

*Chọn Anh Hùng Cấp C
Ta Bị Toàn Mạng Chế
Giễu Ba Năm*

Ma Tật Lục Hồn

CHỌN ANH HÙNG CẤP C, TA BỊ TOÀN MẠNG CHẾ GIẾU BA NĂM

Tác giả: Ma Lạt Lưu Liên

Thể loại: Tiệp Hiệp

Nguồn: truyenyy.pro

DTV-EBOOK.COM

Chọn Anh Hùng Cấp C, Ta Bị Toàn Mạng Chế Giễu Ba Năm

☆ Mục Lục ☆

————— o O o —————

[Chương 1 - Bông Hoa Của Tổ Quốc](#)

[Chương 2 - One Punch Man](#)

[Chương 3 - Trúng mảnh rồi!](#)

[Chương 4 - Các người đối với lực lượng, chẳng hay biết gì cả!](#)

[Chương 5 - Trục Tiếp Toàn Quốc](#)

[Chương 6 - Tỷ lệ thành công thật đáng buồn](#)

[Chương 7 - Thu được thẻ chất đầu trọc](#)

[Chương 8 - Hội chứng Mạnh Đức giai đoạn cuối](#)

[Chương 9 - Gây chấn động toàn quốc](#)

[Chương 10 - Lão đại chẳng lẽ không phải con ruột?](#)

[Chương 11 - Vận động để trở nên mạnh mẽ!](#)

[Chương 12 - Chỉ Thích Đi Cửa Sau](#)

[Chương 13 - Chỉ Thích Đi Cửa Sau \(2\)](#)

[Chương 14 - Con trai tôi tuyệt đối không phải loại người như vậy.](#)

[Chương 15 - Sự Kiện Bất Ngờ](#)

[Chương 16 - Nguyên Tử Trảm](#)

[Chương 17 - Cảm Giác Bị Xúc Phạm](#)

[Chương 18 - Nơi Nào Có Ngọa Long, Nơi Đó Có Phương Sô](#)

[Chương 19 - Chúng tôi được huấn luyện bài bản, thường là không cười](#)

[Chương 20 - Có thể một quyền đánh chết hổ dữ](#)

[Chương 21 - Quái vật chỉ có Trần Nghiệp biết](#)

[Chương 22 - Điểm yếu của con quái vật này cũng không phải là ít](#)

[Chương 23 - Điểm yếu của con quái vật này cũng không phải là ít \(2\)](#)

[Chương 24 - Kinh Thân Thuật](#)

[Chương 25 - Lợn chết không sợ nước sôi](#)

[Chương 26 - Bí Cảnh Khai Mở, Tranh Cãi Lập Đội](#)

[Chương 27 - Cho thiên tài võ phòng ngự](#)

[Chương 28 - Cậu... Không được!](#)

[Chương 29 - Vương Bài Vào Giờ Chót](#)

[Chương 30 - Vương Bài Vào Giờ Chót \(2\)](#)

[Chương 31 - Vào Bí Cảnh, Kế Hoạch Âm Sát](#)

[Chương 32 - Cuộc thi đột kích](#)

[Chương 33 - Để tôi làm thí nghiệm trước đã!](#)

[Chương 34 - Tam Quan Cửa Đường Học Bá Bị Đảo Lộn](#)

[Chương 35 - Điều này rất hợp lý..phải không?](#)

[Chương 36 - Điều này rất hợp lý..phải không? \(2\)](#)

[Chương 37 - Chỉ là đánh nhau thôi, người mong đợi điều gì?](#)

[Chương 38 - Âm mưu độc ác](#)

[Chương 39 - Vì Tiền Thuởng, Cô Ta Phải Chết!](#)

[Chương 40 - Vì Tiền Thuởng, Cô Ta Phải Chết! \(2\)](#)

[Chương 41 - Đường Tử Trần Tuyệt Vọng](#)

[Chương 42 - Ngoài Ý Muốn, Mở Rộng Tầm Mắt](#)

[Chương 43 - Thi Vương Đột Kích](#)

[Chương 44 - Thi Vương Cuồng Bạo, Đồ Sát Hết Thây](#)

[Chương 45 - Biến dị, hiệu lệnh bày thi](#)

[Chương 46 - Trần Nghiệp Ra Tay](#)

[Chương 47 - Một Quyển, Hai Tháng Công Lực](#)

[Chương 48 - Như mộng như ảo, chết không nhắm mắt](#)

[Chương 49 - Kế Hoạch Tào Thần](#)

[Chương 50 - Sự kiện kỳ lạ ngày cuối cùng](#)

[Chương 51 - Trở Về, Ác Mộng!](#)

[Chương 52 - Cú lật ngược dòng ngoạn mục](#)

[Chương 53 - Người Chi Là May Mắn Mà Thôi](#)

[Chương 54 - Vấn đề của em rất nghiêm trọng](#)

[Chương 55 - Lên top tìm kiếm, thân phận bị phanh phui](#)

[Chương 56 - Lên top tìm kiếm, thân phận bị phanh phui \(2\)](#)

[Chương 57 - Chấn động! Quyết định của Đường Tử Trần](#)

[Chương 58 - Khai trừ Trần Nghiệp?](#)

[Chương 59 - Nếu bị ép buộc, hãy chớp mắt](#)

[Chương 60 - Đường Tử Trần là ma đầu sát nhân?](#)

[Chương 61 - Giáo viên mới? Dẫn mắt!](#)

[Chương 62 - Giáo viên mới? Dẫn mắt! \(2\)](#)

[Chương 63 - Sự thật được phơi bày, hung thủ thực sự](#)

[Chương 64 - Từ Thiên Đường Rơi Xuống Địa Ngục](#)

[Chương 65 - Sợ nhất là một quyền này sẽ dọa các ngươi sợ](#)

[Chương 66 - Không giấu được nữa thì làm sao?](#)

[Chương 67 - Kinh Ngạc! Đây Là Loại Thao Tác Gì Vây?](#)

[Chương 68 - Kinh Ngạc! Đây Là Loại Thao Tác Gì Vây? \(2\)](#)

[Chương 69 - Trần hội trưởng gặp rắc rối?](#)

[Chương 70 - Con có một người bạn...](#)

[Chương 71 - Con có một người bạn... \(2\)](#)

[Chương 72 - Bắt đầu kiểm tra](#)

[Chương 73 - Máy móc gì thế này, một quyền đâm nát!](#)

[Chương 74 - Trần Hội Trưởng Cơ Trí](#)

[Chương 75 - Thù Oán Gì Đến Thế?](#)

[Chương 76 - Có người cố tình giở trò?](#)

[Chương 77 - Bểng hỏa lưỡng trọng thiên](#)
[Chương 78 - Trần Hội Trưởng Nổi Giận](#)
[Chương 79 - Chứng Kiến Khoảnh Khắc Kỳ Tích](#)
[Chương 80 - Chứng Kiến Khoảnh Khắc Kỳ Tích \(2\)](#)
[Chương 81 - Hai kẻ này thật ngông cuồng](#)
[Chương 82 - Không Thê Tin Nổi](#)
[Chương 83 - Tiểu bạch kiểm? Không, Đại Ma Vương!](#)
[Chương 84 - Không giả vờ nữa, lật bài thôi!](#)
[Chương 85 - Đại Ma Vương Thật Sự!](#)
[Chương 86 - Trở Về! Quả Là Ngoan Nhân!](#)
[Chương 87 - Quyết Tâm Của Trần Hội Trưởng](#)
[Chương 88 - Không ngờ lại có chuyện này!](#)
[Chương 89 - Không ngờ lại có chuyện này! \(2\)](#)
[Chương 90 - Mười năm? Ta có thể đánh xuyên Thái Dương Hệ!](#)
[Chương 91 - Đây thật sự là quái vật của Bí Cảnh số 3 sao?](#)
[Chương 92 - Đại Lão Gánh Team, Lên Xe Nào!](#)
[Chương 93 - Đại Lão Gánh Team, Lên Xe Nào! \(2\)](#)
[Chương 94 - Chuyển biến](#)
[Chương 95 - Cuối cùng cũng cạo trọc đầu!](#)
[Chương 96 - Cha có phải đắc tội ai rồi không?](#)
[Chương 97 - Khởi đầu đã chọn Thanos?](#)
[Chương 98 - Siêu thần? Không, phải chỉ cần có tay là được sao?](#)
[Chương 99 - Lật xe?](#)
[Chương 100 - Lật xe? \(2\)](#)
[Chương 101 - Đại Quân Hàng Vạn Dạ Ma](#)
[Chương 102 - Trần gia thiên thần hạ phàm](#)
[Chương 103 - Trở Về, Đại Thu Hoạch!](#)

[Chương 104 - Đại nhân vật muốn gặp Đường Tử Trần](#)

[Chương 105 - Vinh dự này thuộc về Trần gia!](#)

[Chương 106 - Gây chấn động cả nước](#)

[Chương 107 - Tân Hắc Mã, Thiếu Nữ Khuyển Hệ!](#)

[Chương 108 - Tin Xấu! Cấm Đường Tử Trần Thi Đấu](#)

[Chương 109 - Chấn động! Long Ngạo Thiên tái xuất!](#)

[Chương 110 - Mở màn đã bùng nổ như vậy?](#)

[Chương 111 - Trần hội trưởng VS Long Ngạo Thiên? Hành động vĩ đại!](#)

[Chương 112 - Trần hội trưởng VS Long Ngạo Thiên? Hành động vĩ đại! \(2\)](#)

[Chương 113 - Liên Tục Phổ Thông Quyền là gì?](#)

[Chương 114 - Võ Giả Chi Vương!](#)

[Chương 115 - Cường Giả Cấp Ba: Thủy Long?](#)

[Chương 116 - Biến cố! Cường địch tấn công](#)

[Chương 117 - Đầu Trọc rất tức giận! Hậu quả rất nghiêm trọng!](#)

[Chương 118 - Đầu Trọc rất tức giận! Hậu quả rất nghiêm trọng! \(2\)](#)

[Chương 119 - Giết tên họ Trần trước!](#)

[Chương 120 - Cậu chính là Long Ngạo Thiên!](#)

[Chương 121 - Đại Ma Vương toàn lực khai hỏa!](#)

[Chương 122 - Không bằng lái mà cũng dám lái xe](#)

[Chương 123 - Âm hiểm! Lệnh truy nã giá trên trời](#)

[Chương 124 - Âm hiểm! Lệnh truy nã giá trên trời \(2\)](#)

[Chương 125 - Đầu Trọc Ở Đây! Ai Đến Nhận Lấy Cái Chết?](#)

[Chương 126 - Đầu Trọc Ở Đây! Ai Đến Nhận Lấy Cái Chết? \(2\)](#)

[Chương 127 - Toàn dân chú ý, bí cảnh mở ra](#)

[Chương 128 - Muốn vây giết Đường Tử Trần? Ăn một quyền của ông đây!](#)

[Chương 129 - Muốn vây giết Đường Tử Trần? Ăn một quyền của ông đây! \(2\)](#)

[Chương 130 - Nổ tung! Một quyền này, trời long đất lở](#)

[Chương 131 - Di chủng mẫu hoàng, Trần gia gia của ngươi tới đây!](#)

[Chương 132 - Quái vật Nữ Hoàng, bị Đầu Trọc dọa đến mức kêu meo meo?](#)

[Chương 133 - Quái vật Nữ Hoàng, bị Đầu Trọc dọa đến mức kêu meo meo? \(2\)](#)

[Chương 134 - Phá Kỷ Lục Trở Về, Toàn Quốc Chấn Động!](#)

[Chương 135 - Phá Kỷ Lục Trở Về, Toàn Quốc Chấn Động! \(2\)](#)

[Chương 136 - Nguyên Tổ Ma? Chuyện Lớn Rồi!](#)

[Chương 137 - Biến cố!](#)

[Chương 138 - Biến cố! \(2\)](#)

[Chương 139 - Tranh đoạt Nguyên Tổ Ma! Sao ngươi không theo lẽ thường?](#)

[Chương 140 - Tranh đoạt Nguyên Tổ Ma! Sao ngươi không theo lẽ thường?](#)

[Chương 141 - Người chính là Long Ngạo Thiên? Mau lại bái tạ làm sư!](#)

[Chương 142 - Long Ngạo Thiên, đừng mạnh động, hấn là cấp 6!](#)

[Chương 143 - Long Ngạo Thiên, đừng mạnh động, hấn là cấp 6! \(2\)](#)

[Chương 144 - Một Quyền Đánh Ra Chữ “Tử”? Ta Xin Gọi Ngươi Là Vô Địch!](#)

[Chương 145 - Chấn Động Tứ Phương! Thân Phận Của Long Ngạo Thiên](#)

[Chương 146 - Chấn Động Tứ Phương! Thân Phận Của Long Ngạo Thiên \(2\)](#)

[Chương 147 - Nguyên Tổ Ma](#)

[Chương 148 - Chạy Mau! Tên Đầu Trọc Đây Là Chiến Binh Lục Giác!](#)

[Chương 149 - Không, giả vờ nữa, ta chính là Long Ngạo Thiên!](#)

[Chương 150 - Không, giả vờ nữa, ta chính là Long Ngạo Thiên! \(2\)](#)

[Chương 151 - Trần Hội Trường: Con trai ta là cường, giả cấp sáu?](#)

[Chương 152 - Đây nào phải là bất ngờ? Rõ ràng là kinh hãi!](#)

[Chương 153 - Đây nào phải là bất ngờ? Rõ ràng là kinh hãi! \(2\)](#)

[Chương 154 - Trần Hội Trường: Sư huynh, huynh muốn báo thù cho Thường Minh?](#)

[Chương 155 - Hỏa Quyền! Thủy Long! Sư Bá Đến!](#)

[Chương 156 - Hội trưởng! Nếu ngài không chê, ta nguyện bái làm nghĩa phụ!](#)

[Chương 157 - Hội trưởng! Nếu ngài không chê, ta nguyện bái làm nghĩa phụ! \(2\)](#)

[Chương 158 - Khiến cả Trần Nghiệp Hỏa Quyền cũng phải kinh ngạc](#)

[Chương 159 - Đường Tử Trần: Minh rất ngoan mà!](#)

[Chương 160 - Đường Tử Trần: Minh rất ngoan mà! \(2\)](#)

[Chương 161 - Tần Mộc Âm mang theo cày cuốc? Vợ của Đầu Trọc Đại Ma Vương không cần!](#)

[Chương 162 - Tần Mộc Âm mang theo cày cuốc? Vợ của Đầu Trọc Đại Ma Vương không cần! \(2\)](#)

[Chương 163 - Khởi Đầu Chấn Động, Ai Mới Là Thiên Hạ Đệ Nhất?](#)

[Chương 164 - Trần Hội Trường: Võ Đại Các Người Lân Đây. Lời To!](#)

Chương 165 - Trần Hội Trưởng: Võ Đại Các Ngươi Lân Này. Lời To! (2)

Chương 166 - Ta, Đâu Trọc Đại Ma Vương, cuối cùng không cần giả heo ăn hổ nữa!

Chương 167 - Đánh chết cả cường, giả cấp sáu? Trần Nghiệp, cậu đừng có mà khoác lác nữa!

Chương 168 - Đánh chết cả cường, giả cấp sáu? Trần Nghiệp, cậu đừng có mà khoác lác nữa! (2)

Chương 169 - Đâu Trọc Quyết Đấu? Thích Vũ Hòa Thương Cuồng Hi!

Chương 170 - Thích Vũ Hòa Thương: Cái đ...!

Chương 171 - Thích Vũ Hòa Thương: Cái đ...! (2)

Chương 172 - Đâu trọc nổi bật!

Chương 173 - Chấn động toàn trường! Đâu trọc lao về phía Tàn Mộc Âm!

Chương 174 - Chấn động toàn trường! Đâu trọc lao về phía Tàn Mộc Âm! (2)

Chương 175 - Chấn Động Lôi Đài? Kẻ Trọc Đâu Không Biết Võ Đức!

Chương 176 - Ngươi thật sự là sư huynh của ta? Không phải sư tổ sao?

Chương 177 - Ngươi thật sự là sư huynh của ta? Không phải sư tổ sao? (2)

Chương 178 - Ngang Tàng Xuất Thế, Hắc Mã Mạnh Nhất!

Chương 179 - Bước Nhảy Lấp Lại Kinh Thế Hải Tục

Chương 180 - Thế Như Chẻ Tre! Kết quả này thật không thể ngờ tới!

Chương 181 - Thế Như Chẻ Tre! Kết quả này thật không thể ngờ tới! (2)

Chương 182 - Quyền Chấn Lôi Đài! Tàn Đội Trưởng Muốn Tính Sô Sau

[Chương 183 - Quyền Chấn Lôi Đài! Tàn Đội Trưởng Muốn Tính Sổ Sau \(2\)](#)

[Chương 184 - Tránh ra hết coi! Đầu trọc sắp sửa tung hoành!](#)

[Chương 185 - Tránh ra hết coi! Đầu trọc sắp sửa tung hoành! \(2\)](#)

[Chương 186 - Võ Thần! Quỷ Bối! Cường Giả Tề Tụ Đại Hội Toàn Cầu](#)

[Chương 187 - Thủy Hỏa Giao Chiến, Uy Lực Từ Lão Sư](#)

[Chương 188 - Xé toạc sàn đấu bằng tay không? Chấn động cường giả đỉnh tiêm!](#)

[Chương 189 - Xé toạc sàn đấu bằng tay không? Chấn động cường giả đỉnh tiêm! \(2\)](#)

[Chương 190 - Ai mới là sinh vật mạnh nhất địa cầu?](#)

[Chương 191 - Khán giả: Hai tên cường bạo này thật sự là con người sao?](#)

[Chương 192 - Khán giả: Hai tên cường bạo này thật sự là con người sao? \(2\)](#)

[Chương 193 - Uy danh chấn thiên hạ](#)

[Chương 194 - Bùng nổ! Trận chiến đỉnh cao sắp diễn ra](#)

[Chương 195 - Cuộc chiến kinh thiên động địa và bí mật!](#)

[Chương 196 - Cuộc chiến kinh thiên động địa và bí mật! \(2\)](#)

[Chương 197 - Bí Cảnh kết thúc, màn thao tác đỉnh cao của gã đầu trọc](#)

[Chương 198 - Bí Cảnh kết thúc, màn thao tác đỉnh cao của gã đầu trọc \(2\)](#)

[Chương 199 - Chấn Động Toàn Cầu! Tại Sao Top 3 Đều Là Đội Tuyển Hạ Quốc?](#)

[Chương 200 - Tuyệt vọng sinh cuồng vọng, ra đời Viên Nang Hy Vọng](#)

[Chương 201 - Tuyệt vọng sinh cuồng vọng, ra đời Viên Nang Hy Vọng.\(2\)](#)

[Chương 202 - Trần Nghiệp: Tàn Mộc Âm, cô làm gì vậy?](#)

[Chương 203 - Biến Cố Kinh Người! “Mị Ma” Mikami Xuất Hiện!](#)

[Chương 204 - Biến Cố Kinh Người! “Mị Ma” Mikami Xuất Hiện! \(2\)](#)

[Chương 205 - Ba Lệ Minh Chân Kinh! Võ Đạo Kiến Thần Của Trần Nghiệp](#)

[Chương 206 - Oa quốc hủy diệt! Bí mật của Bí cảnh số 5](#)

[Chương 207 - Oa quốc hủy diệt! Bí mật của Bí cảnh số 5 \(2\)](#)

[Chương 208 - Bị Homelander Truy Sát!](#)

[Chương 209 - Bị Homelander Truy Sát! \(2\)](#)

[Chương 210 - Hoá ra là người, đại ca ca lái phi thuyền!](#)

[Chương 211 - Hoá ra là người, đại ca ca lái phi thuyền! \(2\)](#)

[Chương 212 - Mở cửa, Kiểm tra đồng hồ nước!](#)

[Chương 213 - Mở cửa, Kiểm tra đồng hồ nước! \(2\)](#)

[Chương 214 - Bí Mật Siêu Phàm, Hư Không Sinh Điện!](#)

[Chương 215 - Bí Mật Siêu Phàm, Hư Không Sinh Điện! \(2\)](#)

[Chương 216 - Giúp chúng tôi giết một người!](#)

[Chương 217 - Các người nhảm người rồi! Người thực sự đáng gọi là...](#)

[Chương 218 - Xong rồi, các người chọc giận Đầu Trọc rồi!](#)

[Chương 219 - Thời Khắc Săn Bắn! Hỏa Cầu Bạo Liệt!](#)

[Chương 220 - Chúng ta không nên chọc giận con quái vật này.](#)

[Chương 221 - Chúng ta không nên chọc giận con quái vật này. \(2\)](#)

[Chương 222 - Quái vật đầu trọc xâm nhập, toàn thành giới nghiêm!](#)

[Chương 223 - Trở về chân động, lại siêu thân?](#)

[Chương 224 - Trở về chân động, lại siêu thân? \(2\)](#)

[Chương 225 - Đầu trọc lại được gánh? Ghen tị quá!](#)

[Chương 226 - Phá vỡ giới hạn! Niềm vui bất ngờ của Trần Nghiệp](#)

[Chương 227 - Cảnh báo! Quái vật Siêu Cường Tấn Công](#)

[Chương 228 - Cảnh báo! Quái vật Siêu Cường Tấn Công.\(2\)](#)

[Chương 229 - Hả? Coi thường Long Ngạo Thiên ta sao?](#)

[Chương 230 - Hả? Coi thường Long Ngạo Thiên ta sao? \(2\)](#)

[Chương 231 - Định Tập! Sợ Hãi! Tuyệt Vọng! Và Ngon Lửa Hy Vọng Của Trần Nghiệp](#)

[Chương 232 - Định Tập! Sợ Hãi! Tuyệt Vọng! Và Ngon Lửa Hy Vọng Của Trần Nghiệp.\(2\)](#)

[Chương 233 - Trần Nghiệp ra tay, kinh thế hãi tục!](#)

[Chương 234 - Chiến trường thực sự, lại ra tay!](#)

[Chương 235 - Chiến trường thực sự, lại ra tay! \(2\)](#)

[Chương 236 - Hải Vương: Kẻ yếu chỉ xứng làm thức ăn](#)

[Chương 237 - Hải Vương: Kẻ yếu chỉ xứng làm thức ăn \(2\)](#)

[Chương 238 - Bóng hình từ trên trời giáng xuống!](#)

[Chương 239 - Trần công tử làm chấn động toàn mạng!](#)

[Chương 240 - Trần công tử làm chấn động toàn mạng! \(2\)](#)

[Chương 241 - Người Đứng Đầu Trong Nước](#)

[Chương 242 - Tin Tức Gây Sốc, Yêu Cầu Của Tàn Đội Trưởng](#)

[Chương 243 - Còn có thể chơi kiểu này?](#)

[Chương 244 - Còn có thể chơi kiểu này? \(2\)](#)

[Chương 245 - Lần Này Nhất Định Phải Chia Cắt Trần Đường Liên Thủ](#)

[Chương 246 - Trải nghiệm thuộc tính vượt mười ngàn là như thế nào?](#)

[Chương 247 - Thế giới sụp đổ, vừa đến đã gặp đại sự?](#)

[Chương 248 - Thế giới sụp đổ, vừa đến đã gặp đại sự? \(2\)](#)

[Chương 249 - Đại nhân vật? Trung tướng Momonga!](#)

[Chương 250 - Quái vật từ đâu tới? Trung tướng Momonga bị dọa sợ!](#)

[Chương 251 - Đồng Đạo Trung Nhân? Kẻ Xuyên Việt Đáng Sợ](#)

[Chương 252 - Anh hùng Hải Quân Garp? Tần Mộc Âm suýt nữa thì không nhìn được cười](#)

[Chương 253 - Sư phụ Koby, hướng dẫn Lục Thức Hải Quân](#)

[Chương 254 - Kinh khủng! Cả sân tập chấn động](#)

[Chương 255 - Garp: Tên trọc này là sao? Momonga ngơ ngác à?](#)

[Chương 256 - Jack Hạm Hán: Ngươi cho rằng ta là ai? Cho thuyền áp sát!](#)

[Chương 257 - Jack: Ca! Ta sai rồi...](#)

[Chương 258 - Jack: Ca! Ta sai rồi... \(2\)](#)

[Chương 259 - Ngay cả Fujitora cũng ở đây? Tân binh lần này thật là ngạo hồ tàng long](#)

[Chương 260 - Màn kịch quan trọng đến rồi, Tần Mộc Âm cường hãn!](#)

[Chương 261 - Thần tiên đánh nhau, đầu trọc đối đầu Fujitora](#)

[Chương 262 - Một quyền này, tuyệt diệt!!](#)

[Chương 263 - Tân Đô Độc Hải Quân: Tần Mộc Âm!](#)

[Chương 264 - Đô Độc Tần Mộc Âm, danh chấn Tân Thế Giới!](#)

[Chương 265 - Đô Độc Tần Mộc Âm, danh chấn Tân Thế Giới! \(2\)](#)

[Chương 266 - Thực lực tăng vọt, mở ra cuộc chiến thượng đỉnh!](#)

[Chương 267 - Thực lực tăng vọt, mở ra cuộc chiến thượng đỉnh! \(2\)](#)

[Chương 268 - Gear 5 Nika Tham Chiến!!](#)

[Chương 269 - Trận chiến kinh thế! Quyền chấn động Tân Thế Giới](#)

[Chương 270 - Thái Dương Thần Luffy, toàn lực giải cứu Ace](#)

[Chương 271 - Thái Dương Thần Luffy, toàn lực giải cứu Ace \(2\)](#)

[Chương 272 - Haki Bá Vương cuốn quanh? Monkey D. Luffy, kỹ kinh tứ toạ](#)

[Chương 273 - Đánh bại Akainu? Đã hỏi qua ta - Đại Ma Vương Đầu Trọc chưa?](#)

[Chương 274 - Ám sát kẻ xuyên không! Râu Trắng đỉnh phong xuất hiện](#)

[Chương 275 - Kẻ xuyên không chết! Tiếng trống trận vang lên](#)

[Chương 276 - Đôi mắt đỏ tươi, thời khắc huy hoàng của Râu Trắng đỉnh phong!](#)

[Chương 277 - Một quyền chấn thế, vũ khí của Râu Trắng cũng gãy.](#)

[Chương 278 - Một quyền chấn thế, vũ khí của Râu Trắng cũng gãy \(2\)](#)

[Chương 279 - Thần Mặt Trời không thể ngăn cản, Ace được cứu thoát](#)

[Chương 280 - Trận chiến kinh thiên động địa! Râu Trắng mất](#)

[Chương 281 - Trận chiến kinh thiên động địa! Râu Trắng mất \(2\)](#)

[Chương 282 - Đánh bại Luffy, Nhiệm vụ hoàn thành](#)

[Chương 283 - Đánh bại Luffy, Nhiệm vụ hoàn thành \(2\)](#)

[Chương 284 - Đánh bại Luffy, Nhiệm vụ hoàn thành \(3\)](#)

[Chương 285 - Đã đợi người rất lâu rồi, Râu Đen!](#)

[Chương 286 - Đã đợi người rất lâu rồi, Râu Đen! \(2\)](#)

[Chương 287 - Đã đợi người rất lâu rồi, Râu Đen! \(3\)](#)

[Chương 288 - Trở Về Đây Bất Ngờ! Sengoku: Người Bị Điên À?](#)

[Chương 289 - Siêu cấp kinh hỉ, hậu lễ của Tần Mộc Âm](#)

[Chương 290 - Siêu cấp kinh hỉ, hậu lễ của Tần Mộc Âm \(2\)](#)

[Chương 291 - Đó là... Thần Thú Thanh Long trong truyền thuyết sao?](#)

[Chương 292 - Đó là... Thần Thú Thanh Long trong truyền thuyết sao? \(2\)](#)

[Chương 293 - Ngụm đàm nghìn năm này, sánh ngang với vụ nổ hạt nhân!](#)

[Chương 294 - Ngụm đàm nghìn năm này, sánh ngang với vụ nổ hạt nhân! \(2\)](#)

[Chương 295 - Hàng Long Thập Bát Chương? Ở đây có Chân Long!](#)

[Chương 296 - Hàng Long Thập Bát Chương? Ở đây có Chân Long! \(2\)](#)

[Chương 297 - Hàng Long Thập Bát Chương? Ở đây có Chân Long! \(3\)](#)

[Chương 298 - Đông Phương Thần Long, Chấn Động Toàn Thế Giới!](#)

[Chương 299 - Đông Phương Thần Long, Chấn Động Toàn Thế Giới! \(2\)](#)

[Chương 300 - Đi đánh bom trụ sở của chúng!](#)

[Chương 301 - Đi đánh bom trụ sở của chúng! \(2\)](#)

[Chương 302 - Vị Hộ Thần Phương Đông, Ác Mộng Phương Tây](#)

[Chương 303 - Vị Hộ Thần Phương Đông, Ác Mộng Phương Tây \(2\)](#)

[Chương 304 - Thần Long Bài Vĩ, Thành Phố Bị Đánh Thành Hai Nửa](#)

[Chương 305 - Võ Thần Xuất Mã](#)

[Chương 306 - Tân Quái Vật! Bí Mật Vũ Khí Của Đại Lão Tăng](#)

[Chương 307 - Tân Quái Vật! Bí Mật Vũ Khí Của Đại Lão Tăng \(2\)](#)

[Chương 308 - Triệu Tranh: Sự huynh của tôi thật sự quá lợi hại](#)

[Chương 309 - Siêu Thần thôi mà, chẳng phải ai cũng làm được sao?](#)

[Chương 310 - Vong Phụ Thành Long! Thực lực Lục Giai của Trần Hội Trường](#)

[Chương 311 - Vong Phụ Thành Long! Thực lực Lục Giai của Trần Hội Trường.\(2\)](#)

[Chương 312 - Bí Cảnh Vô Tiền Khoáng Hậu: Di Đoan Phải Chết!](#)

[Chương 313 - Dấu Tay Khủng Khiếp!](#)

[Chương 314 - Dấu Tay Khủng Khiếp! \(2\)](#)

[Chương 315 - Như Lai Thần Chưởng, di đoan tà ác](#)

[Chương 316 - Đừng diễn nữa! Còn giả vờ nữa tin ta đánh chết người không](#)

[Chương 317 - Bí mật động trời! Đầu Trọc bị chọc giận](#)

[Chương 318 - Luân Hồi Giả! Hỏa Vân Tà Thần Ngứa Tay?](#)

[Chương 319 - Bùng nổ! Thần Điều Hiệp Lữ bị dọa ngốc](#)

[Chương 320 - Bùng nổ! Thần Điều Hiệp Lữ bị dọa ngốc \(2\)](#)

[Chương 321 - Cuối cùng cũng đến! Vị đại ca lái phi thuyền](#)

[Chương 322 - Chiến hạm vũ trụ? Chỉ vậy thôi?](#)

[Chương 323 - Chiến hạm vũ trụ? Chỉ vậy thôi? \(2\)](#)

[Chương 324 - Phần Thưởng Siêu Cấp! Lão Khát Cái Truyền Công](#)

[Chương 325 - Trở Về! Chủ Thần Không Gian Nào Đó Chấn Động](#)

[Chương 326 - Bí Cảnh và Chủ Thần Không Gian chiến tranh!](#)

[Chương 327 - Cả ta, một kẻ biến thái, cũng không chịu nổi tên này!](#)

[Chương 328 - Khoảnh Khắc Tỏa Sáng Của Đường Tử Trần](#)

[Chương 329 - Làm thế nào để trở thành phản diện tàn nhẫn nhất?](#)

[Chương 330 - Quái Vật Xanh Lục: Hulk Bất Khả Chiến Bại!](#)

[Chương 331 - Trần Hội Trưởng Như Mãnh Hồ](#)

[Chương 332 - Bất quá chỉ là Hồng Môn Yến mà thôi!](#)

[Chương 333 - Một Tiếng Gây Chấn Động! Thiết Quyền Trần Hội Trưởng](#)

[Chương 334 - Một Tiếng Gây Chấn Động! Thiết Quyền Trần Hội Trưởng \(2\)](#)

[Chương 335 - Thế giới nguy hiểm như vậy sao?](#)

[Chương 336 - Thi thê? Đều cho cá ăn rồi](#)

[Chương 337 - Tây Du Hàng Ma](#)

[Chương 338 - Luân Hồi Giả ra tay, cướp đoạt Vô Định Phi Hoàn](#)

[Chương 339 - Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp đằng sau](#)

[Chương 340 - Đầu trọc, biểu diễn một chút xem!](#)

[Chương 341 - Miêu Sát Trư Bát Giới! Luân Hồi Giả Mạnh Nhất Đột Kích](#)

[Chương 342 - Miêu Sát Trư Bát Giới! Luân Hồi Giả Mạnh Nhất Đột Kích \(2\)](#)

[Chương 343 - Miêu Sát Trư Bát Giới! Luân Hồi Giả Mạnh Nhất Đột Kích \(3\)](#)

[Chương 344 - Xuất hiện như vậy, bức cách trăn đây](#)

[Chương 345 - Xuất hiện như vậy, bức cách trăn đây \(2\)](#)

[Chương 346 - Không Hư Công Tử: Con rồng này hữu duyên với ta](#)

[Chương 347 - Kinh Thế Hải Tục, Dọa Khóc Không Hư](#)

[Chương 348 - Kinh Thế Hải Tục, Dọa Khóc Không Hư \(2\)](#)

[Chương 349 - Tuyệt Thế Yêu Vương trong truyền thuyết!](#)

[Chương 350 - Hầu Tử, Người Yêu Khí Quá Nặng!](#)

[Chương 351 - Như Lai Đại Tiên, Pháp Lực Vô Biên!](#)

[Chương 352 - Saitama nhập mộng, phá vỡ giới hạn](#)

[Chương 353 - Quá phách lối, bị Như Lai để ý](#)

[Chương 354 - Đả Xuyên Thiên? Kỳ Ngọc Chi Lực Chân Chính!](#)

[Chương 355 - Chỉ Mỗi Mình Ngươi Là Tề Thiên Đại Thánh?](#)

[Chương 356 - Như Lai: Tiểu hóa tử, ngươi cảm động không?](#)

[Chương 357 - Trở về, phần thưởng bất ngờ](#)

[Chương 358 - Đột Phát, Tân Thú Vương Tập Kích](#)

[Chương 359 - Kẻ Mạnh Nhất Còn Không Được, Ngươi Đến Làm Gì?](#)

[Chương 360 - Trần tiên sinh, hay là nói chút di ngôn đi?](#)

[Chương 361 - Chưa từng có! Thú Vương bị dọa chạy?](#)

[Chương 362 - Từng người một đều tự tìm đến cửa?](#)

[Chương 363 - Từng người một đều tự tìm đến cửa? \(2\)](#)

[Chương 364 - Cô ấy thực chất là đến ôm đùi...](#)

[Chương 365 - Bí Cảnh Toàn Dân, Kẻ Định Đoạt Kỳ Này Là Đầu Trọc!](#)

[Chương 366 - Tàn Mộc Âm: Đừng nhìn tôi, tôi đã nằm yên rồi](#)

[Chương 367 - Tàn Mộc Âm: Đừng nhìn tôi, tôi đã nằm yên rồi \(2\)](#)

[Chương 368 - Đầu Trọc Xuất Hiện! Đùa Sao?](#)

[Chương 369 - Cuộc So Tài Của Hai Thiên Kiêu Tuyệt Thế!](#)

[Chương 370 - Vòng Hai: Bá Chủ Thời Viễn Cổ!](#)

[Chương 371 - Không Giấu Nữa, Lật Bài! Ta Là Thiên Hạ Đệ Nhất](#)

[Chương 372 - Thái Cực Tông Sư: Trương Tam Phong!](#)

[Chương 373 - Thái Cực Tông Sư: Trương Tam Phong! \(2\)](#)

[Chương 374 - Lần này, ngươi nên thể hiện thực lực thật sự rồi chứ?](#)

[Chương 375 - Giết Muội Chứng Đạo! Đánh Người Như Trồng Hành](#)

[Chương 376 - Một ngày không gặp, bụng cô em sao lại thế này?](#)

[Chương 377 - Anh sẽ bị Trần hội trưởng đánh chết mất...](#)

[Chương 378 - Một quyền với hai vạn sức mạnh, thật nghệt thờ!](#)

[Chương 379 - Một quyền với hai vạn sức mạnh, thật nghệt thờ! \(2\)](#)

[Chương 380 - Cường Giả Vòng Hai, Độ Khó Tăng Vọt!](#)

[Chương 381 - Sinh Vật Mạnh Nhất, Ngay Cả Tàn Mộc Âm Cũng Bỏ Cuộc](#)

[Chương 382 - Tệ rồi, bí mật của Trần Nghiệp bị bại lộ!](#)

[Chương 383 - Đúng vậy! Ta chính là Thần Long!](#)

[Chương 384 - King Ghidorah, Quái Vật Cực Ác Xuất Hiện!](#)

[Chương 385 - Ngay Cả Võ Thần Cũng Không Được, Đầu Trọc Có Thế?](#)

[Chương 386 - Ghidorah: Người thanh cao! Người lợi hại!!](#)

[Chương 387 - Chân động toàn trường! Ba quyền đánh bại Thú Vương](#)

[Chương 388 - Di Biến! Boss Cuối Xuất Trận!](#)

[Chương 389 - Vegeta: Ta Chính Là Siêu Saiyan!](#)

[Chương 390 - Thần Tiên Chân Chính Đánh Nhau!](#)

[Chương 391 - Bùng Nổ! Toàn Trường Khán Giả Sôi Trào!](#)

[Chương 392 - Quán Quân Toàn Cầu! Kinh Hỉ Hay Kinh Hãi?](#)

[Chương 393 - Phần Thưởng Siêu Cấp, Từ Nay Đầu Trọc Không Còn Điểm Yếu!](#)

[Chương 394 - Trần Nghiệp: Cha, người từng có một đứa cháu trai](#)

[Chương 395 - Kinh ngạc! Truyền nhân duy nhất của Saitama xuất hiện](#)

[Chương 396 - Di Biến! Cẩm Kỵ Tồn Tại](#)

[Chương 397 - Di Biến! Cẩm Kỵ Tồn Tại \(2\)](#)

[Chương 398 - Gan to bằng trời! Cùng thế giới là địch](#)

[Chương 399 - Gan to bằng trời! Cùng thế giới là địch \(2\)](#)

[Chương 400 - Pháp Sư Ancient One sợ hãi!](#)

[Chương 401 - Iron Man, Tử!](#)

[Chương 402 - Đầu Trọc Ma Vương đồ sát Marvel!!](#)

[Chương 403 - Vĩnh Hằng Chi Thương, Vua của các vị Thần Odin](#)

[Chương 404 - Magneto cũng đến góp vui? Cút!](#)

[Chương 405 - Miêu sát Hulk! Khiếp sợ cả thế giới](#)

[Chương 406 - Vũ khí tối thượng của loài người xuất trận!](#)

[Chương 407 - Người đàn ông bước ra từ vụ nổ hạt nhân!](#)

[Chương 408 - Không nổ chết được ta, thì đến lượt các người](#)

[Chương 409 - Khiến cả thế giới cảm nhận nỗi sợ hãi](#)

[Chương 410 - Khiến cả thế giới cảm nhận nỗi sợ hãi \(2\)](#)

[Chương 411 - Tàn sát! Phụng Hoàng chi lực xuất hiện](#)

[Chương 412 - Tàn sát! Phụng Hoàng chi lực xuất hiện \(2\)](#)

[Chương 413 - Không Ai Cản Nổi! Pháp Sư Tối Thượng Đến](#)

[Chương 414 - Một Người Hủy Diệt Thế Giới! Nỗi Sợ Hãi Vượt Ngưỡng](#)

[Chương 415 - Trở Về! Bá Chủ Vũ Trụ Đột Kích](#)

[Chương 416 - Trở Về! Bá Chủ Vũ Trụ Đột Kích \(2\)](#)

[Chương 417 - Rết Trưởng Lão Đại Sát Tứ Phương](#)

[Chương 418 - Rết Trưởng Lão Đại Sát Tứ Phương \(2\)](#)

[Chương 419 - Chí cường giả tập hợp! Đánh Rết](#)

[Chương 420 - Chí cường giả tập hợp! Đánh Rết \(2\)](#)

[Chương 421 - Cư dân mạng: Chí cường giả quá mạnh mẽ!
Trần Nghiệp: Ha ha...](#)

[Chương 422 - Một quyền kinh thiên địa khiếp quỷ thần](#)

[Chương 423 - Một quyền kinh thiên địa khiếp quỷ thần \(2\)](#)

[Chương 424 - Xóa sổ quái nhân!](#)

[Chương 425 - Tin tức của anh trai!](#)

[Chương 426 - Tin tức của anh trai! \(2\)](#)

[Chương 427 - Kungfu Panda?](#)

[Chương 428 - Kungfu Panda? \(2\)](#)

[Chương 429 - Lấy cái này để khảo nghiệm cán bộ?](#)

[Chương 430 - Lấy cái này để khảo nghiệm cán bộ? \(2\)](#)

[Chương 431 - Cho muội tử một chút chấn động nho nhỏ!](#)

[Chương 432 - Cho muội tử một chút chấn động nho nhỏ! \(2\)](#)

[Chương 433 - Các người thật biết chơi, không bằng cho ta tham gia một chút?](#)

[Chương 434 - Các người thật biết chơi, không bằng cho ta tham gia một chút? \(2\)](#)

[Chương 435 - Con gấu trúc này chẳng phải hoang dã sao? Tại sao lại hung dữ như vậy?](#)

[Chương 436 - Con gấu trúc này chẳng phải hoang dã sao? Tại sao lại hung dữ như vậy? \(2\)](#)

[Chương 437 - Huyết Mạch Titan? Thôi Đi!](#)

[Chương 438 - Huyết Mạch Titan? Thôi Đi! \(2\)](#)

[Chương 439 - Thần Cảnh Sát Thần!](#)

[Chương 440 - Thần Cảnh Sát Thần! \(2\)](#)

[Chương 441 - Hùng Miêu Vũ Thần](#)

[Chương 442 - Hùng Miêu Vũ Thần \(2\)](#)

[Chương 443 - Cha! Thời đại đã thay đổi!](#)

[Chương 444 - Bệ hạ! Ngài ngay cả mặt mũi cũng không cần nữa sao?](#)

[Chương 445 - Bệ hạ! Ngài ngay cả mặt mũi cũng không cần nữa sao? \(2\)](#)

[Chương 446 - Giết đến mức Ma Tộc không dám lộ đầu!](#)

[Chương 447 - Giết đến mức Ma Tộc không dám lộ đầu! \(2\)](#)

[Chương 448 - Đại Hùng Miêu Trần Ấp Tam Giới!](#)

[Chương 449 - Đại Hùng Miêu Trần Ấp Tam Giới! \(2\)](#)

[Chương 450 - Nhân tộc Vĩnh Xương!](#)

[Chương 451 - Nhân tộc Vĩnh Xương! \(2\)](#)

[Chương 452 - Trở Về! Cuối Cùng Có Thể Rẽ Ngôi Hành Tinh!](#)

[Chương 453 - Cái Gì? Lam Tinh Đã Bị Bao Vây?](#)

[Chương 454 - Cái Gì? Lam Tinh Đã Bị Bao Vây? \(2\)](#)

[Chương 455 - Toàn nhân loại kinh hãi! Người ngoài hành tinh xâm lược!](#)

[Chương 456 - Toàn nhân loại kinh hãi! Người ngoài hành tinh xâm lược! \(2\)](#)

[Chương 457 - Trong hỗn loạn này, hấn ra tay!](#)

[Chương 458 - Chấn động! Đứng trước mặt các ngươì, là Đầu Trọc Đại Ma Vương](#)

[Chương 459 - Chấn động! Đứng trước mặt các ngươì, là Đầu Trọc Đại Ma Vương.\(2\)](#)

[Chương 460 - Một quyền! Vũ trụ đại bạo tạc!](#)

[Chương 461 - Một quyền! Vũ trụ đại bạo tạc! \(2\)](#)

[Chương 462 - Nhân Gian Chi Thần: Trần Nghiệp!](#)

[Chương 463 - Nhân Gian Chi Thần: Trần Nghiệp! \(2\)](#)

[Chương 464 - Cái gì? Hiến tế họ Trần? Ngươi chán sống rồi?](#)

[Chương 465 - Cái gì? Hiến tế họ Trần? Ngươi chán sống rồi? \(2\)](#)

[Chương 466 - Thần Khí? Thứ này cứng thật đấy!](#)

[Chương 467 - Thần Khí? Thứ này cứng thật đấy! \(2\)](#)

[Chương 468 - Bí Cảnh Khủng Khiếp: Thế Giới Tuyệt Vọng!](#)

[Chương 469 - Bí Cảnh Khủng Khiếp: Thế Giới Tuyệt Vọng! \(2\)](#)

[Chương 470 - Superman Hắc Hóa và Batman Lạc Phách](#)

[Chương 471 - Đầu Trọc: Ta sợ sẽ đánh chết Superman!](#)

[Chương 472 - Đầu Trọc: Ta sợ sẽ đánh chết Superman! \(2\)](#)

[Chương 473 - Gã đầu trọc này mạnh quá mức rồi!](#)

[Chương 474 - Gã đầu trọc này mạnh quá mức rồi! \(2\)](#)

[Chương 475 - May mà chúng ta có Đầu Trọc Đại Ma Vương!](#)

[Chương 476 - May mà chúng ta có Đầu Trọc Đại Ma Vương! \(2\)](#)

[Chương 477 - Trở Về! Luân Hồi Giả Xâm Lược!!](#)

[Chương 478 - Trở Về! Luân Hồi Giả Xâm Lược!! \(2\)](#)

[Chương 479 - Cho người thần khí, người lại dùng như vậy?](#)

[Chương 480 - Cho người thần khí, người lại dùng như vậy? \(2\)](#)

[Chương 481 - Bí cảnh cuối cùng: Máu chảy thành sông!](#)

[Chương 482 - Bí cảnh cuối cùng: Máu chảy thành sông! \(2\)](#)

[Chương 483 - Trái Đất! Ta đã trở về](#)

[Chương 484 - Trái Đất! Ta đã trở về \(2\)](#)

[Chương 485 - Những luân hồi giả! Trần gia của các người đã đến!](#)

[Chương 486 - Những luân hồi giả! Trần gia của các người đã đến! \(2\)](#)

[Chương 487 - Lão Đồng Học Phát Đạt, Lại Là Luân Hồi Giả?](#)

[Chương 488 - Lão Đồng Học Phát Đạt, Lại Là Luân Hồi Giả? \(2\)](#)

[Chương 489 - Bảo người đi làm, người lại chơi Mission Impossible?](#)

[Chương 490 - Thời đại của Luân Hồi Giả!](#)

[Chương 491 - Tại sao thanh máu của người lại đỏ hơn?](#)

[Chương 492 - Thời Khắc Săn Giết!](#)

[Chương 493 - Té Cậu! Người được không vậy?](#)

[Chương 494 - Té Cậu! Người được không vậy? \(2\)](#)

[Chương 495 - Đại ca! Xin nhận lấy_gối của ta!](#)

[Chương 496 - Đại ca! Xin nhận lấy_gối của ta! \(2\)](#)

[Chương 497 - Thiên Hoàng là năng lực giả Trái Magma?](#)

[Chương 498 - Thiên Hoàng là năng lực giả Trái Magma? \(2\)](#)

[Chương 499 - Thư Mời Của Chủ Thần](#)

[Chương 500 - Con Gái Tổng Tổng...!](#)

[Chương 501 - Tập Kích! Bắt Đầu Bằng Một Phát Lựu Đạn Pháo](#)

[Chương 502 - Siêu Năng Lực Của Tổng Tiểu Thư, Có Nghiêm Túc Không?](#)

[Chương 503 - Các người trước mặt hă, chỉ là trẻ con mẫu giáo mà thôi](#)

[Chương 504 - Các người trước mặt hă, chỉ là trẻ con mẫu giáo mà thôi \(2\)](#)

[Chương 505 - Tổng cục trưởng: Vô Địch Kiếm Tiên!](#)

[Chương 506 - Tổng cục trưởng: Vô Địch Kiếm Tiên! \(2\)](#)

[Chương 507 - Không ngờ tới chứ gì? Ta có huyết thống Hulk!](#)

[Chương 508 - Có việc rồi! Tên tội phạm truy nã biết dùng Haki Vũ Trang](#)

[Chương 509 - Chuyện một đám là xong, còn lằng nhằng cái gì?](#)

[Chương 510 - Chuyện một đám là xong, còn lằng nhằng cái gì? \(2\)](#)

[Chương 511 - Một năm sau, một tuyệt thế mãnh nhân ra đời!](#)

[Chương 512 - Một năm sau, một tuyệt thế mãnh nhân ra đời! \(2\)](#)

[Chương 513 - Trận đấu liên quan đến vận mệnh quốc gia!](#)

[Chương 514 - Kim Cương, phòng ngự vô địch!](#)

[Chương 515 - Khiêu chiến kẻ mạnh nhất? Người đến chịu chết sao?](#)

[Chương 516 - Haki Bá Vương](#)

[Chương 517 - Haki Bá Vương.\(2\)](#)

[Chương 518 - Luân Hồi Giả định cấp quả nhiên không đơn giản](#)

[Chương 519 - Luân Hồi Giả định cấp quả nhiên không đơn giản.\(2\)](#)

[Chương 520 - Tổng cục trưởng Nguyễn Anh kỳ](#)

[Chương 521 - Tổng cục trưởng Nguyễn Anh kỳ.\(2\)](#)

[Chương 522 - Cờng Giả Cấp S Đỉnh Tiêm!](#)

[Chương 523 - Cờng Giả Cấp S Đỉnh Tiêm! \(2\)](#)

[Chương 524 - Kẻ vô danh Trần Nghiệp VS Thiên hoàng](#)

[Chương 525 - Kẻ vô danh Trần Nghiệp VS Thiên hoàng.\(2\)](#)

[Chương 526 - Thức Tỉnh Cũng Không Được! Quỷ Tử Tất Tử!](#)

[Chương 527 - Thức Tỉnh Cũng Không Được! Quỷ Tử Tất Tử! \(2\)](#)

[Chương 528 - Trang bức thất bại bị đập ngược!](#)

[Chương 529 - Trang bức thất bại bị đập ngược! \(2\)](#)

[Chương 530 - Cuộc đối quyết định mệnh? Bạo Liệt Chiến Đấu!](#)

[Chương 531 - Cuộc đối quyết định mệnh? Bạo Liệt Chiến Đấu! \(2\)](#)

[Chương 532 - Luân Hồi Giả Cấp A Mạnh Nhất Xuất Hiện!](#)

[Chương 533 - Luân Hồi Giả Cấp A Mạnh Nhất Xuất Hiện! \(2\)](#)

[Chương 534 - Cái loại mèo chó gì cũng dám khiêu chiến ta?](#)

[Chương 535 - Cái loại mèo chó gì cũng dám khiêu chiến ta? \(2\)](#)

[Chương 536 - Không ngờ Trần lão đệ ra tay tàn nhẫn như vậy?](#)

[Chương 537 - Cầm thi đấu vĩnh viễn!](#)

[Chương 538 - Cầm thi đấu vĩnh viễn! \(2\)](#)

[Chương 539 - Nan đề trước kia, nay chỉ cần một cú điện thoại](#)

[Chương 540 - Nan đề trước kia, nay chỉ cần một cú điện thoại \(2\)](#)

[Chương 541 - Quá nỡ mặt rồi!](#)

[Chương 542 - Quá nỡ mặt rồi! \(2\)](#)

[Chương 543 - Vực Ngoại Tà Ma: Tàn Mộc Âm!!](#)

[Chương 544 - Vực Ngoại Tà Ma: Tàn Mộc Âm!! \(2\)](#)

[Chương 545 - Dùng Tàn Mộc Âm làm mồi, câu cá lớn nghịch thiên](#)

[Chương 546 - Dùng Tàn Mộc Âm làm mồi, câu cá lớn nghịch thiên \(2\)](#)

[Chương 547 - Hỏa Tinh Chiến: Trần Nghiệp vs Tổng Cục Trưởng](#)

[Chương 548 - Hỏa Tinh Chiến: Trần Nghiệp vs Tổng Cục Trưởng. \(2\)](#)

[Chương 549 - Tàn Mộc Âm được cứu, ám sát Adam!](#)

[Chương 550 - Tàn Mộc Âm được cứu, ám sát Adam! \(2\)](#)

[Chương 551 - Tàn Mộc Âm lên con? Đẩy ngã Trần Nghiệp](#)

[Chương 552 - Tàn Mộc Âm lên con? Đẩy ngã Trần Nghiệp \(2\)](#)

[Chương 553 - Một quyền này, đánh cho Kim Thạch lão tổ phải chuyển thể trùng tu](#)

[Chương 554 - Một quyền này, đánh cho Kim Thạch lão tổ phải chuyển thể trùng tu \(2\)](#)

[Chương 555 - Chân·Phá Võ Giới Hạn!](#)

[Chương 556 - Chân·Phá Võ Giới Hạn! \(2\)](#)

[Chương 557 - Lời mời của Chủ Thần: Muốn hiểu rõ ý nghĩa của sự sống sao?](#)

[Chương 558 - Lời mời của Chủ Thần: Muốn hiểu rõ ý nghĩa của sự sống sao? \(2\)](#)

[Chương 559 - Hàn Ly, ra đây chịu chết!](#)

[Chương 560 - Hàn Ly, ra đây chịu chết! \(2\)](#)

[Chương 561 - Quá hung hãn, sẽ chết người!](#)

[Chương 562 - Quá hung hãn, sẽ chết người! \(2\)](#)

[Chương 563 - Đại chiến đỉnh cao! Khiếp sợ người phàm](#)

[Chương 564 - Đại chiến đỉnh cao! Khiếp sợ người phàm \(2\)](#)

[Chương 565 - Tứ đại cường giả cấp S tề tụ, va chạm mãnh liệt!](#)

[Chương 566 - Tứ đại cường giả cấp S tề tụ, va chạm mãnh liệt! \(2\)](#)

[Chương 567 - Hậu Chiêu Của Hàn Ly, Đâu Thần Thần Kỳ!](#)

[Chương 568 - Hậu Chiêu Của Hàn Ly, Đâu Thần Thần Kỳ! \(2\)](#)

[Chương 569 - Siêu Saiyan đại chiến Ma Vương!](#)

[Chương 570 - Siêu Saiyan đại chiến Ma Vương! \(2\)](#)

[Chương 571 - Tận thế của Tiên Cung! Ngay cả Sáng Thế Thần cũng không thể cứu vớt](#)

[Chương 572 - Tận thế của Tiên Cung! Ngay cả Sáng Thế Thần cũng không thể cứu vớt \(2\)](#)

[Chương 573 - Long Túc Diệt Thế, Thế Giới Hóa Hư Vô!](#)

[Chương 574 - Long Túc Diệt Thế, Thế Giới Hóa Hư Vô! \(2\)](#)

[Chương 575 - Kích Sát Adam, Thiên Hạ Vô Địch!](#)

[Chương 576 - Kích Sát Adam, Thiên Hạ Vô Địch! \(2\)](#)

[Chương 577 - Tàn Mộc Âm: Đây chính là cảm giác được đại lão gánh sao?](#)

[Chương 578 - Tàn Mộc Âm: Đây chính là cảm giác được đại lão gánh sao? \(2\)](#)

[Chương 579 - Xâm phạm trước mặt chồng? Chơi lớn vậy sao?](#)

[Chương 580 - Trái Đất, tạm biệt! Lam Tinh, ta đã trở về](#)

[Chương 581 - Trái Đất, tạm biệt! Lam Tinh, ta đã trở về \(2\)](#)

[Chương 582 - Thu hoạch khó có thể tưởng tượng!](#)

[Chương 583 - Thu hoạch khó có thể tưởng tượng! \(2\)](#)

[Chương 584 - Một cái chớp mắt, người đã biến mất](#)

[Chương 585 - Một cái chớp mắt, người đã biến mất \(2\)](#)

[Chương 586 - Cuộc chiến quyết định vận mệnh nhân loại!](#)
[Chương 587 - Cuộc chiến quyết định vận mệnh nhân loại! \(2\)](#)
[Chương 588 - Phong Thần Chiến!](#)
[Chương 589 - Phong Thần Chiến! \(2\)](#)
[Chương 590 - Hôn Lễ Thế Kỷ](#)
[Chương 591 - Hôn Lễ Thế Kỷ \(2\)](#)
[Chương 592 - Nền văn minh khoa học kỹ thuật cấp bốn](#)
[Chương 593 - Nền văn minh khoa học kỹ thuật cấp bốn \(2\)](#)
[Chương 594 - Ngay cả Chiến Thần cũng không được, tên đầu trọc này là cái thá gì?](#)
[Chương 595 - Ngay cả Chiến Thần cũng không được, tên đầu trọc này là cái thá gì? \(2\)](#)
[Chương 596 - Đầu trọc không phải loài người, tuyệt đối không phải!](#)
[Chương 597 - Đầu trọc không phải loài người, tuyệt đối không phải! \(2\)](#)
[Chương 598 - Đánh đang hăng, người nói dừng là dừng sao?](#)
[Chương 599 - Đánh đang hăng, người nói dừng là dừng sao? \(2\)](#)
[Chương 600 - Gã đầu trọc này là Thần? Ta không tin!!](#)
[Chương 601 - Chính Nghĩa Chi Thần đại chiến Tà Thần?](#)
[Chương 602 - Thiên Địa Va Chạm!](#)
[Chương 603 - Vậy Là Kết Thúc Rồi?](#)
[Chương 604 - Đại Kết Cục!!](#)
[Chương 605 - Đại Kết Cục!! \(2\)](#)
[Chương 606 - Đại Kết Cục!! \(3\)](#)

———— o O o ————

Chương 1 - Bông Hoa Của Tổ Quốc

“Gào!”

Trong video, một con quái vật cao gần năm mươi mét, hình dạng vô cùng dữ tợn, đang ở trong thành phố, điên cuồng phá hoại.

Cao ốc trước mặt con quái vật này giống như đậu hũ, chỉ cần một vuốt quét qua, tòa nhà liền sụp đổ.

Vô số người la hét bỏ chạy tán loạn.

Tiếp theo, tiếng xé gió vang lên, mấy chiếc tiêm kích gào thét bay qua, phóng tên lửa về phía quái vật.

“Ầm! Ầm!”

Hỏa quang ngút trời, tiếng nổ chấn động màng nhĩ.

Đáng tiếc, con quái vật này da dày thịt béo, khói lửa tan đi, hỏa lực mà con người tự hào, vậy mà không thể để lại vết thương nào trên người nó.

Ngược lại còn chọc giận con quái vật, càng thêm điên cuồng phá hoại trong thành phố, khiến cho thành phố này gặp phải tai nạn chưa từng có.

Bầu không khí hoảng sợ bao trùm toàn thành.

Qua một lúc.

Một chiếc phi cơ vận tải khổng lồ bay đến trên không thành phố.

Sau đó, cửa khoang phi cơ mở ra, một nữ tử đứng bên cửa khoang, cứ như vậy trực tiếp nhảy xuống...

Lúc này, phi cơ cách mặt đất ít nhất cũng phải nghìn mét.

Mà trên người nữ tử, chỉ mặc bộ quần áo mỏng manh, không có bất kỳ biện pháp an toàn nào!

Trong trường hợp bình thường, không cần quái vật ra tay, nữ tử này cũng nhất định sẽ ngã đến tan xương nát thịt.

Tuy nhiên, hiện tượng bất thường đã xuất hiện.

Chỉ thấy trên người nữ tử kia đột nhiên sáng lên ánh sáng màu xanh lục, cả người liền ngừng lại xu thế rơi xuống.

Không chỉ như thế, nàng còn có thể bay lượn tự do trên không trung, nhanh chóng tiếp cận con quái vật.

Đợi đến khi tiếp cận con quái vật, nữ tử giơ một bàn tay thon dài lên, nhắm vào con quái vật, năm ngón tay xòe ra, sau đó dùng sức nắm chặt!!

“Bùm!”

Cái đầu khổng lồ của con quái vật kia giống như bị một lực lượng vô hình nào đó ép chặt, trong nháy mắt nổ tung.

Máu màu xanh đen và thịt nát bay tứ tung.

Bởi vì con quái vật này chết quá nhanh, dây thần kinh ngoại biên còn chưa kịp phản ứng, thi thể con quái vật không đầu còn đi về phía trước mấy bước...

Còn về phần nữ tử kia, sau khi đánh nổ đầu con quái vật, cũng không quay đầu lại mà bay về phía phi cơ vận tải.

Dáng vẻ oai phong lẫm liệt, quả thực là ngẫu không ai bằng!

Đợi đến khi nữ tử trở lại phi cơ vận tải, thi thể con quái vật kia mới ầm ầm đổ xuống, bắn lên một mảng bụi đất lớn.

Video, cũng đến đây kết thúc.

...

Xem xong video.

Trần Nghiệp đặt điện thoại xuống, dùng sức day day mi tâm, cảm thấy đầu óc đau nhức.

Đoạn video này, không phải là phim kỹ xảo gì, mà là chuyện thật xảy ra ngày hôm qua, hiện tại đã trở thành tin tức hot nhất trên mạng.

“Vậy ta đây xuyên việt đến thế giới gì?”

Ánh mắt hần hướng về xung quanh, lặng lẽ đánh giá bốn phía.

Nơi này rõ ràng là một phòng học, xung quanh toàn là học sinh trẻ trung non nớt, còn trên người hần mặc đồng phục giống như mọi người.

Rất rõ ràng, Trần Nghiệp sau khi xuyên việt đã biến thành một học sinh cấp ba.

Cảm nhận được sức sống trong cơ thể, Trần Nghiệp rất hài lòng với thân phận mới này.

Trước khi xuyên việt, hắn đã hơn hai mươi tuổi, không chỉ không có chút thành tựu nào, còn bởi vì thường xuyên nghiên cứu những tác phẩm “lấn sân” của các cô giáo, dẫn đến cơ thể hao tổn nghiêm trọng, chưa đến ba mươi tuổi, thân thể đã suy nhược không chịu nổi.

Có thể khôi phục lại sự khỏe mạnh trẻ trung, Trần Nghiệp đương nhiên là vui vẻ.

Lúc này.

Tiếng thảo luận của mấy học sinh bên cạnh đã thu hút sự chú ý của Trần Nghiệp.

“Video hôm qua các cậu xem chưa? Tần nữ thần thật sự là quá mạnh!”

“Đúng vậy, quái vật cấp bốn mà nàng ấy cũng có thể miêu sát, không hổ là cao thủ số một của Hạ quốc ta.”

“Sắp đến lượt chúng ta dung hợp thiên phú anh hùng rồi, thật là hồi hộp!”

“Đáng tiếc, anh hùng mật danh S2, độ khó dung hợp quá cao, trong nước chúng ta cho đến nay, vẫn chỉ có một mình Tần nữ thần dung hợp thành công...”

“Cậu còn muốn S2? Anh hùng cấp S, độ khó dung hợp nào thấp?”

“Tớ không yêu cầu cao, mục tiêu là thiên phú anh hùng cấp A, chỉ cần dung hợp thành công là có thể vào Đại học Dị Năng. Nghe nói trong Đại học Dị Năng có rất nhiều mỹ nữ...”

“Cấp A mà còn không cao? Tâm cũng đủ lớn đấy, mục tiêu của tớ là thiên phú anh hùng cấp B.”

“Sao không thấy ai chọn thiên phú anh hùng cấp C nhỉ? Tỷ lệ dung hợp thành công gần như là tuyệt đối mà!”

“Cút, anh hùng cấp C căn bản là không có thiên phú, chỉ có kẻ ngu mới chọn...”

...

Trần Nghiệp ở bên cạnh, nghe mà đầu óc mơ hồ.

Đúng lúc hắn chuẩn bị lấy điện thoại ra tìm kiếm tư liệu liên quan trên mạng, thì đột nhiên, giáo viên đến.

Ngay lập tức!

Tất cả học sinh lập tức ngồi ngay ngắn, trong phòng học trong nháy mắt khôi phục lại sự yên tĩnh.

Trần Nghiệp cũng chỉ có thể cắt điện thoại đi, giả vờ như một chú chó Husky trà trộn vào bầy sói.

Vị giáo viên này là một nữ nhân trung niên, tướng mạo tuy bình thường, nhưng trên người lại có một cỗ khí thế mạnh mẽ của Diệt Tuyệt Sư Thái.

Bà vừa bước vào cửa, tất cả học sinh đều bị dọa đến mức ngồi ngay ngắn.

Giáo viên nhìn lướt qua các học sinh với ánh mắt uy nghiêm, mở miệng nói:

“Các em học sinh, hôm nay là ngày trọng đại của các em, cô tin rằng các em đều đã chuẩn bị kỹ càng, và trong lòng đều có mục tiêu dung hợp rồi chứ? Tiếp theo, để cô xem lựa chọn của các em nào!”

“Những em nào chọn anh hùng cấp S làm mục tiêu dung hợp, hãy giơ tay.”

Nghe được lời này.

Có bảy học sinh giơ tay lên.

Giáo viên thấy vậy, lông mày lập tức nhíu lại.

Cả lớp có hơn tám mươi học sinh, vậy mà còn chưa đến một phần mười chọn thiên phú anh hùng cấp S,...

Không biết có phải là ảo giác hay không, Trần Nghiệp cảm thấy vị giáo viên trên bục giảng kia liếc nhìn hắn một cái, thần sắc có chút bất mãn.

Về mặt Trần Nghiệp mờ mịt.

Hắn vừa rồi cái gì cũng chưa làm mà!

Đợi đến khi bảy học sinh kia buông tay xuống, giáo viên lại nói: “Những em nào chọn anh hùng cấp A làm mục tiêu dung

hợp, hãy giờ tay.”

Lần này.

Số học sinh giờ tay nhiều hơn không ít, trọn vẹn có hơn ba mươi người, gần bằng một nửa lớp.

Trần Nghiệp thấy vậy, vội vàng giờ tay theo.

Thực ra hẳn cái gì cũng không hiểu, chỉ là cảm thấy, đi theo số đông nhất định là không sai.

Mà giáo viên thấy có một nửa số học sinh chọn anh hùng cấp A làm mục tiêu dung hợp, sắc mặt hơi hòa hoãn một chút.

“Những em nào chọn anh hùng cấp B làm mục tiêu dung hợp, hãy giờ tay.”

Số học sinh còn lại chưa giờ tay, lúc này đều giờ tay lên.

“Được rồi.” Giáo viên nói: “Tất cả hạ tay xuống đi!”

Còn về phần anh hùng cấp C, giáo viên thậm chí còn không hỏi đến.

“Nhìn thấy lựa chọn của các em, nói thật, cô có chút thất vọng!”

Giáo viên mở miệng nói: “Chúng ta là trường trung học trọng điểm, có thể vào trường chúng ta, chứng tỏ cha mẹ của các em đều là những người ưu tú đã từng dung hợp thiên phú anh hùng thành công. Viện Khoa học đã sớm nghiên cứu, cha mẹ có thể dung hợp thiên phú anh hùng thành công, thì con cái, tỷ lệ dung hợp thành công cao hơn người bình thường rất nhiều lần.”

Chương 2 - One Punch Man

“Cho nên, các em hoàn toàn không cần phải bảo thủ như vậy, hãy đặt mục tiêu cao hơn một chút!”

Lời này vừa nói ra, tất cả học sinh đều lộ vẻ kinh ngạc.

Bởi vì bọn họ nhớ rõ, hôm qua giáo viên không phải nói như vậy...

Có học sinh gan lớn, nhin không được hỏi: “Nhưng mà cô ơi, hôm qua không phải cô đã khuyên chúng em cố gắng bảo thủ một chút, đừng nên quá mơ mộng hảo huyền, có thể dung hợp thiên phú anh hùng thành công chính là thắng lợi rồi sao?”

Giáo viên mặt không đổi sắc, giả vờ ra vẻ trầm trọng nói: “Nay đã khác xưa rồi! Tin tưởng chuyện xảy ra ngày hôm qua, mọi người đều đã biết rồi chứ? Một con quái vật cấp bốn đột nhiên xuất hiện, công phá tường thành bảo vệ của thành phố Hải Tân, tạo thành thương vong hơn vạn người! Nếu không phải Tần nữ sĩ kịp thời ra tay, tiêu diệt con quái vật kia, e rằng con số thương vong này, sẽ tăng lên gấp bội.”

Các học sinh nghe vậy, đồng loạt gật đầu.

Một học sinh có vẻ là fan hâm mộ của Tần nữ thần, kích động nói: “Cô ơi, Tần nữ sĩ thật sự là quá lợi hại, mục tiêu lần này của em cũng là thiên phú anh hùng S2, hy vọng em có thể thành công, trở thành người giống như Tần nữ sĩ.”

Những người khác thấy vậy, đều là ánh mắt nhìn kẻ ngốc.

Anh hùng mật danh S2, tỷ lệ dung hợp thành công không đến 0.0001%, thật không biết tên này lấy đâu ra tự tin?

Giáo viên trên bục giảng cũng không tiện đánh gục học sinh có chí hướng cao xa này, chuyển chủ đề nói: “Các em học sinh, có thể các em còn chưa biết, Viện Khoa học mới công bố nghiên cứu cho rằng, con quái vật cấp bốn lần này đột nhiên xuất hiện, rất có thể là do lỗ hổng không gian mới sắp bị mở ra...”

“Nếu như tin tức là thật, điều này có nghĩa là, sau này sẽ có càng nhiều quái vật đáng sợ hơn giáng lâm xuống Lam Tinh. Đến lúc đó, chỉ dựa vào lực lượng hiện có là không đủ để đối phó với những con quái vật kia, quốc gia cần thêm nhiều người giống như Tần nữ sĩ, là định hải thần châm!”

“Thêm nữa!”

Giáo viên lại nói: “Đài truyền hình đã đến rồi, hôm nay nghi thức kết hợp của các em sẽ được truyền hình trực tiếp trên toàn quốc để cổ vũ tinh thần cho mọi người. Vì vậy, mọi người nhất định phải thể hiện thật tốt, không chỉ phải kết hợp thành

công, mà anh hùng được chọn cũng phải cố gắng chọn cấp bậc cao một chút.”

“Chúng ta là trường trung học trọng điểm của thành phố, có nhiều người chọn kết hợp với anh hùng cấp B như vậy, thật không ra thể thống gì!”

Nghe đến đây, các học sinh đều sửng sốt.

Thì ra là vậy!

Câu cuối cùng mới là nguyên nhân chính khiến giáo viên đột ngột thay đổi cách nói chuyện phải không?

Sau đó, giáo viên nhìn đồng hồ trên tay, lại nói: “Nhân lúc còn thời gian, cô sẽ cho các em học bài cuối cùng, giúp các em ôn tập lại những thiên phú anh hùng, hy vọng các em đều có thể tìm được đối tượng kết hợp tốt nhất cho mình.”

Nói xong, giáo viên liền bật máy chiếu, chiếu nội dung trên máy tính lên bảng đen.

“Bắt đầu từ anh hùng cấp S, trước tiên là vị trí đầu tiên, anh hùng có mật danh là S1...”

Trên màn hình chiếu của bảng đen, xuất hiện một nhân vật.

Người này có thân hình vạm vỡ, mặc một bộ giáp đen trắng xen kẽ, sau lưng khoác áo choàng, đeo kính râm màu đen...

Nhìn thấy người này, Trần Nghiệp hơi sửng sốt.

Hắn cảm thấy hình ảnh của người này rất quen thuộc, nhưng nhất thời không thể xác định được.

“Về anh hùng S1, tất cả đều là ẩn số.”

Giọng nói của giáo viên vang lên: “Kết hợp với anh ta sẽ nhận được năng lực thiên phú gì, tạm thời chưa ai biết, bởi vì cho đến nay, trên toàn cầu vẫn chưa có trường hợp nào kết hợp thành công với S1.”

“Mặc dù có lời đồn rằng, chỉ cần có thể kết hợp thành công với S1, là có thể nhận được năng lực thiên phú sánh ngang với thần linh, nhưng cô vẫn không đề nghị các em xem S1 là mục tiêu kết hợp.”

Nói đến đây, giáo viên dùng ngón tay bấm vào máy tính.

Trên bảng đen, xuất hiện một nhân vật mới.

Mật danh S2!

Đây là một anh hùng có hình tượng loli kiều ngạo.

Nàng có thân hình nhỏ nhắn xinh xắn, mái tóc màu xanh lục bảo, ngũ quan tuy có chút đáng yêu, nhưng lại mang theo vẻ kiều ngạo, trên người chỉ mặc một chiếc áo dài màu đen hở đũng, để lộ đôi chân trắng nõn.

Nhìn thấy vị anh hùng này, Trần Nghiệp tròn tròn mắt.

Thật sự là hấn quá quen thuộc với cô nàng loli này.

Tornado of Terror!

Nhân vật đến từ bộ anime “One Punch Man” của Trái Đất.

“Anh hùng cấp S thứ hai!” Giáo viên giới thiệu: “Về vị anh hùng này, chắc hẳn các em đều rất quen thuộc rồi nhỉ? Cô sẽ không giới thiệu nhiều nữa, đệ nhất cao thủ của nước ta, Tần nữ sĩ, anh hùng mà cô ấy kết hợp chính là vị này, năng lực thiên phú của cô ấy là niệm động lực!”

“Năng lực thiên phú của S2 rất mạnh, nhưng độ khó kết hợp cũng rất cao, cho đến nay, nước ta chỉ có một mình Tần nữ sĩ kết hợp thành công, những em nào chọn cô ấy làm mục tiêu kết hợp thì nhất định phải thận trọng.”

Các học sinh nhìn vị anh hùng trên bảng đen, ánh mắt ai nấy đều nóng bỏng.

Họ hận không thể lập tức có được niệm động lực của nàng, giống như Tần nữ thần, trở thành trụ cột vững chắc của đất nước, được vạn người kính ngưỡng!

Chỉ có Trần Nghiệp, ánh mắt dờ dẩn, vẻ mặt khó tin...

Sau khi giáo viên giới thiệu xong vị anh hùng cấp S thứ hai.

Rất nhanh.

Trên màn hình chiếu của bảng đen, xuất hiện vị anh hùng cấp S thứ ba.

Đó là một vị anh hùng có hình tượng lão giả, tuy rằng tóc và râu của ông ta đều đã bạc trắng, thân hình nhìn cũng khá gầy

gò, nhưng gương mặt sắc bén như chim ưng, như hổ đói của lão giả khiến người ta không dám coi thường.

Nhìn thấy hình ảnh của vị anh hùng này, Trần Nghiệp lập tức chết lặng.

Bang!

Cũng là nhân vật đến từ bộ anime “One Punch Man” của Trái Đất.

Nếu như nói, hai người trước còn có khả năng là trùng hợp, vậy thì sự xuất hiện của vị anh hùng lão giả này, tuyệt đối không thể giải thích bằng hai chữ trùng hợp được nữa.

Lúc này, trong lòng Trần Nghiệp đã khẳng định, những thiên phú anh hùng mà mọi người theo đuổi, chính là đến từ bộ anime đó.

‘Chẳng trách, lúc trước xem video ngắn người đẹp và quái vật, đã cảm thấy luồng sáng xanh lục khi cô gái đó sử dụng năng lực rất quen thuộc...’

Trần Nghiệp trầm nghĩ.

Trên bục giảng, giáo viên vẫn đang giới thiệu: “Anh hùng có mật danh S3, năng lực thiên phú là tinh thông cổ quyền pháp! Có được thiên phú của ông ta, khi học võ thuật cổ truyền, sẽ đạt được hiệu quả gấp đôi.”

“Nói ra, vị anh hùng này là phù hợp nhất với người dân nước ta, chính vì sự tồn tại của ông ta đã khiến cho võ thuật cổ truyền của chúng ta thực sự có đất dụng võ, bước lên vũ đài cường giả thế giới. Hơn nữa, độ khó kết hợp với ông ta cũng thấp hơn S2 rất nhiều, cô ở đây muốn đặc biệt đề cử!”

Nói đến đây, vị giáo viên trên bục giảng bỗng nhiên nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt đầy ẩn ý.

Lần này Trần Nghiệp nhìn rất rõ ràng.

Vị giáo viên trên bục giảng.

Thật sự là đang “trăm trò khen ngợi” hần!

Trần Nghiệp rất hoang mang, hiện tại hần chẳng biết gì cả, chỉ có thể giữ nguyên vẻ mặt.

Chương 3 - Trúng mánh rồi!

May là sự chú ý của giáo viên cũng không dừng lại trên người Trần Nghiệp quá lâu, rất nhanh đã tiếp tục giới thiệu các vị anh hùng:

“S4, năng lực thiên phú là kiếm đạo tông sư, kết hợp thành công với anh ta, sẽ có được thiên phú kiếm đạo cực cao... Ngoài ra, những vị anh hùng cấp A như A2, A3, A4, năng lực thiên phú cũng liên quan đến kiếm đạo, chỉ là kém hơn S4 rất nhiều. Vì vậy, có người suy đoán, ba vị anh hùng A2, A3, A4 có liên quan đến vị anh hùng S4 này, có thể là sư phụ và các đệ tử.”

“Những em nào thích kiếm đạo, nếu như không nắm chắc khi kết hợp với S4, thì có thể thử kết hợp với ba vị anh hùng A2, A3, A4.”

...

“Anh hùng có mật danh S5, đừng nhìn cậu bé này chỉ là một đứa trẻ, cậu ta lại có bộ não thông minh nhất, năng lực thiên phú của cậu ta cũng rất quan trọng, đó là cường hóa đại não!”

“Giống như Lục tiên sinh, viện sĩ đương nhiệm của Viện Khoa học chúng ta, sau khi kết hợp thành công với S5, đã phát minh ra bộ giáp chiến đấu ngoại cốt, giúp lực lượng quân đội của chúng ta, được nâng cao thêm một bậc!”

“Những em nào tự tin với trí tuệ của mình, có thể thử kết hợp với vị anh hùng S5 này.”

...

“Vị anh hùng có mật danh S6 này là người máy, không thể kết hợp, ở đây sẽ không nói đến...”

...

“Vị anh hùng có mật danh S7 này là một cái hồ, mọi người ngàn vạn lần đừng để bị vẻ ngoài của anh ta đánh lừa, trên thực tế, năng lực thiên phú của anh ta rất phé, sau khi kết hợp thành công với anh ta, chỉ có thể khiến cho nhịp tim của các em lớn hơn...”

...

“Năng lực thiên phú của anh hùng S8 là tự chữa lành, kết hợp thành công với anh ta, sẽ có được năng lực tự chữa lành cực mạnh, gần như không thể bị đánh chết, tiếc là không có tác dụng tăng cường sức chiến đấu quá lớn...”

...

“S9 cũng là người máy, không thể kết hợp...”

...

“S10, năng lực thiên phú là ăn, sở hữu năng lực tiêu hóa cực mạnh, đây cũng là năng lực thiên phú dễ dàng trở nên mạnh nhất, chỉ cần liên tục ăn, là có thể nhanh chóng gia tăng sức mạnh, tuy nhiên vóc dáng sẽ bị biến dạng nghiêm trọng. Nếu có em nào không ngại vóc dáng, có thể cân nhắc vị anh hùng này, độ khó kết hợp trong số các anh hùng cấp S, được coi là thấp...”

...

Có lẽ là thế giới này không có bộ anime “One Punch Man”, mọi người đều không biết tên của những vị anh hùng này, cho nên dùng mật danh để đặt tên.

Anh hùng cấp S, thì dùng chữ S làm chữ cái đầu tiên, số thứ tự phía sau, thì theo thứ tự, dùng số để thay thế.

“So với thiên phú của anh hùng cấp S, thiên phú của anh hùng cấp A kém hơn rất nhiều.”

“Tuy nhiên, tỷ lệ thành công khi kết hợp với anh hùng cấp A lại cao hơn nhiều. Theo thống kê của cơ quan có thẩm quyền, tỷ lệ thành công cao nhất khi kết hợp với anh hùng cấp S cũng không đến 5%, thứ hạng càng cao, tỷ lệ thành công càng thấp. Trong khi đó, tỷ lệ thành công cao nhất khi kết hợp với anh hùng cấp A gần 20%!”

“Tiếp theo, cô sẽ nói về một số năng lực thiên phú của anh hùng cấp A...”

...

“Anh hùng cấp B, ngoại trừ nữ anh hùng B1 có thiên phú khá tốt, những anh hùng còn lại đều có thiên phú không tốt...”

...

“Còn về anh hùng cấp C... Cô nghĩ, chắc hẳn sẽ không có ai lựa chọn anh hùng cấp C chứ? Vô số trường hợp trong quá khứ đã đủ để chứng minh, anh hùng cấp C không có bất kỳ thiên phú nào, là anh hùng phế vật được công nhận!”

“Nếu bây giờ vẫn còn người muốn chọn anh hùng cấp C làm mục tiêu kết hợp, cô đề nghị nên đến bệnh viện tâm thần khám nào...”

Giọng giáo viên vừa dứt.

Trong lớp học lập tức vang lên một tràng cười.

Trước đây, khi thiên thạch anh hùng vừa rơi xuống Lam Tinh, không ít người đã lựa chọn kết hợp với anh hùng cấp C.

Bởi vì tỷ lệ thành công khi kết hợp với anh hùng cấp C rất cao!

Nhưng kết quả lại phát hiện, anh hùng cấp C căn bản không có thiên phú.

Cho dù là anh hùng C1 đứng đầu, kết hợp thành công cũng chỉ có thể tăng thêm một chút dưỡng khí mà thôi...

Đối mặt với những con quái vật đáng sợ bên ngoài tường thành, chỉ có dưỡng khí, chỉ có thể nhanh chóng trở thành bia đỡ đạn mà thôi.

Hiện nay.

Anh hùng cấp C là anh hùng phế vật, đã trở thành nhận thức chung.

Giáo viên lại nói: “Mỗi người chỉ có một cơ hội kết hợp anh hùng duy nhất trong đời vào năm 18 tuổi. Lần này cũng là cơ hội thay đổi vận mệnh của các em! Mặc dù tỷ lệ thành công khi kết hợp với anh hùng cấp C rất cao, gần như đạt 100%, nhưng lãng phí cơ hội quan trọng như vậy chỉ để đổi lấy tám vé vào Bí Cảnh, là hành vi cực kỳ ngu xuẩn!”

“Những người từng kết hợp với anh hùng cấp C về sau cơ bản đều chết trong Bí Cảnh. Người sống sót duy nhất, nghe nói vào tháng trước, vì giả mạo nữ streamer lừa đảo tiền bạc, đã bị đại gia donate top 1 của hắn ta tổng vào nhà tù.”

Nghe vậy.

Các học sinh lại được một phen cười nghiêng ngả.

Chuyện giáo viên vừa nói, vào tháng trước cũng là một tin tức gây chấn động.

Nghe nói, người sống sót kia dựa vào thuật trang điểm tà đạo, lừa gạt đại gia donate top 1 suốt một thời gian dài, kết quả còn lừa cả tình cảm của người ta. Cuối cùng hai người hẹn nhau ở khách sạn, đến khi cởi quần áo ra, đại gia donate top 1 mới phát hiện, nữ thần trong mơ của hắn ta, lại có thứ to hơn cả hắn ta!

Trần Nghiệp không biết chuyện này.

Cho dù biết cũng chẳng để tâm.

Bởi vì, lúc này hắn đang rất kích động.

Những người này không hiểu rõ nhân vật chính thực sự của bộ anime “Trọc Đầu Sẽ Rất Mạnh”, cho nên mới cho rằng, anh hùng cấp C đều là phế vật.

Nhưng hắn thì khác!

Hắn biết, nhân vật chính kia, người ngay từ khi xuất hiện đã luôn bất bại, mạnh đến mức khó tin, lại đang trà trộn trong số các anh hùng cấp C.

Trọc Đầu Đại Ma Vương rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Cho dù là người đã xem trọn bộ anime “Trọc Đầu Sẽ Rất Mạnh”, cũng không thể nói rõ ràng.

Một quyền đâm cho Trái Đất rẽ ngôi giữa...

Một quyền đánh nát thiên thạch diệt thế...

Nhẹ nhàng nhảy từ Mặt Trăng xuống Trái Đất...

Tên bá chủ vũ trụ có thể đánh nổ cả hành tinh, trúng phải dư ba của một quyền nghiêm túc của hắn, cũng chỉ còn thoi thóp...

Mọi người chỉ biết, nhân vật chính này là tồn tại đã phá vỡ giới hạn, có nghĩa là sức mạnh không có giới hạn.

Thậm chí, tên của bộ anime này cũng được đặt theo sức mạnh của hắn.

Mặc dù Trọc Đầu Đại Ma Vương cũng từng sử dụng “Nghiêm Túc Nhất Quyền”, nhưng đó chỉ là sức mạnh khi hấn hơi nghiêm túc một chút, chứ không phải là sức mạnh hủy diệt bộc phát ra khi đạt đến giới hạn.

Khi xem các bộ anime khác, mọi người đều hy vọng nhân vật chính có thể trở nên mạnh mẽ hơn, có thể bảo vệ tốt những nhân vật phụ khác, sau đó nhanh chóng tiêu diệt trùm cuối, trả lại hòa bình cho thế giới.

Khi xem “Trọc Đầu Sẽ Rất Mạnh”, mọi người chỉ hy vọng, phản diện có thể lý trí một chút, đừng đi chọc giận tên trọc đầu kia...

Những anh hùng cấp S kia.

Cho dù cùng nhau xông lên, cũng không thể là đối thủ của Trọc Đầu Đại Ma Vương.

Nói không chừng, còn không thể chịu nổi một quyền nghiêm túc của Trọc Đầu Đại Ma Vương...

Chương 4 - Các người đối với lực lượng, chẳng hay biết gì cả!

Tất cả những điều này.

Hiện tại chỉ có Trần Nghiệp biết.

Điều khiến Trần Nghiệp càng thêm hưng phấn chính là, vừa rồi giáo viên nói, tỷ lệ thành công khi kết hợp với anh hùng cấp C gần như đạt 100%!

‘Vậy ra, đây chính là kim thủ chỉ của người xuyên việt sao? Thật sự là... quá phấn khích!’

Trần Nghiệp kích động đến mức mặt đỏ bừng.

Hắn đã quyết định, anh hùng mà lần này hắn kết hợp, chính là anh hùng cấp C: Trọc Đầu Đại Ma Vương!

Còn về việc có bị người khác chế giễu hay không?

Hắn không quan tâm.

Chỉ cần hắc kế thừa được thể chất cấp thần của Trọc Đầu Đại Ma Vương, kết hợp với phương pháp huấn luyện độc đáo kia, thì ba năm sau, hắc sẽ hoàn toàn vô địch trên toàn thế giới.

Thế giới này rất nguy hiểm.

Quái vật có thể công phá tường thành bất cứ lúc nào, cướp đi sinh mạng của con người.

Chỉ có nắm giữ sức mạnh vô địch, Trần Nghiệp mới có thể yên tâm.

‘Đúng rồi, Trọc Đầu Đại Ma Vương ở phần 2 đã được thăng lên anh hùng cấp B... Mình phải tìm hiểu rõ ràng, ngàn vạn lần đừng nhầm lẫn.’

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp lén lấy điện thoại ra, mở dưới gầm bàn, tìm kiếm thông tin liên quan.

Về những anh hùng có thể kết hợp, sau ngàn ấy năm trôi qua, trên mạng tự nhiên cũng có vô số tư liệu.

Rất nhanh, Trần Nghiệp đã tìm thấy danh sách tất cả anh hùng.

Khi nhìn thấy cái đầu trọc với nét vẽ độc đáo trong danh sách anh hùng cấp C, hắc lập tức thở phào nhẹ nhõm.

‘Trọc Đầu Đại Ma Vương vẫn là cấp C, xem ra, hoạt động kết hợp anh hùng thần bí này vẫn sử dụng phiên bản của phần 1.’

‘Phần 1 tốt! Tỷ lệ thành công khi kết hợp với anh hùng cấp C gần như đạt 100%, thật tuyệt vời...’

‘Đúng rồi, lúc này Diệt Tuyệt Sư Thái này có nói, trước đây đã có rất nhiều người lựa chọn anh hùng cấp C để kết hợp, nói không chừng đã có người chọn trúng Trọc Đầu Đại Ma Vương, chẳng lẽ, không ai phát hiện ra bí mật của Trọc Đầu Đại Ma Vương sao?’

“Có lẽ, chỉ nhận được thể chất của Trọc Đầu Đại Ma Vương cũng vô dụng, nhất định phải sử dụng phương pháp huấn luyện tự sáng tạo của Trọc Đầu Đại Ma Vương mới có thể gia tăng sức mạnh? Cho nên những người khác đều không biết?”

Trần Nghiệp vừa nhìn điện thoại, vừa âm thầm suy đoán.

Hắn không biết rằng, hành vi lén lút của mình đã bị giáo viên trên bục giảng phát hiện.

Tuy nhiên, giáo viên chỉ hơi nhíu mày, không hề khiển trách Trần Nghiệp ngay tại chỗ.

“Gần hết giờ rồi, mọi người ra sân tập hợp đi... Trần Nghiệp, em ở lại!”

Mọi người nhao nhao nhìn Trần Nghiệp một cái, sau đó rời khỏi phòng học.

Trần Nghiệp ngơ ngác, không biết vị giáo viên này giữ mình lại làm gì.

Đương nhiên, trong lòng hắn không hề có chút nào khẩn trương hay sợ hãi.

Dù sao trước khi xuyên việt, hắn cũng đã lăn lộn trong xã hội nhiều năm, nội tâm trưởng thành, tự nhiên sẽ không sợ hãi một giáo viên.

Chờ tất cả học sinh đều rời khỏi phòng học, giáo viên nhìn Trần Nghiệp, lúc này chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mà nói:

“Trần Nghiệp, em làm sao vậy? Tại sao lại chọn anh hùng cấp A làm mục tiêu kết hợp?”

“Cha của em, năm đó một mình xoay chuyển càn khôn, ngăn cản quái vật xâm lược, là anh hùng chiến đấu, cũng là niềm tự hào của thành phố chúng ta!”

“Là con trai của ông ấy, cho dù không nắm chắc khi kết hợp với những anh hùng cấp S khác, ít nhất cũng không nên từ bỏ anh hùng S3. Năm đó cha em chính là kết hợp thành công với anh hùng S3, mới có được thành tựu ngày hôm nay!”

“Theo nghiên cứu của chuyên gia, là con trai của ông ấy, nếu em cũng chọn anh hùng S3 làm mục tiêu kết hợp, tỷ lệ thành công sẽ cao gấp mấy lần so với người khác, cơ hội tốt như vậy, em cũng muốn từ bỏ sao?”

“Em có biết, lãnh đạo nhà trường, thậm chí là lãnh đạo thành phố, đều đặt rất nhiều kỳ vọng vào em không?”

Nghe xong lời giáo viên, Trần Nghiệp ngẩn người.

Hắn không ngờ, thân thể này, vậy mà lại có một người cha
ngưu bức như vậy?

Khó trách, vừa rồi giáo viên lại nhìn hắn như thế.

Hoá ra là đang kỳ vọng vào hắn?

“Trần Nghiệp, em thành thật nói cho cô biết, lựa chọn anh
hùng cấp A làm mục tiêu kết hợp, là chủ ý của em, hay là ý
của cha em?” Giáo viên lên tiếng hỏi.

Nếu hành vi của Trần Nghiệp, là do cha hắn dẫn dắt, vậy vị
giáo viên này nhất định không dám xen vào việc của người
khác.

“Cái này... là ý nghĩ của em.”

Trần Nghiệp lựa chọn nói thật.

Giáo viên nghe vậy, lập tức nói: “Thật là hồ đồ! Cô tin rằng,
cha em nhất định cũng sẽ không đồng ý, em lại lấy anh hùng
cấp A làm mục tiêu kết hợp!”

“Nghe lời khuyên của cô một câu, vị anh hùng S3 kia mới là
lựa chọn tốt nhất của em, hiểu chưa?”

Trần Nghiệp hiện tại còn chưa hiểu rõ tình huống, bản năng ít
nói ít sai, liền qua loa đáp: “Cô, em biết rồi.”

Giáo viên nhất thời lộ ra nụ cười hài lòng: “Cô tin tưởng em,
là con trai của anh hùng chiến đấu, em nhất định có thể kết
hợp thành công!”

Nói xong câu đó, giáo viên nhìn thấy mấy vị lãnh đạo nhà
trường đi ra, vội vàng nghênh đón.

Trần Nghiệp cũng đi về phía sân thể dục, tập hợp cùng những
học sinh khác.

...

Trên sân thể dục, đã dựng tạm một cái bục, hơn nữa có không
ít nhân viên đài truyền hình đang lắp đặt máy quay, chuẩn bị
cho việc phát sóng trực tiếp.

Học sinh nhìn thấy, nhất thời nghị luận ầm ĩ.

“Mẹ kiếp, thật sự muốn phát sóng trực tiếp toàn quốc sao?”

“Sao nào? Phát sóng trực tiếp không tốt sao? Vạn nhất nổi tiếng, chẳng phải là nổi tiếng toàn quốc sao!”

“Tốt cái rắm! Vốn dĩ mục tiêu kết hợp của tớ là anh hùng cấp B, bây giờ phát sóng trực tiếp toàn quốc, tớ còn mặt mũi nào đi chọn anh hùng cấp B nữa?”

“Đừng suy nghĩ nhiều như vậy, là thể diện nhất thời quan trọng, hay là tiền đồ tương lai quan trọng hơn? Cơ hội thay đổi vận mệnh, chỉ có một lần này, dù sao tớ cũng sẽ chọn anh hùng cấp B.”

“Những năm trước đều không phát sóng trực tiếp, sao năm nay đến lượt chúng ta, lại đừng phải phát sóng trực tiếp chứ?”

“Các cậu nói xem, lát nữa phát sóng trực tiếp, nếu như có người cứng đầu, lựa chọn kết hợp anh hùng cấp C, có phải là sẽ nổi tiếng khắp cả nước hay không?”

“Woa, cậu thật sự dám nghĩ! Nếu như thật sự có người dám làm như vậy, sẽ trở thành trò cười cho cả nước đấy! Còn liên lụy đến danh dự của trường chúng ta, về nhà nhất định sẽ bị đánh gãy chân!”

Nghe được những lời nghị luận này, khoé miệng Trần Nghiệp giật giật.

Hắn đã có thể tưởng tượng được, khi hắn lựa chọn kết hợp anh hùng cấp C, sẽ phải đối mặt với tình cảnh như thế nào...

Mặc dù như thế, Trần Nghiệp cũng không có ý định thay đổi chủ ý.

Thực sự là thể chất của đầu trọc đại ma vương, quá thơm.

Không chỉ lực lượng vô địch, phòng ngự, tốc độ vân vân, đều vô địch, gần như chính là một chiến sĩ lục giác không có điểm yếu.

Vì thể chất của đầu trọc đại ma vương, cho dù hắn thật sự trở thành trò cười cho cả nước, cũng nhận.

Dù sao ba năm sau, chờ hắn triệt để vô địch, hắn sẽ để cho người đời biết, rốt cuộc ai mới là kẻ ngu xuẩn đáng cười!

(Các vị độc giả, nếu như ở giai đoạn đầu của bộ truyện này, mọi người thấy có chỗ nào không hợp lý, xin đừng vội vàng

ném đá, phía sau sẽ có giải thích, tác giả chỉ là không muốn spoil...Khuyến nghị không nên bỏ chương, bộ truyện này sau khi đã trải qua giai đoạn đầu, sẽ liên tục có tình tiết hấp dẫn, thành tích cũng rất tốt, là một bộ truyện cực kỳ sáng khoái!)

Chương 5 - Trực Tiếp Toàn Quốc

Lúc này.

Thiết bị phát sóng trực tiếp đã lắp đặt xong.

Mấy vị nhân viên chính phủ khí chất rắn rỏi, khiêng một cái thùng lớn đi lên bục.

Thùng mở ra, bên trong đặt một khối ngọc thạch màu đen, tản mát ra hào quang yêu dị.

Học sinh nhìn thấy, lập tức nhỏ giọng nghị luận:

“Đó chính là Anh Hùng Vẫn Thạch sao?”

“Không sai, nghe nói là mấy chục năm trước rơi xuống từ ngoài vũ trụ, bởi vì có thể kết hợp anh hùng, để cho nhân loại cũng có năng lực thiên phú, nên được đặt tên là Anh Hùng Vẫn Thạch.”

“Thật là thứ thần kỳ, cũng không biết, nó đến từ nơi nào trong vũ trụ.”

“Anh Hùng Vẫn Thạch cụ thể có bao nhiêu viên? Số lượng đủ chia sao?”

“Tớ chỉ biết, lúc ấy từ trên trời rơi xuống, chỉ có mười ba khối lớn, bị mười ba quốc gia phân chia, sau đó phát hiện, khối lớn cũng có thể phân chia thành khối nhỏ, công năng không giảm, cho nên hiện tại cụ thể có bao nhiêu khối, e rằng chỉ có những đại nhân vật kia mới biết được.”

“Vậy thì rất quý giá.”

“Đúng vậy! Hiện tại vẫn còn rất nhiều quốc gia nhỏ đều không có Anh Hùng Vẫn Thạch! Hàng năm đều phải bỏ tiền ra tìm quốc gia lớn mượn.”

Nghe được những lời nghị luận này, Trần Nghiệp lúc này mới biết được, Anh Hùng Vẫn Thạch xuất hiện và phát triển như

thế nào.

Nhìn khối ngọc thạch màu đen trên bục, Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

Hắn nghiêm trọng hoài nghi, thứ này, rất có thể là xuất phát từ tay một vị thần linh Trái Đất...

Nếu không thì, thật sự không cách nào giải thích, năng lực thiên phú anh hùng trong một bộ anime, làm sao có thể xuất hiện ở thế giới thực, bị nhân loại đạt được.

...

Chín giờ sáng.

Nghi thức kết hợp thiên phú anh hùng, chính thức bắt đầu.

Hiệu trưởng lên đài, phát biểu một bài diễn văn dài dòng và sáo rỗng, toàn là súp gà, khiến học sinh nghe đến mức mơ màng sắp ngủ.

Cùng lúc đó.

Phát sóng trực tiếp cũng đã bắt đầu.

Cư dân mạng khắp cả nước sau khi nhận được tin tức, nhao nhao đến phòng phát sóng trực tiếp chính thức.

“Các vị, buổi sáng tốt lành!”

“Thứ nhất, tôi là đệ nhất!”

“Ai cũng đừng hòng cướp vị trí đệ nhất của tôi.”

“Tìm người: Con trai tôi bị lạc, đặc điểm là thích hô hào đệ nhất, nếu như mọi người nhìn thấy, bảo nó đến nhận cha.”

“Tuyển chồng! Tôi là tiểu tiên nữ hơi mập, cao 1m50, nặng 80kg, muốn tìm một tiểu ca ca cao 1m8, ít nhất đã kết hợp thiên phú anh hùng cấp A, cùng nhau xây dựng gia đình hoàn mỹ.”

“Vị xe tăng lâu trên, nơi này là phòng phát sóng trực tiếp, không phải nơi để cậu ước nguyện lung tung, hiểu không?”

“Có tiểu ca ca nào muốn trò chuyện video không? Có thể + Wechat 138XXX...”

“Kỳ lạ, năm nay kết hợp thiên phú anh hùng, sao đột nhiên lại phát sóng trực tiếp? Những năm trước cũng chưa từng thấy phát sóng trực tiếp bao giờ!”

“Đúng là có chút kỳ quái, năm ngoái còn nói, vì bảo vệ sự riêng tư của học sinh, thành tích kết hợp không nên công khai!”

“Ước chừng cấp trên có động thái lớn gì đó rồi!”

...

Chín giờ hai mươi phút.

Cuối cùng hiệu trưởng cũng nói xong lời vô nghĩa, trong tiếng vỗ tay qua loa, bước xuống bục.

Kiểm tra, cũng rút cuộc chính thức bắt đầu.

Chủ nhiệm giáo dục theo sát phía sau lên đài, cầm một bản danh sách, bắt đầu đọc tên.

“Bắt đầu từ lớp 1... Chu Vĩ.”

Một nam sinh dáng người cao lớn, nghe được tên mình, lập tức vẻ mặt tràn đầy mong đợi đi lên.

Dưới sự hướng dẫn của nhân viên công tác, Chu Vĩ trước tiên ngồi xuống ghế.

Chiếc ghế này kỳ thực là một loại thiết bị giám sát năng lượng, một khi Chu Vĩ kết hợp thành công, sẽ sản sinh ra năng lượng ba động, bị thiết bị giám sát được, đèn báo hiệu sẽ phát ra ánh sáng.

Ánh sáng màu trắng là cấp C, ánh sáng màu lam là cấp B, ánh sáng màu vàng là cấp A, ánh sáng màu đỏ là cấp S.

Sau đó, Chu Vĩ đặt lòng bàn tay lên Anh Hùng Vãn Thạch bên cạnh.

Vào khoảnh khắc lòng bàn tay tiếp xúc với Anh Hùng Vãn Thạch.

Nam sinh tên là Chu Vĩ này, lập tức nghiêng đầu, dường như đã rơi vào giấc ngủ.

Khoảng 30 giây sau.

Chu Vĩ khôi phục ý thức, mở mắt ra.

Chỉ thấy trong mắt cậu ta tràn đầy thất vọng.

Mà đèn báo hiệu trên ghế, từ đầu đến cuối cũng không có chút phản ứng nào...

Rõ ràng.

Là kết hợp anh hùng thất bại.

“Chu Vĩ, kết hợp thất bại!”

Khi người kiểm tra thân nhiên nói ra câu nói này, Chu Vĩ đáng người cao lớn, hốc mắt lập tức đỏ lên.

Bị nhiều bạn học nhìn như vậy, còn có ống kính phát sóng trực tiếp cũng đang chĩa vào mình, nhất thời khiến cậu ta không còn mặt mũi nào, lúng túng chạy xuống.

Nhìn thấy cảnh tượng này.

Các bạn học đều không có ý chế nhạo, đồng loạt trở nên căng thẳng.

Dù sao, kết hợp anh hùng, chỉ cần không phải anh hùng cấp C, những cái khác đều phải xem vận may.

Có thể kết hợp thành công hay không, căn bản không phải bản thân có thể khống chế.

Chu Vĩ thất bại.

Lập tức sẽ đến lượt bọn họ.

...

Trong phòng phát sóng trực tiếp.

Lại hoàn toàn ngược lại...

“Haha, quả nhiên không ngoài dự đoán của tôi, tiểu tử này thất bại.”

“Nhất định phải thất bại! Kết hợp anh hùng, nào có dễ dàng thành công như vậy?”

“Đúng vậy, tỷ lệ kết hợp anh hùng thành công, ngoại trừ anh hùng cấp C, những thứ khác đều rất thấp, đáng tiếc anh hùng cấp C lại là anh hùng phế vật vô dụng, thật sự là khó xử.”

“Tỷ lệ kết hợp anh hùng cấp B còn đỡ, ngoại trừ vị mỹ nữ B1 kia, tỷ lệ kết hợp thành công của những người còn lại đều gần

một nửa, phỏng chừng tiểu tử này lòng tham quá lớn, lựa chọn anh hùng cấp A thậm chí là anh hùng cấp S!”

“Còn muốn kết hợp anh hùng cấp S? Hừ hừ, có thể kết hợp thành công với anh hùng cấp S, đó đều là những đứa con cưng được ông trời chiếu cố! Cũng không xem lại bản thân mình là cái thá gì.”

“Người ta kết hợp thất bại đã rất đáng thương rồi, các người còn hả hê như vậy, có phải là không tốt lắm không?”

Lý do cư dân mạng trong phòng phát sóng trực tiếp lại hả hê như vậy, là bởi vì phần lớn bọn họ đều là những người bình thường đã thất bại trong việc kết hợp thiên phú anh hùng.

Bọn họ đã thất bại, dĩ nhiên cũng chẳng muốn nhìn thấy người khác thành công.

Đương nhiên, loại tâm tư đen tối này, sẽ chẳng ai ngu ngốc nói ra miệng cả.

...

Các học sinh trên sân vận động không nhìn thấy được làn đạn, tự nhiên cũng không biết đến những lời bình phẩm của cư dân mạng.

Lúc này, quá trình kết hợp vẫn đang tiếp tục.

“Trương Hồng Phương.”

Giáo dục chủ nhiệm lại xưng lên một cái tên.

Một nữ sinh dáng người nhỏ nhắn nghe thấy liền vội vàng đứng dậy, bước nhanh về phía khán đài.

Có thể nhìn ra, cô gái này có chút căng thẳng, mỗi bước đi đều hơi loạng choạng, như thể không vững vàng.

Chờ đến khi nàng ta lên đến khán đài, trên trán trắng nõn đã lấm tấm mồ hôi.

Mọi người thấy cô gái này tâm lý không tốt như vậy, đều cho rằng lại thêm một người kết hợp thất bại.

Không ngờ, khi tay phải của nàng ta chạm vào Anh Hùng Vẫn Thạch, không lâu sau, khối ngọc thạch màu đen kia liền phát sáng nhàn nhạt.

Thiết bị giám sát năng lượng cũng lóe sáng.

Đó là ánh sáng màu lam.

Cho dù lúc này mặt trời trên bầu trời đã lên cao, cũng không thể che lấp được ánh sáng xanh lam rực rỡ kia.

Chương 6 - Tỷ lệ thành công thật đáng buồn

“Ánh sáng lam? Là anh hùng cấp B, cô ấy kết hợp thành công rồi!”

“Không biết cô ấy kết hợp thiên phú của vị anh hùng nào? Nếu là B1 thì lợi hại rồi!”

“Chắc không phải B1 đâu, nghe nói độ khó kết hợp của B1 không thấp hơn anh hùng cấp A.”

“Người thứ hai đã kết hợp thành công rồi? Ghen tị quá!”

“Hừ, chẳng qua chỉ là thiên phú anh hùng cấp B, có gì mà phải ghen tị? Trong Bí Cảnh, loại thiên phú này nguy hiểm nhất.”

“Haiz! Giá như năm đó mình cũng chọn anh hùng cấp B làm đối tượng kết hợp thì tốt rồi...”

Các học sinh trên sân vận động nhìn thấy có người kết hợp thành công, đều sáng mắt lên.

Các thầy cô giáo, lãnh đạo trên khán đài cũng đều phấn chấn tinh thần!

Tuy ánh sáng lam chỉ là anh hùng cấp B, nhưng nếu là năng lực thiên phú của vị anh hùng B1 kia, thì vẫn rất có tiềm lực.

Hơn nữa, đây mới chỉ là học sinh thứ hai lên kiểm tra đã kết hợp thành công, quả thực là một khởi đầu thuận lợi, cũng có thể cổ vũ sĩ khí cho các học sinh khác!

Chờ đến khi cô gái tên Trương Hồng Phương mở mắt ra, có thể nhìn thấy trên mặt nàng ta lộ ra vẻ vui mừng.

Giáo viên chủ nhiệm bên cạnh sau khi dò hỏi đơn giản, liền lớn tiếng tuyên bố:

“Trương Hồng Phương, kết hợp thành công!”

“Anh hùng kết hợp, danh hiệu là B1.”

Lời vừa dứt.

Cả sân vận động lập tức vang lên vô số tiếng kinh hô.

Năng lực thiên phú của nữ anh hùng B1 kia khá tốt, có chút tương tự với S2.

Tuy không lợi hại bằng S2, nhưng cũng là siêu năng lực có tiềm lực rất lớn, đáng để bỏ công sức bồi dưỡng.

Quan trọng hơn là, độ khó kết hợp của nữ anh hùng B1 rất cao, thậm chí còn cao hơn cả một số anh hùng cấp A!

Trương Hồng Phương lúc lên đài trạng thái kém như vậy mà vẫn có thể kết hợp thành công, vận may quả thực nghịch thiên.

Từ nay về sau, số phận của nàng ta sẽ thay đổi, chỉ cần không chết yếu trong Bí Cảnh, tương lai ít nhất cũng có thể trở thành nhân vật tinh anh của xã hội, hưởng thụ những tài nguyên mà người bình thường không thể nào chạm tới.

Nghĩ đến đây, rất nhiều học sinh nhìn về phía Trương Hồng Phương trên đài, đều lộ ra ánh mắt hâm mộ và ngưỡng mộ.

...

Trong phòng phát sóng trực tiếp, cũng tràn ngập những bình luận ghen tị.

“Đệt! Thật sự là B1? Sao lại dễ dàng kết hợp thành công như vậy?”

“Cô ta không phải là đang lừa người đấy chứ?”

“Ai dám lừa gạt trong chuyện này? Báo cáo sai lệch anh hùng kết hợp, ít nhất mười năm tù, cao nhất là chung thân!”

“Năng lực thiên phú của B1 là siêu năng lực khống chế gió phải không?”

“Đúng vậy, có thể tạo ra và khống chế cuồng phong, bên Sam Quốc có một cường giả sở hữu năng lực thiên phú của B1, không chỉ có thể điều khiển gió để bay lượn, mà còn có thể tạo ra lốc xoáy đáng sợ, lực chiến đấu gần bằng cường giả cấp năm!”

“Chỉ cần cô gái này không chết yểu trong Bí Cảnh, tương lai không nói là đại nhân vật một phương, ít nhất cũng là một nữ cường nhân!”

“Ghen tị quá! Ban đầu tôi cũng chọn B1 làm đối tượng kết hợp, tại sao lại thất bại chứ?”

“Nhìn bộ dạng căng thẳng của cô gái này lúc lên đài, tôi còn tưởng cô ta chắc chắn thất bại, không ngờ lại kết hợp thành công.”

“Haiz! Số phận thật bất công!”

...

Sau khi Trương Hồng Phương trên đài bước xuống, trong đám đông đang vây xem bỗng nhiên xông ra mấy vị giáo viên của ban tuyển sinh các trường đại học, vây quanh Trương Hồng Phương, ngay tại chỗ hứa hẹn đủ loại đãi ngộ, muốn đặc cách tuyển thẳng Trương Hồng Phương vào trường của mình.

Thật sự là ngay tại chỗ liền bắt đầu chiêu mộ người...

Hành động gấp gáp như vậy, khiến rất nhiều học sinh đều ngây người, cũng nóng lòng muốn thử.

Giờ khắc này, ai cũng muốn trở thành Trương Hồng Phương tiếp theo!

Chứng kiến tất cả những điều này, trên mặt Trần Nghiệp cũng mang theo vẻ mong đợi.

Bất quá, thứ người khác mong đợi là anh hùng cấp A, thậm chí là anh hùng cấp S, tệ nhất cũng là những anh hùng xuất sắc trong cấp B.

Còn thứ hắn mong đợi, lại là anh hùng cấp C bị người ta cho là phế vật...

Tiếp theo, quá trình kết hợp thiên phú anh hùng vẫn tiếp tục.

Chỉ là, những người may mắn như Trương Hồng Phương chỉ là số ít.

Khi tất cả mọi người trong lớp 1 đều đã kiểm tra xong, vậy mà chỉ có chín người kết hợp thành công.

Phải biết rằng, lớp 1 tổng cộng có bảy mươi sáu người, tỷ lệ kết hợp thành công chỉ có bảy phần một trăm, đây là còn tính cả Trương Hồng Phương.

Hơn nữa, trong chín người kết hợp thành công này, chỉ có hai người kết hợp với anh hùng cấp A, bảy người còn lại đều là anh hùng cấp B.

Về phần anh hùng cấp S, một người cũng không có!

Từ đó có thể phán đoán, muốn kết hợp với anh hùng, tỷ lệ thành công thấp đến mức nào.

Thế nhưng cho dù như vậy, giáo viên chủ nhiệm lớp 1 vẫn vui mừng hơn hở.

Trong lớp của ông ta đã xuất hiện hai người kết hợp với anh hùng cấp A, còn có Trương Hồng Phương kết hợp thành công với B1...

Thành tích này đã được coi là khá tốt rồi.

Chẳng phải ngay cả hiệu trưởng cũng gật gù hài lòng hay sao?

Tiếp đó, đến lượt học sinh lớp 2 bắt đầu kiểm tra.

Cũng chính là lớp của Trần Nghiệp.

“Chu Mẫn, kết hợp thất bại...”

“Vương Vũ Tình, kết hợp thất bại...”

“Trương Siêu, kết hợp thất bại...”

...

Không biết lớp 2 bị làm sao, không có khởi đầu thuận lợi như lớp 1 thì thôi đi, vậy mà liên tiếp hơn ba mươi người, tất cả đều thất bại.

Không có một ai thành công.

Ngay cả mấy học sinh mà Diệt Tuyệt Sư Thái tâm đắc nhất, cũng đều kết hợp thất bại.

Trong nháy mắt, sắc mặt của Diệt Tuyệt Sư Thái đen như đáy nồi.

Nếu như không có lớp 1 làm đối chứng thì còn đỡ.

Đảng này lớp 1 lại có thành tích rất tốt, còn lớp của bà ta đã kiểm tra được một nửa số người rồi mà ngay cả một người kết hợp thành công cũng không có...

Thành tích kém cỏi như vậy, làm sao Diệt Tuyệt Sư Thái có thể vui vẻ cho nổi?

Lúc này, Diệt Tuyệt Sư Thái thậm chí còn không dám nhìn về phía ban lãnh đạo nhà trường.

Thật ra không cần nhìn, thân là giáo viên chủ nhiệm, bà ta cũng biết, sắc mặt của hiệu trưởng chắc chắn rất khó coi.

...

Trong phòng phát sóng trực tiếp, cũng tràn ngập những lời chế giễu hả hê.

“Đệt! Học sinh lớp này bị nguyên rủa à? Liên tiếp hơn ba mươi người, tất cả đều kết hợp thất bại?”

“Đây mới là thao tác bình thường chứ! Tỷ lệ kết hợp thành công vốn đã rất thấp rồi mà?”

“Không đúng! Đây là trường trung học trọng điểm phải không? Có thể vào được trường này, ít nhất cha mẹ cũng phải có một người sở hữu năng lực thiên phú anh hùng, kết quả lại kém cỏi như vậy? Chuyên gia không phải nói, cha mẹ sở hữu năng lực thiên phú anh hùng, con cái khi kết hợp sẽ tăng tỷ lệ thành công sao?”

“Chắc chắn là đám nhóc này, ảo tưởng sức mạnh, muốn khiêu chiến độ khó cao, đi kết hợp với anh hùng cấp S.”

“Mọi người nhìn xem, mặt của hiệu trưởng kia đen xì rồi kìa, ha ha ha...”

“Ước gì đừng có ai kết hợp thành công nữa, giáo viên chủ nhiệm lớp đó chắc chắn sẽ xui xẻo.”

Chương 7 - Thu được thể chất đầu trọc

Những bình luận của cư dân mạng chẳng mấy may ảnh hưởng đến hiện trường.

Mọi người vẫn đang tiếp tục trắc thí!

“Lưu Á, kết hợp thất bại.”

“Người tiếp theo... Trần Nghiệp!”

Khi cái tên Trần Nghiệp vang lên, không ít người đều chấn động tinh thần.

Trên ghế chủ tịch, rất nhiều giáo viên đều nhìn về phía Trần Nghiệp, ánh mắt tràn đầy mong đợi.

Chủ nhiệm lớp của Trần Nghiệp, vị giáo viên Diệt Tuyệt Sư Thái kia, càng dồn hết hy vọng vào Trần Nghiệp.

Giờ phút này, bà ta chỉ có một ý nghĩ, hy vọng Trần Nghiệp có thể giúp bà ta lấy lại thể diện!

Nếu không, sau hôm nay, chức chủ nhiệm lớp của bà ta coi như đến đây là kết thúc.

Ở một bên khác.

Các quan chức Cục Giáo dục thấy vậy, đều lộ ra vẻ nghi hoặc.

Hiệu trưởng tinh ý quan sát sắc mặt mọi người, lập tức nhỏ giọng giải thích: “Các vị lãnh đạo, học sinh này tên là Trần Nghiệp, cha của cậu ấy chính là Trần Hội Trưởng của Hiệp hội Dị Năng giả thành phố chúng ta.”

Nghe vậy, mấy vị quan chức Cục Giáo dục đều chấn động tinh thần.

Trần Hội Trưởng là ai, bọn họ đương nhiên biết, toàn thành phố chỉ có một vị Trần Hội Trưởng.

Hồ phụ sinh hồ tử!

Nếu đã là con trai của vị Trần Hội Trưởng kia, chắc chắn có thể mang đến cho bọn họ niềm vui bất ngờ?

Lần phát sóng trực tiếp toàn quốc này, không chỉ trường học có áp lực, Cục Giáo dục bọn họ cũng không kém phần áp lực.

Nếu có thể xuất hiện một người kết hợp thành công với thiên phú anh Hùng cấp S, đối với bọn họ mà nói, chính là thành tích chính trị thực sự.

...

Trên sân trường.

Nghe thấy tên mình, Trần Nghiệp hít sâu một hơi, bước lên bục.

Hắn biết, giờ phút này có vô số ánh mắt đang nhìn hắn, tràn đầy kỳ vọng vào hắn.

Trần Nghiệp mặt không đổi sắc, trong lòng vẫn kiên định với lựa chọn của mình.

Chờ Trần Nghiệp lên bục, ngồi xuống ghế, giáo viên chủ nhiệm bên cạnh bỗng nhỏ giọng nhắc nhở:

“Đừng căng thẳng, thả lỏng một chút, đối mặt với Anh Hùng bằng trạng thái tốt nhất, tỷ lệ thành công có thể sẽ cao hơn một chút.”

Có lẽ đến cả giáo viên chủ nhiệm cũng không thể nhịn được nữa.

Lớp 2 đến giờ vẫn chưa có một ai kết hợp thành công...

Trần Nghiệp gật đầu, hít sâu một hơi, sau đó học theo người phía trước, đặt lòng bàn tay lên Anh Hùng Văn Thạch.

Khoảnh khắc lòng bàn tay hắn chạm vào Anh Hùng Văn Thạch.

Trong nháy mắt.

Trần Nghiệp cảm thấy như linh hồn xuất khiếu, ý thức thoát khỏi thân thể, đến một không gian đặc thù.

Nơi này tối đen một màu, không nhìn thấy gì cả.

Lúc này, Trần Nghiệp không tay không chân, ngoại trừ có thể “nhìn” thấy, cái gì cũng không làm được.

Một giọng nói lạnh lùng bỗng vang lên:

“Mời lựa chọn Anh Hùng mà người muốn kết hợp!”

Giọng nói vừa dứt.

Trước mặt Trần Nghiệp xuất hiện ánh sáng.

Trong ánh sáng là từng hình ảnh nhân vật, đó chính là danh sách Anh Hùng.

Hắn không lãng phí thời gian, rất nhanh đã tìm thấy cái đầu trọc quen thuộc trong danh sách Anh Hùng cấp C, sau đó xác

nhận.

Giây tiếp theo.

Danh sách Anh Hùng và ánh sáng đều biến mất.

Không gian lại chìm vào bóng tối.

Không biết qua bao lâu...

Trong bóng tối, đột nhiên mở ra một đôi mắt.

Đôi mắt này không sắc bén, cũng không ôn hòa, không hề có cảm giác áp bức của những đại nhân vật.

Ngược lại, đôi mắt này trông có vẻ dờ dẫm, phong cách cũng có chút kỳ quái...

Đối với đôi mắt này.

Trần Nghiệp rất quen thuộc.

Trong lòng lập tức dâng lên sự kích động và mong đợi!

Mà đôi mắt này sau khi xuất hiện, chỉ đánh giá Trần Nghiệp một cái, sau đó, không nói nhảm, trong không gian tối đen đột nhiên sáng lên ánh sáng chói lọi, chiếu sáng cả không gian.

Tiếp theo.

Tất cả ánh sáng đều lao về phía Trần Nghiệp, dung nhập vào “cơ thể” của hắn...

...

Bên ngoài.

Anh Hùng Vẫn Thạch dưới lòng bàn tay Trần Nghiệp bỗng sáng lên.

Nhìn thấy cảnh này.

Rất nhiều người biết lai lịch của Trần Nghiệp, lập tức hai mắt sáng lên.

Anh Hùng Vẫn Thạch có phản ứng, điều này chỉ có thể chứng minh một kết quả: Trần Nghiệp đã kết hợp thành công!

Trong tiềm thức của mọi người, Anh Hùng mà Trần Nghiệp lựa chọn kết hợp, chắc chắn là vị S3 kia.

Dù sao thành tựu của cha hắn cũng bày ở đó.

Nếu có thể xuất hiện một người kết hợp thành công với thiên phú Anh Hùng cấp S, cho dù là trường trung học trọng điểm, thì đó cũng là chuyện đáng để ghi tạc.

Các vị lãnh đạo nhà trường đều lộ ra vẻ vui mừng.

Đặc biệt là chủ nhiệm lớp của Trần Nghiệp, càng thêm kích động, trực tiếp đứng bật dậy.

“Tôi biết ngay mà, tôi biết ngay mà, tiểu tử này nhất định có thể... O??”

Đột nhiên.

Giọng nói kích động của chủ nhiệm lớp đột ngột dừng lại.

Nụ cười trên mặt các vị lãnh đạo nhà trường cũng dần biến mất, thay vào đó là vẻ khó tin.

Hơn một nghìn học sinh phía dưới, ai nấy đều tròn mắt há mồm, mặt mũi đầy vẻ kinh ngạc.

Ngay cả trong phòng phát sóng trực tiếp, lúc này cũng chìm vào sự im lặng kỳ lạ, mấy giây liền không có cư dân mạng nào nhấn tin.

Lúc này, trong phòng phát sóng trực tiếp có đến mấy triệu người đang xem trực tiếp.

Mấy triệu người không ai nhấn tin, hiển nhiên là không bình thường, mọi người chỉ là bị ánh sáng trắng trên máy đo năng lượng làm cho kinh ngạc.

Chờ đến khi hoàn hồn.

Đạn mạc lập tức như nước lũ cuộn cuộn...

“Mẹ ơi! Vừa rồi trên máy đo năng lượng lóe lên ánh sáng trắng đúng không? Hay là tôi nhìn nhầm?”

“Tôi cũng nhìn thấy, chính là ánh sáng trắng.”

“Vậy nên, đối tượng tiểu tử này lựa chọn kết hợp, là Anh Hùng cấp C?”

“Đệt?? Bây giờ còn có người lựa chọn Anh Hùng cấp C làm đối tượng kết hợp? Thực sự là ếch ngồi đáy giếng, để tôi mở mang tầm mắt rồi!”

“Hắn có phải là bị bệnh gì không?”

“Ha ha ha, mọi người mau nhìn sắc mặt mấy vị lãnh đạo nhà trường kia, đặc biệt là nữ giáo viên bên trái, mặt mày xanh xít... Không đúng, mẹ ơi, bà ta sắp ngất xỉu rồi.”

“Ban đầu tôi còn tưởng, ông anh bị ném vào tù tháng trước, thao tác đã là vô địch thiên hạ rồi, không ngờ còn có người gan to hơn cả hăn, đây là bộ hạ của ai vậy?”

“Tôi biết, tiểu tử này tên là Trần Nghiệp, là con trai của Trần Hội Trường, Hiệp hội Dị Năng giả, chi nhánh tỉnh Khánh An.”

“Con trai của Trần Hội Trường? Thật hay giả vậy? Mẹ kiếp, Trần Hội Trường là anh hùng chiến đấu, cũng là một trong những thần tượng của tôi đấy!”

“Đệt, con trai của Trần Hội Trường, sao có thể làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy?”

“Có phải là xảy ra sai sót gì không? Máy móc bị hỏng?”

“Từ khi máy đo năng lượng được phát minh ra cho đến nay, chưa từng xảy ra sai sót, đặc biệt là vào ngày như hôm nay, máy đo năng lượng trước khi sử dụng, chắc chắn đã được kiểm tra đi kiểm tra lại, không thể nào xảy ra sai sót được.”

“Không biết Trần Hội Trường nhìn thấy cảnh này, sẽ có tâm trạng gì?”

“Haiz! Danh tiếng cả đời của Trần Hội Trường, sắp bị thằng con trai này phá hủy rồi.”

“Tôi đoán Trần Hội Trường bây giờ chắc chắn rất hối hận, hối hận cái đêm nào đó cách đây 18 năm đã không kịp rút ra...”

Chương 8 - Hội chứng Mạnh Đức giai đoạn cuối

Trên sân trường.

Trần Nghiệp đã mở mắt, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Tỷ lệ kết hợp thành công của Anh Hùng cấp C gần như tuyệt đối, quả nhiên không phải là nói suông.

Hăn đã kết hợp thành công, có được thể chất của Đại Ma Vương Đầu Trọc.

Toàn bộ quá trình, vô cùng đơn giản!

Hơn nữa, trong quá trình kết hợp, Trần Nghiệp còn có được một số ký ức của cơ thể này, khiến hắn rất cuộc cũng hiểu rõ đây là một thế giới như thế nào, cũng như thân phận của mình.

Chỉ là...

Hình như hiện trường trường học hơi yên tĩnh?

Trần Nghiệp nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy vô số học sinh đều đang ngẩng người nhìn hắn, trên mặt đầy vẻ kinh ngạc.

Giờ khắc này, hắn trở thành tiêu điểm của toàn trường.

Đối với việc sẽ xuất hiện tình huống này, trong lòng Trần Nghiệp sớm đã có dự liệu.

Trong thời đại mà Anh Hùng cấp C bị xem là Anh Hùng phế vật, hắn lại lựa chọn kết hợp với một Anh Hùng cấp C trước mặt bao người...

Hành vi này, còn khoa trương hơn cả việc trần truồng chạy ngoài đường.

Hướng chi, hôm nay còn là buổi phát sóng trực tiếp toàn quốc, xảy ra chuyện như vậy, tuyệt đối là sự cố nghiêm trọng.

Mấy vị lãnh đạo Cục Giáo dục lúc này đầu óc đều đang ong ong...

Thấy giáo viên chủ nhiệm bên cạnh không có ý định hỏi han, Trần Nghiệp liền đứng dậy, đi xuống bục.

Tuy trong lòng Trần Nghiệp không hề hối hận về lựa chọn của mình, nhưng cũng không muốn tiếp tục ở lại đây bị người ta vây xem.

Trần Nghiệp không nán lại, trực tiếp rời khỏi trường học.

Ngày kết hợp Anh Hùng, cũng là ngày tốt nghiệp của tất cả học sinh lớp 12.

Hắn không cần đến trường nữa!

Về phân tương lai...

Thông thường, những người thất bại trong việc kết hợp Anh Hùng có thể tiếp tục tham gia kỳ thi đại học, dựa vào điểm số

đề vào đại học. Còn những người thành công thì đều có thể vào trường đại học dị năng.

Trần Nghiệp, người đã thành công kết hợp với Anh Hùng cấp C... dường như lại có chút khó khăn?

Xét cho cùng, trong thời đại mà Anh Hùng cấp C bị coi là phế vật, e rằng không trường học nào muốn lãng phí tài nguyên để đào tạo một học sinh không có tương lai.

Đặc biệt là khi Trần Nghiệp lựa chọn Anh Hùng cấp C, còn là “hành động vĩ đại” được thực hiện trực tiếp trên toàn quốc.

Giờ đây, e rằng Trần Nghiệp đã trở thành trò cười cho cả nước.

Trong tình huống này, càng không có học viện dị năng nào dám chịu áp lực dư luận để nhận Trần Nghiệp.

Đối với tình huống của mình, Trần Nghiệp biết rõ.

Hắn cũng chẳng bận tâm, dù sao hắn cũng không có ý định tiếp tục ở lại trường học. Còn việc có trở thành trò cười cho cả nước hay không... ba năm sau hãy xem ai còn dám cười nhạo hắn?

Trước mắt, vấn đề duy nhất đối với Trần Nghiệp là làm thế nào để đối diện với cuộc sống mới!

Nói thế nào nhỉ?

Tính cách của nguyên chủ có chút biến thái...

Trước đó, khi kết hợp với thể chất đầu trọc, trong đầu Trần Nghiệp cũng thức tỉnh ký ức của nguyên chủ.

Theo ký ức hiển thị, thân thể này cha mẹ vẫn còn sống, còn có một người anh trai.

Gia đình cũng khá giống với gia đình của Trần Nghiệp trước đây.

Chỉ khác là, Trần Nghiệp trên Trái Đất xuất thân bản nông.

Còn ở đây, Trần gia tuyệt đối được coi là gia tộc hiển hách!

Dù là cha, mẹ hay anh trai của hắn, đều là những người thuộc tầng lớp tinh anh trong xã hội.

Có lẽ vì nguyên chủ là con út, nên mọi người trong gia đình đều rất cưng chiều cậu con trai này.

Mà nguyên chủ cũng luôn thể hiện rất tốt, không có tật xấu gì, ngoan ngoãn, hiếu thảo, học giỏi, lại còn đẹp trai.

Trong mắt mọi người, hắn là người con trai ngoan của Trần hội trưởng, ưu tú xuất sắc.

Tuy nhiên, tất cả chỉ là giả tạo bề ngoài.

Một đứa trẻ lớn lên trong môi trường được nuông chiều, làm sao có thể là đứa trẻ ngoan?

Chỉ là nguyên chủ rất thông minh, giỏi ngụy trang, nên đến giờ vẫn chưa bị ai phát hiện ra mà thôi.

Trần Nghiệp tiếp nhận ký ức của cơ thể này, tự nhiên cũng biết được bí mật của “hắn”.

Trên thực tế, nguyên chủ có chút méo mó về tâm lý, đến nay mới chỉ vừa thành niên, hiện tại vẫn đang duy trì mối quan hệ mờ ám với vài người phụ nữ.

Là một cậu ấm, việc chơi bời với vài người phụ nữ cũng không có gì to tát.

Nhưng nếu những người phụ nữ này đều lớn hơn nguyên chủ vài tuổi, thậm chí là hơn mười tuổi, thì thật sự không bình thường.

Hơn nữa, ngoài việc lớn tuổi ra, những người phụ nữ này còn có một điểm chung, đó là đều đã kết hôn.

Có người chồng còn đang sống sờ sờ...

Điều quá đáng nhất là, trong số đó có một người là bạn thân của mẹ hắn!!

Lúc đó, khi Trần Nghiệp tiếp nhận những ký ức này, hắn thật sự choáng váng.

Đối với khả năng tán gái của nguyên chủ, hắn phải bái phục sát đất.

Chỉ là, khẩu vị của nguyên chủ thật sự... được “Cao Mạnh Đức” chân truyền, khiến người ta khó mà nói nên lời.

Bây giờ vấn đề là, trong số những người phụ nữ này, có bạn thân của mẹ hắn, có vợ của cấp dưới của cha hắn... Dù là mối quan hệ nào, cũng đều là đang đùa với lửa.

Một khi bị bại lộ, e rằng vợ chồng Trần hội trưởng sẽ đại nghĩa diệt thân, thanh lý môn hộ.

Vậy nên, mối quan hệ với những người phụ nữ này, tiếp theo phải xử lý như thế nào?

Là một thanh niên tốt không đội trời chung với cò bạc, ma túy, Trần Nghiệp cảm thấy, mối quan hệ giữa hắn và những người phụ nữ kia cần phải nghiên cứu kỹ lưỡng mới có thể đưa ra quyết định...

Đang miên man suy nghĩ, bỗng nhiên, điện thoại di động trong túi vang lên.

“Reng reng reng...”

Trần Nghiệp lấy điện thoại ra, nhìn thấy màn hình hiển thị “Mẹ”, bỗng dưng có chút đau đầu.

Ngay khi hắn còn đang do dự có nên nghe máy hay không, thì đầu dây bên kia đã cúp máy.

Sau đó, một tin nhắn được gửi đến.

【 Con trai, chẳng qua là chọn Anh Hùng cấp C thôi mà, không có gì to tát cả, ngàn vạn lần đừng nghĩ quẩn! 】

Trần Nghiệp: “...”

Ban đầu, hắn còn đang nghĩ xem nên kiếm có gì để lừa bố mẹ.

Một gia đình toàn người ưu tú, đột nhiên xuất hiện một con “husky” làm mất mặt, thật sự không thể tha thứ.

Hắn đã chuẩn bị tinh thần bỏ nhà ra đi.

Không ngờ, người mẹ của cơ thể này lại là một người mẹ nuông chiều con cái.

Trong mắt loại phụ huynh này, con cái của họ sẽ không bao giờ sai.

Sai là do thế giới này!

Vì vậy, Trần Nghiệp yên tâm.

Để đối phó với loại phụ huynh này, hắn chỉ cần giả vờ đáng thương là được!

【 Con trai, khi nào con về? Mẹ đã mua loại quả băng nguyên mà con thích nhất, vừa được vận chuyển từ Bắc Cực về, rất tươi ngon. 】

Lại một tin nhắn nữa được gửi đến.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, trả tin nhắn: 【 Con về ngay đây. 】

Mặc dù linh hồn của hắn đã trưởng thành, không cần cha mẹ cũng có thể tự chăm sóc bản thân.

Nhưng dù sao đi nữa, chiếm lấy thân thể của người khác cũng đã là có lỗi với họ rồi, không cần thiết đến cha mẹ của người ta cũng không nhận.

Chương 9 - Gây chấn động toàn quốc

Một lát sau, một chiếc taxi dừng lại trước cổng một khu biệt thự cao cấp.

Trần Nghiệp xuống xe, ung dung bước vào khu biệt thự, men theo ký ức trong đầu, đi đến trước một căn biệt thự sang trọng năm tầng.

Hắn vừa xuất hiện ở cổng biệt thự, một người phụ nữ quý phái đã bước ra.

Nhìn thấy người phụ nữ này, Trần Nghiệp giật mình, theo bản năng gọi một tiếng:

“Mẹ?”

Tiếng gọi này là xuất phát từ tận đáy lòng của hắn.

Bởi vì, người phụ nữ quý phái trước mắt, trông giống hệt người mẹ trên Trái Đất của hắn.

Nếu không phải trang phục và khí chất trên người hai người hoàn toàn khác biệt, hắn còn tưởng rằng mẹ ruột của mình cũng xuyên không đến đây.

Đồng thời, Trần Nghiệp cũng nhớ ra, tên của hai người mẹ đều giống nhau, đều là “Dương Dung Chi”.

Không chỉ vậy, bao gồm cả cha và anh trai ở hai bên, ngoại hình và tên gọi đều hoàn toàn giống nhau.

Liên tưởng đến việc bản thân và cơ thể này đều tên là Trần Nghiệp...

‘Vậy nên, nơi này chính là thế giới song song? Cơ thể mà mình đang chiếm giữ, chính là mình ở một thế giới khác?’

Trần Nghiệp âm thầm phỏng đoán.

“Con trai, cuối cùng con cũng về rồi!”

Dương Dung Chi thấy Trần Nghiệp vẻ mặt ngẩn ngơ, còn tưởng con trai bị đá kích gì đó, đau lòng không thôi, vội vàng nói: “Những cư dân mạng đó chỉ thích nói bậy bạ, con trai, con ngàn vạn lần đừng để trong lòng!”

Cư dân mạng?

Trần Nghiệp thật sự chưa từng quan tâm đến.

Tuy nhiên, chắc chắn những lời nhận xét về hấn trên mạng sẽ không tốt đẹp gì.

Có lẽ mẹ hấn đã xem được những điều đó, cho rằng hấn không chịu nổi bạo lực mạng, nên sợ hấn nghĩ quẩn.

Nghĩ vậy, Trần Nghiệp không giải thích, nói: “Mẹ, con hơi mệt, muốn về phòng nghỉ ngơi một chút.”

“Được, được, đúng là nên nghỉ ngơi cho khỏe...”

Dương Dung Chi đương nhiên là gật đầu lia lịa, sau đó lại bổ sung hỏi: “Con trai, có muốn ăn chút gì trước khi nghỉ ngơi không?”

“Không cần đâu mẹ, bây giờ con chưa đói.”

Trở về phòng.

Trần Nghiệp khóa chặt cửa, ý niệm vừa động...

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trong mắt trái của hấn, lập tức “hiện” ra một bảng thuộc tính.

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 7.

Tinh thần: 11.

Sức mạnh: 9.

Nhanh nhẹn: 9.

Thiên phú: Thẻ Chết Kỳ Ngọc.

Bảng thuộc tính như vậy, mỗi người sau khi kết hợp thành công thiên phú anh hùng đều sẽ có, và chỉ có bản thân mới có thể nhìn thấy.

Nhìn thấy cột “Thiên phú”, Trần Nghiệp mừng rỡ.

Thẻ Chết Kỳ Ngọc, nếu bị người khác có được, e rằng chỉ biết ngơ ngác không hiểu, đợi đến khi thời gian trôi qua, phát hiện ra thẻ chết này chẳng có tác dụng gì, sẽ coi như thiên phú bỏ đi, vứt bỏ không thương tiếc.

Chỉ có Trần Nghiệp biết, thiên phú này đáng sợ đến mức nào!!

Nghĩ đến việc ba năm sau, mình sẽ trở nên vô địch thiên hạ, Trần Nghiệp không nhịn được bật cười...

Sau đó.

Hắn chú ý đến việc thuộc tính của cơ thể này có chút thấp, đặc biệt là thẻ chết, vậy mà chỉ có 7 điểm, không khỏi nhíu mày.

Bốn thuộc tính trung bình của một người trưởng thành bình thường, đều ở khoảng 10 điểm.

Thuộc tính chỉ có 7 điểm như thế này, chắc chắn không bình thường.

“Tên tiểu tử háo sắc này, chắc chắn là bị thận hư rồi, cho nên mới ảnh hưởng đến phát triển thẻ chết!”

“Đều nói phụ nữ ba mươi như sói như hổ, chỉ với cái thân thể chưa phát triển hết của người, làm sao là đối thủ của đám đàn bà kia chứ?”

Âm thầm mắng tên tiền nhiệm một câu, trong lòng Trần Nghiệp kỳ thực cũng không phải rất dễ ý.

Có Thẻ Chết Kỳ Ngọc, muốn bồi bổ lại cơ thể thận hư rất dễ dàng.

Thậm chí có thể nói, cơ thể của hắn trong tương lai, có thể lật đổ tất cả phụ nữ trên toàn cầu...

Lúc này.

Điện thoại đột nhiên vang lên tiếng thông báo tin nhắn:

【 Cún con, có phải người bị đả kích gì rồi không? Có muốn chị gái tôi nay an ủi người một chút không? 】

Người gửi tin nhắn, được ghi chú là “Chị Thanh”.

Trong đầu Trần Nghiệp lập tức hiện lên ký ức về chị Thanh.

Không thể không nói.

Tên tiên nhiệm với tư cách là một công tử bột, tuy rằng khẩu vị có chút không bình thường, thuộc về bệnh nhân giai đoạn cuối của hội chứng Mạnh Đức, nhưng người không thể nghi ngờ con mắt của hắn.

Đó là một người phụ nữ trưởng thành khoảng ba mươi tuổi, dung mạo xinh đẹp, toàn thân toát lên vẻ quyến rũ của một người phụ nữ thành đạt, vòng một kinh người, thích mặc quần tất đen...

À, đúng rồi.

Vị chị Thanh này, chính là bạn thân của mẹ, cũng là đối tác làm ăn!

Nhìn thấy nội dung tin nhắn này, trên gương mặt đoan chính của Trần Nghiệp, lập tức lộ ra vẻ ý động.

【 Được đó, tôi nay đến chỗ người... 】

Ma xui quỷ khiến thế nào, một đoạn tin nhắn đã được gửi đi từ tay Trần Nghiệp.

Không lâu sau.

Đối phương liền gửi lại tin nhắn:

【 Còn tưởng rằng tiểu XX nhà người bị đả kích gì, tự sa ngã, mới lựa chọn thiên phú anh hùng cấp C, bây giờ xem ra, người vẫn ổn, vậy thì chị yên tâm rồi... Vừa rồi chỉ trêu người thôi, chị còn đang ở ngoài, nhất thời nửa khấc không thể quay về được. 】

Nhìn thấy tin nhắn này, Trần Nghiệp có chút tiếc nuối.

【 Vậy đợi khi nào người về, ta sẽ chiêu đãi người. 】

【 Chiêu đãi ở đâu? Là trong bồn tắm nhà ta? Hay là trên ghế sofa? 】

Trong đầu Trần Nghiệp, lập tức hiện lên những hình ảnh không nên xem cho trẻ em, máu trên người cũng bắt đầu dồn về một chỗ.

Hắn không khỏi cảm thán, quả nhiên phụ nữ trưởng thành và thiếu nữ, chính là không giống nhau.

Những lời lẽ trêu chọc người này, cho dù thiếu nữ có nói ra được, thì mùi vị cũng không giống nhau.

Ngay khi Trần Nghiệp chuẩn bị tiếp tục trả lời.

Đột nhiên.

Dưới lầu truyền đến tiếng cãi vã:

“Cái thằng súc sinh kia đâu?”

Đây là giọng nói của một người đàn ông trung niên, hùng hồn đầy nội lực, giống như sư tử gầm thét.

Trần Nghiệp cảm giác như sàn nhà cũng đang run rẩy.

Tuy nhiên, hắn không hề hoảng sợ.

Bởi vì, ký ức trong đầu nói cho hắn biết, lão cha là một kẻ sợ vợ.

Rất nhanh.

Giọng nói của mẹ Dương Dung Chi vang lên:

“Ông lớn tiếng như vậy làm gì? Đừng làm phiền con trai tôi nghỉ ngơi!”

Tuy rằng âm thanh không có lực xuyên thấu mạnh mẽ như Trần phụ, nhưng khí thế lại rõ ràng hơn hẳn.

Trần phụ phỏng chừng là tức giận, cãi lại: “Nó còn mặt mũi mà nghỉ ngơi sao? Nhìn xem nó đã làm ra chuyện tốt gì, vậy mà lại lựa chọn một thiên phú anh hùng bỏ đi, còn là lúc đang phát sóng trực tiếp... Mặt già này của tôi, đều bị nó làm mất hết rồi.”

“Là mặt già của ông quan trọng, hay là thân thể của con trai tôi quan trọng? Nó đã rất bị đả kích rồi, ông còn kích động nó,

nếu nó nghĩ không thông, tôi cũng không sống nữa!”

Lời này vừa nói ra.

Trần phụ lập tức không còn cách nào, chỉ đành nói: “Bà cứ nuông chiều nó đi! Cho dù mặt già này của tôi không quan trọng, tiểu tử này lựa chọn một thiên phú anh hùng bỏ đi, ảnh hưởng cũng là tiền đồ của chính nó, bây giờ ngay cả trường học cũng không dám nhận nó, làm sao bây giờ!”

Dương Dung Chi: “Ông Trần hội trưởng không phải là đại nhân vật sao? Ngay cả tiền đồ của con trai, ông cũng không giải quyết được? Nếu ông không có bản lĩnh, con trai tôi, tôi tự nuôi!”

Chương 10 - Lão đại chẳng lẽ không phải con ruột?

Nói về thực lực.

Trần phụ có thể xếp hạng trong cả nước.

Một chiêu “Lưu Thủy Nham Toái Quyền”, khiến kẻ thù nghe tiếng đã sợ mất mật.

Nhưng nói về cãi nhau.

Trước mặt Dương Dung Chi, Trần phụ hoàn toàn không phải đối thủ, bị đơn phương nghiền ép.

Rất nhanh, tiếng cãi vã phía sau, Trần Nghiệp liền không nghe thấy nữa.

Hắn mỉm cười, không để tâm.

Về phần vấn đề tiền đồ mà Trần phụ nói, Trần Nghiệp càng không lo lắng.

Thời gian.

Sẽ chứng minh tất cả!

Sau đó, Trần Nghiệp ngồi trên ghế sofa, lấy điện thoại ra bắt đầu lên mạng.

Đối với việc cư dân mạng đánh giá hắn như thế nào, hắn kỳ thực cũng rất tò mò.

Vừa mở trang web, liền nhìn thấy mình đã lên top tin tức hot search!

《 Kinh ngạc! Đã năm 2029 rồi, vậy mà còn có người lựa chọn thiên phú anh hùng cấp C? 》

Cái tiêu đề này...

Khiến Trần Nghiệp rất im lặng.

“Mình nhớ, từ lúc kết hợp ở trường học đến bây giờ, hình như còn chưa đến hai tiếng đồng hồ nhỉ? Nhanh như vậy đã lên top tin tức hot search rồi?”

Click vào đường link của tin tức, liền nhìn thấy rất nhiều video do các trang tin tự truyền thông đăng tải, mà nội dung video, chính là quá trình hắn kết hợp thiên phú anh hùng.

Trong video, Trần Nghiệp còn nhìn thấy, vị lão sư kia của mình, cuối cùng hình như bị tức đến ngất xỉu...

Thật là bất hạnh!

Phía dưới video, là vô số bình luận của cư dân mạng:

“Anh bạn này đỉnh thật! Vậy mà lại lựa chọn kết hợp thiên phú anh hùng cấp C lúc đang phát sóng trực tiếp.”

“Khó hiểu, chẳng phải thiên phú anh hùng cấp C đã sớm bị chứng minh là thiên phú bỏ đi rồi sao? Cho dù kết hợp thành công thì có tác dụng gì?”

“Tôi nghi ngờ anh chàng này là cố ý, mục đích là muốn nổi tiếng, làm người nổi tiếng trên mạng kiếm tiền, bây giờ hắn ta hot như vậy, đạt được mục đích rồi.”

“Mấy người phía trên, các người hiểu lầm rồi, người ta xuất thân không phải dạng vừa đâu, căn bản không cần dùng loại thủ đoạn này để kiếm tiền, cha hắn ta chính là Trần hội trưởng của phân hội tỉnh Khánh An!”

“Cái gì, con trai của Trần hội trưởng? Thật hay giả vậy?”

“Không thể nào đâu? Con trai của Trần hội trưởng, sao có thể làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy? Trần hội trưởng cũng không ngăn cản sao?”

“Đều nói hồ phụ sinh hồ tử, câu nói này cũng không phải lúc nào cũng đúng nhỉ!”

...

Trần Nghiệp liên tục xem qua tin tức của mấy trang tin tự truyền thông, phát hiện bình luận của cư dân mạng, chỉ cần có người vạch trần thân phận của hắn, lập tức lạc đề bắt đầu thảo luận về cha hắn.

Hơn nữa đều không phải là lời hay ý đẹp...

Khó trách.

Lão cha lại tức giận như vậy.

Đổi lại là hắn, nếu có một đứa đại hiếu tử như vậy, hắn cũng không nhịn nổi.

Tuy rằng người nổi tiếng hơn là cha hắn, nhưng cái tên “Trần Nghiệp”, hiện giờ xem như đã nổi tiếng khắp cả nước, trở thành tên ngốc mà ai ai cũng biết.

Mặc dù màn thể hiện gây sốc của Trần Nghiệp đã khiến vô số cư dân mạng phải há hốc mồm, nhưng trên bảng xếp hạng tin tức hot nhất, hắn cũng chỉ xếp thứ hai.

Tin tức đứng đầu bảng xếp hạng có sức nóng còn cao hơn hắn rất nhiều, thực sự là chấn động cả nước!

Trùng hợp thay, tin tức chấn động như vậy cũng xuất phát từ sự kiện kết hợp anh hùng hôm nay.

Có một nữ sinh trung học đã kết hợp thành công với anh hùng cấp S2!

Đây cũng là trường hợp thứ hai trong lịch sử cả nước kết hợp thành công với anh hùng cấp S2.

Cô gái tên Đường Tử Trần, một bước thành danh thiên hạ!

Nghĩ đến thành tựu hiện tại của Tần nữ sĩ, người đã kết hợp thành công với anh hùng cấp S2 trước đó, mọi người đều hiểu rằng cô gái tên Đường Tử Trần này, chỉ cần không chết yếu, thành tựu trong tương lai chắc chắn sẽ vô cùng rực rỡ.

Nói không chừng, quốc gia sẽ lại xuất hiện một cường giả đỉnh cao!

Sự xuất hiện của cường giả hàng đầu, chỉ cần không phải kẻ bất chính, đối với quốc gia mà nói, cũng là một chuyện tốt.

Cho nên, những bình luận của cư dân mạng đều rất tích cực, phần lớn đều bày tỏ lời chúc phúc dành cho Đường Tử Trần.

So với những bình luận về Trần Nghiệp, quả thực là hai thái cực.

...

Chơi điện thoại một lúc, Trần Nghiệp cảm thấy lão cha chắc đã bị mẹ dẫn mất xong, bèn bỏ điện thoại xuống lầu.

Hắn muốn thử nghiệm sự phi phàm của Thể Chất Kỳ Ngọc.

Tầng hầm của căn biệt thự này được cải tạo thành phòng tập luyện, không gian bên trong đủ rộng, lại có đủ loại dụng cụ thể hình, rất thích hợp để Trần Nghiệp phát huy.

Hắn vừa đi đến cầu thang tầng một, liền nghe thấy tiếng cha mẹ đang trò chuyện trong phòng khách, nhin không được dùng chân nghe lén.

Trần phụ: "... Bà nghĩ tôi nổi giận vì cái gì? Thật sự là vì cái bản mặt già này của tôi sao? Còn không phải là vì lo cho tiểu tử thú kia! Tiểu tử này không biết nổi điên cái gì, lại đi chọn một thiên phú anh hùng cấp C, tôi sợ nó ngay cả cửa ải Bí Cảnh cũng không vượt qua nổi!"

Dương Dung Chi: "Bí Cảnh? Không đến mức đáng sợ như ông nói chứ?"

Trần phụ: "Bà biết cái gì? Bí Cảnh còn có một cái tên khác, gọi là 'Khu Vực Kinh Hoàng', bên trong đầy rẫy quái vật, tuy không lợi hại bằng quái vật bên ngoài tường thành, nhưng cũng không thể xem thường, không có thực lực tự bảo vệ mình, rất dễ chết ở trong đó!"

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Dương Dung Chi luống cuống: "Nghiệp nhi là con trai ruột của ông, ông là cha ruột của nó, ông không thể mặc kệ nó được."

Trần phụ: "Ý bà là gì? Chẳng lẽ lão đại không phải con ruột của tôi?"

Dương Dung Chi: "... Ông nói bậy bạ gì vậy? Ý tôi là muốn ông coi trọng Nghiệp nhi."

Trần phụ: "Không cần bà nói tôi cũng sẽ coi trọng nó... Hôm nay còn có một tin tức lớn, có một hài tử đã kết hợp thành công với thiên phú anh hùng cấp S2, bà nghe nói chưa?"

"Chuyện lớn như vậy, đương nhiên là tôi nghe nói rồi." Dương Dung Chi: "Chuyện này có liên quan gì đến Nghiệp nhi nhà chúng ta?"

Trần phụ: "Cha của hài tử đó là một người đồng nghiệp cũ của tôi, tên là Đường Cường Quân, bà còn nhớ không?"

"Nhớ chứ, trước đây ông đã cứu ông ta, ông ta vì muốn cảm ơn ông, đã tặng đồ cho chúng ta..." Dương Dung Chi kinh hỉ nói: "Ý của ông là...?"

Trần phụ: "Đúng vậy, sáu năm trước tôi đã cứu ông ta một mạng, nếu để con gái ông ta bảo vệ con trai chúng ta vượt qua Bí Cảnh, tôi nghĩ chắc là không thành vấn đề. Vừa hay hai đứa nhỏ đều cùng một khóa, tôi lại mặt dày một chút, sắp xếp cho hai đứa vào cùng một trường đại học là được."

"Tuy làm như vậy có chút ép người khác phải trả ơn, nhưng vì Nghiệp nhi, tôi cũng chỉ có thể làm như vậy."

"Đúng đúng đúng, lão Trần, ông quả nhiên là người đàn ông mà Dương Dung Chi tôi coi trọng, chính là có biện pháp!"

Dương Dung Chi vui mừng nói: "Video hài tử kia kết hợp anh hùng tôi đã xem rồi, trông xinh đẹp thật đấy, xứng đôi với Nghiệp nhi nhà chúng ta. Nếu hai đứa nhỏ lâu ngày sinh tình, cuối cùng đến được với nhau thì càng tốt."

Trần phụ: "..."

"Tuy Nghiệp nhi là con trai chúng ta, nhưng tôi cũng phải nói, đừng có mơ mộng hão huyền nữa, hài tử kia chỉ cần không chết yểu, thành tựu trong tương lai khó mà lường được, không phải Nghiệp nhi nhà chúng ta có thể sánh bằng."

Dương Dung Chi: "Đó cũng chưa chắc, Nghiệp nhi nhà chúng ta đẹp trai như vậy, miệng lưỡi lại ngọt ngào..."

Chương 11 - Vận động để trở nên mạnh mẽ!

Ở chỗ cầu thang.

Nghe đến đây, trong lòng Trần Nghiệp tràn đầy cảm khái.

Quả nhiên người ta nói tình yêu của cha mẹ là vô tư nhất.

Vừa rồi Trần phụ rõ ràng tức giận muốn chết, nhưng vì tương lai của hắn, vẫn lo lắng hết lòng, dốc hết sức tạo dựng cho hắn một tương lai tốt đẹp nhất.

Chỉ có thể nói, thương thay tấm lòng cha mẹ trên thế gian này.

“Khụ khụ!”

Trần Nghiệp giả vờ ho khan một tiếng, bước ra ngoài.

Dương Dung Chi và Trần phụ nghe thấy động tĩnh liền quay đầu lại.

Nhìn thấy là Trần Nghiệp, sắc mặt Trần phụ lập tức nghiêm lại, ánh mắt tức giận bùng bùng, giống như hận không thể lấy thất lưng quất đứa con bất hiếu này.

Trần Nghiệp thấy vậy, rất nhanh nhẹn đi tới, xin lỗi:

“Cha, xin lỗi, là con nhất thời hồ đồ, làm tổn hại đến thanh danh của cha...”

Khuôn mặt của Trần phụ này, giống hệt như cha của hắn ở Trái Đất, hắn gọi một tiếng cha, tự nhiên không có gì gượng gạo.

Bây giờ Trần Nghiệp đã có thể khẳng định.

Nơi này chính là thế giới song song.

Hai vợ chồng trước mặt này, chính là cha mẹ của hắn ở một thế giới khác!

Chỉ là số phận của hai bên khác nhau.

“Hừ!”

Trần phụ hừ lạnh một tiếng.

Tuy trong lòng lo lắng cho con trai, nhưng trên mặt, không thể đánh mất uy nghiêm của người cha.

Đối với sự kiêu ngạo của lão cha, Trần Nghiệp cũng không để ý, chỉ cần lão cha vui vẻ là được.

Mẹ Dương Dung Chi lại không vui.

“Con trai đã chủ động xin lỗi rồi, ông còn bày đặt cái bản mặt lạnh tanh đó làm gì?”

Mắng Trần phụ một trận, Dương Dung Chi lại nhìn về phía Trần Nghiệp, vẻ mặt đầy quan tâm.

“Nghiệp nhi, con nói thật cho mẹ biết, có phải con yêu đương rồi không, vì tình cảm không thuận lợi, cho nên mới tự sa ngã, lựa chọn kết hợp với một anh hùng cấp C?”

Trần Nghiệp ngẩn người.

Đối với năng lực tự biên tự diễn của lão mẹ, hẳn phải báỉ phục.

Hắn suy nghĩ một chút, cảm thấy cái có này cũng không tệ, đỡ phải giải thích, bèn im lặng không nói.

Thấy con trai không nói lời nào, Dương Dung Chi còn tưởng mình đoán đúng, đau lòng nói: “Con trai ngốc, con còn trẻ như vậy, sau này nhất định sẽ gặp được cô gái tốt hơn, thật sự không cần thiết...”

Những lời phía sau, Dương Dung Chi không muốn nói nữa.

Chuyện đã xảy ra rồi, nói nhiều vô ích, chỉ khiến con trai thêm đau lòng.

“Mẹ, con không sao rồi.”

Trần Nghiệp nói: “Con xuống tầng hầm chơi một lát, lát nữa đến giờ ăn cơm mẹ gọi con.”

“Được, con đi đi.”

Dương Dung Chi liên tục đáp ứng, trên mặt tràn đầy tình yêu thương.

Đợi Trần Nghiệp rời đi, bà lập tức thay đổi sắc mặt, sát khí đằng đằng, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Lão Trần, kêu người

của ông điều tra cho tôi, tôi muốn xem xem, là con hồ ly tinh nào hại con trai tôi!”

...

Đến tầng hầm.

Nhìn thấy cách bài trí xa hoa trong phòng tập luyện, cùng với đủ loại dụng cụ thể hình đắt tiền, Trần Nghiệp nhin không được cảm thán một tiếng: Giàu thật sướng!

Sau đó, hắn bắt đầu thử nghiệm sự phi phàm của Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

“Nếu mình nhớ không lầm, Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp là mỗi ngày 100 cái chống đẩy, 100 cái gập bụng, 100 cái squats, chạy bộ 10km...”

“Với thân thể hiện tại của mình, muốn hoàn thành những hạng mục vận động này, thật sự không dễ dàng.”

“Cứ từ từ, bắt đầu từ chạy bộ 10km trước!”

Hai tiếng đồng hồ sau.

Trần Nghiệp hoàn thành bài chạy dài 10 km trên máy chạy bộ.

Thông thường, để chạy 10 km, vận động viên marathon chuyên nghiệp có thể hoàn thành trong vòng 40 phút, người bình thường khỏe mạnh cũng có thể hoàn thành trong khoảng một giờ, còn nhà vô địch thế giới có thể chạy dưới 25 phút.

Thế mà Trần Nghiệp lại mất tận hai tiếng đồng hồ mới chạy xong.

Thế mà hắn đã muốt mồ hôi, gần như kiệt sức!

Điều này đủ để chứng minh đám đàn bà kia lợi hại đến mức nào, đàn ông bình thường căn bản không chịu nổi.

Mới hai năm, đã vắt kiệt sức lực của một thanh niên trai tráng...

Lúc này, Trần Nghiệp nằm trên sàn, vừa nghỉ ngơi vừa kiểm tra bảng thuộc tính của mình.

Chạy xong 10 km, thuộc tính của hắn không hề thay đổi.

Trần Nghiệp nhú mày.

Nhưng hắn cũng không nghĩ nhiều, sau khi nghỉ ngơi xong, hắn tiếp tục hoàn thành các hạng mục khác.

Vì vậy, cả ngày hôm đó, ngoại trừ ăn uống và đi vệ sinh, Trần Nghiệp đều ở trong tầng hầm, miệt mài tập luyện.

Hành động của hắn khiến cha mẹ có chút lo lắng.

Bởi vì từ nhỏ đến lớn, nguyên chủ vốn không hứng thú với các môn thể thao.

Hành vi bất thường của Trần Nghiệp tự nhiên khiến Trần phụ Trần mẫu không khỏi lo lắng.

“Thằng bé này, thật sự là bị kích thích sao?”

Trần phụ vốn còn có việc phải ra ngoài, nhưng sự bất thường của con trai khiến ông không dám đi.

“Chắc chắn là vậy!” Dương Dung Chi vẻ mặt khó coi nói:

“Nghiệp nhi là muốn khiến bản thân mệt mỏi, thông qua cách này để tiêu diệt chính mình, không muốn nghĩ đến những chuyện đau lòng kia!”

Đúng là não bộ vô hình mới là trí mạng nhất.

Câu này quả không sai.

Hiện tại vợ chồng hai người đã nhận định, chắc chắn là có nữ nhân cặn bã nào đó đã làm tổn thương trái tim thuần khiết của con trai mình, mới khiến Trần Nghiệp liều mạng tập luyện như vậy...

...

Đến chiều tối.

Tầng hầm.

Trần Nghiệp cuối cùng cũng hoàn thành tất cả các hạng mục của Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp.

Hắn đã mệt mỏi đến mức toàn thân toát mồ hôi, ngay cả ngón tay cũng không muốn động đậy.

Nhưng ngay khoảnh khắc hắn hoàn thành những hạng mục này, đột nhiên cảm thấy trong cơ thể dâng lên một cỗ lực lượng vô hình, cải thiện thân thể của mình.

Mặc dù vẫn còn cảm giác mệt mỏi, nhưng hẳn thực sự có thể cảm nhận được sức mạnh của mình đã tăng lên một chút.

Trần Nghiệp lập tức sáng khoái tinh thần, vội vàng mở bảng thuộc tính của mình:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 12.

Tinh thần: 11.

Sức mạnh: 14.

Nhanh nhẹn: 14.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

...

Quả nhiên.

Trên bảng thuộc tính, ngoại trừ thuộc tính tinh thần không thay đổi, ba thuộc tính còn lại đều tăng thêm 5 điểm.

Tổng cộng tăng 15 điểm thuộc tính.

Trần Nghiệp mừng rỡ, lập tức hưng phấn.

Ký ức trong đầu nói cho hắn biết.

Bốn thuộc tính cơ bản cực kỳ quan trọng!

Nâng cao “Thể chất” có thể khiến sinh mệnh lực, khả năng chống chịu đòn đánh và khả năng tự chữa lành vết thương của con người đều được nâng cao.

Nâng cao “Tinh thần” có thể tăng cường ngũ quan và ý chí của con người, như thị giác, thính giác, khứu giác... đều có thể được nâng cao thông qua thuộc tính tinh thần.

Nâng cao “Sức mạnh” là nâng cao sức mạnh bộc phát của cơ bắp con người, là giới hạn sức mạnh vật lý của một người.

Nâng cao “Nhanh nhẹn” có thể tăng cường tốc độ di chuyển và khả năng phản xạ thần kinh của con người.

Bốn thuộc tính này, mỗi thuộc tính đều vô cùng quan trọng.

Thậm chí có thể nói, đó là nền tảng của một cường giả.

Lấy ví dụ như cường giả số một toàn quốc “Tần nữ sĩ”, niệm động lực của nàng mạnh hay yếu đều tỷ lệ thuận với thuộc tính tinh thần.

Thuộc tính tinh thần càng mạnh, dị năng niệm động lực càng mạnh.

Có lời đồn rằng, thuộc tính tinh thần của Tần nữ sĩ từ lâu đã đạt đến con số bốn chữ số...

Do tinh thần lực quá mạnh, bản thân nàng thậm chí đã đạt đến cảnh giới “Không thấy không nghe, cảm thấy nguy hiểm mà tránh”, có thể cảm nhận được nguy hiểm trước.

Chương 12 - Chỉ Thích Đi Cửa Sau

Mà người bình thường muốn tăng thuộc tính, vô cùng khó khăn, ngoại trừ bí cảnh có thể nhanh chóng thu hoạch, những phương pháp rèn luyện khác đều có hiệu quả rất nhỏ.

Đây đều là kiến thức mà ai cũng biết.

Trần Nghiệp hiện tại, chỉ mới rèn luyện một ngày, đã có thể tăng 15 điểm thuộc tính...

Nếu chuyện này bị người khác biết được, tuyệt đối sẽ gây chấn động toàn cầu!

Không!

E rằng Trần Nghiệp chủ động tiết lộ bí mật, người khác cũng sẽ không tin.

Điều khiến Trần Nghiệp vui mừng nhất là.

Hắn đã đánh cược đúng!

Thẻ Chất Kỳ Ngọc thật sự tồn tại!!

“Có lẽ trước đây cũng có người lựa chọn dung hợp với Đầu Trọc Đại Ma Vương, nhưng bọn họ đều không biết Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp, cho nên, cho dù dung hợp thành công cũng vô dụng...”

“Thẻ Chất Kỳ Ngọc, chỉ có trong tay ta, mới có thể chân chính phát dương quang đại!”

Hung phấn qua đi.

Trần Nghiệp dần bình tĩnh lại, bắt đầu suy nghĩ.

“Đúng rồi, thuộc tính tinh thần của ta không tăng, chẳng lẽ Thẻ Chất Kỳ Ngọc không cộng thêm tinh thần? Chẳng lẽ tinh thần của bản tôn Đầu Trọc Đại Ma Vương rất yếu sao?”

“Hơn nữa... Theo như mỗi ngày tăng 5 điểm thuộc tính, một năm 365 ngày, ba năm sau, thuộc tính sức mạnh của ta cũng chỉ có hơn 5400 điểm, gấp hơn 540 lần người bình thường, hẳn là không thể giống như Saitama, dư ba một quyền đánh nát cả tầng khí quyển được nhỉ?”

“Cho nên, Thẻ Chất Kỳ Ngọc của ta, kỳ thật là bản rút gọn? Dung hợp anh hùng, cũng không thể nào thu được 100% năng lực thiên phú?”

Trần Nghiệp nhin không được nhúu mày.

Theo như hần tính toán, ba năm sau, có lẽ có thể trở thành nhân loại mạnh nhất, nhưng chưa chắc đã có thể vô địch trên Lam Tinh.

Bởi vì, có một số quái vật cấp Vương cực kỳ khủng bố.

Mỗi lần xuất hiện, đều là một tai nạn hủy diệt thế giới!

Hiện tại, trong lịch sử nhân loại, còn chưa có ghi chép nào về việc tiêu diệt quái vật cấp Vương.

Ngược lại, ghi chép về việc cao thủ đỉnh cao của nhân loại chết trong miệng quái vật cấp Vương, nhiều vô số kể...

Nếu không phải quái vật cấp Vương thường ngày thần long thấy đầu không thấy đuôi, e rằng nhân loại đã sớm bị diệt vong.

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp có chút hoảng hốt.

Không thể vô địch.

Hắn sẽ không có cảm giác an toàn!

“Cho nên, Thẻ Chất Kỳ Ngọc bản rút gọn này của ta, muốn chân chính vô địch thiên hạ, cần thời gian là mười năm? Hay là hai mươi năm?”

“Chờ đã... Trong Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp, còn có một hạng mục là ‘Dù thời tiết nóng cũng không được bật điều hòa’, vậy chẳng lẽ, lúc trời nóng, ta rèn luyện sẽ tăng thêm thuộc tính sao?”

Hiện tại là tháng năm.

Còn một tháng nữa mới đến lúc trời nóng.

Đến lúc đó thử xem sao.

...

Dù sao đi nữa.

Đối với Thể Chất Kỳ Ngọc, Trần Nghiệp vẫn rất hài lòng.

Nghĩ vậy, hắn cũng đã nghỉ ngơi đủ, hài lòng đứng dậy, đi tắm rửa, sau đó lên lầu trở về phòng khách.

Lúc này đã là buổi tối.

Trong phòng ăn truyền đến mùi thức ăn thơm phức.

Là bảo mẫu trong nhà đang nấu cơm chiều.

“Con trai, tập luyện cả ngày, mệt rồi phải không? Cơm sắp xong rồi, ăn cơm xong rồi nghỉ ngơi có được không?”

Trên ghế sofa, truyền đến giọng nói của mẹ hắn, Dương Dung Chi.

Trần Nghiệp cũng đúng là đói bụng, nghe vậy gật đầu nói: “Vâng.”

Hắn nhìn quanh bốn phía, không thấy bóng dáng cha mình, liền hỏi: “Cha đâu rồi ạ?”

“Cha con có việc đột xuất ra ngoài rồi, tối nay không về ăn cơm.” Dương Dung Chi nói.

Trần Nghiệp cũng không để ý.

Bởi vì chuyện này thường xuyên xảy ra, cha hắn cũng coi như là người có chức có quyền, việc xã giao chắc chắn sẽ không ít.

...

Sáu ngày liên tiếp, Trần Nghiệp đều ở nhà tập luyện.

Mỗi ngày sau khi tập luyện xong, hắc đều có thể cảm nhận rõ ràng bản thân đang trở nên mạnh mẽ hơn.

Thuộc tính của hắc cũng đều đặn tăng lên 15 điểm mỗi ngày, Thể Chất, Sức Mạnh, Nhanh Nhẹn, mỗi loại 5 điểm.

Sáu ngày trôi qua.

Bảng thuộc tính của hắc đã có sự thay đổi rất lớn.

Tên: Trần Nghiệp.

Thể Chất: 37.

Tinh Thần: 11.

Sức Mạnh: 39.

Nhanh Nhẹn: 39.

Thiên Phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

.....

Thể Chất, Sức Mạnh, Nhanh Nhẹn ba thuộc tính này đã gần đạt đến gấp bốn lần người bình thường.

Chỉ có điều thuộc tính Tinh Thần không hề tăng lên chút nào.

Điều này khiến Trần Nghiệp có lúc nghi ngờ, Thể Chất Kỳ Ngọc mà mình có được, có phải là bản rút gọn hay không...

Cùng với sự gia tăng của các thuộc tính.

Thể chất của Trần Nghiệp cũng đang tăng cường nhanh chóng.

Biểu hiện trực quan nhất chính là hiện tại khi hắc thực hiện những hạng mục trong “Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp” thì không còn mệt mỏi như trước nữa.

Trước đây cần cả ngày mới có thể hoàn thành tất cả các hạng mục.

Bây giờ chỉ cần vài tiếng đồng hồ.

Nói về thể chất, hiện tại hắc có thể đánh bại các vận động viên chuyên nghiệp.

Mà để đạt được đến bước này, Trần Nghiệp chỉ mất vốn vẹn sáu ngày!

Đây chính là điểm bá đạo của Thể Chất Kỳ Ngọc.

Đối với Thẻ Chết Kỳ Ngọc, Trần Nghiệp đương nhiên là hài lòng vạn phần.

Điều duy nhất khiến hắn cảm thấy tiếc nuối, có lẽ chính là mái tóc của mình.

Mấy ngày gần đây, mỗi sáng thức dậy, trên gối đều có thể phát hiện không ít tóc rụng. (DG: rồi xong @@)

Cứ rụng theo tốc độ này.

Chưa đến ba năm.

Hắn có thể sẽ biến thành đầu trọc...

.....

Hôm nay là ngày thứ bảy Trần Nghiệp có được Thẻ Chết Kỳ Ngọc.

Cũng là ngày thứ bảy hắn trở thành trò cười cho thiên hạ.

Phần lớn cư dân mạng đều mau quên.

Sáu ngày trôi qua.

Những người chế giễu hắn trên mạng đã ít đi rất nhiều, chỉ còn một số ít cư dân mạng thỉnh thoảng vẫn nhắc đến hắn.

Ngược lại, cô gái tên là “Đường Tử Trần” kia, độ hot vẫn luôn cao ngất ngưởng, liên tục mấy ngày đều nằm trong top tìm kiếm trên bảng tin tức.

Nghe nói, Đường Tử Trần đã được trường Đại học Dị Năng Ma Đô đặc cách tuyển thẳng, đó là một trong những trường đại học dị năng tốt nhất cả nước.

Qua những bình luận của cư dân mạng, không khó để nhận thấy, mọi người đều rất mong chờ màn thể hiện tiếp theo của nàng.

Ngay cả vị Tàn nữ sĩ kia, trong một lần phỏng vấn cũng tiết lộ, bày tỏ rất lạc quan về tương lai của Đường Tử Trần...

Trần Nghiệp khi nhìn thấy những tin tức này, sắc mặt có chút kỳ quái.

Hắn nhớ rõ trước đây khi nghe lén cha mẹ nói chuyện, Trần phụ có nói, muốn dùng ân cứu mạng của thế hệ trước, để đổi

lấy việc vị Đường Tử Trần kia làm vệ sĩ tạm thời cho hắn, bảo vệ hắn một khoảng thời gian.

Hiện tại danh tiếng của người ta lớn như vậy, lại còn nhận được sự chú ý của đại nhân vật...

Trần Nghiệp rất nghi ngờ, không biết cha hắn có còn dàn xếp được chuyện này hay không.

Lúc này.

Là mười hai giờ trưa.

Trần Nghiệp đang cùng mẹ Dương Dung Chi ăn cơm trưa.

Chủ yếu là hắn đang ăn, mẹ hắn chỉ ngồi bên cạnh nhìn.

Cùng với việc mỗi ngày tập luyện trở nên mạnh mẽ hơn, dạ dày của Trần Nghiệp cũng lớn hơn.

Một bàn đầy thức ăn, phần lớn đều chui vào bụng hắn.

“Con trai.”

Dương Dung Chi đột nhiên lên tiếng: “Ăn cơm xong, con có muốn ra ngoài hít thở không khí trong lành không? Chiều nay đi cùng mẹ đến công ty xem sao?”

Dưới danh nghĩa của Dương Dung Chi có một công ty quy mô không nhỏ, giá trị lên tới vài ức.

Tính ra, Trần Nghiệp cũng là một phú nhị đại.

Chương 13 - Chỉ Thích Đi Cửa Sau (2)

“Chiều nay con còn phải tập luyện, không muốn đi.” Trần Nghiệp lập tức từ chối.

Hắn hôm nay dậy khá muộn, buổi chiều còn phải hoàn thành Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp để trở nên mạnh mẽ hơn, nào có thời gian ra ngoài chơi?

“Con lúc nào cũng ru rú trong nhà cũng không phải là cách...”

Dương Dung Chi cau mày, trong mắt tràn đầy sự quan tâm dành cho con trai.

“Ngày nào cũng tập luyện, đối với cơ thể cũng không tốt, cần phải thỉnh thoảng thư giãn một chút, công ty của mẹ có rất nhiều người trẻ tuổi, con có thể tìm họ chơi đùa.”

Gần như là nói thẳng ra, công ty của bà có rất nhiều cô gái.

Trong suy nghĩ của Dương Dung Chi, Trần Nghiệp ngày nào cũng liều mạng tập luyện, hoàn toàn là bởi vì bị kích thích.

Bà sợ Trần Nghiệp cứ tiếp tục như vậy, sẽ khiến cơ thể bị hỏng mất.

Trần Nghiệp còn đang định đáp lại mẹ.

Đột nhiên, điện thoại của Dương Dung Chi vang lên.

Bà nghe điện thoại nói vài câu, liền vui vẻ cúp máy.

“Trần Nghiệp, con ngồi đợi một lát, cha con sắp về rồi, ông ấy có một bất ngờ muốn dành cho con.”

Trần Nghiệp khẽ động.

Nếu hắn đoán không lầm, điều bất ngờ mà mẹ hắn nói, có lẽ là liên quan đến việc hắn học đại học.

Một lát sau.

Trần phụ về đến nhà, trong tay quả nhiên cầm theo một giấy báo nhập học của trường đại học nào đó.

Nhìn thấy Trần Nghiệp, Trần phụ không có sắc mặt gì tốt, đưa giấy báo nhập học đến trước mặt Trần Nghiệp, giọng điệu cứng rắn nói: “Cầm lấy, hai ngày nữa thu dọn đồ đạc rồi cút đến trường báo danh cho tôi, chỉ một chút đả kích nhỏ nhoi mà đã suy sụp thành ra thế này, thật sự là...”

Những lời khó nghe hơn, Trần phụ không nói ra được nữa.

Bởi vì Dương Dung Chi đang trừng mắt nhìn ông với sát khí đằng đằng.

Trần Nghiệp bỗng nhiên hơi buồn cười.

Giấy báo nhập học này, chắc chắn là đến rất khó khăn.

Chắc chắn là cha hắn đã phải vứt bỏ mặt mũi, dùng hết các mối quan hệ mới xin được cho hắn.

Người đàn ông trung niên trước mắt, trong lòng rõ ràng là rất yêu thương con trai, nhưng lại luôn tỏ ra lạnh lùng, muốn làm ra vẻ một người cha nghiêm khắc.

Giống hệt như người cha của hắn ở Trái Đất.

“Cảm ơn cha!”

Trần Nghiệp cười nói.

Giọng điệu chân thành.

Đối với việc học đại học, hắn cũng không có thái độ gì.

Tuy nhiên, đã là tâm ý mà cha hắn bỏ ra, Trần Nghiệp cũng không cần thiết phải phụ lòng mong đợi của ông.

Đợi đến khi Trần Nghiệp nhận lấy giấy báo nhập học, lập tức phát hiện ra điều bất thường.

Bìa của giấy báo nhập học, vậy mà lại được dát vàng.

Ngay sau đó, Trần Nghiệp mở giấy báo nhập học ra, khi nhìn thấy tên trường đại học được ghi bên trong, lập tức lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Đại học Dị Năng Ma Đô!

Cho dù Trần Nghiệp là người xuyên không, cũng biết trường đại học dị năng này là một trong những trường đại học tốt nhất cả nước, sánh ngang với một trường đại học dị năng nào đó ở Kinh Thành.

Quan trọng nhất là, Đại học Dị Năng Ma Đô, cùng với “Đường Tử Trần” đang nổi tiếng gần đây, là cùng một trường.

Xem ra.

Cha hắn thật sự đã lo liệu tất cả cho hắn.

Bản thân đã đánh giá thấp năng lực và uy tín của cha rồi...

Trần Nghiệp biết, cha hắn có thể làm được những điều này, chắc chắn là đã phải trả giá không nhỏ.

Nhìn khuôn mặt có chút mệt mỏi của ông, trong lòng Trần Nghiệp có chút phức tạp.

“Cha vì giấy báo nhập học này, chắc hẳn đã phải trả giá không nhỏ nhỉ?”

Trần Nghiệp lên tiếng.

“Biết vậy là tốt rồi.”

Sắc mặt Trần phụ dịu đi rất nhiều, tuy nhiên vẫn cứng miệng nói: “Chỉ cần sau này con bớt gây thêm phiền phức, nỗ lực phấn đấu là được.”

“Vâng, con hứa!” Trần Nghiệp rất nghiêm túc đáp ứng.

Tuy nhiên, Trần phụ rõ ràng là không tin.

Ông không yên tâm dặn dò: “Đến trường rồi, con ngàn vạn lần đừng có kiêu ngạo, càng không được gây chuyện, cha đã cam đoan với Lục hiệu trưởng rất nhiều lần, ông ấy mới chịu đồng ý. Nếu con còn gây ra chuyện gì, bị người ta đăng lên mạng, ảnh hưởng đến danh dự của trường học, chắc chắn sẽ bị đuổi học.”

Trần Nghiệp cũng biết.

Bản thân vừa mới trở thành trò cười cho cả nước.

Tình huống tương đối đặc biệt.

Vị Lục hiệu trưởng kia có thể nể mặt mũi mà nhận hấn, đã là chịu áp lực rất lớn rồi.

Một khi có người tung tin Đại học Dị Năng Ma Đô nhận hấn lên mạng, chắc chắn sẽ bị người ta cho rằng là đi cửa sau, nghi ngờ tính công bằng của trường.

Mặc dù hấn thật sự là đi cửa sau vào...

“Con nhớ rồi.”

Trần Nghiệp đáp.

Trần phụ lại nói: “Đúng rồi, gần đây có một cô gái tên là Đường Tử Trần, trên mạng rất nổi tiếng, con hấn là biết chứ?”

“Biết.” Trần Nghiệp bình tĩnh đáp: “Nàng ấy bởi vì thành công kết hợp thiên phú Anh Hùng mang mật danh S2, trở thành người thứ hai trong lịch sử làm được điều này, gây chấn động cả nước.”

“Ừm! Cha của con bé, kỳ thực là chiến hữu cũ của cha, hai nhà chúng ta xem như là thế giao...”

Trần phụ nói: “Hiện tại con bé cũng được Ma Đô Võ Đại tiếp nhận, cha đã chào hỏi với nàng, sẽ chiếu cố con trong Bí Cảnh, đợi con đến trường, nhớ tìm con bé, phải cùng con bé giữ quan hệ tốt một chút, hiểu chưa?”

“Hiểu rồi!”

Trần Nghiệp miệng đầy đáp ứng, trong lòng vô hạn cảm khái.

Vì hấn, người con trai này, Trần phụ thật sự là lo lắng hết lòng.

Làm cha mẹ, thật sự không dễ dàng!

Lúc này.

Mẹ Dương Dung Chi bỗng nhiên ở bên cạnh xen vào một câu:

“Con trai, nếu con có thể đưa cô nương đó về nhà, thì càng tốt hơn. Cô nương như vậy, mới phù hợp với tiêu chuẩn con dâu hoàn mỹ trong lòng mẹ!”

Nghe được lời này, hai cha con đều im lặng.

“Con cố gắng!”

Trần Nghiệp qua loa đáp một câu.

Hấn rất rõ ràng, vị cô nương kia tuổi còn trẻ, đã một bước lên trời, rất có khả năng sẽ sinh ra tính cách kiêu ngạo.

Mà hấn, lại tương đối chán ghét người kiêu ngạo.

Cho dù đối phương dung mạo như tiên nữ, cũng không thể thay đổi điểm này của hấn.

Muốn hấn đi làm kẻ bám váy?

Càng thêm không thể!

“Được rồi.”

Trần phụ đứng dậy nói: “Cha còn có việc, buổi tối không về nhà ăn cơm.”

Dương Dung Chi nghe vậy bất mãn: “Con trai hai ngày nữa là đi rồi, ông không thể ở nhà nghỉ ngơi hai ngày sao?”

“Là vợ chồng lão Đường bọn họ đến nhà.” Trần phụ bắt đặc dĩ: “Tôi phải đi tiếp đãi họ.”

Nghe thấy họ Đường, Trần Nghiệp liền đoán, có lẽ là lão cha hấn mang ơn báo đáp, tuy miễn cưỡng làm được việc, nhưng

cũng dẫn đến cha mẹ người ta bất mãn, đây là tìm đến rồi.

Nếu không, nếu đối phương là đến liên lạc tình cảm, vợ chồng người ta cùng nhau xuất động, Trần phụ hấn là cũng phải mang theo Dương Dung Chi, như vậy mới phù hợp lễ tiết.

Ngay cả Trần Nghiệp cũng có thể nghĩ đến.

Mở công ty làm ăn như Dương Dung Chi, tự nhiên cũng có thể nghĩ đến.

“Uống ít rượu thôi.”

Dương Dung Chi dặn một tiếng, liền không nói gì thêm.

Đợi Trần phụ đi rồi.

Trần Nghiệp cũng mở miệng nói: “Mẹ, con xuống tầng hầm luyện tập.”

Chương 14 - Con trai tôi tuyệt đối không phải loại người như vậy

Chớp mắt.

Lại qua năm ngày.

Cửa nhà ga.

Trần Nghiệp mang theo hành lý, cùng cha mẹ từ biệt.

“Cha mẹ, hai người về đi! Đừng tiễn nữa.”

Trần Nghiệp cười nói: “Trong nhà ga người đông, hai người dù sao cũng là người của công chúng, sẽ bị người ta nhận ra.”

Trần phụ không nói gì.

Dương Dung Chi liền nói: “Vậy được, chúng ta không vào nữa, con tự mình chú ý an toàn, trên xe đừng ngủ.”

“Vâng.” Trần Nghiệp nói: “Đợi con đến nơi, sẽ gọi điện thoại báo bình an cho mẹ.”

Nói xong câu đó.

Hắn không dây dưa nữa, kéo vali liền đi.

Bởi vì một số nguyên nhân đặc thù, thời gian khai giảng của Đại Học Dị Năng tương đối sớm, thường là vào đầu tháng sáu.

Mà hiện tại đã là cuối tháng năm...

Đội Trần Nghiệp đi rồi.

Hai vợ chồng liền ngồi trong xe, nhìn bóng lưng Trần Nghiệp rời đi, im lặng không nói.

Cho đến khi bóng dáng Trần Nghiệp hoàn toàn tiến vào nhà ga, Dương Dung Chi mới thở dài mở miệng: “Tiểu Siêu quanh năm ở trong quân đội không về, hiện tại Nghiệp Nhi cũng đi rồi, cái nhà này thật sự là càng ngày càng lạnh lẽo.”

Trần phụ nhíu mày: “Con cái lớn rồi, có sự nghiệp và cuộc sống của riêng mình, bà còn muốn trói buộc chúng nó bên cạnh cả đời sao?”

Dương Dung Chi không phản bác chồng, chỉ nghi hoặc hỏi: “Lão Trần, ông có cảm thấy, gần đây Nghiệp Nhi thay đổi rất nhiều không?”

“Sự thay đổi của thằng nhóc này quả thực không nhỏ, trước kia thân thể có chút yếu ớt, hiện tại nhìn xem, rắn chắc hơn nhiều.”

“Tôi nói không phải cái này!”

Dương Dung Chi tức giận nói: “Gần đây nó ngày nào cũng liều mạng rèn luyện bản thân, trên thân thể đương nhiên sẽ có thay đổi... Tôi nói là tính cách của nó, thay đổi rất lớn, cảm giác như đột nhiên hiểu chuyện vậy.”

“Nói như bà nói, thằng nhóc này quả thực thay đổi không nhỏ.”

Trần phụ như có điều suy nghĩ: “Xem ra, bị đả kích thích đáng, cũng không hoàn toàn là chuyện xấu, ít nhất có thể khiến người ta trưởng thành.”

Nhắc đến chuyện này.

Dương Dung Chi liền tức giận: “Con trai tôi vốn đã thông minh, sự trưởng thành của nó, không cần phải thông qua sự đả kích của người khác... Lão Trần, chuyện tôi nhờ ông điều tra, có manh mối gì chưa?”

“Tạm thời vẫn chưa.”

Trần phụ nói không được tự nhiên.

Trên thực tế, ông ta đã điều tra được một chút.

Ông ta có người quen bên nhà mạng, đã tra qua lịch sử cuộc gọi của con trai, phát hiện con trai gần nửa năm nay, liên lạc với mấy người phụ nữ có gia đình tương đối thường xuyên.

Trong đó có hai người, ông ta còn quen biết.

Một người là vợ của cấp dưới, một người là bạn của vợ...

Chỉ là Trần phụ cũng không suy nghĩ nhiều.

Chẳng lẽ, con trai mình, lại có ý với những người phụ nữ này?

Trần Nghiệp tuổi còn nhỏ, khẩu vị lại độc đáo như vậy?

Không thể nào!

Tuyệt đối không thể nào!!

Trần phụ cảm thấy, con trai mình liên lạc với những người phụ nữ này, hẳn là hỏi bài tập về nhà...

Vì để cho vợ mình không suy nghĩ lung tung.

Cho nên, Trần phụ không nói ra những điều này.

“Đã lâu như vậy rồi, sao vẫn chưa tra được manh mối?”

Dương Dung Chi nhíu mày: “Ông không phải là quen biết người bên nhà mạng sao? Nhờ họ giúp đỡ tra lịch sử cuộc gọi của con trai, hẳn là không có vấn đề gì chứ?”

“Tôi đã sớm cho người ta tra rồi, lịch sử cuộc gọi của con trai không có vấn đề gì.”

Trần phụ nửa thật nửa giả nói: “Tôi còn cố ý đi hỏi một số bạn học của con trai, đều nói con trai ở trường không có yêu đương... Tôi đoán, thằng nhóc đó có thể là quen biết ai đó trên mạng.”

“Thật sao?”

Dương Dung Chi vẫn nhíu mày, rơi vào trầm tư.

Trần phụ thì vừa lái xe, vừa nói: “Bà à, về chuyện này, bà cũng đừng cố chấp nữa, không tra được thì thôi, dù sao thằng nhóc

đó cũng đã buông bỏ rồi, cũng hiểu chuyện hơn nhiều, đây là chuyện tốt.”

“Nếu để nó biết, bà đang điều tra nó, sẽ ảnh hưởng đến tình cảm mẹ con giữa hai người.”

Lời này nói rất có lý.

Dương Dung Chi dao động.

Bà không còn xoắn xuýt chuyện này nữa, chuyển chủ đề nói: “Lão Trần, về tương lai của Nghiệp Nhi, ông có sắp xếp gì không?”

“Tiểu Siêu kế thừa thiên phú của bà, hiện tại cũng coi như là thành tài, tôi không lo lắng cho nó.”

“Chỉ là đứa nhỏ Nghiệp Nhi này, ở thời điểm mấu chốt trong đời lại phạm sai lầm, làm ra lựa chọn sai lầm, nếu chúng ta không quản nó, tương lai thành tựu có hạn, sợ là chúng ta có truyền lại gia nghiệp cho nó, nó cũng không giữ được...”

Trần phụ nghe vậy, đầu tiên là nhú mào, suy tư một lát sau, thở dài nói: “Tình huống như nó, có thể thay đổi vận mệnh của nó, chỉ có một biện pháp...”

...

Do sự uy hiếp của quái vật.

Rất nhiều tuyến đường vận chuyển bị cắt đứt, dẫn đến giao thông bất tiện.

Cho dù thành phố Trần Nghiệp đang ở, khoảng cách đến Ma Đô trên đường thẳng kỳ thực chỉ có ba bốn trăm dặm, vẫn khiến hấn mất bảy tiếng đồng hồ, chuyển ba chuyến tàu, mới thuận lợi đến nơi.

Rời khỏi nhà ga, Trần Nghiệp trước tiên là gửi tin nhắn báo bình an cho cha mẹ, sau đó gọi một chiếc taxi, thẳng tiến đến Đại Học Ma Đô.

“Bác tài, đến Đại học Võ Mục.”

Trần Nghiệp lên xe taxi.

Đại học Võ Mục.

Chính là Ma Đô Võ Đại!

“Võ” và “Mục” đều là những chữ thường dùng trong thụy hiệu thời cổ.

Mà “Võ Mục” ghép lại với nhau, thường được dùng làm thụy hiệu cho danh tướng.

Ma Đô Võ Đại lấy “Võ Mục” làm tên, vừa thể hiện chí hướng, vừa không phạm vào điều cấm kỵ.

Thật là một cái tên trường thông minh.

Tài xế taxi nghe Trần Nghiệp nói muốn đến Võ Đại, thái độ ưỡn oải ban đầu lập tức trở nên nhiệt tình hơn hẳn.

“Cậu nhóc, cậu đến Võ Đại học tập à?”

Người tài xế vừa khởi động xe vừa hỏi.

Trần Nghiệp ngồi ở hàng sau, thuận tay thắt dây an toàn: “Vâng ạ!”

“Ồi chao, vậy thì cậu thật sự rất giỏi đấy!”

Nhận được lời xác nhận của Trần Nghiệp, người tài xế càng thêm nhiệt tình: “Có thể vào được Võ Đại của chúng ta, đều là những thiên chi kiêu tử... Cậu nhóc, thiên phú anh hùng mà cậu dung hợp, chắc chắn là cấp S nhỉ?”

“... Thiên phú anh hùng mà cháu dung hợp là cấp C.” Trần Nghiệp bất đắc dĩ nói.

“Haha, cậu nhóc này thật biết nói đùa.”

Người tài xế coi lời nói của Trần Nghiệp hoàn toàn là trò đùa.

Sau đó, như nhớ ra điều gì, người tài xế lại cười nói: “Nói đến đây, tôi nghe nói dạo trước có một tên ngốc, lúc đang truyền hình trực tiếp, dung hợp thiên phú anh hùng cấp C, thật sự là mất mặt đến tận nhà bà nội.”

Trần Nghiệp: “...”

“Thật không thể tin được! Ngay cả một người ít lên mạng như tôi, cũng biết anh hùng cấp C đều là phế vật, không biết tên ngốc đó, trong đầu rốt cuộc đang nghĩ gì?” Người tài xế lại một lần nữa đâm chọc.

Trần Nghiệp: “...”

Hắn đang nghĩ.

Có nên cho ông ta một trận hay không!

Trần Nghiệp dứt khoát nhắm mắt lại, giả vờ nhắm mắt dưỡng thần, không muốn để ý đến ông chú lắm lời này nữa.

Chương 15 - Sự Kiện Bất Ngờ

Tuy nhiên, người tài xế đường như rất thích nói chuyện, rõ ràng không muốn bỏ qua cho Trần Nghiệp như vậy: “Cậu nhóc, đây là lần đầu tiên cậu đến Ma Đô à?”

Nghe thấy câu hỏi, Trần Nghiệp bất đắc dĩ mở mắt, hắn là người có giáo dục.

“Cũng không hắn, trước đây cháu đã từng đến chơi.”

Trần Nghiệp đang nói đến kiếp trước.

Trên Trái Đất cũng có một Ma Đô, trước khi xuyên không, hắn đã từng đến đó chơi vài lần.

Lúc này.

Từ xa bỗng truyền đến một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa.

“Ầm!”

Không biết là thứ gì phát nổ, vậy mà có thể tạo ra động tĩnh lớn như vậy.

Cách xa như vậy, cửa kính của một cửa hàng ven đường cũng bị chấn vỡ.

Người đi đường đều bị dọa đến mức hét lên kinh hãi.

Người tài xế cũng bị dọa giật mình, vội vàng đạp phanh.

Chiếc taxi phanh gấp, dừng lại.

“Chuyện gì vậy?” Trần Nghiệp kinh ngạc.

“Không rõ nữa!”

Người tài xế có vẻ vẫn còn sợ hãi, nhưng trong mắt lại lóe lên ngọn lửa muốn hóng hót.

Ông ta vừa đánh xe vào lề đường, vừa nói: “Cậu nhóc, cậu ngồi trong xe đợi một lát, tôi qua đó xem sao, nếu phía trước

có chuyện, chúng ta sẽ đổi đường khác... Cậu yên tâm, đoạn đường đi thêm, tôi sẽ không lấy thêm tiền của cậu đâu.”

Trần Nghiệp không có hứng thú hóng hót, nghe vậy liền nói: “Vâng, cháu đợi bác trong xe.”

Người tài xế xuống xe, cùng với những người đi đường thích xem náo nhiệt khác, đi về phía phát ra tiếng nổ.

Khoảng chưa đầy mười phút sau.

Người tài xế quay lại.

Sắc mặt có chút khó coi.

Vừa ngồi vào xe, người tài xế liền chửi rủa: “Lũ người này thật đáng chết mà!”

Trần Nghiệp tò mò hỏi: “Bác tài, phía trước xảy ra chuyện gì vậy?”

Người tài xế vừa khởi động xe vừa nói: “Là đám cuồng tín của phái Cuồng Nhiệt, chúng đã đặt bom ở phố Quang Minh, vừa rồi là một quả phát nổ, nghe nói còn có bom khác, bây giờ mọi người ở đó đều đang sơ tán.”

Trần Nghiệp quả nhiên nhìn thấy, có rất nhiều người đang chạy về phía này.

Trong đầu hắn cũng hiện lên những thông tin liên quan đến phái Cuồng Nhiệt.

Cái gọi là phái Cuồng Nhiệt, thực chất là một đám thần kinh có vấn đề, cho rằng quái vật mới là chủ nhân của Lam Tinh, thậm chí còn tôn thờ quái vật, cho rằng con người nên cam chịu số phận do quái vật ban tặng, không được phản kháng sự xâm lược của quái vật.

Những người thuộc phái Cuồng Nhiệt này, tuy số lượng không nhiều, nhưng chúng lại điên cuồng, cuồng tín và không sợ chết.

Chúng thường xuyên phát động các vụ tấn công khủng bố liều chết ở khắp nơi trên thế giới, gây rối loạn cho xã hội loài người, khiến các quốc gia đều đau đầu.

Trần Nghiệp không ngờ rằng, mình vừa đến Ma Đô đã gặp phải chuyện này.

“Cậu nhóc, bây giờ bên đó không an toàn, mấy con đường đều bị phong tỏa tạm thời, không thể đi qua, chúng ta chỉ có thể đi đường vòng.”

Người tài xế nói.

Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không phản đối: “Vâng, đi đường vòng thôi ạ.”

Chiếc taxi liền quay đầu xe, chạy về hướng con đường khác.

Trên đường đi.

Trần Nghiệp nghe thấy tiếng bom nổ thêm vài lần nữa, đều là truyền đến từ đằng xa.

Hắn có chút kinh ngạc.

Xem ra, lần này sự việc khá nghiêm trọng.

Người tài xế trước đó còn rất thích nói chuyện, có lẽ cũng ý thức được tính nghiêm trọng của sự việc, trên đường đi không nói thêm lời nào nữa, sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

Lát sau.

Chiếc taxi dừng lại trước cổng Võ Đại.

Là trường đại học dị năng nổi tiếng, cổng chính của Võ Đại được xây dựng vô cùng hoành tráng.

Chỉ có điều, lúc này cổng Võ Đại bị rất nhiều quân nhân phong tỏa, cấm bất kỳ người lạ nào đến gần.

Trần Nghiệp vừa bước lên, đã bị một người lính chặn lại.

“Xin chào, nơi này đã bị phong tỏa tạm thời, bất kỳ ai cũng không được đến gần.”

“Xin chào, tôi là tân sinh viên đến báo danh, cũng không được vào sao?”

“Vui lòng xuất trình giấy báo nhập học.”

Trần Nghiệp liền mở ba lô, lấy giấy báo nhập học ra.

Người lính kiểm tra xong, xác nhận không có vấn đề, liền cho qua.

Đội Trần Nghiệp đi vào trường, phát hiện bầu không khí trong trường cũng rất nặng nề.

Rất nhiều trực thăng đang đậu trên sân vận động.

“Bạn học, chào cậu.”

Đang lúc Trần Nghiệp quan sát những chiếc trực thăng đó, bên cạnh bỗng truyền đến một giọng nói.

Trần Nghiệp quay đầu lại, thấy một nam thanh niên đang đi về phía mình.

“Cậu là tân sinh viên vừa đến báo danh à?” Nam thanh niên hỏi.

“Đúng vậy.” Trần Nghiệp gật đầu.

“Tôi là cán bộ lớp của tân sinh viên.” Nam thanh niên có vẻ mặt nghiêm túc: “Đã xảy ra tình huống bất ngờ, hiện tại yêu cầu toàn thành sơ tán, sinh viên là nhóm người được ưu tiên sơ tán, bạn học, cậu không cần phải tìm ký túc xá của mình nữa, trực tiếp đến đăng ký lên máy bay đi!”

“Tôi có thể hỏi, rốt cuộc đã xảy ra tình huống bất ngờ gì, mà lại yêu cầu toàn thành sơ tán?”

Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

Thực ra trong lòng hắn đã có suy đoán, hỏi chỉ là để xác nhận mà thôi.

Cán bộ lớp thở dài nói: “Có một nhóm cuồng tín thuộc phái Cuồng Nhiệt đã đánh bom một đoạn tường thành, dẫn đến nguy cơ thú triều.”

Tuy trong lòng đã có suy đoán, nhưng khi nghe thấy lời cán bộ lớp nói, Trần Nghiệp vẫn vô cùng kinh hãi.

Ma Đô là một trong những thành phố lớn nhất và sầm uất nhất cả nước, dân số thường trú hơn mười triệu người.

Mà nguy cơ thú triều trong miệng cán bộ lớp, chính là lũ quái vật như thủy triều, phát động tấn công vào thành phố của loài người.

Rõ ràng, chính việc tường thành bị đánh bom đã khiến lũ quái vật nhìn thấy cơ hội.

Một khi chính phủ không ngăn chặn được nguy cơ thú triều lần này, hậu quả thật khó mà tưởng tượng nổi!

Điều khiến Trần Nghiệp khó hiểu là.

Tường thành là công trình trọng yếu như vậy, chẳng lẽ không được bảo vệ trọng điểm sao? Tại sao lại bị phái Cuồng Nhiệt đánh bom được?

...

“Vù vù vù...”

Tiếng động cơ gầm rú vang lên, từng chiếc trực thăng và máy bay vận tải bắt đầu cất cánh.

Trần Nghiệp ngồi trên một chiếc máy bay vận tải, cùng với hơn ba mươi học sinh khác. Hầu hết tân sinh viên năm nay của Võ Đại đều có mặt ở đây.

Đúng vậy, mỗi năm Võ Đại chỉ tuyển sinh có nhiều đó.

Không phải Võ Đại không muốn tuyển nhiều hơn, mà là tỉ lệ kết hợp thành công với thiên phú Anh Hùng cấp A, cấp S quá thấp.

Đặc biệt là thiên phú Anh Hùng cấp S, số người kết hợp thành công mỗi năm chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Yêu cầu tuyển sinh của Võ Đại lại rất cao, ít nhất phải có thiên phú Anh Hùng cấp A, hơn nữa còn phải là những Anh Hùng có danh hiệu đứng đầu trong cấp A.

Vì vậy, có thể tuyển được nhiều hạt giống tốt như vậy đã được xem là không tồi, đó là công lao do hiệu ứng của trường danh tiếng mang lại.

Khoang máy bay vận tải không lớn, hơn ba mươi người ngồi chen chúc, có phần chật chội.

Trần Nghiệp đảo mắt nhìn một vòng, không thấy bóng dáng của Đường Tử Trần.

Có vẻ như thiên phú của vị Đường muội muội kia quá quan trọng, trường học rất coi trọng, nên đã cho cô ấy lên chuyên cơ đi tản trước một bước...

Không ít người có suy nghĩ giống Trần Nghiệp.

Chương 16 - Nguyên Tử Trăm

Lúc này, bên cạnh Trần Nghiệp, có mấy học sinh đang nhỏ giọng bàn tán:

“Sao không thấy Đường Tử Trần, người đã gây chấn động cả nước nhỉ? Cô ấy không phải đã đến trường từ sớm rồi sao?”

“Còn phải hỏi sao? Chắc chắn là lãnh đạo trường coi trọng, cảm thấy cô ấy là quan trọng nhất, nên đã đưa cô ấy đi trước một bước rồi!”

“Vậy chẳng lẽ chúng ta không quan trọng sao? Tôi cũng kết hợp với thiên phú Anh Hùng cấp S đấy!”

“Thiên phú cấp S của cậu có thể so với thiên phú S2 sao?”

“Thôi được rồi, sau này đều là bạn học, bớt nói vài câu đi.”

...

Trần Nghiệp không có gì để nói về sự sắp xếp của trường.

Năm đó, trên bảng xếp hạng các trường danh tiếng, Ma Đô Võ Đại luôn đứng đầu, tổng điểm vượt xa các trường khác.

Chỉ vì trường Dị Năng ở Kinh Thành xuất hiện một vị Tàn nữ sĩ, một bước lên mây, trực tiếp vượt qua mấy bậc, trở thành tồn tại ngang hàng với Võ Đại!

Có tiền lệ như Tàn nữ sĩ, nếu đổi lại là hán là hiệu trưởng, có thể chiêu mộ được học sinh như Đường Tử Trần, chắc chắn cũng sẽ hết sức coi trọng.

Thậm chí, Trần Nghiệp suy đoán, Ma Đô Võ Đại vì muốn chiêu mộ Đường Tử Trần, chắc chắn đã phải trả một cái giá không nhỏ mới thành công.

Bỏ ra số tiền lớn như vậy để chiêu mộ người ta, sao có thể không coi trọng chứ.

Lúc này, máy bay vận tải đã bay lên không trung.

Nhìn qua cửa sổ có thể thấy, bên ngoài thành phố Ma Đô, vô số quái vật đang lao tới như thủy triều, đông nghịt không thấy đâu là điểm cuối.

Mặc dù pháo binh của con người không ngừng bắn phá, ánh lửa bao trùm cả mặt đất, nhưng cũng chỉ có thể trì hoãn bước tiến của đại quân quái vật một chút.

Giao thông trong thành gần như tê liệt hoàn toàn, vô số người dân bị kẹt cứng trong thành, nhiều người dứt khoát bỏ xe chạy trốn...

Bầu không khí kinh hoàng bao trùm toàn thành!

Nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả học sinh đều tái mặt, có chút sợ hãi.

Một nam giáo viên trung niên thấy vậy, lên tiếng an ủi mọi người:

“Mọi người đừng lo lắng, cường giả cấp 5 mà nước ta đang sở hữu lên tới hàng trăm người, chưa kể còn có những cường giả đỉnh cao như Tần nữ sĩ.”

“Hiện tại, bọn họ đều đang trên đường đến chi viện Ma Đô, có bọn họ ở đây, làn sóng quái vật lần này, nhất định có thể ngăn chặn được, Ma Đô tuyệt đối sẽ không bị thất thủ!”

Nghe nam giáo viên nói vậy, mọi người lại nhớ đến hình ảnh Tần nữ sĩ miêu sát quái vật cấp 4 cách đây không lâu, trong lòng lập tức an tâm hơn không ít.

Chỉ có Trần Nghiệp là vẫn luôn nhìn chăm chăm vào vị nam giáo viên này.

Chủ yếu là thanh trường đao đeo bên hông đối phương đã thu hút sự chú ý của hắn.

Khí chất của vị nam giáo viên này cũng rất sắc bén, giống như thanh bảo kiếm đã ra khỏi vỏ, lộ ra phong mang.

Thấy cảm xúc của học sinh đã ổn định hơn, nam giáo viên lại nói: “Tôi xin tự giới thiệu, tôi họ Lưu, thiên phú Anh Hùng mà tôi kết hợp là thiên phú Kiếm Đạo danh hiệu S4, trong những năm tới, tôi cũng là giáo viên chủ nhiệm của các em.”

Nghe vậy, các học sinh đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Thiên phú Kiếm Đạo S4, trong số các thiên phú Anh Hùng cấp S đã biết, được xem là thiên phú tương đối mạnh, đặc biệt là về lực công kích, chỉ đứng sau S2.

Người có thể kết hợp với S4 cũng là đối tượng được các trường học săn đón.

Võ Đại lại để Lưu lão sư dạy dỗ lứa tân sinh viên này, đủ thấy ban lãnh đạo trường coi trọng lứa tân sinh viên này như thế nào.

Mặc dù phần lớn sự coi trọng này là vì Đường Tử Trần...

“Rất tiếc phải gặp mặt mọi người trong hoàn cảnh như thế này. Có thể vào được Võ Đại, chứng tỏ các em đều là những thiên tài kiệt xuất, đáng lẽ ra trường học dự định tổ chức một buổi dạ tiệc chào mừng tân sinh viên, nhưng bây giờ tình hình này, chắc chắn là không thể tổ chức được nữa, hy vọng mọi người đừng để ý.”

Giọng điệu của Lưu lão sư rất ôn hòa, cũng rất khách sáo, khiến không ít học sinh yên tâm, đồng thời ngay lập tức có thiện cảm với vị Lưu lão sư này.

Dù sao thì cũng chẳng có học sinh nào thích giáo viên nghiêm khắc cả.

Lúc này, đèn đỏ trong khoang máy bay vận tải đột nhiên nhấp nháy, đồng thời phát ra tiếng còi báo động chói tai.

Biến cố bất ngờ khiến tất cả mọi người đều hoảng sợ bất an.

“Chuyện gì vậy?”

Khí chất của Lưu lão sư thay đổi, lớn giọng hỏi.

Một giọng nói hoảng hốt từ buồng lái truyền đến: “Lưu lão sư, có mấy con quái vật phi hành đã đột phá vòng vây, trong đó có một con hình như đã phát hiện ra chúng ta, đang bay về phía chúng ta...”

Nghe vậy, mọi người rồi rít nhìn ra ngoài cửa sổ.

Quả nhiên, trên không trung không xa, có một con quái vật khổng lồ đang vỗ cánh bay lượn.

Con quái vật này có đôi cánh giống như kền kền, thân hình nhỏ nhắn, nhưng cái đầu lại to bất thường, độc nhãn không mũi, vô cùng xấu xí.

“Đây... Đây là quái vật gì vậy?”

“Tôi biết, trên bách khoa toàn thư có giới thiệu về loại quái vật này, dựa theo hình dạng của nó, chính phủ đã đặt tên cho nó là Độc Mục Thú, là quái vật phi hành cấp 2.”

“Tại sao tốc độ bay của con quái vật này lại nhanh như vậy?”

“Nó đã nhắm vào chúng ta rồi, chúng ta có thể chạy thoát sao?”

Nhìn thấy con quái vật gớm ghiếc đang đến gần, các học sinh có chút kinh hãi.

Mặc dù thiên phú Anh Hùng mà bọn họ kết hợp đều không tệ, nhưng dù sao cũng chỉ là những học sinh non nớt chưa ra đời, lại càng chưa từng chiến đấu với quái vật, tâm lý so với người bình thường cũng không khác biệt là bao.

Ngay cả Trần Nghiệp lúc này cũng có chút căng thẳng.

Lúc này, vị Lưu lão sư kia đột nhiên lên tiếng: “Các em học sinh, đừng sợ, có thầy ở đây, con quái vật này sẽ không làm hại đến các em.”

Thấy Lưu lão sư nói năng tự tin như vậy, các học sinh đều đặt hy vọng vào người thầy giáo này.

Sau khi an ủi học sinh xong, Lưu lão sư quay sang buồng lái hô lớn: “Mở cửa khoang!”

“Hô hô!”

Khoảnh khắc cửa khoang được mở ra, cuồng phong lập tức tràn vào.

Nếu không phải mọi người đều đang ngồi trên ghế, thắt dây an toàn, e rằng cuồng phong mạnh đến mức này có thể trực tiếp thổi bay người ta.

Giữa cuồng phong gào thét, vị Lưu lão sư kia lại vững vàng đứng dậy, một mình đi đến cửa khoang, ánh mắt sắc bén nhìn thẳng con quái vật.

Trần Nghiệp chú ý thấy, tay phải của Lưu lão sư đã nắm chặt chuôi đao bên hông.

Đối với màn trình diễn tiếp theo của vị Lưu lão sư này, Trần Nghiệp rất mong chờ, hai mắt không chớp nhìn chằm chằm vào Lưu lão sư.

Rất nhanh, con quái vật được đặt tên là “Độc Mục Thú” kia đã đến gần.

Nhìn gần con quái vật này càng thêm xấu xí, càng thêm kinh tởm.

Mọi người dường như có thể ngửi thấy mùi hôi thối trên người con quái vật.

Ngay khi con quái vật sắp đâm vào máy bay vận tải...

“Nguyên Tử Trảm!”

Cùng với một tiếng hét lớn, thân hình Lưu lão sư giống như mũi tên lao về phía con quái vật.

Sau đó, một tia đao sáng chói như tia chớp xẹt qua không trung, trong nháy mắt đánh trúng con quái vật, xuyên thủng qua người nó.

Chớp mắt, Lưu lão sư đã trở lại khoang máy bay.

Còn con quái vật bên ngoài khoang máy bay, thậm chí còn chưa kịp kêu thảm thiết đã bị phân thành nhiều mảnh nhỏ, rơi xuống từ trên không trung.

Toàn bộ quá trình diễn ra chưa đầy hai giây.

Chương 17 - Cảm Giác Bị Xúc Phạm

Các học sinh còn chưa kịp nhìn rõ, một con quái vật phi hành cấp 2 đã bị Lưu lão sư giải quyết như vậy.

Mắt Trần Nghiệp sáng lên.

Trong số các học sinh trong khoang máy bay, chỉ có nhãn lực của hắn lúc này mới có thể theo kịp động tác của Lưu lão sư.

Thiên phú Anh Hùng mà vị Lưu lão sư này nắm giữ chính là thiên phú của Nguyên Tử Võ Sĩ, xếp hạng thứ tư trong cấp S.

Hơn nữa, hắn ta đã lĩnh ngộ được Nguyên Tử Trảm.

Vừa rồi, vị Lưu lão sư này sau khi dùng Nguyên Tử Trảm giết chết con quái vật trong nháy mắt, đã giẫm một chân lên đầu con quái vật, mượn lực quay trở lại khoang máy bay.

Quá trình này nói thì đơn giản, nhưng làm được thì cực kỳ khó.

Mà động tác của Lưu lão sư lại vô cùng uyển chuyển, như mây trôi nước chảy, đủ thấy vị Lưu lão sư này công lực thâm hậu, đã lĩnh hội được vài phần tinh túy của Nguyên Tử Võ Sĩ.

Một phen nguy cơ, cứ thế bị Lưu lão sư dễ dàng hóa giải.

Vị Lưu lão sư này không chỉ đối đãi với mọi người ôn hòa, thực lực lại siêu quần, hơn nữa còn có trách nhiệm... Rất nhiều ưu điểm, lập tức thu hoạch được hảo cảm của đám học sinh.

Bóp bóp!

Tiếng vỗ tay vang lên.

Đám học sinh nhao nhao vỗ tay tán thưởng Lưu lão sư.

“Lưu lão sư, vừa rồi thầy thật là oai phong!”

“Đúng vậy! Em còn chưa kịp nhìn rõ con quái vật kia trông như thế nào, thầy đã chém nó thành từng mảnh vụn rồi.”

“Thầy ơi, em quyết định rồi, từ giờ trở đi, thầy chính là thần tượng của em...”

Đối mặt với lời nịnh nọt của đám học sinh, Lưu lão sư tuy cười đến híp cả mắt, nhưng vẫn khoát tay khiêm tốn nói:

“Chút bản lĩnh ấy của thầy, không tính là gì, Thiên Phú Anh Hùng mà hiệu trưởng đã kết hợp cũng là S4, chờ các em nhìn thấy hiệu trưởng ra tay, sẽ hiểu rõ, cường giả chân chính, rốt cuộc mạnh mẽ đến mức nào!”

Thấy Lưu lão sư thân thiện như vậy, đám học sinh cũng mạnh dạn hơn nhiều, đủ loại câu hỏi thi nhau ủa tới.

Lưu lão sư cũng rất kiên nhẫn trả lời.

Cho nên...

Trong khoang máy bay lúc này, bầu không khí vô cùng hòa hợp.

Một lát sau.

Một nữ sinh đột nhiên đưa ra một câu hỏi: “Thầy ơi, vừa rồi em thấy tường thành cũng không cao, cũng không dày, với sức lực của đám quái vật kia, hẳn là phá hủy tường thành không khó, nhưng tại sao ngày thường đám quái vật kia đều không đến gần khu vực thành phố? Mà hiện tại, tường thành chỉ bị nổ một lỗ hổng, đã khiến đám quái vật kia điên cuồng như vậy?”

Lưu lão sư còn chưa kịp lên tiếng, một nam sinh đã cười nói: “Bạn học, bạn không thường xuyên lên mạng sao? Vấn đề này không cần Lưu lão sư trả lời, để tôi nói cho bạn biết!”

“Tường thành không phải là dựa vào khả năng phòng ngự của nó, nguyên nhân nó có thể bảo vệ khu vực thành phố không bị quái vật xâm phạm, là bởi vì tường thành có thể phát ra một loại từ trường đặc thù. Loại từ trường này có thể khiến cho quái vật cấp bốn trở xuống, một khi đến gần sẽ sinh ra tác dụng rối loạn tiền đình thần kinh, giống như chúng ta say sóng, say xe vậy, vô cùng khó chịu.”

“Cho nên, chỉ cần chức năng từ trường của tường thành còn tốt, quái vật cấp bốn trở xuống sẽ tự động tránh xa.”

“Chỉ có quái vật cấp bốn hoặc cấp bốn trở lên mới không bị ảnh hưởng, may mà số lượng quái vật cấp bậc này tương đối ít ỏi.”

“Những thứ tôi vừa nói, lên mạng tìm kiếm một chút là có thể biết được.”

Nữ sinh kia nghe vậy, lúc này mới chột hiệu nói: “Đúng rồi, bình thường tớ rất ít khi lên mạng... Vậy, lần này quái vật tập kích Ma Đô, là bởi vì từ trường của tường thành bị phá hỏng?”

“Hẳn là như vậy.” Nam sinh kia nói.

Lưu lão sư cười bổ sung: “Bạn học nói không sai, tường thành là một trong những phát minh vĩ đại nhất trong những năm gần đây, mà người phát minh ra nó, chính là Lục tiên sinh, hiện là Viện sĩ trưởng của Viện Khoa học chúng ta.”

“Lục tiên sinh không chỉ phát minh ra tường thành, bộ giáp khung ngoài từng một thời nổi tiếng, cũng là phát minh của ông ấy. Cho nên, không phải chỉ có võ lực cường đại, mới có ích với đất nước chúng ta, hy vọng các em đều phải nhớ kỹ điểm này.”

Có học sinh hỏi: “Hiệu trưởng của chúng ta cũng họ Lục, thầy ơi, hiệu trưởng của chúng ta và vị Lục tiên sinh này, có quan hệ gì sao?”

Đối với vấn đề này, Lưu lão sư chỉ cười mà không nói.

Hắn càng như vậy, đám học sinh càng thêm tò mò.

Lúc này.

Có một học sinh nhìn ra ngoài cửa sổ, dường như phát hiện ra điều gì đó, kinh hô: “Mọi người mau nhìn kia, là Tàn nữ thần, Tàn nữ thần bọn họ đến chi viện rồi.”

Mọi người nghe vậy, rồi rít nhìn ra ngoài cửa sổ.

Chỉ thấy trên bầu trời xa xa, mấy bóng người đang bay về phía bên này.

Người dẫn đầu là một nữ tử anh tư hiên ngang, toàn thân tỏa ra ánh sáng màu lục.

Chính là cường giả số một quốc nội: Tàn Mộc Âm.

“Quá tốt rồi, Tàn nữ thần đã đến, Ma Đô nhất định sẽ bình an vô sự.”

“Quả nhiên là người số một quốc nội, khí thế của Tần nữ thần thật mạnh mẽ!”

“Tôi càng hâm mộ Thiên Phú Anh Hùng mà cô ấy kết hợp, có thể tự do bay lượn.”

Đám học sinh nhìn thấy Tần Mộc Âm đến, đều phấn chấn không thôi.

Những người khác bay lượn, đều là nhờ vào phi hành khí.

Chỉ có vị Tần nữ sĩ kia, là dựa vào năng lực của bản thân để bay.

Nhìn thấy một màn này, Trần Nghiệp cũng có chút hâm mộ.

Trong số tất cả các Thiên Phú Anh Hùng, có thể bay lượn, ngoại trừ mấy người máy kia không thể kết hợp, thì chỉ có S2 mà Tần nữ sĩ kết hợp.

Trần Nghiệp cũng muốn bay.

Thế chất của Đầu Trọc Đại Ma Vương, mọi mặt đều vô cùng vượt trội, tiếc nuối duy nhất, chính là không biết bay.

Tuy rằng Đầu Trọc Đại Ma Vương chỉ bằng vào năng lực nhảy, đã có thể nhảy từ Mặt Trăng về Trái Đất.

Nhưng mà, không biết bay chính là không biết bay.

Đây coi như là điểm yếu duy nhất của Đầu Trọc Đại Ma Vương.

Bay lượn.

Là một trong những giấc mơ cuối cùng của nhân loại.

Nếu có thể, Trần Nghiệp cũng muốn có được năng lực bay lượn, bổ sung toàn bộ điểm yếu.

...

Rất nhanh.

Tần Mộc Âm và những người khác đã bay ngang qua máy bay vận tải, lao về phía chiến trường.

Cho đến khi bóng dáng của bọn họ hoàn toàn biến mất, đám học sinh mới thu hồi tầm mắt.

“Được rồi, nhiệm vụ thủ hộ Ma Đô, giao cho những vị tiền bối này, còn nhiệm vụ hiện tại của các em, chính là cố gắng cố gắng lại cố gắng, sớm ngày trở thành cường giả, thay thế những vị tiền bối này, thủ hộ Hoa Hạ chúng ta.”

Giọng nói của Lưu lão sư vang lên.

Hắn rõ ràng không quá am hiểu việc khích lệ tinh thần.

Nghe hắn nói xong, đám học sinh phản ứng lạnh nhạt...

Lưu lão sư cũng không nản lòng, tiếp tục nói: “Thời thế ngày càng khó, các em là thiên chi kiêu tử, gánh vác trọng trách, không thể qua loa. Cho nên, thầy cũng không lãng phí thời gian nữa, khóa học bắt đầu từ bây giờ!”

Nghe lời này, đám học sinh rốt cuộc nghiêm túc lại, chăm chú lắng nghe.

“Tiếp theo, thứ mà các em phải đối mặt, chính là quái vật trong bí cảnh!”

Lưu lão sư nói: “Quái vật trong bí cảnh, tuy rằng không lợi hại bằng quái vật bên ngoài tường thành, nhưng cũng không thể xem thường.”

“Mà bí cảnh, cũng là con đường tốt nhất để các em thu được thuộc tính, trở nên mạnh mẽ.”

“Ba lần bí cảnh đầu tiên, tất cả những người kết hợp Thiên Phú Anh Hùng thành công, cho dù là kết hợp Thiên Phú Anh Hùng cấp C, cũng đều phải tham gia, không thể trốn tránh.”

Trần Nghiệp: “...”

Cảm giác bị xúc phạm!

Chương 18 - Nơi Nào Có Ngọa Long, Nơi Đó Có Phượng Sồ

“Nội dung về bí cảnh, là bị cấm truyền bá, cho nên trên mạng không tra được, đến nơi rồi, thầy sẽ giải thích với mọi người sau.”

Lưu lão sư tiếp tục: “Bây giờ, các em hãy tự giới thiệu về bản thân đi! Tốt nhất là nói cả danh hiệu anh hùng đã kết hợp, sau

này các em chính là đồng đội của nhau, quen thuộc lẫn nhau rất quan trọng.”

Trần Nghiệp: “...”

Báo danh hiệu anh hùng đã kết hợp?

Thế giới này thật là đầy rẫy ác ý!

Dừng một chút, Lưu lão sư nhìn nam thanh niên vạm vỡ bên cạnh mình, nói: “Bắt đầu từ em trước đi.”

Nam thanh niên kia nghe vậy, lập tức bắt đầu tự giới thiệu.

“Xin chào mọi người, tôi tên là Đào Hồ, danh hiệu anh hùng đã kết hợp là S11, năng lực thiên phú là cơ bắp siêu hợp kim cường hóa.”

Nói những lời này, giọng điệu của nam thanh niên có chút kiêu ngạo.

Hắn ta cũng đúng là đáng để kiêu ngạo.

Dù sao, người có thể kết hợp Thiên Phú Anh Hùng cấp S, ít như lá mùa thu.

Quả nhiên là Võ Đại.

Vừa mở màn đã là cấp S!

Những học sinh khác nghe nam thanh niên vạm vỡ tự giới thiệu, đều tròn mắt kinh ngạc.

Chỉ có Trần Nghiệp, đầu đầu không thôi.

Đội đến lượt mình,

Hắn phải giới thiệu như thế nào đây?

Hiện trường chỉ có Trần Nghiệp biết.

Vị anh hùng mang mật danh S11 kia.

Ngoại hiệu là “Siêu Hợp Kim Hắc Quang”!

Nếu không tính đến Blast vẫn còn là ẩn số, Siêu Hợp Kim Hắc Quang hẳn là kẻ có năng lực phòng ngự mạnh nhất trong số các anh hùng cấp S.

Đương nhiên, Trần Nghiệp sẽ không tự chuốc phiền phức mà nói ra.

Màn tự giới thiệu vẫn tiếp tục.

Chờ đến khi nam thanh niên vạm vỡ kia nói xong, một nam sinh đeo kính bên cạnh lên tiếng:

“Chào mọi người, tôi là Tôn Hoàn Vĩ, anh hùng phù hợp là A17.”

Giọng nói của nam sinh này nhỏ hơn rất nhiều, nghe có vẻ thiếu tự tin.

So với thiên phú anh hùng cấp S, cấp A quả thực kém hơn nhiều.

Trần Nghiệp cũng không nhớ rõ, anh hùng cấp A vị trí thứ 17 là ai.

Trong nguyên tác One Punch Man, ngoại trừ những anh hùng cấp S có danh tiếng tương đối cao, chỉ có một số ít anh hùng cấp A là diễn viên quần chúng có cơ hội xuất hiện.

Phần lớn anh hùng cấp A có năng lực gì, nguyên tác không nói, Trần Nghiệp tự nhiên cũng không biết.

“Chào mọi người, tôi là Lý Chính Vũ, anh hùng phù hợp là A1.”

Một nam sinh có dung mạo thanh tú tự giới thiệu.

Ngoại hình và khí chất của hắn ta, ngược lại rất phù hợp với vị trí số một của anh hùng cấp A - “Mặt Nạ Ngọt Ngào”.

Theo như Trần Nghiệp biết, thực lực của Mặt Nạ Ngọt Ngào không hề yếu.

Thiên phú là sức sống và khả năng hồi phục vượt quá lẽ thường.

Mục đích hắn ta chiếm giữ vị trí số một cấp A, là để ngăn cản những kẻ yếu đuối tiến vào hàng ngũ cấp S!

“Chào mọi người, tôi là Trương Mộng Dao, anh hùng phù hợp là S13...”

“Chào mọi người, tôi là Thiệu Văn Tuệ, anh hùng phù hợp là A19...”

“Chào mọi người, tôi là Giang Bình, anh hùng phù hợp là S15...”

Mọi người lần lượt tự giới thiệu.

Trong số hơn ba mươi người ở đây, người sở hữu thiên phú anh hùng cấp S, quả nhiên không ít.

Chỉ có thể nói, quả nhiên là danh giáo Võ Đại.

Ngay cả Lưu lão sư cũng mỉm cười, liên tục gật đầu, rất hài lòng với lứa mầm non tốt này.

Rất nhanh.

Đến lượt Trần Nghiệp.

Sự tình đã đến nước này, Trần Nghiệp chỉ có thể mặc kệ hết!

“Chào mọi người, tôi là Trần Nghiệp, anh hùng phù hợp...”

“Chờ đã!”

Một giọng nói đột nhiên vang lên, cắt ngang lời Trần Nghiệp.

Là Lưu lão sư.

Hắn nhìn Trần Nghiệp, ánh mắt phức tạp nói: “Em chính là Trần Nghiệp?”

Trần Nghiệp gật đầu.

“Em không cần giới thiệu nữa, ngồi xuống đi!”

Giọng điệu của Lưu lão sư có chút bất đắc dĩ.

Trần Nghiệp nghe vậy, trong lòng khẽ động, sau đó thản nhiên ngồi xuống.

Nếu hắn đoán không lầm, hắn là lãnh đạo nhà trường đã chào hỏi với vị Lưu lão sư này, Lưu lão sư biết tình huống đặc thù của hắn.

Nếu không, sau khi nghe Trần Nghiệp xưng tên, Lưu lão sư cũng sẽ không có phản ứng như vậy.

Các học sinh khác thấy vậy.

Lần lượt tò mò đánh giá Trần Nghiệp.

Người khác tự giới thiệu đều tốt đẹp, chỉ có Trần Nghiệp khi tự giới thiệu lại bị lão sư cắt ngang.

Điều này rõ ràng không bình thường.

Càng nhìn, mọi người càng cảm thấy, Trần Nghiệp trông rất quen mắt...

Chốc lát sau.

Cuối cùng cũng có học sinh nhớ tốt, nghĩ ra, nhin không được kêu lên kinh ngạc: “Hắn ta chính là con trai của Trần hội trưởng kia!”

Mọi người nghe vậy, trong đầu hiện lên ký ức mười mấy ngày trước, bừng tỉnh đại ngộ.

Sau đó.

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Trần Nghiệp, liền trở nên có chút kỳ quái.

Kinh ngạc, tò mò, khinh miệt, chế giễu, khinh thường...

Đủ loại ánh mắt phức tạp, đều rơi vào trên người Trần Nghiệp.

Trong nháy mắt.

Trần Nghiệp trở thành nhân vật được chú ý nhất trong khoang máy bay.

Bầu không khí trở nên có chút kỳ quái.

Đối với điều này.

Bản thân Trần Nghiệp lại rất bình tĩnh.

Hắn đã sớm liệu đến, sẽ xuất hiện tình huống này, đã sớm chuẩn bị tâm lý.

“Những người còn lại chưa tự giới thiệu, tiếp tục đi!”

Lưu lão sư lên tiếng, phá vỡ bầu không khí ngưng ngừng này.

Một cậu béo bên cạnh Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức đứng dậy nói:

“Chào mọi người, tôi là Tiền Phú Quý, anh hùng phù hợp là S7!”

Nghe thấy mật danh S7.

Trong khoang máy bay lần nữa im lặng.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn cậu béo tên “Tiền Phú Quý” này.

Bao gồm cả Lưu lão sư.

Thậm chí ngay cả Trần Nghiệp, cũng kinh ngạc nhìn bạn học bên cạnh.

Rất nhanh.

Có người nhỏ giọng bàn tán:

“Một kẻ phù hợp với phé vật cấp C, một kẻ phù hợp với hồ đen cấp S, đều là nhân tài a!”

“Quả nhiên nơi nào có Ngọa Long, nơi đó có Phượng Sồ.”

“Lớp chúng ta, vậy mà lại tụ tập cả Ngọa Long và Phượng Sồ, Lưu lão sư kiếp trước rốt cuộc đã tạo nghiệp gì?”

“Tôi không hiểu là, hai người bọn họ làm sao được Võ Đại nhận vào?”

“Tên cấp C kia, hẳn là đi cửa sau, dù sao cha hắn ta cũng là nhân vật có máu mặt, hiệu trưởng chúng ta cũng phải nể mặt, còn tên mập này...”

“Tôi biết, chắc chắn là nhờ tiền tài, nhìn quần áo trên người hắn ta xem, không có món nào dưới năm chữ số, ngay cả cái tên cũng toát ra mùi tiền!”

...

Mặc dù những lời bàn tán này rất nhỏ.

Nhưng khoang máy bay chỉ có bấy nhiêu người, ai cũng có thể nghe thấy.

Trần Nghiệp vẫn là bộ dạng thờ ơ.

Cậu béo lại nổi giận, mặt đỏ bừng.

Hắn ta trực tiếp đứng dậy: “Mấy người bớt nói bậy đi, tôi được nhận vào bằng thực lực... Chọn S7, là vì tôi không tin, trong số anh hùng cấp S, lại có thiên phú vô dụng như vậy. Tôi muốn thử xem sao, tìm ra bí mật về S7 cho thế hệ sau, cho nên mới đưa ra lựa chọn này!”

“Mấy người có thể cười tôi ngây thơ, cười tôi ngu ngốc, nhưng tôi luôn tin tưởng, thiên phú anh hùng mật danh S7, nhất định không đơn giản như bề ngoài!”

Lời này nói ra, hùng hồn mạnh mẽ, ngược lại khiến không ít người phải sững sờ.

Đối với năng lực thiên phú của các anh hùng, con người thế giới này, hiện tại kỳ thực vẫn đang trong quá trình thăm dò.

Không ai dám nói mình đều nắm rõ như lòng bàn tay đối với tất cả năng lực thiên phú của anh hùng.

Chỉ có Trần Nghiệp, âm thầm tiếc nuối thay cho cậu bé này.

Có lẽ mục đích ban đầu của Tiền Phú Quý là tốt đẹp.

Đáng tiếc, hẳn ta làm chỉ là công cốc!

Trần Nghiệp đã xem nguyên tác, đương nhiên biết, anh hùng mang mật danh S7, tên thật là “KING”, ngoại trừ nhịp tim có thể dọa người, chính là một người bình thường chính hiệu.

À, KING còn có một năng lực, chính là có thể triệu hồi “Đầu Trọc Đại Ma Vương”!

Nhưng thế giới này, làm gì có Đầu Trọc Đại Ma Vương nào cho Tiền Phú Quý triệu hồi.

Chương 19 - Chúng tôi được huấn luyện bài bản, thường là không cười

“Tốt!”

Lưu lão sư đột nhiên vỗ tay: “Tiền Phú Quý đồng học, nếu em thật sự có thể tìm ra bí mật của S7, sẽ là nghĩa cử vĩ đại tạo phúc cho nhân loại, lão sư ủng hộ em!”

“Cảm ơn lão sư!”

Nhận được sự khích lệ của Lưu lão sư, Tiền Phú Quý tỏ vẻ rất kích động.

Các học sinh khác, vẫn là bộ dạng thờ ơ.

Người lựa chọn kết hợp với thiên phú anh hùng S7, cũng không phải chỉ có mình Tiền Phú Quý.

Từ khi Anh Hùng Vãn Thạch xuất hiện, đến nay đã mấy chục năm, người lựa chọn S7, ít nhất cũng phải có đến hàng nghìn.

Bởi vì tỷ lệ kết hợp thành công của S7, trong số các anh hùng cấp S, là cao nhất.

Thậm chí còn dễ dàng thành công hơn nhiều anh hùng cấp A.

Nhưng trong số hàng nghìn vị tiền bối này, lại không có một ai có thể thành công phát hiện ra bí mật khác của S7.

Tất cả những người phù hợp với S7, ngoại trừ nhịp tim bất thường, căn bản không có năng lực nào khác!

Nghe nói, còn có người sau khi kết hợp với S7, bởi vì nhịp tim đập quá nhanh, bị hàng xóm liên tục báo cáo làm ồn, cuối cùng lựa chọn nhảy lầu tự sát...

Chính bởi vì ví dụ thất bại quá nhiều.

Anh hùng S7 này, mới bị công nhận là hồ đen trong số các anh hùng cấp S.

Tuy cậu béo tràn đầy nhiệt huyết, nhưng không ai xem trọng hẳn ta.

Hơn một tiếng đồng hồ sau.

Máy bay vận tải dừng lại trong khuôn viên một trường học ở thành phố Tứ Dương.

Nơi này là địa điểm cũ của Võ Đại.

Võ Đại từng được thành lập ở đây, sau này mới chuyển đến Ma Đô.

Các học sinh lần lượt bước xuống máy bay, ngẩng đầu quan sát xung quanh.

Tuy rằng những ngôi nhà ở đây khá cũ kỹ, nhưng vẫn luôn có người dọn dẹp, nhìn rất sạch sẽ.

Có một số lãnh đạo nhà trường đang đứng trên sân tập nghênh đón mọi người.

Mọi người đều chú ý thấy, bên cạnh các vị lãnh đạo nhà trường, có một thiếu nữ đang đứng.

Thiếu nữ này, cho dù là dung mạo, vóc dáng hay khí chất, đều vô cùng xuất chúng, cho dù nàng đứng sau lưng mấy vị lãnh đạo nhà trường, mọi người vẫn chú ý đến nàng ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Nhìn thấy thiếu nữ này, trong đầu không ít người hiện lên một câu: Có những người, sinh ra đã là nhân vật chính!

Ngoài ra.

Dung mạo của thiếu nữ này, mọi người đều cảm thấy rất quen mắt.

Chính là Đường Tử Trần, người đẹp nổi tiếng khắp cả nước trong khoảng thời gian gần đây!

Là người thứ hai trong lịch sử Hoa Hạ đã kết hợp thành công với S2.

“Các học viên, vất vả cho các em rồi!”

Vị lãnh đạo dẫn đầu, sắc mặt có chút nặng nề: “Việc đột ngột chuyển các em đến đây, cũng là bất đắc dĩ. Điều kiện ở đây có phần sơ sài, mọi người tạm thời chịu khó một chút, đợi tình hình ở Ma Đô ổn định, chúng ta sẽ quay trở lại.”

“Biết mọi người đường xa vất vả, tôi cũng không dài dòng nữa, nhà ăn đã chuẩn bị bữa tối cho mọi người, mọi người hãy đến ăn cơm trước, tối nay nghỉ ngơi cho tốt, ngày mai bắt đầu lên lớp.”

Nói xong, vị lãnh đạo nhà trường liền quay người rời đi, bận rộn những việc khác.

Quả nhiên là Võ Đại.

Tác phong nói chuyện không vòng vo tam quốc, Trần Nghiệp rất tán thưởng.

Lãnh đạo nhà trường rời đi, Đường Tử Trần ngược lại ở lại.

Dù sao nàng cũng là học sinh, không phải lãnh đạo.

“Thưa thầy, Đường Tử Trần xin báo cáo!”

“Tốt!”

Lưu lão sư mỉm cười, ánh mắt tràn đầy tán thưởng: “Về hàng đi.”

Lúc này.

Mặt trời đã xuống núi.

Lưu lão sư liền nói: “Các học viên, theo thầy, thầy dẫn các em đến nhà ăn.”

.....

Đến nhà ăn.

Trần Nghiệp xếp hàng lấy một phần cơm canh, tìm một chỗ ngồi xuống, sau đó lấy điện thoại di động ra.

Lúc trước trên máy bay vận tải, điện thoại di động của mọi người đều ở trạng thái tắt máy.

Vừa mới mở máy, tin nhắn liên tục thông báo cho hắn, có rất nhiều cuộc gọi nhỡ.

Trần Nghiệp xem qua, những cuộc gọi nhỡ này, cơ bản đều là của cha mẹ hắn gọi tới.

Ước chừng là biết chuyện ở Ma Đô, lo lắng cho sự an toàn của hắn.

Trần Nghiệp trước tiên nhắn tin báo bình an cho cha mẹ, sau đó cúi đầu ăn cơm.

Đúng lúc này.

Phía trước đột nhiên truyền đến một trận tiếng tim đập kịch liệt.

“Thình thịch thình thịch, thình thịch thình thịch...”

Âm thanh này, giống như tiếng động cơ của chiếc xe thể thao V8 đang gầm rú, chấn động màng nhĩ người khác.

Toàn bộ mọi người trong nhà ăn đều nghe thấy.

Mọi người đồng loạt hướng ánh mắt về phía phát ra âm thanh.

Người có thể phát ra tiếng tim đập như vậy, tự nhiên là cậu bé mập mạp “Tiền Phú Quý”.

Lúc này.

Ở phía đối diện chéo với Tiền Phú Quý, Đường Tử Trần vừa mới ngồi xuống, đang nhíu mày, vẻ mặt khó hiểu nhìn Tiền Phú Quý.

Có thể được Võ Đại chiêu mộ, không có ai là kẻ ngốc.

Mọi người vừa nhìn liền hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Chắc chắn là Đường Tử Trần tùy ý chọn một chỗ ngồi, vừa hay ngồi đối diện chéo với Tiền Phú Quý.

Mà Đường Tử Trần dung mạo phi phàm, khí chất lại càng xuất chúng, thêm nữa còn trẻ tuổi, gán cho nàng danh xưng “nữ thần”, quả thực không hề quá đáng.

Kiểu con gái như vậy, sức hấp dẫn đối với nam giới là vô cùng lớn.

Sự xuất hiện của nàng, khiến Tiền Phú Quý lập tức trở nên kích động, căng thẳng.

Con người khi căng thẳng, nhịp tim sẽ gia tốc.

Mà Tiền Phú Quý sở hữu thiên phú kỹ năng S7, một khi nhịp tim gia tốc, liền sẽ kích hoạt kỹ năng.

Cho nên, mới phát ra động tĩnh như vậy...

“Phụt!”

Không biết là tên khốn kiếp nào không nhìn được, người đầu tiên bật cười thành tiếng.

Sau đó.

Trong nhà ầm vang lên tiếng cười ha ha...

“Ha ha ha... Tiếng tim đập này thật là... ha ha ha...”

“Ha ha... Mẹ kiếp, cậu, cậu đừng ha ha nữa... Cậu ha ha làm tôi cũng không nhìn được nữa.”

“Tên Tiền Phú Quý này, là động lòng với Đường Tử Trần rồi chứ gì? Ha ha, thiên phú kỹ năng này thật là lợi hại!”

“Hắc hắc, thảo nào thầy giáo trước đây nói, S7 là một cái hồ lớn, hôm nay rốt cuộc đã được chứng kiến!”

“Nói cũng không sai, tiếng tim đập này, giống hệt tiếng động cơ chiếc BMW A6L nhà tôi, thật sự có thể dọa người đấy!”

“Quả thực là hồ lớn, nếu như lên chiến trường, bên cạnh có một đồng đội như vậy, một khi căng thẳng, chẳng phải là dẫn hết quái vật tới sao?”

.....

Cái miệng của những người này thật sự là độc.

Sắc mặt của Tiền Phú Quý, trong nháy mắt đỏ bừng, ném đĩa xuống, trực tiếp chạy ra khỏi nhà ăn.

Không còn mặt mũi nào để tiếp tục ăn cơm tối nữa.

Thấy Tiền Phú Quý bỏ chạy, có người bắt đầu lên tiếng trách móc mọi người: “Đều là bạn học, các cậu quá đáng rồi.”

Mọi người cũng biết vừa rồi nói như vậy quả thực là quá đáng, đều im lặng không nói nữa.

Trần Nghiệp thở dài một hơi.

Mặc dù hắn rất đồng tình với Tiền Phú Quý, nhưng hắn cũng không thể không thừa nhận, vừa rồi có một bạn học nói rất đúng, thiên phú như Tiền Phú Quý, quả thực là một cái hố lớn.

Không thể không chế được nhịp tim, tốt nhất cả đời đừng lên chiến trường.

Nếu không thật sự sẽ hại chết đồng đội.

Chương 20 - Có thể một quyền đánh chết hổ dữ

Ngay sau đó.

Trần Nghiệp nhìn về phía Đường Tử Trần.

Hắn vốn tưởng rằng, xảy ra chuyện như vậy, là một trong những nhân vật chính của sự việc, Đường Tử Trần ít nhiều sẽ có chút bất an, hoặc là những cảm xúc khác.

Không ngờ tới.

Chẳng có gì cả!

Cô gái này vẫn đang yên lặng ăn cơm, trên gương mặt xinh đẹp không có chút dị dạng nào.

Từ điểm này có thể nhìn ra, cô gái này có một trái tim vô cùng mạnh mẽ, tâm tính phi phàm!

Chốc lát sau.

Rất nhiều học trưởng khóa trên, cũng đến nhà ăn ăn cơm.

Nhìn bộ dạng phong trần mệt mỏi của bọn họ, hẳn là vừa mới đến.

Điều này chứng tỏ, những người đầu tiên được sơ tán khỏi trường học là những học sinh mới như bọn họ, các học trưởng khóa trên được xếp sau.

Chứng kiến cảnh tượng này, những người vốn còn có chút bất mãn với việc nhà trường coi trọng Đường Tử Trần, lúc này cũng gạt bỏ chút bất mãn trong lòng.

.....

Ăn cơm tối xong.

Giáo viên liền sắp xếp phân chia ký túc xá.

Do là khu trường học cũ, ký túc xá không đủ lớn, cũng không đủ chia, cho nên chỉ có thể tạm thời chen chúc một chút.

Tiêu chuẩn ký túc xá của Võ Đại vốn là hai người một phòng, bên trong còn có nhà vệ sinh độc lập.

Bây giờ là bốn người một phòng, một tầng lầu dùng chung một nhà vệ sinh...

Điều kiện thì kém một chút.

Nhưng mọi người cũng không có gì phàn nàn.

Dù sao, các vị lãnh đạo nhà trường cũng không muốn phiền phức như vậy, đột ngột chuyển nhà.

Nghe nói.

Hiệu trưởng và một số lãnh đạo nhà trường có thực lực mạnh, đều đã đi chi viện tiền tuyến, nói không chừng tối nay phải chiến đấu với quái vật suốt đêm.

Còn bọn họ là học sinh, có thể an toàn ở lại hậu phương, còn có gì bất mãn?

“Triệu Tranh, Trần Nghiệp, Tiền Phú Quý, Lục Dũng... Bốn em ở phòng 203.”

Lưu lão sư sắp xếp: “Trước tiên hãy vào dọn dẹp hành lý, tối nay nghỉ ngơi sớm một chút, ngày mai bắt đầu chính thức lên lớp.”

Bốn người nghe xong, liền bắt đầu chuẩn bị dọn đồ.

“Triệu Tranh, em đợi một chút!”

Lưu lão sư gọi riêng thanh niên tên Triệu Tranh lại.

Đợi Trần Nghiệp bọn họ đi rồi, Triệu Tranh mới hỏi: “Lão sư, thầy có việc gì sao?”

Lưu lão sư: “Thầy sắp xếp em ở cùng phòng với Trần Nghiệp bọn họ, trong lòng em có oán trách gì không?”

“Đương nhiên là không ạ!” Triệu Tranh nghiêm túc nói: “Em tin tưởng sự sắp xếp của thầy, cũng tuyệt đối phục tùng.”

Lời nói rất đẹp.

Còn trong lòng nghĩ gì, chỉ có bản thân hắn biết.

Lưu lão sư mỉm cười, sau đó nói ra nguyên nhân: “Mặc dù thiên phú anh hùng mà Trần Nghiệp bọn họ kết hợp đều không tốt, nhưng thầy không muốn cứ như vậy mà từ bỏ bọn họ.”

“Khóa này, ngoại trừ Đường Tử Trần, thì thiên phú anh hùng mà em kết hợp là tốt nhất, hơn nữa, thầy còn nghe nói, lúc trước ở trường trung học, em cũng là người học tập chăm chỉ nhất. Thầy sắp xếp em ở cùng phòng với Trần Nghiệp bọn họ, là hy vọng em có thể đóng vai trò đầu tàu, đốc thúc bọn họ nỗ lực.”

“Về phần công sức của em, thầy sẽ ghi nhớ, coi như thầy nợ em một ân tình.”

“Lão sư, thầy nói quá lời rồi.” Triệu Tranh vội vàng nói:

“Được giúp đỡ bạn học, em rất vui lòng!”

Nhìn thấy trong ký túc xá có tổng cộng bốn chiếc giường, Trần Nghiệp khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Hắn ghét nhất loại giường tầng.

Sau đó.

Mọi người chọn xong giường của mình, liền bắt đầu dọn dẹp đồ đạc, trải chăn ga.

Nhà trường cung cấp chăn ga gối đệm cho mỗi tân sinh viên, chỉ cần trải ra là được.

Đợi Trần Nghiệp bận rộn xong, Triệu Tranh cũng vừa lúc trở về.

“Triệu ca, anh về rồi.”

Lục Dũng cười nói: “Đã để dành cho anh một chiếc giường cạnh cửa sổ.”

Triệu Tranh khẽ gật đầu: “Cảm ơn huynh đệ.”

“Vừa hay tôi cũng làm xong rồi, Triệu ca để tôi giúp anh.” Lục Dũng đề nghị.

Mọi người đều nhìn ra, không phải tên này tốt bụng, mà là muốn nịnh hót Triệu Tranh.

Dù sao, anh hùng mà Triệu Tranh kết hợp là S3!

Đây là sự tồn tại ưu tú chỉ sau Đường Tử Trần.

Không đợi Triệu Tranh từ chối, Lục Dũng đã nhanh chóng giúp đỡ trái chần ga.

Hắn vừa giúp vừa nói: “Triệu ca, thật không ngờ lại được ở cùng phòng với anh, sau này xin hãy chiếu cố nhiều hơn.”

Triệu Tranh thản nhiên nói: “Đều là bạn học, không có gì phải chiếu cố hay không, giúp đỡ lẫn nhau thôi.”

Hai người nói chuyện rôm rả.

Còn Tiền Phú Quý, tối nay ở nhà ăn chắc bị đả kích không nhẹ, vẫn còn đang buồn bực.

Trần Nghiệp sau khi dọn dẹp giường xong, liền ra khỏi ký túc xá, đến sân tập chạy bộ.

Bài tập luyện hôm nay của hắn còn chưa làm xong!

Một tiếng rưỡi sau.

Đang thực hiện hạng mục cuối cùng “chạy bộ 10 km”, Trần Nghiệp đột nhiên cảm thấy trong cơ thể dâng lên một cỗ năng lượng vô hình, khiến lực lượng của hắn được tăng cường.

Hắn lập tức dừng lại, mở bảng thuộc tính của mình:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 67.

Tinh thần: 11.

Sức mạnh: 69.

Nhanh nhẹn: 69.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

...

Nhìn thấy ba thuộc tính thể chất, sức mạnh, nhanh nhẹn đều tăng thêm 5 điểm, trên mặt Trần Nghiệp lộ ra nụ cười hài lòng.

Cảm giác mỗi ngày đều trở nên mạnh mẽ này thật sự khiến người ta say mê.

Ngoài ra.

Bốn hạng mục vận động trong Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp, Trần Nghiệp hiện tại chỉ cần một tiếng rưỡi là có thể hoàn thành toàn bộ.

Hơn nữa, cũng không cần quá mệt mỏi, chỉ là ra chút mồ hôi mà thôi.

Với thể chất hiện tại của Trần Nghiệp, cường độ vận động như vậy quả thực đã không còn là gánh nặng đối với hắn.

Siết chặt nắm đấm.

Trần Nghiệp cảm thấy, hiện tại hắn có thể một quyền đánh chết hổ dữ!

Cảm giác sở hữu sức mạnh thật sự rất tuyệt vời.

Kết thúc buổi tập luyện hôm nay, Trần Nghiệp trở về ký túc xá.

Thực ra, hắn cũng đã thử, mỗi ngày hoàn thành hai lần Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp, xem có thể tăng thêm thuộc tính hay không.

Kết quả là không thể!

Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp.

Mỗi ngày chỉ có lần đầu tiên có hiệu quả.

...

Trở lại ký túc xá.

Trần Nghiệp phát hiện, ba người bạn cùng phòng của hắn đang tụ tập ở một chiếc bàn, nói cười vui vẻ.

Trên bàn bày biện một ít đồ ăn vặt và bia, không biết là ai mang đến.

Tiền Phú Quý lúc trước còn đang buồn bực, lúc này đã uống đến mặt đỏ bừng.

Nhìn thấy Trần Nghiệp đẩy cửa bước vào, Triệu Tranh cười chào: “Trần Nghiệp, cậu về rồi, lại đây uống chút gì đi.”

Lúc này mà từ chối, sẽ có vẻ không hòa đồng.

“Được thôi!”

Trần Nghiệp đồng ý, ngồi xuống bên cạnh Tiền Phú Quý.

Triệu Tranh tự mình mở cho Trần Nghiệp một lon bia, nói: “Trần Nghiệp, thực ra cha cậu, Trần hội trưởng là thần tượng của tôi, hồi nhỏ tôi từng xem video Trần hội trưởng giải cứu thành phố, dáng vẻ anh hùng của ông ấy, luôn khắc sâu trong tâm trí tôi!”

“Nói đến đây, tôi lựa chọn kết hợp với S3, cũng là do chịu ảnh hưởng từ Trần hội trưởng, càng phải cảm ơn Trần hội trưởng đã ảnh hưởng đến tôi, mới có tôi ngày hôm nay.”

“Đương nhiên, hiện tại tôi chỉ là một nhân vật nhỏ bé, không có tư cách đến trước mặt Trần hội trưởng... Nhưng cảm ơn con trai của Trần hội trưởng cũng như nhau, nào, ly này tôi kính cậu!”

Trần Nghiệp ngơ ngác.

Nhìn trên bàn cũng không phải mở nhiều bia, sao mấy tên này lại say thành thế này?

Tửu lượng kém vậy sao?

Nửa tiếng sau.

Trên bàn chỉ còn lại Trần Nghiệp là còn tỉnh táo.

Nhìn mấy tên bạn cùng phòng say khướt, hấn bất đắc dĩ bắt đầu dọn dẹp tàn cuộc.

Dọn dẹp chai bia rỗng và rác rưởi thức ăn xong, lại diu mấy tên bạn cùng phòng về giường của họ, sau đó Trần Nghiệp mới đi tắm rửa ngủ.

Chương 21 - Quái vật chỉ có Trần Nghiệp biết

Ngày hôm sau.

Trần Nghiệp cũng là người dậy sớm nhất.

Gọi ba người bạn cùng phòng dậy, mọi người cùng nhau đánh răng rửa mặt rồi đi lên lớp.

Phải nói là, sau khi cùng nhau uống rượu, quan hệ giữa mọi người quả thực hòa hợp hơn rất nhiều.

Đến lớp học.

Mọi người tự giác tìm chỗ ngồi xuống.

Những học sinh khác lục tục kéo đến, đến gần tám giờ, hơn ba mươi chỗ ngồi trong lớp học cơ bản đã kín chỗ.

Đây là buổi học đầu tiên của tân sinh viên.

Không ai lại ngu ngốc đến mức không đến.

Tám giờ đúng.

Chuông vào lớp vang lên.

Lưu lão sư cầm theo laptop, bước vào lớp học.

“Trước khi vào học, mời tất cả các em tắt điện thoại, bởi vì, những bài học về bí cảnh đều bị cấm tiết lộ ra ngoài.”

Mọi người nghe vậy, đều lấy điện thoại ra tắt máy.

Có một nữ sinh nhịn không được hỏi: “Thưa lão sư, tại sao những nội dung về bí cảnh lại bị cấm tiết lộ ra ngoài? Công khai nội dung bí cảnh, chẳng phải càng có lợi cho xã hội sao?”

“Rất nhiều người cũng có suy nghĩ giống em, bao gồm cả thầy!”

Lưu lão sư cười nói: “Thực ra, ban đầu, sau khi nắm giữ được những thông tin liên quan đến bí cảnh, quốc gia chúng ta cũng đã công khai ngay lập tức. Đáng tiếc, có một quốc gia khá ích kỷ, bắt đầu giấu giếm, liệt những tư liệu liên quan đến bí cảnh vào hàng tuyệt mật, chỉ cho phép người trong nội bộ xem.”

“Bởi vì quốc gia đó đã mở đầu, sau này ai cũng không muốn tự dung công khai tư liệu, làm lợi cho người khác, cho nên, cuối cùng đều lựa chọn sách lược giống nhau.”

“Mấy chục năm trôi qua, tuy rằng rất nhiều tư liệu liên quan đến bí cảnh đã bị tiết lộ ra ngoài, nhưng quy tắc bất thành văn này vẫn luôn được giữ vững.”

Học sinh lúc này mới hiểu rõ nguyên nhân.

Lưu lão sư lại cười nói: “Đây cũng là lần đầu tiên thầy đứng lớp, trình tự tiếp theo, hẳn là nên chọn lớp trưởng nhỉ? Không biết có bạn nào có ý định ứng cử chức lớp trưởng không?”

Không ai lên tiếng.

Những người ngồi đây, đều là những người đã kết hợp thành công thiên phú anh hùng, nắm giữ năng lực mà người thường không thể nào có được, tương lai càng sẽ sở hữu sức mạnh siêu phàm.

Loại người như bọn họ, coi trọng việc lấy thực lực làm trọng.

Căn bản không cần thiết phải học theo sinh viên bình thường, tranh giành quyền lực.

Không có thực lực, cho dù có quyền lực lớn đến đâu, cũng chỉ là hư ảo.

Làm lớp trưởng loại chuyện này, đối với bọn họ mà nói, chỉ là lãng phí thời gian.

Rất ít người hứng thú.

Thấy không ai lên tiếng, Lưu lão sư cũng không bất ngờ, liền nói: “Nếu không ai tự nguyện, vậy thầy sẽ chỉ định một người... Đường Tử Trần đồng học, chính là em, mọi người không có ý kiến gì chứ?”

“Không có ý kiến!”

Mọi người đồng thanh nói.

Người có thiên phú cao nhất ở đây chính là Đường Tử Trần.

Cô ấy làm lớp trưởng, coi như là chúng vọn sở quy, không ai sẽ không phục.

Đường Tử Trần khẽ nhú mày, vừa định từ chối, Lưu lão sư đã nói: “Trường học dị năng không giống trường học bình thường, mọi người càng chú trọng việc trở nên cường đại, lớp trưởng ngày thường cũng không có nhiều việc, chỉ là một danh hiệu tượng trưng mà thôi, Đường Tử Trần đồng học, em đừng từ chối nữa.”

Nghe vậy, Đường Tử Trần chỉ đành từ bỏ, ngầm đồng ý nhận chức lớp trưởng.

“Được rồi, tiếp theo bắt đầu học.”

Lưu lão sư mở laptop, chiếu nội dung trên máy tính lên bảng đen.

“Các em hãy nhìn xem, con quái vật xấu xí này chính là quái vật trong bí cảnh đầu tiên.”

Học sinh nghe vậy, đều chăm chú nhìn lên bảng đen quan sát.

Mà Trần Nghiệp khi nhìn thấy hình ảnh con quái vật trên bảng đen, đột nhiên trợn tròn mắt.

Con quái vật này...

Hắn quen!!

“Bí cảnh nằm ở một không gian bí ẩn và chưa được biết đến.”

“Không ai biết Bí cảnh xuất hiện từ khi nào. Có người phỏng đoán, Bí cảnh có thể xuất hiện cùng lúc với Anh Hùng Vẫn Thạch, cùng lúc đáp xuống Lam Tinh.”

“Bởi vì lần đầu tiên Bí cảnh xuất hiện trước mắt thế nhân, là khi có người kết hợp thành công thiên phú anh hùng, bị cưỡng chế truyền tống vào Bí cảnh...”

“Hàng năm, nghi thức kết hợp anh hùng được tổ chức vào tháng Năm, còn thời gian Bí cảnh mở ra là vào đầu tháng Bảy, hôm nay đã là ngày 1 tháng Sáu, các em còn một tháng để chuẩn bị!”

“Một khi Bí cảnh mở ra, tất cả những người kết hợp thiên phú anh hùng thành công, đều sẽ bị cưỡng chế truyền tống vào Bí cảnh, chiến đấu với quái vật!”

“Chỉ có những người vượt qua ba lần Bí cảnh một cách thuận lợi, mới có quyền tự do lựa chọn ra vào Bí cảnh, không còn bị

cường chế truyền tống nữa.”

“Những thông tin này đều được công khai, có thể tra cứu trên mạng, ở đây thầy không nói nhiều nữa.”

“Nội dung chính thầy muốn giảng, chính là thông tin bên trong Bí cảnh!”

“Bức ảnh quái vật mà mọi người đang thấy, chính là quái vật trong Bí cảnh số 1, cũng là quái vật mà các em sắp phải đối mặt!”

“Trong vòng một tháng tới, các em phải ghi nhớ tất cả những gì thầy nói, cố gắng làm quen với loại quái vật này!!”

Lưu lão sư nói một hơi xong những điều này, liền dừng lại, để cho các học sinh quan sát kỹ bức ảnh trên bảng đen.

Đồng thời.

Hắn cũng đang quan sát, những học sinh này sau khi nhìn thấy quái vật sắp phải đối mặt, sẽ có phản ứng như thế nào.

Trong ảnh, là một con quái vật dữ tợn đáng sợ.

Chỉ nhìn vào hình dáng bên ngoài của con quái vật này, rất giống con người, có tứ chi và đầu lâu tương tự, thậm chí ngay cả vị trí ngũ quan trên mặt cũng cơ bản giống nhau.

Chỉ có điều, khuôn mặt của con quái vật này rất đáng sợ, da đã khô héo mục nát, giống như vỏ cây già bị mất nước, hốc mắt trống rỗng, là một đôi mắt đỏ thẫm, đoạt hồn người.

Đáng sợ nhất, là trong miệng con quái vật này, có một cặp răng nanh đáng sợ, lộ ra bên ngoài, nhọn hoắt sắc bén, mang đến cho người ta cảm giác áp bức rất lớn.

Thanh diện nanh vuốt!

Hình dung chính là loại quái vật này.

Trong lớp học.

Các học sinh nhìn thấy con quái vật như vậy, đều nhúu mày.

Dù sao thì một tháng sau, bọn họ sẽ phải tự mình đối mặt với con quái vật như vậy.

Một số nữ sinh nhát gan, thậm chí còn lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

Chỉ có số ít học sinh có tâm lý tốt, mới có thể giữ được bình tĩnh.

Ví dụ như Đường Tử Trần, Triệu Tranh...

Mà biểu cảm của Trần Nghiệp lúc này là khoa trương nhất!

Mắt chữ A mồm chữ O!

Hắn hoàn toàn bị dọa sợ.

Bởi vì, hình ảnh con quái vật này, hắn vô cùng quen thuộc!

Thêm vào đó con quái vật này còn mặc một bộ quan phục nhà Thanh rách nát...

Cương thi!

Hình ảnh con quái vật này, vậy mà lại giống hệt cương thi trong phim kinh dị mà Trần Nghiệp từng xem ở Trái Đất!!

“Trần Nghiệp!”

Lưu lão sư trên bục giảng, luôn chú ý đến phản ứng của các học sinh.

Nhìn thấy những hạt giống tốt như Đường Tử Trần... sắc mặt bình tĩnh, bất động như núi, hắn khẽ gật đầu, trong lòng hài lòng.

Khi hắn nhìn thấy biểu cảm của Trần Nghiệp, lập tức nhíu mày, gọi tên: “Em là biểu cảm gì vậy? Bị dọa ngốc rồi?”

Hả?

Trần Nghiệp vẻ mặt mờ mịt.

Vẻ mặt của hắn vừa rồi, rõ ràng là kinh ngạc mà...

Thấy Trần Nghiệp không nói lời nào, Lưu lão sư thở dài một tiếng, nói: “Từ khoảnh khắc em kết hợp thiên phú anh hùng thành công, thì nên nghĩ đến cục diện ngày hôm nay! Hành trình Bí cảnh của em, đã không thể tránh khỏi, bây giờ sợ hãi cũng đã muộn rồi.”

Chương 22 - Điểm yếu của con quái vật này cũng không phải là ít

“Sợ hãi, là một loại cảm xúc tiêu cực rất tệ, con người khi ở trong trạng thái sợ hãi, rất dễ đưa ra hành vi và phán đoán sai lầm. Đặc biệt là ở trong Bí cảnh nguy hiểm, càng phải bình tĩnh, mới có thể nâng cao tỷ lệ sống sót.”

“Trần Nghiệp, lời khuyên của thầy dành cho em là, hãy dừng cảm đối mặt với tất cả, trong một tháng tiếp theo, hãy cố gắng nâng cao bản thân!”

“Bây giờ em chỉ còn con đường này, không còn đường lui nào khác!”

Nghe xong lời của lão sư.

Mọi người đều nhìn về phía Trần Nghiệp, không ít người lộ ra ánh mắt khinh thường.

Thậm chí, phía sau Trần Nghiệp, còn có người đang nhỏ giọng bàn tán về hắn.

“Tên này là đồ ngọc sao? Rõ ràng nhất gan như vậy, lại cứ muốn chọn kết hợp thiên phú anh hùng cấp C? Chẳng lẽ hắn không biết, tỷ lệ thành công khi kết hợp thiên phú anh hùng cấp C, gần như là trăm phần trăm sao?”

“Đúng vậy, bây giờ mới sợ hãi, lúc trước làm gì?”

“Trần hội trưởng là nhân vật anh hùng như vậy, sao lại sinh ra đứa con trai như thế này?”

“Nhìn hắn như vậy, e rằng lần đầu tiên vào Bí cảnh, đã không sống nổi.”

“Thôi đi, đều là bạn học, các cậu bớt nói vài câu đi.”

Trần Nghiệp: “...”

Hắn rất muốn nói, mình không hề sợ hãi.

Nhưng suy nghĩ một chút, lại cảm thấy giải thích rất phiền phức, dứt khoát không nói nữa.

Lúc này.

Trần Nghiệp chú ý tới, có một đôi mắt sáng ngời khác thường, đang đánh giá hắn.

Là Đường Tử Trần!

Ước chừng vừa rồi lúc Lưu lão sư gọi tên, đã để cho Đường Tử Trần nghe được cái tên Trần Nghiệp này.

Nàng từng hứa với Trần hội trưởng, sẽ cố gắng bảo vệ một người tên là “Trần Nghiệp” trong ba lần Bí cảnh đầu tiên.

Lúc này nghe được tên của “khách hàng”, đương nhiên là theo bản năng muốn đánh giá một phen.

Chờ đến khi Trần Nghiệp cũng quay đầu lại, ánh mắt chạm nhau với Đường Tử Trần, thì Đường Tử Trần liền quay trở về.

Từ đầu đến cuối, cô gái này đều không đổi sắc mặt, trên gương mặt xinh đẹp không có chút gợn sóng nào, cũng không nhìn ra nàng có ý kiến gì.

“Được rồi, tiếp tục lên lớp!”

Lưu lão sư nói, lại thao tác trên máy tính một hồi.

Lần này, hình ảnh được chiếu trên bảng đen, là một đoạn video.

“Đoạn video này, là do một vị tiền bối họa sĩ, căn cứ vào đặc điểm của con quái vật kia, dùng máy tính mô phỏng chế tác ra, bao gồm cả phương thức di chuyển, cũng như phương thức tấn công của con quái vật kia, mọi người chú ý xem.”

Giọng nói vừa dứt, Lưu lão sư liền ấn nút phát.

Con quái vật trong video, lập tức động đậy.

Chỉ thấy con quái vật này hai tay giơ ngang ra phía trước, bắt đầu nhảy lò cò tiến về phía trước...

“Mọi người đều nhìn thấy chứ? Đây chính là phương thức di chuyển của con quái vật này!”

Giọng nói của Lưu lão sư vang lên: “Loại quái vật này, thân thể rất cứng nhắc, không thể linh hoạt sử dụng tứ chi, chỉ có thể thông qua phương thức nhảy lò cò để di chuyển!”

“Bởi vì điểm này, chính phủ đã đặt tên cho nó là quái vật ‘Khiêu Cương’!”

“Mọi người ngàn vạn lần đừng xem thường phương thức di chuyển này của chúng, nhìn thì có vẻ rất chậm, nhưng trên thực tế tốc độ di chuyển của Khiêu Cương còn nhanh hơn cả

con người chạy bộ. Cho nên, sau khi gặp phải Khiêu Cương, chạy trốn tuyệt đối là hành vi vô cùng ngu xuẩn, chỉ khiến lộ ra nhược điểm sau lưng, để Khiêu Cương tấn công.”

Các học sinh đều đang chăm chú lắng nghe.

Bao gồm cả thiên tài như Đường Tử Trần, cũng không dám bỏ sót nửa lời nào của Lưu lão sư.

Chỉ có Trần Nghiệp, sắc mặt có chút không được bình thường.

Trần Nghiệp lúc này, cả người đã tê liệt!

Nếu như nói.

Trước đó chỉ nhìn bề ngoài, còn có thể nói là trùng hợp.

Vậy thì phương thức di chuyển đặc thù của Khiêu Cương, đã đủ để chứng minh phán đoán của Trần Nghiệp.

Đây mới chính là cương thi trong phim ảnh ở Trái Đất!!

Trần Nghiệp bây giờ.

Trong đầu có một nghi vấn rất lớn.

Rốt cuộc là vị đại lão nào, đã mang yếu tố trong tác phẩm giả tưởng ở Trái Đất, chuyển sang thế giới song song?

Còn biến thành thứ tồn tại chân thật!

Thật là... quá tuyệt vời!!

Tiếp theo.

Trần Nghiệp cũng bắt đầu nghiêm túc nghe giảng.

Hắn muốn biết, thế giới này, mọi người đã hiểu biết về cương thi đến mức độ nào...

Giọng Lưu lão sư tiếp tục vang lên:

“Tuy thân thể cứng nhắc, nhưng nhờ vậy, khiêu cương quái lại có được năng lực phòng ngự cực kỳ cường hãn, đúng là đao thương bất nhập.”

“Hơn nữa, lực lượng của chúng cũng rất mạnh, ước chừng gấp ba lần người trưởng thành bình thường, có thể dễ dàng húc bay một người.”

“Với thể chất hiện tại của các em, một khi bị khiêu cương quái tóm được, sẽ rất nguy hiểm, cơ bản không thể thoát ra.”

“Ngoài ra, sinh mệnh lực của chúng cực kỳ cường hãn, muốn giết chết chúng rất khó khăn. Cho dù chặt đầu, khiến đầu và thân thể tách rời, thân thể của chúng vẫn có thể động, miệng vẫn có thể cắn người. Chỉ có đánh nát chúng thành từng mảnh, mới có thể triệt để giết chết chúng!”

Nghe đến đây.

Trần Nghiệp thâm nghĩ: Không phải sinh mệnh lực của cương thi mạnh, mà là chúng vốn dĩ là vật chết không có sinh mệnh lực, không thể dùng lẽ thường để suy đoán.

Lưu lão sư tiếp tục phát video.

Nội dung video lần này là mô phỏng quá trình cương thi tấn công con người.

Chỉ thấy con cương thi trong video, sau khi phát hiện ra một người, lập tức lao tới tóm lấy, sau đó cắn một nhát vào cổ, răng nanh xuyên thủng động mạch, há to miệng hút máu.

Cảnh tượng kinh hãi này khiến không ít nữ sinh thét lên.

Lưu lão sư mặt không đổi sắc nói: “Khiêu cương quái thích hút máu người, trong mắt chúng, con người chúng ta chính là thức ăn ngon.”

“Điều quan trọng nhất là, móng vuốt và trong miệng khiêu cương quái có chứa một loại độc tố đáng sợ, một khi bị chúng cào trúng hoặc cắn trúng, sẽ trúng độc. Cho dù tạm thời may mắn chạy thoát, trong vòng 24 giờ cũng sẽ mất mạng, biến thành khiêu cương quái mới!”

“Điểm này, mọi người nhất định phải chú ý phòng bị!”

Nghe đến đây.

Có học sinh nhện không được hỏi: “Lão sư, khiêu cương quái lợi hại như vậy, chẳng lẽ nó không có điểm yếu sao?”

Nghe có người nhắc đến điểm yếu của cương thi.

Trong đầu Trần Nghiệp lập tức hiện lên mấy thứ khắc chế cương thi.

Gạo nếp, kiếm đào, tỏi, máu gà trống, máu chó đen...

Lưu lão sư lại nói: “Điểm yếu? Điểm yếu của khiêu cương quái rất ít, điểm yếu đã biết hiện nay, có lẽ là tương đối sợ lửa. Khi các em thành công chế phục khiêu cương quái, có thể dùng lửa thiêu chết nó.”

Trần Nghiệp: ???

Chỉ vậy thôi sao?

Bí cảnh xuất hiện nhiều năm như vậy, các người chỉ tìm hiểu được một điểm yếu này thôi sao?

Nghĩ kỹ lại, kỳ thực điều này cũng bình thường.

Trần Nghiệp có thể biết điểm yếu của cương thi là bởi vì đứng ở góc độ của người xem phim ảnh.

Thế giới này lại không có phim ảnh về cương thi.

E rằng không có ai, sau khi phát hiện cương thi trong bí cảnh, lại thử dùng gạo nếp tấn công cương thi?

Chương 23 - Điểm yếu của con quái vật này cũng không phải là ít (2)

Nhìn thấy sắc mặt các học sinh có chút khó coi.

Lưu lão sư lại nói: “Tuy khiêu cương quái rất khó đối phó, nhưng phần thưởng của chúng cũng rất hậu hĩnh, mỗi lần thành công tiêu diệt một con khiêu cương quái, ít nhất có thể nhận được 6 điểm tiềm năng, có thể tự do phân phối vào bốn thuộc tính cơ bản.”

Nghe vậy.

Mắt các học sinh lập tức sáng lên.

Họ đều đã cảm nhận được việc tăng thuộc tính khó khăn đến mức nào.

Muốn dựa vào phương pháp rèn luyện thông thường để nhanh chóng tăng thuộc tính là điều tuyệt đối không thể.

Rất nhiều người trong khoảng thời gian này liều mạng rèn luyện, chỉ có thể tăng lên một chút thể chất và lực lượng, chậm

đến mức đáng thương.

Đó còn là những người kết hợp với thiên phú cấp S.

Còn những người kết hợp với cấp thấp hơn cấp S, cho dù có luyện tập như thế nào cũng không tăng thuộc tính.

Đương nhiên, Trần Nghiệp là ngoại lệ...

“Ngoài ra, có thể mang theo vật phẩm vào bí cảnh, mỗi người đều có thể mang theo vật phẩm có tổng trọng lượng không quá 10 kg.”

Lưu lão sư lại cười nói: “Để giúp đỡ các tân sinh viên trên toàn quốc có thể thu hoạch được thành công trong bí cảnh số 1, các vị viện sĩ của Viện Khoa học đã phát minh ra không ít trang bị vũ khí hợp kim. Những vũ khí hợp kim này không chỉ nhẹ, mà uy lực cũng rất tốt, ít nhất có thể giúp mọi người đối phó với khiêu cương quái dễ dàng hơn một chút.”

“Lát nữa tan học, thầy sẽ phát cho mọi người một bản danh sách trang bị, mọi người có thể căn cứ vào năng lực thiên phú và sở thích của mình để lựa chọn vũ khí mình muốn.”

Nghe vậy, các học sinh càng thêm vui mừng.

Nhìn con khiêu cương quái trên bảng đen, tuy rằng vẫn cảm thấy rất đáng sợ, nhưng cũng có thêm tự tin để đối mặt với chúng.

Lưu lão sư lại dặn dò: “Phải nhanh chóng lựa chọn vũ khí, càng sớm lựa chọn càng sớm nhận được. Sau khi vũ khí đến tay, các em phải thường xuyên luyện tập, cố gắng trong vòng một tháng này, có thể sử dụng vũ khí một cách thành thạo. Càng kéo dài thời gian, càng bất lợi cho các em.”

“Đã rõ, lão sư.”

Các học sinh nhao nhao đáp.

“Về việc lựa chọn vũ khí, thầy lại cho các em một gợi ý, nhất định phải lựa chọn vũ khí thuận tiện cho việc phát huy năng lực thiên phú của mình.”

Lưu lão sư chỉ vào Đường Tử Trần, nói với mọi người: “Ví dụ như Đường Tử Trần, năng lực thiên phú của em ấy là niệm động lực, có thể tấn công từ xa, vậy thì khi lựa chọn vũ khí, có

thể cân nhắc nhiều hơn đến loại vũ khí như phi tiêu, kết hợp sử dụng với niệm động lực, đứng ở nơi xa cũng có thể tấn công khiêu cương quái, tăng cường an toàn cho bản thân.”

Nghe vậy.

Mọi người đồng loạt nhìn Đường Tử Trần với ánh mắt ngưỡng mộ.

Năng lực thiên phú S2, thật sự là quá tốt.

Như vị Tàn tiêu thư kia, có thể có được thành tựu ngày hôm nay, chẳng phải là nhờ vào năng lực thiên phú cường đại, chiếm ưu thế trong bí cảnh sao?

Lúc này.

Lưu lão sư nhìn đồng hồ trên tay, nói: “Tiết học hôm nay đến đây là kết thúc, nhiệm vụ của các em hôm nay là chọn lựa vũ khí hợp kim mình muốn, trước bữa tối giao cho thầy!”

“Đúng rồi, khi lựa chọn vũ khí, không thể hoàn toàn chỉ chuẩn bị cho việc tiêu diệt khiêu cương quái, còn phải cân nhắc đến việc đề phòng những người khác!”

“Mỗi lần bí cảnh mở ra, học sinh các quốc gia trên toàn cầu đều sẽ tiến vào, nói cách khác, các em ở trong bí cảnh, sẽ gặp được đủ loại người, thậm chí sẽ cùng những người khác phát sinh mâu thuẫn, nhất định phải cẩn thận.”

“Ngoài ra, tầng một thư viện trường học đã mở cửa cho các em, bên trong không chỉ có tư liệu chi tiết hơn về khiêu cương quái, còn có một số kinh nghiệm thành công tiêu diệt quái vật trong bí cảnh số 1 của các vị tiền bối, rất đáng để các em xem qua.”

“Bây giờ, tan học!”

Nói xong câu đó, Lưu lão sư xoay người rời đi.

Trần Nghiệp có chút cảm khái, làm giáo viên này cũng quá nhàn nhã.

Cả tiết học này, tổng cộng thời gian, chưa đến hai mươi phút.

Chờ Lưu lão sư vừa đi, các học sinh liền tụ tập lại từng nhóm ba người, hai người, thảo luận xem nên sử dụng vũ khí gì.

“Triệu ca, anh muốn chọn vũ khí gì?”

“Năng lực thiên phú của tôi là S3, trước đây cũng từng tiếp xúc qua một môn đao pháp song đao, định chọn song đoản đao.”

“Như loại thiên phú phòng ngự của tôi, chẳng lẽ chỉ có thể chọn súng trường?”

“Súng trường cũng không bắn chết được khiêu cương quái, chỉ có kẻ ngốc mới chọn!”

“Haizz! Giá như không có giới hạn trọng lượng thì tốt rồi, mang theo một khẩu đại pháo vào, oanh tạc chết mẹ nó.”

“... Sao cậu không nói mang bom Sa Hoàng vào luôn đi? Tiếp tiếp cho nổ tung cả bí cảnh luôn!”

Tất cả học sinh đều đang thảo luận với bạn bè.

Bao gồm cả Đường Tử Trần có khí chất thanh lãnh, cũng có mấy nữ sinh đang cố gắng làm quen với cô.

Cả lớp chỉ có hai người, không ai thảo luận với họ.

Mọi người đang hăng say thảo luận về việc lựa chọn vũ khí.

Chỉ có Trần Nghiệp và Tiền Phú Quý im lặng không nói.

Trần Nghiệp tỏ vẻ thờ ơ.

Trong thân thể non nớt của hắn là một linh hồn trưởng thành, không để tâm đến những điều này.

Tiền Phú Quý thì không được như vậy.

Hắn ta trông rất chán nản.

Cuối cùng, Triệu Tranh và Lục Dũng, hai người bạn cùng phòng, không thể chịu đựng được nữa, liền chạy đến hỏi hai người họ.

“Trần Nghiệp, Phú Quý, hai cậu đã nghĩ ra sẽ chọn vũ khí gì chưa?” Triệu Tranh lên tiếng hỏi.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Chọn đao đi!”

Tiền Phú Quý liền nói theo: “Vậy tôi chọn kiếm!”

Đột nhiên, một tiếng cười vang lên bên cạnh: “Tiền Phú Quý, tôi khuyên cậu nên đến bệnh viện phẫu thuật thay tim trước,

nếu không với thiên phú này mà vào bí cảnh thì quá nguy hiểm, đi đến đâu cũng thu hút quái vật.”

Đây thực chất chỉ là một câu nói đùa.

Chỉ là Tiền Phú Quý liên tục bị đả kích, tâm lý hiện tại rất nhạy cảm, vừa nghe liền nổi đóa.

“Tên khốn, mày nói lại lần nữa xem!”

Tiền Phú Quý đứng bật dậy, hai mắt đỏ ngầu, tức giận nhìn chằm chằm người kia, đáng vẻ như muốn động thủ bất cứ lúc nào.

Học viên vừa nói rõ ràng sống lại, áp ứng nói: “Tôi chỉ nói đùa thôi... thôi vậy, tôi xin lỗi, xin lỗi Tiền Phú Quý, sau này tôi tuyệt đối sẽ không nói bất kỳ điều gì liên quan đến cậu nữa.”

Tên này rất khôn, một câu nói liền khiến Tiền Phú Quý trở thành kẻ không biết đùa, khiến hắn ta trong lòng khó chịu.

Tiền Phú Quý thở hổn hển vài hơi, sau đó thu dọn đồ đạc, rời khỏi phòng học.

Khiến Triệu Tranh bọn họ đều có chút ngượng ngùng.

Nhìn bóng lưng Tiền Phú Quý, Trần Nghiệp khẽ lắc đầu.

Từ khi tên mập này lựa chọn kết hợp với King, bị kích đã được định sẵn.

Con đường Tiền Phú Quý tự chọn, chỉ có thể dựa vào chính hắn ta đi hết!

Chương 24 - Kinh Thân Thuật

Sau giờ học.

Giáo viên lập một nhóm lớp, kéo tất cả học viên vào nhóm, sau đó gửi một danh sách vũ khí.

【 Đây là danh sách tất cả vũ khí hợp kim, mọi người xem trước, nếu không ưng ý có thể tự thiết kế bản vẽ vũ khí để đặt làm, tuy nhiên thời gian đặt làm tương đối lâu, giáo viên không khuyến khích mọi người làm như vậy. 】

【 Rõ rồi ạ! 】

【 Rõ rồi ạ! 】

Các học viên lần lượt gửi tin nhắn trả lời.

Lưu lão sư: **【 À đúng rồi, nhắc nhở mọi người, ngàn vạn lần đừng đăng tải nội dung bài học lên mạng, hiện tại AI rất tiên tiến, dù có ẩn danh đăng tải thế nào cũng đều bị lần ra. Một khi bị bắt, ít nhất ba năm tù. Nội dung liên quan đến bí cảnh đăng tải lên cũng sẽ bị xóa ngay lập tức, đừng làm chuyện nguốc ngốc. 】**

【 Minh bạch! 】

【 Minh bạch! 】

Trần Nghiệp tải xuống tệp danh sách vũ khí mà Lưu lão sư gửi, dung lượng file lên đến một GB.

Mở nội dung ra, phát hiện có đến hàng nghìn loại vũ khí.

Mỗi loại vũ khí đều được trang bị hình ảnh 3D độ phân giải cao, đồng thời giới thiệu chi tiết về kích thước, trọng lượng, khả năng chịu áp và sức phá hủy của vũ khí.

Chẳng trách file lại lớn như vậy.

Hắn tùy ý lật xem, cuối cùng chọn một thanh đao hợp kim, gửi cho Lưu lão sư.

Tuy đã chọn vũ khí, nhưng Trần Nghiệp chưa chắc đã dùng, chọn cũng chỉ là để cho có lệ, tránh người khác nghi ngờ.

Đến lúc bí cảnh mở ra, Trần Nghiệp nhất định sẽ mang theo một ít gạo nếp và kiếm gỗ đào, thử xem cương thi trong bí cảnh có giống như trong phim ảnh, sợ hãi những thứ này hay không.

Thực nghiệm này rất quan trọng.

Bởi vì Trần Nghiệp phỏng đoán, có thể tất cả quái vật trong bí cảnh đều là những thứ hắn quen thuộc.

Nếu thật sự là như vậy.

Như vậy hắn ở trong bí cảnh, sẽ có được ưu thế mà người khác khó lòng tưởng tượng nổi.

Mặc dù Trần Nghiệp đã có thể chất của Đầu Trọc Đại Ma Vương.

Nhưng ai lại chê ưu thế của mình nhiều chứ?

Hơn nữa, Thể Chất Kỳ Ngọc của hắn không thể tăng trưởng thuộc tính tinh thần, vừa vặn có thể thông qua bí cảnh để bổ sung.

...

Buổi trưa.

Bốn người trong ký túc xá đều tụ tập ở nhà ăn ăn cơm.

Triệu Tranh đột nhiên lên tiếng: “Trần Nghiệp, Phú Quý, còn cả Lục Dũng, chiều nay nếu rảnh thì cùng tôi đến thư viện nhé? Tôi muốn chọn một môn võ thuật, các cậu giúp tôi xem qua, góp ý kiến.”

Nghe được lời này, Lục Dũng lập tức nói: “Triệu ca, anh thật là nói đùa, với thiên phú của chúng tôi, sao có thể góp ý cho thiên tài như anh được chứ?”

Trần Nghiệp khẽ lắc đầu.

Lục Dũng này tuy thích nịnh hót, nhưng EQ vẫn hơi thấp.

Lời đề nghị của Triệu Tranh, rõ ràng là muốn kéo bạn cùng phòng cùng nhau nghiên cứu học tập.

Trần Nghiệp phỏng đoán, có lẽ là lần trước Lưu lão sư đã gọi Triệu Tranh lại, nói gì đó, mới khiến cho thiên tài như Triệu Tranh lại chủ động tiếp cận những “học sinh kém” như bọn họ.

Phải nói, cách Triệu Tranh cư xử rất được lòng người, khiến Trần Nghiệp rất thương thức cậu ta.

Hiện tại những người sở hữu thiên phú cấp S trong lớp, tuy cũng sẽ cười nói vui vẻ với bạn bè, nhưng ánh mắt kiêu ngạo khi đối mặt với những người có thiên phú cấp A là không thể che giấu được.

Thậm chí có người còn chẳng thèm che giấu, trực tiếp bày ra bộ dạng cao cao tại thượng.

Chỉ có số ít người có thiên phú cấp S, thật sự coi mọi người là bạn bè.

Triệu Tranh, chính là một trong số ít đó.

“Ba người đồng hành, ắt có người là thầy ta.” Triệu Tranh cười nói: “Giúp tôi tham mưu một chút cũng tốt.”

Thấy Triệu Tranh kiên trì, Lục Dũng rút cuộc cũng hiểu ra, liền đáp: “Triệu ca đã nói vậy, tôi nhất định sẽ đi.”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, buổi chiều quả thật không có việc gì, hơn nữa hẳn cũng có chút tò mò về thư viện của Đại Học Dị Năng, đi xem thử cũng tốt.

“Vậy thì đi thôi!”

Còn lại Tiền Phú Quý, tự nhiên sẽ không vì chuyện này mà quét hững.

Thế là, cả nhóm cùng nhau đi về phía thư viện.

Khi bọn họ đến nơi, phát hiện trong thư viện đã có không ít người.

Hơn nữa, trong thư viện không hề có sách, mà là từng máy tính cá nhân, và đều không được kết nối mạng.

Tuy không có mạng, nhưng trong máy tính lưu trữ rất nhiều tài liệu, đủ cho tân sinh học tập sử dụng.

Bốn người tìm chỗ ngồi xuống, bắt đầu tra cứu tài liệu.

Trần Nghiệp vốn định xem thử trong bí cảnh số 2 có những quái vật gì, kết quả hiện ra dòng chữ “Quyền hạn không đủ”...

Buồn chán, thấy Triệu Tranh đang nghiên cứu võ thuật, liền mở tài liệu liên quan đến võ thuật ra xem thử.

Võ thuật của thế giới này có rất nhiều loại.

Từ khi thiên phú anh hùng xuất hiện, võ thuật được phát triển nhanh chóng, mấy chục năm qua đã diễn biến ra vô số môn võ công kỳ lạ!

“Ồ?”

Trần Nghiệp đang lật xem, đột nhiên phát hiện ra một môn võ công thú vị.

Môn võ công này có tên là “Khinh Thân Thuật”!

Sau khi tu luyện, có thể khống chế cơ bắp, nén xương cốt, khiến cho thân hình thu nhỏ lại, đạt đến tác dụng có thể chui qua một số địa hình cực đoan.

Có phần giống với Súc Cốt Công.

Hay nói cách khác, môn Kinh Thân Thuật này chính là được cải biên từ Súc Cốt Công, là phiên bản nâng cấp, cao minh hơn Súc Cốt Công rất nhiều.

Tu luyện thành công, có thể khiến cho chiều cao của con người giảm xuống rất nhiều, đồng thời không ảnh hưởng đến thực lực và hành động của bản thân.

Quan trọng nhất là, môn công phu này rất dễ nhập môn, những người có cơ bắp phát triển có thể dễ dàng nắm vững.

Cơ bắp của Trần Nghiệp hiện tại, nhìn thì có vẻ không lộ rõ, nhưng lại đủ để đánh bại vô số người!

Hắn cảm thấy, bản thân rất cần thiết phải học môn võ công này...

...

Sáng hôm sau.

Tám giờ.

Trong lớp học.

“... Ba lần thám hiểm Bí Cảnh đầu tiên, tuy có chút nguy hiểm, nhưng lại là cơ hội tốt nhất để các em trưởng thành!”

Lưu lão sư đứng trên bục giảng, sắc mặt nghiêm túc nói: “Bắt đầu từ Bí Cảnh số 4, sẽ có rất nhiều hạn chế, rất nhiều năng lực thiên phú bị áp chế nghiêm trọng, mức độ nguy hiểm tăng lên gấp bội.”

“Chỉ có ba lần thám hiểm Bí Cảnh đầu tiên là không có bất kỳ hạn chế nào. Vì vậy, các em nhất định phải nắm bắt cơ hội này, cố gắng hết sức, tiêu diệt quái vật. Chỉ có nền tảng vững chắc, các em mới có thể thu được nhiều tiềm năng hơn trong Bí Cảnh, tương lai mới có thể tiến xa hơn.”

“Bỏ lỡ cơ hội tốt của ba lần thám hiểm Bí Cảnh đầu tiên, các em nhất định sẽ hối hận!”

“Ví dụ như thầy đây, vì nền tảng không vững chắc, dẫn đến hiện tại không đủ tự tin để sống sót trong lần thám hiểm Bí Cảnh tiếp theo, nên đã chần chừ nhiều năm, không dám tham gia.”

Nói đến đây, thần sắc Lưu lão sư có chút ảm đạm.

Chương 25 - Lợn chết không sợ nước sôi

Một học sinh hỏi: “Thưa lão sư, thầy đã vượt qua Bí Cảnh số mấy rồi ạ?”

Câu hỏi này rất ngớ ngẩn, đơn giản là đang đâm vào nỗi đau của Lưu lão sư.

Tuy nhiên, Lưu lão sư tính tình rất tốt, nghe vậy vẫn vui vẻ đáp: “Chỉ vượt qua Bí Cảnh số 14, Bí Cảnh số 15 được mệnh danh là Bí Cảnh Đại Nạn, mức độ nguy hiểm vượt xa Bí Cảnh số 14, thầy không đủ tự tin, đã bị kẹt ở đó mấy năm rồi.”

Lại có học sinh nhin không được hỏi: “Thưa lão sư, vậy thầy có biết tiến độ hiện tại của Tần nữ sĩ không ạ?”

“Tần nữ sĩ là thiên tài trăm năm khó gặp của nước ta, cô ấy đã vượt qua Bí Cảnh số 29, là kỷ lục cao nhất của nước ta! Thành tích này, ngay cả trên toàn thế giới cũng thuộc hàng đỉnh cao, chỉ có số ít cường giả có thể sánh ngang.”

Nói đến đây, Lưu lão sư do dự một chút, lại nói: “Tuy nhiên, gần đây Tần nữ sĩ dường như cũng gặp phải bình cảnh, đã lâu rồi không nghe nói cô ấy tham gia thám hiểm Bí Cảnh.”

Các học sinh lần đầu tiên nghe được bí mật này, đều kinh ngạc không thôi.

“Được rồi, những điều này còn xa vời với các em lắm, trước tiên hãy nói về Bí Cảnh số 1.”

Lưu lão sư nói: “Bí Cảnh số 1, yêu cầu phải sinh tồn trong đó 20 ngày mới được ra ngoài. Tuy trong Bí Cảnh cũng có đồ ăn, nhưng rất ít.”

“Vì vậy, khó khăn mà các em phải đối mặt, không chỉ là sự uy hiếp của Khiêu Cương quái, mà còn phải thu thập, thậm chí là tranh giành thức ăn.”

“Bài học hôm nay, chủ yếu là nói về thức ăn trong Bí Cảnh số 1.”

“Bối cảnh của Bí Cảnh số 1 là vùng ngoại ô hoang dã, những thứ có thể ăn được, ngoài một số gà rừng, thỏ rừng ra, thì chỉ còn lại một số loại quả dại.”

“Gà rừng, thỏ rừng,... các loại động vật nhỏ này, nếu các em gặp phải, nhất định phải bắt lấy, ngàn vạn lần đừng mềm lòng. Chúng sẽ là lương thực của các em sau này, là vật tư quan trọng để các em sống sót!”

“Còn về quả dại, nhất định phải cẩn thận phân biệt, không phải loại quả dại nào cũng có thể ăn, có một số loại quả dại chứa độc tố, cho dù ăn vào không chết người, nhưng cũng có thể khiến cơ thể các em khó chịu, gia tăng nguy hiểm.”

“Thầy sẽ cho các em xem một số hình ảnh quả dại có thể ăn được, các em nhất định phải ghi nhớ...”

...

Những ngày tiếp theo.

Buổi sáng Trần Nghiệp đi học, buổi chiều luyện tập khinh thân thuật, buổi tối tiến hành Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp...

Ngày tháng trôi qua rất phong phú.

Mặc dù vậy.

Hắn vẫn là người rảnh rỗi nhất lớp.

Những học sinh khác, hoặc là tu luyện võ thuật, hoặc là luyện tập vũ khí, hoặc là liều mạng rèn luyện, nghĩ đủ mọi cách để nâng cao thuộc tính cơ bản của mình.

Đối với những học sinh này, mỗi một điểm thuộc tính tăng lên đều vô cùng quý giá.

Điều này đại diện cho thực lực của bọn họ tăng thêm một phần, ở trong Bí Cảnh, cũng có thêm một phần khả năng sống sót.

Vì vậy, mặc dù bọn họ tăng thuộc tính rất rất khó khăn, nhưng vẫn kiên trì mỗi ngày, cho đến khi mệt mỏi ngã gục mới thôi.

Nào giống như Trần Nghiệp.

Mỗi ngày chỉ cần luyện tập một tiếng đồng hồ, là có thể ung dung thu hoạch 15 điểm thuộc tính, vững như lão cầu.

Trong đó người cố gắng nhất, phải kể đến Đường Tử Trần!

Nghe nói, Đường Tử Trần trong khoảng thời gian này ở phòng luyện tập, đã ngất xỉu bảy tám lần...

Có một lần đặc biệt nguy hiểm, tinh thần lực bị tiêu hao nghiêm trọng, dẫn đến thất khiếu chảy máu, cuối cùng bị đưa đến bệnh viện cấp cứu, dọa không ít giáo viên sợ hãi.

Nhưng cho dù như vậy, nàng cũng không chịu nghỉ ngơi.

Chỉ nghỉ ngơi một ngày ở bệnh viện, lại tiếp tục liều mạng luyện tập.

Tính cách nàng kiên định, một khi đã quyết định chuyện gì, chín con trâu cũng không kéo lại được.

Giáo viên khuyên cũng không được.

Còn Trần Nghiệp.

Vì “quá nhàn rỗi”, trong một tháng bị Lưu lão sư gọi lên nói chuyện mấy lần...

Lưu lão sư cũng không mắng hấn.

Chỉ là ân cần khuyên nhủ hấn cố gắng, coi trọng mạng sống của mình.

Đối với sự quan tâm của Lưu lão sư, Trần Nghiệp rất biết ơn.

Nhưng mà...

Hắn vẫn giữ nguyên phong cách của mình!

Bởi vì, Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp chết tiệt kia, mỗi ngày chỉ có lần đầu tiên là có hiệu quả!

Cho dù hắn luyện tập mười lần, cũng chỉ có lần đầu tiên là tăng thuộc tính, chín lần sau, ngoài việc khiến cơ thể hắn mệt mỏi ra, thì chẳng có tác dụng gì.

Dựa trên tình huống này.

Hắn đương nhiên không muốn lãng phí công sức.

Tự hành hạ bản thân làm gì?

Người sống trên đời.

Điều quan trọng nhất chẳng phải là vui vẻ sao?

Lưu lão sư thấy Trần Nghiệp “chứng nào tật nấy”, về sau cũng bỏ cuộc, không thêm khuyên nhủ hấn nữa.

...

Thời gian thoi đưa.

Chớp mắt một tháng đã trôi qua.

Hôm nay là ngày cuối cùng của tháng sáu.

Ngày mai chính là ngày Bí Cảnh mở ra!

Buổi sáng.

Các học sinh tập trung tại lớp học.

So với lúc mới nhập học, trải qua một tháng khổ luyện, mọi người đều có sự thay đổi rất lớn.

Đen hơn!

Gầy hơn!

Nhưng trong ánh mắt, lại toát lên vẻ tự tin.

Ngay cả Trần Nghiệp, kẻ lười biếng nhất lớp, cũng có sự thay đổi không nhỏ.

Không biết có phải là do tác dụng phụ của Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp hay không, tháng này hấn lại cao lên không ít, hiện tại chiều cao đã gần 1m85, vóc người càng thêm hoàn mỹ, không khác gì người mẫu.

Cộng thêm nhan sắc vốn đã không tệ, khiến cho hấn càng thêm thu hút.

Hấn thậm chí còn nhận được thư tình của một nữ sinh...

Đối phương có thể không để ý đến thiên phú Anh Hùng cấp C của hấn, tuyệt đối là chân ái, đáng tiếc không lọt vào mắt xanh của Trần Nghiệp.

Đối với sự thay đổi của bản thân, Trần Nghiệp rất hài lòng.

Điều duy nhất khiến hấn tiếc nuối, chính là mái tóc của mình.

Cùng với việc thuộc tính tăng lên, lượng tóc của hắn lại ngày càng ít đi.

Mỗi sáng thức dậy, tóc đều rụng đầy gối.

Đường chân tóc của hắn sắp không che nổi nữa rồi.

Trần Nghiệp đã bắt đầu cân nhắc, sau khi thám hiểm Bí Cảnh lần này, dứt khoát cạo trọc đầu cho rồi, đỡ phải ngày nào cũng lo lắng chuyện hói đầu.

Tám giờ đúng.

Lưu lão sư đúng giờ bước vào lớp học.

“Các em học sinh, hôm nay là ngày cuối cùng của tháng sáu, ngày mai Bí Cảnh sẽ mở ra, trước tiên thầy xin chúc các em mã đáo thành công!”

“Trước khi bắt đầu bài học hôm nay, thầy muốn khen ngợi các em.”

“Trong một tháng qua, sự nỗ lực của các em, thầy đều nhìn thấy rõ. Thầy rất vui mừng, cũng rất vinh hạnh khi được làm giáo viên chủ nhiệm của các em.”

“Nói đến đây, thầy muốn đặc biệt khen ngợi một người, em ấy rõ ràng có năng lực thiên phú tốt nhất, nhưng vẫn là người nỗ lực nhất trong số các em!”

Nghe đến đây, mọi người đều biết Lưu lão sư đang nói đến ai, đều nhìn về phía Đường Tử Trần, ánh mắt tràn đầy kính nể.

Biểu hiện của Đường Tử Trần, bọn họ đều biết.

Tự hỏi bản thân, bọn họ không thể nào cố gắng như Đường Tử Trần được.

Đối với vị lớp trưởng này, tất cả học sinh trong lớp đều tâm phục khẩu phục.

“Đường Tử Trần!”

Lưu lão sư mỉm cười hỏi: “Thầy muốn hỏi em, sau khi kết hợp thành công với S2, thuộc tính tinh thần ban đầu của em là bao nhiêu?”

Đường Tử Trần bình tĩnh đáp: “11 ạ.”

Nàng biết thầy giáo muốn lấy mình làm tấm gương, khích lệ các bạn học.

Nếu thật sự có thể giúp đỡ được mọi người, nàng rất sẵn lòng.

“Vậy, hiện tại thuộc tính tinh thần của em là bao nhiêu?” Lưu lão sư lại hỏi.

“19 ạ!”

Con số này vừa được thốt ra.

Trong lớp học lập tức vang lên một tràng kinh hô!

Chương 26 - Bí Cảnh Khai Mở, Tranh Cãi Lập Đội

Nghe được con số “19”.

Ngay cả Lưu lão sư cũng phải kinh ngạc.

“Thầy nhớ năm đó, Tần nữ sĩ sau khi kết hợp S2 thành công, tháng đầu tiên cũng chỉ tăng thêm 7 điểm thuộc tính... Đường Tử Trần, em đã tạo nên một kỷ lục mới!”

Giọng điệu của Lưu lão sư tràn đầy cảm thán: “Thầy nghĩ, Hiệu trưởng biết chuyện này, nhất định sẽ rất vui mừng.”

Nào chỉ có Hiệu trưởng vui mừng.

Toàn thể người dân cả nước đều mong muốn có thể xuất hiện thêm một cường giả, đánh đuổi lũ quái vật kia đi.

“Đường Tử Trần, hy vọng em có thể ở trong Bí Cảnh, hảo hảo thể hiện, nhất định phải bảo vệ tốt bản thân... Thầy tin tưởng, tương lai em tất sẽ trở thành trụ cột của đất nước!”

Lúc nói ra những lời này, thần sắc của lão Lưu rất trịnh trọng.

Thấy Lưu lão sư đánh giá cao như vậy, những học sinh khác đều lộ ra ánh mắt hâm mộ.

Chỉ có hâm mộ.

Không có ghen ghét.

Sự nỗ lực của Đường Tử Trần, bọn họ đều nhìn thấy rõ ràng, không có tư cách ghen ghét.

Còn Trần Nghiệp nghe Lưu lão sư nói, Đường Tử Trần một tháng tăng 8 điểm thuộc tính, chính là đã tạo nên một kỷ lục mới, thì âm thầm mở bảng thuộc tính của mình ra:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 212.

Tinh thần: 11.

Sức mạnh: 214.

Nhanh nhẹn: 214.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

.....

Haizz!

Thật là vô vị...

Đối với sức mạnh hiện tại của bản thân, cũng như tố chất thân thể đã đạt đến mức độ nào, Trần Nghiệp cũng không rõ ràng lắm, bởi vì hắn chưa từng kiểm tra cụ thể.

Dù sao, giường trong ký túc xá của hắn, đã bị hắn làm hỏng hai lần, điện thoại di động cũng đã thay ba cái, đều là bị hắn vô tình bóp nát.

Ngoài ra, với thân thể hiện tại của hắn, để hoàn thành Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp, thời gian đã rút ngắn xuống còn chưa đến 50 phút.

Đây vẫn là kết quả hắn cố ý không chế.

Nếu không, hắn mà toàn lực chạy trên sân thể dục, có thể dọa chết người khác...

.....

Trên bục giảng.

Lão Lưu thần tình kích động.

Hắn đã có thể tưởng tượng, đợi đến khi Đường Tử Trần công thành danh toại, hắn với tư cách là lão sư, tất nhiên cũng có thể lưu danh sử sách.

Hiện tại, hắn biết tiềm lực của bản thân đã cạn, theo đuổi lớn nhất, chính là danh tiếng.

Nếu không, một cao thủ như hắn, cũng sẽ không đến đây dạy học.

Lão Lưu rất may mắn, lần đầu tiên dạy học, đã gặp được Đường Tử Trần.

Đột nhiên, ánh mắt lão Lưu liếc về phía Trần Nghiệp với vẻ mặt chán nản, lông mày nhíu lại.

Nếu nói, gặp được Đường Tử Trần là may mắn của hắn.

Vậy thì, gặp phải học sinh “chết không sợ nước sôi” như Trần Nghiệp, chính là...

Thôi bỏ đi.

Đều là học sinh của hắn.

Lão Lưu vẫn là từ tận đáy lòng hy vọng, tương lai Trần Nghiệp có thể tốt đẹp.

“Tiếp tục lên lớp!”

Lão Lưu nói: “Về nội dung của Bí Cảnh số 1, những gì cần giảng thầy đều đã giảng rồi, Khiêu Cương quái tuy lợi hại, nhưng chúng không có bao nhiêu lý trí, mọi hành động đều dựa vào bản năng. Vẫn là câu nói đó, chỉ cần các em gặp chúng không sợ hãi, bình tĩnh ứng phó, dựa vào trí tuệ của bản thân và vũ khí trong tay, tỷ lệ chiến thắng rất lớn.”

“Tiết này, chúng ta sẽ không nói về những thứ trong Bí Cảnh.”

“Ngày mai chính là thời gian Bí Cảnh mở ra, tân sinh của tất cả các quốc gia trên toàn cầu, đều sẽ được dịch chuyển vào Bí Cảnh cùng một lúc. Theo múi giờ, các nước phương Tây đã sẵn sàng mở vào buổi tối, còn thời gian của chúng ta là 10 giờ 50 phút sáng.”

“Vì vậy, sau khi tan học, hôm nay mọi người không cần phải tự mình luyện tập nữa, hãy nghỉ ngơi thật tốt, dưỡng tinh thần, để bản thân duy trì trạng thái tốt nhất!”

Không ai lên tiếng.

Tất cả học sinh đều im lặng lắng nghe.

Dừng một chút, lão Lưu tiếp tục nói: “Bí Cảnh, kỳ thực có thể lập đội, hai người một đội.”

“Lập đội có rất nhiều chỗ tốt, ví dụ như, vào ban đêm, có thể thay phiên nhau canh gác, đề phòng bị Khiêu Cương quấy nhiễu.”

“Mỗi khi màn đêm buông xuống, Khiêu Cương quấy nhiễu sẽ hoạt động đặc biệt mạnh, mọi người ngàn vạn lần đừng lơ là.”

“Ngoài ra, sau khi lập đội, có thể giúp đỡ lẫn nhau rất nhiều, giả sử em bị thương, đồng đội của em có thể giúp đỡ chiếu cố... Dù sao, có đồng đội giúp đỡ, tổng thể vẫn tốt hơn là một mình đơn độc chiến đấu.”

“Nhược điểm duy nhất của việc lập đội, chính là phải chia đều chiến lợi phẩm khi tiêu diệt quái vật. Kỳ thực nói một cách nghiêm khắc, đây cũng không tính là nhược điểm, mà ưu điểm của việc lập đội rất nhiều, lão sư ở đây, cực lực đề cử các em lập đội.”

“Đây cũng là vì sự an toàn của các em, một mình muốn sinh tồn trong Bí Cảnh, thật sự rất khó!”

“Ồ, đúng rồi, ba lần Bí Cảnh đầu, người có số lượng tiêu diệt quái vật đứng đầu, còn có thể nhận được phần thưởng bổ sung của Bí Cảnh. Trước đây, phần thưởng này, đều là do đội ngũ lập đội giành được, chưa từng có ngoại lệ.”

“Nói đến đây, ngoại trừ Tần nữ sĩ trước kia, nước ta đã rất lâu rồi không có tân sinh nào nhận được phần thưởng hạng nhất... Hy vọng lần này, các em có thể tranh giành một chút, làm nước nhà vẻ vang.”

“Được rồi, bây giờ các em có thể cân nhắc, lựa chọn người lập đội rồi!”

Lưu lão sư vừa dứt lời.

Các học sinh lập tức rục rịch, ánh mắt nhìn về phía những bạn học xung quanh.

Đã là lập đội.

Vậy thì mọi người chắc hẳn đều hy vọng tìm cho mình một đồng đội mạnh mẽ.

Chứ không phải tìm một gánh nặng kéo chân sau.

Càng ngày càng nhiều ánh mắt, bắt đầu tập trung vào Đường Tử Trần.

Nếu như cho tất cả mọi người trong lớp, lập một bảng xếp hạng thực lực, vậy thì Đường Tử Trần tất nhiên là người đứng đầu trong lòng mọi người.

Không có gì phải bàn cãi!

Còn Trần Nghiệp với thể chất Đầu Trọc Đại Ma Vương?

Một thiên phú anh hùng rác rưởi, trong mắt mọi người, chính là hạng bét, hoàn toàn là gánh nặng, ai mang theo người đó xui xẻo...

Lúc này.

Đường Tử Trần đã trở thành đồng đội hoàn hảo nhất trong lòng mọi người.

Chỉ là trong thời gian ngắn, không ai dám lỗ mãng mở miệng.

Một lát sau.

Cuối cùng, cũng có một nam sinh nhịn không được...

“Đường Tử Trần lớp trưởng, xin chào, tôi là Nghiêm Khải, kết hợp thiên phú anh hùng S4, không biết có vinh hạnh được lập đội với cậu không?”

Nam sinh tên Nghiêm Khải này tự tin thái quá, lúc mở miệng nói chuyện, mạnh dạn nhìn chằm chằm Đường Tử Trần, ánh mắt nóng bỏng, trên mặt luôn treo nụ cười tự tin rạng rỡ.

Thấy Nghiêm Khải chủ động mở miệng, rất nhiều nam sinh trong lớp, nhất thời trở nên căng thẳng.

Bọn họ sợ hãi nữ thần kiêm đồng đội hoàn hảo trong lòng mình, thật sự đồng ý với tên khốn kiếp kia.

Trần Nghiệp chú ý tới, Triệu Tranh ngồi bên cạnh hắn, tuy trên mặt không chút thay đổi, nhưng hai nắm tay dưới gầm bàn lại siết chặt...

Trong muôn vàn ánh mắt đổ dồn.

Đường Tử Trần rốt cuộc cũng lên tiếng.

“Xin lỗi, Nghiêm đồng học, tôi đã có người muốn lập đội rồi.”

Nàng vẫn luôn như vậy, thần sắc bình tĩnh, ngữ khí không kiêu ngạo cũng không siểm nịnh.

Hình như không có ai, có thể khiến cho khuôn mặt xinh đẹp không chút dao động của nàng, xuất hiện một chút gợn sóng.

Đây không phải là kiêu ngạo.

Trên thực tế, ánh mắt Đường Tử Trần nhìn mọi người, đều là bình tĩnh như nhau, bao gồm cả Lưu lão sư, đối xử bình đẳng.

Nghe Đường Tử Trần từ chối.

Phần lớn nam sinh trong lớp, đầu tiên là thở phào nhẹ nhõm, sau đó lại lo lắng không thôi.

Cái gì?

Đường lớp trưởng đã có người muốn lập đội rồi?

Là tên khôn kiếp nào!

Mau ra đây chịu chết!!

Chương 27 - Cho thiên tài võ phòng ngự

Lúc này người khó chịu nhất.

Không ai khác chính là Nghiêm Khải.

Bị Đường Tử Trần từ chối trước mặt mọi người, khiến hắn cảm thấy rất mất mặt, có hơi không xuống đài được.

Hắn cố gắng trấn định, nở một nụ cười gượng gạo: “Nếu Đường lớp trưởng đã có người muốn lập đội rồi, tôi đương nhiên cũng không thể cưỡng cầu, vậy thì chúc Đường lớp trưởng, chuyến đi Bí Cảnh lần này mọi chuyện thuận lợi.”

Tuy rằng cách ứng phó này coi như rất khéo léo.

Nhưng Nghiêm Khải dù sao cũng còn trẻ, không khống chế được cảm xúc và biểu cảm trên mặt.

Kẻ ngốc cũng có thể nhìn ra sự u ám trong ánh mắt hắn.

Hành động của Đường Tử Trần, coi như là đắc tội với nam sinh này rồi.

Đương nhiên, bản thân Đường Tử Trần cũng không thềm để ý...

“Tử Trần!”

Lúc này, Lưu lão sư vẫn luôn đứng trên bục giảng xem kịch, đột nhiên lên tiếng hỏi: “Có thể nói cho lão sư biết, người em muốn lập đội là ai không?”

Lão Lưu hỏi Đường Tử Trần, hoàn toàn là xuất phát từ sự quan tâm.

Trong mắt hắn, Đường Tử Trần là một mầm non cực tốt, một khối ngọc thô hoàn mỹ, đương nhiên không hy vọng vì chọn sai đồng đội mà khiến nàng thất bại trong bí cảnh.

Huống chi, hiệu trưởng đã từng dặn dò hắn phải chăm sóc tốt cho Đường Tử Trần...

Trong phòng học, bỗng chốc yên tĩnh lại.

Gần như tất cả mọi người đều nhìn Đường Tử Trần, chờ đợi câu trả lời của nàng.

Các học sinh cũng muốn biết, rốt cuộc là ai, lại có thể may mắn như vậy, được lập đội cùng Đường Tử Trần.

“Xin lỗi, lão sư.” Đường Tử Trần bình tĩnh nói: “Em còn chưa xin phép đối phương, hiện tại không tiện nói.”

Lão Lưu có chút ngạc nhiên.

Các học sinh càng thêm kinh ngạc.

Lại còn là Đường Tử Trần đơn phương quyết định? Thật đáng ghét!

Rốt cuộc là tên khốn kiếp nào?!

Lưu lão sư nhíu mày, quyết định đổi cách hỏi: “Là Triệu Tranh, Tào Vũ, Phương Chí Hoa, Nhậm Thiển Thiển... Trong số bọn họ sao?”

Mấy người này đều là thiên phú cấp S, hơn nữa còn là thiên phú cấp S đứng đầu.

Sở dĩ không nhắc tới Nghiêm Khải, là bởi vì Nghiêm Khải vừa mới bị từ chối.

Trong mắt Lưu lão sư, trong lớp cũng chỉ có mấy người này, có tư cách lập đội cùng Đường Tử Trần mà không kéo chân sau.

Là một giáo viên, hẳn công khai trước mặt học sinh, nói ra tên của mấy người này, rõ ràng là rất bất lợi đối với những học sinh khác, đánh vào lòng tự tin của bọn họ.

Lão Lưu cũng biết điểm này.

Tuy nhiên vì tương lai của Đường Tử Trần, hẳn cũng mặc kệ.

Những người bị điểm danh, đều lộ ra thần sắc mong đợi.

“Đều không phải.” Đường Tử Trần thành thật đáp.

Lưu lão sư nghe vậy sắc mặt biến đổi, đang muốn nói tiếp cái gì, Đường Tử Trần giành trước cắt ngang: “Lão sư, thầy không cần nói nữa, em tự biết chừng mực.”

Nghe được lời này, lão Lưu đầy bụng lời khuyên răn đều nói không nên lời.

Trải qua một tháng tiếp xúc, hẳn đối với tính cách của các học sinh, ít nhiều có chút hiểu rõ, biết Đường Tử Trần là một đứa trẻ rất có chủ kiến, tính cách kiên định.

Một khi Đường Tử Trần đã quyết định chuyện gì, người khác rất khó khuyên can.

Nghĩ nghĩ, lão Lưu bỗng nhiên nói với các học sinh: “Thầy nhớ, lúc thầy đi học, khi đó trong lớp tổng cộng có 47 học sinh mới, nhưng cuối cùng có thể từ bí cảnh số 1 sống sót trở về, chỉ có 31 người!”

“Đây còn chỉ là lần đầu tiên vào bí cảnh.”

“Chờ đến lúc tốt nghiệp, những người bạn học cùng khóa với thầy, cuối cùng chỉ còn lại sáu người, bao gồm cả thầy...”

Nghe được tỷ lệ tử vong như vậy, các học sinh đều có chút sợ hãi.

“Tóm lại, trong bí cảnh không phải trò đùa, lựa chọn đồng đội, nhất định phải thận trọng, phải lý trí! Nhất định không thể bởi vì một số nguyên nhân tình cảm cá nhân, mà khiến bản thân đưa ra phán đoán sai lầm!”

Ném xuống câu nói đầy ẩn ý này, lão Lưu liền rời đi, nhường không gian lại cho các học sinh.

Những gì nên nói hẳn đều đã nói.

Tiếp tục ở lại nơi này, các học sinh ít nhiều cũng có chút không được tự nhiên, cũng không tiện tìm đồng đội.

Chờ lão Lưu vừa đi, trong phòng học lập tức trở nên náo nhiệt.

Các học sinh đều đang tìm kiếm đồng đội.

Ngoại trừ Trần Nghiệp, Tiền Phú Quý, và Đường Tử Trần...

Hai người đầu không ai hỏi đến cũng dễ hiểu, dù sao lão sư cũng đã nói, tìm đồng đội phải thận trọng, không thể tìm người kéo chân sau.

Cho dù là Trần Nghiệp, hay là Tiền Phú Quý, trong mắt mọi người, đều là những kẻ vương váu.

Còn Đường Tử Trần, là không ai dám tìm nàng.

...

Nhìn thấy các bạn học đều đang hăng hái thảo luận, Tiền Phú Quý rất hâm mộ.

Lúc này, hẳn lần đầu tiên hồi hận đã lựa chọn kết hợp cái hồ S7 này.

Đột nhiên, hẳn quay đầu nhìn Trần Nghiệp, người cũng không ai để ý tới, mấy lần muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là không nói gì, đứng dậy đi ra khỏi phòng học.

Trần Nghiệp khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Ánh mắt của Tiền Phú Quý vừa rời, hẳn đã nhìn thấy.

Rõ ràng là chuẩn bị tìm hẳn hợp thành một đội!

Nếu Tiền Phú Quý thật sự mở miệng, Trần Nghiệp cũng không dễ từ chối.

Dù sao cũng là bạn học.

May mà Tiền Phú Quý không nói.

Sau đó, Trần Nghiệp cũng đứng dậy, rời khỏi phòng học.

Đối với việc lập đội, hẳn không có hứng thú lắm.

Với thực lực hiện tại của hắn, cho dù không có vũ khí, cũng có thể đánh bại đám cường thi trong bí cảnh số 1.

Còn về vấn đề ngủ nghỉ, chỉ cần trước khi ngủ, rắc một ít gạo nếp bên cạnh, hắn là có thể ngăn cản cường thi tới gần.

...

Trở lại ký túc xá, Tiền Phú Quý không có ở đó, không biết chạy đi đâu rồi.

Trần Nghiệp đi đến trước gương.

Đột nhiên, hắn hít sâu một hơi, toàn thân cơ bắp bắt đầu vận động.

“Rắc rắc rắc...”

Âm thanh xương cốt ma sát vang lên.

Thân hình của Trần Nghiệp, vậy mà có thể nhìn thấy bằng mắt thường, nhanh chóng trở nên thấp đi.

Chỉ trong chốc lát, chiều cao của hắn từ 1m85 ban đầu, biến thành 1m6.

Rút ngắn mắt 20 cm.

Ngoài chiều cao lùn đi, ngũ quan trên mặt hắn cũng phát sinh một chút biến hóa...

Nhìn bản thân trong gương đã hoàn toàn thay đổi, Trần Nghiệp hài lòng gật đầu.

Vừa rồi hắn sử dụng, chính là “Khinh Thân Thuật”!

Một tháng luyện tập, rốt cuộc cũng để cho Khinh Thân Thuật của hắn nhập môn, đạt tới hiệu quả có thể biến hóa thể hình dung mạo.

Hơn nữa...

Trần Nghiệp hoạt động tay chân, cảm giác đối với hành động của hắn cũng không ảnh hưởng gì lắm.

Sau này nếu như hắn kết thù với người khác, hắn có thể dùng Khinh Thân Thuật, thay hình đổi dạng, cho kẻ thù một đám.

Đúng vậy!

Đây chính là mục đích học tập Kinh Thân Thuật của Trần Nghiệp!!

...

Đến buổi trưa, các bạn cùng phòng lần lượt trở về.

Chỉ có điều, tâm trạng của mỗi người đều không cao lắm.

Tiền Phú Quý không vui Trần Nghiệp có thể hiểu được, dù sao hắn là người bị ghẻ lạnh, không tìm được người lập đội.

Triệu Tranh sao cũng không vui?

Trong số tân sinh, ngoại trừ Đường Tử Trần, thì thiên phú của hắn là ưu tú nhất.

Vừa mới trở về không lâu, Triệu Tranh liền đứng dậy, hình như chuẩn bị ra ngoài.

“Triệu ca, sắp ăn cơm rồi, anh đi đâu vậy?” Lục Dững hỏi.

Triệu Tranh nói: “Tôi đi nhà vệ sinh rửa mặt.”

Chương 28 - Cậu... Không được!

Chờ Triệu Tranh ra cửa, Tiền Phú Quý tò mò hỏi: “Lục Dững, Triệu ca làm sao vậy? Cậu ấy cũng không tìm được người lập đội sao?”

“Với thiên phú của Triệu ca, cậu cảm thấy chuyện này có khả năng sao?” Lục Dững cười nhạo nói: “Chỉ cần Triệu ca muốn lập đội, ngoại trừ Đường lớp trưởng, trong lớp không ai có thể từ chối anh ấy.”

“Vậy Triệu ca là...”

“Haiz! Khốn khổ vì tình thôi!”

“Hả?”

“Hả cái gì mà hả? Triệu ca muốn yêu đương là chuyện rất bình thường mà? Tôi hỏi cậu ba còn thay đổi bạn gái ba lần đấy. Hơn nữa, chẳng lẽ cậu không nhìn ra sao? Triệu ca kỳ thật rất có ý với Đường lớp trưởng! Lần này tâm trạng không tốt, chính là bởi vì Đường lớp trưởng đã nói rõ, sẽ không chọn Triệu ca làm đồng đội...”

Nghe đến đây, Tiền Phú Quý kinh hô: “Thì ra là vậy, tôi còn không biết chuyện này.”

Trần Nghiệp khẽ giật mình.

Hắn cũng là vừa mới biết được, Triệu Tranh vậy mà lại có ý với Đường Tử Trần.

Chủ yếu là Trần Nghiệp ngày thường “cá mẫn” quen rồi, Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp luyện xong, liền trở về ký túc xá năm, đối với chuyện tình cảm của các bạn cùng phòng không quan tâm lắm.

Không giống như Lục Dũng, thường xuyên đi theo sau Triệu Tranh, một bộ dáng lấy Triệu Tranh làm đầu, nhất định là quan sát tỉ mỉ hơn.

Nghĩ lại cũng bình thường.

Nam sinh trong lớp, đối với mỹ nữ cấp bậc như Đường Tử Trần, có lực chống cự e rằng không có mấy người.

Chỉ là rất nhiều người có tự biết mình.

Biết bản thân không xứng, liền sẽ không suy nghĩ lung tung.

Mà Triệu Tranh loại thiên phú tốt này, lại cho rằng bản thân và Đường Tử Trần chênh lệch tương đối nhỏ, có cơ hội không nhỏ nên mới động tâm.

Một lát sau, Triệu Tranh trở lại, hình như đã điều chỉnh tốt tâm trạng.

“Đi thôi, anh em, đến nhà ăn ăn cơm.”

Mọi người nghe vậy đang định đáp ứng.

Đột nhiên, tiếng gõ cửa vang lên.

Một nam sinh đi vào, ánh mắt kỳ quái nhìn Trần Nghiệp.

“Trần Nghiệp, Đường lớp trưởng tìm cậu, cô ấy nói cô ấy đang ở rừng cây nhỏ phía sau ký túc xá chờ cậu.”

Mọi người: “...”

Triệu Tranh vừa mới điều chỉnh tốt tâm trạng, lại vỡ phòng ngự...

Thực ra, lúc trước ở trong lớp, khi Đường Tử Trần nói đã có lựa chọn cho đồng đội, trong lòng Trần Nghiệp đã có dự cảm.

Chỉ là, chuyện này chưa được Đường Tử Trần xác nhận, nên không tiện nói ra.

Dù sao, Trần hội trưởng cũng chỉ nhờ người ta chiếu cố con trai mình trong bí cảnh.

Chiếu cố đơn thuần, không cần thiết phải lập đội.

Nếu là Trần Nghiệp, nếu đã đồng ý chiếu cố người ta, chắc chắn cũng sẽ không lập đội với người đó.

Bởi vì một khi đã lập đội, sẽ phải chia đều lợi ích của mình!

Ai thêm làm?

Bây giờ người đẹp tự tìm đến cửa, khiến dự cảm của Trần Nghiệp trở thành suy đoán.

Nói không chừng, thật sự là muốn bàn chuyện lập đội với hắn!

Nếu suy đoán là thật, vậy thì Trần Nghiệp rất cảm động trước sự hào phóng của Đường Tử Trần.

Nhưng mà...

Cảm động thì cảm động, tại sao lại hẹn gặp ở rừng cây nhỏ?

Người đàn ông hoàng ai lại đi rừng cây nhỏ chứ?

Chẳng lẽ nàng không biết, chỉ có những cặp đôi, chim uyên ương, mới chui vào rừng cây nhỏ sao?

...

Tên nam sinh kia chỉ là người truyền lời, nói xong liền bỏ đi.

Đội hắn ta đi rồi, ba người trong ký túc xá đều nhìn chăm chăm Trần Nghiệp.

“Lão Trần!” Tiền Phú Quý lên tiếng trước, hắn cười gượng: “Cậu được lắm! Không một tiếng động, vậy mà đã hạ gục được Đường lớp trưởng rồi?”

Vẻ mặt vừa hâm mộ vừa ghen tị.

Trần Nghiệp còn chưa kịp lên tiếng, Lục Dũng đã phản bác: “Phú Quý, cậu đừng nói vậy, biết đâu Đường lớp trưởng tìm Trần Nghiệp có việc gì đó?”

Vừa nói, Lục Dững vừa âm thầm nháy mắt với Tiền Phú Quý, bảo hẳn chú ý quan sát Triệu Tranh, đừng nói linh tinh.

Lúc này, sắc mặt Triệu Tranh rất khó coi...

“Tìm Trần Nghiệp có việc, sao phải lén lút hẹn gặp ở rừng cây nhỏ?”

Không biết Tiền Phú Quý không nhìn thấy ánh mắt của Lục Dững, hay là hẳn cố ý nói như vậy.

Triệu Tranh dường như không thể nghe nổi nữa, liền lên tiếng: “Lão Trần, Đường lớp trưởng đã tìm cậu, vậy cậu đi trước đi! Chúng tôi đợi cậu ở nhà ăn.”

“Được!”

Trần Nghiệp đáp một tiếng, rồi khỏi ký túc xá.

Kỳ thực hẳn có thể giải thích.

Chỉ cần nói rõ với mọi người, cha hẳn từng nhờ Đường Tử Trần chiếu cố hẳn là được.

Nhưng hẳn cảm thấy không cần thiết, cũng không có nghĩa vụ phải giải thích.

Nói chuyện này ra, một khi truyền đi, còn ảnh hưởng đến thanh danh của cha hẳn.

...

Trong rừng cây nhỏ có một cái ao.

Bên cạnh ao, Trần Nghiệp nhìn thấy bóng dáng Đường Tử Trần.

“Lớp trưởng, nghe nói cậu có việc tìm tôi?”

Trần Nghiệp vừa cười chào hỏi, vừa âm thầm đánh giá cô gái trước mặt.

Phải nói, khí chất và ngoại hình của cô nàng này thật sự rất tốt, dáng người cao ráo, thanh thoát, mọi mặt đều rất hoàn mỹ.

Chỉ là quy mô vòng một không tính là lớn...

Cái này cũng không phải vấn đề lớn, dù sao Đường Tử Trần cũng chỉ mới trưởng thành, còn có không gian phát triển thêm.

Cũng khó trách, những “thiên kiều” xuất sắc như Triệu Tranh trong lớp đều có hảo cảm với nàng.

Ngoại hình của Đường Tử Trần, hoàn toàn phù hợp với hình tượng nữ thần trong lòng nam sinh.

Đương nhiên, không có ai hoàn hảo tuyệt đối.

Khuyết điểm của Đường Tử Trần, có lẽ là khí chất hơi lạnh lùng, khiến người ta không dám đến gần. Ngoài ra, đôi mắt của nàng tuy rất đẹp, nhưng lại không có sự linh động như thiếu nữ bình thường, ánh mắt sâu thẳm, giống như nữ hiệp hành hiệp trượng nghĩa, luôn mang theo nỗi buồn không thể tan đi.

“Trần Nghiệp, cậu hẳn là biết mục đích tôi tìm cậu.”

Đường Tử Trần vừa mở miệng, đã đi thẳng vào vấn đề.

Trần Nghiệp gật đầu: “Cha tôi có nói với tôi, ông ấy nhờ cậu chiếu cố tôi trong bí cảnh.”

“Vậy, cậu đồng ý trở thành đồng đội của tôi?” Đường Tử Trần hỏi.

Trần Nghiệp ngần người.

Thật sự là lập đội?

Hắn nhìn không được nói: “Lớp trưởng, cha tôi nhờ cậu chiếu cố tôi trong bí cảnh, kỳ thực không cần lập đội, cũng có thể chiếu cố được, tôi chỉ cần đi theo cậu là được rồi. Cậu làm như vậy, chẳng phải là hy sinh lợi ích của bản thân sao? Một khi đã lập đội, tiềm năng thu được từ việc tiêu diệt cương thi, là phải chia đều cho đồng đội.”

“Tôi biết.”

Đường Tử Trần nói: “Trong lòng tôi, cha tôi là người rất quan trọng. Năm đó Trần hội trưởng đã cứu cha tôi, đối với tôi mà nói, ông ấy không chỉ là ân nhân, mà còn là anh hùng đáng kính!”

“Trần Nghiệp, mỗi người đều có suy nghĩ của riêng mình, cậu lựa chọn kết hợp với anh hùng cấp C, tôi quả thực không thể lý giải, nhưng cũng sẽ không nói gì. Đã là Trần hội trưởng nhờ

tôi chiều cổ cậu, tôi nhất định phải dốc hết sức, báo đáp Trần hội trưởng.”

“Vậy ra, cậu là vì báo ân?”

Trần Nghiệp trước tiên là cảm thán một tiếng, sau đó cười nói: “Tôi còn tưởng là cậu coi trọng tôi chứ!”

Rõ ràng là một câu nói đùa.

Không ngờ, Đường Tử Trần lại nghiêm túc đánh giá Trần Nghiệp một lượt, nghiêm túc nói: “Ngoại hình của cậu, đúng là phù hợp với yêu cầu của tôi. Nhưng mà, bạn đời tương lai trong lòng tôi, nhất định phải mạnh hơn tôi, cậu... không được!”

Bị một người phụ nữ nói thẳng mặt là không được?

Thật sự không thể nhịn được!

Trần Nghiệp suýt chút nữa thì đề nghị solo với cô nàng trước mặt!

Với thực lực hiện tại của hắn, chắc chắn có thể khiến cô nàng trước mặt mở khóa được mười tám loại kỹ năng.

Chương 29 - Vương Bài Vào Giờ Chót

“Lớp trưởng, thiên phú của cậu tốt như vậy, người cùng lứa, căn bản không tìm được ai xuất sắc hơn cậu. Cho nên, theo yêu cầu của cậu, cậu chỉ có thể cô độc suốt quãng đời còn lại.”

Đường Tử Trần bình tĩnh nói: “Cô độc suốt quãng đời còn lại cũng không có gì không tốt, ít nhất không cần vì những chuyện vụn vặt trong gia đình mà lãng phí thời gian.”

Trần Nghiệp: “...”

Hắn coi như đã nhìn ra, cô nàng trước mặt này, tâm lý không giống với những cô gái bình thường.

E rằng thứ mà đối phương theo đuổi, là sức mạnh cường đại.

Khó trách, Trần Nghiệp luôn cảm thấy, trên người Đường Tử Trần, không nhìn thấy được sức sống của người trẻ tuổi.

“Không còn chuyện gì nữa, tôi đi trước.” Giọng nói của Đường Tử Trần vang lên.

Trần Nghiệp gật đầu: “Được, tôi cũng phải đến nhà ăn để ăn cơm.”

Hai người tạm biệt nhau.

...

Vừa đến nhà ăn.

Liền có người chào hỏi Trần Nghiệp.

“Lão Trần, bên này.”

Trần Nghiệp nhìn sang, liền thấy các bạn cùng phòng đã chiếm một bàn, đang đợi hắn.

Cơm cũng đã đánh sẵn cho hắn.

Đợi Trần Nghiệp đi tới ngồi xuống, Lục Dũng liền cười nói: “Hôm nay là Tiền tổng của chúng ta mời khách, cậu ấy nói, để chúng ta đừng khách sáo, buổi tối còn có an bài.”

Trên bàn, quả thực có rất nhiều món.

Trần Nghiệp liền nói: “Vậy thì thật là để Tiền tổng tốn kém rồi.”

Trong bốn người ở ký túc xá, người có tiền nhất, chắc chắn là Tiền Phú Quý.

Tên nhóc này có thể vào Võ Đại, quả thực là do cha hắn dùng tiền mở đường, quyên góp một khoản tiền khổng lồ cho Võ Đại.

Nhưng mà chuyện này Tiền Phú Quý không biết.

Còn tưởng rằng mình được Võ Đại đặc cách tuyển chọn.

Cha hắn vì chiều cố lòng tự trọng của hắn, cũng coi như là dụng tâm lương khổ.

Lúc này.

Tiền Phú Quý đột nhiên u ám nói: “Ngày mai là phải tiền vào bí cảnh rồi, tôi đến bây giờ còn chưa tìm được đồng đội, lần này khả năng cao là không về được, tiền giữ lại không tiêu thì để làm gì?”

“Cha tôi từng nói, chuyện đau khổ nhất trên đời, chính là người mất rồi, tiền còn chưa tiêu hết. Cho nên, mọi người cứ tự nhiên.”

Lời này vừa nói ra.

Mọi người nhất thời có chút ngại ngùng.

“Phụt! Phụt! Phú Quý, cậu đừng nói gở!” Lục Dững lên tiếng trước.

Triệu Tranh tiếp lời: “Chuyện trong bí cảnh, ai cũng khó mà nói, cho dù có lập đội, cũng không đảm bảo có thể an toàn. Quan trọng là tâm lý! Phú Quý, tâm lý của cậu hiện tại, không được tốt lắm.”

Khuyên thì khuyên.

Chỉ là không ai nguyện ý đứng ra, nói muốn lập đội với Tiền Phú Quý...

Tiền Phú Quý tự giễu một tiếng.

Hắn cũng biết, tình huống của mình, trách không được người khác chê bai.

“Không nói chuyện này nữa... Đúng rồi, lão Trần, rốt cuộc Đường lớp trưởng tìm cậu có chuyện gì vậy?”

Vấn đề này vừa ra.

Lục Dững và Triệu Tranh đều dựng thẳng tai lên.

“Ồ, lớp trưởng tìm tôi là để trả ơn.”

Trần Nghiệp cố gắng nói nhẹ nhàng nhất có thể.

Nhưng vẫn không ai tin!

“Trả ơn? Trả ơn ở tận cái rừng cây nhỏ kia?” Tiền Phú Quý cười hỏi.

Trần Nghiệp bất lực.

Phải trách, chỉ có thể trách Đường Tử Trần chọn địa điểm gặp mặt quá tốt...

“Thôi được rồi, không muốn nói thì thôi, anh em đều hiểu mà!”

Tiền Phú Quý kêu lên: “Cậu lợi hại thật đấy! Đường lớp trưởng người ta cao ngạo như vậy, mà cũng bị cậu hạ gục, bái phục bái phục!”

Sắc mặt Triệu Tranh, trở nên tái nhợt vài phần, sau đó đột nhiên cười khỏ: “Trần Nghiệp, chắc là cậu cũng nhìn ra rồi, tôi có chút thích lớp trưởng, nên không tiện nói phải không?”

“Không sao đâu...”

“Chuyện tình cảm, quan trọng nhất là hai bên tình nguyện, ép buộc không được. Nếu cậu đã có thể bước vào trái tim lớp trưởng, chứng tỏ cậu ưu tú hơn tôi, là bạn cùng phòng kiêm bạn bè của cậu, tôi chỉ có thể chúc phúc cho hai người, cậu ngàn vạn lần đừng có áp lực tâm lý gì, tôi cũng không phải loại người nhỏ nhen đâu.”

Trần Nghiệp: “...”

Tôi nói thật mà!?

Đối với năng lực não bộ của những người này, hẳn thật sự là phục rồi.

Bất quá, sự độ lượng của Triệu Tranh, ngược lại khiến hắn nhìn với cặp mắt khác xưa.

Hắn có thể nhìn ra, những lời Triệu Tranh vừa nói, đều là thật lòng.

Không giống như là giả dối.

Đương nhiên, nếu tên này dám chơi trò mặt ngoài một kiêu, sau lưng lại giở trò, vậy hắn cũng chỉ có thể sử dụng khinh thân thuật, cho Triệu Tranh ném thử “năm đấm chân thành” của hắn.

Lục Dững ở bên cạnh, thấy Triệu Tranh đã nghĩ thông, thờ phào nhẹ nhõm, sau đó nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt ngưỡng mộ.

“Trần Nghiệp, thật là giỏi, thâm tàng bất lộ!”

Lục Dững lại nói: “Cậu và Đường lớp trưởng đã có quan hệ này, vậy người lớp trưởng muốn lập đội là ai, cậu chắc chắn phải biết chứ? Nói ra cho mọi người cùng nghe xem nào?”

Lời này khiến Trần Nghiệp cảm thấy kỳ quái.

“Nếu cậu đã cho rằng, tôi là bạn trai của Đường lớp trưởng, vậy tại sao lại không thể cho rằng, người Đường lớp trưởng muốn lập đội, chính là tôi chứ?”

Lục Dũng sững sốt, sau đó cười cười, không nói gì nữa.

Tiền Phú Quý lập tức cười hì hì nói: “Chuyện này không đơn giản như vậy đâu, Lục Dũng khẳng định là cho rằng, thiên phú của cậu kém như vậy, Đường lớp trưởng vì tiền đồ của mình, sẽ không lập đội với cậu, cho dù cậu có là bạn trai của cô ấy cũng không được.”

Tên này thiên phú cũng rất kém, thậm chí còn ý thức được, bản thân có thể không sống sót qua lần bí cảnh này, cho nên nói chuyện không kiêng nể gì, không sợ đắc tội người khác.

“Phú Quý, tôi không có ý đó, đừng nói bậy.”

Lục Dũng rất xấu hổ, cố ý chuyển chủ đề, hỏi Trần Nghiệp: “Lão Trần, nghe ý cậu là, Đường lớp trưởng từ chối nhiều người trong lớp như vậy, thật sự là vì muốn lập đội với cậu?”

Trần Nghiệp thành thật gật đầu.

Mọi người thấy vậy, đều rất kinh ngạc.

“Tốt!”

Sự ghen tị, khiến khuôn mặt Tiền Phú Quý méo mó: “Ban đầu tôi còn hơi không tin, Đường lớp trưởng thật sự quen cậu, bây giờ, không tin cũng không được rồi, ngay cả chuyện lập đội như vậy, cô ấy cũng bằng lòng dẫn theo cậu?”

“Lão Trần, đừng trách tôi nói lời khó nghe, với thiên phú của cậu, giống như tôi, đều là gánh nặng. Đường lớp trưởng có thể hạ quyết tâm lập đội với cậu, tuyệt đối là tình yêu đích thực, hy sinh rất lớn, cậu nhất định phải biết trân trọng.”

Lục Dũng và Triệu Tranh, đều gật đầu đồng tình.

Trần Nghiệp: “...”

Bây giờ thuộc tính đơn lẻ phá hai trăm, đều là gánh nặng rồi?

Ánh mắt của mấy người cao như vậy sao?

“Đều ăn xong chưa?”

Triệu Tranh đột nhiên lên tiếng: “Nếu ăn xong rồi, thì giải tán đi! Tôi cũng phải tranh thủ thời gian tìm đồng đội.”

Nghe vậy, tên nịnh hót Lục Dũng nhất thời có chút thất vọng.

Hắn ngồi ngay bên cạnh Triệu Tranh, Triệu Tranh còn nói như vậy, chúng tớ căn bản không hề xem hắn là lựa chọn.

“Vậy giải tán thôi!”

Tiền Phú Quý thờ ơ nói một câu, người đầu tiên đứng dậy.

Sau đó.

Mọi người lần lượt giải tán.

Trần Nghiệp trở về ký túc xá, chuẩn bị ngủ một giấc, sau đó tiếp tục hoàn thành Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp.

Đối với việc Đường Tử Trần tìm hắn lập đội, kỳ thật hắn cũng không có ý kiến gì.

Có thể lập, cũng có thể không lập.

Một mình hắn ở trong bí cảnh cũng có thể sinh tồn.

Chỉ là lúc ngủ có chút nguy hiểm.

Chương 30 - Vương Bài Vào Giờ Chót (2)

Dù sao, lão Lưu cũng đã nói, mỗi đe dọa trong bí cảnh, không chỉ có cương thi, còn có cả con người.

Xuất phát từ sự an toàn, có một đồng đội hỗ trợ lẫn nhau cũng không tệ, có thể ổn thỏa hơn một chút.

Đây là một trong những nguyên nhân khiến Trần Nghiệp không từ chối Đường Tử Trần.

Ngoài ra còn có một nguyên nhân nữa, chính là Đường Tử Trần rất xinh đẹp.

Trần Nghiệp chưa bao giờ phủ nhận mình là một tên háo sắc, có một mỹ nữ đồng đội đẹp mắt, tổng thể tốt hơn là một mình đơn độc chiến đấu.

Nếu đổi lại là một nam nhân lập đội với hắn, vậy hắn nhất định tình nguyện đi một mình.

Vấn đề duy nhất là, hẳn có hơi nhiều bí mật, khi ở cùng Đường Tử Trần, có thể sẽ hơi bất tiện khi làm việc.

...

Ngày hôm sau.

Mười giờ sáng.

Tất cả tân sinh đều tập trung ở sân vận động.

Hơn nữa mỗi người đều ăn mặc chỉnh tề, trên tay cầm vũ khí và ba lô.

Giống như những người lính sắp ra trận, sẵn sàng xuất phát.

Còn 50 phút nữa, bọn họ sẽ được dịch chuyển đến bí cảnh.

Sau đó.

Một đám lãnh đạo nhà trường cũng đi theo Lưu lão sư đến sân vận động.

Từ điểm này có thể thấy được, ban lãnh đạo nhà trường rất coi trọng lứa tân sinh lần này.

Nhìn những tân sinh đã chuẩn bị sẵn sàng trước mắt, phó hiệu trưởng bước ra, trầm giọng nói:

“Các em học sinh! Hiệu trưởng hiện đang ở tiền tuyến Ma Đô, tạm thời chưa thể trở về, nhưng ông ấy có nhờ tôi gửi đến các em một câu: Nhất định phải trở về an toàn!!”

Nói xong câu đó, phó hiệu trưởng liền đi xuống.

Trần Nghiệp rất thích phong cách nói chuyện không dài dòng này.

Hơn nữa, tuy rằng câu nói vừa rồi ngắn gọn, nhưng lại mang theo kỳ vọng to lớn, so với những lời sáo rỗng kia, bổ dưỡng hơn nhiều.

Lão Lưu tiếp tục nói lớn: “Thầy biết các em đều đã tìm được đồng đội, bây giờ, các em có thể nắm tay đồng đội của mình.”

“Điều kiện lập đội trong bí cảnh không phức tạp như vậy, chỉ cần lúc dịch chuyển, nắm tay bạn đồng hành, coi như lập đội thành công, sẽ được dịch chuyển đến cùng một địa điểm.”

Điều kiện này.

Rõ ràng có không ít học sinh không biết.

Những người hoàn toàn vì lực chiến, mà lựa chọn tổ đội nam nam, nghe vậy sắc mặt đều xanh mét.

Chỉ là sau khi lão Lưu nói xong, cũng không quản những học sinh khác.

Lúc này, sự chú ý của hắn ta, đều tập trung trên người Đường Tử Trần.

Khi hắn ta nhìn thấy Đường Tử Trần quay đầu nhìn Trần Nghiệp bên cạnh, còn Trần Nghiệp cũng nhìn về phía Đường Tử Trần...

Trong lòng lão Lưu đột nhiên giật mình, lập tức có dự cảm chẳng lành.

Quả nhiên.

Ngay sau đó, người có thiên phú tốt nhất lớp và người có thiên phú kém nhất lớp, nắm tay nhau.

Nhìn qua, hình như là Đường Tử Trần chủ động...

Trong nháy mắt!

Ngoại trừ ba người Triệu Tranh, Lục Dũng, Tiền Phú Quý, tất cả những người nhìn thấy cảnh này, đều như muốn nổ tung.

Trần Nghiệp hiện tại, cũng coi như là người nổi tiếng trong trường.

Mọi người đều biết, Võ Đại đã phá lệ, lần đầu tiên trong lịch sử nhận một học sinh có thiên phú anh hùng cấp C, tên là Trần Nghiệp.

Còn Đường Tử Trần, càng không cần phải nói, chưa nhập học đã là người nổi tiếng.

Ít nhất tất cả mọi người ở đây, bao gồm cả lãnh đạo nhà trường, đều quen biết hai người này.

Cũng chính bởi vì như thế, nhìn thấy hai người này nắm tay nhau một cách khó tin, tất cả mọi người đều cảm thấy không thể tin được, vô cùng chấn động!

“Lưu lão sư, chuyện gì vậy?”

Phó hiệu trưởng cau mày hỏi: “Tôi không nhìn lầm chứ, người Tiểu Đường muốn lập đội, chính là con trai của Trần hội trưởng sao? Cái cậu nhóc đã thức tỉnh thiên phú cấp C kia? Đây không phải là hồ nháo sao?”

Giọng nói có chút nghiêm khắc.

Đối mặt với chất vấn của phó hiệu trưởng, mặt lão Lưu xanh mét.

Hắn ta còn quan tâm đến Đường Tử Trần hơn cả phó hiệu trưởng.

Vạn vạn không ngờ, Đường Tử Trần vào giờ phút cuối cùng, lại đưa ra lựa chọn nằm ngoài dự đoán như vậy, quả thực là tát thẳng vào mặt hắn ta một cái tát trời giáng.

Lão Lưu lúc này mặt mày tái mét, trong đầu chỉ còn một ý nghĩ duy nhất:

Ngăn cản bọn họ!

Phải ngăn cản bọn họ ngay bây giờ, khi còn kịp!

Chỉ là...

Vừa bước được một bước, hắn bỗng bừng tỉnh, dừng lại.

Trần Nghiệp, đó cũng là học sinh của hắn!

Nếu hắn thật sự ngăn cản Đường Tử Trần, chắc chắn sẽ làm tổn thương đến Trần Nghiệp.

Thậm chí, còn có thể hại chết cậu ta.

Lão Lưu rất rõ ràng sự nguy hiểm của Bí Cảnh!

Có lẽ những giáo viên khác có thể chỉ coi trọng học sinh giỏi, xem học sinh kém như gánh nặng, đối xử như rác rưởi.

Nhưng lão Lưu thì không.

Hắn là người có trách nhiệm.

Nếu không, hắn đã không cố ý xếp Triệu Tranh vào cùng phòng ký túc xá với Trần Nghiệp, thậm chí còn dặn dò Triệu Tranh, khích lệ các bạn cùng lớp, đóng vai trò dẫn dắt.

Trong mắt lão Lưu, hơn ba mươi đứa trẻ trong lớp đều là học sinh của hắn.

Có lẽ trong lòng hắn cũng có sự phân biệt nặng nhẹ giữa học sinh giỏi và học sinh kém.

Nhưng hắn thật sự không thể chỉ vì học sinh giỏi mà bỏ qua tương lai và tính mạng của học sinh kém.

Vì vậy...

Kết quả cuối cùng là lão Lưu chỉ có thể trơ mắt nhìn, không làm gì cả.

“Lưu lão sư, đây là tình huống gì vậy?”

Một nữ giáo viên lên tiếng hỏi: “Anh có biết về lựa chọn của Đường Tử Trần không?”

Có vẻ như nữ giáo viên này có chút bất hòa với lão Lưu.

Lúc này nói ra những lời này, rõ ràng là đang thêm dầu vào lửa.

“Tôi... không biết.” Lão Lưu bất lực nói.

Hiệu phó lập tức nói: “Vậy anh còn không mau ngăn cản bọn họ? Tiểu Đường là hạt giống tốt nhất mà hiệu trưởng coi trọng, để con bé lập đội với học sinh có thiên phú kém nhất? Thật là vớ vẩn!”

Lão Lưu do dự một chút, nói: “Trương hiệu phó, thôi bỏ đi... Tử Trần là đứa trẻ rất có chủ kiến, những gì con bé quyết định, e rằng không ai khuyên được.”

“Cũng không thể để con bé làm ầu như vậy!”

“Đã không còn kịp nữa rồi.”

Đột nhiên, một giáo viên nhìn đồng hồ, nói: “Thời gian... đến rồi.”

Lời ông ta vừa dứt, tất cả học sinh trên sân tập đều biến mất.

Chương 31 - Vào Bí Cảnh, Kế Hoạch Ám Sát

Nhìn học sinh bị dịch chuyển vào Bí Cảnh, lão Lưu có chút bàng hoàng.

Lúc này...

Điện thoại của hiệu phó đột nhiên vang lên.

Ông ta bắt máy, sắc mặt rất nhanh liền đại biến!

“Cái gì? Lại có chuyện như vậy... Không xong rồi, Tiểu Đường bọn họ đã bị dịch chuyển đi rồi... Tôi hiểu rồi.”

Cúp điện thoại, sắc mặt hiệu phó vô cùng khó coi.

Có giáo viên hỏi: “Trương hiệu phó, xảy ra chuyện gì vậy?”

“Vừa nhận được tin!”

Trương hiệu phó cũng không giấu giếm, nghiêm túc nói: “Có mấy quốc gia lo sợ bên ta xuất hiện vị Tần nữ sĩ thứ hai, không muốn để Tiểu Đường trưởng thành, cho nên đã bí mật lên kế hoạch ám sát, sẽ do tân sinh của bọn họ liên thủ trong Bí Cảnh, ám sát Tiểu Đường!”

Tin tức này vừa ra, tất cả lãnh đạo nhà trường đều kinh hãi.

Lão Lưu càng biến sắc, mặt mày trắng bệch, không còn chút máu.

“Bọn họ điên rồi sao?” Có giáo viên phẫn nộ mắng: “Uy hiếp của quái vật còn chưa đủ hay sao? Đến nước này rồi mà con người chúng ta còn muốn đấu đá lẫn nhau?”

Mọi người đều vừa tức giận vừa lo lắng.

Tâm quan trọng của Đường Tử Trần, bọn họ đều rất rõ ràng.

Một khi kế hoạch nham hiểm của mấy quốc gia kia thành công, khiến Đường Tử Trần vĩnh viễn ở lại Bí Cảnh, bọn họ không dám tưởng tượng, sau khi hiệu trưởng trở về sẽ nổi trận lôi đình như thế nào.

Thậm chí...

Cũng không cần hiệu trưởng ra tay trừng trị.

Chỉ riêng sự chỉ trích của cư dân mạng cả nước cũng đủ khiến sự nghiệp của bọn họ tiêu tan, cả đời bị đóng đinh trên cột nhục.

Vấn đề là Đường Tử Trần lại chọn một đồng đội có thiên phú kém nhất.

Lần này e rằng lành ít dữ nhiều...

Nghĩ đến đây, rất nhiều giáo viên nhìn lão Lưu với ánh mắt bất mãn.

Hiệu phó càng quát lớn: “Lưu Chấn Giang, nhìn xem anh đã làm chuyện tốt gì kìa! Nếu 20 ngày sau, Tiểu Đường không thể trở về, cho dù tôi có thể tha cho anh, hiệu trưởng cũng sẽ không tha cho anh!!”

Nói xong, hiệu phó hừ lạnh một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi.

Các lãnh đạo và giáo viên khác cũng lần lượt rời đi.

Cuối cùng, trên sân tập chỉ còn lại lão Lưu mặt mày trắng bệch, vẻ mặt kinh hãi như bị sét đánh, nửa ngày không hoàn hồn.

...

Trần Nghiệp nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Đường Tử Trần.

Cảm giác như đang nắm một viên kẹo sữa mềm mại, nòn nà không xương.

Đến 10 giờ 50 phút, hắn cảm thấy trước mắt lóe lên một tia sáng trắng, sau đó cùng Đường Tử Trần đến một không gian xa lạ.

Nơi này đúng là vùng hoang vu hẻo lánh.

Xung quanh ngoại trừ hoa cỏ cây cối và gò đất sườn núi ra, không thấy bóng dáng con người.

Trên bầu trời, mây đen dày đặc che khuất mặt trời, khiến toàn bộ không gian u ám, không có một chút ánh sáng.

Môi trường như vậy rất thích hợp cho zombie xuất hiện.

“Đây là Bí Cảnh sao?”

Trần Nghiệp quay đầu nhìn xung quanh, phát hiện ngoại trừ hắn và Đường Tử Trần, những bạn học khác đều không thấy bóng dáng.

“Xem ra, sau khi dịch chuyển vào Bí Cảnh, mỗi đội sẽ được phân bố địa điểm ngẫu nhiên, để mọi người tản ra.”

Không cần Trần Nghiệp phân tích, đây cũng là điều hiển nhiên.

Vì vậy...

“Bạn có thể buông tay ra được rồi chứ?” Đường Tử Trần thản nhiên nói.

“Hả? À... Suýt nữa thì quên mất.”

Trần Nghiệp thản nhiên buông tay Đường Tử Trần ra.

“Lớp trưởng, tiếp theo chúng ta nên làm gì?”

Đường Tử Trần: “Cứ theo lời lão sư nói, trước tiên tìm kiếm thu thập thức ăn.”

Trần Nghiệp gật đầu đồng ý.

Ở trong rừng hoang, lương thực vật tư tuyệt đối là căn bản để sinh tồn.

Cho dù hắn có thể đánh bại zombie, nhưng không có thức ăn, cũng không thể nào kiên trì được 20 ngày.

“Phía trước có một khu rừng nhỏ, lớp trưởng, chúng ta vào đó xem thử?” Trần Nghiệp nói.

Xung quanh hoang vắng, chỉ có khu rừng nhỏ phía trước có khả năng tìm thấy thức ăn.

Đường Tử Trần đương nhiên sẽ không phản đối, hai người liền đi về phía khu rừng.

Đến ven rừng, Đường Tử Trần liền lấy vũ khí của mình ra, cầm trên tay, thần sắc cảnh giác.

Vũ khí của nàng là những chiếc phi tiêu hợp kim sắc bén, tổng cộng sáu chiếc!

Với tinh thần lực hiện tại của Đường Tử Trần, đây là vũ khí phù hợp nhất với năng lực của nàng.

Chỉ cần đứng từ xa, dùng niệm động lực điều khiển phi tiêu giết địch là được.

Niệm động lực của Đường Tử Trần...

Không thần kỳ như trong tưởng tượng!

Hiện tại chỉ có thể không vật, như bàn tay vô hình được phóng ra.

Còn việc trực tiếp phá hủy hệ thống thần kinh trung ương của kẻ địch?

Xin lỗi!

Niệm động lực của nàng không thể xuyên qua vật thể. Cũng không thể làm được những thao tác tinh vi như chui vào mũi kẻ địch để phá hoại.

Thậm chí, Đường Tử Trần hiện tại còn không thể sử dụng niệm động lực để bay lên.

Thấy Đường Tử Trần cảnh giác như vậy, Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, cảm thấy cẩn thận một chút cũng tốt, liền mở vali mang theo ra, lấy từ bên trong một thanh kiếm gỗ đào, cầm trên tay.

Thực lực hiện tại của hắn rất mạnh.

Mạnh đến mức có thể ngang nhiên hoành hành trong Bí Cảnh số 1.

Tuy nhiên, cẩn thận vẫn hơn.

Trước khi chưa thật sự vô địch, hèn mọn phát dục sẽ là thói quen chủ yếu của Trần Nghiệp.

Đường Tử Trần tỉnh mắt.

Lúc Trần Nghiệp mở vali lấy kiếm gỗ đào, nàng nhìn thấy trong vali của hắn toàn là chai lọ, vũ khí hợp kim đã đặt làm ở trường học căn bản không có.

Lập tức, trên khuôn mặt xinh đẹp không chút gợn sóng của Đường Tử Trần lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Vũ khí của cậu đâu?”

“Đây, chẳng phải đây sao?” Trần Nghiệp giơ thanh kiếm gỗ đào trong tay lên.

“Tôi hỏi là vũ khí hợp kim!!”

“Vũ khí hợp kim?”

Trần Nghiệp thành thật đáp: “Thứ đó nặng nề lại chiếm chỗ, nên tôi không mang theo.”

Đến nước này rồi.

Có vài chuyện cũng không cần phải giấu diếm.

“Vậy nên, cậu chỉ mang theo mấy món... đồ chơi này?”

Đường Tử Trần nhú mày, gương mặt xinh đẹp nghiêm nghị:

“Cậu xem bí cảnh là trò đùa sao?”

“Tất nhiên là không, chỉ là tôi có chút suy nghĩ, cần phải kiểm chứng.”

Trần Nghiệp nói tiếp: “Tư chất của tôi kém cỏi như vậy, cho dù có mang theo vũ khí hợp kim cũng chẳng có tác dụng gì. Hơn nữa, chẳng phải còn có lớp trưởng ở đây sao? Cậu lợi hại như vậy, tôi chỉ cần đi theo cậu là được rồi.”

Nghe vậy, Đường Tử Trần lập tức cảm thấy mình gặp phải kẻ hồ người, bị lừa rồi.

Tuy nhiên.

Tu dưỡng của nàng rất tốt.

Đến nước này, vậy mà vẫn không tức giận.

“Vậy chúng ta phân công rõ ràng, việc tiêu diệt khiêu cương quái giao cho tôi, còn lại cậu lo hết!” Đường Tử Trần bình tĩnh nói.

Trần Nghiệp đương nhiên không có ý kiến: “Không thành vấn đề!”

Sau đó.

Hai người đi về phía khu rừng nhỏ.

Khu rừng này không lớn lắm, nhìn một cái là có thể thấy đỉnh núi phía bên kia.

Điều may mắn là, trong rừng, hai người lại phát hiện ra một cây ăn quả.

Chương 32 - Cương thi đột kích

“Tôi nhớ ngày học thứ tư Lưu lão sư có giảng, loại quả này rất giống quả hồng, có thể ăn được, nhưng phải hái xuống để vài ngày, đợi nó chuyển sang màu vàng mới được ăn. Còn loại màu xanh như thế này có độc nhẹ, nếu ăn trực tiếp sẽ gây tê liệt thần kinh trung ương, khiến toàn thân cứng đờ.”

Đường Tử Trần nhìn cây ăn quả nói.

Mắt Trần Nghiệp sáng lên.

Hồi đó Lưu lão sư quả thực có giới thiệu rất nhiều loại quả trong bí cảnh, ít nhất cũng phải có đến cả trăm loại, người bình thường căn bản không thể nào nhớ hết được.

Vậy mà Đường Tử Trần vẫn còn nhớ rõ ràng như vậy.

Quả nhiên là học bá, trí nhớ thật tốt.

Trần Nghiệp bỗng nhiên cảm thấy, lập nhóm với Đường muội muội, lần này không lỗ.

“Để tôi hái một ít.”

Hắn chủ động làm việc.

Dù sao ban này Đường lớp trưởng đã nói rồi, phân công rõ ràng, việc hái quả, vừa hay thuộc về hắn.

Cây ăn quả không cao.

Trần Nghiệp không cần trèo lên, chỉ cần dựa vào lợi thế chiều cao là có thể dễ dàng hái được quả.

Vừa mới hái được nửa túi.

Đường Tử Trần đang nhìn Trần Nghiệp làm việc, bỗng nhiên tai khê động, vội vàng nói: “Trần Nghiệp, dừng lại, có động tĩnh!”

Thuộc tính tinh thần của cô nàng này rất cao, gần 20 điểm, gần như gấp đôi người thường.

Mà thuộc tính tinh thần cao, đồng nghĩa với việc ngũ quan của nàng nhạy bén hơn người khác, một chút gió thổi cỏ lay, đều có thể nghe thấy.

Trần Nghiệp khựng lại, lập tức dừng tay, đi đến sau lưng Đường Tử Trần.

Lúc này hai tay Đường Tử Trần nắm chặt phi tiêu, trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy vẻ cảnh giác, ánh mắt nhìn chăm chăm về phía trước bên trái.

Đối với việc Trần Nghiệp, một nam nhân to lớn lại trốn sau lưng mình...

Nàng không có ý kiến gì.

Một lát sau.

Có hai bóng người, xuất hiện trong tầm mắt của Trần Nghiệp.

Nhìn thấy cảnh này, Trần Nghiệp càng thêm cảm thấy, lập nhóm với Đường Tử Trần rất tốt.

Sự cảnh giác của cô nàng này, rất thích hợp với nơi như bí cảnh.

...

Hai người đột nhiên đến đây là hai thanh niên.

Hắn là giống với Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, đều là tân sinh khóa này.

Chỉ có điều, hai người này một người da đen như than, một người tóc vàng mắt xanh, đều là người nước ngoài.

Trong lòng Trần Nghiệp khẽ động.

Có thể gặp được người nước ngoài ở đây, chứng tỏ địa điểm dịch chuyển vào bí cảnh, quá mức ngẫu nhiên.

Hoàn toàn là dịch chuyển loạn xạ.

Cũng không biết, bí cảnh số 1 rốt cuộc lớn đến mức nào?

Lúc này.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần nấp sau một gốc cây to.

Thân cây rộng lớn, cộng thêm một số cây tầm gửi bên cạnh, vừa vịn che khuất thân hình của hai người.

Ít nhất, hai tên Tây Dương đến đây cũng không phát hiện ra Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

Chẳng mấy chốc.

Một trong hai người, tên da đen phát hiện ra cây ăn quả, lập tức xông đến, lải nhải nói gì đó với đồng bọn.

Trình độ tiếng Anh của Trần Nghiệp không tốt lắm, cộng thêm việc anh bạn da đen này nói quá nhanh, khiến hẳn một chữ cũng không nghe rõ...

Không nghe rõ cũng không sao.

Cứ tiếp tục xem kịch là được.

Anh bạn da đen kia hái một quả màu xanh xuống, không nói hai lời liền nhét vào miệng, nhai ngấu nghiến.

Quả nhiên, người nước ngoài ít là có lý do.

Trần Nghiệp nghi ngờ tên này không biết có phải não bị thiếu dây thần kinh hay không, thứ này mà cũng dám ăn trực tiếp...

Anh bạn da đen ba miếng hai ngậm, đã xử lý xong một quả, đồng thời còn giơ ngón cái với đồng bọn.

Ý là thứ này ăn được.

Vị cũng không tệ.

Còn tên bạn đồng hành da trắng của anh ta thì cẩn thận hơn nhiều, không hành động thiếu suy nghĩ, mà chỉ quan sát phản ứng của đồng bọn.

Một lát sau.

Anh bạn da đen đã ăn liền bốn năm quả, trên gương mặt đen bỗng nhiên lộ ra vẻ mặt khó chịu.

Nhìn bộ dạng này của anh ta, là biết trúng độc rồi.

Anh bạn da đen lập tức ném quả trên tay xuống, nửa quỳ trên mặt đất, cho một tay vào miệng, dùng sức ấn lưỡi móc họng. Muốn dùng cách này, để ép những quả đã ăn vào bụng, nôn ra ngoài.

Người bạn đồng hành của anh ta cũng lo lắng chạy tới hỗ trợ, vỗ lưng cho anh ta.

Hai người loay hoay một hồi.

Anh bạn da đen rốt cuộc cũng nôn ra được một ít thịt quả.

Đồng thời còn nôn ra một ngụm máu lẫn đờm.

Chắc là do cổ họng bị anh ta móc rách rồi.

Mặc dù vậy, anh bạn da đen trông vẫn rất khó chịu, nằm bẹp trên mặt đất không dậy nổi.

Trần Nghiệp thấy vậy.

Có hơi muốn ném chỗ quả vừa hái được đi...

Đúng lúc này.

Một trận gió âm u thổi qua.

Bốn người có mặt tại đây, đều có thể cảm nhận rõ ràng sự lạnh lẽo.

Đường Tử Trần bỗng nhiên biến sắc, vội vàng kéo Trần Nghiệp ngồi xổm xuống.

Sau đó, nàng dùng ngón tay thon dài, khẽ chỉ về phía bên phải, ra hiệu cho Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp thuận theo hướng ngón tay nàng nhìn lại, liền thấy phía xa bên phải, có một bóng đen, đang nháy nháy, nhanh chóng tiến về phía bên này.

Đó là một con quái vật mặt xanh nanh vàng, mặc một bộ quan phục rách nát thời nhà Thanh.

Cương thi!!

Trần Nghiệp hơi giật mình.

Thực sự là tận mắt nhìn thấy hình dạng dữ tợn đáng sợ của cương thi, rất có cảm giác áp bức.

Hắn bỗng nhiên hiểu, tại sao tỷ lệ sống sót trong bí cảnh lại thấp như vậy.

Không phải ai cũng có dũng khí, dám đối mặt trực diện với loại quái vật đáng sợ này!

Ngay sau đó, Trần Nghiệp lại ý thức được, cương thi đột nhiên xuất hiện, rất có thể là do tên da đen kia, vừa nãy nôn ra máu.

Chỉ có hắn biết, cương thi có thể ngửi thấy hơi thở của người sống, đối với mùi máu tươi của con người, càng thêm nhạy bén vô cùng.

Giống như cá mập trong đại dương, cách xa mấy cây số cũng có thể ngửi thấy mùi máu tanh của con mồi bị thương.

Cho nên, thông thường, con gái đến kỳ kinh nguyệt, không nên xuống biển bơi lội...

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp bỗng nhiên ý thức được một vấn đề.

Đợi đến lúc cô nàng bên cạnh hắn, đến kỳ kinh nguyệt, có phải cũng sẽ dẫn dụ cương thi đến hay không?

...

Tốc độ nhảy tiến về phía trước của cương thi rất nhanh.

Hơn nữa, trong miệng còn phát ra tiếng gầm gừ trầm thấp.

Chờ đến khi cương thi đến gần, hai tên Tây Dương kia, rốt cuộc cũng phát hiện ra nó.

“Oh my god! Shit...”

Tên da đen này quả thực là cây hài, bị dọa đến mức kêu toáng lên, vừa tay vừa chân bò về phía sau.

Đáng tiếc, hắn ta trúng độc, tứ chi không linh hoạt, ngoại trừ việc khiến đất cát bay mù mịt ra, thì thân thể cũng chẳng dịch chuyển được bao nhiêu.

Người bạn đồng hành của hắn ta vội vàng cầm vũ khí lên, đối mặt với cương thi.

Đúng lúc Trần Nghiệp cho rằng, sắp được xem màn người Tây Dương đại chiến cương thi.

Thì tên da trắng kia bỗng nhiên quay đầu bỏ chạy.

Bỏ mặc đồng bọn ở lại tại chỗ...

Trần Nghiệp thầm kêu hay cho một câu “Bạn tốt lúc hoạn nạn”!

Chương 33 - Để tôi làm thí nghiệm trước đã!

“F..K!!”

Nhìn thấy đồng bọn bỏ chạy, gã thanh niên da đen kinh hãi kêu lên.

Sau đó, một hành động còn khó hiểu hơn đã xảy ra.

Gã này rút từ trong túi quần ra một khẩu súng lục, nhưng không phải nhắm vào con cương thi, mà là nhắm vào hướng đồng bọn bỏ chạy, bóp cò liên tục.

“Đoàng! Đoàng! Đoàng...”

Hắn bắn hết cả băng đạn.

Hành động này khiến Trần Nghiệp không khỏi im lặng.

Đầu óc loại người này rốt cuộc cấu tạo như thế nào? Tại sao lại lãng phí hết đạn vào đồng bọn của mình trong tình huống này?

Thật là ngu ngốc hết chỗ nói.

Bây giờ băng đạn đã hết, tiếp theo còn đánh cương thi bằng cách nào?

Tuy rằng đạn đối với cương thi căn bản không có tác dụng, nhưng ít nhất cũng có thể trì hoãn hành động của nó, tranh thủ cho mình một tia sinh cơ.

Bây giờ thì hay rồi, đồng bọn bỏ chạy, không bắn trúng, người ta đã chạy mất dạng, còn gã thanh niên da đen vì trúng độc, tứ chi cứng đờ, hành động bất tiện, chỉ có thể ở lại chờ chết.

Lúc này, cương thi đã đi tới trước mặt gã da đen, cúi đầu nhìn con mồi, há to miệng đầy máu.

“Shit! Shit...”

Gã thanh niên da đen vừa kinh hãi kêu to, vừa lăn lộn bò về phía sau.

Tuy nhiên, đến nước này, nếu không có phép màu nào xảy ra, kết cục của hắn đã được định đoạt...

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần nấp sau một gốc cây lớn, quan sát mọi chuyện.

Cả hai đều không hề có ý định nhân cơ hội này bỏ chạy.

Bởi vì mục đích chính của bọn họ đến bí cảnh lần này là săn giết cương thi, đương nhiên không thể nào vì cương thi trông

đáng sợ mà bỏ chạy.

Trên thực tế, sau khi quan sát con cương thi thêm vài lần, Trần Nghiệp đã không còn cảm thấy nó đáng sợ nữa.

Đương nhiên, sự tự tin của hắn bắt nguồn từ sức mạnh cường đại trong cơ thể.

“&% ¥ @ hiv@ # ¥ ...”

Lúc này, gã thanh niên da đen lớn tiếng nói với con cương thi một tràng.

Trần Nghiệp không hiểu, bèn nhỏ giọng hỏi Đường Tử Trần: “Gã này vừa nói gì vậy?”

Đường Tử Trần quả nhiên là học bá, tiếng Anh cũng rất giỏi, nghe vậy liền bình tĩnh đáp: “Hắn ta nói đời sống cá nhân của hắn rất hỗn loạn, đã sớm nhiễm HIV và bệnh giang mai, nếu con cương thi này ăn thịt hắn, cũng sẽ bị lây nhiễm.”

Trần Nghiệp: “...”

...

Rõ ràng, con cương thi không quan tâm đến lời đe dọa của gã thanh niên da đen.

“A!!”

Cùng với một tiếng kêu thảm thiết, cảnh tượng trở nên vô cùng đẫm máu!

Con cương thi đã cắn vào cổ gã thanh niên da đen, vùi đầu uống máu một cách ngon lành.

Chẳng mấy chốc, gã thanh niên da đen vì mất máu quá nhiều, làn da đen nhem trở nên tái nhợt.

Đôi mắt cũng dần mất đi sinh khí...

Nhìn thấy cảnh tượng này, Trần Nghiệp đưa mắt nhìn về phía Đường Tử Trần bên cạnh.

Góc mặt nghiêng của cô nàng rất xinh đẹp, hơn nữa vẫn luôn giữ được vẻ bình tĩnh, không hề có ý định ngăn cản hay cứu giúp, cũng không hề sợ hãi.

Trần Nghiệp khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Hắn sợ cô gái này có trái tim thánh mẫu, không nhịn được sẽ ra tay cứu giúp.

Bây giờ xem ra, Đường Tử Trần còn lý trí hơn hắn tưởng tượng rất nhiều.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Trần Nghiệp, Đường Tử Trần không quay đầu lại nói: “Cậu không nên nhìn tôi, đây là quá trình săn mồi của cương thi, tốt nhất nên ghi nhớ trong đầu, lần sau còn đề phòng.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp âm thầm tán thưởng cô nàng này một cái.

Thật là lý trí!

Tuy nhiên, hắn không cần.

Cái cách con cương thi này cắn người, cũng giống hệt như trong phim.

Đều là dùng hai tay tóm lấy vai người, cố định con mồi, sau đó cắn một cái.

Không thể không nói, ở đây có một BUG!

Bình thường hai tay cương thi đều duỗi thẳng, nhìn như không thể bẻ cong, nhưng một khi tóm được người, lập tức có thể linh hoạt trở lại...

Không lâu sau, gã thanh niên da đen đã biến thành một cỗ thi thể.

Xác khô!

Máu trên người hắn, đều bị con cương thi hút sạch.

Con cương thi này có lẽ đã lâu không hút máu, hiện tại rất đói, hút cạn một thanh niên cường tráng vẫn chưa đủ, ném thi thể trong tay xuống, cái mũi lại bắt đầu ngửi ngửi cái gì đó.

Rất nhanh, đôi mắt đỏ ngầu của nó đã nhìn về phía nơi Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đang ẩn nấp.

Dường như đã phát hiện ra hai người.

Đường Tử Trần thấy vậy, khẽ nói: “Lão sư nói đúng, khứu giác của khiêu cương quái quả nhiên rất nhạy bén, có thể ngửi thấy mùi của con người.”

Trần Nghiệp không sửa lại cách nói của nàng, mở miệng hỏi: “Nó đã phát hiện ra chúng ta rồi, cậu có thể xử lý nó không?”

“Không thành vấn đề!”

Đường Tử Trần tỏ ra rất tự tin.

Nói xong, nàng liền đứng dậy, thân nhiên đối mặt với con cương thi.

Trần Nghiệp đứng bên cạnh, chuẩn bị xem kịch.

Con cương thi nhìn thấy Đường Tử Trần xuất hiện, lập tức nhe răng trợn mắt, há miệng gầm lên một tiếng, lao về phía Đường Tử Trần.

Đường Tử Trần cũng không hề luống cuống, hai thanh phi tiêu trong tay, lập tức được phóng ra.

Đồng thời, trên người nàng lóe lên ánh sáng màu xanh lục.

Phát động niệm động lực!

“Sưu! sưu!”

Hai thanh phi tiêu dưới sự điều khiển của niệm động lực, vay mà phát ra tiếng xé gió, một thanh bắn trúng trán con cương thi, một thanh bắn trúng yết hầu của nó.

Chính xác vô cùng!

Có thể thấy, một tháng khổ luyện của Đường Tử Trần đã không uổng phí.

Khả năng điều khiển phi tiêu của nàng đã đạt đến mức độ xuất thần nhập hóa.

Tuy nhiên, con cương thi trúng hai chiêu này, chỉ kêu lên một tiếng, liền tiếp tục lao về phía Đường Tử Trần.

Có vẻ như không bị ảnh hưởng gì lớn.

Đường Tử Trần nhíu mày.

Mặc dù Lưu lão sư đã nói, cương thi rất khó giết chết.

Nhưng da dày thịt béo như vậy, vẫn nằm ngoài dự đoán của nàng.

Ở trường học, Đường Tử Trần đã từng thử nghiệm, phi tiêu được nàng điều khiển bằng dị năng, đã có thể bắn xuyên qua

tấm thép dày 5cm!

Vậy mà lại không bắn xuyên qua được đầu con cương thi này.

Lúc này, hai thanh phi tiêu vẫn còn ghim trên người con cương thi, không thu hồi lại được.

Lần tấn công đầu tiên đã thất bại.

Nếu là người tâm lý yếu, e rằng đã bắt đầu sợ hãi.

Nhưng khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần lại nhanh chóng khôi phục lại vẻ bình tĩnh.

Chỉ thấy nàng lại rút từ bên hông ra hai thanh phi tiêu.

Nàng mang theo tổng cộng 3 cặp phi tiêu hợp kim, tổng cộng là 6 thanh.

Mỗi cặp lại có hình dạng khác nhau.

Lần này Đường Tử Trần lấy ra là phi tiêu hình tròn, phần rìa vô cùng sắc bén, có răng cưa.

Sau đó, toàn thân Đường Tử Trần lóe lên ánh sáng xanh lục...

...

Tiếp theo, Trần Nghiệp như được xem một màn trình diễn phi tiêu đẹp mắt!

Chỉ thấy hai thanh phi tiêu hình tròn, dưới sự điều khiển của niệm động lực Đường Tử Trần, vẽ ra đủ loại quỹ đạo bay không thể tin nổi, không ngừng cắt vào tay chân con cương thi.

“Phập! Phập! Phập...”

Tiếng dao cắt vào thịt vang lên không ngừng.

Đường Tử Trần rất thông minh.

Nàng thấy không thể trực tiếp dùng phi tiêu giết chết con cương thi, liền chọn cách phế bỏ khả năng di chuyển của nó trước.

Không thể không nói, kế sách của nàng rất hữu dụng.

Không lâu sau, dưới sự cắt chém của những thanh phi tiêu sắc bén, con cương thi cuối cùng đã bị chặt thành người rơm, tứ chi và đầu đều bị Đường Tử Trần chặt đứt.

Chương 34 - Tam Quan Của Đường Học Bá Bị Đảo Lộn

Tất nhiên, để có thể làm được đến mức này, phi tiêu hợp kim đủ sắc bén cũng chiếm một phần công lao không nhỏ.

Thêm vào đó, cương thi trong bí cảnh này, đẳng cấp đều không cao, thuộc loại cương thi nhỏ yếu nhất...

Rất nhanh, con cương thi đã bị phân thân, tuy rằng chưa chết, nhưng cũng không thể động đậy.

Mà Đường Tử Trần từ đầu đến cuối, đều đứng im tại chỗ, không hề di chuyển một bước.

Con cương thi thậm chí còn không thể tới gần.

Ưu thế của pháp gia, vào lúc này, được thể hiện một cách triệt để.

Rất ngẫu!

Chỉ là mỗi lần thi triển niệm động lực, trên người lại phát sáng màu xanh lục, trông hơi mất thẩm mỹ...

Cả người xanh lè như vậy, khiến người ta liên tưởng đến những thứ không tốt đẹp.

Dù sao Trần Nghiệp cũng không hề ghen tị chút nào.

“Trần Nghiệp, dùng lửa thiêu chết nó đi!”

Đường Tử Trần lên tiếng.

Giọng nói có chút mệt mỏi.

Có vẻ như, vừa rồi tiêu hao không ít tinh thần lực.

“Chờ chút đã.”

Trần Nghiệp lấy từ trong vali của mình ra một số chai lọ.

“Để tôi làm thí nghiệm trước đã!”

Tuy bị phi tiêu của Đường Tử Trần cắt thành mấy khúc, nhưng con cương thi vẫn chưa chết.

Sinh vật hắc ám chính là như vậy, sở hữu đặc tính bất tử, cần phải dùng phương pháp đặc thù mới có thể tiêu diệt chúng.

“Thí nghiệm?”

Nghe thấy Trần Nghiệp muốn làm thí nghiệm, Đường Tử Trần tò mò hỏi: “Cậu muốn làm thí nghiệm gì?”

“Lớp trưởng cứ nhìn đi, lát nữa tôi sẽ giải thích.”

Trần Nghiệp vừa nói, vừa đi đến bên cạnh thi thể cương thi.

Hắn là một người rất cẩn thận.

Chọn phần thân thể là bởi vì lúc này nó an toàn nhất.

Còn tay và đầu của cương thi, hiện tại vẫn còn khả năng tấn công.

Dưới ánh mắt khó hiểu của Đường Tử Trần, Trần Nghiệp cầm một nắm gạo nếp, ném lên thân thể cương thi.

Sau đó.

Một màn kỳ diệu đã xảy ra...

“Xèo!”

Gạo nếp bình thường, một khi tiếp xúc với thân thể cương thi, lại tạo ra phản ứng kịch liệt.

Giống như giọt nước rơi vào chảo dầu nóng, phát ra âm thanh xèo xèo.

Đồng thời, một làn khói xanh bốc lên từ thân thể cương thi.

“Gào!!”

Đầu của cương thi, rõ ràng đã tách rời khỏi thân thể, lúc này lại phát ra tiếng gào rú cực kỳ đau đớn.

Những bàn tay, bàn chân bị tách rời cũng run rẩy, như thể có thể cảm nhận được nỗi đau đớn trên cơ thể.

Hiện tượng thần kỳ như vậy, khiến Đường Tử Trần ngây người.

“Đây... Đây là chuyện gì vậy? Trần Nghiệp, cậu ném thứ gì lên người nó vậy?”

“Không có gì, chỉ là gạo nếp bình thường thôi!” Trần Nghiệp cười nói.

Lúc này Trần Nghiệp rất vui mừng.

Gạo nếp có tác dụng với cương thi, chứng tỏ cương thi trong bí cảnh số 1 đúng như hần phán đoán, thật sự là quái vật xuất hiện trong phim ảnh truyền thuyết trên Trái Đất.

Thí nghiệm lần này, đối với hần có ý nghĩa rất lớn!

“Gạo nếp?”

Đường Tử Trần càng thêm kinh ngạc: “Tại sao gạo nếp tiếp xúc với khiêu cương quái, lại khiến nó phản ứng dữ dội như vậy?”

“Cái này...” Trần Nghiệp do dự một chút, nói: “Giải thích thì hơi phiền phức.”

“Tôi không sợ phiền phức!”

Đường Tử Trần lập tức đáp, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy khát khao muốn biết.

“Được rồi!”

Trần Nghiệp bắt đầu dĩ, dặn dò: “Tôi nói cũng được, nhưng cậu phải giữ bí mật, bất kỳ ai cũng không được tiết lộ ra ngoài.”

“Được!”

Đường Tử Trần lập tức đồng ý.

“Thật ra, đối với cương... khiêu cương quái, tôi có một suy đoán đặc biệt.”

Trần Nghiệp chậm rãi nói: “Cậu xem chúng, có phải trông rất giống con người, trên người còn mặc quần áo cổ đại, hơn nữa con người bị chúng giết chết, sau khi chết cũng sẽ biến thành một thành viên trong số chúng... Những đặc điểm giống con người này, khiến tôi nghi ngờ, khiêu cương quái, thật ra là do con người sau khi chết biến thành.”

Đường Tử Trần gật đầu đồng ý.

Nàng cũng cảm thấy, cương thi và con người rất giống nhau.

Không chỉ có nàng.

Rất nhiều bạn học khác trong lớp, đều cho là như vậy.

“Nhưng, điều này có liên quan gì đến gạo nếp? Cậu làm sao biết được, gạo nếp có thể gây hại cho chúng?” Đường Tử Trần

hỏi.

Trần Nghiệp nói: “Tôi đoán, nếu khiêu cương quái là do con người sau khi chết biến thành, vậy thì khiêu cương quái hẳn là thuộc về âm tà, mà gạo nếp trong ngũ cốc, dương khí dồi dào nhất, Đông y cũng nói, gạo nếp thuộc dương, có thể bổ tỳ vị, bổ trung ích khí. Thậm chí ở một số vùng quê hẻo lánh còn có truyền thuyết, gạo nếp có thể xua đuổi tà ma.”

“Cho nên, tôi mới mang theo gạo nếp vào đây, muốn thử xem phán đoán của mình có chính xác hay không.”

“Không ngờ, gạo nếp thật sự có tác dụng với khiêu cương quái!”

Lời giải thích này.

Vẫn có chút gượng ép.

Đường Tử Trần khẽ nhú mày, chìm vào suy nghĩ.

Sau đó, nàng nhớ tới thanh kiếm gỗ đào mà Trần Nghiệp mang theo, bèn hỏi: “Thanh kiếm gỗ cậu cầm lúc nãy, cũng là dựa vào suy đoán này, mới mang vào sao?”

Trần Nghiệp nghe vậy, vừa lấy kiếm gỗ đào ra, vừa gật đầu:

“Đúng vậy! Tôi mang theo là kiếm gỗ đào, mà gỗ đào cũng thuộc dương, là chí dương chi mộc, rất nhiều nơi trong dân gian đều có truyền thuyết dùng gỗ đào trừ tà.”

“Bây giờ, gạo nếp đã được tôi chứng minh là có hiệu quả, như vậy kiếm gỗ đào, chắc chắn cũng có thể gây tổn thương cho khiêu cương quái.”

Nói xong.

Trần Nghiệp cầm kiếm gỗ đào, đang định đâm vào thân thể cương thi, bỗng nhiên lại đổi ý, quay sang Đường Tử Trần nói: “Lớp trưởng, hay là cậu thử xem sao?”

Đường Tử Trần nghe vậy, sáng khoái bước tới, nhận lấy kiếm gỗ đào từ tay Trần Nghiệp, một kiếm đâm về phía thân thể cương thi.

“Phập!”

Kiếm gỗ đào rất dễ dàng, đâm vào thân thể cương thi.

Trong lòng Đường Tử Trần lập tức cả kinh.

Thân thể cương thi cứng rắn đến mức nào, nàng vừa rồi đã được lĩnh giáo.

Vũ khí thông thường căn bản không thể gây tổn thương cho nó.

Ngay cả phi tiêu hợp kim sắc bén, dưới sự điều khiển của niệm lực động, cũng phải mất một lúc lâu mới có thể cắt cương thi thành mấy khúc, khiến nó mất đi khả năng di chuyển.

Vậy mà bây giờ.

Một thanh kiếm gỗ đào trông không có vẻ gì là sắc bén, lại có phần mỏng manh, giống như đồ chơi của trẻ con, vậy mà lại có thể dễ dàng phá vỡ lớp phòng ngự của cương thi, đâm vào thân thể nó?

Đây là nguyên lý gì?

“Gào!”

Đầu của cương thi, lần nữa phát ra tiếng gào thét đau đớn.

Hơn nữa lần này so với lúc tiếp xúc với gao nếp còn đau đớn hơn, tiếng gào thét rất nhanh liền biến thành tiếng kêu rên.

Không lâu sau, cương thi không còn động tĩnh gì nữa.

Cảnh tượng này.

Lại một lần nữa khiến Đường Tử Trần vô cùng kinh ngạc.

Nàng cảm thấy, mọi chuyện xảy ra trước mắt, đã khiến tam quan của nàng bị đảo lộn.

“Nó chết rồi sao?”

Đường Tử Trần nhin không được hỏi.

Trần Nghiệp nghe vậy, nhìn về phía đầu của cương thi.

Lúc này trên mặt cương thi, hai mắt nhắm nghiền, không còn chút động tĩnh nào, nhìn qua quả thật giống như đã chết.

Nhưng Trần Nghiệp biết, cương thi không dễ chết như vậy.

“Chắc là chưa đâu, với năng lực của chúng ta, muốn triệt để giết chết loại âm tà chi vật này, e rằng chỉ có thể dùng lửa thiêu.”

Chương 35 - Điều này rất hợp lý, phải không?

Nói đến đây, Trần Nghiệp lại cười nói: “Tuy nhiên, có thể chứng minh suy đoán của tôi là đúng, như vậy cũng đã rất đáng rồi. Lớp trưởng, kiếm gỗ đào tôi mang theo khá nhiều, từ nay về sau, phi tiêu của cậu có thể bỏ đi rồi, dùng kiếm gỗ đào, phối hợp với năng lực thiên phú của cậu, sau này giết khiêu cương quái, sẽ giống như ăn cơm uống nước vậy!”

“Cậu cũng không cần phải vất vả như vậy nữa.”

Đường Tử Trần nghe vậy, liếc mắt nhìn Trần Nghiệp một cái thật sâu.

Ban đầu nàng còn tưởng rằng, Trần Nghiệp có thể là một tên đồng đội gà mờ.

Nàng thậm chí đã chuẩn bị tâm lý, thu hoạch từ bí cảnh lần này sẽ không nhiều.

Cứ coi như là báo đáp ân tình của Trần hội trưởng vậy.

Không ngờ, Trần Nghiệp lại mang đến cho nàng một sự kinh ngạc ngoài ý muốn.

Lúc này nàng cảm thấy, con người Trần Nghiệp này, có lẽ không đơn giản như vẻ bề ngoài?

“Kiếm gỗ đào cho tôi hai thanh là đủ rồi.”

Đường Tử Trần nói: “Niệm lực của tôi bây giờ mới chỉ ở giai đoạn đầu, không thể đồng thời điều khiển quá nhiều vật thể.”

Trần Nghiệp lấy từ trong thùng ra một thanh kiếm gỗ đào, đưa cho Đường Tử Trần.

Kiếm gỗ đào hắn mang theo đều không dài, khá ngắn, đưa cho Đường Tử Trần làm phi tiêu cũng được.

Sau đó, Trần Nghiệp đột nhiên nói: “Lớp trưởng, sao cậu không khuyên tôi công bố phát hiện này ra ngoài? Một khi công bố, hẳn là sẽ mang lại lợi ích cho toàn nhân loại chứ? Đến lúc đó, tân sinh khóa sau, mang theo kiếm gỗ đào đến bí cảnh số 1, chắc chắn sẽ đạt được hiệu quả gấp đôi.”

“Đây là do cậu phát hiện, xử lý như thế nào, tôi không có quyền can thiệp.”

Đường Tử Trần thân nhiên nói: “Hơn nữa, tôi đã đáp ứng với cậu là sẽ giữ bí mật.”

Trần Nghiệp không phải người xấu.

Nhưng hắn cũng chưa bao giờ tự nhận mình là người tốt.

Hắn càng không có tấm lòng bao la như biển cả.

Xuyên không một lần, lại còn có được thể chất Kỳ Ngọc tiềm lực vô hạn, hắn chỉ muốn cuộc đời này có thể sống theo ý mình, không cần giống như kiếp trước, sống cẩn thận từng li từng tí nhưng cuối cùng vẫn khổ sở.

Đối với những thông tin mà hắn nắm giữ, hắn đương nhiên biết rất quan trọng. Có lẽ một ngày nào đó trong tương lai, hắn sẽ công bố cho mọi người, nhưng tuyệt đối không phải là bây giờ.

Bởi vì hắn chỉ muốn mang lại lợi ích cho đồng bào của mình, không muốn mang lợi ích cho người nước ngoài.

Trong lòng hắn mơ hồ có một kế hoạch, có thể đảm bảo rằng khi công bố thông tin trong tương lai, sẽ không bị rò rỉ...

Bây giờ vẫn chưa phải lúc.

Những lời hắn vừa nói, kỳ thực cũng là đang thăm dò Đường Tử Trần.

Nếu Đường Tử Trần thật sự đứng trên lập trường đạo đức, khuyên hắn công khai thông tin về cương thi, vì toàn nhân loại mà cống hiến.

Vậy thì sau lần vào bí cảnh này, Trần Nghiệp nhất định sẽ tránh xa cô nàng này ra.

May mắn thay, Đường Tử Trần là một cô gái thông minh, không có làm chuyện ngu ngốc.

Một lát sau.

Trong rừng cây, một đồng lửa được nhóm lên.

Là Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đang thiêu hủy cương thi.

Cả hai đều mang theo bật lửa chống gió do trường học trang bị, gọn nhẹ, nhiên liệu đầy đủ, ngoài việc đốt cương thi ra, còn có thể nhóm lửa sưởi ấm trong rừng, nướng thịt gì đó.

Mà thi thể cương thi sau khi tiếp xúc với ngọn lửa, chưa đầy hai phút đồng hồ, đã bị thiêu thành tro bụi.

Điều này chứng minh rằng lửa quả thực rất khắc chế cương thi!

Cho đến lúc này.

Mới có thể xác định chắc chắn rằng, cương thi đã thật sự bị hai người giết chết.

Tuy nhiên, phần thưởng tiêu diệt cương thi không được phát ngay lập tức, mà là sau 20 ngày, đợi tất cả tân sinh rời khỏi bí cảnh, mới được tính toán cùng lúc.

“Chúng ta đi thôi.” Đường Tử Trần nói.

“Chờ đã!”

Trần Nghiệp lại từ trên cây lớn bên cạnh, xé xuống rất nhiều dây leo, sau đó trói chặt thi thể khô đét của thanh niên da đen, thành hình dạng bánh tét dày cộm.

“Cậu làm gì vậy?” Đường Tử Trần lên tiếng hỏi.

“Lưu lão sư không phải đã nói sao!” Trần Nghiệp cười nói: “Người bị khiêu cương quái cắn, trong vòng 24 tiếng đồng hồ, sẽ biến thành quái vật hút máu mới.”

Đường Tử Trần hiểu ra: “Cho nên, cậu định đợi nó biến thành quái vật rồi, lại thiêu chết nó?”

“Thông minh!”

Trần Nghiệp nói: “Lưu lão sư còn nói, khiêu cương quái trong bí cảnh, kỳ thực số lượng không tính là nhiều, nếu như vận khí kém, có thể liên tục mấy ngày đều không gặp được... Đã có sẵn gia hỏa bị cắn chết này, cứ vớt ở đây không quản, thật sự quá lãng phí.”

“Vậy chẳng phải chúng ta phải đợi ở đây rất lâu sao?”

“Tại sao phải đợi? Mang theo nó không phải được rồi sao?”

“Mang theo? Cho dù bị khiêu cương quái hút hết máu, với trọng lượng hiện tại của nó, ít nhất cũng phải hơn trăm cân, mang theo nó quá hao...”

Đường Tử Trần còn chưa nói hết lời.

Liên thấy Trần Nghiệp trối xong thi thể của thanh niên da đen, một tay nhấc lên.

“Đi thôi!”

Trần Nghiệp tay trái xách vali của mình, tay phải nắm lấy thi thể thanh niên da đen, trông vô cùng nhẹ nhàng.

Đường Tử Trần không nhúc nhích, có chút kinh ngạc nói:

“Trần Nghiệp, sức lực của cậu...”

“Ồ! Ở trường học, mỗi ngày tôi đều tập luyện hơn một tiếng đồng hồ, lại còn ăn cơm đúng giờ, ngủ sớm dậy sớm, không bao giờ thức khuya. Sức lực hơi lớn một chút, cũng rất hợp lý phải không?”

Đường Tử Trần: “???”

Mặc dù nàng cảm thấy Trần Nghiệp nói rất không hợp lý, nhưng cũng không có ý định truy hỏi đến cùng.

“Cậu mang theo nó tiêu hao thể lực tương đối lớn, để tôi giúp cậu cầm vali cho!”

Đường Tử Trần muốn giúp Trần Nghiệp chia sẻ một chút.

Trần Nghiệp cười nói: “Không cần không cần, tôi cầm được, cậu gánh vác trọng trách tiêu diệt khiêu cương quái, tôi chỉ có thể làm những việc nặng nhọc này, không cần phải khách sáo với tôi như vậy.”

Nói là cầm được.

Với sức mạnh hiện tại của Trần Nghiệp, một người nặng trăm cân, trong tay hắn, giống như con gà con, không có cảm giác gì về trọng lượng.

Đường Tử Trần nghe vậy, cũng không khách sáo nữa.

Chỉ là trong lòng quyết định, lần này ở trong bí cảnh, phải giết nhiều khiêu cương quái hơn, kéo Trần Nghiệp bay!

...

Thời gian thấm thoát thoi đưa.

Chớp mắt đã là năm ngày sau.

Năm ngày nay, Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đại khái đã giết được sáu bảy con cương thi.

Có kiếm gỗ đào của Trần Nghiệp hỗ trợ, Đường Tử Trần giết cương thi, gần như không tốn chút sức lực nào, chỉ cần đâm kiếm gỗ đào vào cơ thể cương thi, là có thể khiến cương thi mất đi khả năng hành động.

Sau đó Trần Nghiệp phụ trách châm lửa, thiêu chết cương thi, toàn bộ quá trình vô cùng nhẹ nhàng.

Về khoản giết cương thi, hai người tuyệt đối là vô cùng thuận lợi.

Đáng tiếc là, số lượng cương thi có chút ít, không đủ để cho hai người bọn họ điên cuồng cày điếm.

Đương nhiên.

Cũng có rất nhiều chỗ không thuận lợi.

Đầu tiên là không thể tắm, cũng không có quần áo dư để thay.

Liên tục năm ngày không tắm rửa, trên người ít nhiều gì cũng sẽ có chút mùi, đối với hai người yêu sạch sẽ mà nói, là một chuyện rất khó chịu.

Chương 36 - Điều này rất hợp lý, phải không? (2)

Ngoài ra, chính là nam nữ nương tựa lẫn nhau, trong trường hợp không phải người yêu, ít nhiều gì cũng có chút bất tiện.

Ví dụ như Đường Tử Trần, mỗi lần muốn đi vệ sinh, đều phải tránh Trần Nghiệp, trốn thật xa...

Nữ thần cũng là người, cũng phải đi vệ sinh!

Những thứ này còn đỡ, đều là những chuyện vụn vặt, khắc phục một chút là có thể vượt qua.

Hiện tại hai người bọn họ đang phải đối mặt với một vấn đề nan giải: Nguồn lương thực.

Năm ngày nay.

Hai người vậy mà không phát hiện được một con động vật hoang dã nào, hoàn toàn dựa vào trái cây dại để ăn cho đỡ đói.

Không hổ là Lưu lão sư nói, nguồn lương thực trong bí cảnh rất khan hiếm.

Nơi này rốt cuộc có cương thi tồn tại, những động vật nhỏ bé mang máu nóng kia, chắc hẳn cũng là lương thực của cương thi, cho nên số lượng ít ỏi cũng là chuyện bình thường.

Vấn đề là, con người là động vật ăn tạp, không thể chỉ ăn trái cây.

Trong thời gian dài chỉ ăn trái cây, sẽ dẫn đến việc cơ thể không được cung cấp đủ lượng protein, chất béo cũng như carbohydrate, từ đó dẫn đến cơ thể xuất hiện tình trạng thiếu máu, suy dinh dưỡng...

Ví dụ như Trần Nghiệp hiện tại, đã cảm thấy thể lực của mình đang dần dần giảm sút.

Đều là do không ăn được thịt.

So với những người khác.

Hai người bọn họ coi như là may mắn.

Năm ngày nay, hai người đi một đường, đã nhìn thấy không ít thi thể con người.

Người da vàng, người da đen, người da trắng đều có.

Có người chết trong miệng cương thi, có người thì chết vì đồng loại tàn sát lẫn nhau.

Sự tàn khốc của sinh tồn trong bí cảnh, có thể thấy được rõ ràng.

...

Hôm nay là ngày thứ sáu.

Buổi sáng.

Trần Nghiệp mở mắt ra, liền nhìn thấy khuôn mặt tiêu tụy của Đường Tử Trần.

Bây giờ hai người bọn họ đang phân công hợp tác.

Nửa đêm đầu do Trần Nghiệp canh gác, nửa đêm sau đổi thành Đường Tử Trần.

Mấy ngày trước còn tốt.

Bắt đầu từ hai ngày nay, Trần Nghiệp phát hiện, Đường Tử Trần càng ngày càng lực bất tòng tâm.

Thể chất của hắn cường đại, còn có thể chịu đựng được.

Đường Tử Trần chỉ là thể chất của người bình thường, thiếu hụt protein, thể lực và tinh thần đều sẽ giảm sút.

“Lốp trưởng, tôi ngủ dậy rồi, cậu nghỉ ngơi một chút đi! Khu vực núi này chắc là không có thức ăn rồi, hôm nay chúng ta phải đổi địa điểm khác.” Trần Nghiệp nói.

Đường Tử Trần nghe vậy gật gật đầu, cũng không khách sáo, trực tiếp nằm xuống chỗ Trần Nghiệp vừa ngủ để nghỉ ngơi.

Thật ra nàng cũng muốn được tắm rửa sạch sẽ, ngủ một giấc thật ngon.

Tiếc là điều kiện thiếu thốn, không thể thực hiện được.

Có lẽ là quá mệt mỏi, Đường Tử Trần nằm xuống không lâu, liền phát ra tiếng hít thở đều đều.

Dù đã năm sáu ngày không tắm, cô nàng trông vẫn rất xinh đẹp.

Chỉ là, Trần Nghiệp bây giờ không có tâm trạng thưởng thức cái đẹp.

Hắn nhìn đồng lửa sắp tắt, liền tìm thêm củ ở bên cạnh nhóm lửa, để Đường Tử Trần sưởi ấm.

Nhiệt độ trong bí cảnh không cao, đặc biệt là vào ban đêm, chỉ có vài độ.

Bây giờ là buổi sáng, nhiệt độ vẫn chưa tăng lên, không có đồng lửa sưởi ấm, với thể trạng của Đường Tử Trần, ngủ như vậy chắc chắn sẽ bị cảm lạnh.

Lúc này, cô nàng co ro, ôm lấy cánh tay, lạnh đến mức cuộn tròn người lại.

Cho đến khi Trần Nghiệp nhóm lửa, hơi ấm truyền đến, gương mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần mới lộ ra vẻ thoải mái khi

ngủ.

Sau đó.

Trần Nghiệp ở gần đó, bắt đầu luyện tập thân thể theo Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp.

Cho dù ở trong bí cảnh với điều kiện thiếu thốn như vậy, hắn vẫn kiên trì luyện tập mỗi ngày, chưa từng bỏ lỡ một ngày nào.

Không phải Trần Nghiệp siêng năng.

Chủ yếu là mỗi ngày có 15 điểm thuộc tính được cộng, hắn không nỡ bỏ qua...

...

Một tiếng đồng hồ sau.

Trần Nghiệp luyện tập xong, cảm nhận được lực lượng lại tăng thêm một chút, hài lòng dừng lại, ngồi đối diện Đường Tử Trần, chuẩn bị ăn chút trái cây đại lột dạ.

Khi hắn mở túi ra, phát hiện ngay cả trái cây đại cũng chỉ còn lại vài quả.

Trần Nghiệp nhú mày.

Vấn đề lương thực đã trở nên cấp bách.

Lại qua một tiếng đồng hồ nữa.

Đường Tử Trần cuối cùng cũng tỉnh lại.

Tinh thần đã hồi phục được một chút.

Hai người thu dọn đơn giản một chút, liền rời khỏi nơi này, đi về phía xa hơn.

Đến giữa trưa.

Đang đi, Đường Tử Trần đột nhiên dừng lại, nghiêng tai lắng nghe.

Trần Nghiệp thấy vậy, còn tưởng Đường Tử Trần xảy ra chuyện gì bất thường, cũng liền dừng lại theo.

Hắn không hỏi nhiều.

Trải qua vài ngày mài giũa, hai người hiện tại phối hợp có thể nói là ăn ý vô cùng.

Nếu Đường Tử Trần thực sự phát hiện ra tình huống bất thường, không cần Trần Nghiệp lên tiếng, Đường Tử Trần cũng sẽ chủ động nói cho hắn biết.

Một lát sau.

Đường Tử Trần dường như đã xác định được điều gì, lên tiếng: “Trần Nghiệp, tôi nghe thấy tiếng nước chảy từ phía bên trái, ở đó hẳn là có sông.”

Trần Nghiệp lập tức nói: “Qua đó xem sao.”

Đường Tử Trần cũng đồng ý.

Hai người bèn đổi hướng, đi về phía bên trái.

Đi không bao lâu, phía trước quả nhiên có một con sông.

Hai người mừng rỡ.

Đặc biệt là nước sông rất sạch, nhìn thôi cũng khiến người ta cảm thấy dễ chịu.

Đường Tử Trần đã khát nước từ lâu, lập tức đi đến bờ sông, vốc một ít nước sông lên, dường như muốn uống.

Trần Nghiệp ngăn cản: “Đừng uống! Nước sông này nhìn thì có vẻ sạch sẽ, nhưng chưa chắc đã không có ký sinh trùng. Hơn nữa, trong bí cảnh có Khiêu Cương Quái, nhớ đâu có người ném xác Khiêu Cương Quái xuống sông, toàn bộ nguồn nước sẽ bị ô nhiễm, chứa độc thì.”

Nghe vậy, Đường Tử Trần thở dài một hơi, nhìn mặt nước trong veo, nuốt nước miếng mấy cái.

Trần Nghiệp thấy vậy, biết cô gái khát nước, liền lấy hai quả đại cuối cùng ra, đưa cho Đường Tử Trần.

“Lớp trưởng, ăn chút trái cây đại cho đỡ khát đi!”

Đường Tử Trần biết rõ số lượng trái cây đại, lập tức nói: “Đưa hết cho tôi rồi, cậu thì sao?”

Sau đó, nàng chỉ lấy một quả: “Cậu cũng ăn đi.”

Trần Nghiệp mỉm cười, không từ chối, hai ba miếng đã ăn hết quả đại, sau đó đi đến bờ sông.

“Lớp trưởng, tuy rằng nước sông tốt nhất là không nên uống, nhưng mà, sạch sẽ như vậy, tắm rửa một chút cũng rất tốt, hay

là cậu xuống tắm một chút?”

Ban đầu Trần Nghiệp chỉ định nói đùa.

Không ngờ, Đường Tử Trần thực sự động lòng.

Bây giờ đã là buổi trưa, nhiệt độ đã trở lại mức mười mấy độ, nước sông không còn lạnh như vậy, miễn cưỡng có thể tắm được.

“Cậu quay lưng lại đi, không được phép nhìn trộm!”

...

Vài phút sau.

Trần Nghiệp đứng ở bờ sông, quay lưng về phía Đường Tử Trần, hai mắt vô thần quan sát xung quanh.

Âm thanh cởi quần áo khe khẽ sau lưng khiến hắn có chút không tập trung.

Là một nam thanh niên từng xem vô số phim ảnh, trong đầu Trần Nghiệp đã hiện lên hình ảnh.

Nếu lúc này Trần Nghiệp đột nhiên quay đầu lại, nhất định sẽ được mãn nhãn, Đường Tử Trần chắc cũng không thể làm gì được hắn.

Đương nhiên, Trần Nghiệp sẽ không làm như vậy.

Là đàn ông, có thể háo sắc, nhưng không thể vô sỉ.

Rất nhanh.

Phía sau liền truyền đến tiếng Đường Tử Trần xuống nước.

Lại qua một lúc, đột nhiên vang lên tiếng kêu kinh hãi của Đường Tử Trần:

“Trần Nghiệp, mau nhìn xem, trong sông có cá!”

Hả?

Đây chính là cô bảo tôi nhìn đấy nhé!

Trần Nghiệp lập tức quay đầu lại.

“Đâu? Đâu?”

Miệng thì hô hào, nhưng hai mắt lại nhìn chăm chăm vào thân thể trắng nõn nà trong sông.

Chương 37 - Chỉ là đánh nhau thôi, người mong đợi điều gì?

Mặc dù bị nước sông che khuất phần lớn cơ thể, nhưng nước sông đủ trong, mơ hồ có thể để Trần Nghiệp nhìn thấy đường cong cơ thể của cô gái.

Khoảnh khắc tiếp theo!

Một con cá dưới sự khống chế của niệm lực, bay ra khỏi mặt nước, trực tiếp đập vào chân Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp phản ứng đủ nhanh, vươn tay chụp lấy.

Giọng nói của Đường Tử Trần đồng thời vang lên: “Nhìn đủ chưa, mau nhặt cá đi!”

Bị nàng phát hiện rồi...

...

Cá trong sông không ít.

Đường Tử Trần bắt được đến bảy tám con cá lớn mới thôi.

Mỗi con đều nặng khoảng một hai cân.

Giống cá Trần Nghiệp cũng nhận ra, là cá diếc thường thấy ở Trái Đất kiếp trước.

Phải nói là, niệm lực của cô nàng rất hữu dụng, ngay cả cá diếc trong sông cũng có thể bắt được.

“Quay lưng lại đi, tôi lên bờ đây.”

Đường Tử Trần nói.

Trần Nghiệp rất nghe lời quay người lại.

Rất nhanh.

Phía sau liền truyền đến tiếng mỹ nhân ra khỏi mặt nước, sau đó là tiếng mặc quần áo.

“Được rồi.”

Trần Nghiệp bèn quay người lại.

Đường Tử Trần sau khi tắm rửa xong, trông sạch sẽ hơn rất nhiều, gương mặt xinh đẹp cũng rất bình tĩnh, dường như

không hề tức giận vì chuyện Trần Nghiệp nhìn trộm vừa rồi.

Tâm thái của cô gái này, khác hẳn người thường.

“Những con cá này, xử lý thế nào đây?” Đường Tử Trần hỏi.

Trần Nghiệp nói: “Điều kiện thiếu thốn, chỉ có thể nướng cá thôi.”

“Nướng cá đơn giản!”

Đường Tử Trần xung phong nhận việc: “Tôi làm được, giao cho tôi.”

Trần Nghiệp nửa tin nửa ngờ đưa cho Đường Tử Trần một con cá, để cô nàng thử trước.

Không ngờ.

Cô gái này thực sự biết cách xử lý.

Chỉ thấy nàng dùng phi tiêu mang theo, giết cá, cạo vảy, moi ruột, rửa sạch... động tác vô cùng thành thạo.

Sau khi xử lý cá xong, nàng lại nhóm lửa, tìm cành cây, xiên cá vào, dựng lên nướng.

“Lớp trưởng, không ngờ cậu còn biết nấu ăn?”

“Con nhà nghèo phải tự lập sớm thôi.”

Đường Tử Trần bình tĩnh nói một câu, không giải thích thêm gì nữa.

Những con cá diếc này có lẽ là do không có thiên địch.

Con nào con nấy đều rất béo.

Không bao lâu.

Đã nướng đến mức mỡ chảy xèo xèo, mùi thơm tỏa ra ngào ngạt.

Đợi cá nướng chín hoàn toàn, Đường Tử Trần đưa cho Trần Nghiệp trước, sau đó mới tự nướng cho mình.

Trần Nghiệp cũng không khách sáo, nhận lấy cắn một miếng.

Món nướng không có muối tiêu, bột thì là... gia vị, hương vị tự nhiên sẽ không ngon đến mức nào.

Ưu điểm là nguyên liệu tươi ngon!

Thêm vào đó, Đường Tử Trần cũng nắm bắt lửa rất tốt, dùng để lấp đầy bụng vẫn rất ngon.

Đặc biệt là hai người đã mấy ngày rồi không được ăn thịt, ngày nào cũng ăn trái cây dại, miệng lưỡi và dạ dày đều đã lên tiếng phản đối rồi.

Giờ cuối cùng cũng được ăn cá nướng, cho dù không có vị mặn, vẫn cảm thấy rất thơm.

“Thơm quá!”

Trần Nghiệp khen một câu, ăn ngấu nghiến.

Hai người rất nhanh đã giải quyết xong mấy con cá.

Đường Tử Trần ăn ít hơn, chỉ ăn hai con, còn lại là giúp Trần Nghiệp nướng.

Khi Trần Nghiệp ăn đến con cá thứ tư.

Đường Tử Trần đột nhiên đặt con cá đang nướng trong tay xuống, đứng dậy, gương mặt xinh đẹp lộ vẻ cảnh giác.

Trần Nghiệp thấy vậy, lập tức biết có thứ gì đó đang đến gần.

Hắn đặt con cá đang ăn dở xuống, cũng đứng dậy theo.

“Có người đến.” Đường Tử Trần bình tĩnh nói.

Rất nhanh.

Vài bóng người xuất hiện trước mặt hai người.

Người đến tổng cộng có ba người.

Cũng giống như Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, ba người này cũng là người da vàng.

Nhìn thấy Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, bọn họ không hề bất ngờ, ánh mắt đầu tiên nhìn chằm chằm vào những con cá còn lại, ánh mắt tham lam, liên tục nuốt nước miếng.

Ba người trước mắt rõ ràng là bị mùi khói nướng thu hút mà đến.

Mặc dù cả ba đều là người da vàng, nhưng ánh mắt đầy vẻ hung hãn của bọn họ khiến Trần Nghiệp cảm thấy khó chịu.

Bị phát hiện, Trần Nghiệp và Đường Tử Trần không hề hoảng sợ.

Thực tế, tình huống tương tự như vậy đã xảy ra vài lần trong năm ngày qua.

Điểm khác biệt duy nhất là lần này Trần Nghiệp có cá trong tay.

Trong bí cảnh, thịt rất khan hiếm, có lẽ mấy người này muốn tranh giành.

Trần Nghiệp đã chuẩn bị tinh thần xem kịch hay.

Hắn tin rằng với thực lực của Đường Tử Trần, không cần hắn ra tay, cũng có thể dễ dàng giải quyết được mấy tên tép riu này.

Phải nói rằng, năng lực thiên phú của Tatsumaki quả thực rất mạnh.

Nếu không tính đến Trần Nghiệp, trong số những học viên mới, Đường Tử Trần tuyệt đối đứng đầu. Chỉ cần nàng dùng niệm lực điều khiển phi tiêu, sẽ không ai có thể đến gần.

Không thể đến gần, làm sao mà đánh?

...

“#@ ¥ %&...”

Lúc này, một người trong số ba người đối diện bước ra, nói một câu bằng ngôn ngữ kỳ lạ.

Ngay cả Đường Tử Trần học bá cũng không hiểu.

Đôi mắt Trần Nghiệp khẽ nheo lại, lóe lên tia sáng lạnh lẽo.

Mặc dù hắn cũng không hiểu ý nghĩa, nhưng hắn biết đó là ngôn ngữ của chủng tộc nào.

Không ngờ lại gặp phải bọn người này trong bí cảnh.

Tên kia thấy mình nói một câu mà Trần Nghiệp và Đường Tử Trần không có phản ứng, liền biết không phải người cùng phe.

Vì vậy, hắn ta đổi sang một ngôn ngữ khác.

“Ní hảo, các người là người Hạ quốc sao?”

Lần này nói tiếng Hạ quốc, nhưng phát âm khá ngọng nghịu.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần vẫn im lặng, thản nhiên nhìn, muốn xem mấy tên tép riu này có thể giở trò gì.

Lịch sử của Lam Tinh tuy không giống Trái Đất, nhưng cách đây một trăm năm, khi nội chiến nổ ra ở Hạ quốc, người của chủng tộc kia cũng nhân cơ hội xâm lược.

Vì vậy, Đường Tử Trần cũng không có thiện cảm với mấy người trước mắt.

Hỏi liên tiếp hai câu mà không nhận được câu trả lời, tên kia cũng có chút tức giận, nhưng vẫn cố nhịn, kiên nhẫn nói: “Xin đừng hiểu lầm, chúng tôi chỉ muốn trao đổi thức ăn với các vị.”

Nói xong, hắn ta lấy ra mấy quả đại, chỉ vào hai con cá còn sót lại bên đồng lửa, nói: “Có thể đổi cá cho chúng tôi không?”

Mấy quả đại muốn đổi cá?

Người nằm mơ à?

Trần Nghiệp lười nói nhảm với hắn, trực tiếp quát: “Cút!”

Ba người đối diện dường như đều hiểu ý nghĩa của chữ “cút”, nghe vậy đều nổi giận.

“Bát dật!”

Một tên to con trong số đó lập tức muốn động thủ.

Trần Nghiệp có chút mong đợi...

Nếu đối phương dám ra tay trước, hắn tuyệt đối sẽ đánh bọn họ thành thịt nát!

Đường Tử Trần cũng không nói nhảm, lấy phi tiêu ra, trên người bắt đầu tỏa ra ánh sáng màu xanh lục.

Tư thế sẵn sàng chiến đấu.

Ba người đối diện nhìn thấy ánh sáng xanh lục trên người Đường Tử Trần, đều vô cùng kinh ngạc.

Năng lực thiên phú S2 nổi tiếng toàn cầu.

Ngoài Tần nữ sĩ của Hạ quốc, các quốc gia khác cũng có người kết hợp thành công, cuối cùng hầu hết đều trở thành nhân vật tầm cỡ.

Vì vậy, đại đa số mọi người đều biết, ánh sáng xanh lục chính là dấu hiệu của người sở hữu năng lực thiên phú S2!

Tên to con kia lập tức dừng mọi động tác, đưa mắt nhìn đồng bọn.

Trần Nghiệp lại nhú mày.

Không biết có phải nhìn nhầm hay không, hắn mơ hồ cảm thấy biểu cảm của ba người này có chút kỳ lạ.

Ánh mắt bọn họ nhìn Đường Tử Trần, ngoài kinh ngạc ra, còn có chút... vui mừng?

Chương 38 - Âm mưu độc ác

“Chắc hẳn ngài chính là Đường Tử Trần tiểu thư danh tiếng lẫy lừng!”

Người đàn ông từng lên tiếng trước đó lại nói: “Đường Tử Trần tiểu thư, xin đừng hiểu lầm, về hành vi vô lễ của bạn tôi, tôi thay mặt cậu ta xin lỗi ngài.”

Nói xong, người này cúi gập người về phía Đường Tử Trần, cúi đầu chín mươi độ xin lỗi.

Rất có phong cách dân tộc của bọn họ.

Sau khi đứng thẳng dậy, hắn ta lại nói: “Vì hai vị không muốn đổi thức ăn với chúng tôi, vậy chúng tôi xin phép không quấy rầy nữa!”

Nói xong, người này liền dẫn theo đồng bọn chủ động rút lui, rời khỏi nơi này.

...

Đội bọn họ đi xa.

Trần Nghiệp cười nói: “Lớp trưởng, xem ra danh tiếng của cậu rất lớn nha! Ngay cả người Oa quốc cũng biết.”

Đường Tử Trần không trả lời, ngược lại hỏi Trần Nghiệp: “Tiếp theo chúng ta đi đâu?”

Có vẻ như cô nàng không để ý đến ba người vừa rồi.

Trần Nghiệp nói: “Vì con sông này có cá, cộng thêm năng lực của cậu, bắt cá tương đối dễ dàng, chúng ta cứ men theo bờ

sông đi ngược dòng lên, dọc đường xem có gặp Khiêu Cương Quái hay không.”

Đối với đề nghị này của Trần Nghiệp, Đường Tử Trần rất tán thành.

Nàng cũng muốn ở gần sông.

Không chỉ có thể giải quyết vấn đề thức ăn, còn có thể tắm rửa, giữ gìn vệ sinh cơ bản.

Quyết định xong, hai người liền men theo dòng sông đi ngược dòng lên.

Mà ngay sau khi hai người rời đi không lâu.

Ba người vừa rời đi lại quay trở lại chỗ cũ.

Một người trong số đó kiểm tra dấu chân bên đường, nói: “Bọn họ đi ngược dòng lên rồi.”

Tên to con kia lộ vẻ dữ tợn, vậy mà lại lấy ra một khẩu súng: “Chúng ta có thể âm thầm bám theo, với thực lực của chúng ta, cộng thêm khẩu súng này, nếu đánh lén, nhất định có thể giết chết hai người bọn họ!”

Người thanh niên từng cúi đầu xin lỗi Đường Tử Trần nghe vậy chỉ trầm ngâm, không bày tỏ ý kiến.

Trong ba người, rõ ràng là lấy người thanh niên này làm đầu.

Hắn ta không lên tiếng, hai người còn lại đều không dám tự ý hành động.

Một lát sau.

Cuối cùng người thanh niên cũng lên tiếng: “Phát tín hiệu, thông báo cho những người khác!”

Nghe vậy, tên to con kia liền sốt ruột: “Inoue quân, chúng ta hoàn toàn có thể độc chiếm tiền thưởng, tại sao phải chia cho những người khác?”

“Ngu xuẩn! Trong mắt người chỉ có tiền thưởng sao?”

Người thanh niên tức giận quát: “Kế hoạch của đế quốc quan trọng hay tiền thưởng của người quan trọng?”

“Một khi ám sát thất bại, để cho ả đàn bà kia đề phòng, lựa chọn lẫn trốn thì sao?”

“Kế hoạch thôn tính của đế quốc muốn thành công, tuyệt đối không thể để bọn họ xuất hiện Tần nữ sĩ thứ hai!”

“Vì vậy, kế hoạch ám sát lần này, chỉ được phép thành công!”

“Nếu thất bại, tất cả chúng ta đều phải mổ bụng tự sát, hiểu chưa?”

Tên to con thấy người thanh niên nổi giận, căn bản không dám phản bác, vội vàng gật đầu: “Vâng! Inoue quân, tôi hiểu rồi!”

Nói xong.

Tên to con liền lấy ra một cái máy giống như bộ đàm, sau đó ấn nút màu đỏ.

Lập tức, trên màn hình nhỏ của máy xuất hiện một chấm đỏ, hơn nữa chấm đỏ này đang không ngừng phát ra sóng tín hiệu, lan ra xung quanh...

Không lâu sau, xung quanh chấm đỏ trên màn hình nhỏ xuất hiện rất nhiều chấm đỏ khác đang nhấp nháy.

Mỗi một chấm đỏ đều đại diện cho ít nhất một đội ngũ đã nhận được tín hiệu, đang nhanh chóng di chuyển về phía này.

“Inoue quân, bây giờ chúng ta làm gì?”

“Bám theo bọn họ, nhưng đừng bám quá sát, tinh thần lực của ả đàn bà kia hẳn là rất cao, điều này có nghĩa là thánh giác của ả rất nhạy bén.”

...

Thời gian trôi đưa, bốn ngày lại trôi qua.

Mười ngày đã trôi qua, một nửa thời gian của 20 ngày trong bí cảnh đã trôi qua.

Trong bốn ngày này, Trần Nghiệp và Đường Tử Trần chỉ gặp một con cương thi.

Điều này cho thấy cương thi vẫn thích trốn trong núi, trong rừng.

Chúng không thích đến gần sông lắm...

Buổi sáng.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần ăn sáng (cá) xong, tụ tập lại để bàn bạc kế hoạch.

“Hôm nay đã là ngày thứ 11 rồi, trong 10 ngày qua, chúng ta tổng cộng đã giết được 8 con khiêu cương quái, tính cả con mà anh bạn da đen hóa thành vào ngày đầu tiên...” Trần Nghiệp nói.

Thật ra.

Thành tích này, đối với các đội ngũ thông thường mà nói, đã là rất tốt rồi.

Tuy nhiên, dù là Trần Nghiệp hay Đường Tử Trần đều có chút không hài lòng.

Đặc biệt là Trần Nghiệp, rất không hài lòng.

Mới giết được 8 con cương thi, cho dù mỗi con cho 6 điểm tiềm năng, tổng cộng cũng chỉ có 48 điểm, chia đều cho Đường Tử Trần, mỗi người chỉ có 24 điểm.

Không đủ nhét kẽ răng của hắn.

Hắn tùy tiện luyện tập hai ngày, điểm thuộc tính nhận được còn nhiều hơn thế này.

Mặc dù trong mười ngày này, toàn là Đường Tử Trần giết cương thi, Trần Nghiệp chỉ việc ngồi mát ăn bát vàng, thuộc dạng cày điểm tiềm năng chùa...

“Lớp trưởng, tôi nghĩ, chúng ta cần phải thay đổi chiến lược.”

Trần Nghiệp nói: “Tiếp tục tìm kiếm khiêu cương quái theo kiểu hên xui này, e rằng đến lúc kết thúc, chúng ta cũng không giết được bao nhiêu con.”

Đường Tử Trần nghe vậy, tò mò hỏi: “Lần trước cậu không phải đã thử dùng máu để dụ dỗ khiêu cương quái rồi sao? Chẳng lẽ cậu còn có cách khác?”

Đúng vậy.

Ngay từ tối ngày thứ ba, Trần Nghiệp đã thử rạch một đường trên người mình để nhỏ máu ra, nhằm thu hút cương thi.

Đáng tiếc, kế hoạch này đã không thành công.

Trần Nghiệp phỏng đoán, có lẽ là do trong bí cảnh, mùi máu tanh quá nhiều.

Dù sao, từ khi bí cảnh mở ra, gần như ngày nào cũng có người chết.

“Thật ra, tôi thật sự còn có ý tưởng khác...”

Trần Nghiệp do dự một lúc, nói: “Tuy nhiên, kế hoạch này, có thể có hơi thương thiên hại lý...”

Đường Tử Trần nghe vậy nhú mày, dường như đã nghĩ đến điều gì đó, rồi mở miệng hỏi:

“Bạn có phải là muốn nói, gặp kẻ địch thì bắt lại, sau đó tìm một con khiêu cường quái cắn họ, biến tất cả những người này thành quái vật, rồi giết chết từng người một, dùng thủ đoạn này, để đạt được mục đích thu được một lượng lớn điểm tiềm năng?”

Trần Nghiệp lập tức sững người.

Sau đó, hắn nhanh chóng hiểu ra, chắc chắn đã có người làm như vậy rồi.

Nếu không Đường Tử Trần sẽ không thể nào chỉ dựa vào một câu “thương thiên hại lý”, mà đoán được hắn muốn làm gì.

“Đã có người làm như vậy rồi sao?”

“Đúng vậy!”

“Vậy người đó sau này thế nào rồi?”

“Rất tệ, liên lụy đến gia đình trở thành chuột chạy qua đường, cuối cùng bị kẻ thù ngược đãi cho hả giận. Liên lụy đến đất nước phải bồi thường một khoản tiền trợ cấp lớn, còn bản thân hắn ta, thì bị xử tử công khai!”

Trần Nghiệp: “...”

Kết quả này, quả thực có chút thảm!

“Lúc đó chuyện này náo loạn rất lớn, bởi vì những tân sinh cùng khóa với người đó, thương vong vô cùng thảm trọng.”

Đường Tử Trần vừa hỏi tưởng, vừa nói: “Người đó kết hợp được thiên phú S3, hắn ta đã liên lạc với một vài người có

thiên phú cấp S trong bí cảnh, thực hiện kế hoạch độc ác, lấy người nuôi cở.”

“Lúc đầu kế hoạch rất thành công, không có đội ngũ nào có thể chống lại bọn họ, chỉ cần gặp phải bọn họ, cơ bản đều bị bắt lại... Nghe nói, mấy người bọn họ đã hại chết mấy trăm người!”

“Sau đó, những con khiêu cương quái bị bọn họ không chế, vì hút quá nhiều máu người, rồi... tiến hóa!”

Chương 39 - Vì Tiền Thuởng, Cô Ta Phải Chết!

Nghe đến đây, Trần Nghiệp hơi sững sờ.

Hắn không ngờ, cương thi trong bí cảnh còn có thể tiến hóa?

Mà thôi! Cương thi trong phim, cũng có thể tiến hóa mà...

Chỉ là, thông tin quan trọng như vậy, tại sao lão Lưu lại không nói cho bọn họ biết?

“Khiêu cương quái sau khi tiến hóa, trở nên vô cùng đáng sợ, chiến lực tăng lên gấp mười lần, vũ khí hợp kim cũng hoàn toàn mất tác dụng đối với nó.”

Đường Tử Trần tiếp tục nói: “Người đó và đồng bọn của hắn ta căn bản không thể khống chế được khiêu cương quái nữa, thậm chí còn bị khiêu cương quái truy sát ngược lại, kế hoạch cũng vì thế mà thất bại...”

“Mặc dù không rõ người đó đã trốn thoát như thế nào, nhưng con khiêu cương quái sau khi tiến hóa đã đại khai sát giới trong bí cảnh, tàn sát rất nhiều tân sinh.”

“Đến khi 20 ngày kết thúc, những tân sinh có thể sống sót trở ra chỉ còn lại một phần mười, hơn nữa tinh thần bị tổn thương nghiêm trọng, không ít người từ đó phải sống trong bệnh viện tâm thần.”

“Có người sống sót đã kể lại hành vi của người đó, gây nên làn sóng phản nộ.”

“Cao tăng của các hiệp hội dị năng giả các quốc gia, sau khi nhận được tin tức đều vô cùng phẫn nộ, dưới sự phối hợp của chính phủ, đã gây áp lực lên quốc gia của người đó, yêu cầu giao nộp hung thủ và bồi thường tổn thất.”

“Nghe nói, tình hình lúc đó suýt chút nữa thì mất kiểm soát, mà kết quả của việc mất kiểm soát, e rằng chính là quốc gia của người đó sẽ bị những cường giả đó tiêu diệt...”

Đường Tử Trần nói xong, bình tĩnh nhìn Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp xấu hổ.

Ban đầu hắn còn đang nghĩ, chỉ cần nhắm vào người ngoài, không hãm hại đồng bào của mình là được.

Không ngờ, đã có người làm như vậy rồi, hơn nữa còn rơi vào kết cục thảm như vậy.

Nghĩ kỹ lại.

Kế hoạch này quả thực có rủi ro rất lớn!

Mặc dù Trần Nghiệp tự tin, cho dù cương thi có tiến hóa một lần, hắn cũng có thể khống chế được. Nhưng mà, chỉ cần bị người ta phát hiện và tiết lộ bí mật, như vậy kết cục của hắn, e rằng cũng sẽ giống như người đó.

Đến lúc đó, cao thủ toàn cầu đều đến gây áp lực, Hạ quốc tuy là cường quốc, cũng không chịu nổi áp lực như vậy.

Cha hắn, Trần hội trưởng, tuyệt đối không bảo vệ được hắn!

Nếu là ba năm sau, Trần Nghiệp còn tự tin có thể giết ra một con đường máu.

Nhưng hiện tại, với thực lực của hắn, phải đối mặt với tình huống như vậy, chỉ có thể đưa cổ chịu chết.

Hậu quả quả thực quá nghiêm trọng.

Vì một chút điểm tiềm năng của bí cảnh, mà mạo hiểm lớn như vậy, thật sự không đáng!!

“Hình như tôi nhớ, trên mạng không có tin tức gì về chuyện này, nội dung trong bí cảnh cũng không được phép truyền ra ngoài mạng...”

Trần Nghiệp hỏi nàng: “Vậy tại sao cậu lại biết những điều này?”

“Là Lưu lão sư nói cho tôi biết.” Đường Tử Trần bình tĩnh nói: “Thầy ấy cho rằng, tôi có năng lực để thực hiện kế hoạch này, cho nên đã nói trước cho tôi biết những điều này, để tránh cho tôi phạm sai lầm.”

“Kế hoạch đó, hiện tại đã trở thành điều cấm kỵ được công nhận ở các quốc gia, không ai dám động vào.”

Trần Nghiệp nghe xong.

Rất là bất đắc dĩ.

Vì kế hoạch vừa rồi, rủi ro quá lớn, không thể thực hiện.

Hắn cũng không biết, làm cách nào để tìm được một lượng lớn cương thi.

Những bộ phim truyền hình và điện ảnh về cương thi, chỉ nói rất nhiều điểm yếu của cương thi, chứ không hề nói làm cách nào mới có thể thu hút được một lượng lớn cương thi!

Mặc dù có một số loại cương thi có thể bị dụ dỗ bởi những điều kiện nhất định.

Ví dụ như một loại âm nhạc nào đó, hoặc là người thân trực hệ gì đó...

Nhưng loại cương thi này, chỉ là số ít.

Trong bí cảnh, càng không có giá trị tham khảo.

Không có một lượng lớn cương thi để cày điểm tiềm năng, đối với Trần Nghiệp mà nói, chuyên đi này coi như là uổng công.

...

Cùng lúc đó.

Cách Trần Nghiệp và Đường Tử Trần vài trăm mét, trong một khu rừng, đã tập trung hơn trăm người.

Những người này màu da không giống nhau, dường như đến từ các quốc gia khác nhau.

Tuy nhiên, mục tiêu của bọn họ lại giống nhau!

Vì ám sát Đường Tử Trần!

...

Trên đời người ngu ngốc rất nhiều.

Nhưng người thông minh, tuyệt đối cũng không ít!

Trần Nghiệp có thể nghĩ ra kế hoạch tổn hại đến hoà bình thế giới này, người khác tự nhiên cũng có thể nghĩ ra.

Cho nên, việc có người từng sử dụng kế hoạch này, Trần Nghiệp cũng không bất ngờ.

Chỉ là không ngờ, nó lại gây ra hậu quả nghiêm trọng đến vậy...

“Đúng rồi, lớp trưởng, Lưu lão sư có nói cho cậu biết, kẻ gây ra thảm án này là người nước nào không?”

“Là hàng xóm của chúng ta, Nam Bồng (nước HQ).”

Nghe được câu trả lời của Đường Tử Trần, Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Hắn còn tưởng, kẻ có thể làm ra loại chuyện này, tám chín phần mười là lũ Oa quốc lắm tật xấu.

Không ngờ, lại là lũ Nam Bồng!

Đường Tử Trần lại nói: “Người đó tên là Lý Chung Hi, nghe nói xuất thân từ gia tộc danh giá ở Nam Bồng, vào thời kỳ hòa bình, gia tộc của hắn ta là một tập đoàn tài chính nổi tiếng ở Nam Bồng.”

“Sau đó, quái vật xâm lược, Nam Bồng bởi vì vị trí địa lý, là quốc gia đầu tiên bị tấn công, từ đó suy sụp, phát triển đến hôm nay, phần lớn quốc thổ đều trở thành thiên đường của quái vật, chỉ còn lại một thành phố cuối cùng đang khổ sở chống đỡ.”

“Giới quyền quý của bọn họ, phần lớn đều chạy trốn khỏi Nam Bồng, đổi quốc tịch, trở thành công dân của quốc gia khác.”

“Không biết vì nguyên nhân gì, gia tộc của Lý Chung Hi lại không lựa chọn chạy trốn. Nhưng hiển nhiên, bọn họ đã đánh cược sai, hiện tại Lý gia rất sa sút...”

“Lưu lão sư phỏng đoán, hành vi của Lý Chung Hi, rất có thể là được chính phủ Nam Bồng âm thầm ủng hộ, nếu không, Lý

gia đã sa sút, không thể nào khiến mấy người sở hữu thiên phú cấp S bán mạng cho hắn ta.”

“Trong tình hình các quốc gia khác đều tự lo không xong, chính phủ Nam Bổng muốn tự cứu, cần cường giả!”

“Lý Chung Hi hắn là hy vọng mà bọn họ đưa ra, chỉ là kế hoạch thất bại, dẫn đến hậu quả càng thêm nghiêm trọng...”

Trần Nghiệp nhin không được hỏi: “Những điều này đều là Lưu lão sư nói cho cậu biết?”

Thấy Đường Tử Trần gật đầu, trong lòng Trần Nghiệp cảm thán, Lưu lão sư vẫn có chút thiên vị.

Hắn cũng không có gì bất mãn.

Nếu hắn là Lưu lão sư, có lẽ cũng sẽ thiên vị Đường Tử Trần.

Dù sao trên người Đường Tử Trần, mang theo kỳ vọng và hy vọng của rất nhiều người...

“Hôm nay chúng ta bắt thêm một ít cá, bảo quản kỹ, ngày mai đến thung lũng phía trước thử vận may, bên đó phong khí nặng hơn, có lẽ Khiêu Cương Quái sẽ nhiều hơn một chút.”

Trần Nghiệp nói.

Những nhóm học sinh mới khác, đều mong sao cương thi ít đi một chút, dù sao cương thi tương đối khó giết, hai người hợp lực đối phó một con, vẫn đầy nguy hiểm, một khi cương thi nhiều hơn, chắc chắn sẽ chạy càng xa càng tốt.

Chỉ có Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, lại ngại cương thi không đủ nhiều.

Hai người bọn họ đã biết điểm yếu của cương thi, dùng kiếm gỗ đào đánh cương thi, dễ như giết gà.

Mà điều này, nói cho cùng đều là công lao của Trần Nghiệp.

Vì vậy, đối với quyết định của Trần Nghiệp, Đường Tử Trần sẽ không phản đối, gật đầu đồng ý.

Chương 40 - Vì Tiền Thưởng, Cô Ta Phải Chết! (2)

Trong rừng cây.

Hơn trăm người tụ tập ở đây, nhưng lại không hề náo nhiệt.

Kế hoạch lần này, là muốn gây hấn với một cường quốc, cho nên, những người tham gia kế hoạch, đều là tinh anh của các quốc gia.

Điều bọn họ muốn làm, là một kích tất sát, không để lại ai sống sót.

Đến lúc đó, cho dù Hạ quốc biết là bọn họ làm, không có chứng cứ cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt.

“Mọi người đã đến đông đủ chưa?”

“Vẫn còn người của Nã Gia và Bắc Áo chưa đến, có thể vị trí dịch chuyển của bọn họ cách chúng ta quá xa.”

“Thôi bỏ đi, không đợi bọn họ nữa, chúng ta nhiều người như vậy, đủ để quét ngang toàn bộ bí cảnh.”

“Vậy thì, tối nay ra tay đi!”

“Đây là một ý kiến hay, tôi đồng ý.”

“Về phần đồng bọn của con nhỏ đó, là thiên phú gì? Đã điều tra rõ chưa?”

“Ha! Nói đến chuyện này tôi lại muốn cười, đồng bọn của con nhỏ đó, vậy mà lại là một tên ngốc kết hợp thiên phú Anh Hùng cấp C!”

“Thiên phú cấp C? Đừng đùa nữa, sao có thể như vậy?”

“Thiên chân vạn xác, chúng tôi đã bắt được một tân sinh của Ma Đô Võ Đại, hẳn ta nói cho chúng tôi biết, tên hề đó tên là Trần Nghiệp, kết hợp thiên phú Anh Hùng cấp C, bởi vì chuyện này, hẳn ta từng trở thành trò cười trên mạng.”

“Tin tức của người chính xác chứ? Ma Đô Võ Đại là trường danh tiếng, sao có thể để một tên phế vật thiên phú Anh Hùng cấp C trà trộn vào được?”

“Đó là bởi vì, tên hề đó có một ông bố tốt, là hội trưởng Hiệp hội Dị Năng Giả! Ông ta đã dùng quan hệ đưa con trai vào Ma Đô Võ Đại.”

“Cho dù là vậy, mục tiêu là thiên phú Anh Hùng xuất sắc nhất, sao có thể lựa chọn một tên phế vật cấp C, làm đồng bọn của mình?”

“Tên tù binh tôi bắt được nói, tên hề đó tuy thiên phú không được, nhưng ngoại hình rất xuất sắc, lại rất biết dỗ dành phụ nữ, mục tiêu bị tên hề đó lừa gạt, rơi vào lưới tình, cho nên mới đưa ra quyết định ngu xuẩn như vậy.”

“Hả? Vậy mà lại có chuyện như vậy?”

“Một con nhỏ nào úng nước vì tình yêu? Thật là nực cười, cho dù chúng ta không ra tay, tôi cũng không tin cô ta có thể trưởng thành thành cường giả như Tần.”

“Bất kể cô ta có thật sự ngu ngốc hay không, kế hoạch vẫn phải tiếp tục thực hiện, cho dù là vì tiền thưởng của chúng ta!”

“Đúng vậy! Vì tiền thưởng, bọn họ nhất định phải chết!!”

...

Khi màn đêm buông xuống.

Nhiệt độ trong bí cảnh nhanh chóng giảm xuống.

Ánh trăng không biết từ đâu len lỏi qua tầng mây, chiếu xuống mặt đất, khiến nơi đây càng thêm âm u.

Đêm nay trong bí cảnh, dường như có chút lạnh lẽo.

Lạnh hơn so với mấy ngày trước.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, sớm đã nhóm lửa trại, ngồi bên đống lửa cùng nhau ăn tối.

Bữa tối đương nhiên là cá nướng!

Nói thật, liên tục ăn cá mấy ngày liền, hai người thật sự có chút ngán.

Nhưng không còn cách nào khác, ngán cũng còn hơn là chỉ ăn quả dại.

Ăn xong hai con cá và mấy quả dại, Trần Nghiệp mở miệng nói: “Tối nay hơi lạnh, lớp trưởng cậu nghỉ ngơi sớm đi.”

Đường Tử Trần nghe vậy gật gật đầu, tìm một tư thế thoải mái nằm nghiêng xuống.

Trải qua mười ngày chung đụng ngày đêm.

Hai người đã hoàn toàn xây dựng được sự tin tưởng!

Đường Tử Trần biết Trần Nghiệp, nhiều nhất là sau khi nàng ngủ, sẽ nhìn chăm chăm vào cái bánh bao nhỏ của nàng mấy tiếng đồng hồ mà thôi...

Tuyệt đối sẽ không thừa dịp người ta gặp khó khăn!!

Sau khi Đường Tử Trần nằm xuống.

Trần Nghiệp rảnh rỗi nhàm chán, mở bảng thuộc tính của mình ra:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 267.

Tinh thần: 11.

Sức mạnh: 269.

Nhanh nhẹn: 269.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Trong khoảng thời gian ở bí cảnh này, Trần Nghiệp cũng không ngừng rèn luyện, vẫn kiên trì mỗi ngày, một ngày cũng không bỏ sót.

Cho nên, thuộc tính hiện tại của hắn rất khủng bố!

Thuộc tính như vậy, cũng đủ để xưng là cao thủ một phương.

‘Không biết với thực lực hiện tại của mình, đi tham gia kiểm tra thực lực, có thể nhận được đánh giá cấp bậc gì nhỉ?’

Đối với thực lực của dị năng giả, toàn cầu thống nhất chia làm sáu cấp bậc.

Hơn nữa mỗi cấp bậc, đều có một bộ tiêu chuẩn đánh giá chi tiết.

Ví dụ như, nếu đi theo con đường thuần sức mạnh, vậy thì, trực tiếp kiểm tra lực nắm là được.

Người bình thường một quyền, lực nắm đại khái có thể đánh ra khoảng 100 pound.

Chỉ cần lực đâm có thể đột phá 300 pound, vậy thì thuộc về dị năng giả cấp một.

Lực đâm đột phá 500 pound, tính là cấp hai.

Đạt đến 1000 pound, chính là cấp ba.

Cấp ba cũng coi như là một ranh giới.

Đạt đến cấp ba, có thể được xưng là cao thủ, là nhân tài mà các thế lực lớn đều muốn lôi kéo.

Trần Nghiệp chưa từng đo lực đâm của mình.

Bất quá hẳn biết, hiện tại hẳn toàn lực đánh ra một quyền, chắc chắn vượt xa 1000 pound!

Đúng lúc này.

Đường Tử Trần đang chuẩn bị ngủ, đột nhiên mở mắt ra...

Khuôn mặt xinh đẹp trở nên nghiêm nghị.

Trần Nghiệp thấy vậy, lập tức biết ngay có điều gì bất ổn đang đến gần.

“Có người tới?”

“Ừm, số lượng không ít...”

Tiếng bước chân của con người và tiếng nhảy của cương thi hoàn toàn khác nhau, Đường Tử Trần chắc chắn có thể phân biệt được.

Lúc này khi Đường Tử Trần ngủ, tai nàng áp sát mặt đất nên đã nghe thấy động tĩnh.

Dừng một chút, Đường Tử Trần trầm giọng nói: “Chúng ta bị bao vây.”

Lần này, ngay cả Trần Nghiệp cũng nhận ra có điều không ổn.

Tuy nhiên, hẳn không hề hoảng hốt.

Với thực lực hiện tại của hẳn, trừ phi có đến mấy chục Đường Tử Trần điều khiển phi tiêu hợp kim đồng loạt tấn công, bằng không sẽ rất khó gây nguy hiểm cho hẳn.

Nhưng trong bí cảnh này, làm gì có mấy chục Đường Tử Trần?

Một lát sau.

Bóng người lấp ló xung quanh, từng người một bước ra từ bụi cỏ, bốn phương tám hướng đều có.

Đường Tử Trần nói không sai.

Nàng và Trần Nghiệp quả thực đã bị bao vây.

Trần Nghiệp đảo mắt nhìn quanh, ước chừng số lượng người bao vây bọn họ ít nhất cũng phải trên trăm.

Bỗng nhiên xuất hiện nhiều người như vậy, bao vây bọn họ, rõ ràng là không có ý tốt!

“Đường Tử Trần tiểu thư, buổi tối vui vẻ!”

Một thanh niên Oa quốc cười nói: “Chúng ta lại gặp mặt rồi.”

Trần Nghiệp nhìn về phía thanh niên kia, nhanh chóng nhận ra đó chính là tên ngốc ngớ ngẩn mấy ngày trước, định dùng mấy quả đại để đổi cá của bọn họ.

Hắn rất bất đắc dĩ.

Tại sao những tên phản diện ngu ngốc này lại luôn thích nói nhiều như vậy?

Không thể trực tiếp xông lên đánh nhau sao?

Còn cố ý chào hỏi?

Chẳng lẽ bọn họ không biết câu “phản diện chết vì nói nhiều” sao?

“Các người muốn làm gì? Tại sao lại bao vây chúng tôi?”

Khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần vô cùng nghiêm túc.

Nàng không có thực lực như Trần Nghiệp, tự nhiên cũng không thể thông dong như vậy.

Tên thanh niên kia đang định cười nói gì đó.

Trần Nghiệp đột nhiên lên tiếng cắt ngang: “Chờ đã!”

Sau đó.

Dưới ánh mắt khó hiểu của mọi người, hắn mở vali, lấy điện thoại di động ra, bật máy, chỉnh camera về phía tên thanh niên kia, sau đó bật chức năng quay phim.

Không sai.

Trần Nghiệp cũng đã mang điện thoại di động vào đây.

Vì trong bí cảnh không nhận được tín hiệu từ bên ngoài, nên điện thoại của hắn luôn ở trạng thái tắt máy, bây giờ bật lên, vẫn còn một nửa pin.

“Được rồi, người có thể tiếp tục nói...”

Chương 41 - Đường Tử Trần Tuyệt Vọng

Tên thanh niên Oa quốc ngạc nhiên, bỗng nhiên cười lớn.

“Ta biết người, nghe nói người đã kết hợp với Anh Hùng cấp C khi đang phát sóng trực tiếp? Ta rất khâm phục dũng khí của người... Người dùng điện thoại quay lại chúng ta, là định giữ lại làm bằng chứng sao?”

Tên thanh niên vừa cười vừa nói: “Ngu ngốc, chỉ có sóng sót ra ngoài, đoạn video trong tay người mới có thể được coi là bằng chứng, đáng tiếc, người sắp phải chôn cùng bạn gái của người ở đây rồi.”

Có lẽ tên thanh niên này cảm thấy nắm chắc phần thắng, nên đã thẳng thắn nói ra mục đích của mình, đồng thời cũng không có ý định ngăn cản Trần Nghiệp quay phim.

Đối với hành vi của tên thanh niên này, Trần Nghiệp chỉ muốn dùng hai từ để đánh giá...

Ngu ngốc!!

Trần Nghiệp không nói gì, chỉ giơ điện thoại lên quay, đồng thời từ từ xoay ống kính, quay hết tất cả mọi người lại.

Hắn đang loay hoay không biết làm cách nào để tạo ra một lượng lớn cương thi để giết đây!

Bọn người này tự dâng lên tận cửa rồi.

Đã là bọn họ chủ động gây sự, vậy thì lát nữa hắn phòng vệ quá mức, hắn là cũng rất hợp lý nhỉ?

“Các người nhắm vào ta?”

Đường Tử Trần dường như đã ý thức được điều gì.

Tên thanh niên Oa quốc gật đầu: “Không sai, mỗi đội ngũ ở đây đều đại diện cho một quốc gia. Bọn họ cũng giống như chúng ta, đều không muốn đất nước các người lại xuất hiện thêm một vị ‘Tàn nữ sĩ’ nào nữa.”

Nghe vậy, sắc mặt Đường Tử Trần hơi thay đổi, trắng bệch đi vài phần.

Ánh mắt nàng lướt qua những người xung quanh, không ít người trong tay thậm chí còn cầm theo khiên hợp kim, rõ ràng là nhắm vào năng lực của nàng mà đến.

Đây tuyệt đối là một vụ ám sát được lên kế hoạch từ trước!

Mục tiêu là nàng!

Nhìn trận thế này, Đường Tử Trần hiểu rõ, đêm nay nếu không có kỳ tích xảy ra, nàng khó thoát khỏi kiếp nạn này.

Nàng mím môi, đột nhiên lên tiếng: “Bạn đồng hành của ta là người vô tội, có thể để cho cậu ấy đi không?”

Câu hỏi này...

Thực sự có chút ngu ngốc.

Với trí thông minh của Đường Tử Trần, đáng ra không nên nói ra.

Nàng chỉ là không muốn liên lụy đến Trần Nghiệp, ôm thái độ thử xem sao.

Ban đầu nàng mời Trần Nghiệp thành lập đội, là muốn giúp đỡ Trần Nghiệp, coi như báo đáp ân tình của Trần hội trưởng.

Không ngờ tới, lại hại Trần Nghiệp.

Nếu hôm nay Trần Nghiệp thật sự vì nàng mà chết, cho dù có chết, nàng cũng sẽ áy náy không thể nhắm mắt!

Bên kia quả nhiên từ chối...

“Rất tiếc, Đường Tử Trần tiểu thư, chuyện này cần phải giữ bí mật, chúng ta không thể để cho cậu ta đi.”

Tên thanh niên Oa quốc lại cười nói: “Nếu hai người lựa chọn từ bỏ chống cự, ta có thể làm chủ, cho hai người một cái chết êm ái, thế nào?”

Trần Nghiệp rất bất đắc dĩ.

Tên đoản mệnh này thật sự rất lảm lòi!

Không chỉ Trần Nghiệp cảm thấy hấn lảm lòi, ngay cả đồng bọn của hấn cũng có chút không kiên nhẫn.

“Này này, các người nói đủ chưa! Đừng lãng phí thời gian nữa, ta đói bụng rồi, người phụ nữ này chính là bữa tối của ta!”

Đường Tử Trần nghe vậy, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía người vừa nói.

Đó là một người đàn ông da trắng cường tráng.

Lúc này, hấn ta đang dùng ánh mắt tham lam nhìn nàng, trên mặt mang theo nụ cười thâm tà.

Trong lòng nàng quyết định, lát nữa khi giao chiến, sẽ xử lý tên khốn kiếp này trước...

Sau đó, nàng lui về phía sau một bước, đi đến bên cạnh Trần Nghiệp, nhỏ giọng nói: “Trần Nghiệp, lát nữa khi giao chiến, cậu hãy chạy về phía bên trái, đừng quay đầu lại, tôi sẽ cố gắng cản bọn chúng, tranh thủ cho cậu chút thời gian!”

Giọng nói của Đường Tử Trần vẫn rất bình tĩnh.

Chỉ là lần này, mang theo một tia kiên quyết.

Nghe vậy.

Trần Nghiệp sửng người.

Hấn không ngờ tới, đến lúc này rồi, điều mà cô nàng này lo lắng, vẫn là hấn!

Vì vậy...

“Lớp trưởng, cậu sẽ không thật sự thích tôi đấy chứ?”

Trần Nghiệp nghiêm mặt nói: “Nói thật với tôi đi, cậu muốn lập đội với tôi, có phải là thèm muốn thân thể của tôi không?”

Đường Tử Trần: “...”

Bầu không khí bi tráng tốt đẹp.

Bỗng chốc bị tên khốn này phá hỏng!

Nàng không biết nên nói gì cho phải.

“Bốp bốp!”

Tên thanh niên Oa quốc đối diện đột nhiên vỗ tay.

“Hai vị thật là tình sâu nghĩa nặng! Đáng tiếc, đồng bọn của ta đã không thể chờ đợi thêm được nữa, hai vị, lên đường thôi!”

Tên này chắc chắn đã nghiên cứu văn hóa của đất nước bọn họ.

Mặc dù phát âm vẫn còn hơi sai, nhưng cách dùng từ, đặt câu, trong số những người nước ngoài, coi như là rất thành thạo.

Ngay khi sắp giao chiến.

Đột nhiên, từ phía bên trái, một thanh niên bước ra.

“Xin lỗi, xin phép được cắt lời, mời mọi người đợi một lát!”

Mọi người đều sửng sốt, nhìn thanh niên này với ánh mắt khó hiểu.

Trần Nghiệp rất bất đắc dĩ.

Lũ người này thật lắm chuyện!

“Puthichai, ngươi có chuyện gì sao?”

Tên thanh niên Oa quốc cau mày, dùng tiếng Anh hỏi.

Nghe qua, cái tên này rất giống người Thái quốc.

Người thanh niên tên Puthichai lạnh lùng liếc nhìn thanh niên Oa quốc, trong mắt không che giấu sự thù hận.

“Trước hết, ta phải đánh chính với ngươi, ta không phải Puthichai, ta cũng không phải người Thái quốc. Tên thật của ta là Lý Tê Dong, sinh ra ở bán đảo Lý gia!”

“Lý Chung Hi, là anh trai của ta!”

Lời này vừa nói ra, mọi người càng thêm khó hiểu.

Tuy nhiên, rất nhanh sau đó đã có người nhớ ra Lý Chung Hi là ai, sắc mặt lập tức biến đổi.

Cái tên Lý Chung Hi vừa thốt ra, sắc mặt không ít người liền biến đổi.

Bao gồm cả Đường Tử Trần, cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Trần Nghiệp thì khó hiểu.

Không phải hấn đấng trí, mà là... không hiểu tiếng Anh.

“Lớp trưởng, hấn ta đang nói gì vậy?”

“Hấn ta nói, hấn ta là em trai của Lý Chung Hi.”

Đường Tử Trần cảm thán: “Không ngờ, Lý gia còn một người con nổi đời sống sót trên đời, hơn nữa lại là tân sinh cùng khóa với chúng ta.”

Trần Nghiệp ngẩn người một lúc mới phản ứng lại, Lý Chung Hi là ai.

Không ngờ, thanh niên này, lại là em trai của vị chuyên gia bị kịch kia?

Nhưng mà...

Đôi phương vào lúc này nhảy ra, là muốn làm gì?

Bất kể hấn ta muốn làm gì, chắc chắn không phải chuyện tốt đẹp gì.

Trần Nghiệp nổi lên hứng thú, bật chế độ hóng drama.

Rất nhanh.

Xung quanh những người khác, cũng được bạn đồng hành nhắc nhở, biết được thân phận của thanh niên này.

Mà Lý Tê Dong...

Nhìn thấy tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn mình.

Trên mặt lộ ra nụ cười hả hê.

“Ngày hôm nay, ta thật sự đã chờ đợi rất lâu rồi!”

Thanh niên Oa quốc lúc trước, nhú mày nói: “Puthichai, bất kể ngươi là thân phận gì, hiện tại chúng ta là đồng minh, trước tiên hãy hoàn thành mục tiêu nhiệm vụ lần này đã!”

“Đồng minh? Hừ hừ...”

Lý Tê Dong cười khẩy một tiếng, sau đó lạnh giọng nói: “Các ngươi những người này, tất cả đều nên chết!”

Lời này vừa nói ra, ánh mắt mọi người nhìn Lý Tê Dong liền thay đổi, trở nên tràn đầy địch ý.

Kẻ ngốc cũng hiểu, Lý Tê Dong không có ý tốt.

Chương 42 - Ngoài Ý Muốn, Mở Rộng Tầm Mắt

“Puthichai, người điên rồi sao?” Một thanh niên Thái quốc da ngăm đen, vôi vàng giải thích với mọi người: “Mọi người, hành vi của Puthichai chỉ đại diện cho cá nhân hắn ta, không liên quan gì đến chúng tôi, đội Thái quốc chúng tôi, vẫn là đồng minh của mọi người.”

Trần Nghiệp bỗng nhú mày.

Đám người chết tiệt này, nói toàn là tiếng chim hót, khiến hắn muốn hóng drama cũng không được.

“Lớp trưởng, giúp tôi dịch một chút.”

“Sao cậu không hề lo lắng chút nào vậy?” Đường Tử Trần bắt đầu nói: “Nhân cơ hội này, mau nghĩ cách thoát thân đi!”

Trần Nghiệp: “Chuyện thoát thân có thể từ từ tính, bây giờ tôi muốn làm rõ, tại sao bọn họ lại nội chiến.”

“Còn có thể vì sao nữa?” Đường Tử Trần nói: “Năm đó ép chết cả nhà Lý Chung Hi, là các quốc gia trên toàn cầu, cùng với những người có mặt ở đây, coi như có thiên ti vạn lữ quan hệ. Em trai của Lý Chung Hi lúc này lộ rõ thân phận, chỉ có một mục đích: Báo thù!”

“Hắn ta chỉ có một mình, lấy gì để báo thù?” Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

“Tiếp tục xem sẽ biết.”

...

Hai người nhỏ giọng thảo luận, cũng không ảnh hưởng đến người khác.

Một thanh niên da trắng bá đạo lên tiếng: “Ta không quan tâm người là ai, càng không có hứng thú biết anh trai của người là ai, đừng đến ảnh hưởng ta kiếm tiền thưởng, OK? Nếu người không nghe lời khuyên, ta đảm bảo sẽ rút xương sống của người ra!”

Nhìn bộ dạng nói chuyện bá đạo của hắn ta, liền biết hắn ta đến từ Mỹ.

Nghe thấy lời đe dọa, Lý Tê Dong chỉ cười lạnh một tiếng, không hề để tâm.

Vẻ mặt ung dung tự tin của hắn ta, khiến không ít người thông minh nhú mày, ý thức được sự việc có chút không đúng.

Thanh niên Oa quốc tiếp lời: “Lý Tê Dong đúng không? Tuy không biết người lấy đâu ra tự tin để đứng ra vào lúc này, nhưng mà, người không sợ bởi vì chuyện này, khiến cho quốc gia của người, một lần nữa phải chịu sự điều tra xét hỏi sao?”

Lời này nghe không có gì sai.

Nhưng Lý Tê Dong, lại trong nháy mắt bị chọc giận, giống như oán phụ gào thét:

“Ta không có quốc gia, từ lúc bọn họ nhìn gia đình ta chết mà không cứu, bán đảo liền không còn là quốc gia của ta nữa!”

“Rõ ràng anh Chung Hi là nghe lời bọn họ, mới đi làm chuyện đó...”

Nếu như Trần Nghiệp có thể nghe hiểu, nhất định sẽ mắng một câu: Thật mẹ nó lúng túng!

“Anh bạn, có thể đừng lãng phí thời gian nữa được không?”
Một người da đen hỏi: “Rốt cuộc người muốn làm gì?”

Lý Tê Dong hít sâu một hơi, sau đó trên mặt lộ ra nụ cười lạnh, thần sắc điên cuồng: “Rất đơn giản, giết sạch các người... giết sạch tất cả mọi người trong bí cảnh lần này!”

“Tin tưởng những người có thiên phú cấp S như các người chết ở chỗ này, những người bên ngoài kia, hẳn là sẽ rất khó chịu nhỉ?”

Người da đen nghe vậy cười nhạo: “Chỉ bằng người?”

Lý Tê Dong cũng đang cười: “Ta đương nhiên không được, nhưng nó nhất định có thể!”

Dứt lời.

Tên này đột nhiên lấy ra một chiếc lọ thủy tinh.

Bên trong lọ thủy tinh, là một trái tim trông có vẻ hơi mục nát, đã chuyển sang màu đen.

Kỳ quái là, trái tim này lại đang sống, vẫn đang đập!

“Đây là cái gì?”

“Chẳng lẽ là...”

Có người lên tiếng, trong giọng nói tràn đầy khó tin và kinh hãi.

Trên mặt Lý Tê Dong, lại là lộ ra nụ cười dữ tợn.

“Mọi người, đây là món quà anh trai ta dành tặng cho các người!!”

Nói xong câu đó, Lý Tê Dong giơ cao lọ thủy tinh trong tay, hung hăng đập xuống đất.

Phanh!

Một tiếng giòn vang, lọ thủy tinh bị đập vỡ, vỡ thành nhiều mảnh.

Trái tim màu đen kia, cũng lăn xuống mặt đất, lộ ra ngoài không khí.

Tuy xung quanh không xuất hiện phản ứng bất thường nào, nhưng không biết vì sao, mọi người đều cảm thấy trong lòng trầm xuống, trong cõi u minh, có cảm giác đại nạn sắp ập đến.

Lý Tê Dong thì cười ha hả điên cuồng:

“Ha ha ha... chết hết đi! Còn chín ngày nữa, các người không chạy thoát được đâu, nó nhất định có thể giết sạch tất cả các người!!”

Lời này khiến một số người xác nhận suy đoán của mình.

Một thanh niên Thái quốc, nói lắp bắp hỏi: “Puthichai, trái... trái tim này... chẳng lẽ có liên quan đến con quái vật anh trai ngươi, từng chế tạo ra? Ngươi... ngươi giải phóng ác ma rồi?!”

Mọi người nghe vậy, đều kinh hô:

“Cái gì? Con quái vật Lý Chung Hi chế tạo ra vẫn còn trong bí cảnh? Làm sao có thể?”

“Giáo viên của ta chưa từng nói cho ta biết, tung tích cuối cùng của con quái vật đó...”

“Không thể nào! Nếu con quái vật đó vẫn còn trong bí cảnh, vì sao nhiều năm như vậy, đều chưa từng nghe nói nó xuất hiện?”

“Mọi người đừng bị lừa, tên khốn kiếp này, nhất định là đang dọa chúng ta!!”

“Hừ! Các người sợ cái gì? Cho dù con quái vật đó thật sự tồn tại, thì có thể làm gì được? Chúng ta nhiều người như vậy, còn không giết được nó sao?”

“Anh bạn, anh nói đúng, trong chúng ta ít nhất có một nửa là thiên phú cấp S hoàn mỹ, quái vật nếu dám đến, tôi nhất định cho nó nếm thử nắm đấm thép của tôi.”

Xem ra.

Không ít người đều biết chuyện của Lý Chung Hi.

Trong số những người có mặt, ước chừng chỉ có Trần Nghiệp “học sinh kém” này là không biết, vẫn là từ Đường Tử Trần mới có thể biết được.

Nghe lời mọi người, Lý Tê Dong cười ha hả: “Nó vẫn luôn tồn tại, chỉ là thiếu trái tim, cho nên rơi vào trạng thái ngủ say, hiện tại, nó hẳn là đã tỉnh rồi!”

Như là để kiểm chứng lời nói của Lý Tê Dong.

Trên ngọn núi ở phía xa, đột nhiên vang lên một tiếng gầm rú kinh khủng:

“Gào!!!”

Âm thanh này giống như tiếng gầm rú của cỗ thú, mang theo uy áp cực mạnh.

Mặc dù ngọn núi cách nơi này rất xa, mọi người đều có thể nghe thấy rõ ràng.

Tuyệt đối không phải cương thi bình thường, có thể phát ra được.

Sắc mặt tất cả mọi người đều biến đổi.

“Baka!”

Tên đàn ông to lớn trong đội Oa quốc, lớn tiếng quát hỏi: “Tên khốn kiếp, người rõ ràng có thể giải phóng quái vật sớm hơn, vì sao phải chọn lúc này?”

“Chọn lúc này, không chỉ có thể phá hủy kế hoạch của các người, còn có thể nhìn thấy bộ dạng kinh hãi tuyệt vọng của

nhieu người như vậy, chẳng phải thú vị hơn sao?”

Lý Tê Dong cười ha hả, thần sắc đã hoàn toàn điên cuồng: “Ta muốn các người cũng nếm thử nỗi đau tuyệt vọng!!”

Mọi chuyện đã rõ ràng.

Năm đó, Lý Chung Hy trong bí cảnh đã móc tim một con cương thi, dùng thủ đoạn này để khống chế cương thi, cho nó uống máu người sống, biến hàng trăm người thành tiểu cương thi.

Sau đó, con cương thi kia uống máu quá nhiều, thành công tiến hóa, khiến tình hình vượt khỏi tầm kiểm soát!

Lý Chung Hy chạy thoát, nhưng lại hại chết vô số người cùng khóa với hắn.

Sau khi Lý Chung Hy ra ngoài, có lẽ cũng ý thức được bản thân chắc chắn phải chết, thậm chí gia đình cũng gặp nguy hiểm. Vì vậy, hắn nghĩ cách đưa em trai mình là Lý Tê Dong sang Thái quốc, đổi tên đổi họ, sống ẩn dật.

Đồng thời, hắn giao trái tim cương thi cho Lý Tê Dong.

Chương 43 - Thi Vương Đột Kích

Mà Lý Tê Dong một lòng muốn báo thù cho gia đình, cuối cùng cũng đợi được cơ hội bí cảnh lần này.

Trùng hợp là, Lý Tê Dong lại cùng khóa với Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, lại đúng lúc gặp phải kế hoạch của các nước khác muốn ám sát Đường Tử Trần.

Hắn ẩn mình trong đám thiên tài này, đợi đến khi mọi người tập trung đông đủ mới nhảy ra.

Mục đích ư, đương nhiên là muốn đám học sinh ưu tú của các quốc gia này, trước khi chết phải nếm trải sự sợ hãi và tuyệt vọng!

Bởi vì Lý Tê Dong từng trải qua cảm giác đó.

Cho nên hắn cũng muốn những người này nếm thử mùi vị này!

Nếu vừa vào bí cảnh, hấn lập tức đánh thức con cương thi đã tiến hóa kia, tuy rằng cũng có thể giết được rất nhiều người, nhưng luôn cảm thấy thiếu thiếu cái gì đó, chưa đủ đã ghiền, nên mới nhìn đến hôm nay.

Có thể nói, cho dù không có Đường Tử Trần, lần này Lý Tê Dong cũng sẽ đánh thức con cương thi đã tiến hóa kia.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần chỉ là tình cờ gặp phải mà thôi.

...

Sự việc phát triển đến nước này, thật sự nằm ngoài dự đoán của mọi người!

Ban đầu còn tưởng Đường Tử Trần là nhân vật chính của bí cảnh lần này.

Không ngờ, nàng ấy chỉ là vai phụ, nhân vật chính là người khác...

Sự đảo ngược này khiến không ít người có mặt cảm thấy khó tin.

“Tên khốn da vàng chết tiệt!!”

Tên thanh niên da trắng người Mỹ lúc trước tức giận trừng mắt nhìn Lý Tê Dong: “Chờ ta giết con quái vật mà ngươi nói xong, ta sẽ vặn đầu ngươi xuống, nhét vào trong xx ngươi!”

Đối mặt với lời đe dọa, Lý Tê Dong thản nhiên, không thêm để ý.

“Tên da trắng ngu xuẩn, ngươi cho rằng ngươi còn sống nổi sao? Khiêu cương quái sau khi tiến hóa, sức mạnh của nó vượt xa tưởng tượng của ngươi.”

Lý Tê Dong cười ha hả, ánh mắt đảo qua mọi người.

Thấy mọi người đều lạnh lùng nhìn mình, Lý Tê Dong lại nói: “Sao nào, muốn giết ta? Vậy thì động thủ đi! Có nhiều người như các ngươi chôn cùng, ta rất hài lòng.”

Sắc mặt hấn thản nhiên, không hề sợ hãi, rõ ràng là đã ôm quyết tâm chết.

Đối mặt với loại người ngay cả chết cũng không sợ này, mọi người đều bó tay.

Có người chú ý tới trái tim vẫn còn đang đập trên mặt đất, lập tức nói: “Nhanh chóng phá hủy trái tim con quái vật!”

Những người bên cạnh xông lên, dùng vũ khí hợp kim chém nát trái tim.

Không ngờ, trái tim vừa bị phá hủy, từ xa lại truyền đến một tiếng gầm rú.

“Rống!!”

Lần này, trong tiếng gầm của quái vật dường như mang theo lửa giận, cực kỳ xuyên thấu.

Mọi người nghe thấy đều run sợ trong lòng!

Hơn nữa, nghe âm thanh có vẻ như đã gần hơn trước rất nhiều.

Điều này chứng tỏ quái vật đang nhanh chóng tiếp cận bọn họ.

Có kẻ nhát gan đã sợ hãi, xoay người bỏ chạy.

Lý Tê Dong thấy vậy, cười ha hả, nói một câu khó hiểu:

“Này! Các vị lão gia, đừng chạy mà!”

Lúc này đã không còn ai để ý đến hắn nữa.

Những người khác thấy có người bỏ chạy, cũng nảy sinh ý định rút lui.

Tên thanh niên Oa quốc kia có kiên thức, lập tức lớn tiếng ngăn cản: “Không ai được phép đi!”

“Sự lợi hại của con quái vật này, chắc các người đã từng nghe các giáo viên trong trường nói qua, chúng ta hợp sức lại, còn có hy vọng giết chết nó, nếu như tản ra chạy trốn, chỉ có thể chết nhanh hơn! Tốc độ di chuyển của nó, nhất định nhanh hơn các người rất nhiều lần.”

Lời nói của tên thanh niên Oa quốc kia quả nhiên đã trấn an được mọi người.

Mọi người đều hiểu rõ lời hắn nói rất có lý, liền quyết định đồng tâm hiệp lực, trước tiên giết chết con quái vật!

Còn mục tiêu nhiệm vụ lần này là Đường Tử Trần, tạm thời chắc chắn không thể quan tâm được nữa...

Kẻ ngu cũng biết, lúc này mà đánh nhau với Đường Tử Trần, chỉ có thể lưỡng bại câu thương, khiến con quái vật càng dễ dàng giết chết bọn họ hơn.

Sự thay đổi của mọi người, Lý Tê Dong đều nhìn thấy rõ.

Hắn không nói gì, chỉ cười lạnh, sau đó ánh mắt mong đợi nhìn về phía xa.

...

“Hô!”

Đột nhiên!

Một trận âm phong thổi tới.

Khiến nhiệt độ xung quanh, trong nháy mắt giảm xuống mấy độ.

Không ít người đều cảm thấy hàn ý xâm nhập, theo bản năng rùng mình một cái.

Trần Nghiệp đứng bên cạnh Đường Tử Trần, lông mày hơi nhíu lại, lập tức nhìn xung quanh, ánh mắt cảnh giác.

Theo như tình tiết trong phim,

Thông thường khi âm phong bắt đầu xuất hiện, thì có nghĩa là cương thi đã đến gần...

Nói thật, nếu không có chuyện của Lý Tê Dong, Trần Nghiệp cũng không sợ bị đám người trước mắt vây công.

Đều là tân sinh, hắn rất rõ ràng thực lực của những tân sinh khác như thế nào.

Vừa rồi nếu không phải Lý Tê Dong nháy ra, hắn đã sớm đè đám nhãi nhép này ra đất mà sát rồi.

Hiện tại, cương thi sau khi tiến hóa sắp xuất hiện, khiến Trần Nghiệp hơi lo lắng.

Chủ yếu là hắn không biết thực lực con cương thi này như thế nào.

Tính cách hẩn thận trọng, trong trường hợp không rõ thực lực của đối phương, đương nhiên cảm thấy cần thận vẫn hơn.

Hiện tại hẩn vẫn chưa bị hói.

Cẩn thận một chút chắc chắn không sai.

“Lớp trưởng, lát nữa nếu tình huống bất lợi, tôi sẽ đưa cậu đi, cậu nhớ phối hợp.”

Trần Nghiệp nhỏ giọng nói.

Với tốc độ hiện tại của hẩn, chạy hết tốc lực, chắc chắn rất khoa trương.

Mặc dù Trần Nghiệp chưa từng kiểm tra cụ thể, nhưng tự tin có thể vượt mặt ô tô.

Cộng thêm sức mạnh của hẩn, mang theo một người chạy trốn, tuyệt đối không thành vấn đề.

Đặc biệt là thân hình Đường Tử Trần khá mảnh mai, ước chừng chỉ nặng khoảng 50kg.

Đó là bởi vì cô ấy cao.

Cân nặng 50kg, nói không ngoa, Trần Nghiệp không cần dùng tay cũng có thể nhắc cô ấy lên...

“Cậu đưa tôi đi?”

Đường Tử Trần nghe vậy rất khó hiểu: “Cậu muốn tôi phối hợp như thế nào?”

“Ồm!” Trần Nghiệp ngẩn người, nói: “Đừng giỡn giỡn, tốt nhất là chủ động ôm chặt tôi, tôi sợ tôi di chuyển với tốc độ cao, cậu sẽ rất đau (lực cản của gió)! ”

Đường Tử Trần: “...”

Tốt nhất là cậu đang nói nghiêm túc đấy!

Lúc này, đột nhiên có người kinh hô.

“Quái vật... Quái vật đến rồi!”

Mọi người nghe vậy, lập tức nhìn theo hướng phát ra âm thanh, liền thấy một bóng đen, không biết từ lúc nào đã xuất hiện ở phía trước bên trái.

Bóng đen nhìn chằm chằm vào mọi người, bất động.

Dưới ánh trăng, mọi người miễn cưỡng nhìn rõ hình dáng của bóng đen.

Điều đầu tiên đập vào mắt mọi người là một cặp răng nanh khoa trương, sắc nhọn và dài hơn cả răng nanh của động vật họ mèo...

Trên người nó khoác một bộ áo dài tã tời, trên người lộ ra không ít làn da đen nhám, mái tóc rối bù như cỏ khô, bên dưới là một khuôn mặt đen đúa bong tróc dữ dội...

Điều khiến người ta kinh ngạc nhất là đôi mắt của nó.

Không giống như những con cương thi khác có màu đỏ tươi.

Mà giống như mắt người, con người đen kịt.

Lúc này, đôi mắt của nó đang nhìn chằm chằm vào mọi người, ánh mắt sống động, dường như đã mở ra trí tuệ.

Chương 44 - Thi Vương Cuồng Bạo, Đồ Sát Hết Thủy

Nhìn thấy con cương thi này, trong đầu Trần Nghiệp theo bản năng hiện lên một bộ phim kinh điển về cương thi.

Đó chính là 《 cương Thi Tiên Sinh 》 được công chiếu vào năm 1985 trên Trái Đất!

Con cương thi tiên hóa trước mắt này có rất nhiều điểm tương đồng với con cương thi trùm cuối “Nhậm lão thái gia” trong phim.

Trong phim, sau khi Nhậm lão thái gia hút máu của người thân trực hệ, nó cũng được tiến hóa, thực lực tăng vọt.

Hơn nữa còn sinh ra linh trí, biết đánh lén và né tránh, thân thể không còn cứng đờ.

Ánh mắt của con cương thi trước mắt này rất giống với ánh mắt của Nhậm lão thái gia sau khi sinh ra linh trí, cánh tay cũng buông thõng tự nhiên, chứng tỏ thân thể không còn cứng đờ.

Tất cả những dấu hiệu này.

Khiến Trần Nghiệp có thể phán đoán ra.

Thực lực hiện tại của con cương thi này, hẳn là ngang ngửa với Nhậm lão thái gia sau khi tiến hóa.

Sau đó, trong đầu Trần Nghiệp hiện lên hình ảnh Nhậm lão thái gia trong phim...

Đao thương bất nhập!

Đó là đao thương bất nhập thực sự!

Có một cảnh trong phim, Cửu thúc tay cầm đại đao, dốc toàn lực chém một đao lên đỉnh đầu Nhậm lão thái gia.

Kết quả chỉ làm rơi xuống một ít bụi đất, Nhậm lão thái gia chẳng hề hấn gì.

Phải biết rằng, Cửu thúc là người có võ công.

Đao của ông ta chém ra, nhất định mạnh hơn người thường rất nhiều.

Thân thể Trần Nghiệp hiện tại cũng có lực phòng ngự rất kinh người, có thể chống đỡ được đạn súng lục.

Cho dù như vậy, lực phòng ngự của hắn vẫn không thể so sánh với Nhậm lão thái gia sau khi tiến hóa!

Ngoài lực phòng ngự đáng sợ ra.

Sau khi cương thi tiến hóa, sức mạnh cũng tăng lên gấp bội.

Trong phim, Cửu thúc dẫn theo đồ đệ, phối hợp với sư đệ Tứ Mục đạo trưởng, kết quả vẫn bị Nhậm lão thái gia sau khi tiến hóa nghiền ép.

Nếu không phải cuối cùng tình cờ dùng lửa thiêu chết cương thi, e rằng bọn họ đều có nguy cơ bị tiêu diệt toàn bộ!

Theo những gì thể hiện trong phim.

Cương thi sau khi tiến hóa.

Quả thực rất đáng sợ!

Chẳng trách anh trai của Lý Tê Dong lại tạo ra một con cương thi tiến hóa, khiến mọi thứ vượt khỏi tầm kiểm soát, khiến cho lứa tân sinh viên năm đó thương vong nặng nề.

Với thực lực của đám tân sinh viên, gặp phải con cương thi như Nhậm lão thái gia, chỉ có thể bị tàn sát.

Cho dù là thiên phú năng lực như Đường Tử Trần, gặp phải cũng là đường cùng.

...

Nghĩ đến những điều này.

Trần Nghiệp lại thần nhiên.

Nếu đối phương thực sự có trình độ như Nhậm lão thái gia, vậy thì hắn có thể ngẩng cao đầu.

Có lẽ về mặt phòng ngự, hắn không bằng cương thi tiến hóa.

Không có cách nào khác.

Cương thi vốn nổi tiếng với lực phòng ngự.

Nhưng về mặt sức mạnh, Trần Nghiệp có thể treo nó lên đánh.

Chưa kể đến tốc độ!

Ngoài ra, sau khi cương thi tiến hóa một lần, điểm yếu vẫn rất rõ ràng, sợ gạo nếp, sợ lửa...

Đương nhiên.

Tất cả những điều này đều là suy đoán của Trần Nghiệp.

Thực lực của con cương thi trước mắt này rốt cuộc như thế nào, còn phải xem biểu hiện tiếp theo của nó.

...

“Đoàng!”

Đột nhiên một tiếng súng vang lên.

Phá vỡ bầu không khí ngưng trọng, áp lực tại hiện trường.

Phản xạ thần kinh của Trần Nghiệp rất nhanh, hắn đã nắm bắt rõ ràng, viên đạn được bắn ra từ hướng đội ngũ Oa quốc.

Trong đội ngũ Oa quốc, có người mang súng.

Lũ khốn kiếp này, mang súng theo có lẽ là nhắm vào Đường Tử Trần.

Bây giờ lại dùng lên người con cương thi tiến hóa này.

“Keng!”

Tay súng bắn rất chuẩn, viên đạn găm thẳng vào đầu con cương thi tiến hóa.

Chỉ là, cảnh tượng đầu lâu nổ tung như trong tưởng tượng đã không xảy ra, viên đạn bắn trúng đầu con cương thi, lại phát ra tiếng vang giòn tan, tia lửa bắn tung tóe.

Như thể bắn trúng tấm thép!

Cảnh tượng như vậy khiến mọi người kinh hãi.

Lực phòng ngự này cũng quá đáng sợ rồi!

“Gào!”

Có lẽ là do bị đạn tấn công, con cương thi đã nổi giận.

Con cương thi vốn dĩ vẫn luôn bất động, gầm lên một tiếng, lao thẳng về phía đám đông.

Động tác của con cương thi này không tính là nhanh, nhưng nó lại có thể lướt trên không, chỉ cần một cú nhảy, lập tức đến trước mặt mọi người...

Như đang bay vậy.

Trong số những tân sinh viên này, có rất nhiều người sở hữu thiên phú cấp S.

Nói ra thì, tất cả đều là thiên chi kiêu tử!

Trần Nghiệp vốn tưởng rằng, tuy bọn họ không phải là đối thủ của cương thi tiến hóa, nhưng ít nhiều gì cũng có thể chơi đùa với con cương thi này một lúc.

Kết quả lại khiến hắn thất vọng tràn trề...

Ban đầu.

Những người này quả thực muốn tiêu diệt con cương thi, nhìn thấy cương thi lao tới, bọn họ giờ vũ khí hợp kim trong tay lên, cùng nhau xông lên.

Đáng tiếc.

Vũ khí sắc bén trong tay bọn họ, đánh lên người cương thi tiến hóa, chỉ có thể phát ra âm thanh “Leng keng”.

Ngoại trừ có thể rách nát quần áo của con cương thi tiến hóa ra, căn bản không thể lưu lại chút dấu vết nào trên người cương thi.

Rất nhanh, kẻ xui xẻo đầu tiên xuất hiện.

Đó là một người da đen cao gần hai mét, bị con cương thi tóm lấy bụng, trực tiếp moi ruột moi gan.

Máu tươi và ruột cùng nhau phun ra, cảnh tượng vô cùng đẫm máu.

“A!!”

Kẻ xui xẻo này phát ra tiếng kêu thảm thiết trước khi chết.

Những người khác nhìn thấy cảnh tượng như vậy, lập tức kinh hãi.

Sau đó, bọn họ không còn quan tâm đến đồng đội bên cạnh nữa, như ruồi mất đầu, chạy tán loạn.

Cái gì mà liên minh, cái gì mà đoàn kết, vào lúc này, tất cả đều bị bọn họ ném ra sau đầu.

Bây giờ bọn họ chỉ hận không thể mọc thêm hai cái chân, để chạy nhanh hơn đồng đội một chút.

Những thiên chi kiêu tử này, trước mặt con cương thi tiến hóa, biểu hiện còn không bằng tân binh bình thường...

Đương nhiên.

Trần Nghiệp cũng biết, không thể trách bọn họ.

Những người này dù sao cũng chỉ là tân sinh viên, tuy đã dung hợp thành công thiên phú năng lực anh hùng cấp S, nhưng không thể lập tức trở thành anh hùng cấp S.

Bọn họ muốn có được sức chiến đấu mạnh mẽ, cần phải ngày ngày tháng tháng rèn luyện, cùng với việc liều mạng sinh tồn trong bí cảnh, mới có thể dần dần trở nên cường đại.

Bọn họ bây giờ, chỉ mạnh hơn người thường một chút mà thôi.

Vũ khí trong tay chính là chỗ dựa lớn nhất của bọn họ.

Một khi ngay cả vũ khí cũng vô dụng với cương thi, vậy thì cho dù bọn họ không chạy, cũng chỉ là chờ chết mà thôi.

Cho nên.

Kết quả của trận chiến này, đã sớm được định đoạt.

...

Tiếp theo.

Chính là cuộc tàn sát một chiều.

Con cương thi tiến hóa này quả thực có trí tuệ không thấp, hơn nữa còn cực kỳ khát máu.

Nó căn bản không vội hút máu, mà dùng một đôi móng vuốt sắc bén, đem những tân sinh viên đang chạy trốn kia, tiến từng người một lên đường.

Để trả thù những người này đã phá hủy trái tim của nó.

Nhìn dáng vẻ của nó, là định giết sạch người trước rồi mới nói!

“Chạy mau!”

“Chết tiệt! Nó đuổi kịp rồi.”

“Tom, cứu tôi!!”

Tiếng kêu thét, sợ hãi, kêu gào thảm thiết, tuyệt vọng...

Trong nháy mắt, toàn bộ hiện trường hỗn loạn tung bùng.

Tốc độ giết người của con cương thi tiến hóa rất nhanh, chỉ trong vài nhịp thở, đã có hơn mười người chết dưới móng vuốt của nó.

Máu tươi và tay chân cụt rất nhanh đã nhuộm đỏ mặt đất.

Giống như một bãi chiến trường!

Trần Nghiệp không chạy.

Ánh mắt của hắn, vẫn luôn nhìn chằm chằm con cương thi tiến hóa, quan sát động tác và sức phá hoại của nó, phân tích thực lực của nó.

Sau một phen quan sát, cơ bản có thể xác định, con cương thi sau khi tiến hóa này, thực lực không khác biệt lắm so với Nhậm lão thái gia trong phim.

Có lẽ hơi mạnh hơn Nhậm lão thái gia một chút.

Nhưng cũng không mạnh hơn bao nhiêu.

Lúc này.

Con cương thi tiến hóa dường như đã chú ý tới Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, giết tới bọn họ.

“Trần Nghiệp, đi mau!!”

Khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần hơi tái nhợt, ánh mắt ngưng trọng, thúc giục Trần Nghiệp rời đi.

Còn bản thân nàng lại không hề nhúc nhích.

Chỉ thấy trên người nàng bắt đầu tỏa ra ánh sáng màu xanh lục, hai thanh kiếm gỗ đào đã bay lên không trung, chuẩn bị sẵn sàng.

Xem ra, nàng muốn tranh thủ thời gian cho Trần Nghiệp chạy trốn.

Chương 45 - Biến dị, hiệu lệnh bày thi

“Trần Nghiệp, đừng ngần ra nữa, chạy mau!”

Có thể nhìn ra được, lúc này Đường Tử Trần rất căng thẳng, thậm chí có chút sợ hãi.

Dù sao nàng cũng chỉ là một cô gái 18 tuổi.

Sự hung ác của con cương thi tiến hóa trước mắt này thực sự rất đáng sợ.

Nhìn những tân sinh kia, nhiều người là nam nhân cao to, trước đó còn vênh váo tự đắc, gặp phải cương thi tiến hóa, giờ phút này tất cả đều bị dọa vỡ mật, vì chạy trốn, ngay cả sức bú sữa mẹ cũng dốc hết ra.

Tiếng kêu cứu của đồng đội bị bọn họ phớt lờ.

Thậm chí có vài kẻ hèn hạ vô sỉ, cố ý đẩy đồng đội về phía cương thi, để giành lấy cho mình một đường sống.

Trước sinh tử, biểu hiện của những người này thật sự vô cùng xấu xí.

So với những người này, Đường Tử Trần quả thực là một trường hợp đặc biệt.

Cho đến lúc này, nàng vẫn không quên nhiệm vụ của mình: chiếu cố cho Trần Nghiệp.

Đây là lời hứa của nàng với Trần hội trưởng!

Lúc này, Đường Tử Trần cũng là người duy nhất trong toàn trường dám rút kiếm với cương thi tiến hóa.

Chỉ bằng sự gan dạ và dũng cảm này, nàng đã hơn xa những kẻ phế vật kia vô số lần...

...

Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không bỏ rơi Đường Tử Trần mà chạy trốn.

Hắn đến gần Đường Tử Trần, nhỏ giọng nói: “Lớp trưởng, đừng lo lắng, tôi còn có vũ khí bí mật!”

“Vũ khí bí mật?” Đường Tử Trần kinh ngạc.

“Đúng vậy, tuyệt đối vừa cứng vừa mạnh!”

Hắn nói chính là nắm đấm của mình!

Nhưng cô nàng rõ ràng không nghĩ như vậy.

Đường Tử Trần cảm thấy rất mệt mỏi.

“Đến lúc này rồi, cậu còn không thể nghiêm túc một chút sao?”

Trần Nghiệp: ???

Rốt cuộc là ai không nghiêm túc?

Trong lúc nói chuyện, cương thi tiên hóa đã giết người dọc đường, xông thẳng đến đây.

Thực ra con cương thi này không hề cố ý nhắm vào Đường Tử Trần và Trần Nghiệp, ngược lại, những kẻ đang chạy trốn kia mới là mục tiêu săn đuổi ưu tiên của nó.

Chỉ là, có rất nhiều người cho rằng Đường Tử Trần lợi hại hơn, vì cậu sinh, theo bản năng chạy về phía này, dẫn cương thi tiên hóa đến.

Lúc này, cương thi tiên hóa đã cách Đường Tử Trần và Trần Nghiệp chưa đầy mười mét.

Đường Tử Trần không để ý đến Trần Nghiệp nữa, lập tức tập trung tinh thần, toàn thân tỏa ra ánh sáng màu lục.

Ngay sau đó.

“Vèo! Vèo!”

Hai thanh kiếm gỗ đào, dưới sự điều khiển của Đường Tử Trần, như mũi tên xé gió, tấn công cương thi tiên hóa.

Cô nàng này đã dốc toàn lực rồi.

Rõ ràng là áp lực mà cương thi tiên hóa mang đến cho nàng quá lớn.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp lại không xem trọng đòn tấn công của Đường Tử Trần.

Trong phim ảnh, kiếm gỗ đào chỉ có thể khắc chế loại cương thi cấp thấp nhất, gặp phải cương thi lợi hại hơn một chút, cho dù là đạo sĩ có pháp lực điều khiển, kiếm gỗ đào vẫn không có tác dụng gì lớn, thường xuyên bị bẻ gãy.

Vì cương thi trong bí cảnh tuân theo những thiết lập trong phim ảnh đó, vậy thì đòn tấn công bằng kiếm gỗ đào hẳn là cũng không ngoại lệ...

Phán đoán của Trần Nghiệp là chính xác.

Hai thanh kiếm gỗ đào do Đường Tử Trần điều khiển như tia chớp, đánh trúng cương thi tiến hóa.

Kết quả lại bị lực phòng ngự cường hãn của cương thi tiến hóa trực tiếp bật ra, rơi xuống đất.

Đừng nói là phá vỡ phòng ngự, ngay cả để lại dấu vết cũng không làm được.

Cương thi tiến hóa không thèm liếc nhìn kiếm gỗ đào một cái, bước chân không ngừng, lao về phía này.

Gương mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần lập tức trắng bệch.

Lúc này, cương thi tiến hóa đã ở ngay trước mắt.

Đường Tử Trần thậm chí còn có thể ngửi thấy mùi hôi thối trên người cương thi tiến hóa.

Mà cương thi cũng sẽ không vì Đường Tử Trần là mỹ nữ mà nương tay, trực tiếp vung móng vuốt sắc nhọn quét tới.

“Hô!”

Tiếng xé gió vang lên.

Có thể tưởng tượng, một khi trúng chiêu này, cô nàng xinh đẹp mềm mại này nhất định sẽ hương tiêu ngọc vãn.

Đường Tử Trần cũng vận chuyển niệm lực, muốn ngăn cản công kích của cương thi tiến hóa.

Nhưng vô dụng.

Hiện tại tinh thần lực của nàng vẫn còn quá yếu, căn bản không lay chuyển nổi cương thi tiến hóa...

Giây phút nguy hiểm.

Một bàn tay mạnh mẽ kéo Đường Tử Trần một cái, để nàng tránh được đòn tấn công trí mạng này.

Sau đó, Trần Nghiệp che chở nàng phía sau, chộp lấy một nắm gạo nếp, ném lên người cương thi tiến hóa.

“Bép! Bùm! Bùm!”

Gạo nếp vừa tiếp xúc với cương thi tiến hóa, giống như pháo hoa, phát ra tiếng nổ lép lép, tia lửa bắn tung tóe.

“Gào!”

Cương thi tiến hóa cũng phát ra tiếng kêu đau đớn, lùi lại hai bước.

Tuy không bị thương, nhưng cũng khiến nó có chút đau đớn.

Đôi mắt nó nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Có lẽ là không ngờ tới, lại có thứ khiến nó cảm thấy đau đớn.

Biểu hiện này của nó cũng phù hợp với phán đoán của Trần Nghiệp: mạnh hơn Nhậm lão thái gia!

Trong phim, Nhậm lão thái gia sau khi biến thành cương thi tiến hóa, vẫn rất sợ gạo nếp, giẫm lên một cái đã đau đến mức xé ruột xé gan, không dám đến gần nữa.

Có lẽ là bởi vì Nhậm lão thái gia biến thành cương thi, từ khi xuất hiện đến khi tiến hóa, thời gian quá ngắn, không bằng con cương thi trước mắt này.

...

Vừa rồi dùng gạo nếp tấn công cương thi, là bước thử nghiệm cuối cùng của Trần Nghiệp, dùng để xác định thực lực của con cương thi trước mắt này.

Hắn còn chưa trọc đầu, cần phải thận trọng!

Hiện tại, Trần Nghiệp rốt cục có thể yên tâm một chút.

Cương thi tiến hóa trước mắt, tuy rằng lợi hại hơn so với Nhậm lão thái gia trong phim, nhưng cũng không mạnh hơn bao nhiêu.

Hắn hoàn toàn có thể đối phó!

Trần Nghiệp hoạt động cổ tay, bỗng nhiên lại dừng lại.

Hiện tại còn chưa đến lúc hấn ra tay.

Những người xung quanh, còn chưa chết hết đâu!

Những người này vừa rồi còn kiêu ngạo lắm mà!

Không chỉ muốn giết Đường Tử Trần, ngay cả một học sinh yếu đuối vô tội như hấn cũng không muốn buông tha, muốn đuổi tận giết tuyệt.

Còn ngạo mạn hơn cả công nhân của một công ty quần áo nào đó!

Đối với những người này, cho dù tối nay cương thi không giết hết bọn họ, Trần Nghiệp cũng sẽ tự tay đập nát những kẻ còn sống sót thành thịt vụn!

Trong từ điển của Trần Nghiệp, không hề có hai từ “Thánh mẫu” và “Lấy ơn báo oán” chán ghét kia.

Cho nên, tiếp theo, Trần Nghiệp chộp lấy một nắm gạo nếp, không ném ra ngoài, mà giữ trong tay để hù dọa cương thi tiến hóa.

“Lớp trưởng, chúng ta lui lại, đừng quấy rầy hứng thú giết người của nó.”

Lúc này, Đường Tử Trần có chút lau mắt mà nhìn đối với biểu hiện vừa rồi của Trần Nghiệp, nghe vậy theo bản năng đi theo Trần Nghiệp, lui về phía sau.

Cương thi tiến hóa kia cũng không suy nghĩ nhiều, thấy Trần Nghiệp và Đường Tử Trần không chạy, liền phối hợp đuổi theo giết những người khác.

Tuy nhiên, bị Trần Nghiệp ngăn cản vừa rồi, trì hoãn một lúc, đã có không ít người chạy ra xa.

Hơn nữa, những tân sinh này tuy rằng bị dọa cho hoảng sợ, nhưng đầu óc vẫn chưa ngu ngốc, biết tụ tập một chỗ chỉ có chết nhanh hơn, tản ra chạy trốn mới có khả năng sống sót.

Vì vậy, phương hướng chạy trốn của bọn họ là tứ phía bát phương, mỗi người một ngả.

Đến nước này, cho dù tốc độ trượt của cương thi tiến hóa có nhanh hơn nữa, chỉ dựa vào một mình nó, cũng không thể nào trong đêm nay đuổi giết hết tất cả mọi người.

Trần Nghiệp nhú mảy.

Hắn đương nhiên sẽ không trơ mắt nhìn đám người đoán mệnh này chạy thoát.

Ngay lúc hắn chuẩn bị tự mình ra tay, giữ chân đám tân sinh này lại...

Đột nhiên, cương thi tiến hóa kia ngừng đuổi giết, ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng.

“Gào!!”

Tiếng gào thét của cương thi tiến hóa có lực xuyên thấu cực kỳ mạnh mẽ, không chỉ truyền ra xa, mà còn có tiếng vọng lại.

Sau đó, một màn khiến người ta không thể tưởng tượng nổi đã xảy ra.

Rất nhiều tiểu cương thi, xuất hiện trong bóng tối, nhảy nhót, từ bốn phương tám hướng lao tới.

Vừa vặn chặn đường lui của đám tân sinh kia.

Mặc dù những tân sinh này, từng người đều có thực lực không tồi, trong tình huống một đối một, dựa vào vũ khí hợp kim có thể đánh thắng tiểu cương thi.

Nhưng mà, số lượng tiểu cương thi nghe tiếng lao tới thật sự quá nhiều...

Ít nhất cũng gấp đôi số lượng bọn họ.

Đối mặt với nhiều tiểu cương thi như vậy, đám tân sinh căn bản không thể nào đột phá vòng vây, bị ép buộc phải chạy ngược trở lại.

Một màn thần kỳ như vậy, lập tức khiến hai mắt Trần Nghiệp sáng rực.

Chương 46 - Trần Nghiệp Ra Tay

Bị vây cương thi vây kín!

Tất cả các tân sinh còn sống, bao gồm cả Đường Tử Trần, đều lộ ra vẻ mặt tuyệt vọng!

Ngoại trừ Trần Nghiệp...

Lúc này, trên mặt Trần Nghiệp không những không có chút sợ hãi nào, ngược lại còn vô cùng phấn khích, hai mắt sáng rực.

Hắn vạn vạn không ngờ rằng, con cương thi tiến hóa này lại còn có khả năng triệu hồi tiểu cương thi!!

Trúng mãnh rồi!

Lần này trúng mãnh lớn rồi!

Chờ hắn bắt được con cương thi tiến hóa kia, chẳng phải tiểu cương thi muốn bao nhiêu có bấy nhiêu sao?

Giết không hết, cắn bản là giết không hết...

Theo như lời Lão Lưu nói, một con tiểu cương thi có thể cho khoảng sáu điểm tiềm năng. Vậy nếu hắn giết vài trăm, thậm chí cả ngàn con thì sao?

Chẳng phải là một bước lên mây sao?

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp kích động đến mức hai tay run rẩy.

Đường Tử Trần chú ý tới sự bất thường của Trần Nghiệp (không nhìn thấy mặt), còn tưởng rằng Trần Nghiệp đang run rẩy vì sợ hãi, trên khuôn mặt xinh đẹp lập tức hiện lên vẻ áy náy.

“Trần Nghiệp, xin lỗi!”

“Nếu không phải tôi tự cho mình là đúng, nghĩ rằng có thể giúp đỡ cậu trong bí cảnh, cùng cậu lập đội, cậu cũng sẽ không rơi vào bước đường cùng này.”

“Là tôi liên lụy cậu...”

Trần Nghiệp: ???

Hắn không phải kẻ ngốc.

Nhìn thấy vẻ mặt áy náy của cô nàng, liền biết là nàng hiểu lầm rồi.

Sau đó, Trần Nghiệp bắt đầu diễn xuất.

Chỉ thấy hắn giả vờ thở dài, nói: “Lớp trưởng, cậu đừng tự trách, tôi biết cậu đồng ý lập đội với tôi là muốn tốt cho tôi, tôi không trách cậu đâu.”

Nghe vậy, Đường Tử Trần lương thiện càng thêm áy náy.

Trần Nghiệp lại nói: “Thật ra, chết, tôi không sợ, chỉ là có một tâm nguyện vẫn chưa hoàn thành, cảm thấy cứ chết như vậy thì thật đáng tiếc...”

“Tâm nguyện gì?” Đường Tử Trần vô thức hỏi.

“Nói ra thì ngại quá.”

Trần Nghiệp miệng thì nói vậy, nhưng trên mặt lại không có chút ngại ngùng nào: “Lớp trưởng, nghe nói những cô gái xinh đẹp như cậu, đánh một cái có thể khóc rất lâu... Cậu có thể để tôi được chứng kiến một chút không?”

Đường Tử Trần: “...”

“A ha, tôi thấy cậu quá căng thẳng, chỉ đùa một chút cho vui thôi.”

“Trần Nghiệp, đã đến lúc nào rồi... Chẳng lẽ cậu thật sự không sợ chết sao?”

“Tất nhiên là sợ rồi!”

Trần Nghiệp cười nói: “Tuy nhiên, hôm nay chúng ta sẽ không chết!”

Đường Tử Trần còn muốn nói gì đó...

Nhưng đúng lúc này.

Đột nhiên, có một bóng người lao về phía Trần Nghiệp với tốc độ rất nhanh.

Là tên thanh niên Oa quốc kia!

Đường Tử Trần rất cảnh giác, lập tức không để ý tới Trần Nghiệp nữa, trên người lập tức lóe lên ánh sáng xanh, nhanh chóng chắn trước mặt Trần Nghiệp, bảo vệ hắn.

“Người muốn làm gì?”

Cô nàng tay cầm phi tiêu, bày ra tư thế chiến đấu, quát lớn.

Tên thanh niên Oa quốc tỏ vẻ rất gấp gáp, hét lớn: “Trên người hắn có thứ mà lũ quái vật kia sợ hãi, Đường Tử Trần, mau bảo hắn giao ra đây, chúng ta có thể cùng nhau chạy trốn.”

Hắn cố ý nói rất lớn, thu hút sự chú ý của những người khác.

Làm như vậy quả thật có hiệu quả.

Lập tức.

Vài người nghe thấy vậy, đều vây quanh lại.

Hóa ra, tên khốn kiếp này, lúc trước khi bỏ chạy, đã nhìn thấy cảnh Trần Nghiệp dùng gạo nếp đổi phó với cương thi tiến hóa, lúc này đường cùng, liền nghĩ tới túi gạo nếp trên người Trần Nghiệp.

Đường Tử Trần lạnh lùng, chỉ đáp lại hai chữ:

“Mơ tưởng!”

Không nói đến việc bọn họ lúc trước muốn giết nàng.

Chỉ riêng túi gạo nếp kia là tia hy vọng cuối cùng của Trần Nghiệp, nàng cũng sẽ không đồng ý.

Cương thi xung quanh ngày càng đông, hơn nữa con cương thi tiến hóa cũng đã chú ý tới bên này, tình hình ngày càng nguy hiểm.

Tên thanh niên Oa quốc lập tức sốt ruột, sắc mặt dữ tợn:

“Đừng ép ta!”

Những người xung quanh cũng đều ra vẻ muốn động thủ cướp đoạt.

Bọn chúng đều tập trung chú ý vào Đường Tử Trần và lũ cương thi xung quanh, căn bản không phát hiện ra, sắc mặt của một nam nhân gần đây bị rụng tóc nghiêm trọng, lúc này lạnh lùng đến mức nào!

Tên khốn kiếp này, lại dám cướp gạo nếp của Trần Nghiệp?
Thật là đồ chó má!

“Các người muốn thứ này sao?”

Trần Nghiệp lấy túi gạo nếp ra, đột nhiên cười nói: “Nhìn cho kỹ đây!”

Nói xong.

Hắn cầm lấy túi gạo nếp, nhẹ nhàng ném một cái, ném thẳng túi gạo xuống đất bên cạnh con cương thi tiến hóa...

Lúc này, Trần Nghiệp rất hiểu tâm trạng của Lý Tê Dong.

Trực tiếp giết chết lũ khốn kiếp này, thật quá hời cho bọn chúng.

Phải để bọn chúng trước khi chết, được nếm trải cảm giác tuyệt vọng và đau khổ!

A.

Đúng rồi.

Tên khốn kiếp Lý Tê Dong kia, vừa rồi đã bị tiểu cương thi cắn chết rồi.

Trần Nghiệp nhìn thấy rất rõ ràng.

Tên kia từ đầu đến cuối không hề phản kháng.

Ra đi rất thanh thản.

...

Hành động của Trần Nghiệp khiến những người xung quanh ngây người.

Sau đó, tên thanh niên Oa quốc và những kẻ khác, đầu óc ong ong, cảm giác như sắp phát điên!

Bảo hẩn đi nhặt túi gạo nếp bên cạnh con cương thi tiến hóa?

Thà tự sát còn sướng hơn.

Hy vọng cuối cùng bị dập tắt, khiến những kẻ này hoàn toàn phát điên.

“Tên khốn kiếp!! Ta muốn giết ngươi!!!”

Tên thanh niên Oa quốc hét lớn, lao về phía Trần Nghiệp, căn bản không nhìn thấy vẻ khinh thường trong mắt Trần Nghiệp.

“Hừ!”

Một tiếng hừ lạnh vang lên.

Đường Tử Trần ra tay không chút do dự, niệm lực bộc phát toàn diện, trực tiếp đánh bay những kẻ xung quanh.

Nếu như lúc trước bọn chúng còn đông đủ, Đường Tử Trần tự nhiên không phải là đối thủ.

Bây giờ chỉ còn lại vài tên, còn muốn ra tay giết Trần Nghiệp trước mặt nàng?

Tên thanh niên Oa quốc và những kẻ khác bị niệm lực của Đường Tử Trần đánh bay, tuy không bị thương, nhưng cũng

coi như bước vào đường chết.

Bởi vì, lũ cương thi đã tới.

Mấy con tiểu cương thi xông lên, móng vuốt sắc nhọn đâm sâu vào vai những kẻ này, sau đó há miệng cắn vào cổ họng, điên cuồng hút máu.

Trong nháy mắt, tiếng kêu thảm thiết vang lên không dứt.

Chỉ có tên thanh niên Oa quốc, ý chí sinh tồn mãnh liệt, gào thét một tiếng, trước khi chết bộc phát toàn lực, thế mà lại dùng katana đâm thẳng vào tim một con cương thi.

Tim bị tấn công khiến con tiểu cương thi có chút đau đớn, buông tên thanh niên Oa quốc ra.

Tên thanh niên Oa quốc nhân cơ hội lăn một vòng, lại lăn tới bên chân Trần Nghiệp.

Tuy tạm thời thoát khỏi con tiểu cương thi, nhưng động mạch ở cổ họng của hắn đã bị cắn đứt, hơn nữa còn trúng độc cương thi, coi như vô phương cứu chữa, chỉ còn lại chút thời gian ngắn ngủi.

Lúc này, chỉ cần Trần Nghiệp tùy tiện giơ chân, là có thể giẫm chết tên khốn kiếp này.

Nhưng Trần Nghiệp không làm vậy.

Để cho tên này chết trong đau đớn cũng tốt!

Rồi biến thành tiểu cương thi, cống hiến cho hắn thêm chút điểm tiềm năng.

Nhìn thấy kết cục thảm của tên thanh niên Oa quốc.

Đường Tử Trần đột nhiên thở dài một tiếng!

Sau đó, ánh mắt nàng nhìn về phía Trần Nghiệp.

“Trần Nghiệp, xin lỗi, tôi không muốn chết trong miệng lũ cương thi, đi trước một bước...”

Đường Tử Trần nói xong, liền vận chuyển niệm lực, điều khiển một chiếc phi tiêu xoay tròn trên không trung, đợi phi tiêu tăng tốc đủ nhanh, liền nhắm thẳng vào cổ mình đâm tới...

Quả nhiên là nàng ấy.

Ngay cả tự sát cũng quyết đoán như vậy!!

Trong nháy mắt.

Chiếc phi tiêu đã bay tới trước mặt Đường Tử Trần.

Đường Tử Trần đã nhắm mắt lại...

Vài giây sau.

Hửm?

Sao phi tiêu vẫn chưa đâm trúng cổ?

Bắn lệch sao?

Không thể nào!

Nàng ở trường luyện tập lâu như vậy, trong phạm vi trăm mét, tuyệt đối trăm phát trăm trúng.

Đường Tử Trần nghi hoặc mở mắt ra.

Phát hiện chiếc phi tiêu của mình, cách cổ không đến 10 cm.

Lý do nó không thể xuyên qua cổ nàng, là bởi vì có một bàn tay to lớn, đang nắm chặt lấy chiếc phi tiêu...

“Lớp trưởng, đừng vội nghĩ quẩn nha! Không phải lúc trước tôi đã nói với cậu rồi sao? Tôi có vũ khí bí mật mà!”

Trần Nghiệp cười nói: “Cậu nghỉ ngơi cho khỏe đi, đến lượt tôi ra sân rồi!”

Nụ cười của hắn.

Vô cùng tự tin!!

Chương 47 - Một Quyền, Hai Tháng Công Lực

Nhìn phi tiêu bị Trần Nghiệp bắt gọn trong tay, trên gương mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần hiện lên vẻ kinh ngạc.

Nàng biết rõ phi tiêu dưới sự khống chế của niệm động lực của mình bay nhanh đến mức nào.

Nói nhanh hơn cả đạn có lẽ hơi khoa trương, nhưng tuyệt đối không phải thứ người thường có thể dễ dàng bắt được!

Điều này đủ để thấy phản xạ thần kinh và tốc độ ra tay của nam nhân trước mặt đang gặp rắc rối với chứng rụng tóc kinh người đến mức nào.

“Trần Nghiệp, cậu...”

Nàng muốn nói gì đó nhưng lại không biết nên nói gì.

Đúng lúc này, một con tiểu cương thi nhảy đến sau lưng Đường Tử Trần, giơ hai tay chộp về phía nàng.

Đường Tử Trần biến sắc, vừa định phản ứng thì cảm thấy thân thể như được nâng lên, sau đó trước mắt tối sầm, bản thân đã di chuyển đến sau lưng Trần Nghiệp.

Giống như dịch chuyển tức thời vậy.

Ngay sau đó, nàng thấy Trần Nghiệp lợi dụng chiều cao, giơ tay tát thẳng vào đỉnh đầu tiểu cương thi.

“Bốp!”

Không khí như nổ tung.

Đầu tiểu cương thi lập tức biến mất...

Không phải bị đánh nổ tung, mà là bị một cái tát của Trần Nghiệp đánh thẳng vào khoang ngực!!

Khiến khoang ngực vốn đã thiếu thịt phồng lên một vòng.

Mất đầu, con khiêu cương quái không hề ngã xuống, mà đứng im tại chỗ như hóa đá.

Nguyên nhân là do không chỉ đầu bị đánh vào khoang ngực, mà hai chân của nó cũng bị đánh sâu vào lòng đất ít nhất 10 cm, kéo theo cả mặt đất xung quanh tạo thành một hố sâu hai mét, giống như trồng cây chuối vậy.

Một cái tát, có thể tạo ra hiệu quả như vậy?

Đường Tử Trần há hốc mồm.

Tên thanh niên Oa quốc chưa chết hẳn trên mặt đất càng trợn mắt há mồm...

“Ặc... Xin lỗi, lâu rồi không ra tay, không không chế được lực đạo, lớp trưởng, không làm cậu sợ chứ?”

Đường Tử Trần: “...”

Nàng ngây người nhìn Trần Nghiệp, càng không biết nên nói gì.

Trần Nghiệp cũng không để ý, đảo mắt nhìn đám cương thi xung quanh, bắt đầu xoay cổ tay khởi động.

Đám tiểu cương thi không có trí tuệ, tự nhiên cũng không bị cảnh tượng thê thảm của đồng loại dọa sợ, tiếp tục lao về phía này.

Số lượng khá đông, ước chừng có hơn trăm con.

Vô số đôi mắt đỏ ngầu chớp động trong màn đêm, dày đặc, vô cùng đáng sợ.

Nhưng trên mặt Trần Nghiệp chỉ có sự hưng phấn!

Lâu rồi chưa được thử nghiệm sức phá hoại của bản thân.

Tối nay cuối cùng cũng có cơ hội rồi...

Hắn không đứng im chờ chết, mà lựa chọn chủ động tấn công.

Chỉ thấy Trần Nghiệp dậm mạnh chân xuống đất, mặt đất lập tức lõm xuống một hố nhỏ!

Sau đó, thân thể hắn như chiếc siêu xe tăng tốc đến cực hạn, lao vút đi như chớp.

“Dừng!”

Tiếng động như trống trận vang lên.

Một con tiểu cương thi căn bản không kịp phản ứng, đã bị Trần Nghiệp đá bay ra xa mấy chục mét...

May mà thân thể cương thi cứng cáp.

Nếu là con người, chịu một lực lớn như vậy, cơ thể sẽ lập tức nổ tung thành từng mảnh.

Bên cạnh còn một con cương thi nhân cơ hội lao về phía Trần Nghiệp, nhưng phản ứng của hắn còn nhanh hơn, trực tiếp tóm lấy hai tay con quái vật định đánh lên, dùng sức xé ra...

“Xoẹt!”

Thân thể cương thi bị Trần Nghiệp xé toạc.

Giống như xé một mảnh vải rách.

Kinh khủng!

Tàn nhẫn!!

...

Tiếp theo, Đường Tử Trần cảm thấy trận chiến đang diễn ra trước mắt giống như một bộ phim hành động khoa học viễn tưởng.

Phi thực tế!

Người mà trong mắt nàng cần được che chở, lúc này đã hoàn toàn biến thành một con mãnh thú hung dữ, đang tàn sát bừa bãi.

Tiếng nổ vang lên không ngừng.

Đó đều là động tĩnh do nắm đấm và cú đá của Trần Nghiệp tạo ra!

Lũ cương thi khiến vô số người khiếp sợ, trước mặt Trần Nghiệp lại yếu ớt như cừu non, không có chút sức phản kháng.

Tốc độ của Trần Nghiệp quá nhanh.

Trong màn đêm chỉ có thể nhìn thấy bóng dáng hắt di chuyển.

Ngay cả Đường Tử Trần cũng khó lòng nhìn rõ động tác ra tay của hắn.

Còn đám tiểu cương thi kia, đừng nói là chạm vào vạt áo của Trần Nghiệp, ngay cả nhìn thấy hắn cũng khó.

Chưa đầy một phút đồng hồ, ít nhất một phần ba số cương thi đã bị Trần Nghiệp đánh gục.

Tất nhiên, không có lý trí, chúng vẫn lao về phía Trần Nghiệp như thiêu thân lao đầu vào lửa.

Trần Nghiệp cũng nhận ra, chỉ dựa vào tay không rất khó giết chết cương thi, liền nhặt lên một thanh đao hợp kim không biết của ai đánh rơi.

Sau đó, ánh đao lóe lên.

Vô số mảnh chi của cương thi bay lên trời.

Tuy rằng Trần Nghiệp không biết dùng đao, thậm chí có thể nói là hoàn toàn mù tịt về đao pháp.

Nhưng sức mạnh của hắn quá bá đạo!

Một đao chém xuống, có thể chém đôi con cương thi từ đầu đến đuôi!

Trước sức mạnh tuyệt đối, kỹ thuật có hay không cũng không còn quan trọng nữa.

Mảnh đất trống này đã hoàn toàn biến thành bãi đồ tể...

...

Hơn trăm con cương thi!

Kết quả là, Trần Nghiệp chỉ mất chưa đầy năm phút đã chém chúng thành từng khúc.

Không tìm thấy một con nào còn nguyên vẹn.

Thanh đao hợp kim trong tay Trần Nghiệp tự nhiên cũng xuất hiện rất nhiều vết nứt.

Hắn tùy ý ném thanh đao đi, thở ra một hơi dài, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

Với lần ra tay đầu tiên này, hắn rất hài lòng với sức phá hoại mà mình tạo ra!

Phải nói là, quả không hổ là thể chất của Saitama.

Trần Nghiệp càng ngày càng mong chờ sức mạnh của mình sau ba năm.

Hắn tin rằng ba năm sau, chỉ cần tung một quyền, luồng khí tạo ra cũng đủ để nghiền nát đám cương thi này.

Lúc này, những người còn đứng vững tại hiện trường, ngoài Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, chỉ còn lại con cương thi tiến hóa kia.

Nó nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, đôi mắt nhỏ đầy vẻ nghi hoặc, dường như không hiểu tại sao lại có con mỗi mạnh mẽ như vậy?

Trần Nghiệp không nói nhảm, sải bước đi về phía con cương thi tiến hóa.

Thấy vậy, con cương thi tiến hóa gầm lên một tiếng, cũng lao về phía Trần Nghiệp.

Hai bóng người nhanh chóng tiếp cận.

“Gào!”

Con cương thi tiến hóa ra tay trước, một móng vuốt sắc bén vung về phía Trần Nghiệp.

Đáng tiếc, động tác của nó trong mắt Trần Nghiệp thật sự quá chậm.

Trần Nghiệp chỉ hơi nghiêng người đã dễ dàng tránh được một trảo này.

Ngay sau đó, hấn siết chặt nắm đấm, như Lôi Thần Chùy, giáng thẳng vào lưng con cương thi tiến hóa.

“Ầm!!”

Con cương thi tiến hóa cảm thấy lưng mình như bị máy ép thủy lực khổng lồ đập trúng.

Lực đạo cực lớn khiến thân thể nó bay ra ngoài như đạn pháo, bay xa khỏi hiện trường, đâm sập một gốc cây to mới dừng lại.

Trần Nghiệp đứng tại chỗ, xoa xoa nắm tay.

Phải nói, thân thể của con cương thi tiến hóa này quả thực rất cứng rắn!

Một quyền vừa rồi khiến hấn có cảm giác như đang đâm vào khối sắt.

Nếu không phải gân cốt của hấn hiện tại rất chắc khỏe, nắm đấm cực kỳ cứng rắn, e rằng đã bị thương rồi.

Sau đó, Trần Nghiệp nhìn về phía con cương thi tiến hóa, vẻ mặt ngạc nhiên.

Bởi vì, sau khi đứng dậy, con cương thi tiến hóa không thèm quay đầu lại, co cẳng chạy mất...

Thậm chí không dám nhìn Trần Nghiệp lấy một cái.

Thực sự là một quyền vừa rồi đã khiến nó sợ hãi.

Là một con cương thi có trí tuệ, nó biết, nếu tiếp tục ở lại đây, nó sẽ bị người đàn ông đáng sợ kia đánh chết!

Anh hùng không sợ chết đứng, chỉ sợ chết không đúng chỗ!

Bảo toàn mạng sống là trên hết!

...

Trần Nghiệp tức giận.

Hắn còn chưa đã ghìen, con chó chết tiệt này lại muốn chạy?

Hơn nữa, con chó chết tiệt này chạy mất rồi, ai sẽ giúp hắn triệu hồi đám tiểu cương thi?

Không có tiểu cương thi, hắn lấy đâu ra điểm tiềm năng để cày cuốc?

“Hừ!”

Trần Nghiệp đuổi theo.

Tốc độ chạy của hắn quá nhanh, sức cản của gió tự nhiên cũng rất lớn, thổi bay quần áo trên người.

Mặc dù tốc độ trượt của con cương thi tiến hóa cũng rất nhanh, nhưng trước mặt quái vật như Trần Nghiệp, đó chỉ là trò trẻ con.

Chỉ trong vài hơi thở, Trần Nghiệp đã đuổi kịp nó.

Sau đó, một cái tát giáng xuống.

“Chó chết! Ai cho mày chạy?”

Chương 48 - Như mộng như ảo, chết không nhắm mắt

Một lát sau.

Trần Nghiệp một tay xách con cương thi tiến hóa trở về.

Như xách một con gà con.

Con cương thi tiến hóa trông rất thảm hại, toàn thân đầy vết thương, hai tay hai chân đều rũ xuống, mềm nhũn như mì sợi, rõ ràng xương cốt tứ chi đã bị Trần Nghiệp đánh gãy, hoàn toàn mất đi khả năng di chuyển.

“Bịch!”

Trần Nghiệp ném con cương thi tiến hóa xuống đất trước mặt Đường Tử Trần, phỉ phỉ bụi trên tay, cười nói: “Xong rồi, lớp trưởng, để cậu đợi lâu rồi.”

Đường Tử Trần: “...”

Một nguy cơ trí mạng đối với những người mới.

Vậy mà đã bị Trần Nghiệp dễ dàng giải quyết!

Từ lúc hấn ra tay, đến lúc xử lý hết đám cương thi, tổng cộng chỉ mất khoảng mười phút.

Giống như đang nằm mơ...

Trần Nghiệp đúng là một khi đã ra tay, sẽ khiến người ta sợ chết khiếp!

Đường Tử Trần nhìn Trần Nghiệp chăm chăm, hoàn toàn không biết nói gì cho phải.

Ban đầu, nàng tìm Trần Nghiệp lập đội, là vì muốn báo đáp ân tình của Trần hội trưởng, muốn dẫn dắt Trần Nghiệp, ở trong bí cảnh giành được thành tích tốt.

Không ngờ, suýt chút nữa đã kéo chân Trần Nghiệp.

Càng không ngờ, người ta căn bản không cần nàng dẫn dắt, thật ra mà nói, đợt này là Trần Nghiệp đang dẫn dắt nàng.

Vậy nên, chẳng phải kẻ hề chính là nàng sao?

“O?”

Trần Nghiệp đột nhiên kinh ngạc nhìn tên thanh niên Oa quốc trên mặt đất: “Tiểu tử này vẫn chưa chết à?”

Đúng vậy.

Tên thanh niên Oa quốc vẫn chưa chết, hấn nằm trên mặt đất, bàn tay nắm chặt động mạch chủ trên cổ, ngăn cản máu chảy quá nhanh, đến giờ vẫn còn một hơi thở thoi thóp.

Khiến Trần Nghiệp không khỏi cảm thán, tiểu tử này, sức sống thật dai dẳng!

Ý chí sinh tồn cũng rất mạnh mẽ.

Nhưng cũng sắp rồi.

Dưới cổ tên thanh niên Oa quốc, máu tươi đã nhuộm đỏ mặt đất, sắc mặt hấn cũng trắng bệch như tờ giấy, sinh mạng đã bước vào thời khắc đếm ngược cuối cùng.

Dù sao cũng là bị thương động mạch chủ, cho dù vết thương không nặng lắm, cũng không phải chỉ dựa vào tay là có thể cầm máu được.

Lúc này.

Ánh mắt tên thanh niên Oa quốc nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, trong mắt ngoài sự khiếp sợ, còn có oán hận đối với Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp hiểu rõ ánh mắt của tên thanh niên Oa quốc, cười nói: “Có phải ngươi muốn mạng, ta có thực lực như vậy, sao không sớm dùng, phải đợi đến khi tất cả các ngươi đều chết hết mới chịu ra tay?”

“Thật ra... là ta cố ý đây!”

Độc ác!

Thật là độc ác!!

Tên thanh niên Oa quốc như được hồi quang phản chiếu, hai mắt đột nhiên trợn to, nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, ánh mắt oán độc vô cùng, hận không thể ăn tươi nuốt sống Trần Nghiệp.

Hắn nghe hiểu tiếng Hạ quốc!

Cho nên hắn hận!

Đột nhiên, tên thanh niên Oa quốc nghĩ, cho dù không có chuyện vớ vẩn mà Lý Tê Dong gây ra, với sự tồn tại của một con quái vật khủng bố như Trần Nghiệp, kế hoạch ám sát Đường Tử Trần của bọn họ, cũng đã định sẵn là thất bại.

Nực cười là bọn họ còn tưởng rằng lần này Đường Tử Trần khó thoát khỏi cái chết, Hạ quốc sẽ mất đi một thiên tài, từ nay về sau suy yếu.

Không ngờ, thiên tài thực sự, căn bản không phải là Đường Tử Trần!

Hạ quốc, được đại khí vận che chở.

Nhân tài xuất hiện lớp lớp.

Oa quốc bọn họ, muốn thôn tính Hạ quốc, cả đời này e là không thể nào...

Nghĩ đến đây, tên thanh niên Oa quốc đột nhiên mất hết ý chí.

Ngay sau đó.

Tên thanh niên Oa quốc không thở nổi nữa, đồng tử trong mắt nhanh chóng mất đi tiêu cự, bàn tay đang ấn cổ, cũng mềm nhũn buông xuống.

Chết rồi...

Máu trong người tên này, vốn đã sắp chảy hết, lại bị lời nói của Trần Nghiệp kích thích, tức giận công tâm, cuối cùng tắt thở.

Nhưng mắt hắn vẫn mở trừng trừng.

Đây là chết không nhắm mắt!

...

Từ đó.

Người còn sống sót ở đây, chỉ còn lại Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

Cương thi tiến hóa không tính là người.

Ánh mắt hai người, cũng chạm vào nhau.

Im lặng.

Sự im lặng đến đáng sợ.

Đường Tử Trần là không biết nên nói gì cho phải.

Mọi chuyện xảy ra đêm nay, khiến nàng chấn động tột độ, đến giờ phút này tâm trạng vẫn chưa thể bình tĩnh lại.

Trần Nghiệp cảm thấy, mình nên nói gì đó.

Nghĩ nghĩ, hắn mở miệng nói: “Lớp trưởng, thật ra, từ nhỏ, tôi đã cảm thấy cơ thể mình khác với người thường, chỉ cần mỗi ngày tôi kiên trì rèn luyện, sức mạnh sẽ không ngừng tăng lên...”

“Dựa theo hiện tượng này, tôi cũng đã tra cứu không ít tài liệu, cuối cùng chỉ có thể đưa ra một kết luận tương đối hợp lý: Tôi là trời sinh thần lực!”

Đường Tử Trần rốt cuộc cũng lên tiếng: “Cho nên, ở đại hội kết hợp anh hùng, cậu lựa chọn kết hợp với anh hùng cấp C, là

bởi vì cảm thấy, thiên phú anh hùng cấp S đối với cậu không có tác dụng quá lớn? Tỷ lệ kết hợp thành công của anh hùng cấp C, gần như là tuyệt đối, cậu chỉ là cần một tấm vé vào bí cảnh mà thôi?”

Chỉ có người kết hợp thiên phú anh hùng thành công, mới có thể tiến vào bí cảnh.

Nghe được lời này của Đường Tử Trần, bản thân Trần Nghiệp cũng ngẩn người.

Hắn coi như là được chứng kiến, cái gì gọi là tự nhiên mới là trí mạng nhất.

“Lớp trưởng, cậu thật sự là thông minh!”

Trần Nghiệp mặt không đổi sắc nói hươu nói vượn.

Đường Tử Trần tự mình nào bỏ cũng tốt, đỡ cho hắn phải vất óc suy nghĩ tiếp tục bịa chuyện.

Đối với bí mật Saitama trong số các anh hùng cấp C, Trần Nghiệp không muốn để bất kỳ ai biết được.

Trên thế giới này.

Chỉ cần có một mình hắn là Ma Vương Đầu Trọc là đủ rồi!!

“... Vừa rồi tôi biểu hiện như vậy, có giống một tên hề không?”

Đường Tử Trần đột nhiên tự giễu nói một câu.

Hả?

Câu này là có ý gì?

Trần Nghiệp ngẩn người.

Đường lối suy nghĩ của phụ nữ, hắn thật sự không hiểu.

“Lớp trưởng, đây là bí mật lớn nhất của tôi, ngay cả bố mẹ tôi cũng không biết, tôi cũng không phải là cố ý muốn lừa dối cậu.”

Trần Nghiệp bình tĩnh nói.

Cô nàng này mà còn làm nũng nữa, hắn sẽ phải qua đó đánh đòn cô ấy.

Ngày nào ngủ cũng chỉ có thể nhìn, hắn đã sớm muốn thử xem cảm giác ra sao rồi.

“Cậu lừa tôi đâu phải chỉ một lần.”

Đường Tử Trần nhìn sâu vào mắt Trần Nghiệp.

Tên này, lúc nào cũng thích trêu chọc nàng, còn nói với nàng nhiều lời tục tĩu như vậy...

Thật là tra nam!

Sau đó, nàng lại nói: “Dù sao đi nữa, Trần Nghiệp, đêm nay nếu không có cậu, tôi đã chết rồi, cậu cứu tôi một mạng, ân tình này tôi không biết lấy gì báo đáp, chỉ có thể...”

Trần Nghiệp lập tức lộ ra vẻ mặt mong đợi, nghiêm túc lắng nghe.

Theo trình tự bình thường, bốn chữ tiếp theo, phải là “lấy thân báo đáp” chứ nhỉ?

Chỉ là hắn đợi nửa ngày, vẫn không thấy nàng nói tiếp, nghi hoặc nhìn về phía Đường Tử Trần.

Chỉ thấy trên khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần, lộ ra nụ cười gian xảo của kẻ đã đạt được mục đích.

Tốt lắm.

Cô nhóc này cũng học hư rồi!

Phải nói là, khuôn mặt nhỏ nhắn của Đường Tử Trần thật sự rất đẹp! Tinh xảo như một tác phẩm nghệ thuật, cho dù là cười gian xảo, cũng có một phong vị khác.

“Trần Nghiệp, sau này khi nào cậu gặp rắc rối, chỉ cần cậu đến tìm tôi, bất kể là tình huống gì, tôi đều sẽ cứu cậu một lần!”

Câu này Đường Tử Trần nói rất nghiêm túc.

Từ điểm này có thể nhìn ra, cô nàng này kỳ thật còn có chút không phục.

Ước chừng nàng cho rằng, chờ nàng trưởng thành đến trình độ của Tần nữ sĩ, là có thể vượt qua thậm chí là giúp đỡ Trần Nghiệp.

Đối với suy nghĩ của Đường Tử Trần, Trần Nghiệp chỉ cười cười.

“Được, vậy sau này tôi gặp rắc rối không giải quyết được, sẽ đi tìm cậu cầu cứu.” Trần Nghiệp nói.

Đường Tử Trần gật đầu, lại nói: “Về bí mật của cậu, tôi sẽ giúp cậu giữ bí mật.”

Lời này Trần Nghiệp tin.

Cô nàng trước mắt này, đường lối suy nghĩ không giống những cô gái bình thường, nàng còn coi trọng lời hứa hơn cả nam nhân.

Từ việc nàng đã đáp ứng Trần hội trưởng, quyết định dẫn dắt Trần Nghiệp lập đội, là có thể nhìn ra được tính cách của nàng ấy.

Chỉ là.

Chỉ giữ bí mật thôi thì chưa đủ.

Hai người nhất định phải có một cái cơ hợp lý, mới có thể khiến người ngoài tin tưởng.

“Lớp trưởng, sau khi rời khỏi bí cảnh, người khác hỏi đến, tôi sẽ đổ hết mọi chuyện lên đầu cậu.”

“Trong mắt bọn họ, cậu là thiên chi kiêu tử, còn tôi chỉ là một học sinh kém cỏi sở hữu thiên phú anh hùng phế vật, chỉ có đổ lên đầu cậu, bọn họ mới tin tưởng.”

Chương 49 - Kế Hoạch Tạo Thần

“Bụp bụp...”

Một đồng lửa khổng lồ đang cháy dữ dội trên khoảng đất trống.

Ngọn lửa gần như thấp sáng cả màn đêm.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đang ngồi yên lặng quan sát.

Tất nhiên, họ không rảnh rỗi đến mức đốt lửa chơi.

Họ đang thiêu hủy xác của lũ cương thi.

Mặc dù trước đó, hàng trăm tiểu cương thi đã bị Trần Nghiệp chém làm đôi, nhưng chúng vẫn chưa chết hẳn.

Chỉ có thiêu hủy mới có thể tiêu diệt chúng hoàn toàn.

Nếu Trần Nghiệp biết pháp thuật, việc giải quyết chúng đương nhiên không khó.

Vấn đề là hắn không biết.

Dùng lửa thiêu là phương pháp tối ưu nhất mà Trần Nghiệp và Đường Tử Trần có thể nghĩ ra.

Lúc này đã là đêm khuya.

Sau một đêm thấp thỏm lo âu, cộng thêm việc khuôn vác xác cương thi tiêu hao không ít thể lực, Đường Tử Trần trông có vẻ mệt mỏi.

Trần Nghiệp thấy vậy, liền nói: “Lớp trưởng, hay là cậu ngủ trước đi, để mình tôi trông là được.”

Đường Tử Trần không đồng ý.

Nàng nhìn con cương thi tiến hóa đang bị Trần Nghiệp dẫm dưới chân, nhú mày hỏi: “Trần Nghiệp, cậu định xử lý con cương thi này thế nào?”

“Tạm thời giữ lại đã.” Trần Nghiệp cười nói, “Nó còn hữu dụng.”

Đường Tử Trần thông minh tuyệt đỉnh, rất nhanh đã nhận ra Trần Nghiệp muốn làm gì.

“Cậu định lợi dụng khả năng triệu hồi tiểu cương thi của nó, dụ chúng đến để giết, phải không?”

Trần Nghiệp cũng không bắt ngờ khi Đường Tử Trần nhìn thấu ý đồ của mình.

Bởi vì suy nghĩ của hắn rất dễ bị nhìn ra.

Nếu không, một nam nhân như hắn, giữ một con cương thi để làm gì?

Với trí tuệ của Đường Tử Trần, việc nhìn ra điểm này là điều bình thường.

“Đúng vậy!”

Trần Nghiệp cười nói: “Có con này, trong chín ngày còn lại, chúng ta có thể tiêu diệt toàn bộ quái vật trong bí cảnh!”

“Theo lời Lưu lão sư, giết một con khiêu cương quái có thể nhận được khoảng sáu điểm tiềm năng, đến lúc đó, thuộc tính của chúng ta có khi còn đột phá đến hàng nghìn ấy chứ!!”

Nghe vậy, Đường Tử Trần không khỏi bật cười.

Cô nàng này ngày thường ít khi cười nói, lúc nào cũng lạnh lùng, giờ phút này khẽ mỉm cười, quả thật đẹp như hoa.

“Trần Nghiệp, cậu nghĩ đơn giản quá rồi!”

“Có gì không đúng sao?” Trần Nghiệp lộ vẻ nghi hoặc.

Đường Tử Trần nói tiếp: “Bí cảnh có giới hạn phần thưởng, điểm này chắc cậu biết chứ?”

Trần Nghiệp ngẩn người.

Hắn thật sự không biết.

Đường Tử Trần thấy vậy, lắc lắc đầu nói: “Cậu thử nghĩ xem, nếu phần thưởng của bí cảnh không giới hạn, với dân số và sức mạnh của đất nước chúng ta, chẳng phải có thể tạo ra thần thánh một cách nhân tạo sao!”

“Chỉ cần phái một đội quân tân binh, tất cả đều kết hợp thiên phú Anh Hùng cấp C, mang theo súng vào bí cảnh, gặp khiêu cương quái thì bắt lại, sau đó cho một người có thiên phú tốt giết, chẳng phải giống hệt với ý tưởng hiện tại của cậu sao?”

“Đến lúc đó, chỉ cần chất đồng cũng có thể tạo ra một cường giả tuyệt thế.”

“Phương pháp tạo thần đơn giản như vậy, ngay cả mình cũng nghĩ ra được, cậu nghĩ xem các lãnh đạo cấp cao có thể không nghĩ ra sao? Vậy tại sao lại không ai thực hiện?”

Nghe đến đây, Trần Nghiệp bừng tỉnh đại ngộ.

Đường Tử Trần lại nói: “Mục đích ban đầu của bí cảnh là để mọi người đều có thể chia đều phần thưởng từ quái vật. Cho dù là dịch chuyển vị trí ngẫu nhiên hay thiết lập giới hạn phần thưởng, đều là vì mục đích này.”

Trần Nghiệp không khỏi hỏi: “Chuyện giới hạn phần thưởng, cũng là Lưu lão sư nói cho cậu biết sao?”

“Không phải, trên mạng có đấy, chắc là cậu ít lên mạng nhỉ?”

Trần Nghiệp thở phào nhẹ nhõm.

Nếu ngay cả thông tin kiểu này mà lão Lưu cũng phân biệt đối xử, thì hơi quá đáng rồi.

May mà lão Lưu không phải loại người như vậy.

Hắn vừa mới xuyên không đến thế giới này chưa đầy hai tháng, không biết chuyện này cũng là bình thường.

“Chuyện giới hạn phần thưởng, chắc là cũng có người thử nghiệm rồi mới biết được, phải không?”

“Đúng vậy, cách mình vừa nói, từ rất lâu trước đây, đã có tập đoàn tài chính ở nước ngoài làm rồi, sau đó mới biết bí cảnh có giới hạn phần thưởng.”

“Vậy giới hạn phần thưởng của bí cảnh là bao nhiêu?”

“Mỗi bí cảnh đều khác nhau, bí cảnh số 1 mà chúng ta đang ở, giới hạn phần thưởng là 120 điểm tiềm năng mỗi người, cho dù có lập đội hay không cũng vậy.”

120 điểm tiềm năng?

Nói cách khác, một người giết 20 con tiểu cương thi là đủ rồi!

Giết nhiều hơn cũng không được thêm tiềm năng.

Trần Nghiệp lập tức cau mày.

Giới hạn này hơi thấp nhỉ!

Quan trọng nhất là, hắn vừa mới giết chết hàng trăm con cương thi, chẳng phải là phần lớn đều uổng công sao?

“Không đúng!”

Trần Nghiệp đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, nói: “Nếu giới hạn phần thưởng chỉ có nhiều đó, vậy tại sao tên Lý Chung Hi của Nam Bồng lại liên tiếp giết chết hàng trăm người để nuôi khiêu cương quái, tạo ra thảm án như vậy?”

“Cậu đừng nói với mình là cậu nghĩ muốn đạt được giới hạn phần thưởng rất dễ nhé?” Đường Tử Trần bức bối nói: “Đối với cậu mà nói, đúng là rất dễ, nhưng đối với những người khác, việc sống sót trong bí cảnh đã là một điều khó khăn rồi!”

“Hơn nữa, Lưu lão sư cũng đã nói, sau khi con người bị khiêu cương quái giết chết, sẽ biến thành quái vật mới, giết quái vật

mới nhận được điểm tiềm năng cũng rất ít.”

“Lúc đó, Lý Chung Hi có rất nhiều đồng đồng bọn, nếu không tạo ra nhiều quái vật một chút, làm sao đủ chia?”

“Ngoài ra, mục tiêu cuối cùng của Lý Chung Hi còn là phần thưởng bổ sung.”

“Phần thưởng bổ sung chỉ dành cho người giết nhiều quái vật nhất. Hắn ta vì phần thưởng bổ sung, nên phải duy trì vị trí dẫn đầu về số lượng quái vật bị giết... Chỉ có kế hoạch tàn độc đó mới phù hợp với yêu cầu của hắn ta.”

Nghe Đường Tử Trần giải thích xong.

Trần Nghiệp đã hiểu.

Như vậy thì mọi chuyện đều hợp lý.

Chẳng trách không ai thực hiện kế hoạch tạo thần.

Hóa ra bí cảnh đã có chuẩn bị từ trước, dùng giới hạn phần thưởng để ngăn chặn sự cạnh tranh không công bằng.

Không thể tạo thần, cộng thêm việc vị trí dịch chuyển bị xáo trộn, bản đồ bí cảnh lại rộng lớn, chắc chắn sẽ không ai vì một chút phần thưởng bổ sung mà lãng phí nhiều nhân lực như vậy.

Bởi vì lợi bất cập hại.

Trừ khi đi theo con đường của Lý Chung Hi.

Tuy nhiên, kết cục của Lý Chung Hi cũng đủ khiến cho những kẻ đến sau phải dè chừng.

...

“Trần Nghiệp, số khiêu cương quái cậu vừa giết đã đủ để chúng ta nhận được phần thưởng tối đa rồi, thậm chí có thể đảm bảo phần thưởng bổ sung cũng thuộc về chúng ta.”

Đường Tử Trần nói.

Trần Nghiệp nghe vậy thì rất thất vọng.

Hắn còn đang nghĩ, điều khiến con cương thi tiến hóa, thu hút một lượng lớn tiểu cương thi đến giết, trực tiếp hút bạc một mẻ.

Không ngờ, lỗ hồng này đã bị lấp từ lâu.

Lập tức, Trần Nghiệp như người mất hồn, ủ rũ không vui.

Hắn chỉ vào con cương thi tiến hóa dưới chân, bắt lực nói:
“Vây là con này vô dụng rồi sao?”

Đường Tử Trần gật đầu, sau đó bổ sung: “Nếu cậu không yên tâm, có thể dùng nó để thu hút thêm một số khiêu cương quái đến giết, đảm bảo vị trí dẫn đầu về số lượng quái vật bị giết, như vậy có thể chắc chắn nhận được phần thưởng bổ sung.”

“Đúng rồi, phần thưởng bổ sung rốt cuộc là gì vậy?” Trần Nghiệp hỏi.

Đường Tử Trần nói: “Theo mình được biết, phần thưởng bổ sung của ba lần bí cảnh đầu cũng là điểm tiềm năng, hơn nữa số lượng không nhiều, khoảng một phần tư phần thưởng tối đa.”

Một phần tư của 120 là 30.

Nói cách khác, lần này bọn họ vào bí cảnh, tối đa chỉ có thể nhận được 150 điểm tiềm năng.

Tính ra con số này.

Trần Nghiệp rất bất mãn.

Nhưng bất mãn thì cũng đã muộn.

Đã đến đây rồi.

Không thể nào không lấy chứ?

Chương 50 - Sự kiện kỳ lạ ngày cuối cùng

Trần Nghiệp vẫn không giết chết con cương thi tiến hóa ngay lập tức.

Thay vào đó, hắn giữ nó lại, mỗi ngày đều đánh cho nó kêu la thảm thiết, thu hút lũ tiểu cương thi đến để giết!

Một mặt là để rèn luyện khả năng chiến đấu của bản thân.

Mặt khác, tự nhiên là vì phần thưởng thêm.

Tuy Đường Tử Trần nói, hiện tại những người có thể nhận được phần thưởng tối đa là rất rất hiếm.

Nhưng mà...

Để đảm bảo phần thưởng thêm, trăm phần trăm không bị người khác cướp mất, Trần Nghiệp thà giết nhiều cương thi hơn một chút.

Dù sao rảnh rồi cũng là rảnh rồi.

Chỉ là con cương thi tiến hóa bị hấn hành hạ đến mức hơi thảm!!

Vài ngày trôi qua.

Con cương thi tiến hóa vốn có thể coi là da đồng xương sắt này, bị Trần Nghiệp đánh cho biến dạng. Khiến cho tư tưởng của nó xuất hiện vấn đề nghiêm trọng, hoài nghi cả cuộc đời cương thi của mình. Chờ đến ngày cuối cùng của kỳ hạn bí cảnh, Trần Nghiệp mới cho nó một cái chết thống khoái, ném nó vào đồng lửa thiêu chết.

Những con cương thi khác, trước khi bị thiêu chết, đều sẽ phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Con cương thi tiến hóa này, lại mang một vẻ mặt giải thoát, thần sắc an tường tiếp nhận cái chết.

Cũng không biết nó trong tay Trần Nghiệp, rốt cuộc đã phải chịu đựng bao nhiêu đau khổ, mới có thể như vậy...

“Haiz! Lão huynh, cảm ơn người đã đồng hành cùng chúng ta nhiều ngày như vậy, đột nhiên chia tay, còn thật sự có chút không nỡ a!”

Trần Nghiệp đứng bên đồng lửa, nhìn con cương thi tiến hóa đang bị thiêu rụi, giả vờ giả vệt nói.

Con cương thi tiến hóa còn sót lại hơi thở cuối cùng, hận không thể nhảy dựng lên cắn hấn một cái.

Nhưng nghĩ đến sức mạnh khủng bố của tên nam nhân này, thôi vậy...

Chốc lát sau.

Con cương thi tiến hóa rốt cuộc cũng bị thiêu thành tro bụi.

Trần Nghiệp phát hiện, cương thi tiến hóa tương đối chịu lửa, phải mất hơn nửa tiếng đồng hồ mới cháy hết.

Như những con tiểu cương thi bình thường, nhiều nhất mười phút là có thể thiêu sạch sẽ.

Điều này chứng minh, cương thi càng tiến hóa, càng không sợ lửa.

Thậm chí, Trần Nghiệp suy đoán, để con cương thi tiến hóa này tiến hóa thêm một lần nữa, có thể sẽ không sợ hắc hỏa, nói không chừng còn có thể phản sát hắc.

Đương nhiên, hắc không có bệnh, sẽ không để tình huống này xuất hiện.

Như những thứ gì mà cao thủ tịch mịch, đối thủ khó tìm, cùng địch nhân ngang tài ngang sức chiến đấu mới có thể tiến bộ linh tinh, Trần Nghiệp đều khịt mũi coi thường.

Thứ hắc theo đuổi, là nghiền ép!

Dùng lực lượng tuyệt đối, nghiền ép tất cả kẻ địch!!

Tốt nhất là một quyền đánh chết, không cho địch nhân cơ hội phản kích.

Yêu cầu chính là một chữ “ôn”!

“Trần Nghiệp, ngày mai chúng ta có thể ra ngoài rồi.”

Đường Tử Trần lên tiếng.

Giọng điệu có chút cảm khái.

Trước đây ở trường học, Lưu lão sư mỗi ngày lên lớp, đều nói về sự khủng bố của bí cảnh, đủ loại khó khăn.

Kết quả đến bí cảnh, phát hiện căn bản không có khó khăn để sinh tồn như trong tưởng tượng...

Cũng chỉ có ngày đầu tiên, nàng giết cương thi tương đối mệt mỏi.

Chờ Trần Nghiệp đưa cho nàng hai thanh kiếm gỗ đào, giết cương thi liền trở nên rất nhẹ nhàng.

Đặc biệt là chín ngày cuối cùng này.

Từ sau khi Trần Nghiệp lộ ra bí mật, nàng cảm thấy mình không phải đến cầu sinh, mà giống như đến du lịch hơn...

Nếu không phải điều kiện của bí cảnh hơi kém một chút, nơi này thật sự là một nơi du lịch tốt.

“Ừ! Ngày mai có thể ra ngoài rồi.”

Trần Nghiệp cũng cảm khái một câu.

Hai mươi ngày cầu sinh này, đối với hắn mà nói, cũng là một đoạn trải nghiệm khác biệt.

Đường Tử Trần mỉm cười nói một câu: “Khoảng thời gian này, thật sự là làm phiền cậu chiếu cố rồi!”

Đây là đang nói đùa tự giễu.

Ước chừng là sắp rời khỏi bí cảnh, khiến tâm tình của nàng tương đối thả lỏng.

Ban đầu, nàng đáp ứng Trần hội trưởng, cùng Trần Nghiệp lập đội đến bí cảnh, là vì báo ân chiếu cố Trần Nghiệp.

Không ngờ, kết quả lại hoàn toàn ngược lại.

Trần Nghiệp không chỉ để cho nàng hóa hiểm vi di, còn dẫn dắt nàng, nàng mới có thể nhận được phần thưởng tối đa, hơn nữa nếu không có gì bất ngờ xảy ra, phần thưởng thêm cũng là của bọn họ.

Tính ra, lập đội cùng Trần Nghiệp, nàng kiếm lời lớn rồi.

Nếu đổi thành lập đội với người khác, ước chừng nàng đã sớm chết ngắc rồi?

“Lớp trưởng, với quan hệ ‘thâm căn cố đế’ của chúng ta, không cần phải khách sáo với tôi như vậy.” Trần Nghiệp nói.

Đường Tử Trần mỉm cười, đột nhiên nói: “Còn hơn nửa ngày nữa, chúng ta đi dạo lung tung một chút nhé?”

“Được thôi!”

Trần Nghiệp lập tức đáp ứng.

Hai người này, thật sự coi chuyện đi bí cảnh này là đi du lịch rồi.

...

So với sự ung dung tự tại của hai người bọn họ.

Người khác thì thê thảm hơn nhiều.

Lúc này.

Có hai đội tân sinh võ đại, đang chau mày ủ rũ tụ tập cùng một chỗ.

Ba nam, một nữ.

Tổ hợp nam nam, là Triệu Tranh và một thanh niên tên là “Đào Hổ”.

Từ sau khi Triệu Tranh biết được, ánh trắng sáng trong lòng cùng Trần Nghiệp lập đội, tên nhóc này tuy không hận Trần Nghiệp, nhưng cũng chịu đả kích sâu sắc, không còn nghĩ đến chuyện nam nữ nữa.

Nhìn tình huống này, sự phát triển của tên nhóc này, có chút nguy hiểm...

Hai đội bọn họ, kỳ thật là vừa mới gặp mặt.

Có thể gặp mặt trong bí cảnh, đã coi như là vận may không tồi rồi.

Về cơ bản, những người tiến vào bí cảnh ở cùng một địa điểm, đều sẽ bị truyền tống đến những nơi khác nhau.

Bí cảnh dùng thủ đoạn này, ngăn chặn có người liên kết ôm đoàn.

Nhìn qua.

Bốn người này đều khá thâm thẳm.

Liên tục ăn quả đại hai mươi ngày, còn thường xuyên ăn không no, khiến bọn họ gầy đi rất nhiều.

Như Triệu Tranh vốn đã gầy, bây giờ nhìn qua, cơ bản có thể nói là gầy trơ xương.

Hơn nữa, trên người bốn người, đều là bản thủ, nếu đến gần người, có thể ngửi thấy mùi chua loét. Bọn họ không tìm thấy nguồn nước, hai mươi ngày không tắm rửa, tiên nữ cũng sẽ hôi thối.

May mà tinh thần trạng thái của bốn người còn ổn.

“Triệu ca, các cậu giết được bao nhiêu con khiêu cương quái rồi?”

Một thanh niên khác lên tiếng hỏi một câu.

Triệu Tranh không trả lời, mà là hỏi ngược lại: “Còn các cậu?”

“Chỉ giết được bốn con...”

Sắc mặt thanh niên có chút khó coi.

Hắn cũng là thiên phú cấp S, đối với hắn mà nói, chuyển đi bí cảnh lần này, thành tích có chút kém.

“Kỳ thật mười ngày đầu còn tốt, cơ bản hai ba ngày chúng tôi có thể gặp được một con khiêu cương quái, đến mấy ngày sau, một con khiêu cương quái cũng không gặp được, cho dù chúng tôi mạo hiểm đi sâu vào rừng sâu núi thẳm, cũng không tìm thấy khiêu cương quái, thật sự là kỳ quái!”

Thanh niên nói đến phía sau, thần sắc rất là nghi hoặc.

Bạn đồng hành của hắn, cô gái kia ở bên cạnh liên tục gật đầu, bổ sung nói: “Chúng tôi có gặp được một số tân sinh nước ngoài, bọn họ cũng nói không tìm thấy khiêu cương quái nữa, giống như là, khiêu cương quái đều biến mất hết vậy.”

Triệu Tranh nghe vậy, cùng bạn đồng hành Đào Hồ liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương, nhìn thấy sự thả lỏng.

Thì ra không phải bọn họ vận khí không tốt.

Là mọi người đều như vậy.

“Chúng tôi cũng gặp phải tình huống giống các cậu, gần mười ngày sau này, cũng chỉ gặp được một con khiêu cương quái.”

Triệu Tranh suy nghĩ một chút, nói: “Đến hiện tại, chúng tôi tổng cộng đã tiêu diệt được 9 con khiêu cương quái.”

Thanh niên và cô gái kia nghe vậy, lập tức lộ ra vẻ mặt hâm mộ.

Số lượng quái vật mà Triệu Tranh và Đào Hồ tiêu diệt được, nhiều hơn gấp đôi bọn họ.

Bất quá hai người chỉ là hâm mộ, không có ghen ghét.

Dù sao, năng lực thiên phú của Triệu Tranh là tốt thứ hai trong lớp, chỉ sau lớp trưởng Đường Tử Trần.

Năng lực thiên phú của Đào Hồ cũng không tệ, S11, còn mạnh hơn thanh niên này.

Triệu Tranh và Đào Hồ liên thủ, thuộc về cường cường liên thủ!

“Đúng rồi, Triệu ca.”

Thanh niên đột nhiên nói: “Mấy ngày trước tôi có gặp một tân sinh nước ngoài, cậu ta nói, trước đó cậu ta ở một khu vực khác, thường xuyên có thể nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của quái vật, rất đáng sợ! Hơn nữa có rất nhiều khiêu cương quái, tụ tập ở bên đó... Cậu nói xem, chúng ta không gặp được khiêu cương quái, có phải là có liên quan đến chuyện này hay không?”

Triệu Tranh nghe vậy nhú mày.

Hắn còn chưa kịp nói, Đào Hồ liền cười nhạo nói: “Lời này cậu cũng tin? Khiêu cương quái là dựa vào bản năng để hành động, hơn nữa thích độc lai độc vãng, tự nhiên sao lại tụ tập cùng một chỗ? Sao? Chúng nó cũng muốn họp mặt gia đình à?”

“Chúng ta không gặp được khiêu cương quái, chỉ có thể nói, số lượng khiêu cương quái năm nay, vốn dĩ đã ít rồi...”

Chương 51 - Trở Về, Ác Mộng!

“Không biết lớp trưởng bây giờ thế nào rồi?”

Trong số bốn người, cô gái đột nhiên lên tiếng: “Năng lực thiên phú của cô ấy mạnh như vậy, chắc là đã giết được rất nhiều quái vật rồi nhỉ?”

Nhắc đến Đường Tử Trần.

Sắc mặt Triệu Tranh trở nên phức tạp.

Đào Hồ không chú ý đến sắc mặt của Triệu Tranh, cười lạnh nói: “Lớp trưởng, tôi rất bội phục, thiên phú của cô ấy là tốt nhất, cũng là người chăm chỉ nhất lớp chúng ta, ban đầu tôi rất kỳ vọng vào cô ấy... Đáng tiếc, đầu óc lại không tỉnh táo, lại đi lập đội với một tên thiên phú cấp C.”

“Tiêu tử đó tên là Trần Nghiệp phải không? Thiên phú cấp C, có khác gì người thường đâu?”

“Theo tôi thấy, lần này lớp trưởng rất có thể sẽ bị tiểu tử Trần Nghiệp đó kéo chân sau, dẫn đến chuyển đi Bí Cảnh thất bại, nói không chừng sẽ chết ở...”

Lời phía sau, Đào Hồ không nói.

Dù sao cũng có chút nguyên rủa Đường Tử Trần.

Tuy nhiên, ba người còn lại đều khá đồng tình với lời nói của Đào Hồ.

Ngay cả Triệu Tranh, cũng không cho rằng Đường Tử Trần mang theo Trần Nghiệp có thể đạt được thành tích tốt.

Khiêu Cương Quái khó giết đến mức nào, bọn họ đều đã trải nghiệm qua.

Với thực lực của bọn họ, cần phải phối hợp với đồng đội mới có thể chế ngự được Khiêu Cương Quái, cuối cùng dùng lửa thiêu chết.

Mà Đường Tử Trần tuy lợi hại, nhưng cô ấy dù sao cũng chỉ có một mình, tinh thần lực cũng có hạn, có thể giết được mấy con quái vật chứ?

Còn Trần Nghiệp?

Xin lỗi!

Thiên phú của hắn ta quá kém, không thể coi là thành viên chiến đấu.

Nam thanh niên là đồng bạn của cô gái thờ dài: “Thật không biết tiểu tử đó đã cho lớp trưởng uống phải bùa mê gì...”

Triệu Tranh đột nhiên cảm thấy bức bối trong lòng, nhịn không được lên tiếng: “Đừng nói chuyện này nữa, ngày cuối cùng rồi, chúng ta vẫn nên đi tìm xem có quái vật nào không! Hy vọng trước khi ra ngoài, có thể giết thêm một con.”

Trong số bọn họ, thiên phú của hắn là tốt nhất, mọi người cũng âm thầm coi hắn là người dẫn đầu.

Hơn nữa, đề nghị này cũng phù hợp với lợi ích của mọi người, mọi người không nói gì nữa, tản ra tìm kiếm cương thi.

.....

Một ngày trôi qua.

Rất nhanh.

Ngày hôm sau.

Bên ngoài.

Khuôn viên trường cũ của Võ Đại.

Mười giờ sáng, trên sân trường đã tụ tập rất nhiều giáo viên và lãnh đạo nhà trường, như đang chờ đợi điều gì đó.

Trận thế lớn như vậy, đương nhiên là để chào đón các tân sinh trở về.

Kể từ khi các tân sinh được dịch chuyển vào Bí Cảnh, đã sắp tròn hai mươi ngày.

Chỉ còn nửa tiếng đồng hồ nữa là đến giờ họ trở về.

Chỉ có điều, những năm trước khi chào đón tân sinh, các giáo viên đều mang vẻ mặt hớn hởi.

Mà năm nay lại có chút khác biệt.

Các giáo viên đều mang vẻ mặt nặng nề, không dám lộ ra nụ cười. Đặc biệt là những vị lãnh đạo nhà trường càng cau mày, như thể ai đó đang nợ trường học mấy ức vậy.

Trong số những giáo viên này, có một người có tình trạng khá bất thường.

Chính là giáo viên chủ nhiệm của các tân sinh: Lão Lưu!

So với trước đây, Lão Lưu lúc này trông rất tiêu tụy.

Chỉ trong vòng hai mươi ngày không gặp, mái tóc đen nhánh của Lão Lưu đã điểm thêm nhiều sợi bạc, khiến hắn trông già đi rất nhiều. Hơn nữa, người cũng gầy đi không ít, trước đây là một nam tử trung niên đẹp trai, bây giờ lại giống như một ông lão, hoàn toàn thay đổi.

Một nữ giáo viên vừa từ tiền tuyến chi viện trở về, nhìn thấy tình trạng của Lão Lưu, có chút kinh ngạc.

Cô ta lặng lẽ hỏi người bạn đồng hành bên cạnh: “Sao mới hơn một tháng không gặp, Lưu lão sư lại trở nên như vậy? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Người bạn đồng hành cũng là một nữ giáo viên, nghe vậy liền kể lại đầu đuôi câu chuyện, sau đó nói:

“... Theo phân tích của chuyên gia, Đường Tử Trần mà hiệu trưởng đã bỏ ra rất nhiều công sức chiêu mộ, chính là học viên đã kết hợp với thiên phú Anh Hùng S2, chuyến đi Bí Cảnh lần này rất nguy hiểm, rất có thể sẽ chết trong Bí Cảnh, bởi vì lần này tham gia ám sát là sự kết hợp của các học viên ưu tú của nhiều quốc gia, nói không chừng còn mang theo vũ khí chuyên dụng để đối phó.”

Nữ giáo viên kia vô cùng kinh ngạc: “Thật sự có chuyện như vậy sao? Toàn cầu đều trong tình trạng này, những người nước ngoài kia còn nhắm vào một cô gái nhỏ như vậy, thật sự là quá vô liêm sỉ!”

“Từ bao giờ mà bọn họ biết đến liêm sỉ chứ?” Người bạn đồng hành cũng phản nộ.

“Vậy Lưu lão sư hấn...”

“Haiz! Sau khi biết được Đường Tử Trần lại lập đội với một học viên có thiên phú cấp C, hiệu trưởng đã mắng Lưu lão sư một trận, bản thân Lưu lão sư cũng rất suy sụp, từ ngày đầu tiên Bí Cảnh mở ra, hấn đã ở lì trên sân trường, cứ như vậy mấy ngày mấy đêm liền, không ăn không uống... Nếu không phải thuộc tính của hấn cao, thì cơ thể đã sớm suy sụp rồi.”

Nữ giáo viên nghe vậy, nhìn Lão Lưu với ánh mắt thương cảm.

Sau đó, cô ta nói: “Chuyện này, cũng không thể trách Lưu lão sư hoàn toàn được? Cho dù Đường Tử Trần kia có lập đội với một học viên có thiên phú xuất sắc khác, thì cũng đều là tân sinh, chênh lệch có thể lớn đến đâu chứ? Hai người bọn họ cũng không thể nào chống lại được sự liên thủ ám sát của nhiều người nước ngoài như vậy!”

“Có một đồng đội ưu tú, ít nhất cũng có thể tăng thêm một chút cơ hội sống sót...” Người bạn đồng hành nói: “Hơn nữa, điều mà hiệu trưởng tức giận, là Lưu lão sư đã không kịp thời ngăn cản Đường Tử Trần, lúc đó rõ ràng vẫn còn cơ hội.”

“Nhưng tôi nhớ, trong nội quy của trường, khi học viên lựa chọn đồng đội, giáo viên không được can thiệp phải không?”

“Quy củ là chết, người là sống. Đường Tử Trần là hạt giống cường giả, có ý nghĩa trọng đại, thuộc về nhân viên đặc biệt,

không thể so sánh như vậy được.”

Nữ giáo viên không nói gì nữa.

Lúc này, người bạn đồng hành của cô ta đột nhiên lại nói nhỏ: “Tôi nghe nói, mấy ngày trước các vị lãnh đạo nhà trường đã họp, cho rằng Lưu lão sư có sai lầm nghiêm trọng, đợi các tân sinh trở về, sẽ điều Lưu lão sư đến phòng lưu trữ, tìm một giáo viên khác dạy thay cho các tân sinh.”

Nữ giáo viên nghe vậy rất kinh ngạc: “Thiên phú của Lưu lão sư tốt như vậy, lại điều hắn đến phòng lưu trữ? Đây chẳng phải là lãng phí nhân tài sao?”

“Thiên phú tốt thì đã sao? Đã xảy ra chuyện lớn như vậy, nhất định phải có người chịu trách nhiệm... Hơn nữa, Đường Tử Trần kia là người nổi tiếng trên mạng, nếu như lần đầu tiên đi Bí Cảnh đã không trở về, đến lúc đó, chỉ riêng những bình luận tiêu cực trên mạng cũng đủ khiến Võ Đại chúng ta đau đầu rồi, nói không chừng, còn ảnh hưởng đến xếp hạng của trường vào cuối năm, trực tiếp bị rút khỏi đội ngũ trường danh tiếng.”

Người bạn đồng hành phân tích: “Nếu thật sự đến nước đó, e rằng ngay cả hiệu trưởng của chúng ta cũng phải từ chức để chịu trách nhiệm.”

.....

Hai người đang nói chuyện.

Thời gian cũng trôi qua từng giây từng phút.

Rất nhanh, nửa tiếng đồng hồ đã trôi qua.

Trên sân trường, khu vực vốn trống trải, đột nhiên xuất hiện rất nhiều bóng người.

Những người này phần lớn đều mặc quần áo rách rưới, tinh thần uể oải, người ngợm bản thủ, hình tượng quả thực còn thảm hại hơn cả người ăn xin ngoài đường...

Đặc biệt là trên người bọn họ còn có không ít mùi khó ngửi.

Một cơn gió thổi qua.

Trong nháy mắt.

Cả sân trường tràn ngập mùi chua loét...

Đối mặt với cảnh tượng này, các vị lãnh đạo vẫn thản nhiên, dường như đã sớm dự liệu được.

Nhìn thấy các tân sinh trở về, các giáo viên và lãnh đạo đều phần chấn tinh thần, ánh mắt nhanh chóng tìm kiếm trong đám đông.

Tích cực nhất chính là Lão Lưu.

Chỉ là, Lão Lưu vừa liếc mắt nhìn, trong lòng liền lạnh toát, toàn thân phát lạnh, như rơi vào hầm băng.

Đối với học sinh của mình, Lão Lưu đương nhiên là quen thuộc.

Chỉ cần liếc mắt một cái, ông đã phát hiện ra có mấy học sinh không trở về.

Trong đó, có cả Đường Tử Trần và Trần Nghiệp!

Điều mà hắn lo lắng và sợ hãi nhất, dường như đã xảy ra...

Chương 52 - Cú lật ngược dòng ngoạn mục

Một phút trước.

Bên trong bí cảnh.

Vào khoảnh khắc đồng hồ đếm ngược hai mươi ngày kết thúc, trên bầu trời đầy mây đen đột nhiên xuất hiện hai luồng ánh sáng vàng rực rỡ, xuyên thủng tầng mây, chiếu rọi xuống thân thể Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

Tất cả các tân sinh trong bí cảnh, bất kể khoảng cách xa gần, đều nhìn thấy luồng ánh sáng chói lọi ấy.

Ngay sau đó, trong đầu họ tự động hiện lên thông tin về hai người nhận được phần thưởng bổ sung lần này.

【 Những người nhận được phần thưởng bổ sung trong bí cảnh lần này: Trần Nghiệp, Đường Tử Trần. Đến từ Hạ quốc... 】

Trần Nghiệp: "...”

Hắn có chút cạm lờn với việc bí cảnh đột nhiên làm ra trò này.

Nhận được phần thưởng bổ sung, nhất định phải thông báo rộng rãi như vậy sao?

Hơn nữa, hiệu ứng còn phóng đại đến mức khoa trương như vậy, ánh sáng vàng chói lòa, suýt chút nữa đã làm mù mắt những kẻ đang ghen tị.

Hành vi của bí cảnh như vậy, thật sự không phù hợp với tính cách khiêm tốn của hắn.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp cũng chỉ có thể oán thầm một câu.

Hiện tại hắn vẫn chưa có năng lực đánh xuyên qua bí cảnh.

Ngược lại, Đường Tử Trần thản nhiên tiếp nhận dòng ánh sáng vàng rực rỡ đang bao phủ lấy mình.

Có thể nhìn ra được, lúc này cô nàng rất vui vẻ, trong đôi mắt to tròn sáng ngời ấy, ẩn chứa một tia vui mừng.

Chỉ là với tính cách của nàng, cho dù có vui mừng đến đâu, cũng sẽ không biểu hiện quá rõ ràng, càng không thể nào cười lớn.

Những tân sinh viên khác, tất cả đều nhìn hai luồng ánh sáng vàng rực rỡ kia với ánh mắt ghen tị.

Trong nước, ngoài nước, đều như vậy!

Đặc biệt là các tân sinh viên của Ma Đô Võ Đại, sau khi biết được hai người nhận được phần thưởng bổ sung trong bí cảnh lần này là Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, tất cả đều vô cùng kinh ngạc.

Chỉ là, bọn họ còn chưa kịp nói gì, thì đã bị dịch chuyển ra khỏi bí cảnh, trở về thế giới thực vì thời gian đã hết.

Chỉ còn lại Trần Nghiệp và Đường Tử Trần ở lại, bắt đầu nhận phần thưởng và phần thưởng bổ sung...

...

Bên ngoài.

Khuôn viên trường cũ của Ma Đô Võ Đại.

Lúc này, tất cả giáo viên và lãnh đạo đều đang tìm kiếm trong đám đông tân sinh viên.

Dù sao Đường Tử Trần cũng được coi là người nổi tiếng, bọn họ cũng đặc biệt quan tâm đến cô nàng, cho nên đều nhớ rõ dung mạo của Đường Tử Trần.

Chỉ là...

Bọn họ tìm đi tìm lại, vẫn không phát hiện ra gương mặt xinh đẹp quen thuộc kia.

Tất cả mọi người đều chìm trong thất vọng.

Các giáo viên còn đỡ, trách nhiệm không đến lượt bọn họ gánh vác.

Nhưng các vị lãnh đạo của trường thì khác, sắc mặt ai nấy đều u ám khó coi.

“Không có, không có...”

Vị phó hiệu trưởng lâm bảm tự nói, vẻ mặt tiếc nuối.

Ngay sau đó, trên mặt ông ta lộ ra vẻ tức giận tột độ, toàn thân cơ bắp đột nhiên phồng lên, xé toạc cả bộ âu phục, khí thế trên người cũng bùng nổ trong nháy mắt, giống như nước sôi sục sôi, trở nên vô cùng đáng sợ.

Đây cũng là một cường giả!

Chỉ là không biết đã kết hợp với Thiên Phú Anh Hùng nào, mà lại có khí thế khủng bố như vậy.

Mà sau khi biến thân, vị phó hiệu trưởng liền nhìn chằm chằm vào Lưu lão sư, ánh mắt như muốn giết chết ông ta.

Các giáo viên xung quanh đều bị dọa sợ lùi lại phía sau.

May mà có giáo viên chủ nhiệm vội vàng kéo vị phó hiệu trưởng lại: “Phó hiệu trưởng, bớt giận... bớt giận!”

Thực ra vị phó hiệu trưởng chỉ làm bộ làm tịch mà thôi, làm sao có thể thật sự nổi giận đánh nhau ở nơi này? Hơn nữa, ông ta cũng chưa chắc đã đánh thắng được Lưu lão sư, nghe vậy liền thuận thế mà thu hồi khí thế.

“Lưu Chấn Giang này, đúng là đồ vô dụng!”

“Khai trừ! Chờ hiệu trưởng về, nhất định phải khai trừ hắn...”

Vị phó hiệu trưởng vừa mắng vừa làm bằm.

Thực chất là đang đổ lỗi.

Các giáo viên đều hiểu rõ, nhưng cũng không dám nói gì, chỉ có thể nhìn Lưu lão sư với ánh mắt thông cảm.

Mà lúc này, Lưu lão sư căn bản không để tâm đến chút tâm tư nhỏ nhoi của vị phó hiệu trưởng kia.

Không tìm thấy bóng dáng của Đường Tử Trần, cả người hấn ta đều như mất hồn.

Ngay sau đó, hấn ta đột nhiên xông đến trước mặt các học sinh, lớn tiếng hỏi: “Các em, chào mừng các em trở về an toàn, các em đã vất vả rồi! Chỉ là... thầy muốn hỏi các em, có ai nhìn thấy Tử Trần không? Nàng... nàng... làm sao mà chết?”

Nghe được lời này của Lưu lão sư, sắc mặt các học sinh đều trở nên kỳ quái.

Lớp trưởng nhà người ta đang ở trong bí cảnh hưởng thụ ánh sáng vàng rực rỡ kia!

Đang yên đang lành, thầy lại nguyên rửa người ta như vậy, có phải hơi quá đáng không?

Hiện trường im lặng một lúc, cuối cùng cũng có học sinh không nhịn được lên tiếng: “Lão sư, không phải cứ không dịch chuyển ra cùng mọi người thì là chết trong bí cảnh đâu ạ...”

Là giáo viên, Lưu lão sư đương nhiên biết còn có một lý do khác khiến cho việc rời khỏi bí cảnh bị chậm trễ.

Đó chính là nhận được phần thưởng bổ sung!

Chỉ là...

Mặc dù Đường Tử Trần rất xuất sắc, nhưng người lập đội với nàng lại kéo chân đó!

Chưa kể, còn có các tân sinh viên nước khác muốn ám sát Đường Tử Trần trong bí cảnh.

Dưới muôn vàn khó khăn như vậy, Đường Tử Trần còn có thể nhận được phần thưởng bổ sung?

Lưu lão sư nằm mơ cũng không dám nghĩ đến!

“Trương Bằng, em đừng an ủi thầy. Nếu em biết gì, hãy nói cho thầy biết, thầy chỉ muốn biết, những kẻ truy sát Tử Trần, rốt cuộc là ai!!”

Nói đến đây, ánh mắt Lưu lão sư trở nên lạnh lẽo, trên người thậm chí còn bộc phát ra kiếm ý thực chất, sát khí ngùn ngụt.

Nhìn bộ dạng này, hẳn ta định lén vào nước địch, dùng phân đời còn lại để ám sát bọn chúng...

Trương Bằng ngơ ngác, gãi gãi mái tóc rối bù của mình: “Lão sư, thầy đang nói gì vậy? Ám sát gì cơ? Lớp trưởng vẫn khỏe mạnh! Cô ấy và Trần Nghiệp, đang ở trong bí cảnh hưởng thụ ánh sáng vàng rực rỡ kia!”

Thấy Trương Bằng nói chắc chắn như vậy, Lưu lão sư ngán người ra.

Vẻ mặt đầy khó tin.

“Trương Bằng, em không phải đang đùa với thầy chứ?”

“Thầy là thầy, em nào dám đùa giỡn a!” Trương Bằng bất đắc dĩ nói: “Lưu lão sư, thầy đợi thêm một lát nữa đi, chắc lớp trưởng và Trần Nghiệp sắp ra rồi.”

Lưu lão sư nhìn về phía các học sinh khác, tất cả học sinh đều gật đầu, chứng thực cho lời nói của Trương Bằng.

Sau đó, sắc mặt hẳn ta từ khó tin, dần dần chuyển sang kinh hi...

Siêu cấp kinh hi!!

Cuộc đối thoại của hai người, tất cả mọi người ở hiện trường đều nghe thấy.

Các giáo viên và lãnh đạo khác, lúc này đều lộ ra vẻ mặt vừa kinh ngạc vừa vui mừng.

“Không thể nào chứ? Trong tình huống như vậy, Đường Tử Trần vẫn có thể đạt được thành tích tốt nhất, nhận được phần thưởng bổ sung?”

“Nhiều học sinh như vậy, không thể nào nói dối được.”

“Hít... Con bé Tử Trần này, cũng quá lợi hại rồi.”

“Nói chuyện đằng hoàng, đừng có hít nữa, nóng lên toàn cầu là tại cậu đấy!”

“Lợi hại! Thật sự lợi hại! Trong tình thế nguy hiểm như vậy, vẫn có thể lật ngược tình thế, nhận được phần thưởng bổ sung, con bé Tử Trần này, đúng là thiên tài! Thiên tài tuyệt thế!!”

“Nếu là thật, vậy thì tiềm lực của con bé thật sự quá lớn...”

“Mọi người nói xem, có phải là những tân sinh viên nước khác kia, không gặp được bọn họ, nên kế hoạch ám sát cũng không thực hiện được?”

“Bí cảnh đúng là rất lớn, cũng có khả năng này.”

Rất nhiều giáo viên nghị luận sôi nổi.

Chương 53 - Người Chỉ Là May Mắn Mà Thôi

Các vị lãnh đạo của trường cũng vậy, đều là những cảm xúc phức tạp như khiếp sợ, kích động, khó tin...

Tóm lại, Đường Tử Trần còn sống, đối với bọn họ mà nói, chính là tin tức tốt động trời.

Không một giáo viên hay lãnh đạo nào muốn rời đi.

Tất cả mọi người đều chờ mong, chờ đợi vị thiên tài kia tạo nên kỳ tích, trở về trong vinh quang!

Còn Trần Nghiệp?

Chỉ là một kẻ ăn theo mà thôi.

Không ai quan tâm.

...

Giáo viên không đi.

Các học sinh trên sân tập lại thấy khó chịu...

“Sao bọn họ còn chưa đi nữa vậy? Tôi sắp chết đói rồi!”

“Ai mà chẳng vậy? Lát nữa kiếm cho tôi nguyên con heo quay, tôi cũng chưa chắc đã ăn hết.”

“Tôi cảm thấy mình sắp bốc mùi rồi, lát nữa ai cũng không được tranh phòng tắm trong ký túc xá với tôi đâu đây!”

“Mơ đi, muốn thì tắm chung, không thì để tôi tắm trước.”

“Đều nhìn ra rồi chứ gì? Trong mắt giáo viên và lãnh đạo, chỉ có lớp trưởng là quan trọng nhất, haiz...”

“Haiz cái gì mà haiz? Cậu mà có thiên phú như lớp trưởng, lãnh đạo cũng coi trọng cậu đấy. Thiên phú không bằng người ta, thì phải chấp nhận hiện thực thôi!”

“Nhưng mà nói thật, lớp trưởng mang theo một gánh nặng, vậy mà vẫn có thể nhận được phần thưởng bổ sung, thật sự là quá mạnh!”

“Đúng là mạnh thật, Khiêu Cương Quái rõ ràng khó giết như vậy... Ban đầu tôi còn hơi không phục cô ấy, bây giờ thì tâm phục khẩu phục rồi.”

“Tôi không ghen tị với lớp trưởng, tôi chỉ ghen tị với tên Trần Nghiệp kia thôi, phần thưởng bổ sung đó! Lần này hẳn đúng là năm không cũng trúng đạn.”

“Thật không biết tiêu tử đó cho lớp trưởng uống bùa mê thuốc lú gì, tại sao người lập đội với lớp trưởng lại không phải là tôi chứ?”

“Bởi vì cậu không đẹp trai bằng người ta!!”

Mọi người cũng không đợi quá lâu.

Chỉ khoảng mười phút sau so với những người khác.

Hình bóng của Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đột nhiên xuất hiện, trở lại sân tập.

Lúc trước bọn họ rời đi ở vị trí nào, lúc trở về vẫn là vị trí đó, không có chút sai lệch.

Sự xuất hiện của hai người cuối cùng cũng khiến cho các vị lãnh đạo nhà trường thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó.

Là niềm vui sướng tột độ!!

Tất cả các vị lãnh đạo, trên mặt đều lộ ra nụ cười chân thành từ tận đáy lòng, so với việc vợ của bọn họ dọn sạch đồ đạc ra

khỏi nhà còn vui mừng hơn.

Đường Tử Trần đã trở về an toàn!

Điều này có nghĩa là bát cơm và địa vị của bọn họ đều được bảo toàn.

Không chỉ như vậy.

Đường Tử Trần còn nhận được phần thưởng thêm, đây chính là việc làm rạng danh đất nước, đáng được ghi chép lại, là một tin tức tốt.

Là lãnh đạo, bọn họ cũng sẽ có vinh dự và lợi ích.

Lần này thật sự là... quá đã!

Phó hiệu trưởng lập tức cười ha hả đi ra, lớn tiếng nói: “Các em học sinh, các em vất vả rồi, nhà trường hoan nghênh các em trở về, trong nhà ăn đã chuẩn bị sẵn những món ăn thịnh soạn, mọi người nhất định phải ăn uống no nê, sau đó tắm rửa sạch sẽ, rồi hãy đi ngủ một giấc thật ngon!”

“Hôm nay các em hãy nghỉ ngơi thật tốt, còn về việc tổng kết trong bí cảnh, ngày mai hãy nói.”

Nghe được những lời này, trên mặt các học sinh cuối cùng cũng lộ ra nụ cười.

...

Ba tiếng đồng hồ sau.

Buổi chiều.

Trần Nghiệp là người đầu tiên trở về ký túc xá, sau đó nằm dài trên giường của mình, thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù trong bí cảnh hẳn không phải chịu khổ gì.

Nhưng vẫn cảm thấy ồ chó của mình thoải mái hơn.

Là nhân vật trọng yếu, Đường Tử Trần đã bị gọi đến phòng họp của trường, ước chừng đang được các vị lãnh đạo nhà trường và các giáo viên nhiệt tình tiếp đón.

Mặc dù Trần Nghiệp cũng là một trong những người được nhận phần thưởng thêm.

Nhưng!

Trong mắt tất cả mọi người, hắn chỉ là may mắn, trở thành vật trang trí trên người Đường đại lớp trưởng mà thôi!

Một người không có thiên phú anh hùng tốt như hắn, cho dù lần này “may mắn” có được điểm tiềm năng không tồi, thì thành tựu trong tương lai vẫn rất hạn chế, không xứng đáng được các vị lãnh đạo nhiệt tình quan tâm...

Trần Nghiệp cũng không thêm để ý, thậm chí còn cảm thấy vui mừng vì điều đó.

Hắn vốn không thích giao thiệp với những vị lãnh đạo đầy mồm lời lẽ.

Lúc này, Trần Nghiệp nằm trên giường, không hề có chút buồn ngủ nào.

Nhàn rồi không có gì làm, hắn theo bản năng mở bảng thuộc tính trong mắt trái:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 312.

Tinh thần: 11.

Sức mạnh: 314.

Nhanh nhẹn: 314.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Điểm tiềm năng có thể phân bổ: 150.

...

Đây chính là thuộc tính hiện tại của hắn.

Kể từ khi Trần Nghiệp có được Thẻ Chất Kỳ Ngọc, đã trôi qua hai tháng, hôm nay là ngày thứ 61.

Theo như mỗi ngày 15 điểm thuộc tính, điều này chứng tỏ trong 61 ngày qua, Trần Nghiệp mỗi ngày đều kiên trì rèn luyện, chưa từng gián đoạn một lần nào, mới có thể có được thuộc tính như vậy.

Trên bảng thuộc tính, có thêm một mục “Điểm tiềm năng có thể phân bổ”.

Là phần thưởng hắn vừa nhận được từ bí cảnh.

Có nghĩa là hiện tại Trần Nghiệp có 150 điểm tiềm năng, có thể tùy ý phân bổ vào bốn thuộc tính cơ bản.

Hắn không suy nghĩ nhiều.

Trực tiếp cộng hết vào thuộc tính tinh thần.

Không phải là ba thuộc tính kia không quan trọng.

Mà là ba thuộc tính này, Trần Nghiệp đều có thể thông qua Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp để tăng lên vô hạn, nếu cộng thêm điểm tiềm năng vào, chẳng khác nào lãng phí.

Chỉ có thuộc tính tinh thần, không thể thông qua rèn luyện mà có được, vừa hay cần điểm tiềm năng để tăng cường.

Về lợi ích của việc tăng cường thuộc tính tinh thần, hắn đã cảm nhận được thông qua Đường Tử Trần trong bí cảnh.

Cô nàng kia chỉ có 19 điểm tinh thần, cho dù là thánh giác hay khứ giác, đều mạnh hơn hắn rất nhiều, có thể phát hiện ra kẻ địch trước.

...

Vào khoảnh khắc Trần Nghiệp cộng 150 điểm tiềm năng vào thuộc tính tinh thần.

Hắn cảm thấy thân thể như có một dòng điện chạy qua.

Sau đó.

Toàn bộ thể giới trong tầm mắt của Trần Nghiệp hoàn toàn thay đổi.

Sự thay đổi rõ ràng nhất chính là thị lực.

Lúc này là buổi chiều, ánh nắng mặt trời chiếu qua cửa sổ.

Dưới ánh nắng mặt trời, Trần Nghiệp phát hiện, cho dù là những vết nứt nhỏ trên tường, hay là những đường gỉ sét bên cạnh giường, hắn đều có thể nhìn thấy rõ ràng, thậm chí, ngay cả bụi bặm và vi khuẩn trong không khí, cũng không thể thoát khỏi tầm mắt của hắn!!

Không chỉ như vậy.

Trần Nghiệp cảm thấy trí nhớ của mình cũng tăng lên gấp nhiều lần.

Vừa rồi chỉ tùy ý liếc mắt nhìn bức tường, có bao nhiêu vết nứt nhỏ trên tường, và hình dạng của những vết nứt nhỏ đó, đều in sâu trong tâm trí hắn...

Một sự thay đổi lớn khác.

Chính là thính giác.

Ví dụ như lúc này, Trần Nghiệp nghe thấy rất rõ ràng, dưới gầm giường đối diện, có hai con chuột, đang phát ra những âm thanh khó tả, không chừng là đang tạo ra chuột con!

Còn có khứu giác.

Mùi mồ hôi trên quần áo của các bạn cùng phòng, đều không thể thoát khỏi mũi của Trần Nghiệp.

Không hề khoa trương khi nói.

Như thể một thế giới mới đang mở ra trước mắt Trần Nghiệp.

“Cái này... quả thực có chút lợi hại a!”

“Trước đây từng nghe nói, Tàn nữ sĩ bởi vì tinh thần quá mạnh mẽ, đã đạt đến cảnh giới ‘không nghe không thấy, gặp nguy hiểm tự tránh’. Ban đầu còn tưởng là nói quá, bây giờ xem ra, quả thực có khả năng này.”

Trần Nghiệp cảm thán.

Chương 54 - Vấn đề của em rất nghiêm trọng

“Đáng tiếc, ta không có siêu năng lực, tăng cường tinh thần lực, cũng chỉ khiến ta có thể nhận thức thế giới này rõ ràng hơn, không thể tăng cường lực chiến đấu.”

“Nói như vậy cũng không đúng, thính giác và thị giác được tăng cường, có thể giúp ta nắm bắt được động tĩnh của địch nhân trước, đối với lực chiến đấu của ta, vẫn có ảnh hưởng rất lớn.”

Tóm lại.

Đối với hiệu quả sau khi tăng thêm 150 điểm tinh thần, Trần Nghiệp vẫn rất hài lòng.

Lúc này.

Cửa ký túc xá bị đẩy ra.

Triệu Tranh và Lục Dững nói đuôi nhau đi vào.

Nhìn thấy Trần Nghiệp, cả hai đều sững sờ.

“Sao thế? Một chuyến đi bí cảnh, đã khiến hai người không nhận ra tôi nữa rồi?” Trần Nghiệp cười chào hỏi.

Cả hai đều nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt phức tạp.

Đặc biệt là Lục Dững, sự ghen tị và hâm mộ gần như hiện rõ trên mặt.

“Lão Trần, cậu nói thật đi, lần này cùng lớp trưởng ở trong bí cảnh, đã giết bao nhiêu con Khiêu Cương Quái, nhận được bao nhiêu điểm tiềm năng?” Lục Dững không nhịn được hỏi.

Triệu Tranh cũng lộ ra vẻ mặt chăm chú lắng nghe.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút rồi nói: “Giết bao nhiêu con Khiêu Cương Quái, tôi không nhớ rõ, điểm tiềm năng cũng không nhiều, cộng thêm phần thưởng, tổng cộng hơn một trăm điểm.”

Hắn không hề qua loa hay nói dối.

Chín ngày cuối cùng trong bí cảnh, mỗi ngày hắn đều đánh cho con cương thi tiến hóa một trận, để nó thu hút một lượng lớn tiểu cương thi đến giết. Cụ thể đã giết bao nhiêu con tiểu cương thi, Trần Nghiệp thật sự không nhớ rõ.

“Cái quái gì! Hơn một trăm điểm?”

Nghe được con số này, Lục Dững ghen tị đến mức hai mắt đỏ lên.

Ngay cả Triệu Tranh, cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Triệu Tranh và Đào Hổ hợp tác, tổng cộng cũng chỉ giết được 9 con cương thi, nhận được 52 điểm tiềm năng, hắn còn phải chia đều cho Đào Hổ, đến tay hắn cũng chỉ có 26 điểm tiềm năng mà thôi.

Vậy mà tên khốn trước mắt này, chỉ dựa vào một khuôn mặt đẹp trai, được lớp trưởng để mắt tới, ung dung thoải mái nằm không cũng có được thu hoạch mà bọn họ khó lòng đạt tới.

Thật là... quá bất công!

“Đúng rồi!” Trần Nghiệp đột nhiên hỏi: “Tiền Phú Quý đâu?”

...

Cùng lúc đó.

Trong phòng họp, chỉ còn lại một số lãnh đạo quan trọng và Đường Tử Trần.

Những giáo viên khác đều đã được phó hiệu trưởng mời ra ngoài.

“Đường Tử Trần đồng học, tiếp theo đây là một số vấn đề rất quan trọng, cấp trên đã ủy thác tôi hỏi em.”

Sắc mặt phó hiệu trưởng trở nên nghiêm túc: “Lẽ ra những vấn đề này phải do hiệu trưởng đích thân hỏi, chỉ là hiệu trưởng hiện đang hỗ trợ tiền tuyến, tạm thời chưa thể về được.”

Nghe vậy, Đường Tử Trần vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh, hỏi một câu đầy tò mò: “Hiệu trưởng, tình hình Ma Đô hiện tại thế nào rồi ạ?”

“Gần như đã ổn định!”

Phó hiệu trưởng lộ ra vẻ mặt vui mừng: “Dưới sự trấn áp của Tần nữ sĩ và những người khác, làn sóng quái vật cơ bản đã được khống chế. Hiện tại, chúng tôi đang cho xây dựng lại tường thành. Nếu thuận lợi, hai tháng nữa sẽ hoàn thành. Lúc đó, hiệu trưởng có thể trở về và đưa chúng ta quay lại Ma Đô.”

Mặc dù phó hiệu trưởng nói những lời này với nụ cười trên môi, nhưng Đường Tử Trần luôn cảm thấy nụ cười đó có chút giả tạo.

Nghĩ cũng phải, nếu Lục hiệu trưởng có mệnh hệ gì, chẳng phải ông ta sẽ thuận lợi lên chức, bỏ đi chữ “phó” sao?

“Tần nữ sĩ thật sự rất lợi hại. Nghe nói mười ngày trước, nàng lại có đột phá mới, dẫn một thiên thạch từ ngoài vũ trụ, trực tiếp đập chết hàng vạn con quái vật, củng cố cục diện, ổn định tình hình.”

“Thủ đoạn như vậy, so với tiên thuật trong truyền thuyết cũng không khác là bao, quả nhiên là định hải thần châm của Hạ quốc chúng ta!”

Nói đến đây, phó hiệu trưởng nhìn về phía Đường Tử Trần, ánh mắt tràn đầy kỳ vọng: “Đường Tử Trần đồng học, em còn xuất sắc hơn cả Tần nữ sĩ thời kỳ đó. Tôi tin rằng, chỉ cần em không mắc sai lầm trong bí cảnh tiếp theo, thành tựu trong tương lai của em nhất định sẽ không thua kém gì Tần nữ sĩ.”

Lời này rõ ràng là có ý ám chỉ!

Không mắc sai lầm là sao?

Lập đội với Trần Nghiệp là sai lầm sao?

Hừ...

Đường Tử Trần đương nhiên hiểu ý của phó hiệu trưởng.

Nàng không muốn đáp lại, chỉ nói: “Phó hiệu trưởng, ngài muốn hỏi gì thì cứ hỏi.”

Là một học sinh, không đáp lại lời phó hiệu trưởng quả thực là bất lịch sự.

Tuy nhiên, phó hiệu trưởng lại không hề để tâm.

Ngay cả đối với toàn bộ Võ Đại, một học sinh như Đường Tử Trần cũng là bảo bối, nâng niu còn sợ vỡ, ai dám có ý kiến gì?

“Là như thế này, Đường Tử Trần đồng học, trong lần vào bí cảnh này, em có bị tân sinh của các quốc gia khác nhắm đến không?”

“Có!”

Đường Tử Trần không hề che giấu: “Khoảng hơn một trăm tân sinh đến từ các quốc gia đã bao vây tấn công em và Trần Nghiệp trong bí cảnh. Tất nhiên, mục tiêu chính của bọn họ là em, Trần Nghiệp chỉ là bị liên lụy.”

Nghe vậy.

Mặc dù biết Đường Tử Trần đã thoát khỏi nguy hiểm, các vị lãnh đạo nhà trường vẫn vô cùng phẫn nộ.

“Bọn chúng dám ra tay trong bí cảnh sao!”

“Lũ vô sỉ này, chúng công nhiên phá vỡ hiệp ước bí cảnh!”

Các vị lãnh đạo lần lượt mắng chửi, vẻ mặt đầy phẫn nộ.

Đây không phải là giả vờ.

Nếu Đường Tử Trần chết ngay trong lần đầu tiên vào bí cảnh, những lãnh đạo nhà trường như bọn họ ít nhiều cũng sẽ bị liên lụy, ảnh hưởng đến tiền đồ.

Phó hiệu trưởng hỏi: “Vậy em đã thoát khỏi nguy hiểm như thế nào?”

“Chuyện này nói ra thì dài, hay là các vị lãnh đạo xem video đi ạ!”

Vừa nói, Đường Tử Trần vừa đứng dậy, kết nối điện thoại của mình với máy chiếu trong phòng họp, sau đó phát video.

Video đương nhiên là do Trần Nghiệp quay.

Lúc đó trong bí cảnh, hắn tự tin rằng mình và Đường Tử Trần sẽ không chết, đám tép riu kia sẽ bị hắn phản sát sạch sẽ. Để tránh gây ra tranh chấp quốc tế, hắn đã cố ý quay video làm bằng chứng.

Bây giờ thì đúng là lúc dùng đến.

Khi video được phát, cảnh quay đầu tiên là một đám người đang bao vây Trần Nghiệp và Đường Tử Trần ở giữa.

Theo chuyển động của ống kính.

Các vị lãnh đạo nhà trường đều có thể nhìn rõ những người đó, có người da đen, da trắng, da vàng, da nâu... đủ loại màu da, rõ ràng là đến từ các quốc gia khác nhau.

Hơn nữa, trên mặt mỗi người đều lộ rõ sát ý không hề che giấu!

Kẻ ngu cũng biết những kẻ này đến đây với ý đồ xấu.

Một thanh niên Oa quốc còn ngang nhiên cười lớn trước ống kính:

“Ta biết ngươi, nghe nói ngươi đã kết hợp với Anh Hùng cấp C khi đang phát sóng trực tiếp? Ta rất khâm phục dũng khí của ngươi... Ngươi dùng điện thoại quay lại chúng ta, là định giữ lại làm bằng chứng sao?”

“Ngu ngốc, chỉ có sống sót ra ngoài, đoạn video trong tay ngươi mới có thể được coi là bằng chứng, đáng tiếc, ngươi sắp phải chôn cùng bạn gái của ngươi ở đây rồi.”

Tiếp đó, giọng nói của Đường Tử Trần vang lên: “Các người nhắm vào ta?”

Thanh niên Oa quốc không chút do dự thừa nhận: “Không sai, mỗi đội ngũ ở đây đều đại diện cho một quốc gia. Bọn họ cũng giống như chúng ta, đều không muốn đất nước các ngươi lại xuất hiện thêm một vị ‘Tàn nữ sĩ’ nào nữa.”

Nhìn đến đây.

Sắc mặt các vị lãnh đạo nhà trường đã sớm đỏ bừng vì tức giận.

Rầm!

Chủ nhiệm giáo dục là người không nhịn được trước, đập mạnh tay xuống bàn, mắng: “Lũ súc sinh vô sỉ! Giết hết chúng nó!!”

Phó hiệu trưởng trầm mặt, nghiêm nghị nói: “Xem video trước đã, có gì thì lát nữa hãy nói.”

Ông ta vừa lên tiếng, những người khác tự nhiên không có ý kiến gì, đè nén lửa giận, kiên nhẫn xem video.

Chương 55 - Lên top tìm kiếm, thân phận bị phanh phui

Video tiếp tục được phát.

Rất nhanh, giọng nói của Đường Tử Trần lại vang lên: “Bạn đồng hành của ta là người vô tội, có thể để cho cậu ấy đi không?”

Bị từ chối, Đường Tử Trần lại lặng lẽ nói: “Trần Nghiệp, lát nữa khi giao chiến, cậu hãy chạy về phía bên trái, đừng quay đầu lại, tôi sẽ cố gắng cản bọn chúng, tranh thủ cho cậu chút thời gian!”

Nghe những lời Đường Tử Trần nói.

Sắc mặt các vị lãnh đạo nhà trường còn nghiêm trọng hơn cả lúc này!!

Một cô gái, trong thời khắc nguy hiểm đến tính mạng, lại có thể để một chàng trai chạy trước, chẳng phải đã đủ chứng

minh vẫn đề sao?

Phó hiệu trưởng và chủ nhiệm giáo dục nhìn nhau, đều nhìn thấy sự nghiêm trọng của sự việc trong mắt đối phương.

Điều mà bọn họ lo lắng nhất, dường như đã xảy ra...

...

Rất nhanh.

Video phát đến đoạn Lý Tê Dong bước ra.

Diễn biến tiếp theo.

Khiến tất cả các vị lãnh đạo nhà trường đều kinh ngạc, không thể tin nổi.

Lý Tê Dong.

Lại chính là em trai của Lý Chung Hi, kẻ đã gây ra tội ác tày trời năm xưa...

Cần biết rằng, hiệp ước bí cảnh chính là do hành vi của Lý Chung Hi gây ra ảnh hưởng quá lớn, nên mới được nhiều quốc gia liên kết thành lập.

Điều quan trọng nhất trong hiệp ước, cũng là cấm tân sinh các quốc gia tự ý chém giết lẫn nhau trong bí cảnh.

Sau đó.

Lý Te Dong lấy ra trái tim mục nát, dẫn đến việc cương thi tiến hóa xuất hiện, bắt đầu tàn sát bừa bãi.

Video cũng kết thúc tại đây.

Giọng nói của Đường Tử Trần vang lên đúng lúc: “Lúc đó tình hình rất nguy cấp, em và Trần Nghiệp đã nhân lúc hỗn loạn chạy thoát, những chuyện xảy ra sau đó, chúng em đều không rõ.”

Đây là lời khai mà nàng và Trần Nghiệp đã thống nhất từ trước.

Nói càng nhiều, sơ hở càng nhiều.

Lời khai tốt nhất, chính là không biết gì cả!

Nghe Đường Tử Trần nói vậy, các vị lãnh đạo nhà trường vẫn còn vẻ mặt kinh ngạc.

Biến số Lý Tê Dong là điều mà bọn họ hoàn toàn không ngờ tới.

Sự xuất hiện của cương thi tiến hóa càng khiến bọn họ không thể tin nổi.

Năm xưa cương thi tiến hóa bắt vô âm tín.

Tất cả mọi người đều cho rằng, nó đã bị bí cảnh xóa sổ.

Không ngờ, sau bao nhiêu năm trôi qua, con quái vật đó vẫn luôn tồn tại trong bí cảnh số 1, rơi vào trạng thái ngủ say.

Mặc dù cương thi tiến hóa này căn bản không tính là gì đối với những vị lãnh đạo nhà trường, bọn họ đều có thể dễ dàng chế ngự.

Nhưng mà.

Đối với những tân sinh vừa mới kết hợp với thiên phú anh hùng, con quái vật như vậy tuyệt đối là cơn ác mộng khó có thể chống đỡ!

Đường Tử Trần có thể chạy thoát, đã là may mắn lắm rồi.

Bây giờ con quái vật đó đã thức tỉnh, chẳng lẽ tân sinh năm sau sẽ gặp nguy hiểm sao?

“Không ngờ, con quái vật đó vẫn còn ở trong bí cảnh số 1!”

Phó hiệu trưởng nghiêm mặt nói: “Chuyện này rất quan trọng, tôi phải lập tức báo cáo lên trên!”

Ký túc xá tân sinh Võ Đại.

Lần thám hiểm bí cảnh này, tổng cộng có bốn người không trở về.

So với những lần trước, tỷ lệ sống sót của tân sinh Võ Đại khóa này đã được coi là rất tốt...

Và trong số bốn người không trở về, có cả Tiên Phú Quý!

Nghe Lục Dũng nói Tiên Phú Quý không trở về, Trần Nghiệp im lặng một lúc.

Đối với kết quả này.

Thực ra cũng không quá bất ngờ...

Trần Nghiệp nhớ rõ, lúc tiến vào bí cảnh, Tiền Phú Quý đi một mình, không ai muốn lập đội với cậu ta.

Dù sao đi bí cảnh là liều mạng, không phải trò chơi trẻ con, giúp đỡ lẫn nhau đơn giản như vậy.

Với tình huống của Tiền Phú Quý, một mình trong bí cảnh, quả thực rất nguy hiểm.

Tiền Phú Quý không phải là King, không có Đầu Trọc Đại Ma Vương - thú triêu hồi vô địch kia.

Tuy Trần Nghiệp được thừa hưởng thể chất thiên phú của Đầu Trọc Đại Ma Vương.

Nhưng.

Tính cách của hắn.

Hoàn toàn khác với Đầu Trọc Đại Ma Vương.

“Haiz!”

Trần Nghiệp thở dài một tiếng, không nói gì thêm.

Triệu Tranh và Lục Dững cũng không còn hứng thú trò chuyện, nằm vật ra giường, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Tiền Phú Quý là bạn cùng phòng của bọn họ.

Hơn một tháng chung sống, quan hệ của mọi người cũng coi như không tệ.

Bây giờ Tiền Phú Quý không trở về, trong lòng bọn họ đều có chút bi thương.

Sự nguy hiểm của bí cảnh, bọn họ đã được trải nghiệm.

Có lẽ!

Lần sau sẽ đến lượt bọn họ...

Có lẽ vì quá mệt mỏi.

Triệu Tranh và Lục Dững rất nhanh đã phát ra tiếng hít thở đều đều, chìm vào giấc ngủ say.

Trần Nghiệp lại có chút trần trọc.

Hắn nằm trên giường, lấy điện thoại ra, bắt đầu lướt web.

Đường Tử Trần và hần đã nhận được phần thưởng bổ sung, lúc đó có rất nhiều tân sinh nhìn thấy, chắc hần bây giờ đã lan truyền trên mạng rồi nhỉ?

Quả nhiên, khi Trần Nghiệp mở trang web tin tức, điều hần dự đoán đã thành sự thật, tin tức về việc hần và Đường Tử Trần nhận được phần thưởng bổ sung trong bí cảnh đã lọt vào top 10 tìm kiếm nóng.

Hơn nữa, mức độ phổ biến đang tăng lên rất nhanh, ước tính sẽ sớm chiếm vị trí số một trên bảng xếp hạng tìm kiếm nóng.

【 Chúc mừng hai học viên Trần Nghiệp và Đường Tử Trần của nước ta đã giành được phần thưởng bổ sung cho thành tích tiêu diệt quái vật đứng đầu trong bí cảnh, mang vinh quang về cho đất nước! 】

Đây là tiêu đề được một trang tin tức sử dụng.

Hơi phóng đại!

Nhưng mà, các trang tin tức tự do, vì lượt xem, luôn phóng đại mọi thứ lên.

Trần Nghiệp nhấp vào nội dung tin tức, liếc mắt nhìn, lại cau mày...

“... Vừa nghe nói, hai học viên năm nhất của nước ta, Đường Tử Trần và Trần Nghiệp, đã giành được phần thưởng bổ sung trong Bí Cảnh số 1!”

“Tại đây, biên tập viên xin chúc mừng hai bạn, hành động này cũng được coi là mang vinh quang về cho đất nước.”

“Chắc hần mọi người đều không còn xa lạ gì với học viên Đường Tử Trần, cô ấy chính là thiên tài đã kết hợp thành công với thiên phú Anh Hùng cấp S2 trong Đại Diễn Kết Hợp Tân Sinh hai tháng trước, đồng thời cũng là người thứ hai của nước ta kết hợp thành công với thiên phú Anh Hùng cấp S2. Việc cô ấy có thể nhận được phần thưởng bổ sung lần này thực ra cũng là điều đương nhiên, bởi vì năng lực thiên phú cấp S2 rất lợi hại! Năm đó, Tần nữ sĩ cũng đã từng nhận được phần thưởng bổ sung của bí cảnh. Có thể thấy, thành tựu trong tương lai của Đường Tử Trần tiểu thư này cũng là không thể đo lường được.

Biên tập viên ngày càng mong đợi cô ấy có thể trở thành Tân nữ sĩ thứ hai.”

“Chỉ là, về học viên Trần Nghiệp này, biên tập viên có rất nhiều thắc mắc.”

“Ban đầu khi nghe đến cái tên Trần Nghiệp, biên tập viên đã cảm thấy hơi quen thuộc, sau đó lên mạng tìm kiếm thì quả nhiên tìm thấy cậu ấy.”

“Nói đến đây, vị này cũng là một người nổi tiếng, chính là người đã lựa chọn kết hợp với thiên phú Anh Hùng cấp C trong Đại Diễn Kết Hợp Tân Sinh năm nay, nhớ lúc đó vị này còn gây ra không ít trò cười, còn khiến cho trường học của mình phải gánh chịu ảnh hưởng tiêu cực rất nghiêm trọng.”

“Điều khiến biên tập viên kinh ngạc là, một người có thiên phú Anh Hùng cấp C như vậy lại có thể đường hoàng bước vào Võ Đại, trở thành tân sinh khóa này của Võ Đại!”

“Theo biên tập viên được biết, Võ Đại là trường đại học danh tiếng hàng đầu trong nước về lĩnh vực dị năng, yêu cầu tuyển sinh luôn rất khắt khe, ít nhất cũng phải là người kết hợp với thiên phú Anh Hùng cấp A trở lên mới đủ tư cách.”

“Ở đây, biên tập viên không khỏi muốn hỏi lãnh đạo Võ Đại, học viên tên Trần Nghiệp này đã thông qua điều kiện gì để vào Võ Đại?”

Chương 56 - Lên top tìm kiếm, thân phận bị phanh phui (2)

“Điều khiến biên tập viên khó tin hơn nữa là, học viên tên Trần Nghiệp này không chỉ vào được Võ Đại mà còn có thể lập đội với thiên tài Đường Tử Trần để vào bí cảnh!!”

“Một học viên có thiên phú kém nhất lại lập đội với một học viên có thiên phú tốt nhất? Thật là hoang đường, nực cười! Nếu chuyện này không phải là sự thật, biên tập viên tuyệt đối không thể tin được.”

“Biên tập viên cũng cuối cùng đã hiểu ra nguyên nhân vì sao học viên tên Trần Nghiệp này rõ ràng chỉ có thiên phú Anh Hùng cấp C lại có thể nhận được phần thưởng bổ sung. Được một nhân vật xuất sắc như Đường Tử Trần dẫn dắt, thì đến cả con lợn cũng có thể bay lên trời. Tin chắc rằng học viên tên Trần Nghiệp này, trong bí cảnh, chỉ cần trốn sau lưng Đường Tử Trần là được rồi.”

“Sau đó, biên tập viên đã tìm hiểu từ nhiều nguồn tin, phát hiện ra học viên tên Trần Nghiệp này có lai lịch không nhỏ!”

“Cha của cậu ta là Trần hội trưởng của Hiệp hội Dị Năng giả, chi nhánh tỉnh Giang An, Trần hội trưởng không chỉ có địa vị cao, mà còn là bạn học cũ của Lục hiệu trưởng Võ Đại!!”

“Đây có phải là sự thật? Biên tập viên muốn hỏi các vị lãnh đạo của Võ Đại, liệu có thể đưa ra lời giải thích hợp lý về việc này hay không? Võ Đại các người luôn tự xưng là công bằng, công chính, có phải đã quên mất cái tâm ban đầu rồi không?”

...

Nhìn bài viết này.

Phản ứng đầu tiên của Trần Nghiệp.

Là có người đang cố tình dắt mũi dư luận!

Hơn nữa, mục tiêu chính không phải là hấn, mà là nhắm vào cha hấn và hiệu trưởng Võ Đại.

Mặc dù nội dung bài viết này về cơ bản là sự thật, nhưng việc đối phương lựa chọn thời điểm nhạy cảm này để phơi bày, đồng thời cố tình dẫn dắt dư luận, rõ ràng là có ý đồ xấu.

Trần Nghiệp nhú mày, âm thầm ghi nhớ tên trang tin tức tự do đã đăng bài viết này, đồng thời thông qua tra cứu doanh nghiệp, tìm ra người đại diện pháp luật và ông chủ của công ty truyền thông này...

Trừng trị trả thù?

Không, không...

Hắn chỉ muốn khi nào rảnh rồi, tìm ông chủ của công ty này trò chuyện, hỏi xem ai là người đứng sau giật dây.

Tất nhiên, nếu trong quá trình hỏi chuyện mà có chút va chạm, cũng là chuyện bình thường thôi nhỉ?

Những công ty truyền thông tự do như thế này, đều là lấy tiền làm việc.

Không có lợi ích to lớn, không thể nào đi đắc tội với ngôi trường danh tiếng như Võ Đại.

Bài báo này.

Cũng là bài báo được cư dân mạng bình luận nhiều nhất.

“Mẹ kiếp! Những gì biên tập viên này nói đều là sự thật!!”

“Đúng vậy, tên Trần Nghiệp này, lúc trước khi kết hợp với Anh Hùng cấp C, tôi đã xem trực tiếp trên đài truyền hình tỉnh của bọn họ.”

“Ngưu bức! Một tên có thiên phú Anh Hùng cấp C, vậy mà có thể vào Võ Đại, còn có thể lập đội với thiên tài như Đường Tử Trần để vào bí cảnh? Ghê gớm, tôi phục!”

“Chó má! Rõ ràng là có uẩn khúc! Chắc chắn là cha của hắn, Trần hội trưởng, đã dùng quan hệ để đưa tiểu tử này vào Võ Đại.”

“Võ Đại tự xưng là công bằng, công chính? Hừ hừ...”

“Haiz! Thế giới này, từ bao giờ đã công bằng?”

“Ngồi chờ Võ Đại tìm có bao che!”

“Mọi người bớt lời đi, Trần hội trưởng cũng được coi là anh hùng, năm đó đã từng cứu cả một thành phố, bây giờ lại còn đang ở tiền tuyến Ma Đô, chiến đấu với quái vật, tranh thủ chút phúc lợi cho con trai thì có sao?”

“Đúng vậy, mấy hôm trước không phải có máy bay không người lái quay được cảnh Trần hội trưởng liều chết, một mình chiến đấu với hai con quái vật cấp bốn sao? Tôi nhớ lúc đó bình luận của mọi người đều là khen ngợi, bây giờ đã quên rồi à?”

“Ê, đội quân mạng của Trần hội trưởng hành động nhanh thật đấy! Đã bắt đầu tẩy trắng rồi à?”

“Cút mẹ mày đi, người ta Trần hội trưởng, bây giờ đang ở tiền tuyến Ma Đô liều mạng giết quái vật, tên biên tập viên chó má, mày có tư cách gì ở đây mỉa mai? Có bản lĩnh thì mày cũng ra tiền tuyến đi.”

“Một việc là một việc, tôi thừa nhận Trần hội trưởng là anh hùng, nhưng việc thiên vị cho con trai như vậy, vẫn có chút không nên... Nhưng mà cũng có thể chấp nhận được, dù sao công hiến của Trần hội trưởng cho đất nước cũng đủ nhiều rồi.”

“Vậy thì, người anh em trên lầu, rốt cuộc cậu muốn nói gì?”

“Hừ hừ, bài viết này có tính dẫn dắt quá mạnh, tâm địa bất chính! Quốc gia có quy định, con cái của anh hùng có thể được hưởng một số ưu đãi. Trần hội trưởng đã được bình chọn là anh hùng chiến đấu từ lâu rồi, con trai ông ấy được Võ Đại nhận vào, tuy có hơi quá đáng, nhưng cũng không cần phải làm quá lên như vậy.”

“Mọi người đừng dễ bị lừa, tên biên tập viên này, vào thời điểm nhạy cảm này, lại phơi bày chuyện này, rõ ràng là có ý đồ xấu, muốn Trần hội trưởng phản bội sao? Điều tra xem hắn có phải là chó săn của phái cuồng nhiệt không!”

Quả nhiên như Trần Nghiệp dự đoán.

Trong phần bình luận của cư dân mạng bên dưới bài viết này, có không ít thông tin tiêu cực.

Đối với điều này, Trần Nghiệp không có gì để nói.

Cây ngay không sợ chết đứng.

Những kẻ dựa hơi như hắt, vốn dĩ đã không chính đáng!

Lúc trước, cha hắt đã lợi dụng quan hệ để đưa hắt vào Võ Đại, vốn dĩ đã tiềm ẩn nguy cơ, bây giờ bị người ta lôi ra mắng chửi, cũng là chuyện bình thường.

Cư dân mạng chỉ mĩa mai, không chửi bậy, đã coi như là nể mặt Trần hội trưởng lắm rồi.

Điều khiến Trần Nghiệp bất ngờ là.

Vẫn còn không ít cư dân mạng ủng hộ cha hắt.

Trần Nghiệp không ngờ, Trần hội trưởng cha hắt, lại có trọng lượng lớn như vậy trong lòng cư dân mạng?

Tuy nhiên.

Lúc này, Trần Nghiệp quan tâm hơn đến việc có một cư dân mạng nói rằng cha hắt cũng đang ở tiền tuyến Ma Đô? Thậm chí còn từng một mình chiến đấu với hai con quái vật cấp bốn?

Hắt lập tức bắt đầu tìm kiếm video liên quan...

Trên mạng có rất nhiều video về Trần hội trưởng.

Trong suốt hai mươi ngày các tân sinh vào Bí Cảnh, tại tiền tuyến Ma Đô cũng đã diễn ra rất nhiều câu chuyện bi tráng.

Trong đó, tin tức Trần Hội trưởng vì ngăn cản quái vật công phá phòng tuyến, một mình chiến đấu với hai con quái vật cấp 4 đã trở thành tin tức lớn, gây chấn động dư luận cách đây mười ngày, lọt top tìm kiếm, được cư dân mạng hết lời khen ngợi.

Trần Nghiệp mở một video có lượt xem hơn trăm triệu.

Chưa kịp xem, hắt đã nhìn thấy vô số bình luận của cư dân mạng bên dưới video...

“Trần Hội trưởng thật là ngầu bá cháy!”

“Lợi hại, đây chính là thực lực thực sự của cường giả cấp 5 sao?”

“Quá mạnh, quá hung hãn, không thể tưởng tượng nổi, con người chúng ta cũng có thể bộc phát ra sức mạnh như vậy.”

“Anh hùng chiến đấu Trần Hội trưởng, thần tượng của tôi!!”

“Haha, dám giương oai trước mặt Trần Hội trưởng của chúng ta sao? Quái vật mau chết đi!!”

“Đây mới gọi là một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể thông!”

“Mạnh mẽ! Trong số tất cả những người sở hữu năng lực thiên phú S3, thực lực của Trần hội trưởng đã được coi là một trong những nhân vật đại biểu rồi sao?”

Chỉ cần nhìn những bình luận này, Trần Nghiệp đã có linh cảm, video nhất định rất đặc sắc.

Hắn nôn nóng mở video.

Góc quay của video là từ trên không trung nhìn xuống, có lẽ là do máy bay không người lái quay.

Chương 57 - Chấn động! Quyết định của Đường Tử Trần

Mở đầu là cảnh tượng vô số quái vật đang lao về phía phòng tuyến của nhân loại.

Tiếng la hét, tiếng súng đạn, tiếng gầm rú của quái vật... vang lên không ngớt.

Qua ống kính, Trần Nghiệp cũng nhìn thấy, chiến trường giữa nhân loại và quái vật thảm khốc đến nhường nào!

Lúc này.

Có hai con quái vật trông rất hung ác, dẫn theo một đàn quái vật khác, lao thẳng về phía một phòng tuyến của nhân loại.

Hai con quái vật này rất mạnh, vũ khí nóng của nhân loại không thể để lại bất kỳ vết thương nào trên người chúng, chúng cứ thế lao thẳng về phía trước, rất nhiều binh sĩ quân đội căn bản không thể ngăn cản, chết thảm dưới móng vuốt của quái vật.

Nhìn thấy hai con quái vật sắp sửa công phá phòng tuyến...

Đột nhiên, một giọng nói đầy chấn động, xuyên thấu vang lên:

“Lưu Thủy Nham Toái Quyền!”

Một người đàn ông vạm vỡ, như mãnh hổ xuống núi, từ xa lao đến, đâm thẳng vào hai con quái vật cấp 4.

Ngay sau đó!

Bầu trời tràn ngập quyền ảnh!!!

“Bùm bùm bùm...”

Không khí bị đánh cho nổ tung, liên tục phát ra tiếng nổ.

Mắt thường đã không thể nào nắm bắt được, người đàn ông này trong nháy mắt rốt cuộc đã đánh ra bao nhiêu quyền.

Mọi người chỉ có thể nhìn thấy, hai con quái vật khổng lồ kia, vậy mà lại bị quyền ảnh bao phủ!

Hơn nữa, giữa những quyền ảnh đan xen, lại xuất hiện ánh sáng huỳnh quang màu xanh lam của dòng nước, trên không trung vẽ ra những đường cong tuyệt đẹp, cuối cùng đan xen thành lưới, khiến hai con quái vật cấp 4 không thể tiến thêm một bước!

Không lâu sau.

Khi tất cả quyền ảnh biến mất, hai con quái vật cấp 4 cũng theo đó ngã xuống đất.

Nhìn kỹ, hai con quái vật cấp 4 này rất thê thảm, trên người đầy những vết thương do nắm đấm gây ra, bị đánh cho đến biến dạng...

...

Video kết thúc tại đây.

Xem xong video.

Trần Nghiệp mặt đầy kinh ngạc, vô cùng sửng sốt.

Hắn thật sự không ngờ, người cha ở thế giới này lại có thể có thực lực mạnh mẽ như vậy.

Cho dù bây giờ thuộc tính của hắn rất khủng bố, nhưng trước mặt cha là Trần hội trưởng, vẫn bị đánh cho tơi tả sao?

Đại lão cấp 5, quả nhiên mạnh mẽ!

Trong lúc đang suy nghĩ miên man.

Đột nhiên.

Có người gọi video cho Trần Nghiệp.

Là mẹ hắn, Dương Dung Chi.

Trần Nghiệp đứng dậy, đi ra hành lang ký túc xá, mới bắt máy.

Triệu Tranh và Lục Dũng vừa mới ngủ, nếu nhận điện thoại trong ký túc xá, đánh thức hai người họ dậy thì không hay.

“Alo! Con trai!”

Vừa kết nối video, giọng nói vui mừng của Dương Dung Chi đã truyền đến: “Mẹ vừa xem tin tức, trên đó nói con và con bé Tử Trần kia, ở trong Bí Cảnh đã nhận được phần thưởng bổ sung? Có thật không vậy?”

“Là thật ạ.”

Trần Nghiệp cười gật đầu.

“Ôi chào! Vậy thì tốt quá rồi!”

Con trai có thu hoạch, Dương Dung Chi tỏ ra rất vui mừng, còn vui mừng hơn cả bản thân bà có thành tựu.

“Trần Nghiệp, con phải cảm ơn cô bé kia cho tử tế, nếu không có cô bé ấy dẫn dắt trong Bí Cảnh, con nhất định không thể nào đạt được thành tích tốt như vậy.”

Được rồi!

Xem ra ngay cả mẹ ruột của hắn cũng cho rằng là Đường Tử Trần đã gánh...

Trần Nghiệp không giải thích, bây giờ cũng không phải lúc nói rõ, hắn cười nói: “Mẹ yên tâm đi, con biết rồi.”

Lúc này.

Dương Dung Chi đột nhiên cười đầy ẩn ý: “Trần Nghiệp, mẹ còn nghe tin tức nói, con bé Tử Trần kia, đã lập đội với con trong Bí Cảnh?”

Trần Nghiệp vừa nhìn là biết mẹ mình đang nghĩ gì.

Hắn bắt đầu gật đầu: “Vâng ạ.”

“Vậy thì hai đứa trong hai mươi ngày nay, chẳng phải là ngày nào cũng ở bên nhau, cùng nhau trải qua hoạn nạn, nương tựa

lẫn nhau sao?”

“Mẹ, mẹ muốn nói gì thì nói thẳng ra đi!”

“He he he... Không có gì, không có gì, mẹ chỉ là tò mò, hỏi thăm chút thôi.”

“Vậy thì tốt, con và Đường Tử Trần chỉ là bạn học, mẹ đừng nghĩ lung tung.”

“Thật sao? Lúc trước cha con nói với mẹ là, ông ấy chỉ nhờ con bé Tử Trần kia, nếu như trong Bí Cảnh có thể gặp được con thì chiều cổ con một chút, chứ không hề bảo con bé ấy lập đội với con nha!”

“Người ta là vì muốn cảm ơn ân tình năm xưa của cha, muốn báo đáp Trần hội trưởng cho tốt, cho nên mới lựa chọn dẫn dắt con trai của Trần hội trưởng lập đội.”

“Thật sao? Nói như con, con bé này càng tốt hơn! Người thì xinh đẹp, tâm địa lại lương thiện... Thật sự là một đứa trẻ tốt.”

Trần Nghiệp biết mình không thể nào nói đạo lý với mẹ, bèn chuyển chủ đề hỏi: “Đúng rồi, cha ở tiền tuyến Ma Đô hỗ trợ, chuyện lớn như vậy, sao không ai nói cho con biết?”

“Lúc đó không phải là con sắp sửa tiến vào Bí Cảnh rồi sao? Cha mẹ không muốn con phải lo lắng, cho nên mới không nói.”

Dương Dung Chi lại nói: “Hơn nữa, bây giờ tình hình đã ổn định rồi, cha con có lẽ một thời gian nữa là có thể trở về. Con ở trường học cho tốt với cô bé kia, không cần phải lo lắng cho cha con.”

“Chờ đã, gì mà cho tốt với cô bé kia?”

“Hả? Con nói gì cơ? Bên mẹ tín hiệu không tốt... Mẹ phải đi họp rồi, con trai, lát nữa nói chuyện tiếp nhé!”

Tút!

Cuộc gọi video bị ngắt.

Trần Nghiệp chỉ cười cười.

Xem ra, cha mẹ hẩn hẩn là không biết chuyện Đường Tử Trần bị vây giết trong Bí Cảnh, nếu không thì Dương Dung Chi

tuyệt đối sẽ không có thái độ này.

Nói không chừng sẽ bắt hấn tránh xa Đường Tử Trần ra.

...

Thời gian trôi qua.

Tin tức Trần Nghiệp và Đường Tử Trần nhận được phần thưởng bổ sung ngày càng nóng, đến chiều tối đã leo lên vị trí số 1 top tìm kiếm.

Dù sao thì, đã mấy năm nay, ở đất nước Hạ quốc này, chưa có ai nhận được vinh dự như vậy.

Kể từ khi quái vật xuất hiện, giao thông giữa các quốc gia trên toàn cầu gần như bị cắt đứt hoàn toàn, các loại đại hội thể thao trước đây đương nhiên cũng bị buộc phải hủy bỏ. Trong trường hợp không có gì để so sánh, mọi người đã gán phần thưởng bổ sung trong Bí Cảnh với thể diện quốc gia.

Không ngoa khi nói, Trần Nghiệp và Đường Tử Trần có thể nhận được phần thưởng bổ sung, quả thực là vì nước nhà tranh sáng.

Chỉ có điều.

Cư dân mạng vừa chúc mừng hai người.

Vừa lên tiếng nghi ngờ Trần Nghiệp!

Sự việc đến nước này, thông tin liên quan đến Trần Nghiệp đã bị cư dân mạng đào bới ra hết.

Một người chỉ kết hợp được thiên phú Anh Hùng cấp C, vậy mà lại có thể vào được Võ Đại!

Không ít cư dân mạng tỏ vẻ mỉa mai, châm chọc khiêu khích, nghi ngờ Võ Đại tuyển sinh không công bằng.

Còn có rất nhiều cư dân mạng, đơn thuần là ghen tị với Trần Nghiệp, vậy mà lại có thể lập đội với nữ thần như Đường Tử Trần, được gán.

Đương nhiên, cư dân mạng ủng hộ Trần hội trưởng cũng rất nhiều, cho rằng Trần hội trưởng vất vả, so với những gì Trần hội trưởng đã cống hiến cho đất nước, thì việc đưa con trai vào trường danh tiếng cũng không có gì to tát.

Rất nhiều người có quyền có thể đều làm như vậy!

Không cần thiết phải lôi Trần hội trưởng và Võ Đại ra chỉ trích.

Vì vậy, sự việc này trên mạng dần dần trở thành một sự kiện gây tranh cãi lớn.

Cuộc tranh luận của cư dân mạng, khiến Trần Nghiệp một lần nữa nổi tiếng khắp cả nước, trở thành người nổi tiếng toàn quốc.

Hai tháng trước, khi hấn nổi tiếng khắp mạng vì chỉ kết hợp được thiên phú Anh Hùng cấp C, mọi người chỉ coi hấn như một tên ngốc làm trò cười.

Bây giờ, trong mắt mọi người, hấn chính là tên tiêu bạch kiểm, dựa hơi nữ nhân để thành công!!

Đối với việc có không ít cư dân mạng coi hấn là trai bao.

Trần Nghiệp tỏ vẻ.

Cảm ơn cư dân mạng đã công nhận nhan sắc của hấn!

Chương 58 - Khai trừ Trần Nghiệp?

Khuôn viên cũ Võ Đại.

Ký túc xá nữ.

Là nhân tài cao cấp được đối xử đặc biệt, Đường Tử Trần không giống những tân sinh khác, nàng có một phòng ký túc xá riêng!

Nhà trường sắp xếp như vậy, ngoài việc thể hiện sự coi trọng đối với Đường Tử Trần, còn có một nguyên nhân khác, là sợ các bạn học khác làm phiền Đường Tử Trần nghỉ ngơi.

Dù sao thì mỗi ngày Đường Tử Trần đều cần phải rèn luyện tinh thần lực, nếu nghỉ ngơi không tốt, nhất định sẽ ảnh hưởng đến nàng.

Lúc này, đã hơn bảy giờ tối.

Đường Tử Trần đang ngồi trước bàn máy tính, nhìn những tranh cãi trên mạng, lông mày hơi cau lại.

Trên thế giới này chỉ có nàng là người rõ ràng nhất, trong Bí Cảnh căn bản không phải nàng gánh Trần Nghiệp, mà là Trần Nghiệp gánh nàng!

Lập đội với Trần Nghiệp, là nàng chiếm được lợi lớn.

Bây giờ đừng nói là ân tình của Trần hội trưởng chưa trả hết, ngay cả con trai ông, cũng có ân cứu mạng nàng.

Nhìn thấy Trần Nghiệp bị cư dân mạng nghi ngờ, công kích!

Sắc mặt Đường Tử Trần.

Hơi khó coi.

Nghĩ ngợi một hồi, nàng đưa ra một quyết định táo bạo!!

...

Tám giờ tối.

Phòng họp trường học.

Một số lãnh đạo quan trọng đang họp khẩn cấp.

“Lý do triệu tập mọi người đến họp vào giờ này, chắc hẳn mọi người đều đã biết rồi chứ?”

Trương phó hiệu trưởng trầm giọng nói: “Hiện tại trên mạng có rất nhiều bình luận tiêu cực nghi ngờ về trường Võ Đại chúng ta, mọi người nhất định phải coi trọng, nếu không nghĩ cách ngăn chặn, danh tiếng của trường Võ Đại sẽ bị tổn hại không thể cứu vãn.”

“Mọi người có ý kiến gì, cứ nói ra đi!”

Không ai lên tiếng.

Phòng họp im lặng đến đáng sợ.

Đối với chuyện này, không ai dám dễ dàng mở miệng hiến kế.

Nói lung tung là phải chịu trách nhiệm!

Quan trọng nhất là, dư luận trên mạng xôn xao, chuyện này đã náo loạn cả nước rồi, căn bản không dễ xử lý.

Thấy không ai lên tiếng, phó hiệu trưởng bỗng hừ lạnh một tiếng, giọng điệu nghiêm khắc: “Lúc trước khi hiệu trưởng muốn mở cửa sau cho tên học sinh kém cỏi Trần Nghiệp kia, tôi đã kịch liệt phản đối, vì tôi biết, chuyện này một khi bị

phanh phui, nhất định sẽ gây tổn hại lớn đến danh tiếng của trường, quả nhiên, bây giờ đã xảy ra chuyện!”

“Hiệu trưởng quá cố chấp, khăng khăng làm theo ý mình!”

“Bây giờ đã xảy ra chuyện như vậy, nhất định phải có người chịu trách nhiệm!”

Các lãnh đạo khác nghe vậy, trong lòng đều giật mình!

Có thể làm lãnh đạo, không ai là kẻ ngốc.

Trương phó hiệu trưởng rõ ràng là đang mượn cơ hội này để nhắm vào Lục hiệu trưởng, muốn Lục hiệu trưởng gánh cái nồi này...

Xem ra, có lẽ Trương phó hiệu trưởng cho rằng, đây là cơ hội tuyệt vời để lật đổ Lục hiệu trưởng, nên không nhịn được muốn ra tay?

Mặc dù mọi người đều biết, Trương phó hiệu trưởng, luôn có dã tâm muốn làm hiệu trưởng chính thức.

Nhưng mà, hiện tại Lục hiệu trưởng còn đang ở tiền tuyến!

Ông ta vào lúc này, lại chọn đâm dao sau lưng, có phải là quá vội vàng rồi không?

Lúc này, chủ nhiệm phòng tài vụ bỗng lên tiếng phụ họa:
“Trương phó hiệu trưởng nói đúng, hiện tại những lời bình luận trên mạng đã gây ảnh hưởng cực kỳ ác liệt đến danh tiếng của trường Võ Đại, chuyện này không thể cứ thế bỏ qua được!”

Mọi người lại một lần nữa giật mình, nhìn về phía vị Vương chủ nhiệm này với ánh mắt kinh ngạc.

Phải biết rằng, vị Vương chủ nhiệm này, là do Lục hiệu trưởng đề bạt lên đây!

Không ngờ, tên này vậy mà đã ngả về phía phó hiệu trưởng rồi.

Đối với việc Vương chủ nhiệm lên tiếng ủng hộ, Trương phó hiệu trưởng rất hài lòng.

Chỉ là, những người khác đều không có động tĩnh gì, lại khiến ông ta nhíu mày.

Nghĩ một lát, Trương phó hiệu trưởng lại nói: “Chuyện truy cứu trách nhiệm, để sau hãy nói, việc cấp bách trước mắt, là phải xử lý tốt chuyện này, giảm thiểu ảnh hưởng đối với trường Võ Đại xuống mức thấp nhất!”

Mọi người đều im lặng.

Người đề nghị truy cứu trách nhiệm là ông, thấy không có bao nhiêu người hưởng ứng, người đổi giọng cũng là ông, chẳng lẽ ông chức cao, thì muốn làm gì thì làm sao?

Đến nước này, mọi người cũng đã nhìn ra, lời nói vừa rồi của Trương phó hiệu trưởng, kỳ thực là đang thăm dò thái độ của mọi người.

Lúc này.

Vương chủ nhiệm vừa mới lên tiếng ủng hộ Trương phó hiệu trưởng, bỗng nhiên nói: “Trương phó hiệu trưởng, tôi có một ý kiến chưa được chín chắn lắm...”

“Ồ?”

Trương phó hiệu trưởng rất ưa thích đối với Vương chủ nhiệm đã lên tiếng ủng hộ mình, ôn hòa nói: “Vương chủ nhiệm có ý kiến gì, cứ nói.”

“Vậy tôi xin mạn phép nói ra ý kiến nông cạn của mình.”

Vương chủ nhiệm hắng giọng, nghiêm túc nói: “Cá nhân tôi cho rằng, lý do tại sao hôm nay lại gây ra ảnh hưởng tiêu cực lớn như vậy, tất cả đều là do tên học sinh tên Trần Nghiệp kia! Chỉ cần chúng ta khai trừ cậu ta, sau đó đăng một bài xin lỗi, tôi tin là có thể vẫn hồi danh tiếng.”

“Cư dân mạng muốn, chẳng phải là thái độ của chúng ta sao? Đưa ra một lời giải thích, tôi tin là bọn họ cũng sẽ hài lòng.”

“Ngoài ra, tôi còn nghe nói, tên học sinh Trần Nghiệp kia, tuổi còn nhỏ không lo học hành, cả ngày chỉ biết ve vãn con gái nhà người ta, còn qua lại rất thân thiết với Đường Tử Trần. Đường Tử Trần là thiên tài, tương lai gánh vác trọng trách, sao có thể qua lại với loại học sinh kém cỏi này được?”

“Khai trừ cậu ta, cũng có thể tránh cho Đường Tử Trần bị làm đường lạc lối, coi như là một mũi tên trúng hai đích!”

Bốp! Bốp!

Vương chủ nhiệm vừa dứt lời, Trương phó hiệu trưởng lập tức vỗ tay:

“Nói hay! Đây mới là cán bộ tốt biết làm việc thực sự... Mọi người nên học tập Vương chủ nhiệm.”

Bị phê bình đột ngột, sắc mặt mọi người đều có chút khó coi.

Mọi người đều biết, đây là Trương phó hiệu trưởng đang ám chỉ bọn họ!

Học tập Vương chủ nhiệm cái gì?

Học tập việc nịnh bợ Trương phó hiệu trưởng sao?

“Nếu không còn cách nào hay hơn, vậy thì cứ làm như vậy đi!”

Trương phó hiệu trưởng ra lệnh, nhìn về phía một người đàn ông trung niên ngồi ở cuối cùng, nói: “Tiểu Chu, lập tức dùng tài khoản chính thức của trường Võ Đại, đăng thông báo, tuyên bố khai trừ Trần Nghiệp! Sau đó tìm một cái cớ, nói là lúc tuyển sinh mới, hệ thống hồ sơ của trường bị lỗi, sau đó xin lỗi cư dân mạng.”

“Cái này...”

Người đàn ông trung niên tên Tiểu Chu nghe được mệnh lệnh này, sắc mặt vô cùng khó coi, trong lòng càng thêm bối rối.

Nếu ông ta thật sự dám làm theo yêu cầu của Trương phó hiệu trưởng, đăng thông báo như vậy, vậy thì chắc chắn là đắc tử tội với Lục hiệu trưởng rồi!

Cho dù Lục hiệu trưởng tính tình rộng lượng, cũng sẽ không để yên cho ông ta.

Chỉ cần Lục hiệu trưởng không sao, đến lúc đó, sẽ có người tự nguyện làm bia đỡ đạn, xử lý ông ta.

Huống chi, vị học viên tên Trần Nghiệp kia cũng không phải là người dễ bắt nạt!

Cha cậu ta là hội trưởng phân hội Hiệp hội Dị Năng, cường giả cấp 5 nổi tiếng cả nước, lỡ như trả thù ông, thì với thân phận nhỏ bé của ông, căn bản không chịu nổi.

Nhưng mà, Trương phó hiệu trưởng đang ở ngay trước mặt, ông ta cũng không dám phản đối mệnh lệnh của Trương phó hiệu trưởng...

Nghĩ đến đây, Tiểu Chu chỉ đành hướng ánh mắt cầu cứu về phía một người phụ nữ.

Người phụ nữ thấy vậy, lập tức nói: “Trương phó hiệu trưởng, chuyện này có phải nên xử lý thận trọng hơn không? Khai trừ một học viên, ít nhất cũng phải báo cáo với hiệu trưởng chứ?”

“Hơn nữa, tôi không cho rằng đây là cách xử lý tốt nhất. Trực tiếp dùng việc khai trừ học viên để dập tắt nghi ngờ của cư dân mạng, sẽ chỉ khiến người ta cảm thấy, trường Võ Đại chúng ta, dám làm không dám nhận, xảy ra chuyện liền đẩy người khác ra.”

Chương 59 - Nếu bị ép buộc, hãy chớp mắt

“Còn có một điểm, xin ông đừng quên, học viên mà ông muốn khai trừ, cha của cậu ta là hội trưởng phân hội cấp tỉnh của Hiệp hội Dị Năng!”

Sắc mặt Trương phó hiệu trưởng, lập tức âm trầm xuống.

Người phụ nữ phản bác ông ta, là do Lục hiệu trưởng một tay đề bạt, coi như là người ủng hộ trung thành của Lục hiệu trưởng.

Đối với loại người này, ông ta rất ghét.

Ngay khi Trương phó hiệu trưởng định mở miệng quở trách.

Bỗng nhiên.

Cửa phòng họp, vang lên tiếng gõ cửa dồn dập.

Trương phó hiệu trưởng nhíu mày, lớn tiếng nói: “Vào đi!”

Cửa phòng họp được đẩy ra.

Người đi vào, là một người phụ nữ, chức vụ trợ lý hành chính, trên tay còn bung một chiếc máy tính bảng.

“Tiểu Lý? Không thấy chúng tôi đang họp sao? Có chuyện gì thì nói nhanh lên!”

Trương phó hiệu trưởng đang không vui, vừa mở miệng đã là trách mắng.

Tiểu Lý không để ý, cô không dám trì hoãn, vội vàng nói: “Mấy vị lãnh đạo, có tình huống khẩn cấp! Nửa tiếng trước, Đường Tử Trần đã đăng một đoạn video lên mạng, nội dung có liên quan rất lớn đến tranh cãi trên mạng... Hiện tại video này đã hot rồi, đang được cư dân mạng điên cuồng chia sẻ.”

Mọi người nghe vậy, đều giật mình.

Bao gồm cả Trương phó hiệu trưởng, đều không ngờ, Đường Tử Trần lại nhảy ra vào lúc này.

Bây giờ bọn họ càng lo lắng hơn là, Đường Tử Trần sẽ nói lung tung, khiến cho sự việc trở nên tồi tệ hơn.

“Cô ấy nói gì?” Trương phó hiệu trưởng vội vàng hỏi.

“Video ở đây.”

Tiểu Lý không thuật lại, mà là đặt chiếc máy tính bảng trên tay lên bàn họp, sau đó mở video, nhấn phát.

Trên màn hình.

Khuôn mặt trái xoan tinh xảo xinh đẹp của Đường Tử Trần, xuất hiện trong ống kính, môi son khẽ mở, bắt đầu nói:

“Chào buổi tối mọi người, tôi là Đường Tử Trần... Đối với tranh cãi xảy ra trên mạng hôm nay, cá nhân tôi cảm thấy, cần thiết phải ra mặt làm rõ một số chuyện.”

“Hai tháng trước, sau khi tôi thành công kết hợp với thiên phú anh hùng S2, tôi đã nhận được thư mời nhập học của trường Võ Đại. Ở đây, tôi muốn cảm ơn sự ưu ái của các vị lãnh đạo trường Võ Đại! Có thể vào học tại ngôi trường danh tiếng như Võ Đại, luôn là mơ ước của tôi... Sau đó, tôi nghe nói, Trần Nghiệp đã kết hợp với thiên phú anh hùng cấp C... Tôi lo lắng cho hoàn cảnh của cậu ấy, nên đã đưa ra một yêu cầu quá đáng với trường Võ Đại...”

“Không ngờ, các vị lãnh đạo trường Võ Đại lại rất cởi mở, vì một học sinh mới vào trường như tôi, mà đồng ý phá lệ nhận

Trần Nghiệp...”

“Sự thật của sự việc, chỉ đơn giản như vậy, Trần hội trưởng và trường Võ Đại, không hề có quan hệ mờ ám gì cả, xin mọi người đừng suy đoán lung tung nữa, tất cả đều là do tôi tự ý làm chủ, nếu có sai, thì lỗi cũng là ở tôi!”

“Bản thân tôi cũng nguyện ý tiếp nhận mọi hình phạt!”

...

Video rất ngắn.

Kết thúc tại đây.

Bài phát biểu này không tính là hay, các mặt đều thể hiện sự non nớt.

Dù sao Đường Tử Trần cũng chỉ là một cô gái mười tám tuổi, bên cạnh cũng không có đội ngũ quan hệ công chúng chuyên nghiệp hỗ trợ, có thể nói ra được những lời như vậy, đã được coi là rất khéo léo, rất tốt rồi.

Lúc này, các vị lãnh đạo nhà trường.

Sau khi xem xong video.

Đều là vẻ mặt ngây người!!

Đường Tử Trần đang là cái tên hot trên mạng.

Lần trước, ở đại điển kết hợp thiên phú Anh Hùng, với dung mạo xinh đẹp cùng với việc sở hữu thiên phú vô song, nàng đã trở thành hiện tượng, thu hút vô số người hâm mộ trên toàn quốc.

Rất nhiều trạch nam coi nàng như nữ thần trong mộng!

Vì vậy.

Ngay khi video của nàng xuất hiện, nó đã ngay lập tức gây bão, được cư dân mạng chia sẻ rầm rộ:

“Nhìn cận mặt thiên tài kia... Trời đất, khuôn mặt, ngũ quan... thật tinh xảo! Không hổ danh là nữ thần trong lòng mọi người!”

“A a a! Sao lại có cô gái xinh đẹp như vậy chứ? Tôi là con gái mà cũng muốn liếm màn hình mất!”

“Ha ha, ảnh chính diện của nữ thần đã được tôi lưu lại, từ nay màn hình điện thoại của tôi sẽ không bao giờ thay đổi nữa.”

“Mọi người có vấn đề về điểm chú ý rồi! Không ai nghe kỹ cô ấy nói gì sao? Mặc dù cô ấy thực sự rất xinh đẹp... Chết tiệt, làn da của cô ấy thật đẹp, trắng nõn mịn màng, thật là trong veo!”

“Đường nữ thần, chuyện này không liên quan gì đến cô, tại sao cô lại phải ra mặt nhận lỗi? Có phải lãnh đạo Võ Đại chỉ thị cô nói như vậy không?”

“Em gái, nếu em bị Võ Đại ép buộc, hãy chớp mắt.”

“Bị Võ Đại ép buộc thì còn đỡ, tôi sợ là nữ thần không bị ép buộc...”

“Ý gì vậy?”

“Nếu nữ thần tự nguyện, chỉ cần nhìn vào việc cô ấy chủ động nhận hết trách nhiệm, bao che cho tên Trần Nghiệp mặt trắng kia, đủ để thấy quan hệ của hai người không bình thường...”

“Thôi thôi, đại ca, đừng phân tích nữa, để tôi được mơ mộng tiếp đi! (Khóc lớn.JPG)”

“Không thể nào, tuyệt đối không thể nào, một cô gái xuất sắc như vậy, sao có thể thích một tên phế vật có thiên phú Anh Hùng cấp C được?”

“Ha! Tôi đã nói rồi mà! Thần tượng của tôi, Trần hội trưởng, một đại anh hùng hết lòng vì công việc, sao có thể có giao dịch mờ ám với Võ Đại được?”

Phải nói là.

Video này đã thành công chuyển hướng sự chú ý của cư dân mạng.

Hiện tại, phần lớn cư dân mạng đang bàn tán về Đường Tử Trần, hoặc suy đoán mối quan hệ giữa cô và Trần Nghiệp.

Chỉ có một số ít cư dân mạng vẫn bám lấy quan điểm trước đó, cho rằng Trần Nghiệp có thể vào Võ Đại là do Trần hội trưởng và Võ Đại đã có giao dịch ngầm!

Trên mạng, khi số lượng người thảo luận về một chủ đề giảm xuống, nó sẽ không còn gây sóng gió gì nữa.

Một cuộc khủng hoảng uy tín nhắm vào Trần hội trưởng và Võ Đại, cứ như vậy, đã bị Đường Tử Trần dễ dàng hóa giải bằng một video thanh minh.

Mạng xã hội, chính là ảo diệu như vậy.

Nhiều kẻ đứng sau giật dây, dẫn dắt dư luận, tức đến chết cũng không làm gì được...

...

Trong phòng họp của Võ Đại.

Trợ lý Tiểu Lý đang cười hì hì nói: “Mặc dù video mà Đường Tử Trần đăng tải đã gây ra một số ảnh hưởng đến danh tiếng của cô ấy, nhưng cô ấy đã thành công chuyển hướng sự chú ý của cư dân mạng, hiện tại đã không còn mấy ai tiếp tục công kích Võ Đại của chúng ta nữa.”

Tiểu Lý cười rất vui vẻ, dường như muốn tranh công.

Cô ta hoàn toàn không nhận ra, sắc mặt của Trương phó hiệu trưởng và Vương chủ nhiệm lúc này khó coi đến mức nào.

Ban đầu, Trương phó hiệu trưởng cho rằng, sự chất vấn của cư dân mạng lần này sẽ gây tổn hại rất lớn đến uy tín của Võ Đại. Lúc đó, Lục hiệu trưởng, người đã thúc đẩy chuyện này, sẽ khó mà chối tội.

Đó là lý do tại sao Trương phó hiệu trưởng đột nhiên dám lên tiếng phản bác Lục hiệu trưởng.

Ít nhất ông ta có sáu phần năm chắc có thể lật đổ Lục hiệu trưởng, tự mình leo lên vị trí hiệu trưởng.

Nào ngờ.

Đường Tử Trần đột nhiên nhảy ra, nhận hết trách nhiệm về mình, đồng thời thành công chuyển hướng sự chú ý của cư dân mạng.

Mặc dù Trương phó hiệu trưởng biết sự thật của sự việc không phải như những gì Đường Tử Trần nói.

Nhưng ông ta không thể làm gì được!

Nếu ông ta dám lấy danh nghĩa phó hiệu trưởng Võ Đại, chủ động vạch trần giao dịch mờ ám giữa Lục hiệu trưởng và Trần

hội trưởng trên mạng, cho dù có thể lật đổ được Lục hiệu trưởng, kết cục của ông ta chắc chắn sẽ còn thảm hơn.

Không có vị lãnh đạo nào thích loại người như vậy.

Chương 60 - Đường Tử Trần là ma đầu sát nhân?

Một lát sau.

Cuộc họp kết thúc trong sự chóng vánh.

Lúc rời khỏi phòng họp, Trương phó hiệu trưởng mang vẻ mặt ủ rũ, ngay cả bóng lưng cũng còng xuống, như thể đột nhiên mất hết ý chí chiến đấu...

Sau đó.

Có người đã báo cáo toàn bộ những gì đã xảy ra trong phòng họp cho Lục hiệu trưởng, người đang ở tiền tuyến.

Đối với chuyện này, Lục hiệu trưởng chỉ thản nhiên nói một câu: “Tôi biết rồi!”

Tối hôm đó, hơn chín giờ.

Một cuộc điện thoại từ tiền tuyến gọi đến điện thoại của Trương phó hiệu trưởng, sau khi cúp điện thoại, Trương phó hiệu trưởng như được hồi sinh...

Người gọi điện thoại.

Đương nhiên là Lục hiệu trưởng.

Lục hiệu trưởng là người độ lượng, không để tâm đến hành động nhỏ của Trương phó hiệu trưởng.

Ông cho rằng, mặc dù Trương phó hiệu trưởng có chút tham vọng, nhưng quả thực là một người giỏi trong việc quản lý hành chính, bình thường Võ Đại dưới sự quản lý của Trương phó hiệu trưởng, mọi việc đều đầu vào đấy, chưa từng xảy ra sai sót.

Nếu ông ta loại bỏ Trương phó hiệu trưởng, nhất thời cũng khó tìm được người nào dễ sai khiến như vậy.

Vì vậy, Lục hiệu trưởng gọi điện thoại đến, nói rõ rằng ông ta có thể bỏ qua cho hành động nhỏ của Trương phó hiệu trưởng tối nay, đồng thời khuyên nhủ Trương phó hiệu trưởng nên trân trọng cơ hội lần này, quản lý tốt công việc hành chính của trường.

Trương phó hiệu trưởng được sống lại, vô cùng phấn khởi, lập tức lôi kéo bà vợ đang ngủ gật, muốn “cày ruộng”.

Kết quả...

Kết thúc sau 6 giây!

Cũng không tệ, so với những người đàn ông 3 giây đáng thương kia, ông ta đã kiên trì gấp đôi thời gian rồi!

Vợ ông ta vẫn còn mơ màng: “Ông xã, vừa rồi có phải muỗi cắn tôi không?”

Thấy Trương phó hiệu trưởng chỉ hút thuốc không nói, vợ ông ta lại hỏi: “Muộn thế này rồi, Lục hiệu trưởng gọi điện thoại cho ông có chuyện gì vậy?”

“Không có gì, chỉ là hiệu trưởng ủy quyền cho tôi, để tôi cách chức cái tên họ Vương ở phòng tài vụ...”

Lục hiệu trưởng có thể tha thứ cho Trương phó hiệu trưởng, là bởi vì Trương phó hiệu trưởng còn có ích với ông ta.

Nhưng.

Đối với kẻ phản bội do chính tay mình nâng đỡ, ông ta tuyệt đối sẽ không nương tay!

Cách chức chỉ là bước đầu tiên mà thôi...

...

Hơn chín giờ tối.

Ký túc xá nam.

Trần Nghiệp luôn theo dõi những tranh cãi của cư dân mạng, đương nhiên cũng đã xem video của Đường Tử Trần.

Đối với hành động của cô nàng này.

Hắn rất ngạc nhiên!

Không suy nghĩ nhiều, hắn lập tức gửi tin nhắn hỏi Đường Tử Trần.

【 Lớp trưởng, video trên mạng... 】

Đường Tử Trần gần như trả lời ngay lập tức: 【 À, là tôi đăng, tự nguyện đăng đấy. 】

Trần Nghiệp: 【 Thật ngại quá! Đã để cậu gánh hết trách nhiệm, tôi thật sự... vô cùng cảm kích, chỉ có thể lấy thân báo đáp. 】

Đường Tử Trần: 【 Đừng có giỡn, cậu cứu tôi một lần, tôi giúp cậu một lần, coi như chúng ta huề nhau! 】

Trần Nghiệp: 【 Được rồi, huề nhau. 】

Đường Tử Trần: 【 Ừm, vậy nên lần sau vào bí cảnh, cậu ngoan ngoãn đi theo sau tôi là được, không cần ra tay, để tôi hoàn thành lời hứa với Trần hội trưởng. 】

Trần Nghiệp: “...”

【 Lớp trưởng, sao tôi có cảm giác, cậu đang cố tình kiếm cơ để tiếp tục lập đội với tôi vậy? 】

Đường Tử Trần: 【 Biết thì đừng nói ra, chúng ta vẫn là bạn học tốt! 】

Ồ kìa!

Cô gái này...

Thật là thẳng thắn!

Một lúc sau.

Đường Tử Trần lại gửi tin nhắn đến.

Nhưng lần này lại trở nên đặc biệt nghiêm túc:

【 Trần Nghiệp, tâm nguyện lớn nhất của tôi bây giờ là trở nên mạnh mẽ, mạnh đến mức có thể tự tay tiêu diệt hết lũ quái vật... Cậu rất xuất sắc, cũng rất mạnh, lập đội với cậu, tôi sẽ nhận được rất nhiều lợi ích, có thể giúp tôi đạt được thành tích

tốt nhất trong bí cảnh. Vì vậy, chỉ cần cậu không chê tôi, tôi muốn được tiếp tục lập đội với cậu! 】

【 Tôi cũng sẽ không lợi dụng cậu một cách vô ích, cậu có yêu cầu gì, cứ việc nói ra, chỉ cần không quá đáng, tôi đều có thể đồng ý! 】

Quả nhiên là Đường Tử Trần.

Cách nói chuyện thẳng thắn như vậy, rất phù hợp với tính cách của nàng.

Chỉ là...

Cô gái này gan cũng lớn thật!

Lại dám nói ra những lời như vậy?

Còn để hấn tùy ý đưa ra yêu cầu?

Hôm nay, Trần Nghiệp nhất định phải để nàng ném trái thề nào là xã hội hiểm ác, thế nào là nói chuyện đừng nên quá tự tin!

Trần Nghiệp: 【 Lớp trưởng, tôi thích ăn cổ vịt lông, cậu có thể kiếm cho tôi một ít được không? 】

Tin nhắn được gửi đi.

Bên kia im lặng suốt mấy phút...

Trần Nghiệp cười lạnh, lại soạn một tin nhắn khác: 【 Yêu cầu này có phải làm cậu khó xử rồi không? Vậy đổi một cái đơn giản hơn... Tôi còn khá thích trẻ con, lớp trưởng, cậu có thể sinh cho tôi mấy đứa được không? 】

Tin nhắn này vừa gửi đi, bên kia chỉ im lặng mấy chục giây, liền trả lời:

【 Chờ tốt nghiệp. 】

Hít!

Trần Nghiệp hít sâu một hơi.

Mặc dù cô gái này chỉ trả lời ngắn gọn bốn chữ.

Nhưng lượng thông tin lại rất lớn...

Với tính cách của Đường Tử Trần, không có khả năng cố ý nói ra những lời như vậy, muốn câu dẫn hắn.

Cho nên, cô ấy là nghiêm túc sao?

Thật là một cô nàng mạnh mẽ!

Lần này thì hay rồi, Trần Nghiệp lại không biết nên trả lời thế nào...

Đột nhiên.

Lục Dũng đang nằm trên giường bên cạnh chơi điện thoại, kinh ngạc kêu lên: “Mẹ nó! Trần Nghiệp, xảy ra chuyện lớn rồi!”

Triệu Tranh và Trần Nghiệp, đều nghi hoặc nhìn sang.

“Sao vậy?” Trần Nghiệp hỏi.

Lục Dũng nói: “Cậu mau xem tin tức hot search thứ 32... Mẹ kiếp, đám người này thật vô sỉ! Học viên của bọn họ chết rồi, vậy mà cũng đổ lên đầu chúng ta?”

Nghe vậy, Trần Nghiệp đã mơ hồ đoán được là chuyện gì.

Sau khi mở trang web tin tức hot search, nhìn thấy tin tức xếp hạng 32, trên mặt hắn không có chút biểu cảm bất ngờ.

【 Nhiều nước liên hợp! Lên án học viên nước ta phá hoại công ước bí cảnh 】

Đây chính là tiêu đề của tin tức.

Trần Nghiệp click mở tin tức, nội dung cũng nằm trong dự đoán của hắn, đơn giản là mười mấy quốc gia, ở bí cảnh số 1 chết hơn một trăm học viên ưu tú, nuốt không trôi cục tức này, muốn đến gây sự.

Mặc dù trong lòng bọn họ đều rõ ràng, những học viên này chết là đáng đời.

Nhưng, bọn họ phỏng chừng là cho rằng Đường Tử Trần không thể có chứng cứ, cho nên mới muốn cắn ngược lại một cái.

Trần Nghiệp phát hiện, bản tuyên bố lên án chung này, lại là do Oa quốc dẫn đầu.

Tốt lắm!

Đủ vô sỉ!!

Chờ hần ba năm sau vô địch, thù mới hận cũ cùng nhau tính!

...

【 Lớp trưởng, tin tức hot search thứ 32, cậu xem chưa? 】

【 Ồ, bây giờ đã lên 31 rồi. 】

Trần Nghiệp liên tục gửi cho Đường Tử Trần hai tin nhắn.

Chỉ trong chốc lát, tin tức lên án chung của nhiều nước, độ hot đã tăng lên một bậc. Chứng tỏ chuyện này đã gây sự chú ý của rất nhiều cư dân mạng.

Rất nhanh.

Đường Tử Trần gửi tin nhắn trả lời: 【 Đã xem, vừa rồi chủ nhiệm giáo vụ đã gọi điện thoại nhắc nhở, chuyện này không cần chúng ta bận tâm, cấp trên có video trong tay, sẽ tìm cơ hội phản kích. 】

Trần Nghiệp hiểu rồi.

Cấp trên là muốn để đạn bay thêm một lúc?

Chương 61 - Giáo viên mới? Dằn mặt!

Ngoài ra, chủ nhiệm giáo vụ vội vàng gọi cho Đường Tử Trần như vậy, là sợ nàng giống như lần trước, tự mình tung ra một đoạn video khác?

Thú vị đấy!

Mạng xã hội tối nay, thật sự là càng ngày càng náo nhiệt.

...

“Mẹ nó, dựa hầu hôm nay thật nhiều! Một đợt rồi lại một đợt.”

“Ăn không hết, căn bản là ăn không hết...”

“Bản tuyên bố lên án kia là thật hay giả? Đường nữ thần của tôi, thật sự ở trong bí cảnh, đại khai sát giới sao?”

“Hừ hừ, rõ ràng là đám người nước ngoài kia ghen ghét thành tựu của Đường Tử Trần, cố ý đến bôi nhọ người ta!”

“Điều nói tương do tâm sinh, Đường muội muội xinh đẹp như vậy, tuyệt đối không thể là người xấu.”

“Haiz, tương do tâm sinh hóa ra là liên quan đến nhan sắc sao? Kiến thức kỳ quái lại tăng thêm rồi.”

“Tuy thiên phú của Đường Tử Trần rất mạnh, nhưng, ở trong bí cảnh giết quái vật hẳn là rất nguy hiểm đi? Cô ấy còn có tinh lực đi giết hơn một trăm người? Hơn nữa trong số hơn một trăm người này, phần lớn là cường giả thiên phú cấp S? Chỉ có kẻ kẻ ngốc mới tin.”

“Lâu trên nói đúng! Tôi cũng tin tưởng Đường nữ thần tuyệt đối không phải là người như vậy.”

Cư dân mạng nước nhà, đương nhiên sẽ không dễ dàng tin lời đám người nước ngoài kia.

Ngoại trừ số ít ngũ mao đẳng, đại đa số cư dân mạng, đều bày tỏ ủng hộ Đường Tử Trần.

Thậm chí.

Ngay cả không ít cư dân mạng nước ngoài.

Cũng không tin tuyên bố lên án của chính phủ bọn họ.

Đó là hơn một trăm học viên thiên phú xuất sắc, không phải một trăm con heo!!

Lấy một địch trăm.

Coi Đường Tử Trần là thần thánh sao?

Bản tuyên bố lên án này, nhìn thế nào cũng thấy khó tin.

Đương nhiên, chính phủ các nước cũng không phải kẻ ngốc.

Đã chọn cách gây hấn với Hạ quốc, nhất định đã chuẩn bị đầy đủ.

Bọn họ tìm đến người nhà của những học viên kia, để người nhà phối hợp diễn kịch.

Cho đến khi những người nhà mất đi con trai, con gái ưu tú kia nhao nhao ôm di ảnh của con cái, bắt đầu liên tục lên TV khóc

lóc kể lể, chiều hướng dư luận của sự việc này, rốt cuộc cũng bắt đầu chuyển biến.

Dù sao cũng là có ảnh có thật.

Còn có không ít học viên nước ngoài bị mua chuộc, cũng nói nhăng nói cuội trong buổi phỏng vấn trên TV, nói rằng tận mắt nhìn thấy Đường Tử Trần giết người, may mắn lắm mới chạy thoát được...

Nhân chứng vật chứng đều có!

Càng ngày càng nhiều người bắt đầu hoài nghi, có phải Đường Tử Trần thật sự đã giết nhiều người như vậy trong bí cảnh hay không.

“Không thể nào? Thật sự là Đường Tử Trần làm sao?”

“Hừ hừ, nhiều người nhà như vậy ra mặt khóc lóc kể lể, còn có không ít người tận mắt chứng kiến, chẳng lẽ còn giả?”

“Tôi tuyệt đối không tin, Đường nữ thần sẽ làm ra loại chuyện này.”

“Nói đến đây, trong số tân sinh lần này, đích thực là thiên phú của Đường Tử Trần mạnh nhất! Nếu thật sự xảy ra thảm án này, chẳng phải cũng chỉ có Đường Tử Trần mới có năng lực làm được sao?”

“Tại sao lại không có ai hoài nghi tên tiểu bạch kiểm cùng lập đội với Đường Tử Trần kia?”

“Haha, anh bạn, cậu đến đây pha trò à? Chính cậu cũng đã nói, hần là tiểu bạch kiểm. Một tên cận bã thiên phú cấp C, trai bao dựa vào đại lão cày hộ, có năng lực làm ra loại chuyện lớn này sao?”

...

Trong ký túc xá.

Lục Dũng nhin không được mở miệng: “Trần Nghiệp, cậu lập đội cùng lớp trưởng, tình huống lúc đó cậu hần là rõ ràng nhất, chẳng lẽ những người kia thật sự là...”

Nhìn xem câu hỏi này kìa!

Cho nên nói, người EQ thấp, thì đừng có tùy tiện mở miệng nói chuyện.

“Lục Dũng, cậu nói bậy bạ gì đấy?”

Chưa đợi Trần Nghiệp mở miệng, Triệu Tranh đã lên tiếng quát lớn: “Đường Tử Trần là lớp trưởng của chúng ta, chúng ta phải tin tưởng cô ấy vô điều kiện, hiểu chưa?”

Lục Dũng cũng ý thức được câu hỏi của mình ngu ngốc đến mức nào.

Vội vàng nói: “Trần Nghiệp, đừng để ý, tôi chỉ là thuận miệng hỏi thôi.”

Trần Nghiệp thầm than một tiếng.

Người trẻ tuổi thật sự là dễ bị lừa gạt.

Hắn xua tay nói: “Không sao, những người kia đích thực là chết trước mặt tôi và lớp trưởng, nhưng không phải do lớp trưởng ra tay... Tình hình cụ thể, trường học đã yêu cầu chúng tôi giữ bí mật, chờ thông báo chính thức đi!”

“Tóm lại, chuyện này rất phức tạp, lớp trưởng cũng tuyệt đối không phải là hung thủ.”

Nghe vậy.

Triệu Tranh và Lục Dũng càng thêm tò mò.

Chỉ là Trần Nghiệp đã nói như vậy, nhà trường yêu cầu giữ bí mật, bọn họ cũng không tiện tiếp tục hỏi han.

...

Về cái chết của những học viên nước ngoài kia.

Từ đầu đến cuối.

Đều không có ai hoài nghi đến Trần Nghiệp...

Ngay cả những chính phủ nước ngoài kia, đối tượng lên án, cũng đều là Đường Tử Trần!

Bởi vì, trong mắt người đời, Trần Nghiệp chỉ là một học sinh kém thiên phú anh hùng cấp C, không có bản lĩnh làm ra loại chuyện này.

Đối với việc này, Trần Nghiệp bày tỏ: Đúng đúng đúng, các người nói đều đúng!

...

Ngày hôm sau.

Trần Nghiệp dậy sớm, cùng các bạn học đi đến lớp.

Nghỉ ngơi một ngày, tuy thân hình của không ít tân sinh vẫn còn gầy yếu, nhưng tinh thần đã hồi phục hơn nhiều. Không còn giống như lúc mới ra khỏi bí cảnh, bộ dạng tiều tụy như ăn mày.

Về phần những học sinh không thể trở về từ bí cảnh, nhà trường và gia đình sẽ liên lạc xử lý, không cần những tân sinh như bọn họ phải bận tâm.

Ngồi trong lớp học.

Mọi người nhìn xung quanh những người bạn học quen thuộc, đều có chút cảm khái.

Rất nhanh.

Tiếng trò chuyện vang lên:

“... Thật không ngờ bí cảnh lại đáng sợ như vậy!”

“Đúng vậy! Khiêu cương quái thật sự rất khó giết.”

“Đúng rồi, lần này cậu vào bí cảnh, nhận được bao nhiêu điểm tiềm năng?”

“Chia đến tay tôi chỉ có 14 điểm, còn cậu?”

“Haiz! Bí cảnh số 1 đã đáng sợ như vậy rồi, tôi không dám tưởng tượng, quái vật trong bí cảnh số 2 sẽ đáng sợ đến mức nào.”

“Tôi đã hồi hận vì đã kết hợp Thiên Phú Anh Hùng rồi.”

...

Cũng có không ít người, đang len lén đánh giá Đường Tử Trần.

Hiện tại, Đường Tử Trần vẫn còn chìm trong làn sóng dư luận, trên mạng xuất hiện không ít kẻ tung tin đồn thất thiệt, bôi nhọ phẩm hạnh của nàng. Còn bản thân nàng lại chậm chạp không

có phản hồi, khiến không ít người ủng hộ nàng bắt đầu dao động.

Tiếng nghi ngờ nàng ngày càng nhiều.

Bản thân Đường Tử Trần lại rất bình tĩnh, ngồi tại chỗ của mình, chăm chú đọc sách.

Không lâu sau, tiếng chuông vang lên.

Mọi người ngừng bàn tán, ngồi ngay ngắn, chờ đợi giáo viên vào lớp.

Chỉ là, khi giáo viên bước vào lớp học, biểu cảm trên mặt tất cả mọi người đều trở nên kinh ngạc.

Người bước vào không phải là Lưu lão sư.

Mà là một nữ giáo viên.

Nữ giáo viên này mỉm cười, ánh mắt đảo qua các học sinh, thể hiện dáng vẻ uy nghiêm, rõ ràng không phải đi nhầm chỗ.

Lập tức, một học sinh đứng dậy hỏi: “Vị lão sư này, cô đến dạy thay lớp chúng em sao? Lưu lão sư đâu? Thầy ấy xin nghỉ à?”

Những câu hỏi này vừa ra.

Nữ giáo viên vốn đang rất vui vẻ, sắc mặt lập tức sa sầm.

Cô lạnh lùng liếc nhìn học sinh này một cái, vẫn trả lời: “Lưu lão sư vì phạm lỗi, đã bị điều đến phòng lưu trữ.”

“Tôi họ Giản, từ hôm nay trở đi, tôi sẽ là giáo viên chủ nhiệm của các em.”

Nói ra câu này, giọng điệu của vị Giản lão sư này có phần kiêu ngạo.

Các học sinh đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Tuy vị Giản lão sư này trông rất trẻ, ước chừng khoảng ba mươi tuổi, ngoại hình cũng không tệ, có chút phong cách ngự tử.

Nhưng mà...

Không ít học sinh vẫn nhíu mày.

Chương 62 - Giáo viên mới? Dẫn mặt! (2)

Trải qua hơn một tháng chung sống, mọi người đều rất công nhận năng lực của Lưu lão sư, Lưu lão sư cũng rất có trách nhiệm, điểm này là điều mà mọi người đều thấy rõ. Quan trọng nhất là, mọi người đã quen với Lưu lão sư rồi.

Gần như tất cả mọi người đều không muốn đổi giáo viên.

Hiện tại trường học không chỉ đổi giáo viên cho bọn họ, mà trước đó còn không hề thông báo?

Hơn nữa.

Lưu lão sư còn bị điều đến phòng lưu trữ?

Cho dù là học sinh không hiểu gì, cũng biết bị điều đến phòng lưu trữ, tuyệt đối là bị đày ải, không có gì bất ngờ xảy ra, Lưu lão sư rất khó có cơ hội lật mình.

“Giản lão sư, Lưu lão sư đã phạm lỗi gì?” Một học sinh nhin không được hỏi.

Mọi người đều cho rằng, vị Giản lão sư này sẽ thoái thác trả lời.

Dù sao nói lỗi của người khác trước mặt mọi người là điều không nên.

Không ngờ, vị Giản lão sư này lại trực tiếp nói: “Lỗi của Lưu lão sư, chính là không nên phớt lờ vấn đề yêu sớm của một số người!”

“Các em có thể vào được Võ Đại, đã may mắn hơn những học sinh khác rất nhiều, quốc gia bỏ ra tài nguyên để bồi dưỡng các em, không phải để các em đến đây yêu đương!”

Lời này, nói rất nghiêm khắc.

Vị Giản lão sư này, đứng trên cao nhìn xuống, so với Lưu lão sư ôn hòa dễ gần, hoàn toàn là hai kiểu người.

Các học sinh trong lớp, đều theo bản năng nhìn về phía Đường Tử Trần và Trần Nghiệp.

Kẻ ngốc cũng nghe ra được, “một số người” trong miệng Giản lão sư, chính là Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

Trần Nghiệp khẽ nhủ mày.

Vị Giản lão sư này mới nhậm chức đã muốn ra oai phủ đầu, vậy mà lại nhắm vào hần?

Giản lão sư lại nói: “Các em học sinh, tôi không phải Lưu lão sư, sẽ không mặc kệ các em. Tiếp theo, tôi sẽ nghiêm khắc yêu cầu các em, đồng thời cũng hy vọng các em có thể tự kiểm điểm, đừng lãng phí thiên phú của mình.”

Nghe được những lời này, các học sinh đều nhủ mày.

Vị Giản lão sư này nói chuyện thật khó nghe.

Lưu lão sư lúc nào thì mặc kệ bọn họ?

Không ít học sinh càng thêm mắng: Nghiêm khắc yêu cầu chúng tôi? Cô là cái thá gì?

Giản lão sư căn bản không để ý sắc mặt của các học sinh.

Cô ta tiếp tục nói: “Tiếp theo, tôi nói một số yêu cầu cơ bản nhất, các em đều ghi nhớ cho kỹ.”

“Thứ nhất, trong giờ học của tôi, tất cả học sinh phải giữ im lặng tuyệt đối, nếu muốn phát biểu, phải giơ tay xin phép trước!”

“Thứ hai, tôi không hy vọng học sinh của mình mê mẩn điện thoại, ai là lớp trưởng? Lát nữa giúp tôi thu hết điện thoại của tất cả các bạn học lên đây.”

“Thứ ba, từ hôm nay trở đi, tất cả học sinh, trong trường phải mặc đồng phục, và không được phép làm loạn trên đầu... Mấy em nhuộm tóc kia, trước khi vào lớp ngày mai, phải cắt bỏ hết.”

“Thứ tư...”

Mỗi lần cô ta nói một điều.

Sắc mặt của các học sinh, lại khó coi thêm một phần.

Đây là đến trường học hay là đi tù vậy?

Lúc này, trong mắt tất cả học sinh, vị Giản lão sư này căn bản không phải là giáo viên, mà là kẻ điên.

Không biết, trường học tìm đâu ra loại quái thai này?

“Thứ mười, cũng là điều cuối cùng, tuyệt đối không được phép yêu đương!!”

Giản lão sư nghiêm khắc nói: “Tôi nghe nói, trong lớp chúng ta có hai em học sinh, chuyện yêu sớm đã lan truyền khắp mạng? Tôi không quan tâm chuyện này là thật hay giả, tóm lại, không thể xuất hiện nữa, dù chỉ là lời đồn đại cũng không được, nếu còn có...”

Nói đến đây, Giản lão sư trước tiên nhìn Đường Tử Trần, phát hiện lấy nàng làm tấm gương xấu không thích hợp lắm, liền chuyển tầm mắt sang Trần Nghiệp.

“Nếu còn có chuyện như vậy nữa, tôi sẽ xin ý kiến hiệu trưởng, đuổi học trước người có thiên phú kém hơn trong hai người yêu sớm!”

Sắc mặt Trần Nghiệp lập tức sa sầm.

Mẹ kiếp!

Lời này chẳng phải là đang nhắm vào hấn sao?

Với tính cách nóng nảy của hấn, chắc chắn không thể nhịn được!

Ngay khi Trần Nghiệp chuẩn bị đứng dậy phản bác...

Đột nhiên.

Có người còn hành động nhanh hơn hấn.

“Giản lão sư, cô cứ liên tục nói người yêu sớm, là đang nói tôi và Trần Nghiệp sao?”

Là Đường Tử Trần.

Lúc này, khuôn mặt xinh đẹp của nàng lạnh lùng, ngay cả đứng dậy cũng lười, chỉ ngồi tại chỗ phản bác.

Có yêu sớm với Trần Nghiệp hay không.

Đường Tử Trần là người rõ nhất.

Cho nên, đối với lời vu oan giá họa trắng trợn của Giản lão sư, Đường Tử Trần cũng rất tức giận.

Huống chi, cái người họ Giản này còn lải nhải mãi không thôi.

Thật sự coi mình là cái thá gì.

Nghe được Đường Tử Trần phản bác, Giản lão sư sững sờ.

Sau đó, cô ta cũng tức giận.

Cho dù Đường Tử Trần có thiên phú tốt, cũng không thể ngồi đó chất vấn giáo viên chứ?

Đây là hành vi không tôn trọng giáo viên!

“Đúng vậy!” Giản lão sư nói: “Tôi đã sớm nghe nói chuyện của em và Trần Nghiệp rồi.”

“Tôi không quan tâm tại sao em lại thích một học sinh kém có Thiên Phú Anh Hùng cấp C, bây giờ tôi đến rồi, chuyện này phải chấm dứt tại đây, đây cũng là ý của ban lãnh đạo nhà trường!”

“Đường Tử Trần, cả Võ Đại đều rất coi trọng em, không hy vọng em lãng phí tinh lực vào trò chơi tình ái vô bổ, đừng phụ lòng mong đợi của lãnh đạo, hiểu chưa?”

Đừng nhìn Đường Tử Trần trước mặt Trần Nghiệp rất dễ nói chuyện.

Trên thực tế, cô gái này tính cách rất mạnh mẽ.

Nghe được lời nói không khách khí như vậy của Giản lão sư, Đường Tử Trần trực tiếp đứng dậy, lạnh lùng nói: “Yêu hay không là chuyện riêng của tôi, không ai có tư cách quản tôi, bao gồm cả cô!”

Dứt lời.

Đường Tử Trần liền thu dọn đồ đạc, chuẩn bị rời đi, không định lên lớp nữa.

Chỉ cần cái người họ Giản đáng ghét này còn ở đây, nàng tuyệt đối sẽ không đến lớp học.

Trần Nghiệp thấy thế, vừa cười vỗ tay, vừa đứng dậy, sau đó cũng bắt đầu thu dọn đồ đạc, chuẩn bị chuồn lẹ.

Nếu không phải Đường Tử Trần đứng dậy trước, hẳn nhất định sẽ phun cô ta một trận, sẽ không khách sáo như Đường Tử Trần.

Còn về việc có bị đuổi học hay không?

Hẳn sợ cái rắm!

Đây là thế giới lấy võ vi tôn.

Có thiên phú Saitama trong tay, Trần Nghiệp còn sợ tương lai không có tiền đồ sao?

Giản lão sư lúc này rất tức giận.

Hành vi của Đường Tử Trần và Trần Nghiệp, căn bản không coi giáo viên ra gì, cực kỳ bất kính.

Đây chính là ngày đầu tiên cô ta đến lớp!

Xảy ra chuyện như vậy, thậm chí có thể nói là đang sỉ nhục cô.

Mặc dù cô ta cũng biết, những lời mình vừa nói có phần quá khích.

Tuy nhiên, cho dù có quay lại, cô vẫn sẽ nói như vậy.

Bởi vì, Giản lão sư đến lớp là có nhiệm vụ.

Trước khi đến, lãnh đạo đã dặn dò cô, phải cố gắng ngăn cản Trần Nghiệp và Đường Tử Trần yêu đương, tuyệt đối không thể để Trần Nghiệp ảnh hưởng đến việc học tập và trưởng thành của Đường Tử Trần.

Thực ra, trước đó trong cuộc họp, có lãnh đạo thậm chí còn đề nghị, cứ trực tiếp đuổi học Trần Nghiệp cho xong chuyện!

Đối với đề nghị này, Giản lão sư cũng rất tán thành.

Tuy nhiên, đã bị Trương Phó Hiệu trưởng bác bỏ.

Cha của Trần Nghiệp và Lục Hiệu trưởng là bạn học cũ, không nể mặt tăng cũng phải nể mặt Phật.

“Đứng lại!”

Giản lão sư quát lớn.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần lại không có ý định để ý đến cô ta, vẫn tiếp tục đi ra ngoài.

Không chỉ như vậy.

Các học sinh khác đều có chút dao động.

Những quy định mà Giản lão sư vừa đưa ra, bọn họ đều rất khó chịu, cũng không thể nào tuân thủ được.

Chương 63 - Sự thật được phơi bày, hung thủ thực sự

Lát sau.

Cuối cùng cũng có học sinh thứ ba đứng dậy, thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời đi.

Là Triệu Tranh!

Theo sau Triệu Tranh, các học sinh khác cũng bắt chước, tất cả đều đứng dậy, thu dọn đồ đạc, chuẩn bị tan học.

“Các em... các em... định làm gì? Muốn tạo phản sao?”

Giản lão sư nhất thời luống cuống, gượng gạo quát: “Tất cả ngồi xuống cho tôi, hôm nay ai dám bước ra khỏi cửa này, thì đừng bao giờ quay lại nữa!”

Những học sinh này kỳ thực đều chưa qua tuổi nổi loạn.

Nghe được câu này, trong lòng các học sinh càng thêm khó chịu.

Bọn họ không phải là học sinh bình thường, mà là những dị năng giả sở hữu thiên phú xuất sắc, là thiên tài trong nhân loại.

Lúc trước Võ Đại nhận bọn họ, cũng không phải bọn họ tự nguyện.

Không có Võ Đại, những trường danh tiếng khác đều sẽ tranh nhau giành giật bọn họ.

Vì vậy, đối với lời đe dọa của Giản lão sư, bọn họ căn bản sẽ không sợ.

Kết quả cuối cùng là, không chỉ không ai ngồi xuống, ngược lại mọi người thu dọn đồ đạc càng nhanh hơn, sau đó nhao nhao rời khỏi phòng học, trong nháy mắt đã chạy biến mất.

Đối mặt với phòng học trống rỗng, sắc mặt Giản lão sư trong nháy mắt trắng bệch, thất hồn lạc phách.

Cô ta mơ hồ biết được, mình có thể đã gây ra họa lớn rồi...

...

Khuôn viên trường cũ của Võ Đại cũng không tính là rộng rãi.

Tòa nhà dạy học và ký túc xá giáo viên, ở giữa chỉ cách một sân thể dục.

Lúc này đáng lẽ là giờ học, nhưng các học sinh năm nhất lại đều chạy ra ngoài...

Một màn bất thường như vậy, tự nhiên rất nhanh đã thu hút sự chú ý của các lãnh đạo.

Sau đó.

Sự việc liền trở nên lớn chuyện, kinh động đến cả Trương Phó Hiệu trưởng.

Sau khi biết được ngọn ngành, Trương Phó Hiệu trưởng tức giận đến mức sắc mặt xanh mét!

Tối hôm qua Lục Hiệu trưởng mới cho ông ta một cơ hội, để ông ta quản lý trường học cho tốt, không ngờ hôm nay đã xảy ra chuyện.

Mặc dù chuyện này cũng không tính là gì lớn.

Nhưng nếu truyền đến tai Lục Hiệu trưởng, chẳng phải là sẽ khiến ông ta trông rất kém cỏi sao?

Ừm!

Trải qua sự kiện ngày hôm qua, hiện tại Trương Phó Hiệu trưởng đã trở nên rất biết điều...

Sau đó.

Trương Phó Hiệu trưởng đích thân tìm đến Đường Tử Trần, nhẹ nhàng khuyên nhủ.

Có thể khiến một vị Phó Hiệu trưởng đích thân đến tận cửa khuyên nhủ, cũng chỉ có Đường Tử Trần mà thôi.

“Hiệu trưởng, hay là đổi Lưu lão sư trở lại đi ạ! Chúng em đều công nhận năng lực của Lưu lão sư, cũng đã quen với phương pháp giảng dạy của Lưu lão sư, không muốn đổi giáo viên.”

Đường Tử Trần đưa ra ý kiến của mình.

Mặc dù giọng điệu của Đường Tử Trần rất bình tĩnh.

Nhưng sắc mặt Trương Phó Hiệu trưởng vẫn có chút khó coi.

Lúc trước điều động Lưu lão sư đến phòng lưu trữ, là do ông ta gặt đầu đồng ý.

Bây giờ lại muốn mời người ta quay lại, chẳng phải là đang tự vả vào mặt mình sao?

Tuy nhiên, vì muốn xử lý tốt chuyện này, dù bị vả mặt Trương Phó Hiệu trưởng cũng chỉ có thể nghiền răng nghiền lợi chịu đựng.

“Được, vậy hôm nay các em nghỉ một ngày, ngày mai Lưu lão sư sẽ quay lại dạy các em... Tiểu Đường à, phiền em thông báo lại cho các bạn học khác nhé.”

Trương Phó Hiệu trưởng cười rất gượng gạo.

Đường Tử Trần gặt đầu, nói: “Em biết rồi, Phó Hiệu trưởng.”

Sau đó.

Nàng nói chuyện này trong nhóm lớp, lập tức khiến các bạn học reo hò.

“Lưu lão sư có thể quay lại rồi sao? Thật là tốt quá!”

“Má ơi! Lớp trưởng uy vũ!!”

“Ha ha, tôi rất muốn xem, cái người họ Giản kia, bây giờ còn dám ngông cuồng nữa không!”

...

Lúc này đã là buổi trưa.

Trên mạng, những lời chát vắn và lên án nhắm vào Đường Tử Trần ngày càng dữ dội, đã đạt đến đỉnh điểm.

Đường Tử Trần một lần nữa leo lên vị trí số một hot search.

Càng ngày càng có nhiều quốc gia nhảy ra gia nhập vào đội ngũ lên án.

Nói trắng ra.

Những quốc gia này đều không hy vọng Hạ quốc lại xuất hiện thêm một Tần nữ sĩ nữa.

Một Tần nữ sĩ đã khiến Hạ quốc đứng vững vàng. Nếu lại xuất hiện thêm một Đường nữ sĩ, chẳng phải Hạ quốc có thể đuổi

hết tất cả quái vật, thậm chí còn có thể bành trướng ra bên ngoài sao?

Dựa vào cái gì chứ?

Dựa vào cái gì mà bọn họ phải sống khổ sở dưới sự uy hiếp của quái vật, còn Hạ quốc lại có thể nhân tài lớp lớp, vui vẻ hân hoan?

Chuyện này không thể xảy ra!

Càng không thể để Hạ quốc lớn mạnh, uy hiếp địa vị của bọn họ!!

Vì vậy.

Khi làn sóng lên án đạt đến mức cao nhất, do Oa quốc dẫn đầu, đã đưa ra một phương án bồi thường, nhiều quốc gia phối hợp hưởng ứng.

Hoặc là, Hạ quốc bồi thường cho mỗi học viên nước ngoài đã chết trong bí cảnh một trăm triệu USD.

Hoặc là, giao Đường Tử Trần ra, chấp nhận trừng phạt!

Phương án bồi thường vô liêm sỉ này vừa được đưa ra, lập tức gây chấn động.

“Má ơi! Đây là phương án bồi thường? Sao tôi lại cảm thấy giống tống tiền hơn?”

“Không cần cảm thấy, chính là đang tống tiền!”

“Dựa vào cái gì chứ? Cho dù Đường muội muội thật sự có giết người trong bí cảnh, cũng không thể đổ hết tội lỗi của tất cả những người chết lên đầu Đường muội muội được chứ?”

“Hừ hừ, đến nước này rồi còn bao che cho một kẻ sát nhân sao? Thật là nảo tảo.”

“Mẹ kiếp, mỗi năm số học sinh năm nhất chết trong bí cảnh ít nhất cũng phải vài trăm người chứ? Chẳng lẽ muốn bồi thường vài trăm ức sao? Hay là USD?”

“Mặc kệ bọn họ chẳng phải là được rồi sao? Dù sao bây giờ quái vật ngày càng nhiều, chi phí giao dịch quốc tế cũng ngày càng cao, cơ bản sắp tê liệt rồi, chi bằng đóng cửa lại tự mình sống qua ngày.”

“Hừ hừ, nếu tôi là cái người họ Đường kia, chắc chắn sẽ tự sát, đừng có liên lụy đến quốc gia.”

“Tôi phát hiện ra rồi, bây giờ trên mạng mắng chửi Đường nữ thần, hầu như đều là nữ, chẳng lẽ là ghen tị với Đường nữ thần vì cô ấy xinh đẹp hơn, còn ưu tú hơn các người sao?”

Trên mạng tranh cãi không ngớt.

Trong lúc ồn ào náo nhiệt.

Cuối cùng cũng có người lên tiếng đáp trả:

【 Đảo ngược trắng đen, vô liêm sỉ đến cực điểm! 】

Nội dung rất gay gắt!

Đầu tiên là mắng chửi một trận, chỉ trích những người này đảo ngược trắng đen, công khai phá hoại công ước bí cảnh, hơn nữa còn đổi trắng thay đen, diễn tả sự vô liêm sỉ đến mức tinh tế...

Sau đó, đăng tải một đoạn video!

Cuối cùng, công khai tuyên bố: “Xét thấy hành vi vô liêm sỉ, từ hôm nay trở đi, ngừng cung cấp viện trợ vật tư!”

Bài này vừa được đăng tải, lập tức khiến vô số cư dân mạng chia sẻ.

Sau khi xem xong video, cư dân mạng càng thêm kinh ngạc...

“Cái đ...! Thì ra đây mới là sự thật? Quả dưa hấu siêu to khổng lồ!”

“Mẹ kiếp! Vô liêm sỉ! Xem xong video tôi tức điên lên được!”

“Đệt! Thì ra kẻ phá hoại Công Ước Bí Cảnh là bọn chúng, vu oan giá họa cũng là bọn chúng, sao con người có thể vô liêm sỉ đến vậy?”

“Hừ, chẳng phải bọn chúng vẫn luôn vô liêm sỉ như thế sao? Tôi đã sớm cảm thấy chuyện này có gì đó không đúng rồi.”

“A a a! Là lỗi của tôi, tôi vậy mà cũng hùa theo nghi ngờ Đường Nữ Thần, Nữ Thần ơi, tôi xin lỗi...”

“Tốt lắm! Chết là đáng đời! Lũ súc sinh này, vậy mà còn dám mặt dày mày dạn nói không muốn bên này xuất hiện thêm một

người như Tần nữ sĩ? Cả lũ đều đáng chết!”

“Thật không ngờ, năm đó kẻ gây ra thảm án Bí Cảnh là Lý Chung Hi, vậy mà lại mang theo trái tim quái vật, còn có một đứa em trai ẩn danh, nhìn bấy lâu nay chỉ để tung ra một cú trời giáng sao?”

“Vậy, đây chính là quái vật trong Bí Cảnh số 1 sao? Thật đáng sợ!”

Chương 64 - Từ Thiên Đường Rơi Xuống Địa Ngục

“Con quái vật này trông thật đáng sợ! Bỗng nhiên cảm thấy may mắn, năm đó tôi kết hợp thiên phú Anh Hùng thất bại, nếu không, tôi cảm thấy với tố chất tâm lý của mình, tiến vào Bí Cảnh e rằng sẽ lập tức lên bảng đếm số...”

“Những kẻ trước đó còn nghi ngờ thậm chí là nhục mạ Đường Tử Trần đâu rồi? Sao không thấy lên tiếng nữa? Lăn ra đây chịu chết!”

“Đồ súc sinh! May mà có video! Nếu không có video này, một cô gái xinh đẹp ưu tú như vậy, chẳng phải sẽ bị các người bạo lực mạng đến chết sao?”

“Chính phủ nói sẽ không tuân thủ Công Ước Hỗ Trợ nữa? Có phải là cái được ký kết bởi 76 quốc gia vào 30 năm trước không?”

“Đúng vậy, năm đó tường thành còn chưa được phát minh, nhân loại đang trong tình thế nguy cấp, mục đích ban đầu của Công Ước này là để liên kết nhân loại đoàn kết nhất trí, chống lại sự xâm lược của quái vật, các quốc gia hỗ trợ lẫn nhau, cùng nhau vượt qua khó khăn. Không ngờ rằng, sau bao nhiêu năm trôi qua, chỉ có nước ta vẫn kiên trì phát triển, rất nhiều quốc gia nhỏ đã sớm bắt đầu lười biếng, sau đó dựa vào Công Ước Hỗ Trợ, năm nào cũng đến xin xỏ nước ta... Vì tuân thủ cái Công Ước chó má này, mỗi năm nước ta phải lãng phí không ít vật tư để nuôi sống đám người rảnh rỗi nước ngoài, đã sớm nên dừng lại rồi.”

“Thì ra chính phủ đã sớm có video trong tay, sở dĩ nhin không tung ra, là đang câu cá sao? Haha, chính phủ lần này làm đẹp mặt!”

“Mẹ kiếp! Bọn người này thật sự là súc sinh, năm nào cũng đến bóc lột chúng ta, vậy mà còn có mặt mũi đổi trắng thay đen, yêu cầu chúng ta bồi thường? Quả thực là diễn xuất vô liêm sỉ đến mức thượng thừa, khó trách chính phủ lại tức giận đến mức chửi thề.”

...

Thông cáo của chính phủ vừa ra, lập tức gây chấn động toàn bộ thế giới mạng.

Đặc biệt là nội dung video trong thông cáo, quả thực khiến người ta chấn kinh!

Trong Bí Cảnh số 1, vậy mà lại có quái vật đáng sợ như vậy?

Nhìn vào lực sát thương và khả năng phòng thủ khủng bố mà nó thể hiện, e rằng đã vượt qua cả tiêu chuẩn của quái vật cấp 2 rồi?

Video này cũng đủ để chứng minh tất cả, chứng minh những người chết trong Bí Cảnh, hoàn toàn không liên quan gì đến Đường Tử Trần, mà là bị Khiêu Cương Quái giết chết.

Nói cách khác, Đường Tử Trần mới chính là nạn nhân thực sự!

Chỉ là cô ấy may mắn, thực lực mạnh, có thể trốn thoát khỏi sự truy sát của Khiêu Cương Quái mà thôi.

Những kẻ bị các quốc gia tô vẽ thành thiên cổ kỳ oan, trên thực tế đều là chết chưa hết tội!!

Trong nháy mắt.

Dư luận trên mạng nhanh chóng xoay chuyển, chiều gió thay đổi.

Những kẻ trước đó còn nghi ngờ, nhục mạ Đường Tử Trần, tất cả đều biến mất không còn một ai.

Người dùng mạng bình thường thì còn đỡ, phần lớn đều dám làm dám chịu, đều đăng bài xin lỗi Đường Tử Trần.

Tuy nhiên cũng có không ít người, đặc biệt là những người nổi tiếng trên mạng, những người có lượng fan hùng hậu, trực tiếp lựa chọn xóa bỏ toàn bộ những phát ngôn trước đó của mình, sau đó coi như chưa từng có chuyện gì xảy ra, đi tham gia vào những chủ đề khác...

Hầu như tất cả mọi người trên mạng, đều đang bàn tán về chuyện này.

Đường Tử Trần, coi như là thật sự nổi tiếng khắp mạng, ngay cả cư dân mạng nước ngoài, cũng đều biết đến cô.

Kéo theo đó, Trần Nghiệp cũng nhận được không ít lời khen ngợi.

Dùng lời của cư dân mạng mà nói: Tiểu tử mặt trắng này tuy rằng thiên phú kém, vô dụng, lại còn ăn bám phụ nữ... Nhưng dù sao cũng coi như lanh lợi, biết trước quay video lại, giữ bằng chứng.

Còn những fan nam của Đường Tử Trần.

Sau khi xem xong nội dung video, cả người đều không ổn.

Đặc biệt là trong video, lúc Đường Tử Trần nhỏ giọng bảo Trần Nghiệp chạy trước, quả thực khiến cho trái tim bọn họ như tan vỡ, tín ngưỡng sụp đổ!

“Vậy mà lại bảo tiểu tử mặt trắng kia chạy trước? Nữ Thần, sao cô có thể ngốc như vậy?”

“Đây là sao? Thật sự là như vậy sao?”

“Tôi hôm qua xem video Nữ Thần lên tiếng thanh minh cho Võ Đại, cho tiểu tử mặt trắng kia, tôi còn không tin, bây giờ... Quả nhiên thằng hề chính là tôi!”

“Không thể nào! Tuyệt đối không thể nào! Tôi không tin, giả, tất cả đều là giả!”

“Tiểu tử mặt trắng kia rốt cuộc có gì tốt chứ? Nhìn dáng vẻ yếu đuối của hắn ta kia, tôi đứng im cho hắn ta đánh mấy cái cũng không sao...”

...

Không lâu sau.

Oa Quốc liền vội vàng ra thông cáo thanh minh, tuyên bố bản thân cũng là bị người nhà của những kẻ xấu xa kia lừa gạt, bọn họ căn bản chưa từng sai khiến bất cứ ai, nhắm vào Đường Tử Trần trong Bí Cảnh...

Chỉ là.

Thông cáo như vậy, chớ xem còn lắt đầu.

Ngay cả cư dân mạng nước bọn họ, cũng đều không tin.

Uy tín đã mất, muốn nhật lại, thật sự là quá khó khăn.

...

Những ồn ào náo nhiệt trên mạng, đối với Võ Đại cũng không có ảnh hưởng gì quá lớn.

Những học viên kia, sau khi xem xong video, cũng chỉ kinh ngạc một phen, sau đó liền ai làm việc nấy.

Trần Nghiệp càng là một bộ dáng bình tĩnh, sớm đã biết trước.

Video chính là do chính tay hắn quay.

Chính phủ đề video xuống nửa ngày không phát, hắn liền biết chắc chắn là đang giở trò.

Kết quả cũng quả nhiên là như vậy, chính phủ đang câu cá chấp pháp, nhân cơ hội này vứt bỏ gánh nặng.

Đối với cách làm của chính phủ, Trần Nghiệp âm thầm giơ ngón tay cái lên like.

Người chịu ảnh hưởng lớn nhất.

Có lẽ chính là nhân vật chính Đường Tử Trần!

Cũng không phải là bị cư dân mạng ảnh hưởng.

Với tính cách của nàng, cư dân mạng nói gì nàng cũng sẽ không quá để tâm.

Bây giờ là ảnh hưởng đến từ gia đình!

Cha mẹ nàng, sau khi xem xong video do chính phủ công bố, lập tức gọi điện thoại cho nàng, thay phiên nhau gọi!

Thật ra trước đó cũng đã từng gọi điện thoại.

Chỉ là trước đó đều là quan tâm con gái.

Lần này thì khác.

Là đến chất vấn!

“Tử Trần, nói rõ ràng cho mẹ, con... Con thật sự với tiểu tử Trần gia kia, đến với nhau rồi sao?”

Đối mặt với câu hỏi của mẹ.

Câu trả lời của Đường Tử Trần rất bá đạo: “Quan hệ của con với Trần Nghiệp, nhất thời nửa khắc cũng không nói rõ được. Tóm lại, không phải như cha mẹ nghĩ đâu, tạm thời cha mẹ không cần phải lo lắng. Nếu con thật sự muốn ở bên cạnh cậu ấy, cha mẹ lo lắng cũng vô dụng!”

Rất tốt.

Đây mới đúng là Đường Tử Trần!

Đủ mạnh mẽ!

Mẹ Đường Tử Trần nghe vậy, cũng không hề tức giận.

Bởi vì, bà hiểu rõ con gái mình, biết tính cách của Đường Tử Trần, vô cùng kiên định.

“Haiz! Mẹ cũng biết là quản không được con, nhưng mà cha mẹ con bây giờ chỉ có mỗi mình con là con gái, hy vọng con làm bất cứ quyết định gì, cũng có thể nói trước với cha mẹ một tiếng.”

Nghe vậy, Đường Tử Trần bỗng nhiên im lặng một lát, sau đó nói: “Con biết rồi.”

...

Cùng lúc đó.

Trong văn phòng chủ nhiệm giáo dục.

“Giản lão sư, ngày mai cô không cần phải đi dạy lớp tân sinh viên nữa.”

Nghe được thông báo của chủ nhiệm giáo dục, sắc mặt Giản lão sư lập tức trắng bệch.

“Vậy tôi...”

“Cô vẫn là quay về vị trí công tác ban đầu!” Chủ nhiệm giáo dục nói.

“Tôi muốn gặp Trương phó hiệu trưởng.”

“Đây chính là ý của Trương phó hiệu trưởng.”

Từ văn phòng chủ nhiệm giáo dục đi ra, Giản lão sư có vẻ hơi thất hồn lạc phách, so với vẻ vênh váo lúc sáng sớm, hoàn toàn là hai người khác nhau.

Cô ta vất vả lắm mới nắm bắt được cơ hội leo lên được vị trí này.

Kết quả.

Lại bị đá xuống một cách phũ phàng.

Đối với cô ta mà nói, còn khó chịu hơn cả giết chết cô ta...

Chương 65 - Sợ nhất là một quyền này sẽ dọa các người sợ

Ngày hôm sau.

Buổi sáng.

Trong lớp học, tất cả học sinh đều ngồi ngay ngắn, dường như đang chờ đợi điều gì đó.

Tám giờ đúng.

Cùng với tiếng chuông vào lớp vang lên, bóng dáng quen thuộc của lão sư cũng bước vào lớp học.

Lão Lưu thật sự gầy đi rất nhiều, biến hóa cũng rất lớn, già nua tiều tụy, khí chất sắc bén trước kia cũng không còn nữa. Dường như hai mươi ngày trong bí cảnh, đối với lão Lưu mà nói, giống như đã trải qua hai mươi năm.

Không ít học sinh nhạy cảm, nhìn thấy lão Lưu tiều tụy như vậy, không khỏi có chút đau lòng.

Nhưng tinh thần lão Lưu hiện tại vẫn còn tốt, trên mặt luôn nở nụ cười.

Hôm qua khi lãnh đạo tìm thấy ông ở phòng hồ sơ, muốn ông quay lại dạy học, ông không nói hai lời liền đồng ý, không hề giả tạo.

Bởi vì, những học sinh trước mắt này, đã trở thành chỗ dựa tinh thần cho ông.

Có thể quay lại dạy dỗ bọn họ, lão Lưu rất vui mừng.

Lúc này, nhìn những gương mặt non nớt trước mắt, đứng trên bục giảng, lão Lưu cảm khái vạn phần nói:

“Các em học sinh, chào buổi sáng!”

“Em chào Lưu lão sư!”

Tiếng hô đồng thanh vang lên trong lớp học.

Mỗi học sinh đều hô rất nghiêm túc.

Lão Lưu mỉm cười, nói: “Được rồi, chúng ta bắt đầu học nào!”

Ông không nói đến sự thay đổi của bản thân, học sinh cũng ngầm hiểu ý không hỏi, mọi người đều hy vọng, có thể trở về trạng thái trước kia.

“Hôm nay chúng ta không nói đến nội dung của bí cảnh số 2, trước tiên tổng kết thu hoạch của bí cảnh số 1.”

Lão Lưu nói: “Tin rằng phần lớn các em đã xác định được con đường tương lai của mình, đã phân phối hết tiềm năng rồi chứ? Còn ai chưa phân phối tiềm năng không? Nếu có, giờ tay lên cho thầy xem nào.”

Chỉ có một nữ sinh giơ tay.

Lão Lưu hỏi: “Em Thiệu Văn Tuệ, tại sao tiềm năng của em vẫn chưa được phân phối? Chưa xác định được con đường tương lai của mình sao? Nếu có thắc mắc gì, có thể nói với thầy, có lẽ thầy có thể cho em một số lời khuyên.”

Nữ sinh tên Thiệu Văn Tuệ này, ngượng ngùng nói: “Không phải ạ, em chỉ là cảm thấy, nên giữ lại, để dành khi cần thiết...”

Nghe vậy.

Không ít học sinh bụm miệng cười trộm.

Tiềm năng đâu phải tiền, có thể để dành khi cần thiết sao?

Lão Lưu không cười.

Rõ ràng, nữ sinh này gia đình có điều kiện không tốt lắm, bình thường quen tiết kiệm, có được thứ gì, phản ứng đầu tiên đều là giữ lại.

Mặc dù tiết kiệm là một đức tính tốt, nhưng lão Lưu vẫn nói: “Đối với các em ở giai đoạn hiện tại, nâng cao thực lực, mới là điều quan trọng nhất... Em Thiệu Văn Tuệ, tiềm năng không cần phải giữ lại, nếu em đã xác định được phương hướng phát triển trong tương lai, thì hãy nhanh chóng phân phối đi.”

Lời này không phải nói bừa.

Vốn dĩ thế giới này đã đầy rẫy nguy hiểm.

Không chỉ nguy hiểm trong bí cảnh, quái vật bên ngoài tường thành, bất cứ lúc nào cũng có thể xông vào. Đến lúc đó nếu có thực lực trong người, ít nhất cũng có thêm một phần hy vọng sống sót.

Hơn nữa, cho dù cộng nhảm tiềm năng vào thuộc tính nào đó, cũng không sao cả.

Bởi vì bốn thuộc tính cơ bản, mỗi thuộc tính đều rất quan trọng, đều có thể tăng cường năng lực cá nhân.

“Vâng thưa lão sư, em biết rồi ạ.” Thiệu Văn Tuệ nói.

Lão Lưu gật đầu, sau đó nhìn về phía tất cả học sinh:

“Tin rằng sau khi trải qua bí cảnh số 1, thực lực của các em đều đã tăng lên không ít.”

“Thầy đã liên hệ với bộ phận khảo hạch của Hiệp hội Dị Năng địa phương, lát nữa các em đi cùng thầy, tham gia kiểm tra thực lực.”

Nghe vậy.

Mọi người đều có chút kinh ngạc.

“Sao lại có biểu cảm như vậy?” Lão Lưu cười nói: “Mỗi lần sau khi đi bí cảnh, học sinh đều đi tham gia kiểm tra thực lực một lần, đây là truyền thống của Võ Đại chúng ta.”

“Hơn nữa, chỉ cần các em vượt qua bài kiểm tra, đạt tiêu chuẩn cấp 1, mỗi tháng đều có thể hưởng trợ cấp của quốc gia, tiền tuy không nhiều, nhưng bù đắp một chút chi phí sinh hoạt cho các em cũng tốt.”

Nghe vậy, nhiều học sinh có điều kiện kinh tế không tốt, hai mắt lập tức sáng lên.

Một nam sinh nôn nóng hỏi: “Lão sư, nếu thực lực đạt tiêu chuẩn cấp 1, có thể nhận được bao nhiêu trợ cấp ạ?”

“Tiêu chuẩn cấp 1, mỗi tháng là 800 tệ. Đạt cấp 2, mỗi tháng 1500. Cấp 3 là 4000, cấp 4 là 10000, cấp 5 là 30000.”

Lão Lưu không giấu giếm, nói rất chi tiết: “Nếu đồng ý gia nhập Hiệp hội Dị Năng, trợ cấp mỗi tháng sẽ cao gấp mười lần.”

“Tất nhiên, thầy không khuyên các em bây giờ gia nhập Hiệp hội Dị Năng, tránh phân tâm. Giai đoạn hiện tại của các em, là học tập thật tốt, nỗ lực nâng cao bản thân.”

Có học sinh kinh ngạc: “Dị năng giả trên cả nước nhiều như vậy, mỗi năm quốc gia phải chi ra bao nhiêu tiền ạ?”

Lão Lưu: “Hiện nay, dị năng giả là nền tảng chiến lược của một quốc gia, cho dù có tốn kém bao nhiêu, quốc gia cũng sẽ chi ra... Hơn nữa, dị năng giả cấp 3 trở lên, dù sao cũng là số ít, tài chính quốc gia vẫn có thể gánh vác được.”

Cũng có học sinh hỏi: “Không phải người ta đều nói những cường giả kia đều là người giàu sao? Trợ cấp này có vẻ không cao lắm nhỉ?”

Đối với câu hỏi này, không cần lão Lưu trả lời, đã có học sinh nói: “Ngu ngốc, cậu tưởng dị năng giả đều dựa vào trợ cấp của quốc gia mà sống sao? Những cường giả kia, người nào không có nghề nghiệp phụ? Đặc biệt là cường giả cấp 5, chỉ cần treo danh cho các tập đoàn lớn, không cần làm gì cả, mỗi năm chỉ cần nằm không cũng có thể thu nhập hàng chục triệu, thậm chí là hàng trăm triệu!”

Mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Sau đó, ánh mắt của không ít người, nhìn về phía Trần Nghiệp.

Bọn họ đều biết, Trần hội trưởng là một cường giả cấp 5!

Bản thân Trần Nghiệp cũng có chút kinh ngạc.

Xem ra, lão già nhà hán, còn có bản lĩnh hơn hán tưởng tượng.

Tốt!

Cha mẹ có bản lĩnh là tốt rồi!

Làm con cái, ai mà không mong cha mẹ mình có bản lĩnh?

“Lão sư, chúng ta khi nào xuất phát ạ?”

Một nam sinh nôn nóng hỏi.

Có thể thấy được, tên này đối với thực lực của bản thân, hẳn là rất tự tin.

Phần lớn mọi người trong lớp, đều như vậy.

Cũng có người thu hoạch rất kém trong bí cảnh, sắc mặt không được tốt lắm...

Lão Lưu nhìn đồng hồ, nói: “Thầy đã hẹn với bộ phận khảo hạch là 9 giờ rưỡi, bây giờ chúng ta xuất phát, thời gian chắc là vừa kịp.”

“Đi thôi, xe đã đợi ở ngoài rồi.”

Nghe vậy, học sinh hoan hô đi theo lão Lưu rời khỏi lớp học.

Đến cổng trường.

Quả nhiên có một chiếc xe buýt lớn đang đợi.

Ngoài xe buýt ra, còn có một đội đặc cảnh được trang bị súng ống đạn dược đi theo.

Phải biết rằng, thành viên đội đặc cảnh của thế giới này, ít nhất đều là dị năng giả cấp 1.

Học sinh đều rất kinh ngạc.

Lão Lưu chủ động giải thích: “Bọn họ đến để hộ tống các em đến bộ phận khảo hạch.”

Dù sao những học sinh này, đều là thiên tài, là hạt giống cường giả tương lai, không thể xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Chưa kể, còn có một Đường Tử Trần cực kỳ quan trọng!

...

Tiếp theo.

Mọi người lần lượt lên xe, tìm chỗ ngồi xuống.

Sau đó xe buýt khởi động, chậm rãi rời khỏi trường học.

Học sinh ngồi trên xe, phần lớn đều là vẻ mặt mong đợi.
Cũng có không ít người ủ rũ.
Trong đó bao gồm cả Trần Nghiệp.
Chỉ là, người khác ủ rũ, là vì thực lực không đủ, sợ hãi không đạt được tiêu chuẩn cấp 1 mà mất mặt.
Trần Nghiệp cau mày, là lo lắng lát nữa không không chế được lực đạo, dọa người ta sợ...

Chương 66 - Không giấu được nữa thì làm sao?

Trên đường đi rất thuận lợi.
Không có bất kỳ chuyện ngoài ý muốn nào xảy ra.
Khoảng nửa tiếng sau.
Xe buýt dừng lại ở ngoại ô thành phố, trước một tòa nhà rất rộng lớn.
“Tới rồi, mọi người xuống xe nào.” Lão Lưu hô lên.
Mọi người lần lượt xuống xe, đập vào mắt là bốn chữ lớn trên tòa nhà:
Căn cứ khảo hạch!
Tòa nhà này cũng đủ lớn, khó trách phải xây dựng ở ngoại ô thành phố.
Dù sao, kiểm tra thực lực của dị năng giả, cần có địa điểm rộng rãi, hơn nữa có một chút nguy hiểm, đặt ở nội thành quả thật không thích hợp.
“A! Hoan nghênh, hoan nghênh các vị thiên kiêu Võ Đại!”
Khi mọi người đến cổng căn cứ, các vị lãnh đạo căn cứ đều tươi cười ra tận nơi nghênh đón.
Nhìn thấy Lưu lão sư, vị lãnh đạo dẫn đầu tiến lên bắt tay: “Vị này chắc hẳn là Lưu lão sư?”
“Là tôi.”

Lưu lão sư dường như không thích giao thiệp với những viên chức này, chỉ bắt tay qua loa rồi hỏi thẳng: “Hà chủ nhiệm, không biết thiết bị kiểm tra đã chuẩn bị xong chưa?”

“Lưu lão sư yên tâm.” Vị Hà chủ nhiệm này vỗ ngực nói: “Sau khi nhận được thông báo của thầy hôm qua, tôi đã cho người kiểm tra và dọn dẹp thiết bị suốt đêm, đảm bảo không có vấn đề gì.”

“Cảm ơn Hà chủ nhiệm, buổi chiều các em học sinh còn phải lên lớp, không biết bây giờ có thể kiểm tra được chưa?”

“Tất nhiên là được, mời mọi người vào trong.”

Mọi người lần lượt bước vào trong.

Bên trong là một đại sảnh rất rộng rãi, có thể so sánh với một sân bóng đá mini, bên trong bày đủ loại dụng cụ, còn có đường chạy, trường bắn...

Tất cả đều dùng để kiểm tra thực lực.

Xét cho cùng, mỗi người đều có thiên phú và năng lực khác nhau, muốn kiểm tra đương nhiên không thể chỉ dựa vào một vài phương pháp.

Có lẽ vì thời gian còn sớm.

Ngoài nhân viên công tác ra, trong sân kiểm tra không có ai khác.

“Được rồi, đừng lãng phí thời gian nữa, ai muốn thử trước?”
Lưu lão sư nhìn các học sinh hỏi.

Có không ít người háo hức muốn thử.

Tuy nhiên, lại không ai dám bước ra.

Mọi người đều là lần đầu tiên đến nơi này, hoàn toàn không quen thuộc.

Lưu lão sư thấy vậy, bèn trực tiếp điểm danh.

“Đường Tử Trần, em lên trước đi!”

Đường Tử Trần vốn không quan tâm lắm, nghe vậy bèn bước ra.

Một nữ nhân viên công tác, dường như biết Đường Tử Trần là người nổi tiếng trên mạng, vội vàng nói: “Bạn học Đường,

năng lực của bạn hiện tại chỉ có một mình Tần nữ sĩ là ví dụ, vì vậy, chúng tôi chỉ có thể dựa theo cách kiểm tra Tần nữ sĩ lúc trước để kiểm tra thực lực của bạn.”

“Được.” Đường Tử Trần gật đầu.

“Mời bạn đến bên này.”

Đường Tử Trần đi theo nữ nhân viên công tác đến một khoảng đất trống bên cạnh.

Các học sinh khác đều chăm chú theo dõi.

Trần Nghiệp cũng rất tò mò, không biết những người này sẽ kiểm tra thực lực của Đường Tử Trần như thế nào.

Sau đó, một nhân viên công tác đẩy đến một chiếc xe đẩy nhỏ, trên đó đặt ba chiếc phi tiêu bằng hợp kim, phía trước là một tấm ván ép khổng lồ, rất dày, không rõ làm bằng chất liệu gì.

“Đầu tiên là bài kiểm tra cơ bản: Kiểm tra sức phá hoại.”

Nhân viên công tác nói: “Bạn học Đường, mời bạn sử dụng năng lực của mình, điều khiển những chiếc phi tiêu này, bắn vào tấm ván ép phía trước.”

Đường Tử Trần nghe vậy, không nói hai lời, toàn thân bắt đầu phát sáng màu xanh lục.

Mỗi lần nhìn thấy cô nàng này thi triển năng lực, Trần Nghiệp đều có chút không nỡ nhìn thẳng...

Tiếp theo.

Chỉ thấy Đường Tử Trần khẽ giơ tay lên, ba chiếc phi tiêu bằng hợp kim trên xe đẩy nhỏ liền bay lên, xếp thành hình tam giác, vô cùng thần kỳ.

Ngay sau đó.

Đường Tử Trần khẽ đưa ngón tay ra phía trước.

Ba chiếc phi tiêu như nhận được mệnh lệnh, lập tức xé gió lao đi, giống như viên đạn bắn ra khỏi nòng, nhắm thẳng vào tấm ván ép phía trước.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Ba tiếng va chạm lớn vang lên gần như đồng thời.

Hai chiếc phi tiêu ghim sâu vào tấm ván ép, lộ ra phần mũi nhọn ở mặt sau.

Thậm chí, có một chiếc phi tiêu còn xuyên thủng tấm ván ép, bay về phía xa...

May mà lúc này phía sau tấm ván ép không có ai.

Nếu không, cú bắn này sẽ chọn ngẫu nhiên một khán giả may mắn.

Uy lực như vậy khiến mọi người đều kinh ngạc!

Tấm ván ép này rất dày, ít nhất cũng phải dày mười phân, hơn nữa lớp cuối cùng còn là thép tấm!!

Đường Tử Trần điều khiển phi tiêu, vậy mà có thể bắn xuyên qua nó.

Từ đó có thể thấy, lực bộc phá hiện tại của cô nàng mạnh mẽ đến mức nào.

Ngay cả Lưu lão sư đứng bên cạnh cũng có chút kinh ngạc:

“Đường Tử Trần, rốt cuộc em đã nhận được bao nhiêu điểm tiềm năng trong Bí Cảnh số 1?”

“150 điểm.”

Đường Tử Trần thành thật trả lời.

Mọi người nghe vậy đều vô cùng kinh ngạc, sau đó đều lộ ra ánh mắt ghen tị.

“Vậy là em đã cộng toàn bộ 150 điểm tiềm năng vào thuộc tính Tinh Thần?” Lưu lão sư lại hỏi.

“Vâng.” Đường Tử Trần gật đầu.

“Thảo nào...”

Lưu lão sư không nói gì nữa, chỉ là ánh mắt nhìn Đường Tử Trần trở nên nghiêm túc hơn.

Nữ nhân viên công tác lúc nãy cũng rất kinh ngạc: “Bạn học Đường, tấm ván ép này có thể chịu được sức phá hoại tối đa là cấp 3. Bạn có thể bắn xuyên qua nó, chứng tỏ sức phá hoại của bạn đã đạt đến cấp 3. Bạn có muốn tiếp tục bài kiểm tra tiêu chuẩn cấp 3 không?”

Đường Tử Trần nghe vậy, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ vẻ nghi hoặc.

Lưu lão sư vội vàng giải thích: “Là thế này, bài kiểm tra thực lực cấp 1 và cấp 2 chỉ cần kiểm tra sức phá hoại là được, sức phá hoại còn gọi là bài kiểm tra cơ bản, cho nên, với thiên phú của các em, đạt cấp 1 hoặc cấp 2 không khó.”

“Tuy nhiên, từ cấp 3 trở đi, cần phải kiểm tra tổng hợp, chỉ có sức phá hoại đạt tiêu chuẩn cấp 3 là chưa đủ, các điều kiện khác cũng phải theo kịp, mới có thể được coi là một cường giả cấp 3 chính thức.”

“Hoặc là, sức phá hoại của em vượt xa tiêu chuẩn cấp 3, cũng có thể không cần kiểm tra những thứ khác, mà vẫn nhận được huy chương dị năng giả cấp 3.”

Nói đến đây, Lưu lão sư dừng lại một chút, khích lệ: “Đường Tử Trần, năng lực thiên phú của em rất mạnh, công thủ toàn diện, có thể thử tiếp.”

Đường Tử Trần nghe vậy, gật đầu, nhìn về phía nữ nhân viên công tác: “Vậy tiếp tục đi!”

Nữ nhân viên công tác vội vàng sắp xếp.

Tiếp theo, Đường Tử Trần đến trường bắn, tiến hành kiểm tra độ chính xác.

Sau đó đến phòng áp suất, tiến hành kiểm tra khả năng chịu áp lực.

Cuối cùng đến bên cạnh một chiếc máy giống như trò chơi đập chuột, tiến hành kiểm tra phản ứng thần kinh.

Cho dù là kiểm tra độ chính xác hay kiểm tra khả năng chịu áp lực, Đường Tử Trần đều vượt qua một cách suôn sẻ.

Đặc biệt là bài kiểm tra chịu áp lực.

Đường Tử Trần giải phóng niệm động lực, hình thành lá chắn bảo vệ bản thân, kiên trì đến tận 100MPA (Megapascal, đơn vị đo áp suất).

Phải biết rằng, khả năng chịu áp lực của cơ thể người bình thường chỉ nằm trong khoảng 5MPA, vượt quá con số này, cơ thể sẽ bị nghiền nát.

Với cường độ lá chắn niệm động lực của Đường Tử Trần, đạn súng trường cũng không thể phá vỡ được lớp phòng ngự của nàng.

Chỉ là lúc “đập chuột”, nàng mắc khá nhiều lỗi, rõ ràng là phản ứng thần kinh chưa đủ nhanh, không theo kịp tiêu chuẩn cấp 3 mà máy móc đặt ra.

Cho nên.

Kết quả cuối cùng của Đường Tử Trần vẫn bị ấn định ở cấp 2.

Tuy không đạt tiêu chuẩn cấp 3, nhưng trên khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần vẫn bình tĩnh, không hề có chút biểu hiện thất vọng nào.

Nàng mới chỉ trải qua một lần Bí Cảnh, con đường phía trước còn dài, vội vàng làm gì?

Thậm chí, nữ nhân viên công tác còn lén lút nói cho Đường Tử Trần biết, Tần nữ sĩ sau khi ra khỏi Bí Cảnh số 1, lần kiểm tra thực lực đầu tiên, thành tích cũng không xuất sắc bằng Đường Tử Trần, cũng chỉ là cấp 2.

Đường Tử Trần hiện tại đã chạm đến ngưỡng tiêu chuẩn cấp 3 rồi...

Chương 67 - Kinh Ngạc! Đây Là Loại Thao Tác Gì Vậy?

Những bài kiểm tra này khiến Trần Nghiệp được mở mang tầm mắt.

Các học viên khác cũng vậy.

Có học sinh nghi ngờ hỏi: “Thầy ơi, như lớp trưởng, làm thế nào mới được coi là cấp 3? Chẳng lẽ nhất định phải cộng điểm vào thuộc tính Nhanh Nhẹn, nâng cao phản ứng thần kinh sao?”

“Đương nhiên là không cần phải làm như vậy.” Lưu lão sư giải thích: “Từ cấp 3 trở đi, là dựa vào điểm số kiểm tra tổng hợp, chỉ cần sức phá hoại của Đường Tử Trần mạnh hơn một chút, là có thể cộng điểm, bù đắp cho khuyết điểm phản ứng thần kinh.”

“Ước chừng, lần sau nàng ra khỏi Bí Cảnh, sẽ có thể trở thành đệ năng giả cấp 3.”

Mọi người nghe vậy đều chợt hiểu ra.

“Tính ra như vậy, muốn đạt đến cấp độ đệ năng giả cấp 3, thật sự không dễ dàng gì!”

“Đương nhiên rồi! Nếu không thì tại sao cấp 3 lại được gọi là ranh giới của đệ năng giả?”

“Hừ hừ, động não một chút là biết, quốc gia chắc chắn sẽ không để chúng ta dễ dàng có được chức danh cao cấp như vậy. Cứ nói như cường giả cấp 5, cả nước cũng chỉ có hơn một trăm người, hơn nữa những người có thể trở thành cường giả cấp 5, người nào mà thực lực không phải là mạnh mẽ đến đáng sợ?”

Các học sinh nhỏ giọng bàn tán.

Lưu lão sư lên tiếng hỏi: “Người tiếp theo ai lên?”

Lần này.

Có không ít người tự tin đều giơ tay lên, trong đó có cả những người có thiên phú S3 như Triệu Tranh.

Tuy nhiên, ánh mắt của Lưu lão sư lại nhìn về phía Trần Nghiệp...

“Trần Nghiệp, em trốn ở phía sau làm gì?”

Trần Nghiệp: “...”

Mẹ nó!

Hắn đã cố tình trốn rồi, vậy mà vẫn bị Lưu lão sư tinh mắt nhìn thấy.

“Lên trước đây.” Lưu lão sư nói.

Mọi người nhao nhao nhìn về phía Trần Nghiệp, nhường cho hắn ta một con đường.

Trần Nghiệp bất đắc dĩ, chỉ có thể bước lên phía trước.

Lúc này.

Ngay cả các nhân viên công tác cũng đều đang đánh giá Trần Nghiệp.

Dù sao, Trần Nghiệp bây giờ cũng là người nổi tiếng trên mạng, chàng trai mặt trắng nổi tiếng khắp mạng.

Vài nữ nhân viên công tác vừa đánh giá Trần Nghiệp, vừa túm tụm lại nhỏ giọng bàn tán:

“Anh chàng này chính là cái người mặt trắng... Trần Nghiệp đó hả? Nhìn cũng đẹp trai thật đấy!”

“Ngoại hình cũng bình thường thôi, chỉ là dáng người đẹp, không béo không gầy, giống như người mẫu vậy.”

“Sao tôi thấy lượng tóc của anh ta có vẻ hơi ít? Không phải còn trẻ như vậy mà đã hói đầu đấy chứ?”

...

Trần Nghiệp: “...”

Với tinh thần lực mạnh mẽ lên tới 161 điểm hiện tại, tai mắt của hắn rất nhạy bén, tiếng động của chuột cũng không thể nào qua được tai hắn.

Vì vậy, mặc dù giọng nói của mấy cô nàng nhân viên công tác rất nhỏ, nhưng hắn vẫn nghe rõ mồn một.

Về vấn đề lượng tóc.

Luôn là vấn đề khiến Trần Nghiệp đau đầu...

Đột nhiên, ánh mắt Trần Nghiệp nhìn về phía Đường Tử Trần, liền phát hiện khóe miệng cô nàng khẽ nhếch lên, nở một nụ cười xinh đẹp.

Không biết là đang cười hắn sắp hói đầu, hay là đang cười hắn sắp không giấu được sức mạnh nữa?

“Trần Nghiệp, trong Bí Cảnh số 1, em là đồng đội của Đường Tử Trần.”

Lão Lưu lên tiếng hỏi: “Theo cơ chế phân chia binh quân trong Bí Cảnh, vậy em cũng nhận được 150 điểm tiềm năng rồi phải không?”

“Vâng ạ.”

Về điểm này, Đường Tử Trần đã nói rồi, Trần Nghiệp cũng chỉ có thể thành thật khai báo.

Mặc dù các học viên khác đã sớm biết điều này, nhưng lúc này được Trần Nghiệp thừa nhận, vẫn khiến bọn họ ghen tị đến mức mắt đỏ ngầu.

150 điểm thuộc tính!

Nếu cho bọn họ, phối hợp với thiên phú của bọn họ, trong nháy mắt có thể trở thành cường giả nhị giai.

Ngay cả lão Lưu cũng có chút cảm khái.

Nghĩ năm đó, ông ấy vào Bí Cảnh lần đầu, cũng chỉ nhận được mấy chục điểm tiềm năng, như vậy mà còn được lão sư khen ngợi một hồi lâu!

Mà tên nhóc trước mắt này, chỉ vì chọn đúng người, năm không cũng kiếm được điểm tiềm năng, thật sự là...

“Trần Nghiệp, chắc em đã tăng thêm không ít thuộc tính lực lượng nhỉ?”

Lão Lưu nói: “150 điểm tiềm năng, chỉ cần em cộng 100 điểm trong đó, vào thuộc tính lực lượng, lát nữa lúc kiểm tra, đạt được đánh giá cấp 2, cũng không thành vấn đề.”

“Thật sự tính toán ra, với thực lực hiện tại của em, nói không chừng có thể vào top 5 của lớp đấy!”

Về điểm này, lão Lưu tuyệt đối không phải nói đùa.

Trên thực tế, cho dù là những học viên kết hợp thiên phú cấp S, thực lực hiện tại, so với những học sinh kém khác, cũng không phải chênh lệch đặc biệt lớn. Giai đoạn đầu hoàn toàn có thể dựa vào điểm tiềm năng, san bằng khoảng cách.

Trừ phi là thiên phú nghịch thiên như Đường Tử Trần, khoảng cách mới khó mà đuổi kịp.

Điểm tiềm năng Trần Nghiệp lần này nhận được trong Bí Cảnh, chỉ cần cộng nhiều vào lực lượng, lực phá hoại khẳng định còn cao hơn không ít so với những học viên thiên phú cấp S.

Đương nhiên, trong mắt mọi người, cho dù thành tích Bí Cảnh một hai lần của Trần Nghiệp có tốt, tiềm lực tương lai cũng không thể so sánh với những người có năng lực thiên phú xuất sắc.

Ví dụ như người có năng lực thiên phú cấp S, một khi trưởng thành, thực lực sẽ rất khủng bố.

...

Nghe được lời lão Lưu.

Ánh mắt các học sinh nhìn Trần Nghiệp, càng thêm ghen tị...

“Trần Nghiệp, em đi kiểm tra một chút đi, thầy muốn xem lực lượng của em một chút.” Lão Lưu lại nói.

Lão sư, thầy chắc chắn là muốn xem sao?

Trần Nghiệp rất không nói nên lời.

Cậu cẩn thận suy nghĩ, vẫn cảm thấy không thể phô trương được!

Một khi thực lực của hắn bị bại lộ, nhất định sẽ gây ra sự chú ý của các bên, cho dù không bị kéo đi mổ xẻ, phỏng chừng cũng sẽ mất đi một phần tự do. Đến lúc đó, hắn nhất định sẽ trở thành đối tượng giám sát trọng điểm của các thế lực.

Dù sao, cũng không phải ai cũng giống như Đường Tử Trần dễ lừa gạt như vậy.

Thậm chí, nói không chừng Đường Tử Trần cũng không bị lừa gạt, chỉ là nàng ấy thông minh lựa chọn im lặng, giúp Trần Nghiệp giữ bí mật.

Nếu như nhất cử nhất động sau này của Trần Nghiệp đều bị người ta giám sát, như vậy bí mật về Đầu Trọc Đại Ma Vương, khẳng định không giữ được.

Người có lòng chỉ cần điều tra đối tượng anh hùng mà hắn kết hợp, cùng với phương thức rèn luyện cố định mỗi ngày, sớm muộn gì cũng có thể biết được sự tồn tại của Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp.

Đến lúc đó, nói không chừng toàn cầu đều là những cái đầu trọc với sức mạnh bùng nổ!

Thật sự đến bước đó, cho dù có thể đuổi tận giết tuyệt quái vật, thế giới cũng sẽ hoàn toàn hỗn loạn.

Dù sao cũng không ai có thể cam đoan, người kết hợp với thể chất Đầu Trọc Đại Ma Vương, đều là người tốt.

Cho dù trước đó là người tốt, sau khi có được lực lượng cường đại, cũng khó tránh khỏi tâm thái bành trướng, sinh ra ác niệm.

Chỉ cần xuất hiện vài tên xấu xa, đối với toàn thể giới mà nói, đều là tai nạn hủy diệt!

Hậu quả như vậy, thật sự là quá nghiêm trọng!

Không được!

Phải giữ vững!

...

Muôn vàn suy nghĩ.

Lướt qua trong đầu Trần Nghiệp như tia chớp.

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp lập tức đưa ra quyết định, do dự nói: “Lão sư, em có thể không tham gia kiểm tra hay không?”

“Tại sao?”

Lão Lưu rất kỳ quái: “Chẳng lẽ em không coi trọng chút tiền trợ cấp đó sao? Trên thực tế, trở thành đệ tử giả được quốc gia công nhận, ngoài tiền trợ cấp, còn có rất nhiều chỗ thuận tiện, nếu không thầy cũng sẽ không vội vàng dẫn các em đến tham gia kiểm tra thực lực như vậy.”

Trần Nghiệp thở dài một hơi, nói: “Bởi vì, 150 điểm tiềm năng, em chỉ cộng 20 điểm thuộc tính lực lượng, 130 điểm còn lại, em đều cộng vào thể chất.”

Chương 68 - Kinh Ngạc! Đây Là Loại Thao Tác Gì Vậy? (2)

Nói dối như vậy.

Trần Nghiệp thật sự rất bất đắc dĩ.

Thật sự là hắn không khống chế được lực đạo của bản thân!

Cuộc sống hàng ngày hiện tại thì tốt rồi, dù sao cũng đã quen.

Nhưng chỉ cần một khi bùng nổ, sẽ không dễ dàng khống chế, bởi vì lực lượng hiện tại của hắn, quá mạnh!

Lát nữa lúc kiểm tra lực lượng, hẳn là sẽ kiểm tra trên máy đo lực đấm, Trần Nghiệp dù đánh nhẹ đánh nặng, đều không tốt.

Đánh nặng, vẫn sẽ khiến người ta hoài nghi.

Đánh nhẹ, tuyệt đối không thể nào qua mắt được lão Lưu.

Lão Lưu dù sao cũng là cao thủ cấp 4.

Không thể nào ngay cả học sinh của mình có ra toàn lực hay không cũng không nhìn ra...

Muốn trách, chỉ có thể trách Trần Nghiệp thường xuyên ở trường học, ngày thường không có cơ hội rèn luyện không chế lực đạo.

Còn về việc tại sao lại cố ý nói cộng vào thuộc tính thể chất, mà không nói thuộc tính khác?

Là bởi vì Trần Nghiệp cảm thấy, để thuộc tính thể chất gánh chịu trách nhiệm là thích hợp nhất.

Nói cộng vào thuộc tính tinh thần?

Phỏng chừng không ai tin.

Trần Nghiệp lại không có dị năng, cộng vào tinh thần làm gì? Chẳng phải là đồ ngốc sao? Lừa quỷ à?

Nói cộng vào nhanh nhẹn cũng không tốt.

Nhanh nhẹn cũng có thể kiểm tra, hơn nữa không dễ dàng nguy trang.

Một khi Trần Nghiệp lúc chạy, cố ý giảm tốc độ, rất dễ dàng bị người ta nhìn ra.

Dù sao thuộc tính nhanh nhẹn thật sự của hắn hiện tại, đã đạt đến hơn ba trăm điểm...

...

“Em nói cái gì?”

Lão Lưu trợn mắt há hốc nhìn Trần Nghiệp.

Các học viên khác, bao gồm cả nhân viên công tác của căn cứ, đều là vẻ mặt khó tin.

Bọn họ thật sự nghĩ không thông, loại thao tác kỳ quái này của Trần Nghiệp, rốt cuộc là vì cái gì.

“Em cộng 130 điểm thuộc tính thể chất? Tại sao?”

“Bởi vì, em tương đối sợ chết...”

Nghe được lý do Trần Nghiệp nói, lão Lưu quả thực khó mà lý giải.

“Sợ chết? Vậy em cũng nên cộng thêm chút nhanh nhẹn đi! Thể chất tuy rằng có thể gia tăng sinh mệnh lực của em, nhưng quái vật muốn giết em, có rất nhiều cách. Cộng nhanh nhẹn, ít nhất có thể khiến tốc độ chạy trốn của em nhanh hơn.”

“Bởi vì, em ngoài sợ chết ra, còn tương đối sợ đau...” Trần Nghiệp vẽ mặt lúng túng: “Thể chất không chỉ có thể gia tăng sinh mệnh lực, còn có thể gia tăng lực phòng ngự, cùng với năng lực tự lành. Có thể để cho em bị đánh không đau, bị thương mau khỏi.”

Hắn lúng túng, là bởi vì nói dối như vậy, bản thân cũng ngại ngùng.

“Trần Nghiệp, em thật sự là...”

Nghe được lý do Trần Nghiệp nói.

Lão Lưu triệt đề không nói nên lời!

Những người khác đều là vừa kinh ngạc vừa buồn cười nhìn Trần Nghiệp.

Phỏng chừng ai cũng không ngờ tới, tên này vậy mà lại kỳ quái như vậy.

Bởi vì sợ đau.

Cho nên cộng hết điểm tiềm năng vào thể chất?

Thao tác này thật sự là quá kỳ quái!

Kỳ quái đến mức bọn họ hoàn toàn xem không hiểu...

Trần Nghiệp vẽ mặt lúng túng.

Lúc này.

Hắn phát hiện, Đường Tử Trần đứng sau lưng lão Lưu, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy ý cười không nhìn được...

Trần Nghiệp hung hăng trừng mắt liếc cô nàng một cái.

Một lát sau.

Lão Lưu đột nhiên lại nói: “Cho dù cộng nhiều vào thể chất, cũng có thể kiểm tra, Trần Nghiệp, em đi phòng áp lực đi!”

Vị Lưu lão sư này, thật sự là kiên trì!

“Vâng ạ!” Trần Nghiệp chỉ có thể đáp ứng.

Đi phòng áp lực kiểm tra, hần không sao cả.

Kiểm tra năng lực chịu áp lực, hoàn toàn có thể giả.

Đây cũng là nguyên nhân hần lựa chọn nói cộng vào thể chất.

Một nhân viên công tác tiến lên, trước là kỳ quái nhìn Trần Nghiệp một cái, sau đó nói: “Vị... học viên Trần Nghiệp này, kiểm tra kháng áp, hơi nguy hiểm một chút, lát nữa nếu như cậu cảm thấy không chịu nổi, nhất định phải kịp thời phản ứng.”

“Vâng, tôi biết rồi.”

Sau đó.

Trần Nghiệp liền đi vào phòng áp lực.

Trong phòng áp lực, chủ yếu là áp suất không khí.

Khi nhân viên công tác mở nút áp suất, Trần Nghiệp lập tức cảm thấy, không khí xung quanh, đột nhiên trở nên cứng như thép, điên cuồng chen chúc ép về phía hần.

Trên tường.

Có giá trị KPA đang nhanh chóng nhảy lên.

10, 20, 30...

Đến 80MPA, Trần Nghiệp lập tức giơ tay ra hiệu, biểu thị mình sắp không chịu nổi nữa.

Ừm, Đường Tử Trần kiên trì đến 100MPA, hần cộng 130 điểm thể chất, 80MPA hần là rất bình thường nhỉ?

Trên thực tế.

80MPA, chỉ là khiến hần có chút không thoải mái, còn lâu mới đến giới hạn.

Đầu Trọc Đại Ma Vương đâu chỉ có lực lượng vô địch, phòng ngự đồng dạng là vô địch!

Lúc Trần Nghiệp đi ra khỏi phòng áp lực, cố ý giả bộ dáng vẻ thờ hờn hờn, hơn nữa nín thở cho mặt đỏ bừng (điểm này rất dễ làm được, mô phỏng động tác rặn là được).

Nhìn qua, quả thực giống như đã đến cực hạn.

Ngay cả Lưu lão sư, cũng không nhìn ra có gì dị thường.

Nhân viên công tác nói: “Học viên Trần Nghiệp, căn cứ theo kiểm tra vừa rồi, cấp bậc kháng áp của cậu, hoàn toàn đạt đến tiêu chuẩn cấp 2, bất quá... giống như cậu chỉ có thể chất mạnh, không có bao nhiêu lực phá hoại, tiêu chuẩn đánh giá sẽ hạ xuống một bậc, phỏng chừng kết quả cuối cùng, cậu có thể chỉ là cấp 1.”

“Ồ, cấp 1 thì cấp 1 đi!”

Trần Nghiệp hoàn toàn không sao cả.

Dáng vẻ này của hắn, rơi vào trong mắt lão Lưu, tự nhiên là hận sắt không thành thép.

...

Một buổi sáng trôi qua.

Đủ để tất cả tân sinh viên Võ Đại kiểm tra thực lực.

Đến buổi trưa, mọi người đều trở về trường học.

Kết quả kiểm tra, còn phải đưa đến trụ sở Hiệp hội dị năng để thẩm tra, đại khái một tuần sau, những học viên vượt qua bài kiểm tra, mới có thể nhận được huy hiệu thực lực thân phận thuộc về mình.

Còn về việc có gian lận hay không?

Không thể nào!

Lúc ấy khi kiểm tra, trong phòng có vô số camera, từ các góc độ khác nhau quay chụp toàn bộ quá trình kiểm tra của tất cả học viên.

Những video giám sát được quay chụp này, cũng phải gửi đến trụ sở Hiệp hội dị năng để thẩm tra.

Không có video giám sát, thành tích kiểm tra chính là vô hiệu.

Căn bản không thể gian lận!

Đây cũng là nguyên nhân Trần Nghiệp thà nói cộng vào thể chất, cũng không dám nói thuộc tính khác.

Một khi lúc kiểm tra lực lượng che giấu thực lực, những vị đại lão lợi hại kia, thông qua video đều có thể nhìn ra...

Lần này.

Gần một nửa số học viên đều thông qua bài kiểm tra.

Trong đó, có thể đạt đến cấp 2, tổng cộng có năm người, bao gồm cả Đường Tử Trần.

Kết quả như vậy, nhìn qua hình như không tốt lắm, nhưng lão Lưu lại vui mừng hơn ha hơn hờ.

Bởi vì, đây mới chỉ là kết thúc Bí Cảnh lần thứ nhất!

Trước kia đều không có thành tích như vậy.

Đặc biệt là Đường Tử Trần, đã sờ đến rìa của cấp 3, tuyệt đối phá vỡ tất cả kỷ lục!

Điều duy nhất khiến lão Lưu cảm thấy tiếc nuối là, có một tên ngốc, rõ ràng có thể dễ dàng có được đánh giá thực lực cấp 2, lại bởi vì sợ đau sợ chết, biến bản thân thành cấp 1...

Hai giờ chiều.

Lão Lưu tuyên bố vào lớp.

Tất cả học sinh, lần nữa tập trung tại phòng học.

“Lần kiểm tra thực lực này, những học viên không vượt qua cũng không cần nản lòng, Bí Cảnh lần sau cố gắng thêm chút nữa, các em nhất định có thể lấy được huy hiệu dị năng giả được quốc gia công nhận.”

Lão Lưu đứng trên bục giảng, thao thao bất tuyệt: “Bây giờ, chúng ta sẽ nói về, quái vật trong Bí Cảnh số 2, có những đặc điểm gì.”

Lời nói vừa dứt.

Lão Lưu thao tác máy tính xách tay, chiếu lên bảng đen một bức ảnh.

Khi Trần Nghiệp nhìn thấy con quái vật trong ảnh, sắc mặt lập tức trở nên kỳ quái.

Hay lắm.

Lại là con mà hấn quen biết!

Chương 69 - Trần hội trưởng gặp rắc rối?

Bức ảnh chụp một con quái vật.

Nó có nét tương tự với Khiêu Cương Quái trong bí cảnh số 1.

Cũng là một con quái vật hình người.

Trên người nó mặc một bộ âu phục rách nát, dính đầy máu và vết bẩn, da mặt gần như thối rữa hoàn toàn, trông vô cùng đáng sợ. Đôi mắt màu xám trắng, gần như không nhìn thấy đồng tử. Mái tóc rối bù, khoe miệng còn vương lại vết máu đen.

Vừa nhìn thấy con quái vật này.

Trần Nghiệp lập tức nhận ra nó!

Loại quái vật này thực sự rất phổ biến trên Trái Đất, xuất hiện trong nhiều tác phẩm điện ảnh và truyền hình, thậm chí đã hình thành nên một nền văn hóa độc đáo. Độ nổi tiếng của nó trên toàn cầu là cực kỳ cao.

Chính là tang thi (zombie)!!

Sau khi xác nhận con quái vật trong ảnh là tang thi, Trần Nghiệp lại có chút nghi ngờ.

Theo như mọi người đều biết, độ khó của các bí cảnh ngày càng tăng.

Nhưng tang thi loại này, người bình thường dũng cảm một chút cũng có thể giết chết, làm sao có thể so sánh với cương thi được?

Tại sao quái vật trong bí cảnh số 1 là cương thi, còn bí cảnh số 2 lại là tang thi yếu hơn?

Có phải thứ tự này có chút sai sót?

Hay là...

Tang thi trong bí cảnh số 2 có vấn đề?

“Hiện tại có thể khẳng định, loại quái vật này là do con người bị nhiễm một loại độc tố đáng sợ biến đổi mà thành. Sức mạnh, tốc độ và cách thức di chuyển của chúng gần như giống hệt con người.”

Giọng nói của lão Lưu vang lên: “Hơn nữa, loại độc tố đáng sợ này đã ảnh hưởng đến não bộ của chúng, khiến chúng trở nên mất hết lý trí, chỉ còn lại khát khao mãnh liệt đối với người sống.”

“Dựa trên những hành vi này, chính phủ đã đặt tên cho loại quái vật này là tang thi! Có nghĩa là xác sống mất đi lý trí.”

Đối với cách đặt tên lần này của chính phủ.

Trần Nghiệp âm thầm tán thưởng trong lòng.

Cuối cùng cũng chính xác một lần.

Các học viên đều đang chăm chú nghe giảng.

Sau đó, lão Lưu thao tác trên máy tính một lúc, tìm được một đoạn video.

“Mọi người chú ý xem đoạn video này, đây là quá trình tang thi tấn công con người.”

Vừa dứt lời, lão Lưu liền nhấn nút phát.

Trong video, một nữ tang thi lập tức di chuyển.

Chỉ thấy nó há to miệng, không ngừng phát ra tiếng gầm gừ phi nhân loại, lao nhanh về phía người quay phim.

Tuy nhiên, người quay phim rõ ràng có chút bản lĩnh, tay cầm một cây gậy bóng chày, một gậy đập xuống, thế mà lại trực tiếp đập nát cả trán của nữ tang thi.

Máu me be bét khắp nơi.

Mất đầu, nữ tang thi cũng ngã ngửa ngã xuống đất.

Video đến đây là kết thúc.

Xem xong video, không ít học viên đều ngẩn người.

Loại quái vật tang thi này yếu như vậy sao!

Lão Lưu thấy vậy, mỉm cười hỏi: “Các em có phải cảm thấy tang thi so với Khiêu Cương Quái trong bí cảnh số 1 kém hơn

rất nhiều không? Tại sao quái vật yếu như vậy lại xuất hiện trong bí cảnh số 2?”

Thấy không ít học viên gật đầu, lão Lưu lại tìm ra một đoạn video khác.

“Vậy các em hãy xem đoạn video này.”

Nói xong, ông trực tiếp phát.

Chỉ thấy trong video, có hai thanh niên da trắng đang đứng trên sân thượng của một tòa nhà cũ nát, giờ súng bắn về phía đám tang thi bên dưới.

Những con tang thi này không có lý trí, tự nhiên cũng sẽ không tìm cầu thang, đều tụ tập dưới tòa nhà, với không tới, chỉ biết gào thét giận dữ vô vọng.

Ở phía xa.

Càng ngày càng nhiều tang thi nghe thấy tiếng súng, nối đuôi nhau chạy về phía này.

Hai thanh niên da trắng đứng trên sân thượng nơi tang thi không với tới, dùng súng không ngừng bắn giết tang thi, kiếm điểm tiềm năng như chơi, quả thực là vui vẻ vô cùng.

Hai người bọn họ cũng vô cùng vui vẻ, thỉnh thoảng lại cười lớn.

Nhưng rất nhanh, tình hình đã trở nên không ổn...

Theo số lượng tang thi tụ tập ngày càng đông, những con tang thi đến sau, thế mà lại bắt đầu trực tiếp đạp lên người đồng loại để trèo lên.

Dần dần, hình thành nên hiện tượng “xếp chồng” đáng sợ của tang thi.

Những con tang thi này đều cực kỳ điên cuồng, để có thể ăn thịt được hai người sống trên sân thượng, chúng thực sự là bất chấp tất cả.

Cho dù có rất nhiều tang thi bị ngã chết, bị giẫm đạp thành thịt nát trong quá trình xếp chồng, chúng vẫn không hề có ý định dừng lại.

Vì vậy.

Vô số tang thi bao vây tòa nhà, chất đông lại với nhau, càng chất càng cao, nhanh chóng leo lên phía sân thượng.

Nhìn thấy cảnh tượng vô cùng chấn động này, hai thanh niên da trắng trên sân thượng rốt cuộc cũng hoảng sợ.

Bọn họ bắt đầu tăng tốc độ tấn công.

“Đùng đoàng đoàng...”

Tiếng súng không dứt bên tai.

Nhưng vẫn không thể ngăn cản đám tang thi nối đuôi nhau, dùng thân thể làm bậc thang cho đồng loại.

Vài phút sau.

Tang thi cuối cùng cũng tràn lên sân thượng.

Sau đó, hai thanh niên da trắng kia, triệt để bị nhấn chìm xé xác!

Trước đó kêu ngạo bao nhiêu, bây giờ chết thảm hại bấy nhiêu...

Video đến đây là kết thúc!

Đoạn video này được quay từ một tòa nhà cao hơn khác, góc quay rất đẹp, ghi lại rõ nét cảnh tượng đáng sợ và chấn động này. Các học viên thậm chí có thể nhìn thấy ánh mắt tuyệt vọng của hai thanh niên da trắng kia sau khi tang thi tràn lên sân thượng.

Xem xong video.

Trong phòng học rơi vào một sự im lặng kỳ lạ.

Tất cả các học viên đều bị nội dung của đoạn video vừa rồi làm cho kinh hãi.

Đám tang thi vô tận, dày đặc kia, quả thực khiến người ta sởn gai ốc, toàn thân khó chịu.

Ngay cả Trần Nghiệp.

Cũng nhúu mày.

Mặc dù bây giờ hấn rất mạnh, một quyền đánh ra, có thể đánh nát tang thi.

Nhưng đối mặt với hàng ngàn, hàng vạn, vô số tang thi, cho dù là hắc, một khi bị bao vây, cũng sẽ gặp nguy hiểm.

Tang thi nào quan tâm hắc có thể đánh chết nó hay không.

Chúng tiến lên phía trước, không sợ chết!

Hơn nữa, tang thi trong bí cảnh số 2 không phải là loại tang thi di chuyển chậm chạp, mà là chạy như bay, con nào con nấy đều giống như vận động viên chạy cự ly ngắn.

Cho dù Trần Nghiệp có mạnh hơn nữa, cũng có lúc kiệt sức.

Một khi bất cẩn bị tang thi làm bị thương dù chỉ một chút, nhiệm phải độc tố tang thi, vậy thì xong đời!

Hiện tại, sức phòng ngự của hắc vẫn chưa thể đạt đến mức thực sự bất khả xâm phạm.

Ngoài ra.

Trần Nghiệp mơ hồ cảm thấy, cảnh tượng tang thi xếp chồng lên nhau trong video vừa rồi, dường như có chút quen thuộc.

...

“Bây giờ, còn ai cảm thấy quái vật trong bí cảnh số 2 dễ giết không?”

Sắc mặt Lưu lão sư, không biết từ lúc nào, đã trở nên nghiêm túc.

“Thực ra, xét về mức độ nguy hiểm, trong ba bí cảnh đầu tiên, bí cảnh số 2 mới là nguy hiểm nhất. Bởi vì, trong bí cảnh số 2, quái vật tang thi là vô tận, không ai biết số lượng cụ thể của chúng là bao nhiêu!”

“Hơn nữa, những con quái vật tang thi này trên người đều mang theo một lượng lớn độc tố, nếu như các em bị chúng cào trúng dù chỉ một chút, vậy thì, chỉ cần 12 giây, các em sẽ bị nhiễm bệnh, trở thành quái vật tang thi mới, vĩnh viễn ở lại trong bí cảnh.”

Nghe đến đây.

Trần Nghiệp tràn đầy kinh ngạc.

12 giây đã bị lây nhiễm thành tang thi mới?

Cái thiết lập khoa trương này, giống với một bộ phim tang thi trên Trái Đất, y hệt nhau.

Bộ phim đó có tên là “World War Z”!

Do ngôi sao Hollywood “Brad Pitt” đóng chính, được công chiếu vào năm 2013.

Tang thi trong phim, chạy như bay, biết xếp chồng, lây nhiễm cho con người chỉ cần 12 giây...

Các thiết lập, gần như giống hệt với bí cảnh số 2.

Không trách được, Trần Nghiệp vừa rồi lại cảm thấy, hành vi của những con tang thi này, trông quen mắt.

Bây giờ.

Hắn đoán, tang thi trong bí cảnh số 2, ít nhất có tám mươi phần trăm khả năng, là xuất phát từ bộ phim đó!

Nếu tang thi trong bí cảnh số 2 thực sự đến từ “World War Z”, vậy thì... thú vị rồi.

Trần Nghiệp tỏ vẻ không hề hoảng sợ.

Bởi vì, loại tang thi như vậy, có một điểm yếu rất khoa trương!

Chúng cũng giống như cương thi, rất sợ một thứ nào đó...

Chương 70 - Con có một người bạn...

Thấy các học viên có chút sợ hãi.

Lưu lão sư lại nói: “Tất nhiên, rủi ro thường tỷ lệ thuận với lợi nhuận, bí cảnh số 2, cũng là bí cảnh dễ dàng có được lượng lớn điểm tiềm năng nhất, bởi vì, quái vật bên trong, là vô tận.”

“Chỉ cần các em có thể giết đủ nhiều quái vật và sống sót trở về, thu hoạch sẽ rất lớn!”

Không ít học viên tự tin vào thực lực của bản thân, nghe vậy đều phấn chấn lên.

Lưu lão sư tiếp tục giảng bài:

“Bối cảnh của bí cảnh số 2, là ở trong một thành phố khổng lồ hoang phế, thành phố này từ lâu đã không còn người sống, chỉ

có vô số quái vật tang thi.”

“Lát nữa, thầy sẽ phát cho các em một bản đồ địa hình thành phố của bí cảnh số 2, bản đồ địa hình thành phố này, là do vô số tiền bối dùng sinh mạng của mình để khám phá ra, hy vọng các em có thể nghiêm túc ghi nhớ. Trên bản đồ còn có đánh dấu một số điểm phòng thủ tương đối an toàn, có thể cho các em tham khảo.”

“Quái vật tang thi chỉ có một điểm yếu duy nhất là phần đầu, phá hủy trung khu thần kinh não bộ của chúng, mới có thể khiến chúng triệt để tử vong, tấn công những bộ vị khác đều vô dụng.”

“Ngoài ra, thời gian bí cảnh số 2 mở ra cũng tương đối ngắn, chỉ có nửa ngày, nói cách khác, các em chỉ cần kiên trì 12 tiếng đồng hồ trong bí cảnh, là có thể an toàn trở về.”

“Cho nên, chuyển đi bí cảnh lần này, các em không cần phải lo lắng vấn đề thức ăn nữa.”

Nghe được câu nói cuối cùng.

Các học viên đều sáng mắt lên.

Trong hai mươi ngày ở bí cảnh số 1, quả thực đã khiến bọn họ chịu đủ khổ sở, đặc biệt là vấn đề thức ăn, gần như đã trở thành cơn ác mộng của những học viên này!

Còn về việc tại sao không mang theo thức ăn nén vào bí cảnh?

Ha ha, một vũ khí hợp kim, ít nhất cũng phải nặng mười mấy cân!

Đây còn là sau khi các nhà khoa học cố gắng thu nhỏ kích thước vũ khí.

Nếu không, sẽ chỉ càng nặng hơn.

Người không thể yêu cầu một vũ khí hợp kim vừa chắc chắn, vừa sắc bén, lại còn phải nhẹ được chứ?

Thực sự có kim loại hợp kim tốt như vậy, cũng chỉ tồn tại trong phim khoa học viễn tưởng mà thôi.

Chỉ có số ít học viên lựa chọn vũ khí nhỏ gọn, mới có điều kiện mang theo thức ăn...

Lúc này.

Có một học sinh nhin không được hỏi: “Lão sư, độc tố tang thi trong bí cảnh số 2 lợi hại như vậy, nhờ có người vào thời khắc cuối cùng bị nhiễm bệnh, trở về biến thành quái vật tang thi thì sao? Có phải sẽ hại đến thế giới của chúng ta không?”

Nghe được câu hỏi này, lão Lưu mỉm cười trả lời: “Yên tâm đi, phần lớn đồ vật trong bí cảnh, đều không thể mang ra được.”

“Còn về việc em vừa nói, có người vào thời khắc cuối cùng trở về bị nhiễm virus tang thi, vậy thì kẻ không may đó, sẽ bị lưu lại trong bí cảnh.”

“Bí cảnh có một bộ quy tắc vận hành và hệ thống giám sát riêng, mọi người ngàn vạn lần đừng nghĩ đến chuyện lách luật, nếu không sẽ tự làm hại mình.”

Các học viên nghe vậy.

Đều suy tư gật đầu.

Lão Lưu nhìn thời gian, nói: “Lần mở bí cảnh tiếp theo, là ngày 1 tháng 9, hôm nay đã là ngày 22 tháng 7 rồi, các em còn 40 ngày để chuẩn bị.”

“Hôm nay giảng đến đây thôi, những nội dung còn lại, về sau từ từ giảng, các em về sau nhớ xem bản đồ nhiều vào, tốt nhất là có thể trực tiếp ghi nhớ trong đầu.”

“Dù sao trong bí cảnh cũng rất nguy hiểm, nhờ đâu gặp phải tình huống khẩn cấp, các em cần phải chạy trốn, có thể sẽ không có thời gian để các em lật bản đồ tìm đường... Được rồi, tan học thôi!”

Nói xong câu đó.

Lão Lưu rời khỏi phòng học.

...

Những ngày tiếp theo.

Mọi người đều khôi phục lại như trước.

Mỗi ngày sau khi tan học, thời gian còn lại, chính là rèn luyện năng lực của bản thân, vô cùng bận rộn.

Chỉ có Trần Nghiệp, vẫn nhàn nhã như vậy.

Mỗi ngày sau khi rèn luyện xong, chính là xem sách tra tài liệu, tra đủ loại tài liệu liên quan đến độc tố.

Bởi vì, hắn cần phải tìm một loại độc tố, sau khi nhiễm bệnh triệu chứng xuất hiện nhanh, nhưng lại không quá nghiêm trọng...

Thời gian trôi qua.

Một tháng trôi qua.

Ngày hôm nay, Trần Nghiệp đột nhiên nhận được điện thoại của mẹ.

Từ trong điện thoại, hắn biết được, cha hắn, Trần hội trưởng, dường như đã gặp phải một chút rắc rối nhỏ.

“Con trai, dạo này thế nào rồi?”

“Dạ cũng tốt ạ... Mẹ, con nghe nói quân tiếp viện ở tiền tuyến bắt đầu rút lui rồi, cha đã về chưa ạ?”

“Rồi, đang xem ti vi kia!”

“Vậy thì tốt rồi.”

“Sao thế? Nhớ cha à? Muốn nói chuyện với cha không?”

“Ồ... thôi khỏi ạ!”

“Lần này cha con về, cấp trên có thưởng cho ít thú tinh quả, ăn vào có thể cường thân kiện thể đấy, mẹ để dành cho con với anh con một ít, đợi con về ăn.”

“... Vâng, cảm ơn mẹ.”

“Thằng bé này, sao lại khách sáo với mẹ thế... À đúng rồi, con trai, có bạn học nào của con muốn gia nhập Hiệp hội Dị Năng không?”

“Chắc là chưa đâu ạ? Tháng trước lão sư còn nhắc nhở bọn con, đừng vội gia nhập Hiệp hội Dị Năng, kéo ảnh hưởng đến việc học... Sao thế mẹ? Sao tự nhiên lại hỏi chuyện này?”

“Vừa rồi mẹ nghe cha con gọi điện thoại với đồng nghiệp, nói năm nay tỉnh mình không có mấy hạt giống và cường giả xuất sắc, nếu cứ tiếp tục thế này, đến cuối năm có thể sẽ ảnh hưởng đến việc đánh giá của cha con...”

Nghe đến đây, Trần Nghiệp đã hiểu.

Hội trưởng Hiệp hội Dị Năng, nhìn thì có vẻ oai phong, nhưng cũng không phải dễ làm, còn có nhiệm vụ đánh giá giống như thành tích vậy.

Mặc dù Trần Nghiệp cảm thấy, cho dù đánh giá có kém, cũng không ảnh hưởng đến địa vị của Trần hội trưởng.

Nhưng mà, dù sao cũng không tốt lắm.

Dương Dung Chi lại nói: “Con trai, hôm nào bạn học của con muốn gia nhập, nhớ giới thiệu đến chỗ cha con nhé! Yên tâm, chỉ cần là bạn của con, có nhiệm vụ, cha con nhất định sẽ không tìm đến bọn họ, tuyệt đối sẽ không để bọn họ lỡ dở việc học.”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Mẹ, con có một người bạn...”

Chưa nói xong, Dương Dung Chi liền hỏi: “Chờ đã, bạn nào thế? Là bạn học của con à?”

“Không phải bạn học...”

“Vậy là ai? Con quen ở đâu?”

Trần Nghiệp nhất thời có chút đau đầu.

Hắn nghe ra được, mẹ đang lo lắng hắn kết giao bạn bè không tốt.

“Mẹ, mẹ yên tâm đi, con trai mẹ không ngốc, sẽ không kết giao với những thành phần bất hảo trong xã hội đâu.”

“Vậy thì tốt, nhớ lời con nói đấy!”

Trần Nghiệp vội vàng chuyển chủ đề: “Bạn con thực lực khá tốt, hơn nữa cũng chưa gia nhập Hiệp hội, con bảo cậu ấy ngày mai đến chỗ cha con gia nhập, mẹ nhớ nói với cha một tiếng nhé.”

Nghe vậy, Dương Dung Chi lại không yên tâm.

Hình như đối với việc con cái kết giao bạn bè, các bà mẹ trên đời đều giống nhau.

“Bạn con là người thế nào? Cậu ta nghe lời con lắm à?”

“Ồ... Không phải, là cậu ấy lần trước tự nói, muốn gia nhập Hiệp hội Dị Năng, con giới thiệu cậu ấy đến chỗ cha, chắc là chút mặt mũi này, cha sẽ nể mặt con chứ?”

“Ồ, bạn con là nam hay nữ?”

“Nam ạ.”

“Tên gì?”

“... Long Ngạo Thiên!”

Câu hỏi này hỏi có hơi đột ngột, Trần Nghiệp còn chưa nghĩ ra tên, nhất thời luống cuống, liền nhớ đến kiếp trước ở Trái Đất, những nhân vật chính trong tiểu thuyết mà hắn từng đọc, sau đó nói ra cái tên này.

Hơn nữa, Trần Nghiệp cũng cảm thấy, hiện tại hắn đã đủ low-key rồi. Đổi một thân phận, nên high-key một chút, mới không khiến người khác nghi ngờ đến mình.

Chương 71 - Con có một người bạn...(2)

Đầu dây bên kia.

Rõ ràng là im lặng một lúc.

Sau đó, giọng nói của Dương Dung Chi mới lại vang lên: “Tên bạn con, nghe bá đạo thật đấy... Được rồi, mẹ sẽ nói với cha con.”

Bà không hỏi Trần Nghiệp, người bạn tên Long Ngạo Thiên kia, thực lực như thế nào.

Bởi vì bà cảm thấy, với giai đoạn hiện tại của Trần Nghiệp, bạn bè mà hắn quen biết, thì thực lực có mạnh đến đâu cũng không mạnh đến mức nào.

“À đúng rồi, mẹ, con nhớ cha mẹ rồi, hay là ngày mai con cũng về, thăm hai người.” Trần Nghiệp bổ sung.

Dương Dung Chi vốn định nói, học hành quan trọng.

Nhưng vừa nghĩ đến đã ba tháng không gặp con trai, quả thực là rất nhớ, liền đổi giọng.

“Được rồi con trai, khoảng mấy giờ con về đến nhà? Mẹ làm đồ ăn ngon cho con.”

“Khoảng chiều ạ!”

“Được, mẹ biết rồi.”

...

Cúp điện thoại.

Trần Nghiệp cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Người bạn “Long Ngạo Thiên” mà hắn vừa nói, đương nhiên là chính hắn .

Là hắn sau khi sử dụng Kinh Thân Thuật.

Về phần thực lực hiện tại của mình đang ở cấp bậc nào, Trần Nghiệp cũng rất tò mò, ngày mai có thể đến đó kiểm tra một chút.

Vừa hay, nhân tiện giúp cha, Trần hội trưởng, cày nhiệm vụ đánh giá.

Sau đó.

Trần Nghiệp mở bảng thuộc tính:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 532.

Tinh thần: 161.

Sức mạnh: 534.

Nhanh nhẹn: 534.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân bổ: 0.

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Rất khủng bố.

Cho dù là những dị năng giả kết hợp với thiên phú cấp S, cả đời cũng chưa chắc đã có được thuộc tính như vậy.

Còn Trần Nghiệp thì sao?

Từ khi có được Thẻ Chất Kỳ Ngọc, đến nay mới chỉ có 93 ngày...

Ban đầu, nếu như dựa theo mỗi ngày mỗi thuộc tính tăng 5 điểm để tính toán, 93 ngày, không thể nào khiến cho thuộc tính đơn lẻ của Trần Nghiệp, đột phá 500 điểm.

Sự thay đổi chủ yếu, xảy ra trong một tháng gần đây!

Có thể là do thời tiết tháng này khá nóng bức, mỗi ngày sau khi luyện tập xong, Trần Nghiệp đều không bật điều hòa, không ngờ lại khiến cho thuộc tính của hắn có sự tăng trưởng.

Mỗi ngày thuộc tính đơn lẻ, từ +5 trước đó, biến thành +7.

Tăng thêm 2 điểm.

Thuộc tính đơn lẻ một ngày tăng 2 điểm, một tháng xuống, chính là 60 điểm.

Đối với Trần Nghiệp mà nói, có thể không nhiều.

Nhưng đối với người khác mà nói, năm mơ cũng không dám nghĩ đến...

Siết chặt nắm tay.

Trần Nghiệp cảm thấy trong cơ thể mình, tràn đầy sức mạnh bùng nổ.

Ngay cả căn phòng ngủ trước mắt này, hắn tự tin, một quyền có thể đập nát thành đồng đổ nát!

“Không biết thực lực hiện tại của mình, đã đạt đến cấp 5 chưa?”

Sau đó.

Trần Nghiệp mở điện thoại, bắt đầu mua vé xe buổi sáng ngày mai.

...

Cùng lúc đó.

Trần gia.

Dương Dung Chi sau khi cúp điện thoại, liền đi đến phòng khách, ngồi xuống bên cạnh Trần hội trưởng.

“Vừa rồi con trai gọi điện thoại về, nói ngày mai xin nghỉ về nhà một chuyến, thăm chúng ta, nói là nhớ chúng ta.”

Nghe vậy, Trần hội trưởng hừ một tiếng: “Thằng nhóc thói tha này, coi như nó còn có chút lương tâm.”

Khóe miệng lại mang theo ý cười.

Dương Dung Chi không vạch trần lời nói cứng rắn của Trần hội trưởng, lại nói: “À đúng rồi, con trai nói, ngày mai giới thiệu một người bạn đến đây, gia nhập Hiệp hội Dị Năng chỗ ông.”

“Là bạn học của nó à?”

“Không phải.”

Trần hội trưởng nghe vậy, lông mày lập tức nhú lại: “Nhiệm vụ học tập ở Võ Đại nặng như vậy, nó là học sinh, lấy đâu ra bạn bè?”

Quả nhiên không phải người một nhà, không vào được nhà.

Hai vợ chồng nghe thấy con trai kết bạn, phản ứng giống hệt nhau.

“Em biết đâu được? Hỏi nó cũng không chịu nói.” Dương Dung Chi nói: “Ngày mai đợi người ta đến, ông dò hỏi thử xem?”

Trần hội trưởng suy nghĩ một chút, lại hỏi: “Thằng nhóc thói tha kia, có nói tên bạn nó là gì không?”

“Có, tên Long Ngạo Thiên!”

Dương Dung Chi nhin không được nói: “Cái tên thật bá đạo, nghe cứ thấy sai sai thế nào ấy.”

Trần hội trưởng sững sốt.

Cái tên này, quả thực đủ bá đạo!

Ông lập tức cầm điện thoại, bấm một dãy số.

“Lão Tiền à, muện thế này rồi còn làm phiền ông nghỉ ngơi... Ha ha, đâu có đâu có, đây không phải là công lao của một mình tôi... Có chút chuyện, muốn nhờ ông giúp một chút, điều tra một người... Tên Long Ngạo Thiên... Đúng, chính là Long Ngạo Thiên... Cái gì? Không có người này? Được rồi, tôi biết

rồi... Được được, tôi có một bình rượu ngon, đợi ông rảnh rồi qua đây uống!”

Sau khi cúp điện thoại, sắc mặt hai vợ chồng, đều trở nên nghiêm túc.

...

Sáng sớm hôm sau.

Trần Nghiệp sau khi thức dậy, trước tiên là xin nghỉ phép với lão Lưu.

Chuyện nhỏ này, lão Lưu đương nhiên sẽ không từ chối, dù sao về quái vật tang thi trong bí cảnh số 2, những gì cần nói ông ta đều đã nói hết, hiện tại đang trong giai đoạn ôn tập, Trần Nghiệp nghỉ một ngày cũng không phải vấn đề lớn.

Xin nghỉ xong, Trần Nghiệp rời khỏi trường, bắt xe đến nhà ga.

Lên xe, Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, gửi tin nhắn cho Trần hội trưởng.

【 Cha, bạn con vừa nói với con là cậu ấy đã xuất phát rồi, chắc khoảng một tiếng rưỡi nữa là đến... À mà, bạn con không có chứng minh thư, cha giúp cậu ấy giải quyết nhé! 】

Trần Nghiệp vốn tưởng rằng, tin nhắn này gửi đi, Trần hội trưởng nhất định sẽ gọi điện thoại hỏi han.

Hắn thậm chí đã nghĩ xong lời giải thích, chờ điện thoại reo!

Kết quả là không có.

Tin nhắn hiển thị Trần hội trưởng đã đọc, nhưng không trả lời, cũng không biết là có ý gì...

Thành phố Tứ Dương cách quê nhà Trần Nghiệp rất gần.

Xe chỉ chạy một tiếng đồng hồ đã đến nơi.

Sau khi xuống xe, Trần Nghiệp trước tiên đi đến một trung tâm thương mại, tùy ý mua một bộ quần áo ngắn hơn một chút, sau đó đi vào nhà vệ sinh của trung tâm thương mại, khi đi ra, đã hoàn toàn biến thành một người khác.

Trần Nghiệp trước đó, ngũ quan đoan chính, cao một mét tám lăm, dáng người chuẩn như người mẫu, đi trong trung tâm

thương mại khiến các cô gái phải ngoái nhìn, cổ họng nuốt nước bọt.

Hiện tại, hần cao khoảng một mét bảy, ngoại hình bình thường, mọi mặt đều rất bình thường.

Thậm chí, vì ánh mắt vô hồn, trông có chút kỳ quái.

Trần Nghiệp không thu nhỏ mình xuống một mét sáu, như vậy sẽ ảnh hưởng đến việc phát huy thực lực.

Chiều cao hiện tại là vừa đủ.

Trần Nghiệp soi gương, kinh ngạc phát hiện, dáng vẻ hiện tại của mình, lại có chút giống với Đầu Trọc Đại Ma Vương...

À.

Lúc này hần là Long Ngạo Thiên.

Trần Nghiệp vốn muốn làm một biểu cảm ngạo mạn, để phù hợp với cái tên mới này.

Hần thử vài lần, cuối cùng vẫn từ bỏ.

Mặc dù thuật ngụy trang có thể thay đổi ngoại hình, nhưng không thể thay đổi tính cách của hần.

Để hần hếch mũi lên trời, liếc mắt nhìn người khác, giả vờ cool ngầu... Nghĩ thôi đã thấy ngại rồi!

Chỉ cần sau này hành động ngông cuồng một chút, xứng với cái tên Long Ngạo Thiên này là được.

...

Hai mươi phút sau.

Trần Nghiệp bắt xe đến Hiệp hội Dị Năng giả địa phương.

Tòa nhà được xây dựng rất hoành tráng, diện tích cũng rất lớn, vượt xa căn cứ ở thành phố Tứ Dương.

Hơn nữa, vị trí ở đây cũng không tính là hẻo lánh, tuy không phải trung tâm thành phố, nhưng cũng coi là khu vực sầm uất.

Dù sao cũng là chi nhánh Hiệp hội Dị Năng giả của tỉnh, quả nhiên là khác biệt.

Lúc này.

Trong tòa nhà có rất nhiều người ra vào, rất nhiều người ăn mặc kỳ quái, mang theo vũ khí, thoạt nhìn là những dị năng giả không dễ chọc.

Trần Nghiệp còn nhìn thấy một ông anh đầu dựng đứng, bên hông đeo ba thanh đao một cách khoa trương.

Người tưởng người là Zoro à?

Định chơi Tam Đao Lưu ở đây à?

Chương 72 - Bắt đầu kiểm tra

Khi Trần Nghiệp bước vào đại sảnh tầng một, bên trong càng đông người hơn, rất nhiều người tụ tập thành từng nhóm nhỏ, trao đổi kinh nghiệm.

Từ bên trong vọng ra những tiếng va chạm, hiển nhiên là có người đang kiểm tra thực lực.

Quả nhiên là thành phố lớn.

Ngay cả dị năng giả cũng nhiều như vậy.

Trần Nghiệp đi đến quầy lễ tân.

Cô lễ tân lập tức lịch sự hỏi: “Xin chào quý khách, xin hỏi tôi có thể giúp gì cho anh?”

“Tôi có hẹn với Trần hội trưởng.” Trần Nghiệp nói.

Cô lễ tân nghe vậy hơi kinh ngạc.

Người có thể hẹn gặp Trần hội trưởng, chắc chắn không phải nhân vật tầm thường.

Lập tức.

Thái độ của cô ấy trở nên cung kính hơn rất nhiều: “Xin hỏi quý danh của anh là gì?”

“Long Ngạo Thiên!”

Cái tên vừa thốt ra, tiếng bàn tán trong đại sảnh lập tức nhỏ đi rất nhiều.

Thật sự là cái tên này quá bá đạo!

Hơn nữa, vừa rồi Trần Nghiệp nói mình có hẹn với Trần hội trưởng, cũng không hề che giấu, rất nhiều người xung quanh đều nghe thấy.

Lúc này lại nghe thấy cái tên này, quả thật là...

Cô lễ tân cũng có chút kỳ quái, nhưng cô ấy rất chuyên nghiệp, lập tức nói: “Vâng, Long tiên sinh, xin vui lòng chờ một lát, tôi sẽ thông báo cho Trần hội trưởng.”

Nói xong, cô ấy liền cầm điện thoại bàn bên cạnh, gọi cho thư ký của Trần hội trưởng.

Năm phút sau.

Mọi người trong đại sảnh kinh ngạc nhìn thấy, cường giả cấp 5 nổi tiếng trong nước, Trần hội trưởng, vậy mà lại đích thân đi ra đại sảnh, tiến đến trước mặt chàng trai trẻ có cái tên cực kỳ bá đạo kia.

“Trần hội trưởng, chào ông!”

Trần Nghiệp chủ động chào hỏi: “Rất vinh hạnh được gặp ông.”

Mặc dù Trần Nghiệp đã quyết định, khi sử dụng thân phận Long Ngạo Thiên, sẽ hành động ngông cuồng. Nhưng dù có ngông cuồng đến đâu cũng không thể kiêu ngạo trước mặt người đàn ông này.

Dù sao, đây là cha ruột của hắn, là người cha đã vất vả vì hắn.

“Cậu chính là Long Ngạo Thiên? Chàng trai trẻ, trông rất có tinh thần đấy!”

Có lẽ là vì con trai.

Trần hội trưởng đối với Trần Nghiệp lúc này rất khách sáo, còn vỗ vai hắn, tỏ ra rất nhiệt tình.

“Về tình hình của cậu, Trần Nghiệp đã nói với tôi rồi, chứng minh thư của cậu đang được làm, lát nữa sẽ có người mang đến.”

Trần hội trưởng mỉm cười nói: “Tôi thay mặt cá nhân, hoan nghênh cậu gia nhập Hiệp hội Dị Năng giả của chúng ta!”

Quả nhiên là người có thể làm hội trưởng chi nhánh.

Ít nhất là về khoản giao tiếp ứng xử, EQ của Trần hội trưởng rất cao, cho người ta cảm giác rất dễ gần, như gió xuân ấm áp, không hề có chút kiêu ngạo nào của người có địa vị cao.

Ban đầu Trần Nghiệp còn tưởng rằng, cha hấn sợ hấn kết bạn xấu, sẽ hỏi han đủ điều về thân phận giả mạo này.

Kết quả là không có.

“À đúng rồi, Long Ngạo Thiên, thực lực hiện tại của cậu đã đạt đến cấp bậc nào rồi?” Trần hội trưởng cười hỏi: “Lát nữa đăng ký hồ sơ cần phải dùng đến.”

Trần Nghiệp: “Cái này... Thật ra tôi cũng không rõ lắm, tôi chưa từng kiểm tra cẩn thận bao giờ.”

Trần hội trưởng vốn muốn xem thử thực lực của chàng trai trẻ này, nghe vậy lập tức nói: “Vậy thì trùng hợp quá, tôi có đầy đủ thiết bị ở đây, cậu cứ kiểm tra luôn ở đây là được.”

“Được!” Trần Nghiệp sáng khoái đồng ý.

Hấn cũng muốn biết, sau ba tháng rèn luyện, thực lực của mình có thể đạt đến mức nào.

Sau đó.

Trần hội trưởng liền dẫn Trần Nghiệp đi vào trong.

Những người khác thấy vậy, đều đi theo xem náo nhiệt.

...

Mọi người đến khu vực kiểm tra thực lực.

Trang thiết bị ở đây cũng tương tự như ở thành phố Tứ Dương, nhưng diện tích rộng rãi hơn nhiều.

Có nhân viên công tác bước lên, nhưng bị Trần hội trưởng phát tay cho lui.

Có vẻ như Trần hội trưởng muốn đích thân kiểm tra thực lực cho người bạn của con trai mình.

Trong khu vực kiểm tra có rất nhiều người.

Mọi người thấy Trần hội trưởng đích thân ra tay, đều chạy đến xem náo nhiệt.

“Long Ngạo Thiên, cậu kết hợp với thiên phú Anh Hùng nào vậy?”

“S15!”

Trần Nghiệp không chút do dự nói.

S15.

Chính là Tanktop Master.

Đây là một Anh Hùng thiên về hệ thống sức mạnh, thiên phú của anh ta cũng liên quan đến thể chất sức mạnh, là một trong những Anh Hùng cấp S tương đối phù hợp với tình trạng hiện tại của Trần Nghiệp.

Rất nhiều người vây xem, khi nghe thấy Trần Nghiệp nói ra danh hiệu S15, đều lộ vẻ kinh ngạc.

Thiên phú cấp S, dù ở đâu, cũng đều là nhân vật kiệt xuất (ngoại trừ S7).

Ngay cả Trần hội trưởng, cũng âm thầm gật đầu.

Chỉ là, ông nhìn thân hình có phần gầy gò của Trần Nghiệp, luôn cảm thấy không giống người đã kết hợp với thiên phú Anh Hùng S15 cho lắm...

Trong lòng tuy nghi ngờ, nhưng Trần hội trưởng không biểu hiện ra mặt, thản nhiên hỏi: “Vậy cậu nên đi theo con đường sức mạnh nhỉ?”

Trần Nghiệp gật đầu, bổ sung: “Ngoài sức mạnh, thể chất và tốc độ của tôi cũng không tệ.”

“Ồ?”

Trần hội trưởng có chút kinh ngạc.

Đối phương dám nói như vậy trước mặt ông, chắc chắn là có tự tin.

“Không ngờ, cậu lại là một chiến sĩ toàn diện.”

Trần hội trưởng cười nói, nhìn đồng hồ trên tay, lại nói: “Vậy chúng ta đừng lãng phí thời gian nữa, bắt đầu kiểm tra luôn đi.”

“Không vấn đề gì!”

Trần Nghiệp háo hức muốn thử.

Hắn cũng rất muốn biết, sau ba tháng rèn luyện, thực lực của mình có thể đạt đến mức nào.

Một chiếc máy đo lực đâm khổng lồ được đẩy ra.

“Đây là máy đo lực đâm có giới hạn lên đến 1500 pound.”

Trần hội trưởng nói: “Long Ngạo Thiên, thử kiểm tra lực đâm của cậu trước đi!”

Đối với Trần hội trưởng mà nói, con trai ông Trần Nghiệp, hiện giai đoạn này không thể nào quen biết bạn bè là cường giả được, có thể kết giao với một cường giả cấp 3 đã là rất giỏi rồi.

Vì vậy, trong suy nghĩ của Trần hội trưởng, Long Ngạo Thiên này, thực lực tổng hợp nhiều nhất cũng không vượt quá cấp 3.

Những người khác đến xem náo nhiệt cũng có suy nghĩ tương tự.

Bởi vì, thanh niên trước mắt này, tuy cái tên rất ngông cuồng, nhưng lại quá trẻ tuổi, nhìn qua không quá hai mươi tuổi, trẻ như vậy thì có thể mạnh đến đâu?

Chỉ có Trần Nghiệp...

Nhìn chằm chằm vào chiếc máy đo lực đâm trước mắt, sắc mặt đầy phức tạp.

Mặc dù hắn không rõ, hiện tại toàn lực tung ra một quyền của mình có thể đánh ra bao nhiêu pound. Nhưng tuyệt đối không phải là chiếc máy đo lực đâm 1500 pound này có thể chịu đựng được.

Nếu là ở cơ sở kiểm tra khác...

Trần Nghiệp đánh hồng thì cứ đánh hồng.

Nhưng, hiện tại nơi này là địa bàn của Trần gia, đánh hồng đồ đạc, cho dù không cần Trần gia bồi thường, trong lòng Trần Nghiệp cũng không thoải mái!

“Trần hội trưởng, máy đo lực đâm công suất lớn nhất ở đây của mọi người, giới hạn là bao nhiêu pound?” Trần Nghiệp lên tiếng hỏi.

Trần hội trưởng sững sốt, tuy nghi hoặc, nhưng vẫn thành thật trả lời: “Là 4500 pound.”

4500 pound?

Trần Nghiệp cảm thấy, 4500 pound hẳn là đủ rồi nhỉ?

Cho dù lực lượng của mình vượt quá 4500 pound, cũng không nên vượt quá nhiều lắm, sẽ không đến mức đánh hỏng máy móc.

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp liền nói: “Trần hội trưởng, có thể để tôi dùng máy 4500 pound để kiểm tra lực đâm được không?”

Vừa dứt lời.

Trong đám người đang vây xem, liền vang lên không ít tiếng cười nhạo.

Hình như là đang cười nhạo Trần Nghiệp không biết tự lượng sức mình?

Trần hội trưởng ngược lại không phản đối, nói: “Máy đo lực đâm 4500 pound, là được đặt cố định tại vị trí, không thể di chuyển, cậu đã muốn thử... thì chính là cỗ máy lớn bên kia.”

Nhìn theo hướng Trần hội trưởng chỉ, Trần Nghiệp nhìn thấy, bên cạnh cách đó không xa, quả nhiên có một cỗ máy sắt thép khổng lồ, được cố định ở đó.

Hắn không nói hai lời liền đi qua.

Nhìn thấy thanh thép cố định máy móc, to bằng cánh tay trẻ con, nhìn rất chắc chắn, Trần Nghiệp khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Chương 73 - Máy móc gì thế này, một quyền đâm nát!

Sau đó.

Hắn đứng trước vị trí trung tâm bia đâm, hỏi: “Là đánh vào đây sao?”

Trần hội trưởng gật đầu: “Đúng vậy.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp liền bắt đầu chuẩn bị.

Trong đám người đang vây xem, không ít người nhìn thấy cảnh tượng này, nhin không được nhỏ giọng bàn tán.

“Tiểu tử này là tên ngốc từ đâu chui ra vậy? Cậu ta không biết, máy đo lực đầm 4500 pound, là dùng để kiểm tra cường giả cấp 4 sao? Hơn nữa còn phải là cường giả cấp 4 theo hệ Lực lượng!”

“Cái tên ngông cuồng như vậy, chắc không phải là tên ngốc thật chứ?”

“Nói không chừng người ta thật sự có thực lực thì sao?”

“Không thể nào, cường giả cấp 4 toàn quốc, tôi cơ bản đều đã gặp qua, tiểu tử này nhìn rất lạ mặt, hơn nữa còn trẻ như vậy...”

...

Tinh thần lực của Trần Nghiệp hiện tại, sớm đã khác xưa, dưới ảnh hưởng của tinh thần lực, thánh lực của hắn cũng cực kỳ phát triển.

Vì vậy, mặc dù những người vây xem này, tiếng bàn tán rất nhỏ, vẫn bị hắn nghe thấy rõ ràng.

Đương nhiên.

Trần Nghiệp căn bản không thèm để ý những người này nói gì.

Lúc này, nắm đầm của hắn siết chặt, đã tích tụ lực lượng xong.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trần Nghiệp tung một quyền.

Phòng kiểm tra phảng phất như tối sầm lại!

“Ầm!”

Tiếng nổ cực kỳ kinh khủng vang lên trong phòng kiểm tra, như sấm sét, nổ vang bên tai mọi người.

Cũng khiến những người đến xem náo nhiệt kia, ngơ ngác.

Bọn họ đều không nhìn rõ.

Trần Nghiệp ra tay như thế nào.

Một tia lửa lóe lên.

Hiện trường chỉ còn lại một mình Trần Nghiệp, vẫn duy trì tư thế xuất quyền.

Còn về chiếc máy đo lực đâm 4500 pound được cố định trên mặt đất kia, đã bay ra xa, đâm vào bức tường, biến thành một đồng sắt vụn, không ngừng phát ra tia lửa.

Bị Trần Nghiệp một quyền đánh nát...

Yên tĩnh!

Toàn bộ phòng kiểm tra, phảng phất như bộ phim bị người ta ấn nút tạm dừng.

Tất cả mọi người đều giữ nguyên vẻ mặt há hốc mồm, vô cùng chấn động.

Những người vừa rồi còn đang bàn tán về Trần Nghiệp, tất cả đều ngây người...

Ngay cả Trần hội trưởng, cũng kinh ngạc nhìn Trần Nghiệp.

Ban đầu còn tưởng rằng, bạn bè mà con trai giới thiệu, nhiều nhất cũng chỉ là cấp 3.

Không ngờ...

Lại mang cho ông một quả bom hạt nhân!

Lực lượng mà thanh niên tên Long Ngạo Thiên này vừa mới bộc phát ra, đã vượt qua cả Trần hội trưởng.

Đương nhiên, Trần hội trưởng không phải là cường giả đi theo con đường thuần Lực lượng, ông có thể trở thành cấp 5, có quan hệ rất lớn với việc ông là một võ thuật đại sư chân chính, là sự cường đại về thực lực tổng hợp.

Kinh ngạc qua đi.

Trần hội trưởng lại nhíu mày thật sâu, thần sắc trở nên nghiêm túc.

Thanh niên cường giả tên Long Ngạo Thiên trước mắt này, rốt cuộc là từ đâu chui ra? Ngay cả ông cũng chưa từng nghe nói qua?

Thuộc tính Lực lượng của đối phương, đã gần đạt tiêu chuẩn cấp 5.

Hơn nữa, tại sao con trai mình lại quen biết cường giả như vậy? Hay là nói, đối phương tiếp cận con trai mình, là có mục đích khác?

“Cái đó... Trần hội trưởng, thật ngại quá, làm hỏng máy móc của mọi người rồi.”

Trần Nghiệp có chút ngại ngùng.

Vừa rồi hẳn chỉ muốn kiểm tra xem hiện tại mình mạnh đến mức nào.

Vì vậy liền dốc toàn lực.

Không ngờ, ngay cả máy 4500 pound, cũng không chịu nổi một quyên nghiêm túc của mình?

Nghe thấy lời của Trần Nghiệp, sắc mặt nghiêm túc của Trần hội trưởng, lập tức trở nên tươi cười rạng rỡ, thay đổi tự nhiên.

“Không sao, dù sao chiếc máy này cũng đã cũ rồi, lát nữa bảo bên tổng bộ đưa một chiếc máy đo lực đầm mới nghiên cứu ra đến đây, nghe nói giới hạn đã đạt đến 7000 pound, Long Ngạo Thiên, lần sau cậu có thể đến thử.”

“Được thôi!”

Trần Nghiệp lập tức đáp ứng, trong lòng lại đang nghĩ, lần sau nhất định không đến nữa.

Bởi vì, với tốc độ tăng trưởng thực lực hiện tại của hắn, lần sau lực lượng chỉ có thể mạnh hơn, 7000 pound cũng không chịu nổi đâu!

Mãi đến lúc này.

Mọi người xung quanh lúc này mới lần lượt hoàn hồn, sau đó, dùng ánh mắt kính sợ, nhìn Trần Nghiệp như nhìn quái vật.

Không trách tiểu tử này dám lấy cái tên ngông cuồng như vậy, dám vừa lên đã kiểm tra máy đo lực đầm có giới hạn cao nhất, thì ra người ta thật sự có thực lực!

Trần hội trưởng lại nói: “Long Ngạo Thiên, về việc kiểm tra lực đầm của cậu, hiện tại tuy không thể tiếp tục, nhưng có thể khẳng định là, tuyệt đối vượt qua tiêu chuẩn của cấp 4... Vừa rồi cậu nói, Nhanh Nhẹn và Thề Chết của cậu cũng không tệ? Có muốn kiểm tra một chút không?”

Trần Nghiệp chỉ suy nghĩ một chút, liền đáp ứng.

“Được! Vậy thì kiểm tra một chút.”

Kiểm tra Nhanh Nhẹn và Thử Chết, hẳn là sẽ không làm hỏng đồ gì, ngược lại có thể yên tâm kiểm tra.

Sau đó.

Trần Nghiệp đi đến đường chạy trăm mét, kiểm tra tốc độ di chuyển trước.

Không nói nhảm, hẳn trực tiếp đứng trên vạch xuất phát, khom người xuống, làm tốt tư thế chuẩn bị.

Lúc này.

Đám người đang vây xem, không còn ai dám khinh thường Trần Nghiệp nữa, tất cả đều đang chăm chú quan sát.

“Pằng!”

Đây là tiếng súng hiệu lệnh vang lên.

“Vèo!”

Đây là tiếng bước chân của Trần Nghiệp.

Nghe kỹ, hai âm thanh gần như vang lên đồng thời.

Trong nháy mắt Trần Nghiệp chạy đi, mặt đất nhựa plastic dưới gót chân hắn, bị lực phản hồi lúc hắn xuất phát, giãm ra một cái hố lớn, cả lớp đất đều bị lật lên...

Nhìn lại Trần Nghiệp, cả người như tên lửa, gần như chỉ trong nháy mắt, đã xông qua vạch đích, suýt chút nữa vì không hãm lại được mà đâm vào tường...

Thật sự còn nhanh hơn cả gió lốc!

Không lâu sau.

Trên màn hình giám sát bên cạnh, hiện lên dữ liệu mà Trần Nghiệp vừa chạy ra.

1.3 giây!

Chạy trăm mét hết 1.3 giây!!

Phải biết rằng, đây chính là chạy nước rút trăm mét, tăng tốc lúc xuất phát, cũng cần một khoảng thời gian nhất định, mới

có thể chạy ra tốc độ cao nhất.

Nói cách khác, tốc độ chạy thực sự của Trần Nghiệp, còn phải nhanh hơn con số vừa rồi.

“100 mét trong 1.3 giây.”

Một con số đáng kinh ngạc như vậy vừa được đưa ra, gần như tất cả mọi người đều cảm thấy da đầu tê dại!

Lúc này, trong mắt mọi người, Trần Nghiệp chính là một con quái vật thực sự.

Sức mạnh kinh khủng cũng đủ để khiến người ta khiếp sợ.

Ngay cả tốc độ cũng phóng đại như vậy...

Ngay cả Trần Hội Trưởng cũng không còn coi Long Ngạo Thiên này là hậu bối, mà là người ngang hàng với mình.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp lại tiếp tục tiến hành kiểm tra phản ứng thần kinh, kiểm tra khả năng chịu áp lực và kiểm tra khả năng phối hợp cơ thể...

Không còn cách nào khác.

Yêu cầu của cấp 4 cao hơn nhiều so với cấp 3, ít nhất cần phải đạt tiêu chuẩn 5 bài kiểm tra.

Mà kết quả kiểm tra của Trần Nghiệp, tất nhiên đều đạt tiêu chuẩn, thậm chí có thể nói là vượt tiêu chuẩn!

Nửa tiếng sau.

Trần Nghiệp rời khỏi tòa nhà Hiệp Hội Dị Năng Giả trong ánh mắt kính sợ của mọi người.

Đánh giá kiểm tra cuối cùng của hắn vẫn là cấp 4.

Thực ra, Trần Hội Trưởng nói rằng thực lực tổng hợp của Trần Nghiệp đã rất gần với cấp 5, chỉ là chi nhánh bên này không có quyền kiểm tra cường giả cấp 5, nếu Trần Nghiệp muốn kiểm tra cấp 5 thì cần phải đến trụ sở chính, do Hội Trưởng đích thân kiểm tra.

Nghe vậy, Trần Nghiệp không chút do dự từ chối.

Lý do hấn mở nick phụ đến đây, mục đích chính là để cày nhiệm vụ khảo hạch cho cha.

Cấp mấy cấp mấy, hấn không quan tâm!

Còn về trợ cấp của quốc gia?

Cha mẹ hấn kiếm tiền giỏi như vậy.

Hấn chỉ cần làm một tên công tử bột ăn bám là đủ rồi, căn bản không thiếu chút trợ cấp của quốc gia!

Chương 74 - Trần Hội Trưởng Cơ Trí

Ra đến bên ngoài.

Trần Nghiệp cố ý thay đổi hình dạng nhiều lần ở hai trung tâm thương mại, đề phòng có người theo dõi, nhận ra thân phận thật của mình.

Đến khi hấn về đến nhà thì đã là buổi chiều.

Vừa kịp giờ hẹn với mẹ.

“Trần Nghiệp, con về rồi à! Đi rửa tay trước đi, trên bàn có Thú Tinh Quả.”

Thú Tinh Quả là loại quả mới xuất hiện trong những năm gần đây, là một loại thực vật hoang dã, bị nhiễm máu của một loại quái vật nào đó, xảy ra biến dị, kết thành quả, con người ăn vào quả thực có tác dụng tăng cường thể chất.

Tuy nhiên, loại quả này chỉ xuất hiện ở địa bàn của quái vật, rất khó kiếm được, nên đặc biệt quý hiếm.

Ba tháng không gặp, mẹ Dương Dung Chi rõ ràng là nhớ con trai, nhìn thấy Trần Nghiệp về nhà, trong mắt đều là ý cười và sự cưng chiều dành cho con trai.

Trần Nghiệp biết, lúc này ngoan ngoãn nghe lời là tốt nhất...

Đến tối ăn cơm.

Trần Hội Trưởng cũng về nhà đúng giờ.

Chỉ là.

Ngồi trên bàn ăn.

Trần Hội Trường lại không có chút ý cười nào.

“Trần Nghiệp, con nói thật cho cha biết, con quen người bạn kia như thế nào?” Giọng điệu của Trần Hội Trường rất nghiêm khắc.

Dương Dung Chi rất bẽ mặt vì con trai, vừa nghe đã không vui: “Con trai khó khăn lắm mới về nhà một chuyến, ông không thể đợi ăn cơm xong rồi nói sao?”

Trần Hội Trường hừ lạnh một tiếng: “Hôm nay chuyện này nếu không làm rõ ràng, tôi ăn không vô!”

Là vợ chồng nhiều năm, Dương Dung Chi đương nhiên hiểu rõ chồng mình.

Nhìn thấy chồng mình nghiêm túc như vậy, liền biết chắc chắn có chuyện!

“Sao vậy? Người bạn mà Trần Nghiệp giới thiệu có vấn đề gì sao?” Dương Dung Chi hỏi.

Trần Hội Trường trả lời: “Hôm nay, nó giới thiệu người bạn đó đến chỗ tôi kiểm tra thực lực, các hạng mục kiểm tra đều đạt tiêu chuẩn cấp 4+... Loại nhân vật này, nó chỉ là một sinh viên năm nhất, làm sao có thể quen biết bạn bè lợi hại như vậy?”

Lời này vừa nói ra, Dương Dung Chi cũng giật mình.

Bà tuy không phải là Dị Năng Giả, nhưng bà vẫn biết “4+” có nghĩa là gì.

Điều này có nghĩa là, người bạn mà con trai giới thiệu đã có thực lực là Dị Năng Giả cấp 4 hậu kỳ, gần đạt đến cấp 5!!

Người có thực lực như vậy, dù đặt ở đâu cũng đều là nhân vật tiếng tăm lừng lẫy, quả thực không nên là người mà một sinh viên có thể quen biết. Hơn nữa, đối phương còn nể mặt con trai như vậy, nói để cậu ấy đến đây gia nhập, liền thật sự đến.

Không bình thường!

Tuyệt đối không bình thường!

Vì vậy, sắc mặt Dương Dung Chi cũng trở nên nghiêm túc, nhìn chằm chằm Trần Nghiệp.

“Con trai, vậy con nói đi!”

Trần Nghiệp thấy vậy, mặt không đổi sắc.

Đối với việc sẽ xảy ra chuyện này, hẳn đương nhiên đã sớm lường trước, cũng có phương án dự phòng.

“Khoảng nửa tháng trước, có lần con đói bụng đến mức không ngủ được, liền chuẩn bị ra ngoài ăn khuya, kết quả gặp phải Long Ngạo Thiên vừa thất tình, cậu ấy hình như có chút nghĩ quẩn, định tự tử, bị con ngăn cản... Sau đó, con uống rượu với cậu ấy, khuyên cậu ấy nên bắt đầu lại... Cậu ấy nghe lọt tai, cũng coi con là bạn...”

Mặc dù Trần Nghiệp nói có vẻ hợp tình hợp lý, nhưng vợ chồng Trần Hội Trường lại không dễ bị lừa như vậy.

“Cậu ta còn trẻ như vậy, thực lực đã mạnh như vậy, người ưu tú như vậy mà còn thất tình? E là phụ nữ nhìn thấy cậu ta, đều nhào vào người cậu ta chứ?” Trần Hội Trường nhíu mày nói.

Không ngờ, Dương Dung Chi nghe vậy, mày liễu nhíu lại, trực tiếp lên tiếng chế giễu: “Ồ! Vậy ông Trần Hội Trường đây thực lực còn mạnh hơn, chẳng lẽ ngày nào cũng có vô số cô gái trẻ nhào vào người ông sao?”

Trần Hội Trường lập tức đau đầu: “Tôi chỉ thuận miệng nói, ví von mà thôi, để thằng nhóc này đừng có mà dễ dàng tin tưởng người khác.”

Dương Dung Chi đương nhiên biết nặng nhẹ, không tiếp tục truy cứu nữa.

Trần Nghiệp liền nói: “Con cũng không ngốc, nếu cậu ấy có gì đó không ổn, con sẽ lập tức tránh xa.”

“Con còn không ngốc?” Trần Hội Trường hừ lạnh một tiếng, tức giận nói: “Vậy con có biết, bộ dạng hiện tại của Long Ngạo Thiên kia căn bản không phải là diện mạo thật của cậu ta hay không!!”

Nghe vậy.

Trong lòng Trần Nghiệp giật mình!

Hắn cảm thấy mình nguy trang rất tốt rồi.

Không ngờ.

Lại bị cha nhìn ra?

Trong lòng tuy khiếp sợ, nhưng bề ngoài Trần Nghiệp vẫn thản nhiên:

“Cha, sao cha biết, bộ dạng hiện tại của cậu ấy không phải là thật?”

“Cha dù sao cũng là võ thuật đại sư nổi tiếng cả nước, tinh thông mười mấy môn võ thuật. Cái tên Long Ngạo Thiên kia, trước mặt cha mà thi triển khinh thân thuật, quả thực là múa rìu qua mắt thợ!”

Trần Hội Trường nói ra nguyên nhân: “Cha vừa chạm vào xương vai của cậu ta, liền biết bộ dạng của cậu ta là giả!”

Trần Nghiệp lập tức nhớ lại, lúc giả làm Long Ngạo Thiên, gặp cha lần đầu tiên, cha đã tiến lên vỗ vai hắn...

Ban đầu còn tưởng là Trần Hội Trường nhiệt tình.

Kết quả hóa ra là đang thăm dò hắn!

Hay cho ông!

Cha à, cha là một người đàn ông rậm rạp, trông thật thà chất phác, không ngờ lại nhiều tâm cơ như vậy?

Cũng phải.

Không có tâm cơ, làm sao có thể làm Hội Trường chi nhánh được?

Lúc này, đối với Trần Hội Trường, Trần Nghiệp đã tâm phục khẩu phục.

Đã biết bộ dạng của Long Ngạo Thiên là giả, chắc cũng đã điều tra tên Long Ngạo Thiên rồi nhỉ?

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp lập tức giành nói: “Con biết từ lâu rồi. Con còn biết, cậu ấy vốn không tên là Long Ngạo Thiên, là cậu ấy muốn quên đi quá khứ, bắt đầu lại, cho nên mới tính toán thay hình đổi dạng, trở thành một con người khác để sống.”

“Con biết những điều này?” Trần Hội Trường kinh ngạc.

“Đúng vậy!” Trần Nghiệp nghiêm túc gật đầu: “Con trai của cha cũng không ngốc, người bình thường ai lại lấy cái tên Long Ngạo Thiên chứ?”

Lời này khiến Trần Hội Trường ghen hòng.

Ban đầu còn tưởng, Long Ngạo Thiên kia dùng thân phận giả tiếp cận con trai, là có mục đích khác.

Không ngờ Trần Nghiệp lại biết.

Vậy thì, mục đích thực sự của Long Ngạo Thiên, hiện tại Trần Hội Trường cũng không thể nào đoán được.

Ít nhất hiện tại xem ra, người ta là đến giúp đỡ.

Chưa chắc đã là người xấu.

Nghĩ ngợi một hồi, Trần Hội Trường lại nói: “Vậy thì, ngày mai con đừng vội về trường, để bạn con trưa mai đến đây, cùng ăn cơm trưa. Cha muốn xem diện mạo thật của cậu ta.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp lập tức toát mồ hôi hột.

Diện mạo thật của cậu ấy, hiện tại ông đang nhìn đây này!

Nếu để Trần Hội Trường biết, Long Ngạo Thiên chính là con trai ruột của mình, e là Trần Hội Trường sẽ nổi giận mất?

Trần Nghiệp vội vàng nói: “Cha, người ta đã về rồi, nói là chuẩn bị vào bí cảnh phân đấu, đợi lần sau có cơ hội rồi tính sau!”

“Thôi được rồi...”

Trần Hội Trường có chút tiếc nuối, bỗng nhiên lại như nghĩ đến điều gì, chỉ vào Trần Nghiệp mắng:

“Nhìn người ta xem, tuổi còn trẻ, đã là cao thủ cấp 4+ rồi, phỏng chừng không bao lâu nữa, sẽ trở thành cường giả cấp 5!”

“Còn con?”

“Cha nghe giáo viên của con nói, con khó khăn lắm mới có được 150 điểm tiềm năng trong bí cảnh, nhờ con bé Đường gia giúp đỡ, kết quả con vì sợ đau, lại cộng hết vào thẻ chất?”

“Thằng nhóc này, con nói xem con làm toàn là chuyện gì vậy hả??”

Trần Nghiệp: “...”

Bị chính cha ruột của mình, lấy chính mình làm tấm gương để giáo huấn, là loại cảm giác gì?

Còn nữa...

Lão Lưu chết tiệt, lại dám nói xấu hấn với cha mẹ?

Chương 75 - Thù Oán Gì Đến Thế?

Tối hôm đó.

Trần Nghiệp ngủ ở phòng ngủ trên lầu ba, có thể nghe rõ ràng cuộc trò chuyện của cha mẹ trong phòng ngủ ở lầu hai.

“Lão Trần, ông thật sự nhận lời cậu bạn của con trai chúng ta sao?”

“Sao lại không nhận? Dù sao cũng là cường giả cấp 4+, quan trọng nhất là, cái cậu Long Ngạo Thiên kia còn rất trẻ, tiềm lực rất lớn, có thể chiêu mộ được một thiên tài như vậy, đủ để tôi hoàn thành nhiệm vụ khảo hạch năm nay rồi, còn dư dả nữa. Nếu cậu ta có thể đột phá lên cấp năm, mấy năm sau tôi không cần phải lo lắng nữa.”

“Nhưng mà... ông không sợ cậu Long Ngạo Thiên kia có vấn đề sao?”

“Chỉ cần con trai chúng ta biết chừng mực, đừng nhúng tay vào những chuyện phi pháp, tôi đều có thể bảo vệ nó. Hơn nữa...”

“Hơn nữa cái gì? Đừng có ấp a ấp úng.”

“... Tôi luôn có một cảm giác thân thiết với cậu Long Ngạo Thiên kia, cứ như thể... như thể nó là con trai ruột thật lạc nhiều năm của tôi vậy, bà nói có kỳ lạ không? Vì vậy, trực giác mách bảo tôi, cậu Long Ngạo Thiên này, hẳn là không có ác ý... Ủm? Lão bà, bà đang làm gì vậy?”

“Giúp ông thu dọn đồ đạc, đi tìm đứa con riêng của ông đây!”

“Áy chà! Tôi chỉ ví von thôi mà, nào có đứa con riêng nào chứ... Lão bà, đừng giỡn nữa, con còn ở nhà đấy! Lão bà, Lão bà, nghe tôi nói đã... Lão bà, mở cửa ra!”

Trần Nghiệp ở trên lầu nghe đến đây, trên mặt đầy vẻ bất đắc dĩ.

Chắc hẳn ai cũng không ngờ tới, đường đường là Trần hội trưởng, lại sợ vợ đến vậy?

Dù sao Trần Nghiệp cũng quyết định, sau này hẳn lấy vợ, nhất định phải lấy một cô vợ ngoan ngoãn...

...

Cùng lúc đó.

Nơi bóng tối vô tận.

Một nhóm người đang cử hành nghi thức nào đó.

Những người này đều mặc áo choàng đen, đầu đội mũ trùm đen, gần như hòa làm một với bóng tối xung quanh, cho dù có thấp nển, cũng không thể nhìn thấy một chút dung mạo nào của họ.

Chờ người ở giữa uống cạn bát máu quái vật màu xanh đen, nghi thức coi như hoàn thành.

Người cầm đầu lập tức lên tiếng: “Bằng hữu thân mến, hoan nghênh cô gia nhập chúng tôi, từ giờ phút này, cô chính là đồng đội không bao giờ bị bỏ rơi của chúng tôi, chúng ta sẽ kề vai chiến đấu, cho đến khi được trở về vòng tay của Chân Chủ.”

“Tôi chỉ quan tâm một chuyện, rốt cuộc khi nào các người mới ra tay?”

Người vừa uống máu thú lên tiếng.

Nghe giọng nói, là một người phụ nữ.

“Yên tâm, bạn của tôi, kẻ thù của cô, chính là kẻ thù của chúng tôi, thù hận của cô, sẽ do chúng tôi giúp cô báo thù!”

Người cầm đầu trước tiên nói một câu, sau đó lại nói: “Đối với linh hồn của một thiên tài tuyệt thế, tin rằng Chân Chủ cũng rất hứng thú! Chỉ là... trong trường học kia, cường giả không ít, nếu cường công, sẽ khiến chúng ta tổn thất nặng nề. Cô có đề nghị gì không?”

Người phụ nữ ở giữa nghe vậy, im lặng một lúc, sau đó nói: “Ba tháng sau là đại hội giao lưu tân sinh, hẳn là thời cơ tốt nhất! Đến lúc đó, tôi sẽ nghĩ cách, dẫn bọn họ ra ngoài, do các người ra tay.”

Người cầm đầu cười khẽ: “Thật là một ý kiến hay.”

“Các người định phái cao thủ cấp bậc nào?” Người phụ nữ ở giữa hỏi.

“Sáu vị cường giả cấp 4, cô thấy thế nào?”

“Chỉ có cường giả cấp 4 sao? Tại sao không trực tiếp phái cường giả cấp 5? Con khốn kia, thông qua bí cảnh lần đầu tiên, thực lực tổng hợp đã gần đạt cấp 3 rồi, nói không chừng ba tháng sau, cô ta có thể trở thành cường giả cấp 4! Với năng lực thiên phú của cô ta, cộng thêm lão sư của cô ta, người cùng cấp, cho dù số lượng nhiều gấp mấy lần, cũng rất khó giết chết bọn họ!”

“Một khi kế hoạch lần này thất bại, chúng ta có thể sẽ không bao giờ có cơ hội nữa.”

Giọng điệu của người phụ nữ rất bất mãn.

“Bình tĩnh nào, bạn của tôi!”

Người cầm đầu giải thích: “Mỗi một cường giả cấp năm, đều là nhân vật nổi tiếng, nếu để cường giả cấp năm của chúng ta xuất hiện ở trong địa phận Hạ quốc, rất có thể sẽ khiến bọn họ chú ý, đánh rần động cỏ...”

“Tuy nhiên, những gì cô nói cũng có lý, vì kế hoạch lần này thuận lợi, tôi sẽ xin chỉ thị từ tổng bộ, để tổng bộ phái một vị cường giả cấp năm kín tiếng ra tay, chấp hành nhiệm vụ lần này.”

Dừng một chút, người cầm đầu đột nhiên lại nói: “Ngoài ra, tôi biết rất nhiều người, đều không hy vọng Hạ quốc lại xuất hiện thêm một Tần, có lẽ, có thể liên thủ với bọn họ, chiêu mộ thêm cao thủ, đảm bảo kế hoạch lần này vạn vô nhất thất.”

Người phụ nữ ở giữa không nói nữa, dường như rất hài lòng với kế hoạch này.

“Bạn của tôi, cô còn gì cần bổ sung không?”

“Ngoài con khốn kia ra, còn có một tên khốn kiếp, các người cũng phải giúp tôi giết hắn, tốt nhất là giống như con khốn kia, trước tiên tra tấn sau đó giết chết! Dâng hết bọn họ cho Chân Chủ!”

Người phụ nữ vừa nói, vừa lấy ra một bức ảnh, giơ lên trước mặt.

Người trong ảnh, không ai khác chính là Trần Nghiệp.

Cũng không biết người phụ nữ này, có thù oán gì với Trần Nghiệp, mà lại cố ý dận dò, phải tra tấn trước rồi mới giết hắn...

Người cầm đầu liếc nhìn bức ảnh, đột nhiên cười ha hả:

“Người này tôi biết, là tên trai bao rất nổi tiếng bên các người... Đối với loại đồ chơi dựa dẫm phụ nữ để sống này, để cường giả cấp năm ra tay, là một sự sỉ nhục. Tôi sẽ phái người đặc biệt bắt hắn, để dành cho cô từ từ tra tấn.”

“Dâng cho Chân Chủ thì coi như thôi, linh hồn của một tên đồ chơi, Chân Chủ sẽ không thích đâu.”

Nghe được lời này, những người xung quanh đều cười phá lên...

...

Buổi sáng.

Trên bàn ăn Trần gia.

Hai cha con Trần hội trưởng, đang ăn sáng.

“Cha, tối qua sao cha lại ngủ sofa vậy?”

“Trong phòng ngột ngạt, phòng khách mát mẻ, cha ra sofa ngủ có vấn đề gì sao?”

“Vậy sao cha lại có quầng thâm mắt? Tối qua không ngủ được sao?”

“... Con hỏi nhiều như vậy làm gì? Ăn xong thì rút ngay đến trường cho tôi!”

Trần Nghiệp cười hì hì, không vạch trần nữa, sau đó lại nói:

“Đúng rồi, cha, cho con ít tiền đi?”

Lời này vừa nói ra, Trần Nghiệp đột nhiên có một loại cảm giác “trở lại tuổi thanh xuân”.

Trước kia khi còn ở Trái Đất, lúc còn trẻ, hắn cũng hay xin tiền cha mẹ như vậy.

Bây giờ, Trần Nghiệp đột nhiên cảm thấy, có thể xin tiền cha mẹ, thực ra cũng là một loại hạnh phúc!

Trần hội trưởng không có nhiều cảm khái như vậy, nghe con trai xin tiền, lông mày theo bản năng nhíu lại.

“Mẹ con lần trước không phải vừa mới gửi cho con mấy vạn tệ sao? Mới ba tháng con đã tiêu hết rồi?”

“Không có mà! Vẫn còn trong thẻ.”

“Vậy con xin tiền làm gì?”

“Có việc.”

“Con là học sinh, có việc gì cần dùng đến tiền?”

Lúc này, mẹ Trần bưng đĩa trứng chiên lại, trực tiếp cắt ngang lời Trần hội trưởng, nói: “Ông hiểu cái gì? Con trai đã lớn rồi, cần dùng tiền nhiều lắm! Yêu đương không cần tốn tiền sao?”

Trần hội trưởng há hốc mồm, định nói, Trần Nghiệp còn nhỏ như vậy, yêu đương cái gì, lúc này nên lấy việc học làm trọng.

Nhưng câu nói này còn chưa kịp nói ra, trong đầu ông, liền không tự chủ được hiện lên hình ảnh của Đường Tử Trần.

Đối với cô “con dâu” này, Trần hội trưởng hài lòng trăm phần trăm!

Vì vậy, ông không nói gì nữa.

Đúng vậy, hiện tại vợ chồng Trần hội trưởng, đều cho rằng con trai Trần Nghiệp của bọn họ và cô bé Đường Tử Trần kia, đang yêu đương.

Video bị tung lên mạng lần trước, bọn họ đều đã xem qua.

Nếu không phải đang yêu đương, thì sao cô bé Đường gia kia, lại có thể vào lúc nguy hiểm, để con trai ông chạy trước?

“Con trai, con muốn bao nhiêu tiền?”

Mẹ Dương Dung Chi cười tủm tỉm hỏi Trần Nghiệp: “Một trăm vạn có đủ không?”

Chương 76 - Có người cố tình giở trò?

Quả nhiên!

Đúng là người có tiền có khác!

Mở miệng là một trăm vạn.

Kiếp trước ở Trái Đất, nếu Trần Nghiệp có số tiền này, có thể giải quyết được rất nhiều phiền não...

“Đủ rồi đủ rồi, cảm ơn mẹ!”

Trần hội trưởng nhíu mày, cảm thấy đưa một lúc một trăm vạn hơi nhiều, dù sao với độ tuổi hiện tại của Trần Nghiệp, rất dễ không kiểm chế được bản thân mà học hư.

Nhưng nếu thật sự có thể cưới được cô bé Đường gia về, thì tiêu chút tiền cũng không tính là gì.

Vì vậy, ông vẫn không có ý kiến gì.

Mẹ Dương Dung Chi càng sáng khoái hơn, trực tiếp lấy điện thoại ra, chuyển khoản cho Trần Nghiệp ngay tại chỗ.

“Chuyển rồi đấy, ở trường muốn tiêu gì thì tiêu, đừng keo kiệt, không đủ thì nói với mẹ.”

Trần Nghiệp: “...”

Chẳng trách có không ít phú nhị đại là công tử bột, phỏng chừng đều là bị cha mẹ chiều hư.

...

Hai tiếng sau.

Trần Nghiệp trở lại bến xe thành phố Tứ Dương, sau đó gọi một chiếc taxi, nhưng địa chỉ hắn nói với tài xế, không phải là về trường, mà là đến trung tâm kiểm soát dịch bệnh địa phương.

Một tháng nay, ngoài việc luyện tập hàng ngày, Trần Nghiệp cũng không hề nhàn rỗi.

Sau một tháng nỗ lực, cuối cùng hắn cũng mua chuộc thành công một vị bác sĩ của trung tâm kiểm soát dịch bệnh.

Hôm nay, chính là ngày giao dịch.

Hắn xin tiền mẹ, chính là vì chuyện này.

Thế giới này...

Bệnh viện không có mẫu độc tố.

Thông thường chỉ có Trung tâm Kiểm soát và Phòng ngừa Dịch bệnh hoặc viện nghiên cứu mới có.

Trần Nghiệp sau khi xuống xe, không trực tiếp đến Trung tâm Kiểm soát và Phòng ngừa Dịch bệnh, mà trước tiên đi đến ngân hàng bên cạnh, rút hai mươi vạn tiền mặt.

Không còn cách nào khác.

Đối phương yêu cầu giao dịch bằng tiền mặt.

Sau đó, Trần Nghiệp lại tìm một nơi vắng vẻ, biến thành bộ dạng của Long Ngạo Thiên, lúc này mới đi gặp vị bác sĩ kia.

Giả sử xảy ra chuyện...

Đương nhiên đều là Long Ngạo Thiên làm!

Liên quan gì đến cậu con trai ngoan ngoãn của Trần hội trưởng?

Một lát sau.

Chờ Trần Nghiệp trở lại trường học, trong tay đã có thêm một chiếc hộp.

Trong hộp, có mẫu độc tố mà hắn muốn, tổng cộng ba phần, còn được tặng kèm ba phần thuốc giải đặc hiệu.

Loại độc tố này có thể lây truyền qua đường không khí, sau khi nhiễm phải, sẽ xuất hiện triệu chứng sốt, giống như cảm cúm.

Quan trọng nhất là, triệu chứng của loại độc tố này xuất hiện rất nhanh, một khi bị nhiễm, trong vòng nửa tiếng, sẽ bắt đầu sốt.

Trong trường hợp thông thường.

Độc tố có triệu chứng xuất hiện nhanh, cũng là loại tương đối nguy hiểm.

May mắn là loại độc tố này có thuốc giải đặc hiệu, hơn nữa còn là loại uống.

Dù sao, thế giới này có cả thiên phú của Child Emperor, ngay cả tường thành bảo hộ và bộ giáp ngoài đều có thể phát minh ra, vậy nghiên cứu ra thuốc giải độc tố cũng không tính là gì.

Trước đó Trần Nghiệp tra cứu trên mạng rất lâu, cuối cùng cũng tìm được loại độc tố này, hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của hắn!

Tác dụng nhanh!

Triệu chứng không quá nghiêm trọng!

Hơn nữa còn có thuốc giải.

Trên thực tế, nhiễm phải loại độc tố này, trong trường hợp không có thuốc giải, người bình thường dựa vào hệ thống miễn dịch của bản thân, cũng có thể tự khỏi. Chỉ là thời gian tự khỏi hơi lâu, có thể cần đến vài ngày.

Mà bí cảnh số 2 chỉ có thể ở lại 12 tiếng, nhờ đâu Trần Nghiệp ra ngoài, độc tố vẫn còn, gây ra lây nhiễm diện rộng thì không ổn.

Thuốc giải có thể giúp người bệnh tiêu diệt độc tố trong vòng 1 tiếng.

...

Thời gian trôi qua nhanh chóng.

Lại một tuần trôi qua.

Hôm nay đã là ngày cuối cùng của tháng 8, ngày mai chính là ngày bí cảnh mở ra.

Buổi trưa, Trần Nghiệp sau khi ăn cơm trưa ở canteen, liền nhận được tin nhắn của Đường Tử Trần.

【 Rảnh không? Muốn nói chuyện với cậu về bí cảnh số 2. 】

【 Được. 】 Trần Nghiệp trả lời.

【 Vậy gặp ở rừng cây nhỏ nhé, mình đợi cậu ở đó. 】

Trần Nghiệp: “...”

Cô nàng này, sao cứ thích chui vào rừng cây nhỏ thế nhỉ?

Trên đường đến rừng cây nhỏ.

Trần Nghiệp kỳ thực cũng đã từng nghĩ, dứt khoát không sử dụng độc tố, dựa vào thực lực bản thân vượt qua bí cảnh số 2.

Với thực lực hiện tại của hắn, hắn là không thành vấn đề.

Cho dù đại quân tang thi có bao vây, hắn muốn xông ra vòng vây, vẫn có thể làm được.

Chỉ là...

Có công cụ gian lận không dùng, nhất định phải mạo hiểm dùng thực lực đối kháng, chẳng phải là đồ ngốc sao?

Lỡ như không cẩn thận bị nhiễm độc tang thi thì sao?

Vì vậy, ý nghĩ dùng thực lực vượt qua bí cảnh vừa mới xuất hiện, liền bị Trần Nghiệp ném ra sau đầu.

Hành vi mạo hiểm như vậy không phù hợp với tính cách của hắn.

Một lát sau.

Trần Nghiệp đã đến rừng cây nhỏ, gặp được Đường Tử Trần.

Cô nàng có chuẩn bị mà đến, còn mang theo một tấm bản đồ.

Vừa gặp mặt, nàng liền trải bản đồ ra hỏi: “Trần Nghiệp, ngày mai là vào bí cảnh rồi, lão sư nói mấy điểm tương đối an toàn này, cậu muốn đi đâu?”

“Hả? Tùy ý, chuyện này cậu quyết định là được.”

...

Cùng lúc đó.

Lưu lão sư vừa ăn cơm trưa xong, cũng bị Trương phó hiệu trưởng gọi vào văn phòng.

Chờ ông đến nơi, phát hiện trong văn phòng hiệu trưởng, có rất nhiều lãnh đạo quan trọng đều có mặt.

Nhìn trận thế này, lưu biết ngay, chắc chắn có chuyện lớn xảy ra.

Ông gương gạo chào hỏi: “Phó hiệu trưởng, các vị lãnh đạo... không biết gọi tôi đến đây là có chuyện gì?”

Trương phó hiệu trưởng nhiệt tình chào đón: “Ngồi đi, ngồi xuống rồi nói.”

Chờ lão Lưu ngồi xuống, Trương phó hiệu trưởng đột nhiên hỏi: “Lưu lão sư, học sinh Trần Nghiệp lớp ông, vì sợ đau, vậy mà cộng 130 điểm tiềm năng vào thuộc tính thể chất?”

Lão Lưu sững người, lập tức hỏi: “Phó hiệu trưởng, sao ông biết chuyện này?”

Lão Lưu nhớ rõ mình chưa từng nói chuyện này ra ngoài, còn cố ý dặn dò các học sinh, không được truyền ra ngoài.

Chỉ có Trần hội trưởng lần trước gọi điện thoại cho ông hỏi thăm con trai, vì trách nhiệm với Trần Nghiệp, ông mới nói chuyện này cho Trần hội trưởng biết.

“Có người đăng video ông dẫn học sinh đi kiểm tra thực lực lần trước lên mạng rồi.” Trương phó hiệu trưởng nói.

Lão Lưu lại một lần nữa sững sốt.

Video kiểm tra?

Thứ này chỉ có Hiệp hội Dị Năng mới có!

Hơn nữa, quốc gia đã sớm có quy định rõ ràng, không được phép đăng video kiểm tra thực lực của người khác lên mạng...

Vậy, rốt cuộc là ai đã làm chuyện này?

Chẳng lẽ không biết đã phạm pháp sao?

Lão Lưu nhú mày, mơ hồ cảm thấy có người đang cố tình gây sự.

Trương phó hiệu trưởng rõ ràng không quan tâm là ai làm, ông ta tiếp tục nói: “Lưu lão sư, bây giờ dư luận trên mạng rất không tốt! Cư dân mạng đều đang chế giễu Trần Nghiệp lớp ông, đứa nhỏ này đúng là bần nhão không trát nổi tường, chỉ làm chuyện ngu ngốc... Không biết Lưu lão sư ông thấy thế nào?”

Lão Lưu không hiểu ý của Trương phó hiệu trưởng, bèn hỏi thẳng: “Phó hiệu trưởng, có chuyện gì, ông cứ nói thẳng đi!”

“Là thế này, tôi nghe nói, Trần Nghiệp kia, vẫn rất thân thiết với Đường Tử Trần? Hôm nay tôi gọi ông đến đây, là muốn ông đi dò hỏi xem, bí cảnh số 2, Đường Tử Trần có còn muốn lập đội với Trần Nghiệp hay không?”

Trương phó hiệu trưởng rút cuộc nói ra mục đích của mình: “Nếu có, tốt nhất là ngăn cản bọn họ, khuyên Đường Tử Trần đổi bạn đồng hành.”

Lão Lưu im lặng một lát, nói: “Phó hiệu trưởng, trong nội quy trường học của chúng ta, không được phép can thiệp vào quyền lập đội của học sinh...”

Chương 77 - Bể lửa lòng trọng thiên

“Tình huống của Đường Tử Trần đặc biệt, không thể đánh đồng được!” Trương phó hiệu trưởng kiên nhẫn nói: “Lưu lão sư, hai mươi ngày ở bí cảnh số 1, ông đã trải qua như thế nào, bản thân ông rất rõ ràng! Loại ngày tháng lo lắng đề phòng này, chẳng lẽ ông còn muốn trải qua thêm một lần nữa sao?”

“Cũng may Đường Tử Trần ở bí cảnh số 1 may mắn, không xảy ra bất trắc, còn nhận được phần thưởng thêm... Nhưng ông có thể đảm bảo, vận may của con bé sẽ luôn kéo dài sao?”

“Ông có từng nghĩ đến, lỡ như Đường Tử Trần xảy ra chuyện trong bí cảnh, chúng ta đều sẽ trở thành tội nhân thiên cổ hay không!”

“Hơn nữa, nói lui một bước, cho dù lần này Đường Tử Trần vẫn thuận lợi, có thể sống sót trở về, nhưng nếu lập đội với Trần Nghiệp, dẫn đến thành tích lần này của con bé kém đi, bên ngoài sẽ nhìn nhận chuyện này như thế nào? Chỉ riêng lời chỉ trích của cư dân mạng thôi, cũng đủ khiến chúng ta không ngóc đầu lên nổi!”

“Đường Tử Trần bây giờ là người nổi tiếng trên mạng, loại chuyện này chắc chắn sẽ xảy ra.”

“Còn nữa, vừa rồi hiệu trưởng cũng gọi điện thoại cho tôi, ý của ông ấy là, không cần phải nể nang quan hệ bạn học của ông ấy với Trần hội trưởng, phải lấy đại cục làm trọng! Đưa

nhỏ Đường Tử Trần này, ngay cả bên thủ đô cũng rất quan tâm, tiền đồ của con bé, không thể có nửa điểm sai lầm!”

“Nếu như tương lai Đường Tử Trần có thể trở thành vị Tần nữ sĩ thứ hai, ông thử nghĩ xem, đối với toàn bộ quốc gia, toàn bộ nhân dân, là lợi ích to lớn đến nhường nào?”

Nghe xong những lời này.

Lão Lưu rút cuộc dao động.

“Phó hiệu trưởng, tôi hiểu rồi, ông nói đúng, Đường Tử Trần quả thực là hy vọng của tương lai! Không thể có bất kỳ sơ suất nào.”

Lão Lưu trầm giọng nói: “Tôi sẽ đi hỏi con bé.”

Trương phó hiệu trưởng nghe vậy, rút cuộc lộ ra nụ cười: “Lưu lão sư, ông có thể hiểu được điểm này là tốt rồi... Việc cấp bách, bây giờ ông đi ngay đi! Tôi chờ tin tốt của ông.”

Lão Lưu gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc rời khỏi văn phòng hiệu trưởng.

Vừa trở về ký túc xá của mình.

Ông liên liên lạc với Đường Tử Trần.

...

“... Vậy chúng ta chọn tòa nhà này nhé?”

“Không gian bên trong khá rộng, lại có ba lối thoát hiểm, đủ để chúng ta trốn tránh đám quái vật tang thi...”

“Trần Nghiệp, cậu thấy thế nào?”

Trong khu rừng nhỏ.

Đường Tử Trần đang trưng cầu ý kiến của Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp tỏ vẻ thờ ơ, cười nói: “Lớp trưởng, những chuyện này cậu quyết định là được rồi.”

“Không được!” Đường Tử Trần nghiêm túc nhìn Trần Nghiệp: “Cậu có khả năng quan sát nhạy bén, đã phát hiện ra điểm yếu của quái vật ở bí cảnh số 1, điều đó đã chứng minh tất cả. Cho nên, vẫn là cậu quyết định đi! Mình đều nghe theo cậu.”

Trần Nghiệp còn chưa kịp nói gì, điện thoại của Đường Tử Trần đột nhiên vang lên.

Nàng cầm điện thoại lên, nhìn thấy tên người gọi đến, có chút kinh ngạc.

“Là Lưu lão sư.”

Sau đó.

Nàng liền trực tiếp nghe máy trước mặt Trần Nghiệp.

“Lưu lão sư?”

“Là thầy đây, Đường Tử Trần, bây giờ em không phải đang huấn luyện chứ?”

“Không ạ.”

“Thầy chỉ muốn hỏi em một chút, ngày mai đi bí cảnh số 2, đồng đội của em vẫn là Trần Nghiệp sao?”

“Vâng ạ, có vấn đề gì sao?”

“... Vừa rồi hiệu trưởng có tìm thầy, ông ấy hy vọng em có thể đổi một người đồng đội khác...”

Chưa đợi thầy Lưu nói xong, Đường Tử Trần đã ngắt lời:
“Không đổi!”

Giọng nói dứt khoát, mạnh mẽ.

Đường Tử Trần đâu phải kẻ ngốc!

Đổi đồng đội?

Xin hỏi đổi ai có thể sánh bằng Trần Nghiệp?

Người khác không rõ ràng điểm lợi hại của Trần Nghiệp, chẳng lẽ nàng còn không biết sao?

Bên ngoài đều cho rằng, là Trần Nghiệp dựa hơi nàng để hưởng lợi. Trên thực tế hoàn toàn ngược lại, là nàng được Trần Nghiệp dẫn dắt, mới có thể ở trong bí cảnh số 1, nhận được 150 điểm tiềm năng.

Đi cùng Trần Nghiệp, có thể khiến nàng ở trong bí cảnh đạt được thành tích tốt nhất, từ đó trở nên mạnh mẽ hơn.

Nếu không phải Trần Nghiệp yêu cầu nàng giữ bí mật, nàng đã sớm muốn lên tiếng minh oan cho Trần Nghiệp rồi.

Không đợi Lưu lão sư tiếp tục khuyên nhủ, Đường Tử Trần lại nói: “Lưu lão sư, phiền thầy giúp em chuyển lời cho người đưa ra đề nghị này, trừ phi là Trần Nghiệp không cần em nữa, nếu không, em nhất định sẽ đi cùng cậu ấy!”

Trần Nghiệp: “...”

Lời này nói ra...

Sao hẳn lại có cảm giác mình giống như một tên tra nam vậy?

Đầu dây bên kia, Lưu lão sư cũng bị làm cho có chút cứng họng, lời khuyên nhủ đến bên miệng cũng không nói ra được nữa.

Ông hiểu rõ Đường Tử Trần, biết tính cách cô nhóc này bướng bỉnh đến mức nào!

Đã nói ra được những lời này, vậy thì chắc chắn là đã hạ quyết tâm, sẽ không thay đổi chủ ý nữa.

“Vậy được rồi!” Lưu lão sư bất đắc dĩ nói: “Em tự mình có chừng mực là được, thầy không nói nhiều nữa...”

“Đúng rồi, em nhớ thông báo cho Trần Nghiệp, có người đã đăng đoạn video ghi lại cảnh cậu ấy kiểm tra năng lực lần trước lên mạng, hiện tại có rất nhiều cư dân mạng đang chế giễu cậu ấy... Chuyện này cũng là do thầy, lúc đó Trần Nghiệp vốn không muốn kiểm tra, là thầy nhất quyết bắt cậu ấy kiểm tra, haiz... Thầy sẽ báo cáo lên cấp trên, nhanh chóng xóa video, đồng thời truy cứu trách nhiệm của người phát tán!”

“Chờ hai đứa từ bí cảnh trở về, thầy sẽ chính thức xin lỗi Trần Nghiệp.”

...

Chờ Đường Tử Trần cúp điện thoại.

Trần Nghiệp có chút im lặng.

Sao chuyện rắc rối cứ liên tục ập đến vậy chứ?

Sau đó, hắn lấy điện thoại ra, quả nhiên nhìn thấy video đang được lan truyền khắp nơi.

Gần như bên dưới mỗi video, đều có rất nhiều cư dân mạng bình luận:

“Trời ă?? 130 điểm toàn bộ cộng vào thể chất? Đây là kiểu thao tác gì vậy?”

“Bởi vì sợ đau, cho nên cộng toàn bộ tiềm năng vào thể chất? Thật là dị hợm!”

“Haha, tên nhóc mặt trắng này là định chọc cười chết tôi, sau đó muốn thừa kế giày trượt ván của tôi sao?”

“Trước đó chạy đi kết hợp thiên phú anh hùng cấp C, đã khiến cậu ta trở thành trò cười cho cả nước rồi. Vất vả lắm mới ôm được bắp đùi, nhận được điểm tiềm năng, lại vì sợ đau mà cộng hết vào thể chất? Vị Trần công tử này, là cố ý đến để gây cười cho thiên hạ sao?”

“Vốn dĩ có thể đạt đến thực lực cấp hai, kết quả trực tiếp bị biến thành cấp một, thao tác này thật sự là dị hợm, anh bạn, tôi phục rồi!”

“Tôi cũng phục thao tác của anh bạn này, mỗi lần đều có thể vượt qua sức tưởng tượng của tôi!”

“Haha, vốn dĩ tôi là anti-fan, nhưng bây giờ, tôi đột nhiên có chút muốn làm fan của cậu ta rồi, đây là chuyện gì xảy ra vậy?”

“Ông bạn trên +1, anh bạn này thật sự rất biết cách gây cười, tôi cũng không nở lòng nào mắng cậu ta nữa.”

“Tôi xin phép làm fan trước, mong chờ thao tác dị hợm tiếp theo của cậu em.”

“Thật khó tin, vậy mà lại có người sợ chết đến mức này? Càng khó hiểu hơn là, Đường nữ thần của tôi, vậy mà lại có thể coi trọng loại người này?”

“Loại người này thì sao? Người ta ít nhất cũng là cấp một, chẳng lẽ không mạnh hơn người?”

“Ngày mai chính là ngày bí cảnh số 2 mở ra rồi nhỉ? Bây giờ tôi rất muốn biết, Đường nữ thần lần này có tiếp tục lập đội với cậu ta nữa không?”

“Không cần phải đoán, chắc chắn là có, cũng không biết tên nhóc này cho Đường thiên tài uống phải bùa mê thuốc lú gì, lần trước vậy mà lại nguyện ý liều mạng cản hậu cho tên nhóc này.”

“Đừng mà! Đường Tử Trần chính là Tần nữ sĩ tiếp theo, là hy vọng tương lai của đất nước! Lần trước là do may mắn, lần này không thể hành động thiếu suy nghĩ như vậy nữa, ban lãnh đạo của Võ Đại đâu rồi? Nhanh chóng xem xét vấn đề này, ngăn cản bọn họ lại!”

Chương 78 - Trần Hội Trưởng Nổi Giận

Trần Nghiệp lướt qua một lượt.

Phát hiện bình luận của cư dân mạng cũng không đến nỗi nào, nhiều nhất cũng chỉ là chế giễu thao tác của hắn dị hợm mà thôi.

Thậm chí, còn có không ít cư dân mạng bày tỏ, muốn trở thành fan hâm mộ của hắn?

Điều này nằm ngoài dự đoán của hắn...

Đương nhiên, cho dù cư dân mạng có mắng chửi thật, Trần Nghiệp cũng sẽ không để tâm.

Da mặt hắn dày, kháng độc cao, căn bản không thèm để ý cư dân mạng nói gì.

So với việc bị cư dân mạng chế giễu, Trần Nghiệp càng quan tâm hơn, là ai đã đăng đoạn video kiểm tra năng lực của hắn lên mạng?

Đoạn video này rõ ràng đã bị cắt ghép, chỉ có toàn bộ quá trình kiểm tra của một mình hắn, rõ ràng là có người cố ý nhắm vào hắn.

Không lâu sau.

Một đoạn video mới, đột nhiên nổi tiếng, được vô số cư dân mạng điên cuồng chia sẻ.

Đoạn video mới này, vẫn liên quan đến Trần Nghiệp.

Nhưng là nick phụ “Long Ngạo Thiên” của hắn!

Nội dung video, cũng là kiểm tra năng lực.

Toàn bộ quá trình kiểm tra năng lực của Long Ngạo Thiên.

Quả thực là vô cùng bùng nổ...

Nhìn bình luận của cư dân mạng là biết:

“Trời ạ! Đây là nhân vật lợi hại nào đây?”

“Một quyền đánh nát máy đo lực đấm 4500 pound! Chạy bộ kiểm tra 100 mét trong 1.3 giây! Lúc xuất phát còn xối tung cả mặt đất! Kiểm tra kháng áp đạt 600MPA? Cơ thể này còn cứng rắn hơn cả thép đặc biệt!”

“Tôi nghi ngờ trong cơ thể người anh em này, có một con mãnh thú thượng cổ!”

“Cường giả cấp bốn hẳn là có chút tiếng tăm rồi nhỉ? Vị đại lão tên Long Ngạo Thiên này, từ đâu chui ra vậy? Sao trước giờ chưa từng nghe nói qua?”

“Quan trọng là cậu ta còn rất trẻ! Nhìn qua cũng chỉ khoảng hai mươi tuổi, thiên tài tuyệt thế xuất hiện ngang trời?”

“So với công tử của Trần hội trưởng, người anh em này thật sự là ưu tú đến chói mắt.”

“Đừng có lấy tên nhóc mặt trắng đó ra so sánh với vị đại lão này, làm bẩn tai đại lão đây có biết không?”

“Tuy rằng Trần hội trưởng là thần tượng của tôi, nhưng mà tôi vẫn phải nói, đứa con trai đó của ông ấy, ngay cả xách giày cho vị Long Ngạo Thiên đại lão này cũng không xứng!”

“Một chuyện là một chuyện, tuy rằng thực lực của vị đại lão này mạnh đến đáng sợ, nhưng mà cái tên này... Có phải là hơi quá kiêu ngạo rồi không!”

“Chẳng lẽ... Không ai cảm thấy kỳ lạ sao? Video kiểm tra năng lực, không phải là không được phép phát tán trên mạng sao, tại sao hôm nay lại xuất hiện cùng lúc hai cái?”

...

Nhìn thấy có không ít cư dân mạng, lấy hẳn ra so sánh với nick phụ Long Ngạo Thiên, sắc mặt Trần Nghiệp trở nên kỳ quái.

E là những cư dân mạng này nằm mơ cũng không ngờ tới, thiên tài tuyệt thế và tên nhóc mặt trắng vô dụng trong miệng bọn họ, lại là cùng một người nhỉ?

Vừa bị chế giễu, vừa bị thổi phồng...

Ngay cả bản thân Trần Nghiệp bây giờ cũng không biết nên hình dung tâm trạng của mình như thế nào nữa.

Đối với việc video kiểm tra năng lực của Long Ngạo Thiên đột nhiên nổi tiếng.

Trần Nghiệp cũng ý thức được có gì đó không đúng.

Loại video như vậy, chỉ có trong Hiệp hội Dị Năng giả mới có.

Vậy mà lại liên tiếp xuất hiện hai cái trên mạng!

Chẳng lẽ khâu quản lý của Hiệp hội Dị Năng giả xuất hiện sơ hở?

Cảm giác không giống lắm...

“Trần Nghiệp, sao mình lại cảm thấy, người tên Long Ngạo Thiên này, có chút giống cậu nhỉ?”

Giọng nói của Đường Tử Trần đột nhiên vang lên.

...

Buổi tối.

Một tin tức nóng hổi xuất hiện, nhanh chóng leo lên top tìm kiếm!

【 Trần Hội Trưởng đại náo trụ sở Hiệp hội! 】

Không ít trang tin tự truyền thông đăng bài, nói rằng có người tận mắt chứng kiến Trần Hội Trưởng từ Lâm An chạy thẳng đến trụ sở Hiệp hội ở Kinh Thành gây sự. Theo nguồn tin nội bộ, Trần Hội Trưởng đã ra tay đánh nhau ngay tại trụ sở, rất nhiều người nghe thấy tiếng nổ lớn phát ra từ tòa nhà...

Tin đồn lan truyền với tốc độ chóng mặt.

Thậm chí còn có cả video!

Nội dung video rất ngắn, chỉ quay cảnh Trần Hội Trưởng với vẻ mặt giận dữ, bước ra khỏi trụ sở Hiệp hội.

Tuy ngày thường Trần Hội Trưởng luôn hòa nhã dễ gần, nhưng một khi đã nổi giận thì khí thế thật sự kinh người, như hổ dữ xuống núi. Các phóng viên đều sợ đến mức không dám lại gần phỏng vấn, chỉ dám đứng từ xa chụp ảnh, sau đó trơ

mắt nhìn Trần Hội Trưởng bước lên một chiếc xe sang trọng, rời khỏi trụ sở.

Nhìn thấy tin tức này, Trần Nghiệp vừa cảm khái, vừa cảm động.

Cha hắn tức giận như vậy, chắc chắn phần lớn là vì hắn...

...

Ngày hôm sau.

Buổi sáng.

Tất cả tân sinh viên lại tập trung tại sân trường, chờ đợi bị cường chế dịch chuyển đến Bí Cảnh số 2.

Khi nhìn thấy Đường Tử Trần chủ động nắm tay Trần Nghiệp, sắc mặt các vị lãnh đạo trường học đều trở nên khó coi.

Trương Phó Hiệu Trưởng thậm chí còn trừng mắt nhìn Lưu lão sư một cái sắc lẹm.

Đối với điều này, lão Lưu chỉ có thể cười khô bất đắc dĩ...

10 giờ 50.

Tất cả tân sinh viên trên sân trường đồng loạt biến mất.

Các vị lãnh đạo trường học hậm hực rời đi, chỉ còn lại lão Lưu ở lại.

Bí Cảnh số 2 rất nguy hiểm.

Ông ấy có chút lo lắng cho học sinh của mình.

Hơn nữa, lần này Bí Cảnh chỉ kéo dài 12 tiếng đồng hồ, ông ấy muốn ở đây chờ học sinh trở về.

...

Ánh sáng lóe lên.

Khi Trần Nghiệp khôi phục lại thị lực, hắn phát hiện mình và Đường Tử Trần đã đến một thành phố xa lạ.

Đây là một thành phố thép khổng lồ không thấy điểm dừng!

Vẫn còn có thể nhìn thấy dấu vết phồn hoa của nó trong quá khứ.

Chỉ là, lúc này nó đã hoàn toàn hoang phế.

Trên đường, vô số lá cây và giấy tờ mục nát bay lượn, đủ loại xe cộ bị bỏ hoang, rỉ sét, nằm la liệt trên đường, những tòa nhà cao tầng cũng đổ nát, tường ngoài gần như bong tróc...

Cả thành phố tĩnh lặng, không thấy bóng dáng con người.

Giống như một thành phố bị lãng quên!

Nơi này.

Chính là Bí Cảnh số 2!

Ngay sau đó.

Trong mắt trái của Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đồng thời hiện lên đồng hồ đếm ngược 10 phút.

Lão Lưu đã nói với bọn họ, đây là thời gian chuẩn bị mà Bí Cảnh dành cho bọn họ.

Một khi đồng hồ đếm ngược kết thúc, tang thi sẽ tràn ra từ bốn phương tám hướng.

Vì vậy, bọn họ phải tìm được nơi ẩn náu thích hợp trong vòng mười phút.

Đường Tử Trần đưa mắt nhìn xung quanh, đột nhiên nhíu mày:

“Xem ra, chúng ta bị dịch chuyển đến khu Đông, cách tòa nhà đó hơi xa, e là mười phút không kịp.”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Vừa rồi Đường Tử Trần căn bản không nhìn bản đồ, chỉ liếc mắt một cái đã phán đoán được vị trí của bọn họ, điều này đủ để chứng minh, cô nàng đã ghi nhớ bản đồ trong đầu.

Mặc dù, việc tăng điểm thuộc tính tinh thần cũng có thể cải thiện trí nhớ.

Nhưng muốn ghi nhớ một tấm bản đồ phức tạp như vậy trong đầu, tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

Vì vậy, Trần Nghiệp rất khâm phục ý chí của Đường Tử Trần.

Đúng là học bá có khác!

“Vậy thì tìm chỗ nào an toàn gần đây vậy!” Trần Nghiệp nói.

Đường Tử Trần gật đầu, tạm thời chỉ có thể như vậy.

Nàng đảo mắt nhìn xung quanh, chỉ vào một tòa nhà 5 tầng phía trước bên trái: “Tòa nhà đó cũng được, xung quanh đều là nhà, cách nhau rất gần, đường thoát hiểm nhiều.”

“Được, chính nó!”

Chốc lát sau.

Hai người đến bên ngoài tòa nhà.

Tòa nhà này dường như là một nhà máy, tầng một tầng hai đều là xưởng sản xuất, còn bày biện rất nhiều máy móc rỉ sét.

Chương 79 - Chứng Kiến Khoảnh Khắc Kỳ Tích

Khi Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đi lên tầng ba, liền nhìn thấy hai thanh niên da trắng hớt ha hớt hải chạy từ trên lầu xuống, tháo chạy.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đều không ngăn cản.

Nhìn bộ dạng mũi bầm mắt tím của bọn họ, dường như còn bị thương không nhẹ.

Tình huống này.

Nhìn là biết chuyện gì đã xảy ra.

Chắc chắn là hai nhóm người tranh giành nhà máy này, sau đó đánh nhau.

Bên thua bỏ chạy, bên thắng tiếp tục chiếm giữ nơi này.

“Trần Nghiệp, trên đó hình như có người chiếm giữ rồi.”

Đường Tử Trần nhíu mày, hỏi: “Chúng ta có cần đổi chỗ khác không?”

Lúc này.

Đồng hồ đếm ngược chỉ còn lại sáu phút.

Đổi chỗ khác thì không phải là không kịp.

Chỉ là...

Trần Nghiệp không muốn đổi.

Ở bên ngoài hắn đã đủ khiêm tốn rồi, đến Bí Cảnh, hắn chỉ muốn tung hoành ngang dọc!

“Lên xem thử, nếu là đồng bào của chúng ta thì nhường cho bọn họ, còn nếu là lũ ngoại quốc thì đuổi hết đi!”

Nghe vậy, Đường Tử Trần im lặng gật đầu.

Lần trước từ Bí Cảnh số 1 trở về, bị đám ngoại quốc kia bóp méo sự thật, liên kết gây áp lực, nói thật, đúng là khiến Đường Tử Trần cảm thấy ghê tởm.

Nếu không phải Trần Nghiệp nhanh trí quay video lại.

Dựa theo chiều hướng dư luận lúc đó, e rằng sẽ gây ra rắc rối lớn cho Đường Tử Trần.

Sau chuyện này, đối với người nước ngoài, Đường Tử Trần chỉ còn lại ác cảm!

Nếu Trần Nghiệp bắt nạt người nước ngoài trong Bí Cảnh, nàng tuyệt đối sẽ không ngăn cản, thậm chí còn có thể giúp đỡ...

...

Hai người nhanh chóng lên đến tầng năm.

Nhưng lại nhìn thấy hai người da vàng.

Ngay khi Trần Nghiệp còn tưởng rằng đã gặp được người của mình, thì một trong hai tên kia đột nhiên phun ra một câu Oa quốc.

“Yo xi! Lại thêm hai tên không biết tự lượng sức mình, Ono-kun, lần này để ta giải quyết!”

Vừa nghe thấy thứ tiếng này, Trần Nghiệp lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Hóa ra là lũ Oa quốc.

Oa quốc tốt!

Đợi lát nữa ra tay, hắn sẽ không còn chút áp lực tâm lý nào nữa.

Sau đó, Trần Nghiệp phát hiện, nắm đấm của cô nàng bên cạnh đã siết chặt.

Xem ra lần trước liên kết gây áp lực, chính là do lũ Oa quốc này cầm đầu!

Hai người không nói gì, rất ăn ý cùng nhau bước tới.

Tên Oa quốc vừa nói kia thấy Trần Nghiệp và Đường Tử Trần không sợ chết đi tới, liền cười gằn, rút đao ra, chuẩn bị nghênh chiến.

“Hirana! Khoan đã!!”

Đột nhiên, tên Oa quốc còn lại đang ngồi lên tiếng kinh ngạc: “Cô... Cô ấy là Đường Tử Trần của Hạ Quốc!!”

“Nani?”

Tên đang vung đao múa kiếm nghe vậy sững sờ, vội vàng cất đao.

Mặc dù trong lòng hắn ta rất muốn tự tay giết chết Đường Tử Trần, nhưng hắn ta cũng biết, chỉ bằng hai người bọn họ, tuyệt đối không phải là đối thủ của thiên tài Hạ Quốc này.

Hai tên Oa quốc đồng thời đứng thẳng người, sau đó, từ xa đã cúi gập người chào Đường Tử Trần.

Một tên trong số đó còn dùng tiếng Anh nói: “Xin lỗi, Đường Tử Trần tiểu thư, chúng tôi không biết là cô đến đây, về hành động lỗ mãng của bọn tôi, tôi thành thật xin lỗi cô và nhường nơi này cho hai người... Chúng tôi đi ngay!”

Thái độ vô cùng tốt.

Quả nhiên là phong cách Oa quốc!

“Hắn ta đang nói gì vậy?” Trần Nghiệp hỏi.

Đường Tử Trần nhú mày, nói: “Hắn ta đang xin lỗi chúng ta, và nói rằng, nguyện ý nhường nơi này cho chúng ta.”

“Lớp trưởng, xem ra danh tiếng của cậu vang xa thật đấy!” Trần Nghiệp cười nói.

Đối phương đột nhiên thay đổi thái độ, rõ ràng là nhận ra Đường Tử Trần.

Đường Tử Trần trừng mắt liếc Trần Nghiệp một cái, sau đó hỏi: “Bây giờ làm sao? Muốn cho bọn họ đi sao?”

Trần Nghiệp nghe vậy, thu hồi nụ cười: “Nói cho bọn chúng biết, tôi chưa bao giờ chấp nhận lời xin lỗi của người Oa quốc!”

Đường Tử Trần nghe vậy, trên mặt lộ ra vẻ tán thành, dịch lời Trần Nghiệp sang tiếng Anh.

Hai tên kia nghe xong, sắc mặt lập tức thay đổi.

Sau đó, hai tên này không nói hai lời, xoay người bỏ chạy, hơn nữa còn chạy tách ra.

Đều là những kẻ ranh ma!

Đáng tiếc, bọn chúng vẫn đánh giá thấp Đường Tử Trần.

Không cần Trần Nghiệp ra tay...

Chỉ thấy Đường Tử Trần toàn thân lóe sáng xanh, những chiếc phi tiêu đang mang theo đã bắn ra, xuyên qua một tên Oa quốc, ghim chặt hẳn ta trên tường.

Ngay khi Đường Tử Trần chuẩn bị tiếp tục bắn tên còn lại, Trần Nghiệp đột nhiên nói: “Để lại một tên sống!”

Đường Tử Trần tuy nghi hoặc, nhưng vẫn làm theo, không chệ phi tiêu, bắn vào chân tên Oa quốc.

“Phập!”

Một chân của hắn ta lập tức bị bắn đứt.

“A!”

Tên Oa quốc đang bỏ chạy kêu thảm một tiếng, ngã xuống đất.

Vừa lúc đó.

Đồng hồ đếm ngược kết thúc.

Vô số tang thi tràn vào thành phố, bắt đầu săn lùng các tân sinh viên đến từ khắp nơi trên thế giới.

Sau đó.

Một loạt thao tác của Trần Nghiệp khiến Đường Tử Trần có chút khó hiểu.

Chỉ thấy Trần Nghiệp mở chiếc vali mang theo, bên trong không phải vũ khí, mà là một số thứ giống như hóa chất nguy hiểm.

Đường Tử Trần không phải kẻ ngốc, vừa nhìn thấy hình vẽ hình que màu đỏ trên chai, liền biết đây là độc tố!

Nàng giật mình!

Không biết Trần Nghiệp mang những thứ này vào đây làm gì?

Sau đó, Trần Nghiệp lấy ra một bình xịt độc tố, nhắm vào mặt tên tiểu Bát Dát đang bị thương trên đất, xịt một cái!

Tên tiểu Bát Dát này bị gãy một chân, máu chảy đầm đìa, vốn đang đau đớn kêu la, vừa thấy Trần Nghiệp xịt khí độc vào mình, sợ hãi vội vàng ngậm miệng, nín thở...

Đáng tiếc vô dụng.

Trần Nghiệp nhẹ nhàng giẫm lên vết thương của hắn, khiến hắn đau đớn kêu la thảm thiết.

Sau đó, độc tố tự nhiên cũng bị tiểu Bát Dát hít vào.

Đến lúc này, Trần Nghiệp mới nhảy ra, đứng từ xa quan sát.

Lúc này.

Bên ngoài đã truyền đến động tĩnh của đại quân tang thi.

Đường Tử Trần nhíu mày hỏi: “Trần Nghiệp, cậu cho hắn hít phải độc tố sao?”

“Đúng vậy!”

“Làm vậy để làm gì?”

“Dùng hắn để thử nghiệm lấy độc trị độc!”

Đường Tử Trần: ???

“Cậu muốn dùng độc tố khác để đối phó với độc tố trên người quái vật tang thi? Tôi nhớ thầy từng nói, vị Viện sĩ trưởng Viện Khoa học kia cho rằng, độc tố trên người quái vật tang thi rất lợi hại, đã đạt đến đỉnh cao của giới độc tố!”

“Nếu loại độc tố này xuất hiện trong thế giới của chúng ta, nó có thể hủy diệt thế giới loài người. Cậu muốn dùng một loại độc tố khác để chống lại nó? E rằng tất cả các loại độc tố đã biết, đều không phải là đối thủ của nó.”

Trần Nghiệp không giải thích, chỉ cười nói: “Thử một chút thôi, không thành công thì thôi.”

...

Có lẽ bởi vì tiểu Bát Dát bị thương rất nặng, cộng thêm mất máu khá nhiều, dẫn đến khả năng miễn dịch của hắn giảm sút nghiêm trọng.

Chưa đầy hai mươi phút.

Tiểu Bát Dát đã xuất hiện triệu chứng.

Trần Nghiệp thấy vậy, lập tức nói: “Lớp trưởng, giúp tôi bắt một con quái vật tang thi lại đây.”

Mặc dù Đường Tử Trần không mấy lạc quan về kế hoạch “lấy độc trị độc” của Trần Nghiệp, nhưng vẫn rất phối hợp.

Nàng đi đến bên cửa sổ, toàn thân tỏa ra ánh sáng xanh nhạt, phát động niệm động lực, trực tiếp tóm lấy một con tang thi đang lang thang trên mặt đất.

Với năng lực tinh thần hiện tại của nàng, khống chế một con tang thi nặng trăm cân là quá đủ.

Thấy Đường Tử Trần dễ dàng khống chế một con tang thi như vậy, Trần Nghiệp sáng mắt hỏi: “Lớp trưởng, cậu có thể khống chế vật nặng như vậy, có phải cũng có thể khống chế bản thân bay lên không?”

Nghe vậy, Đường Tử Trần lại lắc đầu: “Niệm động lực không thần kỳ như cậu tưởng tượng, mình muốn thật sự bay lên, còn phải đi một đoạn đường dài.”

Chương 80 - Chứng Kiến Khoảnh Khắc Kỳ Tích (2)

Thấy Trần Nghiệp lộ vẻ nghi hoặc, Đường Tử Trần tiếp tục giải thích: “Lực tác dụng là tương hỗ. Lực sĩ có khỏe đến đâu, cũng không thể túm tóc mình, tự nâng mình lên.”

“Cho nên, dù hiện tại mình có thể điều khiển vật nặng trăm cân, cũng không thể dùng niệm động lực để nắm lấy bản thân bay lên.”

“Nếu mình muốn bay, niệm động lực cần phải đạt đến cảnh giới nhất định, ít nhất có thể ảnh hưởng đến không khí xung

quanh, mới có thể mượn lực trong không khí.”

“Vị Tần nữ sĩ kia, cũng phải đến cấp 4 mới có thể bay được quãng ngắn.”

“Tuy nhiên, mặc dù hiện tại mình chưa thể bay, nhưng dùng niệm động lực làm động lực hỗ trợ vẫn có thể, dưới sự hỗ trợ của niệm động lực, có thể khiến mình nhảy cao hơn, chạy nhanh hơn, và, nhảy từ đây xuống, cũng sẽ không bị thương.”

Trần Nghiệp bừng tỉnh đại ngộ.

Đường Tử Trần lại nhìn về phía con tang thi, hỏi: “Tiếp theo muốn làm gì?”

Con tang thi bị niệm động lực của nàng khống chế, chân không chạm đất, mặc dù nhìn thấy mấy người sống, gào thét muốn lao tới, nhưng đáng tiếc không thể nhúc nhích.

Trần Nghiệp túm lấy tiểu Bát Dát sắp hôn mê, nói với Đường Tử Trần: “Thả con quái vật tang thi ra.”

Đường Tử Trần nghe vậy liền làm theo.

Đối với sự lợi hại của Trần Nghiệp, nàng rất rõ ràng, căn bản không cần lo lắng, một con quái vật tang thi, sẽ làm hại được Trần Nghiệp.

Giây phút Đường Tử Trần buông lỏng khống chế, con tang thi vừa giành lại được tự do, lập tức giương nanh múa vuốt, gào thét lao về phía Trần Nghiệp.

Tốc độ chạy rất nhanh!

“Lớp trưởng, đã đến lúc chứng kiến kỳ tích!”

Giọng Trần Nghiệp vừa dứt, khi con tang thi sắp lao tới gần, đột nhiên giơ tiểu Bát Dát mặt mày tái nhợt lên, chắn trước mặt mình.

Một màn kỳ diệu xuất hiện!

Rõ ràng lúc này tiểu Bát Dát vẫn là người sống, nhưng con tang thi này lại không muốn động vào hắn, thà rằng đi đường vòng cản Trần Nghiệp, cũng không thèm để ý đến tiểu Bát Dát. Như thể trong mắt nó, tiểu Bát Dát giống như rác rưởi trong cống rãnh, khiến người ta buồn nôn.

Con tang thi này đương nhiên không phải là kẻ phân biệt chủng tộc!

Lý do nó không muốn chạm vào tiểu Bát Dát.

Là bởi vì nó có thể cảm nhận được trong cơ thể tiểu Bát Dát có độc tố khác!

Nó chỉ muốn cắn người khỏe mạnh!!

...

Nhìn thấy cảnh này.

Trần Nghiệp mỉm cười.

Quả nhiên phán đoán của hắn là chính xác.

Tang thi trong Bí Cảnh số 2, chính là tang thi trong bộ phim 《World War Z》!

Trong bộ phim 《World War Z》 này, thiết lập về tang thi khá kỳ quái, độc tố trong cơ thể chúng, muốn lây nhiễm sang vật chủ khỏe mạnh, đối với những người mắc bệnh nan y, hoặc mang trong mình độc tố khác, sẽ bỏ qua, thậm chí là chán ghét.

Cuối cùng, nhân vật chính của bộ phim đã phát hiện ra điểm này, thành công cứu vớt thế giới!

Đây chính là nguyên nhân Trần Nghiệp mang theo độc tố đến Bí Cảnh số 2!

Qua lần thử nghiệm này, Trần Nghiệp có thể khẳng định, những con quái vật trong cái gọi là Bí Cảnh này, đều là quái vật xuất hiện trong phim ảnh, hoặc các tác phẩm ảo tưởng khác trên Trái Đất.

Nếu thật sự là như vậy, cho dù hắn không có Thẻ Chất Kỳ Ngọc của Saitama, thì ở trong Bí Cảnh cũng có thể như cá gặp nước.

Thật thú vị!

Không biết Bí Cảnh này là do vị đại lão nào tạo ra, quả thực là thiết kế riêng cho những người xuyên việt như hắn!

“Trần Nghiệp, đây, đây là chuyện gì?”

Đường Tử Trần vừa dùng niệm động lực hỗ trợ Trần Nghiệp không chế con tang thi, vừa kinh ngạc hỏi.

Lúc này trên khuôn mặt xinh đẹp của nàng, tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Nàng vạn lần không ngờ, Trần Nghiệp dùng phương pháp “lấy độc trị độc” không đáng tin cậy này, vậy mà lại thành công?

Đường Tử Trần cảm thấy, có lẽ vấn đề nằm ở loại độc tố mà Trần Nghiệp sử dụng.

Vì vậy, nàng lại lên tiếng: “Vừa rồi cậu cho hắn sử dụng, là loại độc tố lợi hại gì? Vậy mà có thể khiến quái vật tang thi không dám tấn công?”

Ngay cả tiểu Bát Dát đang nằm trên mặt đất, lúc này cũng là vẻ mặt khiếp sợ.

Vừa rồi khi con tang thi lao tới, hắn cho rằng mình chắc chắn phải chết, đã tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Không ngờ, con tang thi lại xem hắn như không khí, đi đường vòng tránh Trần Nghiệp.

Tên tiểu Bát Dát này không phải kẻ ngốc.

Lập tức ý thức được, thí nghiệm mà tên nhóc da trắng người Hạ quốc này vừa dùng hắn để làm, quan trọng đến mức nào.

Nếu mình có thể nắm giữ bí mật này, đồng thời sống sót trở ra ngoài, chẳng phải là phát tài rồi sao?

Đáng tiếc.

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, tiểu Bát Dát liền cảm thấy nghẹt thở dữ dội...

“Rắc!”

Cùng với một tiếng giòn tan.

Tiểu Bát Dát trực tiếp tắt thở.

Là Trần Nghiệp bẻ gãy cổ hắn.

Cả đốt sống cổ cũng bị bẻ gãy.

Với sức mạnh hiện tại của Trần Nghiệp, bóp chết một tên tiểu Bát Dát, chẳng khác gì bóp chết một con gà con.

Ném thi thể tiểu Bát Dát xuống đất, Trần Nghiệp lúc này mới nói: “Không phải loại độc tố lợi hại gì, chỉ là độc tố XX rất phổ biến.”

“Tôi đoán, độc tố trên người quái vật tang thi, thuộc loại bá chủ trong giới độc tố, rất đáng sợ!”

“Tuy nhiên, có câu nói quá cứng thì dễ gãy!”

“Loại độc tố lợi hại đến mức tận cùng như vậy, chắc chắn yêu cầu cũng rất cao, chỉ có vật chủ khỏe mạnh, mới là mục tiêu của chúng. Đối với những người có khiếm khuyết trên cơ thể, chúng sẽ chán ghét, thậm chí là sợ hãi!”

“Cho nên, tôi mới nghĩ đến biện pháp lấy độc trị độc.”

Trần Nghiệp nghiêm trang bịa chuyện.

Mặc dù lời nói của Trần Nghiệp nghe như đang ba hoa chích chòe!

Nhưng mà...

Sự thật hơn vạn lời nói.

Có ví dụ vừa rồi bày ra trước mắt, Trần Nghiệp nói có khoa trương đến đâu thì đó cũng là lời vàng ngọc.

Ít nhất...

Đường Tử Trần là thật sự tin tưởng.

“Trần Nghiệp... cậu làm sao nghĩ ra những thứ này?”

“Hửm? Lớp trưởng chẳng phải nói mình có khả năng quan sát mạnh mẽ sao? Có lẽ đây chính là thiên phú!”

Về bí mật xuyên không của bản thân, Trần Nghiệp không muốn nói với bất kỳ ai.

Không phải là Đường Tử Trần không đáng tin.

Mà là loại chuyện này nói ra, giải thích rất phiền phức.

Vừa hay, Trần Nghiệp là người sợ phiền phức, cho nên dứt khoát không nói.

Đường Tử Trần nhìn Trần Nghiệp thật sâu, trong đôi mắt đen láy thuần khiết kia, lóe lên ánh sáng khác thường.

“Trần Nghiệp, cậu rõ ràng ưu tú như vậy, tại sao không muốn đề cho người khác biết?”

“Bởi vì tôi là người thích khiêm tốn.”

Trần Nghiệp không muốn nói nhiều về chủ đề này, lại mở miệng nói: “Lớp trưởng, thời gian không còn sớm, chúng ta cũng phải đi học thôi! Sau đó, bí cảnh này, có thể đi ngang!”

Đường Tử Trần cũng biết sự tình nặng nhẹ cấp bách, lập tức gật đầu đồng ý.

Chờ Trần Nghiệp mở hộp, đưa cho nàng một chai xịt virus, nàng lại nhìn không được nói: “Cậu cố ý mang theo ba chai độc tố?”

Trần Nghiệp hiểu ý tứ của cô nàng, đương nhiên nói: “Chắc hẳn phải mang thêm một chai! Cũng không thể để hai chúng ta mạo hiểm đi làm thí nghiệm chứ?”

Nghe vậy, Đường Tử Trần im lặng không nói, học theo dáng vẻ của Trần Nghiệp, nhắm vòi xịt ngay mình, ăn công tắc, hít vào độc tố.

Sau đó.

Đường Tử Trần chú ý tới, Trần Nghiệp còn mang theo một cái hộp.

“Đây là?”

“Ồ! Là thuốc đặc hiệu, chờ chúng ta sắp ra ngoài thì uống, miễn cho đến bên ngoài lây cho bạn học.”

Đường Tử Trần nghe vậy, triệt để bội phục đối với Trần Nghiệp.

Chương 81 - Hai kẻ này thật ngông cuồng

Hắn ta thật sự đã sắp xếp ổn thỏa tất cả mọi thứ, cũng suy nghĩ đủ chu toàn.

“Mình vốn còn tưởng rằng, với năng lực của mình, ở trong bí cảnh như vậy, có thể chiếm ưu thế, vì cậu làm nhiều việc hơn. Không ngờ, kết quả vẫn là cậu đang dẫn dắt mình.”

Nghe được lời cảm khái của cô nàng, Trần Nghiệp lập tức cười nói: “Cậu muốn thể hiện à? Được thôi, lát nữa nhiệm vụ giết quái, giao cho cậu!”

...

Nửa tiếng sau.

Đường Tử Trần đã xuất hiện triệu chứng sốt, trên trán trắng nõn, phủ đầy mồ hôi rịn.

Trần Nghiệp lại chẳng có chuyện gì.

Mặc dù hãn sớm có dự liệu, thể chất của mình cường đại, lực miễn dịch khẳng định rất đáng sợ, nhưng mà... độc tố người có thể cho lực một chút được không!

Thấy Đường Tử Trần sắc mặt trắng bệch, Trần Nghiệp nói: “Lớp trưởng, cậu cảm thấy thế nào? Nếu như không chịu nổi, chúng ta có thể từ bỏ kế hoạch này!”

Đường Tử Trần lắc đầu: “Vẫn ổn, chỉ là có chút choáng váng đầu óc, ảnh hưởng không lớn. Cậu thì sao?”

“Mình còn chưa có phản ứng...”

Trần Nghiệp ra vẻ bất đắc dĩ, giống hệt như người đàn ông không lên nổi vào lúc quan trọng. (@@)

“Có lẽ là bởi vì thể chất của cậu tương đối mạnh, độc tố rất khó công phá hệ thống miễn dịch của cậu?”

Đường Tử Trần an ủi: “Chờ thêm chút nữa đi! Loại độc tố này giỏi ẩn nấp trong tế bào, chỉ dựa vào lực miễn dịch của cơ thể, không dễ dàng tiêu diệt như vậy, nói không chừng nó đang tiềm phục nhân bản, lát nữa cậu sẽ có phản ứng.”

Trần Nghiệp: “...”

Cô nàng nói không sai.

Cho dù lực miễn dịch của Trần Nghiệp có mạnh hơn nữa, cũng không có khả năng tiêu diệt toàn bộ độc tố trong nháy mắt. Đặc biệt là độc tố hãn mang đến, còn tính là loại tương đối lợi hại, khó đối phó.

Lại qua mười phút.

Trần Nghiệp rút cuộc cảm thấy cơ thể hơi khó chịu, xuất hiện triệu chứng.

Bất quá, Đường Tử Trần suýt nữa thì sốt đến 40 độ, hẳn không đau không ngứa, nhiều nhất coi như sốt nhẹ.

Chúng tỏ lực miễn dịch của hẳn vẫn là quá mạnh, căn bản không cần hướng đại não xin chỉ thị tăng nhiệt độ hỗ trợ, là có thể đơn phương tàn sát độc tố!

Cũng may độc tố tang thi chỉ nhìn xem trong cơ thể vật chủ có độc tố khác hay không, không quan tâm triệu chứng của vật chủ có nghiêm trọng hay không.

Đường Tử Trần lại bắt thêm một con tang thi, xác nhận nó không cần năng và Trần Nghiệp, sau đó hai người rút cuộc chuẩn bị rời khỏi nơi này, ra ngoài đại khai sát giới!

“Trần Nghiệp, chúng ta đi đâu?”

“Đến đồn cảnh sát.”

“Lấy vũ khí?”

“Đúng vậy, khoảng cách thời gian kết thúc bí cảnh lần này, còn lại hơn mười tiếng đồng hồ. Trạng thái của lớp trường hiện tại không tốt lắm, trước tiên hãy ổn định dừng mạnh động, bảo tồn thể lực, dùng vũ khí giết quái vật tang thi cũng như nhau, chờ vũ khí dùng hết, lại đến lượt cậu ra sân!”

Đối với an bài chu đáo như vậy của Trần Nghiệp, Đường Tử Trần tự nhiên sẽ không phản đối, liền đi theo Trần Nghiệp, xuất phát về phía đồn cảnh sát.

Trên đường gặp phải tang thi, đương nhiên giao cho Đường Tử Trần giải quyết.

Cô nàng không chế niệm động lực, phát phát tay là có thể tiêu diệt rất nhiều tang thi.

Thêm nữa hai người vẫn luôn không gặp phải tang thi đại quân quy mô lớn, cho nên đi rất thuận lợi.

Đương nhiên.

Bọn họ nghênh ngang như vậy, cũng đã gây nên sự chú ý của không ít tân sinh khác.

...

Hai mươi phút sau.

Hai người đã đến đồn cảnh sát.

Đồn cảnh sát này rất lớn, tòa nhà có đến mấy tầng.

Trần Nghiệp phát hiện, tòa nhà đồn cảnh sát này, kỳ thật chính là tòa nhà mà lão Lưu dùng làm video tư liệu tiêu cực trong tiết học đầu tiên của bọn họ.

Lúc đó trong video có hai tên ngu ngốc, đứng ở trên sân thượng, dùng vũ khí từ trên cao nhìn xuống tấn công tang thi, kết quả không ngờ tới tang thi vậy mà lại có thể xếp chồng lên nhau, xé bọn họ thành mảnh nhỏ...

Có thể khẳng định, trong đồn cảnh sát nhất định có vũ khí.

Khi Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, đi vào đồn cảnh sát, ở trong kho vũ khí quả nhiên tìm được không ít vũ khí.

Mặc dù đã qua thời gian rất lâu, không người bảo dưỡng, nhưng những vũ khí này, vẫn có thể sử dụng như cũ.

Trong kho vũ khí lộn xộn, trên mặt đất còn có dấu chân, giống như là vừa mới có người lục soát qua.

Cũng may đồn cảnh sát này đủ lớn, kho vũ khí cũng lớn đến kỳ lạ, súng ống đủ nhiều!

Ngoài súng ngắn thường thấy ra, ở đây còn có rất nhiều trang bị giống như cảnh sát đặc nhiệm chống khủng bố, còn có súng trường súng tiểu liên các loại.

Xem ra, quy cách của đồn cảnh sát này rất cao.

Nếu không, đồn cảnh sát bình thường, làm sao có thể trang bị hỏa lực như vậy?

Vũ khí nhiều mới tốt!

Vừa vặn tiện nghi cho Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

Hai người chất đồng toàn bộ vũ khí ở đại sảnh tầng một, sau đó, Trần Nghiệp cố ý cho nổ một quả lựu đạn.

“Ầm!”

Tiếng nổ vang vọng rất xa.

Lập tức! tang thi ở gần đó, toàn bộ bị hấp dẫn, chen chúc lao về phía đồn cảnh sát.

“Lớp trưởng, khai hỏa! Tự do phát huy...”

Nhìn thấy nhiều tang thi chen chúc ở cửa ra vào như vậy, Trần Nghiệp lộ ra nụ cười, giờ một khẩu súng trường lên, chính là một trận “tư tư tư”, trực tiếp bắn hết băng đạn.

Tài bắn súng của Trần Nghiệp tự nhiên là không tốt.

Nhưng tang thi nhiều lắm!

Cho dù bắn loạn xạ, cũng rất ít khi bắn trượt.

Đương nhiên, không bắn trúng đầu tang thi là không chết được.

Trần Nghiệp không sao cả, dù sao hắn chỉ là muốn chơi cho đã.

Hiện tại chủ lực giết quái, là Đường Tử Trần!

Cô nàng luyện tập phi tiêu lâu như vậy, độ chính xác rất cao, có thể lúc đầu còn chưa quen thuộc với tính năng của súng trường, hơi bắn lệch, chờ bắn vài phát tìm được cảm giác, gần như là phát nào trúng đó.

Lũ tang thi liều chết xông lên phía trước, chờ xông đến trước mặt hai người, lại đứng im bất động, căn bản không phát động công kích về phía hai người.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần hai người, quả thực tương đương với là mở hack bất tử, đang không ngừng cày quái.

“Đát đát đát...”

Trong lúc nhất thời.

Trong đồn cảnh sát tiếng súng vang lên không ngớt.

Mà hành vi không chút che giấu của hai người, tự nhiên cũng hấp dẫn không ít ánh mắt ẩn nấp xung quanh.

“Hai tên ngốc này đang làm cái gì vậy? Giáo viên của bọn họ chẳng lẽ chưa từng dạy bọn họ, hấp dẫn quái vật tang thi như vậy, chẳng khác nào tự tìm đường chết sao?”

“Người con gái kia, là thiên tài Đường Tử Trần của Hạ quốc, còn về phần nam nhân đi cùng cô ta, hẳn là tên trai bao được

cô ta bao nuôi!”

“Thật sao? Cậu không nhìn lầm chứ?”

“Tuyệt đối không nhìn lầm, khóa chúng ta, có thể sử dụng niệm động lực, chỉ có một mình cô ta.”

“Thật là ngu xuẩn, cho dù năng lực thiên phú của cô ta rất mạnh, làm như vậy cũng là đường cùng!”

“Tôi nghe nói, trên mạng nước ngoài, treo thưởng đối với Đường Tử Trần còn chưa có hủy bỏ?”

“Đúng vậy... Victor, cậu muốn làm gì? Đường Tử Trần sở hữu niệm động lực, không phải là người mà chúng ta có thể đối phó.”

“Cậu nói không sai, nếu như là chính diện giao chiến, chúng ta đương nhiên không phải là đối thủ của vị thiên tài kia, bất quá, hiện tại hai người bọn họ đang tự tìm đường chết, chúng ta qua đó xem thử, nói không chừng có cơ hội nhặt được chỗ tốt lớn!”

Chương 82 - Không Thể Tin Nổi

Thời gian trôi qua.

Càng ngày càng có nhiều tân sinh viên tập trung xung quanh đồn cảnh sát.

Nguyên nhân chính là lũ tang thi trong khu vực này gần như đã bị Trần Nghiệp và Đường Tử Trần thu hút hết.

Những tân sinh viên khác, nếu còn muốn săn tang thi, hoặc là mạo hiểm đến khu vực khác, hoặc là đến đồn cảnh sát này, xem có thể cướp được chút “quái” nào từ tay Đường Tử Trần hay không.

Không ít người đã chọn cách thứ hai.

Chỉ là, khi họ đến gần đồn cảnh sát, nhìn thấy đội quân tang thi vô tận trước tòa nhà, da đầu họ lập tức tê dại, gần như bị dọa vỡ mật.

Không ai dám ra tay với đội quân tang thi vào lúc này.

Một khi gây ra động tĩnh, thu hút sự chú ý của chúng, chắc chắn sẽ bị nhấn chìm và xé xác!

Ngoại trừ Đường Tử Trần và Trần Nghiệp!

Hai người này, dựa vào việc nắm rõ điểm yếu của tang thi, cộng thêm “buff bất tử” đang bật, giết tang thi cứ như chơi đùa.

Cuối cùng, Trần Nghiệp cảm thấy kỹ năng bắn súng của mình quá tệ, bèn tìm một cây búa tạ lớn. Với sức mạnh và tốc độ hiện tại của hắn, một búa nện xuống, uy lực ngang ngửa bom nổ, tang thi chết la liệt.

Đường Tử Trần thấy vậy cũng không chịu thua kém, thế mà lại phát động niệm động lực, đồng thời điều khiển sáu bảy khẩu súng trường, lơ lửng giữa không trung, sau đó bóp cò cùng lúc, tạo thành một cơn mưa đạn, bắn về phía đám tang thi.

Mặc dù làm như vậy.

Sẽ khiến độ chính xác của nòng giảm xuống.

Nhưng hiệu quả giết tang thi lại được nâng cao đáng kể.

Hơn nữa, chỉ cần điều khiển súng trường bắn tang thi, lượng tiêu hao tinh thần lực của nàng cũng ít hơn.

Tốc độ hai người tàn sát tang thi giống như máy gặt đập liên hợp cỡ lớn, tang thi gần như ngã rạp từng mảng lớn.

Nếu không phải tang thi trong thành phố đủ nhiều, e rằng không đủ cho hai người giết.

...

Vài tiếng sau.

Những tân sinh viên đang xem náo nhiệt bên ngoài, nghe thấy động tĩnh lớn trong đồn cảnh sát vẫn còn tiếp diễn... Về mặt hạ hê trên mặt họ dần dần biến thành kinh ngạc!

Cùng với sự khó tin!!

Ban đầu, họ cho rằng cách chơi điên cuồng như Đường Tử Trần chắc chắn sẽ không thể trụ được lâu, sẽ bị tang thi nhấn chìm.

Không ngờ, cô ta lại có thể kiên trì đến tận bây giờ, đội quân tang thi bên ngoài đã giảm đi một nửa, Đường Tử Trần và tên tiểu bạch kiểm ăn bám kia, vậy mà vẫn chưa chết?

“Không thể nào! Cho dù năng lực của Đường Tử Trần mạnh đến đâu, cũng không thể nào trụ được đến bây giờ.”

“... Tôi ước tính sơ bộ, trong mấy tiếng đồng hồ này, bọn họ ít nhất đã giết chết hơn vạn con tang thi.”

“Thật khó tin!”

“Chết tiệt! Chẳng lẽ người nhận được phần thưởng bổ sung lần này lại là bọn họ?”

“Liệu có phải bọn họ đã tìm thấy một điểm an toàn hoàn hảo trong đồn cảnh sát, có thể tránh được sự truy đuổi của tang thi?”

“Không thể nào, những nơi như đồn cảnh sát đã bị người ta lục soát vô số lần rồi, không an toàn đâu.”

“Vậy thì bọn họ đã trụ được đến bây giờ bằng cách nào? Chẳng lẽ cô ta đã sở hữu thực lực của cường giả cấp 5 rồi

sao?”

Nhiều tân sinh viên đang bàn tán xôn xao.

Cùng lúc đó.

Trong một tòa nhà đối diện đồn cảnh sát.

Hơn mười tân sinh viên có vẻ ngoài khá mạnh mẽ đang tụ tập.

Giống như những tân sinh viên khác, bọn họ vẫn luôn chú ý đến động tĩnh trong đồn cảnh sát.

“Người đang giết tang thi trong đồn cảnh sát, thật sự chỉ có Đường Tử Trần và tên tiểu bạch kiểm được cô ta bao nuôi kia thôi sao?”

Một tân sinh viên đến sau hỏi.

“Hoàn toàn chính xác!” Một tân sinh viên khác nói: “Tôi đã ở đây từ đầu, tận mắt nhìn thấy hai người bọn họ đi vào đồn cảnh sát, sau đó không hề ra ngoài, trong khoảng thời gian đó cũng không có ai khác đi vào.”

“Bọn họ đã giết tang thi bao lâu rồi?”

“Gần năm tiếng rồi.”

“Năm tiếng? Cho dù tang thi đứng im cho Đường Tử Trần giết, thì thể lực của Đường Tử Trần cũng đã cạn kiệt từ lâu rồi chứ?”

“... Quan trọng nhất là, vũ khí đạn dược trong đồn cảnh sát cũng không có nhiều như vậy, cho nên, tôi phán đoán, Đường Tử Trần kia, nói không chừng ngay cả tinh thần lực cũng sắp cạn kiệt rồi.”

“Có thể kiên trì đến bây giờ, cô ta nhất định nắm giữ bí mật động trời!”

“Đáng tiếc, tang thi quá đông, chúng ta không thể tiếp cận, cũng không thể nhìn thấy bên trong xảy ra chuyện gì...”

“Dù sao thì, đây là cơ hội ngàn năm có một, cô ta đã tiêu hao lâu như vậy, nói không chừng đã sớm kiệt sức.”

“Đúng vậy, nếu chúng ta có thể lấy được đầu của Đường Tử Trần, không chỉ có thể nhận được khoản tiền thưởng hậu hĩnh

kia, mà còn có thể trả thù cho các đồng đội trong bí cảnh số 1!”

“Tiếp tục theo dõi, nói không chừng không cần chúng ta ra tay, nữ nhân ngu ngốc này sẽ sớm chết trong miệng tang thi.”

Đúng lúc này.

Động tĩnh trong đồn cảnh sát đột nhiên dừng lại.

Tất cả tân sinh viên đang theo dõi đều lập tức phản chấn, ánh mắt nhìn chăm chăm vào động tĩnh của đám tang thi.

Nếu Đường Tử Trần và Trần Nghiệp bị tang thi ăn thịt, mất đi mục tiêu, lũ tang thi sẽ tự động giải tán.

Ngược lại, nếu tang thi không chịu rời đi, chứng tỏ hai người trong đồn cảnh sát vẫn còn sống.

...

Trong đồn cảnh sát.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, đương nhiên không thể bị tang thi ăn thịt được.

Nắm giữ điểm yếu của tang thi, cho dù bọn họ dâng đến tận miệng, tang thi cũng không dám cắn...

Lúc này, hai người đang ở cầu thang tầng ba của đồn cảnh sát.

Bởi vì, tầng một và tầng hai đã bị xác tang thi chất đầy...

Là chất đầy thật sự, mặt đất toàn là máu me be bét, ngay cả chỗ đặt chân cũng không có.

Hai người dừng lại vào lúc này, không phải là để nghỉ ngơi, mà là cầu thang tầng hai đã bị xác tang thi chặn kín, tang thi phía sau không thể nào đi qua được.

Đúng lúc Trần Nghiệp chuẩn bị dùng bạo lực, dọn dẹp cho đám tang thi đáng yêu ra một con đường mới...

Đường Tử Trần đột nhiên đứng dậy, nói: “Trần Nghiệp, vừa rồi cậu đã tiêu hao không ít thể lực, nghỉ ngơi tại đây một lát đi! Mình lên sân thượng tiếp tục giết tang thi.”

Kỳ thực.

Đường Tử Trần không giống như những tân sinh viên kia suy đoán, tiêu hao rất nhiều.

Trên thực tế, lúc này Đường Tử Trần trông tinh thần khá tốt.

Hai tiếng đồng hồ đầu tiên, nàng tiêu hao khá lớn, sau đó Trần Nghiệp thấy nàng mệt mỏi, liền để nàng nghỉ ngơi trước.

Cho nên, người đánh quái thực sự vẫn luôn là Trần Nghiệp!

Liên tục vung búa tạ suốt năm tiếng đồng hồ, Trần Nghiệp quả thực tiêu hao không ít thể lực, trên người đổ rất nhiều mồ hôi.

Lúc này nghe Đường Tử Trần nói vậy, hắn cũng không phản đối, bèn ngồi xuống: “Được, vậy lớp trưởng cẩn thận một chút.”

Đường Tử Trần là người thông minh, biết Trần Nghiệp bảo nàng cẩn thận, không phải là cẩn thận tang thi, mà là cẩn thận con người!

“Mình biết rồi.”

Nói xong, Đường Tử Trần liền men theo cầu thang, chạy lên sân thượng.

Trần Nghiệp không đi theo.

Hắn tìm một chiếc ghế sofa trong đại sảnh tầng ba, tùy tiện phủi bụi, rồi dựa vào, nhắm mắt dưỡng thần.

Đối với thực lực của Đường Tử Trần.

Trần Nghiệp vẫn tương đối yên tâm.

Với tinh thần lực hiện tại của Đường Tử Trần, cho dù có người dùng súng bắn tia mai phục từ xa, cũng không làm nàng bị thương được.

Bởi vì giác quan của nàng đủ nhạy bén, trong nháy mắt súng bắn tia nhắm tới, nàng đã có thể cảm nhận được.

Muốn giết Đường Tử Trần lúc này, ám sát rất khó thành công, chỉ có thể trực tiếp bao vây tiêu diệt.

Trần Nghiệp kỳ thực cũng vậy.

Tinh thần lực của hắn, cũng không kém Đường Tử Trần bao nhiêu...

Chương 83 - Tiểu bạch kiểm? Không, Đại Ma Vương!

Khi bóng dáng Đường Tử Trần.

Xuất hiện trên sân thượng.

Những tân sinh viên đang âm thầm theo dõi đồn cảnh sát lập tức dậy sóng!

Rất nhiều người thất vọng khi thấy Đường Tử Trần vẫn còn sống, nhưng càng cảm thấy khó tin...

Trong tòa nhà đối diện đồn cảnh sát.

Mười mấy tân sinh viên kia, nhìn thấy Đường Tử Trần đi lên sân thượng đồn cảnh sát, cũng vô cùng kinh ngạc.

“Cái gì? Cô ta vậy mà vẫn chưa chết?”

“Hơn nữa, trạng thái của cô ta, nhìn qua cũng không tệ như trong tưởng tượng!”

“Chuyện gì đang xảy ra vậy?”

“Suy đoán của tôi không sai, cô ta nhất định nắm giữ bí mật động trời.”

“Tên tiểu bạch kiểm kia đâu?”

“Không biết, nói không chừng đã chết rồi.”

“Chắc là không, với sự coi trọng của Đường Tử Trần đối với tên tiểu bạch kiểm kia, cô ta sẽ không để hắn chết dễ dàng như vậy đâu.”

“Bây giờ làm sao đây? Chúng ta có nên ra tay không?”

“Đương nhiên phải ra tay, tôi đã đợi lâu như vậy, không thể nào uổng công vô ích được!”

“Đúng vậy, có lẽ cô ta cũng không tốt như vẻ ngoài, chỉ đang cố gắng chống đỡ mà thôi.”

“Tôi không muốn ra tay, càng không muốn mạo hiểm, nếu các người muốn ra tay với cô ta, vậy tôi rút lui.”

“Miyamoto Shinichi, sự nhát gan của anh, căn bản không giống học sinh xuất thân từ Đại học Thiên Hoàng của Oa

quốc.”

“Tùy các người nói gì thì nói, lứa tân sinh viên cấp S của Oa quốc chúng ta đã tổn thất đủ rồi, giáo viên của tôi đã dặn dò, chuyện không nắm chắc, đừng nên mạo hiểm!”

Mấy người này nói qua nói lại, cuối cùng lại cãi nhau.

Một bộ phận cho rằng, cho dù Đường Tử Trần chưa kiệt sức, thì ước chừng cũng sắp rồi, đây là cơ hội tốt để bắt tĩa cô ta.

Một bộ phận khác, thì suy nghĩ giống với Miyamoto Shinichi, không muốn mạo hiểm.

Dù sao bọn họ cũng không nhận nhiệm vụ ám sát Đường Tử Trần.

Ngay lúc hai bên đang tranh cãi kịch liệt.

Đột nhiên, một thanh niên da trắng mũi khoằm đứng dậy:

“Mọi người, hãy dừng cuộc tranh luận vô nghĩa này lại! Tôi đã nghĩ ra một kế hoạch tuyệt diệu...”

Thấy thanh niên mũi khoằm còn đang ra vẻ bí ẩn, có người nhin không được thúc giục: “Andrew, có kế hoạch gì, mau nói ra đi.”

Thanh niên da trắng tên Andrew, cười nói: “Tôi cảm thấy, mọi người không nên dồn hết sự chú ý vào người phụ nữ kia.”

“Tài năng của Đường Tử Trần, đủ để cô ta bỏ xa chúng ta, đối với chúng ta hiện tại mà nói, cô ta quả thực là kẻ địch khó đối phó nhất. Thế nhưng, cô ta cũng là con người, đã là con người, thì sẽ có điểm yếu.”

“Mà điểm yếu của Đường Tử Trần, chính là tên tình nhân tiểu bạch kiểm của cô ta.”

Mọi người nghe vậy, trong lòng khẽ động.

Có người mơ hồ cảm thấy nắm bắt được điều gì đó.

Lần này Andrew không vòng vo, tiếp tục nói: “Kế hoạch của tôi là, nhân lúc Đường Tử Trần đang mải mê giết tang thi, chúng ta lén vào đồn cảnh sát, tìm và bắt cóc tên tiểu bạch kiểm kia!”

“Chỉ cần chúng ta không chế được tình nhân của Đường Tử Trần, nói không chừng có thể ép cô ta phải bỏ cuộc!”

Nghe được kế hoạch này, tất cả mọi người đều sáng mắt lên.

Kế hoạch này hay!!!

“Tôi đồng ý!”

“Kế hoạch này thật sự không tồi!”

“Andrew, quả nhiên vẫn là cậu nhay bén!”

Mọi người đều đồng thanh tán thành.

Andrew thấy vậy, trong lòng vô cùng đắc ý, nhưng trên mặt vẫn giữ vẻ nho nhã lịch thiệp, có vài phần phong thái của người lãnh đạo.

“Nếu mọi người không ai phản đối, vậy chúng ta nhân lúc này ra tay. Vừa hay, bây giờ con đàn bà ngu ngốc đó, đã dẫn dụ hết đám tang thi ra cổng chính, chúng ta có thể từ cửa sau, lên vào tòa nhà sở cảnh sát.”

Lời vừa dứt.

Đã nhận được sự đồng ý của tất cả mọi người.

Ngay cả gã người Oa quốc tên là “Miyamoto Shinichi”, cũng cảm thấy kế hoạch này của Andrew quả thực không tồi.

Cho dù không thể ép buộc Đường Tử Trần tự sát.

Có tên tiểu bạch kiểm kia trong tay, ít nhất cũng có thể khiến Đường Tử Trần phải kiêng dè!!

Bọn họ sẽ nắm chắc phần thắng!

Thế là.

Tiếp theo.

Mười mấy người này, dưới sự dẫn dắt của Andrew, đi đường vòng đến phía sau tòa nhà sở cảnh sát, sau đó lén lút lên vào trong.

Hành động của bọn họ, tự nhiên cũng gây chú ý cho những tân sinh khác.

Xét cho cùng, rất nhiều tân sinh đều đang trốn trong các tòa nhà bên cạnh, đứng từ trên cao nhìn xuống, ngoại trừ góc chết,

về cơ bản đều có thể nhìn thấy hành động của đám người này.

Tân sinh không phải kẻ ngốc.

Lập tức nhận ra.

Đám người này vào lúc này chạy đến tòa nhà sở cảnh sát.

Nhất định là không có ý tốt.

Tuy nhiên.

Lại không có ai lên tiếng nhắc nhở Đường Tử Trần.

Một mặt, là do quá xa, không dễ nhắc nhở. Nếu mở miệng hét lớn, e rằng chưa kịp nhắc nhở Đường Tử Trần, đã khiến đám tang thi chú ý, khiến bản thân rơi vào nguy hiểm.

Mặt khác, mọi người đối với việc Đường Tử Trần giết chết nhiều tang thi như vậy, kỳ thực rất bất mãn, cũng muốn xem kịch hay.

.....

Andrew và những người khác, đều biết Đường Tử Trần có tinh thần lực cao, cho nên hành động của bọn họ, vô cùng cẩn thận.

Chỉ là.

Khi bọn họ lên vào tầng một sở cảnh sát, nhìn thấy thi thể tang thi chất đông như núi, ai nấy đều hít vào mấy ngụm khí lạnh.

Vài người nhất gan, càng bị dọa đến mặt mày trắng bệch.

Mẹ kiếp!

Đây là giết bao nhiêu tang thi vậy??

Cảnh tượng trước mắt, chẳng khác nào Tu La địa ngục!

Lên đến tầng hai.

Cũng như vậy!

Mùi hôi thối nồng nặc và mùi máu tanh, xộc thẳng vào óc khiến bọn họ một trận choáng váng.

Những người này trong lúc khiếp sợ, cũng nhịn không được lộ ra vẻ mặt hâm mộ.

Nếu như, người giết chết nhiều tang thi như vậy là bọn họ, vậy thì lần này bọn họ đã kiếm bọn rồi, chắc chắn sẽ nhận được

phần thưởng thêm.

Trong đám người, chỉ có gã người Oa quốc tên là “Miyamoto Shinichi”, mơ hồ cảm thấy có gì đó không đúng.

Bởi vì, hắn phát hiện, rất nhiều thi thể tang thi, đều không được nguyên vẹn, bị nghiền nát như cám.

Tầng hai càng rõ ràng hơn.

Tang thi trong Bí Cảnh số 2, điểm yếu nằm ở đầu, đây là kiến thức được công nhận trên toàn cầu.

Đường Tử Trần không thể nào không biết.

Đã như vậy, tại sao cô ta còn phải tốn sức, đánh nát tang thi thành như vậy?

Chẳng phải là lãng phí thể lực sao?

Nhận ra điểm này, Miyamoto Shinichi lặng lẽ đi đến bên cạnh đồng bọn, nhỏ giọng nói: “Kikuko, lát nữa cô nấp phía sau, nếu cảm thấy không ổn, lập tức chạy trốn.”

Đồng bọn của Miyamoto Shinichi, là một cô gái nhìn rất dễ thương, chỉ là chân hơi ngắn.

Đương nhiên, đây cũng là bệnh chung của nữ nhân Oa quốc.

Nghe được lời của Miyamoto Shinichi, cô gái Oa quốc tên là “Kikuko” kia, trong mắt chợt lóe lên một tia tinh quang.

“Shinichi-kun, chẳng lẽ sẽ có nguy hiểm sao?”

“Không rõ lắm, hình dạng cái chết của những tang thi này không được bình thường... Tóm lại, nếu có gì không ổn cô lập tức chạy trốn, không cần lo cho tôi!”

“Tôi hiểu rồi...”

Hai người vẫn luôn dùng tiếng Oa quốc giao tiếp.

Cho nên, cho dù có người chú ý tới, cũng không hiểu bọn họ đang nói gì, chỉ có thể trừng mắt nhìn bọn họ, bảo bọn họ đừng nói chuyện.

Hai người đã nói xong những gì cần nói, liền ngậm miệng lại.

Mọi người tiếp tục tiến về phía trước.

Lúc này, tất cả tang thi đều đã bị Đường Tử Trần thu hút, chạy ra ngoài hết rồi, nếu không, bọn họ nhất định không thể thuận lợi như vậy.

Cũng chính vì vậy, khiến không ít người cảm thấy, dường như ngay cả ông trời cũng đang giúp đỡ bọn họ...

Chương 84 - Không giả vờ nữa, lật bài thôi!

Rất nhanh.

Mọi người đi đến cầu thang tầng ba.

Lại phát hiện cầu thang thế mà bị thi thể tang thi, chặn kín mít!

May mà tòa nhà sở cảnh sát này không chỉ đủ lớn, mà trang bị cũng rất tốt, ngoài cầu thang ra, còn có thang máy.

Đương nhiên, trong thành phố đã sớm mất điện, thang máy không thể nào hoạt động, nhưng lại có thể để bọn họ, men theo giếng thang máy leo lên.

Mà ngay khi những người này đang leo thang máy.

Trong đại sảnh tầng ba.

Trần Nghiệp đang nhắm mắt dưỡng thần, bỗng nhiên mở mắt ra.

Tai thính mắt tinh, hắn đã nghe thấy động tĩnh...

.....

Lát sau.

Nhóm người Andrew, đã thành công leo từ giếng thang máy lên tầng ba.

So với núi thi thể đầm máu ở tầng một tầng hai, tầng ba này sạch sẽ hơn rất nhiều.

Chờ bọn họ tìm kiếm đến đại sảnh tầng ba, rất nhanh đã phát hiện ra bóng dáng của Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp căn bản không hề có ý định trốn tránh.

Mười mấy tên tép riu chạy đến tìm hấn gây phiền phức, nếu hấn còn trốn, thật sự có lỗi với thể chất Đại Ma Vương Trọc Đầu trên người.

Mà Andrew và những người khác vừa nhìn thấy Trần Nghiệp, lập tức xông lên, bao vây Trần Nghiệp.

“Ha! Tên tiểu bạch kiếm này, thế mà vẫn còn sống!”

“Hấn còn sống, thật là quá tốt! Chứng minh kế hoạch của chúng ta, đã thành công!”

“Nhìn bộ dạng của hấn kia, Đường kia bảo vệ hấn kỹ lưỡng thật đấy!”

“Chỉ là loại tướng mạo yếu đuối như hấn, thật không biết con đàn bà ngu ngốc kia, rốt cuộc thích hấn ở điểm gì? Thậm chí còn nguyện ý vì hấn đoạn hậu?”

“Có lẽ, người ta khí phách lớn, làm việc tốt?”

Những người này lải nhải om sòm, toàn nói tiếng chim, Trần Nghiệp chỉ có thể nghe hiểu được vài từ đơn, xâu chuỗi lại với nhau thì không hiểu gì cả.

Hấn cau mày, lên tiếng: “Có ai biết nói tiếng người không?”

Không ngờ.

Thật sự có người đứng ra.

Là Andrew!

Tên nhóc lạnh lợi này, thế mà lại biết tiếng Trung.

“Trần Nghiệp tiên sinh, xin chào!”

Trên mặt Andrew, mang theo nụ cười khinh miệt, nhìn Trần Nghiệp đang ngồi trên ghế sofa: “Rất tiếc phải thông báo cho anh biết, anh đã bị chúng tôi bắt làm con tin rồi!”

“Mấy người nhắm vào tôi?” Trần Nghiệp lộ ra vẻ mặt nghi hoặc: “Tôi có thể hỏi tại sao không?”

Hấn cảm thấy bản thân đã đủ low-key rồi.

Chuyện lộ mặt, đều giao hết cho Đường Tử Trần.

Cho dù bị người ta coi là tiểu bạch kiếm ôm đùi, cũng mặc kệ.

Không ngờ, thế mà vẫn bị người ta nhắm vào?

Gia đình ơi!

Ai hiểu được chứ??

Andrew cũng không vội trả lời, hần cười nói: “Tôi bỗng nhiên có chút hiểu, tại sao Đường ưu tú như vậy, lại nhìn trúng loại người phế vật thiên phú như anh rồi, khi biết mình bị bắt làm con tin, vậy mà còn có thể ngồi yên... Ít nhất thì dũng khí của anh, so với rất nhiều người đều mạnh hơn, đáng giá khen ngợi.”

Tên ngốc này có chút lảm lời.

Trần Nghiệp không có hứng thú nghe hần nói nhảm, nhúu mày nói: “Nói trọng điểm!”

Đối với thái độ của Trần Nghiệp, Andrew ngược lại rất độ lượng, không hề tức giận.

Có lẽ trong mắt hần, Trần Nghiệp đã định trước là người chết, cho nên không cần thiết phải tức giận?

“Rất đơn giản, người yêu của anh rất khó giải quyết, chúng tôi muốn đối phó với cô ta, chỉ có thể không chế anh trước, để cô ta không dè, ngoan ngoãn đưa tay chịu trời!”

Ồ?

Còn biết dùng thành ngữ?

Cậu nhóc định thi nghiên cứu sinh à?

“Cho nên, mấy người liên tìm đến tôi? Định dùng tôi để uy hiếp Đường Tử Trần?”

Trần Nghiệp sau khi biết được nguyên nhân, vẻ mặt buồn bực.

Đây coi như là vạ lây sao?

Sau đó.

Trần Nghiệp đứng dậy, vừa hoạt động cổ tay, vừa bất mãn nói:

“Mấy người có từng nghĩ đến một khả năng... chính là, nếu tôi còn khó giải quyết hơn cả Đường Tử Trần, vậy các người định ứng phó thế nào?”

Nghe thấy lời của Trần Nghiệp, gã thanh niên da trắng tên Andrew đầu tiên là ngẩn người, sau đó bỗng nhiên cười lớn.

“Andrew, tên ảo là kia nói gì vậy?”

Bên cạnh có người hỏi.

Andrew lặp lại lời của Trần Nghiệp bằng tiếng Anh, lập tức khiến những người xung quanh đều bật cười.

Tất cả bọn họ đều là dị năng giả có thiên phú xuất sắc, gần như không ai coi trọng một kẻ chỉ kết hợp được với thiên phú anh hùng cấp C.

Vậy mà bây giờ, một tên như vậy lại dám nói với bọn họ là rất khó giải quyết?

Đây không phải là trò cười thì là gì?

Chỉ có gã thanh niên Oa quốc tên là Miyamoto Shinichi là không cười.

Lúc này, Miyamoto Shinichi nhìn thấy trên mặt Trần Nghiệp không hề có chút sợ hãi, liền nhíu mày, ánh mắt đầy cảnh giác.

Hắn ta lặng lẽ ra hiệu cho cô nàng đồng đội chân ngắn bên cạnh, sau đó hai người âm thầm lùi về phía sau mọi người.

Một khi tình hình không ổn, hắn ta sẽ lập tức chuồn thẳng.

Lúc này, một thanh niên da đen có thân hình cực kỳ cường tráng bước ra, đi đến trước mặt Trần Nghiệp.

“Andrew, giúp tôi phiên dịch!”

Tên thanh niên da đen vừa nói vừa dùng nắm đấm đập đập vào lồng ngực vạm vỡ của mình, sau đó nói với Trần Nghiệp một tràng tiếng chim.

Mọi người xung quanh nghe xong, đều lộ ra nụ cười kỳ quái, nhìn Trần Nghiệp với vẻ không có thiện chí.

Andrew cười nói: “Trần Nghiệp tiên sinh, người đứng trước mặt anh là Lawrence Whitaker đến từ Mỹ, một thiên tài kết hợp với thiên phú anh hùng S11. Anh ta bảo tôi chuyển lời, anh ta sẽ đứng yên cho anh đánh mười quyền, chỉ cần anh có thể đánh đau anh ta, hoặc khiến anh ta lùi một bước, anh ta sẽ tha cho anh! Nếu anh không làm được, vậy thì trong vài tiếng đồng hồ tới, anh phải ngoan ngoãn làm súng vật của anh ta...”

S11.

Chính là gã Siêu Hợp Kim Hắc Quang đó.

Chẳng trách tên da đen này trông cơ bắp cuồn cuộn, giống như vận động viên thể hình vậy.

Chỉ là...

“Hắn ta thật sự đứng yên cho tôi đánh mười quyền?” Trần Nghiệp có chút kỳ quái.

“Đúng vậy!”

Andrew cười toe toét.

Những người khác cũng đều đang xem náo nhiệt.

Họ không hề lo lắng Lawrence sẽ bị lật kèo.

Thiên phú của anh hùng S11 vốn nổi tiếng với khả năng phòng ngự.

Mà thực lực của Lawrence đã đạt đến cấp 2, cường độ chịu đựng thậm chí gần đạt đến cấp 3, cho dù là đối thủ cùng cấp bậc thiên về sức mạnh, tay không tấn công, cũng không thể phá vỡ được lớp phòng ngự của hắn ta.

Đúng lúc này, cửa chính đại sảnh truyền đến tiếng bước chân.

Thì ra là Đường Tử Trần nghe thấy động tĩnh, đã quay trở lại.

Mọi người nhìn thấy Đường Tử Trần, sắc mặt cảnh giác, như lâm đại địch, lập tức bao vây Trần Nghiệp.

Không ít người chìa vũ khí về phía Trần Nghiệp.

Thấy Trần Nghiệp không phản kháng, dường như bị dọa choáng váng, những người này càng thêm được nước lấn tới, nhìn về phía Đường Tử Trần đang bước vào.

“Chuyện gì vậy?” Đường Tử Trần nhíu mày: “Mọi người đang làm gì thế?”

Mặc dù tình hình trước mắt chỉ cần liếc mắt là có thể nhìn ra, nhưng Đường Tử Trần vẫn cho những người này một cơ hội.

Đáng tiếc, những người này không biết quý trọng.

Có lẽ bọn họ cho rằng, có Trần Nghiệp trong tay, đủ để khiến Đường Tử Trần kiêng dè, không dám manh động.

“Đừng lại gần, Đường!”

Andrew tay cầm một con dao găm, vừa khoa tay múa chân trước mặt Trần Nghiệp, vừa nói: “Nếu không, tôi không ngại rạch nát mặt tên tiểu bạch kiểm này của cô đâu!”

Đường Tử Trần có chút ngơ ngác, khó hiểu nhìn về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp bắt đầu dĩ nhún vai, nói: “Đừng nhìn tôi như vậy, đám người này đột nhiên tìm đến tôi, đều là tự ý của bọn họ, là bọn họ cho rằng, có thể dùng tôi để uy hiếp cậu, thậm chí là ép cậu tự sát.”

Chương 85 - Đại Ma Vương Thật Sự!

Đường Tử Trần hiểu ra.

Sau đó, gương mặt xinh đẹp của nàng lộ ra vẻ kỳ quái, cảm thấy vô cùng khó hiểu!

Đám người này bị nào à?

Muốn uy hiếp nàng - một Tiểu BOSS, lại đi bắt cóc Đại BOSS?

Thật là phục rồi...

Dù sao thì, đây cũng là rắc rối mà nàng gây ra.

Vì vậy, Đường Tử Trần áy náy nói: “Xin lỗi, Trần Nghiệp, lại gây thêm phiền phức cho cậu rồi.”

“Đây mà là phiền phức gì chứ?” Trần Nghiệp cười lắc đầu: “Tôi thấy khá thú vị đấy chứ.”

Nhìn dáng vẻ của hắn, căn bản là không hề có chút nào hoảng hốt khi bị bắt cóc!

Andrew mơ hồ cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng lại cho rằng hai người này đang cố tình giả vờ, liền lớn tiếng uy hiếp: “Đường, mau bỏ vũ khí xuống, nếu không, tôi sẽ giết tên tiểu bạch kiểm này!”

Đường Tử Trần căn bản không muốn để ý đến Andrew, hỏi Trần Nghiệp: “Cần mình giúp không?”

“Không cần!” Trần Nghiệp nói: “Bọn họ vừa mới đề nghị một trò chơi rất thú vị, tôi chơi với bọn họ một chút đã, cậu đừng

quấy rầy, cứ đi đánh quái vật tang thi của cậu đi!”

Đường Tử Trần nghe vậy, rất dứt khoát xoay người bỏ đi.

Nàng biết thực lực của Trần Nghiệp, căn bản không cần phải lo lắng cho hắn.

“Nhớ đóng cửa lại nhé!”

Trần Nghiệp lại hô lên một tiếng.

Trên gương mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần lộ ra vẻ bất đắc dĩ, trong lòng không khỏi thương cảm cho Andrew và đám người kia...

Sau đó, nàng rất nghe lời, đóng cửa đại sảnh lại.

Ngoài ra, Đường Tử Trần cũng không rời đi, mà lựa chọn ở lại đây canh chừng, đề phòng có kẻ chạy thoát, tiết lộ bí mật của Trần Nghiệp.

...

Đến lúc này, mọi người trong đại sảnh mới ý thức được có điều gì đó không ổn!

Biểu hiện của Đường Tử Trần hoàn toàn khác với những gì bọn họ tưởng tượng, căn bản là không đi theo lẽ thường.

Mọi người đều không phải kẻ ngốc.

Họ biết, có thể khiến Đường Tử Trần có thái độ như vậy, chỉ có hai khả năng.

Một là, cô ta căn bản không quan tâm đến sống chết của nam nhân trước mắt.

Hai là, nam nhân trước mắt này, thật sự còn mạnh hơn cả cô ta, cô ta hoàn toàn không cần phải lo lắng...

Nhìn tình hình hiện tại, khả năng thứ hai có vẻ lớn hơn.

Nghĩ đến điều này, không ít kẻ khôn ngoan đều lùi lại một bước, ánh mắt nhìn Trần Nghiệp cũng trở nên cảnh giác.

“Cậu rốt cuộc là ai?”

Andrew nghiêm mặt nhìn Trần Nghiệp.

“Mấy người đến tìm tôi, chẳng phải đã điều tra rõ ràng về tôi rồi sao?” Trần Nghiệp cười xòa tay: “Tôi, Trần Nghiệp, dĩ

năng giả cấp C, cũng là tiểu bạch kiểm được mọi người công nhận, dựa vào việc ôm đùi Đường Tử Trần mới có thể đi đến ngày hôm nay.”

Hắn càng tỏ ra như vậy, mọi người càng không tin.

Nhưng Trần Nghiệp cũng không quan tâm bọn họ có tin hay không.

“Này, tên to con kia, vừa rồi anh nói cho tôi đánh mười quyền, không được nuốt lời đấy nhé!”

Trần Nghiệp giờ nắm đấm lên, lại nói: “Chuẩn bị xong chưa? Tôi ngứa ngáy tay chân lắm rồi đấy!”

Tên da đen tên Lawrence kia, tuy không hiểu Trần Nghiệp đang nói gì, nhưng ý tứ giờ nắm đấm của Trần Nghiệp, hắn ta hiểu. Lập tức gào lên một tiếng, cơ bắp toàn thân lập tức căng cứng, khiến hắn ta trông như phình to thêm một vòng, vạm vỡ như một con bê con.

Sau đó, tên này không nói hai lời, giờ cây búa trong tay, bỏ thẳng về phía Trần Nghiệp.

Chỉ là...

Cây búa của hắn ta còn chưa kịp bỏ xuống, một nắm đấm trông có vẻ bình thường đã với tốc độ mắt thường khó lòng nhận ra, đánh thẳng vào trước mặt hắn ta.

“Ong!”

Nắm đấm này, vậy mà lại phá vỡ bức tường âm thanh, tạo ra tiếng nổ sonic boom.

Ngay sau đó!

“Ầm!”

Thân thể cường tráng của Lawrence, giống như quả dưa hấu bị đánh nổ, trong nháy mắt nổ tung thành bốn mảnh, máu thịt bay tứ tung.

Những người xung quanh né tránh không kịp, không ít người bị bắn đầy máu me...

Trong chớp mắt, một người cường tráng như trâu, chỉ còn lại hai chân đứng yên tại chỗ, phần thân trên đã bị cắt ngang,

không cánh mà bay.

Lawrence thế nhưng là thiên tài kết hợp với thiên phú anh hùng S11 đấy!

Khả năng phòng ngự của hắn ta, có thể nói là cứng cỏi như đồng tường thiết cốt, đã đạt đến cảnh giới đao thương bất nhập.

Tất cả mọi người ở đây, đều không dám chắc chắn có thể phá vỡ được lớp phòng ngự của Lawrence.

Vậy mà một cao thủ da dày thịt béo như vậy, chỉ nhận một quyền, đã biến mất như vậy??

Kinh hãi!

Tất cả mọi người đều tròn tròn mắt, nhìn về phía Trần Nghiệp, trong mắt tràn đầy sợ hãi!!

Dưới ánh mắt của mọi người, Trần Nghiệp chậm rãi thu nắm đấm về.

Nhìn thấy vết máu trên nắm đấm, hắn ghét bỏ lau lau, vừa lau vừa mắng:

“Chó chết, còn dám bảo cho tôi đánh mười quyền, tưởng mình cứng cỏi lắm chắc! Kết quả chỉ là tên yếu đuối, làm bẩn hết cả tay, thật ghê tởm...”

“Kikuko! Chạy mau!!”

Trong lúc những người khác còn đang ngơ ngác, người phản ứng nhanh nhất là gã thanh niên người Oa quốc.

Miyamoto Shinichi!

Bởi vì hắn ta vẫn luôn trong trạng thái cảnh giác.

Khi chứng kiến Trần Nghiệp ra tay, một quyền đánh nát người da đen Lawrence có phòng ngự mạnh nhất trong bọn chúng, Miyamoto Shinichi suýt chút nữa thì sợ chết khiếp.

Cùng lúc đó.

Hắn ta cũng rút cuộc hiểu rõ, tại sao lũ tang thi trên tầng hai lại gần như toàn bộ đều bị nghiền nát.

Kẻ giết chết nhiều tang thi như vậy, căn bản không phải là Đường Tử Trần!

Mà là nam nhân trước mắt này!!

Quái vật đáng sợ như thế, thế mà người đời lại xem hấn như tên trai bao ăn bám, vô dụng?

Thật nực cười!

Càng nực cười hơn là, bọn chúng vì đối phó với Đường Tử Trần, lại lựa chọn một kế hoạch ngu xuẩn nhất, chạy đến uy hiếp Đại Ma Vương thật sự!

Điều này khác gì tự sát chứ??

Hiện tại.

Nguyên vọng lớn nhất của Miyamoto Shinichi chính là chạy thoát, bất kể là hấn hay là Kikuko, chỉ cần một người sống sót rời khỏi đây là được.

Sau đó, hấn sẽ báo cáo thông tin về tên Trần Nghiệp này cho cao tầng của Oa quốc!

Theo như Miyamoto Shinichi được biết, mặc dù kế hoạch ám sát Đường Tử Trần lần trước đã thất bại, nhưng cao tầng vẫn chưa từ bỏ ý định, vẫn đang lên kế hoạch khác nhằm vào Đường Tử Trần.

Đối với việc tại sao cao tầng lại muốn dồn ép Đường Tử Trần như vậy, Miyamoto Shinichi có thể hiểu được.

Lãnh thổ của Oa quốc quá nhỏ, hơn nữa bốn bề đều là biển, bất lợi cho việc phòng thủ. Dưới sự uy hiếp của quái vật, Oa quốc đã mất đi rất nhiều thành phố, cứ tiếp tục như vậy, diệt vong là chuyện sớm muộn.

Chỉ có thay thế Hạ quốc, chiếm lĩnh đất đai nội địa, Oa quốc mới có thể có một đường sống!

Mà năng lực thiên phú cấp S2 thật sự quá mạnh mẽ, tương đương với vũ khí chiến lược cấp vương bài.

Một khi để Đường Tử Trần trưởng thành, Hạ quốc có hai cường giả cấp S2 đỉnh cao bảo vệ, Oa quốc muốn thay thế Hoa Hạ, căn bản là nằm mơ giữa ban ngày!

Thế nhưng Miyamoto Shinichi vạn lần không ngờ tới.

Người thật sự đáng sợ.

Không phải là Đường Tử Trần.

Mà là tên nam nhân giả vờ vô dụng, trai bao, ăn bám này!

Chỉ cần Trần Nghiệp không bại lộ, không bị loại bỏ, kế hoạch nhắm vào Đường Tử Trần của cao tầng, e rằng đều sẽ thất bại...

Giờ khắc này.

Miyamoto Shinichi xoay người bỏ chạy.

Đồng thời dùng sức đẩy cô gái bên cạnh một cái.

Cô gái tên Kikuko kia cũng phản ứng lại, vội vàng chạy theo.

Đừng nhìn cô gái này chân ngắn, nhưng chạy lên lại rất nhanh, dường như là anh hùng thiên phú về tốc độ.

Thấy những người khác dường như vẫn chưa hoàn hồn, Miyamoto Shinichi âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Hắn cảm thấy, chỉ cần Đường Tử Trần không canh giữ bên ngoài, hắn và đồng bọn hắn là có thể chạy thoát.

Dù sao, sức mạnh của tên kia đã khủng bố đến mức không giống tân sinh, không thể nào tốc độ cũng biến thái như vậy chứ?

Vừa mới nghĩ như vậy.

Đột nhiên...

Chương 86 - Trở Về! Quả Là Ngoan Nhân!

“Àm!”

Một tiếng nổ vang lên.

Sàn gỗ dưới chân Trần Nghiệp bị giẫm nát một mảng lớn, thậm chí cả sàn nhà cũng bị lõm xuống một mảng.

Sau đó, mọi người phát hiện, Trần Nghiệp trực tiếp biến mất tại chỗ.

“Vèo!”

Miyamoto Shinichi cảm giác có một bóng đen lướt qua bên cạnh, mang theo một trận cuồng phong.

Tốc độ quá nhanh.

Hắn có chút không nhìn rõ.

Nhưng cũng không sao.

Bởi vì, bóng đen kia đã đứng trước mặt hắn và đồng bọn, đủ để cho hắn nhìn rõ ràng.

Chính là Trần Nghiệp!

Nhìn hai người vội vàng dừng lại, Trần Nghiệp nhíu mày nói: “Trò chơi còn chưa kết thúc đâu! Hai người đã muốn chạy rồi sao? Sao vậy? Vội về nhà ăn cơm à?”

Miyamoto Shinichi trợn trừng hai mắt, ánh mắt vô cùng kinh hãi!

Đồng bọn của hắn, cô gái chân ngắn Kikuko kia, cũng không khá hơn là bao.

Kikuko kết hợp với thiên phú anh hùng mang số hiệu S13.

Năng lực thiên phú chính là liên quan đến tốc độ, tên là “Flashy Flash”!

Gần như là anh hùng cấp S có tốc độ thiên phú nhanh nhất.

Vừa rồi mặc dù Miyamoto Shinichi chạy trước, kết quả vẫn là Kikuko chạy nhanh hơn, trong nháy mắt đã vượt qua Miyamoto Shinichi.

Đối với tốc độ của bản thân.

Kikuko rất tự tin!

Không ngờ tới, lại bị tên kia trong nháy mắt đánh bại...

...

Lúc này.

Tất cả mọi người trong đại sảnh đều kinh hãi nhìn Trần Nghiệp.

Bọn họ thậm chí còn không nhìn rõ, Trần Nghiệp là như thế nào chạy tới đó.

Sức mạnh khủng bố, tốc độ cũng khoa trương như vậy...

Tên này, rốt cuộc là quái vật gì??

Tất cả mọi người đều bị dọa cho bể mật gần chết.

Đặc biệt là tên Andrew kia, mặt mày trắng bệch.

Nhân lúc Trần Nghiệp chặn Miyamoto Shinichi và Kikuko, những người khác nhao nhao bỏ chạy, chạy về phía những ô cửa sổ xung quanh.

Nhìn thấy vậy, sắc mặt Trần Nghiệp trầm xuống.

Hắn đương nhiên không thể để cho những người này chạy thoát.

“Mấy người... thật là mất hứng!”

Lời nói vừa dứt, Trần Nghiệp không còn tâm trạng trêu đùa nữa, không tiếp tục nương tay.

“Ầm!”

Lại là một tiếng nổ vang lên.

Miyamoto Shinichi và Kikuko căn bản không kịp phản ứng, liền lần lượt bị Trần Nghiệp đánh một quyền, nổ tung thành một màn sương máu, nổi gót Lawrence.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp triệt để hóa thân thành Đại Ma Vương, từng người từng người thu gặt những sinh mạng đang bỏ chạy kia...

...

Bên ngoài đại sảnh.

Đường Tử Trần đang canh giữ ở cửa, nghe thấy bên trong truyền đến đủ loại tiếng nổ, liên tục vang lên. Trong đó xen lẫn rất nhiều tiếng cầu xin tha thứ, cùng với tiếng khóc lóc thảm thiết.

Thời gian kéo dài không lâu.

Chưa đến một phút.

Rất nhanh.

Cửa bị người ta đẩy ra từ bên trong, một người bước ra.

Chính là Trần Nghiệp.

“Giải quyết xong rồi?” Đường Tử Trần hỏi.

Nàng không có đi vào xem.

Từ việc Trần Nghiệp đánh chết những con tang thi kia có thể nhìn ra, nam nhân trước mắt này, có chút không khổng chế được lực đạo của bản thân, cho nên, cảnh tượng bên trong, nhất định rất thảm khốc đẫm máu.

Trần Nghiệp chỉ gật đầu, nói: “Tôi đi tìm chỗ khác nghỉ ngơi... Lốp trưởng, cậu còn muốn tiếp tục giết tang thi sao?”

“Thật ra, với lượng quái vật mà chúng ta đã giết, nhất định là đứng đầu, phần thưởng cũng đã sớm đạt đến giới hạn của bí cảnh lần này, lốp trưởng cậu cũng có thể nghỉ ngơi một chút, chờ thời gian kết thúc là được.”

Đường Tử Trần biết, Trần Nghiệp nói đúng.

Vài tiếng đồng hồ trước, hai người bọn họ đã giết ít nhất là hơn vạn con tang thi!

Thử hỏi, trong bí cảnh này ngoại trừ hai người bọn họ đang hack, còn ai có thể làm được?

Chỉ là, Đường Tử Trần nghĩ đến việc vẫn luôn là Trần Nghiệp gánh nàng, nếu nàng không làm gì đó, thật sự là ngại ngùng.

Do dự một lát, Đường Tử Trần nói: “Thời gian còn sớm, mình giết thêm một lúc nữa! Cũng cố số lượng quái vật đã giết, nếu mệt thì sẽ đến tìm cậu.”

Thấy Đường Tử Trần kiên trì, Trần Nghiệp cũng không khuyên nữa: “Vậy được, cậu đi đi!”

Đường Tử Trần lại lên sân thượng.

Còn Trần Nghiệp, đương nhiên là tìm một văn phòng tương đối sạch sẽ, tiếp tục nằm nghỉ ngơi.

Tin rằng sẽ không còn tên ngốc nào, lại đến tìm hấn gây phiền phức nữa chứ?

...

Trong những tòa nhà xung quanh.

Rất nhiều tân sinh, vẫn luôn chú ý đến chuyện xảy ra trong đồn cảnh sát.

Trước đó Đường Tử Trần vội vàng xuống lầu, bọn họ đều nhìn thấy, biết đám người lên vào trong tòa nhà kia, nhất định là đã bị Đường Tử Trần phát hiện.

Ban đầu còn tưởng rằng sẽ có một trận long tranh hổ đấu.

Không ngờ tới.

Chưa đến mười phút, Đường Tử Trần đã trở lại sân thượng, tiếp tục giết tang thi.

Cứ như là chưa từng có chuyện gì xảy ra...

Điều này khiến cho rất nhiều tân sinh đang theo dõi, có chút không hiểu.

Những kẻ lên vào trong đồn cảnh sát kia đâu?

Chẳng lẽ không đến mười phút đã bị Đường Tử Trần giết sạch rồi sao?

Đúng rồi.

Tên trai bao bên cạnh Đường Tử Trần đâu?

Sao lại không thấy xuất hiện?

Bị giết chết rồi sao?

Vài tiếng sau.

Thời gian của bí cảnh lần này kết thúc.

Hai luồng kim quang từ trên trời giáng xuống, đáp thẳng vào trong sân trường.

Tất cả tân sinh trong thành phố đều nhìn thấy kim quang chói lọi, gần như làm chói mắt tất cả mọi người.

Sau đó.

Tất cả đều nhận được thông báo từ bí cảnh:

【 Những người nhận được phần thưởng bổ sung trong bí cảnh lần này: Trần Nghiệp, Đường Tử Trần. Đến từ Hạ quốc... 】

Nghe thấy hai cái tên quen thuộc, tâm trạng của mọi người đều rất phức tạp.

Lại là hai tên biến thái này!!

Chẳng lẽ, tất cả mọi người trong khóa này, sau này chỉ có thể sống dưới cái bóng của hai người bọn họ sao?

Đường Tử Trần thì thôi đi.

Người ta có thể kết hợp thiên phú S2, quả thực là thiên tài, được trời cao sủng ái, mạnh hơn bọn họ, có tư cách hưởng thụ vinh dự này.

Nhưng mà cái tên Trần Nghiệp mặt trắng kia thì dựa vào cái gì?

Chẳng lẽ dựa vào việc hắn ta đẹp trai sao?

Rất nhiều tân sinh tự nhận mình không xấu trai, đều tỏ vẻ không phục!

Không phục cũng vô dụng.

Bây giờ tất cả bọn họ đều phải rút khỏi đây.

Bí cảnh số 2 sẽ không giữ bọn họ ở lại qua đêm.

Gần như ngay sau đó, tất cả tân sinh đều bị dịch chuyển trở về...

Trong sân trường.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đang tắm mình trong kim quang.

Điều khiến Trần Nghiệp có chút bất ngờ là, kim quang này vậy mà còn có tác dụng trị liệu?

Vốn dĩ, hắn và Đường Tử Trần đều đã uống thuốc đặc hiệu, nhưng mà, thuốc đặc hiệu không phải là thuốc tiên, cho dù có thể tiêu diệt thành công độc tố trong cơ thể hắn, thì một số triệu chứng sau khi bị nhiễm độc cũng không thể nào biến mất nhanh như vậy.

Ví dụ như Đường Tử Trần vẫn luôn bị sốt nhẹ và ho khan.

Không ngờ, dưới sự chiếu rọi của kim quang, những triệu chứng tiêu cực do hắn sử dụng độc tố nhanh chóng biến mất không còn tăm hơi...

Trần Nghiệp liếc nhìn Đường Tử Trần, phát hiện sắc mặt của cô nàng cũng có chút kinh ngạc.

Rõ ràng, Đường Tử Trần cũng giống như hắn, đã được kim quang chữa trị.

Cho đến lúc này.

Trần Nghiệp rốt cuộc cũng hiểu được, sự xuất hiện của kim quang, căn bản không phải là để quảng bá rộng rãi, để cho bọn họ ra oai. Mà là bí cảnh dùng phương thức này, trị liệu những trạng thái tiêu cực trên cơ thể bọn họ, để bọn họ khỏe mạnh rời khỏi bí cảnh.

Đây hẳn là một loại trong phần thưởng bổ sung!

Chỉ là, trước đây những người nhận được phần thưởng bổ sung rất ít, phỏng chừng có rất nhiều người không biết, kim quang còn có tác dụng trị liệu, cho nên lão Lưu cũng chưa từng nói với bọn họ.

Chương 87 - Quyết Tâm Của Trần Hội Trưởng

Bên ngoài.

Lúc này, ở Hạ quốc đã là 10 giờ 49 phút tối.

Để những tân sinh trở về có thể nhìn thấy ánh sáng, cảm nhận được sự ấm áp từ phía nhà trường. Ban ngày, ban lãnh đạo nhà trường đã đặc biệt cho người lắp đặt vài chiếc đèn pha trên sân vận động.

Lúc này đèn được bật sáng, cả sân vận động đều được chiếu sáng rực rỡ.

Nhà ăn cũng không tan ca, vẫn sáng đèn, chuẩn bị bữa tối thịnh soạn cho các học sinh.

Trên sân vận động, các lãnh đạo và giáo viên đều có mặt.

Sở dĩ lại coi trọng như vậy, chủ yếu là bởi vì bọn họ cũng không yên tâm!

Bí cảnh số 2 nguy hiểm hơn bí cảnh số 1 rất nhiều.

Mà Đường Tử Trần lại chọn Trần Nghiệp làm đồng đội...

Từ câu nói mà Đường Tử Trần nhờ lão Lưu chuyển lời cho bọn họ vào ngày hôm qua, các lãnh đạo đã biết, bọn họ không thể nào ảnh hưởng đến lựa chọn của Đường Tử Trần.

Hiện tại, bọn họ chỉ hy vọng, Đường Tử Trần có thể sống sót trở về là được.

Còn về thành tích trong bí cảnh, đều không còn quan trọng nữa!

Khoảnh khắc tiếp theo.

22 giờ 50 phút.

Trên sân vận động trống trơn, đột nhiên xuất hiện rất nhiều bóng người của các học sinh.

Là các tân sinh đã trở về.

Nhìn sơ qua, số lượng tân sinh trở về dường như không thiếu ai, khiến các lãnh đạo thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ là, có một học sinh, cả cánh tay đã biến mất, máu tươi đang phun ra xò xò, nhìn có chút đáng sợ.

Ngoài ra, bóng dáng của Đường Tử Trần và Trần Nghiệp cũng không thấy đâu...

Trong nháy mắt!

Sắc mặt của các lãnh đạo trở nên khó coi.

“Trần Khải!”

Lão Lưu đột nhiên kinh hô một tiếng, chạy đến trước mặt nam sinh bị đứt tay: “Tay của em... chuyện gì xảy ra vậy?”

Những người khác cũng đều kinh ngạc nhìn Trần Khải.

Nam sinh tên là Trần Khải này, là một người bình thường có ngoại hình không có gì nổi bật, thế nhưng, hành động lúc này của cậu ta lại không hề bình thường chút nào.

Chỉ thấy cậu ta nắm chặt lấy chỗ bị đứt tay, cố gắng bịt chặt vết thương, ngăn cản máu chảy quá nhiều, sắc mặt đã trắng bệch như tờ giấy.

Nghe thấy lão Lưu hỏi, Trần Khải vậy mà còn có thể nở ra một nụ cười: “Xin lỗi lão sư, trong nửa tiếng đồng hồ cuối cùng, em có chút lơ là, không cẩn thận bị quái vật tang thi tóm lấy cánh tay, em liền chặt đứt cánh tay, cho nên mới thành ra bộ dạng này.”

Mọi người nghe vậy, đều có chút kinh ngạc.

Đây quả là một ngoạn nhân!

Bọn họ đều biết, quái vật tang thi trong bí cảnh số 2 lợi hại như thế nào, chỉ cần bị cào trúng, lập tức sẽ bị nhiễm độc tố, hơn nữa chỉ trong vòng 12 giây độc tố có thể xâm nhập vào não, đến lúc đó thì thần tiên cũng khó cứu.

Nói cách khác.

Trần Khải hẳn là ngay trong khoảnh khắc bị quái vật tang thi tóm lấy, đã trực tiếp lựa chọn chặt đứt cánh tay để cầu sinh, mới có thể ngăn cản độc tố xâm nhập vào toàn thân.

Chỉ cần do dự một vài giây, cậu ta cũng không thể nào trở về được.

Những người có mặt ở đây, ai có thể dứt khoát như vậy? Ai có được dũng khí này?

“Tốt, thầy biết rồi, em làm rất tốt...” Lão Lưu lo lắng nói: “Nhanh nhanh nhanh, mau đến phòng y tế cầm máu, sau đó đến bệnh viện!”

Rất nhanh.

Trần Khải đã rời khỏi hiện trường, đến phòng y tế.

Mọi người nhìn bóng lưng của Trần Khải, đều rất khâm phục, nhưng mà càng nhiều hơn, vẫn là thương cảm.

Mặc dù hiện tại kỹ thuật tay chân giả rất tiên tiến, người lắp tay chân giả hoàn toàn có thể sinh hoạt bình thường.

Thế nhưng, tay chân giả rốt cuộc vẫn là tay chân giả, chung quy không thể nào thay thế được bộ phận nguyên bản.

Đặc biệt là đối với dị năng giả, tay chân càng là vô cùng quan trọng.

Nói một cách không khoa trương, Trần Khải coi như là đã phé đi, nếu cậu ta có thể vượt qua bí cảnh lần thứ ba, trở về cuộc sống của người bình thường là lựa chọn tốt nhất của cậu ta.

Đương nhiên.

So với những học sinh vĩnh viễn ở lại trong bí cảnh, Trần Khải kỳ thật đã được coi là may mắn.

Ít nhất cậu ta còn sống sót trở về...

...

Lão Lưu đếm thử một lượt.

Trong số các tân sinh trở về lần này, cộng thêm Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, tổng cộng thiếu mất ba người.

Tính theo tỷ lệ bị loại, kết quả này đã được coi là rất tốt.

Nhưng mà!

Đường Tử Trần mới là người quan trọng nhất.

Nói một câu khó nghe, chỉ cần Đường Tử Trần không trở về, cho dù những học sinh khác đều trở về, thì trong mắt các lãnh đạo, đó đều là thất bại.

“Các em... có ai nhìn thấy Đường Tử Trần và Trần Nghiệp không?”

Lão Lưu nhin không được hỏi ra miệng.

Sau khi hỏi xong, tâm trạng của ông vô cùng thấp thỏm.

Các lãnh đạo cũng như vậy.

Đường Tử Trần không trở về, chỉ có hai nguyên nhân.

Hoặc là đã chết.

Hoặc là đã siêu thần!

Trong bí cảnh số 2 đầy nguy hiểm, lại còn mang theo một tên phé vật như Trần Nghiệp, nhìn thế nào cũng không giống như có thể siêu thần được...

“Lão sư đừng vội, giống như lần trước, lớp trưởng bọn họ đang hưởng thụ kim quang tắm rửa! Chắc là sắp ra rồi.”

Một học sinh lên tiếng nói.

Nghe được câu này, lão Lưu đầu tiên là ngạc nhiên, sau đó nhin không được lộ ra vẻ vui mừng.

Các lãnh đạo càng là mừng rỡ như điên!

Trương Phó hiệu trưởng trực tiếp đứng ra hỏi: “Em học sinh này, ý em vừa rồi là, Đường Tử Trần đồng học lần này lại nhận được phần thưởng bổ sung?”

“Đúng vậy ạ!”

Học sinh kia vừa hâm mộ vừa bội phục nói: “Lớp trưởng thật sự là quá lợi hại, liên tục hai lần, đều nhận được phần thưởng bổ sung, quan trọng nhất là, cô ấy còn mang theo cả Trần Nghiệp...”

Lời còn chưa dứt.

Bóng dáng của Đường Tử Trần và Trần Nghiệp cũng đã xuất hiện trên sân vận động.

...

Ngày hôm sau.

Buổi sáng.

Trần Nghiệp ngủ một mạch đến tận chín giờ sáng mới tỉnh.

Hôm nay tân sinh được nghỉ, lão Lưu cho bọn họ một ngày tự do để nghỉ ngơi, điều chỉnh lại trạng thái.

Ký túc xá yên tĩnh lạ thường.

Triệu Tranh và Lục Dũng đều không có ở đây, không biết đã đi đâu.

Trần Nghiệp không vội vàng rời giường, mà là cầm lấy điện thoại, muốn xem thử mình có lại lên top tìm kiếm hot nhất hay không.

Mở trang web tin tức.

Quả nhiên.

Trên top tìm kiếm hot nhất có rất nhiều tin tức, đều là những tin tức liên quan đến hắn.

【 Chúc mừng! Học viên nước ta lại đạt thành tích tốt 】

Đây là tin tức đứng đầu top tìm kiếm hot nhất.

Vẫn là do tờ báo lớn của chính phủ đăng tải.

Nói chính là chuyện Đường Tử Trần, nhận được phần thưởng bổ sung của bí cảnh số 2.

Cách dùng từ trong bài báo, đối với Đường Tử Trần quả thực là tán dương hết lời, thậm chí còn trực tiếp ca ngợi Đường Tử Trần là hy vọng của nhân loại trong tương lai!

Là đồng đội của Đường Tử Trần, Trần Nghiệp cũng may mắn được bài báo nhắc đến một câu.

Trái ngược với bài báo, lần này điểm chú ý của cư dân mạng, phần lớn đều đặt trên người Trần Nghiệp...

“Chúc mừng Đường nữ thần, lại đạt thành tích tốt!”

“Đường nữ thần ngu ngốc! Cùng một giai đoạn đã vượt qua Tần đại lão rồi sao? Ta nhớ năm đó Tần đại lão ở bí cảnh số 2, cũng không nhận được phần thưởng bổ sung.”

“Sáng sớm đã nhìn thấy tin tức tốt như vậy, thật sự là vui vẻ, nữ thần nhà ta thật lợi hại.”

“Hừ hừ, nữ thần nhà ngươi, bị một con heo húc rồi!”

“Cút ngay, nữ thần nhà ta mới không bị heo húc, nàng ấy chỉ là tạm thời hợp tác với tên kia mà thôi.”

“Lão ca, đừng tự lừa mình dối người nữa, lời này chính ngươi cũng không tin đúng không? Nếu muốn tìm người hợp tác, Đường Tử Trần rõ ràng có rất nhiều lựa chọn ưu tú hơn...”

Chương 88 - Không ngờ lại có chuyện này!

“Nói đến con heo kia... Vị huynh đệ tên Trần Nghiệp kia, thật sự là khiến người ta vừa ghen tị vừa hâm mộ a! Cũng không biết Đường nữ thần là nghĩ như thế nào, lại chọn hắn làm đồng đội? Hơn nữa, còn có thể một lần nữa nhận được phần thưởng bổ sung, thật sự là ngu ngốc!”

“Cô bé tên Đường Tử Trần này, quả thực lợi hại, mang theo một con heo cũng có thể liên tục cất cánh, chỉ là ánh mắt không được tốt lắm.”

“Vị công tử của Trần hội trưởng kia, lần này lại nhận được không ít điểm tiềm năng nhỉ? Không biết hắn sẽ cộng vào thuộc tính nào đây?”

“Còn cần phải hỏi sao? Nhất định là thuộc tính thể chất rồi!”

“Ngưu bức! Lão ca này nếu như vẫn luôn đi theo Đường Tử Trần, vẫn luôn nhận được điểm tiềm năng, toàn bộ cộng vào thuộc tính thể chất, về sau có phải thật sự sẽ biến thành một con quái vật đánh không chết?”

“Có ích lợi gì? Không bằng một dị năng giả kết hợp với thiên phú anh hùng S8.”

“Đường nữ thần à, cô có thể mở mắt ra nhìn kỹ được không, có thể đổi người khác mang theo không? Tôi so với hắn còn mạnh hơn!”

...

Trần Nghiệp cũng chẳng để tâm đến những lời trêu chọc của cư dân mạng.

Tuy nhiên.

Cư dân mạng cũng đã nhắc nhở hắn...

Số điểm tiềm năng nhận được lần này, có nên tiếp tục cộng vào thuộc tính tinh thần hay không?

Ngay sau đó.

Trần Nghiệp mở bảng thuộc tính của mình ra:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 595.

Tinh thần: 161.

Sức mạnh: 597.

Nhanh nhẹn: 597.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Điểm tiềm năng có thể phân phối: 160.

...

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp!

Khoảng thời gian này, cho dù có hơi bận rộn, hấn cũng không hề ngừng luyện tập.

Ngoài ra.

So với giới hạn phần thưởng của bí cảnh số 1, phần thưởng bổ sung của bí cảnh số 2, đã tăng thêm 10 điểm, đạt đến 160 điểm.

Ngay khi Trần Nghiệp đang suy nghĩ xem nên phân phối 160 điểm tiềm năng này như thế nào.

Đột nhiên.

Điện thoại của hấn vang lên.

Màn hình hiển thị cuộc gọi đến là “Trần hội trưởng”.

Trần Nghiệp sững sờ một chút, sau đó lựa chọn nghe máy.

“Cha à?”

“Trần Nghiệp, cha đã xem tin tức rồi... Lần này con nhận được bao nhiêu điểm tiềm năng?”

“À! 160 điểm.”

Nghe thấy 160 điểm, Trần hội trưởng ở đầu dây bên kia, rõ ràng có chút kinh ngạc.

Xem ra, nha đầu Đường Tử Trần kia mang theo con trai ông, không chỉ nhận được phần thưởng bổ sung, mà còn nhận được phần thưởng tối đa!

“Tốt! Tốt lắm...”

Trần hội trưởng có vẻ hơi kích động, sau đó lại vội vàng hỏi:

“Trần Nghiệp, những điểm tiềm năng này, con còn chưa sử dụng chứ?”

“Chưa ạ.”

Nghe thấy câu trả lời của Trần Nghiệp, Trần hội trưởng dường như thở phào nhẹ nhõm.

“Chưa sử dụng là tốt rồi... Trần Nghiệp, 160 điểm tiềm năng này, con trước tiên cứ giữ lại đừng động đến, hiểu chưa?”

“Tại sao ạ?”

“Đừng hỏi nhiều, tóm lại, cha chắc chắn sẽ không hại con.”

Trần hội trưởng càng không nói, Trần Nghiệp càng thêm tò mò.

Nghĩ ngợi một chút, Trần Nghiệp hỏi: “Vây lần bí cảnh thứ ba thì sao? Con không sử dụng những điểm tiềm năng này, nhờ đâu ở trong bí cảnh xảy ra chuyện gì thì làm sao?”

“Đừng có nói gở! Bí cảnh thứ ba không có khó khăn như vậy đâu, chỉ cần con ngoan ngoãn đi theo nha đầu Đường gia kia, tự bảo vệ mình hẳn là không thành vấn đề... Tóm lại, 160 điểm tiềm năng trước tiên đừng động đến... Đúng rồi, điểm tiềm năng nhận được ở bí cảnh thứ ba, cũng đừng tự ý sử dụng, chờ tin tức của cha.”

Trần hội trưởng nói xong, trực tiếp cúp điện thoại.

Nghe thấy tiếng tút tút từ trong điện thoại, Trần Nghiệp nhíu mày thật sâu.

Trực giác mách bảo hắn, cha hắn nhất định là muốn vì đứa con trai này, đi làm một chuyện lớn, một chuyện lớn ảnh hưởng đến vận mệnh của hắn.

Nhưng mà cha hắn không chịu nói, thật sự là khiến người ta đau đầu.

Trần Nghiệp dứt khoát gọi điện thoại cho mẹ, thăm dò ý tứ của mẹ.

Mẹ hắn, Dương Dung Chi, dường như biết Trần hội trưởng muốn làm gì, sau khi nghe Trần Nghiệp nói xong, Dương Dung Chi chỉ bảo hắn tự chăm sóc bản thân thật tốt, những chuyện còn lại cứ giao cho Trần hội trưởng sắp xếp, hắn chỉ cần ngoan ngoãn nghe lời là được...

Từ trong giọng nói của mẹ, Trần Nghiệp nghe ra được sự lo lắng.

Điều này khiến hắn càng thêm lo lắng!

Hắn thật sự sợ Trần hội trưởng vì hắn, mà đi làm ra chuyện gì ngu ngốc.

Hoàn toàn không cần thiết!

Với thiên phú và năng lực của hắn, ba năm sau có thể ngang nhiên hoành hành trên toàn bộ hành tinh này.

Trần Nghiệp cắn răng.

Để cho Trần hội trưởng không làm chuyện đại dột, hắn quyết định, cứ nói thẳng cho cha hắn biết sự thật, để cho cha hắn không cần vì hắn mà mạo hiểm.

Ngay khi hắn cầm điện thoại lên.

Đột nhiên.

Điện thoại lại vang lên.

Bình thường căn bản không có mấy ai gọi điện thoại cho hắn, hôm nay ngược lại tốt, công việc làm ăn không ngừng nha.

Lần này gọi đến, là lão sư của hắn: Lưu Chấn Giang.

Trần Nghiệp nghe máy.

Trong điện thoại lập tức truyền đến giọng nói hùng hồn của lão Lưu:

“Trần Nghiệp, không làm phiền em ngủ chứ?”

“Không có ạ! Lưu lão sư, thầy tìm em có việc gì sao?”

“Ừm, có chút việc, thầy muốn hỏi em một chút, lần này em ở bí cảnh số 2 nhận được điểm tiềm năng, hắn là còn chưa sử dụng chứ?”

“Chưa ạ, sao vậy?”

“Chưa sử dụng là tốt rồi, tạm thời trước tiên đừng động đến, chờ thông báo của thầy!”

Trần Nghiệp: “???”

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Tại sao ai cũng bảo hắn đừng động đến điểm tiềm năng?

“Lão sư, tại sao vậy ạ?” Trần Nghiệp vội vàng hỏi.

Lão Lưu dường như cũng không muốn nói lý do, nói: “Đừng hỏi nhiều như vậy, tóm lại, trước tiên cứ giữ điểm tiềm năng lại, chờ tin tức của thầy, cũng sẽ không để em chờ lâu đâu.”

Haizzz, thật là.

Người nào người nấy đều như vậy?

Trần Nghiệp khó chịu, lập tức nói: “Lão sư, nếu thầy không nói, em sẽ cộng hết vào thuộc tính thể chất đấy.”

“Em...”

Lão Lưu cũng không tức giận, bất đắc dĩ nói: “Chuyện này hiện tại vẫn còn là bí mật...”

Trần Nghiệp vội vàng nói: “Yên tâm đi lão sư, miệng em kín như bưng.”

“Vậy tìm một chỗ vắng vẻ rồi nói.”

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức xuống giường, nhanh chóng chạy ra khu rừng nhỏ phía sau ký túc xá.

...

“Trần Nghiệp, em đã bao giờ nghe nói đến Nguyên Tổ Ma chưa?”

“Nguyên Tổ Ma?”

“Đúng! Nguyên Tổ Ma cũng là một loại quái vật, nhưng khác với những quái vật khác, tinh hạch trong não chúng có thể giúp con người có được siêu năng lực!”

Nghe đến đây.

Trần Nghiệp lập tức hiểu ra, cha hắn, Trần hội trưởng chắc hẳn đang giúp hắn đi tìm não của Nguyên Tổ Ma.

“Sao em chưa bao giờ nghe nói đến loại quái vật này?”

“Đó là bởi vì số lượng Nguyên Tổ Ma cực kỳ hiếm hoi, mười năm cũng chưa chắc đã xuất hiện một con... À phải rồi, có một phụ nữ ở Oa quốc, năm đó kết hợp với thiên phú Anh Hùng cấp B, tương lai mờ mịt. Sau đó, cô ấy có được tinh hạch của Nguyên Tổ Ma hệ Thủy, trở thành một dị năng giả có thể điều khiển nước, cho đến nay, cô ấy đã là cường giả cấp 5 rồi.”

“Hả? Vậy nước của cô ấy chắc là rất nhiều nhỉ?”

“... Về Nguyên Tổ Ma, hiện tại đã biết có bốn loại là Phong, Hỏa, Thủy, Điện. Nguyên Tổ Ma hệ Điện, từ khi quái vật xâm lấn đến nay, cũng chỉ xuất hiện một lần, sau đó biến mất không

dấu vết. Ba loại Nguyên Tố Ma còn lại, mấy chục năm nay, cũng đã xuất hiện vài lần.”

“Lão sư, có phải Nguyên Tố Ma mới xuất hiện?”

“Đúng vậy! Ngay ngày hôm qua, có người phát hiện ra dấu vết của Nguyên Tố Ma hệ Hỏa ở khu rừng nguyên sinh Đại Hưng.”

Chương 89 - Không ngờ lại có chuyện này! (2)

“Đại Hưng? Đó không phải là địa bàn của quái vật sao? Đi đến đó chẳng phải rất nguy hiểm?”

“Người thường đi thì chắc chắn là chết không nghi ngờ, nhưng nếu là cao thủ thì chưa chắc.”

“Vậy nên, thầy bảo em giữ lại điểm tiềm năng, là có liên quan đến Nguyên Tố Ma?”

“Đúng vậy, muốn phát huy năng lực nguyên tố, cần có tinh thần lực mạnh mẽ. Nếu lần này tinh hạch của Nguyên Tố Ma rơi vào tay em, em có thể cộng tất cả điểm tiềm năng vào thuộc tính tinh thần, trực tiếp trở thành cường giả dị năng hệ Hỏa.”

“Lão sư làm sao có thể chắc chắn tinh hạch của Nguyên Tố Ma sẽ rơi vào tay em?”

“Hiệu trưởng đã nhận lời mời của cha em, sẽ hỗ trợ cha em săn giết Nguyên Tố Ma. Mà Trần hội trưởng đột nhiên mạo hiểm như vậy, chắc chắn không phải vì bản thân ông ấy, với trình độ võ thuật của ông ấy, cũng không cần đến tinh hạch của Nguyên Tố Ma, chỉ có thể là vì em.”

Nghe đến đây.

Trần Nghiệp im lặng.

Mặc dù Lưu lão sư không nói rõ, nhưng hẳn biết, đi sâu vào địa bàn của quái vật để săn giết Nguyên Tố Ma chắc chắn rất nguy hiểm.

Vì đứa con trai này, Trần hội trưởng thật sự là...

Điều khiến Trần Nghiệp bất ngờ là, hiệu trưởng lại đồng ý nhận lời mời của Trần hội trưởng, cùng đi mạo hiểm?

Mối quan hệ của hai người đã tốt đến mức này rồi sao?

Trần Nghiệp hỏi: “Lão sư, tại sao hiệu trưởng lại bằng lòng giúp đỡ cha em như vậy? Tinh hạch của Nguyên Tổ Ma là thứ tốt như vậy, bản thân ông ấy cũng muốn có chứ?”

Lưu lão sư: “Em đừng nghĩ nhiều, hiệu trưởng cả đời chưa lập gia đình, lại càng không có con cái, ông ấy muốn tinh hạch của Nguyên Tổ Ma làm gì? Lý do ông ấy đồng ý nhận lời mời của cha em, ngoài việc họ là bạn học cũ, còn có một phần nguyên nhân là vì Đường Tử Trần.”

“Vì Đường Tử Trần?”

“Đúng vậy! Không biết tiểu tử nhà ngươi đã cho con bé Tử Trần kia uống bùa mê thuốc lú gì, mà khiến nó đối với em si mê như vậy, ngay cả hiệu trưởng ở tiền tuyến xa xôi cũng biết được thái độ của Đường Tử Trần... Vì muốn em có thể giúp đỡ Đường Tử Trần nhiều hơn trong bí cảnh, hiệu trưởng chỉ có thể đích thân ra tay, giúp đỡ Trần hội trưởng một tay. Đối với Đường Tử Trần, hiệu trưởng rất coi trọng.”

Trần Nghiệp: “...”

Hay lắm.

Hắn còn tưởng rằng hiệu trưởng cũng coi trọng hắn!

Hóa ra hiệu trưởng là vì Đường Tử Trần, đang “gián tiếp giúp đỡ” hắn!

“Vâng, em hiểu rồi lão sư.”

“Ừm, điểm tiềm năng cứ giữ nguyên đừng động vào, cũng không có hại gì cho em... Ngoài ra, chuyện về Nguyên Tổ Ma rất quan trọng, em ngàn vạn lần đừng truyền ra ngoài, nếu để các bên đều biết, đến lúc đó, cao thủ toàn cầu sẽ đổ xô đi tranh giành tinh hạch của Nguyên Tổ Ma! Đến lúc đó, đối với cha em và hiệu trưởng đều cực kỳ bất lợi.”

“Lão sư yên tâm, em không phải kẻ ngốc.”

Cúp điện thoại.

Trần Nghiệp thở phào nhẹ nhõm.

Sau khi biết được dự định của Trần hội trưởng, trong lòng hắn có chút cảm động khó tả.

Vì đưa con trai này, Trần hội trưởng thật sự là dụng tâm lương khổ.

Ban đầu, Trần Nghiệp định ngăn cản Trần hội trưởng đi mạo hiểm.

Nhưng hắn chợt nghĩ, nếu có thể có được siêu năng lực hệ Hỏa, cũng khá thú vị.

Nghĩ đến việc mình có được siêu năng lực hệ Hỏa...

Trong đầu Trần Nghiệp bắt gặp hiện lên một hình ảnh: một cái đầu trọc lốc, tay trái bùng cháy ngọn lửa, tay phải nắm chặt nắm đấm sắt. Vừa là pháp sư, vừa là chiến sĩ bất khả chiến bại.

Rất ngẫu!!

Quan trọng nhất là, điểm tiềm năng hắn có được trong bí cảnh cũng có thể phát huy tác dụng.

Vì vậy, Trần Nghiệp thực sự không muốn dễ dàng từ bỏ Nguyên Tố Ma hệ Hỏa lần này.

Hắn suy nghĩ một lúc, nghĩ ra một cách khá phù hợp...

Sau đó.

Trần Nghiệp gọi điện cho Trần hội trưởng.

“Lại sao nữa?”

“Cha, con đã biết bố chuẩn bị đến Đại Hưng rồi...”

“Ai nói cho con biết chuyện này?”

“Lão sư con ạ.”

“Tiểu Lưu này, làm việc sao mà không đáng tin cậy như vậy?”

Trần Nghiệp vội vàng hỏi: “Con muốn biết, đối với chuyến đi Đại Hưng lần này, cha có nắm chắc bao nhiêu phần trăm?”

“Bất kể có bao nhiêu phần trăm nắm chắc, cha cũng phải thử một lần.” Trần hội trưởng hừ lạnh một tiếng, nói: “Nếu không, với điều kiện của con, làm sao xứng với con bé Đường gia được?”

“... Cha, thực ra con trai cha rất ưu tú.”

“Ngoài việc thừa hưởng vẻ ngoài xuất sắc của cha ra, con còn có ưu điểm gì nữa?”

Trần Nghiệp: “...”

“Hơn nữa, chuyện của con và Tử Trần, cha cũng không cần phải bận tâm, nàng đã nói rồi, sau khi tốt nghiệp sẽ sinh cho con mấy tiểu tử mập mạp.”

Đối với mối quan hệ giữa hấn và Đường Tử Trần, Trần Nghiệp không giải thích quá nhiều.

Bởi vì mối quan hệ hiện tại của hai người đã vượt qua tình bạn thông thường, thuộc dạng trên tình bạn, dưới tình yêu.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, “đôi gò bông đào” của Đường Tử Trần trong tương lai sẽ phải dựa vào Trần Nghiệp giúp nàng ấy “phát triển lần hai”...

Trong điện thoại, Trần hội trưởng đột nhiên thở dài: “Trần Nghiệp, năm đó lúc cha học đại học, có một nữ sinh có thiên phú cấp S, cũng yêu đương với một người có thiên phú cấp B, tình cảnh của con và Tử Trần bây giờ rất giống với họ... Lúc đó cũng không ai ủng hộ bọn họ, trong muôn vàn lời phản đối, cô gái ấy vẫn kiên quyết đến với chàng trai. Chỉ là, theo thời gian, cô ấy càng ngày càng mạnh, hào quang trên người cô ấy cũng ngày càng rực rỡ, đi đến đâu cô ấy cũng được người người ngưỡng mộ, hưởng thụ vinh quang và tiếng vỗ tay.”

“Còn chàng trai kia thì hoàn toàn ngược lại, dù anh ta đi đâu, người khác cũng đều chỉ trỏ, ánh mắt mà anh ta nhìn thấy hầu như đều là khinh thường, có người thậm chí còn chế giễu anh ta ngay trước mặt. Vừa hay anh ta lại là người rất tự trọng, cuối cùng không chịu nổi sự sỉ nhục, đã chọn cách tự sát!”

“Cô gái kia sau khi biết tin, không chịu nổi cú sốc, trở nên điên loạn, cuối cùng gia nhập phái cuồng nhiệt, chết trong tay đội chấp pháp.”

Mặc dù Trần hội trưởng không nói rõ, nhưng nam nữ trong câu chuyện này rõ ràng là một kết cục bi thảm.

Trần hội trưởng lại nói: “Trần Nghiệp, mặc dù bình thường con không thích thể hiện bản thân, nhưng cha biết, con cũng là người rất tự trọng... Bây giờ con có thể cảm thấy không sao, nhưng sau khi kết hôn, thời gian lâu dài, con cũng sẽ không

chịu nổi áp lực này! Hôn nhân chưa bao giờ là chuyện của hai người. Thế giới này, nam nữ cũng không có bình đẳng thực sự, nữ nhân được nam nhân nuôi, hưởng thụ thành quả lao động của nam nhân là chuyện đương nhiên.”

“Nhưng nam nhân thì không thể!”

“Vì vậy, nếu con thực sự muốn ở bên con bé Đường gia, con phải cố gắng hết sức để bản thân trở nên xuất sắc, theo kịp bước chân của con bé! Ít nhất là không được tụt lại phía sau quá xa, hiểu chưa?”

“Bây giờ cha còn có thể giúp con một chút, sau này, tất cả đều phải dựa vào chính con.”

“Cha không muốn bi kịch của cô gái kia lại xảy ra với con và Tử Trần...”

Trần Nghiệp đã có dự tính.

Hắn muốn nói cho cha mẹ biết thực lực thật sự của mình.

Hắn thật sự không muốn cha mẹ tiếp tục lo lắng cho mình nữa.

Vợ chồng Trần hội trưởng, cũng là người hắn tuyệt đối có thể tin tưởng.

Chỉ là, không phải bây giờ!

Bởi vì, lần này hành động săn giết Nguyên Tố Ma, Trần Nghiệp muốn đích thân tham gia.

Nếu bây giờ nói cho Trần hội trưởng biết, cho dù Trần hội trưởng tin tưởng thực lực của hắn, vì sự an toàn của con trai, nhất định cũng sẽ không để hắn đi, Trần Nghiệp lại không thể ngày ngày canh chừng Trần hội trưởng...

Chương 90 - Mười năm? Ta có thể đánh xuyên Thái Dương Hệ!

Cho nên, biện pháp tốt nhất, chính là lại dùng thân phận Long Ngạo Thiên một lần nữa, đi theo Trần hội trưởng.

Chờ mọi chuyện kết thúc sẽ nói rõ!

Đến lúc đó, hắn có thể trực tiếp ở trước mặt Trần hội trưởng, khôi phục lại dung mạo ban đầu.

Tin tưởng Trần hội trưởng nhìn thấy là hắn, nhất định sẽ cực kỳ kinh hi!

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp liền hỏi: “Cha, cha dự định khi nào xuất phát?”

“Hỏi cái này làm gì? Con muốn tiền cha sao? Không may mắn đâu!”

“Không phải... Người bạn kia của con, cha còn nhớ không? Long Ngạo Thiên! Con muốn mời anh ta cùng cha đi, giúp cha một tay. Rừng nguyên sinh Đại Hưng lớn như vậy, phỏng chừng cha cũng cần người hỗ trợ nhỉ?”

“Long Ngạo Thiên? Thực lực của cậu ta quả thật không tệ... Nhưng mà, loại chuyện nguy hiểm này, cậu ta có đồng ý đến không?”

“Chắc là không thành vấn đề, hiện tại anh ta tương đối thiếu tiền, cha cho anh ta tiền là được rồi, cũng không cần nhiều, cho khoảng một hai triệu là được.”

Một hai triệu, đối với gia sản của Trần hội trưởng mà nói, quả thật không tính là nhiều.

Đương nhiên, cái gọi là Long Ngạo Thiên muốn tiền, chẳng qua là Trần Nghiệp vì tăng thêm sức thuyết phục mà bịa ra.

Nếu Trần Nghiệp nói, Long Ngạo Thiên có thể miễn phí đi qua hỗ trợ, Trần hội trưởng còn phải hoài nghi Long Ngạo Thiên có mục đích khác, nói không chừng sẽ từ chối.

“Được, vậy con liên lạc với cậu ta thử xem... Thời gian xuất phát, tạm thời còn chưa nói trước được, phải đợi điều tra rõ ràng tung tích của con Nguyên Tố Ma kia, cha mới đi.”

Nghe được lời này, hai mắt Trần Nghiệp sáng lên.

Kéo dài thêm một khoảng thời gian, đúng ý hắn.

Kéo dài càng lâu, thực lực của hắn càng mạnh!

“Vâng, vậy lát nữa con sẽ liên lạc với anh ấy.”

“Ừm! Không còn chuyện gì nữa thì cúp máy đây!”

“Đừng vội!”

“Còn chuyện gì?”

“Cha, con muốn hỏi, luyện võ có khó không?”

Nếu không khó học, Trần Nghiệp không ngại nắm giữ thêm một môn bản lĩnh.

Dù sao hiện tại hắn rèn luyện Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp, càng ngày càng nhẹ nhõm, mỗi ngày thời gian rảnh rỗi rất nhiều, rảnh rỗi cũng là rảnh rỗi.

“Sao vậy? Con còn muốn học quốc thuật? Không phải cha muốn đánh mất tự tin của con, người không có thiên phú S3, luyện võ chỉ là lãng phí thời gian, cả đời cũng không thể nào luyện ra được ám kình. Hơn nữa, cái khổ của luyện võ, cũng không phải người bình thường có thể chịu đựng nổi, đông luyện tam cửu, hạ luyện tam phục... Cha khổ luyện mười mấy năm, mới luyện ra cương kình, đây còn là bởi vì cha có thiên phú S3.”

“Đương nhiên, nếu con thật sự muốn luyện, cha cũng có thể dạy con, nắm giữ thêm một môn kỹ năng chiến đấu cũng tốt.”

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức từ bỏ ý định học quốc thuật.

Có mười mấy năm thời gian, Thái Dương Hệ đều bị hắn đánh xuyên qua rồi, còn cần quốc thuật cái lông gì?

“Vậy thôi vậy... Cha, cha bận việc đi, tạm biệt!”

...

Chờ Trần Nghiệp trở về ký túc xá.

Triệu Tranh và Lục Dững đã trở về.

Trên bàn của hắn, còn để một phần bữa sáng.

“Đừng nhìn nữa, mang về cho cậu đấy, ăn nhanh đi!” Triệu Tranh nói: “Ăn xong nếu cậu có thời gian thì chúng ta cùng đến bệnh viện thăm Trần Khải, các bạn học khác đều đã đến rồi.”

Trần Nghiệp đã nghe nói chuyện của Trần Khải.

Đối với sự quyết đoán của Trần Khải, hắn vô cùng bội phục, là một trang nam tử hán!

Nếu đổi lại là hắn, Trần Nghiệp, sau khi bị tang thi cắn bị thương cánh tay, chưa chắc đã có dũng khí đó, lập tức chặt đứt cánh tay, đoạn chi cầu sinh.

Đối với việc Triệu Tranh đề nghị đi thăm Trần Khải, Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không phản đối.

Đều là bạn học, xảy ra chuyện như vậy, đi xem là chuyện nên làm.

Nói đến cũng trùng hợp, hai người còn cùng họ!

Ngày hôm sau.

Theo lệ thường.

Lão Lưu chuẩn bị dẫn mọi người đi kiểm tra thực lực.

Lần này, Trần Nghiệp lựa chọn từ chối, Lão Lưu cũng đồng ý.

Dù sao trong mắt Lão Lưu, điểm tiềm năng của Trần Nghiệp đã giữ lại, không sử dụng, thực lực tự nhiên cũng sẽ không có gì thay đổi, kiểm tra hay không cũng như nhau.

Trên thực tế.

Trần Nghiệp hôm qua đã cộng toàn bộ 160 điểm tiềm năng vào thuộc tính tinh thần.

Sau khi biết được thế giới này, còn có Nguyên Tố Ma loại quái vật này tồn tại, hắn càng có lý do tăng cường tinh thần lực.

Dù sao ba thuộc tính cơ bản còn lại, đều có thể thông qua rèn luyện để tăng cường vô hạn.

Điểm tiềm năng có được trong bí cảnh, liền dùng để cộng vào thuộc tính tinh thần.

Đến lúc đó, có được siêu năng lực chơi đùa cũng không tệ.

Đương nhiên, nghề nghiệp chính của hắn là Saitama bất bại, điểm này nhất định sẽ không thay đổi.

Siêu năng lực, chỉ là để hắn trải nghiệm một chút cảm giác làm pháp sư.

...

Mặc dù Trần Nghiệp không cần kiểm tra thực lực.

Nhưng mà, Lão Lưu vẫn để hắn đi theo xem một chút.

Lần kiểm tra thực lực này, không ít học sinh, đều có được sự tăng tiến rất lớn, cơ bản đều có thể lên một bậc.

Đường Tử Trần thành công đạt được đánh giá cường giả cấp ba!

Nàng ấy có thêm 160 điểm thuộc tính, thậm chí đã có thể dùng niệm động lực làm lực đẩy, lướt đi trong không trung một khoảng thời gian ngắn.

Đương nhiên, nàng ấy cách cấp bốn còn một khoảng cách rất xa.

Bắt đầu từ cấp ba, đánh giá càng cao cấp, càng khó lấy được, bởi vì yêu cầu cao hơn gấp mấy lần.

Điều khiến Trần Nghiệp có chút bất ngờ chính là, tên Triệu Tranh này, lần này ở bí cảnh số 2, vậy mà lại có được hơn bảy mươi điểm tiềm năng, thực lực tăng lên không ít, vững vàng bước vào cấp hai, đuổi theo hần.

Con đường mà hần ta đi, giống với Trần hội trưởng, cũng là con đường quốc thuật.

Tin tưởng chờ hần ta luyện ra ám kinh, thực lực sẽ lại tăng lên một đoạn lớn, trở thành cấp ba!

Buổi chiều.

Bắt đầu lên lớp.

Các học sinh lại tụ tập một chỗ.

Cùng với tiếng chuông vào lớp vang lên, Lão Lưu mặt mang ý cười bước vào phòng học.

“Trước khi lên lớp, nói với mọi người hai chuyện.”

“Thứ nhất, vừa nhận được thông báo, tường thành bảo vệ Ma Đô bên kia đã sửa xong, mười ngày sau, chúng ta sẽ chuyển về khu trường học mới ở Ma Đô, các em sẽ không còn phải phàn nàn, ký túc xá chật chội nữa.”

Nghe được lời này, các học sinh nhao nhao lộ ra thần sắc vui mừng.

Mặc dù môi trường của khu trường học cũ cũng không tệ, nhưng rất nhiều thiết bị đều tương đối cũ kỹ, ký túc xá cũng

không nhiều, mỗi lần đi vệ sinh hoặc tắm rửa đều phải xếp hàng, dù sao ở cũng không được thoải mái.

“Thứ hai, còn hai tháng rưỡi nữa, chính là giải đấu giao lưu tân sinh toàn quốc hàng năm!”

“Về phần đội ngũ quán quân của giải đấu giao lưu tân sinh, có phần thưởng gì, tin tưởng mọi người đều biết. Thầy ở đây nói lại một lần nữa: Mỗi thành viên tham gia đội ngũ quán quân, đều có thể nhận được mười vạn tiền mặt khen thưởng, ngoài ra, còn có phần thưởng vật phẩm khác, đều là đồ tốt.”

“Lần này trường chúng ta có lớp trưởng của các em Đường Tử Trần, quán quân gần như là nắm chắc!”

Mọi người nghe vậy, hai mắt đều sáng lên.

Học sinh lớp này, không phải ai cũng giống như Trần công tử là phú nhị đại.

Ít nhất có một nửa người, điều kiện gia đình đều không tính là tốt.

Mười vạn tiền thưởng, đối với những học sinh này mà nói, tuyệt đối là một khoản tiền khổng lồ.

Trong nháy mắt.

Phần lớn học sinh đều lộ ra thần sắc mong đợi.

Bởi vì Lão Lưu nói không sai, có Đường Tử Trần, lần này quán quân, nhất định là của trường Võ Đại.

Với thực lực hiện tại của Đường Tử Trần, cho dù chỉ có một mình nàng ấy đi, cũng có thể quét ngang đội ngũ của những trường học khác.

Lão Lưu lại nói: “Tuy nhiên, mỗi trường học, chỉ có bảy suất. Năm chính thức, hai dự bị... Cho nên, trong số các em có đại đa số người, đều không thể đi.”

“Xuất phát từ nguyên tắc công bằng, hai tháng rưỡi sau, ai thực lực mạnh, thầy sẽ để người đó đi.”

“Cho nên, những em muốn tham gia giải đấu giao lưu tân sinh, bí cảnh số 3, là cơ hội cuối cùng để các em tăng cường thực lực!”

“Những em thực lực tạm thời tụt lại phía sau, phải thể hiện cho tốt đấy!”

“Đương nhiên, tất cả đều phải lấy an toàn làm tiền đề, đừng có mà liều mạng!”

Chương 91 - Đây thật sự là quái vật của Bí Cảnh số 3 sao?

“Tiếp theo, thầy sẽ nói cho các em biết về nội dung của Bí Cảnh số 3.”

Trên bục giảng.

Sắc mặt lão Lưu trở nên nghiêm túc.

“Tình hình của Bí Cảnh số 3 có chút phức tạp, muốn đạt được thành tích tốt ở đây, không còn dựa vào thực lực nữa, mà là dựa vào vận khí!”

“Bởi vì, Bí Cảnh số 3 không có loại quái vật cố định, các em sẽ tự mình lựa chọn đối thủ!”

Học sinh nghe vậy, đều ngạc nhiên.

Ngay cả Trần Nghiệp cũng có chút bất ngờ.

Hắn còn tưởng rằng, Bí Cảnh vẫn luôn là kiểu giết quái nhận thưởng như trước.

Không ngờ, Bí Cảnh này, còn có thể tự mình chọn quái để khiêu chiến?

Thật nhiều trò hay!

“Sau khi Bí Cảnh số 3 mở ra, các em sẽ được đưa vào một không gian ảo, sau đó trước mặt các em sẽ xuất hiện năm loại bản đồ khác nhau, và mỗi bản đồ đều có một loại quái vật.”

“Việc các em cần làm, chính là trong vòng 10 phút, lựa chọn một bản đồ, tiến vào trong đó.”

“Lý do thầy nói, Bí Cảnh số 3 dựa vào vận khí, là vì trong năm loại quái vật, có mạnh có yếu! Nếu các em chọn trúng quái vật tương đối yếu, vậy thì đó chính là may mắn của các em.”

Nghe đến đây.

Có học sinh nhin không được hỏi: “Thưa lão sư, đã nhiều năm trôi qua như vậy, chẳng lẽ vẫn chưa ai tìm hiểu rõ ràng, sự mạnh yếu của năm loại quái vật sao?”

Đây cũng là điểm khiến mọi người nghi hoặc.

Lẽ thường mà nói, Bí Cảnh xuất hiện đã lâu như vậy, chỉ vón vện năm loại quái vật, nhân loại hẳn là đã sớm nắm rõ lai lịch của chúng mới đúng.

Nghe học sinh đặt câu hỏi.

Lão Lưu gật đầu: “Đúng là không biết, bởi vì mỗi đội các em, gặp phải năm loại quái vật, đều không giống nhau!”

Mọi người nghe vậy đều rất kinh ngạc.

Lão Lưu: “Quái vật trong Bí Cảnh, vô cùng vô tận, không ai biết, rốt cuộc có bao nhiêu loại. Vì vậy, cấp trên đã đặc biệt thành lập một bộ phận, chuyên để ghi chép và nghiên cứu quái vật trong Bí Cảnh.”

“Chờ các em từ Bí Cảnh số 3 trở ra, hãy báo cáo tất cả năm loại quái vật đã gặp phải, để bổ sung vào kho dữ liệu của bộ phận XX.”

“Bây giờ thầy có thể nói cho các em biết, chỉ có thể dựa theo nghiên cứu của bộ phận XX, liệt kê ra một số quái vật mạnh mẽ và yếu ớt có khả năng xuất hiện trong Bí Cảnh số 3, cho các em tham khảo.”

“Nếu các em đủ may mắn, gặp phải những quái vật mạnh mẽ mà thầy đã nói, hãy nhớ nhất định phải tránh xa, đừng đại dột mà lựa chọn.”

Học sinh nghe vậy, đều trở nên nghiêm túc.

Thấy vậy, lão Lưu vừa thao tác trên laptop của mình, vừa nói: “Đầu tiên là một loại quái vật cực kỳ mạnh mẽ, mọi người hãy nhìn ảnh!”

Một bức ảnh, thông qua laptop, được chiếu lên bảng đen.

Quái vật trong ảnh, trông rất giống con người.

Đối phương là một lão giả, tay cầm một thanh đại đao, cơ bắp cực kỳ phát triển, trên ngực đầy những vết sẹo.

Thu hút sự chú ý nhất chính là, trên mặt lão giả, có một bộ râu hình trăng khuyết ngược!

Nhìn thấy lão giả trong ảnh, Trần Nghiệp lập tức trợn mắt há hốc mồm.

Hắn chết lặng!

Đối với lão giả này, hắn vô cùng quen thuộc...

Đó chính là một cường giả có thể hủy diệt thế giới!

Vậy mà lại xuất hiện trong Bí Cảnh số 3?

Đùa gì vậy?

Ai nói Bí Cảnh số 2 nguy hiểm hơn Bí Cảnh số 3? Đứng ra đây, Trần Nghiệp đảm bảo không đánh chết người đó!

Lũ tang thi kia, sao có thể so sánh với vị đại lão này?

Giọng nói nghiêm túc của lão Lưu vang lên:

“Đây là một người khổng lồ, cao hơn sáu mét, ông ta sở hữu sức mạnh hủy diệt thế giới, chỉ một đòn tùy ý cũng có thể gây ra động đất lớn, vô cùng đáng sợ. Nếu dựa theo tiêu chuẩn thực lực mà Hiệp hội quy định, thực lực tổng hợp của đối phương, tuyệt đối đã đạt đến cấp 6, thậm chí là vượt qua!”

“Cho dù các em có tránh được vị khổng lồ đáng sợ này trong Bí Cảnh số 3, thì khi đến Bí Cảnh số 20, các em vẫn phải chân chính đối mặt với ông ta!”

“Theo như Tàn nữ sĩ tiết lộ, ngay cả cô ấy khi ở Bí Cảnh số 20, gặp phải vị khổng lồ này, cũng suýt chút nữa bị giết chết, chỉ có thể chạy trốn.”

Trần Nghiệp hoàn toàn im lặng.

Hắn vừa rồi còn có chút may mắn, cảm thấy có thể chỉ là giống nhau thôi.

Đợi đến khi lão Lưu nói, lão giả khổng lồ này chỉ một đòn tùy ý cũng có thể gây ra động đất lớn, Trần Nghiệp lập tức có thể khẳng định, ông ta chính là cường giả đỉnh cao xuất thân từ bộ anime nào đó: Râu Trắng!

Hay cho một Bí Cảnh!

Bí Cảnh vậy mà có thể biến Râu Trắng thành quái vật chân thật, thật sự là quá trâu bò!

Chỉ là...

Bí Cảnh số 3 đã có thể gặp phải đối thủ cấp bậc này, có phải là quá khoa trương rồi không?

Đừng nói là Đường Tử Trần.

Ngay cả với thực lực hiện tại của Trần Nghiệp, gặp phải đối thủ cấp bậc này, cũng chỉ có thể bị nghiền ép đến chết...

Nói hay lắm, Bí Cảnh số 3 không nguy hiểm?

...

Không phải chỉ có một mình Trần Nghiệp nghi hoặc.

Những học sinh khác cũng đều có chút khiếp sợ.

Với thiên phú của Tần nữ sĩ kia, đợi đến khi cô ấy xông đến Bí Cảnh số 20, ít nhất cũng có thực lực cấp 5 rồi chứ?

Gặp phải lão giả khổng lồ này, vậy mà suýt chút nữa bị giết chết, chỉ có thể chạy trốn?

Quái vật đáng sợ như vậy, là thứ mà đám tân sinh bọn họ có thể đối mặt sao?

Lập tức có học sinh nhịn không được hỏi: “Thưa lão sư, không phải mọi người đều nói, Bí Cảnh số 3 an toàn hơn so với Bí Cảnh số 2 sao? Tại sao lại có quái vật đáng sợ như vậy trà trộn vào trong đó? Với thực lực của chúng em, gặp phải loại quái vật này, chỉ có thể chờ bị miểu sát thôi sao? Chạy cũng không thoát.”

Lão Lưu trả lời: “Bởi vì, trong Bí Cảnh số 3, các em có một quyền hạn đặc biệt: Trở về nhà!”

“Khi các em cảm thấy gặp phải quái vật không thể địch lại, có thể lựa chọn rời khỏi Bí Cảnh bất cứ lúc nào, trở về thế giới hiện thực.”

Mọi người nghe vậy đều ngạc nhiên.

Không ngờ, Bí Cảnh số 3 lại có thể như vậy?

Đánh không lại có thể lựa chọn chuồn êm, vậy thì đúng là tương đối an toàn.

“So với Bí Cảnh số 1 và Bí Cảnh số 2, tỷ lệ sống sót của Bí Cảnh số 3, ngược lại là cao nhất.”

Lão Lưu suy nghĩ một chút, nói: “Có rất nhiều người cho rằng, nguyên nhân chủ yếu khiến Bí Cảnh số 3 tồn tại, là để kiểm tra dũng khí đối mặt với nguy hiểm của các tân sinh, những quái vật không thể địch lại kia, chắc chắn có bí mật khác... Đương nhiên, cá nhân thầy không đề nghị các em đi thăm dò những bí mật này. Nếu các em gặp phải nguy hiểm đến tính mạng, tốt nhất là nên kịp thời trở về, bảo toàn tính mạng mới là quan trọng nhất!”

Học sinh nghe vậy, đều gật đầu.

Ngay cả Trần Nghiệp cũng đang gật đầu.

Lời này của lão Lưu nói thật chí lý!

Lưu được núi xanh, không lo thiếu củi đốt.

Có mạng sống mới có tương lai.

Ngoài ra...

Bí Cảnh số 20, sẽ gặp lại Râu Trắng sao?

Trong mắt Trần Nghiệp lóe lên tia sáng, nóng lòng muốn thử.

Đợi đến khi hấn đến Bí Cảnh số 20, thuộc tính hấn là đã khủng bố lắm rồi nhỉ? Không biết vị hoàng giả trên biển cả kia, có thể chịu được một quyền của hấn hay không?

...

Tiếp theo.

Lão Lưu lại giới thiệu thêm một số quái vật đáng sợ có khả năng xuất hiện trong Bí Cảnh số 3, để học sinh chú ý, gặp phải nhất định phải tránh xa.

Nhìn thấy những gì lão Lưu giới thiệu, Trần Nghiệp không khỏi thốt lên hay cho một Bí Cảnh!

Toàn là những kẻ hấn quen biết!

Sinh Hóa Bạo Quân, Nữ Hoàng Alien, Thiết Huyết Trưởng lão, Vampire Thân Vương, vương giả Kidora... thậm chí, còn có cả giống loài chiến đấu ngoài hành tinh với kiểu tóc emo, mọc đuôi, có thể biến thành khỉ đột vào đêm trăng tròn.

Hơn nữa, lão Lưu còn nói, những quái vật này, bây giờ có thể lựa chọn tránh né, nhưng ở những Bí Cảnh sau, vẫn sẽ gặp phải.

Thú vị!

Bí Cảnh thật sự là quá thú vị!

Chương 92 - Đại Lão Gánh Team, Lên Xe Nào!

Sau khi giới thiệu xong những quái vật mạnh, Lưu lão sư tiếp tục giới thiệu một số quái vật yếu hơn và dặn dò mọi người, nếu may mắn gặp phải thì cứ nhắm mắt chọn đại cũng được.

“Về phần quái vật trong Bí Cảnh số 3, thầy chỉ có thể giới thiệu cho các em đến đây thôi, có gặp được hay không, tất cả đều dựa vào vận khí của các em.”

Nghe vậy, các học viên đều gật đầu, ghi nhớ kỹ những lời Lưu lão sư vừa nói.

Trước đó Lưu lão sư đã nói, năm loại quái vật mà mọi người gặp phải trong Bí Cảnh số 3 đều không giống nhau, xác suất trùng lặp cũng rất nhỏ.

Nói cách khác, những quái vật mà Lưu lão sư vừa giới thiệu, rất có thể họ sẽ không gặp phải.

“Nói xong về quái vật, thầy có một tin tốt muốn báo cho các em!”

Lưu lão sư đột nhiên mỉm cười nói: “Có lẽ bởi vì tính bất định quá cao, nên Bí Cảnh số 3 cho phép nhiều người lập đội hợp tác, tối đa là sáu người!”

Lời vừa dứt.

Tất cả mọi người đều phấn chấn tinh thần, đồng loạt hướng mắt về phía Đường Tử Trần!

Ánh mắt của mỗi người đều nóng bỏng, tràn đầy mong đợi.

Kể cả đứa ngốc cũng biết.

Tối đa sáu người đồng nghĩa với điều gì.

Có nghĩa là lần này bọn họ cũng có cơ hội lên xe nhanh của Đường Tử Trần, được lớp trưởng đại lão gánh team.

Kể cả Lưu lão sư, cũng đều nhìn Đường Tử Trần với ánh mắt tha thiết.

Ý tứ rất rõ ràng.

Hy vọng lần này Đường Tử Trần có thể ra tay, dẫn dắt các bạn học.

Có lẽ là bị mọi người nhìn chăm chăm khiến nàng không được tự nhiên, Đường Tử Trần thẳng thắn nói: “Không cần nhìn tôi, chỉ cần Trần Nghiệp đồng ý dẫn người, tôi không có ý kiến gì.”

Nàng nói đều là sự thật.

Dù sao, nàng rất rõ ràng, là Trần Nghiệp đang gánh team.

Giữa hai người, cũng luôn lấy Trần Nghiệp làm chủ.

Nếu không, nàng chưa chắc đã có được thành tựu như ngày hôm nay.

Tuy nhiên.

Trong mắt mọi người, lại không phải như vậy.

Nghe được lời này của Đường Tử Trần, mọi người đều có chút kinh ngạc.

Sau đó...

Bọn họ càng thêm bội phục Trần Nghiệp!

Ngay cả chuyện này, Đường Tử Trần cũng phải xin ý kiến của Trần Nghiệp, điều này chứng tỏ điều gì? Chứng tỏ Trần Nghiệp thật sự rất lợi hại, có đạo “trị vạ” nha!

Không lâu sau, ánh mắt nóng bỏng của mọi người, lần lượt chuyển sang người Trần Nghiệp.

Dù thế nào, Đường Tử Trần đã nói như vậy, bọn họ chỉ có thể cầu xin Trần Nghiệp.

Thậm chí có người còn đang nghĩ, lát nữa tan học sẽ tặng gì cho Trần Nghiệp...

...

Bị nhiều ánh mắt mong chờ như vậy nhìn chăm chăm.

Trần Nghiệp có chút đau đầu.

Hắn không ngờ Đường Tử Trần lại thẳng thừng ném nôi cho mình như vậy.

Dẫn dắt bạn học gì đó, hắn đương nhiên không có ý kiến.

Đặc biệt là loại Bí Cảnh có thể tự mình lựa chọn quái vật này, với sự hiểu biết của Trần Nghiệp về quái vật, hoàn toàn có thể tìm được con yếu nhất trong năm loại.

Đến lúc đó, vừa hay có thể để các bạn học làm “công cụ”, giúp hắn cày quái, một lần nữa nhận được phần thưởng bổ sung!

Quan trọng nhất là, Bí Cảnh đã tạo ra cơ chế tổ đội hợp tác, chắc chắn có lý do của nó.

Nếu lúc này Trần Nghiệp từ chối, sẽ tỏ ra hắn quá hẹp hòi.

Dù sao cũng là bạn học.

Không cần thiết.

“Nhân dịp có cơ hội tốt như vậy, tôi rất hoan nghênh các bạn gia nhập đội của chúng tôi, đều là bạn học, hy vọng mọi người có thể giúp đỡ lẫn nhau... Về phần danh sách cụ thể, thầy cứ sắp xếp là được!”

Lời này nói thật hay!

Hơn nữa.

Lại ném nôi cho Lưu lão sư.

Ai muốn lên xe, thì đi tìm Lưu lão sư đi!

Bị ép nhận nôi, Lưu lão sư không những không khó chịu, ngược lại còn rất vui mừng.

“Nói hay lắm!”

Lưu lão sư vui vẻ vỗ tay, rất hài lòng với Trần Nghiệp.

Các học viên khác cũng rất vui mừng, mặc dù có rất nhiều người biết rõ mình không thể lên xe, nhưng ánh mắt nhìn Trần Nghiệp cũng thiện cảm hơn rất nhiều.

Sau đó, các học viên lại đồng loạt nhìn về phía lão sư, chờ đợi Lưu lão sư lên tiếng.

Nhìn thấy nhiều ánh mắt mong chờ như vậy.

Lưu lão sư rơi vào trầm tư.

Theo ý của ông, bốn suất còn lại, đương nhiên là dành cho những học viên có thiên phú tốt.

Mặc dù làm như vậy, có chút thiên vị...

Nhưng mà.

Trách nhiệm chính của ông là giáo viên, chẳng phải là bồi dưỡng nhân tài hữu ích cho đất nước sao.

Nghĩ ngợi một hồi, Lưu lão sư khách sáo hỏi: “Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, ngoài hai em ra, còn bốn suất... Hai em có người nào muốn đề cử không?”

Đường Tử Trần im lặng.

Tức là không có.

Nàng là lớp trưởng, luôn được nhà trường đối xử đặc biệt, một mình ở một phòng ký túc xá. Ngoại trừ Trần Nghiệp, mối quan hệ của nàng với tất cả các bạn học đều như nhau.

Bây giờ bảo nàng đề cử người, nhất thời nàng cũng không biết nên đề cử ai.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, lại nói: “Lão sư, em muốn đề cử hai suất, Lục Dũng và Triệu Tranh.”

Hai người này là bạn cùng phòng của hắn.

Bình thường giúp hắn mua bữa sáng, bữa khuya gì đó, không hề oán thán.

Đặc biệt là Triệu Tranh.

Tính cách của tiểu tử này, Trần Nghiệp khá thương thức, lại siêng năng, thiên phú cũng không tệ, Trần Nghiệp còn đang có ý định giới thiệu cậu ta cho Trần hội trưởng làm đồ đệ.

Nghe được lời Trần Nghiệp nói, Triệu Tranh và Lục Dũng, lập tức lộ ra nụ cười vui mừng.

Lục Dũng càng kích động đến mức đỏ bừng cả mặt, hận không thể quỳ xuống dập đầu với Trần đại gia!

Trên bục giảng.

Nghe được lời Trần Nghiệp nói, Lưu lão sư khẽ trầm mặc một chút.

Trần Nghiệp đề cử Triệu Tranh, ông rất tán thành, thiên phú của Triệu Tranh, cũng là người tốt nhất trong lớp ngoài Đường Tử Trần.

Chỉ là Lục Dũng...

Nghĩ ngợi một hồi, Lưu lão sư vẫn không từ chối: “Được, vậy thì Triệu Tranh và Lục Dũng. Còn lại hai suất, nếu Đường Tử Trần em không có người đề cử... Vậy thầy nói ra mấy cái tên, để mọi người bỏ phiếu! Nghiêm Khải, Phương Chí Hoa, Tào Vũ, Nhậm Thiến Thiến...”

Mấy người này, đều là thiên phú cấp S, hơn nữa còn là những học viên có thiên phú cấp S đứng đầu.

Nói xong, Lưu lão sư lại cảm thán: “Thầy biết làm như vậy, đối với những học viên còn lại rất không công bằng, mọi người nếu muốn trách, thì trách thầy đi!”

Các học viên im lặng.

Đối với lựa chọn của Lưu lão sư, kỳ thật bọn họ có thể lý giải.

Thiên phú không bằng người, cũng không có gì để nói.

...

Chốc lát sau.

Trải qua cuộc bỏ phiếu công khai, Tào Vũ và Nhậm Thiến Thiến giành chiến thắng.

Một nam một nữ.

Thiên phú của Tào Vũ là S8, có năng lực tự chữa trị rất mạnh.

Nhậm Thiến Thiến là một cô gái có dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, khuôn mặt tròn trịa, dường như rất thích những món đồ hình dáng chó, không chỉ cặp sách là hình đầu chó, mà ngay cả khi đi học cũng thích đeo bờm tóc tai chó, trông giống như một chú Husky ngốc nghếch, rất đáng yêu.

Cô gái này kết hợp với anh hùng có số hiệu là S12.

S12, kỳ thật chính là Watchdog Man.

Trong nguyên tác, Watchdog Man giống như một chú chó bảo vệ, luôn âm thầm bảo vệ thành phố, thực lực rất mạnh.

Điều khiến Trần Nghiệp nghi ngờ là, cô gái này thích những thứ liên quan đến chó như vậy, rốt cuộc là trùng hợp, hay là do ảnh hưởng từ thiên phú anh hùng tương đối lớn?

Hắn chưa từng nghe nói, kết hợp với thiên phú anh hùng, sẽ xuất hiện sự kiện thay đổi tính cách hành vi...

Đối với kết quả bỏ phiếu.

Mọi người đều tâm phục khẩu phục!

Dù sao cũng là do bọn họ tự mình chọn ra.

Chương 93 - Đại Lão Gánh Team, Lên Xe Nào! (2)

Chỉ có một người là không phục.

Người này chính là Nghiêm Khải!

Nghiêm Khải không chỉ có thiên phú S4, mà thực lực trong lớp cũng thuộc hàng top.

Lẽ ra, nên chọn hắn ta mới đúng.

Nhưng mà!

Tên này ngày thường rất kiêu ngạo, có chút khinh thường người khác, lại còn ve vãn bạn gái của người khác, khiến mọi người đều không ưa.

Cho nên, lần bỏ phiếu này, hầu như không ai chọn hắn ta, ngay cả bạn cùng phòng của hắn ta cũng chọn người khác.

Nghiêm Khải nhìn trên bảng đen, tên của mình phía sau chỉ có một phiếu bầu (lại còn là do chính hắn tự bầu), tức giận đến mức sắc mặt đen sì.

Hắn ta rất muốn lớn tiếng nói một câu: Cho dù các người có lên xe của Đường Tử Trần, cũng chưa chắc đã có thể đạt được thành tích tốt, nói không chừng lần này Đường Tử Trần sẽ lật xe đây.

Nghĩ đi nghĩ lại vẫn không dám nói.

Tên này không phải kẻ ngốc, kết quả đã có rồi, còn nói ra những lời này, chỉ càng khiến người khác cảm thấy hấn ta là đồ “không ăn được nho nói nho chua”, tự làm mất mặt mình...

...

Thời gian thoi đưa.

Một tuần lễ trôi qua.

Khoảng cách đến ngày chuyển nhà đã hẹn trước, chỉ còn lại hai ba ngày.

Rất nhiều người đã bắt đầu thu dọn đồ đạc của mình.

Bao gồm cả trường học cũng đang bận rộn, đồ đạc quá nhiều, dự định sẽ chuyển một đợt đến phân hiệu ở Ma Đô trước.

Hôm nay.

Lưu lão sư vừa tan học, đột nhiên bị Trương phó hiệu trưởng gọi đến phòng họp.

Nhìn thấy Trương phó hiệu trưởng và mấy vị lãnh đạo quan trọng đều có mặt, mí mắt Lưu lão sư giật giật.

Mỗi lần bày ra trận thế này, chắc chắn sẽ không có chuyện gì tốt!

“Lưu lão sư, lớp của thầy đạo này vẫn thuận lợi chứ?”

“Thuận lợi.”

“Còn thầy thì sao? Trong công việc có gặp khó khăn gì không? Có thể nói với tôi.”

“... Hiệu trưởng, có chuyện gì ngài cứ nói thẳng đi!”

“Vậy thì được! Đây là văn bản từ cấp trên gửi xuống, thầy xem qua trước đi.”

Trương phó hiệu trưởng nói xong, đưa một phần văn bản cho Lưu lão sư.

Lưu lão sư nghi hoặc nhận lấy, sau khi xem xong nội dung văn bản, sắc mặt lập tức biến đổi.

Văn bản này, là do Bộ Giáo dục Trung ương trực tiếp ban hành, hy vọng Võ Đại có thể phối hợp với Kim Đại, cùng nhau

tổ chức một buổi giao lưu tân sinh, cùng nhau đạt được thành tích tốt trong Bí Cảnh số 3.

Nói thì nghe rất đường hoàng.

Thực tế.

Ý tứ rất đơn giản, muốn đội ngũ do Đường Tử Trần thành lập lần này, nhường ra ba suất cho học viên của Kim Đại.

Xem ra, việc liên tiếp hai lần nhận được phần thưởng bổ sung của Bí Cảnh, đã khiến danh tiếng của Đường Tử Trần vang xa, ai cũng cho rằng đi theo Đường Tử Trần sẽ có thịt ăn, ngay cả trường danh tiếng như Kim Đại, cũng chạy đến “hưởng ké”.

“Dựa vào cái gì chứ?” Lưu lão sư lập tức nổi giận: “Đường Tử Trần là học viên của Võ Đại chúng ta, muốn dẫn dắt cũng là dẫn dắt học viên của Võ Đại!”

“Lưu lão sư, đừng vội nổi giận.”

Trương phó hiệu trưởng thở dài, nói: “Tôi biết nguyên nhân, năm nay Kim Đại chiêu mộ được một học viên có thiên phú S5 rất giỏi, vốn định bồi dưỡng thật tốt, để quốc gia có thêm một nhân tài nghiên cứu khoa học. Kết quả hai lần Bí Cảnh trước, học viên có thiên phú S5 này đều không đạt được thành tích tốt.”

S5, chính là Child Emperor.

Nghe đến đây, Lưu lão sư khẽ giật mình.

Ông đương nhiên cũng biết, tầm quan trọng của người có thiên phú S5.

Có thể nói, gần như chỉ đứng sau S2.

Lục viện sĩ của Viện Khoa học, chính là ví dụ điển hình.

Sự xuất hiện của ông ấy, đã trực tiếp nâng cao năng lực nghiên cứu khoa học của Hạ quốc lên một bậc, cống hiến to lớn, không hề thua kém Tần nữ sĩ kia chút nào.

Nhưng mà...

Biết thì biết vậy, Lưu lão sư vẫn thiên vị học viên của mình.

Đặc biệt là đội ngũ của Đường Tử Trần, đã xác định xong danh sách, Kim Đại lúc này lại nhúng tay vào, bảo ông phải

mở miệng với học viên như thế nào đây?

“Chẳng lẽ Kim Đại bọn họ, trước đó không sắp xếp cho học viên có thiên phú S5 kia một đồng đội tốt sao?”

“Đương nhiên là có!” Trương phó hiệu trưởng bắt đầu nói: “Nhưng mà, Lưu lão sư, sự nguy hiểm của Bí Cảnh, thầy cũng biết, đám tân sinh đều chưa có kinh nghiệm gì, có thể sống sót trở ra đã là không dễ dàng rồi!”

“Kim Đại đã sắp xếp cho học viên có thiên phú S5 kia một đồng đội có thiên phú S4, đây đã là mầm mống tốt nhất mà Kim Đại chiêu mộ được trong năm nay rồi, kết quả, hai lần Bí Cảnh trước, đều không giúp học viên có thiên phú S5 kia đạt được thành tích tốt. Thậm chí, trong Bí Cảnh số 2 lần trước, học viên có thiên phú S4 kia, còn gặp phải chuyện ngoài ý muốn, chết rồi... Nếu không phải học viên có thiên phú S5 kia lanh lợi, may mắn sống sót, e rằng quốc gia đã mất đi một trụ cột rồi.”

“Tuy rằng nâng cao thuộc tính tinh thần, không thể trực tiếp nâng cao chỉ số thông minh, nhưng người có tinh thần lực cao, trí nhớ sẽ tăng cường rất nhiều, rất có ích cho việc nghiên cứu khoa học.”

“Cấp trên chính là xuất phát từ suy nghĩ này, mới ban hành văn bản này.”

Nghe vậy, sắc mặt Lưu lão sư rất khó coi.

“Nhưng mà, hiệu trưởng, bên phía Đường Tử Trần, người đã đủ rồi. Vì tranh giành suất trong đội ngũ của Đường Tử Trần, giữa các học viên còn xảy ra chút mâu thuẫn... Bây giờ ngài bảo tôi phải mở miệng như thế nào đây?”

“Lưu lão sư, tôi biết thầy khó xử...”

Trương phó hiệu trưởng vẻ mặt rất bất đắc dĩ: “Tôi cũng là không còn cách nào khác a! Thầy có biết, trong khoảng thời gian này, có bao nhiêu trường học, muốn cử học viên của mình, gia nhập đội ngũ của Đường Tử Trần không? Ít nhất cũng phải mấy chục trường đó! Những trường có thể ngăn cản, tôi đều đã ngăn cản hết rồi.”

“Còn về phần Kim Đại này, tôi thật sự là không ngăn cản được... Tối hôm qua, Lý bộ trưởng đã gọi điện thoại cho tôi,

nói chuyện suốt hai tiếng đồng hồ, làm công tác tư tưởng cho tôi, thầy nói xem, tôi phải làm sao bây giờ? Tôi có thể làm sao bây giờ?”

Lưu lão sư hỏi: “Ý của Lục hiệu trưởng là gì?”

“Điện thoại của hiệu trưởng đã tắt máy mấy ngày nay rồi, không liên lạc được...”

Nhắc đến hiệu trưởng, trên mặt Trương phó hiệu trưởng tràn đầy oán niệm.

Bây giờ ông ta rất hoài nghi, lúc trước Lục hiệu trưởng không xử lý ông ta, chừa cho ông ta một con đường sống, chắc là đã sớm đoán được tình cảnh ngày hôm nay, để ông ta làm “bia đỡ đạn” đây mà!

Lưu lão sư sắc mặt khó coi suy nghĩ một hồi, sau đó mới nói: “Hiệu trưởng, tôi vẫn không mở miệng được, hay là gọi tất cả học viên đến đây, để ngài nói chuyện với bọn chúng đi!”

“Vậy thì gọi các học sinh đến đây đi!” Trương phó hiệu trưởng nói, “Vừa hay, người của Kim Đại cũng đã đến rồi, cùng nhau gặp mặt bàn bạc một chút.”

“Người của Kim Đại đã đến rồi?”

Lão Lưu có chút cạn lời.

Bên này còn chưa đồng ý, bên kia đã vội vàng chạy đến, rõ ràng là không đạt được mục đích sẽ không bỏ qua.

“Đúng vậy!”

Trương phó hiệu trưởng cũng rất đau đầu.

Lão Lưu cảm thấy rất khó chịu, nói: “Phó hiệu trưởng, học sinh S5 kia đến, tôi còn có thể hiểu được, hai người còn lại là sao? Dựa vào đâu mà để bọn họ cướp mất danh ngạch?”

“Cái này...”

Trương phó hiệu trưởng có chút khó mở lời.

Lão Lưu cũng không phải kẻ ngốc.

Nhìn thấy Trương phó hiệu trưởng khó xử, liền đoán được hai người còn lại, chắc chắn là có lai lịch lớn, không chừng là con cái của lãnh đạo nào đó.

Lão Lưu lắc đầu, không nói nữa, lấy điện thoại ra, thông báo cho mấy học sinh kia.

Chương 94 - Chuyển biến

Trần Nghiệp vừa về đến ký túc xá, liền nhận được tin nhắn của Lão Lưu.

Không chỉ có hắn, Triệu Tranh và Lục Dũng cũng nhận được.

“Không phải vừa mới tan học sao? Lưu lão sư sao lại đột nhiên gọi chúng ta đến phòng họp của trường?” Triệu Tranh nhíu mày nói.

Lục Dũng: “Tôi luôn có một loại dự cảm chẳng lành!”

Trần Nghiệp nói: “Đi xem một chút rồi nói sau.”

Ba người thu dọn đồ đạc đơn giản, cùng nhau đi đến phòng họp.

Trên đường đi, gặp được Đường Tử Trần, Nhậm Thiến Thiến và Tào Vũ.

Mọi người hỏi han lẫn nhau, biết được đều là đến phòng họp, trong lòng liền có chút suy đoán.

“Xem ra, đội ngũ của chúng ta, rất có thể sẽ bị giải tán rồi!” Tào Vũ cười tự giễu.

Lão Lưu đột nhiên gọi tất cả mọi người đến, hiển nhiên là không bình thường.

Nếu là vì huấn luyện mọi người, cũng không thể nào là ở phòng họp.

Đó là nơi các vị lãnh đạo họp hành!

Sắc mặt của Lục Dũng đột nhiên trở nên khó coi.

Hắn tự mình biết mình.

Nếu đội ngũ này có biến cố, người đầu tiên bị loại, khả năng của hắn là lớn nhất.

Sau đó, Lục Dũng không biết nghĩ đến điều gì, sắc mặt lại khôi phục bình tĩnh...

Đến phòng họp.

Mọi người phát hiện.

Trong phòng họp có không ít người.

Ngoài lãnh đạo nhà trường và Lưu lão sư, còn có thêm mấy người xa lạ.

Trong đó có ba người, là thanh niên trạc tuổi bọn họ.

Hai nam một nữ.

Hai nam, một người cao lớn đẹp trai, trên mặt luôn mang theo nụ cười nhàn nhạt, thoát nhìn rất ôn hòa.

Người còn lại thì đeo kính, thư sinh nho nhã, trên người có một cỗ khí chất của người đọc sách.

Nhưng thu hút sự chú ý của mọi người nhất, vẫn là cô gái kia.

Cô gái này ăn mặc rất thời thượng, kiểu tóc bím hai bên, bên trái nhuộm màu xanh lam, bên phải nhuộm màu đỏ. Ngũ quan cũng không tính là xấu, chỉ là trên mặt trang điểm đậm, trông rất kỳ quái. Miệng nhỏ không ngừng nhai kẹo cao su, cho dù là ở nơi trang nghiêm như phòng họp, cũng không hề dừng lại...

Nói thật, nếu không phải cô gái này đeo huy hiệu của trường nào đó trên ngực, mọi người còn tưởng cô là nữ sinh cá biệt của hội nhóm nào đó.

Lúc này, Trương phó hiệu trưởng, đang nói chuyện với một người đàn ông xa lạ.

Lão Lưu ngồi một bên, sắc mặt đen xì.

Khi Trần Nghiệp bọn họ đi vào, lập tức thu hút ánh mắt của tất cả mọi người.

“Tới đây tới đây, tôi xin giới thiệu với mọi người một chút!”

Trương phó hiệu trưởng nhiệt tình đứng dậy, nói: “Các vị lãnh đạo, mấy người này, chính là học viên ưu tú của Võ Đại chúng tôi! Vị này là Đường Tử Trần, Triệu Tranh, Trần Nghiệp...”

Giới thiệu xong Đường Tử Trần bọn họ, Trương phó hiệu trưởng lại giới thiệu ba người trẻ tuổi xa lạ kia.

“Ba vị này, là thiên tài đến từ Kim Đại, Uông Lượng, Dư Chính Nhân, Triệu Hoan Hoan... Mấy người trẻ tuổi các em, trước tiên làm quen với nhau một chút.”

Người cao lớn đẹp trai tên là Uông Lượng.

Người đeo kính là Dư Chính Nhân.

Triệu Hoan Hoan là cô gái cá tính kia.

Gần như khi Trương phó hiệu trưởng vừa giới thiệu xong, người thanh niên tên Uông Lượng kia liền tiến lên một bước, trên mặt mang theo nụ cười ôn hòa, nói:

“Rất vui được gặp mọi người... Đặc biệt là Đường Tử Trần đồng học, nghe danh đã lâu.”

Thái độ rất đoan chính.

Cũng không có bất kỳ hành động vượt quá giới hạn nào.

Khiến cho Trần Nghiệp, người vốn tưởng rằng sẽ có tình tiết cầu huyết xuất hiện, có chút thất vọng...

Dư Chính Nhân chỉ gật đầu với mọi người, không nói gì.

Cô gái cá tính tên Triệu Hoan Hoan kia đột nhiên cười lên, chỉ vào Uông Lượng, nói với Đường Tử Trần: “Đường Tử Trần đồng học, cô phải cẩn thận người này, tôi cảm thấy hắn ta là nhắm vào cô mà đến. Tên này không phải người tốt lành gì, hồi cấp ba, đã có nữ sinh vì hắn ta phá thai nhảy lầu rồi.”

Lời này vừa nói ra.

Tất cả mọi người trong phòng họp đều chấn động!

Uông Lượng càng là sắc mặt đại biến, lập tức tức giận mắng: “Triệu Hoan Hoan, cô mẹ nó bị bệnh à? Tại sao phải vu oan giá họa cho tôi?”

“Vu oan?” Triệu Hoan Hoan cười lạnh: “Trong điện thoại tôi có video, là lời trắng trối của Quyên Nhi, muốn tôi mở ra cho mọi người xem thử không?”

Triệu Trịnh bọn họ, đều có chút ngây người, đồng thời cũng rất khó hiểu.

Ba người này không phải là một nhóm sao?

Sao vừa mới bắt đầu đã tự mình nội chiến rồi?

“Tôi đối với những chuyện này, không có hứng thú.”

Đường Tử Trần lắc đầu, ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn Uông Lượng một cái.

Cho dù không có Triệu Hoan Hoan nhắc nhở, có Trần Nghiệp, người có tiềm lực siêu cấp như vậy ở bên cạnh, nàng cũng không thể nào có bất kỳ dính líu gì với Uông Lượng.

Uông Lượng bị chọc tức đến sắc mặt xanh mét, nhìn chăm chăm Triệu Hoan Hoan.

Cái dáng vẻ kia, hận không thể giết người.

Triệu Hoan Hoan không hề sợ hãi.

Cho dù cô biết gia thế của Uông Lượng rất lớn, cô cũng không sợ.

Bởi vì, thiên phú của cô, chính là chỗ dựa lớn nhất của cô, cũng là lá bùa hộ mệnh của cô.

Sắc mặt các vị lãnh đạo cũng rất khó coi, không ngờ Triệu Hoan Hoan lại không theo lẽ thường, vừa gặp mặt đã vạch trần chuyện xấu của Uông Lượng.

Còn nói chuyện gì nữa!

Bên Võ Đại vốn dĩ không muốn để học sinh Kim Đại gia nhập, bây giờ vừa hay có cơ rồi.

Quả nhiên.

Chỉ nghe Trương phó hiệu trưởng lên tiếng: “Ngô Hiệu trưởng, còn có chuyện này sao?”

Ông ta vốn muốn nói: Các người Kim Đại sao lại có thể chiêu mộ loại học sinh có phẩm hạnh không đoan chính như vậy?

Chỉ là, nghĩ đến trường bồi nhà Uông Lượng, lời này vẫn bị nuốt xuống.

Ngô Hiệu trưởng vội vàng nói: “Trương phó hiệu trưởng, tình huống cụ thể, chúng tôi cũng không rõ lắm, cần phải về xác minh lại.”

“Vậy thì tôi không tiến nữa.”

Sau đó, Ngô Hiệu trưởng liền dẫn theo tất cả mọi người của Kim Đại, rời khỏi văn phòng.

...

Chờ người của Kim Đại vừa đi.

Bầu không khí trong phòng họp, lập tức trở nên thoải mái hơn rất nhiều.

“Lão lưu sư, thầy gọi chúng em đến, là có chuyện gì sao?”
Đường Tử Trần hỏi.

Lão Lưu không do dự, đem sự tình nói ra.

Mọi người nghe xong, tuy rằng đã sớm dự liệu, nhưng vẫn rất khó chịu.

Vừa đến đã muốn chiếm ba danh ngạch, hành vi của Kim Đại thật sự là ghê tởm.

May mà cô gái cá tính kia như thần trợ công, phá hỏng chuyện này.

“Thiên phú giả S5, là tên đeo kính kia sao? Tên gì Nhân ấy nhỉ?” Tào Vũ lên tiếng hỏi.

Triệu Tranh và Trần Nghiệp bọn họ cũng đều cho là như vậy.

Không ngờ, Lão Lưu lại cười lắc đầu: “Không phải, là cô gái tên Triệu Hoan Hoan kia.”

Mọi người kinh ngạc!

Không ngờ, cô gái ăn mặc giống như nữ sinh cá biệt kia, vậy mà lại là thiên phú giả S5?

Hoàn toàn không giống chút nào!

Lão Lưu nói: “Nhìn người không thể chỉ nhìn bề ngoài, Triệu Hoan Hoan không chỉ thiên phú mạnh, kiến thức dự trữ cũng rất lợi hại, khi chưa kết hợp thiên phú Anh Hùng, chính là thiên tài học tập nổi tiếng... Tháng trước, luận văn trí tuệ nhân tạo mà cô ta gửi cho tạp chí khoa học, đã bị quốc gia liệt vào hàng tài liệu mật.”

“Có người nói, thiên phú của cô bé, không thua kém gì Lục viện sĩ.”

“Nếu không thì, cấp trên cũng sẽ không đặc biệt hạ văn bản, để chúng ta phối hợp với Kim Đại.”

“Còn về việc tại sao cô bé lại thích ăn mặc như vậy, thì không ai biết, có lẽ là tính cách cô bé tương đối nổi loạn đi!”

Tào Vũ nhin không được nói: “Thiên tài như vậy, cho dù không đến Võ Đại chúng ta, vậy cũng nên đến Khoa Đại chứ! Sao lại bị Kim Đại cướp mất?”

Lão Lưu đang muốn nói gì đó, đột nhiên, điện thoại của Trương phó hiệu trưởng vang lên.

Nhìn thấy ID người gọi đến, Trương phó hiệu trưởng nhú mày.

Chương 95 - Cuối cùng cũng cạo trọc đầu!

Chờ ông ta nghe điện thoại xong, sắc mặt liền trầm xuống.

“Vừa rồi lãnh đạo gọi điện thoại đến, bên Kim Đại vẫn không cam lòng, muốn nhét cô bé Triệu Hoan Hoan kia vào trong các em... Bất quá, lần này yêu cầu đưa ra, chỉ có một mình Triệu Hoan Hoan.”

Nghe được lời này, mọi người nhìn nhau.

Có người muốn phản đối, nhưng cũng biết, Triệu Hoan Hoan xác thực là nhân tài khó có được.

Mọi người không phải là không có tầm nhìn xa, biết nhân tài như Triệu Hoan Hoan, nếu như có thể thuận lợi trưởng thành, đối với toàn bộ đất nước đều có lợi ích rất lớn.

Cho nên, lời cự tuyệt, rất khó nói ra khỏi miệng.

Trong phòng họp.

Nhất thời rơi vào trầm mặc.

Một lát sau.

Lục Dững đột nhiên lên tiếng...

“Hay là để tôi rút lui đi! Nhường danh ngạch cho Triệu Hoan Hoan đồng học.”

Mọi người kinh ngạc, ngạc nhiên nhìn Lục Dững.

Lục Dững cười nói: “Đừng nhìn tôi như vậy, tôi không phải là nhất thời xúc động. Kỳ thật, thông qua Bí Cảnh số 1 và số 2, tôi đã nhận thức rõ bản thân mình, tôi chính là một người nhát gan sợ chết, trong Bí Cảnh, tôi nhìn thấy những con quái vật kia liền sợ hãi, gần như đều là trốn tránh chúng, cho nên mỗi lần thành tích đều đứng bết lóp, đến bây giờ vẫn chưa đạt tới thực lực cấp 1.”

“Tôi cảm thấy, tôi căn bản không thích hợp đi con đường này.”

“Vốn dĩ tôi đã dự định, sau Bí Cảnh số 3, sẽ lựa chọn thôi học, về quê mở một tiệm nhỏ, cả đời bình thường cũng rất tốt. Nếu

không phải ba lần Bí Cảnh đầu tiên là bắt buộc, thì Bí Cảnh số 2 tôi cũng không muốn tham gia.”

“Cơ hội tốt như vậy, chi bằng cho tôi, một kẻ nhát gan vô dụng này, không bằng cho người quan trọng hơn.”

Nghe xong lời của Lục Dững.

Mọi người đều im lặng.

Quả thật, nếu Lục Dững mang tâm lý như vậy, thật sự không thích hợp tiếp tục xông pha Bí Cảnh.

Ba lần Bí Cảnh đầu tiên là dành cho người mới, còn tính là thân thiện.

Bắt đầu từ Bí Cảnh lần thứ tư, sẽ càng ngày càng nguy hiểm, đến lúc đó, cho dù có trốn tránh quái vật, nguy hiểm cũng sẽ tự tìm đến.

Thực lực không đủ, nguy cơ tử vong cực cao.

Trương phó hiệu trưởng đột nhiên cảm khái: “Lục Dững đồng học, em là một học sinh lễ phép, hiểu chuyện, có tinh thần tập thể! Võ Đại có học sinh như em là vinh hạnh!”

“Tôi ở đây cam đoan, chỉ cần em không muốn rời khỏi Võ Đại, cho dù từ Bí Cảnh số 4 trở đi, em không tham gia mạo hiểm Bí Cảnh nữa, em cũng có thể thuận lợi tốt nghiệp Võ Đại.”

“Võ Đại mãi mãi là nhà của em!!”

Trương phó hiệu trưởng cuối cùng cũng làm được một việc khiến mọi người đều vui mừng!

Nếu Lục Dững không cần tham gia những chuyến mạo hiểm bí cảnh sau này, mà vẫn có thể tốt nghiệp Võ Đại một cách suôn sẻ, thì quả thực là một chuyện tốt.

Bằng tốt nghiệp của Võ Đại vẫn luôn có giá trị rất cao.

Có được tấm bằng này, sau này Lục Dững dù làm gì cũng đều có lợi thế rất lớn!

Vì vậy, nghe được lời của Trương phó hiệu trưởng, Lục Dững lập tức mừng rỡ, kích động nói: “Cảm ơn Phó Hiệu trưởng!”

Chuyện này coi như được quyết định.

Một lát sau.

Triệu Hoan Hoan quay trở lại trước mặt mọi người.

Tính cách của cô gái này hoàn toàn trái ngược với vẻ ngoài xinh đẹp và cách ăn mặc của cô.

Vừa gặp mặt, cô đã cúi chào mọi người, lễ phép nói: “Các anh chị, thật sự đã làm phiền mọi người rồi.”

Ít nhất thái độ này của cô cũng khiến mọi người rất hài lòng.

Sau đó.

Cô lại cúi chào riêng Lục Dũng: “Anh Lục Dũng, em rất cảm ơn anh đã nhường nhịn, em nợ anh một ân tình lớn, sau này nếu anh gặp khó khăn gì, có thể đến tìm em bất cứ lúc nào, những gì em giúp được, em nhất định sẽ không từ chối.”

Rõ ràng là.

Triệu Hoan Hoan đã biết chuyện gì đã xảy ra.

Lục Dũng không ngờ còn có thu hoạch bất ngờ như vậy, vui mừng cười híp mắt nói đùa: “Triệu Hoan Hoan đồng học, tôi đề nghị em nên chuyển trường đến Võ Đại chúng ta luôn đi!”

Trương phó hiệu trưởng đang bàn giao công việc với Hiệu trưởng Kim Đại, nghe được câu này, hai mắt lập tức sáng lên...

Mà sắc mặt Hiệu trưởng Kim Đại lại biến đổi, vội vàng nói: “Em Lục Dũng này! Đừng có nói đùa như vậy chứ!”

Ông ta đột nhiên có chút hối hận vì đã cố tình đưa Triệu Hoan Hoan vào đội của Đường Tử Trần.

Nhờ đâu Triệu Hoan Hoan thật sự động lòng muốn chuyển trường, ông ta cũng không ngăn cản được.

Thiên tài như vậy, trường nào mà chẳng muốn giành giật!

...

Tiếp theo.

Triệu Hoan Hoan ở lại Võ Đại.

Cô ấy sẽ quay lại Kim Đại sau khi kết thúc chuyến mạo hiểm bí cảnh số 3.

Ngày hôm sau.

Sáu người trong đội lần đầu tiên tụ tập cùng nhau.

Bắt đầu từ hôm nay, họ sẽ cùng nhau luyện tập.

Đây là yêu cầu của Lưu lão sư.

Mục đích là để họ có thể sớm hòa hợp với nhau, khi vào bí cảnh số 3 mới có thể phối hợp ăn ý hơn.

Vì vậy, trường học đã đặc biệt dành riêng cho họ một phòng luyện tập.

Hai ngày nữa, khi chuyển đến Ma Đô, họ sẽ có một phòng luyện tập lớn hơn đang chờ đợi.

Lần đầu tiên gặp mặt.

Mọi người đều nhìn về phía Đường Tử Trần.

Bởi vì trong mắt họ, Đường Tử Trần là người có thực lực mạnh nhất, cũng là người lập được nhiều chiến tích nhất, đương nhiên phải lấy Đường Tử Trần làm đầu.

Không ngờ.

Đường Tử Trần vừa lên tiếng đã chỉ vào Trần Nghiệp nói: “Đừng nhìn tôi, tôi vẫn luôn nghe theo chỉ huy của cậu ấy mới có thể nhận được phần thưởng thêm.”

Mọi người đều sửng sốt, kinh ngạc nhìn về phía Trần Nghiệp.

Triệu Hoan Hoan tò mò đánh giá Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp cũng không khiêm tốn.

Bởi vì, khi vào bí cảnh, quả thật phải dựa vào hấn để phán đoán tình hình.

“Tôi cũng không có yêu cầu gì đặc biệt, mọi người cứ như trước đây là được, bình thường rảnh rỗi thì tụ tập với nhau nhiều hơn.”

...

Hai ngày sau.

Việc chuyển trường chính thức bắt đầu.

Để phối hợp với việc Võ Đại chuyển về Ma Đô, chính phủ đã trực tiếp điều động máy bay vận tải, đồng thời phái đội hộ vệ bảo vệ những thiên chi kiều tử của Võ Đại an toàn trở về Ma Đô.

Đến Ma Đô.

Mọi người đều được phân cho một căn hộ khép kín đã được trang bị đầy đủ nội thất, rất tiện nghi.

Trần Nghiệp nhìn căn hộ mới được dọn dẹp sạch sẽ, thở phào nhẹ nhõm.

Đây mới đúng là cách thức mở cửa đúng đắn của một ngôi trường danh giá cao cấp!

Chỉ là, Lục Hiệu trưởng vốn đã hứa là sẽ đích thân đến đón, kết quả lại không thấy đâu, nghe nói là Lục Hiệu trưởng có việc gấp, lại chạy đến Kinh Thành rồi.

Vị Lục Hiệu trưởng này thật sự rất bận rộn, thân long thấy đâu không thấy đuôi, bình thường đều không thấy bóng dáng đâu.

Tối hôm đó, trường học còn đặc biệt tổ chức một buổi dạ tiệc, coi như là bù đắp cho buổi lễ khai giảng của tân sinh viên.

Rất nhiều học trưởng học tỷ cũng đến tham dự.

Trần Nghiệp phát hiện, học trưởng học tỷ càng lớn tuổi thì số lượng càng ít.

Sinh viên năm 4 chỉ còn lại bảy người...

Tất nhiên, những sinh viên khác cũng không phải đều chết trong bí cảnh.

Có người cảm thấy không kiên trì nổi, không muốn mạo hiểm vào bí cảnh nữa, hoặc là thực lực đã đến mức bão hòa, không nắm chắc có thể khiêu chiến bí cảnh cấp độ tiếp theo, đều có thể lựa chọn bỏ học giữa chừng, sớm bước chân vào xã hội.

Yêu cầu của Võ Đại là mỗi năm phải vào bí cảnh ít nhất ba lần.

Không đạt yêu cầu mà lại không muốn vào bí cảnh, có thể lựa chọn bỏ học.

Vì vậy, mỗi năm số lượng sinh viên tốt nghiệp của Võ Đại thực sự rất ít.

Những người được hưởng đặc quyền như Lục Dũng, thật sự là rất may mắn.

Lần nhường nhịn vừa rồi, Lục Dũng tuyệt đối là người có lợi.

Mà những người có thể trở thành học trưởng học tỷ năm 4, đều là những người có thực lực mạnh mẽ! Đánh giá thực lực tổng hợp ít nhất cũng phải từ cấp 4 trở lên.

Chương 96 - Cha có phải đắc tội ai rồi không?

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt.

Lại một vài tháng trôi qua.

Thời gian mở cửa bí cảnh số 3 ngày càng đến gần...

Sáng hôm đó.

Trần Nghiệp vừa ngủ dậy, nằm trên chiếc giường lớn trong ký túc xá, mở bảng thuộc tính của mình ra:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 867.

Tinh thần: 321.

Sức mạnh: 869.

Nhanh nhẹn: 869.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Điểm tiềm năng có thể phân bổ: 0.

...

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Thật sự quá khủng bố!

Chủ yếu là đạo này trời nóng, mỗi ngày sau khi luyện tập xong, Trần Nghiệp không bật điều hòa, mỗi thuộc tính đều có

thể tăng thêm 7 điểm, một tháng xuống, mỗi thuộc tính chính là 210 điểm, ba thuộc tính cộng lại chính là 630 điểm!

Điểm thuộc tính như vậy, rất nhiều người có thiên phú kém cỏi cả đời cũng không thể đạt được.

Trần Nghiệp chỉ cần nhẹ nhàng luyện tập một tháng là có thể có được.

Thật sự là... quá đã!

Siết chặt nắm đấm.

Cảm nhận sức mạnh bùng nổ trong cơ thể.

Trần Nghiệp rất hài lòng.

Hắn cảm thấy, nếu bây giờ mình đi kiểm tra thực lực, chắc chắn có thể đạt đến cấp 5.

Điều duy nhất khiến hắn không hài lòng, chính là tóc của hắn, ngày càng thưa thớt, ngày càng ít.

Nhìn kỹ, có thể nhìn thấy cả da đầu.

Vì vậy.

Hôm nay, Trần Nghiệp cuối cùng cũng quyết tâm, đi cạo trọc đầu.

Tông đơ hắn cũng đã chuẩn bị sẵn.

Sau khi thức dậy, Trần Nghiệp trực tiếp bắt tay vào làm.

Cạo trọc đầu khá đơn giản, không cần phải ra tiệm cắt tóc, tự mình cũng có thể làm được.

Mười phút sau.

Một cái đầu trọc sáng bóng, chính thức xuất hiện!!

Nhìn mình trong gương, Trần Nghiệp đột nhiên phát hiện, mình cạo trọc đầu, lại có chút thần thái giống với Saitama.

Là kiểu nghiêm túc ấy!

Đến trưa lúc ăn cơm.

Trần Nghiệp bước vào căng tin, lập tức thu hút ánh nhìn của rất nhiều sinh viên.

Triệu Tranh và những người khác nhìn thấy cái đầu trọc của Trần Nghiệp, đều lộ vẻ kinh ngạc.

“Trần Nghiệp, tóc của cậu đâu?”

“Gần đây rụng tóc hơi nhiều, nên tôi cạo trọc luôn cho rồi.”
Trần Nghiệp bắt đầu nói.

Tào Vũ cười ha hả: “Không tệ, khá đẹp trai đấy! Có mấy phần phong thái của Đặng Thảo hòa thượng!”

Trần Nghiệp im lặng: “Cậu biết cách ví von ghê.”

“Đặng Thảo hòa thượng?” Nhậm Thiên Thiên tò mò hỏi: “Sao tớ chưa từng nghe nói đến hòa thượng nào có pháp hiệu như vậy? Ông ta lợi hại lắm sao?”

“Haha, đương nhiên là lợi hại rồi!” Tào Vũ cười lớn: “Thần thương của ông ta xuất quỷ nhập thần, bất kỳ yêu nghiệt nào cũng đều không phải là đối thủ của ông ta!”

Nhậm Thiên Thiên còn muốn hỏi, đã bị Triệu Hoan Hoan ngăn cản, “Thiên Thiên, tránh xa mấy tên này ra.”

Sau hơn một tháng.

Mọi người thường xuyên luyện tập cùng nhau, quan hệ với nhau đã rất thân thiết.

Tính theo tháng, Nhậm Thiên Thiên là người nhỏ tuổi nhất trong số họ, tiếp theo là Triệu Hoan Hoan.

Mọi người vừa trò chuyện vừa ăn cơm.

Đột nhiên.

Một nam sinh ở bên cạnh, nhìn chăm chăm vào điện thoại, hét lên: “Mẹ kiếp!! Mọi người mau xem bảng hot search... Trong nước xuất hiện dấu vết của Nguyên Tố Ma? Đây là lần đầu tiên tôi nghe nói đến, vậy mà lại có loại quái vật này?”

Nghe được câu này.

Sắc mặt Trần Nghiệp chìm xuống!

Trần Nghiệp lập tức cầm điện thoại lên, lướt web tìm kiếm tin tức liên quan.

Hắn phát hiện ra, có không ít cơ quan báo chí đưa tin về chuyện này.

Những bản tin này không chỉ phổ cập kiến thức về Nguyên Tố Ma cho mọi người, mà còn giải thích chi tiết về tác dụng quan trọng của tinh hạch trong não Nguyên Tố Ma. Hơn nữa, địa điểm phát hiện Nguyên Tố Ma được mô tả trong tất cả các bản tin đều là khu rừng nguyên sinh ở Đại Hưng.

Trần Nghiệp nhú mày.

Rõ ràng, chuyện bí mật này đã bị rò rỉ ra ngoài.

Lúc này, nó đã thu hút sự chú ý và thảo luận sôi nổi của cư dân mạng, chủ đề trực tiếp lọt vào top 10 tìm kiếm hot nhất.

“Nguyên Tố Ma là cái quái gì vậy? Lần đầu tiên nghe nói đến.”

“Tôi cũng lần đầu tiên nghe nói, nếu không phải nhìn thấy tin tức hot này, tôi còn không biết trên thế giới này lại có loại quái vật thần kỳ như vậy?”

“Mọi người chưa nghe nói đến cũng bình thường, dù sao Nguyên Tố Ma cũng rất hiếm khi xuất hiện.”

“Trời ạ, tinh hạch của Nguyên Tố Ma lại có thể giúp con người có được siêu năng lực? Chẳng phải còn mạnh hơn cả kết hợp thiên phú Anh hùng sao?”

“Hừ hừ, đừng để bị tin tức dắt mũi, làm gì có chuyện mạnh lên dễ dàng như vậy? Muốn phát huy được siêu năng lực của tinh hạch Nguyên Tố Ma thì cần phải có tinh thần lực cường đại. Tinh hạch Nguyên tố cũng chỉ mạnh hơn thiên phú Anh hùng cấp A một chút thôi! Gần ngang ngửa với thiên phú cấp S thông thường, không thể so sánh với những thiên phú cấp S hàng đầu.”

“Tôi nhớ hình như có một cường giả cấp 5 người Oa quốc tên là ‘Mikami Yuya’, chính là dựa vào tinh hạch của Nguyên Tố Ma để trở nên mạnh mẽ?”

“Mẹ kiếp, tinh hạch của Nguyên Tố Ma quan trọng như vậy, vậy tiếp theo, chẳng phải các cường giả trên toàn cầu đều sẽ đổ xô đến nước ta sao?”

“Chắc chắn rồi! Tôi nhớ lần trước Nguyên Tố Ma xuất hiện ở châu Phi, đã thu hút vô số cường giả tranh giành, mấy quốc

gia nhỏ lân cận đều bị dư ba của trận chiến giữa các cường giả phá hủy.”

“Chuyện lớn như vậy mà tôi chưa từng nghe nói đến?”

“Lúc đó mạng internet chưa phát triển, chính phủ cũng cố tình không đưa tin về những chuyện này, đương nhiên cậu chưa từng nghe nói đến, nếu không phải lúc đó tôi đang ở nước ngoài, thì tôi cũng không biết chuyện này.”

...

Cư dân mạng bàn tán xôn xao.

Rất nhiều người lần đầu tiên biết đến sự tồn tại của Nguyên Tổ Ma nên rất ngạc nhiên.

Tất nhiên, cư dân mạng cũng chỉ bàn tán mà thôi, bọn họ biết rất rõ, thứ cao cấp như tinh hạch Nguyên Tổ Ma chắc chắn sẽ không đến lượt mình.

Thậm chí ngay cả tư cách đi xem náo nhiệt cũng không có.

Bởi vì Đại Hưng từ lâu đã trở thành thiên đường của quái vật, nếu không có thực lực cấp 3, cấp 4 thì đến đó chắc chắn phải chết.

Ăn trưa xong.

Trần Nghiệp sau khi chia tay các bạn học, lập tức gọi điện thoại cho Trần hội trưởng.

Kết quả lại báo bận.

Hắn gọi liên tục bốn cuộc mới kết nối được.

“Cha, cha đã xem tin tức hot trên mạng chưa?”

“Rồi.”

“Sao con lại cảm thấy, tin tức này giống như là cố ý tung ra vậy? Còn cố tình phổ cập kiến thức về Nguyên Tổ Ma cho mọi người... Cha có phải đắc tội ai rồi không?”

“Con nín con nôi, hỏi mấy chuyện này làm gì? Nhiệm vụ của con là học hành cho giỏi, những chuyện khác không cần con phải lo.”

Trần Nghiệp nghe vậy, liền biết mình đoán không sai.

Nghĩ đến lần trước sau khi ra khỏi bí cảnh số 1, đã có không ít người tự xưng là nhà báo đăng bài viết bôi nhọ, nói rằng hẳn có thể vào Võ Đại là do đi cửa sau, Trần hội trưởng và Lục hiệu trưởng có giao dịch mờ ám...

Cho nên, Trần hội trưởng chắc chắn là có kẻ thù.

Hơn nữa kẻ thù của Trần hội trưởng, năng lực và bối cảnh đều không hề thấp.

“Cha! Vậy tung tích của con Nguyên Tổ Ma kia, vẫn chưa tìm thấy sao?”

“Rừng nguyên sinh rộng lớn như vậy, hơn nữa Nguyên Tổ Ma lại rất xảo quyệt, làm sao dễ dàng tìm thấy được?”

Nói đến đây, Trần hội trưởng đột nhiên đổi giọng: “Thật ra tin tức này bị phơi bày cũng không hoàn toàn là chuyện xấu, chỉ dựa vào người của cha tìm kiếm, còn không biết phải tìm đến bao giờ, bây giờ có thêm nhiều người tham gia, tin rằng việc tìm kiếm sẽ nhanh chóng hơn.”

Đối với sự lạc quan của Trần hội trưởng, Trần Nghiệp rất bội phục.

Chương 97 - Khởi đầu đã chọn Thanos?

“Vậy... đến lúc đó cạnh tranh chắc chắn sẽ rất khốc liệt phải không? Cha có nắm chắc không?”

“Hừ! Trên địa bàn của nước ta, còn có thể để cho người ngoài cướp đi sao?”

“Ý của con là, cha à, nếu như không thể làm được, thì đừng miễn cưỡng...”

“Những chuyện này không phải là chuyện con nên lo lắng!”

“Còn nữa, người bạn Long Ngạo Thiên kia của con, đã đồng ý với con rồi, hơn nữa thực lực của anh ta lại tăng lên một chút, chắc chắn có thể giúp đỡ... Cha, đợi đến khi có tin tức, lúc xuất phát, nhất định phải nhớ dẫn anh ta theo nhé!”

“Được rồi, cha biết rồi!”

Cuộc gọi kết thúc.

Trần Nghiệp vẫn nhú mày.

Tin tức về Nguyên Tổ Ma bị phơi bày, chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của các thế lực trên toàn cầu.

Dù sao, một tinh hạch Nguyên Tổ Ma có thể tạo ra một cường giả cấp 5.

Ước chừng không bao lâu nữa, Đại Hưng bên kia sẽ trở thành nơi quần ma loạn vũ.

Bây giờ Trần Nghiệp chỉ hy vọng, Nguyên Tổ Ma kia có thể xuất hiện muộn một chút, để cho thực lực của hắn tăng lên thêm một chút...

Hắn đã quyết định, đến lúc đó nếu tình hình không ổn, cường giả tranh đoạt quá nhiều, hắn sẽ kéo Trần hội trưởng chuồn thẳng, không tranh giành nữa.

Dù sao, có có tinh hạch Nguyên Tổ Ma hay không, cũng không ảnh hưởng quá lớn đến hắn.

Nghĩ như vậy, trong lòng Trần Nghiệp cũng thoải mái hơn rất nhiều.

Cư dân mạng nói đúng!

Chỉ cần nằm im chờ chết, chính là vô địch.

Vô dục tắc cương!

...

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt đã nửa tháng trôi qua.

Theo thống kê chưa đầy đủ của cơ quan xuất nhập cảnh, trong nửa tháng nay, lượng “khách du lịch” nhập cảnh từ nước ngoài đã tăng vọt lên đến hơn vạn người, hơn nữa đều là những người có thực lực cường đại, không ít người là cường giả cấp 5.

Đây chỉ là những người vào bằng con đường chính quy.

Còn những người nhập cảnh trái phép, buôn lậu, thì căn bản không thể thống kê được.

Mục tiêu của những người này, ai cũng biết, là vì Nguyên Tổ Ma.

Sau khi đến Hạ quốc, bọn họ gần như không hề dừng lại, mà trực tiếp đi thẳng đến Đại Hưng.

Cũng có trường hợp ngoại lệ.

Ví dụ như, trong số những người đến vào hôm nay, có không ít người, sau khi xuống máy bay đã trà trộn vào khu vực trung tâm sầm uất của Ma Đô.

Ma Đô sau chiến tranh được xây dựng lại, công tác quản lý còn khá lộn xộn, điều này đã tạo cơ hội cho những người này lợi dụng sơ hở.

Tối hôm đó.

Những người này tụ tập tại một địa điểm bí mật, bàn bạc kế hoạch tiếp theo.

“Ngài Wick, thật không ngờ, cấp trên lại phái ngài đến để thực hiện kế hoạch lần này.”

“Công ty rất coi trọng kế hoạch lần này, các vị trưởng lão của Thánh Đài, đều không muốn nghe thấy tin tức thất bại.”

“Xin ngài yên tâm, mọi thứ đã được sắp xếp ổn thỏa... Nói đến đây, lần này trong Hạ quốc xuất hiện tin tức về Nguyên Tố Ma, quả thật là đã giúp chúng ta rất nhiều, khiến cho mọi sự chuẩn bị của chúng ta đều vô cùng thuận lợi.”

“Rất tốt, vậy người phụ nữ Hạ quốc kia đâu?”

“Trường học đang được phong tỏa, cô ta không thể đến trước mặt ngài để nghe lời dạy bảo.”

...

Ngày hôm sau.

Buổi sáng.

Tất cả học sinh năm nhất của Võ Đại đều tập trung tại một chỗ.

Hôm nay, chính là ngày bí cảnh số 3 mở ra...

Trước đây ở khu trường học cũ, mọi người trước khi dịch chuyển vào bí cảnh, chỉ có thể đứng phơi nắng trên sân tập.

Bởi vì khu trường học cũ không có địa điểm nào khác.

Bây giờ thì khác rồi!

Khu trường học mới đủ rộng, cũng có đủ không gian trong nhà.

Lúc này, ba mươi học sinh năm nhất của Võ Đại, bao gồm cả Triệu Hoan Hoan, đều tập trung trong một nhà kho rộng bằng sân bóng.

Bên trong không chỉ được dọn dẹp rất sạch sẽ, mà còn đặc biệt bày rất nhiều ghế sofa dài, để cho học sinh ngồi chờ dịch chuyển.

Ví dụ như Trần Nghiệp và những người khác.

Đang ngồi trên một chiếc sofa.

Bên trái nhất là Triệu Tranh, tiếp theo là Tào Vũ, rồi đến Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, Triệu Hoan Hoan, Nhậm Thiển Thiển...

Mọi người nắm tay nhau, chờ đợi tiến vào bí cảnh.

Khi kim đồng hồ chỉ 10 giờ 50 phút.

Tất cả học sinh ngồi trên ghế sofa đều biến mất.

Khi mọi người khôi phục lại thị giác, họ phát hiện mình đang ở trong một không gian ảo diệu.

Xung quanh là ánh sáng ngũ sắc lấp lánh, trông vô cùng mê hoặc như chốn mộng ảo.

Ngay sau đó, trước mặt mọi người xuất hiện năm lối đi đen kịt, sâu hun hút và nguy hiểm. Bên cạnh mỗi lối đi đều có một tấm bản đồ và hình ảnh của quái vật, để mọi người lựa chọn.

Nhìn thấy những con quái vật đó, Trần Nghiệp không khỏi kinh ngạc, bởi vì hắn đều nhận ra cả năm loại.

Có Abomination từ trong “World of Warcraft”.

Có Decepticon từ trong “Transformers”.

Có ác quỷ từ trong “Kimetsu no Yaiba”.

...

Không trách được quái vật trong bí cảnh lại nhiều đến vô tận như vậy. Nếu bí cảnh thật sự thu nạp rất nhiều quái vật từ phim

ảnh, anime, game của Trái Đất kiếp trước, vậy thì đúng là nhiều vô số kể.

Điều khiến Trần Nghiệp kinh ngạc nhất chính là con quái vật thứ tư, hẳn vậy mà lại nhìn thấy tên trùm phản diện nổi tiếng trong một bộ truyện tranh Mỹ: Thanos!

Gã đàn ông chỉ với một cái búng tay đã xóa sổ một nửa sinh mạng trong vũ trụ, được mệnh danh là “Chủ nhiệm Hội Kế hoạch hóa gia đình Vũ trụ”!

Nếu là Thanos không đeo găng tay, Trần Nghiệp sẽ không sợ hãi. Với thực lực hiện tại của hắn, xử lý Thanos không có găng tay Vô cực cũng không phải là vấn đề gì to tát.

Nhưng bí cảnh này lại rất gian xảo, chỉ để lộ phần thân trên của Thanos, tay chân đều không lộ ra...

Nếu Thanos này có găng tay Vô cực, vậy thì bọn họ đi vào, e là chạy trốn cũng không kịp!

Chỉ một cái búng tay là hóa thành tro bụi.

Tất nhiên, khả năng này cực kỳ nhỏ.

Bí cảnh chắc chắn sẽ không tạo ra một con quái vật bug như vậy để đối phó với những người mới như bọn họ.

“Trần Nghiệp, chúng ta đi lối nào?”

Đường Tử Trần khẽ hỏi.

Ánh mắt của Triệu Tranh và những người khác cũng nhìn về phía Trần Nghiệp, chờ đợi hắn lên tiếng.

Bọn họ không thể cứ đứng ngây ra ở đây mãi được.

Thời gian có hạn.

Lão Lưu đã nói, bọn họ chỉ có mười phút để suy nghĩ.

Quá thời gian sẽ tự động dịch chuyển, sau đó sẽ được phân phối quái vật ngẫu nhiên, mà quái vật được phân phối tự động thường rất mạnh.

Đây đều là kinh nghiệm mà vô số tiền bối đã đúc kết được!

Nghe thấy giọng nói của Đường Tử Trần, ánh mắt Trần Nghiệp nhìn về phía con quái vật của lối đi thứ năm.

Con quái vật này trông hơi giống tang thi, nhưng có vẻ như còn đáng sợ và uy hiếp hơn tang thi rất nhiều. Quan trọng nhất là, đôi mắt của con quái vật này không phải là màu xám chết chóc, mà rất giống với con người, vẫn giữ được sự linh động, hẳn là có trí tuệ nhất định.

Ngoài ra, nhìn vào khung cảnh phía sau trên bản đồ, đó là một thành phố hoang tàn, rất giống với bí cảnh số 2.

Trần Nghiệp gần như có thể khẳng định, con quái vật của lối đi thứ năm chính là Darkseeker từ trong bộ phim “I am Legend”.

Chủ yếu là vì hắn đã từng xem bộ phim này rất nhiều lần, để xem những cái kết khác nhau.

Vì vậy, hắn rất quen thuộc với Darkseeker.

Nếu thật sự là Darkseeker...

Vậy thì dễ xử lý rồi!

Bởi vì Darkseeker rất sợ ánh sáng, đặc biệt là sợ tia cực tím.

...

Thấy Trần Nghiệp im lặng hồi lâu không trả lời, Nhậm Thiên Thiên bỗng lên tiếng: “Tôi cảm thấy gã màu tím ở lối đi thứ tư trông có vẻ dễ đối phó hơn...”

Trời ạ!

Cô thật biết chọn đây!

Trực tiếp chọn lấy con khó đối phó nhất.

Đúng là so với những con quái vật khác, Thanos trông thuận mắt hơn nhiều.

Chương 98 - Siêu thần? Không phải chỉ cần có tay là được sao?

Những con quái vật khác, hoặc là ác quỷ đáng sợ, hoặc là cỗ máy dữ tợn, hoặc là Darkseeker ghê tởm... Chỉ cần nhìn thôi đã khiến người ta cảm thấy khó chịu.

Nếu không có Trần Nghiệp ở đây, những cô gái như Nhậm Thiển Thiển và Triệu Hoan Hoan rất có thể sẽ chọn Thanos trông thuận mắt hơn, sau đó chờ bị hành.

Dường như sợ Trần Nghiệp hiểu lầm, Nhậm Thiển Thiển vội vàng bổ sung: “Tôi chỉ nói đùa thôi, Trần Nghiệp, vẫn là cậu quyết định đi!”

Trần Nghiệp cũng biết cô nàng này có phần thẳng thắn, đương nhiên sẽ không để bụng.

Hắn suy nghĩ một chút, nhìn về phía Triệu Hoan Hoan: “Hoan Hoan, cậu biết quy trình chế tạo đèn tia cực tím không?”

Triệu Hoan Hoan ngẩn người, sau đó đáp: “Đèn tia cực tím không khó làm, chỉ cần có đèn thủy ngân cao áp bước sóng 185nm hoặc 254nm và nguồn điện là được, nếu có đèn LED tia cực tím thì càng đơn giản hơn.”

Trần Nghiệp gật đầu, lập tức nói: “Vậy chúng ta đi lối số 5, đi thôi!”

Hắn tin rằng, trong một thành phố đồ nát chắc chắn sẽ tìm được thứ mà Triệu Hoan Hoan nói.

Cho dù không tìm được cũng không sao.

Chỉ là Darkseeker thôi mà, không khó đối phó!

Nhìn thấy Trần Nghiệp đi về phía lối đi thứ năm, những người khác đều hơi sững sờ, chỉ có Đường Tử Trần là không chút do dự đi theo.

Mọi người thấy vậy cũng vội vàng đuổi theo.

Tuy trong lòng vẫn còn chút nghi hoặc, nhưng không ai hỏi nhiều.

Bởi vì Đường Tử Trần đã nói với bọn họ từ sớm, Trần Nghiệp có khả năng quan sát phi phạm.

Có lẽ...

Trần Nghiệp thật sự đã phát hiện ra điều gì đó.

...

Đi qua lối đi thứ năm, mọi người trực tiếp đến một con phố lớn trống trải.

Trước mắt là một thành phố hoang phế bị lãng quên, rất giống với bí cảnh số 2.

Lúc này trong thành phố vẫn là ban ngày, nhưng mặt trời đã lặn về phía chân trời, sắp sửa lặn xuống, chỉ còn lại ánh hoàng hôn cuối cùng.

Nhìn thấy vậy, Trần Nghiệp nhú mày.

Ban đêm chính là thời gian hoạt động của Darkseeker.

Nếu không có đèn, ban đêm mà bị đàn Darkseeker bao vây thì rất nguy hiểm.

Không đợi mọi người lên tiếng, Trần Nghiệp lập tức nói: “Lát nữa tôi sẽ giải thích với mọi người, bây giờ mọi người chia nhau ra hành động, đi tìm siêu thị hoặc cửa hàng tạp hóa, tìm được rồi thì đừng manh động đi vào, hãy phát tín hiệu chờ mọi người tập hợp.”

Lần này mọi người đến đây, để phòng ngừa đồng đội thất lạc, đều mang theo bộ đàm.

“Hoan Hoan, cậu đi theo lớp trưởng.” Trần Nghiệp bổ sung.

Tiềm năng của Triệu Hoan Hoan đều cộng vào thuộc tính tinh thần, có thể coi là người bình thường trong số mọi người, gần như không có chút sức chiến đấu nào.

Để cô nàng hành động một mình thì vẫn rất nguy hiểm.

Sau đó, mọi người tản ra, tự mình đi tìm kiếm.

Không lâu sau, Đường Tử Trần đã tìm thấy một siêu thị tổng hợp lớn, phát tín hiệu thông báo cho mọi người đến tập hợp.

Chờ mọi người tập hợp đông đủ, Trần Nghiệp lại nói: “Chúng ta cùng vào, phải cẩn thận, bên trong có thể có quái vật... Lớp trưởng, cậu đi đầu đi!”

Trong số những người có mặt, ngoại trừ Trần Nghiệp ra thì Đường Tử Trần là người có thể đánh nhất!

Cô nàng này hiện tại đã là cường giả cấp 3 vững chắc!

Hơn nữa, niệm lực của nàng công thủ toàn diện, có thể dễ dàng áp chế Darkseeker, ngăn chặn bị Darkseeker tập kích.

Để nàng đi đầu là thích hợp nhất.

Nghe thấy sự sắp xếp của Trần Nghiệp, Đường Tử Trần tự nhiên sẽ không phản đối, gật đầu, gương mặt xinh đẹp trở nên nghiêm túc, tập trung tinh thần cảnh giác, dẫn đầu đi vào siêu thị.

Trần Nghiệp đi theo sau Đường Tử Trần.

Nếu Đường Tử Trần gặp nguy hiểm, hắn sẽ lập tức ra tay cứu viện, nghiền nát tất cả kẻ địch thành cặn bã.

Tiếp theo là Nhậm Thiến Thiến, Triệu Hoan Hoan.

Triệu Tranh và Tào Vũ rất tự giác lựa chọn đi đoạn hậu.

...

Bên trong siêu thị rất lộn xộn, rất nhiều hàng hóa bị vứt lung tung trên đất, một số kệ hàng cũng bị đổ nghiêng ngả, dường như đã bị “mua sắm 0 đồng”.

Trần Nghiệp nhặt một túi bánh quy lên, xé ra xem thử, phát hiện vậy mà vẫn còn ăn được.

Với thị lực hiện tại của hắn, thức ăn có bị hỏng hay không, hắn đều có thể nhìn ra được một cách rõ ràng.

Tất nhiên, bây giờ không phải là lúc ăn uống.

Theo như bảng chỉ dẫn trong siêu thị, tầng một là khu vực thực phẩm, đồ gia dụng, dụng cụ... đều ở tầng hai của siêu thị.

Mọi người lên lầu.

Rèm cửa sổ ở tầng hai bị kéo xuống, che khuất ánh sáng bên ngoài, cả tầng lầu tối om.

Những người có tinh thần lực không cao như Tào Vũ, Nhậm Thiến Thiến căn bản không nhìn thấy gì.

Mặc dù Trần Nghiệp có thể nhìn thấy, nhưng trong hoàn cảnh như vậy, tầm nhìn của hắn cũng bị cản trở.

Hắn gần như có thể khẳng định, có Darkseeker đang ẩn nấp trong bóng tối ở tầng hai.

Bởi vì vừa rồi lúc bọn họ lên lầu, hắn đã chú ý tới có bóng đen chợt lóe rồi biến mất.

“Cẩn thận!”

Đường Tử Trần lên tiếng nhắc nhở mọi người: “Bên trong có động tĩnh.”

Tinh thần lực của cô nàng này còn cao hơn Trần Nghiệp vài điểm, tự nhiên cũng có thể nhìn thấy.

“Lớp trưởng, niệm động lực của cậu, có thể khống chế những tấm rèm kia không?”

Trần Nghiệp cười nói.

Được nhắc nhở, trên người Đường Tử Trần lập tức lóe sáng màu xanh lục.

Niệm lực khởi động!

Chỉ thấy nàng tùy ý phát tay, những tấm rèm cửa kia, liền bị một lực vô hình kéo xuống toàn bộ.

Ánh sáng hoàng hôn xuyên qua cửa sổ, lập tức chiếu vào trong.

“Gào!”

Ở góc khuất phía xa tầng hai, đột nhiên vang lên mấy tiếng gào thét khủng bố và đau đớn.

Sau đó, mấy bóng người quái dị, nhanh chóng từ nơi ẩn nấp lao ra, chạy về phía tầng ba.

Mọi người đều nhìn thấy, ánh nắng chiếu lên người những con quái vật kia, thể nhiên lại nhanh chóng bốc khói, đồng thời phát ra tiếng “xèo xèo” như bị thiêu đốt.

Nhìn thấy cảnh này, mắt mọi người đều sáng lên.

Nhậm Thiển Thiển nhin không được nói: “Những con quái vật này sợ ánh sáng sao?”

“Tia cực tím chắc chắn cũng sợ!” Trần Nghiệp bổ sung.

“Cho nên...” Triệu Hoan Hoan tiếp lời: “Trần Nghiệp, cậu mới hỏi tớ có biết quy trình chế tạo đèn tia cực tím không, vừa vào đã tìm siêu thị... Thì ra cậu biết những con quái vật này sợ ánh sáng?”

Nhậm Thiển Thiển tỏ vẻ rất kinh ngạc: “Trần Nghiệp, sao cậu biết những con quái vật này sợ ánh sáng?”

Những người khác cũng tò mò nhìn Trần Nghiệp.

“Rất đơn giản mà!”

Trần Nghiệp bắt đầu nghiêm túc bịa chuyện.

“Lúc tôi nhìn thấy hình vẽ con quái vật ở lối đi số 5, tôi phát hiện da của loại quái vật này bị teo tóp thối rữa nghiêm trọng, còn mang theo một chút màu trắng xám, đây rõ ràng là hậu quả của việc không tiếp xúc với ánh nắng trong thời gian dài. Từ đó, cơ bản có thể phán đoán, loại quái vật này tương đối sợ ánh sáng, mà tia cực tím là ánh sáng mạnh, lại có bức xạ nhất định, da chúng ta bị chiếu lâu cũng sẽ cảm thấy khó chịu, huống chi là loại quái vật này.”

Đây là lý do Trần Nghiệp đã sớm nghĩ ra.

Trước tiên không nói có phù hợp logic hay không.

Ít nhất thì khả năng thuyết phục vẫn rất mạnh!

Mọi người nghe xong, đều có cảm giác bội phục Trần Nghiệp!

“Chỉ cần nhìn thoáng qua hình vẽ con quái vật, cậu đã phát hiện ra nhiều thứ như vậy sao?”

“Không hổ là lớp trưởng nói cậu có năng lực quan sát phi phạm, bảo chúng tôi nghe lời cậu...” Nhậm Thiển Thiển nói một cách chân thành: “Trần Nghiệp, cậu thật sự rất lợi hại!”

Cô gái này là người đơn thuần nhất, cũng là người dễ bị lừa gạt nhất.

Chương 99 - Lật xe?

Triệu Tranh cười nói: “Trần Nghiệp, bây giờ tôi rút cuộc đã hiểu, tại sao lớp trưởng lại coi trọng cậu như vậy, năng lực quan sát và phán đoán của cậu, quả thực rất lợi hại.”

Tào Vũ giơ ngón tay cái lên: “Trần Nghiệp, cậu đỉnh thật!”

Ngay cả Triệu Hoan Hoan cũng hòa theo: “Anh Trần Nghiệp, lợi hại!”

Cho dù da mặt Trần Nghiệp đủ dày, lúc này cũng có chút không được tự nhiên.

Hắn có năng lực quan sát cái rắm!

Toàn bộ là dựa vào ký ức từ kiếp trước mà thôi.

“Tôi nghi ngờ các cậu đang tâng bốc tôi đấy! Dừng lại được rồi...”

Trần Nghiệp vội vàng chuyển chủ đề: “Mọi người mau chóng tìm đồ Hoan Hoan cần, chỉ cần có đèn tia cực tím, chúng ta sẽ ổn định!”

“Có phải có đèn tia cực tím, chúng ta có thể nhận được phần thưởng tốt nhất, thậm chí là phần thưởng bổ sung không?”

Nhậm Thiển Thiển hỏi.

Mọi người nghe vậy, hai mắt đều sáng lên.

Phần thưởng bổ sung, là thứ mà bọn họ nằm mơ cũng muốn có được.

“Những thứ khác không dám nói, có đèn tia cực tím, ít nhất chúng ta có thể đứng ở chỗ bất bại.” Trần Nghiệp cười nói:

“Xác suất nhận được phần thưởng bổ sung cũng rất lớn!”

Nghe được những lời này.

Mọi người đều tràn đầy động lực, lập tức đi tìm kiếm.

Trần Nghiệp thì lặng lẽ đi tới bên cạnh Đường Tử Trần, nhỏ giọng nói: “Lớp trưởng, có một vấn đề, tôi luôn muốn hỏi cậu...”

Nghe được câu này, Đường Tử Trần đột nhiên trở nên có chút căng thẳng, trên khuôn mặt xinh đẹp ần ần có chút mong đợi và xoắn xuýt.

“Cậu hỏi đi!”

“Chính là, tại sao mỗi lần cậu thi triển niệm động lực, đều phải phát tay một cái? Niệm động lực là sự mở rộng thực chất của tinh thần lực, cậu không cần động, cũng có thể thi triển niệm động lực đúng không?” Trần Nghiệp rất nghiêm túc hỏi.

Đường Tử Trần đầu tiên là sửng sốt, sau đó bất mãn nói: “Cậu chỉ hỏi cái này thôi sao?”

Trần Nghiệp nghi hoặc: “Chứ không thì sao?”

Cô nàng mím môi, sau đó bất đắc dĩ nói: “Đúng vậy, mình không động cũng có thể thi triển niệm động lực, phát tay chỉ là

thói quen vô ý thức mà thôi.”

“Ồ, ra là vậy!” Trần Nghiệp cười nói: “Cảm ơn lớp trưởng đã cho biết.”

Khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần khôi phục lại vẻ bình tĩnh, không muốn để ý đến hắn, chuyên tâm tìm kiếm thứ cần thiết.

...

Siêu thị này rất lớn.

Đồ đạc cũng rất đầy đủ.

Chỉ mất một lúc.

Mọi người đã tìm đủ những thứ mà Triệu Hoan Hoan cần.

Cô gái này cũng thể hiện tài năng đáng kinh ngạc của học bá... Trước mặt mọi người, cải tạo lại mấy chiếc đèn pin thông thường thành đèn pin tia cực tím.

Khả năng thực hành rất mạnh.

Về phần pin, trong siêu thị có pin than, chưa bóc tem, bảo quản rất tốt.

Mặc dù pin than không được bền, nhưng trong siêu thị có rất nhiều!

Khi số lượng đạt đến một mức độ nhất định, có thể bù đắp cho khuyết điểm về chất lượng.

Rất nhanh.

Trên tay mọi người, đều là hai chiếc đèn pin tia cực tím.

Một chiếc dùng bình thường, một chiếc dự phòng.

Ngoài ra, Triệu Hoan Hoan còn chế tạo ra một số loại đèn tia cực tím có hình dạng khác, phòng ngừa trong trường hợp đặc biệt, nguồn sáng đèn pin không đủ dùng.

“Trần Nghiệp, tiếp theo chúng ta đi đâu?”

Tào Vũ lên tiếng hỏi.

Sau chuyện vừa rồi, mọi người cơ bản đã công nhận năng lực của Trần Nghiệp, cũng ngầm thừa nhận Trần Nghiệp là người lãnh đạo của bọn họ.

Trần Nghiệp ngẩng đầu, nhìn mặt trời sắp lặn, nói: “Lần này chúng ta ở trong bí cảnh 5 ngày, chuyện giết quái vật không vội, trước tiên tìm một nơi an toàn để nghỉ ngơi đã!”

“Đề nghị này hay đấy!” Nhậm Thiên Thiên cười nói: “Tôi đề nghị đến khách sạn năm sao, có thể ở thoải mái một chút, dù sao ở đây cũng không có ai.”

Những người khác không nói gì, chờ Trần Nghiệp bày tỏ thái độ, nhưng bọn họ đều có chút động lòng.

Trần Nghiệp lại lắc đầu, nói: “Nơi như khách sạn năm sao, chỉ có thể nghỉ ngơi tạm thời, tuyệt đối không thể nghỉ ngơi qua đêm ở trong đó.”

“Hả?” Nhậm Thiên Thiên vội hỏi: “Tại sao?”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Chắc hẳn các cậu cũng đã chú ý, những con quái vật kia sẽ trốn trong bóng tối quan sát chúng ta, sau khi bị ánh sáng mặt trời chiếu vào, sẽ lập tức chạy vào bóng tối... Những hành vi này đều có thể chứng minh, con quái vật mà chúng ta phải đối mặt lần này, là có trí tuệ.”

“Đối mặt với đối thủ có trí tuệ, chúng ta cần phải hết sức cẩn thận.”

“Lỡ như, chúng sẽ sử dụng công cụ để tấn công chúng ta.”

“Mà khách sạn năm sao, thông thường đều là tòa nhà cao tầng, không tiện chạy trốn, nhờ đâu những con quái vật kia thừa dịp chúng ta ngủ, phóng hỏa đốt chúng ta, chẳng phải rất nguy hiểm sao?”

Đây không phải là Trần Nghiệp nói nhảm.

Trong phim, lũ quái vật bóng đêm kia, quả thực là có trí tuệ, còn biết bày bẫy để nhốt nhân vật chính, nếu không phải nhân vật chính có hào quang nhân vật chính, e rằng đã sớm chết rồi.

Đối mặt với đối thủ như vậy, Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không lơ là.

Nghe được lời Trần Nghiệp nói, mọi người bừng tỉnh đại ngộ.

Sau đó, lần nữa hướng Trần Nghiệp lộ ra vẻ mặt bội phục.

“Đừng nhìn tôi như vậy, trời sắp tối rồi, mọi người vẫn nên nghỉ xem, nơi nào thích hợp để chúng ta làm nơi nghỉ ngơi đi!” Trần Nghiệp nói.

Mọi người bèn thương lượng.

Cuối cùng, mọi người đều nhất trí cho rằng, biệt thự là lựa chọn rất tốt, không chỉ thuận tiện rút lui mà xung quanh khu biệt thự, cũng không có tòa nhà cao tầng, không sợ quái vật ở trên cao ném đồ vật tấn công.

Quan trọng nhất là, hoàn cảnh trong biệt thự cũng rất tốt.

Có chỗ ở tốt như vậy, ai lại muốn ở nơi bẩn thỉu chứ?

Còn chuyện có bị quái vật bao vây hay không?

Có đèn tia cực tím trong tay, cộng thêm việc những người này cơ bản ai cũng có tuyệt kỹ, thật sự không sợ bị quái vật bao vây.

Đối với đề nghị của mọi người, lần này Trần Nghiệp không phản đối.

Vừa hay, trong siêu thị có bản đồ, trên bản đồ có một khu biệt thự.

Xác định được mục tiêu, mọi người bèn đi xuống tầng một, gói ghém một ít thức ăn và nước uống chưa bị hỏng, rồi lên đường đến khu biệt thự.

Đi trên đường lớn.

Không biết có phải ảo giác hay không.

Mọi người cảm thấy, trong những ngôi nhà hai bên đường, dường như có vô số ánh mắt, đang nhìn chằm chằm vào nhóm người bọn họ!

Những ánh mắt này, tràn đầy ác ý!!

Trước khi mặt trời hoàn toàn lặn xuống.

Mọi người cuối cùng cũng đến được một căn biệt thự.

Căn nhà rất yên tĩnh, từ bàn ghế, tủ kệ cho đến sàn nhà đều phủ một lớp bụi dày đặc, rõ ràng là nơi này đã lâu không có người ở, đồng thời cũng có thể khẳng định nơi này không có Dạ Ma.

Khi màn đêm buông xuống.

Khu vực thành phố trở nên “náo nhiệt”, rất nhiều bóng đèn thoát ẩn thoát hiện trong bóng tối, thỉnh thoảng lại vang lên những tiếng gầm rú khủng bố như dã thú gào thét.

Tầng hai biệt thự.

Trong một căn phòng nhỏ, mọi người đóng chặt cửa sổ, sau đó mới bật một ngọn đèn mờ ảo, rồi tụ tập lại với nhau.

“Trần Nghiệp, tối nay chúng ta bố trí thế nào?”

Tào Vũ hạ giọng hỏi.

Đây là yêu cầu của Trần Nghiệp, buổi tối cố gắng đừng tạo ra động tĩnh.

“Vì sự an toàn của mọi người!” Trần Nghiệp cũng hạ giọng nói: “Tối nay mọi người thay phiên nhau canh gác, chia làm ba ca, hai người một nhóm, tôi với lớp trưởng canh ca đầu, hai ca còn lại các cậu tự sắp xếp.”

Mắt Tào Vũ sáng lên, ánh mắt lập tức nhìn về phía hai cô gái.

Nam nữ phối hợp, làm việc không mệt.

Hắn ta cũng muốn chung nhóm với một cô gái!

Chỉ là, hắn còn chưa kịp mở miệng, Nhậm Thiến Thiến đã nhanh chóng nói: “Bình thường em dậy khá sớm... Hoan Hoan, hay là chúng ta canh ca cuối nhé?”

Quả nhiên là người kết hợp với Khuyển Hiệp.

Chó đều dậy sớm!

Tất nhiên Triệu Hoan Hoan sẽ không phản đối, nghe vậy liền gật đầu.

Tào Vũ nhất thời có chút thất vọng.

Nhậm Thiến Thiến đã nói vậy rồi, hắn chỉ có thể cùng Triệu Tranh canh ca giữa.

Chương 100 - Lật xe? (2)

“Trần Nghiệp, tối nay chắc chắn tôi không ngủ được, hay là ra ngoài giết quái vật? Có đèn tia cực tím trong tay, chắc là không có vấn đề gì đâu nhỉ?” Tào Vũ lại hỏi.

Nghe vậy, những người khác cũng rất hào hứng, nhìn về phía Trần Nghiệp.

Bây giờ bọn họ đều rất sung sức.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp lại lắc đầu: “Tôi không tán thành làm như vậy, muốn giết quái vật, tốt nhất là vào ban ngày, chúng ta có thể xông vào nơi ẩn náu của quái vật để giết, ban ngày có ánh nắng mặt trời, những con quái vật đó chỉ có thể là cừ non chờ bị giết. Chúng ta chỉ cần đứng dưới ánh nắng mặt trời, những con quái vật đó căn bản không dám tấn công chúng ta.”

“Ban đêm thì khác, những con quái vật này hoạt động rất mạnh vào ban đêm, hơn nữa chúng đã quen với bóng tối, ban đêm càng có thể phát huy lợi thế của chúng.”

“Còn chúng ta vào ban đêm tầm nhìn kém, thực lực sẽ bị giảm sút rất nhiều, lựa chọn đi giết quái vật vào ban đêm là rất thiếu sáng suốt, đèn tia cực tím cũng không phải là vạn năng, một khi chúng ta bị vô số quái vật bao vây, vẫn rất nguy hiểm.”

“Lần này chúng ta không chỉ cần đạt được thành tích tốt, mà sự an toàn cũng rất quan trọng.”

Không phải là Trần Nghiệp nhất gan.

Với thực lực hiện tại của hắn, có bao nhiêu Dạ Ma cũng có thể đập chết.

Chủ yếu là những người bạn học trước mắt này, tuy rằng ai cũng có thực lực cấp 2 (ngoại trừ Triệu Hoan Hoan), nhưng nếu bị Dạ Ma bao vây vào ban đêm, bọn họ vẫn rất nguy hiểm.

Dạ Ma trong phim, một khi màn đêm buông xuống, chúng sẽ trở nên vô cùng điên cuồng, con nào con nấy đều có sức chiến đấu siêu phàm.

Nhân vật chính trong phim, sau khi chú chó của anh ta hy sinh, đã ngu ngốc lựa chọn đi đối đầu trực diện với Dạ Ma vào ban đêm, không chỉ mang theo đèn pin, mà còn bật cả đèn xe, kết quả vẫn bị Dạ Ma đè ra chà đạp...

Vì vậy, vì sự an toàn của những người bạn học này, vẫn nên cẩn thận một chút.

Thấy Trần Nghiệp phản đối, mọi người đều không nói gì.

Bởi vì Trần Nghiệp nói rất có lý.

Tào Vũ cũng gật đầu: “Vẫn là cậu chu đáo hơn.”

Trần Nghiệp lại đổi giọng: “Nếu như mấy ngày nay ban ngày chúng ta thu hoạch không tốt, đến đêm cuối cùng, có thể lựa chọn liều mạng với lũ quái vật một phen.”

Mọi người đều gật đầu.

...

Vì vậy.

Mấy ngày tiếp theo.

Mọi người đều hành động theo kế hoạch của Trần Nghiệp.

Ban ngày, bọn họ chuyên đi đến những nơi âm u... ví dụ như trung tâm thương mại, bãi đậu xe ngầm... những nơi không có ánh nắng mặt trời chiếu vào, truy sát Dạ Ma.

Ban đêm, thì trở về biệt thự nghỉ ngơi.

Để tăng hiệu quả.

Mọi người còn đặc biệt chia thành hai nhóm.

Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, Triệu Hoan Hoan một nhóm.

Triệu Tranh, Nhậm Thiển Thiển, Tào Vũ một nhóm.

Cách phân chia nhóm này, không phải do Trần Nghiệp phân, mà là ý kiến chung của mọi người.

Triệu Tranh, Tào Vũ bọn họ cảm thấy, Đường Tử Trần có thực lực mạnh nhất trong số mọi người, hơn nữa niệm lực có tác dụng rất lớn, chắc chắn có thể chiếu cố tốt cho Trần Nghiệp và Triệu Hoan Hoan...

Còn ba người bọn họ, đều là cấp 2, thực lực không yếu, cộng thêm có đèn tia cực tím trong tay, tự bảo vệ mình chắc chắn không thành vấn đề.

Đây vẫn là cách làm thận trọng, vì sự an toàn của mọi người.

Trên thực tế.

Tào Vũ bọn họ cảm thấy, cho dù là đơn độc chiến đấu, có đèn tia cực tím trong tay, ban ngày bọn họ cũng có thể dễ dàng xử lý Dạ Ma.

Đi đến những nơi tối tăm, phát hiện Dạ Ma, chỉ cần lấy đèn chiếu vào, là có thể thiêu đốt Dạ Ma đến mức kêu la thảm thiết. Thậm chí không cần ra tay, chỉ cần dùng đèn tia cực tím là có thể thiêu chết Dạ Ma.

...

Thời gian thấm thoát thoi đưa.

Đã đến ngày thứ tư.

Chỉ còn một ngày nữa.

Mọi người sẽ an toàn trở về thế giới thực.

Buổi tối.

Sau một ngày giết quái vật, lúc này mọi người đang tập trung ở bàn ăn trong biệt thự, cùng nhau dùng bữa tối.

Tuy bữa tối rất đạm bạc, chỉ có bánh quy, nước khoáng và đồ hộp.

Nhưng trên mặt mỗi người, đều nở nụ cười vui vẻ.

Chủ yếu là mấy ngày nay, mọi người quả thực đã giết được rất nhiều Dạ Ma.

Ít nhất cũng phải vài nghìn con.

Hơn nữa còn đặc biệt dễ dàng.

Dưới ánh sáng của đèn tia cực tím, Dạ Ma căn bản không có khả năng phản kháng, chỉ có thể chạy trốn. Nhưng bên ngoài là ánh nắng mặt trời, chạy ra ngoài chỉ có một con đường chết!

Ngay cả Triệu Hoan Hoan, cũng đã giết được không ít Dạ Ma.

“Thật không dám tưởng tượng, ở trong bí cảnh cũng có thể sống thoải mái như vậy?”

Bên bàn ăn.

Triệu Hoan Hoan đang ăn bánh quy, không nhin được thốt lên một câu cảm thán.

Cô nhớ lại hai lần vào bí cảnh trước đó, cùng các bạn học đi, đó thực sự là... những ngày tháng như địa ngục.

Mặc dù vậy, bạn học của cô vẫn chết...

So với sự thoải mái của lần vào bí cảnh này, quả thực là hai thái cực hoàn toàn khác biệt.

Nghe vậy, Nhậm Thiển Thiển không nhịn được cười nói: “Tất cả là nhờ có Trần Nghiệp, nếu không phải cậu ấy phát hiện ra loại quái vật yếu nhất trong năm loại quái vật, hơn nữa vừa đến đã tìm ra điểm yếu của quái vật, chúng ta làm sao có thể thoải mái như vậy?”

Lời nói của cô nhận được sự đồng tình cao độ của mọi người.

Lần vào bí cảnh này, tuy rằng Trần Nghiệp gần như không ra tay, nhưng hẳn tuyệt đối là người có công lớn nhất!

Tào Vũ lập tức nói: “Đúng vậy, nếu không có Trần Nghiệp, lần này chúng ta còn không biết phải trải qua những ngày tháng khổ sở gì, càng không thể giết được nhiều quái vật như vậy.”

Triệu Tranh cũng nói: “Lưu lão sư đã nói, rất nhiều người ở trong bí cảnh số 3, cuối cùng đều tay trắng trở về, bởi vì vận khí của bọn họ không tốt, chọn trúng loại quái vật lợi hại, nếu không muốn chết, chỉ có thể lựa chọn rời đi trước thời hạn... Cho nên, Lão Trần, tôi phải cảm ơn cậu thật tốt, bất kể lần này chúng ta có thể nhận được phần thưởng thêm hay không, chờ sau khi trở về, tôi nhất định sẽ mời cậu một bữa thịnh soạn, cậu muốn ăn gì cũng được!”

“Em cũng muốn mời anh Trần Nghiệp!” Nhậm Thiển Thiển vội vàng nói.

Tào Vũ: “Còn có tôi!”

Đường Tử Trần ngồi trên ghế, tuy rằng không tham gia thảo luận, nhưng nghe mọi người khen ngợi Trần Nghiệp, trên khuôn mặt xinh đẹp của cô nàng cũng mang theo nụ cười nhàn nhạt.

Trần Nghiệp uống một ngụm nước khoáng, nghe vậy cười nói: “Được, chờ sau khi ra ngoài, tôi sẽ ăn hết sạch tiền sinh hoạt phí của các cậu luôn!”

Mọi người vừa nói vừa cười, ăn tối xong.

Lúc này.

Bầu trời cũng đã tối hẳn.

Đêm nay, sẽ là đêm cuối cùng mọi người ở lại bí cảnh số 3.

Ăn uống no nê, mọi người như thường lệ, trở về căn phòng kín mít, thống kê thu hoạch trong ngày.

Mỗi ngày bọn họ giết được bao nhiêu quái vật, đều sẽ ghi chép lại.

Sau khi thống kê.

Tổng số quái vật mà tất cả mọi người giết được, cộng lại, vậy mà đã vượt quá con số sáu nghìn.

Kết quả thống kê này, khiến Triệu Tranh, Tào Vũ bọn họ mừng rỡ như điên.

Thành tích như vậy, cho dù không nhận được phần thưởng thêm, thì ước chừng cũng có thể giúp bọn họ nhận được phần thưởng cao nhất.

Chỉ có Đường Tử Trần và Trần Nghiệp, sắc mặt rất bình tĩnh.

Ở bí cảnh số 1, bọn họ đã tiêu diệt mấy nghìn con cương thi.

Bí cảnh số 2, càng là tiêu diệt hơn vạn con tang thi.

“Đúng rồi!”

Đột nhiên, Triệu Tranh như nhớ ra điều gì đó, nhìn về phía Trần Nghiệp, nói: “Lão Trần, hôm nay lúc chúng ta đang truy sát quái vật trong một tòa nhà văn phòng, đã xảy ra một chuyện kỳ lạ!”

“Sau khi tôi giết chết một con nữ quái vật, có một con quái vật, vậy mà không sợ chết lao đến tấn công tôi!”

“Con quái vật đó rất lợi hại, không giống như những con quái vật bình thường, tôi dùng đèn tia cực tím chiếu vào nó, tuy rằng trên người nó cũng bị bỏng, nhưng nó có thể chịu đựng được, còn muốn lao vào tấn công tôi... Ban đầu tôi định giết chết nó, nhưng tốc độ của nó rất nhanh, cuối cùng nó vẫn bị thương chạy thoát.”

Chương 101 - Đại Quân Hàng Vạn Dạ Ma

Nghe được lời Triệu Tranh, Trần Nghiệp nhú mày.

Hắn lập tức ý thức được, Triệu Tranh chắc chắn là đã chạm trán với thủ lĩnh Dạ Ma.

Trong phim, thủ lĩnh Dạ Ma quả thực rất lợi hại, ngay cả kính cường lực cũng có thể đâm thủng.

Hơn nữa, trí thông minh của thủ lĩnh rất cao, thậm chí có thể nói chuyện!

Nam chính da đen trong phim, vì đã mang người tình của thủ lĩnh Dạ Ma đi, kết quả bị thủ lĩnh Dạ Ma truy sát. Thủ lĩnh mang theo một đám lớn Dạ Ma, đầu tiên là theo dõi nam chính, sau đó tập kích nơi ẩn náu của anh ta.

Mà hiện tại.

Triệu Tranh chắc chắn là đã giết chết người tình của thủ lĩnh Dạ Ma, mới khiến thủ lĩnh Dạ Ma phản nộ như vậy, phát động công kích về phía hắn.

Lúc này, Trần Nghiệp lo lắng là, khi Triệu Tranh bọn họ trở về, có bị thủ lĩnh Dạ Ma theo dõi hay không?

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp lập tức hỏi: “Lúc các cậu trở về, có phát hiện ra điều gì bất thường không? Ví dụ như bị quái vật theo dõi?”

“Quái vật còn có thể theo dõi chúng ta sao?”

Nhậm Thiển Thiển trợn to hai mắt, cảm thấy có chút khó tin.

Triệu Tranh cẩn thận suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: “Hình như không có gì bất thường.”

Tào Vũ cũng nói, không cảm thấy có gì bất thường.

Mặc dù vậy.

Trần Nghiệp vẫn có chút không yên tâm.

Ba người này đều là tuyển thủ thiên về sức mạnh và tốc độ, tinh thần lực không cao, chưa chắc đã phát hiện ra bị quái vật theo dõi.

Nghĩ ngợi một hồi, Trần Nghiệp mở miệng hỏi: “Lưu lão sư có từng nói, nếu chúng ta ở Bí Cảnh số 3, trở về trước thời hạn, có còn nhận được phần thưởng thêm không?”

“Cái này...”

“Hình như là không có!”

Mọi người đều lắc đầu.

Trần Nghiệp cũng không nhớ rõ, lão Lưu có nói qua chuyện này hay không.

Chủ yếu là chuyện này chưa từng có tiền lệ, phỏng chừng lão Lưu cũng không biết.

“Lão Trần, ý của cậu là, chúng ta rất có thể đã bị quái vật theo dõi, phát hiện ra nơi ẩn náu của chúng ta?” Triệu Tranh vội vàng hỏi.

Trần Nghiệp gật đầu: “Khả năng này rất lớn.”

Hắn không hề thôi phòng sự việc.

Trong phim, nam chính chỉ trói người tình của thủ lĩnh Dạ Ma, cũng đã bị truy đuổi đến tận nơi ẩn náu. Mà Triệu Tranh là giết chết ngay trước mặt nó, vậy chắc chắn nó sẽ không nhịn được!

Những người khác lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nếu loại quái vật này còn có thể theo dõi con người, tìm kiếm nơi ở của kẻ thù, thì trí thông minh quả thực không thấp.

Nhậm Thiển Thiển nói: “Nếu quái vật biết chúng ta ở đây thì sao? Chẳng lẽ chúng còn dám chủ động tấn công chúng ta sao?”

Trần Nghiệp lần nữa gật đầu: “Rất có thể!”

“Nhưng mà, chúng không sợ đèn tia cực tím trong tay chúng ta sao?”

“Mấy ngày nay, các cậu tiêu hao không ít pin rồi chứ? Đèn có thể bật cả đêm sao?”

Đường Tử Trần hiếm khi lên tiếng: “Trần Nghiệp, cậu có suy nghĩ gì? Quyết định luôn đi!”

Tào Vũ tiếp lời: “Lớp trưởng nói đúng, chúng tôi nghe cậu.”

Những người khác đều gật đầu.

Trần Nghiệp nghe vậy, suy tư một lát, sau đó đứng dậy, quả quyết nói: “Thu dọn đồ đạc, mang theo tất cả đèn tia cực tím, chúng ta rời khỏi đây.”

Đối với quyết định của Trần Nghiệp, mọi người có chút sững sờ.

Lúc này, hoàng hôn bên ngoài đã buông xuống, trời rất tối.

Lúc này đi ra ngoài, rất có thể sẽ gặp phải quái vật.

Tuy nhiên, không có ai phản đối.

Chủ yếu là biểu hiện của Trần Nghiệp mấy ngày nay, đã thành công chinh phục bọn họ.

Rất nhanh, mọi người liền hành động, nhanh chóng mang theo đèn tia cực tím, chuẩn bị đi theo Trần Nghiệp.

“Lão Trần, chúng ta đi đâu?”

Triệu Tranh hỏi một câu.

Trần Nghiệp nói: “Gần đây có một nhà máy thép bỏ hoang, chúng ta đến đó.”

Sau đó, hắn chủ động giải thích: “Chúng ta ở lại đây, một khi bị bao vây, sẽ rất phiền phức... Nhà máy thép đó tôi đã vào xem qua, nhà cao tầng, không có thang máy, chỉ có một cầu thang bộ. Bên trong toàn là máy móc thép, không dễ cháy. Xung quanh cũng không có nhà cao tầng nào khác, coi như là một nơi dễ thủ khó công.”

“Chờ chúng ta lên lầu, cho dù quái vật tấn công đến, chỉ cần chúng ta có thể giữ vững cầu thang, kiên trì một đêm, hẳn là sẽ không có vấn đề gì.”

Nghe được lời này, Đường Tử Trần đột nhiên hỏi: “Trước đó cậu đã dẫn tôi và Hoan Hoan đi dạo xung quanh, có phải đã sớm chuẩn bị cho sự cố tối nay rồi không?”

Trần Nghiệp không phủ nhận, nói: “Cẩn tắc vô áy náy, có thêm đường lui luôn tốt hơn.”

Mọi người nghe vậy, triệt để bội phục.

...

Sau đó.

Mọi người đi theo Trần Nghiệp, chạy tới phía nhà máy thép bỏ hoang.

Vừa mới đi ra ngoài không lâu.

Đường Tử Trần liền nghiêm mặt.

“Trần Nghiệp, phía sau chúng ta, có rất nhiều tiếng bước chân... Chúng nó thật sự đã đến, đang nhanh chóng tiếp cận chúng ta!”

Nghe được lời này, Triệu Tranh, Tào Vũ, Nhậm Thiển Thiển ba người, đều là sắc mặt biến đổi.

Rõ ràng, Trần Nghiệp nói đúng.

“Tôi cũng nghe thấy...” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Triệu Hoan Hoan trở nên tái nhợt: “Số lượng rất nhiều.”

Cô bé này nhận được tiềm năng, là toàn bộ cộng vào tinh thần, thuộc tính tinh thần không tính là thấp, có thể nghe thấy là chuyện rất bình thường.

Không cần Triệu Hoan Hoan nhắc nhở.

Trần Nghiệp đã sớm nghe thấy.

“Tăng tốc bước chân, nhanh lên!”

Mọi người bắt đầu chạy nhanh, tranh thủ thời gian.

Vì đề ý đến những người này, Trần Nghiệp cố ý giảm tốc độ...

Nếu không, nếu hấn toàn lực chạy, những người này ngay cả bóng dáng của hấn cũng không nhìn thấy.

Lát sau.

Mặt đất truyền đến tiếng rung động, ngay cả Triệu Tranh bọn họ có tinh thần lực không cao, cũng biết có thể phát ra động tĩnh như vậy, phía sau nhất định có đại quân vô số quái vật.

Sắc mặt mọi người lần nữa đại biến.

May mắn là nhà máy thép bỏ hoang đã ở ngay trước mắt.

Chờ đến tòa nhà nhà máy, Đường Tử Trần trực tiếp phát động niệm động lực, khống chế thân thể mọi người, đưa mọi người

lên tầng ba, chính nàng cũng nhảy một cái, mượn nhờ niệm động lực va chạm, bay lên tầng ba.

Lý do nàng lãng phí tinh thần lực làm như vậy.

Là bởi vì Dạ Ma đã đuổi kịp mọi người, đến tòa nhà nhà máy.

Gần như là mọi người vừa mới đứng vững, vô số bóng đen, liền từ bốn phương tám hướng lao tới, bao vây tòa nhà nhà máy.

“Gào!”

“Rống!”

Rất nhiều Dạ Ma, nhìn thấy mọi người trên tầng ba, phát ra tiếng gầm rú.

Mấy ngày nay, những con người này đã giết chết không ít đồng loại của chúng, khiến chúng hận thấu xương.

Trong đó.

Có một con Dạ Ma gầm lớn nhất, lực xuyên thấu mạnh nhất, cũng có lực áp bức nhất!

Hơn nữa, con Dạ Ma này thoát nhìn, so với những con Dạ Ma khác đều phải cường tráng cao lớn hơn rất nhiều, rõ ràng không bình thường.

“Chính là nó!”

Triệu Tranh vội vàng nói: “Hôm nay tôi ở tòa nhà văn phòng gặp phải quái vật, chính là tên này, tôi ở trên vai trái của nó chém một đao... Hả? Đã khôi phục rồi sao?”

Những người khác nghe vậy, sắc mặt ngưng trọng nhìn thủ lĩnh Dạ Ma.

Lúc này.

Từ xa còn có càng nhiều Dạ Ma chạy tới.

Chúng nó càng tụ càng nhiều, bao vây toàn bộ nhà máy, từ trong ra ngoài vây kín mít.

Nhìn thoáng qua, giống như biển quái vật, vô cùng vô tận, vô biên vô hạn.

Ít nhất cũng có mấy chục vạn con.

Hình như toàn bộ Dạ Ma trong thành phố, đều đã đến đây...

Triệu Tranh, Tào Vũ, Nhậm Thiển Thiển, cùng với Triệu Hoan Hoan, nhìn thấy đại quân Dạ Ma dày đặc phía dưới lầu, sắc mặt trở nên trắng bệch vô cùng.

Nhiều quái vật như vậy, cho dù là đứng im cho bọn họ giết, cũng không giết hết được.

Một cũng có thể chết bọn họ.

Ngay cả Đường Tử Trần, khuôn mặt xinh đẹp cũng trở nên ngưng trọng.

Chỉ có sắc mặt Trần Nghiệp, vẫn bình tĩnh như cũ.

Với thực lực của hắn, Dạ Ma đến thêm bao nhiêu, đối với hắn cũng không tạo thành uy hiếp gì.

Đều là rác rưởi!!

Chương 102 - Trần gia thiên thần hạ phàm

“Trần Nghiệp, chúng ta... có thể trụ được không?”

Gương mặt Nhậm Thiển Thiển trắng bệch, lắp bắp hỏi.

Sắc mặt những người khác cũng chẳng khá hơn là bao.

Số lượng Dạ Ma thực sự là quá nhiều!

Bọn họ có cảm giác, bản thân như một chiếc thuyền nhỏ, bị biển quái vật bao vây tứ phía.

Trần Nghiệp nhìn Dạ Ma phía dưới, sắc mặt vẫn bình tĩnh.

“Quái vật quá nhiều, chỉ dựa vào chúng ta, chắc chắn không trụ được!”

Lý do nói chắc nịch như vậy, là bởi vì Trần Nghiệp đã xem phim, rất rõ ràng tập tính của Dạ Ma.

Dạ Ma không có thủ lĩnh chỉ huy, chỉ là quái vật bình thường.

Một khi được thủ lĩnh chỉ huy, Dạ Ma sẽ trở nên cực kỳ điên cuồng.

Nhân vật chính trong phim, ở gần nơi trú ẩn, không chỉ bố trí lượng lớn đèn chiếu sáng, còn chôn rất nhiều bom. Cho dù vậy, vẫn không thể ngăn cản đội quân Dạ Ma dù chỉ một chút. Chỉ cần thủ lĩnh ra lệnh, tất cả Dạ Ma sẽ liều chết lao lên phía trước.

Mặc dù mọi người đều có đèn tia cực tím, nhưng trước mặt đám Dạ Ma liều chết này, cũng không có tác dụng gì.

Chỉ cần một đợt tấn công, là có thể khiến đèn tia cực tím mất tác dụng.

“Cho dù không trụ được cũng không sao.”

Trần Nghiệp lại ung dung nói: “Chúng ta có thể rút lui bất cứ lúc nào, với số lượng quái vật mọi người đã tiêu diệt, đủ để chúng ta có được thành tích tốt rồi.”

Vẻ mặt bình tĩnh của hắn, rơi vào mắt mọi người, chính là phong thái đại tướng núi Thái Sơn sụp đổ trước mặt mà sắc mặt không đổi!

Trên thực tế, là do thực lực của Trần Nghiệp quá mạnh!

Chỉ là Dạ Ma, căn bản không đáng để hắn lo lắng...

Bị Trần Nghiệp ảnh hưởng, những người khác cũng yên tâm hơn.

Đúng vậy!

Không trụ được, chẳng lẽ không thể chạy trước sao?

Nhậm Thiển Thiển lại lên tiếng: “Nếu chúng ta rời khỏi bí cảnh trước, có phải sẽ không nhận được phần thưởng bổ sung nữa không?”

“Rất có thể!” Tào Vũ phân tích: “Lão sư đã nói, phần thưởng bổ sung vốn không dễ dàng có được, nếu chúng ta rời khỏi sớm, coi như là không chiến mà lui... Trên chiến trường, vị tướng nào lại thưởng cho lính đào ngũ?”

Lấy ví dụ tuy không thích hợp lắm, nhưng cũng có lý.

Mọi người nghe vậy, trên mặt đều có chút tiếc nuối.

Bởi vì bọn họ cũng biết, lần này chắc chắn không trụ được.

Rõ ràng chỉ còn một ngày nữa...

Lúc này, Trần Nghiệp đột nhiên lên tiếng: “Thực ra, còn có một cách!”

Mọi người đều sửng sốt.

Triệu Tranh hỏi: “Cách gì?”

“Tôi đi dụ chúng nó!”

Lời này vừa nói ra, mọi người đều hoảng hốt, vội vàng khuyên can.

Trần Nghiệp xua tay, nói trước: “Yên tâm đi! 160 điểm tiềm năng tôi nhận được ở bí cảnh số 2, đều cộng vào thuộc tính nhanh nhẹn, với tốc độ hiện tại của tôi, đám quái vật này không đuổi kịp đâu!”

“Cho dù như vậy, cũng quá nguy hiểm.” Tào Vũ vội vàng nói.

Triệu Tranh cũng nói theo: “Lão Trần, không cần mạo hiểm như vậy, chẳng qua là phần thưởng bổ sung thôi mà? Chúng ta đều không cần nữa.”

Triệu Hoan Hoan: “Anh Trần Nghiệp, đừng đi.”

Nhậm Thiển Thiển: “Quái vật đều bao vây chúng ta rồi, cậu cũng không thoát được đâu!”

Đường Tử Trần nghiêm mặt: “Quá mạo hiểm, mình không đồng ý!”

Ồi chao!

Lớp trưởng, cậu to gan thật đấy!

Trần Nghiệp đương nhiên biết, bọn họ đều đang quan tâm mình, mỉm cười nói: “Tôi sẽ không làm chuyện không nắm chắc... Sau khi tôi đi, mọi người có thể giữ được thì giữ, không giữ được thì rút lui, đừng miễn cưỡng!”

Nói xong câu đó, Trần Nghiệp không lãng phí thời gian nữa, bước một bước, giẫm lên ban công tầng ba, sau đó, trực tiếp nhảy từ tầng ba xuống, lao về phía thủ lĩnh Dạ Ma.

Bởi vì hắn đã nhìn thấy, thủ lĩnh Dạ Ma giơ tay phải lên.

Đó là tín hiệu tấn công!

Sự thật đúng là như vậy.

Thủ lĩnh Dạ Ma đang chuẩn bị ra lệnh tấn công.

Đột nhiên, nó nhìn thấy một bóng đen lớn, lao thẳng vào mặt mình, tấn công trực diện.

Tốc độ cực nhanh!

Thủ lĩnh Dạ Ma hoảng sợ, chỉ kịp giơ hai tay lên, chắn trước mặt.

Ngay sau đó...

“Rắc!”

Cùng với một tiếng giòn tan, hai tay thủ lĩnh Dạ Ma bị bẻ gãy!

Thậm chí, vì gãy quá nhanh, thủ lĩnh Dạ Ma còn chưa kịp cảm nhận được đau đớn, sau đó, một bàn tay to như kìm sắt, bóp lấy cổ nó, siết chặt, trực tiếp nhấc lên.

Thủ lĩnh Dạ Ma đáng thương, còn chưa kịp kêu thảm thiết, đã hoàn toàn mất đi sức chống cự, bị Trần Nghiệp tóm lấy mang đi.

“Ầm!”

Trần Nghiệp đung bay mấy con Dạ Ma nhỏ bên cạnh, tóm lấy thủ lĩnh Dạ Ma, lại một lần nữa nhảy lên, nhảy lên mái nhà bằng phẳng bên cạnh, chạy đi.

...

Tốc độ của Trần Nghiệp quá nhanh.

Một loạt động tác vừa rồi, từ lúc hấn lao về phía thủ lĩnh Dạ Ma, đến lúc không chế mang đi, nhảy lên mái nhà... Toàn bộ quá trình, diễn ra trong nháy mắt, thậm chí không đến hai giây!!

Thực sự là nhanh như chớp!

Mãi đến khi hấn mang theo thủ lĩnh Dạ Ma chạy đi một đoạn.

Đám Dạ Ma nhỏ mới phản ứng lại, lão đại của mình bị con người bắt đi rồi.

“Gào!”

Thế là, tất cả Dạ Ma nhỏ, đều trở nên điên cuồng, gào thét đuổi theo Trần Nghiệp.

Chỉ có một số ít ở lại, trút giận lên người Tào Vũ, Triệu Tranh bọn họ, bắt đầu phát động tấn công.

Nhìn thấy Dạ Ma lao tới, Triệu Tranh bọn họ vội vàng lấy lại tinh thần từ trong trạng thái kinh ngạc, nghiêm túc phòng thủ, ứng phó với đợt tấn công của Dạ Ma.

...

“Vù vù—”

Bên tai thủ lĩnh Dạ Ma, truyền đến tiếng gió rít!

Nó vẫn chưa chết.

Nhưng nó cảm thấy mình sắp chết rồi.

Trần Nghiệp chạy quá nhanh, sức cản của gió, khiến nó không thở nổi.

Thủ lĩnh Dạ Ma cảm thấy mình như đang treo trên một chiếc tàu cao tốc đang chạy hết tốc lực, cảnh vật xung quanh, gần như trở thành ảo ảnh.

Đây vẫn là Trần Nghiệp cố ý giảm tốc độ, chờ đám Dạ Ma nhỏ, sợ chúng đuổi không kịp.

Mãi đến khi chạy vào khu vực thành thị, Trần Nghiệp mới ném thủ lĩnh Dạ Ma xuống đất.

Sau đó, hắn giẫm một cước, đâm gãy hai chân thủ lĩnh Dạ Ma, đề phòng nó chạy mất.

“Gào!!”

Thủ lĩnh Dạ Ma phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Trên thực tế, Dạ Ma đều là do con người bị nhiễm độc tố biến thành, có rất nhiều hành vi của con người.

Chúng không chỉ sợ ánh sáng, mà còn có thể cảm nhận được đau đớn.

Tiếng kêu thảm thiết này, thu hút sự chú ý của vô số Dạ Ma nhỏ, đồng loạt lao về phía Trần Nghiệp.

Nhìn đội quân Dạ Ma đuổi theo, khóe miệng Trần Nghiệp lại nở nụ cười dữ tợn!

Bây giờ hắn đã cách Triệu Tranh bọn họ đủ xa, có thể thoải mái phát huy thực lực của mình rồi.

Hắn siết chặt nắm đấm, cười nói: “Hy vọng đám rác rưởi các ngươi, có thể cố gắng một chút, để ta khởi động cho nóng người!”

Giọng nói vừa dứt, Trần Nghiệp hơi khom người xuống, hai chân dồn lực.

Sau đó...

“Ầm!”

Một tiếng nổ lớn vang lên.

Mặt đất trong phạm vi mười mét, đột nhiên sụp đổ, bị Trần Nghiệp giẫm thành một hố sâu hình tròn.

Trần Nghiệp đứng ở trung tâm, mượn lực phản chấn, cả người hóa thành một luồng sáng, lao về phía vô số Dạ Ma...

Cuộc tàn sát, bắt đầu!

...

Hơn một tiếng sau.

Nhà máy bỏ hoang.

Triệu Tranh, Tào Vũ bọn họ, vẫn đang chiến đấu.

Lúc này, trong nhà máy đầy rẫy thi thể Dạ Ma.

Những thi thể Dạ Ma này, chết trong tư thế khác nhau, nhưng phần lớn, đều bị lợi khí đâm vào đầu mà chết.

Đó là kiệt tác của Đường Tử Trần!

Đường Tử Trần hiện tại, đã có thể dễ dàng điều khiển sáu thanh phi đao, tạo thành một cỗ máy xay thịt, tàn sát tất cả kẻ địch xâm lược.

Cũng chính vì có Đường Tử Trần, năm người bọn họ mới có thể giữ được nhà máy, kiên trì đến bây giờ.

“Phập!”

Một bóng người nhanh nhẹn, nhảy lên không trung, lúc hạ xuống tay giơ đao roi, chém ngang con Dạ Ma cuối cùng.

Sau đó, bóng người này, xoay người trên không trung, vững vàng tiếp đất.

Tuy nhiên, lại là tiếp đất bằng bốn chi.

Giống như chó!

Không ai khác, chính là Nhậm Thiển Thiển.

Đừng nhìn cô nàng này ăn mặc rất dễ thương, ra tay lại cực kỳ tàn nhẫn.

Hơn một tiếng đồng hồ vừa rồi, số Dạ Ma cô giết, còn nhiều hơn cả Triệu Tranh và Tào Vũ, lượng tiêu diệt quái vật vững vàng đứng thứ hai, chỉ sau Đường Tử Trần.

Mãi đến khi tất cả Dạ Ma đều ngã xuống, mọi người mới lần lượt dừng lại, mặc kệ máu me đầy đất, thở hồn hển.

Chương 103 - Trở Về, Đại Thu Hoạch!

Hơn một giờ đồng hồ trôi qua.

Đường Tử Trần cùng mọi người dốc hết toàn lực, ít nhất cũng đã tiêu diệt hơn một ngàn con Dạ Ma.

Chính vì vậy, ngoại trừ Triệu Hoan Hoan, tất cả mọi người đều gần như kiệt sức.

Lúc này, mọi người đều không để ý đến mặt đất đầy máu, ngồi bệt xuống nghỉ ngơi.

Triệu Tranh, Tào Vũ và Nhậm Thiển Thiển là ba người tiêu hao thể lực nhiều nhất, mồ hôi nhễ nhại, thở hồn hển.

Đường Tử Trần thì tiêu hao tinh thần lực rất lớn, khuôn mặt hơi tái nhợt, đầu óc choáng váng, trán lấm tấm mồ hôi.

Nghỉ ngơi một lát, Nhậm Thiển Thiển bỗng lo lắng nói:
“Không biết Trần Nghiệp thế nào rồi.”

Nghe vậy, mọi người đều im lặng.

Mặc dù Trần Nghiệp đã nhanh chóng không chế được thủ lĩnh Dạ Ma, thể hiện thực lực kinh người, nhưng mọi người vẫn rất lo lắng.

Đó là cả một đội quân Dạ Ma hàng vạn con!

Chỉ cần Trần Nghiệp sơ sẩy bị bao vây, thì chỉ có thể lựa chọn rời khỏi bí cảnh sớm.

Nếu không, chắc chắn sẽ chết.

“Tuy nhiên, vừa rồi Trần Nghiệp thể hiện thực lực rất mạnh!”
Nhậm Thiên Thiên lại nói: “Tốc độ còn nhanh hơn cả mình.”

Triệu Tranh gật đầu đồng tình: “Con quái vật thủ lĩnh đó rất khó đối phó, ban ngày tôi gặp nó, cũng không thể giữ chân nó được, vậy mà lại bị lão Trần khống chế trong nháy mắt...
Chứng tỏ lão Trần mạnh hơn tôi.”

Tào Vũ cười nói: “Mọi người không nghe Trần Nghiệp nói sao? Cậu ấy ở bí cảnh số 2, 160 điểm thuộc tính có được, đều cộng vào nhanh nhẹn, có tốc độ nhanh như vậy cũng là hợp lý.”

“Vì vậy, cá nhân tôi cảm thấy, thiên phú tuy quan trọng, nhưng tiềm năng có được trong bí cảnh còn quan trọng hơn, không có thuộc tính đủ cao, thì thiên phú tốt đến đâu cũng không phát huy được.”

Triệu Hoan Hoan cũng tham gia thảo luận: “Em cảm thấy với thực lực của anh Trần Nghiệp, đã sớm đạt tiêu chuẩn cấp 2 rồi, quan trọng nhất là, anh Trần Nghiệp rất thông minh, khả năng quan sát rất mạnh, điều này rất quan trọng trong bí cảnh...
Giống như chúng ta lần này, nếu không có anh Trần Nghiệp, chúng ta tuyệt đối không thể nào kiên trì đến bây giờ.”

Tào Vũ và những người khác đều gật đầu.

Mặc dù bọn họ đều cảm thấy, Trần Nghiệp lúc trước khi bắt giữ thủ lĩnh Dạ Ma, thực lực thể hiện ra, không giống như là 160 điểm nhanh nhẹn có thể làm được... Nhưng bọn họ đều rất biết điều mà không nói thêm gì.

Nhậm Thiên Thiên nói: “Những cư dân mạng kia, nếu biết được bản lĩnh thật sự của Trần Nghiệp, không biết có đỏ mặt không?”

Nghe mọi người thảo luận, Đường Tử Trần mỉm cười, không tham gia.

Chỉ có nàng biết, Trần Nghiệp lợi hại đến mức nào!

Tào Vũ nhìn về phía Đường Tử Trần, đột nhiên hỏi: “Lớp trưởng, cậu là người hiểu rõ Trần Nghiệp nhất, lần này cậu ấy...”

Đường Tử Trần hiểu ý của Tào Vũ, kiên định nói: “Mình tin tưởng cậu ấy, nhất định sẽ trở về.”

“Vậy chúng ta tiếp theo làm gì?”

“Không làm gì cả, ở đây chờ cậu ấy!”

...

Khi ánh bình minh chiếu vào nhà máy, mọi người thức trắng đêm mới thở phào nhẹ nhõm.

Trên mặt đất nhà máy, thi thể Dạ Ma la liệt, dưới ánh mặt trời, bắt đầu bốc cháy tan chảy.

Chỉ mất vài phút, những xác Dạ Ma này đã hóa thành tro tàn!

Lại qua một lúc, Triệu Hoan Hoan chủ động đứng bên cửa sổ canh chừng, bỗng vui mừng kêu lên: “Mọi người mau đến xem, anh Trần Nghiệp về rồi!”

Nghe vậy, mọi người đều chạy đến bên cửa sổ, quả nhiên nhìn thấy một bóng người cao lớn, bước vào nhà máy.

Chính là Trần Nghiệp!

Nhìn thấy Trần Nghiệp trở về an toàn, mọi người đều rất vui mừng.

Đường Tử Trần là người tích cực nhất, trực tiếp nhảy ra khỏi cửa sổ, toàn thân tỏa ra ánh sáng xanh, dùng niệm lực khổng lồ chế ngự rơi xuống, vững vàng đáp đất, sau đó nghênh đón Trần Nghiệp.

Những người khác thấy vậy, vội vàng men theo cầu thang chạy xuống.

Rất nhanh, Đường Tử Trần đã đi tới trước mặt Trần Nghiệp.

“Trần Nghiệp, sao giờ này cậu mới về?”

Giọng điệu của nàng có chút trách móc, nhưng ánh mắt lại tràn đầy quan tâm.

“Quần áo bị dính bẩn, mình đi tắm rửa, thay quần áo mới đến đây.” Trần Nghiệp cười hỏi: “Lớp trưởng, có nhớ mình

không?”

Lúc này, Trần Nghiệp trông rất sạch sẽ.

Trước đó, sau khi tiêu diệt đội quân Dạ Ma, người hấn đầy máu, giống như ác quỷ từ địa ngục bò lên!

Nếu trực tiếp đến đây, có khi còn dọa hai cô gái sợ chết khiếp.

Thực tế, vẫn còn một số Dạ Ma chưa chết.

Đêm qua, sau khi Trần Nghiệp tàn sát hai ba tiếng đồng hồ, những con Dạ Ma còn lại đã bị Trần Nghiệp giết đến mức khiếp sợ.

Dạ Ma cũng có trí tuệ, cũng biết sợ hãi!

Đặc biệt là sau khi Trần Nghiệp một cước giẫm chết con thủ lĩnh Dạ Ma vô dụng kia, những con Dạ Ma còn lại như rấn mất đầu, hoàn toàn mất đi ý chí chiến đấu, đều lẩn vào bóng tối, không dám lộ mặt ra nữa.

Bọn Dạ Ma thậm chí còn cho rằng, Trần Nghiệp căn bản không phải là con người, mà là Ma Vương đến từ địa ngục!

Nghe Trần Nghiệp nói đùa, Đường Tử Trần lại nghiêm túc gật đầu: “Có chút.”

Trần Nghiệp ngẩn người...

Lúc này, những người khác cũng đã đến trước mặt Trần Nghiệp.

Tào Vũ tính cách hướng ngoại, là người không nhịn được trước, trực tiếp lao đến, cho Trần Nghiệp một cái ôm thật chặt.

“Tiểu tử thôi, cậu làm chúng tôi lo muốn chết!”

Triệu Tranh tính cách trầm lặng hơn, chỉ vỗ vai Trần Nghiệp: “Lão Trần, trở về là tốt rồi!”

Nhậm Thiển Thiển và Triệu Hoan Hoan là con gái, không tiện lại gần.

“Anh Trần Nghiệp, hoan nghênh trở về!” Triệu Hoan Hoan cười nói.

Lúc này trời đã sáng hẳn, Dạ Ma không dám ra ngoài nữa, trong bí cảnh cũng sẽ không còn nguy hiểm, mọi người coi như là hoàn toàn thả lỏng.

Nhậm Thiến Thiến là người tò mò nhất, lên tiếng hỏi: “Trần Nghiệp, tối qua nhiều quái vật như vậy đuổi theo cậu, cậu thoát thân bằng cách nào?”

“Bởi vì tôi chạy nhanh, chúng nó đuổi không kịp.” Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Sau khi tôi giết chết con quái vật thủ lĩnh, những con quái vật khác không có người chỉ huy, như rắn mất đầu, liền tự giải tán.”

Lời này coi như là nửa thật nửa giả.

Mặc dù Trần Nghiệp nói rất nhẹ nhàng, nhưng mọi người đều đoán, đêm qua Trần Nghiệp nhất định rất nguy hiểm, nguy hiểm hơn bọn họ rất nhiều.

Nếu là bọn họ bị nhiều quái vật như vậy truy sát, sợ là đã bị dọa chết rồi!

“Lão Trần, không cần phải nói lời cảm ơn, sau này có chuyện gì, cứ kêu một tiếng, tôi sẽ có mặt!” Triệu Tranh nghiêm mặt nói.

Những người khác cũng đều bày tỏ.

“Mọi người làm gì vậy?” Trần Nghiệp bất đắc dĩ nói: “Đều là bạn học, nói như vậy thì khách sáo quá!”

“Tôi làm như vậy, cũng không phải chỉ vì mọi người, tôi cũng muốn phần thưởng thêm.”

Nghe thấy phần thưởng thêm, mọi người đều sáng mắt lên.

“Trần Nghiệp, lần này, chúng ta thật sự có thể nhận được phần thưởng thêm sao?” Nhậm Thiến Thiến hỏi.

Trần Nghiệp gật đầu: “Nhất định có thể!”

Chỉ cần dựa vào số lượng Dạ Ma mà hắn đã tiêu diệt đêm qua, hắn không tin, lần này còn có người nào khác, có thể vượt qua hắn về số lượng quái vật bị tiêu diệt.

...

Tiếp theo, mọi người trở về căn biệt thự trước đó để nghỉ ngơi.

Đến chiều, năm ngày thời gian chính thức kết thúc.

Sáu luồng kim quang chói mắt, từ trên trời giáng xuống, xuyên qua mái nhà biệt thự, bao phủ lấy mọi người!

【 Những người nhận được phần thưởng thêm trong bí cảnh lần này: Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, Triệu Tranh, Nhậm Thiên Thiên, Tào Vũ, Triệu Hoan Hoan. Đến từ Hạ quốc... 】

Thông tin này xuất hiện trong đầu tất cả các tân sinh tham gia bí cảnh số 3 lần này.

Ngay cả những tân sinh đã lựa chọn rời khỏi sớm, trở về thế giới thực, cũng nhận được thông tin này.

Trong nháy mắt, vô số người chấn động!

Trước đó, Đường Tử Trần và Trần Nghiệp liên tiếp hai lần nhận được phần thưởng thêm, đã đủ khiến người ta kinh ngạc rồi.

Bây giờ, Đường Tử Trần mang theo nhiều người như vậy, vẫn có thể nhận được phần thưởng thêm?

Ghê gớm như vậy sao?

Chương 104 - Đại nhân vật muốn gặp Đường Tử Trần

Khi Trần Nghiệp, Đường Tử Trần và những người khác trở về thế giới thực, cả Võ Đại đều chấn động!

Trương Phó hiệu trưởng mặt mày hớn hở, miệng cười không ngậm được, trực tiếp dẫn dò nhà ăn hôm nay phải tăng thêm đồ ăn cho học sinh.

Tăng theo tiêu chuẩn tiếp đãi khách quý!

Đối với sự phô trương của Trương Phó hiệu trưởng, các lãnh đạo khác không những không phản đối mà còn giờ hai tay tán thành, thậm chí còn cảm thấy chưa đủ, chuẩn bị họp bàn nghiên cứu việc trao học bổng cho mấy người Đường Tử Trần.

Phải biết rằng, Võ Đại chưa bao giờ trao học bổng cho sinh viên.

Ngay cả Lục Hiệu trưởng cũng gọi điện thoại, nói muốn tổ chức một buổi mít tinh khen thưởng cho mấy người Đường Tử Trần.

Lý do khiến các lãnh đạo phản kích như vậy là vì...

Đường Tử Trần đã tạo ra một kỷ lục thế giới hoàn toàn mới!

Ba lần tham gia phó bản đầu tiên, lần nào cũng siêu thần, đạt được phần thưởng bổ sung với kỷ lục cao nhất!!

Kỷ lục trước đó là của một người đàn ông nước ngoài, cách đây hơn hai mươi năm, đã liên tiếp nhận được phần thưởng bổ sung trong Bí Cảnh số 1 và Bí Cảnh số 2.

Ngay cả Tần nữ sĩ cũng chỉ nhận được phần thưởng bổ sung trong Bí Cảnh số 1.

Liên tiếp ba lần tham gia Bí Cảnh dành cho tân thủ, lần nào cũng siêu thần, hiện tại chỉ có Đường Tử Trần và Trần Nghiệp làm được...

Buổi trưa.

Hương thơm của thức ăn bay ra từ nhà ăn của trường.

Các loại món ăn được bày biện ở khu vực lấy thức ăn khiến các học sinh hoa mắt chóng mặt.

Học sinh vừa ăn uống ngon lành vừa bàn tán xôn xao...

“Lớp trưởng thật sự lợi hại, thế này mà cũng siêu thần được, tôi phục rồi!”

“Tôi không hâm mộ lớp trưởng, tôi chỉ hâm mộ Tào Vũ, Triệu Tranh bọn họ, có thể được lớp trưởng dẫn dắt.”

“Bí Cảnh số 2 lớp trưởng đã nhận được 160 điểm tiềm năng rồi nhỉ? Điểm tiềm năng của Bí Cảnh số 3 chỉ có nhiều hơn chứ không ít, tên Tào Vũ kia, lần này thật sự là một bước lên trời rồi!”

“Haiz! Biết thế lúc trước bỏ phiếu tôi cũng nên tranh giành một suất.”

“Đúng vậy, Giang ca, thiên phú của cậu cũng chỉ kém Nhậm Thiển Thiển một chút thôi, thật đáng tiếc.”

“Người đáng ghen tị nhất, chẳng phải là Trần Nghiệp sao? Tên kia cứ bám theo lớp trưởng, liên tiếp ba lần nhận được phần thưởng bổ sung, tích lũy được bốn năm trăm điểm tiềm

năng... Nhiều điểm tiềm năng như vậy, cho dù là con heo cũng có thể chất thành cường giả cấp ba rồi chứ?”

“Đừng nói nữa, ‘tiểu đệ đệ’ của tôi ghen tị đến tím người rồi.”

Lúc này.

Những người bị các bạn học ghen tị cũng đang tụ tập ăn cơm trên một bàn ăn.

Trên người bọn họ đều đã thay một bộ quần áo sạch sẽ, sắc mặt tuy có chút tiêu tụy nhưng tinh thần lại rất phấn chấn.

Chuyến trở về từ Bí Cảnh lần này, tính cả phần thưởng bổ sung, bọn họ đã nhận được 165 điểm tiềm năng!

165 điểm!!

Cho dù là Nhậm Thiên Thiên có thành tích tương đối tốt, thì tổng số điểm tiềm năng nhận được trong hai lần Bí Cảnh trước cũng không bằng con số này.

Nói cách khác, một chuyến đi Bí Cảnh đã khiến thực lực của bọn họ tăng lên gấp đôi.

Tào Vũ là người hoạt bát nhất, cũng rất khéo léo.

Vừa ăn, cậu ta đã giơ ly rượu lên, nói: “Lần này nếu không có Trần Nghiệp và lớp trưởng, chúng ta không thể nào có được thu hoạch lớn như vậy, nào nào nào, mọi người cùng nâng ly, cùng kính Trần Nghiệp và lớp trưởng một ly.”

Mọi người nghe vậy, đều giơ ly.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần cũng mang theo ý cười, cụng ly với mọi người, sau đó uống cạn.

Hiếm khi mọi người vui vẻ như vậy, bọn họ đương nhiên sẽ không muốn phá hỏng bầu không khí.

Sau đó, mọi người vừa ăn vừa trò chuyện, chủ đề dần dần chuyển sang Triệu Hoan Hoan.

“Hoan Hoan, tôi nghe nói chiều nay cậu phải về rồi?”

Triệu Hoan Hoan nghe vậy, đặt con cua đang cầm trên tay xuống, gật đầu nói: “Đúng vậy! Thầy em nói sẽ đến đón.”

“Gấp gấp đón cậu về như vậy?” Tào Vũ cười xấu xa: “Là sợ cậu chuyển sang Võ Đại chúng ta sao?”

Nhậm Thiến Thiến cười nói: “Chắc chắn là vậy rồi.”

Triệu Hoan Hoan chỉ cười cười, không nói gì.

“Đúng rồi.” Tào Vũ như nhớ ra điều gì đó: “Hoan Hoan, trước đó cậu vạch trần bộ mặt thật của tên bạn học kia, sau khi cậu trở về, hẳn ta có trả thù cậu không?”

Cậu ta đang nói đến tên Vương Lượng kia.

Triệu Hoan Hoan nghe vậy, khinh thường nói: “Tên kia không dám làm gì em đâu.”

Tào Vũ lại hỏi: “Trong tay cậu không phải có bằng chứng video sao? Tại sao Kim Đại vẫn giữ lại loại bại hoại này?”

“Bởi vì nhà tên Vương Lượng kia có bối cảnh không nhỏ.”

Triệu Hoan Hoan nói: “Em từng đăng video lên mạng, kết quả rất nhanh đã bị xóa, ngay cả tài khoản của em cũng bị khóa.”

Nghe đến đây, Trần Nghiệp lên tiếng nhắc nhở: “Cẩn tắc vô áy náy, Hoan Hoan, tôi khuyên cậu vẫn nên cẩn thận một chút.”

Triệu Tranh tiếp lời: “Đúng vậy, trong tay cậu có bằng chứng phạm tội của hắn ta, hắn ta nhất định đang tìm mọi cách để tính kế cậu... Chuyển đến Võ Đại là một cách hay, tin tưởng lãnh đạo Võ Đại nhất định sẽ chào đón cậu đến.”

Triệu Hoan Hoan lắc đầu: “Em quả thực đang cân nhắc việc chuyển trường, nhưng em muốn chuyển đến Khoa Đại, bởi vì những Bí Cảnh tiếp theo em đều không muốn tham gia nữa, sau này sẽ chuyên tâm học tập.”

Nghe được lời này, mọi người liền không khuyên nữa.

Quả thực.

Nếu chuyên tâm học tập thì Khoa Đại chắc chắn là lựa chọn rất tốt.

Khoa Đại là một trường đại học danh tiếng lâu đời, tồn tại từ trước khi thiên phú Anh Hùng xuất hiện. Nói về bề dày văn hóa, căn bản không phải là trường học dị năng như Võ Đại có thể so sánh được.

Nhậm Thiến Thiến nói: “Hoan Hoan, nếu tên bạn học kia dám trả thù cậu, nhớ nói cho tôi biết một tiếng, tôi giúp cậu xử lý hắn ta!”

Cô nàng này nói rất tự tin, xem ra gia thế cũng không nhỏ.

Triệu Hoan Hoan cười nói: “Yên tâm đi! Cho dù hắc ta không tự tìm đến rắc rối, em cũng sẽ không bỏ qua cho hắc ta... Đợi đến khi nghiên cứu của em có kết quả, chính là lúc hắc ta xui xẻo!”

Lúc này.

Tào Vũ đột nhiên kêu lên: “Mọi người mau xem tin tức trên điện thoại, chúng ta lên hot search rồi!!”

Mọi người nghe vậy, đều lấy điện thoại ra xem.

【 Thiên tài tuyệt thế! 】

Đây là tiêu đề tin tức hot search số một.

Nói chính là Đường Tử Trần.

Nội dung tin tức hết lời ca ngợi Đường Tử Trần, khen ngợi cô đã tạo ra một kỷ lục hoàn toàn mới, quả thực là thiên tài trăm năm khó gặp!

Rất là sến súa.

Phải biết rằng, bây giờ còn chưa đến một giờ chiều, bọn họ từ Bí Cảnh số 3 trở về, nhiều nhất cũng chỉ mới hai tiếng đồng hồ.

Trong thời gian ngắn như vậy, vậy mà đã leo lên hot search số một.

Đủ để thấy, việc Đường Tử Trần lần này nhận được phần thưởng bổ sung là chấn động đến mức nào.

Vượt xa cả sự chấn động trước đó!

Đối với những lời khen ngợi sến súa trong tin tức, cư dân mạng đều là một mảnh tán đồng.

“Đường nữ thần ngẫu bá cháy!!! (Hét lên.JPG)”

“Ra mắt đến nay, luôn luôn siêu thần, quá mạnh.”

“Lúc đầu nhìn thấy tiêu đề tin tức cảm thấy phóng đại quá, muốn mắng chửi truyền thông vô lương, sau khi xem xong nội dung... Tôi thừa nhận vừa rồi mình nói hơi to tiếng, mong Đường nữ thần đừng trách.”

“Ghe gớm! Dẫn theo năm người, trong đó có hai người không thể đánh, thế mà vẫn có thể kiên trì đến cuối cùng? Nhận được phần thưởng bổ sung? Quá ghe gớm!”

“Thành tích này, đã vượt xa vị Tần nữ thần kia rồi nhỉ? Quả thực xứng đáng với hai chữ thiên tài tuyệt thế!”

“Đường nữ thần, mau mau trưởng thành, trọng trách giải cứu thế giới trong tương lai, giao phó cho cô rồi.”

“Chỉ là không hiểu nổi, tên tiểu bạch kiếm Trần Nghiệp kia có gì tốt? Tại sao nữ thần lần nào cũng dẫn theo hắn ta?”

“Mong rằng tên tiểu bạch kiếm Trần Nghiệp kia có thể tự giác một chút, rời xa Đường Tử Trần muội muội, ngàn vạn lần đừng làm lỡ mất thiên tài.”

...

Nhìn thấy tin tức như vậy, cùng với bình luận của cư dân mạng, sắc mặt Đường Tử Trần lại không được tốt lắm.

Đột nhiên, nàng nhìn Trần Nghiệp: “Những thứ này, vốn dĩ đều là vinh dự của cậu!”

Trần Nghiệp cười lắc đầu: “Mình không đề ý đến hư danh.”

“Nhưng mình đề ý!”

Về mặt Đường Tử Trần nghiêm túc, đột nhiên nhìn mấy người Triệu Tranh, nói: “Về chuyện Bí Cảnh số 3, ai có công lao lớn nhất, mọi người là người rõ ràng nhất... Tiếp theo, tôi muốn quay một video, minh oan cho Trần Nghiệp! Nhưng một mình tôi thể đơn lực bạc, có thể cư dân mạng sẽ không tin, hy vọng mọi người giúp tôi.”

Nghe được lời này.

Tào Vũ phản ứng nhanh nhất, lập tức bày tỏ: “Yên tâm, lớp trưởng, cần tôi giúp gì? Cứ việc dặn dò.”

Nhậm Thiên Thiên: “Lũ cư dân mạng này cái gì cũng không biết, cứ ở đó nói bậy, thật đáng ghét.”

Triệu Tranh tiếp lời: “Quả thực không thể để cư dân mạng cứ nói lảm Trần như vậy, lớp trưởng, cậu cứ nói đi, chúng ta nên làm gì?”

“Cho em tham gia với!” Triệu Hoan Hoan giơ tay: “Em cũng muốn giúp anh Trần Nghiệp minh oan.”

Đường Tử Trần nói: “Lát nữa lúc tôi quay video, mọi người đều cùng xuất hiện, nói vài câu là được.”

Đúng lúc này.

Một lão sư đột nhiên vội vàng chạy đến, trực tiếp đi đến trước mặt mọi người.

“Đường Tử Trần đồng học, mau, mau đi theo tôi, có một đại nhân vật đến trường, muốn gặp em!”

Đường Tử Trần nhíu mày, hỏi: “Ai muốn gặp em?”

“Là Tàn Mộc Âm, Tàn nữ sĩ!!”

Chương 105 - Vinh dự này thuộc về Trần gia!

Tàn nữ sĩ đến Võ Đại.

Hơn nữa còn chỉ đích danh muốn gặp Đường Tử Trần.

Tin tức này như một cơn gió, trong nháy mắt cán quét toàn bộ Ma Đô, thậm chí lan ra cả mạng internet.

Cả hai đều là người sở hữu thiên phú cấp S2, sinh ra đã mang theo chủ đề nóng hổi.

Cuộc gặp gỡ của hai người họ chắc chắn không phải chuyện nhỏ.

Hơn nữa, Tàn nữ sĩ hiện tại là cao thủ số một được công nhận trên toàn quốc, cường giả cấp sáu đỉnh phong, là nhân vật lớn có một không hai! Mọi hành động của cô đều được các bên chú ý.

Nghe nói...

Trương phó hiệu trưởng nghe tin Tàn nữ sĩ đến Võ Đại, giật mình đến mức ngã khỏi ghế... Sau đó, ông ta vội vàng dọn dẹp lại văn phòng của mình, nhường chỗ cho Tàn nữ sĩ gặp mặt Đường Tử Trần.

Không ai biết...

Tần nữ sĩ đã nói gì với Đường Tử Trần.

Bởi vì lúc đó trong văn phòng hiệu trưởng, chỉ có Tần Mộc Âm và Đường Tử Trần.

Hai người họ cũng không nói chuyện lâu.

Khoảng nửa tiếng sau, Tần Mộc Âm rời đi.

Trước khi đi, Tần Mộc Âm dặn dò Trương phó hiệu trưởng một câu: Nội dung cuộc trò chuyện giữa cô và Đường Tử Trần là bí mật, đừng có tò mò!

Vì vậy...

Mặc dù Tần Mộc Âm đã rời đi, biến mất trên bầu trời xa xôi, nhưng không ai dám đến hỏi Đường Tử Trần.

Đây chính là lực uy hiếp của đại nhân vật!

Tất nhiên...

Trần Nghiệp thì không sợ.

Là chồng tương lai của Đường Tử Trần, chẳng lẽ hẳn không thể hỏi han chuyện của vợ mình sao?

Thật nực cười!

Vì vậy, vừa nhìn thấy Đường Tử Trần, Trần Nghiệp liền hỏi: “Lớp trưởng, vị Tần nữ sĩ kia tìm cậu làm gì vậy?”

Thực ra không cần hỏi, Trần Nghiệp cũng có thể đoán được.

Chẳng qua là lần này Đường Tử Trần quá thần kỳ, gây chấn động quá lớn, ngay cả vị trí nhất quốc nội này cũng không nhìn được mà muốn thu nhận làm đồ đệ.

Quả nhiên...

Chỉ thấy Đường Tử Trần nói: “Cô ấy muốn nhận mình làm đồ đệ.”

“Ồ! Đây là chuyện tốt mà!” Trần Nghiệp cười nói.

Nếu Đường Tử Trần trở thành đồ đệ của Tần nữ sĩ, cộng thêm thiên phú của nàng, cả nước này có thể ngang nhiên mà đi.

“Mình từ chối rồi!”

Đường Tử Trần bình tĩnh nói.

Trần Nghiệp sững sốt, vội vàng hỏi: “Tại sao?”

Đường Tử Trần liếc nhìn Trần Nghiệp, không trả lời, chuyển chủ đề: “Trần Nghiệp, cậu cũng mệt rồi, về ký túc xá nghỉ ngơi đi! Mình muốn đi quay video với Hoan Hoan và những người khác.”

Trần Nghiệp không phải kẻ ngốc, nhìn bóng lưng rời đi của Đường Tử Trần, hắn mơ hồ đoán được lý do nàng từ chối Tần Mộc Âm...

...

Trở về ký túc xá.

Trần Nghiệp mở bảng thuộc tính của mình.

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 1029.

Tinh thần: 321.

Sức mạnh: 1031.

Nhanh nhẹn: 1031.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Điểm tiềm năng có thể phân bổ: 165.

Đây là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Vào ngày thứ hai trong bí cảnh, ba thuộc tính thể chất, sức mạnh, nhanh nhẹn của hắn đã vượt quá một nghìn.

Và việc thuộc tính đơn lẻ vượt quá một nghìn đã khiến cơ thể hắn có một số thay đổi.

Sự thay đổi rõ ràng nhất là Trần Nghiệp cảm thấy cơ thể mình như có thêm một loại trường lực chưa biết, có thể kết nối chặt chẽ với hành tinh dưới chân.

Ví dụ như...

Trước khi thuộc tính của hắn vượt quá một nghìn, Đường Tử Trần có thể dùng niệm lực nâng hắn lên! Mặc dù mật độ xương và cơ bắp của Trần Nghiệp đã tăng lên rất nhiều, cân nặng cũng tăng lên không ít, nhưng vẫn chưa đến hai trăm cân.

Với năng lực tinh thần hiện tại của Đường Tử Trần, nàng có thể điều khiển vật nặng hàng nghìn cân, muốn điều khiển một người chưa đến hai trăm cân thì đương nhiên là dễ như trở bàn tay.

Đây cũng là điểm lợi hại của niệm lực!!

Nhưng sau khi thuộc tính của Trần Nghiệp vượt quá một nghìn, hắn có thể sử dụng trường lực để kết nối cơ thể mình với lực hấp dẫn của hành tinh, cố định vững chắc trên bề mặt hành tinh.

Hơn nữa, khả năng chống lại áp lực tỷ lệ thuận với thuộc tính thể chất của hắn.

Nói một cách đơn giản...

Bây giờ chỉ cần Trần Nghiệp không muốn bị khống chế, thì với thực lực của Đường Tử Trần, nàng tuyệt đối không thể khống chế được hắn.

Ngay cả khi một chiếc xe tải lớn đang chạy hết tốc lực đâm vào Trần Nghiệp, thì thứ bị nghiền nát tuyệt đối là chiếc xe tải lớn, không thể lay chuyển Trần Nghiệp dù chỉ một chút.

Ước chừng phải là cường giả cấp bậc như Tần Mộc Âm mới có thể dùng niệm lực khống chế Trần Nghiệp.

Ngoài việc bản thân có thêm trường lực chưa biết...

Trên người Trần Nghiệp còn có một số thay đổi khác.

Bây giờ hắn tung ra một quyền toàn lực, có thể gây ra chấn động hư không, hình thành cuồng phong mãnh liệt!

Tối hôm qua trong bí cảnh, hắn đã thử qua, một quyền cuồng phong đã thổi bay mười mấy con Dạ Ma...

Ừm!

Có vài phần phong thái của Đầu Trọc Đại Ma Vương rồi!

...

Đến tối.

Ngay cả nước ngoài cũng biết được việc Đường Tử Trần đã lập kỷ lục thế giới mới, các phương tiện truyền thông đồng loạt đưa tin.

Những phương tiện truyền thông nước ngoài này, một mặt ca ngợi Đường của Hạ quốc là hy vọng của nhân loại, nên thuộc về toàn nhân loại! Mặt khác lại tiếc nuối, tại sao thiên tài như vậy lại không phải là công dân của bọn họ? Sau đó tiện thể chỉ trích các chính trị gia bất tài, thậm chí còn có người nghèo đến mức phải đi “mua sắm không đồng”?

Có thể nói...

Ba lần siêu thân liên tiếp đã khiến Đường Tử Trần thực sự nổi tiếng khắp thế giới.

Có câu nói: “Người sợ nổi tiếng, lợn sợ béo!”

Khi Đường Tử Trần nổi tiếng khắp cả nước, nàng cũng trở thành cái gai trong mắt một số người.

Con người, chưa bao giờ là một khối thống nhất.

Ngay cả khi tất cả mọi người đều phải đối mặt với mối đe dọa chung, con người cũng chưa bao giờ thực sự đoàn kết.

Mỗi người đều có toan tính riêng, mỗi thế lực đều có dã tâm riêng.

Ví dụ như lúc này, có không ít thế lực, mặc dù biết rõ Đường Tử Trần trưởng thành sẽ có lợi cho toàn nhân loại... Nhưng vì tư lợi của bản thân, bọn họ vẫn coi Đường Tử Trần là mối đe dọa, là vật cản trong kế hoạch của mình, chuẩn bị loại bỏ nàng!

Có lẽ, chỉ khi nào con người thực sự đối mặt với nguy cơ sống còn, họ mới có thể gạt bỏ định kiến và dã tâm, đoàn kết để sinh tồn.

Bảy giờ tối.

Trong lúc vô số cư dân mạng đang sôi nổi bàn tán về Đường Tử Trần...

Một đoạn video đột nhiên xuất hiện, lan truyền khắp mạng internet.

“Xin chào tất cả mọi người, tôi là Đường Tử Trần, cảm ơn mọi người đã khen ngợi, chỉ là tôi thật sự không dám nhận, người thực sự xứng đáng với vinh dự này là bạn học Trần Nghiệp

của tôi, nếu không có cậu ấy, tôi tuyệt đối không thể nhận được phần thưởng bổ sung...”

“Xin chào tất cả mọi người, tôi là Triệu Tranh, đến từ Võ Đại, người sở hữu thiên phú cấp S3, là một trong những người nhận được phần thưởng bổ sung trong bí cảnh số 3 lần này! Tôi xuất hiện ở đây là muốn minh oan cho bạn học Trần Nghiệp của tôi, cậu ấy không phải là kẻ ăn bám như mọi người tưởng tượng, cậu ấy có khả năng quan sát cực kỳ nhạy bén, có thể nhanh chóng tìm ra điểm yếu của quái vật...”

“Xin chào tất cả mọi người, tôi là Nhậm Thiến Thiến, đến từ Võ Đại, người sở hữu thiên phú cấp S11, là một trong những người nhận được phần thưởng bổ sung trong bí cảnh số 3 lần này! Mọi người căn bản không hiểu rõ bạn học Trần Nghiệp của tôi, cậu ấy mới là thiên tài thực sự...”

“Xin chào tất cả mọi người, tôi là Tào Vũ, đến từ Võ Đại, người sở hữu thiên phú cấp S8, cũng là một trong những người nhận được phần thưởng bổ sung trong bí cảnh số 3 lần này! Ở đây, tôi muốn cảm ơn bạn học Trần Nghiệp của tôi, chính cậu ấy đã chỉ dẫn chúng tôi, đưa ra lựa chọn đúng đắn, để chúng tôi có thể kiên trì đến cuối cùng, cuối cùng nhận được phần thưởng bổ sung...”

“Xin chào tất cả mọi người, tôi là Triệu Hoan Hoan, đến từ Kim Đại, thiên phú bí mật, cũng là một trong những người nhận được phần thưởng bổ sung trong bí cảnh số 3 lần này! Còn về việc tại sao một sinh viên Kim Đại như tôi lại gia nhập đội ngũ của Võ Đại... Hì hì, bí mật! Tôi muốn kể cho mọi người nghe về những gì tôi đã trải qua trong bí cảnh số 3, để mọi người phán đoán xem ai mới là người có công lao thực sự. Lúc đầu, lớp trưởng Đường Tử Trần đã yêu cầu chúng tôi nghe theo Trần Nghiệp, bởi vì cô ấy nói rằng Trần Nghiệp luôn có thể tìm ra lựa chọn đúng đắn nhất... Tối ngày thứ tư, chúng tôi bị vô số quái vật bao vây, ngay khi chúng tôi bất lực, chỉ có thể rời đi trước thời hạn, thì anh Trần Nghiệp đã đứng ra, anh ấy quyết đoán, dũng cảm xông lên bắt lấy con quái vật thủ lĩnh, giúp chúng tôi dẫn dụ lũ quái vật...”

...

Video này vừa được đăng tải...

Lập tức gây ra phản ứng dữ dội trên mạng!!

Chương 106 - Gây chấn động cả nước

“Trời đất ơi, là Đường nữ thần, được nhìn nữ thần ở cự ly gần!”

“Đường Tử Trần muội tử cuối cùng cũng đăng video mới rồi... Ngũ quan này, quả nhiên xinh đẹp!”

“Mấy người này nói thật sao? Tên tiểu bạch kiểm kia, thật sự lợi hại như vậy?”

“Chắc là không giả đâu? Mấy người này đều là thiên chi kiêu tử! Không cần thiết phải tăng bậc một tên có thiên phú cấp C.”

“Mấy đứa nhóc này, có phải Trần hội trưởng uy hiếp các người nói vậy không?”

“Lâu trên cút mẹ mày đi, người có thể nói vị Trần công tử kia, đừng nói Trần hội trưởng, người ta là anh hùng chiến đấu, OK?”

“Phỉ báng thần tượng Trần hội trưởng của ta? Thằng ngu nào đây? Báo cáo!”

“Không phải... Trần công tử thật sự lợi hại như vậy? Nhân lực mạnh như thế? Liếc mắt một cái đã nhìn ra điểm yếu của quái vật?”

“Cũng có thể là quái vật bọn họ gặp phải, điểm yếu tương đối rõ ràng.”

“Chẳng lẽ chúng ta thật sự hiểu lầm vị Trần công tử này? Người ta không phải là dựa vào ăn bám? Là thật sự có bản lĩnh?”

“Hừ hừ, ta căn bản không tin, là vị Đường Tử Trần muội tử này, vì tạo thanh thế cho tên tình nhân của mình, muốn thay đổi cái nhìn của mọi người đối với tên tiểu bạch kiểm kia? Thật là dụng tâm lương khổ!”

“Đừng có ngu nữa, Trần công tử có bản lĩnh đặc biệt, kỳ thật là cách giải thích hợp lý nhất, nếu không, cho dù Đường nữ thần có nghịch thiên đến đâu, cũng không thể mang theo nhiều người siêu thần như vậy!”

“Nhãn lực của hấn tại sao lại mạnh như vậy? Chẳng lẽ là năng lực thiên phú Anh Hùng kết hợp sao?”

“Không thể nào, Anh hùng cấp C, đã bị vô số người thử qua, cũng chứng minh đều là thiên phú rác rưởi, nếu có năng lực nhãn lực mạnh như vậy, sớm đã bị người ta phát hiện... Ước chừng vị Trần công tử kia, là bản lĩnh thiên bẩm!”

“Ta vẫn không tin lắm...”

...

Đường Tử Trần vốn là người nổi tiếng trên mạng.

Video nàng đăng tải, rất nhanh đã lan truyền khắp mạng xã hội.

Khiến vô số cư dân mạng bàn tán xôn xao!

Mà năm vị thiên kiêu liên danh minh oan cho Trần Nghiệp, sức thuyết phục vẫn rất mạnh.

Trong nháy mắt!

Không ít cư dân mạng, đã thay đổi cách nhìn nhận về Trần Nghiệp.

Cũng có rất nhiều cư dân mạng, không muốn thừa nhận sai lầm, vẫn kiên trì quan điểm ban đầu.

Vì vậy, đoạn video này trên mạng xã hội, đã gây ra một cuộc tranh cãi lớn.

Dù sao đi nữa.

Ít nhất mục đích của Đường Tử Trần, đã đạt được.

Hình tượng của Trần Nghiệp trên mạng xã hội, đã có sự thay đổi rất lớn.

Trong ký túc xá.

Trần Nghiệp cũng đang xem video Đường Tử Trần đăng tải.

Đối với nội dung video, Trần Nghiệp rất hài lòng.

Điểm hấn hài lòng, không phải là những lời tốt đẹp mà Triệu Tranh bọn họ nói cho hấn, mà là Đường Tử Trần vẫn ghi nhớ lời hứa của mình, giữ bí mật thực lực chân chính của hấn.

Nội dung trong video, đều là chuyện ở Bí Cảnh số 3!

Cô nàng này không tồi!

Miệng rất kín!

Liếc mắt nhìn những bình luận của cư dân mạng, Trần Nghiệp liền tắt điện thoại.

Nói thật.

Hắn căn bản không để ý đến những lời bình phẩm của cư dân mạng đối với hắn.

...

Ngày hôm sau.

Buổi sáng.

Học sinh tập trung đông đủ trong lớp học.

Lão Lưu mỉm cười bước vào lớp, nhìn thấy học sinh của mình không thiếu một ai, nụ cười càng thêm rạng rỡ.

Đội ánh mắt ông ta quét đến Trần Nghiệp đang ngồi trên ghế, trong mắt liền lóe lên một tia phức tạp.

Tối qua video Đường Tử Trần đăng tải, ông ta cũng đã xem.

Với sự hiểu biết của lão Lưu đối với học sinh của mình, ông ta biết Đường Tử Trần bọn họ nhất định sẽ không nói dối về phương diện này.

Nói cách khác, Trần Nghiệp học sinh này, ngay cả ông ta cũng nhìn lầm...

May mà lão Lưu từ trước đến nay chưa từng nói nặng lời với Trần Nghiệp.

Nếu không.

Lúc này nhất định sẽ rất xấu hổ.

“Các em học sinh, trải qua ba lần Bí Cảnh, các em không còn là tân sinh nữa, hơn nữa trong giới Bí Cảnh, cũng đã thoát khỏi phạm vi tân nhân!”

Lão Lưu đứng trên bục giảng, thao thao bất tuyệt: “Vượt qua Bí Cảnh số 3, trên cánh tay trái của các em, đều có thêm một ấn ký hoa mai đúng không?”

Các học sinh đồng loạt gật đầu.

Lão Lưu lại nói: “Ấn ký hoa mai đó, chính là chìa khóa để các em ra vào Bí Cảnh sau này!”

“Bắt đầu từ Bí Cảnh số 4, Bí Cảnh sẽ không còn hành vi cưỡng chế nữa. Các Bí Cảnh phía sau, vẫn cứ hai tháng mở ra một lần, sau khi Bí Cảnh mở ra, ấn ký hoa mai trên cánh tay các em sẽ nóng lên. Nếu muốn vào Bí Cảnh, dùng ngón cái tay phải ấn giữ ấn ký hoa mai năm giây, sẽ được dịch chuyển vào Bí Cảnh.”

“Không muốn vào Bí Cảnh, thì không cần quản nó!”

Các học sinh không nói gì.

Đối với điểm này, không ít người đã biết trước.

“Theo lệ thường, hôm nay sẽ đưa các em đi kiểm tra thực lực, xe đã chuẩn bị xong, lát nữa mọi người lên đường.”

“Bây giờ thầy muốn nói một việc tương đối quan trọng... Đại hội Tân sinh Toàn quốc, còn 10 ngày nữa, sẽ bắt đầu!”

Nói đến đây, lão Lưu đột nhiên cười: “Lần này, Võ Đại chúng ta có lớp trưởng Đường Tử Trần, chức vô địch nằm trong tầm tay!”

Các học sinh nghe vậy, cũng cười lên.

Đúng vậy!

Có Đường Tử Trần, tân sinh trường nào có thể chống lại?

Cho dù là cao thủ cùng cấp, niệm động lực cũng có ưu thế bẩm sinh rất lớn.

Huống chi, hiện tại thực lực của Đường Tử Trần, nghiền ép toàn bộ tân sinh cả nước.

“Mỗi trường học, chỉ được chọn bảy học viên tham gia, năm người chính thức, hai người dự bị...”

Lão Lưu dừng lại một chút, ánh mắt đảo qua toàn bộ lớp học.

Tất cả học sinh, đều là ánh mắt mong đợi nhìn lão Lưu.

Lần thi đấu này có Đường Tử Trần, ai đi cũng đều có một chức vô địch!

Cho nên, ai cũng muốn đi!

Lão Lưu suy nghĩ một chút, nhìn về phía Đường Tử Trần, dứt khoát giao quyền lựa chọn cho nàng.

“Đường Tử Trần, em là lớp trưởng, lần Đại hội Tân sinh này cũng lấy em làm chủ lực, nhiệm vụ chọn người, giao cho em!”

Đường Tử Trần nghe vậy, không cần suy nghĩ liền nói: “Trần Nghiệp, Triệu Tranh, Nhậm Thiển Thiển, Tào Vũ... Bốn người này có thể làm đội viên chính thức của em, còn lại hai người dự bị, em không biết chọn ai, thầy quyết định đi!”

Thật là dứt khoát!

Trần Nghiệp thì không cần phải nói, Đường Tử Trần nhất định phải chọn.

Ba người còn lại, ở Bí Cảnh số 3, mọi người cũng đã xây dựng được tình bạn. Hơn nữa ba người này thực lực trong lớp cũng đều đứng đầu, Đường Tử Trần chọn bọn họ cũng không có gì phải bàn cãi.

Lão Lưu nghe vậy rất bất đắc dĩ, sau đó suy nghĩ một chút, chỉ hai học sinh gia cảnh không tốt lắm.

Dù sao lần thi đấu này, có Đường Tử Trần là đủ rồi, dự bị căn bản không có cơ hội ra sân, đi cũng chỉ là cho có, cho nên không cần phải cân nhắc đến thực lực của học sinh.

Các học sinh khác tuy thất vọng, nhưng đối với cách làm của lão Lưu, cũng không có ý kiến gì.

“Được rồi, mọi người xuất phát thôi!”

Sau đó.

Mọi người theo lão Lưu, lên xe buýt, đi đến Hiệp hội kiểm tra thực lực.

Trên đường.

Lão Lưu đột nhiên đi đến bên cạnh Trần Nghiệp ngồi xuống, nhỏ giọng hỏi: “Thầy nghe Triệu Tranh bọn họ nói, em cộng tiềm năng có được ở Bí Cảnh số 2, đều vào Nhanh Nhẹn rồi?”

“Cái này...”

Trần Nghiệp rần rần nói: “Chưa cộng hết, còn dư mấy chục điểm!”

Hắn vốn tưởng rằng lão Lưu sẽ trách mắng, không ngờ lão Lưu lại không hề, chỉ thở dài nói: “Đã cộng rồi thì thôi! Cộng vào Nhanh Nhẹn cũng không phải là chuyện xấu, không cộng, lần này các em cũng xác định không lấy được phần thưởng thêm.”

Sau đó, lão Lưu lại là một bộ dáng lo lắng: “Hiệu trưởng lần trước nói với thầy, từ khi tin tức về Nguyên Tổ Ma bị lộ ra ngoài, lần này người tranh đoạt quá nhiều, ông ấy và Trần hội trưởng chưa chắc đã có cơ hội...”

Chương 107 - Tân Hắc Mã, Thiếu Nữ Khuyển Hệ!

Lần kiểm tra thực lực này.

Số lượng người có thể thăng cấp rất ít.

Ngay cả Đường Tử Trần, sau khi kiểm tra thực lực, cũng vẫn là cấp 3.

Chủ yếu là yêu cầu từ cấp 3 lên cấp 4 rất cao, cần phải đạt tiêu chuẩn ở cả năm mặt.

Điều này cũng dẫn đến khoảng cách giữa cấp 3 và cấp 4 rất lớn, rất khó đạt được.

Khoảng cách từ cấp 4 đến cấp 5 còn lớn hơn, vô số người cả đời cũng khó có thể bước vào.

Như Đường Tử Trần hiện tại, cũng chỉ có lực công kích đạt tiêu chuẩn cấp 4, các năng lực khác vẫn còn trong phạm vi cấp 3.

Tuy nhiên, cũng được coi là cường giả chuẩn cấp 4 rồi.

Đối với kết quả kiểm tra lần này, lão Lưu kỳ thực trong lòng đã hiểu rõ.

Không thể nào mỗi lần đi bí cảnh, học sinh đều có thể tăng lên một giai, như vậy tiêu chuẩn thực lực mà quốc gia quy định cũng quá rẻ mạt.

Đến giai đoạn sau, thậm chí liên tục vài lần sống sót trở về từ bí cảnh, cũng chưa chắc đã có thể tăng cường thực lực.

Đã biết rõ như vậy, tại sao Võ Đại vẫn kiên trì thường xuyên đi kiểm tra thực lực?

Bởi vì.

Chỉ cần có thể sống sót trở về từ bí cảnh, thực lực ít nhiều gì cũng sẽ tăng lên một chút.

Tận mắt chứng kiến bản thân dần dần trở nên mạnh mẽ, chính là sự cổ vũ lớn nhất đối với học sinh!

Nói trắng ra, chính là một chiêu khích lệ tinh thần, để học sinh có thể giữ vững một trái tim phấn đấu, không bao giờ lơ là, tiếp tục cố gắng...

Nhậm Thiến Thiến là hắc mã trong kỳ kiểm tra thực lực lần này!!

Cô nàng khuyến hệ này, sau khi nhận được 165 điểm tiềm năng, thực lực tăng vọt, cho dù là lực công kích, tốc độ, hay năng lực phản xạ thần kinh, đều đạt đến tiêu chuẩn cấp 3.

Khiến cô ấy một bước vượt qua Triệu Tranh, Tào Vũ, Nghiêm Khải... trở thành cường giả cấp 3!

Cũng là cường giả cấp 3 thứ hai trong số các tân sinh Võ Đại!!

Khi kết quả kiểm tra của cô ấy được công bố, đã thu hút sự ngưỡng mộ của rất nhiều bạn học.

Đặc biệt là Nghiêm Khải.

Càng ghen tị đến phát điên.

Hắn là người kết hợp S4, là thiên phú xuất sắc đứng thứ ba toàn lớp!

Trong mắt Nghiêm Khải, người được Đường Tử Trần dẫn dắt bay lên lần này, đáng lẽ phải là hắn!!

...

Mặc dù thực lực hiện tại của Nhậm Thiến Thiến, bề ngoài ngang bằng với lớp trưởng Đường Tử Trần.

Nhưng nếu hai người đánh nhau, Đường Tử Trần có thể dễ dàng nghiền nát Nhậm Thiến Thiến.

Một người vừa mới bước vào cấp 3, một người đã sắp đạt đến cấp 4, không thể so sánh được.

Quan trọng nhất là, thiên phú “Niệm động lực” của S2, có biệt danh là “Đồng giai vô địch”!

Chỉ cần Đường Tử Trần thi triển niệm động lực, người cùng cấp bậc sẽ bị nàng dễ dàng khống chế, thậm chí không thể đến gần, làm sao mà thắng?

Nói một cách không ngoa.

Trong số các tân sinh cùng cấp bậc trên toàn cầu, thực lực của Đường Tử Trần là vô địch thiên hạ!

Chỉ có Trần Nghiệp ra tay, mới có thể áp chế nàng ấy!

...

Sáng hôm sau.

Trong lớp học.

Chuông vào lớp vừa vang lên, lão Lưu liền đúng giờ xuất hiện, đến giảng bài cho học sinh.

Chỉ có điều, lão Lưu hôm nay luôn cau mày, rõ ràng có thể nhìn ra tâm trạng ông ấy không tốt.

Học sinh có chút hoang mang.

Nhớ lúc kiểm tra hôm qua, lão Lưu còn vì Nhậm Thiên Thiên trở thành cấp 3 mà vui mừng khôn xiết!

Sao mới qua một đêm, đã ủ rũ như vậy rồi?

Đối với việc tại sao lão Lưu không vui, bản thân ông ấy không nói, học sinh đương nhiên cũng không tiện hỏi nhiều.

“Về bí cảnh số 4, nếu em nào cảm thấy chưa nắm chắc thực lực của bản thân, có thể lựa chọn đi sau, trước tiên hãy nâng cao bản thân rồi hẵng nói. Dù sao quy định của Võ Đại là mỗi năm ba lần bí cảnh, chỉ cần đạt được, là có thể tiếp tục ở lại trường, các em đều đã đạt tiêu chuẩn ở lại trường rồi.”

Mặc dù tâm trạng lão Lưu không tốt, nhưng vẫn nghiêm túc giảng bài.

“Ngoài ra, có một điểm cũng cần lưu ý, nếu liên tục hơn năm năm không tiến vào bí cảnh, ấn ký hoa mai trên cánh tay của các em sẽ biến mất, điều này có nghĩa là, các em sẽ vĩnh viễn rời khỏi bí cảnh, không bao giờ có thể vào được nữa.”

Có học sinh nhin không được hỏi: “Thưa lão sư, nếu có người năm thứ nhất vào bí cảnh nhiều lần, năm thứ hai không vào bí cảnh thì sao? Cái này nên tính như thế nào?”

Lão Lưu trả lời: “Võ Đại không quy định cứng nhắc, chỉ cần năm thứ nhất số lần vào bí cảnh đạt sáu lần, năm thứ hai có thể lựa chọn không đi.”

Nghe vậy, có một nữ sinh ngây thơ nói: “Nói như vậy, tiêu chuẩn tốt nghiệp của Võ Đại là hoàn thành 12 lần mạo hiểm bí cảnh sao? Vậy nếu em một năm đi đủ 12 lần? Có phải có thể trực tiếp tốt nghiệp rồi không?”

Giọng nói của cô ấy vừa dứt, mọi người liền bật cười.

Lão Lưu cũng hiếm khi lộ ra nụ cười: “Hai tháng vào bí cảnh một lần, một năm nhiều nhất chỉ có thể tiến hành sáu lần thám hiểm bí cảnh, không thể đi mười hai lần được.”

Nữ sinh kia lúc này mới hiểu ra tại sao mọi người lại cười, lập tức đỏ mặt.

Lão Lưu lại nói: “Tiếp theo, nói cho mọi người biết về nội dung của bí cảnh số 4!”

“Ba lần bí cảnh trước, chỉ có thể coi là bí cảnh dành cho người mới. Bắt đầu từ bí cảnh số 4, không chỉ mức độ nguy hiểm sẽ tăng lên đáng kể, mà còn có rất nhiều hạn chế... Mọi người nhất định phải cẩn thận!”

Sau đó.

Lão Lưu thao tác trên máy tính xách tay của mình, chiếu một bức ảnh quái vật lên bảng đen.

Đây là một con quái vật giống như côn trùng, tám chân, hình dáng rất giống nhện, nhưng phần đuôi có một cái đuôi dài.

Khuôn mặt của con quái vật rất kinh tởm, có chút giống...

Nhìn thấy con quái vật này, lông mày của Trần Nghiệp nhíu lại.

Hắn đương nhiên nhận ra thứ này.

Facehugger!!

Tiền thân của Alien.

Lý do khiến Trần Nghiệp cau mày, không phải là vì hắn sợ hãi, mà hoàn toàn là vì cảm thấy thứ này rất kinh tởm!

Ngoài ra.

Vì bí cảnh số 4 có Facehugger, vậy chắc chắn sẽ có Alien tồn tại.

“Đây là một loại quái vật ký sinh!”

Giọng nói của lão Lưu vang lên: “Bởi vì nó trông quá xấu xí, nên chính phủ cũng không đặt tên cho nó.”

“Kích thước của nó không lớn, chỉ bằng quả bóng rổ, lực công kích cũng không mạnh. Tuy nhiên, các em ở trong bí cảnh số 4 phải đặc biệt cẩn thận với nó!”

“Bởi vì nó rất giỏi ẩn nấp, thích trốn trong bóng tối, không tấn công trực diện, chuyên môn đánh lén!”

“Nhiệm vụ tồn tại của nó, chính là ký sinh, một khi lao vào mặt con người, nó sẽ dùng đuôi khóa chặt cổ họng của con người, khiến con người bị ngạt thở dẫn đến hôn mê, tạo điều kiện cho nó đẻ trứng trong cơ thể con người.”

“Nếu các em bị loại quái vật này ký sinh, ngàn vạn lần đừng dùng dao để cắt nó, máu của loại quái vật này có tính ăn mòn cực mạnh... Đồng thời, thầy khuyên các em, sau khi bị ký sinh, hãy lập tức tự sát!”

“Nếu không, sẽ chết rất đau đớn!”

“Tiếp theo, thầy sẽ cho mọi người xem một đoạn video...”

Lão Lưu vừa nói, vừa thao tác trên máy tính xách tay, màn hình chiếu trên bảng đen liền xuất hiện một đoạn video.

Đoạn video này ghi lại rõ ràng toàn bộ quá trình một người bị Facehugger tấn công, ký sinh, cho đến khi Alien chui ra từ ngực!

Rất kinh tởm!

Đặc biệt là đoạn cuối video, khi Alien sắp chui ra khỏi ngực, tiếng hét thảm thiết đầy đau đớn của người đó khiến da đầu của các học sinh tê dại.

Chỉ có Trần Nghiệp.

Vẫn giữ được bình tĩnh.

Cảnh tượng này, hắn đã xem rất nhiều lần trong phim rồi.

Chương 108 - Tin Xấu! Cấm Đường Tử Trần Thi Đấu

Lão Lưu tiếp tục nói: “Có phải các em cảm thấy, loại quái vật này tuy có hơi kinh tởm, nhưng cũng không mạnh, chỉ cần cẩn thận một chút, bí cảnh số 4 dường như cũng không khó?”

“Đừng bao giờ nghĩ như vậy!”

“Loại quái vật ký sinh này, chỉ là tiểu quái trong bí cảnh mà thôi, quái vật thực sự của bí cảnh số 4, chính là chúng!”

Lần này.

Lão Lưu trực tiếp chiếu ra hai bức ảnh.

Một bức là Alien thông thường, một bức là Alien Queen!

“Bởi vì bối cảnh của bí cảnh số 4 là trên một hành tinh hoang vu, cho nên, chính phủ đã đặt tên cho loại quái vật này là dị chủng ngoại tinh. Con nhỏ hơn này, là dị chủng ngoại tinh thông thường, con lớn này, là nữ hoàng dị chủng ngoại tinh.”

“Mối quan hệ giữa chúng là quan hệ chủ tớ, rất giống kiến và kiến chúa.”

“Mà điều kiện để nhận được phần thưởng bổ sung của bí cảnh số 4, không còn là thi giết quái vật nữa, mà là phải giết chết nữ hoàng dị chủng ngoại tinh.”

“Ai có thể giết chết nữ hoàng dị chủng ngoại tinh, người đó sẽ nhận được phần thưởng bổ sung!”

Nói đến đây.

Lão Lưu theo bản năng liếc nhìn Đường Tử Trần, sau đó lại nói: “Từ khi bí cảnh số 4 xuất hiện đến nay, vẫn chưa có ai đạt được thành tựu nhận phần thưởng bổ sung trong bí cảnh số 4.”

“Lão sư cũng không hy vọng các em thử.”

“Bởi vì, đây gần như là nhiệm vụ bất khả thi!”

“Bản thân nữ hoàng dị chủng ngoại tinh đã có thực lực cấp 3, huống chi, nó còn được hàng ngàn hàng vạn dị chủng ngoại tinh bảo vệ...”

Thấy lão Lưu giới thiệu về Alien, Trần Nghiệp nhú mày.

Ba lần bí cảnh trước, dù là cương thi, tang thi hay dạ ma, đều có điểm yếu. Chỉ cần nắm được điểm yếu của chúng, giết chúng kỳ thực rất đơn giản.

Nhưng Alien là sinh vật được mệnh danh là cỗ máy giết chóc hoàn hảo. Chúng căn bản không có điểm yếu rõ ràng!

Nghĩa là, Trần Nghiệp không thể lợi dụng bug nữa...

Nghĩ đến đây, sắc mặt hắn trở nên khó coi.

Bỗng nhiên, Trần Nghiệp lại nhớ tới, thực lực hiện tại của hắn, hình như có thể đánh bại Alien Queen! Mấy con Alien nhỏ bé kia, thậm chí ngay cả quyền phong của hắn cũng không đỡ nổi...

Ồ, vậy thì không có gì đáng ngại!

...

Tiếp theo, lão Lưu giới thiệu chi tiết một số đặc điểm của Alien.

Phải nói rằng, sau mấy chục năm, chính phủ đã nắm rõ đặc tính của Alien.

Lão Lưu giới thiệu rất toàn diện.

Chính vì vậy, sắc mặt các học viên đều rất ngưng trọng.

Trong lời miêu tả của lão Lưu, ngay cả dị chủng ngoại tinh bình thường cũng có thực lực cấp 2.

Đáng sợ hơn là số lượng của chúng rất nhiều, nhiều vô số kể.

Vì vậy, cho dù những tân sinh này, hầu hết đều có thực lực cấp 3, cũng không dám chủ quan.

“... Mọi người nhìn ngọn núi này, đây là ngọn núi duy nhất trên tinh cầu bí cảnh số 4. Nếu sau khi dịch chuyển vào bí cảnh, các em xuất hiện gần ngọn núi này, hãy lập tức rút lui!”

“Mẫu hoàng dị chủng ở trong ngọn núi này!”

“Khu vực gần ngọn núi này cũng là nơi tập trung nhiều dị chủng ngoại tinh nhất, cực kỳ nguy hiểm!”

Nghe vậy, các học viên đều ghi nhớ hình dáng ngọn núi trong ảnh. Sau khi vào bí cảnh, bọn họ sẽ đi đường vòng.

Trần Nghiệp cũng ghi nhớ hình dáng ngọn núi này.

Tuy nhiên, suy nghĩ của hắn khác với các bạn học khác.

Sau khi vào bí cảnh, hắn sẽ lập tức đi giết chết Alien Queen!!

Tránh để người khác cướp mất.

Mặc dù xác suất này nhỏ đến mức có thể bỏ qua...

“Về nội dung quái vật trong bí cảnh số 4, đại khái là như vậy.”

Lão Lưu nói: “Trước đó thầy đã nói, bắt đầu từ bí cảnh số 4, sẽ có nhiều hạn chế khác nhau.”

“Mà hạn chế của bí cảnh số 4 chính là hạn chế về vật phẩm mang theo!”

“Ba lần bí cảnh trước, mọi người có thể mang theo mười kg vật nặng, bí cảnh số 4 bị giảm một nửa... Bạn học nào có vũ khí nặng quá năm kg, nhớ báo cáo với thầy, các em phải đổi vũ khí khác.”

Lời này vừa nói ra, sắc mặt không ít người đều biến đổi.

Vũ khí hợp kim trong tay bọn họ, theo đuổi sự sắc bén và cứng cáp, cho dù đã được tinh giản rất nhiều, nhưng trọng lượng vẫn không nhẹ.

Ít nhất một nửa số học sinh trong lớp có vũ khí nặng hơn năm kg.

Thay đổi vũ khí khác sẽ gặp rất nhiều phiền phức.

Phiền phức lớn nhất chính là phải làm quen lại với vũ khí mới.

Ngoài ra, nếu đổi sang vũ khí ngắn nhỏ, bọn họ sẽ phải cận chiến với quái vật!

Điều này chắc chắn sẽ làm tăng thêm nguy hiểm!

Không trách được lão Lưu nói, ba lần bí cảnh trước chỉ là bí cảnh dành cho tân thủ.

Độ khó và nguy hiểm của bí cảnh số 4 này quả thực đã tăng lên rất nhiều!

Nhìn thấy sắc mặt của các học viên, lão Lưu trầm giọng nói: “Đây cũng là lý do tại sao nhiều người bị mắc kẹt ở một bí cảnh nào đó không dám đi tiếp, những bí cảnh phía sau sẽ ngày càng nguy hiểm hơn.”

“Các em, là lão sư của các em, thầy hy vọng tất cả các em đều có thể sống sót trong bí cảnh!”

“Vì vậy, nếu trong lòng không chắc chắn, đừng mạo hiểm vào bí cảnh, bảo toàn mạng sống là quan trọng nhất, sẽ không ai cười nhạo các em đâu.”

Các học viên im lặng.

Bọn họ đều có thể cảm nhận được, lão Lưu thực sự là một người thầy tốt bụng.

Nghe nói, ở những học viện dị năng khác, vì muốn đào tạo ra cường giả, tăng thêm danh dự cho trường, giáo viên sẽ ép học sinh mạo hiểm vào bí cảnh...

Một lúc sau, có học sinh hỏi: “Thưa lão sư, nếu quái vật trong bí cảnh số 4 đều có máu có tính ăn mòn mạnh, vậy có vũ khí nào chống ăn mòn không ạ?”

“Có!”

Lão Lưu nói: “Viện Khoa học đã nghiên cứu ra loại thép hợp kim có khả năng chống ăn mòn cực mạnh, dựa trên đặc điểm của quái vật trong bí cảnh số 4, mặc dù độ cứng không bằng hợp kim trước đây, nhưng cũng đủ dùng... Tốt nhất là các em nên thay thế toàn bộ vũ khí của mình bằng loại thép hợp kim này.”

Nghe vậy, các học viên thở phào nhẹ nhõm.

Trần Nghiệp cũng đang suy nghĩ, nên đặt làm riêng cho mình một đôi bao tay hợp kim!

Sau đó nhuộm màu đỏ cho ngẫu.

Về phần máu có tính ăn mòn của Alien, quả thực là một vấn đề nan giải.

Trong phim, máu Alien rất đáng sợ, gần như có thể ăn mòn mọi thứ, ngoại trừ cơ thể của chúng.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp không lo lắng.

Hắn có muối tử làm lá chắn!

Đến lúc đó, chỉ cần cột Đường Tử Trần bên cạnh, để muối tử sử dụng niệm lực làm lá chắn, ngăn máu Alien bắn vào người là được.

...

Đúng lúc này, tiếng chuông tan học vang lên.

Lão Lưu không rời đi đúng giờ như thường lệ, mà ở lại, lên tiếng: “Các em đừng vội tan học, có một tin tức muốn thông báo cho mọi người, liên quan đến đại hội tân sinh chín ngày nữa.”

Mọi người đều sững sốt.

“Hôm qua hiệu trưởng nhận được thông báo, có hơn năm mươi trường đại học dị năng đã liên kết gửi đơn kiến nghị lên cấp trên, yêu cầu trường chúng ta cấm Đường Tử Trần tham gia thi đấu!”

Lão Lưu vẻ mặt bất mãn: “Lý do của bọn họ là, lớp trưởng của các em quá mạnh, để cô ấy tham gia là không công bằng với các tân sinh khác!”

Trời ạ!

Thì ra đây là nguyên nhân khiến lão Lưu không vui?

Nghe được tin tức này, các học viên đều ngẩn người.

Sau đó, cả lớp lập tức như ong vỡ tổ.

Rất nhiều học viên phẫn nộ:

“Vì lớp trưởng mạnh nên bị cấm thi đấu? Đây là đạo lý gì vậy?”

“Để lớp trưởng tham gia là không công bằng với tân sinh khác? Vậy cấm lớp trưởng tham gia, đối với lớp trưởng thì có công bằng không?”

“Năm đó Tần nữ sĩ kia, tôi nhớ cô ấy đã giành chức quán quân, tại sao không bị cấm?”

“Chẳng lẽ lớp trưởng không phải tân sinh sao? Những người này quá đáng quá, thật là ghê tởm!”

Chương 109 - Chấn động! Long Ngạo Thiên tái xuất!

Đường Tử Trần có chút bất ngờ.

Nhưng cũng chỉ là có chút bất ngờ.

Rất nhanh đã khôi phục lại vẻ bình tĩnh.

Nàng theo đuôi là thực lực, đối với cái danh hiệu quán quân tân sinh toàn quốc hư danh này, căn bản không quan tâm.

Điểm này, ngược lại có chút giống Trần Nghiệp.

Quả nhiên không phải người một nhà, không vào một nhà...

Lão Lưu giơ hai tay lên, áp chế tiếng bàn tán của mọi người, sau đó tiếp tục nói: “Hiệu trưởng đương nhiên sẽ không đồng ý với yêu cầu vô lý như vậy... Sau đó, sau khi thương lượng, quy định Đường Tử Trần chỉ có thể ra sân một lần! Chỉ một lần duy nhất!”

“Đây đã là điều kiện tốt nhất mà hiệu trưởng có thể tranh thủ được.”

Nói đến đây, lão Lưu nhìn về phía Đường Tử Trần và Trần Nghiệp cùng các đội viên tham gia thi đấu: “Đường Tử Trần, em chỉ có một cơ hội ra sân, thầy hy vọng có thể để dành đến trận chung kết... Vì vậy, các em, phải gánh vác trọng trách, cần phải tiến vào trận chung kết!”

“Các em có gì muốn nói không?”

Nghe vậy, trừ Trần Nghiệp ra, mấy học viên tham gia thi đấu đều nhú mồm.

Thiên phú của bọn họ quả thực không tệ, nhưng các trường khác cũng không phải dạng vừa!

Không có thiên tài siêu việt như Đường Tử Trần gánh team, bọn họ cũng không dám chắc chắn có thể chiến thắng học viên của trường khác.

Nghe nói, trường danh tiếng kia ở Kinh Thành cũng đã xuất hiện cường giả cấp 4.

Sắc mặt Đường Tử Trần vẫn bình tĩnh.

Thậm chí còn có chút muốn bĩu môi.

Muội tử rất rõ ràng, các trường khác đều cho rằng học viên lợi hại nhất của Võ Đại là nàng, quả thực là sai lầm lớn.

Chỉ cần đầu trọc kia nguyện ý ra tay, đừng nói là học viên, cho dù là lão sư của bọn họ lên, cũng chưa chắc đã đỡ nổi!

Thấy không ai lên tiếng, lão Lưu chỉ thở dài, không nói thêm lời khích lệ nào nữa.

“Mọi người cứ cố gắng hết sức là được, không cần cưỡng cầu, dù không vào được vòng chung kết cũng không có gì đáng xấu hổ... Đây cũng là ý của hiệu trưởng.”

Tính cách Nhậm Thiến Thiến vốn thẳng thắn, liền nói: “Lão sư, bọn họ làm vậy rõ ràng là liên kết lại bắt nạt chúng ta, quá bất công với chúng ta, em muốn bỏ cuộc!!”

“Đúng vậy! Tại sao chỉ cho lớp trưởng thi đấu một lần? Em cũng muốn bỏ cuộc.” Tào Vũ cũng lên tiếng.

“Bỏ cuộc thì tính cả em nữa!” Triệu Tranh cũng nói.

Trần Nghiệp cảm thấy hơi nhàm chán, loại thi đấu gà mờ mờ nhau này, hẳn thậm chí còn không muốn tham gia.

Nghe nói đến việc bỏ cuộc, hắn lập tức giơ tay, bày tỏ ý muốn tham gia cùng.

Lão Lưu thấy vậy, nhất thời có chút đau đầu.

“Thầy có thể hiểu được tâm trạng của các em, đừng nói là các em, ngay cả thầy và hiệu trưởng cũng muốn bỏ cuộc! Chỉ là, chúng ta không thể làm như vậy, nếu Võ Đại chúng ta bỏ cuộc, chẳng khác nào tát vào mặt ban tổ chức... Mỗi năm, ban tổ chức cuộc thi tân sinh là bộ phận nào, chắc các em cũng biết rồi chứ?”

Nhậm Thiến Thiến vẫn không phục: “Mấy vị lãnh đạo đó thiên vị bọn họ, tát vào mặt thì đã sao!”

Lão Lưu đột nhiên nói: “Lãnh đạo không hề thiên vị bọn họ, chỉ là số người bọn họ liên kết quá đông, lãnh đạo cũng không thể áp chế nổi... Để bù đắp cho chúng ta, lần này lãnh đạo đặc biệt đưa ra giải thưởng Tân sinh xuất sắc, coi như là chuẩn bị riêng cho Võ Đại chúng ta.”

“Vì vậy, chúng ta không thể vắng mặt!”

“Hơn nữa, hiệu trưởng dự định, sau khi cuộc thi kết thúc, sẽ công bố bộ mặt thật của những người đó với giới truyền thông, lãnh đạo cũng ngầm đồng ý... Cho dù cuối cùng bọn họ có giành được quán quân, thì quán quân lần này cũng chỉ là một trò hề danh không xứng với thực.”

Nghe đến đây.

Mọi người mới nguôi giận, không nói gì nữa.

“Còn vấn đề gì nữa không?”

Lão Lưu hỏi một tiếng, chuẩn bị kết thúc tiết học.

Lúc này.

Đường Tử Trần lại đột nhiên giơ tay hỏi: “Thưa lão sư, em có một câu hỏi.”

“Vấn đề gì?”

“Lúc trước thầy nói, chưa từng có ai nhận được phần thưởng bổ sung từ bí cảnh số 4? Vậy mọi người làm sao biết được, giết được Dị chủng mẫu hoàng là có thể nhận được phần thưởng bổ sung?”

Lão Lưu còn tưởng Đường Tử Trần cũng bất mãn về chuyện thi đấu, nghe được câu hỏi liên quan đến bí cảnh, nhất thời thờ phào nhẹ nhõm.

Ông giải thích: “Bởi vì trong số các bí cảnh sau này, có không ít bí cảnh tương tự với bí cảnh số 4, bên trong đều có một con quái vật mạnh nhất, giết chết con quái vật mạnh nhất đó là có thể nhận được phần thưởng bổ sung! Đã từng có người làm được điều này... Vì vậy có thể suy đoán, bí cảnh số 4 cũng như vậy.”

Đường Tử Trần nghe vậy, gật đầu lễ phép nói: “Cảm ơn lão sư đã giải đáp.”

Lão Lưu lại lo lắng.

Ông sợ Đường Tử Trần đi vào bí cảnh số 4, sẽ đánh chủ ý lên Dị chủng mẫu hoàng!

Đối với sự đáng sợ của Dị chủng mẫu hoàng, tuy lão Lưu chưa từng tận mắt chứng kiến, nhưng cũng từng nghe nói qua.

Bí cảnh xuất hiện đã nhiều năm như vậy, chắc chắn đã có người từng đánh chủ ý lên Dị chủng mẫu hoàng.

Không ngoại lệ, những người đó đều thất bại.

Mà kết cục của thất bại, chính là cái chết!!

Nghĩ đến đây, lão Lưu định khuyên can, nhưng lại không sao nói nên lời.

Bởi vì, Đường Tử Trần đã sáng tạo ra kỷ lục mới, vạn nhất cô bé thật sự làm được thì sao?

Nếu mình khuyên cô bé từ bỏ, can thiệp vào phán đoán của cô bé, chẳng phải là ảnh hưởng đến tương lai của cô bé sao?

Vì vậy.

Lão Lưu do dự.

...

Sau khi tan học.

Trần Nghiệp xin lão Lưu nghỉ ba ngày.

Hắn muốn dùng thân phận Long Ngạo Thiên, trở về quê nhà Lâm An một chuyến!

Hôm qua trên đường đi kiểm tra năng lực, lão Lưu đã trò chuyện với Trần Nghiệp khá nhiều, nói rằng lần này tranh giành Nguyên tố ma, có rất nhiều cao thủ cấp 5 tham gia.

Nói là nguy hiểm thì cũng không hẳn, ngược lại, còn an toàn hơn một chút.

Bởi vì, chính phủ đã lên tiếng, tranh giành tinh hạch Nguyên tố ma thì được, nhưng không được phép giết người!

Ai dám làm càn, đội chấp pháp của chính phủ sẽ dạy cho kẻ đó cách làm người!

Còn về việc tại sao chính phủ lại có lực lượng như vậy?

Bởi vì Tần Mộc Âm, chính là đội trưởng của đội chấp pháp đặc biệt.

Đừng coi thường chức đội trưởng.

Quyền lực của đội chấp pháp lớn đến mức kinh người, nói ra đều là những từ ngữ nhạy cảm!

Người sáng suốt đều biết, việc thành lập đội chấp pháp đặc biệt là để hạn chế việc Hiệp hội dị năng độc tôn...

Mặc dù quái vật luôn đe dọa đến an toàn của nhân loại, nhưng hiện tại nhân loại vẫn có thể kiểm soát được.

Chưa đến lúc sinh tử tồn vong, nhân loại không thể nào đoàn kết hoàn toàn.

Tranh giành quyền lực.

Là chủ đề vĩnh hằng của nhân loại!

Còn về việc tại sao chính phủ không trực tiếp hạn chế các cường giả nước ngoài nhập cảnh?

Thứ nhất, làm như vậy ảnh hưởng không tốt.

Thứ hai, Đại Hưng bên kia đã trở thành thiên đường của quái vật, các cao thủ đi qua đó, chắc chắn sẽ phải giao tranh với quái vật, các vị lãnh đạo cấp cao rất vui khi thấy điều này. Vừa hay có thể giúp dọn dẹp một đợt quái vật, giảm bớt áp lực phòng thủ xung quanh.

...

Lần tranh giành Nguyên tố ma này, cao thủ đến quá đông, cạnh tranh tự nhiên cũng trở nên khốc liệt.

Dù sao Nguyên tố ma cũng chỉ có một.

Theo như Lục hiệu trưởng tiết lộ, ông ta và Trần hội trưởng liên thủ, cũng không nắm chắc được bao nhiêu phần thắng.

Có lẽ cũng chính vì cường giả cấp 5 quá đông, cho nên Trần hội trưởng càng ngày càng không quan tâm đến việc “Long Ngạo Thiên”, bạn của con trai mình có đi hỗ trợ hay không.

Chương 110 - Mở màn đã bùng nổ như vậy?

Mỗi lần Trần Nghiệp gọi điện cho cha mình, yêu cầu khi nào xuất phát thì báo cho Long Ngạo Thiên biết, Trần hội trưởng đều rất đồng ý qua loa.

Rõ ràng.

Trong mắt Trần hội trưởng, lần cạnh tranh này quá khốc liệt, một cường giả cấp 4 đã không còn giúp ích được gì nữa. Thậm chí mang theo Long Ngạo Thiên, nói không chừng còn khiến Long Ngạo Thiên gặp nguy hiểm.

Trần Nghiệp sợ đến lúc đó cha hắn sẽ trực tiếp đến Đại Hưng mà không mang theo hắn.

Vì vậy, hắn muốn dùng thân phận Long Ngạo Thiên trở về quê nhà một chuyến, trước mặt cha mình, kiểm tra lại thực lực một lần nữa. Để cha hắn biết, Long Ngạo Thiên lợi hại cỡ nào!!

Đối với việc Trần Nghiệp xin nghỉ.

Lão Lưu rất nhanh chóng đồng ý, thậm chí còn không hỏi Trần Nghiệp xin nghỉ để làm gì.

Cũng không phải là đối xử đặc biệt với Trần Nghiệp, mà là đối với học sinh nào cũng vậy.

Ước chừng chỉ có Đường Tử Trần xin nghỉ, lão Lưu mới hỏi lý do...

Sau đó.

Trần Nghiệp đầu tiên đi mua một bộ tóc giả, loại có thể dán lên đầu.

Cái đầu trọc của hắn quá dễ nhận ra...

Sau đó, hắn lại mua thêm một chiếc mũ lưỡi trai màu đen đội lên, loại có khóa cài.

Làm như vậy, sẽ không sợ vì vận động mạnh mà khiến tóc giả rơi ra.

Chỉ là tạo hình có hơi kỳ quái, rất giống C1 dửng giả “Mumen Rider”.

Nhưng cũng không sao.

Từ khi thiên phú anh hùng xuất hiện, những người ăn mặc kỳ quái ngày càng nhiều.

So với những thanh niên mặc đồ bó sát, nhuộm tóc nổ thì tạo hình của Trần Nghiệp đã là kín đáo rồi.

Có người còn thích mặc quần lót bên ngoài, khoác áo choàng đi dạo trên đường cơ!

Giải quyết xong ngoại hình, Trần Nghiệp trực tiếp thu xương cốt lại thành dáng vẻ của Long Ngạo Thiên, sau đó dùng chứng minh thư của Long Ngạo Thiên, mua vé tàu đến thành phố Lâm An.

Hiện tại hắn đang ở Ma Đô.

Từ Ma Đô đến Lâm An cần khá nhiều thời gian, vì vậy Trần Nghiệp đã xin nghỉ ba ngày.

...

Vài tiếng sau.

Khi Trần Nghiệp đến thành phố Lâm An, lúc này đã là buổi chiều.

Tìm đại một quán ăn bên đường ăn tạm, hắn liền đi thẳng đến tòa nhà Hiệp hội dị năng thành phố Lâm An.

Cũng giống như lần trước đến đây.

Tòa nhà Hiệp hội dị năng rất đông người.

Đặc biệt là buổi chiều, chính là thời điểm lượng người qua lại đông đúc nhất.

Có rất nhiều người đến rồi đi.

Đợi đến khi Trần Nghiệp bước vào đại sảnh, bên trong đại sảnh càng đông người hơn, thậm chí còn có không ít người đang bàn tán về chuyện của hắn và Đường Tử Trần...

Tất nhiên, đây là địa bàn của Trần hội trưởng, bọn họ chắc chắn không dám nói xấu Trần công tử, lỡ truyền đến tai Trần hội trưởng thì không hay.

Trần Nghiệp đi thẳng đến quầy lễ tân.

“Xin chào quý khách, xin hỏi cần hỗ trợ gì... A! Ngài, ngài là Long tiên sinh?”

Cô tiếp tân lúc đầu không nhận ra Trần Nghiệp, sau khi nhận ra, lập tức kinh hô.

Mà tiếng hô của cô ta, cũng thu hút ánh mắt của rất nhiều người trong đại sảnh!!

Lần trước Long Ngạo Thiên kiểm tra năng lực ở đây, gây ra chấn động lớn như vậy, không ít người vẫn còn nhớ rõ...

“Là Long Ngạo Thiên, thật sự là hắn!”

“Huynh đệ, Long Ngạo Thiên là ai vậy?”

“Người ngay cả Long Ngạo Thiên đại lão cũng không biết? Trong thôn bị cúp mạng à?”

“Ta cũng chưa từng nghe nói qua, tên tiểu tử này lai lịch thế nào vậy?”

“Suyt! Nhỏ tiếng chút, đây chính là đại lão cấp 4+ đó, đừng nói lung tung!”

“Ta kháo? Trẻ tuổi như vậy đã là đại lão 4+ rồi? Thật hay giả vậy?”

“Trên mạng có video, video Long Ngạo Thiên đại lão kiểm tra thực lực, tự mình đi tìm đi!”

“Không biết vị đại lão này hôm nay đến Hiệp hội, là có chuyện gì nhỉ?”

...

Những người xung quanh, liên tục đánh giá Trần Nghiệp, đồng thời nhỏ giọng bàn tán.

Trần Nghiệp tự nhiên có thể nghe thấy.

Hắn sắc mặt như thường, nói với cô tiếp tân: “Là tôi.”

Cô tiếp tân có vẻ hơi căng thẳng, thái độ cũng cung kính hơn rất nhiều: “Long tiên sinh, thật ngại quá, vừa rồi tôi không nhận ra là ngài...”

Trần Nghiệp khoát tay: “Không sao, tôi đến tìm Trần hội trưởng, ông ấy có ở đây không?”

“Có... Mời Long tiên sinh đợi một lát, tôi sẽ lập tức thông báo cho hội trưởng.”

Cô tiếp tân nói xong, liền cầm lấy điện thoại bên cạnh, bấm số phòng thư ký của hội trưởng.

Trần Nghiệp thì tìm một chiếc ghế sofa bên cạnh ngồi xuống.

Vốn dĩ đối diện ghế sofa có mấy thanh niên, nhìn thấy Trần Nghiệp đi tới, lập tức đứng dậy, rất thức thời nhường chỗ rồi đi...

Đợi Trần Nghiệp ngồi xuống, lập tức có cô gái bụng đồ uống đến, đặt trước mặt Trần Nghiệp.

Đây chính là đãi ngộ mà những người khác không có.

Trần Nghiệp cũng không có ngồi chờ không, hấn mở bảng thuộc tính của mình ra:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 1043.

Tinh thần: 321.

Sức mạnh: 1045.

Nhanh nhẹn: 1045.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 165.

Đây là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

So với hai ngày trước, thể chất, sức mạnh, nhanh nhẹn của hấn, đều tăng thêm 14 điểm!

Trung bình một ngày, thuộc tính đơn lẻ vẫn có thể tăng 7 điểm.

Hôm qua phát hiện ra điểm này, khiến Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

Bởi vì hiện tại đã là tháng 11, thời tiết đã sớm chuyển lạnh, Trần Nghiệp vốn tưởng rằng, mình không còn buff không bật điều hòa nữa, mỗi ngày thuộc tính đơn lẻ tăng lên, sẽ trở lại 5 điểm như trước.

Kết quả là không có!

Điều này khiến Trần Nghiệp mơ hồ suy đoán, có lẽ, mỗi năm vào lúc thời tiết nóng bức, đều là lúc thuộc tính của hấn xuất hiện tăng trưởng tuyến tính...

...

Trần Nghiệp cũng không đợi lâu.

Mười phút sau.

Trần hội trưởng liền tự mình ra ngoài gặp hấn.

“Long Ngạo Thiên!”

Trần hội trưởng mặt mày hớn hở, nhiệt tình nói: “Ngày thường đều không thấy bóng dáng cậu, hôm nay sao lại rảnh rỗi đến chỗ tôi thế?”

Vừa nói, Trần hội trưởng còn giơ tay lên, dường như muốn vỗ vai Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp nhớ tới chuyện lần trước, vội vàng lui về phía sau một bước, né tránh bàn tay của Trần hội trưởng.

Nhìn thấy vậy, Trần hội trưởng cũng không ngại ngùng, lặng lẽ thu tay về, trên mặt vẫn mang theo nụ cười nhiệt tình.

Quả nhiên là hội trưởng.

Khả năng kiềm chế cảm xúc này thật sự là không tồi.

“Trần hội trưởng, nghe Trần Nghiệp nói, ông cảm thấy tôi không giúp được gì cho ông, không định mời tôi đến Đại Hưng?” Trần Nghiệp cười hỏi.

Trần hội trưởng sững sờ, vội vàng phủ nhận: “Đừng nghe thằng nhóc thối tha đó nói bậy, căn bản không có chuyện này!”

Cho dù ông ta thật sự có ý nghĩ này, lúc này cũng không thể thừa nhận!

Trần Nghiệp mỉm cười, không xoắn xuýt chuyện này, tiếp tục nói: “Cho nên, hôm nay tôi đến đây, chủ yếu là muốn kiểm tra lại thực lực tổng hợp của mình!”

“Ồ?”

Trần hội trưởng lập tức hiểu ra.

Tên Long Ngạo Thiên này, là muốn chứng minh thực lực của mình cho ông ta xem!

“Long Ngạo Thiên, mấy tháng không gặp, thực lực của cậu lại tăng lên rồi?”

“Cũng không có, chủ yếu là lần kiểm tra trước, tôi không có dốc hết toàn lực, có chút không được thỏa mãn!”

Lời này vừa nói ra.

Khiến Trần hội trưởng có chút kinh ngạc.

Ông ta lập tức nói: “Vậy thì trùng hợp rồi, bên tôi vừa nhập về một lô thiết bị mới, cậu giúp tôi thử xem.”

Hai người vừa nói vừa đi về phía phòng kiểm tra.

Mà cuộc đối thoại của hai người, đã sớm gây nên sự chấn động cho rất nhiều người xung quanh!!

Thấy Trần hội trưởng muốn dẫn vị đại lão Long Ngạo Thiên kia đi kiểm tra thực lực, mọi người nhao nhao đi theo xem náo nhiệt, đồng thời lấy điện thoại ra, thông báo cho bạn bè đến xem đại lão biểu diễn thực lực...

Rất nhanh.

Toàn bộ mọi người trong tòa nhà Hiệp hội đều bị kinh động, nhao nhao chạy đến xem.

Chương 111 - Trần hội trưởng VS Long Ngạo Thiên? Hành động vĩ đại!

“Long Ngạo Thiên? Là vị đại lão mà video kiểm tra thực lực lần trước bị lộ ra ngoài mạng kia sao?”

“Không phải là mới kiểm tra mấy tháng trước sao? Thực lực của đại lão lại tăng lên rồi?”

“Thực ra là đại lão Long Ngạo Thiên, lần kiểm tra trước, căn bản không hề dốc hết toàn lực.”

“Thật hay giả vậy?”

“Là đại lão Long Ngạo Thiên vừa rồi tự mình nói.”

“Hít! 4+ còn chưa phải là thực lực thật sự? Chẳng lẽ hẳn là cường giả cấp năm? Cường giả cấp năm trẻ tuổi như vậy? Sao tôi không tin nhỉ?”

Người càng đông.

Càng trở nên mất trật tự.

Các loại tiếng bàn tán, cũng theo đó vang lên.

Thậm chí, còn có người giơ điện thoại lên quay phim.

Trần hội trưởng nhìn thấy vậy, nhíu mày, lớn tiếng nói: “Mọi người, xem náo nhiệt thì được, nhưng mà nơi này là nơi cấm quay phim chụp ảnh, phiền mấy người đang cầm điện thoại kia, cất điện thoại đi. Lát nữa tôi sẽ mở chế độ quét điện tử, ai lén quay phim chụp ảnh, bắt được sẽ xử lý theo pháp luật!”

Lời vừa dứt, những người kia sợ hãi vội vàng cắt điện thoại đi.

Chế độ quét điện tử, là một loại kỹ thuật được phát minh ra trong thế giới này, chuyên dùng để đối phó với việc quay lén. Có thể thông qua một loại thiết bị kiểm tra, tìm ra thiết bị điện tử quay lén, vô cùng nhạy bén.

Bản thân Trần Nghiệp cũng không để tâm đối với việc bị quay lén.

Nhưng mà hắn có thể hiểu cho cha hắn, nơi này dù sao cũng là địa bàn của Trần hội trưởng, nếu như xuất hiện sự kiện quay lén, truyền ra ngoài sẽ ảnh hưởng đến thanh danh của Trần hội trưởng.

Ngăn cản những người khác quay lén xong, Trần hội trưởng quay sang Trần Nghiệp, lại cười nói: “Long Ngạo Thiên, cái máy kiểm tra lực đầm 7000 pound mà tôi nói lần trước, đã được đưa đến rồi, cậu có muốn thử xem không?”

Trần Nghiệp hỏi: “Trần hội trưởng, máy kiểm tra lực đầm 7000 pound, có phải rất đắt không?”

“Cũng bình thường thôi, giá bán ra ngoài là 700 vạn một cái.”

“Vậy thì thôi vậy, đánh hỏng thì tiếc lắm...”

Trần hội trưởng sững sờ, kinh ngạc nhìn Long Ngạo Thiên.

7000 pound mà còn không đủ lực đầm của thằng nhóc này?

Ngay cả cường giả cấp năm bình thường, cũng chưa chắc đã có thể đánh ra được 7000 pound!

Ông ta cảm thấy tên Long Ngạo Thiên này, có chút khoác lác quá rồi, liền nhíu mày nói: “Cậu cứ yên tâm đánh đi, thứ này chủ yếu là nguyên liệu đắt, cho dù có đánh hỏng, thì thu hồi lại cũng có thể chế tạo ra một cái mới.”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp gật đầu: “Vậy thì được.”

Hắn nhìn ra được, Trần hội trưởng không tin, lực đầm của hắn có thể vượt qua 7000 pound.

Lát sau.

Trần Nghiệp đi đến trước một cái máy kiểm tra lực đầm khổng lồ.

Có thể nhìn ra được, cái máy rất mới, hẳn là mới được đưa đến không lâu...

Trần hội trưởng ở bên cạnh cười nói: “Cái máy này được đưa đến đây, cũng được gần một tháng rồi, vẫn luôn không có ai sử dụng, Long Ngạo Thiên, cậu là người đầu tiên sử dụng nó đấy!”

“Ồ... Vậy tôi có thể bắt đầu rồi chứ?”

“Bắt đầu đi!”

Lời Trần hội trưởng vừa dứt.

Trần Nghiệp không nói hai lời, trực tiếp tung một quyền!

Cũng không cần tích lực chuẩn bị...

“Bùm!”

Tốc độ ra quyền của hắn quá nhanh, trong nháy mắt xé rách hư không, vượt qua tốc độ âm thanh.

Hơn nữa, do lực lượng của Trần Nghiệp quá mạnh, khiến cho hư không xung quanh, xuất hiện cảm giác xé rách, vậy mà trở nên vụn vẹo.

Giống như sóng hấp dẫn của hố đen!

Trần hội trưởng đứng cách Trần Nghiệp không xa, vốn dĩ còn đang cười tủm tỉm, sắc mặt đột nhiên đại biến...

“Ầm!!!”

Giống như một quả tên lửa, phát nổ trong phòng kiểm tra!

Tiếng nổ vang dội, khiến cho những người xung quanh đang xem náo nhiệt, đều bị chấn động đến mức màng nhĩ rung động, ù ù vang lên.

Còn máy kiểm tra lực đầm 7000 pound mới tinh kia, còn thảm hơn cả người tiền nhiệm của nó, dưới một quyền của Trần Nghiệp, trực tiếp vỡ vụn, nổ tung thành vô số linh kiện, bay tứ tung khắp nơi.

Một số linh kiện bay ra với tốc độ cực nhanh, giống như viên đạn, phát ra tiếng xé gió “vèo vèo”, bắn thủng bức tường phía xa, tạo thành vô số lỗ nhỏ.

Cũng may là phía sau máy kiểm tra lực đầm không có ai.

Nếu không.

Dur âm một quyền này của Trần Nghiệp.

Có thể lấy mạng người!!

Yên lặng!

Tĩnh lặng!

Toàn bộ đại sảnh thử nghiệm, như thể bị nhấn nút tạm dừng, chìm trong im lặng.

Tất cả mọi người đều giữ nguyên vẻ mặt khó tin, nhìn chăm chăm vào Trần Nghiệp với vẻ kinh ngạc.

“Xin lỗi nhé! Trần hội trưởng, hơi không kiềm chế được lực, cái máy đo lực đâm này rải rác linh kiện hơi nhiều... Nó còn thu hồi được không?”

Trong không gian yên tĩnh, giọng nói của Trần Nghiệp lại càng thêm rõ ràng.

Nghe thấy câu này.

Trần hội trưởng suýt chút nữa thì chửi tục...

Bị người đập nát thành cái dạng này rồi, còn thu hồi cái rắm gì nữa!

Mẹ kiếp!

Đây chính là máy mới đây!!

Trần hội trưởng hít sâu một hơi, sau đó, sắc mặt trở nên nghiêm túc.

Vừa rồi một quyền kia của Long Ngạo Thiên, sức mạnh bộc phát trong nháy mắt, khiến ngay cả ông ta cũng cảm thấy có chút rung mình!

Sức mạnh khủng bố thì thôi đi.

Tốc độ lại còn nhanh như chớp giật!

Trần hội trưởng tự hỏi, nếu như người đứng trước mặt Long Ngạo Thiên lúc này là ông ta, liệu ông ta có thể né tránh được một quyền này của Long Ngạo Thiên hay không?

Nếu không né được.

Với thân thể của ông ta, liệu có thể chịu đựng nổi hay không?

Nghĩ kỹ lại, Trần hội trưởng toát mồ hôi lạnh.

Bởi vì ông ta phát hiện, Long Ngạo Thiên này rất nguy hiểm, đã có thực lực giết chết ông ta!

Rốt cuộc con trai mình quen biết nhân vật lợi hại này từ đâu vậy?

“Long Ngạo Thiên, không biết có thể tiết lộ một chút về thuộc tính sức mạnh của cậu không?” Trần hội trưởng nhìn không được hạ giọng hỏi.

“Ồ... Không nhiều, vừa mới vượt qua bốn chữ số.”

Trần Nghiệp không hề giấu diếm.

Lần này hắn đến đây, chính là để chứng minh với cha mình rằng hắn rất mạnh, mang hắn đi Đại Hưng sẽ giúp được việc lớn. Vì vậy nên cao điệu một chút, không cần phải giấu giếm giếm giếm.

“Hít!”

Trần hội trưởng giật thót tim, vừa kinh ngạc vừa im lặng nhìn Trần Nghiệp.

Thuộc tính đơn lẻ bốn chữ số, người còn có mặt mũi nói là không nhiều?

Cả nước hơn một trăm cường giả cấp năm, thuộc tính đơn lẻ có thể đột phá bốn chữ số, chưa đến một phần ba!

“Cường giả như cậu, không nên âm thầm vô danh như vậy, tại sao tôi chưa từng nghe nói về cậu nhỉ?”

“Có lẽ là bởi vì tôi thường ngày tương đối khiêm tốn! Lần này nếu không phải con trai ông bảo tôi đến, tôi cũng sẽ không đến.”

Nghe được câu này.

Nghi hoặc trong lòng Trần hội trưởng càng thêm nhiều.

Một cường giả cấp năm, tại sao lại nghe lời con trai mình như vậy?

Chỉ là lúc này người đông miệng lưỡi, Trần hội trưởng cũng không tiện hỏi nhiều.

“Long Ngạo Thiên, chỉ riêng sức mạnh của cậu, đã đủ để đạt được chức danh cấp năm rồi... Còn muốn tiếp tục kiểm tra nữa không?”

“Đương nhiên rồi, tôi cũng muốn biết, thực lực hiện tại của tôi, có thể đạt đến mức nào.”

Trần hội trưởng nghe vậy, gật đầu: “Vậy thì tiếp tục, tiếp theo đi kiểm tra tốc độ của cậu đi!”

Đây cũng là điều mà Trần hội trưởng muốn biết.

Ông ta luôn cảm thấy, Long Ngạo Thiên này, thuộc tính nhanh nhẹn e rằng không kém gì thuộc tính sức mạnh...

...

Rất nhanh.

Hai người đã đến đường chạy thử nghiệm tốc độ.

Còn những người xung quanh đang bị sốc, hai người đều không để ý...

Chẳng mấy chốc.

Bài kiểm tra chạy nước rút 100 mét bắt đầu.

Trần Nghiệp đứng trên đường chạy, chuẩn bị sẵn sàng.

Chương 112 - Trần hội trưởng VS Long Ngạo Thiên? Hành động vĩ đại! (2)

“Bùm!”

Cùng với tiếng súng nổ, trong đại sảnh thử nghiệm, đột nhiên bùng nổ âm thanh chói tai như bom nổ.

Thân ảnh của Trần Nghiệp, nhanh như chớp, trong nháy mắt đã đến đích.

Không nhìn rõ!

Hoàn toàn không nhìn rõ!!

Do tốc độ chạy quá nhanh, thân thể Trần Nghiệp, đã tạo ra một cơn cuồng phong dữ dội, thổi bay nhiều thiết bị xung quanh.

Một cô gái vì đứng quá gần, cả người bị thổi bay ra ngoài.

Thật sự quá đáng sợ!

Còn đường chạy này, cũng hoàn toàn bị phá hủy, giống như bị máy xúc đào qua, cả phần thép gia cố bên dưới mặt đất cũng lộ ra ngoài...

Rất nhanh.

Kết quả kiểm tra tốc độ chạy của Trần Nghiệp đã xuất hiện.

100 mét trong 0,9 giây!

Khi tốc độ được máy móc theo dõi hiển thị trên màn hình lớn, đại sảnh lại một lần nữa chìm vào tĩnh lặng.

Chạy 100 mét, vậy mà chưa đến một giây?

Những người xung quanh, nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt kinh hãi.

Họ rất nghi ngờ, trong thân thể trông giống con người kia, có phải đang ẩn chứa một vị thần linh hay không.

Nếu không tại sao lại có thể mạnh mẽ đến mức phi lý như vậy?

Ngay cả Trần hội trưởng.

Cũng phải rợn tóc gáy.

Ban đầu Trần hội trưởng rất tự tin vào tốc độ của mình.

Bây giờ, có chút bị đả kích...

Chỉ có Trần Nghiệp, khẽ nhúu mày.

Bởi vì nhìn qua, bài kiểm tra tốc độ lần này của hắn, dường như không chênh lệch nhiều so với bài kiểm tra tốc độ lần trước.

Lần trước là 1,3 giây.

Lần này là 0,9 giây.

Chỉ tăng 0,4 giây...

Trần Nghiệp rất nhanh đã hiểu ra nguyên nhân.

Chạy nước rút 100 mét, cần phải xuất phát.

Vạn vật trên thế gian, cho dù có chạy nhanh đến đâu, lúc tăng tốc xuất phát, đều không thể nhanh lên ngay được.

Ví dụ như tên lửa, tốc độ bay có thể đạt tới 7 lần tốc độ âm thanh, rất nhanh.

Nhưng tên lửa lúc xuất phát bay lên có nhanh không?

Siêu xe hàng đầu, tốc độ tối đa có thể đạt tới ba bốn trăm km/h, nhưng tăng tốc từ 0 lên 100 km/h cũng phải mất ba bốn giây, đó là còn chưa kể thân xe của nó được làm hoàn toàn bằng sợi carbon siêu nhẹ.

Cho nên.

0,9 giây, chỉ có thể là tốc độ chạy nước rút 100 mét của Trần Nghiệp, không thể đại diện cho tốc độ chạy thực sự của hắn.

Chỉ cần là nội dung chạy nước rút 100 mét.

Cho dù thuộc tính nhanh nhẹn của Trần Nghiệp có tăng thêm gấp đôi, lần sau đến kiểm tra, ước chừng cũng chỉ tăng thêm được rất ít, nhiều nhất là 0,2, 0,3 giây.

Trừ khi Trần Nghiệp cũng phá vỡ giới hạn, mới có thể giống như Saitama, trong nháy mắt di chuyển liên tục tại chỗ, tạo ra vô số tàn ảnh.

...

Tiếp theo.

Trần Nghiệp lại tiếp tục kiểm tra khả năng chịu áp lực.

Kết quả là 1000MPA!

Không phải là Trần Nghiệp chỉ có trình độ này, mà là buồng áp suất, áp lực tối đa, chỉ có thể đạt tới 1000MPA!

Nói cách khác, với thân thể hiện tại của Trần Nghiệp, muốn kiểm tra bằng thiết bị, đã rất khó rồi...

Lần này.

Mọi người không còn quá sốc nữa.

Bởi vì đã tê liệt rồi!

“Trần hội trưởng, tiếp theo có phải là kiểm tra phản ứng thần kinh không.”

Trần Nghiệp cười hỏi.

Nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của cha mình, hắn cảm thấy rất vui.

“Đúng vậy!”

Trần hội trưởng nghiêm mặt, đột nhiên nói: “Với tốc độ của cậu, mấy móc thông thường, đã không thể kiểm tra khả năng phản ứng thần kinh của cậu được nữa.”

“Hả? Vậy phải kiểm tra như thế nào?”

“Dựa vào con người kiểm tra!”

Trần hội trưởng thở hắt ra một hơi, nghiêm túc nói: “Cho nên, tiếp theo, do chính tôi tự mình kiểm tra khả năng phản ứng thần kinh cho cậu!”

“Cái này...”

Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Nghe ý của cha mình, đây là muốn đấu với hắn sao?

Mẹ kiếp!

Hắn không thể kiểm soát lực đạo tốt được!

Lỡ như không cẩn thận làm Trần hội trưởng bị thương, đợi sau khi sự kiện Nguyên Tổ Ma kết thúc, hắn khôi phục lại dung mạo thật, Trần hội trưởng có đánh chết hắn, đứa con bất hiếu này hay không?

Thật sự là quá hiếu thảo rồi!

“Hay là thôi đi, tôi không kiểm tra nữa!”

Trần Nghiệp không cần suy nghĩ liền từ chối.

Trần hội trưởng sững sờ, sau đó như nhìn thấu suy nghĩ của Trần Nghiệp, mỉm cười hỏi: “Sao vậy? Long Ngạo Thiên, cậu sợ làm tôi bị thương sao?”

Chưa đợi Trần Nghiệp trả lời, Trần hội trưởng lại tiếp tục nói: “Có lẽ cậu đã hiểu lắm rồi, kiểm tra khả năng phản ứng thần kinh, không phải là để cậu chiến đấu với tôi, mà là để cậu bị động chịu đòn... Chịu đựng công kích!”

“Cậu cần đứng tại chỗ, tiếp nhận tất cả công kích của tôi, là có thể qua cửa.”

“Long Ngạo Thiên, đừng lo lắng, tôi ra tay rất có chừng mực, sẽ không làm cậu bị thương đâu!”

Trần hội trưởng vừa nói, vừa nở nụ cười hiền hòa.

Trông vô cùng dễ gần...

Trần Nghiệp cuối cùng cũng đồng ý tiếp tục kiểm tra.

Không phải vì bị Trần hội trưởng thuyết phục.

Mà là hắn muốn để Trần hội trưởng tâm phục khẩu phục.

Dù sao cũng là bị động chịu đòn, cũng không sợ sẽ làm Trần hội trưởng bị thương.

“Trần hội trưởng, chúng ta cứ kiểm tra ở đây sao?” Trần Nghiệp hỏi.

“Tất nhiên là không!” Trần hội trưởng cười nói: “Đi đi đi, có phòng kiểm tra chống nổ chuyên dụng, tôi dẫn cậu đi!”

Lời vừa nói ra.

Đám người đang hóng chuyện bên cạnh, nhất thời bùng nổ một mảng tiếng than thở.

Rất nhiều người nhin không được lớn tiếng nói:

“Hội trưởng, đừng mà! Cứ kiểm tra ở đây đi!”

“Đúng vậy hội trưởng, để chúng tôi được mở mang tầm mắt, xem thử phản ứng thần kinh của đại lão Long Ngạo Thiên khoa trương đến mức nào!!”

“Có thể tận mắt chứng kiến sự ra đời của một cường giả cấp 5, là cơ hội ngàn năm có một, Trần hội trưởng, cứ để chúng tôi xem với!”

Đối với những lời thỉnh cầu này.

Trần hội trưởng chỉ đáp lại ba chữ: “Cút hết đi!!”

Đùa gì chứ.

Thực lực mà Long Ngạo Thiên thể hiện, ngay cả ông ta cũng phải e ngại.

Nhờ đâu lát nữa khi kiểm tra, trước mắt bao người, lại bị Long Ngạo Thiên phản công áp chế, vậy thì ông ta chẳng phải rất mất mặt sao?

Ông đây, Trần hội trưởng, cái gì cũng có thể mất.

Chỉ có mặt là không thể mất!

Vì vậy.

Trần hội trưởng không để ý đến những lời van nài của đám người đang vây xem, kéo Trần Nghiệp, đi vào phòng kiểm tra chống nổ bên cạnh.

Những người vây xem rất bất lực.

Chỉ có thể dựa vào tường, cố gắng nghe ngóng động tĩnh bên trong.

Chẳng mấy chốc.

“Đùng đùng đùng...”

Bên trong liên truyền đến tiếng động, giống như tiếng trống, gõ vào lòng mỗi người.

Phòng kiểm tra tất nhiên là không có trống.

Chắc chắn là âm thanh của hai người đang giao đấu.

Rất nhanh.

Động tĩnh giao đấu của hai người càng lúc càng lớn, thậm chí còn tạo ra tiếng nổ khí kinh mãnh liệt.

Những người bên ngoài không cần phải áp tai vào tường, cũng có thể nghe thấy động tĩnh cực lớn bên trong!

Rất nhiều người lòng ngứa ngáy khó chịu, đặc biệt muốn tận mắt chứng kiến cảnh tượng hai người giao đấu.

Dù sao, quá trình giao đấu của hai vị đại lão cấp 5, tuyệt đối là cảnh tượng hiếm có khó gặp, bỏ lỡ thì rất đáng tiếc.

Nhưng họ lại không thể vào, chỉ có thể đứng ngồi không yên ở bên ngoài, sốt ruột không thôi...

“Thật sự không ngờ tới, đại lão Long Ngạo Thiên lại mạnh đến vậy? Thực lực của anh ta đủ để đạt đến đánh giá cấp 5 rồi chứ?”

“Đủ lâu rồi, chỉ riêng hạng mục sức phá hoại, đã là dư sức rồi!”

“Còn trẻ như vậy đã là đại lão cấp 5! Tại sao trước đây chưa từng nghe nói đến anh ta?”

“Có lẽ là người ta khiêm tốn đấy! Trên thế giới này, có không ít cường giả một lòng theo đuổi thực lực như đại lão Long Ngạo Thiên, bọn họ không màng danh tiếng, giống như ẩn sĩ thời xưa.”

Chương 113 - Liên Tục Phổ Thông Quyền là gì?

“Mọi người nói xem, đại lão Long Ngạo Thiên có thể vượt qua bài kiểm tra của hội trưởng chúng ta không?”

“Tốc độ của anh ta nhanh như vậy, chắc chắn có thể vượt qua! Tốc độ tỷ lệ thuận với phản ứng thần kinh mà.”

“Tôi thậm chí còn nghi ngờ, hội trưởng không cho chúng ta xem, là bởi vì bản thân ông ấy không nắm chắc có thể áp chế được đại lão Long Ngạo Thiên?”

“Hừ hừ, vậy thì cậu quá coi thường hội trưởng của chúng ta rồi! Có lẽ thuộc tính của hội trưởng không cao bằng đại lão Long Ngạo Thiên, nhưng cảnh giới võ đạo của ông ấy rất cao! Cường giả Cương Kinh, cả nước cũng chỉ có vài người!”

Rất nhiều người xôn xao bàn tán.

Không được thỏa mãn phần nhìn, thì thỏa mãn phần nghe vậy.

Đúng lúc này.

Trong phòng kiểm tra, đột nhiên vang lên một tiếng quát lớn!

“Lưu Thủy Nham Toái Quyền!!”

Cùng với âm thanh này, động tĩnh trong phòng kiểm tra, đột nhiên tăng vọt.

“Bùm bùm bùm...”

Không gian bị đánh ra tiếng nổ siêu thanh, tiếng ồn cực lớn, giống như hạt đậu nổ liên tiếp vang lên.

Những người đang nghe ngóng động tĩnh bên ngoài, nhất thời kinh hãi.

“Mẹ kiếp! Lưu Thủy Nham Toái Quyền? Đây là tuyệt kỹ thành danh của hội trưởng chúng ta mà!”

“Đại lão Long Ngạo Thiên lại ép hội trưởng phải dùng đến tuyệt kỹ? Mạnh quá vậy?”

“A a a! Tại sao tôi không thể xem, tức chết tôi mất...”

“Hội trưởng đã dùng tuyệt kỹ, Long Ngạo Thiên sắp không trụ được nữa rồi!”

Ngay sau đó.

Trong phòng kiểm tra lại vang lên một giọng nói bình thản.

“Liên Tục Phổ Thông Quyền!”

Mọi người nghe ra được, đây là giọng nói của đại lão Long Ngạo Thiên.

Chỉ là...

Liên Tục Phổ Thông Quyền?

Đây là cái chiêu thức quỷ quái gì vậy?

Cái tên nghe tùy tiện quá vậy?

Vừa mới nghĩ như vậy.

Động tĩnh trong phòng kiểm tra, đột nhiên đạt đến đỉnh điểm.

“Ầm ầm ầm...”

Bên trong như thể bị chôn vô số thuốc nổ C4, lúc này bị người ta ấn nút kích nổ, không ngừng phát ra tiếng nổ ầm ầm.

Toàn bộ đại sảnh kiểm tra, đều đang rung chuyển...

Mọi người bên ngoài, đều bị dọa choáng váng.

Họ không thể tưởng tượng nổi, bên trong phòng kiểm tra, tình hình chiến đấu kịch liệt đến mức nào, mới có thể bộc phát ra động tĩnh lớn như vậy.

Cứ tiếp tục như vậy.

Họ thậm chí còn nghi ngờ, tòa nhà hiệp hội có chống đỡ nổi không?

Đừng có mà sập mất...

May mắn là lo lắng này là thừa thãi.

Động tĩnh trong phòng kiểm tra, chưa đầy mười phút đã dừng lại.

Chốc lát sau.

Cánh cửa mở ra.

Trần hội trưởng dẫn đầu bước ra.

Không khó để nhận ra, lúc này sắc mặt Trần hội trưởng không được tốt lắm, thở hổn hển, trên trán đầy mồ hôi, dường như tiêu hao rất lớn.

Tiếp theo sau đó đi ra, đương nhiên là đại lão Long Ngạo Thiên.

Vị đại lão này thần sắc như thường, thậm chí còn mang theo nụ cười hài lòng, dường như vừa rồi rất thỏa mãn?

Nhìn vào bên trong phòng kiểm tra, đã là một mảnh hỗn độn, không thể nhìn nổi.

Những bức tường chống nổ bằng thép siêu cứng, khắp nơi đều là dấu quyền và vết nứt, coi như là bỏ đi...

“Tụ tập ở đây làm gì? Không có việc gì làm sao? Không có việc gì thì đi luyện tập!!”

Trần hội trưởng quát lớn một tiếng, dọa cho đám người đang hóng chuyện xung quanh vội vàng giải tán.

Bọn họ vừa đi, vừa túm tụm lại thảo luận.

“Nhìn bộ dạng của hội trưởng, đây là bị áp chế ngược rồi à!”

“Liên Tục Phô Thông Quyền? Rốt cuộc là tuyệt chiêu khủng bố gì vậy? Tại sao chưa từng nghe nói qua?”

“Hội trưởng chúng ta chắc chắn là chịu thiệt rồi, cho nên mới nổi nóng như vậy, trước giờ ông ấy rất dễ nói chuyện mà.”

“Ồ, hiểu rồi, hội trưởng bị đại lão Long Ngạo Thiên đánh bại rồi.”

“Truyền ra đi, Trần hội trưởng bị đại lão Long Ngạo Thiên một chiêu miểu sát...”

...

Chốc lát sau.

Trong văn phòng Trần hội trưởng.

“Long Ngạo Thiên, đánh giá thực lực tổng hợp của cậu, đã đạt đến cấp bậc 5+...”

Trần hội trưởng cảm thán một tiếng, sau đó lại nói: “Bất quá, tôi không có quyền hạn giúp cậu xin huy hiệu cấp 5, cậu muốn chính thức có được danh hiệu cấp 5, còn cần phải đến trụ sở hiệp hội, kiểm tra lại một lần nữa.”

Trần Nghiệp lập tức xua tay: “Tôi không có hứng thú với những thứ hư danh này, nếu không phải con trai ông nói ông coi thường tôi, thì hôm nay tôi cũng sẽ không đến đây.”

“Không có không có, Long Ngạo Thiên, cậu hiểu lầm rồi, chỉ là dạo này tôi có nhiều việc, tuyệt đối không có ý coi thường cậu, thực lực của cậu, đã vượt qua tôi rồi, tôi nào có tư cách coi thường cậu.”

Trần hội trưởng vội vàng giải thích một câu, sau đó thấp giọng mắng: “Cái thằng nhóc thôi tha này...”

Thằng nhóc thôi tha trong miệng ông ta, đương nhiên là con trai ông ta.

Trần Nghiệp cười thâm, trên mặt lại là vẻ bình tĩnh, hỏi: “Vây, Trần hội trưởng, chuyến đi Đại Hưng tranh đoạt Nguyên Tố Ma sắp tới, ông có cần tôi hỗ trợ không?”

“Có cao thủ siêu cấp như cậu hỗ trợ, tôi đương nhiên là cầu còn không được!” Trần hội trưởng do dự một chút: “Chỉ là số tiền thù lao một ngàn vạn đã định trước đó, không xứng với thân phận của cậu...”

Chưa đợi Trần hội trưởng nói xong, Trần Nghiệp đã xua tay ngắt lời: “Chuyện thù lao, ông cứ xem mà làm, chủ yếu là tôi đã đồng ý với con trai ông, giúp cậu ấy một tay.”

Nghe vậy, Trần hội trưởng không hề vui mừng, ngược lại nhíu mày.

Cái thằng con trai này của ông ta rốt cuộc có bản lĩnh gì? Lại có thể khiến một cường giả như vậy, nguyện ý mạo hiểm ra tay hỗ trợ?

Trở về nhất định phải dạy dỗ cái thằng nhóc thối tha này một trận!

“À đúng rồi, Long Ngạo Thiên.”

Trần hội trưởng đột nhiên hỏi: “Cậu có phải đã lĩnh ngộ được Sinh Vật Lực Trường rồi không?”

“Sinh Vật Lực Trường?”

Trần Nghiệp nghi hoặc.

Đây là lần đầu tiên hắn nghe thấy từ ngữ này.

Trần hội trưởng giải thích: “Chính là khi thực lực đạt đến một cảnh giới nhất định, bản thân sẽ sản sinh ra một loại lực trường thần bí, có thể kết nối chặt chẽ với lực hấp dẫn của tinh cầu... Loại lực trường thần bí này, chính là Sinh Vật Lực Trường.”

“Cao thủ sở hữu Sinh Vật Lực Trường, có thể mượn lực hấp dẫn, ổn định thân thể, chống đỡ công kích từ bên ngoài. Không còn lo lắng không có điểm tựa, hoặc không thể bộc phát toàn bộ thực lực, khiến thực lực càng thêm cường đại!”

Trần Nghiệp lập tức hiểu ra, lúc trước sau khi thuộc tính đột phá 1000, lực trường thần bí xuất hiện trong cơ thể hắn, chắc chắn chính là Sinh Vật Lực Trường mà Trần hội trưởng nói đến.

Đối với cha ruột của mình, hắn không có giấu diếm, gật đầu nói: “Đúng là có.”

Nghe vậy, Trần hội trưởng lộ ra vẻ mặt hâm mộ, cảm khái nói: “Khó trách lúc trước ở phòng kiểm tra, cậu có thể tiếp nhận toàn bộ công kích của tôi, ngay cả bước chân cũng không hề nhúc nhích, quả nhiên là hậu sinh khả úy!”

Ngay cả một nhân vật nổi tiếng như ông, cũng chưa lĩnh ngộ được Sinh Vật Lực Trường!

“Long Ngạo Thiên, nhìn cậu cũng chỉ mới hơn hai mươi tuổi? Nếu là con trai tôi có thể xuất sắc bằng một nửa cậu, tôi lập tức phá sản cũng vui lòng!”

Trần hội trưởng không nhịn được lại cảm khái.

“Hội trưởng, lời này không thể nói lung tung!”

Trần Nghiệp giật mình!

Nếu ông mà phá sản, hấn còn gặm nhấm cái gì nữa?

Hấn vội vàng nói: “Kỳ thực con trai ông rất ưu tú, tôi tin tưởng không bao lâu nữa, cậu ta sẽ cho ông một bất ngờ lớn.”

“Bất ngờ?” Trần hội trưởng hừ lạnh một tiếng: “Tên nhóc thói tha đó, đừng có cho tôi thêm kinh hãi là may rồi!”

Trần Nghiệp không muốn nói đến chuyện này nữa, liền chuyển chủ đề, hỏi: “Hội trưởng, ông cảm thấy, với thực lực hiện tại của tôi, có thể xếp hạng bao nhiêu trên toàn quốc?”

Chương 114 - Võ Giả Chi Vương!

“Ừm...”

Câu hỏi này thật sự không dễ trả lời.

Trần hội trưởng suy nghĩ một chút, nói: “Long Ngạo Thiên, thực lực hiện tại của cậu, cho dù là trong số những người ở cấp 5, cũng thuộc vào hàng ngũ đầu. Tuy nhiên, so với cấp 6, vẫn còn một khoảng cách không nhỏ... Có lẽ có thể xếp hạng khoảng top 30 toàn quốc.”

Nghe được câu trả lời này, Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Hấn còn tưởng rằng, hiện tại ít nhất mình cũng có thể lọt vào top 15, thậm chí là top 10!

Không ngờ chỉ có thể lọt vào top 30?

Trong nước có nhiều cao thủ như vậy sao?

“Trần hội trưởng, hiện tại trong nước có bao nhiêu cường giả cấp 6?” Trần Nghiệp hỏi.

Câu hỏi này, kỳ thực có thể tra được trên mạng.

Trần hội trưởng vẫn kiên nhẫn trả lời: “Cường giả cấp 6 công khai, có mười ba người, nhưng có một số người tương đối khiêm tốn, cho dù thực lực đã đạt đến tiêu chuẩn cấp 6, cũng không muốn thăng cấp bậc chức danh của mình.”

“Theo tôi ước tính, cường giả cấp 6 hàng đầu, có lẽ gần hai mươi người.”

“Cảm ơn Trần hội trưởng đã giải đáp.”

Lúc này.

Mặt trời đã lặn.

Trần hội trưởng mỉm cười mời: “Long Ngạo Thiên, cũng sắp đến giờ cơm tối rồi, hay là chúng ta cùng ăn cơm tối?”

“Cảm ơn lời mời của hội trưởng, nhưng mà tối nay tôi còn có việc, phải về nhà.”

Nghe vậy, Trần hội trưởng cũng không giữ lại nữa, tự mình tiễn Trần Nghiệp ra tận cửa tòa nhà hiệp hội.

Buổi tối.

Trần hội trưởng tan sở về nhà.

Vừa bước vào cửa, liền nhìn thấy một cái đầu trọc lóc, đang lười biếng ngồi trên ghế sofa nhà mình, hơi sững sờ.

Chờ đến khi nhìn rõ là đứa con trai tốt của mình, lập tức tức giận ngút trời.

“Cha, cha về rồi!”

Chưa đợi Trần hội trưởng nổi giận, Trần Nghiệp lập tức lấy từ trong túi ra một chiếc áo len lông cừu, nói: “Trời lạnh rồi, con mua cho cha một chiếc áo, cha thử xem có mặc vừa không.”

Vốn dĩ Trần hội trưởng đang đầy bụng lửa giận, bỗng chốc như bị dội một gáo nước lạnh, lửa giận trong lòng lập tức tắt ngúm...

“Bao giờ thì con về?”

“Chiều nay.”

“Tóc của con đâu?”

“... Cạo rồi.”

“Theo cha vào thư phòng, cha có chuyện muốn hỏi con!”

...

Trần Nghiệp ở nhà một ngày hai đêm.

Ngày thứ ba.

Buổi sáng, hấn chuẩn bị trở về trường, đang thu dọn đồ đạc, lại phát hiện Trần hội trưởng, cha của hấn, cũng đang thu dọn đồ đạc.

Còn mẹ hấn Dương Dung Chi, hình như công ty có chút việc gấp, đã ra ngoài từ sớm.

“Cha, cha định đi xa sao?”

“Ừ, đi Kinh Thành một chuyến.”

“Đi Kinh Thành?”

“Đến trụ sở hiệp hội, gặp sư bá của con.”

“Sư bá?”

Trần Nghiệp kinh ngạc.

Hấn còn không biết, mình lại có cả sư bá?

Trần hội trưởng thấy vậy, bất đắc dĩ nói: “Nghĩ gì vậy? Là sư huynh của cha, con gọi là sư bá.”

Trần Nghiệp vẫn còn kinh ngạc: “Cha, cha còn có sư huynh nữa sao?”

“Con nói vậy là sao?” Trần hội trưởng nhíu mày: “Người của phái Quốc Thuật, ai mà chẳng có vài người đồng môn?”

“Vậy sư huynh của cha là...?”

“Tổng hội trưởng hiệp hội dị năng.”

Trần Nghiệp hai mắt sáng lên.

Tổng hội trưởng hiệp hội dị năng lại là sư huynh đồng môn với cha hấn?

Chắc chắn, quan hệ của cha hấn thật là cứng rắn!

Chờ Trần hội trưởng vừa đi.

Trần Nghiệp lập tức lấy điện thoại ra, tìm kiếm thông tin về tổng hội trưởng hiệp hội dị năng.

Là tổng hội trưởng, chắc chắn là nhân vật tiếng tăm lừng lẫy, trên mạng nhất định có rất nhiều tư liệu liên quan.

Rất nhanh.

Trần Nghiệp đã tìm thấy thông tin chi tiết:

【 Tổng hội trưởng hiệp hội dị năng: Ba Lệ Minh 】

【 Chiều cao: 190 cm 】

【 Cân nặng: Không rõ 】

【 Thiên phú anh hùng: S3. (S3 mạnh nhất trong nước) 】

【 Cảnh giới võ đạo: Cương kinh Bảo Đan viên mãn. Chỉ cách cảnh giới “Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại” trong truyền thuyết một bước. Được công nhận là thiên tài võ học 】

【 Biệt danh: Võ Giả Chi Vương 】

【 Đánh giá thực lực: Cường giả cấp 6!! 】

【 Chiến tích: Thời trẻ từng nhiều lần liên tiếp giành chức vô địch giải đấu Quốc Thuật... Sau khi trở thành cấp 5, từng một mình tiêu diệt một con quái vật khổng lồ cấp 5... Sau khi đạt đến cấp 6, khiêu chiến cao thủ các nước đều giành được chiến thắng... Nhìn lại cuộc đời, chiến tích cực kỳ huy hoàng, xứng danh Võ Giả Chi Vương! Tuy nhiên, cũng có tin đồn, Ba hội trưởng từng bị đánh bại một lần ở nước ngoài... 】

【 Nhận xét nhân vật: Tần Mộc Âm tiểu thư từng nói, trong tình huống sinh tử chiến, nếu để Ba hội trưởng tiếp cận, người chết chắc chắn là cô ấy... 】

...

Nhìn thấy thông tin của vị Ba hội trưởng này, Trần Nghiệp vô cùng kinh ngạc.

Vị sư huynh này của cha hắn, thật sự rất lợi hại!

Khó trách có thể trở thành tổng hội trưởng.

Không chỉ là cường giả cấp 6!

Mà còn có biệt danh “Võ Giả Chi Vương”?

Có phải hơi quá kiêu ngạo rồi không?

Trần Nghiệp mơ hồ đoán được, nguyên nhân cha hắn lúc này đi tìm sư huynh.

Chắc là muốn mời Ba hội trưởng ra tay, hỗ trợ tranh đoạt tinh hạch Nguyên Tố Ma.

Nếu thật sự là như vậy.

Vậy thì lần tranh đoạt Nguyên Tố Ma này, tình hình quả thực có chút nghiêm trọng!

Hôm qua hắn đã dùng thân phận Long Ngạo Thiên, cơ bản là đã thể hiện toàn bộ thực lực, không ngờ vẫn khiến Trần hội trưởng cảm thấy chưa đủ...

Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán của Trần Nghiệp.

Có lẽ cha hắn đi gặp sư huynh, là có chuyện khác?

Đối với tinh hạch Nguyên Tố Ma, Trần Nghiệp quả thực không muốn bỏ lỡ, nhưng cũng sẽ không quá cưỡng cầu.

Nếu thật sự không giành được, vậy thì thôi.

Thể chất siêu phàm của Đầu Trọc Đại Ma Vương, mới là át chủ bài thực sự của hắn.

Muốn có tinh hạch Nguyên Tố Ma, chẳng qua là muốn trải nghiệm dị năng một chút mà thôi.

Sau đó.

Trần Nghiệp tiếp tục thu dọn đồ đạc, xuất phát trở về trường.

Từ Lâm An đến Kinh Thành, quãng đường cũng gần bằng đến Ma Đô.

Vì vậy...

Sau khi xuống xe, Trần Nghiệp lập tức gọi điện cho Trần hội trưởng.

Hắn có hai vấn đề muốn hỏi.

“Có chuyện gì vậy?”

Giọng nói của Trần hội trưởng vang lên trong điện thoại.

“Cha, con đến Ma Đô rồi, cha đến Kinh Thành chưa?” Trần Nghiệp vội vàng hỏi.

“Vừa đến.”

“Long Ngạo Thiên nói hôm qua cậu ấy quên hỏi bố, khi nào chúng ta khởi hành đi Đại Hưng?”

“Con nói với cậu ta, tạm thời vẫn chưa tìm thấy tung tích của Nguyên Tổ Ma, chờ tìm được rồi xuất phát cũng không muộn.”

“Cha, cha không sợ Nguyên Tổ Ma vừa xuất hiện đã bị người ta cướp mất sao?”

“Vậy thì con đã quá coi thường Nguyên Tổ Ma rồi, thứ này rất thông minh, rất xảo quyệt, hơn nữa thực lực cũng không yếu, thuộc loại quái vật cấp năm, không dễ đối phó như vậy đâu.”

Trần Nghiệp lại hỏi: “Đúng rồi, cha và sư bá đều lợi hại như vậy, vậy sư phụ của hai người chẳng phải còn ghê gớm hơn sao?”

Trần hội trưởng đáp: “Con đoán sai rồi, sư phụ của chúng ta không có thiên phú Anh Hùng, nên chỉ tu luyện đến Minh Kinh... Tuy nhiên, ông ấy cả đời nghiên cứu võ thuật truyền thống, là một vị đại sư võ thuật chân chính... Vừa hay, một thời gian nữa là sinh nhật tám mươi tuổi của sư công con, đến lúc đó cha sẽ dẫn con đi gặp ông.”

Trần Nghiệp sửng sờ.

Ban đầu, hắn còn tưởng sư phụ của Trần hội trưởng cũng là một cường giả đỉnh tiêm, mới có thể dạy dỗ ra một người đồ đệ xuất sắc như Ba hội trưởng, không ngờ kết quả lại như vậy.

Hắn cũng biết một chút về các cảnh giới võ thuật, cái gọi là Minh Kinh, kỳ thực chỉ là nắm vững kỹ xảo phát lực, nhìn chung vẫn chỉ là người bình thường.

Chỉ có khi tu luyện ra được Âm Kinh, thực lực mới có thể phát sinh biến hóa to lớn.

Kết thúc cuộc gọi với cha mình.

Trần Nghiệp bắt xe về trường.

Trùng hợp là, tài xế mà hắn gặp lần này chính là người tài xế lầm lời mà hắn đã gặp trong lần đầu tiên đến Ma Đô.

Người tài xế dường như cũng nhận ra hắn, trên đường đi không dám nói lời nào...

Chương 115 - Cường Giả Cấp Ba: Thủy Long?

Dù sao, Trần Nghiệp bây giờ là người nổi tiếng trên mạng, gần đây thường xuyên lên hot search, ngay cả một tài xế taxi như ông ta cũng biết đến hắn.

Mà lần trước, ông ta lại dám nói xấu Trần Nghiệp ngay trước mặt hắn.

Lần này gặp phải chính chủ, làm sao không ngại ngùng cho được?

Cho đến khi sắp xuống xe, Trần Nghiệp vừa trả tiền vừa nói: “Bác tài, cháu rất vui vì lại được đi xe của bác.”

Người tài xế ngẩn người, trong lòng dâng lên muôn vàn cảm xúc.

Ông ta biết Trần Nghiệp nói như vậy là đang nhắc đến biến cố ở Ma Đô mấy tháng trước, cũng thể hiện rõ thái độ, không để chuyện trước kia trong lòng...

...

Ngày hôm sau.

Sau khi tan học, lão Lưu đột nhiên gọi tất cả những người tham gia cuộc thi lại.

“Còn năm ngày nữa là đến đại hội tân sinh viên rồi.”

Lão Lưu cười nói: “Thầy muốn báo cho các em một tin tốt, lần trước thầy đã nói với hiệu trưởng về thái độ của các em, hiệu trưởng lại đi tìm lãnh đạo phản ánh. Vì vậy, lãnh đạo đã quyết định bổ sung thêm một hạng mục thi đấu cá nhân trong kỳ thi tân sinh viên lần này, mỗi trường đều có thể cử ba học viên tham gia thi đấu cá nhân.”

“Đường Tử Trần, với thực lực của em, chức vô địch thi đấu cá nhân chắc chắn thuộc về em!”

Đây quả thực là một tin tốt đối với Võ Đại.

Có thể giúp Võ Đại giành được vinh dự thuộc về họ!

Chỉ là Đường Tử Trần nghe được tin tức này, gương mặt xinh đẹp vẫn rất bình tĩnh.

Cô gái nhỏ chỉ quan tâm đến việc nâng cao thực lực, không quan tâm đến hư danh.

Tào Vũ nghi ngờ hỏi: “Lão sư, tại sao mỗi trường chỉ có ba suất tham gia? Có phải hơi ít không ạ?”

“Bởi vì số lượng trường dị năng tham gia rất nhiều!” Lão Lưu giải thích: “Các vị lãnh đạo cân nhắc, nếu như ai cũng có thể tham gia, như vậy thời gian thi đấu sẽ kéo dài quá lâu, sợ ảnh hưởng đến thời gian học tập huấn luyện của mọi người. Cho nên phải kiểm soát số lượng người tham gia, cố gắng rút ngắn thời gian thi đấu.”

Mọi người gật đầu.

Quả thực là như vậy.

Nếu như ai cũng có thể tham gia, dựa theo mỗi trường có 30 tân sinh viên để tính, cả nước có sáu bảy mươi trường học dị năng, như vậy số lượng người tham gia sẽ vượt quá hai ngàn người.

Con số này chỉ có nhiều hơn chứ không ít!

Bởi vì, không phải trường nào cũng có yêu cầu tuyển sinh nghiêm ngặt như Võ Đại, một khóa chỉ tuyển ba bốn mươi tân sinh viên.

Có một số trường học không chối từ bất kỳ ai, số lượng tân sinh viên có thể vượt quá một trăm!

Mấy ngàn người lần lượt so tài, phải mất bao lâu mới thi đấu xong?

“Thế nào? Các em ai có hứng thú tham gia thi đấu cá nhân?”

Lão Lưu hỏi xong, lại cười nói: “Đường Tử Trần, thi đấu cá nhân em nhất định phải tham gia, chiến đấu với những người khác cũng có thể tăng thêm kinh nghiệm chiến đấu cho em, đây cũng là ý của hiệu trưởng. Còn lại hai suất, các em ai đi?”

Vừa dứt lời, Trần Nghiệp liền giơ tay.

Lão Lưu rất kinh ngạc: “Sao vậy, Trần Nghiệp, em muốn đi sao?”

Trong ấn tượng của lão Lưu, Trần Nghiệp là một kẻ lười biếng, đáng lẽ ra phải không có hứng thú với loại hoạt động này mới đúng.

Đương nhiên, nếu như Trần Nghiệp thật sự muốn đi, lão Lưu cũng sẽ không từ chối.

“Không!” Trần Nghiệp lắc đầu nói: “Em giờ tay là muốn nói, em bỏ quyền.”

Triệu Tranh bỗng nhiên cũng giờ tay theo: “Lão sư, em cũng bỏ quyền.”

Lão Lưu ngẩn người, hỏi: “Triệu Tranh, tại sao em cũng không muốn đi?”

Triệu Tranh thành thật trả lời: “Em nghe nói bên Kinh Đại có một người tên là ‘Thủy Long’ sở hữu thiên phú S3, đã tu luyện ra Âm Kinh, cùng là người sở hữu thiên phú S3, em không muốn tự rước lấy nhục.”

Lời này vừa nói ra.

Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

Thủy Long?

Cái tên này thật sự là...

Lão Lưu nghe vậy, không nói nên lời.

Lão Lưu cũng từng nghe nói đến học viên tên Thủy Long kia, nghe nói là từ nhỏ đã bắt đầu luyện võ, thiên phú cực cao, sau khi kết hợp với thiên phú Anh Hùng S3, rất nhanh đã tu luyện ra Âm Kinh, từ Bí Cảnh số 2 trở ra, đã là cường giả cấp 3.

Mà Triệu Tranh hiện tại vẫn còn dừng lại ở giai đoạn Minh Kinh.

Là lão sư, lão Lưu đương nhiên biết, Minh Kinh và Âm Kinh khác biệt lớn đến mức nào!

Sau đó, ánh mắt của ông nhìn về phía Tào Vũ và Nhậm Thiên Thiên, nói: “Còn lại hai suất, hai em đi đi! Cố gắng giành lấy thành tích tốt!”

Tào Vũ và Nhậm Thiên Thiên ngược lại không có ý kiến gì, đồng ý.

Ánh mắt lão Lưu lại nhìn về phía Triệu Tranh: “Thầy chỉ có thể giảng giải cho các em về nội dung Bí Cảnh, còn về võ thuật truyền thống, thầy cũng không hiểu biết nhiều lắm, không dám múa rìu qua mắt thợ... Triệu Tranh, em nên tìm một người thầy, một người thầy có thể thật sự dạy dỗ em!”

Triệu Tranh gật đầu.

Cậu ta sớm đã có suy nghĩ này rồi.

Cho nên.

Sau khi mọi người giải tán.

Triệu Tranh lập tức tìm đến Trần Nghiệp.

“Lão Trần, cha cậu, Trần hội trưởng, vẫn luôn là thần tượng của tôi... Cậu có thể giúp tôi hỏi thăm Trần hội trưởng xem ông ấy có ý định thu nhận đồ đệ hay không? Tôi muốn bái ông ấy làm thầy!”

Trần Nghiệp đầu tiên là ngần người.

Sau đó lập tức cười.

Trước đó hắn cũng đã nghĩ, ngày nào đó sẽ hỏi Triệu Tranh xem cậu ta có muốn làm đồ đệ của cha mình hay không.

Chỉ là vấn đề này có chút đường đột, bị từ chối cũng rất ngại ngùng, cho nên Trần Nghiệp vẫn luôn không hỏi.

Lúc này Triệu Tranh tự mình nói ra, vậy thì vừa hay.

“Được, lão Triệu, tôi sẽ giúp cậu hỏi thăm.”

Trần Nghiệp mỉm cười đáp ứng.

Hắn cảm thấy, cha mình hắn là sẽ không phản đối.

Triệu Tranh là một mầm mống tốt, hơn nữa hiện tại xem ra, tâm tính cũng không tệ...

Dù sao Trần Nghiệp cũng rất vui vẻ thúc đẩy chuyện này.

Đương nhiên, nếu như sau này Triệu Tranh thay đổi, hắn sẽ tự mình ra tay, giúp cha mình thanh lý môn hộ!!

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt.

Đã là mấy ngày sau.

Đại hội tân sinh viên toàn quốc năm nay sắp sửa được khai mạc.

Cùng lúc đó.

Một kế hoạch ám sát nhằm vào Đường Tử Trần cũng đang được triển khai...

...

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 1108.

Tinh thần: 321.

Sức mạnh: 1108.

Nhanh nhẹn: 1108.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 163.

Đây là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Kể từ lần trước về quê nhà Lâm An kiểm tra, thực lực của hắn đã tăng lên một chút.

Ban đầu, thuộc tính thể chất của hắn ít hơn sức mạnh và nhanh nhẹn hai điểm, nhưng một thể lực bí ẩn nào đó đã thúc đẩy hắn cộng hai điểm tiềm năng vào thể chất...

Như vậy.

Ba thuộc tính thể chất, sức mạnh và nhanh nhẹn của Trần Nghiệp đã trở nên bằng nhau.

Nói thật, nhìn thế này thuận mắt hơn nhiều!!

Mười giờ sáng.

Tất cả tân sinh viên tập trung tại sân trường, chờ đợi lên đường tham gia Giải Giao Lưu Tân Sinh Viên Toàn Quốc năm nay.

Ngày mai là ngày thi đấu.

Học sinh của tất cả các trường đều phải đến đăng ký trước một ngày.

Mặc dù mỗi trường chỉ có bảy người đủ điều kiện tham gia.
Nhưng những học sinh khác cũng có thể đến xem thi đấu.
Được tận mắt chứng kiến các cao thủ so tài cũng là một cơ hội
học tập tốt cho các học sinh khác, vì vậy tất cả đều chọn đi.
Lát sau.
Lãnh đạo nhà trường cũng đến.
Trương Phó hiệu trưởng động viên mọi người vài câu, sau đó
cùng các lãnh đạo khác tiễn học sinh lên đường.
Tiếp đó, Lưu lão sư dẫn đầu đoàn học sinh đi về phía chiếc xe
đang đậu ở cổng trường.

Chương 116 - Biến cố! Cường địch tấn công

Mọi người phát hiện có một người đàn ông trung niên cũng đi theo.

Người đàn ông trung niên này tuy có vẻ ngoài hơi nữ tính nhưng khí chất rất mạnh mẽ, ánh mắt lạnh lùng, trên mặt như viết ba chữ “Đừng lại gần”!

Ông ta đeo một chiếc ba lô leo núi, trong ba lô có thứ gì đó tròn tròn, dường như là một quả bóng, trông rất kỳ quái...

Học sinh không dám hỏi người này, liền lén lút chạy đi hỏi Lưu lão sư.

Lưu lão sư mỉm cười giới thiệu: “Vị này là cố vấn an ninh của trường chúng ta: Thái tiên sinh. Bình thường ông ấy không ở trường, hôm nay đến đây là để hộ tống các em đến địa điểm thi đấu an toàn.”

Mọi người chột hiều.

Hóa ra bình thường không thấy vị đại lão này.

Sau đó, có người lấy điện thoại ra, tìm kiếm thông tin của Thái tiên sinh.

“Tìm thấy rồi... Hít! Đại lão cấp năm! Từng tự sáng tạo một chiêu thức tuyệt kỹ với bóng, kinh thiên động địa, vang danh

một thời!”

“Quả bóng trong ba lô của ông ấy, chính là vũ khí thành danh của ông ấy?”

“Tôi nghe nói, Thái tiên sinh này vốn có hy vọng đột phá lên cấp sáu, nhưng vì một người phụ nữ mà gặp tai nạn xe cộ... Sau đó biến mất mấy năm, không ngờ lại trở thành cố vấn an ninh của trường chúng ta.”

“Dù không phải cấp sáu, nhưng cũng là đại lão cấp năm dày dặn kinh nghiệm, xem ra trường rất coi trọng chúng ta!”

“Chắc chắn trường coi trọng cậu? Chứ không phải coi trọng lớp trưởng?”

“Cậu thật là, biết rồi thì đừng nói ra chứ!”

...

Mọi người vừa đi vừa bàn tán.

Nhanh chóng.

Mọi người đã đến cổng trường.

Vài chiếc xe đang đậu ở đây.

Đập vào mắt mọi người đầu tiên là một chiếc xe buýt với kiểu dáng rất cứng cáp.

Chiếc xe buýt này được bọc thép dày từ trong ra ngoài, ngay cả cửa sổ cũng có song sắt, chắc chắn như một pháo đài chiến tranh, rõ ràng là đã được cải tạo thành xe chống đạn.

Ngoài chiếc xe buýt chở học sinh, còn có bốn chiếc Humvee quân dụng, hai chiếc phía trước và hai chiếc phía sau, chịu trách nhiệm hộ tống.

Ngồi trong xe Humvee là những chiến binh mặc giáp ngoại cốt.

Rõ ràng, vì sự an toàn của học sinh, trường Võ Đại đã dốc hết sức lực.

Tuy nhiên, khi các học sinh đến gần xe buýt, tất cả đều nhú mày.

Một người mà họ không muốn nhìn thấy nhất.

Đang đứng ở cửa xe.

“Các em học sinh, chào các em, trong thời gian diễn ra cuộc thi, cô sẽ chịu trách nhiệm hậu cần cho các em, các em có nhu cầu gì cứ việc nói với cô.”

Trên mặt Giản lão sư nở nụ cười lấy lòng.

Để giành được công việc hậu cần này, cô ta đã phải trả giá rất nhiều, thành tâm sám hối trước mặt chủ nhiệm giáo dục, khóc lóc thảm thiết một hồi lâu mới có được cơ hội này.

Vì vậy, mặc dù nhìn thấy vẻ mặt chán ghét của không ít học sinh, cô ta vẫn giữ nụ cười trên môi, coi như không nhìn thấy.

Người ta đã cười rồi, cũng không tiện nói gì.

Giản lão sư đã khiêm tốn như vậy, học sinh cũng không tiện nói gì, lần lượt xếp hàng lên xe.

“Giản lão sư, vất vả cho cô rồi.”

Lưu lão sư chào hỏi Giản lão sư.

Ông rất rộng lượng, không vì Giản lão sư suýt chút nữa cướp mất công việc của mình mà ghi hận trong lòng.

Giản lão sư vội vàng nói: “Lưu lão sư, thầy khách sáo rồi, công việc của tôi so với thầy không đáng là gì...”

Chờ Lưu lão sư cũng lên xe.

Nụ cười trên mặt Giản lão sư lập tức biến mất, thò tay vào túi, bấm vào một thiết bị phát tín hiệu nào đó, sau đó mới đóng cửa xe.

...

Đoàn xe bắt đầu xuất phát.

Lúc đầu mọi người còn rất phấn chấn.

Nhưng chẳng mấy chốc, đã chán đến mức muốn ngủ.

Hơn nữa, đoạn đường từ Ma Đô đến Kinh Thành đã bị quái vật phá hoại, phải đi đường vòng rất xa, không thể đến nơi trong thời gian ngắn.

Vì vậy, không ít học sinh đã chọn cách ngủ để giết thời gian.

Hai tiếng sau.

Đoàn xe rời khỏi phạm vi Ma Đô, tiến vào một con đường cao tốc.

Trần Nghiệp và Triệu Tranh ngồi cùng nhau, hai người đang trò chuyện.

“Đúng rồi, lão Triệu, tôi đã hỏi cha tôi rồi, ông ấy nói cũng rất muốn nhận một thanh niên tài năng như cậu làm đồ đệ... Chờ sau khi cuộc thi này kết thúc, cậu thu xếp thời gian, cùng tôi về nhà một chuyến, gặp mặt cha tôi nhé?”

Triệu Tranh vốn trầm ổn, lúc này lại hiếm khi lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

“Thật tuyệt vời, lão Trần, thật sự cảm ơn cậu!”

“Cảm ơn cái gì, sau này chúng ta là sư huynh đệ đồng môn rồi... Lão Triệu, tôi nhớ tôi sinh trước cậu mà nhỉ? Gọi sư huynh nghe thử xem nào!” Trần Nghiệp cười nói.

Triệu Tranh nghe vậy, có chút ngượng ngùng.

Hắn vừa định gọi sư huynh, đột nhiên, biến cố xảy ra!

“Gào!”

Từ phía trước con đường cao tốc, đột nhiên vang lên một tiếng gầm thấu trời.

Những học sinh đang ngủ say lập tức bị đánh thức.

Tất cả mọi người đều biến sắc.

Có thể phát ra tiếng gầm rú như vậy, chỉ có thể là những con quái vật bên ngoài bức tường thành!

“Chuyện gì vậy?”

Lưu lão sư vội vàng chạy lên phía trước xe buýt.

Lúc này xe buýt đã phanh gấp dừng lại.

Tài xế xe buýt mặt mày tái nhợt, chỉ tay về phía trước nói:

“Quái... Quái vật...”

Không cần tài xế nhắc nhở, Lưu lão sư cũng đã nhìn thấy, phía trước con đường cao tốc, vô số quái vật đang lao về phía này.

Trong đó có không ít quái vật biết bay.

“Tại sao? Tại sao ở đây lại có quái vật? Chúng nó đến đây bằng cách nào?”

Câu hỏi này.

Không ai trả lời Lưu lão sư.

Bởi vì tất cả mọi người đều bị dọa sợ!

Chỉ có ba người vẫn giữ được bình tĩnh.

Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, và Thái tiên sinh.

“Lưu lão sư, chúng nó đã phát hiện ra chúng ta rồi...” Giản lão sư kinh hãi nói: “Chúng nó đang đến gần!”

Sắc mặt Lưu lão sư vô cùng khó coi.

Ông mơ hồ cảm thấy có gì đó không đúng.

Nhưng tình hình hiện tại, không có thời gian để ông suy nghĩ nhiều.

Ngay khi Lưu lão sư chuẩn bị xuống xe giết quái vật, một giọng nói bình tĩnh vang lên:

“Để tôi cản chúng nó, mọi người lập tức quay đầu xe, trở về Ma Đô!”

Là Thái tiên sinh!

Vừa dứt lời, Thái tiên sinh trực tiếp nhảy xuống xe, không chút do dự.

Ngay sau đó, chỉ thấy hai vai Thái tiên sinh rung lên, một quả bóng rổ bằng thép từ trong ba lô bay ra, sau đó rơi tự do xuống.

Giống như thanh bảo kiếm vừa được rút khỏi vỏ!

Thái tiên sinh ném ba lô đi, vừa lúc quả bóng rổ bằng thép rơi xuống, ông ta dùng vai phải húc mạnh vào quả bóng.

“Vút!”

Cú húc này.

Giống như dùng cổ máy ép thủy lực!

Quả bóng rổ bằng thép phát ra tiếng xé gió, như viên đạn ra khỏi nòng, trong nháy mắt đã xẹt qua bầu trời, bắn trúng một

con quái vật phi hành khổng lồ ở phía xa.

“Àm!”

Con quái vật bị đánh trúng đầu, cả cái đầu nổ tung, chết ngay lập tức, thân thể to lớn rơi xuống đất, bụi bay mù mịt.

Còn quả bóng rổ bằng thép kia, lại thần kỳ bay trở về.

Thái tiên sinh chỉ dùng một ngón tay đã đỡ được quả bóng, cả quả bóng xoay tròn trên ngón tay ông ta...

Trông vô cùng đẹp mắt!

Tất cả học sinh nhìn thấy cảnh này, trong lòng đều không khỏi thán phục: Quả là kỹ thuật chơi bóng thượng thừa!!

“Còn đứng ngây ra đó làm gì?” Lưu lão sư quát lớn với tài xế đang sợ ngây người: “Nhanh quay đầu xe, trở về!”

Chiếc xe buýt vừa quay đầu.

Mọi người lại chìm vào tuyệt vọng!

Phía sau cũng có quái vật...

Điều này rõ ràng là cực kỳ bất thường.

Giống như có người cố tình thả quái vật vào, nếu không, quái vật không thể nào vượt qua phòng tuyến, hình thành thế gập trước sau với bọn họ.

“Không thể nào!!”

Lão Lưu lần đầu tiên mất bình tĩnh, kêu lên đầy khó tin.

Chương 117 - Đầu Trọc rất tức giận! Hậu quả rất nghiêm trọng!

Trần Nghiệp tự nhiên cũng nhìn ra điều bất thường.

Hắn đoán.

Rất có thể đây là một hành động nhằm vào Đường Tử Trần.

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp khẽ nói với Triệu Tranh bên cạnh:

“Sư đệ, lát nữa thấy tình hình không ổn thì chạy đi, nhớ kỹ, phải cách xa tôi ra một chút!”

Hắn không nói cách xa Đường Tử Trần, bởi vì hắn biết, Đường Tử Trần có thể nghe thấy.

Nói ra, cô nàng này nhất định sẽ rất tự trách...

Còn bản thân hắn, khẳng định sẽ ưu tiên bảo vệ Đường Tử Trần.

Triệu Tranh nghe vậy sửng sốt, thông minh như cậu ta, rất nhanh đã hiểu được ý của Trần Nghiệp, nhú mày không nói gì.

Mà ở phía trước, một đôi mắt sáng, lập tức nhìn về phía Trần Nghiệp, ánh mắt rất phức tạp.

Là Đường Tử Trần.

Hiện tại tinh thần lực của Đường Tử Trần, còn cao hơn cả Trần Nghiệp.

Lời nói nhỏ của Trần Nghiệp, đương nhiên không thể qua được tai Đường Tử Trần.

Thấy vậy, Trần Nghiệp không có chút ngại ngùng nào, còn vẫy tay về phía Đường Tử Trần...

Biểu hiện của hắn rất thoải mái.

Nhưng nếu nhìn kỹ, vẫn có thể nhìn ra, sát ý trong mắt Trần Nghiệp!!

Hắn thật sự nổi giận rồi!

Trên chiếc xe buýt này, đều là bạn học của hắn, là người có quan hệ với hắn.

Thậm chí còn có mấy người là người hắn quan tâm!

Nếu như chuyện hôm nay thật sự là do con người gây ra, kẻ chủ mưu dám xuất hiện trước mặt Trần Nghiệp, Trần Nghiệp nhất định sẽ cho hắn biết, thế nào là bánh nướng nhân thịt!

Còn tại sao Trần Nghiệp hiện tại không ra tay?

Số lượng quái vật thật sự là quá nhiều, chỉ dựa vào hắn và... Thái tiên sinh hai người, cũng không cản nổi.

Hiện tại thượng sách là chạy trốn!

Trốn đến một nơi an toàn, sau đó chờ đợi cứu viện.

...

Trần Nghiệp đã có thể nghĩ đến.

Những người khác đương nhiên cũng có thể nghĩ đến.

Vị Giản lão sư kia, lúc này đang đứng bên cạnh lão Lưu, sắc mặt tái nhợt nói: “Lưu lão sư, nhiều quái vật xuất hiện ở đây như vậy, tuyệt đối không bình thường, có âm mưu, nhất định có âm mưu... Có người muốn mượn tay quái vật, trừ khử chúng ta!”

Lão Lưu đương nhiên biết điểm này, nhìn đại quân quái vật càng đến gần, ông chỉ là bề ngoài duy trì trấn định, trong đầu kỳ thật đã sớm rối loạn.

Nhìn Giản lão sư có chút hoảng loạn, lão Lưu mở miệng hỏi: “Giản lão sư, cô có đề nghị gì tốt không?”

Giản lão sư nhìn qua rất sợ hãi, lắp bắp hỏi: “Chiếc xe buýt này là xe chống đạn sao? Chúng ta ở trong xe, có thể kiên trì đến khi cứu viện đến không?”

“Không thể nào!”

Lão Lưu lắc đầu nói: “Trong số những quái vật này, không ít là quái vật cấp ba hệ sức mạnh, có thể phá hủy lớp vỏ xe buýt, ở trong xe buýt, kiên trì không được bao lâu.”

Lời này vừa nói ra, sắc mặt rất nhiều học sinh đều trắng bệch.

Dù sao cũng đều ở trên một chiếc xe, cuộc trò chuyện của hai người cũng không có cố ý đè thấp giọng, học sinh bên cạnh đều nghe thấy.

Giản lão sư nghe vậy, đột nhiên bật khóc: “Lưu, Lưu lão sư, tôi, tôi không muốn chết ở chỗ này... Hu hu hu!”

Lão Lưu sắc mặt khó coi, bị khóc đến có chút phiền lòng.

Bất quá, trước đó ông còn có chút hoài nghi Giản lão sư bán đứng hành tung của bọn họ, nếu không, sao vừa lúc bọn họ bước vào hoang dã, liền có quái vật đến?

Thời gian quả thật là vừa khéo.

Lúc này nhìn thấy Giản lão sư bị dọa đến khóc lớn, ngược lại là không có một chút hoài nghi nào...

Cho nên nói, nước mắt của phụ nữ, là vũ khí lợi hại nhất để lấy lòng thương hại và tin tưởng.

Lúc này.

Một chiến sĩ trung niên mặc giáp ngoại cốt, đi vào xe buýt.

“Lưu lão sư, mời ông nhanh chóng dẫn học sinh lên xe chúng tôi rút lui khỏi nơi này, hướng ba giờ, khoảng mười lăm cây số, có một căn cứ phòng không bỏ hoang, có thể chống đỡ tại hạ cấp bốn, xe của chúng tôi có thể thuận lợi đến nơi!”

“Tôi đã phát tín hiệu, sau khi mọi người đến nơi, hãy trốn kỹ chờ cứu viện.”

Xe Humvee gầm cao, dù rời khỏi đường cái cũng có thể chạy.

Xe buýt thì không được.

Chỉ là, lần này xe Humvee đi theo, cũng chỉ có bốn chiếc, chở ba mươi học sinh, chen chúc một chút là có thể ngồi xuống, nhưng những chiến sĩ này...

Nghĩ đến đây, lão Lưu giật mình: “Anh nhường xe cho chúng tôi lái đi, vậy còn các anh thì sao?”

Vị chiến sĩ trung niên này, mặt không đổi sắc, lớn tiếng nói: “Nhiệm vụ của chúng tôi, chính là đảm bảo an toàn cho mọi người!”

Lời nói tuy đơn giản.

Nhưng lại khiến tất cả mọi người có mặt đều xúc động!

Tay lão Lưu run rẩy!

Ông không làm được chuyện như vậy...

Chiến sĩ trung niên cau mày thúc giục: “Lưu lão sư, xin hãy nhanh lên, nếu không đi, mọi người đều không đi được.”

“Những học sinh này, là tương lai của chúng ta, bọn họ quan trọng hơn chúng ta, nhất định phải đảm bảo an toàn cho bọn họ!”

Mọi người: “...”

Lão Lưu cắn răng, rút cuộc hạ quyết tâm!

“Các em học sinh, chúng ta đi!!”

Học sinh nhao nhao xuống xe.

Còn những chiến sĩ kia đã sớm xuống xe buýt, bày trận hình chiến đấu, bảo vệ bên cạnh.

Bọn họ cũng là người, cũng đang căng thẳng, cũng đang sợ hãi, nhưng, không có một ai lùi bước!

Sau đó.

Ba mươi học sinh, nhao nhao lên xe Humvee.

Trùng hợp là, Đường Tử Trần, Trần Nghiệp, còn có Triệu Tranh, Tào Vũ, Nhậm Thiển Thiển bọn họ, theo bản năng đi đến một chiếc xe Humvee.

Trong số những học sinh này, Đường Tử Trần khẳng định là quan trọng nhất, lão Lưu đương nhiên cũng phải lên chiếc xe này, phụ trách bảo vệ.

Còn vị Giản lão sư kia, hình như là vì sợ hãi, luôn nắm chặt lấy quần áo của lão Lưu, cuối cùng cũng chen lên xe.

Những học sinh khác, thì phân ra ba chiếc xe còn lại.

Trên mỗi chiếc xe, đều có một chiến sĩ phụ trách lái xe.

Khi tất cả học sinh lên xe xong.

Những chiến sĩ phụ trách lái xe, đã nước mắt đầy mặt, đứng dậy chào tạm biệt các đồng đội.

Những chiến sĩ ở lại chặn hậu, giơ tay chào đáp lễ.

Tất cả mọi người đều biết.

Lần chia tay này.

Có thể sẽ không bao giờ gặp lại...

Cảnh tượng này, khiến các học sinh đều đỏ hoe mắt, một số học sinh nhảy cảm, cũng theo đó lệ rơi đầy mặt.

Dù là Trần Nghiệp, lúc này cổ họng mọi người đều như bị thứ gì đó chặn lại, khó chịu vô cùng!

Mọi người không hẹn mà cùng giơ tay chào theo những người chiến sĩ!!

Ngay sau đó.

Bốn chiếc Humvee đồng loạt lăn bánh.

Mọi người đều nghe thấy tiếng gầm lên đầy phần nộ của người chiến sĩ trung niên:

“Chuẩn bị chiến đấu!!!”

...

Bốn chiếc Humvee chưa đi được bao xa.

Mọi người đã nghe thấy tiếng súng đạn dữ dội và tiếng gầm rú của đủ loại quái vật từ phía sau.

Dù không nhìn thấy cảnh tượng chiến đấu, nhưng ai cũng biết rằng những chiến sĩ ở lại chặn hậu chắc chắn sẽ gặp nguy hiểm...

Tâm trạng ai nấy đều nặng nề.

Thậm chí có người còn kích động muốn ở lại giúp đỡ.

Nhưng họ cũng biết rằng, bản thân ở lại cũng chỉ là gánh nặng mà thôi.

Ngoại trừ Trần Nghiệp.

Lúc này, Trần Nghiệp cũng đang suy nghĩ xem có nên ở lại giúp đỡ hay không.

Sau khi suy nghĩ kỹ càng, hắn đành gậm nhấm ý nghĩ này.

Không phải hắn sợ bị lộ.

Mà là hắn mơ hồ cảm thấy, nguy hiểm thực sự vẫn còn đang chờ đợi bọn họ ở phía trước.

Vì đây là một âm mưu, kẻ đứng sau chắc chắn sẽ không chỉ dùng chút thủ đoạn này...

Chờ sau khi đảm bảo an toàn cho Đường Tử Trần và những người khác, hắn nhất định sẽ quay lại ngay lập tức để giải cứu những người chiến sĩ đáng kính này!

Hiện tại, tính mạng của những người chiến sĩ này đều trông cậy vào vị Thái tiên sinh kia.

Anh bạn à!

Nhất định phải trụ vững!!

Chương 118 - Đầu Trọc rất tức giận! Hậu quả rất nghiêm trọng! (2)

Con đường dẫn đến căn cứ phòng không rất khó đi.

Xung quanh đều là vùng hoang dã chứ không phải đường cái.

Khắp nơi đều là những ổ gà, gò đất, hoặc cây cối um tùm,

May mà gầm xe Humvee đủ cao để có thể vượt qua.

Nếu là xe buýt thì đã chết máy từ lâu rồi.

Vì đường xá phức tạp, để tránh lật xe, bốn chiếc Humvee đều di chuyển không nhanh, tốc độ tối đa chỉ duy trì ở mức 50 km/h.

Vì vậy.

Sau khi di chuyển được vài phút, họ vẫn chưa đi được một nửa quãng đường.

Lúc này.

Trong tai nghe của người chiến sĩ lái xe đột nhiên vang lên giọng nói:

“Ồ, chú ý phía sau bên phải, có quái vật phi hành đang đuổi theo!”

Mọi người giật mình.

Lão Lưu vội vàng nhìn về phía sau bên phải, quả nhiên nhìn thấy một con quái vật phi hành khổng lồ đang đuổi theo.

Là một lão sư, lão Lưu nhận ra con quái vật này, đó là một con quái vật phi hành cấp ba.

Ông lập tức nói: “Đồng chí, bảo bọn họ tản ra, để chúng tôi dụ con quái vật này, tôi sẽ tiêu diệt nó!”

Lão Lưu dù sao cũng là một cường giả cấp bốn.

Nói ra những lời này rất có khí phách.

Người chiến sĩ lái xe nghe vậy lập tức thuật lại lời của lão Lưu.

Sau đó.

Bốn chiếc Humvee tản ra.

Còn lão Lưu thì chui ra khỏi nóc xe, dùng súng máy trên nóc xe nhắm thẳng lên trời bóp cò.

Ông không phải là người chuyên nghiệp, nên độ chính xác đương nhiên không cao.

Tuy nhiên, mục đích chính của lão Lưu không phải là dùng súng máy để tiêu diệt quái vật phi hành, mà là để thu hút sự chú ý của nó.

Kế hoạch rất hiệu quả.

Con quái vật phi hành nhìn thấy có người tấn công mình, lập tức kêu lên một tiếng giận dữ, lao xuống.

Lão Lưu tràn đầy sát ý, nắm chặt thanh đao bên hông.

Chờ con quái vật này đến gần, ông sẽ tung ra một đòn tạt sát!

Chốc lát sau.

Con quái vật phi hành cuối cùng cũng đuổi kịp chiếc Humvee, nhưng thứ chào đón nó lại là một tia sáng lóe lên từ thanh đao.

“Nguyên Tử Trảm!”

Đây là đòn tấn công chứa đầy hận thù của lão Lưu.

Uy lực kinh người!

Con quái vật còn chưa kịp phản ứng, cái đầu khổng lồ đã bị chẻ thành vô số mảnh nhỏ, rơi xuống đất.

Triệu Tranh, Tào Vũ và Nhậm Thiển Thiển nhìn mà kinh thán không thôi, đồng thời cũng nhận ra khoảng cách giữa bản thân và cao thủ cấp bốn còn rất xa.

Đường Tử Trần cũng đang suy nghĩ, nếu như nhát chém này của lão Lưu nhắm vào nòng, liệu có đỡ được không?

Còn Trần Nghiệp thì đang nghĩ, không biết nhát chém của lão Lưu có chém thủng da hắc không?

Hắn đã từng thử dùng một con dao găm bằng thép tinh luyện đâm vào cánh tay của mình để kiểm tra khả năng phòng thủ.

Kết quả là, hắn vừa dùng sức, con dao găm đã gãy làm đôi.

Còn làn da trên cánh tay hắn không hề hấn gì...

Cứng hơn cả hợp kim!

Thế chất của Đầu Trọc Đại Ma Vương, thật sự quá bá đạo!

...

Lúc này.

Chiếc Humvee đã lái vào một khu rừng nhỏ, tách khỏi đội hình.

Lão Lưu sau khi giải quyết xong con quái vật phi hành, liền nói với người chiến sĩ lái xe: “Đi thôi! Đi hội hợp với mọi người.”

Vừa dứt lời.

Từ hai bên rừng cây đột nhiên vang lên tiếng động cơ dữ dội.

Ngay sau đó, mấy chiếc xe việt dã lao ra từ hai bên rừng cây, không nói không rằng, xả súng về phía chiếc Humvee.

“Bị tập kích!”

Người chiến sĩ hét lớn, hai tay nắm chặt vô lăng, đạp mạnh chân ga, tránh để bị đội xe của đối phương bao vây.

May mà hiệu suất của chiếc Humvee rất tốt, hơn nữa còn được bọc thép.

Nếu không, vừa rồi có thể đã mất lái lật xe rồi.

Tuy nhiên, ai cũng có thể nhìn ra, đối phương đã có sự chuẩn bị từ trước, bọn họ căn bản không thể chạy thoát.

Nhìn đoàn xe truy sát từ hai phía, Trần Nghiệp biết kẻ chủ mưu đứng sau vụ tấn công này cuối cùng đã không nhịn được nữa.

Hắn đầu tiên nhìn về phía Đường Tử Trần, phát hiện cô nàng cũng đang nhìn mình.

Hai người dường như tâm linh tương thông, đều biết đối phương đang nghĩ gì.

Sau đó, Đường Tử Trần gật đầu với hắn.

Trần Nghiệp khẽ mỉm cười, quay đầu nhìn về phía lão Lưu: “Lưu lão sư, bọn chúng hẳn là nhắm vào lớp trưởng, thầy dẫn

Triệu Tranh và những người khác đi trước đi! Em và lớp trưởng ở lại.”

Mọi người nghe vậy đều sững sờ.

Lưu lão sư cau mày, không cần suy nghĩ liền bác bỏ: “Nói bậy bạ gì đó? Để hai đứa ở lại chịu chết sao?”

Tuy nhiên, lão Lưu cũng biết, cứ tiếp tục như vậy, bọn họ sẽ không trụ được bao lâu, đến lúc đó ai cũng chạy không thoát.

Đối phương đã dám đến truy sát, chắc chắn đã chuẩn bị rất kỹ lưỡng.

Ngay lúc lão Lưu đang cố gắng suy nghĩ cách thoát thân, đột nhiên, trên người Đường Tử Trần sáng lên ánh sáng xanh lục. Nàng sử dụng niệm động lực đưa Trần Nghiệp từ trên nóc xe xuống, sau đó lập tức đuổi theo.

Hóa ra là nàng trực tiếp nhảy khỏi xe!

Nàng muốn dùng cách này để thu hút sự chú ý của kẻ địch, để Triệu Tranh và những người khác nhanh chóng thoát khỏi sự truy đuổi.

Lưu lão sư kinh hãi biến sắc.

Là một lão sư cực kỳ có trách nhiệm, ông nhất định không yên tâm về Đường Tử Trần và Trần Nghiệp, vội vàng cũng nhảy theo...

Điều bất ngờ là, vị Giản lão sư kia cũng lựa chọn theo sát phía sau, cũng nhảy khỏi xe.

Nhìn thân thủ nhanh nhẹn của cô ta, thực lực e rằng không kém Lưu lão sư là bao...

Trong nháy mắt, bốn người lần lượt nhảy khỏi xe, khiến Triệu Tranh và những người khác đều ngẩn người.

Sau đó, Triệu Tranh và Nhậm Thiển Thiển không nói hai lời, cũng muốn nhảy theo, nhưng đã bị Tào Vũ còn tương đối bình tĩnh ngăn lại.

Ừm!

Cô nàng khuyên hệ này không tệ, lúc nguy cấp thật sự rất dũng cảm!

“Đừng manh động, đừng manh động!” Tào Vũ vội vàng khuyên nhủ: “Chúng ta đi cũng chỉ thêm phiền phức, bây giờ chúng ta nên nhanh chóng rời khỏi đây, sau đó thông báo cho đội cứu viện đến hỗ trợ bọn họ!”

Triệu Tranh và Nhậm Thiển Thiên nghe vậy, hiểu ra lời này rất có lý.

Với thực lực hiện tại của bọn họ, nhảy xuống cũng không giúp được gì, ngược lại còn có thể trở thành gánh nặng.

Nghĩ đến đây, hai người đành kìm nén sự kích động trong lòng, nghiêng răng ngồi xuống.

...

Phán đoán của Trần Nghiệp rất chính xác.

Đoàn xe này quả thực là nhắm vào Đường Tử Trần.

Sau khi hấn và Đường Tử Trần nhảy khỏi xe, những chiếc xe việt dã kia thấy vậy, đều phanh gấp dừng lại, thậm chí còn không muốn phái một chiếc xe tiếp tục truy đuổi mấy người Triệu Tranh.

Rõ ràng, trong mắt những người này, Đường Tử Trần mới là quan trọng nhất, còn những người khác, không đáng nhắc tới.

Nhìn thấy Lưu lão sư cũng nhảy theo, Trần Nghiệp không hề bất ngờ.

Với tính cách của lão Lưu, làm ra chuyện này là rất bình thường.

Tuy nhiên, khi nhìn thấy vị Giản lão sư kia cũng nhảy theo, Trần Nghiệp đầu tiên là sững sờ, sau đó trong mắt liền hiện lên vẻ lạnh lùng.

Người phụ nữ này, vừa rời trên xe buýt còn khóc lóc thảm thiết, nói không muốn chết, bây giờ lại có gan nhảy khỏi xe?

Hành động trước sau bất nhất như vậy, rõ ràng là có vấn đề lớn.

Trước đó Trần Nghiệp đã nghi ngờ người phụ nữ này, bây giờ có thể khẳng định, Giản lão sư chính là nội gián.

Có phải là phát hiện hơi muộn rồi không?

Không sao!

Hôm nay chỉ cần không có cường giả cấp 6 có mặt, cho dù là Ngọc Hoàng Đại Đế cũng không cứu được người phụ nữ này!!

Lưu lão sư cũng là người thông minh, nhìn thấy hành động của Giản lão sư, lập tức liền nghĩ đến cùng một ý với Trần Nghiệp, sau đó liền nhìn chăm chăm vào Giản lão sư.

Đến lúc này, vị Giản lão sư này cũng không cần phải tiếp tục giả vờ nữa.

Cô ta đứng tại chỗ, nhìn mọi người, cười lạnh một tiếng, từ trong túi lấy ra một vật nhỏ đang nhấp nháy ánh sáng đỏ.

“Đây là thiết bị định vị mới nhất do Mỹ nghiên cứu phát triển, gửi tín hiệu định hướng, không thể bị gây nhiễu!”

“Thiết bị gây nhiễu tín hiệu trên xe buýt, không có tác dụng gì đối với nó.”

Chương 119 - Giết tên họ Trần trước!

Nghe vậy, sắc mặt Lưu lão sư trở nên vô cùng khó coi.

Hóa ra bọn họ bị phục kích chính xác như vậy.

Thì ra là do họ Giản này đang gửi định vị.

Tất cả đều được giải thích rõ ràng.

“Giản, cô làm rất tốt!”

Một giọng nói thô kệch vang lên.

Sau đó, rất nhiều người bước xuống từ những chiếc xe việt dã, bao vây Lưu lão sư, Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

Trong số những người này, người nước ngoài chiếm đa số.

Cũng có một vài người da vàng trà trộn vào trong đó.

Tất cả bọn họ đều mặc áo choàng đen, trông giống như tà giáo vậy.

Ban đầu, Lưu lão sư chỉ cau mày, vẻ mặt nghiêm trọng.

Cho đến khi ông nhìn thấy một người đàn ông da trắng trung niên, vạm vỡ, khuôn mặt tuần tú, mặc vest, hai mắt ông đột

nhiên lộ ra vẻ sợ hãi, như thể đã nhìn thấy nhân vật đáng sợ nào đó...

Đường Tử Trần đột nhiên lên tiếng hỏi: “Giản lão sư, lý do cô làm vậy, là vì chuyện lên lớp lúc trước sao?”

Giản lão sư nghe vậy, trên mặt lập tức hiện lên lửa giận.

“Tiện nhân! Cô biết là tốt rồi, các người đã hủy hoại cơ hội và sự nghiệp của tôi, tôi muốn các người sống không bằng chết.”

Nói đến đây, ánh mắt của Giản lão sư đột nhiên nhìn về phía Trần Nghiệp: “Tên nhóc mặt trắng này rất quan trọng với cô đúng không? Lát nữa tôi sẽ để cô tận mắt chứng kiến, tôi sẽ tra tấn cậu ta đến chết như thế nào!!”

Trần Nghiệp: ???

Mẹ kiếp!!

Bọn khốn các người, muốn đối phó với Đường Tử Trần, tại sao lại thích ra tay với tôi trước?

Não các người có vấn đề à?

Tôi cũng đâu có làm chuyện gì thương thiên hại lý, dựa vào cái gì mà đều nhắm vào tôi?

Chỉ vì cái đầu trọc của tôi sáng bóng sao?

Khác với Giản lão sư đầy căm hận, Đường Tử Trần vẫn luôn bình tĩnh, cho đến khi quay đầu nhìn về phía Trần Nghiệp, trên khuôn mặt xinh đẹp mới lộ ra vẻ áy náy.

“Trần Nghiệp, xin lỗi, mình lại liên lụy đến cậu rồi...”

Trần Nghiệp xua tay, tỏ vẻ mình không để tâm, sau đó liền chú ý tới sự khác thường của lão Lưu.

“Lưu lão sư, thầy sao vậy?”

Lúc này, Lưu lão sư đã toát mồ hôi lạnh.

Ông ta vẫn luôn nhìn chăm chăm vào người đàn ông da trắng râu ria xồm xoàm kia, trong mắt tràn đầy sợ hãi và tuyệt vọng, ngay cả khi Trần Nghiệp gọi ông cũng không phản ứng lại.

Người đàn ông da trắng trung niên kia thấy vậy, đột nhiên cười, nhìn Lưu lão sư hỏi: “Ông quen tôi sao?”

Vẫn nói tiếng Hạ quốc.

Xem ra, thế giới này, Hạ quốc rất mạnh!

Tỷ lệ phổ cập tiếng Hạ quốc khá cao.

Lưu lão sư cuối cùng cũng hoàn hồn, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Sát thủ át chủ bài của Thánh Bàn Hội, Wick tiên sinh, thật không ngờ lại gặp được người ở đây.”

Trần Nghiệp sững sờ, vội vàng hỏi: “Lưu lão sư, hắn ta lợi hại lắm sao?”

Chưa đợi Lưu lão sư trả lời, Giản lão sư đã cười ha hả nói: “Tên nhóc ngu xuẩn, ngay cả Wick tiên sinh cũng không biết, thật là dốt nát.”

Lưu lão sư thở dài một hơi, nói: “Mười năm trước, thực lực của hắn ta đã đạt đến tiêu chuẩn cấp 5, mười năm nay, hắn ta đã thực hiện vô số nhiệm vụ, rất ít khi thất bại, là sát thủ át chủ bài của tổ chức sát thủ nước ngoài ‘Thánh Bàn Hội’.”

Lợi hại như vậy sao?

Trần Nghiệp có chút lo lắng.

Hôm nay hắn sẽ không bị lật xe chứ?

Sắc mặt Đường Tử Trần cũng thay đổi, ánh mắt hoảng sợ.

Nàng biết Trần Nghiệp rất mạnh.

Nhưng mà, cường giả cấp 5, Trần Nghiệp hắn là không đỡ nổi đâu?

Nàng không muốn Trần Nghiệp chết!

Càng không muốn Trần Nghiệp vì nàng mà chết...

“Đúng rồi!” Lưu lão sư đột nhiên lại nói: “Hắn ta từng ám sát cha của em, Trần hội trưởng, nhưng đã thất bại, đây cũng là một trong số ít thất bại của hắn ta.”

“Mặc dù vậy, chiến tích của hắn ta cũng đủ huy hoàng, là cường giả chỉ đứng sau cha của em. Ngay cả cha của em cũng không có khả năng giữ chân hắn ta... Trong số rất nhiều cường giả cấp 5, thực lực của hắn ta tuyệt đối là nhân vật tầm cỡ trung bình khá.”

Trần Nghiệp: ???

Không bằng cha hấn, Trần hội trưởng?

Vậy thì hấn yên tâm rồi!

Chờ đã...

Tên khốn kiếp này, vậy mà còn dám ám sát cha hấn?

Được lắm lão già, hôm nay cho dù là Chúa Giê-su cũng không cứu được người!

Tôi nói rồi đấy!!

“Hóa ra, cậu là con trai của Trần?”

Wick, tên da trắng đôi diện, nhìn chằm chằm vào Trần Nghiệp, nở nụ cười vui vẻ: “Rất tốt! Hy vọng Trần nghe được tin con trai mình chết, sẽ không quá đau lòng.”

Sắc mặt Lưu lão sư trở nên nghiêm túc đến cực điểm.

“Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, lát nữa thầy sẽ tranh thủ cho hai đứa một chút thời gian, hai đứa lập tức chạy trốn, đừng chần chừ!”

Vừa nói, ông vừa rút đao bên hông ra, trong mắt tràn đầy quyết tâm liều chết, rõ ràng là đã định liều mạng.

Giản lão sư đột nhiên cười ha hả:

“Lưu Chấn Giang, chỉ bằng ông sao? Đừng mơ mộng hão huyền nữa! Hôm nay, tất cả các người đều phải chết!!”

Trần Nghiệp không để ý đến người phụ nữ điên này, nhỏ giọng hỏi lão Lưu: “Lưu lão sư, thầy chặn hậu cho chúng em, có nắm chắc sống sót không?”

Nghe vậy, Lưu lão sư chỉ cười khò một tiếng.

Đừng nói là sống sót trong tay tên kia.

Ông sợ rằng ngay cả việc tranh thủ thời gian cũng không làm được!

Bởi vì tốc độ của đối phương nhanh hơn ông rất nhiều.

Mặc dù Lưu lão sư không nói gì, nhưng Trần Nghiệp đã hiểu ý ông.

“Vậy nên, Lưu lão sư, thầy không có nắm chắc đúng không?”

Lưu lão sư thở dài một tiếng, đột nhiên nói: “Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, có thể làm thầy của hai đứa, tôi rất vinh hạnh!”

Hả?

Đã bắt đầu dấn dò di ngôn rồi sao?

Thấy Lưu lão sư chuẩn bị ra tay, Trần Nghiệp đột nhiên lùi lại một bước, nhân lúc Lưu lão sư dồn toàn bộ sự chú ý vào kẻ địch, hất gơ tay lên, nhanh chóng đánh vào gáy Lưu lão sư.

“Bịch!”

Hình như dùng lực hơi mạnh.

Lưu lão sư bị đánh một cái này, trực tiếp ngã sấp xuống đất, mặt úp thẳng vào đất.

“Mẹ kiếp!!!”

Trần Nghiệp giật mình, vội vàng kéo Lưu lão sư dậy, thử mũi Lưu lão sư, phát hiện vẫn còn thở, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Xin lỗi lão sư! Không không chế được lực đạo, suýt chút nữa đã tiến thầy đi gặp ông bà rồi! Lần sau em sẽ nhẹ nhàng hơn...”

Lưu lão sư đã sớm hôn mê, đương nhiên là một chữ cũng không nghe thấy.

Mà hành động kỳ quặc của Trần Nghiệp cũng khiến những người xung quanh ngây người.

Ngay cả sát thủ át chủ bài cấp 5 kia cũng ngỡ ngàng, hoàn toàn không hiểu Trần Nghiệp đang làm gì.

Tên nhóc mặt trắng này đánh lên lão sư muốn chặn hậu cho bọn họ?

Đây là thao tác gì vậy?

Mặc dù mọi người đều không hiểu!

Nhưng tất cả đều bị sốc!

“Trần Nghiệp, cậu...”

Đường Tử Trần sững sờ.

“Ồ!” Trần Nghiệp đáp: “Tôi sợ lát nữa dọa Lưu lão sư, chỉ có thể tạm thời để Lưu lão sư ngủ một giấc.”

“Lớp trưởng, lát nữa cậu chăm sóc Lưu lão sư, đừng để máu của bọn chúng bắn lên người Lưu lão sư...”

Khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần có chút ngơ ngác.

Nghe ý tứ trong lời nói của Trần Nghiệp, cậu ấy ngay cả cường giả cấp 5 cũng có thể xử lý sao?

Vì tin tưởng Trần Nghiệp, Đường Tử Trần vẫn gật đầu, ngoan ngoãn lùi lại một bước, đi đến bên cạnh Lưu lão sư đang hôn mê, sau đó mở lá chắn niệm động lực của mình ra, bảo vệ nàng và Lưu lão sư bên trong.

Trần Nghiệp thì tiến lên một bước, nhìn về phía Wick.

“Này, tên sát thủ át chủ bài kia, ông nuôi chó à?”

Wick sững sờ, theo bản năng lắc đầu: “Không nuôi.”

“Hả? Ông vậy mà không nuôi chó? Thật là đáng chết!!!”

Wick: ???

Chương 120 - Cậu chính là Long Ngạo Thiên!

“Àm!”

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên trong khu rừng.

Thân hình Trần Nghiệp như tia chớp, trong nháy mắt đã bay ra xa.

Nhìn từ xa, cứ như thể hắn đã biến mất ngay tại chỗ.

Ngay sau khi hắn rời đi, vị trí hắn vừa đứng bất ngờ phát nổ, đất đá bay tứ tung, tạo thành một hố sâu!

Khi Wick kịp phản ứng, thứ hắn nhìn thấy là một nắm đấm khổng lồ, như một ngọn núi Thái Sơn, ầm ầm lao tới.

Trong nháy mắt!

Wick sợ hãi trợn tròn mắt, mồ hôi lạnh túa ra như nước.

Lúc này, hắn cảm nhận được áp lực chết chóc!

Nắm đấm của tên đầu trọc này, có thể giết người!!

Là một sát thủ hàng đầu, đồng thời là cường giả cấp 5 hệ tốc độ, kinh nghiệm chiến đấu của Wick đương nhiên cực kỳ phong phú.

Chỉ số nhanh nhẹn của hắn cũng rất cao, miễn cưỡng có thể nắm bắt được động tác hiện tại của Trần Nghiệp.

Trong gang tấc.

Điều duy nhất Wick có thể làm là liều mạng né tránh!

Hắn đột ngột nhảy lùi về phía sau, cả người uốn cong như một con khỉ bị giật mình.

Sử dụng phương pháp này để giảm bớt lực va chạm sắp tới.

Chiêu này thực chất là một chiêu trong môn võ “Hầu Quyền”.

Gọi là Hầu Thiểm!

Bắt chước động tác né tránh nguy hiểm khẩn cấp của khỉ.

Đồng thời, Wick nhanh chóng lách sang bên trái, cố gắng để thân thể cách xa nắm đấm của Trần Nghiệp, tránh các bộ phận yếu hại.

Còn về việc... phản công?

Nằm mơ à?

Nắm đấm của tên đầu trọc này, áp lực khủng bố đó, là điều mà Wick chưa từng thấy trong đời.

Cứ như thể thứ đang lao tới không phải là nắm đấm, mà là một quả tên lửa Patriot!

Với kinh nghiệm nhiều năm chinh chiến của mình, Wick dám khẳng định, nếu hắn không chọn né tránh mà chọn phản công, kết cục chính là đi gặp Chúa!

“Phụt!”

Một tiếng động giòn tan vang lên.

Trên người Wick, đột nhiên bùng lên một đám máu.

Mặc dù hắn đã làm rất nhiều, nhưng vẫn không thể né tránh hoàn toàn nắm đấm của Trần Nghiệp.

Bởi vì tốc độ ra tay của tên đầu trọc này thực sự quá nhanh...

Tuy nhiên, cũng không phải là hoàn toàn vô dụng.

Ít nhất, Wick đã né tránh thành công các bộ phận yếu hại, chỉ bị Trần Nghiệp đánh trúng vai, khiến vai và cả cánh tay phải của hắn đều bị đánh nát.

Hắn thuận tay trái.

Mất cánh tay phải cũng không thành vấn đề.

Tất nhiên, điều kiện tiên quyết là hôm nay có thể sống sót.

Hô!

Dư chấn của nắm đấm dữ dội đã nghiền nát hai tên áo choàng đen cách Wick không xa, rồi mới tiêu tan.

“Ồ?”

Trần Nghiệp chậm rãi thu nắm đấm lại, ánh mắt kinh ngạc nhìn Wick.

Vừa rồi, một loạt động tác của Wick, vậy mà đã né tránh được yếu hại, điều này khiến Trần Nghiệp không ngờ tới.

Quả nhiên không hổ danh là sát thủ chỉ vương, cường giả cấp 5!

Khả năng ứng biến này quả thực rất mạnh.

“Lão già nhà ngươi, cũng có chút bản lĩnh đấy!”

Trần Nghiệp khen ngợi một câu.

Nhưng Wick lại không cười nổi!

Ánh mắt hắn nhìn chăm chăm vào Trần Nghiệp, thấy Trần Nghiệp không tiếp tục ra tay, hắn cũng dừng lại.

Lý do không chọn cách lập tức bỏ chạy.

Là bởi vì hắn biết, trước tốc độ khủng bố của tên đầu trọc này, hắn không thể chạy thoát.

“Ngươi rốt cuộc là ai? Cường giả như ngươi, một khi xuất hiện, chắc chắn là tồn tại cấm kỵ của công ty chúng ta, tại sao ta lại không có bất kỳ thông tin nào về ngươi?”

Wick vội vàng lên tiếng hỏi.

Những người xung quanh.

Đều sửng sò!

Chỉ với một quyền, đã phế bỏ toàn bộ cánh tay của sát thủ vương bài Wick, dư chấn của năm đám còn mang theo hai tên đồng bọn của hắn...

Mẹ kiếp, bọn họ đang nằm mơ sao?

Tên đầu trọc này, thật sự là tên tiểu bạch kiểm được cư dân mạng đồn đại, dựa hơi phụ nữ để sống sao?

Tiểu bạch kiểm nhà ai, có thể khủng bố như vậy?

Cư dân mạng lừa ta!!

...

Nói đến người kinh ngạc nhất, không thể chấp nhận nhất lúc này.

Đó chắc chắn là Giản lão sư!!

Cảnh tượng vừa rồi, khiến cô ta không thể tin nổi.

Cô ta nhìn Trần Nghiệp, nghĩ đến sự hung hãn, dũng mãnh vừa bộc phát của Trần Nghiệp, và vẻ ngoài hiền lành, vô hại thường ngày, quả thực là hai thái cực, không thể dung hòa.

Một tên tiểu bạch kiểm vô dụng nhất.

Thực chất lại là đại ma vương đáng sợ nhất??

Tiểu thuyết cũng không dám viết như vậy!

Cô ta cũng không thể hiểu nổi, tại sao mọi chuyện lại thành ra thế này?

Đến nỗi Giản lão sư hoàn toàn bị dọa ngốc, không biết phải làm sao...

...

“Ta?”

Trần Nghiệp cười nói: “Ta chỉ là con trai của Trần hội trưởng thôi! Một tên tiểu bạch kiểm bình thường không có gì lạ mà thôi.”

Sau đó, hắn nhìn Wick, lại nói: “Wick tiên sinh, năm đó cha ta không giữ người lại? Vậy hôm nay ta sẽ thay cha ta bù đắp tiếc nuối này!”

Vừa nói, Trần Nghiệp vừa siết chặt nắm tay.

Bóp cho nắm tay kêu lên “rắc rắc”!

Nắm tay của hắn không tính là lớn.

Cũng chỉ là tiêu chuẩn của người bình thường.

Vấn đề là, cú đấm vừa rồi, đã tạo thành bóng ma tâm lý quá lớn cho Wick!

Vì vậy, Trần Nghiệp chỉ cần một động tác đơn giản, cũng đủ khiến Wick sợ hãi đến mức lông mày giật giật.

Lúc này, Wick do mất máu quá nhiều, khiến sắc mặt hắn tái nhợt.

Nếu không phải thể chất của hắn đủ cao, thì đã sớm không chịu nổi.

Thấy Trần Nghiệp muốn ra tay, tên này cố nén cơn đau nhức ở cánh tay bị gãy, vội vàng kêu lên: “Chờ đã!”

Trần Nghiệp nghi hoặc, dừng bước.

Trên khuôn mặt tái nhợt của Wick, nở nụ cười khúm núm.

“Trần tiên sinh, kỳ thực... quan hệ giữa ta và cha ngươi, không tệ như ngươi tưởng tượng, lần giao thủ trước của chúng ta, giống một trận đấu giao hữu hơn... À, dùng cách nói của các ngươi, chính là một trận luận bàn.”

“Kể từ sau lần luận bàn đó, ta và Trần hội trưởng, vẫn luôn anh hùng trọng anh hùng, thỉnh thoảng vẫn giữ liên lạc... Nếu không phải vì lập trường khác nhau, ta tin rằng, ta sẽ là bạn tốt nhất của Trần hội trưởng!”

Trần Nghiệp: “...”

Tên Tây lông mày rậm mắt to nhà ngươi, sao cũng giỏi nói dối vậy?

Những lời này, chính ngươi có tin không?

Nếu Trần Nghiệp có thời gian, hẳn không ngại trêu chọc tên này một chút.

Vấn đề là hiện tại Trần Nghiệp tương đối thiếu thời gian.

Sau khi giải quyết xong đám người này, hẳn còn phải quay về cứu gà con (Thái tiên sinh) và những chiến sĩ kia!

“Wick tiên sinh.” Trần Nghiệp gọi.

“Có ta!”

Tinh thần Wick chấn động, vội vàng bày ra dáng vẻ chăm chú lắng nghe, thái độ tốt không thể tốt hơn.

Bởi vì hắn biết rất rõ, hôm nay hắn có thể sống sót hay không, đều nằm trong một ý niệm của tên đầu trọc trước mặt này!

Trần Nghiệp lại thản nhiên nói: “Ta vẫn thích, dáng vẻ kiêu ngạo bất khuất của ngươi hơn!”

Wick sửng người, sau đó sắc mặt đại biến.

Bởi vì.

Tiếng nổ kinh hoàng đó lại vang lên.

Cùng với tiếng nổ, Trần Nghiệp lại biến mất khỏi chỗ.

“Chờ...”

Wick chỉ kịp kêu lên một tiếng...

“Phụt!”

Ngay sau đó.

Toàn bộ thân thể Wick, đã nổ tung thành một đám máu.

Mất đi nửa bờ vai, hẳn ngay cả thăng bằng cũng không giữ được, đương nhiên không thể nào né tránh được công kích của Trần Nghiệp lần nữa.

Đợi đến khi Trần Nghiệp thu nắm đấm lại.

Trên mặt đất chỉ còn lại đôi giày da của Wick tiên sinh.

Một cường giả cấp 5 dày dặn kinh nghiệm.

Cứ như vậy bị Trần Nghiệp giải quyết chỉ bằng hai quyền...

Những tên áo choàng đen bên cạnh, kinh hãi đến mức trợn mắt há mồm, cũng bị dọa cho chết khiếp.

Khi Trần Nghiệp lên tiếng: “Tiếp theo, đến lượt các ngươi!”

Những tên áo choàng đen này, như nghe thấy bùa đòi mạng từ địa ngục, sợ hãi kêu lên một tiếng, quay đầu bỏ chạy.

Chỉ có số ít hai tên, có thể lấy hết can đảm, rút súng nhắm vào Trần Nghiệp bóp cò.

“Đát đát đát...”

Súng máy vừa bắn được vài phát đã kẹt đạn.

Bởi vì, Trần Nghiệp tung ra một quyền, luồng khí xoáy dữ dội, nghiền nát tên áo choàng đen đang nổ súng, cả người lẫn súng, đều bị nghiền nát thành từng mảnh.

Hiệu quả này, còn mạnh hơn cả máy xay thịt!

Chương 121 - Đại Ma Vương toàn lực khai hỏa!

Tiếp theo.

Trần Nghiệp hóa thân thành ma vương khủng bố, không ngừng thu hoạch những sinh mạng đang chạy trốn.

Trong khu rừng nhỏ liên tục vang lên tiếng nổ!

Nếu không biết, còn tưởng rằng ở đây đang diễn ra cuộc tập trận quân sự quy mô lớn!

Tiếng ồn chỉ kéo dài khoảng một phút.

Những tên áo choàng đen kia, đều đã đi gặp tổ tiên của chúng.

Bây giờ chỉ sợ tổ tiên của chúng, sẽ không nhận ra chúng.

Bởi vì đã nát bét rồi!

Không thể trách Trần Nghiệp được.

Thực sự là thân thể của bọn chúng quá yếu ớt...

Cho dù Trần Nghiệp đã kiềm chế lực đạo, nhưng vẫn là chạm vào là vỡ vụn.

À.

Đúng rồi.

Trong số những tên áo choàng đen, còn có một tên là cường giả cấp 4!

Đáng tiếc, những người dưới cấp 5, đối với Trần Nghiệp mà nói, cảm giác khi ra tay cũng không khác biệt lắm...

Trong nháy mắt.

Người còn đứng vững tại hiện trường, chỉ còn lại Trần Nghiệp, Đường Tử Trần và Giản lão sư kia.

Quần của Giản lão sư đã ướt một mảng lớn, sắc mặt trắng bệch, bị dọa đến mức hoàn toàn luống cuống.

Bởi vì biểu hiện vừa rồi của Trần Nghiệp, thực sự là quá mức tàn nhẫn.

Còn đáng sợ hơn cả quái vật bên ngoài thành.

“Giản lão sư, cô còn lời trần trời nào không?”

Trần Nghiệp lên tiếng hỏi.

Giản lão sư nghe vậy hoàn hồn, đang định lên tiếng.

Đột nhiên, cô ta nhìn thấy một bàn tay đầy áp bức, mang theo sức mạnh vạn quân, hung hăng tát về phía mình.

“Phụt!”

Giản lão sư đã không còn...

Trần Nghiệp hừ lạnh: “Tôi chỉ thuận miệng hỏi một câu thôi, cô thật sự định nói lời trăn trối sao?”

Nếu không phải vì hắn đang vội, thì chỉ bằng câu nói vừa rồi của Giản lão sư về việc sẽ hành hạ hắn thật tốt, hắn cũng sẽ không để cô ta chết dễ dàng như vậy.

Đến đây.

Tất cả kẻ địch, đều đã bị Trần Nghiệp giải quyết.

Đương nhiên.

Chuyện này sẽ không kết thúc ở đây.

Cái gì mà Thánh Bàn Hội, sớm muộn gì Trần Nghiệp cũng sẽ ghé thăm.

...

“Lớp trưởng, cậu liên lạc với Triệu Tranh bọn họ, bảo bọn họ gửi định vị cho cậu, sau đó đưa Lưu lão sư đến căn cứ phòng không tập hợp.”

Trần Nghiệp vừa nói, vừa mở túi xách của mình ra, lấy bộ tóc giả bên trong, sau đó đội lên.

Còn mũ bảo hiểm, vì quá chiếm diện tích, nên không mang theo.

Nhưng cũng không sao.

Bộ tóc giả này của hắn có sẵn keo dán, dán lên rất chắc chắn, chắc là sẽ không rơi ra.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần, vẫn còn mang theo vẻ kinh ngạc.

Nàng nhìn Trần Nghiệp thật sâu, đột nhiên cảm thấy bản thân thật vô dụng.

Hình như cứ cách một khoảng thời gian, khoảng cách giữa nàng và nam nhân này, lại càng bị kéo xa thêm...

“Vậy còn cậu?”

“Minh đi cứu những chiến sĩ đã đoạn hậu cho chúng ta!”

Dứt lời.

Trần Nghiệp đã đeo tóc giả xong.

Sau đó, trước mặt Đường Tử Trần, hắn bắt đầu thu xương, biến mình thành hình dáng của Long Ngạo Thiên.

Đôi mắt to xinh đẹp của Đường Tử Trần, lập tức tròn tròn.

“Minh biết ngay mà, Long Ngạo Thiên chính là cậu!”

“Lớp trưởng, đợi Lưu lão sư tỉnh lại, không cần mình dạy cậu phải nói thế nào chứ?”

Trần Nghiệp cười hỏi.

Đường Tử Trần nghiêm túc suy nghĩ một lúc, nói: “Cứ nói là có một cường giả vô danh xuất hiện, đánh chúng ta ngất xỉu, đợi chúng ta tỉnh lại thì kẻ địch đã chết hết, chúng ta cái gì cũng không thấy... Trần Nghiệp, mình nói vậy được không?”

“Được!”

Trần Nghiệp giơ ngón tay cái lên: “Cứ căn cứ nói vậy, bất kể ai hỏi cũng nói như thế.”

“Lớp trưởng, cậu thật sự càng ngày càng lanh lợi!”

Cái cơ này quả thực có thể dùng được.

Bởi vì lời nói dối càng nhiều, sơ hở càng nhiều, cho dù là lời nói dối tinh vi đến đâu, cũng không chịu nổi sự suy xét kỹ lưỡng, chỉ bằng trực tiếp nói cái gì cũng không thấy, để người khác tự mình đoán.

Đường Tử Trần nghe vậy, bất mãn liếc Trần Nghiệp một cái.

Sau đó, cô nàng lại nghiêm túc nói: “Trần Nghiệp, cảm ơn cậu, cậu lại cứu mình một mạng.”

Trần Nghiệp cười xua tay nói: “Đều là người một nhà, đừng khách sáo như vậy.”

Người một nhà...

Nghe được ba chữ này, Đường Tử Trần nhìn Trần Nghiệp thật sâu.

Sau đó, cô nàng nói: “VẬY mình ở đây chờ cậu! Cậu đi nhanh về nhanh, sau đó chúng ta cùng đến căn cứ phòng không, như vậy cũng không dễ bị lộ tẩy. Nếu không một mình mình trở về, bọn họ hỏi cậu đi đâu, mình không biết phải nói thế nào.”

Lời này có lý.

Trần Nghiệp nhìn xung quanh.

Nơi này tạm thời quả thực là tương đối an toàn.

Vì vậy, hắn liền nói: “ĐƯỢC, vậy cậu ở đây chờ mình, mình sẽ nhanh chóng trở lại!”

Lời nói vừa dứt.

Trần Nghiệp liền chạy như bay, nhanh như chớp, hướng về phía đường cái.

“HỒ!”

Mang theo một trận cuồng phong!

Thôi cho hoa cỏ cây cối hai bên đường xào xạc.

Rất nhanh, Đường Tử Trần đã không còn nhìn thấy bóng dáng Trần Nghiệp.

Cô nàng vẫn đứng tại chỗ, nhìn về phương hướng Trần Nghiệp rời đi, mãi không nhúc nhích...

...

Cùng lúc đó.

Trên đường cái, la liệt thi thể quái vật, xen lẫn trong đó là thi thể của vài chiến sĩ mặc giáp ngoại cốt, máu chảy thành sông, nhìn qua chiến trường vô cùng thảm thiết.

Những chiến sĩ còn sống sót đều mang thương tích đầy mình.

Có người tay chân bị quái vật cắn đứt, đạn dược cũng đã cạn kiệt, chỉ có thể trốn trong đồng đồ nát của xe buýt chống đạn, coi đó là nơi ẩn nấp cuối cùng.

Hiện tại, người còn có thể chiến đấu bên ngoài với quái vật, chỉ còn lại vị Thái tiên sinh kia.

Chính là Thái tiên sinh đã thu hút sự chú ý của đại lượng quái vật, mới có thể để cho các chiến sĩ có cơ hội thở dốc.

Vị đại lão này thực lực quả thực không tồi, một tay kỹ thuật chơi bóng cực kỳ điêu luyện, quả cầu sắt được ông ta ném ra ngoài, luôn có thể bay trở về, xoay quanh cánh tay một vòng, quả cầu lại bay ra ngoài, tiếp theo là hai cú đấm tựa núi... Các loại thao tác kỳ lạ không ngừng, quái vật rất khó tiếp cận.

Tuy nhiên.

Quái vật thực sự quá nhiều.

Cho dù vị đại lão này thực lực hơn người, cũng không chịu nổi sự tấn công của nhiều quái vật như vậy.

Lúc này, trên người Thái tiên sinh cũng đầy vết thương, khắp nơi đều là vết máu, động tác cũng không còn lưu loát như trước, rõ ràng là thể lực sắp cạn kiệt, gần đến lúc dầu hết đèn tắt.

Chủ yếu là ông ta chỉ có một quả cầu!

Loại kỹ thuật chơi bóng tuyệt chiêu này của ông ta, thiên về đơn đả độc đấu, không thích hợp với loại chiến trường này.

Nếu như hôm nay không xảy ra kỳ tích.

Vị Thái tiên sinh này, e rằng sẽ bỏ mạng nơi đất khách quê người, không còn khả năng xoay chuyển trời đất...

Còn những chiến sĩ còn lại, kết quả tự nhiên cũng sẽ không tốt đẹp gì.

Hiện tại.

Kỳ tích rốt cuộc đã đến!

“Liên Hoàn Nghiêm Túc Quyền!”

Một tiếng nói nhỏ mang theo lực xuyên thấu cực mạnh, đột nhiên vang lên.

Thu hút sự chú ý của mọi người và vô số quái vật.

Tiếp theo.

Đầy trời đều là quyền ảnh!!

“Ầm ầm ầm...”

Năm đấm phá vỡ hư không.

Đánh ra vô số tiếng nổ dữ dội!

Sau đó, những năm đêm không thể đếm xuể này giống như
súng máy bắn loạn xạ, bắt đầu tàn sát đại quân quái vật!

Khoảnh khắc này!

Trần Nghiệp toàn lực khai hỏa!!

Bởi vì hắn nhìn thấy kết cục của những chiến sĩ kia, không
nhịn được lửa giận, muốn hung hăng trút giận một phen.

“Phụt! Phụt!”

Tất cả quái vật trúng phải năm đám của Trần Nghiệp, đều bị
đánh cho nát bét.

Trong nháy mắt.

Máu thịt bay tứ tung.

Đoạn đường cái này, triệt để biến thành Tu La chiến trường!

Quái vật tuy nhiều, nhưng không một con nào có thể chịu nổi
một kích toàn lực của Trần Nghiệp.

Bởi vì những con quái vật này, cao nhất cũng chỉ là cấp 3.

Cho dù trong cùng một bậc, quái vật thường mạnh hơn con
người, nhưng chênh lệch giữa chúng và Trần Nghiệp, vẫn là
quá lớn.

Bị đơn phương tàn sát là chuyện rất bình thường!

Chỉ có thể dựa vào số lượng quái vật đủ nhiều, cho dù là Trần
Nghiệp cũng không thể nào giết hết trong thời gian ngắn...

Chương 122 - Không bằng lái mà cũng dám lái xe

Sự xuất hiện của Trần Nghiệp, lập tức thu hút sự chú ý của đại
lượng quái vật.

Khiến cho vị Thái tiên sinh kia, rốt cuộc có cơ hội thở dốc!

Phải nói là.

Những con quái vật cấp thấp này, trí thông minh rất thấp.

Rõ ràng Trần Nghiệp đã giết đến thi cốt chất chồng như núi,
chúng vẫn liều chết lao về phía Trần Nghiệp.

Giống hệt như lũ tang thi trong bí cảnh số 2!

Có lẽ, cũng chính bởi vì đặc điểm không sợ chết này, chúng mới có thể gây ra phiền phức lớn như vậy cho loài người!

...

“Âm âm! Âm âm!”

Những chiến sĩ trốn trong đồng đồ nát của xe buýt, đột nhiên nghe thấy, bên ngoài không ngừng truyền đến tiếng nổ kịch liệt.

Bọn họ còn tưởng rằng, là viện quân của quân đội đã đến, đang dùng pháo hạng nặng, liều mạng oanh tạc quái vật!

Chỉ có điều.

Đội bọn họ chui ra khỏi xe nhìn, phát hiện người tạo ra động tĩnh khủng bố như vậy, lại là một con người?

“Người này là ai?”

“Không biết, nhìn rất lạ mặt.”

“Anh ta mạnh quá! Sức phá hoại này, tốc độ này... Thật là khủng bố! Chẳng lẽ là cường giả cấp 6?”

“Không thể nào là cường giả cấp 6, cường giả cấp 6 trong nước, ai mà không phải là nhân vật tiếng tăm lừng lẫy?”

“Bất kể nói thế nào, vị cường giả này đã đến, chúng ta được cứu rồi...”

“Đúng vậy! Được cứu rồi, đáng tiếc... Trương Dũng bọn họ nếu như có thể kiên trì thêm một lúc thì tốt rồi.”

Các chiến sĩ đều mang thương tích đầy mình.

Hơn nữa đạn dược cũng đã cạn kiệt.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn, không thể nào ra tay giúp đỡ.

Trên thực tế, Trần Nghiệp cũng không cần bọn họ giúp đỡ.

Chỉ cần bọn họ tự bảo vệ tốt bản thân là được!

Nhìn Trần Nghiệp không ngừng oanh sát quái vật, vị Thái tiên sinh kia, trong mắt tràn đầy chấn động.

Vị người xa lạ đột nhiên xuất hiện này, thực lực tuyệt đối mạnh hơn ông ta một bậc!!

E rằng Thiếp Sơn Khảo của ông ta, cũng rất khó đỡ nổi một quyền của đối phương!

Chỉ là...

Những cường giả cấp 5 trong nước, ông ta đều biết, tại sao lại chưa từng gặp qua người này?

...

Mười mấy phút sau.

Viện quân của quân đội, rốt cuộc đã đến.

Đầu tiên đến nơi, là bảy tám chiếc trực thăng chiến đấu, mỗi chiếc trực thăng đều được trang bị pháo, vừa đến nơi liền bắt đầu oanh tạc quái vật.

“Vèo vèo vèo...”

Vô số quả pháo đồng loạt bắn ra, cảnh tượng vô cùng hoành tráng.

Chỉ có điều, cấu tạo cơ thể của những con quái vật này rất kỳ lạ, chỉ cần không bị nổ chết tại chỗ, liền có thể hấp thu nhiệt lượng tỏa ra từ vụ nổ, trở nên càng thêm điên cuồng.

Không trách, người ta thường nói vũ khí nóng của loài người, đối với những con quái vật này tác dụng không lớn.

May mắn là quân đội đã có chuẩn bị khác.

Khai hỏa cũng chỉ là vì muốn thu hút sự chú ý của quái vật mà thôi.

Hai chiếc máy bay vận tải cỡ lớn, theo sát phía sau xuất hiện.

Máy bay vận tải vừa đến hiện trường, từ trong khoang liền nhảy ra rất nhiều chiến sĩ.

Những chiến sĩ này thực lực đều không tồi, lại thêm giáp ngoại cốt, khiến cho mỗi người đều có thực lực cấp 3, 4.

Trong tay bọn họ cầm đại đao hợp kim cực kỳ sắc bén, lực sát thương kinh người.

Một đao chém xuống, vậy mà có thể chém đôi quái vật!

Sau khi các chiến sĩ gia nhập chiến trường, cục diện nhanh chóng xoay chuyển.

Quái vật bắt đầu bại lui, bị loài người truy sát.

Mà Trần Nghiệp, cũng rút cuộc có thể dừng tay, giao chiến trường lại cho quân đội.

Đúng lúc Trần Nghiệp xoay người, chuẩn bị rời đi.

Phía sau đột nhiên truyền đến giọng nói của Thái tiên sinh:

“Chờ đã, vị tiểu huynh đệ này, cậu đã cứu tôi một mạng, có thể cho biết danh tính sao? Có cơ hội tôi muốn cảm ơn cậu cho đàng hoàng!”

Trần Nghiệp quay đầu lại, ánh mắt nhìn về phía Thái tiên sinh, mỉm cười.

“Cảm ơn thì không cần.”

“Bất quá tôi có một lời khuyên, Thái tiên sinh có muốn nghe hay không?”

Thái tiên sinh sửng sốt: “Mời cậu nói!”

“Sau này, khi nào xào mì, ngàn vạn lần đừng cho thêm bột ngọt!”

Để lại câu nói đầy ẩn ý này.

Trần Nghiệp không chút do dự xoay người rời đi.

Thái tiên sinh thì đứng im tại chỗ, rơi vào trầm tư...

Vốn dĩ người của quân đội, còn muốn tiến lên nói chuyện với Trần Nghiệp, nhưng lại phát hiện chỉ trong nháy mắt, vị cường giả siêu cấp kia, đã chạy biến mất dạng.

Tốc độ nhanh kinh người!

Nhanh hơn cả tên lửa!

Căn bản không đuổi kịp...

Khi Trần Nghiệp trở lại khu rừng nhỏ, liền thấy mỹ thiếu nữ Đường Tử Trần đang yên lặng đứng cạnh một chiếc xe việt dã.

Lão Lưu đã bị nàng dùng niệm động lực đưa vào hàng ghế sau, hiện tại vẫn đang hôn mê.

“Lớp trưởng, không phải đợi lâu chứ?” Trần Nghiệp đã khôi phục lại dáng vẻ ban đầu, tháo bộ tóc giả xuống.

Thấy Trần Nghiệp trở về, Đường Tử Trần thở phào nhẹ nhõm, hỏi: “Cậu biết lái xe không?”

“Biết! Nhưng mà không có bằng lái!”

Đường Tử Trần nghe vậy, cũng không để ý lắm, trực tiếp ngồi vào ghế phụ.

Nàng có niệm động lực, sợ cái gì chứ.

Cho dù là lão Lưu đang hôn mê, thể chất cũng khác người thường.

Cho dù Trần Nghiệp lái xe xuống nương cũng không sao.

Đợi Trần Nghiệp lên xe, Đường Tử Trần liền nói: “Mình đã liên lạc với Nhậm Thiên Thiên, cô ấy gửi định vị cho mình... Đi bên trái.”

Trần Nghiệp khởi động xe việt dã, đạp chân ga, chiếc xe liền lao vút đi!

Rầm!

Lão Lưu ở hàng ghế sau, trực tiếp lăn xuống gầm ghế.

Đường Tử Trần: “... Cậu chậm một chút, đừng có làm Lưu lão sư bị thương.”

Trần Nghiệp có chút xấu hổ: “Mình không biết thứ này mã lực lại mạnh như vậy.”

Kiếp trước ở Trái Đất, hắn có bằng lái, cũng đã lái xe cũ được một thời gian.

Kỹ thuật lái xe không có vấn đề.

Chỉ là không quen thuộc với hiệu suất của xe việt dã mà thôi.

Trên đường đi cứ va va đập đập.

Mười lăm phút sau.

Hai người cuối cùng cũng đưa lão Lưu đến căn cứ phòng không.

Cái gọi là căn cứ phòng không, thực chất là căn cứ ngầm.

Khi hai người đến nơi, đã được mọi người chào đón.

“Lớp trưởng, Trần Nghiệp, hai người không sao thật sự là quá tốt rồi!”

Rất nhiều học sinh đều phát ra từ nội tâm mà nói.

Trải nghiệm ngày hôm nay, khiến những học sinh này, cả đời khó quên...

...

Sự kiện sinh viên Võ Đại bị tập kích.

Rất nhanh đã kinh động đến rất nhiều lãnh đạo.

Số lượng quái vật nhiều như vậy, vậy mà có thể vượt qua tuyến phòng thủ, tiến vào nội địa... Đây là sự cố nghiêm trọng, tuyệt đối có nội gián!

Cấp trên nổi giận, hạ lệnh điều tra kỹ lưỡng!

Kết quả điều tra cụ thể, sinh viên Võ Đại tự nhiên không được biết.

Chỉ nghe nói, có rất nhiều đại nhân vật, vì tội danh lơ là mà bị cách chức...

Thậm chí còn có không ít người bị bỏ tù.

Còn về phần vị Giản lão sư kia, trong lòng oán hận, liền câu kết với người ngoài, muốn thủ tiêu vị thiên tài Đường Tử Trần này... Chuyện này rất dễ dàng điều tra rõ ràng.

Điều khiến các vị lãnh đạo tức giận chính là, bọn họ rất coi trọng Đường Tử Trần, kết quả lại xảy ra sơ hở lớn như vậy, suýt chút nữa khiến Đường Tử Trần, vị thiên tài tuyệt thế này chết yểu!

Vì chuyện này, không ít lãnh đạo Ma Đô đều bị phê bình!

Vị Lục hiệu trưởng của Võ Đại kia, càng bị cấp trên mắng cho té tát, trách cứ ông ta trông nom không chu toàn.

Chủ nhiệm giáo dục phê duyệt cho Giản lão sư lên xe buýt, trực tiếp bị cách chức, hiện đang bị điều tra, rất có thể còn phải ngồi tù...

Chiều hôm đó.

Trần Nghiệp và những người khác, liền trở về trường Võ Đại.

Đại hội tân sinh?

Đã xảy ra chuyện như vậy rồi, ai còn tâm trạng tham gia hoạt động kiểu này nữa?

Cho dù Võ Đại còn muốn tham gia, thì ban tổ chức cũng không dám...

Lỡ như lại xảy ra chuyện thì sao?

Mặc dù khả năng này rất nhỏ... Nhưng cũng không ai muốn đánh cược!

Chương 123 - Âm hiểm! Lệnh truy nã giá trên trời

Bởi vì Đường Tử Trần rất quan trọng!

Bị rất nhiều người xung tụng là tương lai.

Nghe nói, cấp trên đã quyết định, sẽ phái hai vị cường giả cấp 5, cùng với một đội tác chiến, đóng quân lâu dài tại trường Võ Đại, chuyên môn phụ trách bảo vệ Đường Tử Trần.

Cho đến khi Đường Tử Trần đạt đến thực lực cấp 5!

Tương ứng, Đường Tử Trần cũng sẽ mất đi một phần tự do, phỏng chừng sau này muốn rời khỏi trường Võ Đại ra ngoài chơi, đều phải báo cáo.

Cô nàng cũng không để ý đến những điều này.

Bình thường nàng vốn dĩ rất ít khi ra ngoài, ngày ngày đều ở trường học, không thì là ở trong phòng tập luyện, giống như một khổ hạnh tăng.

...

Sau khi trở về trường.

Do lão Lưu vẫn chưa tỉnh.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần lần lượt bị gọi đi nói chuyện.

Nội dung hỏi thăm, tự nhiên là liên quan đến việc bọn họ thoát khỏi nguy hiểm như thế nào.

Đối với điều này, hai người đã sớm thống nhất với nhau: Bị đánh ngất, ai cứu bọn họ, cứu như thế nào, bọn họ đều không biết!

Câu trả lời này tự nhiên không thể khiến người ta tin phục.

Tuy nhiên, hai người đều là sinh viên Võ Đại, người của chính phủ tương đối bao dung đối với bọn họ.

Đặc biệt là Đường Tử Trần, nàng không muốn nói cũng được!

Cho nên, người của chính phủ, cuối cùng vẫn quyết định, chờ lão Lưu tỉnh lại rồi hỏi sau.

Vị Thái tiên sinh kia, tự nhiên cũng nhận được lời mời nói chuyện.

Mọi người căn cứ theo vị Thái tiên sinh này miêu tả về vị cường giả kia, suy đoán ra người cứu người, rất có thể là Long Ngạo Thiên!

Sau khi biết được Long Ngạo Thiên đã sở hữu thực lực cấp 5+, tất cả các cuộc điều tra nhắm vào hắn, liền dừng lại ở đây!

Đây là sự tôn trọng của chính phủ đối với cường giả!

Chỉ cần xác định cường giả không phải là nội gián, sẽ không dễ dàng điều tra một vị cường giả đỉnh cấp.

Bởi vì rất nhiều cường giả đều có tính khí tương đối lớn.

Một khi biết được chính phủ đang điều tra mình, rất dễ dàng phản kháng, đẩy cường giả sang phe đối địch.

Chuyện kiểu này đã từng thực sự xảy ra...

...

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt.

Đã là một tuần sau.

Về việc sinh viên Võ Đại bị tập kích, ồn ào náo nhiệt mấy ngày, đến nay rốt cuộc cũng dần dần lắng xuống.

Hoạt động Đại hội tân sinh, cũng đã kết thúc vào ngày hôm qua.

Trường học cuối cùng giành được quán quân, là Kinh Đại!

Chỉ có điều.

Cư dân mạng đối với kết quả này, lại không công nhận.

Ai cũng biết, nếu Đường Tử Trần của Võ Đại tham gia, quán quân tuyệt đối không có chuyện gì của Kinh Đại.

Về quá trình thi đấu, Trần Nghiệp đã xem qua hai đoạn video.

Tên Thủy Long của Kinh Đại kia, thực lực cũng coi như không tệ, chỉ cần nghiêm túc, cơ hồ một chương là có thể đánh bại đối thủ.

Trong số các tân sinh khóa này, phỏng chừng là cao thủ chỉ sau Đường Tử Trần.

Còn về phần trận đấu cá nhân do ban tổ chức tạm thời thêm vào, về sau vẫn bị hủy bỏ không tổ chức...

Tóm lại.

Đại hội tân sinh lần này, bởi vì thiếu đi Võ Đại, khiến cho có chút đầu voi đuôi chuột, khán giả vốn dĩ tràn đầy mong đợi, kết quả lại là thất vọng ra về.

Không ít người tức giận mắng: Trả tiền!

...

Hơn chín giờ sáng.

Trần Nghiệp và Triệu Tranh cùng nhau đến nhà ga.

Võ Đại chỉ bảo vệ trọng điểm Đường Tử Trần.

Đối với những học sinh khác, trước kia như thế nào, hiện tại vẫn như thế.

Cho nên, hai người xin nghỉ rất dễ dàng.

Thậm chí.

Nghe nói Triệu Tranh muốn đi gặp Trần hội trưởng, lão Lưu còn tỏ ra rất vui mừng!

Vui mừng vì học sinh của mình, tìm được sự phụ tốt...

“Lão Trần, tôi chỉ mang theo hai chai rượu, có phải là quá kém cỏi hay không?”

“Cái gì mà lão Trần? Không lớn không nhỏ, gọi là sư huynh!”

“Đừng đùa nữa, cha cậu có đồng ý nhận tôi hay không, còn chưa biết được đâu!”

“Ngu ngốc! Ông ấy đã bảo cậu đi gặp ông ấy rồi, chứng minh đã tám chín phần mười rồi, hiểu không? Hơn nữa, cha tôi tối hôm qua vừa từ Kinh Thành trở về, hôm nay liền gọi cậu qua, chứng tỏ ông ấy rất coi trọng chuyện này.”

“Được rồi! Sư huynh...”

“Ừm! Trẻ nhỏ dễ dậy.”

“Hay là... Sư huynh, vẫn là đi cùng tôi một chuyến đi!”

“Hả? Tôi đưa cậu đến nhà ga rồi còn chưa đủ sao?”

“... Trần hội trưởng luôn là thần tượng của tôi, tôi có chút căng thẳng!”

“Vậy thì không còn cách nào, muốn cậu tự mình đi, là ý của cha tôi, ông ấy chính là muốn gặp riêng cậu, không bị tôi quấy rầy, hiểu không?”

“Tôi biết, nhưng mà...”

“Đừng có nhưng nhị gì nữa, bình thường cậu như thế nào, thì cứ như thế ấy, tôi tin tưởng chuyến đi này của cậu nhất định sẽ thuận lợi.”

Triệu Tranh còn muốn nói gì đó.

Trần Nghiệp nhìn thời gian, vội vàng nói: “Sắp đến giờ tàu chạy rồi, mau cút đi!”

...

Đến buổi tối.

Trần Nghiệp nhận được điện thoại của cha cậu.

“Alo! Cha? Người mà con giới thiệu cho cha, cảm thấy thế nào? Có hài lòng không?”

Đầu dây bên kia, truyền đến giọng nói của Trần hội trưởng: “Người bạn học này của con, quả thật cũng được, là một hạt giống tốt.”

Trần Nghiệp cười hỏi: “Vậy Triệu Tranh đâu? Cậu ấy vẫn chưa về sao?”

“Cha giữ cậu ấy ở lại nghỉ ngơi mấy ngày, chỉ điểm một chút sai lầm trong quá trình tìm hiểu võ thuật của cậu ấy.”

“Chắc! Đã bắt đầu dạy rồi sao?”

“Bớt giỡn đi, cha gọi điện thoại cho con, là có chuyện khác muốn nói.”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp hơi sững sờ, lập tức hỏi: “Chuyện gì ạ?”

“Người bạn kia của con, Long Ngạo Thiên, hiện tại cậu ta đang ở đâu?”

“... Con làm sao biết được? Nhân vật như cậu ấy, con còn có thể quản được hành tung của cậu ấy sao?” Trần Nghiệp hỏi: “Cha tìm cậu ấy có việc gì sao?”

“Không phải cha tìm cậu ấy có việc, mà là sư bá của con muốn gặp cậu ấy!”

Sư bá?

Vị “Võ Giả Chi Vương” Ba Lê Minh kia?

Ông ấy muốn gặp hẳn làm gì?

“Gặp Long Ngạo Thiên?”

Trần Nghiệp hỏi: “Sư bá có nói là gặp Long Ngạo Thiên có chuyện gì không?”

Trần hội trưởng suy nghĩ một chút, nói: “Sư bá con là một người cuồng võ, ông ấy đã xem video kiểm tra của Long Ngạo Thiên lần trước, thấy rất hứng thú, muốn cùng Long Ngạo Thiên luận bàn một chút.”

Phòng kiểm tra của tòa nhà hiệp hội đều có camera giám sát, những camera này được sử dụng để ghi lại quá trình kiểm tra, để có thể đánh giá trực quan thực lực của người kiểm tra.

Vì vậy, việc Ba hội trưởng có thể xem video kiểm tra của Long Ngạo Thiên là điều bình thường.

Nghe vậy, Trần Nghiệp nhú mày.

Hắn thật sự không muốn luận bàn với Ba hội trưởng!

Không phải vì đối phương là sư bá.

Hắn ngay cả cha ruột còn so tài rồi, còn để ý gì đến một người sư bá?

Chủ yếu là... đối phương là cường giả cấp 6.

Trần Nghiệp hiện tại mới 5+, còn cách cấp 6 một khoảng cách!

Hắn không bao giờ đánh trận nào mà không nắm chắc phần thắng!!

“Cha, như vậy không ổn lắm đâu? Sư bá đã là cấp 6 rồi, thuộc top cường giả hàng đầu, Long Ngạo Thiên kém xa ông ấy về thực lực! Luận bàn thế nào được?”

“Sư bá con nói, ông ấy sẽ khống chế thực lực của mình.”

Nói đến đây, Trần hội trưởng lại cười nói: “Không cần để ý đến ông ấy, cha chỉ là giúp ông ấy chuyển lời thôi. Ước chừng mục đích thực sự của sư bá con là muốn thu nhận Long Ngạo Thiên làm đệ tử quan môn.”

“Đệ tử quan môn?” Trần Nghiệp kinh ngạc: “Con nhớ Long Ngạo Thiên không phải thiên phú S3 sao? Cha không phải nói, anh hùng không có thiên phú S3 thì không thích hợp đi theo con đường quốc thuật sao?”

Nghe con trai nói, Trần hội trưởng lại thở dài: “Sư bá con là thiên tài võ học, dựa trên một số môn võ công ngoại môn, tự sáng tạo ra một môn quyền pháp luyện thể, có thể phát huy tối đa năng lực của thân thể... Có lẽ, ông ấy đã nhìn thấy tố chất thân thể cường đại của Long Ngạo Thiên, nảy sinh lòng thương tài, muốn truyền môn quyền pháp này cho Long Ngạo Thiên.”

Chương 124 - Âm hiểm! Lệnh truy nã giá trên trời (2)

Lợi hại như vậy sao?

Trần Nghiệp động lòng.

Tuy nhiên, hắn cũng không phải là người không hiểu gì, trong quốc thuật, công phu ngoại môn muốn luyện thành tựu, còn vất vả hơn công phu nội môn gấp nhiều lần!

Quyền pháp luyện thể của Ba hội trưởng, là dựa trên võ công ngoại môn cải biên sáng tạo, chắc chắn cũng được coi là một loại công phu ngoại môn.

“Cha, quyền pháp luyện thể của sư bá, chắc là rất khó luyện?”

“Quyền pháp luyện thể nào mà chẳng khó luyện!” Trần hội trưởng hừ lạnh: “Cũng đâu phải con luyện, con lo lắng nhiều như vậy làm gì? Chuyển lời cho Long Ngạo Thiên là được rồi.”

“Vâng, con sẽ chuyển lời cho Long Ngạo Thiên.”

Miệng thì nói vậy.

Trên thực tế, Trần Nghiệp đã quyết định từ chối gặp mặt Ba hội trưởng.

Nếu Ba hội trưởng có thể tự mình mang quyền pháp luyện thể đến, có lẽ hẳn còn có chút hứng thú thử một chút.

Đi bái sư làm đệ tử quan môn cho người khác?

Thôi đi!

Không phải Trần Nghiệp coi thường Ba hội trưởng.

Đối phương có thể có được danh hiệu Võ Giả Chi Vương, đủ để chứng minh người này là một kỳ tài võ học, nhân trung long phượng.

Nguyên nhân chính... Long Ngạo Thiên là giả!

Đợi đến khi thực lực của Trần Nghiệp đủ mạnh, thân phận này sẽ không cần nữa.

Vì vậy, trong kế hoạch của Trần Nghiệp, Long Ngạo Thiên sẽ không dây dưa gì với bất kỳ ai.

Hơn nữa, Trần Nghiệp sở hữu Thẻ Chất Kỳ Ngọc, kỳ thực cũng không cần đến công phu luyện thể để thêm thắt, tương lai thân thể của hắn, chính là công phu luyện thể mạnh nhất!

Ngay cả bây giờ, Trần Nghiệp cũng đã đạt đến cảnh giới đao thương bất nhập, có thể xưng là thân thể sắt thép!

“Cha, những người nổi tiếng như sư bá, chắc hẳn ông ấy có rất nhiều đệ tử nhỉ? Sao không truyền cho những đệ tử khác?”

Trần Nghiệp lại hỏi.

Đầu dây bên kia, Trần hội trưởng đột nhiên im lặng một lúc, sau đó mới nói: “Tùng có, bây giờ không còn nữa.”

Trần Nghiệp ngẩn người: “Ý là sao? Đệ tử của sư bá đâu? Chẳng lẽ...”

Hắn còn tưởng rằng, đệ tử của Ba hội trưởng đã chết yếu rồi.

Kết quả không phải như vậy.

Trần hội trưởng nói: “Sư huynh trước kia có một đệ tử, tên là Thường Minh, người này tuy có thiên phú võ học rất cao, nhưng lại là một kẻ cuồng võ có tâm tính cực đoan, sư huynh dốc lòng dạy dỗ hắn, coi hắn như con ruột, kết quả tên súc sinh này học nghệ thành tài, liền lộ nguyên hình, khắp nơi khiêu chiến cao thủ.”

“Tuy sư huynh cũng là người cuồng võ, thích khiêu chiến cao thủ, nhưng sư huynh biết điểm dừng. Còn Thường Minh khiêu chiến người khác, là vừa phân cao thấp, cũng quyết sống chết! Chỉ cần thua trong tay hắn, cuối cùng đều bị hắn đánh chết.”

“Hắn giết người quá nhiều, gây nên phản nộ, sư huynh muốn hắn tự thú, hắn lại không biết hối cải, còn muốn khiêu chiến sư huynh, cuối cùng bị sư huynh đánh gãy một tay bỏ trốn... Nghe nói là đã ra nước ngoài, đã mấy năm rồi không có tin tức gì.”

“Vì chuyện này, sư huynh từ đó không bao giờ nhận đệ tử nữa.”

Hay cho một tên Thường Minh!

Tên này khéo lại có thiên phú giống như Phong Vu Tu (phim HK)?

Vừa phân cao thấp, cũng quyết sống chết?

Bây giờ là thời cổ đại sao? Cứ tưởng mình có thể đánh nhau là có thể đứng trên pháp luật?

Muốn làm vậy thì phải vô địch đã!!

“Vậy tại sao sư bá lại đột nhiên muốn thu nhận Long Ngạo Thiên làm đệ tử quan môn?” Trần Nghiệp lại hỏi.

“Bởi vì mấy hôm trước sự kiện Võ Đại bị tập kích, sư bá con đã biết là Long Ngạo Thiên đi ngang qua đó, ra tay cứu các

con, còn giết rất nhiều quái vật.”

Trần hội trưởng dường như rất kiên nhẫn với con trai mình, giải thích: “Sư bá con cảm thấy, Long Ngạo Thiên là người có tâm tính không tệ, là một hạt giống tốt, cho nên mới động lòng muốn thu nhận làm đệ tử.”

“Nếu Long Ngạo Thiên có thể luyện thành quyền pháp luyện thể mà sư bá con tự sáng tạo, thì có thể trở thành cường giả cấp 6 đỉnh tiêm, Hiệp hội Di Nãng cũng có thêm một chiến lực đỉnh cao.”

Trần Nghiệp hiểu ra.

Tuy nhiên, hắn vẫn lựa chọn từ chối!

“Đúng rồi, cha, con thấy trên mạng nói, sư bá trước kia khi khiêu chiến cao thủ các nước, từng bị người ta đánh bại một lần? Chuyện này là thật hay giả?”

“Là thật!” Trần hội trưởng chủ động giải thích: “Nước ngoài có một người, thiên phú võ đạo còn cao hơn cả sư bá con, ông ta rất có thể đã đạt đến cảnh giới võ đạo cao nhất, sư bá con chính là bại dưới tay ông ta.”

Cảnh giới võ đạo cao nhất?

Chính là truyền thuyết “phá toái hư không, kiến thần bất phôi” sao?

“Người này tên gì?” Trần Nghiệp hứng thú hỏi.

“Sao vậy? Con còn muốn lên mạng tra tư liệu của người ta sao?”

Trần hội trưởng hừ lạnh, dạy dỗ: “Đừng có coi những thứ trên mạng là kim chỉ nam, thân phận bề ngoài của người đó trên mạng chỉ là một thương nhân bình thường. Thực chất ông ta là ông trùm ngầm của Úc Châu, nắm trong tay rất nhiều hoạt động phi pháp, rất nhiều người gọi ông ta là Võ Thần!”

Võ Thần?

Thật là khẩu khí lớn!

Tuy nhiên, có thể đánh bại Ba hội trưởng, thực lực của người này quả thực rất mạnh.

Xem ra.

Thế giới này, còn đặc sắc hơn hẳn tưởng tượng!

...

Kết thúc cuộc gọi với Trần hội trưởng.

Trần Nghiệp liền lên mạng tìm kiếm các cao thủ toàn cầu.

Phát hiện cao thủ toàn cầu thật sự không ít.

Bên phía Hạ quốc có Tần Mộc Âm, Ba hội trưởng,...

Bên phía Mỹ, nổi tiếng nhất là một người tên là Ethan Hunt!

Nhiều năm trước, người giữ kỷ lục hai lần nhận thưởng thêm liên tiếp trong Bí Cảnh Tân Thủ, chính là người này. Cho đến gần đây, kỷ lục này mới bị Đường Tử Trần và Trần Nghiệp phá vỡ.

Nga thì có một người tên là “Svyatoslav”, nghe nói rất đáng sợ.

Ngoài ra, người sở hữu thiên phú S2, không chỉ có Hạ quốc độc chiếm, các quốc gia khác cũng có, ví dụ như Lạc Nhật đế quốc có một người, chỉ là thành tựu của đối phương không cao bằng Tần Mộc Âm.

Còn vị Võ Thần mà Trần hội trưởng nói, trên mạng quả thực không tìm thấy.

Còn ai là cao thủ số một thế giới?

Chuyện này không có kết luận chính xác.

Có người cho rằng là Tần Mộc Âm, có người cho rằng là Ethan Hunt...

Mỗi lần chủ đề này xuất hiện, cư dân mạng lại lao vào tranh cãi.

Đang tìm kiếm.

Đột nhiên.

Một tin tức thu hút sự chú ý của Trần Nghiệp.

Một tỷ phú nước ngoài nào đó, đã treo thưởng 2 tỷ đô la, để lấy mạng Đường Tử Trần!!

Hơn nữa còn là treo thưởng công khai!

Tin tức này vừa ra, lập tức gây chấn động trên mạng!

Cư dân mạng nước ngoài, những người có lòng chính nghĩa đều lên án hành vi này. Những kẻ có tâm địa đen tối, thì tỏ vẻ rất động lòng!

Còn cư dân mạng trong nước, thì đồng loạt mắng chửi!

“Chuyện gì vậy? Tại sao nữ thần lại bị treo thưởng? Còn treo giá 2 tỷ đô la? Cừu oán gì mà lớn vậy?”

“Đệt! Đường nữ thần đào mộ tổ nhà mày à?”

“Mẹ kiếp, tên tỷ phú tên Rufu này, sao không tra được quốc tịch của hắn?”

“Hừ hừ... Các người còn chưa hiểu sao? Tỷ phú gì chứ, con rồi mà thôi! Kẻ thực sự muốn giết Đường Tử Trần là những kẻ nắm quyền lực ở nước ngoài, bọn chúng không muốn nhìn thấy Đường Tử Trần tiếp tục thuận lợi quật khởi, bởi vì thiên phú của Đường Tử Trần quá tốt, khí thế cũng là mạnh nhất từ trước đến nay, còn mạnh hơn cả Tần nữ sĩ.”

“Trước đây đã nhiều lần ám sát, bây giờ Võ Đại toàn lực bảo vệ, bọn chúng cảm thấy thủ đoạn ám sát không ổn, cho nên chuyển sang treo thưởng công khai?”

“Ghe tởm, chính phủ của chúng ta không phản kháng sao?”

“Phản kháng thế nào? Cậu có bằng chứng sao? Tên Rufu này không biết từ đâu chui ra, ngay cả quốc tịch cũng không tra được! Nói không chừng đằng sau con rồi này là nhiều quốc gia.”

“Nói như vậy, sau này Đường nữ thần chẳng phải rất nguy hiểm sao?”

“Thế giới thực còn đỡ, cao thủ bên ta sẽ bảo vệ an toàn cho cô ấy, nhưng trong bí cảnh thì gay go rồi, chắc chắn sẽ có người động lòng với khoản tiền thưởng này... Phải nói là, chiêu treo thưởng công khai này do kẻ nào thất đức nghĩ ra, thật là cao tay! Rõ ràng là ‘ý không ở trong lời’, mục đích thực sự là ngăn cản Đường nữ thần tiến vào bí cảnh để quật khởi?”

Chương 125 - Đầu Trọc Ở Đây! Ai Đến Nhận Lấy Cái Chết?

“Quả thực rất âm hiểm! Bí cảnh là con đường nhanh nhất để nâng cao thực lực, dựa vào bản thân rèn luyện, cho dù thiên phú có tốt đến đâu, tốc độ tăng trưởng thuộc tính cũng chậm, chỉ có thể mạo hiểm chiến đấu trong bí cảnh! Mới có thể nhanh chóng trưởng thành.”

“Ý là, sau này Đường nữ thần ở trong bí cảnh, mức độ nguy hiểm sẽ tăng lên gấp vô số lần?”

“Đúng vậy! 2 tỷ đô la, ai mà không động lòng? Sau này cô ấy ở trong bí cảnh, e rằng không thể tin tưởng bất kỳ ai...”

“Chiêu treo thưởng công khai này là do tên súc sinh nào nghĩ ra, thật là cao tay! Rõ ràng là mục đích chính không phải là tiền, mà là ngăn cản Đường nữ thần tiến vào bí cảnh để quật khởi?”

“Mẹ kiếp! Vừa mới vượt tường lửa xem trang web nước ngoài, bọn họ nói rằng tiền thưởng đã được một nền tảng nào đó xác nhận, đã được chuyển vào tài khoản treo thưởng, chỉ cần đáp ứng yêu cầu là có thể dễ dàng lấy đi... Mẹ kiếp, Đường nữ thần nguy hiểm rồi.”

...

Nhìn thấy truy nã công khai này.

Trần Nghiệp nhú mày, sắc mặt lập tức trầm xuống.

Cư dân mạng phân tích rất đúng.

Với lệnh truy nã này, nếu Đường Tử Trần còn muốn đi bí cảnh, mức độ nguy hiểm sẽ tăng lên vô số lần, không chỉ phải đối mặt với sự uy hiếp của quái vật, mà còn phải đề phòng sự tập kích của người khác, không thể tin tưởng bất kỳ ai.

Nhưng nếu không đi bí cảnh, dựa vào bản thân Đường Tử Trần rèn luyện?

Trước đó Đường Tử Trần phải liều mạng cả tháng trời, tinh thần lực mới tăng được 8 điểm, như vậy đã là phá kỷ lục trong nước rồi...

Tính ra như vậy, nàng ấy phải mất bao lâu mới có thể trưởng thành?

Lệnh truy nã này thật sự rất âm hiểm, cũng thực sự hiệu quả!

Đương nhiên.

Sau này phía trên cũng có thể áp dụng tương tự, nhắm vào những thiên tài xuất hiện ở nước ngoài.

Nhưng bây giờ phải làm sao với Đường Tử Trần?

Cô nàng này là vợ yêu đã được Trần Nghiệp nhắm trúng, Trần Nghiệp nhất định không thể khoanh tay đứng nhìn!!

Suy nghĩ một chút.

Trần Nghiệp lấy điện thoại ra, gửi tin nhắn cho Đường Tử Trần...

【 Lốp trưởng, cậu lại lên top tìm kiếm rồi! 】

Gửi tin nhắn xong, Trần Nghiệp không khỏi trầm tư.

Hắn hiểu rõ, nguyên nhân Đường Tử Trần bị nhắm đến dữ dội như vậy, hoàn toàn là do ba lần siêu thần liên tiếp trong Bí Cảnh Tân Nhân, khiến cho một số người ở nước ngoài e ngại.

Ngồi không yên nữa rồi!

Bọn họ mới nghĩ ra chiêu trò hiểm độc như vậy.

Giả sử, ngay từ đầu Đường Tử Trần không lập đội với hắn, liệu những chuyện này có xảy ra hay không? Liệu tương lai nàng có thể trưởng thành thành cường giả như Tần Mộc Âm?

Khoan đã!

Hình như cô nàng ngay từ đầu đã bị nhắm đến rồi!

Nếu không có Trần Nghiệp lập đội với nàng, ở Bí Cảnh số 1, cô nàng đã tự sát rồi, phải không?

Hơn nữa, năm đó Tần Mộc Âm khi trưởng thành cũng không phải một đường thuận lợi.

Trên mạng có ghi chép, Tần Mộc Âm cũng từng gặp phải nhiều lần ám sát!

Ngoài Tần Mộc Âm, còn có Ethan Hunt cũng vậy!!

Có thể nói, chỉ cần là thiên tài nổi bật, con đường trưởng thành của họ đều không hề suôn sẻ.

Loài người thật sự là một chủng tộc thích đấu đá nội bộ...

Chính là không muốn thấy người khác tốt hơn mình!

【 Minh thấy rồi... Lưu lão sư vừa thông báo cho mình đến phòng họp. 】

Đây là tin nhắn trả lời của Đường Tử Trần.

Xem ra, chuyện lệnh truy sát giá trên trời đã kinh động đến lãnh đạo trường học.

Nói không chừng, ngay cả cấp trên cũng đã được báo cáo.

...

Lúc này, Đường Tử Trần đã lên đường đến phòng họp của trường.

Khi nàng đến nơi, phát hiện trong phòng họp có không ít người.

Ngoài lãnh đạo nhà trường, còn có mấy người lạ mặt.

“Khụ khụ!”

Trương phó hiệu trưởng lên tiếng: “Đường Tử Trần đồng học, ngồi xuống nói chuyện.”

Chờ Đường Tử Trần ngồi xuống, Trương phó hiệu trưởng lại nói: “Đường Tử Trần đồng học, tối nay gọi em đến đây là vì chuyện lệnh truy sát từ nước ngoài, chắc em cũng biết rồi, phải không?”

Đường Tử Trần gật đầu.

“Sau khi thảo luận...” Trương phó hiệu trưởng nghiêm túc nói: “Chúng tôi nhất định cho rằng, Đường Tử Trần đồng học, thời gian tới em tốt nhất không nên mạo hiểm đi Bí Cảnh.”

“Hiện tại lệnh truy sát vừa mới ban ra, những kẻ có ý đồ xấu xa kia nhất định sẽ hành động tích cực nhất. Nếu lúc này em đi Bí Cảnh, tính nguy hiểm sẽ rất cao.”

Nghe vậy, Đường Tử Trần nhú mày: “Hiệu trưởng, vậy khi nào em mới có thể đi Bí Cảnh?”

Trương phó hiệu trưởng: “Trước tiên hãy rèn luyện thêm vài năm, tăng cường thực lực, tốt nhất là đợi trước khi ấn ký hoa mai biến mất rồi hãy đi Bí Cảnh.”

Vừa dứt lời, Đường Tử Trần không chút suy nghĩ liền từ chối: “Không thể nào!”

Mặc dù nàng biết Trương phó hiệu trưởng nói đúng, là vì muốn tốt cho nàng.

Nhưng mà...

Trở nên mạnh mẽ là mục tiêu lớn nhất của nàng.

Chỉ có trở nên mạnh mẽ, nàng mới có thể hoàn thành tâm nguyện của mình!

Mà con đường tắt tốt nhất để trở nên mạnh mẽ chính là Bí Cảnh.

Để nàng mấy năm mới được đi Bí Cảnh một lần? E là nàng sẽ sống không bằng chết.

Thấy phản ứng của Đường Tử Trần, sắc mặt mọi người đều không có gì thay đổi.

Rõ ràng, bọn họ đã nghiên cứu tính cách của Đường Tử Trần, biết nàng sẽ không đồng ý với phương án này.

“Đường Tử Trần đồng học, em hãy nghe tôi nói đã.”

Trương phó hiệu trưởng bắt đầu nói: “Thật ra chúng tôi cũng biết, đám người nước ngoài kia đưa ra lệnh truy sát này, mục đích thực sự không phải là muốn giết em. Với thực lực hiện tại của em, trong cùng một Bí Cảnh, rất ít người là đối thủ của em... Bọn họ chỉ muốn ngăn cản em trỗi dậy, khiến em không dám đi Bí Cảnh.”

“Bây giờ chúng tôi khuyên em mấy năm đi một lần, coi như là trúng kế của bọn họ.”

“Tuy nhiên... Đường Tử Trần đồng học, thiên phú của em rất quan trọng, không thể để xảy ra sơ suất nào, cho dù biết rõ là kế, chúng tôi cũng phải nhảy vào. Chỉ cần có thể đảm bảo an toàn cho em, để em thuận lợi trưởng thành, kéo dài thời gian thêm một chút cũng đáng giá.”

Bí Cảnh sau khi đi một lần, sẽ không thể quay lại lần nữa.

Cho nên, những cường giả kia đều bị kẹt ở những Bí Cảnh phía sau, không thể quay lại những Bí Cảnh trước đó.

“Phó hiệu trưởng đã nói là trong cùng một Bí Cảnh, rất ít người là đối thủ của em, vậy thì em càng không nên lùi bước!”

Đường Tử Trần bình tĩnh nói: “Con đường trời dậy của các vị tiền bối cường giả, có ai là không trải qua gian nan? Lão sư cũng luôn dạy chúng em, trong Bí Cảnh, không được sợ hãi lùi bước. Phá bỏ chông gai, dũng cảm tiến về phía trước, mới có thể đạt được con đường cường giả!”

Lời này rất khí phách.

Nếu là con trai nói ra, cũng không có gì lạ.

Nhưng lúc này lại từ miệng một cô nàng xinh đẹp thốt ra.

Mọi người nhìn Đường Tử Trần, trong đầu đều hiện lên một câu: Đúng là nữ trung hào kiệt!

“Lần này tình huống không giống.”

Lão Lưu ở bên cạnh lên tiếng: “Bắt đầu từ Bí Cảnh số 4, bởi vì không còn tính cường chế, cho nên có rất nhiều người, vì muốn tăng tỷ lệ sống sót trong Bí Cảnh, hoặc là vì muốn có thành tích tốt hơn, đều lựa chọn đợi đến khi ấn ký hoa mai sắp biến mất mới tiến vào Bí Cảnh để liều mạng!”

“Những người này ngày thường đều đang rèn luyện, cho dù mỗi tháng thuộc tính tăng thêm rất ít, nhưng tích tiểu thành đại, mấy năm trôi qua cũng sẽ có một con số đáng kể.”

“Nói cách khác, nếu như hơn một tháng nữa các em còn muốn tiến vào Bí Cảnh số 4, các em rất có thể sẽ gặp phải nhiều đối thủ cạnh tranh hơn, hơn nữa trong số những người này có không ít cường giả, hoàn toàn không phải là những học viên mới trước kia có thể so sánh được.”

Chương 126 - Đầu Trọc Ở Đây! Ai Đến Nhận Lấy Cái Chết? (2)

Đường Tử Trần nghe vậy, trầm mặc một lúc, vẫn kiên định nói: “Em sẽ không lùi bước! Nếu thật sự phải chết trong Bí Cảnh, em nguyện ý chấp nhận số phận của mình!”

Nghe vậy, mọi người tuy đau đầu, nhưng cũng không bất ngờ.

Vừa rồi đã nói, bọn họ đã nghiên cứu tính cách của Đường Tử Trần, đã dự đoán trước tình huống này sẽ xảy ra, sớm đã có chuẩn bị tâm lý.

“Đã vậy, Đường Tử Trần đồng học, em không đồng ý với phương án này, vậy thì chỉ có thể nói đến phương án khác.”

Trương phó hiệu trưởng lại lên tiếng: “Vì để tăng cường tính an toàn cho em, bắt đầu từ Bí Cảnh số 4, em cần phải có một đồng đội mạnh hơn để hỗ trợ...”

“Không được!”

Lời của Trương phó hiệu trưởng còn chưa nói hết, đã bị Đường Tử Trần dứt khoát từ chối.

“Hiệu trưởng, còn có các vị lãnh đạo, em ở đây xin nhắc lại lần nữa! Về phần đồng đội, em chỉ công nhận Trần Nghiệp, xin mọi người sau này đừng đưa ra ý kiến yêu cầu em đổi đồng đội nữa!”

Mặc dù biết xuất phát điểm của những người này là tốt.

Nhưng lúc Đường Tử Trần nói ra câu này, giọng điệu vẫn rất nghiêm khắc!!

Đùa à!

Những người này không biết tên đầu trọc kia lợi hại thế nào.

Nàng biết đấy!

Chính vì có Trần Nghiệp ở bên cạnh, Đường Tử Trần mới có tự tin sống sót trong Bí Cảnh, hơn nữa còn đạt được thành tích tốt.

Thậm chí, nàng có thể sống đến ngày hôm nay, cũng là nhờ có Trần Nghiệp bảo vệ...

Đổi Trần Nghiệp?

Chi bằng giết nàng luôn đi!

Tiết kiệm thời gian đi Bí Cảnh, lại còn liên lụy đến người khác.

Thử hỏi, trên toàn cầu còn tìm ra được đồng đội nào bá đạo hơn Trần Nghiệp sao?

Trừ khi Trần Nghiệp không cần nàng.

Nếu không, cái đuôi của Trần Nghiệp, đánh chết nàng cũng sẽ không buông tay...

...

Nghe Đường Tử Trần nói vậy, mấy vị lãnh đạo xa lạ đều nhúu mày.

Còn Trương phó hiệu trưởng thì bất đắc dĩ nhún vai.

Hình như đang nói: Thấy chưa! Tôi đã nói là sẽ như vậy rồi mà...

Mọi người im lặng một lúc.

Một vị lãnh đạo xa lạ lên tiếng: “Vậy thì thực hiện phương án thứ ba!”

Nói xong, ông ta lấy ra một cái hộp, đặt trước mặt Đường Tử Trần.

“Đường Tử Trần đồng học, khi nào em đi Bí Cảnh số 4, hãy mang theo thiết bị phát tín hiệu này. Tôi sẽ tổ chức một nhóm người có tư cách tiến vào Bí Cảnh số 4, đồng thời là những người đáng tin cậy, đi vào Bí Cảnh hỗ trợ em.”

“Chỉ cần em tiến vào Bí Cảnh số 4, hãy phát tín hiệu, nếu bọn họ ở gần đó, sẽ lập tức chạy đến chi viện.”

Lần này Đường Tử Trần không từ chối nữa, gật đầu đồng ý.

Trương phó hiệu trưởng thấy vậy, liền nói: “Vậy thì Đường Tử Trần đồng học, em có thể về rồi, nghỉ ngơi sớm một chút.”

Đường Tử Trần nghe vậy, liền đứng dậy, rời khỏi phòng họp.

Nàng vừa đi, Trương phó hiệu trưởng liền tức giận phản đối:

“Mấy vị lãnh đạo, đám người nước ngoài kia dùng chiêu trò này để chặn đường thiên tài của chúng ta, thật sự quá đáng! Chẳng lẽ chúng ta không phản kháng lại sao?”

“Ai nói không phản kháng?”

Một vị lãnh đạo thân nhiên nói: “Chúng ta đã cho người đăng lệnh truy sát lên mạng nước ngoài, đồng thời chi ra hai tỷ, treo thưởng hai mươi học viên ưu tú cùng kỳ của bọn họ!”

“Bọn họ dám dùng thủ đoạn hèn hạ này để chọc tức chúng ta, vậy thì chúng ta sẽ khuấy nước cho đục. Đợi đến năm sau bọn họ cũng xuất hiện nhân tài, để cho bọn họ tự mình ném thử trái đắng!!”

Nghe vậy, Trương phó hiệu trưởng và những người khác mới thở phào nhẹ nhõm.

...

Vì vậy, tối hôm đó, có cư dân mạng phát hiện, số người bị treo thưởng công khai đột nhiên tăng thêm hai mươi người.

Mặc dù tiền thưởng của những người này không nhiều bằng Đường Tử Trần, nhưng ưu điểm là độ khó thấp hơn nhiều! Vẫn thu hút vô số người chú ý.

Dù sao, ai cũng biết, Đường Tử Trần sau ba lần siêu thần liên tiếp, cộng thêm việc rèn luyện thường xuyên, hiện tại thuộc tính tinh thần e là đã đột phá năm trăm, gần như là cường giả cấp bốn.

Những người còn đang lẫn lộn trong Bí Cảnh số 4, phần lớn đều là dị năng giả cấp hai, số ít ưu tú có thể đạt đến cấp ba.

Đề bọn họ đi ám sát một cường giả gần như cấp bốn, độ khó quá cao, nguy hiểm cũng lớn.

Thật sự không bằng đi bắt nạt những kẻ yếu gà chỉ đáng giá một ức kia...

Nhìn thấy nhiều lệnh truy sát công khai như vậy, cư dân mạng lập tức hiểu ra, là cấp trên đã ra tay, rất hả hê!

“Lấy gậy ông đập lưng ông, tốt lắm!”

“Đúng, nên làm như vậy, dám nhắm vào Đường nữ thần, lôi hai mươi tên kia ra chôn cùng!”

“Hừ hừ, tôi kẹt ở Bí Cảnh số 4 đã ba năm rồi, vì đề số tiền thưởng này không rơi vào tay bọn ngoại bang, lần này tôi sẽ ra tay!”

“Ông anh, đừng vội, tôi sợ hai mươi tên cặn bã kia sợ hãi không dám đi Bí Cảnh nữa...”

...

Ngày hôm sau, buổi sáng, trong lớp học, học sinh ngồi im lặng nghe lão Lưu giảng bài.

Đã qua một tuần rồi, cổ của lão Lưu nhìn vẫn hơi thiếu tự nhiên, mỗi lần xoay người đều là đầu và thân xoay cùng một lúc...

Bởi vì vết thương ở sau gáy của ông vẫn chưa khỏi hẳn!

Cái tát của Trần Nghiệp kia, không cẩn thận làm tổn thương gân cốt của lão Lưu.

Không đúng!

Là Long Ngạo Thiên làm.

Liên quan gì đến Trần Nghiệp hẳn?

Mặc dù lúc đó lão Lưu đã nằm liệt giường ba ngày, nhưng đối với Long Ngạo Thiên, lão Lưu không hề có chút oán hận hay trách cứ nào, chỉ có lòng biết ơn vô hạn!

Ông biết rất rõ, nếu không có đại lão Long Ngạo Thiên xuất hiện, ông và hai học sinh kia chắc chắn sẽ chết.

Ông chết thì không sao.

Nhưng nếu Đường Tử Trần chết, thì tổn thất quá lớn...

“Về Bí Cảnh số 4, ngoài việc độ khó của quái vật tăng lên, sự cạnh tranh cũng khốc liệt hơn các em tưởng tượng rất nhiều.”

“... Ai dự định hơn một tháng nữa sẽ đi Bí Cảnh số 4, nhớ đến chỗ thầy đăng ký trước. Thầy cần thống kê số lượng người đi.”

“Nếu cảm thấy không nắm chắc, thầy khuyên nên chờ thêm một thời gian, đừng ngại, đây không phải là chuyện gì đáng xấu hổ.”

Lão Lưu lên tiếng.

Vừa nói đã có ý ám chỉ.

Đáng tiếc, Đường Tử Trần coi như gió lửa tai trái, bay qua tai phải.

Tối hôm qua sau khi từ phòng họp trở về, nàng đã trao đổi với Trần Nghiệp.

Đối với việc vợ yêu muốn tiếp tục đi Bí Cảnh, Trần Nghiệp nhất định phải ủng hộ.

Bởi vì hắn cũng muốn kiếm điểm tiềm năng, tăng cường tinh thần lực.

Chỉ là Bí Cảnh số 4 mà thôi, với thực lực 5+ của hắn, có thể nghiền ép tất cả, kẻ nào đến thì kẻ đó chết!

Chỉ giết Alien thôi thì nhàm chán biết bao!

Trần Nghiệp chỉ mong có thêm nhiều người đến, cho hắn thêm chút niềm vui...

Ở thế giới thực tế thì khiêm tốn là được rồi.

Trong Bí Cảnh, hắn muốn hoành hành bá đạo!!

...

Thời gian thoảng chốc trôi qua, chẳng mấy chốc đã hơn một tháng trôi qua.

Trong suốt một tháng qua, Nguyên Tổ Ma vẫn biệt vô âm tín, nghe nói không ít người đã mất kiên nhẫn, rút lui về các thành phố loài người gần đó.

Một nguyên nhân quan trọng khác khiến họ lựa chọn rút lui chính là: Mùa đông đã đến!

Môi trường trong rừng nguyên sinh trở nên khắc nghiệt, tuyết rơi dày đặc, ảnh hưởng nghiêm trọng đến tầm nhìn.

Nhiệt độ cũng giảm mạnh!

Chẳng nói gì đến con người, ngay cả những con quái vật kia cũng giảm tần suất hoạt động, thường trốn trong hang ổ để tránh rét.

Sự kiện Nguyên Tổ Ma từng gây xôn xao dư luận cuối cùng cũng lắng xuống.

Và khi thời gian mở bí cảnh tiếp theo đến gần, một sự kiện khác lại thu hút sự chú ý của dư luận!

【 Liệu cô ấy có tham gia bí cảnh? 】

Đây là chủ đề hot nhất trên mạng xã hội ngày hôm nay!

“Cô ấy” trong tiêu đề, đương nhiên là ám chỉ Đường Tử Trần...

Chương 127 - Toàn dân chú ý, bí cảnh mở ra

“Ngày mai là Tết Nguyên Đán, cũng là thời gian mở bí cảnh tiếp theo, liệu nữ thần của tôi có tham gia không?”

“Lần này, e rằng sẽ có rất nhiều kẻ bất chính nhắm vào cô ấy trong bí cảnh.”

“Chắc chắn rồi! Tiền thưởng tận hai tỷ đô la... Với số tiền này, có thể thuê hẳn một đội ngũ cường giả cấp 4 làm vệ sĩ, cả đời sau không cần phải lo lắng gì nữa.”

“Cá nhân tôi khuyên Đường nữ thần nên tạm thời tránh mũi nhọn, đợi lần sau hoặc lần sau nữa hãy tham gia bí cảnh.”

“Đúng vậy, tránh đợt này, đợi khi nào mọi chuyện lắng xuống rồi hãy đi, an toàn là trên hết. Đừng đại dốt mà biết núi có hổ, lại cố ý xông vào.”

“Hừ! Sợ rồi sao? Nhìn tám gương của Tần nữ thần kia, đã trải qua biết bao nhiêu lần ám sát? Nếu Đường nữ thần mà các người nói đến, chỉ chút chuyện này đã sợ hãi không dám vào bí cảnh, thì cô ta không xứng đáng trở thành cường giả.”

“Thằng khốn nào ở trên kia vậy? Chạy đến đây phun phân à?”

“Con chó này chắc chắn là được năm mươi vạn, mọi người mau report để chia tiền nào.”

...

Cư dân mạng bàn tán xôn xao.

Rất nhiều người đang theo dõi nhất cử nhất động của Đường Tử Trần.

Bởi vì tất cả mọi người đều hy vọng, đất nước sẽ lại xuất hiện một vị vương bài như Tần nữ sĩ!

Với đà phát triển hiện tại của Đường Tử Trần, chỉ cần không gặp bất trắc, thành tựu trong tương lai chắc chắn sẽ vượt qua Tần nữ sĩ.

Chính vì biết điều này, rất nhiều cư dân mạng đều hy vọng Đường Tử Trần lần này sẽ bình an vô sự, tạm thời tránh mũi nhọn.

Những cư dân mạng này không tìm thấy tài khoản mạng xã hội của Đường Tử Trần, liền đổ xô vào trang web chính thức của Võ Đại để lại lời nhắn.

Nghe nói...

Đến hơn 11 giờ trưa, trang web của Võ Đại đã bị tê liệt...

Chủ yếu là trang web của Võ Đại ngày thường rất ít người truy cập, nên chỉ sử dụng một máy chủ duy trì hoạt động, nào ngờ hôm nay lại có nhiều cư dân mạng ghé thăm như vậy?

Lượng truy cập đột nhiên tăng vọt, máy chủ bị sập là điều dễ hiểu.

Buổi trưa.

Trần Nghiệp, Triệu Tranh, Tào Vũ và những người khác đang ăn trưa tại nhà ăn.

Triệu Tranh đã ở bên Trần hội trưởng suốt một tháng, đến mấy ngày trước mới trở về.

Phải nói rằng, Trần hội trưởng quả thực có bản lĩnh.

Dưới sự chỉ dạy của Trần hội trưởng, tinh thần và khí chất của Triệu Tranh đã thay đổi hoàn toàn.

Triệu Tranh trước kia trầm tính, ít nói, trông có vẻ không mấy nổi bật.

Còn Triệu Tranh hiện tại, tuy vẫn ít nói, nhưng đôi mắt đã toát lên vẻ kiên định, bất khuất!

Dùng lời của Trần hội trưởng mà nói:

Người tập võ, phải có khí thế hiên ngang, bất khuất!

Trong lòng không sợ hãi, mới có thể leo lên đỉnh cao!!

Nghe nói, Triệu Tranh hiện tại đã luyện đến giai đoạn “Hỗ Bảo Lôi Âm, Gân Cốt Cộng Minh”.

Chỉ còn cách một bước nữa là luyện ra được ám kình.

Tốc độ tiến bộ nhanh như vậy, đương nhiên không thể nào là công lao của riêng Trần hội trưởng.

Trong ba lần tham gia bí cảnh trước đó, Triệu Tranh đã tích lũy được không ít tiềm năng.

Những tiềm năng này đủ để thay đổi tố chất thân thể của cậu ta, giúp cậu ta trực tiếp bỏ qua giai đoạn tôi luyện gân cốt.

Trên bàn ăn.

Ngoài bọn họ ra còn có Nhậm Thiến Thiến.

Chỉ có Đường Tử Trần là không có mặt.

Kể từ khi lệnh truy nã với giá trên trời được ban bố, Võ Đại đã tăng cường bảo vệ Đường Tử Trần lên một tầm cao mới, ngay cả ăn cơm cũng không được đến nhà ăn nữa, mà được bố trí riêng một chỗ.

“Mẹ kiếp, fan của lớp trưởng đỉnh thật!”, Tào Vũ đột nhiên nhìn điện thoại, kinh hô, “Bọn họ đã tấn công trang web của trường chúng ta đến mức tê liệt, toàn là những lời nhắn nhủ lớp trưởng ngày mai đừng mạo hiểm tham gia bí cảnh.”

Trần Nghiệp khẽ giật mình, sau đó mỉm cười, không để tâm lắm.

Hắn biết chủ đề nóng trên mạng hôm nay đều là bàn tán về Đường Tử Trần.

Việc những cư dân mạng kia chạy đến trang web của Võ Đại để lại lời nhắn cũng là điều bình thường.

Triệu Tranh nhìn Trần Nghiệp, lên tiếng gọi: “Lão Trần...”

“Gọi sư huynh! Không lớn không nhỏ.”

“...Sư huynh.”

“Ừm, nói tiếp đi.”

Nhìn Nhậm Thiến Thiến đang cười trộm và Tào Vũ cười khoái trá, Triệu Tranh xấu hổ, sau đó nói: “Thực ra tôi cũng thấy cư dân mạng nói đúng, lớp trưởng tốt nhất nên tạm thời tránh mũi nhọn... Với mối quan hệ của cậu và lớp trưởng, cậu không khuyên cô ấy sao?”

Trần Nghiệp xòe tay, nói: “Lãnh đạo đã nói, hành tung của lớp trưởng hiện tại thuộc về bí mật, tôi không thể tiết lộ lung tung được.”

Mọi người nghe vậy, trên mặt lập tức lộ vẻ kiên dè, không tiếp tục đề cập đến chủ đề này nữa.

Trần Nghiệp lại hỏi: “Còn mọi người thì sao? Ngày mai có tham gia bí cảnh không?”

“Đi chứ!”, cô nàng khuyến hệ Nhậm Thiển Thiển lên tiếng trước, “Tôi đã đăng ký với Lưu lão sư rồi.”

Triệu Tranh: “Tôi cũng đi!”

Tào Vũ cười nói: “Đương nhiên là phải đi rồi, tôi nghe nói sau này còn có bí cảnh dành cho đội nhiều người, nếu tiến độ của tôi không theo kịp mọi người, đến lúc đó sẽ không thể lên xe của mọi người được.”

...

Ngày hôm sau.

Tết Nguyên Đán.

10 giờ sáng.

Trần Nghiệp vệ sinh cá nhân xong, mở một chiếc vali ra.

Bên trong vali là một đôi găng tay quyền anh mà hắn đã đặt làm riêng.

Màu đỏ.

Kiểu dáng trông rất đơn giản, hơi giống găng tay chuyên dụng của công nhân vệ sinh.

Trên thực tế, bên trong nó không hề đơn giản chút nào.

Phần lớn chất liệu của găng tay là một loại da quái vật có độ dẻo dai cực tốt, bề mặt được phủ một lớp polytetrafluoroethylene (chống ăn mòn) cường độ cao, phần khớp ngón tay còn được gia cố thêm vonfram cứng như thép.

Khi Trần Nghiệp đeo đôi găng tay đỏ, kết hợp với cái đầu trọc lóc của hắn... Ừm! Trông có vài phần thần thái.

Chỉ còn thiếu mỗi cái áo choàng!

Áo choàng thì thôi vậy.

Với Trần Nghiệp hiện tại, thứ đó hơi vương vịu.

Sau đó.

Trần Nghiệp mở bảng thuộc tính của mình ra:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 1400.

Tinh thần: 484.

Sức mạnh: 1400.

Nhanh nhẹn: 1400.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân bổ: 0.

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Với thuộc tính như vậy mà đi vào bí cảnh số 4, chẳng khác nào ném một con khủng long bạo chúa vào chuồng heo!

Bất nạt người ta quá đáng!!

Trần Nghiệp rất hài lòng.

Đây chính là hiệu quả mà hần muốn.

Chuẩn bị xong xuôi, Trần Nghiệp liền ra ngoài.

Tuy nhiên, hần không đi về phía đại sảnh như trước, mà trực tiếp đến ký túc xá của Đường Tử Trần.

Để tránh những học viên khác vô tình để lộ hành tung của Đường Tử Trần.

Từ nay về sau, Đường Tử Trần sẽ không thể cùng các học viên khác tiến vào bí cảnh nữa.

Vì vậy, trường học đã bố trí riêng cho Đường Tử Trần một phòng ký túc xá, cũng không ở khu ký túc xá nữ...

Có thể nói, Võ Đại đã làm mọi cách để bảo vệ Đường Tử Trần.

Sự bảo vệ như vậy, ước chừng sẽ kéo dài cho đến khi Đường Tử Trần trở thành cường giả cấp 5.

Với năng lực đặc thù của nhiệm động lực, một khi Đường Tử Trần trở thành cường giả cấp 5, sẽ rất khó bị ám sát.

“Đinh đoong!”

Trần Nghiệp bấm chuông cửa.

Lát sau, cánh cửa mở ra, lộ ra gương mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần.

“Vào đi!”

Trần Nghiệp bước vào phòng.

Đường Tử Trần tiện tay đóng cửa lại.

Cảnh tượng này, sao có chút quen thuộc?

Rất giống với cảnh mở đầu của SSIS7065!

Sống hai đời, đây là lần đầu tiên Trần Nghiệp được vào thăm ký túc xá của con gái.

Phải nói là lãnh đạo Võ Đại thật sự thiên vị!

Ký túc xá của Đường Tử Trần, vậy mà lại là căn hộ một phòng ngủ, một phòng khách.

Phòng khách có đầy đủ tiện nghi như tủ lạnh, sofa, tivi...

Nào giống như ký túc xá của Trần Nghiệp và những người khác, chỉ có một phòng ngủ và một phòng vệ sinh riêng biệt.

Chương 128 - Muốn vây giết Đường Tử Trần? Ăn một quyền của ông đây!

Khi Trần Nghiệp ngồi xuống sofa, Đường Tử Trần liếc nhìn đồng hồ, hỏi: “Còn mười phút nữa? Cậu có muốn uống nước không?”

“Cũng được.”

Cô nàng liền đi rót một cốc nước mang đến, đặt trước mặt Trần Nghiệp, sau đó cũng thuận thế ngồi xuống sofa, cách Trần Nghiệp khá gần.

Trong đầu Trần Nghiệp lại hiện lên hình ảnh của HJMO5306...

“Trần Nghiệp, cậu có kế hoạch gì chưa?”, Đường Tử Trần hỏi.

Trần Nghiệp hoàn hồn, nói: “Có!”

“Ồ? Kế hoạch gì vậy?”

“Xông thẳng!!!”

...

Mười phút sau.

Một hành tinh xa lạ.

Nơi đây hoang vu, nhìn quanh chỉ thấy những ngọn núi đá trọc, gần như không nhìn thấy thứ gì khác.

Ngay cả một ngọn cỏ dại cũng không có!

Đột nhiên.

Hai bóng người trống rỗng xuất hiện.

Một nam, một nữ, lúc này đang nắm tay nhau.

Là Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

Sau khi xuất hiện, cả hai không lập tức hành động, mà quan sát xung quanh.

Nhìn thấy hành tinh hoang vắng như vậy, trên mặt Trần Nghiệp lại lộ ra vẻ quen thuộc.

Hắn cảm thấy, nơi này rất giống một trong những bãi thử nghiệm của tộc Predator...

“Trần Nghiệp, lần trước có vị lãnh đạo đưa cho mình một thiết bị định vị tín hiệu, nói là khi nào tôi vào bí cảnh, có thể dùng nó để triệu tập người của chúng ta đến hỗ trợ.”, giọng nói của Đường Tử Trần vang lên.

Vừa nói, cô nàng vừa lấy ra một thiết bị định vị tín hiệu, hỏi: “Có cần dùng không?”

Trần Nghiệp không cần suy nghĩ liền từ chối: “Chúng ta không cần thứ đó.”

Đường Tử Trần ngoan ngoãn gật đầu, cất thiết bị định vị tín hiệu đi.

“Chúng ta đi đâu?”, cô nàng lại hỏi.

Trần Nghiệp nhìn về phía xa.

Nơi đó có một ngọn núi cao.

“Lần trước nghe Lưu lão sư nói, thời gian của bí cảnh lần này chỉ có 15 tiếng đồng hồ phải không? Vậy thì đừng lãng phí thời gian nữa, trực tiếp lên núi thôi!”

Đường Tử Trần khẽ giật mình: “Mục tiêu của cậu là đi chủng mẫu hoàng?”

“Chính xác!”

Nghĩ đến thực lực mà Trần Nghiệp đã thể hiện lần trước, đối với quyết định của Trần Nghiệp, Đường Tử Trần không có chút ý kiến nào.

Cả hai đang định xuất phát, lại đồng thời dừng bước.

Sau đó.

Cơ thể Đường Tử Trần sáng lên ánh sáng xanh lục, đây là dấu hiệu cô nàng đang sử dụng niệm động lực.

Ngay sau đó!

Một con Facehugger.

Từ phía sau tảng đá.

Bị Đường Tử Trần dùng niệm động lực tóm ra.

Vừa rồi cả hai đồng thời dừng bước, chính là vì nghe thấy động tĩnh của Facehugger.

Với thính lực hiện tại của bọn họ, cho dù là Facehugger - sinh vật có kỹ năng ẩn nấp cực kỳ cao siêu cũng không thể nào tiếp cận bọn họ một cách âm thầm được.

Nhìn thấy hình dạng xấu xí, ghê tởm của Facehugger.

Đường Tử Trần nhíu mày.

Sau đó, cô nàng nắm chặt năm ngón tay...

“Phập!”

Facehugger lập tức bị bóp nát thành một cục thịt tròn, máu me bắn tung tóe.

“Xèo... Xèo...”

Máu có tính ăn mòn cực mạnh vừa tiếp xúc với mặt đất, liền nhanh chóng ăn mòn những tảng đá.

Chỉ sau vài nhịp thở, trên mặt đất đã xuất hiện rất nhiều hố nhỏ.

Sâu hun hút!

Sự ăn mòn khủng khiếp như vậy khiến Đường Tử Trần nhú mày.

Thực ra,

Với thực lực hiện tại của Đường Tử Trần, việc đối phó với lũ quái vật Alien này không phải là quá khó khăn.

Chỉ là loại máu có tính ăn mòn này quá phiền phức.

Chỉ cần dính một chút thôi cũng đủ gây ra đại sự...

“Lớp trưởng, niệm động lực của cậu có thể chặn được máu của con quái vật không?” Trần Nghiệp đột nhiên lên tiếng hỏi.

Đường Tử Trần gật đầu: “Tất nhiên là có thể, niệm động lực là vô hình, cho dù máu của con quái vật có tính ăn mòn mạnh đến đâu cũng không thể ăn mòn được không khí.”

“Tốt!” Trần Nghiệp cười nói: “Vậy tiếp theo, nhiệm vụ giết quái vật giao cho mình, cậu chỉ cần dùng niệm động lực tạo cho mình một lớp bảo vệ, ngăn chặn máu của con quái vật, đừng để loại máu có tính ăn mòn này dính vào người mình.”

Đối với sự sắp xếp của Trần Nghiệp,

Đường Tử Trần không hề tỏ ra bất mãn, rất nghe lời gật đầu.

Nàng đã tận mắt chứng kiến,

Nắm đấm của nam nhân này đáng sợ đến mức nào!

Sát thương của riêng quyền phong đã có thể sánh ngang với niệm động lực của nàng.

...

Cùng lúc đó.

Những người khác tham gia cuộc phiêu lưu bí cảnh lần này cũng lần lượt gặp phải quái vật.

Lúc đầu,

Những gì mọi người gặp phải hầu hết đều là Facehugger.

Với thực lực của họ, chỉ cần cẩn thận một chút thì Facehugger gần như không có cơ hội nào.

Chỉ có một số ít người xui xẻo vô tình dính phải máu của Facehugger, khiến bản thân trở nên chặt vật.

Lúc này,

Có hai thanh niên da trắng vừa mới giết chết một con Facehugger, đang nói chuyện với nhau.

“Phù! Con bọ kinh tởm... Jamie, người phụ nữ đó có thực sự đến không?”

“Yên tâm đi! Nếu cô ta muốn trở nên mạnh mẽ hơn thì chắc chắn sẽ không lùi bước.”

“Nhưng bản đồ ở đây rất lớn, chúng ta phải đi đâu mới có thể gặp được người phụ nữ của Hạ Quốc đó?”

“Đi đến ngọn núi cao!”

“Cái gì? Cậu bị điên à? Đó là sào huyệt của lũ quái vật, rất nguy hiểm!”

“Này! Nghe này... Mấy ngày nay tôi đã nghiên cứu về người phụ nữ tên Đường đó, cô ta là một người kiêu ngạo, nếu lần này cô ta ở trong bí cảnh, mục tiêu nhất định là Dị chủng mẫu hoàng! Chỉ có đến ngọn núi cao đó, chúng ta mới có thể gặp được cô ta.”

“Nhưng mà...”

“Đừng lo lắng, tin tôi đi, chỉ cần chúng ta có thể giết chết người phụ nữ đó, hai tỷ đô la là đủ để chúng ta sống một cuộc sống giàu sang phú quý trong phần đời còn lại.”

“Được rồi, đây quả thực là một kế hoạch điên rồ!”

Có rất nhiều người có suy nghĩ như vậy.

Vì thế,

Rất nhiều người cuối cùng đều hướng về phía ngọn núi cao mà tiến đến!

Mục tiêu của họ đều giống nhau, tiền thưởng hai tỷ đô la trên trời!

...

Nửa tiếng sau.

Trần Nghiệp nhìn ngọn núi cao có khoảng cách gần như lúc trước, đột nhiên nhớ đến một câu: “Ngắm núi chạy chết ngựa!”

Nhìn thì có vẻ không xa.

Kết quả là hai người họ đã đi bộ nửa tiếng đồng hồ, e rằng còn chưa đến một phần mười quãng đường.

Với tốc độ này, đến khi họ đến được chân núi thì phải mất thêm vài tiếng đồng hồ nữa!

Trần Nghiệp không có hứng thú dành vài tiếng đồng hồ chỉ để chạy bộ...

“Lớp trưởng, như vậy quá chậm... Mình công cậu nhé!”

Đường Tử Trần cũng cảm thấy chậm.

Nghe vậy, nàng cũng không hề e dè, thoải mái đi đến phía sau Trần Nghiệp, nắm nhàoai trên vai hắn.

Trần Nghiệp chỉ cảm thấy một mùi hương thanh khiết xộc vào mũi, khiến tinh thần hắn phấn chấn.

Còn đối với Đường Tử Trần mà nói, đây là lần đầu tiên nàng gần gũi với người khác giới như vậy.

Mặc dù tâm lý của nàng không giống như những cô gái khác, nhưng nàng rốt cuộc vẫn là một thiếu nữ.

Cho dù là bờ vai rộng lớn của Trần Nghiệp hay mùi hương trên người hắn, tất cả đều khiến trái tim Đường Tử Trần rung động, trong lòng dâng lên một cảm giác kỳ lạ...

Cô gái này chỉ nặng khoảng 50kg.

Cân nặng này đối với Trần Nghiệp mà nói căn bản chẳng là gì.

Khi hắn ôm lấy đôi chân của cô nàng, hắn cảm thấy đôi chân này vừa dài vừa thẳng, hơn nữa còn rất săn chắc.

Rất tuyệt!

“Lớp trưởng, bám chắc vào nhé! Nếu cảm thấy khó chịu thì nói với mình.”

Dứt lời,

Trần Nghiệp liền chạy như bay, tốc độ nhanh như một cơn gió.

Như vậy, hắn vẫn còn cố ý kiểm soát tốc độ, sợ cô gái trên lưng không chịu nổi sức cản của gió.

Lại thêm nửa tiếng đồng hồ nữa trôi qua.

Cuối cùng Trần Nghiệp cũng đưa Đường Tử Trần đến chân núi.

Trên đường đi,

Họ thực sự đã gặp phải rất nhiều quái vật, nhưng đều phớt lờ.

Còn những con Alien đó, tự nhiên không thể nào đuổi kịp Trần Nghiệp đang chạy...

“Tới rồi!”

Trần Nghiệp đặt Đường Tử Trần xuống, phát hiện khuôn mặt xinh đẹp của nàng đỏ bừng, rạng rỡ động lòng người.

Chương 129 - Muốn vây giết Đường Tử Trần? Ăn một quyền của ông đây! (2)

“Lớp trưởng, sao mặt cậu lại đỏ như vậy? Bị gió thổi à? Hay là do mình vừa rồi chạy hơi nhanh?”

“Mình không sao... Tìm sào huyết của lũ quái vật đi!”

Nghe vậy, Trần Nghiệp nhìn về phía ngọn núi cao trước mặt.

“Ngọn núi này thật lớn! Lớp trưởng, Lưu lão sư có nói sào huyết của lũ quái vật ở vị trí nào không?”

“Chỉ nói là ở trong lòng núi.” Đường Tử Trần cũng nhíu mày: “Vị trí cụ thể thì không ai biết, bởi vì những người biết đều đã chết rồi!”

Trần Nghiệp chỉ đành nói: “Vậy chúng ta tìm trước, đợi khi nào có quái vật xuất hiện, lớp trưởng cậu đánh bị thương nó là được, nếu con quái vật đó bỏ chạy, chúng ta sẽ bám theo, biết đâu có thể tìm được sào huyết của lũ quái vật.”

Thực ra còn một cách nữa.

Đó là khi gặp Alien thì chủ động từ bỏ chống cự, bị Alien bắt đi, sẽ có một xác suất nhất định được đưa đến sào huyệt.

Chỉ là cách này quá mạo hiểm!

Hoàn toàn là đánh cược bằng mạng sống.

Trần Nghiệp sẽ không bao giờ làm như vậy!

“Minh biết rồi.” Đường Tử Trần gật đầu.

Hai người liền đi lên núi.

...

Cùng lúc đó.

Trên sườn núi.

Lúc này có một người đang cầm ống nhòm quan sát nhất cử nhất động của Đường Tử Trần và Trần Nghiệp.

Người này rất lão luyện, biết Đường Tử Trần có thuộc tính tinh thần cao, cho nên ánh mắt của hắn ta luôn giữ được sự bình tĩnh, không để lộ ra một chút dục vọng nào, trông có vẻ hơi dờ dẫm.

Bởi vì hắn ta biết, khi thuộc tính tinh thần đạt đến một trình độ nhất định, nếu dùng ánh mắt chứa đầy địch ý nhìn đối phương, rất có thể sẽ bị đối phương phát hiện.

Sau khi hạ ống nhòm xuống,

Ánh mắt của hắn ta mới có sự thay đổi.

Hắn ta nhanh chóng rời khỏi nơi này, cẩn thận lén lút đi đến một tảng đá lớn trên sườn núi.

Ở đây còn có năm người khác.

“Người đã đến, Nick, cậu đoán không sai, mục tiêu của người phụ nữ đó quả nhiên là Dị chủng mẫu hoàng!”

Nghe vậy, một người đàn ông châu Á không khỏi bật cười:

“Tôi thấy, có lẽ không cần chúng ta ra tay, cô ta sẽ chết trong miệng lũ quái vật, chúng ta có thể nhặt được món hời lớn.”

Người vừa nói chuyện đột nhiên lên tiếng: “Han, có gì đó không ổn, bạn đồng hành của người phụ nữ đó, tốc độ chạy rất

nhanh, thuộc tính nhanh nhẹn ít nhất cũng phải trên 300, hơn nữa, anh ta còn đang cống Đường chạy.”

“Là tên đầu trọc đó sao?” Một người đàn ông da đen hỏi.

“Là anh ta!”

“Vậy thì cũng bình thường thôi, dù sao Đường cũng đã mang theo tên trai bao đó, nhận được ba lần phần thưởng bổ sung, tổng điểm tiềm năng nhận được ít nhất cũng phải trên 450, có lẽ tên trai bao đó sau khi gây ra trò cười lần trước đã dồn hết số điểm tiềm năng còn lại vào thuộc tính nhanh nhẹn để chạy trốn.”

Lời này vừa nói ra,

Những người khác đều phá lên cười.

“Thật là lãng phí!”

“Quá ngu ngốc, cho dù anh ta chỉ là một người bình thường, có nhiều điểm tiềm năng như vậy, phân bổ hợp lý, biết đâu có thể trở thành cao thủ cấp ba.”

Tên trinh sát lúc trước không cười.

Hắn ta luôn cảm thấy, tên đầu trọc đó có gì đó không đúng.

“Nick, bây giờ chúng ta phải làm sao? Vẫn thực hiện theo kế hoạch ban đầu sao?” Tên trinh sát hỏi.

Một gã đàn ông lực lưỡng đầu trọc đứng dậy nói: “Vì bạn đồng hành mà cô ta mang theo vẫn là tên trai bao đó, vậy thì cứ thực hiện theo kế hoạch ban đầu, không chế tên trai bao trước, ép Đường phải khuất phục!”

“Tôi nhận được tin tức, thực lực của người phụ nữ đó đã rất gần cấp bốn, với tính đặc thù của niệm động lực, hoàn toàn có thể coi cô ta là mục tiêu cấp bốn, chúng ta tấn công trực diện, không có chút phần thắng nào!”

“Russell, lát nữa cậu dùng súng bắn tia thu hút sự chú ý của người phụ nữ đó, tốt nhất là khiến bọn họ tách ra.”

Nghe vậy, một người đàn ông da đen đứng dậy nói: “Không thành vấn đề!”

Dominic lại nhìn về phía một người phụ nữ cường tráng:
“Antje, cô phụ trách yểm hộ Russell rút lui.”

Người phụ nữ này mỉm cười: “Tôi đảm bảo, Russell nhất định sẽ không sao.”

Nick gật đầu, nói: “Những người còn lại, đi theo tôi từ nhiều hướng, bao vây tên trai bao đó, nhất định không được để anh ta chạy thoát.”

Nói đến đây,

Nick lại trịnh trọng nói: “Nếu có tình huống đặc biệt, lập tức báo cáo... Nhớ kỹ, chúng ta là người một nhà!”

Khi gã đàn ông đầu trọc hô lên từ “gia đình”,

Mọi người đồng thanh đáp ứng.

Tiếp theo,

Họ nhanh chóng hành động.

Nhìn kỹ có thể thấy, vũ khí mà những người này mang theo đều không phải là để đối phó với quái vật...

Tên trinh sát lúc trước đột nhiên đi đến bên cạnh Dominic.

“Chúng ta hành động ngay bây giờ, không đợi Teige bọn họ sao?”

“Không kịp nữa rồi.” Nick nói: “Vị trí dịch chuyển của bọn họ cách chúng ta quá xa, muốn chạy đến đây ít nhất cũng phải mất vài tiếng đồng hồ.”

“Lần này, có rất nhiều người đến vì hai tỷ đô la đó, chúng ta phải hành động nhanh lên.”

...

Ngọn núi rất lớn.

Muốn tìm được lối vào sào huyệt của lũ quái vật trên một ngọn núi như vậy tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

Trừ khi vận may đủ tốt.

Mười mấy phút sau.

Trần Nghiệp đã bắt đầu mất kiên nhẫn.

Hắn hơi muốn dùng bạo lực, đập nát ngọn núi này...

“Thật kỳ lạ, lão sư không phải nói, càng đến gần ngọn núi cao, quái vật càng nhiều sao?” Đường Tử Trần nhíu mày: “Tại sao chúng ta gặp phải đều là những con bọ bò này, quái vật thực sự, một con cũng không thấy?”

Nghe vậy, Trần Nghiệp cũng nhíu mày.

Mười mấy phút này,

Họ thực sự đã gặp phải không ít Facehugger.

Sự xuất hiện của nhiều Facehugger như vậy đủ để chứng minh, sào huyệt của Alien quả thực nằm trong lòng ngọn núi này.

Vậy thì, Alien đâu?

Mang theo nghi hoặc như vậy,

Hai người tiếp tục tiến lên.

Lát sau.

Đường Tử Trần dừng bước, trên người đột nhiên sáng lên ánh sáng màu xanh lục.

“Vèo!”

Một viên đạn bắn tia từ trên sườn núi lao tới, bị niệm động lực của Đường Tử Trần chặn lại, dừng lại giữa không trung.

Đây chính là lợi ích của việc có tinh thần lực cao.

Một khi gặp nguy hiểm, tinh thần sẽ có thể cảm ứng được.

Sau này, theo việc tinh thần lực của Đường Tử Trần tiếp tục tăng lên, đến khi năng đạt đến cấp năm, ước chừng cũng có thể đạt đến cảnh giới “không thấy không nghe, cảm nhận nguy hiểm mà tránh”, có thể phòng tránh nguy hiểm trước.

Như vậy sẽ không thể bị ám sát được nữa.

“Có địch!” Đường Tử Trần lên tiếng nhắc nhở: “Số lượng không chỉ có một.”

Vừa dứt lời.

“Vèo!”

Lại một viên đạn bắn tía lao tới, bị niệm động lực chặn lại, dừng lại giữa không trung.

Trông vô cùng thần kỳ.

Mà đối phương rõ ràng biết rõ năng lực của Đường Tử Trần, còn ngang nhiên nổ súng như vậy.

Rõ ràng là muốn thu hút sự chú ý của Đường Tử Trần.

“Lớp trưởng, xem ra, bọn chúng muốn dẫn cậu đi, bắt tôi trước.”

Trần Nghiệp cười nói: “Hay là, cậu cứ chiều theo ý bọn chúng đi!”

Nghe vậy.

Đường Tử Trần lập tức hiểu ra: “Cậu muốn dụ những người còn lại ra?”

Thấy Trần Nghiệp gật đầu, Đường Tử Trần liền nói: “Được!”

Nàng vốn định nhắc nhở Trần Nghiệp cẩn thận, nhưng nghĩ lại, người cần cẩn thận không phải là Trần Nghiệp.

Sau đó.

Đường Tử Trần men theo hướng bắn tia đuổi theo.

Trần Nghiệp chậm rãi đi theo sau.

Lát sau.

Từ trong rừng cây bên cạnh đột nhiên xông ra một gã đàn ông đầu trọc vạm vỡ, lao thẳng về phía Trần Nghiệp.

Thể hình hấn ta vô cùng cường tráng.

Eo của gã này, ít nhất cũng phải to gấp đôi eo của Trần Nghiệp.

Tuy cơ bắp không phải quá mức phát triển, nhưng lại rất rắn chắc, cánh tay gần bằng bắp đùi người khác.

Tỏa ra khí thế vô cùng áp bức.

Chỉ là...

Chương 130 - Nổ tung! Một quyền này, trời long đất lở

Trần Nghiệp nhìn thấy tên đầu trọc này, lập tức nổi giận.

Người là cái thá gì?

Dám để cùng một “kiểu tóc” với ta?

Trần Nghiệp không động đậy, thậm chí không sử dụng Sinh Vật Lực Trường, mặc cho tên đầu trọc này đụng ngã mình xuống đất, sau đó giả vờ bị chế ngự.

Nếu bây giờ xử lý tên đầu trọc này, những kẻ còn lại chắc chắn sẽ sợ hãi bỏ chạy.

Hắn muốn dụ tất cả bọn chúng ra!

Kẻ nào dám có ý đồ xấu với vợ hắn, đều phải chết!!!

“Muốn sống thì ngoan ngoãn một chút!”

Nick ghì chặt hai tay Trần Nghiệp, vòng ra sau lưng, sau đó dùng còng số 8 khóa lại.

Nhìn Trần Nghiệp bị chế ngự.

Khuôn mặt đầy thịt của Nick không hề lộ ra nụ cười thoải mái, ngược lại còn nhúu chặt mày.

Hắn luôn cảm thấy, mọi chuyện dường như quá thuận lợi.

Chỉ là... đã tiến hành đến bước này, hắn cũng sẽ không rút lui.

“Bắt được tên trai bao rồi, dụ con nhỏ đó vào bẫy.”

Nick ấn nút liên lạc trên tai nghe nói.

Rất nhanh.

Trong tai nghe liền truyền đến tiếng reo hò của đồng bọn:

“Tuyệt vời, vẫn là lão đại lợi hại.”

“Chúng tôi mười lăm phút sau sẽ đến địa điểm mai phục.”

Ánh mắt Trần Nghiệp lạnh lẽo.

Tiếng Anh của hắn không tốt lắm, nhưng lại vừa vặn hiểu được từ “mai phục”.

Xem ra, đám người này chuẩn bị thật chu đáo!

Không chỉ muốn khống chế hắn, còn bày ra cả một cái bẫy, chờ đợi Đường Tử Trần.

“Nhanh lên!”

Nick đẩy Trần Nghiệp một cái.

Trần Nghiệp rất phối hợp, đi theo hướng hắn ta chỉ.

Chốc lát sau.

Nick dẫn Trần Nghiệp đến một vách núi cheo leo.

Ở đây đã có hai người khác đang chờ sẵn.

Nhìn thấy Nick dẫn Trần Nghiệp đến, hai người đều lộ ra nụ cười.

“Tuyệt! Nick lão đại, anh thật lợi hại, chưa bao giờ thất thủ.”

Nick không đáp lại lời nịnh nọt của đàn em, đẩy Trần Nghiệp về phía trước, nói: “Hàn, trói chân hắn ta lại, cố định tại chỗ.”

Nghe vậy, tên thanh niên Châu Á tên Hàn lập tức cầm dây da bò đến, trói chặt hai chân Trần Nghiệp, đồng thời đóng một cây đinh dài xuống đất, đề phòng Trần Nghiệp thoát khỏi dây trói bỏ chạy.

Mà Trần Nghiệp từ đầu đến cuối đều đứng yên tại chỗ, vô cùng phối hợp.

Điều này khiến Hàn có chút kỳ quái, nhìn không được lên tiếng hỏi Nick: “Nick, tên nhóc này bị anh dọa choáng váng rồi sao?”

Nick cũng cảm thấy Trần Nghiệp có chút kỳ lạ.

“Hàn, tôi nhớ cậu biết chút tiếng Hạ quốc? Hỏi xem hắn ta đang nghĩ gì.”

Hàn gật đầu, nhìn về phía Trần Nghiệp, nói một câu Hạ quốc lơ lớ: “Này! Tiểu tử, cậu không sợ chúng tôi sao? Tại sao... lại phối hợp như vậy?”

“Ồ.” Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Tôi đang đợi người của các người đến đông đủ.”

Nghe được câu này.

Hàn nhất thời ngẩn người.

“Hắn ta nói gì?” Nick hỏi.

“Hắn ta nói, hắn ta đang đợi người của chúng ta đến đông đủ.”

Nick nhú mày, đang muốn nói gì đó, thì trong tai nghe truyền đến giọng nói của đồng bọn.

“Chúng tôi sắp đến rồi, con nhỏ đó đang ở ngay sau lưng tôi, chuẩn bị sẵn sàng! Anh em...”

Mọi người đều có tai nghe liên lạc.

Nghe được câu này, không cần Nick nhắc nhở, Hàn và tên còn lại liền nấp sang hai bên, vô cùng cẩn thận.

Chỉ còn lại một mình Nick, đứng tại chỗ nhìn chằm chằm Trần Nghiệp.

“Không muốn chết thì ngậm miệng lại.”

Nick dùng tiếng Anh đe dọa một câu, sau đó giơ súng lục lên, chĩa vào sau lưng Trần Nghiệp.

Lúc này.

Từ xa đã truyền đến tiếng bước chân chạy gấp gáp.

Rất nhanh.

Hai người còn lại, gần như đồng thời chạy đến.

Nhìn thấy Nick đã chuẩn bị xong xuôi, hai người đều lộ ra vẻ vui mừng, vội vàng chạy đến sau lưng Nick đứng lại.

Ngay sau đó.

Một bóng người toàn thân tỏa ra ánh sáng màu xanh lá cây, từ trên không trung đáp xuống, đứng đối diện bọn chúng.

Chính là Đường Tử Trần.

Nhìn thấy Trần Nghiệp bị trói tay chân, còn bị một khẩu súng chĩa vào người, trở thành “tù nhân”, Đường Tử Trần vẫn bình tĩnh, thậm chí còn có chút muốn cười...

“Đường, cô tốt nhất nên ngoan ngoãn đứng yên ở đó, đừng manh động.”

Nick đe dọa: “Chỉ cần tôi nhìn thấy một chút ánh sáng màu xanh lá cây xuất hiện, tôi sẽ lập tức bắn thủng người hắc ta!”

Đường Tử Trần không động đậy, mở miệng hỏi: “Các người là vì hai tỷ tiền thưởng?”

“Đương nhiên!” Nick thành thật trả lời: “Có được số tiền này, chúng tôi có thể thực hiện ước mơ của riêng mình, cho nên, rất tiếc phải thông báo với cô rằng, tôi cần mạng sống của cô.”

Đường Tử Trần vẫn bình tĩnh, không hề sợ hãi.

Lúc này, Trần Nghiệp đột nhiên lớn tiếng nói: “Lớp trưởng, bên cạnh có hai con chuột đang ẩn nấp, phỏng chừng là muốn tìm cơ hội ra tay với cậu, cậu cẩn thận một chút.”

“Mình đã nghe thấy tiếng hít thở của bọn chúng rồi.” Đường Tử Trần gật đầu, hỏi ngược lại: “Còn cậu? Cần giúp đỡ không?”

“Giúp gì chứ? Không cần... À đúng rồi, trên vách núi cũng có một con chuột, mình đoán kế hoạch của bọn chúng là đẩy tảng đá lớn kia xuống, đợi lúc cậu dùng niệm động lực khổng chế tảng đá, chính là lúc bọn chúng ra tay tấn công cậu.”

Trần Nghiệp nói.

Lúc trước vừa đến đây, hắc đã chú ý tới trên vách núi có người, hơn nữa còn có một tảng đá cực lớn, ít nhất cũng phải nặng cả ngàn cân, được đặt ngay mép vách núi.

Với trí thông minh hiện tại của Trần Nghiệp, rất dễ dàng suy đoán ra ý đồ của bọn chúng.

Bọn chúng trối tay chân Trần Nghiệp, rõ ràng là muốn hạn chế hành động của hắc, lại còn để Trần Nghiệp đứng dưới vách núi, phỏng chừng là muốn để tảng đá kia rơi xuống đè chết hắc.

Trong mắt đám người này, Đường Tử Trần chắc chắn sẽ không thấy chết mà không cứu người yêu của mình.

Một tảng đá lớn như vậy, lại còn rơi từ trên cao xuống, Đường Tử Trần muốn dùng niệm động lực để chặn lại là điều không thể, nhất định phải dốc toàn lực thay đổi phương hướng rơi của nó, mới có khả năng cứu được Trần Nghiệp.

Mà một khi Đường Tử Trần dốc toàn lực không chế tảng đá, chính là lúc phòng ngự của nàng yếu nhất, hai người mai phục bên cạnh sẽ lập tức ra tay, tung ra đòn chí mạng nhắm vào Đường Tử Trần.

Tất nhiên, Đường Tử Trần cũng có thể lựa chọn dịch chuyển Trần Nghiệp, để tránh né tảng đá.

Cân nhắc đến điểm này, Nick vừa rồi đã bảo Hàn cố định hai chân Trần Nghiệp xuống đất...

Phải nói là.

Kế hoạch của đám người này rất hoàn hảo.

So với đám học viên mới trong Bí Cảnh số 2, quả thực là lão luyện hơn nhiều.

Nếu Trần Nghiệp là một tên vô dụng, rất có thể đã bị bọn chúng thành công.

Đáng tiếc...

Bọn chúng ngàn tính vạn tính, cũng không tính được rằng, Trần Nghiệp là khủng long bạo chúa ẩn mình trong bầy cừu!

“Câm miệng!”

Thấy Trần Nghiệp nói nhiều như vậy, Nick tức giận quát.

Hắn nghe không hiểu, nhưng chỉ cần không phải kẻ ngốc, đều biết Trần Nghiệp đang tiết lộ kế hoạch.

Nghĩ đến đây.

Nick trực tiếp ấn nút liên lạc trên tai nghe, quát lớn: “Hành động!”

Lời vừa dứt, chính hắn ta đã nhanh chóng nhảy sang một bên.

Tên trên vách núi nghe được mệnh lệnh, lập tức dùng đòn bẩy để lật tảng đá.

“Ầm ầm!”

Tảng đá lập tức lăn xuống, lao thẳng về phía Trần Nghiệp.

Nick và đồng bọn, ánh mắt đều nhìn chăm chăm vào Đường Tử Trần.

Bọn chúng đang chờ đợi Đường Tử Trần ra tay, sau đó chính là lúc bọn chúng tung ra đòn chí mạng.

Còn tên trai bao kia?

Không phải “người nhà” của bọn chúng, bọn chúng nào có quan tâm!

Thế nhưng.

Tình huống bất ngờ đã xảy ra.

Đường Tử Trần quả thực đã ra tay.

Toàn thân tỏa ra ánh sáng xanh lục chói mắt.

Chỉ là không phải nhắm vào tảng đá, mà là nhắm vào Nick và đồng bọn, sử dụng niệm động lực, không chế tất cả bọn chúng.

Nick và đồng bọn nhìn thấy cảnh này, đều vô cùng kinh ngạc.

Suy nghĩ đầu tiên của bọn chúng, chính là thông tin có sai sót.

Người phụ nữ trước mắt này vô cùng tàn nhẫn, căn bản không quan tâm đến sống chết của người yêu.

Chương 131 - Dị chủng mẫu hoàng, Trần gia gia của người tới đây!

Chờ đến khi chúng kiến cảnh tượng chấn động tiếp theo.

Nick và đồng bọn mới hoàn toàn hiểu ra.

Bọn chúng đã sai!

Sai một cách thái quá...

“Bựt!”

Một tiếng vang giòn tan.

Trần Nghiệp chỉ khẽ rung người một cái.

Dây trói trên tay chân hắn, cho dù là thép cứng rắn, hay là dây da bò dẻo dai, đều đồng loạt đứt đoạn.

Hai mắt Nick và đồng bọn lập tức trợn tròn, nhìn chăm chăm vào Trần Nghiệp.

Chỉ trong nháy mắt, bọn chúng đã hiểu ra, tên đầu trọc này, từ đầu đến cuối đều đang che giấu thực lực, diễn kịch với bọn chúng!

Sau đó, bọn chúng kinh ngạc phát hiện, tên trai bao đầu trọc sau khi thoát khỏi dây trói, không những không bỏ chạy, ngược lại còn ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn chăm chăm vào tảng đá ngàn cân đang rơi xuống.

Nắm chặt hai tay, chuẩn bị tấn công!!

Hắn ta muốn làm gì vậy?

Chẳng lẽ tên này muốn dùng nắm đấm của mình, đánh nát tảng đá?

Làm sao có thể?

Với trọng lượng của tảng đá, cộng thêm tốc độ rơi tự do, lực va chạm khi tiếp đất, e rằng phải lên đến vạn cân.

Huống chi là máu thịt, cho dù là thép cứng cũng có thể bị đập bẹp!

“Vù!”

Tiếng xé gió vang lên, tảng đá đã đến gần.

Như Thái Sơn áp đỉnh!

Ngay cả những người đứng ở vòng ngoài, cũng cảm nhận được áp lực cực lớn.

Mà Trần Nghiệp, cũng rút cuộc ra tay.

“Oanh!”

Một tiếng nổ vang trời.

Tựa như tiếng rống giận của Thần lực Tiên Cung.

Cả ngọn núi rung chuyển kịch liệt!

Nick và đồng bọn cảm giác màng nhĩ như muốn bị sóng âm xé rách.

Tảng đá ngàn cân kia, khi va chạm với nắm đấm của Trần Nghiệp, lập tức vỡ vụn, nát thành vô số mảnh đá.

Trời long đất lở!

Đây là một quyền không thể diễn tả bằng lời!

Cũng là một quyền đáng sợ nhất mà Nick và đồng bọn từng chứng kiến trong đời!!

Bọn chúng căn bản không thể tin được, con người lại có thể tung ra một quyền kinh khủng như vậy.

Càng không thể tin được, người tung ra quyền này, lại là tên trai bao đầu trọc có vẻ ngoài không hề cường tráng kia?

Nơi này không phải là Bí Cảnh số 4 sao?

Tại sao lại xuất hiện một con quái vật đáng sợ như vậy?

Tôi muốn tố cáo!!

Có người mở hack vô địch đánh rank Đồng!

...

Trần Nghiệp sau khi một quyền đánh nát tảng đá.

Vẫn chưa dừng lại.

Chỉ thấy hấn bỗng nhiên khụy gối xuống, cơ bắp toàn thân căng cứng.

Ngay sau đó.

“Àm!”

Mặt đất dưới chân hấn, vì không chịu nổi lực tác động quá lớn, lập tức sụp đổ, tạo thành một hố sâu hoắm.

Mà thân thể Trần Nghiệp, cũng nhờ lực phản chấn, giống như tên lửa, bay thẳng lên trời.

Đây không phải là bay.

Mà còn nhanh hơn cả tốc độ bay.

Trong nháy mắt, Trần Nghiệp đã đáp xuống vách núi, tóm lấy tên đang sợ ngây người kia.

Sau đó, Trần Nghiệp mang theo tên đó, trực tiếp nhảy xuống từ trên vách núi.

“Rầm!”

Mặt đất lại bị đập ra một hố sâu.

Trần Nghiệp không hề hấn gì.

Tên bị hấn tóm lấy kia thì không may mắn như vậy.

“A!!”

Tên này kêu thảm thiết, hai chân bị biến dạng nghiêm trọng.

Xương bánh chè đầu gối bên trái, thậm chí còn đâm thủng da thịt, lộ ra bên ngoài, máu me đầm đìa, nhìn thôi đã thấy đau.

Chân bị gãy rời.

Nếu không phải Trần Nghiệp đang nắm lấy hấn ta.

Giảm bớt một phần lực va chạm.

Với thân thể của hấn ta, rơi từ độ cao như vậy xuống, có thể bị ngã nát bét!

Trần Nghiệp tùy ý ném tên kia sang một bên, phúi phúi tay nói: “Lớp trưởng, hỏi bọn chúng xem, có phải tất cả đồng bọn đều ở đây rồi không?”

“Chắc là không còn đồng bọn nào khác đâu.”

Đường Tử Trần nói: “Mình không nghe thấy động tĩnh gì khác.”

Trần Nghiệp kỳ thực cũng không nghe thấy gì.

Ước chừng đám người này cho dù còn đồng bọn, chắc chắn cũng không ở gần đây.

Dù sao, sau khi tiến vào bí cảnh, sẽ bị truyền tống đến nơi nào, đều xem vận khí cá nhân.

“Vậy thì hỏi bọn chúng, có phát hiện lối vào sào huyết quái vật hay không? Nếu có phát hiện, mình có thể cho bọn chúng một cái chết thống khoái.”

Đường Tử Trần gật đầu.

Truyền đạt lời Trần Nghiệp.

Không ngờ, tên Nick kia nghe vậy, lại nhân cơ hội đưa ra một điều kiện.

“Ta biết lối vào sào huyết quái vật ở đâu, cũng có thể dẫn các ngươi đi, nhưng ta có một điều kiện!”

Đường Tử Trần nhíu mày: “Nếu người muốn dùng vị trí lỗi vào sào huyệt quái vật để đổi lấy mạng của các người, vậy điều kiện này của người không cần nói nữa, chúng ta có thể tự mình đi tìm.”

Một vị trí lỗi vào sào huyệt quái vật, muốn đổi lấy mạng sống, quả thực là nằm mơ giữa ban ngày.

Quan trọng nhất là.

Đường Tử Trần rất rõ ràng, đối với những kẻ muốn lấy mạng nàng đi đổi hai tỷ đô la này, không thể nương tay.

Một khi nương tay, sau này người người đều cho rằng nàng dễ bắt nạt, phiền phức chỉ có nhiều hơn.

Nhân từ đối với kẻ địch, chính là tàn nhẫn đối với bản thân!

Phải giết kẻ địch đến mức chúng sợ hãi, sợ hãi, mới có thể khiến những kẻ tiểu nhân này e dè.

Năm đó Tần nữ sĩ, chính là làm như vậy.

Nick nghe vậy, lộ ra vẻ mặt khóc lóc: “Ta rất rõ ràng, nếu nhiệm vụ lần này thất bại, hậu quả là gì... Ta chỉ muốn biết, hắn rốt cuộc là ai? Tại sao lại có lực lượng cường đại như vậy? Với thực lực của hắn, tại sao còn có thể xuất hiện trong bí cảnh số 4?”

Đường Tử Trần bình tĩnh nói: “Xin lỗi, vấn đề của người, ta không thể trả lời người, đây là bí mật của hắn. Ta có thể nói cho người biết, chính là từ trước đến nay, đều dựa vào hắn, ta mới có thể ở ba lần bí cảnh trước, lấy được phần thưởng thêm, các người thu thập được tin tức, đều cho rằng hắn dựa vào ta mới đi đến ngày hôm nay sao? Kỳ thực hoàn toàn ngược lại!”

Nick đầu tiên là ngẩn người, sau đó thần sắc lại nghi hoặc.

Hắn vẫn không thể hiểu được.

Người có thực lực như vậy, làm sao lại đến bí cảnh số 4?

Sau đó, Nick như nghĩ đến cái gì, kinh ngạc hỏi: “Chẳng lẽ... thiên phú anh hùng mà hắn kết hợp, là S1?”

Vấn đề này.

Khiến Đường Tử Trần im lặng.

Trên thực tế, Đường Tử Trần cũng từng có suy nghĩ tương tự. Nếu không thật sự không thể lý giải, tại sao cách một khoảng thời gian, thực lực của Trần Nghiệp lại tăng vọt một mảng lớn, giống như ngồi tên lửa vậy.

Chỉ là Đường Tử Trần là người thông minh, không giống những cô nàng tiểu thư kia, Trần Nghiệp không muốn nói chuyện, nàng nhất định sẽ không hỏi.

Liên tục ba lần bí cảnh kẻ vai chiến đấu, đối với Trần Nghiệp, nàng có sự tin tưởng tuyệt đối.

Thấy Đường Tử Trần im lặng.

Nick lại hiểu lầm, tự lẩm bẩm một câu: “Thì ra, truyền thuyết về S1, cũng có thể kết hợp thành công sao!”

Những người đồng đội bên cạnh, nghe vậy đều vô cùng kinh ngạc nhìn Trần Nghiệp.

Về thiên phú anh hùng.

Luôn có một lời đồn.

Nói chỉ cần kết hợp được thiên phú S1, là có thể có được sức mạnh như thần linh.

Bây giờ xem ra, lời đồn không giả!

Tên đầu trọc trước mắt này, mới trải qua ba lần bí cảnh đã có lực lượng khủng bố như vậy, đợi đến bí cảnh số ba mươi, chẳng phải là thần trên thế gian sao?

“Lớp trưởng, tên kia nói gì vậy? Tại sao bọn họ đều nhìn mình như vậy?” Trần Nghiệp nghi hoặc hỏi.

Đường Tử Trần mỉm cười, nói: “Bọn họ đoán, cậu kết hợp được thiên phú anh hùng S1.”

“A? Cái này...”

Trần Nghiệp sửng sờ.

Hắn đột nhiên cảm thấy.

Đây dường như là một cái cơ rất tốt.

Sau này có người phát hiện ra lực lượng của hắn, liền nói là kết hợp được S1.

So với việc trước kia bịa ra cái có thiên sinh thần lực gì đó, mạnh hơn nhiều.

Còn về việc tại sao lúc hấn kết hợp, lại tỏa ra ánh sáng trắng?

S1 tỏa ra ánh sáng trắng thì đã sao?

Dù sao chỉ cần không ai có thể kết hợp thành công, thì không thể chứng minh Trần Nghiệp nói thật hay giả.

Hơn nữa.

Với sức mạnh của Đầu Trọc Đại Ma Vương, nếu thực sự lấy thực lực để xếp hạng, Đại Ma Vương mới là S1 danh chính ngôn thuận!!

Chương 132 - Quái vật Nữ Hoàng, bị Đầu Trọc dọa đến mức kêu meo meo?

Lúc này.

Nick chỉ tay về phía trước bên trái nói: “Các người đi về phía đó, khoảng năm trăm mét, có một hang động, hẳn là lối vào sào huyệt quái vật.”

“Đường, chúng ta ngu xuẩn bắt kính với một vị thần linh tương lai, tự chuốc lấy diệt vong là hình phạt mà chúng ta đáng phải nhận, chỉ hy vọng người có thể cho chúng ta một cái chết thống khoái, sau đó chôn chúng ta lại với nhau, đừng để quái vật ăn thịt thi thể của chúng ta.”

Đây là yêu cầu cuối cùng của Nick.

Nói xong.

Tên này liền nhắm mắt lại.

Trái lại có vẻ dũng cảm.

Những người khác không có phản ứng như Nick, đối mặt với cái chết, bọn họ đều lộ ra vẻ sợ hãi, nhưng đều nhin xuống không cầu xin, cũng không nói gì.

“Được, ta đáp ứng người!”

Đường Tử Trần nói.

...

Hai phút sau.

Trần Nghiệp dùng nắm đấm đập một cái hố lớn trên mặt đất, ném thi thể của Nick và những người khác vào trong hố. Sau đó, Đường Tử Trần dùng niệm lực, di chuyển đất đá bên cạnh, chôn cất đám người này.

Xử lý xong tất cả, bọn họ liền men theo hướng Nick chỉ, đi tìm sào huyệt quái vật.

Cho dù đường núi khó đi.

Khoảng cách năm trăm mét.

Hai người cũng chỉ mất vài phút là đến nơi.

Sau đó, thật sự tìm thấy một lối vào hang động.

“Không ngờ, tên kia thật sự không nói dối.”

Trần Nghiệp nhìn hang động nói.

Hang động này sâu không thấy đáy, không biết thông đến nơi nào.

Rất có thể, là thông đến sào huyết Alien.

Đường Tử Trần suy nghĩ một chút, nói: “Có lẽ, những người này bản chất không xấu, chỉ là bị lợi ích làm mờ mắt, sau khi thất bại, bọn họ cũng muốn thành toàn cho chúng ta.”

Đối với sự lương thiện của cô nàng, Trần Nghiệp không thể phủ nhận.

Chỉ cần dám đánh chủ ý lên Đường Tử Trần hoặc hấn, đối với hấn mà nói, đều là kẻ đáng chết.

“Cũng có một khả năng, hấn hy vọng chúng ta chết trong sào huyết quái vật, mượn tay quái vật, báo thù cho bọn họ.” Trần Nghiệp nói.

Đường Tử Trần im lặng.

Điều này quả thực cũng có khả năng.

Trần Nghiệp lại nói: “Không nói đến những kẻ đã chết kia nữa... Lốp trưởng, chúng ta xuống dưới thôi!”

Đường Tử Trần gật đầu, trên người tỏa ra ánh sáng xanh, bước vào hang động trước, mở đường cho Trần Nghiệp.

Không phải Trần Nghiệp không dám đi lên trước.

Mà là lối vào hang động này tương đối nhỏ, vừa đủ cho một người chui vào, năng lực công thủ toàn diện của Đường Tử Trần, hiển nhiên thích hợp mở đường hơn.

Sức mạnh của Trần Nghiệp tuy mạnh.

Nhưng không gian trong hang động quá nhỏ!

Vạn nhất gặp phải Alien, Trần Nghiệp một quyền đánh chết nó, lỡ như dính máu Alien thì sao?

Tính ăn mòn của máu Alien, thật sự quá mạnh.

Chất liệu của tàu vũ trụ, cũng có thể ăn mòn mất mấy lớp boong tàu.

Cho dù với lực phòng ngự hiện tại của Trần Nghiệp, cũng không dám cam đoan có thể chống đỡ được.

Vẫn nên cẩn thận một chút thì hơn.

Hơn nữa, sức mạnh của Trần Nghiệp cũng quá mạnh, nhờ đâu một quyền dùng lực quá mạnh, đánh sập hang động thì sao?

Cho nên.

Chuyện mở đường trong hang động, vẫn là giao cho Đường Tử Trần thích hợp hơn.

Chờ tìm được Alien Queen, Trần Nghiệp ra tay cũng chưa muộn!

...

Ngay sau khi Trần Nghiệp và Đường Tử Trần chui vào hang động không lâu.

Càng ngày càng nhiều người, đến ngọn núi cao...

...

Trong hang động, không gian chật hẹp, lại uốn lượn khúc khuỷu, không dễ đi.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, mỗi bước đi đều dồn hết tâm trí đề phòng.

Chỉ là.

Điều khiến hai người bất ngờ là, một đường đi tới đều rất thuận lợi, ngoại trừ Facehugger ra, vậy mà không gặp phải một con Alien trưởng thành nào.

Điều này thật kỳ lạ!

“Lưu lão sư không phải nói, càng đến gần ngọn núi cao, quái vật càng nhiều sao? Tại sao chúng ta sắp đến sào huyệt quái vật rồi, vẫn không gặp phải quái vật?” Trần Nghiệp nhíu mày nói.

Đường Tử Trần cũng nhíu mày: “Quả thực rất kỳ quái.”

Lúc này.

Trần Nghiệp bỗng nhiên nghĩ đến một khả năng...

Hai người men theo hang động, tiếp tục tiến sâu vào trong.

Lúc này, bên trong hang động đã không còn nhìn thấy một tia sáng nào, tối đen như mực.

May mà Trần Nghiệp đã chuẩn bị sẵn, lấy ra hai chiếc đèn pin đội đầu tiện lợi, đưa cho Đường Tử Trần một chiếc.

Yêu cầu về trọng lượng của Bí Cảnh số 4 là năm kg, đôi găng tay của Trần Nghiệp, cùng lăm cũng chỉ ba bốn cân, tự nhiên là có thể mang theo một số thứ khác.

Chiếc đèn pin đội đầu này rất tiện lợi, ánh sáng cũng rất sáng, chỉ là dung lượng pin hơi thấp.

Trần Nghiệp đã thử nghiệm, sạc đầy pin có lẽ chỉ dùng được một hai tiếng đồng hồ.

Chừng đó thời gian đã là quá đủ!

Trong kế hoạch của Trần Nghiệp, giải quyết Alien Queen, chỉ cần một quyền...

Đi qua một lối đi dài.

Đường Tử Trần đột nhiên nói: “Trần Nghiệp, phía trước có ánh sáng.”

Vừa nói, Đường Tử Trần vừa nghiêng người sang một bên.

Lối đi quá hẹp, nàng đã che khuất ánh sáng.

Trần Nghiệp cũng rút cuộc có thể nhìn thấy, ở cuối lối đi, quả thực có ánh sáng le lói truyền đến.

Điều này rất kỳ lạ.

Bởi vì hang động vẫn luôn thông xuống đất, sao lại có ánh sáng chiếu vào?

Hai người tiếp tục đi về phía trước.

Vừa đi được một đoạn, lại đột nhiên dừng bước.

“Phía trước có động tĩnh!” Đường Tử Trần nhíu mày: “Hình như có người đang chiến đấu.”

Trần Nghiệp cũng nghe thấy.

Sắc mặt lập tức trầm xuống.

Trước đó, khi ở bên ngoài không tìm thấy Alien trưởng thành, hắn đã cảm thấy không đúng, trong lòng ần ần có chút suy đoán.

Lúc này nghe thấy tiếng chém giết bên trong và tiếng gầm rú của Alien, lập tức hiểu ra, có thứ gì đó đang ở trong hang ổ của Alien, tàn sát Alien!

Hơn nữa, rất có thể không phải là con người...

“Lớp trưởng, trong một Bí Cảnh, có thể xuất hiện hai loại quái vật hoàn toàn khác nhau sao?” Trần Nghiệp hỏi.

Đường Tử Trần nhú mày suy nghĩ một chút, nói: “Lưu lão sư hình như chưa từng nói đến điểm này...”

Lưu chỉ là một giáo viên mà thôi, những thứ ông ấy dạy cho học sinh, kỳ thực đều là do chính phủ tổng hợp lại, cộng thêm kinh nghiệm của bản thân ông ấy.

Đối với Bí Cảnh, hiện tại không ai dám nói mình hoàn toàn hiểu rõ.

“Đi!” Trần Nghiệp nghiêm mặt nói: “Qua đó xem sao.”

Hôm nay bất kể là ai cướp quái của hắn, hắn cũng sẽ đánh cho đối phương thành cặn bã!

Trừ phi... đánh không lại!

Vậy thì thôi.

Đường Tử Trần gật đầu, đang định tiến lên, lại bị Trần Nghiệp đưa tay giữ vai lại.

“Mình đi trước!”

Nếu bên trong thật sự như hắn suy đoán, Đường Tử Trần lộ diện trước rất có thể sẽ gặp nguy hiểm.

Trần Nghiệp nói xong, liền chen qua người Đường Tử Trần.

Hửm?

Không phải là ngực lép sao?

Lấy đâu ra độ đàn hồi?

...

Hang ổ thật sự của Alien không hề chật chội. Không gian kỳ thực rất lớn, giống như một địa cung.

Lúc này.

Bên trong hang ổ của Alien, có mấy con quái vật hình người đang tàn sát Alien.

Chúng mặc áo giáp, được trang bị rất nhiều vũ khí lạnh, như trường mâu có thể thu ngắn lại, phi tiêu, lưỡi dao đeo ở cổ tay,...

Vũ khí nóng cũng có, trên mặt nạ có gắn thiết bị ngắm bắn hồng ngoại và quét nhiệt, trên vai là một khẩu pháo, có thể bắn ra đạn năng lượng có uy lực không tồi, những con Alien nhỏ một khi bị pháo bắn trúng, cơ bản đều bị tiêu diệt ngay lập tức.

Số lượng quái vật hình người tuy ít ỏi.

Chỉ có năm sáu con.

Nhưng sức sát thương của chúng lại vô cùng kinh người.

Cho dù số lượng Alien gấp vô số lần chúng, cũng không thể công phá được chúng.

Đặc biệt là con dẫn đầu, không chỉ dáng người cao lớn hơn, trang bị trên người dường như cũng có chút khác biệt, quan trọng nhất là, kinh nghiệm chiến đấu của nó vô cùng phong phú, ra tay tàn nhẫn, đối với Alien bình thường hầu như đều là một kích tất sát! Số lượng Alien bị giết cũng nhiều nhất, dưới chân toàn là thi thể Alien.

Khi Trần Nghiệp xuất hiện trong địa cung, liếc mắt một cái đã nhận ra, mấy con quái vật hình người này, chính là Predator!

Chương 133 - Quái vật Nữ Hoàng, bị Đầu Trọc dọa đến mức kêu meo meo? (2)

Đồng thời.

Hắn cũng rất cuội hiểu được, tại sao dưới lòng đất lại có ánh sáng!

Bởi vì, Predator đã lợi dụng khoa học kỹ thuật siêu cao của chúng, trực tiếp mở một cái lỗ hình tròn từ đỉnh núi, thông

thăng xuống hang ổ của Alien!

Ánh sáng bên ngoài, vừa vặn có thể chiếu vào.

“Chúng... Lưu lão sư hình như có giới thiệu qua.” Đường Tử Trần cau mày nói: “Là một loại quái vật đáng sợ sẽ xuất hiện trong Bí Cảnh phía sau.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Có thể gặp được Predator ở đây, khiến hắn rất kinh ngạc.

Ban đầu, Trần Nghiệp cho rằng, cái gọi là Bí Cảnh, giống như phó bản trong game vậy, có trình tự cố định, còn con người chính là người chơi đi cày phó bản.

Bây giờ xem ra, không phải như vậy!

Rõ ràng là Bí Cảnh của Alien, vậy mà lại có thể liên kết với Predator?

Xem ra, Bí Cảnh phức tạp hơn hắn tưởng tượng rất nhiều.

Điều khiến Trần Nghiệp mừng rỡ là, ở đây không nhìn thấy thi thể Alien lớn, chứng tỏ mấy con Predator này, vẫn chưa hạ gục được Alien Queen.

Hắn và Đường Tử Trần, đến cũng không tính là muộn.

...

Sự xuất hiện của hai người, cũng rất nhanh đã thu hút sự chú ý của Alien và Predator.

Alien còn chưa kịp làm gì.

Một con Predator, đột nhiên dùng pháo nhắm vào Trần Nghiệp.

“Đừng!”

Tên khốn kiếp này, không nói hai lời, trực tiếp bắn một phát pháo về phía hắn.

Chắc là coi Trần Nghiệp thành con mồi rồi.

Phải nói, pháo của Predator thật sự không ra gì, uy lực tạm được, nhưng tốc độ bắn quá chậm.

Trần Nghiệp có thể dễ dàng né tránh.

Nhưng hắn không làm vậy.

Một đạo ánh sáng xanh lóe lên, tạo thành một lớp lá chắn trước mặt hắn.

Là niệm động lực của Đường Tử Trần.

“Àm!”

Đạn năng lượng va chạm vào lá chắn, lập tức nổ tung, giống như pháo hoa, sau đó biến mất không còn một dấu vết.

Sắc mặt của Trần Nghiệp.

Lập tức trầm xuống.

“Lớp trưởng, yểm hộ mình!”

Giọng nói vừa dứt, hắn liền xông thẳng ra ngoài.

Mà phản ứng của Đường Tử Trần cũng nhanh, nhanh chóng phát động niệm động lực, tạo thêm một lớp lá chắn niệm lực cho Trần Nghiệp.

“Oanh!”

Tốc độ của Trần Nghiệp quá nhanh, trong nháy mắt đã xông đến trước mặt con Predator, sau đó một quyền, đánh nát con Predator mới vào nghề dám nổ súng về phía hắn thành vô số mảnh nhỏ, kéo theo rất nhiều Alien gần đó, toàn bộ đều bị nghiền nát dưới một quyền này.

Thậm chí cả địa cung cũng rung chuyển một chút.

Trong nháy mắt!

Predator và Alien đang chém giết, đều đồng loạt dừng lại, nhìn về phía con người này.

“Nhìn tôi làm gì? Còn muốn ngồi chung mâm với trẻ con à? Tất cả các ngươi đều là khỗ chủ!!”

Giọng nói vừa dứt.

Một tiếng nổ siêu thanh vang lên từ chỗ hắn.

Đó là tiếng xé gió khi Trần Nghiệp vung nắm đấm.

...

Năm phút sau.

Trần Nghiệp rút cuộc cũng dừng lại.

Hang ổ của Alien, cũng rút cuộc khôi phục lại sự yên tĩnh.

Vừa rồi, toàn bộ địa cung suýt chút nữa đã bị hấn đánh xuyên thủng, hoàn toàn thay đổi diện mạo ban đầu.

Đây còn là Trần Nghiệp sợ đánh sập hang ổ của Alien, nên đã kiềm chế lực đạo đây!

Mặt đất càng là không thể diễn tả bằng lời!

Xanh, vàng, đen, xám... toàn là máu của Alien và Predator, cùng với những mảnh vụn thi thể bị trộn lẫn vào nhau, không phân biệt được đâu là đâu. Còn có rất nhiều hố sâu, đều là do máu Alien ăn mòn tạo thành.

Toàn bộ hang ổ của Alien bị phá hủy đến mức không ra hình thù gì, còn bẩn thỉu hơn cả bãi rác.

Lúc này.

Còn có thể đứng vững, chỉ còn lại Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

Bên chân Đường Tử Trần, cũng có không ít thi thể Alien, đều là do nàng ra tay giết chết.

Với thực lực hiện tại của cô nàng, đối phó với số lượng Alien không tính là nhiều, có thể làm được việc tàn sát đơn phương.

Lúc này, Trần Nghiệp đi đến bên cạnh một con Predator.

Chính là con Predator rất hung hãn lúc trước, khi Trần Nghiệp tàn sát Alien, nó đã nhảy lên muốn đánh lên Trần Nghiệp, kết quả bị Trần Nghiệp một quyền đánh bay nửa người dưới.

Từ phần eo trở xuống đều không cánh mà bay!

Nội tạng chảy đầy đất...

Vậy mà nó đến bây giờ vẫn chưa chết, sức sống của những sinh vật ngoài hành tinh này, thật sự là ngoan cường.

Nhìn thấy Trần Nghiệp đi tới, con Predator này không hề trốn tránh, chủ yếu là không động đậy được.

Nó dùng tay trái nắm lấy mặt nạ của mình, chủ động tháo mặt nạ xuống, lộ ra một khuôn mặt vô cùng xấu xí.

“Gào!”

Tên xấu xí này, vậy mà còn có dũng khí, găm lên với Trần Nghiệp.

Predator quả nhiên không hổ là chủng tộc chiến đấu ngoài hành tinh, tinh thần bất khuất này, đáng được khâm phục.

Găm lên xong, tên xấu xí này liền dùng tay trái, ấn loạn xạ lên cánh tay phải của mình, muốn kích hoạt chương trình tự hủy.

Trên cánh tay phải của nó, có một thứ giống như thiết bị đầu cuối cá nhân.

Trần Nghiệp từng xem phim, hiểu rõ, thứ này một khi tự hủy, uy lực không thua kém gì một quả bom hạt nhân loại nhỏ!

Trần Nghiệp lập tức tiến lên, tháo luôn cả cánh tay phải của con Predator.

“Trước mặt ta, người còn muốn chơi tự hủy?”

Hắn mắng một câu, sau đó tháo thiết bị đầu cuối cá nhân của con Predator xuống.

Thứ này không tệ, ẩn chứa khoa học kỹ thuật ngoài hành tinh hùng mạnh, Trần Nghiệp muốn thử xem, có thể mang ra ngoài hay không.

Mặc dù khả năng này là rất nhỏ...

Con Predator không nói gì nữa.

Trong miệng không ngừng phun ra máu màu xanh lá cây.

Nó sắp chết rồi.

Nhìn nó thông khổ như vậy, Trần Nghiệp chuẩn bị tiến nó một đoạn đường.

Khi Trần Nghiệp nắm lấy cổ con Predator, muốn bóp nát cổ nó...

Đột nhiên.

Dưới lòng đất truyền đến một tiếng găm rú.

Sau đó...

“Ầm!”

Đất đá bay tứ tung.

Một bóng dáng khổng lồ phá đất chui lên, đứng sừng sững trước mặt Trần Nghiệp.

Chính là Alien Queen.

Nhìn bộ dạng của nó, dường như vừa mới thoát khỏi chốn cảnh, chuẩn bị lên đây đại sát tứ phương!

Chỉ là...

Khi Alien Queen nhìn thấy những mảnh vụn của đàn con đầy đất, cùng với thi thể của kẻ thù truyền kiếp, rõ ràng là sững sờ một chút.

Sau đó.

Nó “nhìn” thấy Trần Nghiệp, cũng nhìn thấy con Predator trong tay Trần Nghiệp.

Alien không có mắt.

Chúng quan sát con mồi thông qua cơ quan cảm biến ánh sáng đặc biệt, bất kỳ sinh vật nào trong tầm nhìn của chúng đều sẽ tỏa ra pheromone, điều này có thể giúp Alien dễ dàng phát hiện con mồi và nhận dạng đồng loại (lập luận này còn gây tranh cãi).

Mặc dù không có mắt, nhưng ‘thị lực’ của chúng lại càng tốt hơn.

Đặc biệt là trong môi trường tối tăm, chúng chính là cỗ máy săn mồi hoàn hảo nhất.

Lúc này.

Trong cảm nhận của Alien Queen, con người này tuy thể hình không lớn, nhưng lại tỏa ra năng lượng dao động vô cùng đáng sợ.

Còn con Predator trong tay Trần Nghiệp, Alien Queen rất quen thuộc!

Đó chính là “Độc Lang”!

Là siêu cấp tinh anh trong số Predator, từng một mình tiêu diệt cả một bầy Alien! Và giết chết Alien Queen đời trước!!

Lúc đó, con Alien này vẫn chỉ là một Facehugger bình thường, trong cuộc tàn sát của Độc Lang, may mắn thoát chết.

Sau này mới thành công tiến hóa thành Alien Queen.

Đối với pheromone của Độc Lang, nó ghi nhớ rất rõ.

Trong nháy mắt!

Nỗi sợ hãi bản năng, từ trong xương cốt của nó dâng lên.

Sau đó.

Một khắc sau.

Chuyện càng đáng sợ hơn đã xảy ra.

Trong “tầm mắt” của Alien Queen, chỉ thấy con người kia dùng sức bóp một cái, trực tiếp bóp nát cổ Predator Độc Lang. Cái đầu của Độc Lang lìa khỏi cổ, lăn lông lốc trên mặt đất, lập tức mất mạng.

“Meo meo meo??”

Con Alien Queen này, giọng nói đều biên dạng, trực tiếp bị dọa đến mức kêu meo meo...

Bởi vì nó có trí tuệ, hơn nữa trí tuệ rất cao.

“Hửm? Đang định đi tìm người, người lại tự mình đưa đến cửa, không tệ, ta sẽ cho người một cái chết thống khoái!” Trần Nghiệp bình tĩnh nói.

Alien Queen đương nhiên nghe không hiểu.

Nhưng nó biết, con người trước mắt này, nhất định là vô cùng đáng sợ.

Là Nữ Hoàng, IQ của nó không hề thua kém con người.

Lúc này nó đã nhận ra, không chỉ Độc Lang chết trong tay con người này, mà toàn bộ hang ổ, đều tỏa ra pheromone của con người này.

Nói cách khác, vô số đứa con của nó, đều là bị con người này giết chết...

Vì vậy.

Alien Queen bắt đầu lùi về sau một cách không động tĩnh.

Biểu cảm kia như muốn nói: Xin lỗi, đi nhầm cửa rồi, đại ca ngài cứ tiếp tục!

“Đừng vội đi chứ!”

Trần Nghiệp nắm chặt nắm đấm: “Bữa tiệc sắp bắt đầu rồi, chỉ còn thiếu người thôi!”

Chương 134 - Phá Kỷ Lục Trở Về, Toàn Quốc Chấn Động!

Cùng lúc đó.

Rất nhiều người đang hướng về phía ngọn núi này, và không ít người đã lên đến nơi.

Triệu Tranh, Tào Vũ, Nhậm Thiến Thiến và một cô gái khác, bốn người bọn họ cũng ở trong số đó!

Nhìn thấy bóng người lấp ló xung quanh, sắc mặt bốn người đều không được tốt lắm.

Bởi vì.

Họ đến đây để hỗ trợ Đường Tử Trần và Trần Nghiệp.

“Những người này, đều là nhắm vào lớp trưởng bọn họ sao?”
Cô gái bên cạnh Nhậm Thiến Thiến hỏi.

Cô gái này tên là Thiệu Văn Tuệ, cũng là học sinh của Võ Đại, chính là người trước đó không nỡ cộng điểm tiềm năng.

Cô ấy kết hợp với thiên phú Anh Hùng cấp A.

Bởi vì trước đây ở khu trường học cũ, cô ấy và Nhậm Thiến Thiến là bạn cùng phòng, quan hệ của hai người cũng không tệ, lần này vào bí cảnh, Nhậm Thiến Thiến liền lập đội với cô ấy.

Triệu Tranh trả lời: “Phần lớn là vậy, chắc cũng có một bộ phận là vì giết quái vật mà đến.”

Tào Vũ tiếp lời: “Nói ra cũng lạ, lần này bí cảnh số 4, quái vật rất ít, chỉ có những con ký sinh trùng ghê tởm đó, quái vật thực sự, tôi và Triệu Tranh chỉ gặp được một con.”

Thiệu Văn Tuệ nói: “Cho dù trong số những người này, có một nửa là nhắm vào lớp trưởng, vậy cũng rất đáng sợ rồi.”

Nhậm Thiến Thiến nghe vậy, lập tức hỏi: “Sao vậy? Văn Tuệ, cậu sợ sao? Nếu cậu sợ thì ở lại đây đi, đừng ngại, tớ hiểu mà.”

Thiệu Văn Tuệ nghe vậy, nhất thời liền cuống lên, vội vàng nói: “Không có không có, Thiến Thiến, tớ dám đi theo cậu đến đây, đã nghĩ kỹ rồi, tớ, tớ...”

Nhậm Thiến Thiến phì cười: “Rồi rồi, đừng tớ tớ tớ nữa, trêu cậu chơi thôi, xem cậu sợ kìa.”

Thiệu Văn Tuệ im lặng.

Cô ấy chỉ cần cuống lên, liền dễ bị nói lấp.

Mà Nhậm Thiến Thiến dường như rất thích nhìn cô ấy nói lấp, thường xuyên trêu chọc cô ấy...

Lúc này.

Đột nhiên trong đầu tất cả mọi người, đều nhận được thông báo:

“Chúc mừng đội Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, đã tiêu diệt thành công Alien Queen, nhận được phần thưởng thêm!”

“Xin lưu ý: Do số lượng Alien chết quá nhiều, bí cảnh lần này sẽ đóng lại sau 10 phút nữa!”

Hai thông báo xuất hiện.

Bốn người nhất thời sững sờ tại chỗ.

“Cái đệt!”

Tào Vũ kêu lên một tiếng, “Lớp trưởng bọn họ... thật sự thành công rồi? Cũng quá mạnh rồi chứ?”

Thiệu Văn Tuệ tiếp lời: “Hóa ra quái vật bí cảnh số 4, không gọi là dị chủng ngoại tinh, mà gọi là Alien à!”

Nhậm Thiến Thiến tức giận: “Ngốc Văn Tuệ, trọng điểm của cậu có phải là sai rồi không? Còn 10 phút nữa, bí cảnh sẽ đóng lại rồi đấy!”

Thiệu Văn Tuệ: “Ồ, đúng rồi! Bí cảnh đóng lại... Vậy chúng ta sẽ thế nào?”

“Chắc là bị cưỡng chế dịch chuyển ra ngoài.” Triệu Tranh thở dài: “Lớp trưởng bọn họ thật sự quá lợi hại.”

Tào Vũ do dự nói: “Chỉ còn lại 10 phút, vậy chúng ta có cần đi hỗ trợ nữa không?”

“Không cần đi nữa!” Triệu Tranh nói: “Chúng ta còn không biết lối vào hang ổ của quái vật ở đâu.”

“Xong rồi xong rồi!” Khuôn mặt ngốc nghếch của Nhậm Thiển Thiển, lộ ra vẻ lo lắng: “Trên đường đi, tớ và Văn Tuệ mới chỉ giết được mười mấy con ký sinh trùng thôi! Lần này xong rồi...”

Mặc dù Facehugger cũng có điểm tiềm năng thưởng.

Nhưng chắc chắn là không nhiều...

Không chỉ bốn người bọn họ nghe được thông báo.

Tất cả những người khác trong bí cảnh, đều nghe được thông báo từ bí cảnh.

“Khốn kiếp! Tại sao lại xảy ra chuyện như vậy?”

“Người phụ nữ đó... thật sự có thể giết chết Mẫu Hoàng Dị Chung? Đây không phải là nhiệm vụ bất khả thi sao?”

“Ma quỷ! Cô ta rốt cuộc đã giết bao nhiêu quái vật? Mới có thể khiến bí cảnh đóng cửa sớm?”

“Chúng ta lãng phí một lần cơ hội vào bí cảnh, kết quả lại tay trắng trở về sao? Thật là vớ vẩn!”

“Ethan! Đều tại anh, đều tại anh cái đồ ngu ngốc này, đưa ra chủ ý ngu xuẩn!”

Vài người da trắng, nhất thời cãi nhau kịch liệt, hận không thể đánh nhau ngay tại chỗ.

Tình huống tương tự còn không ít.

Những người này vì lợi ích mà kết hợp, hiện tại lợi ích không thấy đâu, còn mất công chạy một chuyến, tự nhiên khiến bọn họ phẫn nộ!

Tóm lại.

Lần này những người đến bí cảnh số 4, ngoại trừ Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, những người khác đều lỗ nặng.

Vô số người đang chửi rủa...

...

Trong hang ổ Alien.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, tự nhiên cũng nghe được thông báo, nhất thời sững sờ.

“Không ngờ, giết quái vật nhiều quá, còn có thể xảy ra chuyện như vậy?” Trần Nghiệp rất kinh ngạc: “Thật sự có thể khiến bí cảnh đóng cửa sớm?”

Trước đó hắn giết Alien quả thực rất nhiều.

Một quyền đánh ra, quyền phong cũng có thể giết chết một mảng lớn.

Rốt cuộc có bao nhiêu Alien chết trong tay hắn?

Nói thật.

Trần Nghiệp cũng không rõ.

Cộng thêm số Đường Tử Trần và mấy chiến binh Predator kia giết...

Lần này quái vật bí cảnh số 4, chết quả thực có hơi nhiều.

Hiện tại, trong toàn bộ hang ổ Alien, e là không còn mấy con Alien sống sót nữa rồi?

Trần Nghiệp phỏng đoán, bí cảnh đóng cửa sớm, có thể là muốn để lại vài con Alien, sau đó sinh ra Alien Queen mới.

Chỉ cần có Alien Queen, liền có thể sinh ra vô số Facehugger, chờ đợi vật chủ mới xuất hiện, lại có thể xuất hiện rất nhiều Alien mới.

Nếu không đóng cửa, chờ quái vật bí cảnh số 4 bị giết sạch, e là lần sau sẽ không mở được nữa?

Trực tiếp báo hỏng?

“Lưu lão sư chưa từng nói qua tình huống này.” Đường Tử Trần nghi hoặc.

“Chắc là tình huống này rất ít khi xuất hiện.” Trần Nghiệp nói: “Hơn nữa, Lưu lão sư cũng không phải là toàn năng, bí cảnh

rốt cuộc tồn tại bao nhiêu bí mật, e là không ai có thể biết hết được.”

Đường Tử Trần gật đầu.

Nàng nhìn xung quanh một lượt, cuối cùng nhìn trúng một lối ra, trên người sáng lên ánh sáng xanh, sau đó nhảy lên, chui vào lối ra ngồi xuống.

“Chỉ còn lại 10 phút nữa, chúng ta đừng ra ngoài nữa! Trần Nghiệp, ngồi xuống nghỉ ngơi một lát đi.”

Trần Nghiệp mỉm cười, đang định đi qua, đột nhiên nhớ tới một chuyện, kêu lên một tiếng:

“Hong rồi!!”

Đường Tử Trần nghi hoặc: “Sao vậy?”

“Triệu Tranh bọn họ lần này cũng vào bí cảnh. Chúng ta giết quái vật nhiều quá, hiện tại bí cảnh sắp đóng cửa rồi, bọn họ còn có thể đạt được thành tích tốt sao?”

Đừng nói là thành tích tốt.

E là ngay cả một thành tích ra hồn cũng không có...

Chỉ cần không phải tay trắng trở về, cũng coi như may mắn.

Nghe Trần Nghiệp nói vậy.

Đường Tử Trần cũng sững sờ.

“Trần Nghiệp, chúng ta từ lúc vào bí cảnh đến giờ, có phải mới được hai tiếng đồng hồ không?”

Sắc mặt Trần Nghiệp khó coi gật đầu.

Mới hai tiếng đồng hồ.

Alien lại bị chiến binh Predator thu hút hết, dẫn đến bên ngoài quái vật ít như vậy...

Về phần Triệu Tranh bọn họ có thể đạt được thành tích gì, Trần Nghiệp không dám tưởng tượng.

Đây chính là đồ đệ mới của cha hắn, cũng là sư đệ của hắn.

Đối với Triệu Tranh, Trần Nghiệp vẫn rất quan tâm.

“Thôi, lần này là tình huống bất ngờ. Chúng ta cũng không biết, giết quái vật nhiều còn có thể khiến bí cảnh đóng cửa sớm... Đợi lần sau vào bí cảnh, chúng ta lại chiếu cố cậu ấy một chút.”

Đường Tử Trần gật đầu.

Hiện tại chỉ có thể làm như vậy.

...

Mười phút trôi qua rất nhanh.

Trước khi bí cảnh đóng cửa, tất cả mọi người đều bị cưỡng chế dịch chuyển ra ngoài.

Chỉ có Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, chậm hơn một chút, được hưởng thụ cảm giác tắm mình trong kim quang...

...

Thế giới thực.

Võ Đại.

Lúc này mới vừa đến một giờ chiều.

Lão Lưu đang ở trong văn phòng, chuẩn bị nghỉ trưa một lát.

Đột nhiên, ông thấy trong nhóm lớp, có không ít người đang nhẩn tẩn:

“Cái đệt, Triệu Tranh bọn họ trở về rồi!”

“Nói bậy, hôm nay đâu phải Cá tháng Tư!”

“Thật mà!”

“Thật sự là thật, đại ca Tào Vũ cũng trở về rồi.”

“Đừng có lừa người, coi chúng tôi là người già lú lẫn à? Thời hạn của bí cảnh số 4 là 15 tiếng đồng hồ! Bọn họ phải nửa đêm mới về chứ.”

Chương 135 - Phá Kỷ Lục Trở Về, Toàn Quốc Chấn Động! (2)

Nhìn đến đây.

Lão Lưu trên mặt lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Ông cũng nhấn lại một câu:

“Không được tung tin đồn nhảm!”

Lập tức có học sinh trả lời:

“Không phải... lão sư, là thật đó, lần này những người đi bí cảnh số 4 đều trở về rồi.”

“Em làm chứng, thật sự là thật.”

Nhậm Thiển Thiển: “Lão sư, bọn em thật sự trở về rồi.”

Tào Vũ: “Lão sư, bọn em thật sự trở về rồi...”

Nhìn thấy tin nhắn của Tào Vũ và Nhậm Thiển Thiển, Lão Lưu đột nhiên trừng lớn mắt.

Lần này.

Ông không tin cũng phải tin.

Chỉ là, Lão Lưu không hiểu, tại sao mới qua hai tiếng đồng hồ, học sinh đã trở về rồi?

Thời hạn của bí cảnh số 4, không phải là 15 tiếng đồng hồ sao?

“Chuyện gì vậy? Tại sao các em lại rời khỏi bí cảnh sớm?”

Lão Lưu vội vàng nhấn tin hỏi.

Tào Vũ: “Bởi vì lớp trưởng bọn họ quá mạnh, đánh tan cả bí cảnh, dọa cho bí cảnh phải đóng cửa sớm!”

Lão Lưu: ???

Ông lập tức @ toàn bộ thành viên, sau đó nhấn: “Ngoại trừ Đường Tử Trần và Trần Nghiệp, lần này tất cả học viên đi bí cảnh số 4, lập tức đến văn phòng của thầy một chuyến.”

...

Trong ký túc xá của Đường Tử Trần.

Hai bóng người, trống rỗng xuất hiện trong phòng khách.

Chính là Trần Nghiệp và Đường Tử Trần vừa trở về.

Cảm nhận được hai tay trống trơn, Trần Nghiệp có chút thất vọng.

Hắn muốn mang thiết bị đầu cuối cá nhân của chiến binh Predator về, rõ ràng là thất bại rồi...

Đường Tử Trần thì ngược lại, trên mặt tràn đầy vui mừng.

Bởi vì lần này nàng đã nhận được 170 điểm tiềm năng!

Có số điểm tiềm năng này, đủ để cho thực lực của nàng tăng lên cấp 4!

Mới bốn lần vào bí cảnh, đã có thực lực cấp 4, điều này tuyệt đối là phá vỡ kỷ lục toàn cầu... không tính Trần Nghiệp.

Đường Tử Trần không quan tâm đến hư danh phá vỡ kỷ lục.

Chỉ cần có thể trở nên mạnh mẽ, là có thể khiến nàng vui vẻ!

“Lớp trưởng, cậu nghỉ ngơi một lát đi, mình hơi đói rồi, muốn kiếm gì ăn.” Trần Nghiệp nói.

Đường Tử Trần suy nghĩ một chút, nói: “Hay là, cậu đợi một lát? Mình kêu người mang cơm đến?”

“Ồ? Là cơm phân đặc biệt sao?” Trần Nghiệp cười nói: “Vậy mình phải thử xem sao! Bảo bọn họ làm nhiều một chút.”

Nói xong, liền ngồi xuống ghế sofa.

Trước đó trong bí cảnh lúc đánh Alien, lá chắn niệm lực của Đường Tử Trần đã giúp hắn không ít, khiến trên người hắn không dính một chút máu me nào.

Đường Tử Trần thấy vậy, không hề có chút khó chịu nào, ngược lại lộ ra nụ cười:

“Trần Nghiệp, cậu có muốn ăn gì không? Mình kêu bọn họ mang đến.”

...

Mặc dù lần này số người đi bí cảnh số 4 không nhiều.

Nhưng!

Chuyện xảy ra ở bí cảnh số 4, vẫn nhanh chóng lan truyền ra ngoài.

Lão Lưu đã từ trong miệng những học sinh khác, biết được chân tướng bọn họ rời khỏi sớm.

Ông vừa kinh ngạc, vừa hưng phấn!

Bởi vì học sinh của ông, đã làm được một việc chưa từng có ai làm được, tạo ra một kỷ lục hoàn toàn mới.

Bí cảnh số 4, chưa từng có ai có thể giết chết Dị Chứng Mẫu Hoàng.

Hiện tại, Đường Tử Trần không chỉ làm được, mà còn chỉ dùng hai tiếng đồng hồ, đã đánh tan cả bí cảnh... thật sự là quá giỏi!

Đến buổi chiều.

Trên mạng bắt đầu có rất nhiều người, thảo luận về chuyện này.

“Cái đệt! Vừa nghe nói chuyện bí cảnh số 4!”

“Tôi cũng nghe nói rồi, Đường nữ thần của Võ Đại, thật sự là mạnh!”

“Mấy người làm gì vậy? Không biết chơi trò ú tim, sẽ bị teo JJ đi 10 cm à?”

“Để tôi nói cho mọi người biết! Ngay vừa rồi, vị Đường nữ thần kia đã làm được một việc chưa từng có ai làm được, cô ấy ở trong bí cảnh số 4, chỉ dùng thời gian hai tiếng đồng hồ, đã tiêu diệt BOSS cuối cùng, hơn nữa bởi vì giết quái vật quá nhiều, dẫn đến bí cảnh buộc phải đóng cửa sớm, vốn dĩ bí cảnh số 4 có thời hạn 15 tiếng đồng hồ, kết quả hai tiếng đồng hồ đã kết thúc... Hiện tại, vị Đường nữ thần này đã phá vỡ rất nhiều kỷ lục, liên tục bốn lần siêu thần, người đầu tiên tiêu diệt đại BOSS bí cảnh số 4, chắc cũng là người có tốc độ tăng thực lực nhanh nhất...”

“Cái đệt??? Đường nữ thần ngầu bá cháy (hét lên)!!!”

“Đường nữ thần, YYDS!”

Thời gian trôi đến tối.

Càng ngày càng nhiều người biết được chuyện xảy ra ở Bí Cảnh số 4.

Thế là...

Cái tên Đường Tử Trần lại một lần nữa leo lên vị trí số một trên bảng xếp hạng tìm kiếm, gây chấn động cả nước, thậm chí là cả thế giới!

Chủ yếu là lần này, Bí Cảnh số 4 vốn đã thu hút sự chú ý của đông đảo mọi người.

Tiền thưởng kếch xù được treo ra, rất nhiều người đều đang hóng hót xem náo nhiệt.

Mọi người đều biết, nếu Đường Tử Trần tiếp tục cứng đầu tiến vào Bí Cảnh, mức độ nguy hiểm chắc chắn sẽ tăng lên gấp bội, không chỉ phải đối mặt với sự đe dọa từ quái vật, mà còn phải đề phòng sự thù địch đến từ chính đồng loại.

Hai tỷ đô!

Trước một khoản tiền lớn như vậy, rất ít người có thể giữ được bình tĩnh.

Không ngờ rằng, Đường Tử Trần không chỉ đi, mà còn có thể một lần nữa lập nên kỳ tích, thậm chí còn tạo ra một kỷ lục hoàn toàn mới!

Liên tiếp bốn lần Siêu Thần!

Người có tốc độ tăng thực lực nhanh nhất!

Trở thành người đầu tiên tiêu diệt được Đại Boss của Bí Cảnh số 4!

Hơn nữa, vì tiêu diệt quá nhiều quái vật, dẫn đến Bí Cảnh số 4 chỉ mở được hai tiếng đồng hồ đã phải đóng cửa sớm...

Hàng loạt kỷ lục, khiến người ta phải ngưỡng mộ!

Tất cả mọi người đều biết, chỉ cần Đường Tử Trần sau này không chết yếu, tương lai nhất định sẽ trở thành cường giả vượt qua cả Tàn nữ sĩ!!

“Bị nhiều người vây giết như vậy, mà vẫn có thể nhận được phần thưởng thêm? Lại còn tạo ra một loạt kỷ lục mới? Nữ thần thật sự là quá lợi hại!”

“Lúc nào cũng nghe các người đem cô gái nhỏ này ra so sánh với Tàn nữ thần nhà tôi, tôi vốn là khinh thường không thèm để ý, hôm nay, tôi thừa nhận chiến tích của cô ấy rồi, quả thực có thể sánh ngang với Tàn nữ thần cùng thời kỳ.”

“Hừ hừ, đừng có tự mình đa tình nữa, so sánh cùng thời kỳ, Tàn nữ thần nhà các người bị Đường nữ thần đè đầu cưỡi cổ có được không!”

“Đường nữ thần quá lợi hại, những kỷ lục này, thật sự khiến người ta tuyệt vọng, tôi như nhìn thấy một vị đại lão siêu cấp đang dần dần vươn lên.”

“Tại sao mọi người đều đang thảo luận về Đường nữ thần? Người tạo ra kỷ lục này, đâu phải chỉ có mình Đường nữ thần, còn có vị Trần công tử nữa mà!”

“Đừng nhắc đến tên công tử bột đó nữa, chúng ta vẫn là bạn bè tốt!”

“Hắn ta có gì đáng để nói? Chẳng phải là dựa vào Đường nữ thần cày kéo sao?”

“Cũng không thể nói như vậy được! Lần trước chẳng phải có mấy sinh viên Võ Đại đều ra mặt chứng minh cho Trần công tử sao? Người ta có năng lực quan sát xuất sắc, biết đâu lần này Đường nữ thần có thể thuận lợi tiêu diệt Đại Boss, Trần công tử một chút tác dụng cũng không có?”

“Mẹ kiếp! Ông bạn ở trên, thanh đao 40 mét của tôi đã rút ra không kịp rồi, an nghỉ nhé!”

“Tại sao mọi người đều ghét Trần công tử như vậy?”

“Bởi vì, chỉ cần nghĩ đến việc mỗi lần hắn ta vào Bí Cảnh, đều phải nắm tay nữ thần của tôi, tôi lại ghen tị đến phát điên!”

...

Kỷ lục kinh người mà Đường Tử Trần tạo ra.

Ảnh hưởng nó gây ra, vô cùng to lớn!

Cao tầng trong nước càng thêm coi trọng nàng.

Nghe nói, trung ương đã trực tiếp ban hành một văn bản màu đỏ, nội dung liên quan đến sự an toàn của Đường Tử Trần.

Trong nước coi trọng bao nhiêu.

Thì nước ngoài lại càng sợ hãi bấy nhiêu!

Đã treo thưởng hai tỷ đô...

Ngay cả thủ đoạn âm hiểm như vậy, mà vẫn không thể ngăn cản được Đường Tử Trần, còn khiến cho nhiều người như vậy, bị Đường Tử Trần lừa gạt đến mức không nhận được tiền năng.

Chương 136 - Nguyên Tố Ma? Chuyện Lớn Rồi!

Cho dù có yếu tố may mắn trong đó, cũng đủ để chứng minh, nữ nhân Đường Tử Trần này lợi hại như thế nào.

Xuất sắc hơn cả Tàn nữ sĩ năm đó rất nhiều.

Một khi để cho cô ta trưởng thành, e rằng sẽ là lúc Hạ quốc độc bá thiên hạ.

Đây là điều mà bọn họ không thể chấp nhận được.

Lúc này.

Ở Mỹ, đang diễn ra một cuộc họp cấp cao.

Những người tham gia, đều là nhân vật tầm cỡ.

“...Theo nghiên cứu của chuyên gia tâm lý của chúng ta, cô gái đó mắc chứng bệnh tâm lý rất nghiêm trọng, khuynh hướng bạo lực rất rõ ràng, một khi cô ta có được sức mạnh cường đại, rất có thể sẽ trở thành bạo chúa hủy diệt thế giới, cho nên, chúng ta phải nghĩ hết mọi cách, ngăn chặn cô ta!”

Đây là lời của người chủ trì cuộc họp.

Thật sự là vô liêm sỉ!

Thế nhưng những người có mặt ở đây, đều là vẻ mặt đương nhiên.

“Hiện tại cô ta đang được bảo vệ toàn diện, phái người ám sát gần như là không thể, con đường duy nhất chúng ta có thể ngăn chặn cô ta, e rằng chỉ có thể là ở trong Bí Cảnh tiếp theo.”

“Tại sao không thử hạ độc?”

“Tỷ lệ thành công quá thấp, với tinh thần lực hiện tại của cô ta, e rằng đã có thể nhìn thấy rõ ràng những hạt độc tố nhỏ bé, cộng thêm khứu giác siêu việt, thức ăn có độc hay không, cô ta rất dễ dàng có thể phân biệt ra được... Năm đó chúng ta đã từng dùng biện pháp này để đối phó với người phụ nữ họ ‘Tàn’, kết quả đều thất bại. Một khi thuộc tính tinh thần vượt

quá một nghìn, thậm chí có thể nhìn thấy trạng thái phân tử của thức ăn.”

“Nhưng mà... Với thực lực hiện tại của cô ta, trong cùng một Bí Cảnh, không có ai có thể chính diện chống lại cô ta, e rằng cần phải thành lập một đội quân trong Bí Cảnh, mới có khả năng vây giết cô ta.”

“Thành lập một đội quân trong Bí Cảnh sao? Điều này rất khó thực hiện, nhưng cũng không phải là không thể.”

“Các vị, xin hãy đồng tâm hiệp lực, nếu như ở trong mấy lần Bí Cảnh tiếp theo, vẫn không thể ngăn cản được cô ta, một khi để cho cô ta trở thành cấp 5, lĩnh ngộ ra năng lực né tránh nguy hiểm chết người kia, chúng ta sẽ không còn bất kỳ cơ hội nào nữa.”

“Akre tiên sinh, không biết có thể mời Võ Thần các hạ ra tay hay không? Chúng tôi sẽ trả một cái giá khiến ngài hài lòng.”

“Tạm thời không được, Võ Thần đã bế quan rồi, nghe nói là đang lĩnh ngộ một cảnh giới hoàn toàn mới.”

Nghe được lời này.

Những người khác trong phòng họp đều lộ ra vẻ mặt kiêng kỵ.

Kỳ thực, đối với bọn họ mà nói, mức độ uy hiếp của vị Võ Thần kia cũng không hề nhỏ hơn Đường Tử Trần chút nào.

Chỉ là, Võ Thần đã sớm trưởng thành, bọn họ không có chút biện pháp nào.

Một khi để cho Võ Thần tiếp tục bước vào cảnh giới mới, e rằng thật sự sẽ trở thành thần.

Là những kẻ nắm quyền trên thế giới này, e rằng không ai nguyện ý trên đầu mình có một vị thần linh đè ép...

Lúc này.

Akre lúc trước bỗng nhiên nói: “Kỳ thực, ánh mắt của mọi người, không nên đều đặt hết lên người cô gái đó, tôi cảm thấy, bạn đồng hành của cô ta, tên công tử bột ăn bám kia, có thể cũng là một nhân vật then chốt! Trước đó các bạn học của hắn ta, chẳng phải đều nói hắn ta có năng lực quan sát phi

phạm sao? Có lẽ, giết chết hắn ta có thể khiến cho mục tiêu của chúng ta rơi vào khốn cảnh.”

Lời này vừa nói ra, quả thực đã mang đến cho mọi người một ý tưởng mới.

“Đúng vậy, chuyên gia tâm lý của chúng ta đã nghiên cứu, cô gái họ ‘Đường’ kia là một kẻ si tình, cho dù tên công tử bột kia không có tác dụng gì lớn trong Bí Cảnh, giết chết hắn ta, ít nhất cũng có thể phá vỡ tâm lý của Đường Tử Trần, mang đến cho cô ta sự quá nhiều tiêu cực.”

“Vậy còn chờ gì nữa? Nhanh chóng phái người đi giết chết tên công tử bột kia đi! Tên công tử bột ăn bám đều đáng chết!”

“Hả? William, tại sao anh lại căm hận công tử bột như vậy?”

...

Trần Nghiệp còn chưa biết.

Bởi vì Đường Tử Trần quá mức thành công.

Đã có người nhắm mục tiêu vào hắn...

Ngày hôm sau.

Lão Lưu không lên lớp cho mọi người, mà là thông báo cho mọi người được nghỉ!

Ngày 20 tháng này, chính là đêm giao thừa.

Đối với việc đón tết, Hạ quốc vẫn luôn rất coi trọng.

Cho dù là Học viện Dị Năng không có nghỉ hè, cũng vẫn giữ lại ngày lễ tết âm lịch này, để cho học viên có thể về nhà ăn tết.

Kỳ nghỉ tổng cộng là 30 ngày.

Mùng 10 tháng giêng năm mới chính thức khai giảng.

Sau khi được thông báo được nghỉ, các học viên đều lộ ra vẻ mặt vui mừng, đều quay về ký túc xá thu dọn đồ đạc, chuẩn bị về nhà ăn tết.

Ngoại trừ Đường Tử Trần.

Hiện tại nàng là mục tiêu bảo vệ trọng điểm của cấp trên.

E rằng năm nay, nàng phải đón tết ở trường.

Theo như phỏng đoán của chính phủ, nếu như Đường Tử Trần có thể luôn duy trì được phong độ như vậy, đợi đến trước tết năm sau, nàng sẽ có thể trở thành cường giả cấp 5!

Lấy lại được tự do.

Trần Nghiệp thấy bạn gái mình lẻ loi đáng thương, vốn định ở lại làm bạn với nàng.

Nhưng mà.

Một tin tức xuất hiện, đã thay đổi chủ ý của hắn.

Có người phát hiện ra tung tích của Nguyên Tổ Ma!

Thế là ngày hôm sau, Trần Nghiệp cũng thu dọn đồ đạc trở về.

Còn Đường Tử Trần, chỉ có thể tạm thời ủy khuất một chút vậy.

Chờ sau khi Trần Nghiệp về đến nhà.

Gặp được Trần hội trưởng.

Hắn lập tức hỏi: “Cha, con nghe nói có người phát hiện ra tung tích của Nguyên Tổ Ma? Có cần phải báo cho Long Ngạo Thiên đến không?”

“Gấp cái gì?”

Trần hội trưởng lại rất bình tĩnh: “Chỉ là phát hiện ra một nơi trú chân tạm thời của Nguyên Tổ Ma thôi, hơn nữa còn là nơi trú chân của mấy ngày trước, Nguyên Tổ Ma đã sớm không còn ở đó nữa rồi... Đợi ăn tết xong rồi hãy nói.”

Thấy Trần hội trưởng lộ vẻ mặt đã tính toán trong lòng bàn tay, Trần Nghiệp động tâm, cười hỏi: “Cha, có phải cha đã thuyết phục được sư bá, mời ông ấy ra tay tranh đoạt tinh hạch của Nguyên Tổ Ma rồi đúng không?”

Trần hội trưởng nghe vậy, cũng cười: “Thằng nhóc này đúng là nhanh trí... Không sai, lần này sư bá con sẽ ra tay giúp cha. Có ông ấy ở đây, tinh hạch của Nguyên Tổ Ma, nếu không có gì bất ngờ chính là của chúng ta.”

“Ồ?” Trần Nghiệp kinh ngạc: “Cha lại tự tin với sư bá như vậy? Vạn nhất cường giả cấp 6 của các nước khác cũng đến thì sao?”

“Cấp 6 cũng có mạnh yếu khác nhau. Với thực lực của sư bá con, cho dù là trong số những cấp 6, ông ấy cũng là cường giả đỉnh tiêm.”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp hiểu rồi.

Kỳ thực hắn cũng có chút tò mò, không biết thực lực hiện tại của mình, có đạt đến tiêu chuẩn cấp 6 hay chưa?

“Tuy nhiên, con cũng có thể báo cho Long Ngạo Thiên kia chuẩn bị một chút, tốt nhất là đừng nên đi làm những chuyện tốn thời gian quá lâu.”

Trần hội trưởng lại nói: “Bây giờ trong rừng rậm nguyên sinh, phần lớn diện tích, đều đã được thám hiểm qua, khu vực còn lại, phỏng chừng trong vòng hai ba tháng nữa sẽ thám hiểm xong. Đến lúc đó, Nguyên Tổ Ma ẩn nấp, tự nhiên sẽ bị ép phải xuất hiện.”

“Nói không chừng, Nguyên Tổ Ma cũng sẽ xuất hiện trước thời hạn.”

Trần Nghiệp gật gù đầu: “Vâng, con sẽ thông báo cho anh ta.”

...

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt một cái.

Hai mươi ngày đã trôi qua.

Năm nay có thể đón tết cùng cha mẹ, Trần Nghiệp rất vui vẻ.

Kiếp trước ở Trái Đất, bởi vì không kiếm được tiền, hắn ngay cả đón tết cũng không nhớ về quê...

Chương 137 - Biến cố!

Điều đáng tiếc nhất chính là, người anh trai kia của hắn, năm nay không thể về nhà đón tết.

Nghe Trần phụ nói, anh trai hiện tại là đại đội trưởng của một đội quân đặc biệt nào đó của quân đội, công việc mang tính

chất bảo mật, bình thường đừng nói là về nhà, ngay cả điện thoại cũng không thể gọi.

Hôm nay là mừng 1 Tết.

Trần phụ và Dương Dung Chi hiếm khi được nhàn rỗi một ngày, đều ở nhà xem tivi.

Đột nhiên.

Một cuộc điện thoại gọi đến, khiến cho sắc mặt Trần hội trưởng thay đổi, vội vàng mặc áo khoác muốn ra ngoài.

Dương Dung Chi liền hỏi: “Lão Trần, sao lại vội vàng như vậy? Xảy ra chuyện gì vậy?”

Đối với vợ mình, Trần hội trưởng không giấu diếm, sắc mặt ngưng trọng nói: “Lão Lý bên tỉnh Nam Cương, gặp chuyện rồi.”

“Cái gì?”

Dương Dung Chi kinh hãi: “Lão Lý ông ấy không phải cũng là cao thủ cấp 5 sao? Tết nhất như thế này, lại không có nhiệm vụ, sao lại gặp chuyện được?”

Lão Lý trong miệng hai người họ, chính là hội trưởng hiệp hội bên tỉnh Nam Cương.

Địa vị không thấp hơn Trần hội trưởng là bao.

Mà cuộc trò chuyện của hai vợ chồng, lập tức thu hút sự chú ý của Trần Nghiệp.

Một vị cường giả cấp 5, trong tình huống không có nhiệm vụ mà gặp chuyện?

Chuyện này nhìn thế nào cũng không bình thường.

Thấy Trần hội trưởng muốn đi, Trần Nghiệp liền đứng dậy nói: “Cha, cha cho con đi cùng.”

Hắn thuận tụy là lo lắng cho Trần hội trưởng.

Trần hội trưởng nghe vậy, bản năng muốn nhú mày từ chối, đột nhiên lại không biết nghĩ tới điều gì, nhìn con trai nói: “Vậy thì đi cùng cha vậy.”

...

Tỉnh Nam Cương nằm ngay sát vách, thành phố thủ phủ của nó cũng rất gần Lâm An, chỉ cách khoảng hơn hai trăm cây số.

Mặc dù phải đi đường vòng, Trần hội trưởng cũng chỉ mất ba tiếng đồng hồ để đến nơi.

Vì đi gấp gáp nên không gọi tài xế, lần này Trần hội trưởng tự mình lái xe.

Trên đường đi, sắc mặt ông không được tốt.

Ông và Lý hội trưởng kia có quan hệ khá tốt, hai người sống cũng không xa nhau, thường xuyên qua lại, coi như là bạn bè thân thiết.

Đột nhiên nghe tin dữ của bạn, Trần hội trưởng tự nhiên tâm trạng không vui.

Khi đến nơi, xe chạy thẳng vào nhà Lý hội trưởng.

Nhà Lý hội trưởng không ở khu vực thành thị mà là ở ngoại ô, một căn biệt thự độc lập rất lớn, chiếm một diện tích rất rộng, chỉ riêng sân đã rộng vài trăm mét vuông, thậm chí bên cạnh còn có một bãi đậu xe nhỏ.

Lúc này, nhà Lý hội trưởng có rất nhiều người, ngay cả quan chức cũng đến không ít, đang điều tra nguyên nhân cái chết của ông.

“Đi theo cha, đừng nói linh tinh!”

Trần hội trưởng dừng xe, dặn dò con trai một câu rồi đi vào trong nhà.

Trần Nghiệp vội vàng đi theo.

Chưa vào đến cửa đã nghe thấy tiếng khóc lóc thảm thiết, đau buồn nặng nề từ trong nhà vọng ra.

Chắc là người nhà của Lý hội trưởng.

Vào đến đại sảnh, Trần phụ đột nhiên dừng bước.

Trần Nghiệp vội vàng dừng lại, suýt chút nữa thì đụng vào lưng cha mình.

“Hội trưởng!”

Trần phụ lên tiếng gọi.

Người có thể khiến ông gọi là Hội trưởng, chắc chắn là Tổng hội trưởng của Hiệp hội Dị Năng: Ba Lê Minh.

Trần Nghiệp lập tức nhìn về phía trước.

Đó là một người đàn ông trung niên có vóc dáng vô cùng vạm vỡ, chỉ riêng chiều cao đã hơn Trần phụ nửa cái đầu, khung xương cũng rất lớn, đứng ở đó, cho người ta cảm giác như một ngọn núi!

Ban đầu Trần Nghiệp cứ nghĩ, những cường giả như Ba Lê Minh chắc chắn phải có khí chất kinh người.

Nhưng trên thực tế, Ba Lê Minh chỉ có vóc dáng cao lớn hơn một chút, những mặt khác, cho dù là tướng mạo hay khí chất, đều có vẻ bình thường, như một người đàn ông trung niên bình thường.

Tất nhiên, nhìn người không thể nhìn bề ngoài.

Trần Nghiệp cũng không dám xem thường vị Ba hội trưởng này.

Những người như Ba Lê Minh, chính là bởi vì công phu đã luyện đến mức thượng thừa, có thể thu liễm khí thể của mình bất cứ lúc nào.

Nói một cách khoa trương, chính là “phản phác quy chân”!

Loại người này một khi ra tay, khí thể bộc phát ra chắc chắn sẽ vô cùng kinh người.

“Sư đệ, đã nói với đệ bao nhiêu lần rồi, đừng khách sáo như vậy.”

Ba Lê Minh bước tới, vỗ vai Trần hội trưởng, nói: “Đệ vào trong tiền sảnh Lý một đoạn đường, ta đợi ở ngoài.”

Trần hội trưởng gật đầu, sắc mặt có chút nặng nề, đi vào trong nhà.

Trần Nghiệp vội vàng đi theo.

...

Sau khi bái tế Lý hội trưởng xong, hai cha con đi ra ngoài, nhìn thấy Ba Lê Minh đang đứng ở ngoài.

“Sư huynh, đây là con trai út của đệ, Trần Nghiệp, lúc nhỏ huynh còn bế nó đấy.”

Trần hội trưởng giới thiệu con trai mình trước.

Trần Nghiệp vội vàng gọi: “Sư bá!”

Đối phương là sư huynh của cha mình, cũng là bậc trưởng bối của mình, hẳn lễ phép một chút là chuyện nên làm.

“Đứa nhỏ này trông rất giống đệ, tướng mạo tuấn tú.” Ba Lê Minh nhận xét một câu.

Trần hội trưởng nghe vậy, lộ ra nụ cười.

Ông rất thích nghe câu này.

“Ồ?”

Đột nhiên, Ba Lê Minh nhìn Trần Nghiệp, ánh mắt trở nên nghiêm túc: “Đứa nhỏ này... hình như thuộc tính thể chất rất cao?”

Chưa đợi Trần hội trưởng lên tiếng, Trần Nghiệp vội vàng nói: “Vâng sư bá, gần đây cháu nhận được kha khá điểm tiềm năng, gần như đều cộng vào thể chất ạ.”

“Vậy thì cháu cộng không ít đâu!” Ba Lê Minh nói với vẻ đầy ắp ý.

Ông có thể cảm nhận được khí huyết trong cơ thể Trần Nghiệp như thủy ngân, vô cùng mạnh mẽ.

Có thể có khí huyết như vậy, hoặc là cao thủ như ông, hoặc là thể chất cực kỳ cường đại.

Nếu không phải trường hợp hiện tại không thích hợp, ông thật muốn tự mình kiểm tra một phen.

Trần Nghiệp lập tức cảm thấy lưng lạnh toát.

Không ngờ vị Ba hội trưởng này lại có con mắt tinh tường như vậy?

Chỉ liếc mắt một cái đã có thể nhìn ra sự khác thường của hắn?

Chỉ riêng nhãn lực này đã đủ chứng minh Ba Lê Minh thực sự mạnh hơn cha hắn rất nhiều.

“Sư huynh, lão Lý chết như thế nào? Ta thấy bụng của ông ấy...”

Trần hội trưởng muốn nói lại thôi.

Ba Lê Minh cũng bị thành công chuyển dời sự chú ý, nói: “Lão Lý bị người ta dùng Bát Quái Chưởng đánh chết vào đêm qua, vết thương trí mạng là tâm mạch bị chấn vỡ, dẫn đến xuất huyết nội, hiện tại trong bụng lão Lý toàn là máu của ông ấy.”

Mặc dù Ba Lê Minh nói những lời này với vẻ mặt rất bình tĩnh.

Nhưng không biết tại sao, Trần Nghiệp lại cảm thấy, người đàn ông trung niên trước mắt này như một ngọn núi lửa sống lại, tùy thời có thể bộc phát ra năng lượng đáng sợ.

Trần hội trưởng nghe vậy, vô cùng kinh ngạc:

“Làm sao có thể như vậy được? Lão Lý luyện Bát Quái Chưởng cả đời, trong nước có thể vượt qua ông ấy về môn võ công này, chỉ có...”

“Chỉ có ta!”

Ba Lê Minh bình tĩnh nói: “Ngoại trừ ta ra, thật ra còn có một người có thể làm được điều này.”

Trần hội trưởng sững người, sau đó như nghĩ đến điều gì, đột nhiên trợn to mắt.

“Thường Minh?”

“Đúng vậy, nó đã trở về.” Ba Lê Minh gật đầu: “Nó dùng Bát Quái Chưởng đánh chết lão Lý, chính là muốn nói cho ta biết, nó muốn khiêu chiến ta!”

“Tên súc sinh này...”

Trần hội trưởng định mắng chửi một trận, đột nhiên nhớ ra, Thường Minh là đồ đệ của sư huynh mình, liền ngậm miệng lại.

Ba Lê Minh cũng không đề ý, chỉ nói: “Sư đệ, tiếp theo ta sẽ ở võ quán đợi Thường Minh xuất hiện, nếu trong khoảng thời gian này, Nguyên Tổ Ma xuất hiện, ta sẽ không thể đến giúp đệ được.”

“Ta cũng muốn biết, tên nghịch đồ này ra ngoài lẫn lộn mấy năm, rốt cuộc đã có tiến bộ gì!”

Lúc này, chiến ý tỏa ra từ người Ba Lệ Minh khiến ngay cả Trần Nghiệp cũng phải kinh ngạc.

Chương 138 - Biến cố! (2)

Trần hội trưởng tuy sắc mặt có chút khó coi, nhưng cũng có thể hiểu được mỗi nghịệt duyên giữa đôi sư đồ này, liền gật đầu nói: “Sư huynh, nếu Thường Minh thật sự đến tìm huynh, huynh cứ yên tâm chuẩn bị ứng chiến đi! Nó biết thực lực của huynh, còn dám quay về khiêu chiến huynh, chứng tỏ nó rất tự tin.”

“Sư huynh, huynh phải cẩn thận, ngàn vạn lần đừng chủ quan.”

“Được!”

Ba Lệ Minh đáp ứng một tiếng, lại nói: “Chuyện hậu sự của lão Lý, đệ giúp lo liệu một chút. Đến ngày cúng thất, nói với lão Lý, mối thù này, ta sẽ báo giúp ông ấy.”

Trần hội trưởng lại gật đầu, “Sư huynh cứ yên tâm giao cho đệ!”

Ba Lệ Minh liền xoay người rời đi.

Chỉ là trước khi đi, ông lại nhìn Trần Nghiệp một cái...

Đội xe của Ba Lệ Minh đi xa, Trần Nghiệp mới thở phào nhẹ nhõm.

“Tên Thường Minh này, thật sự đáng chết!!”

Trần hội trưởng tức giận nói.

Ông thực sự rất tức giận.

Muốn khiêu chiến Ba Lệ Minh thì cứ việc đi khiêu chiến, giết lão Lý trước là có ý gì? Tể cò sao?

Hơn nữa, còn cố tình chọn đêm giao thừa để giết người?

Trần Nghiệp đứng bên cạnh nhìn không được hỏi: “Cha, tên Thường Minh này có phải là người mà lần trước cha kể cho

con nghe, đồ đệ của sư bá ấy?”

Trần hội trưởng gật đầu, phần nộ nói: “Tên nó vốn là Thường Uy, là sư huynh của cha coi nó như con ruột, mới đổi tên cho nó, chữ Minh này, chính là kỳ vọng của sư huynh đối với nó!”

“Không ngờ, tên súc sinh này lại trở thành tâm ma của sư huynh, nếu không phải vì nó, với thiên phú của sư huynh, e rằng đã đạt đến cảnh giới Kiến Thần của võ đạo rồi.”

Thường Uy?

Trần Nghiệp sững người.

Không nhận được nhớ đến câu thoại kia: “Người còn dám nói người không biết võ công!!”

“Cha, tên Thường Minh này chọn đêm giao thừa giết người, là vì muốn chọc giận sư bá phải không?” Trần Nghiệp nói.

Trần hội trưởng sững người.

Vừa rồi ông tức giận quá mất lý trí.

Bây giờ nghĩ kỹ lại, mới biết con trai phân tích rất đúng.

Sau đó, Trần hội trưởng soạn một tin nhắn, gửi cho sư huynh mình, bảo Ba Lệ Minh đừng mắc bẫy.

Còn sư huynh có nghe hay không, thì không phải là chuyện ông có thể quản được.

“Cha phải ở lại đây mấy ngày, giúp lo liệu hậu sự cho lão Lý.”
Trần hội trưởng nói: “Trần Nghiệp, con về trước đi!”

Lão Lý là Hội trưởng phân hội, là đồng nghiệp với Trần hội trưởng, ông đứng ra giúp lo liệu hậu sự cho lão Lý, coi như là đại diện cho thái độ của Hiệp hội, rất thích hợp.

“Ồ... Cha, hay là con ở lại đây với cha đi!”

Trần Nghiệp nói: “Dù sao con về cũng không có việc gì làm, chỉ bằng ở lại đây giúp cha một tay.”

Thực ra hẳn lo lắng là, tên Thường Uy... Thường Minh kia sẽ quay lại, tiếp tục hãm hại cha mình.

Tuy Trần hội trưởng coi như là sư thúc của hắn.

Nhưng tên Thường Minh này hiển nhiên đã là một kẻ điên rồi, ngay cả sự phụ rượt của mình mà còn muốn khiêu chiến, thì càng khỏi nói đến sự thúc.

Hơn nữa, tên Thường Minh này e rằng đã trở thành cao thủ cấp sáu rồi, mới dám quay về khiêu chiến Ba hội trưởng.

Nếu Thường Minh thật sự muốn quay lại, một mình Trần hội trưởng chắc chắn không phải là đối thủ của hắn.

Trần Nghiệp cũng không biết.

Liệu bản thân có thể chống lại cao thủ cấp sáu hay không.

Dù sao cũng chưa thử qua.

Dù sao thì hiện tại, ba thuộc tính thể chất, sức mạnh, nhanh nhẹn của hắn đều đã vượt quá 1550, một quyền đánh ra, thật sự có thể lấy mạng người!!

Cho dù đánh không lại Thường Minh, Trần Nghiệp cũng tự tin có thể mang cha mình chạy trốn.

Tốc độ chạy của võ giả tuy cũng rất nhanh.

Nhưng tuyệt đối không nhanh bằng hắn!

“Con muốn ở lại thì ở lại đi!”

Trần hội trưởng dường như có ý định muốn bồi dưỡng con trai Trần Nghiệp này, nếu không thì hôm nay cũng sẽ không đồng ý dẫn hắn theo.

Đối với Trần hội trưởng mà nói, dẫn con trai theo bên cạnh, dạy dỗ thêm cho nó một chút cũng là điều tốt.

Còn chuyện vừa rồi Trần Nghiệp lo lắng, Thường Minh có thể sẽ quay lại hay không?

Trần hội trưởng ngược lại không lo lắng.

Xác suất chuyện này xảy ra là quá thấp.

Là một võ giả, Trần hội trưởng hiểu rõ võ giả.

Nếu Thường Minh thật sự muốn khiêu chiến Ba Lệ Minh, chắc chắn phải điều chỉnh trạng thái cơ thể của mình đến mức tốt nhất.

Trong khoảng thời gian này, tốt nhất là không nên ra tay.

Hơn nữa, ở đây đã xảy ra án mạng, quan phương cũng sẽ phái người đến, Thường Minh mà đến thì chính hắn cũng gặp nguy hiểm.

Chỉ cần không phải kẻ ngốc, sẽ không làm chuyện như vậy.

...

Liên tiếp bảy ngày.

Đều bình an vô sự.

Dưới sự lo liệu của Trần hội trưởng, tang lễ của Lý hội trưởng được tổ chức khá long trọng, rất nhiều đại nhân vật đều đích thân đến phúng viếng.

Tang lễ kết thúc, Trần hội trưởng liền dẫn Trần Nghiệp rời đi.

Không phải Trần hội trưởng vô tình, ngay cả một khắc cũng không muốn ở lại thêm.

Mà là Lý hội trưởng không có con trai, chỉ có hai cô con gái, sau khi Lý hội trưởng qua đời, trong nhà chỉ còn lại mẹ góa con cô, Trần hội trưởng không tiện ở lâu, tránh bị người ta dị nghị.

Trên đường trở về.

Trần hội trưởng đang lái xe, đột nhiên cảm thán một tiếng, nói: “Ban đầu, cha có ý muốn kết thông gia với lão Lý, lúc đó lão Lý cũng có ý này, muốn gả con gái út cho con. Chỉ là không ngờ, sau khi con vào Võ Đại, lại đi quá gần với con bé nhà họ Đường, lão Lý cũng quen biết lão Đường, chuyện này chỉ có thể thôi vậy.”

Ngồi ở ghế phụ, Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức sững người.

“Cha! Tự nhiên cha lại nói chuyện này làm gì?”

Trần hội trưởng im lặng một hồi, sau đó mới do dự nói: “Trần Nghiệp, con bé Đường gia quá ưu tú, cho dù cha là cha con, cũng cảm thấy con cao không tới... Nếu con ở bên cạnh con bé cảm thấy áp lực, chỉ bằng cân nhắc đến con gái lão Lý.”

“Bây giờ lão Lý cũng đã ra đi, để lại mẹ góa con cô, cuộc sống không dễ dàng gì, nếu con cưới con gái lão Lý, cũng có thể giúp đỡ họ...”

Trần Nghiệp sững sờ.

Sau đó liền hiểu ra, chắc là Ba hội trưởng không thể đến giúp, khiến cha mình lại không còn nắm chắc trong việc tranh đoạt tinh hạch của Nguyên Tổ Ma!

Nếu không thì sẽ không đột nhiên nói chuyện này.

...

Thời gian trôi qua nhanh chóng.

Chớp mắt đã đến ngày khai giảng.

Trần Nghiệp từ biệt cha mẹ, trở về trường học.

Trường học vẫn như cũ, không có gì thay đổi.

Nghe nói, Đường Tử Trần trong kỳ nghỉ một tháng này, vẫn luôn ở trong phòng luyện tập, ngay cả đêm giao thừa cũng ở trong đó mà vượt qua.

Mặc dù Trần Nghiệp cũng rất “cố gắng”, nhưng so với sự siêng năng của cô nàng, hẳn tự thấy không bằng, trong lòng vô cùng khâm phục.

Rõ ràng ưu tú như vậy, còn nỗ lực như thế...

Quả nhiên không hổ là người phụ nữ lập chí muốn trở thành vợ của hắn, Trần Nghiệp.

Đường Tử Trần thật là giỏi giang!

Ngày thứ hai.

Mọi người đứng giờ đến lớp.

“Các em học sinh, chúc mừng năm mới!”

Đây là câu đầu tiên Lưu lão sư nói khi bước vào lớp.

Các học sinh đều cười đáp: “Chúc mừng năm mới lão sư.”

Lưu lão sư mỉm cười, không nói nhiều lời sáo rỗng, trực tiếp vào đề: “Còn một tháng nữa là đến ngày Bí Cảnh mở ra, chúng ta tiếp tục bài học hôm nay.”

“Ngoài ra, những em nào chưa đi Bí Cảnh số 4, nếu quên mất nội dung Bí Cảnh số 4, có thể đến hỏi thầy bất cứ lúc nào.”

Dừng một chút.

Sắc mặt Lưu lão sư trở nên nghiêm túc:

“Bí Cảnh số 5, là Bí Cảnh sinh tồn đầu tiên mà các em phải đối mặt.”

“Bí Cảnh sinh tồn, là cách gọi chính thức của chúng ta.”

“Vậy, Bí Cảnh sinh tồn là gì? Nghe tên là hiểu, chính là cần phải sinh tồn trong Bí Cảnh!”

“Trong Bí Cảnh sinh tồn, điều các em cần cân nhắc, không còn là tiêu diệt quái vật, mà là làm sao để sống sót!”

“Nghe có vẻ đơn giản phải không?”

Chương 139 - Tranh đoạt Nguyên Tố Ma! Sao người không theo lẽ thường?

“Thực tế, Bí Cảnh sinh tồn rất nguy hiểm! Cực kỳ nguy hiểm!!”

“Phần lớn Bí Cảnh sinh tồn, đều cấm mang theo bất kỳ vật phẩm nào, ngoại trừ quần áo trên người các em, cái gì cũng không mang vào được.”

“Đừng có nghĩ đến việc giấu đồ trong quần áo, hoặc là mặc một bộ quần áo bằng hợp kim? Nói cho các em biết, những điều này đều vô dụng, nếu các em làm như vậy, khi tiến vào Bí Cảnh sẽ trực tiếp trần như nhộng.”

“Nếu không sợ mất mặt, các em có thể tự mình thử một chút...”

Thử cái rắm!

Vì Lưu lão sư nói chắc chắn như vậy, vậy thì chắc chắn là đã qua vô số người thử nghiệm, mới có thể đưa ra kết luận này.

Bọn họ bị điên à? Chạy đi thử nghiệm cái này?

“Cái nguy hiểm mà thầy nói, là bởi vì trong Bí Cảnh sinh tồn, các em thuộc về những kẻ xâm nhập, sẽ bị cố ý nhắm vào!”

“Ví dụ như Bí Cảnh số 5!”

“Trong Bí Cảnh số 5, các em sẽ gặp phải đủ loại sự cố tương chừng như ngẫu nhiên, ví dụ như dây điện đột nhiên bị rò rỉ,

tòa nhà đột nhiên sụp đổ, các em đang đi trên đường, xe cộ cũng có thể đột nhiên mất khống chế, lao thẳng vào các em. Thậm chí, nói không chừng các em ngay cả uống nước cũng có khả năng bị sặc chết...”

“Những nguy hiểm này, chỉ mới là bắt đầu.”

“Chỉ cần các em ở trong Bí Cảnh số 5 càng lâu, nguy hiểm gặp phải sẽ càng lớn.”

“Thậm chí sẽ gặp phải đủ loại thiên tai! Ví dụ như động đất, siêu lở xoáy, sét đánh vân vân...”

“Cứ như thể có một bàn tay vô hình, đang mượn sức mạnh của nhân gian để truy sát các em, các em sống càng lâu, nó càng điên cuồng!”

“Nghe nói, Tần nữ sĩ năm đó ở trong Bí Cảnh số 5, đã gặp phải siêu lở xoáy tấn công...”

Nghe đến đây.

Vẻ mặt Trần Nghiệp càng ngày càng kinh ngạc.

Sao hắn cảm thấy, tình huống mà Lưu lão sư miêu tả, rất giống với bộ phim “Final Destination” của nước ngoài ở kiếp trước trên Trái Đất?

Trong phim “Final Destination”, kể về việc nhân vật chính dự đoán trước được tai nạn, dẫn dắt đám bạn né tránh lưỡi hái tử thần, sau đó, những người vốn nên chết này, lại bị tử thần truy sát.

Tử thần không thể trực tiếp ra tay với con người, chỉ có thể dùng đủ loại tai nạn tưởng chừng như trùng hợp ngẫu nhiên, thực chất là cố ý sắp đặt, mượn sức mạnh của con người, truy sát những nhân vật chính này.

Cuối cùng, dưới sự truy sát của tử thần, tất cả mọi người bao gồm cả nhân vật chính, đều chết hết, bị tử thần thành công thu hoạch sinh mạng.

Xem xong bộ phim này, khiến người ta có cảm giác khó thoát khỏi số phận!

Hiện tại, Bí Cảnh số 5 mà Lưu lão sư nói, chẳng phải là phiên bản nâng cấp của “Final Destination” sao?

Thậm chí còn có thể sử dụng động đất, lở xoáy làm thủ đoạn?

Đây được coi là lực lượng siêu tự nhiên rồi chứ?

Trần Nghiệp nhíu mày thật sâu.

Không chỉ có hẳn.

Những học sinh khác trong lớp, sắc mặt đều có chút khó coi.

Nếu là thủ đoạn sét đánh, đang đi trong Bí Cảnh, đột nhiên một tia sét đánh xuống đầu, e rằng bọn họ đều không né tránh được, cũng không đỡ nổi chứ?

Thấy các học sinh đều có chút sợ hãi, Lưu lão sư lại nói: “Các em cũng không cần quá lo lắng.”

“Đây là lần đầu tiên các em trải nghiệm Bí Cảnh sinh tồn, Bí Cảnh sẽ không ép các em vào chỗ chết, chỉ cần các em kiên trì đủ 24 tiếng, là có thể lựa chọn rời khỏi Bí Cảnh bất cứ lúc nào, trở về hiện thực.”

“Hơn nữa, lúc đầu những thủ đoạn nhắm vào các em, đều là một số tai nạn nhỏ, chỉ khi các em ở trong Bí Cảnh càng lâu, Bí Cảnh mới tăng cường lực độ nhắm vào các em.”

“Ví dụ như Tần nữ sĩ, cô ấy là vào ngày thứ tư mới gặp phải siêu lở xoáy tấn công, bắt đắ dĩ, cuối cùng cũng lựa chọn rời khỏi Bí Cảnh.”

“Ở trong Bí Cảnh số 5, mỗi khi kiên trì thêm một ngày, có thể nhận được thêm 20 điểm tiềm năng.”

“Sau khi tiến vào Bí Cảnh, ngàn vạn lần đừng ở trong không gian chật hẹp, ví dụ như ngồi xe, ngồi tàu điện ngầm, bởi vì một khi xảy ra tai nạn, sẽ rất khó trốn thoát.”

“Hiện tại kỷ lục cao nhất thế giới của Bí Cảnh số 5, là của một nhân tài nước ngoài, anh ta đã kiên trì đủ 5 ngày trong Bí Cảnh, đến ngày thứ sáu lựa chọn trở về, thành công nhận được phần thưởng bổ sung.”

“Nói cách khác, muốn nhận được phần thưởng bổ sung của Bí Cảnh số 5, phải sinh tồn đủ 5 ngày, đồng thời kiên trì đến cuối cùng của đợt đó...”

Lưu lão sư nói đến đây, theo bản năng liếc nhìn Đường Tử Trần.

Ông ta biết.

Nếu Đường Tử Trần đi Bí Cảnh số 5, chắc chắn sẽ theo đuổi phần thưởng bổ sung của Bí Cảnh.

...

Mà ngay lúc Lưu lão sư đang lên lớp cho các học sinh.

Trong một căn cứ nào đó ở nước ngoài.

Một người đàn ông mang dáng vẻ huấn luyện viên, cũng đang lên lớp cho một đám người...

“Muốn ám sát Đường, Bí Cảnh số 5 sẽ là cơ hội tốt nhất của các người!”

“Sau khi tiến vào Bí Cảnh số 5, tất cả các người đều là những kẻ bị vận xui lựa chọn, khi các người tụ tập lại với nhau, vận xui sẽ bị phóng đại vô hạn... Đây là nghiên cứu mới nhất của một vị giáo sư bên chúng ta.”

“Cho nên, điều các người cần làm, chính là tìm được Đường, sau đó thông báo cho những người khác, tất cả cùng nhau tiếp cận Đường, mang vận xui đến cho cô ta!”

“Nếu có thể trực tiếp giết chết cô ta, thì càng tốt.”

“Phần thưởng dành cho các người, cũng đã được điều chỉnh lại, chỉ cần lần này các người tiến vào Bí Cảnh số 5, mỗi người đều có thể nhận được 5 vạn đô la tiền thưởng cơ bản. Trong trường hợp không thành công tiêu diệt mục tiêu, chỉ cần có thể ảnh hưởng đến việc Đường không đạt được thành tích tốt, cũng có phần thưởng, sẽ được cộng thêm 15 vạn đô la trên cơ bản 5 vạn đô la!”

“Nếu có dũng sĩ có thể thành công tiêu diệt Đường, không chỉ có phần thưởng 2 tỷ đô la, còn có thể nhận được thiện chí từ phía Hắc Cung, bất kỳ bộ phận nào, bất kỳ chức vị nào, đều mặc cho người lựa chọn.”

Nghe được lời này, không ít người phát ra tiếng hoan hô.

Chỉ cần tiến vào Bí Cảnh, đã cho 5 vạn đô la...

Phần thưởng này, quả là hào phóng.

Có người giơ tay hỏi: “Bí Cảnh số 5 không được mang theo vật phẩm, chúng ta làm sao liên lạc với những người khác?”

Chưa đợi huấn luyện viên trả lời, đã có người cười nói: “Này! Anh bạn, anh là heo à? Bí Cảnh số 5 là một thành phố bình thường, muốn liên lạc với người khác thì có rất nhiều cách, máy tính, điện thoại di động đều được, hoặc là anh có thể đăng Twitter!”

Mọi người cười ồ lên.

Huấn luyện viên cũng cười nói: “Cậu ta nói đúng, các người có thể tự mình đặt một mật mã thông tin, ví dụ như lập một nhóm trò chuyện hoặc diễn đàn mà chỉ có các người biết? Đợi sau khi tiến vào Bí Cảnh thì tham gia... Tóm lại, có rất nhiều cách.”

“Trong Bí Cảnh số 5, ngày đầu tiên cũng không tính là đặc biệt nguy hiểm, có một ngày, đủ để các người làm những việc này.”

Người hỏi đầu tiên, vẻ mặt có chút xấu hổ.

Sau đó.

Lại có người giơ tay hỏi: “Lỡ như 28 ngày sau ngày Bí Cảnh mở ra, mục tiêu lần này không đi thì sao? Vậy chúng ta nhiều người như vậy, chẳng phải là uống công một chuyến sao?”

“Cô ta sẽ đi!”

Huấn luyện viên dùng giọng điệu khẳng định: “Theo như chuyên gia của chúng ta nghiên cứu, hiện tại cô ta muốn đi con đường cường giả chưa từng có tiền lệ, chắc chắn sẽ không lùi bước.”

“Cô ta nhất định sẽ đi!!”

Chương 140 - Tranh đoạt Nguyên Tố Ma! Sao người không theo lẽ thường?

28 ngày sau.

Bởi vì tháng hai năm nay chỉ có 28 ngày.

Cho nên, ngày mai chính là ngày 1 tháng 3.

Cũng chính là ngày Bí Cảnh mở ra.

Lúc này.

Đường Tử Trần đang nghỉ ngơi trong ký túc xá.

Đây là thói quen của nàng, một ngày trước khi Bí Cảnh mở ra, nàng sẽ dừng luyện tập, nghỉ ngơi một ngày, dưỡng tinh thần, lấy trạng thái tốt nhất, tiến vào Bí Cảnh.

Mặc dù mỗi lần đều được Trần Nghiệp công...

Nhưng, Đường Tử Trần vẫn luôn chuẩn bị, một khi gặp phải Bí Cảnh mà ngay cả Trần Nghiệp cũng cảm thấy khó khăn, nàng sẽ dốc hết toàn lực, trợ giúp Trần Nghiệp.

“Ding dong!”

Đột nhiên.

Tiếng chuông cửa vang lên.

Đường Tử Trần nghi hoặc, đi qua nhìn qua mắt mèo, phát hiện người bấm chuông là Trần Nghiệp, liền lập tức mở cửa.

“Vào đi.”

Trần Nghiệp vào cửa, rất thành thạo lấy một đôi dép từ tủ giày ra thay, sau đó trực tiếp ngồi xuống ghế sofa.

Cứ như là về nhà mình vậy!

Mỗi lần hần đến, những người âm thầm bảo vệ Đường Tử Trần bên ngoài cũng sẽ không ra ngăn cản.

Bởi vì Đường Tử Trần đã sớm nói trước...

“Sao đột nhiên lại đến đây?” Trên mặt Đường Tử Trần mang theo nụ cười điềm tĩnh: “Có chuyện gì sao?”

“Quả thật có chút việc.”

Trần Nghiệp cầm một quả táo trên bàn lên, vừa gặm vừa nói: “Ngày mai mình có việc, có thể không đi Bí Cảnh số 5 được, cho nên muốn cậu cũng dừng lại một lần, đợi hai tháng sau, chúng ta lại cùng đi.”

Đường Tử Trần nghe vậy sững sốt, sau đó như là nghĩ đến điều gì, mở miệng hỏi: “Là bởi vì tin tức của Nguyên Tổ Ma sao?”

“Đúng vậy!” Trần Nghiệp gật đầu: “Mình muốn đi tranh đoạt tinh hạch của Nguyên Tổ Ma!”

Ngày ngày hôm qua.

Lại có tin tức về Nguyên Tổ Ma.

Có người phát hiện ra nơi ẩn náu của Nguyên Tổ Ma.

Lần này tin tức là thật.

Trần hội trưởng đặc biệt nhắc nhở Trần Nghiệp, để hắn thông báo cho Long Ngạo Thiên, trước tối nay đến Lâm An tập hợp, ngày mai sẽ xuất phát, đi đến rừng nguyên sinh Đại Hưng.

Đường Tử Trần nghe vậy, lập tức gật đầu: “Được, vậy ngày mai mình sẽ không đi Bí Cảnh nữa, chờ cậu trở về, lần sau chúng ta lại cùng đi.”

Tri hoãn hai tháng đi Bí Cảnh, kỳ thực cũng không tính là gì.

Rất nhiều người vì muốn chắc chắn hơn, đi một lần Bí Cảnh, phải nghỉ ngơi thật lâu mới tiếp tục đi tiếp.

Mặc dù Đường Tử Trần muốn nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, nhưng cũng không thiếu hai tháng này.

Còn về việc bên ngoài nói, nàng đang theo đuổi con đường chí cường...

Hoàn toàn là nói nhảm!

Nàng biểu thị, tất cả đều nghe theo đại lão.

“Ngoan lắm!”

Trần Nghiệp gặm hai cái ăn xong quả táo, cười đứng dậy:

“Mình còn phải đi thông báo cho Triệu Tranh bọn họ, sau đó lập tức quay về, sẽ không ở đây với cậu nữa.”

“Được, vậy mình đi phòng luyện tập.”

Đường Tử Trần cũng không đề nghị đi cùng.

Bởi vì nàng biết, với thực lực hiện tại của mình, còn chưa thể tham gia vào cục diện cao cấp này.

Lần này tranh đoạt tinh hạch Nguyên Tổ Ma, cường giả cấp 5, không cần quá nhiều...

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 1791.

Tinh thần: 654.

Sức mạnh: 1791.

Nhanh nhẹn: 1791.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Tiêu chuẩn của cường giả cấp 6 là gì, Trần Nghiệp cũng không rõ.

Dù sao, hắn cảm thấy, lần trước thuộc tính vừa phá ngàn, đã là 5+, lần này tăng thêm bảy trăm thuộc tính, hắn là đạt đến tiêu chuẩn cấp 6 rồi chứ?

A!

Vậy là đã thành đại lão cấp 6 rồi?

Nghĩ lại vẫn có chút kích động!

Hắn có được Thể Chất Kỳ Ngọc, còn chưa đến một năm!

Lúc này, Trần Nghiệp đang ngồi trên chuyến tàu hỏa đến Lâm An.

Vẻ ngoài của hắn cũng đã thay đổi, biến thành Long Ngạo Thiên, không chỉ đội tóc giả, còn đội mũ giống hệt Mumen Rider, dùng khóa cài chặt trên đỉnh đầu.

Như vậy khi động thủ, hắn sẽ không sợ tóc giả bị rơi ra.

Còn Triệu Tranh, Tào Vũ bọn họ, Trần Nghiệp đều đã chào hỏi, để chuyến du hành bí cảnh của bọn họ tạm dừng, đợi lần sau bí cảnh mở ra lại đi.

Dù sao bí cảnh hai tháng lại mở ra một lần, cũng không chạy đi đâu được.

Tào Vũ, Nhậm Thiên Thiên bọn họ đều vui vẻ đồng ý.

Nếu không phải sợ theo không kịp tiến độ của Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, bọn họ đã sớm muốn dừng lại nghỉ ngơi...

Điều khiến Trần Nghiệp bất ngờ là, Triệu Tranh sau khi xác định tạm thời không đi bí cảnh, lại trực tiếp xin Lưu lão sư nghỉ phép, nói muốn đi chi viện tiền tuyến.

Dùng lời của hắn mà nói, muốn trong chiến đấu đột phá bản thân, lĩnh ngộ ám kinh!!

Lưu lão sư không ngăn cản hắn, chỉ dặn dò Triệu Tranh nhất định phải cẩn thận.

Bởi vì Lưu lão sư cũng biết, người đi theo con đường quốc thuật, muốn trở thành cường giả, chiến đấu quả thực là phương pháp tốt nhất.

Cho dù là Trần hội trưởng năm đó, hay là Ba hội trưởng, đều có chiến tích huy hoàng.

Chỉ dựa vào tự mình luyện tập, cả đời cũng sẽ không có thành tựu quá cao.

...

Vài tiếng sau.

Trần Nghiệp đến ga Lâm An, sau đó bắt xe trực tiếp đến tòa nhà hiệp hội thành phố Lâm An.

Trần hội trưởng, cha hắn, đã hẹn mọi người tập hợp ở đây.

Bây giờ đã là buổi chiều.

Khi Trần Nghiệp bước vào đại sảnh tầng một của tòa nhà hiệp hội, lập tức thu hút sự chú ý của rất nhiều người.

“Trời ạ! Là Long Ngạo Thiên đại lão!”

“Long Ngạo Thiên? Chỉ là một tên cường giả cấp 4, kích động cái gì?”

“Chưa thông internet à? Người ta thực chất là đại lão cấp 5+, trước kia là cố ý che giấu thực lực đấy!”

“Long Ngạo Thiên đại lão cũng đến? Xem ra lời đồn là thật, hội trưởng chúng ta thật muốn đi tranh đoạt tinh hạch Nguyên Tổ Ma.”

“Ghen tị quá! Tôi cũng muốn đi.”

“Cậu đi làm gì? Tặng đầu người ta còn chê cậu gà!”

...

Trần Nghiệp chỉ có thể phớt lờ những lời bàn tán này, trực tiếp đi về phía quầy lễ tân.

Nhìn thấy Trần Nghiệp, một cô gái nhân viên lập tức nghênh đón.

“Long tiên sinh, chào ngài, hoan nghênh ngài đến... Hội trưởng đã dặn dò chúng tôi, đợi ngài đến, trực tiếp mời ngài lên lầu, hội trưởng đang đợi ngài ở văn phòng.”

Trần Nghiệp gật đầu, nói: “Dẫn đường đi!”

“Mời đi bên này.”

Thái độ của cô gái rất cung kính.

Thậm chí có chút cố ý muốn thể hiện bản thân trước mặt Trần Nghiệp.

Ví dụ như sau khi vào thang máy, cô ấy cố ý quay lưng về phía Trần Nghiệp, sau đó cúi người xuống bấm thang máy, hướng về phía Trần Nghiệp khoe cặp bánh bao to tròn, trắng nõn...

Bởi vì cô ấy biết, Long Ngạo Thiên là một vị đại lão cấp 5.

Cường giả cấp 5, bất kể đi đến đâu, đều là đại nhân vật.

Đặc biệt là Long Ngạo Thiên còn trẻ tuổi như vậy!

Đơn giản là hình mẫu lý tưởng trong lòng các cô gái.

Đáng tiếc là, Long Ngạo Thiên đối với ám chỉ của cô, lại coi như không thấy, khiến cô gái rất thất vọng...

Rất nhanh.

Trần Nghiệp được cô gái dẫn đường, đến trước cửa văn phòng của Trần hội trưởng.

“Hội trưởng, Long tiên sinh đến rồi.”

Cô gái trước tiên bấm chuông cửa thông báo.

Trong chuông cửa lập tức truyền đến tiếng cười sang sảng của Trần hội trưởng: “Long Ngạo Thiên đến rồi? Mau mời vào... Lão Lục, giới thiệu cho cậu quen biết một vị thiên tài.”

Sau đó, Trần Nghiệp bước vào văn phòng rộng rãi, nhìn thấy Trần hội trưởng và một người khác.

Đó là một người đàn ông cao lớn vạm vỡ, mặt mũi dữ tợn, râu ria xồm xồm, giống hệt Trương Phi thời Tam Quốc.

Kỳ quái hơn là, đôi phương lại đeo sau lưng một thanh đại kiếm hợp kim to bản gần bằng cánh cửa.

“Long Ngạo Thiên! Hoan nghênh, hoan nghênh!”

Trần hội trưởng cười ha hả tiến lên đón, sau đó giới thiệu người đàn ông vạm vỡ phía sau: “Lão Lục, đây chính là thiên tài mà tôi đã nói với cậu, Long Ngạo Thiên!”

“Ồ? Trẻ tuổi như vậy đã 5+? Quả nhiên là thiên tài!”

Người đàn ông vạm vỡ nhìn Trần Nghiệp một cái, cảm khái nói: “Giá mà Võ Đại của tôi có thể xuất hiện một thiên tài như vậy thì tốt rồi, tôi cũng không cần phải chạy đông chạy tây như vậy.”

Chương 141 - Người chính là Long Ngạo Thiên? Mau lại bán ta làm sư!

Trần hội trưởng ở bên cạnh cười giới thiệu cho Trần Nghiệp: “Long Ngạo Thiên, vị này là hiệu trưởng của Võ Đại, Lục Khôi.”

Thực ra không cần Trần hội trưởng giới thiệu, Trần Nghiệp cũng đã nghe ra.

Chỉ là...

Hắn vạm vỡ không ngờ, hiệu trưởng của Võ Đại, lại có ngoại hình thô kệch như vậy!

Ban đầu, Trần Nghiệp còn tưởng tượng, một trường danh giá như Võ Đại, hiệu trưởng hẳn là một người đàn ông trung niên rất chú trọng ngoại hình, đoan trang nho nhã, trên người toát ra khí chất của người đọc sách.

Không ngờ, dung mạo thật sự của Lục hiệu trưởng, lại hoàn toàn trái ngược với tưởng tượng của hắn.

“Lục hiệu trưởng, xin chào!”

Trần Nghiệp thu lại vẻ mặt kinh ngạc, khách sáo nói: “Rất hân hạnh được gặp mặt, mong được chiếu cố nhiều hơn.”

“Đừng khách sáo như vậy, sau này là thiên hạ của những người trẻ tuổi các cậu rồi.”

Hai người bắt tay nhau.

Bàn tay của Lục hiệu trưởng rộng lớn, mạnh mẽ, thuộc tính thể chất và sức mạnh hẳn là không thấp.

“Ngồi đi, mọi người ngồi xuống nói chuyện.”

Trần hội trưởng nhìn đồng hồ, nói: “Ước chừng lão Tôn cũng sắp đến rồi, tôi đã bảo nhà ăn mang cơm nước lên đây, chúng ta ăn tạm ở đây một bữa, tối nghỉ ngơi một chút, sáng mai lên đường luôn.”

Trong tòa nhà hiệp hội, bởi vì thường xuyên phải tiếp đãi cường giả, chắc chắn có nhà ăn và phòng nghỉ, kỳ thực cũng giống như khách sạn năm sao, chỉ là không cho thuê ra bên ngoài.

Nửa tiếng sau.

Lão Tôn mà Trần hội trưởng nhắc đến, rốt cuộc cũng đã đến.

Lão Tôn không cao, nhưng thân hình lại vạm vỡ không kém Lục hiệu trưởng, rất cường tráng!

Thời tiết lạnh như vậy, đối phương chỉ mặc một chiếc áo ba lỗ, đủ để chứng minh không đơn giản.

Ngoại hình bình thường, đầu đỉnh, là một người đàn ông trung niên gần năm mươi tuổi, coi như là người lớn tuổi nhất trong số mọi người.

Tuy nhiên, cường giả cấp 5 đều có thuộc tính cao, thể năng cường đại, cho dù đã năm mươi tuổi, tinh lực vẫn dồi dào.

“Cậu chính là Long Ngạo Thiên?”

Nhìn thấy Trần Nghiệp, lão Tôn lập tức toát ra vẻ hứng thú.

Ông ta đánh giá Trần Nghiệp từ trên xuống dưới, bỗng nhiên nhíu mày: “Nghe nói cậu cũng kết hợp với S15? Sao nhìn không có cơ bắp gì cả? Hơn nữa... S15 không mặc áo ba lỗ, đều không phải là S15 đạt tiêu chuẩn!”

“Cái này...” Trần Nghiệp ngẩn người.

S15 chính là Áo Ba Lỗ Tôn Giả (Tanktop Master).

Mặc dù Áo Ba Lỗ Tôn Giả quả thực thích mặc áo ba lỗ, nhưng đó chỉ là sở thích của nhân vật anh hùng mà thôi...

Vị lão Tôn này, chẳng lẽ đang cố ý bắt chước Áo Ba Lỗ Tôn Giả?

Thấy Trần Nghiệp không nói nên lời, lão Tôn lại hỏi: “Long Ngạo Thiên, cậu đã lĩnh ngộ được Áo Ba Lỗ Chi Lực chưa?”

“Cái này...” Trần Nghiệp lắc đầu: “Chưa!”

Hắn kết hợp cũng không phải S15, lĩnh ngộ cái rắm Áo Ba Lỗ Chi Lực.

“Ồ? Vậy cậu báỉ tôi làm sư đi!” Lão Tôn lộ ra vẻ mặt tự mãn: “Tôi đã sớm lĩnh ngộ được Áo Ba Lỗ Chi Lực, làm đồ đệ của tôi, tôi có thể chỉ dạy cho cậu.”

Trần Nghiệp vẻ mặt im lặng.

Cha hắn rút cuộc tìm đâu ra những người này vậy?

Trần hội trưởng cũng lộ vẻ mặt lúng túng, nói: “Lão Tôn, chuyện thu đồ đệ của ông để sau hẵng nói, Long Ngạo Thiên là khách quý mà tôi mời đến, bây giờ nói chuyện này không thích hợp.”

“Ồ? Vậy được, mặt mũi của Trần hội trưởng tôi phải nể!”

Lão Tôn nói xong, lấy ra một tấm danh thiếp, đưa cho Trần Nghiệp: “Long Ngạo Thiên, tôi rất xem trọng cậu, sau khi chuyện Nguyên Tổ Ma kết thúc, nhớ liên lạc với tôi.”

Trần Nghiệp rất không muốn nhận, nhưng nể mặt cha, hắn vẫn nhận lấy.

Đợi lúc không có ai sẽ vứt bỏ...

Ăn xong bữa tối thịnh soạn, mọi người nghỉ ngơi một đêm tại phòng suite trên tầng cao nhất của tòa nhà hiệp hội.

...

Ngày hôm sau.

Mọi người dậy sớm, trực tiếp đi lên sân thượng tòa nhà hiệp hội.

Trên sân thượng, vậy mà lại có một bãi đáp trực thăng.

Lúc này, một chiếc máy bay vận tải cỡ nhỏ, đã đợi sẵn ở đó.
Bốn người lên máy bay vận tải, hướng về phía rừng nguyên
sinh Đại Hưng...

Trên đường đi rất thuận lợi.

Chỉ mất ba bốn tiếng, đã đến đích.

Điểm đến là một khu trại, đã có người dựng sẵn lều trại.

Bây giờ mới tháng ba, bên Đại Hưng vẫn còn rất lạnh, thậm
chí trên mặt đất còn có không ít tuyết chưa tan...

“Hô!”

Khi máy bay vận tải hạ cánh, cửa khoang mở ra, một luồng
khí lạnh ập vào.

May mà mọi người đều là cường giả, đối với chút lạnh lẽo này
không để tâm.

Trong trại có người nghênh đón, báo cáo với Trần hội trưởng:

“Hội trưởng! Lều trại đã dựng xong.”

“Tiểu Chu, vất vả cho các cậu rồi.”

Trần hội trưởng khách sáo một câu, sau đó hỏi: “Bây giờ tình
hình thế nào rồi?”

Tiểu Chu trả lời: “Tạm thời vẫn chưa tìm thấy Nguyên Tổ Ma,
tuy nhiên, cơ bản đã xác định được phạm vi hoạt động của
Nguyên Tổ Ma, những người khác đã bố trí vòng vây, tin rằng
sẽ sớm phát hiện ra nó.”

Trần hội trưởng gật đầu, lại hỏi: “Lần này có những cao thủ
nào đến?”

“Cường giả cấp 5 đến rất nhiều, theo thống kê chưa đầy đủ,
hiện tại đã có khoảng sáu mươi vị cường giả cấp 5 tập trung ở
đây, hơn nữa con số này vẫn đang tiếp tục tăng, ngoài ra...”

Tiểu Chu do dự một chút, nói: “Cường giả cấp 6, cũng đã đến
vài người.”

Nghe vậy, sắc mặt Trần hội trưởng lập tức trầm xuống.

Mặc dù ông và lão Tôn, Lục hiệu trưởng đều là những người
nổi bật trong số các cường giả cấp 5, nhưng khoảng cách đến

cấp 6 vẫn còn khá xa.

Nếu có cường giả cấp 6 tham gia tranh đoạt lần này, bọn họ những cao thủ cấp 5 này, gần như không có bao nhiêu phần thắng.

Đáng tiếc, sư huynh Ba Lệ Minh lại bị tên tiểu tử kia kiềm chế.

Nếu sư huynh có thể đến, lần này nhất định nắm chắc thắng lợi...

Đương nhiên, cho dù phần thắng không cao, Trần hội trưởng cũng sẽ không từ bỏ, càng sẽ không dễ dàng lùi bước.

Vì tương lai của con trai, ông phải cố gắng hết sức.

Sau đó, bốn người lần lượt vào lều trại của mình.

Tiếp theo, chính là chờ đợi!

Chờ đợi Nguyên Tổ Ma xuất hiện!!

Vài ngày sau.

Trần Nghiệp đang luyện tập trong lều, đột nhiên, bên ngoài truyền đến động tĩnh.

Hắn lập tức bước ra khỏi lều, liền thấy có mấy người đi vào trại.

Người dẫn đầu là một vị hòa thượng trung niên, trên người chỉ đơn giản khoác một chiếc áo cà sa, hai cánh tay và phần lớn lồng ngực đều lộ ra ngoài.

Vị hòa thượng này có thân hình to lớn, cơ bắp cực kỳ phát triển, còn cường tráng hơn cả lão Tôn và Lục hiệu trưởng, giống như một vận động viên thể hình chuyên nghiệp, làn da lộ ra ngoài bóng loáng.

Lúc này, Trần hội trưởng cũng bước ra khỏi lều.

Nhìn thấy vị hòa thượng này, ông vô cùng kinh ngạc, lập tức tiến lên nghênh đón.

“Thích Vũ đại sư, sao ngài lại đến đây?”

Thái độ vô cùng cung kính.

Trực tiếp dùng kính ngữ “ngài”.

Bởi vì, vị Thích Vũ hòa thượng trước mắt này, chính là cường giả cấp 6!!

Thích Vũ hòa thượng nghe vậy, mỉm cười: “Trần hội trưởng, nghe nói ban đầu ông đã mời Ba hội trưởng, kết quả Ba hội trưởng vì có việc đột xuất nên không đến được, đúng chứ?”

Chuyện này cũng không phải bí mật gì.

Trần hội trưởng lập tức gật đầu: “Đúng là như vậy.”

“Tôi còn nghe nói, lần tranh đoạt Nguyên Tổ Ma này, đã kinh động không ít nhân vật cùng cấp bậc với tôi, bọn họ đều có hứng thú với tinh hạch của Nguyên Tổ Ma hệ hỏa...” Thích Vũ hòa thượng hỏi: “Không biết Trần hội trưởng có bao nhiêu phần nắm chắc đối với lần tranh đoạt Nguyên Tổ Ma này?”

Phong cách nói chuyện của vị Thích Vũ hòa thượng này, quả thật không giống một vị hòa thượng.

Trần hội trưởng nghe vậy, hơi nhú mày: “Thích Vũ đại sư, có gì ngại cứ nói thẳng.”

Thích Vũ hòa thượng liền thân nhiên nói: “Ban đầu tôi cũng không muốn đến, là Tần đội trưởng mời tôi đến đây, hỗ trợ Trần hội trưởng, giúp Trần hội trưởng đoạt được tinh hạch Nguyên Tổ Ma.”

Có thể được một vị cường giả cấp 6 gọi là Tần đội trưởng, trên cả nước chỉ có một người.

Tần Mộc Âm!

Chương 142 - Long Ngạo Thiên, đừng manh động, hắn là cấp 6!

Nghe được ý định của Thích Vũ hòa thượng, Trần hội trưởng ngẩn người.

Ông ta không nhớ mình có quen biết gì với Tần Mộc Âm.

Tần Mộc Âm năm nay mới 29 tuổi, còn ông ta đã ngoài tứ tuần, hoàn toàn không phải người cùng thế hệ.

Năm đó, khi ông ta nổi danh, Tần Mộc Âm còn chưa kết hợp được Thiên Phú Anh Hùng! Đến khi Tần Mộc Âm trở thành

cường giả đỉnh cao, hai người cũng chỉ gặp mặt vài lần trong đại hội đường, khi họp cấp cao, thậm chí còn chưa từng trò chuyện.

Dù sao, đội chấp pháp và Hiệp hội Dị Năng vốn là hai thế lực đối lập.

Vậy thì...

Tại sao Tần Mộc Âm lại phái Thích Vũ hòa thượng đến giúp đỡ?

Chưa kịp để Trần hội trưởng lên tiếng, Lão Tôn đã cười nói: “Đây là chuyện tốt mà! Có Thích Vũ đại sư hỗ trợ, cộng thêm chúng ta nữa, còn ai có thể tranh giành với chúng ta? Chẳng phải là nắm chắc phần thắng sao?”

Trần Nghiệp đi đến bên cạnh Lục hiệu trưởng, nhỏ giọng hỏi: “Lục hiệu trưởng, vị Thích Vũ đại sư này là nhân vật nào vậy?”

“Sao? Cậu không biết Thích Vũ đại sư?” Lục hiệu trưởng rất ngạc nhiên.

Trần Nghiệp lắc đầu: “Tôi thường ngày không thích ra ngoài, cũng không thích lên mạng.”

Nghe vậy, Lục hiệu trưởng không truy hỏi, chỉ đơn giản giải thích: “Thích Vũ đại sư là cao thủ số một Phật môn, Phó đội trưởng đội chấp pháp, cường giả cấp 6! Là thuộc hạ của Tần nữ sĩ. Thiên phú anh hùng mà ông ấy kết hợp là S11, phòng ngự nhục thân đã đạt đến cảnh giới cực kỳ đáng sợ, từng trực tiếp chống đỡ tên lửa Độc Thử mà không hề hấn gì, được xưng là Kim Cương La Hán của Phật môn, là nhân vật tiêu biểu cho thiên phú S11 của nước ta.”

Trần Nghiệp rất kinh ngạc, nhìn về phía Thích Vũ hòa thượng. S11, chính là Siêu Hợp Kim Hắc Quang.

Được xưng là thiên phú anh hùng có phòng ngự mạnh nhất trong số các thiên phú cấp S (theo bảng xếp hạng của thế giới này).

Chẳng trách cơ bắp của Thích Vũ hòa thượng này trông lại khoa trương như vậy, thật sự khiến người ta khiếp sợ.

Một cường giả cấp 6 sở hữu S11, thực lực tổng hợp e rằng đã vượt qua cả bản tôn trong nguyên tác!

Nếu chỉ nói về năng lực phòng ngự, Trần Nghiệp cũng không biết liệu mình có thể so sánh với gã hòa thượng cơ bắp này hay không.

Dù sao hắn cũng chưa từng thử nghiệm cụ thể.

Tuy nhiên, theo như lần thử nghiệm trước đó tại tòa nhà Hiệp hội của Trần hội trưởng, khả năng chịu áp lực 1000MPA vẫn chưa phải là giới hạn của hắn, xem ra thân thể hiện tại của hắn còn cứng hơn cả thép tinh luyện, chống đỡ công kích của tên lửa không quá lớn chắc chắn không thành vấn đề.

...

“Thích Vũ đại sư, Tần đội trưởng phái ngài đến giúp tôi, hắn là có yêu cầu gì chứ?”

Trần hội trưởng lên tiếng hỏi.

“Đúng vậy!” Thích Vũ hòa thượng gật đầu, sau đó hỏi ngược lại: “Trần hội trưởng, ông tranh đoạt tinh hạch Nguyên Tố Ma, là vì cậu con trai út của ông phải không?”

Thấy Trần hội trưởng gật đầu thừa nhận, Thích Vũ hòa thượng lại nói: “Yêu cầu của Tần đội trưởng rất đơn giản, sau khi tôi giúp ông lấy được tinh hạch Nguyên Tố Ma, hãy để con trai ông tránh xa đứa bé tên Đường Tử Trần kia ra một chút!”

Nghe vậy, sắc mặt Trần hội trưởng lập tức trầm xuống.

Thích Vũ hòa thượng lại coi như không thấy, thản nhiên nói: “Trần hội trưởng, hiện tại cả nước đều rất coi trọng tương lai của Đường Tử Trần, nói khó nghe một chút, ông cảm thấy con trai ông xứng với Đường Tử Trần sao? Người ta là thiên tài chân chính, còn con trai ông, chỉ là một kẻ có thiên phú Cấp C, cho dù có cho nó bao nhiêu tiềm năng, thành tựu tương lai của nó cũng rất hạn chế.”

“Hiện tại Đường Tử Trần còn nhỏ, có thể suy nghĩ còn non nớt, cảm thấy việc yêu đương là quan trọng. Đợi đến khi con bé trưởng thành, suy nghĩ trở nên chín chắn, con trai ông ở bên cạnh con bé, chắc chắn sẽ kết thúc trong bi kịch. Đã biết trước là bi kịch, tại sao không sớm cắt đứt đoạn nghiệt duyên này?”

Trần hội trưởng siết chặt nắm tay, trên mặt lộ rõ vẻ tức giận.

Mặc dù ông ta cũng cảm thấy thiên phú của con trai mình quả thực không xứng với Đường Tử Trần.

Nhưng, lời này ông ta có thể nói, người khác trước mặt ông ta lại dám hạ thấp con trai ông ta như vậy, rõ ràng là đang tát vào mặt ông ta!

Thích Vũ hòa thượng vẫn tiếp tục: “Tần đội trưởng rất coi trọng Đường Tử Trần, sau khi tôi giúp ông giành được tinh hạch Nguyên Tố Ma, cô ấy sẽ điều Đường Tử Trần đến Kinh Đại, đến lúc đó, hy vọng con trai ông có thể tự giác một chút, xóa hết mọi phương thức liên lạc với Đường Tử Trần, giữ lại cho con bé một chút tôn nghiêm!”

Lời vừa dứt, Lục hiệu trưởng lập tức hừ lạnh một tiếng: “Tần đội trưởng thật là uy phong! Học sinh của Võ Đại chúng tôi, là do các người muốn điều đi đâu thì điều sao?”

Thích Vũ hòa thượng liếc nhìn Lục hiệu trưởng, thân nhiên nói: “Lục hiệu trưởng, ông nên biết rõ, có bao nhiêu người ở trên đang coi trọng Đường Tử Trần! Tần đội trưởng làm như vậy, cũng là vì muốn tốt cho Đường Tử Trần!”

Lục hiệu trưởng còn muốn nói gì đó, Trần hội trưởng vươn tay ngăn lại, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Thích Vũ đại sư, tinh hạch Nguyên Tố Ma, chúng tôi tự mình tranh giành, không cần ngài nhúng tay vào.”

“Không cần?”

Trên mặt Thích Vũ hòa thượng lộ ra nụ cười lạnh lùng không chút che giấu: “Nếu là họ Ba ở đây, nói câu này ta còn tin, chỉ bằng vào các người? Cũng muốn tranh đoạt Nguyên Tố Ma?”

Lời này của Thích Vũ hòa thượng, hoàn toàn là không nể nang gì cả.

Là một đại nhân vật, lẽ ra không nên như vậy.

Cho dù hai bên là thế lực đối lập, ít nhất cũng phải giữ chút mặt mũi cho nhau.

Ví dụ như Tần Mộc Âm, tuy là đội trưởng đội chấp pháp, một phần trách nhiệm là hạn chế Hiệp hội Dị Năng độc tôn, nhưng

khi gặp Ba Lệ Minh, cô ta vẫn sẽ cung kính gọi một tiếng Ba hội trưởng như một hậu bối.

Còn Thích Vũ hòa thượng lại như vậy, rõ ràng là không bình thường.

Là do EQ của Thích Vũ hòa thượng thấp sao?

Đương nhiên là không!

Sở dĩ như vậy, là vì Thích Vũ hòa thượng từng công khai khiêu chiến Ba Lệ Minh, kết quả bị Ba Lệ Minh đánh cho toi tã, đè xuống đất ma sát, mất mặt vô cùng.

Ban đầu, Phật môn muốn dùng Thích Vũ hòa thượng làm một tấm danh thiếp, danh hiệu ban đầu định đặt là “Bất Động Minh Vương”!

Chính vì chuyện này, khiến cho không ít cao tăng Phật môn bất mãn, cuối cùng chỉ có thể có được danh hiệu Kim Cương La Hán...

La Hán tuy phẩm vị cao, nhưng nghe không có bá khí bằng Minh Vương!

Đối với người của Hiệp hội Dị Năng, Thích Vũ hòa thượng luôn mang trong mình địch ý cực lớn.

Cho nên, ông ta mới nói chuyện không chút nể nang như vậy!

...

Kỳ thực, Tàn Mộc Âm biết rõ suy nghĩ của Thích Vũ hòa thượng, ban đầu cô cũng không muốn phái Thích Vũ hòa thượng đến, chỉ là, cường giả cấp 6 trong đội chấp pháp chỉ có cô và Thích Vũ hòa thượng.

Mà cô là cường giả đỉnh tiêm, nhất cử nhất động đều rất được chú ý, không thể dễ dàng ra tay.

Nếu không sẽ dẫn đến những cường giả khác.

Đến lúc đó, sự kiện tranh đoạt Nguyên Tổ Ma rất có thể sẽ vượt khỏi tầm kiểm soát.

Bất đắc dĩ, Tàn Mộc Âm mới để Thích Vũ hòa thượng đến.

Trước khi đến, Tàn Mộc Âm đã đặc biệt dặn dò Thích Vũ hòa thượng, bảo ông ta dùng thái độ ôn hòa để giải quyết chuyện

này.

Thích Vũ hòa thượng ngoài mặt đồng ý, nhưng vừa nhìn thấy Trần hội trưởng - sư đệ của Ba Lệ Minh, trong lòng liền cảm thấy rất khó chịu, nhin không được nhớ lại cảnh tượng mình bị Ba Lệ Minh đánh cho tở tả trước mặt bao người. Sau đó, lửa giận bốc lên ngùn ngụt, lập tức quăng lời dẫn dò của Tần Mộc Âm ra sau đầu, lựa chọn phương thức cứng rắn, nói năng vô cùng khó nghe.

Lời nói của ông ta cũng đã thành công chọc giận Trần hội trưởng và Lục hiệu trưởng.

Còn có một người giả vờ có tóc...

Chương 143 - Long Ngạo Thiên, đừng mạnh động, hửn là cấp 6! (2)

Trần hội trưởng đầy mặt lửa giận, đang muốn phản bác lại lời nói của Thích Vũ hòa thượng.

Đột nhiên...

Một bàn tay đặt lên vai ông ta.

“Ngốc lư (Con lừa ngốc)! Nói nhảm xong chưa?”

Lời vừa dứt, tất cả mọi người có mặt đều biến sắc.

“Long Ngạo Thiên...”

Trần hội trưởng kêu lên một tiếng, thần sắc lo lắng.

Trước mặt một hòa thượng mà nói ngốc lư, đối với hòa thượng mà nói, tuyệt đối là đang mắng chửi người ta.

Là hòa thượng thì không ai có thể nhin được!

Quả nhiên, Thích Vũ hòa thượng đối diện lập tức nhìn chăm chăm Trần Nghiệp, ánh mắt kia hận không thể băm Trần Nghiệp thành trăm mảnh.

“A Di Đà Phật, thí chủ, ăn nói bừa bãi, là phải xuống địa ngục kéo lưỡi.”

Thích Vũ hòa thượng thản nhiên nói, sắc mặt dường như đã bình tĩnh trở lại, chỉ là ánh mắt lạnh lẽo.

Sau đó, ông ta lại nhìn về phía Trần hội trưởng, nói: “Trần hội trưởng, tiểu tử này là người của ông phải không? Hôm nay ông phải cho tôi một lời giải thích!”

Nếu là người khác, Thích Vũ hòa thượng đã sớm xông lên đánh chết rồi, đâu cần phải nói nhảm nhiều như vậy?

Chỉ là, Trần hội trưởng cộng thêm Lục hiệu trưởng, tổ hợp này thực lực cũng không tệ, mà ông ta lại là người chuyên về phòng ngự, nếu động thủ, hai người này muốn chạy, ông ta chưa chắc đã giữ được.

“Giải thích?”

Trần hội trưởng còn chưa kịp lên tiếng, Trần Nghiệp đã nói: “Ngốc lư, ông ở đây lải nhải mãi, nói xấu anh em tôi, hôm nay không cho tôi một lời giải thích, ông đừng hòng rời khỏi đây!”

“Long Ngạo Thiên, đừng manh động!”

Trần hội trưởng kinh hãi biến sắc: “Hắn là cấp 6, phòng ngự vô địch, người có thể phá vỡ phòng ngự của hắn trong nước, không quá năm người...”

“Thật sao?” Trần Nghiệp bình tĩnh nói: “Vậy thì tốt quá, lần trước thử nghiệm ở chỗ ông vẫn chưa đã ghiền, bao cát tốt như vậy, có thể để tôi chơi đùa một phen.”

Tên khốn kiếp Thích Vũ này, vừa đến đã mở full chế độ chế nhạo, không chỉ nói hắn, còn nói cả cha hắn...

Là con trai, nhìn thấy cha mình bị sỉ nhục, Trần Nghiệp làm sao có thể nhịn được?

Đừng nói là Thích Vũ đến, cho dù là Tàn Mộc Âm đến, dám nói những lời đó, Trần Nghiệp cũng sẽ đứng ra đánh nhau!

“Tốt! Tốt lắm!” Thích Vũ đột nhiên cười lớn: “Bao nhiêu năm rồi, chưa có ai dám nói chuyện với ta như vậy, tiểu tử, hôm nay cho dù Ba hội trưởng có ở đây, ta cũng phải phế bỏ ngươi!”

Lời này nói ra, giống hệt như người của băng đảng xã hội đen, nào có nửa điểm dáng vẻ của người xuất gia?

Cũng đúng, người xuất gia chân chính bây giờ, đã chẳng còn mấy ai.

“Bớt nói nhảm đi!”

Trần Nghiệp hừ lạnh một tiếng, nắm chặt nắm đấm: “Chuẩn bị đánh chưa?”

Nghe vậy, Thích Vũ im lặng cởi áo ra, để lộ ra một thân cơ bắp cuồn cuộn vô cùng bắt mắt.

Nói về vóc dáng cơ bắp, ông ta còn cường tráng hơn cả Siêu Hợp Kim Hắc Quang trong nguyên tác.

Đứng sừng sững ở đó, giống như một ngọn núi cơ bắp.

Dưới sự cải tạo của Thể Chất Kỳ Ngọc, vóc dáng của Trần Nghiệp cũng được coi là cao lớn, tuy nhìn không cường tráng, nhưng cũng không gầy.

Nhưng nếu so với Thích Vũ hòa thượng, hẳn thật sự... gầy yếu như một tên tiểu bạch kiếm!

Thấy hai người sắp đánh nhau, những người khác đều lập tức tản ra.

Trần hội trưởng không đi, thấp giọng nói: “Long Ngạo Thiên, đừng cố chấp, năng lực phòng ngự của hắn rất đáng sợ! Nếu không nắm chắc, thì cứ nhún nhường trước, có chúng ta ở đây, hắn cũng không dám làm gì cậu đâu.”

Trần Nghiệp vừa khởi động cổ tay, vừa nói: “Hội trưởng, yên tâm đi! Với tốc độ của tôi, hắn không có cách nào động vào tôi đâu.”

Thấy vậy, Trần hội trưởng biết mình khuyên không được, thở dài một tiếng, đi sang một bên.

Lục hiệu trưởng tiến lên, vội vàng nhỏ giọng hỏi: “Lão Trần, cậu tìm được Long Ngạo Thiên này ở đâu vậy? Cậu thanh niên này được đấy! Có chuyện là xông pha lên trước!!”

Lão Tôn bên cạnh cũng nói: “Cậu nhóc Long Ngạo Thiên này gan thật lớn, 5+ mà dám khiêu chiến cấp 6, hợp ý ta rồi, đồ đệ này, ta nhận rồi!”

“Này này, hai người các ông, lát nữa thấy tình hình không ổn, nhớ ra tay giúp đỡ đấy! Đừng để đồ đệ của tôi bị đại hòa thượng đánh cho tàn phế.”

Chứng kiến Trần Nghiệp thật sự dám một mình đối mặt với mình, Thích Vũ hòa thượng đột nhiên nở nụ cười.

“Người gọi là Long Ngạo Thiên phải không? Ta đã từng nghe nói qua về người.”

“Tuổi còn trẻ đã có thể trở thành cấp 5, người quả thật có vốn liếng để kiêu ngạo, bất quá, người không nên quá tự tin, càng không nên mù quáng tự mãn!”

“Hôm nay ta sẽ cho người hiểu rõ, giữa cấp 5 và cấp 6, chênh lệch rất cuộc lớn đến mức nào!!”

“Tiểu tử, tới đi! Ta liền đứng ở đây, để người đánh ba quyền, nếu như người có thể khiến ta lui về sau một bước, hôm nay ta sẽ tha cho người một mạng, như thế nào?”

Thích Vũ hòa thượng vừa nói, vừa dùng sức đập đập vào lồng ngực mình, giống như một con khỉ đột vậy.

Trần Nghiệp ngẩn người.

Còn có chuyện tốt như vậy sao?

Ngay khi Trần Nghiệp chuẩn bị đồng ý, bên cạnh đột nhiên vang lên một giọng nói:

“Long Ngạo Thiên, đừng mắc lừa!”

Người lên tiếng nhắc nhở, lại chính là lão Tôn: “Cơ bắp của hòa thượng này có lực phản chấn, người đánh càng mạnh, bản thân bị thương càng nặng!”

Nghe được lời này, Thích Vũ hòa thượng hung hăng trừng mắt nhìn lão Tôn.

Cơ bắp phản chấn, là tuyệt chiêu hấn ta lĩnh ngộ được cách đây không lâu, người biết không nhiều.

Vừa vặn, lão Tôn lại biết.

Bị lão Tôn vạch trần tâm cơ, Thích Vũ hòa thượng cũng không để ý, hấn ta lại nhìn về phía Trần Nghiệp, lộ ra nụ cười dữ tợn: “Họ Tôn nói không sai, tiểu tử, nếu người không dám, tự giác chặt đứt một cánh tay, hôm nay chuyện này ta có thể bỏ qua.”

“Người thật sự đứng yên để ta đánh ba quyền, một chút cũng không né tránh sao?” Trần Nghiệp đột nhiên hỏi.

“Là thế thì đã sao!” Thích Vũ hòa thượng cười nói: “Ngươi dám đến sao?”

“Mọi người đều nghe thấy rồi đấy! Đây chính là do hấn ta tự nói.” Trần Nghiệp nhìn quanh bốn phía, lớn tiếng nói: “Một cường giả cấp 6, không thể nào nuốt lời chứ!”

Thích Vũ hòa thượng mơ hồ cảm thấy có chút không đúng.

Bất quá, hấn ta đối với năng lực phòng ngự của bản thân có sự tự tin vô cùng lớn, liền nói: “Chỉ cần ngươi là tay không tác sát, cứ việc đánh tới đi!”

Nói xong, hấn ta trực tiếp đứng tấn, toàn thân cơ bắp trong nháy mắt căng cứng, từng khối từng khối rõ ràng rành mạch, nhìn qua giống như đá granite.

Trần Nghiệp cũng không nói nhảm nữa, đi về phía Thích Vũ hòa thượng.

Đúng vậy, là đi tới.

Từng bước từng bước, dần dần tới gần.

Rất nhanh, hấn đã đi đến trước mặt Thích Vũ hòa thượng.

Tên hòa thượng này không chỉ cơ bắp phát triển, mà chiều cao cũng không thấp, chỉ hơi thấp hơn Trần Nghiệp một chút.

Hai người mặt đối mặt đứng đối diện, nhìn qua, Trần Nghiệp thật sự có chút yếu đuối.

Sau đó, trong mắt mọi người, Trần Nghiệp như một con gà yếu ớt, đột nhiên tung ra một quyền, nhanh chóng đánh vào bụng của Thích Vũ hòa thượng.

“Ầm!”

Tiếng va chạm trầm đục vang lên, giống như sấm sét giữa trời quang, nổ tung bên tai mọi người.

Mặt đất dưới chân hai người, trong nháy mắt sụp xuống một mảng lớn, bùn đất xung quanh bay lên cuồn cuộn, giống như bom nổ vậy.

Sắc mặt Thích Vũ hòa thượng lập tức biến đổi, cổ họng ngọt ngào, dường như có thứ gì đó muốn phun ra...

Trần Nghiệp sợ hãi vội vàng lùi lại hai bước.

Bất quá, Thích Vũ hòa thượng cuối cùng vẫn nhin được, nuốt ngược trở lại.

“Tiểu tử, ngươi rốt cuộc là làm nghề gì?” Thích Vũ hòa thượng nghiêng răng nghiêng lợi hỏi.

“Ồ, ta là cày ruộng!” Trần Nghiệp đáp.

Lúc này trong lòng hắn vẫn còn khá kinh ngạc.

Vừa rồi một quyền kia, hắn đại khái chỉ dùng sáu phần lực.

Không ngờ, tên hòa thượng này thật sự có thể đỡ được!

Đây cũng là lần đầu tiên hắn gặp được người có thể đỡ được nắm đấm của mình... Tuy chỉ là sáu phần, cũng đủ để chứng minh, nhục thân của tên hòa thượng này rất cường đại.

Chương 144 - Một Quyền Đánh Ra Chữ “Tử”? Ta Xin Gọi Người Là Vô Địch!

Hơn nữa, một quyền kia đánh vào người tên hòa thượng, quả thật có một cỗ lực phản chấn truyền đến.

Đương nhiên, nhục thân của Trần Nghiệp cũng cực kỳ cường đại, lực phản chấn tuy mạnh, đối với hắn mà nói, căn bản không tính là gì.

Không hổ là cường giả cấp 6!

Quả nhiên danh bất hư truyền!!

“Đại hòa thượng, còn muốn tiếp tục không?”

“Tiếp tục!”

Thích Vũ hòa thượng găm lên với Trần Nghiệp, hai chân nặng nề giẫm xuống mặt đất, giẫm đến mức mặt đất lõm xuống thành hố nhỏ, đứng tấn vững vàng.

Từ điểm này có thể nhìn ra, lực lượng của tên hòa thượng này cũng rất mạnh!

Sau đó, ánh mắt hắn ta, gắt gao nhìn chăm chăm Trần Nghiệp.

Vừa rồi Long Ngạo Thiên này, sau khi đánh hắn ta một quyền, lập tức lùi lại hai bước.

Thích Vũ hòa thượng không biết, đây là bởi vì Trần Nghiệp sợ nôn mửa văng lên người, còn tưởng rằng Trần Nghiệp đã bị mình chấn thương.

Trong mắt Thích Vũ hòa thượng, Long Ngạo Thiên trước mắt quả thật rất lợi hại!

Gần như đã phá vỡ phòng ngự của hắn ta.

Bất quá, hắn là cũng chỉ là nỗ lực hết đà.

Lại cho đối phương thêm một quyền, cho dù có thể đánh ra lực đạo như vừa rồi, bản thân cũng sẽ bị chấn thương trước.

“Được! Đại hòa thượng, luận về năng lực phòng ngự, ta Long Ngạo Thiên, nguyện xưng người là mạnh nhất!”

Trần Nghiệp nói: “Tiếp theo, chỉ cần ngươi có thể đỡ được một quyền này của ta, ta cũng có thể tha cho ngươi một mạng!”

Dứt lời, Trần Nghiệp hít sâu một hơi, nhú mào, vẻ mặt nghiêm túc.

Khí thể toàn thân, trong nháy mắt thay đổi!

Sau đó, nắm chặt năm đóm.

Giây tiếp theo!

“Oanh!”

Mặt đất sụp đổ.

Trong phạm vi mấy chục mét, đều bị lực lượng từ đôi chân của Trần Nghiệp chấn động đến mức nứt toác từng tấc, nổ tung vô số vết nứt sâu.

Mà bản thân Trần Nghiệp, cũng dưới lực phản chấn, bắn ngược ra ngoài!

“Vèo!”

Như thể không khí bị xé rách.

Trần Nghiệp như một tia chớp, trong nháy mắt phá vỡ tốc độ âm thanh, lao về phía Thích Vũ hòa thượng!

Ban đầu Trần Nghiệp cách Thích Vũ hòa thượng không đến trăm mét.

Dưới sự lao tới toàn lực của hắn, chỉ mất 0.5 giây, năm đóm của hắn đã đến trước mặt Thích Vũ hòa thượng.

Tuyệt kỹ tất sát!

Nghiêm Túc Nhất Quyền!!

Mấy ngày nay ở Đại Hưng, Trần Nghiệp vẫn không ngừng rèn luyện.

Thuộc tính lực lượng của hắn hiện tại, đã đạt đến 1833 điểm!

Khi hắn dùng mười phần lực đạo, đánh ra Nghiêm Túc Nhất Quyền, nỗi kinh khủng trong đó, chỉ có khổ chủ “Thích Vũ hòa thượng” mới biết...

...

Nhìn thấy uy thế bùng nổ ra lúc này của Trần Nghiệp, đồng tử của Thích Vũ hòa thượng đột nhiên trợn to!

Khi nắm đấm của Trần Nghiệp nhanh chóng tới gần, hắn ta như nhìn thấy một chữ “Tử” khổng lồ, như Thái Sơn, nghiền ép về phía mình.

Chết chết chết!!!

Bao trùm trời đất, không chỗ nào có thể trốn thoát!

Thích Vũ hòa thượng, trong nháy mắt ngây người...

Dù sao cũng là cường giả cấp 6!

Thích Vũ hòa thượng không bị dọa choáng váng.

Trong thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, hắn ta cũng không còn quan tâm đến việc mất mặt hay không, lập tức giơ hai tay lên, chắn ngang trước mặt, che chở bộ phận yếu hại.

“Rầm ——”

Một tiếng nổ vang trời như sấm sét, đánh vào tai mọi người, tiếng vọng không dứt.

Khiến màng nhĩ của tất cả những người đang xem trận chiến, đều vang lên tiếng ù ù.

Sau đó, là mặt đất rung chuyển.

Lầy Trần Nghiệp và Thích Vũ hòa thượng làm điềm bắt đầu, mặt đất trong phạm vi trăm mét, trong nháy mắt bị lật tung, trời đất đảo lộn.

Sự va chạm của hai người, càng bùng nổ ra sóng xung kích mãnh liệt, quét ngang một vùng, cuốn theo vô số bùn đất, đánh úp về bốn phương tám hướng.

Không ít người ở bên cạnh, bị sóng xung kích đánh lui về phía sau liên tục.

Tuyết sơn ở nơi xa hơn, cũng bị dư ba của hai người gây ra chấn động, dẫn đến tuyết lở!

Tuyết trắng xóa như lũ quét trút xuống, khiến không ít người nước ngoài đang đóng quân dưới chân núi, tức giận mắng chửi...

...

Lúc này, xung quanh doanh địa, tất cả những người đang xem trận chiến, đầu óc đều trống rỗng.

Họ không thể tưởng tượng nổi, Long Ngạo Thiên, lại có thể đánh ra một quyền kinh thiên động địa như vậy!

Một quyền này đã vượt qua nhận thức của họ.

Bây giờ nói Long Ngạo Thiên là thần, họ cũng tin!

Đặc biệt là Trần hội trưởng, Lục hiệu trưởng, cùng với lão Tôn, càng thêm khiếp sợ tột độ.

Long Ngạo Thiên không phải là cường giả cấp 5 sao?

Cái này mà là cấp 5, vậy bọn họ là cái gì?

Một lát sau, khi bụi mù tan đi, toàn bộ doanh địa đã bị phá hủy đến mức không còn ra hình dạng gì nữa.

Điều khiến người ta kinh ngạc là, Thích Vũ hòa thượng, lại vẫn có thể đứng tại chỗ.

Chỉ bất quá, quần áo trên người Thích Vũ hòa thượng đã không cánh mà bay...

Toàn thân trên dưới, chỉ còn lại một đôi giày, vẫn còn trên chân.

Dưới sóng xung kích mãnh liệt của một quyền này của Trần Nghiệp, quần áo trên người Thích Vũ hòa thượng, căn bản không chịu nổi, hóa thành mảnh nhỏ.

Tuy Thích Vũ hòa thượng vẫn có thể đứng vững, nhưng bộ dạng nhìn qua vô cùng thảm hại.

Mắt, mũi, tai... tất cả đều đang chảy máu.

Ngay cả lỗ chân lông trên da, cũng đang rỉ máu ra ngoài.

Một quyền này của Trần Nghiệp, đã chấn vỡ vô số mao mạch trên bề mặt cơ thể hắn ta, hơn nữa còn khiến hắn ta bị nội thương cực kỳ nghiêm trọng!

Ngoài ra, hai cánh tay của Thích Vũ hòa thượng, mềm nhũn rủ xuống, rõ ràng xương đã gãy, hơn nữa còn là gãy vụn.

Cho dù hiện tại kỹ thuật y tế rất tiên tiến, cánh tay của hắn ta muốn khôi phục, cũng phải trải qua một cuộc đại phẫu thuật, hơn nữa còn phải nằm liệt giường ba, năm năm mới được!!

Cánh tay có thể khôi phục, nhưng nội thương của hấn ta quá nặng!

E rằng cả đời này, cũng không thể khôi phục lại trạng thái như trước kia nữa.

Nói cách khác, một quyền này của Trần Nghiệp, đã phế đi Thích Vũ hòa thượng, về sau sẽ phải đối mặt với vấn đề nghiêm trọng là tu vi tụt dốc!

Lúc này, hai mắt của Thích Vũ hòa thượng, vừa chảy máu, vừa nhìn chăm chăm Trần Nghiệp.

Ánh mắt đó, hận không thể băm Trần Nghiệp thành trăm mảnh!

...

Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

Đối phương trúng Nghiêm Túc Nhất Quyền của mình, vậy mà vẫn có thể đứng vững? Không bị đánh bay?

Chúng tỏ đối phương không chỉ nhục thân cường hoành, mà sinh mệnh lực cũng rất mạnh!

Không hổ là cường giả cấp 6!

“Tốt, đại hòa thượng, ta nói được làm được, người đỡ được một quyền này của ta, hôm nay ta sẽ tha cho người một mạng!”

Trần Nghiệp nói: “Bất quá, vừa rồi là người nói muốn để ta đánh ba quyền! Còn một quyền nữa, đại hòa thượng, chúng ta tiếp tục?”

“Phụt!”

Nghe được lời này, Thích Vũ hòa thượng rốt cuộc không nhịn được nữa, đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn, sau đó trợn trắng mắt, trực tiếp ngã ngửa ra sau, hôn mê bất tỉnh.

Là thật sự hôn mê hay giả vờ, thì chỉ có bản thân hấn ta mới biết.

“Đội trưởng, đội trưởng...”

Mấy tên thuộc hạ của Thích Vũ hòa thượng, vội vàng nhào tới, khiêng Thích Vũ hòa thượng đang hôn mê lên, nhanh chóng

rời khỏi nơi này.

Chạy trốn chết.

Khiến Trần Nghiệp nhìn mà ngẩn người.

...

Hai tiếng sau, trong căn lều được dựng lại.

Trần hội trưởng và Lục hiệu trưởng, đang ngồi uống trà.

Long Ngạo Thiên cũng ở đó.

Chỉ là... mọi người đều không nói gì, khiến bầu không khí có chút trầm mặc, cũng có chút ngưng ngù.

Ngay khi Trần Nghiệp sắp không chịu nổi nữa, một nhân viên công tác của hiệp hội chạy vào, cung kính nói với Trần Nghiệp: “Long tiên sinh, lều của ngài đã được dựng xong.”

Trần Nghiệp vừa nghe, lập tức đứng dậy: “Vậy thì, các vị... tôi xin phép đi nghỉ ngơi một chút.”

“Được được được, Long Ngạo Thiên, cậu đi đi! Tới giờ cơm tôi tôi sẽ cho người gọi cậu...”

Trần hội trưởng vội vàng nói.

Đợi Trần Nghiệp đi rồi, Lục hiệu trưởng và lão Tôn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó, hai người đồng thời nhìn về phía Trần hội trưởng.

“Trần hội trưởng, nói đi! Rốt cuộc Long Ngạo Thiên này là chuyện gì vậy?”

Lão Tôn tức giận hỏi: “Rõ ràng là một cường giả cấp 6 chân chính, tại sao ông lại nói cậu ta là cấp 5? Có cấp 5 nào như vậy sao?”

Chương 145 - Chấn Động Tứ Phương! Thân Phận Của Long Ngạo Thiên

“Lão Tôn, không phải ông nói, Long Ngạo Thiên này, nhất định phải thu làm đồ đệ sao?”

Lục hiệu trưởng bỗng nhiên cười nói: “Vừa rồi sao không lên tiếng? Nếu ông lên tiếng, tôi tuyệt đối ủng hộ.”

Lão Tôn hung hăng trừng mắt nhìn Lục hiệu trưởng, tức giận nói: “Lão Lục, ông đừng có hả hê, chẳng lẽ ông không nhìn người trẻ tuổi mà xem thường sao?”

Thu một cường giả cấp sáu làm đồ đệ?

Lão Tôn tuy tính cách có phần bá đạo, nhưng không phải kẻ ngốc!

Một quyền mà Trần Nghiệp đánh bị thương Thích Vũ hòa thượng kia, đến giờ ông ta vẫn còn sợ hãi.

Nếu lúc đó đứng đó không phải Thích Vũ hòa thượng, mà là ông ta, e rằng bây giờ ông ta đã tan xương nát thịt rồi!

Thích Vũ hòa thượng, thế nhưng là nhân vật được xưng tụng là đệ nhất phòng ngự trong nước!

Vậy mà bị Long Ngạo Thiên hai quyền đánh trọng thương?

Tuy rằng Thích Vũ hòa thượng trong số cường giả cấp sáu, thực lực chỉ ở mức trung bình, nhưng đó cũng là cấp sáu!

Không phải hạng tôm tép nhãi nhép gì!

Hai quyền đánh trọng thương một cường giả cấp sáu?

Lực chiến đấu này, sắp đuổi kịp cả Tổng hội trưởng Hiệp hội “Ba Lệ Minh” rồi!

Hai năm trước, Thích Vũ hòa thượng khiêu chiến Ba Lệ Minh, bị Ba Lệ Minh một chiêu đánh ngã dúi đầu xuống đất...

Đó là bởi vì, Ba Lệ Minh thành danh đã lâu, là cường giả Bão Đan lão luyện, toàn thân cương kinh, cường hãn vô song! Cách “Kiến Thần” trong quốc thuật, chỉ còn một bước ngăn ngui.

Long Ngạo Thiên này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Trước đây căn bản chưa từng nghe nói qua!

Giống như là cường giả cấp sáu từ trong kẽ đá nhảy ra...

Hơn nữa trong hàng ngũ cấp sáu, thực lực cũng không hề thấp!

Quan trọng nhất là.

Đối phương còn quá trẻ!

Trẻ hơn cả vị Tàn đội trưởng kia rất nhiều.

Thiên tài như vậy.

Chẳng lẽ không nên sớm đã vang danh toàn quốc sao?

“Lão Trần, Long Ngạo Thiên này, rốt cuộc là thần thánh phương nào?” Lục hiệu trưởng cũng lên tiếng hỏi.

Câu hỏi này khiến Trần hội trưởng á khẩu!

“Cụ thể tôi cũng không rõ!” Trần hội trưởng nói: “Long Ngạo Thiên là do con trai tôi gọi tới, hình như quan hệ với con trai tôi rất tốt.”

“Con trai ông có thể quen biết cường giả như vậy?”

Lão Tôn vừa nói ra miệng, liền ý thức được không ổn, vội vàng giải thích: “Cái đó... Ý tôi không phải là con trai ông không đủ ưu tú, mà là hiện tại nó cách cấp sáu, còn một khoảng cách không nhỏ...”

Trần hội trưởng biết Lão Tôn thích nói năng bừa bả, cũng không để ý.

Con trai ông, Trần Nghiệp, hiện tại ngay cả cấp ba còn chưa tới, quả thực không có tư cách sánh vai với đại lão cấp sáu.

Ngay cả bản thân ông, đại lão cấp sáu có thể nói chuyện được, cũng chỉ có hai ba người, trong đó còn có một người là sư huynh của ông.

Ngoại trừ sư huynh, hai người còn lại, cũng chỉ là nói chuyện được mà thôi.

Muốn mời bọn họ đến giúp đỡ tranh đoạt Nguyên Tổ Ma, quả là nằm mơ giữa ban ngày.

Bị Lão Tôn nhắc nhở, Trần hội trưởng càng nghĩ càng lo lắng.

“Để tôi hỏi thằng nhóc này!”

Nói xong.

Trần hội trưởng liền lấy điện thoại di động ra, trực tiếp gọi cho Trần Nghiệp.

“Xin lỗi, số điện thoại quý khách vừa gọi hiện đang tắt máy, vui lòng gọi lại sau...”

...

Lúc này Trần Nghiệp.

Đang nghỉ ngơi trong lều trại của mình.

Trận chiến vừa rồi, tuy chỉ đánh ra hai quyền, lại khiến hắn được lợi rất nhiều.

Ít nhất cũng khiến hắn hiểu rõ, thực lực hiện tại của mình đạt đến trình độ nào rồi.

Dựa theo phán đoán của hắn.

Hiện tại hắn hẳn là ở khoảng cấp sáu trung cấp.

So với đỉnh phong.

Vẫn còn một khoảng cách.

Vừa rồi Trần Nghiệp đã dùng máy tính, tìm kiếm tư liệu về Thích Vũ hòa thượng trên mạng.

Thích Vũ hòa thượng là tấm danh thiếp mà Phật môn phái ra ngoài, rất cần danh tiếng, cho nên trên mạng có không ít tư liệu về ông ta. Trần Nghiệp còn tìm được video hai năm trước, Thích Vũ hòa thượng khiêu chiến Ba Hội trưởng, kết quả bị đánh cho nhừ tử...

Tên hòa thượng này tuy là cường giả cấp sáu, cơ bắp nhìn cũng rất dọa người, nhưng trong số cường giả cấp sáu, thuộc về loại có thực lực thấp hơn.

Có lẽ là có liên quan đến năng lực thiên phú của hắn ta.

Tiêu chuẩn đánh giá thực lực trong nước, chủ yếu vẫn là thiên về lực công kích.

Không chỉ trong nước như vậy, nước ngoài cũng vậy.

Cho nên, Trần Nghiệp cảm thấy thực lực của mình, đạt đến cấp sáu trung cấp, là dựa theo thực lực của Thích Vũ hòa thượng, đưa ra phán đoán tương ứng.

“Mới cấp sáu trung cấp... Vẫn cần phải nỗ lực!”

Cảm thán một câu.

Trần Nghiệp tiếp tục dùng laptop lên mạng.

Mạng lưới của thế giới này, sớm đã phát triển đến thời đại 6G, đã thực hiện phủ sóng toàn cầu không rào cản, lưu lượng hoàn toàn miễn phí, tốc độ mạng vù vù.

Chỉ cần máy móc của người không có vấn đề, sẽ không tồn tại tình trạng giật lag.

Cho dù là ở nơi thâm sơn cùng cốc, tín hiệu cũng rất tốt.

Đang lướt web.

Đột nhiên, một tin tức hot search, hấp dẫn sự chú ý của Trần Nghiệp.

【 Âm mưu bị phá vỡ, nước ngoài tổn thất nặng nề! 】

Đây là tiêu đề của tin tức.

Trần Nghiệp click mở ra, phát hiện nội dung có liên quan đến hấn và Đường Tử Trần!

Hóa ra, nước ngoài vì nhằm vào Đường Tử Trần, lần này đã treo giải thưởng lớn, tập hợp rất nhiều đội quân, tiến vào bí cảnh số 5, muốn ám sát, hoặc là hạn chế Đường Tử Trần.

Có cư dân mạng nước ngoài tiết lộ, căn cứ theo nghiên cứu mới nhất của bọn họ, trong bí cảnh số 5, nếu số lượng người mang vận xui tụ tập lại đạt đến một con số nhất định, sẽ dẫn phát tai nạn nghiêm trọng hơn, có khả năng sẽ xuất hiện đại tai nạn trước thời hạn...

Mà kế hoạch lần này của nước ngoài, chính là để cho càng nhiều người tiến vào bí cảnh ngăn cản Đường Tử Trần.

Không cầu giết chết Đường Tử Trần, ít nhất cũng phải khiến Đường Tử Trần không đạt được thành tích tốt.

Vì thế, không ít cơ quan chính phủ của nước ngoài đã bỏ ra lượng lớn tài nguyên, không chỉ cho tiền, còn cho chức vị, mới tụ tập được đủ người, vào ngày 1 đồng loạt tiến vào bí cảnh.

Không ngờ rằng...

Đường Tử Trần lại không đi!!

Cho nên, các cơ quan chính phủ của nước ngoài, lần này xem như là uống công vô ích.

Không những không nhằm vào được Đường Tử Trần, bọn họ còn phải trả một lượng lớn tài nguyên.

Sau đó.

Hành động lầy lội xuất hiện...

Một số cơ quan chính phủ, trực tiếp bắt đầu quyt nợ, không định trả tiền cho những người đã tiến vào bí cảnh số 5.

Những người đó đương nhiên không chịu làm không công!

Thế là, đủ loại náo loạn gây rối, dẫn phát hỗn loạn không nhỏ.

Tin tức truyền đến trong nước, rất nhanh liền leo lên hot search.

“Trời ạ! Cười không nhặt được mồm, vậy mà cũng có thể làm như vậy?”

“666... Đường Nữ thần lần này cao tay! Biết các người sẽ nhằm vào tôi, tôi trực tiếp không đi!”

“Ha ha ha, cười chết mất! Những người này, xem như là tự mình hại mình sao?”

“Nữ thần có phải là có năng lực tiên tri hay không? Trước đó đã biết những người này chuẩn bị giở trò trong bí cảnh số 5, cho nên trực tiếp lựa chọn không đi?”

“Lần này bọn họ xịt ngòi, sợ là tức chết rồi nhỉ? Ha ha!”

“Hừ hừ... Nói thì hay lắm, chẳng qua là họ Đường sợ chết, không dám đi thôi?”

“Đường Tử Trần như vậy mà còn mặt mũi nói muốn đi con đường cường giả? Con đường cường giả của người ta, là 20 lần bí cảnh đầu tiên, một lần cũng không bỏ lỡ.”

“Hừm? Từ đâu ra tên ngốc mù boi đen vậy? Thấy người khác tốt hơn mình thì khó chịu à?”

“Nhanh chóng báo cáo, toàn là đám 50 xu đang hoạt động kia!”

“Đừng để ý đến đám ngu ngốc này, nhìn IP là biết, toàn là đám bán nước cầu vinh chạy ra nước ngoài, bây giờ thấy bên chúng ta ngày càng tốt hơn, trong lòng không cân bằng rồi!”

Chương 146 - Chấn Động Tứ Phương! Thân Phận Của Long Ngạo Thiên (2)

Cư dân mạng trong nước đối với sự kiện lần này, hầu hết đều cho rằng Đường Tử Trần làm đúng, thậm chí còn cảm thấy Đường Tử Trần làm rất đẹp mặt.

Trần Nghiệp xem xong tin tức và một phần bình luận của cư dân mạng, cũng ngây người.

Hắn cũng không ngờ, bởi vì muốn đến cướp đoạt tinh hạch của Nguyên Tổ Ma, nên tạm dừng một lần đi bí cảnh, kết quả lại vô tình tránh được một kiếp nạn?

Nếu như những gì trên mạng nói là thật, số lượng người tụ tập lại đủ nhiều, sẽ khiến bí cảnh tăng thêm thủ đoạn nhằm vào, dẫn phát đại tai nạn trước thời hạn, vậy đối với Trần Nghiệp và Đường Tử Trần mà nói, quả thật là một phiền phức không nhỏ.

Đặc biệt là Đường Tử Trần.

Nàng không thể chịu đựng được như Trần Nghiệp.

Một khi bí cảnh bắt đầu phát động đại tai nạn trước thời hạn, e rằng nàng rất khó kiên trì đến cuối cùng.

Bí cảnh số 5, là mô hình sinh tồn giống như “Final Destination”.

Trần Nghiệp cũng không dám hoàn toàn cam đoan, có thể bảo toàn bản thân, còn có thể thuận tiện bảo vệ Đường Tử Trần trong mô hình sinh tồn này.

Dù sao bí cảnh số 5 là phiên bản nâng cấp của “Final Destination”!

Có thể phát động lực lượng siêu tự nhiên để nhằm vào mọi người.

Ai biết được sẽ có tai nạn gì ập đến...

...

Buổi tối.

Trần hội trưởng phái người đến thông báo cho Trần Nghiệp, đến ăn tối.

Bữa tối hôm nay là thịt cừu nướng nguyên con!

Lúc Trần Nghiệp đến, phát hiện chỉ có Trần hội trưởng và Lục hiệu trưởng, còn lão Tôn kia lại không biết đã đi đâu.

“Hả? Tôn tiên bối đâu rồi?” Trần Nghiệp tò mò hỏi: “Sao ông ấy không đến ăn tối?”

Trần hội trưởng còn đang do dự không biết nói thế nào.

Lục hiệu trưởng đã cười nói: “Lão Tôn ngại gặp mặt cậu... À, ông ấy nhờ tôi xin lỗi cậu, dùng lời của ông ấy mà nói, chính là lúc trước ông ấy có mắt như mù, bình thường cũng quen miệng rồi, hy vọng Long tiên sinh đại nhân đại lượng, đừng so đo với ông ấy.”

Đây là đang nói đến chuyện lão Tôn lúc trước muốn thu Trần Nghiệp làm đồ đệ.

Nghe vậy, Trần Nghiệp lập tức xua tay nói: “Lục hiệu trưởng, ngài nói quá rồi, chuyện đó không sao đâu... Tôn tiên bối ở đâu? Để tôi đi mời ông ấy.”

Hắn thật sự không để tâm.

Đối phương có thể đến trợ quyền, chứng tỏ là người trọng tình trọng nghĩa, cũng là người mà cha hắn tin tưởng.

Nhân vật như vậy, xem như là người một nhà!

Huống chi, lúc trước khi Trần Nghiệp đánh Thích Vũ hòa thượng, lão Tôn còn cố ý nhắc nhở hắn, cơ bắp của Thích Vũ hòa thượng có lực phản chấn.

Bất kể lời nhắc nhở này có tác dụng hay không.

Người ta dám đắc tội với cường giả cấp sáu, lên tiếng nhắc nhở, ân tình này phải nhận.

“Không cần cậu đi mời đâu!” Trần hội trưởng cười nói: “Lão Tôn da mặt dày lắm, chỉ cần nghe nói cậu có thể tha thứ cho ông ấy, ông ấy nhất định sẽ lập tức đến ngay.”

Nói xong.

Trần hội trưởng liền gọi điện thoại cho lão Tôn.

Quả nhiên.

Chỉ chốc lát sau, lão Tôn đã cười ha hả đi tới.

“Long tiên sinh quả nhiên là đại nhân vật! Khí phái rộng lượng này, thật phi phàm!”

Lão Tôn vừa đến, liền ninh nọt Trần Nghiệp một câu, sau đó tự rót rượu: “Tuy rằng Long tiên sinh đại lượng, nhưng tôi vô lễ trước, vẫn phải xin lỗi Long tiên sinh một tiếng... Tôi tự phạt ba ly!”

Lục hiệu trưởng cười nói: “Lão Tôn, tôi thấy là ông thêm rượu rồi chứ?”

Lão Tôn không để ý tới Lục hiệu trưởng, tự phạt ba ly xong, lại rót đầy cho Trần Nghiệp, sau đó nâng ly kính rượu: “Long tiên sinh, cảm ơn cậu đại nhân đại lượng, ly này tôi kính cậu!”

Nói xong, liền uống một hơi cạn sạch.

“Tôn tiên bối, ngài cứ gọi tôi là Long Ngạo Thiên đi! Ngài là tiên bối, không cần khách sáo với tôi như vậy...”

Trần Nghiệp nói một câu, cũng uống cạn ly rượu.

Trong nguyên tác, Saitama cũng từng uống rượu, hơn nữa còn tự mình uống, không cho Genos uống, kết quả khiến Genos tức giận, uống quá nhiều say mềm...

Cho nên, Trần Nghiệp không cần phải kiêng rượu.

Ly của hắn vừa đặt xuống, Trần hội trưởng đã rót đầy cho hắn, sau đó cũng kính rượu hắn:

“Long Ngạo Thiên, hôm nay nếu không có cậu, kết quả thật sự không biết sẽ ra sao! Ly này tôi kính cậu!”

Trần Nghiệp nào dám để cha mình kính rượu!

Hắn đã quyết định, sau khi kết thúc chuyến đi Nguyên Tố Ma này, bất kể có cướp được tinh hạch hay không, hắn đều phải nói cho cha hắn biết thân phận thật của mình.

Nếu bây giờ nhận ly rượu này, đến lúc đó... E rằng sẽ phải diễn cảnh “phụ tử tình thâm” mất!

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp vội vàng nói: “Đừng đừng đừng, ông là Hội trưởng, phải là tôi kính mới đúng.”

Nói xong, Trần Nghiệp không cho cha mình cơ hội lên tiếng, trực tiếp uống một hơi cạn sạch.

Ngay lúc mấy người đang uống rượu vui vẻ.

Chuyện Long Ngạo Thiên đánh bị thương Thích Vũ hòa thượng hôm nay.

Cũng đang nhanh chóng lan truyền...

Chấn động các bên!

...

Trần hội trưởng kỳ thực có rất nhiều vấn đề muốn hỏi Long Ngạo Thiên, nhưng ông không dám!!

Người ta là cường giả cấp sáu! Sao ông có thể tùy tiện tra hỏi?

Vì vậy, những vấn đề này, ông chỉ có thể nén lại trong lòng.

May mắn thay, từ biểu hiện của Long Ngạo Thiên, có vẻ như hắn đối với bọn họ và cả Trần Nghiệp đều có thiện ý, nếu không hôm nay cũng sẽ không ra tay đánh Thích Vũ hòa thượng.

Nghĩ đến Thích Vũ hòa thượng bị đánh, Trần hội trưởng khẽ nhíu mày.

“Long Ngạo Thiên, chuyện hôm nay, e là hậu quả không nhỏ đâu.”

Lục hiệu trưởng cũng gật đầu phụ họa: “Lão Trần nói đúng, Thích Vũ hòa thượng kia là tám danh thiếp mà Phật môn đưa ra, cậu hôm nay đánh hắn bị thương, dù có lý do chính đáng, người của Phật môn cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua.”

“Sợ cái rắm!” Lão Tôn uống một ngụm rượu, lớn tiếng nói: “Cường giả cấp sáu trẻ tuổi như vậy, lôi kéo còn không kịp, tôi không tin cấp trên sẽ làm ngơ! Cho đám hòa thượng đầu trọc kia mười lá gan, bọn họ cũng không dám làm loạn!”

Trần Nghiệp cũng đang suy nghĩ.

Hắn đương nhiên biết mình sẽ gặp chút phiền phức.

Nhưng nếu có thể làm lại, hắn vẫn sẽ chọn ra tay...

Phiền phức khác không nói, sau sự kiện lần này, thân phận Long Ngạo Thiên của hắn chắc chắn sẽ bị người ta điều tra kỹ

lượng! Dù sao, cấp sáu trẻ tuổi như vậy, không ai có thể bỏ qua.

May mắn là Trần Nghiệp khi sử dụng thân phận Long Ngạo Thiên, luôn rất cẩn thận, mỗi lần chuyển đổi thân phận, đều phải đến nơi vắng vẻ, và sử dụng Kim Thiên Thoát Xác nhiều lần mới yên tâm. Chính là để đề phòng ngày hôm nay.

Vấn đề lớn nhất bây giờ là.

Những người đó đến lúc đó không tìm thấy Long Ngạo Thiên, nói không chừng sẽ đến hỏi Trần Nghiệp!

Ai bảo hần và Long Ngạo Thiên “quan hệ” mật thiết nhất chứ?

Nói không chừng, ngay cả Trần hội trưởng cũng sẽ bị hỏi thăm.

Trần Nghiệp nhú mày.

Phải nghĩ ra một cái cớ thật hợp lý mới được!

Lừa gạt Trần hội trưởng, thậm chí là lừa gạt Đường Tử Trần, bất kỳ lý do gì cũng được, dù sao cũng là người một nhà, xuất phát từ sự tin tưởng, bọn họ sẽ không truy cứu.

Nhưng muốn lừa gạt những người ngoài kia, thì cần phải có lý do đủ sức thuyết phục.

Chờ đã...

Trần Nghiệp kỳ thực cũng có thể lựa chọn không nói gì.

Cứ nói là Long Ngạo Thiên căn dặn!

Xem những người đó nói thế nào?

Chẳng lẽ còn dám uy hiếp ép buộc? Thật sự coi Trần hội trưởng và Long Ngạo Thiên là bùn nhão sao?

Nghĩ đến đây, trong lòng Trần Nghiệp đã có chủ ý.

“Bình đến tướng chặn, nước đến đất ngăn.” Trần Nghiệp nói: “Ai muốn nhắm vào ta, cứ việc đến!”

Lời này nói ra có chút bá khí!

Hần cũng xác thực có tư cách bá khí.

Dù sao cũng là cấp sáu rồi.

Nếu cho hắn thêm một năm nữa, hắn dám ngang nhiên hoành hành.

“Tốt! Phải như vậy!”

Lão Tôn cười nói: “Chỉ cần nha đầu họ Tần kia không đến gây phiền phức, tôi xem, sẽ không có ai dám trắng trợn nhắm vào Long Ngạo Thiên.”

Nha đầu họ Tần trong miệng lão Tôn, tự nhiên là chỉ Tần nữ sĩ.

Với tuổi tác của lão Tôn, gọi Tần Mộc Âm một tiếng nha đầu cũng là chuyện bình thường.

Chương 147 - Nguyên Tố Ma

Nghe lão Tôn nhắc đến Tần Mộc Âm, Trần hội trưởng và Lục hiệu trưởng đều nhú mày.

Tuy Thích Vũ hòa thượng vì quá kiêu ngạo, bị Long Ngạo Thiên đánh, nhưng hắn dù sao cũng phụng mệnh lệnh của Tần Mộc Âm, lại kiêm chức phó đội trưởng đội chấp pháp, đánh hắn, cũng coi như là đánh vào mặt mũi của Tần Mộc Âm.

Tần Mộc Âm còn trẻ.

Nói không chừng sẽ có suy nghĩ bốc đồng, muốn đến tìm về mặt mũi...

Nghĩ đến đây.

Trần hội trưởng lập tức đứng dậy, nói: “Mọi người cứ ăn trước, tôi đi nói chuyện này với sư huynh một chút...”

Nếu Tần Mộc Âm nhất thời hồ đồ, muốn đến gây phiền phức.

Hiện tại có thể ngăn cản cô ta, cũng chỉ có Ba Lệ Minh.

...

Cùng lúc đó.

Thích Vũ hòa thượng đã sớm được đưa đến bệnh viện tốt nhất kinh thành, đang ở trong phòng bệnh cao cấp tiếp nhận phẫu thuật.

Phải khen ngợi phi cơ vận tải một chút!

Tốc độ bay thật sự là nhanh!

Tần Mộc Âm tự nhiên cũng đã nhận được tin tức, vội vàng chạy đến bệnh viện.

Khi cô đến phòng bệnh, ca phẫu thuật của Thích Vũ hòa thượng vừa kết thúc, hai cánh tay bị bó thạch cao dày cộp, toàn thân quần đầy băng vải, chỉ có đôi mắt và miệng lộ ra ngoài...

Giống như một xác ướp trắng vậy.

“Đội... Đội trưởng... Giúp... Giúp tôi, báo thù!!”

Rõ ràng nói chuyện cũng không lưu loát, nhưng lời nói ra, vẫn tràn đầy hận ý.

Tần Mộc Âm thấy vậy, cũng không hứa hẹn gì, chỉ dặn dò: “Ông trước tiên hãy nghỉ ngơi cho tốt, đừng nóng giận, cố gắng dưỡng thương! Chuyện này, tôi sẽ điều tra rõ ràng!”

Cô còn chưa biết rõ ràng sự việc, đương nhiên không thể tùy tiện hứa hẹn.

Chỉ là, nhìn thấy bộ dạng thê thảm của Thích Vũ hòa thượng, Tần Mộc Âm nhíu mày, trên mặt tràn đầy vẻ không vui.

Thích Vũ hòa thượng là phụng mệnh lệnh của cô, vì cô làm việc!

Bị đánh thành như vậy, chính là không nể mặt cô!

...

Một lát sau.

Tần Mộc Âm đi ra ngoài, hỏi bác sĩ.

“Bác sĩ, tình hình của Thích Vũ hiện tại thế nào? Bao lâu thì có thể hồi phục?”

Bác sĩ mặt lộ vẻ do dự, suy nghĩ một chút rồi thành thật nói: “Hai cánh tay của Thích Vũ đại sư bị gãy xương nghiêm trọng, với khả năng tự lành của bản thân, có lẽ nghỉ ngơi khoảng hai ba năm, có thể khôi phục lại trạng thái ban đầu, trong thời gian hồi phục, không thể giao thủ với người khác, không thể tiếp xúc với vật nặng.”

Nghe đến đây, Tần Mộc Âm đã nhíu mày.

Không ngờ, bác sĩ còn nói thêm tình huống tồi tệ hơn: “Phiền phức hơn chính là, nội tạng của Thích Vũ đại sư bị chấn động mạnh, tạo thành một số tổn thương không thể đảo ngược, e là khó có thể khôi phục lại trạng thái ban đầu...”

“Ý của ông là sao?”

“Tức là, sau này thực lực của Thích Vũ đại sư, có thể sẽ giảm sút, cụ thể giảm sút bao nhiêu, còn phải xem tình hình hồi phục...”

Nghe vậy, sắc mặt xinh đẹp của Tần Mộc Âm bỗng trở nên vô cảm.

Người quen biết cô đều biết.

Cô nàng này tức giận rồi.

“Cảm ơn bác sĩ, về thương thế của Thích Vũ, xin bác sĩ tận tâm hết sức.” Tần Mộc Âm nói.

Bác sĩ vội vàng nói: “Tần đội trưởng yên tâm, tôi nhất định sẽ dốc hết sức.”

Mặc dù vị bác sĩ này là thánh thủ nổi tiếng trong nước, tuổi tác cũng không nhỏ.

Nhưng trước mặt Tần Mộc Âm, ông ta không hề có chút khí phách nào để mà tỏ vẻ.

Quyền lực của đội chấp pháp quá lớn.

Nếu Tần Mộc Âm không hài lòng muốn chinh ông ta.

Chỉ là chuyện một câu nói!

Lúc này.

Bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, sau đó, mấy lão hòa thượng mặc áo cà sa màu đỏ xông vào.

“Thích Vũ sư huynh! Thích Vũ sư huynh ở đâu?”

Nhìn thấy mấy lão hòa thượng lớn tiếng la hét này, Tần Mộc Âm nhíu mày, trực tiếp xoay người rời đi.

Cô không thích giao thiệp với những kẻ đạo đức giả này.

Một lát sau.

Trong một văn phòng.

Tần Mộc Âm gọi mấy thành viên đội chấp pháp đến trước mặt mình.

Mấy thành viên đội chấp pháp này đều là người đi theo Thích Vũ đến Đại Hưng, tận mắt chứng kiến toàn bộ quá trình Thích Vũ bị đánh cho ngu người.

“Kể lại tất cả những gì các cậu đã nhìn thấy, không được bỏ sót một chữ!”

Giọng điệu của Tần Mộc Âm bình tĩnh, nhưng thân hình nhỏ nhắn lại tỏa ra khí thế mạnh mẽ, khiến mấy người đối diện cảm thấy như nghẹt thở...

Trên trán mấy người đều lấm tấm mồ hôi!

Sau đó.

Bọn họ không dám giấu diếm chút nào, kể lại một cách chi tiết tất cả những chuyện xảy ra ở Đại Hưng hôm nay.

Bao gồm cả những lời Thích Vũ đã nói, đều nói cho Tần Mộc Âm nghe không sót một chữ.

“Long Ngạo Thiên?”

Tần Mộc Âm sững sờ.

Cái tên này cô kỳ thực đã từng nghe qua.

Lúc trước khi Long Ngạo Thiên kiểm tra ra thực lực 5+, thông tin liên quan đã nhanh chóng được đưa đến bàn làm việc của Tần Mộc Âm.

Chỉ là...

Lần kiểm tra trước của Long Ngạo Thiên, không phải chỉ là cấp năm sao?

Sao lại biến thành cấp sáu rồi? Còn có thể phá vỡ phòng ngự của Thích Vũ hòa thượng?

“Mọi người ra ngoài trước đi!”

Mấy người nghe vậy, vội vàng chuồn mất.

Cô nàng này khí thế quá mạnh, bọn họ ở trước mặt Tần Mộc Âm, lúc nào cũng cảm thấy áp lực rất lớn.

Chờ mọi người đi rồi.

Trong văn phòng, chỉ còn lại một mình Tần Mộc Âm.

Cô nàng nhú mày, cảm thấy chuyện này hơi khó giải quyết.

Dựa theo những gì mà mấy người kia nói, rõ ràng người có lỗi chính trong chuyện này là Thích Vũ hòa thượng.

Là hấn lên tiếng khiêu khích, chọc giận đối phương.

Hơn nữa, cũng là Thích Vũ hòa thượng quá tự cao tự đại, kiêu ngạo đề nghị tiếp ba chiêu để đánh cược, kết quả bị người ta hai chiêu đánh bại, trách ai được...

Cho dù Tần Mộc Âm muốn tìm lại mặt mũi cho Thích Vũ hòa thượng, cũng không có lý do.

Suy nghĩ một lát.

Tần Mộc Âm vẫn quyết định không làm gì cả.

Đương nhiên, người tên Long Ngạo Thiên này, cũng coi như là hoàn toàn lọt vào tầm ngắm của cô.

...

Long Ngạo Thiên đâu chỉ lọt vào tầm ngắm của Tần Mộc Âm?

Lúc này.

Có rất nhiều đại nhân vật đang bàn luận về Long Ngạo Thiên.

Đối với vị cường giả cấp sáu đột nhiên xuất hiện này, vừa ra tay đã đánh bại Thích Vũ hòa thượng... Nhân vật như vậy, rất nhiều người đều rất hứng thú, đồng loạt tìm hiểu tin tức về Long Ngạo Thiên.

Một vị cường giả cấp sáu, nếu như bọn họ có thể lôi kéo được, đủ để trở thành nền tảng của một thế lực.

Sau đó, điều thú vị đã xảy ra.

Lý lịch trước đây của vị đại lão cấp sáu Long Ngạo Thiên này, lại là một mảnh trống rỗng!

Không có bất kỳ ghi chép nào...

Điều này rõ ràng là không bình thường.

...

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt.

Lại mười ngày trôi qua.

Mười ngày nay, cũng không có ai đến tìm Trần Nghiệp gây phiền phức.

Tuy nhiên, lại khiến cho những người đang chờ đợi ở Đại Hưng sốt ruột.

Ban đầu dự tính.

Khoảng mấy ngày thời gian.

Sẽ tìm được tung tích của Nguyên Tổ Ma.

Kết quả bọn họ đến cái nơi khi ho cò gáy này, vừa ở lại đã là nửa tháng...

Trần Nghiệp thì không sao, ở bao lâu cũng được.

Dù sao đoạt được tinh hạch Nguyên Tổ Ma, cuối cùng cũng sẽ rơi vào tay hắn.

Lục hiệu trưởng và lão Tôn thì không thể như vậy.

Bọn họ đều là người bận rộn, bình thường công việc rất nhiều, làm gì có nhiều thời gian như vậy ở đây lãng phí?

Mặc dù mọi người đều không nói gì.

Nhưng Trần hội trưởng biết, hai lão bằng hữu trong lòng nhất định là có chút sốt ruột.

“Lão Lục, lão Tôn... Chờ thêm ba ngày nữa, nếu vẫn không có tung tích của Nguyên Tổ Ma, hai người cứ rút lui trước.”

Trần hội trưởng cắn răng nói.

Nghe vậy, Lục hiệu trưởng đang uống trà, cười nói: “Lão Trần, đừng nóng vội, bận rộn nửa đời người rồi, nhân cơ hội này nghỉ ngơi một chút cũng tốt.”

Lời này nghe cho vui tai là được rồi.

Nhất định không thể coi là thật.

Trần hội trưởng còn đang muốn nói gì đó.

Đột nhiên.

Trên ngọn núi cao xa xa, bỗng nhiên bùng lên một đám lửa khổng lồ, thiêu đốt thành đám mây lửa ngút trời, vô cùng bắt mắt.

Mọi người lập tức phấn chấn tinh thần!

Rất nhanh.

Đã có nhân viên công tác của hiệp hội chạy tới báo cáo:

“Hội trưởng, Nguyên Tổ Ma xuất hiện rồi!!”

“Tốt!”

Trần hội trưởng quát lớn một tiếng, thần sắc phấn chấn: “Lão Lục, lão Tôn, còn có Long Ngạo Thiên, chúng ta xuất phát! Nhất định không thể để Nguyên Tổ Ma bị người khác...”

Lời của ông còn chưa nói hết.

Bên cạnh đột nhiên truyền đến một tiếng nổ vang trời!

“Oanh!”

Mặt đất bị nổ tung một mảng lớn.

Toàn thân Trần Nghiệp bắn ra, như tia chớp lao về phía ngọn núi cao.

Những cây cối gặp phải trên đường, hấn không thềm né tránh, trực tiếp đâm thẳng vào...

Hung hãn đến mức không gì sánh bằng!

Nguyên Tổ Ma!

Trần gia gia đến đây!!

Chương 148 - Chạy Mau! Tên Đầu Trọc Này Là Chiến Binh Lục Giác!

Chỉ trong nháy mắt, Trần hội trưởng cùng những người khác đã không còn nhìn thấy bóng dáng Trần Nghiệp đâu nữa.

Lão Tôn nuốt nước bọt, kinh hãi nói: “Ngay cả tốc độ cũng kinh khủng như vậy? Cậu ta kết hợp thật sự là S15 sao? Vậy thì của tôi là giả à?”

“Còn quan tâm cậu ta kết hợp thiên phú gì nữa! Hiện tại cậu ta là đồng đội của chúng ta!”

Lục hiệu trưởng đứng dậy, quát: “Mục tiêu chính của chúng ta bây giờ là cướp lấy tinh hạch của Nguyên Tố Ma!”

Trần hội trưởng tiếp lời: “Đi thôi! Chúng ta đi theo Long Ngạo Thiên!”

Ba người lập tức đuổi theo.

Ngọn núi không tính là xa.

Họ đều lựa chọn đi bộ.

Là cường giả cấp năm, tốc độ của họ cũng không chậm.

...

Trần Nghiệp chạy hết tốc lực.

Chỉ mất vài phút, hắn đã xông đến chân núi.

Lúc này, dưới chân núi có rất nhiều người.

Đều là những người nhận được tin tức, chuẩn bị đến tranh giành Nguyên Tố Ma.

“Hô!”

Trần Nghiệp lao vun vút, mang theo một trận cuồng phong mãnh liệt.

Khiến không ít người bị thổi đến mức không mở nổi mắt.

“Gặp quỷ rồi! Vừa rồi là thứ gì vậy? Vèo một cái đã chạy mất rồi?”

“Jason, cậu có nhìn thấy không?”

“Không, tốc độ quá nhanh, tôi chỉ nhìn thấy một cái bóng đen...”

“F..K! Tốc độ như vậy, tuyệt đối là cường giả cấp sáu.”

“Vậy chúng ta còn đi không?”

Tình huống tương tự như vậy xảy ra dọc đường Trần Nghiệp đi qua.

Những cao thủ cấp ba bốn này, căn bản không nhìn rõ tốc độ hiện tại của Trần Nghiệp.

Tuy nhiên, phản ứng thần kinh của cao thủ cấp năm, miễn cưỡng có thể theo kịp bóng dáng của Trần Nghiệp.

Lúc này, có mấy tên Tây Dương cấp năm, đang hợp tác cùng nhau lên núi.

Khi bóng dáng của Trần Nghiệp nhanh chóng lướt qua bên cạnh bọn họ, khiến cho mấy người đều giật mình, còn tưởng rằng là bị tập kích.

Chờ đến khi bọn họ nhìn rõ là một bóng người, đang lao như chớp giật về phía trên núi, thì tất cả đều bị dọa đến mức sắc mặt kinh hãi.

Trong hai nhịp thở, bọn họ đã không còn nhìn thấy bóng dáng của Trần Nghiệp nữa.

“Chết tiệt! Thuộc tính nhanh nhẹn của tên này, ít nhất cũng phải vượt qua 1500 điểm trở lên!”

“Không phải nói, trong số những cường giả cấp sáu lần này, chỉ có một người thiên về tốc độ sao? Hắn ta lại từ đâu chui ra vậy?”

“Chẳng lẽ là tân cường giả cấp sáu đã đánh bại Thích Vũ hòa thượng trước đó?”

“Có thể đánh bại Thích Vũ hòa thượng, tuyệt đối là cường giả cấp sáu có lực công kích mạnh mẽ, không thể nào có tốc độ nhanh như vậy.”

“Chúng ta mau chóng lên núi, hỗ trợ Rick...”

...

Lát sau, Trần Nghiệp đã xông lên đến đỉnh núi.

Điều khiến hắn bất ngờ là, trên đỉnh núi vậy mà cũng có không ít người?

Trần Nghiệp còn tưởng rằng, với tốc độ của mình, có thể là người đầu tiên đến đỉnh núi!

Xem ra, những người này hẳn là đã ở đây từ trước, vừa vặn tìm được nơi Nguyên Tố Ma ẩn náu.

Khi Trần Nghiệp nhảy vào đám đông, hắn phát hiện ra một chuyện cực kỳ quỷ dị.

Những người trên đỉnh núi, vậy mà đều đang tự chém giết lẫn nhau?!

Tất cả mọi người đều đỏ ngầu hai mắt, vẻ mặt hung dữ, ra tay với người bên cạnh hết sức tàn nhẫn, chiêu nào cũng muốn lấy mạng.

Cho dù người bên cạnh là đồng bạn cũng vậy.

Nhìn thấy một màn này, Trần Nghiệp lập tức nghĩ đến một từ: Huyền thuật!!

Nguyên Tổ Ma biết thi triển Huyền thuật?

Lúc này, có người bên cạnh chú ý tới Trần Nghiệp, lập tức cầm vũ khí, xông về phía Trần Nghiệp công kích.

Trần Nghiệp hiện tại không có hứng thú lãng phí thời gian với đám gà yếu này.

Hắn chỉ muốn nhanh chóng giết chết Nguyên Tổ Ma, lấy được tinh hạch, trước khi Trần hội trưởng đến, giải quyết xong mọi chuyện.

Tránh cho Trần hội trưởng rơi vào nguy hiểm.

Dễ dàng né tránh công kích bên cạnh, ánh mắt Trần Nghiệp tìm kiếm xung quanh, rất nhanh đã nhìn thấy một thân ảnh toàn thân bốc cháy, đang lẩn lút ở rìa đám đông.

Nhìn thấy thân ảnh rực lửa này, Trần Nghiệp bỗng nhiên hiểu được, tại sao chính phủ lại muốn gọi loại quái vật này là Nguyên Tổ Ma.

Nửa thân trên của nó giống hệt con người, nhưng phần thân dưới lại có bốn cái chân, trên mặt có ba đôi mắt, giống như mắt kép của nhện, nhìn rất ghê người.

Dùng một câu để hình dung, quả thực giống như ác ma bò ra từ địa ngục!

Lúc này, Nguyên Tổ Ma nhìn những con người đang tự chém giết lẫn nhau, trong sáu con mắt, đều lộ ra vẻ giễu cợt như con người.

Nó dường như rất hưởng thụ cảm giác thao túng sinh mạng của người khác.

Trần Nghiệp sau khi phát hiện mục tiêu, không nói hai lời, trực tiếp xông về phía Nguyên Tổ Ma.

Nguyên Tổ Ma tự nhiên cũng phát hiện ra con người cường đại này, sáu con mắt đồng thời khóa chặt Trần Nghiệp, sau đó há miệng, phát ra một tiếng hét chói tai siêu âm.

“Xiu ——”

Ngay lập tức, Trần Nghiệp cảm thấy đầu óc đột nhiên truyền đến một cơn đau nhức, giống như có kim thép đâm vào trong đầu vậy.

” n?”

Trần Nghiệp kêu một tiếng đau đớn, ý thức truyền đến một trận choáng váng, khiến hắn nhận không được dừng bước.

Chờ đến khi hắn tỉnh táo lại, phát hiện mình vậy mà lại chảy máu mũi?

Hiện tại hắn có thể khẳng định, con Nguyên Tổ Ma này quả thật biết sử dụng thủ đoạn công kích tinh thần.

May mà, mấy trăm điểm tiềm năng hắn có được trong bí cảnh, gần như đều cộng vào thuộc tính tinh thần, khiến cho kháng tính tinh thần của hắn rất cao.

Nếu không, vừa rồi hắn có thể cũng giống như những người khác, trúng chiêu rồi.

Lau máu mũi, Trần Nghiệp nhìn về phía Nguyên Tổ Ma, thần sắc trở nên âm trầm.

Khó trách con quái vật này khó bị phát hiện như vậy.

Nó biết Huyền thuật, e rằng cho dù trước đó có người tìm được nó, cũng lạng lẽ chết đi.

Mà Nguyên Tổ Ma thấy con người này vậy mà không trúng công kích tinh thần của mình, trong sáu con mắt vốn đang trêu tức, lập tức lộ ra vẻ hoảng sợ.

Sau đó, nó xoay người bỏ chạy.

“Ra về xong rồi muốn chạy?”

Trần Nghiệp hừ lạnh một tiếng, nhanh chóng xông về phía Nguyên Tổ Ma.

Với tốc độ của hắn, hôm nay nếu con quái vật này có thể chạy thoát, hắn sẽ viết ngược lại họ Trần!!

...

“Lên! Tìm Nguyên Tổ Ma.”

“Nhanh lên nhanh lên, đừng để bọn họ giành trước.”

“Có Edward tước sĩ ở đây, tinh hạch của Nguyên Tổ Ma, nhất định thuộc về Đế quốc Dayne của chúng ta! Các người vẫn nên thức thời rời đi đi!”

“Đừng để ý đến bọn họ, chúng ta đi trước...”

Dưới chân núi, vô số người nhao nhao hô hào, phát động tấn công về phía đỉnh núi.

Nhìn sơ qua, ít nhất cũng phải có một hai nghìn người!

Trong số những người này, thực lực thấp nhất cũng là cấp ba dày dặn kinh nghiệm, cấp bốn là lực lượng nòng cốt, cao thủ cấp năm cũng có không ít.

Khi Trần hội trưởng và Lục hiệu trưởng bọn họ chạy tới, thứ mà họ nhìn thấy, chính là những người này, đông nghịt, nối đuôi nhau, hùng hổ xông về phía đỉnh núi.

Lục hiệu trưởng toát mồ hôi lạnh, nhin không được nói: “Lão Trần, nói câu khó nghe, chỉ bằng ba chúng ta, muốn cướp được tinh hạch của Nguyên Tổ Ma, hy vọng mong manh!”

Trần hội trưởng gật đầu, sắc mặt rất khó coi.

Người càng đông, đồng nghĩa với việc cạnh tranh càng khốc liệt!

“May mà, chúng ta còn có Long Ngạo Thiên!” Lão Tôn nói:

“Cũng không biết Long Ngạo Thiên bây giờ đến đâu rồi.”

“Tốc độ của cậu ta nhanh như vậy, hắn là đã ở trên đỉnh núi rồi nhỉ?”

Lục hiệu trưởng vừa dứt lời, liền nhìn thấy một thanh niên che mặt, đang đi về phía bọn họ, chờ đến khi đến gần bọn họ, người nọ liền vén mặt nạ lên, lộ ra dung mạo thật.

“Long Ngạo Thiên?!”

Trần hội trưởng kinh hô, vội vàng hỏi: “Cậu sao lại...?”

Trần Nghiệp xua tay, cắt lời Trần hội trưởng, trực tiếp nói: “Đi thôi, chúng ta quay về.”

“Quay về?” Lão Tôn theo bản năng hỏi: “Chúng ta không cướp tinh hạch của Nguyên Tố Ma nữa sao?”

“Ồ! Đã ở trong tay tôi rồi.”

Hít!

Ba người kinh hãi biến sắc.

Thậm chí có chút không thể tin nổi!!

Chương 149 - Không giả vờ nữa, ta chính là Long Ngạo Thiên!

Bọn họ mới vừa đến chân núi, Long Ngạo Thiên vậy mà đã giải quyết xong mọi chuyện rồi? Còn cướp được tinh hạch của Nguyên Tố Ma?

Má ơi!

Anh bạn, cậu cũng quá lợi hại rồi đấy chứ?

Tốc độ này của cậu... thật sự là quá trâu bò!!

Trâu bò đến mức giống như hack vậy!

May mà ba người đều là nhân vật từng trải qua sóng to gió lớn, rất nhanh đã hoàn hồn, hơn nữa rất ăn ý giả vờ im lặng, không kêu to gọi nhỏ.

“Đi thôi, trở về rồi nói.”

Trần hội trưởng thấp giọng nói.

Mấy người đồng thời quay người đi về.

Hoàn toàn trái ngược với hướng của mọi người.

Hành vi này có chút kỳ quặc.

Tuy nhiên cũng không sao.

Bởi vì, lúc này có không ít người muốn rút khỏi cuộc tranh giành Nguyên Tố Ma.

Ước chừng đều là thấy cạnh tranh quá khốc liệt, mà bên mình lại không có cao thủ nào ra hồn, liền chủ động rút khỏi hàng ngũ tranh đoạt, tránh trở thành bia đỡ đạn.

Mặc dù chính phủ Hạ quốc đã nói không được phép giết người lung tung.

Thế nhưng trong trường hợp này, một khi đã đổ mắt, ai dám bảo đảm mình có thể chiêu nào cũng tránh được chỗ hiểm?

Đến lúc đó, rất có thể sẽ là một trận hỗn chiến!

Không có thực lực, rút lui mới là lựa chọn đúng đắn.

...

Lát sau, mọi người đã trở về doanh địa.

Sau đó, Trần hội trưởng không nói hai lời, ra lệnh cho những nhân viên công tác của hiệp hội rút lui.

Tiếp đó, bốn người lên phi cơ vận tải, trực tiếp trở về thành phố Lâm An.

Trong lúc đó không xảy ra chuyện gì như tin tức bị rò rỉ, dẫn đến cường địch tranh đoạt.

Chủ yếu là động tác rút lui của bọn họ quá nhanh.

Cho dù bị người có tâm chú ý tới, thì cũng đã lên phi cơ vận tải rồi, còn có thể ngăn cản được sao?

Mấy tiếng sau, phi cơ vận tải thuận lợi đáp xuống sân thượng tòa nhà hiệp hội.

Mãi cho đến lúc này, Trần hội trưởng mới thật sự thở phào nhẹ nhõm.

Chờ đến khi vào văn phòng của Trần hội trưởng, Trần Nghiệp cũng không dài dòng, lấy từ trong ngực ra một cái hộp, đưa cho Trần hội trưởng.

Cái hộp này là Trần Nghiệp đã chuẩn bị từ trước.

Hắn sợ tình hạch của Nguyên Tổ Ma, sẽ có thứ gì đó như bức xạ năng lượng ánh sáng, đến lúc đó cho dù có lấy được, cũng không giấu được. Vì vậy liền chuẩn bị sẵn một cái hộp.

Cái hộp này chủ yếu làm bằng “chì”!

Chỉ là vật liệu dẫn điện kém, hơn nữa có khả năng chống ăn mòn mạnh, là vật liệu che chắn bức xạ rất tốt.

Trần hội trưởng nhận lấy cái hộp, theo bản năng mở ra nhìn một cái.

Mà vào khoảnh khắc ông mở ra, trong hộp vậy mà lại bốc lên một tia lửa, dọa Trần hội trưởng giật nảy mình.

Chờ đến khi tia lửa biến mất, ông mới có thể nhìn rõ đồ vật bên trong hộp.

Đó là một thứ giống như viên đá quý hình thoi, toàn thân chỉ có một màu sắc, chính là màu đỏ.

Đỏ rực như lửa.

Giống như một ngọn lửa vĩnh hằng không bao giờ tắt.

Chỉ cần liếc mắt một cái, Trần hội trưởng liền biết, thứ này là hàng thật!

“Long Ngạo Thiên, cảm ơn, cảm ơn cậu rất nhiều, tôi... tôi cũng không biết nên cảm ơn cậu thế nào cho phải...”

Trần hội trưởng tỏ ra rất kích động.

Lòng biết ơn đối với Long Ngạo Thiên, cũng là xuất phát từ tận đáy lòng.

Bởi vì ông rất rõ ràng, nếu Long Ngạo Thiên không giao ra tình hạch của Nguyên Tổ Ma, muốn chiếm làm của riêng, ông một chút biện pháp cũng không có.

Huống chi, thực lực của Long Ngạo Thiên còn mạnh như vậy...

Hiện trường còn có người ngoài, Trần Nghiệp diễn kịch cho tròn vai, xua tay nói: “Hội trưởng, đừng khách sáo với tôi như vậy, tôi cũng hy vọng, Trần Nghiệp huynh đệ có thể trở nên mạnh mẽ hơn.”

Nói đến đây, Trần Nghiệp lại giả vờ như có việc: “Hội trưởng, tôi còn có chút việc gấp, đi trước một bước... Mọi người, hẹn gặp lại.”

Nghe nói là có việc gấp, vốn dĩ muốn giữ lại, Trần hội trưởng liền nuốt lời xuống.

Lục hiệu trưởng và Lão Tôn vừa mới ngồi xuống, cũng đều đứng dậy tiễn đưa.

“Được, hẹn gặp lại.” Lục hiệu trưởng.

“Long Ngạo Thiên, rảnh rồi đến Thiên Tân chơi! Tôi nhất định khoản đãi cậu thật tốt.” Lão Tôn nhiệt tình nói.

Trần hội trưởng cũng tiếp lời: “Long Ngạo Thiên, về phần thù lao của cậu, tôi sẽ nhanh chóng chuyển vào tài khoản cho cậu.”

Trần Nghiệp chỉ gật đầu, không nói gì, trực tiếp chuồn mất.

Nhìn thấy một màn này, Lục hiệu trưởng nhin không được nói: “Chàng trai trẻ tên Long Ngạo Thiên này, con người thật sự không tệ!”

“Giữ chữ tín, trọng nghĩa khí, là người đáng tin cậy.” Lão Tôn tán đồng gật đầu, sau đó cảm khái nói: “Đáng tiếc tôi tuổi đã cao, nếu không, nhất định phải kết bái huynh đệ với cậu ta.”

Nếu Trần Nghiệp nghe được lời nhận xét của Lục hiệu trưởng và lão Tôn về mình, có lẽ hẳn sẽ cười ngất.

Dù sao thì giao viên tinh hạch Nguyên Tổ Ma kia cho Trần phụ, cuối cùng rồi cũng sẽ quay về tay hắn, vậy tại sao không tích cực một chút?

Hơn nữa, viên tinh hạch Nguyên Tổ Ma kia, sau khi qua tay Trần hội trưởng, rồi mới chuyển đến tay hắn, chẳng khác nào đã được tẩy trắng!

Sau này hắn có thể đường đường chính chính sử dụng dị năng hệ hỏa!

Nếu với thân phận Long Ngạo Thiên mà cướp được viên tinh hạch Nguyên Tổ Ma, cho dù Trần Nghiệp nắm giữ được dị năng hệ hỏa, cũng chỉ có thể lén lút sử dụng.

Bởi vì ai cũng biết, là Long Ngạo Thiên cướp đi viên tinh hạch Nguyên Tổ Ma, vậy tại sao Trần Nghiệp lại có dị năng hệ hỏa?

Là Long Ngạo Thiên cho hắn sao?

Hắn và Long Ngạo Thiên có quan hệ gì?

Không phải họ hàng thân thích, tại sao Long Ngạo Thiên lại đưa thứ quan trọng như vậy cho hấn?

Kết quả cuối cùng chính là, rất dễ khiến người ta liên tưởng đến hấn và Long Ngạo Thiên...

Qua tay Trần hội trưởng thì lại khác.

Đây là tương lai mà người cha tặng cho con trai mình, có vấn đề gì sao?

...

Sau khi Trần Nghiệp rời đi không lâu, Lục hiệu trưởng và lão Tôn cũng cáo từ.

Đối với hai người bạn già này, Trần hội trưởng thoải mái hơn nhiều, vội vàng giữ lại: “Sao lại vội vàng như vậy? Không được, không được, ít nhất cũng phải ăn cơm xong rồi hãy đi, vừa hay tôi còn hai bình rượu ngon, tối nay chúng ta cùng uống.”

Lục hiệu trưởng cười nói: “Chúng tôi cũng không giúp được gì cho ông, ông muốn mời khách ăn cơm, người được mời phải là Long Ngạo Thiên mới đúng!”

“Nói gì vậy?” Trần hội trưởng giả vờ không vui: “Mời hai người ăn cơm, còn phải giúp được việc mới được sao? Coi tôi là người gì vậy?”

“Hơn nữa, hai người bằng lòng tốn thời gian, đến đây cùng tôi mạo hiểm, đây là ân tình lớn đến nhường nào? Hai người nghĩa khí, tôi - lão Trần này cũng không thể bạc đãi, hôm nay hai bình rượu này, hai người nhất định phải uống hết mới được đi!”

“Được rồi, được rồi, đều là người một nhà, chúng tôi cũng không khách sáo với ông, thật sự có chút việc gấp!” Lục hiệu trưởng nói: “Hay là, ông lấy hai bình rượu ra, tôi và lão Tôn, mỗi người mang một bình về uống?”

Lão Tôn cũng cười nói: “Được rồi, Trần hội trưởng, muốn tụ tập thì còn nhiều cơ hội! Bây giờ vẫn nên gọi con trai ông về, để nó nhanh chóng sử dụng viên tinh hạch đi! Thứ này không thể giữ được lâu.”

Nghe vậy, Trần hội trưởng cũng không kiên trì nữa.

“Vậy được rồi, rượu tôi đưa cho hai người mang về.”

Sau khi rời khỏi tòa nhà hiệp hội, Trần Nghiệp lập tức di chuyển qua mấy địa điểm kín đáo, mới khôi phục lại hình dáng ban đầu.

Sau đó, hắn mở điện thoại, cố ý gửi cho cha mình một tin nhắn:

“Cha, con đến Lâm An rồi...”

Chỉ đơn giản một câu.

Không nói gì thêm.

Dù sao thì lát nữa cũng sẽ vạch trần thân phận, bây giờ nói nhiều cũng vô ích.

Lúc này là hơn ba giờ chiều.

Trần Nghiệp cứ tưởng cha hắn còn phải tiếp đãi Lục hiệu trưởng và lão Tôn, có thể sẽ bận rộn.

Không ngờ, tin nhắn vừa gửi đi không lâu, cha hắn đã gọi điện thoại đến.

Chương 150 - Không giả vờ nữa, ta chính là Long Ngạo Thiên! (2)

Điện thoại vừa kết nối, đầu dây bên kia đã truyền đến giọng nói có phần kích động của Trần hội trưởng: “Thằng nhóc này, bây giờ con đang ở đâu?”

“Ồ! Con vừa đến Lâm An không lâu ạ.”

Đây là sự thật.

Hắn thật sự là vừa xuống máy bay vận tải không lâu.

Trần hội trưởng: “Vậy thì con đừng về nhà nữa, trực tiếp đến hiệp hội đợi cha... Cha có một bất ngờ muốn dành cho con.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp không khỏi bật cười:

“Vừa hay! Cha, con cũng có một bất ngờ muốn nói cho cha biết.”

“Ồ? Bất ngờ gì vậy?”

“Đợi về nhà rồi con nói sau!”

“Được rồi, bây giờ con đến đây đi!”

Cúp điện thoại, Trần Nghiệp lại bắt xe quay lại tòa nhà hiệp hội, tìm một chỗ ở sảnh tầng một ngồi xuống.

Bây giờ hẳn không phải là Long Ngạo Thiên, ở đây thật sự không có mấy người nhận ra hắn - Trần công tử này.

Mặc dù trên mạng hắn cũng được coi là người nổi tiếng.

Tuy nhiên, người thật và ảnh chụp vẫn có chút khác biệt.

Chờ khoảng mười mấy phút, Trần hội trưởng cuối cùng cũng từ trong thang máy đi ra, đến đại sảnh.

Chờ ông đến bên cạnh Trần Nghiệp, cùng Trần Nghiệp đi ra khỏi đại sảnh, lúc này mới có không ít người chú ý đến Trần Nghiệp.

“Tên đầu trọc kia, hình như là con trai của Trần hội trưởng.”

“Hả? Là tên đi theo sau Đường nữ thần ăn bám...”

“Thì ra hắn ta chính là Trần công tử à! So với ảnh chụp trên mạng, không giống lắm nhỉ! Sao lại là đầu trọc?”

Trước cửa tòa nhà, xe riêng của Trần hội trưởng đã sớm chờ sẵn.

Hai cha con lên xe, Trần hội trưởng liền dặn dò tài xế: “Tiểu Lý, đưa tôi về nhà.”

“Vâng thưa hội trưởng.”

Tài xế Tiểu Lý là một thanh niên hơn hai mươi tuổi, tính cách có vẻ hơi hướng nội, không thích nói chuyện.

Sau khi nhận được chỉ thị, lập tức khởi động xe, sau đó tập trung lái xe.

Trần hội trưởng đột nhiên hỏi Trần Nghiệp: “Không phải con đang ở trường sao? Sao đột nhiên lại muốn về nhà? Còn nữa, lần trước gọi điện thoại cho con, sao con lại tắt máy?”

Trên xe có tài xế, Trần Nghiệp không muốn nói nhiều, liền đáp: “Cha, đợi về nhà con sẽ nói với cha.”

Mặc dù Trần hội trưởng nghi ngờ, nhưng trước mặt tài xế, ông vẫn nể mặt con trai, không hỏi thêm nữa.

Hai mươi phút sau, xe dừng lại trước cổng biệt thự.

Tài xế Tiểu Lý dừng xe xong, nhanh chóng xuống xe, đến mở cửa sau cho Trần hội trưởng.

Chờ hai cha con Trần hội trưởng xuống xe, Tiểu Lý lại lái xe quay về tòa nhà hiệp hội.

Sáng mai, hẳn ta sẽ lại đến đón Trần hội trưởng đi làm.

Đây là công việc hàng ngày của hắn.

...

Bước vào nhà, Trần Nghiệp hít sâu một hơi, đang định nói rõ ràng với cha mình, đột nhiên, hắn nhíu mày, nhìn về phía ghế sofa trong phòng khách.

Cha hắn - Trần hội trưởng cũng vậy.

Trong tầm mắt của hai cha con, không biết từ lúc nào, trên ghế sofa lại có một người đàn ông trung niên xa lạ ngồi đó.

Người đàn ông trung niên này trông khoảng hơn ba mươi tuổi, ngũ quan cũng coi như đoan chính, chỉ là đôi mắt sắc bén như chim ưng, nhìn có vẻ hung ác.

Dáng người hắn ta cũng khá cao lớn, bờ vai rộng.

Thu hút sự chú ý nhất, chính là kiểu tóc của người đàn ông trung niên này.

Màu xám trắng, dựng đứng toàn bộ, giống như cây chổi lau nhà...

Lúc này, người đàn ông trung niên này đang ngồi trên ghế sofa, bung ly rượu, chậm rãi thưởng thức.

Nhìn thấy người đàn ông trung niên này, tâm trạng tốt đẹp của Trần hội trưởng lập tức tiêu tan, sắc mặt cũng trầm xuống, trở nên khó coi.

“Sư thúc, rượu nhà ngươi, hương vị không tệ!”

Người đàn ông trung niên trên ghế sofa cười nói một câu, sau đó uống cạn ly rượu.

Nghe thấy đối phương gọi cha mình là sư thúc, Trần Nghiệp liền hiểu rõ thân phận của đối phương.

Thường Minh!

Kẻ phản bội sư môn của Ba hội trưởng!!

Cũng là hung thủ giết hại Lý hội trưởng.

Hôm nay đối phương xuất hiện ở đây, rõ ràng là lai giả bất thiện.

“Thường Minh, ngươi còn dám xuất hiện?” Trần hội trưởng trầm giọng nói: “Không biết bây giờ cả nước đang truy nã ngươi sao?”

“Tại sao không dám? Ta muốn đi muốn ở, ai có thể ngăn cản?”

Thường Minh cười rất tự tin.

Hắn ta cũng có vốn liếng để tự tin.

Thường Minh hiện tại cũng là một cao thủ cảnh giới Bão Đan, về cảnh giới, hắn ta và sư phụ Ba Lệ Minh là như nhau.

Đương nhiên, cho dù là cùng cảnh giới, cũng có sự phân chia mạnh yếu.

Thực lực của Thường Minh, rốt cuộc có thể so sánh với Ba Lệ Minh hay không, còn phải đánh rồi mới biết được.

“Ngươi không đi tìm sư phụ ngươi, chạy đến đây làm gì?”

Trần hội trưởng thản nhiên hỏi.

Tay trái lại để sau lưng, không ngừng ra hiệu cho Trần Nghiệp, muốn con trai mau chạy trốn.

Đáng tiếc, Trần Nghiệp dường như không nhìn thấy.

“Sư phụ? Hừ hừ...”

Thường Minh cười khẩy một tiếng, ngữ khí khó hiểu: “Lão già kia, ta đương nhiên sẽ đi tìm hắn ta, nhưng không phải bây giờ, với thực lực hiện tại của ta, e rằng vẫn chưa phải là đối thủ của lão già kia.”

“Nghe nói hôm nay sư thúc có được viên tinh hạch Nguyên Tố Ma? Mục đích ta đến đây hôm nay, chính là muốn xin viên tinh hạch đó, sư thúc, ngươi sẽ không không cho chứ?”

Dứt lời, tay phải của Thường Minh đột nhiên dùng sức.

“Rắc!”

Chiếc ly rượu thủy tinh dày trong tay hắn ta, vậy mà trong nháy mắt bị chấn thành bột phấn, sau đó phân hủy, rơi xuống đất.

Còn mịn hơn cả bột gạo.

Trần hội trưởng thấy vậy, trong lòng lập tức trầm xuống.

Chỉ một chiêu này, đã chứng minh công lực của Thường Minh đã vượt xa ông.

“Thường Minh, người nghe ai nói?” Trần hội trưởng bình tĩnh nói: “Hôm nay ta quả thật vừa từ Đại Hưng trở về, nhưng mà, viên tinh hạch Nguyên Tố Ma, không có ở chỗ ta.”

“Sư thúc, như vậy thì không còn gì thú vị nữa rồi!”

Thường Minh chậm rãi đứng dậy khỏi ghế sofa, vẻ mặt dần trở nên ngông cuồng: “Hai người thật sự cho rằng, lần này ta trở về nước, là vì muốn khiêu chiến lão già kia sao?”

“Ha ha... Ngây thơ!”

“Ta giết chết lão Lý, chỉ là vì muốn tạo ra giả tượng muốn khiêu chiến lão già kia, kéo chân lão già kia, để hắn ta không thể đi giúp người mà thôi!”

“Như vậy, người mà sư phụ phái đến, mới có thể lấy được viên tinh hạch Nguyên Tố Ma.”

“Không ngờ, đám người kia đều là kẻ bất tài, ngay cả việc nhỏ này cũng làm hỏng, còn phải để ta đích thân ra tay.”

“Mọi chuyện xảy ra ở Đại Hưng, ta đều biết, bao gồm cả việc tên Long Ngạo Thiên kia, làm thế nào có được viên tinh hạch Nguyên Tố Ma, cũng có người dùng flycam quay lại.”

“Sư thúc, vốn dĩ chuyện này, ta thật sự không muốn đến, dù sao trước kia người đối xử với ta cũng không tệ... Nhưng mà, sư phụ rất hứng thú với viên tinh hạch Nguyên Tố Ma, ta phải thỏa mãn yêu cầu của ông ấy, ông ấy mới chỉ dạy ta, làm thế nào mới có thể phá vỡ hư không, đạt đến cảnh giới Kiến Thần Bất Hủ!”

“Chỉ có Kiến Thần, ta mới có nắm chắc đánh bại lão già kia, báo thù việc bị chặt đứt một cánh tay năm đó...”

“Sư thúc, tên mặt trắng đứng cạnh ngươi, là con trai ngươi sao? Ngươi mạo hiểm tranh đoạt viên tinh hạch Nguyên Tố Ma, cũng là vì nó?”

“Chắc chắn, thật là tình cha con sâu nặng!”

“Giao viên tinh hạch Nguyên Tố Ma ra đây! Ta có thể tha cho con trai ngươi khỏi chết!”

Chỉ tha cho con trai khỏi chết.

Nói cách khác, hẳn ta không có ý định tha cho Trần hội trưởng.

Cho dù Trần hội trưởng là sư thúc của hắn ta...

Sắc mặt Trần hội trưởng đã trở nên tái nhợt.

Trên thế giới này, cao thủ có thể Kiến Thần, hiện tại chỉ có một người!

Chính là vị Võ Thần ở Úc Châu!

Trần hội trưởng không ngờ, Thường Minh vậy mà lại báỉ sư kẻ đó.

Chẳng trách lại có thể nhanh chóng bước vào cảnh giới Bảo Đan như vậy.

Ông biết rõ, bản thân mình đã không còn là đối thủ của người sư diệt này nữa rồi.

Chương 151 - Trần Hội Trưởng: Con trai ta là cường giả cấp sáu?

Hôm nay nếu chỉ có một mình ông, Trần hội trưởng cũng không sợ.

Nhưng con trai lại ở đây...

“Viên tinh hạch Nguyên Tố Ma, thật sự không có ở chỗ ta, nó bị Long Ngạo Thiên lấy đi rồi.”

Trần hội trưởng biết rõ, với tính cách làm việc của Thường Minh, nếu giao viên tinh hạch Nguyên Tố Ma ra, chắc chắn sẽ chết!

Không giao, nói không chừng còn có thể kéo dài thêm một tia sinh cơ.

Sau đó, Trần hội trưởng làm lần vùng vẫy cuối cùng: “Thường Minh, con trai ta vô tội, người cũng không phải là người giết người bừa bãi, có thể để con trai ta đi trước được không?”

Thường Minh cười lạnh, bắt đầu khởi động gân cốt: “Sư thúc, xem ra người thật sự là không thấy quan tài không đổ lệ! Được rồi, vừa hay ta cũng ngứa ngáy tay chân, hy vọng Lưu Thủy Nham Toái Quyền của người, có thể giúp ta khởi động một chút.”

Trần hội trưởng nghe vậy, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi.

Đúng lúc ông chuẩn bị liều mạng một phen, thì Trần Nghiệp đứng bên cạnh, đột nhiên lên tiếng:

“Ồ? Người muốn khởi động à!”

“Sao không nói sớm! Để ta giúp người!”

Nhìn thấy Trần Nghiệp đang siết chặt năm đấm, chuẩn bị ra tay, ban đầu, Thường Minh ngăn người ra, sau đó phá lên cười lớn.

“Ha ha ha... Sư thúc, con trai của người thật sự là... Hắn muốn chọc cười chết ta sao? Ha ha ha...”

Trần Nghiệp cũng đang cười, nhưng là cười lạnh!

Hắn siết chặt nắm tay, phát ra tiếng “cách cách”.

“Muốn cười thì cười nhiều vào, ta sợ lát nữa người sẽ không còn cơ hội đâu.”

Tên khốn kiếp Thường Minh này, không chỉ xông vào nhà hắn, còn ra vẻ muốn giết chết Trần hội trưởng...

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp càng thêm sợ hãi! Lưng hắn ướt đầm mồ hôi lạnh.

Hôm nay, nếu như hắn không cùng cha trở về, e rằng tên khốn này đã thực sự thành công.

Nếu để hắn phải nghe tin dữ về cha mình, có lẽ cả đời này Trần Nghiệp sẽ không bao giờ tha thứ cho bản thân.

Càng nghĩ, Trần Nghiệp càng thêm tức giận.

Bất kể thực lực của Thường Minh mạnh đến đâu, hôm nay hắn nhất định phải giữ hắn lại.

Nếu đánh không lại, hắn sẽ cắn xé cho bằng được một miếng thịt.

Tính cách của Trần Nghiệp vốn cẩn trọng, nhưng lúc này lại bất chấp tất cả, muốn giết chết đối phương, điều này chứng tỏ hắn đã thực sự nổi giận...

Bởi vì Trần hội trưởng là một người cha rất xứng đáng.

Ít nhất trong mắt Trần Nghiệp, hắn rất hài lòng về cha mình.

Giờ đây, cha mẹ đã trở thành một trong những vảy ngược của hắn!

Ai động vào, kẻ đó chết!

Không chỉ là tên khốn kiếp Thường Minh trước mắt này.

Kể cả sư phụ trong miệng hắn, nếu còn sống được hai năm nữa, coi như Trần Nghiệp hắn vô dụng!!

“Chó chết! Hy vọng ngươi chịu đòn một chút, để ta khởi động cho nóng người!”

Về mặt Trần Nghiệp dần trở nên hung dữ.

“Trần Nghiệp, đừng làm loạn!”

Trần hội trưởng quát khế, sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, sau đó len lén nhét một chiếc hộp vào tay Trần Nghiệp, lo lắng nói: “Cha cản hắn lại, con mau đi!”

“Này này này... Sư thúc, ngươi coi ta như không khí sao?”

Thường Minh cười nham hiểm, trên mặt lộ vẻ dữ tợn: “Ta đã mất kiên nhẫn rồi, hôm nay hai cha con các ngươi, đừng hòng chạy thoát!”

Nghe vậy, sắc mặt Trần hội trưởng càng thêm tái nhợt.

Ông định nói gì đó, nhưng lại bị Trần Nghiệp kéo lại.

“Cha, cha còn nhớ những gì con đã nói với cha trước đây không? Con có một bất ngờ muốn dành cho cha!”

“Tiếp theo, những gì cha nhìn thấy chính là bất ngờ mà con dành cho cha!”

Vừa dứt lời, Trần Nghiệp hít sâu một hơi, nắm chặt nắm đấm.

Trong nháy mắt!

Một luồng khí thể mạnh mẽ khủng bố bùng phát từ người Trần Nghiệp.

Không gian xung quanh hắn như bị bóp méo, quần áo trên người không gió tự bay.

Đây là hiệu ứng do máu huyết sôi trào trong cơ thể hắn tạo ra.

Lúc này, Trần Nghiệp giống như một ngọn núi lửa ngàn năm sắp phun trào, trong cơ thể dường như ẩn chứa một nguồn năng lượng cực kỳ khủng bố.

Trần hội trưởng bị khí thể mà con trai mình tỏa ra làm cho kinh ngạc.

“Trần Nghiệp, con...”

“Cha!” Trần Nghiệp không giải thích nhiều, chỉ nói: “Giữ chặt cửa, hôm nay hai cha con chúng ta, đóng cửa đánh chó!!”

Sau đó, Trần Nghiệp bắt đầu bước về phía Thường Minh.

“Rắc! Rắc!”

Mỗi bước chân hắn đi qua, gạch lát sàn nhà đều nứt toác!

Đó là gạch lát sàn bằng đá cẩm thạch!!

Giống như người đang bước đi không phải là con người, mà là một con mãnh thú thời tiền sử, đang tuần tra lãnh địa của mình.

Thường Minh đối diện, nụ cười trên mặt đã biến mất, dần chuyển sang ngưng trọng.

“Người rút cuộc là ai?”

“Bùm!”

Một tiếng nổ vang trời.

Như sấm sét giữa trời quang, vang dội trong phòng khách!

Trả lời Thường Minh là một cú đấm hung hãn, mang theo sức mạnh vạn quân, ập tới.

Trong nháy mắt!

Bản năng mạnh mẽ của cảnh giới Báo Đan khiến da đầu Thường Minh tê rần.

Tên trọc đầu trước mắt này, quyền kinh thật đáng sợ!

Thực sự có thể một quyền đánh chết hãn!

Tuy nhiên, Thường Minh không phải là Thích Vũ hòa thượng.

Hắn không chỉ là cường giả Báo Đan, mà còn đã tiến vào khu vực bí cảnh thứ 24, thuộc tính toàn thân mạnh mẽ, thực lực kinh người.

Đối mặt với một quyền khủng bố của Trần Nghiệp, hãn không né tránh.

Bởi vì kinh nghiệm chiến đấu phong phú của Thường Minh cho hãn biết, trong cuộc đối đầu giữa các cao thủ, một khi đã lùi một bước, sẽ phải đối mặt với tình thế bị ép lùi liên tục, bị áp chế hoàn toàn.

Hắn quát khê một tiếng, toàn thân vận công, điều động một lượng lớn khí huyết, ngưng tụ vào nắm đấm.

Hành động này chỉ diễn ra trong vòng 0,1 giây.

Ngay lập tức, quyền phải của Thường Minh to ra một vòng, chuyển sang màu tím đen!

“Rắc!”

Thường Minh đứng tấn vững vàng, khiến mặt đất dưới chân nứt toác.

Sau đó, hãn tung một quyền thẳng về phía trước, giống như viên đạn đại bác, va chạm với nắm đấm của Trần Nghiệp.

Quốc thuật: Hình Ý Pháo Quyền!

Hình Ý Quyền vốn là môn quyền pháp có lực công kích mạnh mẽ, trong đó Pháo Quyền lại càng thêm mãnh liệt, khí thế bức người!

Quyền kinh có câu “Hình dạng Pháo Quyền giống như hỏa pháo”, chính là lấy ý nghĩa bùng nổ mãnh liệt của nó.

Thường Minh không hề thăm dò, trực tiếp sử dụng chiêu thức sát thủ này, chỉ có thể chứng minh một điều!

Một quyền của Trần Nghiệp khiến hắn cảm nhận được nguy cơ sinh tử.

Trong nháy mắt.

Hai quyền hung hãn của hai vị cường giả cấp sáu va chạm vào nhau.

“Ầm!”

Một tiếng va chạm khó tả vang lên.

Giống như nhịp tim của một vị thần cổ đại thức giấc, khiến người ta kinh hãi.

Sau đó, một làn sóng xung kích khủng bố bùng phát trong phòng khách của biệt thự, cuồng bạo quét về phía xung quanh.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả ghế sofa, đồ đạc đều bị xé nát, bay tứ tung.

Ngay cả giấy dán tường cũng bị xé toạc.

May mắn thay, kết cấu chính của biệt thự này rất kiên cố, được Trần hội trưởng cho gia cố theo tiêu chuẩn chống động đất cao nhất vào thời điểm đó, nếu là công trình kém chất lượng, e rằng đã sập rồi.

“Hả?”

Ngay khi hai nắm đấm va chạm, Trần Nghiệp đã cảm nhận được một luồng năng lượng kỳ lạ, theo nắm đấm của Thường Minh, chui vào cơ thể mình, phá hoại lung tung.

Đây hẳn là nội kình của võ giả.

Có vẻ rất lợi hại.

Tuy nhiên, cơ thể của Trần Nghiệp cũng mạnh mẽ như nắm đấm của hắn.

Chút nội kình này vừa vào cơ thể hắn, đã bị thể chất cường hãn thôn phệ, như muối bỏ bể, không gây ra chút gợn sóng nào.

“Bịch bịch bịch...”

Thường Minh đối diện thì bị quyền kinh của Trần Nghiệp đánh bật lùi lại, dựa vào tường.

Nắm đấm của hắn đã bê bết máu.

Hắn nhìn chăm chăm vào Trần Nghiệp, ánh mắt lộ vẻ kinh hãi.

“Vậy ra, đây chính là thực lực của ngươi?” Trần Nghiệp nhìn chăm chăm vào Thường Minh với vẻ hung dữ: “Chịu một quyền của ta mà đã chật vật như vậy, ai cho ngươi cái gan dám đến nhà ta làm càn?”

“Chó chết, hôm nay không đánh gãy từng khúc xương của ngươi, ta sẽ không ăn cơm tối!”

Thường Minh: “...”

Chương 152 - Đây nào phải là bất ngờ? Rõ ràng là kinh hãi!

Thực ra, Thường Minh đã rất lợi hại rồi.

Hắn cũng vừa mới đột phá Bão Đan không lâu, có thể đỡ được quyền vừa rồi của Trần Nghiệp, đủ để chứng minh kinh nghiệm chiến đấu phong phú và nội công thâm hậu của hắn.

“Ngươi rốt cuộc là ai?”

Sắc mặt Thường Minh khó coi, không còn vẻ kiêu ngạo như trước nữa.

Lúc này, toàn bộ cánh tay phải của hắn đã tê liệt.

Một quyền khủng bố như vậy, cả đời hắn chưa từng gặp qua.

Hơn nữa, Thường Minh có thể cảm nhận được, nắm đấm của tên trọc đầu trước mắt này chỉ là sức mạnh thuần túy, không hề có chút kỹ xảo hay kinh lực nào...

Trong nước có cường giả như vậy sao?

Tại sao hắn chưa từng nghe nói qua?

Đột nhiên, Thường Minh như nghĩ đến điều gì, quát hỏi:

“Ngươi chính là Long Ngạo Thiên?”

Lần này, Trần Nghiệp không phủ nhận.

Bây giờ, không cần thiết phải phủ nhận nữa.

“Hỏi xong chưa? Hỏi xong rồi thì có thể đi chết được rồi!”

Vừa dứt lời, Trần Nghiệp lại lao về phía Thường Minh.

Còn Trần hội trưởng bên cạnh, đã sớm ngậy người ra...

Tên trọc đầu hung hãn đến mức không thể tưởng tượng nổi này, thật sự là con trai ông sao?

Lúc này, vẻ mặt Trần Nghiệp vô cùng nghiêm túc!

Tuy miệng mắng nhiếc nhưng thực tế, trong lòng Trần Nghiệp không hề xem thường Thường Minh.

Tên Thường Minh này, cho dù là thực lực bản thân hay kinh nghiệm chiến đấu, đều vô cùng mạnh mẽ.

Vừa rồi, chính Trần Nghiệp ra tay trước.

Với tốc độ của Trần Nghiệp, e rằng cao thủ bình thường còn chưa kịp phản ứng đã bị đánh chết.

Thế mà Thường Minh không những phản ứng kịp mà còn phản công lại Trần Nghiệp.

Tuy kết quả là Thường Minh chịu thiệt, nhưng cũng đủ chứng minh, tên này rất lợi hại, thậm chí còn mạnh hơn cả Thích Vũ hòa thượng!

Chính vì vậy...

Lần này...

Trần Nghiệp dốc toàn lực!!

Đối với loại kẻ thù phải triệt tiêu này, Trần Nghiệp không có hứng thú thử nghiệm từ từ, chỉ muốn nhanh chóng đập chết đối phương!

Không cho kẻ địch bất kỳ cơ hội nào.

Trước đây, khi xem phim, điều Trần Nghiệp ghét nhất chính là kiểu nhân vật chính nhân từ nương tay, không ra tay triệt hạ kẻ địch ngay từ đầu, kết quả khiến kẻ địch bắt được cơ hội, làm bị thương những người xung quanh.

Mỗi lần xem đến đoạn này, Trần Nghiệp đều muốn mắng chửi đạo diễn và biên kịch là đồ ngu ngốc!

Vì vậy...

Trần Nghiệp sẽ không cho Thường Minh bất kỳ cơ hội nào.

“Àm!”

Lực phản chấn cực lớn khiến gạch lát đá cẩm thạch trong phòng khách lập tức vỡ vụn.

Trần Hội Trưởng căn bản không có thời gian đau lòng cho căn nhà, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào chiến trường.

Cảnh tượng ông nhìn thấy chính là con trai mình, như tia chớp, lao về phía Thường Minh, sau đó nhanh chóng tung ra một quyền.

Lại là cú đấm kinh thiên động địa đó!

Giống hệt cú đấm đánh bại Thích Vũ hòa thượng.

Không đúng!

Uy lực dường như còn mạnh hơn vài phần.

Trần Hội Trưởng có cảm giác...

Cú đấm con trai ông tung ra căn bản không phải là nắm đấm...

Mà là chữ “Chết” mang theo sức mạnh hủy diệt!

...

Cảm giác của Trần Hội Trưởng không sai.

Lúc này...

Thường Minh xuất hiện ảo giác, như thể nhìn thấy một chữ “Chết” khổng lồ đang nghiền nát về phía mình.

Thậm chí, hắn còn nhìn thấy một bà lão hiền từ đang lơ lửng trên không trung vẫy tay về phía mình...

Không thể đỡ!

Cú đấm này tuyệt đối không thể đỡ!!

Trong nháy mắt, Thường Minh đã phán đoán ra, nếu hắn lựa chọn đỡ cú đấm này của Trần Nghiệp, kết cục chờ đợi hắn chính là bị bà lão trên trời kia mang đi!

Sau khi đưa ra phán đoán chính xác...

Thường Minh di chuyển.

Chỉ thấy Thường Minh hạ thấp người, hai chân như mũi khoan, giẫm xuống mặt đất, cả người lập tức thấp đi một đoạn.

Sau đó, tay trái hất chộp lên, năm ngón tay hơi cong về phía trước, đặt trên cánh tay Trần Nghiệp, giống như khỉ leo cành. Tay phải theo sát phía sau, khuỷu tay cong, bàn tay tạo thành hình móc, đẩy lên trên.

Cả người giống như một con vượn lớn!

Thoạt nhìn, có chút bóng dáng của nhu kinh trong Thái Cực Quyền.

Thực tế, chiêu này chính là “Bạch Viên Phiên Chi” trong “Thất Tinh Đường Lang Quyền”!

Chỉ là Thường Minh trời sinh dị bẩm, tự mình sáng tạo, kết hợp nhu kinh trong Thái Cực Quyền vào Bạch Viên Phiên Chi, dung hợp quán thông.

Mà một loạt thao tác của Thường Minh rút cuộc cũng phát huy tác dụng.

Một quyền tất sát của Trần Nghiệp bị Thường Minh hiểm hóc né tránh, đồng thời bị đẩy lệch đi một chút, đánh trúng bức tường phía sau Thường Minh.

“Àm!”

Một tiếng nổ vang trời.

Biệt thự sang trọng của Trần Hội Trường lập tức mất đi một phần nhỏ.

Thép, bê tông, tất cả đều bị đánh bay.

Ánh sáng bên ngoài chiếu vào, chiếu sáng một nửa phòng khách còn lại.

Tuy nhiên, biệt thự vẫn chưa sập.

Điều này cho thấy, năm đó Trần Hội Trường chắc chắn đã bỏ ra không ít tiền...

“Hừm?”

Một đòn không trúng.

Trần Nghiệp không chút do dự, lập tức giơ hai nắm đấm lên, chính là một trận loạn đả như súng máy, nện thẳng vào người Thường Minh.

Liên hoàn quyền nghiêm túc!

“Bốp! Bốp! Bốp!”

Không khí liên tục phát ra tiếng nổ siêu thanh!!

Trong nháy mắt, cả phòng khách đều là bóng quyền của Trần Nghiệp.

Cơn lốc dữ dội thậm chí còn khiến Trần Hội Trưởng không thể mở mắt...

Ý nghĩ của Trần Nghiệp khi tung ra chiêu này rất đơn giản.

Một quyền Thường Minh có thể né tránh.

Hắn không tin...

Nhiều nắm đấm như vậy, tên chó chết Thường Minh còn có thể né tránh được!!

...

Thường Minh quả thực không thể né tránh.

Ban đầu hắn còn muốn chạy trốn!

Ai ngờ Trần Nghiệp lại tấn công dồn dập như vậy...

Hoàn toàn không cho hắn chút cơ hội thở dốc!

Nhìn thấy vô số nắm đấm đáng sợ ập đến, trong mắt Thường Minh hiện lên vẻ tuyệt vọng.

Tuy nhiên, hắn có thể đi đến ngày hôm nay, trải qua vô số trận chiến, trong đó không ít lần thập tử nhất sinh, đã tôi luyện nên ý chí kiên cường.

Trong tư tưởng của Thường Minh...

Tuyệt đối không có bốn chữ “ngồi chờ chết”!!

Vì vậy, vẻ mặt tuyệt vọng chỉ thoáng qua trong giây lát, trong mắt Thường Minh lại lần nữa hiện lên sự kiên định và quả quyết.

Tiếp theo!

Chỉ thấy Thường Minh cũng đồng thời tung ra hai tay, thi triển tuyệt kỹ mạnh nhất mà hắn lĩnh ngộ!

Lưu Thủy Nham Toái Quyền!!

Động tác của Thường Minh giống như dòng nước chảy không ngừng, trên hai tay thậm chí còn xuất hiện ánh sáng màu lam, vung vẩy khắp nơi, không ngừng nghênh đón nắm đấm của Trần Nghiệp.

Nhìn thấy chiêu này của Thường Minh, Trần Hội Trường tỏ vẻ quen thuộc!

Tuy nhiên...

Chứng kiến tận mắt Lưu Thủy Nham Toái Quyền do Thường Minh thi triển lại có thể hình thành một lớp lá chắn màu lam quanh người, Trần Hội Trường vẫn không khỏi tự ti mặc cảm.

Thiên phú của tên Thường Minh này quả thực rất kinh người!

Không trách năm đó sư huynh rất coi trọng hắn, cho rằng hắn có thể leo lên đỉnh cao võ đạo...

“Àm! Âm! Âm!”

Trong biệt thự không ngừng vang lên tiếng va chạm dữ dội.

Mỗi tiếng động đều giống như bom nổ, chấn động màng nhĩ!

Giống như chiến tranh hiện đại bùng nổ...

Động tĩnh lớn như vậy...

Khiến tất cả hàng xóm xung quanh, cả nhân viên quản lý bất động sản đều bị kinh động!

Tuy nhiên, khi nhìn thấy biệt thự của Trần Hội Trường bị đánh sập một phần nhỏ, tất cả đều sợ hãi không dám lại gần, chỉ có thể gọi điện báo cảnh sát...

“A lô! Cảnh sát phải không? Trong nhà Trần Hội Trường hình như có một đám côn đồ hung ác đang phá hoại... Hỏa lực cực kỳ dữ dội, còn có tiếng nổ lớn... Đúng, bọn côn đồ chắc chắn mang theo rất nhiều thuốc nổ, ngay cả nhà của Trần Hội Trường cũng bị đánh sập một nửa... Các anh mau phái đội gỡ bom đến hỗ trợ đi!!”

Một quản lý bất động sản lo lắng hết vào điện thoại với nhân viên trực tổng đài.

...

Bên trong biệt thự.

Dưới sự tấn công dồn dập của Trần Nghiệp, Thường Minh cũng không chống đỡ được bao lâu.

Chưa đến hai phút!

Bởi vì, hai tay của hắn đã bị nắm đấm sắt của Trần Nghiệp đánh nát...

Cho dù là lực công kích, lực phòng ngự hay thậm chí là tốc độ, hắn đều kém Trần Nghiệp không ít!

Đôi đầu trực diện với Trần Nghiệp, có thể kiên trì được một phút đã là rất ghê gớm rồi!

Chương 153 - Đây nào phải là bất ngờ? Rõ ràng là kinh hãi! (2)

Trên thực tế, ngay từ khi giao chiến, xương tay của Thường Minh đã bị Trần Nghiệp đánh gãy.

Có thể kiên trì đến bây giờ, tất cả đều dựa vào ý chí kinh người của hắn.

Ngay cả Trần Nghiệp...

Cũng không khỏi cảm thán.

Tên Thường Minh trước mắt này quả thực là một nhân tài hiếm có!!

Đáng tiếc...

Trần Nghiệp không phải là người tiếc tài.

Tên chó chết này dám uy hiếp đến tính mạng của Trần Hội Trường, cha hắn, vậy thì nhất định phải chết!

“Rắc!”

Trần Nghiệp giáng một tát vào mặt Thường Minh, đánh cho đầu Thường Minh xoay tại chỗ hai vòng.

Xương cốt chắc chắn đã gãy.

Da thịt và cơ bắp ở toàn bộ vùng cổ đều bị vặn xoắn lại, giống như bông hoa.

Mắt Thường Minh vẫn trợn trừng, chết không nhắm mắt!

Có lẽ đến chết hắn cũng không ngờ, rõ ràng chỉ là một nhiệm vụ đơn giản, lại khiến hắn bỏ mạng tại đây.

Ban đầu hắn còn muốn mở miệng cầu xin tha thứ.

Chỉ là Trần Nghiệp không cho hắn cơ hội mở miệng, trực tiếp một tát đánh chết!

...

Chờ đến khi Thường Minh tắt thở.

Trần Nghiệp mới thở phào một hơi, tâm trạng thoải mái hơn không ít.

Sau đó...

Hắn bước về phía Trần Hội Trường.

“Cha không sao chứ?”

Trần Hội Trường đương nhiên là không sao.

Từ đầu đến cuối, ông đều không ra tay, con trai ông một mình đánh bại Thường Minh!

Nói ra thì...

Cái chết của Thường Minh cũng khá là oan uổng.

Gặp phải kẻ thô lỗ chỉ biết dựa vào sức mạnh như Trần Nghiệp, trong trận chiến vừa rồi, thực lực thật sự của Thường Minh căn bản không được phát huy.

Từ đầu đến cuối, hắn đều không nắm bắt được tiết tấu trận đấu, bị loạn quyền nghiêm túc của Trần Nghiệp đánh cho tàn phế!

“Thế nào? Món quà bất ngờ này của con có đủ lớn không?”

Trần Nghiệp cười hỏi.

Trần Hội Trường nhìn con trai mình một cách sâu sắc.

“... Con... con thật sự là Long Ngạo Thiên?”

“À đúng rồi! Long Ngạo Thiên thực ra là con dùng thuật biến hình, thu nhỏ xương cốt lại đây.”

“Vậy nên, khoảng thời gian ở Đại Hưng, ngày nào cũng nhìn thấy cha cung kính với con, con rất sợng phải không?”

Trần Nghiệp: “...”

“Cha cướp Nguyên Tố Ma đều là vì con, vậy mà con còn dám đưa số tài khoản cho cha, định để cha chuyển tiền cho con?”

Trần Nghiệp: “...”

“Ngay cả tiền của cha mà con cũng dám lừa? Đứa con bất hiếu này... có phải bây giờ cánh cứng rồi, không coi cha ra gì nữa phải không?”

“Không có không có, cha, con nào dám!”

Trần Nghiệp vội vàng giải thích: “Lúc đó không phải có Lục hiệu trưởng và Tôn tiên bối ở đó sao? Con còn chưa muốn để lộ thân phận thật của mình!”

Trần Hội Trưởng hừ lạnh: “Vậy sao con lại lừa cả cha? Con có thực lực này, tại sao không nói cho cha biết sớm hơn? Chẳng lẽ con còn sợ cha không thể giữ bí mật cho con?”

“Ờ... Lúc đó sau khi dung hợp thiên phú anh hùng thành công, con bị kinh hãi quá độ, dẫn đến đầu óc hơi choáng váng, nên mới không nói với mọi người...”

Trên thực tế...

Là lúc đó Trần Nghiệp vừa xuyên không, không tin tưởng ai cả.

“Ý con là sao? Chẳng lẽ thiên phú anh hùng mà con dung hợp không phải là cấp C?” Trần Hội Trưởng kinh ngạc hỏi.

“Chắc chắn không phải rồi!” Trần Nghiệp cười nói: “Thiên phú anh hùng cấp C, có thể khiến con trong thời gian ngắn như vậy đạt đến thực lực cấp 6 sao?”

“Vậy... vậy con dung hợp là...” Giọng nói của Trần Hội Trưởng có chút run rẩy.

Trong lòng ông mơ hồ có suy đoán...

“Là S1!”

Trần Nghiệp mỉm cười nói.

Về bí mật của Cấp C Đầu Trọc Đại Ma Vương, Trần Nghiệp vẫn chưa định nói cho Trần Hội Trường biết.

Không phải là không tin tưởng.

Mà là Trần Nghiệp biết tính cách và con người của cha mình.

Trong lòng Trần Hội Trường luôn tồn tại chính nghĩa, cũng rất yêu đất nước của mình.

Nếu để Trần Hội Trường biết, có một thiên phú anh hùng bất bại với tỷ lệ dung hợp thành công gần như tuyệt đối, với tính cách của Trần Hội Trường, rất có thể sẽ giao nộp hoặc thậm chí là công khai, dùng để tạo phúc cho toàn nhân loại.

Đây là kết quả mà Trần Nghiệp không thể chấp nhận!

Thiên phú Đầu Trọc Đại Ma Vương, hắn chỉ muốn độc chiếm!!

“S1?”

Trần Hội Trường đột nhiên tròn to hai mắt, trên mặt lộ vẻ vừa kinh ngạc vừa vui mừng.

“Đúng rồi! Chỉ có S1 trong truyền thuyết mới có thể giúp con trong thời gian ngắn có được thực lực mạnh mẽ như vậy, tạo nên kỳ tích!”

Lúc này, Trần Hội Trường lâm bầm tự nói, thần sắc vô cùng kích động.

“Ha ha! Cha biết ngay mà, con trai ta không phải là kẻ vô dụng!!”

“Chờ đã...”

Đột nhiên, Trần Hội Trường như nghĩ đến điều gì, nghi ngờ hỏi: “Vậy tại sao lúc con dung hợp thiên phú anh hùng, thiết bị lại phát ra ánh sáng trắng?”

“Cái này...”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Có thể là do cường độ năng lượng của S1 khác với các S cấp khác, thiết bị không thể phát hiện được, nên mới phát ra ánh sáng trắng?”

“Cụ thể như thế nào, con cũng không rõ.”

“Cha cũng thấy tình hình của Đường Tử Trần rồi đấy?”

“Một cô gái trẻ, chỉ vì kết hợp được thiên phú S2, đã bị bọn họ nhắm vào như vậy, treo thưởng tận hai tỷ đô la!”

“Nếu để bọn họ biết con kết hợp được S1, chẳng phải sẽ dồn con vào chỗ chết sao?”

“Mặc dù con bây giờ có chút thực lực, nhưng vẫn không thể lơ là! Bọn họ không thể ám sát con trực diện, lỡ đâu sử dụng mấy thủ đoạn hèn hạ thì sao? Ví dụ như hạ độc chẳng hạn.”

“Cho nên, con mới nghĩ đến việc che giấu thực lực, dùng thân phận Long Ngạo Thiên, để làm một số việc mà con không tiện ra mặt!”

Trần Nghiệp chủ động nói với cha về ý định che giấu thực lực của mình.

“Con làm rất đúng!”

Trần Hội Trường gật đầu tán thành, an ủi: “Không tệ, thằng nhóc này, có thể nghĩ đến những điều này, biết cách tự bảo vệ mình, chứng tỏ con đã thực sự trưởng thành rồi!”

Sau đó, Trần Hội Trường như nghĩ đến điều gì, hỏi: “Đúng rồi, mấy lần bí cảnh trước, con với con bé nhà họ Đường, lần nào cũng siêu thần, nguyên nhân chủ yếu là do con đúng không? Với thực lực của con, đám quái vật trong mấy bí cảnh trước, khó mà gây ra uy hiếp cho con.”

“Đúng là chủ yếu dựa vào con.” Trần Nghiệp khiêm tốn một chút, nói đỡ cho vợ tương lai: “Tuy nhiên Tử Trần cũng giúp được kha khá.”

“Tốt! Cha đã biết!”

Trần Hội Trường nhìn Trần Nghiệp, lộ ra vẻ mặt tự hào: “Quả nhiên không hổ danh là con trai ta, thừa hưởng ưu điểm của ta!”

Trần Nghiệp: “...”

“Lão Đường kia, trước kia gặp cha còn khoe khoang với cha, ra vẻ hãnh diện ghê gớm lắm.” Trần Hội Trường hừ lạnh: “Chờ sau này hãnh diện ta biết được những điều này, cha sẽ cười vào mặt hãnh diện của ta!”

“Hả? Cái này...” Trần Nghiệp vội vàng hỏi: “Cha với Đường thúc thúc, quan hệ căng thẳng lắm sao?”

“Làm sao có thể? Cha chỉ nói đùa thôi!” Trần Hội Trưởng hừ một tiếng, tự đắc nói: “Dù sao con gái nhà lão Đường, sớm muộn gì cũng là con dâu nhà họ Trần chúng ta, cha nhường nhịn lão Đường một chút thì đã sao?”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp còn có thể nói gì?

Chỉ có thể giơ ngón tay cái với cha mình!

Lúc này.

Trần Hội Trưởng chú ý đến quần áo trên người Trần Nghiệp, có không ít chỗ bị rách và dấu bàn tay, hơi giật mình, vội vàng hỏi: “Con bị thương?”

“Ồ, không sao, thể chất của con rất mạnh, hấn ta đánh con giống như gãi ngứa.”

Trần Nghiệp nói.

Vết thương trên người hấn, tự nhiên là kiệt tác của Thường Minh.

Phải nói, Thường Minh rất lợi hại, lúc đối đầu với Trần Nghiệp, rõ ràng đang ở thế hạ phong tuyệt đối, vậy mà vẫn dám lựa chọn cách đánh lưỡng bại câu thương, chết cũng phải phản công Trần Nghiệp.

Đáng tiếc, thân thể của Trần Nghiệp cũng kinh khủng như năm đầm của hấn.

Lực công kích của Thường Minh tuy mạnh, nhưng đánh vào người Trần Nghiệp, hiệu quả gây ra rất hạn chế.

Kỳ thực.

Những đòn tấn công này của Thường Minh, Trần Nghiệp hoàn toàn có thể né tránh.

Lúc đó là do Trần Nghiệp muốn nhanh chóng đánh chết Thường Minh, cho nên lười né, cứ thế mà cứng rắn đỡ!

“Thật sự không sao?”

Trần Hội Trường không yên tâm, vẫn kiểm tra một chút, phát hiện trên người con trai, quả thực không để lại vết thương, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Chương 154 - Trần Hội Trường: Su huynh, huynh muốn báo thù cho Thường Minh?

Sau đó, ông lại nhìn không được cảm thán: “Đây chính là năng lực của thiên phú S1 sao? Không hổ danh là có lời đồn nói, kết hợp S1 có thể có được sức mạnh của thần linh, tuy lời đồn có phần khoa trương, nhưng thiên phú S1, quả thực mạnh đến mức khó tin!”

Trần Nghiệp thəm động, hỏi: “Cha, lời đồn về S1 này, là từ đâu truyền ra vậy?”

Trần Hội Trường nghe vậy, cau mày suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: “Không rõ, lời đồn này đã có từ rất sớm rồi.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp không khỏi suy đoán.

Chẳng lẽ thật sự có người thành công kết hợp S1?

Thôi bỏ đi.

Cho dù có người có được thiên phú Blast thì đã sao?

Đầu Trọc Đại Ma Vương!

Mới là tồn tại vô địch chân chính!!

Lúc này, Trần Hội Trường nhớ đến chiếc hộp trong tay mình, liền đưa hộp cho Trần Nghiệp:

“Đây là tinh hạch Nguyên Tố Ma mà con cướp được, con cầm lấy đi!”

“Cái này...” Trần Nghiệp giả vờ khiêm nhường: “Hiện tại thực lực của con khá mạnh, hay là đưa cho anh cả dùng đi?”

“Anh con không cần con bận tâm, hơn nữa nó quanh năm suốt tháng không thấy mặt mũi đâu, thứ này không bảo quản được lâu, quá nửa tháng không dùng là hỏng.”

“Vậy... cha dùng?”

“Cha đã già rồi, hơn nữa cha chưa từng tăng điểm thuộc tính tinh thần, đưa cho cha dùng chỉ lãng phí.”

Thấy Trần Nghiệp còn muốn nói gì đó.

Trần Hội Trường mắng: “Được rồi thằng nhóc này, đừng giả vờ nữa, nếu con thật sự không muốn, cần gì phải giả mạo Long Ngạo Thiên chạy đi cướp chứ?”

“Cha thật sự là sáng suốt!”

Trần Nghiệp cười hì hì, lúc này mới nhận lấy.

“Đúng rồi, thứ này sử dụng như thế nào?”

“Buộc nó vào vị trí tim của con, năng lượng của nó sẽ tự động thẩm thấu qua da con, đi vào tim con, đại khái ba ngày sau là có thể hấp thu hết, từ nay về sau, trong máu của con, sẽ mang theo nhân tố di năng Hỏa hệ.”

Nói đến đây, Trần Hội Trường lại bổ sung: “Không phải con sợ có người hạ độc con sao? Hấp thu thứ này, phần lớn độc tố, đều không thể tồn tại trong máu của con, có thể nói, từ nay về sau, con coi như là có được thể chất bách độc bất xâm.”

Vậy mà còn có lợi ích này?

Trần Nghiệp rất vui mừng, cười hì hì nhét chiếc hộp vào trong ngực.

Đến lúc này.

Hai cha con mới có thời gian quan sát xung quanh.

“Xin lỗi cha! Vừa rồi chỉ lo xử lý Thường Minh, không khổng chế được lực đạo, căn nhà này...”

“Chỉ là một căn nhà thôi.” Trần Hội Trường xua tay: “Phá hủy thì phá hủy, không có gì to tát.”

Đối với việc cha mình giàu nứt đổ đổ vách, Trần Nghiệp âm thầm tán thưởng.

Hắn thích cha mình như vậy!

“Vậy thi thể của Thường Minh này, xử lý như thế nào?”

“Giao cho cha là được, con không cần quản.”

Vừa dứt lời.

Bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng bước chân ồn ào.

Thậm chí, còn có tiếng động cơ ầm ầm của trực thăng vũ trang.

Hai cha con ngẩn người, vội vàng ra ngoài xem.

Mẹ nó chứ!

Bọn họ đã bị bao vây rồi!!

Bên ngoài đông nghịt, ít nhất cũng phải mấy trăm người.

Đây là điều động cả lực lượng của một tiểu đoàn đến đây sao?

“Mọi người làm gì vậy?”

Trần Hội Trường cau mày hỏi.

Người phụ trách chỉ huy là một quân quan trung niên, tiến lên nói: “Trần Hội Trường, chúng tôi nhận được báo động, nói có một lượng lớn phần tử bạo loạn đột nhập vào nhà ông...”

“Không có không có, chỉ là hiểu lầm, phần tử bạo loạn chỉ có một, đã bị tôi xử lý rồi.”

Trần Hội Trường thản nhiên nói.

Đối với việc con trai muốn che giấu thực lực, ông ta hoàn toàn tán thành.

Cho nên, công lao đánh chết Thường Minh, ông ta, người làm cha này, không khách khí nhận lấy!

...

Hai ngày sau.

Buổi sáng.

Trong một căn hộ penthouse hoàn toàn mới.

Trần Nghiệp tỉnh dậy trên giường.

Việc đầu tiên sau khi mở mắt ra, chính là kiểm tra tình hạch Nguyên Tố Ma đang được buộc trên ngực.

Hai ngày trôi qua, tình hạch đã trở nên rất nhỏ.

Gần như đã bị tim Trần Nghiệp hấp thu một nửa.

Nói thật.

Quá trình này rất khó chịu.

Trong hai ngày nay, nhiệt độ cơ thể của Trần Nghiệp chưa bao giờ thấp hơn 42 độ, liên tục sốt cao.

May mà thể chất của Trần Nghiệp mạnh.

Nếu là người bình thường, sốt cao liên tục hai ngày 42 độ, e rằng đã không chịu nổi rồi?

Cho nên nói, tinh hạch Nguyên Tổ Ma hệ Hỏa này, cũng không phải thứ mà người bình thường có thể sử dụng.

Hệ Thủy thì tốt hơn nhiều.

Nghe nói.

Vị cường giả cấp năm của Oa quốc sở hữu tinh hạch Nguyên Tổ Ma hệ Thủy, lúc trước khi hấp thu, cũng chỉ là “tiểu tiện không ngừng” trong ba ngày liên tục mà thôi...

Lúc Trần Nghiệp ngồi dậy khỏi giường.

Vị trí hần ngũ, còn đang bốc khói...

Sau đó.

Trần Nghiệp dậy rửa mặt, đi ra phòng khách.

“Con trai, con dậy rồi à?”

Mẹ Dương Dung Chi bưng một bát canh lớn lên bàn ăn, nói: “Vừa hay, canh hầm xong rồi, qua đây uống chút đi.”

Nói đến, Dương Dung Chi hôm đó tan làm về nhà, nhìn thấy biệt thự biến thành bộ dạng như vậy, sợ hết hồn.

Sau khi nghe nói là Thường Minh đến gây sự, Dương Dung Chi càng thêm sợ hãi.

Bà gả cho Trần Hội Trường hơn hai mươi năm, đương nhiên biết Thường Minh là ai, lợi hại đến mức nào.

Để an ủi mẹ, Trần Nghiệp lại mang những lời đã nói với cha, nói lại với mẹ một lần nữa.

Nghe nói thiên phú Anh Hùng mà con trai kết hợp được là S1 chưa từng có trong lịch sử, Dương Dung Chi vui mừng khôn xiết...

Vì vậy.

Hai ngày nay Trần Nghiệp khó chịu, đều là Dương Dung Chi tự mình chăm sóc ăn uống cho hắn.

...

Đúng lúc Trần Nghiệp đang uống canh.

Tại nhà xác của bệnh viện thành phố.

Có một đại nhân vật đến!

Hội trưởng Hiệp hội Dị Năng: Ba Lê Minh!!

Cái chết của Thường Minh.

Ảnh hưởng vẫn rất lớn.

Dù sao hắn ta ở nước ngoài, cũng là cao thủ cấp sáu đã được công nhận!

Một cường giả cấp sáu chết đi, không thể nào lặng yên không một tiếng động.

Không ít cường giả trong nước, khi nghe nói Thường Minh chết trong tay Trần Hội Trưởng, đều cảm thấy khó tin.

Mặc dù trong số các dị năng giả, quả thực cũng có trường hợp lấy yếu thắng mạnh.

Nhưng đó đều là xảy ra trên người dị năng giả cấp hai ba.

Càng về sau, chênh lệch giữa mỗi đẳng cấp càng lớn!

Cấp năm phản sát cấp sáu?

Căn bản không có trường hợp nào như vậy...

Khi Ba Lê Minh nghe được tin tức này, phản ứng đầu tiên cũng là không tin.

Không phải ông ta coi thường sư đệ.

Ông ta rất rõ ràng, sư đệ và Thường Minh, về mặt thiên phú luyện võ, có chênh lệch không nhỏ...

Lần này đến đây, Ba Lê Minh không phải đến một mình.

Ông ta còn dẫn theo một người thanh niên.

Ngoài ra, Trần Hội Trưởng cũng ở bên cạnh tiếp đón.

Sư huynh đến địa bàn của mình, Trần Hội Trưởng nhất định phải tiếp đãi chu đáo.

Khi Ba Lê Minh nhìn thấy thi thể Thường Minh vẫn còn trợn tròn mắt, không khỏi thở dài một tiếng.

Dù sao thì.

Thường Minh từng là đồ đệ của ông ta, là cường giả do chính tay ông ta dạy dỗ.

Trên người Thường Minh, Ba Lê Minh đã bỏ ra rất nhiều tâm huyết, nói không quan tâm đến sống chết của Thường Minh, hiển nhiên là không thể nào.

Năm đó Thường Minh có thể chạy thoát khỏi tay ông ta.

Chỉ bị chặt đứt một cánh tay.

Chính là bởi vì ông ta nương tay!

Nếu không, với công lực của Ba Lê Minh, nếu thật sự ra tay tàn nhẫn, Thường Minh không chịu nổi ba giây.

Bởi vì Thường Minh lúc đó, còn chưa đột phá đến Bão Đan!

Sau đó.

Ba Lê Minh cẩn thận kiểm tra thương thế của Thường Minh.

“Thật là lực lượng mạnh mẽ!”

Ba Lê Minh tán thưởng một tiếng.

Ông ta liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, vết thương trên người Thường Minh, đều là do công kích bạo lực tạo thành.

Hơn nữa là lực lượng thuần túy.

Nếu là cao thủ quốc thuật đánh chết Thường Minh, thương thế sẽ hoàn toàn khác, kinh mạch nội tạng của Thường Minh, không thể nào bảo tồn nguyên vẹn như vậy.

Cao thủ quốc thuật đánh người, chỉ cần là hạ sát thủ, nhất định phải sử dụng cương kinh, để phá hủy ngũ tạng lục phủ của đối phương.

Giống như Thường Minh đánh chết Lý Hội Trưởng vậy!

“Sư đệ, rốt cuộc là ai đã đánh chết Thường Minh?”

Ba Lê Minh lên tiếng hỏi.

Nghe được câu hỏi này, Trần Hội Trưởng cau mày, hỏi ngược lại: “Sao vậy? Sư huynh, huynh còn muốn báo thù cho Thường Minh sao?”

Chương 155 - Hỏa Quyền! Thủy Long! Sư Bá Đến!

“Thường Minh chết là đáng đời!”

Ba Lê Minh mặt không đổi sắc, nói: “Ta chỉ là tò mò về người đánh bại hấn mà thôi. Sư đệ, người có thể dùng lực lượng như vậy đánh chết Thường Minh, trong nước chắc không có mấy ai đâu nhỉ? Mà những người đó, cũng không rảnh rỗi đến chỗ người đâu.”

Trần hội trưởng nghe vậy thở phào nhẹ nhõm.

Nếu sư huynh của ông đột nhiên nổi hứng muốn báo thù cho Thường Minh, vậy thì... ông chắc chắn sẽ đứng về phía con trai mình.

Không nói đến chuyện tình cảm.

Con trai ông đánh chết Thường Minh, đều là vì bảo vệ ông.

Điểm này, mặc dù trước đó Trần hội trưởng không nói ra, nhưng trong lòng vô cùng cảm động, cũng rất tự hào vì có một người con trai như vậy!

“Sư huynh, huynh nghĩ vậy là đúng rồi. Huynh có biết không, tên súc sinh Thường Minh kia, không chỉ muốn giết ta, mà hấn còn đòi môn phái, bá sư phụ Võ Thần bên Úc Châu.”

“Hấn đánh chết lão Lý, căn bản không phải muốn khiêu chiến huynh, mà là muốn kiềm chế huynh, để huynh không thể giúp ta tranh đoạt tinh hạch Nguyên Tố Ma mà thôi.”

“Ở nước ngoài mấy năm, tên súc sinh này hoàn toàn thay đổi, làm việc không từ thủ đoạn, xấu xa vô cùng!”

Sắc mặt Ba Lê Minh vẫn bình tĩnh: “Người chết như đèn tắt, ân oán cũng nên chấm dứt.”

Ông ta dường như không muốn thảo luận về con người của Thường Minh nữa, chuyển chủ đề hỏi: “Sư đệ, ta nghe nói, tinh hạch Nguyên Tố Ma cuối cùng vẫn rơi vào tay ngươi?”

“Đúng vậy, ta đã cho Trần Nghiệp dùng rồi.”

Trên mặt Trần hội trưởng lộ ra nụ cười.

Về chuyện này, là ông cố ý tung tin ra ngoài.

Mục đích đương nhiên là để che giấu cho con trai, để người khác không liên tưởng con trai ông với Long Ngạo Thiên.

“Là Long Ngạo Thiên giúp ngươi cướp được?”

“Đúng vậy!”

Ba Lê Minh trầm mặc một lát, đột nhiên hỏi: “Người đánh chết Thường Minh, cũng là Long Ngạo Thiên?”

Lần này, Trần hội trưởng không giấu giếm: “Đúng vậy.”

Trên mặt Ba Lê Minh, lập tức lộ ra vẻ hứng thú mãnh liệt, ánh mắt sáng rực: “Long Ngạo Thiên có thực lực như vậy? Sư đệ, lần trước ta nhờ ngươi chuyển lời, ngươi đã nói với Long Ngạo Thiên chưa?”

Trần hội trưởng biết, Ba Lê Minh đang nói đến chuyện lần trước nhờ ông chuyển lời cho Long Ngạo Thiên, muốn được luận bàn một phen.

Vì vậy, Trần hội trưởng không cần suy nghĩ liền nói: “Nói rồi! Long Ngạo Thiên nói hắn không có hứng thú so tài, hắn là người theo đuổi sức mạnh, một lòng khổ tu.”

Kể từ khi biết Long Ngạo Thiên chính là con trai mình giả dạng.

Trần hội trưởng bắt đầu ra sức bảo vệ Long Ngạo Thiên.

Hai ngày nay thực ra có rất nhiều người hỏi thăm ông về lai lịch của Long Ngạo Thiên, đều bị ông lảng tránh.

Còn về việc sư huynh muốn luận bàn với Long Ngạo Thiên... Đó là tuyệt đối không thể đồng ý!

Long Ngạo Thiên chính là con trai của ông!

Nghe vậy.

Ba Lê Minh lộ ra vẻ mặt tiếc nuối.

“Đúng rồi, sư huynh.” Trần hội trưởng nhìn về phía chàng trai trẻ đứng sau Ba Lê Minh: “Huynh còn chưa giới thiệu vị tiểu huynh đệ này cho ta biết.”

“Đây là văn bối của một người bạn của ta.” Ba Lê Minh hiếm khi lộ ra nụ cười: “Là một hạt giống tốt để luyện võ, bạn ta nhờ dạy dỗ vài năm.”

Nếu thật sự là dạy dỗ vài năm.

Vậy thì cũng không khác gì đồ đệ.

Sau đó, Ba Lê Minh nói với chàng trai trẻ: “Thủy Long, tự giới thiệu đi!”

Chàng trai trẻ nghe vậy, liền nói: “Trần hội trưởng, chào ngài, tôi là Trịnh Thủy Long, rất hân hạnh được gặp ngài!”

Thái độ coi như là khách khí.

Tuy nhiên, Trần hội trưởng luôn cảm thấy, ánh mắt chàng trai trẻ này có chút kiêu ngạo.

“Trịnh Thủy Long? Tôi nhớ ra rồi, cuối năm ngoái, quán quân đại hội võ thuật trẻ toàn quốc, chính là cậu dẫn dắt đúng không?” Trần hội trưởng hỏi.

“Là tôi!” Trịnh Thủy Long cười nói: “Không ngờ Trần hội trưởng cũng xem loại thi đấu này?”

“Thỉnh thoảng cũng chú ý một chút.” Trần hội trưởng mỉm cười khen ngợi: “Nhìn biểu hiện của cậu trên võ đài, đã luyện ra ám kinh rồi đúng không? Tuổi còn trẻ đã luyện ra ám kinh, quả thực rất giỏi.”

Thực ra Trần hội trưởng không thích chàng trai trẻ này lắm.

Sự kiêu ngạo của hắn ta, gần như đã ăn sâu vào trong xương tủy.

Hoàn toàn không giống con trai Trần Nghiệp của ông, làm người khiêm tốn, lễ phép, người lại đẹp trai, thực lực còn mạnh hơn.....

Trần hội trưởng chỉ là nể mặt sư huynh, khen ngợi vài câu mà thôi.

.....

Lại qua hai ngày.

Trần Nghiệp rốt cuộc cũng hết sốt.

Tinh hạch của Nguyên Tổ Ma hệ hỏa kia, cũng bị tim hắc hấp thu hoàn toàn, biến mất không thấy.

Hôm nay.

Trần Nghiệp tỉnh lại trên giường, cảm thấy tinh thần vô cùng sáng khoái.

Hắn mơ hồ cảm nhận được, trong cơ thể, dường như có thêm một nguồn năng lượng kỳ lạ, hơn nữa, nguồn năng lượng này có thể dễ dàng bị hắc khống chế, giống như chỉ cần hắn vừa động niệm, là có thể bộc phát ra ngoài.

Trước đó kỳ thực cũng có cảm giác này, chỉ là lúc đó đang sốt cao, đầu óc choáng váng, cho nên cảm giác này không mãnh liệt như hôm nay.

Sau đó.

Trần Nghiệp giơ một tay lên, cẩn thận khống chế năng lượng, thử phóng ra một chút...

Lập tức!

Một màn kỳ dị xuất hiện.

“Phụt!”

Chỉ thấy trong lòng bàn tay Trần Nghiệp, đột nhiên bốc lên một ngọn lửa, suýt chút nữa thiêu rụi cả căn phòng...

Trần Nghiệp sợ hết hồn, vội vàng nắm chặt tay, ngọn lửa lập tức tắt ngúm.

Đáng tiếc vẫn là chậm một bước.

Trần nhà của căn phòng này được làm bằng gỗ, đã bị thiêu đen một mảng lớn.

Ngọn lửa bình thường, đương nhiên không thể nào đốt cháy gỗ trong nháy mắt được.

Chủ yếu là thuộc tính tinh thần của Trần Nghiệp hiện tại cũng không thấp, đã đạt tới con số vài trăm.

Mà năng lượng của tinh hạch Nguyên Tố Ma cũng giống như nhiệm động lực của S2, uy lực đều tỷ lệ thuận với tinh thần lực.

Thuộc tính tinh thần càng mạnh, siêu năng lực càng mạnh!!

“Mẹ kiếp? Mạnh vậy sao!”

Trần Nghiệp không dám thử nữa.

Hắn sợ thiêu rụi cả căn nhà.

Theo như hắn biết, cha hắn Trần hội trưởng, ở thành phố Lâm An cũng chỉ có hai căn nhà.

Biệt thự đã bị hắn phá hủy rồi.

Nếu như lại thiêu rụi căn hộ cao cấp này, vậy thì ba người bọn họ, tối nay phải ra ngoài đường ngủ mất.

Sau đó.

Trần Nghiệp rửa mặt chải đầu, thay quần áo, chuẩn bị ra ngoài.

“Con trai, con tỉnh rồi à? Hôm nay cảm thấy thế nào?”

“Mẹ, con không sao rồi.”

“Con muốn ra ngoài?”

“Vâng ạ!”

“Ra ngoài giải khuây cũng tốt... Nhưng mà tối nay sư bá của con sẽ đến nhà ăn cơm, nhớ về sớm một chút.”

“Con biết rồi.”

Đối với việc Ba Lệ Minh đang ở thành phố Lâm An, Trần Nghiệp đã sớm biết được từ chỗ cha hắn.

Trần hội trưởng còn cố ý dặn dò hắn, gần đây đừng có lộ diện ở thành phố Lâm An, càng không được sử dụng thân phận Long Ngạo Thiên, ra ngoài gây chuyện thị phi.

Chờ tên cuồng võ Ba Lệ Minh kia rời đi rồi hãy tính.

.....

Một lát sau.

Trần Nghiệp đi đến ngoại ô, một ngọn núi hoang vắng.

Nghe đồn nơi này thường xuyên có quái vật xuất hiện, cho nên căn bản không có ai dám đến.

Với thực lực hiện tại của Trần Nghiệp, đương nhiên là không cần phải sợ hãi bất kỳ con quái vật nào.

Hắn đến đây.

Là vì muốn thử nghiệm năng lực mới của bản thân.

Trần Nghiệp lại giơ tay phải lên, ý niệm vừa động.

“Phụt!”

Một ngọn lửa xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Thật thần kỳ!

Nhìn thấy cảnh tượng này, Trần Nghiệp cười rất vui vẻ.

Nhưng trong lòng cũng không quá mức kích động.

So với lúc trước thành công có được Thể Chất Kỳ Ngọc, thì kém xa.

Dị năng hỏa diễm, đối với Trần Nghiệp hiện tại mà nói, chỉ là một món đồ chơi nhỏ mà thôi.

Sau đó, hắn bắt đầu chơi đùa với lửa.

Dù sao thì hiện tại thuộc tính tinh thần của hắn rất mạnh, chơi đùa một chút cũng không sao.

Mấy tiếng đồng hồ sau.

Cuối cùng hắn cũng đã quen thuộc với dị năng hỏa diễm của mình.

Chương 156 - Hội trưởng! Nếu ngài không chê, ta nguyện bán làm nghĩa phụ!

Chủ yếu là thao tác dị năng hỏa diễm rất đơn giản, rất giống với niệm động lực của Đường Tử Trần.

Dưới sự khống chế của tinh thần lực Trần Nghiệp, hắn thậm chí có thể khống chế ngọn lửa, biến hóa thành bất kỳ hình dạng nào!

Ngoài ra.

Trần Nghiệp phát hiện, ngọn lửa do hắn phóng ra, nhiệt độ rất cao.

Trước đó hắn có nhặt được một thanh thép gỉ trên mặt đất, thử dùng ngọn lửa thiêu đốt, rất nhanh đã thiêu đỏ thanh thép.

Có vẻ như, nhiệt độ của dị năng hỏa diễm cũng có liên quan đến tinh thần lực của hắn.

Thần kỳ nhất chính là.

Ngọn lửa hiện tại đã không thể dễ dàng làm bị thương Trần Nghiệp được nữa.

Đương nhiên không phải là do ngọn lửa do Trần Nghiệp phóng ra, có thể “nhận ra” Trần Nghiệp.

Mà là do Trần Nghiệp có thể phóng thích ra từ trường kháng nhiệt độ cao, ngăn cản ngọn lửa tiếp cận cơ thể hắn.

Năng lực này, trước đó căn bản không có, hiển nhiên là do tinh hạch Nguyên Tố Ma mang đến.

Tóm lại.

Đối với dị năng hỏa diễm mà mình có được, Trần Nghiệp nhìn chung cũng coi như là hài lòng.

Không uống công hắn ở Đại Hưng nhiều ngày như vậy.

Trần Nghiệp nhìn thời gian, chuẩn bị quay về.

Lúc này.

Trong đầu hắn hiện lên một hình ảnh...

Đó là một thanh niên sau khi ăn trái Mera Mera no Mi, xuất hiện trong thế giới anime, ở Trái Đất thời kỳ đó, rất được mọi người yêu thích.

Mà kỹ năng chiêu bài của hắn, chính là có thể đánh ra một quả đám lửa khổng lồ, dễ dàng phá hủy rất nhiều tàu thuyền, lực phá hoại cực mạnh.

Chiêu thức này có tên là “Hỏa Quyền”!

“Với cường độ dị năng hỏa diễm hiện tại của ta, hắn là cũng có thể ngưng tụ ra quả đám lửa khổng lồ nhỉ? Thêm vào lực lượng hiện tại của ta, quyền phong đánh ra, mô phỏng một chiêu Hỏa Quyền với uy lực không tể, hắn là không thành vấn đề...”

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp chuẩn bị thử nghiệm một chút.

Chỉ thấy hắn hít sâu một hơi, sau đó nắm chặt tay!

“Hô! Hô!”

Ngọn lửa mãnh liệt, bốc cháy từ nắm đấm phải của hắn.

Sau đó.

Trần Nghiệp vừa khống chế dị năng hỏa diễm, vừa tung một quyền oanh về phía trước.

“Oanh!”

Không khí bị đánh ra tiếng nổ.

Ngọn lửa trên nắm tay phải của hắn, trong nháy mắt biến hóa thành hình dạng nắm đấm, đi theo quyền phong của hắn, giống như viên đạn pháo của đại bác, lao vút ra ngoài.

Nắm đấm lửa nghênh gió phình to, trong nháy mắt, đã biến thành một quả đám lửa khổng lồ với đường kính hơn năm mét!

“Hô ——”

Quả đám lửa khổng lồ gào thét lao đi trong rừng cây, tất cả hoa cỏ cây cối trên đường đi đều bị nghiền nát thành bột mịn, để lại một con đường lửa đang cháy hừng hực với đường kính hơn năm mét.

“Ầm ầm!”

Cuối cùng, quả đấm lửa do Trần Nghiệp đánh ra, va chạm vào một ngọn núi nhỏ phía trước, phát ra tiếng nổ long trời lở đất.

Ngọn núi nhỏ trực tiếp bị nổ tung một mảng lớn!

Uy lực không tầm thường.

Trần Nghiệp nhìn thấy mà hai mắt sáng rực.

“Mẹ kiếp! Thật sự có thể sao? Chiêu này quả thực rất ngẫu, chỉ là uy lực này... hình như hơi kém một chút, đại khái có thể tăng thêm khoảng sáu bảy mươi phần trăm lực phá hoại của quyền phong ban đầu của ta?”

Tên này là do thực lực bản thân quá mạnh, cho nên có chút chê bai lực công kích này.

Trên thực tế.

Chiêu “Hỏa Quyền” vừa rồi hẳn đánh ra, uy lực đã đạt tới tiêu chuẩn cấp bốn.

Uy lực không hề thua kém một quả tên lửa chống tăng đơn binh!

“Có lẽ là do thuộc tính tinh thần của ta còn chưa đủ cao!”

Trần Nghiệp thầm nghĩ: “Nếu như thuộc tính tinh thần của ta, cũng giống như những thuộc tính khác, vậy thì quả đấm lửa vừa rồi đánh ra, uy lực sẽ rất đáng xem đấy? Ước chừng sẽ không thua kém Hỏa Quyền Ace trong thế giới One Piece!”

Có được nhận định như vậy.

Trần Nghiệp lộ ra nụ cười.

.....

Nửa tiếng sau.

Lúc Trần Nghiệp trở về nhà, mặt trời đã lặn.

Trong nhà có khách.

Ngoài sư bá Ba Lệ Minh đã từng gặp mặt một lần, còn có một thanh niên với vẻ mặt kiêu ngạo.

“Cha, mẹ, con về rồi... Sư bá!”

Trần Nghiệp chủ động chào hỏi.

Cuối cùng, hắn nhìn về phía thanh niên, nghi ngờ hỏi: “Vị này là?”

Thanh niên chủ động đưa tay về phía Trần Nghiệp: “Chào cậu, cậu là Trần Nghiệp phải không? Tôi là Trịnh Thủy Long, hiện tại đang theo Ba thúc học võ.”

...

Ba Lê Minh không ở lại Lâm An quá lâu.

Tuy rằng công việc của Hiệp hội thường ngày không nhiều, chỉ khi nào có chiến sự mới bận rộn, nhưng dù sao ông cũng là Tổng hội trưởng, không thể làm kẻ phũ tay, vẫn có rất nhiều việc phải lo.

Sau khi dùng bữa tối tại nhà Trần Hội trưởng, tối hôm đó, ông liền mang theo con Thủy Long rời đi.

Tiền Ba hội trưởng xong, Trần Nghiệp liền nói với cha mẹ: “Cha mẹ, ngày mai con cũng phải về trường rồi.”

Trần phụ Trần mẫu nghe vậy, trong lòng tuy có chút không nỡ, nhưng đều không ngăn cản. Con trai năm nay mới 19 tuổi, ở cái tuổi này, đương nhiên là học hành quan trọng nhất.

“Vé xe mua chưa?” Trần hội trưởng hỏi.

“Chưa mua ạ.”

“Vậy thì mua vé chiều mai, sáng mai con theo ta đến Hiệp hội một chuyến.”

“Ồ? Vâng ạ!”

...

Sáng hôm sau, 9 giờ.

Trần hội trưởng dẫn con trai đến tòa nhà Hiệp hội, sau đó hai cha con đi thẳng đến đại sảnh kiểm tra.

Hành động này tự nhiên thu hút sự chú ý của không ít người.

“Hửm? Kia không phải là Trần hội trưởng sao? Ông ấy đến đại sảnh kiểm tra làm gì vậy?”

“Người bên cạnh đầu trọc kia, là con trai ông ấy sao?”

“Đây là dẫn Trần công tử đến kiểm tra thực lực?”

“Con trai ông ấy hình như là thiên phú cấp C phải không? Một tên cấp C thì có gì hay ho mà kiểm tra?”

“Cũng không thể nói vậy, con trai ông ấy đi theo Đường nữ thần, nghe nói kiếm được mấy trăm điểm tiềm năng, cho dù là người bình thường, có nhiều điểm tiềm năng như vậy, chất đồng cũng có thể chất thành cao thủ cấp ba rồi!”

“Đi đi đi, qua xem thử.”

Tuy rằng lượng người ở tòa nhà Hiệp hội buổi sáng không nhiều bằng buổi chiều, nhưng vẫn có không ít người.

Rất nhanh đã có nhiều người chạy theo xem náo nhiệt.

Lúc này, trong đại sảnh kiểm tra.

“Cha, cha dẫn con đến đây làm gì?” Trần Nghiệp khó hiểu hỏi.

Trần hội trưởng nói: “Lát nữa kiểm tra cường độ dị năng Hỏa diễm của con!”

“Hả? Không cần thiết đâu nhỉ?”

“Sao? Chẳng lẽ con muốn bị người ta nói là tên tiểu bạch kiểm ăn bám sao?”

“...”

“Tuy rằng dị năng Hỏa diễm không bằng niệm động lực của con bé nhà họ Đường, nhưng ít nhất cũng có thể chặn miệng những kẻ đó... Lát nữa kiểm tra, chỉ cần là chiêu thức của dị năng Hỏa diễm, cứ thi triển ra hết đi.”

Nghe đến đây, Trần Nghiệp bỗng hạ giọng nói: “Cha, hôm qua con tự sáng tạo ra một chiêu ‘Hỏa Quyền’, dùng dị năng Hỏa diễm phối hợp với quyền phong của con, ước chừng có thể đánh ra sát thương tiêu chuẩn cấp bốn, lát nữa kiểm tra có thể dùng không?”

Trần hội trưởng: “... Vẫn nên không chế một chút đi! Con mới có được dị năng Hỏa diễm, đột nhiên mạnh quá không tốt, dễ bị người ta nhìn ra sơ hở, cố gắng không chế lực phá hoại trong phạm vi cấp ba là được!”

“Vâng cha, con hiểu rồi.”

...

Kiểm tra bắt đầu!

Đầu tiên kiểm tra chính là lực công kích dị năng Hỏa diễm của Trần Nghiệp.

Một tấm ván composite khổng lồ xuất hiện trước mặt Trần Nghiệp.

“Hỏa Quyền!!”

Trần Nghiệp nắm chặt nắm đấm, liệt diễm từ trên nắm tay hần hiện lên, sau đó hần cố ý hét lớn một tiếng, một quyền đánh về phía trước.

Tuy rằng hô lên có chút trung nhị, nhưng quả thực có thể tăng thêm khí thế.

Trong nháy mắt!

Một quả đấm lửa có chiều rộng ba mét, giống như đạn pháo bắn ra ngoài.

Hùng hực liệt diễm, trong nháy mắt nhuộm đỏ cả đại sảnh kiểm tra.

Nhìn qua vô cùng dọa người!

Chương 157 - Hội trưởng! Nếu ngài không chê, ta nguyện bán làm nghĩa phụ!

(2)

Trên thực tế, Trần Nghiệp chỉ dùng bảy phần lực.

Trải qua mấy lần chiến đấu, cùng với việc luyện tập thường ngày, hần rốt cục đã có thể đại khái nắm giữ được lực đạo của bản thân.

“Ầm ầm!”

Khi Hỏa Quyền va chạm với tấm ván composite, lập tức nổ tung, tia lửa bắn tung tóe.

Mà tấm ván composite mà nhân viên công tác mang đến, trực tiếp bị nổ gãy, bay ra ngoài.

Cường độ của tấm ván composite này, vừa vặn là ngưỡng của tiêu chuẩn của cấp ba.

Đánh vỡ tấm ván, chứng tỏ lực phá hoại của chiêu này của Trần Nghiệp, đã vượt qua tiêu chuẩn cấp ba.

Những người vây xem xung quanh, nhìn thấy cảnh này, đều vô cùng kinh ngạc.

“Cái đệt?? Trần công tử lợi hại vậy sao? Không phải nói cậu ta là tên ăn bám à?”

“Người nhỏ giọng chút đi, có tin lát nữa Trần hội trưởng cho người một bạt tai chết luôn không?”

“Dị năng Hỏa diễm? Thiên phú anh hùng nào là dị năng Hỏa diễm vậy?”

“Ông anh, bình thường anh không lên mạng à? Rõ ràng là siêu năng lực của tinh hạch Nguyên Tố Ma mà!”

“Mẹ kiếp! Vụ Nguyên Tố Ma âm ỉ rầm rộ cách đây không lâu, nghe nói có rất nhiều cường giả cấp năm ra tay tranh đoạt, thậm chí còn có đại lão cấp sáu xuất hiện, kết quả bị hội trưởng nhà ta cướp mất? Hội trưởng cũng trâu bò quá đi?”

“Nghe nói là hội trưởng mời một vị đại lão cấp sáu ra tay giúp đỡ, mới cướp được tinh hạch Nguyên Tố Ma.”

“Thật là hâm mộ Trần công tử! Ta cũng muốn có một người cha như vậy...”

“Không phải nói siêu năng lực của tinh hạch Nguyên Tố Ma là phải dựa vào tinh thần lực để thi triển sao? Tinh thần lực của Trần công tử cao vậy sao?”

“Bình thường thôi, vừa rồi lực phá hoại của chiêu này của Trần công tử cũng chỉ là cấp ba, cậu ta ở trong bí cảnh nhận được mấy trăm điểm tiềm năng, phân nửa cộng vào thuộc tính tinh thần, thì sẽ mạnh như vậy.”

...

Đối với biểu hiện của con trai, Trần hội trưởng rất hài lòng.

Còn về những lời bàn tán truyền đến từ đám người vây xem... Trần hội trưởng không hề che giấu, chính là cố ý để bọn họ đến xem, chút lời bàn tán này ông có thể lựa chọn phớt lờ.

Kiểm tra tiếp tục.

Trên thực tế, chỉ dựa vào chiêu “Hỏa Quyền” vừa rồi, Trần Nghiệp đã đủ để tiến vào tiêu chuẩn cấp ba.

Là Trần hội trưởng bảo Trần Nghiệp tiếp tục kiểm tra.

Ông đợi ngày này đã nửa năm, chính là đợi cơ hội như hôm nay, ông muốn giúp con trai tranh một hơi, không phải là chứng minh con trai ông lợi hại bao nhiêu, mà là muốn nói cho mọi người biết, mặt mũi mà Trần hội trưởng ta từng đánh mất, nhất định phải giành lại!!

Tiếp theo, chính là màn trình diễn cá nhân dị năng Hỏa diễm của Trần Nghiệp.

Hắn liên tiếp thi triển ra mấy chiêu dị năng Hỏa diễm, đều là do hắn tự mình mò mẫm sáng tạo ra...

Nào là “Hỏa Thương”, “Hỏa Diễm Xung Kích”, “Lưu Tinh Hỏa Vũ” gì đó.

Thật sự là hoa hòe loè loẹt, rối tinh rối mù!

Nói thì nói vậy, tuy rằng những kỹ năng này không có chút lực công kích nào, nhưng thi triển ra, lại vô cùng đẹp mắt.

Đặc biệt là chiêu công kích quần thể phạm vi lớn “Diễm Ngục” do Trần Nghiệp tự sáng tạo.

Khí thế vô cùng kinh người!!

(Diễm Ngục: Trần Nghiệp trong nháy mắt giải phóng dị năng Hỏa diễm cường độ mạnh nhất, hình thành một biển lửa trước người, thiêu đốt kẻ địch!)

Vừa rồi Trần Nghiệp thi triển kỹ năng “Diễm Ngục”.

Khi hắn từ trong biển lửa đi ra, thật sự giống như Hỏa Thần giáng thế, đẹp trai không ai bằng.

Còn về việc tại sao chiêu này không gọi là “Hỏa Hải”, mà gọi là “Diễm Ngục”?

Thuần túy là vì Trần Nghiệp cảm thấy, cái tên “Diễm Ngục” nghe bá khí hơn!!

...

Đợi đến khi Trần Nghiệp kiểm tra xong, nhiều nơi trong đại sảnh kiểm tra đã bị thiêu đen.

Trần hội trưởng lại không hề có chút tức giận, cười đến không ngậm được miệng.

Lát sau, trong văn phòng hội trưởng.

“Tiểu tử nhà ngươi, hôm nay biểu hiện rất không tệ.”

Trần hội trưởng hiếm khi khen con trai một câu trực tiếp như vậy.

Trần Nghiệp chỉ cười cười, không đáp lời.

“Dị năng Hỏa diễm của con, có thể tùy ý không chế hình dạng của ngọn lửa?” Trần hội trưởng lại hỏi.

“Vâng ạ!” Trần Nghiệp gật đầu.

“Vậy vừa rồi sao con không tạo hình ngầu hơn chút? Ví dụ như tạo hình một con Hỏa Long gì đó, chẳng phải ngầu hơn so với cái Hỏa Quyền kia của con sao!”

“Con cũng muốn lắm! Nhưng mà hiện tại con làm không được, phỏng chừng là do tinh thần lực của con còn chưa đủ cao! Hiện tại chỉ có thể đại khái thay đổi hình dạng ngọn lửa, không cách nào thao tác vi mô. Bây giờ bảo con biến ra Hỏa Long, phỏng chừng nhiều nhất cũng chỉ có thể tạo ra một con Hỏa Xà...”

“Nói cách khác, đợi đến khi tinh thần lực của con đủ cao, là có thể tạo ra Hỏa Long?”

“Về lý thuyết là có thể...”

“Tốt!” Trần hội trưởng lập tức cười nói: “Đợi đến khi nào con làm được, thì đến đây kiểm tra lại cho cha xem.”

Trần Nghiệp vẻ mặt kỳ quái: “Cha, tại sao cha lại thích Hỏa Long như vậy?”

“Bớt hỏi những thứ này đi!”

Trần hội trưởng không muốn nói lý do, nhìn thời gian nói: “Hơn 11 giờ rồi, đi ăn cơm trưa, ăn xong thì đến trường đi!”

Buổi chiều, Trần hội trưởng tự mình lái xe, đưa con trai đến bến xe.

Lúc Trần Nghiệp xuống xe, Trần hội trưởng dặn dò một câu:

“Con gái nhà họ Đường rất tốt, là một đứa trẻ ngoan, tiểu tử con bây giờ thực lực mạnh rồi, không được bắt nạt con bé, càng không được làm lớn bụng con bé ở trường, nghe rõ chưa?”

Trần Nghiệp nghe vậy, vẻ mặt không nói nên lời.

“Cha, cha không tin tưởng con trai mình như vậy sao?”

“Chuyện khác thì tin tưởng, chuyện này ta thật sự không tin tưởng con!”

Trần hội trưởng hừ lạnh một tiếng, đột nhiên nói: “Đừng tưởng ta không biết chuyện khốn nạn con làm! Nếu không phải ta giấu mẹ con, xem bà ấy có đánh gãy chân con hay không?”

Hít!

Trần Nghiệp tại chỗ sững sờ, hít vào một ngụm khí lạnh, sau đó thần sắc vô cùng xấu hổ.

Rõ ràng, chuyện của hắn và những người chị em kia, đã bị cha hắn biết được.

Chỉ là không biết Trần hội trưởng biết được bao nhiêu?

Tuy rằng những chuyện Mạnh Đức phong lưu này, đều là do nguyên chủ làm, nhưng, cái nòi này hắn không cồng cũng phải cồng.

Thật sự là có khổ cũng không nói nên lời!

“Đối xử tốt với con bé Đường gia, sau này không được liên lạc với Từ Tình kia nữa, càng không được ve vãn lung tung bên ngoài, nếu không thì con đừng có về nhà nữa!”

Ném xuống câu nói này, Trần hội trưởng đạp chân ga rời đi.

Trần Nghiệp lại thở phào nhẹ nhõm.

Từ Tình chính là cô bạn thân của Dương Dung Chi...

Xem ra, cha hắn hắn là chỉ biết một người này?

Đúng rồi!

Nói đến đây, tại sao những người chị em, chị dâu tâm lý kia, lại không liên lạc với hắn nữa? Đều đã nửa năm không có tin

tức.

Trần Nghiệp suy đoán, rất có thể là bởi vì hắn và Đường Tử Trần thường xuyên lên hot search, khiến các cô hiểu lầm Trần Nghiệp có bạn gái, cho nên chủ động cắt đứt quan hệ.

Haiz!

Đều là những người chị em tốt bụng hiểu chuyện...

...

Tối hôm đó, Trần Nghiệp thuận lợi đến Võ Đại.

Đợi đến khi hắn về đến ký túc xá, phát hiện mình vậy mà lại lên hot search!

【 Trần hội trưởng biến thành cuồng ma khoe con! 】

Đây là tiêu đề hot search.

Khiến Trần Nghiệp nhìn mà ngẩn người.

Tuy rằng hot search này chỉ nằm ở vị trí cuối bảng, nhưng có thể lên bảng, đủ để chứng minh độ hot không thấp.

Trần Nghiệp click vào thảo luận liên quan, rốt cục cũng hiểu rõ là chuyện gì xảy ra.

Thì ra, lúc Trần Nghiệp ngồi xe buýt chiều nay, Trần hội trưởng đã dùng tài khoản xã hội của mình, đăng video kiểm tra của con trai sáng nay lên mạng.

Kèm theo ba chữ: Con trai ta!!

Hay cho câu con trai ta!

Trần Nghiệp không khỏi thốt lên!

Sau đó, Trần Nghiệp nhin không được bật cười...

Xem ra, khoảng thời gian này hắn ngày nào cũng bị cư dân mạng chế giễu là tên ăn bám, khiến Trần hội trưởng trong lòng luôn chất chứa một ngụm khí!

Video kiểm tra của hắn, cũng gây ra rất nhiều cuộc thảo luận của cư dân mạng.

“Mẹ kiếp! Thì ra tình hạch của Nguyên Tổ Ma là bị Trần hội trưởng lấy được, cho con trai ông ấy rồi!”

“Ghen tị quá! Mẹ nó, siêu năng lực Hỏa diễm đẹp trai quá, tên tiểu bạch kiêu này, coi như là cá mẫn lặt mình rồi.”

“Tôi cũng ghen tị, nhưng mà tôi ghen tị là, Trần công tử đầu thai kỹ thuật tốt, có một người cha tốt!”

“Không phải... Tôi nghe nói có rất nhiều đại lão cấp sáu đều đến mà! Trần hội trưởng làm cách nào cướp được? Lợi hại vậy sao?”

“Rõ ràng là, Trần hội trưởng cũng gọi người đến giúp đỡ!”

“Tôi chỉ muốn hỏi một câu, Trần hội trưởng còn nhận con nuôi nữa không?”

“Hội trưởng! Nếu ngài không chê, ta nguyện bán làm nghĩa phụ!!”

Chương 158 - Khiến cả Trần Nghiệp Hỏa Quyền cũng phải kinh ngạc

Buổi tối hôm đó.

Trong nhóm chat của lớp.

Tào Vũ: 【 Trời đất! Trần ca ngẫu bá cháy! @Trần Nghiệp phá hoại kinh khủng vậy, chắc đạt cấp ba rồi nhỉ? 】

Nhậm Thiến Thiến: 【 Sao thế? Chuyện gì xảy ra vậy? 】

Đào Hồ: 【 Thiến Thiến mỹ nữ, cậu xem bảng hot search kìa, Trần hội trưởng... 】

Thiệu Văn Tuệ: 【 Tớ cũng thấy rồi, Trần Nghiệp lợi hại thật, trực tiếp lên cấp ba luôn. 】

Đường Tử Trần: 【 Chúc mừng Trần Nghiệp, có được siêu năng lực hệ Hỏa, ngẫu quá!! 】

Tào Vũ: 【 Hả? Ngay cả lớp trưởng cũng bị dội bom ra đây luôn sao? 】

Tào Vũ: 【 Trần ca đâu rồi? @Trần Nghiệp Về trường chưa? 】

Trần Nghiệp: 【 Cảm ơn mọi người, tôi vừa về đến trường, đang dọn dẹp ký túc xá đây! 】

Tào Vũ: 【 Vậy cậu cứ bận việc đi, không biết lão Triệu bao giờ mới về nhỉ? @Triệu Tranh 】

Triệu Tranh: 【 Chúc mừng sư huynh... Tôi trước tháng năm sẽ về. 】

Thiệu Văn Tuệ: 【 Triệu ca chú ý an toàn nhé! 】

Nhậm Thiên Thiển: 【 Ôi chao? Văn Tuệ, quan tâm Triệu ca của tôi vậy sao? 】

Thiệu Văn Tuệ: 【 Bạn học với nhau, quan tâm lẫn nhau một chút chẳng phải rất bình thường sao? 】

Tào Vũ: 【 Lão Triệu, thế nào rồi? Mọi việc vẫn thuận lợi chứ? 】

Triệu Tranh: 【 Cũng tạm, mỗi ngày chém giết với quái vật quả thực có tiến bộ... Không nói nữa, có nhiệm vụ rồi. 】

...

Rất nhanh.

Cả lớp đều biết Trần Nghiệp sở hữu siêu năng lực hệ Hỏa.

Không ít người ghen tị với cơ hội của Trần Nghiệp, thậm chí còn cảm thấy ông trời thật bất công.

Lần nào cũng được lớp trưởng dẫn dắt siêu thần cũng đã đành.

Tại sao lại còn có một người cha tốt như vậy chứ?

Thật sự đã cướp được tinh hạch Nguyên Tố Ma cho Trần Nghiệp, để cậu ta có được siêu năng lực hệ Hỏa.

Bạn học thì còn đỡ.

Cho dù có ghen tị đến đâu, cũng chỉ dám giữ trong lòng, hoặc là nói sau lưng, bề ngoài nhất định phải giữ thể diện.

Dù sao, Trần Nghiệp sau này lợi hại, có quan hệ bạn học, nói không chừng đến lúc đó còn có thể giúp ích được gì đó.

Còn cư dân mạng thì không có nhiều kiêng kỵ như vậy.

Theo như càng ngày càng nhiều cư dân mạng biết được tình hịch Nguyên Tổ Ma cuối cùng đã rơi vào tay Trần Nghiệp, và còn giúp Trần Nghiệp ngay từ đầu đã có thực lực cấp ba... Cái sự ghen tị đó, suýt chút nữa đã chui ra khỏi màn hình.

Tuy nhiên.

Cũng đúng như Trần hội trưởng đã nghĩ.

Không còn mấy ai gọi Trần Nghiệp là tiểu bạch kiểm nữa.

Thực lực cấp ba, đã là sự tồn tại mà rất nhiều người bình thường phải ngước nhìn.

Ngày hôm sau.

Buổi sáng.

Khi Trần Nghiệp đến lớp, phát hiện ra có rất nhiều bạn học không đến.

Bao gồm cả Đường Tử Trần, còn có Tào Vũ bọn họ, đều không có ở trong lớp.

Số học sinh trong lớp, ít hơn ngày thường ít nhất là hai phần ba.

Trần Nghiệp ngạc nhiên.

Sao mới chưa đầy một tháng, mà mọi người đều bắt đầu nghỉ học hết rồi?

Rất nhanh.

Chuông vào lớp vang lên.

Lão Lưu ôm theo máy tính của mình, bước vào.

Ánh mắt ông ta lướt qua lớp một lượt, nhìn thấy Trần Nghiệp, hơi sững người một chút, sau đó nở nụ cười.

“Trần Nghiệp, em về rồi à?”

Lão Lưu vừa vỗ tay vừa nói: “Nào, mọi người cho Trần Nghiệp một tràng pháo tay, chúc mừng Trần Nghiệp có được dị năng hệ Hỏa, lớp chúng ta lại có thêm một cao thủ cấp ba.”

Đối với việc Trần Nghiệp có được tình hịch Nguyên Tổ Ma, ông ta biết còn sớm hơn cả đám học sinh trong lớp.

Lục Hiệu trưởng đã thông báo trước cho ông ta.

Còn bảo ông ta sau này phải coi Trần Nghiệp là học sinh trọng điểm quan tâm!

Sở dĩ phải như vậy, không chỉ bởi vì Trần Nghiệp có được di năng hệ Hỏa, mà quan trọng hơn là, sau lưng Trần Nghiệp, còn có một vị đại lão cấp sáu quan hệ cực kỳ tốt!!

“Bốp bốp!”

Mọi người lura thừa vỗ tay.

Người quá ít, hơn nữa mọi người đều đang ghen tị, thật sự không thể nào chúc mừng Trần Nghiệp một cách chân thành được...

“Cảm ơn...”

Trần Nghiệp nói lời cảm ơn, vội vàng hỏi lão Lưu: “Lão sư, sao hôm nay lớp mình ít người vậy?”

“Ồ... Từ nửa tháng trước, mọi người đều đã ở trong trạng thái tự học, có thể không cần đến lớp, mỗi ngày tự mình luyện tập là được.”

Lão Lưu nói: “Tuy nhiên, mỗi ngày thầy vẫn sẽ đến lớp, nếu có gì không hiểu, các em có thể đến lớp hỏi, cũng có thể sau khi tan học, đến văn phòng hỏi thầy.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp càng thêm nghi hoặc: “Tự học? Không phải còn hơn một tháng nữa là đến ngày 1 tháng 5 rồi sao? Nội dung bí cảnh số 6 không giảng nữa à?”

“Bởi vì ngày 1 tháng 5, không phải là thời gian mở bí cảnh số 6!”

Lão Lưu hỏi ngược lại: “Sao vậy? Cha em không nói cho em biết sao?”

“Không có...”

“Vậy thì kỳ lạ thật, thầy còn tưởng, bí cảnh ngày 1 tháng 5, Trần hội trưởng sẽ sắp xếp ổn thỏa cho em chứ!”

“???” Trần Nghiệp hỏi: “Lão sư, ngày 1 tháng 5 rốt cuộc là bí cảnh gì vậy?”

Lão Lưu trả lời: “Ngày 1 tháng 5 hàng năm, là bí cảnh Toàn Dân. Đúng như tên gọi, chính là tất cả những người sở hữu

Thiên Phú Anh Hùng, đều có thể cùng lúc tham gia bí cảnh.”

“Bí cảnh Toàn Dân?”

Trần Nghiệp rất kinh ngạc: “Không phải chứ, nếu tất cả mọi người đều có thể tham gia, vậy thì... những cường giả cấp sáu đỉnh tiêm kia chẳng phải sẽ rất có lợi thế sao? Đối với những học sinh như chúng em, chẳng phải rất bất công sao? Làm sao chúng em có thể cạnh tranh lại với họ được?”

“Quả thực là không công bằng!” Lão Lưu gật đầu, nói: “Tuy nhiên, độ an toàn của bí cảnh Toàn Dân rất cao, phần thưởng điểm tiềm năng cũng không tệ, các em chỉ cần coi trọng việc tham gia là được.”

“Còn về phần thưởng quán quân, chính là cuộc cạnh tranh giữa các đại lão.”

Nói đến đây, lão Lưu lại cười nói: “Bí cảnh Toàn Dân lần này, thầy cũng sẽ tham gia, không chỉ có thầy, các giáo viên và lãnh đạo khác, có thể đều sẽ tham gia.”

Trần Nghiệp vẫn cảm thấy hơi choáng váng.

“Chuyện lớn như vậy, sao... không nói sớm?”

Nghe được câu này, lão Lưu ngược lại cảm thấy kỳ quái: “Nói sớm hay muộn thì có gì khác biệt sao? Như đám học sinh mới các em, đến đó cũng chỉ có thể kiếm chút điểm tiềm năng, chẳng lẽ còn có thể tranh giành phần thưởng quán quân với đám cường giả cấp sáu kia sao?”

“Bí cảnh Toàn Dân, là ngày hội của cường giả, không liên quan gì đến chúng ta.”

Ặc!

Có liên quan chứ!

Em cũng là cường giả cấp sáu đấy!!

“Lão sư, về bí cảnh Toàn Dân, thầy có thể nói rõ cho em nghe được không?” Trần Nghiệp hỏi.

Lão Lưu lại xua tay:

“Bí cảnh Toàn Dân thì thầy không thể dạy các em được, bởi vì mỗi lần tham gia bí cảnh Toàn Dân, tất cả những người tham

gia, sau khi rời khỏi bí cảnh, đều sẽ mất đi ký ức về bí cảnh Toàn Dân.”

“Cho nên, bên trong bí cảnh Toàn Dân rốt cuộc có quái vật hay không, là quái vật gì, tất cả mọi người đều không biết.”

“Còn về những vấn đề khác, em lên mạng cũng có thể tra được.”

Trần Nghiệp sững sờ.

Tham gia bí cảnh Toàn Dân, còn bị mất đi ký ức liên quan?

Bí cảnh Toàn Dân này lợi hại như vậy sao? Nó có thể tùy ý xóa bỏ một đoạn ký ức của con người?

Lão Lưu đột nhiên lại thở dài: “Như thầy đây, bị kẹt ở một bí cảnh nào đó, không nắm chắc có thể qua được, kỳ thực chính là đang chờ đợi bí cảnh Toàn Dân hàng năm, vừa tích lũy điểm tiềm năng, nâng cao thực lực, vừa ngăn chặn dấu ấn hoa mai biến mất.”

“Tránh trường hợp quá lâu không đi bí cảnh, dẫn đến dấu ấn biến mất, sau này sẽ không thể nào đi bí cảnh được nữa.”

Trần Nghiệp nhú mày thật sâu.

Đột nhiên, hắn nhớ ra một chuyện, lên tiếng hỏi: “Lão sư, bí cảnh Toàn Dân, lúc tiến vào, là mang theo ký ức đúng không?”

“Đương nhiên! Nếu không có ký ức, nhớ đâu ngay cả năng lực của bản thân cũng quên mất, vào đó còn chơi kiêu gì? Bí cảnh sẽ không đón con người ta vào chỗ chết đâu.”

“Vậy lớp trưởng chẳng phải rất nguy hiểm sao?”

Trần Nghiệp lập tức hỏi: “Với sự thù địch của những người nước ngoài kia đối với cô ấy, chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội này đâu nhỉ?”

Chương 159 - Đường Tử Trần: Mình rất ngoan mà!

“Cụ thể thầy cũng không nói rõ được, rốt cuộc bên trong bí cảnh Toàn Dân là tình huống gì, ai cũng không rõ, biết đâu sẽ căn cứ theo quốc gia, chia thành từng khu vực thì sao?”

Lão Lưu giải thích một câu, sau đó lại nói: “Dù sao năm đó Tần nữ sĩ cũng thường xuyên tham gia bí cảnh Toàn Dân, vẫn luôn bình an vô sự.”

“Đương nhiên, vì sự an toàn của Đường Tử Trần, các vị lãnh đạo đã đề nghị nàng không tham gia bí cảnh Toàn Dân lần này.”

Nói đến đây, lão Lưu đột nhiên nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt đầy ẩn ý: “Tuy nhiên, con bé không đồng ý, chỉ nói là muốn đợi em về, thương lượng với em xong sẽ đưa ra quyết định.”

Trần Nghiệp: “...”

“Vâng lão sư, vậy em đi tìm lớp trưởng.”

“Đi đi! Khuyến con bé nhiều một chút, tốt nhất là không nên tham gia bí cảnh Toàn Dân lần này.”

Lão Lưu dặn dò: “Với thực lực hiện tại của nàng, bí cảnh Toàn Dân năm nay vẫn chưa phải là sân khấu dành cho nàng, đến đó cũng không có khả năng nhận được bao nhiêu điểm tiềm năng, hoàn toàn có thể đợi đến năm sau rồi đi.”

...

Rời khỏi phòng học.

Trần Nghiệp lập tức lấy điện thoại ra, lên mạng tìm kiếm nội dung liên quan đến “bí cảnh Toàn Dân”.

Sau đó hắn phát hiện, đã có một bộ phận cư dân mạng đang thảo luận về bí cảnh Toàn Dân năm nay...

“Còn hơn một tháng nữa là đến ngày khai mạc bí cảnh Toàn Dân năm nay rồi nhỉ?”

“Đúng vậy, hi vọng lần này, tôi có thể kiếm được nhiều điểm tiềm năng.”

“Quán quân năm ngoái, tôi nhớ hình như là bên Úc Châu thì phải? Không biết quán quân năm nay, sẽ thuộc về ai đây?”

“Bí cảnh Toàn Dân không có ký ức, chỉ có thể biết ai là quán quân, cảm thấy điểm này rất bức bối!”

“Tôi lại cảm thấy khá bình thường, như bí cảnh Toàn Dân loại hình nhiều người tham gia này, nếu như không có chức năng

mất đi ký ức, e rằng đã sớm bị các đại lão nghiên cứu kỹ càng rồi nhỉ? Nói không chừng các đại lão sẽ nhân cơ hội này độc chiếm, vậy thì những người cấp bậc thấp như chúng ta, càng không có cách nào kiểm soát được.”

“Người anh em trên lầu nói đúng, cho nên, vẫn luôn có rất nhiều người cho rằng, bí cảnh Toàn Dân, kỳ thực là bí cảnh phúc lợi dành cho tất cả mọi người.”

Có thể là bởi vì, thời gian khai mạc bí cảnh Toàn Dân còn muộn, cho nên cư dân mạng thảo luận tạm thời còn ít.

So với độ hot của video kia của cha hắn, chênh lệch quá lớn.

Sau một hồi tìm kiếm.

Trần Nghiệp rốt cuộc cũng hiểu rõ bí cảnh Toàn Dân là gì!

Ngày 1 tháng 5 hàng năm.

Là thời gian khai mạc bí cảnh Toàn Dân.

Khoảng thời gian này, không thể nào tiến vào bất kỳ bí cảnh nào khác, chỉ có thể tham gia bí cảnh Toàn Dân...

Bí cảnh Toàn Dân không có phần thưởng thêm, ngược lại còn tạo ra một phần thưởng quán quân, kỳ thực cũng rất giống với phần thưởng thêm.

Thông tin về bí cảnh Toàn Dân trên mạng kỳ thực rất ít.

Dù sao sau khi từ trong bí cảnh đi ra, sẽ mất đi ký ức liên quan đến bí cảnh, mọi người đương nhiên cũng không thể nào đoán mò được.

Nội dung đại khái, kỳ thực lão Lưu vừa rồi đều đã nói rồi.

...

Chốc lát sau.

Trần Nghiệp đến phòng tập luyện chuyên dụng của Đường Tử Trần.

Cô nàng này mỗi ngày vừa mở mắt ra là phải luyện tập, giờ này mà đến ký túc xá tìm cô ấy, chắc chắn là không tìm được.

“Trần Nghiệp, cậu đến rồi à?”

Nhìn thấy Trần Nghiệp, Đường Tử Trần liền mỉm cười nói:
“Chúc mừng cậu, cướp được tinh hạch Nguyên Tố Ma, cảm
giác sở hữu dị năng hệ Hỏa thể nào?”

“Bình thường thôi! Cũng được.”

Trần Nghiệp đi thẳng vào vấn đề: “Mình nghe lão Lưu nói, cậu
muốn thương lượng với mình về chuyện bí cảnh Toàn Dân?”

Đường Tử Trần gật đầu, sau đó nói: “Cậu ngồi đợi một lát đi,
đợi mình đi tắm đã, rồi chúng ta nói chuyện này.”

Lúc này trên người cô nàng, có không ít mồ hôi, đều là do vừa
luyện tập chảy ra.

“Đường Tử Trần, xú nha đầu này!”

Tắm mà cũng mất tận mười phút!!

Mười phút đó!

Mọi người có biết mười phút đó, Trần Nghiệp đã trải qua như
thế nào không?

Với thính lực hiện tại của hắn, Đường Tử Trần có vỗ tay trong
phòng tắm, hắn cũng có thể nghe thấy được...

Mười phút sau.

Hai người ngồi trên ghế sofa bên ngoài phòng nghỉ.

Vừa tắm xong, Đường Tử Trần trông rất sáng khoái.

Cô gái này không trang điểm cũng rất xinh đẹp, bởi vì làn da
cô ấy thực sự rất đẹp, trắng trẻo và mịn màng.

“Lớp trưởng, ngày nào cậu cũng liều mạng tập luyện như vậy,
có thể tăng bao nhiêu điểm tinh thần lực?”

Đường Tử Trần suy nghĩ một chút, nói: “Bây giờ so với trước
đây đã mạnh hơn một chút, đại khái ba ngày có thể tăng hai
điểm thuộc tính tinh thần, trung bình năm ngày tăng một điểm
thuộc tính thể chất, bảy ngày tăng một điểm thuộc tính nhanh
nhẹn, còn thuộc tính sức mạnh thì gần như không tăng.”

Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Tốc độ tăng trưởng như vậy, không tính là chậm.

Có lẽ...

Đây chính là ưu thế thiên phú siêu cường của S2?

Tất nhiên, so với Thể Chất Kỳ Ngọc của hắn, chắc chắn là không thể so sánh được.

“Bây giờ cậu có bao nhiêu điểm thuộc tính tinh thần rồi?”

Trần Nghiệp lại hỏi.

Đối với Trần Nghiệp, Đường Tử Trần tự nhiên sẽ không giấu điểm điều gì: “Thuộc tính tinh thần hiện tại là 792 điểm.”

Trần Nghiệp càng kinh ngạc hơn.

Thuộc tính tinh thần của hắn hiện tại, mới chỉ có 654 điểm.

Mà tiềm năng mà Đường Tử Trần đạt được trong bí cảnh, cũng giống như hắn...

Nói cách khác, hơn một trăm điểm còn lại, đều dựa vào việc Đường Tử Trần kiên trì tập luyện trong suốt nửa năm qua, mới có thể đạt được.

“Lớp trưởng, vừa rồi cậu nói, hiện tại cậu tập luyện, thuộc tính tăng trưởng nhiều hơn so với lúc mới bắt đầu tập luyện?” Trần Nghiệp kinh ngạc hỏi: “Theo như lời cậu nói, vậy vị Tàn nữ sĩ kia, được bao nhiêu điểm thuộc tính rồi?”

Đường Tử Trần suy nghĩ một chút rồi nói: “Viện Khoa học đã từng nghiên cứu, nghe nói, chỉ có một số ít người sở hữu thiên phú Anh Hùng, sẽ có một khoảng thời gian, là giai đoạn tăng trưởng thuộc tính nhanh chóng, thông qua các loại huấn luyện, có thể đạt được đáng kể thuộc tính. Mà giai đoạn tăng trưởng nhanh chóng này, thời gian dài ngắn khác nhau, tùy theo từng người.”

“Có người có thể chỉ kéo dài vài tháng, có người có thể kéo dài đến vài năm.”

“Mình không biết vị Tàn nữ sĩ kia có phải cũng có giai đoạn tăng trưởng nhanh chóng này hay không.”

“Tuy nhiên, tiến độ bí cảnh hiện tại của cô ấy đã vượt qua ải số 29, chỉ là đối với bí cảnh cầu sinh số 30 vẫn chưa nắm chắc, cho nên mới dừng lại.”

“Theo ghi chép trên mạng, 29 lần bí cảnh, cô ấy tổng cộng đã nhận được 6 lần phần thưởng bổ sung. Cộng thêm việc cô ấy

kết hợp thiên phú Anh Hùng đã được mười một năm, tham gia mười lần bí cảnh toàn dân và từng đạt được một lần quán quân...”

“Ước tính sơ bộ, thuộc tính tinh thần của cô ấy cũng phải trên 4000 điểm, thậm chí đạt đến 5000 điểm cũng không chừng!”

“Cụ thể là bao nhiêu, chỉ có bản thân cô ấy biết.”

Xem ra...

Đường Tử Trần cô nương này vẫn luôn coi vị Tàn nữ sĩ kia là mục tiêu để đuổi theo!

Nếu không cũng sẽ không nắm rõ thông tin của Tàn nữ sĩ đến vậy...

Trần Nghiệp nghe vậy, vô cùng kinh ngạc.

Thuộc tính đơn lẻ đạt 5000 điểm sao?

Quả không hổ là nhân vật được xưng tụng là người mạnh nhất quốc nội, ngay cả nhân vật như Ba Lệ Minh cũng chỉ có thể bái phục!

Thực sự là mạnh mẽ!

Chỉ là không biết, trường sinh vật của hắn hiện tại, có thể chống đỡ được sự khống chế của niệm lực của Tàn nữ sĩ hay không?

“Lớp trưởng, cậu biết trường sinh vật chứ?”

Chương 160 - Đường Tử Trần: Mình rất ngoan mà! (2)

“Trường sinh vật?”

Đường Tử Trần suy nghĩ một chút, nói: “Hình như đã từng nhìn thấy một bài luận văn do Viện Khoa học công bố, chính là nói về trường sinh vật. Nghe nói, khi thuộc tính đạt đến một mức độ nhất định, từ trường sinh vật của cơ thể con người sẽ phát sinh biến hóa, có thể dẫn phát cộng hưởng lực hấp dẫn của tinh cầu... Biến hóa này, chính là trường sinh vật.”

“Cao thủ sở hữu trường sinh vật, có thể mượn lực hấp dẫn của tinh cầu để ổn định thân thể, thực lực sẽ tăng cường rất nhiều!”

“Đúng rồi, tiêu chuẩn cấp bậc thực lực do quốc gia công bố, điều kiện tiên quyết để trở thành cường giả cấp sáu, chính là thức tỉnh trường sinh vật...”

Nói đến đây, cô nàng thông minh này đã ý thức được ý đồ hỏi vấn đề này của Trần Nghiệp.

“Trần Nghiệp, cậu muốn hỏi, là niệm lực của Tần nữ sĩ kia, có thể khống chế cậu hay không đúng không?”

Trần Nghiệp mỉm cười gật đầu: “Vẫn là lớp trưởng thông minh, mình quả thực rất quan tâm điểm này.”

Đường Tử Trần liền nói: “Theo như bài luận văn kia, chỉ cần tổng thuộc tính của cậu vượt quá năm nghìn điểm, cô ấy hẳn là rất khó khống chế được cậu.”

Trần Nghiệp nghe vậy.

Trong mắt trái lập tức mở ra bảng thuộc tính của mình:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 2001.

Tinh thần: 654.

Sức mạnh: 2001.

Nhanh nhẹn: 2001.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

...

Bây giờ đã là cuối tháng ba.

Cách ngày 1 tháng 5, còn 32 ngày.

Theo như mỗi ngày hẳn tăng 7 điểm cho mỗi thuộc tính, đến ngày 1 tháng 5, thuộc tính thể chất, sức mạnh và nhanh nhẹn của hắn, còn có thể tăng thêm 224 điểm.

Đến lúc đó, thuộc tính của hắn sẽ là...

Thể chất: 2225, Tinh thần: 654, Sức mạnh: 2225, Nhanh nhẹn: 2225.

Tổng cộng bốn thuộc tính, chính là 7329 điểm!!!

Kinh khủng!

Vị Tần nữ sĩ kia, hẳn là không thể phá vỡ trường sinh vật của hắn đâu nhỉ?

Chỉ cần không phải vừa vào đã bị khống chế, như vậy, với siêu sức mạnh, siêu tốc độ, cùng với siêu phòng ngự hiện tại của hắn... Cho dù gặp phải Tần nữ sĩ trong bí cảnh, cũng có thể đánh một trận!

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp khẽ thở phào nhẹ nhõm.

“Thực lực của Tần nữ sĩ, thật sự là quá mạnh, nhân vật như vậy, cảm giác không nên tiếp tục dừng lại ở cấp sáu.” Trần Nghiệp thuận miệng cảm khái một câu.

Đường Tử Trần lại rất nghiêm túc trả lời: “Bởi vì trong nước chúng ta, vẫn chưa có tiêu chuẩn cấp bảy, hiện tại chỉ có bên Úc Châu đã đưa ra tiêu chuẩn cấp bảy, nghe nói, hình như là bên đó có một nhân vật rất lợi hại, đã đạt đến cấp bảy.”

Trần Nghiệp vừa nghe liền biết, chắc chắn là vị “Địa Hạ Chi Vương”, có biệt danh là “Võ Thần” mà cha hắn đã từng nhắc đến.

Đôi phương cũng là thiên phú S3, đi theo con đường quốc thuật, nhưng lại đi trước một bước so với thiên tài trong nước, bước vào cảnh giới chí thánh của võ đạo!

Phá Toái Hư Không! Kiến Thần Bất Hoại!!

“Tuy nhiên, có tin tức nói, chính phủ đã đang nghiên cứu tiêu chuẩn cấp bảy, một khi chính thức công bố cấp bậc cường giả cấp bảy, mình nghĩ, vị Tần nữ sĩ kia, hẳn là có thể được chọn.”

Đường Tử Trần nói.

Trần Nghiệp gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Vị Tần nữ sĩ kia, quả thực rất lợi hại.

“Lớp trưởng, về bí cảnh toàn dân lần này, cậu nghĩ sao?”

Cuối cùng Trần Nghiệp cũng hỏi đến vấn đề chính.

Đường Tử Trần do dự một lát, lúc này mới nói: “Thật ra mình rất không muốn bỏ lỡ, chỉ là, các lão sư nói cũng có lý, nếu như bí cảnh toàn dân không có hạn chế, mình đi vào, sẽ rất nguy hiểm.”

“Cho nên, mình mới nói với lão sư, muốn thương lượng với cậu một chút.”

Nói đến đây, ánh mắt Đường Tử Trần nhìn về phía Trần Nghiệp, bình tĩnh nói: “Trần Nghiệp, mình đều nghe theo cậu, cậu cho phép mình đi, mình sẽ đi. Không cho mình đi, vậy mình sẽ tiếp tục chờ bí cảnh lần sau.”

Ặc!

Nàng mà nghe lời như vậy.

Khiến hắn đây không biết phải làm sao luôn...

Trần Nghiệp rơi vào trầm tư.

Lý trí mách bảo hắn, để chắc chắn, nên ngăn cản Đường Tử Trần mạo hiểm.

Bỏ lỡ một lần bí cảnh toàn dân, cũng không phải là vấn đề gì lớn.

Chỉ là...

Hắn nhìn thấy trong đôi mắt to xinh đẹp của cô nàng, ánh mắt tha thiết kia, liền biết nàng rất không muốn bỏ lỡ bí cảnh toàn dân lần này.

Với thực lực hiện tại của hắn, bảo vệ cô vợ tương lai của mình, hắn là không thành vấn đề đâu nhỉ?

Không đánh lại còn có thể mang nàng chạy trốn.

Hơn nữa, trước đó Trần Nghiệp có tra trên mạng, bí cảnh toàn dân tương đối an toàn, rất ít khi nghe nói có trường hợp tử vong.

Bí cảnh này, quả thực chính là bí cảnh phúc lợi.

Giống như là nơi chuyên môn tặng điểm tiềm năng cho mọi người.

Cho nên...

Trần Nghiệp do dự...

Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Lớp trưởng, chờ mình suy nghĩ hai ngày, rồi trả lời cậu.”

Đường Tử Trần nghe vậy, ngoan ngoãn gật đầu: “Được.”

...

Tạm biệt Đường Tử Trần.

Trần Nghiệp lấy điện thoại di động ra, gọi điện cho cha mình.

“Cha, ngày 1 tháng 5 là bí cảnh toàn dân rồi!”

“Ừ, sao vậy?”

“Bí cảnh toàn dân lần này, cha cũng đi sao?”

“Tất nhiên là phải đi, có sư bá con dẫn dắt, mỗi năm cha đều có thể nhận được không ít điểm tiềm năng.”

“Ồ, ý cha là cha sẽ lập đội với sư bá ạ?”

“Nói thừa, cha không lập đội với sư bá con, chẳng lẽ lại đi lập đội với ai?”

Bí cảnh toàn dân.

Cũng có thể lập đội.

Hơn nữa số lượng thành viên trong đội, lên đến con số mười người chưa từng có.

Là bí cảnh có thể lập đội với số lượng thành viên nhiều nhất, không có cái thứ hai.

“Vậy đội của hai người đã đủ người chưa? Có thể nhét thêm hai người vào không?”

“Hai người mà con nói, là con và cô nàng Đường gia đúng không?”

“Đúng vậy! Con sợ trong bí cảnh toàn dân sẽ có nguy hiểm, mà một mình con lại không thể bảo vệ được cô ấy, dù sao nước ngoài cũng có nhiều người muốn giết Đường Tử Trần... Nếu như có thể gia nhập đội của hai người, có sư bá là cao thủ tuyệt đỉnh này, tính an toàn hẳn là có thể tăng lên rất nhiều.”

“Lời con nói cũng có lý, nhưng mà... Cha không giúp được con! Mỗi năm bí cảnh toàn dân, sư bá con ưu tiên cân nhắc,

chắc chắn là dẫn dắt thành viên nòng cốt của hiệp hội. Đây đã trở thành phúc lợi của thành viên nòng cốt hiệp hội. Năm nay những người lập đội với sư bá con, kỳ thực năm ngoái đã quyết định xong rồi, bây giờ cho dù đổi ai xuống, cũng không thích hợp! Nếu cha đề nghị với sư huynh dẫn hai đứa đi, chỉ khiến sư huynh khó xử.”

Trần hội trưởng thở dài một tiếng, nói: “Cha đây, mặt mũi cũng không lớn đến vậy... Nếu không, cha đã sớm nói chuyện này với con rồi.”

Chưa đợi Trần Nghiệp lên tiếng, Trần hội trưởng lại nói: “Hơn nữa, nếu để sư bá con biết, con chính là Long... Với tính cách cuồng võ của ông ấy, e rằng đến lúc vào bí cảnh, ông ấy sẽ đánh với con một trận!”

“Con bé Tiểu Đường kia, năm nay cứ bỏ qua đi! Với tình hình của con bé, tiến vào bí cảnh quả thực rất nguy hiểm. Còn con, tự mình tìm cách lập đội đi.”

“Chờ đến năm sau, hai đứa lại tham gia bí cảnh toàn dân, tình hình hẳn là sẽ tốt hơn rất nhiều, đến lúc đó cũng có thể tranh giành quán quân!”

Kết thúc cuộc gọi với cha mình, Trần Nghiệp rơi vào trầm tư.

Hắn đương nhiên hiểu được nỗi khó xử của Trần hội trưởng.

Vừa rồi mở miệng, cũng chỉ là thuận miệng hỏi thử một chút mà thôi...

Haizz!

Nếu như bí cảnh toàn dân không xóa trí nhớ, để hắn biết được nội dung bên trong, vậy thì hắn đã nắm chắc hơn nhiều rồi.

Hiện tại, bên trong bí cảnh toàn dân có gì, không một ai biết, hắn muốn chuẩn bị trước cũng không được.

À.

Đúng rồi!

Bí cảnh toàn dân, cấm mang theo bất kỳ vật phẩm nào.

Ngoại trừ quần áo của người tham gia, thì một cọng lông cũng không mang vào được!

Chương 161 - Tần Mộc Âm mang theo cà cuốc? Vợ của Đầu Trọc Đại Ma Vương không cần!

Trần Nghiệp nghiêm túc suy nghĩ một ngày.

Cuối cùng vẫn quyết định.

Chiều theo ý cô vợ nhỏ của hắn...

Đưa Đường Tử Trần đi tham gia bí cảnh toàn dân!!

Dù sao hắn mang người khác cũng là mang, chi bằng mang theo vợ mình.

Còn về nguy hiểm?

Với sức mạnh và tốc độ hiện tại của hắn, mang theo một người chạy trốn, hắn là không có mấy ai đuổi kịp hắn đâu nhỉ?

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp liền gọi điện thoại cho Đường Tử Trần.

“Lớp trưởng, mình đã suy nghĩ kỹ rồi, cảm thấy cậu vẫn không nên bỏ lỡ bí cảnh toàn dân lần này, còn về vấn đề an toàn của cậu... có nguy hiểm thì mình sẽ mang cậu chạy!”

“Tốt quá! Trần Nghiệp, cảm ơn cậu!”

Có thể nghe ra được.

Nhận được tin tức này, Đường Tử Trần rất vui mừng.

“Chuyện này, phải nói cho lão Lưu biết chứ?” Trần Nghiệp đầu đầu nói: “Mình cũng không biết, nên nói với ông ấy như thế nào.”

Đường Tử Trần liền nói: “Để mình nói với ông ấy.”

“Vậy được, chuyện này giao cho cậu!”

Cúp điện thoại.

Đường Tử Trần lập tức gọi điện thoại cho lão Lưu, không chút do dự.

“Thầy, em quyết định tham gia bí cảnh toàn dân lần này.”

“Cái gì??”

Giọng lão Lưu ở đầu dây bên kia, âm lượng trong nháy mắt tăng lên tám độ.

“Đường Tử Trần, em bình tĩnh một chút, bỏ lỡ một lần bí cảnh toàn dân, đối với em mà nói, cũng không tính là gì.”

Lão Lưu lập tức bật chế độ khuyên nhủ: “Với thực lực hiện tại của em, không thể nào tranh giành với những cường giả cấp sáu kia, cho dù em có vào được, mọi chuyện đều thuận lợi, thì có thể nhận được bao nhiêu điểm tiềm năng chứ? Vì chút tiềm năng đó, mà mạo hiểm không đáng đâu!”

“Em biết.” Đường Tử Trần bình tĩnh nói: “Nhưng em vẫn muốn đi.”

“Chuyện này...”

Lão Lưu dường như nghĩ đến điều gì, lập tức hỏi: “Có phải là thằng nhóc Trần Nghiệp kia xúi giục em không?”

Đường Tử Trần đương nhiên sẽ không để Trần Nghiệp gánh tội thay: “Không liên quan gì đến Trần Nghiệp, chỉ là em không muốn bỏ lỡ mà thôi!”

“Em xem trên mạng mọi người đều nói, tất cả những người có thể trở thành cường giả cấp sáu, bọn họ đều đã trải qua muôn vàn khảo nghiệm, không hề lùi bước... Con đường này, cũng được gọi là con đường cường giả. Có phải vậy không?”

Lão Lưu đầu đầu nói: “Em đừng có tin cư dân mạng nói bậy, cái gọi là con đường cường giả, nói chính là những người luyện võ theo con đường võ thuật, bọn họ cần một luồng khí thể tiến về phía trước, mới có thể đột phá cảnh giới cao hơn, đi được xa hơn. Còn loại người dựa vào siêu năng lực như em, thì không liên quan gì cả!”

Đường Tử Trần lấy Tần nữ sĩ ra làm ví dụ: “Nhưng mà vị Tần nữ sĩ kia, trước đây chưa từng lùi bước, cho dù cô ấy đã trải qua hơn mười lần ám sát.”

Lão Lưu đột nhiên không biết nói gì cho phải.

Năm đó vị Tần nữ sĩ kia, con đường trưởng thành, quả thực không phải là thuận buồm xuôi gió.

Chủ yếu là tác dụng của năng lực thiên phú S2 quá lớn, là thiên phú có thủ đoạn công kích quần thể lớn nhất trong số tất cả các thiên phú anh hùng.

Ví dụ như Tần nữ sĩ hiện tại, có thể dễ dàng điều khiển vô số viên đá, biến chúng thành đạn, tàn sát quái vật. Cũng có thể điều khiển ngọn núi nhỏ, biến ngọn núi thành vũ khí, nện về phía quái vật. Hoặc là trong thời gian ngắn rút cạn nước trong hồ, phát động một trận lụt nhỏ, nhấn chìm những con quái vật sợ nước...

Thậm chí trực tiếp điều khiển rất nhiều quái vật, nghiền nát bọn chúng.

Nói một cách không hề khoa trương.

Một mình cô ấy, còn có tác dụng hơn cả một quân đoàn!

Bằng không cũng sẽ không được xưng là Định Hải Thần Châm của Hạ quốc.

Mỗi lần xuất hiện một người sở hữu năng lực thiên phú S2, đều là tồn tại được quốc gia của họ bảo vệ nghiêm ngặt.

Đây cũng là nguyên nhân chính khiến Đường Tử Trần bị nhắm đến như vậy.

“Lão sư, thầy không cần khuyên nữa.” Đường Tử Trần bình tĩnh nói: “Tần nữ sĩ có thể làm được, em nhất định cũng có thể làm được!!”

Thật ra.

Ban đầu, mục tiêu của Đường Tử Trần chỉ là trở nên mạnh mẽ, tiêu diệt hết quái vật.

Chưa từng coi Tần Mộc Âm là mục tiêu.

Kể từ sau khi Tần Mộc Âm đến trường, gặp mặt Đường Tử Trần một lần, cô gái này đã coi Tần Mộc Âm là mục tiêu cần phải vượt qua.

Bởi vì, lần trước Tần Mộc Âm đến muốn thu nhận nàng làm đồ đệ, đồng thời yêu cầu nàng và Trần Nghiệp giữ khoảng cách, đừng để tình yêu ảnh hưởng đến tiền đồ...

Yêu cầu này kỳ thực rất bình thường.

Chỉ là Đường Tử Trần không thể chấp nhận!

Trần Nghiệp hiện tại, trong lòng Đường Tử Trần, đã không còn đơn giản chỉ là một cái đuôi to nữa...

Tần Mộc Âm xem thường Trần Nghiệp, có thể hiểu được, dù sao thì thiên phú bề ngoài của Trần Nghiệp, cũng chỉ là cấp C mà thôi.

Nhưng mà Đường Tử Trần lại rất không vui.

Cho nên, nàng đã liệt Tần Mộc Âm vào mục tiêu cần phải vượt qua, chỉ để chứng minh một chuyện... Tần Mộc Âm đã sai!

...

Nghे được lời nói của Đường Tử Trần.

Lão Lưu nhất thời không biết nói gì cho phải.

Ông ấy cũng không thể đả kích tính tích cực của học sinh mình chứ?

“Được rồi! Đường Tử Trần, em đừng vội, để thầy thương lượng với lãnh đạo một chút...”

“Lão sư, bất kể kết quả thương lượng của mọi người là gì, em sẽ không thay đổi chủ ý!” Đường Tử Trần nói.

Lão Lưu: “...”

Cúp điện thoại xong.

Lão Lưu lập tức báo cáo chuyện này cho lãnh đạo nhà trường.

Đường Tử Trần đã quyết định muốn đi, vậy thì cố gắng tổ chức cho Đường Tử Trần một đội hình sang trọng nhất có thể!

Dù sao thì tầm quan trọng của Đường Tử Trần, ngay cả cấp trên cũng đang chú ý.

Tổ chức một đội hình sang trọng, hẳn là không khó.

Chuyện này rất nhanh đã truyền đến tai cấp trên.

Hai ngày sau.

Một người phụ nữ đến Ma Đô Võ Đại.

Cô ta không phải là Tần nữ sĩ, nhưng lại là trợ lý của Tần nữ sĩ, lần này đến Ma Đô Võ Đại, toàn quyền đại diện cho ý chí của Tần nữ sĩ.

Lãnh đạo Ma Đô Võ Đại tiếp đón cô ta.

Mà mục đích cô ta đến đây, tự nhiên là vì muốn gặp Đường Tử Trần.

Đường Tử Trần không từ chối gặp mặt.

Người ta đã đến rồi, nếu như ngay cả mặt mũi cũng không cho, sẽ chỉ khiến nàng có vẻ bất lịch sự, không coi ai ra gì.

Vì vậy.

Trong phòng khách, Đường Tử Trần gặp được vị trợ lý của Tần nữ sĩ này.

Mà vị trợ lý này cũng không nói nhảm.

Vừa vào cửa đã đi thẳng vào vấn đề.

“Đường Tử Trần đồng học, chào em! Tần tỷ nghe nói em nhất quyết muốn tham gia bí cảnh toàn dân lần này, nên quyết định để em gia nhập đội ngũ của chị ấy.”

“Tin tưởng rằng có Tần tỷ bảo vệ, em không chỉ có thể đạt được thành tích tốt, mà vấn đề an toàn cũng có thể được bảo đảm tối đa!”

Trợ lý nói xong, liền cười tủm tỉm nhìn Đường Tử Trần.

Cô ta tin tưởng, bất kỳ ai nghe được tin tức này, đều sẽ vui mừng khôn xiết, kích động không thôi.

Sau đó vội vàng đồng ý!

Không ngờ tới.

Đường Tử Trần do dự một lát, bỗng nhiên hỏi: “Chỉ có một suất của em thôi sao?”

Trợ lý nghe vậy, nụ cười trên mặt dần dần biến mất.

“Chẳng lẽ như vậy còn chưa đủ sao? Đường Tử Trần đồng học, em có biết hay không, biết bao nhiêu đại nhân vật vì một suất trong đội ngũ của Tần tỷ nhà tôi, mà tranh giành đến mặt đỏ tía tai, thậm chí là đánh nhau sút đầu mẻ trán?”

Đối với lời này.

Đường Tử Trần đương nhiên tin tưởng.

Sức kêu gọi của Tần Mộc Âm hiện tại ở trong nước quả thực rất mạnh!

Trong vòng bốn năm trở lại đây, mỗi lần bí cảnh toàn dân, đội ngũ do cô ấy dẫn dắt, ít nhất cũng có thể đạt được thành tích Á quân!

Nghe nói.

Bí cảnh toàn dân, đội ngũ quán quân, tất cả mọi người đều có thể nhận được 330 điểm tiềm năng.

Phần thưởng cho Á quân là 260 điểm.

Quý quân 200 điểm!

Chương 162 - Tần Mộc Âm mang theo cày cuốc? Vợ của Đầu Trọc Đại Ma Vương không cần! (2)

200 điểm tiềm năng, đã là vô cùng phong phú rồi, rất nhiều người cho dù xông pha mấy bí cảnh, cũng chưa chắc có thể nhận được nhiều điểm tiềm năng như vậy.

Hơn nữa những bí cảnh khác, càng về sau càng khó, không thể cày cuốc vô hạn được.

Cho dù là cường giả như Tần nữ sĩ cũng bị cản lại, không nắm chắc vượt qua được bí cảnh sinh tồn số 30.

Cho nên, điểm tiềm năng lại càng quan trọng.

Liên quan đến thành tựu tương lai của một dị năng giả!

“Em biết, những lời em nói tiếp theo, có chút quá đáng...”

Đường Tử Trần suy nghĩ một chút, nói: “Em cần hai suất, ngoài em ra, Trần Nghiệp nhất định phải đi cùng em.”

Trần Nghiệp luôn chăm sóc nàng trong bí cảnh, hiện tại có cơ hội, Đường Tử Trần cũng muốn giúp đỡ Trần Nghiệp.

“Chuyện này không thể nào!”

Trợ lý không chút nghĩ ngợi đã từ chối.

Cô ta thậm chí không thể tin nổi nhìn Đường Tử Trần, cảm thấy cô gái trước mắt này, có phải là đầu óc có vấn đề rồi không?

Chuyện người khác cầu còn không được, Đường Tử Trần vậy mà còn dám đưa ra yêu cầu?

Nếu như không phải trước khi đến, Tần Mộc Âm đã đặc biệt dặn dò cô ta, không được nói những lời quá đáng, e rằng cô ta đã muốn mở miệng chế giễu Đường Tử Trần không biết tốt xấu rồi.

“Đúng vậy! Không thể nào.”

Bị từ chối, Đường Tử Trần vẫn bình tĩnh.

Bởi vì nàng căn bản là không muốn gia nhập đội ngũ của Tần Mộc Âm .

Trước đó đã từ chối lời đề nghị thu nhận làm đồ đệ của Tần Mộc Âm , lại còn coi Tần Mộc Âm là mục tiêu cần phải vượt qua... Quay đầu lại đi tìm kiếm sự che chở của Tần Mộc Âm ?

Đường Tử Trần là cô gái kiêu ngạo, chuyện này nàng làm không được.

“Cho nên, phiền chị thay em cảm ơn Tần nữ sĩ.” Đường Tử Trần nói: “Cảm ơn ý tốt của chị ấy.”

Trợ lý bị sự dứt khoát của Đường Tử Trần làm cho ngây người.

Từ khi cô ta trở thành trợ lý của Tần Mộc Âm đến nay, đây là lần đầu tiên gặp phải, có người dùng thái độ thờ ơ như vậy để đối đãi với cô ta.

Thấy trợ lý ngẩn người, Đường Tử Trần nói: “Nếu như không còn chuyện gì nữa, vậy em đi trước.”

Ném xuống câu nói này, Đường Tử Trần xoay người rời đi.

Lúc này, trợ lý rất muốn nói một câu: Em nhất định sẽ hồi hận!

Nhưng nghĩ đến lời dặn dò của Tần Mộc Âm , cô ta vẫn không nói gì, trơ mắt nhìn Đường Tử Trần rời đi.

...

Đợi Đường Tử Trần vừa đi.

Trợ lý lập tức gọi điện thoại cho Tần Mộc Âm , báo cáo chuyện này.

Tần Mộc Âm nghe xong, dường như đã sớm đoán được, thở dài nói: “Tôi biết ngay mà, con bé đó sẽ không đồng ý... Vậy thì thôi vậy! Cô quay về đi.”

Trợ lý lại có chút không phục.

Cô ta đi đến đâu, người khác đối với cô ta không phải là cung kính có thừa sao?

Đường Tử Trần chỉ là một thiên tài còn chưa trưởng thành mà thôi, dựa vào cái gì mà đối mặt với cô ta lại bình tĩnh như vậy?

Thiên tài chết yếu nhiều không kể xiết!

Giả vờ cái gì chứ?

Bất quá, vị trợ lý này cũng là người thông minh, biết cái gì nên nói, cái gì không nên nói.

Nếu không cô ta cũng không ngồi vững được vị trí trợ lý này.

“Vâng chị, em về ngay.”

Cúp điện thoại xong.

Trợ lý cũng không lập tức rời đi, mà là tìm Trương phó hiệu trưởng, trực tiếp nói ra yêu cầu quá đáng của Đường Tử Trần với Trương phó hiệu trưởng, sau đó trút hết oán khí lên người Trương phó hiệu trưởng, đồng thời ám chỉ với Trương phó hiệu trưởng, Tần tỷ nhà cô ta rất tức giận vì Đường Tử Trần không biết điều!

Trước khi đi, chặn đường Đường Tử Trần một chút!

Dù sao thì Trương phó hiệu trưởng cũng không dám đi tìm Tần Mộc Âm xác minh, chuyện này sẽ không bị bại lộ.

Đáng tiếc là!

Trợ lý đã đánh giá cao dũng khí của Trương phó hiệu trưởng.

Hay nói cách khác, từ sau khi bị Lục hiệu trưởng dạy dỗ một trận, Trương phó hiệu trưởng đã ngoan ngoãn hơn rất nhiều, căn bản là không dám đi tìm Đường Tử Trần gây phiền toái,

thậm chí còn không dám báo cáo chuyện này cho lãnh đạo, chỉ nói cho Lục hiệu trưởng biết.

Cho nên, âm mưu nhỏ của trợ lý, trực tiếp thất bại...

...

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt.

Lại nửa tháng trôi qua.

Cách ngày bí cảnh toàn dân mở ra, chỉ còn lại mười ngày cuối cùng.

Hôm nay.

Triệu Tranh từ tiền tuyến chạy về.

Mà Trần Nghiệp, cũng rút cuộc đã thành lập xong đội ngũ tham gia bí cảnh toàn dân lần này...

...

“Lão Triệu, cậu cuối cùng cũng trở về rồi!!”

Buổi trưa.

Trong nhà ăn.

Mọi người ngồi chung một bàn ăn trưa.

Triệu Tranh vừa đúng lúc về trường vào khoảng 11 giờ trưa, rửa mặt xong liền đi thẳng đến đây.

Gần hai tháng không gặp.

Tiểu tử này trông đen đi nhiều, người cũng gầy hơn không ít.

Tuy nhiên, tinh thần lại rất tốt, trên người toát ra khí chất rắn rỏi của quân nhân, đôi mắt sáng ngời, tràn đầy tự tin.

Rõ ràng là chuyến đi này thu hoạch rất nhiều!

Điều thu hút sự chú ý của mọi người nhất chính là hai bên thái dương của Triệu Tranh.

Căng phồng lên, rất nổi bật.

“Nhìn dáng vẻ của cậu, chuyến đi này chắc chắn không uổng phí!” Tào Vũ cười nói.

Trần Nghiệp cũng hỏi: “Sur đệ, thế nào? Đạt được mục tiêu chưa?”

Triệu Tranh chỉ mỉm cười, không nói gì, trực tiếp đặt tay nhẹ nhàng lên bàn ăn, sau đó dùng sức ấn xuống!

Không một tiếng động.

Tiếp theo.

Cậu ta nhấc tay ra.

Trên mặt bàn bằng thép không ngờ lại xuất hiện một dấu tay vô cùng rõ ràng!!

Nhìn thấy cảnh này, ngoại trừ Trần Nghiệp, những người còn lại đều kinh ngạc há hốc mồm!

“Mẹ kiếp!!”

Tào Vũ kinh hô: “Lão Triệu, cậu lợi hại quá vậy?”

Nhậm Thiển Thiển cũng kinh ngạc nói: “Tranh ca, đây chính là ám kinh sao? Ghê gớm quá vậy? Cái bàn này làm bằng thép đấy! Tôi dùng vũ khí còn không đâm thủng nổi!”

Trên bàn còn có một cô gái.

Thiệu Văn Tuệ.

Tuy nhiên, cô gái này chỉ dùng ánh mắt sùng bái nhìn Triệu Tranh, không nói gì.

“Đúng vậy, đây chính là ám kinh!”

Được bạn bè khen ngợi, Triệu Tranh vốn có tính cách trầm ổn cũng không nhịn được lộ ra nụ cười.

Chủ yếu là sau khi luyện thành ám kinh, cậu ta vẫn luôn trong trạng thái hưng phấn.

“Tuy nhiên, ám kinh tiêu hao rất lớn, hiện tại nếu tôi dốc toàn lực thi triển, cũng không thể kiên trì được bao lâu.”

“Tốt!” Trần Nghiệp cười lớn, vỗ vai Triệu Tranh: “Sur đệ, làm tốt lắm, Trần hội trưởng nếu biết đồ đệ giỏi của ông ấy lợi hại như vậy, nhất định sẽ rất vui mừng!”

Triệu Tranh ngại ngùng cười, không đáp lời.

“Ra chiến trường hiệu quả tốt như vậy sao?”

Tào Vũ vẫn rất kinh ngạc, đồng thời cũng có chút hâm mộ: “Hay là, tôi cũng đến tiền tuyến rèn luyện hai tháng?”

Nhậm Thiển Thiển không chút lưu tình đả kích: “Cậu đâu phải đi theo con đường quốc thuật, cậu đến chiến trường làm gì? Đi nộp mạng à?”

Sau đó, cô nàng lại nói: “Thành tựu của Tranh ca, tôi không hâm mộ, Tranh ca nhất định là liều mạng mới có được.”

Nghe vậy, Triệu Tranh lại không hề khiêm tốn, gật đầu đồng ý, nhìn Tào Vũ nói: “Lão Tào, cho cậu xem thứ này.”

Vừa dứt lời.

Triệu Tranh liền cởi áo.

Tào Vũ vội vàng ngăn cản: “Ê ê ê... Lão Triệu, Triệu ca, có gì từ từ nói, có nữ đồng chí ở đây! Đừng đùa nữa!”

Triệu Tranh bất đắc dĩ, chỉ cởi áo khoác ngoài, sau đó vén lưng ra cho Tào Vũ xem.

Chỉ thấy trên lưng Triệu Tranh có một vết thương to lớn và dữ tợn, suýt chút nữa đã chém đứt cậu ta làm đôi...

Cho đến bây giờ, vết thương vẫn chưa hoàn toàn đóng vảy, một số chỗ vẫn còn dán băng gạc.

Tào Vũ và những người khác đều ngây người.

“Sư đệ, đây là chuyện gì vậy?” Trần Nghiệp cau mày hỏi.

“Đây là chuyện nửa tháng trước, một con quái vật cấp hai từ phía sau đánh lén, chỉ cần lệch đi một chút, là có thể làm tổn thương đến dây thần kinh cột sống của tôi.”

Chương 163 - Khởi Đầu Chấn Động, Ai Mới Là Thiên Hạ Đệ Nhất?

Triệu Tranh nói: “Nếu thật sự làm tổn thương đến dây thần kinh cột sống, cho dù có thể sống sót, cả đời này cũng chỉ có thể làm người thực vật...”

“Lão Tào, tiền tuyến thật sự rất nguy hiểm, mỗi ngày đều có những chiến sĩ anh dũng hy sinh... Tôi không đề nghị cậu bây

giờ đến tiền tuyến, cậu cũng không phải đi theo con đường quốc thuật, không cần thiết phải mạo hiểm như vậy.”

“Chờ khi nào cậu mạnh mẽ hơn rồi, đến tiền tuyến chi viện cũng chưa muộn!”

Tào Vũ nghe vậy, vội vàng nói: “Được rồi, lão Triệu, tôi biết rồi, cậu mau mặc áo vào đi, đừng để vết thương bị bung chỉ.”

Trần Nghiệp cau mày hỏi: “Mười ngày nữa là đến Bí Cảnh Toàn Dân, sư đệ, vết thương của cậu...”

Triệu Tranh cười nói: “Yên tâm đi! Thực ra đã gần khỏi rồi, còn mười ngày nữa, nhất định sẽ khỏi hẳn.”

Nhậm Thiển Thiển nói: “Tôi biết mà, cho nên tôi mới nói, không hâm mộ Tranh ca.”

Trần Nghiệp kỳ quái hỏi: “Thiển Thiển, tại sao cậu gọi sư đệ là Tranh ca, mà không gọi tôi là anh?”

Nhậm Thiển Thiển cười hì hì nói: “Bởi vì lớp trưởng nhỏ tuổi hơn tôi! Cô ấy phải gọi tôi là chị, cậu đi cùng lớp trưởng, cũng phải gọi tôi là chị!”

...

Cùng lúc đó.

Ở một nơi nào đó trên thế giới.

Bên trong một căn phòng họp u ám.

Đột nhiên vang lên một giọng nói phấn khích:

“Mọi người, cơ hội của chúng ta đến rồi! Tôi nhận được tin tức, con nhỏ Đường gì đó không biết sống chết, vậy mà lại muốn tham gia Bí Cảnh Toàn Dân lần này!”

“Đây chính là cơ hội tốt nhất để chúng ta giết chết cô ta, sau khi trở về, mọi người có thể mang tin tức này nói cho những cường giả đỉnh tiêm trong nước của mình, cùng nhau liên thủ ám sát Đường!”

Vừa dứt lời, lập tức có người hỏi: “Tin tức đáng tin cậy chứ?”

“Đương nhiên là đáng tin cậy!”

Có người nghi ngờ: “Cho dù Đường có tham gia kỳ Bí Cảnh Toàn Dân lần này, với tầm quan trọng của cô ta, chắc chắn cô

ta sẽ được những cao thủ của Hạ quốc bảo vệ chứ? Thậm chí là được người phụ nữ tên Tần kia trực tiếp bảo vệ, muốn giết người dưới sự bảo vệ của người phụ nữ đó, không phải là chuyện dễ dàng đâu!”

“Ngài Reynolds, ngài nói đúng, theo tin tức mà tôi nắm được, Tần quả thật đã phái người gửi lời mời cho Đường, tuy nhiên, mục tiêu của chúng ta lại quá ngu ngốc, vậy mà lại từ chối lời mời của Tần... Lần này đúng là đến cả Thượng Đế cũng đang giúp chúng ta.”

“Còn có chuyện tốt như vậy sao?”

“Nếu không có Tần bảo vệ, lần này quả thật là một cơ hội tốt!”

“Đừng vui mừng quá sớm, về tin tức của Bí Cảnh Toàn Dân, chúng ta không biết gì cả, bên trong là tình huống gì, không ai biết, có lẽ cũng có hạn chế gì đó?”

“Không sao, chỉ là thông báo cho những người có liên quan thôi, chúng ta cũng không mất mát gì. Nếu có cơ hội, vẫn phải giết chết Đường.”

“Nói đúng lắm!”

Nghe những lời thảo luận này, người đàn ông lên tiếng trước đó lập tức nói: “Vậy thì, mọi người có hứng thú với đề nghị của tôi không?”

“Nếu như tin tức mà ngài nói đều là sự thật, vậy thì tôi tán thành.”

“Tôi cũng đồng ý.”

“Tán thành!”

Trong nháy mắt.

Những người trong phòng họp lần lượt giơ tay tán thành.

“Tốt! Vậy thì, chúng ta hãy cùng nhau liên thủ một lần, liên thủ giữa những người mạnh nhất! Nói không chừng ngay cả người phụ nữ họ Tần kia, chúng ta cũng có cơ hội giết chết!!”

...

Chín ngày sau.

Ngày 30 tháng 4.

Ngày mai chính là ngày Bí Cảnh Toàn Dân mở ra.

Rất nhiều cao thủ cấp 6 đỉnh cao đều đang rục rịch, chuẩn bị sẵn sàng để ngày mai tiến vào bí cảnh, thể hiện bản lĩnh, tranh đoạt chức vô địch.

Ngay cả những cường giả cấp 5 bình thường cũng âm thầm hạ quyết tâm, phải giành được thứ hạng cao.

Vô số cư dân mạng cũng đang quan tâm đến sự kiện này.

“Năm nay, chức vô địch sẽ thuộc về chúng ta chứ?”

“E là không dễ đâu, nghe nói bên Úc Châu có một cường giả rất lợi hại, đã đạt đến cấp 7 rồi.”

“Cấp 7? Tiêu chuẩn cao nhất không phải chỉ có cấp 6 thôi sao? Lấy đâu ra cấp 7?”

“Đúng vậy! Tại sao chưa từng nghe nói qua? Cũng chưa từng nghe nói Úc Châu có cao thủ này?”

“Có lẽ là người này tương đối kín tiếng? Đội vô địch năm ngoái chính là do người này dẫn dắt.”

Cư dân mạng trên mạng đều đang bàn tán xôn xao, phỏng đoán đội vô địch năm nay sẽ thuộc về ai.

Thậm chí rất nhiều phương tiện truyền thông đều ra sức đưa tin về những đội hình hùng hậu, có hy vọng giành chức vô địch.

Ví dụ như đội hình của Hiệp hội Dị Năng Giả.

Do hội trưởng Ba Lệ Minh đích thân dẫn dắt, cố vấn của hiệp hội (cấp 6), các phân hội trưởng, và các thành viên nòng cốt quan trọng khác tạo thành.

Tổng cộng có hai cường giả cấp 6, những người khác cũng đều là cao thủ cấp 5.

Còn có đội hình của Đội Chấp Pháp.

Do cường giả số một trong nước “Tần Mộc Âm” đích thân dẫn dắt, đội phó là Thích Vũ hòa thượng và những người đến từ các bộ phận khác, cùng với các thành viên tinh nhuệ quan trọng của Đội Chấp Pháp tạo thành.

Thấp nhất cũng là cao thủ cấp 5!

Đúng rồi, Thích Vũ hòa thượng vẫn chưa bình phục, cánh tay cũng chưa khỏi hẳn, vẫn còn đang bó bột. Tuy nhiên, cường độ thân thể của hắn ta vẫn còn đó, miễn cưỡng có thể làm một tấm khiên thịt cấp 5.

Ban đầu Tần Mộc Âm muốn Thích Vũ ở lại dưỡng thương cho tốt, chỉ là hắn ta không cam lòng, nhất định phải tham gia kỳ Bí Cảnh Toàn Dân lần này.

Có lẽ là xuất phát từ tâm lý muốn bù đắp, Tần Mộc Âm vẫn đồng ý.

Hai đội hình này.

Là hai đội hình có đội hình hùng hậu nhất trong nước, cũng là đội hình minh tinh, được vô số phương tiện truyền thông săn đón.

Ngoài hai đội hình này ra.

Trong nước còn có không ít đội hình khác, đều có đại lão cấp 6 tham gia...

Bên phía Võ Đại.

Cũng có một đội hình “hùng hậu”.

Lục hiệu trưởng, Thái tiên sinh, Lưu lão sư, Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, Triệu Tranh, Nhậm Thiển Thiển, Tào Vũ, Thiệu Văn Tuệ... Còn có một cao thủ do chính phủ phái đến, nghe nói là đến để bảo vệ Đường Tử Trần.

Cao thủ này tên là Cao Diệp, là một phụ nữ trung niên, tóc uốn xoăn lộn to, mặc vest nhỏ, trên người toát ra khí chất của một đại tỷ xã hội đen.

Mặc dù Cao Diệp chỉ có cấp bậc 5, nhưng thiên phú anh hùng của bà ta là S13 (Flashy Flash), thuộc tính nhanh nhẹn rất cao, tốc độ cực nhanh.

Nói là bảo vệ.

Thực chất là vào thời khắc mấu chốt, phải đưa Đường Tử Trần chạy trốn.

Không phải chính phủ không muốn phái cường giả cấp 6 đến.

Mà là một khi đã đạt đến cấp 6, trên thực tế đã là quan hệ hợp tác với chính phủ, không còn như cấp dưới nghe theo mệnh lệnh nữa.

Mỗi một cường giả cấp 6, đều có sự kiêu ngạo và tôn nghiêm của riêng mình.

Nếu như người ta không muốn đến, chính phủ cũng không thể ép buộc, chỉ có thể cố gắng thuyết phục.

...

Đội hình của Võ Đại.

Không thể so sánh với những đội hình hùng hậu hàng đầu kia.

Tuy nhiên, cũng coi như không tệ.

Tính cả Lục hiệu trưởng, có tổng cộng ba cường giả cấp 5.

Hai người cấp 4: Lưu lão sư và Đường Tử Trần.

Ba người cấp 3: Hỏa Quyền Trần Nghiệp, Thiếu nữ khuyển hệ Nhậm Thiến Thiến, và cao thủ ám kinh Triệu Tranh!

Đương nhiên, đây chỉ là thực lực bề ngoài.

Trên thực tế, trong đội hình này, còn ẩn giấu một đại lão cấp 6!!

Còn Tào Vũ và Thiệu Văn Tuệ, vẫn chỉ là cấp 2 (chủ yếu là do Trần Nghiệp giết quá nhanh trong bí cảnh số 4, hại bọn họ).

Ban đầu Lục hiệu trưởng không muốn dẫn theo nhiều học sinh như vậy, nhưng không chịu nổi sự yêu cầu mãnh liệt của Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, đành bất đắc dĩ đồng ý.

Hỏa Quyền Trần Nghiệp không tính là gì, chỉ là một tiểu tử cấp 3, dựa hơi cha mình mà thôi.

Chủ yếu là Lục hiệu trưởng không lay chuyển được Đường Tử Trần!!

Chương 164 - Trần Hội Trưởng: Võ Đại Các Người Lân Này Lời To!

Nói tới.

Quá trình thành lập đội hình này, tương đối không dễ dàng.

Ban đầu ý của cấp trên là, nhất định phải nhét Đường Tử Trần vào một đội hình có cường giả cấp 6.

Nếu như không có cường giả cấp 6 bảo vệ, chi bằng để Đường Tử Trần đừng đi.

Là Đường Tử Trần đã tranh luận lý lẽ, kiên trì ý kiến của mình, mới có cục diện ngày hôm nay...

Ngày hôm sau.

Ngày 1 tháng 5.

10 giờ 49 phút sáng.

Mười người nắm tay nhau, đã chuẩn bị xong xuôi.

Thứ tự nắm tay là Lục hiệu trưởng, Lưu lão sư, Tào Vũ, Triệu Tranh, Thái tiên sinh, Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, Nhậm Thiển Thiển, Thiệu Văn Tuệ, đại tỷ Cao Diệp.

Nhiều người lập đội.

Không cần tất cả mọi người đều phải ấn vào dấu ấn hoa mai.

Chỉ cần một người ấn là được.

Giây tiếp theo.

10 giờ 50 phút, dấu ấn hoa mai trên cánh tay của mọi người đồng loạt nóng lên.

Lục hiệu trưởng ấn xuống.

Sau đó, mười người cùng nhau biến mất, tiến vào bí cảnh.

...

Khi Trần Nghiệp khôi phục lại thị lực.

Đã đến bên trong Bí Cảnh Toàn Dân.

Thứ đầu tiên hắn nhìn thấy, chính là một cổng chào khổng lồ, treo một tấm biển.

Trên đó viết bốn chữ rồng bay phượng múa!

Thiên Hạ Đệ Nhất!!

Phía sau cổng vòm.

Là một đấu trường cực kỳ rộng lớn!

Quy mô của nó vượt xa bất kỳ địa điểm thể thao nào của con người, lớn hơn mười sân bóng đá cộng lại.

Ở giữa đấu trường là một quảng trường, có tới 16 võ đài không lồ được đặt ở đó.

Mỗi võ đài có diện tích lên tới 300 mét vuông.

Khán đài hai bên không phải là ghế ngồi, mà là rất nhiều ngôi nhà.

Ở trong những ngôi nhà này, có thể nhìn xuống các võ đài ở giữa.

Chỉ là, đấu trường trống rỗng, không thấy bóng dáng bất kỳ ai, cũng không có bóng dáng của quái vật...

“Thiên hạ đệ nhất?”

Tào Vũ nhìn tám biển trên cổng vòm, kinh ngạc nói: “Đây là bí cảnh gì vậy? Không có quái vật sao?”

Lão Lưu nói: “Nhiều võ đài như vậy, xem ra, cái gọi là bí cảnh toàn dân, thực chất là bí cảnh để mọi người so tài.”

Tào Vũ hỏi: “Nếu là bí cảnh so tài, tại sao bí cảnh lại xóa đi ký ức của chúng ta?”

Lão Lưu mỉm cười nói: “Có rất nhiều người khiêm tốn, thích che giấu thực lực của mình. Theo thầy được biết, chỉ riêng trong nước chúng ta, đã có rất nhiều cường giả thực lực siêu quần, nhưng đánh giá cấp bậc của họ lại không tương xứng. Thậm chí ngay cả trong số những cường giả cấp năm, có người thực chất đã có thực lực cấp sáu, nhưng họ không muốn gây chú ý, không muốn nâng cao đánh giá thực lực của mình, nên vẫn ở lại cấp năm.”

“Có lẽ bí cảnh cũng đã cân nhắc đến điều này, nên mới xóa đi ký ức về quá trình so tài, để mọi người có thể thoải mái phát huy.”

Nghe lời giải thích của Lão Lưu.

Triệu Tranh, Tào Vũ và những người khác đều gật đầu.

Đường Tử Trần thì theo bản năng liếc nhìn Trần Nghiệp.

Nàng cảm thấy, Trần Nghiệp chính là loại người mà Lưu lão sư nói.

Còn Trần Nghiệp lúc này, ánh mắt cảnh giác, gắt gao bảo vệ Đường Tử Trần bên cạnh.

Bởi vì xung quanh bọn họ, còn có rất nhiều người khác!

Trần Nghiệp sợ có người lên tấn công cô vợ nhỏ của mình...

Đường Tử Trần thông minh, nhanh chóng nhận ra hành động của Trần Nghiệp, trong lòng âm áp, trên khuôn mặt xinh đẹp cũng nở nụ cười.

“Ồ? Lốp trưởng, sao cậu cười ngọt ngào thế?”

Nhậm Thiển Thiển ở bên cạnh Đường Tử Trần, tò mò hỏi:

“Nghĩ đến chuyện gì vui vẻ à? Chia sẻ với tớ với!”

Đường Tử Trần: “...”

Lúc này.

Trong đầu tất cả mọi người, đột nhiên nhận được một đoạn thông tin:

【 Quy tắc thi đấu Đại hội Võ Đạo Thiên Hạ Đệ Nhất... 】

Quy tắc rất chi tiết.

Ít nhất cũng phải một vạn chữ!!

Tóm tắt sơ lược, chính là so tài theo khu vực!

Mỗi quốc gia, được chia thành một khu vực.

Đầu tiên là người cùng quốc gia so tài với nhau, trong vòng một tháng sẽ chọn ra năm đội mạnh nhất, sau đó đại diện cho quốc gia, tham gia vòng chung kết thế giới, cuối cùng sẽ chọn ra đội vô địch.

Sau khi thi đấu kết thúc, căn cứ theo thứ hạng của đội, sẽ trao thưởng.

Những đội không lọt vào top 100, mỗi người chỉ nhận được 30 điểm tiềm năng.

Các đội từ hạng 100 đến 50, mỗi người nhận được 50 điểm tiềm năng.

Các đội từ hạng 50 đến 10, mỗi người nhận được 80 điểm tiềm năng.

Top 10 đội, mỗi người tối thiểu nhận được 100 điểm tiềm năng.

Ba đội đứng đầu, tức là quán quân, á quân, quý quân, tất cả thành viên, nhận được phần thưởng phong phú nhất.

Trong thời gian thi đấu.

Tất cả mọi người bị cấm tấn công lẫn nhau ở những nơi riêng tư!

Đặc biệt là người chủ động tấn công, hình phạt nặng nhất.

Sẽ không bị tiêu diệt, nhưng sẽ mãi mãi bị nhốt trong bí cảnh...

Lên võ đài thì không bị hạn chế, tuy nhiên, một khi cảm thấy mình không đánh lại đối thủ, có thể lập tức nhận thua!

Giữ mạng là quan trọng nhất!

Những ngôi nhà trên khán đài, là nơi dành riêng cho mọi người nghỉ ngơi, bên trong có thức ăn và nước uống. Tất nhiên, đồ ăn ngon là không thể có, thức ăn bên trong chỉ có thể lấp đầy bụng, duy trì tiêu hao cho trận đấu hàng ngày.

Thời gian thi đấu là từ 8 giờ sáng đến 8 giờ tối hàng ngày!

...

Đại khái quy tắc là như vậy.

Khi Trần Nghiệp biết được, trong thời gian thi đấu cấm đấu đá riêng, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Như vậy, hẳn là sẽ không có ai mạo hiểm vĩnh viễn không ra được, ám sát Đường Tử Trần chứ?

Không hổ danh là bí cảnh toàn dân, luôn được ví như bí cảnh phúc lợi, bí cảnh an toàn nhất.

Ngay cả khi lên võ đài so tài, cũng có thể chủ động nhận thua để bảo toàn tính mạng.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp cũng không hoàn toàn lơ là cảnh giác.

Lỡ như có kẻ ngốc nghếch nào đó, muốn đổi mạng với Đường Tử Trần thì sao?

Lúc này.

Lão Lưu đột nhiên kêu lên: “Bí cảnh toàn dân, vậy mà lại tốn thời gian lâu như vậy? Bên ngoài chỉ qua một ngày? Xem ra, dòng chảy thời gian trong bí cảnh này, rất khác so với thế giới thực tại!”

Quả thực là vậy.

Nếu thời gian đồng bộ.

Vậy thì theo thời gian thi đấu, đợi đến khi quyết định ra quán quân, thế giới thực ẽ rằng đã qua hai ba tháng rồi?

Nhưng trên thực tế, bí cảnh toàn dân hàng năm, bắt đầu từ ngày 1 tháng 5, đến ngày 2 đã kết thúc rồi.

Trần Nghiệp nghĩ đến một chuyện, lên tiếng hỏi: “Lão sư, thời gian thi đấu dài như vậy, vậy nếu như chúng ta huấn luyện trong thời gian thi đấu thì sao? Liệu có tăng thuộc tính không? Nếu có thể tăng thuộc tính, vậy thì sau khi ra ngoài, chẳng phải là có thể suy đoán ra thời gian thi đấu và thời gian thực tế không khớp nhau sao?”

Lão Lưu nhíu mày suy nghĩ một chút: “Tình hình cụ thể thầy cũng không rõ, nhưng mà, thầy chưa từng nghe nói, có ai phát hiện ra vấn đề liên quan... Cho nên, thầy đoán, huấn luyện trong thời gian thi đấu, hẳn là không tăng thuộc tính đâu? Hoặc là nói, cho dù có tăng thuộc tính, thì cũng chỉ là tăng thuộc tính tạm thời, sau khi ra ngoài sẽ bị xóa bỏ?”

“Nếu muốn biết, tự mình thử một chút là biết ngay.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Lúc này.

Cao Diệp, người phụ nữ có khí chất đại tỷ, là cường giả cấp năm, đột nhiên nói với Đường Tử Trần: “Đường Tử Trần đồng học, vì sự an toàn của em, những trận đấu tiếp theo, em bỏ quyền đi, còn lại giao cho chúng tôi.”

“Đúng vậy!” Lão Lưu cũng nói: “Tử Trần, tốt nhất em nên bỏ quyền, một trận cũng đừng tham gia, đừng cho bọn họ có cơ

hội.”

Trên võ đài là có thể đánh chết đối thủ.

Mặc dù có cơ chế nhận thua.

Nhưng lỡ như vừa lên đã bị giết ngay lập tức, không kịp nhận thua thì sao?

Tình huống này, chắc chắn là đã từng xảy ra.

Bởi vì, bí cảnh toàn dân hàng năm, quả thực cũng có một số người không ra được.

Đường Tử Trần không nói gì, chỉ nhìn về phía Trần Nghiệp.

Nàng đều nghe lời Trần Nghiệp ca ca.

Trần Nghiệp tán thành nói: “Lớp trưởng, cậu quả thực không nên tham gia thi đấu.”

Đường Tử Trần lúc này mới ngoan ngoãn gật đầu: “Được, vậy lần này mình không tham gia thi đấu.”

Mọi người kinh ngạc!

Việc Đường Tử Trần nghe lời Trần Nghiệp như vậy, khiến bọn họ cảm thấy rất khó tin!!

Chương 165 - Trần Hội Trưởng: Võ Đại Các Người Lăn Này Lờ To! (2)

Ban đầu bọn họ đều cho rằng, cặp “tiểu tình nhân” này, hẳn là lấy Đường Tử Trần làm chủ.

Dù sao thì Đường Tử Trần thiên phú tốt như vậy, thực lực lại mạnh.

Cho dù Trần Nghiệp có được dị năng hệ Hỏa, cũng không thể so sánh được.

Kết quả lại hoàn toàn ngược lại??

Quý gì thế?

Tên đầu trọc này, đã bỏ bùa mê gì cho cô gái này vậy?

Ngoại trừ Triệu Tranh, Tào Vũ và những người khác, ánh mắt của những người khác nhìn Trần Nghiệp, đều rất kỳ quái.

“Trần Nghiệp!”

Đột nhiên.

Trong đám người bên cạnh, truyền đến một tiếng gọi.

Trần Nghiệp nghe thấy giọng nói quen thuộc này, lập tức quay đầu lại, lộ ra nụ cười, gọi một tiếng: “Cha!”

Người đến chính là Trần hội trưởng.

Phía sau Trần hội trưởng, là các thành viên trong đội của ông, Ba Lê Minh hội trưởng, cũng ở trong đó.

Đội của bọn họ, cũng là đội ngũ minh tinh của trong nước!

Được vạn người chú ý!

Lúc này xung quanh có vô số ánh mắt, đang nhìn Ba hội trưởng bọn họ.

“Lão Trần!”

Lục hiệu trưởng vẫn luôn im lặng, lúc này rốt cuộc cũng lên tiếng, chào hỏi Trần hội trưởng: “Lần này mục tiêu của các người, là quán quân toàn quốc chứ gì?”

Ba Lê Minh không tiến lên.

Ông và Lục hiệu trưởng không tính là quen thuộc.

“Có thể giành được quán quân hay không, phải xem vào sự huynh tôi.”

Nói xong câu đó, Trần hội trưởng đột nhiên đầy ẩn ý nói:

“Nhưng mà, Lão Lục, lần này các ông lời to rồi, vận khí tốt một chút, nói không chừng có thể lọt vào top 10 toàn cầu!”

Nghe được lời này, Lục hiệu trưởng ngơ ngác.

Những người khác cũng đều rất khó hiểu.

Chỉ có Đường Tử Trần là sáng mắt lên, sau đó cười mỉm nhìn Trần Nghiệp.

“Lão Trần, ông đang nói những gì vậy? Lọt vào top 10 toàn cầu? Tôi nằm mơ cũng không dám mơ giấc mơ hoang đường như vậy.” Lục hiệu trưởng nói.

Những người khác cũng nghĩ như vậy.

Theo như số lượng cao thủ trên toàn cầu mà tính toán.

Muốn lọt vào top 10, ít nhất cũng phải là đội ngũ do cường giả cấp sáu dẫn dắt.

Mà đội ngũ của Võ Đại, thực lực mạnh nhất trên bề mặt, phòng chừng chính là Lục hiệu trưởng.

Trần hội trưởng còn muốn nói gì nữa.

Đột nhiên.

Trong đầu mọi người, lại nhận được thông báo.

Lần này là thúc giục mọi người nhanh chóng vào đấu trường, dựa theo số phòng của mình, trở về phòng ốc thuộc về đội mình.

Trần hội trưởng liền cười nói: “Đợi đến lúc thi đấu, các ông sẽ biết.”

Nói xong câu thần bí khó lường này.

Trần hội trưởng liền rời đi, cùng Ba Lệ Minh bọn họ đi về phía cổng vòm.

Khiến cho Lục hiệu trưởng bọn họ cảm thấy rất khó chịu.

“Chúng ta cũng đi thôi!”

Lục hiệu trưởng thở dài một hơi, dẫn đầu đi về phía cổng vòm.

Mọi người nhao nhao đi theo.

Cổng vòm của đấu trường không chỉ có một cái.

Tứ phía đều có.

Nếu chỉ có một cái cổng vòm, nhiều người như vậy, chẳng phải là tắc nghẽn chết sao?

Đi vào đấu trường, mọi người không khỏi cảm thán lần nữa, đấu trường thật sự quá rộng lớn.

Đây tuyệt đối là công trình kiến trúc khổng lồ nhất mà bọn họ từng thấy.

Sau đó.

Mọi người dựa theo số phòng của mình, đi tới căn nhà thuộc về đội mình.

Nhìn từ bên ngoài, căn nhà trên khán đài không lớn, giống như một căn phòng đơn.

Nhưng mà, đẩy cửa đi vào, mới phát hiện, bên trong có căn khôn khác!

Gần như là một căn biệt thự siêu sang trọng!

Chỉ riêng phòng ốc đã có mười căn.

Hơn nữa mỗi căn phòng, đều được trang bị phòng vệ sinh độc lập.

Ngoài phòng ngủ ra, phòng khách, phòng nghỉ ngơi, phòng giải trí, phòng huấn luyện... Gần như là cái gì cần có đều có.

Thậm chí còn có một căn phòng vũ khí, bên trong được trang bị rất nhiều vũ khí.

Nhưng đều là đao thương côn bổng loại vũ khí lạnh, vũ khí nóng thì một cái cũng không có.

“Bí cảnh toàn dân cấm mang theo bất kỳ vật phẩm nào vào trong...” Thiệu Văn Huệ tò mò hỏi: “Sao còn cung cấp vũ khí?”

Nhậm Thiến Thiến nói: “Ngốc quá! Nguyên nhân chủ yếu khiến bí cảnh làm như vậy, chắc chắn là vì muốn phòng ngừa có người lén mang theo vật cấm vào trong, ví dụ như thuốc nổ gì đó.”

“Nhưng mà năng lực thiên phú của một số người, là dựa vào vũ khí để phát huy, ví dụ như hiệu trưởng và Lưu lão sư của chúng ta. Cho nên, bí cảnh mới trang bị vũ khí.”

“Thiến Thiến nói đúng.” Lão Lưu cười nói.

Thiệu Văn Huệ có chút ngượng ngùng, chuyển chủ đề nói: “Mình đi chọn phòng đây, mình muốn... phòng số 7.”

“Hửm?” Nhậm Thiến Thiến lập tức nói: “Tranh ca vừa mới chọn phòng số 6, cậu liền chọn số 7? Em gái ngốc này, có thể đừng lộ liễu như vậy được không?”

Thiệu Văn Huệ bị nói đến đỏ bừng mặt, vội vàng nói: “Vây, vậy mình chọn số 9!”

“Thôi đi! Cậu cứ chọn số 7 đi! Gần với Tranh ca ca nhà cậu một chút.” Nhậm Thiển Thiển cười hì hì nói: “Nhưng mà, buổi tối cậu đừng có mà lén lút chạy sang phòng số 6 đấy, chúng ta là con gái, phải giữ ý tứ một chút, có biết không?”

Theo quy tắc của bí cảnh, mọi người ở trong phòng, có thể tùy ý ra vào phòng của nhau.

Nhưng mà trước khi vào cửa, cần phải được sự đồng ý của chủ nhân căn phòng.

...

“Sur đệ, vừa rồi đệ nói với lão đồng học là có ý gì?”

Trong một căn phòng khác.

Ba hội trưởng đang ngồi trên ghế sofa, hỏi Trần hội trưởng: “Đội của bọn họ, có cơ hội lọt vào top 10?”

Những người khác cũng nhìn về phía Trần hội trưởng.

Tất cả bọn họ đều là đại nhân vật trong nước, đối với những cao thủ cấp sáu trong nước, bọn họ đều nắm rõ.

Đội ngũ của Ma Đô Võ Đại, nhìn thế nào cũng không giống như đội ngũ có thể lọt vào top 10.

Trần hội trưởng cười khà khà, nói: “Sur huynh, để ta giữ bí mật một chút, tạm thời không nói! Đội ngũ của lão đồng học ta, nhất định sẽ khiến mọi người phải kinh ngạc.”

Ba Lê Minh nghe vậy, trầm mặc một lát, đột nhiên hỏi: “Biến số lớn nhất của đội ngũ Ma Đô Võ Đại, chính là con trai người nhi?”

Trần hội trưởng ngạc nhiên!

Lần này đến lượt Ba Lê Minh cười: “Lần trước gặp Trần Nghiệp, ta đã cảm nhận được khí huyết của nó rất mạnh, không hề thua kém ta! Ban đầu ta còn tưởng mình cảm nhận sai, bây giờ xem ra, là con trai người ẩn giấu quá sâu, lừa gạt tất cả mọi người.”

Mọi người nghe vậy, đều có chút kinh ngạc.

Trần hội trưởng cũng không giả vờ nữa, chỉ là nghi ngờ hỏi: “Sao ta lại không cảm nhận được khí huyết của nó mạnh?”

Ba Lê Minh nghe vậy, hừ lạnh một tiếng, không khách khí quát lớn: “Đó là bởi vì công phu của người còn chưa luyện đến nơi đến chốn, suốt ngày lo nghĩ chuyện khác!”

“Thiên phú của người không thua kém ta bao nhiêu, chỉ là không chịu phấn đấu!”

Bị Ba Lê Minh mắng, Trần hội trưởng không dám hó hé nửa lời.

Người ta không chỉ là sư huynh, còn dạy ông ta không ít công phu, đương nhiên có tư cách mắng ông ta.

...

【 Tất cả các thí sinh chú ý: Võ Đạo Đại Hội sẽ bắt đầu sau 10 phút nữa... 】

Tất cả mọi người.

Đều nhận được thông báo.

Bí cảnh này thật sự là không muốn lãng phí thời gian chút nào!

Trần Nghiệp vốn tưởng rằng, ngày đầu tiên sẽ cho mọi người nghỉ ngơi điều chỉnh, thích nghi với môi trường mới!

Không ngờ, chỉ cho mọi người chưa đầy nửa tiếng đồng hồ điều chỉnh, lập tức bắt đầu thi đấu!

Nghĩ lại cũng đúng!

Lần Toàn Dân Bí Cảnh này, số lượng người tham gia thật sự là quá nhiều.

Sau ngàn ấy năm, tổng dân số toàn cầu hiện tại, đại khái còn khoảng bốn năm mươi ức, mà người thành công kết hợp thiên phú Anh Hùng, nếu tính theo tỉ lệ mười phần trăm, cũng có mấy ức!

Trừ đi một số người vì những yếu tố khác, hoàn toàn từ bỏ bí cảnh, cùng với những người tử vong do tai nạn bất ngờ... Lần này số lượng người tham gia, ít nhất cũng phải hơn một ức.

Cho dù bí cảnh đã phân chia khu vực theo quốc gia, nhiều khu vực thi đấu đồng thời, số lượng người tham gia ở mỗi khu vực, vẫn rất đáng kể.

Như khu vực của Hoa Hạ.

Lần này ít nhất cũng có hơn mười triệu người đến.

Trần Nghiệp còn sợ đấu trường không đủ chỗ cho mọi người...

Không nhanh chóng thi đấu, thì phải kéo dài đến bao giờ?

Chương 166 - Ta, Đấu Trọc Đại Ma Vương, cuối cùng không cần giả heo ăn hổ nữa!

Sau đó.

Mọi người lần lượt men theo cầu thang, đi lên sân thượng của căn phòng.

Sân thượng của mỗi căn phòng, đều có mười chỗ ngồi, chuyên dùng để cho mọi người quan chiến.

Tuy rằng ở trong phòng khách, cũng có thể nhìn thấy đấu trường phía dưới qua cửa sổ.

Nhưng mà, tầm nhìn của cửa sổ, chắc chắn là không bằng sân thượng!

Dù sao thì trong bí cảnh cũng sẽ không có gió mưa, càng không bị nắng chiếu, muốn xem thì lên sân thượng mà xem.

Xem mệt rồi thì quay về phòng nghỉ ngơi.

...

Đợi đến khi Trần Nghiệp bọn họ lên đến sân thượng.

Phát hiện sân thượng của những căn phòng xung quanh, đã ngồi đầy người, trông rất náo nhiệt.

Mười phút thời gian.

Rất nhanh đã trôi qua.

Trước mặt tất cả mọi người.

Đều hiện ra một màn hình chiếu ba chiều.

【 Đây là đối thủ được hệ thống sắp xếp ngẫu nhiên cho bạn ở vòng đầu tiên, xin hỏi bạn có muốn nghênh chiến hay không? 】

【 Vui lòng đưa ra lựa chọn trong vòng 30 giây! Quá thời gian sẽ bị coi là từ bỏ nghênh chiến. 】

【 Chú ý: Lựa chọn từ bỏ nghênh chiến, sẽ bị coi là bỏ quyền, trực tiếp bị loại. 】

Trần Nghiệp nhìn thấy trên màn hình chiếu ba chiều, đối thủ của mình là một người đàn ông trung niên, tướng mạo bình thường.

Người này Trần Nghiệp chưa từng gặp qua, trên màn hình cũng không có chút giới thiệu thông tin đối thủ nào, chỉ có một tấm ảnh chân dung, muốn đánh hay không thì tùy.

Góc trái phía trên có đồng hồ đếm ngược, chỉ còn 30 giây.

Trần Nghiệp không do dự, ở mục lựa chọn phía dưới màn hình, bấm vào “Nghênh chiến”!

Hắn không có gì phải lo lắng.

Bởi vì những cường giả đỉnh cao trong nước, phần lớn đều là người nổi tiếng, chỉ cần không nhìn thấy gương mặt quen thuộc, Trần Nghiệp đều không hoảng.

Chỉ là quy tắc sắp xếp ngẫu nhiên này, khiến Trần Nghiệp cảm thấy có chút không ổn.

Vạn nhất!

Ở vòng thứ hai, hắn trực tiếp gặp phải Ba hội trưởng, hoặc là Tần Mộc Âm thì sao?

Lúc đó phải làm sao?

...

30 giây thời gian.

Rất nhanh đã trôi qua.

Mọi người lần lượt đưa ra lựa chọn của mình.

Không lâu sau.

Trên 16 đấu trường khổng lồ, liền có ánh sáng màu lam sáng lên, đó là những cánh cổng dịch chuyển.

Sau đó, 32 đối thủ của vòng đầu tiên, lần lượt thông qua cánh cổng dịch chuyển, trực tiếp đến đấu trường.

Cái này đúng là rất tiện lợi.

Dù sao, khán đài quá lớn, một số chỗ ngồi cách đấu trường rất xa, e rằng phải đi xe mất mấy phút...

Nếu như tất cả người tham gia đều tự mình đi bộ lên đấu trường, vậy thì quá lãng phí thời gian.

Trực tiếp dịch chuyển.

Tiết kiệm thời gian và công sức!

Bí cảnh thật chu đáo.

Lên đấu trường rồi, chính là bắt đầu tỷ võ.

Trần Nghiệp chỉ liếc mắt nhìn hai cái, liền mất hứng thú xem tiếp.

Lần này trên 16 đấu trường, cơ bản đều là gà mờ mổ nhau.

Thỉnh thoảng có một hai người thực lực không tệ, cũng bởi vì đối thủ quá yếu, rất nhanh đã kết thúc trận đấu.

Vòng thi đấu đầu tiên, cũng có giới hạn thời gian.

Muộn nhất không được quá mười phút.

Bí cảnh không có thời gian để lãng phí với người.

Đường Tử Trần ngồi bên cạnh Trần Nghiệp.

“Lớp trưởng, đối thủ của cậu là ai?” Trần Nghiệp nhỏ giọng hỏi.

“Một người chưa từng gặp qua, bắt quá mình đã bỏ quyền rồi.” Đường Tử Trần nhỏ giọng nói: “Trần Nghiệp, lần này phải dựa vào cậu hết đấy.”

“Yên tâm đi! Xem mình gánh cậu bay nè!” Trần Nghiệp cười nói.

Âm thanh nói chuyện của hai người tuy nhỏ.

Nhưng mà.

Vẫn bị Lưu lão sư ngồi phía sau nghe thấy.

Hoặc là nói, hai người cũng không quan tâm có bị nghe thấy hay không.

Dù sao thì sau khi rời khỏi bí cảnh, đều sẽ mất trí nhớ...

Lúc này, về mặt Lưu nghi hoặc.

Ông ta không hiểu, Trần Nghiệp lấy đâu ra tự tin, nói gánh Đường Tử Trần bay?

Hiệu trưởng của bọn họ, ngay cả top 100, cũng không dám tùy tiện đảm bảo!

...

Cùng lúc đó.

Trên sân thượng của một căn phòng khác.

Một người đàn ông trung niên tướng mạo bình thường, đột nhiên cười nói: “Trần hội trưởng, ông đoán xem đối thủ vòng đầu tiên của tôi là ai?”

Trần hội trưởng đang xem thi đấu nghe vậy, sững sốt một chút.

Rất nhanh ông ta đã ý thức được điều gì, vội vàng hỏi: “Con trai tôi, Trần Nghiệp?”

“Chính là Trần công tử!” Người đàn ông trung niên cười nói.

Trần hội trưởng lập tức im lặng.

Không phải là lo lắng cho con trai...

Ông ta tận mắt nhìn thấy, tên Thường Uy cấp sáu kia, bị con trai đánh cho ra bã.

Cảnh tượng đó thật sự là... rất mãnh liệt, rất bạo lực.

Đối với thực lực của con trai, Trần hội trưởng rất tự tin.

Trong số những người ngồi đây, ước chừng cũng chỉ có sư huynh Ba Lệ Minh của ông ta, mới có thể đánh một trận với con trai ông ta!

Vị cố vấn cấp sáu kia, cũng chưa chắc đã là đối thủ của con trai ông ta.

Ông ta lo lắng, là đồng nghiệp của mình!

Người đàn ông trung niên tướng mạo bình thường này, tên là Chu Đạt, là cán sự của hiệp hội. Công việc thường ngày, chính là phụ trách liên lạc giữa hiệp hội địa phương và tổng hội.

Bởi vì công việc, Trần hội trưởng và Chu Đạt thường xuyên tiếp xúc, quan hệ của hai người cũng coi như không tệ.

Tuy rằng Chu Đạt cũng là cấp năm, nhưng mà trong số những người ở cấp bậc cấp năm, được coi là tương đối yếu.

Không thể nào là đối thủ của con trai ông ta.

Trần hội trưởng rất do dự.

Ông ta rất muốn để đồng nghiệp bỏ quyền.

Nhưng mà, lời này ông ta không thể nói ra miệng!

Nếu như nói ra, người ta còn tưởng rằng, Trần hội trưởng ông ta coi thường người khác!

Ngay lúc Trần hội trưởng do dự, Ba Lê Minh đột nhiên nói: “Lão Chu, lên đấu trường rồi, ông trực tiếp nhận thua đi!”

Lời này vừa nói ra.

Những người xung quanh, đều có chút kinh ngạc.

Ngược lại là Chu Đạt kia, vẫn cười hề hề: “Được! Tôi cũng đang nghĩ như vậy... ngay cả hội trưởng cũng cho rằng, con trai của Trần hội trưởng là một cường giả, vậy tôi cũng không tự rước lấy nhục, đến lúc đó không nói đến chuyện mất mặt, còn ảnh hưởng đến tình cảm giữa tôi và Trần hội trưởng!”

Ba Lê Minh khẽ mỉm cười.

Ông ta thích sự thông minh của Chu Đạt.

Những người khác nghe vậy, đều trầm tư suy nghĩ.

Trần hội trưởng thì hướng về phía Chu Đạt, ánh mắt mang theo vẻ cảm kích: “Lão Chu, chuyện này tôi nhớ kỹ, trở về mời ông uống rượu.”

“Trần hội trưởng, nếu ông thật sự muốn mời tôi uống rượu, đừng đợi đến lúc trở về, tìm thời gian, ở đây uống luôn đi!” Chu Đạt cười nói: “Ra ngoài rồi, mọi người đều không nhớ chuyện này nữa.”

Trong bí cảnh cũng cung cấp một ít rượu bia.

“Ồ, đúng rồi!” Trần hội trưởng vỗ trán một cái: “Suýt nữa thì quên mất...”

...

Chưa đến 10 phút.

Lựa gà mờ đầu tiên đã bị loại bỏ hết.

Trên sân thượng.

Triệu Tranh đột nhiên đứng dậy, nói: “Đến lượt tôi rồi!”

Cậu ta vừa nhận được thông báo, yêu cầu cậu ta chuẩn bị sẵn sàng, 10 giây sau sẽ dịch chuyển đến đấu trường.

Mọi người nghe vậy, đều lộ ra vẻ hứng thú.

Trần Nghiệp cũng vậy.

Hắn không ngăn cản Triệu Tranh bọn họ tham gia thi đấu, là bởi vì hắn cảm thấy, chiến đấu một cách thích hợp, đối với Triệu Tranh bọn họ là một loại rèn luyện rất tốt.

Những học sinh như bọn họ, đều cần được tôi luyện trong chiến đấu, mới có thể trưởng thành...

“Ở đấu trường số 11!”

Câu nói này vừa dứt, trước mặt Triệu Tranh, liền xuất hiện cánh cổng dịch chuyển năng lượng màu lam.

Cậu ta bước một bước vào trong.

Trong nháy mắt.

Đã đến đấu trường.

Đối thủ của Triệu Tranh là một cô gái rất trẻ, tay cầm một cây trường thương.

Không biết kết hợp thiên phú Anh Hùng gì, mà lại sử dụng trường thương.

Sau khi hai người lên đấu trường, không nói hai lời liền khai chiến!

Chương 167 - Đánh chết cả cường giả cấp sáu? Trần Nghiệp, cậu đừng có mà khoác

lác nữa!

Cô gái sử dụng thương pháp rất tốt, trực tiếp một thương đâm tới, nhắm thẳng vào Triệu Tranh, khí thế bất phàm.

Triệu Tranh thi triển Thất Tinh Bộ, gần như lướt qua sát mũi thương, sau đó nhanh chóng áp sát, một chưởng đánh ra, như Thanh Long thăm dò.

Đây là chiêu “Thuận Thế Chưởng” trong Bát Quái Chưởng, Triệu Tranh sử dụng rất nhuần nhuyễn.

Cô gái phản ứng cũng không chậm, vội vàng rút bỏ trường thương, đưa tay lên đỡ!

“Bịch!”

Chưởng này của Triệu Tranh, đánh trúng hai cánh tay đang chắn ngang trước mặt của cô gái.

Lập tức, đánh cho cô gái liên tục lùi về phía sau, suýt chút nữa thì ngã sấp xuống.

Sau khi cô gái đứng vững thân thể, trực tiếp nhận thua...

Tuy rằng hai người chỉ mới giao thủ một chiêu.

Nhưng mà chỉ cần một chiêu này, cũng có thể nhìn ra được sự chênh lệch giữa hai bên.

Quan trọng hơn là, chưởng này của Triệu Tranh, mang theo kinh lực, đánh cho hai cánh tay của cô ta tê dại, không còn chút sức lực nào.

Như vậy còn đánh thế nào?

Cho nên.

Triệu Tranh dễ dàng giành chiến thắng, có thể tiến vào vòng tiếp theo!

Nhìn thấy Triệu Tranh biểu hiện như vậy.

Trần hội trưởng trên sân thượng, lập tức hai mắt sáng lên, cười nói: “Sur huynh, đây chính là đồ đệ mới của ta, là bạn học cùng lớp với con trai ta, huynh thấy thế nào?”

“Không tệ!” Ba Lệ Minh gật đầu: “Là một hạt giống tốt!”

...

Lúc Triệu Tranh thông qua cánh cổng dịch chuyển, trở về sân thượng.

Lập tức nhận được tràng pháo tay của mọi người, cùng với ánh mắt sùng bái của một cô gái nào đó.

“Suờ đệ, làm tốt lắm!”

“Lão Triệu, cậu lợi hại thật đấy!”

“Tranh ca ngẫu quá! Quả nhiên người ta nói không sai, người đi theo con đường quốc thuật, Minh Kinh và Âm Kinh, hoàn toàn khác biệt... Biết sớm Âm Kinh lợi hại như vậy, tôi cũng đi kết hợp S3 rồi.”

...

【 Xin lưu ý, bạn sắp được lên sàn, hãy chuẩn bị sẵn sàng, 10 giây sau sẽ bắt đầu dịch chuyển! 】

【 Sàn đấu của bạn là số 7. 】

Trần Nghiệp nhận được thông báo.

Lập tức đứng dậy.

“Tới lượt tôi rồi, sàn đấu số 7!”

Vừa dứt lời.

Một cánh cổng dịch chuyển xuất hiện trước mặt hắn.

Trần Nghiệp bước vào trong, ngay lập tức được đưa đến sàn đấu.

Đây là lần đầu tiên hắn trải nghiệm kiểu dịch chuyển này, cảm giác thật kỳ diệu.

Quá trình dịch chuyển không hề có gì bất thường.

Cứ như là bước về phía trước một bước vậy!

Lão Lưu ngồi phía sau lập tức phân chấn tinh thần.

Lúc trước Trần Nghiệp đã khoát lác với Đường Tử Trần, nói muốn gánh cô nàng, ông ta muốn xem xem Trần Nghiệp có bản lĩnh gì.

Đợi đến khi lão Lưu nhìn thấy đối thủ của Trần Nghiệp, đột nhiên kinh hô: “Xong rồi, Trần Nghiệp thua chắc rồi.”

Triệu Tranh, Tào Vũ nghe vậy đều sững sờ.

“Lưu lão sư, sao vậy? Đối thủ của Trần Nghiệp rất mạnh sao?”
Nhậm Thiển Thiển hỏi.

Lão Lưu gật đầu: “Hắn ta là cán bộ của tổng hội Hiệp hội Dị Năng Giả, không chỉ có chức vụ cao, thực lực cũng không tồi, bốn năm trước đã đạt đến tiêu chuẩn cường giả cấp năm rồi!”

Mọi người nghe vậy, đều vô cùng kinh ngạc, sắc mặt trở nên khó coi.

“Vận may của lão Trần đúng là không tốt mà!” Tào Vũ thở dài.

Trong mắt hắn, lần này Trần Nghiệp chắc chắn thua.

Không chỉ Tào Vũ.

Những người khác cũng nghĩ như vậy.

Mọi người đều cảm thấy, mặc dù Trần Nghiệp có được dị năng hệ Hỏa, thực lực tăng tiến rất nhiều, nhưng so với cấp năm vẫn còn một khoảng cách rất lớn.

Ngoại trừ Đường Tử Trần!

Lúc này, gương mặt xinh đẹp của cô nàng tràn đầy mong đợi, nhìn về phía sàn đấu.

Cao thủ cấp năm?

Có thể mạnh hơn cả sát thủ Wick lần trước không?

Wick trước mặt Trần Nghiệp, thậm chí còn không có khả năng đánh trả cơ mà!

Còn Lục hiệu trưởng, Thái tiên sinh và cả đại tỷ Cao Diệp đều bình tĩnh.

Cùng là cường giả cấp năm, bọn họ đều biết người tên Chu Đạt này.

Tuy nhiên, đối với bọn họ, Trần Nghiệp thua thì thua, cũng không có gì to tát, càng không ảnh hưởng đến đại cục.

Thành tích cuối cùng của đội chủ lực Võ Đại lần này.

Vẫn phải dựa vào bọn họ...

.....

Trên sàn đấu.

Trần Nghiệp nhìn người đàn ông trung niên bình thường trước mặt, khẽ giơ tay lên.

“Phụt!”

Một ngọn lửa bùng cháy từ lòng bàn tay hắn.

Trông rất ngẫu.

Cũng rất có sức chấn động.

Ngay khi Trần Nghiệp chuẩn bị dùng dị năng hệ Hỏa ra tay trước, người đàn ông trung niên đối diện đột nhiên lên tiếng.

“Tôi nhận thua!”

Chu Đạt hô lớn.

Ngay lập tức!

Trần Nghiệp nhận được thông báo:

【 Đối thủ của bạn đã nhận thua, bạn đã thành công tiến vào vòng hai. 】

Trần Nghiệp ngẩn người, vô cùng ngạc nhiên nhìn Chu Đạt.

Hắn mới chỉ phóng hỏa, đã dọa được người đàn ông trung niên đối diện rồi sao?

Chu Đạt lại thản nhiên, thậm chí còn cười với Trần Nghiệp một cái, sau đó bước vào cánh cổng dịch chuyển phía sau, trở về sân thượng.

.....

Đợi đến khi Trần Nghiệp cũng trở lại sân thượng.

Phát hiện mọi người đều đang kinh ngạc nhìn hắn.

“Mọi người... nhìn tôi làm gì vậy?”

“Trần Nghiệp, cậu đã làm gì vậy? Người đàn ông trung niên kia... sao lại nhận thua?” Nhậm Thiên Thiên lên tiếng hỏi.

Trần Nghiệp khó hiểu: “Nhận thua không phải là chuyện rất bình thường sao? Trước đó cũng có người nhận thua mà! Có lẽ là bị dị năng hệ Hỏa của tôi dọa rồi cũng nên?”

“Cậu đừng có xạo!” Tào Vũ kêu lên: “Người ta là cường giả cấp năm, có thể bị dị năng hệ Hỏa của cậu dọa sao? Chắc chắn là giữa hai người có ẩn tình gì rồi!”

Triệu Tranh và Thiệu Văn Huệ đều nghi ngờ nhìn Trần Nghiệp.

Nghe thấy lời này của Tào Vũ, Trần Nghiệp kinh ngạc.

“Hắn ta là cường giả cấp năm?”

Tào Vũ: “Sao? Cậu cũng không biết sao?”

“Không biết.”

Nói nhảm, nếu hắn biết, cũng sẽ không nghịch lửa trước mặt một cao thủ cấp năm.

Mà là xông lên cho một đám!!

“Người đàn ông trung niên vừa rồi là đồng nghiệp của cha cậu!” Tào Vũ thuật lại những lời lão Lưu vừa nói: “Cán bộ của tổng hội Hiệp hội Dị Năng Giả, tên là Chu Đạt, bốn năm trước đã là cường giả cấp năm rồi.”

Trần Nghiệp ngẩn người, sau đó rất nhanh đã hiểu ra nguyên nhân...

“Ồ, vậy chắc là cha tôi sợ Chu thúc thúc bị tôi đánh chết, nên bảo ông ấy nhận thua nhỉ?”

Tào Vũ: “???”

“Cái đệt! Trần hội trưởng sợ cậu đánh chết một cường giả cấp năm? Lão Trần, cậu đúng là biết khoác lác mà!!”

“Tôi không có khoác lác mà!” Trần Nghiệp xua tay: “Nói gì cấp năm, cho dù là cao thủ cấp sáu tôi cũng từng đánh chết một người... Thật ra cũng chỉ có vậy thôi!”

Vừa dứt lời.

Nhậm Thiển Thiển liền lên tiếng: “Trần Nghiệp, cậu khoác lác đến mức tôi không nghe nổi nữa rồi, mau ngồi xuống đi!”

Những người khác đều nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt kỳ quái.

Ngay cả lão Lưu cũng cau mày: “Trần Nghiệp, bình thường thấy em ở trường rất khiêm tốn mà, sao lần này đến Bí Cảnh lại trở nên phách lối như vậy?”

Cực khổ lắm mới có thể buông tay đánh một trận!

Tôi có thể không phách lối sao?

Dù sao thì sau này các người cũng sẽ mất trí nhớ...

Trần Nghiệp há miệng, cuối cùng cũng lười giải thích: “Thôi được rồi, lát nữa mọi người sẽ biết thôi.”

Đã nói thật mà bọn họ không tin, vậy thì dùng hành động thực tế chứng minh vậy!

Hắn rất muốn biết, đợi đến khi hắn đánh bại một cường giả cấp sáu, những người này sẽ có biểu cảm gì?

Lúc này.

Vị Thái tiên sinh kia hình như không nhìn nổi Trần Nghiệp khoác lác nữa, thân nhiên nói: “Cậu thanh niên này, tuổi còn trẻ, đừng có mà ba hoa chích chòe nữa!”

“Chu cán bộ chắc là nể mặt cha cậu, nên mới nhường cậu một lần.”

“Cậu nói sau lưng người ta như vậy, có hơi thiếu tôn trọng bậc tiền bối rồi đấy!”

Thấy người lên tiếng là Thái tiên sinh, Trần Nghiệp kinh ngạc.

Cái đệt!

Anh gà, lần trước tôi còn cứu anh một mạng đấy!

Bây giờ anh lại quay sang nói tôi?

Ngay khi Trần Nghiệp chuẩn bị vạch trần anh gà, Nhậm Thiên Thiên đột nhiên đứng dậy nói: “Đến lượt tôi rồi! Sàn đấu số 6!”

Lập tức.

Sự chú ý của mọi người đều đổ dồn vào Nhậm Thiên Thiên.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, sau đó thuận thế ngồi xuống.

Vừa ngồi xuống.

Hắn liền nhìn thấy cô nàng Đường Tử Trần đang lén lút cười...

Trần Nghiệp hưng hăng trừng mắt nhìn cô nàng một cái, sau đó, bản thân hắn cũng bật cười.

Nói chứ, cũng khá thú vị đấy.

Chương 168 - Đánh chết cả cường giả cấp sáu? Trần Nghiệp, cậu đừng có mà khoác lác nữa! (2)

Việc Chu Đạt nhận thua.

Trên thực tế đã gây ra một làn sóng nhỏ.

Rất nhiều khán giả biết đến Chu Đạt đều xôn xao bàn tán.

“Người kia là Chu cán bộ của Hiệp hội Dị Năng Giả sao? Cường giả cấp năm đấy! Thế mà lại chủ động nhận thua?”

“Ngọn lửa trên tay tên đầu trọc kia là năng lực của tinh hạch Nguyên Tố Ma sao? Hắn ta là cậu ấm nhà Trần hội trưởng? Có phải Chu cán bộ nể mặt Trần hội trưởng nên mới nhận thua không?”

“Chắc chắn rồi! Nếu không thì tên tiểu bạch kiểm này dựa vào cái gì mà khiến Chu cán bộ nhận thua? Chẳng lẽ dựa vào dị năng hệ Hỏa cấp ba nực cười kia, có thể dọa được cường giả cấp năm?”

“Vô lý! Mặt của Trần hội trưởng cũng không lớn đến vậy, hơn nữa, cho dù ông ta có thể tác động để Chu Đạt nhận thua, chẳng lẽ còn mong con trai mình lọt vào top 100 sao?”

Mọi người đều cảm thấy việc Chu Đạt nhận thua.

Là một điều rất khó tin.

Lúc này.

Trên sân thượng của một tòa nhà, cường giả tụ tập, đội hình xa hoa không kém gì Hiệp hội Dị Năng Giả.

Đội ngũ này.

Chính là đội hình của Đội chấp pháp.

Đệ nhất cường giả quốc nội đại danh đỉnh đỉnh Tần Mộc Âm, cũng có mặt trong đó.

“Chu Đạt thế mà lại chủ động nhận thua?” Một người đàn ông trung niên hỏi người đàn ông đầu trọc bên cạnh: “Thích Vũ đại

sư, ông thấy sao?”

“Hừ!” Thích Vũ hòa thượng cười lạnh một tiếng: “Bọn người của Hiệp hội Dị Năng Giả đều có bệnh hết! Tên Chu Đạt này rõ ràng là đang nịnh bợ tên họ Trần kia!”

Nói đến đây, ông ta liếc nhìn Tần đội trưởng, thấy đội trưởng không có phản ứng, ông ta mới tiếp tục nói: “Ngu ngốc, cho dù có để tên phế vật này tiến vào vòng sau thì có ích gì? Chẳng lẽ hẳn ta còn có thể lọt vào top 100 sao?”

Một người đàn ông nhìn Thích Vũ hòa thượng, đột nhiên lên tiếng: “Tôi lại không cho là vậy, đại sư, có lẽ ông đã có thành kiến quá sâu sắc với người của Hiệp hội rồi.”

Nghe thấy lời này.

Sắc mặt Thích Vũ hòa thượng lập tức trở nên xanh mét!

Nếu như ông ta còn thực lực, ai dám nói chuyện với ông ta như vậy?

Bây giờ thấy ông ta bị thương nặng, thực lực không còn, mèo mù chó cù gì cũng dám sủa trước mặt ông ta?

Haizz!

Thế phong nhật hạ, lòng người thay đổi quá nhanh!

“Ồ? Khương chấp sự, ông có cao kiến gì sao?” Thích Vũ hòa thượng bình tĩnh hỏi.

Những ai quen biết ông ta đều biết, kẻ này đang bắt chước Tần Mộc Âm, càng bình tĩnh thì đại diện cho việc ông ta càng tức giận.

“Cao kiến thì không dám!” Khương chấp sự cười nói: “Tóm lại, tôi cho rằng người của Hiệp hội không thể nào ngu ngốc như vậy, nói không chừng là có ẩn tình khác!”

“Ví dụ như, vị Trần công tử kia, kỳ thực là một cao thủ ẩn giấu thực lực thì sao?”

Lời này trực tiếp chọc cười Thích Vũ hòa thượng.

“Cao thủ? Ha ha... Nếu tôi nhớ không lầm, tiểu tử này cũng khá nổi tiếng, năm ngoái mới kết hợp được thiên phú Anh

Hùng thì phải? Hơn nữa còn là thiên phú Anh Hùng cấp C bị người ta gọi là phế vật!”

“Nếu hắn ta mà là cao thủ, tôi ăn hết cái ghế này!”

“Tốt nhất là để hắn ta gặp tôi ở vòng sau!”

“Tôi ngược lại muốn xem xem, một tên có thiên phú Anh Hùng cấp C, trong vòng chưa đầy một năm, có thể trưởng thành thành cao thủ như thế nào!”

“Nếu hắn ta có thể khiến tôi lui một bước, đừng nói là ăn ghế, tại chỗ gọi cha cũng được!”

Thích Vũ hòa thượng cười lạnh, khiêu khích nhìn Khương chấp sự, chờ đợi đối phương phản bác lại mình.

Không ngờ đối phương lại không mắc bẫy!

Vị Khương chấp sự kia nghĩ nghĩ, cũng cảm thấy phán đoán của mình không có khả năng lắm, liền im lặng không nói nữa.

Từ đầu đến cuối.

Tần Mộc Âm đều không nói gì.

Cô ta chỉ thản nhiên nhìn sàn đấu, đối với việc hai thuộc hạ tranh cãi, coi như không thấy.

Bởi vì cô ta cảm thấy, cho dù là nguyên nhân gì, đối với cô ta mà nói, đều không quan trọng.

Chỉ cần tên thanh niên kia xui xẻo gặp phải cô ta, sẽ bị loại thôi...

.....

Lúc này.

Nhậm Thiển Thiển trên sàn đấu số 6.

Đã rơi vào tình thế nguy hiểm!

Nói cũng trùng hợp.

Đối thủ của cô nàng, vậy mà lại là vị quán quân tân sinh toàn quốc kia: Thủy Long!

Đối phương đã sớm luyện thành ám kinh, hơn nữa trong khoảng thời gian này, được Ba hội trưởng dẫn theo bên cạnh

chỉ dạy, thực lực tiến bộ rất nhanh, thực lực chân chính e rằng đã đạt đến tiêu chuẩn cấp bốn rồi.

Trong số các tân sinh trong nước, nếu Trần Nghiệp và Đường Tử Trần không ra tay, tên này chính là người mạnh nhất.

“Xong rồi! Thiến Thiến gặp rắc rối rồi!” Triệu Tranh cau mày nói: “Cô ấy không thắng nổi Thủy Long đâu.”

Tào Vũ vội vàng hỏi: “Lão Triệu, tên Thủy Long này, cũng là cao thủ ám kình sao? So với cậu thì thế nào?”

“Mạnh hơn tôi rất nhiều!”

Triệu Tranh nói: “Hắn ta có nền tảng võ công rất vững chắc, tinh thông các loại chiêu thức, ám kình thâm hậu, e rằng đã sắp sờ đến ngưỡng cửa hóa kình rồi... Thực lực chân chính, chắc đã đạt đến tiêu chuẩn cấp bốn.”

Nói đến đây, Triệu Tranh dừng một chút, lại thở dài nói: “Trong số các tân sinh khóa này của chúng ta, ngoại trừ lớp trưởng, chắc là hắn ta mạnh nhất.”

“Hả?” Thiệu Văn Huệ vội vàng hỏi: “Vậy chẳng phải Thiến Thiến thua chắc rồi sao?”

“Nếu như không có kỳ tích xảy ra, cô ấy chắc chắn thua.”

Triệu Tranh cau mày: “Tôi chỉ mong cô ấy trực tiếp nhận thua, tránh bị đánh bị thương nặng, khó mà hồi phục.”

Tào Vũ nghe vậy, sắc mặt trắng bệch, nói: “Tính cách Thiến Thiến rất cố chấp, sẽ không dễ dàng nhận thua như vậy đâu.”

Hắn nói không sai.

Mặc dù Nhậm Thiến Thiến hoàn toàn rơi vào thế hạ phong, nhưng vẫn không hề có ý định nhận thua.

“Bành!”

Đột nhiên.

Thủy Long một cước quét ngang, trực tiếp đá trúng eo Nhậm Thiến Thiến, đá bay cả người cô nàng ra ngoài.

Đợi đến khi Nhậm Thiến Thiến ngã xuống đất, không nhìn được phun ra một ngụm máu.

Nhìn thấy cảnh này.

Triệu Tranh, Tào Vũ đều đứng bật dậy, vừa tức giận vừa lo lắng.

Trần Nghiệp cũng cau mày, bất mãn nhìn Thủy Long...

...

Nhậm Thiển Thiển trở về.

Trở về với thương tích đầy mình.

Lục hiệu trưởng đích thân tiến lên xem xét thương thế của Nhậm Thiển Thiển.

“May là không có nội thương, đối phương đã nương tay, chỉ là vết thương ngoài da, nghỉ ngơi một thời gian là khỏi.”

Thủy Long quả thật đã nương tay.

Cao thủ ám kinh, nếu ra tay tàn độc, với mấy chiêu vừa rồi, Nhậm Thiển Thiển đã bị phế đi rồi.

Chỉ cần dùng ám kinh đánh vào ngũ tạng lục phủ là được.

Có thể nói.

Từ đầu trận đấu đến giờ, những người trên võ đài, cơ bản đều đang nương tay.

Dù sao cũng là đồng bào, không cần thiết phải hạ thủ lưu tình.

Tuy Thủy Long cũng nương tay, nhưng cách hấn đánh người, lại có phần sĩ nhục người khác.

Tên này thích dùng chân để đánh người!!

Nếu nói đối phương chỉ biết dùng cước pháp, thì cũng chẳng có gì đáng nói.

Vấn đề là, thủ pháp của Thủy Long cũng rất lợi hại!

Nhậm Thiển Thiển cũng không phải yếu, vừa rồi có vài lần, đã ép Thủy Long phải ra tay.

Chỉ là sau khi chiếm được thể thượng phong, Thủy Long lại cất tay về, thậm chí còn đút vào túi quần.

Nói trắng ra, Thủy Long là người kiêu ngạo, có chút coi thường người khác, cảm thấy Nhậm Thiển Thiển không xứng để hấn dùng tay...

“Xin lỗi mọi người, tôi bị loại rồi, ngay cả vòng đầu tiên cũng không vượt qua được.”

Nhậm Thiển Thiển buồn bã nói.

Mọi người vội vàng an ủi.

Ngay cả Đường Tử Trần cũng lên tiếng: “Thiển Thiển, không sao đâu, sẽ có người dẫn dắt chúng ta, giành được thứ hạng tốt!”

Mọi người nghe vậy đều sưng người.

Võ đạo đại hội tuy áp dụng thể thức loại trực tiếp.

Tuy nhiên, chỉ cần trong đội, có một người đạt được thứ hạng tốt, thì khi trao thưởng, sẽ tính theo thành tích tốt nhất của thành viên trong đội.

Theo quy tắc này, chẳng phải chỉ cần để người mạnh nhất trong đội ra sân, những người khác có thể nghỉ ngơi sao?

Chương 169 - Đầu Trọc Quyết Đấu? Thích Vũ Hòa Thượng Cuồng Hỉ!

Làm như vậy không chắc chắn.

Trong quá trình loại trực tiếp, đối thủ đều được bốc thăm ngẫu nhiên.

Lỡ như xui xẻo, trực tiếp gặp phải đối thủ mạnh hơn, ví dụ như Tần Mộc Âm và Ba Lệ Minh, vậy thì tiêu đời.

Vì vậy, tốt nhất là tất cả mọi người đều ra sân.

Cho dù thực lực có kém hơn, chỉ cần đủ may mắn, liên tục không gặp phải đối thủ mạnh hơn, thì thực lực kém một chút cũng có thể đạt được thành tích tốt.

Đây chính là nguyên nhân khiến mọi người đều tích cực tham gia!

...

Do khu vực Hạ quốc có quá nhiều người tham gia.

Vòng loại đầu tiên, phải mất 10 ngày mới kết thúc.

Trong 10 ngày này.

16 võ đài khổng lồ, gần như không ngừng nghỉ, từ sáng đánh đến tối, không hề dừng lại.

Ban đầu.

Nếu thật sự để tất cả dị năng giả khu vực Hạ quốc cùng thi đấu trong một đấu trường, thì 10 ngày, căn bản không đủ!

Có người đã từng thống kê.

Tính trung bình mỗi trận đấu mất 40 giây, một võ đài, một ngày 12 tiếng, cũng chỉ có thể đấu 1080 trận, 16 võ đài, một ngày chỉ có thể loại 17280 người!

Khu vực Hạ quốc có tới hàng chục triệu người!

Nhiều người như vậy, nếu chỉ dùng một đấu trường, thì đừng nói là 10 ngày, một năm cũng không thi đấu xong.

Sau đó, mọi người phát hiện, rất nhiều cường giả nổi tiếng đều không xuất hiện, liền phỏng đoán bí cảnh nhất định đã chia khu vực đông người, phân tán ra nhiều đấu trường để thi đấu, như vậy mới có khả năng, trong 10 ngày loại bỏ được một nửa số người.

Bí cảnh cụ thể thao tác như thế nào, mọi người không được biết.

Tóm lại.

Trong 10 ngày này, căn bản không có trận đấu nào đáng xem...

Vòng loại đầu tiên.

Gà mờ thật sự là quá nhiều!

Ít nhất bảy mươi phần trăm, đều là người cấp một cấp hai, đến góp vui.

Rất nhiều người chỉ hứng thú mấy ngày đầu, chạy lên sân thượng xem thi đấu, sau đó liền lười biếng, ở trong phòng ngủ, cũng không muốn xem gà mờ mổ nhau...

Nói đến trận đấu đáng xem nhất vòng loại đầu tiên, phải kể đến trận đấu của Trần hội trưởng Hiệp hội Dị năng!

Bởi vì đối thủ của ông, cũng là một cường giả cấp năm nổi tiếng, thực lực của hai người, có thể nói là ngang tài ngang sức, đánh nhau trên võ đài có qua có lại, đánh cho võ đài cũng hư hại.

Nếu không phải trận đấu có giới hạn thời gian, hai người có lẽ còn có thể đánh thêm một lúc nữa.

Cuối cùng, 10 phút thi đấu kết thúc, theo phán đoán của bí cảnh, Trần hội trưởng hơi chiếm ưu thế, giành được tư cách đi tiếp.

Vị cường giả cấp năm nổi tiếng kia, đáng tiếc bị loại.

Đây chính là kết quả của việc không may mắn.

Giống như những cường giả siêu cấp, ví dụ như Tần Mộc Âm và Ba Lệ Minh, mọi người đều chưa từng thấy hai người này ra sân.

Bởi vì, những người xui xẻo bốc thăm trúng hai người này, vừa nhìn thấy là hai người này, liền sợ hãi trực tiếp bỏ cuộc...

...

Mười ngày sau.

Buổi tối.

Trong phòng khách, Lục hiệu trưởng và Thái tiên sinh đang chơi cờ, lão Lưu và mấy học sinh đều ở bên cạnh xem.

Trong bí cảnh không có hoạt động giải trí gì, trong phòng thậm chí còn không có lấy một quyển sách.

Ti vi thì có một cái, nhưng chỉ có thể xem lại những trận đấu loại trực tiếp đã diễn ra.

Trận đấu loại trực tiếp có thể xem mỗi ngày.

Không cần thiết phải buổi tối còn chạy ra xem tivi.

Vì vậy, Lục hiệu trưởng nhàn rồi, liền dùng giấy vụn, làm một bộ cờ vây, mỗi buổi tối lại cùng Thái tiên sinh chơi vài ván, giết thời gian.

Lúc này.

Trần Nghiệp từ phòng tập luyện đi ra.

Lão Lưu thấy vậy, khẽ nhún mày nói: “Trần Nghiệp, em lại đi tập luyện rồi?”

Thấy Trần Nghiệp gật đầu, lão Lưu liền nói: “Mọi người đều đã thử qua rồi, tập luyện trong bí cảnh, điểm thuộc tính tăng thêm, chỉ là thuộc tính tạm thời, ra ngoài sẽ biến mất, em không cần thiết phải mỗi ngày đều đi tập luyện. Chỉ bằng thả lỏng tinh thần, dưỡng tinh súc tuệ, ứng phó với vòng loại thứ hai ngày mai.”

Vòng loại đầu tiên, tính cả Đường Tử Trần, bên phía Võ Đại, tổng cộng có ba người bị loại.

Nhậm Thiển Thiển, Đường Tử Trần, và Thiệu Văn Huệ!

Thiệu Văn Huệ cô gái này vận khí cũng không tốt, gặp phải một cường giả cấp bốn, tại chỗ liền nhận thua.

“Thối quen rồi!” Trần Nghiệp cười hì hì nói: “Mỗi ngày không luyện tập một chút, toàn thân không thoải mái.”

“Lúc bình thường ở trường học, cũng không thấy em siêng năng như vậy.” Lão Lưu lắc đầu: “Thôi, tùy em vậy.”

Trần Nghiệp nhún vai, trở về phòng của mình.

Sau đó.

Hắn mở bảng thuộc tính:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 2225 (+70).

Tinh thần: 654.

Sức mạnh: 2225 (+70).

Nhanh gọn: 2225 (+70).

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân bổ: 0.

...

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Trong ngoặc đơn, là điểm thuộc tính hắn kiên trì rèn luyện có được trong mười ngày qua.

Nhưng chỉ là tạm thời.

Sau khi rời khỏi bí cảnh, những thuộc tính tạm thời này, đều sẽ biến mất.

Bí cảnh sắp xếp như vậy, quả thật là đã làm công tác bảo mật đến mức tận cùng.

Mặc dù vậy, Trần Nghiệp vẫn kiên trì rèn luyện mỗi ngày.

Dù sao thì bài tập luyện hiện tại, đối với hắn mà nói, căn bản không tính là gì, rất dễ dàng có thể hoàn thành.

Ở trong bí cảnh mỗi ngày nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi.

Chỉ bằng tăng thêm một chút thực lực tạm thời, để chuẩn bị cho trận chung kết toàn cầu một tháng sau!

Ngày hôm sau.

Cũng là ngày thứ mười một mọi người đến bí cảnh.

Sáng sớm, tất cả mọi người đều nhận được thông báo của bí cảnh:

Vòng loại thứ hai sắp bắt đầu!

Mọi người đều phấn chấn, lần nữa đi tới sân thượng.

Lát sau.

Trước mặt tất cả mọi người, lại xuất hiện màn hình chiếu ba chiều.

【 Đây là đối thủ vòng hai do hệ thống sắp xếp ngẫu nhiên cho bạn, xin hỏi bạn có muốn nghênh chiến hay không? 】

【 Vui lòng đưa ra lựa chọn trong vòng 30 giây! Quá thời gian sẽ bị coi là từ bỏ nghênh chiến. 】

【 Chú ý: Lựa chọn từ bỏ nghênh chiến, sẽ bị coi là bỏ cuộc, trực tiếp bị loại. 】

Trên sân thượng căn nhà số “9527”.

Một gã đầu trọc cơ bắp cuộn cuộn, khi nhìn thấy đối thủ của mình, hai mắt lập tức sáng lên, lập tức lựa chọn nghênh chiến.

Sau đó.

Hắn cười ha hả nói: “Đổi thủ vòng hai của ta, chính là tên phế vật đã kết hợp với thiên phú anh hùng cấp C kia, hắc hắc, hy vọng tiểu tử này đừng có bỏ cuộc, đừng có nhận thua, để ta được mở mang tầm mắt, xem thử món đồ chơi lửa của hắn!”

Nghe được những lời này.

Có người cười theo.

Có người thì lộ ra vẻ khinh thường, cảm thấy Thích Vũ hòa thượng muốn bắt nạt một hậu bối, sao có thể mặt dày nói ra như vậy?

Khương chấp sự lúc này căn bản không nề mặt, liền nói: “Thích Vũ đại sư, con trai của Trần hội trưởng, dù sao cũng là hậu bối, tôi kiến nghị ông vẫn nên nhường hắn một chút, miễn cho thắng rồi, cũng thắng không vẻ vang, còn bị người ta nói người của chấp pháp đội chúng ta ý lớn hiếp nhỏ.”

Thích Vũ hòa thượng nghe vậy rất tức giận, hắn cười lạnh nói: “Tốt! Tôi sẽ đứng im bất động, để hắn đánh ba chiêu! Hắn nếu có thể khiến tôi lui một bước, tôi liền chủ động nhận thua.”

Nói xong.

Hắn bỗng nhiên cảm thấy, những lời vừa nói thật quen thuộc.

Hình như trước kia ở Đại Hưng cũng đã từng nói qua, sau đó bị một kẻ khùng bỏ dạy cho một bài học...

Thích Vũ hòa thượng vội vàng lắc đầu, không muốn nghĩ đến hồi ức kinh hoàng ngày hôm đó.

Cường giả như vậy, trên thế giới này cũng không tìm ra được bao nhiêu người đâu?

Hắn không tin!

Lại có thể để hắn gặp phải nữa?

Khương chấp sự nghe vậy, trên mặt lộ vẻ khinh thường, dứt khoát lười để ý đến Thích Vũ hòa thượng nữa.

Tên Thích Vũ hòa thượng này, trước kia cũng coi như là nhân vật có tiếng tăm.

Nhưng từ sau khi bị thương, tính tình thay đổi, trở nên nhay cảm đa nghi, nhỏ nhen, thích so đo, không có chút phong độ

của bậc đại nhân vật.

Loại người này, đã không xứng trở thành đối thủ cạnh tranh của hắn nữa rồi.

Chương 170 - Thích Vũ Hòa Thượng: Cái đ..!

Sau đó, Khương chấp sự theo bản năng liếc mắt nhìn Tần đội trưởng một cái, nhin không được mở miệng hỏi: “Đội trưởng, đối thủ vòng hai của người là ai?”

“Là vị hiệu trưởng kia của Võ Đại.” Tần Mộc Âm bình tĩnh nói.

Mọi người nghe vậy, hai mắt đều sáng lên.

Lục hiệu trưởng của Võ Đại, coi như là một cao thủ, trong số cường giả cấp năm, thực lực không tồi, danh tiếng cũng rất vang, có ngoại hiệu là “Cuồng Dao”.

Những người có mặt ở đây đều từng nghe qua.

“Là ông ta à?”

Khương chấp sự lập tức cười nói: “Với bản lĩnh của ông ta, hẳn là có thể khiến đội trưởng ra tay một lần, chúng ta cũng có thể được chiêm ngưỡng anh tư của đội trưởng rồi.”

Những người khác đều gật đầu.

Ngay cả Thích Vũ hòa thượng cũng nói: “Đội trưởng, chúng ta thật là có duyên, đối thủ vòng hai đều là người của Võ Đại, ha ha, Võ Đại bọn họ thật là xui xẻo!”

Đối với lời nịnh nọt của thuộc hạ, Tần Mộc Âm biểu tình rất bình tĩnh: “Tôi đã nhận được thông báo, ông ta bỏ cuộc rồi.”

Mọi người sửng sốt.

Nhưng nghĩ lại, cũng cảm thấy bình thường.

Lục hiệu trưởng của Võ Đại kia, thực lực tuy không tồi, nhưng trước mặt Tần Mộc Âm, quả thực không đủ xem.

Đã biết chắc chắn sẽ thua, còn không bằng trực tiếp bỏ cuộc, miễn cho lên võ đài rồi mất mặt.

Thích Vũ hòa thượng lập tức cười lạnh: “Cuồng Dao cái gì, ngay cả can đảm lên võ đài cũng không có?”

“Thích Vũ đại sư, giả như là ông bốc thăm trúng đội trưởng chúng ta, trở thành đối thủ của đội trưởng, ông có dám lên sân không?”

Khương chấp sự cười hỏi ngược lại.

Nghe được câu hỏi này, Thích Vũ hòa thượng ghen lời không nói nên lời.

Đúng vậy!

Giả như hắn bốc thăm trúng Tần Mộc Âm làm đối thủ, hắn có dám lên võ đài mất mặt hay không?

Cho dù là hắn không bị thương, ở thời kỳ đỉnh phong, cũng không dám đâu?

Là phó đội trưởng của chấp pháp đội, Tần Mộc Âm đáng sợ đến mức nào, hắn so với bất kỳ ai đều rõ ràng hơn!

...

Phòng ở của đội tuyển chính thức Võ Đại.

Số phòng là “168”!

Con số này rất đẹp, rất may mắn.

Nhưng vận khí của Võ Đại dường như không được tốt lắm.

Sau khi mọi người xác nhận xong đối thủ, Lục hiệu trưởng liền nói:

“Đối thủ mà bí cảnh sắp xếp cho tôi là vị Tần nữ sĩ kia!”

Nghe vậy.

Mọi người đều giật mình.

Tần nữ sĩ là ai, không cần Lục hiệu trưởng giải thích, mọi người đều biết.

Hay nói cách khác, trên dưới cả nước, không ai là không biết đến vị đại lão đỉnh cấp này.

Biết đâu ngay cả đứa trẻ ba tuổi cũng đã từng nghe qua danh tiếng của Tần Mộc Âm.

Mọi người đều đồng loạt hướng về phía Lục hiệu trưởng, ánh mắt lộ vẻ thông cảm.

Lục hiệu trưởng thấy vậy, khẽ mỉm cười nói: “Tôi biết không thể nào là đối thủ của cô ấy, cho nên tôi đã bỏ quyền.”

Mọi người nghe vậy, đầu tiên là ngẩn ra, sau đó đều tỏ vẻ hiểu ý.

Lão Lưu lập tức nói: “Hiệu trưởng, ông bỏ quyền là đúng.”

Lục hiệu trưởng gật đầu, thần sắc bình tĩnh.

Đột nhiên, ông chú ý tới sắc mặt của Thái tiên sinh bên cạnh dường như rất khó coi.

“Tiểu Thái?” Lục hiệu trưởng lập tức hỏi: “Cậu đây là... bị phân đến đối thủ khó nhằn rồi sao?”

Thái tiên sinh gật đầu, nghiêm túc nói: “Đối thủ vòng hai của tôi là Ba hội trưởng của Hiệp hội Dị Năng Giả!”

Cái đ...

Mọi người đều kinh hãi.

Cái vận khí chó má gì thế này?

Liên tiếp rút trúng hai vị chí cường giả?

Bí cảnh đang chơi đùa với đội tuyển của Võ Đại bọn họ sao?

Rất nhanh.

Sắc mặt của mọi người đều trở nên ngưng trọng.

Đội tuyển Võ Đại bọn họ, chủ lực trên danh nghĩa chính là ba vị cường giả cấp năm Lục hiệu trưởng, Thái tiên sinh và đại tỷ Cao Diệp.

Mới vòng hai đã trực tiếp mất đi hai chủ lực...

Tiếp theo còn chơi thế nào?

Dựa vào một mình đại tỷ Cao Diệp sao?

Cô ấy có đủ sức gánh team sao?

“Haiz!”

Lục hiệu trưởng thở dài một tiếng, sau đó cười nói: “Thời thế tạo anh hùng, mọi người hãy lạc quan lên! Được mất trong

một lần bí cảnh cũng không phải là quá quan trọng, không cần phải cưỡng cầu.”

Mọi người nghe vậy đều gật đầu, cũng chỉ có thể chấp nhận.

Dù sao thì quy tắc của bí cảnh, ai cũng không thể thay đổi, ngay cả kênh khiêu nại cũng không có.

Lục hiệu trưởng lại hỏi: “Tiểu Thái, cậu đã bỏ quyền chưa?”

“Bỏ rồi...” Thái tiên sinh dường như có chút ngại ngùng: “Là vì quá thời gian nên bị bỏ quyền.”

Lục hiệu trưởng vỗ vai Thái tiên sinh, cười nói: “Vừa hay, tiếp theo chúng ta có thể chơi cờ thoải mái rồi.”

Thái độ thản nhiên của ông đã ảnh hưởng đến Thái tiên sinh, khiến gà... Thái tiên sinh cũng nở nụ cười.

Lúc này.

Đường Tử Trần đột nhiên tò mò hỏi: “Trần Nghiệp, đối thủ vòng hai của cậu là ai?”

“Ồ.” Trần Nghiệp cười nói: “Là vị đại hòa thượng pháp hiệu ‘Thích Vũ’ kia.”

Nghe vậy.

Mọi người lại một lần nữa kinh hãi.

Thích Vũ Hòa thượng, đó cũng là một cường giả cấp sáu nổi tiếng trong nước!

Hắn ta là tám danh thiếp do Phật môn tạo dựng, lúc trước Phật môn vì tạo thanh thế cho Thích Vũ, đã bỏ tiền mua rất nhiều traffic.

Khoảng thời gian đó, danh tiếng của Thích Vũ đã gây chấn động cả nước!

Nói về danh tiếng.

Thích Vũ không hề thua kém Đường Tử Trần hiện tại.

Chỉ là tên này sau khi nổi tiếng thì quá kiêu ngạo, dám chạy đi khiêu chiến Ba hội trưởng, muốn giẫm đạp lên Ba hội trưởng để thượng vị.

Kết quả cuối cùng đương nhiên là thất bại thảm hại, bị Ba hội trưởng dạy cho một bài học nhớ đời, mất mặt một phen!

Nếu không phải vì chuyện này.

Thích Vũ tuyệt đối là một cường giả minh tinh trong nước!

Nhưng dù sao thì danh tiếng của Thích Vũ vẫn rất lớn, cũng là cường giả cấp sáu thực lực.

Ồ...

Nghe nói lần trước Thích Vũ bị thương ở Đại Hưng khi tranh đoạt tinh hạch Nguyên Tố Ma, có chút ảnh hưởng đến thực lực?

Vậy cũng không phải là tồn tại mà Trần Nghiệp có thể đối phó được chứ?

“Liên tiếp gặp phải ba tên cấp sáu?” Tào Vũ lập tức kêu lên: “Đội chúng ta xui xẻo quá rồi đấy chứ?”

Lời này đã nhận được sự đồng tình của mọi người.

Triệu Tranh càng trực tiếp hỏi: “Sur huynh, cậu bỏ quyền rồi sao?”

“Bỏ quyền?” Trần Nghiệp cười nói: “Nếu tôi bỏ quyền rồi, ai còn có thể gánh các cậu bay nữa?”

Lời này vừa nói ra, lập tức nhận được một đồng liếc mắt.

“Lão Trần, mọi người đang nói chuyện nghiêm túc đấy!” Tào Vũ nói.

“Được rồi! Vì các cậu cảm thấy tôi đang khoác lác, vậy thì nói chuyện nghiêm túc, tôi không bỏ quyền... Tôi nghe nói hòa thượng kia lần trước bị thương rất nặng? Biết đâu tôi có thể thắng được?”

Lục hiệu trưởng liền nói: “Việc hấn ta bị thương tôi có mặt ở đó, quả thực rất nghiêm trọng... Tuy nhiên, đó cũng không phải là nhân vật mà em có thể đối phó được, lên đài rồi thì trực tiếp nhận thua đi!”

Trần Nghiệp cũng không phản bác, gật đầu nói: “Được, nếu cảm thấy không đánh lại, em sẽ nhận thua.”

Mọi người lúc này mới không nói Trần Nghiệp nữa.

Chỉ là sắc mặt của mỗi người đều mang theo mây đen, rất khó coi...

Ngoại trừ Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

Sau khi ngồi xuống.

Đường Tử Trần liền nhỏ giọng hỏi: “Có nắm chắc không?”

Trần Nghiệp nhỏ giọng đáp: “Người quen cũ, vết thương của hắn ta là do mình đánh, cậu nói xem?”

Đường Tử Trần nghe vậy, lập tức bật cười...

Rất nhanh.

Vòng loại trực tiếp thứ hai bắt đầu.

Trần Nghiệp vừa mới ngồi xuống, đột nhiên đứng dậy, kinh ngạc nói:

“Không ngờ tôi lại là người đầu tiên lên sàn... Lôi đài số 3.”

Lời vừa dứt.

Trước mặt hắn liền xuất hiện một cánh cổng dịch chuyển.

Trần Nghiệp bước một bước vào trong.

Triệu Tranh, Tào Vũ và những người khác cũng đều chấn chỉnh tinh thần, hướng mắt về phía lôi đài số 3.

Mặc dù bọn họ đều biết, Trần Nghiệp không thể nào là đối thủ của Thích Vũ, nhưng vẫn hy vọng có kỳ tích xuất hiện.

...

Bên kia.

Trên nóc ngôi nhà số 9527.

Thích Vũ Hòa thượng nhận được thông báo, cũng đứng dậy.

“Lôi đài số 3!”

Chương 171 - Thích Vũ Hòa Thượng: Cái đ..! (2)

Hắn ta chỉ nói đơn giản một câu, sau đó bước một bước vào cánh cổng dịch chuyển, đến lôi đài số 3.

Nhìn thấy tên đầu trọc trẻ tuổi đối diện, Thích Vũ theo bản năng cảm thấy rất khó chịu.

Quả thực là tướng mạo của Trần Nghiệp có chút giống với Trần hội trưởng.

Nhìn thấy Trần Nghiệp, Thích Vũ liền không nhận được nhớ tới vết thương nặng và sự sỉ nhục mà hắn ta phải chịu ở Đại Hưng lần trước!

Mà sự xuất hiện của Thích Vũ.

Cũng đã gây ra không ít chấn động!

Dù sao cũng là cường giả cấp sáu, từng là người nổi tiếng cả nước.

Có lẽ trong số những người bình thường, vẫn còn người không biết Thích Vũ. Nhưng trong giới Dị Năng Giả, tất cả mọi người đều biết, năng lực phòng ngự của hòa thượng này đáng sợ đến mức nào.

“Kia là... Thích Vũ đại sư sao?”

“Là hắn ta không sai, nhưng mà, không phải nói hắn ta bị thương sao? Lần này vậy mà cũng đến?”

“Cậu không xem tin tức sao? Đã đưa tin từ sớm rồi, Thích Vũ đại sư sẽ đi cùng Tần đội trưởng của đội chấp pháp.”

“Sao vòng một không thấy hắn ta xuất hiện?”

“Cái này còn cần phải hỏi sao? Chắc chắn là đối thủ vòng một của hắn ta bị dọa đến mức bỏ quyền rồi!”

“Tên đầu trọc đối diện kia, là công tử của Trần hội trưởng đó chứ? Lần này hắn ta tiêu đời rồi!”

“Tôi ngược lại rất bội phục, tiểu tử này vậy mà còn có can đảm lên sân? Chẳng lẽ là không biết sự lợi hại của Thích Vũ đại sư?”

“Hừ hừ, một tên phế vật thiên phú cấp C, có được dị năng hệ Hỏa liền dám kiêu ngạo, xem Thích Vũ đại sư dạy cho hắn ta làm người thế nào.”

...

Không ai xem trọng Trần Nghiệp.

Ngoại trừ đội tuyển chính thức của Hiệp hội Dị Năng Giả.

Lúc này, trên nóc ngôi nhà số “19”, mọi người của Hiệp hội Dị Năng Giả đều tập trung ánh mắt về phía lôi đài số 3.

“Trần hội trưởng, con trai ông lên sàn rồi, đối thủ của nó... Ồ, là tên lừa trọc Thích Vũ!” Một vị hội trưởng chỉ nhánh lên tiếng.

Hiệp hội Dị Năng Giả đối lập với đội chấp pháp.

Cho nên, các cao tầng của Hiệp hội nhìn thấy Thích Vũ - đội phó đội chấp pháp, đương nhiên cũng sẽ không khách khí.

“Tên lừa trọc Thích Vũ này không phải dạng vừa đâu! Năng lực phòng ngự của hắn ta, e rằng trong Hiệp hội chúng ta, cũng chỉ có hội trưởng và Quách ca mới có thể phá vỡ được.” Một thành viên nòng cốt lên tiếng.

“Quách ca” mà thành viên nòng cốt này nhắc tới, chính là cố vấn của Hiệp hội Dị Năng Giả.

Cường giả cấp sáu sở hữu thiên phú S14 (Gậy Bóng Chày Kim Loại)!

Nghe vậy, một người đàn ông trung niên tay cầm gậy bóng chày lập tức lắc đầu nói: “Đừng có tăng bốc tôi, năng lực phòng ngự của tên Thích Vũ này, tôi không phá vỡ nổi đâu, chỉ có hội trưởng chúng ta mới được.”

Mọi người đồng loạt nhìn về phía hội trưởng.

Ba Lê Minh không nói gì, chỉ chăm chú nhìn lôi đài.

“Trần hội trưởng, con trai ông có thể đánh bại Thích Vũ sao?” Có người hỏi.

Trần hội trưởng nghe vậy, cười ha hả nói: “Chắc chắn không thành vấn đề.”

Dù sao ra khỏi bí cảnh là mất trí nhớ, Trần hội trưởng cũng không cần phải giả vờ trước mặt đồng nghiệp.

“Ồ? Ông tự tin với con trai mình như vậy sao?”

“Đó là đương nhiên!” Trần hội trưởng cười nói: “Thích Vũ lần trước bị thương rất nặng, hiện tại có thể phát huy được thực

lực cấp năm đã là giỏi lắm rồi! Con trai tôi xử lý hấn ta, dễ như trở bàn tay.”

Thấy Trần hội trưởng tự tin như vậy, những người khác tò mò nhìn về phía lôi đài số 3.

...

Lúc này.

Trên lôi đài số 3.

Trần Nghiệp và Thích Vũ đã đứng đối diện nhau.

“Đại hòa thượng, lại gặp mặt rồi!”

Trần Nghiệp chủ động cười chào hỏi.

“Ngươi gặp ta rồi sao?”

Chưa đợi Trần Nghiệp trả lời, Thích Vũ lại như lẽ đương nhiên nói: “Ồ! Là ở buổi ký tặng sách của ta, từng xin chữ ký của ta đúng không?”

“Ký tặng sách?” Trần Nghiệp kinh ngạc: “Đại hòa thượng, ngươi còn xuất bản sách sao?”

“Được rồi!”

Thích Vũ phát tay nói: “Ta không có thời gian lãng phí với ngươi, tiểu tử, nhìn thấy ta rồi, ngươi còn chưa định trực tiếp nhận thua sao?”

Trần Nghiệp chỉ gật đầu, thái độ qua loa.

Thích Vũ liền nói: “Tốt, nể mặt ngươi là hậu bối, ta nhường ngươi ba chiêu, ngươi cũng đừng nói ta ỷ lớn hiếp nhỏ, chỉ cần trong vòng ba chiêu, ngươi có thể khiến ta lùi một bước, ta liền để ngươi thắng, thế nào?”

Trần Nghiệp: “???”

Lời này nghe quen tai ghê!

Vốn định lên cho Thích Vũ một quyền, sau đó giải quyết trận đấu, Trần Nghiệp đột nhiên nảy ra một ý tưởng.

Vừa rồi Lục hiệu trưởng ghép cặp với Tần Mộc Âm, thật ra khiến Trần Nghiệp có chút cảnh giác.

Nếu như hấn cũng ghép cặp với chí cường giả trước thì sao?

Điểm này không thể không phòng bị!

Với thực lực hiện tại của mình, có thể đánh bại Tàn Mộc Âm hay không?

Trần Nghiệp cảm thấy, hẳn là không được.

Thuộc tính tinh thần của Tàn Mộc Âm rất có thể đã đột phá năm nghìn, điều này thật sự rất đáng sợ!

Hơn nữa.

Lúc trước trên lôi đài, mọi người đều ra tay lưu tình.

Nếu như hắn lỡ tay đánh chết Thích Vũ, cũng có chút ngại ngùng.

“Thật sao? Ngươi thật sự đứng im tại chỗ, để ta đánh ba chiêu?”

Trần Nghiệp nói: “Đại hòa thượng, ngươi sẽ không nuốt lời chứ?”

Thích Vũ không kiên nhẫn nói: “Là thật, mau ra tay đi! Dùng hết thực lực mạnh nhất của ngươi, để ta xem thử dị năng hệ Hỏa của ngươi rốt cuộc lợi hại đến mức nào!”

“Được!!”

Trần Nghiệp đột nhiên siết chặt năm nắm đấm.

Phụt!

Ngọn lửa bùng lên, thiêu đốt trên năm tay hắn.

Sau đó, Trần Nghiệp hướng về phía Thích Vũ, tung ra một quyền từ xa!

“Hỏa Quyền!!”

Một nắm đấm lửa lập tức hiện ra, nghênh gió phình to, trong nháy mắt đã biến thành nắm đấm lửa khổng lồ rộng hơn mười mét.

Cả lôi đài đều bị nhuộm đỏ!

Hô! Hô!

Nắm đấm lửa khổng lồ phát ra tiếng xé gió dữ dội, giống như một quả tên lửa đạn đạo xuyên lục địa, mang theo sức mạnh hủy diệt, nghiền ép về phía Thích Vũ.

Thích Vũ đối diện, đột nhiên trợn trừng hai mắt...

Cái đ...!!!

Trần Nghiệp mỗi ngày đều mạnh lên!

Trần Nghiệp hiện tại, so với lần trước ở quê nhà Lâm An thử nghiệm Hỏa Quyền, thuộc tính đơn lẻ đã tăng thêm vài trăm điểm, thực lực càng tăng tiến không ít.

Với sức mạnh hiện tại của hắn, một quyền đánh ra, quyền phong phối hợp với dị năng Hỏa hệ, hình thành “Hỏa Quyền”, có đạt đến tiêu chuẩn cấp năm hay không thì không biết, nhưng chắc chắn là mạnh hơn lần trước rất nhiều.

Nhìn thấy chiêu “Hỏa Quyền” của Trần Nghiệp, uy thế kinh khủng kia...

Thích Vũ hòa thượng trong nháy mắt liền tê liệt.

Trong lòng càng là nhảy ra một câu chửi tục!

Vạn vạn không ngờ tới, dị năng Hỏa hệ của tiểu tử này lại mạnh như vậy?

Vết thương trên người hắn, căn bản là chưa khỏi hẳn.

Khoảng cách lần trước bị thương, mới có hai tháng thời gian.

Nếu không phải Thích Vũ hòa thượng thể chất cường hãn, lực khôi phục cũng mạnh, với thương thế như vậy, hiện tại hắn hẳn là còn đang nằm viện!

Ngàn cân treo sợi tóc.

Thích Vũ hòa thượng đột nhiên gào lên:

“Ta nhận thua!!”

Trong chớp mắt!

Cự hình Hỏa Quyền Trần Nghiệp đánh ra, bị một lực lượng vô hình xóa bỏ.

Mà bản thân Trần Nghiệp, cũng nhận được nhắc nhở thăng cấp vòng tiếp theo.

Hắn rất kinh ngạc, kinh ngạc nhìn Thích Vũ hòa thượng: “Đại hòa thượng, không phải nói để ta ba chiêu sao? Sao ngươi lại nhận thua?”

Thích Vũ hòa thượng hung hăng trừng mắt nhìn Trần Nghiệp một cái, không giải thích, xoay người bước vào cổng dịch chuyển.

Kỳ thật.

Vừa rồi chiêu Hỏa Quyền của Trần Nghiệp.

Nếu Thích Vũ hòa thượng dám liều mạng, cũng có thể đỡ được.

Nhưng Thích Vũ hòa thượng cuối cùng vẫn lựa chọn từ bỏ.

Bởi vì hắn không thể tiếp tục bị thương nữa.

Bác sĩ nói với hắn, nếu tiếp tục cùng cường giả giao thủ, một lần nữa dẫn đến bị thương, sẽ gia tăng thêm thương thế của hắn, đối với việc khôi phục sau này, có ảnh hưởng cực kỳ tiêu cực.

Chương 172 - Đầu trọc nổi bật!

Đến lúc đó, rất có thể ngay cả thực lực cấp năm cũng không giữ được.

Xin nhờ!!

Hắn lần này đến Bí Cảnh Toàn Dân, thuần túy là đi theo Tần Mộc Âm đại lão cợ điểm tiềm năng, cần gì phải liều mạng như vậy?

Còn chuyện chủ động nhận thua rất mất mặt?

Hừ hừ!

Lần này Bí Cảnh sẽ mất trí nhớ.

Cùng lắm là bị mọi người cười nhạo hai tháng thôi!

Thích Vũ hòa thượng không thèm để ý.

Chờ ra ngoài rồi, ai còn nhớ hắn chủ động nhận thua một tiểu bối?

Chính là ôm suy nghĩ như vậy.

Cho nên, Thích Vũ hòa thượng nhận thua!

Nhìn thấy Thích Vũ hòa thượng mặt dày mày sảo chạy trốn.

Trần Nghiệp cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Tên đầu trọc này, thật sự là học khôn rồi, là một nhân tài!

Sau đó.

Hắn cũng theo sau rời khỏi lôi đài...

...

Toàn trường xôn xao!

Ai cũng không nghĩ tới, Thích Vũ hòa thượng đường đường là cường giả cấp sáu, lại chủ động nhận thua một người trẻ tuổi.

Lần nhận thua này của hắn.

So với lần trước Chu Đạt chủ động nhận thua, tính chất hoàn toàn không giống nhau.

Dù sao, ai cũng biết, đội chấp pháp và Hiệp hội Dị Năng Giả, không quá đối đãi tốt với nhau.

Trần Nghiệp là con trai của Trần hội trưởng.

Mà Thích Vũ hòa thượng là phó đội trưởng đội chấp pháp.

Hai người này, nếu nói có giao tình gì, quý cũng không tin.

Hơn nữa.

Hai người đều đã bắt đầu giao thủ, Thích Vũ hòa thượng đột nhiên nhận thua, rất rõ ràng là hành vi sợ hãi...

“Chuyện gì xảy ra vậy? Thích Vũ đại sư sao lại nhận thua?”

“Sợ rồi à? Chiêu vừa rồi của tiểu bạch kiếm này đáng sợ đến thế sao?”

“Ngu ngốc, rõ ràng là Thích Vũ đại sư bị thương, chưa hồi phục, không muốn vết thương nặng thêm nên mới nhận thua.”

“Phân tích của anh cũng giống tôi, hai người này trước khi khai chiến có nói gì đó, chắc là Thích Vũ đại sư muốn nhường nhịn hậu bối, kết quả không ngờ dị năng hệ hỏa của vị Trần công tử kia lại mạnh ngoài dự đoán, Thích Vũ đại sư không muốn bị thương nên mới nhận thua.”

“Này... Đường đường là cường giả cấp sáu, cứ thế nhận thua, có hơi mất mặt không?”

“Mất mặt? Hừ hừ, mất mặt còn quan trọng hơn bị thương sao? Hơn nữa, đợt lần bí cảnh này kết thúc, ai còn nhớ đã xảy ra chuyện gì?”

“Tuy nhiên, chiêu vừa rồi của Trần công tử, uy thế nhìn thật kinh người! Sức phá hoại đã đạt đến cấp năm rồi sao?”

“Cho dù chưa đạt đến, chắc cũng không còn xa.”

“Cấp năm? Không thể nào? Trần công tử mới vào bí cảnh mấy lần? Tinh thần lực của cậu ta đã cao như vậy sao?”

“Dù sao thì, màn thể hiện lần này của Trần công tử, thật sự là khiến người ta phải nhìn bằng con mắt khác!”

...

Trên nóc nhà số 9527.

Lúc Thích Vũ hòa thượng trở về, liền nhìn thấy không ít người đang nhìn mình với ánh mắt chế giễu.

Thích Vũ hòa thượng thản nhiên ngồi xuống.

Giả vờ như không nhìn thấy.

Hắn đột nhiên nghĩ thông, bản thân đến đây là để kiểm điểm tiềm năng, đạt được mục tiêu là được, căn bản không cần phải sinh cường hảo thắng.

Vị Khương chấp sự kia lại không muốn bỏ qua cơ hội tốt như vậy, cười nói: “Đại sư, tôi nhớ lúc trước ông đã nói, nếu vị Trần công tử kia là cao thủ, ông sẽ ăn cả cái ghế? Nếu cậu ta có thể khiến ông lùi một bước, ông sẽ nhận cậu ta làm cha ngay tại chỗ?”

“Tôi nói đùa thôi.” Thích Vũ hòa thượng thản nhiên nói: “Không được sao?”

“Ồ...”

Khương chấp sự nhất thời không nói nên lời.

Chỉ cần Thích Vũ hòa thượng mặc kệ, không quan tâm đến mặt mũi, hẳn thật sự không có cách nào gây khó dễ.

Lúc này.

Bên cạnh, một thanh niên đột nhiên nhỏ giọng hỏi: “Đại sư, chiêu thức hỏa diễm vừa rồi của tiểu bạch kiếm kia, uy lực thật

sự rất mạnh sao? Đã đạt đến tiêu chuẩn cấp năm rồi sao?”

Thích Vũ hòa thượng nhíu mày.

Tuy nhiên, thanh niên này là người của mình, suy nghĩ một chút, ông ta trả lời: “Chắc là chưa đạt đến cấp năm, ước chừng cũng gần rồi... Tôi cũng không ngờ, dị năng hệ hỏa của tiểu tử kia lại mạnh như vậy? Nếu không phải bác sĩ nói tôi tạm thời không thể ra tay, muốn thu thập cậu ta cũng không khó.”

Hắn nói chuyện không hề hạ thấp giọng, coi như cũng là giải thích với những người khác, vớt vát lại chút mặt mũi.

Mọi người lúc này mới biết suy nghĩ của Thích Vũ hòa thượng.

Thanh niên kia liền cười nói: “Đại sư, ông làm đúng lắm, lần bí cảnh này, bị thương không đáng. Có đội trưởng ở đây, chúng ta nhất định có thể giống như mọi năm, giành được thứ hạng tốt.”

Lời này khiến không ít người khinh thường, nhưng trong lòng lại rất tán thành.

Còn về phần Tần Mộc Âm, trên khuôn mặt xinh đẹp đầy anh khí, vẫn luôn bình tĩnh.

Cho dù dị năng hệ hỏa của Trần Nghiệp đã đạt đến cấp năm.

Cô ta cũng không coi trọng.

...

“Ồ! Tên trọc Thích Vũ kia vậy mà nhận thua?”

Trên nóc nhà số 19.

Có người cười lớn nói: “Trần hội trưởng, con trai ông lợi hại thật đấy!”

Một vị nòng cốt bên cạnh tán đồng nói: “Chiêu Hỏa Diễm Cự Quyền vừa rồi, uy lực e rằng đã đạt đến tiêu chuẩn cấp năm! Trần hội trưởng hậu sinh khả úy!”

Nghe đồng nghiệp khen con trai mình, trong lòng Trần hội trưởng vui như nở hoa.

Tuy nhiên, trên mặt ông ta vẫn khiêm tốn nói: “Đâu có, đâu có, tiểu tử này chỉ thích làm màu thôi, còn non lắm!”

...

Việc Thích Vũ hòa thượng chủ động nhận thua.

Thật sự đã gây ra không ít chấn động.

Lúc Trần Nghiệp trở về nóc nhà số 168, liền thấy mọi người đều đang kinh ngạc nhìn mình.

“Sao mọi người đều nhìn tôi như vậy?”

Trần Nghiệp cười hỏi: “Bị thực lực của tôi làm choáng váng? Hay là thấy chiêu vừa rồi của tôi quá đẹp trai?”

Tào Vũ lập tức kêu lên: “Mẹ kiếp! Lão Trần, thật không ngờ, thực lực của cậu lại mạnh như vậy? Cú đấm vừa rồi, sức phá hoại ít nhất cũng phải tứ giai rồi chứ?”

“Tào Vũ, em sai rồi!” Lão Lưu ở bên cạnh lên tiếng đính chính: “Chiêu vừa rồi của Trần Nghiệp, tuy chưa qua kiểm tra cụ thể, nhưng uy thế phi phạm, sức phá hoại ít nhất cũng phải 4+ rồi.”

Những người như bọn họ thường xuyên chạy đến điểm kiểm tra, đối với sức phá hoại, rất dễ dàng có thể phân biệt được.

Lão Lưu nói xong, nhìn Trần Nghiệp một cách sâu xa, tiếp tục nói: “Trần Nghiệp, thầy thật không ngờ, sau khi em có được dị năng hệ hỏa, lại có sức phá hoại mạnh như vậy? Chẳng lẽ tinh hạch Nguyên Tố Ma mà Trần hội trưởng có được, lại khác với trước đây?”

Nghe vậy, Trần Nghiệp chỉ nhún vai, cũng lười giải thích nhiều.

Tào Vũ lại hỏi: “Lão Trần, chiêu vừa rồi, là công kích mạnh nhất của cậu sao? Cậu sẽ không phải còn giấu nghề chứ?”

“Nếu cậu nói đến dị năng hệ hỏa, thì vừa rồi đúng là đòn tấn công mạnh nhất của tôi.”

Trần Nghiệp thành thật nói.

Hắn không nói dối.

Dị năng hệ hỏa, tạm thời hắn mượn quyền phong của mình, chỉ có thể đánh ra sức phá hoại như vậy.

Tuy nhiên, dị năng hệ hỏa chỉ là đồ chơi của hắn mà thôi...

Nghe vậy, Tào Vũ có chút thất vọng.

Nhậm Thiến Thiến lập tức hỏi: “Tào Vũ, cậu là đang có biểu cảm gì vậy?”

Tào Vũ thành thật nói: “Tôi còn tưởng, nếu lão Trần còn giấu nghề, nói không chừng thật sự có thể dẫn dắt chúng ta giành được thứ hạng tốt.”

Nhậm Thiến Thiến im lặng: “Có thể đừng có suốt ngày nằm mơ giữa ban ngày được không? Hơn nữa, Trần Nghiệp đã rất lợi hại rồi được chưa! cấp 4+ đây! Trong số các tân sinh, cũng chỉ có lớp trưởng có thể so sánh với cậu ấy.”

Lúc này.

Thiệu Văn Huệ đột nhiên hỏi: “Vị Thích Vũ đại sư kia, không phải là cường giả cấp sáu sao? Tại sao lại nhận thua?”

“Con bé ngốc này!” Nhậm Thiến Thiến nói: “Hiệu trưởng lúc trước không phải đã nói rồi sao? Vị đại sư kia bị thương rất nặng, chắc là sợ rồi!”

Triệu Tranh không nói gì thêm, chỉ cười nói: “Sư huynh, chúc mừng sư huynh thành công tiến cấp vòng tiếp theo!”

Ngay cả Lục hiệu trưởng cũng nhìn Trần Nghiệp bằng con mắt khác.

“Tôi thật không ngờ, sau khi em có được tinh hạch Nguyên Tố Ma, dị năng hệ hỏa lại mạnh như vậy? Ước chừng lão Trần bây giờ cười đến không ngậm miệng được rồi.”

Chương 173 - Chấn động toàn trường! Đầu trục lao về phía Tần Mộc Âm!

Lục Hiệu trưởng cười vỗ vai Trần Nghiệp: “Thể hiện cho tốt, chỉ cần tiếp theo em may mắn một chút, không bị phân đến đối thủ mạnh, nói không chừng thật sự có thể dẫn dắt chúng ta lọt vào top 100.”

Nhậm Thiến Thiến vội vàng nói: “Hiệu trưởng, người vận xui thì không thể nói ra những lời này, ngài vừa mới xui xẻo một lần...”

Cô gái này thật là gan to bằng trời.

Ngay cả lời này cũng dám nói.

May mà Lục hiệu trưởng rất độ lượng, cười nói: “VẬY sao? Vậy thì tôi xin rút lại lời vừa rồi.”

“Đã muộn rồi!” Nhậm Thiển Thiển nói: “Nói ra rồi thì không thể rút lại được đâu.”

...

Thời gian diễn ra vòng loại thứ hai.

Rút ngắn một nửa so với vòng đầu tiên.

Chỉ mất năm ngày là kết thúc.

So với vòng đầu tiên gà mờ mổ nhau, vòng thứ hai có thêm không ít điểm nhấn, xuất hiện không ít cao thủ giao đấu.

Mà hai vòng sau, đội chủ lực của Võ Đại bên này, chỉ còn lại ba người!!

Trần Nghiệp, Triệu Tranh, Lưu lão sư!

Ngay cả đại tỷ Cao Diệp, cũng đã bị loại ở vòng thứ hai.

Đối thủ mà cô ấy gặp phải, không có tiếng tăm gì, không ngờ đó chỉ là người ta khiêm tốn mà thôi, là một cao thủ cấp năm ẩn giầu!

Lần ra tay này, có thể coi là một tiếng vang kinh người, đánh bại đại tỷ Cao Diệp.

Loại người như vậy, kỳ thực không ít.

Trên thế giới này, luôn có một số người, không hề quan tâm đến hư danh, chỉ một lòng theo đuổi thực lực.

Nói thật.

Sau khi đại tỷ Cao Diệp bị loại, mọi người bên phía Võ Đại đều tuyệt vọng.

Cảm xúc tuyệt vọng này.

Luôn kéo dài cho đến tận bây giờ!

Mọi người đều cảm thấy, lần này Võ Đại không có khả năng lọt vào top 100.

Cho dù có Trần Nghiệp “dị quân nổi dậy” cũng không được.

Dù sao thì dị năng hệ hỏa của Trần Nghiệp tuy mạnh, nhưng chiêu thức lợi hại nhất, sức phá hoại cũng chỉ có 4+ mà thôi, chỉ cần gặp phải cường giả cấp năm, sẽ bị loại.

Mấy vòng trước, tuy may mắn có thể tiến cấp.

Nhưng mà về sau, những người có thể ở lại, nhất định đều là cường giả.

Đến lúc đó, dựa vào chính là thực lực cứng!

Mà bên phía Võ Đại, mấy cao thủ cấp năm đều đã bị loại, đó chính là thực lực cứng không đủ.

Hôm nay.

Là ngày diễn ra vòng loại thứ ba.

Trên nóc nhà.

Thành viên đội chủ lực của Võ Đại, gần như đều là một bộ dạng ử rữ.

Ngay cả Triệu Tranh và Lưu lão sư chưa bị loại, cũng đều là về mặt u ám.

Còn về phần đại tỷ Cao Diệp, căn bản là không xuất hiện, ở trong phòng ngủ nường.

Rõ ràng là đã từ bỏ!

Chỉ có Đường Tử Trần, vẫn rạng rỡ như cũ, trong mắt tràn đầy mong đợi...

【 Đây là đối thủ hệ thống ngẫu nhiên phân cho bạn ở vòng ba, xin hỏi có muốn nghênh chiến? 】

【 Vui lòng lựa chọn trong vòng 30 giây! Quá thời gian sẽ bị xem như từ bỏ nghênh chiến. 】

【 Chú ý: Lựa chọn từ bỏ nghênh chiến, sẽ bị xem như bỏ quyền, trực tiếp bị loại. 】

Trên nóc nhà.

Khi Trần Nghiệp nhìn thấy đối thủ trên hình chiếu ba chiều, sắc mặt lập tức biến đổi...

Người phụ nữ trong bức ảnh đó, không thể nào là người hấn không quen biết!

TV, điện thoại, thường xuyên có thể nhìn thấy cô ấy.

Tần Mộc m!

Người mạnh nhất quốc nội!!

Tuy là cấp sáu, nhưng thực lực ngang ngửa cao thủ đỉnh cao cấp bảy!

Trần Nghiệp không ngờ tới.

Vòng loại thứ ba.

Lại trực tiếp sắp xếp cho hấn đối thủ cấp bậc này??

Thật sự là Võ Đại của bọn họ quá xui xẻo sao?

Hay là bị bí cảnh cố ý nhắm vào?

Ngay sau đó, Trần Nghiệp bấm vào nút nghênh chiến trên màn hình ba chiều!!

Cho dù đối thủ là người đứng đầu quốc nội, hấn cũng không thể lùi bước.

Thua thì thua thôi!

Vừa hay có thể xem thử, hiện tại hấn và người mạnh nhất quốc nội, rốt cuộc chênh lệch bao nhiêu...

Lúc này.

Triệu Tranh và Lưu lão sư cũng xác định xong đối thủ.

“Lưu lão sư, thầy có biết một người tên là ‘Trần Quốc Hán’ không?” Triệu Tranh lên tiếng hỏi.

Vòng loại thứ ba.

Đã bắt đầu hiển thị tên đối thủ.

Lưu lão sư nghe vậy, sắc mặt hơi biến đổi, nói: “Nghe nói qua, là một cường giả cấp bốn kỳ cự... Sao vậy? Triệu Tranh, vòng ba em gặp phải hấn sao?”

Triệu Tranh nghe vậy gật đầu, sắc mặt có chút ngưng trọng.

Cấp bốn kỳ cự, hấn ta chắc chắn không phải là đối thủ.

Lưu lão sư suy nghĩ một chút, nói: “Lên đài thì nhận thua đi! Tên Trần Quốc Hán đó là thiên phú hệ sức mạnh, vũ khí sử dụng cũng là trọng khí, ra tay không có nặng nhẹ... Hiện tại em mà đánh với hắn cũng vô ích, hơn nữa còn thiệt thòi.”

Triệu Tranh không cố chấp, tiếp tục gật đầu nói: “Vâng ạ.”

Đây không phải là sợ hãi.

Mà là Triệu Tranh hiện tại, so với cường giả cấp bốn, quả thực vẫn còn khoảng cách không nhỏ.

Biết rõ đánh không lại mà còn lên, không phải là dũng cảm mà là ngu ngốc.

Đây là tỷ võ giao lưu.

Không phải là sinh tử chiến!

Chỉ là như vậy, chẳng khác nào Võ Đại lại bị loại thêm một người...

Lưu lão sư nghĩ đến Trần Nghiệp, liền hỏi: “Trần Nghiệp, đối thủ của em vòng này là ai?”

“Tần Mộc m!”

Trần Nghiệp bình tĩnh nói.

Cái tên này vừa thốt ra, lập tức khiến mọi người giật mình.

“Cái chết!” Tào Vũ lập tức kêu lên: “Liên tục hai lần gặp phải Tần nữ sĩ? Bí cảnh đang cố ý chơi đội Võ Đại chúng ta sao?”

Sắc mặt những người khác cũng rất khó coi.

Trong mắt bọn họ, Trần Nghiệp căn bản không có khả năng thắng.

“Thế này xong đời rồi, đội Võ Đại chúng ta, chỉ còn lại mỗi Lưu lão sư.” Nhậm Thiên Thiên uể oải nói.

Không ngờ tới.

Nghe được câu này, Lưu lão sư lại lộ ra một nụ cười khổ: “Đối thủ của thầy, thầy cũng biết, hắn ta cũng là cấp bốn, thầy không chắc có thể thắng...”

Hai vòng trước, đã loại bỏ rất nhiều người yếu.

Bắt đầu từ vòng ba, xác suất gặp phải cường giả, quả thực lớn hơn rất nhiều.

Mọi người nghe vậy.

Hoàn toàn tuyệt vọng...

Đường Tử Trần đột nhiên lên tiếng: “Trần Nghiệp, có bao nhiêu phần trăm nắm chắc?”

Đối với cô vợ nhỏ của mình, Trần Nghiệp không có gì phải giấu giếm, cười khỏ nói: “Khoảng hai ba phần.”

Đường Tử Trần liền động viên: “Cố lên, không được thì nhận thua, không có gì to tát.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Cuộc đối thoại giữa hai người, khiến cho mọi người xung quanh đều ngơ ngác.

“Không phải chứ!” Tào Vũ kinh ngạc: “Lão Trần, cậu không bỏ quyền?”

“Không, tôi muốn thử xem sao.”

“Cái đệt! Thử cái rắm ấy! Đó là Tàn nữ sĩ, người đứng đầu quốc nội đấy!”

Tào Vũ không thể tin nổi: “Tin hay không cô ấy chỉ cần phát tay một cái, cậu đã bay ra ngoài rồi?”

Triệu Tranh nói: “Sư huynh, đừng hành động theo cảm tính, đối thủ cấp bậc này, không phải là người chúng ta có thể chống lại.”

Lưu lão sư cũng nói: “Trần Nghiệp, dũng khí của em đáng được khích lệ, nhưng mà dùng sai chỗ rồi...”

Trần Nghiệp vội vàng nói: “Được rồi được rồi, em biết rồi, em lên đài sẽ nhận thua!”

Nhận thua chắc chắn là không thể nhận thua.

Nếu có cơ hội có thể đạt được thứ hạng tốt, Trần Nghiệp vẫn muốn thử xem sao.

Nhậm Thiển Thiển nhin không được nói: “Như vậy, đội Võ Đại chúng ta, chẳng phải là sắp bị loại toàn bộ rồi sao?”

Nghe được câu này, mọi người im lặng.

Lúc này.

Trận đấu đầu tiên trên võ đài đã bắt đầu.

Võ đài số 1, là một người quen.

Tên là Trịnh Thủy Long.

Tên này vận khí rất tốt, vòng ba lại phân đến một tên gà mờ, lúc này đang đút hai tay vào túi quần, vênh váo tự đắc nhìn đối thủ.

Kiều ngạo quá thể!

...

Khoảng nửa tiếng sau.

Đến lượt Triệu Tranh lên sàn.

Đối thủ của hắn ta, là một gã béo ú to cao hơn hai mét, trên người quần dây xích sắt to, nhìn qua vô cùng áp bức.

Triệu Tranh cũng không lập tức nhận thua, mà muốn dựa vào thân pháp, đánh du kích với tên mập này.

Không ngờ, tên mập cũng rất linh hoạt...

Sau khi bị tên mập đá trúng một cước, suýt chút nữa bay ra ngoài, Triệu Tranh rút cuộc từ bỏ, nhận thua trở về.

Sau đó.

Một tiếng sau, Lưu lão sư và đối thủ đánh nhau mười phút, cuối cùng sơ suất một chút, bị bí cảnh phán định là kẻ thua cuộc...

Đến đây.

Toàn bộ Võ Đại, chỉ còn lại duy nhất Trần Nghiệp.

Chương 174 - Chấn động toàn trường! Đầu trận lao về phía Tần Mộc Âm! (2)

Thời gian thi đấu vòng ba, đã bị rút ngắn xuống còn ba ngày.

Hơn hai giờ chiều.

Vị đại tể Cao Diệp kia cũng đi lên sân thượng.

Chủ yếu là cô nghe nói vòng ba có không ít trận đấu đặc sắc, lúc này mới chạy tới xem.

Ngay khi đại tể Cao Diệp vừa ngồi xuống.

Trần Nghiệp đột nhiên đứng dậy.

“Đến lượt tôi rồi, võ đài số 10!”

Mọi người đều ngẩn ra.

Tào Vũ vốn muốn nói vài câu khích lệ, nhưng vừa nghĩ đến đối thủ của Trần Nghiệp, liền không nói nên lời...

Gặp phải đối thủ như vậy.

Thật sự là khiến người ta tuyệt vọng!

...

Sân thượng số 9527.

Khi đám người đội chấp pháp nhìn thấy Tần Mộc Âm đứng dậy, đều kinh ngạc.

“Hả? Đội trưởng? Đối thủ vòng ba của cô không nhận thua sao?”

Giang chấp sự kinh ngạc hỏi: “Ai mà to gan thế? Ba hội trưởng sao?”

Trong mắt hắn, cũng chỉ có mấy vị cường giả cấp sáu kia, mới hơi có tư cách khiêu chiến Tần Mộc Âm.

“Không phải.” Tần Mộc Âm bình tĩnh nói: “Là con trai của Trần hội trưởng.”

Mọi người nghe vậy, đều ngẩn ra.

Lúc này.

Cánh cửa dịch chuyển đã xuất hiện.

Tần Mộc Âm liền bước vào trong đó.

...

Khi thân ảnh Tần Mộc Âm xuất hiện trên võ đài.

Lập tức thu hút vô số ánh mắt.

“Cái đệt! Nhanh nhìn võ đài số 10, là Tần nữ thần!!”

“Tần nữ thần rút cuộc cũng ra tay rồi sao?”

“Vòng ba rồi, đây là lần đầu tiên cô ấy lên võ đài sao?”

“Đúng vậy! Ước chừng hai vòng trước đối thủ của cô ấy nhìn thấy cô ấy, đã bị dọa đến mức trực tiếp bỏ cuộc.”

“Là tôi thì tôi cũng bỏ cuộc! Đối thủ như vậy, ai mà gặp phải chẳng tuyệt vọng?”

“Lần này đối thủ của Tần nữ thần là ai? Dám khiêu chiến Tần nữ thần, ít nhất cũng là đại lão cấp sáu chứ?”

“Nhanh nhìn, đối thủ của Tần nữ thần xuất hiện rồi... Ồ? Tên đầu trọc kia trông quen quen.”

Lúc này.

Võ đài số 10, gần như thu hút ánh mắt của tất cả mọi người.

Những võ đài khác đều không ai quan tâm nữa...

Sân thượng số 19.

Nhìn thấy con trai xuất hiện, hơn nữa đối thủ lại là Tần Mộc Âm, Trần hội trưởng lập tức biến sắc, trở nên vô cùng khó coi.

Vốn dĩ còn có người muốn hỏi Trần hội trưởng, con trai ông ta có thể chống lại Tần Mộc Âm hay không.

Nhưng vừa nhìn thấy sắc mặt của Trần hội trưởng, liền không dám hỏi nữa.

“Tiểu tử thói tha này, vận khí cũng quá kém rồi chứ?”

Trần hội trưởng mắng.

Ba Lê Minh không nói gì, chỉ chăm chú nhìn võ đài.

Hắn có một loại dự cảm, tiểu tử đầu trọc kia, sẽ mang đến kinh hỉ cho tất cả mọi người!

...

Trên võ đài số 10.

Trần Nghiệp đang đánh giá Tần Mộc Âm.

Đây là lần đầu tiên, hắn quan sát người đứng đầu quốc nội ở khoảng cách gần như vậy.

Thực ra nói thật, Tần Mộc Âm cũng rất xinh đẹp, mày kiếm mắt sáng, anh khí bức người, rất phù hợp với hình tượng nữ hiệp cổ đại trong lòng mọi người.

Nếu Tần Mộc Âm mà xấu, cũng sẽ không có ai gọi cô là Tần nữ thần.

Chỉ là, khí chất cường giả trên người cô gái này quá mức nổi bật, đến mức che lấp hoàn toàn nhan sắc của cô!

Tất cả mọi người đều biết, cô là một cường giả tuyệt thế.

Đối với nhan sắc của cô, người đánh giá ngược lại không nhiều.

Mà Tần Mộc Âm thấy Trần Nghiệp không có chút ý định nhận thua, rốt cuộc cũng liếc mắt nhìn hắn một cái.

Bất quá cũng chỉ như vậy.

Cô không có chút hứng thú nào muốn nói chuyện với Trần Nghiệp.

Ngay khi Tần Mộc Âm chuẩn bị sử dụng niệm lực, ném Trần Nghiệp ra khỏi võ đài.

Trần Nghiệp đối diện bỗng nhiên nảy ra một ý, nói:

“Chờ chút, dây giày của tôi bị lỏng rồi!”

Sau đó hắn lập tức ngồi xổm xuống, làm ra vẻ đang buộc dây giày.

Tần Mộc Âm hơi sững sờ.

Theo bản năng nhìn về phía hai chân Trần Nghiệp...

Chính là lúc này!!

Trần Nghiệp lập tức nắm chắc thời cơ, trong nháy mắt ra tay.

Vừa rồi hắn ngồi xổm xuống.

Căn bản không phải là để buộc dây giày.

Mà là để dồn lực!!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ đấu trường, đột nhiên bộc phát ra tiếng nổ mạnh mẽ!

Tất cả mọi người đều cảm thấy màng nhĩ rung lên!

Mặt đất dưới chân Trần Nghiệp, trong nháy mắt sụp đổ, long trời lở đất.

Bị hấn giẫm ra một cái hố sâu không lồ.

Mà thân thể Trần Nghiệp, cũng dưới lực phản chấn cực lớn, trong nháy mắt tăng tốc đến mức cực hạn!

Thân ảnh của hắn, giống như báo săn có được thần tốc lực, nhanh đến mức cực hạn, như một tia chớp, lao về phía Tần Mộc Âm!!

“Vèo ——”

Âm thanh chói tai vang lên.

Khiến cho mọi người trong đấu trường tưởng như mình đang ở căn cứ không quân!

Tần Mộc Âm đối diện.

Nhìn thấy uy thế bộc phát ra trong nháy mắt của Trần Nghiệp, đột nhiên tròng lớn hai mắt.

Miệng hơi há hốc, trên khuôn mặt xinh đẹp, tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Là người đứng đầu quốc nội.

Tốc độ phản ứng của Tần Mộc Âm, tự nhiên là cực nhanh.

Chỉ trong nháy mắt, cô đã khôi phục lại trạng thái, hai mắt trở nên sáng ngời, toàn thân lập tức sáng lên ánh sáng xanh biếc chói mắt.

Niệm lực đang được vận chuyển!!

Đáng tiếc.

Tần Mộc Âm vẫn chậm một bước...

Khoảng cách giữa hai người, chỉ có trăm mét.

Với tốc độ hiện tại của Trần Nghiệp, chạy nước rút trăm mét, chỉ cần 0.6 giây!!

Hắn trước tiên phân tán sự chú ý của Tần Mộc Âm, sau đó đánh úp bất ngờ, rút cuộc cũng đến gần Tần Mộc Âm trước khi cô kịp phản ứng.

Trong khoảnh khắc này.

Trần Nghiệp có cơ hội rất lớn, có thể giết chết Tần Mộc Âm.

Nhưng Trần Nghiệp không làm như vậy.

Giữa hai người, cũng không có thù oán gì sâu đậm, quốc gia cũng cần một trụ cột như Tần Mộc Âm.

Trần Nghiệp sẽ không vì một trận đấu loại mà giết chết Tần Mộc Âm.

Đôi vị trí cho nhau mà nghĩ, người ta làm như vậy, kỳ thực cũng là vì Đường Tử Trần.

Dù sao thì thiên phú bề ngoài của Trần Nghiệp là phế vật cấp C, ngay cả cha ruột của hắn lúc đó cũng cảm thấy Trần Nghiệp không xứng với Đường Tử Trần.

Hơn nữa.

Tần Mộc Âm là anh hùng chân chính của nhân loại!!

Sau khi cô ấy quật khởi đã tiêu diệt vô số quái vật cường đại, cũng là trụ cột của đất nước.

Không ngoa khi nói, chính bởi vì có sự tồn tại của cô, đất nước mới có thể có được hoàn cảnh an định như ngày hôm nay.

Chỉ cần điểm này, Trần Nghiệp cũng không có lý do gì để giết cô ấy!

Cho nên.

Thủ đoạn tấn công của Trần Nghiệp...

Là vật ngã!

Nếu như người đứng trước mặt Tần Mộc Âm lúc này là Ba Lê Minh.

Vậy thì...

Tần Mộc Âm chắc chắn sẽ vô cùng đề phòng, tuyệt đối không cho Ba Lê Minh cơ hội tiếp cận.

Nhưng Trần Nghiệp...

Trong tiềm thức của Tần Mộc Âm, Trần Nghiệp chỉ là một kẻ mới vào nghề.

Cho dù có được dị năng hệ Hỏa có chút thực lực, cô cũng chẳng để vào mắt.

Chính vì vậy, đối với Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm căn bản không có chút đề phòng nào.

Cũng chính vì điểm này.

Khiến cho cô nàng thiên tài từ khi xuất hiện đến nay, lần đầu tiên phải chịu thiệt thòi lớn như vậy...

Nhìn thấy Trần Nghiệp như chó dữ lao vào mồi ngon, lao thẳng về phía mình, cô nàng sợ đến mức có chút biến sắc.

Mặc dù cô đã dùng tốc độ nhanh nhất để phát động niệm động lực.

Muốn né tránh bay đi.

Kết quả vẫn chậm một bước...

“Bịch!”

Trước sự chứng kiến của vạn người.

Người mạnh nhất quốc nội Tần Mộc Âm, nữ thần bất khả xâm phạm trong mắt vô số người... bị Trần Nghiệp vật ngã!

Tên trọc đầu đáng ghét kia, nhanh như một tia chớp, trực tiếp lao đến ôm chầm lấy Tần Mộc Âm.

Do quán tính, hai người lăn trên lôi đài mấy vòng...

Sau đó, nữ thần cao cao tại thượng Tần Mộc Âm, bị tên trọc đầu đè xuống lôi đài.

Vô số khán giả xung quanh, tất cả đều ngây người!

Tần Mộc Âm cũng ngây người.

Chờ đến khi cô tỉnh táo lại, liền nhìn thấy một tên trọc đầu mày rậm mắt to, đang cúi đầu nhìn xuống cô.

Khuôn mặt hai người, gần trong gang tấc.

Chương 175 - Chấn Động Lôi Đài? Kẻ Trọc Đầu Không Biết Võ Đức!

Chưa từng có người đàn ông nào, có thể tiếp cận cô ở khoảng cách gần như vậy!

Huống chi.

Lúc này đang tỷ võ, trên khán đài xung quanh toàn là người!

“A!!”

Tần Mộc Âm hét lớn một tiếng, toàn thân dâng lên lượng lớn ánh sáng màu xanh.

Cô biểu hiện cực kỳ tức giận.

Do nhất thời sơ suất, bị một kẻ có thực lực không bằng mình đánh lén thành công...

Đối với Tần Mộc Âm mà nói, đây là một sự sỉ nhục to lớn.

Cô cũng có lý do để tức giận!

Nhưng, nhìn kỹ có thể thấy, trong mắt Tần Mộc Âm, kỳ thực là hoảng sợ nhiều hơn.

“Ong ong...”

Toàn bộ lôi đài, bắt đầu rung chuyển dữ dội.

Chấn động lôi đài?

Đương nhiên không phải!

Đó là Tần Mộc Âm đang nổi giận, đang vận dụng niệm động lực mạnh nhất trong đời cô.

Rất nhanh.

Mọi người trên khán đài có thể cảm nhận rõ ràng, ghế ngồi và tòa nhà bên dưới đang khê rung chuyển.

Như thể toàn bộ đấu trường, đều đang rên rỉ dưới niệm động lực khủng bố của Tần Mộc Âm.

Vô số người kinh hãi!

Đây là uy lực khủng bố cỡ nào?

Trần Nghiệp còn chưa kịp cảm nhận độ mềm mại của cơ thể người mạnh nhất quốc nội, một cỗ lực vô hình cường hãn, liền từ trên người cô nàng tỏa ra.

“Xoẹt!”

Áo của hắn, trong nháy mắt bị niệm động lực xé nát, bay lên trời.

Lộ ra thân hình cường tráng của Trần Nghiệp.

Mọi người lúc này mới phát hiện, tên trọc đầu nhìn có vẻ thư sinh này, cởi áo ra, dáng người lại đẹp đến vậy?

Trần Nghiệp không dám chủ quan, vội vàng nghiêng răng, đồng thời cũng sử dụng lực lượng mạnh nhất của mình, ôm chặt Tần Mộc Âm.

Nhìn qua.

Giống như một đôi tình nhân oan trái, sống chết không muốn chia lìa!

Lại giống như một tên yêu râu xanh lúc nửa đêm, đang muốn cưỡng ép cô gái...

Khán giả: "..."

Khi áo trên người Trần Nghiệp biến mất.

Tần Mộc Âm bị đè nén, rõ ràng sưng sờ một chút.

Hơi thở của người đàn ông phả vào mặt.

Hình như... hình như... có chút... cái đó... cảm giác rất kỳ lạ!

Tần Mộc Âm chỉ sưng sờ trong chốc lát, liền khôi phục lại tư thế chiến đấu.

Niệm động lực xuất ra toàn lực!

Giây tiếp theo!

"Ầm!!"

Lấy hai người làm trung tâm.

Lôi đài trong phạm vi mấy chục mét, trong nháy mắt sụp đổ, nổ tung thành một hố sâu!!

Uy thế kinh người!

...

Một lát sau.

"Người... người mau buông ta ra!"

"Không buông! Trừ phi bây giờ cô nhận thua..."

"Buông tay!"

"Không buông!"

“Buông ta ra!!”

“Đánh chết cũng không buông!”

Tần Mộc Âm trắng bệch mặt.

Cô vạn vạn không ngờ, tiểu tử bị cô xem thường này, lực lượng lại cường hãn như vậy, phòng ngự lại khủng bố như thế!

Với tinh thần lực hiện tại của cô, toàn lực bộc phát niệm động lực, có thể dễ dàng bóp méo một căn cứ phòng ngự dưới lòng đất, vạn thành hình xoắn ốc.

Vậy mà lại không thoát khỏi vòng tay của Trần Nghiệp...

Tên trọc đầu này, giống như một cục kẹo cao su đáng ghét, một khi đã dính vào, thì không thể nào gỡ ra được.

Thậm chí.

Do Trần Nghiệp dùng sức ôm cô, khiến cho mặt của Trần Nghiệp, cách mặt Tần Mộc Âm càng gần hơn một chút.

Chỉ cần lại gần thêm một chút, là có thể hôn lên rồi...

Tần Mộc Âm thậm chí có thể cảm nhận được, hơi thở của Trần Nghiệp phả vào má cô.

Điều này khiến Tần Mộc Âm vừa tức vừa thẹn.

Cô cảm thấy mặt mình sắp mất hết rồi.

Đúng rồi!

Hơi thở!!

“Không buông tay phải không!”

Tần Mộc Âm hừ lạnh: “Vậy thì đừng trách ta!”

Vừa dứt lời.

Trần Nghiệp lập tức cảm thấy, không khí xung quanh, toàn bộ bị rút đi.

Một cổ áp lực ngạt thở, bao trùm lấy hắn.

Trần Nghiệp lập tức hiểu được ý đồ của Tần Mộc Âm.

Hay cho cô gái này.

Đây là muốn nín chết hắn sao?

Lúc này.

Trận đấu của hai người, mới bắt đầu chưa đến ba phút.

Cách thời hạn mười phút, còn tận bảy phút.

Trần Nghiệp không biết mình nín thở, có thể nín được bảy phút hay không.

Chủ yếu là chưa thử bao giờ.

Tuy nhiên, trong nguyên tác, Saitama bị bá chủ vũ trụ đánh bay lên mặt trăng, cũng phải nín thở và lựa chọn nhanh chóng trở về Trái Đất.

Từ điểm này có thể thấy, hãn hiện tại, hãn là không thể kiên trì bảy phút không thở.

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp biết, mình nhất định phải làm gì đó.

Ban đầu.

Chiến thuật của hãn, là dự định không chế Tàn Mộc Âm đến chết.

Hoặc là cô nàng nhận thua.

Hoặc là đợi 10 phút sau, do bí cảnh phán định thắng thua.

Với tình hình hãn chiếm ưu thế, tỷ lệ thắng cấp rất lớn.

Bây giờ, chiến thuật này phải từ bỏ.

Vì vậy.

Trần Nghiệp đột nhiên động.

Hai tay hãn rung lên, Tàn Mộc Âm từ tư thế nằm ngửa, biến thành đứng thẳng, nhưng vẫn không thoát khỏi vòng tay của Trần Nghiệp.

Thực ra là Trần Nghiệp đã đứng dậy từ trên mặt đất.

Sau đó.

Hãn ôm chặt Tàn Mộc Âm, đi về phía rìa lôi đài.

Chỉ cần Trần Nghiệp có thể ném Tàn Mộc Âm ra khỏi lôi đài, hãn liền thắng.

Tần Mộc Âm cũng là người thông minh, lập tức ý thức được, Trần Nghiệp muốn làm gì...

“Hừ, đừng mơ tưởng!!”

Cô hét lớn một tiếng, ánh sáng màu xanh trên người càng thêm mãnh liệt.

Ngay lập tức...

“Àm!”

Lôi đài lại sụp xuống thêm một chút.

Hai chân của Trần Nghiệp, trực tiếp bị ép xuống lòng đất.

Là Tần Mộc Âm dùng niệm động lực làm áp lực, ngăn cản Trần Nghiệp.

Ban đầu cô muốn thử, trực tiếp dùng niệm lực không chế thân thể Trần Nghiệp, kết quả thất bại.

Trường sinh vật của tên trọc đầu này, thật sự quá mạnh!

...

Lúc này!

Trần Nghiệp cảm thấy mình đang ôm, không còn là một cô gái mềm mại nữa.

Mà là một ngọn núi!

Áp lực khủng bố, suýt chút nữa khiến hắn quỳ xuống.

Cảm giác ngạt thở cũng ngày càng mãnh liệt, không cho Trần Nghiệp thời gian suy nghĩ nhiều.

Hắn chỉ có thể nghiến răng, dùng toàn bộ sức lực, ôm Tần Mộc Âm, gian nan đi về phía rìa lôi đài.

“Àm! Àm! Àm!”

Dưới ánh mắt kinh hãi của vô số khán giả.

Mỗi khi Trần Nghiệp bước một bước, toàn bộ đấu trường đều rung chuyển theo.

Lôi đài dưới chân hắn, càng bị ép thành từng hố sâu, phá hỏng đến mức không ra hình thù gì.

Rõ ràng Trần Nghiệp cách rìa lôi đài, chỉ có mười mấy bước.

Mười mấy bước này, lại khó hơn lên trời!

Khi Trần Nghiệp bước được bảy bước, cổ họng hắt ngọt ngào, nhịn không được phun ra một ngụm máu.

Gần như trong nháy mắt hắt há miệng, máu và không khí trong miệng, liền bị rút đi trong nháy mắt.

Chờ đến khi Trần Nghiệp bước được mười bước, hắt bắt đầu chảy máu mũi, cả khuôn mặt đều bị nín đến đỏ bừng...

Lúc này, Tần Mộc Âm không muốn thua, cũng gần như tiến vào trạng thái bùng nổ.

“Vèo! Vèo! Vèo!”

Tiếng xé gió không ngừng vang lên.

Toàn bộ lôi đài, bị niệm động lực của Tần Mộc Âm, lật tung trời đất, vô số đá, như đạn bắn về phía lưng Trần Nghiệp.

Dưới sự khống chế của niệm động lực Tần Mộc Âm.

Uy lực của những hòn đá, lớn đến kinh người!

Mặc dù vẫn chưa phá vỡ được phòng ngự của Trần Nghiệp.

Nhưng cũng khiến cho lưng Trần Nghiệp, bị đánh đến da tróc thịt bong, chỗ xanh chỗ tím.

Khiến Trần Nghiệp cảm thấy rất đau (vẫn chưa mất cảm giác đau)!

Cũng may là Trần Nghiệp.

Thay bất kỳ ai khác ở đây, cũng không chịu nổi công kích dưới trạng thái bùng nổ của Tần Mộc Âm!!

Trần Nghiệp chịu đựng cơn đau dữ dội và áp lực khủng bố, lại tiến thêm ba bước.

Lúc này.

Chỉ còn một bước nữa, hắt có thể đến rìa lôi đài, sau đó ném Tần Mộc Âm ra khỏi lôi đài.

Theo quy tắc của bí cảnh, chỉ cần ra khỏi ranh giới của lôi đài, coi như thua.

Cho nên.

Tần Mộc Âm không muốn thua, triệt để rơi vào trạng thái cuồng bạo!

“A!!”

Cô lần nữa hét lớn một tiếng, từ bỏ phong tỏa Trần Nghiệp, đem toàn bộ tinh thần lực, đều khống chế vào lôi đài.

“Ầm ầm...”

Giống như động đất.

Lôi đài vốn đã rạn nứt, lại bị niệm động lực của Tần Mộc Âm chấn động đến mức nứt ra làm bốn.

Tất cả gạch đá trên lôi đài, đều bị niệm động lực của Tần Mộc Âm, gom lại giữa không trung, sau đó ép chặt!!

Chương 176 - Người thật sự là sư huynh của ta? Không phải sư tổ sao?

Trong nháy mắt!

Giữa không trung trên lôi đài, xuất hiện một tảng đá lớn mấy chục mét.

Giây tiếp theo.

Tảng đá nặng ít nhất mấy vạn cân này, liền đập về phía lưng Trần Nghiệp.

Kế hoạch của Tần Mộc Âm rất rõ ràng.

Muốn ra khỏi ranh giới?

Vậy thì cùng ra khỏi ranh giới!

...

Giây phút này.

Trần Nghiệp rốt cuộc đã được kiến thức, sự khủng bố của người mạnh nhất quốc nội!

Thật sự là danh bất hư truyền!

Nếu không phải hấn đánh úp Tần Mộc Âm bất ngờ, căn bản không có khả năng chiến thắng đối thủ như vậy.

“Hô!”

Tiếng xé gió truyền đến từ phía sau Trần Nghiệp.

Không cần quay đầu lại, Trần Nghiệp cũng biết, là tảng đá đánh tới.

Lúc này, biện pháp ứng phó tốt nhất, chính là buông Tần Mộc Âm ra, sau đó dùng Thiết Quyền vô địch của hắn, đánh nát tảng đá.

Nhưng Trần Nghiệp không dám buông tay!

Buông tay là hắn uống công rồi.

Bởi vì Tần Mộc Âm biết bay.

Chỉ cần hắn buông tay, cô nàng nhất định sẽ bay đi mất...

Cuối cùng.

Trần Nghiệp vẫn lựa chọn nghiêng rằng, dùng thân thể của mình, chịu đựng va chạm!

“Ầm!”

Một tiếng nổ kinh thiên động địa.

Tảng đá vỡ thành bốn mảnh, suýt chút nữa lan đến người trên lôi đài bên cạnh.

Chờ khói bụi tan đi.

Thân ảnh Trần Nghiệp, vẫn đứng sừng sững không ngã!!

Chỉ là, Trần Nghiệp lúc này, thoát nhìn vô cùng thê thảm.

Lưng toàn là máu!

Giống như một người máu.

Cho dù phòng ngự của hắn mạnh mẽ như nắm đấm của hắn, dưới công kích liên tục của Tần Mộc Âm, vẫn bị thương.

Hơn nữa còn bị thương không nhẹ!

Lúc này, đám người vây xem, nhìn thân ảnh Trần Nghiệp, đều im lặng không nói, chìm vào trong chấn động sâu.

Ngay cả Tần Mộc Âm, thấy Trần Nghiệp ngay cả một kích vừa rồi cũng có thể đỡ được, ánh sáng màu xanh trên người cũng tắt ngấm.

Đường như đã từ bỏ giấy giũa.

Trần Nghiệp ôm Tần Mộc Âm, cười nói: “Tần Đội trưởng, tôi biết cô vẫn luôn không coi trọng tôi, mấy lần muốn chia rẽ tôi và Đường Tử Trần... Mặc dù cô là anh hùng chân chính của đất nước, nhưng trong lòng tôi kỳ thực vẫn có chút không vui.”

“Lần này, chúng ta coi như huề nhau.”

Nói xong.

Trần Nghiệp bước ra bước cuối cùng!

“Ta nhận thua!”

Giọng nói của Tần Mộc Âm.

Đột nhiên vang lên.

Lúc này, toàn trường yên tĩnh.

Những người trên các võ đài khác cũng đã sớm dừng tỷ võ, tập trung quan sát hai vị tuyệt thế cường giả này phân định thắng bại.

Cho nên, mặc dù giọng nói của Tần Mộc Âm không lớn, nhưng vẫn bị rất nhiều người nghe thấy.

Hai chữ “nhận thua” vừa thốt ra, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt khó tin.

Có lẽ là không ngờ tới.

Cường giả số một trong nước, vậy mà cũng có một ngày chủ động nhận thua.

Trần Nghiệp đang định đưa Tần Mộc Âm ra khỏi giới hạn võ đài, nghe vậy liền dừng tay, sau đó buông cô nàng ra.

Chỉ cần Tần Mộc Âm nhận thua là được rồi.

Hắn không cần thiết phải làm cho cô nàng mất mặt.

Sau đó.

Cánh cổng dịch chuyển xuất hiện.

Tần Mộc Âm nhìn Trần Nghiệp thật sâu, không nói gì, xoay người bước vào cánh cổng.

Trần Nghiệp cũng thở phào nhẹ nhõm, giống như Tần Mộc Âm, rời khỏi võ đài.

Sau khi hai người rời đi.

Võ đài số 10 đổ nát, ánh sáng trắng lóe lên, liền khôi phục lại nguyên dạng...

...

Mãi cho đến khi hai người rời khỏi võ đài thật lâu.

Khán giả mới dần dần hoàn hồn!

“Vừa rồi là chuyện gì xảy ra? Tần nữ thần... Cô ấy nhận thua rồi?”

“Hèn hạ! Tên đầu trọc kia không biết võ đức, lại chơi đánh lén!”

“Có thể đánh lén thành công, cũng coi như là bản lĩnh của người ta, có bản năng thì người cũng thử đánh lén một cái xem...”

“A! Nữ thần trong lòng tôi, bị tên đầu trọc đáng ghét kia làm nhục rồi!”

“Huynh đệ, đừng đau lòng, dù sao ra ngoài rồi, người cũng không nhớ gì đâu.”

“Không phải... vị Trần công tử này, không phải là thiên phú phé vật sao? Không phải là kẻ ăn bám sao? Vừa rồi là tình huống gì? Bị hấn ôm lấy, ngay cả Tần nữ sĩ cũng không làm gì được hấn?”

“Tần nữ thần không phải có thể bay sao? Vừa rồi tại sao không bay?”

“Chắc là trường sinh vật của tên đầu trọc kia quá mạnh...”

“Chúng ta đều nhìn lầm rồi, vị Trần công tử này mới là nhân vật đáng sợ thực sự, không nói những cái khác, chỉ nói riêng công kích vừa rồi của Tần nữ sĩ, e rằng vị Thích Vũ hòa thượng được xưng là phòng ngự đệ nhất kia, cũng không thể đỡ nổi! Hấn lại đỡ được hết.”

“Đúng vậy! Không chỉ có lực phòng ngự, lực lượng, tốc độ, cùng với trường sinh vật của hấn, đều cực kỳ đáng sợ... Tên

này, tuyệt đối là cao thủ cấp sáu, hơn nữa còn là cường giả trong cấp sáu!”

“Không đúng! Tên tiểu bạch kiểm... vị Trần công tử này, hắn không phải kết hợp thiên phú anh hùng cấp C sao? Làm sao có thể làm được, trong vòng một năm đạt tới thực lực cấp sáu?”

“Thiên phú anh hùng mà hắn kết hợp, tuyệt đối không phải là cấp C! Ta hoài nghi, hắn kết hợp, rất có thể là S1 trong truyền thuyết!!”

Đối với trận chiến vừa rồi.

Cho dù là quá trình hay là kết quả cuối cùng.

Đều khiến cho khán giả cực kỳ chấn động!

Ai cũng không nghĩ tới, Tần nữ thần lại bị loại ở vòng ba.

Càng không nghĩ tới, vị kia bị mọi người coi là kẻ ăn bám, vậy mà lại có thực lực cường hãn như vậy?

Thật sự là không thể nào lý giải nổi!

...

Trên nóc nhà số 19.

“Ha ha ha!”

Trần hội trưởng cười đến mức không khép miệng được.

Cười xong, ông ta lại lo lắng: “Tiểu tử thối tha này, thật sự là thích cậy mạnh... Cũng không biết bị thương nặng hay không.”

Những đồng nghiệp của ông ta, ai nấy đều lộ ra vẻ mặt khó tin.

Dường như vẫn chưa hoàn hồn lại từ cú sốc vừa rồi.

Mặc dù Ba Lệ Minh đã sớm nói qua, vị Trần công tử kia khí huyết rất mạnh, nhưng có thể bức Tần Mộc Âm nhận thua, thật sự là quá mức kinh người!

Mọi người nằm mơ cũng không nghĩ tới, sẽ là kết quả như này!

“Không ngờ, trận đấu lại có thể đánh như vậy?”

Ba Lê Minh đột nhiên lộ ra nụ cười, mở miệng hỏi: “Sur đệ, đứa con trai này của ngươi, thật là ghê gớm! Nó kết hợp, căn bản không phải là thiên phú anh hùng cấp C đúng không?”

“Đúng vậy!” Trần hội trưởng mừng rỡ, nhin không được lộ ra nụ cười: “Tiểu tử thối tha này, thiên phú anh hùng mà nó kết hợp, kỳ thật là S1!”

Hít!

Nghe được lời này.

Mọi người xung quanh đều hít vào một hơi khí lạnh.

Ngay cả Ba Lê Minh, hai mắt cũng lóe lên tinh quang.

“Thì ra là thiên phú anh hùng trong truyền thuyết!”

Vị cố vấn cấp sáu kia, lẩm bẩm nói: “Quả nhiên, cũng chỉ có thiên phú như vậy, mới có thể trong thời gian ngắn, tạo ra một vị cường giả như vậy. Xem ra, lời đồn không ngoa!”

Ba Lê Minh trầm mặc một lát, lại hỏi: “Sur đệ, cái tên Long Ngạo Thiên kia, cũng là con trai của ngươi đúng không?”

“Sur huynh thật sự là hỏa nhãn kim tinh!”

Trần hội trưởng cười hắc hắc: “Không sai, Long Ngạo Thiên là do con trai ta dùng kinh thân thuật giả trang.”

Ba Lê Minh gật gật đầu.

Sau đó.

Ông ta cảm thán nói: “Thiên phú trong truyền thuyết! Thật sự là đáng mong chờ!”

Nghe được lời này, sắc mặt Trần hội trưởng nhất thời biến đổi, vội vàng nói: “Sur huynh, nếu như huynh ở phía sau gặp phải tiểu tử thối tha kia, nhớ phải nương tay đó!”

Hiện tại Tàn Mộc Âm đã bị loại.

Kẻ ngốc cũng biết.

Ba Lê Minh nhất định có thể tiến vào giải đấu toàn cầu.

Mặc dù không có bằng chứng chứng minh, nhưng thực lực của ông ta, đích xác là được công nhận là đệ nhị toàn quốc!

Có người ở bên cạnh cười nói: “Trần hội trưởng, yên tâm đi, với thực lực mà con trai ông vừa rồi thể hiện ra, chưa chắc đã thua kém hội trưởng chúng ta đâu!”

“Đúng vậy!” Lại có người nói: “Hội trưởng là tính cách gì, Trần hội trưởng ông là sư đệ, còn không rõ sao? Hiếm khi gặp được đối thủ tốt như vậy, ông ấy nhất định sẽ không nung tay.”

Trần hội trưởng bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Quả thực.

Ông ta rất rõ.

Với tính cách cuồng võ của sư huynh, gặp được đối thủ tốt, vậy thì giống như tiêm máu gà vậy.

Muốn sư huynh nung tay, e rằng rất khó!

Trừ phi con trai ông ta chủ động nhận thua...

Chương 177 - Người thật sự là sư huynh của ta? Không phải sư tổ sao? (2)

Trên nóc nhà số 9527.

Bầu không khí có chút kỳ dị.

Tần Mộc Âm đã trở về, đang ngồi trên chỗ của mình.

Cô không nói chuyện.

Bên cạnh cũng không có ai dám mở miệng vào lúc này.

Mọi người đối với chuyện Tần Mộc Âm bị loại, cho đến bây giờ, vẫn cảm thấy khó tin, và có chút không thể tiếp nhận...

Ngược lại sắc mặt của Tần Mộc Âm, lại rất bình tĩnh.

Cũng không biết cô nàng này, hiện tại rốt cuộc đang suy nghĩ gì.

Lúc này.

Thích Vũ hòa thượng phảng phất như nghĩ tới điều gì, đột nhiên trừng lớn hai mắt, kêu lên: “Ta biết rồi, tiểu tử kia kỳ thật chính là Long Ngạo Thiên!”

“Nhất định là hắn! Chỉ có tiểu tử Long Ngạo Thiên này, mới có thể...”

Lời nói phía sau.

Hắn ta không dám nói nữa...

Tuy nhiên, có Thích Vũ hòa thượng dẫn đầu, những người khác lúc này mới dám mở miệng.

Vị Khương chấp sự kia cảm thán một tiếng: “Xem ra, vị Trần công tử kia, trên người có đại bí mật!”

“Chẳng lẽ...” Có người phỏng đoán: “Thiên phú anh hùng mà hắn kết hợp, kỳ thật là S1 trong truyền thuyết? Nếu không tôi thật sự không nghĩ ra, một người mới, làm sao có thể trong thời gian chưa đến một năm, có được thực lực mạnh như vậy.”

Lời phỏng đoán này.

Dẫn tới không ít người tán đồng.

Ngay cả Tàn Mộc Âm, cũng là thần sắc khẽ động.

Sau đó.

Cô nàng mở miệng: “Hiện tại tôi và Thích Vũ đều đã bị loại, mọi người phải cố gắng lên, tranh thủ tiến vào giải đấu toàn cầu!”

“Chỉ cần mọi người có thể thành công tiến vào giải đấu toàn cầu, tôi có thể ra tay lần nữa!”

“Lần sau, tôi tuyệt đối sẽ không thua tiểu tử đầu trọc kia nữa!”

Nói đến phía sau.

Tàn Mộc Âm có chút nghiêng răng nghiêng lợi!!

Mọi người nghe vậy, đều tinh thần chấn động!

Quả thực.

Chỉ cần trong bọn họ, có người có thể thành công tiến vào giải đấu toàn cầu, Tàn đội trưởng có thể “hồi sinh”.

Đến lúc đó toàn thành viên trong đội đều có thể tham gia giải đấu toàn cầu.

Tiếp tục cùng cường giả các nước khác tranh phong!

“Được! Đội trưởng, chúng ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực!!”

Đối với việc có thể tiến vào giải đấu toàn cầu hay không?

Mọi người vẫn có chút tự tin.

Bởi vì ở đây, có mấy người là cường giả cấp 5+.

Cách tiêu chuẩn cấp sáu, cũng chỉ kém một chút mà thôi.

Chỉ cần tiếp theo không quá xui xẻo, gặp phải cường giả cấp sáu, khả năng tiến cấp cũng không nhỏ.

...

Cùng lúc đó.

Trên nóc nhà số 168, bầu không khí đã không còn là kỳ dị nữa.

Mà là quỷ dị!!

Lục hiệu trưởng, Gà đại ca, Cao đại tỷ, lão Lưu, Triệu Tranh...

Gần như tất cả mọi người, đều dùng một loại ánh mắt quỷ dị, nhìn chằm chằm vào Trần Nghiệp.

Chỉ có Đường Tử Trần là bình thường.

Cô nàng nhìn thấy Trần Nghiệp trở về, lập tức chạy xuống lầu lấy hòm thuốc tới.

Trần Nghiệp cũng không nói gì.

Cứ như vậy ngồi trên ghế, mặc cho Đường Tử Trần giúp hắn xử lý vết thương trên lưng.

Chủ yếu là hiện tại hắn cũng không có hứng thú giả heo ăn thịt hổ nữa.

Trận chiến vừa rồi, thật sự khiến hắn thân tâm mệt mỏi.

Nữ nhân họ Tần kia, thật sự là quá khó giải quyết...

Nói một câu không chút khoa trương.

Nếu như Trần Nghiệp không lựa chọn đánh lén, mà là chính diện đối kháng với Tần Mộc Âm, căn bản là không có phần thắng.

Với niệm động lực của Tần Mộc Âm, niệm lực hộ thuẫn được thi triển, e rằng có thể chống đỡ được quyền của Trần Nghiệp.

Huống chi.

Người ta còn biết bay.

Chỉ cần Tần Mộc Âm bay lên trời, gần như là bất bại.

Nếu như Trần Nghiệp cũng nhảy lên trời, chỉ sợ sẽ bị Tần Mộc Âm dễ dàng khống chế, sau đó bị cô nàng tùy ý đùa bỡn.

Bởi vì.

Như Trần Nghiệp loại người không biết bay này, trường sinh vật, phần lớn đều ở dưới chân hắn.

Một khi Trần Nghiệp rời khỏi mặt đất, trường sinh vật sẽ bị giảm đi rất nhiều.

Nói thật.

Trần Nghiệp có thể bức Tần Mộc Âm nhận thua, hoàn toàn là do may mắn.

Cộng thêm Tần Mộc Âm cũng không có hạ tử thủ với hắn...

Rất lâu sau.

Triệu Tranh là người đầu tiên mở miệng.

“Cho nên... Cậu thật sự là sư huynh của tôi? Không phải sư tổ sao?”

“Sao mọi người lại nhìn tôi bằng ánh mắt kỳ quái như vậy?”

Thấy mọi người nhìn mình với ánh mắt kỳ lạ, Trần Nghiệp vừa nghỉ ngơi một lát, vừa cười hì hì nói: “Có phải là bị vẻ đẹp trai của tôi làm cho kinh ngạc rồi không?”

Mọi người không nói gì, chỉ nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, chờ đợi lời giải thích của hắn.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, rồi nói thẳng: “Tôi biết mọi người rất ngạc nhiên về sức mạnh mà tôi vừa thể hiện... Nói như thế này đi! Kỳ thực, một năm trước, thiên phú anh hùng mà tôi kết hợp, căn bản không phải là cấp C, mà là S1!!”

“Còn về việc tại sao thiết bị kiểm tra lại phát ra ánh sáng trắng? Xin lỗi, tôi cũng không rõ.”

“Thiên phú S1 quả thực rất lợi hại, chỉ trong vòng một năm, nó đã giúp cho thể chất, sức mạnh, nhanh nhẹn của tôi, mỗi

thuộc tính đều đột phá đến hơn hai nghìn điểm!”

“Cho nên, tôi mới có được thực lực như bây giờ.”

Mọi người nghe xong, đều hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt nhìn Trần Nghiệp trở nên kinh hãi!!

Thiên phú S1 trong truyền thuyết!

Thật sự có người có thể kết hợp thành công sao?

Hơn nữa, người này lại là bạn học, học sinh của bọn họ? Ngồi ngay trước mặt bọn họ, vừa rồi còn trình diễn một màn kỳ tích cho mọi người xem!

Thực sự khiến người ta có cảm giác như đang nằm mơ.

Chỉ có Đường Tử Trần nghe được lời này của Trần Nghiệp, khóe miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt...

Lưu lão sư là giáo viên chủ nhiệm của Trần Nghiệp, là người đầu tiên lên tiếng hỏi: “Trần Nghiệp, nếu em đã kết hợp được thiên phú mạnh nhất, tại sao không nói ra? Để mọi người hiểu lầm, luôn coi em như...”

“Coi như kẻ vô dụng sao? Cũng tốt mà!”

Trần Nghiệp cười nói: “Lấy lớp trưởng làm ví dụ, cô ấy kết hợp được thiên phú S2, quả thực là gây chấn động cả nước, nhưng đổi lại là gì? Là những vụ ám sát vô tận! Thậm chí vì muốn giết cô ấy, nước ngoài đã không từ thủ đoạn, ngay cả chiêu bắn thủ như treo thưởng giá trên trời cũng được đem ra sử dụng.”

“Lưu lão sư, nếu như để bọn họ biết em kết hợp được thiên phú S1, bọn họ sẽ đối xử với em như thế nào?”

Lưu lão sư sững sốt.

Sau đó liền hiểu ra, lời Trần Nghiệp nói rất có lý.

Lúc này.

Đường Tử Trần cũng lên tiếng phụ họa: “Lão sư, trong bốn lần thám hiểm bí cảnh trước, ngoại trừ bí cảnh số 3, em gần như đều gặp phải ám sát nhắm vào, nếu không có Trần Nghiệp giúp đỡ, em nghĩ, có lẽ em đã không sống sót nổi qua lần thám hiểm bí cảnh đầu tiên.”

“Lý do em luôn đi theo Trần Nghiệp, là bởi vì chỉ có cậu ấy mới có thể bảo vệ em!”

“Hơn nữa, mỗi lần có thể nhận được phần thưởng thêm, công lao thực sự, căn bản không phải là của em, mà là của Trần Nghiệp!”

Mọi người lúc này mới chợt hiểu ra.

“Trần Nghiệp, em lựa chọn khiêm tốn là đúng.”

Lưu lão sư đột nhiên đứng dậy, trịnh trọng cúi người về phía Trần Nghiệp: “Thầy xin lỗi vì đã từng có mắt như mù, xin lỗi em!”

Ông ấy đang nói đến việc, trước đây ông ấy cũng từng cho rằng Trần Nghiệp không xứng với Đường Tử Trần.

Trần Nghiệp vội vàng nói: “Lưu lão sư, thầy nói gì vậy, không cần thiết, không cần thiết đâu.”

Đối với Lưu lão sư, Trần Nghiệp vẫn rất hài lòng.

Ông ấy xứng đáng với bốn chữ “người thầy mẫu mực”, chưa bao giờ giấu diếm gì với học sinh.

“Cần chứ! Em là một cường giả cấp sáu!”

Lưu lão sư mỉm cười: “Hơn nữa, sau khi ra ngoài, thầy sẽ quên hết mọi chuyện, thầy nói trước với em, hy vọng sau này nếu có xảy ra hiểu lầm gì, em đừng trách thầy.”

Trần Nghiệp bị thương ở lưng, không thể đứng dậy ngăn cản Lưu lão sư, chỉ có thể bất đắc dĩ nhận lấy cái cúi đầu này của ông ấy.

Mặc dù Lưu lão sư là thầy của hắn, nhưng trong giới dị năng giả, thực lực là trên hết, với thực lực hiện tại của hắn, đương nhiên xứng đáng nhận được cái cúi đầu của Lưu lão sư.

Chương 178 - Ngang Tàng Xuất Thế, Hắc Mã Mạnh Nhất!

“Lão sư, nghe thầy nói vậy, thầy ra ngoài sẽ quên, chẳng lẽ em ra ngoài còn có thể nhớ sao?”

Lưu lão sư sững người, sau đó bật cười: “Đúng ha! Chúng ta đều sẽ mất trí nhớ.”

“Như vậy cũng tốt.” Trần Nghiệp nói: “Bây giờ thầy như vậy, em có chút không quen, em vẫn thích cách chúng ta ở chung như trước đây hơn.”

Triệu Tranh đột nhiên hỏi: “Sur huynh, trong bí cảnh số 3, tôi vẫn luôn thắc mắc, đêm hôm đó, tại sao đại quân quái vật cuối cùng lại không đến tìm chúng ta... Có phải là cậu đã giết hết bọn chúng rồi không?”

“Làm gì có khoa trương như vậy?” Trần Nghiệp cười nói: “Cũng chỉ là giết hơn phân nửa thôi! Số còn lại bị dọa chạy hết rồi.”

Mọi người: “...”

Triệu Tranh gật gật đầu, coi như là giải trừ được thắc mắc trong lòng.

Tuy nhiên, sau khi hãn ta ra ngoài, thắc mắc này sẽ lại xuất hiện.

“Trần ca Trần ca!” Tào Vũ kêu lên: “Trước đây cậu nói cậu từng đánh bại cường giả cấp sáu? Không phải là đang khoác lác đấy chứ?”

“Lão Tào, tiểu tử ngươi bạo dạn quá! Trước đây đều gọi tôi là lão Trần mà!” Trần Nghiệp cười nói: “Chuyện này có gì đáng để khoác lác? Vị đại sư tên Thích Vũ kia, vết thương trên người ông ta là do tôi đánh đấy...”

Nghe được lời này.

Ánh mắt Lục hiệu trưởng lóe lên tinh quang: “Vậy ra em chính là Long Ngạo Thiên?”

Trần Nghiệp nhìn về phía Lục hiệu trưởng: “Vâng, hiệu trưởng, thay mặt cha em, cảm ơn ngài lần trước đã ra tay tương trợ!”

“Ra tay tương trợ gì chứ!” Lục hiệu trưởng xua tay: “Tôi nào có ra tay gì đâu, tinh hạch Nguyên Tố Ma, đều là do một mình em cướp được.”

Nói xong câu đó, ông ấy có chút cảm khái: “Thiên phú S1 trong truyền thuyết, quả nhiên danh bất hư truyền, danh bất hư truyền!”

Lúc này.

Thái tiên sinh - anh Gà, đột nhiên đứng dậy, trực tiếp cúi người chào Trần Nghiệp.

“Thì ra Long Ngạo Thiên tiên sinh chính là ngài, lần trước cảm ơn ngài đã cứu mạng!”

Trần Nghiệp vội vàng nói: “Thái tiên sinh, anh quá lời rồi, anh cũng là vì đoạn hậu cho chúng tôi mới rơi vào nguy hiểm, tôi quay lại giúp anh là chuyện nên làm.”

Nhắc đến chuyện này.

Lưu lão sư rút cuộc cũng hiểu ra, hung thủ khiến ông ấy đau nhức gáy nửa tháng trời, chính là Trần Nghiệp.

Tuy nhiên, trong lòng ông ấy không hề có chút oán hận nào, ngược lại còn cảm thấy may mắn, ông ấy có thể có một học sinh thiên phú đỉnh cao như Trần Nghiệp.

Lúc đó nếu không có Trần Nghiệp.

Ông không thể nào sống sót trở về.

Học viện càng mất đi thêm một thiên tài như Đường Tử Trần!

Nhậm Thiển Thiển lên tiếng hỏi: “Trần... ca, vậy cậu định che giấu đến khi nào?”

“Ồ! Tiểu Thiển Thiển, cuối cùng cũng biết gọi anh rồi sao?”

Trần Nghiệp đầu tiên là cười một tiếng, sau đó suy nghĩ một chút, nói: “Chờ đến khi nào tôi thực sự vô địch thiên hạ, khiến cho tất cả mọi người đều không dám trêu chọc tôi nữa, có lẽ chính là lúc tôi công khai thân phận.”

Tào Vũ há to miệng, hình như còn rất nhiều vấn đề muốn hỏi.

Trần Nghiệp thấy vậy, vội vàng nói: “Tôi biết mọi người còn rất nhiều vấn đề, nhưng mà, bây giờ tôi có chút mệt, tạm thời để tôi đi ngủ một giấc, chuyện gì để sau hẵng nói.”

Nghe được lời này, Lưu lão sư lập tức nói: “Đúng đúng, Trần Nghiệp, em đi nghỉ ngơi trước đi, vết thương trên lưng tuy

không nghiêm trọng, nhưng cũng phải cẩn thận xử lý...
Đường Tử Trần, nhiệm vụ chăm sóc Trần Nghiệp, giao cho em đây.”

“Mọi người có vấn đề gì, chờ Trần Nghiệp khỏe lại rồi hãy nói, bây giờ đội ngũ Võ Đại của chúng ta, chỉ còn mỗi mình Trần Nghiệp thôi.”

Mọi người nghe xong, đều gật đầu.

Sau đó, Trần Nghiệp được Đường Tử Trần dìu, trở về phòng.

Trên thực tế, Trần Nghiệp không hề mệt.

Với thể chất của Saitama, trận chiến vừa rồi, hẳn có thể đánh suốt cả ngày!

Vết thương trên lưng càng không đáng ngại.

Bây giờ đã tự động khép miệng, ước chừng thêm một lát nữa là có thể khỏi hẳn.

Hắn nói như vậy, chỉ là muốn tìm một nơi yên tĩnh mà thôi.

Gần như Trần Nghiệp vừa đi khỏi.

Nhậm Thiển Thiển liền nôn nóng nói: “Bây giờ chúng ta có cao thủ siêu cấp như Trần Nghiệp, có phải là rất có hy vọng lọt vào top 100 hay không?”

“Nhất định phải có hy vọng chứ!” Tào Vũ cười lớn: “Trần ca ngay cả người đứng đầu cả nước cũng đánh bại rồi, nói không chừng top 10 cũng có hy vọng!”

Ngay cả Lưu lão sư cũng nghiêm túc gật đầu: “Chỉ cần Trần Nghiệp trong vòng đấu loại tiếp theo, không gặp phải cường giả đỉnh cao như Ba hội trưởng, lọt vào top 100 chắc chắn không thành vấn đề.”

Lúc này.

Cao Diệp đại tỷ đột nhiên tò mò hỏi: “Lưu lão sư, về cậu học trò này của ông, có thể nói rõ cho tôi biết một chút được không?”

...

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt đã là hai ngày sau.

Vòng đấu loại thứ tư chính thức bắt đầu!

【 Đây là đối thủ mà hệ thống ngẫu nhiên sắp xếp cho ngài trong vòng đấu loại thứ tư, xin hỏi ngài có muốn nghênh chiến hay không? 】

【 Xin hãy đưa ra lựa chọn trong vòng 30 giây! Quá thời gian sẽ bị xem như từ bỏ nghênh chiến. 】

【 Chú ý: Lựa chọn từ bỏ nghênh chiến, sẽ bị xem như bỏ quyền thi đấu, trực tiếp bị loại. 】

Nhìn thấy đối thủ lần này.

Trần Nghiệp không khỏi bật cười.

Thật đúng là trùng hợp!!

Sau khi Trần Nghiệp lựa chọn nghênh chiến, màn hình ba chiều trước mặt liền biến mất.

Tào Vũ vội vàng tò mò hỏi: “Trần ca, lần này đối thủ của cậu là ai vậy?”

“Trịnh Thủy Long!”

Trần Nghiệp nói: “Chính là tên kia đã đánh Thiến Thiến bị thương đấy!”

Tào Vũ đầu tiên là sững sờ, sau đó hung hăng nói: “Vậy cậu phải đánh cho hắn ta một trận toi đời, giúp Thiến Thiến báo thù.”

Lưu lão sư lập tức phản bác: “Không thể làm như vậy, vòng đấu loại lần này, ngoại trừ những người vốn dĩ đã có thù oán, hầu như đều là điểm đến là dừng, nương tay với đối phương. Trần Nghiệp không thể mở đầu như vậy.”

Mọi người đều hiểu rõ lời Lưu lão sư nói rất có lý.

Trên thực tế, lần trước Trịnh Thủy Long cũng đã nương tay với Nhậm Thiến Thiến.

Tào Vũ liền không nói gì nữa, chỉ là trên mặt có chút không cam lòng.

Bản thân Nhậm Thiến Thiến, ngược lại cũng không nói gì.

Rất nhanh.

Đến lượt Trần Nghiệp lên sân.

“Lôi đài số 5!”

Trần Nghiệp nói xong câu đó, liền bước vào cánh cổng dịch chuyển.

Mọi người nghe vậy, lập tức nhìn về phía lôi đài số 5.

...

Khi thân ảnh Trần Nghiệp xuất hiện trên lôi đài số 5.

Lập tức thu hút vô số ánh mắt chú ý!

“Nhanh nhìn lôi đài số 5 kìa, là tên đầu trọc đó!”

“Đừng có đầu trọc đầu trọc nữa, đối với cường giả phải lễ phép một chút, người ta là Trần công tử, đại lão cấp sáu đây!”

“Ê! Anh bạn, tôi nhớ trước đây cậu luôn mắng Trần công tử là tiểu bạch kiểm đây?”

“... Lúc đó lúc khác, bây giờ thì khác, lúc đó tôi nào biết Trần công tử lại khiêm tốn như vậy.”

“Mẹ kiếp, tôi gọi cậu ta là đầu trọc thì đã sao? Chẳng lẽ cậu ta không phải đầu trọc sao? Dám dùng thủ đoạn hèn hạ loại Tàn tiểu thư, không mắng cậu ta đã là may lắm rồi.”

“Nói đến Tàn tiểu thư bị loại ngoài ý muốn, chẳng lẽ quán quân toàn cầu lần này, lại không có duyên với chúng ta sao?”

“Tôi lại tò mò, rốt cuộc cường giả nước ngoài kia có thực lực gì? Sao năm nào cũng có thể độc chiếm vị trí quán quân vậy?”

Từ hai ngày trước.

Sau khi Trần Nghiệp ngang tàng xuất thế, đánh bại Tàn Mộc Âm.

Tên tuổi của hắn, khuôn mặt của hắn, đã được vô số người khắc sâu ghi nhớ.

Hai ngày nay, hắn cũng là chủ đề bàn tán của vô số người, được xưng tụng là hắc mã mạnh nhất!!

Rất nhiều người đều cảm thấy khó tin về sự quật khởi mạnh mẽ của Trần Nghiệp.

Nếu không phải ngày hôm đó, toàn bộ lôi đài đều bị Tần Mộc Âm phá hủy, mọi người thực sự hoài nghi, liệu hai người có phải là đang đánh giả hay không...

Lúc này.

Trên lôi đài số 5.

Trịnh Thủy Long nhìn thấy Trần Nghiệp xuất hiện, sắc mặt của hắn ta, vẫn là kiêu ngạo như vậy.

“Trần Nghiệp huynh đệ, thật không ngờ cậu lại che giấu sâu như vậy?”

Trịnh Thủy Long vừa nói, vừa rút hai tay từ trong túi ra, bày ra tư thế quyền của Hồng Quyền.

“Đến đây đi! Để tôi được lĩnh giáo thực lực thực sự của cậu!”

Trần Nghiệp chỉ cười nhạt một tiếng.

Sau đó, hắn học theo dáng vẻ lúc Trịnh Thủy Long đánh bại đối thủ, dứt hai tay vào túi quần.

“Lấy độc trị độc”.

Trịnh Thủy Long đã không biết tôn trọng người khác, tự nhiên cũng không xứng để Trần Nghiệp tôn trọng.

Cho dù đối phương là đồ đệ của sư bá...

Chương 179 - Bước Nhảy Lặp Lại Kinh Thế Hải Tục

“Àm!”

Trần Nghiệp học theo cách Thủy Long đánh bại Nhậm Thiên Thiên, tung một cước đá bay Thủy Long ra khỏi võ đài.

Mặc dù không biết quốc thuật, nhưng với tinh thần lực và trí nhớ siêu phàm hiện tại, mô phỏng chiêu thức của Thủy Long không phải là vấn đề đối với Trần Nghiệp.

Tất nhiên, hắn chỉ có thể bắt chước được hình thức bên ngoài, không thể lĩnh ngộ được tinh túy bên trong của quốc thuật!

Nhưng điều đó cũng không quan trọng.

Với sức mạnh hiện tại của Trần Nghiệp, cho dù chỉ là hình thức bên ngoài, hắn cũng có thể dễ dàng đánh bại những đối thủ như Thủy Long.

“Bịch!”

Thủy Long ngã nhào ra khỏi võ đài, nằm im một lúc lâu mới có thể bò dậy.

Đó là kết quả của việc Trần Nghiệp đã nương tay!

Nếu không, hắn có thể dễ dàng đá Thủy Long thành cặn bã!!

“Người...”

Nằm sõng soài trên mặt đất, Thủy Long trừng mắt nhìn Trần Nghiệp, ánh mắt hận thù!

Mặc dù vết thương không nặng, nhưng...

Bị Trần Nghiệp đánh bại trước mặt bao người, khiến Thủy Long cảm thấy mất hết mặt mũi.

Đối với một kẻ kiêu ngạo như hắn, mất mặt là điều cực kỳ khó chịu.

Lúc này, Thủy Long hận không thể xông lên võ đài, đánh chết Trần Nghiệp!

Nhưng hắn không dám, cũng không thể làm được.

Ngay sau đó.

Thông báo bị loại trừ vang lên trong đầu Thủy Long, khiến sắc mặt hắn càng thêm khó coi.

Cánh cổng dịch chuyển xuất hiện trên võ đài.

Trần Nghiệp xoay người rời đi, không thèm liếc nhìn Thủy Long lấy một cái.

Trở về sân thượng số 168, Trần Nghiệp được Tào Vũ chào đón bằng một tràng reo hò:

“Ha ha ha, lão Trần, làm tốt lắm! Quả nhiên cậu không làm tôi thất vọng! Chiêu “Gậy ông đập lưng ông” này thật tuyệt vời, nên cho tiểu tử đó một bài học nhớ đời, để hắn ta biết thế nào là xấu hổ.”

Nhậm Thiến Thiến cũng bước đến trước mặt Trần Nghiệp, nghiêm túc cảm ơn: “Cảm ơn Trần ca, đã giúp mình báo thù!”

Trần Nghiệp mỉm cười xua tay: “Thiến Thiến, cậu cứ giữ nguyên tính cách kiêu ngạo trước đây đi! Tôi không quen nhìn cậu như vậy.”

Câu nói này khiến Nhậm Thiến Thiến trợn mắt nhìn hăn!

...

Trái ngược với bầu không khí vui vẻ ở sân thượng số 168, bầu không khí ở sân thượng số 19 có chút gượng gạo.

Nhìn thấy Trần Nghiệp đánh bại Thủy Long bằng cách gần như sỉ nhục, Trần hội trưởng lúng túng nói: “Sur huynh, huynh đừng để tâm, tiểu tử này chắc là ra mặt thay bạn học...”

Ba Lê Minh không để tâm, xua tay nói: “Ta chỉ không ngờ, Thủy Long lại kiêu ngạo và ngạo mạn như vậy! Loại người này dù có thiên phú tốt cũng không phải là nhân tài.”

“Sau khi ra ngoài, ta sẽ cho nó về nhà.”

Có vẻ như bài học từ Thường Minh đã khiến Ba Lê Minh thận trọng hơn trong việc thu nhận đệ tử.

Một người đàn ông trung niên bên cạnh cười nói: “Hội trưởng, sau khi ra ngoài, có lẽ ngài sẽ không nhớ những gì đã xảy ra ở đây.”

Ba Lê Minh sững sờ: “Ta lại quên mất điều đó...”

...

Hai ngày sau.

Vòng 5 bắt đầu!

“Trần Nghiệp,” Lưu lão sư hỏi, “Đối thủ lần này của em là ai?”

Trần Nghiệp không giấu giếm, nói: “Là một người đàn ông trung niên tên là Thái Bảo Kiếm, nhìn hình ảnh có vẻ khá gầy gò.”

Lưu lão sư còn chưa kịp lên tiếng, Cao Diệp đại tỷ đã thốt lên kinh ngạc.

Trần Nghiệp nhìn về phía Cao Diệp.

Cao Diệp nghiêm mặt, chủ động giải thích: “Trần tiên sinh, lần này cậu phải cẩn thận, Thái Bảo Kiếm là cao thủ cấp 6, hơn nữa trong số những người cấp 6, ông ta cũng là một cường giả có tiếng!”

“Ông ta có thiên phú Anh Hùng giống tôi, nhưng về tốc độ, tôi còn lâu mới sánh bằng.”

“Nếu nói Thích Vũ đại sư là người có sức phòng thủ mạnh nhất cả nước, thì tốc độ của Thái Bảo Kiếm được công nhận là nhanh nhất cả nước! Ông ta cũng là nhân vật đại diện cho thiên phú S13 của nước ta.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp bắt đầu cảm thấy hứng thú.

So tốc độ, hắn không sợ!

Thể chất của Saitama chính là một chiến binh lục giác vô địch!

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 2225 (+133).

Tinh thần: 654.

Sức mạnh: 2225 (+133).

Nhanh nhẹn: 2225 (+133).

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Điểm tiềm năng có thể phân bổ: 0.

...

Đó là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Gần đây, hắn cũng không hề nhàn rỗi.

Mỗi ngày, hắn đều dành một chút thời gian để luyện tập.

Mặc dù thuộc tính được tăng cường trong bí cảnh chỉ là tạm thời, nhưng nó thực sự có tác dụng đối với Trần Nghiệp.

Thuộc tính Nhanh nhẹn thực sự của Trần Nghiệp hiện tại đã đạt tới 2358 điểm.

Ngay cả khi Thái Bảo Kiếm có tốc độ nhanh hơn hắn một chút, thì cũng không nhanh hơn là bao.

“Trần Nghiệp, những gì Cao tiểu thư nói là đúng.”

Lưu lão sư cũng lên tiếng nhắc nhở: “Thái Bảo Kiếm rất lợi hại, thầy từng chứng kiến ông ta săn quái vật, tốc độ cực nhanh, quái vật còn chưa kịp nhìn rõ bóng dáng đã bị giết chết.”

“Em nhất định phải cẩn thận.”

Nghe vậy, Triệu Tranh, Tào Vũ và những người khác đều lộ vẻ mặt nghiêm trọng, đồng thời nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt đầy hy vọng.

“Được!”

Trần Nghiệp gật đầu.

Hắn chưa bao giờ coi thường một cường giả cấp 6.

Hắn vẫn chưa đạt đến mức độ vô địch.

Không lâu sau.

Trần Nghiệp nhận được thông báo từ bí cảnh, liền đứng dậy nói: “Đến lượt tôi rồi, võ đài số 11!”

Nói xong, hắn bước vào cánh cổng dịch chuyển.

Mọi người đồng loạt nhìn về phía võ đài số 11.

...

Võ đài số 11.

Khi vô số khán giả nhìn thấy Trần Nghiệp và Thái Bảo Kiếm xuất hiện cùng lúc, tất cả đều ồ lên kinh ngạc.

Danh tiếng của Thái Bảo Kiếm tuy không vang dội như Thích Vũ hòa thượng, nhưng cũng là nhân vật có tiếng tăm trong nước.

Hay nói cách khác, bất kỳ cường giả cấp 6 nào được công khai danh tính đều có danh tiếng không nhỏ trong nước.

Bởi vì mỗi khi có người đạt tiêu chuẩn cấp 6, các phương tiện truyền thông chính thống của đất nước sẽ chủ động tuyên truyền, nhằm mục đích kích lệ tinh thần người dân.

“Trần công tử lại xuất hiện, đối thủ của hắn ta... lại là Thái Bảo Kiếm tiên sinh!!”

“Thật ghê gớm! Trận đấu này chắc chắn sẽ rất hấp dẫn!”

“Đúng vậy! Thái Bảo Kiếm tiên sinh là nhân vật đại diện cho S13 của nước ta, trong lĩnh vực tốc độ, tuyệt đối là nhân vật hàng đầu.”

“Trước đó, tốc độ bộc phát của Trần công tử khi tấn công Tần nữ sĩ cũng không chậm...”

“Có vẻ như đây sẽ là một trận long tranh hổ đấu!”

“Hừ! Long tranh hổ đấu cái gì? Tên trọc đầu hèn hạ đó chỉ giỏi đánh lén, bây giờ Thái Bảo Kiếm tiên sinh đã đề phòng, chắc chắn lần này tên trọc đầu sẽ bị loại!”

“Này anh bạn, sao lại có định kiến lớn như vậy? Có cần thiết phải thế không?”

“Sao lại không cần? Tên trọc đầu chết tiệt đó đã làm vấy bẩn nữ thần trong lòng tôi, tôi phải bôi nhọ hắn ta cả đời!”

...

Thái Bảo Kiếm là một người đàn ông trung niên thấp bé, cộng thêm lưng hơi còng, khiến ông ta trông chỉ cao khoảng 1m5.

Khuôn mặt nhọn hoắt, trông không giống người tốt.

Trên thực tế, người đàn ông này có rất nhiều chiến công hiển hách.

Đúng là không thể nhìn mặt mà bắt hình dong.

Tên anti-fan vừa rồi nói đúng!

Thái Bảo Kiếm rất đề phòng Trần Nghiệp.

Vì vậy.

Vừa lên võ đài, ông ta đã di chuyển.

“Vút!”

Âm thanh xé gió vang lên.

Thái Bảo Kiếm trong nháy mắt hóa thành một luồng sáng, lao vút đi.

Trông như thể ông ta đã biến mất khỏi võ đài.

Tất nhiên, Thái Bảo Kiếm không hề biến mất.

Chỉ là tốc độ của ông ta quá nhanh, mắt thường không thể theo kịp.

Ngay cả Trần Nghiệp lúc này cũng có chút kinh ngạc.

Thái Bảo Kiếm, người được mệnh danh là người có tốc độ nhanh nhất cả nước, quả nhiên danh bất hư truyền!

Nhìn thấy đối phương chỉ chạy về phía mép võ đài, Trần Nghiệp không nhúc nhích, chỉ cảnh giác quan sát.

Hắn muốn xem thử, lão già này muốn giở trò gì.

Thái Bảo Kiếm càng chạy càng nhanh...

Dần dần.

Bốn phía của võ đài đều xuất hiện tàn ảnh của Thái Bảo Kiếm đang không ngừng lóe lên.

Bốn tàn ảnh bao vây Trần Nghiệp.

Cảnh tượng đáng sợ này khiến các khán giả theo dõi phải kinh hãi.

Chương 180 - Thế Như Chẻ Tre! Kết quả này thật không thể ngờ tới!

“Cái quái gì vậy? Đây là... tàn ảnh?”

“Thái Bảo Kiếm tiên sinh thật lợi hại!”

“Bốn tàn ảnh? Tốc độ này... thật đáng sợ!”

Ngay cả Ba Lệ Minh và Tần Mộc Âm cũng kinh ngạc nhìn võ đài.

Tần Mộc Âm thì không sao.

Dù tốc độ có nhanh đến đâu, nhưng nếu sức tấn công không đủ mạnh, trường sinh học không đủ mạnh, cô ấy đều có thể dễ dàng chế ngự.

Ba Lệ Minh thì khác.

Ông không có siêu năng lực như Tần Mộc Âm, tất cả đều dựa vào công lực của bản thân.

Ngay cả ông cũng khó có thể theo kịp tốc độ mà Thái Bảo Kiếm thể hiện.

Tuy nhiên, Ba Lệ Minh là cường giả Bão Đan viên mãn, công lực thâm hậu, giác quan nhạy bén, đã đạt đến cảnh giới nghe tiếng đoán vị trí.

Nói cách khác, nếu lúc này trên võ đài là Ba Lệ Minh, ông không cần dùng mắt cũng có thể phán đoán được vị trí của Thái Bảo Kiếm.

Đó chính là sức mạnh của cao thủ quốc thuật đỉnh cao.

...

Trên võ đài.

Giọng nói của Thái Bảo Kiếm đột nhiên vang lên: “Tiểu tử, sự xuất hiện của cậu thật bất ngờ, nghe nói thiên phú thực sự của cậu là S1? Bây giờ hãy để tôi được chứng kiến nào!”

“Tôi cho cậu cơ hội ra tay trước, chỉ cần cậu có thể đánh trúng tôi, tôi sẽ lập tức nhận thua. Ngược lại, nếu cậu không đánh

trúng, cậu phải nhận thua, thế nào?”

Ông ta cố tình nói rất to.

Hơn nữa, giọng nói của ông ta như vang lên từ bốn phương tám hướng, rất đáng kinh ngạc!

Hoàn toàn không thể phân biệt được đâu là thật, đâu là giả trong bốn tàn ảnh.

Trần Nghiệp lại mỉm cười.

Những cao thủ cấp 6 này dường như đều thích sử dụng cách thức đánh cược!

Thích Vũ hòa thượng trước đây là vậy, Thái Bảo Kiếm bây giờ cũng vậy.

“Được thôi!”

Trần Nghiệp đồng ý ngay lập tức.

Sau đó, hắn đột nhiên di chuyển.

“Bùm!”

Không khí đột nhiên nổ tung!

Trần Nghiệp không hề biến mất, mà là ngay tại chỗ, trong nháy mắt xuất hiện thêm vài tàn ảnh.

Bước nhảy lặp lại tại chỗ!!

Với tốc độ hiện tại, Trần Nghiệp miễn cưỡng có thể thi triển “tuyệt kỹ” này của Saitama.

Tất nhiên.

Hắn không thể giống như Saitama, tạo ra một hàng dài tàn ảnh tại chỗ.

Lúc này, Trần Nghiệp dốc toàn lực, nhảy lặp đi lặp lại, chỉ tạo ra được năm tàn ảnh.

Tuy nhiên.

Như vậy cũng đủ kinh thế hãi tục rồi!

...

Trên khán đài.

Nhìn thấy năm cái đầu trọc xuất hiện, biểu cảm của tất cả khán giả đều trở nên...

(ΩДΩ)

Sau đó, trước ánh mắt kinh ngạc của vô số người, năm cái đầu trọc đồng loạt bước về các hướng khác nhau.

Bốn trong số đó, chậm rãi tiến về phía bốn tàn ảnh của Thái Bảo Kiếm.

Còn một cái, càng đi càng mờ nhạt, cho đến khi biến mất hoàn toàn.

Lão già Thái Bảo Kiếm này thật gian xảo!

Cố tình gài bẫy Trần Nghiệp.

Nếu Trần Nghiệp tấn công bốn tàn ảnh của ông ta, cho dù tấn công vào cái nào cũng không thể đánh trúng được ông ta.

Đáng tiếc, chiêu trò này vô dụng với Trần Nghiệp.

Bởi vì Trần Nghiệp hoàn toàn có thể theo kịp tốc độ của ông ta...

Một lát sau.

Bốn cái đầu trọc tiến đến trước mặt tàn ảnh của Thái Bảo Kiếm, sau đó đồng thời giơ nắm đấm lên.

Ngay khi nắm đấm sắp giáng xuống.

Bốn tàn ảnh của Thái Bảo Kiếm đột nhiên biến mất.

Thái Bảo Kiếm chủ động lộ diện, đứng giữa võ đài, thở hổn hển.

“Tôi nhận thua... Tiêu tử, cậu đúng là một con quái vật!!”

Thật ra, trong mắt vô số người, việc Trần Nghiệp có thể loại bỏ Tàn Mộc Âm là do đánh lén, thắng không vẻ vang.

Sự thật đúng là như vậy...

Tuy nhiên, trong mắt các đại lão cấp 5, cấp 6, Trần Nghiệp tuyệt đối không chỉ đơn giản là dựa vào may mắn!

Tốc độ, sức mạnh và khả năng phòng thủ mà tên này thể hiện đều vô cùng khủng bố!

Hoàn toàn không có điểm yếu!

Đối mặt với đối thủ như vậy, Thái Bảo Kiếm biết rằng, ưu thế duy nhất của mình chính là tốc độ!

Nhưng khi phát hiện ra rằng, ngay cả tốc độ trước mặt tên đầu trọc này cũng không có mấy ưu thế, Thái Bảo Kiếm liền chủ động nhận thua.

Nhận thua lúc này, còn có thể giữ được danh tiếng nhường nhịn hậu bối.

Còn đánh tiếp, chỉ thêm mất mặt!

Dù sao, trong khoảng thời gian này, có quá nhiều người chủ động nhận thua trên võ đài.

Ông ta cũng không phải là người duy nhất.

Công dịch chuyển xuất hiện, Thái Bảo Kiếm không chút do dự bước vào, rời khỏi võ đài.

Mãi đến lúc này, khán giả mới hoàn hồn.

Cả hội trường xôn xao!

...

Khi Trần Nghiệp trở về sân thượng số 168.

Lập tức nhận được tiếng reo hò nồng nhiệt của bạn học.

“Trời đất ơi! Lão Trần, Trần ca! Cậu lợi hại quá!” Tào Vũ phấn khích hét lớn: “Cậu đúng là thần tượng của tôi!”

Nhậm Thiển Thiển: “Trần ca lợi hại, tiểu muội bội phục!”

“Có Trần ca ở đây, chúng ta nhất định có thể vào top 100.”

Thiệu Văn Tuệ cười rạng rỡ.

“Thầy thấy còn hơn thế nữa!” Lão Lưu cười nói: “Biết đâu lần này, Võ Đại chúng ta có thể đạt được thứ hạng tốt.”

“Sư huynh uy vũ!”

Triệu Tranh cũng hòa theo.

Trần Nghiệp vội vàng nói: “Mấy người đủ rồi đấy! Sắp thôi tôi bay lên trời rồi.”

“Trần Nghiệp tiên sinh, thật không ngờ, tốc độ của cậu lại không thua kém Thái lão bản (Thái Bảo Kiếm), thật sự quá lợi hại...”

Đại tỹ Cao Diệp thốt lên kinh ngạc, sau đó cười nói: “Ban đầu, cấp trên phái tôi đến Võ Đại, trong lòng tôi rất phản đối, ở đây tôi muốn nói lời xin lỗi với mọi người... Bây giờ tôi vô cùng may mắn, may mắn vì có thể gia nhập đội ngũ của mọi người.”

Đúng vậy.

Trước đó, đại tỹ Cao Diệp luôn lạnh lùng, không nói lời nào.

Kể từ khi Trần Nghiệp loại bỏ Tần Mộc Âm, thái độ của đại tỹ Cao Diệp đã thay đổi 180 độ.

Mọi người cũng không có ý trách móc đại tỹ Cao Diệp.

Đây là lẽ thường tình!

Hơn nữa, đại tỹ Cao Diệp chịu đến, đã là rất tốt rồi.

Không chỉ đại tỹ như vậy.

Lục hiệu trưởng và Kê ca cũng tràn đầy hy vọng.

Mặc dù nói, cho dù có lọt vào top 100 đội, cũng chỉ có thêm mấy chục điểm tiềm năng...

Nhưng đối với bọn họ hiện tại, mấy chục điểm tiềm năng cũng là trợ lực vô cùng quý giá.

Bởi vì những cao thủ cấp 5 như bọn họ, cơ bản đều đang mắc kẹt ở một bí cảnh nào đó, không dám mạo hiểm đi tiếp.

Dựa vào tự mình rèn luyện, thuộc tính có thể tăng lên lại rất ít ỏi.

Hàng năm chỉ có thể dựa vào bí cảnh toàn dân, từng chút từng chút tích lũy thực lực...

...

Tiếp theo.

Vận may của Trần Nghiệp bỗng nhiên trở nên tốt hơn.

Vòng 6, vòng 7, vòng 8... Liên tiếp ba vòng, đối thủ mà hắn gặp phải đều không quá lợi hại, vừa nhìn thấy hắn liền trực

tiếp bỏ quyền.

Cũng không cần lên võ đài.

Vài ngày sau.

Vòng loại đã đến vòng 9.

Lần này.

Trần Nghiệp cuối cùng cũng gặp phải đối thủ khiến hắn cảm thấy phiền phức.

Phiền phức không phải là thực lực của đối thủ.

Mà là thân phận của đối phương.

Cha ruột của hắn, Trần hội trưởng!!

Điều khiến Trần Nghiệp buồn bực là, cha hắn, Trần hội trưởng, vậy mà không bỏ quyền?

Đây là muốn làm gì?

Chẳng lẽ muốn biểu diễn cảnh phụ tử tử hiếu trước mặt bao nhiêu người?

Khi hai cha con Trần gia cùng bước lên võ đài, lập tức khơi dậy sự mong đợi mãnh liệt của vô số khán giả!

Trận đấu của cha con!

Trên võ đài.

Trần Nghiệp buồn bực lên tiếng: “Cha, sao cha còn lên đây?”

“Sao nào?” Trần hội trưởng hừ lạnh: “Tiểu tử thôi, bây giờ có thực lực rồi, ngay cả cha mình cũng không coi ra gì nữa?”

“Không có không có, tuyệt đối không có!”

Trần Nghiệp vội vàng nói: “Đây không phải là sợ bị người ta chê cười sao...”

“Xem chê cười cái gì? Ta cũng sẽ không đánh với con!”

Trần hội trưởng đột nhiên nói: “Ta chỉ muốn nói cho con biết, nếu con gặp phải sư bá của con, nhớ kỹ, ngàn vạn lần đừng nương tay!”

Trần Nghiệp: “???”

“Cha, cha với sư bá, thật là huynh đệ tình thâm!”

Trần hội trưởng: “Bớt giỡn mặt đi, lời này là sư bá của con bảo ta chuyển lời, một khi hai người thật sự gặp nhau, con hoặc là trực tiếp nhận thua, hoặc là buông tay chân ra, đánh với ông ấy một trận thật đấy!”

Chương 181 - Thế Như Chẻ Tre! Kết quả này thật không thể ngờ tới! (2)

“Sư bá của con, chính là một kẻ cuồng chiến đấu! Những biểu hiện trước đó của con, đã khơi dậy ý chí chiến đấu của ông ấy rồi, ông ấy gặp con, là tuyệt đối sẽ không nường tay đâu.”

Trần Nghiệp nghe vậy, sắc mặt lúc này mới nghiêm túc: “Con hiểu rồi, cảm ơn cha.”

“Vòng này đối thủ của sư bá con, là một tên cấp 6, lát nữa xem kỹ, nếu không nắm chắc, chớ gặp sư bá con thì trực tiếp nhận thua đi!”

Nói xong câu đó, Trần hội trưởng hô to một tiếng nhận thua, trực tiếp thông qua công dịch chuyển, rời khỏi võ đài.

Theo vòng loại tiếp tục diễn ra, hiện tại có thể trụ lại, cơ bản đều không phải là hạng xoàng.

Đợi đến cuối cùng, Trần Nghiệp có xác suất rất lớn sẽ gặp phải Ba Lệ Minh!

Dù sao cả nước cũng chỉ có 5 đội ngũ, có thể tham gia giải đấu tranh bá toàn cầu.

Số lượng suất tham dự ít như vậy, đội ngũ tham gia lại nhiều như vậy, đến cuối cùng, hẳn rất có thể sẽ gặp phải đủ loại cường giả.

Tàn Mộc Âm hẳn có thể đánh lên.

Là bởi vì mọi người đều không biết thực lực của hắn.

Đợi đến lúc gặp Ba Lệ Minh, chỉ có thể đường đường chính chính đánh một trận...

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp cau mày, bước qua cổng dịch chuyển.

Đối với Ba hội trưởng, Trần Nghiệp không dám có nửa điểm xem thường.

Kể từ khi Ba hội trưởng thành danh, mặc dù trên mạng rất ít video về việc Ba hội trưởng ra tay, nhưng tất cả kẻ địch, bất kể mạnh đến đâu, Ba hội trưởng đều nhất chiêu chế địch.

Bao gồm cả vị Thích Vũ hòa thượng có khả năng phòng ngự mạnh nhất kia.

Hung mãnh đến mức không ai bì nổi!

Từ điểm này có thể thấy được, Ba hội trưởng xứng đáng với danh hiệu cường giả chí tôn của ông ta.

...

Sau khi Trần Nghiệp trở về sân thượng không lâu.

Liền đến lượt Ba Lệ Minh lên sân.

Đôi thủ của Ba Lệ Minh, là một cường giả cấp 6 có tiếng.

Vị cường giả cấp 6 này, hiển nhiên là quen biết Ba hội trưởng, cũng biết rõ sự lợi hại của Ba Lệ Minh, cho nên vừa lên sân, ông ta liền giành trước phát động tấn công.

Đợi đến khi vị cường giả cấp 6 này tiếp cận, Ba Lệ Minh mới động.

Vào khoảnh khắc Ba Lệ Minh ra tay, ông ta vốn dĩ trông rất bình thường, nhưng khí thế trong nháy mắt bùng nổ, như núi lửa phun trào.

Chỉ thấy song chưởng Ba Lệ Minh đồng thời đánh ra, đẩy về phía trước, nhanh như sấm sét.

“Bùm!”

Một tiếng nổ vang lên trên võ đài.

Vị đôi thủ cấp 6 kia, trực tiếp bị đánh bay ngược ra ngoài.

Chiêu này của Ba Lệ Minh, là chiêu “Sư tử há mồm” trong Bát Quái Sư Hình Chưởng!

Có sáu chữ, có thể khái quát được tinh túy của Bát Quái Sư Hình Chưởng: ôn, chuẩn, ngoan, lãnh, thúy, khoái!

Vừa rồi chiêu này của Ba Lệ Minh, nhìn thì có vẻ đơn giản, nhưng trên thực tế đã phát huy sáu chữ này đến mức tận cùng!!

Đây cũng là lần đầu tiên Ba hội trưởng thể hiện thực lực trên võ đài, thật sự là dũng mãnh vô song.

Đợi đến khi vị cường giả cấp 6 kia bò dậy, liền cung kính chấp tay nói: “Đa tạ Ba hội trưởng nương tay.”

Đúng vậy.

Ba hội trưởng đã nương tay, đánh trúng vào vai đối phương.

Nếu đánh vào ngực, hậu quả khó lường...

Sau đó.

Người này chủ động nhận thua, rời khỏi võ đài.

Trên sân thượng số 168.

Triệu Tranh nuốt nước miếng, sắc mặt ngưng trọng hỏi: “Sur huynh, giả sử cậu gặp phải Ba hội trưởng... có bao nhiêu phần thắng?”

Hắn đi theo con đường quốc thuật, hơn nữa đã luyện ra được ám kinh, tự nhiên có thể nhìn ra, vừa rồi chiêu kia của Ba hội trưởng, lợi hại đến mức nào!

Đối với Triệu Tranh mà nói, quả thực chính là cách đánh như trong sách giáo khoa!

Nghe Triệu Tranh hỏi, Trần Nghiệp nhíu mày.

Vị cường giả cấp 6 kia nhận thua quá nhanh, Ba hội trưởng rõ ràng là chưa ra toàn lực.

Hắn lại không hiểu quốc thuật, cho nên cũng không dễ phán đoán thực lực thực sự của Ba hội trưởng.

Do dự một lát, Trần Nghiệp dè dặt nói: “Khoảng ba bốn phần nắm chắc.”

Tào Vũ nghe vậy, vội vàng nhắm mắt cầu nguyện: “Bồ Tát phù hộ, ngàn vạn lần đừng để lão Trần gặp phải Ba hội trưởng...”

Mọi người đều không cho rằng.

Trần Nghiệp có thể là đối thủ của Ba hội trưởng.

...

Không biết có phải lời cầu nguyện của Tào Vũ linh nghiệm hay không.

Trong những trận đấu loại tiếp theo, Trần Nghiệp vẫn luôn không gặp phải Ba Lệ Minh.

Chớp mắt.

Một tháng vòng loại đã trôi qua.

Hôm nay, là ngày thi đấu cuối cùng của vòng loại, cũng là vòng đấu cuối cùng.

Sau khi Trần Nghiệp xác định xong đối thủ, Tào Vũ lập tức hỏi: “Lão Trần, vòng này đối thủ của cậu là ai?”

Những người khác cũng đều khần trương nhìn Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp cười nói: “Là một người tên là Trịnh Nguyên Trai, nhìn tuổi tác hẳn là không nhỏ.”

Nghe được không phải Ba Lệ Minh, Triệu Tranh, Tào Vũ, những người khác đều đồng loạt thở phào nhẹ nhõm.

“Chỉ cần không phải Ba hội trưởng là tốt!” Nhậm Thiển Thiển cười nói.

Lão Lưu lại cau mày: “Đừng chủ quan, Trịnh Nguyên Trai cũng là một người sở hữu thiên phú S3, tuy rằng thực lực bề ngoài của ông ta là cấp 5, nhưng đó đã là chuyện của ba mươi năm trước rồi, đối với thực lực thực sự của Trịnh Nguyên Trai, rất nhiều người phỏng đoán, e rằng đã sớm đạt đến tiêu chuẩn cấp 6, chỉ là người ta không quan tâm đến hư danh, vẫn luôn không đi kiểm tra mà thôi.”

Lục hiệu trưởng hiềm khi lên tiếng: “Lão Lưu nói đúng, Trịnh Nguyên Trai tuyệt đối là một cường giả cấp 6, tuyệt kỹ của ông ta là túy quyền, Trần Nghiệp, em phải cẩn thận.”

Trần Nghiệp nghe vậy, gật gật đầu.

Kỳ thực có thể kiên trì đến vòng đấu cuối cùng, thì đã không còn kẻ yếu.

Ít nhất cũng phải là cường giả cấp 5+.

...

Rất nhanh.

Vòng đấu cuối cùng bắt đầu.

Võ đài trong đấu trường cũng được dời đi rất nhiều, chỉ còn lại một cái.

Lên sân trước, là hai người đàn ông trung niên.

Hai người đàn ông trung niên này, đều cầm vũ khí.

Một người là đao, một người là gậy bóng chày.

Nhìn thấy hai người này, khán giả đều đồng loạt kinh hô.

Điều khiến khán giả kinh ngạc, không phải là nhìn thấy đại lão, trên thực tế, mấy vòng đấu cuối, thường xuyên có đại lão xuất hiện.

Mà là, hai người đàn ông trung niên này, lại thuộc về hai phe phái đối lập.

Người cầm gậy bóng chày, là cố vấn của Hiệp hội Dị Năng, cường giả cấp 6!

Người cầm đao, là Khương chấp sự của đội chấp pháp, cường giả cấp 5+!

Quan trọng hơn là, có người âm thầm tính toán, trải qua nhiều vòng loại như vậy, đội chấp pháp chỉ còn lại Khương chấp sự là hạt giống duy nhất.

Những người khác, bao gồm cả Tần đội trưởng, đều đã bị loại!

Nếu như ngay cả Khương chấp sự cũng bị loại, vậy đội chấp pháp sẽ hoàn toàn bị loại.

Lúc này, Khương chấp sự gặp phải Quách cố vấn của Hiệp hội Dị Năng, rõ ràng là không có khả năng chiến thắng...

Dù sao một người là 5+.

Một người là cấp 6!

Quách cố vấn còn là cường giả kỳ cựu trong số những người cấp 6, thuộc kiểu thiên phú càng đánh càng hăng.

...

“Đối thủ vậy mà lại là Quách cố vấn kia? Khương chấp sự đúng là xui xẻo!”

“Xui xẻo? Đây đều là vòng đầu cuối cùng rồi, có thể trụ lại đến bây giờ, người nào mà không phải là đại lão?”

“Nếu tôi nhớ không lầm, Khương chấp sự đã là thành viên cuối cùng của đội chấp pháp chưa bị loại đúng không?”

“Đúng vậy! Đội chấp pháp sắp bị loại rồi, ngay cả top 100 cũng không vào được...”

“Không có Tần đội trưởng, lần này quán quân của chúng ta lại vô vọng rồi sao? Dựa vào Ba hội trưởng, có thể đánh vào top 3 toàn cầu không?”

“Đều tại tên đầu trọc đáng ghét kia, vậy mà lại loại bỏ Tần nữ thần của tôi.”

Tất cả mọi người phảng phất như đã nhìn thấy kết cục đội chấp pháp bị loại.

Bao gồm cả người của đội chấp pháp, cũng đều như vậy.

Chương 182 - Quyền Chấn Lôi Đài! Tần Đội Trưởng Muốn Tính Sổ Sau

Lúc này.

Khương chấp sự đứng trên võ đài, ánh mắt nhìn chằm chằm đối thủ, sắc mặt rất khó coi.

Đều là người quen biết, ông ta rất rõ ràng, thực lực của mình và người đàn ông trước mắt này, chênh lệch rất lớn.

Trừ phi có kỳ tích xuất hiện, nếu không, không thể nào có cơ hội lật ngược tình thế.

Cho dù như vậy, Khương chấp sự cũng không muốn từ bỏ.

Bởi vì ông ta biết, đội trưởng của ông ta, có bao nhiêu là không cam tâm...

Ngay khi Khương chấp sự chuẩn bị tấn công trước.

Quách cố vấn đối diện, đột nhiên cười nói:

“Khương chấp sự, hội trưởng của chúng tôi nhờ tôi, chuyển lời cho Tần đội trưởng!”

“Hy vọng Tần đội trưởng có thể đạt được thành tích tốt trong giải đấu tranh bá toàn cầu!”

Khương chấp sự nghe vậy sững sờ.

Còn chưa kịp phản ứng.

Quách cố vấn đối diện, liền lần nữa lên tiếng: “Tôi nhận thua!”

Giọng nói vừa dứt.

Khương chấp sự liền nhận được thông báo tiến cấp thành công.

Nhìn Quách cố vấn xoay người đi về phía cổng dịch chuyển, ông ta ngây người...

Không chỉ Khương chấp sự ngây người.

Toàn bộ khán giả, đều kinh ngạc không thôi.

“Cái đệt? Quách cố vấn chủ động nhận thua? Đây là cố ý nhường cơ hội, để đội chấp pháp tiến cấp?”

“Không phải... Hai phe phái này, không phải là có chút bất hòa sao? Sao lại...”

“Chắc chắn là Ba hội trưởng không muốn để đội chấp pháp cứ như vậy bị loại, cho nên cố ý nhường cơ hội.”

“Tốt! Đây mới là khí độ của chí cường giả nước ta, Ba hội trưởng, tôi phục!”

“Ha ha ha! Ba hội trưởng làm đẹp lắm, Tần nữ thần nhà tôi, lại có thể tham gia thi đấu rồi.”

“Dù sao cho dù Quách cố vấn bị loại, Ba hội trưởng cũng có thể tiến cấp... Nhất cử lưỡng tiện, lợi hại! Hành động này của Ba hội trưởng, quả thực là thể hiện tấm lòng của ông ấy!”

...

Người thứ hai bước lên võ đài.

Chính là Trần Nghiệp!

Đối thủ của hắn là một lão già khoảng sáu mươi tuổi, đội một chiếc mũ rộng vành che gần hết cả khuôn mặt, cộng thêm bộ

râu bạc phơ... Trên khuôn mặt chỉ còn lộ ra mỗi chiếc mũi đỏ ửng như quả cà chua.

Lão già này chính là Trịnh Nguyên Trai!

Từ lúc xuất hiện, Trịnh Nguyên Trai đã loạng choạng, dường như đứng vững cũng khó, còn liên tục ợ hơi rượu, giống hệt một tên say xỉn!

Ông ta loạng choạng, lão đảo tiến về phía Trần Nghiệp.

Không ít khán giả lo lắng lão già này sẽ ngã lăn ra đất...

Thấy lão già không chịu nhận thua, Trần Nghiệp cũng không khách khí, tung ra một quyền thăm dò.

Với chỉ số nhanh nhẹn hiện tại của Trần Nghiệp, dù chỉ là ra tay thăm dò, tốc độ cũng cực kỳ nhanh, không phải người thường có thể né tránh.

Không ngờ, Trịnh Nguyên Trai không những né được, mà còn xoay người, đứng vững như bàn thạch, chủ động lao vào lòng Trần Nghiệp, khiến Trần Nghiệp phải lùi lại mấy bước.

Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

Hắn đã nhìn ra.

Lão già này quả thực có thực lực cấp sáu, hơn nữa công phu hạ bàn đặc biệt vững chắc!

“Hạ bàn vững chắc sao?”

Trần Nghiệp đột nhiên nắm chặt nắm đấm, hung hăng đấm xuống võ đài.

“Ầm!”

Giống như một lượng lớn thuốc nổ bị kích nổ.

Toàn bộ đấu trường rung chuyển dữ dội.

Trên võ đài, mặt đất nứt toác, toàn bộ bề mặt bị một quyền của Trần Nghiệp đánh cho rung chuyển, đá vụn bay mù mịt.

Bao gồm cả Trịnh Nguyên Trai!

Ngay sau đó, Trần Nghiệp biến mất khỏi chỗ.

Đôi mắt nhỏ bé ẩn sau chiếc mũ của Trịnh Nguyên Trai đột nhiên trợn to.

Bởi vì ngay sau đó, Trần Nghiệp đã xuất hiện trước mặt ông ta, nắm lấy vạt áo trước ngực ông ta.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp dùng lực đẩy ra.

“Vút!”

Toàn bộ thân thể Trịnh Nguyên Trai như viên đạn bay ra khỏi võ đài.

Mặc dù khi sắp va vào tường, Trịnh Nguyên Trai đã kịp thời điểm mũi chân xuống, hóa giải lực đạo, đáp xuống đất một cách vững vàng, thể hiện kỹ thuật lão luyện...

Đáng tiếc.

Trận đấu này, ra khỏi giới hạn võ đài coi như thua!

Nghe thấy thông báo bị loại vang lên trong đầu, Trịnh Nguyên Trai cười khở một tiếng, chấp tay về phía Trần Nghiệp, xoay người bước vào cổng dịch chuyển.

Lý do trước khi rời đi lại chấp tay chào, là bởi vì ông ta biết, vừa rồi nếu Trần Nghiệp không dùng đẩy mà dùng nắm đấm, ông ta chắc chắn sẽ gặp nguy hiểm.

Quả nhiên!

Thiên hạ võ công, duy khoái bất phá!!

Ngoài ra.

Sức mạnh của tên đầu trọc đó thật sự rất khủng khiếp!

“Mẹ kiếp! Một quyền này...”

“Má ơi, vừa rồi tôi cảm giác như cả mái nhà rung lên, tên đầu trọc này quá khủng bố.”

“Tốc độ vô địch, sức mạnh cũng kinh khủng như vậy... Trước đó là tên ngốc nào nói hấn chỉ miễn cưỡng đạt cấp sáu?”

“Đáng tiếc, không được chứng kiến Trần công tử đối đầu với Ba hội trưởng, tôi cảm giác ngoài Tần đội trưởng, chỉ có Ba hội trưởng mới có thể áp chế hấn.”

“Điều tôi không hiểu là, hấn lợi hại như vậy, tại sao ngoài đời thực lại khiêm tốn như thế?”

“Mẹ nó, trước đây tôi từng mắng hấn là trai bao... Đại lão sau này sẽ không tính sổ đấy chứ?”

...

Màn đêm buông xuống.

Vòng loại toàn quốc cũng chính thức kết thúc!

Năm đội cuối cùng giành chiến thắng là đội chủ lực Võ Đại, đội chấp pháp, đội Hiệp hội Dị Năng Giả, và hai đội khác.

Trong số năm đội này.

Ngoại trừ đội Võ Đại, bốn đội còn lại đều là đội hình mạnh.

Gần như mỗi đội đều có hai cao thủ cấp sáu dẫn dắt.

Các thành viên khác cơ bản đều là cấp năm.

Chỉ có đội Võ Đại là kém nhất, trong đội còn có cả người cấp hai...

Tối hôm đó.

Võ đài ở trung tâm đấu trường biến mất, thay vào đó là một cung điện nguy nga tráng lệ.

Các thành viên của năm đội có tư cách tham gia Giải đấu Tranh bá Toàn cầu đều nhận được thông báo, mời đến cung điện.

Khi Trần Nghiệp và những người khác đến cung điện, họ phát hiện nơi đây đã bày la liệt đủ loại mỹ vị và rượu ngon.

Thậm chí có rất nhiều món ăn mà họ chưa từng thấy bao giờ.

“Oa!” Nhậm Thiển Thiên kinh ngạc thốt lên: “Nhiều món ngon quá đi mất!”

“Cái gì đây? Tôi chưa từng thấy bao giờ!” Thiệu Văn Tuệ nói.

Tào Vũ cười ha hả: “Tất cả đều nhờ phúc của lão Trần, chúng ta mới được ăn nhiều món mới lạ như vậy!”

Ngay cả Trần Nghiệp cũng cảm thấy rất kinh ngạc.

Thức ăn trong cung điện này thật sự quá nhiều.

Cho dù có thêm mười lần số người hiện tại cũng không ăn hết!

Chẳng lẽ Bí Cảnh muốn chiêu đãi mọi người một bữa thịnh soạn, để mọi người với trạng thái tốt nhất tham gia Giải đấu Tranh bá Toàn cầu?

“Đã là Bí Cảnh khoản đãi!” Trần Nghiệp mỉm cười nói: “Mọi người đừng khách sáo, cứ ăn thoải mái đi!”

Mọi người nghe vậy, liền bắt đầu thưởng thức.

Nói thật.

Liên tục một tháng chỉ ăn lương khô, đã khiến mọi người rất khó chịu.

Lúc này mỹ vị đã bày ra trước mắt, không cần Trần Nghiệp nói, mọi người đều đã đói meo rồi.

Lúc này.

Tại cổng chính cung điện, có không ít người bước vào.

Là đội Hiệp hội Dị Năng Giả.

Nhìn thấy Trần hội trưởng, Trần Nghiệp lập tức tiến lên đón.

“Cha, mọi người đến rồi, ở đây có rất nhiều món ngon, rượu cũng rất ngon.” Trần Nghiệp mỉm cười nói.

Nhìn đứa con trai cao lớn trước mặt, trên mặt Trần hội trưởng lộ ra vẻ mặt vui vẻ.

Chỉ là cái đầu trọc này khiến ông cảm thấy rất chướng mắt.

Vì vậy, Trần hội trưởng nhíu mày nói: “Cha vẫn luôn không hiểu, tại sao con lại cạo trọc đầu? Con thấy đẹp sao?”

Trần Nghiệp chỉ có thể bất đắc dĩ nói: “Bởi vì con thích đầu trọc, tiện lợi, không cần chải chuốt.”

Thực tế là.

Nếu không cạo trọc đầu, có lẽ bây giờ hắn đã hói một mảng rồi.

Lúc này.

Ba Lê Minh bưng một đĩa thức ăn, đi tới.

Trần Nghiệp lập tức lên tiếng chào: “Sur bá!”

Trước mặt cha, lễ phép là điều không thể thiếu.

Ba Lê Minh đánh giá Trần Nghiệp từ trên xuống dưới, thở dài nói: “Không được đánh với người một trận, thật đáng tiếc!”

“Sư huynh!” Trần hội trưởng vội vàng nói: “Sắp đến Giải đấu Tranh bá Toàn cầu rồi, cao thủ nhiều như vậy, huynh không cần cứ phải nhắm vào con trai ta.”

“Sao vậy? Sợ ta làm con trai người bị thương?” Ba Lê Minh cười toe toét: “Ta nhìn ra rồi, tiểu tử Trần Nghiệp này phòng ngự rất tốt, rất chịu đòn!”

Chương 183 - Quyền Chấn Lôi Đài! Tần Đội Trưởng Muốn Tính Số Sau (2)

Trần Nghiệp rất bất lực.

Cha hắn nói không sai.

Ba Lê Minh quả thực là một kẻ cuồng võ, cuồng chiến đấu.

Trong đầu chỉ toàn là khiêu chiến cao thủ!

Hắn vội vàng chuyển chủ đề, lên tiếng hỏi: “Cha, còn sư bá, hai người biết gì về vị Võ Thần của Úc Châu không? Ngay cả người mạnh như Tần đội trưởng mà hàng năm cũng không giành được quán quân?”

Nhắc đến vị Võ Thần kia, sắc mặt của hai sư huynh đệ đều trở nên ngưng trọng.

“Sư huynh, huynh đã từng giao thủ với hắn, hay là huynh nói đi!” Trần hội trưởng nói.

Ba Lê Minh thở dài một tiếng, nói: “Cũng không có gì để nói, cảnh giới Kiến Thần, vô cùng thần diệu, chưa bước qua bước đó thì chính là khác biệt một trời một vực!”

“Năm đó hắn cố ý tha cho ta một mạng, muốn ta cũng có thể bước vào Kiến Thần, tạo áp lực cho hắn, giúp hắn khám phá con đường sau Kiến Thần. Đáng tiếc, thiên phú của ta có hạn, lãng phí nhiều năm như vậy, vẫn không có tiến bộ gì.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp vô cùng kinh ngạc.

Phải biết rằng.

Ba Lê Minh là một trong những người mạnh nhất trong nước.

Ngay cả Ba Lê Minh cũng nói như vậy, có thể thấy được, vị cường giả Võ Thần kia lợi hại đến mức nào...

Sau đó, Trần Nghiệp nhíu mày.

Hiện tại chênh lệch giữa hắn và Ba Lê Minh còn không nhỏ, nếu trong Giải đấu Tranh bá, gặp phải vị Võ Thần kia, chẳng phải rất nguy hiểm sao?

Trần hội trưởng đột nhiên hỏi: “Sư huynh, huynh ngày càng thích khiêu chiến cao thủ, có phải là muốn mượn chiến đấu để đột phá?”

Ba Lê Minh cũng không giấu giếm, gật đầu nói: “Quả thực có suy nghĩ này.”

Hóa ra là vậy.

Không trách.

Ba Lê Minh lại thích chiến đấu với cường giả như vậy!

“Sư bá, vậy Tàn đội trưởng thì sao? Cô ấy và vị Võ Thần kia, chênh lệch bao nhiêu?” Trần Nghiệp lên tiếng hỏi.

Ba Lê Minh nhíu mày suy nghĩ một chút, nói: “Khó mà nói, Bí Cảnh lần trước, ta cũng không còn ký ức...”

Vừa nhắc đến Tàn đội trưởng.

Vị Tàn đội trưởng kia liền dẫn người đi vào cung điện.

Nhìn thấy Ba Lê Minh và Trần Nghiệp, vị Tàn đội trưởng này chỉ do dự một chút, liền sai bước đi về phía bên này.

Trần Nghiệp lập tức đau đầu.

Hắn cảm giác Tàn Mộc Âm có lẽ muốn tìm hắn gây phiền phức...

“Ba hội trưởng, đa tạ!”

Tàn Mộc Âm trước tiên là biểu thị cảm tạ với Ba Lê Minh.

Dù sao, nếu không có Ba Lê Minh khiến vị Quách cố vấn kia nhận thua, đội chấp pháp của bọn họ đã bị loại rồi.

Ba Lê Minh nghe vậy mỉm cười, nói: “Ta năng lực có hạn, chuyện tranh giành vinh quang cho đất nước, còn phải dựa vào

cô!”

“Ba hội trưởng, ngài khiêm tốn rồi.”

Thái độ của Tần Mộc Âm rất lễ phép.

Bất kể Ba Lệ Minh là có ý gì, cô cũng phải nhận ân tình này.

Huống chi, sau khi ra khỏi Bí Cảnh, mọi người đều sẽ mất trí nhớ, Ba Lệ Minh hoàn toàn có thể ngăn cản cô thăng cấp, nói không chừng còn có thể bắt đi một đối thủ cạnh tranh.

Nhưng người ta lại không làm như vậy.

Đôi với phong độ và khí khái của Ba Lệ Minh, Tần đội trưởng cũng rất bội phục.

Sau đó.

Ánh mắt Tần đội trưởng nhìn chăm chăm vào một cái đầu trọc nào đó!

“Trần Nghiệp phải không! Cậu giầu cũng đủ sâu đấy!”

Nói câu này, Tần Mộc Âm gần như nghiêng răng nghiêng lợi.

Trần Nghiệp lập tức có chút tê dại da đầu: “Tần đội trưởng, thật ngại quá, lúc đó đội Võ Đại chỉ còn lại một mình tôi, vì muốn thăng cấp, tôi mới bất đắc dĩ làm vậy! Cái đó... hình như đồng đội tôi đang tìm tôi, tôi xin phép đi trước.”

Nói xong câu đó, Trần Nghiệp liền muốn chạy.

Lúc này hẳn có chút sợ Tần Mộc Âm.

Không phải sợ thực lực của Tần Mộc Âm, mà là trước đó cách hắn loại Tần Mộc Âm quả thực có chút hèn hạ, còn chiếm tiện nghi của người ta...

Nhìn Trần Nghiệp cuống cuống bỏ chạy, thần sắc của Tần Mộc Âm lại có chút phức tạp, không biết đang suy nghĩ gì.

Trần hội trưởng vội vàng nói: “Tần đội trưởng, tiểu tử kia trước đó làm việc quả thực có chút không phải... Cô đại nhân đại lượng, đừng chấp nhặt với nó.”

Lý do thay con trai nói đỡ, là vì Trần hội trưởng sợ rằng trong Giải đấu Tranh bá Toàn cầu, Tần Mộc Âm gặp lại Trần Nghiệp, sẽ ra tay nặng nề trả thù.

“Trần hội trưởng, ngài nói quá lời rồi.” Trên gương mặt xinh đẹp của Tần Mộc Âm lộ ra nụ cười lịch sự: “Thật ra tôi rất vui, vui vì trong nước nhân tài kiệt xuất, hơn nữa còn có nhân vật như con trai ngài... Mạo muội hỏi một câu, có lời đồn nói, thiên ph anh hùng mà con trai ngài kết hợp là S1? Có thật không?”

Trần hội trưởng nghe vậy, trên mặt lộ ra vẻ tự hào: “Là thật, nếu không tiểu tử kia cũng không thể nào trong vòng một năm đã trưởng thành đến mức độ này.”

“Vậy thì tốt quá rồi.”

Tần Mộc Âm mỉm cười nói: “Hiện tại con trai ngài đã lợi hại như vậy rồi, chờ hắn hoàn toàn trưởng thành, chính là ngày tàn của lũ quái vật!”

“Danh hiệu Định Hải Thần Châm của tôi, cũng nên nhường cho con trai ngài rồi.”

Nghe vậy, Trần hội trưởng tuy ngoài mặt tỏ vẻ khiêm tốn, nhưng trong lòng lại vô cùng tự hào.

Đã vui như mở cờ trong bụng!

...

Lúc này, Tào Vũ bung một đĩa thức ăn đầy ắp, đi đến bên cạnh lão Lưu.

“Lão sư, em nghĩ ra một ý tưởng!”

“Gì vậy?” Lão Lưu lộ vẻ nghi hoặc.

Tào Vũ nuốt xuống một miếng thịt không rõ tên, cười nói: “Sau khi ra khỏi bí cảnh lần này, mọi người sẽ mất đi ký ức liên quan phải không? Lão sư, thầy nói xem nếu em trực tiếp khắc hai chữ ‘tỷ võ’ lên người, sẽ thế nào?”

Nghe vậy, lão Lưu sửng người, sau đó nhíu mày suy nghĩ một chút, nói: “Cách này của em, chắc chắn rất nhiều người đã nghĩ đến. Vì trước đây chưa từng nghe nói tin tức liên quan đến bí cảnh toàn dân bị tiết lộ, chứng tỏ cách này chắc là vô dụng.”

Tào Vũ nghe vậy liền ngẩn người, sau đó gật đầu đồng ý.

Quả thật, nếu hẳn ta có thể nghĩ ra cách này, thì người khác chắc chắn cũng đã nghĩ đến, thậm chí có thể đã thử qua.

Lão Lưu lại nói: “Trước đây thầy đã nói rồi, bí cảnh có một bộ quy tắc vận hành riêng, mức độ thông minh rất cao, thậm chí còn tinh vi hơn cả não bộ của con người chúng ta, đừng có suốt ngày nghĩ cách lách luật.”

“Vâng, lão sư, em biết rồi.”

Tào Vũ bỗng nhiên thở dài: “Chỉ tiếc là, lão Trần kia, giấu quá kỹ! Đợi đến khi ra ngoài, chúng ta lại chẳng nhớ gì nữa...”

Lão Lưu biết Tào Vũ đang lo lắng điều gì, liền cười nói: “Thầy đồng ý với cách làm của em ấy, thiên phú S1 là chưa từng có, quả thật rất trọng yếu. Hơn nữa, em ấy đã lựa chọn như vậy, chúng ta căn bản không quan tâm đến ánh mắt của người khác, em không cần phải lo lắng nhiều như vậy.”

Tào Vũ gật đầu.

Không nói gì nữa.

Tập trung xử lý thức ăn.

...

Sau khi thưởng thức mỹ thực xong.

Thành viên của năm đội đều nhận được thông báo từ bí cảnh, còn 30 tiếng nữa là đến giờ khai mạc đại hội toàn cầu.

Trong khoảng thời gian này, mọi người có thể tiếp tục nghỉ ngơi giải trí trong cung điện, dưỡng sức chờ đợi.

Lúc này mọi người vừa ăn uống no nê, nghe được thông báo, lập tức bắt đầu dạo chơi trong cung điện, tò mò nhìn ngó khắp nơi.

Cung điện rất lớn.

Có thể so sánh với một bảo tàng lớn.

Bên trong có rất nhiều thiết bị, chưa từng thấy bao giờ.

Thậm chí còn có cả khoang trò chơi thực tế ảo!

Nhìn thấy khoang trò chơi, Nhậm Thiển Thiển phấn khích kêu lên một tiếng, lập tức nằm vào trải nghiệm.

Cô nàng đeo mũ bảo hiểm lên, không lâu sau liền toàn thân thả lỏng, như thể mất đi ý thức.

Rất nhanh, màn hình trước mặt cô sáng lên, hình ảnh 3D của Nhậm Thiến Thiến xuất hiện trong trò chơi, la hét ầm ĩ, phần khích vô cùng.

Không ngờ, cô nàng này lại là một người mê game.

Tào Vũ, Triệu Tranh thấy vậy, cũng lần lượt trải nghiệm.

Đều là người trẻ tuổi, đương nhiên là hứng thú với trò chơi.

Chương 184 - Tránh ra hết coi! Đầu trục sắp sửa tung hoành!

Dù sao bí cảnh cũng không cho phép tấn công lẫn nhau, mọi người lại là đồng bào, cho dù ý thức chui vào trong game, cũng sẽ không có nguy hiểm gì, rất an toàn.

Trần Nghiệp nhìn thấy Đường Tử Trần vẻ mặt muốn thử, liền cười nói: “Lớp trưởng, hay là cậu cũng thử một chút đi?”

Đường Tử Trần thật sự rất muốn thử, liền hỏi: “Còn cậu?”

“Mình đi dạo thêm chút nữa.” Trần Nghiệp nói: “Nếu không có gì hay ho, sẽ qua chơi cùng các cậu.”

Đường Tử Trần do dự một lát, thấy Triệu Tranh bọn họ chơi vui vẻ, liền gật đầu nói: “Được.”

Sau đó.

Cô nàng cũng học theo dáng vẻ của Nhậm Thiến Thiến, chui vào khoang trò chơi.

Sau khi Đường Tử Trần chui vào khoang trò chơi, khoang trò chơi liền tự động đóng lại, từ bên ngoài không thể mở ra.

Đây cũng coi như là một loại bảo vệ.

Trần Nghiệp không nán lại lâu, nhìn một lúc, liền tiếp tục dạo chơi trong cung điện.

Sau đó.

Hắn ở tầng ba của cung điện.

Nhìn thấy một căn phòng.

“Phòng tinh thần thời gian”!!

Đây là tên của căn phòng.

Nhìn thấy cái tên này, Trần Nghiệp đầu tiên là sửng sò, sau đó, hai mắt từ từ trợn to!

Là một người hâm mộ Dragon Ball, hẳn quá rõ ràng về “Phòng tinh thần thời gian”.

Trong Phòng tinh thần thời gian, tồn tại một không gian đặc biệt, tốc độ trôi qua của thời gian bên trong, chênh lệch rất lớn so với bên ngoài.

Nói một cách đơn giản, chính là một ngày bên ngoài bằng một năm bên trong!

Sau đó.

Trần Nghiệp trở nên kích động.

Ban đầu, hẳn còn lo lắng, với thực lực hiện tại của mình, đến đại hội toàn cầu sẽ không đủ sức...

Không ngờ, ở đây lại có thứ như Phòng tinh thần thời gian!

Xem ra đại hội võ đạo của bí cảnh toàn dân này, quả thật là lấy ý tưởng từ một bộ anime nào đó!

Ngay cả thứ như Phòng tinh thần thời gian cũng mang vào...

Hít sâu một hơi.

Trần Nghiệp không do dự nhiều, liền vịn tay nắm cửa phòng tinh thần thời gian.

Bên trong một màu trắng xóa, không nhìn thấy gì cả.

Hắn đưa tay vào trước, xác nhận không có nguy hiểm, sau đó mới bước vào trong.

Giống như trong nguyên tác anime.

Đồ đạc trong Phòng tinh thần thời gian rất ít, ngoài một số đồ ăn, chỉ còn lại một chiếc máy trò chơi để giết thời gian.

À, trên bức tường phía sau, còn có hai chiếc đồng hồ khổng lồ, một chiếc chạy bình thường, chiếc còn lại gần như đứng im.

Trần Nghiệp rất nhanh liền hiểu ra.

Hai chiếc đồng hồ này, một chiếc ghi lại thời gian trong Phòng tinh thần thời gian, một chiếc ghi lại thời gian bên ngoài.

Để tránh người ở trong này, không biết bên ngoài đã qua bao lâu.

Ngoài một bức tường phía sau, hai bên trái phải và phía trước, đều là vô biên vô tận, không nhìn thấy điểm cuối.

Trần Nghiệp mỉm cười, đóng cửa phòng lại, bắt đầu luyện tập...

...

Hơn hai mươi tiếng sau.

Lão Lưu chạy đi tìm học sinh.

Ông đến phòng game, lần lượt gọi Nhậm Thiên Thiên, Tào Vũ bọn họ ra khỏi trò chơi.

“Mấy đứa giỏi thật đấy, có thể chơi game cả ngày? Cả cơm cũng không cần ăn?” Lão Lưu nhíu mày nói.

“Lão sư, thế giới trong game vui lắm!” Khuôn mặt xinh đẹp của Nhậm Thiên Thiên vẫn còn mang theo vài phần phấn khích.

Tào Vũ cũng vậy: “Game tiên hiệp vui thật đấy! Không biết bao giờ thế giới của chúng ta mới có thể phát minh ra trò chơi thực tế ảo.”

Triệu Tranh cười nói: “Trước khi lũ quái vật chưa bị tiêu diệt hoàn toàn, chuyện này không thể nào đâu, cho dù có công nghệ này, thì cấp trên cũng sẽ không công bố ra ngoài.”

Nghe vậy, Tào Vũ suy nghĩ một chút, đồng ý nói: “Quả thật, chơi game sẽ mất chí tiến thủ, hơn nữa trò chơi thực tế ảo rất dễ gây nghiện, trong game người chơi chính là thần bất tử, quá dễ nghiện.”

“Được rồi!” Lão Lưu nói: “Nhanh đi ăn cơm.”

Mọi người nghe vậy, quả thật cảm thấy bụng hơi đói.

Đúng lúc mọi người chuẩn bị rời đi, lão Lưu bỗng nhiên phát hiện thiếu một người.

“Trần Nghiệp đâu?”

Mọi người sững người, ánh mắt theo bản năng nhìn về phía Đường Tử Trần.

Lão Lưu cũng hỏi: “Đường Tử Trần, Trần Nghiệp đâu? Chạy đi đâu rồi?”

Đường Tử Trần kinh ngạc hỏi ngược lại: “Trần Nghiệp cũng chưa đi ăn cơm sao?”

Lão Lưu nói: “Lúc này giờ không thấy cậu ấy đâu cả.”

Tào Vũ cười nói: “Lão sư đừng lo lắng, bí cảnh lần này rất an toàn, chắc là lão Trần chạy đi đâu chơi, quên mất thời gian rồi.”

Mọi người nghĩ cũng đúng, liền không để ý nữa.

Chỉ có Đường Tử Trần hơi lo lắng, nói: “Lão sư, mọi người đi trước đi, em đi tìm cậu ấy.”

Sau đó.

Cô nàng một mình, bắt đầu tìm kiếm Trần Nghiệp trong cung điện.

...

24 tiếng sau.

Cánh cửa phòng tinh thần thời gian, được đẩy ra từ bên trong.

Trần Nghiệp bước ra ngoài.

Bên ngoài mới chỉ qua một ngày, nhưng Trần Nghiệp thoát nhìn, đã thay đổi rất nhiều.

Gương mặt có vẻ trưởng thành hơn một chút, quần áo trên người rách nát, giống như người tị nạn.

Chỉ có cái đầu trọc kia, thoát nhìn có vẻ sáng bóng hơn một chút.

Ngoài ra, tinh thần của Trần Nghiệp trông cũng rất tốt, đôi mắt ẩn chứa khí thế bức người, phong mang tất lộ.

Tên: Trần Nghiệp.

Thẻ chất: 2225 (+2765).

Tinh thần: 654.

Sức mạnh: 2225 (+2765).

Nhanh nhẹn: 2225 (+2765).

Thiên phú: Thể chất Kỳ Ngọc.

Điểm tiềm năng có thể phân bổ: 0.

...

Đây là thuộc tính của Trần Nghiệp sau khi ở trong Phòng tinh thần thời gian một năm.

Hắn ở trong Phòng tinh thần thời gian tổng cộng 365 ngày, mỗi ngày mỗi thuộc tính +7, một năm cộng lại, chính là 2555 điểm.

Cộng thêm một tháng của vòng loại toàn quốc trước đó, Trần Nghiệp cũng không ngừng luyện tập, liền biến thành thuộc tính như hiện tại.

Đáng tiếc là.

Thuộc tính nhận được trong bí cảnh, đều là thuộc tính tạm thời...

Tuy nhiên.

Thuộc tính như vậy, cũng đủ để Trần Nghiệp ở đại hội toàn cầu sắp tới, có thể tung hoành ngang dọc rồi chứ?

Hiện tại mỗi thuộc tính của hắn, cộng lại đã đạt đến 4990 điểm!

Tổng tất cả các thuộc tính, chính là 15624 điểm.

Nếu chỉ tính riêng về điểm thuộc tính, thì Trần Nghiệp hiện tại, tuyệt đối là người số một thế giới.

Trần Nghiệp trước kia còn có chút lo lắng, ở đại hội toàn cầu gặp phải vị Võ Thần kia, liệu có nguy hiểm hay không.

Còn bây giờ...

Hắn hy vọng vị Võ Thần kia có thể mạnh mẽ một chút!

Có thể để hắn được chiến đấu thỏa thích một lần.

Phát tiết sự cô đơn một năm trong Phòng tinh thần thời gian.

Đó mới là cô đơn thật sự!!

Trong hoàn cảnh rộng lớn như vậy, chỉ có một mình Trần Nghiệp, mỗi ngày chỉ có mấy trò chơi bầu bạn.

Trong Phòng tinh thần thời gian cũng không phân biệt ngày đêm, mỗi ngày đều là một màu sắc, ở trong đó, sẽ khiến người ta quên mất thời gian.

Nói thật, Trần Nghiệp không bị điên, đã là do ý chí kiên định rồi.

Trên thực tế, hắn đã từng muốn bỏ cuộc giữa chừng.

Nhưng mà không ra được...

Sau khi tiến vào Phòng tinh thần thời gian, nhất định phải ở đủ một năm!

Thật sự là bức bối chết hắn.

“Cuối cùng cũng ra ngoài rồi!”

Trần Nghiệp cảm thán một tiếng, sau đó lập tức đi về phía nhà ăn ở tầng dưới.

Hiện tại hắn muốn ăn ngon, muốn tìm người nói chuyện...

Chỉ là.

Khi hắn đi đến cầu thang, thì đối mặt gặp ngay một người quen.

Là Tần Mộc m!

Trần Nghiệp sững người.

Sau đó cười nói: “Tần đội trưởng, đã lâu không...à chào chị!”

Mặc dù thế giới thực chỉ mới qua một ngày, nhưng trên thực tế, Trần Nghiệp đã trải qua một năm dài đằng đằng trong Phòng tinh thần thời gian. Chút xấu hổ xảy ra trên võ đài trước đó, Trần Nghiệp đã sớm không để tâm nữa.

Còn Tần Mộc Âm vừa nhìn thấy Trần Nghiệp, lập tức nổi giận, không có sắc mặt tốt đẹp gì.

Trần Nghiệp có thể không để tâm.

Nhưng cô thì không thể.

Bởi vì cô là người rất mạnh mẽ.

Vừa hay Trần Nghiệp lại làm chuyện khiến cô mắt mặt trước mặt mọi người, cuối cùng buộc cô phải nhận thua.

Chỉ thấy Tần Mộc Âm hừ lạnh một tiếng, nói: “Trên võ đài của đại hội toàn cầu sắp tới, tốt nhất cậu nên cầu nguyện đừng gặp phải tôi...”

Lời còn lại cô không nói ra.

Nhưng ý tứ thì ai cũng hiểu.

Trần Nghiệp lập tức cười.

Nếu là trước kia, hẳn thật sự có chút sợ hãi!

Còn bây giờ...

Chương 185 - Tránh ra hết coi! Đầu trọc sắp sửa tung hoành! (2)

“Tần Đội trưởng, nếu trên võ đài gặp phải chị, thì sẽ thế nào?”
Trần Nghiệp tò mò hỏi.

Thấy Trần Nghiệp biết mà còn hỏi, Tần Mộc Âm tức đến ngứa răng.

Trong mắt cô, tên đầu trọc này, rõ ràng là cố ý khiêu khích!

“Vậy thì cậu cứ chờ xem!”

Nói xong câu này.

Bản thân Tần Mộc Âm cũng sững người.

Bởi vì điều này có chút không giống với tác phong thường ngày của cô.

Tuy rằng Tần Mộc Âm năm nay còn rất trẻ, nhưng làm người đứng đầu nhiều năm như vậy, đã tôi luyện được khí chất rất tốt, ít nhất sẽ không dễ dàng biểu lộ cảm xúc ra mặt.

Thế nhưng khi nhìn thấy Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm lại không nhịn được muốn tức giận.

Nếu không phải bí cảnh cấm động thủ.

Cô thật sự muốn hung hăng dạy dỗ tên đầu trọc trước mắt này một trận.

Từ khi nào mình lại trở nên nóng nảy như vậy?

Tên đầu trọc trước mắt này, chỉ khiến cô mất mặt một lần, cũng không phải là kẻ thù không đội trời chung, tại sao lại tức giận như vậy?

Tần Mộc Âm nghi hoặc không thôi.

“Được, Tần đội trưởng,” Trần Nghiệp cười nói: “Tôi chờ xem bản lĩnh của chị.”

Nói xong câu đó.

Trần Nghiệp không dây dưa với Tần Mộc Âm nữa, lướt qua người cô, đi xuống lầu.

Tần Mộc Âm cũng không suy nghĩ nhiều, càng không quay đầu lại nhìn Trần Nghiệp, trực tiếp đi lên tầng ba.

Trên tầng ba có một phòng luyện tập rất lớn.

Đại hội toàn cầu sắp bắt đầu, cô muốn tranh thủ thời gian nâng cao thực lực của mình.

Lần này, mục tiêu của cô là quán quân!

Còn về căn phòng tinh thần thời gian trên tầng ba, Tần Mộc Âm trước đó cũng đã nhìn thấy, thậm chí còn nhìn thấy sớm hơn Trần Nghiệp, cũng đã từng mở cửa ra. Nhưng cô nhìn thấy luồng sáng trắng trôi qua cực nhanh bên trong, không biết là thứ gì, nên không dám xông vào.

...

Khi Trần Nghiệp đi xuống cầu thang.

Phát hiện Đường Tử Trần đang đứng ở đầu cầu thang tầng hai chờ hân.

“Ồ, lớp trưởng, sao cậu lại đứng đây?”

“Mình đang đợi cậu!” Đường Tử Trần nói: “Lưu lão sư nói cậu cả ngày không thấy đâu cả?”

Trần Nghiệp cười nói: “Trên tầng ba có một nơi thần bí, mình bị nhốt ở trong đó rất lâu.”

“Bí cảnh không phải rất an toàn sao? Còn có loại địa phương này?” Đường Tử Trần rất kinh ngạc.

“Bên trong thật ra rất an toàn, chỉ là một khi đã vào, thì phải ở đủ 24 tiếng mới được ra ngoài.”

“Vậy quần áo của cậu? Sao lại thành ra thế này?”

“À, chuyện nhỏ thôi, lát nữa đi thay một bộ là được.”

“Vừa nãy người nói chuyện với cậu trên kia, là vị Tần nữ sĩ kia sao?”

“Đúng vậy! Cô ấy còn dọa mình đừng để gặp cô ấy trên võ đài sắp tới! Nếu không sẽ cho mình đẹp mặt!”

“... Không ngờ, Tần nữ sĩ lại nhỏ nhen như vậy?”

“Ai nói không phải chứ!”

Hai người vừa đi vừa nói chuyện, đi về phía nhà ăn ở tầng dưới.

Trên tầng ba.

Tần Mộc Âm đang đi về phía phòng luyện tập, bỗng nhiên dừng lại.

Với thuộc tính tinh thần hiện tại của cô, cho dù cách một tầng lầu, cô cũng có thể nghe được tiếng nói chuyện của Trần Nghiệp và Đường Tử Trần...

Nói cô nhỏ nhen?

Tức chết đi được!!

...

Đến tầng dưới.

Trần Nghiệp nhìn thấy mọi người, đương nhiên là lại giải thích một phen.

Nghe nói Trần Nghiệp bị nhốt ở một nơi nào đó cả ngày, mọi người đều có chút sợ hãi, dự định mấy tiếng còn lại sẽ không chạy lung tung nữa.

Sau đó, Tào Vũ hỏi: “Lão Trần, đại hội toàn cầu, có nắm chắc lọt vào top 100 không?”

“Top 100?” Trần Nghiệp ngạo nghễ nói: “Mục tiêu của tôi là quán quân!!”

Ra ngoài sẽ mất trí nhớ, hấn căn bản không cần phải tiếp tục giữ bí mật.

Tào Vũ vội vàng nói: “Đừng có khoác lác, tôi biết cậu lợi hại, nhưng thực lực của cậu, so với Tần đội trưởng, Ba hội trưởng bọn họ, vẫn còn kém xa lắm đấy? Có thể dẫn dắt chúng ta lọt vào top 100, đã là rất tốt rồi.”

Nghe vậy, những người khác theo bản năng gật đầu.

Mọi người đều có suy nghĩ như vậy.

Trần Nghiệp cũng lười giải thích, bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Thức ăn trong Phòng tinh thần thời gian chỉ đủ để lấp đầy bụng, gần như không có mùi vị gì, đã sớm khiến hấn ngán ngẩm.

Lúc này.

Lão Lưu bỗng nhiên đi tới, nghiêm túc nói: “Vừa rồi hiệu trưởng và Thái tiên sinh bọn họ, sau khi phân tích, thì cho rằng đại hội toàn cầu, có thể sẽ rất nguy hiểm!”

“So tài với người nước ngoài, bọn họ chắc chắn sẽ không nường tay như đồng bào của chúng ta.”

“Theo thống kê chính thức, mỗi năm số người chết trong Bí Cảnh Toàn Dân tuy ít, nhưng đều là cao thủ cấp bốn, cấp năm!”

“Ban đầu có không ít người phỏng đoán, Bí Cảnh Toàn Dân có phải độ khó tăng dần theo thực lực hay không!”

“Kết quả không ngờ lại là Đại Hội Võ Thuật Toàn Cầu!”

“Tuy nhiên, điều này cũng giải thích được tại sao mỗi năm người chết trong Bí Cảnh Toàn Dân đều là cao thủ.”

“Vòng loại trong nước trước đó, mọi người cơ bản đều nường tay, loại bỏ toàn bộ kẻ yếu.”

“Vòng chung kết toàn cầu tiếp theo, những người có thể đi đến bước này về cơ bản đều là cường giả...”

Lưu lão sư nói đến đây, nhin không được dừng lại một chút.

Bởi vì đội ngũ Võ Đại của bọn họ, có không ít người là gà mờ...

“Tiếp theo, giao chiến với cao thủ nước ngoài, bọn họ sẽ không nung tay đâu!”

“Nếu chênh lệch thực lực không lớn, còn có cơ hội nhận thua, chỉ sợ chênh lệch thực lực quá lớn, trực tiếp bị đối thủ miểu sát, ngay cả nhận thua cũng không kịp...”

“Vì vậy, ý của Hiệu trưởng là, ngoại trừ Trần Nghiệp, tất cả các em còn lại, đều từ bỏ quyền thi đấu, thầy cũng sẽ từ bỏ.”

Mọi người theo bản năng nhìn về phía Trần Nghiệp.

Ngay cả Lưu lão sư cũng mở miệng hỏi: “Trần Nghiệp, em thấy thế nào?”

Kể từ sau khi Trần Nghiệp bộc lộ thực lực cấp sáu, đã không còn ai dám xem thường hắn nữa.

Thậm chí mơ hồ có ý tứ lấy Trần Nghiệp làm chủ.

Trần Nghiệp vừa ăn, vừa gật đầu nói: “Hiệu trưởng nói đúng, mọi người đều từ bỏ đi! Tốt nhất là Hiệu trưởng và mọi người cũng từ bỏ, Đại Hội Toàn Cầu, cứ giao cho em là được.”

Lời này vừa nói ra, Lưu lão sư có chút kinh ngạc.

Tào Vũ nghi ngờ: “Lão Trần, sao cảm giác mới một ngày không gặp, cậu lại phòng lên nhiều vậy?”

Nói nhảm!

Trong một ngày này, thực lực của Trần Nghiệp tăng vọt còn nhiều hơn gấp đôi, sao có thể không phòng lên?

Bây giờ ngay cả bản thân Trần Nghiệp cũng không biết, rốt cuộc hắn mạnh đến mức nào!!!

...

Vài tiếng đồng hồ.

Nhanh chóng trôi qua.

Lục Hiệu trưởng và mọi người vẫn không từ bỏ quyền thi đấu.

Vất vả lắm mới vượt qua vòng loại quốc gia, bây giờ chỉ còn một bước nữa là lọt vào top 100 đội mạnh nhất.

Bọn họ sợ Trần Nghiệp ở vòng đầu tiên gặp phải đối thủ mạnh, không may bị loại.

Chỉ cần trong số bọn họ có một người trụ được qua vòng đầu tiên của Đại Hội Toàn Cầu, như vậy, vị trí top 100 đội mạnh nhất coi như nắm chắc.

Triệu Tranh, Tào Vũ và những người khác, ngược lại rất nghe lời, chuẩn bị từ bỏ quyền thi đấu.

Mấy người bọn họ cũng không phải kẻ ngốc.

Đương nhiên biết, Đại Hội Toàn Cầu căn bản không phải là sân chơi mà bọn họ có thể tham gia lúc này.

Dù sao, đẳng cấp của bọn họ hiện tại vẫn còn quá thấp.

Có thể may mắn lọt vào Đại Hội Toàn Cầu, hoàn toàn là nhờ Trần Nghiệp gánh team.

Lúc này.

Cách thời gian diễn ra Đại Hội Toàn Cầu chỉ còn một tiếng đồng hồ.

Những người trong cung điện nhận được thông báo của Bí Cảnh, yêu cầu bọn họ trong vòng một tiếng đồng hồ, trở về phòng của mình.

Một tiếng sau.

Cung điện biến mất không thấy tăm hơi.

Đấu trường cũng bắt đầu tái cấu trúc và mở rộng vô hạn.

Tất cả các thí sinh của các quốc gia, đều được hợp nhất lại, tập trung tại một chỗ.

Mỗi khu vực là thí sinh của một quốc gia.

Chương 186 - Võ Thần! Quỷ Bồi! Cường Giả Tề Tụ Đại Hội Toàn Cầu

Đương nhiên, những quốc gia có ít người tham gia, diện tích khu vực được phân chia sẽ nhỏ hơn nhiều.

Khu vực của Hạ quốc là lớn nhất, tiếp theo là khu Ấn quốc.

Ở giữa đấu trường, vẫn là các võ đài, tổng cộng có bốn võ đài, diện tích mỗi võ đài đều vượt quá 500 mét vuông, vô cùng rộng lớn.

Lúc này.

Cho dù là căn phòng gần nhất, khoảng cách đến võ đài cũng phải hơn một nghìn mét.

Chưa kể đến những căn phòng ở phía sau.

Nếu quan sát bằng mắt thường, ít nhất một nửa số người sẽ không thể nhìn rõ trận đấu trên võ đài.

Vì vậy, Bí Cảnh đã bổ sung thêm một chức năng mới.

Trên mái nhà của mỗi căn phòng, đều có một tấm bảng điều khiển ba chiều khổng lồ, không chỉ có thể trực tiếp xem bốn võ đài, mà còn có thể tra cứu thông tin của tất cả các thí sinh của các quốc gia.

Ví dụ như lúc này, Tào Vũ và những người khác đang tra cứu thông tin của các thí sinh toàn cầu trên bảng điều khiển ba chiều.

“Trời đất ơi! Tôi nhìn thấy rất nhiều cường giả nổi tiếng.”

Nhìn thấy nhiều cường giả tụ tập một chỗ như vậy, Tào Vũ vừa khiếp sợ, vừa hưng phấn.

Trần Nghiệp lại rất hứng thú với vị Võ Thần kia.

“Lưu lão sư, vị cường giả Võ Thần của Úc Châu, thầy biết là ai không?”

Lưu lão sư suy nghĩ một chút, lại lắc đầu: “Không rõ, vị cường giả Võ Thần kia rất kín tiếng, thầy cũng chỉ nghe nói qua, nếu không phải mỗi năm trong Bí Cảnh Toàn Dân, ông ta thường xuyên giành được hạng nhất, thầy căn bản không biết đến nhân vật này.”

Ông chỉ là một giáo viên, không tính là nhân vật cấp cao, không biết Võ Thần cũng là chuyện bình thường.

“Tôi biết.”

Lục Hiệu trưởng đột nhiên bước tới, đưa tay gõ nhẹ vài cái trên bảng điều khiển ba chiều, tìm kiếm đội tuyển của Úc

Châu, sau đó nhấp vào ảnh đại diện của một người, nói.

“Chính là người này!”

Mọi người lập tức nhìn sang.

Lại kinh ngạc phát hiện, vị Võ Thần trong truyền thuyết, lại không giống như mọi người tưởng tượng.

Trong hình là một người đàn ông trung niên, khoảng chừng bốn mươi tuổi, nhìn tuổi tác, dường như còn chưa già bằng Ba Lệ Minh. Gương mặt tuấn tú nho nhã, râu cạo sạch sẽ, còn đeo một cặp kính gọng vàng, nhìn qua càng giống một doanh nhân tinh anh hơn.

Hơn nữa, dáng người ông ta cũng khá gầy gò, so với thân hình cao lớn vạm vỡ của Ba Lệ Minh, thật sự kém xa.

Quan trọng nhất là, đối phương lại là người da vàng.

“Đây chính là vị Võ Thần kia?”

Tào Vũ kinh ngạc nói: “Nhìn không giống nhân vật lợi hại gì cả!”

“Người không thể nhìn bề ngoài, hiểu không?” Nhậm Thiển Thiển lên tiếng.

“Đúng vậy, nhìn người không thể chỉ nhìn bề ngoài.” Lưu lão sư nói một câu, sau đó kinh ngạc nói: “Tuy nhiên, đối phương lại là người da vàng, đúng là nằm ngoài dự đoán của tôi.”

Lục Hiệu trưởng đột nhiên nói: “Trần Nghiệp, ngoại trừ vị Võ Thần này, còn có một số cường giả khác, em cũng cần phải chú ý, một khi gặp phải, tốt nhất là trực tiếp nhận thua.”

“Ví dụ như người này...”

Lục Hiệu trưởng lật tìm trên bảng điều khiển ba chiều, tìm ra một người trong đội tuyển Oa quốc.

Cũng là một người đàn ông trung niên, nhìn qua rất trẻ, dường như chỉ mới ba mươi tuổi.

Tuy nhiên, tướng mạo của đối phương rất đáng sợ.

Miệng rộng, lông mày dựng ngược, đôi mắt sắc bén như dao, cho dù chỉ là nhìn thẳng, ánh mắt lộ ra cũng tràn đầy hung ác và nguy hiểm.

Kỳ quái nhất chính là, cơ mặt của đối phương cực kỳ phát triển, phối hợp với mái tóc màu đỏ sẫm, quả thực giống hệt một người rừng!

Chỉ cần nhìn vào tướng mạo của người này, Tào Vũ và những người khác đã cảm nhận được áp lực.

“Trời đất, tên này... cho tôi cảm giác, giống như một con mãnh thú!” Tào Vũ nói.

Nhậm Thiển Thiển và những người khác nghe vậy, theo bản năng gật đầu.

Lục Hiệu trưởng giới thiệu: “Hắn tên là Norma Takejiro, là cường giả nổi lên trong những năm gần đây của Oa quốc, kết hợp cũng là thiên phú S3.”

“Nghe đồn tên này, trời sinh đã khác với người thường, cơ bắp sau lưng giống như một khuôn mặt quỷ, từ nhỏ đã luyện tập karate, tinh thông các phái võ công của Oa quốc, cảnh giới hiện tại, hẳn là ngang ngửa với Ba Hội trưởng.”

“Hiện tại, hẳn chính là cao thủ số một của Oa quốc, chí cường giả, được Oa quốc ca tụng là ‘sinh vật mạnh nhất Địa Cầu’!”

“Oa quốc gần đây lại bắt đầu manh nha ý đồ với chúng ta, có lẽ chính là vì sự xuất hiện của người này, khiến bọn họ nhìn thấy hy vọng.”

Nghe xong lời giới thiệu của Lục Hiệu trưởng.

Sắc mặt mọi người đều có chút ngưng trọng.

Trần Nghiệp thì có chút kinh ngạc.

Quý Bồi?

Thật ngẫu!

Sau đó.

Lục Hiệu trưởng lại bắt đầu giới thiệu những cường giả khác.

Như chí cường giả của Ấn quốc, là một người đàn ông tên là “Samir”, thiên phú anh hùng kết hợp là S4, nghe đồn đối phương từng sử dụng một chiêu “Nguyên Tử Trảm”, chém nát một ngọn núi thành từng mảnh vụn.

À đúng rồi.

Những kỹ năng như Nguyên Tử Trảm, Lưu Thủy Nham Toái Quyền đều thuộc về kỹ năng thiên phú anh hùng, đạt đến một trình độ nhất định, sẽ tự mình lĩnh ngộ được.

Chí cường giả của Mỹ quốc là một người phụ nữ tên là Diana, năng lực thiên phú của cô ta giống như Tần Mộc Âm và Đường Tử Trần, cũng là S2, tuy nhiên, cho dù là về thực lực hay thành tựu, Diana này đều không bằng Tần Mộc Âm.

Mặc dù vậy, cô ta cũng là một niệm động lực giả cấp sáu, người cùng cấp, ngay cả tư cách đến gần cô ta cũng không có.

Còn có rất nhiều cường giả khác...

Về cơ bản.

Cao thủ đỉnh cao của mỗi quốc gia, đều là thiên phú cấp S.

Đây cũng là nguyên nhân chính khiến thiên phú cấp S được vô số người săn đón.

...

Cùng lúc đó.

Trên mái nhà của một căn phòng nào đó.

Vị Võ Thần vừa bị người ta bàn tán, lúc này cũng đang xem bảng điều khiển ba chiều.

“Alice, phiền cô giúp tôi xem, đội tuyển của Hạ quốc có những ai?”

Vị Võ Thần này, không chỉ khí chất nho nhã, mà giọng nói cũng rất êm tai, ngữ khí lịch sự, giống như một vị công tử xuất thân từ gia đình danh giá.

Một người phụ nữ da trắng nghe vậy, lập tức bước tới, đi đến bên cạnh bảng điều khiển ba chiều, bắt đầu thao tác.

Rất nhanh, năm đội tuyển của Hạ quốc, liền xuất hiện trước mặt Võ Thần.

Nhìn thấy Ba Lệ Minh và Tần Mộc Âm, Võ Thần chỉ mỉm cười nhạt: “Vẫn là những gương mặt cũ... Hả?”

Đột nhiên, Võ Thần chú ý tới, đội tuyển cuối cùng của Hạ quốc, lại toàn là những gương mặt xa lạ.

“Xuất hiện cường giả mới sao?”

“Thú vị đây!”

“Hy vọng có thể mang đến cho ta một chút bất ngờ...”

【 Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu bắt đầu! 】

【 Đây là đối thủ được hệ thống phân ngẫu nhiên cho vòng đầu tiên, xin hỏi có muốn nghênh chiến? 】

【 Xin đưa ra lựa chọn trong vòng 30 giây! Quá thời gian sẽ bị coi là bỏ cuộc. 】

【 Lưu ý: Lựa chọn bỏ cuộc sẽ bị coi là bỏ quyền thi đấu, trực tiếp bị loại. 】

Trên bảng điều khiển ba chiều trước mặt Trần Nghiệp, xuất hiện hình ảnh một gã da đen to bự.

Hắn không do dự lâu, trực tiếp chọn nghênh chiến.

“Mọi người đều bỏ quyền thi đấu hết rồi chứ?” Lưu lão sư lên tiếng.

Câu hỏi này dành cho Triệu Tranh và những người khác.

Triệu Tranh, Nhậm Thiên Thiên, Thiệu Văn Tuệ, tất cả đều gật đầu.

Tào Vũ kinh ngạc nói: “Phải bỏ quyền chứ! Mẹ nó, cái bí cảnh này chơi tôi à, vòng đầu tiên đã cho tôi gặp ‘sinh vật mạnh nhất địa cầu’ của Oa quốc rồi!”

Lưu lão sư im lặng.

Vận may của Tào Vũ quả thực... “tốt” thật.

Nhưng mà, Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu, xác suất gặp phải kẻ yếu rất nhỏ...

Bởi vì chẳng còn mấy kẻ yếu nữa.

Chương 187 - Thủy Hỏa Giao Chiến, Uy Lực Từ Lão Sư

“Trần Nghiệp, đối thủ của em là ai?” Lưu lão sư hỏi.

Trần Nghiệp đáp: “Là một gã da đen tên Wade.”

Nghe vậy, Lưu lão sư lộ vẻ nghi hoặc, suy nghĩ một lát rồi lắc đầu tỏ vẻ chưa từng nghe qua cái tên này, sau đó nhìn về phía hiệu trưởng.

“Nhìn tôi làm gì?” Lục hiệu trưởng nói: “Tôi cũng không biết.”

Vậy xem ra, hẳn không phải là cường giả có tiếng tăm gì.

“Tôi lên sàn đấu đầu tiên!” Trần Nghiệp đột nhiên đứng dậy nói: “Lôi đài số 2!”

Mọi người nghe vậy, tinh thần chấn động, đồng loạt nhìn về phía màn hình ba chiều, hướng về phía lôi đài số 2.

Cánh cổng dịch chuyển xuất hiện.

Trần Nghiệp bước một bước vào trong, trực tiếp tiến vào lôi đài.

Gã da đen to lớn đối diện nhìn thấy đối thủ trẻ tuổi như vậy, rõ ràng ngăn người ra một lúc.

Sau đó, gã này nở nụ cười dữ tợn.

“Tiểu tử, nhìn thấy Wade đại nhân đây mà còn không chịu nhận thua? Lát nữa ta sẽ bịt miệng mi lại, không cho mi mở miệng, sau đó bóp chết mi!”

Đáng tiếc.

Trần Nghiệp nghe không hiểu thứ tiếng của gã ta.

Thấy gã da đen cười đầy ác ý, hẳn không nói hai lời, trực tiếp ra tay.

“Phụt!”

Ngọn lửa bùng cháy dữ dội từ năm đấm phải của Trần Nghiệp.

Sau đó.

Hắn nhắm thẳng vào gã da đen, tung một quyền oanh ra.

“Hỏa Quyền!”

Năm đấm lửa nghênh gió mà lớn, trong nháy mắt đã biến thành một quả đấm lửa khổng lồ với chiều rộng gần ba mươi mét, giống như một chiếc xe lu cỡ lớn phá vỡ giới hạn tốc độ, nghiền ép về phía gã da đen.

Cái gọi là Hỏa Quyền.

Chính là dị năng hệ Hỏa kết hợp với quyền phong của Trần Nghiệp.

Sức công phá chủ yếu của chiêu này, kỳ thực vẫn là quyền phong của Trần Nghiệp!

Dị năng hệ Hỏa, chỉ có thể coi là tăng phúc và hiệu ứng đặc biệt!

Chiêu “Hỏa Quyền” hiện tại của Trần Nghiệp, vậy mà có thể đánh ra quả đấm lửa rộng ba mươi mét, so với trước kia mạnh hơn gấp đôi...

Gã da đen kia hoảng sợ biến sắc, vội vàng giơ hai tay lên, che chắn trước mặt.

Không phải gã ta không muốn né tránh.

Mà là chiêu Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, tốc độ công kích quá nhanh, phạm vi lại rộng.

Giống như dùng súng phòng không để bắn muỗi vậy!

Tuy có hơi “giết gà bằng dao mổ trâu”, nhưng hiệu quả chắc chắn là khỏi bàn.

“Ầm!”

Quả đấm lửa khổng lồ đánh trúng người gã da đen, phát ra tiếng nổ cực kỳ mãnh liệt.

Rất nhanh, trên không trung phía trên lôi đài, vậy mà lại dâng lên một “đám mây hình nấm” cỡ nhỏ!!

Gã da đen kia, trực tiếp bị đánh bay khỏi lôi đài.

Làn da vốn đen nhánh, giờ đây càng thêm đen thui.

Lúc gã da đen rơi xuống đất, người đã hôn mê bất tỉnh, sống chết chưa rõ.

...

Rất nhiều người đang theo dõi trận chiến này, đều đồng loạt kinh hô.

Bởi vì chiêu Hỏa Quyền vừa rồi của Trần Nghiệp, uy thế cực kỳ kinh người.

Sức công phá tuyệt đối đạt đến tiêu chuẩn cấp sáu!

“Cái quái gì vậy? Đây là năng lực của Tinh Hạch Nguyên Tố Ma?”

“Một cường giả hệ Hỏa cấp sáu? Từ lúc nào mà Hạ quốc lại xuất hiện cường giả như vậy?”

“Điều đáng sợ hơn là, cậu ta còn trẻ như vậy! Tương lai còn rất nhiều tiềm năng phát triển.”

“Trần Nghiệp? Tại sao chưa từng nghe qua cái tên này?”

Ngay cả những cường giả đỉnh cao, khi chứng kiến màn thể hiện của Trần Nghiệp, cũng đều sáng mắt lên.

Vị Võ Thần kia, nhìn thấy Trần Nghiệp bước vào cánh cổng dịch chuyển rời khỏi lôi đài, lập tức nở nụ cười:

“Vậy ra, cậu ta chính là người dẫn đầu của đội ngũ mới đó sao? Khá thú vị, không chỉ đơn thuần là dị năng hệ Hỏa.”

Quả nhiên là Võ Thần, liếc mắt một cái đã nhìn ra chiêu Hỏa Quyền của Trần Nghiệp có điểm bất thường.

Cô nàng da trắng tên Alice bên cạnh, lập tức lên tiếng: “Thực lực như vậy, chỉ có thể coi là tạm được, trước mặt ngài, chẳng đáng để tâm.”

Nghe vậy, Võ Thần chỉ cười mà không nói.

...

Lúc Trần Nghiệp trở lại sân thượng, lập tức nhận được vô số ánh mắt sùng bái.

“Lão Trần, ngẫu bá cháy!!”

“Sư huynh, huynh đúng là nhất này! (giơ ngón cái)”

“Trần ca uy vũ!”

“Trần ca lợi hại quá...”

Đối mặt với lời khen ngợi của đám bạn nhỏ, Trần Nghiệp mỉm cười xoa tay, nói: “Mới chỉ là món khai vị thôi, chưa tính là gì.”

Lưu lão sư nghi ngờ hỏi: “Trần Nghiệp, sao thầy lại cảm thấy, dị năng hệ Hỏa của em lại mạnh hơn không ít vậy?”

“Đúng vậy!” Trần Nghiệp gật đầu: “Mạnh hơn một chút xiu.”

“Bạn lúc nào cũng trong trạng thái mạnh lên? Thiên phú S1 đáng sợ như vậy sao?”

“Lúc nào cũng thì hơi quá, mỗi ngày đều mạnh lên thì đúng hơn!”

“...”

Trận đấu tiếp tục.

Vòng đấu đầu tiên kéo dài bốn ngày.

Rất nhiều cường giả nổi tiếng đều không ra sân.

Ví dụ như vị Võ Thần kia, rồi thì Samir của Ấn quốc, hay là Ba hội trưởng, Tần Mộc Âm của Hạ quốc, vân vân, đều không lộ diện.

Rõ ràng.

Là đối thủ của bọn họ, sau khi nhìn thấy là bọn họ, liền trực tiếp bỏ quyền thi đấu.

Cường giả chân chính ra sân, chỉ có gã đàn ông “Quý Bối” của Oa quốc.

Đối thủ của gã ta, là một cường giả cấp 5+, đến từ Mỹ quốc, cũng khá nổi tiếng, có rất nhiều người biết đến.

Kết quả, lúc gã da trắng cấp 5+ này xông về phía Norma Takejiro, Norma Takejiro chỉ nhẹ nhàng vung một chương, trực tiếp đánh nổ đầu gã ta!!

Cực kỳ đáng sợ!

Một chương kia, thể hiện ra lực lượng và tốc độ cực kỳ kinh người.

Gã này quả nhiên không hổ danh là người đàn ông được xưng tụng là “sinh vật mạnh nhất Địa Cầu”.

Tuy rằng danh hiệu này có hơi thổi phồng, nhưng cũng đủ để chứng minh, gã ta mạnh đến mức nào!

Norma Takejiro chỉ dùng một chương đơn giản, đã khiến rất nhiều cường giả phải biến sắc.

Bao gồm cả Samir, Ba Lệ Minh, vân vân.

Ngay cả vị Võ Thần kia, ánh mắt cũng lộ vẻ kinh ngạc, sau đó nở nụ cười vui vẻ...

...

Bốn ngày sau.

Vòng đấu thứ hai bắt đầu.

Đối thủ lần này của Trần Nghiệp, tên là Mikami Yuya!

Không cần Lưu lão sư giới thiệu, Trần Nghiệp cũng nhận ra cô ta!

Chính là cô gái “nhiều nước” của Oa quốc...

Trận đấu giữa hai người cũng rất thú vị, một bên là lửa, một bên là nước.

Thủy hỏa vốn không dung nạp.

Trên lôi đài, Trần Nghiệp rốt cuộc đã được chứng kiến, lượng nước của Mikami Yuya, rốt cuộc kinh khủng đến mức nào...

Đó thật sự là phun hấn một thân toàn nước.

Suýt chút nữa đã nhấn chìm hấn!

Chủ yếu là tinh thần lực thực tế hiện tại của Trần Nghiệp, chỉ có hơn sáu trăm, dị năng hệ Hỏa của hấn, chắc chắn không phải là đối thủ của một đại lão hệ Thủy cấp năm.

Cuối cùng, vẫn là chiêu “Hỏa Quyền” của Trần Nghiệp cao hơn một bậc, đánh tan nước của cô nàng Mikami Yuya, khiến cô ta phải nhận thua.

Dù sao, chiêu Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, cũng không chỉ đơn thuần là dị năng hệ Hỏa của hấn, mà còn bao gồm cả công kích quyền phong của hấn.

Trần Nghiệp cũng không đuổi tận giết tuyệt.

Hấn quả thực rất ghét người Oa quốc.

Nhưng không ghét những cô giáo Oa quốc.

...

Thời gian thoi đưa.

Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu cứ như vậy trôi qua hơn nửa tháng.

Trong nửa tháng này, đã loại bỏ hơn một nửa số người, cũng có không ít người bỏ mạng.

Người bị thương càng nhiều hơn.

Ví dụ như Lục hiệu trưởng, còn có Thái tiên sinh, đều bị thương.

Đặc biệt là Kê ca, đối thủ của anh ta, là một cao thủ cấp sáu ẩn giấu thực lực, nếu không phải kịp thời nhận thua, e rằng đã bỏ mạng trên lôi đài rồi.

Hiện tại đội Võ Đại lại chỉ còn mỗi mình Trần Nghiệp là “cây măng non” duy nhất.

Lục hiệu trưởng, Thái tiên sinh, còn có đại tẩu Cao Diệp, đều đã bị loại.

Nửa tháng trôi qua, trong đấu trường, xuất hiện không ít nhân vật cấp bậc minh tinh.

Ví dụ như Võ Thần, Norma Takejiro, Tần Mộc Âm, Samir, Diana, Ba Lệ Minh, Ethan... vân vân, đều là nhân vật cấp bậc minh tinh, có cơ hội tranh giành top 3.

Đặc biệt là Võ Thần, Norma Takejiro, Tần Mộc Âm ba người này.

Chương 188 - Xé toạc sàn đấu bằng tay không? Chấn động cường giả đỉnh tiêm!

Tất cả những kẻ địch mà bọn họ gặp phải, cho dù là cấp năm hay cấp sáu, đều bị bọn họ giải quyết chỉ trong một chiêu!

Tất cả mọi người đều cho rằng, quán quân lần này, chắc chắn sẽ được sinh ra trong số ba người bọn họ.

Còn Trần Nghiệp tại sao lại không có tên trên bảng xếp hạng?

Hắn ta may mắn thôi.

Lúc nào cũng gặp phải những cường giả không quá lợi hại, chỉ cần dùng một chiêu “Hỏa Quyền”, là có thể dễ dàng tiến cấp

đến hiện tại.

Nhưng như vậy, trong mắt người ngoài, Trần Nghiệp chỉ là một cường giả cấp sáu bình thường may mắn mà thôi.

Hoàn toàn không thể so sánh với những nhân vật cấp bậc minh tinh kia.

Tối hôm đó.

Trong phòng khách.

Mấy người trẻ tuổi sau khi ăn cơm tối xong, tụ tập lại với nhau trò chuyện.

“Vừa rồi tôi xem qua, hiện tại số người tiến cấp, chỉ còn lại hơn chín mươi người.”

Tào Vũ có vẻ rất vui mừng: “Chúng ta chắc chắn lọt vào top 100 rồi nhỉ?”

Nhậm Thiển Thiển nói: “Nói không chừng, còn lọt vào cả top 50 nữa, bởi vì có không ít đội mạnh, chiếm hết mấy suất tiến cấp.”

“Thiển Thiển nói đúng.” Lưu lão sư mỉm cười nói: “Chỉ cần ngày mai Trần Nghiệp kiên trì thêm một vòng nữa, chắc chắn có thể lọt vào top 50.”

Câu này hoàn toàn là nói nhảm.

Sau khi vòng đấu ngày mai kết thúc, những người có thể tiến cấp, chỉ còn lại hơn bốn mươi người, đương nhiên sẽ lọt vào top 50.

Mọi người nghe vậy, đều rất vui vẻ.

“Lần này thật sự là nhờ có Trần ca.” Nhậm Thiển Thiển cười híp mắt nói: “Nếu như có thể lưu giữ lại một chút ký ức thì tốt rồi, sau khi ra ngoài, nhất định tôi phải mời Trần ca một bữa thịnh soạn!”

Đại tẩu Cao Diệp đột nhiên lên tiếng: “Nhưng mà, tiếp theo, cơ bản đều là những cường giả.”

Đúng vậy.

Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu đến thời điểm hiện tại, cao thủ cấp năm, cơ bản đã bị loại bỏ hết.

Hiện tại có thể trụ lại đến bây giờ, ngoại trừ số ít người may mắn ra, thì hầu như đều là cường giả cấp sáu.

Nghe đại tẩu nói vậy, mọi người đều thu liễm nụ cười.

Triệu Tranh nhìn về phía Trần Nghiệp, lên tiếng nói: “Sur huynh, ngày mai nếu như gặp phải cường giả thì nhận thua đi! Có thể đi đến bước này, chúng ta đã rất mãn nguyện rồi, không cần mạo hiểm nữa”

“Mạo hiểm?”

Trần Nghiệp cười nói: “Tôi còn sợ không được tận hứng đây!”

...

Ngày hôm sau.

Mọi người đứng giờ tập trung trên sân thượng.

【 Đây là đối thủ hệ thống ngẫu nhiên phân cho bạn ở vòng chín, xin hỏi có nghênh chiến? 】

【 Xin hãy đưa ra lựa chọn trong vòng 30 giây! Quá thời gian sẽ xem như từ bỏ nghênh chiến. 】

【 Chú ý: Lựa chọn từ bỏ nghênh chiến, sẽ bị xem như bỏ quyền, trực tiếp bị loại. 】

Trần Nghiệp nhìn thấy đối thủ lần này, sắc mặt bình tĩnh, lựa chọn nghênh chiến.

Thấy Trần Nghiệp lựa chọn xong.

Lưu lão sư lập tức hỏi: “Trần Nghiệp, đối thủ vòng này của em là ai?”

“Là người phụ nữ tên Diana.”

Mọi người nghe vậy, sắc mặt hơi biến đổi.

Diana, chính là thiên tài S2 của nước Mỹ quốc, cũng là một trong những nhân vật nổi tiếng của giải đấu tranh bá toàn cầu lần này.

Tuy chỉ có cấp sáu, nhưng thực lực của bà ta rất mạnh!

“Có nắm chắc không?” Lưu lão sư nói: “Nếu không nắm chắc thì nhận thua, thiên phú của em rất quan trọng, không cần so

đo được mất nhất thời, càng không cần mạo hiểm, đợi năm sau quay lại, quán quân nhất định là của em.”

Câu nói này khiến không ít người đều gật đầu theo.

Thiên phú S1, quả thực là chưa từng có tiền lệ.

“Em thử xem sao! Không được thì nhận thua.”

Trần Nghiệp không giải thích quá nhiều, mỉm cười nói: “Bà ta hẳn là không thể miếu sát em được, cho nên vấn đề an toàn không lớn.”

Rất nhanh.

Đến lượt Trần Nghiệp lên sân.

Lúc này.

Sàn đấu ở giữa đấu trường đã được thay đổi, đồng thời, thời gian thi đấu cũng được gỡ bỏ.

Dù sao hiện tại cũng chỉ còn chưa đến một trăm người.

Hành động này của bí cảnh, có lẽ là muốn để cho các cao thủ có thể tự do phát huy hết khả năng của mình.

Khi Trần Nghiệp bước lên sàn đấu, lập tức thu hút sự chú ý của rất nhiều đồng bào.

Những người nước ngoài, có lẽ chỉ xem hắn là một dị năng giả hệ Hỏa cấp sáu, không quá để tâm.

Nhưng người trong nước, đều biết điểm lợi hại thực sự của gã đầu trọc này, chính là tốc độ và sức mạnh!

Chờ Trần Nghiệp đi qua cánh cổng dịch chuyển lên sàn đấu, liền nhìn thấy đối thủ Diana của mình.

Đối phương là một phụ nữ da trắng trung niên, trông có vẻ lớn tuổi.

Ngũ quan của bà ta rất đoan chính, làn da cũng rất trắng, có thể thấy được, lúc trẻ hẳn là một mỹ nhân.

Đáng tiếc là, phụ nữ da trắng, một khi đã qua tuổi ba mươi, thì tàn tạ rất nhanh!

Ví dụ như vị phu nhân Diana này, rõ ràng thân hình đã mất dáng nghiêm trọng, vậy mà còn mặc một bộ đồ bó sát người

để thi đấu, phần mỡ thừa ở eo, bị bà ta siết chặt thành mấy vòng tròn như đang bơi lội.

Thật sự là chướng mắt!

Người phụ nữ này vừa lên sân, không nói hai lời, trên người liền sáng lên ánh sáng màu xanh lục.

Sau đó, Trần Nghiệp liền cảm giác được, có một cỗ lực lượng vô hình, tác động lên người mình.

Đầu tiên là bị ép chặt, tiếp theo là bị khống chế.

Đây là chiêu cũ của Diana.

Về cơ bản mỗi lần thi đấu, bà ta đều dùng chiêu này, dễ dàng giải quyết đối thủ.

Không thể không nói.

Niệm động lực của Diana rất mạnh, cho dù là thép, e rằng cũng có thể bị ép đến biến dạng.

Tuy nhiên, so với niệm động lực siêu cường của Tần muội tử, vẫn còn một khoảng cách không nhỏ.

Lúc trước, khi thuộc tính đơn lẻ của Trần Nghiệp chỉ mới hơn hai nghìn, hẳn đã có thể chống đỡ được niệm động lực của Tần Mộc Âm, huống chi là bây giờ!

Hắn đứng tại chỗ, rất tự nhiên khởi động làm nóng người, dường như không hề bị ảnh hưởng.

Bà thím da trắng đối diện thấy vậy, sắc mặt lập tức biến đổi, thân hình lập tức bay lên, bay lên không trung.

Sau đó nhìn xuống Trần Nghiệp từ trên cao, vẻ mặt ngưng trọng.

Trần Nghiệp chỉ mỉm cười.

Bà thím này cũng coi như thông minh, biết hẳn không dễ đối phó, liền bay lên, chiếm ưu thế.

Trần Nghiệp không sử dụng dị năng hỏa diễm.

Bởi vì hắn rất rõ ràng, đối phó với đối thủ cấp bậc này, Hỏa Quyền đã không còn tác dụng.

Vì vậy, hắn dậm mạnh một chân xuống đất.

“Rắc!”

Sàn đấu rộng hàng chục mét, bị một cước này của Trần Nghiệp, đâm đến nứt toác từng tắc.

Bên cạnh chân Trần Nghiệp, càn là nổ tung một hố sâu.

Rất nhiều khối đá bên dưới sàn đấu, đều lộ ra ngoài.

Hắn khẽ móc ngón chân, một khối đá lớn nặng mấy chục cân, liền rơi vào tay Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp ném thử khối đá, cảm thấy không có bao nhiêu trọng lượng.

Ngay sau đó.

Hắn nhắm ngay bà thím Diana trên không trung, thuận tay ném ra.

“Vút!”

Khối đá lớn như tên lửa được bắn ra, xé gió lao đi, thậm chí còn phát ra tiếng nổ siêu thanh.

Đôi mắt với công kích kiêu này, Diana lộ ra nụ cười khinh thường.

Chỉ là một khối đá, cũng muốn đánh trúng bà ta?

Niệm động lực trong nháy mắt phát động!

Sau đó.

Sắc mặt Diana đột nhiên biến đổi.

Bởi vì bà ta phát hiện, niệm động lực của mình, vậy mà không thể ngăn cản khối đá.

Điều này nói lên điều gì?

Nói lên rằng gã đầu trọc trẻ tuổi kia, chỉ thuận tay ném ra, đã gia tăng cho khối đá một lực đạo khủng bố, đã vượt xa giới hạn không chế của niệm động lực của bà ta.

Lúc này, khối đá đã bay đến trước mặt Diana, bà ta muốn né tránh cũng không kịp, chỉ có thể hét lên một tiếng, liều mạng phát động niệm động lực, hình thành lá chắn niệm động lực bảo vệ bản thân.

“Ầm!”

Khối đá đánh trúng lá chắn của Diana, lập tức vỡ vụn.

Toàn thân Diana, bị đập bay ra xa hơn mười mét, lúc này mới ổn định được thân hình.

Trần Nghiệp cảm thấy có chút đáng tiếc.

Độ cứng của khối đá vẫn là không đủ, vừa chạm vào đã vỡ.

Nếu như vừa rồi cho hắn một khối thép, nói không chừng có thể trực tiếp tiễn bà thím chủ quan này về trời.

Chương 189 - Xé toạc sàn đấu bằng tay không? Chấn động cường giả đỉnh tiêm!

(2)

Tuy nhiên Trần Nghiệp cũng không để tâm.

Hắn lại nhặt lên mấy khối đá, ném về phía Diana.

Coi như là luyện tập độ chính xác.

Lần này, Diana không dám dùng niệm động lực đỡ trực tiếp nữa, vội vàng né tránh.

Diana biết, cứ một mực né tránh, nhất định không được.

Vì vậy, bà ta tìm đúng thời cơ, cũng dùng niệm động lực điều khiển một khối đá lớn, đập về phía Trần Nghiệp.

Khối đá lớn này, có chiều rộng một hai mét, ít nhất cũng phải vài trăm cân.

Dưới sự điều khiển của Diana, lao nhanh về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp bĩu môi, không có chút ý định né tránh, thuận tay vỗ một cái.

“Bùm!”

Khối đá khổng lồ, trong nháy mắt nổ tung thành một đám đá vụn, bay loạn khắp nơi.

“Không thú vị, không chơi với bà nữa!”

Trần Nghiệp thản nhiên nói một câu, sau đó, hắn ngồi xổm xuống.

Tất cả mọi người đang theo dõi trận đấu, đều khiếp sợ nhìn thấy, hai bàn tay của gã đầu trọc kia, trực tiếp cắm sâu vào sàn đấu.

Ngay sau đó.

Trần Nghiệp đột nhiên phát lực.

“Ầm ầm...”

Cả sàn đấu khổng lồ, vậy mà dưới lực lượng của hai tay Trần Nghiệp, trong nháy mắt bị xé làm đôi!

Sau đó, nửa sàn đấu còn lại, trực tiếp bị Trần Nghiệp nhấc lên...

Đây chính là sàn đấu rộng hàng trăm mét đó!

Trông như thể mặt đất bị Trần Nghiệp mạnh mẽ xé toạc một nửa!

Đây là sức mạnh khủng bố cỡ nào?

Trên khán đài, rất nhiều cường giả đỉnh cao, nhìn thấy cảnh tượng này, bỗng nhiên đứng bật dậy, ánh mắt chấn động.

Vị được xưng là “sinh vật mạnh nhất trên địa cầu” - Norma Takejiro, toàn thân tản mát ra khí thế kinh người, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Trần Nghiệp trên màn hình.

Khiến cho những người bạn đồng hành xung quanh, đều không dám đến gần ông ta.

Mà Võ Thần nhìn thấy biểu hiện của Trần Nghiệp sau, đầu tiên là sửng sốt, sau đó ánh mắt mừng rỡ, ha ha cười lên...

Vị Alice bên cạnh ông, thì bị dọa đến mức sắc mặt trắng bệch, ánh mắt nhìn màn hình, khó có thể tin tưởng, đây là điều mà sức người có thể làm được.

Tàn Mộc Âm đầu tiên là biến sắc, sau đó, nắm đấm nhỏ của cô trong nháy mắt siết chặt.

Tên đầu trọc đáng ghét này, rõ ràng có thực lực mạnh hơn, lúc trước ở vòng loại trong nước, lại cố tình dùng thủ đoạn hèn hạ vô sỉ, vật ngã cô...

Cố ý!

Hắn nhất định là cố ý!!

Trên sân thượng của Hiệp hội Dị Năng Giả.

Ba Lê Minh đầu tiên là bỗng nhiên đứng dậy, sau đó lại ngã ngồi xuống ghế, cảm thán nói: “Thiên phú S1, quả nhiên bất phàm... Sư đệ, sau này, chính là thiên hạ của con trai người rồi.”

Trần hội trưởng nhìn sàn đấu, vẻ mặt chần động, căn bản là không nghe thấy lời sư huynh nói...

...

Lực chấn bốn phương!

Trần Nghiệp chỉ thể hiện một chút, liền dọa đến vô số người á khẩu.

Diana trên không trung, cũng là như thế.

Nhìn thấy Trần Nghiệp ném nửa sàn đấu về phía mình, bà ta bị dọa sợ đến mức nhảy dựng lên...

Đó thật sự là che trời lấp đất, bao phủ cả bầu trời.

Né cũng không có chỗ né!

Bởi vì thi đấu có ranh giới, ra khỏi ranh giới coi như thua.

Chiêu này của Trần Nghiệp, tương đương với phong tỏa tất cả đường lui của Diana.

Lúc này, chờ đợi Diana, chỉ có hai con đường.

Nhận thua!

Hoặc là liều chết giãy giụa!

Diana đại diện cho hy vọng của Mỹ quốc, đương nhiên không thể nhận thua.

Bà ta cắn răng, dốc hết toàn lực, niệm động lực toàn bộ phát huy, tập trung thành một điểm, công kích sàn đấu mà Trần Nghiệp ném tới!

Quyết định như vậy, phi thường chính xác.

Chỉ bằng cường độ niệm động lực của Diana, muốn không chế sàn đấu mà Trần Nghiệp ném tới, căn bản là không thể nào.

Đổi thành Tần Mộc Âm đến còn tạm được.

Nếu như chỉ đánh tan một điểm, Diana dốc hết toàn lực, vẫn là có thể làm được.

Vì vậy.

Bà thím này vừa hét lớn, vừa điên cuồng phát ra niệm động lực, liều mạng công kích một chỗ.

Đứng ở phía dưới Trần Nghiệp thấy vậy, chỉ thản nhiên cười.

Ngay sau đó.

Trần Nghiệp như một tia chớp, xé rách hư không, lao về phía Diana...

Lúc Diana vất vả đánh thùng sần đầu bay tới, thứ nhìn thấy, là một nắm đấm khổng lồ, mang theo sức mạnh hủy diệt vô song, oanh sát mà đến.

Tinh thần lực của bà ta cũng phi thường cường đại, tuy rằng còn chưa lĩnh ngộ được cảnh giới “không thấy không nghe, cảm giác nguy hiểm mà tránh”, nhưng năng lực cảm nhận phi thường mạnh.

Đối mặt với một quyền khủng bố này của Trần Nghiệp, năng lực cảm nhận của bà ta, đang điên cuồng cảnh báo:

Không đỡ được!

Tuyệt đối không đỡ được!!

Vừa vặn Diana vừa mới đánh thùng sần đầu, căn bản không kịp né tránh.

Còn muốn trực tiếp không chế Trần Nghiệp?

Càng không thể nào!

Trước khi lực xung kích của một quyền này của Trần Nghiệp biến mất, ngay cả Tàn Mộc Âm cũng không làm được, có thể ngăn cản Trần Nghiệp.

Lúc này, Diana phản phát như đã ngửi thấy mùi vị của tử vong.

Trong lúc uyệt vọng.

Bà ta chỉ có thể dốc toàn bộ tinh thần lực, trong nháy mắt phóng thích ra ngoài, dùng niệm động lực hình thành lá chắn, bảo vệ bản thân...

“Dùng!”

Hư không nổ tung!

Sóng xung kích mãnh liệt, từ trên nắm đấm của Trần Nghiệp xuất hiện, quét ngang hư không.

Chịu đựng một quyền này của Trần Nghiệp, Diana như bị trói vào một động cơ đẩy tên lửa lên người, trực tiếp bay ra ngoài.

Là thật sự bay ra ngoài.

Trong nháy mắt đã bay qua đầu trường, đồng thời biến mất ở chân trời.

Bà ta là sống hay chết, còn có thể trở về hay không, cũng không ai biết rõ...

Bất quá, chỉ cần ra khỏi ranh giới, coi như thua!

Lúc Trần Nghiệp vững vàng đáp xuống sàn đấu, liền nghe được thông báo thắng cấp vòng tiếp theo.

...

“Chết tiệt! Tên đầu trọc này là ai?”

“Con quái vật này từ đâu chui ra vậy? Sức mạnh thật đáng sợ!”

“Hắn ta thật sự là con người sao? Thật không thể tưởng tượng nổi!”

“F..K! Hắn ta không phải là siêu năng lực giả hệ hỏa sao? Tại sao sức mạnh lại khủng bố như vậy?”

“Sức mạnh này... Hắn ta đã có tư cách tranh giành chức vô địch rồi!”

“Từ khi nào mà Hạ quốc lại xuất hiện cường giả như vậy? Tại sao trước giờ không hề có tin tức gì?”

“Điều đáng sợ hơn là hắn ta còn rất trẻ, tương lai còn vô hạn khả năng!”

“Diana tiểu thư là hy vọng cuối cùng của chúng ta, tên đầu trọc chết tiệt!”

“Tao khuyên mày nên cầu nguyện Diana tiểu thư có thể sống sót trở về...”

...

Vô số người nước ngoài đang xôn xao bàn tán.

Thực sự là màn trình diễn vừa rồi của Trần Nghiệp quá mức chấn động.

Cường giả cấp bậc minh tinh “Diana”, trong tay hắn ta như món đồ chơi tùy ý nhào nặn, dễ dàng đánh bại, sống chết chưa rõ.

Ngay cả người Hạ quốc cũng bị sức mạnh mà Trần Nghiệp thể hiện làm cho khiếp sợ.

Dù sao, trước đó trong vòng loại ở Hạ quốc, Trần Nghiệp cũng chưa từng biểu hiện đáng sợ như vậy.

Rất nhiều người đều cho rằng, Trần công tử đã nương tay với đồng bào trong nước.

Khi Trần Nghiệp trở lại sân thượng.

Lại một lần nữa nhìn thấy đám bạn đang khiếp sợ!

Hắn mỉm cười, nói đùa: “y da! Lại vô tình thắng rồi.”

Mọi người hoàn hồn.

Tào Vũ vội vàng đứng dậy, sờ mó Trần Nghiệp từ trên xuống dưới.

“Lão Tào, làm gì vậy? Muốn mát xa cho tôi à?” Trần Nghiệp khó hiểu.

Tào Vũ kinh hãi: “Tôi xem thử cậu có phải người không? Cái sàn đấu cứng như vậy, cậu lại có thể nhấc lên bằng tay không? Tôi nằm mơ cũng không dám nghĩ đến chuyện hoang đường như vậy.”

Trần Nghiệp im lặng, mắng: “Cút!”

“Trần ca, em đồng ý với cách nói của Tào Vũ!” Nhậm Thiên Thiên nuốt nước miếng: “Anh mạnh đến mức không thể tin được!”

“Đây là thiên phú của tôi!” Trần Nghiệp cười nói: “Chỉ là mạnh lên một chút xíu thôi, không cần phải kinh ngạc như vậy.”

Tào Vũ: “Cậu xem cái này là một chút xíu?”

“Là một chút xiu, một chút xiu của tỷ phú!”

Tào Vũ: “...”

Chương 190 - Ai mới là sinh vật mạnh nhất địa cầu?

Ngay cả Lục hiệu trưởng cũng rất chấn động, hiếm khi tham gia hỏi: “Trần Nghiệp, thiên phú S1 đáng sợ như vậy sao? Mới nửa tháng, đã có thể khiến cho lực lượng của em tăng lên nhiều như vậy?”

“Ồ! Đúng vậy...”

Trần Nghiệp không giấu diếm, cười nói: “Trước đó trong cung điện, chẳng phải tôi đã nói với mọi người rồi sao? Tôi bị nhốt trong một nơi thần bí nào đó suốt 24 tiếng đồng hồ... Thực ra, dòng chảy thời gian ở nơi đó rất kỳ diệu, tôi đã ở trong đó tròn một năm, ra ngoài mới chỉ qua 24 tiếng đồng hồ.”

“Trong một năm đó, lực lượng của tôi mỗi ngày đều tăng lên, sau đó liền thành ra thế này.”

Dù sao ra ngoài cũng mất trí nhớ, không cần thiết phải giấu diếm.

Mọi người nghe xong, đều rất kinh ngạc.

“Trong cung điện còn có nơi như vậy?” Triệu Tranh kinh ngạc nói.

“Có, gọi là Phòng Tinh Thần Thời Gian!” Trần Nghiệp cười nói: “Ở tầng ba của cung điện.”

“Phòng Tinh Thần Thời Gian?”

Lão Lưu suy nghĩ một chút, nói: “Hình như thầy cũng từng nhìn thấy, nhưng mà lúc thầy đến thì cửa đã không mở được nữa rồi.”

“Có thể là bởi vì lúc đó em đang ở bên trong!” Trần Nghiệp nói: “Chỉ cần tiến vào Phòng Tinh Thần Thời Gian, chưa ở đủ một năm thì cửa sẽ không mở ra.”

“Thì ra là vậy...”

“Vậy nên, đây chính là nguyên nhân cậu đột nhiên trở nên mạnh như vậy?”

Tào Vũ vẫn còn rất kinh ngạc, sau đó lộ ra vẻ mặt hồi hận: “Chỉ có một năm thời gian, đã trở nên mạnh như vậy, thật sự là quá nghịch thiên... Biết vậy lúc trước tôi cũng nên đánh cược một phen, lựa chọn kết hợp S1.”

“Sau đó bây giờ cậu chỉ là một người bình thường!” Nhậm Thiên Thiên không chút lưu tình đả kích: “Mỗi năm người lựa chọn kết hợp S1 nhiều vô số kể, nhưng mà mấy chục năm trôi qua, cũng chỉ có mình Trần ca thành công mà thôi. Xác suất là bao nhiêu, cậu nghĩ mình làm được sao?”

Tào Vũ cứng họng.

Lúc này.

Thiệu Văn Tuệ đột nhiên nói: “Với thực lực của Trần ca, có phải là có thể giành được quán quân rồi không?”

Mắt mọi người sáng lên.

Đúng vậy!

Vì Trần Nghiệp mạnh như vậy, quán quân nói không chừng rất có hy vọng.

“Quán quân chắc chắn là có hy vọng.”

“Chỉ là không biết, vị Võ Thần kia có thể mạnh đến mức nào?”

“Trước đó nhìn thấy Võ Thần ra tay, ngay cả cường giả cấp sáu, cũng đều dễ dàng bị miểu sát... Đối phương thường xuyên chiếm giữ vị trí quán quân, thực lực chắc chắn không yếu.”

“Tôi tin tưởng Trần ca có thể đánh bại Võ Thần!”

Mọi người kích động bàn tán xôn xao,

Chỉ có Lục hiệu trưởng là thần sắc bình tĩnh, mở miệng nói: “Trần Nghiệp, cho dù em có thể giành được quán quân, tốt nhất cũng nên từ bỏ.”

Nghe được câu này, mọi người đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc khó hiểu.

Trần Nghiệp rất nhanh liền hiểu được ý của Lục hiệu trưởng: “Hiệu trưởng, ý của thầy là, vị trí quán quân, quá mức gây chú ý?”

Lục hiệu trưởng mỉm cười gật đầu: “Mỗi năm ba người đứng đầu Bí Cảnh Toàn Dân, có ai mà không phải là đội ngũ của cường giả đỉnh tiêm, nếu như quán quân năm nay đổi thành chúng ta, nhất định sẽ hấp dẫn ánh mắt của các phương thế lực, tin rằng đến lúc đó, tất cả thành viên trong đội ngũ của chúng ta, đều sẽ bị người ta điều tra rõ ràng!”

“Trần Nghiệp, vì em muốn che giấu thiên phú S1 của mình, chắc chắn không muốn mỗi ngày đều sống dưới vô số ánh mắt giám thị.”

“Chỉ cần ngày nào đó sơ ý một chút, nói không chừng sẽ bại lộ.”

Mọi người bừng tỉnh đại ngộ, lúc này mới hiểu được dụng ý của Lục hiệu trưởng.

Quả nhiên là người có thể làm hiệu trưởng, trong nháy mắt đã nghĩ đến điểm này.

Lão Lưu vội vàng nghiêm túc nói: “Hiệu trưởng nói đúng, Trần Nghiệp, danh ngạch quán quân, tốt nhất em nên từ bỏ.”

Trần Nghiệp gật đầu, tán thành: “Quán quân quả thật quá mức gây chú ý.”

Hắn biết, một khi bọn họ thật sự giành được quán quân, tình huống mà Lục hiệu trưởng nói, rất có khả năng sẽ xuất hiện...

Đám người Tào Vũ nghe vậy, đều có chút thất vọng.

Nhưng mà bọn họ cũng biết, so với bí mật của Trần Nghiệp, quán quân không có quan trọng như vậy.

...

Buổi tối hôm đó.

Ba Lê Minh lại dẫn theo Trần hội trưởng đến chơi.

Chủ yếu vẫn là màn trình diễn của Trần Nghiệp vào ban ngày, khiến cho bọn họ đều rất kinh ngạc.

Lúc gần đi, Ba Lê Minh còn cố ý dận dò Trần Nghiệp, nếu như trong các trận tỷ võ tiếp theo gặp phải ông ấy, thì Trần Nghiệp không cần phải nương tay.

Chỉ cần Ba Lê Minh cảm thấy đánh không lại, ông ấy sẽ chủ động nhận thua.

...

Sáng hôm sau.

Vòng đấu thứ mười bắt đầu.

Trải qua vòng loại ngày hôm qua, hiện tại chỉ còn lại 48 người bước vào vòng đấu thứ mười.

48 người này, hầu như đều là cường giả, thấp nhất cũng là cấp sáu!

【 Đây là đối thủ mà hệ thống sắp xếp ngẫu nhiên cho ngài ở vòng đấu thứ mười, xin hỏi có nghênh chiến hay không? 】

【 Xin hãy đưa ra lựa chọn trong vòng 30 giây! Quá thời gian sẽ xem như từ bỏ nghênh chiến. 】

【 Chú ý: Lựa chọn từ bỏ nghênh chiến, sẽ bị xem như bỏ quyền, trực tiếp bị loại. 】

Nhìn thấy đối thủ ở vòng đấu này, Trần Nghiệp có chút kinh ngạc...

Sau đó.

Hắn lộ ra nụ cười dữ tợn, lựa chọn nghênh chiến.

Đường Tử Trần ở bên cạnh Trần Nghiệp, vừa nhìn thấy dáng vẻ này của Trần Nghiệp, cô nàng lập tức hỏi: “Trần Nghiệp, đối thủ lần này của cậu là ai?”

“Là ‘Sinh vật mạnh nhất địa cầu’, Norma Takejiro!”

Cái tên Norma Takejiro vừa thốt ra.

Mọi người đều có chút kinh ngạc.

Người này không chỉ thực lực hùng mạnh, thủ đoạn cũng cực kỳ tàn nhẫn.

Trong các trận tỷ võ trước đó, Norma Takejiro tuyệt đối là người hung tàn nhất.

Tất cả đối thủ dám lên đài, hầu như đều bị hấn ta một chiêu đánh chết, chiêu nào chiêu nấy đều nhắm vào chỗ hiểm, không hề có ý định nương tay!

Cho đến mấy vòng sau, hấn ta đều không lên đài nữa.

Đối thủ nhìn thấy hấn ta, trực tiếp bỏ quyền!

Triệu Tranh vội vàng nhắc nhở: “Sur huynh, tên Norma Takejiro này quả thật rất lợi hại, không chỉ lực lớn vô cùng, cảnh giới võ đạo cũng rất cao minh, huynh phải cẩn thận.”

Lão Lưu tiếp lời: “Đối phương được xưng là hy vọng của Oa quốc, đừng có chủ quan!”

“Vậy thì vừa hay!” Trần Nghiệp siết chặt nắm đấm, lạnh lùng nói: “Lần này tôi muốn diệt luôn hy vọng của Oa quốc!”

“Lần trước trong bí cảnh nhắm vào lớp trưởng, mấy lần đều là Oa quốc dẫn đầu, lần này coi như thu chút lợi tức!”

Đường Tử Trần nghe vậy, ánh mắt lóe lên, không nói gì.

Người lên đài trước, là vị Võ Thần kia và một cường giả cấp sáu.

Sau đó, vị cường giả cấp sáu kia, lại một lần nữa bị miểu sát...

Trận đấu rất nhanh liền kết thúc.

Tuy nhiên, vị cường giả cấp sáu kia cũng không chết, chỉ là bị Võ Thần đánh bay ra khỏi đài, bị thương nhẹ mà thôi.

Tình huống tương tự, cũng không phải là lần đầu tiên.

Có thể nói, vị Võ Thần này không chỉ khí chất nho nhã, võ phẩm cũng rất tốt, bất kể đối thủ là người nước nào, ông ta đều luôn nương tay.

Hoàn toàn trái ngược với tên Norma Takejiro kia.

Người thứ hai lên đài là Tàn Mộc Âm.

Cũng là một chiêu chế thắng!

Vừa lên đài liền dùng niệm lực, khống chế cường giả cấp sáu, sau đó dễ dàng ném ra khỏi đài...

Có thể nói.

Chỉ cần trường sinh vật không thể chống đỡ được niệm lực của cô nàng này, thì cho dù là cấp năm hay cấp sáu, trước mặt cô ta đều như nhau!

Trần Nghiệp là người thứ ba lên đài.

Truyền tống môn xuất hiện, Trần Nghiệp bước vào trong.

Sau đó, trên đài tỷ võ, nhìn thấy Norma Takejiro cũng từ trong truyền tống môn đi ra.

Vị ‘Sinh vật mạnh nhất địa cầu’ này, quả thật phi phàm.

Chỉ riêng chiều cao, đã gần hai mét, cộng thêm một thân cơ bắp phát triển và gương mặt dữ tợn, đứng yên ở đó, cũng có thể tạo cho người ta cảm giác áp bức rất mạnh.

Như thể đứng ở đó không phải là con người.

Mà là một con mãnh thú khát máu!

Chương 191 - Khán giả: Hai tên cuồng bạo này thật sự là con người sao?

Trên khán đài xung quanh.

Nhìn thấy hai người này lên đài, tất cả khán giả đều là tinh thần chấn động!!

Hai tuyệt thế mãnh nhân, sắp sửa giao chiến?

...

Trên sân thượng khu vực số 19 của Hạ quốc.

Nhìn thấy đối thủ của con trai lại là Norma Takejiro, Trần hội trưởng lập tức lộ ra vẻ lo lắng.

“Tiểu tử thối tha này, lại đụng phải tên hung tàn kia!”

Ông ta vội vàng hỏi: “Sur huynh, huynh thấy, xác suất chiến thắng của Trần Nghiệp là bao nhiêu?”

Ba Lê Minh suy nghĩ một chút, nói: “Tên Norma Takejiro này, nếu như có thể sinh sớm mười năm, e rằng năm đó ta cũng

không có cách nào quét ngang giới võ đạo Oa quốc, nói không chừng còn chết ở Oa quốc!”

Nghe được câu này, Trần hội trưởng giật mình kinh hãi: “Su huynh, Norma Takejiro lợi hại như vậy sao? Ngay cả huynh cũng không nắm chắc?”

Ba Lê Minh gật đầu: “Cảnh giới hiện tại của hấn ta, so với ta cũng không khác biệt lắm, nhưng mà tên này thiên phú dị bẩm, cấu tạo cơ thể quả thật khác với người thường, là một con mãnh thú trời sinh!”

“Ta là người bình thường, đương nhiên không thể so với hấn ta.”

Trần hội trưởng càng thêm lo lắng: “Vậy Trần Nghiệp nó...”

“Yên tâm!” Ba Lê Minh nói: “Mặc dù Norma Takejiro rất lợi hại, nhưng mà muốn thắng ta, cũng không dễ dàng như vậy.”

“Còn về phần đứa nhỏ Trần Nghiệp này, nói thật, lực lượng hiện tại của hấn, ta nhìn không thấu.”

Trần hội trưởng ngạc nhiên...

...

Trên đài tỷ võ.

Hai người đồng thời động.

Đều bước tới đối phương.

Trần Nghiệp thần sắc bình tĩnh.

Còn Norma Takejiro, như là nhìn thấy con mồi ngon nhất, trên mặt mang theo nụ cười khát máu.

Rất nhanh.

Hai người liền đứng ở vị trí chính giữa đài tỷ võ, gần như mặt đối mặt, khoảng cách không đến một mét.

Chỉ cần có người ra tay trước, nhất định có thể dễ dàng công kích đối phương.

Trần Nghiệp không phải là người thấp.

Nhưng mà đứng trước mặt Norma Takejiro cao gần hai mét, vẫn là thấp hơn một cái đầu. Về mặt so sánh hình thể, thân

hình cơ bắp vạm vỡ của Norma Takejiro, thoát nhìn càng là nghiền ép Trần Nghiệp.

Nhưng mà trên mặt Trần Nghiệp, không hề có chút sợ hãi nào.

Hắn đột nhiên mở miệng hỏi: “Này, nghe hiểu tiếng Hạ quốc không?”

Norma Takejiro hắc hắc cười: “Ta có thể có được thành tựu ngày hôm nay, còn phải đa tạ những cuốn kinh điển quốc thuật của quốc gia các ngươi, đương nhiên là nghe hiểu.”

Lời nói ra từ miệng tên này, không chỉ là tiếng Hạ quốc, mà còn rất chuẩn.

Trần Nghiệp cười: “Nghe nói, người luyện võ các ngươi, nhất định phải tôi luyện ra một trái tim dũng cảm vô vị, mới có thể vãn đỉnh cảnh giới Kiến Thần?”

“Quả thật là như vậy!”

Norma Takejiro gật đầu, rất nhanh liền hiểu được ý đồ của Trần Nghiệp: “Ngươi sợ ta sẽ nhận thua sao? Ha ha, trong từ điển của ta, không có hai chữ nhận thua!”

Chỉ cần ba chữ “Ta nhận thua” không nói liền một mạch, thì không sao.

“Vậy thì tốt!”

Trần Nghiệp hài lòng gật đầu: “Ta sẽ cho ngươi chết một cách thống khoái!”

Nói vậy thôi.

Hắn cũng không có tốt bụng như vậy...

Khi Trần Nghiệp nói ra, sẽ cho Norma Takejiro chết một cách thống khoái.

Norma Takejiro nhất thời cười lớn.

Hắn há to miệng, lộ ra hàm răng trắng hếu, âm trầm khủng bố, nụ cười vô cùng hung ác.

“Tiểu quỷ, ngươi chán sống rồi sao?”

Đôi mắt Norma Takejiro nhanh chóng trở nên đỏ ngầu, khiến hắn trông như một con mãnh thú thức tỉnh.

Đây là hiệu quả do khí huyết toàn thân hần đang vận chuyển với tốc độ cao.

Ngay sau đó, Norma Takejiro tùy ý kéo một cái, chiếc áo trên người bị xé toạc, lộ ra cơ bắp cường tráng như thép, đặc biệt là cơ bắp ở lưng, giống như một khuôn mặt quỷ dữ tợn!

Thân hình phi nhân như vậy, cực kỳ chấn động.

Nhìn thấy khuôn mặt quỷ trên lưng hần, rất nhiều khán giả kinh hãi đến mức không nói nên lời.

Truyền thuyết về cường giả Quỷ Bồi, quả nhiên danh bất hư truyền!

Tiếp theo.

Norma Takejiro đột nhiên giơ cao hai tay, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Trần Nghiệp thấp hơn hần một cái đầu, hai lòng bàn tay hung hăng vỗ xuống.

Song Phong Quán Nhĩ!

Chiêu này trong quốc thuật, cũng là một chiêu cực kỳ hiểm độc.

Một khi trúng chiêu, nhẹ thì phế bỏ hai tai, nặng thì chấn động não, thậm chí tử vong ngay lập tức.

Với cường giả cấp bậc như Norma Takejiro thi triển, chính là muốn lấy mạng người.

Hai lòng bàn tay hần còn chưa hạ xuống, cương phong mãnh liệt đã thổi đến khiến da Trần Nghiệp run rẩy.

Rồi sau đó.

Trần Nghiệp cũng xuất thủ.

Nắm đấm đánh thẳng vào ngực Norma Takejiro.

Vì Norma Takejiro vừa ra tay đã là sát chiêu, Trần Nghiệp làm sao có thể nương tay?

Nắm đấm này đánh ra, hừ không bị xé rách hoàn toàn, không khí xung quanh thậm chí có thể nhìn thấy bằng mắt thường bị bóp méo!

Kinh khủng!

Nhìn thấy uy thế nắm đấm của Trần Nghiệp, Norma Takejiro đột nhiên tròn to hai mắt.

Bởi vì tốc độ của Trần Nghiệp nhanh hơn hẳn, lực công kích càng mạnh hơn!

Norma Takejiro không dám liều lĩnh chống đỡ, hai lòng bàn tay vội vàng đổi hướng, vỗ vào cánh tay Trần Nghiệp, mượn lực phản chấn nhảy ra.

Hắn đã né tránh nắm đấm này trong gang tấc.

Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Tên này phản ứng thật nhanh!

Xem ra thuộc tính nhanh nhẹn không thấp.

Trên thực tế, phần lớn những người thức tỉnh thiên phú S3 theo con đường quốc thuật, đều là tăng cả hai thuộc tính sức mạnh và nhanh nhẹn, thể chất của bọn họ thông qua luyện võ, có thể tăng trưởng không ít.

Thậm chí, rất nhiều người sau khi luyện ra cương kinh, sẽ lựa chọn cộng thêm toàn bộ vào thuộc tính nhanh nhẹn.

Bởi vì trong giới quốc thuật, vẫn luôn lưu truyền một câu:

Thiên hạ võ công, vô kiên bất tòng, duy khoái bất phá!

Tốc độ nhanh, là có thể chiếm ưu thế!!

Có cương kinh, lực phá hoại cũng đủ rồi.

Giống như kỹ năng thiên phú S3 “Lưu Thủy Nham Toái Quyền”, cần 1000 điểm thuộc tính nhanh nhẹn mới có thể thi triển!

...

Ngay từ khi giao thủ.

Norma Takejiro đã rơi vào thế hạ phong.

Hắn nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, trong mắt tràn đầy phản kích xen lẫn ngưng trọng.

Có lẽ hắn không ngờ tới, tên trẻ tuổi trước mắt này, không chỉ sức mạnh kinh khủng, mà tốc độ cũng kinh người như vậy.

Norma Takejiro vốn định hỏi Trần Nghiệp rốt cuộc là thiên phú gì, nhưng còn chưa kịp mở miệng, Trần Nghiệp đã trực tiếp xông về phía hắn.

Một quyền không trúng, lập tức truy kích.

Hoàn toàn không hề dừng lại!

Bởi vì Trần Nghiệp không muốn cho Norma Takejiro cơ hội mở miệng nhận thua.

Tuy rằng tên này đã nói sẽ không nhận thua.

Nhưng khi đối mặt với sinh tử, khó đảm bảo hắn sẽ không thay đổi.

“Àm âm!”

Trần Nghiệp chỉ mới bước một bước, lực phản chấn khổng lồ đã khiến sàn đấu nứt toác!

Sụp đổ tan tành!

(ΩΠΩ) !

Vô số người kinh ngạc.

Khi Trần Nghiệp đến gần Norma Takejiro, khí thể toàn thân đột nhiên thay đổi.

Khuôn mặt vốn có chút hờ hững, bỗng nhiên trở nên nghiêm túc.

Sau đó, hắn giơ hai tay lên, đồng thời xuất quyền!

Tuyệt kỹ hệ liệt - Liên Hoàn Nghiêm Túc Quyền!!

Trong nháy mắt!

Trần ngập toàn bộ là quyền ảnh của Trần Nghiệp, trong nháy mắt bao phủ hoàn toàn Norma Takejiro.

Lý do vừa ra tay đã là tuyệt kỹ, là bởi vì Trần Nghiệp hiểu rõ, đối phó với đối thủ có tốc độ nhanh như Norma Takejiro, chỉ với một quyền Nghiêm Túc Quyền, rất có thể sẽ bị đối phương né tránh.

Điều hắn muốn, là nhanh chóng xử lý tên hy vọng của Oa quốc này, một chút cơ hội mở miệng cũng không cho đối phương!

Công kích không phân biệt, không góc chết, chính là thích hợp để đối phó với loại người như Norma Takejiro.

“Àm! Âm! Âm!”

Liên Hoàn Nghiêm Túc Quyền của Trần Nghiệp, giống như súng máy hạng nặng.

Còn chưa tới gần Norma Takejiro, không khí đã bị đánh cho nổ tung liên tục.

Rồi sau đó.

Một màn có thể xưng là thần tích, xuất hiện!

Chỉ thấy trên sàn đấu, phạm vi bị nắm đấm của Trần Nghiệp bao phủ, vậy lại biến thành khu vực chân không có thể nhìn thấy rõ ràng, hình thành một vòng vây khổng lồ.

Ngay cả không khí cũng không thể xâm nhập!

Giống như hiện tượng thiên văn lỗ trắng trong truyền thuyết!

Chương 192 - Khán giả: Hai tên cuồng bạo này thật sự là con người sao? (2)

Sắc mặt Norma Takejiro đột nhiên biến đổi.

Sinh vật mạnh nhất địa cầu này, trong mắt rớt cục cũng lộ ra vẻ sợ hãi.

Bởi vì thứ hắn nhìn thấy, dường như không phải nắm đấm của Trần Nghiệp, mà là từng chữ “chết” khổng lồ, như thủy triều, cuộn cuộn đánh tới.

Che trời lấp đất.

Tránh không khỏi!

Cảm giác ngột thở của cái chết, bao trùm lấy hắn.

Hơn nữa tốc độ của Trần Nghiệp quá nhanh, không khí bị rút hết, Norma Takejiro muốn mở miệng nhận thua, vậy mà lại không làm được.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, hung tính của Norma Takejiro hoàn toàn bị kích phát, theo bản năng đánh ra kỹ năng thiên phú: Lưu Thủy Nham Toái Quyền!

Muốn ngăn cản Liên Hoàn Nghiêm Túc Quyền của Trần Nghiệp, lúc này chỉ có thể dựa vào chiêu này.

Vì vậy...

“Ầm ầm ầm...”

Tiếng va chạm, khiến hư không liên tiếp nổ tung.

Tiếng đánh nhau của hai người, giống như đợt tấn công tối hậu trên chiến trường hiện đại, tiếng pháo không ngừng gầm rú.

Vô số quyền ảnh và chưởng ảnh va chạm, tạo ra vô số sóng xung kích, sau đó biến thành cương phong, điên cuồng tàn phá trên sàn đấu.

Khán giả hoàn toàn ngây người.

Cuộc giao tranh cuồng bạo của cao thủ đỉnh cao, khiến tam quan của bọn họ đều đang bị chấn động mãnh liệt, cảm thấy

sinh ra là người, bọn họ sống, chính là đang lãng phí không khí!

Toàn bộ đấu trường, hoàn toàn chìm vào yên tĩnh.

Chỉ có tiếng nắm đấm của hai người va chạm, không ngừng vang lên.

Trên nóc nhà số 19 khu vực Hạ quốc, Trần hội trưởng đột nhiên siết chặt nắm đấm.

Cảnh tượng này, giống hệt như lúc Thường Minh xâm nhập nhà ông, bị con trai ông đánh cho tan xác...

“Tên Oa quốc này sắp xong đời rồi!”

Ba Lê Minh đột nhiên lên tiếng, ngữ khí mang theo vài phần thờ dài.

Đó là tiếc hận khi chứng kiến cường giả vẫn lạc.

Không cần Ba Lê Minh nhắc nhở, Trần hội trưởng có thể nhìn ra, trong cuộc đối đầu trực diện với Trần Nghiệp, Norma Takejiro rất nhanh đã rơi vào thế hạ phong...

...

Ba Lê Minh nói không sai.

Norma Takejiro sắp xong đời rồi.

Hắn cũng không kiên trì được bao lâu, hai tay bắt đầu máu thịt be bét.

Bị nắm đấm của Trần Nghiệp đánh.

Với sức mạnh và tốc độ hiện tại của Trần Nghiệp, Norma Takejiro có thể kiên trì lâu như vậy khi đối đầu trực diện, đã là rất giỏi rồi.

So với Thường Minh lúc trước, không biết mạnh hơn bao nhiêu lần!

Phải biết rằng, thuộc tính sức mạnh hiện tại của Trần Nghiệp, cộng thêm tạm thời, đã hoàn toàn vượt quá con số 5000.

Thuộc tính nhanh nhẹn cũng như vậy.

Thuộc tính như vậy, quả thực là tồn tại phi nhân loại.

Nếu nói, Norma Takejiro là sinh vật mạnh nhất địa cầu.

Thì Trần Nghiệp chính là cha của sinh vật mạnh nhất địa cầu!!

Cha đánh con, chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao?

“Rắc!”

Một tiếng giòn vang.

Đầu tiên là nắm đấm phải của Norma Takejiro bị đánh nổ tung, ngay sau đó là cả cánh tay phải sụp đổ theo, gãy xương thành nhiều mảnh!

Tiếp theo, là cánh tay trái của hắn...

Đến nước này, cho dù Trần Nghiệp có muốn nương tay, thì Norma Takejiro này, không có hai tay, trở về cũng chỉ có thể làm phế vật.

Ban đầu Norma Takejiro lựa chọn dùng cảm đối đầu trực diện với Trần Nghiệp, kỳ thực còn có một phần tâm tư khác.

Đó chính là, dưới áp lực sinh tử, thử đột phá Kiến Thân!

Đáng tiếc.

Kỳ tích đã không xuất hiện.

Đột phá trong lúc chiến đấu, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Mà kết quả của thất bại, chính là mất mạng!

Khi Norma Takejiro không còn hai tay, liền triệt để mất đi sức chống cự.

Nắm đấm của Trần Nghiệp, không chút lưu tình, rơi xuống người hắn.

“Ầm ầm ầm...”

Giống như âm thanh bao cát bị đánh vỡ, không ngừng vang lên.

Trên người Norma Takejiro, nhanh chóng xuất hiện từng cái lỗ lớn, trong nháy mắt đã không còn hình người.

Những cái lỗ đó, đều là bị nắm đấm của Trần Nghiệp đánh ra.

Không bị một quyền đánh cho tan xác, đã đủ để chứng minh, thân thể của tên này, quả thực khác với người thường. Cho dù

là huyết nhục hay gân cốt, đều mạnh hơn người bình thường vô số lần.

Nhưng mà dù có cứng rắn hơn nữa, ở trước nắm đấm sắt của Trần Nghiệp cũng vô dụng.

Thân thể Norma Takejiro, bắt đầu nhanh chóng phân hủy, rất nhanh liền biến mất trên sàn đấu, chỉ để lại một bãi máu màu nâu sẫm.

Còn thân thể của hắn, hoàn toàn bị quyền kinh của Trần Nghiệp đánh cho bốc hơi...

Vô số khán giả nhìn thấy cảnh tượng này, đều bị dọa cho sắc mặt trắng bệch.

Đặc biệt là khu vực Oa quốc!

Norma Takejiro, đó là thần tượng và tấm gương của vô số võ sĩ Oa quốc!

Tận mắt chứng kiến thần tượng bị đánh cho đến mức không còn mảnh vụn, không ít người Oa quốc vừa phẫn nộ vừa tuyệt vọng kêu gào...

“Không thể nào! Takejiro tiên sinh làm sao có thể thua? Hắn ta chính là sinh vật mạnh nhất địa cầu!”

“Tên trọc đầu này là ai? Hạ quốc tuyệt đối không có cường giả như vậy!!”

“Không còn Takejiro quân, ai sẽ chống lại những quái vật cường đại kia?”

“Hy vọng của đế quốc vĩ đại chúng ta, đã bị kẻ địch bóp nát...”

Bên phía khu vực Oa quốc, tiếng gào thét phẫn nộ không ngừng vang lên.

Thậm chí, không ít người trực tiếp bật khóc nức nở.

Bọn họ không phải vì cái chết của Norma Takejiro mà đau lòng, mà là Norma Takejiro, hiện tại đã trở thành trụ cột tinh thần của vô số người.

Một khi bí cảnh kết thúc, tin tức Norma Takejiro chết truyền ra, tinh thần quốc dân Oa quốc sụp đổ, hậu quả gây ra, sẽ là

một thảm họa.

Rất nhiều người chính là bởi vì nghĩ đến điểm này, nhin không được rơi lệ.

Tuy nhiên.

So với phần nộ bi thương của khu vực Oa quốc, khán giả các khu vực khác, phản ứng lại hoàn toàn ngược lại, hoặc là khiếp sợ, hoặc là hưng phấn.

Ngoài hưng phấn được tận mắt chứng kiến một siêu cường giả quật khởi, còn có một nguyên nhân rất quan trọng.

Vài vòng trước, tất cả đối thủ của Norma Takejiro, không có ngoại lệ, đều bị hắn ta đánh chết.

Những đối thủ này, đều đến từ các quốc gia khác nhau.

Có người danh tiếng còn đặc biệt lớn, là một nhà từ thiện nổi tiếng.

Norma Takejiro ngay cả người như vậy cũng đánh chết, coi như là phạm vào chúng nộ.

Lúc này hắn ta bị Trần Nghiệp đánh chết, rất nhiều người sau khi khiếp sợ hoảng sợ, đều là vỗ tay khen hay!

Đặc biệt là người của khu vực Hạ quốc, hưng phấn không thôi.

“Tốt! Đánh hay lắm! Trần công tử uy vũ! Quá đỉnh!!”

“Mẹ nó!! Trần công tử vậy mà lại mạnh như vậy?”

“Haha, nghe nói tên Oa quốc này còn có danh hiệu sinh vật mạnh nhất địa cầu? Hiện tại danh hiệu này, có phải nên thuộc về Trần công tử rồi không?”

“Sinh vật mạnh nhất địa cầu? Trần công tử xứng đáng!!”

“Thật khó tin! Đây chính là chỗ bá đạo của thiên phú S1 sao? Quá mức khoa trương rồi chứ?”

“Trời ạ, Trần công tử có thực lực khủng bố như vậy, tại sao còn muốn khiêm tốn như thế?”

“Mạnh như vậy... Trước đó hắn ta loại bỏ Tần nữ sĩ, tại sao phải dùng loại phương thức đó? Cố ý chiếm tiện nghi sao?”

“Mẹ kiếp! Từ hôm nay trở đi, Trần công tử chính là thần tượng của ta!!”

“Lão ca, ta nhớ không lầm, trước đó ngươi còn không coi trọng Trần công tử? Bây giờ lại nịnh bợ rồi?”

“Phải nịnh chứ! Quốc gia chúng ta có siêu cường giả như Trần công tử, chẳng lẽ không phải là một chuyện tốt sao?”

...

Khán giả có thực lực bình thường, đều đang hưng phấn thảo luận.

Mà những cường giả đỉnh tiêm kia, nhìn bóng dáng trọc đầu trên lôi đài, lúc này đều trầm mặc không nói, trong mắt đều là kiêng kỵ sâu sắc!

Ngay cả vị Võ Thần kia, cũng không còn vẻ tao nhã ung dung như trước, sắc mặt ngưng trọng, nhìn Trần Nghiệp.

Đồng đội của Võ Thần, từng người muốn nói lại thôi...

Vừa rồi biểu hiện phi nhân loại của Trần Nghiệp, dọa bọn họ sợ rồi.

Hiện tại, bọn họ thậm chí hoài nghi, Võ Thần có thể đánh thắng tên Đầu Trọc Đại Ma Vương kia hay không.

Chương 193 - Uy danh chấn thiên hạ

“Ha ha ha...”

Đột nhiên, vị Võ Thần kia cười to, ông ta nhìn Trần Nghiệp trên lôi đài, thần tình cực độ hưng phấn, giống như đang phê thuốc.

Hình như sự xuất hiện của cường giả như vậy, khiến ông ta rất vui mừng.

Một bên khác.

Tần Mộc Âm ánh mắt nhìn Trần Nghiệp trong màn hình toàn cảnh, gương mặt xinh đẹp bỗng nhiên bình tĩnh lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Đồng đội của cô, vẫn còn đang ngây người, thần sắc hoảng sợ.

Vậy mà có thể đánh cho một người sống sờ sờ bốc hơi?

Vị Trần công tử kia, rốt cuộc có được lực lượng như thế nào?

Cho đến khi bóng dáng Trần Nghiệp xuyên qua cổng dịch chuyển, biến mất trên lôi đài, những người này mới hoàn hồn.

Khương chấp sự bỗng nhiên mở miệng hỏi: “Thích Vũ đại sư! Trước đó ông nói, vị Trần công tử này chính là Long Ngạo Thiên đánh thương ông? Nếu hắn ta thật sự là Long Ngạo Thiên, ông...”

Lời còn chưa dứt, Khương chấp sự dù không nói ra, mọi người cũng hiểu ý hắn.

Nếu Long Ngạo Thiên thật sự là vị Trần công tử này.

Thích Vũ hòa thượng đã sớm không còn!

Nào còn mạng ngồi ở chỗ này?

Nghe được lời Khương chấp sự, Thích Vũ hòa thượng hiềm khi không nổi giận, nghiêm túc nói: “Chỉ có một nguyên nhân! Trần công tử, đã nương tay đối với bản tăng!”

Mọi người nghe vậy, gật đầu tán đồng.

Sau đó, ánh mắt mọi người, theo bản năng nhìn về phía Tàn đội trưởng.

Kỳ thật, điều mọi người muốn hỏi nhất, là Tàn đội trưởng có nắm chắc có thể đối kháng Trần Nghiệp hay không.

Chỉ là không ai dám hỏi...

...

Lúc Trần Nghiệp trở lại sân thượng.

Phát hiện mọi người đều dùng ánh mắt ngây đại nhìn hắn.

Không ai nói chuyện.

Cũng không ai khen hắn.

Ngược lại làm Trần Nghiệp có chút không quen.

“Mọi người làm sao vậy?”

“Chúng tôi cần bình tĩnh lại một chút...” Tào Vũ bất đắc dĩ nói: “Cậu mỗi lần đều phải dọa người ta sợ hãi, mỗi lần đều

phải làm mới nhận thức của mọi người, cứ như vậy, ai chịu nổi?”

Trần Nghiệp: “...”

Hắn cũng không nói nữa, ngồi xuống bên cạnh Đường Tử Trần.

Gương mặt xinh đẹp của cô nàng mang theo nụ cười nhàn nhạt, rất an tĩnh ngọt ngào.

“Lớp trưởng, ngày nào cũng ngồi như vậy, có phải cậu rất buồn chán không?” Trần Nghiệp nhỏ giọng hỏi.

Đường Tử Trần lắc đầu: “Không, có thể chứng kiến trận chiến của nhiều cường giả như vậy, là một chuyện may mắn!”

Còn có một câu nàng không nói.

Có thể tận mắt chứng kiến sự quật khởi của Trần Nghiệp, nàng cảm thấy rất vui vẻ!

...

Tỷ võ vẫn tiếp tục.

Mười vòng sau, người còn có thể lưu lại, chỉ còn lại 24 vị, bao gồm Trần Nghiệp.

Đối thủ vòng thứ mười một của Trần Nghiệp, là một cường giả cấp sáu, nhìn thấy hắn trực tiếp bỏ quyền...

Ngay cả lôi đài cũng không lên.

Rõ ràng.

Trải qua trận chiến với Norma Takejiro, Trần Nghiệp thật sự đánh ra uy danh.

Tất cả mọi người đều coi hắn như cường giả tuyệt đỉnh!

Không còn ai dám xem thường hắn.

Vòng thứ mười hai, đối thủ của Trần Nghiệp, vẫn như cũ lựa chọn bỏ quyền, để hắn thuận lợi tiến cấp.

Từ đó, Trần Nghiệp đã thành công dẫn dắt đội Võ Đại, đánh vào top 10.

Mười đội ngũ đứng đầu, mỗi người đều có thể thu được 100 điểm tiềm năng.

Đừng xem thường 100 điểm tiềm năng này.

Có thể đối với người tùy tiện có thể thu được lượng lớn thuộc tính như Trần Nghiệp mà nói, 100 điểm tiềm năng nhét kẽ răng cũng không đủ.

Nhưng đối với người khác mà nói, 100 điểm tiềm năng là một khoản tài phú khổng lồ, giá trị không thể đo lường.

Có 100 điểm tiềm năng này, nói không chừng có thể khiến thực lực của bọn họ, lần nữa tăng lên một chút, từ đó vượt qua bí cảnh lần sau, tiếp tục bước trên con đường trở nên mạnh mẽ.

Quan trọng nhất là.

Đối với mọi người của Võ Đại mà nói.

Bọn họ gần như là một đường nằm ngửa thắng!

Toàn bộ hành trình đều được Trần Nghiệp mang theo...

Buổi tối hôm đó.

Mọi người tụ tập cùng nhau ăn tối.

Lục hiệu trưởng cảm thán nói: “Trước đó lão Trần nói đội Võ Đại chúng ta kiếm lời, tôi còn không biết là có ý gì, hiện tại... Chúng ta có Trần Nghiệp, là thật sự kiếm lời rồi!”

Đại tẩu Cao Diệp càng là trực tiếp nói lời cảm tạ với Trần Nghiệp: “Trần tiên sinh, thật sự là quá cảm tạ ngài, trong ký ức của tôi, Bí Cảnh Toàn Dân mỗi năm, tôi đều chỉ có thể nhận được 30 điểm tiềm năng, thành tích tốt như năm nay, năm mơ cũng không dám nghĩ tới!”

“Có 100 điểm tiềm năng này, tôi có chút nắm chắc đối với bí cảnh lần sau.” Gà ca nói: “Đáng tiếc, không thể bảo lưu ký ức, sau khi ra ngoài sẽ quên mất ân tình của Trần tiên sinh, cho nên... Trần tiên sinh, tôi kính cậu một ly!”

Gà ca cùng đại tẩu, quan hệ với Trần Nghiệp không tính là rất thân.

Tuy rằng Trần Nghiệp tuổi còn nhỏ, nhưng người ta thực lực mạnh.

Trước mặt Trần Nghiệp, bọn họ không dám có chút nào tự cao tự đại, vẫn luôn dùng “tiên sinh” để xưng hô, mặc dù Trần Nghiệp đã từng nói bọn họ, cũng không sửa.

Trần Nghiệp vội vàng nói: “Thái tiên sinh, đừng khách sáo như vậy...”

Lục hiệu trưởng dường như nhìn ra Trần Nghiệp không giỏi ứng phó, lập tức giờ ly nói: “Tới, mọi người cùng kính Trần Nghiệp một ly!”

Mọi người nghe vậy, đều giờ ly.

Rượu do bí cảnh cung cấp, hương vị bình thường, kém xa so với cung điện trước đó.

Nhưng mọi người đều không phải là người nghiện rượu, đủ ý tứ là được rồi.

Lão Lưu nói: “Tiếp theo, chính là vòng thứ mười ba, hiện tại số người tiến cấp, bao gồm cả Trần Nghiệp, chỉ còn lại sáu người! Ngày mai sẽ quyết định ra ba người đứng đầu. Trần Nghiệp, em nghĩ thế nào?”

Trần Nghiệp hiểu rõ lão Lưu muốn hỏi cái gì.

Trước đó hiệu trưởng cùng lão Lưu đều nhắc nhở, nếu Trần Nghiệp muốn tiếp tục che giấu bí mật của mình, tốt nhất là không nên đoạt quán quân.

Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Trước tiên xem đối thủ ngày mai là ai đã! Không được thì trực tiếp bỏ quyền.”

Tào Vũ nhin không được hỏi: “Lão Trần, cậu đều đã có thực lực này rồi, không cần thiết phải cẩn thận như vậy chứ? Cho dù thật sự bại lộ là thiên phú S1, ai còn có thể ám sát cậu?”

“Thực lực hiện tại của tôi, đều là tạm thời! Thực lực chân chính, kỳ thật chỉ có cấp sáu, cẩn thận một chút vẫn tốt hơn.”

Về mặt Trần Nghiệp bất đắc dĩ.

Bởi vì thứ hắn thật sự muốn bảo vệ, căn bản không phải mà thiên phú S1 gì, mà là bí mật của Đầu Trọc Đại Ma Vương!

Hắn mơ hồ có một loại dự cảm.

Không lâu nữa, Đầu Trọc Đại Ma Vương sẽ thuộc về hắn...

Linh cảm của Trần Nghiệp không phải là nói bừa.

Từ khi bước ra khỏi Phòng Tinh Thần Thời Gian, hắn đã có dự cảm này.

Và khi thực lực của hắn ngày càng mạnh, cảm giác này càng trở nên mãnh liệt.

Trực giác của cường giả, thường rất chính xác!

Trần Nghiệp quyết định, sau này sẽ hỏi những cường giả hàng đầu khác, xem họ có cảm giác tương tự hay không...

Ngày hôm sau.

Vòng 13 của Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu chính thức bắt đầu.

【 Đây là đối thủ được hệ thống sắp xếp ngẫu nhiên cho bạn ở vòng 13, bạn có muốn nghênh chiến không? 】

Thông báo trên bảng điều khiển ba chiều chỉ còn lại một dòng.

Bên dưới thông báo là hình ảnh của đối thủ.

Nhìn thấy hình ảnh đối thủ trên bảng điều khiển, Trần Nghiệp sững sờ một lúc, sau đó nở nụ cười, lựa chọn “Nghênh chiến”!

“Trần Nghiệp, đối thủ của em lần này là ai?”

Lưu lão sư nôn nóng hỏi.

Mọi người đều nhìn Trần Nghiệp.

Tào Vũ thấy Trần Nghiệp mỉm cười, liền lên tiếng: “Nhìn lão Trần cười híp mắt kia, chắc chắn vòng này vận may tốt, gặp phải đối thủ yếu hơn rồi.”

Lưu lão sư lắc đầu, nói: “Có thể trụ được đến bây giờ, còn ai là kẻ yếu? Hiện tại ngoài Trần Nghiệp ra, chỉ còn lại Võ Thần, Tần tiểu thư, Ba hội trưởng, Samir và gã có biệt danh Chiến Thần - Alekseev!”

“Nói không ngoa thì, những người này, mỗi người đều là cường giả tuyệt đỉnh, có thể trấn áp vận khí của cả một quốc gia, chẳng liên quan gì đến chữ yếu.”

Chương 194 - Bùng nổ! Trận chiến đỉnh cao sắp diễn ra

Tào Vũ lập tức nói: “Vâng! Lão sư nói đúng, ý của em là, đối thủ của lão Trần vòng này, hẳn là người tương đối yếu hơn trong số họ.”

Lưu lão sư nhìn về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp mỉm cười nói: “Tào Vũ nói đúng, vận khí của em quả thực không tệ, vòng này gặp phải vị Võ Thần kia!”

Mọi người đều sững sờ, sau đó kinh ngạc.

“Cái đệt!” Tào Vũ kêu lên: “Cậu gọi đây là vận khí tốt?”

“Đúng vậy!”

Trần Nghiệp cười nói: “Ban đầu tôi đã định bỏ quyền rồi, nhưng đã gặp được vị Võ Thần này, tôi nhất định phải lĩnh giáo sự lợi hại của ông ta. Tôi muốn biết, thứ gọi là Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại, rốt cuộc mạnh đến mức nào.”

Nghe vậy, Lưu lão sư vội vàng khuyên nhủ: “Trần Nghiệp, nếu em đã định bỏ quyền rồi thì không cần phải làm vậy, với thiên phú của em, vượt qua vị Võ Thần này chỉ là chuyện sớm muộn.”

Triệu Tranh cũng nói theo: “Lão sư nói đúng, sư huynh, Võ Thần là nhân vật thành danh đã lâu, liên tục giữ chức vô địch Bí Cảnh Toàn Dân nhiều năm, sự nghiệp của huynh mới chỉ bắt đầu, thật sự không cần phải mạo hiểm.”

Mạo hiểm?

Hắn đánh với sinh vật mạnh nhất địa cầu kia, còn chưa dùng toàn lực, nhiều nhất cũng chỉ bảy phần lực mà thôi.

Võ Thần cho dù cao hơn Norma Takejiro một cảnh giới, cũng chưa chắc đã mạnh hơn được bao nhiêu...

Trần Nghiệp cũng không giải thích nhiều, chỉ nói: “Tôi thấy vị Võ Thần kia cũng được đấy chứ, ra tay luôn nương tình, chỉ là luận bàn đơn giản một chút, hẳn là sẽ không có nguy hiểm gì.”

Mọi người thấy Trần Nghiệp kiên quyết như vậy, liền biết hắn đã quyết tâm, không ai khuyên nhủ thêm nữa.

Lưu lão sư nói: “Nếu em đã quyết định rồi, thầy cũng không nói nhiều nữa, tóm lại, tất cả đều phải đặt sự an toàn lên hàng

đầu, thiên phú của em rất quan trọng, không được thì nhận thua.”

“Vâng!”

Trần Nghiệp đáp ứng.

...

Vòng thi đấu thứ 13.

Tổng cộng có ba trận.

Sẽ trực tiếp quyết định ra ba vị trí dẫn đầu.

Chỉ cần lọt vào vòng trong, ít nhất cũng là hạng ba.

Trận đầu tiên, do Tần Mộc Âm đấu với cường giả đến từ Ấn quốc- “Samir”.

Tên Samir này chưa bao giờ lọt vào top 3 Bí Cảnh Toàn Dân, còn Tần Mộc Âm thảnh thơi còn giành được á quân, cho nên, trận so tài này, hẳn là không có gì hồi hộp.

Sự thật đúng là như vậy.

Mặc dù Samir rất mạnh, có thể trực tiếp chém ra đao quang, tấn công tầm xa, thậm chí, toàn bộ võ đài bị hắn chém thành hai nửa!

Giống như cảnh tượng kỹ xảo trong phim khoa học viễn tưởng.

Đáng tiếc, đao quang công kích của hắn, vẫn không thể phá vỡ được lá chắn niệm lực của Tần Mộc Âm.

Khi Tần Mộc Âm xé nát toàn bộ võ đài, biến thành vô số tảng đá khổng lồ bay lên không trung, sau đó nhắm thẳng vào Samir.

Tên này còn chưa đợi những tảng đá kia rơi xuống, đã dứt khoát nhận thua!

Tần Mộc Âm thành công tiến vào top 3!

Tiếp theo ra sân là hội trưởng Ba Lệ Minh, và “Chiến Thần” Alekseev của Nga quốc!

Thiên phú anh hùng mà Alekseev kết hợp, giống như Thích Vũ hòa thượng, cũng là S11.

Chỉ có điều, hấn ta mạnh hơn Thích Vũ hòa thượng rất nhiều!

Nếu nói, trong số những người sở hữu thiên phú S11, Thích Vũ hòa thượng là nhân vật đại diện của trong nước, vậy thì Alekseev, chính là người có phòng ngự mạnh nhất.

Trên toàn cầu.

Danh hiệu “Chiến Thần” của hấn ta, thật sự không phải là thổi phồng.

Nghe nói, Alekseev từng dùng thân thể, chống đỡ công kích của một quả tên lửa cỡ lớn mà không hề hấn gì...

Đáng tiếc.

Hấn ta lại gặp phải một vị cường giả quốc thuật đỉnh cao.

Nói không ngoa thì, những người có năng lực phòng ngự bên ngoài mạnh mẽ như Alekseev, khắc tinh duy nhất, có lẽ chính là cường giả quốc thuật đỉnh cao.

Bởi vì cương kinh của Ba hội trưởng, có thể xuyên qua lớp da bên ngoài của Alekseev, trực tiếp công kích nội tạng!

Nếu ở trên chiến trường, tác dụng của Alekseev, nhất định sẽ lớn hơn Ba Lệ Minh rất nhiều!

Ngay cả quái vật cấp 5 cũng không thể làm hấn ta bị thương.

Đặt hấn ta trên chiến trường, tuyệt đối có thể tạo ra hiệu quả “Một người chặn được vạn quân”!

Cho dù là Tàn Mộc Âm muốn giải quyết Alekseev, e rằng cũng sẽ không dễ dàng.

Nhưng ở trên võ đài lần này, hấn ta lại gặp phải khắc tinh!

Mặc dù vậy, hội trưởng Ba Lệ Minh cũng không dễ dàng giành chiến thắng, phải mất hơn một tiếng đồng hồ mới đánh bại được Alekseev.

Ba Lệ Minh cũng thành công tiến vào vòng trong.

...

Những khán giả tinh ý phát hiện ra, Bí Cảnh Toàn Dân lần này, khu vực của Hạ quốc, vậy mà đã có hai đội ngũ tiến vào top 3.

Hiện tượng như vậy, trước nay chưa từng có.

Sau đó.

Trận so tài thứ ba bắt đầu!

【 Xin hãy chuẩn bị, bạn sắp lên sân! 】

Nhận được thông báo, Trần Nghiệp đứng dậy, trực tiếp bước qua cánh cổng dịch chuyển, đến võ đài.

Vị Võ Thần kia, cũng vậy.

Khi hai người xuất hiện trên võ đài, vô số khán giả, tinh thần đều chấn động!

Trận đấu đã diễn ra lâu như vậy.

Cho dù Võ Thần vẫn luôn không bộc lộ thực lực thật sự, nhưng tất cả khán giả đều từng nghe qua sự cường hãn của nhân vật này, càng biết, hẳn ta chính là bá chủ liên tiếp nhiều năm giành chức vô địch Bí Cảnh Toàn Dân!

Mà Trần Nghiệp cũng không kém.

Trong hai trận chiến với Diana và Norma Takejiro, thực lực mà hắn thể hiện ra cũng khiến người ta phải kinh hãi.

Rất nhiều người cho rằng, gã trọc đầu đến từ Hạ quốc này, có thực lực để hướng tới ngôi vị quán quân.

“Không ngờ, hai vị cường giả này, lại chạm trán nhau vào lúc này.”

“Bọn họ đều là những nhân vật có thực lực tranh đoạt ngôi vị quán quân, bây giờ lại phải loại một người, thật đáng tiếc!”

“Mọi người nói xem, trong hai người này, ai mạnh hơn?”

“Tôi đánh giá cao gã trọc đầu, sức mạnh và tốc độ của hắn ta, thật sự quá đáng sợ!”

“Ngu ngốc, vị Võ Thần này có thể nắm giữ ngôi vị quán quân nhiều năm như vậy, tuyệt đối là một con quái vật đáng sợ!”

Hai người còn chưa giao chiến.

Vô số khán giả đã trở nên hưng phấn, bàn tán xôn xao.

Không chỉ là khán giả bình thường.

Ngay cả những cường giả đỉnh cao kia, lúc này cũng đều đang theo dõi sát sao hai người.

Mà người lo lắng cho Trần Nghiệp nhất.

Không ai khác chính là Trần hội trưởng!

“Sư huynh!” Trần hội trưởng lo lắng hỏi: “Tiểu tử Trần Nghiệp này, có thể đánh bại được vị Võ Thần kia không?”

“Khó nói.”

Ba Lê Minh nhìn chằm chằm vào võ đài, không quay đầu lại nói: “Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại, không phải chuyện đùa! Năm đó Võ Thần đánh bại ta, căn bản là chưa dùng đến thực lực thật sự.”

“Nhưng mà đứa con trai của người, ta cũng nhìn không thấu.”

Nghe vậy, Trần hội trưởng càng thêm lo lắng...

...

Trên võ đài.

Vị Võ Thần kia không lập tức giao chiến, mà hứng thú trò chuyện với Trần Nghiệp.

“Nghe nói, cậu kết hợp với thiên phú S1?”

Tiếng Hạ quốc của hắn ta rất chuẩn.

Trần Nghiệp cũng rất tò mò về Võ Thần, gật đầu nói: “Phải.”

“Cậu còn chưa đến hai mươi tuổi phải không?” Võ Thần cảm thán nói: “Trong thời gian ngắn như vậy, đã có thể tạo ra một cường giả như vậy? Thiên phú S1, quả nhiên thần kỳ!”

Trần Nghiệp không muốn nói về thiên phú của mình, hỏi ngược lại: “Võ Thần các hạ, không biết ông có cảm giác này không? Chính là theo thực lực ngày càng mạnh, giữa bản thân và vị anh hùng đã kết hợp, ràng buộc ngày càng sâu nặng? Thậm chí có một loại trạng thái không nói nên lời?”

Vấn đề này, hiện tại là điều Trần Nghiệp muốn biết nhất.

Hắn cảm thấy, nếu như mọi người đều có cảm giác này, vậy thì cường giả cấp bậc như Võ Thần, nhất định là người cảm nhận rõ ràng nhất.

Không ngờ, trên khuôn mặt nho nhã của vị Võ Thần kia, lại lộ ra vẻ nghi hoặc: “Có hiện tượng như vậy sao? Tôi chưa từng cảm nhận thấy.”

Nhận được câu trả lời này.

Trần Nghiệp sững sờ.

Võ Thần hiển nhiên không cần phải lừa dối hắn về vấn đề này...

Nói cách khác, cảm giác thần bí này, chỉ có mình Trần Nghiệp có?

Trần Nghiệp lập tức nhú mày, chìm vào trầm tư.

Chương 195 - Cuộc chiến kinh thiên động địa và bí mật!

“Xem ra, có vấn đề đang khiến cậu phiền lòng.” Võ Thần mỉm cười nói: “Tuy nhiên, người trẻ tuổi, có thể nghiêm túc một chút với trận so tài giữa chúng ta được không?”

“Hy vọng cậu có thể dốc hết toàn lực, nghiêm túc đánh với tôi một trận, để tôi được mở mang tầm mắt xem thiên phú S1 lợi hại đến mức nào.”

Trần Nghiệp hoàn hồn, gật đầu nói: “Được, tôi cũng muốn biết, Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại, rốt cuộc thần diệu ra sao!”

Nghe vậy.

Võ Thần lập tức cười.

“Đối thủ như cậu, xứng đáng để tôi dốc hết toàn lực!”

Vừa nói, Võ Thần vừa tháo kính vàng xuống, cởi bỏ bộ vest của mình, tiếp theo là cà vạt, sau đó đặt tất cả những thứ này sang một bên.

Khoảnh khắc tiếp theo!

Một màn kinh khủng xuất hiện.

Chỉ thấy khí thế toàn thân Võ Thần, bỗng nhiên tăng vọt.

Như một vị thần chân chính thức tỉnh, mở ra đôi mắt thấu thị thế gian.

Ngay cả những khán giả xung quanh võ đài, cũng cảm nhận được áp lực khí thế cường đại, hô hấp khó khăn.

Chưa dừng lại ở đó.

Cùng với khí thế của Võ Thần tăng vọt, thân thể của hắn ta cũng đang lấy tốc độ mắt thường có thể theo dõi được, nhanh chóng phình to, cao lên.

“Xoẹt!”

Quần, áo sơ mi, tất cả đều bị căng nứt.

Chỉ trong vài nhịp thở.

Võ Thần đã từ một người đàn ông trung niên nho nhã cao chưa đến một mét tám, biến thành người khổng lồ cao hơn hai mét rưỡi, cực kỳ cường tráng.

Từng khối cơ bắp cuộn cuộn, tựa như thân thể bằng thép.

Tất cả khán giả có mặt tại hiện trường, đều ngây người.

Rất nhiều người thậm chí còn đầu óc trống rỗng, mất đi năng lực suy nghĩ.

Họ không thể tưởng tượng nổi, con người làm sao có thể làm được như vậy?

Rất nhiều cường giả, nhìn thấy bộ dạng của Võ Thần, sợ hãi đứng bật dậy.

Ví dụ như Ba Lệ Minh.

Lúc này, Ba hội trưởng nhìn chăm chăm vào Võ Thần đã biến thành người khổng lồ, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Ngay cả Trần Nghiệp trên võ đài, cũng rất kinh ngạc.

Cái quái gì thế này!

Còn có thể biến thân nữa cơ à?

Ông kết hợp với thiên phú Ultraman à?

“Đã lâu rồi tôi không sử dụng hình thái này, người trẻ tuổi, hy vọng cậu đừng khiến tôi thất vọng!”

Vị Võ Thần sau khi biến thân, không còn đáng vẻ nho nhã như trước nữa.

Khấp toàn thân tỏa ra khí tức cuồng bạo!!

Giống như một con hung thú tuyệt thế xuống núi.

Sắc mặt Trần Nghiệp rớt cuộc cũng trở nên ngưng trọng.

Hắn bỗng nhiên mở miệng hỏi: “Võ Thần tiên sinh, tôi thấy lúc trước ông vẫn luôn nương tay, lát nữa đối với tôi, cũng sẽ nương tay sao?”

Nghe vậy, trên khuôn mặt đầy cơ bắp của Võ Thần hiện lên nụ cười dữ tợn: “Sao? Cậu sợ rồi à?”

Trần Nghiệp lắc đầu, nghiêm túc nói: “Chủ yếu là tôi không khống chế được lực đạo, đối thủ như ông, tôi nhất định phải dùng thực lực thật sự... Nếu ông nương tay với tôi, sẽ rất không công bằng với ông.”

Võ Thần sững sốt, sau đó tiếp tục cười gằn: “Lúc trước tôi nương tay với bọn họ, là bởi vì bọn họ còn chưa xứng chết trong tay tôi! Hơn nữa, đánh chết bọn họ, sau này mỗi năm mở ra Bí Cảnh Toàn Dân, sẽ không có ai chơi với tôi nữa.”

“Không có đối thủ, thật sự rất nhàm chán...”

“Còn cậu, người trẻ tuổi, thực lực của cậu, khiến tôi rất hưng phấn, tôi cũng sẽ toàn lực ứng phó! Hy vọng cậu đừng để tôi thất vọng!!”

Trần Nghiệp lập tức gật đầu: “Tốt!”

Võ Thần bỗng nhiên lại nói: “Thuận tiện nói cho cậu một bí mật, mỗi người sau khi thông qua Bí Cảnh số 30, đều có thể nhận được thêm một loại năng lực mới làm phần thưởng.”

“Tiếp theo, tôi sẽ sử dụng năng lực mới của tôi để tấn công, người trẻ tuổi, cẩn thận đấy!”

Dứt lời.

Võ Thần bỗng nhiên hơi khụy hai chân, lòng bàn chân bám chặt mặt đất, giống như đang đứng tấn.

Đồng thời.

Trong miệng ông ta, hô lên chữ cái đầu tiên của chiêu thức này:

“Quy!”

Sau đó, hai tay Võ Thần chấp lại, tạo thành hình nụ hoa, thu vào eo bụng, cơ bắp toàn thân căng cứng, đồng thời hô lên chữ thứ hai.

“Phái!”

Một lượng lớn khí thể, bắt đầu điên cuồng hội tụ về phía hai tay Võ Thần, cuối cùng ngưng tụ thành một quả cầu ánh sáng màu trắng!

“Khí!”

Trần Nghiệp đã bị dọa choáng váng.

Hắn khiếp sợ không phải vì chiêu này của Võ Thần có bao nhiêu khủng bố.

Mà là chiêu này hắn quá quen thuộc!

Quy Phái Khí Công!

Xuất hiện trong bộ truyện tranh “Bảy Viên Ngọc Rồng”, là tuyệt kỹ của nhân vật chính Son Goku.

Trần Nghiệp vạn vạn không ngờ tới, vị Võ Thần trước mắt này, vậy mà cũng biết chiêu này?

Vừa rồi gã này nói gì nhỉ?

Sau khi thông qua Bí Cảnh số 30, có thể nhận được một loại năng lực mới?

Còn có chuyện này sao?

“Công!!”

Võ Thần quát lớn một tiếng, hai tay đột nhiên đẩy về phía trước.

Trong nháy mắt!

Quả cầu ánh sáng màu trắng trong lòng bàn tay ông ta, bộc phát ra sóng năng lượng cường hãn, bay vọt qua sàn đấu, lao thẳng về phía Trần Nghiệp.

“Vèo!”

Sóng xung kích năng lượng màu trắng xé rách hư không, phát ra tiếng rít chói tai đáng sợ.

Nhìn thấy cảnh tượng này.

Tất cả khán giả, đều biến sắc!!

...

Trần Nghiệp không né tránh!

Bởi vì hắn có thể nhìn ra, chiêu này Võ Thần đánh ra, tuy uy thế kinh người, nhưng so với Goku, kém xa lắm.

Cũng không mang đến cho hắn cảm giác áp bức quá lớn.

Cho nên, chiêu này kỳ thật là đang thăm dò.

Hắn đã sớm chuẩn bị, lập tức dời chân phải sang, nắm chặt nắm đấm, triển khai tư thế.

Đồng thời, ngọn lửa bùng cháy, phun ra từ nắm đấm của hắn.

Sau đó.

Một quyền đánh ra.

Quyền này, là trăm phần trăm lực đạo của hắn!

“Ầm!!!”

Trong đấu trường, đột nhiên bộc phát ra tiếng nổ chấn động màng nhĩ.

Đó là hư không bị đánh cho nổ tung!

Dưới nắm đấm của Trần Nghiệp, mặt sàn đấu bị cào rách một lớp dày cứng rắn.

Quy Phái Khí Công của Võ Thần, trong nháy mắt bị tiêu diệt, biến mất không còn tung tích.

Mà quyền phong của Trần Nghiệp không giảm, ngưng tụ thành hỏa quyền khổng lồ, phản công về phía Võ Thần.

Võ Thần không né tránh, đứng tại chỗ, dùng thân thể trực tiếp nghênh đón hỏa quyền của Trần Nghiệp.

“Oanh!”

Hỏa quyền va chạm vào Võ Thần, phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa.

Trên không trung của sàn đấu, xuất hiện một đám mây hình nấm nhỏ...

Chỉ là.

Chờ ánh lửa tan đi, liền lộ ra thân thể hoàn hảo không chút tổn thương của Võ Thần.

Hỏa quyền đạt tới tiêu chuẩn lực phá hoại cấp sáu, vậy mà không thể làm tổn thương ông ta mảy may!

Có thể thấy được, thân thể của vị Võ Thần này cường hãn đến mức nào!

Trên mặt gã này, còn mang theo nụ cười hưng phấn.

“Tốt lắm, uy lực của quyền này của cậu, quả nhiên đáng sợ!”

Võ Thần cười ha hả, đồng thời bước về phía Trần Nghiệp, hô lớn: “Người trẻ tuổi, không cần thăm dò lẫn nhau nữa, mau dùng bản lĩnh mạnh nhất của cậu ra đi!”

Sắc mặt Trần Nghiệp bình tĩnh, nghe vậy cũng bước tới.

...

Khán giả đang quan sát xung quanh.

Đã sớm gây người!

Hai người này chỉ là công kích thăm dò lẫn nhau, đã đủ rung động lòng người.

Quan trọng hơn là... Sóng xung kích khí công mà Võ Thần vừa đánh ra là thứ quý giá gì vậy?

Đây là năng lực của vị anh hùng nào?

Mọi người đều biết, thiên phú anh hùng mà Võ Thần kết hợp, cũng là S3, hơn nữa ông ta là người đứng đầu thế giới trong số những người sở hữu thiên phú S3.

Vậy thì, sóng xung kích khí công kia, là chuyện gì xảy ra?

Trong số các năng lực của thiên phú S3, căn bản không có chiêu này mà?

Lúc này.

Trần Nghiệp và Võ Thần, rất nhanh đã đi tới trung tâm sàn đấu, đứng đối mặt nhau.

Giống như lúc trước với Norma Takejiro.

Chỉ là.

Norma Takejiro được xưng là sinh vật mạnh nhất trên địa cầu kia, so với vị Võ Thần trước mắt này, còn kém xa.

Sư bá Ba Lệ Minh nói đúng, cường giả Kiến Thần, quả nhiên là phi phàm.

Giữa Bảo Đan viên mãn và Kiến Thần, chỉ kém một bước, nhưng bước này, lại là khác biệt một trời một vực!

Ngay sau đó.

Hai người này đều không nói gì, đồng thời hành động.

“Lưu Thủy Nham Toái Quyền!”

“Liên Hoàn Nghiêm Túc Quyền!”

Hai người đồng thời thi triển năng lực công kích tối cường của mình.

Chương 196 - Cuộc chiến kinh thiên động địa và bí mật! (2)

Khán giả đang quan sát xung quanh, cũng nhìn thấy cảnh tượng chiến đấu hoành tráng nhất trong đời...

“Oanh!”

“Oanh!”

“Oanh!”

Tựa như vạn lôi oanh tạc, đan xen oanh kích trên sàn đấu.

Tiếng nổ kịch liệt, không ngừng vang lên trong toàn bộ đấu trường!

Sóng xung kích cường hãn do hai người va chạm tạo ra, trong nháy mắt đã phá hủy sàn đấu, trở nên tàn tạ không chịu nổi.

Như trời long đất lở!

Còn thân ảnh của hai người...

Không thấy đâu!

Hoàn toàn không thấy đâu!

Bởi vì hai người này không chỉ so đấu lực lượng ra tay, còn so đấu tốc độ!

Bọn họ giống như hai đạo hư ảnh, lấp lóe ở khắp nơi trên sàn đấu, không ngừng va chạm đối kháng...

Ngôn ngữ căn bản không cách nào hình dung cảnh tượng chiến đấu như vậy.

Nếu thật sự muốn so sánh, có chút giống như bá chủ vũ trụ Boros, dùng hình thái mạnh nhất, phát động công kích mãnh liệt về phía Saitama.

Đương nhiên, Võ Thần còn chưa sánh bằng bá chủ vũ trụ Boros, Trần Nghiệp so với Saitama thời kỳ đỉnh phong, cũng là kém xa.

Cũng chính bởi vì như thế, trận chiến của hai người, mới càng thêm kịch liệt!

Dù sao, kẻ tám lạng người nửa cân, mới có thể phát huy ra thực lực chân chính.

...

Trên khán đài xung quanh sàn đấu.

Tất cả khán giả đều trợn mắt há hốc mồm!

Rất nhiều cường giả miễn cưỡng nhìn thấy thân ảnh của hai người, càng bị dọa đến mức đứng bật dậy.

Bao gồm cả Tần Mộc Âm, Ba Lệ Minh những cường giả như vậy, đều không tự chủ được đứng dậy, ánh mắt chấn động nhìn sàn đấu.

Tất cả mọi người đều có một loại cảm giác: Giống như bọn họ hiện tại nhìn thấy, căn bản không phải là con người đang chiến đấu, mà là hai vị thần linh, đang đại chiến.

Một tiếng đồng hồ trôi qua...

Hai tiếng đồng hồ trôi qua...

Năm tiếng đồng hồ trôi qua...

Cho đến sau đó, bầu trời dần dần tối sầm, hai người này vẫn không có chút ý tứ dừng tay, thậm chí ngay cả mức độ kịch liệt

của trận chiến, cũng không có chút nào giảm bớt.

Đây là thể phách đáng sợ đến mức nào, mới có thể sở hữu thể lực như vậy?

Mười tiếng đồng hồ sau.

Bầu trời đã hoàn toàn tối đen.

Ngay khi mọi người còn chưa biết hai người này còn muốn đánh bao lâu nữa, cuối cùng cũng có hiện tượng dị thường xuất hiện.

“Àm!”

Thân ảnh của hai người.

Đồng thời xuất hiện.

Sàn đấu lúc này, đã sớm bị phá hủy đến mức không còn ra hình dạng gì nữa.

Bọn họ đứng trên một mảnh đất hoang tàn, bất động.

Khán giả xung quanh, cũng bất động, nín thở, nghiêm túc nhìn hai người này.

Nhìn từ bên ngoài, hai người này đều rất chặt vật.

Quần áo trên người Trần Nghiệp đều bị rách nát, đặc biệt là phần thân trên, gần như chỉ còn lại cổ áo còn treo trên người, trên người cũng đầy vết thương, máu me đầm đìa rất đáng sợ.

Khiến Đường Tử Trần và Trần hội trưởng nhìn thấy liền đứng bật dậy, lo lắng bất an.

Vị Võ Thần kia cũng không khá hơn chút nào.

Trên người ông ta tương tự đều là vết thương, hơn nữa vết thương còn nghiêm trọng hơn so với Trần Nghiệp, thậm chí ngay cả cự nhân chi khu, cũng bị thấp đi một đoạn.

Hồi lâu sau...

“Tốt!”

Vị Võ Thần kia, đột nhiên quát lớn một tiếng.

Sau đó, khí thể trên người ông ta, nhanh chóng giảm xuống, thân thể cũng đang nhanh chóng thu nhỏ lại, giống như búp bê

hơi bị xì hơi vậy, vài hơi thở công phu, đã khôi phục lại hình thể bình thường.

Nhìn tư thế này, có lẽ là không đánh nữa.

“Ta không được rồi!”

Võ Thần đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, không có chút ngại ngùng, cười ha hả nói: “Tiểu tử ngươi, nắm đấm thật nặng, đánh thật sự rất đau!”

“Người tuổi đã cao, thể lực quả nhiên cũng kém hơn một chút... Người trẻ tuổi, cậu thế nào?”

Trần Nghiệp nói: “Tôi cũng sắp không xong rồi, bị thương rất nặng!”

Nghe vậy, Võ Thần trừng mắt: “Khốn kiếp! Đừng lừa ta!”

“Đừng tưởng rằng ta không biết, thể lực của tiểu tử ngươi căn bản không có hao tổn bao nhiêu!”

“Tên tiểu tử ngươi, không chỉ lực lượng và tốc độ kinh người, lực phòng ngự cũng mạnh đáng sợ, so với tên Nga quốc kia, còn phải mạnh hơn rất nhiều lần... Đơn giản chính là quái vật!!”

Nói đến đây, Võ Thần lại hừ lạnh một tiếng: “Sao hả? Sợ ta không chịu thua sao?”

Trần Nghiệp im lặng.

Thấy Trần Nghiệp không nói lời nào, Võ Thần đột nhiên lại cười lên: “Tốt lắm! Có tiểu tử ngươi xuất hiện, ta rốt cuộc cũng không còn nhàm chán nữa!”

“Năm nay cứ như vậy đi! Đợi năm sau, chúng ta lại chiến!!”

Dứt lời, Võ Thần đột nhiên lại phun ra một ngụm máu, dưới chân loạng choạng, suýt chút nữa ngã sấp xuống, dọa ông ta vội vàng nhận thua.

Truyền tống môn xuất hiện, gã này vội vàng rời đi.

Nhìn bóng lưng Võ Thần rời đi, Trần Nghiệp nhẹ nhàng thở ra một hơi, sau đó lộ ra nụ cười.

Nói thật, vị Võ Thần này thật sự rất mạnh, cho dù là tốc độ, hay là lực phá hoại, vậy mà còn mạnh hơn Trần Nghiệp hiện

tại một chút.

Phải biết rằng, thể chất, lực lượng, cũng như thuộc tính nhanh nhẹn của Trần Nghiệp hiện tại, tính cả tạm thời, đều đã vượt qua năm ngàn điểm.

Trần Nghiệp có thể chất Saitama, gia tăng thuộc tính, giống như ăn cơm uống nước đơn giản như vậy.

Võ Thần có gì?

Ông ta đều dựa vào bản thân nỗ lực mà có được.

Có thể thấy được, gã này thật sự rất khủng bố.

Nếu không phải lực phòng ngự của ông ta không bằng Trần Nghiệp, thể lực cũng kém Trần Nghiệp không ít, trận chiến này, kết quả thật sự không thể nói.

...

Mãi cho đến khi Trần Nghiệp rời khỏi võ đài, võ đài được Bí Cảnh khôi phục lại nguyên trạng, những khán giả xung quanh mới dần dần hoàn hồn.

Sau đó.

Toàn bộ đấu trường trở nên ồn ào, tất cả mọi người đều bàn tán xôn xao.

“Trận chiến vừa rồi... thật sự là con người đang đánh nhau sao?”

“Hai con quái vật đó thật đáng sợ!”

“Vậy là, Võ Thần chủ động nhận thua? Gã đầu trọc thắng rồi?”

“Thật khủng khiếp, năng lượng mà hai người đó bộc phát ra, còn mạnh hơn cả bom hạt nhân!”

“Những cường giả như vậy, cho dù là Thú Vương trong truyền thuyết, cũng không cần phải sợ nữa nhỉ?”

“Quán quân Bí Cảnh Toàn Dân năm nay, đã không còn hội hộp nữa rồi!”

“Đúng vậy, vị Tàn nữ sĩ kia, không thể nào thắng nổi gã đầu trọc.”

“Bí Cảnh Toàn Dân năm nay, top 3 đều là đội của Hạ quốc rồi.”

...

Trận chiến giữa Trần Nghiệp và Võ Thần.

Ảnh hưởng đặc biệt lớn!

Võ Thần thì không sao, dù sao cũng là cường giả đã thành danh từ lâu.

Mặc dù thực lực mà Võ Thần thể hiện tối nay khiến tất cả mọi người đều hoảng sợ, nhưng mọi người vẫn miễn cưỡng chấp nhận được.

Chỉ có Trần Nghiệp, lại một lần nữa khiến mọi người cảm thấy khó tin.

Hiện tại, điều khiến nhiều người tiếc nuối là, khi ra khỏi Bí Cảnh sẽ mất đi ký ức, khiến họ không thể nhớ được vị cường giả đầu trọc kia...

Khán giả trong nước, thậm chí bắt đầu gọi Trần Nghiệp là “Trần Vô Địch”!!

Một đêm ồn ào trôi qua.

Trời sáng.

Vòng đấu loại trực tiếp lại tiếp tục.

Top 3 đã lộ diện.

Hôm nay, sẽ quyết định ai là quán quân!

Trên thực tế, đối với ứng cử viên vô địch, mọi người đều đã có đáp án trong lòng...

Tuy nhiên, trận chiến giữa Tần nữ sĩ và gã đầu trọc, vẫn rất hấp dẫn.

Rất nhiều người đều rất tò mò, liệu siêu năng lực của vị Tần nữ sĩ kia, có thể chống đỡ được công kích của gã đầu trọc hay không?

Rất nhanh.

Trần Nghiệp nhận được thông báo.

Trận đầu tiên, chính là hấn đấu với Tần Mộc Âm.

Người chiến thắng giữa hai người họ, sẽ đấu với Ba Lệ Minh một lần nữa, tiếp tục giành chiến thắng, chính là quán quân!

Sau đó, hai người thua cuộc sẽ thi đấu với nhau một trận, xác định vị trí á quân và quý quân.

Chương 197 - Bí Cảnh kết thúc, màn thao tác đỉnh cao của gã đầu trọc

Đây là một trường hợp tương đối thuận lợi.

Còn có một trường hợp rắc rối hơn, chính là người chiến thắng lại thua Ba Lệ Minh, sau đó Ba Lệ Minh lại thua người còn lại, tạo thành một vòng tuần hoàn... Tình huống này xảy ra với xác suất rất nhỏ, nếu thật sự xảy ra, vậy thì sẽ thi đấu lại.

Nói thật.

Ban đầu Trần Nghiệp định trực tiếp bỏ quyền không lên sân, từ bỏ tranh đoạt chức vô địch.

Bởi vì hắn muốn che giấu bí mật về Đầu Trọc Đại Ma Vương, không muốn bản thân bị quá nhiều người chú ý.

Chỉ là, đến nước này rồi, Bí Cảnh căn bản không tìm được đối thủ phù hợp với hắn, trực tiếp mở cổng dịch chuyển, yêu cầu hắn lên sân.

Chắc là chỉ còn lại ba người cuối cùng, không cần thiết phải tiến hành ghép cặp nữa.

Chờ hắn lên võ đài.

Trần Nghiệp phát hiện, Tần Mộc Âm không nói hai lời, trực tiếp mở lá chắn niệm lực, đồng thời bay lên, lơ lửng trên không trung...

Rõ ràng, cô nàng sợ hắn lại sử dụng chiêu thức mất mặt kia!

Nhìn thấy Tần Mộc Âm ra vẻ như lâm đại địch, Trần Nghiệp có chút muốn cười, đột nhiên muốn trêu chọc vị đệ nhất nhân trong nước này một chút.

“Tần đội trưởng, tôi nhớ lúc trước ở trong cung điện cô đã nói, đợi đến khi gặp tôi trên võ đài, sẽ cho tôi đẹp mặt?”

Trần Nghiệp cười nói: “Bây giờ tôi đang ở đây, cô muốn cho tôi đẹp mặt như thế nào đây?”

Nghe được câu này.

Tần Mộc Âm tức giận đến mức suýt chút nữa thì rơi từ trên không trung xuống...

Ngay khi cô chuẩn bị nói gì đó, đột nhiên, trên võ đài vang lên một tiếng nổ vang!

“Ầm ầm!”

Toàn bộ võ đài khổng lồ, bị phá hủy trong nháy mắt!

Vô số đá vụn bay lên không trung.

Một bóng người, từ trong đó bay vút ra, lao thẳng về phía Tần Mộc Âm đang ở trên không trung như tia chớp.

Nhanh!

Thật sự là quá nhanh!

Ngay cả Tần Mộc Âm vẫn luôn chuẩn bị sẵn sàng, lúc này cũng không kịp né tránh.

Cô chỉ có thể dốc hết toàn lực, bộc phát ra niệm lực của mình.

“Ong!”

Toàn bộ đấu trường chấn động.

Niệm lực khổng lồ, giống như một ngọn núi lớn, bao phủ Trần Nghiệp, muốn ngăn cản Trần Nghiệp tới gần.

Đồng thời trên người Tần Mộc Âm cũng sáng lên lá chắn niệm lực màu xanh đậm, bao bọc cô ở giữa.

Đáng tiếc là, lực xung kích của Trần Nghiệp quá mạnh mẽ.

Trước khi lực xung kích của hắn biến mất, cho dù niệm lực của Tần Mộc Âm thật sự có thể dời non lấp biển, cũng không thể ngăn cản Trần Nghiệp tới gần.

Giống như con người có thể dễ dàng nắm viên đạn trong tay, nhưng chỉ cần viên đạn được bắn ra khỏi nòng súng, thân thể con người, liền không thể nào ngăn cản được.

Trần Nghiệp thế như chẻ tre.

Trong nháy mắt.

Đã xông đến trước mặt Tần Mộc Âm.

Sau đó.

Hắn giơ nắm đấm lên...

“Rắc!”

Lá chắn niệm lực của Tần Mộc Âm, trước nắm đấm của Trần Nghiệp, giống như thủy tinh, vỡ tan trong nháy mắt.

Tiếp đó, nắm đấm của Trần Nghiệp, tiếp tục hướng về phía mặt Tần Mộc Âm...

Khoảnh khắc này, Tần Mộc Âm thật sự cảm nhận được hơi thở của cái chết, bao trùm lấy cô hoàn toàn!

Khuôn mặt đầy anh khí của cô nàng, trở nên tái nhợt vì sợ hãi.

Đôi mắt to xinh đẹp, trợn tròn.

Dường như không dám tin, bản thân lại ở gần cái chết đến vậy...

Sau đó, Tần Mộc Âm nhắm hai mắt lại.

Một giọt nước mắt, từ khóe mắt cô trào ra.

Cô rơi lệ, không phải là vì sợ hãi cái chết, mà là cô còn tâm nguyện chưa hoàn thành.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Làn gió ấm áp, thổi trên mặt cô, thổi bay tóc mái của cô, để lộ hoàn toàn khuôn mặt xinh đẹp rạng rỡ.

Sau đó, Tần Mộc Âm cảm thấy, một ngón tay ấm áp, lau đi giọt nước mắt của cô...

Cô nghi hoặc mở mắt ra, liền nhìn thấy Trần Nghiệp đã trở lại võ đài, đang cười với cô.

“Tần đội trưởng, cố lên... Tôi nhận thua!”

Trần Nghiệp hô lên một tiếng.

Công dịch chuyển xuất hiện, hắn không chút do dự xoay người rời đi.

Để lại Tần Mộc Âm với vẻ mặt ngơ ngác, lơ lửng trên không trung...

...

Khán giả cũng đang ngơ ngác.

Đều không ngờ, gã đầu trọc kia lại lựa chọn nhận thua vào lúc sắp thắng.

Sau đó, mọi người rất nhanh liền hiểu được nguyên nhân Trần Nghiệp làm như vậy.

Chắc là không muốn giành chức vô địch, để tránh quá mức nổi bật! Sau khi ra ngoài sẽ không tiện che giấu bản thân.

Chỉ có một số ít cường giả, nhìn thấy động tác Trần Nghiệp giúp Tần Mộc Âm lau nước mắt...

Trên một nóc nhà nào đó.

Nhìn thấy Trần Nghiệp vênh váo như vậy, Võ Thần cười ha hả.

Một tên thuộc hạ da đen, nhìn không được hỏi: “Tôn thượng, ngài phát hiện ra chuyện gì thú vị sao?”

Võ Thần mỉm cười nói ra một bí mật động trời: “Người giành được chức vô địch Bí Cảnh Toàn Dân hàng năm, có thể giữ lại ký ức, chỉ là không thể tiết lộ nội dung Bí Cảnh cho người khác mà thôi!”

Mọi người nghe vậy, đều vô cùng kinh ngạc.

Sau đó, bọn họ rất nhanh liền hiểu ra, Võ Thần đang cười cái gì.

Theo như bọn họ điều tra, Tần Mộc Âm của Hạ quốc, là một nữ nhân mạnh mẽ, cố chấp.

Gã đầu trọc kia lại dám trêu chọc cô như vậy, thậm chí là có ý đồ xâm sở cô, đợi đến khi Tần Mộc Âm mang theo ký ức ra ngoài, chẳng phải là có trò hay để xem sao?

Chắc là gã đầu trọc kia cũng không biết, quán quân của Bí Cảnh Toàn Dân còn có phúc lợi này, cho nên mới dám làm như vậy nhỉ?

Thật thú vị!

...

Rất nhanh.

Võ đài lại được Bí Cảnh khôi phục lại nguyên trạng.

Trận tranh đoạt chức vô địch thứ hai bắt đầu.

Lần này là Ba Lệ Minh đối chiến với Tần Mộc Âm.

Đối mặt với Tần Mộc Âm, đối thủ cũ của mình, Ba Lệ Minh cười ha hả: “Tần đội trưởng, tôi tự nhận không phải là đối thủ của cô, ngay cả tới gần cô cũng khó, cho nên thôi không đánh nữa!”

Dứt lời.

Ba Lệ Minh liền dứt khoát nhận thua, rời khỏi võ đài.

Đến đây.

Người giành chức vô địch Bí Cảnh Toàn Dân lần này, đã chính thức lộ diện:

Tần Mộc Âm đến từ Hạ quốc!!

Toàn bộ thành viên đội chấp pháp, sau khi nhận được tin tức này, đều hưng phấn reo hò.

Mỗi thành viên của đội vô địch, đều có thể nhận được 330 điểm tiềm năng!

Có được số tiềm năng này, đủ để cho thực lực của bọn họ tăng lên một bậc.

Chỉ có Tần Mộc Âm, sắc mặt vẫn luôn bình tĩnh, không nhìn ra chút vui mừng nào.

Cũng không biết là do chức vô địch đến quá dễ dàng, hay là bởi vì Trần Nghiệp...

...

Quán quân đã xuất hiện.

Tiếp theo là quyết định á quân và quý quân.

Trần Nghiệp và Ba Lệ Minh lại một lần nữa lên sân.

Ba Lệ Minh còn muốn Trần Nghiệp dừng nương tay, để cho ông ta được mở mang tầm mắt.

Không ngờ, Trần Nghiệp căn bản không muốn đánh với vị sư bá này, trực tiếp nhận thua...

Khi Trần Nghiệp rời khỏi võ đài.

Cũng tuyên bố Bí Cảnh Toàn Dân lần này, chính thức kết thúc.

Tất cả những người tham gia trên toàn cầu, đều đồng thời nhận được thông báo:

【 Bí Cảnh Toàn Dân lần này đã kết thúc... 】

【 Giành được chức vô địch là: Đội do Tàn Mộc Âm của Hạ quốc dẫn đầu. 】

【 Giành được á quân là: Đội do Ba Lệ Minh của Hạ quốc dẫn đầu. 】

【 Giành được quý quân là: Đội do Lục Tồn của Hạ quốc dẫn đầu. 】

Không ít người nghe được thông báo, lúc này mới phản ứng lại, Bí Cảnh Toàn Dân năm nay, top 3 lại đều là đội của Hạ quốc.

Còn về cái tên được xưng lên cho vị trí hạng ba, tự nhiên là Lục hiệu trưởng của Ma Đô Võ Đại.

Nếu như dựa theo công lao đóng góp, Ma Đô Võ Đại có thể lọt vào top 3, công lao chắc chắn là thuộc về Trần Nghiệp.

Rõ ràng, đây không phải là phân chia theo công lao.

Lúc mới tiến vào Bí Cảnh, khi đăng ký ở trong nhà, là do Lục hiệu trưởng thao tác, thông tin ghi lại cũng là của ông ấy, cho nên Bí Cảnh liền lấy tên của Lục hiệu trưởng làm chủ đạo.

Thật ra như vậy lại tốt hơn.

Trần Nghiệp thật sự sợ Bí Cảnh phân chia theo công lao, treo tên của hắn lên đó.

Đến lúc đó, muốn trốn cũng không trốn được.

Chắc chắn hắn sẽ bị người ta dùng kính lúp nghiên cứu...

Chương 198 - Bí Cảnh kết thúc, màn thao tác đỉnh cao của gã đầu trọc (2)

【 Chú ý: Bí Cảnh sẽ đóng lại sau 19 tiếng nữa. 】

Mọi người lại nhận được thông báo.

Bây giờ đã là buổi trưa, 19 tiếng đồng hồ, đến sáng ngày mai.

Nói cách khác, mọi người còn có thể ở lại trong Bí Cảnh một đêm...

Tiếp theo.

Chính là thời gian gặp gỡ, giao lưu.

Rất nhiều người tụ tập lại với nhau, thảo luận về Đại hội Võ Đạo Toàn Dân lần này.

Nói về độ đặc sắc.

Vậy thì chắc chắn là đặc sắc!

Dù sao cũng xuất hiện một siêu cấp hắc mã!!

Đáng tiếc là, khi ra khỏi Bí Cảnh sẽ mất đi ký ức, cho dù có đặc sắc đến đâu cũng không nhớ được.

Buổi tối hôm đó.

Phòng 168, có một vị khách đặc biệt đến thăm.

Là một cô gái da trắng.

Tên là Alice.

“Tôi thay mặt Võ Thần đại nhân đến đây, có vài lời muốn nói với Trần Nghiệp tiên sinh.”

Alice nói tiếng Hạ quốc, tuy không được chuẩn lắm, hơi lủng củng, nhưng may là mọi người đều có thể nghe hiểu.

Trần Nghiệp sững sờ, đứng dậy hỏi: “Không biết Võ Thần tiên bối, có lời gì muốn nhắn nhủ với tôi?”

Alice nhìn Trần Nghiệp, nở một nụ cười: “Võ Thần đại nhân bảo tôi chuyển lời cho anh, người giành được chức vô địch Bí Cảnh Toàn Dân, có thể giữ lại ký ức, đây là phúc lợi thêm cho quán quân...”

Nói xong câu đó.

Alice liền rời đi.

Trần Nghiệp đầu tiên là sững sờ, sau đó dường như nghĩ đến điều gì, sắc mặt lập tức thay đổi.

Sắc mặt những người khác cũng thay đổi theo...

“Mẹ kiếp!!”

Tào Vũ kêu lên: “Không phải nói là đều sẽ mất trí nhớ sao? Quán quân có thể giữ lại ký ức? Đây là chuyện gì vậy? Đây, đây chẳng phải là lừa người sao?”

Triệu Tranh: “Nói cách khác, bí mật của sư huynh, vị Tàn nữ sĩ kia sẽ biết rõ ràng?”

“Cô, cô ấy chắc là sẽ không cố ý tiết lộ ra ngoài chứ?” Nhậm Thiển Thiển lo lắng nói.

Đường Tử Trần mặc dù không nói gì, nhưng sắc mặt cô nàng đã trắng bệch.

Nàng rất rõ ràng, Trần Nghiệp vì muốn giữ bí mật, đã phải trả giá rất nhiều.

Còn nói gì nữa.

Tên Vô Thần này thật xấu xa!

Hắn ta bảo thuộc hạ đến chuyển lời, nhưng lại cố ý bỏ sót thông tin quan trọng nhất, dọa cho những người này một phen hú vía.

Ngay cả Lục hiệu trưởng cũng nhíu mày.

Lão Lưu do dự nói: “Tàn đội trưởng là người rất yêu nước, cô ấy rất rõ ràng, trong nước có cường giả như Trần Nghiệp, thì quan trọng đến mức nào, chắc là sẽ không tùy tiện tiết lộ bí mật ra ngoài đâu nhỉ?”

Đối với lời nói của lão Lưu, mọi người đều khá tán thành.

Nhìn từ những biểu hiện trước đây của Tàn Mộc Âm, quả thật là một người yêu nước, ít nhất không phải là kẻ xấu xa ích kỷ.

Nhưng mà.

Đặt hy vọng vào người khác, vốn dĩ là một việc rất không đáng tin cậy.

“Bị tính kế rồi!” Lục hiệu trưởng nói: “Thật không ngờ, quán quân lại có thể giữ lại ký ức, biết trước như vậy, đã không nên để cho các em lên sân.”

“Tên Võ Thần kia cũng thật quá đáng!” Nhậm Thiển Thiên tức giận nói: “Bây giờ mới nói, tôi thấy hắn ta là cố ý, muốn cho chúng ta tối nay mất ngủ.”

Sự thật là.

Võ Thần chỉ muốn cho Trần Nghiệp tối nay mất ngủ mà thôi.

Ai bảo Trần Nghiệp đánh cho hắn ta toàn thân đau nhức, bị thương nặng, không nghỉ ngơi vài tháng thì đừng hòng khỏi.

Những người khác của Ma Đô Võ Đại hoàn toàn là bị vạ lây...

“Cũng không cần phải lo lắng quá.” Trần Nghiệp thở dài nói: “Nếu như cô ấy thật sự muốn tiết lộ bí mật của tôi, vậy thì cứ để như vậy đi! Cùng lắm thì công khai tôi là người có thiên phú S1, sau này giống như lớp trưởng, ở trong trường không ra ngoài nữa là được.”

Nói thì dễ lắm.

Trên thực tế Trần Nghiệp vẫn rất lo lắng...

Lo lắng bí mật về Đầu Trọc Đại Ma Vương bị bại lộ.

Tào Vũ do dự một lúc, đột nhiên đề nghị: “Lão Trần, lúc trước cậu không phải đã nương tay với vị Tần đội trưởng kia sao? Hay là, bây giờ cậu đi chào hỏi cô ấy một tiếng? Tôi nghĩ chút mặt mũi này, cô ấy chắc là sẽ nể cậu đấy?”

Nghe được câu này.

Trần Nghiệp chỉ có thể cười khò...

Ngày hôm sau.

Buổi sáng.

Tất cả mọi người đều được Bí Cảnh đưa về thế giới thực.

Lịch hiển thị, hôm nay là ngày 2 tháng 5.

Nói cách khác, thế giới thực, mới chỉ trôi qua một ngày.

Khi danh sách top 3 của Bí Cảnh lần này được công bố, toàn cầu đều chấn động...

Thư viện võ đại, tầng hai.

Căn phòng trống rỗng bỗng xuất hiện mười bóng người.

Chính là Trần Nghiệp, Đường Tử Trần cùng những người khác vừa trở về từ Bí Cảnh.

Nhìn khung cảnh quen thuộc xung quanh, mọi người đều sửng sờ.

“Thật sự mất trí nhớ rồi sao?”

Tào Vũ lên tiếng trước, vẻ mặt đầy kinh ngạc: “Tôi thật sự không nhớ gì cả.”

Nhiệm Thiên Thiên tiếp lời: “Bây giờ tôi chỉ nhớ được, lúc trước chúng ta tập trung ở đây, cùng nhau tiến vào Bí Cảnh... Còn những gì xảy ra trong đó, tôi hoàn toàn không có ấn tượng gì.”

Triệu Tranh bổ sung: “Không chỉ mất đi ký ức liên quan, mà ngay cả trước khi vào Bí Cảnh là như thế nào, sau khi ra ngoài vẫn sẽ như vậy.”

Vừa nói, hắn vừa giơ ngón tay lên.

Mọi người liền nhìn thấy, trên ngón áp út tay trái của hắn, có một vết thương nhỏ.

“Đây là vết thương tôi cố ý tạo ra trước khi vào Bí Cảnh, tôi muốn thử xem, cơ chế bảo mật của Bí Cảnh Toàn Dân. Với vết thương như vậy, cho dù tôi chỉ ở trong Bí Cảnh một ngày, cũng nên được chữa lành.”

Triệu Tranh tiếp tục nói: “Bây giờ, vết thương này gần như giống hệt lúc tôi vào Bí Cảnh, điều này chứng tỏ chúng ta vào như thế nào, ra ngoài sẽ như thế ấy. Bí Cảnh đã hoàn toàn khôi phục lại chúng ta.”

Nghe vậy, mọi người đều gật đầu.

Trần Nghiệp nhìn cơ thể mình, cũng cảm thấy bản thân không có chút thay đổi nào.

Ngay cả một chút vết bẩn trên quần áo cũng giống hệt!

Trong Bí Cảnh, không thể nào quần áo không dính một chút bụi bẩn, vì vậy, cách giải thích duy nhất là Bí Cảnh đã ghi nhớ mọi chi tiết của mọi người khi bước vào, sau đó khôi phục lại toàn bộ.

“Tranh ca, anh thật thông minh!” Thiệu Văn Tuệ sùng bái nói: “Ngay cả cách này cũng nghĩ ra được.”

Nhiệm Thiên Thiên nhìn Thiệu Văn Tuệ đột nhiên si mê, không khỏi lắc đầu.

Nếu không có hiệu trưởng ở đây, cô nhất định sẽ lên tiếng chế nhạo cô bạn thân này.

Triệu Tranh cười lắc đầu: “Chỉ là trò vật thôi, tôi tin chắc chắn có rất nhiều người đã thử qua cách này rồi.”

“Nói đúng!” Lão Lưu nói: “Chắc chắn có vô số người tò mò về bí mật của Bí Cảnh Toàn Dân, tự nhiên cũng sẽ nghĩ ra đủ mọi cách để thăm dò, tiếc là đều vô dụng, bao nhiêu năm trôi qua, Bí Cảnh Toàn Dân vẫn không để lộ ra chút tin tức nào.”

Lúc này.

Bí Cảnh đột nhiên bắt đầu phát thưởng.

Khi 200 điểm tiềm năng được cộng vào, mọi người mới biết được...

Hóa ra, đội Võ Đại của bọn họ đã lọt vào top 3!!

“Cái quái gì!!”

Tào Vũ, người có tính cách hướng ngoại, là người đầu tiên hét lên: “Chúng ta vậy mà lại là hạng ba?”

Những người khác cũng đều khiếp sợ không thôi.

Ngay cả những cường giả cấp năm như Lục Hiệu trưởng và Cao Diệp cũng không thể giữ được bình tĩnh.

Đây chính là hạng ba của Bí Cảnh Toàn Dân đấy!

Vô số cao thủ đỉnh tiêm và chí cường giả trên toàn cầu, vậy mà bị bọn họ giành được hạng ba?

Đây là thao tác thần thánh gì vậy?

Nằm mơ cũng không dám nghĩ tới!

“Tuyệt quá!” Nhiệm Thiển Thiển là người vô tư nhất, cô nàng hưng phấn nói: “200 điểm tiềm năng, thật sự là quá tốt rồi, có thể giúp thực lực của tôi tăng lên rất nhiều.”

Quả thật, đối với những dị năng giả giai đoạn đầu, 200 điểm tiềm năng đủ để nâng cao thực lực của bọn họ lên một tầm cao mới.

Chương 199 - Chấn Động Toàn Cầu! Tại Sao Top 3 Đều Là Đội Tuyển Hạ Quốc?

“Mấy lão già chúng ta chắc chắn không có thực lực đạt đến trình độ này trong Bí Cảnh Toàn Dân.”

Lục Hiệu trưởng đột nhiên cười lớn, nhìn về phía mấy người trẻ tuổi, nói: “Xem ra, kỳ tích này là do các em tạo nên.”

Nghe vậy.

Triệu Tranh, Tào Vũ và những người khác đều vô thức nhìn về phía Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

Còn Đường Tử Trần thì liếc nhìn Trần Nghiệp đang bình tĩnh bên cạnh, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện lên nụ cười nhàn nhạt.

Chỉ có nàng kiên định tin rằng, đội Võ Đại có thể lọt vào top 3, nhất định là nhờ nam nhân đầu trọc bên cạnh này.

“Tôi lại không cho là vậy.”

Gà con đột nhiên lên tiếng, đưa ra ý kiến khác: “Rốt cuộc Bí Cảnh Toàn Dân là như thế nào, không ai biết rõ, biết đâu là do vận may của chúng ta đủ tốt.”

Không ai phản bác hắn ta.

Dù sao, mọi người đều không nhớ rõ nội dung của Bí Cảnh Toàn Dân, không cách nào phản bác.

Lão Lưu đột nhiên cảm thán: “Không ngờ, Bí Cảnh Toàn Dân năm nay, top 3 đội tuyển đều là đội tuyển của Hạ Quốc chúng ta, e rằng tin tức này vừa truyền ra, trong và ngoài nước đều sẽ chấn động.”

...

Cùng lúc đó.

Úc Châu, một nơi nào đó.

Trong căn phòng xa hoa.

Một nhóm người vừa trở về từ Bí Cảnh, sắc mặt đều có chút nghiêm trọng và kinh ngạc.

Điều khiến bọn họ khó tin là, phần thưởng quán quân vốn luôn nắm chắc trong tay, năm nay lại không cánh mà bay...

Không chỉ quán quân biến mất, mà ngay cả top 3 cũng không lọt vào?

Chỉ giành được một suất top 10?

Đây là chuyện quái quỷ gì vậy?

Ngay cả Võ Thần cũng không làm được sao?

Nghĩ đến Võ Thần, mọi người đều đồng loạt nhìn về phía người đàn ông nho nhã đeo kính gọng vàng.

Mà lúc này trên mặt Võ Thần cũng mang theo vẻ ngoài ý muốn.

“Tôi... bị loại sớm sao? Ngay cả top 3 cũng không vào được?”

“Thật thú vị, thật sự là quá thú vị!”

Võ Thần không biết nghĩ đến điều gì, đột nhiên cười ha hả.

Tuy rằng lần này hắn không lọt vào top 3, nhưng những lần trước đều là quán quân.

Cho nên, đối với những thứ có trong Bí Cảnh Toàn Dân, hắn đều biết rõ như lòng bàn tay.

Rất nhanh.

Sự chú ý của Võ Thần liền tập trung vào ba đội tuyển của Hạ Quốc.

Tàn Mộc Âm và Ba Lệ Minh, hai người này bị Võ Thần phủ định đầu tiên.

Trong Bí Cảnh Toàn Dân trước đó, hắn đã từng giao thủ với hai người này rất nhiều lần, biết rõ trình độ của bọn họ, không có khả năng loại bỏ hắn.

“Vậy là có cường giả mới xuất hiện ở Hạ Quốc sao?”

Võ Thần lẩm bẩm tự nói.

Nghe vậy, cô gái da trắng Alice đứng bên cạnh Võ Thần lập tức hỏi: “Sur phụ, có cần đi điều tra một chút không?”

Võ Thần có chút động lòng.

Nhưng sau khi suy nghĩ kỹ càng, hắn vẫn lắc đầu: “Thôi vậy!”

“Chính sự ẩn giấu mới càng đáng để mong đợi!”

Võ Thần mỉm cười.

...

Kinh Thành.

Trụ sở đội chấp pháp.

Lúc này, trong một đại sảnh rộng rãi, truyền ra tiếng hoan hô kích động.

Những người đang hoan hô đều là những người đàn ông trung niên ba, bốn mươi tuổi.

Những người đàn ông trung niên này, từng người đều là cường giả cấp năm nổi tiếng trong nước, ngày thường trước mặt người ngoài đều rất trầm ổn.

Nhưng lúc này, bọn họ lại tràn đầy phấn khởi, hoan hô không ngớt.

Vui mừng như một đứa trẻ hai trăm cân!

Mà nguyên nhân khiến những người này vui mừng như vậy, tự nhiên là bởi vì, bọn họ đã giành được quán quân.

Quán quân của Bí Cảnh Toàn Dân!!

“Ha ha ha, một lần nhận được 330 điểm tiềm năng, thật sự là quá sướng!”

“Đúng là thoải mái, có 330 điểm tiềm năng này, tôi lại càng tự tin hơn cho lần Bí Cảnh tiếp theo.”

“Quán quân của Bí Cảnh Toàn Dân, rốt cuộc cũng đến lượt chúng ta giành được một lần, đây không chỉ là chuyện 330 điểm tiềm năng, mà còn là vinh quang cho đất nước, tôi đề nghị, chúng ta hãy tổ chức một bữa tiệc chúc mừng!”

“Tôi tán thành, chuyện vui như vậy, quả thật cần phải ăn mừng cho thật hoành tráng.”

“Tổ chức! Nhất định phải tổ chức!!”

Ngay cả Thích Vũ hòa thượng cũng lớn tiếng nói: “Không chỉ phải tổ chức, mà còn phải tổ chức thật hoành tráng, quy mô nhất định phải lớn, mời những người nổi tiếng trong giới và các phóng viên truyền thông đến, đây chính là chuyện lớn để nâng cao uy thế quốc gia chúng ta!!”

Mọi người hiếm khi không phản bác Thích Vũ hòa thượng, đều tán thành.

Có thể giành được quán quân của Bí Cảnh Toàn Dân, quả thật có thể xem như là chuyện lớn để nâng cao uy thế quốc gia.

Khương chấp sự đột nhiên cười nói: “Mọi người, lần này chúng ta có thể chia sẻ phần thưởng từ quán quân, đều phải cảm ơn đội trưởng của chúng ta, nếu không có đội trưởng, quán quân cũng không thể thuộc về chúng ta.”

Lời này vừa nói ra, lập tức nhận được không ít người hưởng ứng:

“Không sai, tất cả đều là công lao của đội trưởng.”

“Nếu không có Tần đội trưởng, chúng ta nhất định không thể nào giành được quán quân.”

“Đội trưởng thật sự là quá lợi hại...”

Đôi mắt với tiếng khen ngợi của mọi người, khuôn mặt xinh đẹp của Tần Mộc Âm vô cùng bình tĩnh.

Ký ức của cô đã được giữ lại...

Đồng thời, cô cũng nhận được lời cảnh cáo từ Bí Cảnh, nếu tiết lộ nội dung liên quan đến Bí Cảnh Toàn Dân, những Bí Cảnh tiếp theo sẽ không mở ra cho cô nữa!

Tần Mộc Âm có ký ức, cô rất rõ ràng quán quân này của mình là từ đâu mà có.

Bao gồm cả việc tên đầu trọc kia đã làm gì với cô, cô đều nhớ rõ ràng!!

Vậy mà dám sờ mặt cô!!!

“Đội trưởng, về việc mọi người đề nghị tổ chức tiệc, ý kiến của cô thế nào?”

Khương chấp sự lên tiếng hỏi, giọng điệu mang theo sự cung kính.

Cho dù Tần Mộc Âm nhỏ hơn ông ta gần mười lăm tuổi, ông ta cũng không dám ra vẻ người lớn tuổi trước mặt Tần Mộc Âm.

Giọng nói của ông ta cũng đã cắt ngang dòng suy nghĩ của Tần Mộc Âm.

“Tôi đồng ý tổ chức!”

Tần Mộc Âm bình tĩnh nói: “Bất quá, phải mời toàn bộ thành viên của đội Võ Đại đến... Còn có đội chủ lực của Hiệp hội Dị Năng, cũng mời đến đây luôn đi!”

Ban đầu, cô chỉ muốn gọi người của đội Võ Đại đến.

Sau đó là sợ làm như vậy quá lộ liễu, cho nên mới thêm đội Hiệp hội vào.

Trong mắt cô nàng, đội Hiệp hội có đến hay không cũng không sao.

Chỉ cần đội Võ Đại đến là được rồi!

“Hiểu rồi!” Một người đàn ông lên tiếng nói: “Chuyện này giao cho tôi đi làm.”

Lúc này.

Khương chấp sự như là nghĩ đến cái gì, do dự nói: “Những thành viên khác của đội Võ Đại thì không sao, Đường Tử Trần kia có chút phiền phức, bây giờ cô ta là mục tiêu bảo vệ trọng điểm của chính phủ, vạn nhất trên đường đến đây, có người ra tay với cô ta...”

“Không cần lo lắng chuyện này!”

Tần Mộc Âm nghĩ đến tên đầu trọc kia, thản nhiên nói: “Cô ta tuyệt đối sẽ không có chuyện gì.”

Có tên đầu trọc kia bảo vệ.

Cô không tin có ai có thể giết được Đường Tử Trần.

Cho dù bản thân cô đích thân ra tay cũng không được...

(Tần Mộc Âm không biết thuộc tính của Trần Nghiệp trong Bí Cảnh, phần lớn đều là thuộc tính tạm thời)

...

Khi danh sách đội ngũ giành được top 3 Bí Cảnh Toàn Dân lần này được công bố trên mạng, lập tức gây ra một cơn chấn động.

Chấn động toàn cầu!!

Chủ yếu là top 3 Bí Cảnh Toàn Dân lần này, vậy mà lại bị đội tuyển của Hạ Quốc bao trọn...

Kể từ khi Bí Cảnh Toàn Dân được mở ra, đã bao nhiêu năm trôi qua, chưa từng xảy ra chuyện như vậy!

Cư dân mạng và giới truyền thông nước ngoài đều vô cùng kinh hãi, đều kinh ngạc thốt lên, đại quốc phương đông muốn thống trị thế giới rồi.

Còn cư dân mạng trong nước thì lại vô cùng phấn khích, trên mạng sôi nổi thảo luận.

“Mẹ kiếp! Nguru bức! Quán quân, á quân, quý quân đều bị chúng ta bao trọn rồi.”

“Các vị đại lão thật sự là quá mạnh!”

“Ha ha ha, sướng! Mặc dù không phải tôi đạt được, nhưng thân là đồng bào, cũng cảm thấy vô cùng vinh dự!”

Chương 200 - Tuyệt vọng sinh cuồng vọng, ra đời Viên Nang Hy Vọng

“Quán quân, á quân tôi có thể hiểu được, hai vị đội trưởng này đều là siêu cấp đại lão, quý quân là cái quỷ gì? Đội ngũ của Võ Đại? Võ Đại có cường giả cấp sáu sao?”

“Lầu trên +1, tôi quan sát đội ngũ top 3 Bí Cảnh Toàn Dân hàng năm, cơ bản đều là do chí cường giả dẫn dắt, từ khi nào Võ Đại lại lợi hại như vậy?”

“Điều này quả thật có chút kỳ quái, Võ Đại là danh giáo không sai, nhưng vẫn chưa mạnh đến mức độ này.”

“Các người biết Bí Cảnh Toàn Dân là cái gì sao? Cứ ở đây mà nói? Không thể để cho người ta may mắn một lần sao?”

“Dù sao chỉ cần là đội tuyển của Hạ Quốc chúng ta bao trọn top 3, tôi đều vui mừng, ha ha!”

“Hy vọng năm sau vẫn như vậy.”

“Đúng rồi, nghi thức kết hợp thiên phú anh hùng của tân sinh năm nay sắp bắt đầu rồi nhỉ? Cảm giác chiêu sinh của Võ Đại năm nay nhất định sẽ vô cùng thuận lợi.”

“Không sai, có ưu thế là quý quân của Bí Cảnh Toàn Dân, những trường học khác căn bản không có sức cạnh tranh trước mặt Võ Đại.”

...

Vô số cư dân mạng đều đang thảo luận.

Hơn nữa cơ bản đều là những bình luận tích cực.

Trên mạng tràn ngập không khí vui mừng.

Tuy rằng phần thưởng top 3 Bí Cảnh không liên quan gì đến những cư dân mạng bình thường này.

Nhưng thân là đồng bào, bọn họ vẫn cảm thấy rất vẻ vang, vô cùng vinh hạnh.

Mà quốc gia láng giềng là Oa quốc, bầu không khí trên mạng lúc này lại hoàn toàn trái ngược.

Bởi vì...

Bọn họ vừa mới biết được một tin dữ động trời!!

Vị được vô số người coi là hy vọng, đồng thời được xưng là “sinh vật mạnh nhất trên địa cầu” - Norma Takejiro, đã vĩnh viễn ở lại trong Bí Cảnh Toàn Dân.

Tin tức này vừa ra.

Oa quốc trên dưới, toàn dân đau buồn!!

Ngay cả rất nhiều người không thích Norma Takejiro kiêu ngạo bá đạo, sau khi nghe được tin tức này, cũng đều hoảng sợ thất thố, hoang mang lo lắng.

Tình hình của Oa quốc những năm gần đây ngày càng khó khăn.

Là một quốc đảo, bọn họ có bất lợi bẩm sinh.

Thời bình thì không sao.

Có thể thông qua nhập khẩu để bổ sung nhu cầu trong nước.

Thời đại quái vật, kênh vận chuyển quốc tế gần như tê liệt, đối với Oa quốc mà nói, chẳng khác nào tuyết lại thêm sương.

Thêm vào đó, nhân tài mãi không xuất hiện, trong cuộc chiến chống lại quái vật, Oa quốc cũng luôn lùi bước.

Nếu không phải xuất hiện một Norma Takejiro có thể tiêu diệt quái vật cấp năm cấp sáu cường đại, e rằng tình hình của Oa quốc còn tồi tệ hơn hiện tại gấp nhiều lần.

Nói một cách không hề khoa trương, Norma Takejiro loại người tàn bạo treo cổ này, ở Oa quốc cũng có thể trở thành anh hùng dân tộc!

Thực ra, trong Oa quốc, từ lâu đã có tin đồn Norma Takejiro rất thích giết chóc, thường xuyên đánh chết người hầu phục vụ hắn, thậm chí hứng lên, một đêm phải chết vài cô gái...

Mặc dù là kẻ giết người như vậy, chính phủ đều nhắm mắt làm ngơ, không dám động đến Norma Takejiro.

Một mặt là không động được, không có thực lực.

Mặt khác, là Oa quốc còn cần những cường giả như Takejiro, để duy trì cục diện.

Mà hiện tại, Norma Takejiro đã chết!

Chết trong bí cảnh...

Bầu trời Oa quốc, dường như cũng theo đó sụp đổ.

Vô số cư dân mạng Oa quốc, trên mạng mạng chửi hung thủ, khóc lóc kêu than trời bất công.

Đối với cái chết của Norma Takejiro.

Họ hoang mang, họ bất an, họ luống cuống tay chân, không biết nên làm thế nào cho phải.

Bởi vì họ là người bình thường, cho dù biết rõ tình hình Oa quốc có thể sẽ ngày càng tồi tệ, cũng không thể rời đi.

Chỉ có thể chờ dài, Thiên hoàng đã bỏ rơi thân dân của mình.

Những kẻ quyền quý kia thì khác.

Đều đang thu dọn đồ đạc, chuẩn bị chạy trốn...

...

Một tiếng gầm rú.

Vang lên trong cuộc họp tối cao của Oa quốc.

“Kuroda! Tin tức của Norma, là do người tiết lộ ra ngoài phải không? Hiện tại lòng dân hoang mang, hỗn loạn nổi lên, tình anh đào tẩu... Người, tên khốn kiếp này, chính là tội nhân của đế quốc! Phải mổ bụng tự sát tạ tội!!”

Người nói ra những lời này là một lão tướng mặc võ phục!

Người đàn ông trung niên bị lão tướng quát mắng, nghe vậy không hề nao núng, thản nhiên nói: “Yamamoto, nơi này là cuộc họp tối cao, không phải là Bộ Tham mưu của người, nếu người muốn tố cáo ta, xin hãy đưa ra bằng chứng!”

Không đợi lão tướng phản bác, người đàn ông trung niên tên Kuroda lại tiếp tục nói: “Hơn nữa, ta luôn cho rằng, đặt tất cả hy vọng vào một kẻ tự đại là hành vi cực kỳ ngu xuẩn. Bây giờ quả nhiên đã xuất hiện hậu quả.”

Lời này vừa nói ra.

Lão tướng kia lập tức nổi trận lôi đình.

Bởi vì, việc ủng hộ Norma Takejiro, chính là quyết sách do một tay ông ta thúc đẩy.

Ông ta chỉ tay vào Kuroda, đang định mắng chửi, thì Thiên Hoàng ngồi ở vị trí đầu, bỗng nhiên lên tiếng: “Bây giờ không phải là lúc truy cứu trách nhiệm, tình hình cấp bách, ta cần một quyết sách chính xác để khôi phục lòng tin của người dân, ổn định tình hình tồi tệ này!”

Giọng nói của Thiên Hoàng tuy bình thản, nhưng lại khiến năm người còn lại trong phòng họp lập tức ngồi ngay ngắn, bắt đầu suy nghĩ đôi sách.

Một lát sau.

Lão tướng lúc này lên tiếng đề nghị: “Ito đại nhân, ta có một ý tưởng... Muốn nhanh chóng khôi phục lòng tin của người dân, ngoài việc để người dân sớm nhìn thấy hy vọng, thì không còn cách nào khác!”

“Lễ kết hợp thiên phú anh hùng thường niên sắp bắt đầu, ta đề nghị, để Văn Bộ tỉnh trực tiếp hạ lệnh, năm nay tất cả tân nhân đủ tuổi, đều kết hợp với thiên phú anh hùng cấp S, và tốt nhất là thiên phú S2, thậm chí có thể thử S1!”

“Chỉ cần thành công một người, là có thể mang đến hy vọng cho người dân, xoay chuyển tình thế hiện tại!”

Kế hoạch này vừa đưa ra, lập tức khiến mọi người trong phòng họp, hai mắt sáng lên.

Văn Bộ tỉnh của Oa quốc, chính là cơ quan giáo dục.

Tuy rằng kể từ khi thời đại quái vật giáng lâm, dân số Oa quốc liên tục giảm sút, nhưng hiện tại tổng dân số vẫn còn vài chục triệu người.

Theo thống kê của Văn Bộ tỉnh, mỗi năm số lượng tân nhân trưởng thành, miễn cưỡng có thể đạt tới một triệu người.

Để một triệu người cùng đi kết hợp S1 hoặc S2, xác suất thành công, quả thực sẽ lớn hơn rất nhiều.

“Chỉ là... Thật sự muốn làm như vậy, theo tỷ lệ thành công của S1 và S2, e rằng phải hy sinh tiền đồ của rất nhiều người.” Một lão giả thở dài nói.

Người đàn ông trung niên tên Kuroda lúc này, càng trực tiếp đưa ra ý kiến phản đối:

“Ta phản đối! Kế hoạch này quá mạo hiểm, vạn nhất toàn bộ thất bại, không có một ai kết hợp thành công, hậu quả như vậy, chúng ta có thể gánh vác nổi sao?”

Mọi người sững sờ.

Đúng vậy!

Lấy tiền đồ của một triệu người ra đánh cược, nếu vẫn thất bại thảm hại, thì hậu quả thật sự quá nghiêm trọng.

Đến lúc đó, e rằng sẽ không chỉ đơn giản là cúi đầu từ chức, cơn thịnh nộ của người dân, tuyệt đối sẽ nhấn chìm nội các.

Ngay cả Thiên Hoàng cũng không gánh nổi tội lỗi như vậy.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu khiến cho thiên phú S2 rõ ràng rất hấp dẫn, nhưng lại không có quốc gia nào dám động viên toàn dân kết hợp thiên phú S2.

Một khi thất bại, không chỉ đơn giản là gánh tội, mà là sẽ có người chết.

Những người có thể leo lên cao tầng, thì có ai không sợ chết?

Lão tướng Yamamoto phẫn nộ lên tiếng: “Hiện tại tình hình trong nước như vậy, rất nhiều người đang tìm mọi cách trốn khỏi đảo quốc, ngay cả binh lính trong quân đội cũng đã mất đi hy vọng... Nếu không đánh cược một lần, thì đế quốc Đại Oa quốc còn có tương lai sao?”

Đây cũng là một vấn đề lớn.

Không đánh cược, sẽ chỉ chết dần chết mòn!

Trong phòng họp.

Chìm vào im lặng.

Thiên Hoàng cũng đang suy nghĩ, rốt cuộc có nên lấy cơ hội của một triệu người, để đánh cược một xác suất hay không.

Chương 201 - Tuyệt vọng sinh cuồng vọng, ra đời Viên Nang Hy Vọng (2)

Suy nghĩ kỹ càng, Thiên Hoàng vẫn không thể nào quyết định.

Ánh mắt ông ta, nhìn về phía Kuroda, người phản đối Yamamoto, mở miệng hỏi: “Kuroda, người có đề nghị nào tốt hơn không?”

“Ito đại nhân, ta vừa muốn báo cáo với ngài một tin tốt!”

Trên mặt Kuroda, lộ ra nụ cười: “Vài tháng trước, trên đảo xuất hiện một con quái vật rất đặc biệt, nó có thể phóng ra một loại độc dịch nguy hiểm, lây nhiễm con người, biến con người

cũng thành quái vật... Lúc đó, con quái vật kia đã gây ra không ít hỗn loạn, chư vị hẳn là còn nhớ rõ chứ?”

Mọi người nghe vậy, đều gật đầu.

Chuyện này lúc đó coi như là đại sự, khiến cho cả đảo quốc hoang mang lo lắng.

Lão tướng Yamamoto nói: “Con quái vật kia chẳng phải đã bị Norma tiêu diệt rồi sao? Người bây giờ nói cái này làm gì?”

Kuroda cười nói: “Thi thể của con quái vật kia, đang ở Ban khoa học đặc thù! Và, Ban khoa học đặc thù vẫn luôn nghiên cứu... Trải qua mấy tháng miệt mài, Ban khoa học đặc thù đã chiết xuất túi độc của con quái vật, và pha loãng máu thịt của nó, thành công chế tạo ra một loại Viên Nang Sinh Vật!”

“Qua thử nghiệm, loại Viên Nang Sinh Vật này, có thể khiến cho bốn thuộc tính của cường giả nhân loại, trong thời gian ngắn được tăng cường đáng kể!”

“Một võ giả cấp hai, nếu ăn Viên Nang Sinh Vật này, chỉ cần một ngày, là có thể trở thành cường giả cấp ba, thậm chí là cấp bốn!”

Lời này vừa nói ra.

Mọi người trong phòng họp, lập tức chấn động.

Kể cả Thiên Hoàng, trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Trên đời không có chuyện gì tốt đẹp như vậy!” Lão tướng Yamamoto kia, lập tức hỏi ra vấn đề mấu chốt: “Kuroda, loại Viên Nang Sinh Vật mà ngươi nói, nhất định là có tác dụng phụ rất lớn phải không?”

Những người khác nghe vậy, bao gồm cả Thiên Hoàng, ánh mắt đều chăm chú nhìn Kuroda.

Kuroda thấy vậy, do dự một chút, rồi mới nói: “Quả thực có một số tác dụng phụ, người sử dụng Viên Nang Sinh Vật, sẽ trở nên nóng nảy hơn...”

Lời này mọi người căn bản không tin.

Thiên Hoàng trực tiếp nói: “Ta muốn xem nhật ký thí nghiệm!”

Kuroda cũng không từ chối, ông ta muốn đưa loại Viên Nang Sinh Vật này ra ngoài, nhất định phải có được sự ủng hộ của Thiên Hoàng.

Rất nhanh.

Máy tính của ông ta đã được trợ lý mang vào.

Trong máy tính của Kuroda, ghi chép không ít video thí nghiệm Viên Nang Sinh Vật.

Khi mọi người nhìn thấy video thí nghiệm, lập tức gây ra sự chấn động và khó chịu.

Chỉ thấy trong video, một thanh niên có thực lực tiêu chuẩn cấp hai, sau khi ăn Viên Nang Sinh Vật, lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Sau đó, thân thể của anh ta lập tức xảy ra biến dị kinh người, chỉ trong vòng vài phút, chiều cao đã tăng vọt lên ba mét, hơn nữa trên người mọc ra những cơ quan khác, giống như quái vật thật sự.

Không chỉ có thân thể biến đổi, sức mạnh của thanh niên, cũng trong thời gian ngắn được tăng cường đáng sợ!

Đáng tiếc, thanh niên này rất nhanh đã không chịu đựng nổi, hoàn toàn mất đi lý trí, ở trong phòng thí nghiệm đại khai sát giới...

Nhìn phòng thí nghiệm máu me đầm đìa, mọi người đều cau mày, sắc mặt khó coi.

Vị tướng quân Yamamoto kia lập tức quát lớn: “Kuroda, ngươi dám vi phạm Công ước Nhân loại, dùng người sống làm thí nghiệm? Đây là tội lớn phải lên tòa án quân sự!!”

Thiên Hoàng ngược lại không để ý những điều này, ánh mắt ông ta nhìn chằm chằm Kuroda, sắc mặt khó coi hỏi: “Đây chính là cái mà ngươi gọi là một chút tác dụng phụ?”

Đối mặt với chất vấn của Thiên Hoàng.

Kuroda không hề nao núng nói: “Ito đại nhân, xin đừng nóng vội, hãy xem thêm một đoạn video nữa.”

Dứt lời, ông ta lại phát một đoạn video khác.

Vẫn là phòng thí nghiệm.

Nhưng đối tượng thí nghiệm lần này, là một cường giả cấp ba.

Khi cường giả cấp ba này ăn Viên Nang Sinh Vật, thân thể cũng xảy ra biến dị, nhưng ngược lại không khoa trương như thanh niên cấp hai lúc nãy, miễn cưỡng vẫn có thể nhìn ra, anh ta là con người.

Hơn nữa, cường giả cấp ba này sau khi được tăng cường sức mạnh rất nhiều, cũng không có đại khai sát giới, mà chỉ đánh chết một nghiên cứu viên chủ trì thí nghiệm, sau đó lộ ra nụ cười đáng sợ, thốt ra lời người:

“Đã sớm nhìn người không vừa mắt rồi.”

Sau đó, cường giả cấp ba biến dị này, móc tim vị y sư kia ra ăn, liền ngoan ngoãn trở lại, không có đại khai sát giới.

...

Nhìn thấy cảnh tượng này.

Mọi người trong phòng họp vô cùng kinh ngạc.

Một lão giả hỏi: “Hắn ta có thể nói chuyện... Có phải là còn giữ lại ý thức của con người?”

Những người khác đồng loạt nhìn về phía Kuroda.

Kuroda cười nói: “Đúng vậy! Viên Nang Sinh Vật, đối với người có thực lực yếu, là thuốc độc trí mạng, chỉ cần ăn một viên, sẽ hoàn toàn biến thành quái vật. Nhưng người có thực lực mạnh mẽ, có thể chống lại tác dụng phụ này. Đây là kết luận mà Ban Khoa học Đặc thù, sau nhiều lần thử nghiệm, đã đúc kết ra.”

Dừng một chút, Kuroda lại nói: “Hơn nữa, Viện trưởng nghiên cứu của Ban Khoa học Đặc thù phỏng đoán, thực lực càng mạnh, tác dụng phụ của Viên Nang Sinh Vật càng nhỏ, nếu là cường giả đạt tới cấp sáu, sử dụng Viên Nang Sinh Vật, nói không chừng sẽ không sản sinh khuynh hướng bạo ngược, chỉ là ở bề ngoài, xảy ra một chút thay đổi.”

“Tuy rằng sẽ trở nên xấu xí, nhưng, sự tăng cường của Viên Nang Sinh Vật đối với cường giả cấp sáu, cũng là không thể

tưởng tượng nổi, rất có thể sẽ biến bọn họ thành chí cường giả!”

“Nói một cách đơn giản, có Viên Nang Sinh Vật, chúng ta có thể ra cường giả như Norma Takejiro một cách nhân tạo!”

Lời này vừa nói ra, mọi người đều biến sắc.

Ngay cả tay của Thiên Hoàng, cũng không nhịn được run lên.

“Kuroda, chuyện này ngươi có bao nhiêu phần trăm nắm chắc?”

Nghe được Thiên Hoàng hỏi, trên mặt Kuroda lộ ra nụ cười vui vẻ.

Ông ta biết, Thiên Hoàng đã động tâm với đề nghị của mình.

“Ito đại nhân, chỉ cần có thể nhận được sự cho phép của ngài, chúng ta lập tức có thể triển khai thí nghiệm, để cường giả cấp năm, thậm chí là cường giả cấp sáu phối hợp với chúng ta. Đến lúc đó, chúng ta sẽ lại có chí cường giả, hơn nữa còn không chỉ một người!!”

Giọng điệu của Kuroda mang theo ý tứ mê hoặc.

Thiên Hoàng trầm tư.

Những người khác cũng vậy.

Ngay cả tướng quân Yamamoto bất hòa với Kuroda, lúc này cũng im lặng.

So với kế hoạch đánh cược xác suất của ông ta, Viên Nang Sinh Vật của Kuroda, độ tin cậy quả thực cao hơn một chút...

Suy nghĩ thật lâu sau.

Thiên Hoàng rốt cục lên tiếng: “Cường giả cấp sáu, cho dù là ta, cũng không thể tùy ý ra lệnh, hơn nữa cường giả cấp sáu trong nước, chỉ còn lại ba người... Trước tiên để nhân viên cấp năm, phối hợp với người đi!”

“Nhớ kỹ! Tất cả đều phải tự nguyện!”

“Còn nữa... Kuroda, ngàn vạn lần đừng để ta thất vọng!!”

Câu cuối cùng.

Thiên Hoàng nói rất nghiêm túc!

Kuroda hiểu ý của Thiên Hoàng.

Kế hoạch lần này.

Không thành công thì thành nhân!

“Xin Ito đại nhân yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không thất bại! Đế quốc Đại Oa quốc vạn tuế!!”

Hét lớn một câu khẩu hiệu, Kuroda đột nhiên lại nói: “Ito đại nhân, loại Viên Nang Sinh Vật này còn chưa có tên chính thức, kẻ hèn này học thức nông cạn, thật sự nghĩ không ra tên hay, xin Ito đại nhân ban tên.”

Những người khác nghe vậy, đều thăm mắng trong lòng: Tên khốn kiếp này thật biết nịnh nọt!

Đối với chuyện tốt có thể lưu danh sử sách này, Thiên Hoàng nhất định sẽ không từ chối.

Hơn nữa, có Thiên Hoàng ban tên, kế hoạch của ông ta, sẽ không còn ai có thể ngăn cản...

Quả nhiên.

Nghe được Kuroda nói như vậy, trên mặt Thiên Hoàng không nhịn được lộ ra nụ cười.

Sau đó, Thiên Hoàng trầm ngâm một lát, mở miệng nói: “Gọi nó là ‘Hy Vọng’ đi! Cầu chúc nó có thể mang đến hy vọng thật sự cho Đế quốc Đại Oa quốc!”

“Viên Nang Hy Vọng?”

Kuroda nịnh nọt nói: “Tên hay!!”

Chương 202 - Trần Nghiệp: Tàn Mộc Âm, cô làm gì vậy?

Chiều hôm đó, Võ Đại nhận được lời mời từ Đội Chấp Pháp.

Giấy mời ghi rõ, đây là buổi tiệc mừng công do chính phủ tổ chức, nhằm chúc mừng ba đội đứng đầu!

Thời gian diễn ra vào lúc sáu giờ tối ngày mai!

Lục hiệu trưởng vốn không hứng thú tham gia những buổi tiệc như thế này.

Tuy nhiên, vì do chính phủ tổ chức, lại có cả đội Hiệp Hội tham gia, ông không tiện từ chối, đành đồng ý.

Sau đó, các thành viên khác của đội Võ Đại cũng nhận được tin phải đến Kinh Thành dự tiệc.

Nghe nói, để đảm bảo Đường Tử Trần đến Kinh Thành an toàn, Đội Chấp Pháp đã điều động vài cao thủ cấp 5+ đến hộ tống.

Mặc dù Tần Mộc Âm cảm thấy không cần thiết phải làm vậy, nhưng với tư cách là chủ nhà, vì phép lịch sự với “người nào đó”, cô vẫn chọn cách mặc nhận.

Vì vậy, chiều ngày hôm sau, mọi người lên máy bay vận tải đến Kinh Thành.

Trên máy bay, Lưu lão sư, Triệu Tranh, tất cả đều mặc vest, áo sơ mi chỉnh tề, các cô gái cũng ăn mặc lộng lẫy, ngay cả Lục hiệu trưởng thô kệch cũng mặc một chiếc áo gió thời trang, thanh cự kiếm được cất trong vali.

Chỉ có Trần Nghiệp ăn mặc giản dị.

Áo hoodie phía trên, quần jean phía dưới...

Không phải Trần Nghiệp không muốn ăn mặc đẹp.

Mà là hắn phát hiện, đầu trọc mà mặc vest trông thật kỳ quặc!

Thà mặc đồ thoải mái còn đẹp hơn!

Dù sao, hắn cũng không phải nhân vật chính của buổi tiệc mừng công này, chỉ là đến ăn tiệc một bữa rồi về, không cần phải long trọng như vậy.

Chuyên đi diễn ra an toàn.

Tới chiều tối, máy bay hạ cánh xuống sân bay Kinh Thành đúng giờ.

Sau đó, có xe chuyên dụng đến đón, đưa mọi người đến trụ sở Đội Chấp Pháp.

Lần này đội Võ Đại có tổng cộng chín người.

Thiếu một người là vì Cao Yến đại tẩu, không phải người của Võ Đại, cô ấy đã trở về từ hôm qua.

Sáu giờ tối, đoàn xe dừng trước cổng trụ sở Đội Chấp Pháp.

Trần Nghiệp cùng Đường Tử Trần và những người khác vừa xuống xe đã bị vô số ánh đèn flash bao vây.

Hóa ra là một đám phóng viên đang chụp ảnh họ.

Thậm chí còn có phóng viên muốn phỏng vấn, yêu cầu mọi người nói vài lời.

Cơ hội tuyên truyền tốt như vậy, Lục hiệu trưởng đương nhiên sẽ không bỏ lỡ, lập tức mỉm cười bước ra: “Lần này có thể giành được vị trí thứ ba trong Bí Cảnh Toàn Dân, đủ để chứng minh thực lực hùng hậu của đội ngũ giáo viên Võ Đại chúng tôi...”

Những học sinh khác, dưới sự dẫn dắt của Lưu lão sư đã nhanh chóng thoát khỏi vòng vây của phóng viên, chui vào sảnh chính của tòa trụ sở Đội Chấp Pháp.

Lúc này, trong đại sảnh đã có rất nhiều người.

Thậm chí còn có không ít gương mặt quen thuộc trên tivi.

Những người này đều ăn mặc lịch sự, tụ tập thành từng nhóm ba, năm người, cười nói vui vẻ.

Trần Nghiệp cảm thấy, hắn và những người này có lẽ sẽ không bao giờ hòa nhập được.

Hắn đảo mắt nhìn quanh đám đông, không thấy bóng dáng đội Hiệp Hội Dị Năng đâu, liền biết có lẽ cha hắn vẫn chưa đến.

Sau đó, hắn nhìn thấy hai bên đại sảnh bày biện đủ loại món ăn tự chọn, liền quay sang hỏi cô gái bên cạnh: “Lớp trưởng, đói bụng chưa?”

Đường Tử Trần nghe vậy gật đầu: “Đói rồi.”

“Đi, đi ăn thôi!”

Hai người liền đi về phía quầy đồ ăn.

Trần Nghiệp vừa cầm đĩa định lấy đồ ăn thì bỗng sau lưng vang lên một tiếng gọi đầy kinh ngạc.

“Tử Trần?”

Quay đầu lại, hắn nhìn thấy một gã trai mặt trắng, tóc tai bóng mượt, đang bước về phía Đường Tử Trần với vẻ mặt mừng rỡ.

Tinh thần Trần Nghiệp bỗng chốc tỉnh táo!

Gọi thân mật như vậy, xem ra là người quen cũ rồi.

Phản kích giả vờ ngẫu lòi rồi bị vả mặt trong truyền thuyết cuối cùng cũng đến rồi sao?

Chỉ là không biết tên công tử bột này là loại phú nhị đại nào?

Hy vọng lai lịch đủ lớn, có thể cho hắn chút niềm vui.

Lúc này, Đường Tử Trần cũng nhìn thấy người đến, khuôn mặt xinh đẹp lộ vẻ bất ngờ: “Chúc Tử Duy, không ngờ lại gặp cậu ở đây.”

“Ba tớ đưa tớ đến.”

Gã trai mặt trắng Chúc Tử Duy cười nói: “Nếu không, tớ cũng không có tư cách tham gia buổi tiệc long trọng như thế này.”

Nghe đến đây, Trần Nghiệp nhú mày.

Tiểu tử này sao lại khiêm tốn như vậy?

Không phù hợp với hình tượng phản diện thích giả vờ ngẫu lòi chút nào!

Ngoài ra, Trần Nghiệp phát hiện Đường Tử Trần cố ý đứng trước mặt hắn, che chắn hắn phía sau, giống như đang bảo vệ gà con...

Đây là muốn làm gì?

Chẳng lẽ tên công tử bột này còn dám đánh hắn sao?

Trần Nghiệp nghi ngờ trong lòng, liền hỏi: “Lớp trưởng, đây là?”

Đường Tử Trần nghe vậy, có chút bất đắc dĩ giới thiệu: “Bạn học cùng lớp cấp ba của mình...”

Mà Chúc Tử Duy nhìn thấy Trần Nghiệp, hai mắt lập tức sáng lên.

“A! Cậu chính là Trần công tử đúng không? Trên mạng có video của cậu, chiêu Hỏa Quyền đó thật là đẹp trai!!”

Chúc Tử Duy tỏ ra vô cùng nhiệt tình: “Trần công tử, chào cậu, tớ là Chúc Tử Duy, rất vui được làm quen với cậu.”

Nói xong, Chúc Tử Duy liền đưa tay ra, muốn bắt tay với Trần Nghiệp.

Cậu ta nhiệt tình như vậy, lại còn lịch sự như vậy, dù là xuất phát từ tâm lý gì, ở chỗ này, Trần Nghiệp cũng không thể thất lễ được!

Ngay lúc Trần Nghiệp định đưa tay ra bắt tay, Đường Tử Trần bỗng nhú mày nói: “Chúc Tử Duy, làm quen một chút là được rồi, bắt tay thì thôi đi?”

Trần Nghiệp sững sờ, khó hiểu nhìn Đường Tử Trần.

Chúc Tử Duy nghe vậy, ngược lại rất phối hợp rút tay về, nở một nụ cười đầy ẩn ý: “A! Tử Trần, xem ra lời đồn trên mạng là thật à... Vậy được, tớ không làm phiền hai người nữa, khi khác gặp lại.”

Nói xong câu đó, Chúc Tử Duy liền nhanh chóng rời đi.

Trần Nghiệp ngơ ngác, nhìn không được hỏi: “Lớp trưởng, tiểu tử này có thù oán gì với cậu à?”

“Không có.”

“Vậy sao cậu lại có thái độ như vậy với cậu ta?”

Đường Tử Trần do dự một chút, rồi mới nói: “Cậu ta thích con trai!”

Trần Nghiệp: “...”

Trời ạ!

Hèn gì, vừa rồi lại ra vẻ bảo vệ như vậy, giấu hấn ra sau lưng, thậm chí còn không cho Chúc Tử Duy đến gần.

Đây là sợ hấn bị cướp mất sao?

Trong lòng Trần Nghiệp vừa ghê tởm vừa buồn cười.

Lúc này, một người phụ nữ khí chất năng động, không biết từ đâu xuất hiện, đi đến bên cạnh hai người.

“Xin lỗi, làm phiền hai vị... Trần tiên sinh, Đường tiểu thư, đội trưởng của chúng tôi muốn mời hai vị qua đó một chuyến.”

Trần Nghiệp ngẩn người: “Vị đội trưởng mà cô nói là?”

“À, là Tần Mộc Âm nữ sĩ.”

Nghe nói là Tần Mộc Âm mời, Trần Nghiệp ngẩn người.

Mời Đường Tử Trần thì hẳn có thể hiểu được.

Dù sao hẳn cũng đã biết, Tần Mộc Âm muốn thu nhận Đường Tử Trần làm đồ đệ.

Sao lần này lại mời cả hẳn?

Trần Nghiệp nhìn về phía Đường Tử Trần, thấy cô nàng cũng đang nhìn mình.

Hai người hiện tại rất ăn ý.

Hẳn lập tức hiểu ý nàng, mọi chuyện cứ theo sự sắp xếp của hẳn.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói với người phụ nữ: “Tần đội trưởng ở đâu?”

Người phụ nữ lập tức trả lời: “Ở phòng khách tầng hai.”

“Được rồi! Dẫn chúng tôi đi.”

Nơi này dù sao cũng là địa bàn của người ta, đã đến rồi, chủ nhà mời, không gặp mặt thì thật là không nể mặt...

“Mời hai vị đi theo tôi!”

Người phụ nữ làm một động tác mời, liền dẫn hai người đi lên tầng hai.

Cùng lúc đó, mọi người trong đội Hiệp Hội vừa bước vào đại sảnh.

Trần hội trưởng chỉ liếc mắt một cái đã nhìn thấy cái đầu trọc sáng bóng đang bị người của Tần Mộc Âm dẫn đi.

Ngoài con trai ông ra, Đường Tử Trần cũng ở đó.

Trần Hội trưởng lập tức cau mày...

...

Lên đến tầng hai, Trần Nghiệp phát hiện tầng hai cũng náo nhiệt không kém, có khá nhiều người, đều ở trong các phòng khách, vừa nhâm nhi rượu vang, vừa trò chuyện rôm rả.

Dưới sự dẫn dắt của người phụ nữ, Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đi đến nơi sâu nhất, bị một người phụ nữ khác chặn lại.

Người phụ nữ này, Đường Tử Trần quen biết.

Bởi vì cách đây không lâu cô vừa mới gặp.

Là trợ lý của Tần Mộc Âm.

Chương 203 - Biến Cố Kinh Người! “Mị Ma” Mikami Xuất Hiện!

Vị trợ lý này hiển nhiên cũng nhìn thấy Đường Tử Trần, lập tức nở một nụ cười khó hiểu.

“Tinh tủy, hai vị này là người mà đội trưởng muốn gặp.”

Người phụ nữ trước đó vội vàng nói.

Giọng điệu và thái độ đều vô cùng cung kính.

Trợ lý gật đầu: “Giao cho tôi đi! Tôi đưa bọn họ vào.”

Người phụ nữ nghe vậy, đương nhiên không dám có ý kiến gì.

“Hai vị, mời đi theo tôi!”

Trần Nghiệp không quen biết vị trợ lý này, liền đi theo sau.

Đường Tử Trần cũng không có phản ứng gì đặc biệt, cùng đi theo.

Chẳng mấy chốc, ba người đến trước một phòng khách rộng lớn.

Vị trợ lý dừng bước, bỗng nhiên nhìn Đường Tử Trần, mỉm cười hỏi: “Đường Tử Trần đồng học, bỏ lỡ chức vô địch, cô có hối hận không?”

Nghe vậy, Đường Tử Trần nhíu mày.

Trần Nghiệp cũng lập tức phản ứng lại, hai người này chắc chắn đã gặp nhau rồi.

Thấy sắc mặt Đường Tử Trần thay đổi, trợ lý đắc ý cười, không nói gì thêm, tiến lên gõ cửa, sau đó đẩy cửa ra, đứng ở cửa nói: “Chị, Trần tiên sinh và Đường tiểu thư đến rồi.”

Bên trong phòng, truyền đến giọng nói của Tần Mộc m: “Tôi nghe rồi, mời bọn họ vào đi.”

“Ngoài ra, cô lập tức thu dọn đồ đạc, đến phòng tài vụ nhận lương, sau này không cần đến nữa!”

Nghe được lời này, sắc mặt vị trợ lý kia lập tức trắng bệch!

“Chị? Em...”

“Đừng để tôi phải nói lần thứ hai!” Giọng nói của Tần Mộc Âm trở nên lạnh lùng.

Trợ lý lập tức không dám nói thêm lời nào.

Lùi lại mấy bước, thất hồn lạc phách đứng bên ngoài phòng khách, bất động.

Trên khuôn mặt kia, không còn chút đắc ý nào nữa, thay vào đó là vẻ trắng bệch...

Bên trong phòng lại vang lên giọng nói của Tần Mộc m: “Hai vị, vào đi!”

Trần Nghiệp nhìn trợ lý một cái, rồi dẫn Đường Tử Trần đi vào phòng khách.

Hắn không biết mình có từng gặp vị Tần nữ sĩ này trong Bí Cảnh Toàn Dân hay không.

Tuy nhiên, qua cảnh tượng vừa rồi, hắn đã có ấn tượng ban đầu về vị Tần nữ sĩ này.

Hình như khá nghiêm khắc!

Loại con gái như vậy, đánh cho khóc chắc là thú vị lắm nhỉ?

Vào trong phòng khách, Trần Nghiệp mới phát hiện ra nơi này vừa rộng rãi vừa sang trọng.

Chính giữa phòng trống trải, chỉ có một bộ sofa.

Lúc này, trên sofa, một người phụ nữ khí độ phi phàm đang ngồi, anh tuấn hiên ngang.

Chính là “Tần Mộc m” Tần nữ sĩ, người được mệnh danh là người mạnh nhất trong nước!

“Hai vị, mời ngồi.”

Tần Mộc Âm lên tiếng, thái độ rất khách khí.

Chờ Trần Nghiệp và Đường Tử Trần ngồi xuống, cô lại hỏi:
“Hai vị muốn uống gì không?”

“Không cần đâu!”

Trần Nghiệp mở lời hỏi: “Không biết Tần đội trưởng tìm chúng tôi đến đây là có chuyện gì không?”

Nghe vậy, Tần Mộc Âm nhìn về phía Trần Nghiệp, đột nhiên nghiêng răng nghiêng lợi, trong mắt thậm chí còn mang theo vài phần oán niệm...

Tên đầu trọc đáng ghét này!!

Trần Nghiệp bị nhìn đến mức ngơ ngác.

Chuyện gì thế này?

Sao lại nhìn hấn như vậy?

Hấn không nhớ là mình có thù oán gì với cô nàng này!

Vẻ mặt này của Tần Mộc Âm chỉ duy trì trong thời gian rất ngắn, rất nhanh đã lấy lại tinh thần.

“Tôi muốn mời hai vị gia nhập đội chấp pháp của chúng tôi.”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đều sửng sốt.

Danh tiếng của đội chấp pháp, bọn họ đương nhiên đã từng nghe qua, cũng biết quyền lực của đội chấp pháp lớn đến mức nào.

Nói một cách không hề khoa trương.

Đây chính là một bộ phận đặc quyền.

Chỉ cần không phải là đại nhân vật bên phía trung ương, đối mặt với những người khác, đội chấp pháp đều có quyền bắt giữ.

Sinh ra đã cao hơn người khác một bậc.

Đội chấp pháp đã sớm không tuyển người, nếu không, không biết bao nhiêu người sẽ chen lấn, đều muốn gia nhập vào.

Nghe nói, lần trước đội chấp pháp đăng thông báo tuyển dụng, chỉ tuyển một vị trí nhân viên văn phòng, kết quả là sinh viên tốt nghiệp cả nước đều náo động, không ít thạc sĩ, tiến sĩ đều

nộp đơn xin việc, muốn ứng tuyển vị trí nhân viên văn phòng này.

Nếu là người khác, có thể nhận được lời mời trực tiếp từ Tần Mộc Âm, e rằng đã sớm kích động đến mức không biết trời đất gì rồi?

Nhưng Trần Nghiệp và Đường Tử Trần lại không hề dao động.

Đường Tử Trần thậm chí vẫn giữ nguyên vẻ mặt bình tĩnh, cũng không lên tiếng.

Chỉ cần có Trần Nghiệp ở đây, nàng sẽ tự động giao quyền quyết định cho hắn.

Cô gái nhỏ cho rằng đây là sự tin tưởng.

Thực tế là đã sinh ra sự ỷ lại vào Trần Nghiệp...

“Tần đội trưởng, chúng tôi còn chưa tốt nghiệp!” Trần Nghiệp kinh ngạc nói.

Nghe thấy Trần Nghiệp lên tiếng, Tần Mộc Âm liền có chút không khống chế được tính khí.

“Đừng lấy cái đó ra làm cớ!”

Trần Nghiệp: ???

Thái độ gì đây?

Đây có giống là dáng vẻ chân thành mời người ta gia nhập không?

Ngoài ra, Trần Nghiệp cũng nhìn ra.

Tần Mộc Âm dường như có chút ý kiến với hắn...

Chắc là cảm thấy hắn làm chậm trễ tiến độ của Đường Tử Trần rồi?

Trần Nghiệp cảm thấy Tần Mộc Âm có chút kỳ quái!

Đường Tử Trần cũng không phải là họ hàng của cô, cần gì phải quan tâm như vậy?

Đối với thái độ của Tần Mộc Âm, hắn chắc chắn sẽ không nuông chiều.

“Vậy được, tôi cũng nói thẳng.” Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Xin lỗi, tôi không có chút hứng thú nào với việc gia nhập đội

chấp pháp!”

“Lớp trưởng, còn cậu?”

Đường Tử Trần nghe vậy, rất phối hợp nói: “Đều nghe theo cậu.”

Tần Mộc Âm thấy vậy, hít sâu một hơi, lúc này mới đè nén cảm xúc của mình xuống.

Cô rất tức giận.

Nhưng không còn cách nào khác!

Tên đầu trọc đáng ghét này đã quên mất chuyện ở Bí Cảnh Toàn Dân, cũng quên mất đã làm gì với cô...

Chỉ có cô là nhớ!

Nhưng điều đó thì có ích gì chứ?

Bây giờ cho dù cô có nổi giận, cũng sẽ bị coi là vô cớ gây sự.

“Trần Nghiệp!”

Tần Mộc Âm đột nhiên nói ra một câu khiến người ta kinh ngạc: “Thực ra, thiên phú anh hùng mà cậu kết hợp căn bản không phải là cấp C, mà là S1!”

Lời này vừa nói ra.

Sắc mặt Trần Nghiệp lập tức thay đổi, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Tần Mộc Âm.

Ngay cả Đường Tử Trần, sắc mặt cũng trở nên ngưng trọng.

Nhìn thấy biểu cảm của Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm cuối cùng cũng cảm thấy thoải mái hơn.

“Tôi không chỉ biết cậu kết hợp là S1, mà tôi còn biết, người bạn tên Long Ngạo Thiên kia của cậu, chính là bản thân cậu, đúng không?”

“Mặc dù không rõ, cô từ đâu biết được những điều này.”

Sắc mặt Trần Nghiệp nghiêm nghị, ngữ khí trở nên lạnh lùng: “Tuy nhiên, hiện tại cô nói ra, là đang uy hiếp tôi, bắt buộc tôi phải gia nhập đội chấp pháp của cô sao?”

Hắn không phủ nhận.

Là bởi vì hắn rất rõ ràng, Tần Mộc Âm đã dám nói ra lời này, chắc chắn là nắm giữ manh mối quan trọng.

“Đương nhiên là không!”

Tần Mộc Âm nói: “Tôi không giống như ai đó, sẽ sử dụng thủ đoạn hèn hạ!”

Trần Nghiệp: ???

Cô đang ám chỉ ai đấy?

Tần Mộc Âm tiếp tục nói: “Tôi biết cậu muốn che giấu thiên phú của mình, cho nên, bí mật này, tuyệt đối sẽ không truyền ra từ chỗ tôi.”

“Hơn nữa, trước đây tôi không biết tình hình, cho rằng cậu ở bên cạnh Đường Tử Trần, sẽ kéo cô ấy xuống, cho nên đã có chút phán đoán sai lầm... Ở đây, tôi muốn nói lời xin lỗi với cậu.”

Lần này, ngược lại khiến Trần Nghiệp không hiểu gì cả.

“Tần đội trưởng, vậy lý do cô muốn chúng tôi gia nhập đội chấp pháp là?”

“Tôi cần cậu giúp tôi.”

Sắc mặt Tần Mộc Âm đột nhiên trở nên nghiêm túc: “Bên Viện Khoa học có phát hiện mới, trên không trung Tào Thị, xuất hiện dị thường từ trường dao động, nơi đó rất có thể sẽ xuất hiện không gian trùng động mới...”

...

Cùng lúc đó.

Oa quốc.

Bên trong một phòng thí nghiệm ngầm.

Cường giả cấp năm nổi tiếng “Mikami Yuya”, đang ở trong phòng thí nghiệm.

Lúc này trên người cô ta đang mặc một bộ quần áo co giãn cực tốt, là để đề phòng thân thể xảy ra dị biến, quần áo bình thường sẽ không chịu nổi mà bị rách.

Chương 204 - Biến Cố Kinh Người! “Mị Ma” Mikami Xuất Hiện! (2)

Tuy nhiên, co giãn tốt đồng nghĩa với việc bó sát.

Vì vậy, lúc này, thân hình siêu bốc lửa của Mikami Yuya hoàn toàn được phô bày.

Thật sự là đáng người đầy đặn, tròn trịa, tràn đầy sức cám dỗ.

Điểm trừ duy nhất là cô nàng hơi thấp bé, chân cũng không đủ dài.

Đây thực chất là nhược điểm chung của phụ nữ Oa quốc.

Một lát sau.

Một nhân viên phòng thí nghiệm mặc áo blouse trắng mang đến một cái khay.

Trong khay có một viên nang.

“Đây là phát minh mới nhất của các người: Viên Nang Hy Vọng?”

Mikami Yuya lên tiếng, đồng thời cầm viên nang lên, đưa ra trước mắt quan sát kỹ lưỡng.

Đáp lại cô không phải là nhân viên phòng thí nghiệm trước mặt, mà là một giọng nói phát ra từ loa trên trần nhà:

“Đúng vậy, Mikami tiểu thư, cái tên Viên Nang Hy Vọng là do Thiên Hoàng ban tặng.”

Nghe thấy cái tên Thiên Hoàng, gương mặt xinh đẹp của Mikami Yuya vẫn bình tĩnh, không có gì là đặc biệt.

Rõ ràng, trong mắt cường giả cấp cao như cô, cái gọi là Thiên Hoàng cũng chẳng có gì đặc biệt.

“Ăn nó vào, thật sự có thể khiến tôi trở nên mạnh mẽ?”

“Xin Mikami tiểu thư yên tâm, đây là kết quả sau nhiều lần thử nghiệm của chúng tôi!” Giọng nói đầy mê hoặc từ loa truyền đến.

Mikami Yuya suy nghĩ một chút, sau đó nuốt chửng Viên Nang Hy Vọng.

Cô đã rơi vào trạng thái bình cảnh từ lâu, cho dù có rèn luyện bản thân theo cách khắc nghiệt nhất cũng không thể gia tăng thêm một chút tinh thần lực nào.

Oái oăm thay, cô cũng không nắm chắc được chút nào về bí cảnh của ải tiếp theo, điều này khiến cho thực lực của cô căn bản không thể tăng trưởng.

Cha cô đã từ bỏ hy vọng vào cô, thậm chí còn khuyên cô nên gả cho một cường giả cấp sáu, dựa vào thế lực của cường giả cấp sáu đó để đạt được tâm nguyện của gia tộc.

Nhưng mà...

Vì cường giả cấp sáu đó đã gần năm mươi tuổi.

Mikami Yuya năm nay mới 25 tuổi, đang ở độ tuổi xuân sắc nhất.

Bắt cô từ bỏ ước mơ, gả cho một lão già làm vợ, an phận thủ thường?

Mikami Yuya không cam tâm!

Vì vậy, khi Kuroda phái người đến thuyết phục cô, cô đã không suy nghĩ nhiều, lập tức đồng ý.

Mikami Yuya cũng trở thành cường giả cấp năm đầu tiên tham gia thí nghiệm.

...

Trong một căn phòng khác.

Lúc này đang tụ tập không ít nhân vật lớn của Oa quốc.

Ngoài Kuroda ra, ngay cả cha của Mikami Yuya cũng đích thân đến, quan sát kết quả thí nghiệm của con gái mình.

Mặc dù Thiên Hoàng không đích thân đến, nhưng cũng phái một người đại diện đến.

Còn có một số quan chức cấp cao khác và một vài cường giả cấp năm có ý định tham gia thí nghiệm nhưng vẫn còn e ngại.

Nhìn thấy Mikami Yuya nuốt Viên Nang Hy Vọng, ánh mắt của những người này đều chăm chú nhìn vào tấm kính lớn

phía trước, quan sát phản ứng của Mikami Yuya...

Trong phòng thí nghiệm.

Mikami Yuya đột nhiên phát ra một tiếng kêu kỳ lạ.

Gương mặt xinh đẹp vốn dĩ bình tĩnh bỗng lộ ra vẻ đau đớn.

Sau đó.

Cơ thể cô bắt đầu có sự thay đổi đáng kinh ngạc.

Đôi chân ngắn ngủn bỗng nhiên dài ra, thân hình cũng trở nên nóng bỏng hơn, cặp gò bồng đảo như muốn thoát ra ngoài, ngay cả bộ đồ bó sát co giãn tốt cũng suýt chút nữa không thể che đậy được.

“Phập!”

Ở vị trí xương cụt, đột nhiên mọc ra một cái đuôi dài, đâm thủng bộ đồ bó sát.

Con ngươi của cô biến thành màu lam băng kỳ dị, mái tóc đen dài trong nháy mắt chuyển sang màu trắng, giống như sóng dậy, tự động lay động.

Phía dưới mái tóc, đôi tai nhỏ nhắn bỗng nhiên phồng lên và nhọn hoắt.

Sự thay đổi lớn nhất là từ hai bên cổ, kéo dài xuống vai, cánh tay, đều mọc ra một lớp vảy dày.

Chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi.

Mikami Yuya đã hoàn toàn thay đổi!

Giống như một sinh vật kết hợp giữa quái vật và con người.

Nhìn chung, Mikami Yuya hiện tại vẫn mang nhiều đặc điểm của con người hơn.

Lợi thế về hình thể của cô được phóng đại, kết hợp với những đặc điểm kỳ dị của quái vật, sự dung hợp giữa những phong cách khác nhau khiến cô trông cực kỳ quyến rũ.

Giống như yêu nữ trong truyền thuyết!

Trong căn phòng bên cạnh.

Nhìn thấy Mikami Yuya biến đổi như vậy, không ít người đàn ông đều sáng mắt lên...

Một lát sau.

Mikami Yuya ngừng biến đổi, đứng yên tại chỗ.

Giọng nói của người phụ trách phòng thí nghiệm vang lên từ loa: “Mikami tiểu thư, cô cảm thấy thế nào? Có chỗ nào không ổn không?”

“Cảm giác?”

Mikami Yuya đột nhiên lộ ra vẻ mặt cực kỳ vui sướng: “Cảm giác này, thật sự quá tuyệt vời!”

Dứt lời.

Mikami Yuya giơ tay phải lên, thi triển năng lực hệ Thủy của mình như thường lệ.

“Xoẹt xoẹt...”

Nhiệt độ không khí xung quanh nhanh chóng giảm xuống.

Trên lòng bàn tay của Mikami Yuya, một thanh băng đao nhanh chóng ngưng tụ!!

“Vút!!”

Cô vừa động niệm, băng đao liền thoát tay bay ra, xuyên thủng bức tường phòng thí nghiệm trong nháy mắt, xuyên qua lớp kính chống đạn của căn phòng bên cạnh, cuối cùng găm sâu vào trần nhà căn phòng bên cạnh.

Suýt chút nữa đã giết chết một cường giả cấp năm.

Tất cả mọi người đều kinh hãi.

Phải biết rằng.

Phòng thí nghiệm ngầm này thường xuyên nghiên cứu những thứ nguy hiểm, vì vậy rất coi trọng vấn đề an toàn.

Mỗi bức tường đều được xây dựng bằng vật liệu cực kỳ kiên cố.

Giống như căn phòng mà Mikami Yuya đang ở, bốn bức tường đều là tường chống bom hàng đầu!

Bên trong có rất nhiều lớp thép hợp kim.

Chính là lo lắng Mikami Yuya sau khi biến dị sẽ mất kiểm soát, tàn sát cả phòng thí nghiệm.

Hiện tại, Mikami Yuya tuy không mất kiểm soát.

Nhưng năng lực của cô dường như đã xảy ra biến dị rất lớn và tăng cường lên rất nhiều.

Tiếp đó.

Mikami Yuya đi đến cạnh tường, áp lòng bàn tay lên tường.

“Rắc rắc...”

Trên bức tường nhanh chóng ngưng kết một lượng lớn băng, cuối cùng thậm chí còn xuất hiện vết nứt.

Cô gái này, vậy mà lại dùng năng lực của mình, tạo ra nhiệt độ cực thấp, làm thay đổi tính dẻo dai của bức tường, khiến nó bị đứt gãy!

Thực lực mà Mikami Yuya bộc phát ra lúc này...

Đã đạt đến tiêu chuẩn của cấp sáu sơ kỳ!

Cô vốn là cường giả cấp năm đỉnh phong, sau khi sử dụng Viên Nang Hy Vọng, mới có thể đạt đến tiêu chuẩn cấp sáu, xem ra sự tăng tiến cũng không lớn lắm?

Nhưng đối với Mikami Yuya mà nói...

Cô vô cùng hài lòng!

Cảm giác thực lực trở nên mạnh mẽ khiến cô cực kỳ vui sướng!

Lúc này, cô thỏa sức thi triển dị năng biến dị của mình, chưa đầy một phút đồng hồ, đã biến cả căn phòng thành một hang băng, hàn khí bức người!

“Mikami tiểu thư... Xin, xin hãy dừng hành động của mình lại, cô sẽ phá hủy nơi này mất.”

Từ loa phóng thanh...

Truyền đến một giọng nói dò hỏi.

Nếu Mikami Yuya không nghe, chứng tỏ đã mất đi lý trí, hoàn toàn biến thành quái vật.

Tuy nhiên...

Điều khiến mọi người kinh ngạc là, Mikami Yuya không chỉ dừng lại, mà còn nói lời xin lỗi:

“Xin lỗi, bởi vì nhất thời kích động, nên tôi đã không khống chế được cảm xúc, biến nơi này thành ra thế này, thật sự rất xin lỗi!”

Thái độ của Mikami Yuya tốt đến mức không thể tốt hơn, trực tiếp cúi đầu xin lỗi mọi người.

“Tồn thất ở đây, tôi sẽ bồi thường.”

Mọi người nghe vậy, đều vô cùng kinh hãi.

Có thể lịch sự như vậy, chứng tỏ hành vi của con người Mikami Yuya vẫn được giữ nguyên vẹn, ngoại trừ ngoại hình có chút thay đổi, nội tâm căn bản không có khuynh hướng ma hóa.

Điều này cũng có nghĩa là, thí nghiệm Viên Nang Hy Vọng đã thật sự thành công!

Không ai chú ý tới, lúc Mikami Yuya cúi đầu, khóe miệng cô ta nhếch lên một nụ cười đầy ẩn ý...

Chương 205 - Ba Lệ Minh Chấn Kinh! Võ Đạo Kiến Thần Của Trần Nghiệp

Hạ quốc.

Kinh thành.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần không nán lại phòng khách của Tần Mộc Âm quá lâu.

Đối với lời mời của Tần Mộc Âm, Trần Nghiệp chỉ nói một câu cần phải suy nghĩ, không hề hứa hẹn gì khác, liền dẫn Đường Tử Trần rời đi.

Hai người trở lại đại sảnh tầng một.

Trần Nghiệp vẫn đang suy nghĩ, rốt cuộc Tần Mộc Âm biết được bí mật của hắn từ đâu?

Chẳng lẽ là từ Bí Cảnh Toàn Dân?

Không đúng!

Tham gia Bí Cảnh Toàn Dân, chẳng phải sẽ mất trí nhớ sao?

Lúc này, Trần hội trưởng đột nhiên xuất hiện.

“Thằng nhóc này, đang suy nghĩ gì vậy?”

“A? Cha! Sao cha lại đến đây?”

“Vừa mới đến thôi.”

Đường Tử Trần ở bên cạnh ngoan ngoãn chào hỏi: “Trần thúc, buổi tối tốt lành.”

“Tốt tốt tốt!”

Nhìn thấy Đường Tử Trần, gương mặt nghiêm nghị của Trần hội trưởng lập tức thay đổi, nở nụ cười rạng rỡ.

Đối với “con dâu” Đường Tử Trần này, ông càng nhìn càng vừa lòng.

“Đúng rồi, cha con cũng đến rồi, vừa nãy còn đang tìm con đây!”

“Vậy con đi tìm cha con đây, Trần thúc, con chào thúc.”
Đường Tử Trần nói.

Chờ Đường Tử Trần rời đi.

Gương mặt già nua của Trần hội trưởng lại trở nên nghiêm túc, nhìn Trần Nghiệp hỏi: “Tần đội trưởng tìm con có chuyện gì?”

Đối mặt với câu hỏi của cha mình, Trần Nghiệp không giấu giếm, nói: “À, cô ấy nói Viện Khoa học có phát hiện mới, rất có thể sẽ xuất hiện một thông đạo không gian mới, muốn con gia nhập đội chấp pháp, giúp cô ấy một tay.”

Nghe nói có thông đạo không gian mới xuất hiện, sắc mặt Trần hội trưởng lập tức trở nên ngưng trọng hơn vài phần.

“Không đúng... Cô ta tìm con giúp cái gì, chẳng lẽ chuyện của con bị cô ta biết rồi?”

Trần Nghiệp gật đầu, đáp: “Cơ bản là biết hết rồi.”

“Sao cô ta lại biết được? Con còn nói chuyện này cho ai nghe nữa?”

“Không nói cho ai khác, con cũng không rõ cô ấy biết bằng cách nào...” Trần Nghiệp xòe tay, nói: “Nhưng cô ấy nói sẽ giúp con tiếp tục giữ bí mật.”

Mặc dù Trần Nghiệp nói rất thoải mái, nhưng trong lòng vẫn cảnh giác.

Bởi vì ngay cả hắn cũng không biết, rốt cuộc là sơ hở ở đâu mà để lộ bí mật.

Hiện tại người biết rõ tình huống của hắn, ngoại trừ Đường Tử Trần, thì chính là cha hắn, Trần hội trưởng.

Hai người này đều không có khả năng tiết lộ bí mật.

Vậy mà Tần Mộc Âm lại biết được, chứng tỏ hắn nhất định có chỗ chưa đủ cẩn thận.

Trần Nghiệp đã quyết định, sau này khi rèn luyện, sẽ đến phòng luyện tập cá nhân của trường, hơn nữa chia ra nhiều đợt để luyện tập.

Tránh bị người khác theo dõi, phát hiện ra manh mối.

“Con không đồng ý chứ?” Trần hội trưởng lại hỏi.

“Chắc chắn là không rồi!” Trần Nghiệp cười nói: “Cha là hội trưởng phân hội Dị Năng Giả, con ăn no rừng mỡ mới chạy đi gia nhập đội chấp pháp?”

“Không phải vì cái này...” Trần hội trưởng lắc đầu, không nói thêm gì nữa.

Trần Nghiệp: “Đúng rồi, Đường thúc cũng đến sao? Con có cần qua chào hỏi một tiếng không?”

“Không cần thiết!” Trần hội trưởng bức bối nói: “Lão Đường bây giờ nhìn thấy con là bức mình, hay là đợi sau này con thể hiện xuất sắc hơn một chút, rồi hãy đến trước mặt ông ấy mà lắc lư đi!”

Trần Nghiệp cười nhạo một tiếng.

Không nói gì thêm.

Tiệc mừng công chính thức bắt đầu.

Thành viên của ba đội đều lộ diện, đứng cùng nhau để phóng viên chụp ảnh.

Sau đó, đại diện ba đội nói vài lời khách sáo, buổi lễ coi như kết thúc.

Tiếp theo là phần giao lưu tự do.

Kiểu yến tiệc như thế này, căn bản không phải chỉ ăn uống đơn giản, mà cốt lõi chính là giao tiếp.

Tạo cơ hội cho các đại nhân vật có thể làm quen với những đối tác tiềm năng khác, mở rộng vòng kết nối của mình. Nếu không, sẽ không có nhiều nhân vật tầm cỡ đến tham dự như vậy.

Trần Nghiệp hiện tại vẫn chưa phải đại nhân vật.

Vì vậy, hắn cảm thấy rất nhàm chán, chỉ có thể tập trung vào đồ ăn.

Lúc này, phía sau truyền đến tiếng bước chân, khiến hắn dừng lại.

Người đến là Trần hội trưởng và Ba Lệ Minh hội trưởng.

Nhìn thấy Ba Lệ Minh, Trần Nghiệp lập tức chào hỏi: “Sur bá, buổi tối tốt lành.”

Ba Lệ Minh gật đầu, nhìn Trần Nghiệp với vẻ thích thú.

Ông luôn cảm thấy khí huyết của cậu nhóc này không hề tầm thường.

“Trần Nghiệp, vừa rồi cha con nói với ta, con nhận được một tin tức quan trọng từ Tần đội trưởng, dường như có Lỗ Hồng Không Gian mới sắp xuất hiện?” Ba Lệ Minh hỏi.

“Vâng.” Trần Nghiệp có chút nghi ngờ hỏi ngược lại: “Sao vậy? Bên Viện Khoa học chưa thông báo cho Hiệp hội sao?”

Ba Lệ Minh mỉm cười giải thích: “Chắc là vẫn chưa chắc chắn.”

Sắc mặt Trần hội trưởng có chút khó coi.

Trần Nghiệp cũng nhìn ra, đây căn bản không phải chuyện chưa chắc chắn, mà là cấp trên đang phân biệt đối xử.

Qua chuyện này có thể thấy, so với Hiệp Hội Dị Năng Giả, cấp trên rõ ràng thân thiết với Đội Chấp Pháp hơn.

Ba Lệ Minh dường như không để tâm đến điều này, ông suy nghĩ một chút rồi nói: “Nếu tin tức là thật... Sur đệ, tiếp theo ta định bế quan một thời gian, thử đột phá, để ứng phó với nguy hiểm có thể xảy ra.”

“Trong thời gian ta bế quan, đệ đến Kinh Thành thay ta xử lý công việc thường ngày của Hiệp hội.”

Nghe vậy, sắc mặt Trần hội trưởng có chút nghiêm trọng: “Su huynh, có nắm chắc không?”

Võ giả xung kích cảnh giới, có một mức độ nguy hiểm nhất định.

Đặc biệt là cảnh giới càng cao, nguy hiểm khi xung kích càng lớn.

Tuy không đến mức tẩu hỏa nhập ma kỳ quái như vậy.

Nhưng một khi xung kích thất bại, sẽ rơi vào trạng thái tự ti, tự phủ định bản thân, từ đó đánh mất dũng khí tiến lên phía trước, độ khó khi xung kích lần sau sẽ tăng lên gấp bội, ảnh hưởng nghiêm trọng đến con đường tương lai.

Nói một cách đơn giản, chính là sẽ sinh ra tâm ma!

“Ta đã trì hoãn đủ lâu rồi! Nếu không thử đột phá, càng kéo dài, càng bất lợi cho ta.”

Ba Lê Minh bình tĩnh nói: “Vừa hay lần này Bí Cảnh Toàn Dân, ta nhận được không ít điểm tiềm năng, đây là cơ hội tốt, đáng để thử một lần.”

Trần hội trưởng gật đầu, biết sư huynh nói có lý.

Như bản thân ông, cũng cảm nhận rất rõ.

Hiện tại tuổi tác của ông cũng không còn nhỏ, theo thời gian, ông càng ngày càng cảm thấy, dựa vào bản thân, cả đời này có lẽ không thể Bão Đan.

“Vậy được, sư huynh cứ yên tâm bế quan, chuyện Hiệp hội, tất cả giao cho ta!”

Ba Lê Minh mỉm cười: “Nếu lần này ta thành công, cũng có nắm chắc giúp đệ đả thông kinh mạch, để đệ thử Bão Đan!”

Nghe vậy, Trần hội trưởng chỉ cười cười.

Còn Trần Nghiệp, hai mắt đột nhiên sáng lên!

“Sư bá, về Kiến Thần, con có chút nông cạn, không biết có nên nói hay không...”

Trần Nghiệp cẩn thận lựa lời.

Trước đây hẳn đã có ý định này, nhưng sợ ảnh hưởng đến Ba Lê Minh, nên không dám mở miệng.

Giờ đã ảnh hưởng đến tiền đồ của cha mình, Trần Nghiệp nhất định phải đánh liều thử xem sao.

Ba Lê Minh còn chưa lên tiếng, Trần hội trưởng đã tức giận quát: “Tiểu tử thôi, đừng có nói bậy, con còn chưa biết Kiến Thần là gì, đã dám nói lung tung?”

“Sư đệ! Đừng nói như vậy.”

Ba Lê Minh mỉm cười nói: “Về định nghĩa thực sự của Kiến Thần, ngoài vị kia ở Úc Châu, không ai rõ ràng... Người trẻ tuổi suy nghĩ nhiều, ta ngược lại muốn nghe thử.”

“Sư huynh, nếu tiểu tử này ảnh hưởng đến phán đoán của huynh, huynh...”

“Làm sao dễ dàng ảnh hưởng như vậy?” Ba Lê Minh xua tay: “Có phải ý kiến hữu ích hay không, ta có thể phân biệt được.”

“Trần Nghiệp, con nói đi!”

Trần Nghiệp liếc nhìn cha mình, thấy Trần hội trưởng sa sầm mặt, hẳn cần rằng, vẫn mở miệng:

“Sư bá, về chữ ‘Thần’ trong Kiến Thần, con cho rằng không phải chỉ thần linh trong thần thoại, mà là chỉ thân thể của chính mình!”

“Cơ thể con người, có rất nhiều huyết vị và mạch máu, những huyết vị và mạch máu này chi phối hoạt động của cơ thể, giống như thần linh cai quản vạn vật trên trời dưới đất.”

“Cái gọi là Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại, kỳ thực chính là có thể nhìn thấy chân ngã! Quan sát được những nơi nhỏ bé nhất trong cơ thể mình.”

“Võ giả quanh năm luyện võ, cơ thể chắc chắn có tổn thương, nếu có thể nhìn thấu mọi bí mật của cơ thể, sau đó dùng phương pháp nội ngoại hợp nhất, chữa trị mọi tổn thương, khiến cơ thể như được tái tạo, duy trì trạng thái viên mãn, là có thể đạt đến cảnh giới hoàn mỹ bất phôi bất lậu!”

“Sư bá, đó là hiểu biết của con về Kiến Thần Bất Hoại.”

“Một chút nông cạn, nếu nói sai, mong sư bá đừng để tâm.”

Những điều hần nói.

Căn bản không phải là suy nghĩ nông cạn của bản thân.

Mà là đến từ một cuốn tiểu thuyết nào đó trên Trái Đất, giải thích về Kiến Thần Bất Hoại.

Ngoài ra, trong “Quyền Ý Thuật Chân” của Tôn Lộ Đường, một vị tông sư võ thuật, cũng có cách hiểu tương tự về Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại.

Khi Trần Nghiệp nói xong.

Cha hần, Trần hội trưởng, cả người đều sững sờ tại chỗ.

Còn Ba Lệ Minh, đôi mắt vốn đang khép hờ, đột nhiên mở to, lóe lên ánh sáng chói lọi và sắc bén!!

“Tốt!”

Ba Lệ Minh đột nhiên khen ngợi: “Nói hay!!”

“Thì ra là vậy, thì ra là vậy... Con đường trước đây ta nghĩ, đều sai hết rồi!”

Nói đến cuối, Ba Lệ Minh kích động đến mức không kìm được nước mắt.

Trần hội trưởng kinh ngạc: “Sur huynh, những gì tiểu tử này nói... chẳng lẽ là đúng?”

“Tám chín phần mười!” Ba Lệ Minh cảm khái: “Sur đệ, đệ có một đứa con trai tốt!!”

Lúc này, sau khi nghe Trần Nghiệp nói xong, Ba Lệ Minh như được khai sáng, con đường phía trước bỗng chốc rộng mở!

Ông vội vàng nói: “Sur đệ, ta về chuẩn bị trước, tiếp theo, mọi việc giao cho đệ.”

Nói xong câu đó.

Ba Lệ Minh liền rời khỏi đây, thậm chí không chào hỏi một tiếng, trực tiếp bỏ đi.

Khiến Trần Nghiệp ngơ ngác nhìn theo.

Hần chỉ định thử xem sao, không ngờ lại thực sự hữu ích với Ba Lệ Minh đến vậy?

Trời ạ!

Chẳng lẽ võ đạo của thế giới này, là dựa theo cuốn tiểu thuyết kia mà ra sao?

Cảnh giới võ thuật: Minh Kinh, Âm Kinh, Hóa Kinh, Cương Kinh, Bảo Đan, Kiến Thần!

Chương 206 - Oa quốc hủy diệt! Bí mật của Bí cảnh số 5

Sau bữa tiệc ăn mừng, thành tích ba hạng đầu của Hạ quốc trong Bí cảnh Toàn dân đã trở thành chủ đề nóng hổi trên mạng suốt mấy ngày liền.

Mãi cho đến khi lễ kết hợp thiên phú anh hùng thường niên cho tân sinh bắt đầu, nó mới lần át sự kiện này, trở thành tâm điểm chú ý mới của toàn dân.

“Năm ngoái đã xuất hiện một thiên tài tuyệt thế Đường Tử Trần, hy vọng năm nay sẽ có thêm vài thiên tài S2 nữa.”

“Vài thiên tài S2? Ông anh nói hay nhỉ! Có một người đã là may mắn lắm rồi.”

“Nghe nói năm nay không phát sóng trực tiếp nữa à? Không cho xem nữa hả?”

“Chắc chắn là không rồi! Nhìn xem Đường nữ thần bị nhắm vào như thế nào là biết, còn phát sóng gì nữa?”

“Không có phát sóng trực tiếp thì chán chết! Tôi vẫn còn nhớ, lúc đó nhìn thấy người kết hợp với thiên phú anh hùng cấp C, vui biết bao nhiêu.”

“Trần công tử: Hay là cậu cứ đọc số chứng minh thư của tôi đi!”

“Vẫn còn lời chuyện cũ ra đề mĩa mai à? Trần công tử hiện tại là cường giả cấp ba, sở hữu siêu năng lực hệ hỏa, chẳng lẽ không mạnh hơn các người?”

Đối với lễ kết hợp thiên phú anh hùng của tân sinh năm nay, vô số người đang dõi theo.

Phải nói rằng, sự kiện này luôn được coi trọng hàng năm.

Lễ kết hợp thiên phú anh hùng cho tân sinh kéo dài nửa tháng.

Mặc dù lần này không phát sóng trực tiếp, nhưng vẫn có rất nhiều học viên kết hợp thành công với thiên phú xuất sắc được tiết lộ.

Chuyện này, chính phủ muốn che giấu cũng không thể, chỉ bằng công bố ra, kích lệ tinh thần dân tộc.

Về phần thiên phú S2 mà mọi người mong đợi, năm nay không có ai cả!!

Tỷ lệ kết hợp thành công của thiên phú S2 vốn đã rất thấp, mười năm chưa chắc đã có một người.

Nhiều quốc gia thậm chí còn không có loại thiên phú này.

Hạ quốc có hai người đã là may mắn lắm rồi!

Thế nhưng...

Oa quốc năm nay lại xuất hiện kỳ tích!

Một cô gái tên là “Fujiwara Chika” đã kết hợp thành công với thiên phú S2!

Tin tức vừa ra, toàn bộ Oa quốc chấn động, người dân vô cùng phấn khích, vô số người ca ngợi Fujiwara Chika là nữ thần được Amaterasu phái xuống để cứu rỗi Oa quốc.

Nghe nói, toàn bộ Oa quốc đã tổ chức lễ hội carnival liên tục ba ngày để chào đón sự ra đời của “Fujiwara Chika”, vị nữ thần của Oa quốc!

Lúc này, tất cả mọi người ở Oa quốc đều đặt hy vọng vào “nữ thần” Fujiwara Chika.

Khi tin tức truyền về nước, không ít cư dân mạng trong nước có chút ghen tị.

“Cái quái gì vậy? Oa quốc còn được bao nhiêu người mà cũng có thể xuất hiện một S2?”

“Bọn lùn này đúng là đáng chết mà!”

“Tôi nghe nói, trước đây cường giả duy nhất của Oa quốc, tên là Norma gì đó, đã chết trong Bí cảnh Toàn dân? Sau đó gây ra hỗn loạn ở Oa quốc, nhiều người ưu tú bỏ trốn? Lúc đó tôi còn tưởng Oa quốc sắp tiêu đời rồi chứ!”

“Chuyện này tôi biết, ở nước ngoài âm ỉ lắm, cường giả đó tên là Norma Takejiro, còn có một biệt danh rất ngông cuồng, gọi là sinh vật mạnh nhất địa cầu! Kết quả ngay cả Bí cảnh Toàn dân an toàn nhất cũng không sống sót nổi, thật là nực cười!”

“Chết một cường giả, lập tức xuất hiện một thiên phú hiếm có S2 để hồi máu? Bọn lùn này chưa đến tuyệt lộ sao?”

“Hừ hừ, không cần phải ghen tị, S2 mà Oa quốc có được lần này là kết quả của canh bạc, là do Bộ Giáo dục Oa quốc xúi giục toàn bộ tân sinh năm nay đi kết hợp S2, may mắn mới thành công. Vì một S2 này, ít nhất chín mươi phần trăm trong số hàng triệu tân sinh của Oa quốc năm nay đã thất bại trong việc kết hợp!”

“Cái quái gì vậy? Còn có chuyện như vậy nữa sao? Đây chẳng phải là uống rượu giải khát sao?”

“Thật là một canh bạc liều lĩnh! Lấy tương lai của hàng triệu tân sinh ra để đánh cược? Bọn lùn này đúng là một dân tộc điên rồ.”

“Hóa ra là vậy, vậy thì việc Oa quốc có một S2 cũng không có gì lạ, cũng không đáng để ghen tị.”

...

Đúng vậy.

Oa quốc đã áp dụng kế sách liều lĩnh của Yamamoto, xúi giục hàng triệu tân sinh năm nay đều đi kết hợp thiên phú S2.

Họ khá may mắn, đã đánh cược thành công một người.

Về phần viên nang hy vọng, mặc dù đã được thử nghiệm là có hiệu quả, nhưng hiện tại vẫn chưa được công khai, vẫn đang trong quá trình giữ bí mật.

Lý do mà giới cao tầng của Oa quốc làm như vậy là vì có hơn mười cường giả cấp năm tham gia thử nghiệm viên nang hy vọng, kết quả là có một người mất kiểm soát, người đó hoàn toàn biến thành quái vật hình dạng cá, khát máu vô cùng, tàn sát bừa bãi trong phòng thí nghiệm, cuối cùng thậm chí còn chạy thoát ra ngoài, trốn vào biển, tự xưng là “Hải Vương”!!

Sự việc này gây chấn động không nhỏ.

Mặc dù trong số hơn mười trường hợp chỉ có một trường hợp thất bại, tỷ lệ thành công có thể nói là khá cao.

Tuy nhiên, nó vẫn gây ra lo ngại cho một số người trong giới cao tầng, cho rằng viên nang hy vọng sẽ tạo ra những con quái vật có trí tuệ, để lại hậu họa khôn lường.

Chủ yếu là do trường hợp thất bại đó đã gây ra tổn thất rất nặng nề.

Con quái vật hình người trở thành Hải Vương đó cũng đã đạt đến cấp sáu, sức phòng thủ và sức công phá đều vô cùng khủng khiếp.

Những người khác sử dụng viên nang hy vọng cũng ít nhiều bộc lộ khuynh hướng bạo lực.

Thậm chí có kẻ còn ăn thịt người sống...

Hiện tại, dự án viên nang hy vọng đã bị đình chỉ!

Mà sau khi giới cao tầng đình chỉ, hơn mười cường giả cấp năm đã sử dụng viên nang hy vọng và biến dị đã hoàn toàn trở thành những kẻ dị biệt.

Người không ra người, quỷ không quỷ...

Mặc dù sức mạnh của họ đã tăng lên vượt bậc, nhưng họ sẽ mãi mãi chỉ có thể sống trong bóng tối.

...

Việc tuyển sinh của Võ Đại năm nay diễn ra rất suôn sẻ.

Tổng cộng đã tuyển được năm mươi tân sinh, lập kỷ lục cao nhất từ trước đến nay.

Hơn nữa, trong số năm mươi tân sinh này, có đến hai phần ba là thiên phú cấp S.

Thậm chí còn có ba người sở hữu thiên phú S3!

Có thể tuyển dụng được nhiều tân sinh có thiên phú xuất sắc một cách suôn sẻ như vậy, đương nhiên là do Võ Đại trước đó đã giành được quý quân trong Bí cảnh Toàn dân.

Nghe nói, vì tranh giành sinh viên với Võ Đại, hiệu trưởng của Kinh Đại đã trực tiếp mắng chửi trên trang cá nhân của mình, thậm chí còn muốn tìm Lục hiệu trưởng để solo!

Khiến vô số người hóng hót được phen thích thú.

Vài ngày sau, lại có một tin tức gây chấn động toàn cầu!

Oa quốc đã xảy ra một cuộc chính biến dữ dội!!

Nhiều quan chức cấp cao đã bị giết, ngay cả Thiên hoàng của Oa quốc cũng bị giam cầm hoàn toàn.

Mọi người kinh ngạc phát hiện ra rằng, những kẻ thực hiện cuộc chính biến lại là một nhóm quái nhân nửa người nửa quái vật, trông vừa kỳ dị vừa đáng sợ.

Tất nhiên, những quái nhân này tự xưng là “Tân Nhân loại”!

Mikami Yuya, người có hình tượng tốt nhất, đã trở thành thủ lĩnh của Tân Nhân loại.

Cô ta công khai sự tồn tại của viên nang hy vọng và tuyên bố rằng trở thành Tân Nhân loại mới là tương lai thực sự của nhân loại.

Khi tin tức đến tai Hạ quốc, tất cả cư dân mạng đều cảm thấy khó tin.

Oa quốc không phải là một quốc gia nhỏ.

Ngay cả khi đã trải qua mối đe dọa của kỷ nguyên quái vật, cả nước vẫn còn hơn bảy mươi triệu dân.

Một quốc gia như vậy lại bị hơn mười quái nhân nhanh chóng lật đổ và cướp lấy quyền kiểm soát đất nước, thật không thể tin được...

Giống như trò đùa vậy!!

Trên mạng cũng bắt đầu bàn tán xôn xao.

“Cái quái gì vậy! Oa quốc cứ thế mà tiêu đời rồi sao.”

“Chưa tiêu đâu! Chỉ là đổi một đám quái vật lên làm lãnh đạo thôi.”

“Vậy còn nữ thần gì đó thì sao? Chẳng lẽ không có tác dụng gì sao?”

“Người ta vừa mới kết hợp thiên phú anh hùng thành công, mạnh hơn người thường một chút, có thể có tác dụng gì chứ?”

Chương 207 - Oa quốc hủy diệt! Bí mật của Bí cảnh số 5 (2)

“Tân Nhân loại? Mẹ kiếp, nói nghe hay ho vậy, chẳng phải là quái vật sao!”

“Nhưng mà cái viên nang hy vọng gì đó, nghe có vẻ ghê gớm đấy! Uống một viên, vậy mà có thể khiến cao thủ cấp năm trở thành cường giả cấp sáu?”

“Hừ hừ, kết cục của bọn họ chẳng phải đã thấy rồi sao, trực tiếp biến thành sinh vật nửa người nửa quái vật, hơn nữa còn có khuynh hướng bạo lực nghiêm trọng, thậm chí thích ăn thịt người, tác dụng phụ như vậy, người dám thử không?”

“Bình thường thì chắc chắn là không dám, nhưng có thể giữ một viên, đến lúc nguy cấp có thể dùng để lật ngược tình thế!”

“Mẹ kiếp, tháng này chỉ hóng hót thôi mà cũng đủ khiến tôi hoa mắt chóng mặt rồi...”

...

Chuyện của Oa quốc gây ảnh hưởng rất lớn.

Đặc biệt là việc viên nang hy vọng bị công khai, càng gây ảnh hưởng sâu rộng.

Nhiều thế lực vốn đã không thể lộ diện đang manh nha hành động.

Tất nhiên, hầu hết cư dân mạng đều không thể nhìn thấu những ảnh hưởng này.

Nhìn thấy tin tức trên mạng, ngay cả Trần Nghiệp cũng phải há hốc mồm.

Đúng như nhiều cư dân mạng đã nói, tháng này chỉ hóng hót thôi cũng đủ khiến người ta hoa mắt chóng mặt rồi.

Đầu tiên là Bí cảnh Toàn dân, bị Hạ quốc giành trọn ba vị trí dẫn đầu.

Sau đó là tin dữ từ Oa quốc, cường giả tử vong, nội bộ hỗn loạn, người ưu tú bỏ trốn.

Tiếp theo là lễ kết hợp thiên phú anh hùng thường niên cho tân sinh bắt đầu, Oa quốc dốc toàn lực, đánh cược thành công một người sở hữu thiên phú S2.

Sau đó, là việc hiệu trưởng Kinh Đại vì tranh giành sinh viên mà muốn hẹn solo với Lục hiệu trưởng của Võ Đại!

Và việc Oa quốc xảy ra chính biến, chính quyền cũ bị “Tân Nhân loại” lật đổ, viên nang hy vọng bị công khai...

Những sự kiện lớn xảy ra trong vòng một tháng, còn nhiều hơn cả mấy năm cộng lại.

Chẳng trách mọi người hóng hót không xuể.

Và trong số những sự kiện lớn này, gây chấn động nhất chắc chắn là sự xuất hiện của Tân Nhân loại và việc viên nang hy vọng bị công khai.

Khi Trần Nghiệp nhìn thấy công dụng và tác dụng phụ của viên nang hy vọng, hắn không khỏi thốt lên:

“Mẹ kiếp, đây chẳng phải là tế bào quái vật phiên bản rút gọn sao?”

Trong nguyên tác “One Punch Man”, có một thứ có thể nhanh chóng tăng cường sức mạnh cho con người, tác dụng phụ là biến thành quái vật.

Thứ đó được gọi là tế bào quái vật.

Nó rất giống với viên nang hy vọng của Oa quốc.

Tuy nhiên, khả năng tăng cường của tế bào quái vật đặc biệt mạnh, một người bình thường ăn vào, sức mạnh có thể tăng lên đáng kể, trở thành tồn tại sánh ngang với anh hùng cấp S.

Viên nang hy vọng do Oa quốc tung ra, hiệu quả tăng cường rõ ràng kém hơn nhiều.

“Nếu một viên không hiệu quả, tại sao không thể uống hai viên?”

Với nghi ngờ như vậy, Trần Nghiệp đặc biệt chú ý đến lời giải thích của “Mikami Yuya”, Tân Nữ hoàng của Oa quốc về viên nang hy vọng.

Hóa ra, một viên nang hy vọng, hiệu quả của thuốc được điều chế vừa đủ để những cường giả cấp bốn, cấp năm sau khi uống vào vẫn có thể giữ được lý trí.

Nếu nhiều hơn một chút, sẽ có xác suất rất lớn hoàn toàn biến thành quái vật khát máu...

...

Thời gian thấm thoát thoi đưa, đã đến cuối tháng sáu.

Trong khoảng thời gian này, ngoài việc luyện tập, Trần Nghiệp còn chú ý đến động tĩnh của Oa quốc.

Phải nói rằng, sự ra đời của viên nang hy vọng có sức hấp dẫn rất lớn đối với những người theo đuổi sức mạnh.

Trong khoảng thời gian này, nhóm Tân Nhân loại ngày càng lớn mạnh, đã hoàn toàn đứng vững gót chân ở Oa quốc, trở thành chính thể kiểm soát Oa quốc.

Người giàu có thể chạy trốn.

Những người bình thường chỉ có thể bắt lực ở lại, run rẩy sống dưới sự thống trị của một đám quái vật.

Thậm chí có một cường giả cấp sáu nổi tiếng đã gia nhập Tân Nhân loại.

Sau khi sử dụng viên nang hy vọng, sức công phá của cường giả cấp sáu này đã đạt đến tiêu chuẩn của cường giả cấp bảy, hay còn gọi là cấp độ Võ Thần!

Tin tức vừa ra, lập tức đẩy danh tiếng của viên nang hy vọng lên đến đỉnh điểm!!

Trong nháy mắt, sóng ngầm cuộn cuộn.

Oa quốc cũng hoàn toàn trở thành nơi quần ma loạn vũ.

Mặc dù viên nang hy vọng có tác dụng phụ rất lớn, nhưng một khi đã lộ diện, nó đã gây ra làn sóng săn đón của vô số ông lớn trên thị trường chợ đen.

Bởi vì viên nang hy vọng bình thường có thể không cần dùng đến, nhưng khi gặp phải tình huống nguy hiểm đến tính mạng, nó có thể trở thành lá bài tẩy để lật ngược tình thế!

Thêm vào đó, trước đó chỉ có một con quái vật bị giết, nguyên liệu để sản xuất viên nang hy vọng có hạn, điều này dẫn đến việc viên nang hy vọng là tài nguyên quan trọng không thể tái sản xuất hàng loạt.

Bị săn đón cũng là điều dễ hiểu!

...

Ngày 1 tháng 7 sắp đến.

Sắp đến lúc tiến vào Bí cảnh thám hiểm.

Trước đó, Trần Nghiệp đã gọi điện cho cha mình, Trần hội trưởng.

“Cha, sư bá đạo này thế nào rồi ạ?”

“Vẫn đang bế quan, tình hình cụ thể thế nào thì cha cũng không rõ... Nhưng cha có linh cảm, lần này sư bá của con rất có thể sẽ thành công!”

Giọng nói của Trần hội trưởng trong điện thoại mang theo vài phần vui mừng bị kìm nén.

“Vậy thì tốt rồi!” Trần Nghiệp lập tức cười nói, rồi lại hỏi:

“Cha, với thực lực hiện tại của sư bá, một khi thành công Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại, sức mạnh có thể tăng lên bao nhiêu ạ?”

Trên thực tế, với thực lực hiện tại của Ba Lệ Minh, Trần Nghiệp có chút tự tin, cảm thấy mình có thể thử một chút...

Trần hội trưởng suy nghĩ một chút rồi nói: “Cha cũng không rõ, nhưng sư huynh của cha từng nói, ông ấy và vị Võ Thần của Úc Châu chênh lệch rất lớn! Năm đó khi thách đấu với vị Võ Thần đó, ông ấy có thể sống sót trở về là nhờ đối phương nương tay, nếu không...”

Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Lời này có nghĩa là, Ba Lệ Minh ngay cả chạy trốn cũng không làm được trước mặt vị Võ Thần kia.

“Chờ sư bá xuất quan, cha phải báo cho con biết ngay nhé!”

“Tiểu tử này, quan tâm như vậy làm gì?”

“Ông ấy là sư bá của con mà! Quan tâm một chút thì có gì sai sao?”

“Tiểu tử thôi tha!” Trần hội trưởng không yên tâm hỏi: “Chẳng lẽ con muốn so tài với sư bá của con sao?”

Trên thực tế, Trần Nghiệp thực sự muốn được chứng kiến cảnh giới cao nhất của võ đạo “Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại” lợi hại đến mức nào.

“Không có, không có, làm sao con dám so tài với sư bá được!”

“Tốt nhất là không có!” Trần hội trưởng hừ lạnh một tiếng: “Còn chuyện gì nữa không?”

Trần Nghiệp định nói không có, nhưng lời đến bên miệng lại biến thành lời quan tâm: “... Cha ở một mình ở Kinh Thành, mẹ không ở bên cạnh, cha nhớ chú ý giữ gìn sức khỏe, ăn uống, nghỉ ngơi điều độ nhé.”

Đầu dây bên kia rõ ràng im lặng một lúc, sau đó mới nói: “Được rồi, cha biết rồi... Đúng rồi, sắp đến lúc con phải vào Bí cảnh rồi phải không?”

“Vâng ạ!”

“Là Bí cảnh số 5 phải không?”

“Đúng vậy ạ!”

“Với thực lực của con, chắc là không thành vấn đề, nhưng đừng cố quá, sư bá của con từng nói, Bí cảnh số 5 không đơn giản như vậy.”

“Ồ?” Trần Nghiệp lập tức toát ra vẻ hứng thú, vội vàng hỏi: “Cha, sư bá đã nói với cha về Bí cảnh số 5 sao? Kể cho con nghe với ạ?”

“Sư bá của con nói, ông ấy đã kiên trì trong Bí cảnh số 5 được bốn ngày, đến ngày thứ năm thì từ bỏ chống cự, lúc quay về, ông ấy nhìn thấy một sinh vật hình người biết bay...”

Nghe vậy, Trần Nghiệp lập tức sững sờ.

Sinh vật hình người biết bay?

Chuyện này lão Lưu chưa từng nói với bọn họ...

Chắc là lão Lưu cũng không biết nhỉ?

Chương 208 - Bị Homelander Truy Sát!

Trần Nghiệp vẫn luôn cho rằng, bí cảnh số 5 là phiên bản nâng cấp của Final Destination.

Nhưng hiện tại xem ra, mọi chuyện không đơn giản như vậy!

Ngày mai chính là lúc bí cảnh mở ra.

Trần Nghiệp dự định, sẽ đi tìm lão Lưu ôn tập lại một chút.

Trước tiên gọi điện thoại cho lão Lưu, biết được lão Lưu đang ở văn phòng, liền đi thẳng đến đó.

Đi ngang qua sân thể dục, Trần Nghiệp nhìn thấy một đám tân sinh viên đang tụ tập trò chuyện rôm rả. Cảnh tượng ấy khiến hắn không khỏi cảm thán, thời gian trôi qua thật nhanh.

Giờ đây, hắn đã là sinh viên năm hai, không còn là tân binh nữa rồi.

Chẳng mấy chốc, Trần Nghiệp đã đến văn phòng của lão Lưu.

Hắn gõ cửa, bên trong liền truyền đến giọng nói của lão Lưu: “Mời vào.”

Trần Nghiệp đẩy cửa bước vào, phát hiện lão Lưu đang tỉ mỉ lau chùi thanh đao của mình, vẻ mặt nghiêm túc và thành kính.

Hắn có chút kinh ngạc, nhin không được lên tiếng hỏi: “Lão sư, thầy cũng chuẩn bị đi bí cảnh vào ngày mai sao?”

“Ừ!” Lão Lưu gật đầu: “Lần này bí cảnh toàn dân nhận được 200 điểm tiềm năng, khiến thực lực của thầy tăng lên một chút, muốn đi thử xem sao.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp hỏi: “Lão sư, em nhớ trước đây thầy từng nói, thầy đã vượt qua bí cảnh số 14 rồi, ngày mai thầy định đi bí cảnh số 15 sao?”

“Đúng vậy.”

“Vậy ngày mai thầy có định lập đội không?”

“Nhất định phải lập đội.” Lão Lưu cười nói: “Đã hẹn với một người bạn rồi, ngày mai sẽ đến nhà cậu ấy tập hợp.”

Trần Nghiệp tò mò hỏi: “Bí cảnh số 15, nội dung là gì ạ?”

Lão Lưu suy nghĩ một chút, nói: “Bí cảnh số 15, với thực lực hiện tại của em, vẫn thuộc về nội dung bảo mật, vốn là không thể nói cho em biết, bất quá nói ra cũng không sao... Bí cảnh số 15, kỳ thực cũng gần giống với bí cảnh số 5, chỉ là độ khó cao hơn rất nhiều, ít nhất phải sống sót trên ba ngày mới có thể lựa chọn rời đi. Hơn nữa, truy sát chúng ta không còn là tai nạn nữa, mà là nhân loại siêu phàm thuộc về thế giới đó.”

“Nhân loại siêu phàm?” Trần Nghiệp lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn vừa mới từ chỗ Trần hội trưởng biết được, bí cảnh số 5 có sinh vật hình người biết bay.

Chẳng lẽ cũng là nhân loại siêu phàm?

“Lão sư, thầy có thể nói cho em biết về nhân loại siêu phàm trong bí cảnh số 15 được không?”

Lão Lưu suy nghĩ một chút rồi nói: “Thầy cũng chưa từng đi bí cảnh số 15, tất cả những gì thầy biết về bên trong đều là thông tin nghe ngóng được, những nhân loại siêu phàm khác thì không nói, trong đó có một người có biệt danh là ‘Homelander’, nghe nói đặc biệt lợi hại, nếu bị hắn để mắt tới, không có đủ thực lực, cơ bản là đường chết.”

“Homelander sở hữu siêu sức mạnh, siêu tốc độ, siêu phòng ngự, siêu bay lượn... Đôi mắt còn có thể bắn ra tia laser, dễ dàng làm tan chảy và cắt đứt thép.”

“Theo như một số bậc tiền bối nói, thực lực tổng hợp của Homelander này ít nhất cũng là cấp bảy, thậm chí còn mạnh hơn nhiều so với một số cường giả đỉnh cao.”

Nói đến đây, sắc mặt lão Lưu đã trở nên vô cùng nghiêm túc.

Bởi vì, ông sắp phải tiến vào bí cảnh số 15 rồi.

Mà Trần Nghiệp nghe đến đây, cả người đã hoàn toàn ngây ngẩn!!

Cái quái gì?

Homelander?

Là tên biến thái kia sao?

Vậy ra, bí cảnh số 15, kỳ thực là thế giới The Boys?

“Vậy thầy nhất định phải cẩn thận đấy ạ!” Trần Nghiệp vội vàng nói.

Nếu thật sự là Homelander đó, vậy thì quả thực là nguy hiểm vô cùng.

Với thực lực của lão Lưu, nếu gặp phải, rất có thể sẽ bị giết chết ngay lập tức...

“Thầy đương nhiên sẽ cẩn thận.”

Lão Lưu cảm thán nói: “Bí cảnh số 15 được vô số bậc tiền bối coi là cửa ải quan trọng, rất nhiều thiên tài đều ngã xuống ở cửa ải này... Hy vọng đến lúc em và Đường Tử Trần đến cửa ải này, có thể thuận lợi vượt qua.”

Trần Nghiệp rất muốn khuyên lão Lưu, hay là thôi đừng đi nữa.

Ngoan ngoãn làm giáo viên dạy học cũng tốt mà.

Nhưng do dự một hồi, hắn vẫn không nói ra lời.

Ai cũng có mong muốn trở nên mạnh mẽ, hắn không nên cũng không có lý do gì để ảnh hưởng đến lão Lưu.

Nhìn thấy dáng vẻ của Trần Nghiệp, lão Lưu cười nói: “Yên tâm, Homelander kia lợi hại như vậy, chắc chắn sẽ không dễ dàng ra tay, ít nhất là ba ngày đầu, hắn là sẽ không gặp phải hắn, chỉ cần thầy và đồng bạn không tham lam, ở đủ ba ngày rồi đi, sẽ không có vấn đề gì lớn.”

Trần Nghiệp nghe vậy, khẽ thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Vậy chúc thầy mã đáo thành công!”

“Em và Đường Tử Trần cũng vậy.”

Lão Lưu mỉm cười, sau đó hỏi ngược lại: “Trần Nghiệp, đột nhiên đến tìm thầy, là có chuyện gì sao?”

“Là thế này, về bí cảnh số 5, em vẫn còn một số thắc mắc.”

“Ồ? Em nói đi.”

“Lão sư, thầy nói xem, có khả năng nào, bí cảnh số 5 và bí cảnh số 15, kỳ thực là cùng một thế giới không?”

Nghe vậy, lão Lưu nhíu mày: “Sao em lại đột nhiên có suy nghĩ này? Đó là chuyện không thể nào.”

“Nếu bí cảnh số 5 và bí cảnh số 15 là cùng một thế giới, thì đã sớm gây chấn động rồi. Hơn nữa, hai bí cảnh này, cách nhau tới mười bí cảnh, gộp chung lại, chẳng phải là rất bất công cho những người ở bí cảnh số 5 sao?”

Được rồi!

Lời này cũng có lý.

“VẬY... bí cảnh số 5 chỉ cần kiên trì đủ 24 tiếng, sau đó là có thể rời đi bất cứ lúc nào đúng không? Vậy nếu có đồng đội cảm thấy không kiên trì nổi, rời đi trước, đồng đội còn lại kiên trì đến cuối cùng, thì hai người có thể nhận được phần thưởng thêm không?”

“Có thể, tất cả những bí cảnh có thể rời đi trước thời hạn, hai người lập đội, thành tích cuối cùng đều được tính theo người tốt nhất, đây cũng là một trong những lợi ích mà bí cảnh khuyến khích mọi người lập đội.”

...

Tào Thị.

Sau khi phát hiện ra sự bất thường của từ trường ở đây, chính phủ đã nhanh chóng huy động nhân lực, sơ tán toàn bộ cư dân sinh sống tại đây đến các thành phố khác.

Tào Thị lúc này trở nên vô cùng vắng vẻ, chỉ có khu vực ngoại ô là có quân đội đóng quân, vừa phong tỏa nơi đây, vừa ứng phó với nguy cơ có thể xảy ra.

Đúng lúc Trần Nghiệp đang thỉnh giáo lão Lưu.

Trên bầu trời Tào Thị, đột nhiên xuất hiện một luồng ánh sáng màu lam u ám.

Ngay sau đó, bầu trời như bị xé toạc, xuất hiện một khe nứt khổng lồ.

Động tĩnh bên này, tự nhiên đã kinh động đến quân đội đóng quân ở đây.

Toàn quân lập tức được đặt trong tình trạng báo động cao.

Quân đội không trực tiếp tấn công vào khe nứt, mà phái trực thăng đến kiểm tra tình hình.

Bởi vì, khe nứt lần này xuất hiện có chút khác biệt so với lỗ sâu không thời gian trước đây.

Một lúc sau.

Một sinh vật lạ, không rõ lai lịch, đột nhiên xuất hiện từ trong khe nứt và rơi xuống đất.

Sau đó, khe nứt biến mất.

Mà sinh vật đột nhiên rơi xuống này có ngoại hình của loài linh trưởng, rất phù hợp với hình dung của con người về người ngoài hành tinh, trên người còn có vết thương rất nghiêm trọng, hiện đang hôn mê bất tỉnh...

Sự việc này.

Rất nhanh đã kinh động đến cấp trên.

...

Ngày hôm sau.

Buổi sáng.

Trần Nghiệp đến ký túc xá của Đường Tử Trần.

Đường Tử Trần đã chuẩn bị xong xuôi, đang đợi Trần Nghiệp đến.

Thực ra cũng không có gì để chuẩn bị.

Bởi vì bí cảnh số 5 cũng giống như bí cảnh toàn dân, cấm mang theo bất kỳ vật phẩm nào khác.

Khoảng cách đến lúc bí cảnh mở ra còn một chút thời gian.

Hai người đang ngồi trên ghế sofa, vừa chờ đợi tiến vào bí cảnh, vừa trò chuyện.

Chương 209 - Bị Homelander Truy Sát!

(2)

“Trần Nghiệp, sư đệ Triệu Tranh của cậu và Tào Vũ bọn họ, lần này cũng đi bí cảnh số 5 sao?”

“Đi!” Trần Nghiệp gật đầu: “Bọn họ sợ không theo kịp tiến độ của chúng ta, lần sau bí cảnh tổ đội nhiều người sẽ không thể

đi cùng nhau được... Lần này nhất định phải đi.”

“Nhưng mà, theo nghiên cứu của nước ngoài, bí cảnh số 5, càng nhiều người tụ tập, thì tai ương ập đến cũng sẽ càng lớn...”

Đường Tử Trần do dự nói: “Sau khi vào bí cảnh, nếu chúng ta giúp đỡ bọn họ, rất có thể sẽ hại chết bọn họ.”

Nghiên cứu này vốn là bí mật, là do lần trước vì muốn bắt tã Đường Tử Trần mới bị lộ ra ngoài.

“Mình biết ý của cậu!” Trần Nghiệp thở dài: “Mình đã nói chuyện với bọn họ rồi, lần này vào bí cảnh, mọi người cố gắng tự lực cánh sinh.”

Đường Tử Trần gật đầu.

Trong lúc nói chuyện.

Thời gian cũng nhanh chóng đến 10 giờ 50 phút.

Dấu ấn hoa mai trên cánh tay Đường Tử Trần và Trần Nghiệp đồng thời nóng lên.

Thế là, hai người nắm tay nhau, cùng biến mất khỏi ký túc xá.

...

Cảnh tượng trước mắt thay đổi.

Chỉ trong nháy mắt.

Trần Nghiệp đã đến một thế giới khác.

Lúc này.

Hắn và Đường Tử Trần đang ngồi trên một con tàu cao tốc đang chạy.

Đây là một chuyến tàu cao tốc, đang lao vun vút giữa cánh đồng.

Phong cảnh bên ngoài cửa sổ rất đẹp, bạt ngàn ruộng lúa chín vàng, khiến lòng người thư thái dễ chịu.

Trần Nghiệp nhìn đến ngẩn ngơ.

Hắn dường như cảm thấy, mình như được trở về Trái Đất...

“Quý khách lưu ý, tàu sắp đến ga, quý khách nào cần xuống xe, vui lòng chuẩn bị trước...”

Nghe thấy thông báo.

Đường Tử Trần đang định đứng dậy, lại phát hiện Trần Nghiệp vẫn ngồi im.

“Trần Nghiệp?”

Trần Nghiệp mỉm cười nói: “Lớp trưởng, cậu xuống xe trước đi!”

Đường Tử Trần nghe vậy, lông mày cau lại: “Không phải Lưu lão sư đã nói rồi sao? Con tàu này sắp xảy ra tai nạn, cậu không xuống xe?”

Đây quả thực là lời lão Lưu đã dặn dò.

Khi tiến vào bí cảnh số 5, tất cả mọi người đều sẽ ở trên một phương tiện giao thông nào đó, hoặc là ô tô, hoặc là máy bay...

Hơn nữa, phương tiện giao thông mà mọi người đi, nhất định sẽ xảy ra tai nạn!

Cần phải nhanh chóng rời khỏi!

Lão Lưu nghi ngờ, tai nạn này rất có thể chính là thử thách đầu tiên của mọi người.

Trên thực tế, chỉ có Trần Nghiệp biết, nếu bí cảnh số 5 thật sự là theo mô típ “Final Destination”, vậy thì từ lúc mọi người xuống xe trước, đã bị một thế lực bí ẩn nào đó để mắt tới rồi.

Trong “Final Destination”, những người mà thần chết truy sát, chính là những người đã may mắn thoát chết trong một tai nạn nào đó.

Nói một cách đơn giản, chính là những người này vốn dĩ phải chết, vì nhân vật chính đã biết trước tai nạn, khiến bọn họ cũng bị ảnh hưởng, mới thoát được một kiếp.

Mà nhiệm vụ của thần chết, chính là để cho những người này, quay trở lại số phận vốn có của bọn họ.

Chết đi!

...

Trần Nghiệp cũng chỉ là chột nảy ra ý nghĩ.

Hắn muốn thử xem, nếu như mình không xuống xe, thì sẽ như thế nào?

Liệu có thể tránh được sự dò xét của thể lực bí ẩn kia hay không?

Dù sao, hắn cũng không phải là “gian lận” cố ý né tránh kiếp nạn này, mà là lựa chọn bình tĩnh đối mặt với tai nạn.

Còn về tai nạn của con tàu, không giết chết được hắn... Vậy thì là do con tàu không ra gì, liên quan gì đến hắn?

Đường Tử Trần cũng là người thông minh tuyệt đỉnh.

Rất nhanh đã hiểu được ý của Trần Nghiệp: “Cậu định chấp nhận tai nạn sắp xảy ra, không lựa chọn trốn tránh, muốn thử xem sẽ có kết quả gì sao?”

Trần Nghiệp mỉm cười gật đầu: “Vẫn là lớp trưởng thông minh.”

“Có chắc chắn không?” Đường Tử Trần hỏi.

“Yên tâm đi!” Trần Nghiệp tự tin nói: “Chỉ cần trên con tàu này không có bom hạt nhân, cho dù là tai nạn gì, cũng không làm gì được mình.”

Đường Tử Trần gật đầu.

Về điểm này, nàng tin tưởng.

Với thực lực hiện tại của Trần Nghiệp, quả thực có thể tự tin nói ra lời này.

Đường Tử Trần bỗng nhiên cũng do dự: “Hay là, mình cũng thử xem?”

“Không cần thiết đâu!” Trần Nghiệp lắc đầu: “Mình có kế hoạch rồi, cậu xuống xe trước đi!”

Thực ra với năng lực tinh thần hiện tại của Đường Tử Trần, là chắc niệm lực do nàng phát ra có thể bảo vệ nàng an toàn trong những tai nạn thông thường.

Nhưng mà, như Trần Nghiệp đã nói, hắn có kế hoạch, không cần Đường Tử Trần phải mạo hiểm như vậy.

Đường Tử Trần cũng không kiên trì, liền nói: “VẬY MÌNH ĐỢI CẬU Ở PHÍA TRƯỚC.”

“ĐƯỢC!”

Trần Nghiệp đáp ứng.

Đường Tử Trần liền cùng đông đảo hành khách xuống xe.

Sau đó.

Lại có không ít hành khách lên xe.

Một lát sau.

Con tàu bắt đầu khởi động, tiếp tục tiến về phía trước.

Vừa đi vào một đường hầm.

Đột nhiên có người kêu lên kinh hãi, hét lớn cháy rồi.

Trần Nghiệp nghe vậy, hít sâu một hơi, toàn thân căng cứng.

Ngay sau đó!

“ẦM!”

Một tiếng nổ lớn vang lên.

Con tàu đột nhiên trật bánh, đâm sâu vào vách núi bên cạnh đường hầm.

Trong nháy mắt, toàn bộ hành khách trên xe đều bị hất văng khỏi chỗ ngồi, đập vào thành toa xe.

Trong phút chốc, cả toa xe hỗn loạn.

Tiếng kêu la thảm thiết vang lên không ngớt.

Chỉ trong khoảnh khắc, đã có vô số hành khách thiệt mạng.

Tuy nhiên, tai nạn vẫn chưa kết thúc.

Ngay sau đó, đường hầm bắt đầu sụp đổ, vô số đá tảng đè bẹp con tàu...

Tai nạn như vậy.

Người bình thường căn bản không thể sống sót.

Sự việc nhanh chóng kinh động đến cục giao thông địa phương, vô số đội cứu hộ bắt đầu lần lượt chạy đến đây.

Mà đồng đồ nát của tai nạn cũng chìm vào tĩnh lặng.

Vài phút sau...

“Rầm!”

Một bàn tay đột nhiên hất tung một tảng đá lớn.

Sau đó, một bóng người đầy máu và bụi đất chui ra khỏi đồng đồ nát.

Bóng người này tự nhiên chính là Trần Nghiệp.

Một vụ sập hầm nho nhỏ, căn bản không thể nghiền chết hẳn bây giờ.

Tuy nhìn Trần Nghiệp có vẻ rất thảm hại.

Nhưng trên thực tế, máu trên người hắn, đều là của người khác...

Trên người hắn, không hề có chút vết thương nào.

Đội Trần Nghiệp bò ra khỏi đồng đồ nát, liền nhìn thấy trên đường cái phía xa, đội cứu hộ cũng vừa kịp lúc chạy đến.

Phải nói là, tốc độ đến nơi của đội cứu hộ này cũng thật nhanh.

Trần Nghiệp không nán lại lâu, nhanh chóng chạy về phía hoang sơn phía sau.

Không lâu sau.

Hắn đã chạy về ga tàu, tìm được Đường Tử Trần vẫn luôn đợi ở trong ga.

Nhìn thấy trên người Trần Nghiệp còn dính đầy bụi đất và vết máu, Đường Tử Trần nhin không được quan tâm hỏi: “Trần Nghiệp, cậu không bị thương chứ?”

“Không sao! Trên người mình không có chút vết thương nào.”

Trần Nghiệp cười nói một câu, sau đó nhìn xung quanh, nói: “Chúng ta rời khỏi đây trước đã, mình muốn đi thay bộ quần áo khác.”

Vết máu trên người hắn khiến những hành khách xung quanh đều kinh ngạc nhìn.

Thậm chí có người còn lấy điện thoại ra chụp ảnh.

Đường Tử Trần gật đầu, hai người nhanh chóng rời khỏi nhà ga.

Một lát sau.

Ở trong nội thành, Trần Nghiệp đã thay một bộ quần áo sạch sẽ.

Còn bộ quần áo này từ đâu ra?

Hai người có siêu năng lực, chẳng lẽ còn kiếm không ra một bộ quần áo sao?

Không chỉ có quần áo, trên đầu Trần Nghiệp còn đội một bộ tóc giả.

Chủ yếu là cái đầu trọc của hắn quá mức nổi bật, cũng dễ dàng thu hút những kẻ nhắm vào Đường Tử Trần.

Tuy rằng vòng bí cảnh trước, Đường Tử Trần không đi, khiến một đám người thất vọng.

Nhưng ai dám đảm bảo, vòng bí cảnh này, sẽ không có người tiếp tục nhắm vào Đường Tử Trần?

Cho dù hiện tại thực lực của Trần Nghiệp đã rất mạnh, nhưng tốt nhất cũng đừng nên lơ là.

Cái đầu trọc của hắn, rất có tính biểu tượng, cũng đủ nổi bật.

Chỉ cần là dị năng giả, nhìn thấy cái đầu trọc của hắn, rất dễ dàng có thể liên tưởng đến cô gái bên cạnh, chính là Đường Tử Trần...

Chương 210 - Hoá ra là người, đại ca ca lái phi thuyền!

“Trần Nghiệp, tiếp theo chúng ta nên làm gì?”

Đường Tử Trần hỏi.

“Còn có thể làm gì nữa?” Trần Nghiệp cười nói: “Cứ như bình thường thôi, sống cuộc sống bình thường, sau đó, bình đến tương chặn, nước đến đất chặn!”

Nếu thế giới này, thật sự giống như trong phim Final Destination, thì dù có phòng bị thế nào cũng vô dụng.

Bị Thần Chết nhắm vào, thì dù ở đâu, cũng có thể gặp phải tình huống bất ngờ.

Mặc dù trong phim Final Destination, có một người trốn trong căn phòng trống rỗng, cuối cùng đã trốn thoát khỏi sự truy sát của Thần Chết, sống rất lâu.

Nhưng mà, đây là phiên bản nâng cấp của Final Destination!!

Ngay cả sức mạnh siêu nhiên cũng có thể xuất hiện.

Trốn trong căn phòng trống rỗng, e rằng cũng vô ích.

Tiếp theo.

Hai người gọi một chiếc taxi, chuẩn bị đến khách sạn hạng sao tốt nhất trong thành phố.

Theo như Trần Nghiệp nói, chính là nên hưởng thụ một chút, nếu bị lực lượng bí ẩn nhắm vào... cứ để nó đến!

Taxi chạy qua một con đường, gặp đèn đỏ liền dừng lại.

Đèn đỏ này thời gian khá dài.

Tới tận 60 giây.

Tài xế taxi thấy vậy, liền bật radio trên xe...

Lúc này.

Trên con đường dốc bên trái, có một chiếc xe tải hạng nặng đang chạy tới.

Tài xế xe tải toát mồ hôi hột, sắc mặt tái nhợt, dường như rất khó chịu.

Anh ta vừa điều khiển xe, vừa lấy thuốc từ ngăn chứa đồ bên cạnh. Nhưng trong quá trình này, sắc mặt anh ta càng lúc càng đau đớn, chưa kịp lấy thuốc thì đột nhiên trước mắt tối sầm, cả người ngã xuống, đập mạnh vào vô lăng.

Mà do thân thể ngã về phía trước, sau khi hôn mê, chân phải liền giẫm mạnh vào chân ga, gần như đạp ga hết cỡ!

“Vù!!”

Sức mạnh của động cơ, trong nháy mắt được đẩy lên mức tối đa.

Chiếc xe tải hạng nặng cũng đang tăng tốc, càng lúc càng nhanh, cộng thêm đường dốc, tốc độ nhanh chóng vượt quá 80 km/h.

May mắn là, lúc này không phải giờ cao điểm, hiện tại trên con đường này cũng không có xe, nhưng nếu không dừng lại, chạy qua con đường này, chắc chắn sẽ gây ra tai nạn.

Đèn xanh cuối cùng cũng sáng.

Tài xế taxi khởi động xe, đi về phía trước.

Vừa chạy qua vạch, khước mắt tài xế taxi bỗng liếc thấy chiếc xe tải hạng nặng đang lao tới với tốc độ cao từ bên trái, sắc mặt lập tức biến đổi.

Lúc này, tốc độ của chiếc xe tải lớn này đã vượt quá 90 km/h!

Taxi căn bản không kịp né tránh...

“Rầm!”

Tiếng va chạm dữ dội, giống như bom nổ, vang lên trên đường.

Trước mặt chiếc xe tải lớn, chiếc taxi mong manh như tờ giấy, trong nháy mắt bị đâm biến dạng nghiêm trọng, kính chắn gió vỡ vụn.

Bị đâm như vậy, chiếc xe tải lớn cũng bị lật nghiêng, đè lên chiếc taxi, ngã nhào xuống đất, và trượt đi mấy chục mét do quán tính, cuối cùng đâm vào dải phân cách ven đường mới dừng lại.

Toàn bộ hiện trường vụ tai nạn.

Thảm khốc vô cùng.

Chiếc taxi đáng thương, trước tiên là bị va chạm mạnh, dẫn đến biến dạng, sau đó lại bị xe tải lớn lật nghiêng đè lên, kéo lê đi mấy chục mét... gần như biến thành một miếng sắt vụn.

Người dân trên đường đều sợ hãi không thôi.

Nếu chiếc xe tải lớn không phải đâm vào taxi, mà là bọn họ thì sao?

Hậu quả này thật không dám nghĩ tới.

Ngay khi tất cả mọi người đều cho rằng, người trong xe taxi chắc chắn đã chết không thể chết thêm được nữa.

Đột nhiên...

“Ầm” một tiếng, đầu xe tải lớn, như bị một cỗ lực lớn đánh bay lên, lăn sang một bên.

Hai bóng người, xuất hiện trước mặt mọi người.

Là một nam một nữ, nhìn qua đều rất trẻ.

Người nam là một người đầu trọc, dáng người nhìn rất cân đối, không béo không gầy.

Người nữ rất xinh đẹp, cho dù là ngũ quan, dáng người, hay là khí chất, đều là thượng thừa.

Điều khiến người ta khiếp sợ nhất là, lúc này trên người cô gái này, lại có ánh sáng xanh, đang dần dần tắt đi.

Mọi người xung quanh, đều ngây người.

Họ không thể nào hiểu được, trong vụ tai nạn nghiêm trọng như vậy, hai người trẻ tuổi này, làm sao có thể sống sót?

Lúc này.

Trần Nghiệp nhìn xung quanh một mảnh hỗn độn, sắc mặt hơi trầm xuống.

Trong mắt người ngoài.

Đây chỉ là một vụ tai nạn giao thông bình thường, chỉ là nghiêm trọng một chút.

Nhưng mà hắn và Đường Tử Trần đều biết, rốt cuộc là vì cái gì.

“Nhanh như vậy đã bắt đầu bị nhắm vào rồi sao?” Trần Nghiệp nhíu mày nói: “Chẳng lẽ việc mình trực tiếp lựa chọn nghênh đón tai nạn, một chút tác dụng cũng không có?”

Đường Tử Trần suy nghĩ một chút, nói: “Chưa chắc, rất có thể là nhắm vào mình, cậu chỉ là bị liên lụy thôi.”

Thấy người xung quanh tụ tập ngày càng đông, Trần Nghiệp liền nói: “Rời khỏi đây trước rồi nói sau!”

“Được!”

Đường Tử Trần đáp ứng một tiếng.

Hai người liền rời khỏi hiện trường vụ tai nạn.

Tuy nhiên.

Ven đường đều là camera giám sát, cộng thêm sau khi vụ tai nạn xảy ra, đã có người giờ điện thoại lên quay phim, cho nên, lúc này đã có người đăng tải biểu hiện vừa rồi của hai người lên mạng.

...

Cùng lúc đó.

Thế giới thực.

Hạ quốc, Kinh Thành.

Một bộ phận có độ bảo mật rất cao, lúc này đang tiến hành một cuộc họp tuyệt mật.

Tham gia cuộc họp, ngoài các quan chức cấp cao, còn có Tần Mộc m!

“Nói đi! Gọi tôi tới đây, rốt cuộc có chuyện gì?”

Tần Mộc Âm thân nhiên lên tiếng.

Cho dù là đối mặt với các quan chức cấp cao, cô vẫn rất tự tin, không hề sợ hãi.

Sự tự tin của cô.

Không phải là đến từ chức vụ hiện tại của cô.

Mà là thực lực!

Tần Mộc Âm biết, nếu như có một ngày mình không còn thực lực, trong nháy mắt có thể bị đá khỏi vị trí đội trưởng đội chấp pháp.

Nghe thấy Tần Mộc Âm hỏi, vị quan chức chủ trì cuộc họp không dám chậm trễ, lập tức nói: “Tần đội trưởng, còn có các vị lãnh đạo, trước khi bắt đầu cuộc họp, tôi muốn mời mọi người xem một đoạn video!”

Lời nói vừa dứt.

Người chủ trì cuộc họp liền phát một đoạn video trên màn hình lớn trên tường phòng họp.

Trong video, là một người ngoài hành tinh có bốn tay, da màu xanh.

Nó hướng về phía ông kính, tự giới thiệu: “Loài người, xin chào, tôi đến từ một thế giới khác...”

Video rất nhanh kết thúc.

Người chủ trì cuộc họp tiếp tục nói: “Vừa rồi cho mọi người xem, không phải là đoạn phim khoa học viễn tưởng nào, mà là video được quay trực tiếp, người ngoài hành tinh mà mọi người nhìn thấy, là có thật!”

Lời vừa nói ra, mọi người đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tuy nhiên cũng chỉ có vậy.

Bởi vì, quái vật xuất hiện trên Lam Tinh, chính là thứ từ thế giới khác, thông qua lỗ hồng không gian thời gian, đến đây gây rối.

Mọi người đã sớm quen với đủ loại quái vật kỳ quái, có sức đề kháng với sinh vật ngoài vũ trụ, đột nhiên xuất hiện một người ngoài hành tinh, còn chưa đủ để khiến mọi người quá kinh ngạc.

“Người ngoài hành tinh này, tự xưng là người Ma Già.”

Người chủ trì cuộc họp nói: “Khoa học kỹ thuật của người Ma Già rất mạnh, ví dụ như người ngoài hành tinh này, đưa cho nó một chiếc máy tính không có mạng, nó có thể thông qua trí não trên người, nhanh chóng nắm vững lượng lớn kiến thức trong máy tính, chỉ dùng nửa tiếng đồng hồ, đã học được ngôn ngữ của chúng ta.”

“Người Ma Già này, đã mang đến hai tin rất xấu!”

“Thứ nhất, nó nói, quỹ đạo vận hành hiện tại của hành tinh chúng ta, vừa vặn nằm ở giao điểm của nhiều vũ trụ, quái vật bên ngoài bức tường thành, chỉ mới là bắt đầu. Tiếp theo, sinh vật của các vũ trụ khác sẽ lần lượt giáng lâm trên hành tinh của chúng ta, lấy hành tinh của chúng ta làm bàn đạp, đi chiếm lĩnh thế giới khác!”

“Nói một cách đơn giản, Lam Tinh của chúng ta, rất có thể sẽ trở thành chiến trường của chư thiên!!”

“Mà người Ma Già này, chính là đến từ vũ trụ khác, thông qua khe nứt thế giới.”

Chương 211 - Hoá ra là người, đại ca ca lái phi thuyền! (2)

Dừng một chút.

Người chủ trì cuộc họp lại nói:

“Thứ hai, căn cứ theo lời tự thuật của người Ma Già này, cách đây không lâu, hành tinh của bọn họ bị một nhóm hạm đội hải tặc vũ trụ đánh bại, tất cả tộc nhân, hoặc là bị giết, hoặc là bị bắt, chỉ có một mình nó chạy thoát, thông qua khe nứt thế giới, đến thế giới của chúng ta.”

“Nó đã có thể tới đây, vậy nhóm hải tặc vũ trụ kia, tự nhiên cũng có thể tới đây. Hơn nữa, nó có thể khẳng định, nhóm hải tặc vũ trụ kia đã nhắm vào chúng ta, có lẽ mục tiêu tiếp theo, chính là chúng ta!”

“Mặc dù người Ma Già này, trước khi tiến hành nhảy vọt xuyên việt, đã cho nổ tung phi thuyền của mình, phá hủy khe nứt thế giới, nhưng làm như vậy, chỉ có thể ngăn cản được nhất thời.”

“Bởi vì khoa học kỹ thuật mà nhóm hải tặc vũ trụ kia nắm giữ càng tiên tiến hơn, có lẽ bất cứ lúc nào cũng có thể khôi phục khe nứt thế giới, giáng lâm xuống hành tinh của chúng ta.”

“Người của chúng tôi đã cẩn thận hỏi thăm người Ma Già này, một khi bị nhóm hải tặc vũ trụ kia bắt giữ, sẽ có kết cục gì.”

“Nó nói cho chúng tôi biết, cho dù là tự sát, cũng ngàn vạn lần đừng rơi vào kết cục bị bắt! Một khi bị bắt, thân thể của chúng ta, sẽ trở thành thức ăn trên bàn ăn của hải tặc vũ trụ. Mà bộ não của chúng ta, sẽ bị hải tặc vũ trụ chế tạo thành pin sinh học, phải chịu đựng nỗi đau khổ không thể tưởng tượng nổi.”

Khi người chủ trì hội nghị nói đến đây.

Tất cả mọi người đều đã trợn mắt há mồm.

Một số người nhát gan, thậm chí sắc mặt tái nhợt, có chút sợ hãi.

“Chắc chắn không phải là lời đồn đại nhằm nhí chứ?”

Có người nhin không được hỏi.

Người chủ trì hội nghị nói: “Những gì tôi vừa nói, quả thực đều là lời nói từ một phía của đôi phương, tuy nhiên, ý của trung ương là, những gì nên phòng bị, vẫn nên chuẩn bị sớm.”

Lời này rất có lý.

Phòng bệnh hơn chữa bệnh, tổng thể vẫn tốt hơn là bị người ta đánh úp.

“Vậy rốt cuộc phải chuẩn bị như thế nào?” Có người hỏi.

“Đây chính là mấu chốt của vấn đề!” Người chủ trì hội nghị nói: “Chúng ta không biết nên chuẩn bị như thế nào.”

“Ý gì?” Tần Mộc Âm lên tiếng: “Tên người ngoài hành tinh này, không nói làm sao để chống lại hạm đội hải tặc vũ trụ kia sao?”

“Bản thân nó cũng là chó nhà có tang, làm sao có biện pháp chống lại hạm đội hải tặc vũ trụ.”

Người chủ trì hội nghị thở dài: “Kiến nghị tốt nhất mà nó đưa ra cho chúng ta, chính là nhân lúc còn thời gian, dốc toàn bộ sức lực, chế tạo tàu vũ trụ, sau đó từ bỏ hành tinh này, tiến vào vũ trụ lang thang.”

“Dù sao hành tinh này, sớm muộn gì cũng sẽ trở thành chiến trường chư thiên, cho dù chúng ta có thể tạo ra kỳ tích, chống lại hạm đội hải tặc vũ trụ, với thực lực hiện tại của chúng ta, cũng không có khả năng sống sót trong trận chiến chư thiên.”

“Trong miệng tên Ma Già này, quái vật bên ngoài tường thành, ở trong thế giới chư thiên, chỉ là gia súc cấp thấp nhất, cũng chỉ có thú vương của chúng, mới có tư cách được xưng là sinh mệnh cấp cao!”

“Vậy mà những gia súc cấp thấp nhất này, lại có thể khiến nhân loại chúng ta co rúm trong tường thành...”

Nghe xong những lời này.

Mọi người trong phòng họp đều im lặng.

Nếu như tất cả những gì tên Ma Già này nói đều là sự thật...

Vậy thì đây đúng là tin tức khiến người ta tuyệt vọng!

Sự cường đại của kẻ địch, nghe thôi đã khiến người ta cảm thấy bất lực sâu sắc.

Một vị lãnh đạo mắt nhìn Tần Mộc Âm, mở miệng hỏi:
“Trương khoa trưởng, chẳng lẽ anh chưa từng nói với tên Ma Già này, chúng ta có cường giả như Tần đội trưởng sao?”

Trương khoa trưởng.

Chính là người chủ trì hội nghị.

Đừng nhìn đối phương chỉ là một khoa trưởng.

Hắn thế nhưng là người đến từ một bộ phận tình báo quan trọng nào đó, cho dù là khoa trưởng, cũng không thể xem thường.

“Đương nhiên là đã nói.” Trương khoa trưởng nói: “Chúng tôi còn cho tên Ma Già này xem video Tần đội trưởng thể hiện thực lực, lúc đó tên Ma Già này quả thực rất khiếp sợ, theo lời nó nói, nó không thể lý giải, hành tinh lạc hậu như chúng ta, tại sao có thể sinh ra cường giả như Tần đội trưởng.”

Nghe đến đây, Tần Mộc Âm nhíu mày.

Cô không thích bị người khác thổi phồng trước mặt như vậy.

Trương khoa trưởng dường như chú ý tới sắc mặt của Tần Mộc Âm, vội vàng nói: “Tuy nhiên, tên Ma Già cho rằng vẫn chưa đủ, bởi vì, thủ lĩnh của đoàn hải tặc vũ trụ, cũng là một siêu cường giả!”

“Trên thực tế, thực lực khoa học kỹ thuật của đoàn hải tặc vũ trụ, cũng không thể nghiền ép hoàn toàn Ma Già tộc! Nguyên nhân Ma Già tộc thất bại, là do một tay vị siêu cường giả này tạo nên!”

“Vị thủ lĩnh đoàn hải tặc vũ trụ kia, tự xưng là bá chủ vũ trụ, hắn chỉ dùng một chiêu ‘Băng Tinh Pháo Hống’, liền triệt để hủy diệt lực lượng phòng ngự trên mặt đất của Ma Già tộc, thậm chí phá hủy cả địa hạch, khiến toàn bộ hành tinh bước vào thời kỳ hủy diệt.”

Lời này vừa nói ra.

Mọi người lần nữa kinh hãi.

Một chiêu gần như hủy diệt một hành tinh?

Sinh vật gì mà lợi hại như vậy?

Sắc mặt của mọi người, đều trở nên vô cùng khó coi.

Ngay cả Tần Mộc Âm, gương mặt xinh đẹp cũng rất ngưng trọng.

Trong đầu cô, không tự chủ được, hiện lên hình ảnh kẻ đầu trọc thể hiện sức mạnh kinh người trên võ đài.

Thế nhưng, cho dù là kẻ đầu trọc kia, cũng không thể chống lại kẻ địch như vậy chứ?

Có người hỏi: “Với trình độ khoa học kỹ thuật hiện tại của chúng ta, cũng không thể chế tạo ra tàu vũ trụ có thể lang thang trong vũ trụ? Tên Ma Già này có nói sẽ cung cấp hỗ trợ kỹ thuật cho chúng ta không?”

Trương khoa trưởng gật đầu nói: “Trước khi chết, nó đã giao trí não của nó cho chúng ta, tuy rằng trí não không thể lưu trữ tài liệu quan trọng gì, thế nhưng, bản thân trí não đã là một loại hắc khoa kỹ vô cùng lợi hại, năng lực tính toán vượt xa siêu máy tính của chúng ta! Theo lời Lục viện sĩ của viện khoa học, có sự trợ giúp của trí não, ông ấy có thể trong vòng năm năm, đưa ra phương án chế tạo tàu vũ trụ khả thi!”

“Đáng tiếc, chúng ta e là không có nhiều thời gian như vậy...”

Tần Mộc Âm đột nhiên nắm bắt được trọng điểm trong lời nói của Trương khoa trưởng: “Ý gì? Tên người ngoài hành tinh kia, đã chết rồi?”

“Đúng vậy! Nó bị thương rất nặng khi đang trốn tránh sự truy đuổi của đoàn hải tặc vũ trụ.”

Trương khoa trưởng tiếc nuối nói: “Cấu tạo cơ thể của nó, có sự khác biệt rất lớn với con người chúng ta, với trình độ y học hiện tại của chúng ta, không thể chữa trị vết thương của nó! Hơn nữa, oxy mà chúng ta hít thở, cũng có hại cho nó, cho nên, một tiếng trước, nó đã chết rồi.”

“Nhìn từ điểm này, đối phương quả thực là người ngoài hành tinh.”

Nghe tin tên Ma Già kia chết.

Mọi người đều có chút kinh ngạc.

“Nếu như tin tức nó mang đến đều là sự thật, vậy chúng ta nợ nó một ân tình lớn.” Tần Mộc Âm đột nhiên nói: “Đối xử với nhân vật như vậy, cho dù nó là người ngoài hành tinh, cũng nên hậu táng.”

Lời này vừa nói ra.

Sắc mặt Trương khoa trưởng, lập tức trở nên xấu hổ.

Trên thực tế, lãnh đạo của ông ta căn bản không có ý định chôn cất tên Ma Già này, ngược lại còn thuyết phục cấp trên, quyết định nghiên cứu thân thể của đối phương...

Dù sao, đây chính là người ngoài hành tinh hiếm thấy.

Không nghiên cứu kỹ một chút, thật đáng tiếc.

...

Trong bí cảnh số 5.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đã vào ở trong một phòng tổng thống của khách sạn năm sao.

Ừm!

Hai người chỉ đặt một phòng tổng thống.

Đây là quyết định Trần Nghiệp đưa ra vì để tiện bảo vệ Đường Tử Trần, tuyệt đối không có ý đồ gì khác...

Chương 212 - Mở cửa, Kiểm tra đồng hồ nước!

Còn về việc làm thế nào để đặt phòng thành công?

Rất đơn giản.

Dùng chứng minh thư của người khác, tiền cũng là từ ngân hàng “lấy” ra.

Với bản lĩnh của hai người bọn họ, muốn làm được việc này, vô cùng dễ dàng.

Có phải rất vô đạo đức hay không?

Làm ơn đi!

Ở đây là bí cảnh!

Nơi chơi đùa với mạng sống!

Không câu nệ tiểu tiết mới là chính xác.

Trước mặt sự sống chết, đạo đức có thể nhường nhịn một chút.

Hơn nữa, hai người bọn họ cũng không cố ý đi giết người phóng hỏa.

Lúc này.

Trần Nghiệp đang ngồi trên ghế sofa, nhìn ra ngoài cửa sổ, quan sát cảnh sắc của bí cảnh.

Phòng tổng thống mà bọn họ ở, cao tới hơn năm mươi tầng.

Từ trên cao nhìn xuống.

Vừa hay có thể nhìn bao quát cảnh sắc và bố cục của thành phố phía dưới.

Trần Nghiệp phát hiện, thành phố này, quả thực lớn đến kỳ lạ, với thị lực của hắn, thế mà lại không nhìn thấy điểm cuối...

Còn lớn hơn Ma Đô ở thế giới hiện thực gấp vô số lần!

“Trần Nghiệp.”

Đường Tử Trần đột nhiên ôm một chiếc laptop, đi tới, “Vừa rồi mình lướt mạng, phát hiện có người đăng video tai nạn xe cộ của chúng ta lên, hơn nữa trong thời gian ngắn, đã gây ra không ít nhiệt độ, bị rất nhiều người chia sẻ. Thế nhưng, không lâu sau, tất cả video đều biến mất.”

“Ồ?”

Trần Nghiệp kinh ngạc: “Có thể làm được việc này, chỉ có chính phủ thôi đúng không?”

Đường Tử Trần gật đầu, nói: “Mình nghi ngờ, chính phủ thế giới này đã biết đến sự tồn tại của những người như chúng ta, nếu không bọn họ sẽ không phản ứng nhanh như vậy.”

Đối với nghi ngờ của Đường Tử Trần, Trần Nghiệp rất tán thành.

Chính phủ hành động nhanh như vậy, hiển nhiên là không muốn hành vi của bọn họ gây ra chấn động trên mạng.

Xem ra.

Chắc là những dị năng giả đến tham gia bí cảnh số 5 hàng năm, đều đã để lại dấu vết ở đây rồi!

Trần Nghiệp đột nhiên nở nụ cười.

Hắn cảm thấy càng ngày càng thú vị.

Tiếp theo.

Chính phủ thế giới này, sẽ đóng vai trò gì đây?

Suy nghĩ một lát sau.

Trần Nghiệp lên tiếng: “Lớp trưởng, trước khi đến, mình có hỏi lão Lưu, chỉ cần trong chúng ta, có một người kiên trì đến cuối cùng, đều có thể nhận được phần thưởng thêm...”

Đường Tử Trần rất thông minh, lập tức hiểu được ý của Trần Nghiệp.

“Cậu nói với tớ những điều này, là định để tớ đi trước? Còn cậu ở lại tiếp tục kiên trì?”

“Đúng vậy!”

Trần Nghiệp gật đầu, sợ Đường Tử Trần suy nghĩ lung tung, chủ động giải thích: “Cậu ở lại đây, không chỉ sẽ bị lực lượng thần bí nhắm vào, tớ sợ những tên Tây Dương kia, vẫn như cũ tặc tâm bất tử, chờ bọn họ phát hiện ra sự tồn tại của cậu, rất có thể sẽ giở trò cũ, tụ tập về phía chúng ta, mang đến tai họa lớn hơn cho chúng ta.”

Đường Tử Trần suy nghĩ một chút, nói: “Cậu nói có lý, vậy nghe theo cậu, chờ qua 24 tiếng, mình sẽ quay về trước.”

Điều Trần Nghiệp thích nhất, chính là cô nàng này luôn rất bình tĩnh, sẽ đưa ra phán đoán chính xác.

Không giống những cô gái nhỏ khác, thích làm loạn.

Nếu như lời đề nghị vừa rồi của Trần Nghiệp, là nói với những cô gái nhỏ kia, e là bọn họ sẽ lập tức phản bác: Ý cậu là gì? Cảm thấy tớ ở lại đây là vương chân cậu sao? Coi thường tớ à?

Sau đó bắt đầu làm loạn các kiểu...

Ngày hôm sau.

Mọi việc diễn ra suôn sẻ, không có bất kỳ tai nạn hay thảm họa nào xảy ra.

Tối hôm đó.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần ngủ riêng.

Phòng Tổng thống ngoài phòng ngủ chính còn có hai phòng ngủ phụ, đủ cho hai người.

Sáng hôm sau, cả hai đều nhận được thông báo rằng họ có thể rời khỏi Bí Cảnh bất cứ lúc nào và trở về thế giới thực.

Đường Tử Trần liền nói: “Vậy mình về trước nhé?”

Trần Nghiệp mỉm cười gật đầu.

Đường Tử Trần dường như lại nghĩ đến điều gì đó, liền hỏi: “Mình về sớm như vậy, mấy ngày tới có nên trốn trong ký túc xá không ra ngoài không? Tránh để các lão sư phát hiện ra mình đã trở về trước.”

“Vậy cậu ăn gì? Mình nhớ tủ lạnh của cậu không còn nhiều thức ăn.” Trần Nghiệp cười nói.

Đường Tử Trần: “Nếu mình không muốn bị lộ, thức ăn trong tủ lạnh, tiết kiệm một chút, cũng đủ cầm cự mấy ngày.”

“Không cần!”

Trần Nghiệp lắc đầu nói: “Cậu cứ sinh hoạt bình thường, nếu lão sư hỏi, thì nói là sợ bị nước ngoài nhắm đến. Vừa hay, mình cũng muốn tự mình rèn luyện một chút, nên cậu cứ về trước đi.”

Đường Tử Trần suy nghĩ một chút: “Cũng được.”

“Trần Nghiệp, cậu chú ý an toàn, nếu không trụ được thì quay về, mình ở ký túc xá đợi cậu.”

“Được!”

Lời nói vừa dứt.

Đường Tử Trần liền biến mất trong phòng.

Không lâu sau.

Trần Nghiệp đang định gọi cơm trưa thì cửa phòng bỗng nhiên bị gõ vang.

“Cốc! Cốc! Cốc!”

Trần Nghiệp khẽ giật mình.

Vừa rồi hắn đã nghe thấy tiếng bước chân đến gần, không ngờ lại thực sự là tìm hắn?

Sau đó, hắn trực tiếp đi tới mở cửa.

Ngoài cửa có mấy người đàn ông, trông đều khá trẻ tuổi, ngay cả người dẫn đầu, ước chừng cũng chỉ hơn ba mươi tuổi.

Ngoài ra, trên ngực mỗi người đều đeo bảng tên, năm chữ “Cục Quản lý Thời Không” vô cùng bắt mắt!

Rõ ràng, nhóm người này đều là người của chính phủ.

“Xin chào, vị du hành giả đến từ thế giới khác, chúng tôi là người của Cục Quản lý Thời Không.”

Người đàn ông trung niên dẫn đầu, chỉ vào trong phòng nói: “Có tiện để chúng tôi vào trong nói chuyện không?”

Trần Nghiệp mỉm cười nghiêng người, lên tiếng mời: “Mời vào.”

Đội những người này đều vào phòng khách, Trần Nghiệp lại hỏi: “Tôi đang định gọi cơm trưa, hay là cùng ăn một chút?”

Người đàn ông trung niên dẫn đầu vừa đưa mắt nhìn xung quanh, vừa đáp: “Ăn cơm thì không cần, ở cùng với những người mang theo vận rủi như các anh, lúc nào cũng có nguy hiểm đến tính mạng, cho nên, vẫn là nói ngắn gọn đi!”

Trần Nghiệp cười nói: “Hình như các anh rất hiểu rõ về chúng tôi?”

Người đàn ông trung niên gật đầu, bất đắc dĩ nói: “Đã mấy chục năm rồi, cứ cách hai tháng các anh lại đến phá hoại một lần, cho dù cơ quan chính phủ của chúng tôi có công kênh đến đâu, cũng nên có chút phản ứng chứ.”

“Chúng tôi không dám nói là hiểu rõ tường tận về các anh, nhưng những thông tin đại khái, quả thực đã nắm rõ. Ví dụ như, thế giới của chúng tôi, chỉ là một trong số rất nhiều thế giới mà các anh du hành, tôi nói đúng chứ?”

Trần Nghiệp mỉm cười gật đầu.

“Đúng rồi!” Người đàn ông trung niên lại hỏi: “Sao chỉ có một mình anh? Theo lẽ thường, các anh không phải nên là hai người lập đội sao?”

“Đồng đội của tôi đã về rồi, lần này là tôi một mình.” Trần Nghiệp trả lời.

“Ồ?” Người đàn ông trung niên lộ vẻ kinh ngạc, nhìn Trần Nghiệp nói: “Trường hợp như anh, hoặc là tự tin vào thực lực của bản thân, hoặc là đã chuẩn bị tinh thần, sẵn sàng bỏ chạy bất cứ lúc nào.”

“Xin hỏi, anh thuộc loại nào?”

Trần Nghiệp mỉm cười hỏi: “Vấn đề này rất quan trọng sao?”

Người đàn ông trung niên gật đầu nói: “Đúng vậy, rất quan trọng! Nếu anh là loại người thứ nhất, vậy thì anh chính là mục tiêu trọng điểm cần chú ý của chúng tôi.”

Trần Nghiệp có chút nghi ngờ: “Tại sao lão sư của tôi chưa từng nói với chúng tôi về sự tồn tại của Cục Quản lý Thời Không?”

“Ồ, rất bình thường, Cục Quản lý Thời Không của chúng tôi, chính thức thành lập mới được một tháng, nhóm người các anh, coi như là nhóm mục tiêu đầu tiên mà chúng tôi chính thức tiếp xúc, trước đây chỉ thỉnh thoảng dò hỏi một số người về chuyện của các anh.”

“Thì ra là vậy.”

Hèn chi lão Lưu không nói những điều này.

Trần Nghiệp lại nói: “Trước đây tôi cứ tưởng, sau khi chúng tôi rời đi, thế giới của các anh sẽ bắt đầu lại từ đầu, giống như chế độ lưu trữ trong trò chơi. Bây giờ xem ra, không phải như vậy.”

“Đương nhiên là không!” Người đàn ông trung niên nghiêm túc nói: “Mặc dù không biết tại sao, bên chúng tôi lại trở thành thế giới để các anh tôi luyện, nhưng không thể thay đổi được chính là, nơi này của chúng tôi, cũng là thế giới chân thật!!”

Chương 213 - Mở cửa, Kiểm tra đồng hồ nước! (2)

Trần Nghiệp im lặng.

Một thế giới chân thật sao?

Trước đây ở Bí Cảnh số 4, hắn đã tình cờ gặp phải những Predator đến thí luyện, cũng có thể nói, Bí Cảnh không phải là một chương trình cố định.

Xem ra, cái gọi là Bí Cảnh, không hề đơn giản như vẻ ngoài của nó...

“Này!” Người đàn ông trung niên hỏi: “Anh vẫn chưa nói cho tôi biết, anh là loại người nào? Là kẻ yếu đuối chuẩn bị rút lui bất cứ lúc nào? Hay là cường giả muốn kiên trì đến cùng?”

Trần Nghiệp nghe vậy, mập mờ nói: “Mục tiêu của tôi, đương nhiên là kiên trì đến cùng, nhưng cũng không chắc, mạng sống quan trọng, vạn nhất gặp phải tai nạn không thể chống đỡ, chắc chắn cũng sẽ rời đi trước.”

Mặc dù những người này trông có vẻ rất thành thật.

Nhưng Trần Nghiệp không ngốc đến mức nói hết mọi chuyện cho người ta biết.

Bởi vì, đối với người của thế giới này mà nói, bọn họ là người từ thế giới khác đến!

Có câu nói “Phi ta tộc loại, kỳ tâm tất dị” (Kẻ không phải đồng loại, lòng dạ chắc khác).

Ai biết được người của thế giới này, sau khi biết được sự tồn tại của bọn họ, sẽ nhìn nhận bọn họ như thế nào?

Cẩn tắc vô áy náy!

Mà Trần Nghiệp vừa dứt lời.

Mấy người thanh niên kia liền dùng ánh mắt thù địch nhìn Trần Nghiệp.

“Ồ? Xem ra, anh rất tự tin vào thực lực của mình!”

Người đàn ông trung niên cười cười, sau đó lắc đầu nói: “Nói thật, Cục Quản lý Thời Không chúng tôi không thích những kẻ tự tin như anh, bởi vì sự kiên trì của các anh, sẽ dẫn đến tai nạn to lớn, làm bị thương người vô tội.”

“Các anh cảm thấy không trụ được nữa, có thể rời đi bất cứ lúc nào, nhưng những người dân vô tội trong thành phố này, lại

không thể rời đi.”

“Mỗi năm, chỉ riêng thành phố chúng tôi, ít nhất cũng có mấy ngàn người, vì bị các anh liên lụy mà chết!”

“Cộng thêm các thành phố khác... e rằng mỗi năm có hơn mười vạn người vô tội, vì các anh mà chết.”

Những lời này nói ra, quả thực là chấn động lòng người.

Trần Nghiệp lại thản nhiên.

Không phải là hắn không có lòng trắc ẩn!

Mà là hắn hiểu, lòng trắc ẩn cũng phải tùy lúc.

Thế giới này có phải là thật hay không, vẫn chưa có kết luận.

Bản thân hắn, càng không thể vì vài câu nói của đối phương, mà từ bỏ kế hoạch của mình.

Dùng lời của lão Lưu mà nói, tương lai, những người như bọn họ, sẽ phải trải qua đủ loại khảo nghiệm, nội tâm không đủ kiên định, thì đừng có mà lẫn lộn trong Bí Cảnh.

Trần Nghiệp phớt lờ ánh mắt thù địch của mấy người thanh niên kia, nhìn về phía người đàn ông trung niên, lên tiếng hỏi: “Vậy nên, mục đích thực sự mà các anh tìm tôi, là muốn khuyên tôi nhanh chóng rời khỏi thế giới của các anh?”

“Tôi cũng muốn!” Người đàn ông trung niên lắc đầu: “Nhưng tôi biết, những người như các anh, sẽ không dễ dàng thay đổi suy nghĩ của mình.”

Không đợi Trần Nghiệp lên tiếng, người đàn ông trung niên lại nói tiếp: “Cho nên, tôi chỉ có thể thỏa hiệp, hy vọng anh có thể phối hợp với chúng tôi, chuyển đến ngoại ô sinh sống, đừng mang tai họa vào nội thành! Bởi vì người dân đều sinh sống ở đó.”

Đối với yêu cầu này của người đàn ông trung niên, Trần Nghiệp cũng không bất ngờ, gật đầu đồng ý: “Không vấn đề! Sau khi biết được nơi này của các anh là thế giới chân thật, cho dù anh không nói, thì lát nữa tôi cũng sẽ rời xa nội thành.”

Nghe được câu này.

Người đàn ông trung niên lập tức lộ ra nụ cười.

Sắc mặt mấy người thanh niên kia, cũng hơi dịu đi một chút.

“Cảm ơn sự phối hợp của anh!”

Người đàn ông trung niên nói: “Anh yên tâm, sau khi anh đến ngoại ô, mọi nhu yếu phẩm sinh hoạt của anh, đều do chúng tôi lo liệu, muốn ăn gì, trực tiếp giao hàng tận nơi.”

Vừa nói, người đàn ông trung niên vừa lấy ra chiếc điện thoại đã chuẩn bị sẵn, đưa cho Trần Nghiệp:

“Bên trong có phương thức liên lạc của tôi, dùng cái này liên lạc với tôi là được. Ngoài ra, chiếc điện thoại này cũng có cấu hình cao, lúc rảnh rỗi, chơi game chắc chắn không thành vấn đề.”

Trần Nghiệp không từ chối, nhận lấy điện thoại, nói: “Cảm ơn.”

Người đàn ông trung niên lại đề nghị: “Việc cấp bách, tai nạn có thể ập đến bất cứ lúc nào, hay là, chúng ta đi ngay bây giờ?”

“Không vấn đề!”

Trần Nghiệp lập tức đồng ý.

...

Tiếp theo.

Trần Nghiệp đi theo những người này, lên một chiếc xe việt dã chống đạn, rời khỏi nội thành, hướng về ngoại ô mà đi.

Trên đường.

Trần Nghiệp lên tiếng hỏi: “Có phải tất cả những người trà trộn vào nội thành, đều bị các anh mời đến ngoại ô không?”

Người đàn ông trung niên phụ trách lái xe cười nói: “Anh sợ người tụ tập đông, vận rủi sẽ tăng lên sao?”

“Ngay cả điều này các anh cũng biết?” Trần Nghiệp kinh ngạc.

“Đương nhiên, điều này là do chúng tôi phát hiện ra trước, sau đó mới nói cho người của các anh.”

Nghe được câu này.

Trần Nghiệp ngẩn người!

Thật là, nước ngoài thật là không biết xấu hổ!

Rõ ràng là bí mật do thổ dân phát hiện ra, lại bị bọn họ nói thành là do bọn họ phát hiện ra.

Người đàn ông trung niên cười nói: “Yên tâm, qua nghiên cứu của chúng tôi, chỉ cần khoảng cách giữa những người như các anh cách nhau hơn ba trăm mét, thì sẽ không có chuyện vận rủi tăng lên.”

“Ngoài ra, trong cùng một khu vực, số lượng đồng loại của các anh không vượt quá năm người, cũng sẽ không dẫn đến vận rủi tăng lên.”

“Ngoại ô mà tôi sắp đưa anh đến, là nơi được chuẩn bị riêng cho những người như các anh, điều kiện có thể hơi tồi tàn, chỉ có nước, điện và chỗ ngủ, nhưng cũng là vì sự an toàn của các anh.”

“Đối với các anh mà nói, đồ đạc càng nhiều, cũng đồng nghĩa với việc nguy hiểm càng tăng.”

Trần Nghiệp gật gật đầu, đột nhiên lên tiếng hỏi: “Nếu gặp phải người không muốn phối hợp với các anh thì sao?”

“Vậy thì chúng tôi có thể trở thành tai nạn!”

Lúc nói câu này, sắc mặt người đàn ông trung niên rất bình tĩnh.

Trần Nghiệp nghe vậy, chỉ cười cười.

Thấy Trần Nghiệp không nói gì, người đàn ông trung niên chủ động giải thích: “Bởi vì người ở nội thành quá đông, chúng tôi không dám đánh cược, gặp phải những người không muốn phối hợp, lại không muốn nhanh chóng trở về thế giới của các anh, chúng tôi chỉ có thể dùng vũ lực để trục xuất!”

Lời này rõ ràng là có ý tứ.

Là muốn hấn ngoạn ngoạn phối hợp!

Trần Nghiệp đương nhiên nghe ra được.

Đối với điều này, Trần Nghiệp cũng không vì thực lực mạnh mà kiêu ngạo ngông cuồng, chỉ mỉm cười, không có ý phản bác.

Mặc dù trong lời nói của người đàn ông trung niên có mang theo uy hiếp.

Nhưng mà!

Những người mới chỉ tham gia Bí Cảnh số 5, cho dù là người ưu tú như Đường Tử Trần, thì thực lực tổng hợp cũng chỉ là cấp bốn mà thôi.

Thực lực như vậy, trong mắt người thường, đương nhiên là siêu phàm.

Nhưng trước mặt bộ máy nhà nước, vẫn là chưa đủ nhìn.

Một khi quốc gia quyết tâm muốn đối phó với những du hành giả như bọn họ, thì thật sự có rất nhiều biện pháp.

Đương nhiên, Trần Nghiệp là ngoại lệ.

Với thực lực hiện tại của hắn, chỉ cần quốc gia không liều lĩnh sử dụng bom hạt nhân đối với hắn, thì những uy hiếp khác, gần như đều vô hiệu.

Trần Nghiệp chỉ là cảm thấy, mọi việc nên lấy nhiệm vụ làm trọng, không cần phải rước thêm phiền phức.

“Ngoài ra, chàng trai trẻ, tôi không biết là lão sư của anh, có dẫn dò anh hay chưa.”

Người đàn ông trung niên lại lên tiếng, sắc mặt trở nên ngưng trọng: “Anh muốn hoàn thành quá trình tôi luyện của mình, chúng tôi sẽ không can thiệp, nhưng mà, tôi hy vọng thời gian anh ở lại thế giới này, nhiều nhất là không quá sáu ngày!”

“Một khi vượt quá sáu ngày, thứ mà anh phải đối mặt, rất có thể là tai nạn cấp diệt thế!”

“Đến lúc đó, không chỉ có anh xong đời, mà chúng tôi cũng sẽ đi theo!”

Chương 214 - Bí Mật Siêu Phàm, Hư Không Sinh Điện!

“Đây không phải là lời nói dọa người, theo như tư liệu mà chúng tôi nắm được, trong số các anh, đã từng có người kiên

trì đến ngày thứ bảy, vào ngày thứ bảy đó, anh ta đã gặp phải thiên thạch rơi xuống!”

“Tôi không biết là người đó cuối cùng có chạy thoát hay không, tóm lại, một thành phố khổng lồ đã bị hủy diệt vì người đó.”

“Để phòng ngừa thảm họa cấp độ này tái diễn, Cục Quản lý Thời Không chúng tôi, đã được liên bang tối cao ủy quyền, một khi có người kiên trì đến ngày thứ sáu mà vẫn chưa rời đi, chúng tôi sẽ sử dụng vũ lực để trục xuất!!”

Trần Nghiệp thân nhiên hỏi: “Đây coi như là uy hiếp sao?”

Những lời vừa rồi, đã được coi là uy hiếp trắng trợn rồi, nếu hắn còn không bày tỏ thái độ, e rằng sẽ thật sự bị xem là người dễ bắt nạt.

“Anh có thể hiểu như vậy.” Người đàn ông trung niên không hề nhượng bộ: “Từ khi gia nhập Cục Quản lý Thời Không, chúng tôi đã tuyên thệ, vì bảo vệ thành phố của chúng tôi, chúng tôi sẽ không tiếc bất cứ giá nào!”

Nói đến đây, người đàn ông trung niên lại đổi giọng, cười nói: “Thật ra, anh căn bản không cần phải kiên trì đến ngày thứ bảy, chỉ cần ở đủ năm ngày, rời đi vào ngày thứ sáu, là anh đã có thể nhận được phần thưởng cao nhất rồi.”

Trần Nghiệp đột nhiên nhớ đến một chuyện quan trọng, liền hỏi: “Đúng rồi, thế giới của các anh, có tồn tại người sở hữu năng lực siêu phàm không? Lão sư của tôi từng nói với tôi, ông ấy đã từng nhìn thấy một sinh vật hình người biết bay ở thế giới này.”

Nghe được câu này, người đàn ông trung niên rất biết che giấu, sắc mặt vẫn bình tĩnh.

Nhưng hai người thanh niên ngồi ở hàng ghế sau, lại không có bản lĩnh đó, biểu cảm hơi thay đổi.

Mặc dù hai người bọn họ rất nhanh đã khôi phục lại bình thường.

Nhưng mắt của Trần Nghiệp bây giờ nhanh đến mức nào!

Phản ứng của hai người thanh niên, đã bị hắn bắt được.

“Sinh vật hình người biết bay?” Người đàn ông trung niên nghi ngờ nói: “Tôi chưa từng nghe nói qua... Có phải lão sư của anh nhìn nhầm rồi không? Nơi này của chúng tôi là thế giới chân chính.”

“Thật sao?”

Thấy người đàn ông trung niên không muốn nói, Trần Nghiệp cười cười: “Lão sư của tôi cũng từng nghi ngờ bản thân, có phải mình đã nhìn nhầm hay không.”

...

Trên đường đi rất suôn sẻ.

Không gặp phải bất kỳ tai nạn nào.

Rất nhanh, chiếc xe đã đến đích.

Cái gọi là ngoại ô.

Cách nội thành rất xa, hoàn toàn là vùng ngoại ô hoang vắng.

Nơi này được xây dựng một dãy nhà thấp tầng, hơn nữa tất cả các ngôi nhà, đều là nhà di động bằng gỗ.

Ngay cả điều hòa cũng không có!

Điều kiện đâu chỉ là tồi tàn?

Mà là cực kỳ tồi tệ!

Cho nên, lúc người đàn ông trung niên và những người khác đều thở phào nhẹ nhõm vì không gặp phải tai nạn, thì sắc mặt của Trần Nghiệp, lại có chút khó coi.

Nhưng Trần Nghiệp cũng không nói gì thêm.

Dù sao cũng chỉ ở lại mấy ngày, điều kiện hơi kém một chút, thì cố gắng một chút là được.

Còn chuyện không có điều hòa, đối với Trần Nghiệp mà nói, cũng không phải là chuyện gì to tát.

Bởi vì hắn đã hơn một năm rồi, chưa từng sử dụng điều hòa...

Sau khi tiễn Trần Nghiệp.

Những người của Cục Quản Lý Thời Không lập tức rời đi, không dám nán lại thêm giây phút nào.

Họ sợ rằng nếu ở lâu hơn, sẽ bị Trần Nghiệp liên lụy, chết trong thảm họa không rõ nguyên nhân.

Chiếc xe chạy bon bon trên đường.

Vừa đi được một đoạn.

Một thanh niên không nhịn được lên tiếng hỏi: “Đội trưởng, tiểu tử đó còn muốn cố chấp đến cùng, vừa rồi tại sao chúng ta không trực tiếp xử lý hắn?”

Nghe vậy, người đàn ông trung niên bức bối nói: “Cậu đã xem camera giám sát ngày hôm qua rồi đấy, tai nạn xe cộ như vậy mà hắn ta vẫn bình an vô sự, chứng tỏ thực lực của hắn rất đáng sợ, nếu dùng tiêu chuẩn của những kẻ xuyên việt này để đánh giá, ít nhất cũng phải có thực lực cấp bốn!”

“Chỉ có cường giả cấp bốn, mới có thể gây ra tai nạn nghiêm trọng như vậy ngay trong ngày đầu tiên.”

“Trong số chúng ta, chưa chắc ai có thể làm được!”

Thanh niên suy nghĩ một chút, quả thật là như vậy.

Cục Quản Lý Thời Không phái bọn họ ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, đương nhiên đã cho họ xem qua rất nhiều tư liệu.

Họ đã xem rất nhiều video về những cường giả trốn tránh tai ương, biết rõ những kẻ xuyên việt cường đại kia đáng sợ đến mức nào.

Đơn giản là tồn tại phi nhân loại!!

“Đội trưởng, theo như nghiên cứu, ba ngày là cột mốc của những kẻ xuyên việt này, sau ba ngày, cấp độ tai ương sẽ có biến hóa về chất, vạn nhất tiểu tử này thật sự kiên trì đến ngày thứ tư, thậm chí là ngày thứ năm thì sao?”

“Kiên trì đến ngày thứ năm?”

Người đàn ông trung niên cười lạnh: “Cục Quản Lý Thời Không chúng ta được thành lập, chính là để đề phòng tình huống này xảy ra, bốn ngày là giới hạn cuối cùng, nếu tên này còn ở lại đây vào ngày thứ năm, chính là chúng ta thất trách!”

“Nhưng mà, một cường giả cấp bốn, chúng ta không đối phó được!”

“Không sao, Cục trưởng đã nói, chúng ta có thể xin quân đội hỗ trợ bất cứ lúc nào, nếu không được, còn có thể sử dụng vũ khí bí mật!”

Nghe thấy bốn chữ “vũ khí bí mật”.

Mấy thanh niên trong xe đều sáng mắt lên.

“Đội trưởng, vũ khí bí mật, chính là vị có thể bay lượn kia sao?”

“Đội trưởng, vũ khí bí mật xuất hiện như thế nào? Thế giới của chúng ta, cũng có thể xuất hiện nhân vật siêu phàm sao?”

Mấy thanh niên thi nhau hỏi.

“Chuyện cụ thể như thế nào, tôi cũng không rõ.” Người đàn ông trung niên nói: “Nghe nói, Ngài ấy đã tồn tại từ rất lâu rồi.”

“Thì ra là thế...”

Không moi được bí mật từ miệng đội trưởng, mọi người đều có chút tiếc nuối.

Thực ra.

Đội trưởng biết rõ chuyện này.

Trước đó, hắn ta nói với Trần Nghiệp rằng, có người đã kiên trì đến ngày thứ bảy, dẫn đến cuộc tấn công của thiên thạch.

Trên thực tế, thứ đến không phải là thiên thạch.

Mà là vũ khí bí mật, từ trên trời giáng xuống, truy sát kẻ xuyên việt kia...

Kẻ xuyên việt kia cũng thật sự lợi hại, dưới sự truy sát của vũ khí bí mật, vẫn kiên trì được một khoảng thời gian.

Cuối cùng gần như hủy diệt cả thành phố.

Vì không thể giải thích rõ ràng với người dân, chính phủ đã dựng lên một lời nói dối, nói rằng thiên thạch đã hủy diệt thành phố.

Còn về việc vũ khí bí mật xuất hiện từ đâu, lời giải thích đáng tin cậy nhất, chính là ý chí thế giới của phe mình ngưng tụ ra sinh vật siêu phàm.

Từ khi ra đời đến nay, vũ khí bí mật chỉ được sử dụng hai lần.

Là đội trưởng, người đàn ông trung niên dù biết những điều này, cũng không thể nói cho các đội viên của mình biết.

Bởi vì.

Thông tin về vũ khí bí mật là tuyệt mật!

Hắn ta cũng chỉ tình cờ biết được những điều này.

Những đội viên này cấp bậc không đủ, không có tư cách biết, có thể biết đến sự tồn tại của vũ khí bí mật đã là không tồi rồi.

Trên thực tế.

Ngay cả người đàn ông trung niên cũng không biết, vũ khí bí mật sẽ không dễ dàng được sử dụng.

Bởi vì, các lãnh đạo cấp cao biết rằng, mỗi lần vũ khí bí mật được sử dụng, đều sẽ gây ra tai nạn cực lớn, được không bù mất...

...

Sau khi người của Cục Quản Lý Thời Không rời đi.

Trần Nghiệp đang quan sát nơi ở tạm thời của mình.

Căn phòng quả thực rất đơn sơ, chỉ có một chỗ tắm rửa và một chiếc giường ngủ, ngay cả bàn ghế cũng không có.

Đồ gia dụng duy nhất là một chiếc nồi cơm điện đặt ở góc tường.

Hắn đẩy cửa ra, trong bụi cỏ cách cửa không xa có một chiếc camera giám sát đang chĩa về phía hắn.

Sau đó.

Trần Nghiệp ở trong phòng, mở một chiếc vali ra.

Chiếc vali là đồ ăn mà Cục Quản Lý Thời Không mang đến, có gạo, có thức ăn chế biến sẵn, còn có một ít đồ ăn nhanh, đồ ăn vặt và nước khoáng.

Chương 215 - Bí Mật Siêu Phàm, Hư Không Sinh Điện! (2)

Khi Trần Nghiệp cầm lên một túi đồ ăn vặt, nhìn thấy bảng thành phần dài dằng dặc, không khỏi thốt lên: Quả nhiên!

Toàn là hóa chất!

Không ngờ, ngành thực phẩm của thế giới này lại phát triển y như Trái Đất!!

Người bình thường ăn những thứ hóa chất này thường xuyên, chắc chắn sẽ bị ung thư khi còn trẻ.

Trần Nghiệp có thể chất cường đại, đương nhiên không sao.

Nhưng hắn cũng không dám ăn.

Bởi vì hắn sợ, những thứ đồ ăn này có độc!

Mặc dù với thị lực hiện tại của Trần Nghiệp, hắn có thể phân biệt được độc tố và thức ăn bình thường, nhưng bản thân hóa chất đã là độc tố, nếu thật sự có người hạ độc, trộn lẫn vào những hóa chất này, hắn rất khó phân biệt.

Về lý thuyết, người của Cục Quản Lý Thời Không là kẻ thù của những kẻ xuyên việt như bọn họ!

Rất có thể sẽ chơi chiêu bẩn.

Trần Nghiệp không muốn bị lật thuyền trong mương, chỉ có thể cẩn thận một chút.

À đúng rồi, hắn có siêu năng lực hệ hỏa, có thể miễn dịch với không ít độc tố, miễn cưỡng coi như là bách độc bất xâm.

Nhưng thứ hắn miễn dịch được, cơ bản đều là độc tố từ vi khuẩn, vi trùng, nhiệt độ cao có thể tiêu diệt những vi sinh vật này.

Đối với độc tố hóa học, hắn là không thể miễn dịch.

Cẩn tắc vô áy náy.

Vì vậy.

Trần Nghiệp quyết định, tự mình đi mua!

Hắn cố tình xé một túi đồ ăn ra, sau đó tiện tay ném vỏ hộp ra ngoài, vừa vịn ném vào bụi cỏ ở cửa, che khuất camera giám sát...

Trông như là vô tình.

Trên thực tế là cố ý.

Sau đó, Trần Nghiệp sử dụng khinh thân thuật, thay đổi một chút ngoại hình, rời khỏi nơi này, đi về phía trung tâm thành phố.

...

Trong xe địa hình.

Lúc này, có một thanh niên đang nhìn chăm chăm vào màn hình giám sát.

Khi Trần Nghiệp ném chiếc hộp ra ngoài, vừa vặn che khuất camera, màn hình lập tức tối đen.

“Mẹ kiếp!”

Thanh niên chửi thề một tiếng.

“Sao vậy?” Đồng bọn bên cạnh hỏi.

Thanh niên nói: “Tiểu tử đó ăn xong đồ, vứt rác bừa bãi, vừa vặn che khuất camera, bây giờ không nhìn thấy hắn ta đâu nữa... Tôi nghi ngờ tên này là cố ý!”

Người đàn ông trung niên đang nhắm mắt dưỡng thần ở ghế phụ nghe vậy, mở mắt ra: “Quả thực là cố ý, những cường giả này, năng lực phản ứng thần kinh và năng lực cảm nhận đều vượt xa người thường chúng ta, phát hiện ra camera giám sát là chuyện rất bình thường.”

Nghe vậy.

Thanh niên lập tức hỏi: “Đội trưởng, vậy bây giờ phải làm sao? Tiểu tử này đột nhiên che khuất camera, nói không chừng là muốn chạy trốn.”

“Quan sát trước đã!”

Người đàn ông trung niên nói: “Bọn họ có chạy hay không cũng không sao, chỉ cần đừng chạy đến trung tâm thành phố là được! Hiện tại tất cả các lối ra vào trung tâm thành phố đều có camera giám sát của Thiên Võng, hơn nữa hồ sơ nhận dạng khuôn mặt của những kẻ này đều đã được Thiên Võng ghi lại, chỉ cần xuất hiện ở trung tâm thành phố, lập tức sẽ bị Thiên Võng nhận dạng.”

“Vạn nhất, tiểu tử này lại lén lút quay về trung tâm thành phố thì sao?”

“Vậy thì thực hiện phương án dự phòng!”

...

Sau khi rời khỏi căn nhà, Trần Nghiệp không đi theo đường lớn.

Bởi vì hắn biết, trên đường lớn nhất định sẽ bị bố trí camera giám sát.

Hắn cứ men theo hướng thành phố, vượt núi băng rừng.

Dù sao với thân thủ hiện tại của hắn, cho dù địa hình có hiểm trở đến đâu, đối với hắn mà nói cũng như đi trên đất bằng.

Chưa đầy nửa tiếng, hắn đã trở lại thành phố.

Đương nhiên.

Trần Nghiệp cũng không muốn cố ý gây ra tai họa cho người dân, sau khi mua sắm một lượt trong một siêu thị lớn, hắn liền quay về căn nhà trước đó.

Rất nhanh.

Lại một ngày trôi qua.

Trần Nghiệp kinh ngạc phát hiện, cả ngày hôm nay hắn không hề gặp phải tai ương nào.

Là lực lượng thần bí đã quên mất hắn?

Hay là ở chỗ này, khiến lực lượng thần bí bó tay?

Trần Nghiệp nghiêng về khả năng thứ nhất hơn.

Bởi vì lực lượng thần bí ở đây, còn mạnh hơn cả Thần Chết trong phim.

Thần Chết trong phim chỉ có thể tác động đến một số sự vật thông thường, tạo ra tai nạn, để truy sát những người sống sót.

Còn lực lượng thần bí ở đây, có thể trực tiếp sử dụng sức mạnh siêu nhiên.

“Cho nên, vừa đến đây mình đã chủ động nghênh đón tai ương, thật sự có hiệu quả? Trốn tránh được sự sàng lọc của lực lượng thần bí?”

“Vụ tai nạn xe cô trước đó, cũng là nhắm vào Tử Trần?”

...

Cùng lúc đó.

Thế giới thực.

Ký túc xá của Đường Tử Trần.

Sau khi cô nàng trở về, cũng không báo cáo với nhà trường, mà lặng lẽ sống một mình.

Cả ngày hôm nay, nàng chỉ ăn một chút đồ ăn trong tủ lạnh.

Đến tối, cũng không bật đèn.

Rửa mặt đánh răng xong, liền đi ngủ sớm.

Lý do làm như vậy, là vì Đường Tử Trần không muốn gây thêm phiền phức cho Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp đã muốn che giấu thực lực của mình, vậy thì nàng sẽ giúp đỡ đến cùng!

Kinh Thành.

Trụ sở Hiệp hội Dị Năng.

Trần hội trưởng đang làm nhiệm vụ quyền hội trưởng, điện thoại bỗng nhận được một tin nhắn.

Ông cầm điện thoại lên xem, sắc mặt lập tức biến đổi, sau đó lập tức đứng dậy, rời khỏi văn phòng, lái xe đến một võ quán.

Bảo vệ ở cửa võ quán nhìn thấy Trần hội trưởng đến, không hề ngăn cản, trực tiếp cho qua.

Trần hội trưởng đỗ xe ngay cửa, liền vội vàng xuống xe, bước vào võ quán.

Đẩy cửa ra.

Ba Lê Minh đã ngồi bên cạnh bộ ấm trà, đang uống trà.

Nhìn thấy Trần hội trưởng đến, Ba Lê Minh chỉ ngẩng đầu liếc mắt nhìn.

Chỉ một cái liếc mắt này.

Khiến Trần hội trưởng cảm thấy như có một tia chớp lóe lên, khiến cả võ quán như sáng bừng lên.

Trần hội trưởng vừa kinh ngạc vừa vui mừng.

Ông cũng không phải người thiếu kiến thức.

Lập tức hiểu ra, ánh mắt của sư huynh đã đạt đến cảnh giới “Hư Không Sinh Điện” trong truyền thuyết!

“Sư huynh! Huynh thành công rồi?”

Trần hội trưởng vội vàng hỏi.

Đồng thời, ông không ngừng đánh giá Ba Lệ Minh, kết quả lại phát hiện, sư huynh ngồi đó, giống như một người bình thường.

Phản phác quy chân!

Trong đầu Trần hội trưởng hiện lên bốn chữ này.

Sư huynh trước kia, khí tức cũng có thể thu phóng tự nhiên, một khi thu liễm lại, cũng không khác gì người thường.

Nhưng dù sao cũng có chút gượng gạo.

Còn Ba Lệ Minh bây giờ, trông rất tự nhiên, thậm chí sắp hòa nhập vào môi trường xung quanh, nếu không phải Trần hội trưởng dùng mắt nhìn chăm chăm, chỉ dựa vào cảm nhận, người này như thể không tồn tại!

“Ừ! Thành công rồi.”

Ba Lệ Minh mở miệng, giọng nói đầy cảm khái.

“Quá tốt rồi!” Trần hội trưởng có vẻ hơi kích động: “Sư huynh, chúc mừng huynh, cuối cùng cũng đạt đến cảnh giới mà huynh hằng mong ước!”

Nghe vậy, Ba Lệ Minh mỉm cười: “Nói đến, ta có thể thuận lợi như vậy, cũng nhờ con trai Trần Nghiệp của đệ... Sư đệ, đệ có một đứa con trai tốt đấy!”

“Sư huynh, huynh không cần phải khen ngợi hân như vậy, tiểu tử đó chỉ là may mắn, đột phá thực sự chắc chắn không đơn giản như vậy.”

Mặc dù Trần hội trưởng khiêm tốn nói.

Nhưng trên thực tế, khuôn mặt già nua của ông đã nở rộ nụ cười.

Ba Lệ Minh đương nhiên hiểu rõ sư đệ của mình, nghe vậy liền cười toe toét, nói: “Lời nói của con trai đệ, đối với ta rất có ích, gần như là chỉ điểm cho ta một con đường sáng... Ta là trưởng bối của hắn, không tiện trực tiếp đi cảm tạ, cho nên, ân tình của con trai đệ, ta sẽ trả trên người đệ vậy!”

“Chờ ta quen thuộc cảnh giới mới, ta sẽ giúp đệ đả thông kinh mạch, trợ giúp đệ Bão Đan!”

“Sư đệ, gần đây đừng xử lý công việc nữa, chuyên tâm chuẩn bị!”

Nói đến cuối, sắc mặt Ba Lệ Minh trở nên nghiêm túc.

Trần hội trưởng lập tức phần chấn tinh thần.

Trong võ thuật, cảnh giới Bão Đan vô cùng quan trọng.

Một viên Kim Đan nuốt vào bụng, mới biết mạng ta không do trời!

Câu nói này, dùng để hình dung Bão Đan, vô cùng thích hợp.

Cảnh giới Bão Đan, cũng là cực hạn của đa số thiên tài, cách cảnh giới cao nhất trong võ thuật “Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại” chỉ một bước.

Chương 216 - Giúp chúng tôi giết một người!

Nếu Trần hội trưởng có thể thuận lợi Bão Đan, thực lực tổng hợp của ông ta, tuyệt đối có thể tăng lên đến cấp sáu!

Cao thủ cảnh giới Bão Đan, đánh ra cương kinh, vô cùng khủng bố!

Thường Minh năm xưa chính là như vậy.

Nếu không phải gặp phải Trần Nghiệp, trong nước người có thể giết chết Thường Minh cũng không nhiều.

“Được! Sư huynh, ta biết rồi.”

Trần hội trưởng quyết định, rời khỏi nơi này, sẽ giao lại công việc của Hiệp hội cho thuộc hạ, bản thân chuyên tâm tu luyện, tìm lại cảm giác luyện võ.

Sau đó.

Trần hội trưởng lại nhin không được hỏi: “Sư huynh, Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại, rốt cuộc có huyền diệu gì?”

Là người luyện võ, không ai là không tò mò về cảnh giới này.

Ba Lê Minh suy nghĩ một chút, vừa đứng dậy, vừa nói: “Huyền diệu nhất, hẳn là có thể tùy tâm sở dục khổng chế thân thể, ví dụ như...”

Lời còn chưa dứt.

Thân thể Ba Lê Minh, đột nhiên phình to lên.

“Xé rách!”

Ông ta giống như Hulk biến thân, áo trên người trong nháy mắt bị xé rách, lộ ra cơ bắp phát triển.

Mấy hơi thở trôi qua.

Ba Lê Minh từ một người bình thường, biến thành người khổng lồ cao 2,3 mét.

Ông ta không chỉ đơn thuần là cao lớn hơn.

Trong lúc phình to, trên người Ba Lê Minh cũng bộc phát ra khí tức vô cùng khủng bố, giống như hung thú thời cổ đại thức tỉnh, tản mát ra cảm giác áp bức cực kỳ đáng sợ.

Trần hội trưởng nhìn sư huynh thay đổi, khiếp sợ đến mức trợn mắt há hốc mồm.

Ngay sau đó.

Thân thể Ba Lê Minh liền thu nhỏ lại, cho đến khi khôi phục bình thường.

Ông ta chỉ là thể hiện một chút năng lực khống chế thân thể mà thôi.

“Mặc dù vừa rồi trạng thái đó, có thể bộc phát ra lực lượng cương kinh mạnh nhất, nhưng mà duy trì trạng thái đó, tiêu hao cũng rất lớn!”

Ba Lê Minh cười nói.

Trần hội trưởng nghi ngờ: “Sư huynh, sao ta cảm thấy huynh đang khoe khoang với ta vậy?”

“Còn có một chuyện.” Ba Lê Minh chủ động chuyển chủ đề: “Chờ ta giúp đệ Bảo Đan thành công, ta muốn đi Úc Châu một chuyến.”

Nghe được lời này.

Sắc mặt Trần hội trưởng nhất thời biến đổi.

Ông ta rất rõ ràng, sư huynh đi Úc Châu, nhất định là chuẩn bị khiêu chiến vị Võ Thần kia lần nữa.

“Nếu ta không trở về, Hiệp hội liền giao cho đệ.”

Lúc nói ra câu này, sắc mặt Ba Lê Minh rất bình tĩnh.

“Sư huynh!” Trần hội trưởng nhin không được nói: “Năm đó huynh khiêu chiến cường địch, là vì theo đuổi đột phá, kiến thức phong thái cảnh giới cao nhất, hiện tại huynh đã làm được rồi, tại sao còn muốn đi khiêu chiến vị Võ Thần kia?”

“Bởi vì, ta đã cảm nhận được, Kiến Thần chỉ là cực hạn của nhục thể, không phải là cực hạn của tinh thần!”

Ba Lê Minh nói: “Võ Thần thành danh nhiều năm, nói không chừng đã tìm được con đường mới, ta muốn đi lĩnh giáo một

phen.”

“Hơn nữa, đến cảnh giới huyền diệu như vậy, không thể thống khoái đánh một trận, chẳng phải là rất đáng tiếc sao?”

Được rồi!

Suy nghĩ của lão võ sĩ này, quả nhiên không giống người bình thường.

Trần hội trưởng biết mình không khuyển được sư huynh.

Một khi Ba Lệ Minh đã quyết định, rất khó thay đổi.

“Sư huynh, hiện tại thực lực của huynh đã tăng cường nhiều như vậy, có thể đi bí cảnh rồi chứ?”

Trần hội trưởng nói: “Ta cảm thấy, huynh có thể đi bí cảnh nhiều lần, nâng cao thực lực đến cực hạn, mới có thể đánh một trận thống khoái với Võ Thần.”

Đây là biện pháp bất đắc dĩ.

Trần hội trưởng nghĩ là, có thể kéo dài được bao lâu thì kéo, nói không chừng bản thân Ba Lệ Minh lúc nào đó sẽ nghĩ thông suốt, thay đổi chủ ý...

...

Trong bí cảnh số 5.

Triệu Tranh và Thiệu Văn Huệ vừa mới trải qua một sự cố.

Chính là Thiệu Văn Huệ, lúc tắm rửa, lại bị điện giật!

Nếu không phải Triệu Tranh phát hiện kịp thời, Thiệu Văn Huệ có thể đã bị điện giật chết.

Lúc này, Thiệu Văn Huệ, vẫn là một bộ dáng kinh hồn chưa định.

Cô ta vụn vụn không ngờ tới, nơi này điều kiện đơn sơ như vậy, lại có thể gặp phải tai nạn chết người.

“Tranh ca, cảm ơn cậu, nếu không phải cậu, mình đã...”

Triệu Tranh khoát tay, suy nghĩ một chút nói: “Văn Huệ, hay là cậu về trước đi!”

Thiệu Văn Huệ không phản đối.

Trải qua sự cố bị điện giật vừa rồi, cô ta thật sự có chút sợ hãi.

Thực sự là sự nhăm vào của lực lượng thần bí quá bất ngờ, khiến người ta khó lòng phòng bị.

“Vậy Tranh ca thì sao?” Thiệu Văn Huệ hỏi.

Triệu Tranh suy nghĩ một chút nói: “Mình kiên trì thử xem, nếu không được, cũng sẽ trở về.”

“Vậy mình...”

Cô ta vốn muốn nói, vậy thật ngại quá.

Hai người đều biết, phần thưởng của bí cảnh số 5, là lấy thành tích tốt nhất trong đội ngũ để tính toán.

Chỉ là lời của Thiệu Văn Huệ còn chưa nói ra khỏi miệng, bên ngoài liền truyền đến một tiếng sấm sét.

“Ầm ầm!!”

Tiếng sấm to lớn, như ngay trên đỉnh đầu mọi người, dọa Thiệu Văn Huệ giật nảy mình.

Sắc mặt Triệu Tranh cũng ngưng trọng lên.

Hắn nhớ rõ ràng lúc trước vẫn là trời nắng đẹp, nhanh như vậy, bên ngoài đã mây đen giăng kín rồi?

Rõ ràng không bình thường!

“Đi thôi!” Triệu Tranh thúc giục: “Có thể mình cũng sẽ nhanh chóng trở về.”

Thiệu Văn Huệ không kiên trì nữa, gật đầu nói: “Vậy Tranh ca nhất định phải cẩn thận...”

Nói xong câu đó, Thiệu Văn Huệ liền biến mất khỏi căn nhà.

Triệu Tranh thở phào nhẹ nhõm, đang chuẩn bị xem xét tình hình một chút, đột nhiên, có một người xông vào.

Người này Triệu Tranh quen biết, đến từ một bộ phận gọi là “Cục Quản Lý Thời Không”, là người của cơ quan chính phủ thế giới bản thổ.

Cũng chính là người này, đã đưa hắn và Thiệu Văn Huệ đến đây.

“Đồng đội của anh đâu? Bỏ anh lại rồi về trước à?” Người đến mở miệng hỏi.

Giọng nói trong trẻo.

Lại là một người phụ nữ.

Tuổi tác khoảng ba mươi tuổi, mặc một chiếc áo khoác gió, đội mũ lưỡi trai và đeo kính râm, khung xương cũng tương đối to, nếu cô ta không mở miệng, đi trên đường, tuyệt đối sẽ bị cho là đàn ông.

Đối với người phụ nữ này, Triệu Tranh không có chút hảo cảm nào.

Bởi vì người phụ nữ này thái độ rất cứng rắn, đã uy hiếp hấn mấy lần rồi.

Nếu không phải vì nhiệm vụ, hấn mới không phối hợp.

“Tìm tôi có chuyện gì?”

Triệu Tranh mở miệng hỏi.

Giọng điệu rất lạnh lùng.

Đối với sự khiêu khích ly gián cấp thấp như vậy của người phụ nữ này, hấn trực tiếp lựa chọn làm lơ.

Người phụ nữ trung niên nói: “Quả thật có một việc, cần anh phối hợp!”

“Tôi muốn anh giúp chúng tôi giết một người!”

“Giết người?”

Triệu Tranh sững sờ, hỏi: “Giết ai?”

Người phụ nữ trung niên thản nhiên nói: “Người có thân phận giống anh!”

Nghe vậy.

Triệu Tranh lập tức hiểu ra, cái Cục Quản Lý Thời Không khốn kiếp này, đang áp dụng chiến thuật “dùng địch chế địch”, muốn bọn họ tự giết lẫn nhau.

“Nếu tôi không đồng ý thì sao?” Triệu Tranh hỏi.

“Kết cục của việc không đồng ý, chính là bị chúng ta dùng biện pháp tương tự để đối phó!”

Người phụ nữ trung niên thản nhiên nói: “Là lựa chọn hợp tác, hay là bị ép phải quay về sớm, tự anh lựa chọn!”

Nghe vậy.

Sắc mặt Triệu Tranh rất bình tĩnh, không hề tức giận.

Bởi vì nội tâm của hắn, đã được rèn luyện rất mạnh mẽ trên chiến trường!

Trong mắt hắn, người phụ nữ trước mặt này, chẳng qua chỉ là một NPC trong phó bản game mà thôi.

Suy nghĩ một lát sau, Triệu Tranh mở miệng hỏi: “Mục tiêu là ai?”

Đối với sự “thỏa hiệp” của Triệu Tranh.

Người phụ nữ trung niên rất hài lòng!

Bà ta trực tiếp lấy ra một bức ảnh đã chuẩn bị từ trước, đưa cho Triệu Tranh: “Mục tiêu ở phòng 207.”

Triệu Tranh nhận lấy bức ảnh, mặt không chút thay đổi liếc mắt nhìn.

Thực tế, nhìn thấy cái đầu trọc trong ảnh, trong lòng hắn đã kinh hãi không thôi.

Cho dù cái đầu trọc kia hóa thành tro, hắn cũng nhận ra được, đó là ái đồ của sư phụ hắn, là sư huynh đáng kính của hắn!!

Không ngờ tới.

Lại bị phân đến cùng một thành phố với hắn?

Sự lan lợi của Triệu Tranh nằm ở chỗ, hắn có thể không chê cảm xúc rất tốt, ít nhất là từ trên mặt, căn bản không nhìn ra được gì.

Chương 217 - Các người nhăm người rồi! Người thực sự đáng gờm là...

Người phụ nữ trung niên quan sát phản ứng của Triệu Tranh một hồi, liền mở miệng nói: “Trước khi trời sáng ngày mai, nhất định phải giải quyết mục tiêu này, cho dù là giết chết hay là đuổi đi đều được.”

Nói xong câu đó.

Người phụ nữ trung niên liền xoay người rời đi, bước đi rất nhanh.

Bởi vì bà ta cũng sợ chết!

Ngày này càng ngày càng không ổn, nói không chừng lát nữa sẽ có tai nạn giáng xuống.

Chờ người phụ nữ trung niên đi rồi, Triệu Tranh lại nhìn bức ảnh một cái, vẫn là mặt không chút thay đổi.

Bởi vì hắn không xác định, xung quanh có phải có camera giám sát đang theo dõi hắn hay không.

Cẩn thận vẫn tốt hơn.

Sau đó, Triệu Tranh cất bức ảnh đi, rời khỏi nơi này, đi về phía phòng 207.

Hắn phải nhanh chóng thông báo cho sư huynh, Cục Quản Lý Thời Không đang nhắm vào hắn.

...

Người của Cục Quản Lý Thời Không, tại sao lại nhắm vào Trần Nghiệp trước?

Kỳ thực rất dễ hiểu.

Bọn họ thông qua việc quan sát video giám sát tất cả những người xuyên việt gặp phải tai nạn, đưa ra kết luận là, người xuyên việt xuất hiện trong thành phố của bọn họ, hắn là đầu trọc này mạnh nhất.

Mặc dù bạn gái của đầu trọc, toàn thân tỏa ra ánh sáng xanh, rõ ràng là có siêu năng lực...

Tuy nhiên.

Vì bạn gái của đối phương bằng lòng quay về sớm, đặt hy vọng vào đầu trọc, thì đủ để chứng minh, đầu trọc này thực lực càng mạnh hơn!!

Quan trọng nhất là.

Người của Cục Quản Lý Thời Không thông qua tra tìm camera giám sát phát hiện, đầu trọc này, đã từng ở trong nhà ga, trên

người có vết máu, nghi là người sống sót duy nhất trong vụ tai nạn tàu hỏa.

Điều này thật đáng sợ!

Tai nạn tàu hỏa, trực tiếp bị chôn vùi dưới một ngọn núi.

Có thể sống sót trong loại tai nạn này, không phải là vận khí nghịch thiên, thì chính là quái vật!!

Đầu trọc là người xuyên việt bị ý trời nhắm vào, làm sao có thể có vận khí nghịch thiên như vậy?

Chỉ có thể là cái sau!

Để chắc chắn, Cục Quản Lý Thời Không, đồng thời tìm được rất nhiều người.

Giống như Triệu Tranh.

Những người này đều nhận được nhiệm vụ săn giết Trần Nghiệp.

Nói đến, bởi vì ở cùng với Đường Tử Trần, Trần Nghiệp cũng coi như là người nổi tiếng.

Không ít người sau khi nhìn thấy ảnh của Trần Nghiệp, hai mắt đều sáng lên.

Ví dụ như lúc này.

Một người da đen cường tráng, sau khi nhìn thấy ảnh của Trần Nghiệp, lập tức lộ ra nụ cười nham hiểm.

Đứng đối diện người da đen là nhân viên Cục Quản Lý Thời Không, lập tức hỏi: “Anh quen hắn?”

“Đương nhiên!” Người da đen cười nói: “Hắn ở thế giới của chúng ta, là một tên trai bao rất nổi tiếng, càng nổi tiếng hơn chính là bạn gái của hắn! Vì để hạn chế người phụ nữ kia trưởng thành, không ít quốc gia, đã liên hợp treo thưởng 2 tỷ đô la cho cô ta!”

Nghe vậy.

Vị nhân viên Cục Quản Lý Thời Không này, mơ hồ ý thức được có gì không đúng, liền lấy máy tính ra, điều ra một đoạn video giám sát, sau đó mở miệng hỏi: “Bạn gái mà anh vừa nói, là cô ấy sao?”

Hắn phát ra đoạn video, là video giám sát lúc Đường Tử Trần và Trần Nghiệp vào khách sạn, làm thủ tục nhận phòng.

Người da đen nhìn về phía video, lập tức gật đầu: “Đúng vậy, chính là cô ta! Đường Tử Trần, một người phụ nữ có năng lực thiên phú rất xuất sắc.”

Thấy người đàn ông trung niên đối diện cau mày, người da đen cười nói: “Ta cảm thấy, các người nhằm mục tiêu rồi, người thực sự có uy hiếp, khẳng định là người phụ nữ này! Còn tên trai bao này, không đáng nhắc tới!”

Hắn hiển nhiên còn chưa biết, chuyện Trần Nghiệp đã có được dị năng hệ hỏa.

“Thật sao?”

Lông mày của người đàn ông trung niên, cau càng sâu hơn.

Lúc này.

Trong tai nghe của hắn truyền đến lời nhắc nhở của đồng bọn, tai nạn sắp giáng xuống, để người đàn ông trung niên nhanh chóng rời đi.

Người đàn ông trung niên liền nói với người da đen: “Thực hiện nhiệm vụ của anh, sau khi thành công giết chết hoặc đuổi đi mục tiêu, anh sẽ được chúng ta bảo vệ, đưa đến căn cứ phòng không ngầm! Ở đó có thể tránh được rất nhiều tai nạn.”

Nói xong câu đó.

Người đàn ông trung niên liền muốn rời đi.

Người da đen lại hỏi: “Có thể nói cho ta biết, người phụ nữ tên Đường kia ở đâu không? Nếu có thể, ta muốn giết chết cả cô ta!”

Người đàn ông trung niên dừng bước, nói: “Cô ta đã trở về thế giới thực rồi!”

“Cái gì?”

Người da đen kêu lên: “Chết tiệt! Không thể nào! Cô ta cứ như vậy mà bỏ cuộc? Điều này không giống phong cách của cô ta! Hay là cô ta biết, sẽ bị người ta nhắm vào ám sát?”

Chỉ là vấn đề của hắn, đã không còn ai trả lời hắn nữa.

Bởi vì, người đàn ông trung niên đã đi rồi.

Lúc này người đàn ông trung niên đang ở trên một chiếc xe trở về nội thành.

Hắn càng nghĩ càng thấy không đúng, cuối cùng vẫn quyết định, báo cáo những thông tin mà mình thu thập được lên cấp trên.

...

Tình huống tương tự.

Vẫn đang không ngừng xảy ra.

Rất nhanh.

Chuyện này đã gây sự chú ý của cao tầng Cục Quản Lý Thời Không.

Mấy vị cao tầng, nhanh chóng tụ tập lại một chỗ, mở một cuộc họp khẩn cấp.

“Cục trưởng, tôi vừa nhận được rất nhiều tin tức, đều là về mục tiêu hành động lần này, nghe nói, bạn gái của mục tiêu, mới là nhân vật thực sự cường đại, mục tiêu chỉ là một tên dựa dẫm phụ nữ ăn bám mà thôi.”

“Cục trưởng, tôi bên này cũng nhận được không ít tin tức, bất quá, không giống với Lưu chấp sự, có người tiết lộ cho chúng ta, mục tiêu tuy là tên ăn bám không sai, nhưng thực lực lại không thể khinh thường, bởi vì mục tiêu nắm giữ siêu năng lực hệ hỏa, thực lực ít nhất là cấp ba.”

“... Vậy nói như vậy, người thực sự lợi hại, không phải là đầu trọc này, mà là bạn gái của hắn?”

“Đúng vậy, cục trưởng, tôi nghi ngờ đây là kế điệu hổ ly sơn, người phụ nữ kia, rất có thể chưa đi, còn trốn trong nội thành.”

“Điều này không thể nào! Từ sau khi chúng ta đưa tất cả người xuyên việt đi, nội thành ngày hôm qua, không hề xảy ra tai nạn nào nữa, nếu thật sự có một cường giả trốn trong nội thành, căn bản không có khả năng sống yên bình lặng.”

“Lão Trương, vậy ông nói xem, còn có thể là nguyên nhân gì? Chẳng lẽ người phụ nữ kia, thật sự dự định từ bỏ? Bỏ lại một tên phế vật, có thể kiên trì mấy ngày hay mấy ngày?”

“Cũng có khả năng này! Nghe nói, người phụ nữ kia ở thế giới của bọn họ, bị treo thưởng số tiền lớn kìa! Nhất thời sợ hãi cũng là điều có thể.”

“Nói như vậy, lần này chúng ta chọn nhằm mục tiêu rồi?”

“Bây giờ phải làm sao? Dừng lại sao?”

“Đều đến nước này rồi, e là đã có người ra tay rồi? Dừng lại đã không kịp nữa, tiếp tục đi!”

...

Mây đen, càng lúc càng dày đặc.

Gần như che khuất cả bầu trời!

Bầu trời cũng tối dần.

Trần Nghiệp đứng ở cửa, ngẩng đầu nhìn những đám mây đen trên bầu trời, vẻ mặt vẫn bình tĩnh.

Hắn đương nhiên biết những đám mây đen này không bình thường!

Chắc chắn là có tai họa sắp giáng xuống.

Nhưng Trần Nghiệp không quan tâm.

Với thân thể hiện tại của hắn, cho dù ông trời đánh xuống một tia sét, cũng không ảnh hưởng gì đến hắn.

Ngay cả người bình thường cũng có khả năng sống sót dưới tia sét.

Thế chất của Trần Nghiệp, muốn bị sét đánh chết, thật sự không dễ dàng như vậy!

Đương nhiên.

Hắn cũng sẽ không cố ý đứng ngoài trời, mặc cho tia sét tấn công.

Ngay khi Trần Nghiệp chuẩn bị đóng cửa vào nhà, khước mắt hắn bỗng liếc thấy một bóng người đang tiến về phía này.

Thị lực của hắn rất tốt.

Nhìn kỹ, liền nhìn thấy dung mạo của người tới.

Chính là sư đệ của hắn, Triệu Tranh!

Trần Nghiệp khẽ giật mình, sau đó mỉm cười, không vào nhà, mà đứng ở cửa chờ đợi.

Chương 218 - Xong rồi, các người chọc giận Đầu Trọc rồi!

Triệu Tranh đi rất cẩn thận.

Hắn sợ bị sét đánh trúng, nên đã quấn một lớp nhựa cách điện quanh người, không biết hắn tìm được từ đâu, và đi men theo mái hiên, căn bản không dám đi giữa đường.

Một lát sau.

Triệu Tranh rốt cuộc cũng đến trước mặt Trần Nghiệp.

“Su huynh!”

“Tốt lắm! Thật không ngờ, lại gặp được huynh ở đây.”

Trần Nghiệp mỉm cười, nhường đường: “Vào trong rồi nói!”

Triệu Tranh bước vào nhà của Trần Nghiệp, lúc này mới cởi bỏ lớp nhựa trên người.

Hắn vội vàng nói: “Su huynh, mau đi thôi, Cục Quản Lý Thời Không có âm mưu nhắm vào huynh, muốn liên kết nhiều người, tiêu diệt huynh trước.”

“Ồ?” Trần Nghiệp ánh mắt lóe lên, thản nhiên nói: “Đừng vội, từ từ nói.”

Triệu Tranh: “Su huynh, huynh ở chỗ này, cũng là bị người của Cục Quản Lý Thời Không ép buộc tới đây sao?”

Ép buộc sao?

Hình như là không có.

Trần Nghiệp cũng không so đo những chi tiết này, gật đầu hỏi ngược lại: “Người của Cục Quản Lý Thời Không, uy hiếp cậu sao?”

Triệu Tranh nói: “Về cơ bản, tất cả những người xuyên việt trong thành phố này, ngoại trừ những người đã chết hoặc rời đi trước đó, đều bị người của Cục Quản Lý Thời Không cưỡng ép chuyển đến đây.”

“Nói về chuyện Cục Quản Lý Thời Không nhắm vào tôi.”

“Nửa tiếng trước, người của Cục Quản Lý Thời Không phụ trách di chuyển đệ, đã giao cho đệ một nhiệm vụ, mục tiêu của nhiệm vụ này, chính là sư huynh!”

Triệu Tranh vừa nói, vừa lấy ra một bức ảnh, đưa cho Trần Nghiệp.

Người đàn ông đầu trọc trong ảnh, quả thật là Trần Nghiệp.

Thật ra lúc đầu, Trần Nghiệp đã ngụy trang ngoại hình, chỉ là lúc đó người của Cục Quản Lý Thời Không tìm đến cửa, Trần Nghiệp khi đó đang ở trong khách sạn, không đội tóc giả, sau đó cũng không đội nữa.

Thấy Trần Nghiệp nhận lấy bức ảnh, Triệu Tranh tiếp tục nói: “Bọn họ muốn đối phó với huynh, chắc chắn sẽ không chỉ thông báo cho một mình đệ, đệ đoán, có lẽ rất nhiều người, đều nhận được nhiệm vụ như vậy.”

Trần Nghiệp gạt đầu, sắc mặt vẫn rất bình tĩnh.

Hắn căn bản không quan tâm, có bao nhiêu tên nhóc ranh đến đây chịu chết!

Ngược lại là Cục Quản Lý Thời Không, vậy mà muốn chơi trò bắn thủ với hắn?

Theo Trần Nghiệp, đã muốn lấy mạng hắn, vậy thì chuẩn bị tâm lý bị hắn giết chết đi!!

“Sư huynh, lớp trưởng đâu?” Triệu Tranh lại hỏi.

“Ồ, tôi bảo cô ấy về trước rồi.” Trần Nghiệp nói: “Lần này tôi làm chủ lực, kiên trì đến cùng.”

Triệu Tranh có chút kinh ngạc.

Theo hắn thấy, hắn cảm thấy đáng lẽ Đường Tử Trần nên ở lại mới đúng.

Dù sao Đường Tử Trần, mới là người đứng đầu trong số bọn họ!

“Sư huynh, có phải còn có mấy tên Tây Dương định nhắm vào lớp trưởng, cho nên huynh mới để cô ấy về trước?”

Triệu Tranh hỏi.

Đây là lý do duy nhất mà hắn có thể nghĩ ra.

Trần Nghiệp mỉm cười, cũng không giải thích: “Quả thật có lo lắng phương diện này.”

“Sự việc không nên trì hoãn, sư huynh, huynh mau đi đi! Nếu không đợi đến lúc bị bao vây, sẽ không đi được nữa.”

Triệu Tranh vừa dứt lời.

Đột nhiên.

Bên ngoài bỗng nhiên sáng lên.

Đó là tia chớp!

Tiếp theo sau đó, là tiếng sấm âm âm!

“Âm âm!”

Một tiếng sấm sét vang trời.

Sau đó, trên bầu trời bắt đầu có thứ rơi xuống.

Đó không phải là mưa!

Mà là từng viên mưa đá to bằng quả ngỗng!!

Thậm chí có viên còn to hơn nắm tay người lớn.

Với độ cao hiện tại của đám mây so với mặt đất, một viên mưa đá lớn như vậy rơi xuống, uy lực tuyệt đối kinh người!

Đây đâu phải là mưa đá.

Giống như là tảng đá vậy!

“Rầm!”

Lô mưa đá đầu tiên rơi xuống, đập vào mái nhà của Trần Nghiệp, vậy mà trực tiếp đập thủng mái nhà.

Tuy rằng căn nhà mà Trần Nghiệp bọn họ ở, là nhà di động bằng gỗ, mái nhà cũng chỉ là một lớp tôn, không tính là kiên cố.

Nhưng bị mưa đá trực tiếp đập thủng, vẫn có chút nằm ngoài dự đoán.

Triệu Tranh chỉ sững sờ một lát, liền vội vàng kêu lên: “Sư huynh, mau tránh ra.”

Nói xong, chính hắn trước tiên né tránh vào góc tường, áp sát vào góc tường.

Trần Nghiệp không nhanh không chậm đi theo.

“Bùm bùm bùm...”

Những viên mưa đá khổng lồ, không ngừng rơi xuống.

Chỉ trong vài hơi thở, toàn bộ căn nhà, đã bị đập cho tan hoang.

Thảm họa như vậy, tự nhiên không cần lo lắng có người đến ám sát Trần Nghiệp.

Lúc này, mọi người đều đang tìm mọi cách để bảo toàn tính mạng.

Mà mưa đá này, vậy mà càng lúc càng lớn, càng lúc càng dữ dội, không có dấu hiệu dừng lại.

Một lát sau.

Vậy mà có viên đá to bằng quả bóng đá, từ trên trời giáng xuống, giống như quả pháo, hung hăng va chạm với mặt đất, đập mặt đất ra từng hố nhỏ.

Quá khoa trương!

Lực lượng thần bí vì muốn đối phó với những người xuyên việt như bọn họ, quả thực là không biết xấu hổ.

Sắc mặt Triệu Tranh có chút trắng bệch.

Thảm họa mưa đá dữ dội như vậy, cho dù hắn là cường giả cấp ba, sơ sẩy một chút, cũng có khả năng mất mạng.

Chỉ cần bị mưa đá đập trúng đầu, chắc chắn phải chết!

Mà mưa đá càng lúc càng dữ dội, chỗ ẩn nấp của hắn, sớm đã trăm ngàn chỗ thủng, trên người cũng bị đập trúng mấy cái, đầu bị vỡ chắc chắn là chuyện sớm muộn.

“Sư huynh!!”

Triệu Tranh vung một chưởng đánh tan viên đá khổng lồ đang lao tới, lớn tiếng nói: “Đệ e là không trụ được nữa rồi, chuẩn bị trở về đây, huynh bảo trọng, không được thì cũng trở về đi!”

“Chờ chút!”

Trần Nghiệp vội vàng gọi một tiếng, nói: “Còn thiếu một buổi tối nữa, là đủ ba ngày rồi, đợi đủ ba ngày rồi hãy đi!”

Triệu Tranh cười khỏ: “Đệ cũng muốn ở lại thêm một chút, kiên trì đến ngày thứ tư, nhưng mà...”

“Sư đệ, yên tâm!” Trần Nghiệp nở một nụ cười: “Mọi chuyện cứ giao cho sư huynh!”

Dứt lời.

“Phùng!”

Ngọn lửa hùng hực, bốc cháy trên nắm đấm của Trần Nghiệp.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp tung một quyền lên trời!

Mặt đất dưới chân rung chuyển!!

Hỏa Quyền!

“Vút!”

Tiếng xé gió vang lên.

Một nắm đấm lửa khổng lồ, rộng gần hai mươi mét, giống như tên lửa bay lên trời, trong nháy mắt xé toạc không khí, đánh về phía đám mây đen trên đỉnh đầu.

Tất cả những viên mưa đá trên đường đi, đều bị nghiền nát.

Không còn mưa đá uy hiếp, Triệu Tranh lập tức trở nên nhẹ nhõm.

Hắn ngẩng đầu, ngậy ngốc nhìn nắm đấm lửa khổng lồ trên bầu trời, đầu óc nhất thời có chút chập mạch.

Uy lực của chiêu này của sư huynh.

E rằng đã đạt đến tiêu chuẩn phá hoại cấp năm rồi sao?

...

Tên: Trần Nghiệp.

Thẻ chất: 2673.

Tinh thần: 854.

Sức mạnh: 2673.

Nhanh nhẹn: 2673.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân bổ: 0.

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

200 điểm tiềm năng có được từ Bí Cảnh Toàn Dân, đã được cộng hết vào thuộc tính tinh thần.

Triệu Tranh không nhìn lầm.

Sư huynh của hắn, hiện tại quyền phong phối hợp với dị năng hỏa diễm, uy lực chắc chắn đã đạt đến tiêu chuẩn cấp năm!

Hơn nữa, theo thuộc tính tinh thần tăng lên, khiến dị năng hỏa diễm của Trần Nghiệp cũng tăng cường không ít.

Hỏa Quyền của Trần Nghiệp.

Trên không trung kiên trì được hơn một phút, lúc này mới chậm rãi biến mất không thấy.

Hiệu quả như vậy, đã rất đáng sợ rồi.

Trần Nghiệp lại thở dài một hơi.

Hắn còn muốn trực tiếp một quyền đánh tan đám mây đen!

Thực lực hiện tại, vẫn là chưa đủ.

Cho dù là quyền phong hay dị năng hỏa diễm, đều còn kém một chút.

Cho hắn thêm nửa năm nữa, tin rằng có thể một quyền đánh tan đám mây đen.

“Sư đệ, cậu trốn xuống gầm giường đi, chuyện còn lại giao cho tôi!”

Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Có sư huynh ở đây, cậu nhất định có thể kiên trì đến ngày thứ tư!”

Triệu Tranh nghe vậy, không nói hai lời, liền chui xuống gầm giường.

Tuy rằng hắn có rất nhiều lời muốn hỏi, nhưng cũng biết hiện tại không phải lúc hỏi chuyện.

Vì phần thưởng điểm tiềm năng của một ngày kiên trì, chui xuống gầm giường đối với Triệu Tranh mà nói, hoàn toàn có thể chấp nhận được.

Còn về việc có bị mưa đá đập chết dưới gầm giường hay không?

Đối với sư huynh của mình, Triệu Tranh tin tưởng trăm phần trăm!

Chương 219 - Thời Khắc Săn Bắn! Hỏa Cầu Bạo Liệt!

Sau khi Triệu Tranh trốn dưới gầm giường.

Mưa đá lại ập đến.

Bị chiếc giường che khuất, Triệu Tranh không thể nhìn thấy gì.

Tuy nhiên, hắn có thể nghe thấy những tiếng “bùm bùm bùm” vang lên bên ngoài không ngừng.

Đó là tiếng mưa đá bị sư huynh đập vỡ.

...

Đối với Triệu Tranh.

Đêm nay.

Thật dài đằng đẳng.

Bởi vì mưa đá vẫn chưa dừng lại!

Để nhanh chóng tiêu diệt những kẻ xuyên không như họ, ý chí thế giới bản địa đã hoàn toàn vứt bỏ liêm sỉ.

Không biết đã qua bao lâu.

Cuối cùng Triệu Tranh cũng nghe thấy giọng nói của sư huynh.

“Sư đệ, mây đen đã tan, ra ngoài đi!”

Nghe vậy, Triệu Tranh lập tức cử động tứ chi đã tê cứng, rồi chui ra khỏi gầm giường.

Trời.

Đã sáng rồi!

Những đám mây đen che kín bầu trời trước đó đang dần tan biến.

Ánh nắng ban mai ấm áp chiếu xuống mặt đất, cũng khiến Triệu Tranh nhìn rõ mồn một khung cảnh hoang tàn đổ nát hiện tại.

Tất cả các dãy nhà di động trong khu vực này gần như đều bị đập nát. Nhìn đâu cũng thấy những viên mưa đá khổng lồ. Mặt đất bị đập thành những hố sâu hoắm, thật thảm khốc.

Ngoài những thứ này ra, ở phía xa hơn, Triệu Tranh còn nhìn thấy vài thi thể bị mưa đá đập đến mức máu thịt be bét...

Nhìn thấy cảnh tượng này, Triệu Tranh kinh hãi, không khỏi thốt lên: “Không phải nói là từ ngày thứ tư trở đi mới xuất hiện thiên tai quy mô lớn sao? Tại sao hôm qua đã bắt đầu rồi?”

“Bị đám người Cục Quản Lý Thời Không lừa rồi đấy! Bọn họ cố tình sắp xếp bốn người ở gần nhau, chỉ cần có một người di chuyển lung tung, xâm nhập vào khu vực của người khác, sẽ lập tức kích hoạt biến chất thiên tai.”

Nói đến đây.

Ánh mắt Trần Nghiệp có chút lạnh lẽo.

Đứng trên lập trường của Cục Quản Lý Thời Không, hẳn có thể hiểu được lý do đối phương làm như vậy.

Nếu hẳn là người bản địa, hẳn cũng hy vọng những kẻ xuyên không này chết sạch!

Nhưng mà!!

Điều đó không ảnh hưởng đến quyết định trả thù Cục Quản Lý Thời Không tiếp theo của hắn.

Hiểu là một chuyện.

Dám chơi hắn.

Thì phải gánh chịu lửa giận của hắn!!

“Sư đệ, chắc còn khoảng hai ba tiếng nữa là tròn ba ngày, bước sang ngày thứ tư. Đến lúc đó, cậu hãy quay về đi!”

Trần Nghiệp bình tĩnh nói: “Tiếp theo, sẽ có rắc rối lớn hơn xuất hiện.”

“Được!”

Triệu Tranh không chút do dự đáp ứng.

Hắn đương nhiên biết, đến ngày thứ tư, tai ương sẽ có biến chất, Lưu lão sư đã từng nói qua những điều này.

Cũng không cần quá lợi hại, chỉ cần thêm một trận mưa đá như tối qua, hắn không đi thì chỉ có chết.

Kỳ thực, có thể kiên trì đủ ba ngày, Triệu Tranh đã rất hài lòng rồi.

Vì vậy.

Hai người liền ngồi trên chiếc giường còn coi như lạnh lặn, chờ đợi thời gian trôi qua.

Trần Nghiệp ở trong đông đồ nát, tìm được thức ăn mình đã mua, tùy tiện cầm lấy mấy miếng bánh mì và bánh quy để lót dạ.

Những món ăn vặt này ăn lâu dài chắc chắn không tốt cho sức khỏe.

Nhưng chúng có hàm lượng calo cao!

Lúc này Trần Nghiệp, chính là cần bổ sung calo, chuẩn bị cho những rắc rối tiếp theo.

“Sư đệ, có muốn ăn chút không?”

“Không cần đâu!” Triệu Tranh cười nói: “Đệ sắp về rồi, chờ về rồi sẽ ăn một bữa thật ngon.”

Trần Nghiệp gật đầu, cũng không khách khí, tự mình ăn.

Triệu Tranh nhin không được hỏi: “Sư huynh, dị năng hệ Hỏa của huynh, sao lại trở nên mạnh như vậy?”

“Không biết nữa! 200 điểm tiềm năng được từ Bí Cảnh Toàn Dân, đều cộng vào thuộc tính tinh thần, sau đó thì thành ra thế này.”

Trần Nghiệp dặn dò: “Sư đệ, nhớ giữ bí mật giúp tôi nhé!”

“Yên tâm, đệ tuyệt đối sẽ không nói chuyện này cho người thứ ba biết.”

Triệu Tranh đáp ứng.

Sau đó lại giống như nghĩ đến điều gì, hỏi: “Sur huynh, đệ năng hệ Hỏa của huynh trở nên mạnh mẽ, đây mới là nguyên nhân lớp trưởng yên tâm giao nhiệm vụ cho huynh đúng không?”

“Ừ!” Trần Nghiệp cười nói.

Triệu Tranh cảm thấy mình đã hiểu, thở phào nhẹ nhõm, sau đó cười nói: “Sur huynh, huynh và lớp trưởng, thật sự rất xứng đôi đấy!”

Trần Nghiệp hỏi ngược lại: “Còn cậu? Lần này cùng ai tổ đội đến? Sao chỉ có một mình vậy?”

“Là cùng với Thiệu Văn Tuệ, hôm qua cô ấy gặp sự cố rò rỉ điện, đệ để cô ấy về trước.” Triệu Tranh thành thật nói.

“Ồ?”

Trần Nghiệp lập tức nhìn về phía Triệu Tranh.

Đối với ánh mắt của Trần Nghiệp, Triệu Tranh rất nhanh đã hiểu ra, vội vàng nói: “Sur huynh, không phải như huynh nghĩ đâu, vốn dĩ đệ định cùng tiểu tử Tào Vũ kia tổ đội, nhưng mấy ngày trước, tiểu tử đó đột nhiên đổi ý, không biết làm sao lại thuyết phục được Nhậm Thiên Thiên, cùng cô ấy tổ đội, đệ chỉ có thể tổ đội cùng Thiệu Văn Tuệ.”

“Tôi có nói gì đâu!”

Trần Nghiệp cười lớn.

Triệu Tranh nghe vậy, vẻ mặt bất đắc dĩ, dứt khoát không nói nữa.

Trần Nghiệp lại hỏi: “Tào Vũ bọn họ đâu?”

“Đệ không gặp.” Triệu Tranh suy nghĩ một chút nói: “Rất có thể đã bị dịch chuyển đến thành phố khác rồi.”

Hai người vừa trò chuyện.

Thời gian cũng dần trôi qua.

Chớp mắt.

Hơn một tiếng đồng hồ đã trôi qua.

Còn nửa tiếng nữa, Triệu Tranh có thể trở về.

Lúc này.

Tại Trần Nghiệp đột nhiên khẽ giật, ánh mắt nhìn về phía đồng đồ nát bên trái.

Triệu Tranh lập tức chú ý đến sự khác thường của Trần Nghiệp, mở miệng hỏi: “Su huynh, sao vậy?”

Trần Nghiệp không nói, chỉ giơ lòng bàn tay lên.

“Phụt!”

Một quả cầu lửa to bằng quả bóng rổ, liền xuất hiện trong lòng bàn tay Trần Nghiệp.

Sau đó.

Trần Nghiệp nhắm vào đồng đồ nát kia, tùy ý ném quả cầu lửa trong tay ra ngoài.

“Hô!”

Quả cầu lửa kéo theo đuôi lửa dài, xé toạc hư không, nhanh chóng bay về phía đồng đồ nát.

Cảnh tượng đẹp mắt này.

Khiến Triệu Tranh nhìn mà vô cùng hâm mộ.

Là thanh niên trẻ tuổi, Triệu Tranh đương nhiên cũng muốn có được năng lực như vậy.

Tiếp theo.

“Ầm!”

Quả cầu lửa của Trần Nghiệp đánh trúng đồng đồ nát phía xa, trực tiếp phát nổ.

Giống như một quả bom hẹn giờ.

Có thể tạo ra hiệu quả như vậy, nguyên lý rất đơn giản.

Sau khi Trần Nghiệp phóng thích siêu năng lực hệ Hỏa của mình, dùng tinh thần lực khổng lồ chế nén lại, biến thành hình dạng quả cầu lửa ổn định.

Một khi va chạm mục tiêu, trạng thái ổn định bị phá vỡ, ngọn lửa toàn bộ bùng phát ra, sẽ xảy ra vụ nổ.

Gần như trong nháy mắt vụ nổ xảy ra.

Phía sau đồng đồ nát, liền có một bóng người, nhanh chóng nhảy ra, sau đó lại lựa chọn xông thẳng về phía Trần Nghiệp.

Đây là một người phụ nữ da trắng dáng người gầy gò.

Nhưng tốc độ bộc phát của cô ta, vô cùng kinh người.

Triệu Tranh kinh hãi, vội vàng đứng dậy, còn chưa kịp phản ứng, người phụ nữ kia đã đến trước mặt Trần Nghiệp, rút ra một con dao găm từ eo, nhắm vào cổ họng Trần Nghiệp, một đao phong hầu.

Trong gang tấc, Trần Nghiệp rút cuộc cũng động.

Chỉ thấy Trần Nghiệp như chớp giật ra tay, vung một tát, hậu phát chế nhân, đánh bay con dao găm trong tay người phụ nữ, đồng thời đánh gãy xương tay phải của đối phương. Sau đó, Trần Nghiệp nắm tay thành trảo, một phát bóp lấy cổ họng người phụ nữ.

Tất cả những điều này.

Đều xảy ra trong nháy mắt, nhanh như chớp giật.

Con đau dữ dội do gãy xương cánh tay truyền đến khiến người phụ nữ da trắng muốn hét lên thảm thiết, nhưng giây tiếp theo, cổ họng đã bị bóp chặt, tiếng kêu la bị kìm nén lại.

Cảm giác nghẹt thở mãnh liệt ập đến.

Thấy cô ta còn muốn dùng tay trái phản kháng, Trần Nghiệp một tay tóm lấy cô ta, đập mạnh vào giường một cái, cánh tay trái của cô ta cũng theo đó gãy lìa.

Đường đường là một cao thủ cấp ba đỉnh phong, lại là cao thủ tốc độ, cứ như vậy bị phế bỏ.

Trong tay Trần Nghiệp, cô ta yếu ớt như gà con.

Triệu Tranh đứng bên cạnh, trợn mắt há hốc mồm.

Một cao thủ đáng sợ như vậy, bị sư huynh của mình trong nháy mắt chế phục?

Nếu như không phải hấn hiểu rõ sư huynh của mình, e rằng sẽ hoài nghi hai người này có phải đang diễn cho hấn xem hay không.

Chương 220 - Chúng ta không nên chọc giận con quái vật này

“Gan to bằng trời! Một mình cũng dám đến chỗ của tôi gây sự?”

Trần Nghiệp hỏi Triệu Tranh: “Sư đệ, cậu hiểu tiếng Anh không?”

Triệu Tranh thành thật lắc đầu: “Lúc trước không học.”

Trần Nghiệp liền nhìn về phía người phụ nữ da trắng: “Nếu đã như vậy, vậy thì cô vô dụng rồi...”

Hấn vừa định ra tay bóp nát cổ họng người phụ nữ da trắng, đột nhiên, người phụ nữ kia kêu lên.

“Hữu dụng! Hữu dụng! Tôi, tôi biết tiếng Hạ quốc...”

Bởi vì bị bóp chặt cổ họng, cô ta kêu lên rất khó khăn.

Nhưng mà.

Ý muốn cầu sinh vẫn khiến cô ta dốc hết toàn lực, kêu lên.

“Ồ?”

Trần Nghiệp sững sờ một chút, sau đó đột nhiên cười nói: “Chỉ là nói đùa thôi, đừng có tưởng thật, cô vẫn là vô dụng!”

Lời nói vừa dứt.

Lòng bàn tay hấn liền đột nhiên dùng sức, bóp gãy cổ họng người phụ nữ da trắng.

Bởi vì, rời khỏi bí cảnh, chỉ cần ở trong lòng mặc niệm rời đi, ba phút sau có thể trực tiếp biến mất.

Trần Nghiệp mới không cho người phụ nữ này cơ hội chạy trốn.

Người phụ nữ da trắng trợn to hai mắt, cho dù đã chết, trong mắt cô ta vẫn mang theo nghi hoặc nồng đậm.

Như thể đang hỏi Trần Nghiệp: Anh bị bệnh à?

Chết không nhắm mắt!

Trần Nghiệp vẽ mặt thờ ơ, tùy ý ném thi thể người phụ nữ da trắng sang một bên.

Triệu Tranh đứng bên cạnh, muốn nói lại thôi.

Trần Nghiệp thấy vậy, cười nói: “Sur đệ, đều là người một nhà, có lời gì muốn nói cứ nói.”

Triệu Tranh liền hỏi: “Sur huynh, vừa rồi sao huynh không hỏi cô ta, có bao nhiêu người đến ám sát?”

“Cần gì chứ!” Trần Nghiệp khoát tay nói: “Đến bao nhiêu người, tôi đều không sao cả.”

Triệu Tranh không nói gì, suy nghĩ một chút vẫn nói: “Sur huynh, tuy rằng hiện tại huynh rất mạnh, nhưng nên chú ý, vẫn phải cẩn thận một chút!”

“Được, tôi biết rồi.” Trần Nghiệp cười nói.

Triệu Tranh lấy điện thoại di động ra, nhìn thời gian, nói: “Thời gian không còn sớm, sur huynh, đi đi rồi.”

“Đi đi!”

Ba phút sau.

Triệu Tranh biến mất khỏi chỗ cũ.

Một chiếc điện thoại di động, từ giữa không trung rơi xuống.

Chiếc điện thoại này là do Cục Quản Lý Thời Không đưa cho Triệu Tranh, giống hệt chiếc điện thoại của Trần Nghiệp.

Bí cảnh hiển nhiên là không cho phép mang điện thoại di động trở về.

Sau khi Triệu Tranh rời đi.

Ánh mắt Trần Nghiệp, cũng trở nên nghiêm túc.

Đã đến lúc đi Cục Quản Lý Thời Không tính sổ rồi!

...

Cục Quản Lý Thời Không.

Dù là ở thế giới bản địa, đây cũng là một bộ phận bí mật.

Người dân bình thường căn bản không biết đến sự tồn tại của đơn vị này.

Vì vậy, căn cứ của Cục Quản Lý Thời Không không thể nào được xây dựng ở nơi dễ bị phát hiện.

Ở một vị trí hẻo lánh nào đó trong khu vực thành thị, có một căn nhà cấp bốn.

Nhìn từ bên ngoài, căn nhà này chỉ là một cửa hàng quần áo bình thường, bên trong dường như cũng không có khách hàng nào.

Lúc này.

Một người đàn ông trung niên mặc vest đen, vội vã bước vào cửa hàng.

Nhân viên bảo vệ ở cửa nhìn thấy, lập tức ấn một cái nút bên dưới quầy bar.

Người đàn ông trung niên không dừng lại, nhanh chóng đi vào phòng nghỉ của nhân viên phía sau cửa hàng. Trong phòng nghỉ của nhân viên, một lối đi xuống lòng đất đã được mở ra.

Sau khi đi vào lối đi, bên trong có hai người bảo vệ, canh giữ một thang máy.

Nhìn thấy người đàn ông trung niên, hai người bảo vệ này không có bất kỳ phản ứng nào, mặc cho người đàn ông trung niên bước vào thang máy.

Thang máy đi xuống.

Rất nhanh.

Người đàn ông trung niên đã đến văn phòng của Cục trưởng.

“Cục trưởng, tin tức mới nhất, thảm họa xảy ra ở khu vực xuyên không lần này là siêu mưa đá thuộc loại thiên tai, sức phá hủy đã đạt cấp 6.”

Nói xong, ông ta mở máy tính xách tay mang theo, đưa cho Cục trưởng xem.

Trong máy tính là một đoạn video do camera giám sát ghi lại.

Nhìn thấy những viên đá siêu lớn trong video, sắc mặt Cục trưởng lộ rõ vẻ sợ hãi.

Nếu để những người này ở lại khu vực thành thị, gây ra thảm họa như vậy, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Người đàn ông trung niên lại nói: “Theo như máy bay không người lái của chúng ta ghi hình, sau thảm họa này, những người xuyên không kia thương vong vô số, hoặc là đã chết, hoặc là đã quay về, hiện tại chỉ còn lại một số ít người kiên trì sống sót.”

“Đây là chuyện tốt mà!” Cục trưởng nói: “Tình huống khẩn cấp mà anh nói là gì?”

“Là mục tiêu đầu tiên mà chúng ta nhắm đến!”

Người đàn ông trung niên nghiêm mặt nói: “Hắn ta không những không chết, mà hiện tại còn đang hướng về phía thành phố!”

“Tên đầu trọc đó?”

“Đúng vậy!”

Sắc mặt Cục trưởng trầm xuống, hừ lạnh một tiếng: “Thật là to gan! Lập tức phái người chặn đường, ngăn hắn ta vào thành phố.”

“Rõ!”

Người đàn ông trung niên nhận được mệnh lệnh, lập tức đi xuống sắp xếp.

Rất nhanh.

Từ khu quân sự gần thành phố, một đội xe bọc thép được điều động, hướng về phía Trần Nghiệp để chặn đường.

.....

Lúc này, Trần Nghiệp quả thực đang trên đường đến khu vực thành thị.

Hắn không phải muốn mang tai họa đến cho những người dân bình thường kia.

Oan có đầu, nợ có chủ.

Hắn chỉ muốn cho đám người Cục Quản Lý Thời Không kia một bài học.

Rõ ràng hai bên có thể hợp tác, để mọi người vượt qua kiếp nạn (đón nhận tai ương) ở nơi hoang vu hẻo lánh, chỉ cần người của Cục Quản Lý Thời Không cung cấp một ít lương thực là được, căn bản sẽ không mang tai họa vào thành phố.

Vậy mà Cục Quản Lý Thời Không lại muốn chơi xấu, muốn âm thầm giết chết hoặc ép buộc những người như hắc ròi đi.

Hành vi này thật ngu xuẩn.

Rõ ràng là sẽ tự chuốc lấy hậu quả!

Nhìn xem, hiện tại Trần Nghiệp chẳng phải đang chuẩn bị tìm đến cửa sao?

Một vị lãnh đạo bình thường, không nên ngu ngốc như vậy mới đúng.

Trần Nghiệp suy đoán, rất có thể là do cấp cao của Cục Quản Lý Thời Không bị ảnh hưởng bởi ý chí thế giới, cho nên mới đưa ra quyết định khó hiểu như vậy.

Lúc này, Trần Nghiệp đang đi trên đường lớn, không hề có ý định che giấu tung tích.

Ở phía xa.

Những tòa cao ốc chọc trời của khu vực thành thị đã có thể nhìn thấy.

Ngay lúc này.

Trần Nghiệp nghe thấy tiếng động cơ ô tô.

Hắn dừng bước, ánh mắt nhìn về phía bên trái.

Ở phía xa, có một đội xe bọc thép đang lao về phía hắn với tốc độ cao.

Chốc lát sau.

Vài chiếc xe bọc thép quân dụng trực tiếp lao ra đường lớn, chặn đường hắn lại.

Hơn mười tên lính lần lượt xuống xe, chĩa súng trường về phía Trần Nghiệp, đồng thời, súng máy hạng nặng trên nóc xe bọc thép cũng nhắm vào Trần Nghiệp.

“Lập tức lùi lại, tiến thêm một bước, giết không tha!”

Một tên sĩ quan hét lớn về phía Trần Nghiệp.

Nghe vậy, Trần Nghiệp thản nhiên cười.

“Phụt!”

Hai nắm đấm của hắn đồng thời bốc cháy.

Sau đó, Trần Nghiệp nghênh ngang tiến lên một bước.

Khiêu khích!

Đây là đang công khai khiêu khích!!

Tên sĩ quan kia tức giận đến mức mặt xanh mét, lập tức muốn ra lệnh nổ súng.

Lúc này, từ trong một chiếc xe, một người đàn ông trung niên bước ra.

Chính là vị đội trưởng đã đưa Trần Nghiệp đến khu nhà di động trước đó.

Người đàn ông trung niên vờ vai tên sĩ quan, ra hiệu cho hắn ta bình tĩnh, sau đó đi đến trước mặt Trần Nghiệp.

Chưa kịp để ông ta lên tiếng.

Trần Nghiệp đã nói: “Đừng nói với tôi những lời vô nghĩa, lãng phí thời gian.”

Người đàn ông trung niên nghe vậy, suy nghĩ một chút, sau đó mới nói: “Hay là như vậy đi, tôi biết gần đây có một căn cứ ngầm, tường của căn cứ đó đều là vật liệu chống nổ, cho dù là động đất lớn cũng sẽ không sụp đổ, trốn ở trong đó, đủ để anh tránh được phần lớn tai họa, tôi đưa anh đi, coi như là bồi thường cho anh, thế nào?”

Nghe vậy, Trần Nghiệp nở nụ cười.

Lời nói dối này, hắn đương nhiên sẽ không tin.

Biết đâu bên trong căn cứ đó lại chôn sẵn một lượng lớn thuốc nổ.

Chỉ có kẻ ngốc mới tin.

Chương 221 - Chúng ta không nên chọc giận con quái vật này (2)

“Tôi cũng có một đề nghị.” Trần Nghiệp nói: “Anh đưa tôi đến trụ sở của các anh, để tôi được “vui vẻ” một chút ở trong đó, chuyện các người âm tôi, coi như xóa bỏ, thế nào?”

Sắc mặt người đàn ông trung niên lập tức trầm xuống.

“Tôi biết dị năng hỏa diễm của anh rất lợi hại, nhưng anh cho rằng có thể đối đầu với chúng tôi sao? Hiện tại đã có một quả tên lửa nhắm vào anh, chỉ cần tôi phát tín hiệu, anh chắc chắn phải chết!”

“Theo như tôi được biết, các người muốn trở về thế giới của mình, cũng không phải muốn đi là đi được, phải không? Phải trì hoãn ba phút mới có thể quay về! Trong vòng ba phút đó, anh đã bị nổ thành mảnh vụn rồi.”

Nói đến đây.

Người đàn ông trung niên dừng một chút, nói: “Hiện tại anh chỉ có ba con đường có thể đi, 1, chấp nhận điều kiện tôi vừa nói. 2, tự mình tìm một chỗ nào đó để chống đỡ. 3, lựa chọn trở về thế giới của các anh!”

“Đừng mơ tưởng có thể quay về khu vực thành thị, chúng tôi tuyệt đối sẽ không để anh đi qua.”

“Nói xong chưa?” Trần Nghiệp lên tiếng.

Người đàn ông trung niên sững người, nhú mào nói: “Nói xong rồi, anh chuẩn bị lựa chọn như thế nào?”

“Tôi lựa chọn giết hết tất cả các người!!”

Nghe được câu này.

Người đàn ông trung niên lập tức lùi lại vài bước, đồng thời nháy mắt ra hiệu cho tên sĩ quan kia.

Tên sĩ quan lập tức ra lệnh: “Nổ súng!”

Những người lính đã nhắm vào Trần Nghiệp từ lâu, nhận được mệnh lệnh, lập tức bóp cò.

“Đát đát đát...”

Trong nháy mắt.

Tiếng súng vang lên không ngừng.

Kèm theo tiếng súng là vô số viên đạn bắn về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp không động đậy.

Hắn muốn thử xem năng lực phòng ngự của mình đến đâu...

“Phập phập phập...”

Viên đạn bắn vào người Trần Nghiệp, phát ra tiếng va chạm nhẹ, sau đó lần lượt rơi xuống đất.

Mà cảm giác của Trần Nghiệp chỉ là hơi khó chịu một chút mà thôi.

Giống như bị vài con kiến cắn vào người.

Rất nhanh.

Tiếng súng ngừng lại.

Không phải là do những người lính này hết đạn, mà là tất cả bọn họ đều bị thân thể thép của Trần Nghiệp dọa cho sợ hãi.

Ngay cả tên sĩ quan và người đàn ông trung niên của Cục Quản Lý Thời Không kia cũng đều trợn mắt há hốc mồm, nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt kinh hãi, giống như đang nhìn một con quái vật.

“Anh... anh... có gì từ từ nói...”

Người đàn ông trung niên còn muốn nói gì đó.

Trần Nghiệp đã giờ nắm đấm lên, tung một quyền.

Hỏa Quyền!!

“Ầm!”

Một tiếng nổ vang trời.

Quả đấm lửa khổng lồ đánh nát những người lính và xe bọc thép trước mặt Trần Nghiệp.

Tất cả mọi thứ chắn trước mặt Trần Nghiệp đều bị phá hủy trong nháy mắt.

Người đàn ông trung niên đứng gần Trần Nghiệp nhất, kết cục cũng là bi thảm nhất, ngay cả một miếng thịt lành lặn cũng không còn...

Sau một chiêu Hỏa Quyền, đối diện chỉ còn lại bốn người sống sót.

Bốn người này đều là do đứng ở vị trí rìa ngoài, cho nên mới may mắn thoát chết.

Tên sĩ quan kia cũng là một trong bốn người đó.

Tên này đứng xa, thấy tình hình không ổn, lập tức lặn sang một bên, hiểm hóc né tránh Hỏa Quyền.

Phải nói, hắn ta có thể trở thành sĩ quan, quả nhiên là có bản lĩnh.

Sau đó.

Tên này quay đầu bỏ chạy!

Ba tên lính còn lại thấy vậy, vội vàng đuổi theo.

Bọn họ đều là lính tinh nhuệ, đương nhiên biết, chỉ có tản ra chạy trốn, mới có khả năng sống sót.

Tụ tập lại một chỗ chạy về một hướng, sẽ bị Trần Nghiệp tiêu diệt trong nháy mắt.

Đáng tiếc.

Bọn họ vẫn xem thường Trần Nghiệp.

Chỉ thấy Trần Nghiệp giơ ngón trỏ tay phải lên, nhắm vào lưng tên sĩ quan kia, nhẹ nhàng điểm một cái.

Một ngọn lửa giống như ngọn giáo, trong nháy mắt xuyên thủng thân thể tên sĩ quan, khiến hắn ta ngã gục xuống đất, không còn đứng dậy nổi nữa.

Sau đó, Trần Nghiệp làm theo cách thức ban nãy, rất dễ dàng giải quyết ba tên lính còn lại.

Giải quyết xong tất cả mọi người, Trần Nghiệp tiếp tục đi về phía trước.

Không lâu sau.

Hắn đã trở lại thành phố.

.....

Lúc này.

Trong căn cứ ngầm của Cục Quản Lý Thời Không, đèn báo động đỏ nhấp nháy liên tục.

Tất cả nhân viên đều nhanh chóng hành động, trang bị vũ khí, sẵn sàng chiến đấu.

Trong phòng họp cấp cao.

Lúc này cũng đã chập kín người.

“Chuyện gì vậy? Ai đã kích hoạt báo động của căn cứ?”

“Có mục tiêu đã vượt qua vòng vây, tiến vào thành phố rồi!”

“Là ai?”

“... Tên đầu trọc đó.”

“Sao có thể như vậy? Không phải tôi đã ra lệnh, phái quân đội đi chặn đường hắn ta rồi sao?”

“Cục trưởng, ông xem cái này đi, đây là video do máy bay không người lái quay lại.”

Video được phát.

Nhìn thấy Trần Nghiệp có thể miễn dịch với đạn, hơn nữa một quyền tiêu diệt một đội quân, tất cả mọi người trong phòng họp đều kinh ngạc đến mức không nói nên lời.

Chỉ có người lấy video ra là lên tiếng nói:

“Chúng ta đã đánh giá thấp thực lực của mục tiêu, với thực lực của mục tiêu, thiên tai bình thường căn bản không làm gì được hắn ta, chúng ta... đã chọc giận một con quái vật!”

“Hiện tại, con quái vật này đã tiến vào khu vực thành phố, nếu không nghĩ cách đuổi hắn ta ra ngoài, hậu quả sẽ là một thảm họa!”

Nghe được những lời này.

Sắc mặt của tất cả mọi người trong phòng họp đều trở nên vô cùng khó coi.

Có người hỏi: “Chúng ta còn có thể hợp tác với hắn ta không?”

Người đàn ông lúc này nói: “Không thể nào! Ban đầu đối phương rất phối hợp, kết quả... hiện tại hắn ta quay lại, hoàn

toàn là vì muốn trả thù chúng ta.”

“Vậy chúng ta nhượng bộ thì sao? Chỉ cần hấn ta đồng ý rời khỏi khu vực thành phố, yêu cầu gì cũng đáp ứng hấn ta!”

“Hy vọng rất mong manh, bất quá có thể thử xem.”

Một người theo chủ nghĩa cứng rắn lên tiếng: “Sợ cái gì! Tôi không tin, một mình hấn ta còn muốn lật trời? Bây giờ thỏa hiệp với người xuyên không, vậy lỡ có đợt người xuyên không tiếp theo đến thì sao? Theo tôi, đối phó với loại súc sinh này, phải kiên quyết tiêu diệt!”

“Hấn ta đao kiếm bất nhập, muốn tiêu diệt hấn ta? Nói dễ hơn làm.”

“Hay là phóng tên lửa đi, một lần xử lý hấn ta cho xong!”

“Phóng tên lửa vào khu vực thành thị, ông điên rồi sao?”

“Bây giờ không giết hấn ta, chẳng lẽ chờ hấn ta dẫn đến tai họa lớn hơn sao?”

Phòng họp náo loạn.

Người đàn ông vừa kéo chuông báo động thất vọng nhìn cảnh tượng trước mắt.

Anh ta không hiểu, tại sao những vị tiền bối thông minh, tài giỏi trước kia, một khi trở thành lãnh đạo của Cục Quản lý Thời Không, IQ lại giảm sút nghiêm trọng như vậy?

Cục Quản lý Thời Không hoàn toàn có thể chung sống hòa bình với những người xuyên không.

Hơn nữa, chung sống hòa bình, để những người xuyên không đó đến nơi hoang dã vượt qua thiên tai, đây là chuyện tốt đẹp cho cả hai bên.

Tại sao các vị lãnh đạo nhất định phải nghĩ ra những chiêu trò bẩn thỉu, ép buộc những người đó?

Chẳng lẽ giữa hai bên có thù oán gì sâu nặng sao?

Cho dù có thù oán, ở vị trí như vậy, cũng không thể hành động theo cảm tính!

Đây mới là lần đầu tiên Cục Quản lý Thời Không thực hiện nhiệm vụ, đã sử dụng quyết sách ngu xuẩn như vậy, đợi đến

khi những người xuyên không kia trở về nói ra, Cục Quản lý Thời Không còn có thể có danh tiếng gì?

Lần sau những người xuyên không khác đến, liệu họ có còn tin tưởng, còn nguyện ý hợp tác nữa hay không?

Tại sao vấn đề đơn giản như vậy, những vị lãnh đạo này lại không nhìn thấy?

Nhìn những người trong phòng họp đang cãi vã, người đàn ông chỉ là cán bộ cấp trung, vẻ mặt thất vọng càng lúc càng rõ.

Anh ta có linh cảm, Cục Quản lý Thời Không, e rằng không tồn tại được bao lâu nữa.

Chương 222 - Quái vật đầu trọc xâm nhập, toàn thành giới nghiêm!

Lúc này.

Vị Cục trưởng vẫn luôn im lặng quan sát, cuối cùng cũng lên tiếng.

Thái độ của ông ta rất kỳ quái, tuy nói là chuẩn bị hai tay, nhưng thái độ chủ yếu, lại nghiêng về phe cứng rắn.

Người đàn ông kéo chuông báo động trong lòng lạnh lẽo.

Lựa chọn phương án cứng rắn, đồng nghĩa với việc rất có thể sẽ cùng chết!

Với thực lực cường hãn của tên đầu trọc kia, cùng chết, phải trả giá đắt đến mức nào?

Hơn nữa, đối phương còn đang ở trong nội thành.

Cho dù có thể giết chết hoặc đuổi được đối phương, hậu quả gây ra, cũng là không thể tưởng tượng nổi.

Đến lúc đó, chỉ riêng lửa giận của người dân, cũng đủ khiến Cục Quản lý Thời Không không sống yên ổn!

Người đàn ông không thể hiểu nổi, vị Cục trưởng anh minh thần võ trước kia, tại sao trong cách đối xử với người xuyên không, lại trở nên ngu xuẩn như vậy?

Anh ta không biết rằng.

Chính là ý chí thế giới của thế giới này, đang ảnh hưởng đến các lãnh đạo cấp cao của Cục Quản lý Thời Không...

Lúc này, người đàn ông đã hoàn toàn thất vọng, nảy sinh ý định rời khỏi Cục Quản lý Thời Không.

...

Trần Nghiệp lại đến ở khách sạn năm sao kia.

Hắn vẫn cảm thấy, phòng Tổng thống ở đây thoải mái hơn.

Còn về việc quản lý sảnh không cho hắn đăng ký?

Hừ hừ...

Bây giờ, tên quản lý kia, đang được cấp cứu trong bệnh viện!

Tại sao không trực tiếp tìm đến Cục Quản lý Thời Không?

Không phải Trần Nghiệp không muốn, mà là hắn không biết bọn họ ở đâu!

Hắn đã tra trên mạng, phát hiện thế giới này, căn bản không có bộ phận này...

Thậm chí cái tên Cục Quản lý Thời Không, cũng thuộc về từ cấm.

Không tìm thấy cũng không sao.

Trần Nghiệp tin rằng, chỉ cần hắn ở yên trong khách sạn, người của Cục Quản lý Thời Không chắc chắn sẽ sớm tìm đến cửa.

Linh cảm của hắn rất chính xác.

Chưa đầy hai tiếng đồng hồ sau khi ở trong khách sạn, mấy người đàn ông mặc vest đen đã đến trước cửa phòng Tổng thống của hắn.

Trông chẳng khác nào băng nhóm xã hội đen đến đòi nợ...

“Tiên sinh, tôi đại diện cho Cục Quản lý Thời Không, đến để đàm phán với ngài!”

Người đàn ông trung niên dẫn đầu nói: “Chỉ cần ngài đồng ý rời khỏi nội thành, bất kể ngài đi đâu, chúng tôi đều sẽ không can thiệp, đồng thời nguyện ý cung cấp nhu cầu sinh hoạt hàng ngày cho ngài, và những yêu cầu khác không quá đáng.”

Loại lời nói dối này, nghe cho vui tai là được rồi.

Ai tin người đó là kẻ ngốc.

Với tác phong của Cục Quản lý Thời Không, e rằng Trần Nghiệp vừa mới rời khỏi nội thành, thì phía sau đã có tên lửa tầm xa ập đến.

“Ông là cái thá gì?”

Trần Nghiệp bung ly rượu vang đỏ, đánh giá người đến, thản nhiên nói: “Muốn đàm phán với tôi? Kêu Cục trưởng của các người đến đây.”

Người đàn ông đối diện nghe vậy, tức giận đến mức mặt mày tái mét.

Hắn ta cứng rắn nói: “Được, vậy tôi đổi cách nói khác, bây giờ là đến thông báo cho anh, lập tức rút khỏi thành phố này, nơi này không chào đón loại người như anh.”

“Hừm?”

Trần Nghiệp nghi hoặc: “Ông muốn chết?”

Nghe vậy, người đàn ông trung niên cười gằn, đột nhiên xé toạc áo khoác của mình.

Trên người hắn ta, vậy mà lại đang đeo bom, chiếc điều khiển từ xa, đang nằm gọn trong tay hắn ta.

“Anh dám động vào tôi thử xem? Chỉ cần tôi buông tay, quả bom trên người tôi, lập tức phát nổ, chúng ta sẽ cùng chết.”

“Thật sao?”

Trần Nghiệp bước một bước, đột nhiên xuất hiện trước mặt người đàn ông trung niên, bóp lấy cổ họng của hắn ta.

Tốc độ của hắn quá nhanh.

Đợi đến khi người đàn ông trung niên kịp phản ứng, hắn ta đã bị Trần Nghiệp bóp cổ, hai chân nhấc khỏi mặt đất.

Mấy người phía sau hắn ta thấy vậy, đều giật mình kinh hãi, rút súng chĩa vào Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp phớt lờ những khẩu súng đó, cười nói: “Buông tay đi! Không buông tay, ông sẽ bị tôi bóp chết đấy.”

Đồng tử người đàn ông trung niên co rút lại.

Hắn ta nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Tên nhóc trước mắt này, là căn bản không sợ chết sao? Hay là nói, bom cũng không có tác dụng với hắn?

Hắn ta đột nhiên có chút hối hận!

Nếu như không cứng rắn, có phải là có thể sống sót hay không?

Một tháng cũng chỉ có chút lương chết tiệt đó, liều mạng làm gì chứ!

Nhưng bây giờ, tên đầu trọc trước mắt này, rõ ràng là muốn bóp chết hắn ta...

Đã như vậy, hắn ta chỉ có thể lựa chọn đồng quy vu tận.

“Tao... liều... mạng... với... mày...”

Lời còn chưa dứt.

Người đàn ông trung niên buông tay khỏi chiếc điều khiển từ xa.

Hắn ta không nói dối, quả bom đó là thật.

Ngay sau đó...

“Ầm!”

Hỏa quang ngập trời, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ phòng Tổng thống.

Người đi bộ trên đường, chỉ nghe thấy trên đỉnh đầu truyền đến một tiếng nổ lớn, rất nhiều mảnh kính vỡ, từ trên trời rơi xuống.

Trong nháy mắt.

Trên đường xảy ra hỗn loạn nghiêm trọng, rất nhiều người nhát gan, trực tiếp hét lên kinh hãi.

Vô số người ngẩng đầu nhìn lên.

Liên nhìn thấy tầng cao nhất của khách sạn sang trọng, khói đen cuộn cuộn, toàn bộ cửa sổ kính, đều bị vỡ vụn.

“Trên đó xảy ra nổ bom sao?”

“Đây không phải là vị trí phòng Tổng thống của khách sạn XX sao? Sao lại xảy ra nổ bom được?”

“Uy lực không nhỏ đâu! Không giống như nổ khí ga.”

“Không biết bên trong có khách nào không, nếu có người, thì nguy rồi!”

“Đúng vậy, có thể ở được phòng như vậy, chắc chắn là người giàu có hoặc quyền cao chức trọng.”

Rất nhiều người đi đường, đứng trên đường, ngẩng đầu chỉ trỏ, bàn tán xôn xao.

Đúng lúc này.

Có người mắt tinh phát hiện, tầng lầu xảy ra nổ bom kia, có một bóng người, đi đến bên cửa sổ, sau đó ném xuống một thứ gì đó tròn tròn.

“Rầm!”

Thứ đó vừa văng đập trúng nóc một chiếc xe tải nhỏ, đập cho chiếc xe lõm một mảng, sau đó lăn xuống đất.

Đợi đến khi mọi người nhìn rõ thứ đó là gì, đều bị dọa đến mức sắc mặt tái nhợt.

Bởi vì.

Đó là một cái đầu người!!

“A!”

Theo một tiếng hét chói tai, đường phố lập tức rơi vào hỗn loạn.

...

Cùng lúc đó.

Bên trong Cục Quản lý Thời Không.

Mấy vị lãnh đạo quan trọng, ngồi trong phòng, nghe âm thanh rè rè từ trong thiết bị nghe lén, sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

Trước đó, trên người người đàn ông trung niên kia, không chỉ có bom, mà còn có một thiết bị nghe lén.

Cho nên.

Chuyện gì đã xảy ra trong phòng Tổng thống, các lãnh đạo cấp cao của Cục Quản lý Thời Không, đều biết rõ ràng.

Bọn họ cũng nghe thấy tiếng nổ cuối cùng kia.

Lúc này.

Trong phòng im lặng như tờ.

Hồi lâu sau, Cục trưởng mới lên tiếng hỏi: “Tên đầu trọc kia đâu? Bị nổ chết rồi sao?”

Có người nghe vậy, lập tức đứng dậy nói: “Tôi đi điều tra ngay.”

Một thuộc hạ thở dài: “Dựa theo thái độ không hề sợ hãi của đối phương, hẳn là không sợ bom... Thật là một con quái vật đáng sợ!”

Lời còn chưa dứt.

Người vừa nói đi điều tra đã nhanh chóng quay lại, công bố kết quả: “Tin tức mới nhất, mục tiêu không hề hấn gì, hẳn ta đã ném đầu của Tôn đội trưởng xuống đường, gây ra hỗn loạn, cảnh sát đã được điều động...”

Lời này vừa nói ra, sắc mặt mọi người càng thêm khó coi.

Phải biết rằng, quả bom trên người Tôn đội trưởng, uy lực không hề nhỏ.

Đối phương ngay cả loại bom này cũng có thể miễn dịch, tên lửa đối với hẳn ta thật sự có tác dụng sao?

Quan trọng nhất là...

Đối phương ném đầu của Tôn đội trưởng xuống đường, chính là đang khiêu khích và uy hiếp bọn họ!!

“Cục trưởng, bây giờ chúng ta nên làm gì?”

Có người nhin không được hỏi.

Cục trưởng là một vị lão tướng tóc đã điểm bạc, nghe vậy nói: “Trước tiên thông báo cho cảnh sát, để bọn họ rút lui, đừng đến đó chịu chết!”

“Hẳn ta không phải muốn gặp tôi sao? Vậy tôi đi gặp hẳn ta!”

Nghe vậy.

Thuộc hạ giật mình: “Cục trưởng, không thể! Ngài thân phận tôn quý, sao có thể đi mạo hiểm được?”

Chương 223 - Trở về chấn động, lại siêu thần?

Một thuộc hạ khác nói: “Đúng vậy, Cục trưởng, nhân vật nguy hiểm như vậy, ngài không thể đi gặp, tôi đoán, mục tiêu của tên này, có thể chính là ngài!”

Cục trưởng nhíu mày nói: “Vậy bây giờ phải làm sao? Hắn ta cứ ở lì ở đó không chịu đi, sẽ sớm gây ra tai nạn lớn.”

Đột nhiên, có người đề nghị: “Cục trưởng, hay là, khởi động vũ khí bí mật đi? Đối phó với loại quái vật này, chỉ có thể dùng quái vật mạnh hơn để tiêu diệt hắn ta.”

Nghe vậy, không ít người hai mắt sáng lên.

Đối với vũ khí bí mật kia, ở đây, cũng chỉ có Cục trưởng từng thấy qua, những người khác đều rất tò mò.

Mọi người nhao nhao nhìn về phía Cục trưởng.

Cục trưởng lại không chút do dự lắc đầu, nói: “Không được, đối phương hiện tại đang ở lì trong nội thành, nếu như khởi động vũ khí bí mật, e rằng toàn bộ thành phố, đều sẽ bị vũ khí bí mật phá hủy.”

“Cấp trên đã sớm quy định, điều kiện tiên quyết để khởi động vũ khí bí mật, chỉ có thể là ở nơi hoang vu hẻo lánh!”

Mọi người nghe vậy, đều có chút kinh ngạc.

Vũ khí bí mật lợi hại như vậy sao?

Vậy mà có thể hủy diệt cả một thành phố?

Phải biết rằng, thành phố bọn họ đang ở, là siêu đô thị, dân số thường trú đã đạt đến hơn bảy ngàn vạn người.

Dùng bom hạt nhân oanh tạc, ít nhất cũng phải cần đến mấy chục quả bom công suất lớn mới được.

Lúc này.

Cục trưởng đứng dậy, kiên định nói: “Tôi đi gặp hắn ta! Nếu như giết tôi, có thể khiến hắn ta rời khỏi thành phố, vậy tôi coi như chết cũng đáng giá.”

“Lão Trương, sau khi tôi đi, giao cho ông toàn quyền xử lý.”

Nghe vậy, sắc mặt mọi người đều biến đổi.

Vị lãnh đạo tên lão Trương kia, trong mắt lóe lên một tia vui mừng, nhưng trên mặt lại lộ ra vẻ mặt vô cùng bi thương, thậm chí còn rơi nước mắt.

Thật là diễn xuất cấp bậc Ảnh đế!

“Cục trưởng, xin hãy suy nghĩ kỹ!”

Lão Trương kéo tay Cục trưởng nói.

Cục trưởng liếc nhìn lão Trương, không vạch trần tâm tư của đối phương, xua tay nói: “Được rồi, cứ quyết định như vậy đi!”

...

Lúc này Trần Nghiệp.

Đã đổi sang một căn phòng khác, quần áo trên người, cũng đã thay bộ khác.

Bộ quần áo trước, đã bị phá hủy trong vụ nổ.

Nhìn cảnh tượng hỗn loạn truyền đến từ dưới lầu, sắc mặt Trần Nghiệp bình tĩnh, không lâu sau, hắn liền nhìn thấy, có mấy chiếc xe con màu đen, dừng ở trước cửa khách sạn.

Trần Nghiệp rút cuộc cũng được diện kiến Cục trưởng Cục Quản lý Thời Không.

Đối phương là một ông lão, tuổi tác ít nhất cũng phải ngoài năm mươi, tóc đã điểm bạc. Tuy nhiên, trông ông ta rất cứng rắn, trên người toát ra khí chất quân nhân mạnh mẽ. Đôi mắt ông ta sáng quắc như chuông đồng.

Hai bên vừa gặp mặt.

Cục trưởng đã đi thẳng vào vấn đề: “Tôi biết những việc chúng tôi đã làm khiến cậu tức giận, cậu đến đây là để trả thù chúng tôi phải không? Bây giờ tôi đã đến đây, cậu muốn thế

nào cứ việc nói! Chỉ mong cậu mau chóng rời khỏi thành phố, đừng mang tai họa đến cho những người vô tội!”

Trần Nghiệp đột nhiên cười lớn:

“Ông đoán sai rồi!”

“Mục tiêu chính của tôi là hoàn thành nhiệm vụ, ở lại đây thêm vài ngày để nhận thưởng rồi trở về. Trả thù các người? Các người thật sự cho rằng mình có mặt mũi lớn đến vậy sao?”

Lời vừa dứt.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của Cục trưởng, Trần Nghiệp lấy ra sợi dây thừng đã chuẩn bị từ trước, trói tất cả mọi người, bao gồm cả Cục trưởng.

Không phải là không có ai phản kháng.

Vấn đề là phản kháng trước mặt Trần Nghiệp, hoàn toàn là tự chuốc lấy khổ.

“Bây giờ, tất cả các người đều là tù nhân của tôi!” Trần Nghiệp cười nói: “Tiếp theo, tôi muốn các người hợp tác toàn lực với tôi.”

“Yên tâm, để đôi lấy, tôi sẽ rời khỏi thành phố này.”

Cục trưởng lúc này mới hoàn hồn.

Ông ta kinh ngạc nhìn Trần Nghiệp, mở miệng nói: “Cậu... cậu bày ra dáng vẻ muốn trả thù chúng tôi, kỳ thực chỉ là giả vờ? Mục đích là để dụ tôi ra ngoài?”

“Đúng vậy!”

Trần Nghiệp gật đầu, sau đó nói: “Lúc trước nghe người của các người nói, các người biết có một căn cứ ngầm, vật liệu bên trong rất kiên cố và an toàn? Thật ra tôi rất hứng thú, trước đây sợ các người giở trò, bây giờ thì không sợ nữa, mau dẫn tôi đi!”

Dưới vẻ mặt ngờ ngạc của Cục trưởng, Trần Nghiệp một mình áp giải mọi người xuống lầu, sau đó lên một chiếc xe việt dã, phóng thẳng ra khỏi thành phố.

Để lại tất cả mọi người ở Cục Quản lý Thời Không đều ngơ ngác.

Cái quái gì đang xảy ra vậy?

Tên đầu trục này rõ ràng bày ra tư thế muốn đối đầu trực diện, kết quả mục đích thực sự chỉ có vậy thôi sao?

Sao không nói sớm!!

...

Lúc Trần Nghiệp vừa lái xe ra khỏi thành phố, gió lớn nổi lên.

Rõ ràng đây là tai họa nhắm vào sự xuất hiện của hắn.

May mắn thay, chiếc xe việt dã có hiệu suất rất tốt, không bị ảnh hưởng nhiều.

Đồng thời.

Trần Nghiệp có thể chắc chắn một điều.

Đó là, lựa chọn lúc đầu của hắn khi mới vào bí cảnh (không xuống xe) là vô dụng.

Lão Lưu nói đúng, bí cảnh sẽ không cho bất kỳ ai lợi dụng kẽ hở.

Gió gào thét.

Không lâu sau, nó đã hình thành một cơn lốc xoáy khổng lồ với đường kính hàng chục mét, lao thẳng về phía chiếc xe việt dã của Trần Nghiệp.

Nóc xe bằng kim loại của chiếc xe việt dã bị xé toạc và lật tung.

Vài vị quan chức cấp cao của Cục Quản lý Thời Không trên xe đều tái mặt sợ hãi.

Một cơn lốc xoáy siêu mạnh như vậy, một khi bị cuốn vào, e rằng sẽ bị nghiền nát thành bột mịn...

May mắn thay, kỹ năng lái xe của Trần Nghiệp rất tốt, cộng thêm trường sinh vật của hắn cũng có thể ảnh hưởng đến xe, hắn cố gắng ghì chiếc xe việt dã không bị lật, chống chọi với lực xé toạc mạnh mẽ của cơn lốc xoáy, cuối cùng cũng đến được căn cứ ngầm.

Khi cánh cửa chống bom hạt nhân của căn cứ ngầm đóng sầm lại, vài vị quan chức cấp cao của Cục Quản lý Thời Không, bao gồm cả Cục trưởng, đều thở phào nhẹ nhõm.

Đây là một căn cứ ngầm bán hoang phế.

Rất nhiều thiết bị bên trong đã không thể sử dụng được nữa.

Cửa vừa đóng, toàn bộ bên trong chìm trong bóng tối.

Trần Nghiệp vừa bật đèn pin trên điện thoại, vừa nói: “Các người mau chóng liên lạc với bên ngoài, đợi con lốc xoáy đi qua thì gửi đồ tiếp tế đến đây, cần thức ăn, nước uống, máy phát điện...”

Cục trưởng cau mày hỏi: “Tôi muốn biết, cuối cùng cậu sẽ xử lý chúng tôi như thế nào?”

Nghe vậy, Trần Nghiệp cười lạnh: “Sao? Ông cho rằng mình còn tư cách mặc cả sao? Không hợp tác với tôi, tin hay không tôi lập tức quay lại thành phố? Mang tai họa đến đó?”

“Con lốc xoáy siêu cấp vừa rồi, nếu xuất hiện trong thành phố, sẽ có bao nhiêu người chết?”

Cục trưởng nghe vậy, sắc mặt vô cùng khó coi, nhưng lại không nói nên lời.

Trần Nghiệp lại nói: “Đừng đoán mò nữa, ông chắc chắn sẽ chết, dù sao hành vi ngu ngốc của các người, thật sự đã chọc giận tôi, phải trả giá. Tuy nhiên, chỉ cần các người hợp tác cho tốt, ba người còn lại có thể sống sót.”

“Chờ tôi ở đây đủ sáu ngày rồi đi, bọn họ sẽ được tự do.”

Nghe vậy.

Ba người còn lại đều lộ ra vẻ vui mừng.

Cục trưởng lại cau mày nói: “Cậu muốn ở đây đủ sáu ngày? Chẳng lẽ cậu không biết sao? Tai họa xuất hiện vào ngày thứ bảy là cấp độ hủy diệt thế giới!!”

“Tất nhiên là tôi biết! Tôi phải đảm bảo rằng mình có thể nhận được phần thưởng cao nhất và phần thưởng bổ sung!” Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Yên tâm, ở đủ sáu ngày tôi sẽ lập tức rời đi, không nán lại thêm một giây nào, tuyệt đối không nuốt lời!”

Thấy Trần Nghiệp đã quyết định, mọi người đều không nói gì nữa.

Chủ yếu là bây giờ bọn họ là tù nhân của Trần Nghiệp, không có tư cách nói nhiều.

Sau đó.

Trần Nghiệp cố ý nhốt riêng Cục trưởng, đồng thời lục soát tất cả các thiết bị điện tử trên người ông ta, để phòng ông lão này giở trò.

Sau đó, hắn giao nhiệm vụ liên lạc với bên ngoài cho ba người còn lại.

Ba người này còn hy vọng sống sót, để bảo toàn tính mạng, chắc chắn sẽ hợp tác với Trần Nghiệp.

Tất nhiên, nếu bọn họ cũng không sợ chết, còn chơi bản, Trần Nghiệp cũng không sao cả, cùng lắm thì mọi thứ trở về điểm xuất phát, hắn lại quay về thành phố là được.

Chương 224 - Trở về chấn động, lại siêu thần? (2)

Tiếp theo.

Mọi việc diễn ra rất suôn sẻ.

Khoảng vài tiếng sau, đồ tiếp tế được gửi đến.

Thức ăn, nước uống và máy phát điện mà Trần Nghiệp yêu cầu đều có đủ.

Hắn còn cố ý để người đến nhìn thấy Cục trưởng còn sống (miệng bị bịt kín), để phòng người của Cục Quản lý Thời Không không hợp tác.

Còn về việc thức ăn và nước uống có độc hay không?

Hắn tin rằng bọn họ không dám hạ độc.

Nhưng để phòng ngừa, Trần Nghiệp sẽ để người của Cục Quản lý Thời Không ăn trước...

Trong căn cứ ngầm.

Trần Nghiệp đã vượt qua ngày thứ tư một cách suôn sẻ.

Đến ngày thứ năm, ý chí thể giới vì muốn nhắm vào hắn, đã gây ra một trận động đất lớn!

May mắn thay, căn cứ ngầm này thật sự rất kiên cố, cho dù trận động đất này đạt cường độ 8 độ Richter, cũng chỉ làm sập một phần căn cứ, kết cấu chính của căn cứ vẫn rất vững chắc.

Nghe nói, căn cứ ngầm này, lúc ban đầu được xây dựng, là theo tiêu chuẩn phòng chống hạt nhân.

Sau trận động đất.

Là một khoảng thời gian dài yên tĩnh!

Dường như ý chí thể giới đã bất lực với Trần Nghiệp đang trốn dưới lòng đất.

Ngày thứ sáu.

Một căn cứ quân sự khác ở khu vực khác đã xảy ra tai nạn, khiến một tên lửa đạn đạo xuyên lục địa bị bắn nhầm, bay đến đây, rơi trúng đầu căn cứ ngầm.

“Ầm!”

Toàn bộ căn cứ ngầm rung chuyển dữ dội!

Kết quả chỉ khiến người của Cục Quản lý Thời Không hoảng sợ, còn lại không có chuyện gì...

Căn cứ ngầm này giống như một cái mai rùa không thể phá vỡ!

Khiến Trần Nghiệp rất hài lòng.

Thêm nữa, nơi này cách bờ biển rất xa, ý chí thể giới muốn dùng sóng thần để nhấn chìm cũng không tới...

Vì vậy.

Ngày thứ sáu của Trần Nghiệp cũng kết thúc viên mãn.

Khi ngày thứ sáu chính thức trôi qua, Trần Nghiệp đột nhiên mỉm cười hài lòng.

Nói thật.

Nếu không có căn cứ ngầm này, Trần Nghiệp cảm thấy mình rất khó trụ được đến ngày thứ bảy.

Không nói đến tốc độ siêu cấp và động đất lớn, chỉ nói đến quả tên lửa đạn đạo xuyên lục địa ngày hôm qua, uy lực vô cùng kinh người, toàn bộ mặt đất bị nổ thành một hố sâu không lồ.

Cho dù Trần Nghiệp có thể chịu đựng được, e rằng cũng sẽ bị thương.

“Cuối cùng cũng đến ngày thứ bảy.”

Trần Nghiệp nhìn bốn người trước mặt, mỉm cười nói: “Tôi nói được làm được, bây giờ sẽ chuẩn bị quay về!”

Sau đó.

Ánh mắt hắn nhìn về phía vị Cục trưởng, thản nhiên nói: “Mạng của ông tôi lấy, hy vọng Cục Quản lý Thời Không của các người, hãy lấy đó làm gương, lần sau đừng có ngu ngốc như vậy nữa!”

Lời vừa dứt.

Trần Nghiệp giơ ngón trỏ ra, một tia lửa lóe lên, xuyên qua trán Cục trưởng.

Hắn cũng không hỏi, sinh vật siêu phàm biết bay kia là cái gì.

Bởi vì hắn đã đạt được mục tiêu, nó là cái gì cũng không liên quan đến hắn.

Dưới ánh mắt mong chờ của ba vị quan chức cấp cao còn lại của Cục Quản lý Thời Không, vài phút sau, bóng dáng Trần Nghiệp biến mất khỏi căn cứ ngầm.

Bọn họ vội vàng cầu cứu bên ngoài!

Đội người đến giải cứu, lại phát hiện, cửa lớn của căn cứ ngầm đã bị tên lửa đạn đạo xuyên lục địa đánh sập.

Mà thức ăn và nước uống trong căn cứ cũng sắp hết...

...

Thế giới thực.

Ký túc xá của Đường Tử Trần.

Bóng dáng Trần Nghiệp đột nhiên xuất hiện.

Đường Tử Trần đang ăn mì gói, tay run lên, mì rơi hết ra ngoài...

Đường Tử Trần không hề tức giận, ngược lại trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra nụ cười:

“Trần Nghiệp, hoan nghênh trở về.”

“Ừm! Mình về rồi...”

Mấy ngày nay, hấn cũng không dễ dàng gì.

Thấy giọng điệu Trần Nghiệp cảm khái, Đường Tử Trần lập tức quan tâm hỏi: “Cậu sao vậy? Không bị thương chứ?”

“Mình không sao.” Trần Nghiệp lắc đầu, rất nhanh chú ý tới mì gói trên mặt đất, cau mày hỏi: “Sao cậu lại ăn cái này?”

“À, mình không muốn các lão sư đoán mò, nên mấy ngày nay không ra ngoài, đồ ăn trong tủ lạnh hết rồi, nên ăn tạm cái này.”

Đường Tử Trần bình tĩnh nói.

Trần Nghiệp có chút im lặng, cũng có hơi buồn cười.

Lúc này.

Tất cả những người tham gia bí cảnh số 5 lần này đều nhận được thông báo:

【 Người nhận được phần thưởng bổ sung trong bí cảnh lần này: Trần Nghiệp, Đường Tử Trần. Đến từ Hạ quốc... 】

Nghe được thông báo này, trên khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần lập tức lộ ra nụ cười.

Nàng không nhịn được khen ngợi: “Trần Nghiệp, vẫn là cậu lợi hại.”

“Đó là đương nhiên!” Trần Nghiệp không chút khách khí nói: “Là đui của cậu, mình nhất định phải cố gắng rồi!”

Đôi mắt với lời tự luyện của Trần Nghiệp, Đường Tử Trần chỉ cười, ánh mắt nhìn Trần Nghiệp vô cùng dịu dàng.

Trần Nghiệp không phải kẻ ngốc.

Tự nhiên có thể nhìn ra sự thay đổi trong thái độ của cô nàng này đối với mình...

Sau đó.

Hắn cố ý kêu lên: “Oa! Lớp trưởng, mau nhìn bảng điều khiển, lần này tổng phần thưởng tiềm năng đạt tới 190 điểm kìa!”

Đường Tử Trần cười nói: “Lưu lão sư đã nói, bí cảnh sinh tồn vì độ khó nhận được phần thưởng bổ sung rất lớn, nên phần thưởng cũng cao hơn một chút, đợi đến bí cảnh lần sau, chưa chắc đã có nhiều như vậy.”

Đối với việc nhận được phần thưởng bổ sung, hai người chỉ thuận miệng nói hai câu.

Dù sao, lần nào cũng nhận được, đã không còn gì lạ lắm nữa.

Trần Nghiệp nhớ tới một chuyện, vội vàng hỏi: “Đúng rồi, lớp trưởng, Lưu lão sư đã về chưa?”

Hắn nhớ rõ, lần này lão Lưu cũng đi bí cảnh.

“Về rồi.”

Đường Tử Trần nói: “Ba ngày trước mình thấy Lưu lão sư cập nhật vòng bạn bè, nói là mọi chuyện suôn sẻ.”

“Ồ? Vậy thì tốt!” Trần Nghiệp cười nói: “Mình cũng không muốn đột nhiên đổi lão sư.”

...

Trong phòng tập luyện.

Triệu Tranh đang tu luyện Thái Cực Quyền.

Đây là Ba Thị Thái Cực Quyền mà Trần hội trưởng đã dạy cho hắn!

Đúng vậy, là Thái Cực Quyền do Ba Lệ Minh cải biên.

Theo lời Trần hội trưởng, phương pháp chiến đấu của quốc thuật mạnh mẽ vô song, vậy nên phương pháp luyện tập phải lấy dưỡng sinh làm chủ, đó mới là con đường lâu dài.

Nếu cả phương pháp chiến đấu và luyện tập đều theo đuổi sự mạnh mẽ, cơ thể con người rất dễ bị hỏng.

Lúc này.

Trong đầu Triệu Tranh đột nhiên vang lên lời nhắc nhở của Bí Cảnh:

【 Những người nhận được phần thưởng bổ sung trong Bí Cảnh lần này là: Trần Nghiệp, Đường Tử Trần. Đến từ Hạ quốc... 】

Triệu Tranh sững sốt, sau đó trên mặt lộ ra nụ cười.

“Sư huynh, quả nhiên là huynh!”

Hắn mỉm cười tự nhủ.

Thực ra, việc Trần Nghiệp có thể nhận được phần thưởng bổ sung, ban đầu Triệu Tranh cảm thấy hơi bất ngờ.

Dù sao, hắn cũng biết, lần này Đường Tử Trần đã trở về trước, chỉ còn Trần Nghiệp một mình kiên trì trong Bí Cảnh.

Sau đó, hắn nghĩ đến biểu hiện của Trần Nghiệp trong Bí Cảnh, lại cảm thấy việc sư huynh có thể đạt được thành tích này là điều dễ hiểu.

Đêm mưa đá kinh hoàng đó.

Sức mạnh mà Trần Nghiệp thể hiện thật đáng kinh ngạc.

Triệu Tranh hiểu rõ, sư huynh của hắn không hề đơn giản như vẻ bề ngoài.

Thậm chí, Triệu Tranh còn nghi ngờ, trong những lần Bí Cảnh trước, việc lớp trưởng luôn có thể đạt được siêu thần cũng là công lao của sư huynh!

...

Đánh xong một bộ Thái Cực Quyền.

Triệu Tranh nhìn đồng hồ, vừa đúng lúc ăn trưa.

Hắn liền thu dọn đồ đạc, đi đến nhà ăn.

Đến tòa nhà nhà ăn, Triệu Tranh đi thẳng lên tầng hai.

Trường học đã phân chia khu vực nhà ăn cho học sinh của mỗi khối.

Tổng cộng có ba tầng, mỗi khối một tầng.

Giống như Triệu Tranh hiện tại là sinh viên năm hai, nhà ăn của họ ở tầng hai.

Lý do phân chia học sinh là vì thực lực của học sinh mỗi khối chênh lệch quá lớn, sợ có người ỷ mạnh hiếp yếu, bắt nạt học sinh khối dưới.

Chuyện này không phải là chưa từng xảy ra.

Thậm chí có thể nói, trước đây khi chưa phân chia, mọi người đều ăn chung một nhà ăn, thường xuyên xảy ra ẩu đả.

Chương 225 - Đầu trọc lại được gán? Ghen tị quá!

Bởi vì, những người thường xuyên mạo hiểm trong Bí Cảnh, thường xuyên đi trên lằn ranh sinh tử, những người có tâm trí không đủ kiên định, rất dễ bị ảnh hưởng đến tính cách, tính tình trở nên thất thường.

Bắt nạt học sinh mới là chuyện thường gặp.

Cho nên.

Nhà trường để tránh xảy ra những chuyện như vậy, đã phân chia khu vực hoạt động cho học sinh của mỗi khối.

Còn tại sao nhà ăn chỉ có ba tầng?

Bởi vì.

Học sinh năm tư, mỗi người đều là bảo bối của trường, họ được hưởng dịch vụ phục vụ tận phòng!

Theo yêu cầu của Võ Đại, mỗi năm ít nhất phải vào Bí Cảnh ba lần mới được lên lớp (không bao gồm Bí Cảnh Toàn Dân), có thể lên đến năm tư, chứng tỏ ít nhất cũng là cường giả đã vượt qua 9 lần Bí Cảnh.

Có thể vượt qua 9 lần Bí Cảnh, thực lực tổng hợp cho dù có kém cũng đạt tiêu chuẩn cao thủ cấp ba dày dặn kinh nghiệm.

Trên thực tế, học sinh năm tư, thực lực đều ở khoảng cấp bốn, số ít xuất sắc, thậm chí có thể đạt đến cấp năm, tuy nhiên chỉ cần đạt tiêu chuẩn cấp năm là có thể tốt nghiệp sớm.

“Lão Triệu, bên này!”

Tào Vũ vẫy tay với Triệu Tranh vừa bước vào cửa.

Triệu Tranh thấy vậy, lập tức đi tới.

Trên bàn ăn.

Ngoại trừ Tào Vũ ra, chỉ có hai cô gái Nhậm Thiến Thiến và Thiệu Văn Tuệ.

Nhìn thấy Triệu Tranh đến, Thiệu Văn Tuệ lập tức nói: “Tranh ca, cơm của cậu, mình đã lấy giúp rồi, toàn là món cậu thích.”

Nghe vậy, Nhậm Thiến Thiến không khỏi trợn mắt.

Cô cảm thấy cô em gái này của mình, đúng là một con cún si tình hết thuốc chữa!

“Cảm ơn!”

Triệu Tranh nói lời cảm ơn, sau đó ngồi xuống hỏi: “Sư huynh của tôi đâu? Chưa đến sao?”

Tào Vũ nói: “Không cần đợi cậu ấy đâu, vừa rồi cậu ấy nói với tôi, trưa nay muốn thử đồ ăn lớp trưởng nấu.”

“Giọng điệu của cậu có chút chua chát đấy?” Nhậm Thiến Thiến nói: “Họ giành được phần thưởng cao nhất, khiến cậu ghen tị rồi à?”

“Đừng nói bậy!” Tào Vũ nói: “Ghen tị thì có, nhưng ghen ghét thì không có, đều là người một nhà, tôi hy vọng họ ngày càng mạnh mẽ hơn, lần sau tiếp tục gánh chúng ta.”

Nhậm Thiến Thiến khịt mũi coi thường, sau đó nói: “Nhưng mà, lớp trưởng và Trần Nghiệp thật sự rất lợi hại! Bí Cảnh lần này khó như vậy, vậy mà có thể kiên trì đến cuối cùng.”

“Quả thực rất lợi hại.”

Tào Vũ và Thiệu Văn Tuệ đều gật đầu đồng ý.

Chỉ có Triệu Tranh, cười mà không nói.

Hắn biết rất rõ, lần này có thể nhận được phần thưởng bổ sung, hoàn toàn là bản lĩnh của sư huynh.

Đương nhiên, sư huynh muốn hắn giữ bí mật, cho nên hắn không nói với ai cả.

Tào Vũ nhìn về phía Triệu Tranh: “Lão Triệu, lúc trước quên hỏi cậu rồi, lần này ở Bí Cảnh số 5, cậu đã kiên trì được mấy ngày?”

“Vừa tròn ba ngày!” Triệu Tranh nói.

“Vây cũng rất lợi hại rồi.” Tào Vũ liếc nhìn Nhậm Thiến Thiến, cười khở nói: “Ban đầu tôi còn chuẩn bị một kế hoạch trốn tránh tai nạn, muốn cùng Thiến Thiến bay lên, không ngờ, lần này trong Bí Cảnh lại xuất hiện thứ quỷ quái như Cục Quản lý Thời Không, dưới sự can thiệp của bọn họ, tôi và Thiến Thiến chỉ kiên trì được hai ngày...”

Nhắc đến Cục Quản lý Thời Không, Triệu Tranh cũng nhúm mày.

Nói thật, hắn cũng là người từng bị tổ chức này hãm hại.

Nếu không phải trong Bí Cảnh gặp được sư huynh, e rằng cũng chỉ có thể kiên trì hai ngày, sau đó phải cuốn gói ra về.

Nhậm Thiến Thiến nói: “Mình đâu có trách cậu, cậu cứ để ý mấy chuyện này làm gì? Thắng bại nhất thời không tính là gì, lần sau cố gắng hơn là được!”

Cô gái này, rõ ràng là miệng lưỡi sắc bén, nhưng tâm địa lại mềm yếu.

Tào Vũ nghe vậy, tinh thần phấn chấn: “Thiến Thiến nói đúng, lần sau mình nhất định sẽ thể hiện thật tốt!”

Nhậm Thiến Thiến không để ý đến hắn ta, nhìn về phía Triệu Tranh hỏi: “Triệu ca, chẳng lẽ cậu không gặp phải Cục Quản lý Thời Không sao?”

“Gặp rồi.”

“Bọn họ đối xử với các cậu như thế nào?”

“Bọn họ tập trung chúng tôi ở vùng hoang vu hẻo lánh, sau đó giở trò, để chúng tôi tự giết lẫn nhau, đồng thời cố ý tập trung mọi người lại một chỗ, gia tăng vận rủi, dẫn đến tai nạn, buộc chúng tôi phải rời đi.”

“Vây thì còn đỡ hơn chúng tôi nhiều.” Tào Vũ không nhịn được nói: “Cục Quản lý Thời Không mà chúng tôi gặp, cũng là lừa chúng tôi đến vùng hoang vu trước, sau đó ngày hôm sau, liền phái quân đội bao vây chúng tôi, dùng đại bác ép chúng tôi phải rời đi trước thời hạn, thật sự quá đáng!”

“Những người không muốn đi, đều bị bắn chết...”

Triệu Tranh kinh ngạc.

Lúc này mới hiểu, với thực lực của Nhậm Thiến Thiến, tại sao chỉ kiên trì được hai ngày.

Nếu hắn gặp phải tình huống này, e rằng cũng không thể không rời đi trước thời hạn?

Đồng thời, Triệu Tranh cũng hiểu ra, thì ra mỗi thành phố, Cục Quản lý Thời Không lại có chính sách đối xử với những người xuyên việt khác nhau.

“Vậy mà lại có chuyện như vậy?” Triệu Tranh kinh ngạc nói.

Tào Vũ ngạc nhiên: “Cậu không biết sao? Chuyện này hôm kia đã lên hot search rồi! Đến hôm nay vẫn chưa xuống.”

“Mấy ngày nay tôi đều đang luyện tập.” Triệu Tranh lắc đầu: “Không có chú ý đến tin tức trên mạng.”

Tào Vũ liền nói: “Vậy cậu có thể lên mạng xem thử, chuyện này náo loạn rất lớn, mấy ngày nay đều rất hot, tôi thấy rất nhiều người, đều gặp phải những tình huống khác nhau.”

Nhậm Thiến Thiến đột nhiên thở dài: “Đã có Cục Quản lý Thời Không nhúng tay vào, tôi thật sự không hiểu, lớp trưởng và Trần Nghiệp, làm sao có thể kiên trì đến ngày thứ bảy, còn nhận được phần thưởng bổ sung?”

“Chẳng lẽ niệm động lực của lớp trưởng, đã mạnh đến mức có thể đối đầu trực diện với quân đội rồi sao?”

...

Bên trong ký túc xá của Đường Tử Trần.

Trần Nghiệp đang cùng Đường Tử Trần dùng bữa tối.

Bốn món mặn một món canh!

Hai người ăn thì đã rất thịnh soạn rồi.

Lúc này, chủ đề thảo luận của hai người cũng liên quan đến Cục Quản lý Thời Không.

“Trần Nghiệp, mấy ngày nay trên mạng đều đang bàn tán, nói rằng trong bí cảnh số 5 xuất hiện một tổ chức chuyên nhắm vào chúng ta!” Đường Tử Trần hỏi: “Gọi là Cục Quản lý Thời Không, cậu cũng gặp rồi phải không?”

Trần Nghiệp gật đầu: “Đúng vậy, ngày hôm đó cậu vừa đi, người của Cục Quản lý Thời Không đã tìm đến cửa.”

“Mình xem trên mạng nói, người của Cục Quản lý Thời Không rất thù địch với những người xuyên không như chúng ta? Hầu như Cục Quản lý Thời Không của mỗi thành phố đều đang tìm mọi cách để ép chúng ta rời đi trước thời hạn?”

“Đúng là như vậy.” Trần Nghiệp hỏi ngược lại: “Chuyện này đã ồn ào rồi sao?”

“Ừm, đã lên top tìm kiếm hai ba ngày rồi.”

Lúc này.

Trần Nghiệp vừa ăn hết một bát cơm.

Đường Tử Trần chủ động nhận lấy bát của Trần Nghiệp, vừa giúp Trần Nghiệp xới cơm, vừa cười nói: “Chờ lát nữa cậu có thể dùng điện thoại xem thử, Cục Quản lý Thời Không của một số thành phố đặc biệt quá đáng, lừa người ta đến vùng hoang vu, sau đó phái quân đội bao vây, trực tiếp dùng vũ lực ép người ta rời đi.”

“Còn có chuyện như vậy sao?”

Trần Nghiệp kinh ngạc.

Đường Tử Trần đưa bát cơm đầy cho Trần Nghiệp, nói: “Chờ ăn cơm xong, cậu lên mạng xem kỹ đi.”

Trần Nghiệp gật đầu, nhận lấy bát cơm mà cô nàng đưa tới, ăn ngẫu nhiên.

Một lát sau.

Cơm canh trên bàn, gần như đã vào bụng Trần Nghiệp hết phân nửa.

Ăn uống no nê, Trần Nghiệp liền nằm dài trên ghế sofa, lấy điện thoại di động ra, bắt đầu lên mạng.

Quả nhiên.

Trên bảng xếp hạng tin tức hot, rất nhiều người đang thảo luận về sự thay đổi của bí cảnh số 5.

“Cục Quản lý Thời Không, con mẹ nó, bố mày @# ¥ %...”

“Ban đầu tôi cứ tưởng rằng, bí cảnh giống như phó bản trong game, đều là những chương trình và mô-típ cố định, bây giờ xem ra, hoàn toàn không phải như vậy!”

“Ha ha, ông anh ở trên chắc còn trẻ lắm, đợi đến khi anh đi đến những bí cảnh phía sau, anh sẽ hiểu, kỳ thực, những bí cảnh đó, đều là những thế giới chân thật!”

“Mẹ kiếp, thật xui xẻo! Tại sao đến lượt tôi tiến vào bí cảnh số 5, lại gặp phải chuyện xui xẻo như vậy chứ?”

Chương 226 - Phá vỡ giới hạn! Niềm vui bất ngờ của Trần Nghiệp

“Bây giờ bí cảnh số 5 xuất hiện Cục Quản lý Thời Không chuyên môn nhằm vào người xuyên không, độ khó tăng vọt! Còn đặt ở vị trí số 5, không thích hợp nữa rồi chứ?”

“Lần này những người đi bí cảnh số 5, có phải là toàn quân bị diệt không? Có ai có thể kiên trì đến ngày thứ năm không?”

“Không thể nào, dưới sự nhắm vào của Cục Quản lý Thời Không khốn kiếp đó, có thể kiên trì đủ ba ngày, đều là người hung hãn!”

“Mẹ nó!!! Tin tức mới nhất, Đường nữ thần và tên tiểu bạch kiểm của cô ấy, đã kiên trì đến ngày thứ bảy, nhận được phần thưởng bổ sung!”

“??? Thật hay giả vậy? Ông anh ở trên đang khoác lác đấy à?”

“Khắc nhổ vào mặt mày, sáng nay tôi mới nhận được lời nhắc của bí cảnh, hôm nay đã là ngày 7 rồi! Nói rõ Đường nữ thần, mới vừa từ trong bí cảnh đi ra.”

“Tôi cũng nhận được lời nhắc rồi, Đường nữ thần thật sự quá ngầu.”

“Không phải... Tôi không hiểu, Cục Quản lý Thời Không, là bỏ sót Đường nữ thần sao? Tại sao có thể để cô ấy kiên trì đến ngày thứ bảy?”

“Liệu có khả năng nào, là Đường nữ thần quá mạnh, Cục Quản lý Thời Không, không làm gì được cô ấy?”

...

Cuộc thảo luận của cư dân mạng, đến sau đó, lại nói đến Đường Tử Trần.

Bây giờ, đã có không ít người biết, Đường Tử Trần và Trần Nghiệp, trong hai người này, có một người là kiên trì đến ngày thứ bảy mới rời đi.

Nếu không, lời nhắc của bí cảnh, sẽ không xuất hiện vào hôm nay.

Mà mọi người theo bản năng đều cho rằng, người kiên trì đến ngày thứ bảy, nhất định là Đường Tử Trần!!

Trong mắt mọi người, chỉ có cô gái này, là người luôn tạo ra kỳ tích.

Còn vị Trần công tử kia?

Cho dù có dị năng hệ hỏa, cũng chỉ là kẻ ôm đùi mà thôi.

Đối với thành tích mà Đường Tử Trần đạt được, cư dân mạng đều cảm thán.

Ngay cả Cục Quản lý Thời Không cũng không nhằm vào Đường Tử Trần được...

Nhìn thấy bình luận trên mạng.

Trần Nghiệp chỉ cười cười.

Đây chính là kết quả mà hắn cố ý tạo ra!

Bản thân ẩn cư sau màn, để cho cô nàng ra mặt thu hút hỏa lực.

Danh tiếng cồn cón, hắn không để tâm.

Đường Tử Trần lại ở bên cạnh, cả người không được tự nhiên.

Bởi vì nàng cũng đang xem điện thoại.

Nhìn thấy cư dân mạng khen mình như vậy, nàng thật sự có chút ngại ngùng.

Rõ ràng người có công lớn nhất, chính là người luôn bị mọi người bỏ qua...

“Trần Nghiệp, cậu thật sự cứ để mình chiếm dụng vinh dự của cậu sao?”

“Chuyện này cũng không có gì không tốt mà!” Trần Nghiệp cười nói: “Dù sao sớm muộn gì cũng là người một nhà, mình không để ý những thứ này.”

Nghe được câu này, Đường Tử Trần khó có được có lúc đỏ mặt.

Trần Nghiệp thì cười đứng dậy, nói: “Lớp trưởng, mình về trước đây, phòng chừng cậu trốn trong ký túc xá mấy ngày nay, cũng buồn bức lắm rồi nhỉ? Vậy thì không làm phiền cậu đến phòng tập luyện nữa.”

...

Rời khỏi ký túc xá của Đường Tử Trần.

Trần Nghiệp cũng không lập tức trở về, mà là đến phòng tập luyện đơn trước, cố ý không chế tốc độ, dùng hơn hai mươi phút, hoàn thành bài chạy 10 km.

Nhiệm vụ rèn luyện hôm nay, hẳn còn chưa hoàn thành đâu!

Chạy xong, Trần Nghiệp liền thu dọn đồ đạc rời đi.

Những hạng mục còn lại, hẳn dự định đổi chỗ khác làm.

Đợi hẳn trở lại ký túc xá, kéo rèm cửa sổ, bắt đầu rèn luyện.

Không gian trong ký túc xá tương đối nhỏ.

Tuy nhiên miễn cưỡng đủ cho Trần Nghiệp thi triển.

Dù sao ngoại trừ chạy bộ cần không gian lớn hơn một chút, còn như 100 cái chống đẩy, 100 cái gập bụng, 100 cái squat... Mấy hạng mục này, ở trong ký túc xá cũng có thể hoàn thành.

Lý do Trần Nghiệp phải cố ý tách ra làm như vậy.

Là bởi vì lần trước Tần Mộc Âm đã vạch trần bí mật của hắn, khiến Trần Nghiệp cảnh giác.

Hắn quyết định, sau này đều phải cẩn thận như vậy, tránh bị người khác phát hiện ra manh mối.

Khi Trần Nghiệp hoàn thành tất cả các hạng mục trong Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp, lập tức phát hiện ra điều bất thường!!

Tên: Trần Nghiệp.

Thẻ chất: 2704.

Tinh thần: 854.

Sức mạnh: 2704.

Nhanh nhẹn: 2704.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân bổ: 190.

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp nhớ rất rõ, trước khi hoàn thành Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp, ba thuộc tính thể chất, sức mạnh, nhanh nhẹn của hắn, đều là 2694!

Vừa rồi trong nháy mắt, ba thuộc tính này, vậy mà đều tăng lên 10 điểm!!

Khiến Trần Nghiệp giật mình.

Lúc trước khi mới có được Thẻ Chất Kỳ Ngọc, mỗi ngày sau khi rèn luyện xong, thuộc tính đơn lẻ chỉ có thể tăng 5 điểm, sau đó thời tiết nóng lên, không bất điều hòa, thuộc tính đơn lẻ biến thành tăng 7 điểm.

Bây giờ, càng là biến thành tăng 10 điểm.

Trần Nghiệp mừng rỡ.

Theo cách tăng như vậy, một năm thuộc tính đơn lẻ có thể tăng 3650 điểm!

Ba năm tuyệt đối vô địch.

Thậm chí có thể phá vỡ giới hạn.

Đồng thời, Trần Nghiệp cũng có thể khẳng định một chuyện, đó chính là trong trường hợp không bất điều hòa, mỗi năm sau khi trời nóng lên, chính là thời kỳ tăng trưởng thuộc tính của hắn.

Rút ra được kết luận này, Trần Nghiệp vô cùng vui mừng.

Hắn đi tắm rửa, sau đó liền nằm xuống một cách thoải mái, bắt đầu chơi điện thoại.

Đến tối.

Chuyện Đường Tử Trần và Trần Nghiệp ở trong bí cảnh số 5, kiên trì đến ngày thứ bảy, nhận được phần thưởng bổ sung, đã

gây chấn động toàn mạng.

Dù sao.

Mọi người đều đã biết, bí cảnh số 5 lần này đã xảy ra biến động rất lớn, xuất hiện một cơ quan chính phủ chuyên môn nhằm vào người xuyên không.

Không ngờ, trong điều kiện hà khắc như vậy, hai người bọn họ vẫn có thể siêu thần?

《 Hiện tại thực lực của Đường Tử Trần mạnh đến mức nào? 》

Trên mạng.

Đột nhiên xuất hiện một chủ đề như vậy.

Rất nhiều cư dân mạng tham gia thảo luận về chủ đề này, sức nóng rất cao.

Chủ yếu là lần này Bí Cảnh số 5 được mệnh danh là độ khó địa ngục, Đường Tử Trần và Trần Nghiệp vẫn có thể siêu thần, giành được phần thưởng cao nhất, gây ra chấn động lớn.

Bởi vì Bí Cảnh số 5 không có quái vật, là loại bí cảnh sinh tồn, cho nên trên mạng cũng không thuộc loại bí mật, cho dù là cư dân mạng bình thường cũng ít nhiều biết được một chút nội dung.

Lần này Bí Cảnh số 5, hiện tại mọi người biết thành tích tốt nhất cũng chỉ kiên trì đủ ba ngày, đến ngày thứ tư lập tức trở về.

Thông thường chỉ có thể kiên trì hai ngày.

Kém hơn một chút, vừa mới qua một ngày đã bị Cục Quản Lý Thời Không ép buộc trở về.

Thậm chí còn có không ít kẻ xui xẻo, trực tiếp bị Cục Quản Lý Thời Không giết gà dọa khỉ, chết ngay trong bí cảnh...

So với thành tích của những người này, thành tích mà Đường Tử Trần và Trần Nghiệp đạt được quả thực là không tưởng!

Trong lòng cư dân mạng.

Có thể đạt được thành tích như vậy, chắc chắn là công lao của Đường Tử Trần.

Trần công tử có lẽ không còn là kẻ ăn bám nữa, nhưng tuyệt đối không phải là chủ lực.

“... Hiện tại chiến tích của Đường nữ thần, là năm lần bí cảnh, toàn bộ siêu thần!”

“Mẹ kiếp, thành tựu này, quả thực là chưa từng có tiền lệ!”

“Kỷ lục siêu thần, cô ấy có thể tiếp tục duy trì sao?”

“Chắc là có thể, bí cảnh chính là như vậy, giai đoạn đầu càng mạnh, ưu thế tích lũy về sau càng lớn.”

“Bây giờ còn chưa nói trước được, dù sao sau này có một số bí cảnh, là bị hạn chế thực lực...”

“Năm lần siêu thần, mỗi lần ít nhất có thể nhận được hơn 150 điểm tiềm năng, cộng thêm 200 điểm tiềm năng của thành viên đội quân đạt quý quân bí cảnh toàn dân... Nói cách khác, Đường nữ thần ít nhất đã có được 950 điểm tiềm năng, cộng thêm thuộc tính ban đầu của cô ấy và thuộc tính thu được khi luyện tập hàng ngày, thuộc tính tinh thần của cô ấy, tuyệt đối đã vượt quá 1000 điểm.”

Chương 227 - Cảnh báo! Quái vật Siêu Cường Tấn Công

“Tôi thấy còn lâu mới chỉ có vậy, theo tôi được biết, phần thưởng của bí cảnh sinh tồn, cao hơn so với bí cảnh thông thường, hơn nữa, anh nói mỗi bí cảnh 150 điểm, có hơi bảo thủ rồi... Theo cảm giác của cá nhân tôi, thuộc tính tinh thần của Đường nữ thần, rất có thể đã trên 1100 điểm.”

“Hít! Nói như vậy, thực lực hiện tại của Đường nữ thần, ít nhất cũng là cấp bốn rồi chứ?”

“Chắc chắn là cấp bốn, nói không chừng đã đạt đến cấp bậc 4+ rồi.”

“Trời đất! Vậy cũng quá tàn bạo rồi chứ? Năm nay cô ấy mới 19 tuổi, sinh viên năm hai! Thật khó tin, cho cô ấy thêm vài năm nữa để phát triển, cô ấy có thể đạt đến thực lực như thế nào.”

“Không cần nhiều thời gian, chỉ cần cho Đường nữ thần mười năm nữa, cô ấy có thể trở thành cường giả số một thế giới được công nhận!”

...

Lúc này đã là buổi tối.

Trần Nghiệp lúc này đang nằm trên giường ký túc xá chơi điện thoại.

Nhìn những người này thảo luận sôi nổi về Đường Tử Trần như vậy, trên mặt hắn cũng mang theo nụ cười.

Dù sao cô gái này cũng là do một tay hắn bồi dưỡng nên, cũng là tiểu tức phụ mà hắn đã nhắm, được nhiều người khen ngợi như vậy, hắn cảm thấy rất hãnh diện.

Lúc này.

Trần Nghiệp chú ý tới, có một tin tức không thể nói rõ đã được đẩy lên top.

Nội dung là do một bộ phận quan trọng nào đó đăng tải, kêu gọi mọi người phải nỗ lực trở nên mạnh mẽ, cùng nhau kiến tạo tương lai tươi đẹp cho nhân loại...

Là một nam nhân đã từng bị chính trị Trái Đất hun đúc, Trần Nghiệp lập tức nhận ra, tin tức này không hề đơn giản.

Cao tầng đột nhiên khuyến khích mọi người nỗ lực phấn đấu trở nên mạnh mẽ, thậm chí còn nói ra những lời như “hãy mạnh dạn xông pha”, rõ ràng là đang thể hiện sự cấp bách.

Là điều gì khiến cao tầng trở nên cấp bách như vậy?

Trần Nghiệp phỏng đoán, chắc là đã xảy ra chuyện gì đó, khiến cho cấp trên nhìn thấy nguy cơ!

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Nếu Trần Nghiệp vẫn giống như lúc ở Trái Đất, chỉ là một người dân bình thường, đương nhiên sẽ không quan tâm. Bởi vì có quan tâm cũng vô dụng, chỉ có thể thuận theo tự nhiên.

Bây giờ thì khác.

Đối với nguyên nhân thay đổi của cao tầng, hắn vẫn rất tò mò.

Ngay khi Trần Nghiệp đang do dự có nên gọi điện thoại hỏi thăm cha mình hay không, thì đột nhiên, phần mềm liên lạc của hắn vang lên thông báo, có người đã kéo hắn vào một nhóm thảo luận nhỏ.

Trong nhóm thảo luận tổng cộng có năm người, ngoài hắn, Triệu Tranh, Tào Vũ, Nhậm Thiên Thiên, Đường Tử Trần ra, còn có thêm một cô gái nữa.

Không phải là Thiệu Văn Huệ.

Mà là Triệu Hoan Hoan.

Chính là cô gái ở Kim Đại kia, người đã thức tỉnh được thiên phú S5, cùng với Trần Nghiệp bọn họ, đã chiến đấu với Dạ Ma trong Bí Cảnh số 3.

Nhậm Thiên Thiên: 【 Hoan Hoan? Lâu rồi không gặp! Sao tự nhiên lại kéo chúng ta vào nhóm thảo luận vậy? 】

Triệu Hoan Hoan: 【 Nói cho mọi người một tin tức quan trọng, chiều nay, mình được điều động đến một bộ phận mới thành lập, bộ phận này, là chuyên đề nghiên cứu tàu vũ trụ... Chuyện này là bí mật, mình chỉ nói cho mọi người biết thôi, ngàn vạn lần đừng truyền ra ngoài! Nếu truyền ra ngoài, mình sẽ gặp xui xẻo đó. 】

Nhìn thấy tin nhắn này.

Trần Nghiệp lập tức ngây người.

Hắn hiểu rồi, đây là Triệu Hoan Hoan đến báo ân đây mà...

Quả nhiên.

Triệu Hoan Hoan lại tiếp tục gửi tin nhắn: 【 Mình cảm thấy, chắc là đã xuất hiện nguy cơ mới, khiến cho những người ở trên cảm nhận được sự uy hiếp, cho nên mới chuẩn bị cho cả hai trường hợp, tàu vũ trụ, phỏng chừng là để dùng cho việc di tản. 】

Tin nhắn này sau khi được gửi đi không lâu, Triệu Hoan Hoan đã chủ động thu hồi.

Mọi người lần lượt gửi tin nhắn “Cảm ơn đã báo”.

Bao gồm cả Trần Nghiệp cũng vậy.

Mọi người đều hiểu, Triệu Hoan Hoan mạo hiểm vi phạm quy định, thông báo cho bọn họ, rõ ràng là còn nhớ ân tình lần trước.

【 Lát nữa mình sẽ nhờ hacker xóa lịch sử trò chuyện của nhóm, tóm lại, mọi người biết là được rồi, đừng truyền ra ngoài... 】

Đây là câu nói cuối cùng của Triệu Hoan Hoan.

Sau đó.

Triệu Hoan Hoan không nói gì nữa, trực tiếp giải tán nhóm thảo luận.

Trần Nghiệp cau mày thật sâu.

Nếu như vừa rồi chỉ là suy đoán của hắn, vậy thì sự xuất hiện của Triệu Hoan Hoan đã chứng minh là thật sự có chuyện lớn xảy ra rồi.

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp không do dự nữa, bấm số gọi cho cha mình.

Lúc này là hơn tám giờ tối.

Vẫn chưa đến giờ đi ngủ.

Điện thoại nhanh chóng được kết nối, giọng nói của Trần hội trưởng vang lên:

“Sao vậy? Muộn thế này còn gọi điện thoại cho ta? Tiểu tử nhà ngươi gây chuyện gì ở trường à?”

“Cha, nhìn con giống loại người như vậy sao?” Trần Nghiệp bất đắc dĩ nói.

“Có chuyện gì thì nói nhanh lên.”

“Vừa rồi con có xem thấy thông báo của bộ XX, được đẩy lên top tìm kiếm, muốn hỏi cha xem, có phải đã xảy ra chuyện gì rồi không? Hay nói cách khác, là cấp trên đã phát hiện ra nguy cơ mới gì sao?”

“Ừm? Tiểu tử nhà ngươi có thể nhìn ra được là có nguy cơ mới, xem ra cũng không tệ... Tình hình cụ thể, tạm thời cha vẫn chưa rõ lắm, sư bá của con hôm nay bị gọi đi họp rồi, vẫn chưa về, đợi ông ấy về, chắc là cha sẽ biết.”

Trần Nghiệp sững sốt, kinh ngạc hỏi: “Sư bá đã xuất quan rồi ă?”

“Ừm, mới hai ngày trước thôi.”

“Vậy sư bá đã thành công chưa ă?”

“Thành công rồi!” Trần hội trưởng nói: “Sư bá của con nói, ông ấy rất cảm ơn con vì đã chỉ điểm cho ông ấy.”

Trần Nghiệp nghe vậy, rất là kinh ngạc.

Những lời nói của hắn, thật sự có tác dụng?

Sau đó, Trần Nghiệp tò mò hỏi: “Sư bá sau khi đột phá đến Kiến Thần, thực lực như thế nào ă?”

“Mạnh!” Giọng điệu của Trần hội trưởng trở nên ngưng trọng: “Trước kia cha còn có thể cảm nhận được, khoảng cách giữa cha và sư bá của con, bây giờ... Sư bá của con cho cha cảm giác, quả thực là thâm sâu khó lường!!”

Trần Nghiệp nghe vậy, ánh mắt lóe lên.

Thâm sâu khó lường sao?

Không biết thực lực hiện tại của bản thân, so với Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại thì như thế nào?

Trần Nghiệp biết, cường giả Kiến Thần của thế giới này, chắc chắn phải mạnh hơn so với cường giả cùng cảnh giới trong cuốn tiểu thuyết kia.

Thậm chí có thể nói là, mạnh hơn rất nhiều lần!

Dù sao, trong thế giới này, cường giả quốc thuật có kỹ năng thiên phú anh hùng, còn có sự tồn tại của bí cảnh, có thể cho phép cao thủ trong bí cảnh nhận được một lượng lớn điểm tiềm năng.

Không nói đến cảnh giới võ đạo, chỉ cần dựa vào những thuộc tính mà các cao thủ quốc thuật nhận được trong bí cảnh, e rằng từng người một, thân thể đều có thể so sánh với quái vật rồi.

“Cha, cha có cảm thấy, con cũng thâm sâu khó lường không?”

“Cút ngay, còn chuyện gì nữa không? Không có gì thì cúp máy đây.”

“Còn chuyện... Cha, cha vẫn còn ở Kinh Thành à?”

“Còn, sư bá của con nói, muốn giúp cha đả thông kinh mạch, giúp cha Bão Đan! Cho nên gần đây cha sẽ luôn ở lại Kinh Thành, ở trong đạo quán của sư bá, chuyên tâm nghiên cứu võ thuật.”

Trần Nghiệp nghe vậy, hai mắt sáng lên: “Tỷ lệ thành công cao không ạ?”

“Đã là sư bá của con nói như vậy rồi, chắc là nắm chắc rồi!”

“Vậy thì tốt quá rồi.”

“Những chuyện này, không cần con phải bận tâm.” Trần hội trưởng đột nhiên nói: “Còn nữa, chuyện con vừa hỏi, cũng đừng có mà đi dò la lung tung... Sư bá của con sau khi thành công, vốn định thử xem thực lực của bản thân, định muốn luận bàn với vị Tần đội trưởng kia một chút, kết quả bị người của cấp trên ngăn cản, dùng lời của bọn họ mà nói, hiện tại cần phải liên kết tất cả các lực lượng có thể... Hiểu ý là gì rồi chứ?”

“Hả? Còn có chuyện này nữa ư?”

“Cho nên, con đừng có mà dò la lung tung, chờ tin của cha là được rồi.”

“Vâng ạ...”

Đợi sau khi Trần hội trưởng cúp điện thoại.

Trên mặt Trần Nghiệp, vẫn còn mang theo vẻ kinh ngạc.

Xem ra, thật sự là đã xảy ra chuyện lớn rồi!

Chương 228 - Cảnh báo! Quái vật Siêu Cường Tấn Công (2)

Hắn biết, Tần Mộc Âm nhất định là biết chuyện gì đã xảy ra, dù sao thì đội chấp pháp có quan hệ rất mật thiết với cấp trên. Trần Nghiệp cũng có phương thức liên lạc của Tần Mộc Âm... Lần trước ở bữa tiệc chúc mừng đã xin được.

Do dự một lát, Trần Nghiệp vẫn quyết định không hỏi.

Cha hắn đã nói rồi, chuyện không nên dò la thì đừng có dò la.

Sau đó.

Trần Nghiệp lại lên mạng một lúc, rồi chuẩn bị đi ngủ.

...

Nửa đêm.

Rạng sáng.

Bờ biển Ma Đô, vắng tanh không một bóng người.

Bởi vì quái vật không chỉ đến từ đất liền, mà trong đại dương cũng có.

Để ngăn chặn quái vật từ đại dương xâm nhập, quân đội đã từ bỏ không ít đất liền, thiết lập phòng tuyến ở bờ biển.

Nơi này từng là nơi phồn hoa nhất của Ma Đô, được mệnh danh là đất vàng, cho dù là hiện tại, vẫn có thể nhìn thấy, không ít công trình kiến trúc do con người để lại.

Nhưng lúc này, bờ biển vắng lặng, chỉ có tiếng sóng biển vỗ vào nhau.

Lúc này.

Trên mặt biển, đột nhiên xuất hiện rất nhiều bóng đen đang nhanh chóng bơi về phía bờ biển.

Trong đó có một bóng đen, hình dáng rất giống con người, nhưng lại cao lớn hơn con người rất nhiều, chiều cao ít nhất cũng phải hơn hai mét rưỡi, hơn nữa cơ bắp cực kỳ phát triển.

Cánh tay còn to hơn cả bắp đùi của con người!

Điều đáng kinh ngạc là, trên người con quái vật này, mơ hồ có thể nhìn thấy không ít đặc trưng của con người.

Chỉ là khuôn mặt dị dạng kia, vô cùng đáng sợ.

Nó có một đôi mắt của con người, nhưng lại mọc ra cái miệng giống như cá, mũi đã bị thoái hóa, hai bên má cũng giống như mang cá, ở trong nước liên tục đóng mở.

Khi nó nhìn thấy phòng tuyến trên đất liền, liền lộ ra nụ cười dữ tợn.

“Thành phố này, là của ta!”

Con quái vật này thốt ra một câu.

Thật không ngờ lại có thể nói tiếng người!

Nghe giọng nói, hình như là tiếng mẹ đẻ của Oa quốc.

Sau đó.

Con quái vật này nhảy lên, dẫn đầu xông lên bờ biển, đồng thời phát ra tiếng kêu quái dị.

Nghe thấy tiếng kêu, rất nhiều con quái vật đáng sợ khác cũng đi theo con quái vật này, cùng nhau hướng về phía phòng tuyến của con người, phát động tấn công.

Mặc dù lúc này là lúc con người dễ buồn ngủ nhất.

Nhưng những con quái vật này lại ngang nhiên hành động như vậy, rất nhanh đã bị binh lính nhân loại phát hiện.

Lập tức.

Trên phòng tuyến vang lên tiếng còi báo động.

Đó là tiếng còi báo động địch tập kích!

Trong doanh trại yên tĩnh, lập tức trở nên ồn ào.

Vô số binh lính đang chìm trong giấc ngủ, đồng loạt bò dậy, nhanh chóng mặc trang bị, chuẩn bị chiến đấu.

...

Không biết qua bao lâu.

Trên bầu trời thành phố Ma Đô, đột nhiên vang lên tiếng còi báo động chói tai.

“Ừ—”

Rất nhiều người dân lập tức bị đánh thức.

Trần Nghiệp cũng tỉnh giấc từ trong mơ, nhìn thấy cảnh tượng hỗn loạn bên ngoài, hơi sững sờ.

Đã xảy ra chuyện gì vậy?

“Rầm! Rầm!”

Tiếng đập cửa dữ dội, đột nhiên vang lên.

Tiếp theo.

Bên ngoài cửa truyền đến một giọng nói: “Sinh viên, mau tỉnh dậy!”

Trần Nghiệp vội vàng khoác áo ngủ, chạy tới mở cửa.

Bên ngoài cửa có một người đàn ông trung niên xa lạ.

Nhìn thấy Trần Nghiệp, người đàn ông trung niên này liền nói với vẻ mặt lo lắng: “Sinh viên, mau chóng đến sân tập trung tập hợp, không cần mang theo gì cả.”

Trần Nghiệp vội vàng hỏi: “Chờ đã, có thể cho em biết đã xảy ra chuyện gì được không?”

Người đàn ông trung niên không suy nghĩ nhiều, liền nói: “Có quái vật đã đột phá tuyến phòng thủ bờ biển, hiện đang tấn công vào nội thành... Chúng tôi nhận được thông báo, phải nhanh chóng sơ tán sinh viên.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp sững sờ.

Hắn nhớ rõ.

Hình như lần trước Ma Đô cũng đã xảy ra chuyện tương tự!

Trận tai nạn đó, kéo dài đến tận mấy tháng trời!

Vừa mới khôi phục lại không lâu, lại đến nữa sao?

Vận khí của Ma Đô sao lại tốt như vậy?

Trần Nghiệp còn muốn hỏi gì đó, nhưng thấy người đàn ông trung niên đã quay người rời đi, thông báo cho những sinh viên khác.

Nghĩ ngợi một chút, Trần Nghiệp lấy điện thoại ra, định xem trên mạng có tin tức gì không.

Kết quả là không tìm thấy tin tức gì hữu ích.

Hắn chỉ thấy một số cư dân mạng có IP ở Ma Đô, đang hỏi xem đã xảy ra chuyện gì.

Có lẽ cuộc tấn công vừa mới xảy ra, tin tức còn chưa lan truyền nhanh như vậy.

Hạ điện thoại xuống, Trần Nghiệp nhú mày.

Nhà trường gấp gáp như vậy, có nghĩa là sự việc có thể khá nghiêm trọng.

Lúc này.

Điện thoại của hắn vang lên.

Là điện thoại của Đường Tử Trần gọi tới:

“Alo, lớp trưởng?”

“Trần Nghiệp, cậu đâu rồi?”

“Mình còn ở ký túc xá.”

“Mọi người đều ở sân thể dục, cậu mau tới đây đi!”

“Được!”

Cúp điện thoại, Trần Nghiệp chạy về phía sân thể dục.

Đến sân thể dục, hắn liền nhìn thấy một mảnh hỗn loạn.

Rất nhiều tân sinh lần đầu tiên trải qua tình huống này, đều bị dọa đến hồn vía lên mây, hoang mang lo sợ. Vài cô gái nhút nhát, thậm chí còn ngồi xổm xuống đất khóc...

Điều này khiến Trần Nghiệp có chút khó hiểu.

Chẳng phải các tân sinh đã trải qua một lần vào bí cảnh rồi sao? Tại sao còn có người yếu đuối như vậy?

Chờ Trần Nghiệp đi tới.

Rất nhanh, hắn đã biết chuyện gì xảy ra.

“Sư huynh!!”

Một tiếng gọi, từ trong đám đông truyền đến.

Trần Nghiệp quay đầu nhìn lại, liền thấy Triệu Tranh cùng những người khác, đang vây tay với hắn.

Đường Tử Trần cũng ở đó.

Sắc mặt mọi người, đều có chút khó coi.

“Mọi người đều ở đây, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

“Sư huynh.” Triệu Tranh nói: “Vừa rồi Lưu lão sư nói, tuyến phòng thủ bờ biển đã bị quái vật công phá, hiện tại có một lượng lớn quái vật đang tấn công tuyến phòng thủ nội thành, một khi tuyến phòng thủ nội thành cũng bị công phá, hậu quả khó mà lường được...”

Trần Nghiệp không phải kẻ ngốc cái gì cũng không biết.

Nghe vậy, hắn nhíu mày: “Theo tôi được biết, hỏa lực của tuyến phòng thủ bờ biển mạnh hơn nhiều chứ? Ngay cả tuyến phòng thủ bờ biển cũng không giữ được, vậy dựa vào chút người ở ngoại thành, có thể giữ được sao?”

Mọi người đều im lặng không nói.

Trong lòng đại dương luôn tồn tại quái vật.

Đây là điều mà ai cũng biết.

Nhưng mà, địa bàn của đại dương cũng đủ rộng lớn, bao nhiêu năm qua, rất ít khi có chuyện quái vật biển tấn công vào đất liền.

Cho nên, lực lượng phòng thủ bờ biển cũng không nhiều, càng không có cao thủ nào trấn giữ.

Quái vật đột nhiên tấn công, lại còn là tấn công vào ban đêm, khiến cho rất nhiều người trở tay không kịp.

Mọi người đều hiểu rõ, quái vật đến thế hung hãn, phòng tuyến chắc chắn không thể giữ được...

Trên sân trường.

Bầu không khí vô cùng ngưng trọng và áp lực.

Đặc biệt là những tân sinh, biểu hiện đều rất kém.

Thậm chí có người còn nói ra những lời như “Lúc đầu nên chọn học Kinh Đại”.

Trần Nghiệp cau mày hỏi: “Mấy tân sinh này là sao vậy? Trường học không phải đã sắp xếp cho mọi người rút lui rồi sao? Sao lại bị dọa thành như vậy?”

Tào Vũ nghe vậy liền nói: “Lão Trần, vừa rồi có tin tức truyền đến, nói rằng lần này rất nhiều máy bay vận tải của quân đội đã bị quái vật phá hủy, số còn lại rất khan hiếm, chỉ có thể chia cho Võ Đại chúng ta một chiếc...”

Trần Nghiệp sững sờ.

Hắn lúc này mới hiểu được, tại sao sắc mặt của mọi người lại khó coi như vậy.

Một chiếc máy bay vận tải thông thường, cho dù có chen chúc, thì nhiều nhất cũng chỉ chở được hơn ba mươi người.

Mà Võ Đại năm nay chiêu sinh tân sinh, đã lên đến hơn năm mươi người.

Chỉ riêng việc vận chuyển tân sinh đã không đủ.

Nói cách khác, trong số những người có mặt ở đây, ít nhất cũng phải hơn một nửa, tối nay sẽ không thể nào rời đi được.

Chương 229 - Hả? Coi thường Long Ngạo Thiên ta sao?

“Trong thành phố không có cao thủ nào trấn giữ sao?” Trần Nghiệp cau mày nói: “Chuyện tường thành lần trước, mới chỉ qua chưa đầy một năm? Nhanh như vậy đã quên bài học rồi sao?”

Triệu Tranh nói: “Đây cũng là điều mà mọi người cảm thấy kỳ lạ.”

Đột nhiên, một giọng nói vang lên: “Đề thầy nói cho các em biết nguyên nhân.”

Là Lưu lão sư, không biết từ đâu đi tới, lên tiếng nói: “Trong thành phố vốn có hai vị cao thủ cấp sáu trấn giữ, nhưng mà, hôm nay đều đã đến Kinh Thành tham gia hội nghị rồi.”

Tào Vũ kỳ quái hỏi: “Hội nghị gì? Tại sao nhất định phải là cao thủ cấp sáu mới được tham gia?”

“Một hội nghị bảo mật do cấp trên đột ngột phát động.” Lưu lão sư lắc đầu nói: “Cụ thể thầy cũng không rõ ràng, chỉ nghe nói, tất cả cao thủ cấp sáu trên toàn quốc, đều nhận được lời mời, và đều đã đến đó.”

Trần Nghiệp sững sờ.

Hắn lập tức ý thức được, hội nghị này, e rằng chính là hội nghị mà sư bá Ba Lệ Minh cũng đã đi tham gia.

Thế mà lại triệu tập tất cả cường giả cấp sáu?

Xem ra, là thật sự có chuyện lớn xảy ra rồi.

Chờ đã...

Triệu tập tất cả cường giả cấp sáu, sao lại không gọi Long Ngạo Thiên ta?

Coi thường Long Ngạo Thiên?

À, “điện thoại” của Long Ngạo Thiên không mở nguồn, không tìm thấy người?

Vậy thì không có gì...

“Nói không chừng là có nội gián tiết lộ bí mật, cho nên mới để cho quái vật nắm bắt được cơ hội, thừa dịp mà vào.” Sắc mặt Lưu lão sư ngưng trọng.

Nghe được lời này, Tào Vũ kinh ngạc hỏi: “Lão sư, ý của thầy là, đang nghi ngờ có người cấu kết với quái vật? Quái vật từ bao giờ lại cấu kết với con người rồi?”

Lưu lão sư nói: “Thầy nhận được tin tức, con quái vật lần này dẫn đầu tấn công Ma Đô, trước kia vốn là người, là sau khi uống Viên Nang Hy Vọng, biến thành nửa người nửa quái vật.”

“Chính là con quái vật người cá của Oa quốc trước kia, đã phá hủy một phòng thí nghiệm quan trọng, tự xưng là Hải Vương đó.”

“Tên này mặc dù đã hoàn toàn trở thành quái vật, nhưng vẫn giữ được trí tuệ của con người, có thể cấu kết với nội gián trong loài người, cũng không có gì là lạ.”

Nghe được lời này, mọi người bỗng nhiên nhớ lại.

Sự kiện mà Hải Vương gây ra, lúc đó cũng đã lên cả top tìm kiếm.

Dù sao thì đây cũng là người đầu tiên công khai sử dụng Viên Nang Hy Vọng, kết quả là mất kiểm soát, trở thành quái vật cấp năm.

Không đúng, đã không còn là cấp năm nữa rồi.

Nghe nói đối phương vốn là một cường giả cấp năm kỳ cựu, sau khi sử dụng Viên Nang Hy Vọng, mặc dù đã xảy ra mất kiểm soát, biến thành quái vật ăn thịt người, nhưng thực lực cũng tăng vọt rất nhiều, một bước trở thành cấp sáu, thậm chí trong số những người cấp sáu, cũng không tính là yếu.

Không trách có thể dễ dàng công phá bờ biển như vậy.

Trần Nghiệp hỏi: “Lão sư, hiệu trưởng đâu?”

“Hiệu trưởng và Thái tiên sinh, còn có những cường giả cấp năm khác, đã đến tiền tuyến hỗ trợ rồi.” Lưu lão sư nói.

Triệu Tranh hỏi: “Có bao nhiêu người cấp năm? Có thể giữ được không?”

Lưu lão sư lắc đầu, thở dài nói: “Lần này quái vật biển thế tới hung hãn, hiệu trưởng bọn họ có thể làm, nhiều nhất cũng chỉ là câu giờ, chờ đợi viện binh!”

Tào Vũ nhin không được nói: “Bây giờ cường giả đều đang ở Kinh Thành, từ Kinh Thành đến Ma Đô, cách nhau đến hơn một ngàn cây số... Cho dù là Tàn nữ sĩ trực tiếp bay qua đây, cũng phải mất hai ba tiếng đồng hồ chứ?”

Tốc độ bay của Tàn Mộc Âm không tính là nhanh, điều này trong cả nước đều không phải là bí mật.

Cũng chỉ nhanh hơn tàu cao tốc một chút mà thôi.

Sắc mặt mọi người đều rất khó coi.

Theo tình hình hiện tại, nếu thật sự phải đợi Tàn nữ sĩ đến chi viện, e rằng hoa cúc cũng đã tàn mất rồi.

Lưu lão sư nói: “Không cần quá bi quan, gần Ma Đô có một quân khu, thường trú một đội quân tinh nhuệ, thầy nhận được tin tức, bọn họ đã đang trên đường đến đây rồi! Chỉ cần trước

khi bọn họ đến, giữ vững phòng tuyến không thất thủ, thì vẫn còn hy vọng.”

Ông chỉ nói là còn hy vọng, không dám đảm bảo chắc chắn.

Bởi vì ông biết, đối với quái vật cấp sáu, chiến thuật biến người rất khó có hiệu quả, vẫn cần phải có cường giả cấp sáu mới có khả năng tiêu diệt được.

Mọi người còn muốn nói gì đó.

Trên không trung đột nhiên truyền đến tiếng động cơ khổng lồ.

Là chiếc máy bay vận tải đã đến.

Nhìn thấy máy bay vận tải, trong mắt không ít học sinh đều lộ ra tia hy vọng.

Lát sau.

Dưới ánh mắt của mọi người, máy bay vận tải dừng lại trên sân trường.

Theo cửa khoang mở ra, từ bên trong lại nhảy xuống mấy người lính, còn mang theo một số bộ giáp ngoại cốt.

Người sĩ quan dẫn đầu, bước lên một bước, nhìn mọi người, lớn tiếng nói:

“Các bạn học sinh Võ Đại, xin chào, tôi là Trịnh Thành Vũ, là liên trưởng liên đội thiết giáp thuộc sư đoàn XX, quân đoàn XX, hiện tại tình hình chiến đấu ở tiền tuyến đang rất khẩn cấp, tôi thay mặt quân đội, tha thiết mong các bạn có thể dang tay giúp đỡ, cùng chúng tôi, chống lại quái vật!”

“Tôi biết, các bạn đều là những thiên tài còn chưa kịp trưởng thành, yêu cầu này đối với các bạn mà nói, có chút quá đáng, bảo vệ Ma Đô, vốn dĩ là thiên chức của những người lính chúng tôi.”

“Nhưng mà, trong thành phố còn có hơn một triệu người dân không kịp sơ tán, một khi phòng tuyến cuối cùng bị công phá, toàn bộ Ma Đô chắc chắn sẽ máu chảy thành sông, biến thành địa ngục trần gian!”

“Tôi không muốn nhìn thấy cảnh tượng như vậy, xuất hiện ở nước ta, cho nên, xin hãy giúp đỡ chúng tôi, cũng là giúp đỡ những người dân, tranh thủ cho họ thêm một chút thời gian!”

“Xin hãy yên tâm, trên chiến trường, nơi nguy hiểm nhất, chắc chắn sẽ là những người lính chúng tôi xông lên phía trước, xin hãy giúp đỡ, chỉ cần giữ vững phòng tuyến thứ hai là được.”

“Tất nhiên, đây không phải là cưỡng chế chiêu mộ, những ai không muốn đi, hoàn toàn có thể từ chối.”

“Nếu có ai đồng ý giúp đỡ, xin hãy tiến lên một bước, đến chỗ tôi nhận giáp ngoại cốt.”

Vị sĩ quan này dường như không giỏi nói chuyện, lời nói ra, cũng không đủ phần xúc động.

Nhưng mà lại thắng ở chỗ lời lẽ chân thành tha thiết!

Chờ vị sĩ quan này nói xong.

Toàn bộ sân trường bỗng nhiên im lặng.

Mọi người hiển nhiên không ngờ tới, quân đội thế mà lại cầu cứu đến cả những học sinh như bọn họ.

Điều này đủ để chứng minh, tình hình chiến đấu ở tiền tuyến, đang nguy cấp đến mức nào.

Lúc này.

Lãnh đạo nhà trường cũng đều đã đến sân trường.

Nhìn thấy sĩ quan muốn chiêu mộ học sinh Võ Đại, vị phó hiệu trưởng kia há miệng, định nói gì đó, nhưng cuối cùng vẫn là không nói gì, giao quyền lựa chọn cho các học sinh.

Lát sau.

Cuối cùng cũng có học sinh động, bước một bước, đứng ở vị trí đầu tiên.

Chỉ là, khi các giáo viên nhìn thấy học sinh đứng ra này, đều đồng loạt biến sắc.

Lưu lão sư càng là trực tiếp quát lớn: “Đường Tử Trần, em làm gì vậy? Mau trở về!”

Không sai.

Người đầu tiên đứng ra, chính là Đường Tử Trần.

Vị sĩ quan kia dường như cũng biết đến đại danh của Đường Tử Trần, đầu tiên là kinh ngạc một phen, sau đó cũng khuyên

nhủ: “Đường Tử Trần đồng học, em là hy vọng tương lai của nước ta, tầm quan trọng thậm chí còn hơn cả Ma Đô, thật sự không nên mạo hiểm vào lúc này, nghe lời lão sư của em, trở về đi!”

Đường Tử Trần lạnh lùng nói: “Em không cảm thấy mạng sống của mình lại cao quý hơn người khác... Hơn nữa, em đã có năng lực tự bảo vệ mình.”

Dứt lời.

Cơ thể Đường Tử Trần bỗng nhiên tỏa ra ánh sáng màu xanh lục, cả người nhanh chóng bay lên, lơ lửng trên không trung.

Chương 230 - Hả? Coi thường Long Ngạo Thiên ta sao? (2)

Xung quanh là một màn đêm đen kịt.

Đường Tử Trần tỏa ánh sáng xanh lục bay lên, giống như một chiếc đèn điện màu xanh lá cây cỡ lớn, trong màn đêm trông vô cùng chói mắt.

Khiến không ít người đều ngây người.

Đặc biệt là những tân sinh, đều lộ ra vẻ mặt hâm mộ.

Lúc Đường Tử Trần đột phá nghìn điểm thuộc tính, nàng đã phát hiện, bản thân có thể dùng niệm lực, ảnh hưởng đến hư không xung quanh, làm động lực, miễn cưỡng để cho bản thân bay lên.

Lần này vào bí cảnh số 5, Trần Nghiệp đã cày cuốc giúp nàng, lại nhận được 190 điểm tiềm năng, khiến cho thuộc tính tinh thần của nàng, một hơi đạt đến 1200 điểm, cũng càng củng cố thêm năng lực bay lượn.

Đương nhiên.

Cho dù là vậy, bay lượn đối với Đường Tử Trần hiện tại mà nói, tiêu hao vẫn là hơi lớn, không thể nào duy trì được lâu.

Bởi vì nàng vẫn chưa lĩnh ngộ được trường sinh vật.

Lực hút của Lam Tinh, đối với nàng mà nói vẫn là gánh nặng rất lớn.

Chờ đến khi nàng cũng nắm giữ được trường sinh vật, là có thể giống như Tần nữ sĩ, tự do tự tại bay lượn rồi.

Đường Tử Trần chỉ là thể hiện một chút năng lực bay lượn của mình, liền đáp xuống.

Chờ nàng vững vàng trở lại mặt đất, lại lần nữa lên tiếng: “Những con quái vật tấn công lần này, đều là đến từ đại dương đúng không? Theo em được biết, trong đại dương không tồn tại quái vật biết bay, cho nên, năng lực của em trên chiến trường, tương đối là an toàn.”

Cô gái này vĩnh viễn luôn bình tĩnh như vậy.

Nói chuyện cũng là rõ ràng mạch lạc.

Vị sĩ quan kia có chút bị thuyết phục.

“Nhưng mà...”

Lưu lão sư còn muốn nói gì đó.

Đường Tử Trần trực tiếp ngắt lời: “Lão sư, lần trước Ma Đô bị tập kích, lúc đó em quá yếu, cũng không giúp được gì, chỉ có thể đi theo mọi người rời đi. Nhưng mà lần này, thầy muốn em trợ mắt nhìn Ma Đô bị quái vật công phá, biến thành địa ngục trần gian sao? Em làm không được.”

Lưu lão sư lập tức thở dài một tiếng.

Lúc này.

Lại có một học sinh đứng ra, cười nói: “Lão sư, yên tâm đi! Em sẽ trông chừng lớp trưởng, không để cho cô ấy làm loạn đâu.”

Nghe được lời này, trên mặt Đường Tử Trần, nhin không được lộ ra nụ cười.

Bởi vì người lần này đứng ra, là Trần Nghiệp!

Mặc dù nói, cho dù Trần Nghiệp lựa chọn không đến tiền tuyến giúp đỡ, cũng sẽ không ảnh hưởng đến cách nhìn của Đường Tử Trần đối với Trần Nghiệp.

Nhưng mà, Trần Nghiệp có thể đứng ra, vẫn khiến cho Đường Tử Trần vui mừng từ tận đáy lòng.

So với kẻ nhất gan sợ chết, nàng càng hy vọng phu quân của mình là một nam tử hán đầu đội trời chân đạp đất!

Lưu lão sư bất mãn liếc nhìn Trần Nghiệp một cái, cuối cùng vẫn là không nói gì.

Trong mắt Lưu lão sư, thực lực của Trần Nghiệp hiện tại là không tệ, nhưng mà vẫn không bằng Đường Tử Trần.

Chờ lên chiến trường, chưa chắc là ai bảo vệ ai đâu!

Có Đường Tử Trần và Trần Nghiệp dẫn đầu, rốt cuộc cũng đã khơi dậy các học sinh khác.

Người thứ ba đứng ra, là Triệu Tranh!

“Ha ha, loại chuyện này, sao có thể thiếu được tôi chứ?” Tào Vũ cười lớn một tiếng, đi theo đứng ra.

Nhậm Thiển Thiển nhìn Tào Vũ với ánh mắt đánh giá, cũng đi theo đứng ra.

Thiệu Văn Tuệ thì là nhìn Triệu Tranh một cái, liền cắn răng, bước lên một bước, đứng sau lưng Triệu Tranh.

Sau đó.

Càng ngày càng có nhiều người đứng ra.

Nhưng mà cơ bản đều là học trưởng năm ba.

Còn những học trưởng năm tư, đều đã đến tiền tuyến rồi.

Cuối cùng.

Tổng cộng có hơn hai mươi người, đứng ra.

Nhưng mà, càng nhiều người hơn, vẫn đang giữ im lặng.

Đều đã là năm 2030 rồi, mọi người đều đã học khôn ra rồi, những thanh niên nhiệt huyết dễ bị kích động, cũng càng ngày càng ít.

Các lão sư thấy vậy, đều có chút thất vọng.

Đặc biệt là đám tân sinh năm nay, thế mà lại không có một ai nguyện ý dũng cảm, bước ra bước này.

Trên thực tế, cho dù đám tân sinh có muốn đi, các lão sư cũng không thể nào để cho bọn họ, những người có thực lực thấp kém đi chịu chết được.

Vấn đề là, đám tân sinh này, ngay cả dũng khí cũng không có.
Nữ lão sư phụ trách dạy dỗ đám tân sinh này, sắc mặt rất khó coi...

Trần Nghiệp thì là thần sắc như thường.

Nếu như không phải thực lực của hắn đủ mạnh, kỳ thật hắn cũng sẽ không đứng ra.

...

Mặc dù chỉ có hơn hai mươi học sinh đứng ra, nhưng mà vị sĩ quan kia vẫn rất hài lòng.

Bởi vì trong số hơn hai mươi học sinh này, có không ít người giỏi.

Riêng cấp bốn đã có năm người.

Ngoài Trần Nghiệp và Đường Tử Trần ra, còn có ba cường giả cấp bốn khác, là học trưởng năm ba.

Những người còn lại phần lớn cũng là cấp ba!

Xác định xong người, tiếp theo mọi người liền dựa theo yêu cầu của mình, lựa chọn có cần giáp ngoại cốt hay không.

Mặc dù giáp ngoại cốt rất tốt, có thể tăng cường sức mạnh, nhưng mà không phải ai cũng cần.

Ví dụ như Đường Tử Trần khẳng định là không cần.

Mặc giáp ngoại cốt vào, còn ảnh hưởng đến việc nàng phát huy thực lực!

Trần Nghiệp cũng không cần, năng lực bề ngoài của hắn, là siêu năng lực hệ hỏa.

Những cao thủ thiên về tốc độ như Nhậm Thiên Thiên cũng không cần, giáp ngoại cốt tương đối nặng nề, sẽ ảnh hưởng đến việc cô phát huy.

Người thật sự thích hợp mặc giáp ngoại cốt, chỉ có những cao thủ theo con đường sức mạnh.

Vừa hay, lần này giáp ngoại cốt mà vị sĩ quan kia mang đến, cũng chỉ có 10 bộ!

Tào Vũ muốn đi nhận một bộ, lại bị một người lính từ chối.

“Xin lỗi, Tào Vũ đồng học, rất cảm ơn cậu đã hưởng ứng lời kêu gọi của chúng tôi, nhưng mà, căn cứ theo tư liệu, thực lực của cậu, vẫn chưa đạt đến tiêu chuẩn cấp ba, chúng tôi không đề nghị cậu lên chiến trường.”

Phụt!

Nghe được lời người lính nói.

Nhậm Thiển Thiển đứng bên cạnh, nhin không được bật cười.

Đúng vậy.

Thực lực tổng hợp của Tào Vũ hiện tại, vẫn là cấp hai.

“Mấy người đừng có mà coi thường tôi!”

Tào Vũ vội vàng nói: “Biết thiên phú mà tôi kết hợp là gì không? Là S8 đây! Khả năng tự chữa trị của tôi rất mạnh, chỉ cần không phải là tấn công vào não bộ và trái tim của tôi, hoặc là chém ngang người tôi, thì những vết thương khác, tôi đều có thể khôi phục!!”

“Chỉ cần lên chiến trường, tôi tuyệt đối là một tanker đủ tư cách!!”

“Cái này...”

Người lính có chút do dự, nhìn về phía liên trưởng, thấy liên trưởng gật đầu, lúc này mới đưa cho Tào Vũ một bộ giáp ngoại cốt. Cũng đồng nghĩa với việc cho phép Tào Vũ lên chiến trường.

Mà Tào Vũ có thể lên, Thiệu Văn Tuệ lại bị khuyên lui.

Thực lực tổng hợp của cô gái này, hiện tại cũng là cấp hai, mặc dù đã gần đến cấp ba, nhưng mà chưa đạt đến chính là chưa đạt đến.

Trên thực tế, không có thực lực cấp ba, lên chiến trường rất dễ mất mạng.

Bởi vì quái vật cùng cấp, thông thường đều mạnh hơn con người.

Năng lực của Thiệu Văn Tuệ, lại không đặc thù giống như Tào Vũ như vậy.

Ngoài Thiệu Văn Tuệ ra, còn có mấy thanh niên khác chỉ có thực lực cấp hai, lại bởi vì nhiệt huyết dâng trào mà đứng ra, cũng bị khuyên lui.

Điều này chứng minh quân đội rất lý trí, không có mù quáng chiều mộ.

Cuối cùng.

Đi theo quân đội, chỉ có hơn mười học sinh, và một số giáo viên.

Ngược lại là bên phía máy bay vận tải, lại xảy ra không ít chuyện xấu xí...

Vì tranh giành tư cách lên máy bay vận tải chạy trốn, không ít tân sinh đã xảy ra cãi vã, thậm chí là lớn tiếng phản đối lão sư.

So sánh với bên phía Trần Nghiệp, thật sự là xấu xí không chịu nổi.

Khiến cho nữ lão sư kia tức giận đến mức trực tiếp bảo phi công lái máy bay đi cứu những người dân khác, đừng chờ ai trong số bọn họ đi cả!

Đương nhiên.

Đây chỉ là lời nói lúc tức giận.

Cô cũng không có quyền hạn, sai khiến máy bay vận tải...

Chương 231 - Định Tập! Sợ Hãi! Tuyệt Vọng! Và Ngọn Lửa Hy Vọng Của Trần Nghiệp

Đội ngũ tập hợp xong.

Mọi người liền xuất phát, không hề chậm trễ chút nào.

Thực tế, tình hình chiến sự ở tiền tuyến rất nguy cấp, cũng không thể chậm trễ.

Chỉ là.

Khi mọi người đến bên ngoài khuôn viên trường, nhìn thấy tình hình bên ngoài, tất cả đều im lặng.

Bởi vì, con đường bên ngoài đã bị ô tô chặn kín từ lâu!!

Rõ ràng là dân chúng cũng đã nhận được tin tức, đang tự phát đi tản khẩn cấp.

Điều quan trọng là, Ma Đô là một thành phố lớn phồn hoa, nhưng đường sá lại không được quy hoạch tốt. Vào giờ cao điểm bình thường đã thường xuyên tắc nghẽn, huống chi lúc này cả thành phố đang bỏ chạy, đường sá càng bị kẹt cứng không thể thông qua.

Dù có nhiều cảnh sát giao thông đang điều tiết, cũng không có tác dụng gì.

Bởi vì, mọi người đều biết, quái vật sắp phá vỡ phòng tuyến, lúc này chậm một bước, có thể phải trả giá bằng mạng sống, và đó là mạng sống của cả gia đình.

Trong tình huống này, có mấy ai muốn nghe theo chỉ dẫn của cảnh sát giao thông?

Trên con đường lúc này, tiếng chửi bới, tiếng ồn ào, tiếng khóc lóc... các loại âm thanh hòa quyện vào nhau, tạo nên một khung cảnh náo loạn.

Ánh mắt của Trần Nghiệp nhìn quanh, thấy rất nhiều người già, phụ nữ, trẻ em... trên khuôn mặt họ đều hiện lên vẻ kinh hoàng. Khiến Trần Nghiệp không khỏi nhớ lại quá khứ.

Ở Trái Đất, hắn cũng chỉ là một thường dân bình thường.

Nếu gặp phải thảm họa như vậy, e rằng hắn cũng sẽ giống như những người này, bất lực, chỉ có thể chờ đợi sự sắp đặt của số phận.

“Trịnh liên trưởng, chúng ta bây giờ làm sao qua được đây?”

Lão Lưu lên tiếng hỏi.

Trịnh liên trưởng trước tiên hỏi qua tai nghe một lúc, rồi nói: “Đường hoàn toàn tắc nghẽn, e rằng phải làm phiền mọi người, trước tiên đi bộ qua hai tuyến đường chính ra khỏi thành phố, xe của chúng ta đang đợi ở khu ba.”

Mọi người nghe vậy, đều gật đầu, rồi bắt đầu lên đường.

Trần Nghiệp vừa đi vừa bắt đầu phân phối 190 điểm tiềm năng mình đã nhận được từ bí cảnh số 5.

Sắp phải giao chiến với quái vật rồi, có thể tăng cường một chút nào thì tốt chút đó!

Ban đầu Trần Nghiệp định dùng toàn bộ 190 điểm tiềm năng để tăng cường thuộc tính tinh thần.

Nhưng!

Hắn sợ những đại lão bí ẩn sẽ từ bỏ việc quan sát thế giới này vì mắc chứng cưỡng chế, nên đã điều chỉnh, thêm 18 điểm tiềm năng vào thể chất, sức mạnh, và nhanh nhẹn.

Bởi vì từ bây giờ, mỗi ngày điểm thuộc tính rèn luyện đều tăng lên theo đơn vị 10, những con số lẻ lẻ thừa ra, không xử lý thì nhìn không đẹp mắt...

Thế là.

Bảng thuộc tính của Trần Nghiệp bây giờ như sau:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 2710.

Tinh thần: 1026.

Sức mạnh: 2710.

Nhanh nhẹn: 2710.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

Khi thuộc tính tinh thần của Trần Nghiệp vượt qua ngưỡng 1000, hắn bỗng phát hiện, có điều gì đó khác lạ.

Thế giới trong mắt hắn trở nên rõ ràng hơn.

Ngoài ra, dường như còn có một số cảm giác tinh thần không thể nói rõ...

Ví dụ như bây giờ, Trần Nghiệp có thể cảm nhận được có nhiều ánh mắt đang nhìn mình.

Những ánh mắt đó đều là của những người xung quanh.

Dù sao thì nhóm của họ rất thu hút, ngoài mấy người lính mặc quân phục còn có không ít người mặc áo giáp ngoại cốt. Cảnh sát giao thông đang điều tiết giao thông nhìn thấy, lập tức biết

họ đang đi ra tiền tuyến, không những mở đường mà còn chào mọi người một cách kính cẩn!

Nhiều người đứng xem cũng tự phát chào theo, tiễn mọi người hướng về tiền tuyến.

Trong cảm nhận của Trần Nghiệp, hẳn thậm chí có thể cảm nhận được có bao nhiêu ánh mắt đã nhìn qua mình.

Cảm giác nhạy bén này rất kỳ diệu.

Hắn vô thức tiến lại gần Đường Tử Trần , hỏi nhỏ: “Lớp trưởng, cậu có cảm thấy có gì thay đổi khi thuộc tính tinh thần vượt qua ngưỡng 1000 không?”

“Có!”

Đường Tử Trần nói: “Cảm giác trở nên nhạy bén hơn nhiều, gió thổi cỏ lay xung quanh đều không thoát khỏi mắt và tai của mình, ngay cả ánh mắt của người khác cũng có thể cảm nhận được. Thậm chí, mình còn có một số trực giác về nguy hiểm.”

“Mình đã thử đề súng bắn để kiểm tra khả năng né tránh trong phòng tập trước đó, phát hiện khi đạn bắn tới, mình có thể cảm nhận trước. Chỉ cần tốc độ đạn không quá nhanh, mình đều có thể dễ dàng né tránh.”

Trần Nghiệp có chút ngạc nhiên.

Không ngờ cô nàng này đã làm kiểm tra tương ứng.

Điều ngạc nhiên hơn là thuộc tính tinh thần vượt ngưỡng 1000 lại có lợi ích như vậy.

Cảm giác này, có phần giống với giác quan của Spider-Man trong thế giới Marvel, khi nguy hiểm đến gần, có thể dự đoán trước và phản ứng kịp thời.

Trước đây, khả năng phản xạ thần kinh của Trần Nghiệp rất mạnh, nhưng đó là năng lực do thuộc tính nhanh nhẹn mang lại.

Những nơi mà mắt hắn không nhìn thấy, đều là điểm mù.

Bây giờ thì không còn điểm mù nữa.

Nói cách khác, sau này ai muốn tập kích Trần Nghiệp từ sau lưng, sẽ rất khó!

Lúc này.

Đường Tử Trần dường như nghĩ đến điều gì, liếc nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt hỏi thăm.

Nàng không mở miệng hỏi, vì xung quanh có nhiều người, sợ bị người khác nghe thấy.

Hai người hiện giờ rất ăn ý.

Chỉ bằng một ánh mắt, Trần Nghiệp đã hiểu ý của Đường Tử Trần, nàng đang hỏi hẩn, liệu thuộc tính tinh thần của hẩn có vượt qua ngưỡng 1000 không.

Trần Nghiệp mỉm cười gật đầu, đáp lại.

Đường Tử Trần cũng mỉm cười, định nói gì đó, bỗng nhiên, nàng nhú mày, ngược nhìn lên đỉnh đầu.

Trần Nghiệp cũng làm theo.

Cả hai đều có thuộc tính tinh thần vượt qua ngưỡng 1000, thị lực rất tốt.

Chỉ tiếc là bây giờ đang là đêm khuya, cộng thêm đêm nay không có ánh trăng, trên cao đen kịt một màu, dù thị lực hai người rất tốt, cũng không thể nhìn rõ vật gì ở xa.

Nhưng Trần Nghiệp có thể cảm nhận được, trên cao, có rất nhiều thứ.

“Có điều không ổn!!”

Trần Nghiệp hét lên một tiếng, vẻ mặt nghiêm trọng.

Hẩn không phải lo sợ cho bản thân.

Mà là lo cho những người dân này!

Vào lúc này, số người dân tắc nghẽn trên con đường này ít nhất cũng phải vài vạn, họ không thể di chuyển đi đâu được.

Nếu xảy ra sự cố, hậu quả chắc chắn sẽ là thảm họa.

Mọi người nghe vậy, lập tức dừng bước.

“Trần Nghiệp, em phát hiện ra điều gì vậy?” Lưu lão sư hỏi.

“Hãy hỏi lớp trưởng đi! Thuộc tính tinh thần của em không cao bằng cô ấy.”

Trần Nghiệp cố ý khiêm tốn một câu, thực tế thuộc tính tinh thần của hai người không chênh lệch nhiều.

Khi vật thể trên không trung càng lúc càng gần mặt đất, lúc này Đường Tử Trần đã có thể nhìn rõ đó là gì.

Gương mặt xinh đẹp của nàng nghiêm trọng, lập tức nói: “Kẻ địch tấn công, là quái vật, số lượng... rất nhiều!!”

Câu nói này vừa thốt ra, sắc mặt mọi người đều biến đổi lớn.

“Là quái vật biết bay sao?” Lưu lão sư hỏi.

Đường Tử Trần gật đầu.

Mọi người hít một hơi lạnh.

Một người lính không nhịn được nói: “Làm sao có thể như vậy? Làm sao trong biển lại có quái vật biết bay?”

Đường Tử Trần có thể nhìn rõ, Trần Nghiệp tất nhiên cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

“Là một loại quái vật giống như cá chuồn!”

Trần Nghiệp hét lớn: “Đừng chân chừ nữa, lập tức cho người dân ẩn nấp!”

Hắn đã có thể nhìn thấy, vô số quái vật cá chuồn đang vượt qua phòng tuyến, bay thẳng về phía khu dân cư.

Cá chuồn bình thường thực ra không thể bay, chỉ là vây ngực của chúng dài và rộng, giống như cánh của loài chim, khiến cá chuồn có thể thoát khỏi mặt nước và lướt một quãng ngắn.

Còn đợt này là quái vật, khả năng lướt chắc chắn đã được tăng cường rất nhiều.

Những người khác đều không có thị lực tốt bằng Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, hiện tại vẫn chưa nhìn thấy gì cả.

Ngay lúc mọi người đang nghi hoặc...

“Ừ——”

Một tiếng rít dài chói tai đột nhiên vang lên trên bầu trời thành phố.

Đó là tiếng còi báo động không kích!!

Chương 232 - Địch Tập! Sợ Hãi! Tuyệt Vọng! Và Ngọn Lửa Hy Vọng Của Trần Nghiệp (2)

Thị lực của con người tuy không thể nhìn rõ trên cao.

Nhưng những quái vật cá chuồn này không thể tránh khỏi quét radar.

Rõ ràng, phía khu dân cư đã phát hiện ra quái vật cá chuồn đang tấn công, kéo còi báo động không kích.

Nghe thấy tiếng còi báo động không kích, sắc mặt tất cả mọi người đều biến đổi.

Bao gồm cả những người dân kia, ngay cả trẻ con, tất cả đều lộ vẻ kinh hoàng.

Đã bao nhiêu năm rồi, người dân sống dưới sự đe dọa của quái vật, đối với còi báo động không kích, đã quá quen thuộc.

“Chuẩn bị chiến đấu!!”

Trịnh liên trưởng hét lớn một tiếng, lập tức bước nhanh về phía những cảnh sát giao thông kia.

Vừa đi vừa hét lớn: “Bảo người của các anh lập tức hướng dẫn người dân tìm nơi trú ẩn!”

Các cảnh sát giao thông mặt tái nhợt, lập tức nghe theo mệnh lệnh, lấy ra bộ đàm, thông báo cho đồng nghiệp, hướng dẫn sơ tán người dân.

Chốc lát sau.

Mọi người cuối cùng cũng có thể nhìn rõ, thứ đang tấn công trên không trung là loại quái vật gì.

Đúng như Trần Nghiệp đã nói, là quái vật cá chuồn, nhưng so với cá chuồn bình thường trong biển, những quái vật cá chuồn này, con nào con nấy thân hình to lớn cánh mạnh mẽ, sải cánh ít nhất rộng ba bốn mét.

Hơn nữa, những quái vật cá chuồn này diện mạo dữ tợn, một cái miệng to đầy máu, gần như chiếm toàn bộ phần đầu, bên

trong toàn là những gai nhọn sắc bén, nhìn thấy đều khiến người ta sinh lòng sợ hãi.

Khi mọi người nhìn thấy, trên bầu trời dày đặc toàn là loại quái vật này, gương mặt ai nấy lập tức tái nhợt, không còn chút máu.

Người dân ngẩng đầu nhìn quái vật đang tấn công, sợ đến đứng ngây người tại chỗ, như thể mất đi khả năng suy nghĩ.

Không phải họ không thể suy nghĩ, mà là dù họ có nghĩ thế nào, cũng không thể nghĩ ra cách nào để thoát thân, hoang mang lo sợ.

Hiện tại tất cả lực lượng đều ở tiền tuyến, chỉ dựa vào những cảnh sát giao thông duy trì trật tự kia, có thể ngăn cản được những quái vật đáng sợ này không?

Câu trả lời ai cũng rõ.

Đêm nay sẽ là tình thế chắc chắn chết của họ!

“Nằm xuống! Nằm xuống!!”

Trịnh liên trưởng gần như hét vỡ cổ họng, sắc mặt hấn tuy hoảng sợ, nhưng mang theo vẻ cương nghị, coi cái chết nhẹ tựa lông hồng.

“Các bạn học, chuẩn bị chiến đấu!”

Lưu lão sư hét lớn một tiếng, đột ngột rút thanh kiếm bên hông ra, khí chất trên người cũng đột nhiên thay đổi.

Trần Nghiệp hít một hơi thật sâu.

Hắn biết.

Hắn phải thực sự ra tay rồi!

Nhiều người dân như vậy, nhiều trẻ em như vậy, nếu hắn vẫn chọn thấy chết không cứu, cả đời này sẽ để lại bóng đen.

Không có khả năng thì thôi.

Có khả năng mà không hành động, hắn không thể vượt qua chính mình.

“Lớp trưởng, cậu đi phòng thủ phía đông, bên này giao cho mình!”

Trần Nghiệp quát khẽ một tiếng.

Bên này vừa hay là khu vực phồn hoa của thành phố, quái vật nhiều hơn một chút.

Đường Tử Trần nghe vậy, chỉ nhìn Trần Nghiệp một cái, rồi kiên định gật đầu, toàn thân bốc ra ánh sáng xanh lá, bay về phía đông.

Nhiều người dân thấy vậy, lập tức nhận ra là ai.

Dù sao, trong nước có thể có khả năng như vậy, chỉ có hai người, rất dễ nhận ra.

“Đó, đó là Tần nữ sĩ? Chúng ta được cứu rồi!!”

“Không phải, cô ấy là Đường Tử Trần của Võ Đại, một thiên tài tuyệt thế S2 khác, không ngờ, cô ấy đã có thể bay rồi.”

“Tại sao cô ấy lại đi, không quản chúng ta nữa?”

“Đi thì đi đi, nhiều quái vật như vậy, cô ấy ở lại đây, cũng vô ích, nói không chừng còn phải bỏ mạng.”

“Đừng nói bậy, cô ấy dừng lại rồi, rõ ràng là đi phòng thủ một bên khác.”

“Còn bên chúng ta thì sao? Dựa vào ai?”

“Đừng nghĩ nữa, hãy trân trọng khoảnh khắc cuối cùng với gia đình đi!”

“Vợ ơi, đời này anh rất thất bại, chỉ có một việc đáng tự hào, đó là cưới được em...”

...

Không ít người dân đã chấp nhận số phận, chọn ôm lấy người thân.

Không phải họ không muốn chạy, mà là đường bị tắc nghẽn không lối thoát, hoàn toàn không thể chạy được.

“Phụt!”

Ngay lúc mọi người tuyệt vọng, một ngọn lửa đột nhiên bùng lên...

“Trần Nghiệp, em...”

Lão Lưu vốn muốn hỏi, sao hán lại để Đường Tử Trần đi?

Bỗng nhiên nhìn thấy thần sắc Trần Nghiệp trở nên vô cùng nghiêm túc!

Bình thường ánh mắt diêm nhiên kia, lúc này lại sắc bén như vậy.

Đặc biệt là trên người Trần Nghiệp, khí thế cường hãn đang dâng lên, vô cùng kinh người.

Lão Lưu phảng phất như lần đầu tiên quen biết học sinh của mình, trong ánh mắt mang theo một tia khó tin.

Những người khác cũng chẳng khá hơn.

Đều không phải người thường, khí thế kinh người trên người Trần Nghiệp, trong nháy mắt đã thu hút ánh mắt của mọi người.

“Hô!”

Tiếng hỏa diễm bùng nổ vang lên, cắt ngang dòng suy nghĩ của mọi người.

Nhiệt độ xung quanh đột nhiên tăng cao!

Phảng phất như không khí cũng đang bốc cháy.

Mà lúc này Trần Nghiệp, toàn thân rực lửa, ngay cả trên đầu tóc của hắn, cũng đang bốc cháy...

Nhìn qua, giống như một vị Hỏa Thần.

Lý do chọn lựa sử dụng dị năng hỏa diễm, là bởi vì Trần Nghiệp cảm thấy, dị năng hỏa diễm của hắn, có thể đối phó tốt hơn với đám tạp nư này.

Còn về phần lực lượng cường hãn của hắn, hiện tại vẫn chưa thể làm được việc giết địch trên diện rộng.

Sau đó.

Trần Nghiệp nắm chặt nắm đấm phải, ngưng tụ lực lượng, nhắm thẳng vào những con quái nư đang rơi xuống từ trên cao, một quyền đánh ra.

“Bùm!”

Hư không bị đánh ra tiếng nổ dữ dội, khiến cho mọi người xung quanh giật mình.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một nắm đấm lửa khổng lồ, đường kính vượt qua hai mươi mét, từ nắm đấm phải của Trần Nghiệp hiện ra, giống như một quả tên lửa, mang theo vệt đuôi dài, lao thẳng về phía đám quái vật trên bầu trời.

Hỏa Quyền!!

Những con quái ngư này, là dựa vào khả năng lượn, bay tới đây. Tốc độ tuy nhanh, nhưng nhược điểm cũng rất rõ ràng, đó là không dễ dàng xoay chuyển.

Đặc biệt là lúc này, bọn chúng đang rơi từ trên cao xuống, tốc độ cực nhanh, càng thêm không thể xoay chuyển.

Cho nên, dù cho bọn chúng nhìn thấy Hỏa Quyền của Trần Nghiệp oanh sát mà đến, cũng không thể nào né tránh.

Khi nắm đấm lửa khổng lồ va chạm vào quái ngư.

Trên không trung, đột nhiên bùng nổ một mảng biển lửa chói mắt.

“Oanh!!”

Giống như một quả tên lửa liên lục địa, nổ tung trên không trung.

Khoảnh khắc này, ánh lửa bùng nổ, như mặt trời ban trưa.

Cả bầu trời phẳng phất như bị chiếu sáng trong nháy mắt!

Không biết bao nhiêu con quái ngư, đã chết trong một quyền này.

Mặc dù ánh lửa rất nhanh đã biến mất, mọi người vẫn bị chấn động đến mức há hốc mồm, ai nấy đều nhìn Trần Nghiệp với vẻ mặt khó tin.

Vừa rồi một quyền kia của Trần Nghiệp, lực phá hoại, tuyệt đối đạt đến tiêu chuẩn cấp năm!!

“Trần Nghiệp, em...”

Đây là lần thứ hai Lão Lưu mở miệng.

Lần đầu tiên là bị khí thể đột nhiên bộc phát của Trần Nghiệp làm cho gián đoạn.

Lần này, lại không biết nên nói gì.

Trần Nghiệp lại không có thời gian để trì hoãn.

Trên trời còn có nhiều quái ngư như vậy chưa bị tiêu diệt!

Chiêu Hỏa Quyền vừa rồi, coi như là thăm dò, thử nghiệm ra được lực phòng ngự của quái ngư.

Tiếp theo, hẳn đã có đối sách ứng phó.

“Hô!”

Chỉ thấy hai nắm đấm của Trần Nghiệp, đều bốc cháy hừng hực, đồng thời, hắn lớn tiếng nói: “Bảo người dân trốn kỹ, chú ý đừng để bị xác quái vật rơi trúng, còn lại, những con cá lọt lưới, liền giao cho mọi người!”

Lời nói vừa dứt.

Hai nắm đấm Trần Nghiệp đồng thời đánh ra, nhắm thẳng lên bầu trời, hung hăng oanh tạc.

Liên Hoàn Phổ Thông Quyền!!

Trong nháy mắt!

Trên trời toàn là quyền ảnh.

Cùng với vô số quyền ảnh xuất hiện, còn có vô số nắm đấm lửa, nhanh chóng bay lên không trung.

Lần này Hỏa Quyền mà Trần Nghiệp sử dụng, chắc chắn không có uy lực lớn như lần đầu tiên, thể tích cũng nhỏ hơn một chút, đường kính chỉ còn khoảng mười mét.

Chương 233 - Trần Nghiệp ra tay, kinh thế hãi tục!

Lý do giảm bớt uy lực, là bởi vì Trần Nghiệp nhận ra, những con quái ngư này chỉ nhìn có vẻ đáng sợ, trên thực tế lực phòng ngự rất bình thường, Hỏa Quyền cỡ nhỏ là có thể giết chết, hẳn hoàn toàn không cần thiết, mỗi lần đều phải sử dụng toàn lực.

Bởi vì trên bầu trời có rất nhiều quái ngư.

Hắn phải tiết kiệm thể lực và tinh thần lực, dùng cái giá nhỏ nhất, để tiêu diệt quái ngư.

Như vậy mới có thể giết được nhiều hơn!

Tuy rằng những Hỏa Quyền này, không có uy lực khủng bố như lần đầu tiên, nhưng ưu điểm là số lượng nhiều, uy thế nhìn qua cũng lớn hơn.

“Vút! Vút! Vút!”

Lúc này Trần Nghiệp, giống như một khẩu pháo phòng không công suất cao, nhắm vào những con quái ngư kia, không ngừng oanh tạc.

Trong nháy mắt.

Trên trời toàn là Hỏa Quyền.

Dưới ánh lửa rực cháy, mọi người cảm thấy, trời sáng rồi!

Tất cả mọi người, bao gồm cả những người dân kia, thần sắc đều vô cùng kinh hãi!!

Bọn họ không thể tưởng tượng nổi, thần tích như vậy, lại là do một con người bộc phát ra.

Nếu có fan của One Piece ở đây.

Nhất định có thể nhận ra.

Chiêu này của Trần Nghiệp, rất giống với chiêu “Lưu Tinh Hỏa Sơn” của Akainu, một trong ba Đô đốc Hải Quân!!

Tuy nhiên, Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, nhìn qua số lượng nhiều hơn, cũng dày đặc hơn.

...

Dưới sự oanh tạc điên cuồng của Trần Nghiệp bằng chiêu “Liên Hoàn Phổ Thông Hỏa Quyền”.

Những con quái ngư trên bầu trời, liền phải chịu tội rồi!

Vốn dĩ những con quái ngư này, đang trong trạng thái rơi tự do, xoay chuyển bất tiện. Chưa kể, thể tích của bọn chúng cũng không nhỏ!

Trong mắt Trần Nghiệp, những con quái ngư này, đều trở thành bia sống!!

“Oanh oanh oanh...”

Trên bầu trời.

Liên tục vang lên tiếng nổ.

Ánh lửa bùng nổ, nhuộm đỏ cả bầu trời, kéo dài không dứt.

Vô số người dân bỗng nhiên có một loại cảm giác.

Phảng phất như bọn họ không phải đang gặp phải quái vật tập kích, mà là đang xem một buổi trình diễn pháo hoa có một không hai!

“Oa! Mẹ ơi, pháo hoa mà chú kia bắn, đẹp quá à!”

Một cô bé nhin không được vỗ tay reo hò.

Làm cho bà mẹ sợ hết hồn, vội vàng che miệng con gái lại...

Lúc này.

Toàn trường chỉ có một mình Trần Nghiệp đang “biểu diễn”!

Những người khác vốn muốn giúp đỡ, lại phát hiện căn bản không thể nhúng tay vào.

Bởi vì bọn họ không biết bay!

Những con quái vật kia, còn chưa kịp rơi xuống, đã bị Trần Nghiệp oanh sát thành tro bụi...

Cho nên, bọn họ chỉ có thể đứng nhìn.

Lão Lưu bỗng nhiên quát: “Bên này giao cho Trần Nghiệp, chúng ta đi giúp Đường Tử Trần!”

Mọi người lúc này mới nhớ ra, Đường Tử Trần còn đang ở một bên khác ngăn cản quái vật, vội vàng đi theo Lão Lưu, chạy tới giúp đỡ.

...

Trần Nghiệp liên tục oanh tạc lên bầu trời rùng rã năm phút, lúc này mới dừng lại.

Hắn cũng không thể không dừng lại!!

Bởi vì, cho dù hắn có tiết kiệm thể lực như thế nào, thì Liên Hoàn Phổ Thông Hỏa Quyền, đối với tinh thần lực của hắn tiêu hao, vẫn cực kỳ lớn.

Đây cũng là nhờ tinh thần lực của hắn hiện tại đã đột phá một ngàn, có biến hóa về chất.

Nếu không, cứ theo mức độ tiêu hao vừa rồi, hấn căn bản không thể nào kiên trì lâu như vậy.

Khi Trần Nghiệp dừng lại trong nháy mắt, lập tức cảm thấy đầu óc truyền đến từng đợt choáng váng, máu mũi chảy ròng.

Giây tiếp theo.

Trần Nghiệp loạn choạng chân, suýt nữa thì ngã xuống.

Đột nhiên.

Một người đàn ông trung niên, vội vàng lao về phía Trần Nghiệp, đỡ hấn dậy.

Chỉ là, người đàn ông trung niên vừa mới ôm lấy vai Trần Nghiệp, sắc mặt liền biến đổi.

Ông ta phát hiện ra trọng lượng của Trần Nghiệp vô cùng kinh người.

Phảng phất như đang đỡ không phải là con người, mà là thân thể bằng thép.

Đây là bởi vì, theo thực lực của Trần Nghiệp càng ngày càng mạnh, tuy rằng bề ngoài của hấn không có biến hóa quá lớn, nhưng mật độ xương cốt của hấn, thậm chí đã vượt qua cả hợp kim, da dẻ rắn chắc, cơ bắp săn chắc, trọng lượng tự nhiên cũng tăng lên rất nhiều.

Trần Nghiệp hiện tại, nhìn qua đại khái cũng chỉ khoảng một trăm bốn mươi, một trăm năm mươi cân, nhưng trọng lượng thực tế, đã đạt tới hai trăm cân.

Cũng chỉ có thân thể như vậy, mới có thể bộc phát ra lực lượng cường hãn như thế.

“Nhanh lại đây giúp một tay!”

Người đàn ông trung niên lớn tiếng kêu lên: “Đừng để anh hùng ngã xuống!!”

Những người xung quanh nghe vậy, đồng loạt chạy tới, vây quanh Trần Nghiệp ở giữa.

Tuy rằng trên bầu trời, còn có một ít cá lợt lưới chưa bị tiêu diệt, nhưng lúc này bọn họ, chỉ muốn bảo vệ tốt Trần Nghiệp.

Còn về phần những con quái vật kia, liền giao cho người khác đi!

Dưới sự dìu đỡ của mọi người, Trần Nghiệp cuối cùng cũng đứng vững.

Hắn bình tĩnh lại một hồi lâu, lúc này mới khôi phục lại một chút tinh thần.

Nhìn những ánh mắt cảm kích, kích động, sùng bái xung quanh, Trần Nghiệp bỗng nhiên cảm thấy, những gì hắn đã làm, đều là đáng giá.

“Chú ơi, uống nước đi ạ!”

Một cô bé đưa cho Trần Nghiệp một chai nước.

Chai nước là loại bằng nhựa, tạo hình khá dễ thương, được đeo trên lưng cô bé.

Trần Nghiệp mỉm cười, nhận lấy chai nước của cô bé, uống một hơi cạn sạch.

Không biết có phải là ảo giác hay không.

Sau khi uống chai nước này, Trần Nghiệp cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều.

“Cô bé, cảm ơn cháu nhé.”

“Không cần cảm ơn ạ.” Cô bé nghiêm túc nhìn Trần Nghiệp nói: “Mẹ cháu nói, chú là anh hùng, cũng là ân nhân của nhà chúng cháu, cho nên cháu mới cho chú uống bằng cốc của cháu, người khác cháu sẽ không cho uống đâu.”

Lời nói ngây thơ này, khiến cho những người xung quanh, trên mặt đều lộ ra nụ cười.

Trần Nghiệp cũng mỉm cười.

Sau đó.

Hắn khoát tay, nói với mọi người: “Cảm ơn mọi người, tôi không sao rồi, để tôi ngồi nghỉ một lát là được.”

Mọi người nghe vậy, liền tránh ra.

Trần Nghiệp cũng không sợ mặt đất bẩn, trực tiếp ngồi xuống, bắt đầu nghỉ ngơi.

Một lát sau.

Xung quanh vang lên tiếng bàn tán nhỏ:

“Vị anh hùng này, có phải là vị tiểu bạch k... công tử của Trần hội trưởng mà trên mạng hay nhắc tới không?”

“Đúng vậy! Thật không ngờ, cậu ấy lại mạnh như vậy, càng không ngờ, tối nay chúng ta lại được cậu ấy cứu.”

“Haizz! Lúc trước tôi còn mắng chửi cậu ấy trên mạng, tôi... tôi đúng là đáng chết mà!”

“Trần công tử thật sự là quá mạnh! Lực phá hoại vừa rồi, ít nhất cũng đạt tiêu chuẩn cấp năm rồi nhỉ?”

“Chắc chắn rồi! Tuy nhiên, cho dù là cao thủ cấp năm lợi hại đến đâu, cũng không thể nào giống như cậu ấy, có thể săn giết quái vật trên diện rộng như vậy, thật sự là quá mạnh mẽ.”

“Đúng vậy! Quá mạnh mẽ, Trần hội trưởng thật sự là hậu sinh khả úy.”

“Tôi nhớ, Trần công tử có được dị năng hệ hỏa, hình như mới chỉ có mấy tháng nhỉ? Tại sao lại mạnh như vậy? Thật sự là không thể tưởng tượng nổi.”

“Có gì mà không thể tưởng tượng nổi? Điều này chứng minh người ta thiên phú dị bẩm, trời sinh đã thích hợp với dị năng hệ hỏa.”

“Những gì vừa xảy ra, tôi đều quay phim lại rồi, lát nữa sẽ đăng lên mạng, tôi xem xem sau này còn ai dám mắng chửi Trần công tử nữa.”

“Bây giờ xem ra, Trần công tử cùng Đường nữ thần, thật sự là trời sinh một cặp!”

“Đúng vậy, Trần công tử cho dù là thực lực, hay là nhân phẩm, đều là thượng đẳng, hôn sự của bọn họ, tôi đồng ý.”

“Hắc hắc, cậu tính là gì? Người ta cần cậu đồng ý à?”

“Tôi là fan của Đường nữ thần! Trần công tử đã nhận được sự công nhận của tôi rồi, không được sao?”

...

Tuy rằng tinh thần lực của Trần Nghiệp gần như cạn kiệt, khiến cho đầu óc hắn từng trợn choáng váng.

Tuy nhiên, điều này cũng không ảnh hưởng đến thính lực của hắn.

Những tiếng bàn tán xung quanh, thỉnh thoảng truyền vào tai hắn, khiến cho hắn có chút im lặng.

Chương 234 - Chiến trường thực sự, lại ra tay!

“Trần tiên sinh.”

Lúc này, một viên cảnh sát giao thông đi tới, quan tâm hỏi: “Cần chúng tôi đưa anh đến bệnh viện không?”

Trần Nghiệp kỳ thực cũng coi như là người nổi tiếng trong nước.

Tuy rằng danh tiếng trước kia đều không tính là tốt, nhưng đen cũng là một loại nổi tiếng.

Thêm vào dị năng hệ hỏa của hắn, ở trong nước cũng coi như là độc nhất vô nhị, có thể bị người dân và cảnh sát giao thông xung quanh nhận ra, cũng không kỳ lạ.

“Không cần đâu.”

Trần Nghiệp khoát tay, nói: “Vừa rồi chỉ là món khai vị, còn có một trận chiến khó khăn đang chờ đợi!”

...

Một tai họa không kích...

Cứ như vậy kết thúc một cách chóng vánh...

Đương nhiên, Trần Nghiệp không thể một mình giết chết tất cả quái vật, vẫn có một số “con cá lọt lưới” bay về phía xa hơn.

Tuy nhiên, số lượng những con cá lọt lưới này đã rất ít, hắn là không thể tạo nên sóng gió gì lớn.

“Trần Nghiệp!”

Lát sau.

Lưu lão sư dẫn mọi người tới, nhìn thấy Trần Nghiệp đang ngồi trên mặt đất, lập tức gọi to.

Trần Nghiệp ngẩng đầu lên, thấy Lưu lão sư và những người khác, ai nấy đều bụi bặm phong trần, trên người bốc hơi nóng sau khi vận động mạnh, có mấy người còn bị thương, trông khá là chật vật.

Đường Tử Trần cũng ở trong đám đông, tuy trên người cô nàng không có vết thương, nhưng khuôn mặt xinh đẹp có chút tái nhợt, rõ ràng là tiêu hao không ít.

Đừng nhìn Đường Tử Trần tinh thần lực cao hơn Trần Nghiệp, niệm động lực cũng mạnh hơn dị năng hệ Hỏa, nhưng hiệu suất giết quái của nàng, hoàn toàn không thể sánh bằng so với Trần Nghiệp.

Bởi vì đợt tấn công vừa rồi của Trần Nghiệp, uy lực sát thương thực sự, chính là quyền phong của hắn.

Dị năng hệ Hỏa, chỉ là hỗ trợ tấn công.

Nếu chỉ dựa vào dị năng hệ Hỏa của hắn, căn bản không thể nào đạt được hiệu quả bùng nổ như vừa rồi.

“Cậu sao vậy? Bị thương à?”

Thấy Trần Nghiệp trước ngực có vết máu, trên mũi còn dính chút chưa lau sạch, Lưu lão sư vội vàng hỏi.

Trần Nghiệp cười xua tay: “Không sao đâu, chỉ là tiêu hao một chút tinh thần lực thôi.”

Lưu lão sư gật gật đầu, vẻ mặt muốn nói lại thôi.

Những người khác, cũng gần như vậy.

Trần Nghiệp liền nói: “Mọi người đang thắc mắc tại sao dị năng hệ Hỏa của tôi lại mạnh như vậy đúng không?”

Những người khác theo bản năng gật đầu.

Trần Nghiệp lại nói: “Chuyện này lát nữa sẽ từ từ nói với mọi người, chúng ta hãy đến tiền tuyến chi viện trước đã! Vừa rồi những con quái vật này có thể vượt qua tuyến phòng thủ, trực tiếp tấn công khu vực thành phố, chứng tỏ tình hình tiền tuyến rất nguy hiểm.”

Tiền tuyến có vũ khí phòng không, cũng có radar.

Kết quả phi ngư đều vào được nội thành, tiền tuyến ngay cả cảnh báo cũng không làm được...

Điều này đủ để nói lên tình hình của tiền tuyến.

Mọi người đều không phải kẻ ngốc, hiểu được lời Trần Nghiệp nói rất có lý.

Chỉ là, khi người dân phát hiện ra bọn họ muốn rời đi, lập tức tiến lên, vây quanh mọi người.

Phần lớn người dân, là muốn bày tỏ lòng biết ơn đối với ân nhân.

Đặc biệt là Đường Tử Trần và Trần Nghiệp, tuyệt đối là mục tiêu được người dân chú ý, được vô số người coi là anh hùng thực sự.

Cũng có một số kẻ nắm bắt cơ hội này, nhất quyết muốn chụp ảnh chung với Trần Nghiệp và Đường Tử Trần...

Vị Trịnh liên trưởng kia vội vàng đứng ra, lớn tiếng nói: “Chư vị hương thân phụ lão, tôi có thể hiểu được tâm trạng vừa trải qua cơn nguy kịch của mọi người, nhưng mà, chiến sự tiền tuyến đang rất nguy cấp, chúng tôi còn phải đến tiền tuyến chi viện, xin mọi người nhường đường cho chúng tôi đi qua.”

“Nếu tiền tuyến không giữ được, thành phố Ma Đô này, e rằng sẽ không còn tồn tại!”

Nghe được những lời này.

Người dân lúc này mới lần lượt tránh đường.

Sau đó, mọi người với sự kính trọng cao cả, nhìn theo bóng dáng đoàn người rời khỏi đây.

Trong đám đông, còn có một vài người là phóng viên truyền thông.

Nhìn bóng dáng quả cảm của nhóm người Võ Đại, bọn họ thậm chí đã nghĩ đến tiêu đề hot search ngày mai sẽ là gì...

...

Mọi người đi qua hai khu phố.

Tất cả người dân gặp phải trên đường, đều dành cho bọn họ sự kính trọng, dùng ánh mắt nhìn anh hùng nhìn bọn họ, đồng thời tự giác nhường ra một con đường, để mọi người đi thông suốt.

Rõ ràng, những người dân này đã biết, là ai đã cứu bọn họ.

Tới khu phố thứ ba, số lượng người dân ở đây đã ít đi rất nhiều, dù sao đường ở khu phố thứ ba cũng không phải đường ra khỏi thành.

Có mấy chiếc xe quân dụng, đang đợi bọn họ.

Khi nhìn thấy nhóm người Trần Nghiệp, những người lính kia, lập tức tinh thần phấn chấn.

“Nghiêm!”

Một sĩ quan hô to.

Mấy người lính đang đợi ở đây, đều đồng loạt cúi chào.

Mọi người cũng không khách sáo, chỉ gật đầu với những người lính, liền trực tiếp lên xe, chạy thẳng tới tiền tuyến.

Lưu lão sư cùng mấy người Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, ngồi trên cùng một chiếc xe.

Chờ xe chạy, Lưu lão sư mới lên tiếng hỏi: “Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, hai đứa vừa rồi tiêu hao không ít tinh thần lực, lát nữa đến tiền tuyến, đừng quá liều mạng, tinh thần lực một khi bị vắt kiệt, có thể sẽ xuất hiện hiện tượng ngất xỉu, trên chiến trường rất nguy hiểm.”

Trần Nghiệp gật đầu nói: “Vâng thưa lão sư, em biết rồi ạ.”

Hắn vừa mới đánh ra ít nhất là hơn nghìn Hỏa Quyền, tinh thần lực tiêu hao khá nghiêm trọng, suýt chút nữa thì ngất xỉu, biết lời Lưu lão sư nói không sai.

Lát nữa đến chiến trường, Trần Nghiệp cũng không định sử dụng dị năng hệ Hỏa nữa.

Đường Tử Trần ở bên cạnh cũng gật đầu.

Lưu lão sư lại nhìn về phía Trần Nghiệp: “Trần Nghiệp, em có được dị năng hệ Hỏa, cũng mới chỉ có mấy tháng thôi đúng không? Sao vừa rồi lại...”

“Ồ!” Trần Nghiệp giải thích (bịa chuyện): “Trước khi có được tinh hạch của Nguyên Tổ Ma hệ Hỏa, thầy đã nói với em, phải giữ gìn tiềm năng, cho nên em vẫn luôn giữ gìn, cộng thêm sau đó thu hoạch được từ bí cảnh, và sự tăng trưởng khi luyện tập hàng ngày, hiện tại thuộc tính tinh thần của em, đã cao đến hơn 800 rồi!”

“Cho nên, dị năng hệ Hỏa của em có hơi mạnh một chút, cũng rất hợp lý đúng không ạ?”

Lưu lão sư hiển nhiên không phải người dễ bị lừa gạt: “Thuộc tính tinh thần hơn 800, quả thật rất lợi hại... Nhưng mà, như vậy cũng không đủ để bộc phát ra năng lượng như em vừa rồi! Những quả đấm lửa của em, lực phá hoại đã đạt tới tiêu chuẩn cấp năm.”

“Đặc biệt là cú đấm đầu tiên, uy lực kinh người nhất, chỉ bằng cú đấm đó, em đến trụ sở hiệp hội kiểm tra, lấy một chức danh cấp năm, cũng dư sức.”

“Đây tuyệt đối không phải là lực phá hoại mà thuộc tính tinh thần 800 có thể bộc phát ra được.”

Trần Nghiệp nghe vậy, thở dài một hơi.

Hắn chính là không thích kiểu người không dễ bị lừa gạt này.

“Lão sư, cụ thể thì em cũng không biết là chuyện gì xảy ra, lúc em dung hợp tinh hạch Nguyên Tổ Ma hệ Hỏa đó, em liền cảm thấy đặc biệt thuận lợi, cũng rất kết hợp, cứ như thể là... dị năng hệ Hỏa, sinh ra đã rất hợp với em vậy.”

“Từ khi có được dị năng hệ Hỏa, trong vòng mấy tháng, em càng ngày càng cảm thấy, dị năng hệ Hỏa đối với em mà nói, quả thực là năng lực được thiết kế riêng, sử dụng vô cùng thuận tay.”

“Em nghĩ, có lẽ dị năng hệ Hỏa mà em dung hợp, có chút không giống bình thường!”

Dù sao trong nước, người sở hữu dị năng hệ Hỏa, chỉ có mỗi Trần Nghiệp.

Trong trường hợp không có trường hợp nào khác, hắn đương nhiên muốn nói thế nào thì nói.

“Ra là vậy!”

Lưu lão sư cau mày, trầm tư suy nghĩ.

Suy nghĩ hồi lâu, ông cũng chỉ có thể cảm thán một tiếng: “Có lẽ thật sự là bởi vì, em thực sự rất hợp với tính cách của con Nguyên Tố Ma đó!”

Chương 235 - Chiến trường thực sự, lại ra tay! (2)

Dừng một chút.

Lưu lão sư lại nói: “Đã có thực lực như vậy, tại sao không nói sớm? Nói sớm với chúng ta, em cũng có thể nhận được sự coi trọng của trường học.”

“Lão sư, trước tiên là, chuyện xảy ra trên người em, bản thân em cũng không rõ là chuyện gì, sao dám nói lung tung?”

Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Hơn nữa, em cảm thấy hiện tại như vậy rất tốt, em không muốn giống như lớp trưởng, cả ngày bị nhốt lại.”

Đường Tử Trần: “...”

“Dù sao thì, tối nay em cũng coi như là thể hiện một phen.”

Lưu lão sư nói: “Hiện tại em, đã có thực lực cấp năm, tiếp theo, em muốn tiếp tục giữ bí mật, e rằng cũng không được nữa.”

Nói đến đây, Lưu lão sư lúc này mới nhớ tới, học sinh của mình, thực lực đã mạnh hơn mình rồi, không khỏi cảm thán một tiếng.

...

Ô tô chạy với tốc độ rất nhanh.

Chỉ mười mấy phút, liền dừng lại.

Khi Trần Nghiệp và những người khác xuống xe, phát hiện còn có không ít người khác, đang chạy tới đây chi viện.

Phần lớn mọi người đều sắc mặt ngưng trọng, mang theo một tia thấy chết không sờn.

Nhưng cũng có một số ít, rụt rè sợ sệt, thần sắc sợ hãi.

Ước chừng những người sau là loại người bất đắc dĩ phải đến. Đối với những người sợ hãi này, Trần Nghiệp không hề xem thường.

Hắn không thể yêu cầu tất cả mọi người đều không sợ chết.

Nếu hắn không có thực lực cường đại trong người, e rằng biểu hiện của hắn, cũng chẳng khá hơn chút nào.

“Liên trưởng, phía trước xe không qua được, chỉ có thể đưa mọi người tới đây thôi.”

Nghe thấy lời người lính, Trịnh liên trưởng gật gật đầu, đi tới trước mặt mọi người.

P phía trước không xa, chính là tuyến phòng thủ của khu vực thành phố.

Lúc này, lửa cháy ngút trời, tiếng gầm rú của đủ loại quái vật cùng với tiếng súng đại bác, không ngừng vang lên.

Cho dù chỉ nhìn từ xa, cũng có thể cảm nhận được sự khốc liệt trên chiến trường.

Đây là lần đầu tiên mọi người lên chiến trường.

Không ít người đều lộ ra vẻ căng thẳng.

Chỉ có Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, Lưu lão sư và Triệu Tranh, thần sắc còn tương đối bình tĩnh.

Lý do bọn họ bình tĩnh như vậy, hoặc là bởi vì có thực lực cường đại trong người, hoặc là đã từng đến chiến trường rồi.

Trịnh Liên trưởng cũng là người biết nhìn sắc mặt, nhìn thấy thần sắc sợ hãi của mọi người, lập tức nói: “Mọi người yên tâm, nhiệm vụ của mọi người không phải là chiến đấu trực diện, nơi đó giao cho chúng tôi. Mọi người chỉ cần giữ vững tuyến phòng thủ thứ hai, không để cho những con cá lọt lưới, đột phá vòng vây là được.”

“Nếu như thật sự có người sợ hãi, cũng có thể đi làm một số công việc vận chuyển đạn dược vật tư.”

“Mọi người là đến hiệp trợ tác chiến, chúng tôi tuyệt đối sẽ không miễn cưỡng mọi người.”

Ném xuống câu nói này, Trịnh liên trưởng giờ tay chào theo kiểu nhà binh với mọi người, liền xoay người rời đi, nhanh chóng chạy về phía chiến trường chính.

Trần Nghiệp và những người khác thì bị một người lính dẫn dắt, đến tuyến phòng thủ thứ hai.

Bọn họ nấp sau ụ đất, có thể nhìn thấy rõ ràng, chiến trường chính đáng sợ đến mức nào.

“Ầm ầm! Ầm ầm!”

“Đùng đùng đùng...”

Súng máy, đại bác, không ngừng khai hỏa.

Vô số quả đạn pháo, điên cuồng bắn về phía đám quái vật.

Nhưng mà, số lượng quái vật thực sự là quá nhiều, hơn nữa đại bộ phận quái vật da dày thịt béo, có thể miễn dịch với công kích của đạn.

Cho dù là đạn pháo của đại bác, nổ tung trên người những con quái vật này, cũng rất khó có hiệu quả.

Chỉ có những cường giả cấp năm, mới có thể tạo thành thương tổn trí mạng cho quái vật.

Nhưng số lượng cường giả cấp năm, so với đám quái vật vô cùng vô tận, thực sự là quá ít ỏi...

Cho nên, cục diện trước mắt, phe loài người, hoàn toàn rơi vào thế yếu.

Thậm chí, có thể nói không ngoa, tuyến phòng thủ của khu vực thành phố vô cùng mong manh, bất cứ lúc nào cũng có thể bị đám quái vật công phá.

Mà đám quái vật kia, dữ tợn đáng sợ, liệu chết không lùi.

Trong đó có một con quái vật, thân hình đặc biệt to lớn, chiều dài cơ thể ít nhất cũng đạt tới hai mươi mét, phía sau còn kéo theo một cái đuôi dài, trên đó mọc đầy lưỡi dao sắc bén.

Con quái vật này thực lực cũng vô cùng mạnh mẽ, da dày thịt béo, liều lĩnh xông thẳng, lúc này đã xông đến trước mặt loài người. Sau đó, nó mặc kệ vô số viên đạn, dùng đuôi quét ngang một cái, phe loài người, liền thương vong thảm trọng.

Rất nhiều binh lính bị cái đuôi của con quái vật đánh cho tan xương nát thịt, anh dũng hy sinh.

Thậm chí ngay cả tuyến phòng thủ cũng bị xé rách một lỗ hổng lớn.

Uy thế hung hãn như vậy, quả thực khiến mọi người sợ hãi.

Không ít người trước đó dựa vào một lòng nhiệt huyết mà chạy tới đây, nhìn thấy một màn đáng sợ này, trong nháy mắt bị dọa cho lạnh lẽo, sắc mặt trắng bệch, đồng thời nảy sinh ý định rút lui.

May mà phe loài người, cũng có cường giả.

Ngay khi con quái vật này sắp sửa xông phá tuyến phòng thủ, có hai gã cường giả cấp năm, lập tức từ vòng chiến bên cạnh nhảy ra, giao chiến với con quái vật.

“Kia là... Hiệu trưởng!”

Tào Vũ kinh hô.

Mọi người cũng nhìn thấy, hai gã cường giả cấp năm kia, một trong số đó, chính là Lục Hiệu trưởng.

Lục Hiệu trưởng rất mạnh.

Chỉ thấy ông cầm một thanh đao to bản, hét lớn một tiếng “Nguyên Tử Trảm”!

Vậy mà trong nháy mắt, chém ra vô số đao đao quang, uy thế kinh người.

Lớp phòng ngự của con quái vật, ngay cả đại bác cũng không thể phá vỡ, trong nháy mắt bị chém cho máu thịt be bét, cái đuôi trực tiếp bị chặt đứt.

“Rống!”

Con quái vật lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Lục Hiệu trưởng thì nhân cơ hội, liêu lĩnh, bay người nhảy lên, vậy mà trực tiếp xông vào trong miệng đầy máu của con quái vật...

“Phụt!”

Ngay sau đó.

Lục Hiệu trưởng từ sau gáy con quái vật, nhảy ra...

Vậy mà trực tiếp mở một lỗ lớn trong khoang miệng của con quái vật, phá hủy bộ não của con quái vật này.

“Àm âm!”

Cơ thể to lớn của con quái vật, âm âm ngã xuống.

“Tốt!!”

Nhìn thấy Lục Hiệu trưởng gọn gàng dứt khoát chém giết con quái vật.

Trong đám đông.

Lập tức bùng nổ tiếng hoan hô vang dội.

Hành động của Lục Hiệu trưởng, cũng mang đến sự cổ vũ to lớn cho vô số người.

Trần Nghiệp lại nhú mày.

Thị lực hẳn tốt, có thể nhìn thấy rõ ràng, sắc mặt Lục Hiệu trưởng tái nhợt, bàn tay cầm đao đều đang run rẩy.

Rõ ràng là tiêu hao quá lớn, đã đến tình trạng kiệt quệ.

Hơn nữa, Lục Hiệu trưởng chỉ có thực lực 5+, đã là người mạnh nhất phe loài người rồi.

Mà thủ lĩnh bên phía quái vật, chính là tên Hải Vương cấp sáu kia, còn chưa lộ diện.

“Tình hình không ổn.” Giọng nói của Lưu lão sư, đột nhiên vang lên: “Hiệu trưởng tiêu hao quá lớn, e rằng không chống đỡ được bao lâu.”

Sợ ảnh hưởng đến sĩ khí, những lời này là Lưu lão sư nói nhỏ, chỉ có mấy người bên cạnh nghe được.

Mọi người nghe vậy, sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

Lúc này chỉ cần là người bình thường, đều có thể nhìn ra được, Lục Hiệu trưởng là liều thuốc tinh thần của phe loài người.

Một khi ông ngã xuống, tuyến phòng thủ của loài người chắc chắn sẽ sụp đổ.

Mà phía sau bọn họ, chính là khu vực thành phố.

Còn có vô số người dân, đang chờ được sơ tán...

Sự phát triển tiếp theo.

Đúng như câu nói: Thật sự là sợ cái gì thì cái đó đến!

Ngay sau khi Lục Hiệu trưởng chém giết con quái vật, đột nhiên, có mấy cái xúc tu to bằng thùng nước, không biết từ đâu chui ra, quần về phía Lục Hiệu trưởng.

Tốc độ của xúc tu cực nhanh.

“Trảm!”

Lục Hiệu trưởng lập tức hét lớn một tiếng, nhưng chỉ kịp vung ra một đao, đã bị một cái xúc tu quần lấy chân, kéo ông ta lên cao, treo ngược giữa không trung.

Sau đó.

Chủ nhân của cái xúc tu: Một con quái vật mực ống to lớn vô cùng, xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

Con quái vật mực ống này, so với con quái vật trước đó, thân hình càng thêm to lớn, cả người giống như một ngọn núi thịt. Nó vừa xuất hiện, mặt đất đều rung chuyển.

Chương 236 - Hải Vương: Kẻ yếu chỉ xứng làm thức ăn

Con quái vật mực ống này rất thông minh, sau khi bắt được Lục Hiệu trưởng, không hề do dự, trực tiếp muốn ném vào trong miệng của nó.

Cái miệng của con quái vật này, giống như một bể chứa nước, không chỉ rộng, mà còn sâu không thấy đáy.

Hơn nữa, trong miệng nó, chỉ chít toàn là răng nanh sắc nhọn!

Chỉ cần nhìn một cái, đã khiến người ta da đầu tê dại.

Tất cả mọi người nhìn thấy một màn Lục Hiệu trưởng bị bắt, nụ cười vui mừng trên mặt còn chưa biến mất, đã bị dọa cho ngây người.

Một khi Lục Hiệu trưởng rơi vào trong miệng con quái vật mực ống khổng lồ, không có ai cho rằng, Lục Hiệu trưởng còn

có thể sống sót.

Trần Nghiệp có thể nhìn thấy, trên mặt Lục Hiệu trưởng, đã lộ ra thần sắc tuyệt vọng.

Rõ ràng.

Ngay cả bản thân Lục Hiệu trưởng, cũng cho rằng mình chết chắc rồi.

Trong thời khắc ngàn cân treo sợi tóc.

Một bóng người, đột nhiên xông ra ngoài.

Bóng người này tốc độ rất nhanh, mọi người chỉ kịp nhìn thấy đó là một người đầu trọc, hắn ta đã xông đến hàng đầu tiên của chiến tuyến.

“Hỏa Quyền!”

Một quyền mang theo ngọn lửa khổng lồ, rộng hơn hai mươi mét, đột nhiên xuất hiện trên chiến trường, mang theo sức mạnh vạn quân, lao thẳng về phía con quái vật mực khổng lồ.

Nơi Hỏa Quyền đi qua, những con quái vật nhỏ hơn đều bị nghiền nát trong nháy mắt!

Hơn nữa, Hỏa Quyền di chuyển với tốc độ cực nhanh, chỉ trong nháy mắt đã đến trước mặt con quái vật mực.

“Ầm!”

Một tiếng nổ lớn vang trời.

Ánh lửa bốc lên ngùn ngụt, trên không trung thậm chí còn xuất hiện một đám mây hình nấm nhỏ...

Giữa biển lửa bùng cháy, thân ảnh của Lục hiệu trưởng bị một lực lượng vô hình giữ chặt, kéo ra khỏi xúc tu của con quái vật mực.

Là Đường Tử Trần đã ra tay, phối hợp ăn ý với Trần Nghiệp, kịp thời cứu Lục hiệu trưởng.

“Tốt!!”

Nhìn thấy con quái vật bị đẩy lùi, Lục hiệu trưởng được cứu, những người xung quanh đều hò reo, đồng thời nhìn về phía Trần Nghiệp.

Mọi người đều nhìn thấy rõ ràng.

Cú đấm lửa khổng lồ đó chính là do chàng trai đầu trọc này tung ra.

Không ít người dường như biết đến đại danh của Trần công tử, khi nhìn thấy Trần công tử ra tay, sắc mặt vô cùng kinh ngạc.

Cú đấm vừa rồi, cho dù là trong số các cường giả cấp năm, lực phá hoại cũng vô cùng mạnh mẽ.

Không ngờ, Trần công tử vậy mà đã có thực lực cấp năm?

Mà Trần Nghiệp sau khi tung ra Hỏa Quyền, lập tức lại chảy máu mũi, đầu óc truyền đến từng đợt choáng váng.

Đây là tác dụng phụ của việc sử dụng quá mức tinh thần lực.

Thực ra.

Hiện tại Trần Nghiệp, thể lực vẫn còn rất nhiều, nếu dùng năm đấm, đánh thêm mấy ngày cũng không sao.

Chỉ là tinh thần lực hơi kém một chút.

Hơn nữa, dị năng hệ hỏa đối với tinh thần lực tiêu hao cũng tương đối lớn. Cho nên mới khiến cho hắn xuất hiện cảm giác lực bất tòng tâm.

“Rống!”

Con quái vật mực khổng lồ kia, năng lực phòng ngự dường như đặc biệt mạnh, trúng một chiêu của Trần Nghiệp, vậy mà không chết.

Tuy nhiên, nó dù sao cũng là quái vật dưới nước, trời sinh đã sợ lửa, lúc này toàn thân đã bị thiêu đen, vết thương tuy không trí mạng, nhưng cực kỳ đau đớn, phát ra từng tiếng kêu gào thảm thiết, đồng thời nhanh chóng di chuyển về phía sau, dường như muốn trở về biển cả...

“Trần Nghiệp!!”

Đường Tử Trần kinh hô một tiếng, vội vàng đỡ lấy Trần Nghiệp.

Lúc này Trần Nghiệp máu mũi chảy ròng ròng, nhìn qua quả thực rất đáng sợ.

Lão Lưu cùng những người khác, cũng đều vây quanh.

“Trần Nghiệp tinh thần lực bị quá tải, mau chóng để cậu ấy nghỉ ngơi một chút.”

Lão Lưu hô lên một tiếng, lại nói với Trần Nghiệp: “Trần Nghiệp, tiếp theo, em không thể sử dụng dị năng hỏa diễm nữa, tinh thần lực quá tải nghiêm trọng, sẽ làm tổn thương não bộ.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Vừa rồi cũng là trong lúc nguy cấp, mới sử dụng Hỏa Quyền.

Hiện tại trạng thái tinh thần lực quá tải rất khó chịu, hẳn khẳng định sẽ không sử dụng dị năng hỏa diễm nữa.

Chủ yếu là vừa rồi ở khu vực thành thị, hẳn sử dụng dị năng hỏa diễm quá nhiều.

Trong vòng mấy phút đó, hẳn đã tung ra hàng ngàn cú Hỏa Quyền!

“Hóa ra người cứu tôi là em!”

Lúc này.

Lục hiệu trưởng cũng đi tới, ánh mắt kinh ngạc nhìn Trần Nghiệp: “Thật không ngờ, trong số học sinh của Võ Đại chúng ta, lại còn ẩn giấu một cao thủ như em.”

“Tuổi còn trẻ, đã có thực lực như vậy, lão Trần chắc hẳn nằm mơ cũng cười tỉnh.”

Vừa dứt lời.

Từ xa trong đám quái vật, đột nhiên truyền đến một tiếng kêu gào thảm thiết.

“Grào!”

Là con quái vật mực kia.

Nó dường như đang phải chịu đựng điều gì đó, cực kỳ đau đớn.

Ngay sau đó.

“Phụt!”

Phần đầu con quái vật mực đột nhiên nổ tung, chất lỏng màu đen, kèm theo vô số thịt vụn, bay đầy trời.

Một màn quỷ dị như vậy, lập tức thu hút sự chú ý của rất nhiều người.

Mất đi phần đầu, con quái vật mực lập tức tắt thở.

Tuy nhiên, thân thể to lớn của nó, lại không ngã xuống, bởi vì tám xúc tu của nó, từ lâu đã bám chặt vào mặt đất, cho dù đã chết, vẫn như vậy.

Sau đó.

Một thân ảnh quái vật, đột nhiên chui ra từ trong thi thể của con quái vật mực.

Thân ảnh quái vật này có hình dạng con người, đi bằng hai chân, hai cánh tay rất dài, đầy cơ bắp.

Mặc dù trước mặt con quái vật mực, thân ảnh này có vẻ rất nhỏ, nhưng trên thực tế, vóc dáng của nó so với con người lớn hơn rất nhiều, chiều cao ít nhất cũng phải hơn hai mét rưỡi.

Do khoảng cách quá xa, cộng thêm trời tối, mọi người không nhìn rõ mặt mũi con quái vật này, chỉ biết đối phương lúc này trong tay đang cầm một miếng thịt của con quái vật mực, đang gặm nhấm.

Rõ ràng, con quái vật mực đã chết dưới tay con quái vật này.

Mọi người hơi sững sờ, thật không ngờ, quái vật cũng sẽ tự mình đấu đá.

Trên thực tế.

Nếu lúc này có người ở bên cạnh con quái vật này, hơn nữa lại hiểu tiếng Oa quốc, sẽ có thể nghe thấy, con quái vật này đang khinh thường lắm bầm:

“Tên phé vật vô dụng, đáng đời phải chết!”

Con quái vật này vừa lắm bầm, vừa nhìn về phía phòng tuyến của con người.

Ở một bên khác.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần thị lực hơn người, đều nhìn thấy dung mạo của con quái vật này.

Sắc mặt Trần Nghiệp bình tĩnh, gương mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần lập tức trở nên nghiêm túc.

“Con quái vật đó, chính là Hải Vương!” Đường Tử Trần nghiêm nghị nói.

Mọi người nghe vậy, đều giật mình.

Lúc này.

Hải Vương kia, đột nhiên chuyển động.

“Ầm!”

Tốc độ của nó, nhanh vô cùng, như một cơn gió, nhanh chóng lao về phía phòng tuyến của con người.

Lúc này trên chiến trường, có một vị cường giả cấp năm, đang đứng mãnh chiến đấu.

Thiên phú anh hùng mà người này kết hợp, có lẽ là Metal Bat (gậy bóng chày kim loại), cầm trong tay một cây gậy đặc chế, vung vẩy như nước, lũ quái vật căn bản không thể đến gần.

Mà phương hướng Hải Vương lao tới, mục tiêu chính là người này.

Lục hiệu trưởng vội vàng hô to: “Trương quán chủ, cẩn thận!!”

Vị Trương quán chủ kia nghe vậy sững sờ, liền nhìn thấy Hải Vương đang lao về phía mình.

Tốc độ khủng bố như vậy, khiến Trương quán chủ lập tức hiểu được, con quái vật tới rất mạnh.

“Tới tốt lắm!!”

Trương quán chủ không né tránh, vung cây gậy hợp kim của mình, hung hăng nện về phía con quái vật.

Sau đó.

Hai bên va chạm vào nhau...

“Rầm!”

Một tiếng giòn tan vang lên.

Toàn thân Trương quán chủ bay ngược ra ngoài, giống như một viên đạn pháo, đập vào đám đông, đè bẹp không ít người, thương vong vô số.

Về phần bản thân Trương quán chủ, cũng toàn thân là máu, hôn mê bất tỉnh, không biết sống chết.

Cây gậy hợp kim của ông ta, bị uốn cong biến dạng nghiêm trọng...

Chỉ một đòn.

Cường giả cấp năm kỳ cựu, thực lực chỉ sau Lục hiệu trưởng, cứ như vậy bị đánh bại.

Nếu không phải thiên phú của ông ta chính là “Kiên Nhận”, e rằng đã chết rồi.

Nhất thời.

Toàn trường im lặng.

Chương 237 - Hải Vương: Kẻ yếu chỉ xứng làm thức ăn (2)

Ngay cả những con quái vật khát máu kia, lúc này cũng có chút sợ hãi dừng lại, tránh xa Hải Vương.

Chưa nói đến con người.

Lúc này, sắc mặt tất cả mọi người đại biến, ánh mắt kinh hãi.

“Quá yếu!”

Hải Vương kia đột nhiên lên tiếng, nói tiếng Hạ quốc: “Các ngươi thật sự là quá yếu!”

“Kẻ yếu, thì ngoan ngoãn trở thành thức ăn đi!”

Nhìn thấy vô số người đều lộ ra thân sắc sợ hãi.

Hải Vương liền cười lớn một cách kiêu ngạo: “Đúng vậy, chính là như vậy, hãy sợ hãi đi! Ta sẽ từng miếng từng miếng, ăn hết trái tim của các ngươi!”

Nói xong, còn cố ý liếm liếm hàm răng sắc nhọn trong miệng, nhìn con người, lộ ra nụ cười dữ tợn.

Tất cả cường giả có mặt, sắc mặt đều vô cùng khó coi.

Lục hiệu trưởng lập tức thấp giọng nói: “Lão Lưu, mau chóng đưa các học sinh trở về!”

Giọng điệu vô cùng nghiêm trọng.

Lão Lưu biết ý của hiệu trưởng, Hải Vương này mạnh mẽ như vậy, phòng tuyến của con người không có cao thủ, trong mắt nó, chính là trò cười.

Ở lại đây, đều phải chết!

Ông ta đang định đồng ý.

Đột nhiên.

Có người chạy trước.

Một người đàn ông trung niên bụng phệ, bị dọa đến mức kinh hãi, ném vũ khí trong tay xuống, cũng không quay đầu lại chạy về phía khu vực thành thị.

“Này này này... Ta còn đang chơi vui vẻ mà! Ai cho người chạy?”

Hải Vương cười khẩy, đột nhiên há miệng, nhổ về phía người đang bỏ chạy một ngụm nước bọt.

“Vèo!”

Tiếng xé gió vang lên.

Ngụm nước bọt của gã, vậy mà giống như viên đạn, trực tiếp bắn nổ đầu người đàn ông trung niên đang bỏ chạy.

Kinh khủng!!

Nhìn thấy cảnh này, sắc mặt của mọi người càng thêm khó coi.

Một số kẻ nhát gan, đã bị dọa đến mức ngã ngối trên mặt đất, vẻ mặt đầy tuyệt vọng.

“Vậy thì, ăn trái tim của ai trước đây?”

Hải Vương vừa nói, vừa đảo mắt nhìn xung quanh.

Tất cả những người bị nó nhìn thấy, đều là trong lòng trầm xuống.

Gã dường như rất thích cảm giác tạo ra sự sợ hãi này, cố ý đùa bỡn lòng người.

Trần Nghiệp nhìn mà rất khó chịu.

Đột nhiên, Trần Nghiệp nghĩ đến cái gì đó, lặng lẽ ghé sát tai Đường Tử Trần, nói nhỏ vài câu.

Đường Tử Trần nghe xong, lập tức mỉm cười, gật đầu đồng ý.

Nụ cười này của nàng, thật sự là khuynh quốc khuynh thành.

Hải Vương đột nhiên hai mắt sáng lên, nhìn Đường Tử Trần nói: “Ồ, thật là một cô gái xinh đẹp, trái tim của ngươi, nhất định rất ngon.”

Vừa dứt lời, Hải Vương liền bước về phía Đường Tử Trần.

Sắc mặt mọi người biến đổi.

Đặc biệt là Lục hiệu trưởng và Lão Lưu, càng là kinh hãi thất sắc.

“Đường Tử Trần, mau chạy đi!!” Lão Lưu hét lớn một tiếng, trực tiếp đứng ra, chắn trước mặt Đường Tử Trần.

Những người khác cũng vậy, đều đứng ra, bảo vệ Đường Tử Trần.

Trong mắt bọn họ, Đường Tử Trần vô cùng quan trọng.

Ma Đô đã không giữ được, vậy thì Đường Tử Trần nhất định không thể xảy ra chuyện.

Nếu không đêm nay liền thiệt lớn.

Đường Tử Trần ngược lại rất bình tĩnh, lạnh lùng liếc nhìn Hải Vương đang đi tới, đột nhiên toàn thân tỏa ra ánh sáng màu xanh lục, phát động niệm lực, tạo thành áp lực đè xuống Hải Vương.

“Rắc!”

Toàn thân Hải Vương khựng lại, mặt đất dưới chân, cũng trong nháy mắt nứt ra.

Tuy nhiên chỉ có vậy.

Hải Vương không chỉ không bị thương một chút nào, thậm chí hai mắt còn sáng lên.

“Hóa ra, ngươi chính là thiên tài của Hạ quốc? Tốt! Thật sự là quá tuyệt vời! Ta muốn ăn sạch sẽ ngươi, một chút cũng không chừa!!”

Nó vừa dứt lời.

Đột nhiên.

Một người đầu trọc, vác Đường Tử Trần lên rồi bỏ chạy.

Tốc độ rất nhanh!

Nhìn tốc độ bộc phát ra khi chạy, ít nhất cũng phải có hơn 300 điểm nhanh nhẹn.

Hải Vương đầu tiên là sững sờ, sau đó lộ ra nụ cười dữ tợn.

Tốc độ như vậy, cũng muốn chạy trốn khỏi sự truy sát của nó?

Thật là nằm mơ.

“Ha ha ha... Chạy đi! Dùng hết sức chạy đi! Nhất định phải để bản đại gia vui vẻ một chút a!”

Vừa nói, Hải Vương vừa tăng tốc độ, đuổi theo Trần Nghiệp.

“Chặn nó lại... Nguyên Tử Trảm!!”

Lục hiệu trưởng quát lớn một tiếng, rút đại đao ra, dùng sức chém về phía Hải Vương.

“Phập!”

Một đạo đao quang xẹt qua.

Hải Vương hơi nghiêng người né tránh, cánh tay trái đột nhiên xuất hiện một đường máu, sau đó, cả cánh tay, vậy mà đứt thành hai đoạn, rơi xuống.

Sắc mặt con quái vật này sa sầm, vung một cái tát về phía Lục hiệu trưởng.

Tốc độ quá nhanh, Lục hiệu trưởng chỉ kịp dùng đao chắn trước người đỡ đòn.

“Rầm!”

Lục hiệu trưởng bị đánh bay, suýt chút nữa đi theo vết xe đổ của Trương quán chủ.

May mà một kích này của Hải Vương, uy lực không đặc biệt lớn, ông ta cũng dùng đao đỡ được, cho nên chỉ bị chấn động đến mức phun máu, thương thế không phải đặc biệt nghiêm trọng.

Mà Hải Vương mất đi một cánh tay, sắc mặt không chút thay đổi, thậm chí không nhìn ra một chút đau đớn nào.

Ngay sau đó.

“Phập!”

Một cánh tay mới tinh, đột nhiên mọc ra từ bả vai trái của nó.

Cảnh tượng này, khiến những người khác đang xông tới, dừng lại đột ngột, trợn mắt há hốc mồm.

Không ai ngờ tới, con quái vật này không chỉ thực lực cường hãn, vậy mà còn có năng lực tái tạo mạnh mẽ như vậy.

Sau đó, Hải Vương vừa cử động cánh tay mới, vừa lạnh lùng nhìn Lục hiệu trưởng.

“Chờ lát nữa sẽ xử lý người sau!”

Ném xuống một câu nói này.

Hải Vương liền đuổi theo Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

...

Người vác Đường Tử Trần chạy trốn, đương nhiên là Trần Nghiệp.

Lúc này phương hướng Trần Nghiệp chạy, không phải là khu vực thành thị, mà là hướng ngoại ô phía sau bên phải.

Với tốc độ thật sự của Trần Nghiệp, một khi đã chạy, Hải Vương ngay cả bóng dáng của hắn cũng không nhìn thấy.

Hắn cố ý giảm tốc độ, là vì muốn câu cá!

“Chặn nó lại, chặn nó lại!”

Lão Lưu lớn tiếng kêu gọi, muốn ngăn cản Hải Vương truy sát Đường Tử Trần và Trần Nghiệp.

Vô số binh sĩ nổ súng về phía Hải Vương.

“Tạch tạch tạch...”

Tiếng súng đạn vang lên không ngừng.

Tuy nhiên, những viên đạn bắn vào người Hải Vương, không có chút tác dụng nào.

Trước đó Hải Vương bị Lục hiệu trưởng chém đứt cánh tay, không phải là do năng lực phòng ngự của nó không đủ mạnh, mà là một đòn đó, là một đòn mạnh nhất của Lục hiệu trưởng.

Thiên phú S4, vốn nổi tiếng với lực công kích.

Một đao toàn lực của Lục hiệu trưởng, cho dù là hợp kim, cũng có thể chém đứt.

Cường giả cấp sáu cũng không dám chống đỡ.

Có thể chém đứt cánh tay của Hải Vương là rất bình thường.

Lúc này.

Trần Nghiệp cố ý tăng tốc độ một chút, đã mang theo Đường Tử Trần chạy xa.

Hải Vương hừ lạnh một tiếng, sợ chơi đùa quá trớn mất đi con mồi ngon nhất, liền không dây dưa với những binh lính này nữa, trực tiếp nhảy lên.

Một cú nhảy này của nó, vậy mà nhảy cao mười mấy trượng, trực tiếp vượt qua phòng tuyến, rơi xuống phía sau lưng mọi người.

Sức bật như vậy, thật sự là kinh khủng.

Từ đó có thể thấy được, phòng tuyến của con người trước mặt con quái vật này, thật sự là hữu danh vô thực.

Sau khi tiếp đất, Hải Vương, lập tức đuổi theo Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

Mục tiêu của nó là Đường Tử Trần.

Đêm nay tuyệt đối sẽ không bỏ qua con mồi này!!

Tuy nhiên.

Ngay khi nó sắp tới gần, toàn thân Đường Tử Trần lóe lên ánh sáng màu xanh lục, “Áp Lực Tức Thời” do niệm lực tạo thành, liền rơi xuống người Hải Vương.

“Àm!”

Mặt đất rung chuyển.

Mặc dù chiêu này không thể tạo thành thương tổn cho Hải Vương, nhưng có thể cản trở tốc độ hành động của Hải Vương

một chút.

Cho nên.

Trong mắt mọi người, chính là mỗi lần Hải Vương sắp tới gần, Đường Tử Trần liền ra tay quấy rối một chút, khiến nó chậm lại.

Mấy lần như vậy.

Cuối cùng cũng chọc giận Hải Vương!

Con quái vật này găm lên giận dữ, trong nháy mắt bộc phát, đuổi theo Trần Nghiệp.

Mà đây, cũng chính là hiệu quả mà Đường Tử Trần muốn...

Hai bên rượt đuổi nhau.

Chớp mắt, đã biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Chương 238 - Bóng hình từ trên trời giáng xuống!

“Lão Lưu, đỡ tôi dậy!”

Lục hiệu trưởng cắn răng, chống đại đao đứng dậy, lớn tiếng nói: “Hai người bọn họ tuyệt đối không chạy thoát khỏi con quái vật đó, chúng ta nhanh chóng qua đó giúp... Phụt!”

Lời còn chưa dứt, Lục hiệu trưởng liền phun ra một ngụm máu lớn.

“Hiệu trưởng!!”

Lão Lưu lệ rơi đầy mặt, nói: “Trước mặt con quái vật đó, chúng ta căn bản không giúp được gì, bây giờ, chỉ có thể trông vào tạo hóa của hai người bọn họ.”

Lúc này.

Những con quái vật khác cũng lần nữa xông về phía mọi người.

Mà hai cao thủ Trương quán chủ và Lục hiệu trưởng lại bị thương nặng, không còn sức chiến đấu.

Phòng tuyến của con người, lập tức lâm vào tình thế nguy cấp...

...

“Trần Nghiệp, đủ rồi.”

Đường Tử Trần bỗng nhiên lên tiếng: “Mình cảm giác được, xung quanh không còn ai.”

Lúc này, hai người đã chạy đến một công viên hoang phế.

Xung quanh tối đen như mực.

Chỉ có ánh trăng le lói soi sáng yếu ớt.

“Ồ!”

Trần Nghiệp đáp lại một tiếng, cuối cùng cũng dừng lại, bất động.

Đường Tử Trần đỏ mặt: “Cậu, mau thả mình xuống!”

Giờ phút này, Trần Nghiệp đang vác cô nàng trên vai, một tay lại đặt ngay trên đan điền của nàng...

Tư thế vô cùng bất nhã.

“Ừm...”

Trần Nghiệp lúc này mới thả Đường Tử Trần xuống.

“Trần Nghiệp, làm sao cậu chắc chắn, con quái vật kia nhất định sẽ đuổi theo?” Đường Tử Trần cố ý chuyển chủ đề.

Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Bởi vì cậu nổi tiếng! Con quái vật kia có trí tuệ như con người bình thường, chỉ cần cậu thi triển năng lực, nó nhìn thấy khẳng định sẽ không bỏ qua, ưu tiên truy sát cậu.”

“Hơn nữa, những người trên chiến trường kia lại không thể chạy, cũng không thể bỏ rơi phòng tuyến chứ? Cho nên, con quái vật kia nhất định sẽ đuổi theo... So với những người khác, nó càng sợ cậu chạy mất.”

Đường Tử Trần là người thông minh, đương nhiên biết điểm này, nàng chẳng qua là muốn cố ý chuyển chủ đề, giảm bớt sự lúng túng của mình mà thôi.

“Vạn nhất thì sao?” Đường Tử Trần lại hỏi: “Vạn nhất con quái vật kia không mắc bẫy thì làm sao?”

“Còn có thể làm sao?”

Trần Nghiệp nói: “mình sẽ quay lại, trước mặt tất cả mọi người, đánh chết nó! Cũng không thể vì không muốn bại lộ mà trơ mắt nhìn nó giết người khác chứ?”

Nghे vậy, Đường Tử Trần nở một nụ cười.

Lúc này.

Một bóng đen khổng lồ, từ trên trời giáng xuống.

“Ầm!”

Bóng đen rơi xuống đất, đập ra một cái hố nhỏ.

Từ đó có thể thấy được, thứ này thể trọng cực kỳ nặng.

Đến đương nhiên là Hải Vương!

“Tiếp tục chạy đi!”

Hải Vương nhìn hai người, lộ ra một nụ cười nham hiểm: “Sao không chạy nữa a?”

Ánh mắt của nó, giống như đang nhìn hai con mồi sắp bị xé xác.

Trần Nghiệp nhú mày, bất mãn mắg: “Người mẹ nó sao bây giờ mới đuổi theo? Lẽ mề chậm chạp, thật là lãng phí thời gian!”

Bị mắg, Hải Vương rõ ràng sừng sốt.

Hai người này, chẳng lẽ không phải nên quỳ xuống cầu xin tha thứ sao? Tại sao dám mắg nó?

Lúc này.

Mặt đất đột nhiên chấn động.

“Oanh!”

Bãi cỏ dưới chân Trần Nghiệp, trong nháy mắt sụp đổ, nổ tung một cái hố lớn.

Mà bản thân Trần Nghiệp, cũng bởi vì lực phản chấn, bay lên không trung, xé rách hư không, nhanh chóng lao về phía Hải

Vương.

Tốc độ nhanh như một tia chớp.

Trong công viên.

Đột nhiên vang lên tiếng nổ siêu thanh!

Hải Vương hoảng sợ biến sắc, chỉ kịp há to miệng, nắm đấm của Trần Nghiệp đã oanh sát mà đến.

Vì muốn nhanh chóng giải quyết Hải Vương, để đi chi viện tiền tuyến, một quyền này của Trần Nghiệp, đánh ra mười phần lực lượng!!

Trong mắt Hải Vương, một chữ “chết” khổng lồ, như núi lở sóng thần, hướng nó nghiền ép mà đến.

Không thể đỡ!

Tuyệt đối không thể đỡ!

Trong gang tấc, Hải Vương liều mạng né tránh.

Tốc độ của thứ này quả thực đủ nhanh, thế mà thật sự ngay trước khi nắm đấm của Trần Nghiệp đến, đã dịch chuyển thân thể một chút.

“Rầm!”

Tiếng va chạm kỳ dị vang lên.

Một trận cuồng phong thổi qua.

Nửa người Hải Vương, bị một quyền của Trần Nghiệp đánh cho tan nát, nhìn qua vô cùng thê thảm.

Trên khuôn mặt như quái ngư, lộ ra thần sắc cực độ hoảng sợ và thống khổ!

Thế mà không chết!

“Ngươi, ngươi...”

Hải Vương “ngươi” hai tiếng, không biết nói gì cho phải.

Nó không thể tưởng tượng nổi, tên trọc đầu nhìn qua yếu ớt này, tại sao có thể bộc phát ra lực lượng cường hãn như thế?

Sau đó.

Hải Vương lập tức ý thức được, mình đã bị lừa.

Hai người này cố ý dẫn nó đến đây, sau đó muốn ở chỗ này giết chết nó.

Nghĩ đến đây.

Hải Vương vừa kinh vừa giận, nhưng càng nhiều hơn, vẫn là sợ hãi...

Vừa rồi suýt chút nữa, nó đã thành thịt nát!

Tiếp theo.

Hải Vương đột nhiên dùng sức...

“Phụt!”

Thân thể tàn khuyết của nó, giống như quả bóng bay bị xì hơi, lập tức khôi phục như cũ.

“Ha ha ha, người cho rằng như vậy là có thể giết chết ta sao? Ngu xuẩn, ta chính là bất tử chi thân...”

Hải Vương nhìn chăm chăm Trần Nghiệp, giả vờ trấn định cười to: “Con người, thực lực của người đã nhận được sự công nhận của ta, ta có thể không giết người, người đi đi!”

“Hừ!”

Trần Nghiệp cười lạnh: “Vừa rồi cố ý giấu đầu đi, là sợ ta đánh nổ đầu người? Cho nên, điểm yếu của người ở bộ nào?”

Sắc mặt Hải Vương biến đổi!

Nó đang muốn dụ giọng nói gì đó, thì thấy Trần Nghiệp đã lần nữa nâng nắm đấm lên.

“Lại né một cái cho ta xem!”

Liên Hoàn Nghiêm Túc Quyền!

Trong nháy mắt!

Trời đầy quyền ảnh.

...

Một lát sau.

Hải Vương thành cặn bã.

Một miếng thịt cũng không tìm được...

Chỉ còn lại một đôi bàn chân vẫn còn nguyên vẹn lưu lại trên mặt đất.

Thứ này lúc còn là con người, chính là một cao thủ tốc độ, nuốt vào viên nang hy vọng trở thành quái vật, tuy rằng năng lực phòng ngự cũng cường hóa đến mức đáng sợ, nhưng vẫn không chịu nổi thiết quyền của Trần Nghiệp.

Còn về tốc độ, cũng không bằng Trần Nghiệp.

Cho nên.

Từ lúc nó nhảy ra, kết cục của nó đã được định sẵn.

Giải quyết xong Hải Vương, Trần Nghiệp không lãng phí thời gian, trực tiếp từ trong túi, lấy ra bộ tóc giả.

Bộ tóc giả này là lúc hấn rời khỏi ký túc xá, thuận tay lấy.

Lúc này vừa vận phát huy được tác dụng.

“Lớp trưởng, chuyện còn lại giao cho mình, cậu trực tiếp về ký túc xá đi! Nếu như sau này có người hỏi đến, thì cứ nói Long Ngạo Thiên cứu chúng ta.”

Trần Nghiệp vừa nói, vừa sử dụng khinh thân thuật, trước mặt Đường Tử Trần, biến thành bộ dáng của Long Ngạo Thiên.

“Được, mình biết rồi.”

“Chú ý an toàn, còn nữa, sau khi trở về, giúp mình phá hỏng camera giám sát bên ký túc xá.”

Trần Nghiệp dặn dò một câu, sau đó, hấn đeo tóc giả, nhanh chóng rời khỏi nơi này.

...

Trên chiến trường.

Phía loài người, tình thế càng thêm nguy cấp.

“Hết đạn rồi! Đạn! Đạn! Nhanh chóng đưa đạn cho ta...”

“Quái vật càng ngày càng nhiều, chi viện của chúng ta, rốt cuộc khi nào mới đến?”

“Lục quân cần phải vòng qua khu vực nội thành đông đúc, e rằng còn rất lâu, không quân chi viện, hấn là sắp đến rồi.”

“Đừng có nói với ta hấn là, chúng ta lập tức sẽ thất thủ!”

“Đã chống đỡ không nổi nữa rồi!”

Toàn bộ phòng tuyến loài người, đều lộ vẻ hỗn loạn, sĩ khí sa sút.

Tất cả mọi người đều biết.

Tối nay phần lớn mọi người, đều có thể sẽ bỏ mạng ở chỗ này.

Bởi vì, quái vật không chỉ có những con trước mắt, còn có một con quái vật cấp sáu khủng bố, đi truy sát hai học sinh Võ Đại kia.

Không ai cho rằng, hai học sinh Võ Đại kia, dẫn quái vật đi còn có thể giữ được mạng sống.

Tin rằng không bao lâu nữa, con quái vật kia sẽ quay trở lại?

Đến lúc đó, chính là lúc toàn tuyến sụp đổ.

Mà bên phía Võ Đại, cảm xúc của mọi người càng thêm sa sút.

Lưu lão sư vẫn luôn rơi lệ đầy mặt.

Lúc này, ông cảm thấy mình chính là một tội nhân.

Bởi vì ông không ngăn cản Đường Tử Trần đến đây, hại Đường Tử Trần sắp chết.

Đường Tử Trần, đó chính là tương lai của Hạ quốc...

Chương 239 - Trần công tử làm chấn động toàn mạng!

Bị hồi hận tràn ngập nội tâm, Lưu lão sư bỗng nhiên hét lớn một tiếng, chủ động xông về phía quái vật.

Rõ ràng, ông muốn dốc hết sức lực cuối cùng, thuận tiện một lần chết đi cho xong.

“Lão sư!” Triệu tranh quá sợ hãi.

Tào Vũ kêu to: “Nhanh ngăn lão sư lại!”

Lúc này mọi người ồ còn không mang nổi mình ồ, không ai có thể ngăn được lão Lưu.

“Nguyên Tử Trảm!”

Lưu lão sư mang theo một tia quả quyết, vung ra một đạo đao quang chói lọi, chém về phía quái vật.

Đây hoàn toàn là thể công tự sát.

Thời khắc ngàn cân treo sợi tóc.

Một bóng người, đột nhiên từ trên trời giáng xuống!

“Oanh!”

Đại địa chấn động, toàn bộ mặt đất bị đập ra một cái hố sâu.

Xung quanh rất nhiều quái vật, càng bị đập thành một đồng thịt nát.

Rất nhiều người bị dọa giết mình.

Lưu lão sư cũng ngây người tại chỗ.

Người đột nhiên từ trên trời giáng xuống, là một nam tử trẻ tuổi, nhìn qua tướng mạo bình thường, dáng người cũng không tính là cao lớn, nhưng bóng lưng của hắn, lại lộ ra vẻ vĩ ngạn vô cùng.

“Liên hoàn Phổ thông quyền!”

Giọng nói trầm thấp vang lên.

Tiếp theo.

Trời đầy quyền ảnh.

“Phốc! Phốc! Phốc...”

Nam tử này, hoàn toàn hóa thân thành một máy xay thịt, điên cuồng chém giết quái vật.

Bất kỳ quái vật nào, đều không đỡ được một chiêu của người này.

Hắn giống như mãnh hổ xuống núi, đang tàn sát một đám chuột.

Bất kể là quái vật gì, dính phải nắm đấm của hắn đều phải chết!

Toàn bộ quá trình, chỉ có thể dùng bốn chữ “thảm thiết” để hình dung...

Mấy hơi thở công phu, liền có một lượng lớn quái vật chết dưới thiết quyền của nam tử này.

Phía loài người, áp lực nhất thời giảm bớt.

“Long Ngạo Thiên!!”

Lục hiệu trưởng nhìn thấy người đến, mừng rỡ như điên, kích động không thôi.

Nhưng những người khác, thần sắc đều có chút nghi hoặc, rõ ràng chưa từng nghe qua cái tên Long Ngạo Thiên này.

Chỉ có số ít người biết Long Ngạo Thiên, tinh thần chấn động.

Lưu lão sư vội vàng nói: “Long Ngạo Thiên tiên sinh, xin hãy giúp chúng tôi một việc, đi cứu viện học sinh Đường Tử Trần của Võ Đại chúng tôi, con bé đang bị một con quái vật cấp sáu truy sát...”

“Ồ! Ông nói là Trần Nghiệp và Đường Tử Trần sao?”

Trần Nghiệp cố ý đè thấp giọng, nói: “Nếu là hai người này, cứ yên tâm, con quái vật truy sát bọn họ, đã bị tôi giải quyết rồi.”

Lưu lão sư nghe vậy, vừa kinh vừa hỷ, vội vàng hỏi: “Vậy bọn họ đâu?”

“Tôi thấy bọn họ đều tiêu hao khá nghiêm trọng, liền tự ý để bọn họ trở về trước, không có vấn đề gì chứ?”

“Không có vấn đề không có vấn đề.” Lưu lão sư cười lớn:

“Thật sự là quá cảm tạ Long Ngạo Thiên tiên sinh! Ngài là ân nhân của Võ Đại chúng tôi, ngày sau có gì phân phó, dầu sôi lửa bỏng, không chối từ.”

Trần Nghiệp sắc mặt có chút cổ quái, nói: “Chuyện này để sau hãy nói, trước tiên giải quyết đám quái vật!”

Dứt lời.

Hắn tiếp tục chém quái.

Bởi vì hắn chém quái quá hung hãn, hấp dẫn sự chú ý của đại lượng quái vật, dẫn đến rất nhiều quái vật, toàn bộ đều hướng hắn tấn công mà đến.

Những người khác không còn quái vật, thế mà rảnh rồi...

“Vị đại lão này là ai? Cũng quá mạnh đi?”

“Thực lực của đại lão, ít nhất cũng 6+ ! Long Ngạo Thiên? Tại sao tôi chưa từng nghe qua cái tên này?”

“Chưa từng nghe qua không sao cả, chủ yếu là đại lão đủ mạnh!”

“Quá bá, Long Ngạo Thiên sao? Từ nay về sau, hắn chính là thần tượng của ta.”

“Tốt quá! Chúng ta rốt cuộc được cứu rồi, những người dân kia cũng được cứu rồi.”

“Hắn bộc phát như vậy, hắn là tiêu hao rất lớn? Thật sự có thể chém chết nhiều quái vật như vậy sao?”

...

Trên phòng tuyến, không ít người đang nghị luận.

Đúng lúc này.

Một con quái vật khổng lồ cấp năm, chú ý tới Trần Nghiệp, nhào tới Trần Nghiệp.

Con quái vật khổng lồ này, vừa rồi đã khiến loài người ăn đủ khổ sở.

Bởi vì năng lực phòng ngự của nó phi thường cường hãn, pháo rocket bắn vào người nó, cũng như đang gãi ngứa cho nó.

Nó chỉ cần ngang ngược xông thẳng, là có thể khiến loài người tổn thất nặng nề.

Lúc này.

Thân thể khổng lồ của con quái vật này, đột nhiên chạy như bay.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mặt đất rung chuyển.

Quái vật khổng lồ vậy mà muốn đâm chết Long Ngạo Thiên.

Mà nghênh đón nó, là một nắm đấm nhìn qua hết sức bình thường...

“Bốp!”

Một tiếng vang chấn động màng nhĩ.

Thân trên quái vật khổng lồ đột nhiên vỡ nát, nổ tung thành mưa máu đầy trời!

Con quái vật kiên cố không thể phá vỡ, cứ như vậy biến mất...

“Thông báo khẩn cấp: Thừa các công dân, quái vật đã bị tiêu diệt, chúng ta đã an toàn! Hãy cùng tôn vinh những anh hùng đã chiến đấu ở tiền tuyến!”

“Thông báo khẩn cấp: Thừa các công dân, quái vật...”

Tiếng thông báo vang lên từ những chiếc loa khắp thành phố, vọng vang trên bầu trời đô thị.

Tất cả công dân đang bị kẹt trên đường, sau khi nghe nội dung đều vô cùng vui mừng, cất tiếng reo hò.

Thậm chí có một số chủ cửa hàng còn lấy pháo ra đốt, tiếng nổ lộp bộp không ngừng, như thể đang đón Tết vậy.

Trong chốc lát.

Cả Ma Đô trở nên vô cùng nhộn nhịp.

Giữa tiếng ồn ào đó, Trần Nghiệp đã trở về ký túc xá của mình.

Mặc dù các chiến sĩ ở tiền tuyến đã cố gắng giữ hân lại, nhưng Trần Nghiệp vẫn kiên quyết ra đi.

Tốc độ của hân cực nhanh, chỉ mất vài phút đã từ tiền tuyến trở về ký túc xá.

Nghe thấy tiếng reo hò bên ngoài, Trần Nghiệp chỉ mỉm cười nhẹ, rồi đi vào phòng tắm, chuẩn bị tắm rửa, sau đó tiếp tục ngủ.

Cùng lúc đó.

Tần Mộc Âm đang bay nhanh trên bầu trời, hướng về phía Ma Đô.

Cô đột nhiên nhận được tin tức rằng Ma Đô bị quái vật xâm lược, nên lập tức lên đường, bay về phía Ma Đô để hỗ trợ.

Lúc này, cũng chỉ có cô là hy vọng lớn nhất có thể hỗ trợ Ma Đô.

Những cao thủ khác đều ở Kinh thành!

Dù có đi máy bay vận tải đến Ma Đô, ít nhất cũng phải mất vài giờ đồng hồ, giữa đường còn có thể gặp phải quái vật phi hành phá hoại.

Còn nói về phi cơ, chỉ có thể bay trong thời gian ngắn.

Chỉ có Tần Mộc Âm, có thể dựa vào bản thân, nhanh chóng bay đến Ma Đô.

“Tần đội trưởng, có nghe thấy không?”

Đột nhiên, Tần Mộc Âm đang bay nghe thấy tiếng nói từ tai nghe truyền đến.

Cô không dừng lại, vừa bay vừa hỏi: “Lại có tin tức gì?”

Trước mặt Tần Mộc Âm là màn chắn tinh thần lực của cô, có thể ngăn chặn hiệu quả lực gió, không hề ảnh hưởng đến việc liên lạc với những người khác.

“Là thế này.” Giọng nói từ tai nghe truyền đến: “Vừa nhận được tin tức, cuộc khủng hoảng ở Ma Đô đã được giải quyết, quái vật đã bị đánh lui.”

“Ồ?”

Tần Mộc Âm đột ngột dừng lại, lơ lửng giữa không trung.

“Quái vật bị đánh lui ư? Là ai làm vậy?”

Vừa hỏi xong câu này, Tần Mộc Âm đột nhiên nhớ đến một người đầu trọc, không nhịn được đập tay lên trán.

Sao mình lại quên mất hần ta chứ!!

Tên đáng ghét đó đang giả làm học sinh ở Ma Đô mà!

Ma Đô xảy ra chuyện như vậy, hần không thể không ra tay được.

Quả nhiên.

Câu trả lời từ tai nghe truyền đến: “Là Long Ngạo Thiên ra tay, một mình anh ta đã giết chết phần lớn quái vật, thành công khiến số quái vật còn lại hoảng sợ bỏ chạy, quay trở lại đại dương.”

Đối với câu trả lời này, Tần Mộc Âm không hề ngạc nhiên.

“Được, tôi biết rồi.”

Với năng lực kinh khủng của tên đầu trọc đó, dù có thêm gấp đôi số quái vật cũng vô dụng.

Tần Mộc Âm suy nghĩ một lúc giữa không trung, không chọn quay lại mà tiếp tục bay về phía Ma Đô.

Chỉ là tốc độ chậm lại nhiều, không còn vội vã như trước nữa...

Chương 240 - Trần công tử làm chấn động toàn mạng! (2)

Ngày hôm sau.

Sáng sớm, Trần Nghiệp bị đánh thức bởi tiếng chuông điện thoại.

Hắn cầm điện thoại lên nhìn, là Trần hội trưởng - cha hắn gọi đến.

Đối với cuộc gọi của Trần hội trưởng, Trần Nghiệp đương nhiên không thể không nghe.

“Alo, cha, chào buổi sáng!”

Trần hội trưởng ở đầu dây bên kia đi thẳng vào vấn đề: “Cha đã xem tin tức trên mạng rồi, tối qua là con ra tay giải quyết cuộc khủng hoảng ở Ma Đô phải không?”

“Vâng ạ!”

Đối với cha mình, Trần Nghiệp không có gì phải giấu giếm.

Trần hội trưởng: “Việc hóa thân thành Long Ngạo Thiên để giải quyết khủng hoảng thì không có gì để nói, nhưng trước đó, ở khu vực trung tâm, sao con lại trực tiếp để lộ thực lực của mình vậy? Bây giờ trên mạng, đâu đâu cũng là video về con, có không ít người nghi ngờ thực lực của con không bình thường.”

Đối với những điều Trần hội trưởng nói, Trần Nghiệp đã có sự chuẩn bị tâm lý từ trước.

Hắn thở dài một tiếng, lên tiếng: “Lúc đó đột nhiên có quái vật từ trên trời tấn công xuống, nhiều công dân như vậy bị kẹt trên đường, nếu con không ra tay, e rằng sẽ có thương vong thảm khốc, trong lúc nguy cấp, con cũng không nghĩ được nhiều như vậy.”

Trần hội trưởng ở đầu dây bên kia im lặng một lúc, rồi mới nói: “Con làm rất đúng!”

“Tuy nhiên, bây giờ con đã nổi tiếng rồi, tiếp theo, cha đoán sẽ có không ít phóng viên đến phỏng vấn con, con nên liên lạc

với phía trường học, có thể từ chối thì từ chối. Nếu thực sự không thể từ chối được, cũng đừng nói bừa.”

“Hả? Cái này...” Trần Nghiệp sững sờ.

Trần hội trưởng lại nói: “Cha đã nói chuyện với hiệu trưởng của con rồi, con có ý tưởng gì cứ đề xuất với nhà trường.”

“Vâng, con biết rồi.”

Sau khi cúp máy.

Trần Nghiệp cũng hết buồn ngủ, trực tiếp dùng điện thoại lên mạng.

Khi hắn nhìn thấy bảng xếp hạng hot search, liền sững sờ.

Bởi vì bảng xếp hạng hot search gần như bị hắn chiếm trọn.

Xếp hạng đầu tiên chính là liên quan đến hắn!

【 Long Ngạo Thiên 】

Đây chính là tiêu đề xếp hạng đầu tiên trong bảng hot search.

Một cái tên đơn giản, tràn đầy khí phách!!

Trần Nghiệp nhấp vào, liền thấy vô số video được chia sẻ, nội dung video tất nhiên là hình ảnh Long Ngạo Thiên trên chiến trường, tung hoành ngang dọc.

Phía dưới video, có vô số bình luận của cư dân mạng:

“Đệt! Đại thần này quá mạnh! Đúng là pháo tự hành hình người.”

“Đm, dù là quái vật cấp bốn hay cấp năm, đại thần Long Ngạo Thiên đều đánh bại bằng một đấm, quá dữ dội.”

“Thật sự là một người gánh cả team!”

“Đặt cho đại thần Long Ngạo Thiên một biệt danh, gọi là Nam Thần Một Quyền đi!”

“Không phải... đại thần Long Ngạo Thiên này từ đâu chui ra vậy? Trong nước từ khi nào xuất hiện cường giả như vậy? Sao tôi không biết?”

“Đúng vậy! Hơn nữa đại thần trông còn rất trẻ? Anh ấy kết hợp với thiên phú anh hùng nào vậy?”

“Tôi biết đại thần Long Ngạo Thiên, nhưng năm ngoái video kiểm tra sức mạnh của anh ấy mới chỉ là 4+, sao năm nay lại mạnh đến thế? Tăng nhiều sức mạnh như vậy chỉ trong một năm? Quá đáng sợ phải không?”

“Dù sao thì cũng nhờ Long Ngạo Thiên đuổi được lũ quái vật, chúng ta - toàn dân Ma Đô, đều nên cảm ơn đại thần.”

“Đúng vậy! Nếu không có đại thần Long Ngạo Thiên kịp thời xuất hiện, có lẽ Ma Đô đã trở thành thiên đường của lũ quái vật rồi, hậu quả thật khó tưởng tượng.”

“Từ hôm nay, thần tượng của tôi chính là đại thần Long Ngạo Thiên...”

...

Về mặt nạ của mình.

Trần Nghiệp chỉ lướt qua vài lần, rồi không xem nữa.

Chủ yếu là muốn xem đánh giá của cư dân mạng về bản thân chân chính.

Hot search thứ hai liên quan đến chính hắn.

【 Đây mới là Trần công tử thật sự! 】

Nhìn tiêu đề này, Trần Nghiệp rất tò mò và mong đợi.

Hắn vội vàng nhấp vào, cũng thấy video về mình.

Trong video, hắn liên tục đánh ra những cú đấm lửa khổng lồ, đánh bại lũ quái vật trên trời, cả bầu trời đêm đều bị những cú đấm lửa của hắn chiếu sáng.

Video được quay bởi những công dân có mặt tại hiện trường bằng điện thoại, hình ảnh hơi rung, góc quay cũng không tốt lắm.

Dù vậy, nội dung trong video vẫn cực kỳ bùng nổ.

Nhiều cư dân mạng sau khi xem video, đều để lại bình luận:
Đệt!!

“Đệt! Đệt! Đệt!”

“Đây thật sự là Trần công tử sao?”

“Tiếc là tôi không có văn hóa, chỉ biết nói ‘Đệt’ thôi.”

“Trần công tử có được dị năng hỏa diễm mới chỉ vài tháng thôi mà? Tại sao lại mạnh đến thế? Nhìn sức phá hoại này, cho anh ấy danh hiệu cấp năm cũng dư sức rồi phải không?”

“Đệt! Giả! Chắc chắn là giả! Làm sao Trần công tử có thể mạnh hơn cả Đường nữ thần chứ?”

“Giả cái đầu nguoi! Ta đã có mặt tại hiện trường!”

“Những người luôn chế giễu người ta là ăn bám đâu rồi? Sao không lên tiếng nữa?”

“Tôi cũng có mặt tại hiện trường, nói thật, nếu không phải Trần công tử vẫn hồi tỉnh thế, ngăn chặn lũ quái vật, có lẽ tôi và em gái tôi đã chết rồi... Trần công tử là ân nhân cứu mạng của tôi!”

“Cảm ơn Trần công tử đã ra tay cứu giúp, ân tình của ngài, tôi và gia đình tôi sẽ không bao giờ quên.”

“Trần công tử cũng là ân nhân cứu mạng của tôi, ai còn dám chế giễu anh ấy ăn bám, đừng trách tôi chửi đến nỗi mẹ không nhận ra.”

“Trần công tử làm tốt lắm, tôi đã nói mà! Con trai của thần tượng tôi - Trần hội trưởng, làm sao có thể là kẻ vô dụng được?”

“Được rồi! Hèn gì được Đường nữ thần nhà tôi để mắt tới, Trần công tử quả nhiên không tồi.”

“Hành động của Trần công tử đêm qua, xứng đáng với danh hiệu ‘anh hùng’ rồi phải không? Cha anh ấy cũng là anh hùng, một nhà hai anh hùng, thật sự đáng nể!”

Nhìn thấy đánh giá của cư dân mạng về mình, Trần Nghiệp nở nụ cười.

Tuy rằng quả thật có không ít người, như Trần hội trưởng đã nói, đang nghi ngờ sức mạnh của hắn có gì đó không ổn... nhưng không sao cả, Trần Nghiệp sau này cần thận một chút là được.

Rất rõ ràng, sau sự kiện đêm qua, đánh giá của Trần Nghiệp trên mạng đã thay đổi hoàn toàn.

Không còn ai nói hắn ăn bám nữa.

Không còn ai nói hấn là tiểu bạch kiểm nữa.

Không còn ai nghĩ rằng hấn không xứng với Đường Tử Trần...

Thậm chí, có không ít người, đã gọi hấn bằng danh hiệu “anh hùng”.

Mặc dù nói.

Trần Nghiệp không quan tâm đến cách nhìn của cư dân mạng về mình.

Nhưng được nhiều người khen như vậy, cảm giác cũng khá tốt...

Không lâu sau.

Điện thoại của Trần Nghiệp lại vang lên.

Lần này người gọi tới là Lão Lưu.

“Trần Nghiệp, có làm phiên giấc ngủ của em không?”

Có thể nghe ra, Lão Lưu nói chuyện với hấn, lịch sự hơn nhiều.

Dù sao, tối qua, Trần Nghiệp đã thể hiện sức mạnh, đã là một cường giả cấp năm đích thực!

Mỗi cường giả cấp năm, đều là đại nhân vật.

Lão Lưu bản thân cũng chỉ là cấp bốn lão làng, đương nhiên phải lịch sự một chút.

“Không, thưa lão sư, thầy tìm em có chuyện gì vậy?” Trần Nghiệp hỏi.

“Thật sự là có chuyện.” Lão Lưu nói: “Nhiều phương tiện truyền thông nổi tiếng đã liên lạc với trường học, đều muốn phỏng vấn em, không biết em có muốn chấp nhận phỏng vấn không?”

“Không muốn!” Trần Nghiệp lập tức đáp.

“Ồ... nếu em có thể chấp nhận phỏng vấn, sẽ giúp nâng cao danh tiếng của em, hơn nữa, em cũng có thể giải thích về việc tăng cường thực lực nhanh chóng của mình.”

“Ý của thầy là muốn em chấp nhận phỏng vấn?”

“Không, đó là ý của Trương Phó Hiệu trưởng, ông ấy hy vọng mượn cơ hội này để quảng bá danh tiếng cho Võ Đại, đương nhiên, tất cả là theo ý của em, nếu em thật sự không muốn chấp nhận phỏng vấn, thì thôi vậy.”

Chương 241 - Người Đứng Đầu Trong Nước

“Ừm, vậy trường giúp em từ chối nhé.” Trần Nghiệp cười nói: “Lão sư, thầy biết em mà, bình thường rất khiêm tốn, không thích nổi bật... Đương nhiên, nếu trường muốn quảng bá danh tiếng, có thể thay em đi phỏng vấn.”

“Được, thầy biết rồi.” Lão Lưu đáp một tiếng, đột nhiên nói: “Đúng rồi, có nhiều người trên muốn biết về Long Ngạo Thiên, nhưng họ không thể liên lạc với cậu ấy. Nghe nói em và Long Ngạo Thiên có quan hệ tốt, vì vậy, họ muốn thông qua em, thu thập một ít thông tin về Long Ngạo Thiên.”

Trần Nghiệp lập tức nói: “Lão sư, thầy nghĩ cường giả như Long Ngạo Thiên thật sự sẽ kết giao bình đẳng với em sao? Em chỉ là có thể nói chuyện với Long Ngạo Thiên mà thôi, về chuyện của Long Ngạo Thiên, em biết không nhiều hơn lão sư đâu, bình thường là cậu ấy chủ động liên lạc với em.”

Lão Lưu không phải người ngốc, lập tức hiểu ý của Trần Nghiệp: “Được rồi, thầy sẽ chuyển lời của em tới họ.”

Lần này Lão Lưu nói xong, liền cúp máy.

Trần Nghiệp cũng đã không còn buồn ngủ, tiếp tục chơi điện thoại.

Về sự kiện Võ Đại bị tấn công tối qua, đã chiếm lĩnh hot search.

Nhiều cư dân mạng trong khi bàn tán về Trần Nghiệp, cũng nghi ngờ, sự kiện tấn công này không phải là chuyện bình thường.

Trước hết, tại sao tất cả cường giả cấp sáu trên toàn quốc đột nhiên đến Kinh Thành họp? Rốt cuộc là hội nghị gì, cần nhiều cường giả tham gia như vậy?

Hơn nữa, tại sao quái vật lại biết Ma Đô không có cường giả trấn thủ, phòng thủ trống rỗng? Có phải có nội gián, cầu kết với quái vật không?

Hai câu hỏi này, là những gì vô số cư dân mạng muốn biết.

Nhưng, không có ai trả lời họ...

Đến khoảng hơn chín giờ sáng.

Bên ngoại giao, chất vấn Oa quốc, và dĩ nhiên Oa quốc không thừa nhận, trực tiếp nói Hải Vương đã là quái vật, đổ trách nhiệm hoàn toàn.

Gần đến trưa, Trần Nghiệp cuối cùng cũng dậy rửa mặt, rồi đi ăn ở nhà ăn.

Khi hắn đi qua sân trường, bị nhiều tân sinh viên nhìn thấy, những tân sinh viên nhìn hắn với ánh mắt kính nể. Nhưng cũng có vài người tự kiêu, không phục...

Khi Trần Nghiệp đến tầng hai nhà ăn, nơi vốn đang náo nhiệt, khi hắn đến, dần dần yên tĩnh lại.

Những sinh viên đó, đều nhìn Trần Nghiệp, ánh mắt phức tạp.

Có lẽ là có chút không thể chấp nhận, mới một năm, người bạn cũ đã trở thành người mà họ phải ngược nhìn.

Ngay cả Tào Vũ, Nhậm Thiên Thiên và những người khác, sắc mặt cũng có chút không tự nhiên.

“Sao vậy?”

Trần Nghiệp vừa cười vừa ngồi xuống nói: “Không nhận ra tôi sao?”

Triệu Tranh cười nói: “Sur huynh, vừa rồi Tào Vũ còn nói lo rằng huynh sẽ không coi trọng người bạn cũ này nữa.”

Toàn trường người duy nhất bình tĩnh, chỉ có Triệu Tranh.

Dù sao trong Bí Cảnh số 5, hắn ta đã chứng kiến Hỏa Quyền của Trần Nghiệp.

“Tôi không có! Lão Triệu, đừng có nói bậy.” Tào Vũ vội nói.

Mặc dù Tào Vũ cố gắng phủ nhận, nhưng Trần Nghiệp biết, cậu ta chắc chắn có lo lắng này.

Dù sao, hiện tại Tào Vũ, đánh giá tổng hợp về sức mạnh, thậm chí chưa đạt đến cấp ba, vẫn chỉ là một cấp hai nhỏ bé.

Chủ yếu là thiên phú của cậu ấy không phải là thiên phú chiến đấu, khi kiểm tra sức mạnh rất thiết thời.

Thực tế, Tào Vũ sở hữu khả năng tự phục hồi mạnh mẽ, so với cường giả cấp ba bình thường còn khó đối phó hơn.

Còn Trần Nghiệp thì sao?

Đã là một cường giả cấp năm đích thực.

Khoảng cách giữa hai người, thật sự rất lớn.

Con người là vậy, nếu khoảng cách không lớn, còn có thể vui vẻ chơi đùa.

Nhưng chỉ cần khoảng cách quá lớn, dù quan hệ có tốt đến đâu, phía yếu hơn cũng sẽ cảm thấy không thoải mái.

Trần Nghiệp thở dài trong lòng, bề ngoài vẫn mang nụ cười: “Ban đầu định lấy thân phận người bình thường để giao tiếp với các cậu, đổi lại là sự xa cách, không giả vờ nữa, tôi là cao thủ, tôi thừa nhận rồi!”

Mọi người ngẩn ra, sau đó lập tức hiểu, Trần Nghiệp đang đùa với họ.

“Lão Trần bớt nói linh tinh, chúng tôi khi nào xa cách cậu.”
Tào Vũ nói.

“Đúng vậy!” Trần Nghiệp cười nói: “Chúng ta không chỉ là bạn học, mà còn là bạn đồng hành, dù xảy ra chuyện gì, điều này cũng không thay đổi!”

Nói đến cuối, giọng Trần Nghiệp trở nên rất nghiêm túc.

Tào Vũ lập tức cười lớn: “Tôi biết mà, lão Trần không phải là người như vậy.”

“Ăn thôi! Sáng nay tôi chưa ăn, đói muốn chết rồi.”

...

Ăn trưa xong.

Trần Nghiệp chuẩn bị về ký túc xá nghỉ ngơi, đột nhiên điện thoại lại reo lên.

Là Lão Lưu gọi lần nữa.

“Lão sư?” Trần Nghiệp nghe máy, nghi ngờ hỏi: “Tìm em có chuyện gì vậy?”

“Em đến phòng khách một chuyến, có người muốn gặp em.”

Giọng Lão Lưu mang theo vài phần kích động.

“Ồ? Ai muốn gặp em?” Trần Nghiệp nói: “Nếu là người từ bên trên... thầy bảo họ, em có chút không khỏe, tối qua tinh thần tiêu hao quá nhiều, vẫn chưa phục hồi.”

Thực tế.

Trần Nghiệp đã phục hồi gần hết.

Tinh thần lực không khó phục hồi, chỉ cần có thể ngủ một giấc ngon, tiêu hao nghiêm trọng đến đâu, cũng có thể phục hồi.

“Trần Nghiệp, em vẫn nên đến một chuyến!” Lão Lưu nói: “Người muốn gặp em, là Tần nữ sĩ.”

Nghe thấy Tần Mộc Âm muốn gặp mình, Trần Nghiệp ngẩn ra.

Cô ấy có số liên lạc của hắn mà! Tại sao phải thông qua trường học? Không trực tiếp tìm hắn?

Suy nghĩ một chút, Trần Nghiệp liền hiểu, có lẽ cô ấy tránh hiềm nghi.

Dù sao Tần Mộc Âm vẫn là một thiếu nữ chưa xuất giá, nếu riêng tư gặp một nam tử, truyền ra ngoài sẽ không hay.

“Được, em hiểu rồi, lập tức đến ngay.”

Trần Nghiệp đồng ý một tiếng, thay đổi hướng đi, tiến về phòng khách.

Tại phòng khách của trường, Trần Nghiệp gặp Tần Mộc Âm.

Ngoài Tần Mộc Âm ra, Lục Hiệu trưởng và vài lãnh đạo trường học cũng có mặt.

“Ai chà chà! Anh hùng của trường chúng ta đến rồi.”

Nhìn thấy Trần Nghiệp, Trương Phó Hiệu trưởng lập tức đứng dậy, biểu cảm phô trương nghênh đón.

“Lại đây, Trần Nghiệp, ngồi bên này.”

“Trần Nghiệp, Tần Đội Trưởng đã đến Ma Đô từ hôm qua, vốn là đến để hỗ trợ. Nghe nói về chuyện của em, cô ấy rất hứng thú và đặc biệt yêu cầu gặp em.” Trương Phó Hiệu trưởng cười tươi, thậm chí nhắc nhở: “Lát nữa Tần Đội Trưởng hỏi gì, em cứ trả lời đúng, biết không?”

Mặc dù Trần Nghiệp đã là cường giả cấp năm, coi như là một đại nhân vật, nhưng trước mặt cường giả tuyệt đỉnh như Tần Mộc Âm, vẫn còn khoảng cách lớn.

Bất kể là về thực lực hay địa vị, khoảng cách giữa hai bên rất xa.

Ít nhất, các lãnh đạo trong trường đều nhìn nhận như vậy.

Trước mặt Tần Mộc Âm, các lãnh đạo trường đều có vẻ hơi căng thẳng, sợ nói sai điều gì, đắc tội với Đội trưởng Đội Chấp Pháp này.

Chỉ có Lục Hiệu trưởng là vẫn giữ được sự điềm tĩnh.

Nhưng lúc này Lục Hiệu trưởng cũng không được tốt lắm, trên người băng bó nhiều chỗ, rõ ràng là bị thương khá nặng trong đêm qua.

Lục Hiệu trưởng cũng đang nhìn Trần Nghiệp, ánh mắt lộ ra một chút tán thưởng.

Đối mặt với lời nhắc nhở của Trương Phó Hiệu trưởng, Trần Nghiệp vẫn giữ vẻ bình tĩnh.

Bởi vì hắn không phải lần đầu tiếp xúc với Tần Mộc Âm.

“Vâng, thưa lão sư, em hiểu rồi.”

Trần Nghiệp tùy ý đáp, ánh mắt hướng về phía Tần Mộc Âm.

Tần Mộc Âm cuối cùng cũng lên tiếng.

“Mọi người, tôi muốn nói chuyện riêng với Trần Nghiệp.”

Câu nói đầu tiên của cô ấy, chính là lệnh đuổi khách.

Nghe vậy, các lãnh đạo mặc dù rất tò mò về chuyện mà Tần Mộc Âm muốn bàn với Trần Nghiệp, nhưng đều hiểu ý mà rời đi, để lại không gian cho Tần Mộc Âm và Trần Nghiệp.

Chương 242 - Tin Tức Gây Sốc, Yêu Cầu Của Tàn Đội Trưởng

Sau khi các lãnh đạo rời đi, Trần Nghiệp cảm thấy thoải mái hơn.

Vì hắn biết, Tàn Mộc Âm sẽ không làm gì hắn.

“Tàn Đội Trưởng, không biết tìm tôi có chuyện gì?”

“Có hai chuyện.”

Tàn Mộc Âm nhìn Trần Nghiệp, nói: “Chuyện thứ nhất, hy vọng cậu có thể cố gắng hơn nữa, phát huy tiềm năng thiên phú anh hùng của mình nhanh chóng, bởi vì thế giới của chúng ta, rất có thể sẽ đối mặt với một thảm họa chưa từng có.”

“Ồ?”

Nghe vậy, Trần Nghiệp lập tức nhận ra, chắc chắn là chuyện lỗ sâu thời không mà Tàn Mộc Âm đã nói với hắn trước đây, có phát hiện mới.

“Lỗ sâu thời không ở Tào Thị có biến đổi sao?”

Tàn Mộc Âm gật đầu, nói: “Đúng vậy, một người ngoài hành tinh bị trọng thương đã thông qua lỗ sâu, đến hành tinh của chúng ta. Hắn tự xưng là người từ thế giới khác, mang đến một tin tức rất tồi tệ...”

Sau đó, Tàn Mộc Âm kể lại mọi thứ mà cô biết cho Trần Nghiệp nghe.

“... Cuộc họp cấp cao được tổ chức hôm qua, tất cả các cường giả cấp sáu trong cả nước đều tham gia, chính là để bàn bạc về chuyện này.”

Trần Nghiệp đã ngây người.

Hắn không ngờ, lại có chuyện như vậy.

Một bá chủ vũ trụ có thể phá hủy hành tinh? Sắp đến Lam Tinh?

Là người sao? Borus!

Sau đó, Trần Nghiệp cau mày hỏi: “Chúng ta còn bao nhiêu thời gian?”

“Hiện tại vẫn chưa thể xác định.” Tần Mộc Âm nói: “Theo lời của người ngoài hành tinh kia, có thể là vài tháng, lâu nhất cũng không quá vài năm.”

Sắc mặt Trần Nghiệp lập tức trở nên nghiêm trọng.

Với sức mạnh hiện tại của hắn, chắc chắn không đủ để đối phó với một cường giả cấp độ bá chủ vũ trụ như vậy.

Hy vọng đối phương đến muộn chút!

Cho hắn thêm chút thời gian.

“Tần Đội Trưởng, những thông tin mà cô nói, chắc chắn đều là cơ mật phải không? Sao lại nói cho tôi biết?”

Tần Mộc Âm nói: “Đến lúc này rồi, cơ mật gì chứ, nếu không phải lo lắng gây hoảng loạn xã hội, tôi cũng muốn trực tiếp công khai tin tức này.”

“Thêm nữa, theo tôi thấy, nếu bá chủ vũ trụ thực sự đến đây, người có thể cứu thế giới của chúng ta, e rằng chỉ có cậu thôi!”

Trần Nghiệp sợ nhất là gánh vác trách nhiệm này, lập tức nói: “Tần Đội Trưởng đừng nghĩ vậy, tôi không phải đối thủ của loại quái vật này, trông cậy vào tôi, chỉ chết nhanh hơn, cô vẫn nên tự nghĩ cách đi!”

“Tôi biết cậu sẽ nói như vậy.”

Tần Mộc Âm thở dài một hơi.

Gần đây cô đã xem báo cáo phân tích hành vi của Trần Nghiệp từ thuộc hạ, có cái nhìn sơ bộ về tính cách của Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp chắc chắn có trách nhiệm, nhưng không nhiều.

Để hắn gánh vác trọng trách cứu thế giới, chắc chắn hắn sẽ không làm...

Nghĩ đến đây, Tần Mộc Âm nói: “Vậy nói đến chuyện thứ hai, tôi muốn nhờ cậu giúp một việc.”

Lần trước gặp nhau, cũng là câu này.

Trần Nghiệp có ý muốn từ chối, nhưng để giữ mặt mũi cho Tần Đội Trưởng, vẫn hỏi một câu: “Nhờ tôi giúp gì? Việc gì?”

“Trước tiên nói rõ, nếu việc đó ngoài khả năng của tôi, tôi chắc chắn sẽ không đồng ý.”

Tần Mộc Âm gật đầu, mở lời: “Tôi muốn nhờ cậu, vượt qua Bí Cảnh số 30.”

Trần Nghiệp ngẩn người.

Không ngờ, Tần Mộc Âm lại đưa ra yêu cầu này.

“Tần Đội Trưởng, cô nhầm rồi chứ? Tôi mới vừa vượt qua Bí Cảnh số 5, sắp vào Bí Cảnh số 6, sao có thể vào được Bí Cảnh số 30?”

Tần Mộc Âm giải thích: “Tôi đã tìm hiểu từ các tiền bối, Bí Cảnh số 30 là bí cảnh đơn lẻ, nhưng có thể mời một người trợ giúp! Nếu cậu tham gia với tư cách là người trợ giúp, thì sẽ không có bất kỳ hạn chế nào, ngay cả không có thiên phú anh hùng, cũng có thể vào.”

“Tất nhiên, Bí Cảnh số 30 rất nguy hiểm, người bình thường vào, chỉ có đường chết.”

Trần Nghiệp ngạc nhiên.

Không ngờ, Bí Cảnh số 30 lại có quy định như vậy.

“Tần Đội Trưởng, Bí Cảnh số 30 nguy hiểm đến vậy sao? Ngay cả cô cũng không chắc chắn?” Trần Nghiệp không kìm được hỏi.

Tần Mộc Âm: “Bí Cảnh số 30 thực sự rất nguy hiểm, mỗi lần tôi có ý định vào bí cảnh, đều thấy bất an... Cậu chắc cũng nghe nói rồi, tôi có khả năng dự cảm nguy hiểm trước. Điều này cho thấy, nếu tôi chọn một mình vào Bí Cảnh số 30, rất có thể, sẽ chết trong đó.”

Cô không phải là người sợ chết.

Trong bí cảnh nhiều năm, nếu sợ chết, cô không thể leo lên độ cao như bây giờ.

Tất nhiên, không sợ chết không có nghĩa là biết chắc sẽ chết mà vẫn đi tìm chết.

“Nhưng cô tìm tôi cũng vô ích! Với chút sức mạnh của tôi, làm sao có thể giúp cô?”

“Trần Nghiệp, cậu không cần khiêm tốn như vậy, tôi rất hiểu cậu, biết sức mạnh của cậu, vượt xa tôi.”

Trần Nghiệp: “???”

Cô gái này.

Cô có hiểu làm gì về tôi không?

Mặc dù Trần Nghiệp rất tự tin về sức mạnh hiện tại của mình, nhưng thực sự nếu đánh với Tần Mộc Âm, hẳn không có chút tự tin nào.

Trước sự kiện Bí Cảnh Toàn Dân, hẳn đã cùng Đường Tử Trần phân tích, sức mạnh tinh thần của Tần Mộc Âm, có thể đã vượt qua 5000 điểm.

Thêm nữa, trong sự kiện Bí Cảnh Toàn Dân, Tần Mộc Âm còn giành giải quán quân, sức mạnh tăng lên một bậc!

Không biết tại sao Tần Mộc Âm lại nói như vậy?

“Mặc dù không biết tại sao cô lại nghĩ tôi mạnh hơn cô, nhưng... xin lỗi, tôi vẫn không thể đồng ý.” Trần Nghiệp từ chối.

Đùa à.

Ngay cả Tần Mộc Âm cũng thấy sự nguy hiểm của bí cảnh, hẳn dám vào sao?

Tần Mộc Âm lại nói: “Đừng vội từ chối, theo thông tin tôi đã tìm hiểu về Bí Cảnh số 30, có thể khẳng định, thời gian trong Bí Cảnh số 30 rất dài, và tốc độ trôi qua của thời gian trong bí cảnh, hoàn toàn khác với thế giới bên ngoài.”

“Dù ở trong Bí Cảnh số 30 bao lâu, bên ngoài chỉ qua một ngày thôi.”

“Trần Nghiệp, tôi biết, cậu muốn mạnh hơn, cũng cần thời gian, đúng không?”

“Trần Nghiệp, tôi đã xem qua tư liệu của cậu.”

“Lần đầu tiên cậu xuất hiện với thân phận Long Ngạo Thiên, thực lực được kiểm tra là cấp 4+, lần thứ hai xuất hiện, thực lực đã đạt tới cấp năm, sau đó trong lúc tranh giành tinh hạch Nguyên Tố Ma, lực lượng của cậu đã có thể phá vỡ năng lực phòng ngự mà Thích Vũ luôn tự hào...”

“Ba lần này, mỗi lần chỉ cách nhau có vài tháng.”

“Vì vậy, tôi đoán, chỉ cần cho cậu đủ thời gian, thiên phú S1 của cậu, có thể không ngừng trở nên mạnh hơn? Thậm chí phần thưởng tiềm năng của bí cảnh, đối với cậu mà nói, cũng chỉ là dẹt hoa trên gấm mà thôi.”

“Nói thật, tôi rất hâm mộ cậu, thiên phú S1 trong truyền thuyết, quả nhiên lợi hại.”

Tần Mộc Âm thản nhiên nói ra những điều này.

Mặc dù miệng nói hâm mộ, nhưng trong mắt cô không hề lộ ra chút thần sắc hâm mộ nào.

Bởi vì cô rất hài lòng với năng lực thiên phú của bản thân, niệm động lực cũng là siêu năng lực mà cô hằng mơ ước.

Cho dù năng lực thiên phú S1 có mạnh hơn nữa, cô cũng không thêm khát.

Mà Trần Nghiệp nghe Tần Mộc Âm nói ra những điều này, sắc mặt cũng rất bình tĩnh.

Đối với việc Tần Mộc Âm nắm giữ những tư liệu này, Trần Nghiệp không hề bất ngờ.

Dù sao cũng là đội trưởng đội chấp pháp, có thể ngồi vững vàng ở vị trí này, thực lực đương nhiên quan trọng, nhưng thủ đoạn cũng không thể xem thường.

Vì Tần Mộc Âm đã nắm giữ một số bí mật của hắn, điều tra hắn một chút cũng là chuyện bình thường.

“Xem ra cô vì muốn thuyết phục tôi, đã chuẩn bị rất kỹ càng nhỉ?”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi: “Tôi rất tò mò, về nội dung bí cảnh số 30, cô đã tìm ai để hỏi thăm? Tôi thấy trên mạng đều nói, thành tựu của cô trong bí cảnh, cũng là người đứng đầu quốc nội đấy!”

Chương 243 - Còn có thể chơi kiểu này?

Nghe vậy, Tần Mộc Âm cười lắc đầu nói: “Đừng tin những lời đồn đại trên mạng, tuy rằng thành tựu của tôi cũng không tệ, nhưng tuyệt đối không phải là đỉnh cao nhất, toàn cầu còn có mấy tỷ người, tự nhiên cũng không thiếu nhân tài! Cho dù là ở

trong nước, tiến độ của tôi trong bí cảnh, cũng chỉ có thể xếp hạng thứ ba, có hai vị tiền bối, đã sớm vượt qua cửa ải bí cảnh số 30 rồi.”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp kinh ngạc.

“Tại sao tôi chưa từng nghe nói qua?”

“Bởi vì thân phận của hai vị tiền bối này, là bí mật, hơn nữa, bọn họ đã hoàn toàn rút lui khỏi bí cảnh.”

Cái gọi là hoàn toàn rút lui khỏi bí cảnh, chính là trong vòng năm năm không hề đi bất kỳ bí cảnh nào nữa, bao gồm cả bí cảnh toàn dân, ẩn ký hoa mai cũng đã biến mất.

Trần Nghiệp tò mò hỏi: “Có thể cho tôi biết thân phận của hai vị tiền bối này không?”

Tần Mộc Âm suy nghĩ một chút, nói: “Nói cho cậu biết cũng không sao, hai vị tiền bối, một vị đã quy tiên, còn một vị vẫn còn sống, là cung phụng của Chung Nam đảo.”

Trong lòng Trần Nghiệp giật mình.

Chung Nam đảo, đó chính là long mạch trung tâm đây!

Có thể trở thành cung phụng ở đó, quả thực là trâu bò.

“Nếu nói, tôi là Định Hải Thần Châm của quốc nội, vậy thì Diệp cung phụng, chính là chỗ dựa của trung ương.” Tần Mộc Âm bổ sung một câu.

Nghe được lời này, Trần Nghiệp lập tức hỏi: “Vị Diệp cung phụng này thực lực như thế nào? So với cô ai mạnh hơn?”

Tần Mộc Âm lắc đầu nói: “Diệp cung phụng đã rất nhiều năm không ra tay rồi, thiên phú anh hùng mà ông ấy kết hợp là S13, được coi là cường giả tốc độ, thực lực đương nhiên rất lợi hại, bất quá, năng lực thiên phú của ông ấy, sẽ bị năng lực của tôi khắc chế, cho nên, so sánh ông ấy với tôi là không công bằng.”

“Theo tôi được biết, sư bá của cậu Ba hội trưởng, đã từng tìm Diệp cung phụng tỷ thí, hai người coi như bất phân thắng bại, ai cũng không làm gì được ai.”

“Bất quá, sư bá của cậu gần đây có đột phá rất lớn, hiện tại e rằng ông ấy mới là người mạnh nhất quốc nội!”

Dừng một chút.

Tần Mộc Âm nghiêm mặt trở lại: “Độ khó của bí cảnh số 30, là chưa từng có, cho dù là cường giả đỉnh cao, có thể sống sót hay không, cũng phải xem vận may. Theo hồi ức của Diệp cung phụng, trong bí cảnh số 30, ông ấy là dựa vào tốc độ hơn người của mình, mới may mắn thoát chết.”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp có chút im lặng: “Cô tìm tôi giúp đỡ, còn nói bí cảnh nguy hiểm như vậy? Không phải là muốn khơi dậy lòng hiếu thắng của tôi đấy chứ? Xin lỗi, thứ như lòng hiếu thắng, tôi không có.”

“Đương nhiên là không phải.” Tần Mộc Âm lắc đầu nói: “Tôi cảm thấy tìm cậu giúp đỡ, thành ý mới là quan trọng nhất.”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, lại hỏi: “Tại sao cô không tìm sư bá của tôi giúp đỡ? Đừng nói với tôi là, hai người quan hệ không tốt, đến địa vị như các người, lợi ích mới là quan trọng nhất phải không?”

“Bởi vì Ba hội trưởng cũng giống như tôi, hiện tại cũng đang ở bí cảnh số 29, ông ấy đã quyết định, ngày bí cảnh mở ra tiếp theo, sẽ đi bí cảnh số 30.”

Tần Mộc Âm bình tĩnh nói: “Bí cảnh số 30, là bí cảnh đơn độc, tôi không thể lập đội với Ba hội trưởng.”

Trên thực tế.

Là Tần Mộc Âm ở trong bí cảnh toàn dân, đã được chứng kiến thực lực của Vũ Thần, cũng được chứng kiến Trần Nghiệp đánh bại Vũ Thần như thế nào.

Với việc Ba Lệ Minh vừa mới đột phá cảnh giới, thực lực e rằng còn không bằng vị Lý Vũ Thần kia.

Nói cách khác, trong mắt Tần Mộc Âm, tên đầu trọc trước mắt này, vẫn là mạnh nhất.

“Cô hoàn toàn có thể đợi sư bá của tôi vượt qua bí cảnh số 30, sau đó lại tìm ông ấy giúp đỡ mà! Đợi thêm hai tháng nữa thôi.” Trần Nghiệp nói.

“Thời gian không đợi người!” Tần Mộc Âm thở dài một tiếng: “Vị bá chủ vũ trụ trong miệng người ngoài hành tinh, có lẽ sẽ sớm đến, tôi cần phải nhanh chóng nâng cao thực lực.”

Lý do này có chút gượng ép, bất quá miễn cưỡng có thể nói là hợp lý.

Trần Nghiệp có chút dao động.

Sau khi biết được nguy cơ từ bá chủ vũ trụ, hẳn đương nhiên có cảm giác cấp bách.

Vạn nhất đối phương thật sự đến trong vòng vài tháng, muốn hủy diệt tinh cầu này, vậy thì với thực lực hiện tại của hắn, căn bản là không đủ sức.

Hắn vất vả lắm mới xuyên việt đến thế giới này, lại còn kết hợp được thể chất của Đầu Trọc Đại Ma Vương, cuộc sống tươi đẹp trong tương lai đang vậy gọi, Trần Nghiệp căn bản không muốn chết sớm như vậy.

Quan trọng nhất là, trên tinh cầu này, cũng có người mà hắn muốn bảo vệ rồi...

Bất quá.

Vì bí cảnh số 30 nguy hiểm như vậy, Trần Nghiệp khẳng định không thể dễ dàng đáp ứng Tần Mộc Âm.

Hắn tiếp tục hỏi: “Chuyện về việc bí cảnh số 30 có thể tìm người giúp đỡ, cô biết được từ đâu?”

“Bởi vì có người đã thử qua.” Tần Mộc Âm nói: “Diệp cung phụng đã từng nói với tôi, kỳ thực ông ấy cũng đã tìm người giúp đỡ, bất quá, người sống sót trở về, chỉ có một mình ông ấy... Chính vì chuyện này, ông ấy mới quyết định hoàn toàn rút lui khỏi bí cảnh.”

Rõ ràng là.

Người không thể trở về kia, đối với Diệp cung phụng hẳn là rất quan trọng.

“Ngoài ra, bên phía Úc Châu có một vị cường giả có biệt danh là Vũ Thần, cậu hắn là biết phải không? Bí cảnh toàn dân mấy năm trước, đều là hắn đoạt quán quân... Tôi nghe nói, Vũ

Thần đã từng giúp một vị cường giả thuận lợi vượt qua bí cảnh số 30.”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Ngay cả cường giả đỉnh cao cũng phải xem vận may mới qua được bí cảnh, Vũ Thần vậy mà có thể giúp người khác thuận lợi vượt qua, xem ra tên kia thật sự rất mạnh.

Trần Nghiệp không hỏi Tần Mộc Âm, tại sao không đi tìm Vũ Thần giúp đỡ, loại vấn đề ngu ngốc này, dù sao cũng là thuộc về hai phe phái khác nhau.

Suy nghĩ một lúc.

Trần Nghiệp mở miệng nói: “Tôi muốn biết nội dung của bí cảnh số 30.”

Tần Mộc Âm lại lắc đầu: “Đây cũng là điểm phiền phức nhất, bí cảnh số 30, là bí cảnh đơn độc, nội dung bí cảnh của mỗi người, đều không giống nhau, trước khi tiến vào, ai cũng không biết sẽ phải đối mặt với thứ gì.”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp nhíu mày thật sâu.

Không thể biết trước nội dung bí cảnh, hẳn liền không cách nào phán đoán, bản thân có đủ khả năng giúp đỡ hay không.

“Tần đội trưởng, lúc trước cô nói, khoảng thời gian trong bí cảnh số 30 rất dài, đây là thật sao?”

Tần Mộc Âm suy nghĩ một chút, trả lời: “Ít nhất mấy người tôi hỏi thăm, đều nói như vậy, có người ở trong bí cảnh, đã ở lại mấy năm liền, ngắn nhất, cũng phải nửa năm trở lên.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp sáng mắt lên.

Nếu như thật sự có thể ở trong bí cảnh mấy năm, hẳn tự tin, khi đi ra có thể đánh vỡ tinh cầu.

Đến lúc đó cho dù thật sự có Boros đến, hẳn cũng không cần lo lắng.

Hình như nhìn ra Trần Nghiệp đã động lòng.

Tần Mộc Âm lại nói: “Vốn ngày bí cảnh mở ra tiếp theo, cậu sẽ cùng Đường Tử Trần đi bí cảnh số 6 đúng không?”

Trần Nghiệp gật đầu: “Nếu không có gì bất ngờ, đúng là như vậy.”

“Tôi nhớ bí cảnh số 6, là bí cảnh có hạn chế gắt gao nhất, không chỉ tất cả mọi người đều bị giảm thuộc tính tạm thời, còn hoàn toàn hạn chế sử dụng siêu năng lực. Lần đó tôi ở trong bí cảnh số 6, chỉ đạt được thành tích kém nhất lịch sử, chỉ nhận được 40 điểm thưởng tiềm năng.”

Tần Mộc Âm nói: “Đường Tử Trần có thiên phú giống tôi, ở trong bí cảnh số 6, cô ấy chắc chắn sẽ biến thành người bình thường... Tôi tin, đám hề nhảy nhót kia ở nước ngoài, nhất định sẽ không bỏ qua cơ hội tốt này.”

Chương 244 - Còn có thể chơi kiểu này? (2)

“Mặc dù có cậu ở đó, Đường Tử Trần sẽ không gặp nguy hiểm gì, bất quá, quái vật trong bí cảnh số 6, cũng khá khó chơi, nếu có nhiều người đến quấy rối các cậu, cũng sẽ ảnh hưởng đến thành tích của các cậu.”

“Tin rằng hiện tại hẳn là có rất nhiều người, đang rục rịch, chuẩn bị muốn lấy khoản tiền thưởng 2 tỷ đô la kia rồi nhỉ? Hai người dời lại một kỳ bí cảnh mở ra rồi hãy đi, nói không chừng tình huống sẽ tốt hơn rất nhiều.”

Lời này khiến Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Hắn im lặng một lúc, sau đó hỏi: “Nếu tôi làm người giúp đỡ cô, giúp cô vượt qua bí cảnh số 30, có phải là không nhận được phần thưởng trong bí cảnh không?”

“Đúng vậy!” Tần Mộc Âm thành thật nói, sau đó lại nói: “Yên tâm, tôi sẽ không để cậu giúp đỡ không công, cậu muốn cái gì? Chỉ cần tôi có, đều không thành vấn đề.”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp rất im lặng.

Tại sao con gái thế giới này, nói chuyện đều thích nói đầy đủ như vậy?

Giả như hắn nói muốn thân thể của cô, Tần đội trưởng, vậy Tần đội trưởng cô nên ứng phó như thế nào?

Đương nhiên.

Trần Nghiệp sẽ không thấp hèn như vậy.

Loại chuyện cười đùa này, hẳn chỉ nói với cô vợ nhỏ Đường Tử Trần của hắn.

“Tần đội trưởng, có thể cho tôi suy nghĩ một chút được không?” Trần Nghiệp nói.

“Đương nhiên là có thể!”

Tần Mộc Âm lập tức nói: “Cậu chỉ cần trước ngày bí cảnh mở ra tiếp theo, cho tôi câu trả lời là được.”

Trần Nghiệp gật gật đầu, rơi vào trầm tư.

Tần Mộc Âm thấy thế, liền biết Trần Nghiệp đã động lòng, khả năng đồng ý rất lớn.

Mang theo suy nghĩ như vậy, trong lòng Tần Mộc Âm khẽ động, trên mặt bỗng nhiên lộ ra nụ cười.

“Trần Nghiệp, vừa rồi tôi đã mô phỏng tình huống sau khi cậu đồng ý, trong trường hợp có cậu giúp tôi, đi bí cảnh số 30, tôi đã không còn cảm giác bất an đó nữa. Nói cách khác, chuyến này chúng ta sẽ rất thuận lợi.”

Trần Nghiệp nghe vậy rất kinh ngạc!

Năng lực dự tri hiểm nguy trước, còn có thể chơi như vậy?

“Vậy tại sao cô không mô phỏng sớm một chút?”

Tần Mộc Âm bắt đầu nói: “Năng lực [khu cát tị hung] của tôi, không thể dựa vào tưởng tượng suông, chỉ có sau khi tôi thuyết phục được cậu, cậu có ý muốn giúp tôi, tôi mới có thể hoàn toàn nhập tâm để mô phỏng, từ đó nhận được điềm báo chính xác.”

Thì ra là thế.

Tần Mộc Âm lại cười nói: “Tôi biết thiên phú của cậu rất quan trọng, kỳ thực dự định ban đầu của tôi, là sau khi thuyết phục được cậu, nếu kết quả mô phỏng ra vẫn là điềm dữ, tôi sẽ hủy bỏ dự định đi bí cảnh số 30 lần này!”

“Không thể bởi vì tôi muốn trở nên mạnh hơn, mà để thiên tài trăm năm khó gặp như cậu, cùng tôi đi mạo hiểm!”

Trần Nghiệp: “...”

Hay cho một câu.

Thì ra là mang theo dự định như vậy.

Trần Nghiệp phục rồi.

Khó trách Tần Mộc Âm có thể đạt được thành tựu ngày hôm nay, người ta suy xét vấn đề, quả thực rất chu toàn.

...

Mặc dù ban lãnh đạo Võ Đại ra sức giữ lại, bất quá Tần Mộc Âm cũng không ở lâu.

Sau khi bàn bạc xong với Trần Nghiệp, cô liền rời đi.

Trần Nghiệp cũng trở về ký túc xá.

Nằm trên giường ký túc xá, Trần Nghiệp vẫn đang suy nghĩ những lời Tần Mộc Âm nói.

Về việc Tần Mộc Âm có lừa hấn hay không?

Trần Nghiệp cho rằng không có khả năng.

Tần Mộc Âm cũng không phải kẻ ngốc!

Những thông tin mà cô nói, Trần Nghiệp cũng có thể thông qua Ba Lê Minh để hỏi thăm, lừa hấn chỉ khiến mọi chuyện thêm rắc rối.

Chỉ là, điều khiến Trần Nghiệp khó hiểu là, tại sao cô nàng này luôn cảm thấy, hình như hấn rất mạnh?

Là cái gì đã tạo cho Tần Mộc Âm ảo giác như vậy?

Còn về điểm báo mà Tần Mộc Âm mô phỏng được lúc cuối, Trần Nghiệp cho rằng, hấn là thật.

Bởi vì Tần Mộc Âm không có lý do gì để lừa hấn!

Giả như Tần Mộc Âm mô phỏng ra được điểm hung, cô ấy mà lừa Trần Nghiệp, vậy thì sau khi tiến vào bí cảnh, cả hai đều phải chết.

Giữa bọn họ, cũng không có thù oán gì, cần gì phải lấy mạng ra để đùa giỡn như vậy?

Cho nên, nội tâm Trần Nghiệp hiện tại, đang nghiêng về phía đồng ý giúp đỡ.

Bởi vì hắn xác thực cần thời gian.

Nếu như thật sự có bá chủ vũ trụ đến xâm lược, mà thực lực của Trần Nghiệp lại không đủ, hắn thật sự sẽ uất ức đến chết mất...

“Reng reng reng...”

Điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Trần Nghiệp nhìn thấy hiển thị cuộc gọi đến, là Trần hội trưởng – lão cha của hắn, liền lựa chọn nghe máy.

“Alo, cha à?”

“Vừa rồi cha nghe hiệu trưởng của con nói, Tần đội trưởng đã đích thân đến tìm con?”

Trần hội trưởng vẫn luôn đi thẳng vào vấn đề.

Ông ấy và Lục hiệu trưởng là bạn học, Lục hiệu trưởng thông báo cho ông ấy, cũng không có gì kỳ lạ.

“Đúng vậy ạ!”

“Tần đội trưởng tìm con làm gì?”

“Cô ấy nói với con về chuyện người ngoài hành tinh, nói là có bá chủ vũ trụ, có khả năng sẽ tập kích tinh cầu của chúng ta...” Trần Nghiệp hỏi ngược lại: “Cha, những gì cô ấy nói không phải là thật chứ?”

Nghe được lời này, trong điện thoại lập tức truyền đến âm thanh kinh ngạc của Trần hội trưởng: “Chuyện cơ mật như vậy, cô ấy vậy mà lại nói cho con biết?”

Sau đó, Trần hội trưởng hình như nghĩ đến cái gì đó, lắp bắp nói: “Tên tiểu tử thối này, chẳng lẽ con... con... con lại... làm cô ấy... nữa rồi sao?”

“Cha, cha đang nói bậy bạ gì vậy?” Trần Nghiệp im lặng: “Con là loại người như vậy sao?”

“Phải!”

Giọng nói của Trần hội trưởng, có chút kiên định.

Trần Nghiệp: ...

“Cha, thì ra trong lòng cha, con lại là người không ra gì như vậy sao... Cho dù con thật sự là loại người đó, cha cảm thấy, con có thể lấy được người phụ nữ như Tần đội trưởng sao?”

Trần hội trưởng cũng cảm thấy, chuyện này không có khả năng lắm, bất quá ông ấy vẫn dặn dò: “Cha cảnh cáo con, cha chỉ nhận mỗi mình Đường nha đầu kia làm con dâu! Con dám làm bậy, thì đừng hòng bước vào cửa nhà này.”

“Được được được, con biết rồi.”

Trần Nghiệp không muốn nói chuyện này nữa, chuyện chủ đề nói: “Cha còn chưa nói cho con biết, tin tức Tần đội trưởng nói, có phải là thật hay không?”

“Là thật.” Giọng nói của Trần hội trưởng bỗng nhiên trở nên nghiêm túc: “Cha cũng vừa mới từ chỗ sư bá của con biết được chuyện này. Lần này cấp trên triệu tập cao thủ cấp 6 toàn quốc đến họp, chính là nói chuyện này, muốn mọi người chuẩn bị trước!”

Trần Nghiệp hiểu rồi.

Khó trách, lần trước bộ phận nào đó, lại phát ra lời kêu gọi mọi người hãy cố gắng phấn đấu, nâng cao thực lực.

Hóa ra là cảm nhận được nguy cơ chưa từng có.

Trần Nghiệp lập tức nhủ mảy.

Bất kể kẻ đến có phải là Boros hay không, hắn cũng phải chuẩn bị trước.

“Tiểu tử thôi, Tần đội trưởng đích thân đến tìm con, chỉ để nói với con chuyện này thôi sao?”

Nghe được âm thanh trong điện thoại, Trần Nghiệp hoàn hồn: “À, chủ yếu là cô ấy muốn nhờ con giúp đỡ, giúp cô ấy vượt qua bí cảnh số 30.”

Câu nói này, coi như là động đến điểm mù tri thức của Trần hội trưởng rồi.

“Nhờ con giúp vượt qua bí cảnh số 30?” Trần hội trưởng rất nghi hoặc: “Không phải bí cảnh đều là lần lượt tiến hành theo

thứ tự sao? Con mới vừa vượt qua bí cảnh số 5, làm sao đi bí cảnh số 30?”

Trần Nghiệp chỉ đành mang những gì Tần Mộc Âm đã nói với hắn, từ từ giải thích cho cha hắn nghe.

Trần hội trưởng nghe xong, kêu lên một tiếng khó tin.

Sau đó, lại nghi ngờ hỏi: “Tại sao cô ấy lại cảm thấy con có thể giúp đỡ? Cho dù cô ấy biết con kết hợp là S1, với thực lực hiện tại của con, cũng không thể nào sánh bằng cô ấy, tìm con giúp đỡ là có thể sao?”

“Con cũng không rõ nguyên nhân.” Trần Nghiệp xòe tay nói: “Dù sao, Tần đội trưởng chính là cảm thấy con có thể làm được.”

“Vậy ý của con là?”

“Vẫn còn đang do dự.”

Chương 245 - Lần Này Nhất Định Phải Chia Cắt Trần Đường Liên Thủ

Trần Nghiệp không vội vàng đáp ứng Tần Mộc Âm.

Ngày hôm sau.

Hắn như thường lệ đến lớp học.

À, đúng rồi.

Bây giờ hắn đã là sinh viên năm hai, lớp học cũng được chuyển sang nơi khác, lớp học cũ nhường lại cho tân sinh viên.

Lúc Trần Nghiệp đến, trong lớp đã có rất đông người.

Các bạn học đều đã đến đông đủ.

Ngoại trừ Đường Tử Trần.

Vì lý do an toàn, Đường Tử Trần không cần đến lớp, trên chỗ ngồi của nàng có đặt một thiết bị giám sát, ống kính hướng về phía bục giảng, có thể kết nối với máy tính của nàng, nàng chỉ cần ở trong ký túc xá học trực tuyến là được.

Chờ đến khi tiếng chuông vào lớp vang lên, Lưu lão sư liền xuất hiện trong lớp.

Nhìn thấy các học sinh của mình, trên mặt Lưu lão sư lộ ra nụ cười hài lòng.

Học sinh của ông, so với đám tân sinh viên năm nay, không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Chữ “mạnh” ở đây không phải là chỉ thực lực, mà là nhân phẩm!!

“Hôm nay thầy muốn giảng cho các em về nội dung của Bí Cảnh số 6.”

“Trước khi nói về quái vật trong Bí Cảnh số 6, có một việc thầy phải nói cho các em biết, Bí Cảnh số 6 sẽ là Bí Cảnh đầu tiên mà các em gặp phải với rất nhiều hạn chế nghiêm ngặt!”

“Sau khi tiến vào Bí Cảnh, bốn thuộc tính cơ bản của tất cả mọi người sẽ bị giảm đi mười lần! Đồng thời, cấm sử dụng kỹ năng Thiên Phú Anh Hùng và các siêu năng lực khác...”

Những thông tin này đến từ nhiều vị tiên bối cung cấp, việc cấm sử dụng siêu năng lực là do Tàn nữ sĩ cung cấp.”

“Thông tin chính xác không sai, bởi vì thầy nhớ, lúc ở trong Bí Cảnh số 6, thầy không thể sử dụng Nguyên Tử Trảm.”

Mọi người nghe vậy đều có chút kinh ngạc.

Lưu lão sư nói đến đây, bỗng nhiên liếc mắt nhìn ống kính trên bàn Đường Tử Trần, sau đó nhìn về phía Trần Nghiệp.

“Trần Nghiệp, em và Đường Tử Trần, nếu muốn đi Bí Cảnh số 6, lần này hai em đừng nên lập đội.”

“Năng lực của hai đứa đều thuộc phạm vi siêu năng lực, tiến vào Bí Cảnh số 6, hầu như không khác gì người bình thường, mà quái vật trong Bí Cảnh số 6 lại rất lợi hại. Cho nên, lần này hai đứa hãy tách ra lập đội với người khác đi!”

Nghe được lời này, các bạn học đều nhìn về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp thì vẻ mặt bình tĩnh, thậm chí có chút không cho là đúng...

Với thuộc tính hiện tại của hắn, cho dù có bị giảm đi mười lần, thì vẫn có thể nghiền ép đám học sinh cùng khóa.

Sau đó, Lưu lão sư nhìn về phía cả lớp, lên tiếng hỏi: “Có ai muốn lập đội với Trần Nghiệp không?”

Nghe vậy, Triệu Tranh không nói hai lời, trực tiếp giơ tay.

“Triệu Tranh, em nguyện ý lập đội với Trần Nghiệp?”

Thấy Triệu Tranh gật đầu, Lưu lão sư lập tức lộ ra nụ cười:

“Ban đầu thầy cũng có ý định để em dẫn dắt Trần Nghiệp, em luyện tập Quốc Thuật, Quốc Thuật không phải siêu năng lực, cũng không phải kỹ năng Thiên Phú Anh Hùng, cho nên, trong Bí Cảnh số 6, những người luyện tập Quốc Thuật như các em sẽ có lợi thế lớn nhất!”

“Trần Nghiệp có em bảo vệ, tỷ lệ thành công chắc chắn sẽ được nâng cao lên rất nhiều!”

Khen ngợi Triệu Tranh xong, Lưu lão sư lại hỏi Trần Nghiệp:

“Trần Nghiệp, ý của em thế nào?”

“Em...”

Trần Nghiệp vốn định nói, không cần phải làm vậy.

Nhưng nói thẳng ra như vậy, sợ Triệu Tranh hiểu lầm, cho rằng hắn xem thường hắn, liền tạm thời đổi lời: “Em không muốn liên lụy đến người khác...”

Triệu Tranh ngồi ngay bên cạnh Trần Nghiệp.

Lời này vừa thốt ra, hắn lập tức lên tiếng: “Sư huynh, huynh nói vậy là sao? Huynh đã giúp đỡ đệ nhiều như vậy, đệ đệ giúp huynh một lần, sao có thể coi là liên lụy được?”

Trần Nghiệp: “...”

Hắn bỗng nhiên không biết nói gì cho phải.

Lúc này.

Nhậm Thiển Thiển bỗng nhiên giơ tay nói: “Lão sư, nếu Triệu Tranh đã chọn giúp đỡ Trần Nghiệp, vậy lớp trưởng giao cho em! Em sẽ dốc hết sức, bảo vệ an toàn cho lớp trưởng.”

Nghe vậy.

Trên mặt Lưu lão sư lập tức lộ ra nụ cười hài lòng.

Ông rất muốn nhìn thấy các học sinh của mình yêu thương, đùm bọc lẫn nhau.

“Thầy thay mặt Đường Tử Trần cảm ơn lòng tốt của Nhậm Thiến Thiến!”

Lưu lão sư cười nói một câu, sau đó lại bất đắc dĩ nói: “Tuy nhiên, tấm lòng của em thầy xin nhận. Về việc đồng đội của Đường Tử Trần lần này, Bộ Giáo Dục đã giúp chúng ta cung cấp ứng cử viên.”

Nghe vậy, Nhậm Thiến Thiến đầu tiên là ngần người, sau đó hỏi: “Là ai vậy ạ?”

Lưu lão sư cũng không giấu giếm, nói: “Là Trịnh Thủy Long đến từ Kinh Đại. Thực lực của cậu ta rất mạnh, hiện tại đã chạm đến ngưỡng cửa cấp bốn, có thể coi là người mạnh nhất trong số các tân sinh viên, sau Đường Tử Trần.”

“Ồ...”

Ông ta đột nhiên nhớ tới, thực lực hiện tại của Trần Nghiệp còn mạnh hơn Đường Tử Trần, vội vàng sửa lời: “Phải là sau Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.”

“Có cậu ta bảo vệ Đường Tử Trần, hẳn là có thể giúp Đường Tử Trần đạt được thành tích tốt nhất.”

“Tất nhiên, phần thưởng bổ sung thì đừng mong đợi, từ trước đến nay, chưa có ai có thể nhận được phần thưởng bổ sung trong Bí Cảnh số 6.”

Nghe nói là Trịnh Thủy Long, các học sinh đều ngần người, sau đó lại gật đầu, tỏ vẻ đồng tình.

Dù sao, Trịnh Thủy Long đã từng giành được chức vô địch tân sinh viên toàn quốc, danh tiếng và thực lực đều có chỗ đứng vững chắc, cộng thêm việc Bí Cảnh số 6 chỉ có cao thủ Quốc Thuật mới có thể phát huy được lợi thế lớn nhất... Tên này quả thực là một lựa chọn rất tốt.

Có thể thấy, Bộ Giáo Dục thật sự rất coi trọng Đường Tử Trần.

Ngay cả Nhậm Thiến Thiến bị từ chối, cũng không hề tỏ vẻ bất mãn.

“Sao Trịnh Thủy Long vẫn còn ở Bí Cảnh số 6? Theo tiến độ thời gian, chẳng phải cậu ta đã vượt qua Bí Cảnh số 6 rồi sao?” Tào Vũ nghi ngờ hỏi.

Lý do bọn họ chỉ mới đến Bí Cảnh số 6, là bởi vì trước đó có một lần Bí Cảnh mở ra, bọn họ không đi (lúc đó Trần Nghiệp đang tham gia tranh đoạt tinh hạch Nguyên Tố Ma).

Bài giảng lần này của Lưu lão sư, kỳ thực cũng chủ yếu là giảng cho Trần Nghiệp, Đường Tử Trần và những người khác nghe.

Nghe được nghi vấn của Tào Vũ, Lưu lão sư trả lời: “Hình như là lần Bí Cảnh mở ra trước đó, Trịnh Thủy Long bởi vì có việc bận nên không đi, trùng hợp gặp đúng lúc các em.”

Tào Vũ không nói gì nữa.

Lúc này.

Điện thoại của Lưu lão sư vang lên.

Ông ta lấy điện thoại ra xem, lập tức nghe máy:

“Đường Tử Trần, có phải em có ý kiến gì không?”

Điện thoại đương nhiên là do Đường Tử Trần gọi tới.

Lúc đầu.

Lưu lão sư vẫn tươi cười nghe máy, nhưng rất nhanh, lông mày liền nhíu lại:

“Đường Tử Trần, thầy có thể hiểu được những gì em nói... Tuy nhiên, người đưa ra quyết định lần này là Bộ Giáo Dục, nghe nói để thuyết phục Trịnh Thủy Long, bọn họ đã phải bỏ ra không ít công sức... Được rồi được rồi, thầy biết rồi, thầy sẽ báo cáo ý kiến của em với lãnh đạo.”

Sau khi cúp điện thoại, Lưu lão sư còn cố ý nhìn Trần Nghiệp một cái.

Nhìn thấy ánh mắt của Lưu lão sư, Trần Nghiệp liền biết, Đường Tử Trần chắc chắn là đã từ chối đề nghị của Bộ Giáo Dục!

Đối với điều này, Trần Nghiệp không hề bất ngờ.

Không nói đến tình cảm giữa hai người, cho dù là xuất phát từ lợi ích, Đường Tử Trần cũng không thể nào lựa chọn Trịnh Thủy Long làm đồng đội.

Cô nàng biết rõ thực lực thực sự của hắn, lại không phải kẻ ngốc, không chọn người mạnh, lại đi chọn một người xa lạ và yếu đuối hơn để lập đội.

Trần Nghiệp chỉ có chút cảm khái.

Cho dù hiện tại thực lực bề ngoài của hắn đã mạnh hơn Đường Tử Trần, nhưng trong mắt các vị lãnh đạo, hắn vẫn không quan trọng bằng Đường Tử Trần.

Trần Nghiệp biết nguyên nhân.

Bởi vì trong những trường hợp trước đây, những người trở nên mạnh mẽ nhờ vào tinh hạch Nguyên Tố Ma, thực lực cao nhất chỉ có thể đạt đến cấp năm.

Trần Nghiệp biểu hiện tuy xuất sắc, tuổi còn trẻ, uy lực di năng hệ Hỏa đã đạt đến cấp năm, tương lai nhất định có thể phá vỡ giới hạn này...

Cho dù là vậy, trong mắt các vị lãnh đạo, luận về tiềm lực, Trần Nghiệp vẫn không bằng Thiên Phú S2.

Bởi vì có ví dụ như Tần Mộc m!

Mà thành tựu hiện tại của Đường Tử Trần, càng là vượt qua cả Tần Mộc Âm cùng thời kỳ.

Trong mắt vô số vị lãnh đạo, Đường Tử Trần chính là hy vọng của tương lai!

Quan niệm này, không dễ dàng gì thay đổi được...

Chương 246 - Trải nghiệm thuộc tính vượt mười ngàn là như thế nào?

Sau đó.

Lưu lão sư nói về quái vật trong bí cảnh số 6.

Khi Lưu lão sư chiếu hình ảnh con quái vật, Trần Nghiệp vừa nhìn đã bật cười!

Quả nhiên, lại là con quái vật mà hắn quen thuộc, hơn nữa điểm yếu lại vô cùng rõ ràng...

Để đối phó với loại quái vật này, cho dù Trần Nghiệp chỉ là người bình thường, cũng có nắm chắc chiến thắng tuyệt đối!!

Sau khi tan học.

Trần Nghiệp không về ký túc xá, cũng không đến phòng tập luyện, mà gửi tin nhắn cho Đường Tử Trần, sau đó đến ký túc xá của Đường Tử Trần.

Gặp Đường Tử Trần, Trần Nghiệp không giấu giếm, kể lại chuyện Tần Mộc Âm tìm hắc ngày hôm qua, cũng như nội dung cuộc trò chuyện, đều nói cho cô nàng biết.

Đây chính là vợ sắp cưới nội định của hắn, đương nhiên đáng tin cậy!

Mà Đường Tử Trần nghe xong, cũng không nói gì, chỉ mở miệng nói: “Mọi thứ đều nghe theo sự sắp xếp của cậu, nếu cậu quyết định giúp cô ấy lần này, mình có thể đợi thêm hai tháng nữa.”

Cô nàng là một người thông minh, bày tỏ thái độ của mình rất rõ ràng.

Ít nhất Trần Nghiệp nghe xong cảm thấy rất thoải mái.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi: “Lớp trưởng, ý kiến của cậu là gì?”

Đường Tử Trần suy nghĩ một lúc, lúc này mới nói:

“Nếu thật sự không có nguy hiểm, mình cảm thấy cậu có thể giúp cô ấy một lần, bởi vì đây cũng là đang giúp chính mình, cậu thật sự cần thời gian để trở nên mạnh mẽ hơn!”

Cô nàng bình tĩnh phân tích: “Bây giờ vấn đề lớn nhất, là không thể xác định, tên bá chủ vũ trụ trong miệng người ngoài hành tinh kia, khi nào sẽ đến, vài năm sau thì còn đỡ, nếu như vài tháng sau xuất hiện...”

“Hơn nữa, vị Tần nữ sĩ kia cũng nói đúng, lần này bí cảnh số 6 hạn chế có chút quá đáng, cho dù với thực lực của cậu, đi vào cũng phải cẩn thận một chút, chỉ bằng bỏ qua một lần, nói không chừng còn có thể khiến những người nước ngoài kia nhàm lẫn một phen.”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp tán thành gật đầu.

Kỳ thật hẳn cũng có suy nghĩ như vậy.

Đường Tử Trần đột nhiên nói: “Bất quá, cậu đừng vội vàng đáp ứng cô ta, để cho cô ta đợi thêm!”

Trần Nghiệp sửng sốt, kỳ quái hỏi: “Tại sao?”

Hắn có chút không hiểu, đã quyết định đồng ý với người ta rồi, tại sao còn muốn để người ta chờ đợi?

“Không có tại sao.” Đường Tử Trần bữu môi nói: “Minh chỉ thuận miệng nói, người quyết định vẫn là cậu.”

Sắc mặt cô nàng không vui như vậy, Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không không nhìn ra.

Lập tức!

Trần Nghiệp cười.

Đường Tử Trần đây là có chút ghen rồi!

Thật đúng là hiếm thấy!

“Hay là, mình từ chối cô ta?”

“Đừng!” Đường Tử Trần vội vàng nói: “Đây không phải là vì cô ta, là vì chính cậu mà suy nghĩ.”

Trần Nghiệp rất thương thức điềm này của cô nàng.

Luôn luôn rất bình tĩnh.

Cho dù cảm xúc có chút dao động, cũng sẽ không hành động theo cảm tính.

“Được, vậy nghe cậu, cứ để cô ta chờ, đến ngày cuối cùng mới đồng ý!”

...

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt.

Đã hơn một tháng trôi qua.

Hơn một tháng nay, gió êm sóng lặng, không có chuyện gì xảy ra.

Nhưng đây chỉ là cách nhìn của người thường.

Trên thực tế, hơn một tháng qua, động thái của cấp trên không ngừng.

Đầu tiên là Cục hàng không vũ trụ, thành lập một bộ phận nghiên cứu khoa học mới, điều động một lượng lớn nhân viên nghiên cứu khoa học, gia nhập vào đó.

Tiếp theo, mọi người phát hiện, vật giá trên thị trường tăng rất nhanh, đặc biệt là những nhu yếu phẩm như lương thực, dầu ăn, hơn một tháng giá cả gần như tăng vọt gấp năm lần, đây vẫn là giá cả do chính phủ kiểm soát.

Sau đó, nhiều quốc gia liên hợp, đến thăm Hạ quốc...

Những chuyện này, không liên quan lắm đến người bình thường, cho dù giá lương thực tăng cao, hiện tại vẫn có thể chi trả được, cũng không gây ra náo loạn gì.

Nhìn chung, trong nước vẫn tương đối yên bình.

Tuy nhiên, người thông minh đều có thể nhìn ra, sự yên bình này ẩn chứa sóng ngầm mãnh liệt!

Trần Nghiệp biết, cấp trên đã bắt đầu chuẩn bị cho cả hai trường hợp...

Hôm nay đã là ngày cuối cùng của tháng 8.

Ngày mai chính là ngày 1 tháng 9, ngày bí cảnh mở ra.

Trần Nghiệp đã đáp ứng Đường Tử Trần, cho đến tận hôm nay, lúc này mới chính thức thông báo cho Tần Mộc Âm, đồng ý yêu cầu giúp đỡ của đối phương.

Nhận được hồi âm chính thức của Trần Nghiệp, tuy đã sớm đoán trước, Tần Mộc Âm vẫn rất vui mừng, đồng thời cho biết để thể hiện sự coi trọng đối với Trần Nghiệp, sáng mai trước khi bí cảnh mở ra, cô sẽ tự mình đến Võ Đại, không cần Trần Nghiệp phải đi.

Tuy nhiên lại bị Trần Nghiệp từ chối!

Bởi vì Trần Nghiệp không muốn để quá nhiều người biết, là hán giúp Tần Mộc Âm vượt qua bí cảnh số 30.

Mà Tần Mộc Âm là đại nhân vật thực sự, nhất cử nhất động đều được người khác chú ý.

Nếu cô ấy lại đến Võ Đại gặp Trần Nghiệp, khó tránh khỏi khiến người khác suy nghĩ nhiều.

Cuối cùng vẫn là Trần Nghiệp mua vé xe lửa đến Kinh Thành vào ngày hôm đó, đến địa bàn của Tần Mộc Âm.

Gác điện thoại của Tần Mộc Âm.

Trần Nghiệp bỗng nhiên có chút mong đợi bí cảnh ngày mai...

Tên: Trần Nghiệp.

Thẻ chất: 3250.

Tinh thần: 1026.

Sức mạnh: 3250.

Nhanh nhẹn: 3250.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Điểm tiềm năng có thể phân phối: 0.

Đây là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Bây giờ mỗi ngày mỗi thuộc tính của hắn có thể tăng thêm 10 điểm, mà tháng 7, tháng 8 đều là 31 ngày, chưa đầy hai tháng thời gian, đã đủ để cho mỗi thuộc tính của hắn tăng thêm hơn 500 điểm.

Tổng điểm thuộc tính, đã vượt qua mười ngàn!

Phá vỡ giới hạn, chỉ là chuyện sớm muộn!!

Nói không chừng, ngày mai đi bí cảnh số 30, ở trong bí cảnh vài năm, khi ra ngoài trực tiếp vô địch, đâm một cú nổ tung cả một tinh cầu, cũng không phải là không có khả năng.

Nghĩ đến đây Trần Nghiệp liền cảm thấy hưng phấn!

...

Ngày hôm sau.

Chín giờ sáng.

Trần Nghiệp rửa mặt xong, liền đi ra khỏi phòng khách sạn, đi đến đại sảnh tầng một của khách sạn.

Một chiếc xe limousine sang trọng, đang đậu ở ngay cửa chính khách sạn.

Nhìn thấy Trần Nghiệp, người tài xế đứng cạnh xe lập tức cung kính nói: “Trần tiên sinh, đội trưởng cho tôi đến đón ngài.”

Trần Nghiệp gật đầu, ngồi vào ghế sau xe limousine.

Ghế ngồi của chiếc xe này, còn thoải mái hơn cả khoang hạng nhất của máy bay, cộng thêm phong cách lái xe của tài xế rất ổn định, xe chạy trên đường, Trần Nghiệp thậm chí còn không cảm nhận được chút xóc nảy nào.

Không lâu sau.

Xe chạy vào một khu biệt thự riêng sang trọng.

Tài xế dừng xe, bên cạnh lập tức có một cô gái dáng người cao ráo, tiến lên giúp mở cửa xe.

Đội Trần Nghiệp xuống xe, cô gái liền nói: “Trần tiên sinh, đội trưởng của chúng tôi đã đợi ngài từ sớm, mời đi theo tôi.”

Lát sau.

Dưới sự dẫn dắt của cô gái, Trần Nghiệp đi đến một căn phòng kiểu dáng cổ kính đầy phong cách.

Tần Mộc Âm đang pha trà, nhìn thấy Trần Nghiệp đến, trên mặt xinh đẹp lập tức lộ ra nụ cười.

“Bạn đến vừa lúc, trà vừa mới pha xong, qua đây nếm thử.”

Trần Nghiệp cũng không khách sáo, ngồi xuống đối diện bàn trà, mở miệng hỏi: “Cô còn thích uống trà sao?”

“Không thích!” Tần Mộc Âm thành thật nói: “Pha cho cậu đây.”

“Vậy thì cô phí công rồi, bởi vì tôi cũng không thích uống.”

Nghe vậy, Tần Mộc Âm lộ ra nụ cười nhàn nhạt: “Muốn uống gì? Tôi kêu người mang đến.”

“Không cần phiền phức vậy đâu, tôi đã ăn uống no say ở khách sạn rồi mới đến đây.”

Trần Nghiệp nhìn thời gian.

Bây giờ đã là hơn mười giờ sáng.

“Còn nửa tiếng nữa bí cảnh sẽ mở ra, cô có gì muốn bỏ sung không?”

Tần Mộc Âm suy nghĩ một chút, nói: “Tôi cũng không biết nội dung bí cảnh, lần này bí cảnh cũng không cho phép mang theo vật phẩm...”

Trần Nghiệp nghe vậy, liền nói: “Vậy để tôi bỏ sung một chút.”

“Lần này tiến vào bí cảnh, cô phải nghe theo tôi!”

Chương 247 - Thế giới sụp đổ, vừa đến đã gặp đại sự?

Đây là một thị trấn nhỏ yên bình.

Những ngôi nhà hai bên đường đều có mái vòm, mang hơi hướng kiến trúc Trung u thời kỳ nào đó, trông đơn giản mà đẹp mắt.

Lúc này, mặt trời đã lên cao.

Ánh nắng rọi xuống mặt đất, mang đến cho thị trấn một bầu không khí ấm áp.

Đúng lúc này.

Một nam một nữ, tay trong tay, đột nhiên xuất hiện trên đường phố thị trấn.

Hơn nữa, họ còn xuất hiện từ hư không.

May mà lúc này trên đường không có ai, nếu không chắc chắn sẽ dọa người đi đường sợ chết khiếp.

Hai người đột ngột xuất hiện, chính là Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm.

Vừa vào bí cảnh.

Trần Nghiệp lập tức buông tay Tần Mộc Âm ra, ánh mắt đảo xung quanh quan sát.

Tần Mộc Âm liếc nhìn Trần Nghiệp, sau đó cũng bắt đầu quan sát xung quanh.

Lúc này, nội tâm Tần Mộc Âm có chút căng thẳng và đề phòng.

Trước đó, mỗi lần cô có ý định tiến vào bí cảnh, đều sẽ xuất hiện trạng thái bất an. Điều này cho thấy bí cảnh số 30 ẩn chứa nguy hiểm vượt ngoài sức tưởng tượng của cô!

Ít nhất là nguy hiểm đến tính mạng của cô.

Mặc dù lần này có Trần Nghiệp hỗ trợ, nhưng cô vẫn không dám lơ là.

“Nơi này trông có vẻ không nguy hiểm lắm.” Tần Mộc Âm lên tiếng.

Trần Nghiệp: “Kỳ lạ, những ngôi nhà này trông không giống như không có người ở, vậy người dân trong thị trấn đều chạy đi đâu hết rồi?”

“Tôi có thể cảm nhận được một số động tĩnh.” Tần Mộc Âm nói: “Hình như có rất nhiều người đang tụ tập ở phía trước.”

Cô gái này có thuộc tính tinh thần mạnh đến mức kinh người, có thể cảm nhận được có người ở phía trước là chuyện bình thường.

Trần Nghiệp lại không nghe thấy gì, liền tò mò hỏi: “Tần Đội trưởng, có thể mạo muội hỏi một chút, thuộc tính tinh thần của cô hiện tại đã đạt đến bao nhiêu rồi?”

Tần Mộc Âm suy nghĩ một chút, thành thật đáp: “Vừa vượt qua 5500.”

Nghe được con số này, Trần Nghiệp giật mình trong lòng.

Thật lợi hại!

Quả nhiên không hổ danh là người được mệnh danh là Định Hải Thần Châm, đúng là rất mạnh!!

Lúc này.

Trong đầu Trần Nghiệp đột nhiên nhận được thông báo:

【Đã xác định thân phận của bạn là người hỗ trợ, trong bí cảnh lần này sẽ không nhận được bất kỳ phần thưởng nào.....

】

【 Thời gian bạn ở lại trong bí cảnh lần này có liên quan đến người thuê bạn, khi nào người thuê bạn hoàn thành nhiệm vụ hoặc tử vong, bạn sẽ rời khỏi bí cảnh lần này 】

【 Bạn đã nhận được kỹ năng Thông Thạo Ngôn Ngữ (tạm thời)..... 】

Cùng lúc đó.

Tần Mộc Âm cũng nhận được thông báo.

Tuy nhiên, thông báo của cô ấy có chút khác biệt so với Trần Nghiệp.

“Trần Nghiệp, tôi vừa nhận được thông báo nhiệm vụ.”

Tần Mộc Âm chủ động báo cáo với Trần Nghiệp.

Bởi vì trước khi đến, cô đã đồng ý với Trần Nghiệp, lần này sẽ nghe theo hắn.

“Ồ? Là nhiệm vụ gì vậy?” Trần Nghiệp hỏi.

“Nhiệm vụ đầu tiên, yêu cầu tôi gia nhập Hải Quân, và trong vòng một năm, ít nhất phải trở thành Trung tướng Hải Quân!”

Nghe được nội dung nhiệm vụ.

Trần Nghiệp lập tức sững người.

Bí cảnh số 30, lại đưa ra loại nhiệm vụ này sao?

Quả nhiên không giống với những bí cảnh trước đây.

Tần Mộc Âm đột nhiên bổ sung: “Nếu quá thời hạn mà chưa hoàn thành nhiệm vụ, tôi sẽ bị nhốt lại trong thế giới này mãi mãi...”

Trần Nghiệp nghe vậy, sắc mặt lập tức nghiêm túc hẳn lên.

“Vừa rồi cô nói, đây mới chỉ là nhiệm vụ đầu tiên của cô? Có nghĩa là còn có những nhiệm vụ khác?”

“Đúng vậy, tổng cộng có ba nhiệm vụ.”

Tần Mộc Âm gật đầu nói: “Tuy nhiên, hai nhiệm vụ sau vẫn chưa được công bố, có lẽ là phải đợi tôi hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên, mới xuất hiện.”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Nhiệm vụ đầu tiên hẳn là không khó, với thực lực của cô, cho dù là thế lực nào, cũng đều bằng lòng dùng lợi ích để chiêu mộ... Việc cấp bách lúc này, là chúng ta phải tìm hiểu rõ tình hình ở đây đã.”

Tần Mộc Âm tán thành gật đầu: “Vây đi thôi! Chúng ta tìm người hỏi thăm một chút.”

Cô ấy đã quen với việc ra lệnh, nên theo bản năng đã nói ra câu này.

May mà Trần Nghiệp cũng không để ý những điều này.

Chỉ cần cô ấy nghe theo hắc về hướng đi lớn, những chi tiết nhỏ nhặt này hắc không quan tâm.

Hai người liền men theo con đường lớn đi về phía trước.

Đi mãi cho đến khi đến bến cảng, lúc này mới nhìn thấy, có một đám người đang vây quanh một chỗ, bàn tán xôn xao.

Còn có rất nhiều đứa trẻ đang chơi đùa bên cạnh.

Dường như toàn bộ người dân trong thị trấn đều đã đến bến cảng.

Trần Nghiệp chủ động tiến lên, kéo một người đàn ông trung niên đang chen chúc trong đám đông, cất tiếng hỏi: “Bác gì ơi, mọi người đều tụ tập ở đây làm gì vậy ạ?”

Người đàn ông trung niên đánh giá Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm từ trên xuống dưới, thấy trang phục của hai người khác với mọi người, liền hỏi: “Hai người là người từ phương xa đến sao?”

“Đúng vậy!” Trần Nghiệp gật đầu: “Chúng tôi vừa mới đến đây.”

Mặc dù người đàn ông trung niên này không nói tiếng Hạ quốc, nhưng lúc này Trần Nghiệp đã tạm thời nắm giữ được kỹ năng ngôn ngữ, nên việc giao tiếp không gặp bất kỳ trở ngại nào.

Người đàn ông trung niên cười nói: “Chúng tôi tụ tập ở đây, là vì nhận được thông báo, nói rằng Hải Quân đang tiến hành chiêu binh trên diện rộng, hơn nữa, lần này Hải Quân đưa ra đãi ngộ rất tốt.”

“Ồ? Thì ra là vậy, cảm ơn bác.”

Nói xong.

Hắn liền chen vào đám đông, chuẩn bị đi lên phía trước xem sao.

Mặc dù vị trí gần bến cảng đã bị vây kín người, nhưng Trần Nghiệp có sức lực lớn, nên vẫn rất dễ dàng chen lên phía trước.

Ở mép bến cảng, có một chiếc bàn lớn, mấy tên lính Hải Quân đang ngồi phía sau chiếc bàn, mặt nhăm chán chờ đợi, nếu có ai gia nhập Hải Quân, bọn họ sẽ lập tức đăng ký thông tin.

Khi Trần Nghiệp nhìn thấy trang phục của những tên lính Hải Quân này, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Những tên lính Hải Quân này, đều mặc đồng phục màu trắng, phía sau lưng có viết hai chữ “Chính Nghĩa”.

Trang phục như vậy, Trần Nghiệp vô cùng quen thuộc.

Hắn lập tức hiểu ra, mình đã đến thế giới nào...

‘Không ngờ, bí cảnh số 30 của Tàn Mộc Âm, lại là thế giới One Piece?’

Trần Nghiệp trầm nghĩ.

Nếu là thế giới One Piece, muốn trở thành Trung tướng Hải Quân trong vòng một năm, quả thực có chút khó khăn.

Mặc dù thế giới One Piece, gần như là một thế giới đề cao võ lực, tuy nhiên, việc đánh giá thăng tiến nội bộ Hải Quân lại tương đối nghiêm ngặt, không phải cứ có thực lực là có thể thăng chức.

Giống như Smoker, thực lực rất tốt, cũng phải cần mãi làm việc nhiều năm, mới có thể thăng lên Trung tướng.

Trừ khi.

Là bản thân Hải Quân gặp phải tình huống bất ngờ, cần người, mới phá lệ đề bạt nhân tài.

Ví dụ như hai vị Đại tướng Fujitora và Ryokugyu, đều là được phá cách đề bạt lên.

Bên cạnh chiếc bàn, còn có một tấm bảng đen rất lớn, trên đó ghi rõ yêu cầu và đãi ngộ khi chiêu mộ lính Hải Quân.

Những thứ như đãi ngộ, Trần Nghiệp trực tiếp bỏ qua.

Ánh mắt hắn, hướng về phía yêu cầu.

Yêu cầu thực ra cũng không cao, cần thanh niên trai tráng từ 16 đến 30 tuổi, người có thực lực mạnh sẽ được ưu tiên nhận, điều kiện tiên quyết là không có tiền án tiền sự.

Trần Nghiệp không lập tức tiến lên hỏi han, mà đứng trong đám đông, lặng lẽ quan sát.

Bởi vì hắn phát hiện, mặc dù lần này Hải Quân chiêu mộ người, đưa ra đãi ngộ rất cao, nhưng người đến ứng tuyển lại rất ít.

Xung quanh có rất nhiều người xem náo nhiệt, chỉ là không biết tại sao, lại không có ai nguyện ý đi cả.

Mấy tên lính Hải Quân kia, đều sắp ngủ gật đến nơi rồi...

Tình huống này, rõ ràng là có gì đó không đúng.

Theo như Trần Nghiệp được biết, trong thế giới One Piece, danh tiếng của Hải Quân cũng coi như không tệ, không đến mức không chiêu mộ được ai.

Chương 248 - Thế giới sụp đổ, vừa đến đã gặp đại sự? (2)

Sau đó.

Trần Nghiệp lại nhớ tới một chuyện:

‘Hải Quân chiêu mộ người trên diện rộng, chẳng lẽ dòng thời gian hiện tại, là sau trận chiến Marineford sao? Chỉ có trận chiến Marineford, Hải Quân tổn thất nặng nề, mới cần gấp người để bổ sung. Hai vị Đại tướng Fujitora và Ryokugyu, cũng là được phá cách đề bạt lên trong thời kỳ này.’

Lúc này.

Tiếng bàn tán của mấy người đàn ông bên cạnh, thu hút sự chú ý của Trần Nghiệp:

“Tự nhiên như vậy, tại sao Hải Quân lại đột nhiên chiêu binh trên diện rộng nhỉ?”

“Sao vậy? Cậu không biết sao? Đại sự kiện khủng khiếp đó, thời gian này đã lan truyền ra toàn thế giới rồi đấy!”

“Chẳng lẽ... là sự kiện Đại tướng Aokiji hy sinh sao?”

“Chính xác, hy sinh không chỉ có Đại tướng Aokiji, nghe nói ngay cả toàn bộ căn cứ Hải Quân, đều bị đánh chìm, khiến cho rất nhiều lính Hải Quân chôn thân dưới đáy biển! Nhất định là do có quá nhiều lính Hải Quân hy sinh, cho nên mới có đợt chiêu binh quy mô lớn lần này.”

“Tên làm ra chuyện này, thật sự là một con quái vật đáng sợ!”

“Chẳng trách đưa ra đãi ngộ cao như vậy mà cũng không có ai đi, làm Hải Quân thật sự là quá nguy hiểm.”

Nghe được những lời bàn tán này.

Trần Nghiệp ngẩn người ra.

Chuyện gì vậy?

Aokiji cũng hy sinh rồi sao?

Ai làm?

Là Monkey D. Luffy thay ông nội mình báo thù sao? (Trong manga phần sau Aokiji và Akainu đánh nhau bị thương Garp...)

Không đúng!

Theo như cốt truyện, sau trận chiến Marineford, Aokiji và Akainu tranh giành chức vị Nguyên soái, hai bên đơn đấu mười ngày mười đêm, kết quả Akainu vẫn là người tài giỏi hơn, ngồi lên chức vị Nguyên soái. Còn Aokiji thì lựa chọn rời khỏi Hải Quân, đi theo Râu Đen.

Vừa rồi những người này, rõ ràng là đang nói Đại tướng Aokiji hy sinh.

Tức là, lúc Aokiji tử vong, vẫn còn giữ chức vị Đại tướng!

Chuyện này rốt cuộc là sao?

Nghĩ ngợi một hồi.

Trần Nghiệp dứt khoát gia nhập vào cuộc thảo luận.

“Vừa rồi nghe các vị nhắc tới sự kiện Đại tướng Aokiji, Đại tướng Aokiji thật sự đã chết sao?”

“Chắc chắn là thật, Tổng bộ hải quân đều đã phát cáo phó rồi... Ê? Cậu là ai?”

“Ồ, tôi từ nơi khác đến, đi ngang qua đây, còn chưa biết chuyện này, mọi người có thể kể cho tôi nghe được không?”

“Cậu muốn biết gì?”

“Ví dụ như, là ai đã giết chết Đại tướng Aokiji? Theo tôi được biết, Đại tướng Aokiji, thế nhưng là chiến lược cao nhất của Tổng bộ hải quân đấy! Ai có thể giết được ông ấy? Chẳng lẽ là Tứ Hoàng ra tay sao?”

“Không phải, làm ra chuyện này, nghe nói là một tân nhân đáng sợ, cụ thể chúng tôi cũng không biết.”

“Chuyện lớn như vậy, là xảy ra khi nào? Tại sao tôi chưa từng nghe nói qua?”

“Sự kiện khủng bố xảy ra, đến nay hẳn là đã nửa tháng rồi nhỉ?”

“Nửa tháng sao? Thì ra là vậy...”

“Này, tôi biết đều đã nói cho cậu rồi, còn kéo tôi làm gì?”

“Tôi muốn hỏi một chút, hiện nay Tứ Hoàng, đều là những ai?”

“Cậu ngay cả cái này cũng không biết? Là từ trong núi ra sao?... Băng hải tặc Râu Trắng, băng hải tặc Tóc Đỏ, băng hải tặc Bách Thú, cùng với băng hải tặc Big Mom.”

Có được tin tức mình muốn.

Lông mày Trần Nghiệp, nhíu càng sâu hơn.

Râu Trắng còn sống!

Tức là, trận chiến đỉnh cao cũng không có xảy ra.

Aokiji lại chết trước.

Còn kéo theo một lượng binh lực của chi nhánh Hải quân chôn cùng...

Ai có thể làm ra chuyện này?

Lại có ai dám làm ra chuyện này?

Một tên tân nhân đáng sợ...

‘Mẹ kiếp! Tên này chẳng lẽ cũng giống như mình, cũng là một kẻ xuyên việt sao?’

Nói không chừng, suy nghĩ này rất có khả năng!

Cũng chỉ có như vậy, mới có thể giải thích được tình tiết sụp đổ hiện nay.

....

Một lát sau.

Trần Nghiệp đi tới bên cạnh Tần Mộc Âm.

“Trần Nghiệp, dò la được tin tức gì rồi sao?”

“Quả thực dò la được một ít tin tức không tốt lắm.”

“Ồ? Nói cho tôi nghe một chút.”

“Phía trước chính là điểm chiêu binh của Hải quân, chúng ta trước tiên gia nhập Hải quân, sau đó từ từ nói cho cô nghe.”

“Được.”

Hai người lần nữa chen vào trong đám người.

Tần Mộc Âm dùng niệm động lực mở đường, vô cùng dễ dàng đi tới bên cạnh bàn, những người vây xem kia, ngay cả góc áo của cô cũng không chạm vào được.

Đồng thời, Tần Mộc Âm cũng nhìn thấy điểm chiêu binh.

“Bao ăn bao ở, một tháng 5000 Belly? Belly là tiền tệ ở đây sao? Nhìn qua đái ngộ cũng không tệ.” Tần Mộc Âm cố ý làm ra vẻ ung dung nói.

Trần Nghiệp: “Đi thôi! Chúng ta qua đó ứng tuyển!”

Lời nói vừa dứt, hắn liền dẫn đầu đi về phía cái bàn.

Tần Mộc Âm cũng đi theo.

Khi hai người đứng trước bàn, mấy tên lính Hải quân đang buồn chán, nhất thời tinh thần chấn động.

“Hai vị, là muốn gia nhập Hải quân chúng tôi sao?” Tên lính Hải quân dẫn đầu hỏi.

“Đúng vậy!” Trần Nghiệp gật đầu nói.

“Xin hãy xuất trình giấy tờ chứng minh thân phận.”

“Chúng tôi vẫn luôn sống ở trong núi, không có cái này.”

“Như vậy à... Vậy thì chỉ có thể nói xin lỗi rồi, những kẻ lai lịch không rõ, chúng tôi không dám chiêu mộ.”

“Vậy sao?”

Lời nói Trần Nghiệp vừa dứt, đột nhiên giờ tay phải lên, sau đó trước mặt mọi người, duỗi tay ra.

“Phụt!”

Một đoàn liệt diễm, từ trong lòng bàn tay hất bốc lên.

Mấy tên lính Hải quân, đều bị dọa cho giật mình.

Đám người vây xem, cũng phát ra từng trận kinh hô.

“Người sở hữu năng lực!” Tên lính Hải quân dẫn đầu kinh ngạc hỏi: “Cậu là người sở hữu năng lực?”

“Đúng!”

Trần Nghiệp nói: “Tôi nhìn thấy yêu cầu trên này, là ưu tiên cường giả, không biết tôi có tính là người trong phạm vi ưu tiên hay không?”

“Tính! Tôi lập tức giúp ngài xử lý hồ sơ gia nhập.”

Thái độ của tên lính Hải quân, hoàn toàn thay đổi.

“Xin hỏi ngài tên gì?”

“Trần Nghiệp!”

“Tuổi?”

“19.”

“Thật là trẻ tuổi...”

Chờ bọn họ ân cần giúp Trần Nghiệp xử lý xong hồ sơ.

Trần Nghiệp lại nói: “Bạn đồng hành của tôi, cũng là người sở hữu năng lực, cô ấy cũng muốn gia nhập Hải quân.”

“Ồ? Vậy sao?”

Mấy tên lính Hải quân, nhao nhao nhìn về phía Tần Mộc Âm.

“Xin chào, cô có thể thi triển năng lực Trái Ác Quỷ của mình một chút được không?”

Năng lực Trái Ác Quỷ?

Tuy Tần Mộc Âm không hiểu, bắt quá nhìn thấy ánh mắt của Trần Nghiệp, cô liền hơi giơ tay lên.

Lập tức! Trên người Tần Mộc Âm hiện lên ánh sáng màu xanh.

Mấy tên lính Hải quân, lập tức cảm nhận được, có một cỗ lực lượng vô hình mà cường đại, nâng bọn họ lên, trực tiếp nâng bọn họ lên giữa không trung.

Đám người vây xem, lần nữa phát ra tiếng kinh hô.

“A a a! Tôi sợ độ cao...”

“Mau thả tôi xuống.”

Mấy tên lính Hải quân nhao nhao kêu la.

Tần Mộc Âm tự nhiên sẽ không làm khó bọn họ, sau khi thể hiện năng lực của mình, liền thả bọn họ xuống.

Tiếp theo.

Tần Mộc Âm cũng vô cùng thuận lợi gia nhập thành công.

“Mời hai vị ở đây chờ một lát, hoặc là ngài cũng có thể tự do hoạt động trong trấn, con thuyền tiếp chúng ta, đại khái còn một tiếng nữa cập bến, chỉ cần trước lúc đó quay về bến tàu là được.”

Tên lính Hải quân khi nói lời này, ánh mắt nhìn về phía Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm, đều mang theo vẻ kính sợ.

Đặc biệt là Tần Mộc Âm.

Vừa rồi kia, hẳn có thể cảm nhận được, người phụ nữ này có thể dễ dàng giết chết hẳn.

Trần Nghiệp không đi, cũng không có ngồi chờ, hẳn trực tiếp kéo một tên lính Hải quân, muốn hỏi thăm thêm tin tức.

“Tiền bối, xin chào.” Trần Nghiệp khách sáo một câu.

Tên lính Hải quân kia bị dọa đến mức liên tục xua tay: “Ngài thật là quá khách sáo rồi, tôi kỳ thật cũng là lính mới, không phải tiền bối.”

“Được rồi, tôi chỉ là có mấy vấn đề muốn hỏi anh.”

“Mời ngài cứ hỏi.”

“Tôi nghe nói, lần chiêu binh quy mô lớn này của Hải quân, là bởi vì sự kiện Đại tướng Aokiji hy sinh?”

Nghe được vấn đề này, tên lính Hải quân kia không chút do dự, liền nói: “Đúng vậy!”

Chuyện này cũng không phải là bí mật gì, cơ hồ náo loạn đến mức toàn thế giới đều biết.

Cho nên, cũng không có gì không thể nói.

“Rốt cuộc là người nào, lại có thể giết chết Đại tướng Aokiji?”

“Cái này... Tôi cũng không biết.” Tên lính Hải quân nghĩ nghĩ nói: “Bất quá, tôi nghe nói, bên phía Tổng bộ đã nắm giữ được tin tức của hung thủ, đang chuẩn bị phát hành truy nã, chờ lệnh truy nã ra, là có thể biết được là ai làm.”

Chương 249 - Đại nhân vật? Trung tướng Momonga!

Từ người lính hải quân.

Trần Nghiệp không hỏi được bất kỳ thông tin hữu ích nào.

Chủ yếu là do hắn ta gia nhập quân đội chưa đầy một năm, quả thực là lính mới, biết cũng không nhiều.

Thật ra.

Đối với thế giới One Piece.

Trần Nghiệp có thể coi là khá hiểu biết.

Xét cho cùng, ở Trái Đất, One Piece là một bộ truyện tranh nổi tiếng, rất nhiều người đã đọc.

Trần Nghiệp trước đây cũng thường xuyên theo dõi.

Sau đó nhận thấy truyện ngày càng nhạt nhẽo, ngày càng khó coi, hắn mới bỏ dở.

Tuy nhiên, mặc dù đã bỏ dở, Trần Nghiệp thỉnh thoảng vẫn chú ý đến tiến độ của bộ truyện.

Lúc hắn xuyên không, trong anime, Luffy vừa được sự chỉ điểm của sư phụ Rayleigh, đã thức tỉnh trạng thái Gear 5, hóa thân thành hình dạng Nika.

“Trần Nghiệp, sao cậu cứ chú ý đến chuyện Đại tướng Aokiji tử trận vậy?”

Lúc này, Trần Nghiệp đang cùng Tần Mộc Âm đứng trên bến cảng ngắm biển, tiện thể đợi tàu hải quân đến đón.

Nghe Tần Mộc Âm hỏi, Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Trước đây nghe những người này nói, Đại tướng Aokiji là một nhân vật cực kỳ mạnh mẽ, kẻ có thể giết được loại người này, chắc chắn là một tồn tại đáng sợ hơn... Tôi có linh cảm, hắn ta có thể chính là mục tiêu nhiệm vụ cuối cùng của cô!”

Hắn đương nhiên sẽ không nói cho Tần Mộc Âm biết rằng hắn biết nội dung câu chuyện.

Đây là bí mật lớn nhất của hắn!

Nghe Trần Nghiệp nói vậy, gương mặt xinh đẹp của Tần Mộc Âm nhất thời trở nên nghiêm trọng.

Trần Nghiệp lại không lo lắng cho lắm.

Bởi vì nhiệm vụ đầu tiên của Tần Mộc Âm, có tới một năm.

Theo tiến độ hiện tại của hắn, một năm sau, thuộc tính thể chất, sức mạnh và nhanh nhẹn của hắn, sẽ đạt đến con số kinh người là 6910 điểm!

Là 6910 điểm cho mỗi thuộc tính!

Nếu nhiệm vụ thứ hai lại kéo dài thêm một thời gian nữa, thuộc tính sẽ càng thêm bùng nổ.

Đến lúc đó, thân tiên đến Trần Nghiệp cũng sẽ đập chết!

“Đúng rồi, vừa rồi tên lính hải quân kia nói tôi là năng lực quá gì?” Tần Mộc Âm lại hỏi: “Siêu năng lực chính là siêu năng lực, có quan hệ gì với quả?”

Trần Nghiệp nói: “Vừa rồi tôi đã hỏi thăm rồi, thế giới này có một loại quả thần kỳ, gọi là Trái Ác Quỷ, người ăn Trái Ác Quỷ, sẽ có được một loại siêu năng lực, cho nên được xưng là trái cây năng lực.”

“Còn có chuyện này nữa sao?” Tần Mộc Âm rất kinh ngạc nói: “Vậy chẳng phải thế giới này, cường giả siêu năng lực rất nhiều sao?”

“Thật sự là không ít.” Trần Nghiệp gật đầu: “Ngay cả người bình thường cũng biết đến sự tồn tại của người sở hữu năng lực Trái Ác Quỷ, chứng tỏ Trái Ác Quỷ đã là sự vật phổ biến. Vị Đại tướng Aokiji mà tôi đã hỏi thăm trước đó, chính là người sở hữu năng lực của Băng Giá Quả, thực lực rất mạnh, có thể trong nháy mắt đóng băng một vùng biển!”

Nghe vậy, gương mặt xinh đẹp của Tần Mộc Âm, càng thêm ngưng trọng.

May mà cô không có cảm giác bất an, khiến cô hơi an tâm.

“Người sở hữu năng lực Trái Ác Quỷ, có nhược điểm gì không?”

“Có!” Trần Nghiệp nói: “Người sở hữu năng lực Trái Ác Quỷ, là tồn tại bị biển cả ruồng bỏ, hầu hết đều sợ nước biển, một khi rơi xuống biển, sẽ mất hết sức lực, cuối cùng bị chết đuối.”

...

Một tiếng sau.

Mặt trời đã sắp lặn.

Trên đường chân trời xa xa, cuối cùng cũng có thể nhìn thấy, có một con thuyền, đang hướng về phía này.

Đợi đến gần, mọi người mới nhìn rõ, là một chiếc tàu chiến.

Tàu chiến rất rộng lớn, xung quanh đều là họng súng, chỉ riêng một bên mạn tàu, đã có 12 khẩu pháo. Đặc biệt là ba khẩu pháo ở mũi tàu, có cỡ nòng kinh người, họng súng đen ngòm, mang đến cảm giác áp bức rất mạnh.

Đám đông vây xem trên bến tàu, nhất thời bị dọa đến mức im thin thít, không dám nói lung tung nữa.

Ngay cả những người lính hải quân kia, cũng đều lộ vẻ kính sợ.

Chỉ có Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm, không có phản ứng gì.

Tàu chiến của xã hội hiện đại, còn mang đến cảm giác áp bức mạnh hơn nhiều.

Con tàu chiến này so với tàu sân bay, thật sự giống như đồ chơi vậy...

Tàu chiến của hải quân cập bến tàu, không trì hoãn thời gian, trực tiếp gọi người lên tàu, bởi vì còn phải đến điểm chiêu mộ tiếp theo để đón người.

Thế là.

Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm, còn có mấy người khác tình nguyện gia nhập hải quân, cùng với mấy người lính hải quân cùng nhau lên tàu.

Lên tàu xong, những người mới gia nhập, đều bị đưa vào trong khoang tàu nghỉ ngơi.

Mặc dù mỗi điểm chiêu mộ, đều không chiêu mộ được bao nhiêu người, nhưng nhiều điểm chiêu mộ cộng lại, người tình nguyện gia nhập hải quân, vẫn là không ít.

Con tàu chiến này, chính là chuyên dùng để tiếp người.

Cho nên, lúc này trong khoang tàu, đã có không ít người mới, có vẻ hơi chật chội.

Ngay cả chỗ ngồi cũng không có.

Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm, tùy ý tìm một chỗ, đứng nghỉ ngơi.

Tàu bắt đầu khởi động, hướng về phía điểm chiêu mộ tiếp theo.

Lúc này.

Người lính hải quân vừa rời phụ trách làm hồ sơ cho Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm, cầm hồ sơ của hai người, vội vàng đi về phía phòng thuyền trưởng.

Trong phòng thuyền trưởng, có một người đàn ông vạm vỡ, đang nằm nghỉ ngơi trên ghế.

Người này có ngoại hình bình thường, đôi mắt lại cực kỳ sắc bén, trên đầu để kiểu tóc Mohican dài, buộc ra sau gáy, tạo thành hình búi tóc. Trên người mặc bộ vest sọc màu tím nhạt, thắt cà vạt trắng. Phía sau khoác áo choàng hải quân màu trắng, hai chữ “Chính Nghĩa” to lớn, vô cùng nổi bật.

Thông thường.

Người có thể mặc loại áo choàng có mũ trùm đầu này, trong nội bộ hải quân, đều có cấp bậc rất cao.

Lính hải quân bình thường, không có tư cách ăn mặc như vậy.

Mà huân chương trên vai người này, cũng đủ để chứng minh thân phận của ông ta.

Một vị Trung tướng của Tổng bộ Hải quân!

“Cốc cốc cốc...”

Tiếng gõ cửa vang lên.

Vị Trung tướng đang trầm tư, lập tức ngẩng đầu lên.

“Vào đi.”

Cửa bị đẩy ra, người lính hải quân cầm hồ sơ của Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm, nhanh chóng bước vào.

“Trung tướng Momonga, tôi có tin tức quan trọng, muốn báo cáo với ngài!”

...

Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm không ở trong khoang tàu bao lâu.

Đột nhiên.

Một đội lính hải quân đi đến trước mặt hai người.

“Hai vị... Xin mời đi theo chúng tôi, Trung tướng đại nhân muốn gặp hai vị.”

Người lính hải quân dẫn đầu, tỏ ra rất lịch sự.

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức mỉm cười nói: “Dẫn đường đi!”

Hắn biết, chắc chắn là siêu năng lực mà hắn và Tần Mộc Âm thể hiện ra, đã bị nhầm là người sở hữu năng lực của Trái Ác Quỷ, nên đã được coi trọng.

Người sở hữu năng lực của Trái Ác Quỷ, trong toàn bộ thế giới One Piece, vẫn là tương đối ít.

Hơn nữa, người sở hữu năng lực của Trái Ác Quỷ, đã được gắn liền với cường giả.

Cường giả đỉnh cao của thế giới này, phần lớn đều là người sở hữu năng lực của Trái Ác Quỷ.

Nhìn thấy Trần Nghiệp phối hợp bị đưa đi như vậy, Tần Mộc Âm tự nhiên cũng đi theo.

Mặc dù cô còn chưa hiểu rõ thế giới này, nhưng cô tin tưởng Trần Nghiệp.

Rất nhanh.

Hai người bị đưa đến phòng thuyền trưởng.

Khi Trần Nghiệp nhìn thấy bóng dáng cao lớn kia, có chút kinh ngạc.

Trung tướng Momonga vẫn là khá nổi tiếng, xuất hiện nhiều lần, hơn nữa thực lực cũng không tệ, Trần Nghiệp là một người từng là fan hâm mộ One Piece, đương nhiên nhận ra.

Hắn chỉ không ngờ, chỉ là một chiếc tàu chiêu mộ, mà Trung tướng Momonga cũng phải đích thân hộ tống.

Tần Mộc Âm cũng có chút kinh ngạc.

Nhưng Tần Mộc Âm kinh ngạc chính là, chiều cao của Trung tướng Momonga!

Ước chừng cao tới hai mét rưỡi.

Hoàn toàn là sự tồn tại phi nhân loại.

Cô và Trần Nghiệp đứng trước mặt Trung tướng Momonga, giống như đứa trẻ vậy.

Chương 250 - Quái vật từ đâu tới? Trung tướng Momonga bị dọa sợ!

Trong lúc Trần Nghiệp đánh giá Trung tướng Momonga.

Trung tướng Momonga đồng thời cũng đang quan sát hai người.

Từ vẻ ngoài, ông ta chỉ có thể nhìn ra, hai người trẻ tuổi này, khí chất đều phi phàm.

Quả thực không phải người thường.

“Nghe nói, hai người đều là người sở hữu năng lực Trái Ác Quỷ?”

Trung tướng Momonga lên tiếng: “Có thể thể hiện một chút năng lực của các người cho ta xem không?”

“Đương nhiên không thành vấn đề!”

Trần Nghiệp lập tức đáp ứng, ánh mắt nhìn xung quanh, hỏi: “Liên ở chỗ này sao?”

“Năng lực của cậu là lửa phải không?” Trung tướng Momonga cười nói: “Đừng có thiêu rụi tàu của ta đấy, ra boong tàu đi!”

Lời nói vừa dứt.

Trung tướng Momonga liền đeo dao của mình, dẫn đầu đi về phía boong tàu.

Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm đi theo phía sau.

Tần Mộc Âm nhỏ giọng hỏi: “Trần Nghiệp, lát nữa nên biểu hiện thế nào?”

Trần Nghiệp hiểu ý, trực tiếp nói: “Cứ theo bản lĩnh mạnh nhất của cô mà làm!”

Ngay cả Trung tướng Momonga cũng được phái ra, để bảo vệ cho đám tân binh, đủ để thấy, tổng bộ Hải Quân lần này tồn thất rất nghiêm trọng, nếu không sẽ không coi trọng đợt chiêu binh lần này như vậy.

Thậm chí, Trần Nghiệp suy đoán, Hải Quân đã mất đi một vị Đại Tướng, hiện tại đang rất cần lực lượng chiến đấu cao cấp!

Cho nên, hắn mới bảo Tần Mộc Âm không cần giữ lại.

Nghe được lời Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm gật đầu, không phản bác.

Cô tin tưởng Trần Nghiệp!

Sau đó.

Ba người đến boong tàu.

“Liên ở chỗ này đi!”

Trung tướng Momonga nhìn mặt biển mênh mông vô bờ, nói với hai người: “Hãy thể hiện ra thực lực mạnh nhất của các người, nếu các người biểu hiện tốt, ta sẽ tiến cử các người lên tổng bộ.”

“Để tôi trước!”

Trần Nghiệp đứng ra.

Hắn nhìn quanh bốn phía, chỉ vào sườn núi bên bờ biển phía bên phải hỏi: “Trên sườn núi bên kia, hẳn là không có người chứ?”

Trung tướng Momonga không nói, viên Phó Quan bên cạnh ông ta lập tức nói: “Bên kia là vùng hoang dã, cho dù có người, cũng chỉ có thể là sơn tặc!”

Thế giới hải tặc, không chỉ có hải tặc, còn có sơn tặc.

Chỉ là, so với số lượng đông đảo, cường giả tập trung của đám hải tặc, sơn tặc không chỉ ít người, cũng chưa từng xuất hiện cường giả nào, cho nên gần như không có tiếng tăm gì.

Trần Nghiệp gật đầu, nắm chặt tay phải.

“Phùng!”

Ngọn lửa hùng hực, bốc cháy trên nắm tay hắn, khiến nhiệt độ trên boong tàu, trong nháy mắt tăng vọt.

Lúc này, trên boong tàu đã có rất nhiều binh lính đang vây xem.

Vừa nhìn thấy ngọn lửa trên nắm tay Trần Nghiệp, đám binh lính này đều sợ hãi tản ra.

Ngay sau đó.

Trần Nghiệp nâng nắm tay lên, tung một quyền.

“Vút!”

Tiếng xé gió vang lên.

Toàn bộ quân hạm, đều chấn động!

Ngay sau đó, một quả đấm lửa khổng lồ có đường kính gần ba mươi mét, gào thét lướt qua mặt biển, đánh trúng trực diện sườn núi bên bờ biển phía xa.

“Ầm ầm!”

Một tiếng nổ vang trời, chấn động màng nhĩ.

Toàn bộ sườn núi, hoàn toàn bị san phẳng, sóng xung kích từ vụ nổ, thậm chí còn tạo nên một cơn sóng thần.

Sau vụ nổ, ngọn lửa hung dữ vẫn đang bùng cháy dữ dội, và có xu hướng lan rộng ra bên ngoài.

Uy lực như vậy, quả thực không thua kém gì một quả tên lửa đạn đạo liên lục địa.

Chỉ dựa vào dị năng hỏa diễm của Trần Nghiệp, đương nhiên không thể nào mạnh như vậy.

Chủ yếu là quyền phong của Trần Nghiệp hiện tại rất mạnh!!

Trên boong tàu.

Những binh lính Hải Quân đang xem náo nhiệt, đều bị kinh hãi đến mức há hốc mồm, khi bọn họ nhìn lại Trần Nghiệp, ánh mắt trở nên vô cùng kính sợ.

Ngay cả Trung tướng Momonga, cũng nheo mắt lại.

Sức phá hoại như vậy, còn lợi hại hơn cả chiêu thức mạnh nhất của ông ta.

Ánh mắt ông ta lập tức nhìn về phía Trần Nghiệp, không hiểu thanh niên này, là cường giả từ đâu chui ra?

Tuổi còn trẻ, đã có thực lực như vậy, tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng!

Lúc này.

Trong khoang tàu bỗng nhiên truyền đến tiếng ồn ào, vô cùng hỗn loạn.

Trung tướng Momonga lập tức hỏi: “Chuyện gì vậy?”

Lập tức có binh lính chạy tới xem xét tình hình, sau đó trở về, báo cáo: “Báo cáo Trung Tướng, là tiếng nổ vừa rồi, đã kinh động đến đám tân binh trong khoang tàu, khiến bọn họ tưởng rằng chúng ta bị tập kích, mới gây ra hỗn loạn.”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp rất im lặng.

Trung tướng Momonga cũng cau mày, vốn định quát mắng vài câu, nhưng nghĩ đến những người này đều là tân binh, liền không nói gì.

“Đi trấn an bọn họ đi!”

“Rõ!”

Binh lính Hải Quân lại lần nữa trở về khoang tàu, trấn an đám tân binh.

Lúc này.

Ở chỗ sườn núi, lửa càng cháy càng lớn, nếu không ngăn chặn kịp thời, e rằng sẽ hình thành hỏa hoạn.

Trung tướng Momonga liền nói: “Cho tàu cập bờ, chuẩn bị dập lửa.”

Phó quan đang định đáp ứng.

Tần Mộc Âm lại đứng ra nói: “Không cần phiền phức như vậy!”

Lời nói vừa dứt.

Chỉ thấy Tần Mộc Âm vung tay lên, toàn thân sáng lên ánh sáng màu xanh lục...

“Ào ào ào!”

Mặt biển vốn đang yên ắng, bỗng nhiên bắt đầu dậy sóng ngầm.

Chỉ trong vài nhịp thở, một cơn sóng thần, đã nhanh chóng hình thành, lao về phía bờ biển.

Đội sóng thần đến bờ biển, đã hình thành nên cơn sóng thần cao đến mấy chục mét!!

“Oành —”

Sóng thần ập thẳng vào hiện trường hỏa hoạn, giống như có mấy trăm tấn nước biển từ trên trời giáng xuống, đập mạnh xuống mặt đất, phát ra tiếng động kinh thiên động địa.

Đám cháy vừa rồi còn rất dữ dội, cứ như vậy bị dập tắt sạch sẽ...

Nhìn thấy cảnh tượng này.

Những binh lính Hải Quân trên boong tàu, nhất thời nghệt thờ.

Vốn tưởng rằng người đàn ông kia đã đủ mạnh rồi.

Không ngờ, người phụ nữ này còn đáng sợ hơn!

Vung tay tạo ra sóng thần?

Đây là quái vật gì vậy!!

Ngay cả Trung tướng Momonga vẫn luôn cố gắng giữ vẻ mặt bình tĩnh, lúc này cũng có chút không nhìn được, lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Mà đây, vẫn chưa phải là kết thúc!

Chỉ thấy Tần Mộc Âm bỗng nhiên bay lên, lơ lửng giữa không trung, mở miệng hỏi: “Điểm chiêu binh tiếp theo, là từ đây cứ thế đi thẳng về phía trước phải không?”

Phó quan của Trung tướng Momonga, nghe vậy theo bản năng gật đầu.

Tần Mộc Âm liền không nói gì nữa, trực tiếp phát động niệm động lực, điều khiển quân hạm!

“Ừ ừ ừ...”

Toàn bộ quân hạm, bị Tần Mộc Âm kéo ra khỏi biển, lơ lửng giữa không trung, sau đó nhanh chóng bay về phía điểm chiêu binh tiếp theo.

Mọi người trên tàu, đều bị dọa choáng váng!

Phải biết rằng, cho dù là một chiếc tàu chiến, ít nhất cũng phải nặng mấy vạn cân.

Huống chi, lúc này con tàu chiến này, đang trong trạng thái đầy tải, tính cả đám tân binh kia, chỉ riêng số người trên tàu đã có hơn trăm người, cộng thêm đủ loại vật tư, trọng lượng căn bản không thể nào tính toán được.

Lúc này, lại bị người ta mang theo bay trên trời, hơn nữa tốc độ bay còn rất nhanh.

Quan trọng nhất là, đối phương thoát nhìn còn rất ung dung, không có chút nào cố sức...

Đám binh lính Hải Quân không thể nào hiểu nổi, đây là năng lực khủng bố gì? Người phụ nữ toàn thân phát sáng màu xanh lục kia, rốt cuộc là thần tiên phương nào?

Trung tướng Momonga cũng đã bị dọa đến mức không nói nên lời.

Nếu như người phụ nữ này muốn ra tay với ông ta, ông ta chỉ trong nháy mắt sẽ bị giết chết chứ?

Lúc này, trong mắt Trung tướng Momonga, thực lực khủng bố mà Tần Mộc Âm thể hiện ra, hoàn toàn đạt đến trình độ của Đại Tướng Hải Quân.

...

Cách điểm chiêu binh tiếp theo.

Vốn cần hơn một tiếng đồng hồ di chuyển bằng đường biển.

Dưới tình huống Tần Mộc Âm mang theo bay, chỉ mất mười phút, đã đến nơi.

Lúc quân hạm đến điểm chiêu binh, vô số người trên bến cảng, nhìn thấy một chiếc tàu chiến bay đến, thiếu chút nữa bị dọa tè ra quần...

Tần Mộc Âm dựa vào năng lực của mình, đã thành công khiến không ít người coi cô như thần linh!

Một lát sau.

Trong phòng thuyền trưởng.

Trung tướng Momonga khách khí mời hai người ngồi xuống, mời hai người dùng bữa tối thịnh soạn.

Không còn dám ra vẻ ta đây nữa.

“Tần Mộc Âm các hạ, tuy rằng rất mạo muội, nhưng tôi vẫn muốn biết, năng lực Trái Ác Quỷ của cô là gì? Có thể điều khiển vạn vật sao?”

“Lần chiêu binh này có thể xuất hiện cường giả như cô, là vinh hạnh của toàn thể Hải Quân, tôi cần phải lập tức báo cáo lên tổng bộ!”

Chương 251 - Đồng Đạo Trung Nhân? Kẻ Xuyên Việt Đáng Sợ

“Năng lực của cô ấy là Trái Ác Quỷ hệ Paramecia - Trái Niệm Động Lực!”

Trần Nghiệp sợ Tần Mộc Âm không biết giải thích thế nào, liền nhanh chóng thay cô trả lời.

Còn về việc tại sao lại nói là hệ Paramecia? Bởi vì phần lớn hệ Logia đều có thể nguyên tố hóa.

Tần Mộc Âm rõ ràng không thể biến cơ thể thành niệm động lực.

“Trái Niệm Động Lực?”

Trung Tướng Momonga có chút nghi hoặc.

Hiển nhiên là chưa từng nghe nói đến loại năng lực Trái Ác Quỷ lợi hại như vậy.

Tuy nhiên, Trung Tướng Momonga cũng không suy nghĩ nhiều.

Trong thế giới Hải Tặc, chủng loại Trái Ác Quỷ nhiều vô số kể. Ông ta chưa từng nghe qua một số loại Trái Ác Quỷ chưa xuất hiện cũng là chuyện bình thường.

“Chính là có thể dùng ý niệm, khống chế tất cả vật thể trên thế gian.” Trần Nghiệp lại trả lời một câu.

“Vậy mà lại có loại năng lực Trái Ác Quỷ mạnh mẽ như vậy?”

Trên mặt Trung Tướng Momonga lộ ra vẻ kinh ngạc.

Có thể khống chế vạn vật trên thế gian?

Năng lực Trái Ác Quỷ này có tiềm lực rất lớn!

“Tần Mộc Âm các hạ, năng lực Trái Ác Quỷ của cô đã thức tỉnh chưa?”

“Các hạ” là cách xưng hô kính trọng người khác trong thế giới này.

Tần Mộc Âm bằng thực lực của mình, đã khiến Trung Tướng Momonga không dám có chút chậm trễ nào với cô.

“Thức tỉnh là gì?”

Vẫn là Trần Nghiệp trả lời.

Trần Nghiệp đương nhiên biết thức tỉnh là gì, hắn cố ý giả vờ như không biết, điều này mới phù hợp với nhân vật xuất thân từ trong núi mà hắn đã nói trước đó.

Xét cho cùng, việc thức tỉnh năng lực Trái Ác Quỷ, chỉ có những cường giả hàng đầu và những đại nhân vật mới có tư cách biết được.

“Thức tỉnh là sự tiến hóa lần thứ hai của năng lực Trái Ác Quỷ, sau khi thức tỉnh, có thể ảnh hưởng đến mọi thứ xung quanh.”

Trung Tướng Momonga giải thích một câu, sau đó nhìn về phía Tần Mộc Âm.

Lần này không cần Trần Nghiệp trả lời, Tần Mộc Âm liền lắc đầu nói: “Tôi chưa thức tỉnh.”

“Chưa thức tỉnh sao?”

Trung Tướng Momonga lập tức cảm thán: “Chưa thức tỉnh mà đã có thể sở hữu sức mạnh cường đại như vậy, Tần Mộc Âm các hạ, tiềm lực của cô thật sự rất lớn, tôi nhất định sẽ tiến cử cô lên Tổng Bộ, đề cử cô trở thành ứng cử viên cho chức vị Đô Đốc!”

Lời này không phải là Trung Tướng Momonga đang vẽ bánh nướng.

Mà là do sự kiện Aokiji hy sinh có ảnh hưởng quá lớn!

Trước khi đến đây, Nguyên Soái Sengoku đã ám chỉ với ông ta, phải cố gắng chiêu mộ cường giả, chỉ cần là cường giả, đồng thời có hứng thú gia nhập Hải Quân, đều có thể mở cho một con đường thuận lợi.

Mặc dù lai lịch của Tần Mộc Âm và Trần Nghiệp có chút không rõ ràng, nhưng cả hai đều không có bất kỳ tiền án tiền sự nào, điều này đã đủ khiến Hải Quân yên tâm chiêu mộ.

“Cảm ơn!” Tần Mộc Âm khách sáo một câu: “Tôi cũng hy vọng có thể gia nhập Hải Quân, trừng trị những tên hải tặc gian ác!”

Nghe được câu này, Trung Tướng Momonga lập tức nở nụ cười.

Bất kể lời nói của Tần Mộc Âm là thật hay giả, chỉ cần có thái độ này là được rồi.

Sau đó, Trung Tướng Momonga lại hướng mắt về phía Trần Nghiệp.

“Vậy còn cậu? Trần Nghiệp các hạ, có thể cho biết năng lực Trái Ác Quỷ của cậu được không?”

Đối với Trần Nghiệp, Trung Tướng Momonga tỏ ra thoải mái hơn nhiều.

Chủ yếu là thực lực mà Trần Nghiệp thể hiện ra, tuy rằng cũng rất mạnh, nhưng vẫn chưa đến mức khiến Trung Tướng Momonga phải kiêng dè.

“Đương nhiên! Trái Ác Quỷ mà tôi đã ăn là hệ Zoan - Huyền Thoại - Trái Thần Thú Liệt Diễm!” Trần Nghiệp bịa chuyện nói.

Không phải hần muốn nói vậy.

Mà là nói thật thì có chút khó giải thích, nói là hệ Logia thì lại không phù hợp, bởi vì hần cũng không biết nguyên tố hóa.

Chỉ có thể bịa chuyện về hệ Zoan.

“Vậy mà lại là hệ Huyền Thoại sao?”

Thái độ của Trung Tướng Momonga đối với Trần Nghiệp lập tức trở nên coi trọng hơn vài phần.

Trái Ác Quỷ hệ Zoan - Huyền Thoại còn hiếm hơn cả hệ Logia, hơn nữa tiềm lực rất lớn, không hề kém cạnh gì so với hệ Logia.

“Trần Nghiệp các hạ, nhìn cậu hình như mới chỉ khoảng hai mươi tuổi? Không hổ là tuổi trẻ tài cao như vậy, hóa ra là người sở hữu năng lực Trái Ác Quỷ hệ Zoan - Huyền Thoại.”

Lúc này, Trung Tướng Momonga nhìn Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm, trên gương mặt nghiêm nghị không khỏi nở nụ cười.

Hai người này bất kể là ai, đều có tiềm lực vô cùng to lớn, chỉ cần được cao thủ chỉ dạy một phen, nắm giữ được Haki, chính

là cường giả tuyệt đỉnh!

Đặc biệt là Tần Mộc Âm, hoàn toàn có đủ tư cách đảm nhiệm chức vị Đô Đốc.

Chờ đến khi trở về Tổng Bộ, ông ta tiến cử hai người này lên trên, nhất định là một công lao to lớn.

“Trần Nghiệp các hạ, chiêu thức mà cậu đã sử dụng trên boong tàu lúc trước, tôi đã từng nhìn thấy ở trên người một người khác.”

Trung Tướng Momonga đột nhiên lên tiếng.

Trần Nghiệp nghe vậy, giả vờ hỏi: “Ồ? Là ai vậy?”

“Là Đội trưởng Đội 2 của băng hải tặc Râu Trắng, Hỏa Quyền Ace!” Trung Tướng Momonga nói: “Hắn đã ăn Trái Ác Quỷ hệ Logia - Trái Mera Mera no Mi, một tên hải tặc rất khó đối phó, tuyệt kỹ nổi tiếng chính là Hỏa Quyền.”

“Hỏa Quyền Ace? Hình như tôi đã từng nghe qua cái tên này.”

Trần Nghiệp cố ý hỏi: “Không biết hiện giờ hắn ta đang ở đâu? Nếu có cơ hội, tôi muốn tự tay bắt hắn.”

Trung Tướng Momonga liền nói: “Bình thường hành tung của những tên hải tặc khét tiếng này luôn bất định, tuy nhiên gần đây, toàn bộ thành viên của băng hải tặc Râu Trắng, hẳn là đều đang ở gần đảo Người Cá.”

“Vì sao vậy?”

“Bởi vì có một kẻ đáng sợ, gần đây đang làm khách bên phía băng hải tặc Râu Trắng.”

Sắc mặt Trung Tướng Momonga đột nhiên trở nên nghiêm nghị: “Sự kiện Đại tướng Aokiji gây chấn động thế giới gần đây, chắc hẳn hai người đã nghe nói qua rồi chứ?”

Trần Nghiệp lập tức gật đầu, sau đó hỏi ngược lại: “Chẳng lẽ hung thủ, chính là kẻ đang làm khách bên phía băng hải tặc Râu Trắng sao?”

“Chính xác, chính là hắn!”

Nói đến đây, Trung Tướng Momonga lộ ra vẻ mặt bi thương, trong mắt tràn đầy căm hận.

Về phần biểu cảm lúc này của Trung Tướng Momonga là thật hay giả, Trần Nghiệp không quan tâm.

Hắn đối với kẻ có thể giết chết Đại tướng Aokiji này, rất cảm thấy hứng thú.

“Trung Tướng Momonga, tôi có thể hỏi một chút về tin tức của tên hung thủ này được không?”

Trung Tướng Momonga nghe vậy, suy nghĩ một chút rồi nói: “Thông tin về tên này, hiện tại vẫn đang trong giai đoạn giữ bí mật, bất quá nói cho hai người cũng không sao, bởi vì sắp tới sẽ phát lệnh truy nã hắn ta rồi, hắn ta sẽ là tân binh có số tiền truy nã cao nhất từ trước đến nay.”

“Hiện tại tôi chỉ biết được một chút ít tin tức, chỉ biết tên khốn kiếp này dường như sở hữu một loại năng lực thần bí, có thể trực tiếp tước đoạt năng lực Trái Ác Quỷ của người khác... Năng lực Trái Ác Quỷ Hie Hie no Mi của Đại tướng Aokiji, đã bị hắn ta hoàn toàn nắm giữ.”

Nghe được lời này.

Sắc mặt Trần Nghiệp cũng trở nên ngưng trọng.

Có thể trực tiếp tước đoạt năng lực Trái Ác Quỷ của người khác?

Trong nguyên tác, người có năng lực như vậy, chỉ có Râu Đen.

Mà Râu Đen lúc này còn chưa biết đang ở đâu, càng không thể nào dám ra tay với Aokiji.

Vì vậy, Trần Nghiệp suy đoán, kẻ này rất có thể giống như hắn, cũng là một kẻ xuyên việt!

Lúc này.

Trung Tướng Momonga lại tiết lộ ra một tin tức quan trọng:

“Thực ra, tên khốn kiếp này, nửa năm trước đã từng xuất hiện một lần, đồng thời cướp đi Trái Bari Bari no Mi của một tân binh, chỉ là lúc đó hắn ta chưa thu hút sự chú ý của chúng ta, không ngờ tới...”

Khá lắm!!

Trần Nghiệp nhớ rõ, Trái Bari Bari no Mi, hình như là năng lực Trái Ác Quỷ của một người ngưỡng mộ Luffy, hình như tên là Bartolomeo, về sau đóng vai trò rất quan trọng.

Không ngờ tới, nửa năm trước đã nhận cơm hộp rồi...

Nếu nói, lúc trước Trần Nghiệp chỉ là suy đoán, vậy thì Trần Nghiệp hiện tại, hoàn toàn có thể khẳng định, kẻ giết chết Aokiji, tuyệt đối là một kẻ xuyên việt.

Chỉ có kẻ xuyên việt, mới có thể nghịch thiên như vậy!

Chương 252 - Anh hùng Hải Quân Garp? Tần Mộc Âm suýt nữa thì không nhìn được cười

Một người có năng lực tước đoạt Trái Ác Quỷ của người khác.

Chỉ riêng năng lực này.

Đã là sự tồn tại không được phép!

Chưa kể, đây là lần thứ hai hắn xuất hiện, khiến Hải Quân chịu tổn thất nặng nề như vậy, trực tiếp mất đi một vị Đại tướng và một phân bộ, cùng vô số binh lính Hải Quân!

Từ điểm này có thể thấy, hắn ta tràn đầy ác ý với Hải Quân.

Chẳng trách Hải Quân lại coi trọng việc chiêu mộ nhân tài đến vậy, bất kể xuất thân.

Một lát sau.

Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm từ phòng thuyền trưởng đi ra, được sắp xếp ở một gian phòng trên tầng hai.

Trong phòng có hai chiếc giường, mỗi bên một chiếc, rất giống loại giường ngủ trên tàu hỏa.

Không phải Trung tướng Momonga không muốn sắp xếp phòng tốt hơn cho hai người.

Chỉ là điều kiện trên tàu có hạn.

Ngoại trừ phòng thuyền trưởng, căn phòng này đã được coi là rất tốt rồi...

Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm đều không quan tâm.

Hai người họ đều không phải là người không chịu khổ được.

Hơn nữa, được ở đây còn tốt hơn là chen chúc trong khoang tàu với những người khác.

Lúc này.

Tần Mộc Âm đột nhiên vận dụng niệm động lực, hình thành một lớp chắn trong suốt, bao phủ toàn bộ căn phòng.

Sau đó, cô mới nói với Trần Nghiệp: “Có chuyện gì bây giờ có thể nói rồi, đảm bảo người khác không nghe được.”

Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Không ngờ Tần Mộc Âm lại có thể vận dụng niệm động lực đến mức này...

“Tần đội trưởng, nhiệm vụ của cô là trong vòng một năm, trở thành Trung tướng Hải Quân đúng không? Vậy nếu trong vòng một năm, trở thành Đại tướng thì sao? Có được tăng thêm phần thưởng không?”

“Bí cảnh cũng chưa từng nhắc đến, nhưng nếu có thể vượt mức hoàn thành nhiệm vụ, phần thưởng hẳn là cũng sẽ tăng lên phải không?”

“Vậy thì tốt!” Trần Nghiệp nói: “Tiếp theo, sẽ lấy cô làm chủ, tôi làm phụ, giúp cô trong vòng một năm, có được chức vị Đại tướng Hải Quân.”

Kế hoạch ban đầu của Trần Nghiệp không phải như vậy.

Chính sự xuất hiện của kẻ xuyên việt kia đã khiến Trần Nghiệp cảm nhận được nguy cơ, dự định sẽ ẩn mình một thời gian.

Tần Mộc Âm không dễ bị qua mặt như vậy, cô gái này cũng không giống Đường Tử Trần, sẵn sàng nghe theo Trần Nghiệp hoàn toàn, nghe vậy lập tức hỏi ngược lại: “Cậu muốn tôi đứng ra trước, cậu núp sau lưng chờ thời cơ hành động?”

Trần Nghiệp không phủ nhận, gật đầu nói: “Vừa rồi Trung tướng Momonga có nói về tên kia, tôi có linh cảm, sớm muộn gì chúng ta cũng phải đối đầu với hắn, ý tôi là, tốt nhất là nên ra tay bất ngờ tiêu diệt hắn, không cho hắn cơ hội phản kháng.”

Tần Mộc Âm suy nghĩ một chút, biết cách làm của Trần Nghiệp là chính xác nhất.

Lấy Trần Nghiệp làm át chủ bài của mình, ẩn náu trong bóng tối, quả thực hiệu quả sẽ cao hơn.

“Được, tôi biết rồi.”

Sau đó.

Trần Nghiệp lại nhớ tới một chuyện, nói: “Hôm nay chúng ta đã thể hiện thực lực, đợi đến Tổng bộ Hải Quân, chắc chắn sẽ bị các tướng lĩnh Hải Quân chú ý, nói không chừng họ sẽ tra hỏi chúng ta, dù sao lai lịch của chúng ta cũng không rõ ràng. Cho nên, tốt nhất là nên thông nhất lời khai trước...”

.....

Cùng thời điểm đó.

Vị Trung tướng Momonga kia cũng đang ở trong phòng thuyền trưởng, lấy ra một con ốc sên.

Thứ này gọi là Điện Thoại Ốc Sên.

Là công cụ liên lạc của thế giới hải tặc, có thể sử dụng như điện thoại, vô cùng thần kỳ.

“Bíp bíp...”

Lúc này.

Điện Thoại Ốc Sên đang phát ra âm thanh kỳ quái.

Một lát sau.

Hình như có người bắt máy, hình dáng của Điện Thoại Ốc Sên này lập tức thay đổi.

Đôi mắt vốn dĩ mờ mờ, bỗng nhiên trở nên sắc bén, mím chặt miệng, vẻ mặt uy nghiêm!

Thậm chí trên mặt Điện Thoại Ốc Sên còn mô phỏng ra một cặp kính.

Thật kỳ dị!

Mà Trung tướng Momonga nhìn thấy hình dáng của Điện Thoại Ốc Sên, lập tức cung kính hô một tiếng: “Nguyên soái Sengoku!”

“Momonga!” Trong Điện Thoại Ốc Sên truyền đến giọng nói uy nghiêm trầm hậu của Nguyên soái Sengoku: “Muộn như thế này còn tìm ta, có chuyện gì sao?”

Trung tướng Momonga nói: “Bẩm báo! Trong kế hoạch tuyển quân lần này, tôi đã phát hiện ra hai năng lực giả trẻ tuổi cường đại, đặc biệt là trong đó có một người, nắm giữ sức mạnh đáng sợ, gần như đã đạt đến tiêu chuẩn chiến lực của

Đại tướng, hơn nữa bọn họ không có bất kỳ tiền án tiền sự nào, tôi cho rằng, có thể bồi dưỡng trở thành ứng cử viên Đại tướng.”

“Ồ?”

Nghe được lời này, trong Điện Thoại Ốc Sên truyền đến giọng nói kinh ngạc của Nguyên soái Sengoku: “Nếu như vậy, vậy thì ngày mai người lập tức khởi hành quay về, trước tiên về Marineford, mang người về đây.”

“Vậy còn những điểm tuyển quân còn lại thì sao?”

“Ta sẽ để Doberman thay thế người, đi tiếp nhận tân binh.”

“Vâng, Nguyên soái Sengoku!”

.....

Ngày hôm sau.

Sáng sớm tinh mơ, trời vừa hửng sáng, chiến hạm đã bắt đầu xuất phát, hướng đến đảo “Marineford” - Tổng bộ Hải Quân.

Đến khoảng thời gian buổi sáng.

Chiến hạm đã thuận lợi cập bến hòn đảo.

Trong lúc những tân binh khác bắt đầu đổ bộ lên Tổng bộ Hải Quân, Trung tướng Momonga đã đến trước mặt Trần Nghiệp và Tàn Mộc Âm.

“Hai vị, có một vị đại nhân vật muốn gặp hai vị.”

Trần Nghiệp và Tàn Mộc Âm nhìn nhau, sắc mặt bình tĩnh.

Lúc bọn họ thể hiện thực lực, đã sớm dự đoán được điều này.

Hai người liền đi theo Trung tướng Momonga, ra khỏi phòng, đi lên boong tàu.

Một cổng thành đồ sộ, lập tức hiện ra trước mắt hai người.

Cổng thành này vô cùng cao và rộng, gần như chiếm cứ toàn bộ vị trí hòn đảo, thoát nhìn cực kỳ đồ sộ.

Hai chữ “Hải Quân” cực lớn, được viết riêng biệt trên tường thành, cho dù đứng từ xa cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Cho dù hai người đã quen nhìn thấy những tòa nhà cao tầng, nhìn thấy cổng thành rộng lớn đồ sộ này, vẫn cảm thấy có chút

kinh ngạc!

Trần Nghiệp thì còn đỡ.

Dù sao trong anime cũng đã từng thấy qua, trong lòng cũng có dự đoán trước.

Tần Mộc Âm thì thật sự có chút kinh hãi.

Một kiến trúc có diện tích gần bằng một hòn đảo?

“Hai vị, mời đi theo ta!”

Trung tướng Momonga nói một câu, dẫn đầu đi xuống tàu.

Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm vội vàng đi theo.

Hai người đi theo Trung tướng Momonga, đến một căn phòng.

Ánh sáng trong phòng không được tốt lắm, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy, ở cuối bức tường, có một người dáng người cao lớn, đang ngồi ngay ngắn ở đó, bất động như núi.

“Trung tướng Garp, người đã được đưa đến rồi.”

Trung tướng Momonga nói.

Giọng điệu mang theo sự cung kính.

Mặc dù cùng là Trung tướng, nhưng ông ta rất có tự biết mình, biết rõ bản thân mình trước mặt anh hùng Hải Quân Garp, chỉ là một hậu bối.

Sau đó, Trung tướng Momonga lại giới thiệu với Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm: “Vị này là anh hùng Hải Quân, Trung tướng Garp!”

Giọng điệu vô cùng trịnh trọng.

Trần Nghiệp nở một nụ cười, mở miệng nói: “Trung tướng Garp, xin chào.”

Tần Mộc Âm thấy vậy, liền theo Trần Nghiệp nói câu tương tự.

Cho đến lúc này.

Garp mới đứng dậy khỏi ghế, sau đó bước ra khỏi bóng tối, đi đến trước mặt hai người.

Nhìn thấy tạo hình của Trung tướng Garp, Tần Mộc Âm suýt nữa thì không nhịn được cười.

Lão già này, đội một cái mũ chó, nhìn qua vô cùng hoạt hình trẻ con, ngón út của một bàn tay còn đang ngoáy mũi...

Hình tượng như vậy, thật sự khiến người ta khó có thể tưởng tượng nổi, ông ta lại là nhân vật lớn, là anh hùng Hải Quân!

Trần Nghiệp thì còn coi như bình tĩnh.

Dù sao hẳn cũng biết Trung tướng Garp có tâm hồn trẻ con, bình thường rất thích làm loạn.

Đương nhiên, khi thật sự gặp chuyện, lão già này vẫn rất đáng tin cậy.

“Trung tướng Garp, tôi xin phép đi trước.” Momonga nói.

Trung tướng Garp nghe vậy, chỉ khoát tay, ánh mắt liền nhìn về phía Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm.

Cuộc thăm vắn như dự đoán, cũng không hề xuất hiện.

Trung tướng Garp chỉ cười ha hả, liền nói: “Tốt! Là hai mầm mống tốt!”

“Tiếp theo, hai người sẽ đi theo ta, tiến hành huấn luyện trong vòng ba tháng... Hy vọng ba tháng sau, hai người có thể trở thành Hải Quân chân chính!”

Chương 253 - Sự phụ Koby, hướng dẫn Lục Thức Hải Quân

Đối với sự sắp xếp của cấp tầng Hải Quân, Trần Nghiệp rất hài lòng.

Vừa đến đã được đi theo Garp, tuy thân phận vẫn là tân binh, nhưng xuất phát điểm này đã rất cao rồi.

Đừng nhìn Garp chỉ có quân hàm Trung tướng, nhưng ở Tổng Bộ Hải Quân, ông ta là bạn tốt của Nguyên soái Sengoku, cho dù là Đại tướng nhìn thấy ông ta, cũng phải nể mặt ba phần.

Trên thực tế, với chiến công và thực lực của Garp, ông ta đã có đủ tư cách trở thành Đại tướng từ lâu.

Chỉ là người ta không thềm đề ý.

Nói về địa vị, Garp không hề thua kém Đại tướng chút nào.

Một lát sau.

Garp dẫn Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm đến một thao trường.

Có không ít binh lính đang huấn luyện ở đây.

“Koby! Koby...”

Vừa đến, Garp liền gào to, thu hút ánh nhìn của không ít người.

Không lâu sau.

Một thanh niên nhanh chóng chạy đến trước mặt Garp.

Người thanh niên này trông chỉ mới mười mấy tuổi, thậm chí còn trẻ hơn cả Trần Nghiệp, dáng người nhỏ nhắn, gầy gò, nhưng tinh thần trông rất tốt.

Nổi bật nhất là mái tóc màu hồng phấn của cậu ta.

“Sur phụ Garp!”

Koby chạy đến, vội vàng nói: “Sur phụ tìm con có việc gì ạ?”

Cậu nhóc này dường như vừa mới huấn luyện xong, lúc này trông mồ hôi nhễ nhại, nói chuyện cũng hơi thở hổn hển.

Garp chỉ vào Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm, thản nhiên nói với Koby: “Hai tân binh này, tạm thời giao cho con phụ trách.”

“Hả?”

Koby lộ vẻ khó xử: “Nhưng mà... sur phụ, rất nhiều thứ người dạy con, con còn chưa nắm vững...”

Garp xua tay một cách thờ ơ: “Chỉ cần dạy những gì con biết cho bọn họ là được rồi... hô hô!”

Nói đến đây.

Lão già Garp này, vậy mà lại đứng ngủ gật ngay tại chỗ...

Cảnh tượng này khiến Tần Mộc Âm trợn mắt há hốc mồm.

Cô không thể hiểu nổi, sao lại có người kỳ quái như vậy? Môi trường ồn ào như vậy, làm sao có thể vừa đứng vừa ngủ? Hơn nữa còn ngủ gật trong tích tắc?

Trên mặt Trần Nghiệp nở nụ cười nhàn nhạt.

Ngủ gật mọi lúc mọi nơi, coi như là kỹ năng chủng tộc của gia tộc “D” rồi.

Trên mặt Koby lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Sau đó.

Cậu ta đi đến trước mặt Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm, cúi đầu nói: “Vậy thì, hai vị đi theo tôi!”

“Vị lão gia tử này... không cần trông chừng ông ấy sao?” Tần Mộc Âm hỏi.

“Ồ! Không cần đâu, sư phụ ngủ rất lâu, đợi ông ấy tỉnh lại sẽ tự mình về thôi.”

Koby nói với vẻ mặt dửng dưng.

...

Sau đó.

Ba người đi đến một bãi đất trống để luyện tập.

Bãi đất rất rộng, bên trong còn có những người khác.

Nhìn thấy Koby dẫn theo hai tân binh đến, không ít người đều lộ ra vẻ mặt thích thú.

Trong số đó, một thanh niên cao gầy đeo kính râm, chào hỏi Koby rồi cười trêu chọc: “Koby, cậu cũng muốn làm sư phụ rồi à!”

Người này trông rất quen mắt, cũng là một nhân vật phụ có khá nhiều đất diễn.

Koby vội vàng phủ nhận: “Helmeppo, cậu hiểu lầm rồi, hai vị này là do sư phụ Garp mang đến, tôi chỉ phụ trách hướng dẫn một chút thôi.”

Nghe vậy, thanh niên tên Helmeppo chỉ cười hề hề, không nói gì nữa, bắt đầu luyện tập của mình.

Thấy vậy, Koby quay đầu lại, rất lịch sự hỏi: “Hai vị, không biết tôi nên xưng hô với hai vị như thế nào?”

“Trần Nghiệp.”

“Tần Mộc Âm.”

Koby cũng tự giới thiệu: “Tôi tên là Koby, hiện tại đang là Thượng sĩ Hải Quân, theo sư phụ Garp học tập kỹ năng chiến đấu, rất vui được làm quen với hai vị.”

Sau khi tự giới thiệu xong, Koby lại nói: “Sư phụ Garp đã dạy tôi rất nhiều thứ, nhưng tôi quá ngốc, hiện tại chỉ mới nắm vững được ba thức ‘Soru’, ‘Geppo’ và ‘Rankyaku’ trong Lục Thức Hải Quân...”

“Còn Haki thì sao?”

Trần Nghiệp lên tiếng hỏi: “Tôi nghe nói Haki rất lợi hại, Koby, cậu đã nắm vững chưa?”

Koby là nhân vật phụ quan trọng trong One Piece, Trần Nghiệp sau khi theo dõi diễn biến câu chuyện, biết Koby đã nắm vững được Busoshoku Haki (Haki vũ trang) và Kenbunshoku Haki (haki quan sát).

Kenbunshoku Haki là thứ Koby thức tỉnh trong cuộc chiến thượng đỉnh, còn Busoshoku Haki thì không rõ là cậu ta bắt đầu nắm vững từ lúc nào.

“Haki là năng lực cao thâm và mạnh mẽ...”

Koby nói với vẻ mặt ngượng ngùng: “Hiện tại tôi vẫn chưa nắm vững.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp vẫn bình tĩnh.

Koby ở thời điểm này vẫn chỉ là một tân binh, đúng là không giống cao thủ đã nắm vững được Haki.

“Không biết cần điều kiện gì, tôi mới có thể học được Busoshoku Haki?”

Trần Nghiệp trực tiếp hỏi.

Đây cũng là vấn đề mà hắn quan tâm nhất.

Logia hệ có năng lực nguyên tố hóa, khá phiền phức, có Busoshoku Haki thì đối phó sẽ dễ dàng hơn một chút.

Tên xuyên không đã giết chết Đại tướng Aokiji kia, đã có được năng lực của Hie Hie no Mi, có thể biến toàn thân thành băng, đúng là cần có Busoshoku Haki mới có thể đối phó tốt hơn.

Koby đáp: “Sư phụ Garp nói, Busoshoku Haki là năng lực cường đại, muốn tu luyện Busoshoku Haki, cần phải có một thể chất cường tráng.”

Nghe vậy, Tần Mộc Âm theo bản năng nhìn Trần Nghiệp một cái.

Trần Nghiệp cũng hơi sững sờ.

Thể chất cường tráng?

Thứ này không phải hần có sẵn rồi sao?

Tuy nhiên, Trần Nghiệp cũng không vội vàng.

Vừa gia nhập Hải Quân, đã yêu cầu người khác dạy cho mình Busoshoku Haki, cũng không thích hợp lắm.

“Vậy thì, Koby, dạy cho chúng tôi ba thức cậu biết đi!” Trần Nghiệp nói.

Đối với Lục Thức Hải Quân, hần cũng khá hứng thú.

“Được!”

Koby đồng ý một tiếng, lập tức bắt đầu.

“Trước tiên tôi sẽ dạy cho hai người ‘Soru’ tương đối dễ dàng hơn một chút!”

“Nguyên lý của Soru rất đơn giản, trong nháy mắt liên tục đập lên mặt đất hơn mười lần, tạo ra phản lực mạnh, sau đó lợi dụng tốc độ bùng nổ do phản lực tạo ra, đạt được hiệu quả di chuyển nhanh chóng, nhìn như thể biến mất ngay trước mắt đối phương...”

“Giống như tôi này!”

Dứt lời.

“Vèo” một tiếng.

Koby biến mất ngay tại chỗ, trong nháy mắt đã xuất hiện ở một vị trí khác.

Thật thần kỳ.

...

Lúc này.

Xung quanh có không ít người đang chú ý đến Koby và hai tân binh kia.

Chủ yếu là trong hai tân binh có một mỹ nữ, trời sinh đã thu hút ánh nhìn hơn.

Nhìn thấy Koby bắt đầu hướng dẫn Lục Thức cho tân binh, những người xung quanh đều tỏ ra thích thú, nhỏ giọng bàn tán.

“Bắt đầu rồi kìa! Tôi cá hai tân binh này ít nhất cũng phải mất nửa năm trở lên mới có thể nắm vững được Soru cơ bản nhất.”

“Nửa năm quá ngắn, nhìn dáng vẻ yếu ớt của bọn họ kìa, ít nhất cũng phải hai năm trở lên, thậm chí, bọn họ có thể sẽ không bao giờ học được.”

“Có thể được đưa đến đây, đều là những tân binh có tiềm lực, chắc là không đến nỗi ngay cả Soru cơ bản nhất cũng không nắm vững được đâu.”

“Ha ha, nhìn dáng vẻ ngây người của bọn họ kìa, bị Koby dọa cho sợ rồi sao?”

...

Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm không hề bị dọa sợ, chỉ là khá bình tĩnh.

Soru mà Koby sử dụng ra, chẳng qua chỉ là kỹ xảo về tốc độ mà thôi, ở thế giới của bọn họ, những cường giả cấp sáu hệ tốc độ, không cần sử dụng loại kỹ xảo này, cũng có thể di chuyển nhanh hơn Koby!

Tất nhiên, điều này không có nghĩa là Soru trong Lục Thức là vô dụng.

Trên thực tế, có thể khiến cho một tân binh như Koby bộc phát ra tốc độ như vậy, tác dụng của Soru là rất lớn.

Trần Nghiệp rất hứng thú.

Chương 254 - Kinh khủng! Cả sân tập chấn động

“Muốn học được “Soru”, cần phải có tốc độ cực nhanh!”

“Tiếp theo, tôi sẽ theo phương pháp của tôi, huấn luyện hai vị.”

Trên mặt Koby mang theo vài phần tự đắc.

Chỉ là, lời hấn vừa dứt.

Liên thấy “vút” một tiếng, Trần Nghiệp từ chỗ cũ biến mất.

Là Trần Nghiệp học theo dáng vẻ vừa rồi của hấn, trực tiếp thi triển ra một trong Lục Thức - “Soru”!

Với tốc độ hiện tại của Trần Nghiệp, muốn làm được điều này, vô cùng nhẹ nhàng.

Trần Nghiệp ngay cả động tác “liên tục nhảy ngang tại chỗ” có độ khó cao như vậy, đều có thể thi triển ra.

Vận dụng “Soru”, so với Liên Hoàn Phổ Thông Quyền còn đơn giản hơn...

Trong nháy mắt!

Koby hoảng sợ biến sắc.

Bởi vì hấn căn bản không nhìn rõ, Trần Nghiệp là như thế nào biến mất.

Không chỉ Koby.

Những người xem náo nhiệt, cũng đều vô cùng khiếp sợ...

Ngay sau đó.

Giọng nói của Trần Nghiệp, từ sau lưng Koby truyền đến.

“Không tệ, Koby! “Soru” là một kỹ xảo rất thực dụng.”

Không sai.

Trong mắt Trần Nghiệp, “Soru” chỉ có thể coi là một kỹ xảo về tốc độ, lợi dụng lực bộc phát trong nháy mắt, tăng lên tốc độ di chuyển của bản thân.

Đối với Trần Nghiệp hiện tại, “Soru” còn có chút tác dụng.

Chờ đến lúc Trần Nghiệp phá vỡ giới hạn, chân chính đạt đến cảnh giới đỉnh phong của Đầu Trọc Đại Ma Vương, thứ này sẽ chẳng còn tác dụng gì nữa.

Koby nghe vậy, ánh mắt trở nên kinh khủng vô cùng, chậm rãi xoay người, nhìn Trần Nghiệp đang đứng sau lưng.

“Cậu, cậu thật sự là lính mới sao?” Koby lắp bắp hỏi.

Trần Nghiệp cười nói: “Đương nhiên là lính mới, chỉ bất quá, tốc độ của tôi, vốn đã rất nhanh, học theo dáng vẻ vừa rồi của cậu cũng không khó.”

Koby nuốt nước miếng, nhất thời có chút nói không nên lời.

Tên đầu trọc trước mắt này, vậy mà chỉ cần nhìn một lần, đã học được “Soru”?

Sư phụ Garp, rốt cuộc đã tìm cho hắn một quái vật gì vậy?

Ngay sau đó, Koby lại theo bản năng nhìn về phía Tần Mộc Âm.

May quá.

Cô gái này không có biến thái như vậy, thử một chút, cũng không thành công...

Tần Mộc Âm ngày thường lúc huấn luyện, ngoại trừ thuộc tính Tinh Thần, ba thuộc tính khác, cũng sẽ có chút tăng trưởng.

Chỉ bất quá tăng trưởng rất ít.

Như thuộc tính Nhanh Nhẹn của Tần Mộc Âm hiện tại, cũng mới vừa vượt qua 100 điểm mà thôi.

Nhanh Nhẹn như vậy, muốn nhanh chóng nắm giữ kỹ xảo “Soru”, khẳng định không được.

...

“Tiếp theo, tôi muốn dạy cho hai người, chính là “Geppo” trong Lục Thức!”

Koby nghiêm túc nói: “Geppo cùng Soru, kỳ thật có chút tương tự, bất quá tác dụng của Geppo, là ở trên không!”

“Xung quanh chúng ta, là không khí tồn tại khắp nơi, nguyên lý của Geppo, chính là sử dụng cước lực mạnh mẽ, nhanh chóng đập lên không khí, tạo ra lực lơ lửng mạnh mẽ, giống như giẫm lên cầu thang, đi bộ trên không trung.”

“Tiếp theo, tôi sẽ biểu diễn cho hai người xem.”

Koby nói xong.

Lại “vút” một tiếng, biến mất tại chỗ.

Hắn trước tiên lợi dụng Soru, đưa thân thể của mình đến giữa không trung, sau đó lại sử dụng kỹ xảo Geppo, để cho mình không rơi xuống.

“Àm! Âm!”

Không khí trong lúc Koby giẫm đạp, phát ra tiếng vang giòn tan.

Koby cũng đang dạo bước trên không trung, giống như biết bay.

Nhìn thấy một màn này, hai mắt Trần Nghiệp sáng lên.

Hắn cảm thấy, Geppo đối với hắn vẫn rất hữu dụng, so với Soru còn hữu dụng hơn nhiều.

Ngược lại là Tần Mộc Âm, sắc mặt bình tĩnh, không hề có hứng thú, bởi vì cô nàng vốn đã biết bay...

Giữa không trung.

Koby chỉ kiên trì được vài hơi thở công phu, liền rơi xuống.

Chờ đến khi hắn vũng vàng rơi xuống đất, trên trán thậm chí còn xuất hiện mồ hôi.

Koby hít sâu một hơi, nói: “Geppo cần tốc độ nhanh hơn Soru, còn cả lực lượng, cho nên tiêu hao cũng lớn hơn rất nhiều, tình huống bình thường, Geppo chỉ có thể làm thủ đoạn ứng phó tạm thời, không thể dùng để bay lượn.”

Nói xong, ánh mắt của hắn nhìn về phía Trần Nghiệp.

Tuy rằng Koby cái gì cũng không nói, bắt quả ánh mắt kia rất rõ ràng, muốn Trần Nghiệp thử xem.

Trần Nghiệp cũng không khách khí, nhớ lại động tác vừa rồi của Koby, nhẹ nhàng nhảy lên...

Cho dù chỉ là nhẹ nhàng nhảy lên.

Hắn cũng nhảy lên đến giữa không trung.

Nhưng mà, ngay sau đó, Trần Nghiệp liền trực tiếp rơi xuống.

Rõ ràng là thất bại...

Trên mặt Koby, rớt cuộc cũng lộ ra nụ cười tìm về tự tin.

Trần Nghiệp cũng đang cười.

Vừa rồi tuy rằng thất bại, bất quá ngược lại để hắn nắm được một ít manh mối.

Cái gọi là Geppo, kỳ thật cũng là một loại vận dụng dựa vào tốc độ để mượn lực, chỉ bất quá mượn là lực của không khí, độ khó so với Soru lớn hơn rất nhiều.

Với thực lực và Nhanh Nhẹn hiện tại của Trần Nghiệp, Geppo căn bản không làm khó được hắn.

Vì vậy.

Trần Nghiệp lần nữa nhảy lên, đến giữa không trung...

“Bùm!”

“Bùm!”

Trong nháy mắt!

Không khí bị Trần Nghiệp đâm đập đến mức nổ tung!!

Cả sân tập, đều có thể nghe được.

Chủ yếu là tốc độ của Trần Nghiệp quá nhanh, lực lượng cũng quá mạnh...

Lần đầu tiên vận dụng Geppo, khó tránh khỏi có chút dùng sức quá mạnh.

Khi Trần Nghiệp dần dần nắm giữ được bí quyết, lực đạo liền chậm rãi thả lỏng, âm thanh đâm đập không khí, tự nhiên cũng nhỏ đi rất nhiều.

“Ầm! Ầm! Ầm...”

Trong hư không.

Không ngừng truyền đến tiếng vang giòn tan.

Giống như là động tĩnh của súng hơi.

Trần Nghiệp ở giữa không trung, chơi không biết chán.

Tiêu hao của Geppo quả thật rất lớn.

Nhưng mà, không chịu nổi thể lực cường đại của Trần Nghiệp!

Hắn phát hiện, với thể lực hiện tại của mình, hoàn toàn có thể sử dụng Geppo, để cho mình bay lượn đường dài...

Kỹ xảo nhỏ này thật sự không tệ!

Trước kia tại sao lại không nghĩ ra chứ?

...

Cả sân tập, trong nháy mắt trở nên yên tĩnh vô cùng.

Chỉ có thanh âm trong trẻo của Trần Nghiệp sử dụng Geppo, đang không ngừng quanh quẩn.

Vừa rồi lúc Trần Nghiệp lần đầu tiên sử dụng Geppo thành công, đâm đạp không khí đến mức nổ tung, đã hấp dẫn sự chú ý của vô số người trong sân tập.

Lúc này, hầu như ánh mắt của tất cả mọi người, đều đặt trên người Trần Nghiệp.

Nhìn thấy Trần Nghiệp vậy mà sử dụng Geppo chơi đùa trên không trung, tất cả mọi người đều bị dọa choáng váng.

Tiêu hao của Geppo lớn bao nhiêu, bọn họ rõ ràng vô cùng.

Cho dù là người có thể lực mạnh nhất trong bọn họ, cũng chỉ có thể sử dụng Geppo dừng lại trên không trung một lát, đâm đạp vài chục lần, là có thể tiêu hao phần lớn thể lực của bọn họ.

Một số người thể lực kém một chút, thậm chí mười mấy lần đâm đạp, là phải rơi xuống.

Thế nhưng tên lính mới đầu trọc này, là quái vật gì vậy?

Thể lực của hắn, chẳng lẽ là dùng mãi không hết sao??

“Trần, Trần Nghiệp các hạ, xin hãy xuống dưới... Ngài đã hoàn toàn nắm giữ kỹ xảo của Geppo.”

Koby lấp bắp nói.

Hắn thật sự có chút bị dọa sợ!

Thậm chí, hắn rất hoài nghi, có phải sư phụ Garp bắt nạt với tiến độ tu luyện của hắn, cho nên mới cố ý tìm đến một quái vật như vậy, cố ý đến kích thích hắn?

Nghe được lời của Koby, Trần Nghiệp lúc này mới từ việc đâm đập Geppo, từ giữa không trung thông dong rơi xuống.

Koby lập tức quan sát sắc mặt của Trần Nghiệp.

Kết quả, lại phát hiện Trần Nghiệp sau khi đáp xuống đất, mặt không đỏ hơi thở không gấp, còn một mặt chưa đã thềm, tựa hồ như là chưa chơi đủ...

Koby nhất thời chết lặng!

Đồng thời trong lòng tự an ủi mình:

Tên đầu trọc mà sư phụ tìm đến này chính là một quái vật!

Hắn là người.

Người không thể so với quái vật...

Chương 255 - Garp: Tên trọc này là sao? Momonga người lừa ta?

“Rankyaku là cước kỹ trong Lục Thức, thông qua việc đá chân với tốc độ cực cao và uy lực mạnh mẽ, cuốn lên chân không tạo ra trăm kích, để công kích đối thủ... Giống như tôi như vậy.”

Koby nói xong, hướng về phía một bia ngấm trong sân tập, lẳng không đá ra một cước.

“Hô!”

Một đạo sóng khí, trong nháy mắt xuất hiện, đánh vào bia ngấm, chấn động bia ngấm đến mức rơi ra một ít bụi bặm.

Trần Nghiệp vừa nhìn, liền mất đi hứng thú.

Thứ này cùng với quyền phong của hắn cũng gần giống nhau, thậm chí còn không bằng quyền phong của hắn.

Quyền phong của hắn, là lợi dụng lực lượng cường hãn, mang theo không khí, hình thành công kích xoáy chân không.

Uy lực tuy rằng không bằng thương tổn của một quyền chân thật, nhưng ít ra cũng có ba thành lực phá hoại của một quyền chân thật.

Mà Rankyaku do Koby thi triển ra, vừa muốn mượn nhờ tốc độ, vừa muốn mượn nhờ lực lượng, cuối cùng đánh ra trăm kích không khí, uy lực thậm chí chỉ có một thành của một cước đá thật...

Khó trách.

Nguyên tác đến phần sau, căn bản không có mấy cao thủ sử dụng chiêu số loại “Rankyaku” này.

Thuần túy là đẹp mắt mà vô dụng.

Tần Mộc Âm đồng dạng không hề có hứng thú.

Cô có niệm động lực, công kích tầm xa mạnh đến dọa người, căn bản là không cần thiết phải từ bỏ ưu điểm mà chọn khuyết điểm, đi học tập loại kỹ xảo không thực dụng này.

Thậm chí, có thể nói không ngoa rằng, Hải Quân Lục Thức, đối với loại thuần pháp sư như Tần Mộc Âm, tác dụng cũng không lớn!

Cô có niệm động lực hộ thuẫn, cũng không sợ bị chiến sĩ cận thân, trừ phi là loại cường giả có thể đánh vỡ hộ thuẫn của cô trong một kích...

Cũng chỉ có Trần Nghiệp, đối với Geppo hơi có chút hứng thú.

Bất quá, Trần Nghiệp vẫn học theo dáng vẻ của Koby, hướng về phía bia ngắm ở đằng xa, đá ra một cước.

“Oanh!”

Bia ngắm ở đằng xa, bị cước phong của hắn, trực tiếp đá đến mức nổ tung.

Khiến cho mọi người đang vây xem xung quanh, sợ đến mức toát mồ hôi lạnh.

Trần Nghiệp lại lắc đầu, phi thường không hài lòng.

Rankyaku so với quyền phong của hắn, kém quá xa.

“Koby!”

Trần Nghiệp nhìn Koby sắc mặt trắng bệch, nói: “Tôi muốn học tập Haki, không biết cậu có thể giúp tôi xin trung tướng Garp được hay không?”

...

“Nghe nói gì chưa? Hôm nay có một tân binh, chỉ nhìn qua một lần đã học được Soru, Geppo, và Rankyaku!”

“Đã nghe nói rồi, tên tân binh đó thật sự là một con quái vật!”

“Không chỉ vậy đâu! Tôi tận mắt nhìn thấy, tên trọc đó sử dụng Lục Thức với uy lực kinh người, ngay cả Geppo hao tổn thể lực như vậy mà hắn ta cũng có thể dùng liên tục, thật đáng sợ.”

“Này này này, mấy cậu nói gì vậy, không phải thật chứ? Thật sự có tân binh như vậy sao?”

“Chẳng lẽ còn lừa ngươi sao? Chuyện này lúc đó rất nhiều người nhìn thấy, tin tức đều đã truyền khắp nơi rồi.”

...

Tối hôm đó.

Chuyện có một tân binh quái vật đến đã truyền khắp toàn bộ trại huấn luyện.

Tối tối muộn.

Ngay cả các sĩ quan cấp cao của Hải Quân cũng đều biết được.

Tuy nhiên, phản ứng của các sĩ quan cấp cao lại khá bình thản, căn bản không hề kinh ngạc như những tân binh kia.

Bởi vì các sĩ quan cấp cao đều là cao thủ, bọn họ biết, thứ gọi là Hải Quân Lục Thức, cũng chỉ có vậy, chỉ là kỹ thuật mà đám tân binh cần phải học mà thôi.

Cao thủ chân chính, đều là tu luyện Haki, tăng cường lực lượng của bản thân, cũng như phát triển năng lực của chính mình!

Những thứ này, mới là vốn liếng để bọn họ an thân lập mạng.

Lúc này.

Koby đang ở trong văn phòng của Garp, tường thuật lại chi tiết sự việc hôm nay cho Garp nghe.

“Garp lão sư, tân binh mà hôm nay người dẫn đến, thật sự là quá lợi hại... Hắn ta chỉ nhìn qua một lần, đã học được ba chiêu thức trong Hải Quân Lục Thức, hơn nữa còn sử dụng

thuần thực hơn cả con... Lão sư, hai người bọn họ, thật sự là tân binh sao?”

“Ồ! Cũng không tệ!”

Garp nghe vậy, chỉ lười biếng đánh giá một câu, sau đó nói:
“Tiểu tử Momonga kia, quả nhiên không có nói dối.”

Hoá ra.

Ông ta để Koby đi dạy Trần Nghiệp và Tàn Mộc Âm, cũng chỉ là một loại thử nghiệm mà thôi.

“Lão sư, hai tân binh này, có quan hệ gì với trung tướng Momonga sao?” Koby tò mò hỏi.

Garp xua xua tay, không nói chuyện này, ngược lại hỏi:
“Koby, còn chuyện gì nữa không?”

Koby thấy Garp có ý đuổi người, vội vàng nói: “Có! Tân binh muốn nhờ con chuyển lời cho người, bọn họ muốn học Haki!”

“Ồ? Nóng lòng muốn học Haki như vậy sao? Tinh thần cầu tiến thật sự rất mạnh mẽ!”

Garp cười một tiếng, sau đó nói: “Con hãy dạy bọn họ một ít quân quy trước, tiện thể nói cho bọn họ biết, mười ngày sau, ta sẽ đích thân đến chỉ đạo bọn họ.”

Koby kỳ quái hỏi: “Lão sư, tại sao phải mười ngày? Quân quy chỉ cần hai ba ngày là có thể nhớ hết.”

Garp đương nhiên sẽ không nói, đây là vì muốn mài giũa tính nết của tân binh.

Ông ta phát phát tay nói: “Làm theo lời ta nói.”

“Vâng, lão sư!”

Koby không dám hỏi nhiều nữa, thẳng lưng, giơ tay chào theo kiểu quân đội, rồi lui xuống.

...

Mười ngày sau.

Garp đích thân đến trại huấn luyện, chuẩn bị chỉ đạo cho Trần Nghiệp và Tàn Mộc Âm.

Đối với việc Garp đến, các binh sĩ trong trại huấn luyện cũng không cảm thấy bất ngờ.

Thật sự là tên tân binh trọc đầu kia mạnh đến mức không thể tưởng tượng nổi!!

Cũng chỉ có cường giả đỉnh cấp như Garp mới có thể chỉ đạo hắn ta.

Còn về cô nàng kia.

Mặc dù trong mười ngày nay vẫn chưa từng thể hiện thân thủ, nhưng nếu đã đến cùng nhau, chắc chắn cũng là một con quái vật.

Khi Trần Nghiệp đến trước mặt Garp, Garp lại nhìn về phía Tần Mộc Âm ở đằng xa với vẻ kỳ quái.

“Nha đầu, ngươi không đến học Haki sao?”

Nghe vậy, Tần Mộc Âm lắc đầu nói: “Không cần đâu, tôi có phương pháp rèn luyện riêng.”

Trong mười ngày qua.

Tần Mộc Âm cũng đã tìm hiểu khá khá về thế giới Hải Tặc, biết được tác dụng của Haki.

Haki Vũ Trang, tuy có thể gia tăng lực phòng ngự, nhưng tu luyện rất khó khăn, cần phải có thể chất cường đại mới được.

Mà đây, lại chính là thứ mà Tần Mộc Âm còn thiếu.

Để cô bắt đầu lại từ đầu, tăng cường thể chất, còn không bằng tiếp tục rèn luyện tinh thần lực, để tinh thần lực trở nên mạnh mẽ hơn.

Niệm động lực.

Mới là vốn liếng của Tần Mộc Âm.

Haki Quan Sát, Tần Mộc Âm căn bản không cần.

Với thị lực, thính lực hiện tại của cô, bất kỳ động tĩnh nào xung quanh, đều không thể nào qua mắt được giác quan của cô, bản thân điều này đã có thể coi như là một loại Haki quan sát mạnh mẽ rồi.

Còn về cảnh giới cao thâm của Haki quan sát là “Dự đoán tương lai”, Tần Mộc Âm cũng không thêm.

Bởi vì cô có cảnh giới chí thành chi cảnh “Không nghe không thấy, gặp nguy hiểm tự tránh”, cũng tương đương với một kỹ năng dự đoán tương lai vô cùng mạnh mẽ rồi.

Hơn nữa, muốn tu luyện Haki quan sát đến trình độ đó, bản thân đã vô cùng khó khăn!

Haki Bá Vương?

Thứ này tuy tốt, nhưng lại phải dựa vào bản thân lĩnh ngộ!

Hơn nữa còn phải có tư chất của bậc đế vương...

Yêu cầu như vậy, thật sự quá mức huyền ảo, không ai dám nói mình có nắm chắc có thể lĩnh ngộ thành công.

Nghe thấy Tần Mộc Âm nói như vậy, Garp có chút ngạc nhiên.

Nhưng ông ta là người không ép buộc người khác (ngay cả con trai ruột cũng là thủ lĩnh quân cách mạng)!

Tần Mộc Âm đã không muốn học, Garp cũng mặc kệ.

Sau đó.

Garp hướng ánh mắt về phía Trần Nghiệp.

“Người muốn học Haki?”

“Đúng vậy!”

Trần Nghiệp gật đầu.

Garp liền nói thẳng: “Haki ta có thể dạy người, chỉ có Haki Vũ Trang. Haki quan sát và Haki Bá Vương, đều cần phải tự mình lĩnh ngộ, ta cũng không giúp được người.”

“Như vậy là đủ rồi.” Trần Nghiệp nói.

Mục tiêu của hắn, cũng chỉ là học tập Haki Vũ Trang.

Chương 256 - Jack Hạm Hán: Người cho rằng ta là ai? Cho thuyền áp sát!

Garp bỗng nhiên cười toe toét, mở miệng nói: “Tiểu tử, muốn học Haki Vũ Trang, cần phải có thể chất mạnh mẽ, người đã chuẩn bị kỹ càng chưa?”

Trần Nghiệp nghe vậy, mỉm cười, cũng đưa tay ra: “Không biết cần phải đạt đến trình độ nào mới được coi là đã chuẩn bị kỹ càng?”

Garp duỗi tay ra: “Dùng toàn bộ sức lực của người, nắm tay với ta một cái!”

Trần Nghiệp thấy thế, mỉm cười, cũng đưa tay ra, nắm lấy tay Garp.

Hai người đồng thời dùng sức!

“Két—”

Trong nháy mắt!

Giữa lòng bàn tay của hai người, vang lên tiếng ma sát khiến người ta ê răng.

Đó là do lực lượng khổng lồ va chạm lẫn nhau, tạo thành áp lực cực lớn.

Ngay sau đó!

“Rắc!”

Mặt đất sân tập, thế mà lại lấy hai người làm trung tâm, xuất hiện vô số vết nứt lan rộng.

Như thể có hai ngọn núi lớn đang va chạm vào nhau.

Những người xung quanh đang xem náo nhiệt, đều bị dọa đến mức lùi lại phía sau.

“Hửm?”

Garp biến sắc, đôi mắt già nua trong nháy mắt trở nên sắc bén.

Ông ta vạn lần không ngờ, tên tiểu tử trợ đầu này, lực lượng thân thể lại mạnh mẽ đến vậy?

Tiểu tử Momonga kia... may mà lực lượng của ông cũng rất mạnh, suýt chút nữa đã bị lừa rồi!

Theo như báo cáo mà trung tướng Momonga gửi đến, rõ ràng là cô gái kia, mới có tiêu chuẩn thực lực của một vị trung tướng.

Còn về tên trợ này, theo đánh giá của trung tướng Momonga là: Sở hữu thực lực của một vị thiếu tướng, nhưng tiềm lực to

lớn!

Mẹ kiếp!

Lực lượng như vậy, là thứ mà một tên thiếu tướng nên có sao?

...

Bên kia.

Sắc mặt Trần Nghiệp cũng hơi thay đổi.

Hắn cảm thấy, lòng bàn tay của lão già trước mắt này, cứng rắn hết như kim cương cứng rắn nhất, với sức mạnh của hắn, vậy mà lại không thể lay chuyển được chút nào.

Hơn nữa, từ lòng bàn tay của Garp, còn truyền đến một loại áp lực siết chặt không thể diễn tả thành lời, vô cùng vô tận, khóa chặt lấy tay phải của hắn.

Kể từ khi có được Thẻ Chất Kỳ Ngọc, đây là lần đầu tiên Trần Nghiệp gặp phải người có thể sánh ngang với hắn về mặt lực lượng.

Tuy nhiên.

Nhớ lại bộ truyện tranh từng xem trên Trái Đất, trung tướng Garp ra tay, một quyền suýt chút nữa hủy diệt một thị trấn nhỏ...

Cũng như quả cầu sắt nặng hàng tấn, cũng có thể dễ dàng ném ra ngoài...

Từ điểm này có thể thấy, Garp chắc chắn cũng giống như hắn, là một chiến sĩ thuần sức mạnh.

Đối phương có quái lực như vậy, cũng là chuyện bình thường.

Sau đó.

Trần Nghiệp hít sâu một hơi, trực tiếp bộc phát toàn bộ sức mạnh của bản thân!

“Ầm!”

Không gian xung quanh đều chấn động.

Dưới chân Trần Nghiệp, càng bị dẫm đến mức lõm xuống một hố sâu.

Đó là do hắn sử dụng toàn lực, bàn chân theo bản năng bám chặt lấy mặt đất mới tạo thành.

Garp lập tức biến sắc, kinh ngạc nhìn Trần Nghiệp.

“Vù!”

Một tiếng vang kỳ quái vang lên.

Chỉ thấy nắm đấm của Garp, trong nháy mắt chuyển sang màu đen, nhìn như kim loại, giống như được bao phủ bởi một lớp sắt đen.

Đây chính là Haki Vũ Trang!

Lão già này cũng bị ép đến mức phải sử dụng Haki Vũ Trang rồi sao...

Mười ngày này.

Thuộc tính của Trần Nghiệp, lại tăng thêm một đợt.

Hiện tại lực lượng thuộc tính của hắn, đã đạt đến 3370 điểm!

Lấy một người trưởng thành khỏe mạnh bình thường, lực lượng thuộc tính là 10 điểm để tính toán, từ số liệu nhìn lại, lực lượng hiện tại của Trần Nghiệp, là gấp 337 lần người trưởng thành bình thường!

Mà lực nắm của nam giới trưởng thành bình thường, có thể đạt đến 50kg.

(Kỷ lục thế giới về lực nắm của con người hiện tại là 230kg... số liệu từ mạng)

Nói cách khác.

Nhìn từ số liệu, chỉ bằng lực nắm, Trần Nghiệp đã có thể đạt đến 16850kg!

Đây là khái niệm gì?

Có lực nắm như vậy, cho dù là thép trong tay Trần Nghiệp, cũng giống như bùn đất mà thôi.

Mà trên thực tế, lực lượng hiện tại của Trần Nghiệp, căn bản không thể tính toán như vậy.

Bảng thuộc tính chỉ cung cấp một dữ liệu trực quan.

Lực lượng thuộc tính càng mạnh.

Lực lượng tăng thêm, là tăng theo cấp số nhân.

Lực nắm thực sự của Trần Nghiệp, kỳ thực phải lớn hơn rất nhiều so với con số 16850kg này.

Nếu không.

Cũng sẽ không dễ dàng như vậy, liền ép được Haki Vũ Trang của trung tướng Garp bộc phát ra.

“Đủ rồi! Đủ rồi!”

Garp vội vàng nói: “Tiểu quý, ngươi muốn làm hỏng tay lão phu sao?”

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức buông lỏng lực đạo trên tay.

Sự thật là.

Sau khi Garp phát động Haki Vũ Trang, Trần Nghiệp liền không bóp được nữa.

Phải biết, trong toàn bộ thế giới hải tặc, ở lĩnh vực Haki Vũ Trang này, Garp nói thứ hai, căn bản không ai dám nói thứ nhất!

Lão gia hỏa này khiêm tốn quá mức!!

Bất quá.

Trong mắt người ngoài, câu nói vừa rồi của trung tướng Garp, có chút ý tứ nhận thua.

Những người vây xem, đều cực kỳ khiếp sợ!

Ngay cả lực lượng của trung tướng Garp, cũng không bằng tên tân binh kia sao?

Tên đầu trọc này, rốt cuộc là quái vật từ đâu chui ra vậy?

...

Đúng lúc Trần Nghiệp chuẩn bị rút tay về.

Garp bỗng nhiên cười hỏi: “Cảm nhận được sao?”

Trần Nghiệp ngẩn người.

Sau đó, Garp lại nói: “Đừng nghĩ đến những thứ khác, chú ý cảm nhận!”

Lời nói vừa dứt, Garp tiếp tục phát động Haki Vũ Trang, vậy mà lan tràn đến lòng bàn tay của Trần Nghiệp.

Trong nháy mắt.

Một loại cảm giác không nói rõ, không nói ra được, thông qua lòng bàn tay của Trần Nghiệp, truyền đạt tới.

“Ghi nhớ loại cảm giác này.”

Âm thanh của Garp truyền đến.

Trần Nghiệp lập tức nhắm mắt lại, cẩn thận cảm nhận sự huyền diệu của Haki Vũ Trang.

Một lát sau.

Trần Nghiệp cảm nhận được Garp buông lỏng tay mình, liền mở mắt ra.

Garp đã đang ngoáy mũi, thấy Trần Nghiệp nhìn qua, lập tức nói: “Hạt giống của Haki Vũ Trang, ta đã truyền cho ngươi, tiếp theo, có thể để cho hạt giống nảy mầm sinh trưởng hay không, liền xem ngươi có đủ nỗ lực hay không.”

Trần Nghiệp quả thực cảm giác được, trong tay phải của mình, nhiều thêm một ít thứ gì đó không nói lên lời.

Hắn vụn vụn không nghĩ tới, Garp vậy mà lại dùng phương thức này, truyền thụ Haki Vũ Trang cho mình.

Trực tiếp truyền xuống hạt giống.

Đây là đại ân!

Đồng thời, Trần Nghiệp cũng có thể cảm giác được, Haki Vũ Trang trong tay phải, phi thường không ổn định, tùy thời đều có khả năng tiêu tán...

Thấy Garp muốn đi, Trần Nghiệp vội vàng hỏi: “Trung tướng Garp, xin hỏi, phải tu luyện như thế nào, mới có thể để cho hạt giống nảy mầm?”

Ngữ khí, mang theo vài phần cung kính.

Người ta không có chút nào giấu diếm, trực tiếp truyền Haki Vũ Trang cho hắn, đáng giá để hắn cung kính.

Garp suy nghĩ một chút, nói: “Phương thức huấn luyện của mỗi người, đều không giống nhau! Năm đó lão phu là dùng

song quyền, san bằng tám ngọn núi lớn!”

Ném xuống câu nói này, Garp trực tiếp bỏ đi.

...

Ngày thứ hai.

Buổi sáng, Trần Nghiệp đang tạm biệt Tần Mộc Âm.

“Cậu muốn đến một hoang đảo sinh tồn ba tháng? Chỉ vì tu luyện cái gì mà Haki Vũ Trang?”

“Đúng vậy!”

Trần Nghiệp nói: “Ở thế giới này, Haki Vũ Trang rất trọng yếu, là lợi khí đối phó với năng lực giả Trái Ác Quỷ hệ tự nhiên, nếu có thể nắm giữ, vẫn là nắm giữ thì tốt hơn. Dù sao tân binh kỳ đều là ba tháng, ba tháng này, chúng ta cũng không làm được gì, không bằng học thêm một môn kỹ năng.”

Tần Mộc Âm nghi ngờ nói: “Vậy cậu cũng có thể lưu lại Tổng bộ huấn luyện! Địa bàn sau núi của Tổng bộ cũng đủ lớn.”

“Tôi dự định đi con đường của trung tướng Garp, đến lúc đó động tĩnh gây ra khẳng định tương đối lớn.” Trần Nghiệp cười nói: “Cái này không phù hợp kế hoạch của chúng ta, vẫn là hoang đảo không người thích hợp với tôi.”

“Vì cậu đã quyết định, tôi cũng không ngăn cản, chú ý an toàn.” Tần Mộc Âm nói.

Trần Nghiệp gật gật đầu, dặn dò: “Tần đội trưởng, ba tháng này, cô cũng đừng đi chỗ nào, nếu có việc, cũng phải ở lại Tổng bộ chờ tôi trở về rồi hãy nói.”

“Tốt, nghe cậu.”

“Không cần tiễn nữa Tần đội trưởng, cô đi huấn luyện đi!”

Sau đó.

Trần Nghiệp đi tới bến tàu.

Tàu chiến của trung tướng Garp, đã chuẩn bị xong xuôi để khởi hành, đang chờ hân.

Chương 257 - Jack: Ca! Ta sai rồi...

Nhìn thấy Trần Nghiệp đến, Garp đang nằm trên boong tàu, hắc hắc cười nói: “Tiểu quý, nơi ta muốn dẫn người đi, hoàn cảnh có thể nói là phi thường ác liệt, người thật sự muốn đi sao? Nếu hối hận, hiện tại vẫn có thể đổi ý.”

“Trung tướng Garp, chẳng phải ông đã nói với tôi, càng có thể tôi luyện tâm cảnh và thân thể, thì càng có thể sớm nắm giữ Haki Vũ Trang sao? Nếu ông không lừa tôi, vậy thì đi thôi!”

Nghe được lời này, ánh mắt Garp nhìn về phía Trần Nghiệp, mang theo một tia thương thức.

“Vậy thì xuất phát thôi!”

Nhận được mệnh lệnh của Garp, tàu chiến bắt đầu khởi động, xuất phát về phía biển rộng.

...

Chớp mắt.

Đã là ba tháng sau.

Trên hoang đảo không người.

Một con khủng long khổng lồ đang ăn.

Đột nhiên, nó dường như cảm nhận được nguy hiểm, đột nhiên quay đầu, nhìn về phía bên trái.

Ở bên trái nó, không biết từ lúc nào, xuất hiện một người rừng.

Người rừng này có vóc người rất đẹp, bất quá trên người sớm đã rách rưới, trên mặt cũng bẩn thỉu, ngược lại cái đầu trọc kia, như cũ sạch bong sáng bóng!

Trước mặt con khủng long khổng lồ, một người nhỏ bé, có vẻ phi thường nhỏ bé.

Nhưng không biết vì sao, giờ khắc này, con khủng long này, cảm nhận được nguy hiểm to lớn trên người người rừng trước mắt.

Bất quá nó là khủng long ăn thịt, vẫn luôn xử ở đỉnh chuỗi thức ăn!

Kiều ngạo của bá chủ ăn thịt, khiến nó không có lùi bước, lựa chọn đối mặt với người rừng đầu trọc!

“Rống!”

Khủng long phát ra một tiếng gầm rú, sau đó xông về phía người rừng đầu trọc!

Một lát sau...

Nó biến thành nguyên liệu nấu ăn chính cho một bữa tiệc nướng!

Trần Nghiệp đang ăn uống no say.

Đột nhiên, một vị trung tướng hải quân mặc áo choàng “Chính Nghĩa” đi tới trước mặt hắn, còn chưa kịp ngồi xuống, liền xé xuống một miếng thịt khủng long lớn, nhét vào trong miệng.

Người đến tự nhiên là anh hùng hải quân, trung tướng Garp.

Đối với việc Garp đến, Trần Nghiệp không có chút nào ngoài ý muốn, vẫn tiếp tục ăn của mình.

Hắn sớm đã nghe được tiếng bước chân của Garp.

“Tiểu quý, thịt nướng không tệ, hương vị rất ngon!”

Garp ăn một miếng, cười khen ngợi một câu.

Trần Nghiệp không để ý tới ông ta, chỉ cúi đầu ăn.

Ba tháng rồi.

Hắn trọn vẹn ở trên đảo ăn thịt nướng ba tháng, cho dù là kẻ ngốc, cũng sớm đã tôi luyện ra một tay nghề nướng thịt xuất sắc.

Ví dụ như, thịt con khủng long này, liền bị Trần Nghiệp nướng đến mức ngoài giòn trong mềm, mỡ chảy ròn ròn, cắn xuống một cái, toàn là mùi thơm của thịt tươi.

Trần Nghiệp còn cố ý tìm một ít thực vật điều vị, đặt chung một chỗ nướng, hương vị thật là tươi ngon.

Thấy Trần Nghiệp chuyên tâm đối phó với thịt nướng, Garp dứt khoát cũng không nói nữa, theo sau cướp thịt ăn...

Chỉ dùng chưa đến nửa tiếng đồng hồ.

Một con khủng long nặng hơn ngàn cân, liền bị hai người ăn đến mức chỉ còn lại bộ xương!

Phần lớn thịt, kỳ thật đều vào bụng Garp.

Trần Nghiệp ăn mấy chục cân, liền cảm thấy có chút no rồi, tiêu hóa cũng không kịp...

Mà bụng của Garp, giống như là một cái động không đáy.

Điều này khiến Trần Nghiệp hoài nghi nghiêm trọng, nhân loại ở thế giới hải tặc, có phải cấu tạo thân thể không giống? Trong bụng toàn là dạ dày?

Ăn no rồi.

Trần Nghiệp lúc này mới mở miệng: “Ba tháng kỳ hạn, đã đến rồi?”

“Không sai! Nếu không lão phu cũng sẽ không đến nơi này.”

Garp hỏi: “Tiểu quý, Haki Vũ Trang của ngươi nãy mâm chưa? Hòn đảo này, so với lúc ta đến lần trước, đã hoàn toàn không giống nhau!”

Ông ta không có nói quá.

Ba tháng này, Trần Nghiệp không chỉ san bằng ngọn núi trên đảo, ngay cả một ít địa hình, đều bị Trần Nghiệp đánh cho phát sinh biến hóa cực lớn...

Trần Nghiệp nghe vậy, không nói gì, chỉ nâng tay phải lên, sau đó nắm chặt nắm đấm.

“Vù!”

Trong nháy mắt!

Nắm đấm của hắn trong nháy mắt biến thành màu đen kịt, như là kim loại đen.

Hơn nữa, màu đen này vẫn luôn lan tràn về phía cánh tay hắn, cuối cùng dừng lại ở khớp khuỷu tay.

Rất rõ ràng.

Trải qua ba tháng khổ luyện này, Trần Nghiệp đã thành công nắm giữ Haki Vũ Trang.

Garp lại nhú mày, có chút bất mãn hỏi: “Chỉ có thể đến trình độ này sao?”

Thấy Trần Nghiệp gật đầu, Garp hừ một tiếng, nói: “Ta còn tưởng rằng, với thể phách của ngươi, thời gian ba tháng, ít nhất có thể bao trùm toàn bộ cánh tay.”

“Như vậy xem ra, thiên phú của ta quả thực không được.”

Mặc dù trong miệng Trần Nghiệp nói như vậy, trên mặt lại không có để ý, không có nửa điểm nản lòng.

Hắn từ trước đến nay không cho rằng, bản thân là thiên tài.

Có thể có thực lực ngày hôm nay, cũng toàn bộ đều là bởi vì hắn có được Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Đối với Trần Nghiệp mà nói, chỉ cần có thể nắm giữ Haki Vũ Trang, để hắn có thể đánh trúng năng lực giả Trái Ác Quỷ hệ tự nhiên, hắn liền rất hài lòng rồi.

...

Lần này Garp tới đây, cũng không phải là vì đến thăm Trần Nghiệp.

Mà là đón Trần Nghiệp trở về Tổng bộ Hải quân.

Tiếp theo.

Tổng bộ Hải quân có một kiện đại sự ảnh hưởng đến toàn quân, chính là cần loại mầm mống tốt như Trần Nghiệp tham gia...

Một lát sau.

Trần Nghiệp liền leo lên tàu chiến của Garp, xuất phát về phía Tổng bộ.

Quần áo rách rưới trên người hắn, cũng thay lại một bộ mới, mặc vào quân phục hải quân.

Toàn bộ người nhìn lại, rốt cục không giống người rừng nữa.

Lúc này.

Trong phòng thuyền trưởng.

Trần Nghiệp và Garp mặt đối mặt ngồi, hai người đang muốn trò chuyện, đột nhiên cửa bị đẩy ra, một binh sĩ vội vàng chạy tới báo cáo:

“Trung tướng Garp, chúng ta gặp được một chiếc thuyền hải tặc, đang tới gần chúng ta.”

“Ồ?”

Trên khuôn mặt già nua của Garp, không có chút nào kinh hoảng, hiếu kỳ hỏi: “Là ai đến?”

Binh sĩ nói: “Cờ bọn chúng treo, thuộc về băng hải tặc Bách Thú!!”

...

Cùng lúc đó.

Một chiếc thuyền hải tặc khổng lồ đang phi nhanh trên biển rộng.

Chiếc thuyền hải tặc này không chỉ khổng lồ, tạo hình cũng rất quái dị, mũi thuyền là tạo hình của một con voi ma mút, nhìn từ xa, giống như một con mãnh thú, đang rẽ sóng lướt gió trên biển rộng.

“Kia là... tàu chiến của Hải quân!”

Lúc này.

Có thuyền viên phát hiện ra tàu chiến của Garp, mở miệng hỏi: “Chúng ta có cần tránh đi không?”

Bạn đồng hành bên cạnh hắn đang muốn nói gì đó.

Đột nhiên.

Một giọng nói thô lỗ, từ sau lưng hai người vang lên:

“Tên khốn kiếp! Người cho rằng ta là ai? Một chiếc tàu chiến, cũng muốn để lão tử tránh đường? Cho thuyền áp sát!”

...

Đây là Đại Hải Trình.

Gặp phải tàu hải tặc ở đây là chuyện quá bình thường.

Chỉ là gặp phải người của băng hải tặc Bách Thú, khiến Garp có chút kinh ngạc.

“Băng hải tặc Bách Thú? Người của Kaido, tại sao lại xuất hiện ở đây?”

Lãnh địa của Kaido, là đảo Quỷ ở vùng biển Wano Quốc.

Vị trí đó, cách nơi này rất xa.

“Đi xem thử!”

Garp đứng dậy, dẫn Trần Nghiệp đi về phía boong tàu.

Đến boong tàu, Trần Nghiệp nhìn thấy một người.

Người này là một người đàn ông trung niên, dáng người trung bình, mặc một bộ âu phục màu xám, bên ngoài khoác áo choàng hải quân tiêu chuẩn, đội mũ tròn, vành mũ kéo rất thấp, gần như che khuất cả đôi mắt.

Bên hông đeo một thanh trường đao.

“Bogard.”

Garp gọi một tiếng, hỏi: “Người tới là ai?”

Người đàn ông trung niên tên “Bogard” nghe vậy, trước tiên giơ tay chào theo kiểu quân đội với Garp, sau đó nói: “Là Jack Hạm Hán.”

Trần Nghiệp tò mò đánh giá Bogard hai cái.

Hắn biết cốt truyện, đương nhiên cũng biết thân phận của Bogard.

Người này là phó quan của trung tướng Garp, giống như cái bóng của Garp, thường xuyên đi theo sau Garp, rất khiêm tốn.

Tuy nhiên, từ các dấu hiệu trong cốt truyện gốc, người này tuyệt đối là một cao thủ, rất được Garp tin tưởng.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Trần Nghiệp, Bogard ngẩng đầu, lộ ra một đôi mắt sắc bén, nhìn Trần Nghiệp một cái, sau đó gật đầu với Trần Nghiệp, coi như là chào hỏi.

Trần Nghiệp mỉm cười, ánh mắt hướng ra biển.

Trên mặt biển, có một con thuyền buồm bằng gỗ khổng lồ đang tiến về phía bên này.

Chương 258 - Jack: Ca! Ta sai rồi...(2)

Thị lực của Trần Nghiệp rất tốt, đã có thể nhìn thấy, trên boong của con thuyền đối diện, có một người khổng lồ đang đứng.

Người khổng lồ cao hơn tám mét, toàn thân cơ bắp cực kỳ phát triển, trên đầu trang trí hai chiếc ngà voi, giống như một

con voi ma mút sống.

“Tiểu tử, tên gốc này, giao cho người xử lý.” Giọng nói của Garp đột nhiên vang lên.

Trần Nghiệp gật đầu.

Hắn cũng muốn thử xem, cao thủ của thế giới hải tặc, thực lực như thế nào.

Đúng lúc Trần Nghiệp chuẩn bị ra tay, Garp đột nhiên lại nói: “Đừng giết hắn, đuổi đi là được.”

Thấy vẻ mặt nghi ngờ của Trần Nghiệp, Garp nói: “Bây giờ Tổng bộ Hải quân cần khôi phục nguyên khí, không thích hợp đi trêu chọc một cường địch.”

Trần Nghiệp lúc này mới gật đầu.

Quả thực, Tổng bộ Hải quân ba tháng trước mới mất đi một vị đại tướng và một số hải quân, lúc này lại đi trêu chọc một thế lực hoàng cấp, quả thực không sáng suốt.

Jack Hạm Hán, tuy ngu ngốc một chút, nhưng hắn ta dù sao cũng là một trong Thiên Tài của băng hải tặc Bách Thú, cánh tay phải của Kaido.

Giết hắn ta, gần như tương đương với việc tuyên chiến với băng hải tặc Bách Thú!

Giống như kẻ đã giết chết đại tướng Aokiji kia, Hải quân hiện tại đang ráo riết truy tìm hắn ta trên toàn thế giới.

(Đối phương đã rời khỏi băng hải tặc Râu Trắng từ lâu, hiện tại không rõ tung tích...)

.....

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trần Nghiệp động.

“Àm!”

Chỉ thấy hắn nhảy lên, như một viên đại bác không lồ, lao về phía con tàu đối diện.

Mà cú nhảy của hắn, cũng khiến cho quân hạm của Garp chấn động, toàn bộ thân tàu trong nháy mắt chìm xuống mấy mét. Không ít binh lính hải quân trên boong tàu đồng loạt ngã nhào.

Như vậy, vẫn là Trần Nghiệp cố ý không chế kết quả.

Nếu không, hẳn toàn lực nhảy một cái, quân hạm của Garp này, tuyệt đối phải báo hỏng!

Trên thuyền chỉ có Garp và Bogard có thể đứng vững vàng, không hề bị ảnh hưởng.

Bogard đã ngẩng đầu, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào bóng dáng của Trần Nghiệp.

Ông ta muốn xem, con quái vật trong miệng trung tướng Garp, rốt cuộc lợi hại đến mức nào...

Bên kia.

Jack Hạm Hán, đã nhìn thấy Garp trên quân hạm.

Đối với anh hùng hải quân, hẳn ta đương nhiên là nhận ra.

Thấy kẻ địch là Garp, Jack nhất thời sửng sốt, nhưng cũng không để ý lắm, càng không thay đổi chủ ý.

Anh hùng hải quân gì chứ, bất quá chỉ là một tên trung tướng, thực lực có thể mạnh đến đâu?

Một tên trung tướng cũng muốn dọa ta bỏ chạy?

Coi Jack đại gia ta là ai chứ?

Lúc này.

Có người từ trên quân hạm của hải quân, nhảy lên, trực tiếp bay về phía hắn.

Jack nheo mắt nhìn, phát hiện chỉ là một tên nhóc đầu trọc, hơn nữa trên người, cũng mặc quân phục hải quân bình thường, lập tức hừ lạnh một tiếng.

“Dám xem thường ta sao? Một tên vô danh tiểu tốt, cũng dám xông lên thuyền của ta? Chết đi!”

Jack gầm lên một tiếng.

Giờ năm đám to như chum nước lên, một quyền nghênh đón Trần Nghiệp đánh tới.

Nhìn thấy năm đám của Jack đánh tới, Trần Nghiệp đang đáp xuống giữa không trung, sắc mặt rất bình tĩnh.

Ba tháng nay, ba thuộc tính của hắn, trung bình lại tăng thêm 900 điểm!

Nói cách khác, lực lượng thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp, cao tới 4270 điểm!

Là 427 lần người bình thường.

Tính theo lực đâm của một người đàn ông trưởng thành khỏe mạnh, là 150 cân để tính toán, Trần Nghiệp hiện tại đánh ra một quyền, lực đạo hơn sáu vạn cân, mấy chục tấn!

Mà đây chỉ là số liệu bề ngoài.

Trên thực tế, dưới sự phối hợp của trường sinh vật, Trần Nghiệp hiện tại toàn lực đánh ra một quyền, lực trùng kích có thể đánh ra, ít nhất là gấp ba lần số liệu trên bảng điều khiển.

Vì vậy.

Khi Trần Nghiệp đánh ra một quyền, hư không cũng vì thế mà biến sắc.

Là thật sự biến sắc.

Bởi vì một quyền này của Trần Nghiệp đánh ra, hư không xung quanh trong nháy mắt vạn vệt xé rách, sản sinh ra sóng hấp dẫn tương tự như hố đen, khiến ánh sáng trở nên ảm đạm.

Năm đám còn chưa tới, cảm giác áp bách cường hãn, đã khiến Jack Hạng cảm thấy ngạt thở.

Hai mắt của Jack, đột nhiên trợn to.

Lúc này trong lòng Jack, có một câu “Mẹ kiếp”, không biết có nên nói hay không...

“Oanh!”

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, vang vọng khắp vùng biển.

Cánh tay thô to của Jack, theo tiếng mà gãy.

Không chỉ như thế, quyền phong của Trần Nghiệp, cũng chấn thương thân thể Jack, chấn nát mặt nạ của hắn, khiến hắn toàn thân chảy máu, nhãn cầu lòi ra, há hốc cái miệng đầy răng nanh, trực tiếp rơi vào trạng thái hôn mê.

Con thuyền gỗ khổng lồ dưới chân hắn, thì trong nháy mắt vỡ vụn.

Tất cả mọi người trên thuyền, bao gồm cả Jack, toàn bộ rơi xuống biển.

Một quyền.

Giải quyết tất cả.

Khoảnh khắc này của Trần Nghiệp, rất có phong thái của Đầu Trọc Đại Ma Vương.

Có thể một quyền tạo thành hiệu quả khủng bố như vậy, cũng không phải phóng đại.

Đối với Jack mà nói, vừa rồi tương đương với có một nắm đấm hai mươi vạn cân, từ trên trời giáng xuống, nện lên nắm đấm của hắn...

Không chết, cũng coi như hắn thể chất cường hãn rồi.

...

Trên quân hạm.

Chứng kiến Trần Nghiệp chỉ dùng một quyền, đã đánh nát thuyền của Jack, còn đánh Jack rơi xuống biển...

Tất cả mọi người đều há hốc mồm, khó có thể tin.

Vị Bogard kia, càng là đồng tử co rút, sắc mặt chấn động.

Trên người Trần Nghiệp, ông ta như nhìn thấy bóng dáng của trung tướng Garp.

Mẫu chốt là, lúc Garp nổi danh, đã bao nhiêu tuổi rồi?

Mà tên nhóc đầu trọc này, lại trẻ như vậy!

Ngay cả Garp, sắc mặt cũng trở nên ngưng trọng.

“Tên nhóc này... thật sự là đáng sợ a!”

Garp mở miệng hỏi: “Bogard, ông cảm thấy lực lượng của tên nhóc này như thế nào?”

“Rất đáng sợ!” Bogard không chút do dự nói: “Vừa rồi một quyền kia, tôi không đỡ nổi.”

...

“Cứu mạng! Tôi không biết bơi...”

“Thuyền trưởng! Thuyền trưởng rơi xuống biển rồi, mau kéo thuyền trưởng lên...”

“Mẹ ơi, con muốn về nhà...”

Trên mặt biển.

Một đám lâu la hải tặc đang vùng vẫy trong tuyệt vọng.

Vừa rồi, quyền của Trần Nghiệp chủ yếu nhắm vào Jack, những tên hải tặc khác trên thuyền chỉ bị ảnh hưởng nhẹ.

Một số tên yếu hơn và kém may mắn đã bỏ mạng, còn những tên trước mắt là do may mắn nên mới nhất lại được mạng sống.

Thấy có không ít tên lâu la đang lặn xuống vớt Jack, Trần Nghiệp cũng không bận tâm nữa, đập Geppo, quay về hướng chiến hạm.

“Àm! Âm!”

Hắn như đang dạo bước trên không, liên tục phát ra tiếng động giòn tan, nhanh chóng tiếp cận chiến hạm.

Theo Trần Nghiệp, hiện tại mà nói, Geppo thậm chí còn hữu dụng với hắn hơn cả Haki Vũ Trang!

Haki Vũ Trang chỉ có tác dụng lớn trong thế giới hải tặc, rời khỏi thế giới này, tác dụng đối với Trần Nghiệp sẽ giảm đi rất nhiều.

Tăng cường phòng ngự? Tăng cường công kích?

Hai điều này vốn là điểm mạnh của hắn.

Tất nhiên, ngay cả khi rời khỏi thế giới này, Haki Vũ Trang chỉ có một chút tác dụng tăng cường với Trần Nghiệp, hắn cũng sẽ không từ bỏ việc tiếp tục tu luyện.

Có còn hơn không!

Nếu hắn có thể tu luyện Haki Vũ Trang đến cảnh giới như Garp, vậy thì nó vẫn rất lợi hại, tăng cường cũng đủ lớn...

Vài nhịp thở.

Trần Nghiệp đã trở lại chiến hạm, vũng vàng đáp xuống boong tàu.

Xung quanh, các hải quân nhìn hắn với ánh mắt kính sợ.

Garp cười ha hả, nói: “Làm tốt lắm, tiểu tử đầu trọc.”

...

Hành trình trở về sau đó diễn ra khá suôn sẻ.

Thỉnh thoảng gặp phải tàu của hải tặc, nhìn thấy chiến hạm của Garp, chúng đều vội vàng chạy trốn.

Những kẻ liều lĩnh và ngu ngốc như Jack Hạm Hán quả thực rất ít.

Trên tàu của Garp, Trần Nghiệp cũng nhân cơ hội hỏi Garp một số chuyện.

Chẳng hạn như kẻ đã giết Aokiji là ai.

Chương 259 - Ngay cả Fujitora cũng ở đây? Tân binh lần này thật là ngạo hồ tàng long

Garp trả lời rằng, hiện tại phía Hải Quân chỉ biết đối phương là một phụ nữ trẻ tuổi, tên là “Kawashima Nao”. Còn tuổi tác cụ thể, đến từ đâu thì không rõ.

Người này giống như từ trên trời rơi xuống vậy.

Khi nói câu này, Garp còn vô thức liếc nhìn Trần Nghiệp.

Bởi vì Trần Nghiệp và Tân Mộc Âm cũng là những cao thủ đột nhiên xuất hiện...

Hiện tại.

Kawashima Nao đã bị Tổng bộ Hải quân phát lệnh truy nã, tiền thưởng lên tới 1,7 tỷ Beli!

Số tiền thưởng này thậm chí còn vượt qua cả những tên Thất Vũ Hải.

Thông thường, đối với một người mới, không nên treo thưởng cao như vậy.

Chủ yếu là do Kawashima Nao này đã gây ra chuyện quá lớn, ảnh hưởng tiêu cực quá lớn, nên Tổng bộ Hải quân mới phá lệ

treo thưởng cao như vậy.

Trần Nghiệp còn biết được một số chi tiết từ miệng Garp.

Nghe nói.

Khi đó, có một vài người sống sót ở chi nhánh đó.

Thông qua những người sống sót này, các quan chức cấp cao của Hải quân đã biết được sự việc.

Chính Kawashima Nao đã cố tình nguy trang, tiếp cận Đại tướng Aokiji và nhân lúc Đại tướng Aokiji không đề phòng, ra tay đánh lén.

Đối phương dường như còn có một loại thủ đoạn nào đó có thể che chắn Haki quan sát của Đại tướng Aokiji, nên mới có thể đánh lén thành công.

Tóm lại, thủ đoạn của người phụ nữ Kawashima Nao này vô cùng hèn hạ, bỉ ổi!

Còn Trần Nghiệp khi nghe đến cái tên “Kawashima Nao”, lông mày lập tức nhíu lại.

Nghe cái tên này là biết ngay là người Oa quốc!

Ban đầu hẳn còn tưởng rằng vị “đồng nghiệp” này có thể là người trong nước.

Không ngờ lại là người Oa quốc!

...

Đợi đến khi trở về Marineford thì đã là buổi trưa.

Trần Nghiệp gặp Tàn Mộc Âm trong nhà ăn của tân binh.

Ba tháng không gặp, Tàn Mộc Âm không có gì thay đổi.

Cô thậm chí còn không muốn mặc quân phục Hải quân, chê xấu!

Về vấn đề quân phục, Hải quân rất thoáng, không muốn mặc thì có thể không mặc.

Tất nhiên, sự bao dung này chỉ dành cho cường giả!!

Trong mắt các lãnh đạo cấp cao, Tàn Mộc Âm là một hạt giống Đại tướng.

Lính quèn mà dám tùy tiện như vậy sao?

“Trần Nghiệp, ba tháng không gặp, cậu đã học được Haki Vũ Trang chưa?” Tần Mộc Âm hỏi.

Trần Nghiệp mỉm cười gật đầu: “Coi như là nắm được sơ bộ.”

Lúc này.

Cả hai đang ngồi ăn cơm trên một chiếc bàn.

Trần Nghiệp phát hiện ra có không ít người xung quanh cứ lén lút nhìn bọn họ.

Nói chính xác là đang nhìn Tần Mộc Âm.

Ánh mắt không phải là si mê, mà là kính sợ!

“Tần đội trưởng, xem ra ba tháng nay cô cũng đã gây dựng được không ít tiếng tăm nhỉ!” Trần Nghiệp cười nói.

Tần Mộc Âm thản nhiên nói: “Chẳng phải đây đều là kế hoạch của cậu sao?”

Đúng là kế hoạch của Trần Nghiệp.

Theo như Trần Nghiệp dự tính, hắn sẽ đứng sau hậu trường, đốc toàn lực ủng hộ Tần Mộc Âm, còn Tần Mộc Âm thì nhanh chóng tạo dựng danh tiếng, thu hút sự chú ý của các lãnh đạo cấp cao Hải quân, như vậy có thể giúp cô ấy nhanh chóng leo lên chức vụ Trung tướng Hải quân, thậm chí là Đại tướng.

Nhưng bây giờ không cần thiết nữa.

Bởi vì, cuộc tử võ toàn quân sắp diễn ra.

Cuộc tử võ toàn quân này, ước chừng là quyết định từ lâu của các lãnh đạo cấp cao Hải quân, mục đích tự nhiên là để chọn ra Đại tướng Hải quân mới, cùng với các vị trí cấp cao còn trống khác.

“Trần Nghiệp, về cuộc tử võ toàn quân lần này, cậu có ý kiến gì không?” Tần Mộc Âm hỏi.

Về cuộc tử võ toàn quân, Trần Nghiệp đã nghe Garp nói qua, Garp còn đặc biệt khuyến khích hắn tham gia, tranh giành chức vị Đại tướng Hải quân.

Bởi vì Garp rất coi trọng hắn.

“Còn có thể có ý kiến gì nữa?” Trần Nghiệp cười nói: “Mục tiêu lần này của tôi là giúp cô giành được quán quân, trở thành Đại tướng Hải quân mới!”

Nghe vậy.

Tần Mộc Âm hơi sững sờ.

Cô lại nhớ đến kỳ bí cảnh toàn dân lần trước...

Lúc này.

Trong nhà ăn tân binh, một người đàn ông trung niên bước vào.

Người này có thân hình vô cùng cao lớn, chiều cao ước chừng đã gần ba mét, thân hình to lớn như vậy, vừa bước vào cửa đã thu hút không ít ánh mắt chú ý.

Ngoài ra, người đàn ông trung niên này trông có vẻ không còn trẻ, ước chừng ít nhất cũng phải năm mươi tuổi, hình như còn là một người mù. Trên trán ông ta có một vết sẹo do đao chém rất lớn, vừa vằn xuyên qua mí mắt của ông ta, trông có vẻ hơi đáng sợ.

Tuy nhiên, tướng mạo của người đàn ông trung niên này lại toát lên vẻ trầm ổn, trung hậu, chính trực.

Còn có một điểm đáng chú ý là, ông ta cũng giống như Tần Mộc Âm, không mặc quân phục tân binh của Hải quân, mà là mặc một bộ trường bào màu tím.

Do mắt không nhìn thấy, người đàn ông trung niên này cầm một cây gậy dò đường, chậm rãi đi vào nhà ăn.

Thấy người đàn ông trung niên này bước vào.

Các tân binh trong nhà ăn đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, có người thậm chí còn lộ ra vẻ sợ hãi.

Ngồi đối diện Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm đột nhiên lên tiếng: “Trần Nghiệp, cẩn thận người đàn ông trung niên này, ông ta rất mạnh!”

Trần Nghiệp đương nhiên biết lão mù này rất mạnh.

Bởi vì người này chính là Đại tướng Hải quân mới sau trận chiến Marineford, biệt danh là “Fujitora”!

Trần Nghiệp thật không ngờ lại gặp được Fujitora ở đây.

Xem ra, cuộc tuyển quân quy mô lớn lần này của Hải quân thật sự đã chiêu mộ được không ít cao thủ.

Đã có Fujitora, vậy Ryokugyu đâu?

Liệu có ở đây không?

“Ồ?” Trần Nghiệp thân nhiên hỏi: “Tần đội trưởng, cô đã từng giao thủ với ông ta sao?”

“VẬY THÌ CHƯA.”

Tần Mộc Âm nói: “Người đàn ông trung niên này đến đây khoảng hai tháng trước, lúc đó có mấy tân binh muốn bắt nạt ông ta, kết quả bị ông ta dùng năng lực Trái Ác Quỷ, trong nháy mắt đè xuống đất, chỉ lộ ra mỗi cái đầu... Cả một mảng đất đều bị lún xuống mấy phần.”

“Nếu tôi ra tay thì cũng có thể làm được như vậy, nhưng sẽ không nhẹ nhàng như ông ta... Thật không biết năng lực Trái Ác Quỷ của người đàn ông trung niên này là gì.”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp thân nhiên.

Hắn biết Trái Ác Quỷ của Fujitora là hệ Paramecia - Zushi Zushi no Mi!

Loại năng lực Trái Ác Quỷ này chính là điều khiển trọng lực, điều khiển trọng lực một cách dễ dàng!

Tần Mộc Âm mà so sánh việc đè người với ông ta thì chắc chắn sẽ chịu thiệt.

Thực tế, năng lực của Zushi Zushi no Mi của Fujitora có rất nhiều hạn chế, tuyệt đối không thể so sánh với năng lực điều khiển vạn vật như niệm động lực.

Nếu phải so sánh về tác dụng của siêu năng lực, chắc chắn niệm động lực của Tần Mộc Âm chiếm ưu thế hơn, hơn nữa còn vượt trội hơn rất nhiều.

Ngoài ra, về mặt thực lực tổng hợp, Trần Nghiệp cho rằng Tần Mộc Âm cũng mạnh hơn Fujitora.

Dù sao cô gái này cũng là người mạnh nhất trong nước, là cường giả cấp bảy thực sự, có thể dễ dàng tạo ra sóng thần!

Không thể nào ngay cả Fujitora cũng không bằng.

...

Trần Nghiệp liếc nhìn Fujitora một cái, sau đó không nhìn nữa, trên mặt cũng không biểu hiện gì.

Hắn không muốn để lộ thân phận là người xuyên việt của mình.

Fujitora cũng không phải đến gây chuyện, người ta chỉ muốn ăn cơm thôi!

Chỉ là vị trí Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm đang ngồi vừa vặn nằm trên đường đi của Fujitora.

Lúc đi ngang qua Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm, có thể thấy rõ ràng Fujitora dừng lại một chút, sau đó mới chống gậy tiếp tục đi về phía trước...

Trần Nghiệp biết.

Haki quan sát của lão mù này rất mạnh!

Chắc là đã cảm nhận được sự khác thường của hắn và Tần Mộc Âm.

Chương 260 - Màn kịch quan trọng đến rồi, Tần Mộc Âm cường hãn!

Vài ngày sau.

Toàn quân tử võ bắt đầu!

Tổng bộ Hải Quân làm toàn quân tử võ, không phải chế độ loại trực tiếp, mà là chia người thành mười tổ, mỗi tổ một sản đấu, ai có chiến tích tốt nhất, loại bỏ được nhiều người nhất, người đó sẽ trở thành hạt giống của tổ.

Một khi trở thành hạt giống, thấp nhất cũng có thể kiếm được chức vị quan quân.

Loại mô hình này, đã định sẵn ai lên sân khấu trước, người đó phải chấp nhận xa luân chiến với những người khác!

Chỉ có cường giả chân chính, mới có dũng khí này.

Trần Nghiệp phát hiện.

Như hắn và Tần Mộc Âm, cũng như mấy người Fujitora, đều không được chia vào cùng một tổ.

Rõ ràng, đây không phải là sự trùng hợp ngẫu nhiên, mà là cao tầng hải quân, cố ý làm như vậy.

Cao tầng Hải quân tách những mầm non mà bọn họ coi trọng ra, để tránh có người bị loại trước...

Màn đen.

Đều là màn đen!

Đội toàn quân tử võ bắt đầu, Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm đều lựa chọn lên đài đầu tiên, chờ đợi người khác đến khiêu chiến.

Vòng bảng kéo dài mười ngày.

Mười ngày này, Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm, ít nhất đã tiếp nhận khiêu chiến của mấy nghìn người.

Bất quá cơ bản đều là gà mờ.

Trần Nghiệp dùng dị năng hỏa diễm là có thể nhẹ nhàng giải quyết.

Tần Mộc Âm càng lợi hại hơn, phát phát tay, đối thủ đã bay ra ngoài...

Mặc dù như thế, trải qua mười ngày vòng bảng, hai người cũng là danh tiếng đại chấn!

Ngoại trừ hai người bọn họ, còn có hai cao thủ, đồng dạng danh tiếng vang dội.

Ví dụ, lão mù “Issho”.

Còn có người am hiểu sử dụng thực vật “Aramaki”!

Theo nguyên tác, hai người này đều là đại tướng hải quân tương lai, một người đại hiệu Fujitora, một người đại hiệu Ryokugyu.

Năng lực trái ác quỷ của đại tướng Ryokugyu, là năng lực giả hệ tự nhiên “Mori Mori no Mi”, có thể hóa thân thành thụ nhân khổng lồ, uy lực vô cùng.

Vòng bảng kết thúc.

Tiếp theo chính là trận chung kết tranh đoạt chức vị đại tướng hải quân.

Tổng cộng mười người!

Phân biệt là Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm, Issho, Aramaki, Smoker, Carter...

Trong đó “Smoker”, chính là người khói, biệt hiệu “Thợ săn trắng”!

Smoker kỳ thật đã có chức vị, hơn nữa quân hàm cũng không thấp, vừa mới đạt tới cấp bậc Chuẩn Tướng.

Về phần vì sao hắn muốn tham gia lần toàn quân tỷ võ này, không ai biết nguyên nhân.

Trần Nghiệp suy đoán, có thể là bởi vì hắn và Aokiji quan hệ không tệ? Cho nên muốn làm chút gì đó?

...

Hôm nay.

Là ngày chung kết.

Quy tắc chung kết, cũng không phải sử dụng mô hình rút thăm, mà là chủ động khiêu chiến.

Lúc này.

Quảng trường khổng lồ, đã chật kín hải quân đến xem náo nhiệt.

Trên khán đài phía sau, cũng ngồi rất nhiều cao tầng hải quân, bao gồm Nguyên soái Sengoku, hai vị đại tướng hải quân, cũng như những trung tướng lừng danh kia, cơ hồ đều đến.

Ở trung tâm quảng trường, là một sàn đấu khổng lồ!

Bên cạnh sàn đấu.

Mười vị tuyển thủ tranh đoạt chung kết đã chuẩn bị sẵn sàng.

Trần Nghiệp ngồi ngay bên cạnh Tần Mộc Âm.

Hắn đột nhiên mở miệng nói: “Tần đội trưởng, tôi đã quan sát qua, mười người này, có thể tạo thành uy hiếp cho cô, chỉ có

đại thúc mù và người gọi là Aramaki năng lực giả trái ác quỷ hệ tự nhiên kia, những người còn lại, không đủ gây lo lắng.”

“Lát nữa bắt đầu, tôi sẽ ở hai vòng đầu, chủ động mời bọn họ lên tỷ thí, giúp cô giải quyết hai đối thủ này, bảo đảm cô có thể lấy được quán quân cuối cùng.”

Tần Mộc Âm nghe vậy, lông mày cau lại.

Cô biết, kế hoạch Trần Nghiệp nói, đích thực là lựa chọn tốt nhất, cô cũng sẽ không hoài nghi, Trần Nghiệp có thể làm được hay không.

Sự khủng bố của tên đầu trọc bên cạnh, cô là tận mắt chứng kiến.

Bất quá Tần Mộc Âm không phải Đường Tử Trần, cô có ý nghĩ của riêng mình.

“Trần Nghiệp, cậu phụ trách giải quyết một người đi! Người còn lại để cho tôi, để tôi cũng biểu hiện một chút.”

Tần Mộc Âm nói: “Nếu như tôi cái gì cũng không cần làm, nằm thẳng đến quán quân, sợ rằng sẽ có rất nhiều người không phục.”

Nghe câu nói phía trước, Trần Nghiệp còn tưởng rằng, Tần Mộc Âm muốn tùy hứng, đã nhú mày.

Đợi Tần Mộc Âm nói xong câu sau, Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, đích thực nên để Tần Mộc Âm biểu hiện tốt một chút.

“Cũng được, vậy tôi sẽ chọn đại thúc mù đi!” Trần Nghiệp nói.

Theo lý thuyết.

Hắn có dị năng hỏa diễm, hẳn là nên lựa chọn Aramaki mới đúng.

Năng lực của Aramaki, là có thể khống chế thực vật, hơn nữa có thể hóa thân thành thực vật, dị năng hỏa hệ nói không chừng vừa vặn khắc chế.

Trên thực tế không phải như thế.

Trần Nghiệp lúc ở địa cầu, về sau đã hiểu biết qua vị đại tướng Ryokugyu này, biết đối phương cũng không phải rất sợ lửa,

thậm chí còn có thể sử dụng năng lực của mình, chế tạo ra một mảnh rừng phòng cháy.

So với Trần Nghiệp, niệm động lực của Tần Mộc Âm, đối phó Aramaki, càng có ưu thế.

Mà lão mù thì không giống.

Tên này thao túng trọng lực, nói không chừng sẽ tạo thành uy hiếp đối với Tần Mộc Âm.

Muốn phá giải ảnh hưởng của trọng lực, cần lực lượng càng thêm cường hãn!

Đây vừa vặn là sở trường của Trần Nghiệp...

Nghe được lựa chọn của Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm đương nhiên không có ý kiến.

Giác quan thứ sáu của cô cũng nói cho cô biết, lão mù uy hiếp đối với mình lớn hơn.

“Vì cô muốn biểu hiện, vậy lát nữa cô lên sân trước đi!” Trần Nghiệp lại nói.

Tần Mộc Âm nghe vậy gật gật đầu.

Lúc này.

Một cái trống không lơ bên cạnh sàn đấu, bị người ta gõ mạnh một cái.

“Đông!”

Một tiếng vang thật lớn, vang vọng khắp quảng trường.

Điều này cũng ý nghĩa, trận chung kết bắt đầu!

Tần Mộc Âm vừa muốn đứng dậy, lại phát hiện có người động tác nhanh hơn mình.

Là Smoker.

Tên này trực tiếp hóa thành một đạo khói trắng, tràn lên sàn đấu, sau đó khôi phục hình người.

Nhìn thấy Smoker lên sân khấu trước, vô số binh lính hải quân tại hiện trường, đều chấn động tinh thần.

Trong mắt bọn họ, Smoker cũng là một cường giả đáng sợ.

Chỉ cần hấn hóa thành sương khói, mặc kệ người khác công kích như thế nào, đều đánh không trúng...

Tần Mộc Âm nhú mày, ngồi xuống lại.

Mà Smoker trên sàn đấu, vừa vặn nhìn thấy một màn này.

“Tần Mộc Âm các hạ, tôi thấy cô cũng muốn lên sân, như vậy trận chiến đầu tiên hôm nay, liền do cô và tôi, kéo màn khai mạc đi!”

Smoker nhìn Tần Mộc Âm lớn tiếng nói.

Tần Mộc Âm nhất thời sửng sốt.

Đúng là không nghĩ tới, Smoker sẽ khiêu chiến mình trước tiên.

“Tần đội trưởng, xem ra cô thật sự phải biểu hiện tốt một chút, tên này hình như cũng không biết sự lợi hại của cô!” Trần Nghiệp ở bên cạnh cười nói.

Trong vòng bảng trước đó, Tần Mộc Âm đều là phát phát tay, đối thủ liền xuống sân.

Danh tiếng tuy rằng đánh ra, nhưng cũng không ai biết thực lực của cô, rốt cuộc là khủng bố đến mức nào.

Nghe được lời này của Trần Nghiệp.

Tần Mộc Âm không nói gì, trực tiếp bay lên, phiêu nhiên đến sàn đấu.

Sự xuất hiện của cô, lập tức hấp dẫn sự chú ý của vô số người.

Bao gồm cao tầng hải quân trên khán đài, cũng nghiêm túc.

Là cao tầng, bọn họ đều biết, Tần Mộc Âm là ứng cử viên đại tướng!

Trên sàn đấu.

Nhìn thấy hai tay Tần Mộc Âm trống trơn, Smoker mở miệng hỏi: “Tần Mộc Âm các hạ, cô không sử dụng vũ khí sao?”

Toàn quân tử võ, là không cầm sử dụng vũ khí.

Ví dụ như trong tay Smoker, vẫn luôn cầm một cây vũ khí “Jitte”.

Loại vũ khí này công phòng nhất thể, hơn nữa cây trong tay Smoker, còn là do Hải Lâu Thạch chế tạo, chuyên khắc chế năng lực giả trái ác quỷ.

Tần Mộc Âm lắc đầu, nhàn nhạt nói: “Bắt đầu đi!”

Biểu hiện trước đó của Smoker, Tần Mộc Âm không phải không có xem qua.

Nếu như ngay cả loại đối thủ này, cô đều cần sử dụng vũ khí mới có thể giải quyết, vậy cô trở về, cũng không mặt mũi lại tự xưng là người mạnh nhất trong nước!

Smoker hình như nhìn ra sự nhàn nhạt trong mắt Tần Mộc Âm.

Có thể xuất hiện loại ánh mắt này.

Nói rõ đối phương căn bản là không coi hấn là đối thủ.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Smoker trầm xuống, trực tiếp ra tay.

“Bạch Quyền!”

Chỉ thấy hai cánh tay của Smoker, toàn bộ hóa thành sương khói, hai nắm đấm, giống như tên lửa đạn đạo, đánh tới Tần Mộc Âm.

“Hô!”

Thậm chí phát ra tiếng phá không, uy lực không tầm thường.

Trước đó hấn chính là dùng chiêu này, giải quyết vô số đối thủ.

Mà Tần Mộc Âm đứng tại chỗ, ngay cả động cũng không động, chỉ là toàn thân sáng lên ánh sáng xanh lục, một đạo bình chương niệm động lực vô hình, liền vững vàng bảo hộ cô.

“Àm! Âm!”

Tiếng va chạm nặng nề vang lên.

“Bạch Quyền” của Smoker, căn bản không thể tới gần Tần Mộc Âm.

Như thể có một bức tường vô hình, ngăn cản Bạch Quyền của hấn.

“Bạch Sắc Yên Vụ!”

Thấy nắm đấm vô dụng, Smoker lại hét lớn một tiếng, toàn bộ nửa người dưới, đều hóa thành khói trắng làm lực đẩy, nửa người trên của hắn lao tới Tần Mộc Âm.

Đây đã là tuyệt chiêu mạnh nhất hiện tại của Smoker.

Hơn nữa, hai nắm đấm của Smoker đen kịt, hiển nhiên là đã vận dụng Haki vũ trang.

Hình như là đã nhận ra sự khó giải quyết của Tần Mộc Âm, Smoker dốc hết bài tẩy.

Đáng tiếc, chênh lệch giữa hắn và Tần Mộc Âm, là không thể tưởng tượng nổi...

Chỉ thấy Tần Mộc Âm giơ tay phải lên, trước tiên là xòe ra, sau đó năm ngón tay nắm chặt!

“Hô!”

Một cỗ lực lượng vô hình, liên tác dụng lên người Smoker.

Cỗ lực lượng vô hình này, cực kỳ khủng bố, tựa như một ngọn núi lớn, đè lên người Smoker.

Smoker giữa không trung, lập tức sắc mặt đại biến, lập tức lựa chọn toàn thân nguyên tố hóa, biến mình thành một đám khói trắng khổng lồ.

Đáng tiếc.

Làm như vậy cũng vô dụng!

Khói trắng mà hắn hóa thành, bị Tần Mộc Âm dùng niệm động lực, toàn bộ bao bọc lại với nhau, đồng thời ép thành một đoàn.

Tần Mộc Âm không biết Haki vũ trang.

Nhưng niệm động lực của cô, ở khắp mọi nơi!!

Smoker lập tức lại hiện ra thân thể của mình, hơn nữa không thể động đậy.

Hắn kinh hãi nhìn Tần Mộc Âm, lúc này mới biết được, mình đã chọn trúng một đối thủ không thể tưởng tượng nổi.

Khuôn mặt xinh đẹp của Tần Mộc Âm, như trước bình tĩnh, cô không làm khó Smoker, chỉ là phát phát tay, Smoker liền bay ra khỏi sàn đấu, rơi xuống đất.

Dưới sàn đấu.

Mọi người nhìn thấy một màn này, đều trợn mắt há hốc mồm.

Mặc dù không ít người biết Tần Mộc Âm sẽ thắng, nhưng thắng dễ dàng như vậy, vẫn là có chút nằm ngoài dự liệu của mọi người.

Cường giả như Smoker, ở trước mặt Tần Mộc Âm, vậy mà giống như trẻ sơ sinh yếu ớt.

Chỉ cần Tần Mộc Âm ra tay, Smoker liền không có chút năng lực phản kháng nào...

“Bóp bóp...”

Một tiếng vỗ tay vang lên.

Vỗ tay chính là Trần Nghiệp.

Hắn vừa vỗ tay, vừa cười nhìn Tần Mộc Âm trên sàn đấu.

Đồng thời, trong lòng Trần Nghiệp cảm khái, Tần Mộc Âm không hổ là định hải thần châm của Hạ quốc, thiên phú niệm động lực, cũng đích xác là thiên phú đáng sợ và vô giải.

Chỉ cần không thể thoát khỏi sự khống chế của Tần Mộc Âm, cho dù mạnh đến đâu, rơi vào trong tay Tần Mộc Âm, đều bất lực, chỉ có thể biến thành cá trên thớt, mặc cho Tần Mộc Âm xẻ thịt.

Chương 261 - Thần tiên đánh nhau, đầu trọc đối đầu Fujitora

Một trong những quy tắc của cuộc tỷ võ: bước ra khỏi ranh giới võ đài coi như thua!

Vì vậy.

Trận chung kết đầu tiên.

Tần Mộc Âm dễ dàng giành chiến thắng!

Sau đó, trong vô số ánh mắt kính sợ, Tần Mộc Âm bước xuống võ đài.

Cô đã đấu một trận, không thể tiếp tục tỷ thí. Chờ những người khác lên sàn, cũng không thể lựa chọn khiêu chiến Tần Mộc Âm, cần phải đợi đến vòng thứ hai mới được.

Đây cũng là một trong những quy tắc.

Chờ Tần Mộc Âm xuống đài, Trần Nghiệp không nói hai lời, nhảy lên, đáp xuống võ đài.

“Issho đại thúc, lên đây so tài một chút đi!”

Trần Nghiệp lớn tiếng nói.

Nhìn thấy Trần Nghiệp vừa lên đã lựa chọn lão mù, rất nhiều người đều rất kinh ngạc.

“Tên lính mới này, lại lựa chọn Issho làm đối thủ?”

Nguyên soái Sengoku hiếm khi lên tiếng, sau đó hỏi Garp bên cạnh: “Garp, tiểu tử đầu trọc này thực lực thế nào? Hắn có thể đối phó được với Issho sao?”

Đối với thực lực của lão mù Issho, nguyên soái Sengoku rất rõ ràng, nếu dùng một từ để hình dung, chính là “kinh khủng”!

Nếu không, với tuổi tác của Issho, cũng không phù hợp với yêu cầu tuyển quân lần này.

Chính bởi vì thực lực đối phương quá mạnh, cho nên mới phá lệ.

Trong mắt Sengoku, thực lực của Issho, tuyệt đối có tư cách trở thành đại tướng!

Garp nghe vậy, cười hắc hắc nói: “Xem tiếp đi!”

Thấy vẻ mặt Garp chờ xem kịch hay, nguyên soái Sengoku liền biết, tiểu tử đầu trọc kia, e rằng thực lực cũng phi thường kinh người!

Ông ta không nói nữa, chăm chú nhìn võ đài.

Bên cạnh hai người.

Đại tướng Akainu thần sắc bình tĩnh.

Đại tướng Kizaru thì đang ngẩn người...

Hai vị đại tướng này, kỳ thật đều nghe được tiếng trò chuyện của nguyên soái Sengoku và Garp.

Chỉ là không để trong lòng.

...

Nghe thấy Trần Nghiệp gọi tên mình, sắc mặt lão mù bình tĩnh, từ trên chỗ ngồi đứng dậy, sau đó cầm lấy cây gậy, từng bước một đi về phía võ đài.

So với cách thức lên đài của những người khác, bộ dạng của ông ta, có vẻ quá mức bình thường.

Tuy nhiên.

Không ai dám xem thường ông.

Trước đó lúc thi đấu vòng bảng, lão mù đã từng thể hiện một chút năng lực Trái Ác Quỷ, trực tiếp khiến võ đài sụp đổ, khiến mọi người phải kinh ngạc!

Tất cả mọi người đều biết, lão mù tuyệt đối là một cường giả đáng sợ.

Lát sau.

Lão mù rút cuộc cũng bước lên võ đài, đứng trước mặt Trần Nghiệp.

Hai người đều không nói gì, trực tiếp khai chiến!

“Hỏa Quyền!”

Trần Nghiệp đánh ra một quyền mang hình dạng năm đốm lửa khổng lồ, oanh về phía lão mù.

Đối phó với đối thủ như vậy, hẳn không hề xem thường, cho nên một quyền này, hẳn coi như là đã dùng tới thực lực.

Ngay lập tức!

Trên toàn bộ võ đài, nhiệt độ tăng lên nhanh chóng.

Với sức mạnh hiện tại của Trần Nghiệp (4380 điểm), đánh ra quyền phong kết hợp với dị năng Hỏa Diễm, lực phá hoại đã đạt tới tiêu chuẩn cấp sáu.

Cho dù Hỏa Quyền Ace đích thân tới đây, cũng chưa chắc đã sánh bằng một chiêu này của Trần Nghiệp.

Lão mù không dám chậm trễ, lập tức giơ cây gậy trong tay lên, chắn ngang trước mặt, đồng thời phát động Haki vũ trang.

Cây gậy này không phải là vật tầm thường, mà là một thanh trượng đao có chất lượng kinh người!

Ngoài ra, trình độ Haki vũ trang của lão mù cũng không thấp, tuy rằng không bằng Garp, nhưng cũng đạt tới cấp độ “Ryuo”, có thể tùy tâm sở dục bao phủ Haki vũ trang lên vũ khí.

Ngay lập tức!

Thanh trượng đao trong tay ông ta, trở nên đen kịt, tựa như kim loại.

“Trọng Lực Đao · Mãnh Hổ!!”

Lão mù vung đao chém ra, chém ra một đạo đao mang màu tím.

“Ầm!”

Đao mang màu tím và quả đấm lửa khổng lồ va chạm, phát ra tiếng nổ dữ dội.

Chờ ngọn lửa tan hết, để lộ ra lão mù không mảy may thương tích.

“Lực công kích không tệ, cũng xin các hạ thử qua năng lực của lão phu.”

Lão mù nói một câu, lần nữa vung thanh trượng đao trong tay.

“Vù!”

Ngay lập tức!

Một cỗ trọng lực cường đại, tác động lên người Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp cảm giác, tựa như mặt đất dưới chân, lực hấp dẫn đột nhiên gia tăng gấp trăm lần, ép đến mức không khí xung quanh hắn, đều không thể lưu thông.

“Ầm ầm!”

Dưới áp lực cực lớn của trọng lực, võ đài trong nháy mắt sụp đổ.

Toàn thân Trần Nghiệp, bị ép xuống lòng đất!

Nhìn thấy một màn này, vô số hải quân binh sĩ đều vô cùng kinh hãi.

Ngay cả những cường giả kia, cũng đồng loạt ngẩng đầu lên, chăm chú nhìn võ đài.

Ví dụ như Aramaki kia, lúc này đang kinh ngạc nhìn lão mù.

Trên khán đài, các quan chức cấp cao của hải quân cũng như vậy.

Kizaru lúc trước còn ung dung, ánh mắt rớt cuộc cũng chuyển hướng sang võ đài, kinh ngạc lắm lắm: “Năng lực thật đáng sợ!”

Akainu thì ngẩng đầu lên, lộ ra đôi mắt tam giác sắc bén.

...

Lúc này.

Có không ít người cho rằng, tên lính mới đầu trọc kia, chắc chắn đã thua.

Thậm chí có thể nói, dưới áp lực như vậy, đã bỏ mạng, bị ép thành bánh thịt.

Nhưng mà!

Sắc mặt Fujitora trên võ đài, lại càng ngày càng ngưng trọng.

Ngay sau đó.

Fujitora đột nhiên nhảy lên, nhảy sang một bên khác.

Mà vị trí ban đầu của ông, đã xảy ra thay đổi lớn.

“Oanh!”

Một tiếng nổ vang lên!

Võ đài vốn đã sụp đổ, lại bị phá hủy lần thứ hai, nứt toác ra, xuất hiện một hố sâu khổng lồ.

Giữa hố sâu, là tên lính mới đầu trọc chẳng hề hấn gì.

Không!

Nói chính xác, Trần Nghiệp vẫn có chút thay đổi.

Sắc mặt hắn, hơi trở nên nghiêm túc hơn một chút.

“Xem ra, năng lực Hỏa Diễm của ta, còn chưa đủ để đối phó với cường giả như ngươi!”

Chỉ bằng một chiêu trọng áp vừa rồi, lão mù này, nếu đặt ở Lam Tinh, cũng là một cao thủ đỉnh cấp, vô hạn tiếp cận chí cường giả.

“Đại thúc, cẩn thận một chút! Ta muốn bắt đầu nghiêm túc rồi!”

Trần Nghiệp nhắc nhở một câu.

Hắn sợ lát nữa lỡ tay, đập chết lão mù...

Sau đó.

Hắn siết chặt nắm đấm, chuẩn bị phát động lực lượng của mình.

Ngay lúc này.

Lão mù bỗng nhiên nói: “Xin các hạ hãy đợi một chút!”

Trần Nghiệp ngẩn người, dừng lại, khó hiểu nhìn lão mù.

Hắn biết nhân phẩm của lão mù, sẽ không chơi xấu, cho nên mới dừng lại.

Nếu là người khác nói câu này, hắn mới lười quản.

“Lão phu có một chiêu, muốn mời các hạ phẩm đánh giá, nếu như các hạ có thể hóa giải, trận tỷ thí này, chính là các hạ thắng, như thế nào?”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp lập tức hiểu rõ, lão mù là muốn sử dụng tuyệt chiêu, triệu hồi thiên thạch.

Hắn suy nghĩ một chút, mở miệng đáp ứng: “Được thôi!”

Dựa theo biểu hiện của lão mù trong cốt truyện gốc, thiên thạch mà ông triệu hồi, cũng không phải là quá lớn, Trần Nghiệp tự tin có thể đánh tan.

Cũng phải, nếu như lão mù có thể triệu hồi công kích thiên thạch cấp độ hủy diệt thế giới, vậy thì ông ta đã sớm vô địch thiên hạ rồi.

Thấy Trần Nghiệp đồng ý, sắc mặt lão mù trầm ổn, chậm chạp giơ thanh trượng đao trong tay lên.

Ngay sau đó.

Trượng đao đột nhiên ra khỏi vỏ, lão mù dùng sức vung lên, múa trượng đao thành một đóa hoa đao.

Một màn kỳ dị xuất hiện...

Trực tiếp có từng vòng đao mang màu tím, xuất hiện từ thanh trượng đao của lão mù, sau đó nhanh chóng bay lên trời, trong nháy mắt đã biến mất trên không trung.

“Đây là lễ vật tặng cho các hạ thành danh, xin các hạ đánh giá!”

Lão mù nói xong câu đó, vậy mà lại trực tiếp ngồi xuống trên võ đài đồ nát.

Nhìn thấy một màn này.

Tất cả mọi người đều cảm thấy có chút khó hiểu.

Đây là ý gì?

Từng vòng đao mang màu tím kia bay lên trời, sau đó biến mất?

Ngay lúc mọi người đang cảm thấy hoang mang, phát hiện tên lính mới đầu trọc kia, đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía bầu trời.

Mọi người thấy vậy, cũng liền nhìn theo lên trời.

Sau đó.

Tất cả mọi người đều biến sắc, kinh hãi vô cùng!

Bọn họ nhìn thấy một khối lửa khổng lồ, đang xuyên qua không khí, nhanh chóng lao xuống quảng trường Tổng bộ Hải quân.

Chương 262 - Một quyền này, tuyệt diệt!!

“Đó là... thiên thạch sao?!!”

Khi quả cầu lửa khổng lồ trên bầu trời đến gần, mọi người cuối cùng cũng nhìn rõ hình dạng thật của nó.

Đó là một thiên thạch, khi xuyên qua không gian với tốc độ cao, ma sát với không khí tạo ra ngọn lửa, trông giống như một quả cầu lửa khổng lồ từ trên trời rơi xuống.

Tất cả mọi người đều sửng sốt!

“Này này này, đừng đùa chứ? Sao ở đây lại có thiên thạch?”

“Là Issho Đại thúc, chắc chắn là Issho Đại thúc làm đấy.”

“Chỉ là tí thí thôi mà! Thế mà lại dẫn đến thiên thạch tấn công?”

“Chạy mau! Thiên thạch lớn như vậy, sẽ chết người đấy...”

“Chạy? Nơi này là một hòn đảo, có thể chạy đi đâu? Nếu không ai ngăn nó rơi xuống, toàn bộ Tổng bộ Hải quân sẽ bị phá hủy.”

“Các vị Đại tướng sẽ ra tay chứ?”

Vô số binh lính Hải quân, mặt mày tái nhợt, ánh mắt kinh hoàng.

Nếu không phải kỷ luật tốt ràng buộc bọn họ, e rằng lúc này bọn họ đã sụp đổ, bỏ chạy tán loạn.

Ngay cả những cường giả như Tần Mộc Âm, Aramaki, lúc này cũng phải biến sắc.

Tần Mộc Âm phát hiện, với năng lực của cô, điều duy nhất có thể làm là trước khi thiên thạch rơi xuống, là nhanh chóng bay lên trời, sau đó dùng niệm động lực của mình, thay đổi phương hướng rơi của thiên thạch, để nó rơi xuống biển!

Bởi vì lúc này tốc độ rơi của thiên thạch đã đạt đến mức kinh người là 10 Mach, gấp mười lần tốc độ âm thanh!

Với tốc độ như vậy, cộng thêm trọng lượng khổng lồ của bản thân thiên thạch, lúc này lực va chạm của thiên thạch đã không thể tính toán được.

Niệm động lực của Tần Mộc Âm tuy mạnh, nhưng cũng không thể trực tiếp ngăn cản.

Còn về việc thiên thạch rơi xuống biển có thể gây ra sóng thần, Tần Mộc Âm ngược lại có lòng tin, dùng niệm động lực để ngăn cản.

Mặc dù Tần Mộc Âm có cách giải quyết khủng hoảng thiên thạch.

Nhưng cô cũng không vội vàng ra tay.

Bởi vì cô có lòng tin với Trần Nghiệp!

Còn Aramaki cách đó không xa, biểu hiện lại kém hơn rất nhiều.

Tên này phát hiện, đối mặt với công kích của thiên thạch như vậy, bản thân căn bản không có cách nào hóa giải!

Thậm chí, hắn đã cảm nhận được nguy hiểm, hai chân đã biến thành cành cây, bám rễ xuống mặt đất.

Một khi thiên thạch này không ai cản được, hắn sẽ hóa thành vô số thực vật, bảo vệ bản thể của mình ở chính giữa.

...

Trên khán đài cao ngất.

Những cao tầng Hải quân lúc này cũng có chút ngòai không yên.

“Thật là thủ đoạn đáng sợ!”

Kizaru lăm bằm, ánh mắt nhìn chăm chăm vào thiên thạch đang từ trên trời rơi xuống.

Thần sắc cả lơ phát phơ trước đó đã sớm bị thay thế bằng vẻ ngưng trọng.

Thủ đoạn như vậy, với năng lực của hắn, cũng chỉ có thể né tránh, không thể ngăn cản.

Akainu hừ lạnh một tiếng: “Tên khốn kiếp không biết trời cao đất dày, ỷ vào năng lực Trái Ác Quỷ của mình mà dám làm càn, loại người này nên bị nhốt vào Impel Down.”

Nói xong, Akainu liền nhìn về phía Sengoku, ánh mắt lộ vẻ bất mãn.

“Tên Issho này, thật là làm càn!”

Sengoku cũng biến sắc: “Ông ta chẳng lẽ không biết, trên quảng trường còn có mấy vạn binh lính Hải quân sao? Garp, Sakazuki (Akainu), chuẩn bị ra tay, đừng để thiên thạch rơi xuống!”

Nói xong, Sengoku xắn tay áo lên, ra vẻ muốn động thủ.

Akainu cũng đứng dậy, nhiệt độ toàn thân bắt đầu tăng lên.

Garp lại không nhúc nhích, thậm chí còn ung dung ngoáy mũi.

Nhìn thấy lão bằng hữu như vậy, Garp lười biếng nói:

“Sengoku, đừng vội, tiểu tử đầu trọc kia còn chưa nhận thua đâu! Trận tỷ thí này vẫn chưa kết thúc, chúng ta ra tay can thiệp thì không hay.”

Sengoku đầu tiên là sửng sốt, sau đó tức giận nói: “Garp! Nếu hắn cứ không chịu nhận thua, chẳng lẽ muốn kéo theo mấy vạn binh lính chôn cùng sao?”

Garp cười hề hề: “Vẫn là chờ hắn ra tay rồi hẵng hay.”

Sengoku sửng người, sau đó cũng bình tĩnh lại.

Là bạn cũ của mình, ông ta hiểu rõ Garp.

Mặc dù lão già này ngày thường có chút không đứng đắn, nhưng trong những việc lớn, ông ta là một người đồng bạn đáng tin cậy.

Với tính cách của Garp, sẽ không mang tính mạng của mấy vạn người ra đùa giỡn.

Vì vậy.

Sengoku hướng ánh mắt về phía võ đài.

Cũng chính vào lúc này.

Trần Nghiệp rốt cuộc cũng ra tay!

Chỉ thấy hắn đạp mạnh hai chân...

“Ầm!”

Toàn bộ võ đài đột nhiên nổ tung, bị nổ đến long trời lở đất, biến thành một hố sâu không lồ, hoàn toàn mất đi hình dạng ban đầu.

Tất cả mọi người trên quảng trường đều cảm nhận được chấn động kịch liệt từ dưới chân truyền đến.

Ngay sau đó, thân ảnh Trần Nghiệp mượn lực phản chấn mạnh mẽ này, bay vọt lên cao, như viên đạn ra khỏi nòng, lao thẳng lên trời cao, lao về phía thiên thạch đang lao xuống.

Thậm chí, tốc độ lao lên của hắn còn nhanh hơn cả thiên thạch đang rơi xuống!

Giữa không trung, nắm đấm của Trần Nghiệp đã chuẩn bị xong, hơn nữa nhuốm một lớp kim loại màu đen.

Đó chính là Haki vũ trang của hắn!

Ánh mắt của tất cả mọi người trên quảng trường đều bị thu hút.

Lát sau.

Dưới sự chú ý của vạn người, thân ảnh thanh niên đầu trọc kia đã va chạm với thiên thạch.

“Ầm!”

Một tiếng gầm rú như thần linh nổi giận vang vọng khắp đất trời.

Tất cả mọi người đều cảm thấy nhịp tim của mình như bị ảnh hưởng, lỡ mất một nhịp.

Ngay sau đó, mọi người trên quảng trường nhìn thấy cảnh tượng nổ tung hoành tráng nhất trong đời.

Đó thật sự là kinh thiên động địa!

Khắp nơi đều là ánh lửa, tạo thành một màn chắn che khuất cả bầu trời, bao phủ toàn bộ Marineford trong đó...

Khi ánh lửa dần tan đi.

Thiên thạch chết người kia đã biến mất, bị phân giải thành vô số mảnh đá nhỏ, bắn ra tứ phía.

Còn người thanh niên đầu trọc đánh vỡ thiên thạch, lúc này đang đập Geppo, trong nháy mắt tung ra hỏa quyền, tiêu diệt những mảnh đá kia.

Một khi những mảnh đá này rơi xuống quảng trường, vẫn sẽ gây ra thương vong cho các binh lính Hải quân bình thường.

Mặc dù Trần Nghiệp đã cố gắng hết sức tiêu diệt các mảnh đá.

Nhưng trong nháy mắt có quá nhiều mảnh đá nổ tung ra, cho dù đã bị hỏa quyền của hắn tiêu diệt một phần, vẫn còn rất nhiều mảnh đá mang theo lửa, rơi xuống quảng trường.

“Borsalino!” (Kizaru)

Sengoku hít sâu một hơi, để bình ổn lại sự kinh hãi trong lòng, lên tiếng với Kizaru: “Ngăn những mảnh vỡ đó rơi xuống quảng trường.”

Trong số những người có mặt, tốc độ của Đại tướng Kizaru là nhanh nhất, năng lực Trái Ác Quỷ của hắn là hệ tự nhiên “Pika Pika no Mi”, có thể hóa thân thành ánh sáng.

Hơn nữa, hắn còn có một chiêu thức tấn công phạm vi rộng, tên là “Yata no Kagami”, có thể bắn ra một lượng lớn đạn ánh sáng, vừa vận thích hợp với tình hình trước mắt.

Nghे được mệnh lệnh của Sengoku, Kizaru cũng không chần chừ, lập tức đứng dậy.

Chỉ là.

Chưa kịp bước ra, mọi người liền phát hiện, những mảnh đá đang bay tán loạn trên không trung kia, tất cả đều dừng lại giữa không trung, không nhúc nhích.

Một bóng người màu xanh lá cây, nhanh hơn cả Kizaru, lúc này đã lơ lửng giữa không trung.

Chính là Tần Mộc Âm!

Cô dùng niệm động lực của mình, trong nháy mắt không ché vô số mảnh vỡ đang rơi xuống.

Cảnh tượng cực kỳ chấn động!!

Nhìn những mảnh vỡ bị đóng băng giữa không trung kia, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Sau đó.

Tần Mộc Âm vung tay nhỏ lên, vô số mảnh vỡ liền đồng loạt bay về phía biển...

Một hồi nguy cơ, đã được Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm hợp lực, dễ dàng hóa giải.

Chương 263 - Tân Đô Độc Hải Quân: Tần Mộc Âm!

Biểu hiện của Tần Mộc Âm.

Đã lọt vào mắt của tất cả mọi người.

Mọi người lúc này mới nhận ra sức mạnh của người phụ nữ này!

Cấp cao của Tổng bộ Hải quân, ai nấy đều nhìn Tần Mộc Âm giữa không trung, ánh mắt đầy kinh ngạc.

Tuy nhiên, điều khiến họ kinh ngạc hơn nữa vẫn là Trần Nghiệp trọc đầu!

Cú đâm phá hủy thiên thạch của hắn khiến cả họ cũng phải rùng mình...

“Thế hệ trẻ bây giờ thật đáng sợ!”

Lời thán phục của Borsalino!

Akainu nhìn chăm chú vào Trần Nghiệp, khuôn mặt kiên định của ông ta lộ ra sự ngạc nhiên.

Thiên thạch mà Fujitora vừa triệu hồi quả thực đã gây chấn động thế giới, tuyệt chiêu “Dai Funka” của ông cũng chưa chắc có thể ngăn chặn được. Vậy mà tên lính mới trọc đầu này lại sở hữu sức mạnh đáng sợ như vậy...

“Garp!”

Đột nhiên, Nguyên soái Sengoku hỏi: “Tên nhóc trọc đầu này là đệ tử mới của ông sao?”

Garp lập tức phủ nhận: “Tôi không đủ tư cách làm thầy của cậu ta, chỉ là tôi có truyền cho cậu ấy chút Haki vũ trang mà thôi.”

“Vậy cũng có thể coi là ông đã chỉ dẫn.” Sengoku nói thẳng: “Ông có thể thu thêm một đệ tử nữa rồi đấy!”

Hai người đã quen biết nhau mấy chục năm, Garp lập tức hiểu được ý định của người bạn già.

Ông ấy muốn Garp chính thức công nhận quan hệ thầy trò với Trần Nghiệp, để hoàn toàn buộc tên đầu trọc này vào chiến xa của Hải quân!

Garp mặt dày không bằng, có chút khó xử nói: “Tôi nghĩ cậu ta không có hứng thú làm đệ tử đâu...”

Chưa kịp để Garp nói xong, Sengoku đã thở dài: “Garp, nếu vô tình để một cường giả như vậy trở thành hải tặc, đó sẽ là thảm họa cho cả Hải quân!”

Garp: “...”

Ông cuối cùng cũng hiểu tại sao Sengoku lại là Nguyên soái.

...

Khi Trần Nghiệp đáp xuống võ đài, bóng dáng của Lão mù đã không còn thấy đâu.

Gã này cũng biết điều, lựa chọn tự nhận thua.

Vậy nên, trận này, Trần Nghiệp đã chiến thắng!

Vì võ đài bị hủy hoại quá nặng, đã biến thành một hồ lớn, không thể tiếp tục sử dụng.

Trận tiếp theo.

Phải đổi địa điểm.

Lục ngư Aramaki chủ động lên sân khấu, tùy tiện chọn một đối thủ, rồi dễ dàng chiến thắng.

Vài đối thủ khác cũng nhanh chóng phân định thắng thua.

Vòng đấu đầu tiên kết thúc.

Vòng thứ hai ngay sau đó bắt đầu.

Lần này, Tần Mộc Âm là người lên sàn trước.

Cô chọn Aramaki làm đối thủ.

Aramaki quả nhiên xứng đáng với danh hiệu Ryokugyu tương lai!

Hắn vừa bước lên võ đài, lập tức hóa thành nguyên tố, biến thành một người cây khổng lồ cao hơn hai mươi mét, trông rất đáng sợ.

Những binh sĩ Hải quân đang xem trận đấu bên cạnh không khỏi kêu lên kinh ngạc.

Chỉ có những cao thủ hoặc người từng trải mới không cảm thấy bất ngờ!

Bởi trong thế giới hải tặc, vẫn còn rất nhiều tộc người khổng lồ!

Ngay sau đó, Aramaki ra tay trước.

Ngón tay phải của hắn ngay lập tức hóa thành vài cành cây, cuộn về phía Tần Mộc Âm.

Tần Mộc Âm dĩ nhiên không đứng yên tại chỗ, cô bay lên trời, dễ dàng tránh được đòn tấn công của Aramaki.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Người cây khổng lồ mà Aramaki biến thành há miệng, phun ra một lượng lớn hạt giống, giống như vô số viên đạn bắn về phía Tần Mộc Âm.

Tuy nhiên.

Mức độ tấn công này thậm chí còn không thể lay chuyển được chút nào vòng bảo vệ niệm động lực của Tần Mộc Âm.

Sau khi chặn đứng đòn tấn công của Aramaki, Tần Mộc Âm cũng ra tay.

Và khi cô ra tay, thật là kinh thiên động địa.

“Ong!”

Cả võ đài chấn động dữ dội!

Aramaki ngay lập tức cảm thấy có một lực lượng vô hình vô cùng mạnh mẽ đã nắm giữ hắn và đang kéo hắn lên cao.

Hắn không dám chậm trễ, đôi chân biến thành rễ cây, điên cuồng cắm vào trong võ đài, dường như muốn bám chặt vào cả võ đài.

Tuy nhiên.

Aramaki vẫn đánh giá thấp niệm động lực của Tần Mộc Âm.

“Rầm rầm——”

Đất rung núi chuyển, cả quảng trường đều rung chuyển.

Vô số người hoảng hốt.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo!

Võ đài hoàn toàn nứt toác, đất đá văng tung tóe.

Người cây khổng lồ mà Aramaki hóa thành bị niệm động lực của Tần Mộc Âm kiểm soát, bị nhổ bật rễ, bay lên không trung.

Khi Aramaki bị bay lên, toàn bộ võ đài trực tiếp trở thành đồng đổ nát.

Tới đây, trận đấu của hai người đã phân định thắng thua.

Chỉ cần Tần Mộc Âm muốn, cô hoàn toàn có thể ném Aramaki xuống biển, thậm chí có thể giết chết hắn!

Tần Mộc Âm không ra tay thì thôi, một khi ra tay thì kinh thiên động địa!

Tất cả mọi người đều bị sốc đến không nói nên lời.

Chỉ có Trần Nghiệp, trên mặt lộ ra nụ cười.

Trong mắt Trần Nghiệp, vị trí Đô đốc của Tần Mộc Âm chắc chắn đã được đảm bảo!

...

Trên khán đài.

Borsalino và Akainu nhìn Tần Mộc Âm, khuôn mặt đều trở nên nặng nề.

Cả hai cũng đều là những người sở hữu năng lực Trái Ác Quỷ hệ Tự Nhiên.

Trong mắt họ, cú đấm của Trần Nghiệp tuy mạnh nhưng với Haki Quan Sát cảnh giới cao và cơ thể có thể hóa thành nguyên tố, việc né tránh không khó.

Ngược lại, năng lực của Tần Mộc Âm lại khiến họ cảm thấy khó khăn hơn nhiều.

Nguyên soái Sengoku đột nhiên hỏi: “Garp, tôi nhớ Tần Mộc Âm này và tên nhóc trọc đầu đó cùng một nhóm phải không?”

Garp trả lời thật thà: “Có vẻ là vậy, nghe Momonga nói, hai người họ xuất hiện cùng nhau, quan hệ rất thân thiết, ít nhất cũng là đồng đội.”

Sengoku liền nói: “Vậy thì ông càng có lý do để thu nhận tên nhóc trọc đầu đó làm đệ tử rồi!”

Garp chỉ biết ngao ngán.

Cứ làm như thu nhận một cường giả đỉnh cao làm đệ tử dễ lắm vậy.

Ông ta chẳng thèm để ý đến Sengoku.

...

Thấm thoát đã ba ngày trôi qua.

Hôm nay là một ngày vui lớn của Tổng bộ Hải quân.

Lễ bổ nhiệm Đô đốc Hải quân mới sẽ được tổ chức vào hôm nay.

Cả Tổng bộ Hải quân, khắp nơi treo đèn kết hoa, vô cùng náo nhiệt.

Với việc Tần Mộc Âm trở thành Đô đốc Hải quân mới, gần như toàn bộ binh lính Hải quân không ai phản đối.

Ba ngày trước, trong cuộc thi đấu, Tần Mộc Âm đã dùng sức mạnh của mình để nói cho tất cả mọi người rằng cô xứng đáng với vị trí Đô đốc Hải quân này.

Mặc dù cũng có không ít người cho rằng Trần Nghiệp trọc đầu mạnh hơn.

Tuy nhiên, bởi vì Trần Nghiệp trọc đầu vào phút cuối đã chọn tự nhận thua, điều đó cho thấy hắn đã rút lui khỏi cuộc tranh giành vị trí Đô đốc Hải quân.

Tần Mộc Âm trở thành Đô đốc Hải quân mới, là hoàn toàn xứng đáng.

Ban đầu, trong số cấp cao của Hải quân, vẫn có một số người có ý kiến khác, cho rằng Tần Mộc Âm còn quá trẻ, sợ rằng người trẻ dễ hành động theo cảm tính. Còn tuổi tác Lão mù Issho mới là vừa phải.

Nhưng chính Trần Nghiệp đã đứng ra ủng hộ hết mình cho Tần Mộc Âm trở thành Đô đốc.

Lập tức!

Tần Mộc Âm trở thành Đô đốc Hải quân, toàn bộ thông qua.

Ai dám đồng thời đắc tội với hai vị cao thủ đỉnh cao!

Ngoài ra, việc Tần Mộc Âm giành chiến thắng cuối cùng cũng diễn ra trước mắt bao người, điều này rất quan trọng.

Cho dù không có sự ủng hộ của Trần Nghiệp, cao tăng Hải quân cũng không thể tiến hành thao túng ngầm.

Nếu thật sự làm vậy, ngay cả bản thân Lão mù cũng sẽ không đồng ý.

Cũng có người đề xuất, sao không thêm vài vị trí Đô đốc nữa?

Tuy nhiên, đề xuất này không thể thông qua.

Duy trì một Đô đốc Hải quân tốn rất nhiều tiền bạc.

Không chỉ tốn tiền, còn phải xây dựng một hạm đội cho người đó, rất nhiều phiền phức.

Dù sao, Đô đốc Hải quân là bộ mặt của Tổng bộ Hải quân, không thể ra ngoài mà đơn độc một mình được, phải không?

Điều đó thật không có uy tín chút nào.

Ngân sách hàng năm của Tổng bộ Hải quân có hạn, không nuôi nổi nhiều người như vậy, ba vị trí Đô đốc Hải quân là vừa đủ, cho nên bao nhiêu năm qua, vị trí Đô đốc Hải quân luôn chỉ có ba.

Thực tế, ngay cả Chính phủ Thế giới cũng không đồng ý nếu đề xuất tăng thêm vị trí Đô đốc!

Chương 264 - Đô Đốc Tàn Mộc Âm, danh chấn Tân Thế Giới!

Lễ bổ nhiệm hôm nay.

Ngoài việc Tàn Mộc Âm trở thành Đô đốc Hải quân.

Tổng bộ Hải quân còn bổ nhiệm thêm ba Phó Đô đốc Hải quân mới.

Lần lượt là Trần Nghiệp trực đầu, Lão mù Issho, và Aramaki đeo kính đen.

Theo quy tắc ngầm của Hải quân.

Mỗi cao tầng đều phải dùng một loài động vật làm danh hiệu cho mình.

Ví dụ như Sakazuki là “Chim Trĩ Xanh Aokiji”, Borsalino là “Khỉ Vàng Kizaru”!

Tất nhiên, vì là quy tắc ngầm, không bắt buộc, cũng có người không có danh hiệu, như ông già Garp.

Hoặc có thể nói, “Thiết Quyền” chính là danh hiệu của Garp.

Tàn Mộc Âm chọn cho mình danh hiệu là “Lam Ưng”.

Bởi vì người cha đã khuất của cô rất yêu thích loài chim ưng, vì vậy cô lấy tên loài chim này làm danh hiệu.

Từ giờ trở đi, cô chính là “Đô Đốc Lam Ưng”.

Ừm!

Tên này nghe cũng chẳng hay ho gì...

Nhưng cái tên khó nghe hơn phải kể đến Trần Nghiệp.

Vì Trần Nghiệp lười đặt tên, hắn trực tiếp lấy “Lũng mật” làm danh hiệu!

Lý do chọn danh hiệu Lũng mật là vì Trần Nghiệp thích phong cách đối diện kẻ thù của nó.

Sống chết coi nhẹ, không phục thì đánh!

Dù là sư tử, Lũng mật cũng dám xông lên cắn, dũng khí ngút trời.

Từ giờ trở đi, hắn là Phó Đô Đốc “Lũng mật”.

Hơn nữa chủ động xin làm phụ tá cho Tần Mộc Âm...

Còn về Lão mù Issho và Aramaki, vẫn giống như cốt truyện gốc, họ sử dụng tên Fujitora và Ryokugyu.

...

Tổng bộ Hải quân nghênh đón tân Đô Đốc, đại sự thế này, nhất định phải thông báo rộng rãi.

Rất nhanh.

Đại lượng báo chí được phân phát ra ngoài, do một loài chim (chim đưa thư) mang theo, bay khắp thế giới, sau đó từ trên không trung rải báo xuống.

Khắp nơi trên thế giới, người đi đường đều nhận được báo, biết được chuyện này.

Vùng biển Wano quốc.

Đảo Quỷ!

Jack Hạng Hán với thân hình khổng lồ, đang dưỡng thương.

Cánh tay phải của hắn được quấn đầy băng trắng, nhìn qua vết thương rất nặng.

Lần trước, tên đầu trọc kia chỉ dùng một quyền đã phế bỏ cánh tay phải của hắn...

May mắn là thể chất của Jack rất mạnh mẽ, khả năng hồi phục cũng hơn người, lúc này tuy chưa khỏi hẳn, nhưng đã có thể hơi cử động được.

Đối với tên đầu trọc hải quân kia, Jack đương nhiên là hận thấu xương.

Nhưng để Jack đi báo thù, hắn không dám.

Tên đầu trọc đó thật sự quá đáng sợ!

Sức mạnh kinh khủng như vậy, Jack chỉ cảm nhận được trên người lão đại “Kaido” của hắn.

“Thuyền trưởng!!”

Đột nhiên, một tên thuộc hạ cầm một tờ báo, xông vào phòng của Jack.

“Tin mới nhất, Tổng bộ Hải quân, mới đề bạt một vị Đô Đốc.”

Nghe vậy, trong đầu Jack không khỏi hiện lên hình ảnh của Trần Nghiệp.

“Là tên đầu trọc đó sao?”

Theo Jack thấy, tên đầu trọc kia sở hữu sức mạnh như vậy, trở thành Đô Đốc là dư sức.

“Không phải!”

Tên thuộc hạ này biết tên đầu trọc trong miệng Jack là ai, dù sao hắn cũng là người may mắn sống sót: “Là một người phụ nữ, nghe nói thực lực rất mạnh!”

Sau đó, tên thuộc hạ đưa tờ báo cho Jack.

Jack nhìn thấy trên trang nhất của tờ báo, có một bức ảnh của tân Đô Đốc hải quân.

Người phụ nữ trong ảnh mặc áo choàng chính nghĩa, dáng vẻ oai hùng, khí chất phi phàm.

Tuy nhiên, Jack chưa từng gặp cô ta.

“Tổng bộ Hải quân, tìm đâu ra nhiều cường giả như vậy?”

Jack đứng dậy, nói: “Không được, ta phải báo chuyện này cho lão đại!”

...

Gần đảo Người Cá.

Trên tàu Moby Dick.

Marco “Phượng Hoàng Bất Tử”, đội trưởng đội một của băng hải tặc Râu Trắng, đang cầm một tờ báo, xông vào phòng thuyền trưởng rộng lớn.

“Cha, cha, có tin lớn...”

Trong phòng thuyền trưởng, có một người khổng lồ cao hơn sáu mét đang ngồi.

Tuy người khổng lồ này đã bước vào tuổi xế chiều, nhưng cơ bắp toàn thân vẫn rất phát triển, cho dù chỉ ngồi đó, cũng toát

ra khí thế áp bức.

Nổi bật nhất là bộ râu trắng hình trăng khuyết của ông ta.

Người này chính là một trong Tứ hoàng, “Râu Trắng” Edward Newgate, được mệnh danh là người đàn ông mạnh nhất thế giới!

Nghe thấy giọng Marco, Râu Trắng mở mắt, lên tiếng hỏi: “Là tin tức của Ace sao?”

“Ace” trong miệng ông ta là đội trưởng đội hai: Ace “Hỏa Quyền”!

Cách đây không lâu.

Băng hải tặc Râu Trắng đã xảy ra sự kiện huynh đệ tương tàn chấn động!

Râu Đen “Teach” vì một trái ác quỷ, lại dám đánh lén giết chết đội trưởng đội bốn “Thatch”, và cướp được trái ác quỷ bỏ trốn thành công.

Chuyện này được toàn bộ băng hải tặc Râu Trắng xem là chuyện lớn.

Ace “Hỏa Quyền” đã sớm đi truy đuổi Râu Đen, vẫn chưa có tin tức gì, khiến trong lòng Râu Trắng mơ hồ có dự cảm chẳng lành.

Đặc biệt là lần trước đến đảo Người Cá, người phụ nữ đó lại dám mạnh miệng nói Ace sẽ thua Râu Đen... và còn đưa ra yêu cầu quá đáng với Râu Trắng!

Nội dung yêu cầu là, đợi Ace rơi vào tay hải quân, cô ta có thể giúp đỡ giải cứu Ace, nhưng với điều kiện là Râu Trắng phải dâng hiến năng lực trái ác quỷ của mình...

Lúc đó, hai bên lời qua tiếng lại.

Người phụ nữ tên “Kawashima Nao” kia bị mọi người đuổi đi.

Nhưng sau đó, Râu Trắng nghĩ lại chuyện này, luôn cảm thấy có gì đó không đúng, dường như đối phương có thể nhìn thấu vận mệnh tương lai.

“Không phải...”

Marco hơi lúng túng, an ủi: “Cha, đừng lo lắng cho Ace, thực lực thằng nhóc đó bây giờ không kém gì con đâu! Teach chắc chắn không phải đối thủ của Ace.”

Râu Trắng không nói gì, chỉ hỏi: “Marco, vừa rồi con nói tin lớn là gì?”

“Là bên Tổng bộ Hải quân, đã đề bạt một vị Đô Đốc mới, hơn nữa vị tân Đô Đốc này là một gương mặt hoàn toàn xa lạ.”

“Ồ? Đưa cho ta xem nào.”

Marco liền mở tờ báo ra, sau đó đưa cho Râu Trắng.

Chủ yếu là hiện tại, tình trạng của Râu Trắng không tốt lắm, trên người cảm không ít ồng, dường như đang bị bệnh.

Râu Trắng cầm lấy tờ báo, liếc qua một cái, khi nhìn thấy người phụ nữ trong bức ảnh, lập tức cau mày.

Ông luôn cảm thấy, dạo gần đây dường như có chút không bình thường, cường giả xuất hiện có hơi nhiều.

...

Cùng lúc đó.

Tại một thị trấn vô danh.

Một người phụ nữ mặc kimono đang nhàn nhã dạo phố.

Người phụ nữ này có vẻ ngoài hơi cay nghiệt, chân lại ngắn, nhìn chung rất bình thường, nhưng ánh mắt lại đầy tự tin.

Sự tự tin của cô đến từ khả năng “Trái Băng Giá” trong cơ thể và hệ thống siêu cấp gắn liền với cô!

Đúng vậy.

Người phụ nữ này chính là kẻ xuyên không “Kawashima Nao”!

Kawashima Nao không phải người từ Lam Tinh.

Thực tế, bí cảnh số 30 là bí cảnh đơn lẻ, ngoài Tần Mộc Âm và trợ thủ của cô là Trần Nghiệp, không ai khác từ Lam Tinh có thể vào đây.

Quê hương cũ của Kawashima Nao, giống như Trần Nghiệp, là Trái Đất!

Đối với Kawashima Nao, việc xuyên không vào thế giới Hải Tặc giống như một giấc mơ.

Cô không chỉ biết trước cốt truyện của thế giới Hải Tặc mà còn có một hệ thống siêu cấp có thể cướp đoạt năng lực Trái Ác Quỷ của người khác, tương lai của cô, muốn không phát triển cũng khó.

Đặc biệt là hiện tại, cô đã cướp được năng lực “Trái Băng Giá” của Đô đốc Aokiji, coi như đã đứng vững trong thế giới Hải Tặc.

Kawashima Nao tin rằng, tương lai cô nhất định sẽ trở thành kẻ mạnh nhất thế giới Hải Tặc, giẫm lên Luffy và Im dưới chân...

Hơn nữa, hệ thống siêu cấp còn nói với cô, khi cô trở thành Vua Hải Tặc và tìm được Kho Báu Vĩ Đại, cô có thể mang theo sức mạnh trở lại Trái Đất.

Là hậu duệ của tội phạm chiến tranh, Kawashima Nao đã quyết định rằng, khi trở lại Trái Đất, cô sẽ dùng sức mạnh tuyệt đối để tiêu diệt đại quốc phương Đông, đưa quốc đảo của mình lên vị trí số một thế giới.

Đây là tâm nguyện của ông nội cô.

Và cô sẽ trở thành Nữ Hoàng chưa từng có trong lịch sử!

Lúc này.

Kawashima Nao nhìn thấy tờ báo bay xuống từ trên không.

Không kìm nổi sự tò mò, cô nhặt một tờ lên, khi nhìn thấy Tần Mộc Âm trên báo, cô không khỏi tròn tròn mắt!

“Người phụ nữ này là ai? Trong nguyên tác hoàn toàn không có sự tồn tại của cô ấy...”

“Baka! Chẳng lẽ không chỉ có mình ta là kẻ xuyên không? Hệ thống trợ lý mau ra đây, ta cần một lời giải thích!”

Chương 265 - Đô Đốc Tần Mộc Âm, danh chấn Tân Thế Giới! (2)

Chuyện Hải Quân bổ nhiệm tân Đô đốc đã qua hơn nửa tháng, đến giờ dư luận mới dần lắng xuống, không còn ai bàn tán nữa.

Tần Mộc Âm vốn dĩ đã là cao tăng tại Hạ Quốc.

Sau khi trở thành Đô đốc Hải Quân, cô nhanh chóng thích ứng với vai trò mới, chỉ trong nửa tháng đã xử lý công việc rất gọn gàng, đưa mọi thứ đi vào quỹ đạo.

Nhiều người rất ngạc nhiên trước năng lực của Tần Mộc Âm.

Bên trong Hải Quân, có một bộ phận người vốn không xem trọng Tần Mộc Âm, cho rằng cô quá trẻ, chắc chắn sẽ xử lý công việc không hiệu quả, phải mất vài năm mới có thể ngồi vững trên ghế Đô đốc.

Không ngờ, biểu hiện của Tần Mộc Âm khiến họ kinh ngạc và phải im lặng hoàn toàn.

Đô đốc Sengoku từng khen ngợi Tần Mộc Âm ngay trước mặt Kizaru.

Tại sao lại khen trước mặt Kizaru?

Dĩ nhiên là vì Kizaru thường hay lười biếng, chỉ làm việc cầm chừng, khiến tổng kinh lý Hải Quân - nguyên soái Sengoku nhìn mà chướng mắt...

...

Trên một chiếc chiến hạm.

Tần Mộc Âm mặc áo sơ mi trắng, vòng ngực đầy đặn. Phía dưới là chiếc quần bò bó sát, tôn lên đôi chân dài thon thả của cô. Khoác bên ngoài là áo choàng chính nghĩa màu trắng, nhìn rất gọn gàng, toát lên vẻ nữ cường nhưng không mất đi sự uy nghiêm.

Chỉ xét về dáng người, cô còn vượt trội hơn nhiều so với Đường Tử Thần.

Hiện tại, Tần Mộc Âm đang đứng trên boong tàu, ánh mắt nhìn ra biển khơi.

Bên cạnh cô là Trần Nghiệp, người mặc đồng phục Phó Đô đốc Hải Quân.

Lần này hai người ra khơi là để thực hiện một nhiệm vụ, bắt sống một nhân vật lớn!!

“Trần Nghiệp, tôi nghe nói biển bên phía chúng ta trước đây cũng yên bình như thế này, không có quái vật ăn thịt người.”

Tần Mộc Âm cảm thán: “Ước gì thế giới của chúng ta cũng không có quái vật.”

Đối với cảm thán của Tần Mộc Âm, Trần Nghiệp rất bình tĩnh.

Hắn hiểu rất rõ, dù không có quái vật, giữa con người cũng sẽ chẳng thể nào yên ổn.

Trái Đất trước đây chính là như vậy.

“Tần đội trưởng...”

Trần Nghiệp vừa mở miệng đã bị Tần Mộc Âm ngắt lời.

“Lúc nào cũng gọi Tần đội trưởng, khách sáo quá, để người ngoài nghe thấy cũng không hay... Tôi lớn hơn cậu mười tuổi, không ngại thì gọi tôi một tiếng chị nhé?”

“Được, Tần tỷ!” Trần Nghiệp gọi một tiếng, rồi hỏi: “Giờ chị đã là Đô đốc Hải Quân rồi, chưa nhận được thông báo hoàn thành nhiệm vụ sao?”

“Chưa.”

Tần Mộc Âm lắc đầu: “Tôi đoán phải đủ một năm thì mới thống kê tiến độ nhiệm vụ. Nếu trong nửa năm tới, tôi không ngồi vững trên vị trí Đô đốc Hải Quân, đến khi đủ một năm, sẽ bị phán định nhiệm vụ thất bại.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Hắn khá đồng tình với suy đoán của Tần Mộc Âm.

“Đúng rồi, Tần tỷ, tốt nhất là chị nên ra lệnh thu thập một ít Hải Lâu thạch, rồi đặt làm một đợt vũ khí.” Trần Nghiệp nói.

Giờ hắn đã là Phó Đô đốc, cũng có thể ra lệnh này.

Nhưng rõ ràng, lệnh của Đô đốc sẽ có trọng lượng hơn.

“Hải Lâu Thạch?” Tần Mộc Âm hỏi: “Là loại đá có thể khắc chế những người sở hữu năng lực Trái Ác Quỷ sao?”

Trần Nghiệp gật đầu: “Đúng vậy, nghe nói Hải Lâu thạch là kết tinh của đại dương, một khi chạm vào, có thể khiến người sở hữu năng lực Trái Ác Quỷ tạm thời mất đi năng lực, trở thành người thường.”

“Tuy nhiên thứ này rất hiếm, nếu thu thập từ bây giờ, có thể tương lai chị sẽ cần đến nó.”

“Với năng lực của Tần tử, kết hợp với vũ khí Hải Lâu thạch, chị có thể trở thành khắc tinh của những người sở hữu Trái Ác Quỷ!”

Nghe vậy, Tần Mộc Âm liền nói: “Cậu nói đúng, thứ này quả thật rất quan trọng, sau khi nhiệm vụ lần này kết thúc, tôi sẽ ra lệnh ngay.”

Sau đó.

Tần Mộc Âm lại hỏi: “Đúng rồi, Trần Nghiệp, cậu nghĩ sao về nhiệm vụ lần này? Tại sao nguyên soái Sengoku lại chỉ định chúng ta đi bắt người đó?”

“Lý do rất đơn giản!”

Trần Nghiệp cười nói: “Bề ngoài thì có vẻ như để chúng ta rèn luyện, nhưng thực chất, mục tiêu nhiệm vụ lần này không phù hợp để người khác ra tay!”

“Ồ?”

Nghe thấy lời của Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm càng thêm tò mò.

“Mục tiêu lần này của chúng ta có câu chuyện gì sao?”

“Tất nhiên là có chứ!”

Trần Nghiệp cười nói: “Ông ta là người quen cũ của những nhân vật cấp cao đấy!”

“Còn có chuyện như vậy à?” Tần Mộc Âm tò mò: “Trần Nghiệp, có vẻ như cậu đã nắm rõ lai lịch của mục tiêu, nói cho tôi nghe đi!”

Trần Nghiệp liền đáp: “Theo như tôi biết, Zephyr vốn là cựu Đô đốc Hải quân đời trước, cùng thời với Nguyên soái Sengoku và Thiết Quyền Garp, quan hệ vô cùng thân thiết.

Ngoài ra, các Đô đốc hiện tại như Akainu và Kizaru thực ra đều là học trò của Zephyr!”

“Không ngoa khi nói rằng, phần lớn cao tầng của Hải quân đều có mối quan hệ đặc biệt với ông ấy, vì thế nhiệm vụ này mới rơi vào tay chúng ta.”

Tần Mộc Âm rất ngạc nhiên.

Không ngờ.

Mục tiêu của nhiệm vụ lần này, Zephyr, lại có quá khứ như vậy?

“Sao ông ấy lại trở mặt với Sengoku và trở thành thủ lĩnh của tổ chức ‘Hải quân NEO’ không đáng tin, thậm chí còn âm mưu hủy diệt thế giới? Có phải là do chịu sự đối xử bất công không?”

“Việc này... tôi cũng không rõ lắm.”

Trần Nghiệp không nói dối, hẳn thực sự không rõ.

Bởi vì theo cốt truyện gốc, Zephyr rời Hải quân sau trận Marineford, cốt truyện Zephyr gặp Luffy cũng xảy ra sau trận Marineford!!

Nhưng giờ cốt truyện lại diễn ra sớm hơn.

Zephyr mới rời Hải quân chưa đầy nửa năm, thậm chí còn nảy sinh ý định hủy diệt thế giới...

Trần Nghiệp đoán rằng.

Việc này có thể liên quan đến cái chết của Đô đốc Aokiji.

Zephyr là người có tính cách khá thẳng thắn, trong mắt không thể chứa một hạt cát nào.

Đô đốc Aokiji là học trò xuất sắc của ông, quan hệ thầy trò rất tốt (theo cốt truyện gốc, khi Zephyr chết trận, Aokiji đã an táng ông). Nghe tin Aokiji qua đời, Zephyr chắc chắn rất phẫn nộ, muốn giết kẻ thủ ác ngay lập tức.

Nhưng vì cao tầng Hải quân muốn giữ vững thế cân bằng, họ chỉ đưa ra lệnh truy nã kẻ thù chứ không báo thù ngay.

Bởi vì chưa rõ thực lực của đối phương, tấn công mù quáng có thể dẫn đến những sai lầm nguy hiểm.

Có lẽ chính điều này đã gây ra mâu thuẫn giữa Zephyr và Hải quân, khiến ông rời khỏi Hải quân.

Không ngoa khi nói rằng.

Cái chết của Aokiji đã ảnh hưởng đến cốt truyện của thế giới One Piece...

“Đô đốc Zephyr đó mạnh lắm sao?” Tần Mộc Âm hỏi.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút rồi đáp: “Cũng khá mạnh, nhưng với chúng ta thì không thành vấn đề! Điều cần chú ý thực sự là một nữ học trò của Zephyr! Nghe nói cô gái tên Ain đó có năng lực trái ác quỷ thoái lui, nếu bị năng lực của cô ta đánh trúng, tuổi tác sẽ thoái lui mười mấy năm.”

“Ồ? Có cả năng lực như vậy à?”

Tần Mộc Âm mắt sáng lên, hỏi: “Tuổi tác thoái lui mười mấy năm, có ảnh hưởng đến thực lực hiện tại không?”

Trần Nghiệp toát mồ hôi.

“Tần tỷ, chị không định để bị đánh trúng một lần chứ? Lỡ cô ta không kiểm soát được, chị có thể biến thành trẻ con, thậm chí biến mất luôn đấy! Hơn nữa, năng lực của cô ta rất dễ bị phá giải, chỉ cần cô ta bị đánh bại hoặc tinh thần không ổn định, năng lực trái ác quỷ sẽ mất hiệu lực. Khi đó, không biết sẽ có hậu quả gì đâu.”

“Thế à...”

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Tần Mộc Âm lộ rõ vẻ tiếc nuối.

Hiện tại cô đã 29 tuổi rồi.

Rất muốn trẻ lại mười tuổi...

Sau đó, Tần Mộc Âm lại hỏi: “Nguyên soái Sengoku bảo rằng thông tin chúng ta có được là do nội gián dưới trướng của Zephyr tiết lộ ra, có đáng tin không?”

“Hẳn là không vấn đề gì.”

Chương 266 - Thực lực tăng vọt, mở ra cuộc chiến thượng đỉnh!

Trần Nghiệp như nghĩ ra điều gì, nói: “À, đúng rồi, Tần tỷ, nhiệm vụ lần này dù Nguyên soái Sengoku bảo là phải bắt sống, nhưng Zephyr tốt nhất là nên chết. Còn những thuộc hạ của ông ấy, chúng ta có thể tiếp nhận, cũng tiện bổ sung vào lực lượng của chị.”

Tần Mộc Âm không phải người ngốc, cô lập tức hiểu ý của Trần Nghiệp.

“Ý cậu là... có người không muốn Zephyr sống trở về?”

Trần Nghiệp gật đầu, nói: “Với danh vọng và thân phận của Zephyr trong Hải quân, ngay cả Nguyên soái Sengoku cũng phải cân nhắc danh dự khi xử lý ông ta. Thi hành án tử thì có vẻ vô tình, khiến các lão tướng thất vọng. Còn nếu giam giữ, Akainu và Kizaru sẽ rất khó xử, vì hai người đó trên danh nghĩa là học trò của Zephyr, làm sao có thể đứng nhìn thầy bị giam?”

“Nếu Zephyr thực sự sống trở về, sẽ chỉ làm khó cho mọi người. Chết trận là kết thúc tốt nhất cho ông ấy!”

...

Nhiệm vụ lần này, kể cả thời gian di chuyển, chỉ mất một tuần. Một tuần sau.

Chiến hạm quay về Tổng Bộ Hải quân.

Với sự tham gia của Đô đốc Lam Ứng và Phó Đô đốc Mật Lũng, nhiệm vụ thực hiện khá suôn sẻ.

Thực lực của Zephyr quả thật không tệ, nhưng bất kể là sức mạnh, tốc độ, hay khả năng phòng thủ, Trần Nghiệp đều dễ dàng áp đảo ông ta.

Còn về Haki Vũ trang hùng hậu của ông ta (tay còn chưa gãy), cùng với vũ khí làm từ Hải Lâu Thạch, đều không có tác dụng gì với Trần Nghiệp.

Bởi vì Trần Nghiệp không phải người sử dụng năng lực trái ác quỷ.

Còn hai học trò, cùng với đám thuộc hạ của ông ta, với năng lực niệm động lực của Tần Mộc Âm, có thể dễ dàng khống chế và bắt giữ.

Điều duy nhất không hoàn toàn như kế hoạch.

Nguyên soái Sengoku muốn Zephyr bị bắt sống, nhưng cuối cùng Zephyr đã chết.

Không phải chết trong chiến đấu.

Sau khi kế hoạch thất bại, Zephyr phát hiện mình không phải đối thủ của Trần Nghiệp, liền lựa chọn tự sát!

Trước khi qua đời, Zephyr đã gửi gắm hai học trò và toàn bộ thuộc hạ cho Tần Mộc Âm.

Ông ta đồng ý làm vậy vì Trần Nghiệp đã hứa với ông ta sẽ báo thù cho Đô đốc Aokiji!

Mặc dù nhiệm vụ lần này không hoàn thành trọn vẹn, nhưng trên dưới Hải quân, không một ai trách cứ Tần Mộc Âm, thậm chí còn tươi cười niềm nở với Tần Mộc Âm, khiến Tần Mộc Âm hoàn toàn ngồi vững vàng trên vị trí Đô Đốc Hải quân!!

Khi nghe tin Zephyr qua đời, Nguyên soái Sengoku chỉ buồn bã thở dài, sau đó khi biết Tần Mộc Âm muốn chế tạo vũ khí từ hải lâu thạch, liền ban thưởng cho cô một đồng hải lâu thạch...

Thật là thực tế!

...

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt đã nửa năm.

Tính ra.

Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm đã đến thế giới One Piece tròn một năm.

Và sáng nay.

Tần Mộc Âm vừa thức dậy đã nhận được thông báo từ Bí Cảnh.

Nhiệm vụ đầu tiên của cô đã hoàn thành xuất sắc.

Đồng thời, nhiệm vụ thứ hai cũng lập tức được giao phó...

Nhận được nhiệm vụ mới, Tần Mộc Âm liền cầm điện thoại lên gọi cho Trần Nghiệp.

“Tần tử? Sáng sớm đã tìm tôi, có chuyện gì à?”

Den Den Mushi (Điện thoại sên) mô phỏng khuôn mặt hói của Trần Nghiệp, còn mang biểu cảm chưa tỉnh ngủ, trông rất sinh động.

Tần Mộc Âm lại không có tâm tư thương thức, trực tiếp nói: “Trần Nghiệp, cậu đến văn phòng của tôi một chuyến, nhiệm vụ mới của tôi đã xuất hiện...”

Một lát sau.

Trần Nghiệp ngáp ngắn ngáp dài, đi tới văn phòng của Tần Mộc Âm.

“Tần tử, nhiệm vụ mới là gì?”

Tần Mộc Âm trước tiên tản ra niệm động lực, tạo thành một lớp màn chắn xung quanh, ngăn chặn bị nghe lén, sau đó mới nói:

“Lần này là hai nhiệm vụ xuất hiện cùng lúc.”

“Nhiệm vụ thứ hai của tôi là đảm bảo Hải Quân giành chiến thắng trong cuộc chiến thượng đỉnh.”

“Nhiệm vụ thứ ba, là tiêu diệt dị đoan: Kawashima Nao!”

Nghe được hai nhiệm vụ này.

Trần Nghiệp có chút ngạc nhiên.

Trận chiến thượng đỉnh, bên chiến thắng ban đầu chính là Hải Quân.

Băng hải tặc Râu Trắng, không chỉ thất bại, còn tổn thất nặng nề.

Hỏa Quyền Ace đã chết, bản thân Râu Trắng cũng tử trận...

Đây là kết quả trong nguyên tác.

Bí cảnh đã phát hành nhiệm vụ này, chứng tỏ tình hình chắc chắn có biến.

Còn về nhiệm vụ thứ ba...

Người xuyên không là dị đoan?

Vậy hẳn ta và Tần Mộc Âm thì sao? Không phải dị đoan sao?

“Kawashima Nao, chẳng phải là kẻ đã giết chết Đô đốc Aokiji sao?” Tần Mộc Âm nói: “Cô ta lại là dị đoan?”

Nghe được lời này, trong lòng Trần Nghiệp khẽ động: “Tần tử, chị biết về dị đoan?”

“Đúng vậy!” Tần Mộc Âm gật đầu nói: “Dị đoan chính là người xuyên không đến từ thế giới khác... Trần Nghiệp, cậu sẽ sớm gặp dị đoan trong bí cảnh tiếp theo thôi.”

Còn có chuyện này nữa?

Thế giới bí cảnh, lại đặc sắc đến vậy sao?

“Trần Nghiệp, tôi nhớ trước đây cậu đã từng có linh cảm, nói rằng chúng ta sẽ đối đầu với Kawashima Nao này, không ngờ lại thành sự thật.”

Tần Mộc Âm nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt kỳ lạ, hỏi: “Chẳng lẽ cậu cũng lĩnh ngộ được năng lực dự đoán nguy hiểm tương tự như tôi?”

“Ặc... Không phải! Chỉ là linh cảm đơn thuần thôi.”

Thấy Trần Nghiệp dường như không muốn nói, Tần Mộc Âm cũng không tiếp tục truy hỏi.

Cô lại thảo luận về nhiệm vụ thứ hai: “Vậy, chiến tranh thượng đỉnh là có ý gì?”

Trần Nghiệp đang định nói gì đó.

Đột nhiên.

“Cốc! Cốc! Cốc!”

Tiếng gõ cửa vang lên.

Màn chắn niệm động lực của Tần Mộc Âm có thể ngăn chặn âm thanh bên trong lọt ra ngoài, nhưng vẫn có thể nghe thấy âm thanh truyền đến từ bên ngoài, thật kỳ diệu.

Hai người lập tức ngừng thảo luận.

Tần Mộc Âm vừa giải trừ màn chắn niệm động lực, vừa lên tiếng: “Vào đi.”

Cửa phòng mở ra, một người lính Hải Quân bước vào, chào hai người:

“Đô đốc Lam Ưng, Phó Đô đốc Mật Lũng, có cuộc họp khẩn cấp, Nguyên soái yêu cầu hai người lập tức tham gia.”

“Ồ?”

Tần Mộc Âm khẽ giật mình, sau đó nói: “Tôi biết rồi, sẽ đến ngay.”

Người lính Hải Quân nghe vậy, lại chào một cái, sau đó xoay người rời đi.

Chờ người lính vừa đi, Tần Mộc Âm theo bản năng muốn hỏi ý kiến Trần Nghiệp.

“Trần Nghiệp, cậu nghĩ xem Nguyên soái Sengoku đột nhiên gọi chúng ta đến tham gia cuộc họp, rốt cuộc là có chuyện gì?”

Trong lòng Trần Nghiệp khẽ động, ý thức được có thể có liên quan đến trận chiến thượng đỉnh.

Nhưng hắn không thể nói ra.

Tần Mộc Âm không phải kẻ ngốc.

Chỉ cần Trần Nghiệp nói sai một câu, rất có thể sẽ để lộ thân phận người xuyên không của mình.

Không phải hắn không tin tưởng Tần Mộc Âm, chỉ là chuyện này giải thích rất phiền phức, chỉ bằng cứ giấu diếm.

“Chúng ta đến đó sẽ biết thôi.”

Trần Nghiệp nói.

Hai người không trì hoãn thêm nữa, cùng nhau đi về phía phủ Nguyên soái.

...

Một lát sau.

Bên trong một căn phòng họp rộng rãi, hầu như tất cả các quan chức cấp cao của Hải Quân đều đã có mặt.

Trên mặt phần lớn mọi người đều mang theo vẻ hiếu kỳ, không biết có chuyện gì gấp gáp đến mức phải triệu tập mọi người đến tham gia cuộc họp vào sáng sớm tinh mơ như vậy.

Chỉ có Garp, sắc mặt vô cùng khó coi...

Chờ mọi người đến đông đủ.

Nguyên soái Sengoku trước tiên liếc nhìn Garp, sau đó nói:

“Triệu tập mọi người đến đây, là vì tôi nhận được tin, tối hôm qua, Đội trưởng Đội 2 của băng hải tặc Râu Trắng, Hỏa Quyền Ace, đã bị người ta giao nộp cho Chính Quyền Thế Giới! Hiện đang bị giam giữ tại Impel Down.”

Nghe được lời này.

Tất cả mọi người trong phòng họp đều sững sờ.

Hỏa Quyền Ace, đúng là một tên hải tặc có tiếng, nhưng chỉ là một tên hải tặc cấp đội trưởng bị bắt, không đến mức phải huy động mọi người đến tham gia cuộc họp để thảo luận về hắn ta chứ?

Chương 267 - Thực lực tăng vọt, mở ra cuộc chiến thượng đỉnh! (2)

Mọi người đều nhìn Nguyên soái Sengoku với vẻ nghi hoặc.

Bao gồm cả Tần Mộc Âm cũng vậy.

Chỉ có Trần Nghiệp, ánh mắt lóe lên...

Hắn biết cốt truyện, đương nhiên cũng biết, việc Hỏa Quyền Ace bị bắt, chính là khởi đầu của trận chiến thượng đỉnh.

“Nguyên soái, không biết Hỏa Quyền Ace, là bị ai bắt được?”
Có người tò mò hỏi.

Nguyên soái Sengoku nói: “Là một tên hải tặc có biệt danh ‘Râu Đen’, tên là Teach! Tên này vốn dĩ cũng là người của băng hải tặc Râu Trắng, đã phản bội bỏ đi.”

Người vừa hỏi lúc nãy kinh ngạc nói: “Băng hải tặc Râu Trắng xảy ra nội chiến sao?”

Nguyên soái Sengoku nói: “Không có, chỉ là vì tranh giành một Trái Ác Quỷ mà thôi... Trong mắt những tên hải tặc này, quả nhiên chỉ có lợi ích.”

Ông thân là Nguyên soái, kênh thông tin rất nhiều, đương nhiên biết rõ nội tình.

Nói đến đây, Nguyên soái Sengoku lại bổ sung: “Dù sao thì, Râu Đen Teach tự mình dâng Hỏa Quyền Ace lên, coi như là có công, cộng thêm thực lực của hắn ta cũng không tệ, Chính Quyền Thế Giới đã quyết định, phong hắn ta làm Thất Vũ Hải mới, bổ sung vào chỗ trống của Crocodile.”

Crocodile, là một trong Thất Vũ Hải trước đây, người sở hữu năng lực của trái Suna Suna, hiện tại đã bị Monkey D. Luffy, người được buff bởi hào quang nhân vật chính, đánh bại, mất đi danh hiệu Thất Vũ Hải.

Mọi người nghe vậy, đều ghi nhớ Râu Đen Teach trong lòng.

Thất Vũ Hải tuy rằng vẫn là hải tặc, nhưng trên danh nghĩa, coi như là người một nhà.

Sau này gặp phải, phải nhường tay một chút!

Thấy không ai lên tiếng.

Nguyên soái Sengoku lại nói: “Ta còn nhận được một tin tức, Hỏa Quyền Ace, tên thật là Portgas D. Ace, trong người hắn ta, chảy dòng máu tội lỗi, thân phận thật sự của hắn ta, chính là con trai của Gol D. Roger!!”

Vừa dứt lời “Gol D. Roger”.

Tất cả mọi người trong phòng họp đều kinh hãi biến sắc.

Ngay cả Tần Mộc Âm, cũng biết cái tên này đại diện cho điều gì.

Nói không ngoa thì.

Đại Hải Trình hiện tại có nhiều hải tặc như vậy, đều là bởi vì lời nói trước khi chết của “Vua Hải Tặc” Roger năm xưa!

Chính người đàn ông này, đã khai mở kỷ nguyên Đại Hải Tặc.

Không ít người trong số những người có mặt ở đây, đều bị kinh hãi đến mức không nói nên lời.

Chỉ có Trần Nghiệp, người đã biết trước, vẫn thản nhiên như không.

“Ta dự định bảy ngày sau, sẽ công khai hành hình Hỏa Quyền Ace trước toàn thế giới!”

Nguyên soái Sengoku trầm giọng nói.

Nắm đấm của Garp bên cạnh, lập tức siết chặt.

Những người có mặt ở đây đều không phải kẻ ngốc, lập tức ý thức được, ảnh hưởng của việc công khai hành hình Hỏa Quyền Ace.

Lập tức có người lo lắng nói: “Nguyên soái Sengoku, Hỏa Quyền Ace là đội trưởng của băng hải tặc Râu Trắng, nếu công khai hành hình hắn ta, rất có thể sẽ khiến băng hải tặc Râu Trắng thù địch, thậm chí sẽ phát sinh chiến tranh...”

“Công khai hành hình Hỏa Quyền Ace, cũng là ý của Chính Quyền Thế Giới!”

Nguyên soái Sengoku nghiêm nghị nói: “Hiện tại trên Đại Hải Trình, số người trở thành hải tặc ngày càng nhiều! Con gió độc hại này, nhất định phải nhanh chóng chấm dứt!”

“Cách tốt nhất để chấm dứt nó, chính là đánh thắng một trận chiến có ảnh hưởng lớn, chấn nhiếp những kẻ có ý đồ xấu xa kia.”

“Tin rằng việc tiêu diệt một băng hải tặc Hoàng cấp, có thể ngăn chặn hiện tượng này, đạt được hiệu quả mà ta mong muốn!”

Nói đến đây, ánh mắt Nguyên soái Sengoku đảo qua một lượt, lại bổ sung: “Công khai hành hình Hỏa Quyền Ace, cũng là ý của Chính Quyền Thế Giới! Dòng máu tội lỗi, nhất định phải triệt để tiêu diệt.”

Nghe được câu cuối cùng.

Những người vốn còn muốn phản đối, đều im lặng.

Có Chính Quyền Thế Giới ủng hộ, chuyện này gần như là đã được định đoạt.

Ngày hôm sau.

Một tin tức chấn động, đã làm chấn động toàn thế giới!

Hải Quân sẽ công khai hành hình Hỏa Quyền Ace sau sáu ngày nữa!

Hỏa Quyền Ace là một hải tặc có tiếng, phần lớn mọi người trên Đại Hải Trình đều từng nghe qua tên hắn, cũng biết hắn thuộc thế lực nào.

Vốn dĩ, công khai hành hình một tên hải tặc, cũng không phải chuyện gì to tát.

Nhưng!

Nếu tên hải tặc này còn có một thân phận khác là thành viên nòng cốt của một băng hải tặc Hoàng cấp, vậy thì chuyện lớn rồi.

Kẻ ngu si cũng hiểu, Hải Quân làm như vậy, chẳng khác nào tuyên chiến với băng hải tặc Râu Trắng!

Đó chính là băng hải tặc Râu Trắng đấy!

Nói về thế lực trên biển, băng hải tặc Râu Trắng không hề thua kém Hải Quân, cũng là băng hải tặc gần với danh hiệu Vua Hải Tặc nhất.

Bản thân thuyền trưởng Râu Trắng, càng được xưng tụng là người đàn ông mạnh nhất!!

Không ai ngờ tới.

Hải Quân lại chọn làm như vậy vào lúc này!

Còn về việc Râu Trắng có ứng chiến hay không?

Chuyện này gần như là điều chắc chắn!

Hải Quân muốn công khai hành hình thành viên cấp cao của bọn họ, nếu băng hải tặc Râu Trắng trốn tránh không chiến, sẽ ảnh hưởng rất lớn đến danh tiếng!

Sau này muốn tiếp tục tung hoành trên Đại Hải Trình, e là không ngóc đầu lên nổi.

Hơn nữa, lần này nếu nhát gan, cũng sẽ khiến những hải tặc khác, cho rằng băng hải tặc Râu Trắng dễ bắt nạt, từ đó dẫn đến một loạt hậu quả nghiêm trọng, thậm chí ngay cả địa bàn cũng có khả năng bị cướp mất.

Còn có một điểm quan trọng nhất!

Chính là văn hóa băng nhóm bên trong băng hải tặc Râu Trắng, lấy “gia đình” làm hạch tâm!

Tất cả thành viên, đều gọi Râu Trắng là “Lão cha”, là người một nhà.

Bây giờ con trai sắp bị người ta công khai hành hình, thân là người nhà, có thể khoanh tay đứng nhìn sao?

...

Gần như tất cả những người biết được tin tức.

Đều cho rằng băng hải tặc Râu Trắng chắc chắn sẽ ra tay.

Một trận đại chiến kinh thiên động địa.

Sắp sửa bắt đầu!

Thời gian thoi đưa.

Sáu ngày trôi qua trong nháy mắt.

Buổi sáng.

Trần Nghiệp khó có khi không ngủ nướng, dậy sớm rửa mặt, trước tiên luyện tập một chút, nhận thuộc tính của ngày hôm nay, sau đó mặc quân phục Phó Đô đốc Hải Quân vô cùng trang trọng, chuẩn bị đi đến quảng trường.

Hôm nay.

Chính là ngày Hỏa Quyền Ace bị hành hình.

Biết rõ cốt truyện, Trần Nghiệp rất rõ ràng, Râu Trắng nhất định sẽ đến.

Đối với băng hải tặc Râu Trắng, Trần Nghiệp không có gì phải sợ, điều duy nhất khiến hắn hơi bất an, chính là sự tồn tại của kẻ xuyên không kia.

Hắn có linh cảm!

Sự kiện náo nhiệt như vậy, kẻ đó nhất định sẽ đến.

Tên: Trần Nghiệp.

Thẻ chất: 7000.

Tinh thần: 1026.

Sức mạnh: 7000.

Nhanh nhẹn: 7000.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân bổ: 0.

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Đến thế giới One Piece, tính cả ngày hôm nay, hấn và Tần Mộc Âm, tổng cộng đã ở đây một năm lẻ tám ngày!

Tức là 373 ngày!

Mỗi ngày mỗi thuộc tính tăng 10 điểm, tổng cộng đã tăng thêm 3730 điểm thuộc tính cho hấn.

Đến hôm nay, vừa vặn khiến thuộc tính của hấn đạt đến 7000 điểm!

Thuộc tính mạnh mẽ như vậy...

Nói thật.

Cho dù là Râu Trắng thời kỳ đỉnh phong, hấn cũng tự tin có thể đập chết ông ta!

Tuy rằng Râu Trắng được xưng tụng là người đàn ông mạnh nhất thế giới One Piece, sở hữu sức mạnh hủy diệt thế giới... Đó chẳng qua chỉ là cách nói khoa trương khái quát mà thôi.

Muốn Râu Trắng hủy diệt thế giới, khả năng duy nhất, chính là phải cần ông ta sử dụng năng lực của trái Gura Gura, ngày đêm không ngừng phát động động đất, tốn rất nhiều năm, mới có hi vọng làm được.

Điều này đương nhiên là không thể nào.

Không ai có thể lực như vậy.

Ngay cả cỗ máy hoạt động vĩnh cửu, hoạt động liên tục mấy năm cũng phải hỏng.

Dựa theo màn thể hiện trong anime, trận chiến đỉnh cao của Râu Trắng, hấn là lúc dùng Haki Bá Vương, đối đầu với Vua Hải Tặc Roger.

Đúng là rất mạnh.

Nhưng so với việc hủy diệt thế giới, còn kém xa lắm.

Chương 268 - Gear 5 Nika Tham Chiến!!

Trên đường đi đến quảng trường.

Trần Nghiệp gặp được Tần Mộc Âm.

Không phải trùng hợp.

Mà là Tần Mộc Âm đã đợi hắn ở đây từ trước.

Nhìn thấy Trần Nghiệp đến, Tần Mộc Âm tiến lên nghênh đón, sóng vai đi cùng hắn.

“Trần Nghiệp, trận chiến này nên đánh như thế nào?”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Chị cứ phát huy bình thường là được, mọi chuyện cứ giao cho tôi.”

Nói xong.

Hắn dường như nhớ ra điều gì, bổ sung: “Đúng rồi, một khi tôi ra hiệu cho chị, chị nhớ phối hợp với tôi, cùng nhau tiêu diệt Kawashima Nao!”

Tần Mộc Âm ngăn người: “Cậu cho rằng, dị đoan kia cũng sẽ đến sao? Cô ta hình như không phải người của băng hải tặc Râu Trắng.”

“Cô ta nhất định sẽ đến!”

Giọng điệu Trần Nghiệp vô cùng chắc chắn: “Tôi có linh cảm...”

Nghe Trần Nghiệp nói như vậy, Tần Mộc Âm chỉ đành gật đầu.

Cô không phải người không biết nặng nhẹ, cố chấp muốn tự mình hành động.

Chuyến đi bí cảnh lần này, chủ lực chính là Trần Nghiệp!

...

Bên kia.

Trên một hòn đảo hoang vắng gần Marineford.

Kawashima Nao, người bị Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm nhắc đến, lúc này đang ở trên đảo, nhìn về phía Hải Quân, ánh mắt lóe lên tia lạnh lẽo.

Một lát sau.

Kawashima Nao bỗng nhiên lên tiếng:

“Hệ thống, nói xem nếu trong trận chiến thượng đỉnh, tôi giúp băng hải tặc Râu Trắng giành chiến thắng, thậm chí là hủy diệt Hải Quân, có thể nhận được bao nhiêu điểm kịch bản?”

Cô ta như đang nói chuyện với không khí.

Nhưng trong đầu cô ta, lại có một giọng nói, đang đáp lại:

“Không thể ước tính! Nhưng số lượng nhất định rất khả quan, đủ để cô mua ô năng lực Trái Ác Quỷ thứ ba, thứ tư! Trực tiếp mua Haki Bá Vương cũng đủ!”

“Ồ?”

Kawashima Nao lập tức lộ ra nụ cười: “Vậy tôi phải thử một chút rồi!”

Môi cô ta rất mỏng, nhưng miệng lại hơi rộng, lúc cười cả khuôn miệng đều bị kéo căng ra, trông có chút đáng sợ.

Thì ra.

Hệ thống mà cô ta có được, cần cô ta thay đổi cốt truyện của thế giới One Piece để lấy được điểm kịch bản, mua một số năng lực để trở nên mạnh hơn.

Mỗi lần thay đổi cốt truyện càng lớn, điểm kịch bản được thưởng càng nhiều!

Lúc trước cô ta không ngăn cản Ace truy sát Râu Đen, chính là vì chờ đợi ngày hôm nay!!

“Hệ thống, tôi còn lại bao nhiêu điểm kịch bản?”

Giọng nói của hệ thống, lập tức vang lên trong đầu cô ta: “Hiện tại còn lại 1024 điểm.”

Kawashima Nao lại hỏi: “Tôi nhớ cỗ máy thời không dùng một lần, giá bán là 1000 điểm kịch bản phải không?”

“Đúng vậy!” Hệ thống đáp: “Nhưng đề nghị cô mua cỗ máy thời không vĩnh viễn, chỉ cần 10000 điểm kịch bản.”

“Chờ tôi hoàn thành kế hoạch lần này rồi mua!”

Kawashima Nao nói: “Giúp tôi mua một cái cỗ máy thời không dùng một lần, sau đó đặt thời gian vào hai năm sau, lúc Luffy dùng Gear 5 Nika đánh bại Tứ Hoàng Kaido.”

“Tôi tin rằng, nếu cho Luffy một cơ hội làm lại, cậu ta nhất định sẽ bù đắp tiếc nuối, giải cứu người anh Ace của mình, đồng thời giết chết Akainu!”

Nói đến đây.

Kawashima Nao lại nở nụ cười khó coi đó.

Một lát sau.

Hệ thống đáp lại: “Đã mua xong, cũng đã thiết lập dòng thời gian, cô có cần khởi động ngay bây giờ không?”

“Có! Khởi động ngay lập tức!”

Giây tiếp theo.

Trước mặt Kawashima Nao, xuất hiện một thông đạo thời không.

Ánh mắt cô ta xuyên qua thông đạo thời không, thậm chí có thể nhìn thấy, ở đầu bên kia thông đạo, Monkey D. Luffy, người vừa mới đánh bại Kaido, đang cùng đồng bọn ăn uống linh đình, bổ sung năng lượng đã tiêu hao.

Kawashima Nao không chút do dự, bước một bước vào trong.

...

Lúc này.

Đã là buổi sáng.

Mặt trời đã lên cao từ lâu.

Thời tiết hôm nay rất đẹp, nắng vàng rực rỡ, bầu trời xanh thẳm không một gợn mây.

Chỉ có điều, vô số binh lính đang đứng trên quảng trường tổng bộ Hải Quân, tâm trạng lại càng thêm nặng nề.

Bởi vì, thời gian hành quyết Ace ngày càng gần.

Một trận đại chiến kinh thiên động địa, sắp sửa bắt đầu!

Để nghênh đón trận chiến này và giành được thắng lợi, Nguyên soái Sengoku đã bố trí quân lực lên tới mười vạn người trên toàn bộ hòn đảo Marineford!!

Nhìn ra xa, quảng trường đen kịt toàn người là người!

Hơn nữa, các quan chức cấp cao của Hải Quân đều có mặt, vô số tinh nhuệ được tung ra.

Toàn bộ tổng bộ Hải Quân, đều tràn ngập bầu không khí ngột ngạt.

Bây giờ chỉ còn chờ đợi.

Chờ đợi chiến tranh bùng nổ.

Thời gian hành hình, là vào lúc mười hai giờ trưa.

Trước đó, băng hải tặc Râu Trắng, chắc chắn sẽ xuất hiện!

Thậm chí.

Không ít quan chức cấp cao đã nhận được tin tức, nói rằng mấy ngày gần đây băng hải tặc Râu Trắng có động tĩnh lớn, gần như đã điều động tất cả các hạm đội trực thuộc quay trở lại.

Điều này rõ ràng là muốn liều mạng với tổng bộ Hải Quân!

Ở phía sau chính giữa quảng trường, có một khán đài cao.

Tầng thứ tư của khán đài, cũng là tầng cao nhất, có hai người đang đứng, đó là Nguyên soái Sengoku, và anh hùng Hải Quân “Thiết Quyền” Garp.

Lúc này, sắc mặt của hai người khác nhau.

Nguyên soái Sengoku thì vẻ mặt nghiêm nghị, ánh mắt cực kỳ ngưng trọng.

Là nhân vật cùng thời với Râu Trắng, ông đương nhiên biết, lão già đó đáng sợ đến mức nào.

Garp bên cạnh ông, thì từ đầu đến cuối đều sa sầm mặt mày.

Nhìn kỹ, dường như chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, Garp trông già đi rất nhiều...

Đối với tâm trạng của Garp, Nguyên soái Sengoku có thể hiểu được.

Xét cho cùng, Hỏa Quyền Ace sắp bị xử tử công khai, là “cháu trai” do chính tay Garp nuôi nấng!

Tuy rằng về huyết thống, Ace không phải là cháu ruột, nhưng trong lòng Garp, Ace cũng không khác gì cháu ruột.

.....

Tầng thứ ba của khán đài.

Là lực lượng chiến đấu mạnh nhất của Hải Quân, ba vị Đô Đốc!

Đô Đốc Kizaru bên trái, Đô Đốc Akainu ở giữa, Đô Đốc Lam Ứng bên phải.

Ba vị Đô Đốc lúc này đều đang ngồi, vững như Thái Sơn.

Tuy nhiên, Kizaru và Akainu, đều là người khổng lồ cao hơn ba mét, Tàn Mộc Âm chỉ cao một mét bảy, thấp hơn gần một nửa.

Cho dù đang ngồi trên ghế, trông cô ấy vẫn có chút không hợp với hai vị Đô Đốc kia...

Xuống phía dưới.

Tầng thứ hai của khán đài.

Đương nhiên là các Phó Đô Đốc.

Những Phó Đô Đốc kỳ cựu như Doberman, Momonga đều có mặt, ngoài ra, còn có các Phó Đô Đốc mới được thăng cấp như Lũng Mật Trần Nghiệp, Fujitora Issho, Ryokugyu Aramaki... cũng ở trong đó.

Giống như Tàn Mộc Âm.

Chiều cao của Trần Nghiệp trong số các Phó Đô Đốc cũng không chiếm ưu thế.

Còn những Thiếu tướng, cùng với Chuẩn tướng, thì bảo vệ ở tầng thứ nhất.

Tất cả các lực lượng chiến đấu cao cấp của Hải Quân, gần như đều tập trung tại đây.

Ngoài ra.

Vương Hạ Thất Vũ Hải gồm Boa Hancock, Mihawk, Kuma, Donquixote Doflamingo, Gecko Moria cũng đến trợ trận.

Đối với cuộc chiến sắp tới.

Trong lòng Nguyên soái Sengoku vẫn nắm chắc phần thắng.

Tuy rằng Hải Quân thiếu đi một Đô Đốc Aokiji, nhưng lại có thêm bốn quái vật là Tần Mộc Âm, Trần Nghiệp, lão mù và Lục Ngưu, bất luận là ai trong số bốn người, đều không thua kém gì Đô Đốc Aokiji.

Thậm chí, Tần Mộc Âm và tên đầu trọc Trần Nghiệp, còn mạnh hơn cả Đô Đốc Aokiji.

Nói cách khác, lực lượng cấp Đô Đốc mà tổng bộ Hải Quân hiện có, lên tới sáu người (tính cả Akainu và Kizaru).

Nếu cộng thêm ông và Garp, số lượng lực lượng cao cấp, đủ để áp đảo phe Râu Trắng.

.....

Thời gian nhanh chóng trôi qua 11 giờ sáng.

Cách giờ hành hình chỉ còn một tiếng đồng hồ.

Lúc này.

Tử tù Hỏa Quyền Ace bị mấy tên lính áp giải, bước lên đài hành hình.

Để đề phòng có người cướp pháp trường, đài hành hình được đặt ngay cạnh khán đài.

Cho nên, mọi người đều có thể nhìn thấy rõ ràng, bộ dạng thể thảm của Hỏa Quyền Ace lúc này.

À!

Còn có một lão mù không nhìn thấy...

Khi Garp nhìn thấy Ace, hai nắm đấm lập tức siết chặt.

Chương 269 - Trận chiến kinh thế! Quyền chấn động Tân Thế Giới

Nguyên soái Sengoku dường như chú ý tới trạng thái của lão chiến hữu, lập tức lên tiếng cảnh cáo: “Garp, đừng quên thân phận của ông! Ông nên rõ ràng, trận chiến hôm nay, quan trọng như thế nào đối với Hải Quân!”

Garp nghe vậy, cắn chặt răng, không nói một lời.

Nguyên soái Sengoku không để ý đến ông ta nữa, mà ra lệnh mở truyền hình trực tiếp bằng Den Den Mushi, sau đó tiến lên một bước, trước mặt tất cả mọi người trên thế giới, chuẩn bị công khai thân phận của Ace!

Đầu tiên, ông nói một tràng thoát nghe có vẻ rất ý nghĩa, thực chất toàn là những lời vô nghĩa.

Tiếp đó.

Nguyên soái Sengoku bèn chất vấn Ace: “Hỏa Quyền Ace, hãy khai tên cha ngươi!”

Ace nghe vậy, không chút do dự liền nói: “Cha ta, là Râu Trắng!”

“Sai rồi!”

Nguyên soái Sengoku nói: “Mẹ ngươi, là Portgas D. Rouge, còn cha ngươi, là Vua Hải Tặc: Gol D. Roger!”

Cái tên Roger vừa thốt ra.

Toàn bộ tổng bộ Hải Quân, đều im phăng phắc!

Tất cả mọi người đều bị thân phận thực sự của Hỏa Quyền Ace, làm cho kinh hãi.

Không chỉ có các Hải Quân đang có mặt.

Những người dân trên toàn thế giới đang xem trực tiếp, cũng kinh ngạc không thôi.

Ai cũng không ngờ, Vua Hải Tặc Roger đã chết nhiều năm như vậy, vậy mà vẫn có thể nghe được tên ông ta...

Dưới ánh mắt kinh ngạc của vô số người, Nguyên soái Sengoku lại nói:

“Hỏa Quyền Ace, trên người ngươi chảy dòng máu tội lỗi, sinh ra đã là người tội ác tày trời, hôm nay xử tử ngươi, là vì thực thi chính nghĩa của Hải Quân! Cho dù vì thế mà bùng nổ chiến tranh với băng hải tặc Râu Trắng, cũng không tiếc!!”

Lời nói vừa dứt.

Toàn bộ quảng trường, đều vang lên tiếng reo hò.

Đối với những người nguyện ý làm Hải Quân, thì hải tặc, tự nhiên là người mà bọn họ chán ghét, hận không thể giết cho

thống khoái.

Có thể tận mắt chứng kiến con trai của Vua Hải Tặc bị xử tử, là chuyện bọn họ hả hê.

Mà đúng lúc này.

Trên đài quan sát, bỗng nhiên vang lên tiếng còi báo động.

“Có hạm đội đang đến gần... Là hạm đội trực thuộc băng hải tặc Râu Trắng, địch tập kích!!”

Mọi người nghe vậy, đều vô cùng kinh hãi, lập tức ngừng reo hò, nhìn về phía biển cả.

Chỉ thấy trên mặt biển, ngày càng có nhiều tàu thuyền bắt đầu xuất hiện, dày đặc, tạo thành một hạm đội, đang hướng về phía tổng bộ Hải Quân.

Nhìn còi hiệu mà bọn chúng giương lên, toàn là hải tặc!

Tất cả mọi người đều nghiêm nghị, sắc mặt ngưng trọng.

Chiến tranh sắp bắt đầu...

Ngay sau đó.

“Ừng ục!”

Tiếng nước không lồ, đột nhiên vang lên từ trong vịnh.

Rồi sau đó.

Một chiếc thuyền buồm lớn hơn chiến hạm của Hải Quân gấp mấy lần, như một con cá voi lưng gù, lại chui từ trong nước biển ra, trực tiếp xuất hiện trong vịnh!

Gần như ngay trước mặt mọi người!

Đó chính là thuyền của Râu Trắng: Moby Dick!!

Các binh lính Hải Quân trên quảng trường nhìn thấy cảnh này, đều kinh hãi biến sắc, không thể tin nổi.

Chắc hẳn bọn họ vạn vạn không ngờ tới, băng hải tặc Râu Trắng, lại dùng cách này để xuất hiện!

Ace trên đài hành hình, càng bị dọa đến mức há hốc mồm...

Tuy nhiên.

Các quan chức cấp cao của Hải Quân, sắc mặt lại bình tĩnh, như là sớm đã dự liệu trước.

Cho dù có người lộ ra vẻ kinh ngạc, thì cũng là nhìn về phía Trần Nghiệp.

Đúng vậy.

Là Trần Nghiệp đã sớm cảnh báo với mọi người.

Vì nhiệm vụ của Tần Mộc Âm, là đảm bảo Hải Quân giành chiến thắng trong trận chiến này, vậy thì với việc biết trước được cốt truyện, Trần Nghiệp chắc chắn sẽ không giấu diếm, để mặc cho băng hải tặc Râu Trắng một lần nữa đánh úp Hải Quân bất ngờ.

Nguyên soái Sengoku đã nghe theo kiến nghị của Trần Nghiệp, bố trí mai phục trong vịnh...

“Rắc!”

Một tiếng giòn tan.

Lớp sơn phủ bọc Moby Dick, vỡ tan tành, để lộ ra những người trên boong tàu.

Đứng ở vị trí đầu tiên, là một ông lão khổng lồ cao hơn sáu mét, cơ bắp cuộn cuộn, tay cầm đại đao.

Chỉ cần nhìn thấy bộ râu hình trăng khuyết màu trắng nổi bật của ông ta, tất cả mọi người đều biết thân phận của ông lão này:

Râu Trắng!

Edward Newgate!

Người đàn ông mạnh nhất thế giới!!

Tuy rằng người này đã già, nhưng uy phong凛冽 vẫn còn đó, cho dù chỉ đứng trên boong tàu, vẫn có thể mang đến cho mọi người trên quảng trường một cảm giác áp bức to lớn.

Bên cạnh Râu Trắng, là các thuyền trưởng nổi danh khắp Tân Thế Giới.

“Phượng Hoàng Bất Tử” Marco.

“Kim Cương” Jozu.

“Hoa Kiếm” Vista.

.....

Nhìn thấy nhiều hải tặc khét tiếng như vậy đứng ngay trước mặt, vô số binh lính Hải Quân, đều bị dọa đến mức mặt mày trắng bệch.

“Gu ra ra ra...”

Một tràng cười quái dị, phát ra từ miệng Râu Trắng.

Ông ta nhìn Sengoku và Garp trên khán đài, cười nói:

“Sengoku, Garp, chúng ta cũng đã mấy chục năm không gặp rồi!”

Sau đó, ánh mắt của ông ta, lại hướng về phía Ace trên đài hành hình: “Con trai yêu quý của ta không sao chứ!”

“Lão cha!”

Ace trên đài hành hình, nghe được câu này, nhin không được kêu lên một tiếng, vẻ mặt vừa kích động, vừa tự trách.

Râu Trắng lại cười quái dị một tiếng, sau đó sáng khoái nói: “Ace, đợi một lát, ta sẽ đưa con về.”

Lời nói vừa dứt.

Râu Trắng bỗng nhiên cầm thanh đại đao trong tay xuống boong tàu bên cạnh, sau đó ông ta nắm chặt hai tay thành quyền, bắt chéo trước ngực, dồn lực...

Ngay sau đó.

Ông ta hừ lạnh một tiếng, hai nắm đấm đồng thời đánh ra, hung hăng oanh kích vào khoảng không.

“Rắc!”

Một tiếng giòn tan.

Một màn kỳ lạ xuất hiện.

Chỉ thấy khoảng không hai bên Râu Trắng, vậy mà như tấm gương, bị đánh cho nứt toác.

Vết nứt khổng lồ, nhanh chóng lan ra xung quanh.

Trong nháy mắt!

Mặt biển vốn đang yên ả, bắt đầu cuộn cuộn dữ dội, rất nhanh liền dâng lên những con sóng lớn ngập trời!

Một trái một phải, hai luồng sóng lớn ngập trời nhanh chóng ập về phía tổng bộ Hải Quân, khi đến gần, đã biến thành con sóng thần cao mấy trăm mét...

Chỉ bằng một quyền, đã tạo ra cơn sóng thần lớn như vậy?

Không hổ là người được mệnh danh là người đàn ông mạnh nhất thế giới.

Không ra tay thì thôi.

Một khi đã ra tay, quả thực kinh thiên động địa!!

Mà vấn đề lớn nhất lúc này là, nếu như không ngăn cản, hai cơn sóng thần này, tuyệt đối có thể nhấn chìm phá hủy toàn bộ tổng bộ Hải Quân.

Mười vạn binh lính Hải Quân trên quảng trường, cũng sẽ thương vong thảm trọng, không có mấy người có thể sống sót.

Rất nhiều người ý thức được điểm này, đã bị dọa đến mức hoàn toàn không nói nên lời.

Mà đúng lúc mọi người đang sợ hãi.

Trong Thất Vũ Hải, lại có một người, phát ra tiếng cười quái dị:

“Phù phù phù phù...”

Là Donquixote Doflamingo!

Tên này vừa cười, vừa nhìn chằm chằm Râu Trắng: “Sức mạnh thật kinh người! Quả nhiên là quái vật trong truyền thuyết!”

Tầng thứ ba của khán đài.

Vị trí của các Đô Đốc Hải Quân.

Đô Đốc Lam Ứng Tần Mộc Âm nhìn Râu Trắng, gương mặt xinh đẹp trở nên vô cùng ngưng trọng.

“Chỉ là một quyền đơn giản, vậy mà có thể tạo ra sóng thần? Râu Trắng quả nhiên danh bất hư truyền!”

Trong lòng Tần Mộc Âm lúc này đã hiểu rõ.

Hèn chi mỗi lần vừa động ý niệm muốn đến Bí Cảnh số 30, liền bất an.

Thế giới bí cảnh này, vậy mà lại tồn tại quái vật đáng sợ như vậy!

Nếu không phải lần này có Trần Nghiệp đầu trục, muốn hoàn thành nhiệm vụ, e rằng khó như lên trời.

Lúc này.

Sóng thần đã hoàn toàn áp sát tổng bộ Hải Quân, thậm chí còn ập lên đỉnh đầu tổng bộ Hải Quân.

Tần Mộc Âm biết, lúc này chỉ có cô, mới có thể ngăn cản tai họa này!

Cô không do dự nữa, trực tiếp bay lên không trung.

Mà hành động của cô, cũng bị tất cả mọi người nhìn thấy.

“Là Đô Đốc Lam Ứng ra tay rồi!”

“Liệu cô ấy có thể ngăn cản được đòn tấn công sóng thần đáng sợ kia không?”

“Nhất định có thể!”

“Chúng ta được cứu rồi...”

Vô số binh lính Hải Quân, coi Tần Mộc Âm như hy vọng sống sót.

Mà Tần Mộc Âm cũng không để bọn họ thất vọng.

Chương 270 - Thái Dương Thần Luffy, toàn lực giải cứu Ace

Chỉ thấy Tần Mộc Âm trên không trung, giơ hai tay lên, sau đó đẩy về hai bên.

“Ong!!”

Năng lực niệm động lực cường hãn vô cùng, nhanh chóng va chạm vào hai cơn sóng thần.

Vào khoảnh khắc va chạm, toàn bộ hòn đảo Marineford, đều rung chuyển!

“Ào ào —”

Tiếng dòng nước khổng lồ vang lên.

Là hai cơn sóng thần kia, bị niệm động lực của Tần Mộc Âm đánh tan, trở lại biển cả.

Nhìn thấy cảnh này.

Lập tức!

Vô số binh lính Hải Quân trên quảng trường phát ra tiếng ho reo hò.

Rất nhiều người nhìn về phía Tần Mộc Âm với ánh mắt sùng bái cuồng nhiệt, thậm chí còn hô vang khẩu hiệu “Đô Đốc Lam Ứng muôn năm”.

Còn những người của Thất Vũ Hải và băng hải tặc Râu Trắng đều lộ ra vẻ kinh ngạc, dường như không ngờ, vị Đô Đốc mới được thăng chức của Hải Quân này, vậy mà lại có thực lực mạnh như vậy?

“Gu ra ra ra... Nữ oa oa năng lực rất tốt!”

Râu Trắng nhận xét một câu, không tiếp tục ra tay nữa.

Vì chấn động không khí tạo ra sóng thần không có tác dụng, ông ta tiếp tục ra tay cũng vô ích.

Tần Mộc Âm thấy vậy, cũng không ra tay phản kích, mà lựa chọn trở về chỗ ngồi của mình.

Bởi vì Trần Nghiệp đã dặn dò cô, nhất định không được giao thủ với Râu Trắng!

Nếu nói, trong trận chiến Marineford, ai có thể tạo thành uy hiếp trí mạng cho Tần Mộc Âm, thì đó chắc chắn là Râu Trắng.

Dùng lời của Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ của mình là được, không cần thiết phải liều mạng.

Tần Mộc Âm cũng cảm thấy rất có lý, cho nên cô rất nghe lời, không có mạo hiểm.

Khi Tần Mộc Âm trở lại chỗ ngồi.

Kizaru ở phía ngoài cùng bên trái.

Đột nhiên đứng dậy.

“Muốn giảm thiểu tổn thất đến mức thấp nhất, chỉ có thể bắt giặc phải bắt vua!”

Kizaru tự lẩm bầm một câu, toàn thân liền biến thành ánh sáng, nhanh chóng bắn lên không trung, và ở trên không trung, hiện nguyên hình trở lại.

Sau đó, Kizaru giơ hai tay lên, từ trên cao nhìn xuống, nhắm vào Moby Dick, chuẩn bị tung đại chiêu.

Hai tay của ông ta, rất nhanh đã tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Cho dù bây giờ là ban ngày, mọi người vẫn có thể cảm nhận được, tổng bộ Hải Quân dường như sáng hơn mấy phần...

“Này này này, chói mắt quá!”

Râu Trắng không hề hoảng loạn, thậm chí còn trêu chọc một câu, không có ý định ra tay.

Bởi vì ông ta biết, bên phía mình, có người có thể đỡ được Đô Đốc Kizaru.

Ngay khi đòn tấn công của Kizaru sắp phát ra.

Biến cố xảy ra!

Bên cạnh Râu Trắng, trên boong tàu Moby Dick, đột nhiên xuất hiện một vòng sáng hình tròn.

Sau đó, từ trong vòng sáng, một người phụ nữ bước ra.

Nhìn thấy cảnh này, Kizaru vô cùng kinh ngạc, cũng thuận thế dừng động tác trên tay lại.

Người đột nhiên xuất hiện.

Không ai khác.

Chính là Kawashima tiểu thư trở về từ tương lai, phía sau cô ta, là Monkey D. Luffy và những người khác...

“Chiến tranh vừa mới bắt đầu sao? May là ta đến kịp lúc!”

Vòng sáng đột ngột xuất hiện.

Ngay lập tức thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

Đặc biệt là còn có người bước ra từ trong đó, thì càng thu hút sự chú ý hơn.

Kawashima Nao bước ra khỏi vòng sáng trước.

Khi cô ta nhìn thấy Râu Trắng bên cạnh, vẫn còn sống sót đứng đó, liền biết chiến tranh mới chỉ vừa mới bắt đầu, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Còn Râu Trắng nhìn thấy Kawashima Nao xuất hiện, lông mày lại nhíu lại.

Ông ta rất không thích người phụ nữ này.

Cảm thấy người phụ nữ này có tâm cơ.

“Tiểu quý, lần trước người cố ý đến tàu của ta, là đã giở trò gì?”

Kawashima Nao nghe vậy, lộ ra nụ cười đắc ý: “Râu Trắng lão đại, thật là anh minh! Đúng vậy, ta đã làm dấu hiệu trên thuyền của ngài, chính là đang đợi ngày này đến.”

Thấy Râu Trắng có dấu hiệu tức giận, cô ta vội vàng bổ sung: “Ta đến để giúp một tay!”

Râu Trắng hừ lạnh một tiếng: “Ở đây không cần người giúp!”

Lời còn chưa dứt.

Lại có người bước ra từ vòng sáng.

Lần này bước ra, là một thiếu niên mười mấy tuổi.

Thân hình thiếu niên có phần gầy gò, mặc áo ghi lê màu đỏ, quần đùi, đội mũ rơm, cách ăn mặc không ra sao cả, giống như mấy tên du côn lang thang.

Tuy nhiên, trên mặt thiếu niên, luôn nở nụ cười rạng rỡ, trông vừa rực rỡ lại vừa ngây thơ, trời sinh đã dễ dàng khiến người khác có thiện cảm.

Khi thiếu niên này xuất hiện trên boong tàu Moby Dick.

Trên khán đài của tổng bộ Hải Quân.

Garp, người được mệnh danh là “Anh hùng Hải Quân”, lập tức ngây người.

Sau đó.

Biểu cảm của ông.

Dần dần trở nên kinh hãi.

Điều mà Garp lo lắng nhất, chính là đứa cháu trai của ông chạy đến góp vui, không tự lượng sức muốn giải cứu Ace...

“Thế này thì hỏng rồi! Luffy...”

Garp cắn chặt răng, không biết nên làm thế nào cho phải.

“Garp! Đó là cháu trai của ông sao?”

Nguyên soái Sengoku lập tức chất vấn: “Tại sao cháu trai của ông, lại xuất hiện trên tàu của Râu Trắng?”

“Tôi, tôi cũng không biết...”

Garp ấp úng, không biết nên nói thế nào.

Nguyên soái Sengoku hừ lạnh một tiếng, cũng không tiếp tục truy cứu nữa.

Bởi vì ông hiểu rõ lão chiến hữu của mình, biết con người của Garp, tuyệt đối không thể nào trước mặt một kiểu sau lưng một kiểu.

.....

Trên boong tàu Moby Dick.

Khi Monkey D. Luffy xuất hiện ở đây, vẻ mặt liền trở nên kích động.

Đặc biệt là khi cậu nhìn thấy Hỏa Quyền Ace còn sống, thì càng thêm phấn khích.

“Ace!!!”

Monkey D. Luffy dùng hết sức bình sinh hét lên: “Em lại đến cứu anh đây!”

Tại sao lại dùng chữ “lại”?

Bởi vì cậu đã từng đến đây một lần, kết quả lại khiến cậu hối hận cả đời!

Lần này, Monkey D. Luffy tuyệt đối sẽ không để bị kịch tái diễn!

“Chiếc mũ rơm này...”

Râu Trắng đột nhiên lên tiếng: “Tiểu quý, người chính là là người mà Shanks Tóc Đỏ coi trọng?”

Monkey D. Luffy không nói gì, thậm chí còn không thèm để ý đến Râu Trắng.

Lúc này trong mắt cậu, chỉ có Ace trên đài hành hình.

Sau đó.

Lại có hai người bước ra từ vòng sáng.

Một kiếm sĩ.

Một tên tóc vàng.

Chính là hai cao thủ trong băng hải tặc M mũ Rơm.

Kiếm hào “Roronoa Zoro” và Hắc Cước “Sanji”!

Sau khi hai người này bước ra.

Vòng sáng kỳ dị liền biến mất.

Dường như vòng sáng nhiều nhất chỉ có thể cho phép bốn người đi qua.

“Nơi này chính là chiến trường của Đại Chiến Marineford sao? Thật náo nhiệt!”

Zoro đưa mắt nhìn xung quanh, trên mặt lộ ra nụ cười.

Sanji bên cạnh, thì im lặng lấy ra một điếu thuốc, châm lửa hút một hơi, sau đó mới lên tiếng: “Đầu Tảo, lần này, chúng ta phải giúp Luffy, bù đắp lại tiếc nuối năm xưa!”

“Không cần cậu nhắc nhở!”

Ánh mắt của Zoro, đã khóa chặt Mihawk đối diện: “Tôi cũng sẽ dốc hết toàn lực.”

Cùng lúc đó.

Đối diện tầng hai của khán đài, khu vực của các Phó Đô Đốc Hải Quân.

Khi Trần Nghiệp nhìn thấy Kawashima Nao sử dụng đường hầm không gian, mang Monkey D. Luffy và hai trợ thủ đặc lực Zoro, Sanji đến, thì rất kinh ngạc.

Hắn không ngờ, cô gái xuyên không giả này, vậy mà lại có năng lực này?

Mang người từ hai năm sau đến hiện tại?

Điều này thật quá thần kỳ...

“Móa! Tên Monkey D. Luffy này trông có vẻ hơi khác... Không lẽ đã thức tỉnh trạng thái Thái Dương Thần rồi sao?”

Nghĩ đến đây, sắc mặt của Trần Nghiệp, trở nên có chút ngưng trọng.

Sau đó.

Hắn đứng dậy, đi về phía sau.

.....

Moby Dick.

Kawashima Nao kia đột nhiên lên tiếng: “Luffy, cậu nhìn vị trí của các Đô Đốc Hải Quân xem, có phải là có gì đó khác không?”

Đối với Kawashima Nao có thể đưa mình đến Đại Chiến Marineford.

Monkey D. Luffy vẫn khá biết ơn.

Nghe vậy bèn nhìn về phía vị trí của các Đô Đốc Hải Quân.

Sau đó, cậu quả thực phát hiện ra điểm khác biệt.

“Hả? Tại sao Đô Đốc Aokiji lại biến thành phụ nữ rồi?”

Zoro và Sanji cũng nhìn thấy Tàn Mộc Âm, vẻ mặt rất kinh ngạc.

Bọn họ cũng không nhớ, trong tổng bộ Hải Quân, còn có một nữ Đô Đốc.

Chương 271 - Thái Dương Thần Luffy, toàn lực giải cứu Ace (2)

Kawashima Nao lau mồ hôi, sau đó mới giải thích: “Đó không phải là Đô Đốc Aokiji, mà là Đô Đốc Lam Ứng mới được thăng chức của Hải Quân, năng lực của cô ta rất mạnh, có thể

điều khiển vạn vật, lát nữa nếu gặp phải cô ta, cậu nhất định phải cẩn thận.”

“Ngoài ra, bên trong Hải Quân, có thể còn ẩn giấu cao thủ khác, mọi người đều phải cẩn thận một chút.”

Là người xuyên không.

Kawashima Nao đã nhận định, Đô Đốc Lam Ưng của Hải Quân, giống như mình, cũng là người xuyên không.

Cô còn biết, Fujitora và Ryokugyu trong cốt truyện gốc, cũng đã xuất hiện trước thời hạn, gia nhập Hải Quân.

Có thể nói, lực lượng cao cấp mà tổng bộ Hải Quân sở hữu lúc này, mạnh hơn trước kia rất nhiều.

“Yên tâm đi!”

“Lần này, chúng ta tuyệt đối sẽ không thua!”

Monkey D. Luffy vừa đánh bại Kaido, lúc này tự tin tràn trề!

Nhìn thấy Monkey D. Luffy sắp hành động thiếu suy nghĩ, Kawashima Naoki vội vàng nhắc nhở lại.

“Còn nữa, mọi người không thuộc về dòng thời gian này, chỉ có thể ở lại đây một tiếng đồng hồ...”

“Biết rồi!”

Monkey D. Luffy đáp một tiếng, chuẩn bị ra tay cứu người.

“Này này này, các người nói đủ chưa?”

Marco Bất Tử Điều hù lạnh một tiếng, bước lên trước.

“Ở đây là Moby Dick, không phải là nơi để các người nói chuyện phiếm!”

Monkey D. Luffy nhìn thấy Marco, cười ha hả: “Marco, bây giờ trông ngươi trẻ ra nhiều.”

Khiến Marco ngơ ngác.

Ngay sau đó.

Marco đột nhiên biến sắc, hóa thành một con chim lửa màu xanh, nhanh chóng lao lên không trung.

Hóa ra.

Là Đô Đốc Kizaru trên không trung đã ra tay.

“Yata no Kagami!”

Kizaru ngâm nga một câu, hai tay bắn ra vô số tia sáng chói mắt, bay về phía Moby Dick.

Trong nháy mắt.

Cả bầu trời đều là kim quang.

Ngay sau đó.

Một con chim lửa màu xanh không lồ, nghênh đón vô số tia sáng, lao thẳng vào.

“Ầm! Ầm! Ầm...”

Tiếng nổ vang dội.

Con chim lửa màu xanh kia trong nháy mắt phải chịu đựng vô số đòn tấn công, nhưng vẫn không hề lùi bước.

Không hổ là người được mệnh danh là Bất Tử Điều!

Chiêu thức tấn công diện rộng này của Kizaru, đều bị Marco chặn lại.

“Zoro, Sanji!”

Monkey D. Luffy trầm giọng nói: “Đến lượt chúng ta.”

“Ồ!”

Zoro và Sanji đồng thanh đáp, bày ra tư thế chiến đấu.

Sau đó.

Vang lên tiếng “ong”.

Là Monkey D. Luffy đã phát động Haki Vũ Trang.

Haki Vũ Trang của cậu, trong nháy mắt bao trùm toàn thân, chỉ để lộ mỗi cái đầu.

Cảnh tượng này, khiến Râu Trắng ở bên cạnh, hai mắt lóe lên tinh quang.

Những thuyền trưởng còn lại, thì càng thêm kinh ngạc.

Haki Vũ Trang đạt đến cảnh giới này, còn mạnh hơn bọn họ.

Tiểu tử này, từ đâu chui ra vậy?

Tiếp theo.

Hành động của Monkey D. Luffy, khiến người ta có chút bất ngờ.

Chỉ thấy cậu đột nhiên há to miệng, cắn một miếng thật mạnh vào cánh tay của mình, sau đó thổi hơi vào.

“Phù! Phù!”

Lập tức.

Cơ thể cậu bắt đầu biến dạng, phình to lên với tốc độ mà mắt thường cũng có thể nhìn thấy được.

Chỉ trong vài nhịp thở.

Monkey D. Luffy từ một thiếu niên gầy gò, biến thành một gã mập mạp cao lớn vạm vỡ, toàn thân đen kịt, giống như quái vật.

Toàn thân còn quấn quanh một lượng lớn khói trắng.

Gear Fourth!

Boundman!!

“Ace! Ta đến đây!”

Luffy hét lớn một tiếng, nhảy lên cao, hai chân không ngừng phun khí, giống như tên lửa, bay về phía đài hành hình.

Lý do không trực tiếp sử dụng trạng thái Thái Dương Thần Nika, là vì trạng thái Nika tiêu hao quá lớn...

Cho dù Monkey D. Luffy bây giờ thể lực kinh người, mở trạng thái Nika, nhiều nhất cũng chỉ có thể duy trì nửa tiếng.

Một khi vượt quá thời gian này, cậu sẽ hoàn toàn kiệt sức.

Cho nên, Monkey D. Luffy hiện tại sẽ không dễ dàng sử dụng trạng thái Nika.

Ở đằng xa.

Trên đài hành hình.

Nhìn Monkey D. Luffy không chút do dự, bay về phía mình, Ace cắn chặt răng, nước mắt giàn giụa.

“Luffy...”

“Ace!!!”

Monkey D. Luffy vừa hét lớn vừa bay về phía đài hành quyết.

Tên ngốc liều lĩnh này, trong mắt chỉ có Ace, hoàn toàn không để ý rằng lúc này có bao nhiêu cặp mắt đang nhìn chăm chăm vào mình.

Là hải tặc đầu tiên xông vào quảng trường, đương nhiên Monkey D. Luffy sẽ được chào đón nồng nhiệt.

Mặc dù phần lớn những người trên quảng trường không thể bay, nhưng những cao thủ có thể đánh trúng cậu ta cũng không ít.

“Vù!”

Một đường kiếm quang đột ngột phát ra từ mặt đất, xé toạc không gian, chém về phía Luffy đang tiến gần.

Lúc này Haki quan sát của Luffy cũng không yếu, lập tức nhận ra đường kiếm quang này đe dọa rất lớn đến mình, ngay lập tức thay đổi hướng để tránh né, tuy nhiên hành động của cậu cũng bị gián đoạn.

“Phù!”

Đường kiếm quang này lướt qua thân hình Luffy, bay ra xa, chém vào khoảng không cao hơn, thậm chí còn không tan biến trong một lúc lâu.

Từ đó có thể thấy.

Người phát ra một kiếm này mạnh mẽ đến mức nào.

Luffy dừng lại giữa không trung, lập tức nhìn xuống phía dưới.

Liền nhìn thấy trên bức tường thành, một người đàn ông tay cầm thanh danh kiếm “Yoru”, đôi mắt như điều hâu đang nhìn chăm chăm vào mình.

Luffy đương nhiên biết người này, đó là một cao thủ cực kỳ lợi hại trong Thất Vũ Hải, được mệnh danh là “Kiếm sĩ mạnh nhất thế giới” - Mihawk!

Thậm chí, cậu còn biết, Mihawk sẽ trở thành thầy của một trong những đồng đội của mình.

“Mihawk! Tôi phải đi cứu Ace! Đừng cản tôi!”

Luffy vội vàng hét lớn.

Tất nhiên Mihawk không thể để Luffy đi.

Bởi vì đường bay của Luffy vừa hay đi qua đỉnh đầu hắn ta, nếu hắn ta mặc kệ không quản, thì việc thả nước quá rõ ràng.

“Muốn đi qua đây, cậu cần phải thể hiện đủ sức mạnh.”

Mihawk nói nhẹ nhàng.

Luffy đang định nói gì đó.

Đột nhiên.

Một giọng nói trầm trầm vang lên:

“Ittoryu Iai: Shishi Sonson!”

Phụt! Âm thanh xé gió vang lên.

Một bóng đen, bay đến từ xa, trong chớp mắt va chạm với Mihawk, vung kiếm chém tới.

Đồng tử của Mihawk lập tức co lại, giờ kiếm lên đỡ!

“Keng!”

Âm thanh va chạm trong trẻo vang lên.

Bức tường thành dưới chân Mihawk, vì không chịu nổi cú va chạm, lập tức vỡ vụn.

Ngay lập tức!

Nhiều binh sĩ hải quân bên cạnh bị ảnh hưởng, phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Khi khói bụi tan hết.

Chỉ thấy Zoro tay cầm một thanh hắc kiếm, đè chặt lên lưỡi kiếm của Mihawk, hai người đang giằng co.

“Luffy! Chỗ này giao cho tôi!”

Zoro trước tiên hét lớn với Luffy một câu, sau đó nhìn chằm chằm vào Mihawk, nở một nụ cười: “Thầy, đối thủ của thầy là tôi!”

“Thầy?”

Mihawk hơi ngó người.

Luffy đang ở giữa không trung thấy vậy, cười ha hả, vẻ mặt vui vẻ, hai chân lại phun khí, tiếp tục bay về phía đài hành quyết.

Đáng thương cho Boa Hancock ở gần đó, đã gần như muốn nhìn đến rách mắt mà Luffy vẫn không liếc nhìn cô ấy một cái...

“Ta không nhớ có đệ tử như ngươi, hơn nữa, ngươi là một cao thủ đủ sức làm đối thủ của ta!”

Mihawk nhìn Zoro, nghiêm túc nói.

Zoro cũng không giải thích, chỉ cười nói: “Tiếp theo, tôi sẽ sử dụng kiếm thuật mạnh nhất của mình, xin thầy chỉ giáo!”

Nói xong.

Zoro nhảy lùi lại, sau đó rút hai thanh kiếm bên hông ra, một thanh cầm ở tay trái, một thanh ngậm trong miệng.

Đối mặt với cao thủ như Mihawk, hẳn phải dốc toàn lực.

“Tam kiếm phái sao?”

Vẻ mặt của Mihawk cũng trở nên nghiêm túc.

Haki quan sát của hắn ta có thể cảm nhận được trong cơ thể của gã đầu tảo này chứa đựng năng lượng kinh khủng.

“Santoryu Ogi: Tora Gari!”

Zoro hét lớn một tiếng, khí thế kinh người sôi sục.

Ngay lập tức.

Một kích mạnh mẽ phát ra từ lưỡi kiếm của Zoro, chém về phía Mihawk.

Chương 272 - Haki Bá Vương cuốn quanh? Monkey D. Luffy kỹ kinh tứ tọa

Mihawk không dám chủ quan, nghiêm túc sử dụng đòn tấn công bình thường, đánh vỡ đòn chém của Zoro.

Mà đòn vừa rồi, chỉ là Zoro đánh lạc hướng mà thôi...

“Santoryu Ogi: Rengoku Oni Giri!!”

Zoro hét lớn, như một tia chớp, lao về phía Mihawk.

Đồng thời.

Ba thanh kiếm của hắn đều được bao phủ bởi Haki Vũ Trang, và từ ba góc độ, đồng thời chém về phía Mihawk, gần như chặn hết mọi đường lui của Mihawk.

Đòn này.

Là một trong những đòn tuyệt chiêu Zoro dùng để đối phó với “Hỏa Tai” King.

Nhiều cao thủ đang quan sát trận đấu, khi thấy đòn này của Zoro, sắc mặt thay đổi.

Họ không ngờ rằng, gã thanh niên đột ngột xuất hiện này, lại có thành tựu cao như vậy trong kiếm thuật.

Đặc biệt là “Kiếm hoa” Vista của băng hải tặc Râu Trắng.

Càng kinh ngạc hơn.

Cùng là cao thủ kiếm thuật, hắn ta lại phát hiện, nếu đòn này của Zoro chém về phía mình, hắn ta chỉ có thể chọn né tránh, không thể phá giải trực diện.

Trong cuộc đấu kiếm, né tránh, thực ra cũng đồng nghĩa với thua cuộc.

.....

Đối mặt với đòn tuyệt sát này của Zoro.

Vẻ mặt của Mihawk vẫn bình tĩnh, chỉ có đôi mắt tràn đầy vẻ nghiêm túc.

Lúc này Mihawk đang vô cùng nghiêm túc nhìn Zoro đang lao tới.

Đột nhiên.

Mihawk dường như nắm bắt được cơ hội, lập tức ra tay, một kiếm đâm thẳng.

“Keng!”

Âm thanh trong trẻo lại vang lên.

Mihawk đã phá giải đòn tấn công của Zoro một cách trực diện, chỉ bằng một kiếm, với một góc độ khéo léo, vừa khít giữa ba thanh kiếm của Zoro, phá vỡ đòn chém của Zoro.

Từ điểm này có thể thấy, khả năng nắm bắt thời cơ của Mihawk thật đáng sợ!!

Sắc mặt Zoro lập tức thay đổi, một lần nữa nhảy ra xa.

“Quả nhiên, trước một cao thủ như ngài, những mảnh khóc chẳng ích gì.”

Nghe Zoro nói vậy.

Mihawk không hề tự mãn.

Hắn nhìn Zoro, nghiêm túc hỏi: “Ta đã gặp ngươi, Thợ săn hải tặc, Zoro! Không ngờ, chỉ trong một thời gian ngắn không gặp, ngươi đã trưởng thành đến mức này.”

“Ngươi đã trở thành một kiếm sĩ thực thụ, xứng đáng để ta dùng sức mạnh thực sự.”

Lời vừa dứt.

Thanh kiếm có hình dáng kỳ lạ Yoru trong tay Mihawk, xoay một vòng hoa kiếm.

Sau đó, Mihawk đặt kiếm ngang trước mặt, tạo tư thế tấn công.

Trong cả Tân Thế Giới, chỉ có Tứ Hoàng Shanks Tóc Đỏ mới khiến Mihawk có tư thế như vậy!!

Đối mặt với sự nghiêm túc của Mihawk, Zoro không những không sợ hãi, mà còn phấn khích hơn.

Hắn đã chờ đợi ngày này rất lâu rồi!

Tiếp theo.

Zoro và Mihawk chính thức khai chiến.

Trong chốc lát.

Âm thanh va chạm liên tục, kiếm quang bay loạn trên quảng trường.

Không ít binh sĩ hải quân xui xẻo bị vạ lây mà chết.

Thấy Zoro đấu với Mihawk, đánh qua đánh lại, không hề thua kém, vô số người kinh ngạc.

“Kiếm sĩ trẻ đó là ai vậy? Sao có thể đọ kiếm với Mihawk?”

“Kiếm thuật thật đáng sợ.”

“Một cao thủ như vậy không nên vô danh.”

“Tôi có nghe nói, hình như là một thợ săn hải tặc, nhưng tên tôi nghe nói chỉ là một tân binh, tuyệt đối không có thực lực như vậy.”

Lúc này.

Có không ít cao thủ chú ý đến Zoro.

Thực sự là màn thể hiện của Zoro khiến người ta kinh ngạc.

Thực lực như vậy, chẳng kém gì những phó thuyền trưởng của các Tứ Hoàng.

.....

Mặt khác.

Luffy sắp băng qua quảng trường.

Thấy Luffy đã gần đến đài hành quyết, cuối cùng có cao thủ không nhìn được ra tay.

“Bạch quyền!”

Một nắm đấm phủ Haki vũ trang đột nhiên bay về phía Luffy.

Phía sau nắm đấm là một làn khói trắng dài, như một quả tên lửa.

Người có khả năng như vậy.

Tất nhiên là “Người khói” Smoker.

Nói ra thì, Smoker luôn xem Luffy là kẻ thù, lúc này thấy Luffy bay đến ngạo mạn như vậy, làm sao có thể không ra tay?

Đồng thời.

Smoker bây giờ cũng rất kỳ quái, vì hắn cảm thấy, Luffy này trông có vẻ kỳ lạ, dường như rất mạnh.

Hoàn toàn khác với kẻ yếu ớt mà hắn từng gặp trước đây.

“Hả?”

Thấy nắm đấm của Smoker bay đến, Luffy chỉ vung tay đánh bay.

Sau đó, ánh mắt Luffy thậm chí không nhìn Smoker, tiếp tục tiến lên.

Chỉ là Smoker đã biến thành một đám khói, chặn trước mặt Luffy.

Luffy lập tức cau mày, hét lớn: “Smoker! Đừng cản tôi cứu Ace!”

Đối với người đã từng truy đuổi mình, Luffy đương nhiên nhớ.

Còn Smoker nhìn Luffy trước mặt, vô cùng kinh ngạc.

Hắn có thể thấy, màu đen trên người Luffy đều là Haki vũ trang bao phủ.

Smoker không hiểu, tại sao chỉ trong một thời gian ngắn không gặp, tên mũ rơm đó lại nắm vững Haki vũ trang mạnh mẽ như vậy?

“Mặc dù không biết chuyện gì đã xảy ra với cậu.”

Smoker ngậm thuốc, trầm giọng nói: “Nhưng tôi tuyệt đối sẽ không để cậu đi qua đây.”

Thấy vẻ mặt kiên định của Smoker.

Luffy biết gã này nghiêm túc.

“Vậy tôi sẽ không khách sáo nữa!”

Lời vừa dứt.

Luffy trực tiếp đâm một quyền về phía Smoker.

Cú đâm này, tốc độ cực nhanh!

Smoker thậm chí không kịp nguyên tố hóa, vội vàng dùng vũ khí hải lâu thạch chặn đỡ.

Lúc này.

Hiện tượng kỳ lạ xuất hiện.

Chỉ thấy nắm đấm của Luffy, khi sắp đánh trúng vũ khí của Smoker, đột nhiên dừng lại.

Giữa nắm đấm và vũ khí, bỗng xuất hiện một tiểu cầu màu đen, như một hố đen thu nhỏ. Và xung quanh quả cầu đen có tia chớp lấp lánh.....

“Rắc!”

Một tiếng vỡ giòn truyền đến.

Smoker như bị sét đánh, thân hình lập tức bị đánh cong, cả người bay ngược ra sau, khi còn trên không trung, miệng đã mở to, liên tục ho ra máu. Khi rơi xuống đất, hai mắt đã trợn ngược, hoàn toàn mất ý thức.

Chỉ một đấm.

Đã hạ gục “Thợ săn trắng” Smoker nổi tiếng, khiến hắn bị thương nặng, sống chết chưa rõ.

Điều kỳ lạ hơn là.

Mọi người vừa rồi đều thấy rất rõ, cú đấm của Luffy hoàn toàn không đánh trúng Smoker, vậy mà lại có thể gây ra tổn thương lớn như vậy cho Smoker.....

“Luffy đã trở nên mạnh đến vậy sao?” Coby kinh ngạc.

Bên cạnh hắn, Helmeppo nghi hoặc hỏi: “Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì? Rõ ràng nắm đấm của Mũ Rơm chưa đánh trúng Thiếu tướng Smoker, tại sao Thiếu tướng Smoker lại bị đánh bay?”

Những câu hỏi tương tự.

Xuất hiện trong đầu vô số người.

Chỉ có những cao thủ hàng đầu mới biết chuyện gì đã xảy ra.

Lúc này.

Sau khi chứng kiến cú đấm đó của Luffy, tất cả các cao thủ hàng đầu có mặt đều kinh ngạc.

“Đó là.....” Nguyên soái Sengoku vô cùng kinh ngạc, thốt lên: “Haki bá vương cuốn quanh?”

Đô đốc Akainu đột ngột đứng dậy.

Ngay cả Râu Trắng cũng trở nên nghiêm trọng, ánh mắt kinh ngạc nhìn Luffy.

Còn anh hùng hải quân Garp thì bị sốc đến mức trợn mắt há mồm.

“Thằng nhóc đó..... thật sự là cháu trai Luffy của ta sao?”

Haki Bá Vương cuốn quanh.

Đây là kỹ năng nâng cao của Haki Bá Vương, ứng dụng tối thượng. Khi cuốn Haki Bá Vương quanh vũ khí hoặc đòn tấn công, có thể tạo ra sát thương thực sự lên đối thủ mà không cần tiếp xúc trực tiếp, phá vỡ phòng thủ của kẻ địch với sức mạnh vô song.

Chỉ những cao thủ đỉnh cao mới có thể nắm vững kỹ năng này. Bởi vì trong cả thế giới hải tặc, số người sở hữu Haki Bá Vương vốn đã không nhiều, huống chi là rèn luyện nó đến mức cao nhất và thậm chí nâng cao hơn nữa.

Trong số những người mạnh có mặt, nếu không tính Monkey D. Luffy, thì chỉ có Râu Trắng mới làm được điều này.

Mà Râu Trắng là ai?

Đó là người có thể đọ sức với Vua Hải Tặc.

Người đàn ông mạnh nhất thế giới!

Hơn nữa còn là một trong bốn Tứ Hoàng trên biển hiện nay.

Nói không phải quá lời.

Những kẻ có thể sử dụng Haki Bá Vương cuốn quanh đều là những đại nhân vật cấp Tứ Hoàng!

Vì vậy, việc Monkey D. Luffy bất ngờ xuất hiện và nắm vững kỹ năng mạnh mẽ như vậy thực sự đã khiến những cao thủ hàng đầu có mặt phải kinh ngạc.

Chẳng phải điều này có nghĩa là thanh niên trước mắt có sức chiến đấu ngang ngửa Tứ Hoàng sao?

Chương 273 - Đánh bại Akainu? Đã hỏi qua ta - Đại Ma Vương Đầu Trọc chưa?

“Chặn hẵn lại!” Nhìn thấy Monkey D. Luffy đã tiến gần đến đài hành quyết, Nguyên soái Sengoku lập tức hét lớn.

Ngay lập tức.

Một thân ảnh đỏ tươi nhảy lên, chặn trước mặt Monkey D. Luffy.

Kẻ đột ngột xuất hiện chính là Đô đốc Hải quân: Akainu!

Tên khốn Kizaru kia nói muốn bắt giặc bắt vua trước, kết quả đòn công kích bị Marco chặn lại thì bắt đầu làm việc qua loa, nửa ngày không quay lại.

Lúc này, bên phía Tổng bộ Hải quân, không còn nhiều cao thủ có thể đối đầu với Monkey D. Luffy.

Và những người gần nhất tất nhiên là Sengoku, Garp, Akainu và Đô đốc Tần Mộc Âm.

Sengoku là Nguyên Soái, nhất định phải là nhân vật trấn thủ hậu phương.

Làm gì có chuyện Nguyên Soái ra trận đầu tiên?

Garp cũng không phù hợp.

Bởi vì Monkey D. Luffy là cháu trai của ông ta, lão già này chắc chắn sẽ nương tay.

Còn Đô đốc Tần Mộc Âm vừa mới ra tay một lần, không thể cứ gọi người ta ra sức mãi được.

Vì vậy, người phù hợp nhất chính là Đô đốc Akainu.

Akainu cũng rất tự giác.

Nghe thấy lệnh của Garp, hắn liền nhảy ra.

Khi Monkey D. Luffy nhìn thấy Akainu, đôi mắt lập tức lộ ra vẻ căm hận.

Lần trước, chính là con chó đỏ này đã giết chết Ace trước mặt cậu!

Lần này, Monkey D. Luffy muốn đánh bại tên khốn này!

“Ừng ục ừng ục...”

Akainu là người có động thái trước.

Chỉ thấy cánh tay phải của hắn lập tức biến thành dung nham nóng chảy, khiến nhiệt độ xung quanh tăng vọt trong chớp mắt.

“Dai Funka (Đại Phun Trào)!”

Ngay lập tức.

Akainu gầm lên một tiếng, giờ cao nắm đám dung nham khổng lồ, đâm thẳng về phía Monkey D. Luffy.

“Gomu Gomu no... King Kong Gun!”

Monkey D. Luffy cũng hét lớn, hoàn toàn không có ý định lùi bước, dùng nắm đám phủ đầy Haki Vũ Trang để đón đầu Dai Funka của Akainu!

“Bùm!”

Hai nắm đám khổng lồ va mạnh vào nhau.

Trong chốc lát.

Thiên địa như mất màu.

Sóng xung kích khổng lồ lấy nắm đám của hai người làm tâm, tỏa ra bốn phương tám hướng, đánh cho xung quanh tối tăm.

Thấy Monkey D. Luffy đỡ trực diện được cú đâm toàn lực của Đô đốc Akainu, vô số người kinh ngạc.

Hành động này cũng đủ để chứng minh, Monkey D. Luffy không chỉ biết sử dụng Haki Bá Vương cuốn quanh, mà trong cơ thể còn ẩn chứa sức mạnh khủng khiếp!

“Garp!!”

Nguyên Soái Sengoku lại bắt đầu nổi giận: “Người có đứa cháu như vậy, lại để nó trở thành hải tặc? Người có tội lớn!!”

Garp từ lâu đã bị Luffy làm cho sững sốt đến trợn mắt há mồm, đầu óc trống rỗng, hoàn toàn không biết phải đáp lại Sengoku thế nào.

Ace trên đài hành quyết cũng há hốc mồm, kinh ngạc đến không thể khép miệng...

Hắn không thể hiểu được tại sao Luffy lại sở hữu sức mạnh cường hãn đến vậy.

Cú đâm đó của Akainu, nếu đổi lại là hắn, chắc chắn không thể đỡ nổi.

Một lúc sau.

Akainu và Monkey D. Luffy cùng lúc thu tay về, hóa ra là bất phân thắng bại!!

Nhưng Monkey D. Luffy hoàn toàn không muốn cứ thế bỏ qua Akainu, tiếp tục ra đòn.

“Gomu Gomu no... King Kong Gatling!”

Chỉ thấy hai nắm đấm của Luffy như khẩu súng máy, điên cuồng tấn công về phía Akainu.

Trong chốc lát.

Bầu trời tràn ngập quyền ảnh của Monkey D. Luffy.

Là một Đô đốc Hải quân, Akainu tất nhiên cũng có vài thủ đoạn.

Hắn ta nhanh chóng nguyên tố hóa, toàn thân biến thành dung nham để tránh đòn tấn công của Monkey D. Luffy.

Tuy nhiên.

Vì vậy, Akainu hoàn toàn bị Monkey D. Luffy áp đảo, không thể cử động, thậm chí muốn chạy cũng không thoát được.

Cảnh tượng này một lần nữa khiến mọi người kinh ngạc.

Vào thời khắc quan trọng.

Một cao thủ đỉnh tiêm khác đã ra tay...

Monkey D. Luffy đang tấn công điên cuồng giữa không trung, đột nhiên cảm thấy có một lực hút mạnh mẽ tác động lên người, khiến cậu cảm giác như đang gánh một ngọn núi lớn trên lưng!

“Bịch!”

Monkey D. Luffy rơi thẳng từ trên không xuống.

Đập xuống mặt đất, thậm chí bị một lực vô hình ấn xuống lòng đất.

Trong nháy mắt.

Không còn thấy Monkey D. Luffy đâu nữa.

Người đột ngột ra tay không phải là Tàn Mộc Âm, mà là Phó đô đốc “Hỗ Tím” Fujitora.

Lão mù cũng là người chính nghĩa, tất nhiên không thể dung túng một tên hải tặc ngông cuồng như vậy!

Ông ta không biết Monkey D. Luffy là ai.

Năng lực ông ta vừa sử dụng là lực hút từ trái ác quỷ Trọng lực.

...

Cùng lúc đó.

Một người đến bên cạnh Tàn Mộc Âm.

Lúc này người có thể đến gần Tàn Mộc Âm, tất nhiên chỉ có thể là Phó đô đốc Trần Nghiệp!

Nhìn thấy cuộc chiến giữa Monkey D. Luffy và Akainu, cũng như việc lão mù ra tay, Trần Nghiệp chỉ có thể đưa ra một nhận xét:

“Thật sự là... Loè loẹt quá!”

“Sao cậu lại lén lút đến bên tôi vậy?” Tàn Mộc Âm lên tiếng hỏi: “Lại còn thay một bộ quần áo lính thường?”

Lúc này, Trần Nghiệp không còn mặc trang phục Phó đô đốc, mà là một bộ quân phục lính hải quân bình thường.

Trên đầu hắn còn đội mũ lính, che đi cái đầu trọc lóc của mình.

Trông có vẻ quả thật hơi lén lút, núp sau ghế của Tàn Mộc Âm.

“Tôi ăn mặc thế này, đương nhiên là để thực hiện kế hoạch của chúng ta!”

Trần Nghiệp nói khẽ: “Cô thấy người phụ nữ bên cạnh Râu Trắng chưa?”

“Thấy rồi.” Tàn Mộc Âm đáp: “Cô ta chính là mục tiêu tôi cần giết phải không?”

Trần Nghiệp: “Đúng vậy, lát nữa cô hãy thu hút sự chú ý của cô ta từ trên không, sau đó tôi sẽ tập kích từ mặt đất, giết chết cô ta trước!”

Nghe vậy.

Tần Mộc Âm lập tức gạt đầu, sau đó nhắc nhở: “Tuy nhiên, cô ta đang ở bên cạnh Râu Trắng, ông ta chắc chắn sẽ không đứng nhìn cô ta bị giết.”

“Vì vậy chúng ta hãy đợi Nguyên soái Sengoku phát động cạm bẫy trước, rồi chúng ta mới ra tay.”

Tần Mộc Âm tất nhiên không phản đối.

Sau đó.

Ánh mắt cô ta bỗng nhìn về phía Monkey D. Luffy đang bị ép dưới lòng đất, lên tiếng hỏi: “Trần Nghiệp, gã thiếu niên đeo mũ rơm kia là cao thủ từ đâu xuất hiện vậy? Tôi đã xem qua hồ sơ của băng hải tặc Râu Trắng, trong đó dường như không có cao thủ nào như vậy. Thậm chí trong các thế lực lớn trên biển, cũng chưa từng nghe nói đến một cao thủ như thế.”

“Còn cả kiếm sĩ dùng ba thanh kiếm kia, cũng rất mạnh... Người phụ nữ đó tìm đâu ra những cao thủ này vậy?”

Trần Nghiệp biết.

Monkey D. Luffy còn có dạng mạnh hơn nữa, chưa sử dụng đâu!

Nhưng hẳn chắc chắn sẽ không nói ra.

“Tôi cũng không rõ... Vì vậy, tôi mới đề nghị cô giết Kawashima Nao trước, nếu không cô ta lại tạo ra thêm những cao thủ kỳ quặc nào đó, nhiệm vụ của chúng ta sẽ nguy hiểm.”

Nghe vậy.

Gương mặt xinh đẹp của Tần Mộc Âm trở nên nghiêm túc, gạt đầu nói: “Cậu nói đúng, lát nữa tôi sẽ hết sức phối hợp với cậu.”

“Tốt, vậy tôi xuống chuẩn bị trước đây! Cô thấy Nguyên soái Sengoku phát động cạm bẫy thì hãy ra tay.”

“Tôi biết rồi.”

...

Trên tàu Moby Dick.

Thấy Monkey D. Luffy bị hai vị cấp Đô đốc áp chế, Kawashima Nao hoàn toàn không hoảng loạn.

Bởi vì cô ấy biết, sức mạnh thực sự của Monkey D. Luffy vẫn chưa được tung ra!

Tuy nhiên.

Đô đốc Fujitora và Đô đốc Ryokugyu trong nguyên tác đột nhiên xuất hiện sớm, cũng thực sự là một rắc rối...

Trong lúc Kawashima Nao đang tìm cách giải quyết.

Râu Trắng bên cạnh cô ta bỗng cất tiếng nói lớn: “Không thể chỉ để em trai của Ace liều mạng, các con nghe lệnh ta, hãy hết sức yểm trợ cho thằng nhóc Luffy!”

Nghe thấy vậy.

Những tên hải tặc đã không thể kiềm chế được, lập tức hô lớn đáp lại!

“Ha!!”

Trong chốc lát.

Toàn bộ băng hải tặc Râu Trắng bắt đầu hành động.

Họ lần lượt nhảy xuống, thi triển bản lĩnh, muốn đột phá vào trong, tiến vào quảng trường.

Đôi diện, Nguyên soái Sengoku thấy vậy, lập tức lấy ra Den Den Mushi, ban bố mệnh lệnh mới nhất!

“Đội 6 chuẩn bị, lập tức phát động cạm bẫy! Không được để bất kỳ tên hải tặc nào bước một bước vào quảng trường!”

Chương 274 - Âm sát kẻ xuyên không! Râu Trắng đỉnh phong xuất hiện

Ầm ầm! Bức tường trong vịnh bỗng nhiên bắt đầu dâng lên.

Chỉ trong vài hơi thở, nó đã bao vây hoàn toàn tàu Moby Dick và hai con tàu khác của băng hải tặc Râu Trắng.

Mặc dù độ cao của bức tường không thể giam giữ được những cường giả, nhưng đủ để chặn đường thoát của những tên hải tặc bình thường.

Sau đó.

Trong khe nứt của bức tường, xuất hiện vô số họng pháo, tất cả đều nhắm vào băng hải tặc Râu Trắng.

“Khai hỏa!!” Một sĩ quan hô lớn.

Ngay lập tức!

“Đùng ùng ùng...”

Tiếng pháo nổ liên hồi.

Vô số đạn pháo đen bay ra từ bức tường, bắn về phía bọn hải tặc.

Trong chốc lát.

Cả vịnh tràn ngập tiếng nổ.

Mặc dù các đội trưởng đã dốc hết sức ngăn chặn đạn pháo, nhưng do số lượng quá nhiều, vẫn khiến những tên hải tặc cấp thấp bị thương vong nặng nề.

Không chỉ vậy.

Sau khi thoát thân thành công, Đô đốc Akainu lập tức nhắm vào vịnh, phóng ra đòn tấn công diện rộng “Ryusei Kazan”! Một lượng lớn dung nham lửa được Akainu bắn lên không trung, rồi rơi xuống từ trên cao, tận dụng tốc độ rơi để tấn công băng hải tặc Râu Trắng.

Đòn tấn công này vô cùng mạnh mẽ.

Đặc biệt là với tốc độ rơi cao, sức mạnh của nó thật kinh người.

Ngay cả những đội trưởng cũng không dám dễ dàng ngăn cản.

Chỉ trong chốc lát.

Cả vịnh biến thành biển lửa.

Thương vong của băng hải tặc Râu Trắng không thể đếm xuể.

Cảnh tượng này rất bất thường.

Dường như Tổng bộ Hải quân đã dự đoán trước được băng hải tặc Râu Trắng sẽ tấn công từ dưới nước, nên mới có sự chuẩn bị như vậy.

“Đây là cái bẫy!!” Kawashima Nao hét lớn, lo lắng nói với Râu Trắng: “Bố già Râu Trắng, Tổng bộ Hải quân đã biết kế

hoạch của ông, cố tình đặt bẫy ở đây, chờ các người tự chui đầu vào lưới.”

Nói xong, người phụ nữ này lập tức nhìn về phía Tần Mộc Âm.

Theo cô ta, chắc chắn là Tần Mộc Âm biết được cốt truyện nên mới có thể giúp Tổng bộ Hải quân chuẩn bị trước.

Không cần Kawashima Nao nhắc nhở, Râu Trắng tự nhiên cũng nhận ra rằng kế hoạch mà họ cho là tuyệt vời đã sớm bị cao tầng Hải quân nhìn thấu và đặt bẫy chờ đợi họ.

Người đàn ông được mệnh danh là mạnh nhất thế giới này, thấy con cái của mình thương vong nặng nề, mắt tròn tròn đầy giận dữ.

Râu Trắng trước tiên liếc nhìn Nguyên Soái Sengoku trên bục cao đối diện, rồi giơ cao thanh đại đao trong tay, kích hoạt năng lực trái ác quỷ Gura Gura, tập trung năng lượng rung chấn vào lưỡi đao.

Ngay lập tức.

Trên lưỡi đao xuất hiện một quả cầu khí màu trắng khổng lồ.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Râu Trắng hét lớn, chém ra một đao.

“Vù!”

Tiếng xé gió vang lên.

Mặt biển thậm chí bị chém đôi.

Một quả cầu trắng khổng lồ bay ra từ đại đao của Râu Trắng, nhanh chóng đâm về phía bức tường phía trước.

“Ầm!”

Sau tiếng nổ, bức tường dường như không hề hấn gì.

Rõ ràng.

Vật liệu làm bức tường không đơn giản, bên trong chắc hẳn có thêm hải lâu thạch, có thể miễn nhiễm với đòn tấn công từ năng lực trái ác quỷ của Râu Trắng.

Đối với việc một đao toàn lực của mình lại vô công, Râu Trắng lập tức biến sắc.

Kawashima Nao cũng có vẻ mặt khó coi.

Cô ta dường như nghĩ ra điều gì đó, cắn răng, lấy ra từ trong túi một viên thuốc.

“Bố già Râu Trắng, cứ tiếp tục thế này, các người chưa kịp tấn công tới quảng trường đã bị tiêu diệt hết rồi.”

“Viên thuốc trong tay tôi có công dụng kỳ diệu, có thể khiến cơ thể ông lập tức hồi phục về thời kỳ đỉnh phong, nhưng thuốc chỉ có tác dụng trong nửa giờ.”

Người phụ nữ này rất xấu xa.

Cô ta cố tình không nói về tác dụng phụ của loại thuốc này!

Một khi Râu Trắng sử dụng, nửa tiếng sau, cơ thể ông sẽ xuất hiện tác dụng phụ cực lớn, rơi vào trạng thái cực độ suy yếu.

Với tuổi tác và tình trạng thân thể hiện tại của Râu Trắng, thậm chí có thể mất mạng!!

“Gurara... Vẫn còn loại thuốc này sao?”

Râu Trắng nhận lấy viên thuốc từ tay Kawashima Nao, nhìn qua một lượt rồi nắm chặt, vẻ mặt khó hiểu.

Viên thuốc này vốn đã nhỏ trong tay người thường, trong tay Râu Trắng lại càng nhỏ bé hơn.

“Nửa tiếng, đã đủ rồi!!”

Râu Trắng lẩm bẩm một câu, không chút do dự nuốt viên thuốc vào bụng.

Ông không sợ Kawashima Nao đưa cho mình thuốc độc.

Một viên thuốc nhỏ như vậy, dù là kịch độc, với thân thể và thể chất của ông, trong thời gian ngắn cũng không thể chết được...

Quan trọng nhất là,

Kawashima Nao nói đúng, cứ tiếp tục như vậy, băng hải tặc Râu Trắng của họ, đừng nói là công vào quảng trường của Tổng bộ Hải quân, mà ngay cả đường lui cũng bị chặn chết.

Đến lúc đó, đừng nói là cứu Ace, toàn bộ đều phải bỏ mạng tại đây.

Vì vậy, Râu Trắng cần đánh cược một phen!

Cho dù Kawashima Nao không nói về tác dụng phụ của viên thuốc này, Râu Trắng cũng biết, loại thuốc có thể vắt kiệt tiềm năng trước thời hạn như thế này, tác dụng phụ chắc chắn rất lớn.

Nhưng Râu Trắng không quan tâm.

Trước khi đến, ông đã chuẩn bị sẵn sàng chết ở đây!

Một nhân vật như ông,

Chậm rãi chết vì bệnh tật tuổi già, chắc chắn rất bi ai.

Chết trận, lưu lại truyền thuyết, mới là kết cục mà họ mong muốn!!

...

Nhìn thấy Râu Trắng uống thuốc, trên mặt Kawashima Nao thoáng qua vẻ đau lòng.

Bởi vì viên thuốc này, cô đã bỏ ra mấy trăm điểm cốt truyện để mua.

Ban đầu cô định giữ lại, để phòng khi cần thiết.

Tình hình hiện tại cấp bách, mới bắt đầu dĩ phải lấy ra.

Vì trận chiến Marineford đỉnh cao này, cô đã lên kế hoạch từ rất lâu, chuẩn bị dựa vào đợt này để thay đổi hướng đi của cốt truyện, nhận được một lượng lớn điểm cốt truyện, từ đó trở nên mạnh mẽ, hoàn toàn bất khả chiến bại.

Vì vậy, trận chiến này đối với Kawashima Nao mà nói, không được phép thất bại!

“Bố già Râu Trắng, bố từ từ thích ứng với cơ thể, tôi đi hỗ trợ trước!”

Kawashima Nao nói một tiếng, lập tức nhảy khỏi tàu, đáp xuống mặt biển.

“Ice Age!!”

Cô hét lớn, hai tay đánh ra một luồng băng, bắn trúng mặt biển.

Ngay lập tức!

Mặt biển vốn đang cuộn cuộn sóng, lập tức bất động vì đã bị đóng băng, kết thành băng.

Hơn nữa, băng giá nhanh chóng lan rộng.

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ vịnh biển, đều biến thành một mặt băng khổng lồ.

Như vậy, đám hải tặc có chỗ đặt chân, có thể tránh đạn pháo, tình hình cuối cùng cũng tốt hơn một chút...

...

Ở một bên khác.

Tần Mộc Âm đã bay về phía vịnh biển.

Là một Đô đốc Hải quân, nhất cử nhất động của cô chắc chắn thu hút sự chú ý.

Nguyên soái Sengoku thấy vậy, cũng không nói gì.

Chỉ cần Tần Mộc Âm đi giết hải tặc là được.

Không ai chú ý tới,

Trên quảng trường, có một người đàn ông mặc đồng phục lính Hải quân, cũng đang nhanh chóng di chuyển, tiến về phía vịnh biển...

Tần Mộc Âm bay rất nhanh.

Chỉ trong chốc lát, cô đã đến trên không vịnh biển.

Ryusei Kazan của Akainu vẫn đang được phóng ra, nhưng muốn làm bị thương Tần Mộc Âm cũng không thể.

Với khả năng cảm nhận hiện tại của Tần Mộc Âm, còn mạnh hơn cả Haki Quan Sát, có thể dễ dàng né tránh.

Đến trên không vịnh biển, Tần Mộc Âm lập tức khóa chặt Kawashima Nao!

Chỉ thấy cô vung tay lên, một lượng lớn phi tiêu bay về phía Kawashima Nao.

Đối mặt với loại thủ đoạn tấn công này, Kawashima Nao cắn bản không để vào mắt, trực tiếp nguyên tổ hóa.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Kawashima Nao cảm thấy không ổn.

“Phụt!”

Một chiếc phi tiêu bắn trúng cánh tay nguyên tổ hóa của cô, vậy mà lại xuyên thủng thân thể thật của cô, khiến cô chảy máu.

“Vũ khí Hải Lâu Thạch?”

“Đê tiện!!”

Kawashima Nao hét lớn một tiếng, vội vàng né tránh.

Vừa né, cô vừa hét về phía Râu Trắng trên boong tàu: “Bồ già Râu Trắng, mau cứu tôi!!”

Lúc này.

Một “lính” Hải quân đã xông vào vịnh biển, đang nhanh chóng tiến về phía Kawashima Nao từ trên mặt băng.

Chương 275 - Kẻ xuyên không chết! Tiếng trống trận vang lên

Lúc này, Tần Mộc Âm đang không ngừng sử dụng phi tiêu Hải Lâu Thạch tấn công Kawashima Nao.

Mặc dù Kawashima Nao đã đoạt được năng lực của Trái Ác Quỷ Băng Giá, nhưng cô ta sử dụng nó còn rất non nớt, hoàn toàn không thể so sánh với Đô đốc Aokiji.

Dưới những đợt tấn công liên tục của Tần Mộc Âm, Kawashima Nao chống đỡ rất khó khăn, gần như vừa né vừa đỡ, thậm chí còn cầu cứu Râu Trắng.

Nếu là Đô đốc Aokiji ở đây, đối mặt với những đợt tấn công ở cấp độ này, tuyệt đối sẽ không chật vật như vậy.

Cho nên, câu nói đó rất đúng, không có năng lực Trái Ác Quỷ nào là vô dụng, chỉ có người sử dụng nó mới vô dụng!

Lúc này, Kawashima Nao nhìn thấy một lính Hải Quân đang lao về phía mình.

Đối mặt với loại “hàng” không biết lượng sức mình này, Kawashima Nao chẳng coi ra gì, tiện tay bắn ra vài mũi băng rồi mặc kệ.

Bị Tần Mộc Âm dồn vào đường cùng, cô ta căn bản không có thời gian để suy nghĩ tại sao lại có lính Hải Quân dám chủ động xông vào vịnh.

“Bình!”

Một tiếng giòn tan vang lên.

Mũi băng mà Kawashima Nao bắn ra bị tên lính Hải Quân đó dễ dàng vung tay đánh gãy.

Nghe thấy âm thanh này, Kawashima Nao mới nhận ra có điều gì đó không đúng.

Đáng tiếc, đã quá muộn!!

“Cẩn thận!”

Một tiếng hét lớn vang lên.

Đội trưởng đội 1 Marco đang hóa thành Phượng Hoàng Lửa lao về phía tên lính Hải Quân, dường như muốn cứu Kawashima Nao.

Thấy Marco đến giúp mình, trên mặt Kawashima Nao lộ ra vẻ vui mừng.

Nhưng rất nhanh, đã biến thành kinh hãi.

“Bốp!”

Tiếng nổ siêu thanh vang lên.

Tên lính Hải Quân đó vung tay tát một cái, đã đánh bay “Phượng Hoàng Bất Tử” Marco lừng danh.

Cả không khí cũng bị đánh nổ, tạo thành sóng xung kích.

Đây là sức mạnh đáng sợ đến mức nào?

Một tên lính Hải Quân, làm sao có thể có sức mạnh khủng khiếp như vậy?

Ngay sau đó, Kawashima Nao cảm thấy trước mắt tối sầm, đôi phương đã đến trước mặt cô ta.

“Bắt được người rồi!”

Cô ta thấy tên lính Hải Quân đó cười với mình.

Khoảnh khắc này, cô ta cảm thấy tên lính Hải Quân này trông khá đẹp trai, mày kiếm mắt sáng, khí thế trên người cũng rất mạnh mẽ, tràn đầy nam tính.

Ngay sau đó, Kawashima Nao đột nhiên cảm thấy lồng ngực đau nhói!

Cô ta cúi đầu xuống, thì thấy một tay của tên lính Hải Quân đó không biết từ lúc nào đã đâm xuyên qua lồng ngực, nắm lấy trái tim cô ta!!

Cảm giác nghẹt thở của tử vong, lập tức bao trùm toàn thân.

Sắc mặt Kawashima Nao trở nên trắng bệch, trong mắt lộ ra vẻ khó tin.

Cô ta là người xuyên việt mà!

Là người được thiên mệnh lựa chọn!

Trên người còn có hệ thống siêu cấp hỗ trợ, tương lai nhất định sẽ thống trị toàn bộ thế giới hải tặc, sao lại chết ở đây?

Cô ta còn vô số hoài bão, muốn xây dựng một hậu cung nam thần đông đảo, còn chưa thực hiện được mà! Sao có thể chết ở đây?

“Phụt!”

Một tia sáng lạnh lẽo lóe lên, lướt qua cổ Kawashima Nao.

Ngay lập tức!

Đầu của Kawashima Nao bay ra, lăn trên mặt băng một đoạn dài mới dừng lại.

Làm một tên hải tặc đang trốn ở gần đó giật nảy mình.

Tên hải tặc đó nhìn kỹ, thấy đôi mắt trên cái đầu người chết vẫn tròn trĩnh, trên mặt còn mang vẻ cực kỳ không cam lòng, dường như chết không nhắm mắt!

“Trần Nghiệp, vừa nhận được thông báo, nhiệm vụ thứ ba của tôi đã hoàn thành.”

Tần Mộc Âm trên không trung nở nụ cười.

Vừa rồi chính là cô dùng phi tiêu cắt đầu Kawashima Nao.

Trần Nghiệp chỉ không chế Kawashima Nao, khiến cô ta mất khả năng phản kháng, còn việc giết chết thì giao cho Tần Mộc Âm.

Lý do làm như vậy là vì Trần Nghiệp sợ rằng nếu hắn giết Kawashima Nao, chiến công sẽ không được tính cho Tần Mộc Âm, vậy thì phiền phức.

Để phòng ngừa vạn nhất, vẫn phải để Tần Mộc Âm ra tay.

Đây cũng là kế hoạch mà hai người đã bàn bạc từ trước.

Nghे thấy giọng nói của Tần Mộc Âm.

Trần Nghiệp lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Đối với hắn, dù là Râu Trắng hay Luffy Gear 5, cũng không có mối đe dọa nào lớn bằng kẻ xuyên không này.

Bởi vì Trần Nghiệp không rõ đối phương rốt cuộc có bao nhiêu át chủ bài, có thể gây ra bao nhiêu rắc rối.

Lý do hắn vẫn giấu kín đến bây giờ mới ra tay, chính là muốn đánh Kawashima Nao một đòn bất ngờ, đảm bảo có thể giết chết ngay lập tức!

Giờ kế hoạch đã hoàn thành thuận lợi.

Trần Nghiệp cũng rất vui mừng.

Dù sao, hắn cũng không muốn ở lại thế giới hải tặc.

Với tính cách của hắn, ở lại đây, sớm muộn gì cũng sẽ xung đột với Thiên Long Nhân.

Đến lúc đó, không phải người chết, thì chính là ta vong!

...

Râu Trắng sau khi nuốt viên thuốc, vẫn luôn nhắm mắt.

Viên thuốc nhỏ đó, công hiệu quả thật mạnh, khiến ông ta cũng hơi khó thích nghi.

Mãi đến lúc này, Râu Trắng mới mở mắt.

Mà vừa mở mắt ra, ông ta đã thấy đầu của Kawashima Nao.

Haki Quan Sát cao cấp cho Râu Trắng biết, thanh niên giả dạng lính Hải Quân này ẩn chứa sức mạnh cực kỳ khủng khiếp.

Đôi mắt của Râu Trắng lập tức nhìn chăm chăm vào Trần Nghiệp.

Sắc mặt Trần Nghiệp ngay lập tức thay đổi.

Giác quan của hắn cũng không yếu, cảm giác như mình bị một con mãnh thú tuyệt thế nhìn chăm chăm.

Quay đầu lại, liền thấy đôi mắt của Râu Trắng đã khóa chặt vào mình.

Điều đáng kinh ngạc là, đồng tử của Râu Trắng đã biến thành màu đỏ!!

Khí thế trên người cũng đang sôi trào dữ dội, giống như một ngọn núi lửa vạn năm, cuối cùng cũng thức tỉnh.

“Bố Già, hãy cẩn thận tên này!”

Giọng nói của Marco vang lên từ xa.

Vừa rồi hắn bị một tát của Trần Nghiệp đánh cho choáng váng, đến giờ mới hoàn hồn.

Lúc này, Marco đang lau máu ở khóe miệng, nhìn chăm chăm vào Trần Nghiệp, ánh mắt thậm chí có chút sợ hãi.

“Không ngờ trong Hải Quân, lại có cao thủ như ngươi!”

Râu Trắng tay cầm đao chiến, đôi mắt đỏ ngầu sôi sục chiến ý!

Trần Nghiệp thấy vậy, lập tức siết chặt hai nắm đấm.

Hắn biết, sự thay đổi trên người Râu Trắng chắc chắn có liên quan đến tên xuyên không chết tiệt kia.

Dù thế nào, hiện tại thân phận của hắn là Hải Quân, hơn nữa còn có nhiệm vụ hỗ trợ Tần Mộc Âm, giúp Hải Quân giành chiến thắng.

Trước đó giữ im lặng không ra tay, là vì muốn tập kích Kawashima Nao.

Bây giờ Kawashima Nao đã chết, hắn cũng không cần phải tiếp tục che giấu bản thân nữa.

Râu Trắng đã nhìn chăm chăm vào hắn, vậy hắn tự nhiên sẽ tiếp chiêu!

Ngay khi đại chiến sắp bùng nổ.

Đột nhiên.

Toàn bộ Tổng Bộ Hải Quân vang lên tiếng trống trận lớn.

“Đùng đùng, đùng đùng đùng...”

Tiếng trống trận này rất kỳ lạ, dường như vang lên từ bốn phương tám hướng.

Tất cả mọi người có mặt đều có thể nghe thấy.

Râu Trắng ngay lập tức sững sốt, sau đó dường như cảm nhận được điều gì, ánh mắt nhìn về phía Tổng Bộ Hải Quân.

Còn Trần Nghiệp thì biến sắc.

Chỉ có hắn biết, đây là Luffy đã sử dụng át chủ bài cuối cùng: hình dạng Thần Mặt Trời Nika!

Cái gọi là tiếng trống trận, thực chất là tiếng tim đập của Luffy.

“Tàn tử, đi!”

Trần Nghiệp hét lớn một tiếng, xoay người chạy về phía Tổng Bộ Hải Quân.

Giờn thì giờn, nghịch thì nghịch, nếu để Luffy cứu được Ace Hỏa Quyền, thì nhiệm vụ coi như thất bại.

Đến lúc đó, sẽ công cốc.

Luffy Gear 5 đã là một trong những chiến lực hàng đầu của thế giới này, khó có thể chống đỡ.

Các cao thủ bên phía Tổng Bộ Hải Quân tuy nhiều, nhưng khi đối mặt với Luffy hình dạng Thần Mặt Trời, vẫn còn kém một chút.

Chỉ có thể để hắn đến!!

Chương 276 - Đôi mắt đỏ tươi, thời khắc huy hoàng của Râu Trắng đỉnh phong!

Nhìn Trần Nghiệp rời đi, Râu Trắng không hề ngăn cản.

Ông đã ở tuổi này rồi, dĩ nhiên không còn lòng hiếu chiến, càng không thể nào gặp cường giả là ngựa tay, nhất định phải phân cao thấp.

Theo Râu Trắng, điều quan trọng nhất hiện nay là cứu “con trai ngoan” Ace!

Ông chỉ có nửa tiếng, phải quý trọng từng giây từng phút.

“Cảm giác này...”

Râu Trắng nắm chặt tay, cảm nhận sinh lực dồi dào trong cơ thể, không khỏi cảm thán: “Thật hoài niệm!”

“Cha già, không ngăn hấn lại sao?”

Marco đáp xuống bên cạnh Râu Trắng, nhìn Trần Nghiệp đang đi xa, có chút không phục.

Tên kia, vừa lên đã cho hấn một bạt tai, đánh cho đầu óc ong ong, thật là không biết võ đức!

Râu Trắng nói: “Đừng quên nhiệm vụ lần này của chúng ta, Marco, chỉ cần cứu được Ace, chúng ta chính là thắng lợi!”

Marco biết Râu Trắng nói đúng: “Con hiểu rồi, cha già.”

Lúc này, khí thế khủng bố tỏa ra từ người Râu Trắng cuối cùng cũng được Marco chú ý.

Hấn đang định mở miệng hỏi thì Râu Trắng đột nhiên lớn tiếng ra lệnh: “Lũ nhóc, lập tức rút lui!!”

Nghe vậy, tất cả hải tặc đều sững sờ.

Marco cũng khó hiểu: “Cha già, tại sao lại rút lui? Không cứu Ace nữa sao?”

“Ace, ta và con sẽ đi cứu!” Râu Trắng cười hỏi: “Marco, sợ sao?”

“Không sợ!”

Marco kiên định lắc đầu.

Hắn vốn không phải kẻ sợ chết.

“Nhưng mà, chỉ có hai chúng ta...”

“Không! Chúng ta còn có đồng minh mạnh mẽ, em trai của Ace.”

Râu Trắng ngắt lời Marco: “Không ngờ, nhóc con đó lại là chiến binh huyền thoại, Gurara...”

Nói đến cuối, Râu Trắng cười lớn.

Là người ngang hàng với Vua Hải Tặc, Râu Trắng dĩ nhiên là người từng trải, đương nhiên đã nghe nói đến chiến binh giải phóng huyền thoại 800 năm trước!

“Chiến binh huyền thoại?”

Marco nghi hoặc.

Hắn chưa từng nghe nói đến người này.

Râu Trắng không giải thích với Marco, bởi vì thời gian của ông không còn nhiều.

Thấy đám con trai vẫn đứng im tại chỗ, sắc mặt Râu Trắng trầm xuống, quát: “Các người định kháng lệnh ta sao?”

Mọi người vội vàng nói không dám.

“Lập tức rút lui!”

Râu Trắng nói lại một lần nữa, rồi nói thêm: “Ace, ta sẽ cứu nó ra!”

“Marco, đi theo ta!”

Dứt lời, Râu Trắng điểm chân lên boong tàu Moby Dick, thân hình khổng lồ bay lên không, thẳng tiến đến quảng trường Tổng Bộ Hải Quân.

Cảnh tượng này khiến rất nhiều hải tặc kinh ngạc.

Đặc biệt là các đội trưởng, càng thêm kinh hãi.

Đối với cơ thể của cha già, các đội trưởng bọn họ đương nhiên là rõ ràng nhất.

Thân thủ nhanh nhẹn như vậy, chỉ có Râu Trắng thời kỳ đỉnh phong mới có.

“Chuyện gì vậy?”

“Kim Cương” Jozu không nhịn được hỏi: “Tại sao tôi lại cảm thấy cha già như trở lại thời kỳ 20 năm trước?”

Đội trưởng đội 6, Blamenco nói: “Tôi cũng cảm thấy, cha già dường như đã trẻ lại, ngay cả bệnh tật trên người cũng khỏi hẳn.”

Vista Hoa Kiếm lớn tiếng hỏi: “Marco, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì với cha già?”

Marco chỉ cười ha hả, nói: “Mọi người cứ nghe lời cha già, nhanh chóng rút lui, đợi cha già trở về mà mọi người vẫn chưa đi, ông ấy sẽ nổi giận đấy.”

Dứt lời, Marco hóa thành Phượng Hoàng Bất Tử lửa xanh, bay lên trời, đuổi theo Râu Trắng.

Không ai chú ý, lúc này, đôi mắt của Marco vô cùng nghiêm trọng.

Vừa rồi chỉ là cười gượng gạo thôi.

Bởi vì Marco không chỉ là đội trưởng đội 1, mà còn kiêm luôn chức “bác sĩ”.

Đối với cơ thể của Râu Trắng, hẳn là người rõ ràng nhất.

Hơn nữa, Marco cũng hiểu, để một bệnh nhân tuổi xế chiều có thể khôi phục sinh lực, chỉ có thể là tiêu hao trước tiềm lực cuối cùng trong cơ thể!

Râu Trắng có sự thay đổi lớn như vậy, nhất định là do người phụ nữ kia giờ trò!!

Marco mơ hồ có linh cảm, cha già của hắn rất có thể không định rời khỏi đây!

Nghĩ đến đây, Marco nhìn bóng lưng Râu Trắng, nước mắt không khỏi tuôn rơi...

“Hy vọng tất cả chỉ là suy đoán của ta!”

Hắn lẩm bẩm một câu, sau đó nghiêng răng nghiêng lợi, nhanh chóng đuổi theo Râu Trắng.

...

Tổng Bộ Hải Quân.

Gần đài cao.

“Đùng đùng, đùng đùng đùng...”

Càng đến gần nơi này, tiếng trống càng lớn hơn.

“Chuyện gì vậy? Tiếng gì thế?”

“Âm thanh kỳ lạ, hình như ở khắp mọi nơi!”

“Tại sao tôi nghe thấy âm thanh này lại cảm thấy... rất phấn khích?”

“Tôi cũng vậy...”

Vô số lính Hải Quân bàn tán xôn xao.

Ngay cả một số cường giả đỉnh tiêm, lúc này nghe thấy tiếng trống truyền đến, đều không hiểu gì cả.

Chiến binh huyền thoại 800 năm trước, không nhiều người biết.

Vì Chính Quyền Thế Giới luôn che giấu sự tồn tại của nhân vật đó, thậm chí cố ý xóa bỏ dấu vết mà chiến binh đó từng để lại.

Zoro đang chiến đấu với Mihawk, đột nhiên nở nụ cười.

“Thuyền trưởng của chúng ta sắp thể hiện bản lĩnh thật sự rồi!”

Mihawk đối diện lập tức hỏi: “Cậu hình như biết gì đó? Thuyền trưởng? Tiếng trống thần kỳ này là do tên nhóc Mũ Rơm tạo ra sao?”

Trên mặt Zoro lộ ra nụ cười dữ tợn: “Sur phụ, ngàn vạn lần đừng xem thường thuyền trưởng của chúng ta!”

“Cậu ta nói đúng!”

Một giọng nói từ trên cao truyền đến.

Chỉ thấy một thanh niên tóc xoắn đang đạp Geppo, bay trên không trung, nhanh chóng tiến về phía đài cao.

Người đến chính là Sanji.

Thấy vậy, Mihawk đột nhiên thu đao.

Không đánh nữa!

Bởi vì hắn cũng nhận ra thanh niên tóc xoắn trên không trung kia, là một nhân vật nhỏ bé mà hắn đã gặp lần trước.

“Sao vậy? Không đánh nữa sao?” Zoro ngậm đao hỏi.

“Xem ra, trên người các cậu đã xảy ra kỳ tích mà ta không thể nào hiểu được!”

Mihawk cất thanh đao Yoru sau lưng, nghiêm túc nói: “Ta muốn xem, các cậu có thể đi đến đâu!”

Zoro sửng sờ.

Sanji trên không trung lớn tiếng nói: “Đầu Tảo, cậu còn ngăn người ra đó làm gì? Hắn không muốn đánh nữa, vừa hay đi giúp Luffy.”

Nghe vậy, Zoro khó có được khi không phản bác Sanji.

Hắn nhìn Mihawk, “Hy vọng lần sau gặp mặt, có thể phân thắng bại với ngài!”

Mihawk lập tức đáp lại: “Ta cũng hy vọng như vậy, Đại Kiếm Hào!”

Cách gọi cuối cùng, rõ ràng là sự công nhận dành cho Zoro.

Zoro không dừng lại nữa, nhanh chóng tiến về phía đài cao.

...

Cùng lúc đó, Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm cũng quay trở lại.

Họ thấy Đô đốc Ryokugyu đã hóa thành quái vật cây khổng lồ, đồng thời dùng hai tay biến thành vô số cành cây, đan thành một cái kén khổng lồ!

Bên cạnh, còn có Đô đốc Fujitora đang hỗ trợ.

Tiếng trống chính là truyền ra từ trong kén.

Trần Nghiệp vừa nhìn đã hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Fujitora và Ryokugyu, mặc dù là Phó Đô đốc, nhưng trên thực tế đều là những người có thực lực ngang Đô đốc!

Hai người liên thủ, đủ để ép ra át chủ bài của Monkey D. Luffy.

Trên đài cao.

Nguyên Soái Sengoku nhìn cái kén khổng lồ, cùng với tiếng trống trận không ngừng vang lên từ trong kén, sắc mặt tái nhợt, vô cùng kinh hãi bất an.

Là Nguyên Soái Hải quân, ông ta biết nhiều hơn người khác rất nhiều.

Chiến binh giải phóng từ truyền thuyết 800 năm trước, ông ta đương nhiên biết.

Vạn vạn không ngờ, lại xuất hiện vào ngày hôm nay, còn xuất hiện trên chiến trường như thế này!

Hôm nay trận chiến này, Nguyên Soái Sengoku nhất định phải thắng!

Một khi xuất hiện sơ hở, ít nhất cũng phải từ chức chịu trách nhiệm!

Ngay lúc này.

Garp bên cạnh đột nhiên nghiêm nghị nói: “Sengoku, mau nhìn Râu Trắng, tên đó, có chút không đúng!”

Sengoku nghe vậy, lập tức quay đầu nhìn về phía vịnh, thấy Râu Trắng nhảy lên, như thiên thần hạ phàm, trực tiếp nhảy vào quảng trường.

Rất nhiều binh lính Hải quân chưa kịp đến gần, đã bị chấn bay.

Đôi mắt đỏ ngầu, cùng với khí thế bùng bùng trên người, tất cả đều nói lên rằng, Râu Trắng lúc này, đáng sợ một cách bất thường!

Chương 277 - Một quyền chấn thế, vũ khí của Râu Trắng cũng gãy

“Chuyện gì vậy?” Sengoku kinh hãi biến sắc: “Khí thế như vậy... ông ta chẳng lẽ vẫn chưa bị lão hóa sao?”

Đối với câu hỏi này, Garp không thể trả lời Sengoku.

Tuổi của hai người họ, nhỏ hơn Râu Trắng không ít.

Ngay cả họ cũng dần dần cảm thấy lực bất tòng tâm, Râu Trắng lại vẫn có thể có khí thế như vậy, thật không thể tưởng tượng nổi.

Cũng không quá bình thường!

Mà Râu Trắng vừa vào sân, liền nhắm vào Akainu vẫn đang thi triển đại chiêu “Ryusei Kazan”.

Bởi vì các con trai của ông, vẫn đang chịu sự công kích của chiêu này của Akainu.

“Tên nhóc dung nham!”

Râu Trắng quát lớn một tiếng, không nói nhảm, trực tiếp xông về phía Akainu.

“Râu Trắng? Không thích lễ tang long trọng mà ta chuẩn bị cho người sao?”

Akainu dùng Ryusei Kazan, khiêu khích một câu, thấy Râu Trắng xông tới, hắn cũng không dám chậm trễ, cánh tay nhanh chóng bắt đầu nguyên tố hóa, biến thành dung nham nóng bỏng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Râu Trắng lại một lần nữa nhảy lên, sau đó từ trên trời giáng xuống, bổ một đao về phía Akainu.

“Vù!”

Tiếng xé gió vang lên.

Thân hình khổng lồ của Râu Trắng, giống như một ngọn núi nhỏ đang rơi xuống.

Akainu cuối cùng cũng cảm nhận được sự bất thường của Râu Trắng.

Rõ ràng Râu Trắng còn chưa rơi xuống, áp lực mạnh mẽ, lại khiến hắn có chút nghẹt thở, không thể thở bình thường.

Tuy nhiên.

Hắn là Đô đốc, chiến lực cao nhất của Tổng bộ Hải quân!

Trong lòng càng thấm nhuần chính nghĩa tuyệt đối.

Đôi mắt với hải tặc, Akainu tuyệt đối sẽ không lùi bước.

“Dai Funka!!”

Akainu gầm lên một tiếng, một quyền đánh lên trời.

Nắm đấm dung nham khổng lồ, đánh về phía Râu Trắng.

Đôi mắt với đòn tấn công kinh người này của Akainu, Râu Trắng căn bản không có ý định né tránh, đôi mắt của ông càng trở nên đỏ ngầu. Dao chém xé rách không khí, và trên lưỡi dao, xuất hiện tia chớp quầng quầng.

Kỳ lạ hơn là, tia chớp đó lại có màu đỏ yêu dị!!

Haki Bá Vương cuốn quanh!

Nhìn kỹ, Haki Bá Vương cuốn quanh của Râu Trắng, mạnh hơn nhiều so với Luffy vừa thi triển ra!

Chỉ có thể nói, quả không hổ danh là người đàn ông mạnh nhất thế giới.

Cho dù Luffy là con của định mệnh, trong thời gian ngắn, vẫn không thể nào đạt tới độ cao của Râu Trắng.

Những cường giả đỉnh tiêm có mặt, sắc mặt đều biến đổi.

Garp trên đài cao, kinh hô không ổn!

Nguyên Soái Sengoku càng lớn tiếng nhắc nhở Akainu:

“Sakazuki, mau né đi!!”

Né?

Nghe thấy giọng nói của Nguyên Soái Sengoku, Akainu rất muốn nói: Người tưởng ta không muốn né sao? Ta bây giờ không thể nhúc nhích được rồi, được không!

Lúc này, lòng Akainu đã chìm xuống đáy vực.

Chiêu thức đơn thể mạnh nhất của hắn “Dai Funka”, còn chưa chạm vào dao của Râu Trắng, đã nhanh chóng tan chảy, thậm chí không thể cản trở xu hướng chém xuống của dao.

Khí tức tử vong, đã hoàn toàn bao trùm Akainu.

Tuy nhiên Akainu dù sao cũng là Đô đốc Tổng bộ Hải Quân, lại là cao thủ thành danh nhiều năm.

Chỉ trong nháy mắt, Akainu đã đưa ra chiến lược tốt nhất.

“Minh Cầu!”

Akainu gầm lên một tiếng, toàn thân hóa thành dung nham, lao về phía Râu Trắng.

Haki Bá Vương cuốn quanh, coi như là sát thương chân thật, tuyệt đối không thể phòng thủ!

Bởi vì không đỡ được!

Akainu biết, chỉ có liều mạng, mới có thể sống sót.

“Ầm ầm!”

Khi đao của Râu Trắng rơi xuống, toàn bộ quảng trường đều chấn động!

Bắt đầu từ điểm đao rơi xuống, mặt đất trong phạm vi vài trăm mét lập tức vỡ nát, long trời lở đất.

Một đòn này, vô số binh lính Hải quân bị ảnh hưởng mà bỏ mạng!!

Đợi tắt cả bụi mù lắng xuống.

Hiện trường thảm thiết vô cùng!

Đồ độc Akainu toàn thân đầy máu, nằm trong đồng đồ nát.

Đôi mắt của hắn, nhìn chăm chăm Râu Trắng, lộ ra hận ý mãnh liệt.

“Râu Trắng...”

Akainu vừa nói ra cái tên này, liền không nhận được phun ra từng ngụm máu lớn.

Một đòn toàn lực của Râu Trắng thời kỳ đỉnh cao, chỉ có Vua Hải Tặc Roger mới có thể đỡ được!

Akainu có thể sống sót, đã chứng minh sự cường đại của hắn!

Râu Trắng chỉ liếc mắt nhìn Akainu, cũng không đuổi tận giết tuyệt!

Sự thật là, ông không phải là người thích giết chóc.

Sau đó, ánh mắt của Râu Trắng, nhìn chăm chăm vào đài hành hình.

Nói chính xác, là Ace trên đài hành hình!

“Ace!”

Râu Trắng nở nụ cười: “Đừng lo lắng, ta sẽ đến cứu con ngay!”

Dứt lời.

Râu Trắng liền kéo theo thanh đại đao, xông về phía Ace.

Trên đường đi, tất cả những kẻ cản đường nhảy ra, đều bị Râu Trắng tiện tay đập nát.

Râu Trắng thời kỳ đỉnh cao, thật sự là không thể ngăn cản!

Marco phía sau, căn bản không giúp được gì.

Sự thật là, Râu Trắng gọi Marco đi theo, là bởi vì năng lực bay lượn của hắn ta. Đợi ông cứu được Ace, sẽ để Marco mang Ace rời đi.

Đó chính là kế hoạch của Râu Trắng.

“Bố già...”

Ace trên đài hành hình, khóc như một đứa trẻ.

...

Trên đài cao.

Nguyên Soái Sengoku đã xắn tay áo lên.

“Garp! Đến lượt chúng ta rồi!”

Nguyên Soái Sengoku nhìn Râu Trắng đang xông tới, sắc mặt nghiêm nghị nói: “Quái vật như vậy, vẫn nên để những lão già chúng ta ra cản lại đi!”

Garp gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc, đứng cùng với Sengoku.

Sau đó.

Hai người đồng thời xuất động, đến con đường mà Râu Trắng nhất định phải đi qua.

Mà Râu Trắng nhìn thấy hai người này, trên khuôn mặt kiên nghị, liền lộ ra nụ cười.

“Sengoku, Garp, đã nhiều năm không gặp, không biết hai người bây giờ còn bao nhiêu sức lực?”

“Râu Trắng!”

Nguyên Soái Sengoku trầm giọng nói: “Lão già của thời đại cũ, Tân Thế Giới đã không còn chỗ cho thuyền của ngươi nữa, hôm nay, nơi này chính là nơi chôn thân của ngươi!”

Râu Trắng nghe vậy, trên mặt nở nụ cười thờ ơ.

“Vậy thì thử xem!”

Dứt lời.

Ông lại nhảy lên không trung, giờ cao thanh đại đao, thi triển Haki Bá Vương cuốn quanh.

Nguyên Soái Sengoku và Garp đang định ra tay.

Đột nhiên.

Một bóng người đầu trọc, đến trước mặt bọn họ, quay lưng về phía bọn họ.

“Nguyên Soái Sengoku, ông hãy chú ý đến phiên phúc phía sau, lão già này, cứ giao cho tôi.”

Người đầu trọc nói xong, liền nắm chặt nắm đấm, toàn thân tỏa ra khí thế kinh khủng.

“Tên này, lại mạnh lên rồi!”

Garp kinh ngạc nói.

Nếu nói, Trần Nghiệp của một năm trước, ông tự tin vẫn có thể đối phó, vậy thì Trần Nghiệp bây giờ, ông đã hoàn toàn không thể nhìn thấu...

Nguyên Soái Sengoku tự nhiên cũng có thể cảm nhận được, sức mạnh khủng khiếp trong cơ thể tên đầu trọc trước mắt này.

“Phó Đô đốc Lũng Mật, cậu nhất định phải cẩn thận, lão già đó, thế nhưng được mệnh danh là người đàn ông mạnh nhất thế giới!”

Ông ta nhắc nhở một câu, liền xoay người rời đi.

Trần Nghiệp nói đúng.

Tiếng trống trận phía sau đó, quả thật là một phiên phúc lớn!

“Cẩn thận, nếu không thể cản được, thì hãy lựa chọn rút lui, sẽ không có ai trách cậu.”

Garp nhỏ giọng nhắc nhở một câu, đuổi theo Sengoku.

Từ đầu đến cuối, Trần Nghiệp đều không quay đầu lại, ánh mắt nhìn chăm chăm Râu Trắng.

Lúc này.

Tần Mộc Âm lặng lẽ, đáp xuống bên cạnh Trần Nghiệp.

“Tôi nhớ ra rồi, trước đó trong Bí Cảnh số 20, tôi đã gặp một con quái vật đáng sợ, chính là Râu Trắng!”

Tần Mộc Âm đột nhiên nói: “Chỉ là, Râu Trắng trong Bí Cảnh số 20, không có lý trí, chỉ biết truy sát, có chút khác với ở đây.”

Trần Nghiệp nghe vậy, trong lòng khẽ động.

“Tần tử, Râu Trắng cứ giao cho tôi, chị cũng hãy đến phía sau, lát nữa có thể sẽ giúp được việc.”

Trần Nghiệp cảm thấy, niệm động lực của Tần Mộc Âm, nói không chừng có thể hơi khắc chế được năng lực không thể tưởng tượng nổi của Luffy.

Đối phó với Luffy Gear 5, năng lực càng kỳ lạ càng tốt.

Chương 278 - Một quyền chấn thế, vũ khí của Râu Trắng cũng gãy (2)

“Được, cậu cũng phải cẩn thận!”

Tần Mộc Âm không dài dòng, xoay người rời đi.

Bởi vì cô tin tưởng Trần Nghiệp.

Trong Bí Cảnh Toàn Dân, cô đã từng thấy sự cường đại của Trần Nghiệp.

Rất nhanh.

Tại chỗ chỉ còn lại một mình Trần Nghiệp.

Mà Râu Trắng đang xông tới, nhìn thấy Trần Nghiệp, hồng quang trong mắt càng đậm, bàn tay nắm thanh đại đao, cũng bởi vì càng dùng sức, mà lộ rõ gân guốc.

Hai người không nói hai lời, trực tiếp phát động tấn công.

Râu Trắng sử dụng Haki Bá Vương quấn quanh, bổ một đao về phía cái đầu trọc của Trần Nghiệp!

Trần Nghiệp không né không tránh, chân phải hơi dịch chuyển về phía sau, điều chỉnh tư thế phát lực tốt nhất, liền nắm chặt nắm đấm, tung một quyền!

“Ầm!”

Hư không bị xé rách.

Chiêu thức của hai người.

Đều là chiêu thức đơn giản.

Nhìn có vẻ bình thường!

Nhưng!!

Sức phá hoại gây ra, lại kinh người...

Khi nắm đấm của Trần Nghiệp, va chạm với lưỡi đao của Râu Trắng, vụ nổ lớn chưa từng có xuất hiện.

“Ầm ầm!!!”

Trời đất biến sắc!

Toàn bộ Tổng bộ Hải Quân rung chuyển dữ dội.

Dưới chân Trần Nghiệp, lập tức nổ ra một hố sâu khổng lồ đường kính hơn trăm mét, những nơi khác trên quảng trường cũng nhanh chóng nứt toác, vết nứt thậm chí lan ra đến tòa nhà của Tổng bộ Hải Quân.

Nơi hai người va chạm, càng xuất hiện sóng xung kích giống như vụ nổ hạt nhân, trực tiếp hình thành cuồng phong dữ dội trên quảng trường.

Vô số binh lính Hải quân bị thổi bay ra xa.

Ngay cả những cường giả như Phó Đô đốc Hải quân, Thất Vũ Hải, cũng suýt nữa không đứng vững được dưới cuồng phong dữ dội.

Sau vụ nổ lớn.

Trần Nghiệp vẫn đứng tại chỗ, không lùi bước.

Râu Trắng thì rơi xuống vị trí ban đầu, thanh đại đao trong tay ông, chỉ còn lại cán đao, lưỡi đao đã không cánh mà bay,

không biết rơi ở đâu.

Cần biết rằng, vũ khí trong tay Râu Trắng, không phải là đại đao bình thường.

Đó là một trong “Mười hai Vô Thượng Đại Khoái Đao” - ”Murakumogiri”!

Là danh đao hàng đầu của thế giới Hải Tặc, cực kỳ kiên cố!

Murakumogiri theo Râu Trắng chinh chiến mấy chục năm, thậm chí trong cuộc đối đầu với Vua Hải Tặc Roger, cũng chưa từng bị hư hại.

Không ngờ, hôm nay lại gãy ở đây.

...

Nhìn thấy cảnh tượng vừa rồi.

Tất cả những người còn sống, đều há hốc mồm, không thể tin nổi!

Họ không cách nào tưởng tượng nổi, đây là sức mạnh mà con người có thể bộc phát ra sao?

“Này này, Koby, Phó đô đốc Lũng Mật... rốt cuộc là người nào?” Helmeppo kinh hãi hỏi: “Trong cơ thể anh ta, chẳng lẽ có một vị thần linh sống sao?”

Koby lắp bắp nói: “Tôi... tôi cũng không biết...”

Bên phía Thất Vũ Hải.

Mihawk co đồng tử, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Trần Nghiệp và Râu Trắng.

“Đây chính là thực lực của cường giả đỉnh tiêm sao?”

Doflamingo đã không cười nổi nữa, vẻ mặt nghiêm nghị:

“Thật là những con quái vật đáng sợ! Sự tồn tại của những con quái vật này, thật sự là phá vỡ quy tắc của thế giới!”

Gecko Moria nhìn hai người trên chiến trường, ánh mắt tham lam: “Quá mạnh, thật sự là quá mạnh mẽ! Nếu ta có thể sở hữu thân xác của bọn họ, ta sẽ có thể tạo ra quái vật làm đảo lộn thế giới!”

Boa Hancock nhìn Trần Nghiệp, khuôn mặt xinh đẹp đầy lo lắng: “Tổng bộ Hải Quân, lại còn có cường giả như vậy sao?”

Luffy, anh nhất định không được gặp hấn ta! ... Không được, ta phải nghĩ cách...”

Còn những binh lính Hải quân bình thường.

Đã bị dọa đến không nói nên lời.

Ngay cả Nguyên Soái Sengoku, cũng vừa kinh vừa mừng.

Kinh hãi tự nhiên là sức mạnh mà Trần Nghiệp sở hữu!

Ông ta nhớ rõ tư liệu của Phó đô đốc Lũng Mật, năm nay mới hai mươi tuổi.

Còn trẻ như vậy, đã sở hữu chiến lực như vậy, tiềm lực thật sự quá đáng sợ.

Mừng là, có cường giả như vậy, đứng về phía Hải quân, chắc chắn có thể tăng thêm nhiều phần thắng cho Hải quân.

“Sengoku, mau để những binh lính bình thường rút lui!”

Garp đột nhiên nhắc nhở: “Hai con quái vật này vẫn chưa dừng tay, tiếp theo trận chiến của hai người bọn họ, dù chỉ là dư ba, cũng không phải người thường có thể chịu đựng được.”

Nguyên Soái Sengoku nghe vậy giật mình, vội vàng lấy ra Điện Thoại Sân, hạ lệnh:

“Tất cả Hải quân dưới cấp Phó đô đốc, toàn bộ rút lui, chiến trường tiếp theo, không phải là nơi các ngươi có thể tham gia!”

Giọng nói của ông ta, thông qua Điện Thoại Sân, truyền khắp quảng trường.

Những binh lính Hải quân bị dọa choáng váng, lúc này mới như ở trong mơ tỉnh dậy, sau đó vội vàng rút lui.

Nguyên Soái Sengoku nói đúng.

Trận chiến giữa các vị thần tiên như vậy, không phải là nơi mà những người phàm như bọn họ có thể tham gia.

...

Ở một nơi khác.

Hai người đang trốn.

Chính là Sanji và Zoro đến chi viện Luffy.

Hai người vốn định tìm cơ hội, phá vỡ cái kén được tạo ra bởi vô số cành cây của Đô đốc Ryokugyu, không ngờ, lại chứng kiến cuộc đối đầu sức mạnh như thần tiên!

“Đầu bếp thôi, Tổng bộ Hải Quân hai năm trước, có quái vật như vậy sao?” Zoro trầm giọng hỏi.

Sanji không để ý xưng hô của Zoro đối với mình, trả lời:

“Trước khi đến, Kawashima tiểu thư chẳng phải đã giải thích rồi sao? Chúng ta đang đối mặt với một không thời gian hỗn loạn.”

“Có quái vật như vậy, cũng quá vô lý rồi chứ?”

“Chúng ta phải tin tưởng Luffy...”

...

“Gurara...”

Trên chiến trường.

Râu Trắng nhìn Trần Nghiệp, đột nhiên phát ra tiếng cười sảng khoái: “Có thể gặp được đối thủ như cậu vào khoảnh khắc cuối cùng của cuộc đời, thật may mắn!”

“Nhóc con, có thể cho ta biết tên của cậu không?”

“Trần Nghiệp!”

Trần Nghiệp bình tĩnh nói.

Râu Trắng ghi nhớ cái tên này, đột nhiên lại thở dài một tiếng: “Hải quân có cường giả như cậu, xem ra, hôm nay muốn cứu Ace, trở nên khó khăn rồi!”

Nói đến đây, ông nhìn về phía Ace trên đài hành hình.

“Bố già!”

Ace nước mắt lưng tròng, lớn tiếng gào thét: “Xin bố đừng quan tâm đến ta nữa!”

Râu Trắng nghe vậy, nở nụ cười: “Con thế nhưng là con trai của ta! Ta sao có thể, bỏ mặc con không lo được chứ?”

Sau đó.

Râu Trắng lại phản chân lên.

Ông ném cán dao gãy trong tay, nhìn Trần Nghiệp, trong mắt chiến ý bùng bùng, khí thế trên người, lại một lần nữa sôi trào.

“Nhóc con!”

“Chúng ta tiếp tục!!”

Dứt lời, Râu Trắng nắm chặt hai nắm đấm, trên nắm đấm, bao phủ một lớp khí trắng.

Đó là năng lực Trái Chấn Động của ông.

...

“Ha ha ha, ha ha ha...”

Từ trên khán đài cao.

Bỗng vang lên tiếng cười ngớ ngẩn, cười không ngừng, khiến người ta cực kỳ khó chịu.

Trung tướng Ryokugyu, người đang điều khiển cái kén khổng lồ, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Khoảnh khắc tiếp theo!

“Ầm!”

Một tiếng nổ vang lên.

Cái kén do Ryokugyu tạo ra lập tức bị nổ tung thành từng mảnh, để lộ ra một bóng người trắng tinh.

Có thể thấy rõ ràng, bóng người này chính là Luffy đã trở lại trạng thái bình thường.

Tuy nhiên, tóc và quần áo của cậu đều đã chuyển sang màu trắng, trên người còn có một “dải hơi nước” cuốn quanh nách và cổ, vòng ra sau gáy, trông có vài phần phong thái thần thánh.

Ngoài những thay đổi rõ ràng này, lông mày và đôi mắt của Luffy cũng có sự thay đổi lớn, nét vẽ có phần trù tượng.

Kỳ lạ nhất là, toàn thân Luffy đều được bao quanh bởi sấm sét, hơn nữa lại là sấm sét màu vàng!

Nhìn thấy dáng vẻ của Luffy, Garp không khỏi hỏi: “Sengoku, cháu... thằng nhóc Luffy này là sao vậy? Tại sao nó lại biến thành như thế này?”

Sengoku không để ý đến Garp, chỉ cần rằng không nói, trong lòng lại vô cùng kinh ngạc: Quả nhiên là cậu ta, chiến binh trong truyền thuyết!

Việc Luffy thoát khỏi sự trói buộc đã thu hút sự chú ý của mọi người.

Chương 279 - Thần Mặt Trời không thể ngăn cản, Ace được cứu thoát

Nguyên soái Sengoku, Garp, Fujitora, Ryokugyu, Tần Mộc Âm, và cả Đô đốc Kizaru vừa “câu cá” trở về, từ các vị trí khác nhau, đã bao vây cậu.

Đội hình này tuyệt đối mạnh mẽ vô song!

Tuy nhiên, trên mặt Luffy vẫn luôn nở nụ cười, không hề sợ hãi.

“Hahaha, hahaha...”

Cậu lại bắt đầu cười.

Tiếng cười này thật sự rất ngớ ngẩn.

Dường như không thể chịu đựng được tiếng cười ngớ ngẩn của cậu, Fujitora ra tay trước.

“Vù!”

Chỉ thấy Fujitora vung cây trượng đao trong tay, trọng lực mạnh mẽ lại tác động lên người Luffy.

Ngay lập tức!

Toàn bộ cơ thể Luffy, giống như bùn, bị ép biến dạng, dẹt lại.

Nhưng lần này, Luffy không bị trọng lực ép xuống đất.

Chỉ thấy hai tay Luffy chống xuống đất, mặt đất dưới chân cậu nhanh chóng xảy ra biến đổi kỳ lạ, biến thành một vật chất không xác định, dày dẻo dai, giống như một tấm nệm lò xo.

Sau đó, Luffy đứng thẳng dậy, nhảy lên nhảy xuống trên mặt đất, miệng không ngừng phát ra tiếng cười ngông cuồng.

Những người có mặt đều là cao thủ.

Lập tức nhận ra điều gì đã xảy ra.

“Thay đổi cấu trúc mặt đất... là năng lực trái ác quỷ đã thức tỉnh sao?”

Lão mù Fujitora lảo bả một câu, đột nhiên rút trượng đao ra, chém một nhát về phía Luffy.

“Trọng Lực Đao · Mãnh Hổ!”

Lưỡi đao màu tím nhanh chóng chém về phía Luffy.

Nơi nó đi qua, đều bị trọng lực ép sụp đổ.

Đối mặt với chiêu này của Fujitora, Luffy đột nhiên ngồi xổm xuống, hai tay nắm chặt mặt đất, dùng sức nhấc lên.

Ngay lập tức, mặt đất rung chuyển như mì sợi.

Dưới sự rung chuyển của Luffy, lưỡi đao màu tím kia lại đổi hướng, bay về phía Kizaru đang định tấn công lên.

Trên ngón tay của Kizaru đã tích tụ rất nhiều ánh sáng, thấy lưỡi đao màu tím lao về phía mình, hắn không dám chậm trễ, vội vàng hóa thành ánh sáng bỏ chạy.

Fujitora còn muốn tiếp tục ra tay, đột nhiên cảm nhận được điều gì đó, vội vàng quay người, vung đao đỡ đòn.

“Keng!”

Một bóng người lao về phía Fujitora, hai thanh đao chém xuống.

Người đến chính là Zoro!

“Lão mù, đối thủ của ngươi là ta!”

Cảm nhận được lực đao truyền đến từ trượng đao, về mặt Fujitora lập tức trở nên nghiêm túc.

Kiểm sĩ trước mắt này là một đối thủ mạnh, không thể lơ là.

Ở một bên khác.

Kizaru vừa né được Trọng Lực Đao, lại xuất hiện, thân hình đã bay lên không trung, đồng thời hai tay phát sáng, chuẩn bị tấn công Luffy.

Đột nhiên.

Một tiếng hét giận dữ vang lên: “Diable Jambe!”

“Vù!”

Tiếng xé gió vang lên.

Thân ảnh của Sanji, như một ngọn lửa đỏ rực, lao về phía Kizaru trên không, tung một cú đá.

Cú đá này nhanh đến cực điểm, chứa đựng Haki bá đạo, Kizaru thậm chí không kịp hóa thành ánh sáng, vội vàng giơ tay lên, sử dụng Haki vũ trang để đỡ đòn.

“Ầm!”

Một làn sóng xung kích xuất hiện trong không trung.

Kizaru quả nhiên xứng danh Đô đốc.

Thực lực mạnh mẽ!

Cú đá kinh người của Sanji đã bị hấn đỡ được.

Phải biết rằng, Kizaru là đỡ đòn trong tình huống bất ngờ, không kịp chuẩn bị.

Việc có thể đỡ được chứng tỏ thực lực tên khốn này rất mạnh!

Chỉ là hấn thích “câu cá”, không đến lúc vạn bất đắc dĩ, không muốn ra tay...

Đối với việc Kizaru có thể đỡ được, sắc mặt Sanji không đổi, phát ra lời cảnh cáo hung dữ:

“Đừng cản trở thuyền trưởng của chúng ta!”

Kizaru nhìn Sanji, sắc mặt có chút ngưng trọng: “Thật là một tân binh đáng sợ!”

Zoro và Sanji, mỗi người kiềm chế một đối thủ cấp Đô đốc, lập tức giảm bớt áp lực cho Luffy.

Lúc này.

Trung tướng Ryokugyu giờ nắm đám cây khổng lồ lên, đám một cú về phía Luffy.

Nhìn thấy vậy, trên mặt Luffy nở nụ cười điên cuồng, nắm đám nhanh chóng phình to, xoay hai vòng trên không, sau đó nghênh đón nắm đám của Ryokugyu, lựa chọn đối đầu trực diện!

Sau khi lên Gear 5, sức mạnh của Luffy đã được tăng cường đáng kinh ngạc, không hề thua kém Kaido.

“Dùng!”

Hai nắm đấm khổng lồ va chạm vào nhau, không phát ra tiếng động lớn nào.

Bởi vì Luffy đã nắm lấy nắm đấm cây khổng lồ của Ryokugyu vào khoảnh khắc cuối cùng...

Khoảnh khắc tiếp theo.

Cánh tay của Luffy giống như dây chun, dùng sức giật mạnh, lực truyền đến Ryokugyu, khiến sắc mặt Ryokugyu biến đổi.

“Vù!”

Cơ thể cây khổng lồ của Ryokugyu lại bị Luffy quăng lên không trung.

“Haha, hahaha...”

Luffy nắm chặt Ryokugyu không buông, dùng sức xoay tròn trên trời, quăng Ryokugyu bay tứ tung.

Cách chiến đấu của tên này, căn bản là đang chơi đùa!

Trên khuôn mặt cây khổng lồ của Ryokugyu lộ ra vẻ tức giận.

Sau đó.

“Rắc” một tiếng, Ryokugyu lựa chọn tự chặt đứt cánh tay, mới thoát khỏi sự trói buộc của Luffy.

Luffy cũng không bận tâm, ánh mắt nhìn về phía Ace trên đài hành hình, lập tức lao đến.

Chỉ là.

Cơ thể cậu vừa bay lên, liền phát hiện không thể điều khiển được, bị giữ lại giữa không trung.

Một lực lượng vô hình đang khổng chế cậu.

Luffy quay đầu lại, liền thấy phía sau, nữ Đô đốc Hải quân chưa từng gặp mặt kia đang lơ lửng giữa không trung, toàn thân tỏa ra ánh sáng xanh lục.

Rõ ràng, cậu không thể tiến thêm một bước nào là do nữ Đô đốc này ra tay.

“Táp táp táp...”

Hai chân của Luffy đột nhiên chạy nhanh.

Do tốc độ quá nhanh, hai chân của cậu gần như chạy thành vòng tròn, trông giống như hai bánh xe lửa đang quay nhanh.

Cậu muốn dùng cách này để thoát khỏi sự khống chế của Tàn Mộc Âm.

Đáng tiếc là, lực khống chế của Tàn Mộc Âm vô cùng kinh người, dù Luffy có giãy giụa thế nào cũng không thoát ra được.

Thậm chí, Tàn Mộc Âm còn dùng niệm động lực, điều khiển phi tiêu Hải Lâu Thạch bắn về phía Luffy.

Khiến Luffy sợ đến mức cơ thể biến dạng, hai mắt thậm chí còn lồi ra khỏi hốc mắt, cuối cùng mới né được trong gang tấc.

Sau đó.

Chưa kịp để Tàn Mộc Âm tiếp tục tấn công, Luffy đột nhiên nắm lấy một tia sét màu vàng bên cạnh.

Tia sét màu vàng trong tay Luffy biến thành một cây trường mâu sét.

Luffy dùng sức ném trường mâu sét trong tay về phía Tàn Mộc Âm.

Ngay lập tức!

Khuôn mặt xinh đẹp của Tàn Mộc Âm hơi biến sắc.

Bởi vì cô phát hiện ra rằng niệm động lực của mình không thể khống chế tia sét này.

Không phải vì lực của tia sét lớn, mà vì nó đã vượt ra khỏi phạm vi vật chất, giống như sự tồn tại của ánh sáng.

Niệm động lực của Tàn Mộc Âm tuy có thể khống chế vạn vật, nhưng vẫn chưa thể khống chế ánh sáng.

Chỉ trong nháy mắt.

Trường mâu sét đã lao đến trước mặt Tàn Mộc Âm.

Không một tiếng động!

Tần Mộc Âm cảm nhận được nguy hiểm mãnh liệt, vội vàng lách mình né tránh.

Cô không sử dụng lá chắn niệm động lực để đỡ đòn là đúng.

Vì niệm động lực không thể khống chế trường mâu sét, thì lá chắn niệm động lực chắc chắn cũng không đỡ được.

“Phập!”

Trường mâu sét gần như sượt qua vai Tần Mộc Âm, làm rách áo choàng công lý của cô.

Rõ ràng là giống như sự tồn tại của ánh sáng, vậy mà lại có công kích thực chất...

Luffy lúc này thật sự rất kỳ lạ.

Bị trường mâu sét làm gián đoạn, Luffy cuối cùng cũng thoát khỏi sự khống chế của Tần Mộc Âm, hai tay vươn dài vô hạn, nắm lấy mép đài hành hình.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Cơ thể Luffy, giống như một lò xo bị kéo căng, lao nhanh về phía đài hành hình.

Nguyên soái Sengoku thấy vậy, lập tức quát lớn: “Garp!!”

Garp nghe vậy, miễn cưỡng ra tay, cùng Sengoku đứng trên đài hành hình, chặn đường đi của Luffy.

“Ầm!”

Nhìn thấy ông nội của mình, Luffy không hề dừng tay, vừa lao tới vừa dùng đầu húc vào mặt Garp.

Một đòn tấn công đơn giản như vậy, Garp không thể nào không né được.

Nhưng ông lại không né!

Mặc dù Garp cũng đã tung ra nắm đấm, nhưng lại đấm hụt, sau đó bị Luffy húc bay ra ngoài...

Việc thả nước rõ ràng như vậy, đến người mù cũng nhìn ra được!

Lão già này thật sự dám làm!

Hơn nữa còn trắng trợn như vậy!

Khiến Nguyên soái Sengoku tức đến mức mặt mày tái mét.

Chương 280 - Trận chiến kinh thiên động địa! Râu Trắng mất

Khoảnh khắc tiếp theo.

Cơ thể của Nguyên soái Sengoku nhanh chóng phình to, biến thành một vị Phật cao hơn mười mét.

Đây là năng lực trái ác quỷ của ông: Hito Hito no Mi, Model: Daibutsu!

Nhìn thấy Luffy lao đến, Nguyên soái Sengoku tung một đấm, tạo ra sóng xung kích dữ dội, khiến không gian rung chuyển.

Mà Luffy dường như đã biết trước chiêu thức tấn công của Nguyên soái Sengoku, biến cơ thể hoàn toàn thành dạng “sợi mì”, vô cùng dẻo dai.

Sóng xung kích của Nguyên soái Sengoku đánh vào người Luffy, vậy mà không có chút tác dụng nào.

Sau đó.

Luffy táo bạo chui qua dưới cánh tay của Nguyên soái Sengoku, cuối cùng cũng đến được đài hành hình.

“Ace! Cuối cùng cũng cứu được anh rồi!”

Luffy cười ha hả vui vẻ.

Ace thì cảm động đến nói không ra lời: “Luffy...”

Nhìn hai anh em đoàn tụ.

Nguyên soái Sengoku mặt mày tái mét, trực tiếp đấm một cú về phía đài hành hình.

Đã không thể ngăn cản Luffy cứu người, ông quyết định xử tử Hỏa Quyền Ace trước!

Nhưng Luffy Gear 5 làm sao để ông dễ dàng thực hiện được?

Luffy trực tiếp dùng tay không nắm lấy đài hành hình, biến toàn bộ đài hành hình thành cao su, sau đó ném về phía Nguyên soái Sengoku, đỡ được cú đấm của ông.

Còn bản thân cậu thì mang theo Ace, dễ dàng tẩu thoát.

Về phần còng tay Hải Lâu Thạch trên tay Ace, Luffy thật sự không có cách nào.

Dù năng lực trái ác quỷ của cậu đã thức tỉnh, có thể thay đổi vật chất xung quanh, nhưng vẫn không thể đồng hóa Hải Lâu Thạch.

Chỉ có thể nói, sự tồn tại của Hải Lâu Thạch là để khắc chế người sở hữu năng lực trái ác quỷ!

Tuy nhiên.

Luffy cũng không hoảng hốt.

Cậu biết ai có chìa khóa.

“Hancock!!”

Luffy hét lớn về phía Thất Vũ Hải.

Lúc này, Thất Vũ Hải đã sớm chuyển sang chế độ xem kịch, đang xem những vị thần tiên này đánh nhau.

Nghे thấy tiếng gọi của Luffy, một trong Thất Vũ Hải, Boa Hancock, người có biệt danh “Nữ Hoàng”, lập tức có chút không ổn, giống như say rượu, khuôn mặt ửng đỏ.

Sau đó.

Giọng nói của Luffy lại vang lên: “Nhanh đưa chìa khóa cho tôi!”

Đúng vậy.

Boa Hancock có chìa khóa mở còng tay Hải Lâu Thạch.

Luffy đã từng trải qua một trận chiến thượng đỉnh, đương nhiên biết điều này...

Mọi chuyện vừa xảy ra...

Kể ra thì dài dòng...

Nhưng thực tế, thời gian rất ngắn!

Từ lúc Luffy thoát khỏi kén đến khi cứu được Ace Hỏa Quyền, tổng cộng chưa đến 30 giây.

Râu Trắng còn chưa kịp ra tay tiếp thì đã thấy Luffy cứu được Ace.

“Gu ra ra ra...”

“Quả không hổ danh là chiến binh huyền thoại, năng lực chiến đấu thật khó tin.”

Râu Trắng cười lớn, nhìn về phía Trần Nghiệp: “Nhóc con, Ace đã được cứu rồi, Hải Quân các người, thua rồi!”

Trần Nghiệp nghe vậy, sắc mặt vẫn bình tĩnh.

Hắn đã chứng kiến toàn bộ chuỗi hành động vừa rồi của Luffy.

Phải thừa nhận rằng, Luffy Gear 5 rất mạnh, năng lực ngày càng quý dị, khiến người ta khó phòng bị.

Tuy nhiên...

Trần Nghiệp không hề nao núng.

Nơi này là đảo, bốn bề là biển.

Hôm nay dù Chúa Jesus có đến, Luffy cũng đừng hòng thoát khỏi tay hắn.

“Nói thẳng thua bây giờ còn quá sớm, Râu Trắng.”

Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Chỉ cần ta còn ở đây, Ace, đừng ai hòng cứu đi!”

Không phải hắn khoác lác.

Mà là Trần Nghiệp thấy rất rõ, phe Hải Quân, những chiến lực cấp Đô đốc, đều chưa bị tổn hại gì.

Việc để Luffy cứu được Ace, hoàn toàn là do mọi người chưa quen với năng lực quý dị của Gear 5, bị đánh úp bất ngờ.

Chờ khi hoàn hồn lại, Luffy muốn mang Ace đi, tuyệt đối không dễ dàng như vậy.

Chỉ cần hắn đánh bại Râu Trắng.

Sẽ có thể rảnh tay, xử lý Luffy!

“Đến đây! Chúng ta phân thắng bại, để ta được thấy sức mạnh của người đàn ông mạnh nhất thế giới!”

Nghe Trần Nghiệp nói vậy.

Đôi mắt của Râu Trắng lại trở nên đỏ ngầu.

Sau đó...

Một trận chiến kinh thiên động địa, bắt đầu!!

“Rắc!”

Một cú đâm toàn lực của Râu Trắng, hư không như vỡ vụn, xuất hiện vô số vết nứt.

Khoảnh khắc Trần Nghiệp dùng nắm đấm đỡ đòn, lập tức cảm nhận được sức mạnh hủy diệt từ nắm đấm của Râu Trắng truyền đến.

Tất nhiên hắn biết, đây là năng lực của Trái Chấn Động.

Đối với sức mạnh của Râu Trắng, trong lòng Trần Nghiệp không khỏi kinh ngạc thán phục!

Quả không hổ danh người được mệnh danh là người đàn ông mạnh nhất thế giới hải tặc.

Về sức mạnh, Râu Trắng lại không hề kém cạnh hắn là bao.

Kết hợp với năng lực của Trái Chấn Động, có thể nói, nắm đấm của Râu Trắng, sức phá hoại đã vượt qua Trần Nghiệp.

Chỉ là...

Trần Nghiệp cường đại, không chỉ ở sức mạnh.

Khả năng phòng thủ và tốc độ, cũng vô địch!

Sức phá hoại của Râu Trắng tuy mạnh, nhưng thân thể của Trần Nghiệp, phối hợp với Haki Vũ Trang, vẫn có thể chịu đựng mà không hề biến sắc.

Tiếp theo...

Hai người dùng cách đơn giản nhất, nguyên thủy nhất để chiến đấu.

Dùng nắm đấm đối kháng!!

Đều là chiến binh hệ sức mạnh, không cần chơi trò lắt léo.

Trần Nghiệp cũng không sử dụng ưu thế về tốc độ để bắt nạt Râu Trắng, mà chọn dùng thực lực cứng rắn, tiếp hết mọi đòn tấn công của Râu Trắng.

Bởi vì hắn thấy rõ, Râu Trắng thực chất đã là nỏ mạnh hết đà.

Trận chiến này, e rằng đã là trận chiến cuối cùng của Râu Trắng!

Đối với một ông lão lương thiện, Trần Nghiệp có thể làm, chính là để đối phương trước khi lâm chung, được đánh một trận đã đời, tỏa sáng lần cuối cùng!!

Có lẽ, đây cũng là kết cục mà Râu Trắng mong muốn.

Vì vậy...

Toàn bộ Marineford, dưới sự đối kháng của hai con quái vật này, bắt đầu trở nên rung chuyển.

Tòa nhà đồ sộ của Tổng Bộ Hải Quân, đã xuất hiện vô số vết nứt, có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Biển xung quanh, dâng lên những con sóng khổng lồ.

Những điều này, đều là do dư ba của trận chiến giữa hai người gây ra.

Một trận đại chiến kinh thiên động địa như vậy, khiến cho đám cao thủ xung quanh đều không nói nên lời.

Dù là Thất Vũ Hải, hay các Đô đốc, Phó Đô đốc của Tổng Bộ Hải Quân, đều kinh ngạc nhìn hai người.

Râu Trắng ở tuổi thất thập cổ lai hy, vẫn có thể phát huy sức chiến đấu kinh người như vậy, tuy kỳ lạ, nhưng miễn cưỡng có thể lý giải được.

Dù sao cũng là cao thủ đỉnh cao đã thành danh từ lâu, người đàn ông mạnh nhất thế giới được công nhận!

Nhưng tên đầu trọc kia là chuyện gì?

Một cường giả như vậy...

Tại sao chỉ là Phó Đô đốc Hải Quân?

Chức vị Nguyên Soái Hải Quân, cũng không xứng với hắn ta?

Ngay cả Luffy, lúc này cũng dừng tay, vẻ mặt đờ đẫn nhìn hai người đang chiến đấu.

Còn những khán giả trên thế giới đang xem trực tiếp qua Den Den Mushi, thì đã sớm câm nín...

Giờ phút này.

Tất cả mọi người...

Đều đang chờ đợi Trần Nghiệp và Râu Trắng phân định thắng bại.

Không hề phóng đại khi nói, thắng bại của hai người, cũng sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến kết quả cuối cùng của cuộc chiến thượng đỉnh.

Một khi Râu Trắng giành chiến thắng.

Có ông ta và Luffy liên thủ, các cao thủ của Tổng Bộ Hải Quân, e rằng không thể ngăn cản, hai người sẽ cứu được Ace Hỏa Quyền, Hải Quân thua toàn diện.

Dù sao, họ còn có Zoro, Sanji, Marco, những cao thủ không thua kém gì Đô đốc.

Còn nếu Trần Nghiệp thắng.

Chỉ dựa vào Luffy và những người khác, muốn mang Ace đi, khó như lên trời.

...

Hai mươi phút sau.

Toàn bộ đảo Marineford đã hoàn toàn tan hoang.

Đất đai nứt nẻ, nước biển tràn vào, thậm chí ở giữa quảng trường Tổng Bộ Hải Quân xuất hiện một khe nứt kinh người, chia cắt toàn bộ hòn đảo làm hai.

Trần Nghiệp đứng bên phía Hải Quân.

Râu Trắng đứng ở phía bên kia.

Trận chiến của hai người, ảnh hưởng đến xung quanh lại lớn đến như vậy!

Chương 281 - Trận chiến kinh thiên động địa! Râu Trắng mất (2)

“Hai con quái vật này!” Boa Hancock mặt mày tái nhợt: “Thật đáng sợ.”

Cách Boa Hancock không xa, cũng là Thất Vũ Hải Doflamingo, chứng kiến trận chiến của hai người, bỗng nhiên cảm thấy, những dự án kinh doanh mà hắn đang làm, không còn chút ý nghĩa nào.

Trên thế giới này, lại có những quái vật mạnh mẽ như vậy tồn tại.

Cho dù hắn chiếm được lãnh thổ rộng lớn đến đâu thì có ích gì?

Người ta muốn, không cần ra tay, hắn cũng phải ngoan ngoãn dâng lên.

Khoảnh khắc này, Doflamingo bỗng nhiên ngộ ra: thực lực, mới là căn bản của tất cả!

Hắn đã quyết định, sau khi trở về, sẽ bế quan tu luyện, nâng cao thực lực của mình...

Có suy nghĩ như vậy...

Không chỉ Doflamingo, còn có người mạnh nhất trong Thất Vũ Hải “Mihawk”!

Nhìn thấy sức chiến đấu của Trần Nghiệp và Râu Trắng, Mihawk ý thức được, khoảng cách giữa mình và những cường giả đỉnh cao, cũng muốn tiếp tục mạnh lên.

Đáng tiếc...

Mihawk lại không tìm được phương hướng.

Bởi vì hắn đã là kiếm sĩ mạnh nhất thế giới...

Về kiếm thuật, không ai có thể vượt qua hắn.

“Ki hi hi hi hi hi hi...”

Một tiếng cười, lặng lẽ vang lên.

Có thể phát ra tiếng cười nào tàn như vậy, đương nhiên là tên đàn Gecko Moria.

Tên đàn này, lúc này lại hưng phấn tột độ, thậm chí có chút kích động, muốn đánh lén.

Nhìn thấy Râu Trắng và Trần Nghiệp mạnh mẽ như vậy, hắn hận không thể lập tức cướp lấy thân thể của hai người, biến thành con rối của mình.

...

“May mà hai người này, không phải đồng bọn.”

Anh hùng Hải Quân Garp, không biết từ lúc nào, lại đứng bên cạnh Nguyên Soái Sengoku, vẻ mặt ngưng trọng nói: “Nếu bọn họ liên thủ, cả thế giới, đều không có lực lượng nào có thể ngăn cản bọn họ.”

Sắc mặt Nguyên Soái Sengoku cũng ngưng trọng, đối với việc Garp nường tay trước đó, cũng không còn để ý.

Dù sao, Luffy kia, là cháu của Garp.

Đối lại là ông, e rằng cũng không thể kiên định lập trường của mình.

Garp không trực tiếp phản bội, đã là tốt lắm rồi.

“Bất kể kết quả ra sao, trận chiến này, đều sẽ ảnh hưởng đến thế giới!”

Nguyên Soái Sengoku bỗng nhiên nói: “Hai tên này, đã thể hiện cho thế nhân thấy sức mạnh tối cao, cũng để thế nhân hiểu được, con người, thực sự có thể nắm giữ sức mạnh hủy diệt thế giới.”

“Tương lai, chắc chắn sẽ xuất hiện rất nhiều cường giả theo đuổi sức mạnh, không biết là tốt hay xấu...”

Đúng lúc này.

Hai con quái vật đang chiến đấu, đột nhiên dừng lại.

Hai bên đứng bên rìa khe nứt khổng lồ, im lặng đối mặt.

Một lát sau.

Râu Trắng lên tiếng trước: “Tên nhóc đáng ghét, ngươi đúng là một con quái vật đáng sợ, danh hiệu mạnh nhất của ta, đặt lên người ngươi còn thích hợp hơn! Gu ra ra ra...”

“Ngươi cũng rất mạnh, Râu Trắng đại thúc, còn danh hiệu của ngươi, ta nguyện ý kế thừa!”

Lúc này, Râu Trắng đột nhiên ngừng cười.

“Nhóc con, cảm ơn!”

Ông ta nhìn Trần Nghiệp, nghiêm túc nói một câu.

Trần Nghiệp biết Râu Trắng đang cảm ơn điều gì.

Là cảm ơn hắn đã cố ý phối hợp, để Râu Trắng ở giây phút cuối cùng của cuộc đời, thể hiện ra sự hào hùng.

Trần Nghiệp quả thực đang phối hợp.

Thậm chí có thể nói, ngay từ cú đâm đầu tiên, chỉ đánh gãy vũ khí của Râu Trắng, đã bắt đầu phối hợp.

Đối với lời cảm ơn của Râu Trắng, Trần Nghiệp không nói gì, im lặng đáp lại.

Là một người từng là fan của One Piece, hắn không hy vọng Râu Trắng chết ở đây.

Nhưng...

Trần Nghiệp rất rõ ràng, tuổi của Râu Trắng đã hơi lớn, tình trạng thân thể, lại càng tệ hại.

Sau khi kích thích tiềm năng, kết cục của Râu Trắng, đã được định đoạt.

Cho dù không có Trần Nghiệp, đợi thời gian hết tác dụng, e rằng Râu Trắng cũng không sống được...

Cho dù có kỳ tích xảy ra, Râu Trắng sống sót, nhưng sống lay lắt, cuối cùng chết vì bệnh ở nơi hoang vắng, tuyệt đối không phải là kết cục mà Râu Trắng mong muốn.

Kết quả hiện tại...

Khiến Râu Trắng rất hài lòng.

Nếu không, ông ta cũng sẽ không dễ dàng nói hai chữ “cảm ơn”.

Điều duy nhất đáng tiếc là...

Râu Trắng nhìn về phía Ace, ánh mắt mang theo tiếc nuối.

Không cứu được Ace, thật đáng tiếc.

Lúc này.

Trần Nghiệp đối diện, dường như chú ý tới ánh mắt của Râu Trắng, bình tĩnh mở miệng nói: “Yên tâm đi! Râu Trắng đại thúc, có ta ở đây, Ace sẽ không bị xử tử, cậu ta sẽ kế thừa tín niệm của người, tiếp tục tung hoành trên biển cả!”

Nghe những lời này.

Đôi mắt của Râu Trắng, đột nhiên lóe sáng.

“Gu ra ra ra...”

Râu Trắng cười lớn, cười rất vui vẻ.

Đôi với lời nói của Trần Nghiệp là thật hay giả, ông ta không hề nghi ngờ.

Sau đó, Râu Trắng nhìn về phía xa, dùng hết sức lực cuối cùng, hét lớn:

“Kho báu One Piece! Là có thật!!!”

Hét xong câu này.

Râu Trắng cuối cùng mất hết sinh khí, từ từ nhắm mắt lại.

Thân hình vĩ đại của ông ta, vẫn đứng đó, sừng sững bất khuất.

Nếu nhìn kỹ, thậm chí có thể thấy, trên mặt Râu Trắng, mang theo nụ cười mãn nguyện...

Ở phía xa.

Tất cả những cường giả sở hữu Haki Quan Sát, đều trừng lớn mắt.

Trong cảm nhận của họ, Râu Trắng đã mất đi khí tức sinh mệnh.

Người đàn ông từng dẫn dắt một thời đại, được mệnh danh là người mạnh nhất thế giới, cuối cùng đã chết ở đây.

Tất cả mọi người ở đây đều biết, cái chết của Râu Trắng, không liên quan nhiều đến tên đầu trọc quái vật kia.

Ông ta đã chiến đấu đến cuối cùng, cạn kiệt tất cả tiềm năng, kiệt sức mà chết!

Một tên hải tặc nổi danh thế giới, từ đây khép lại màn...

Trong số những cường giả xung quanh, không ít người đồng loạt lấy xuống cái mũ của mình, hoặc là đặt tay lên ngực, cúi chào Râu Trắng.

Tuy là hải tặc, nhưng cả đời Râu Trắng không hề làm việc ác!

Bất kể họ có cái nhìn gì về Râu Trắng, thì Râu Trắng lúc này, đều đáng được họ tôn trọng.

Trên khán đài.

Nguyên Soái Sengoku trừng lớn mắt, sắc mặt khó coi đến cực điểm.

“Lần này hồngбет rồi!!”

Ông ta rất rõ ràng.

Câu nói cuối cùng của Râu Trắng, có ý nghĩa gì.

Nguyên Soái Sengoku muốn lợi dụng trận chiến này, tiêu diệt băng hải tặc Râu Trắng, đạt được mục đích dẫn dắt, ngăn cản mọi người tranh giành làm hải tặc... điều này đã hoàn toàn thất bại.

Có Râu Trắng chứng thực sự tồn tại của One Piece, thế nhân sẽ tin tưởng không nghi ngờ.

Đến lúc đó, sẽ có vô số người chọn ra khơi, bước lên con đường hải tặc.

Nghĩ đến đây, Nguyên Soái Sengoku mặt mày tái mét!

Từ chức từ chức, lập tức từ chức!

Không làm nữa, về hưu đi...

...

“Bố Già!”

“Bố Già!!”

Hai tiếng kêu gọi kinh hãi, lần lượt vang lên.

Là Marco và Ace Hỏa Quyền.

Marco bay đến bên cạnh thi thể của Râu Trắng, khóc không ngừng.

Hắn rất rõ ràng, cái chết của Râu Trắng, không thể đổ lên đầu Trần Nghiệp.

Nhưng một tên gốc thuộc D tộc khác, thì không có trí tuệ như hắn.

“Tên khốn chết tiệt!”

Ace gầm lên, xông về phía Trần Nghiệp.

Sau đó, giờ nắm đấm, đấm về phía Trần Nghiệp.

“Hỏa Quyền!!”

Một nắm đấm lửa khổng lồ từ tay Ace phát ra, lao về phía Trần Nghiệp.

Tên này, quả nhiên là tên gốc không nào, khó trách bị Teach bắt rồi đem bán.

Trong cốt truyện gốc, Ace cũng hành động rất ngu ngốc, bị Akainu kích động bằng vài câu nói, liền bất chấp cơ hội mà Râu Trắng giành được, quay lại liều mạng với Akainu.

Kết quả cuối cùng là chết trong tay Akainu, để lại tiếc nuối cho vô số fan hâm mộ...

Nếu không phải Trần Nghiệp đã hứa với Râu Trắng, hẳn thật muốn một quyền phé bỏ tên gốc này.

“Ace!!”

Marco kinh hãi.

Muôn ngăn cản, đã không kịp nữa rồi.

Bởi vì, Trần Nghiệp đã nắm chặt tay, hơn nữa trên nắm tay, hỏa diễm bùng cháy.

Tuy đã hứa với Râu Trắng, Ace có thể không chết. Nhưng dạy dỗ tên gốc này một bài học, hẳn là không có vấn đề gì chứ?

Chương 282 - Đánh bại Luffy, Nhiệm vụ hoàn thành

“Hỏa Quyền!”

Trần Nghiệp tùy ý tung một quyền, đánh ra một nắm đấm lửa khổng lồ.

Lớn gấp hai ba lần so với Hỏa Quyền của Ace!!

Không gian xung quanh, nhiệt độ nhanh chóng tăng lên, như thể không khí đang bốc cháy.

Với sức mạnh khủng khiếp hiện tại của Trần Nghiệp, quyền phong kết hợp với năng lực hỏa diễm, uy lực vô cùng kinh người.

Nếu theo tiêu chuẩn đánh giá thực lực của Hạ quốc, chiêu “Hỏa Quyền” tùy ý này của hắn đã có sức phá hoại cấp sáu đỉnh cấp.

Khi hai Hỏa Quyền va chạm.

Hỏa Quyền khổng lồ của Trần Nghiệp, thế như chẻ tre, ngay lập tức nhấn chìm Hỏa Quyền của Ace.

Giống như cá lớn nuốt cá bé.

Nuốt chửng trong một ngụm.

Hơn nữa, Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, thế đi không giảm, sau khi phá vỡ không gian, vẫn tiếp tục lao về phía Ace!

Khiến Ace hoảng sợ vội vàng lựa chọn nguyên tố hóa.

“A!”

Ace kêu thảm một tiếng, bị nổ văng ra ngoài.

Tại sao Ace đã biến thành lửa, vẫn bị Trần Nghiệp tấn công được?

Bởi vì, Trần Nghiệp cũng dùng lửa, hai bên coi như cùng nguồn gốc, hơn nữa nhiệt độ năng lực lửa của Trần Nghiệp còn cao hơn lửa của Ace, phạm vi nổ cũng đủ rộng, Ace dù biến thành lửa cũng không thể nào tránh khỏi hoàn toàn.

Biến thành lửa chỉ là thân thể hóa thành nguyên tố tự nhiên, chứ không phải hoàn toàn biến mất.

“Ace!!”

Luffy hoảng hốt, vội vàng chạy tới.

May mắn thay, Ace chỉ bị chấn thương, nhìn thì thảm hại, nhưng thực tế không có gì đáng ngại.

Được Luffy dìu, Ace đứng dậy, nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt kinh ngạc.

“Tại sao ngươi cũng biết Hỏa Quyền? Trái Mera Mera không phải chỉ có một quả sao?”

Câu hỏi của hắn thật ngớ ngẩn.

Trần Nghiệp lười để ý đến hắn.

Tuy nhiên, cũng không thừa thắng xông lên.

Hắn đã hứa với Râu Trắng, không phải chỉ nói suông.

Ngoài ra, lý do Trần Nghiệp đồng ý với Râu Trắng, giữ mạng cho Ace, thực ra nguyên nhân thực sự không phải là để bù đắp tiếc nuối cho Râu Trắng, mà là vì Garp!

Chính Garp đã cho hắn hạt giống Haki Vũ Trang, giúp hắn thành công nắm giữ Haki Vũ Trang.

Dù sau khi rời khỏi bí cảnh này, Haki Vũ Trang của hắn sẽ biến mất, Trần Nghiệp cũng tự tin có thể tu luyện lại.

Trừ khi bí cảnh phong tỏa ký ức của hắn!

Đối với Trần Nghiệp, hắn nợ Garp ân tình.

Ace tuy không phải cháu ruột của Garp, nhưng đối với Garp, tình cảm của ông với Ace cũng không hề tầm thường, dù sao cũng là đứa trẻ được nuôi nấng từ nhỏ.

Trong cốt truyện gốc, sau khi Akainu giết chết Ace, Garp đã vô cùng tức giận xông về phía Akainu, nếu không phải bị Sengoku kịp thời giữ lại, ông thực sự sẽ đánh Akainu!

Vì vậy.

Giữ mạng cho Ace.

Mục đích thực sự của Trần Nghiệp là để trả ơn Garp.

...

Sau đó, ánh mắt Trần Nghiệp đột nhiên chuyển sang Hancock, khiến Hancock giật mình.

Ace có thể thoát ra được, chìa khóa mà Hancock mang đến có công không nhỏ.

Thấy Trần Nghiệp dường như có ý định tính sổ sau, Luffy lập tức hét lớn: “Tên đầu trọc khôn kiếp, đừng bắt nạt Hancock, đánh với ta!”

Nghe vậy, ánh mắt Trần Nghiệp lập tức chuyển sang Luffy.

“Chính ngươi đã nói!”

Trần Nghiệp liền bước về phía Luffy.

Vừa nghe thấy tiếng cười ngu ngốc của tên này đã thấy khó chịu, hắn đã sớm muốn đánh Luffy một trận rồi.

Nhìn thấy cảnh này, Garp ở đằng xa, trong lòng đột nhiên “lộp bộp” một tiếng, vẻ mặt đầy căng thẳng.

Tuy nhiên, lão già này vẫn biết thân phận của mình là Hải quân, nên chỉ có thể đứng nhìn.

Nguyên Soái Sengoku vẫn luôn nhìn chằm chằm Garp, thấy Garp không có ý định làm bậy, hừ lạnh một tiếng, lớn tiếng nói với Trần Nghiệp:

“Phó đô đốc Lũng Mật, những tên hải tặc gây rối này, một tên cũng không thể thả đi.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp không dừng bước, chỉ vẫy tay về phía Nguyên Soái Sengoku, ra hiệu mình đã biết.

Ánh mắt của hắn, căn bản không rời khỏi Luffy.

Ánh mắt đó, như thể đã coi Luffy là con mồi!

Nhìn thấy ánh mắt đầy xâm lược của Trần Nghiệp.

Ace nghiêm mặt lại, đứng cùng Luffy, dường như muốn anh em đồng lòng.

Luffy lại nói: “Ace, tên này giao cho ta, để ta đấu với hắn một trận!”

Ace sững sờ: “Luffy, tên này mạnh như quái vật, em...”

Những lời phía sau, Ace không nói ra.

Bởi vì hắn đã nhìn thấy ánh mắt kiên định của Luffy.

Ace hiểu rồi.

Trận chiến này, Luffy không muốn hắn nhúng tay vào.

“Luffy, nhất định phải cẩn thận!” Ace chỉ có thể dặn dò.

“Yên tâm đi! Ace! Tên này tuy là quái vật đáng sợ nhất mà ta từng gặp, nhưng ta nhất định sẽ đánh bay hắn.”

Quả nhiên là Luffy, luôn tự tin như vậy.

Nói xong, tóc của Luffy bắt đầu dần chuyển sang màu trắng.

Trước đó khi quan sát trận chiến, để tiết kiệm thể lực, cậu đã trở lại trạng thái bình thường.

Lúc này trực tiếp mở Gear 5, rõ ràng là biểu hiện vừa rồi của Trần Nghiệp đã khiến cậu cảm thấy áp lực.

“Hahaha, hahaha...”

Tiếng cười ngu ngốc lại bắt đầu.

Trần Nghiệp lập tức nhú mày, nghe thấy tiếng cười này hắn liền cảm thấy khó chịu.

Ngay sau đó.

Hắn trực tiếp biến mất khỏi chỗ, khi xuất hiện lại, đã đến trước mặt Luffy.

Liên hoàn Vũ Trang quyền!

Ngay lập tức.

Khắp nơi đều là quyền ảnh của Trần Nghiệp.

Hơn nữa, mỗi nắm đấm đều được bao phủ bởi Haki Vũ Trang, đen như mực, như thể nắm đấm sắt.

Con người trong mắt Luffy đều bị dọa văng ra ngoài.

Nắm đấm của tên Hải quân đầu trọc này đáng sợ đến mức nào, cậu đã được chứng kiến trước đó, huống chi bây giờ còn được bao phủ bởi Haki Vũ Trang.

Luffy căn bản không dám dùng thân thể chống đỡ, vội vàng nghênh chiến.

“Gomu Gomu no... Gatling!”

Chiêu này.

Rất giống với liên hoàn quyền của Trần Nghiệp.

Trong nháy mắt, quyền ảnh của hai bên va chạm vào nhau ầm ầm.

“Bùm bùm bùm...”

Không gian không ngừng phát ra tiếng nổ lớn.

Nhưng kiểu ẩu đả này chỉ kéo dài trong giây lát.

Ngay sau đó,

Luffy bắt đầu không theo lẽ thường.

“Gomu Gomu no... Mogura!”

Chỉ thấy Luffy đột nhiên đắm xuống đất, nắm đám của cậu lập tức chìm xuống đất, hòa làm một với mặt đất.

Trần Nghiệp động tai, lập tức nhảy khỏi chỗ.

“Bùm!”

Gần như ngay khi Trần Nghiệp vừa nhảy ra, ở vị trí hắn vừa đứng xuất hiện một nắm đám khổng lồ, từ mặt đất đánh lên không trung.

Chiêu này thật bất ngờ, quả thực khiến người ta không kịp phòng bị.

Nếu không phải Trần Nghiệp có giác quan đủ mạnh, người bình thường căn bản không né được.

“À ré? Bị phát hiện rồi sao? Hahaha...”

Một đòn không trúng, Luffy không hề nản lòng, vẫn cười ha hả, đột nhiên nhảy lên, bay lên trời.

Trên trời, không biết từ khi nào, đã xuất hiện rất nhiều đám mây trắng.

Luffy nhảy vào đám mây, biến mất không thấy tăm hơi.

Không lâu sau.

Một giọng nói khổng lồ vang lên từ trên trời:

“Gomu Gomu no... Gigant!”

Cùng với giọng nói vang lên, hai bàn chân to lớn đến kinh ngạc thò ra từ đám mây, đập xuống mặt đất.

“Ầm!”

Mặt đất rung chuyển.

Sau đó, đám mây tan đi, lộ ra hình dáng thật của Luffy.

Luffy lúc này, ít nhất đã bị phóng đại lên trăm lần, chiều cao tuyệt đối vượt quá trăm mét!!

Trông còn cao hơn cả tường thành của Tổng Bộ Hải quân.

Người khổng lồ như vậy, cực kỳ có sức ảnh hưởng thị giác, vô cùng chấn động.

Xung quanh rất nhiều người đều ngây người.

Trần Nghiệp lại đánh giá: “Rườm rà!”

Loại năng lực khổng lồ hóa này, dùng để đối phó với kẻ thù cũng khổng lồ hóa thì hiệu quả nhất.

Luffy dùng chiêu này để đối phó với Trần Nghiệp, theo Trần Nghiệp thấy, thuần túy là đầu óc không bình thường.

Khổng lồ hóa, tuy sức mạnh tăng lên, nhưng sẽ làm giảm tốc độ.

Tốc độ của Luffy vốn đã không theo kịp Trần Nghiệp, lại giảm nữa thì căn bản không đánh trúng hấn.

Sau đó.

Trần Nghiệp chợt động.

Hắn cảm thấy, Luffy đột nhiên chọn biến to, có lẽ có mưu đồ khác.

Chương 283 - Đánh bại Luffy, Nhiệm vụ hoàn thành (2)

Trước đó khi Luffy cứu Ace, những chiêu thức cậu sử dụng, tuy nhìn thì rất giống đang nghịch ngợm, nhưng mỗi chiêu đều đang hóa giải đòn tấn công của các cao thủ Hải quân.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Trần Nghiệp có chút cảnh giác.

Ngay sau đó.

Luffy sau khi biến to, quả nhiên không tấn công Trần Nghiệp, mà vươn tay, nhanh chóng tóm lấy Ace.

“Luffy?” Ace hoảng hốt: “Em muốn làm gì?”

Luffy cười nói: “Đưa anh rời khỏi đây!”

“Vậy còn các em?” Ace vội vàng hỏi.

“Chúng ta đến giờ sẽ tự động biến mất!”

Không chỉ vậy.

Kawashima đã nói rằng cô ấy đã thay đổi đường đi của nhóm Luffy trong dòng thời gian này, khiến họ không thể đến Tổng Bộ Hải Quân hôm nay ...

Nói cách khác, Luffy không cần lo lắng rằng sau khi cậu rời đi, Luffy của dòng thời gian này sẽ bị Hải quân bắt giữ.

Sau đó, Luffy vung tay mạnh, ném Ace về phía Marco.

Đồng thời hét lên với Marco: “Marco, đưa Ace đi!”

Nghe vậy, Marco vội vàng biến thành Phượng Hoàng lửa, bay lên, chuẩn bị đón lấy Ace.

Trần Nghiệp hừ lạnh một tiếng, hai chân đột nhiên dùng sức, đạp xuống mặt đất.

“Ầm!”

Tại chỗ bị nổ ra một hố sâu có đường kính hơn trăm mét.

Còn bản thân Trần Nghiệp, thì dưới tác dụng phản lực khổng lồ, bắn lên, lao ra như tia chớp.

“Vù!”

Tiếng xé gió vang lên.

Luffy đã sớm đề phòng, nắm tay lại thành quyền, đánh về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp mặt không đổi sắc, không chút sợ hãi.

Luffy này, sau khi biến thành Gear 5, dù là sức mạnh hay tốc độ, đều không bằng hắn, chỉ là năng lực có phần kỳ quái mà thôi.

Hắn cũng nắm chặt tay, tung một quyền.

“Đùng—”

Âm thanh va chạm kỳ lạ vang lên.

Trần Nghiệp cảm thấy nắm đấm của mình như đánh trúng một cục bông.

May là sức mạnh của hắn đủ lớn, nắm đấm khổng lồ của Luffy vẫn bị hắn đánh bật ra.

Phải nói, hình dạng Gear 5 của tên này, năng lực trái ác quỷ đã được phát triển đến mức tận cùng, trở nên vô cùng dẻo dai.

Trong cốt truyện gốc, Luffy Gear 5, trúng trực diện một gậy toàn lực của Kaido mà cũng không sao...

“Á á á...”

Tuy nắm đấm của Luffy không sao, nhưng trúng một quyền này của Trần Nghiệp, vẫn khiến cậu đau đớn vô cùng, kêu thảm thiết, đứng một bên liên tục thối vào nắm đấm.

Luffy cảm thấy, nắm đấm của tên Hải quân đầu trọc này, uy lực còn mạnh hơn cả gậy sắt của Kaido...

May là.

Sau khi bị cậu chặn một quyền này, đà lao tới của tên Hải quân đầu trọc này cũng bị tiêu hao hết.

Nhưng ngay sau đó.

Hai chân của Trần Nghiệp đột nhiên nhanh chóng đập vào không khí.

“Ầm! Ầm!”

Không khí phát ra tiếng giòn tan.

Còn thân thể Trần Nghiệp, không rơi xuống, mà tiếp tục bay lên, đuổi theo Ace.

Hải Quân Lục Thức: Geppo!

Cũng là năng lực mà Trần Nghiệp cho rằng có giá trị nhất trong Lục Thức.

Trong nháy mắt, Trần Nghiệp đã đuổi kịp Ace đang ở giữa không trung.

Ace không phải là người chịu ngồi chờ chết.

Giữa hai tay hắn lập tức xuất hiện ngọn giáo lửa, hét lớn một tiếng, liều mạng đâm về phía Trần Nghiệp.

“Thần Hỏa - Bất Tri Hỏa!”

“Lửa cái đầu nguoi!”

Trần Nghiệp căn bản không để ý đến chiêu thức của Ace, trực tiếp dùng Geppo nhảy ra, sau đó nhanh chóng áp sát, dùng bàn tay bao phủ Haki Vũ Trang, chộp về phía cổ họng của Ace.

Động tác của Ace quá chậm.

Hay nói đúng hơn, là tốc độ của Trần Nghiệp quá nhanh.

Hắn còn chưa kịp biến thành lửa, đã bị Trần Nghiệp tóm lấy cổ họng.

Ngay lập tức!

Cảm giác nghẹt thở mãnh liệt ập đến, khiến sắc mặt Ace lập tức trở nên trắng bệch.

Marco đang bay tới từ xa, còn muốn cứu Ace, kết quả vừa đến gần, lại bị Trần Nghiệp tặng cho một tát...

“Chát!”

Không gian bị đánh ra sóng xung kích.

Tiếng nổ rất lớn, có thể nghe thấy từ rất xa.

Marco lập tức bay ngược trở lại với tốc độ còn nhanh hơn.

Cái tát kèm Haki Vũ Trang, không hề dễ chịu chút nào.

Đặc biệt là sức mạnh của Trần Nghiệp, lớn như vậy.

Dù Marco là Phụng Hoàng Bất Tử, sức sống mãnh liệt, trúng một tát này, vẫn khiến hắn choáng váng đầu óc, ong ong trong đầu, hồi lâu không tỉnh táo lại.

Giống như lúc trước ở Marineford...

...

Một lát sau.

Trần Nghiệp xách Ace, trở lại mặt đất.

Hắn ném Ace đã hôn mê cho Tần Mộc Âm, rồi nhìn Luffy.

“Còn chơi trò nhảm chán này nữa, lần sau, ta sẽ giết Ace!”

Trần Nghiệp thản nhiên nói.

Luffy nghe vậy, nụ cười trên mặt cuối cùng cũng biến mất.

Cậu nhìn Trần Nghiệp, vẻ mặt dần trở nên nghiêm trọng.

Vừa rồi chiêu “Ve sầu thoát xác”, là cơ hội cuối cùng cậu có thể nghĩ ra để cứu Ace.

Không ngờ, tên Hải quân đầu trọc trước mắt này, phản ứng nhanh như vậy, tốc độ lại càng nhanh đến đáng sợ!

Chỉ trong nháy mắt, Ace đã bị hấn bắt lại.

Luffy hiện tại, đã hết cách.

Cậu biết, không đánh bại được tên này, muốn cứu Ace, gần như không thể.

Nhưng mà...

Cao thủ như vậy, muốn đánh bại, nói dễ hơn làm?

Luffy Gear 5, thực lực cũng chỉ mới đạt tới cấp Tứ Hoàng mà thôi.

Đánh một Kaido, Luffy cũng đã đánh rất lâu, cuối cùng lợi dụng năng lực kỳ quái mới thắng được.

Chiến binh huyền thoại, không phải là tồn tại bất khả chiến bại!

Hình dạng Nika, tác dụng lớn nhất, là có thể mang đến hy vọng cho mọi người, cùng với sức ảnh hưởng mạnh mẽ, nói không chừng có thể lật đổ sự thống trị của Thiên Long Nhân...

“Luffy, thời gian của chúng ta không còn nhiều!”

Đúng lúc Luffy đang ngăn người.

Sanji ở đằng xa đột nhiên lên tiếng nhắc nhở.

“Lúc chiến đấu, đừng có lơ là nhé!”

Giọng nói chậm rãi của Kizaru, như ma quỷ vang lên từ phía sau Sanji, khiến Sanji giật mình kinh hãi.

Ngay sau đó.

“Vút!”

Một tia sáng vàng lóe lên.

Vai của Sanji lập tức bị ánh sáng xuyên thủng.

“Ừh?”

Sanji rên lên một tiếng, chịu đựng cơn đau dữ dội, quét chân về phía sau.

Tuy thành công bức lui Kizaru, nhưng vai của hắn đã máu chảy đầm đìa...

Bên kia.

Zoro cũng bị “lão mù” Fujitora áp chế toàn diện, gần như chỉ có thể phòng thủ.

Hai người tuy đã có thực lực cấp phó Tứ Hoàng, nhưng khi đối mặt với cường giả cấp Đô đốc, vẫn còn khoảng cách.

...

Nhìn thấy cảnh này, sắc mặt Luffy càng trở nên nghiêm trọng.

“Hóa ra các người đến đây, bị giới hạn về thời gian?”

Trần Nghiệp đột nhiên cười hỏi: “Là bao lâu, một tiếng sao?”

Đây không phải là Trần Nghiệp nói bừa, mà là suy đoán ra.

Từ lúc Luffy xuất hiện trên chiến trường đến giờ, thời gian ít nhất đã trôi qua năm mươi phút.

Nếu thời gian họ có thể ở lại đủ dài, Sanji sẽ không đưa ra lời nhắc nhở như vậy.

Lúc này.

Luffy đột nhiên cúi đầu, chậm rãi nói: “Ta tuyệt đối sẽ không để Ace lại trải qua số phận bị thảm đó một lần nữa!!”

Giọng nói có chút trầm thấp.

Nhưng đây kiên định!

Trần Nghiệp lại có chút khinh thường.

Là một người từng mê One Piece, hắn đã từng rất thích tính cách bất khuất này của Luffy. Và Luffy cũng chưa bao giờ khiến người ta thất vọng, mỗi lần đều có thể lật ngược tình thế, tăng cường thực lực, cuối cùng chiến thắng kẻ thù.

Nhưng anime One Piece càng về sau càng nhạt nhẽo, càng khó xem, Luffy vẫn lặp lại mô típ này hết lần này đến lần khác, Trần Nghiệp liền bắt đầu phản cảm.

Nghĩ kỹ lại, tên này mỗi lần đều có thể lật ngược tình thế, chẳng qua là nhờ hào quang nhân vật chính mà thôi.

Thực tế, thực lực không bằng người, muốn lật ngược tình thế, nói dễ hơn làm?

Trần Nghiệp đột nhiên mất hứng thú chiến đấu với Luffy.

“Không muốn chơi với người nữa!” Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Tần tử, lấy đồ đã chuẩn bị ra đi!”

Tần Mộc Âm gật đầu, vung tay lên, dưới ghế Đô đốc của cô, liền bay ra một cái rương.

Chờ rương mở ra, bên trong là một bộ vũ khí Hải Lâu Thạch, có thể tạo thành trận pháp, bao vây toàn diện không góc chết.

Chương 284 - Đánh bại Luffy, Nhiệm vụ hoàn thành (3)

Bộ vũ khí Hải Lâu Thạch này, vốn là chuẩn bị riêng cho người xuyên không kia.

Dù sao Trần Nghiệp sợ ám sát thất bại, đương nhiên phải chuẩn bị phương án B.

Ngay sau đó.

Trần Nghiệp đột nhiên lao về phía Luffy.

Luffy thấy vậy, không dám lơ là chút nào, vội vàng nghênh chiến.

Đồng thời, Tần Mộc Âm phát động niệm động lực, điều khiển vũ khí trong rương, bắn về phía Luffy.

Có Trần Nghiệp kiềm chế, hành động của Tần Mộc Âm rất thuận lợi.

Ngay lập tức!

Khắp nơi đều là vũ khí Hải Lâu Thạch.

Dưới niệm động lực của Tần Mộc Âm, bao vây Luffy tầng tầng lớp lớp.

Hai cường giả đỉnh cao phối hợp.

Luffy chỉ chống đỡ được một lát, đã bị một sợi dây xích Hải Lâu Thạch khóa chặt...

Khi dây xích Hải Lâu Thạch quấn vào người Luffy, cả người Luffy như mìn sợi, mềm nhũn ngã xuống, mất đi phần lớn sức lực.

Hình dạng Gear 5 của cậu cũng ngay lập tức biến mất, trở lại trạng thái ban đầu.

“Các người... hèn hạ... ! Ta không còn sức nữa...”

Luffy như một con cá mẫn, nằm trên mặt đất.

Gear 5 vốn đã tiêu hao rất nhiều thể lực.

Lại bị Hải Lâu Thạch đánh trúng, Luffy không trực tiếp ngất xỉu, đã coi như giỏi.

Nhìn thấy cảnh này.

Rất nhiều người hoảng hốt.

“Luffy!!”

Hancock lập tức không nhìn được xông tới, lại bị Tần Mộc Âm dùng niệm động lực, trực tiếp đánh văng ra xa.

Không cẩn thận bị thương rồi...

“Ồ lẳng lơ!”

Tần Mộc Âm nhỏ giọng lầm bầm một câu.

Cô đã sớm nhìn ả Hancock kia không vừa mắt rồi.

Vòng một vậy mà còn lớn hơn cô?

“Luffy...”

Trên khán đài.

Garp cũng muốn xông tới, bị Nguyên Soái Sengoku giữ lại.

“Garp, ông muốn công khai phản bội Hải quân sao? Đừng quên đây là trường hợp gì!”

Garp nghe vậy, nghiêng răng nghiêng lợi, ánh mắt lo lắng nhìn Luffy.

Ông sợ tên đầu trọc đó, không nể mặt, ngay cả cháu trai ông cũng giết...

Lúc này.

Nguyên Soái Sengoku đột nhiên lấy ra Điện Thoại Sân, lớn tiếng tuyên bố:

“Trận chiến này, là Hải quân chúng ta chiến thắng! Những tên hải tặc còn ôm hy vọng, hãy nhìn thi thể của Râu Trắng, hãy nhớ kỷ khoảnh khắc lịch sử này!”

“Các ngươi đã chọn trở thành hải tặc, đây sẽ là kết cục của các ngươi!”

Sau đó.

Nguyên Soái Sengoku ra lệnh, đóng truyền hình trực tiếp chiến trường.

Ông làm vậy, hoàn toàn là vì nể mặt người bạn cũ Garp.

...

Mà ngay khi Sengoku tuyên bố Hải quân chiến thắng.

Trong đầu Trần Nghiệp, đột nhiên nhận được nhắc nhở của bí cảnh:

【 Dưới sự hỗ trợ của ngài, đồng đội của ngài đã hoàn thành vượt mức tất cả nhiệm vụ... 】

【 Bí cảnh lần này đã kết thúc, ngài có thể lựa chọn trở về bất cứ lúc nào, thời gian trở về muộn nhất, không được vượt quá hai tiếng... 】

Trần Nghiệp lập tức sững sờ.

Trước đó hắn còn đang nghĩ, Râu Trắng đã chết trận, nhiệm vụ hắn đã hoàn thành mới đúng.

Kết quả Tàn Mộc Âm lại chậm chạp không nhận được nhắc nhở.

Hóa ra, là cần Nguyên Soái Sengoku tuyên bố mới được...

“Trần Nghiệp, nhiệm vụ của tôi đã hoàn thành!”

Trên mặt Tàn Mộc Âm lộ ra vẻ vui mừng, hưng phấn như một đứa trẻ.

Bí cảnh lần này, coi như là bí cảnh dài nhất mà cô từng trải qua.

Dù có sự giúp đỡ của Trần Nghiệp, trong hơn một năm nay, cô cũng đã vô số lần mơ thấy nhiệm vụ thất bại.

Giờ cuối cùng nhiệm vụ cũng đã hoàn thành, có thể trở về Lam Tinh, Tần Mộc Âm thả lỏng, tự nhiên bộc lộ cảm xúc chân thật nhất.

“Tôi cũng nhận được nhắc nhở.”

Trần Nghiệp cười nói: “Nói là có thể trở về bất cứ lúc nào.”

Tần Mộc Âm liên tục gật đầu, mở miệng hỏi: “Vậy cậu định trở về ngay bây giờ sao?”

Trần Nghiệp lại lắc đầu, nói: “Tần tử, hay là chị về trước đi! Tôi ở lại, xử lý một chút việc.”

“Ồ?” Tần Mộc Âm nghi hoặc: “Nhiệm vụ không phải đã hoàn thành rồi sao? Cậu còn muốn xử lý việc gì?”

“Bù đắp một số tiếc nuối.” Trần Nghiệp thở dài.

“Tiếc nuối?” Tần Mộc Âm càng nghi hoặc hơn.

Trần Nghiệp không nói nhiều, tùy tiện giải thích hai câu: “Là tiếc nuối của Râu Trắng, tôi định giúp ông ấy hoàn thành.”

“Ồ, vậy tôi về trước đợi cậu nhé!”

Tần Mộc Âm cũng là người thông minh, không tiếp tục hỏi nữa.

Đối với Trần Nghiệp, cô không có gì phải lo lắng.

Thực lực của tên này, đã là tồn tại phi nhân loại rồi, căn bản không cần cô phải bận tâm.

Sau đó.

Tần Mộc Âm niệm trở về, trực tiếp biến mất khỏi chỗ.

Nguyên Soái Sengoku lúc này vừa hay dẫn theo một số người đi tới, nhìn thấy cảnh này, bị giật mình.

“Chuyện gì vậy?”

“Phó đô đốc Mật Lũng, Đô Đốc Lam Ứng đâu rồi?”

Trần Nghiệp cười nói: “Về nhà rồi.”

“Về nhà? Là quê hương của các người sao?” Nguyên Soái Sengoku rất kinh ngạc: “Các người vậy mà có thể từ Tổng Bộ Hải quân, trực tiếp trở về quê hương? Đây là năng lực gì?”

Không chỉ ông.

Những người đi theo sau ông, đều rất chấn động.

Trần Nghiệp không trả lời Sengoku nữa, mà đi tới bên cạnh Luffy, giúp cậu cởi bỏ dây xích Hải Lâu Thạch trên người.

Ngay lập tức.

Luffy hồi máu.

“Này! Người muốn làm gì?”

Luffy nhảy dựng lên, cảnh giác nhìn Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp xua tay, lười nói nhiều với Luffy: “Dẫn Zoro, Sanji! Mau cắt khỏi đây cho ta!”

Mọi người xung quanh, đều ngơ ngác.

Sau đó.

Trần Nghiệp lại nhanh chóng đi tới bên cạnh Ace đang hôn mê, túm lấy cổ chân Ace, tùy tiện vung lên, liền ném về phía Marco.

“Marco, dẫn Ace rời khỏi đây! Thi thể của Râu Trắng, cứ để ở đây trước đã! Đợi Shanks tới, ta sẽ giao thi thể cho Shanks mang đi.”

Lý do không để Marco mang đi cùng, là vì Trần Nghiệp biết, Râu Đen lúc này, chắc chắn đang trốn trong bóng tối...

Nếu Marco mang theo thi thể của Râu Trắng rời đi, chắc chắn sẽ bị Râu Đen tập kích.

Marco đón lấy Ace, vẻ mặt đầy khó tin.

Hắn muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng cũng không nói gì, nhìn Râu Trắng một cái đầy lưu luyến, liền hóa thành Phượng Hoàng lửa màu xanh, mang theo Ace bay đi!

Nhìn thấy cảnh này.

Khiến Nguyên Soái Sengoku tức giận đến mức nhảy dựng lên.

“Phó đô đốc Mật Lũng, người đang làm gì vậy? Người...”

Sengoku vốn định chất vấn: Người có phải định phản bội Hải quân không?

Nhưng nghĩ đến thực lực của Trần Nghiệp, vẫn không dám nói ra câu này.

“Borsalino, đuổi theo bọn chúng, không được thả bọn chúng đi!”

Sengoku vừa dứt lời.

Ánh mắt Trần Nghiệp liền nhìn về phía Kizaru đang ngo ngoe muốn động:

“Đồ đồc Kizaru, người dám động sao?”

Kizaru giơ hai tay lên, rất thành thật nói: “Không dám!”

Nguyên Soái Sengoku bỗng nhiên không còn tức giận nữa.

Về mặt ông ta nghiêm trọng, ánh mắt nhìn chăm chăm Trần Nghiệp.

“Phó đô đốc Lũng Mật, người định phản bội Hải Quân sao?”

So với việc này, thả vài tên hải tặc chẳng là gì cả.

Nguyên Soái Sengoku rất rõ ràng, một cường giả tuyệt thế như Trần Nghiệp, một khi phản bội Hải Quân, hậu quả sẽ vô cùng thảm khốc!!

Những người khác cũng nghiêm mặt nhìn Trần Nghiệp.

“Nguyên Soái Sengoku, đừng căng thẳng như vậy, ta đương nhiên sẽ không phản bội Hải Quân.”

Trần Nghiệp cười nói: “Phó đô đốc Garp coi như là thầy của ta, hai tên nhóc này Luffy và Ace, đều là cháu của ông ấy... Vậy nên, nể mặt ta, tha cho bọn họ một lần được không?”

Nghe vậy, Garp lập tức sáng mắt, nhìn Trần Nghiệp đầy cảm kích.

“Thêm nữa...” Trần Nghiệp lại nói: “Lần này có thể khiến Râu Trắng chết ở đây, Hải Quân chúng ta đã có thể coi là một thắng lợi trọng đại, mục đích của ngài, cơ bản đã đạt được, thả vài tên hải tặc không quan trọng cũng chẳng sao.”

“Không quan trọng?”

Sengoku tức giận nghiêng răng: “Phó đô đốc Lũng Mật, người có biết những tên hải tặc người muốn thả là ai không?”

Chương 285 - Đã đợi ngươi rất lâu rồi, Râu Đen!

“Ace, là con của Vua Hải Tặc Roger, mang trong mình dòng máu ác quỷ, nếu hắn còn sống, danh tiếng của kẻ đó sẽ mãi ảnh hưởng đến Đại Hải Trình. Thậm chí, nếu Ace nảy sinh ý đồ đáng sợ, với ảnh hưởng của cha hắn, bất cứ lúc nào cũng có thể tập hợp một thế lực hải tặc khổng lồ.”

“Còn tên nhóc Mũ Rơm, nó thật ra là...”

Những lời sau, Sengoku không nói ra.

Bởi vì Chiến Binh Huyền Thoại, ngay cả trong Chính Phủ Thế Giới, cũng thuộc về thông tin tuyệt mật cấp độ một.

“Tóm lại, tầm quan trọng của hai người này, còn lớn hơn người tưởng tượng.”

Nghe xong lời của Nguyên Soái Sengoku, Trần Nghiệp bỗng nhiên cười.

“Nguyên Soái, ngài muốn nói, Luffy là Chiến Binh Huyền Thoại phải không?”

“Ngươi, ngươi làm sao biết được?” Nguyên Soái Sengoku kinh ngạc.

Lúc này.

Monkey D. Luffy bỗng nhiên lớn tiếng nói: “Ông nội, chúng ta hết thời gian rồi, phải về thôi.”

Sau đó, cậu ta lại nhìn Trần Nghiệp, lớn tiếng nói: “Ngươi đã thả Ace, chuyện ngươi vừa đánh ta... coi như huề!”

Thằng ngốc này...

Trần Nghiệp lười để ý đến cậu ta.

Sau đó.

Monkey D. Luffy, Zoro và Sanji ba người này, đột nhiên biến mất khỏi chỗ.

Tội nghiệp Garp còn chưa kịp hỏi, cháu trai đã không còn.

Một màn quỷ dị như vậy, khiến mọi người đều sửng sò.

Chỉ có Trần Nghiệp biết, ba người bọn họ đã trở về thời không hai năm sau...

“Chuyện gì vậy? Ba người bọn họ đi đâu rồi?” Có người hỏi.

Nguyên Soái Sengoku thì nhìn về phía Trần Nghiệp.

“Trước đó Đô đốc Lam Ứng cũng biến mất theo cách tương tự... Phó đô đốc Lũng Mật, người có thể giải thích một chút không?”

Trần Nghiệp im lặng.

Chuyện này cũng có thể đổ lên đầu hắn?

Tuy nhiên, cách Luffy và những người khác biến mất, đúng là rất giống Tần Mộc Âm.

Đều là biến mất ngay tại chỗ.

Đúng lúc này, dị biến xảy ra.

Tường thành của Tổng Bộ Hải Quân, bỗng nhiên truyền đến tiếng động lớn.

Chỉ thấy một mảng tường thành, dường như bị thứ gì đó va phải, lập tức sụp xuống.

“Ầm!”

Tường thành rơi xuống đất, phát ra tiếng động không nhỏ.

Nhưng ánh mắt của mọi người đều không nhìn vào mảng tường rơi xuống đất, mà nhìn về phía tường thành.

Tại chỗ tường thành bị vỡ, không biết từ lúc nào, xuất hiện một con mắt cực lớn, đang lẳng lẽ quan sát bên này.

“A rê? Bị phát hiện rồi sao?”

Thấy mọi người đều nhìn nó, chủ nhân của con mắt khổng lồ đó, cũng không che giấu nữa, trực tiếp đứng dậy, để lộ thân hình to lớn của nó.

Thực sự to lớn như tường thành của Tổng Bộ Hải Quân!!

Ngoài ra, tên khổng lồ này trông cũng rất thô kệch và kỳ quái, đầu nhọn hoắt lên trên, cằm lại to và tròn, giống hình giọt nước.

Nhìn thấy tên khổng lồ này, các quan chức cấp cao của Hải Quân đều rất kinh ngạc.

Kinh ngạc không phải vì thân hình to lớn của hắn...

Mà là hắn lại xuất hiện ở Tổng Bộ Hải Quân vào thời điểm này?

Về thân phận của tên khổng lồ này, các quan chức cấp cao đều biết.

Tên khổng lồ này tên là “Sanjuan Wolf”, vì đã ăn Trái Ác Quỷ hệ Paramecia - Trái Phóng Đại, khiến hắn trông to lớn hơn cả người tộc Khổng Lồ bình thường.

Hắn còn có một biệt danh, gọi là “Tàu Chiến Khổng Lồ”!

Lẽ ra, Sanjuan Wolf vẫn luôn bị giam giữ ở tầng đáy của Impel Down, tại sao lại xuất hiện ở đây?

“Hắn ta vẫn mặc đồ tù nhân... Vừa mới trốn ra sao?”

Nguyên Soái Sengoku nghiêng rằng: “Bên Impel Down rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao lại để một tên tội phạm như vậy chạy ra?”

Sau đó, Nguyên Soái Sengoku lập tức lấy ra Điện Thoại Sân, gọi cho Giám Ngục Trưởng của Impel Down, “Magellan”.

Điện Thoại Sân gọi rất lâu mới được kết nối.

Sau đó, khuôn mặt vốn dĩ thờ ơ của Điện Thoại Sân, biến thành khuôn mặt của Magellan.

Chỉ là trông có vẻ bị thương nặng, uể oải không phấn chấn.

“Magellan, rốt cuộc Impel Down đã xảy ra chuyện gì? Tại sao Sanjuan Wolf lại xuất hiện ở Tổng Bộ Hải Quân?”

Nguyên Soái Sengoku chất vấn.

Từ Điện Thoại Sân, truyền đến giọng nói đứt quãng của Magellan: “Nguyên Soái Sengoku... là Râu Đen Teach, hắn ta dẫn người tập kích Impel Down, thả ra rất nhiều tù nhân tầng sáu.”

Nghe vậy, Sengoku trừng lớn cả hai mắt.

Tù nhân tầng sáu của Impel Down, đó đều là những quái vật khủng khiếp!

Giống như Sanjuan Wolf trước mắt này, vì tội ác quá tàn bạo, thậm chí khiến Chính Phủ Thế Giới cho rằng, hắn phải bị xóa sổ khỏi lịch sử...

“Sao có thể?”

Nguyên Soái Sengoku quát lớn: “Với lực lượng phòng thủ của Impel Down, cho dù là Tứ Hoàng đến tấn công, trong thời gian ngắn cũng đừng hòng công phá!”

Giọng nói của Magellan truyền đến: “Là Shiryu canh gác... Hắn ta đã cấu kết với Râu Đen.”

Nghe vậy.

Sắc mặt Nguyên Soái Sengoku thay đổi.

Cùng lúc đó.

Ánh mắt Trần Nghiệp, bỗng nhiên chuyển hướng sang phía thi thể của Râu Trắng.

Ở đó, có một nhóm người, đang lén lút tiến lại gần thi thể của Râu Trắng.

Kẻ cầm đầu là một gã đàn ông trung niên bụng phệ, trông nhếch nhác. Người này bề ngoài thô kệch, miệng thiếu vài cái răng, lông trên cơ thể rậm rạp, đôi mắt luôn toát ra vẻ nham hiểm.

Tên này mang lại cảm giác như là hiện thân của bóng tối, khiến người ta rất khó chịu.

Hắn ta chính là Râu Đen, tên thật là “Marshall D. Teach”!

Trong cốt truyện gốc, Râu Đen là kẻ chủ mưu đằng sau cuộc chiến thượng đỉnh Marineford.

Chính hắn đã bắt Ace, giao cho Chính Phủ Thế Giới, một tay thúc đẩy cuộc chiến thượng đỉnh Marineford xảy ra.

Mục đích chính của Râu Đen khi làm như vậy, có hai điều.

Thứ nhất, làm suy yếu lực lượng của Tổng Bộ Hải Quân và băng hải tặc Râu Trắng, dọn đường cho sự trỗi dậy của hắn.

Bởi vì hắn và băng hải tặc Râu Trắng có mối thù sâu nặng!

Nếu băng hải tặc Râu Trắng còn tồn tại, một khi hắn lộ diện ở Tân Thế Giới, chắc chắn sẽ bị băng hải tặc Râu Trắng truy sát

điên cuồng.

Ngoài ra, nếu Tổng Bộ Hải Quân còn nguyên vẹn thực lực, cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn hắc trối dậy, trở thành vị vua mới trên biển.

Còn một nguyên nhân nữa, là Râu Đen rất muốn có được năng lực của Trái Gura Gura của Râu Trắng.

Hắn đang tính kế hoạch ngư ông đắc lợi.

Đội cao thủ của Tổng Bộ Hải Quân đánh trọng thương Râu Trắng, hắn sẽ đến cướp lấy năng lực Trái Ác Quỷ của Râu Trắng.

...

Có thể nói.

Kế hoạch chiến tranh thượng đỉnh do Râu Đen thúc đẩy, nếu thuận lợi, có thể đạt được hiệu quả một mũi tên trúng ba đích!

Trong cốt truyện gốc, Râu Đen cũng thực sự thành công!

Hắn không chỉ có được năng lực của Trái Gura Gura, băng hải tặc Râu Trắng cũng tan rã như mong muốn.

Ngoài ra, thực lực của Tổng Bộ Hải Quân cũng bị suy yếu, phải mất hai năm để khôi phục, cho hắn đủ thời gian phát triển, cuối cùng trở thành Tứ Hoàng mới trên biển.

Tuy nhiên bây giờ, tình hình có vẻ hơi ngoài dự kiến.

Mặc dù Râu Trắng vẫn chết, nhưng bên phía Tổng Bộ Hải Quân, thực lực không bị tổn thất quá lớn, nhiều nhất chỉ là Tổng Bộ Hải Quân bị phá hủy.

Râu Đen đã đợi đến bây giờ.

Biết rằng nếu không ra tay.

E là sẽ không còn cơ hội.

Vì vậy, hắn cố tình để Sanjuan Wolf gây náo loạn, thu hút sự chú ý của các quan chức cấp cao Hải Quân. Còn bản thân thì lén lút tiến lại gần thi thể của Râu Trắng.

Chỉ cần cho hắn vài phút.

Hắn có thể cướp lấy năng lực Trái Ác Quỷ trên người Râu Trắng.

Điều hắn không ngờ tới là.

Tên quái vật đầu trọc đó, lại cảnh giác như vậy, lập tức phát hiện ra hắn.

Râu Đen không biết rằng, lý do Trần Nghiệp không đi, là đang đợi hắn xuất hiện.

Là một người hâm mộ One Piece trước đây, nếu hỏi nhân vật nào Trần Nghiệp ghét nhất trong thế giới One Piece, thì chắc chắn là Râu Đen!

Chương 286 - Đã đợi người rất lâu rồi, Râu Đen! (2)

Ngay cả Akainu, người đã giết Ace, Trần Nghiệp cũng không ghét đến vậy.

Bởi vì đứng ở lập trường của Akainu, Akainu làm vậy không có gì sai.

Người ta theo đuổi “Chính Nghĩa Tuyệt Đối”, lấy việc tiêu diệt hải tặc làm nhiệm vụ của mình.

Quân nhân giết chết kẻ cướp, không có vấn đề gì.

Tên chó chết Râu Đen thì khác!

Kiều ngạo thì không nói, còn hèn hạ vô sỉ, gây ra bao nhiêu chuyện, thậm chí còn cướp lấy năng lực của Trái Gura Gura.

Năng lực mà Râu Trắng tự hào, được kế thừa trên người Râu Đen, quả thật là một sự mỉa mai lớn!

Bây giờ Trần Nghiệp có cơ hội, nhất định phải giết chết tên này, xả cơn tức giận trong lòng!

...

Trần Nghiệp không nói hai lời.

Lập tức tiến lại gần Râu Đen và đồng bọn.

“Ngăn hắn lại! Nhanh ngăn hắn lại cho ta!”

Thấy Trần Nghiệp đang tiến tới, Râu Đen hoảng sợ vô cùng!

Thật ra hắn đã đến từ lâu.

Cũng tận mắt chứng kiến cuộc chiến kinh thiên động địa giữa Trần Nghiệp và Râu Trắng.

Râu Đen biết rõ Râu Trắng thời kỳ đỉnh cao đáng sợ đến mức nào, biết đó là một sự tồn tại như quái vật.

Mà tên hải quân đầu trọc trước mắt này, lại có thể đánh với Râu Trắng lâu như vậy?

Thậm chí.

Râu Đen cảm thấy, tên đầu trọc này còn mạnh hơn cả Râu Trắng.

Bởi vì trong trận chiến vừa rồi, Râu Trắng còn bị thương vài lần, tên hải quân đầu trọc này lại không hề hấn gì!

Đánh xong Râu Trắng, lại còn có thể tiếp tục đánh Luffy Gear 5!

Thế lực và sức phòng thủ này, thật sự kinh khủng!

“Chỉ cần giúp ta ngăn hắn lại vài phút!” Râu Đen hét lớn: “Vài phút nữa, ta sẽ sở hữu sức mạnh mạnh nhất thế giới!”

“Vài phút sao?”

Shiryu rít một điều xì gà, nhìn Trần Nghiệp đang lao tới, sắc mặt nghiêm trọng: “Đối mặt với một con quái vật như vậy, e rằng vài phút này sẽ không dễ dàng đâu! Thuyền trưởng, người tốt nhất nên nhanh lên!”

Râu Đen không nói nữa.

Hắn chạy đến bên cạnh thi thể vẫn đứng vững của Râu Trắng, đột nhiên lấy ra tám vãi đen khổng lồ đã chuẩn bị sẵn từ trước, phủ lên người Râu Trắng, sau đó bản thân cũng chui vào trong.

Kế hoạch lần này, tuyệt đối không thể thất bại!

Một khi thất bại.

Đội ngũ lập nghiệp mà hắn vất vả xây dựng nên, sẽ lập tức tan rã, tất cả các kế hoạch tiếp theo cũng sẽ đổ bể.

Đến nước này, hắn chỉ có thể tin tưởng, những đồng bọn tạm thời tập hợp này, có thể ngăn cản tên quái vật đầu trọc đó, giúp hắn kéo dài thêm chút thời gian.

Còn về cách cướp lấy năng lực Trái Gura Gura trên người Râu Trắng?

Đó là bí mật của Râu Đen!

Hắn tuyệt đối sẽ không nói cho người khác biết...

...

Ở phía bên kia.

Trần Nghiệp nhìn thấy hành động của Râu Đen, sắc mặt trầm xuống.

Tên chó chết!

Lại còn dám làm ô uế thi thể của Râu Trắng trước mặt hắn?

Ngay sau đó!

“Ầm!”

Mặt đất dưới chân Trần Nghiệp, lập tức sụp xuống một mảng lớn.

Cả người hắn, như một tia chớp, lao về phía Râu Đen.

Lục Thức “Soru”, chỉ có thể di chuyển trong khoảng cách ngắn.

Đối với kiểu lao tới đường dài này, vẫn là Trần Nghiệp tự mình sử dụng lực phản chấn, chạy nhanh hơn.

Thấy Trần Nghiệp lao tới.

Jesus Burgess, kẻ trung thành nhất với Râu Đen, lập tức hét lớn một tiếng, dùng hai nắm đấm, lao về phía Trần Nghiệp!

Thật sự không sợ chết!

Đã không sợ chết, vậy Trần Nghiệp nhất định phải thành toàn cho hắn!

“Bùm!”

Không ai nhìn rõ Trần Nghiệp ra tay như thế nào.

Dù sao, Jesus Burgess cơ bắp cuộn cuộn kia, lập tức biến mất. Bị nổ tung thành từng mảnh, biến thành một cơn mưa máu, đổ lên người những người khác.

Hiện trường vô cùng thảm khốc!

Nhìn thấy tên đầu trọc này hung hãn như vậy, vừa lên đã giết chết Jesus Burgess, những người khác vốn còn đang ngo ngoe muốn động lập tức sợ mất vía, vội vàng tránh sang một bên!

Đùa à.

Những ác nhân như bọn họ, có thể được Râu Đen tập hợp lại, là vì Râu Đen đã hứa hẹn với bọn họ những lợi ích to lớn!

Bây giờ còn chưa thấy lợi ích đâu, lại để bọn họ liều mạng giành thời gian cho Râu Đen?

Chỉ vài trăm Belly thôi, liều mạng làm gì?

...

Thấy những tên vô dụng này chủ động nhường đường, Trần Nghiệp cũng không để ý, trực tiếp đi đến bên cạnh tấm vải đen, đưa tay kéo ra.

“Xoẹt!”

Tấm vải đen lập tức bị xé toạc, lộ ra cảnh tượng bên trong.

Lúc này Râu Đen, lại đang nằm trên người Râu Trắng hút máu.

Vấn đề là hắn khá lùn, không hút được phần thân trên của Râu Trắng, vì tranh thủ thời gian, nên hắn chỉ có thể cắn vào đùi Râu Trắng để hút máu.

Trần Nghiệp lập tức nổi trận lôi đình.

Trực tiếp vung tay tát một cái.

Mà Râu Đen cũng không phải là nhân vật tầm thường.

Lúc Trần Nghiệp vén tấm vải đen lên, hắn đã ý thức được điều chẳng lành.

Nhìn thấy cái tát của Trần Nghiệp vung tới, Râu Đen lập tức giơ tay lên đỡ.

“Yami!”

Râu Đen hét lớn một tiếng.

Giữa lòng bàn tay, lại xuất hiện một lượng lớn hắc quang, như một lỗ đen.

Đó là năng lực Trái Ác Quỷ của hắn: Trái Yami hệ Logia!

Nghe nói có thể hút tất cả mọi thứ tiếp xúc với bóng tối vào vùng không gian bóng tối, đè nén cũng như nghiền nát nó bằng sức mạnh vô hạn!

Được mệnh danh là năng lực hung ác nhất trong lịch sử Trái Ác Quỷ!

Đồng thời, cũng là khắc tinh của những người sở hữu năng lực Trái Ác Quỷ khác!!

Một khi chạm vào hắc quang của Râu Đen, năng lực Trái Ác Quỷ sẽ không thể sử dụng.

Nhìn thấy Râu Đen tạo ra một “lỗ đen”.

Trần Nghiệp mặt không đổi sắc.

Là một người hâm mộ One Piece trước đây, hắn đương nhiên biết năng lực của Râu Đen.

Đáng tiếc.

Năng lực trên người hắn, căn bản không phải là Trái Ác Quỷ.

Tên chó chết này dùng năng lực Trái Yami để đối phó với hắn, là tự chuốc lấy khổ.

“Rắc!”

Tiếng xương gãy vang lên.

Cổ tay của Râu Đen, bị Trần Nghiệp trực tiếp tát gãy.

Râu Đen còn chưa kịp kêu thảm thiết, cái tát này của Trần Nghiệp, đã đánh trúng vào vai trái của hắn (chủ yếu là Râu Đen cũng khá cao).

“Vèo!”

Râu Đen như viên đạn pháo, bay ra ngoài...

Sau khi tiếp đất, ngay người ra một lúc, Râu Đen mới phát ra tiếng kêu thảm thiết như heo bị chọc tiết, lăn lộn trên mặt đất.

“A!!!”

“Đau đau đau... Đau chết lão tử rồi!”

Tên này tuy đã có được năng lực Trái Ác Quỷ mơ ước (Trái Yami), nhưng Trái Ác Quỷ đó, có tác dụng phụ rất lớn.

Đó là, sẽ khiến cảm giác đau của hắn tăng lên, gấp mười lần người bình thường.

Tổn thương do cái tát của Trần Nghiệp gây ra, thực sự khiến Râu Đen đau thấu xương.

Đôi lại là người bình thường, đã sớm gục ngã rồi!

“Tên chó chết, quả thật có chút bản lĩnh! Ăn một tát của ta, vậy mà vẫn chịu được?”

Trần Nghiệp hơi kinh ngạc.

Cái tát đó của hắn, không hề nương tay.

Râu Đen cũng không có sức sống mãnh liệt như Marco, vậy mà không bị đánh chết?

Chứng tỏ thân thể của tên này, đã đạt đến tiêu chuẩn thể chất của cao thủ hàng đầu thế giới One Piece.

Trong cốt truyện gốc.

Sau khi Râu Đen có được năng lực Trái Gura Gura của Râu Trắng, lập tức có thể sử dụng, hơn nữa uy lực kinh người, có thể chống đỡ được sóng xung kích của Nguyên Soái Sengoku.

Chỉ kém hơn bản thân Râu Trắng một chút.

Từ điểm này có thể thấy, trong cơ thể của Râu Đen, cũng ẩn chứa sức mạnh kinh người.

Ngoài ra.

Râu Đen thời kỳ đầu, khi đi theo băng hải tặc Râu Trắng, đã đại chiến với băng hải tặc của Vua Hải Tặc Roger ba ngày ba đêm.

Những người khác đều mệt mỏi rã rời, chỉ có Râu Đen vẫn luôn tràn đầy sinh lực, khác hẳn người thường.

Chương 287 - Đã đợi người rất lâu rồi, Râu Đen! (3)

“Chỉ còn chút nữa, chỉ còn chút nữa...”

Râu Đen đang lăn lộn trên mặt đất, bỗng nhiên bò dậy, chửi ầm lên với đám đồng bọn: “Lũ khốn kiếp các người, tại sao không giúp ta ngăn hấn lại!”

Những người đó đều im lặng.

Thậm chí không ít người, dùng ánh mắt khinh thường nhìn Râu Đen.

Râu Đen thấy vậy, lập tức nhận thức được hiện thực.

“Xin lỗi, giọng điệu của ta vừa rồi hơi nặng nề...”

“Kế hoạch vẫn chưa thất bại, chúng ta bây giờ liên thủ, trước tiên giết chết tên quái vật này, là có thể tiếp tục kế hoạch.”

Râu Đen lớn tiếng cổ vũ: “Đến lúc đó, tất cả những gì các người muốn, ta đều có thể cho các người!”

Đáng tiếc, một tay hấn đang đỡ lấy tay bị gãy, nửa bên mặt còn sưng vù, bộ dạng thê thảm như vậy, căn bản không có chút sức thuyết phục nào.

“Giết ta?”

Trần Nghiệp cười khẩy, lại lao về phía Râu Đen.

Râu Đen hoảng sợ muốn chết, rất muốn bỏ chạy ngay lập tức.

Nhưng hấn cũng biết, tốc độ của mình, trước mặt người đàn ông này, thực sự không đủ xem...

Đã không chạy được, vậy chỉ có thể liều mạng thôi.

Nghĩ đến đây, Râu Đen nghiêng răng.

“Yami no Ana!”

Trên cơ thể hấn, xuất hiện một lượng lớn khói đen, sau đó, hấn dùng bàn tay còn lại, vỗ xuống mặt đất, giải phóng bóng tối ra diện rộng xuống mặt đất.

Lập tức.

Trên mặt đất xuất hiện một lượng lớn vật chất tối, tất cả những thứ tiếp xúc với vật chất tối, đều bị hút vào và chìm xuống nhanh chóng, bao gồm cả con người.

Chiêu này phạm vi rất rộng.

Kể cả một số đồng bọn của Râu Đen, cũng bị dính chiêu.

“Thuyền trưởng, người làm gì vậy?”

“A! Là ta! Thuyền trưởng...”

Tiếng kêu thảm thiết của đồng bọn, Râu Đen căn bản không quan tâm, ánh mắt nhìn chằm chằm Trần Nghiệp.

Mà Trần Nghiệp lúc này, nhú mày.

Hắn cảm thấy hai chân của mình, đang bị một lực lượng mạnh mẽ ép xuống, nếu cứ tiếp tục như vậy, thật sự có thể làm hắn bị thương.

Phải nói rằng, Trái Yami quả thật rất lợi hại.

Đáng tiếc.

Là thi triển quá chậm.

Ngay sau đó.

Trần Nghiệp nhảy lên, bay lên không trung, bước đi trên không.

Geppo!

Râu Đen đã sớm dự liệu, giơ tay lên, đánh ra một đòn tấn công vật chất tối về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp cũng giơ nắm đấm, ngọn lửa bốc cháy, đánh ra một chiêu Hỏa Quyền.

“Hô!”

Ngọn lửa khổng lồ đường kính ba mươi mét, phát ra tiếng xé gió, gào thét lao tới, va chạm với vật chất tối do Râu Đen đánh ra.

“Haha, vô ích thôi, tất cả năng lực Trái Ác Quỷ, đều sẽ bị năng lực của ta khắc chế, ư...”

Nói đến phía sau, Râu Đen đột nhiên trừng lớn hai mắt.

Bởi vì hắn thấy, Hỏa Quyền không lồ kia, sau khi va chạm với vật chất tối của hắn, không những không biến mất, ngược lại còn đánh tan vật chất tối của hắn.

Rất nhanh, Hỏa Quyền đã đến trước mặt Râu Đen.

Hắn thậm chí có thể cảm nhận rõ ràng, nhiệt độ nóng rực đó!

“Không thể nào!”

Râu Đen chỉ kịp kêu lên một tiếng kinh ngạc.

Sau đó.

Hỏa Quyền đã áp sát mặt hắn.

“Ầm!”

Hỏa Quyền phát nổ dữ dội, trực tiếp tạo thành một đám mây hình nấm nhỏ trên không trung.

Còn thân hình của Râu Đen, thì bị nổ bay ra ngoài, toàn thân cháy đen, sau khi tiếp đất, liền bất động.

Trông như đã chết.

Trần Nghiệp không định cứ thế tha cho hắn.

Hắn biết tính cách của Râu Đen, xảo quyệt vô cùng, biết đâu đang giả chết.

Dù có phải giả chết hay không, thử một lần là biết.

Ngay sau đó.

Trần Nghiệp nhảy lên, sau đó rơi mạnh xuống người Râu Đen.

Nếu ăn trọn cú đập này, thân thể của Râu Đen, tuyệt đối sẽ tan nát.

“Hô!”

Tiếng xé gió vang lên.

Lúc Trần Nghiệp sắp tiếp đất.

Râu Đen vốn dĩ trông như đã chết, đột nhiên lăn một vòng tại chỗ, tránh được cú đập này.

“Ầm!”

Mặt đất bị Trần Nghiệp đạp một cái, tạo thành một hố sâu khổng lồ, mặt đất xung quanh cũng nứt nẻ từng tấc, như động đất...

Một đòn không trúng, Trần Nghiệp mặt không đổi sắc.

Hắn đã biết, tên chó chết này đang giả chết.

“Dừng tay!!”

Râu Đen nhanh chóng bò dậy, vội vàng hét lớn: “Người muốn gì? Chỉ cần người tha cho ta, bất kể yêu cầu gì, ta đều có thể đáp ứng người.”

Lúc này Râu Đen, trông vô cùng thê thảm.

Toàn thân cháy đen, tóc xoắn trên đầu gần như cháy trụi.

Không ít chỗ xuất hiện vết thương, đang không ngừng chảy máu.

Thật sự thê thảm!

“Ta chỉ có một yêu cầu!” Trần Nghiệp thản nhiên nói.

Râu Đen mừng rỡ, còn tưởng tên đầu trọc này bị hắn thuyết phục.

“Yêu cầu gì?” Hắn vội vàng hỏi.

“Muốn người chết!!”

Đối với loại người như Râu Đen, Trần Nghiệp sẽ không tin một chữ nào.

Dứt lời.

Trước vẻ mặt kinh ngạc của Râu Đen, Trần Nghiệp nhanh chóng lao về phía hắn, tung ra một quyền.

Lần này.

Do khoảng cách giữa hai người khá gần.

Với tốc độ của Trần Nghiệp, Râu Đen căn bản không kịp né tránh.

Đặc biệt là cú đấm này của Trần Nghiệp, đã dồn toàn bộ sức lực, kết hợp với tốc độ cao của hắn, lực lượng thật sự kinh khủng.

Năm đấm còn chưa tới, Râu Đen thậm chí có thể cảm giác được, hư không trước mặt hắn, đang không ngừng ép về phía hắn, phong tỏa không gian sinh tồn của hắn.

Cảm giác áp bức đáng sợ như vậy, cứ như thứ đánh tới không phải là năm đấm, mà là một hành tinh đang lao về phía hắn!

Đối mặt với đòn này.

Râu Đen chỉ có thể tuyệt vọng giơ tay lên, che trước mặt, đồng thời co người lại thành một cục, để giảm bớt tổn thương.

“Ầm!”

Không khí bị đánh nổ tung!

Thân thể của Râu Đen, như một quả dưa hấu bị đánh nổ, lập tức phân hủy, biến thành thịt nát và mưa máu khắp nơi.

Chỉ có đầu của hắn, còn tương đối nguyên vẹn, lăn trên mặt đất một đoạn dài như quả bóng.

Phải chịu đòn như vậy, Râu Đen tuyệt đối đã chết hẳn.

Một đời kiêu hùng, vẫn lạc như vậy!

Nhưng dù vậy, Trần Nghiệp vẫn hơi lo lắng, đi đến bên cạnh đầu của Râu Đen.

Hắn nhìn khuôn mặt chết không nhắm mắt của Râu Đen, giảm mạnh một cái.

“Phụt!”

Đỏ trắng, văng tung tóe khắp nơi.

Đến lúc này, Trần Nghiệp mới thở phào nhẹ nhõm.

Thật thoải mái!

...

Ở phía xa.

Các quan chức cấp cao của Hải Quân tận mắt chứng kiến toàn bộ quá trình Trần Nghiệp đánh chết Râu Đen, đều bị dọa đến mức im thin thít...

Ngay cả Nguyên Soái Sengoku, cũng hơi không nề nhìn kết cục của Râu Đen.

Ông ta hơi khó hiểu, Phó đô đốc Lũng Mật bình thường trông rất dễ gần, tại sao lại có ác ý lớn như vậy với tên Râu Đen này?

Sau khi Râu Đen chết.

Nhóm đồng bọn của hắn, Trần Nghiệp cũng không định bỏ qua.

Khi ánh mắt Trần Nghiệp nhìn chăm chăm vào Shiryu Mura và những kẻ khác, bọn chúng lập tức giật mình.

Mặc dù trong số những người này, không ít kẻ có tính cách cực kỳ tự phụ, nhưng lúc này cũng không dám có nửa điểm khiêu khích trước mặt tên sát thần đầu trọc này.

Bởi vì, cảnh tượng Trần Nghiệp đánh chết Râu Đen vừa rồi, thật sự quá tàn bạo...

Chết rồi còn bị giẫm nát đầu!!

“Tản ra chạy!”

Shiryu Mura hét lớn một tiếng, quay đầu bỏ chạy.

Ở một bên khác.

Nguyên Soái Sengoku nhìn thấy cảnh này, lập tức ra lệnh: “Đừng để chúng chạy thoát... Borsalino!”

“Rõ!”

Kizaru cả người hóa thành một luồng kim quang, dẫn đầu xông về phía Shiryu Mura.

Thấy Kizaru xông tới, sắc mặt Shiryu Mura đại biến.

Mặc dù hắn là cai ngục của Impel Down, thực lực không tồi, nhưng so với Đô đốc Hải quân, vẫn còn kém xa.

Hơn nữa lần này, Kizaru cũng không định làm cho có lệ!

Bởi vì Shiryu Mura, không phải cháu trai của ông ta...

“Yata no Kagami!”

Kizaru ngâm nga một câu, giữa hai tay xuất hiện một thanh trường kiếm được tạo thành từ ánh sáng.

Vẻ ngoài lấp lánh ánh vàng, suýt chút nữa làm mù mắt chó của Shiryu Mura.

Chương 288 - Trở Về Đầy Bát Ngò!

Sengoku: Người Bị Diên À?

Thấy Sanjuan Wolf muốn chạy trốn, Phó đô đốc Fujitora cũng ra tay.

Ông lão mù này, hình như đã từng nghe qua tội ác mà Sanjuan Wolf đã gây ra, ra tay không chút nương tay, vừa lên đã là đại chiêu!

Chỉ thấy lão mù rút cây gậy của mình ra, chém một nhát vào không trung.

“Vù!”

Một luồng đao khí màu tím, vẽ thành một vòng tròn trên không trung, sau đó bay thẳng lên trời, biến mất trên không trung.

Làm “Tàu chiến không lồ” Sanjuan giật nảy mình!

Hắn còn tưởng, đây là một loại trăm kích đáng sợ nào đó!

Kết quả, đợi mãi cũng chẳng thấy gì...

Ngay khi Sanjuan đang mừng thầm muốn tiếp tục chạy trốn, đột nhiên, hắn dường như cảm nhận được điều gì đó, vội vàng ngẩng đầu lên.

“Vù—”

Trên đỉnh đầu hắn, không biết từ lúc nào, đã xuất hiện một quả cầu lửa khổng lồ, đang rơi từ trên trời xuống, phát ra tiếng xé gió dữ dội.

Mà mục tiêu của quả cầu lửa khổng lồ, chính là đỉnh đầu hắn.

Sanjuan giật mình, khi nhìn rõ thứ trong ngọn lửa đó, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch.

“Thiên, Thiên thạch?”

Khoảnh khắc tiếp theo.

Ầm ầm một tiếng...

Đầu khổng lồ của Sanjuan Wolf, lập tức biến mất, thân thể cũng tan nát, bị đập xuyên từ đầu đến đuôi, để lại đầy đất tàn chi thịt nát.

Toàn bộ Tổng bộ Hải quân, tràn ngập mùi thịt nướng!

Bên phía Kizaru, cũng nhanh chóng giải quyết Shiryu Mura.

Không ngoa khi nói, chỉ cần tên này không lười biếng, sức chiến đấu thực sự không thua kém Akainu chút nào.

Ông ta không chỉ chém Shiryu Mura thành nhiều khúc, mà còn tiện tay giết thêm vài tên hải tặc khác.

Số người bị giết, sắp đuổi kịp Trần Nghiệp rồi.

Dù sao thì năng lực trái ác quỷ của ông ta là ánh sáng, tốc độ tuyệt đối đủ nhanh.

...

Không đến ba phút.

Toàn bộ thành viên băng hải tặc Râu Đen, toàn bộ bị tiêu diệt.

Thậm chí không có cả cơm hộp.

Còn việc giết Râu Đen, sẽ có ảnh hưởng gì đến tương lai?

Trần Nghiệp tỏ vẻ: Liên quan quái gì đến hắc?

Hắc sắp rời khỏi đây rồi, chỉ cầu một sự thoải mái trong lòng!

Tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì.

Monkey D. Luffy có bị Chính phủ Thế giới điên cuồng truy sát hay không...

Những điều này Trần Nghiệp đều không quan tâm.

Đợi Trần Nghiệp quay lại, Nguyên Soái Sengoku đã không còn so đo chuyện hắc thả Ace nữa.

Đối với Sengoku, Trần Nghiệp không phản bội Hải quân là được rồi, còn muốn gì nữa...

Garp thì nhìn Trần Nghiệp với vẻ mặt biết ơn.

...

Một lát sau.

Một chiếc thuyền hải tặc, đến gần đảo Marineford, hướng về phía Tổng bộ Hải quân.

Chiếc thuyền này, nhìn không có gì nổi bật, kích thước cũng không lớn.

Tuy nhiên, chỉ cần là hải tặc kỳ cựu nhìn thấy, đều có thể gọi tên nó.

“Red Force” hào!

Phương tiện di chuyển chuyên dụng của băng hải tặc Tóc Đỏ nổi tiếng.

Băng hải tặc Tóc Đỏ, là một trong “Tứ hoàng”.

Thuyền trưởng Shanks Tóc Đỏ, sở hữu Haki Bá Vương mạnh mẽ nhất, hơn nữa còn là người sở hữu trái ác quỷ hàng đầu trong lịch sử: trái “Mặt mũi”!

Lúc này.

Shanks đang đứng trên boong tàu, ánh mắt nhìn về phía cổng thành của Tổng bộ Hải quân.

Thị lực của hắn rất tốt, có thể nhìn thấy, cổng thành của Tổng bộ Hải quân, đã đổ nát.

“Thuyền trưởng Shanks, xem ra tình hình chiến đấu rất khốc liệt! Ngay cả Tổng bộ Hải quân cũng sắp bị phá hủy rồi.”

Một gã mập mạp tay cầm đùi gà, đến bên cạnh Shanks.

“Người đàn ông đó, sở hữu sức mạnh hủy diệt thế giới.”

Shanks thản nhiên nói: “Tổng bộ Hải quân có thể trụ đến bây giờ mà chưa sụp đổ, đã nằm ngoài dự đoán của tôi rồi.”

Gã mập mạp im lặng một lúc, đột nhiên hỏi: “Thuyền trưởng, chúng ta thật sự có thể ngăn chặn cuộc chiến này sao?”

Shanks tự tin nói: “Họ sẽ nể mặt tôi.”

Không lâu sau.

Red Force cuối cùng đã đến bến tàu của Tổng bộ Hải quân.

Nhìn thấy vô số thi thể nằm lại trong vịnh, ngay cả tàu Moby Dick của Râu Trắng, cũng bị mắc kẹt trong lớp băng... tất cả thành viên băng hải tặc Tóc Đỏ, sắc mặt đều trở nên nghiêm trọng.

Chỉ là.

Khi họ đến gần hơn, lại cảm thấy có gì đó bất thường.

“Không có tiếng chiến đấu... Thuyền trưởng Shanks, có gì đó không đúng!” Một thuyền viên nói.

Shanks gật đầu, đang định lên bờ.

Đột nhiên.

Bóng dáng của một vài sĩ quan cấp cao Hải quân, xuất hiện trên bến tàu, nhìn xuống bọn họ từ trên cao.

Shanks lập tức nói lớn: “Tôi đến để chấm dứt cuộc chiến này, mọi người, hãy nể mặt tôi...”

Hắn còn chưa nói hết lời.

Trần Nghiệp đã bê thi thể Râu Trắng đến, ném lên thuyền của Shanks, khiến những lời phía sau của Shanks, đều bị nuốt trở lại.

Những thuyền viên khác, nhìn thấy thi thể của Râu Trắng, đều vô cùng kinh ngạc.

“Chiến tranh đã kết thúc.” Trần Nghiệp nói: “Người đến vừa lúc, hãy mang thi thể của Râu Trắng, an táng cho ông ấy đi!”

Nguyên Soái Sengoku đứng một bên không nói gì, coi như là ngầm đồng ý.

Trái lại khiến Shanks và những người khác ngơ ngác!

Họ sau khi ngăn cản Kaido, đã nhanh chóng đến đây.

Vậy mà đã đánh xong rồi?

Shanks đang định hỏi vài chuyện.

Đột nhiên.

Hắn dường như cảm nhận được điều gì đó, vội vàng nhìn về phía sau.

Những người khác cũng vậy.

Trên mặt biển xa xa, một hạm đội quy mô cực lớn, đang tiến về phía Tổng bộ Hải quân.

Nhìn thấy cảnh này.

Phó đô đốc Ryokugyu không khỏi hỏi: “Đó là Hải quân sao? Sao trông không giống lắm?”

“Là hạm đội của Chính phủ Thế giới.”

Nguyên Soái Sengoku đột nhiên nhú mày.

Ông ta không hiểu, chiến tranh đã kết thúc rồi, Chính phủ Thế giới còn phái người đến làm gì?

Trần Nghiệp nhìn về phía hạm đội.

Một lát sau.

Khi Nguyên Soái Sengoku nhìn rõ lá cờ trên chiếc tàu chiến dẫn đầu, sắc mặt đột nhiên thay đổi.

“Đó là... tàu của Ngũ lão tinh Jaygarcia Saturn, vị đại nhân vật này, sao lại đích thân đến đây?”

Sau đó, Nguyên Soái Sengoku dường như đã hiểu ra điều gì đó.

Chắc chắn là sự xuất hiện của Luffy Gear 5, đã thu hút vị đại nhân vật này đến.

Ông ta nhìn kỹ lại, quả nhiên còn nhìn thấy tàu của CP0.

CP0, tên đầy đủ là “CIPHER POL - AIGIS 0”, là cơ quan tình báo trực thuộc “Thiên Long Nhân”, được mệnh danh là “lá chắn mạnh nhất của Thiên Long Nhân”!

Vì Ngũ lão tinh dẫn theo CP0 xuất động, chắc chắn là đến để bắt Luffy.

Sắc mặt Nguyên Soái Sengoku nghiêm trọng, vô thức nhìn Garp bên cạnh.

Lúc này, sắc mặt Garp đã trắng bệch.

Rõ ràng, ông ta cũng đã nhìn ra mục đích Ngũ lão tinh đến đây.

Còn Trần Nghiệp khi nghe thấy cái tên này, trong lòng khẽ động.

Nếu hấn nhớ không lầm, trong thế giới One Piece, tên có chữ “Thánh” ở phía sau, đều là lũ Chó Thiên Long!

Đối với Trần Nghiệp, Chó Thiên Long, cũng là loài mà hắn chán ghét, cũng giống như Râu Đen.

Sau đó.

Trần Nghiệp đã đưa ra một quyết định táo bạo...

“Thuyền trưởng Shanks, hình như Ngũ lão tinh đến rồi, chúng ta không đi sao?” Benn Beckman hỏi.

Shanks tự tin nói: “Họ sẽ nể mặt tôi.”

Quả không hổ là người sở hữu trái Mặt Mũi!

Chẳng bao lâu sau.

Hạm đội của Chính phủ Thế giới đã đến Tổng bộ Hải quân.

Nguyên Soái Sengoku dẫn toàn bộ Hải quân, đứng trên bến tàu nghênh đón.

Một lát sau.

Một ông lão mặc vest đen, từ trên chiếc tàu chiến dẫn đầu, bước ra.

Ông lão có mái tóc xoắn màu trắng, bộ râu rậm rạp, dáng người thấp bé lại mập mạp, trông khá là buồn cười.

Tuy nhiên, trên người ông lão này, lại toát ra uy thế rất mạnh mẽ.

Bên cạnh ông lão, còn có vài người mặc áo choàng trắng thần bí, bảo vệ ông lão ở giữa.

Nguyên Soái Sengoku nhìn thấy ông lão, lập tức cúi chào.

Những người khác cũng vậy.

Chỉ có tên đầu trọc kia, vẫn đứng thẳng, rất khác biệt.

Một người đeo mặt nạ hề bên cạnh, thấy Trần Nghiệp không chào, lập tức quát lớn:

“Lớn mặt! Gặp Ngũ lão tinh đại nhân, vậy mà...”

Tên này còn chưa nói hết lời.

Đột nhiên xảy ra biến cố!

Chương 289 - Siêu cấp kinh hỉ, hậu lễ của Tần Mộc Âm

Trần Nghiệp đột nhiên ra tay, một quyền đánh về phía Jaygarcia Saturn!

Đây là cú đấm toàn lực của Trần Nghiệp!

Không chỉ tốc độ nhanh đến mức cực hạn, lực đạo lại càng lớn đến mức không tưởng...

Trong nháy mắt.

Thiên địa biến sắc.

Cùng biến sắc, còn có mặt của mọi người...

Cho dù là Nguyên Soái Sengoku, hay Garp, Kizaru và những người khác, lúc này đều bị hành động của Trần Nghiệp, dọa cho chết khiếp!

...

Hai năm sau.

Một đêm nọ.

Nguyên Soái Sengoku đã từ chức, tóc đã bạc trắng, lúc này đang ngủ.

Đột nhiên, Nguyên Soái Sengoku bật dậy, chửi ầm lên:

“Không phải chứ... tên đó bị điên à?”

Đã hai năm trôi qua.

Nguyên Soái Sengoku vẫn không hiểu.

Tại sao Phó đô đốc Lũng Mật đầy triển vọng, hôm đó lại nổi điên, giết chết Ngũ lão tinh Jaygarcia Saturn và vài Thiên Long Nhân khác.

Hơn nữa sau khi làm xong liền bỏ chạy, trực tiếp biến mất khỏi hiện trường...

...

Cảnh tượng trước mắt thay đổi.

Trần Nghiệp đã trở lại thế giới thực.

Đối diện hẳn, Tần Mộc Âm đang tỉ mỉ pha trà.

Thấy Trần Nghiệp đột nhiên xuất hiện trước mặt, Tần Mộc Âm không hề hoảng hốt, lập tức mỉm cười:

“Trần Nghiệp, cậu về rồi.”

Trên người Trần Nghiệp, đã tự động thay lại bộ quần áo mà hẳn mặc trước đó.

Thấy Tần Mộc Âm đang pha trà, hẳn lập tức ngồi xuống, chuẩn bị uống một tách trà để trấn tĩnh lại!

Vài phút cuối cùng ở thế giới One Piece, những gì hẳn làm, có thể nói là vô cùng chấn động, cũng vô cùng kích thích.

Khi hẳn một quyền đánh chết Ngũ lão tinh, đã khiến mọi người đều ngây ngốc.

Ngay cả Shanks Tóc Đỏ, cũng bị dọa cho ngây người, nửa ngày không nói nên lời...

Không ai ngờ được, một Phó đô đốc Hải quân đầy triển vọng, lại làm ra chuyện động trời như vậy.

Sau đó, Trần Nghiệp đã bị vô số cao thủ vây công.

Hẳn chịu đựng công kích của những cao thủ này, lại giết thêm vài Chó Thiên Long đến xem náo nhiệt và thành viên CP0, rồi mới dừng tay, rời khỏi thế giới One Piece.

...

“Trần Nghiệp, lần này thật sự cảm ơn cậu.”

Tần Mộc Âm trông có vẻ tâm trạng rất tốt, khuôn mặt xinh đẹp toàn là nụ cười.

“Tôi không chỉ thành công vượt qua bí cảnh số 30, mà còn nhận được phần thưởng thêm.”

“Đây đều là công lao của cậu, nếu không có cậu, nhiệm vụ bí cảnh số 30 như vậy, dựa vào tôi chắc chắn không thể hoàn thành.”

“Ồ?” Trần Nghiệp có chút kinh ngạc: “Nhận được phần thưởng thêm?”

“Đúng vậy!”

Tần Mộc Âm không nhin được cảm thán: “Khoảng cách lần trước tôi nhận được nhiệm vụ thêm, đã là bảy năm trước rồi.”

Trần Nghiệp uống một ngụm trà, tò mò hỏi: “Tần tử, lẽ ra, với cấp bậc như chị, đi cày bí cảnh, đối thủ có thể gặp phải, hẳn là rất ít rồi chứ?”

Tần Mộc Âm gật đầu: “Đúng vậy, đặc biệt là bí cảnh sau số 25, người càng ngày càng ít, rất có khả năng, tôi chỉ có thể đi một mình, ngay cả đồng đội cũng không dễ tìm.”

Trần Nghiệp lại hỏi: “Nếu là một mình, vậy chẳng phải trăm phần trăm có thể nhận được phần thưởng thêm sao?”

Tần Mộc Âm trả lời: “Đương nhiên không phải! Muốn nhận được phần thưởng thêm, là có điều kiện cơ bản, cần đạt được thành tích nhất định. Tôi từ bí cảnh số 25 trở đi, liền không còn nhận được phần thưởng thêm nữa... ngoại trừ lần này.”

Trần Nghiệp nghe vậy, lúc này mới chợt hiểu ra.

Sau đó.

Hai người bắt đầu phân tích, nguyên nhân lần này có thể nhận được phần thưởng thêm.

Trần Nghiệp cảm thấy, chắc chắn là có liên quan đến việc Tần Mộc Âm hoàn thành nhiệm vụ vượt mức!

Nhiệm vụ thứ nhất, yêu cầu là trong một năm, trở thành Trung tướng Hải quân, kết quả Tần Mộc Âm trực tiếp trở thành Đô đốc.

Nhiệm vụ thứ hai, là đảm bảo trong cuộc chiến thượng đỉnh, Hải quân có thể giành được thắng lợi. Kết quả Hải quân không chỉ đại thắng, tổn thất binh lực cũng cực nhỏ.

Không giống như trong cốt truyện gốc, song phương chiến đấu kịch liệt, đoàn hải tặc Râu Trắng tuy tử thương thảm trọng, Hải quân bên này cũng tương tự.

Về phần nhiệm vụ thứ ba, tiêu diệt người xuyên việt, tốc độ tiêu diệt của hai người cũng rất nhanh, gần như nhiệm vụ vừa ban bố không lâu, liền thành công tiêu diệt người xuyên việt.

Mỗi hạng mục nhiệm vụ của Tần Mộc Âm, dưới sự giúp đỡ của Trần Nghiệp, đều nhanh chóng vượt mức hoàn thành!

Đối với phân tích của Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm cũng rất tán đồng.

Lúc này.

Trần Nghiệp ý niệm vừa động, mở bảng thuộc tính của mình.

Tên: Trần Nghiệp.

Thẻ chất: 7000.

Tinh thần: 1026.

Sức mạnh: 7000.

Nhanh nhẹn: 7000.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

Rất tốt.

Thuộc tính vẫn còn.

Đây là thu hoạch của hắn trong một năm ở thế giới One Piece.

Cũng là thu hoạch lớn nhất của hắn trong chuyến đi này.

Mà thời gian thế giới hiện thực, mới chỉ trôi qua một ngày.

Sau đó.

Trần Nghiệp lại nắm chặt năm đấm, phát động Haki Vũ Trang...

“Ừ——”

Nắm đấm của hắn, trong nháy mắt biến thành màu đen, đen bóng, tỏa sáng ánh kim loại.

Trần Nghiệp sửng sốt.

Xem ra, bí cảnh cũng biết, năng lực Haki Vũ Trang này một khi nắm giữ, cho dù xóa bỏ, dựa vào trí nhớ, sau đó Trần Nghiệp vẫn có thể thông qua huấn luyện, nắm giữ lại, dứt khoát liên không hạn chế nữa.

Lập tức, Trần Nghiệp lộ ra nụ cười vui mừng.

Có thể không cần huấn luyện lại, khẳng định tốt hơn!

Dù sao, lúc trước hẳn để nắm giữ triệt để Haki Vũ Trang, cũng khá vất vả.

Hải Quân Lục Thức trong đó “Soru” và “Geppo”, càng không cần phải nói, tùy tiện đều có thể thi triển.

...

Tóm lại.

Chuyến đi bí cảnh số 30 này, bản thân Trần Nghiệp, cũng thu hoạch tràn đầy.

Hắn hài lòng đứng lên, chuẩn bị cáo từ.

“Tần tử, nếu không có việc gì, tôi sẽ về trước.”

“Chờ đã!”

Lúc này.

Tần Mộc Âm từ bên cạnh chỗ ngồi của cô, lấy ra một cái hộp, đặt trước mặt Trần Nghiệp.

“Trần Nghiệp, lần này cậu đã giúp tôi rất nhiều, tôi không thể không có chút biểu hiện, thứ này, coi như là quà cảm ơn của tôi vậy!”

Không đợi Trần Nghiệp từ chối, Tần Mộc Âm liền nói: “Mở ra xem thử, tôi cảm thấy, chủ nhân thích hợp nhất của nó, chính là cậu!”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp lập tức có chút hứng thú.

Sau đó.

Hắn lại ngồi xuống, mở hộp ra.

Đợi nhìn thấy thứ bên trong hộp, trong lòng Trần Nghiệp vô cùng kinh ngạc, trên mặt lại giả vờ ra vẻ nghi hoặc.

“Tần tử, đây là quả gì vậy? Trông thật kỳ lạ.”

Trong hộp đặt một quả kỳ dị.

Thể tích của quả, đại khái bằng quả dưa, hình dáng quả thực kỳ lạ, màu sắc là màu xanh, ở giữa có một số hoa văn, bên trên còn phủ đầy vảy.

Trông giống như sinh vật sống vậy!

Là một người yêu thích One Piece, đối với loại quả này, Trần Nghiệp đương nhiên nhận ra.

Đây chính là Trái Ác Quỷ trong thế giới One Piece!

Chỉ là hắn không biểu hiện ra.

Bởi vì trong hơn một năm ở Tổng bộ Hải quân, hắn và Tần Mộc Âm, chỉ nghe nói qua Trái Ác Quỷ, cũng chưa từng tận mắt nhìn thấy.

Nếu một câu nói ra Trái Ác Quỷ, tuy có thể tìm cơ giải thích, nhưng chung quy là khá phiền phức.

Trần Nghiệp sợ phiền phức, nên giả vờ không biết.

“Đây chính là Trái Ác Quỷ!”

Tần Mộc Âm chủ động nói ra một bí mật: “Trần Nghiệp, bí cảnh kỳ thực còn có một bí mật, mỗi người sau khi thành công vượt qua bí cảnh số 30, có thể nhận được một năng lực hoặc vật phẩm thêm.”

“Mà lần này tôi nhận được, chính là Trái Ác Quỷ này.”

Trần Nghiệp lập tức nói: “Tần tỷ, Trái Ác Quỷ có thể nói là một trong những thứ quan trọng nhất của thế giới One Piece, sau khi ăn vào có thể nhận được thêm một siêu năng lực, thứ quan trọng như vậy, chị xác định muốn tặng cho tôi?”

Chương 290 - Siêu cấp kinh hỉ, hậu lễ của Tần Mộc Âm (2)

“Đương nhiên, tôi biết sự quý giá của Trái Ác Quỷ, dù cho tôi ở trong bí cảnh, làm Đô đốc Hải quân một năm, cũng chưa từng tận mắt nhìn thấy một lần.”

Nói đến đây, trên khuôn mặt xinh đẹp của Tần Mộc Âm, bỗng nhiên lộ ra vẻ bất đắc dĩ, nói: “Đáng tiếc, Trái Ác Quỷ này không thích hợp với tôi... Trần Nghiệp, cậu dùng tay chạm vào nó thì sẽ biết.”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp tò mò dùng ngón tay, chạm vào Trái Ác Quỷ trong hộp.

Khoảnh khắc ngón tay của hắn tiếp xúc với Trái Ác Quỷ, trong mắt trái, đột nhiên hiện ra rất nhiều thông tin:

【 Trái Ác Quỷ: Uo Uo no Mi - Zoan Thần Thoại - hình thái Thanh Long. 】

【 Sau khi ăn vào, có thể biến thành hình thái Thanh Long không lò và nắm giữ một số năng lực của Long tộc. 】

【 Đẳng Vân Giá Vũ: Sau khi biến thành hình thái Thanh Long, không còn bị hạn chế bởi trọng lực, có thể tùy tâm sở dục bay lượn. 】

【 Long Túc: Phun ra nhiệt tức, cự ly tấn công hữu hiệu dài nhất là mười km, uy lực cực kỳ mạnh mẽ, có thể trong nháy mắt khiến cả một ngọn núi bốc hơi hầu như không còn (Uy lực cụ thể của Long Túc, liên quan đến thuộc tính tổng hợp của người sử dụng. Chú ý: Phóng thích Long Túc, cần nắm vững dị năng hệ Hỏa trước). 】

【 Long Quyền Phong: Thân thể có thể mang theo cuồng phong, xoay tròn trên không trung, có thể hình thành Long Quyền Phong. 】

【 Thân Long Bã Vĩ: Cơ bắp và da ở đuôi được cường hóa, có thể dùng để quất đánh kẻ địch (Hiệu quả tốt hơn đối với kẻ địch không lò) 】

【 Sau khi biến thành hình thái Thanh Long, chiều dài thân thể là 100 mét cơ bản + thuộc tính Thể Chất chia cho 20... 】

【 Chú ý: Sau khi biến thành hình thái Thanh Long, thuộc tính Thể Chất và thuộc tính Sức Mạnh có thể tăng lên 5 lần, thuộc tính Nhanh Nhẹn có thể bị ảnh hưởng (Kết quả ảnh hưởng cụ thể, cần người sử dụng tự mình kiểm chứng), đồng thời tiêu hao một lượng thể lực nhất định, hãy thận trọng sử dụng! 】

【 Chú ý: Đây là một Trái Ác Quỷ đã được sửa đổi bởi một lực lượng bí ẩn, sau khi ăn vào sẽ không còn bị ảnh hưởng bởi nước biển, nhưng cũng hủy bỏ hình thái Nhân Thú. 】

...

Nhìn thấy những thông tin này.

Trần Nghiệp cả người đều ngây ra.

Hắn vạn vạn không ngờ, phần thưởng bí cảnh dành cho Tần Mộc Âm, vậy mà lại là “Trái Ác Quỷ Thanh Long”!

Đây chính là năng lực Trái Ác Quỷ của Tứ Hoàng Kaido.

Càng không ngờ, Trái Ác Quỷ Thanh Long trước mắt này, còn bị một lực lượng bí ẩn sửa đổi, tuy hủy bỏ hình thái Nhân Thú, nhưng cũng bù đắp nhược điểm sợ nước biển!

Quan trọng nhất là...

Tần Mộc Âm nói không sai.

Trái Ác Quỷ này, thật sự thích hợp với Trần Nghiệp.

Long Tức thì khỏi cần nói, cần dị năng hệ Hỏa mới có thể phóng thích, Trần Nghiệp vừa hay có, hơn nữa hắn còn là nhân vật duy nhất sở hữu dị năng hệ Hỏa trên toàn quốc hiện nay.

Ngoài ra.

Sau khi biến thành hình thái Thanh Long, Sức Mạnh và Thể Chất, đều có thể tăng lên gấp năm lần.

Điểm này, càng thích hợp với Trần Nghiệp hơn.

Với thuộc tính Sức Mạnh và thuộc tính Thể Chất hiện tại của Trần Nghiệp, tăng lên gấp năm lần, vậy chính là ba mươi lăm nghìn điểm.

Trời ạ!

Quá khủng bố!

Chỉ là...

Trần Nghiệp nghĩ đến bộ dạng mình biến thành Thanh Long... hình như cũng khá đẹp trai đấy.

Kaido trong thế giới One Piece, sau khi biến thành Thanh Long, rất oai phong, tràn đầy lực uy hiếp và áp bức!

“Trần Nghiệp, đã xem xong thông tin rồi chứ?”

Giọng nói của Tần Mộc Âm vang lên: “Trái Ác Quỷ như vậy, cho tôi dùng chính là phung phí của trời, chỉ có cậu, mới có thể phát huy tác dụng thực sự của nó!”

Trần Nghiệp lộ ra vẻ do dự.

Trái Ác Quỷ này, quả thực rất thích hợp với hấn, bản thân hấn cũng rất muốn.

Nhưng, hấn lại có chút lo lắng, đây đưa quá nhiều với Tần Mộc Âm... đến lúc đó bị cha biết được, thật sự sẽ không cho hấn vào nhà nữa.

“Tần tử, Trái Ác Quỷ này, giá trị khó mà đánh giá, vượt xa sự giúp đỡ của tôi đối với chị lần này, tôi...”

Tần Mộc Âm giơ tay lên, ngắt lời Trần Nghiệp:

“Đừng dài dòng nữa, tôi tặng Trái Ác Quỷ này cho cậu, cũng không hoàn toàn là vì cảm kích sự giúp đỡ của cậu đối với tôi!”

“Nguy cơ của Lam Tinh, nói không chừng sẽ sớm đến!”

“Trần Nghiệp, đến lúc đó, dựa vào những người như chúng ta, e rằng đều không thể ngăn cản, cậu mới là hy vọng của chúng ta!”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp lại cau mày.

Hấn chính là sợ loại gánh nặng “năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn” này, bị ép buộc lên người.

Đang muốn nói gì đó, Tần Mộc Âm lại mỉm cười nói: “Đừng lo lắng, tôi biết tính cách của cậu, không có chút hứng thú nào đối với việc trở thành vị cứu tinh ... đợi đến khi nguy cơ tiền đến, nếu ngay cả cậu cũng cảm thấy không nắm chắc, vậy tôi hy vọng cậu có thể mang theo một số người mà cậu cho là đáng để sống sót, nghĩ cách rời khỏi Lam Tinh, ít nhất phải bảo toàn được mầm mống của nhân loại chúng ta!”

Lời này khiến Trần Nghiệp có chút ngạc nhiên.

Hấn thật không ngờ, cô nàng Tần Mộc Âm này, vậy mà lại có tình cảm tộc quần như vậy.

Tầm nhìn này, quả thực lớn hơn hấn rất nhiều.

Tâm lòng của Tần Mộc Âm, nếu đặt vào thời cổ đại, đó chính là bậc nghĩa hiệp có tâm lòng vì thiên hạ.

Tuyệt đối xứng đáng với một tiếng xung hô “nữ hiệp”!

Tuy Trần Nghiệp bị ảnh hưởng bởi trải nghiệm kiếp trước, không thích loại “tầm nhìn lớn” này, nhưng điều này không ảnh hưởng đến sự kính nể của hắn đối với Tần Mộc Âm.

“Được, nếu thật sự đến bước đó, tôi sẽ cố gắng mang theo nhiều người hơn.”

Thấy Trần Nghiệp đồng ý.

Tần Mộc Âm lập tức lộ ra nụ cười: “VẬY TRÁI ÁC QUỲ NÀY, CẬU MANG ĐI ĐI!”

Trần Nghiệp cầm Trái Ác Quỷ Thanh Long trong tay, suy nghĩ một chút, lại không đi.

“Tần tử, chị có biết chỗ nào tương đối kín đáo không?”

Tần Mộc Âm nghe vậy, trong lòng khẽ động, mở miệng hỏi: “CẬU LÀ SỢ SAU KHI ĂN TRÁI ÁC QUỲ NÀY, SẼ XUẤT HIỆN MẮT KIỂM SOÁT?”

“ĐÚNG VẬY! Theo như lời nhắc vừa rồi, sau khi tôi ăn quả này, nếu biến thành hình thái Thanh Long, chiều dài cơ thể có thể đạt tới bốn trăm năm mươi mét!”

Trần Nghiệp nói: “Tuy xác suất xuất hiện mắt kiểm soát hẳn là khá nhỏ, nhưng cũng không thể không đề phòng!”

Bốn trăm năm mươi mét!!

Nghe được con số này, trong lòng Tần Mộc Âm hơi động, rất dễ dàng liền suy đoán ra, thuộc tính Thể Chất hiện tại của Trần Nghiệp, vậy mà lại cao tới 7000 điểm?

Cô nhìn Trần Nghiệp một cái thật sâu, lại cảm thấy lo lắng của Trần Nghiệp quả thực rất có lý.

Một khi trong khu vực thành thị xuất hiện một con rồng dài 450 mét, chẳng phải sẽ dọa người dân sợ chết khiếp sao?

Suy nghĩ một lát, Tần Mộc Âm nói: “TÔI QUẢ THỰC BIẾT MỘT NƠI THÍCH HỢP... SẮP TRƯA RỒI, ĂN CƠM XONG TÔI LẠI DẪN CẬU QUA ĐÓ.”

“ĐƯỢC!”

Trần Nghiệp liền ở lại chỗ Tần Mộc Âm, ăn một bữa cơm sang trọng thịnh soạn.

Đợi đến chiều.

Hai người ngồi máy bay vận tải nhỏ, rời khỏi Bắc Kinh.

Một tiếng sau.

Tần Mộc Âm dẫn Trần Nghiệp đến một vùng ngoại ô hoang vắng.

“Nơi này trước đây từng là một căn cứ quân sự, không gian ngầm rất lớn, vì nguyên nhân quái vật, quân đội đã từ bỏ nơi này, vừa hay phù hợp với yêu cầu của cậu.”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp liền nói: “VẬY TẦN TỶ CHỜ TÔI Ở ĐÂY LÀ ĐƯỢC, TÔI VÀO MỘT MÌNH. LÁT NỮA NẾU TÔI GÂY RA ĐỘNG TĨNH GÌ, CHỊ CŨNG KHÔNG CẦN QUẢN.”

Hắn là sợ sẽ làm Tần Mộc Âm bị thương.

“ĐƯỢC!”

Tần Mộc Âm một lời đáp ứng, khuôn mặt xinh đẹp lại có chút mong chờ...

Chương 291 - Đó là... Thần Thú Thanh Long trong truyền thuyết sao?

Sau đó.

Trần Nghiệp một mình đi vào không gian ngầm của căn cứ quân sự.

Quả thực như lời Tần Mộc Âm nói, không gian ở đây rất lớn.

Có thể là do thời gian quân đội từ bỏ nơi này không lâu, cho nên, không gian ngầm cũng tương đối sạch sẽ, bên trong còn cất giữ một số thiết bị quân sự không thể mang đi.

Trần Nghiệp không nhìn nhiều, lấy ra Trái Ác Quỷ kia, ăn ngay tại chỗ.

Chỉ là, khi hắn cắn một miếng, lại suýt chút nữa nôn ra.

Trái Ác Quỷ không chỉ khó ăn, thịt quả còn tỏa ra mùi khó ngửi...

Trần Nghiệp cảm thấy như đang ăn *!

Hắn nhin buồn nôn, ba hai miếng ăn hết, liền ngồi xuống.
Tình huống mất kiểm soát không xuất hiện.
Thậm chí Trần Nghiệp nhìn qua, cũng không có gì thay đổi.
Nhưng hắn biết, sự thay đổi của mình hiện tại rất lớn...
Trong đầu, tự động xuất hiện một số ký ức.
Đó là truyền thừa của Long tộc!

...

Bên ngoài.

Tần Mộc Âm không đợi lâu, liền thấy Trần Nghiệp bình an vô sự đi ra.

“Đã ăn rồi?” Tần Mộc Âm không nhin được hỏi.

Trần Nghiệp mỉm cười gật đầu.

Tần Mộc Âm lại hỏi: “Không có chỗ nào khó chịu chứ?”

“Mọi thứ đều bình thường!” Trần Nghiệp nói.

Tần Mộc Âm đột nhiên nổi lên lòng hiếu kỳ.

“Nơi này bây giờ chỉ có hai chúng ta, xung quanh cũng không có ai... Trần Nghiệp, hay là cậu biểu diễn một chút, năng lực Trái Ác Quỷ của cậu?”

“Được thôi!”

Giọng nói của Trần Nghiệp vừa dứt.

Trên bầu trời.

Lập tức xuất hiện dị tượng!

Hôm nay vốn là trời nắng đẹp, vừa rồi khi Tần Mộc Âm lái máy bay vận tải đưa Trần Nghiệp đến đây, bầu trời còn vạn dặm không mây.

Nhưng lúc này, một đám mây đen, không biết từ đâu xuất hiện, nhanh chóng bao phủ bầu trời trên đỉnh đầu hai người.

“Ầm ầm——”

Mây đen dày đặc, sấm chớp đùng đùng!

Mây đen đen kịt, che khuất cả mặt trời, khiến cả bầu trời đều tối sầm lại.

Một cảm giác áp bức mãnh liệt, trong nháy mắt bao trùm lấy Tần Mộc Âm.

Thời tiết kỳ dị như vậy, kẻ ngốc cũng biết không bình thường.

Khuôn mặt Tần Mộc Âm nghiêm nghị, nhìn Trần Nghiệp.

Cô cảm thấy, khí tức của người đầu trọc trước mắt, đột nhiên thay đổi.

Trở nên thần bí khó lường, giống như sinh vật đến từ một chiều không gian khác.

Đột nhiên.

Trần Nghiệp nhảy lên, nhanh chóng chui vào đám mây đen trên cao.

“Oành!!”

Một tia chớp khổng lồ, xé toạc bầu trời.

Tiếp theo.

Một long trảo khổng lồ, trước tiên thò ra từ tầng mây.

Ngay sau đó, long thân thon dài màu xanh, long vĩ (đuôi) cứng rắn, lần lượt xuất hiện.

Cuối cùng.

Một long đầu to lớn vô cùng, xuyên qua tầng mây, nhìn xuống mặt đất!

Khi Tần Mộc Âm nhìn thấy long đầu đầy uy nghiêm, cảm thấy trái tim mình, như ngừng đập một nhịp.

Dưới ánh mắt của đôi long nhãn kia, Tần Mộc Âm lần đầu tiên có cảm giác... bản thân mình thật nhỏ bé...

Lúc này.

Tần Mộc Âm mặt mày tái mét.

Cho dù cô biết, sinh vật khổng lồ đầy uy nghiêm trên không trung là Trần Nghiệp biến thành, sẽ không làm hại mình.

Nhưng cô vẫn cảm thấy sợ hãi.

Uy áp của hình thái Thanh Long thật sự quá mạnh.

Đây là nỗi sợ hãi của sinh vật yếu ớt đối với quái vật cường hãn.

Là bản năng xuất phát từ sâu trong xương tủy!

“Trần Nghiệp?”

Tần Mộc Âm thử gọi một tiếng.

“Tần tử, đừng sợ, vẫn là tôi!”

Cự long miệng nói tiếng người, phát ra giọng nói của Trần Nghiệp.

Chỉ là to lớn hơn vô số lần, thanh âm cũng trở nên cực kỳ hùng hậu, tràn đầy lực xuyên thấu.

“Sau khi biến thành hình thái Thanh Long, cũng không ảnh hưởng đến tâm trí của tôi.”

Nghe được lời này.

Tần Mộc Âm lúc này mới hơi thở phào nhẹ nhõm.

“Trần Nghiệp, cậu hiện tại cảm thấy thế nào?”

“Cảm thấy... hơi không quen với thân thể lớn như vậy!”

Trần Nghiệp trả lời một câu, điều khiển thân thể, không ngừng bay lượn và xoay tròn trên không trung, mang theo từng trận cuồng phong.

Giây phút này.

Hắn cảm thấy lực hấp dẫn của hành tinh, dường như không có tác dụng với hắn.

Tuy nhiên, không quen cũng là thật.

Ban đầu thân thể hắn chỉ cao một mét tám, cũng đã quen dùng thân thể con người.

Hình thái Thanh Long lúc này, thân thể của hắn đạt tới 450 mét, gần như phóng đại gần ba trăm lần... tự nhiên có chút không thích ứng.

Trần Nghiệp bay lượn trên không trung rất lâu.

Tần Mộc Âm cũng vẫn kiên nhẫn chờ đợi bên dưới.

Lúc đầu.

Trần Nghiệp còn bay loạn choạng, xiêu vẹo, giống như đứa trẻ tập đi, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể rơi từ trên không trung xuống.

Theo thời gian trôi qua, hẳn cuối cùng cũng có chút thích ứng với thân thể khổng lồ, bay càng ngày càng trôi chảy.

Hơn nửa giờ sau.

Trần Nghiệp đã hoàn toàn nắm vững kỹ năng bay lượn, cũng có thể khống chế thân thể rất tốt, thậm chí có thể làm một số động tác xoay người, lộn nhào độ khó thấp trên không trung.

Dù sao hẳn cũng là người trưởng thành, không phải trẻ sơ sinh thật sự.

Khống chế long thân, kỳ thực giống như học đi đường.

Người trưởng thành học đi đường, đương nhiên rất nhanh!

“Hô!”

Một trận cuồng phong ập đến.

Trần Nghiệp khống chế long thân khổng lồ, đáp xuống mặt đất.

“Đông!”

Hình như không khống chế tốt lực đạo, hạ xuống hơi nhanh, mặt đất phát ra một tiếng nổ vang.

Tần Mộc Âm cảm thấy mặt đất dưới chân vì thế mà chấn động!

Tuy nhiên, so với bộ dạng lúc đầu của Trần Nghiệp, đã được coi là rất tốt rồi.

Sau đó.

Trần Nghiệp lại dùng móng vuốt sắc bén, bò trên mặt đất.

Việc này ngược lại đơn giản, rất nhanh đã được hẳn nắm vững.

“Tần tử!”

Trần Nghiệp bò đến trước mặt Tần Mộc Âm, nhìn xuống Tần Mộc Âm từ trên cao, ngữ khí hưng phấn nói:

“Tôi muốn thử một số năng lực công kích của hình thái Thanh Long, chị tốt nhất nên đứng xa một chút.”

Tần Mộc Âm ngẩng đầu nhìn long thủ uy nghiêm, nghe vậy đang định lui ra, lại chợt nảy ra một ý.

“Trần Nghiệp, cậu muốn thử nghiệm năng lực công kích của mình, không bằng đến tiền tuyến thử nghiệm?”

Tần Mộc Âm mở miệng đề nghị: “Thuận tiện giúp quân đội dọn dẹp một chút quái vật, giảm bớt một số gánh nặng.”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp không do dự nhiều, long thủ khổng lồ liền gật đầu liên tục.

“Có lý, bắt quá... về thân phận của tôi...”

“Cậu yên tâm!” Tần Mộc Âm biết ý của Trần Nghiệp, lập tức nói: “Ngoài tôi ra, sẽ không có người thứ ba biết... ít nhất ở chỗ tôi là như vậy.”

Hai người đã hợp tác một lần, còn ở cùng một bí cảnh, cùng nhau sinh sống hơn một năm, tự nhiên đã xây dựng được sự tín nhiệm.

Đối với sự đảm bảo của Tần Mộc Âm, Trần Nghiệp không chút hoài nghi.

“Vậy, Tần tử, nơi nào quái vật tương đối nhiều? Chị dẫn tôi đi đi!”

“Không thành vấn đề!”

Tần Mộc Âm lập tức cười nói: “Tôi cũng rất tò mò, cậu biến thành hình thái Thanh Long, lực công kích rốt cuộc mạnh đến mức nào.”

“Vậy bây giờ chúng ta liền xuất phát đi!” Trần Nghiệp nói.

Tần Mộc Âm lại không hề nhúc nhích.

Cô ta đột nhiên cười nói: “Trần Nghiệp, hiện tại cậu, có thể là sinh vật cự long đầu tiên trong lịch sử... tôi muốn thử xem, những long kỵ sĩ trong tiểu thuyết, là cảm giác gì, cậu có thể thỏa mãn lòng hiếu kỳ của tôi không?”

Trần Nghiệp: “...”

Hay thật!

Ta coi ngươi là bằng hữu.

Ngươi vậy mà muốn cưới ta?

“Vậy chị lên đây đi!”

Trần Nghiệp vẫn chưa từ chối.

Quả Thanh Long này, vẫn là do người ta cung cấp mà!

Chỉ vì điều này, cũng không tiện không thỏa mãn.

“Được!”

Tần Mộc Âm lộ ra nụ cười như trẻ thơ, nhảy lên, bay đến trên lưng Trần Nghiệp.

Cô ngồi trên cổ Trần Nghiệp, hai tay nắm lấy lông sau gáy Trần Nghiệp... cô nhớ trong tiểu thuyết và phim ảnh, những long kỵ sĩ kia, đều là cười như vậy.

Không phải cô không muốn nắm lấy long giác mọc trên đầu Trần Nghiệp.

Mà là hiện tại chiều dài thân thể Trần Nghiệp đã đạt tới 450 mét, cho dù thân hình thon dài, khoảng cách giữa hai long giác cũng vượt quá mười mét trở lên, con người căn bản không thể đồng thời nắm lấy hai long giác.

Chương 292 - Đó là... Thần Thú Thanh Long trong truyền thuyết sao? (2)

Thậm chí, cô ngồi trên cổ Trần Nghiệp, cảm giác như ngồi trên mặt đất bằng phẳng...

Ngoài ra, Tần Mộc Âm còn bỏ qua một thông tin quan trọng, cô dường như đã quên, linh hồn bên trong cự long dưới háng lúc này, vẫn là con người.

Tình huống hiện tại chính là...

Trần Nghiệp bị một người phụ nữ cưới.

Còn cưới trên cổ.

Thậm chí, bởi vì Tần Mộc Âm ngồi trên cổ hắn, và hơi dang rộng hai chân... với khứu giác nhạy bén của Trần Nghiệp hiện tại, có thể ngửi thấy rõ ràng mùi vị bào ngư tươi mới...

Xuy!!

Mùi vị này đánh thẳng vào linh hồn Trần Nghiệp...

“Xuất phát!!”

Tần Mộc Âm vẫn chưa ý thức được điểm này, hoan hô một tiếng, vui vẻ như một đứa trẻ.

Trần Nghiệp không dám suy nghĩ miên man nữa, lập tức bay lên không trung, mang theo Tần Mộc Âm, bay lên trời cao.

“Hướng bắc, hiện tại tình hình bên đó tương đối căng thẳng! Số lượng quái vật cũng nhiều nhất.”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp liền mang theo Tần Mộc Âm, nhanh chóng bay về phía bắc.

Tốc độ bay của hắn rất nhanh, một lần tăng tốc, trong nháy mắt đã là vài km.

Dù sao thân thể hắn đặt ở đây.

Tốc độ nhanh như vậy, lực cản gió tự nhiên cũng rất khủng bố.

Đổi thành người bình thường, e rằng đã sớm không chịu nổi...

Tần Mộc Âm không phải người bình thường, chỉ cần phát động hộ thuẫn niệm động lực, là có thể bảo đảm thân thể không bị ảnh hưởng chút nào.

Từ điểm này mà xem.

Cô ta với tư cách là một “long kỵ sĩ”, vẫn rất đủ tư cách.

...

Cùng lúc đó.

Trong vũ trụ vô tận.

Một hành tinh đã bước vào thời khắc đếm ngược cuối cùng của sự sống.

Hạch tâm của nó đã bị phá hủy nghiêm trọng, bề mặt liên tục nứt nẻ, bùng nổ ra một lượng lớn hỏa diễm. Và vì mất đi từ trường và lực hấp dẫn, đã không còn sức chống lại lực hấp dẫn của các hành tinh khác, lúc này đang nhanh chóng va chạm về phía một hành tinh gần đó.

Số phận đang chờ đợi hành tinh này, chắc chắn là bi thảm.

Về phần sự sống trên hành tinh này, đã sớm không còn!

Hoặc chết hết, hoặc bị bắt.

Lúc này.

Trong không gian gần hành tinh này, có một chiến hạm vũ trụ khổng lồ, đang neo đậu ở đây.

Hung thủ đẩy hành tinh vào đường cùng, chính là chủ nhân của chiến hạm vũ trụ này.

Bên trong chiến hạm vũ trụ, vô số người ngoài hành tinh kỳ dị, đang bận rộn.

Lúc này.

Đột nhiên có một phi thuyền nhỏ, nhảy ra từ đường cong không gian, chui vào chiến hạm vũ trụ, sau đó, vài người ngoài hành tinh nhanh chóng đi tới khoang chính của chiến hạm, quỳ xuống trước một vương tọa...

Một lát sau.

Chiến hạm vũ trụ dường như có mục tiêu mới, bắt đầu chuyển hướng, hướng về một phương hướng nào đó mà đi.

...

Lam Tinh.

Phía bắc Hạ Quốc, quanh năm lạnh giá.

Cũng chính bởi vì thời tiết lạnh giá, khiến cho chiến sĩ nơi đây không thể phát huy chiến lực thực sự, dẫn đến phòng tuyến luôn căng thẳng.

Nếu không có cao thủ thỉnh thoảng đến tương trợ.

E rằng nơi này đã sớm bị quái vật đột phá.

Thời gian lúc này.

Là bốn giờ chiều.

Một nhóm binh lính đang đổi gác.

“Lão Lý, hôm nay quái vật không có động tĩnh gì sao?”

“Đến một đợt không có trí tuệ, đã bị tiêu diệt.”

“Haiz! Đến đây đã bốn năm rồi, cũng không biết chúng ta còn phải canh giữ bao lâu nữa.”

“Sao vậy? Nhớ nhà rồi à?”

“Nói không nhớ, đó chắc chắn là lừa ngươi, thời điểm tôi ra đi, con còn đang bú sữa mẹ! Nếu bây giờ tôi trở về, không biết nó còn nhận ra tôi không nữa.”

“... Thật sự muốn về nhà thì tôi giúp cậu nói với thủ trưởng, xin điều chuyển chức vụ.”

“Thôi! Tôi chỉ nói đùa thôi, bây giờ khắp nơi đều thiếu nhân thủ, xin điều chuyển chức vụ nào có dễ dàng như vậy?”

“... Nói đi cũng phải nói lại, hôm nay số lượng quái vật không ít, lát nữa trực ban, cậu chú ý một chút.”

“Tôi biết rồi, cậu mau đi nghỉ ngơi đi!”

Đây là cuộc trò chuyện của hai binh sĩ.

Tình huống đối thoại tương tự, diễn ra khắp nơi.

Lúc này.

Đột nhiên có người hô lớn:

“Nhanh nhìn trên trời!! Đó là cái gì???”

Mọi người nghe vậy, đồng loạt ngẩng đầu lên.

Khi nhìn thấy sinh vật khổng lồ trên bầu trời, tất cả mọi người đều vô cùng kinh ngạc, há hốc mồm.

“Đó, đó là... rồng sao?”

“Mẹ kiếp... thật sự là cự long!”

“Rồng không phải là sinh vật trong truyền thuyết sao? Vậy mà thật sự tồn tại?”

“Nó hình như đang bay về phía chúng ta.”

“Nhanh nhanh! Kéo còi báo động!”

Ngay lập tức!

Trong toàn bộ doanh trại, tiếng còi báo động vang lên inh ỏi.

Nhiều binh lính và sĩ quan đang nghỉ ngơi, nghe thấy tiếng còi báo động, theo bản năng liền cầm vũ khí, chuẩn bị chiến đấu.

“Chuyện gì vậy?”

Chỉ huy của doanh trại lớn tiếng hỏi: “Tại sao lại kéo còi báo động? Quái vật ở đâu?”

“Ồ, ở trên trời!” Có binh lính lắp bắp trả lời.

Khi vị chỉ huy ngẩng đầu lên, lập tức biến sắc:

“Đó là thứ quý quái gì vậy? Rồng?”

Cấp dưới lập tức chạy tới, lớn tiếng hỏi: “Thủ trưởng, xin chỉ thị, có nên khai hỏa không?”

“Nói nhảm! Cho dù là rồng, chắc chắn cũng là quái vật, khai hỏa, lập tức khai hỏa!”

Có mệnh lệnh của chỉ huy.

Doanh trại lập tức khai hỏa.

“Đùng! Đùng! Đùng...”

Vài khẩu pháo cao xạ dẫn đầu khởi động, đồng thời nhắm vào sinh vật nghi là cự long trên không trung, toàn lực khai hỏa.

...

Trên không trung.

Nhìn thấy binh lính trong doanh trại bên dưới hướng mình khai hỏa, trong đôi mắt khổng lồ của Trần Nghiệp, lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

Đương nhiên, hẳn biết chuyện này, không thể trách quân nhân bên dưới.

Nếu hẳn nhìn thấy một con cự long bay trên đầu, ý nghĩ đầu tiên, cũng là ra tay trước, bắn hạ cự long rồi nói sau.

Doanh trại này là pháo đài quân sự, là cửa ngõ quan trọng ngăn chặn quái vật, tuyệt đối không thể để mất.

“Tần tử, chị không báo trước sao?” Trần Nghiệp mở miệng hỏi.

Tần Mộc Âm nghe vậy có chút xấu hổ.

“Tôi vẫn luôn cố gắng liên lạc với quân đội, nhưng tín hiệu bên này không tốt lắm, cậu lại đang bay nhanh trên không trung, tín hiệu càng yếu hơn, nên tạm thời vẫn chưa liên lạc được... Thôi, Trần Nghiệp cậu đợi tôi ở đây một lát, tôi tự mình xuống nói chuyện với bọn họ.”

“Được!”

Trần Nghiệp đáp ứng một tiếng, lơ lửng trên không trung, không hạ xuống nữa.

Tuy hắn không sợ những khẩu pháo cao xạ này, nhưng để không gây ra hiểu lầm không đáng có, hắn đợi thêm một chút cũng không sao.

Còn về việc Tần Mộc Âm xuống dưới sẽ giải thích sự tồn tại của hắn với quân đội như thế nào, Trần Nghiệp không quan tâm.

Tần Mộc Âm đã đáp ứng giữ bí mật, Trần Nghiệp chắc chắn tin tưởng được.

Sau đó.

Trên người Tần Mộc Âm sáng lên ánh sáng xanh lục, phiêu nhiên hạ xuống.

Nhìn thấy Tần Mộc Âm xuất hiện, hỏa lực trên mặt đất, cũng theo đó dừng lại.

Không lâu sau.

Tần Mộc Âm lại trở về không trung.

Cô không nói hai lời, lại ngồi lên cổ Trần Nghiệp.

Giây phút cô ngồi xuống, Trần Nghiệp cảm nhận được sự đàn hồi kinh người!

Hắn không dám nghĩ lung tung, vội vàng chuyển sự chú ý xuống phía dưới, thấy những người lính trong doanh trại bên dưới đều chạy ra xem, liền mở miệng hỏi:

“Tần tử, chị đã nói với bọn họ như thế nào?”

“Tôi không nói chi tiết, chỉ nói sự tồn tại của cậu, hiện tại là tuyệt mật, bọn họ không dám hỏi lung tung.”

Tần Mộc Âm cười nói.

Trần Nghiệp thấy, còn có người lấy ra đủ loại dụng cụ quay phim, chụp ảnh hẳn.

Đúng lúc hắn chuẩn bị mở miệng hỏi thì Tần Mộc Âm lại nói trước: “Đúng rồi, lát nữa khi cậu kiểm tra thực lực, tôi cho phép bọn họ quay video tải lên mạng... Cậu sẽ không trách tôi chứ?”

“Chỉ cần không tiết lộ thân phận thật của tôi, làm thế nào cũng được.”

Hiện tại Trần Nghiệp vẫn muốn che giấu bản thân, đương nhiên không thể sợ bị ám sát hoặc nhắm vào.

Chủ yếu vẫn là vì che giấu bí mật thể chất của Đầu Trọc Đại Ma Vương.

Trần Nghiệp có dự cảm, thể chất của Đầu Trọc Đại Ma Vương sẽ sớm thuộc về hắn...

Chương 293 - Ngụm đàm nghìn năm này, sánh ngang với vụ nổ hạt nhân!

Nghe thấy thái độ không quan tâm của Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm vẫn mỉm cười giải thích.

“Tuy tin tức về bá chủ vũ trụ chưa lan truyền đến dân gian, nhưng gần đây một số động thái của cấp trên vẫn tạo ra một số ảnh hưởng tiêu cực, dân gian hiện tại rất hoang mang, mọi người đều có chút bất an!”

“Trong thời điểm này, xã hội cần một chút niềm tin!”

“Tin rằng một con thần long trong thần thoại xuất hiện, che chở loài người, tin tức này một khi truyền ra, nhất định có thể khôi phục niềm tin của mọi người, ổn định lại trật tự!”

“Tôi để bọn họ quay video cậu kiểm tra thực lực, đăng lên mạng, cũng là vì muốn cổ vũ sĩ khí, để mọi người nhìn thấy hy vọng.”

Trần Nghiệp lúc này mới hiểu được dụng ý của Tần Mộc Âm. Cô nàng này luôn luôn có tầm nhìn xa, nhất cử nhất động, đều là vì chúng sinh mà nghĩ.

Có lẽ là bởi vì sau khi Tần Mộc Âm nổi tiếng, vẫn luôn được ca ngợi là Định Hải Thần Châm của quốc gia. Nhiều người đặt hy vọng vào cô ấy như vậy, lâu dần, cũng sẽ khiến cô ấy cảm thấy mình gánh vác trọng trách.

Trước đó ngồi trên lưng Trần Nghiệp, có lẽ là khoảnh khắc hiếm hoi Tần Mộc Âm được thư giãn, mới có thể lộ ra nụ cười trẻ con.

Cho nên.

Trần Nghiệp không có hứng thú làm cái gì cứu thế chủ.

Áp lực quá lớn...

“Tôi biết rồi Tần tỷ!”

Đột nhiên, Trần Nghiệp lại mở miệng hỏi: “Ngọn núi phía trước, là một trong những sào huyệt của quái vật sao?”

Ở phía trước doanh trại, cách đó khoảng hai mươi km, có một ngọn núi lớn.

Thị lực của hai người rất tốt, có thể nhìn thấy, trên núi và dưới chân núi, có không ít quái vật khổng lồ tồn tại.

Một số quái vật thậm chí còn đang chém giết lẫn nhau.

“Đúng vậy!”

Sắc mặt xinh đẹp của Tần Mộc Âm lập tức trở nên nghiêm trọng: “Trong lòng núi đó, xuất hiện hai lỗ sâu không thời gian, quái vật sẽ liên tục chui ra từ bên trong.”

Vậy mà có hai lỗ sâu không thời gian?

Hèn chi nơi này lại đóng quân nhiều binh lực như vậy.

Sau đó.

Trần Nghiệp có vẻ hơi nóng lòng muốn thử.

Cơ thể sau khi biến thành hình dạng Thanh Long, cảm giác sức mạnh thực sự quá mạnh, khiến hắn có chút nóng lòng

muốn biết sức phá hoại hiện tại của mình có thể đạt đến mức nào.

Tuy nhiên, có một số thứ, cần phải hỏi rõ ràng trước,

“Tần tử, nếu tôi một hơi hủy diệt toàn bộ lỗ sâu không thời gian, sẽ xảy ra hậu quả gì?”

“Lỗ sâu không thời gian, không dễ hủy diệt như vậy.”

Tần Mộc Âm nói ra một bí mật: “Quân đội đã từng làm thí nghiệm, dùng một quả bom hydro công suất lớn để đánh bom lỗ sâu không thời gian, kết quả chỉ khiến lỗ sâu không thời gian tạm thời đóng lại một khoảng thời gian, sau một khoảng thời gian, lỗ sâu không thời gian sẽ lại xuất hiện.”

Còn có chuyện này nữa?

“Vậy được, tôi muốn bắt đầu kiểm tra sức tấn công, Tần tử, chị định đi cùng tôi sao?”

“Nếu cậu không ngại, tôi muốn tận mắt chứng kiến!”

Trần Nghiệp đương nhiên không ngại.

Với kích thước hiện tại của hắn, cộng một cô nàng như Tần Mộc Âm, cũng như không cộng, không ảnh hưởng gì đến việc hắn phát huy.

“Vậy chị ngồi cho vững.”

Dứt lời.

Trần Nghiệp liền bay về phía ngọn núi nơi quái vật đang ở.

Cơ thể hắn to lớn, tốc độ bay cực nhanh, gần như chỉ cần một cái vẩy đuôi là có thể dễ dàng vượt qua khoảng cách vài km.

Tần Mộc Âm chỉ cảm thấy gió rít bên tai.

Chỉ trong chốc lát.

Họ đã đến phía trên đỉnh núi.

Lúc này.

Một số quái vật trên núi, dường như cũng phát hiện ra sự xuất hiện của Trần Nghiệp, đồng loạt ngẩng đầu lên.

Chủ yếu là kích thước của Trần Nghiệp quá lớn!

Cho dù hắn dừng lại ở độ cao gần nghìn mét, nhìn vẫn đầy áp bức.

Khi nhiều quái vật phát hiện ra bóng dáng của Trần Nghiệp, một cảnh tượng kỳ lạ đã xuất hiện.

Vậy mà không có một con quái vật nào dám găm gù về phía Trần Nghiệp.

Những con quái vật thông minh hơn, bị dọa đến mức liên tục lùi lại, muốn chạy trốn. Những con ngu ngốc hơn, thậm chí trực tiếp nằm rạp xuống đất, run rẩy.

Sở dĩ xuất hiện cảnh tượng khó tin này, đương nhiên là bởi vì, uy áp của hình dạng Thanh Long của Trần Nghiệp thực sự quá mạnh!

Ngay cả một cường giả đỉnh tiêm như Tần Mộc Âm, khi đối mặt với Trần Nghiệp, cũng có tâm lý sợ hãi, cảm thấy bản thân rất nhỏ bé...

Huống chi là những con quái vật này, ngay cả cấp sáu cũng chưa đạt tới.

Thị lực của Tần Mộc Âm rất mạnh.

Nhìn thấy cảnh tượng này, lập tức mở miệng nói: “Trần Nghiệp, những con quái vật đó đều rất sợ cậu! Tình huống này, chỉ xảy ra trên người Thú Vương. Rõ ràng chúng cũng coi cậu là vua của quái vật.”

Nghe vậy, trong lòng Trần Nghiệp khẽ động.

Hắn từ rất sớm đã nghe nói đến sự tồn tại của Thú Vương.

Nghe nói, mỗi một Thú Vương, đều có sức mạnh hủy thiên diệt địa, hơn nữa, mỗi lần Thú Vương xuất hiện, sẽ mang đến tai họa to lớn.

Trên Lam Tinh vốn có hơn một trăm quốc gia.

Bây giờ chỉ còn lại chưa đến một trăm...

Những quốc gia bị hủy diệt đó, phần lớn là bị Thú Vương tiêu diệt.

Tuy nhiên.

Thú Vương là tồn tại thần bí, nhiều năm như vậy, số lần xuất hiện cũng không nhiều.

Đến nỗi Trần Nghiệp xuyên việt đến thế giới này đã một năm rồi, vẫn chưa từng thấy Thú Vương một lần.

Không chỉ ở ngoài đời không thấy, trên mạng cũng không có nội dung liên quan đến Thú Vương, dường như cấp trên cố tình phong tỏa tin tức về phương diện này, không muốn gây ra hoang mang cho người dân.

Lúc này nghe Tần Mộc Âm nhắc đến Thú Vương, Trần Nghiệp không khỏi hỏi: “Tần tỷ, Thú Vương rốt cuộc là tồn tại như thế nào? Tôi nghe nói sức mạnh của Thú Vương rất đáng sợ, có thật không?”

“Đúng là rất đáng sợ!”

Tần Mộc Âm nói: “Hơn nữa, Thú Vương là cách gọi của loài người chúng ta, đối với loại quái vật đáng sợ đó, danh hiệu thật sự của chúng, không ai biết rõ.”

“Thú Vương thật sự, tôi cũng chưa từng tận mắt nhìn thấy, lần trước Thú Vương xuất hiện, là bảy năm trước ở nước ngoài, đã mang đến tai họa hủy diệt, nghe nói ngay cả cường giả cấp sáu, cũng hy sinh hai vị...”

“Mỗi lần Thú Vương xuất hiện, những quái vật khác, hoặc là sợ hãi bỏ chạy, hoặc là cúi đầu nằm rạp xuống, tỏ vẻ tuân theo, giống như hành vi của những con quái vật trên núi lúc này. Tuy nhiên Thú Vương dường như không thể ở lại đây quá lâu, mỗi lần xuất hiện, nhiều nhất là nửa ngày, sẽ biến mất không thấy tăm hơi.”

“Về tư liệu và video của Thú Vương, lát nữa tôi sẽ gửi cho cậu một phần.”

Nghe vậy, trong lòng Trần Nghiệp tuy vẫn còn tò mò, nhưng cũng không tiếp tục hỏi thêm nữa.

“Được! Làm phiền Tần tỷ rồi.”

Lúc này.

Từ hướng doanh trại, bay tới ba chiếc trực thăng.

Không phải đến để hỗ trợ, mà là để quay video “Thần Thú Thanh Long đại hiển thần uy, tiêu diệt quái vật”!

Trên mỗi chiếc trục thẳng, đều được trang bị một chiếc máy quay tiên tiến nhất.

Quay từ ba hướng khác nhau.

Họ rất biết giữ chừng mực, không dám đến quá gần Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp cũng không trì hoãn thêm nữa.

Đôi mắt khổng lồ, nhìn chăm chăm vào ngọn núi lớn bên dưới.

Bắt đầu kiểm tra sức tấn công!

Đầu tiên cần kiểm tra, đương nhiên là phun đàm... Sức phá hoại của Long Túc.

Tàn Mộc Âm đang ngồi trên cổ Trần Nghiệp, đột nhiên cảm thấy, thân thể to lớn bên dưới, nhiệt độ đang nhanh chóng tăng lên.

Tàn Mộc Âm không nhìn thấy được, hàm dưới của Trần Nghiệp, lúc này đã trở nên đỏ bừng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trần Nghiệp đột nhiên há to miệng, một ngụm Long Túc nóng bỏng, phun ra từ miệng hắn.

Chương 294 - Ngụm đàm nghìn năm này, sánh ngang với vụ nổ hạt nhân! (2)

“haa...!!”

Ngay lập tức!

Long Túc đáng sợ, mang theo nhiệt độ thiêu đốt, nhanh chóng lao về phía đỉnh núi.

Tốc độ nhanh như chớp!

“Vù!”

Long Túc giống như một ngôi sao băng, xé toạc hư không, phát ra tiếng xé gió chói tai.

Khi Long Túc va chạm vào ngọn núi lớn...

Vụ nổ lớn hủy thiên diệt địa, liền xuất hiện.

“Ầm——”

Đất rung núi chuyển.

Đất rung núi chuyển thật sự!

Như tiếng gầm giận dữ của thần linh vang lên.

Khiến cả vùng đất rung chuyển, như thể cả không khí cũng run rẩy.

Ánh lửa ngút trời do vụ nổ lớn tạo ra, trong nháy mắt nhuộm đỏ cả thế giới.

Những con quái vật ở trung tâm vụ nổ, ngay lập tức bị bốc hơi.

Trực tiếp khí hóa!

Xương cốt không còn.

Sóng xung kích do vụ nổ tạo ra, không chút kiêng kỵ lao về bốn phương tám hướng, càn quét tất cả.

Tất cả cây cối, đá núi và một lượng lớn quái vật trên đường đi, đều bị cuốn phăng!

Núi sông vỡ vụn, đại địa than khóc!

Ba chiếc trực thăng đến quay phim, cho dù cách khá xa, vẫn bị ảnh hưởng, bị gió lớn thổi nghiêng ngã, suýt chút nữa rơi xuống.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Một đám mây hình nấm khổng lồ, bốc lên trên bầu trời đỉnh núi!

Đám mây hình nấm thật sự, cấp độ nổ hạt nhân!

Đợi tất cả khói bụi tan đi, mọi người liền thấy, ngọn núi lớn ban đầu, đã hoàn toàn biến mất không thấy tăm hơi.

Thay vào đó, là một hồ trời có đường kính lên tới vài nghìn mét.

Mọi thứ xung quanh hồ trời, đều bị sóng xung kích san phẳng!

Rõ ràng nơi này là vùng núi.

Lúc này vậy mà bị một kích của Trần Nghiệp, đánh thành bình nguyên!!

...

Trong doanh trại.

Nhiều sĩ quan cấp cao, cũng như tham mưu, đều tập trung trong phòng họp, dán mắt vào video trên tường phòng họp.

Họ nhìn thấy, là hình ảnh trực tiếp được truyền qua ống kính của trực thăng.

Khi các sĩ quan cấp cao nhìn thấy hậu quả hủy diệt thế giới do ngum Long Túc của con Thanh Long kia tạo ra... bị dọa đến mức im bật, không nói nên lời.

Cả phòng họp.

Chìm vào im lặng ngẩn ngui.

Một lát sau.

Đột nhiên, cả doanh trại đều rung chuyển.

Mọi người đều hoảng sợ biến sắc.

Họ đều là sĩ quan dày dạn kinh nghiệm, đương nhiên biết, sự rung chuyển như vậy, chính là vụ nổ lớn trong video truyền đến đây.

Rất nhanh.

Bên ngoài vang lên tiếng cảnh báo né tránh.

Rõ ràng, sự phá hoại do cự long kia gây ra, ngay cả bên này, cũng bị ảnh hưởng nhất định.

Phải biết rằng.

Doanh trại cách ngọn núi lớn, tận hơn hai mươi km!

Đợi sự rung chuyển lắng xuống.

Vị chỉ huy ngồi ở vị trí chủ tọa, lập tức mở miệng:

“Sức phá hoại của đòn tấn công vừa rồi, đạt đến cấp độ nào? Mọi người đều phân tích một chút đi!”

Lời của ông ta, khiến mọi người hoàn hồn.

Trên mặt mỗi người, vẫn còn mang vẻ kinh hãi.

“Sức phá hoại như vậy, ít nhất cũng là cấp độ nổ hạt nhân, hơn nữa còn phải là nổ hạt nhân công suất lớn!”

Một vị sĩ quan mở miệng.

Lời của ông ta, cũng khiến mọi người đồng tình.

Tham mưu trưởng tiếp lời nói: “Tôi đã từng chứng kiến ‘Big Ivan’ do Gấu Bắc Cực kích nổ, sức phá hoại do vụ nổ tạo ra, đại khái cũng tương đương với Long Túc của con thần long này.”

Nghe vậy.

Mọi người lại một lần nữa im lặng.

Đại danh của Big Ivan, đương nhiên bọn họ đều đã từng nghe qua!

Quả Big Ivan kia khi bị kích nổ, đã trực tiếp cho nổ tung một hòn đảo nhỏ...

“Cự long này, chẳng lẽ thật sự là Thần Thú Thanh Long trong thần thoại sao?”

Có người không nhịn được nói: “Cũng không biết Tàn đội trưởng tìm được từ đâu?”

...

“Trần Nghiệp, một kích này của cậu, quá đáng sợ rồi!”

Trên không trung.

Tàn Mộc Âm đang ngồi trên cổ Trần Nghiệp, không nhịn được thốt lên kinh ngạc.

Cô có cảm giác.

Nếu Long Túc của Trần Nghiệp, là nhắm vào cô tấn công, e rằng thần tiên cũng không cứu được cô.

Sức phá hoại như vậy, không khác gì Long Thần trong thần thoại.

Mà Trần Nghiệp lúc này cũng rất kinh ngạc.

Ngay cả hắn cũng không ngờ, sức phá hoại của Long Túc, lại mạnh như vậy!

Đã vượt xa một quyền toàn lực của hắn.

Nếu lại gặp thiên thạch do lão mù triệu hồi, Trần Nghiệp tự tin, một ngưng đàm, có thể đánh cho thiên thạch đó tan thành mây khói, hoàn toàn bốc hơi trên không trung.

Trần Nghiệp rất vui mừng!

Đối với chiêu Long Túc này, hắn rất hài lòng.

Chỉ là chưa vui mừng được bao lâu, trong đôi mắt khổng lồ của Trần Nghiệp, liền lộ ra vẻ ngưng trọng.

Bởi vì hắn nhận thấy, sau khi phun ra một ngưng Long Túc, tinh thần lực và thể lực của hắn, đều tiêu hao rất lớn!

Như thể cơ thể đột nhiên suy yếu đi rất nhiều.

Phải biết rằng, từ sau khi có được Thể Chất Kỳ Ngọc, cảm giác này, chưa từng xuất hiện trên người Trần Nghiệp.

Ngay cả trong trận chiến thượng đỉnh ở thế giới Hải Tặc, hắn lần lượt giao chiến với nhiều cao thủ, cũng không cảm thấy thể lực tiêu hao bao nhiêu.

Từ đó có thể thấy, thể lực hiện tại của hắn mạnh đến mức nào!

Dù sao Trần Nghiệp rất tự tin, một quyền nghiêm túc, cho dù đánh ra một vạn quyền, hắn cũng sẽ không mệt.

Không ngờ.

Lần này chỉ phun ra một ngưng Long Túc, vậy mà lại khiến hắn cảm thấy có chút suy yếu.

“Sự tiêu hao của Long Túc, vậy mà lại nhiều như vậy?”

Hèn chi.

Trước đó khi chạm vào Trái Ác Quỷ, sẽ có nhắc nhở, bảo hắn thận trọng sử dụng hình dạng Thanh Long.

“Trần Nghiệp, làm sao vậy?”

Tần Mộc Âm chú ý đến sự khác thường của Trần Nghiệp, vội vàng mở miệng hỏi.

Trần Nghiệp trả lời: “Sự tiêu hao của Long Túc quá lớn, theo thể lực hiện tại của tôi, trong thời gian ngắn có lẽ chỉ có thể sử dụng Long Túc mười mấy lần, sau đó sẽ rơi vào trạng thái cực kỳ suy yếu.”

Nghe vậy, Tần Mộc Âm không hề bất ngờ.

“Sức phá hoại mạnh như vậy, tiêu hao lớn một chút, cũng là chuyện bình thường.”

Trần Nghiệp ngẫm thừa nhận.

Đúng là như vậy.

Tuy nhiên, hắn đã quyết định, chiêu Long Túc này, sau này sẽ coi như là tuyệt chiêu cuối cùng, không thể dễ dàng sử dụng.

Lúc này.

Tần Mộc Âm dường như phát hiện ra điều gì đó, kinh hô:

“Trần Nghiệp, cậu nhìn hồ do vụ nổ tạo ra.”

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức nghiêm túc nhìn lại, nhưng lại không phát hiện ra điều gì.

Trong hồ trời do hắn tạo ra, trống không, không có gì cả.

“Làm sao vậy? Tôi không thấy gì cả.” Trần Nghiệp nói.

“Đúng vậy! Tôi cũng không thấy gì cả!”

Tần Mộc Âm dường như nói một câu vô nghĩa, sau đó lại nói:

“Nhớ tôi vừa nói với cậu, trong lòng ngọn núi lớn này, có hai lỗ sâu không thời gian đúng không? Hình dáng bên ngoài của lỗ sâu không thời gian vẫn rất rõ ràng, bây giờ lại không thấy, chỉ có thể nói rõ, chúng đã bị đóng lại tạm thời trong vụ nổ vừa rồi.”

Trần Nghiệp chợt hiểu ra.

Đây quả là một tin tốt.

“Tần tử, lỗ sâu không thời gian đóng lại tạm thời, chẳng phải trong thời gian ngắn, sẽ không có quái vật đến tấn công nơi này sao?”

“Đúng vậy!”

Trên mặt xinh đẹp của Tần Mộc Âm, lộ ra nụ cười vui vẻ.

“Nơi này khí hậu khắc nghiệt, cộng thêm giao thông bất tiện, để trấn thủ nơi này, tôi nghe nói, có một số chiến sĩ đã mấy năm rồi không về nhà thăm người thân. Lần này bọn họ có thể nghỉ phép dài ngày, về nhà thăm người thân.”

Tần Mộc Âm không đề nghị Trần Nghiệp đi đóng lại những lỗ sâu không thời gian khác.

Bởi vì làm như vậy cũng vô ích.

Lỗ sâu không thời gian sẽ không biến mất vĩnh viễn, nhiều nhất chỉ là đóng lại tạm thời một hai tháng, sau đó sẽ lại mở ra.

Vì những nơi khác, hiện tại tình hình chưa quá khẩn cấp, tại sao lại phải làm phiền Trần Nghiệp chứ?

Phải biết rằng, hiện tại trên lãnh thổ Hạ quốc, có mấy chục lỗ sâu không thời gian.

Đóng hết một lượt, e là sẽ làm Trần Nghiệp mệt mỏi.

Chương 295 - Hàng Long Thập Bát Chưởng? Ở đây có Chân Long!

“Trần Nghiệp, cậu còn muốn kiểm tra những năng lực khác sao?”

Tần Mộc Âm mở miệng hỏi.

Trần Nghiệp nói: “Không cần nữa, Tần tỷ, những năng lực khác không quan trọng, lần sau có cơ hội lại kiểm tra cũng được, hay là chúng ta quay về đi?”

“Được!”

Tần Mộc Âm đương nhiên mọi thứ đều lấy Trần Nghiệp làm chủ.

Long vĩ khổng lồ của Trần Nghiệp vẫy một cái, liền mang theo Tần Mộc Âm, bay về hướng lúc đến.

...

Một lát sau.

Trần Nghiệp mang theo Tần Mộc Âm, lại trở về cạnh căn cứ quân sự bỏ hoang trước đó.

Sở dĩ trở về nơi này, là bởi vì máy bay vận tải của Tần Mộc Âm vẫn còn ở đây.

Hơn nữa, Trần Nghiệp cũng không thể sử dụng hình dạng Thanh Long, trực tiếp mang Tần Mộc Âm về khu vực thành phố.

Sợ dọa người dân!

Đội video vừa quay được của quân đội được đăng tải lên mạng, để người dân biết đến sự tồn tại của hắn, và biết phe phái của hắn, cùng phe với loài người, khi đó hắn lại xuất hiện trước mặt mọi người, hắn là sẽ tốt hơn một chút.

Ít nhất sẽ không gây ra hoang mang.

“Hô!”

Gió lớn thổi qua.

Lần hạ cánh này của Trần Nghiệp, thân thể to lớn rất vững vàng.

Trông như thể nhẹ nhàng như chim én, không còn tạo ra động tĩnh lớn như trước nữa.

Cho thấy Trần Nghiệp đã hoàn toàn nắm vững khả năng bay lượn.

Ngoài ra.

Sau hai lần bay lượn vừa rồi, Trần Nghiệp cũng nắm được một số thông tin về hình dạng Thanh Long của mình.

Ví dụ như tốc độ bay của hắn trên không trung.

Tuyệt đối vượt qua tốc độ âm thanh.

Sở dĩ không tạo ra tường âm thanh, là bởi vì phương thức bay của hắn, không tuân theo lẽ thường.

Nói một cách đơn giản, chính là kỹ năng “Đăng Vân Giá Vũ” rất thần kỳ.

Đội Trần Nghiệp hạ cánh.

Tần Mộc Âm lúc này mới xuống khỏi cổ hắn.

“Trần Nghiệp, cậu định biến trở lại hình người như thế nào?”

Cô tò mò hỏi.

“Hắn là rất đơn giản, tôi thử xem...”

Dứt lời.

Thân thể to lớn của Trần Nghiệp, liền nhanh chóng thu nhỏ lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Hơn nữa, trong quá trình thu nhỏ lại, long giác trên đầu hắn, lông trên cổ, cũng như long lân trên người, đều biến mất không thấy tăm hơi, khôi phục lại làn da của con người.

Chỉ trong vài nhịp thở, Trần Nghiệp liền hoàn toàn khôi phục lại hình người.

Sau đó.

Chuyện cực kỳ xấu hổ đã xảy ra.

Quần áo mà Trần Nghiệp mặc trước đó, đã bị phá hỏng khi biến thành hình dạng Thanh Long.

Lúc này hắn khôi phục lại hình người, lại quên mất, trên người mình, không có quần áo...

Vì vậy!

Thân hình hoàn mỹ của hắn, cũng như khẩu đại pháo hùng vĩ, đều lọt vào mắt Tần Mộc Âm.

Đôi mắt xinh đẹp của cô nàng, lập tức trợn to...

Còn có chuyện tốt như vậy sao??

...

Kinh Thành.

Trong một đạo trường rộng lớn.

Ba Lê Minh vừa trở về từ bí cảnh số 30, đang ngồi trên khoảng đất trống trong sân, nhắm mắt trầm tư.

Ông đã sớm nhận được thông báo, biết lần này trong bí cảnh số 30, Tần Mộc Âm đã nhận được phần thưởng bổ sung.

Đối với điều này, Ba Lê Minh có chút bất ngờ.

Độ khó của bí cảnh số 30 như thế nào, ông đã trải nghiệm qua một lần rồi, ngay cả nhiệm vụ cơ bản nhất, cũng là vào thời khắc cuối cùng mới hoàn thành.

Không ngờ, Tần Mộc Âm lại có thể nhận được phần thưởng bổ sung?

Xem ra, ông vẫn đánh giá thấp người phụ nữ đó!

Một lát sau.

Ba Lê Minh đột nhiên mở mắt, giơ tay đánh ra một chưởng!

Chưởng này, khí thể kinh người, dẫn động không khí xung quanh.

Một màn kỳ dị xuất hiện.

“Ầm!”

Một tiếng kêu bén nhọn vang lên.

Chỉ thấy trong lòng bàn tay của Ba Lê Minh, vậy mà đánh ra một con Chân Long bằng năng lượng thuần túy màu vàng kim, bay về phía trước.

Khí Kinh Hóa Long!

Cảnh giới này, ngay cả trong Quốc Thuật, cũng chưa từng ghi chép.

Kinh khủng hơn nữa là, Chân Long khí kinh mà Ba Lê Minh đánh ra, còn phát ra tiếng long ngâm...

Khoảnh khắc tiếp theo.

Chân Long khí kinh đánh trúng một tảng đá lớn trong sân, phát ra tiếng nổ lớn chấn động màng nhĩ.

“Ầm ầm——”

Tảng đá lớn dùng để điểm tô phong cảnh sân vườn, lập tức bị nổ thành bốn năm mảnh.

Âm thanh không lồ, truyền ra rất xa.

May mắn đạo trường này đủ lớn, xung quanh cũng không phải là các tòa nhà thương mại, hẳn là sẽ không gây phiền phức cho người dân.

Nhìn sự phá hoại do một chưởng tùy ý của mình tạo ra, Ba Lê Minh lại không hài lòng lắm.

“Cuối cùng cũng không phải là thế giới đó! So với thế giới đó, nơi này giống như một vùng đất võ đạo tuyệt diệt.”

Ba Lê Minh thở dài.

“Chân Long khí kinh” mà ông vừa đánh ra, là phần thưởng công pháp mà bí cảnh ban cho sau khi ông vượt qua bí cảnh số 30.

Tên đầy đủ của môn công pháp này là 《Hàng Long Thập Bát Chương》!

Chiêu Chân Long khí kinh đó, chính là thức thứ nhất của Hàng Long Thập Bát Chương: Kháng Long Hữu Hối!!

Phía sau còn có Phi Long Tại Thiên, Kiến Long Tại Địa, Song Long Thủ Thủy, Thần Long Bải Vĩ, Long Chiến Vu Dã... các loại chiêu thức kỹ năng.

Hơn nữa, chiêu thức càng về sau, uy lực càng lớn!

Nếu Ba Lệ Minh có thể đánh ra chương thứ mười tám, về lý thuyết có thể đánh ra mười tám con Chân Long khí kinh, tạo thành kỹ năng quần công phạm vi lớn, uy lực vô cùng.

Không sai.

Bí cảnh số 30 mà Ba Lệ Minh trải qua lần này, là một thế giới võ đạo hưng thịnh!

Ở thế giới đó, Thiên Địa Nguyên Khí nồng đậm, cường giả nhiều như mây, Chí Cường Giả thậm chí có thể Phá Toái Hư Không, phi thăng đến thế giới khác.

Ba Lệ Minh là Chí Cường Giả trên Lam Tinh, thực lực kinh người.

Nhưng đến thế giới đó, về mặt chiến lực, cũng chỉ là một cao thủ bình thường mà thôi.

Thậm chí trong tháng đầu tiên tiến vào bí cảnh, vì tiến triển không thuận lợi, ông đã lẫn vào đám ăn mày, trở thành một thành viên của Cái Bang.

May mắn thay, Ba Lệ Minh có thiên phú kinh người, cộng thêm có nền tảng lý luận sâu sắc, rất nhiều võ công vừa học liền biết, cuối cùng được bang chủ Cái Bang để mắt, truyền thụ tuyệt học 《Hàng Long Thập Bát Chương》.

Mà Ba Lệ Minh cũng không khiến người ta thất vọng, chỉ dùng một năm thời gian, liền luyện 《Hàng Long Thập Bát

Chương 》 đến đại thành, một thân chương pháp cương mãnh vô song, trở thành cường giả nổi tiếng, uy chấn một phương.

Cuối cùng thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ của mình...

Ở thế giới võ đạo đó, “Kháng Long Hữu Hồi” mà Ba Lệ Minh đánh ra, có thể tạo thành một cơn cuồng phong dài ba bốn mươi mét.

Mà trở lại bên này, Kháng Long Hữu Hồi mà ông vừa đánh ra, Chân Long khí kinh nhiều nhất chỉ dài ba bốn mét.

Không chỉ hình dáng thu nhỏ mười lần, uy lực cũng kém mười lần!

Đây là bởi vì.

Nguyên khí trên Lam Tinh khan hiếm, so với thế giới võ đạo đó, căn bản không thể so sánh được.

Sau khi rời khỏi bí cảnh, chân khí cường hoành mà Ba Lệ Minh mất hơn một năm tu luyện ra, cũng hoàn toàn biến mất.

Bí cảnh để Ba Lệ Minh có thể thuận lợi thi triển “Hàng Long Thập Bát Chương” được ban thưởng, đã đặc biệt sửa đổi Hàng Long Thập Bát Chương, không cần chân khí cũng có thể đánh ra.

Nhưng như vậy, uy lực tự nhiên không thể so sánh với Hàng Long Thập Bát Chương bản chính.

Lúc này, trong lòng Ba Lệ Minh vẫn còn đầy lưu luyến đối với thế giới võ đạo đó.

Thế giới trong bí cảnh, võ đạo hưng thịnh, cường giả nhiều như mây, khiến ông say mê sâu sắc.

Kỳ thực, ông đã không chỉ một lần có ý nghĩ, cứ để nhiệm vụ thất bại, vĩnh viễn ở lại trong bí cảnh.

Sau đó vẫn dựa vào ý chí kiên cường, chống lại sự cám dỗ, hoàn thành nhiệm vụ, trở về hiện thực.

Bí cảnh chung quy vẫn là bí cảnh!

Cho dù là thế giới hoàn mỹ đến đâu, cũng như hoa trong gương, trăng dưới nước.

Ba Lệ Minh ý chí kiên định, biết mình thuộc về Lam Tinh.

Chương 296 - Hàng Long Thập Bát Chưởng? Ở đây có Chân Long! (2)

Đối với chuyến đi bí cảnh lần này, nhìn chung Ba Lệ Minh vẫn khá hài lòng.

Phản thưởng thì thôi.

Cho dù là phản thưởng tiềm năng, hay phản thưởng công pháp 《Hàng Long Thập Bát Chưởng》, cũng chỉ có thể tăng cường một chút thực lực của Ba Lệ Minh, có còn hơn không.

Điều khiến Ba Lệ Minh hài lòng là, trong đầu ông, vẫn còn lưu giữ ký ức ở thế giới võ đạo.

Sau khi quyết định hoàn thành nhiệm vụ để trở về thế giới hiện thực, Ba Lệ Minh liền đi khắp nơi tìm kiếm thần công bí tịch để xem, ghi nhớ lại.

Những ký ức này.

Mới là thu hoạch lớn nhất của Ba Lệ Minh trong chuyến đi này.

Tiếp theo.

Ba Lệ Minh đã có mục tiêu mới.

Ông muốn sửa đổi những thần công của thế giới võ đạo, sửa đổi thành võ công phù hợp với thế giới này, sau đó truyền bá võ đạo trên Lam Tinh!

Ông muốn thử xem, có thể tạo ra một thế giới võ đạo hưng thịnh trên Lam Tinh hay không!

“Sur huynh! Sur huynh!”

Lúc này.

Một đám người xông vào.

Rõ ràng là tiếng nổ vừa rồi, đã kinh động đến bọn họ.

Trong số những người xông vào, người dẫn đầu chính là cha của Trần Nghiệp, Trần hội trưởng.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Trần hội trưởng nghiêm nghị tìm kiếm trong sân, còn tưởng rằng có kẻ ngu xuẩn nào không biết điều, lén tập kích Ba Lê Minh!

Việc Ba Lê Minh vượt qua bí cảnh số 30 thành công, ông đã biết từ lâu, vẫn luôn canh giữ ở bên ngoài.

“Không có việc gì!”

Ba Lê Minh cười xua tay nói: “Là ta đang thử nghiệm một môn võ công mới, cho nên mới gây ra chút động tĩnh.”

Nghe vậy, lại nhìn tảng đá lớn xung quanh bị nổ thành mảnh nhỏ, trong lòng Trần hội trưởng âm thầm chép miệng.

Tảng đá lớn này không phải đá bình thường.

Mà là một loại kỳ thạch có độ cứng vượt qua kim loại thông thường, độ cứng Mohs đạt tới cấp bảy (cao nhất là cấp mười)!

Nếu là đá bình thường, cũng không có tư cách được mang đến đây, điểm tô cảnh sắc.

Kỳ thạch cứng như vậy, lại bị sư huynh đánh nát như vậy?

Sư huynh thật sự là càng ngày càng mạnh!

“Mọi người đi bận việc đi!”

Ba Lê Minh ra lệnh đuổi người, lại chỉ giữ lại Trần hội trưởng: “Sư đệ, đệ ở lại một chút.”

Chờ những người khác lần lượt rời đi.

Ba Lê Minh liền cười nói với Trần hội trưởng: “Lần này ta ở trong bí cảnh, đối với ‘Kỳ Kinh Bát Mạch’ lại có nhận thức mới, tiếp theo, ta có chín thành nắm chắc, giúp đệ thành công Bao Đan, đệ chuẩn bị hai ngày này, tịnh cốc hai ngày, hai ngày sau liền bắt đầu.”

Nghe vậy.

Trần hội trưởng không khỏi lộ ra vẻ vui mừng.

Ông đương nhiên cũng muốn tăng cường thực lực.

Nếu không cũng sẽ không buông bỏ bí cảnh, hàng năm đúng giờ tham gia bí cảnh toàn dân, chính là vì tích lũy thực lực, tiếp tục mạnh lên.

“Cảm ơn sư huynh.”

Lúc này.

Trong bãi đậu xe bên ngoài, vang lên tiếng phanh gấp.

Hai sư huynh đệ lập tức biết, có người đến, còn đến khá vội vàng.

Một lát sau.

Một thành viên nòng cốt của Hiệp Hội Dị Năng, mang theo máy tính bảng, vội vàng đến sân.

“Hai vị hội trưởng, có sự kiện khẩn cấp.”

Nghe vậy, sắc mặt Trần hội trưởng lập tức nghiêm túc.

Tuy nhiên ông không lên tiếng.

Bởi vì ông là người biết chừng mực, sư huynh mới là hội trưởng chính thức, ông chỉ là tạm thời thay sư huynh làm một thời gian mà thôi.

Khi Ba Lê Minh không có mặt, ông có thể thực hiện quyền lực của hội trưởng.

Bây giờ Ba Lê Minh đang ở đây, đến lượt ông ta lên tiếng rồi.

Mặc dù nói, nghĩ như vậy có thể là quá cẩn thận, nhưng Trần hội trưởng cảm thấy, vẫn nên chú ý những gì nên chú ý.

Điều quan trọng nhất khi làm người, chính là không được vượt quá giới hạn!

“Chuyện gì?”

Sắc mặt Ba Lê Minh cũng có chút nghiêm nghị.

Bởi vì ông đang đoán, có phải là bá chủ ngoài hành tinh mà lần trước họp đã nói đến rồi không?

“Là bên quân đội gửi đến một đoạn video, hy vọng Hiệp Hội Dị Năng chúng ta, hỗ trợ quảng bá.” Thành viên nòng cốt nói.

“Ồ?”

Nghe vậy.

Ba Lê Minh lộ ra vẻ kinh ngạc, mở miệng hỏi: “Là video gì?”

“Video ở ngay đây.”

Thành viên nòng cốt lấy ra máy tính bảng, sau đó tìm ra video, đưa cho Ba Lê Minh.

Trần hội trưởng cũng xem bên cạnh.

Khi bọn họ nhìn thấy Thanh Long khổng lồ trong video, lập tức trợn tròn mắt...

Một lát sau.

Video kết thúc.

Ba Lê Minh và Trần hội trưởng, đều im lặng hồi lâu.

Thanh Long trong video thực sự quá đáng sợ!

Một ngum... Long Tức đó, lực công kích quả thực là hủy thiên diệt địa.

Ngay cả cường giả như Ba Lê Minh, sau khi xem xong video, cũng vô cùng chấn động.

Ở thế giới võ đạo trong bí cảnh, ông nổi tiếng nhờ một thân thần công 《Hàng Long Thập Bát Chương》.

Nhưng mà.

Trước mặt cự long như vậy, để ông hàng một cái thử xem?

Ngay cả những võ giả cấp Thần Phá Toái Hư Không kia, lực công kích cũng kém xa Thanh Long này.

“Đoạn video này... là thật sao?” Ba Lê Minh không nhịn được hỏi.

Thành viên nòng cốt lập tức gật đầu: “Đã tìm người xác minh rồi, là thật, toàn bộ quá trình không có bất kỳ chỉnh sửa nào. Hơn nữa có ba video góc nhìn khác nhau, đủ để chứng minh, tính chân thực của cự long này.”

Ba Lê Minh nghe vậy, lập tức nhíu mày.

Trên Lam Tinh, từ khi nào xuất hiện sinh vật cường hãn như vậy?

“Đây là Thú Vương mới xuất hiện?” Trần hội trưởng nghi ngờ hỏi: “Nhưng tại sao nó lại tấn công sào huyệt của quái vật?”

Đối với sào huyệt quái vật ở phía Bắc có hai lỗ sâu không thời gian, thường xuyên chi viện tiền tuyến, Trần hội trưởng đương

nhiên nhận ra.

Sự tồn tại của Thú Vương, Trần hội trưởng cũng biết.

Nghe được từ Thú Vương, sắc mặt Ba Lệ Minh, trở nên ngưng trọng.

Nếu Thú Vương mới, sở hữu sức phá hoại đáng sợ như vậy, vậy nó quả thực có thể làm bất cứ điều gì nó muốn trên hành tinh này.

Không ai có thể ngăn cản!

Sau đó.

Trần hội trưởng lại hỏi: “Tại sao quân đội lại muốn chúng ta hỗ trợ quảng bá video như vậy? Chẳng lẽ bọn họ không sợ sự xuất hiện của Thú Vương, sẽ gây ra hoang mang xã hội sao?”

Thành viên nòng cốt lập tức nói: “Hai vị hội trưởng, theo tin tức bên quân đội truyền đến, Thần Long này, không phải Thú Vương, mà là đồng minh của nhân loại chúng ta.”

“Đồng minh??”

Nghe vậy, Ba Lệ Minh và Trần hội trưởng quả thực còn kinh ngạc hơn lúc này không ít.

Bên nhân loại, từ khi nào có sinh vật cường đại như vậy làm đồng minh rồi?

Nếu nhân loại có cự long, còn có thể bị diệt nhiều quốc gia như vậy sao?

Cho dù là Thú Vương, e rằng cũng không chịu nổi một ngụm Long Túc siêu cấp của cự long này chứ?

“Nói chính xác, là đồng minh của Hạ quốc chúng ta!”

Người đàn ông nòng cốt này nói xong, lại điều chỉnh một video góc độ khác trên máy tính bảng.

“Hai vị hội trưởng xin xem, trên người cự long này, còn có một người loại đang ngồi!”

Video trước đó, được quay từ góc dưới bên trái, góc độ như vậy, vừa vặn có thể chiêm ngưỡng toàn bộ hình dáng bên ngoài của cự long, cũng như toàn bộ quá trình “khắc nhổ bừa bãi”.

Mà video lúc này, được quay từ góc trên bên phải, có thể thấy, trên cổ cự long, còn có một người tí hon đang ngồi.

Người đương nhiên là người bình thường.

Chỉ là.

So với thân hình của cự long, người đó thật sự giống như con châu chấu.

Nếu không phải video này đặc biệt dùng ống kính cận cảnh quay, e rằng cũng không nhìn thấy...

“Hả?”

Khi Ba Lệ Minh nhìn thấy người đang ngồi trên cổ cự long, không khỏi phát ra tiếng kinh ngạc.

“Đây là... Tần đội trưởng?”

“Đúng vậy, bên quân đội đã xác nhận, người ngồi trên lưng cự long, chính là Tần đội trưởng!” Người đàn ông nòng cốt nói: “Nghe nói, cự long này cũng là do Tần đội trưởng mang đến, trước đó căn bản không có bất kỳ dấu vết tồn tại nào...”

Nghe vậy.

Hai mắt Ba Lệ Minh đột nhiên lóe sáng, phỏng đoán: “Chẳng lẽ, bí cảnh số 30, đã thưởng cho Tần đội trưởng một con Chân Long?”

Vừa nói ra lời này.

Chính ông liền lắc đầu trước.

Mặc dù bí cảnh số 30 sẽ thưởng kỹ năng và vật phẩm, nhưng thưởng một con cự long đáng sợ như vậy, cũng quá khoa trương rồi.

Tuyệt đối không thể nào!

Chương 297 - Hàng Long Thập Bát Chưởng? Ở đây có Chân Long! (3)

Ba Lệ Minh không chú ý đến là, sư đệ Trần hội trưởng đứng sau lưng ông, lúc này đã run lấy bầy, toàn thân đều đang run...

Không biết là kích động, hay là đang sợ hãi.

Trần hội trưởng biết, lần này Tần Mộc Âm có thể vượt qua bí cảnh số 30 thuận lợi, nhất định có công lao của con trai ông.

Bởi vì Trần Nghiệp đã sớm nói với ông, Tần Mộc Âm mời Trần Nghiệp đi giúp cô...

Hiện tại.

Trong đầu Trần hội trưởng, đã có một suy đoán táo bạo.

Con Thanh Long đầy uy nghiêm, có thể hủy thiên diệt địa đó, chẳng lẽ là con trai ông biến thành?

Thiên phú anh hùng S1, còn có kỹ năng thiên phú khoa trương như hóa rồng sao?

“Tần đội trưởng đã trở về chưa?”

Ba Lê Minh đột nhiên mở miệng hỏi.

Người đàn ông nòng cốt vội vàng nói: “Nghe nói là vừa trở về không lâu.”

“Ta đi tìm cô ấy hỏi một chút!”

Ba Lê Minh nói làm liên làm, giống như một cơn gió, nhanh chóng rời khỏi đạo trường.

Sau khi Ba Lê Minh đi, Trần hội trưởng đè nén cảm xúc trong lòng, mở miệng nói với người đàn ông nòng cốt: “Cậu về trước đi, lát nữa tôi sẽ qua đó.”

“Vâng, Trần hội trưởng.”

Người đàn ông nòng cốt liền rời đi.

Trần hội trưởng ngẩng đầu nhìn sắc trời.

Lúc này mặt trời đã lặn.

Ông đứng trong sân, lấy điện thoại ra...

.....

Cùng lúc đó.

Trần Nghiệp đang ngồi trên xe lửa, xuất phát đến Ma Đô.

Nhớ lại cảnh tượng lúc trước ở căn cứ quân sự bỏ hoang, cho đến bây giờ hắn vẫn thấy ngại không chịu được.

Lúc đó, Trần Nghiệp hận không thể chui xuống đất.

May mà Tần Mộc Âm không phải tiểu nữ sinh, chủ động chuyển chủ đề, thành công hóa giải phần nào sự ngại ngùng.

Cuối cùng, Trần Nghiệp mặc quân phục của Tần Mộc Âm, rời khỏi nơi đó.

Chiếc máy bay vận tải nhỏ đó là của riêng Tần Mộc Âm, trên đó có một số quần áo, vũ khí, trang bị, v.v. mà cô cất giữ.

Dù sao cũng thường xuyên phải chi viện tiền tuyến, Tần Mộc Âm chuẩn bị một ít đồ trên máy bay vận tải của mình cũng là chuyện bình thường.

Mặc dù quân phục của Tần Mộc Âm, mặc trên người Trần Nghiệp trông rất nhỏ, hơn nữa kiểu dáng lại là của nữ, khiến Trần Nghiệp trông giống như kẻ biến thái... Nhưng không còn cách nào khác! Ai bảo Trần Nghiệp không nghĩ đến việc mang theo một bộ quần áo trước chứ?

Chỉ có thể nói lần đầu tiên, kinh nghiệm chưa đủ.

Sau bài học lần này, sau này Trần Nghiệp nhất định sẽ nhớ kỹ.

Nếu có ý định biến thành hình thái Thanh Long, nhất định phải chuẩn bị sẵn một bộ quần áo!

Sau đó, Trần Nghiệp không để Tần Mộc Âm đưa đi, mà tự mình dùng hai chân nhanh chóng chạy đến thành phố gần đó, sau đó mua lại một bộ quần áo nam trong thành phố, rồi mới mua vé lên xe lửa, định trực tiếp trở về Ma Đô.

Còn chuyện động tĩnh gây ra, nên giải thích với cấp trên như thế nào, đó đương nhiên là chuyện của Tần Mộc Âm rồi.

Lúc này, Trần Nghiệp đang nhớ lại cảm giác khi biến thành hình thái Thanh Long lúc trước.

Phải nói rằng, cảm giác hóa thân thành cự long, rất kỳ diệu.

Đôi mắt của con người và đôi mắt của cự long, cách nhìn nhận vạn vật thế gian, cũng không giống nhau.

Trong đôi mắt hình thái Thanh Long, thế giới dường như thu nhỏ lại rất nhiều, hẳn có thể nhìn xuống toàn bộ thế giới, bao quát sơn hà.

Điều khiến Trần Nghiệp hài lòng nhất, không gì khác chính là sự tăng cường về thực lực sau khi biến thành hình thái Thanh Long.

Không nói cái khác.

Chỉ nói Long Túc, sức phá hoại còn mạnh hơn cả một quyền toàn lực của hắn.

Nghĩ cũng đúng.

Một quyền toàn lực của hắn, dựa vào thuộc tính sức mạnh.

Mà lực công kích của Long Túc, là tổng của bốn thuộc tính của hắn!

Theo thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp, tổng của bốn thuộc tính, lên tới hơn hai vạn, sức phá hoại tự nhiên kinh người.

Còn có một điểm rất quan trọng, Long Túc không chỉ có sức phá hoại mạnh, mà sóng xung kích sau khi nổ tung, cũng vô cùng đáng sợ, tuyệt đối thuộc về công kích quần thể phạm vi lớn.

Nói không ngoa.

Trần Nghiệp bây giờ, quả thực chính là một vũ khí hạt nhân hình người!

Nếu hắn muốn hủy diệt thế giới này, chỉ cần cho hắn một khoảng thời gian nhất định, liền có thể làm được, hơn nữa không ai có thể ngăn cản...

“Thủ đoạn có sức phá hoại mạnh nhất của nhân loại hiện nay, vẫn là vũ khí hạt nhân.”

“Sau khi biến thành hình thái Thanh Long, thuộc tính sức mạnh và thuộc tính thể chất của ta, đều tăng lên gấp năm lần, nói lên rằng lực phòng ngự của ta, cũng như vậy... Không biết với lực phòng ngự ở hình thái Thanh Long của ta, có thể chịu được công kích nổ hạt nhân hay không?”

Hai mắt Trần Nghiệp lóe lên tia kích động.

Hắn muốn mạnh lên thêm chút nữa, rồi để Tần Mộc Âm hỗ trợ, lấy một quả bom hạt nhân đến, sau khi hắn biến thành hình thái Thanh Long thì cho nổ, thử xem uy lực của vụ nổ hạt nhân...

Nếu có thể chịu được vụ nổ hạt nhân, vậy thì lợi hại rồi!

Còn phóng xạ?

Với thể chất của hấn, sợ cái lông gì!

Lúc này.

Điện thoại của Trần Nghiệp, đột nhiên vang lên.

Là tin nhắn mà cha hấn, Trần hội trưởng gửi đến.

【 Ròng? 】

Tin nhắn chỉ như vậy, một chữ cộng thêm một dấu chấm hỏi.

Trần Nghiệp lập tức hiểu ra, có chút muốn cười.

Lão cha vẫn là khá thận trọng, ngay cả việc gửi tin nhắn hỏi hấn, cũng làm cẩn thận như vậy.

Sau đó, hấn trả lời một chữ “Phải”.

Trần hội trưởng liền không trả lời lại bất kỳ tin nhắn nào nữa.

Việc Trần hội trưởng nhanh như vậy đã biết sự xuất hiện của Thanh Long, Trần Nghiệp cũng không bất ngờ.

Thậm chí hấn còn có thể dự đoán được, tin tức hot search ngày mai, nhất định có liên quan đến cự long!!

.....

Thời gian tàu đến Ma Đô, dự kiến là hơn chín giờ tối.

Bây giờ mới hơn năm giờ, còn bốn tiếng nữa.

Trần Nghiệp thả lỏng người, có chút mệt mỏi.

Hấn biết, đây là do tiêu hao sau khi sử dụng Long Túc, vẫn chưa bổ sung lại được.

Vừa hay rảnh rỗi cũng nhàm chán, Trần Nghiệp liền dựa vào ghế, nhắm mắt dưỡng thần.

Hấn mua vé khoang thương gia, ghế dựa vào vẫn khá thoải mái.

Chỉ một lát sau.

Trần Nghiệp liền phát ra tiếng hít thở đều đều, vậy mà ngủ thiếp đi...

Sau đó.

Trần Nghiệp mơ một giấc mơ.

Trong mơ, hắn nhìn thấy Saitama vẫn còn là người bình thường, vì cứu một cậu bé có cái cằm kỳ lạ, đã đại chiến với quái nhân, cho dù là đầu rơi máu chảy, cũng không hề lùi bước.

Do hắn là góc nhìn của Thượng Đế, cho nên, trận chiến giữa Saitama và quái nhân, hắn thấy rất rõ ràng.

Saitama thời kỳ này, hoàn toàn là một kẻ yếu ớt, nhưng lại có thể dựa vào dũng khí, cuối cùng đánh bại quái nhân mạnh hơn mình, cứu được cậu bé.

Thậm chí, tâm tính của Saitama, cũng vì vậy mà có chút thay đổi, bắt đầu rèn luyện bản thân, theo đuổi sức mạnh...

.....

Không biết qua bao lâu.

Trần Nghiệp đột nhiên tỉnh giấc.

Hắn nhìn thời gian, đã hơn tám giờ tối rồi.

Vừa rồi vậy mà ngủ mất ba tiếng đồng hồ.

Trên mặt Trần Nghiệp lộ ra vẻ nghi hoặc.

Vì ra ngoài, hắn tương đối thận trọng, vừa rồi cũng không định ngủ, vậy mà lại nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Quan trọng nhất là, còn mơ thấy Saitama có tóc.

Thế giới trong mơ vô cùng chân thực!

Nếu không phải Trần Nghiệp có góc nhìn của Thượng Đế, e rằng đều sẽ cho rằng, đó là trải nghiệm của chính mình...

Trong lòng Trần Nghiệp mơ hồ có dự cảm.

Giấc mơ này, e rằng không đơn giản như vậy.

Có lẽ chính là một loại gợi ý, là Đầu Trọc Đại Ma Vương muốn nói cho hắn điều gì đó...

Lúc này.

Trần Nghiệp chú ý thấy.

Trên điện thoại của hắn có mấy tin tức mới chưa đọc.

Click mở ra xem, là Tần Mộc Âm hai tiếng trước, đã gửi cho hắn ba đoạn video.

Trên tất cả các video, đều được ghi chú hai chữ “Thú Vương”.

Chương 298 - Đông Phương Thần Long, Chấn Động Toàn Thế Giới!

Trần Nghiệp lập tức hứng thú, click mở video.

Video đầu tiên mở ra, đập vào mắt chính là một con quái vật khổng lồ vô cùng, đang phá hoại.

Quái vật có thân hình cường tráng và to lớn, giống như một ngọn núi hùng vĩ, ước chừng chiều cao tuyệt đối vượt quá trăm mét trở lên.

Nó đứng bằng hai chân, phần thân trên có hai móng vuốt ngắn hơn, phần đuôi là một cái đuôi to khỏe, ánh mắt hung dữ, miệng nhô về phía trước, đầy răng nanh...

Nhìn tổng thể, quái vật rất giống khủng long thời kỳ kỷ Jura, lại có chút giống thần lằn khổng lồ đứng thẳng.

Khi Trần Nghiệp nhìn rõ quái vật trong video.

Không khỏi tròn tròn mắt.

Đậu xanh!

Đây chẳng phải là Godzilla sao?

Không sai.

Quái vật trong video, và Godzilla trong phim quái vật mà Trần Nghiệp đã xem trên Trái Đất, về hình dáng gần như giống hệt nhau.

Chỉ là, Godzilla trong video này, dường như to lớn hơn một chút, cũng hung dữ hơn một chút.

Thú Vương trong truyền thuyết, chẳng lẽ chính là Godzilla??

Mang theo nghi ngờ, Trần Nghiệp chăm chú xem tiếp, rất nhanh liền phát hiện ra điều không đúng.

Godzilla trong video, cũng có thể phun ra đồ vật trong miệng, nhưng không phải là nguyên tử thô tức, mà là nhiệt lưu nhiệt độ cao đỏ rực.

Nhiệt lưu nhiệt độ cao mà nó phun ra, nơi nào đi qua, vạn vật đều có thể hóa thành biển lửa.

Ngay cả mặt đất cũng đang bốc cháy.

Điều này khiến Trần Nghiệp có chút nghi hoặc.

Năng lực mang tính biểu tượng nhất của Godzilla, chính là nguyên tử thô tức của nó.

Sau đó.

Trần Nghiệp lại click mở video thứ hai.

Quái vật trong video thứ hai, là một con ác long ba đầu khổng lồ, trông còn to lớn hơn cả Godzilla.

Đặc biệt là đôi cánh đó, nếu hoàn toàn mở ra, chiều rộng ít nhất cũng phải vượt quá sáu trăm mét.

Chỉ cần liếc mắt một cái, Trần Nghiệp liền nhận ra con quái vật này.

King Ghidorah!

Hình dáng bên ngoài của con quái vật này, cũng giống hệt như King Ghidorah trong phim quái vật mà Trần Nghiệp đã từng xem.

Chờ Trần Nghiệp tiếp tục xem, lại phát hiện ra một số điểm khác biệt.

King Ghidorah trong video, ba cái đầu phun ra cũng không phải là tia sét, mà là một loại cầu lửa sẽ nổ tung, uy lực không tệ!

Sức phá hoại của mỗi cầu lửa, cũng không kém gì sức phá hoại của tên lửa của loài người.

Quan trọng nhất là, ba cái đầu của quái vật, có thể không ngừng phun ra loại cầu lửa này.

Con ác long ba đầu trong video, từ khi xuất hiện đến bây giờ, trong thời gian vài phút, đã gần như hủy diệt một thành phố bằng cầu lửa.

Trọng điểm không phải là cái này.

Trọng điểm là, tại sao những quái vật Thú Vương này, trông giống hệt như tạo hình quái vật trong phim trước đây, nhưng năng lực lại khác nhau?

Là quái vật được sửa đổi sao?

Sau đó.

Trần Nghiệp lại mở video thứ ba.

Khi hắn nhìn thấy con quái vật trong video, lại một lần nữa giật mình...

So với Godzilla và King Ghidorah.

Con quái vật trong video thứ ba.

Thể hình nhỏ hơn nhiều, trông chỉ khoảng hai ba mét.

Con quái vật này có khuôn mặt dữ tợn, giống như ác ma bẩm sinh, toàn thân cơ bắp cuộn cuộn, hơn nữa, trên người mọc đầy gai xương, trông cực kỳ hung dữ!

Điều khiến Trần Nghiệp kinh ngạc là, con quái vật này hắn cũng nhận ra.

Tên của nó là “Doomsday”!

Có lẽ cái tên này khiến không ít người cảm thấy xa lạ, chỉ cần biết rằng, nó đã từng giết chết Siêu Nhân!

Chính là Siêu Nhân “Thần Nhân Gian” của thế giới DC.

Không sai.

Con quái vật trong video thứ ba xuất thân từ thế giới DC.

Lúc đầu.

Trần Nghiệp còn hơi không chắc chắn, đợi hắn xem xong video, liền biết “Thú Vương” này chính là Doomsday.

Trong video, con quái vật này không chỉ có ngoại hình gần như giống với Doomsday, mà còn thể hiện ra đủ loại năng lực mạnh mẽ của Doomsday.

Sức bật như bay, thể lực vô hạn không bao giờ biết mệt mỏi, và khả năng tái tạo chữa lành siêu nhanh...

Con quái vật này có sức mạnh vô song, thế không thể đỡ.

Vũ khí nóng mà loài người tự hào, đối với nó chẳng khác gì gãi ngứa.

Cuối cùng, loài người bất lực, sử dụng vũ khí hạt nhân, oanh tạc con quái vật này.

Tuy nhiên, nó không những không chết, ngược lại còn tiến hóa...

Nếu không phải nó chỉ có thể ở lại thế giới này vài giờ rồi sẽ biến mất, e rằng thế giới này đã bị con quái vật này hủy diệt, cũng sẽ không đến lượt Trần Nghiệp xuyên việt đến đây.

...

Ba video.

Ba loại “Thú Vương” khác nhau!

Và cả ba loại Thú Vương này đều có thực lực hủy diệt thế giới loài người.

Không trách Thú Vương lại trở thành sự tồn tại cấm kỵ của loài người.

Trần Nghiệp vốn tưởng rằng, cái gọi là “Thú Vương”, hẳn là giống với những quái vật bên ngoài tường thành, chỉ là to lớn hơn, cũng lợi hại hơn một chút.

Không ngờ, tất cả đều là những con hấn nhận ra.

Hơn nữa còn xuất thân từ những thế giới khác nhau...

Đây là cái gì?

Thế giới bí cảnh phản xâm lược sao?

Hay là đầu bên kia của lỗ sâu không thời gian, là một thế giới đại loạn đầu của quái vật?

Xem ra, cái gọi là lỗ sâu không thời gian, còn phức tạp hơn hấn tưởng tượng.

Mà trong ba loại “Thú Vương” này, điều khiến Trần Nghiệp cảm thấy khó giải quyết nhất, chính là “Doomsday” trông nhỏ nhất!

Như Godzilla và King Ghidorah, Trần Nghiệp đều có nắm chắc có thể đối phó.

Chỉ duy nhất Doomsday, ngay cả Trần Nghiệp cũng bó tay.

Con quái vật này thực sự là tồn tại bất tử.

Hơn nữa còn có thể tiến hóa vô hạn, cho đến khi vô địch.

Thứ duy nhất có thể giết nó, chính là Kryptonite của thế giới DC...

Nhưng đây không phải là thế giới DC!

Lấy đâu ra Kryptonite?

Giả sử Doomsday thực sự đến Lam Tinh, vậy biện pháp duy nhất mà Trần Nghiệp có thể nghĩ đến, chính là nhân lúc con quái vật này chưa tiến hóa, đánh nó ra ngoài vũ trụ, đẩy vào không gian.

...

Sau khi hiểu rõ về Thú Vương.

Trần Nghiệp có chút ngưng trọng.

Bởi vì Tần Múc Âm gửi tới, còn có một số tư liệu về Thú Vương khác.

Kể từ khi lỗ sâu không thời gian xuất hiện đến nay, trong mấy chục năm qua, tổng cộng đã xuất hiện sáu lần Thú Vương, và sáu lần Thú Vương đều không giống nhau.

Ba lần Thú Vương xuất hiện đầu tiên, do khoa học kỹ thuật chưa phát triển nên không có hình ảnh lưu giữ, chỉ có một số ghi chép bằng chữ.

Còn ba Thú Vương phía sau, mới xuất hiện trong gần hai mươi năm nay.

Trong đó, video có độ nét cao nhất, là Doomsday.

Chúng tỏ nó là Thú Vương xuất hiện gần đây nhất!

Theo tư liệu mà Tần Múc Âm cung cấp cho thấy, Thú Vương xuất hiện khoảng bảy tám năm một lần, khoảng cách thời gian xuất hiện giữa hai con Thú Vương gần nhất, cũng không vượt quá mười năm.

Mà kể từ lần Doomsday xuất hiện lần trước, đã qua bảy năm rồi.

Nói không chừng, không bao lâu nữa, lần Thú Vương tiếp theo sẽ giáng lâm...

“Thưa các nữ sĩ tiên sinh, tàu sắp đến ga Ma Đô, xin quý khách cần xuống tàu, vui lòng chuẩn bị trước...”

Lúc này.

Trong toa xe vang lên tiếng thông báo.

Không ít hành khách chuẩn bị xuống tàu, đều bắt đầu thu dọn hành lý.

Trần Nghiệp không có gì để thu dọn, chỉ cất điện thoại, chờ tàu đến nơi.

Đợi hẵn về đến Võ Đại, đã là mười giờ tối.

Cổng trường đã đóng.

May mà bảo vệ nhận ra hắn, vui vẻ cho vào.

Trở lại trường, Trần Nghiệp không lập tức về ký túc xá, mà chạy vài vòng trên sân tập trước, sau đó mới về ký túc xá, tiếp tục hoàn thành các hạng mục còn lại...

Nhìn thấy 10 điểm thuộc tính tăng thêm trên bảng thuộc tính của mình, hắn mới hài lòng đi tắm rửa ngủ.

...

Ngày hôm sau.

Trần Nghiệp ngủ đến rất muộn mới dậy.

Bởi vì hắn lại nằm mơ, mơ thấy Saitama.

Điều kỳ lạ là, giấc mơ hắn mơ đêm qua, lại tiếp nối giấc mơ trên tàu.

Chương 299 - Đông Phương Thần Long, Chấn Động Toàn Thế Giới! (2)

Saitama trong mơ, đã thay đổi tâm lý suy sụp, bắt đầu theo đuổi sức mạnh, khổ luyện.

Vừa luyện tập, vừa săn quái nhân...

Còn Trần Nghiệp, như một người chứng kiến.

Đợi Trần Nghiệp mở mắt ra, đã là hơn mười giờ sáng.

Mặc dù trong lòng Trần Nghiệp nghi hoặc, nhưng hắn cũng không nghĩ nhiều, dậy rửa mặt xong liền đi đến nhà ăn.

Nhà ăn rất náo nhiệt.

Các bạn học đều có mặt.

Nhưng tổng số người dường như ít hơn vài người...

Không ai cố ý hỏi thăm tung tích của mấy bạn học kia, để tránh ảnh hưởng đến tâm trạng của mình.

Mọi người ăn uống, trò chuyện về những sự kiện lớn gần đây.

“Lão Trần! Bên này.”

Nhìn thấy Trần Nghiệp đến, Tào Vũ vội vàng vẫy tay ra hiệu.

Trần Nghiệp đi qua ngồi xuống, trừ Triệu Tranh không có mặt, những người bạn nhỏ khác đều có mặt.

“Sự đệ của tôi đâu?”

“Vẫn đang trên đường, sắp đến rồi.”

Tào Vũ trả lời một câu, rồi vội vàng nói: “Lão Trần, sáng nay cậu lên mạng chưa?”

“Chưa! Sao vậy?”

“Trời đất! Chuyện lớn rồi!”

Tào Vũ kinh ngạc nói: “Nước ta, xuất hiện Thần Long phù hộ! Bây giờ chuyện này đã bùng nổ trên mạng rồi, cậu xem bảng hot search đi, toàn là tin tức về Thanh Long!”

Trần Nghiệp trong lòng khê động, lập tức lấy điện thoại ra, quả nhiên nhìn thấy, trên mạng toàn là tin tức đang thảo luận về Thanh Long.

Ba video quay từ các góc độ khác nhau, đang lan truyền điên cuồng trên mạng.

Vô số cư dân mạng, nhiệt liệt bàn tán:

“Trời đất! Đây là thần thú Thanh Long trong truyền thuyết sao?”

“Quá to quá dài, trực thăng trước mặt Thần Long, giống như con chuột.”

“Thật không thể tin được! Tại sao sinh vật trong thần thoại truyền thuyết, lại xuất hiện trong hiện thực?”

“Thế giới của chúng ta còn chưa đủ kỳ ảo sao? Lỗ sâu không thời gian, thiên phú anh hùng, bí cảnh... cái nào không phải là sự tồn tại trái với lẽ thường? Thêm một con thần thú Cự Long nữa, cũng không có gì lạ.”

“Mẹ kiếp!! Thứ Thần Long phun ra là gì vậy? Uy lực này... cũng quá khoa trương rồi chứ?”

“Chắc chắn là Long Túc rồi! Nhưng quả thực quá mạnh, sức phá hoại này, còn khủng bố hơn cả vụ nổ hạt nhân...”

“Trên lưng Thần Long còn có người? Đó là... Tần nữ sĩ?”

“Trời đất, đúng là Tần nữ thần của tôi, sao cô ấy lại ngồi trên lưng Thần Long?”

“Mấy người là fan giả hả, không theo dõi tài khoản của Tần nữ thần sao? Tần nữ thần đã nói rồi, Thần Long này là đồng minh của chúng ta!”

“Đồng minh? Vãi! Chúng ta lại có đồng minh mạnh như vậy, còn sợ quái vật cái gì nữa?”

“Lâu trên là kẻ thiếu năng à? Thần Long nợ cậu chắc? Chỉ là đồng minh thôi, hủy diệt một ổ quái vật khó nhằn nhất, đã rất nể mặt rồi, hơn nữa, chỉ cần lỗ sâu không thời gian còn đó, quái vật là vô tận, làm sao diệt sạch? Nếu có thể diệt sạch thì những cường giả kia đã đi làm từ lâu rồi.”

...

Đối với sự xuất hiện của Thanh Long.

Cư dân mạng thảo luận rất sôi nổi.

Vô số người đang suy đoán, sự xuất hiện của Thần Long, sẽ tạo ra những ảnh hưởng gì đối với xã hội loài người, thậm chí là toàn bộ Lam Tinh.

Chuyện này, cũng gần như đạt đến mức độ thảo luận toàn dân, không chỉ thảo luận trên mạng.

Trần Nghiệp chú ý thấy, các bạn học xung quanh, hầu như đều đang nói chuyện này.

“Uy lực của Long Tức này... quá hung tàn rồi chứ?”

“Quả thực còn khủng bố hơn cả vụ nổ hạt nhân!”

“Nghe nói nước ta sắp công bố tiêu chuẩn cường giả cấp bảy rồi, theo tiêu chuẩn thực lực của nước ta, Cự Long này khoảng cấp mấy?”

“Ít nhất cũng phải cấp tám!”

“Tần nữ sĩ nói Cự Long này là đồng minh của chúng ta? Sao chưa từng nghe nói đến sự tồn tại của nó?”

“Đúng vậy! Với thân hình đồ sộ như vậy của Cự Long, nếu có trên Lam Tinh, hẳn là đã được phát hiện từ lâu rồi mới đúng.”

“Liệu có phải Cự Long vẫn luôn ẩn náu ở nơi nào đó ngủ say, gần đây mới thức tỉnh?”

“Có khả năng này...”

Nghe thấy những lời bàn tán trong nhà ăn, Trần Nghiệp mỉm cười.

Bởi vì những người này đang bàn tán, chính là hắn!

Lúc này.

Tào Vũ đột nhiên cười nói: “Đúng rồi, tôi đột nhiên nhớ ra, có một ca sĩ họ Uông, tháng trước đã bắt đầu quảng bá, nói hôm nay sẽ phát hành bài hát mới, kết quả bài hát mới quả thực được phát hành, nhưng trên mạng lại chẳng có chút động tĩnh nào, sự chú ý của mọi người, đều bị Thần Long này cướp mất rồi, ha ha...”

Lam Tinh cũng có sự tồn tại của ca sĩ diễn viên.

Chỉ là, dưới thời đại cường giả lên ngôi, cuộc sống của những ca sĩ diễn viên này, không hề thoải mái như những đồng nghiệp trên Địa Cầu.

Đa số ca sĩ diễn viên, cũng chỉ sống tốt hơn người thường một chút.

Chỉ có số ít người xuất sắc, mới có thể có được chút danh tiếng.

Ca sĩ họ Uông này, chính là người xuất sắc trong số các ca sĩ, lượng fan cũng coi như khá.

Còn về những thứ kỳ quặc như tiểu thýt tươi.

Trong thế giới này, căn bản không có đất sống...

Bởi vì thân tượng của mọi người, đều là những cường giả!
Điều theo đuổi, cũng là sức mạnh!

Nghe thấy lời của Tào Vũ, Thiệu Văn Tuệ và Nhậm Thiển Thiển cũng cười.

Hiển nhiên họ biết chuyện này.

Trần Nghiệp thì chưa từng nghe nói, cười nói: “VẬY HẮN TA KHÁ XUI XẼO.”

“Lão Trần!” Tào Vũ đột nhiên hỏi: “Theo phán đoán của cậu, Cự Long này, là lai lịch gì? Nó thực sự là đồng minh của chúng ta sao?”

“Lai lịch gì tôi đương nhiên không biết.”

Trần Nghiệp giả vờ suy nghĩ một hồi, nói: “Nhưng mà, lời của Tần nữ sĩ vẫn đáng tin. Cự Long này, chắc chắn là đứng về phía chúng ta, nếu không sẽ không vừa xuất hiện, đã giúp miền Bắc tạm thời giải quyết một phiền toái lớn.”

Nói xong, sắc mặt Trần Nghiệp có chút kỳ quái.

Cảm giác tự mình lên lút bàn tán về mình, thật kỳ lạ...

Nghe xong lời của Trần Nghiệp, Tào Vũ và hai cô gái, đều gật đầu tán thành.

“Tôi thấy trên mạng không ít người nói, Cự Long này thực ra là do Tần nữ sĩ tìm đến.” Tào Vũ kinh ngạc nói: “Nếu cư dân mạng suy đoán chính xác, thì cũng không biết vị Tần nữ sĩ này, là từ đâu tìm được Thần Long, thật đáng sợ.”

Nhậm Thiển Thiển đặt điện thoại xuống nói: “Tôi vừa xem mạng nước ngoài, chuyện Thần Long phù hộ xuất hiện bên ta, đã lan truyền ra nước ngoài rồi, hơn nữa cũng gây chấn động, họ đều rất ghen tị với chúng ta!”

Thiệu Văn Tuệ nói: “Hy vọng có Thần Long làm đồng minh, loài người chúng ta có thể sống tốt hơn một chút, đừng xảy ra chuyện như lần trước nữa.”

Cô ám chỉ, đương nhiên là chuyện Ma Đô từng bị quái vật xâm lược.

“Theo tôi, Thần Long này cũng không thể hoàn toàn tin tưởng!”

Tào Vũ nghiêm túc phân tích: “Cổ nhân có câu nói rất hay! Phi ta tộc loại, kỳ tâm tất dị! Thần Long này dù sao cũng là sinh vật Long tộc, với loài người chúng ta, trời sinh đã không thể hòa hợp... Lão Trần, cậu thấy tôi nói đúng không?”

Trần Nghiệp: “À? Đúng đúng đúng...”

Lúc này.

Triệu Tranh cuối cùng cũng đến nhà ăn.

Tên này toàn thân mồ hôi, còn chưa kịp lau khô, hiển nhiên là vừa luyện tập xong liền trực tiếp đến đây.

“Lão Triệu, bên này!”

Tào Vũ gọi một tiếng.

Triệu Tranh đi qua ngồi xuống, bụng bát cơm lên liền ăn.

Sau đó.

Mọi người lại tiếp tục tán gẫu, chủ đề đương nhiên vẫn là Thần Long.

Trò chuyện một lúc.

Trần Nghiệp chủ động chuyển chủ đề, hỏi: “Bí cảnh hôm kia, các cậu đều không đi chứ?”

“Không!” Tào Vũ nói: “Không phải đều đang chờ tin tức của cậu sao? Cậu nói đi thì chúng ta mới đi!”

Những người khác cũng gật đầu.

Trần Nghiệp liền nói: “Vậy thì ngày bí cảnh mở ra tiếp theo, chúng ta cùng đi.”

“Được!”

Mọi người đều đồng ý.

Ăn cơm trưa xong, mọi người giải tán, ai làm việc nấy.
Đa số mọi người đều chọn đến phòng luyện tập luyện tập.
Chỉ có Trần Nghiệp, định về ký túc xá nằm nghỉ một lát...

Chương 300 - Đi đánh bom trụ sở của chúng!

Vừa đến ký túc xá.

Điện thoại của Trần Nghiệp, đột nhiên có động tĩnh.

Là tin nhắn của Đường Tử Trần gửi đến.

【 Cậu về rồi à? 】

Trần Nghiệp trả lời: 【 Ừ, về rồi! Lớp trưởng, nhớ mình không? 】

Đường Tử Trần ở đầu dây bên kia, dường như dừng lại một lát, sau đó mới trả lời: 【 Mình ở ký túc xá. 】

Trần Nghiệp không phải kẻ ngốc.

Đương nhiên hiểu rõ.

Câu nói này còn có một hàm ý tiềm ẩn: Cậu mau đến tìm mình!

Trần Nghiệp cười trả lời: 【 Vậy cậu đợi nhé, mình đến ngay. 】

Gửi tin nhắn xong, Trần Nghiệp liền ra khỏi cửa, đi về phía ký túc xá của Đường Tử Trần.

Hắn biết, Đường Tử Trần nhất định có rất nhiều lời muốn nói với mình...

Còn tại sao không để nàng đến tìm mình?

Đương nhiên là vì, Đường Tử Trần hiện tại vẫn đang được cấp trên bảo vệ, không thể tùy tiện chạy lung tung.

Đợi Trần Nghiệp đến ký túc xá của Đường Tử Trần.

Quả nhiên.

Câu hỏi đầu tiên của cô nàng, là liên quan đến hắn.

“Mình thấy trên mạng, có video về một con Cự Long.”

Đường Tử Trần hỏi: “Trần Nghiệp, Cự Long này, có phải liên quan đến cậu không?”

Việc Trần hội trưởng có thể đoán được, Đường Tử Trần tự nhiên cũng sẽ có suy đoán.

Dù sao, nàng biết nhiều hơn Trần hội trưởng.

“Đúng vậy, Cự Long đó, thực ra là mình!” Trần Nghiệp cười nói.

Nghe thấy lời này.

Khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Dường như không thể hiểu nổi, một con người, làm sao có thể biến thành Cự Long?

Cả hai rất ăn ý.

Đối với nghi ngờ của Đường Tử Trần, Trần Nghiệp lập tức nói: “Mình có thể sở hữu năng lực biến thành Cự Long, là nhờ một thứ gọi là Trái Ác Quỷ, nó đến từ thế giới của bí cảnh số 30, chỉ cần ăn nó, là có thể có được đủ loại năng lực không thể tưởng tượng nổi!”

“Hóa thân thành Cự Long, chỉ là một trong số đó!”

Qua lời giải thích của Trần Nghiệp.

Đường Tử Trần cuối cùng cũng biết, Trái Ác Quỷ, là một loại trái cây thần kỳ có thể khiến người ta dễ dàng nắm giữ siêu năng lực.

Mà trong thế giới Hải Tặc, Trái Ác Quỷ rất nhiều.

“Thật sự có thể giới như vậy sao? Vậy cường giả trong thế giới đó, chẳng phải rất nhiều?”

“Quả thực rất nhiều, ít nhất là so với thế giới của chúng ta, thì nhiều hơn một chút.”

“Trái cây có thể biến cậu thành Thanh Long, là lấy được trong Bí Cảnh số 30 sao?”

“Cái này... kỳ thực là như vậy, mỗi người chúng ta, sau khi thông qua Bí Cảnh số 30, đều có thể nhận được một phần thưởng kỹ năng hoặc vật phẩm đặc biệt, và về cơ bản, kỹ năng hoặc vật phẩm nhận được, đều liên quan đến thế giới bí

cảnh... Trái Ác Quỷ hình thái Thanh Long này, kỳ thực là phần thưởng mà Tần đội trưởng nhận được, sau đó tặng cho mình.”

Vừa dứt lời.

Trần Nghiệp liền chú ý tới, gương mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần, hơi biến sắc.

Cô nàng cũng không làm âm ỉ, chỉ bình tĩnh nói: “Thứ quý giá như vậy, cũng bằng lòng tặng cho cậu, xem ra vị Tần đội trưởng này, người cũng khá tốt đấy!”

Trần Nghiệp thâm buồn cười, trên mặt giả vờ như không biết gì, tán thành nói: “Đúng vậy, Tần đội trưởng quả thực không tồi.”

Đường Tử Trần nghe vậy, gương mặt xinh đẹp có chút ảm đạm, nhin không được nói: “Đội mình qua Bí Cảnh số 30, cũng sẽ đưa thứ mình nhận được cho cậu.”

Cô nàng này rõ ràng không chịu được trêu chọc.

Trần Nghiệp không muốn trêu chọc nàng nữa.

“Thực ra, Trái Ác Quỷ hình thái Thanh Long này, không có tác dụng đối với Tần đội trưởng. Nó cần người sử dụng có thể chất và sức mạnh cường đại, mới có thể phát huy ra tiềm năng của nó. Mà Tần đội trưởng giống như cậu, đều là người có thuộc tính tinh thần cao. Ngoài ra, Long Túc kỳ thực là liệt diễm nhiệt độ siêu cao, cần có siêu năng lực hệ hỏa, mới có thể thi triển thành công.”

“Hiện tại trên toàn quốc người có siêu năng lực hệ hỏa, chỉ có một mình mình...”

“So với Tần đội trưởng, Trái Ác Quỷ này, hiển nhiên càng thích hợp với mình.”

“Ngoài ra, trước đó mình đã nói với cậu, có bá chủ vũ trụ có thể sẽ xâm lược thế giới của chúng ta, chuyện này cậu hẳn còn nhớ chứ? Tần đội trưởng bằng lòng nhường Trái Ác Quỷ này cho mình, cũng là hy vọng khi bá chủ vũ trụ đến, không ai có thể chống đỡ được, mình có thể ra sức vì Hạ quốc, ít nhất cũng mang theo một số đồng bào.”

Nghe những lời này, gương mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần, cuối cùng cũng thả lỏng không ít.

Sau đó, nàng lại hỏi: “Nhưng mà... sở hữu năng lực như vậy, chẳng phải nên làm át chủ bài sao? Tại sao lại công khai trên mạng?”

Trần Nghiệp kiên nhẫn trả lời: “Trước đó bởi vì nhận được tin tức bá chủ vũ trụ, cấp trên đã áp dụng một số chiến lược, dẫn đến giá cả một số vật tư tăng lên, gây ra không ít sự hoang mang. Ý của Tàn đội trưởng là, để mình dùng hình thái Thanh Long biểu diễn một lần, đạt được mục đích cổ vũ sĩ khí, tăng thêm niềm tin cho mọi người!”

Đường Tử Trần bừng tỉnh đại ngộ.

“Thì ra là vậy... quả thực, mình thấy trong bình luận của cư dân mạng, có không ít cư dân mạng đều vì sự xuất hiện của Thanh Long mà hân hoan cổ vũ. Một số ác ý trước đó cũng ít đi rất nhiều.”

“Trần Nghiệp, cậu thật lợi hại!”

Nói đến đây, đôi mắt sáng ngời của nàng, nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, đột nhiên lại nói: “Mình cũng muốn biết, cười Thanh Long là cảm giác gì, Trần Nghiệp, cậu có thể thỏa mãn mình một chút không?”

Hay lắm!

Lại nữa?

Các cô gái này, sao cứ muốn cười ta thế nhỉ?

“Đương nhiên không thành vấn đề!”

Cô nàng đã cầu xin được thỏa mãn, thân là đàn ông, Trần Nghiệp sao có thể nói không?

Ngoài ra, Trần Nghiệp cũng biết, Đường Tử Trần đột nhiên đưa ra yêu cầu như vậy, e là có chút thành phần cạnh tranh, là không muốn thua Tàn Mộc Âm?

“Khi nào cậu cần, bất cứ lúc nào mình cũng có thể thỏa mãn cậu!” Trần Nghiệp rất nghiêm túc nói.

Đường Tử Trần: “...”

Lời này sao nghe kỳ vậy?

“Vậy thì tối nay!”

Đường Tử Trần nói: “Tối mười giờ, mình đợi cậu ở đình trong hồ nhân tạo của trường.”

Trần Nghiệp ngẩn người: “Gấp vậy sao?”

“Ừm...”

“Được! Vậy tối gặp!”

...

“Trần Nghiệp, sau khi cậu biến thành hình thái Thanh Long, tiêu hao có lớn không?” Đường Tử Trần đột nhiên hỏi.

Trần Nghiệp nói: “Tiêu hao cũng được, với thể lực hiện tại của mình, nếu chỉ là biến thành hình thái Thanh Long mang cậu bay lượn, thì bay mấy ngày cũng không mệt.”

“Vậy thì tốt!” Đường Tử Trần nói: “Mình muốn cậu mang mình đi dạo một vòng các quốc gia phương Tây.”

“Ồ? Cậu muốn đi ngắm cảnh sắc của các quốc gia phương Tây?”

“Không phải...”

Đường Tử Trần không giải thích, trực tiếp cầm lấy máy tính bảng trên bàn, nghịch vài cái, sau đó đưa đến trước mặt Trần Nghiệp: “Cậu xem cái này.”

Trần Nghiệp nhìn qua.

Trên máy tính bảng, rõ ràng là trang web tin tức nước ngoài, toàn bộ là tiếng Anh, nhưng may mắn bên cạnh có bản dịch.

【 Phương Đông có Thần Long bảo hộ? Một lời nói dối nực cười! 】

【 Video Thần Long là được ghép bằng kỹ xảo, đây là một trò lừa đảo! 】

【 Thông qua trò lừa đảo Thần Long vụng về, có thể thấy, đại quốc phương Đông đang phải chịu đựng một cuộc khủng hoảng chưa từng có. 】

Những cái này.

Đều là tiêu đề tin tức mà những hãng truyền thông nổi tiếng nước ngoài mới đăng tải không lâu!

Trần Nghiệp liếc mắt nhìn vài cái.

Đối với việc các hãng truyền thông nước ngoài bôi nhọ, thần sắc hân bình tĩnh.

Bởi vì đã thấy nhiều rồi.

Trái Đất kiếp trước cũng như vậy.

“Lớp trưởng, cậu muốn mình mang cậu đi dạo một vòng các quốc gia phương Tây, chính là vì muốn chứng minh sự tồn tại chân thật của mình? Tắt vào mặt những hãng truyền thông này?”

“Đúng vậy!”

Đường Tử Trần gật đầu nói.

Trần Nghiệp lập tức cười nói: “Họ nói của họ, so đo với những người này làm gì?”

“Nhưng họ nói vậy, đã ảnh hưởng đến bên chúng ta rồi...”

Chương 301 - Đi đánh bom trụ sở của chúng! (2)

Tiếp theo.

Đường Tử Trần kể lại toàn bộ sự việc.

Thì ra, là video Trần Nghiệp hóa thân thành hình thái Thanh Long, ở nước ngoài cũng rất hot, gây ra một loạt ảnh hưởng.

Những cư dân mạng nước ngoài, sau khi bày tỏ sự ngưỡng mộ với Hạ quốc, bắt đầu mắng chửi chính phủ của họ!

Dùng lời của cư dân mạng nước ngoài mà nói, tại sao Thần Long lại lựa chọn đại quốc phương Đông, mà không muốn bảo hộ các quốc gia phương Tây? Chắc chắn là các chính trị gia các người, đã làm chuyện gì ghê tởm, khiến Thần Long bất mãn!

Đúng vậy, đây chính là mạch máu của cư dân mạng nước ngoài.

Mặc dù kỳ quái, nhưng người tán thành cách nói này rất nhiều.

Thậm chí có không ít người dân, chạy đến cửa tòa thị chính ngồi im, ngay cả Nhà Trắng của Mỹ cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Yêu cầu của cư dân mạng nước ngoài chính là, họ cũng cần sự bảo hộ của Thần Long!!

Các chính trị gia đó, đương nhiên không thể nào mời được một con Thần Long đến bảo hộ quốc gia của họ, chỉ có thể để các hãng truyền thông bắt đầu bôi nhọ video, nói video Thần Long là giả!

Mặc dù trong mắt những người thực sự am hiểu, đều biết video không thể nào làm giả, chính là video gốc chưa qua xử lý.

Nhưng cư dân mạng nước ngoài, những người không am hiểu lại càng nhiều hơn, căn bản không thể nào nhìn ra, video này rốt cuộc có phải kỹ xảo hay là ghép lại hay không.

Bị nhiều hãng truyền thông như vậy nói, không ít người thật sự tin lời nói dối của họ.

Điều này kỳ thực rất bình thường.

Dù sao Thần Long xuất hiện, còn muốn bảo hộ loài người... chuyện này quá mức huyền huyền, vốn đã khiến người ta có chút khó mà tiếp nhận.

Vốn dĩ những chuyện này đều là chuyện rắc rối của nước ngoài.

Đáng tiếc dư luận viên trong nước quá nhiều, đăng lại tiêu đề tin tức nước ngoài, cũng nói video là giả.

Cho dù có quân đội đứng ra bảo đảm, vẫn khiến không ít cư dân mạng, sinh ra dao động.

“Những người này thật đáng ghét, bản thân không muốn đối mặt với sự thật, còn muốn nói bậy nói bạ!”

Đường Tử Trần nhú mày lại, có vẻ hơi tức giận.

Còn về nguyên nhân nàng tức giận, đương nhiên là không thể nhìn người khác phỉ báng Trần Nghiệp!

“Lớp trưởng, đừng tức giận!”

Bản thân Trần Nghiệp lại rất thản nhiên, cười nói: “Tối nay mình mang cậu bay qua đó, tát vào mặt những người này!”

“Ừm!”

Đường Tử Trần nói: “Mình đã tính toán rồi, chúng ta tối mười giờ tập hợp, sau đó xuất phát, trên đường lại tốn thêm một chút thời gian, căn cứ theo chênh lệch múi giờ của hai bên, chúng ta đến nơi, phương Tây vừa đúng lúc là ban ngày.”

Trần Nghiệp bưng tỉnh.

Hèn gì cô nàng này lại hẹn gặp mặt vào mười giờ tối.

Đường Tử Trần lại nói: “Mình đã điều tra rõ địa chỉ trụ sở của mấy hãng tin tức nói bậy nói bạ kia rồi, đợi đến nơi, trực tiếp đánh bom trụ sở của họ!!”

666!

Đối với đề nghị của Đường Tử Trần, Trần Nghiệp tỏ vẻ: Rất hợp ý mình!

...

Ở trong ký túc xá của Đường Tử Trần một lúc.

Trần Nghiệp liền rời đi.

Hắn trước tiên hoàn thành huấn luyện hôm nay, sau đó về ký túc xá ngủ một giấc...

Đợi đến mười giờ tối.

Hai người lén lút đến bên hồ nhân tạo của trường học tập hợp.

“Lớp trưởng, cậu không bị bọn họ phát hiện chứ?”

“Yên tâm đi! Không có, hành động của bọn họ, đều không thể thoát khỏi cảm giác của mình.”

Trần Nghiệp nghe vậy, biết Đường Tử Trần không nói khoác.

Với thuộc tính tinh thần hiện tại của hắn, năng lực cảm giác đã không phải tầm thường rồi.

Huống chi, thuộc tính tinh thần của Đường Tử Trần, còn cao hơn hẳn.

“Chúng ta rời khỏi trường trước, tìm một nơi không người rồi biến thân.” Trần Nghiệp nói.

Đường Tử Trần gật đầu, đột nhiên phát hiện Trần Nghiệp còn mang theo một cái túi, nhìn không được hỏi: “Cậu mang theo cái gì vậy?”

“Ồ, một bộ quần áo sạch.”

“Mang cho mình sao? Mình có niệm động lực hộ thuẫn, không sợ lực cản của gió.”

“Không phải... chuẩn bị cho chính mình.”

“Cậu? Mang quần áo làm gì?”

“Bởi vì mình biến thành hình thái Thanh Long, sẽ làm rách quần áo ban đầu.”

Nghe lời này, ánh mắt Đường Tử Trần lóe lên, nhìn Trần Nghiệp thật sâu: “Xem ra, cậu rất có kinh nghiệm nha!”

Trần Nghiệp vừa nhìn thấy ánh mắt của Đường Tử Trần, lập tức toát mồ hôi.

Hắn quên mất, cô nàng này kỳ thực rất thông minh, đoán chừng là đã nghĩ đến gì đó...

May mắn là Trần Nghiệp diễn xuất cao siêu, thản nhiên nói: “Chẳng phải chuyện này rất rõ ràng sao? Mình biến thành hình thái Thanh Long, dài đến mấy trăm mét đấy! Quần áo của loài người thật sự quá nhỏ.”

Đường Tử Trần cũng không tiếp tục truy cứu, đề nghị nói: “Vậy mỗi lần cậu biến thân, đều phải bỏ đi một bộ quần áo sao? Quá lãng phí, chi bằng trước khi biến thân, cởi quần áo ra trước? Khôi phục rồi lại mặc vào?”

Trần Nghiệp đương nhiên cũng đã nghĩ đến điểm này, cười nói: “Lớp trưởng quả nhiên thông minh! Mang thêm một bộ cũng không sao, có chuẩn bị là tốt nhất, trong này ngoài quần áo của mình ra, mình còn chuẩn bị một ít đồ ăn vặt, cậu có thể ăn trên đường.”

Đường Tử Trần nghe vậy, gương mặt xinh đẹp lập tức lộ ra nụ cười.

Chi tiết nhỏ này của Trần Nghiệp, khiến nàng cảm thấy rất ấm áp.

Sau đó.

Hai người lặng lẽ rời khỏi trường học.

Không kinh động đến bất kỳ ai.

Chốc lát sau.

Hai người đến một khu rừng ở ngoại ô.

Chính là khu rừng đã giết chết quái vật người cá lần trước.

Ở đây không có người, hơn nữa cách khu đô thị đủ xa, vừa thuận tiện cho Trần Nghiệp biến thân.

“Lớp trưởng, mình sắp biến hình rồi!”

Đường Tử Trần nghe vậy, vừa quay người vừa nói:

“Trần Nghiệp, cậu vẫn nên cởi quần áo ra trước đi! Đừng lãng phí...”

Cô nàng này rất tiết kiệm.

Sau này chắc chắn cũng là một người vợ đảm đang.

“Ừm, được, nghe cậu.”

Trần Nghiệp đáp lại.

Sau đó, Đường Tử Trần nghe thấy tiếng cởi quần áo từ phía sau.

Tiếp theo, nàng nghe thấy tiếng sấm ...

Thậm chí còn nhìn thấy tia chớp xé toạc màn đêm.

Đường Tử Trần nhớ rõ, tối nay rõ ràng có trăng sao, sao lại có mây đen và sấm sét?

Ngay lúc này.

Một luồng uy áp mạnh mẽ ập đến.

Mặc dù Đường Tử Trần không quay đầu lại, nhưng toàn thân vẫn toát mồ hôi lạnh, như thể bị một sinh vật vĩ đại nào đó

nhìn chăm chăm.

“Lớp trưởng, mình xong rồi!”

Giọng nói của Trần Nghiệp vang lên từ phía sau.

Tuy nhiên, giọng nói đã trở nên trầm thấp, hùng hậu, cực kỳ xuyên thấu và đầy uy nghiêm.

Đường Tử Trần hít sâu một hơi, quay đầu lại...

Mặc dù đã chuẩn bị tâm lý từ trước, nhưng tận mắt chứng kiến một đầu rồng khổng lồ ngay trước mắt vẫn khiến nàng sợ hãi đến mức mặt mày tái nhợt, hơi thở có chút khó khăn.

Đứng trước cự long, nàng cảm thấy mình thật nhỏ bé.

Nhỏ bé đến mức đôi phương chỉ cần hắt hơi một cái cũng có thể thổi bay mình.

“Lớp trưởng, là mình đây, đừng sợ!”

Trần Nghiệp cố gắng làm cho giọng nói của mình trở nên dịu dàng.

Nghे thấy giọng nói quen thuộc, Đường Tử Trần quả thực thoải mái hơn rất nhiều, ngoan ngoãn nói: “Ừm, mình không sợ.”

Trần Nghiệp lại nói: “Cậu giúp mình nhặt quần áo dưới đất bỏ vào túi, rồi lên người mình.”

Đường Tử Trần gật đầu, liền đi nhặt quần áo.

Nàng vốn định xếp từng cái một cho gọn gàng, nhưng cái đầu tiên ở trên cùng đã khiến cô nàng đỏ mặt.

Đó là chiếc quần đùi mà Trần Nghiệp mặc bên trong.

Hắn cởi quần áo, đương nhiên là cởi quần đùi cuối cùng, nên đương nhiên là nằm ở trên cùng.

Nàng không dám nhìn nhiều, cũng không dám tiếp tục dọn dẹp, vội vàng ôm hết quần áo của Trần Nghiệp, nhét tất cả vào trong túi.

Sau đó.

Toàn thân nàng tỏa ra ánh sáng xanh lục, dễ dàng bay lên cổ Trần Nghiệp.

Chương 302 - Vị Hộ Thần Phương Đông, Ác Mộng Phương Tây

Cổ của Trần Nghiệp rất rộng, ít nhất cũng rộng mười mấy mét, giống như một con đường lớn, Đường Tử Trần ngồi trên đó, gần như không khác gì đứng trên mặt đất.

“Ngồi cho vững!”

Giọng nói uy nghiêm vang lên.

Nghe vậy.

Đường Tử Trần lập tức nắm lấy lông trên cổ cự long.

Quả không hổ là rồng, dù chỉ là một sợi lông cũng to như sợi dây, vô cùng chắc chắn.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Đường Tử Trần cảm thấy mình đang bay lượn trên mây, bay vút lên trời.

Chỉ trong nháy mắt.

Nàng đã có thể nhìn thấy toàn cảnh đêm của Ma Đô.

Tốc độ bay lên cực nhanh.

“Lớp trưởng, chúng ta sẽ bay về phía tây, lát nữa nếu cậu thấy lực cản gió quá lớn thì nói với mình.”

Lên đến độ cao lớn, Trần Nghiệp không cần phải nói nhỏ nhẹ nữa, giọng nói trở nên lớn hơn rất nhiều.

“Được, mình biết rồi.”

Đường Tử Trần lớn tiếng đáp lại.

“Xuất phát!”

Trần Nghiệp quát khẽ, nhanh chóng bay về phía tây.

...

Cùng lúc đó!

Trong một căn cứ quân sự gần đó, bên trong phòng radar, vang lên tiếng “bíp bíp bíp”.

Đó là âm thanh báo động của radar khi quét được thứ gì đó.

Sau hai lần khủng hoảng, lực lượng phòng thủ của Ma Đô đã được nâng cao về chất.

Ngay cả radar đang sử dụng cũng là loại tiên tiến nhất.

Trong nháy mắt.

Tất cả mọi người trong phòng radar đều trở nên căng thẳng.

“Chuyện gì vậy?”

Một sĩ quan lớn tiếng hỏi.

Nhân viên kỹ thuật phụ trách theo dõi radar vội vàng nói: “Có một sinh vật khổng lồ đột nhiên xuất hiện trên bầu trời gần Ma Đô.”

“Là quái vật sao?” Sĩ quan vội vàng hỏi: “Có bao nhiêu con?”

“Chỉ có một!”

“Một?” Sĩ quan lập tức ra lệnh: “Lập tức phóng máy bay không người lái đến xem đó là cái gì.”

“Đã quá muộn rồi.”

Nhân viên kỹ thuật nói: “Sinh vật này không chỉ có kích thước khổng lồ mà tốc độ bay cũng cực kỳ nhanh, nó đã bay về phía Nam Hải, hiện tại đã vượt quá 2 Mach, và vẫn đang tiếp tục tăng...”

Với tốc độ như vậy, máy bay không người lái chắc chắn không thể đuổi kịp.

Trong lòng vị sĩ quan, mơ hồ có chút suy đoán về sinh vật chưa biết này.

Hắn ta không dám giấu diếm, lập tức báo cáo tin tức lên cấp trên.

...

Lúc này, Đường Tử Trần chỉ có thể nghe thấy một âm thanh.

Đó là tiếng gió!

Mặc dù nàng đã sử dụng lá chắn niệm động lực, nhưng vẫn không thể ngăn được tiếng gió rít gào truyền vào tai.

Tuy rằng kỹ năng Đẳng Vân Giá Vũ của Trần Nghiệp có thể vượt qua tốc độ âm thanh mà không gây ra hiện tượng nổ siêu thanh, nhưng lực cản của gió không thể triệt tiêu hoàn toàn.

Ở tốc độ trên hai lần tốc độ âm thanh, mặc dù khả năng bay của Trần Nghiệp đã triệt tiêu phần lớn lực cản của gió, nhưng lực cản còn lại vẫn rất lớn, khiến người ta khó chịu đựng.

May mắn thay, không phải là không có cách giải quyết.

Chỉ cần Đường Tử Trần nằm sấp trong đám lông trên cổ Trần Nghiệp, về cơ bản có thể tránh được phần lớn lực cản của gió.

Đường Tử Trần hiện tại đang làm như vậy.

Nàng không phải là Tần Mộc Âm!

Hiện tại, nàng vẫn còn kém xa Tần Mộc Âm về sức mạnh tinh thần.

Mặc dù lá chắn niệm động lực tiêu hao ít năng lượng, nhưng Đường Tử Trần cũng không thể duy trì nó liên tục trong vài giờ.

Bay từ đông sang tây, dù với tốc độ 2 Mach cũng phải mất vài giờ.

Cứ như vậy.

Trần Nghiệp bay một hơi hơn ba tiếng đồng hồ.

Trời dần dần sáng lên.

Theo giờ ở phương Đông, bây giờ vẫn là lúc rạng sáng, là thời điểm tối nhất.

Lý do tại sao trời sáng lên là hoàn toàn bởi vì Trần Nghiệp đã đưa Đường Tử Trần đến phía bên kia của thế giới.

Dường như nhận thấy tốc độ của Trần Nghiệp giảm xuống.

Đường Tử Trần ngẩng đầu lên hỏi: “Trần Nghiệp, chúng ta sắp đến rồi sao?”

“Ừm!”

Trần Nghiệp nói: “Đã có thể nhìn thấy bờ biển phía tây rồi.”

Đường Tử Trần nghe vậy, ngồi dậy.

Quả nhiên nhìn thấy, trên mặt biển xa xa, đã có thể nhìn thấy một vùng đất liền.

Nửa tiếng sau.

Trần Nghiệp cuối cùng đã đưa Đường Tử Trần đến điểm dừng chân đầu tiên ở phương Tây: Hoa Kỳ!

Mục tiêu chính của hai người họ lần này cũng là Hoa Kỳ.

Trần Nghiệp phát hiện.

Dưới sự đe dọa của quái vật, bờ biển của Hoa Kỳ cũng giống như bên Hạ quốc, đều được xây dựng những bức tường dày đặc.

Bãi biển, mỹ nữ, lướt sóng... mà mọi người từng ao ước đã hoàn toàn biến mất.

Với bản tính thích chơi của người Mỹ, chắc hẳn họ rất khó chịu nhỉ?

Khi Trần Nghiệp tiến vào không phận Hoa Kỳ.

Không lâu sau.

Hai chiếc máy bay chiến đấu đã bay đến.

F-22, máy bay chiến đấu Raptor!

Máy bay chiến đấu át chủ bài một thời của Hoa Kỳ.

Cũng được mệnh danh là một trong những máy bay chiến đấu kinh điển nhất.

Ngay cả bây giờ, nó vẫn là lực lượng nòng cốt, chưa bị loại bỏ.

Trần Nghiệp không hề ngạc nhiên khi hành tung của mình bị phát hiện.

Với kích thước khổng lồ như vậy, hẳn không thể nào tránh khỏi sự quét của radar.

Trần Nghiệp trực tiếp lựa chọn phốt lờ, ngang nhiên bay vào Hoa Kỳ.

Còn hai phi công trên hai chiếc máy bay chiến đấu này, khi nhìn thấy sinh vật khổng lồ bay tới, lập tức kinh hãi kêu lên.

“Ôi! Chúa ơi, đó là Thần Long phương Đông!!”

“Jason, những gì trên mạng nói đều là sự thật.”

“Tại sao các phương tiện truyền thông lại nói đây là một trò lừa bịp?”

“Jason, hãy nhớ rằng, trên thế giới này, có hai loại người mà lời nói của họ tuyệt đối không nên tin, một là chính trị gia, hai là nhà báo.”

“Không ngờ Thần Long lại đến đây... Bây giờ chúng ta phải làm gì?”

“Liên lạc ngay với căn cứ, sau đó báo cáo tin tức, sự tồn tại như vậy không phải là thứ chúng ta có thể đối phó.”

...

Một lát sau.

Căn cứ đã truyền đạt mệnh lệnh mới nhất.

Yêu cầu hai phi công máy bay chiến đấu này “hộ tống” Thần Long đến căn cứ quân sự gần đó để “làm khách”!

Nghe thấy mệnh lệnh này.

Hai phi công chửi ầm lên.

“Chết tiệt! Bọn họ bị điên rồi sao? Đây là muốn chúng ta đi chịu chết!”

“Jaden, nếu chúng ta không nổ súng, chắc sẽ không chọc giận con quái vật này chứ?”

“Tôi cũng không rõ.”

“Yên tâm đi! Jaden, nếu nó là người bảo vệ nhân loại, chắc chắn sẽ không làm hại chúng ta, xem tôi đây!”

“Jason, cẩn thận đây.”

Hai chiếc máy bay chiến đấu Raptor, từ trên không trung, một trái một phải, bay về phía Trần Nghiệp.

Đường Tử Trần thấy vậy, lập tức cúi đầu, trốn vào trong đám lông trên cổ Trần Nghiệp.

Mặc dù nàng đã nguy trang một chút, đủ để người ta không nhận ra, nhưng để chắc chắn, nàng vẫn không muốn gây ra những nghi ngờ không cần thiết.

Sau đó.

Hai chiếc máy bay chiến đấu này bắt đầu biểu diễn các kiểu.

Trần Nghiệp không có radio trên người, họ không thể nói chuyện với Trần Nghiệp, chỉ có thể dùng các động tác ám hiệu để Trần Nghiệp đi theo họ.

Đối với điều này.

Trần Nghiệp chỉ cười khẩy.

Trong mắt Trần Nghiệp, hai chiếc máy bay chiến đấu này chẳng khác nào những con ruồi.

Đặc biệt là một trong hai chiếc máy bay chiến đấu, lại dám bay đến trước mặt hắn, chặn đường, muốn ép Trần Nghiệp đổi hướng.

Đây thuần túy là hành vi tìm đường chết.

Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không chiều theo, lập tức tăng tốc, sau đó vung móng vuốt quét qua.

“Ầm!”

Dưới móng vuốt sắc bén của Trần Nghiệp, chiếc máy bay chiến đấu đó lập tức nổ tung, bốc cháy thành một đám lửa trên không trung.

Phi công thậm chí còn chưa kịp hét lên, chứ đừng nói đến việc nhảy dù khỏi buồng lái, chết không thể chết hơn.

“Jason!!”

Một phi công khác tức giận hét lớn, lập tức điều khiển máy bay chiến đấu, giữ khoảng cách với Trần Nghiệp, sau đó nổ súng về phía Trần Nghiệp.

“Đùng đùng đùng...”

Súng máy hạng nặng ở bụng máy bay chiến đấu phun ra lửa.

Hàng loạt đạn bay về phía Trần Nghiệp.

Chương 303 - Vị Hộ Thần Phương Đông, Ác Mộng Phương Tây (2)

Đối mặt với kiểu tấn công này, Trần Nghiệp còn lười né tránh, để mặc cho đạn bắn vào người.

“Choang choang choang...”

Đạn bắn trúng vảy trên người Trần Nghiệp, như thể va vào kim loại siêu hợp kim, phát ra tia lửa, sau đó bị bật ra toàn bộ.

Thậm chí còn không để lại một dấu vết nào trên vảy của Trần Nghiệp...

Chiếc máy bay chiến đấu thấy vậy, lập tức quay đầu bỏ chạy.

Trần Nghiệp lại vươn móng vuốt ra.

Hắn đã sớm lĩnh ngộ kỹ năng quyền phong của Đại Ma Vương.

Ngay cả khi bây giờ đã hóa thân thành rồng, kỹ năng này cũng không biến mất.

Không chỉ không biến mất, mà còn vì sức mạnh tăng lên gấp năm lần, cú vồ này của hắn, mang theo công kích “quyền phong”, uy lực thật sự rất kinh người.

“Suu!”

Không khí bị xé toạc.

Một đám mây khổng lồ ở phía xa, lập tức bị chém thành ba đoạn!!

Giống như thần linh đang vung lưỡi dao khổng lồ, chém xuống trần gian.

Còn chiếc máy bay chiến đấu đó, tự nhiên cũng là ầm ầm một tiếng, nổ tung thành một đám lửa.

Hai chiếc máy bay chiến đấu Raptor, trước mặt Trần Nghiệp, mong manh như đồ chơi.

Bị tiêu diệt một cách dễ dàng...

Trần Nghiệp không hề dừng lại, mang theo Đường Tử Trần, bay vào sâu trong lãnh thổ Hoa Kỳ.

...

Trong một căn cứ quân sự gần đó.

Nhìn thấy dấu hiệu sinh tồn của hai phi công trên màn hình biến mất, cả phòng họp đều chìm vào im lặng.

Những người lính vẫn đang cố gắng liên lạc với hai người thông qua bộ đàm.

Tuy nhiên, các quan chức cấp cao đã rất rõ ràng rằng hai người này chắc chắn đã chết.

“Khốn kiếp! Nó không phải là Thần Long bảo vệ nhân loại sao? Tại sao lại tấn công máy bay của chúng ta?”

“Xem ra, chúng ta đã đánh giá sai, nó không hề có thiện chí với tất cả mọi người!”

“Bây giờ phải làm sao? Tiếp tục cử máy bay đến chặn đường sao?”

“Không! Làm như vậy chỉ càng chọc giận nó, vẫn nên thông báo cho Nhà Trắng thì hơn!”

Tin tức nhanh chóng được báo cáo lên cấp trên.

Sau đó, khiến tất cả các quan chức cấp cao của Hoa Kỳ đều kinh hãi.

Hôm nay là sinh nhật của cháu gái tổng thống, tổng thống đã dành riêng nửa ngày để ở bên cháu gái.

Kết quả là.

Một chiếc trực thăng đột nhiên từ trên trời rơi xuống, đáp xuống bãi cỏ xinh đẹp của nhà tổng thống, làm gián đoạn bữa tiệc sinh nhật long trọng.

Tổng thống rất tức giận.

Nhưng ông ta còn chưa kịp nổi giận, sau khi nghe trợ lý báo cáo tin tức, đã vô cùng kinh hãi, bất chấp tiếng khóc của cháu gái, vội vàng lên trực thăng rời đi, đến Nhà Trắng.

Một cuộc họp khẩn cấp được tổ chức tại Nhà Trắng.

...

Sau khi vào thành phố của Hoa Kỳ.

Trần Nghiệp cố tình hạ thấp độ cao để người dân ở đây có thể nhìn thấy mình rõ ràng.

“Trời ơi... Mọi người, mau nhìn lên trời!”

“Ôi Chúa ơi! Ôi Chúa ơi... Thần Long phương Đông đến rồi.”

“Những phương tiện truyền thông đó không phải nói Thần Long là giả sao? Lũ lừa đảo chết tiệt!”

“Thần Long đến rồi, nhanh chóng chụp ảnh, đăng lên mạng.”

“Thần Long đến để giúp chúng ta sao?”

“Haha, đương nhiên rồi, Chúa phù hộ nước Mỹ! Con Thần Long này chắc chắn là do Chúa phái đến để cứu chúng ta.”

“Nói hay lắm, anh bạn, chúng ta đều là những người được Chúa chọn!”

Cơ thể của Trần Nghiệp thực sự quá lớn.

Hắn căn bản không cần phải làm gì, đã thu hút sự chú ý của vô số người dân.

Khi người dân nhìn hắn cậu đến, không những không hoảng sợ mà còn vô cùng phấn khích.

Bởi vì, theo những gì bên phương Đông nói, con Thần Long này là đồng minh của nhân loại!

Là sự tồn tại vĩ đại bảo vệ nhân loại.

Nhiều người da trắng tin rằng, Thần Long xuất hiện ở đây là để bảo vệ họ.

Một số người da đen còn kêu gào, để Thần Long ở lại đây mãi mãi, đừng quay về phương Đông nữa.

Lúc này.

Vô số người dân lần lượt bước ra khỏi nhà, đứng trên đường phố, giơ điện thoại lên chụp ảnh Trần Nghiệp.

Nhiều người còn lớn tiếng gọi Trần Nghiệp, muốn thu hút sự chú ý của hắn.

Nghe thấy những lời bàn tán của con người bên dưới.

Trần Nghiệp chỉ cười lạnh.

Sau đó.

Theo chỉ dẫn của Đường Tử Trần, cậu đến phía trên một tòa nhà.

“Tòa nhà này là trụ sở của CNN sao?”

“Đúng vậy!”

Đường Tử Trần nói: “Trần Nghiệp, cậu nhìn bên trái tường, có một tấm biển.”

“Nhìn thấy rồi.”

Giọng nói của Trần Nghiệp vừa dứt, móng vuốt phải phía trước đột nhiên bốc cháy, nhắm vào tòa nhà CNN, làm tư thế tấn công.

Cảnh tượng này khiến không ít người dân hoang mang.

Không phải nói Thần Long là đồng minh của nhân loại sao? Đây là muốn làm gì?

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trần Nghiệp vung mạnh móng vuốt.

“Phập!”

Hư không như bị xé rách, phát ra âm thanh lớn như túi vải rách.

Do sức mạnh của Trần Nghiệp quá lớn, xung quanh móng vuốt, lại nổi lên một trận cuồng phong.

Sau đó, ba lưỡi dao lửa không lồ từ trên trời giáng xuống, rơi xuống tòa nhà CNN.

“Xoẹt!”

Giống như cắt trái cây vậy, thật đơn giản.

Tòa nhà CNN nguy nga tráng lệ, đồ sộ, lập tức bị cắt thành ba mảnh!

Thậm chí cả mặt đất cũng hoàn toàn nứt toác!

Sau đó, là một vụ nổ dữ dội.

“Ầm!!”

Lửa bốc lên ngùn ngụt.

Đòn tấn công này của Trần Nghiệp còn mạnh hơn cả tên lửa Tomahawk.

Không chỉ tòa nhà CNN bị phá hủy mà cả những khu phố xung quanh cũng biến thành biển lửa.

Tất cả những người dân chứng kiến cảnh tượng này đều chết lặng...

Sự xuất hiện của Thanh Long.

Từ sớm đã thu hút vô số sự chú ý.

Đợi đến khi Trần Nghiệp dừng lại phía trên tòa nhà báo chí, phía dưới đường lớn toàn là người đi đường đang vây xem.

Họ nhao nhao chụp ảnh Trần Nghiệp, thậm chí không ít người nổi tiếng trên mạng còn mở cả livestream.

Không ai sợ hãi Trần Nghiệp.

Bởi vì, phương Đông chẳng phải đã nói rồi sao? Cự long này là đồng minh của nhân loại, là sự tồn tại vĩ đại bảo hộ nhân loại.

Cho nên.

Khi Trần Nghiệp một trảo, đánh ra ba lưỡi đao lửa khổng lồ, hủy diệt toàn bộ tòa nhà báo chí...

Tất cả mọi người đều ngây người!

“A!! Thần long giết người!”

“What the f...! Nó không phải là đồng minh của nhân loại sao? Tại sao lại tấn công chúng ta?”

“Chạy mau, nhanh chóng rời khỏi đây!”

“Căn bản không phải đồng minh của nhân loại, nó là đồng bọn của quái vật, là ác ma...”

Trong đám người.

Bùng nổ vô số tiếng hét chói tai.

Sau đó, vô số người tranh nhau bỏ chạy, nhìn về phía thân ảnh khổng lồ trên bầu trời, không còn là sự sùng bái cuồng nhiệt, mà là sự sợ hãi.

Trong chốc lát.

Trên cả con phố, bầu không khí hoảng loạn nhanh chóng lan rộng.

...

Trên bầu trời.

Đối với uy lực của một trảo vừa rồi, Trần Nghiệp rất hài lòng.

Một kích vừa rồi của hắn, không chỉ đơn giản là hủy diệt tòa nhà báo chí, mà còn để lại trên mặt đất ba vết nứt khổng lồ sâu không thấy đáy.

Đủ để chứng minh sự khủng bố của một kích này!

E là Tàn Mộc Âm cũng không thể chống đỡ nổi.

Mà đây, chỉ là “trảo phong” của hắn, nếu là công kích thực sự, uy lực khó có thể tưởng tượng.

Sau đó.

Trần Nghiệp mang theo Đường Tử Trần, một lần nữa bay lên trời cao.

“Lớp trưởng, mục tiêu tiếp theo ở đâu?”

“Hướng bên trái, đến New York, trụ sở của New York Times ở bên đó.”

Mười mấy phút sau.

Khi thân ảnh khổng lồ của Trần Nghiệp giáng xuống bầu trời New York, một lần nữa gây ra sự hoan hô và kích động của người dân New York.

Chỉ có số ít người, khi nhìn thấy hắn lộ ra vẻ kinh hãi, bỏ chạy tán loạn.

Những người bỏ chạy này, vừa chạy vừa hét “ác ma”, nhưng không có mấy người tin tưởng.

Mọi người chỉ cảm thấy những người này quá nhát gan.

Dù sao chuyện Trần Nghiệp làm trước đó, tính đến bây giờ cũng mới qua mười mấy phút, tin tức còn chưa truyền đến đây!

Chương 304 - Thần Long Bài Vĩ, Thành Phố Bị Đánh Thành Hai Nửa

Sau đó, vô số người dân, giờ điện thoại, đi theo thân ảnh của Trần Nghiệp, đến trụ sở tòa nhà của New York Times.

Mặc dù New York Times đặt trụ sở tại một thành phố lớn như New York, nhưng nó chỉ là một cơ quan truyền thông địa phương, quy mô căn bản không lớn bằng CNN, ngay cả tòa nhà văn phòng cũng nhỏ hơn rất nhiều.

Lần này Trần Nghiệp không sử dụng móng vuốt của mình nữa.

Mà là bay qua, toàn thân vạn một cái, cái đuôi khổng lồ liền từ trên trời giáng xuống.

Thần Long Bài Vĩ!!

“Ầm!”

Tiếng va chạm chấn động màng nhĩ vang lên.

Toàn bộ khu vực thành phố New York, đều rung chuyển!

Trong mắt vô số người dân, tòa nhà của New York Times, trong nháy mắt biến mất không thấy, biến thành vô số hạt bụi.

Tại chỗ xuất hiện một hố sâu khổng lồ.

Thậm chí.

Mặt đất bị đánh đến nứt toác, xuất hiện một vết nứt khổng lồ, giống như vực sâu, chia toàn bộ khu Queens thành hai nửa.

Ở rìa vết nứt khổng lồ này, còn có vô số vết nứt nhỏ hơn, lan ra bốn phương tám hướng, lan rộng đến tận mấy trăm mét...

Một lượng lớn đường ống nước ngầm bị vỡ, nước máy phun ra khỏi mặt đất.

Một số tòa nhà cũ kỹ, cũng bị ảnh hưởng mà sụp đổ.

Nói một câu không hề khoa trương.

Một kích này của Trần Nghiệp, hoàn toàn thay đổi địa hình của New York, gây ra ảnh hưởng khó có thể tưởng tượng đối với New York.

Đối với sự phá hoại do chiêu “Thần Long Bài Vĩ” này gây ra.

Trần Nghiệp cũng cực kỳ hài lòng.

Hắn phớt lờ những tiếng thét hoảng sợ, coi hắn là ác ma của đám Tây, mang theo Đường Tử Trần, tiếp tục bay về phía điểm đến tiếp theo.

...

Liên tiếp gây ra sự phá hoại ở hai thành phố lớn.

Hành vi của Trần Nghiệp, cuối cùng đã gây ra sóng gió trên mạng.

Rất nhiều cư dân mạng lúc này mới biết, thì ra Thần long là thật sự tồn tại.

Sau đó, nhìn thấy hành vi của Trần Nghiệp.

Một lượng lớn cư dân mạng, trong lúc kinh hãi, cũng chửi ầm lên trên mạng:

“Chết tiệt! Đây là Thần long gì chứ, căn bản là ác ma!”

“Chúng ta đều bị lừa rồi, con cự long này, cũng là quái vật tà ác.”

“Thì ra sinh vật khổng lồ trong video của phương Đông, là thật sự tồn tại? Tại sao các phương tiện truyền thông của chúng ta, đều nói đó là hình ảnh hư cấu do phương Đông bịa đặt?”

“Điều này có quan trọng sao? Anh bạn! Vấn đề lớn bây giờ là, con quái vật này đang phá hoại nhà của chúng ta!”

“Tôi đã biết, sinh vật như vậy, làm sao có thể trở thành đồng minh của nhân loại?”

“Chính phủ đâu? Những cường giả đâu? Nhanh chóng ra ngăn cản hắn!”

“Chờ đã... chẳng lẽ các người không cảm thấy kỳ lạ sao? Cự long không hề làm hại người bình thường, mỗi lần đều phá hoại một chút rồi bỏ đi.”

“Tôi cũng phát hiện ra, hắn làm như vậy, chắc chắn có nguyên nhân!”

...

Nếu bây giờ không phải là ban đêm ở phương Đông.

E rằng hành vi của Trần Nghiệp đã truyền đến đó rồi.

Dù sao, sự chú ý trong nước dành cho hắn còn lớn hơn.

Cùng lúc đó.

Nhà Trắng.

Trong phòng họp không lò.

Tổng thống và rất nhiều nghị sĩ quốc hội, nhìn con cự long đang bay đi trên màn hình gắn trên tường, đều im lặng không nói.

Một kích đó quá khủng bố!

Thế mà lại tạo thành một vực sâu ở New York!!

Họ không thể tưởng tượng, phải có sức mạnh khủng bố đến mức nào, mới có thể làm được điều đó.

Cho dù mọi người đều là người có địa vị cao, kiến thức rộng rãi, lúc này vẫn bị dọa không nhẹ, nhao nhao im lặng không nói.

Bầu không khí trong phòng họp, có vẻ hơi ngột ngạt.

Một lát sau.

Tổng thống tiên sinh dường như không chịu nổi bầu không khí này, mở miệng nói: “Các vị, một con quái vật đáng sợ, đang tàn phá trên lãnh thổ của chúng ta, các vị còn định im lặng bao lâu nữa?”

Nghe được lời này.

Cuối cùng cũng có người đáp lại.

“Đối phó với quái vật như vậy, tôi cho rằng cần phải nhất kích tất sát, đề nghị trực tiếp sử dụng vũ khí hạt nhân.”

Tổng thống nghe vậy, trực tiếp cạn lời.

Sử dụng vũ khí hạt nhân trong lãnh thổ quốc gia?

Đề nghị ngu xuẩn đến mức nào!

Nếu ông ta còn muốn tái đắc cử, thì tuyệt đối không thể làm như vậy.

Lúc này.

Một người đàn ông trung niên đột nhiên mở miệng nói: “Tổng thống tiên sinh, vừa rồi Lầu Năm Góc đã phân tích hành vi của cự long, phát hiện hai lần tấn công của nó, đều là tấn công có mục đích!”

“Mục tiêu của nó, dường như là trụ sở tòa nhà của các công ty báo chí.”

“Không biết mọi người có phát hiện hay không, cự long sau khi phá hủy tòa nhà báo chí, không hề làm hại thêm thường dân.”

“Lầu Năm Góc cho rằng, hành vi tấn công của cự long, có thể là đang trả thù! Trả thù những phương tiện truyền thông này trước đó đã nói bậy, nói nó là trò lừa bịp hư cấu...”

Lời này vừa nói ra.

Mọi người trong phòng họp, đều sửng sốt.

Nghĩ kỹ lại, dường như đúng là như vậy.

Hai lần tấn công liên tiếp của cự long, mục tiêu rất rõ ràng, đều là những công ty báo chí đã bôi nhọ nó.

Sau đó liền bay đi.

Không hề cố ý làm hại thường dân.

Tiếp đó.

Người đàn ông trung niên lại nói: “Hiện tại nó đang bay theo hướng Los Angeles, bên đó cũng có một công ty báo chí đã bôi nhọ nó!”

Nghe được lời này.

Một vị nghị sĩ lập tức kinh hô: “Ngăn cản nó! Phải ngăn cản nó!!”

Mọi người nghe vậy, nhao nhao nhìn hắn với ánh mắt đầy ẩn ý.

Rõ ràng.

Vị nghị sĩ này, đã nhận được không ít lợi ích từ công ty báo chí đó.

Nói không chừng hiện tại còn có cổ phần nữa!

Nếu không sẽ không vội vàng nhảy ra như vậy...

Nhìn thấy ánh mắt của mọi người, vị nghị sĩ đó cũng biết mình đã lộ tẩy, biện minh một câu: “Chúng ta không thể trơ mắt nhìn, cứ để mặc nó tàn phá trên lãnh thổ của chúng ta! Năm sau chính là cuộc đại tuyển cử, nếu không hành động, sẽ ảnh hưởng đến tỷ lệ ủng hộ của Tổng thống tiên sinh! Chuyện này cũng sẽ bị đối thủ cạnh tranh lợi dụng, đem ra làm đề tài.”

Mặc dù mọi người đều biết hắn chỉ đang đánh lạc hướng.

Nhưng những gì hắn nói, quả thực cũng là một vấn đề.

Tổng thống lập tức cau mày, mở miệng hỏi: “Ý của mọi người là gì?”

Người đàn ông trung niên vừa nói chuyện, nghe vậy liền mở miệng nói: “Tin rằng mọi người đều đã xem video do phương Đông phát ra, theo suy đoán của quân đội, sức phá hoại của long tức của con cự long này, tương đương với vụ nổ của một vũ khí hạt nhân 70 triệu tấn đương lượng!”

“Nó quả thực là vũ khí hạt nhân di động!”

“Thậm chí chỉ cần nó muốn, có thể hủy diệt thế giới của chúng ta!!”

“Nếu chúng ta lựa chọn ra tay với nó, một khi không giết chết nó, sẽ triệt để chọc giận nó, đây sẽ là ngòi nổ cho ngày tận thế của nước Mỹ.”

“Các vị, đây không phải là lời nói dọa người.”

Những lời này.

Khiến tất cả mọi người đều im lặng.

Hậu quả đáng sợ như vậy, thật sự là khiến người ta ghệt thở!

Tổng thống liền hỏi: “Ông Wilson, ông có đề nghị gì hay không?”

Người đàn ông trung niên tên là Wilson liền nói: “Đề nghị của Lầu Năm Góc là, tốt nhất chúng ta không nên làm gì cả!”

Lời này vừa nói ra.

Lập tức có người phản đối: “Chẳng lẽ chúng ta trơ mắt nhìn, mặc kệ nó tàn phá trên lãnh thổ của chúng ta sao?”

Wilson nói: “Những phương tiện truyền thông bôi nhọ nó của chúng ta, tổng cộng có bốn nhà, nếu chỉ mất bốn công ty truyền thông, có thể khiến nó nguôi giận, chút tổn thất này, chúng ta gánh vác được!”

“Ngoài ra, chúng ta cũng có thể đưa ra cảnh báo trước, để mọi người của hai công ty còn lại rút lui...”

Chương 305 - Võ Thần Xuất Mã

Khi thân hình to lớn của Trần Nghiệp, đến Los Angeles.

Lập tức gây ra sự hoảng loạn của người dân!!

Tin tức trên mạng đã lan truyền.

Mọi người cuối cùng cũng biết, con Thần long này lặn lội đường xa đến đây, không phải là đến chơi trò gia đình với mình, mà là đến gây sự phá hoại!

Trong chốc lát.

Nơi nào Trần Nghiệp đi qua, người đi đường trên phố, hầu như đều bỏ chạy tán loạn.

Chỉ có số ít thanh niên hoặc người nổi tiếng trên mạng gan dạ, không sợ chết, còn dám cầm điện thoại, quay phim Trần Nghiệp.

Đối với những kẻ ngốc này, Trần Nghiệp lười quản bọn họ.

Hắn tìm thấy tòa nhà mục tiêu của mình, phát hiện người trong tòa nhà, đã chạy hết...

Rõ ràng.

Người ở đây đã nhận được tin tức rút lui trước.

May mà Trần Nghiệp không nhất thiết phải giết người.

Mục đích chính của hành động lần này của hắn, là để đưa em gái du ngoạn phương Tây.

Mục đích thứ hai, mới là thị uy, giết gà dọa khỉ.

Chỉ cần có thể đạt được mục tiêu thị uy, giết hay không giết, đều không sao cả.

Sau đó.

Dưới sự chứng kiến của mọi người, Trần Nghiệp phá hủy tòa nhà của công ty báo chí này, liền nghênh ngang rời đi, hướng đến mục tiêu tiếp theo.

Nếu nói.

Trước đó mọi người chỉ là phỏng đoán đối với hành vi của Trần Nghiệp.

Vậy thì bây giờ, chỉ cần là người có chút đầu óc, đều có thể khẳng định, cự long từ phương Đông xa xôi, đến đất nước của họ, chính là để trả thù!

Trả thù những phương tiện truyền thông vô lương tâm, ác ý bôi nhọ nó.

...

Khi Trần Nghiệp đang trên đường đến mục tiêu thứ tư.

Trên mạng.

Đột nhiên xuất hiện một luồng dư luận...

Chỉ trích những phương tiện truyền thông vô lương tâm!

“Cuối cùng tôi cũng hiểu rồi, Thần Long đến đây chỉ là để trả thù, trả thù những công ty truyền thông đã bôi nhọ nó!”

“Đúng vậy! Nó không hề làm hại thường dân vô tội, chỉ phá hủy tòa nhà của những công ty truyền thông vô lương tâm đó thôi.”

“Nhưng nhà tôi ở Uglyo đã bị sập, cũng có rất nhiều người vì vậy mà tổn thất nặng nề, thậm chí mất mạng...”

“Đó là do sức mạnh của Thần Long quá mạnh, vô tình gây ra ảnh hưởng.”

“Nó không phải quái vật, chỉ là bị chọc giận thôi! Những người bị ảnh hưởng, các người nên đi tìm những công ty truyền thông vô lương tâm đó bồi thường.”

“Những phương tiện truyền thông này đúng là đáng chết, luôn lan truyền những tin tức giả mạo, gây hoang mang dư luận.”

“Thần Long làm tốt lắm, đây là báo ứng của bọn họ!”

“Phương tiện truyền thông vô lương tâm đều đáng chết!”

“Các người quá ngây thơ, kẻ thực sự đáng chết là đám chính
*! Công ty truyền thông chỉ là chó mà chúng nuôi thôi. (Người
dùng này có hành vi vi phạm, đã bị cấm vĩnh viễn)”

...

Có thể thấy rõ ràng.

Những bình luận của “cư dân mạng” này đều cố ý đổ lỗi cho
các công ty truyền thông, chỉ trích họ không nên chọc giận
Thần Long.

Hiện tượng bất thường như vậy chắc chắn không phải là hành
vi tự phát của cư dân mạng.

Có thể lực đứng sau thúc đẩy.

Đây đương nhiên là thủ đoạn của Nhà Trắng, chuyển hướng
mục tiêu thù hận của người dân.

Khi Trần Nghiệp đến thành phố thứ tư.

Lại xuất hiện hiện tượng kỳ lạ!

Mặc dù vẫn còn không ít người sợ hãi.

Nhưng càng nhiều người dân đã mạnh dạn tiếp tục đuổi theo
bóng dáng của hắn.

Trần Nghiệp biết rõ tại sao lại xuất hiện hiện tượng này.

Bởi vì Đường Tử Trần vẫn luôn cầm điện thoại theo dõi dư
luận bên này, rồi nói cho Trần Nghiệp biết.

Đến khi Trần Nghiệp đến công ty mục tiêu thứ tư, phát hiện
bên này càng nhiều người hơn!

Hơn nữa, cảnh sát địa phương đã bố trí hàng rào cảnh giới
xung quanh tòa nhà công ty truyền thông, để phòng người dân
đến quá gần, dẫn đến Thần Long ngộ thương!

Trên nóc tòa nhà công ty truyền thông còn trói một người.

Bên cạnh có một tấm bảng trắng rất lớn, trên đó viết một số
chữ tiếng Anh.

“Lớp trưởng, giúp mình xem, viết gì vậy?” Trần Nghiệp nhỏ
giọng nói.

Đường Tử Trần lặng lẽ thò đầu ra, rồi dịch: “Trên đó nói, người bị trời chính là người phụ trách chính của công ty truyền thông! Cổ đông và thành viên hội đồng quản trị của công ty, cảnh sát đang bắt giữ, chờ đợi bọn họ sẽ là tù chung thân... Ngoài ra, hy vọng khi cậu phá hủy tòa nhà này, có thể nhẹ tay một chút, đừng ảnh hưởng đến xung quanh.”

Nghe xong bản dịch của Đường Tử Trần.

Trần Nghiệp trực tiếp sững sờ!

Khá lắm!

Thật là khá lắm!!

Đây là ý tưởng của thiên tài nào nghĩ ra vậy?

Làm như vậy, quả thực có thể để hấn xả giận, lại có thể giảm thiểu tổn thất.

Nhân tài!

Đối phương đã hiểu chuyện như vậy, Trần Nghiệp cũng vui lòng nể mặt.

“Àm!”

Hấn dùng cái đuôi không lò, nhẹ nhàng quét qua, liền đánh cho tòa nhà công ty truyền thông vỡ vụn đổ sập, hơn nữa ảnh hưởng đến xung quanh rất nhỏ.

Còn về người phụ trách bị trời để hấn xả giận, chắc chắn là chết hấn rồi.

Làm xong tất cả những điều này.

Trần Nghiệp cố ý nói tiếng người, uy nghiêm nói: “Các người làm rất tốt!”

Nói tiếng Trung.

Sau đó.

Trước mắt bao người, hấn bay lên không trung, bay về hướng xa hơn.

Nhìn thấy cảnh này, vô số người dân vây xem hò reo...

Còn Trần Nghiệp.

Cũng chọn rời khỏi lãnh thổ Mỹ.

Mục tiêu tiếp theo của hắn là Úc.

Chứng kiến bóng dáng Trần Nghiệp nhanh chóng biến mất trên radar, vô số quan chức cấp cao của Mỹ cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm...

...

Hơn một giờ sau.

Trần Nghiệp đến trên không lục địa Úc.

Ngay khi Trần Nghiệp chuẩn bị hạ cánh, đi đến một thành phố nào đó.

Đột nhiên.

Một bóng người bay ra từ trong thành phố, nhanh chóng tiến về phía hắn.

Bóng người này khá nhỏ bé, trông cũng không giống quái vật biết bay, ngược lại có tứ chi của con người...

Thị lực của Trần Nghiệp rất tốt, có thể nhìn thấy, người bay tới rõ ràng là một người!

“Trần Nghiệp, có người bay tới.” Đường Tử Trần nhắc nhở.

“Minh thấy rồi.”

Trần Nghiệp liền dừng lại giữa không trung.

Tốc độ bay của đôi phương rất nhanh, không cần hắn đi qua.

Đường Tử Trần lại nghiêm túc nói: “Trong số tất cả những thiên phú anh hùng đã biết kết hợp thành công, chỉ có hai loại thiên phú anh hùng có khả năng bay, một là B1, một là S2! Cho dù là B1 hay S2, tốc độ bay cũng không thể nhanh như vậy... Vì vậy, Trần Nghiệp, người này hẳn là một cường giả, khả năng bay của hắn rất có thể là có được từ bí cảnh số 30.”

Trước đó Trần Nghiệp đã nói với Đường Tử Trần, người thông qua bí cảnh số 30 sẽ có thêm năng lực khác hoặc vật phẩm đặc biệt.

Đối với phân tích của Đường Tử Trần.

Trần Nghiệp rất tán thành!

Bởi vì, hắn đã nhìn ra, phương thức bay của đối phương là xuất phát từ Vũ Không Thuật trong 《Dragon Ball》.

Đây là một cường giả đã sống sót thành công trong thế giới Dragon Ball, hơn nữa còn hoàn thành nhiệm vụ!

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp âm thầm cảnh giác.

Một lát sau.

“Hô!”

Người đó bay đến trước mặt Trần Nghiệp, dừng lại giữa không trung.

Đối phương là một người đàn ông trung niên.

Ông ta có dáng người không béo không gầy, mặc bộ vest vừa vặn, còn đeo kính gọng vàng, trông rất nho nhã, khí chất cũng hơn người, giống như một công tử quý tộc.

Mặc dù đối phương trông không giống người có sức chiến đấu, Trần Nghiệp cũng không hề xem thường.

Chỉ bằng việc đối phương có thể dễ dàng dừng lại giữa không trung, không bị ảnh hưởng chút nào, cũng đủ chứng minh người này tuyệt đối không đơn giản.

“Xin chào! Thần Long tiên sinh, hoan nghênh ngài đến địa bàn của tôi làm khách.”

Người đàn ông trung niên lên tiếng, trên mặt mang theo nụ cười, chủ động chào hỏi Trần Nghiệp.

Hơn nữa, còn nói tiếng Trung!!

“Về những việc ngài đã làm ở Mỹ, tôi đã biết, cũng hiểu rõ chuyến đi này của ngài là để trả thù những công ty truyền thông đã bôi nhọ ngài... Xin yên tâm, trước khi ngài đến, tôi đã phái người bắt giữ bọn họ, chờ ngài xử lý!”

Chương 306 - Tân Quái Vật! Bí Mật Vũ Khí Của Đại Lão Tặng

Người đàn ông trung niên nói xong, liền nhìn chăm chăm Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp lại càng xem trọng người này hơn.

Ngay cả một cường giả đỉnh tiêm như Tần Mộc Âm, lần đầu tiên đối mặt với hình dạng Thanh Long của hắn cũng lộ ra vẻ sợ hãi.

Người trước mắt lại không hề sợ hãi, thậm chí trong mắt còn lộ ra vẻ kích động.

Điều này đủ để chứng minh, nội tâm của người này mạnh mẽ đến mức nào!

Chỉ có cường giả đỉnh tiêm, hơn nữa còn là cường giả đỉnh tiêm theo con đường quốc thuật, mới có thể có được tâm cảnh không sợ hãi như vậy.

Đối với thân phận của đối phương, trong lòng Trần Nghiệp đã có suy đoán.

Cường giả quốc thuật cấp bậc này, lại xuất hiện ở Úc, hơn nữa đối phương tự xưng nơi này là địa bàn của mình... Những điều kiện trên, chỉ có vị Võ Thần kia mới phù hợp!

“Làm tốt lắm!”

Trần Nghiệp cuối cùng cũng lên tiếng, giọng nói uy nghiêm: “Tuy nhiên, ta không thích người khác cản đường ta, đặc biệt là những kẻ tự cho mình là đúng như ngươi!”

Nghe những lời tiếng Trung tròn vành rõ chữ này.

Từ miệng cự long phát ra.

Võ Thần lập tức sáng mắt.

...

Khi Trần Nghiệp mang theo Đường Tử Trần trở về trường học an toàn.

Thời gian đã là sáng ngày hôm sau.

Qua một đêm lên men, những việc hắn làm ở phương Tây, sớm đã truyền đến Hạ quốc.

Ngay lập tức!

“Thanh Long” một lần nữa chiếm lĩnh top tìm kiếm.

Rõ ràng độ hot của ngày hôm qua vẫn chưa giảm xuống, hôm nay lại cán quét toàn bộ bảng xếp hạng tìm kiếm!

Tất cả các tin tức khác, hai ngày nay đều không thể ngóc đầu lên được, hoàn toàn bị đè bẹp.

“Trời đất, ngủ một giấc dậy, đã xảy ra chuyện lớn như vậy?”

“Thanh Long đại lão, vậy mà có thể nói tiếng người? Nói tiếng Trung?”

“Còn biết công kích vật lý giới truyền thông vô lương tâm, trả đũa nữa chứ!”

“Nó thậm chí còn không làm tổn thương thường dân!!”

“Hành vi này, là vì muốn răn đe, có tác dụng giết gà dọa khỉ sao? Con Thanh Long này, tuyệt đối có trí thông minh cực cao, không thua kém gì loài người chúng ta.”

“Tôi nghi ngờ trong thân thể của nó, chính là một con người...”

“Là sinh vật trong truyền thuyết, Thanh Long có trí thông minh như vậy rất bình thường, chỉ là việc có thể nói tiếng Trung, là điều tôi vạn vạn không ngờ tới.”

“Haha! Từ lâu đã thấy khó chịu với mấy cái kênh truyền thông phương Tây rồi, Thanh Long đại lão làm tốt lắm!”

.....

Những gì Trần Nghiệp đã làm ở Mỹ, đã được vô số người dân quay phim lại, sau đó đăng tải lên mạng.

Lúc này trên mạng, sớm đã có đủ loại video liên quan.

Nhiều hơn nhiều so với ba góc quay video lần trước, cũng rõ ràng hơn.

Bởi vì lần trước quân đội quay phim, không dám đến quá gần Trần Nghiệp, cho dù là thiết bị quay phim chuyên nghiệp, đứng xa thì cuối cùng vẫn có chút không rõ ràng.

Không giống như những cư dân mạng gan dạ, hận không thể đứng trước mặt Trần Nghiệp mà quay!

Video không chỉ cần quét top tìm kiếm trong nước, ở nước ngoài càng hot đến mức bùng nổ.

Kỳ quái nhất là.

Một số nơi mang màu sắc tôn giáo tương đối nặng nề, trong đêm đã in chân dung của Trần Nghiệp, sau đó treo lên thành kính quỳ lạy, cầu nguyện Thần Long phù hộ...

Tạm thời không có tượng, chỉ có thể dùng tranh thay thế.

Tượng Thần Long, đã mời đại sư gấp rút điêu khắc!

.....

Lúc này.

Trần Nghiệp đang ngủ bù trong ký túc xá.

Hắn vẫn chưa biết, mình đã có thêm một lượng lớn tín đồ, và con số này vẫn đang tăng lên nhanh chóng.

Tối qua mang Đường Tử Trần đi du ngoạn gần nửa vòng trái đất, mất tận mười mấy tiếng đồng hồ, gần như là cả đêm không ngủ. Cộng thêm việc thi triển vài lần công kích, khiến thể lực hắn tiêu hao không ít.

Lúc này nằm trên giường, Trần Nghiệp rất nhanh đã ngủ thiếp đi.

Còn về vị Võ Thần kia chặn đường.

Bị một chiêu “Thần Long Bài Vĩ”, trực tiếp đánh bay ra ngoài...

Chênh lệch giữa hai người quá lớn, không có gì để nói.

Nhưng Trần Nghiệp có thể chắc chắn, thân thể đôi phương rất lợi hại, tuyệt đối chưa chết.

.....

Thoáng chốc.

Một tháng trôi qua.

Mặc dù trên mạng đã ít người thảo luận về Thần Long, nhưng bầu không khí hoảng loạn bất an trên mạng, quả thực đã giảm bớt rất nhiều.

Rõ ràng, việc nhân loại được Thần Long che chở, đã khiến mọi người tăng thêm niềm tin, cũng có thái độ lạc quan đối với tương lai.

Mục đích của Tần Mộc Âm, coi như đã đạt được.

Trong một tháng này.

Trần Nghiệp khôi phục lại cuộc sống yên bình thường ngày.

Hôm nay.

Trần Nghiệp nhận được một gói hàng chuyển phát nhanh.

Mở hộp ra, bên trong là ba chiếc loa mini tạo tiếng ồn mà hắn đã đặt hàng một tháng trước.

Mặc dù mỗi chiếc loa chỉ nhỏ bằng bàn tay, nhưng lại có thể phát ra âm lượng kinh người, đủ để khiến người ta cảm thấy cực kỳ chói tai.

Mà Trần Nghiệp đặt mua loại loa này, dĩ nhiên là để chuẩn bị cho Bí Cảnh số 6...

Trần Nghiệp trước tiên lấy một trong những chiếc loa, bật công tắc, sau đó nhấn nút phát âm thanh.

“Zi—”

Âm thanh lớn và chói tai, như một dòng điện xuyên qua tai Trần Nghiệp trong nháy mắt.

Ngay cả với thính lực hiện tại của Trần Nghiệp, cũng cảm thấy khó chịu ở hai tai.

Trần Nghiệp lập tức tắt loa nhỏ, sau đó hài lòng gật đầu.

“Người bán nói có thể tạo ra tiếng ồn 140 decibel trong nháy mắt, quả nhiên không nói dối!”

Trước khi mua loa này, hắn tất nhiên đã tra cứu tài liệu.

Decibel là đơn vị của tiếng ồn, cứ tăng 10 decibel thì cường độ tăng gấp 10 lần!

Mà tai của người bình thường, có thể chịu được tiếng ồn tối đa là 150 decibel.

Tiếng ồn 160 decibel, có thể xuyên thủng màng nhĩ của con người trong nháy mắt.

Chiếc loa mini này, âm thanh phát ra khiến Trần Nghiệp cũng cảm thấy khó chịu, chắc chắn là 140 decibel.

Sau đó.

Trần Nghiệp xem giờ, lấy điện thoại ra, hẹn Triệu Tranh và Tào Vũ ra sân vận động của trường.

Một lát sau.

Tại sân vận động, Triệu Tranh và Tào Vũ đến đúng giờ.

“Lão Trần, đột nhiên gọi chúng tôi ra, có chuyện gì sao?” Tào Vũ mở lời hỏi.

Trần Nghiệp không trả lời, mà hỏi ngược lại: “Lần này đi Bí Cảnh số 6, hai người sẽ chia ra cùng Nhậm Thiển Thiển và Thiệu Văn Tuệ lập đội đúng không?”

Thấy hai người gật đầu.

Trần Nghiệp liền lấy ra hai chiếc hộp, đưa cho hai người.

“Mỗi người một cái, hướng dẫn sử dụng và bộ sạc đều ở trong đó, nhớ mang theo khi đi vào bí cảnh!”

“Ồ! Lão Trần, cậu tặng quà cho chúng tôi à? Quà gì mà thần bí thế?”

Tào Vũ là người đầu tiên không nhìn được, ngay lập tức mở hộp ra.

Nhìn thấy chiếc loa mini tạo tiếng ồn bên trong hộp, lập tức ngăn người: “Đây là... loa? Lão Trần, sao đột nhiên lại tặng chúng tôi cái này?”

“Không phải đã nói rồi sao?” Trần Nghiệp nói: “Để hai người mang vào bí cảnh.”

Mang loa vào bí cảnh?

Điều này khiến hai người có chút khó hiểu.

Triệu Tranh lên tiếng: “Sur huynh, mang cái này vào bí cảnh làm gì? Bí Cảnh số 6 hạn chế nhiều như vậy, không chỉ hạn chế thực lực, mà ngay cả vật phẩm mang theo cũng bị hạn chế dưới năm kg, chúng tôi mang vũ khí còn thấy không đủ...”

Tào Vũ ở bên cạnh liên tục gật đầu: “Đúng vậy! Cái này chẳng lẽ có thể giúp chúng ta giết quái vật sao?”

Đây vốn là một câu nói đùa.

Trần Nghiệp lại nghiêm túc gật đầu nói: “Đúng vậy! Nó có thể giúp hai người giết quái vật tốt hơn!”

Không đợi hai người hỏi.

Trần Nghiệp liền chủ động giải thích: “Lưu lão sư đã nói, quái vật ở Bí Cảnh số 6, thính giác đặc biệt phát triển, cực kỳ nhạy cảm với âm thanh, một chút động tĩnh nhỏ cũng có thể nghe thấy... Tôi dạo này ở thư viện nghiên cứu kỹ về quái vật ở Bí Cảnh số 6, trong lòng đã có một ý tưởng táo bạo!”

Chương 307 - Tân Quái Vật! Bí Mật Vũ Khí Của Đại Lão Tặng (2)

“Vì quái vật nhạy cảm với âm thanh như vậy, thì tiếng ồn lớn thì sao? Liệu có thể làm tổn thương chúng không?”

“Thông thường, động vật càng nhạy cảm với âm thanh, thì càng sợ tiếng ồn! Ngoại trừ những người chúng ta nâng cao thuộc tính tinh thần... Vì vậy, tôi nghĩ ý tưởng của tôi, nói không chừng thật sự có thể có hiệu quả.”

“Chiếc loa nhỏ này, sạc đầy pin có thể sử dụng được vài tiếng đồng hồ, tổng trọng lượng cũng không đến nửa cân, mang theo nó sẽ không ảnh hưởng quá nhiều đến kế hoạch của hai người. Vạn nhất nó thật sự có hiệu quả, có thể giúp hai người giết chết quái vật, chẳng phải là lời to sao?”

Thực tế.

Là Trần Nghiệp đã sớm nhận ra quái vật của Bí Cảnh số 6 là gì.

Đến từ bộ phim “Vùng đất câm lặng” của Trái đất kiếp trước!

Quái vật trong bộ phim “Vùng đất câm lặng” này rất lợi hại, không chỉ nhanh nhẹn, sức mạnh vô song, mà khả năng phòng thủ còn mạnh mẽ đến kinh người. Toàn thân là vỏ giáp, ngay cả súng phun đạn cỡ nòng lớn cũng không có tác dụng gì với chúng.

Trong “Vùng đất câm lặng”, những con quái vật này, cuối cùng thậm chí còn làm sụp đổ xã hội loài người, khiến loài

người bước vào thời đại tận thế.

Một lượng lớn loài người bị quái vật tiêu diệt, chỉ còn lại một số người sống sót, cẩn thận từng li từng tí, sống lay lắt, sống như chuột, không dám phát ra một chút âm thanh nào.

Quái vật thực lực không đủ mạnh, tuyệt đối không thể làm được điều này!

Tuy nhiên, con quái vật này lại có một điểm yếu chí mạng, cuối cùng (trong phần tiếp theo thứ hai) đã bị gia đình nhân vật chính phát hiện, và phản công lại quái vật.

Đó là, chúng rất sợ tiếng ồn decibel cao!

Một khi xuất hiện tiếng ồn decibel cao, thân thể của những con quái vật này sẽ ngay lập tức cứng đờ, và điểm yếu của chúng sẽ bị lộ ra...

Nhóm nhân vật chính trong phim, ngoài một người mẹ, những người còn lại đều là trẻ em.

Họ có thể phản công lại quái vật, tự nhiên là nhờ vào điểm yếu của quái vật.

“Theo lời Lưu lão sư, chúng ta chỉ cần kiên trì 10 tiếng đồng hồ trong Bí Cảnh số 6, chiếc loa tạo tiếng ồn này, tiết kiệm sử dụng, lượng pin đủ để chúng ta kiên trì đến cuối cùng.”

Nghe xong những lời Trần Nghiệp nói.

Triệu Tranh và Tào Vũ, nhìn nhau, vô cùng kinh ngạc.

Tào Vũ không nhịn được nói: “Lão Trần, cậu có phải là không nghe giảng kỹ không? Lưu lão sư không phải đã nói, trước đây cũng có người thử dùng tiếng ồn để tấn công, nhưng kết quả lại không hiệu quả sao?”

“Đó là bởi vì, tiếng ồn mà họ sử dụng không đúng, cũng không đủ chói tai!”

Trần Nghiệp thần nhiên nói: “Loa tôi tặng cho hai người, là loa tạo tiếng ồn được đặt làm riêng, có thể phát ra tiếng ồn lên đến 150 decibel, hơn nữa là tiếng ồn chói tai, ngay cả chúng ta là con người nghe thấy, cũng sẽ cảm thấy rất khó chịu... Trực giác của tôi mách bảo tôi, nó rất có thể sẽ có hiệu quả.”

Trực giác cái rắm.

Hoàn toàn là do hấn biết cốt truyện!

“Vì cậu đã nói như vậy, tôi tất nhiên phải tin cậu một lần, cùng lắm thì đổi lấy một vũ khí nhẹ hơn.” Tào Vũ cười nói.

Triệu Tranh cũng gật đầu: “Tôi cũng tin vào trực giác của sư huynh!”

Trần Nghiệp nghe vậy, nở nụ cười.

Tiếp theo.

Hắn lại dặn dò hai người cách sử dụng loa tạo tiếng ồn, ba người mới tản ra.

.....

Vừa mới trở về ký túc xá không lâu.

Điện thoại của Trần Nghiệp đột nhiên reo lên.

Là điện thoại của bảo vệ gọi đến, nói là có một kiện hàng của hấn đã đến.

Trần Nghiệp nghi hoặc trong lòng.

Hắn nhớ gần đây mình chỉ mua thứ đồ như loa âm thanh thôi mà!

Hiện tại đồ đã nhận được, sao còn có chuyển phát nhanh gửi đến?

Mang theo nghi hoặc, Trần Nghiệp đến chỗ bảo vệ, lấy kiện hàng về ký túc xá.

Kiện hàng không lớn, ước chừng đồ vật bên trong cũng rất nhỏ.

Mở kiện hàng ra, một tấm thẻ rơi ra trước.

Trần Nghiệp nhặt lên xem, trên thẻ viết vài chữ:

“Trần Nghiệp, đây là bộ quần áo tiện lợi làm từ một số vật liệu nano mà tôi nhờ Lục viện sĩ của Viện Khoa học chế tạo dựa theo dáng người của cậu, hấn là rất phù hợp với cậu... Yên tâm, tôi không hề tiết lộ thân phận của cậu chút nào, màu sắc, họa tiết và hình dáng bên ngoài của bộ quần áo đều do tôi tự tay xử lý, sau khi cậu mặc vào, ngay cả Lục viện sĩ cũng chưa chắc nhận ra được.”

Chữ viết ngay ngắn thanh tú.

Nhìn là biết viết tay.

Còn là do phụ nữ viết.

Mặc dù tấm thẻ không có ký tên, Trần Nghiệp cũng biết, chữ trên này chắc chắn là do Tàn Mộc Âm viết.

Hiện tại, người biết hình dạng Thanh Long của hắn chỉ có ba người: cha hắn, Tàn Mộc Âm và Đường Tử Trần.

Trước tiên chắc chắn không phải Trần hội trưởng, ông ấy còn chưa biết những phiền não sau khi hắn biến thân, càng không thể viết ra nét chữ thanh tú như vậy.

Nếu là Đường Tử Trần, nàng cũng sẽ không gửi chuyển phát nhanh cho hắn, mà trực tiếp đưa cho hắn luôn.

Chỉ có Tàn Mộc Âm mới có thể mời được vị Lục viện sĩ kia giúp đỡ.

Xem xong tấm thẻ, Trần Nghiệp có chút do dự, suy nghĩ một chút rồi mở hộp ra.

Trong hộp là một chiếc thắt lưng, phần đầu có một nút bấm.

Trần Nghiệp tò mò ấn thử.

Ngay lập tức!

“Phụt” một tiếng, một mảnh vải làm từ vật liệu chưa biết bật ra.

Sau khi tiếp xúc với không khí, mảnh vải nhanh chóng phồng lên, biến thành một bộ quần áo bó sát có độ đàn hồi cao.

Toàn bộ quần áo màu đen, ngực có hình vẽ biểu tượng ngọn lửa màu đỏ, trông rất đẹp mắt.

Trần Nghiệp lập tức sáng mắt lên.

Sau đó sắc mặt có chút ngượng ngùng.

Rõ ràng Tàn Mộc Âm là vì lần trước hắn biến thân không có quần áo mặc, nên mới tìm người thiết kế ra bộ quần áo tiện mang theo này.

Tuy rằng hiện tại Trần Nghiệp có thể cởi quần áo trước khi biến thành hình dạng Thanh Long, đợi khôi phục lại trạng thái

bình thường rồi mặc vào...

Nhưng dù sao cũng không tiện lắm!

Nhờ đâu, quần áo bị bỏ lại tại chỗ, bị động vật nào đó tha đi thì sao?

Cũng không thể bắt hấn mang theo quần áo của mình để chiến đấu chứ?

Có bộ quần áo nano này thì tiện hơn nhiều rồi.

Ở trạng thái bình thường, có thể đeo ở thắt lưng, biến thành hình dạng Thanh Long cũng có thể đeo trên móng vuốt, đợi chiến đấu kết thúc, ấn một cái là có quần áo...

Thu hồi quần áo cũng rất đơn giản.

Chỉ cần hướng cổ áo vào chỗ khớp nối của thắt lưng, ấn công tắc là có thể tự động thu vào trong thắt lưng.

“Khá lắm! Công nghệ đen à!!”

Trần Nghiệp không nhịn được tán thán một tiếng.

Hắn nhớ trước khi xuyên không, đã từng xem một bộ phim về The Flash. Trong phim, bộ chiến phục của The Flash có thể dễ dàng thu gọn vào trong một chiếc nhẫn rất nhỏ, thật là khoa trương!

Nhưng đó là phim, muốn quay thế nào cũng được.

Chiếc thắt lưng này mới phù hợp với thực tế.

Độ đàn hồi của thắt lưng cũng không tệ, chứng tỏ không gian bên trong đủ lớn, chứa một bộ quần áo nano rất dễ dàng.

Món quà này quả thực rất hợp ý và nhu cầu của Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, vẫn là nhận lấy...

.....

Thoáng chốc.

Lại nửa tháng trôi qua.

Hôm nay.

Chính là ngày bí cảnh mở ra!

Trong một căn phòng kín.

Tào Vũ và Nhậm Thiến Thiến đã đến trước, chuẩn bị cho chuyến đi bí cảnh sắp tới.

“Thiến Thiến, sau khi vào bí cảnh, nếu thấy có pháo hiệu bắn lên trời, thì là lão Trần đang gọi chúng ta.”

Tào Vũ nói: “Tuy nhiên, lão Trần cũng đã nói, nếu khoảng cách quá xa thì không cần phải qua đó, thời gian trong bí cảnh lần này không nhiều, đừng lãng phí thời gian trên đường, giết quái mới là quan trọng!”

Nhậm Thiến Thiến nghe vậy gật đầu, hai tay nắm chặt vũ khí, có vẻ hơi căng thẳng.

Chương 308 - Triệu Tranh: Sư huynh của tôi thật sự quá lợi hại

Bởi vì Lưu lão sư đã nói, bí cảnh lần này, quái vật rất mạnh!

Vậy mà thực lực của tất cả mọi người đều bị hạn chế rất nhiều.

Có thể nói, mức độ nguy hiểm của bí cảnh lần này là cao nhất trong số những bí cảnh mà mọi người từng gặp phải.

Những bí cảnh sau này, độ khó chỉ có tăng lên chứ không giảm!

Khó trách, nhiều người như vậy, ngay cả 10 bí cảnh đầu cũng không vượt qua được...

Lúc này.

Nhậm Thiến Thiến bỗng nhiên nhìn thấy, Tào Vũ lấy ra một cái loa, xách trên tay.

Xem tư thế, hình như là muốn mang vào bí cảnh.

Cô không nhịn được hỏi: “Cậu muốn mang cái loa này vào bí cảnh? Định nghe nhạc trong đó à?”

“Tôi mới không rảnh rồi như vậy!” Tào Vũ cười nói: “Đây chính là vũ khí bí mật lão Trần đưa cho! Cậu cứ chờ xem đi!”

Nhậm Thiến Thiến im lặng, không hỏi thêm, chỉ nói: “Bí cảnh lần này rất nguy hiểm, thực lực của chúng ta sẽ bị áp chế đến

gần mức người thường, một khi bị quái vật bao vây, tôi không có cách nào cứu cậu, tóm lại, cậu tự mình cẩn thận thì hơn.”

“Yên tâm đi! Tôi biết.”

Vừa dứt lời.

Dấu ấn hình hoa mai trên cánh tay của hai người đồng thời nóng lên.

“Bắt đầu rồi!”

Tào Vũ nói xong, nắm lấy tay Nhậm Thiến Thiến.

“Trên tay tôi nhiều đồ, vẫn là cậu ấn đi!” Hắc lại nói.

Đúng vậy.

Lúc này trên tay Tào Vũ không chỉ có loa, còn có vũ khí.

Nhậm Thiến Thiến liếc xéo Tào Vũ, dùng tay còn lại ấn vào dấu ấn hình hoa mai của mình.

Ngay sau đó.

Hai người cùng biến mất khỏi chỗ, tiến vào bí cảnh.

.....

Đây là một thế giới cực kỳ yên tĩnh.

Yên tĩnh đến mức không nghe thấy bất kỳ âm thanh nào.

Ngay cả tiếng trùng kêu chim hót cũng không có...

Hiện tượng kỳ lạ như vậy, hiển nhiên là cực kỳ bất thường!

Mặc dù Lưu lão sư đã từng nói về tình hình của bí cảnh số 6.

Sau khi Tào Vũ và Nhậm Thiến Thiến tiến vào bí cảnh, vẫn có chút không thoải mái.

Thật sự là quá yên tĩnh.

Ngay cả tiếng trùng kêu chim hót cũng không có.

Như thể đã đến một thế giới tĩnh lặng tuyệt đối.

Môi trường như vậy cũng khiến người ta không thể nào thả lỏng được.

Sắc mặt Tào Vũ và Nhậm Thiến Thiến lập tức trở nên nghiêm trọng, cẩn thận quan sát xung quanh.

Họ đều không nói chuyện, mà dựa theo kế hoạch ban đầu, trước tiên thăm dò xung quanh, làm quen với địa hình.

Đây là công việc chuẩn bị rất cần thiết, nếu không lát nữa dẫn đến quái vật, một khi đánh không lại, ngay cả chạy trốn cũng không biết chạy đi đâu.

Một lát sau.

Hai người đã thành công dò xét địa hình xung quanh.

Trong toàn bộ quá trình, không gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào.

Bởi vì họ đã chuẩn bị từ trước, giày đi dưới chân là đế mềm, khi đi đường không phát ra một chút âm thanh nào.

Còn về quái vật.

Lưu lão sư đã nói, quái vật trong bí cảnh số 6, bình thường sẽ không xuất hiện đi lang thang, cơ bản đều trốn ở một nơi tối tăm nào đó, chỉ khi nghe thấy âm thanh, mới từ một góc tối nào đó đột nhiên xông ra tấn công!

Tiếp theo.

Chính là màn kịch chính bắt đầu!

Tào Vũ và Nhậm Thiến Thiến đến đây không phải để trốn tránh quái vật, mà là để sẵn giết quái vật!

Giết quái mới có thể có điểm tiềm năng thưởng.

Hai người nhìn nhau, Nhậm Thiến Thiến gật đầu với Tào Vũ, hít sâu một hơi, hai tay nắm chặt vũ khí.

Còn Tào Vũ thì cầm lấy cái loa của mình, sau đó tìm một ống thép, buộc vũ khí của mình vào ống thép.

Vũ khí của hắn là đoản đao.

Buộc vào ống thép, liền biến thành trường thương.

Điểm này cũng là do Trần Nghiệp dạy bọn họ.

Ngay sau đó.

Tào Vũ nhặt một cục đá lớn, ném về phía cửa kính của một cửa hàng bên cạnh.

“Choang!”

Kính lập tức vỡ vụn, phát ra tiếng động lớn.

Ngay lập tức!

Hình như có thứ gì đó ở phía xa bị kinh động, nhanh chóng chạy về phía này, phát ra tiếng bước chân nặng nề và hỗn loạn.

Tào Vũ và Nhậm Thiến Thiến lập tức nhìn về hướng phát ra âm thanh.

Chỉ thấy một con quái vật có tạo hình kỳ dị, không biết từ đâu xông ra, đang với tốc độ cực nhanh, tiến gần về phía này.

Con quái vật này trông hơi giống hình người, nhưng hai cánh tay rất phát triển, cũng đặc biệt dài, dài hơn cả hai chân. Cách chạy của nó là dùng cả tứ chi chạm đất, tốc độ cực nhanh, ít nhất cũng gấp ba lần con người.

Khuôn mặt của quái vật được bao phủ bởi lớp vỏ giáp, chỉ lộ ra một cái miệng lớn toàn răng sắc nhọn, đầu mút của tứ chi đều là gai nhọn sắc bén.

Trên người cũng toàn là vỏ giáp, toàn thân chỉ có một màu duy nhất, đó là màu đen!

Trông giống như một ác quỷ màu đen, đang lao về phía này.

Hai tay Nhậm Thiến Thiến nắm chặt vũ khí, chuẩn bị tấn công.

Đúng lúc này.

Cô phát hiện Tào Vũ đột nhiên bước lên một bước, chắn trước mặt mình.

Nhậm Thiến Thiến giật mình.

Xét về sức chiến đấu, Tào Vũ chắc chắn không bằng cô.

Chỉ là tốc độ của con quái vật quá nhanh, Nhậm Thiến Thiến muốn ngăn cản cũng không kịp.

Ngay khi con quái vật sắp đâm vào Tào Vũ.

Đột nhiên.

Một tiếng ồn lớn chói tai, đột ngột vang lên.

“Ừ——”

Nhậm Thiến Thiến không kịp đề phòng, bị giật mình suýt nữa ném vũ khí đi bịt tai lại.

Sau đó.

Hiện tượng thần kỳ xuất hiện.

Con quái vật đang lao tới đột nhiên dừng lại, đứng im tại chỗ, thân thể cứng đờ không nhúc nhích.

Không chỉ vậy.

Lớp vỏ giáp bao bọc đầu quái vật, toàn bộ mở ra, lộ ra các mô cơ quan màu đỏ bên trong.

Cả người quái vật đang run rẩy, dường như trông rất đau đớn!

Nhìn thấy cảnh này, hai mắt Tào Vũ lập tức sáng lên.

Hiệu quả!

Sau đó, Tào Vũ lập tức nắm bắt cơ hội, nắm chặt trường mâu tạm thời chế tạo ra trong tay, đâm về phía đầu quái vật.

“Phụt!”

Không còn lớp vỏ giáp cản trở, thân thể máu thịt của quái vật cũng giống như con người.

Mà “đầu thương” mà Tào Vũ mang đến lại là mũi nhọn làm bằng hợp kim, cực kỳ sắc bén.

Một kích này, dễ dàng đâm xuyên qua đầu quái vật.

“Bịch!”

Quái vật chỉ giãy giụa hai cái, liền ngã xuống đất, mất mạng.

“Khá lắm! Lão Trần ngầu thật! Ha ha ha...”

Tào Vũ đứng đó la hét, vô cùng phấn khích.

Tất cả thao tác vừa rồi của hắn ta, đều là do Trần Nghiệp chỉ điểm.

Không ngờ, lại thu được kết quả ngoài mong đợi!

Điều khiến hắn ta vui mừng nhất là, lần này, cuối cùng hắn ta cũng không cần phải dựa vào Nhậm Thiến Thiến mang theo nữa, mà có thể mang Nhậm Thiến Thiến bay.

“Con quái vật này... thật sự sợ tiếng ồn à?”

Giọng nói của Nhậm Thiến Thiến vang lên sau lưng Tào Vũ, giọng điệu đầy kinh ngạc.

“Chẳng phải rõ ràng rồi sao... Lão Trần này, thật sự lợi hại!”

Giọng điệu của Tào Vũ đầy sự sùng bái: “May mà nghe lời cậu ấy, mang theo loa vào, nếu không với thực lực của con quái vật này, chỉ bằng hai chúng ta, thật sự không dễ đối phó. Gây ra động tĩnh, dẫn đến những con quái vật khác, thì càng phiền phức.”

Nhậm Thiến Thiến lại nhú mày: “Tôi nhớ Lưu lão sư đã nói, có người đã thử qua phương pháp dùng tiếng ồn rồi, đáng tiếc là không có tác dụng! Chẳng lẽ nguồn tin của Lưu lão sư không chính xác?”

“Bên lão Lưu chắc chắn không có vấn đề, ông ấy đã dạy chúng ta, chứng tỏ nguồn tin tuyệt đối đáng tin cậy.” Tào Vũ cười nói: “Điều này chỉ có thể chứng minh, lão Trần lợi hại hơn những người khác.”

“Có cái loa này, lần này e là chúng ta sẽ nhận được rất nhiều điểm tiềm năng thưởng rồi!”

Nhậm Thiến Thiến gật đầu đồng ý.

Sự thật bày ra trước mắt, cô không đồng ý cũng không được.

Lúc này.

Hai người nghe thấy, xung quanh có ba tiếng bước chân dồn dập, truyền đến từ ba hướng khác nhau, sắc mặt lập tức thay đổi.

Rõ ràng, là do tiếng ồn vừa rồi quá lớn, đã dẫn đến những con quái vật ở xa hơn.

Nhưng hai người đều không chạy.

Sau khi nắm được điểm yếu chí mạng của quái vật, bọn họ còn sợ quái vật đến không đủ nhiều nữa là!

Chương 309 - Siêu Thần thôi mà, chẳng phải ai cũng làm được sao?

Ở một nơi khác.

Triệu Tranh và Thiệu Văn Tuệ, lúc này cũng đang chìm trong sự kinh hãi.

“Trần Nghiệp ca thật sự quá lợi hại, cái loa cậu ấy đưa cho cậu, vậy mà thật sự có hiệu quả!”

Thiệu Văn Tuệ nhìn xác quái vật trên mặt đất, kinh ngạc nói: “Hiệu quả còn tốt như vậy.”

Trên mặt đất, không chỉ có một xác quái vật, mà là hai con.

Vừa rồi Triệu Tranh gây ra động tĩnh, thu hút quái vật đến tấn công, kết quả một lúc đã đến hai con quái vật.

Một con quái vật.

Triệu Tranh và Thiệu Văn Tuệ còn có thể miễn cưỡng đối phó.

Hai con quái vật thì rất khó nói.

Theo như Lưu lão sư nói, sức chiến đấu của con quái vật này, tuyệt đối vượt qua cấp hai, khả năng phòng thủ thậm chí đạt đến cấp ba.

Mặc dù Triệu Tranh có nội kinh, bí cảnh cũng không cấm nội kinh của hắn, nhưng đồng thời đối phó với hai con quái vật cấp độ này, Triệu Tranh vẫn không nắm chắc.

Vậy mà tốc độ của quái vật lại rất nhanh.

Triệu Tranh và Thiệu Văn Tuệ còn chưa kịp chạy trốn, quái vật đã đuổi theo.

Trong thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, Triệu Tranh nhớ đến cái loa âm thanh ồn ào mà Trần Nghiệp tặng cho mình, lập tức lấy ra sử dụng.

Không ngờ.

Lại thật sự thu được kỳ hiệu.

Hai con quái vật, không chỉ bị đứng im tại chỗ, mà ngay cả điểm yếu cũng lộ ra, bị Triệu Tranh dễ dàng tiêu diệt.

Nhớ lại tất cả những gì vừa xảy ra, Triệu Tranh không khỏi cảm thán: “Đúng vậy! Khả năng quan sát của sư huynh, quả thực lợi hại, chỉ dựa vào vài lời của lão sư, đã tìm ra điểm yếu chí mạng của quái vật... Khó trách cậu ấy có thể dẫn theo lớp trưởng, lần nào cũng siêu thần!”

Sau đó.

Triệu Tranh nghe thấy tiếng bước chân của quái vật truyền đến từ xa hơn, sắc mặt nghiêm lại:

“Văn Tuệ, chuẩn bị xong chưa? Tiếp theo, chúng ta phải toàn lực giết quái!”

So với sự cẩn trọng của Tào Vũ và Triệu Tranh.

Bên phía Trần Nghiệp.

Giống như đang mở tiệc vậy!

Hắn biết cốt truyện, đương nhiên biết, chiếc loa nhỏ mà mình chuẩn bị, chắc chắn có hiệu quả.

Hơn nữa!

Cho dù bí cảnh đã giảm thực lực của mọi người xuống mười lần, và còn không cho phép sử dụng siêu năng lực, Trần Nghiệp ở đây, vẫn là sự tồn tại đáng sợ nhất!

Đáng sợ hơn cả quái vật nhiều!

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 7620.

Tinh thần: 1026.

Sức mạnh: 7620.

Nhanh nhẹn: 7620.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

.....

Đây là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Hai tháng (61 ngày), khiến cho ba thuộc tính của hắn, mỗi loại tăng thêm 610 điểm, cộng thêm hôm nay trước khi vào bí cảnh, Trần Nghiệp lại rèn luyện một phen, nhận được thuộc tính của ngày hôm nay.....

Cho nên.

Mặc dù bí cảnh khiến thực lực của hắn giảm mười lần, hắn vẫn sở hữu 762 điểm thuộc tính sức mạnh.

Gấp hơn 76 lần người bình thường.

Nói một cách không hề khoa trương, cho dù Trần Nghiệp không sử dụng loa mang theo, phòng ngự của những quái vật này, cũng không chịu nổi công kích của hắn.

Tuy nhiên.

Có phương tiện thuận tiện mà không dùng là đồ ngốc.

Hơn nữa, Trần Nghiệp cũng phải chăm sóc Đường Tử Trần.

Trong bí cảnh số 6, mất đi niệm động lực, Đường Tử Trần chỉ là một người bình thường.

Một khi số lượng quái vật quá nhiều, vẫn dễ dàng làm Đường Tử Trần bị thương.

Cho nên, Trần Nghiệp vẫn sử dụng loa phối hợp với bản thân, tàn sát quái vật.

Loa không phải cầm trên tay hắn, mà là trên tay Đường Tử Trần.

Như vậy, vừa có thể đảm bảo quái vật không thể làm hại Đường Tử Trần, vừa không cản trở hắn tàn sát quái vật!

Từ khi tiến vào bí cảnh.

Trần Nghiệp không hề che giấu, trực tiếp tạo ra động tĩnh lớn, thu hút quái vật đến chịu chết!

Đến lúc này.

Xung quanh hai người, đã nằm đầy xác quái vật.

Thậm chí không còn quái vật nào xông tới nữa.

Khi Trần Nghiệp giết chết con quái vật cuối cùng, Đường Tử Trần lập tức tắt loa.

Dung lượng pin bên trong loa khá nhỏ, tiết kiệm được thì tiết kiệm.

“Lớp trưởng, xem ra quái vật khu vực này đều ở đây rồi, chúng ta đổi chỗ khác đi!”

Nghe vậy, Đường Tử Trần lập tức gật đầu đồng ý.

Trong bí cảnh.

Nàng vĩnh viễn nghe theo Trần Nghiệp.

Sau đó.

Hai người rời khỏi nơi này, để lại đầy đất xác quái vật.

.....

Nhanh chóng.

Bảy tám tiếng đồng hồ trôi qua.

Triệu Tranh và Thiệu Văn Tuệ, lúc này đang trốn trong một căn phòng ở tầng hai của một căn biệt thự để nghỉ ngơi.

“Văn Tuệ, chúng ta đã giết bao nhiêu con quái vật rồi?” Triệu Tranh hạ giọng hỏi.

Thiệu Văn Tuệ suy nghĩ một chút, cũng hạ giọng nói: “Hơn một trăm con rồi.”

Triệu Tranh gật đầu: “Vậy chúng ta cứ ở lại đây, đợi thời gian bí cảnh kết thúc rồi quay về thôi!”

Thấy Thiệu Văn Tuệ lộ vẻ nghi hoặc.

Triệu Tranh mỉm cười nói: “Theo lời Lưu lão sư nói, một con quái vật, tương đương với phần thưởng 4 điểm tiềm năng, 100 con quái vật, dù chúng ta chia đều, cũng đủ để chúng ta nhận được phần thưởng cao nhất rồi! Chúng ta cũng không tranh giành phần thưởng thêm, giết nhiều như vậy để làm gì?”

Đầu óc Thiệu Văn Tuệ xoay chuyển chậm một chút, lúc đầu vẫn chưa hiểu rõ, đợi một lát sau, mới chợt hiểu ra, minh bạch dụng ý của Triệu Tranh.

Triệu Tranh ca ca của cô, không muốn giết nhiều quái vật, là sợ cướp mất phần thưởng thêm của Trần Nghiệp và lớp trưởng đây!

Mặc dù, cho dù Triệu Tranh tiếp tục săn giết quái vật, muốn cướp đi phần thưởng thêm của lớp trưởng, khả năng cũng cực nhỏ...

Nhưng mà, Triệu Tranh rõ ràng ngay cả thử cũng không muốn thử.

Hiểu rõ điểm này, ánh mắt Thiệu Văn Tuệ nhìn Triệu Tranh càng thêm ngưỡng mộ.

Hành động này của Triệu Tranh, chính là biết ơn, hiểu nhường nhịn!

Trần Nghiệp đã cho bọn họ cái loa, để bọn họ nắm được điểm yếu của quái vật, hắn liền chỉ lấy phần thưởng cao nhất, tuyệt đối không muốn phần thưởng thêm.

Trong mắt Thiệu Văn Tuệ, Triệu Tranh chính là người trọng tình trọng nghĩa.

Người như vậy, nhân phẩm tuyệt đối không tệ!

.....

Một bên khác.

Trên một con phố.

Khi Tào Vũ giết chết con quái vật cuối cùng, phát hiện không còn quái vật nào khác xông tới, liền mỉm cười nói: “Đi thôi, Thiến Thiến, chúng ta đổi chỗ khác, lần này nhất định phải lấy được phần thưởng cao nhất!”

Nhậm Thiến Thiến lại lắc đầu: “Chúng ta cứ tìm chỗ gần đây nghỉ ngơi đi! Đừng đi giết quái vật nữa.”

“Sao vậy?” Tào Vũ nghi hoặc hỏi: “Mệt rồi à?”

Nhậm Thiến Thiến liếc mắt nhìn Tào Vũ, nói: “Quái vật mà hai chúng ta giết, đã đủ để đảm bảo hai chúng ta lần này nhận được phần thưởng tiềm năng cao nhất rồi, giết nhiều quái vật cũng không thể tiếp tục tăng thêm phần thưởng, tại sao còn phải tiếp tục mạo hiểm?”

“Chẳng lẽ cậu muốn tranh giành phần thưởng thêm với lớp trưởng và Trần Nghiệp sao?”

Tào Vũ lúc này mới chợt hiểu ra.

“Ái chà! Tôi không muốn làm gián đoạn con đường siêu thần của lớp trưởng bọn họ... Vẫn là Thiến Thiến thông minh, nếu không phải cậu nhắc nhở, tôi còn chưa nghĩ đến điểm này đâu!”

Tào Vũ nói: “Lão Trần đã nói cho chúng ta phát hiện lớn như vậy, chúng ta không thể tham lam vô độ, còn tranh giành phần thưởng thêm với họ... Vậy thì tìm chỗ nghỉ ngơi thôi! Ngồi chờ thời gian đến, vừa hay trời cũng tối rồi.”

Sau đó.

Họ liền tùy tiện tìm một căn nhà trống bên cạnh, bắt đầu nghỉ ngơi.

Hai tiếng sau.

Thời gian 10 tiếng đã đến!

Tất cả những người sống sót, đều sẽ bị cưỡng chế dịch chuyển ra khỏi bí cảnh, bao gồm cả Tào Vũ và Nhậm Thiên Thiên.

Vào khoảnh khắc cuối cùng trước khi rời đi, hai người nhìn thấy hai luồng kim quang, từ trên trời giáng xuống, rơi xuống nơi cách họ rất xa...

Sau đó.

Cả hai đều nhận được thông báo:

【 Người nhận được phần thưởng thêm trong bí cảnh lần này: Trần Nghiệp, Đường Tử Trần. Đến từ Hạ quốc... 】

Nghe được thông báo này.

Tào Vũ và Nhậm Thiên Thiên, đều nở nụ cười, sau đó biến mất khỏi chỗ cũ.

Chương 310 - Vọng Phụ Thành Long! Thực lực Lục Giai của Trần Hội Trưởng

Thế giới hiện thực.

Vỗ đại.

Trong ký túc xá của Đường Tử Trần.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đồng thời xuất hiện.

Bí cảnh lần này, đối với Trần Nghiệp mà nói, có thể nói là không hề gặp sóng gió, vô cùng thuận lợi.

Còn về việc lật xe?

Với thực lực hiện tại của Trần Nghiệp, nếu còn lật xe trong những bí cảnh giai đoạn đầu, thì thà tự sát còn hơn...

“Cộng thêm phần thưởng thêm, tổng cộng 180 điểm tiềm năng, cũng coi như không tệ!”

Trần Nghiệp mỉm cười nói một câu.

Sau đó mở bảng thuộc tính, đem 180 điểm tiềm năng, toàn bộ cộng vào thuộc tính tinh thần.

Vì vậy.

Thuộc tính tinh thần của hắn, biến thành 1206 điểm.

Tăng thêm gần hai trăm điểm thuộc tính, khiến Trần Nghiệp lập tức tinh thần phấn chấn.

Thấy Đường Tử Trần dường như cũng đã tăng thêm thuộc tính xong, Trần Nghiệp mỉm cười hỏi: “Lớp trưởng, thuộc tính tinh thần của cậu bây giờ đến bao nhiêu rồi?”

“1454 điểm.”

Nghe được câu trả lời này, Trần Nghiệp không hề bất ngờ.

Lần trước hắn đã biết, thuộc tính tinh thần của Đường Tử Trần, nhiều hơn hắn không ít.

Dù sao trong hơn một năm qua, Đường Tử Trần vẫn luôn rèn luyện tinh thần lực, mà hắn căn bản không hề rèn luyện, có chênh lệch cũng là điều đương nhiên.

“Với tinh thần lực hiện tại của cậu, đi kiểm tra một chút, hắn là có thể đạt tiêu chuẩn cấp năm rồi chứ?”

Trần Nghiệp nói.

Lời này không phải nói đùa, niệm động lực của Đường Tử Trần, vốn là một năng lực rất mạnh, công thủ toàn diện, không chế vạn vật, được xưng là sự tồn tại vô địch cùng cấp.

Trước đây Đường Tử Trần đã là 4+ rồi, bây giờ thực lực tiếp tục tăng trưởng, đạt tiêu chuẩn cấp năm hắn là không thành vấn đề.

“Không rõ!”

Đường Tử Trần nói: “Tuy nhiên, cho dù chưa đạt tới, hắn là cũng không kém bao nhiêu.”

Trần Nghiệp mỉm cười hỏi: “Hay là mình cùng cậu đến Hiệp hội Dị Năng kiểm tra một chút? Chỉ cần có thực lực cấp năm,

cậu sẽ được tự do.”

Theo quyết định của cấp trên, sẽ bảo vệ Đường Tử Trần cho đến khi đạt tiêu chuẩn cường giả cấp năm, thì sẽ hủy bỏ sự bảo vệ.

Một cường giả niệm động lực cấp năm, người khác muốn ám sát nữa, sẽ không còn dễ dàng như vậy.

Đường Tử Trần suy nghĩ một chút, nói: “Tạm thời không vội, mình cũng không muốn đi đâu cả, đợi thêm một hai lần bí cảnh nữa đi!”

Trần Nghiệp gật đầu.

Hắn chỉ thuận miệng hỏi thôi.

Lúc này.

Điện thoại của hắn đột nhiên nhận được tin nhắn.

Là Tào Vũ và Triệu Tranh mời hắn đi ăn khuya...

“Lớp trưởng, Triệu Tranh và Tào Vũ muốn mời chúng ta đi ăn khuya, cậu có đi không?”

Trần Nghiệp cười nói: “Chắc là loa của mình đã giúp ích rất nhiều cho bọn họ, khiến lần này bọn họ thu hoạch được không ít, nhất định phải kéo mình ra ngoài ăn khuya.”

Đường Tử Trần suy nghĩ một hồi, vẫn lắc đầu nói: “Mình không đi đâu, thêm phiền phức cho bọn họ cũng không tốt, cậu đi đi!”

Nàng nói “bọn họ”, tự nhiên là chỉ những vệ sĩ được phái đến bảo vệ mình.

Tuy rằng đi ăn khuya cùng Trần Nghiệp, vấn đề an toàn chắc chắn không cần lo lắng. Nhưng những vệ sĩ đó có nhiệm vụ trong người, nhất định phải cẩn thận sắp xếp bảo vệ.

Như vậy, cũng sẽ tăng thêm phiền phức cho Triệu Tranh và Tào Vũ.

Đường Tử Trần là người không thích làm phiền người khác, cho nên mới quyết định không đi.

Trần Nghiệp nghe vậy, cũng không ép buộc.

“Vậy được, cậu nghỉ ngơi sớm đi.”

Hắn đứng dậy, rời khỏi ký túc xá của Đường Tử Trần.

Đến cổng trường.

Triệu Tranh và Tào Vũ đã đợi sẵn ở đó.

Ngoài hai người bọn họ, hai cô gái Nhiệm Thiển Thiển và Thiệu Văn Tuệ cũng có mặt.

“Nhìn các cậu mặt mày hớn hở như vậy, thu hoạch không nhỏ à!” Trần Nghiệp cười hỏi.

“Ha ha!”

Tào Vũ cười ha hả, nói: “Phần thưởng đã đạt tối đa, tận 135 điểm tiềm năng! Ước chừng đợt này có thể khiến thực lực tổng hợp của tôi đạt đến tam giai.”

“Tôi cũng vậy!” Trên mặt Triệu Tranh mang theo vẻ vui mừng, nói: “Nhờ có loa sư huynh tặng, lần này không chỉ phần thưởng nhận được nhiều, mà toàn bộ quá trình cũng gần như không có nguy hiểm gì, rất nhẹ nhàng.”

Nhiệm Thiển Thiển và Thiệu Văn Tuệ cũng tiến lên cảm ơn.

Lần này phần thưởng của bọn họ, chỉ kém phần thưởng nhận được từ Bí Cảnh Toàn Dân và Bí Cảnh số 3.

Bí Cảnh Toàn Dân thì không cần phải nói, Bí Cảnh số 3, bọn họ cũng là được Trần Nghiệp gánh...

Thấy các bạn không ngừng cảm ơn, Trần Nghiệp vội nói: “Không phải nói mời tôi ăn khuya sao? Vừa hay tôi đói rồi, ăn chực các cậu một bữa!”

“Đi đi đi!” Tào Vũ lập tức bắt chuyện: “Chỗ tôi đã đặt rồi, tối nay không say không về!”

...

Cùng lúc đó.

Kinh Thành.

Trong võ quán của Ba Lệ Minh.

Trần Hội Trưởng từ một căn phòng đi ra.

Hai tháng không gặp, Trần Hội Trưởng thay đổi rất nhiều.

Sự thay đổi này, đến từ phương diện tinh khí thần.

Trần Hội Trường trước đây, nhìn tuy rất có uy thế, nhưng lại giống như một con sư tử già nua, lộ vẻ trung khí không đủ, vừa nhìn liền biết đang xuống dốc.

Mà Trần Hội Trường hiện tại, tinh khí thần phần chấn, phảng phất như được tái sinh!

Đặc biệt là đôi mắt kia, lộ ra sức sống mãnh liệt, ánh mắt như kinh lôi đầu xuân.

“Sư đệ, cảnh giới ổn định rồi chứ?”

Một giọng nói truyền đến từ trong bóng tối.

Chính là Ba Lê Minh.

Trần Hội Trường lập tức gạt đầu, cảm kích nói: “Đa tạ sư huynh, hiện tại ta đã thành công Bão Đan!”

Bão Đan.

Không phải chỉ việc ngưng tụ một viên kim đan trong cơ thể.

Nếu thật sự có thể ngưng tụ kim đan, vậy thì không phải là quốc thuật, mà là tu tiên!

“Bão Đan” trong quốc thuật, kỳ thực chính là cương kinh cường hóa, luyện thành đan điền hỗn nguyên khí, hình tùy ý động, có thể lăng không phát kinh, ý đến liền có thể tiên phát chế nhân.

Đồng thời, khí huyết trong cơ thể thăng hoa, vận chuyển khí huyết càng thêm tùy tâm sở dục.

Thường Minh bị Trần Nghiệp đánh chết, chính là cảnh giới này.

Trần Hội Trường bây giờ.

Cũng là cảnh giới này.

“Một hạt Kim Đan nuốt vào bụng, mới biết ta mệnh chẳng do trời!”

Trần Hội Trường cảm khái một câu: “Đối với câu nói này, hôm nay rốt cuộc đã có thể hội sâu sắc.”

Thành công Bão Đan, dù không cần kiểm tra, Trần Hội Trường cũng biết, thực lực hiện tại của mình, tuyệt đối đã đạt đến tiêu chuẩn lục giai.

Hơn nữa, ông cũng thành công nắm giữ Sinh Vật Lập Trường, có thể mượn lực hấp dẫn chống đỡ, chiến lực mạnh hơn không chỉ một bậc.

Nghe được lời này.

Ba Lê Minh lập tức cười.

“Tới đây, sư đệ, so chiêu một chút, để ta thử công lực của đệ!”

So chiêu.

Trong quốc thuật, thông thường chỉ việc luận bàn.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Đèn trong phòng bật sáng, Ba Lê Minh đi về phía Trần Hội Trường.

Mặc dù Ba Lê Minh không làm gì cả, chỉ bình tĩnh tới gần, Trần Hội Trường cũng cảm thấy, người trước mặt như một con bạo long hung mãnh, đang đi về phía mình.

Điều này cho thấy, không chỉ thực lực Trần Hội Trường tăng lên, năng lực cảm nhận cũng tăng cường không ít.

Nhìn bàn tay Ba Lê Minh đưa tới, Trần Hội Trường không hề sợ hãi, đưa tay ra đỡ.

Vừa mới có được thực lực cường đại, ông đang dâng trào tự tin!

Hơn nữa, ông cũng biết, Ba Lê Minh không thể nào làm hại mình.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Ba Lê Minh nắm lấy bàn tay của Trần Hội Trường.

Lực ép mãnh liệt truyền đến, khiến sắc mặt Trần Hội Trường hơi biến đổi.

Ông không nói hai lời, trực tiếp vận chuyển khí huyết, hội tụ vào lòng bàn tay, tăng cường lực lượng.

Tức thì!

Bàn tay của Trần Hội Trường trở nên đen kịt như mực, như khối sắt.

Nhìn qua, rất giống với Haki Vũ Trang mà Trần Nghiệp nắm giữ!

“Không tệ!”

Ba Lệ Minh buông tay ra, cười nói: “Su đệ đệ tích lũy thâm hậu, hôm nay một khi đột phá, thật sự là phi phàm!”

Chương 311 - Vọng Phụ Thành Long! Thực lực Lục Giai của Trần Hội Trưởng (2)

Câu nói này không hề có chút khoa trương nào.

Trần Hội Trưởng nhiều năm trước đã là cấp năm, chỉ là vẫn chưa đột phá, nội tình đương nhiên thâm hậu.

Hiện tại sau khi đột phá, nội tình tích lũy bộc phát ra, lập tức khiến nhục thân và khí huyết của ông, một lần nữa tỏa ra sinh cơ mãnh liệt.

Nói về thực lực, Trần Hội Trưởng hiện tại, không hề kém Thường Minh lúc đó.

“Đa tạ sư huynh!”

Trần Hội Trưởng ngữ khí cảm khái: “Nếu không có huynh, e rằng cả đời này, đệ cũng không thể cảm nhận được sự huyền diệu của Bảo Đan.”

Quả thực phải cảm tạ Ba Lệ Minh.

Nếu không có Ba Lệ Minh hai tháng trước đã thông kinh mạch của ông, giúp khí kinh lưu chuyển toàn thân, ông tuyệt đối không thể thành công Bảo Đan.

“Chúng ta là sư huynh đệ, không cần khách sáo như vậy.” Ba Lệ Minh cười xua tay, sau đó lại hỏi: “Đúng rồi, đột phá cảnh giới là chuyện tốt, sư đệ có muốn tổ chức tiệc mừng, nào nhiệt một chút không?”

Trần Hội Trưởng biết, đây là sư huynh muốn giúp mình tạo thanh thế, để tương lai kế thừa chức vị Tổng Hội Trưởng.

Kỳ thực vừa mới đột phá cảnh giới, Trần Hội Trường còn muốn tiếp tục tiến xa hơn trên con đường võ đạo.

Hiện tại bình tĩnh lại, Trần Hội Trường liền biết, với tư chất của mình, cả đời này có thể luyện thành Bảo Đan viên mãn, đã là đại hạnh rồi.

Còn về việc phá toái hư không, kiến thần bất hoại...

Dù đã biết đường đi và phương hướng, ông cũng hoàn toàn không nắm chắc.

“Cũng tốt!” Trần Hội Trường đáp ứng.

Ba Lê Minh lập tức lộ ra nụ cười: “Vậy thì định vào ba tháng sau, khoảng thời gian này đệ hãy hảo hảo cảm ngộ cảnh giới mới, đến lúc đó vừa đúng là dịp tết, người ở Kinh Thành càng đông.”

Trần Hội Trường gật đầu.

Hiện tại ông quả thực cần thêm thời gian, để cảm ngộ cảnh giới mới.

Sư huynh an bài như vậy rất tốt.

...

Ngày hôm sau.

Buổi sáng.

Trần Nghiệp tỉnh dậy trên giường.

Vừa mở mắt, liền thấy trên điện thoại, có tin nhắn của cha hắn gửi đến.

Nội dung tin nhắn, là bảo hắn sau ba tháng, hãy đến Kinh Thành một chuyến.

Bây giờ đã là đầu tháng 11, ba tháng sau, cũng sắp hết năm rồi, trường học quả thực đã được nghỉ.

Trần Nghiệp nghi hoặc, gọi điện thoại hỏi, mới biết được chuyện cha hắn đột phá cảnh giới.

Biết được tin tức này, Trần Nghiệp lập tức lộ ra nụ cười vui vẻ.

Vọng phụ thành long, đây là tâm nguyện của mỗi người con!

Cha mẹ thành tựu càng lớn, hẳn mới có thể an tâm làm một nhị đại.

Kết thúc cuộc gọi với cha.

Trần Nghiệp lại bắt đầu lên mạng.

Chuyện hắn và Đường Tử Trần nhận được phần thưởng thêm ở Bí Cảnh số 6, lại một lần nữa gây ra không ít động tĩnh trên mạng.

Chủ yếu là Bí Cảnh số 6 rất khó!

Rất nhiều người ngay cả sinh tồn cũng khó khăn, chứ đừng nói đến việc giết quái vật số lượng lớn, nhận được phần thưởng thêm...

“Trời ơi! Cả Bí Cảnh số 6 cũng có thể siêu thần? Đường nữ thần và Trần công tử cũng quá mạnh rồi!”

“Quả thực mạnh! Tôi nhớ tôi ở Bí Cảnh số 6, chỉ nhận được 8 điểm tiềm năng phần thưởng.”

“Sự kết hợp của hai người này thật sự quá bá đạo!”

“Bí Cảnh số 6 thật sự đáng sợ như vậy sao? Các đại lão nói rõ chút đi!”

“Nói cái rắm! Điều khoản bảo mật tôi vẫn chưa quên... Tôi nghi ngờ cậu muốn hại tôi vào uống trà.”

“Không đúng! Trần công tử và Đường nữ thần, đều là dựa vào năng lực siêu nhiên để ăn cơm, Bí Cảnh số 6 không thể sử dụng năng lực siêu nhiên mà? Bọn họ làm sao làm được?”

“Điểm này tôi cũng rất tò mò... Nhưng tôi càng tò mò hơn là, kỷ lục siêu thần của bọn họ, rốt cuộc sẽ giữ được đến khi nào? Chẳng lẽ cứ mãi siêu thần như vậy?”

“Không thể nào! Những bí cảnh sau càng ngày càng khó, không ai có thể mãi mãi giữ được siêu thần.”

“Hừ hừ, tôi vừa mới phán đoán, Bí Cảnh số 7 bọn họ sẽ không thể siêu thần, dù sao Bí Cảnh số 7 không phải dựa vào thực lực!”

“Lão ca lâu trên, vậy nếu Trần công tử và Đường nữ thần, ở Bí Cảnh số 7 vẫn siêu thần thì sao?”

“Kích tướng? Tôi mắc bẫy của cậu, nếu bọn họ có thể siêu thần ở Bí Cảnh số 7, tôi sẽ livestream nhét pháo vào trong quần lót!”

...

Nhìn thấy những bình luận trên mạng.

Trần Nghiệp nở nụ cười.

Bởi vì hắn phát hiện, cuối cùng cũng không còn ai cho rằng hắn là kẻ ăn bám nữa...

Chắc chắn là màn trình diễn trên đường phố trước cổng trường lần trước, đã khiến vô số cư dân mạng nhìn nhận lại hắn.

Tuy rằng Trần Nghiệp không để tâm đến đánh giá của cư dân mạng đối với hắn.

Nhưng, có được danh tiếng tích cực, khẳng định là tốt hơn.

Sau đó.

Trần Nghiệp rời giường rửa mặt, đến lớp học.

Người trong lớp học, ngày càng ít.

Có một bộ phận người không muốn đến, còn có một bộ phận người, đương nhiên là mãi mãi ở lại trong bí cảnh...

Đội tiếng chuông vào học vang lên.

Lưu lão sư đúng giờ xuất hiện trong lớp học.

Nhìn thấy Trần Nghiệp, Lưu lão sư không nhịn được lộ ra nụ cười.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, hiện tại không thể nghi ngờ là học sinh mà ông tự hào nhất, thậm chí về mặt thực lực, đã vượt qua cả lão sư này.

Mà hai người mới vừa vượt qua Bí Cảnh số 6!

Thật sự là tiềm lực vô hạn.

Cho nên, hiện tại Lưu lão sư lên lớp, cơ bản đều dựa theo tiến độ của Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

Mỗi lần đội Trần Nghiệp và Đường Tử Trần vượt qua một bí cảnh xong, ông mới tiếp tục giảng nội dung mới.

Những học sinh khác, nếu muốn tìm hiểu trước nội dung của những bí cảnh khác, có thể đến hỏi riêng ông.

“Trước khi vào học, chúng ta hãy chúc mừng Trần Nghiệp và lớp trưởng Đường Tử Trần, chúc mừng bọn họ lại một lần nữa tạo nên kỷ lục mới!”

Nói xong, Lưu lão sư dẫn đầu vỗ tay.

Những học sinh khác vừa vỗ tay vừa nhìn về phía Trần Nghiệp, ánh mắt tràn ngập sự hâm mộ.

Còn về lớp trưởng Đường Tử Trần, vẫn không đến, ở trong ký túc xá học online.

“Được rồi, bây giờ bắt đầu vào học!”

Sắc mặt Lưu lão sư, bỗng nhiên trở nên nghiêm túc:

“6 bí cảnh trước, các em vẫn luôn dựa vào thực lực để vượt qua, nhưng Bí Cảnh số 7 tiếp theo, sẽ hoàn toàn khác, muốn thành công vượt qua Bí Cảnh số 7, có thể thực lực không phải là quan trọng nhất, mà phải dựa vào năng lực quan sát của các em...”

“Thầy nói trước về nhiệm vụ của Bí Cảnh số 7 nhé!”

Lưu lão sư đột nhiên lên tiếng: “Những gì các em phải đối mặt trong Bí Cảnh số 7 không còn là quái vật nữa, mà là đủ loại dị đoan nhân loại!”

Nghe thấy từ “dị đoan”, ánh mắt Trần Nghiệp lóe lên.

Hắn nhớ lúc giúp Tần Mộc Âm vượt qua Bí Cảnh số 30, trong thế giới hải tặc đó, cũng đã gặp một kẻ bị Bí Cảnh định nghĩa là “dị đoan”.

Cái gọi là dị đoan, kỳ thực chính là người xuyên việt.

Trong thế giới hải tặc đó, người xuyên việt kia sở hữu năng lực khó tin, lại có thể mang Luffy Gear 5 hai năm sau đến cuộc chiến Marineford!

Không chỉ như vậy.

Còn khôi phục Râu Trắng già yếu bệnh tật, trở về thời kỳ đỉnh phong nhất, chiến lực kinh người.

Nếu không phải thực lực Trần Nghiệp đủ mạnh, chỉ dựa vào Tần Mộc Âm, thật sự rất dễ lật xe không về được!

“Lão sư, dị đoan nhân loại là gì ạ?”

Một học sinh lên tiếng hỏi.

Lưu lão sư suy nghĩ một chút, nói: “Cái gọi là dị đoan nhân loại, hẳn là chỉ những kẻ không phải cư dân nguyên thủy của thế giới, là người từ bên ngoài đến. Nói một cách đơn giản, chính là người của một thế giới khác, vì cơ duyên xảo hợp, đến thế giới Bí Cảnh.”

Chương 312 - Bí Cảnh Vô Tiền Khoáng Hậu: Dị Đoan Phải Chết!

“Đã từng có người bắt sống dị đoan nhân loại, từ trong miệng hắn ta biết được, những người này, càng nguyện ý tự xưng mình là người xuyên việt.”

Nghe vậy.

Không ít người đều rất kinh ngạc.

Có học sinh nghe xong, lập tức nói: “Chẳng phải rất giống chúng ta sao? Đối với thế giới Bí Cảnh mà nói, chúng ta cũng là người từ bên ngoài đến.”

“Quả thực rất giống!” Lưu lão sư gật đầu, lại nói: “Tuy nhiên, chúng ta ở thế giới Bí Cảnh, không thể ở lại lâu, đạt được mục tiêu sẽ rời đi. Dị đoan thì khác, bọn họ sẽ ở lại thế giới Bí Cảnh rất lâu, thậm chí sẽ gây ra sự phá hoại không thể挽回 cho thế giới Bí Cảnh... Thầy nghĩ, đây chính là lý do Bí Cảnh yêu cầu chúng ta tiêu diệt dị đoan.”

“Vậy nên, nhiệm vụ của chúng ta trong Bí Cảnh số 7, chính là tìm ra dị đoan?” Một nữ sinh hỏi.

Lưu lão sư bổ sung: “Không chỉ là tìm ra dị đoan, mà còn phải giết chết, để Bí Cảnh khôi phục bình thường.”

Nghe thấy nhiệm vụ như vậy, mọi người trong lớp đều nhú mào.

Nhiệm vụ này.

Quả thực hoàn toàn khác với việc giết quái vật trước đây.

Lưu lão sư lại nói: “Bí Cảnh số 7, thông thường là một thế giới bình thường, có rất nhiều nhân loại tồn tại, sau khi các em tiến vào Bí Cảnh, cần phải nhanh chóng tìm ra dị đoan, sau đó giết chết... Nhiệm vụ lần này, độ khó rất lớn, bởi vì dị đoan sẽ nguy trang thành cư dân nguyên thủy của thế giới Bí Cảnh, ẩn nấp trong đám đông, gần như khó mà phân biệt.”

Lời này vừa ra.

Sắc mặt các học sinh đều biến đổi.

Muốn tìm ra một người khác biệt trong biển người mê mông, quả thực khó khăn, giống như mò kim đáy bể.

Đã có người chùn bước.

Lúc này.

Lưu lão sư đột nhiên lại nói: “Tất nhiên, Bí Cảnh sẽ không đẩy các em vào đường cùng. Nếu các em ở trong Bí Cảnh, đợi đủ 7 ngày, mà vẫn chưa phát hiện ra manh mối của dị đoan, vậy thì 7 ngày sau, Bí Cảnh sẽ cho các em một số gợi ý nhất định, ví dụ như sẽ cung cấp cho các em, dung mạo của dị đoan...”

“Cho dù như vậy, muốn tìm ra dị đoan trong số đông người như vậy cũng không dễ dàng. Vì vậy, sau khi ở trong Bí Cảnh đủ 14 ngày, Bí Cảnh sẽ đưa ra một số gợi ý lần thứ hai... Nếu mười ngày sau hai lần gợi ý mà vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ, sẽ bị đánh giá là nhiệm vụ thất bại!”

Các học sinh nghe xong, hơi thở phào nhẹ nhõm.

Có gợi ý vẫn còn đỡ.

Nếu không có gợi ý, muốn tìm một người trên khắp thế giới, thật sự quá khó.

Về phần hậu quả của nhiệm vụ thất bại, mặc dù Lưu lão sư không nói, nhưng mọi người đều rất rõ ràng.

Đó chắc chắn là không thể quay về được.

Lưu lão sư tiếp tục nói: “Đã từng có người ngay sau khi Bí Cảnh đưa ra gợi ý lần đầu tiên, lập tức tìm thấy dị đoan và giết chết hắn ta, nhưng vẫn không nhận được phần thưởng bổ sung, thậm chí cả phần thưởng cơ bản cũng không nhiều. Vì vậy,

muốn nhận được phần thưởng cao hoặc phần thưởng bổ sung, hẳn là trong trường hợp Bí Cảnh không đưa ra gợi ý nhiệm vụ, tìm thấy dị đoan và giết chết.”

Lời này khiến các học sinh lại nhú mào.

Một nam sinh nhin không được hỏi: “Lão sư, nhiệm vụ như vậy... đã có ai nhận được phần thưởng bổ sung chưa ạ?”

Lưu lão sư lại gật đầu: “Có! Có một người may mắn ở nước ngoài, vào ngày thứ tư trong Bí Cảnh, vận may tốt tìm thấy dị đoan... Nói chính xác, là dị đoan coi hẳn ta là đồng loại, chủ động tiếp cận, còn bại lộ thân phận của mình...”

Các học sinh ngạc nhiên vô cùng.

Lại còn có chuyện như vậy?

Vận khí cũng quá tốt rồi chứ?

Không ít học sinh thậm chí còn nảy ra ý định, suy nghĩ xem có nên sau khi vào Bí Cảnh, cố ý thể hiện sự khác biệt của mình, thu hút dị đoan xuất hiện hay không?

Hình như nhìn ra suy nghĩ của những học sinh này, Lưu lão sư lập tức đưa ra cảnh báo:

“Các em tuyệt đối đừng nghĩ đến việc, sau khi vào Bí Cảnh, cố ý làm ra một số chuyện trái với lẽ thường, thu hút dị đoan xuất hiện! Chuyện này không phải chưa từng có người làm, nhưng lại không có một ai thành công! Dị đoan không phải kẻ ngốc, làm như vậy rất có thể sẽ đánh rần động cỏ, khiến dị đoan chạy xa hơn.”

“Người may mắn mà thầy vừa nói, chỉ có một trường hợp duy nhất, hẳn ta cũng là kẻ duy nhất nhận được phần thưởng bổ sung.”

Nghe vậy.

Những học sinh đó lập tức dập tắt ý nghĩ không đáng tin cậy.

Sau đó.

Có học sinh đưa ra câu hỏi mới: “Lão sư, làm sao phân biệt dị đoan và những người như chúng ta? Lỡ như vào Bí Cảnh, ngộ thương thì sao?”

“Điểm này các em không cần lo lắng!”

Lưu lão sư nói: “Bí Cảnh số 7, là nhiệm vụ nhóm, và mỗi nhóm tiến vào thế giới Bí Cảnh, đều khác nhau, sẽ không bị phân vào cùng một thế giới. Vì vậy, tình huống ngộ thương mà em vừa nói, căn bản sẽ không xuất hiện.”

Các học sinh nghe xong, thở phào nhẹ nhõm.

Trần Nghiệp nghe đến đây, lại hơi nhú mào.

Nói trắng ra, nhiệm vụ của Bí Cảnh số 7, chính là tìm ra người xuyên việt, và giết chết người xuyên việt.

Nếu là thế giới hần quen thuộc, vậy hần sẽ có lợi thế bẩm sinh, trong nháy mắt có thể tìm ra người xuyên việt.

Bởi vì theo kiểu của người xuyên việt, sau khi xuyên việt, tuyệt đối sẽ không cam tâm làm một người dân bình thường, chắc chắn sẽ gây chuyện.

Trần Nghiệp thông thạo cốt truyện, chỉ cần phát hiện điểm bất thường, là có thể tóm được người xuyên việt.

Chỉ sợ thế giới Bí Cảnh lần này, là thế giới hần không quen thuộc, vậy thì hần sẽ khó khăn rồi.

Nhiệm vụ kiểu này, không có lợi thế, hần với những người khác đều ở cùng một vạch xuất phát.

Khó trách, cư dân mạng kia dám khẳng định, chỉ cần hần có thể siêu thần trong Bí Cảnh số 7, hần ta dám nhét pháo vào trong quần...

Nhiệm vụ lần này, quả thực độ khó rất lớn.

“Vì mỗi người đến thế giới Bí Cảnh đều khác nhau, nên, ở đây thầy sẽ không nói về những gì có trong thế giới Bí Cảnh.”

Lưu lão sư tiếp tục lên lớp: “Tiếp theo, thầy sẽ chia sẻ với các em một số kinh nghiệm về cách tìm kiếm dị đoan. Những kinh nghiệm này, đều là do những đại lão có thành tích tốt cung cấp.”

“Đầu tiên, điểm thứ nhất, dị đoan tuyệt đối sẽ không phải là người bình thường, cho dù bề ngoài bình thường, cũng chỉ là nguy trang của bọn họ...”

“Thứ hai, dị đoan cơ bản đều là không cha không mẹ, hoặc là cha mẹ đều mất, mồ côi.”

“Thứ ba, đa số dị đoan, ban đầu sống rất khổ sở, nhưng bọn họ lại vươn lên rất nhanh!”

“Thứ tư, có một bộ phận dị đoan, sẽ có một thanh mai trúc mã, hoặc là chị gái hoặc em gái không có quan hệ huyết thống...”

“Thứ năm, nếu có người bị nhà gái từ hôn, hẳn ta rất có thể là dị đoan!”

“Thứ sáu, tất cả những ai hô lên ‘thâm lam, cộng điểm’, chắc chắn là dị đoan không nghi ngờ gì nữa!!”

“Còn một điểm cần chú ý!”

Trên bục giảng.

Sắc mặt Lưu lão sư, đột nhiên trở nên nghiêm túc: “Đó chính là, sau khi tìm được dị đoan, trước tiên đừng vội vàng hành động, bởi vì có rất nhiều dị đoan, đều thích che giấu thực lực, tuyệt đối không đơn giản như bề ngoài. Đối phó với dị đoan, nhất định phải cẩn thận cẩn thận rồi lại cẩn thận, tốt nhất là thăm dò rõ ràng tình hình, trực tiếp tập kích.”

Các học sinh nghe vậy, đều ghi nhớ câu nói này trong lòng.

Chương 313 - Dấu Tay Khủng Khiếp!

Sau khi tan học.

Lưu lão sư tìm riêng Trần Nghiệp.

“Trần Nghiệp, bí cảnh số 7 là nhiệm vụ đội ngũ, nhiều nhất có thể 7 người lập đội.....”

Nghe vậy, Trần Nghiệp liền biết Lưu lão sư có ý gì, lập tức cười nói:

“Lão sư, thầy là muốn em chăm sóc nhiều hơn cho các bạn học trong lớp phải không? Yên tâm, lần này thành viên lập đội, khẳng định đều là học sinh trong lớp.”

Không ngờ.

Lưu lão sư không gật đầu, mà lại ngượng ngùng nói: “Trần Nghiệp, thầy có một việc muốn nhờ.....”

Hả?

Trần Nghiệp ngần ra, sau đó lập tức nói: “Lão sư, với quan hệ của chúng ta, nói gì mà muốn nhờ chứ! Thầy có việc cứ trực tiếp nói là được.”

Câu nói này, khiến Lưu lão sư không nhịn được nở nụ cười.

Ông cảm thấy mình đối đãi với học sinh hết lòng hết dạ, không uổng phí.

“Là như thế này.”

Lưu lão sư mở miệng nói: “Cháu gái của thầy, hiện tại tiến độ bí cảnh cũng là bí cảnh số 7, con bé này biết được tiến độ của các em, liền luôn nài nỉ thầy, muốn vào đội ngũ của các em, em xem có thể.....”

Hay lắm!

Không ngờ ông già mày rậm mắt to này, lại đi cửa sau?

Trong lòng Trần Nghiệp kinh ngạc, nhưng bề ngoài không chút do dự, lập tức đáp ứng: “Chuyện đó khẳng định không vấn đề gì!”

Nhận được câu trả lời chắc chắn của Trần Nghiệp, Lưu lão sư tỏ ra rất vui mừng.

“VẬY thầy thay mặt nó cảm ơn em.”

Trần Nghiệp lại nói trước: “Tuy nhiên, lão sư, lời khó nghe em phải nói trước, bí cảnh lần này, em cũng không nắm chắc, nếu như cuối cùng thành tích không tốt, thậm chí xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.....”

Lưu lão sư lập tức nói: “Những người lẫn lộn trong bí cảnh, sớm đã có giác ngộ về phương diện này, điểm này em cứ yên tâm..... Tóm lại, vẫn phải cảm ơn em!”

“Thầy nghe nói, lần này lại có rất nhiều người nhờ vả quan hệ, muốn vào đội ngũ của em, bất quá đều bị hiệu trưởng ngăn lại.”

Đối với câu nói sau của Lưu lão sư, Trần Nghiệp không hề bất ngờ.

Dù sao hấn và Đường Tử Trần, từ khi tham gia bí cảnh đến nay, vẫn luôn duy trì kỷ lục siêu thần!

Hiện tại cuối cùng cũng đợi đến lúc hai người họ tiến hành phó bản đội ngũ nhiều người, những người khác sau khi biết tin, vì muốn lên xe còn không tranh nhau đến sứt đầu mẻ trán sao?

.....

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt.

Hai tháng đã trôi qua.

Hai tháng này, sóng yên biển lặng, không có chuyện gì lớn xảy ra.

Mà thực lực của Trần Nghiệp, vẫn đang tăng lên nhanh chóng.....

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 8230.

Tinh thần: 1206.

Sức mạnh: 8230.

Nhanh nhẹn: 8230.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

Ngoại trừ thuộc tính tinh thần, ba thuộc tính còn lại của hắn, đều đã đột phá tám ngàn!

Tuyệt đối đứng ở đỉnh cao thế giới!!

Tuy nhiên, bản thân Trần Nghiệp không quá kích động, ngược lại gần đây mê game, ngày ngày ru rú trong ký túc xá chơi game.

Đây không phải là do ảnh hưởng của Thẻ Chất Kỳ Ngọc, mà là kiếp trước của hắn, vốn đã rất thích chơi game.

Ngoài ra.

Giấc mơ kỳ lạ đó, Trần Nghiệp vẫn tiếp tục mơ thấy, tiến độ hiện tại, đã là Saitama luyện tập được nửa năm, bắt đầu bị rụng tóc làm phiền.....

Hắn giống như một người quan sát bằng góc nhìn của thượng đế, đang quan sát lịch trình tâm lộ và sự thay đổi của Saitama.

Hôm nay là tết Dương lịch.

Cũng là ngày bí cảnh mở ra.

Mười giờ sáng.

Mọi người gặp mặt tại một phòng nghỉ ngơi của trường học, chuẩn bị tiến vào bí cảnh.

Đội ngũ lần này, hầu như đều là người quen cũ.

Trần Nghiệp, Đường Tử Trần, Triệu Tranh, Thiệu Văn Tuệ, Nhậm Thiên Thiên, Tào Vũ.....

Gương mặt mới duy nhất, chính là cháu gái của Lưu lão sư.

Nói đến, cháu gái của Lưu lão sư, có vài phần giống Lưu lão sư, khó trách lại được Lưu lão sư yêu quý, tự mình hạ mình cầu xin Trần Nghiệp mở cửa sau.

Cháu gái này họ Lưu (theo họ nữ), tên đơn là “Ngọc”, là con gái của chị gái Lưu lão sư, tuổi tác cũng xấp xỉ mọi người, là

học sinh trường khác, thiên phú dung hợp cũng không tệ, thiên phú Anh Hùng cấp A.

Ngoại hình cũng không tệ, thừa hưởng ngũ quan của Lưu lão sư, nhìn rất thanh tú.

Lúc này, cô đang trò chuyện vui vẻ với mọi người.

Bởi vì hai tháng này, Lưu Ngọc đã đến Võ Đại vài lần, đặc biệt mời mọi người ăn cơm, chính là vì muốn tạo mối quan hệ tốt với mọi người.

Cô gái này rất thông minh, cũng có dã tâm, không chỉ thỏa mãn với việc lên xe một lần.

Kết thân với mọi người, biết đâu lần sau có bí cảnh đội ngũ kiểu này, vẫn có thể tiếp tục lên xe!

Khi bí cảnh mở ra.

Mọi người lập tức nắm tay nhau, biến mất khỏi chỗ.

.....

Ánh sáng trước mắt xoay chuyển.

Đội mọi người khôi phục lại thị lực, đã đến một nơi xa lạ.

Nơi này dường như là một con hẻm, trên mặt đất toàn rác rưởi, nước bẩn chảy ngang, mùi hôi xộc thẳng vào não mọi người.

Tuy nhiên, mọi người đều nhìn, không lập tức bước ra ngoài, mà trước tiên quan sát xung quanh.

Sau khi xác định xung quanh không có gì bất thường, mọi người mới bước ra khỏi con hẻm.

Bên ngoài con hẻm.

Là một khu nhà ống kiểu cổ, ba mặt đều là những tòa nhà cao lớn cũ nát, chỉ có một lối ra. Ở lối ra, còn có một cổng vòm đơn sơ, trên đó treo bốn tấm biển, và trên mỗi tấm biển đều viết một chữ lớn, ghép lại là.....

Trư Lung Thành Trại!!

Lúc này.

Đang có một nhóm công nhân mặc áo vải bố, đang sửa chữa tòa nhà bên trái.

Tòa nhà đó dường như đã bị phá hủy bởi một lực cực mạnh nào đó, ở giữa xuất hiện một lỗ hồng lớn.

Nhìn kỹ.

Lỗ hồng lớn đó, lại có hình dạng bàn tay con người!!

Không chỉ tòa nhà bị hư hại, trên mặt đất ở giữa khu nhà ống, cũng có một hố lớn hình bàn tay.

Như thể có một bàn tay người khổng lồ từ trên trời giáng xuống, đánh dấu ấn trên mặt đất.

Một nhóm công nhân đang đào đất từ bên ngoài, lấp đầy hố lớn hình bàn tay trên mặt đất.

Nhìn thấy cảnh này.

Mọi người đều có chút kinh ngạc.

Tào Vũ lập tức hỏi: “Lão Trần, đó có phải là dấu tay hình người không?”

Thấy Trần Nghiệp gật đầu, Tào Vũ lập tức kinh hô: “Rốt cuộc là người như thế nào, lại có thể đánh ra dấu tay đáng sợ như vậy? Cả nhà cũng bị đánh thủng?”

Nhậm Thiển Thiển liền hỏi: “Là người khổng lồ sao? Thế giới này có người khổng lồ sao?”

“Không phải người khổng lồ!” Triệu Tranh bên cạnh, sắc mặt trở nên cực kỳ ngưng trọng: “Một chương này không đơn giản, lẽ ra, bị công kích mạnh như vậy, cả tòa nhà phải đổ. Hiện tại lại chỉ xuất hiện dấu tay ở giữa, xung quanh không hề hấn gì..... Chúng tôi người đánh ra chương này, công lực kinh người! Chỉ là tôi không thể tưởng tượng được, cường giả như thế nào, mới có thể đánh ra chương pháp đáng sợ như vậy!”

Vừa nói xong.

Sắc mặt mọi người đều thay đổi.

Cháu gái của Lưu lão sư “Lưu Ngọc”, không nhịn được nói: “Lần này chúng ta, sẽ không phải đối mặt với kẻ thù như vậy chứ?”

Mọi người nghe vậy, sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

Trong số những người có mặt, chỉ có Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, thần sắc tương đối bình tĩnh.

Đường Tử Trần mặt mày bình tĩnh, là bởi vì có lòng tin vào nam nhân của nàng!

Còn Trần Nghiệp, thì đã nhận ra thế giới này.

Trư Lung Thành Trại!

Cùng với hai dấu tay khủng bố này.....

Phù hợp với những điều này, chỉ có thể là thế giới của 《Kung Fu》!

Một trong những bộ phim kinh điển do Châu Tinh Trì đóng chính ở Trái Đất trước đây.

Chương 314 - Dấu Tay Khủng Khiếp! (2)

Thực ra, Trần Nghiệp hiện tại có chút kinh ngạc.

Hắn không ngờ, sẽ gặp phải thế giới như vậy ở bí cảnh số 7.

Cần biết rằng, trong thế giới Kung Fu, giá trị võ lực không hề thấp.

Theo tiêu chuẩn đánh giá thực lực của Hạ quốc, thực lực của Hỏa Vân Tà Thần, khẳng định đã đạt tới cấp sáu.

Còn Châu Tinh Trì đã lĩnh ngộ Như Lai Thần Chương, tuyệt đối là chí cường giả cấp bảy.

Thậm chí, về cảnh giới võ đạo, dù là Hỏa Vân Tà Thần hay Châu Tinh Trì, đều vượt qua Ba Lệ Minh và Võ Thần. Chỉ là Ba Lệ Minh và Võ Thần có điểm thuộc tính gia trì từ bí cảnh, thân thể cường đại, nâng cao lực chiến đấu.

Còn về việc đôi bên ai mạnh ai yếu, còn phải đánh qua mới biết được.

Trong trường hợp bình thường, người có thể tiến hành đến bí cảnh số 7, thực lực dù mạnh đến đâu, cũng chỉ là cấp bốn mà thôi.

Cho dù là thiên tài như Đường Tử Trần, được Trần Nghiệp dẫn dắt, cũng chỉ vừa mới chạm đến ngưỡng cửa cấp năm.

Mà thế giới này, lại có cường giả cấp bảy tồn tại.

Thậm chí, nói không chừng còn có người mạnh hơn Châu Tinh Trì, ví dụ như lão khất cái thần bí chuyên bán bí tịch võ công!

Tên này có thực lực như thế nào, căn bản không ai biết.....

Nếu lần này Trần Nghiệp không có mặt.

Lỡ như Triệu Tranh, Đường Tử Trần bọn họ, chộc giận người như Hỏa Vân Tà Thần, chẳng phải là đường chết sao?

Quả nhiên.

Mọi người nói không sai, bí cảnh quả thực càng ngày càng nguy hiểm.

Đương nhiên, sự nguy hiểm này, là dành cho những người khác.

Đối với BUG như Trần Nghiệp, thì giống như về nhà vậy.....

‘Nhìn hai đầu tay này, cùng với những ngôi nhà khác bị hư hại, Châu Tinh Trì đã nắm giữ Như Lai Thần Chương, đồng thời đã đại chiến với Hỏa Vân Tà Thần một lần..... Nói cách khác, cốt truyện trong phim đã kết thúc, dị đoan xuyên việt giả kia, đã tiến hành đến bước nào, căn bản không thể biết được.’

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp hơi nhú mày.

.....

Sự xuất hiện của mấy người Trần Nghiệp, thực ra cũng đã thu hút sự chú ý của những người xung quanh.

Dù sao, những người xung quanh, trên người đều là mặc loại áo vải bố kiểu dân quốc. Còn mấy người Trần Nghiệp, ai nấy đều mặc trang phục hiện đại, trông sang trọng lịch sự, khác biệt hoàn toàn với xung quanh, tự nhiên sẽ khiến người khác tò mò.

Tuy nhiên, những người đó cũng chỉ tò mò đánh giá mấy người Trần Nghiệp, căn bản không dám tiến lên hỏi han.

Những người sống ở Trư Lung Thành Trại, đều là tầng lớp đáy của xã hội, lá gan cũng tương đối nhỏ.

Họ sợ mấy người Trần Nghiệp là đại nhân vật ở thành phố, nếu mạo phạm, sẽ rước họa vào thân.

“Lão Trần, tiếp theo chúng ta nên làm gì?”

Tào Vũ lên tiếng hỏi.

Trần Nghiệp đang định trả lời thì đột nhiên, một chiếc xe kéo, được người phu xe kéo vào sân Trư Lung Thành Trại.

Sau đó, một người phụ nữ trung niên, xuống khỏi xe kéo.

Người phụ nữ trung niên này rõ ràng thân hình mập mạp, lại cứ mặc một bộ sườn xám, siết chặt mỡ bụng thành từng lớp từng lớp, giống như phao bơi. Ngoại hình cũng không ra sao, còn ngậm một miếng thuốc.

Quả thật là tạo hình độc đáo!

Tuy nhiên, Trần Nghiệp nhìn thấy người phụ nữ trung niên này, lại sáng mắt lên.

Bao Tô Bà!!

Nếu như trước đó chỉ là suy đoán, thì sau khi nhìn thấy Bao Tô Bà, Trần Nghiệp hiện tại có thể khẳng định, nơi này chính là thế giới Kung Fu.

“Đứng ngây ra đó làm gì? Lười biếng à? Ta nói cho các người biết, trong vòng một tháng không khôi phục lại nhà của ta, tất cả đuổi hết!”

Bao Tô Bà vừa xuống xe, liền hướng về phía những công nhân cư dân xung quanh, mắng xối xả một trận.

Giọng nói cực lớn, như sư tử Hà Đông gầm thét.

Thấy bộ dạng này của bà ta, mấy người Triệu Tranh, đều nhú mày.

Trong mắt mấy người Triệu Tranh, Bao Tô Bà tuyệt đối là người keo kiệt hà khắc.

Chỉ có Trần Nghiệp biết, dưới vẻ ngoài hà khắc của Bao Tô Bà, thực chất ẩn giấu một trái tim nghĩa hiệp.

Bà ta và Bao Tô Công, thực chất cũng là “Thần Điều Hiệp Lữ” nổi danh trong võ lâm!

Những cư dân xung quanh bị mắg một trận, lập tức cúi đầu, ai làm việc này.

Mãi đến lúc này, Bao Tô Bà mới chuyển ánh mắt sang mấy người Trần Nghiệp.

Thực ra bà ta đã sớm chú ý đến nhóm người Trần Nghiệp rồi.....

“Này, các người là ai? Chạy đến đây, có việc gì sao?”

Đối mặt với câu hỏi của Bao Tô Bà.

Trần Nghiệp lập tức cười đáp: “Không có việc gì, chúng ta chỉ rảnh rỗi, đi dạo xung quanh.”

Thấy Bao Tô Bà vẽ mặt cảnh giác, Trần Nghiệp bổ sung: “Chúng ta đi ngay đây.”

Dứt lời.

Hắn liền dẫn đám bạn của mình đi ra ngoài.

Bao Tô Bà nhìn bóng lưng của mấy người Trần Nghiệp, vẽ mặt rất nghi hoặc, nhưng cũng không quá để tâm.

.....

Bên ngoài Trư Lung Thành Trại, là một con đường thôn quê, có thể đi thẳng đến bãi biển.

Mãi đến khi đi xa, Tào Vũ mới lên tiếng hỏi: “Lão Trần, sao lại khách sáo với bà lão đó? Bộ dạng hà khắc của bà ta, thật sự khiến người ta khó chịu.”

Câu nói này khiến Nhậm Thiên Thiên và Thiệu Văn Tuệ đều rất đồng tình.

Trần Nghiệp cười nói: “Bà lão đó không đơn giản, lỡ như các cậu gặp phải một mình, tốt nhất đừng xung đột với bà ta.”

“Sư huynh nói đúng!”

Triệu Tranh liền nói: “Người phụ nữ vừa rồi, bước chân vững vàng, nói năng hùng hồn, tuyệt đối là cao thủ!”

Mọi người có chút kinh ngạc.

Tào Vũ càng kinh ngạc nói: “Bà ta thân hình như vậy, mà còn là cao thủ?”

Triệu Tranh nói: “Mắt tôi có hạn, đại khái có thể nhìn ra, bà ta luyện một môn nội công, thân hình không phải là biến dạng, mà là do luyện công mà thành, phải thường xuyên tụ khí ở trong lồng ngực, thân hình tự nhiên sẽ biến dạng.”

Về phương diện võ công, Triệu Tranh có thể nói là người có uy tín nhất trong số mọi người.

Triệu Tranh đã nói như vậy, những người khác tự nhiên không nghi ngờ.

Chỉ có Trần Nghiệp, đối với biểu hiện của Triệu Tranh, có chút lau mắt mà nhìn.

Chỉ liếc mắt một cái, đã nhìn ra nhiều thứ như vậy.

Tên này mắt rất tinh tường!

Sư phụ đúng là đã thu nhận được một đồ đệ tốt!

“Trần Nghiệp, tiếp theo chúng ta nên làm gì?”

Đường Tử Trần lên tiếng hỏi.

Khiến Lưu Ngọc có chút kinh ngạc.

Nàng còn tưởng rằng, trong số những người này, Đường Tử Trần mới là nhân vật cốt cán.

Không ngờ, lại lấy Trần công tử làm đầu.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Lát nữa vào thành, mọi người tản ra hành động, tìm kiếm tung tích của dị đoan. Nếu có phát hiện, trước tiên đừng lên tiếng, lập tức thông báo cho những người khác.”

Nói đến đây, Trần Nghiệp nhìn lướt qua mọi người, lại bổ sung: “Ngoài ra, sau khi vào thành, tốt nhất tìm cách thay quần áo, cố gắng đừng gây chú ý, tránh để dị đoan phát hiện, đánh răn động cỏ.”

Câu chuyện Kung Fu, xảy ra vào thời dân quốc.

Trang phục hiện đại trên người mọi người, tuy nhìn có vẻ bình thường, nhưng đối với thời đại này mà nói, vẫn quá tân thời!

Nếu xuyên việt giả cũng đến từ xã hội hiện đại, chỉ cần nhìn thấy bọn họ, hầu như liếc mắt một cái là có thể phân biệt được.

Một lát sau.

Trần Nghiệp đã thay một bộ trường sam màu lam, còn đeo một cặp kính, ăn mặc rất cổ điển.

Rất giống thư sinh thời kỳ này.

Cả trên đầu cũng đội một chiếc mũ tròn, che đi cái đầu trọc sáng bóng của hắn.

Chiều cao của hắn, ở thời đại này chắc chắn được coi là cao, để không khiến bản thân quá nổi bật, trên chân hắn, mang một đôi giày vải đế mỏng.

Mặc dù như vậy, Trần Nghiệp đứng trên đường lớn, vẫn có vẻ hơi nổi bật giữa đám đông.

Nhưng đây cũng là điều không thể tránh khỏi.

Cũng không thể vì muốn không nổi bật, mà chặt chân đi một đoạn chứ?

Chương 315 - Như Lai Thần Chưởng, dị đoan tà ác

Sau đó.

Trần Nghiệp đi một mình trên đường lớn.

Trước đó hắn đã nói với các đồng bạn, lần này mọi người sẽ hành động riêng lẻ.

Thực ra mục đích chính hắn làm như vậy, là vì hành vi tiếp theo của hắn, không dễ giải thích...

Còn về việc đồng bạn có gặp nguy hiểm hay không?

Với thực lực của Đường Tử Trần bọn họ, chỉ cần không chủ động gây chuyện, hắn là không có vấn đề gì lớn.

Cao thủ võ lâm thế giới này, dù là chính phái hay phản phái, đều sẽ không dễ dàng ra tay với người qua đường.

Đặc biệt là ở nơi như Sơn Hải Than này, rong rã lẫn lộn, băng đảng hoành hành, cho dù là những cường giả đó, cũng không muốn chuốc lấy phiền phức.

Lúc này.

Trần Nghiệp đi ngang qua một cửa hàng tạp hóa, gặp phải vài tên thành viên băng đảng, đến đây để tổng tiền bảo kê.

“Lão già, nguoi nhớ kỹ, từ bây giờ trở đi, con phố này là địa bàn của Sa Ngư Bang chúng ta, muốn mở cửa hàng ở đây, mỗi tháng phải nộp hai đồng Đại Dương phí bảo kê, mới có thể yên ổn mà làm ăn.”

Mấy tên thành viên Sa Ngư Bang này, từng tên mặt mày hung dữ, vênh váo không chịu được.

Ông chủ cửa hàng tạp hóa tuổi đã cao, tự nhiên không thể nào tranh giành hơn thua với mấy tên du côn, chỉ có thể bất đắc dĩ lấy tiền tiêu tai.

Mà mấy tên đã nhận được tiền bảo kê vẫn chưa thỏa mãn, lại lấy thêm một ít đồ trong cửa hàng tạp hóa, rồi mới đến cửa hàng tiếp theo...

Chờ mấy tên thành viên Sa Ngư Bang rời đi, vài vị khách trong cửa hàng tạp hóa liền bắt đầu bàn tán.

“Nơi này trước kia không phải là địa bàn của Phủ Đầu Bang sao? Sao lại xuất hiện thêm một Sa Ngư Bang?”

“Nguoi nói đều là chuyện cũ rồi, từ sau khi Phủ Đầu Bang giải tán, bây giờ lại xuất hiện nhiều bang phái mới, ngày nào cũng tranh giành địa bàn!”

“Cái gì? Phủ Đầu Bang giải tán rồi? Năm đó bọn họ từng xưng bá Sơn Hải Than đó! Sao lại giải tán?”

“Nghe nói, là bang chủ của Phủ Đầu Bang, ở sông bạc bị cao thủ đánh chết...”

...

Trần Nghiệp thính lực rất tốt.

Cuộc đối thoại của mấy vị khách này, đều truyền vào tai hắn.

Biết rõ cốt truyện như hắn, hiểu biết nhiều hơn những người này.

Bang chủ Phủ Đầu Bang “Sâm ca”, là chết vì không biết điều!

Hắn lớn tiếng la hét ở trước mặt Hỏa Vân Tà Thần, Hỏa Vân Tà Thần ban cho hắn một cái tát, cổ đều bị đánh gãy...

Trần Nghiệp vốn tưởng rằng, sau khi Phủ Đầu Bang diệt vong, trị an ở Sơn Hải Than sẽ tốt hơn một chút, không ngờ kết quả lại càng loạn hơn.

Xem ra, A Tinh sau khi lĩnh ngộ thần công, cũng không ra tay chinh đốn tình trạng hỗn loạn của Sơn Hải Than.

Sau đó.

Trần Nghiệp tiến lên, đến trước mặt một vị khách trong cửa hàng tạp hóa.

“Vị đại ca này, xin hỏi nơi nào có cửa hàng chuyên bán kẹo? Ta từ nơi khác đến, muốn mua chút kẹo mang về.”

Người hấn tìm là một người đàn ông trung niên, vừa rồi cũng là người nói nhiều nhất, dường như rất quen thuộc với Sơn Hải Than.

Mà nguyên nhân Trần Nghiệp muốn tìm cửa hàng kẹo, tự nhiên là vì A Tinh sau khi đánh bại Hỏa Vân Tà Thần, liền mở một cửa hàng kẹo.

Không sai.

Trần Nghiệp muốn tìm A Tinh.

A Tinh là thiên mệnh chi tử của phương thế giới này, cao thủ vạn người không có một, thân mang thần công lợi hại nhất: Như Lai Thần Chưởng!

Nếu Trần Nghiệp là người xuyên việt, trong trường hợp không tìm được lão khất cái kia, chắc chắn sẽ đặt mục tiêu vào A Tinh, hy vọng có thể học được Như Lai Thần Chưởng.

“Muốn mua kẹo à?”

Người đàn ông trung niên cười nói: “Rất nhiều cửa hàng đều có, Tôn lão bản nơi này cũng có!”

Tôn lão bản mà hấn nói, chính là ông chủ cửa hàng tạp hóa.

Lúc này nghe được lời này, Tôn lão bản lập tức tiến lên, giới thiệu cho Trần Nghiệp: “Tiểu tử, ta ở đây có vài loại kẹo, ngươi có muốn xem qua không?”

Trần Nghiệp mỉm cười, mở miệng nói: “Xin lỗi, lão bản, kẹo ở đây ta đã xem qua, không có kẹo que, con ta, chỉ thích ăn loại

kẹo đó.”

“Kẹo que?”

Tôn lão bản nghi hoặc, ông ta chưa từng nghe qua loại kẹo này.

“Là một loại kẹo Tây.” Trần Nghiệp ra hiệu: “Lớn cỡ bàn tay, dẹt tròn, dùng một que nhỏ chống đỡ, cho nên cũng gọi là kẹo mút.”

Nghe được hình dung của Trần Nghiệp.

Người đàn ông trung niên lúc trước lập tức nói: “Ta biết, ta đã từng thấy loại kẹo mà ngươi nói, tiểu tử, ngươi cứ đến thẳng đường Phúc Châu đi! Ở đó có một cửa hàng chuyên bán loại kẹo này.”

“Ồ?”

Trần Nghiệp nghe vậy, ánh mắt lóe lên, lại hỏi: “Vị đại ca này, đường Phúc Châu đi như thế nào?”

Người đàn ông trung niên dường như thấy Trần Nghiệp khí độ bất phàm, rất nhiệt tình chỉ dẫn: “Tiểu tử, ngươi cứ đi thẳng con đường này về phía trước, sau đó ở ngã ba thứ ba rẽ phải, bên trong chính là đường Phúc Châu.”

“Đa tạ.”

Trần Nghiệp chấp tay cảm tạ sau đó, liền đi theo hướng đối phương nói, hướng đường Phúc Châu mà đi.

Bước chân hần rất nhanh.

Không bao lâu.

Liền đến nơi.

Sơn Hải Than lúc bấy giờ, đường Phúc Châu tuyệt đối là con đường phồn hoa nhất, nơi đây tập trung đủ loại hí quán, tửu lâu, thư quán, trà thất, yên quán, kỹ viện vân vân, quả thực là ăn chơi giải trí cái gì cũng có.

Trên đường người đến người đi, xe cộ tấp nập.

Hơn nữa đa số đều là người có tiền, nam mặc âu phục, nữ mặc sườn xám ôm sát, đi đường đều phải ưỡn ngực, để thể hiện thân phận địa vị của mình.

Chỉ có những người kéo xe, mới được coi là tầng đáy.

Trần Nghiệp đi trên đường lớn, ánh mắt nhìn về phía các cửa hàng hai bên, không bao lâu, liền tìm được mục tiêu của mình.

Một cửa hàng chuyên bán kẹo.

Nhìn từ bên ngoài, cửa hàng kẹo này không lớn, trong tủ kính bên cạnh, bày đủ loại kẹo, nhưng mặt hàng chủ đạo vẫn là kẹo que. Thậm chí trên bảng hiệu, còn đặc biệt làm một cây kẹo que giả siêu lớn, rất thu hút ánh nhìn.

Trên bảng hiệu còn có ba chữ, chính là Đường Quả Điểm.

So với cửa hàng kẹo mà A Tinh mở ở cuối phim, bề ngoài hoàn toàn giống nhau!

Trần Nghiệp không lập tức bước vào.

Hắn đến một quán trà đối diện cửa hàng kẹo, sau đó ngồi vào vị trí cạnh cửa sổ, gọi chút trà và điểm tâm, vừa uống trà vừa quan sát cửa hàng của A Tinh.

Khách trong cửa hàng kẹo rất đông.

Đa phần khách hàng, tự nhiên là những đứa trẻ thích ăn kẹo.

Sau đó, Trần Nghiệp nhìn thấy vài bóng dáng quen thuộc.

Đầu tiên là tên mập “Phì Tử Thông”, hắn mặc đồng phục nhân viên của cửa hàng kẹo, đang duy trì trật tự trong cửa hàng, đề phòng những đứa trẻ trộm kẹo.

Tiếp theo tự nhiên là A Tinh, cũng mặc đồng phục nhân viên của cửa hàng kẹo, đang giúp bóc hàng.

Bóng dáng quen thuộc thứ ba, là người phụ nữ đang cân kẹo thu tiền trong quầy.

Người phụ nữ này ngũ quan tinh xảo, da dẻ trắng nõn, dáng vẻ thanh thuần, đứng ở đó yếu điệu thực nữ, là một mỹ nữ hiếm có!

(Nhan sắc của ‘Tinh Nữ Lang’ Huỳnh Thánh Y thời kỳ này, vẫn rất đáng khen.)

Trần Nghiệp liếc mắt một cái đã nhận ra, người phụ nữ này chính là nữ chính “Cô gái câm”!

Hay thật đấy.

Cô gái câm đã thành bà chủ rồi.

Điều này chứng tỏ cốt truyện trong phim đã kết thúc từ lâu.

Đúng lúc này.

Trần Nghiệp nhìn thấy người thứ tư mặc đồng phục nhân viên.

Đó là một thanh niên, dáng người cao lớn đẹp trai, lúc này đang ra sức lau dọn vệ sinh, lau chùi tủ kính đựng kẹo.

Tuy nhiên.

Mỗi khi A Tinh đi vào kho lấy hàng, tên này đều sẽ len lén nhìn trộm “bà chủ”, trong mắt lộ ra vẻ ham muốn...

Chương 316 - Đừng diễn nữa! Còn giả vờ nữa tin ta đánh chết người không

Tên gia hỏa bỉ ổi này.

Không nằm ngoài dự đoán.

Hắn là dị đoan “Xuyên Việt Giả” rồi.

Trần Nghiệp nhớ rõ trong nguyên tác, căn bản không có nhân vật này.

Đương nhiên, cũng không bài trừ khả năng là A Tinh tự mình tuyển dụng nhân viên, dù sao việc buôn bán trong tiệm kẹo rất tốt, quả thực cần một người dọn dẹp vệ sinh.

Có phải dị đoan hay không.

Qua đó giết hắn là biết ngay.

Chỉ cần dị đoan bị giết chết, hắn sẽ nhận được nhắc nhở về bí cảnh.

Trần Nghiệp lại quan sát một hồi, xác nhận trong tiệm kẹo không còn thêm “khuôn mặt mới” nào khác, liền đứng dậy, chuẩn bị động thủ.

Hắn không muốn đợi đến khi đôi phương tan làm, cũng không muốn đợi đến tối, như vậy quá lãng phí thời gian.

Theo lời Lưu lão sư, nhiệm vụ lần này, hoàn thành càng nhanh phần thưởng càng cao!

Nói cách khác, Trần Nghiệp không có quá nhiều thời gian để thử sai.

Vạn nhất người này không phải Xuyên Việt Giả, Trần Nghiệp lãng phí thời gian trên người hắn càng nhiều, về sau càng bị động.

Về phần trực tiếp đi qua đánh chết hắn, có phải là tùy tiện giết người vô tội hay không?

Tên kia thừa dịp A Tinh không có ở đó, lén nhìn cô gái câm, đủ để chứng minh, là một kẻ tâm thuật bất chính!

Người chính phái, sẽ ham muốn vợ lão bản sao?

Sau đó.

Trần Nghiệp thanh toán, đi về phía tiệm kẹo đối diện.

Còn về phần tiền từ đâu ra?

Hắn muốn kiếm tiền, chẳng phải rất đơn giản sao?

Du côn lưu manh rất nhiều mà...

.....

Trong tiệm kẹo.

Khi Trần Nghiệp bước vào cửa tiệm, Phì Tử Thông đứng ở cửa lập tức cười tươi chào đón.

“Xin chào tiên sinh, ngài muốn mua kẹo gì ạ?”

“Ta xem trước đã.”

“Được được, cứ tự nhiên xem.”

Lúc này.

Vừa vặn gặp A Tinh ôm thùng kẹo, đi ra bỏ sung hàng.

Nhìn thấy Trần Nghiệp đến, A Tinh chủ động lùi sang một bên, nhường khách đi trước.

Trần Nghiệp chỉ liếc nhìn A Tinh một cái, sắc mặt vẫn bình tĩnh.

Nếu là lúc mới xuyên việt, gặp được A Tinh đã lĩnh ngộ Như Lai Thần Chưởng, hắn có thể sẽ sinh ra cảm xúc kích động, dù sao cũng là thần tượng thời thơ ấu.

Nhưng hiện tại, trong lòng Trần Nghiệp không chút gợn sóng.

Theo sự tăng cường thực lực, nội tâm hắn cũng theo đó thay đổi, gặp được thân tượng thời thơ ấu, đã không thể khiến hắn sinh ra dao động về mặt cảm xúc.

Chỉ là.

Khi Trần Nghiệp và A Tinh lướt qua nhau, A Tinh đột nhiên dừng bước, nhíu mày, nhìn thoáng qua lưng Trần Nghiệp.

Không biết tại sao, hắn cảm nhận được từ trên người vị khách này, một luồng khí tức nguy hiểm...

Trần Nghiệp không để ý đến A Tinh.

Bởi vì mục tiêu của hắn rất rõ ràng, chính là tên nhân viên xa lạ kia.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp vừa giả vờ xem kệ trên kệ hàng, vừa đi về phía người thanh niên kia.

Cuối cùng, hắn đã đến gần.

Mà đối phương căn bản không biết nguy hiểm đã đến gần, vẫn đang chăm chú lau kệ kệ.

Trần Nghiệp nhìn hắn, đột nhiên thấp giọng hỏi: “Huynh đệ, đến thế giới này bao lâu rồi?”

Hỏi câu này, tự nhiên là để xác nhận thân phận của đối phương.

Nghe được lời này.

Người thanh niên ngẩng đầu lên, vẻ mặt nghi hoặc nhìn Trần Nghiệp.

“Đừng diễn nữa!” Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Đều là đồng nghiệp, chơi trò này không có ý nghĩa.”

Vẻ mặt người thanh niên vẫn nghi hoặc, dường như thật sự không hiểu Trần Nghiệp đang nói gì.

Trần Nghiệp chăm chú nhìn hắn, trong lòng không khỏi cảm thán: Quả nhiên, Xuyên Việt Giả đều là Ảnh Đế!

Tên gia hỏa trước mắt này, trong quá trình hấn đột ngột hỏi chuyện, vậy mà không để lộ ra chút sơ hở nào.

Cho dù là diễn xuất hay tâm tính, đều là thượng thừa.

Khiến Trần Nghiệp tự thấy không bằng!

Đáng tiếc.

Trần Nghiệp có nhiệm vụ trong người, tuyệt đối không thể bỏ qua hấn.

Ngay khi Trần Nghiệp chuẩn bị động thủ, người thanh niên này đột nhiên há miệng, chỉ vào miệng mình, phát ra âm thanh “a a”.

Trong miệng người thanh niên, Trần Nghiệp nhìn thấy, lưỡi của đối phương, chỉ còn lại một đoạn nhỏ.

Vậy mà là người câm??

Trần Nghiệp lập tức giật mình.

Trong số tất cả Xuyên Việt Giả, lúc bắt đầu có thể nghèo, có thể gặp phải khốn cảnh, thậm chí còn có thể không có JJ ở trong hoàng cung làm thái giám, nhưng tuyệt đối không có người câm nào tồn tại.

Hơn nữa.

Trần Nghiệp chú ý đến, lưỡi của người thanh niên này, vết đứt bằng phẳng, rõ ràng là bị người ta cắt đứt lưỡi, mới dẫn đến bị câm.

Thậm chí vết thương đỏ tươi, còn chưa hoàn toàn đóng vảy.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Hấn đoán sai rồi?

Đối phương không phải dị đoan Xuyên Việt Giả??

Lúc này.

Phi Tử Thông dường như phát hiện ra tình huống bên này, vội vàng đi tới, cười nói với Trần Nghiệp: “Tiên sinh, A Nam là người mới đến, không biết nói chuyện, ngài có vấn đề gì? Có thể hỏi ta.”

Trần Nghiệp có chút ngẩn người, đứng im tại chỗ không nhúc nhích.

Hắn thật sự đoán sai rồi?

Vậy thì, dị đoan Xuyên Việt Giả ở đâu?

Trần Nghiệp lại nhìn về phía người thanh niên, thấy người thanh niên vẻ mặt rối rắm, mấy lần muốn nói lại thôi với Phì Tử Thông, nhưng cuối cùng cũng không làm gì, ánh mắt đau khổ.

Một người câm, lộ ra vẻ mặt đau khổ cũng rất bình thường.

Sau đó.

Trần Nghiệp hít sâu một hơi, điều chỉnh lại cảm xúc, sau đó mỉm cười, nói với Phì Tử Thông:

“Ta muốn hỏi, loại kẹo này bao nhiêu tiền?”

“Ồ, loại này là kẹo Tây, hơi đắt một chút, một đồng bạc có thể mua được một cân rưỡi.”

“Vậy người giúp ta gói một cân rưỡi đi!”

“Được rồi!”

Phì Tử Thông đáp ứng một tiếng, nhanh nhẹn lấy giấy dầu từ bên cạnh ra, gói một cân rưỡi kẹo.

Thời điểm này, không có túi nilon tiện lợi, đều dùng giấy để đựng đồ.

Gói xong, Phì Tử Thông vừa đưa cho Trần Nghiệp, vừa chỉ về phía quầy hàng, nói với Trần Nghiệp: “Thanh toán ở bên kia.”

Trần Nghiệp gật đầu, nhận lấy gói giấy từ tay Phì Tử Thông, đi về phía quầy hàng.

Hiện tại đầu óc hắn hơi rối loạn.

Vạn vạn không ngờ, người thanh niên kia vậy mà là người câm!

Hiện tại Trần Nghiệp gần như loại trừ suy nghĩ đối phương là dị đoan.

Bởi vì Xuyên Việt Giả không thể thảm như vậy!

Điều này cũng hoàn toàn phá vỡ kế hoạch của Trần Nghiệp...

Đến quầy hàng.

Trần Nghiệp theo bản năng nhìn về phía cô gái câm.

Nhan sắc cô gái này rất tốt, gần bằng Đường Tử Trần rồi, đặc biệt là khí chất thanh thuần đáng thương trên người, càng dễ dàng kích thích dục vọng bảo vệ của đàn ông.

Tuy nhiên.

Giữa hàng lông mày của cô gái câm lúc này, lại có một nỗi buồn không tan được...

Ngay khi Trần Nghiệp chuẩn bị thanh toán.

Đột nhiên.

Bên cạnh vang lên một giọng nói.

“Phương Nhi, để ta làm cho!”

A Tinh vừa nói, vừa bước vào quầy hàng.

Không biết tại sao.

Cô gái câm nhìn thấy A Tinh đến, cả người đột nhiên căng thẳng, theo bản năng lùi lại.

Đây rõ ràng là phản ứng khẩn cấp của con người.

Nhìn thấy cảnh này, trong lòng Trần Nghiệp khẽ động.

Phản ứng vừa rồi của cô gái câm không bình thường!

Trong phim, cô gái câm đã sớm có tình cảm với A Tinh, kết cục cuối cùng, càng là tay trong tay với A Tinh, bước vào tiệm kẹo.

A Tinh mở tiệm kẹo, kỳ thực cũng là vì cô gái câm.

Có thể nói, hai người này yêu nhau.

Theo lý mà nói, hai người yêu nhau, tuyệt đối sẽ không bài xích việc đến gần đối phương...

Trần Nghiệp không phải người tỉ mỉ, nhưng phản ứng như vậy của cô gái câm, vẫn khiến hắn chú ý.

Vì vậy, hắn lập tức nhìn về phía A Tinh.

Mà A Tinh cũng đang nhìn Trần Nghiệp.

“Khách quan, tổng cộng là một đồng bạc.”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp lấy ra một đồng bạc, đặt lên bàn.

A Tinh đang định lấy tiền, Trần Nghiệp lại ấn đồng bạc xuống.

“Huynh đệ, thủ đoạn hay đấy! Vậy mà chiếm được thân thể của A Tinh!!”

Trần Nghiệp đột nhiên mỉm cười nói.

Chương 317 - Bí mật động trời! Đầu Trọc bị chọc giận

“Huynh đệ, thủ đoạn tốt! Thế mà lại chiếm thân thể của A Tinh!”

Khi Trần Nghiệp nói ra câu này.

A Tinh đối diện, quả nhiên sắc mặt hơi biến đổi.

Thấy vậy, trong lòng Trần Nghiệp đã rõ, cũng rút cuộc nhẹ nhàng thở ra.

Câu nói vừa rồi, kỳ thực là Trần Nghiệp suy đoán, dò xét A Tinh.

Không ngờ, A Tinh thật sự có phản ứng.

Hoặc là nói, A Tinh căn bản không có ý định che giấu hoặc phủ nhận.

“Đồng nghiệp?”

A Tinh nhìn Trần Nghiệp mở miệng hỏi.

“Coi như là vậy!” Trần Nghiệp gật đầu nói.

A Tinh liền nói: “Ra ngoài nói chuyện?”

Trần Nghiệp lại gật đầu.

Hắn cũng không muốn động thủ ở trong tiệm, trẻ con quá nhiều, dễ dàng ngộ thương.

Sau đó.

Hai người liền một trước một sau, rời khỏi tiệm kẹo.

.....

A Tinh vẫn dẫn Trần Nghiệp đi rất xa, đến một con hẻm vắng vẻ, lúc này mới dừng lại.

“Tiểu tử, ngươi làm sao mà nhìn ra được?”

Khi nói câu này, khí chất trên người A Tinh hoàn toàn thay đổi.

Trước đó tên này khi ngụy trang, khí thế trên người nội liễm, nhìn qua rất bình thường, thậm chí có chút chất phác.

Còn A Tinh hiện tại, cả người đều tràn ngập khí tức nguy hiểm, như một con mãnh hổ thức tỉnh.

Sắc mặt Trần Nghiệp không đổi, thành thật nói: “Là căn cứ vào phản ứng của cô gái câm, ta biết cốt truyện, A Tinh và cô gái câm yêu nhau, cuối cùng càng đi đến với nhau. Nhưng vừa rồi ngươi vừa đến gần nàng, nàng liền theo bản năng tránh né... Xuất hiện hiện tượng này, chỉ có hai khả năng, hoặc là cô gái câm thay lòng, hoặc là ngươi đã thay đổi, khiến nàng cảm thấy sợ hãi!”

“Cái trước không quá khả năng, nếu cô gái câm thay lòng, đã sớm thay đổi rồi, sẽ không đợi A Tinh lâu như vậy.”

Nghe được phân tích của Trần Nghiệp, A Tinh đối diện, lập tức mắng: “Con nhỏ câm chết tiệt, lão tử đối với nó tốt như vậy, vậy mà còn đề phòng ta? Tối nay trở về liền làm chết nó!”

Lời này vừa ra.

Trần Nghiệp lập tức nhíu mày.

Dù sao, A Tinh cũng là thần tượng thời thơ ấu của hắn, cô gái câm cũng từng khiến hắn kinh diễm, đối với hai người này, hắn vẫn luôn giữ thiện cảm.

Tên chiếm thân thể A Tinh trước mắt này, ăn nói lỗ mãng, khiến Trần Nghiệp phản cảm!

“Tiểu tử, đã xem phim rồi, cũng biết cốt truyện, vậy ngươi hắn là cũng biết, thân thể ta hiện tại có bao nhiêu cường đại chứ?”

A Tinh đối diện, lộ ra nụ cười dữ tợn: “Ngươi còn dám lộ diện? Tưởng ta không dám giết ngươi?”

Trần Nghiệp đang chuẩn bị hỏi cái gì đó.

A Tinh đối diện đột nhiên mở miệng hỏi: “Tiểu tử, ngươi là đội nào? Có biết phó bản này, là địa bàn của tiểu đội Thần Quỷ chúng ta không?”

Nghe được lời này.

Trong lòng Trần Nghiệp khẽ động.

“Ngươi đoán!”

“Ta mới không có hứng thú chơi trò chơi đoán chữ với ngươi.”

A Tinh hung ác nói: “Bất kể ngươi là đội nào, dám xông vào địa bàn của chúng ta, cho dù hiện tại ta giết ngươi, lão đại của các ngươi cũng không nói được gì! Mau rút ra ngoài cho ta, đừng ép ta động thủ.”

Trần Nghiệp không tiếp lời này, mà ngược lại hỏi: “Ta muốn biết, ngươi đem linh hồn của A Tinh, làm thế nào rồi?”

“Muốn biết à? Được, ta nói cho ngươi biết!”

A Tinh cười nói: “Kỳ thực ngươi trước đó cũng đã gặp hắn rồi, trong thân thể của tên tiểu tử câm kia, chính là A Tinh!”

“Ta rút linh hồn của hắn ra, nhét vào một thân thể khác, sau đó cắt lưỡi của hắn, đồng thời cảnh cáo hắn, nếu dám tiết lộ bí mật của ta, nha đầu câm cùng với tên mập kia, tất cả đều phải chết!”

“Hắn quả nhiên cái gì cũng không dám làm, mỗi ngày chỉ có thể nhìn ta chơi đùa nữ nhân của hắn, đau buồn không thôi, có mấy lần còn lén lút khóc, ha ha ha...”

Nghe được những lời này.

Trần Nghiệp không nhịn được hít sâu một hơi, đè nén cơn thịnh nộ trong lòng.

Tuy hắn tự hỏi không phải người tốt, nhưng cách làm của “Dị Đoan” trước mắt này, vẫn khiến hắn cảm phần đến tận xương tủy!

Ngoài ra, tất cả đều được giải thích rõ ràng.

Trước đó ở quán trà, hắn nhìn thấy thanh niên câm kia, chỉ khi “A Tinh” rời đi, mới dám len lén nhìn cô gái câm.

Thì ra không phải là ti tiện, trong đôi mắt đó cũng không phải dục vọng, mà là trong lòng không nở!

Khi Trần Nghiệp đến gần thanh niên cầm, mập mạp Phì Tử Thông ra mặt bảo vệ, thanh niên cầm nhìn về phía Phì Tử Thông, cũng là thần sắc phức tạp, mấy lần muốn nói lại thôi...

Thì ra, đối phương chính là A Tinh!!

Cũng chỉ có bản thân A Tinh, mới có những hành động dị thường này.

Còn gia hỏa tu hú chiếm tổ chim khách trước mắt này, nội tâm lại âm u vẩn vọ như vậy, cướp đoạt tất cả của A Tinh không nói, còn muốn để A Tinh sống, tận mắt chứng kiến hân hưởng thụ tất cả những gì thuộc về A Tinh.

Giết người tru tâm, cũng chẳng qua như vậy!

Trần Nghiệp quả thực không thể tưởng tượng nổi, bản thân A Tinh, mỗi ngày rốt cuộc đang chịu đựng nỗi đau khổ như thế nào.

.....

Sau đó.

Trần Nghiệp đột nhiên mở miệng: “Tay ngươi vẫn luôn để sau lưng, là đang gọi người sao? Nói với ta nhiều như vậy, cũng là đang kéo dài thời gian? Đợi đồng bọn của ngươi đến?”

“A Tinh” đối diện nghe vậy, sắc mặt hơi biến đổi.

Hắn quả thực đang kéo dài thời gian.

Đợi đồng bọn đến!

Là một Luân Hồi Giả, hắn đương nhiên không phải kẻ ngu ngốc.

Trần Nghiệp rõ ràng biết võ công của A Tinh, còn dám đi theo, điều này nói lên điều gì? Nói lên Trần Nghiệp càng tự tin đối với thực lực của mình!

Cho nên, người này đã sớm phát ra tín hiệu cầu cứu, thông báo cho đồng bọn.

“A Tinh” cầu còn không được Trần Nghiệp hỏi nhiều thêm vài câu hỏi, để kéo dài thời gian, chờ đồng bọn đến chi viện.

Chỉ là không ngờ.

Lại bị người trước mắt một câu nói toạc ra tính toán trong lòng.

“Biết ta đang gọi người, vậy mà người còn dám vẫn cứ đây đưa với ta?”

Trong mắt A Tinh lóe lên hàn quang: “Xem ra, người rất tự tin đối với thực lực của mình? Hay là, đồng bọn của người cũng ở gần đây?”

Thấy Trần Nghiệp không nói lời nào, A Tinh đột nhiên nói: “Huynh đệ, người rốt cuộc là đội nào? Tiểu đội Thần Quỷ chúng ta, trong Chủ Thần Không Gian, tuy rằng không tính là đỉnh tiêm, nhưng cũng là thế lực đệ nhất, mọi người không cần thiết phải lưỡng bại câu thương chứ?”

“Không bằng đều lui một bước, như thế nào?”

“Nói ra yêu cầu của các người, nếu mọi người có thể thương lượng, vậy thì giải quyết hòa bình!”

Từ những lời này, Trần Nghiệp nghe được từ Chủ Thần Không Gian.

Trong lòng không khỏi có chút chấn động!

Đối phương thật sự là Luân Hồi Giả?

Đương nhiên.

Trần Nghiệp cũng không dễ dàng tin tưởng lời đối phương.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trần Nghiệp đột nhiên ra tay.

Đã biết rõ đối phương đang gọi người, hấn khẳng định sẽ không ngốc nghếch, chờ hấn gọi người đến.

Cách làm đúng đắn, là trước tiên xử lý tên biến thái này, sau đó chờ người tiểu đội Thần Quỷ gì đó đến, đến lúc đó nếu đánh được thì giết hết, đánh không lại còn có thể chạy trốn.

Chỉ thấy thân ảnh Trần Nghiệp, trong nháy mắt biến mất tại chỗ, trong chớp mắt, đã xuất hiện trước mặt “A Tinh”.

Hải Quân Lục Thức “Soru”!

Khoảng cách song phương không xa, dùng “Soru” là chiêu thức rất thích hợp.

Luân Hồi Giả đối diện, sắc mặt đột nhiên đại biến.

Bởi vì chờ hắn nhìn rõ thân ảnh Trần Nghiệp khi, một quyền nhìn như bình thường, đã đến trước mặt hắn, trong hai mắt hắn, càng lúc càng lớn.

Tuy rằng nắm đấm này nhìn qua bình thường, nhưng lại ẩn chứa lực lượng hủy diệt khó có thể tưởng tượng!

Thậm chí nắm đấm còn chưa tới, quyền phong khổng lồ, đã đè ép khiến hắn không thể thở nổi.

Như Ngũ Chỉ Sơn của Phật Tổ, hướng hắn nghiền ép mà đến.

Khoảnh khắc này.

Hắn nhìn thấy chữ “Tử” khổng lồ, hoàn toàn bao phủ mình!

Chương 318 - Luân Hồi Giả! Hỏa Vân Tà Thần Ngứa Tay?

“Phụt!”

Không có bất kỳ ngoài ý muốn nào.

Toàn bộ phần đầu của Luân Hồi Giả, đều bị Trần Nghiệp một quyền đánh nổ, đỏ trắng văng tung tóe.

Phải biết rằng.

Ba thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp, đều đã vượt qua tám ngàn điểm!!

Vừa rồi một quyền kia, hắn lại toàn lực xuất kích, tên Luân Hồi Giả này không tránh được mới là bình thường.

Bởi vì chênh lệch thực lực song phương quá lớn.

Luân Hồi Giả tuy rằng chiếm được thân thể A Tinh, nhưng cũng không thể hoàn toàn phát huy ra thực lực của A Tinh.

Dù sao cũng là cướp đoạt thân thể, khẳng định không thể như cánh tay sai khiến.

“Bịch!”

Thi thể Luân Hồi Giả mất đi đầu, ngã xuống đất.

Trần Nghiệp lại nhú mày.

Bởi vì hắn không nhận được thông báo nhiệm vụ hoàn thành.

Điều này nói lên điều gì?

Nói lên tên khốn kiếp này đang giả chết!

Luân Hồi Giả quả nhiên đều là sinh vật âm hiểm xảo trá!!

Trần Nghiệp không nói hai lời, một cước giẫm về phía thi thể trên mặt đất.

“Ầm!”

Mặt đất bị hắn giẫm ra một hố sâu, đại địa xung quanh toàn bộ nứt nẻ!

Có thể thấy được, một cước này của Trần Nghiệp nặng đến mức nào.

Tuy nhiên.

Hắn lại giẫm hụt.

Lần này Luân Hồi Giả rốt cục phản ứng lại, điều khiển thi thể, trước đó hóa thành một đạo huyết quang bỏ chạy, tránh được một cước này của Trần Nghiệp.

Độn thuật quỷ dị như vậy, rất giống pháp thuật trong truyền thuyết!

Trần Nghiệp hơi sửng sốt.

Tên này quả nhiên là Luân Hồi Giả.

Cũng chỉ có Luân Hồi Giả, mới có thể sở hữu nhiều kỹ năng lòe loẹt như vậy.

Điều khiển Trần Nghiệp kinh ngạc là, hiểu biết của hắn về Luân Hồi Giả, vẫn là từ tiểu thuyết từng đọc trên Trái Đất.

Không ngờ, sinh vật như Luân Hồi Giả lại thực sự tồn tại!

Trong lòng nghĩ như vậy, động tác dưới chân Trần Nghiệp không hề chậm lại, lập tức đạp “Geppo” đuổi theo.

“Geppo” trong Hải Quân Lục Thức, lúc này đã phát huy tác dụng lớn!

“Oa! Mau nhìn bên kia, có người đang bay trên trời!”

“Cao thủ, tuyệt đối là cao thủ!”

“Đại hiệp đừng đi mà! Xin ngài thu nhận ta làm đồ đệ.....”

Dù sao cũng là ở khu vực thành thị.

Hành vi của Trần Nghiệp, không thể nào làm được kín đáo, cho nên rất nhanh, hắn đã bị vô số người qua đường phát hiện.

May mà hắn cũng không quan tâm.

Đã tìm được mục tiêu, bị người qua đường nhìn thấy thì cứ nhìn thấy đi!

Lúc này.

Trong thành còn có không ít cao thủ, cũng nhìn thấy thân ảnh của Trần Nghiệp.

Tuy nhiên, những cao thủ này lại nhú mào, thần sắc kỳ quái.

Bởi vì bọn họ căn bản không nhìn ra, Trần Nghiệp đang sử dụng loại khinh công nào.....

.....

Trong một tiểu viện.

“Hỏa Vân Tà Thần” thoát nhìn có vẻ già nua, đang nằm trên ghế xích đu trong sân phơi nắng.

Từ sau khi bị A Tinh một chiêu Hàng Long Thập Bát Chương từ trên trời giáng xuống đánh bại, Hỏa Vân Tà Thần đã hoàn toàn mất đi ý chí, ở lại trong tiểu viện này dưỡng lão.

Lúc này.

Trần Nghiệp vừa vọt đi ngang qua bầu trời tiểu viện.

Cách thức bay lượn của hắn, tự nhiên cũng bị Hỏa Vân Tà Thần nhìn thấy rõ ràng.

“Ồ?”

“Giẫm lên không khí mà đi?”

“Trên đời lại còn có loại khinh công này?”

Hỏa Vân Tà Thần lập tức ngồi thẳng dậy, ánh mắt sáng lên.

Bộ pháp của Trần Nghiệp, đã khơi dậy lòng hiếu kỳ của hắn.
Hầu như không do dự nhiều, Hỏa Vân Tà Thần liền nhảy lên, đuổi theo.

Tuy rằng đã mất đi ý chí, không còn hùng tâm thiên hạ đệ nhất, nhưng gặp được cao thủ, Hỏa Vân Tà Thần vẫn sẽ ngửa tay.....

.....

Ở một bên khác.

Triệu Tranh, Tào Vũ và những người khác, cũng phát hiện Trần Nghiệp đang không kiêng nể gì mà bay lượn.

Sau đó, bọn họ theo như đã hẹn, nhanh chóng đến vị trí trung tâm thành phố tập hợp.

“Lão Trần nhất định là phát hiện mục tiêu rồi, chúng ta nhanh chóng qua đó chi viện!” Tào Vũ nói trước.

Những người khác cũng đều tỏ vẻ đồng ý.

Đường Tử Trần lại ngăn cản: “Tốt nhất là đừng đi!”

Cô nàng này rất thông minh.

Nàng biết, với thực lực hiện tại của Trần Nghiệp, nếu ngay cả Trần Nghiệp cũng không thể giải quyết được chuyện này, bọn họ những người này cho dù có đi qua, cũng là vô ích.

Căn bản không giúp được gì!

Ngược lại còn có khả năng bại lộ thực lực chân chính của Trần Nghiệp.

Cho nên nàng mới lên tiếng ngăn cản.

Đường Tử Trần tin rằng, bản thân Trần Nghiệp, khẳng định cũng không hy vọng bọn họ đi qua giúp đỡ.

Bởi vì thực lực của mọi người kỳ thật đều không cao, nói không chừng còn có thể trở thành gánh nặng.....

Bọn họ không có mặt, Trần Nghiệp mới có thể thoải mái phát huy.

“Lớp trưởng, tại sao?” Nhậm Thiên Thiên vội vàng nói:

“Chúng ta đi qua giúp đỡ, ít nhiều cũng có thể góp chút sức

lực!”

“Với khoảng cách hiện tại của chúng ta, cậu nghĩ chúng ta còn đuổi kịp sao?” Đường Tử Trần bình tĩnh nói: “Vì Trần Nghiệp bị buộc phải bại lộ, chứng tỏ kẻ địch rất khó đối phó! Hiện tại chúng ta vẫn còn ở trong bóng tối, nếu cùng nhau xuất động, vạn nhất không hoàn thành nhiệm vụ, còn sẽ bại lộ sự tồn tại của chúng ta, khiến kẻ địch càng thêm cẩn thận đề phòng, đến lúc đó sẽ càng bị động.”

“Chúng ta hiện tại vẫn có thể trở thành hậu thuẫn của Trần Nghiệp, tất cả hãy chờ Trần Nghiệp trở về rồi hãy nói!”

Nghe vậy.

Mọi người cảm thấy quả thực có đạo lý.

Lớp trưởng quả nhiên là lớp trưởng!

Chỉ có Triệu Tranh hơi nhú mày, dường như đang suy nghĩ điều gì.....

“Nhưng mà.....” Tào Vũ nhìn không được nói: “Lão Trần có thể gặp nguy hiểm không?”

“Yên tâm!”

Đường Tử Trần tỏ ra rất tự tin: “Tôi đã hợp tác với cậu ấy nhiều lần như vậy, cậu ấy là người cẩn thận, sẽ không dễ dàng mạo hiểm. Hơn nữa, Trần Nghiệp đang đuổi theo, kẻ địch đang chạy trốn, chứng tỏ thực lực của Trần Nghiệp mạnh hơn kẻ địch..... Trần Nghiệp có thể ứng phó.”

Sự thật là.

Sự tự tin của nàng, hoàn toàn dựa vào thực lực của Trần Nghiệp.

Cô nàng này là người biết bí mật của Trần Nghiệp, cũng biết Trần Nghiệp còn có át chủ bài rất lớn.

Chỉ cần át chủ bài vừa ra, thế giới đều phải run sợ!!

“Lớp trưởng nói đúng!” Triệu Tranh phụ họa: “Chúng ta hiện tại vẫn còn ở trong bóng tối, nếu sư huynh thất bại, chúng ta cũng không đến nỗi hoàn toàn rơi vào thế bị động, vẫn là chờ sư huynh trở về đi!”

Nghe Triệu Tranh cũng nói như vậy.

Mọi người lúc này mới từ bỏ ý định đi chi viện.

Lúc này.

Cháu gái của lão Lưu là Lưu Ngọc đột nhiên mở miệng hỏi:
“Trần Nghiệp lợi hại quá! Cậu ấy vậy mà lại biết bay? Làm thế nào mà làm được vậy?”

Những người khác cũng nhin không được lộ ra vẻ tò mò.

Trong thiên phú anh hùng, người thực sự biết bay, chỉ có S2 và B1!

Đường Tử Trần suy nghĩ một chút, giúp Trần Nghiệp che giấu một câu: “Đây là sư bá của Trần Nghiệp, cũng chính là tổng hội trưởng Hiệp hội Dị Năng. Ba hội trưởng, dạy cho Trần Nghiệp một loại tiểu kỹ xảo mượn lực, cụ thể tôi cũng không rõ ràng, chờ Trần Nghiệp trở về, cậu có thể hỏi.”

Nếu Trần Nghiệp ở đây, nhất định sẽ khen ngợi Đường Tử Trần.

Quả nhiên là vợ tốt của hắn!

Mà Triệu Tranh nghe vậy, trong lòng khẽ động, không nói gì.

Nhậm Thiển Thiển lập tức nói: “Đây là bí mật của Trần Nghiệp, chúng ta dò hỏi làm gì? Ai mà chẳng có chút bí mật?”

Lưu Ngọc cũng không phải người ngu ngốc, lập tức ý thức được mình nói sai, thân sắc lúng túng, không nói nữa.

Bất kể trong trường hợp nào, dòm ngó bí mật của người khác, đều là điều cấm kỵ!

.....

Trư Lung Thành Trại!

Luân Hồi Giả lại khôi phục thành bộ dáng của A Tinh, chỉ là sắc mặt tái nhợt, không có chút huyết sắc nào.

Hắn nhanh chóng chạy vào trong sân, sau đó lớn tiếng gọi:

“Bao Tô Công! Bao Tô Bà!”

Một tiếng này, hắn vận dụng nội lực, âm thanh trở nên cực kỳ xuyên thấu, rất xa cũng có thể nghe thấy.

Chương 319 - Bùng nổ! Thần Điều Hiệp Lữ bị dọa ngốc

Rất nhanh.

Hai bóng người, từ trong một căn phòng chạy ra.

Chính là Thần Điều Hiệp Lữ trong truyền thuyết, vợ chồng Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà.

“A Tinh?”

Thấy A Tinh sắc mặt tái nhợt, bộ dáng suy yếu.

Vợ chồng Bao Tô Công đều kinh ngạc không thôi!

“Người làm sao vậy?” Bao Tô Công mở miệng hỏi.

“Ta đang bị người truy sát!”

Luân Hồi Giả nghiêng răng nói.

Nghe vậy.

Vợ chồng Bao Tô Công càng thêm kinh ngạc.

A Tinh đã lĩnh ngộ Như Lai Thần Chương, ngay cả Hỏa Vân Tà Thần cũng có thể đánh bại, bọn họ không thể tưởng tượng nổi, ai còn có thể truy sát A Tinh!

Trong võ lâm còn có cao thủ như vậy sao?

“Là ai?”

Bao Tô Bà liền vội hỏi.

“Không kịp giải thích nữa rồi!!”

Luân Hồi Giả lo lắng nói: “Hai người nhanh chóng lấy cái chuông kia ra, lát nữa thấy một tên đầu trọc đuổi theo, không cần hỏi nhiều, trực tiếp dùng Sư Tử Hồng và chuông đánh hắn, giúp ta tranh thủ chút thời gian, ta cần chuẩn bị sát chiêu để đối phó hắn!”

Mũ của Trần Nghiệp, trong lúc công kích, đã bị gió thổi bay, lộ ra cái đầu trọc sáng bóng của mình.

Nghe vậy.

Tuy rằng vợ chồng Bao Tô Công, cảm thấy rất kỳ quái, nhưng vì tin tưởng “A Tinh”, bọn họ vẫn không nói gì thêm.

“Lão công, đi lấy cái chuông ra!” Bao Tô Bà nghiêm túc nói.

Bao Tô Công nghe vậy gật đầu, liền nhanh chóng xông vào trong nhà, khiêng ra một cái chuông đồng khổng lồ.

Hai vợ chồng đứng ở trong sân, chuẩn bị giúp A Tinh ngăn cản cường địch!

Mà Luân Hồi Giả thì nhanh chóng lùi lại, sắc mặt âm trầm vô cùng.

Hắn vạn vạn không ngờ tới.

Tên đầu trọc kia lại quả quyết như vậy, trực tiếp xông lên liền xử hắn.

Càng không ngờ tới, nắm đấm của tên đầu trọc kia, khủng bố như thế, một quyền liền phế bỏ đạo cụ cực phẩm dùng để bảo mệnh của hắn!

Sức mạnh khủng bố như vậy, cộng thêm một cái đầu trọc sáng bóng..... khiến Luân Hồi Giả này nghĩ đến một bộ anime tên là 《 One Punch Man 》 từng xem ở thế giới hiện thực!

Tiếp đó.

Trên mặt Luân Hồi Giả này, lại lộ ra vẻ mặt đau lòng.

Đạo cụ cực phẩm dùng để bảo mệnh kia, là hắn bỏ ra mấy vạn điểm tích lũy Chủ Thần mua được, không ngờ, lại bị tiêu hao ở chỗ này.

“Tên đầu trọc kia rốt cuộc là ai? Ta đều đã báo hậu trường rồi, hắn còn dám ra tay? Chẳng lẽ là.....”

“Không đúng! Cho dù là mấy chi đội đỉnh tiêm kia, cũng sẽ không không nể mặt như vậy!”

“Rốt cuộc là ai? Chờ lão tử trở về, nhất định phải phát lệnh truy nã truy sát hắn!!”

Luân Hồi Giả mang theo nghi hoặc và lửa giận, nhanh chóng rời khỏi Trư Lung Thành Trại.

Còn về vợ chồng Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà bị hắn lừa gạt, hắn mới lười quản sống chết của bọn họ!

.....

Khi Trần Nghiệp đuổi tới Trư Lung Thành Trại.

Liên thấy một cái chuông đồng khổng lồ, đã nhắm thẳng vào mình.

Bao Tô Công ngồi xồm trên mặt đất, khiêng cái chuông, giống như giá đỡ của đại bác.

Bao Tô Bà thì đang điên cuồng hít thở, toàn bộ lồng ngực đều phồng lên.

Vừa đến liền thấy một màn như vậy, đổi lại là người biết cốt truyện, e rằng phải chửi ầm lên.

Sắc mặt Trần Nghiệp không đổi, nhanh chóng nắm chặt nắm đấm.

“Phụt!”

Liệt hỏa sôi trào, thiêu đốt quán quanh nắm đấm của Trần Nghiệp.

Ngay sau đó.

Trần Nghiệp trực tiếp oanh một quyền ra ngoài.

Bởi vì hắn đã nhìn thấy, Bao Tô Bà há miệng rồi.....

Tức thì, Hỏa Quyền khổng lồ lần đầu tiên xuất hiện trong thế giới Kung Fu, mang theo sức phá hoại không gì sánh kịp, hướng về phía vợ chồng Bao Tô Công nghiền ép mà đến.

Trần Nghiệp hiện tại, thuộc tính sức mạnh đã vượt qua tám ngàn.

Với sức mạnh hiện tại của Trần Nghiệp, Hỏa Quyền khổng lồ do hắn đánh ra, uy lực cực kỳ đáng sợ.

Cho dù là cường giả như Ba Lệ Minh, e rằng cũng không dám chính diện đỡ đòn!

“A!!”

Sư Tử Hồng của Bao Tô Bà, gần như đồng thời hét lên.

Một cỗ sóng âm siêu cấp có thể nhìn thấy bằng mắt thường, như hồng thủy, va tới Hỏa Quyền khổng lồ của Trần Nghiệp.

...

Sư Tử Hồng Công của Bao Tô Bà cộng thêm chuông lớn quả thực rất lợi hại.

Trong cốt truyện gốc.

Có thể đánh đến mức Hỏa Vân Tà Thần cũng phải giả vờ nhận thua!

Đáng tiếc là.

Thực lực cơ bản của họ quá yếu.

Theo tiêu chuẩn đánh giá thực lực của Hạ quốc, cặp vợ chồng này nhiều nhất cũng chỉ là cường giả cấp năm.

Cho dù chuông lớn đã tăng uy lực Sư Tử Hồng Công của Bao Tô Bà lên gấp nhiều lần, cũng chỉ đạt đến tiêu chuẩn công kích của cấp sáu.

Mà Hỏa Quyền khổng lồ mà Trần Nghiệp vừa đánh ra, lực công kích đã đạt đến tiêu chuẩn của cấp bảy!

Chênh lệch giữa hai bên rất lớn!

Vì vậy.

Trong sân của Trư Lung Thành Trại, đã xảy ra một màn vô cùng kinh người.

Âm Ba Công mà Bao Tô Bà hét ra, lại bị một Hỏa Quyền khổng lồ hoàn toàn chặn lại. Hơn nữa Hỏa Quyền khổng lồ thế không thể đỡ, hồng thủy Âm Ba Công, từng bước bại lui...

Giống như một trận cuồng phong, bị một biển lửa đẩy ngược trở lại!

Khi vợ chồng Bao Tô Công Bao Tô Bà nhìn thấy cảnh này.

Trong lúc vô cùng kinh hãi, cũng mặt mày như tro tàn, thần sắc tuyệt vọng.

Bởi vì họ biết.

Lần này, bọn họ e rằng chắc chắn phải chết.

Trừ khi xuất hiện kỳ tích...

Sau đó.

Kỳ tích thật sự xuất hiện.

Trước mắt bóng đen lóe lên.

Tên đầu trọc có thể đánh ra Hỏa Quyền khổng lồ kia, đột nhiên xuất hiện trước mặt họ.

Tiếp theo.

Hỏa Quyền khổng lồ đã ở ngay trước mắt.

Tên đầu trọc chỉ giơ tay lên, đơn giản vỗ một cái.

“Bốp!”

Hư không chấn động!

Âm thanh nổ lớn, suýt chút nữa làm màng nhĩ của vợ chồng Bao Tô Công Bao Tô Bà bị vỡ.

Hỏa Quyền khổng lồ thế không thể đỡ kia, dưới một cái tát của tên đầu trọc, lại trực tiếp tiêu tán giữa không trung.

Kinh khủng!

Vợ chồng Bao Tô Công, đều lộ ra vẻ mặt khó tin.

Mà Trần Nghiệp chỉ liếc nhìn hai vợ chồng này một cái, liền tiếp tục truy kích Luân Hồi Giả.

Lúc này Luân Hồi Giả, đã chạy xa.

Geppo khó mà đuổi kịp.

Trần Nghiệp liền đứng tại chỗ, sau đó ngồi xổm xuống, cong hai chân, bắt đầu tụ lực.

Tiếp theo!

“Ầm ầm!!!”

Toàn bộ mặt đất đột nhiên rung chuyển.

Trong sân của Trư Lung Thành Trại, lập tức xuất hiện một hố khổng lồ, đất đá trên mặt đất, bị nổ tung lên trời.

Mà thân ảnh của Trần Nghiệp, cũng trong vụ nổ dữ dội, nhảy vọt lên, giống như tia chớp, bắn ra ngoài.

Chỉ trong nháy mắt.

Thân ảnh của hắn liền biến mất ở phía xa...

Bao Tô Công và Bao Tô Bà đã bị dọa đến mức hoàn toàn không nói nên lời.

Hai vợ chồng không thể tưởng tượng nổi, tên đầu trọc kia, chỉ là một cú nhảy, lại có thể bộc phát ra lực lượng mãnh liệt như vậy!

Tên này... thật sự là con người sao??

Ban đầu họ nghĩ, A Tinh hẳn là cao thủ vô địch đương thời.

Bây giờ mới biết, thì ra thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu thần!

“Vợ à, chúng ta thật sự là... ếch ngồi đáy giếng!”

Bao Tô Công đột nhiên cười khở.

Bao Tô Bà không quan tâm đến điểm này, sắc mặt khó coi nói: “Vị cường giả vừa rồi, nếu là người xấu, thì không thể nào ra tay cứu chúng ta, hẳn thậm chí còn không so đo việc chúng ta ra tay trước...”

“Ý của bà là!” Sắc mặt Bao Tô Công cũng nghiêm túc lên: “A Tinh lừa chúng ta?”

Đây đã là chuyện rõ ràng.

Trước đó A Tinh còn nói muốn chuẩn bị sát chiêu, để đối phó cường địch.

Bây giờ người đâu?

Sớm đã bỏ mặc bọn họ chạy mất rồi.

Nghĩ đến đây, Sắc mặt Bao Tô Công khó coi, đồng thời cũng mang theo sự thất vọng nặng nề.

Chương 320 - Bùng nổ! Thần Điều Hiệp Lữ bị dọa ngốc (2)

“Lão công.” Bao Tô Bà đột nhiên nói: “Thật ra, từ một tháng trước, ta đã cảm thấy, A Tinh có chút không đúng, giống như biến thành người khác vậy.”

“Có sao?”

Bao Tô Công dường như không phát hiện ra điều gì bất thường.

Bao Tô Bà đang định nói tiếp, đột nhiên sắc mặt biến đổi, nhìn về phía bên ngoài Trư Lung Thành Trại.

Chồng bà, Bao Tô Công cũng vậy.

Bên ngoài sân.

Một lão già bị hói đầu nghiêm trọng, nhanh chóng đi vào.

Chính là Hỏa Vân Tà Thần!

Lý do đến muộn như vậy, đương nhiên là vì khinh công của hắn, khó mà đuổi kịp Trần Nghiệp và Luân Hồi Giả.

Nhìn thấy Hỏa Vân Tà Thần, vợ chồng Bao Tô Công Bao Tô Bà, đều biến sắc.

May mà cái chuông đồng lớn kia, đang ở ngay bên cạnh.

Bao Tô Công trực tiếp khiêng chuông đồng lên, Bao Tô Bà cũng chuẩn bị sẵn sàng hét ra Sư Tử Hồng Công.

Hỏa Vân Tà Thần thấy vậy, vội vàng lớn tiếng nói: “Chờ đã, ta không phải đến đánh nhau!”

Hắn lần trước đã từng ném mùi Sư Tử Hồng Công cộng thêm chuông phóng thanh.

Biết chiêu này lợi hại!

Để tránh hiểu lầm, Hỏa Vân Tà Thần nhanh chóng mở miệng hỏi: “Vừa rồi có một cao thủ, đi về phía bên này, hình như là một tên đầu trọc, hắn đâu rồi?”

Vợ chồng Bao Tô Công ngẩn người, theo bản năng chỉ về phía sau Trư Lung Thành Trại.

Hỏa Vân Tà Thần lại không lập tức rời đi.

Hắn thấy mặt đất trong Trư Lung Thành Trại bị phá hủy đến mức không ra hình thù gì, lại mở miệng hỏi: “Các ngươi đã giao thủ với hắn? Xem ra đánh còn rất kịch liệt, thực lực hắn như thế nào?”

Hai vợ chồng nhìn nhau, quyết định vẫn nói thật.

Dù sao bọn họ là người nghĩa hiệp, sẽ không cố ý lừa Hỏa Vân Tà Thần đi chịu chết.

“Vợ chồng chúng ta đã sử dụng Sư Tử Hồng Công cộng thêm chuông phóng thanh, kết quả ngay cả một chiêu của đối phương cũng không đỡ nổi.” Bao Tô Bà nói.

Bao Tô Công tiếp lời: “Nếu không phải vị cao nhân kia không muốn so đo với chúng ta, chủ động ra tay giúp chúng ta đỡ chiêu thức của chính mình, e rằng vợ chồng chúng ta đã chết rồi.”

“Còn về chỗ đất này...” Bao Tô Bà lại nói: “Không phải là dấu vết đánh nhau, mà là do vị cao nhân kia nhảy lên tạo thành.”

Hai vợ chồng người một lời ta một câu, kể lại đại khái sự việc vừa rồi.

“Không thể nào!”

Hỏa Vân Tà Thần đương nhiên không tin.

Những lời hai vợ chồng này nói, đối với hắn mà nói, quả thực là chuyện hoang đường.

Thậm chí, hắn hoài nghi hai vợ chồng này có bí mật gì không thể nói, cố ý hù dọa hắn!

“Theo lời các người nói, vậy còn là người sao? Thần tiên cũng chỉ đến thế thôi!”

Nghe vậy.

Bao Tô Công lại gạt đầu tán thành: “Ta cũng cảm thấy, hắn mạnh như thần tiên!”

Hỏa Vân Tà Thần nghe vậy, cảm thấy hai người này có phải bị điên rồi không? Coi hắn là trẻ con ba tuổi mà lừa sao? Hắn lười nói thêm, liền đuổi theo phía xa.

Mà vợ chồng Bao Tô Công cũng không ngăn cản.

Những gì nên nói bọn họ đều đã nói.

Vì Hỏa Vân Tà Thần không tin.

Vậy thì bọn họ cũng hết cách.

...

Lúc này Trần Nghiệp.

Đang bám sát phía sau Luân Hồi Giả.

Phải nói, độn thuật của đối phương quả thực rất lợi hại, tốc độ cực nhanh, quả thật là kỹ năng chạy trốn lợi hại.

Ngay cả Trần Nghiệp nhất thời cũng đuổi không kịp.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp đã có thể nhìn ra, tốc độ của đối phương, đang chậm dần.

Rõ ràng.

Độn thuật như vậy, tiêu hao cũng rất lớn.

Tên Luân Hồi Giả kia không thể kiên trì được bao lâu nữa.

Trên mặt Trần Nghiệp, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Hắn cảm thấy, nhiệm vụ lần này, đối với Triệu Tranh bọn họ mà nói, đã là vượt quá tiêu chuẩn nghiêm trọng!

Luân Hồi Giả chiếm cứ thân thể của A Tinh, cho dù không thể phát huy ra toàn bộ thực lực, ít nhất cũng là cường giả cấp sáu.

Triệu Tranh bọn họ làm sao có thể đối phó?

Cho dù là được xưng tụng là thiên kiêu như Đường Tử Trần, tạm thời cũng không thể chiến thắng một cường giả cấp sáu.

Đặc biệt là mục tiêu nhiệm vụ lần này, lại là một Luân Hồi Giả sở hữu nhiều thủ đoạn, nếu không có Trần Nghiệp, chỉ riêng độn thuật này, cũng đủ để khiến Đường Tử Trần bọn họ, nhiệm vụ thất bại.

“Nhiệm vụ của Bí Cảnh số 7, là dựa theo thực lực của người tham gia sao? Bởi vì thực lực của ta mạnh, cho nên mới gặp phải loại nhiệm vụ này?”

Trần Nghiệp truy sát Luân Hồi Giả.

Hai người, một đuổi một chạy.

Không bao lâu, đã chạy ra mấy chục cây số.

Ngay cả Sơn Hải Thành cũng không nhìn thấy nữa.

Lúc này.

Luân Hồi Giả phía trước, đột nhiên dừng lại.

“Ha ha ha, lão đại của ta đến rồi, tiểu tử, ngươi chết chắc!!”

Tên này dường như đã có chỗ dựa, trở nên vô cùng kiêu ngạo.

Nụ cười hung dữ đó, xuất hiện trên khuôn mặt của A Tinh, nhìn thế nào cũng thấy không hợp.

Trần Nghiệp nghe vậy sắc mặt không đổi, vẫn tiếp tục lao về phía Luân Hồi Giả.

Hắn đã quyết tâm, dù thế nào đi nữa, trước tiên phải xử lý tên khốn này đã!

Luân Hồi Giả thấy Trần Nghiệp quyết tâm muốn giết hắn, lập tức không cười nổi nữa, vội vàng phát động công kích, ngăn Trần Nghiệp lại gần.

Chỉ thấy đối phương hít sâu một hơi, cách không một chương, đột nhiên đánh về phía Trần Nghiệp.

Như Lai Thần Chương!!

Lập tức!

Một luồng kinh khí vô hình cường hoành, nhanh chóng đánh về phía Trần Nghiệp.

“Hả?”

Như Lai Thần Chương quả không hổ là thần công bí tịch, không chỉ công kích mạnh, mà tốc độ công kích cũng cực nhanh.

Trần Nghiệp đang lao tới, lập tức bị đánh trúng.

Tuy nhiên.

Khả năng phòng ngự của hắn, cũng mạnh mẽ khủng bố như công kích.

Mà Như Lai Thần Chương do Luân Hồi Giả đánh ra, cũng không thể so sánh với bản thân A Tinh.

Cho nên, Trần Nghiệp chỉ bị đánh cho dừng lại, ngoài quần áo trên người có chút rách nát ra, thì không có chút thương tích nào, ngay cả một sợi lông cũng không rụng.

Trần Nghiệp cảm thấy.

Như Lai Thần Chương này, có chút giống với công kích bằng quyền phong của hắn.

“Chỉ vậy thôi? Không còn chiêu nào khác, hôm nay ngươi chết chắc!”

Trần Nghiệp lạnh lùng nói một câu, tiếp tục xông về phía Luân Hồi Giả.

Luân Hồi Giả thấy vậy, sắc mặt trở nên cực kỳ âm trầm.

Hắn không ngờ, tên đầu trọc trước mắt này, phòng ngự lại cường hãn như vậy!

Trực diện hứng chịu một chương của hắn, vậy mà lại không có việc gì??

Quan trọng nhất là.

Vừa rồi hắn nhìn rất rõ ràng, tên đầu trọc này không hề sử dụng đạo cụ, hoàn toàn dựa vào năng lực phòng ngự của bản thân, dễ dàng đỡ được một chương này của hắn.

Thân thể biến thái như vậy... Tên này rốt cuộc là lai lịch gì?

Chẳng lẽ hắn đã dùng toàn bộ điểm tích lũy Chủ Thần để cường hóa phòng ngự sao?

Đối với lời nói của Trần Nghiệp.

Luân Hồi Giả không cho là nói suông!

Tên đầu trọc này hung mãnh như vậy, một khi để hắn tới gần, đó thật sự là ác mộng!!

Nghĩ đến đây.

Luân Hồi Giả đột nhiên cắn răng, không biết từ đâu, lấy ra một chuỗi Phật châu.

“Tiểu tử, ngươi ép ta liên tiếp mất đi hai đạo cụ cực phẩm, lát nữa ta nhất định phải cho ngươi sống không bằng chết!”

Dứt lời.

Luân Hồi Giả đột nhiên bóp nát chuỗi Phật châu.

“Bình!!”

Âm thanh vỡ vụn giòn tan vang lên.

Xung quanh thân thể Luân Hồi Giả đột nhiên sáng lên kim quang, như không tước xòe đuôi, hình thành một hư ảnh Phật Đà, bảo vệ Luân Hồi Giả bên trong.

“Đây là Bất Động Minh Vương Hộ Thuần, phòng ngự vô địch! Tên đầu trọc chết tiệt, ngươi không phải muốn giết ta sao? Cứ việc thử xem.”

Dường như hư ảnh Phật Đà đã cho Luân Hồi Giả niềm tin cực lớn, tên này trốn bên trong, điên cuồng kêu gào.

Chương 321 - Cuối cùng cũng đến! Vị đại ca lái phi thuyền

Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không trực tiếp xông lên công kích.

Theo những tiểu thuyết hán từng đọc, những Luân Hồi Giả có thể sống sót trong Chủ Thần Không Gian, đều là những kẻ âm hiểm xảo trá, hơn nữa có rất nhiều thủ đoạn.

Nhờ đầu tên này, bày ra cái bẫy gì đó đang chờ hắn, hắn lỗ mãng xông lên công kích, có thể sẽ lật thuyền trong mương.

Kế tiếp!

Trần Nghiệp đứng cách đó trăm mét, nắm chặt nắm đấm, đánh ra một chiêu Hỏa Quyền.

“Hô!”

Tiếng xé gió vang lên.

Hỏa Quyền khổng lồ có đường kính hơn ba mươi mét, giống như một chiếc xe tải hạng nặng, nhanh chóng đâm vào Luân Hồi Giả.

“Ầm ầm!!”

Tiếng nổ dữ dội vang lên, lửa cháy ngút trời, hình thành một đám mây hình nấm nhỏ trên không trung.

Khi khói lửa tan hết.

Hiện ra Luân Hồi Giả bình an vô sự.

Kể cả hư ảnh Phật Đà trên người Luân Hồi Giả, cũng vẫn còn tồn tại.

“Ha ha ha...”

Luân Hồi Giả phát ra tiếng cười khoa trương: “Tên đầu trọc chết tiệt, ngươi muốn phá vỡ Bất Động Minh Vương Thuần? Thật là nằm mơ!!”

Trần Nghiệp không để ý đến lời chế nhạo của Luân Hồi Giả.

Hắn tò mò tiến lại gần hư ảnh Phật Đà, quan sát một lúc, rồi mới mở miệng hỏi:

“Thứ này phòng ngự quả thật không tệ, nhưng chắc hẳn là có giới hạn thời gian đúng không? Hơn nữa thời gian duy trì rất ngắn? Nếu không, ngươi đã không đợi đến bây giờ mới sử dụng!”

Thấy sắc mặt Luân Hồi Giả thay đổi.

Trần Nghiệp lại mỉm cười nói: “Còn nữa, ánh sáng này nhìn kỹ, có vẻ mờ hơn so với vừa rồi, chứng tỏ công kích của ta có hiệu quả với nó, như công kích vừa rồi của ta, nó nhiều nhất chỉ có thể chịu đựng được mười mấy lần nữa thôi đúng không?”

Luân Hồi Giả nghiêng răng nghiêng lợi: “Tên đầu trọc chết tiệt, cho dù ngươi quan sát kỹ lưỡng thì đã sao? Trước khi ngươi phá vỡ được Bất Động Minh Vương Thuần, lão đại của ta sẽ đến, bắt giữ ngươi, luyện hồn ngươi thành khôi lỗi, cho ngươi sống không bằng chết!”

Đối với loại uy hiếp này.

Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không sợ hãi.

Nhưng đúng lúc này.

Trong đầu hắn, đột nhiên nhận được nhắc nhở từ Bí Cảnh truyền đến:

【 Xuất hiện thêm nhiều dị đoan, kích hoạt thành công nhiệm vụ bổ sung! 】

【 Nhiệm vụ mới: Tiêu diệt đội ngũ dị đoan, mỗi một dị đoan bị giết, thưởng 100 điểm tiềm năng. 】

【 Lưu ý: Nhiệm vụ bổ sung không phải nhiệm vụ bắt buộc, sau khi hoàn thành nhiệm vụ cơ bản, có thể lựa chọn từ bỏ rồi đi bất cứ lúc nào 】

Nghe được nhắc nhở.

Trần Nghiệp lập tức nhíu mày.

Sau đó, hắn dường như cảm nhận được điều gì đó, đột nhiên ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời.

Bầu trời vốn yên bình tĩnh lặng, không biết từ lúc nào, đã xuất hiện rất nhiều tia sét.

Sau đó, giữa đám sét, lại xuất hiện một hố sâu không thời gian khổng lồ, giống như hố đen nuốt chửng trời đất.

Kế tiếp!

Một chiếc chiến hạm vũ trụ hung dữ đen kịt, từ trong hố sâu không thời gian, chậm rãi chui ra...

...

Nhận được nhắc nhở này.

Không chỉ riêng Trần Nghiệp.

Tào Vũ và những người khác vẫn còn ở lại Sơn Hải Thành, cũng nghe được nhắc nhở về nhiệm vụ bổ sung.

Lúc này Đường Tử Trần, Nhậm Thiển Thiển và những người khác, đang ở trong một quán trà cao tầng, quan sát bên ngoài.

Tòa nhà này là tòa nhà cao nhất hiện tại ở Sơn Hải Thành.

Họ ở trên tầng thượng, nhìn qua cửa sổ, tầm nhìn rất tốt, có thể thu hết cảnh sắc của Sơn Hải Thành vào tầm mắt.

Đến đây đương nhiên không phải để thưởng ngoạn phong cảnh, mà là để quan sát xem có động tĩnh gì bất thường hay không.

Ngoài ra, nếu Trần Nghiệp trở về, họ cũng có thể nhìn thấy ngay lập tức.

Nghe được nhắc nhở về nhiệm vụ bổ sung.

Mọi người đều vô cùng kinh ngạc.

“Chuyện gì vậy?” Nhậm Thiển Thiển kinh hô: “Vậy mà còn có nhiệm vụ bổ sung? Tôi chưa từng nghe nói đến chuyện này.”

“Tôi cũng chưa từng nghe nói...” Vẻ mặt Lưu Ngọc kinh ngạc.

“Là lão Trần!” Tào Vũ không nhịn được nói: “Nhắc nhở vừa rồi, nhiệm vụ bổ sung cần phải kích hoạt, chắc chắn là lão Trần đã phát hiện ra thêm nhiều dị đoan, mới kích hoạt nhiệm vụ bổ sung.”

“Quả thực là vậy, hơn nữa dị đoan cũng là một đội ngũ.” Sắc mặt Triệu Tranh ngưng trọng: “Sư huynh hiện đang đối mặt với cả đội ngũ dị đoan, có thể sẽ gặp nguy hiểm!”

Nghe vậy.

Đường Tử Trần cũng lo lắng.

Tào Vũ vội vàng đứng dậy nói: “Chúng ta mau đi hỗ trợ lão Trần!”

“Đi đâu hỗ trợ?” Nhậm Thiển Thiển thờ dãi nói: “Bây giờ chúng ta ngay cả vị trí của Trần Nghiệp ở đâu cũng không biết...”

Câu nói này khiến sắc mặt mọi người, đều trở nên khó coi.

Sắc mặt Lưu Ngọc cũng rất khó coi.

Mặc dù cô ta và Trần Nghiệp không có tình cảm gì.

Nhưng hiện tại mọi người đều là châu chấu trên cùng một sợi dây.

Lần đầu tiên tham gia nhiệm vụ của đội ngũ này, vậy mà lại xuất hiện biến cố như vậy, khiến cô không kịp trở tay.

...

Khi chiến hạm vũ trụ xuất hiện.

Tên Luân Hồi Giả đang trốn trong hư ảnh Phật Đà, lập tức trở nên kích động.

“Đến rồi đến rồi, là Hắc Âm Bạo Quân Hào! Lão đại vậy mà đem cả chiến hạm của hắn đến đây, ha ha ha...”

Sau đó.

Tên Luân Hồi Giả lại nhìn về phía Trần Nghiệp, cười hung ác nói: “Đầu trọc, người chết chắc rồi! Hắc Âm Bạo Quân Hào chính là một chiến hạm diệt tinh, lần này thần tiên cũng không cứu được ngươi!”

“Vậy sao?”

Trần Nghiệp lập tức nhíu mày.

Chiến hạm diệt tinh!

Cái tên này nghe qua rất lợi hại.

Bất kể đối phương có khoác lác hay không, Trần Nghiệp đều quyết định ra tay trước cho chắc ăn!!

Nếu không đợi đối phương ra tay trước, vạn nhất thật sự có vũ khí uy lực cực mạnh, một pháo bắn tới thì làm sao bây giờ?

Trần Nghiệp không muốn đánh cược xem phòng ngự của mình có đủ mạnh hay không.

Vì vậy...

“Ầm ầm!!”

Trên bầu trời.

Đột nhiên vang lên một trận sấm sét.

Tên Luân Hồi Giả đang trốn trong hư ảnh Phật Đà, lập tức sững sờ.

Hắn nhớ hôm nay trời trong xanh...

Sao đột nhiên lại có sấm sét?

Chớp mắt.

Một mảng mây đen lớn, không biết từ đâu xuất hiện, quỷ dị tụ tập trên bầu trời.

Không lâu sau, mây đen che khuất cả bầu trời, bao phủ cả vùng đất này!

Ngay cả chiến hạm vũ trụ sắp chui ra từ lỗ sâu không gian, cũng bị bao phủ trong mây đen.

Mây đen dày đặc, mang đến cảm giác áp bách rất mạnh, cộng thêm sấm chớp đi đùng, thiên tượng đáng sợ, quả thực khiến người ta ghê sợ.

“Đây là chuyện gì?”

Tên Luân Hồi Giả trốn trong hư ảnh Phật Đà, dường như cảm nhận được nguy hiểm cực lớn, tim đập chân run.

Sau đó.

Hắn thấy thanh niên đầu trọc trước mặt, đột nhiên biến đổi.

Đôi phương như một thượng cổ hung thú thức tỉnh, trên người tản ra khí tức cực kỳ đáng sợ.

Trong tầm mắt của Luân Hồi Giả.

Trần Nghiệp đột nhiên cúi thắt lưng, buộc vào chân trái, sau đó nhảy lên, lao về phía đám mây đen trên trời.

Người còn đang giữa không trung, thân thể liền bắt đầu nhanh chóng phình to.

Trên người hắn xuất hiện vảy, trên đầu mọc sừng, toàn thân cũng kéo dài vô hạn ra...

Sau đó, Luân Hồi Giả liền không nhìn thấy nữa.

Bởi vì Trần Nghiệp đã chui vào trong mây đen.

Không biết vì sao.

Luân Hồi Giả bỗng nhiên có một loại cảm giác đại nạn sắp đến!

Vài nhịp thở sau.

Trong tầng mây dày đặc, đột nhiên thò ra một cái móng vuốt màu xanh khổng lồ và sắc bén.

Tiếp theo, đầu rồng đầy uy nghiêm, từ trong mây đen chui ra...

Khi toàn thân Trần Nghiệp hoàn toàn lộ ra trong không trung, tên Luân Hồi Giả kia đã hoàn toàn bị dọa choáng váng!!

Bởi vì hắn nhìn thấy một con Thanh Long dài năm trăm mét, đang bay lượn trên không trung.

Chương 322 - Chiến hạm vũ trụ? Chỉ vậy thôi?

Thanh Long!

Đây chính là sinh vật trong thần thoại truyền thuyết.

Đẳng cấp sinh mệnh vượt xa loài người.

“Bịch!”

Tên Luân Hồi Giả trực tiếp quỳ xuống.

Không phải hấn muốn thần phục Trần Nghiệp, mà là bị dọa cho chân mềm nhũn, không đứng vững!

Đây là áp chế đến từ đẳng cấp sinh mệnh!!

Chỉ có những người có ý chí kiên cường, mới có thể đứng vững trước hình thái Thanh Long của Trần Nghiệp.

Rõ ràng, ý chí của tên Luân Hồi Giả này không đủ mạnh.

Hắn có thể đi đến bước này, cũng là dựa vào thủ đoạn gian xảo!

Bản thân thực lực không ra sao, chuyên đi cướp đoạt thân thể của người khác, sau đó dùng điểm tích lũy mua các loại đạo cụ bảo mệnh...

Tuy bị dọa cho chân mềm nhũn, nhưng tên Luân Hồi Giả này cũng không hoảng.

Hắn tin tưởng, đội trưởng của bọn họ, phối hợp với Hắc Âm Bạo Quân Hào, nhất định có thể tiêu diệt Thanh Long!

...

Trần Nghiệp sau khi biến thành hình thái Thanh Long, đôi mắt đã sớm nhắm vào chiến hạm vũ trụ màu đen kịt kia!

Nhìn thấy chiến hạm vũ trụ chui ra khỏi lỗ sâu không gian, Trần Nghiệp không chút do dự, trực tiếp nhả một bãi nước bọt về phía chiến hạm vũ trụ!!

“Khạc...phụt!”

Lập tức!

Long tức khùng bổ từ miệng rồng phun ra, mang theo vạn quân chi lực, cùng với nhiệt độ cao không thể tưởng tượng nổi, nhanh chóng oanh kích về phía chiến hạm vũ trụ.

Tốc độ cực nhanh!

Như một đạo hỏa diễm thiểm điện, chia đôi bầu trời.

Chiến hạm vũ trụ này không phải đặc biệt lớn, ước chừng chỉ dài trăm mét, đặt trong số những chiến hạm vũ trụ chân chính, chỉ có thể coi là loại nhỏ.

Nhưng trong mắt Trần Nghiệp, chiến hạm vũ trụ dài trăm mét, chắc chắn là một mục tiêu tốt!

Một kích này.

Tuyệt đối không thể nào đánh trượt!

Chiến hạm vũ trụ kia, cũng không thể nào né tránh được.

Chớp mắt.

Chiến hạm vũ trụ, không nằm ngoài dự đoán, bị Long tức đánh trúng hoàn toàn.

Gần như ngay khoảnh khắc bị đánh trúng, trên vỏ ngoài của chiến hạm vũ trụ, lập tức sáng lên một tầng năng lượng hộ thuẫn màu lam.

Vậy mà còn có thủ đoạn phòng ngự loại năng lượng.

Chúng tỏ khoa học kỹ thuật của chiến hạm vũ trụ này, quả thực không thấp.

Đáng tiếc!

Năng lượng hộ thuẫn của nó, cường độ không đủ. Hoặc nói, là công kích Long tức của Trần Nghiệp, uy lực quá mạnh!!

Trước Long tức của Trần Nghiệp, năng lượng hộ thuẫn ngay cả 0.1 giây cũng không chống đỡ nổi, liền lập tức sụp đổ biến mất...

“OÀNH!!!”

Vụ nổ lớn kinh thiên động địa, xuất hiện.

Như thể trời cao đang nổi giận!

Không gian chấn động, mặt đất rung chuyển, thậm chí ngay cả bầu trời cũng đang khóc than.

Chiến hạm vũ trụ kia, trong nháy mắt bị nổ tung thành từng mảnh, hoàn toàn tan rã, bộ phận trung tâm vụ nổ, càng là trực tiếp bị khí hóa.

Một quả cầu lửa khổng lồ không thể diễn tả được, nổ tung giữa không trung.

Giữa trời và đất, bị ánh lửa mãnh liệt trong nháy mắt chiếu sáng!

Cả thế giới đều nhuộm thành màu đỏ rực.

Ngay sau đó.

Sóng xung kích khủng bố của vụ nổ, quét ngang về bốn phương tám hướng, thậm chí thổi tan cả mây đen trên trời.

“Rắc!”

Tên Luân Hồi Giả đang trốn trong hư ảnh Phật Đà kinh hãi phát hiện, hư ảnh Phật Đà bên ngoài thân hắn, vậy mà dưới sự chấn động của sóng xung kích, cũng xuất hiện rất nhiều vết nứt, sau đó vỡ vụn.

Rõ ràng hắn đang ở trên mặt đất, cách xa như vậy...

May là hư ảnh Phật Đà cuối cùng đã chặn được sóng xung kích, “đồng quy vu tận” với sóng xung kích, vì vậy, tên Luân Hồi Giả không bị thương.

...

【 Người đã tiêu diệt dị đoan, nhận được phần thưởng thêm: 100 điểm tiềm năng! 】

【 Người đã tiêu diệt dị đoan, nhận được phần thưởng thêm: 100 điểm tiềm năng! 】

【 Người đã tiêu diệt dị đoan, nhận được phần thưởng thêm: 100 điểm tiềm năng! 】

...

Âm thanh nhắc nhở của Bí Cảnh liên tục vang lên.

Vang lên tổng cộng bảy lần!

Khiến Trần Nghiệp ngẩn người ra...

Đây là một đợt bội thu!

Khi ánh lửa và sóng xung kích của vụ nổ biến mất.

Một đám mây hình nấm khổng lồ, xuất hiện trên bầu trời cao, thật lâu không tiêu tan.

Ngay cả Sơn Hải thành cách xa hàng chục km, cũng có thể nhìn thấy...

Còn chiến hạm vũ trụ kia, chỉ còn lại một số mảnh vỡ, rơi từ trên trời xuống đất, vẫn đang bốc cháy.

Tất cả hoa cỏ cây cối, núi sông ruộng đồng xung quanh, đều bị sóng xung kích của vụ nổ vừa rồi san bằng, trong không khí vẫn còn sót lại nhiệt độ cao mà người thường khó có thể chịu đựng được!

Cũng may nơi này là hoang dã.

Nếu không, một đợt này không biết phải chết bao nhiêu người...

Một kích!

Chỉ một kích!

Liên tạc thành tai họa hủy diệt thế giới như vậy!!

Tên Luân Hồi Giả còn sống sót kia, nhìn mảnh vỡ của chiến hạm vũ trụ, sắc mặt lập tức tuyệt vọng.

Sau đó.

Hắn đột nhiên khóc ồ lên.

“Xin lỗi lão đại, là ta hại các người!!”

Trần Nghiệp thấy vậy, đầu rồng khổng lồ hơi hạ xuống, đến trước mặt tên Luân Hồi Giả, một đôi mắt nhìn chằm chằm đối phương, sau đó mở miệng nói tiếng người:

“Chiến hạm diệt tinh? Chỉ vậy thôi?”

Giọng điệu tràn đầy chế giễu.

Tên Luân Hồi Giả nhìn đầu rồng uy nghiêm, vừa hận vừa sợ, đã hoàn toàn không nói nên lời.

Đánh chết hắn cũng không ngờ tới, rõ ràng lần này chỉ là nhiệm vụ độ khó bình thường, kết quả lại chọc phải một con quái vật đáng sợ như vậy, hại cho tiêu đội Thần Quỷ của bọn hắn toàn diệt!

Đây là nhiệm vụ bình thường sao?

Chủ Thần Không Gian nguoi lừa người không chớp mắt!

Như thể biết được suy nghĩ trong lòng tên Luân Hồi Giả này.

Trong đầu hắn, đột nhiên nhận được nhắc nhở từ Chủ Thần Không Gian:

【 Chú ý: Độ khó nhiệm vụ lần này của nguoi đã thay đổi, từ cấp “Bình thường” thay đổi thành cấp “Ác mộng”! 】

【 Nguoi đã kích hoạt nhiệm vụ thêm cấp Ác mộng! 】

【 Nhiệm vụ mới: Thu thập tất cả thông tin của mục tiêu (Đầu trọc), sau đó cố gắng sống sót trở về... 】

【 Phần thưởng nhiệm vụ: Huyết thống Super Saiyan (cấp S)! 】

Huyết thống Super Saiyan.

Trong Chủ Thần Không Gian, là huyết thống mà vô số người mơ ước.

Nếu bình thường nghe được phần thưởng nhiệm vụ như vậy, tên Luân Hồi Giả này, e rằng sẽ mừng rỡ không thôi.

Chỉ là thu thập thông tin, liền đưa ra phần thưởng nghịch thiên như vậy, quả thực khoa trương!

Nhưng lúc này, tên Luân Hồi Giả này đã từ bỏ giấy giũa, thậm chí còn có chút buồn cười...

Trong mắt hắn.

Con Thanh Long đáng sợ tột cùng kia, đã giờ móng vuốt lên, nhắm vào hắn.

“Phụt!”

Trên móng vuốt của Thanh Long, bốc cháy liệt hỏa hùng hực.

“Xé rách!”

Khi móng vuốt của Thanh Long hạ xuống, không khí đều bị xé rách đến vạn vạo.

Ngay sau đó.

Mắt tên Luân Hồi Giả tối sầm, hoàn toàn mất đi ý thức.

Thân thể hắn, bị móng vuốt của Trần Nghiệp đánh thành thịt nát.

Ngay cả mặt đất cũng xuất hiện ba vết nứt khổng lồ...

【 Người đã tiêu diệt mục tiêu nhiệm vụ lần này... 】

【 Người có thể lập tức trở về thế giới hiện thực, cũng có thể tiếp tục lưu lại, thời gian lưu lại tối đa không quá 10 tiếng. 】

Nghe được nhắc nhở hoàn thành nhiệm vụ.

Trần Nghiệp cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm...

Sau đó.

Ánh mắt hắn, nhìn về phía một tảng đá khổng lồ ở xa, thân nhiên nói: “Hỏa Vân Tà Thần, ra đây đi!”

Giọng nói uy nghiêm, sức xuyên thấu cực mạnh!

...

Hỏa Vân Tà Thần kỳ thực đã đến từ lâu.

Khi “A Tinh” bóp nát chuỗi hạt, triệu hồi ra “Bất Động Minh Vương Thuần”, hắn đã đến rồi, vẫn luôn trốn sau tảng đá khổng lồ, lén lút quan sát.

Ban đầu, hắn mang tâm lý xem kịch vui, chạy đến góp vui.

Nhưng bây giờ, hắn chỉ muốn móc bỏ hai mắt của mình, giả vờ như mình chưa từng đến đây...

Bởi vì.

Tất cả những gì Hỏa Vân Tà Thần vừa nhìn thấy, đã làm vỡ nát nghiêm trọng tam quan của hắn!

Chương 323 - Chiến hạm vũ trụ? Chỉ vậy thôi? (2)

Đầu tiên là chiến hạm vũ trụ biết bay, chui ra từ lỗ sâu không gian, khiến Hỏa Vân Tà Thần chấn động không thôi.

Trong mắt hắn, chiến hạm vũ trụ, chính là vật khổng lồ không thể nào lý giải được.

Ngay sau đó.

Tên đầu trọc đáng sợ kia, biến thành một con Thần Long,

Một con Thần Long trong thần thoại truyền thuyết!

Vào khoảnh khắc nhìn thấy Thần Long, Hỏa Vân Tà Thần vốn là người theo chủ nghĩa vô thần, lập tức dao động nội tâm.

Sau đó, một màn càng đáng sợ hơn xuất hiện.

Một bãi nước bọt của Thần Long, uy lực vậy mà lại khủng bố như thế...

Cái gọi là uy lực hủy diệt thế giới, cũng chỉ đến vậy thôi sao?

Lúc này.

Nghe thấy Thần Long gọi tên mình, Hỏa Vân Tà Thần bị dọa cho run rẩy, sau đó sợ hãi đi ra.

Không đợi Trần Nghiệp hỏi.

Hỏa Vân Tà Thần liền hướng Trần Nghiệp, quỳ rạp xuống.

Hắn không dám nói gì, càng không dám tranh luận, chỉ cúi đầu thật sâu xuống đất.

Trước mặt sinh vật trong thần thoại truyền thuyết, Hỏa Vân Tà Thần đã sớm vứt bỏ tự tôn của một tuyệt thế cao thủ.

Khoảnh khắc này, hắn chính là phạm phu tục tử đang chờ đợi thần linh phán xét.

Thấy bộ dạng của Hỏa Vân Tà Thần.

Trần Nghiệp lập tức mất hứng thú với hắn, cũng không giết hắn, mặc kệ hắn quỳ phục ở đó.

Lý do lưu Hỏa Vân Tà Thần một mạng.

Là bởi vì thế giới này, đã mất đi cường giả đỉnh tiêm “A Tinh”, nếu lại mất thêm một tuyệt đỉnh cao thủ nữa, e rằng sẽ ảnh hưởng đến thế giới này!

Sau đó.

Ánh mắt Trần Nghiệp, lại nhìn chăm chăm vào những mảnh vỡ của chiến hạm vũ trụ.

Hắn bay qua đó, một chiêu Thần Long Bài Vĩ, đánh mạnh lên mảnh vỡ của chiến hạm vũ trụ.

Lý do làm như vậy.

Là Trần Nghiệp sợ có cá lọt lưới ở bên trong giả chết!

“Àm!”

Mặt đất bị đánh cho nứt toác, như vực sâu thăm thẳm.

Còn vị trí bị Trần Nghiệp đánh trúng, thì xuất hiện một hố trời khổng lồ.

Một kích này, uy lực cũng dọa người.

Đầu Hỏa Vân Tà Thần, lập tức cúi thấp hơn...

Còn mảnh vỡ của chiến hạm vũ trụ, đương nhiên là bị đánh nát vụn, biến thành một đồng vụn nát.

Nhìn thấy cảnh này, Trần Nghiệp mới yên tâm, bay về phía bờ biển Sơn Hải.

Đội Trần Nghiệp đi khuất hoàn toàn.

Hỏa Vân Tà Thần mới thở phào nhẹ nhõm, bò dậy từ dưới đất, sau đó quay đầu bỏ đi.

Hắn không đến Sơn Hải thành.

Định sau này sẽ vân du thiên hạ, truy cầu Tiên Đạo!!

...

Mãi một lúc lâu sau.

Trong đồng đồ nát.

Đột nhiên có vô số huyết nhục, từ mảnh vỡ của chiến hạm vũ trụ chui ra, chậm rãi nhúc nhích, sau đó tụ tập lại với nhau, hội tụ thành hình người.

Một lát sau.

Một hán tử cao lớn, đứng trong đồng đồ nát.

“Phụt!”

Hán tử vừa mới khôi phục hình người, liền phun ra một ngụm máu lớn, sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy.

Hắn chính là đội trưởng của tiểu đội Thần Quỷ!

Nhận được tín hiệu cầu cứu của đồng đội, đội trưởng liền lái chiến hạm vũ trụ, mang theo những đồng đội khác đang nghỉ phép đến đây chi viện.

Không ngờ, chờ đợi bọn họ, lại là một cái hố siêu to khổng lồ.

Địch nhân chỉ một bãi nước bọt, liền gần như tiêu diệt toàn bộ tiểu đội Thần Quỷ của hắn.

Nếu không phải trước đó đội trưởng có được một đạo cụ bảo mệnh dùng một lần, e rằng cũng phải bỏ mạng tại đây.

Tuy đội trưởng thành công sống sót.

Nhưng, mười năm tích lũy của hắn trong Luân Hồi Không Gian, cùng với những đồng đội đáng tin cậy, giờ đây đều không còn.

Không chút khoa trương mà nói, một đợt này liền khiến hắn trở về thời kỳ giải phóng!

Nhưng.

Đội trưởng cũng không quá đau lòng.

Bởi vì, vừa rồi nhận được nhiệm vụ thêm cấp Ác mộng, không chỉ có “A Tinh”, hắn cũng nhận được.

Bây giờ con rồng kia đã bay đi, hắn có thể trở về giao nhiệm vụ rồi.

Nghĩ đến phần thưởng nhiệm vụ lần này, trong lòng đội trưởng kích động.

Đó chính là huyết thống Super Saiyan!

Trong Chủ Thần Không Gian, cường giả đỉnh tiêm xếp hạng thứ hai sở hữu huyết thống Super Saiyan, hơn nữa đã kích hoạt, có thể biến thành Super Saiyan, là tồn tại có thể hủy diệt cả hành tinh!

Bây giờ, hắn cũng có được cơ duyên này.

Chỉ cần tương lai có thực lực, hắn liền có thể thành lập lại tiểu đội Thần Quỷ, thậm chí còn tốt hơn bây giờ!

Sau đó.

Đội trưởng nhìn chằm chằm phương hướng con rồng bay đi, trong mắt toàn là hận ý.

Hắn lặn lội trong Chủ Thần Không Gian lâu như vậy, còn chưa từng chịu thiệt lớn như vậy, suýt nữa bỏ mạng!

Thanh Long đúng không?

Lão tử nhớ kỹ ngươi rồi!!

Trong lòng hung hăng thả một câu ngoan thoại, đội trưởng liền chuẩn bị rời đi.

“Trở...”

Chữ “về” còn chưa nói ra.

Đột nhiên!

Biến cố phát sinh!!

“Phụt.”

Âm thanh lồng ngực bị xuyên thủng vang lên.

Đội trưởng đột nhiên trợn to hai mắt, cúi đầu nhìn xuống.

Ở vị trí lồng ngực của hắn, có một bàn tay bê bết máu, xuyên qua từ sau lưng hắn.

Hơn nữa, trong tay còn nắm lấy trái tim của hắn.

Trái tim đỏ tươi kia, lúc này vẫn đang cố gắng đập...

“Vừa rồi ta đã cảm thấy không đúng, cho nên giả vờ bay đi, vòng một vòng lại quay lại, kết quả thật sự có cá lọt lưới!”

Giọng nói của Trần Nghiệp, vang lên sau lưng đội trưởng:

“Các ngươi những Luân Hồi Giả này, thật sự rất âm hiểm nha!”

Nghe được lời này.

Đội trưởng đột nhiên phun ra một ngụm máu.

Ta âm hiểm??

Ngươi cũng xứng nói lời này?

“Phụt!”

Trần Nghiệp bóp nát trái tim của đội trưởng.

Nhìn trái tim vỡ vụn, hai mắt đội trưởng lại một lần nữa tròn to, sau đó ngã thẳng xuống.

Chết không nhắm mắt!!

Rõ ràng chỉ còn một bước nữa, hẳn liền có thể có được huyết thống Super Saiyan, từ đó đi lên đỉnh cao nhân sinh...

Thật sự không cam tâm!!

...

Sơn Hải thành.

Tầng thượng của quán trà.

Đường Tử Trần cùng mọi người tập trung tại đây, nhưng không ai nói chuyện.

Bởi vì mỗi người bọn họ, đều đang ngẩn người.

Những âm thanh thông báo liên tục xuất hiện trước đó, thật sự đã dọa bọn họ sợ hãi.

Tổng cộng xuất hiện bảy lần.

Và mỗi lần đều có 100 điểm tiềm năng khen thưởng!

Vậy là 700 điểm tiềm năng khen thưởng rồi!!

Khi nào bọn họ, có thể một lúc nhận được nhiều phần thưởng như vậy?

Đừng nói là nhận được.

Ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua chứ!

Thậm chí, như Thiệu Văn Tuệ và Lưu Ngọc, từ khi tham gia mạo hiểm bí cảnh đến nay, tổng số điểm tiềm năng tích lũy được, cũng không có 700 điểm!

(Thiệu Văn Tuệ là sau này mới gia nhập tiểu đoàn thể của Triệu Tranh)

Chỉ có Triệu Tranh, Tào Vũ, Nhậm Thiến Thiến ba người này, từng theo Trần Nghiệp vài lần, tổng số điểm tiềm năng nhận được, mới vượt quá 700 điểm.

Bây giờ.

Bọn họ một bước lên trời!!

Thậm chí vì quá giàu, khiến bọn họ có chút không thể tin được...

Một lúc lâu sau.

Tào Vũ mới nói: “Thiên Thiên, véo tôi một cái, xem tôi có phải đang nằm mơ không.”

Nhậm Thiên Thiên nghe vậy, không chút khách khí véo mạnh Tào Vũ một cái.

“Ái ui!!”

Tào Vũ kêu thảm một tiếng, vội vàng nhảy ra: “Bảo cậu véo tôi một cái, cậu đây là muốn mạng tôi à?”

Nhậm Thiên Thiên hừ một tiếng, không thèm để ý đến Tào Vũ.

Tào Vũ cũng không để ý, đột nhiên, hắc cười lớn: “Phát tài rồi phát tài rồi, đợt này phát tài rồi!!”

Những người khác nghe vậy, đều lộ ra vẻ vui mừng.

Đúng vậy!

Đợt này bọn họ quả thật là phát tài lớn!

Có nhiều điểm tiềm năng như vậy, sau khi trở về, thực lực tuyệt đối sẽ tăng vọt một đợt.

Ngay cả Đường Tử Trần, cũng không nhịn được nở nụ cười.

Chương 324 - Phần Thưởng Siêu Cấp! Lão Khất Cái Truyền Công

“Sư huynh thật sự quá lợi hại!” Triệu Tranh không nhịn được cảm khái.

“Đúng! Quá lợi hại!” Tào Vũ cười nói: “Vừa rồi 700 điểm tiềm năng đó, là nhận được trong nháy mắt, điều này nói lên điều gì? Nói lên có bảy dị đoan, bị lão Trần một chiêu miểu sát!”

Nhậm Thiến Thiến: “Lần này nhận được phần thưởng siêu cấp chưa từng có, chờ tôi trở về, thực lực của tôi nhất định có thể đạt đến cấp bốn!”

Thiệu Văn Tuệ cũng nói theo: “Tôi cũng có thể đến cấp bốn!”

Ngay lúc này.

Bọn họ đột nhiên lại nhận được thông báo:

【 Đồng đội của bạn đã tiêu diệt dị đoan, nhận được phần thưởng bổ sung: 100 điểm tiềm năng! 】

“Cái quái gì? Còn nữa??”

Tào Vũ kinh ngạc.

Mọi người cũng vừa kinh vừa hỉ.

“800 điểm rồi!” Triệu Tranh không nhịn được nói: “Tính cả phần thưởng nhiệm vụ cơ bản, cùng với phần thưởng nhiệm vụ bổ sung, e rằng lần này chúng ta có thể nhận được hơn ngàn điểm tiềm năng khen thưởng!”

Từ “hơn ngàn” vừa ra.

Mọi người đều mừng rỡ đến mức nghẹt thở.

Một lần bí cảnh.

Nhận được hơn ngàn điểm tiềm năng khen thưởng, là khái niệm gì?

E rằng nói ra cũng không ai tin!

“A a a!”

Nhậm Thiến Thiến đột nhiên không nhịn được hét lớn, sau đó hô to: “Trần ca thật sự quá lợi hại, tôi yêu Trần ca!!”

Câu này của cô là không nhịn được mà nói ra.

Nói ra rồi, lại cảm thấy không ổn, vội vàng nói với Đường Tử Trần: “Lớp trưởng, đừng hiểu lầm, tôi chỉ là quá kích động, sùng bái Trần ca!”

Trước đó cô gái này vẫn luôn gọi là Trần Nghiệp.

Bây giờ một câu “Trần ca”, gọi rất vang.

Đường Tử Trần nghe vậy, nở một nụ cười: “Tôi cũng rất sùng bái cậu ấy!”

Trên mặt những người khác, đều là vẻ hưng phấn không thôi.

Đặc biệt là cháu gái Lưu Ngọc của lão Lưu, đến tận bây giờ vẫn có chút khó tin, cảm giác như đang nằm mơ.

Mặc dù cô đã sớm nghe nói tổ hợp Đường Tử Trần và Trần Nghiệp, là người giữ kỷ lục siêu thần.

Nhưng mà đợt này, vẫn là có chút quá khoa trương rồi chứ?

Hơn ngàn điểm tiềm năng khen thưởng!!

Cái này đều có thể khiến thực lực của cô, tăng lên gấp mấy lần rồi.

...

Qua hồi lâu.

Trần Nghiệp cuối cùng cũng quay về Sơn Hải thành.

Khi mọi người nhìn thấy Trần Nghiệp, tất cả đều kích động đứng dậy.

“Trần gia Trần gia, mời ngài đến đây, mời lên chỗ ngồi!”

Tào Vũ khoa trương nói: “Tiếp theo, ngài muốn gì, tiểu nhân đều sẽ lấy đến cho ngài!”

Trần Nghiệp cười mắng: “Nghiêm túc chút!”

Hắn đương nhiên biết những người này có bao nhiêu hưng phấn.

Dù sao lần này, phần thưởng thật sự quá lớn.

Ngay cả hắn, cũng rất vui mừng.

“Trần ca, tôi quá sùng bái anh rồi!” Nhậm Thiển Thiển dẫn đầu bày tỏ: “Từ nay về sau anh có gì dặn dò, núi đao biển lửa, tiểu muội tuyệt đối không nhú mày một cái!”

“Còn có tôi!”

Thiệu Văn Tuệ cũng nói theo: “Trần ca, tôi cũng vậy.”

“Sư huynh, tôi thì không nói nữa, bởi vì tôi cũng không biết nói gì...”

“Trần gia, từ giờ trở đi, ngài chính là gia của tôi!”

Câu cuối cùng, đương nhiên là Tào Vũ nói.

“Cút con bê!” Trần Nghiệp cười mắng: “Tôi không có đứa cháu lớn như cậu!”

Sau đó, hắn lại nghiêm túc nói:

“Mọi người bình tĩnh lại!”

“Tôi biết bây giờ mọi người rất kích động, tôi cũng rất kích động. Nhưng mọi người đều là người một nhà, làm vậy thì có chút khách sáo rồi! Mọi người không chỉ là bạn học của tôi, cũng là đồng bọn, sau này chúng ta sẽ cùng nhau đi tiếp, chẳng lẽ sau này mỗi lần đều phải cảm ơn qua cảm ơn lại sao?”

Mọi người nghe vậy, đều nở nụ cười.

Mặc dù Trần Nghiệp đã nói như vậy, bọn họ vẫn kích động không thôi.

Thật sự là lần này phần thưởng quá lớn!

Lưu Ngọc hít sâu một hơi, đi đến trước mặt Trần Nghiệp, không nói hai lời, trước tiên cúi người với Trần Nghiệp!

Cô là tạm thời nhờ quan hệ mới vào được, còn chưa tính là đồng bọn của Trần Nghiệp.

Cho nên, nên bày tỏ thì vẫn phải bày tỏ!

“Trần Nghiệp, tôi, tôi cũng không biết nên nói như thế nào, lần này ân tình của cậu thật sự quá lớn, tôi...”

Trần Nghiệp lập tức ngắt lời đối phương, cười nói: “Lưu đồng học, cậu cũng không cần khách sáo như vậy, Lưu lão sư ngày thường rất quan tâm chúng tôi, cho nên cậu cũng coi như là người nhà.”

Đây đương nhiên là lời khách sáo.

Hai bên chỉ gặp nhau vài lần, sao có thể coi là người nhà?

Thấy Lưu Ngọc còn muốn nói gì đó.

Đường Tử Trần liền lên tiếng trước: “Bây giờ nhiệm vụ đã hoàn thành, chúng ta có thể đi rồi, có gì thì về rồi nói tiếp đi!”

Mọi người nghe vậy, đều gật đầu.

Trần Nghiệp lại nói: “Mọi người về trước đi, tôi muốn ở đây dạo một vòng rồi hãy về.”

Mọi người đều là người thông minh.

Biết Trần Nghiệp chắc chắn còn có việc chưa làm.

Nhưng nếu Trần Nghiệp không nói, bọn họ chắc chắn cũng sẽ không hỏi nhiều.

“Su huynh, vậy chúng ta ở bên ngoài đợi.” Triệu Tranh nói.

“Được!”

Tiếp theo.

Mọi người lần lượt trở về.

Trần Nghiệp thì đứng dậy, đi về phía tiệm kẹo của A Tinh.

Dù sao thì.

Thế giới Kung Fu Hustle, cũng từng là thế giới mà hần mơ ước khi còn nhỏ.

A Tinh lại thâm trầm như vậy, hần không thể làm mặt lạnh.

Dù sao bây giờ vẫn còn thời gian, cũng chỉ là việc tiện tay thôi.

...

Một lát sau.

Trần Nghiệp đến tiệm kẹo.

Hần trước tiên tìm đến chàng trai câm, nói với cậu ta: “A Tinh, tên ác ôn chiếm giữ cơ thể anh, đã bị ta đánh chết rồi. Tuy nhiên, cơ thể anh cũng bị hủy hoại, ta không thể giúp anh khôi phục.”

Nghe được những lời này.

Chàng trai câm lập tức lệ rơi đầy mặt, trực tiếp quỳ xuống trước mặt Trần Nghiệp dập đầu, để tỏ lòng biết ơn.

Trần Nghiệp không để A Tinh dập đầu nhiều, đỡ hần ta dậy, đưa đến trước mặt Phì Tử thông và cô gái câm.

Sau đó, hần nói ra tất cả những gì mình biết, đều, rồi xoay người rời đi.

Tiếp theo.

Ba người bọn họ lựa chọn như thế nào, hắn sẽ không quản nữa.

Khi Trần Nghiệp bước ra khỏi tiệm kẹo, đột nhiên ánh mắt ngưng tụ.

Nhìn theo ánh mắt của Trần Nghiệp, thì thấy ở góc tường bên cạnh, có một lão khát cái bản thủ, đang ngồi xồm trước mặt một cậu bé trai, chào bán bí kíp võ công của ông ta.

“Nhóc con, ta thấy ngươi cốt cách kinh kỳ, là kỳ tài luyện võ trăm năm khó gặp, ta đây có một quyển bí kíp, muốn truyền thụ cho ngươi, chỉ cần mười đồng... Sau này trừng trị cái ác, duy trì hòa bình thế giới, nhiệm vụ này, liền giao cho ngươi”

...

Cảnh tượng trước mắt biến đổi.

Trần Nghiệp đã trở về thế giới hiện thực.

Nhìn hai tay trống rỗng, hắn có chút thất vọng...

Vào khoảnh khắc cuối cùng ở thế giới võ hiệp, hắn đã cướp lấy tất cả bí kíp võ công trên tay lão khát cái.

Kết quả, bí cảnh lại không cho mang ra ngoài.

Thực ra lúc đầu, Trần Nghiệp cũng không định dùng cách cướp đoạt.

Chỉ là lão khát cái kia không bán cho hắn, cho dù Trần Nghiệp trả giá gấp đôi, lão khát cái cũng không chịu bán.

Theo lời lão khát cái, Trần Nghiệp không phải người hữu duyên.

Thần thần bí bí, khiến Trần Nghiệp có lúc hoài nghi, lão khát cái là một cao nhân ẩn sĩ!

Trần Nghiệp ra tay cướp đoạt, kỳ thực cũng là muốn thử xem thân thủ của lão khát cái.

Chỉ là, lão khát cái lại biểu hiện rất bình thường, hoàn toàn giống một người bình thường, bí kíp trong tay, dễ dàng bị Trần Nghiệp cướp lấy.

Bất kể lão khát cái có cố ý che giấu hay không, Trần Nghiệp cũng không để ý.

Bí kíp tới tay, hắn lập tức biến mất khỏi chỗ, lựa chọn trở về.

Đáng tiếc.

Không mang được ra khỏi bí cảnh...

Chương 325 - Trở Về! Chủ Thần Không Gian Nào Đó Chấn Động

“Ông nội của tôi ời! Cuối cùng ngài cũng đã trở lại.”

Giọng nói của Tào Vũ vang lên, cắt ngang dòng suy nghĩ của Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp ngẩng đầu, phát hiện mọi người đều đang ở trong phòng nghỉ chờ hắn.

Bao gồm cả Lưu Ngọc.

Thậm chí, lão Lưu cũng đến, đang vẻ mặt cảm kích nhìn hắn.

Tiếp theo.

Đương nhiên lại là một phen cảm tạ.

Nếu không phải Trần Nghiệp ngăn cản, lão Lưu thậm chí muốn để cháu gái mình quỳ lạy Trần Nghiệp mấy cái!

Không trách lão Lưu kích động như vậy.

Thực sự là, lần này cháu gái ông ta nhận được phần thưởng quá hậu hĩnh, hậu hĩnh đến mức ngay cả ông ta cũng khó tin.

Nhiệm vụ cơ bản lần này, Trần Nghiệp tổng cộng chỉ mất vài giờ đã hoàn thành, đương nhiên là nhận được phần thưởng cao nhất, có 140 điểm tiềm năng.

Ngoài ra, hoàn thành nhiệm vụ với tốc độ nhanh như vậy, phần thưởng bổ sung đương nhiên cũng là của bọn họ, vừa đúng 60 điểm tiềm năng.

Thêm vào việc tiêu diệt tám dị đoan, nhận được 800 điểm tiềm năng...

Lần này, lại thực sự nhận được 1000 điểm tiềm năng làm phần thưởng!

Thật sự là một mẻ lớn!

Cho dù “người trúng thưởng” là cháu gái của lão Lưu, bản thân lão Lưu cũng kích động không thôi.

Từ khi Trần Nghiệp xuất hiện đến giờ.

Lão Lưu vẫn luôn nắm chặt tay Trần Nghiệp, lời cảm tạ nói không ngừng.

Trần Nghiệp nói hết lời hay ý đẹp, mới khiến lão Lưu yên tĩnh lại.

Nhìn Lưu Ngọc vẻ mặt cảm kích.

Trong lòng Trần Nghiệp, bỗng nhiên nảy sinh một suy đoán!

Nếu bí cảnh số 7, thật sự là dựa theo thực lực của đội ngũ để sắp xếp đối thủ, vậy Trần Nghiệp kỳ thực cũng phải cảm ơn Lưu Ngọc, Thiệu Văn Tuệ và những người khác.

Bởi vì sự tồn tại của họ, đã kéo thấp giá trị thực lực trung bình của đội ngũ.

Nếu không có họ, chỉ có Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, có lẽ bí cảnh số 7 lần này, sẽ không phải là thế giới võ hiệp. Gặp phải, cũng không phải tiêu diệt Thần Quỷ gì...

Đương nhiên, những điều này đều là suy đoán của Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp không định nói ra.

Bây giờ nhiệm vụ đã hoàn thành vượt mức, không cần thiết phải nói.

...

Cùng lúc đó.

Nơi sâu thẳm vũ trụ Địa Cầu.

Có một thành phố cổ xưa thần bí.

Các kiến trúc trong thành phố, đều là các loại hình thức giải trí, ở đây, có tất cả mọi thứ mà con người có thể tưởng tượng được. Chỉ cần người có đủ điểm tích lũy Chủ Thần, người có thể sống cuộc sống như đế vương ở đây.

Xung quanh thành phố, là các loại thông đạo dịch chuyển.

Rất nhiều người với tạo hình khác nhau, ra ra vào vào, trông rất bận rộn.

Ở giữa thành phố, còn có hai tấm bia đá khổng lồ, một trái một phải dựng đứng ở đó, rất dễ thấy.

Nơi này, chính là Chủ Thần Không Gian!

Còn hai tấm bia đá này, chính là bảng xếp hạng cường giả!

Tấm bia đá bên trái, là bảng xếp hạng thực lực cá nhân, tấm bia đá bên phải, là bảng xếp hạng thực lực đội ngũ.

Lúc này.

Dưới tấm bia đá, đột nhiên có một Luân Hồi Giả, phát ra tiếng kinh hô:

“Trời ơi!! Các người mau nhìn bảng xếp hạng đội ngũ, tiểu đội Thần Quỷ bị xóa sổ rồi...”

Lời này vừa ra.

Lập tức thu hút sự chú ý của tất cả Luân Hồi Giả xung quanh.

Mọi người nhao nhao nhìn về phía bảng xếp hạng đội ngũ, quả nhiên, tiểu đội Thần Quỷ xếp hạng 23, tên đang dần dần biến mất.

Hiện tượng như vậy, tuyệt đối không phải bị người mạnh hơn thay thế, mà là trực tiếp bị xóa sổ.

Điều này chứng tỏ tiểu đội Thần Quỷ đã gặp bất trắc, dẫn đến toàn quân bị diệt!!

Trong Chủ Thần Không Gian.

Danh tiếng của tiểu đội Thần Quỷ vẫn rất lớn.

Mặc dù trong đội ngũ này, không có cường giả đặc biệt lợi hại, ngay cả vị đội trưởng kia, cũng không lên bảng.

Tuy nhiên, thành viên của đội ngũ này, thực lực đều khá cân bằng, thêm vào trang bị tiên tiến, đạo cụ cũng rất nhiều, còn có một chiếc chiến hạm vũ trụ... Tổng hợp thực lực đội ngũ rất tốt, xếp hạng 23 trên tổng bảng.

Những Luân Hồi Giả biết đến tiểu đội Thần Quỷ rất nhiều.

Lúc này.

Tận mắt chứng kiến tiểu đội Thần Quỷ bị xóa sổ, tất cả Luân Hồi Giả ở đây, đều vô cùng kinh ngạc.

“Hít! Lại là trực tiếp xóa sổ?”

“Tiểu đội Thần Quỷ bị diệt sạch? Ai làm?”

“Ngay cả đội ngũ mạnh như vậy, cũng có thể bị diệt sạch, thật đáng sợ.”

“Có thể làm được điều này, e rằng chỉ có những đội ngũ xếp hạng top 10 thôi phải không?”

“Tại sao không phải là do nhiệm vụ thất bại, bị Chủ Thần xóa sổ?”

“Không thể nào! Tiểu đội Thần Quỷ không phải tân binh, nhiệm vụ thất bại, cùng lắm chỉ khiến bọn họ tổn thất nặng nề, tuyệt đối sẽ không trực tiếp bị diệt sạch.”

...

Sau đó.

Càng ngày càng nhiều Luân Hồi Giả nhận được tin tức, nhao nhao đến dưới tấm bia đá, bàn tán xôn xao.

Ngay lúc mọi người đang phỏng đoán, ai là hung thủ tiêu diệt tiểu đội Thần Quỷ.

Đột nhiên.

Tất cả Luân Hồi Giả, đều nhận được thông báo từ Chủ Thần Không Gian:

【 Lệnh truy nã của Chủ Thần! 】

【 Vô thời hạn truy nã Tà Ma Ngoại Vực này (ảnh của Trần Nghiệp)... 】

【 Bắt sống Tà Ma Ngoại Vực này, thưởng 30 vạn điểm tích lũy Chủ Thần, cùng với Huyết Thống cấp S: Huyết Thống Super Saiyan! 】

【 Tiêu diệt Tà Ma Ngoại Vực này, thưởng Huyết Thống cấp S: Huyết Thống Super Saiyan! 】

【 Xin chú ý: Tà Ma Ngoại Vực này nghi ngờ có thực lực cấp S trở lên, người có thực lực không đủ, đề nghị hợp tác theo nhóm. 】

Nghe được thông báo này.

Tất cả Luân Hồi Giả đều chấn động!

“Trời! Lại là lệnh truy nã của Chủ Thần!!”

“Đây là lệnh truy nã thứ hai do Chủ Thần Không Gian tự mình ban bố từ trước đến nay phải không?”

“Mẹ kiếp! Bắt sống Tà Ma Ngoại Vực kia, lại thưởng 30 vạn điểm tích lũy Chủ Thần, còn có Huyết Thống Super Saiyan? Thật quá hậu hĩnh!”

“Nếu Tà Ma Ngoại Vực kia thật sự có thực lực cấp S trở lên, thì cũng xứng đáng với phần thưởng này.”

“Các người nói xem, có phải tiểu đội Thần Quỷ đã bại dưới tay Tà Ma Ngoại Vực này không?”

“Rất có thể! Nếu không Chủ Thần Không Gian cũng sẽ không nổi giận, trực tiếp ban bố lệnh truy nã toàn thể!”

“Mẹ nó, phần thưởng này thật quá hấp dẫn, 30 vạn điểm tích lũy Chủ Thần và Huyết Thống Super Saiyan... Cho dù là tân binh, có được những thứ này, thực lực cá nhân cũng có thể lọt vào top 50.”

Vô số Luân Hồi Giả.

Bàn tán xôn xao.

Còn những Luân Hồi Giả tự tin vào thực lực của mình, thì âm thầm ghi nhớ dung mạo của “Tà Ma Ngoại Vực”.

Phần thưởng hậu hĩnh như vậy, ngay cả những cường giả đứng đầu bảng xếp hạng thực lực cá nhân, cũng động lòng không thôi.

Trong nháy mắt.

Toàn bộ Luân Hồi Không Gian, đều trở nên náo động.

Không chỉ như vậy.

Những Luân Hồi Giả đang thực hiện nhiệm vụ trong thế giới phó bản, cũng kích động không kém.

Bởi vì bọn họ cũng nhận được thông báo...

...

Trong phòng nghỉ.

Lưu lão sư nhin không được hỏi thăm trải nghiệm bí cảnh lần này của mọi người.

Là lão sư, ông cần thu thập những tư liệu này để có nội dung giảng dạy cho học sinh.

Sau đó.

Mọi người đều nhìn về phía Trần Nghiệp.

Lần này trong bí cảnh, Trần Nghiệp một mình giải quyết tất cả, những người khác hoàn toàn làm nền, tự nhiên không biết gì cả.

Trần Nghiệp cũng không giấu giếm.

Hắn đại khái kể lại những gì đã xảy ra trong Bí Cảnh số 7.

Đương nhiên, hắn giấu nhẹm thực lực của Luân Hồi Giả, cũng như sự tồn tại của chiến hạm vũ trụ.

Nếu không sẽ khó giải thích làm thế nào hắn chiến thắng.

Chương 326 - Bí Cảnh và Chủ Thần Không Gian chiến tranh!

Nghe Trần Nghiệp nói trong bí cảnh tổng cộng gặp được chín Dị Đoan, và đằng sau Dị Đoan còn có sự tồn tại của Chủ Thần Không Gian, sắc mặt Lưu lão sư lập tức trở nên nghiêm túc.

“Trần Nghiệp, phát hiện của em trong bí cảnh lần này rất quan trọng, nếu em không phiền, thầy chuẩn bị báo cáo!”

Trần Nghiệp lập tức gật đầu: “Được, thầy cứ báo cáo đi!”

Hắn cũng cảm thấy rất quan trọng.

Lần này lại gặp Luân Hồi Giả, còn từ miệng Luân Hồi Giả biết được sự tồn tại của Chủ Thần Không Gian.

Nếu Chủ Thần Không Gian giống như trong tiểu thuyết hắn từng đọc trên Trái Đất, thì đó tuyệt đối là thế lực lớn trong bí cảnh!!

Thậm chí, Trần Nghiệp rất nghi ngờ, Bí Cảnh và Chủ Thần Không Gian có thể là tồn tại ngang hàng.

Giữa hai bên, có lẽ đều chưa nắm rõ tình hình của đối phương.

Tình hình hiện tại chỉ là Luân Hồi Giả của Chủ Thần Không Gian và Mạo Hiểm Giả bên Bí Cảnh, xâm nhập vào thế giới phó bản của nhau để chém giết.

Nếu không thì tại sao Bí Cảnh lại gọi Luân Hồi Giả là “Dị Đoan”?

Còn cố tình tạo ra một bí cảnh săn lùng Dị Đoan?

“Trần Nghiệp, đối phương có nói Chủ Thần Không Gian là loại tồn tại gì không? Đại khái có bao nhiêu Dị Đoan?”

Trần Nghiệp lập tức lắc đầu: “Không có nói, nhưng căn cứ theo những nội dung đối phương tiết lộ, Chủ Thần Không Gian e rằng là một thế lực lớn!”

Lưu lão sư nghe vậy, khẽ nhíu mày, không biết đang suy nghĩ gì.

“Lão sư!” Trần Nghiệp tò mò hỏi: “Về bí cảnh săn lùng Dị Đoan, phía sau đại khái còn bao nhiêu?”

Lưu lão sư suy nghĩ một chút, nói: “Theo thầy được biết, loại bí cảnh săn lùng Dị Đoan như số 7 không nhiều... Chủ yếu là hiện tại thông tin chúng ta nắm được quá ít. Tuy nhiên, theo những tiền bối nói, sau Bí Cảnh số 15, khả năng gặp Dị Đoan sẽ tăng lên. Có lúc, Dị Đoan đột nhiên xuất hiện trong thế giới bí cảnh, mà sau khi Bí Cảnh phát hiện ra sự tồn tại của Dị Đoan, cũng sẽ dùng hình thức nhiệm vụ mới để mọi người truy sát Dị Đoan.”

“Tương tự như tình huống các em gặp phải lần này.”

Nghe xong lời Lưu lão sư.

Trần Nghiệp càng khẳng định suy đoán của mình.

Bí Cảnh và Chủ Thần Không Gian hiện tại vẫn đang trong giai đoạn thăm dò lẫn nhau.

Lý do có suy đoán như vậy, là vì kẻ chiếm thân thể A Tinh kia, vừa lên đã nhận nhầm Trần Nghiệp là đồng bọn!

Tên Luân Hồi Giả đó rõ ràng là một người dày dạn kinh nghiệm, lại phạm phải sai lầm cấp thấp như vậy, chứng tỏ đối phương không biết đến sự tồn tại của Mạo Hiểm Giả Bí Cảnh.

Mà lần này, hấn trực tiếp tiêu diệt cả một tiểu đội Luân Hồi Giả, chắc chắn đã gây ra động tĩnh không nhỏ!

Lưu lão sư lại nói: “Trần Nghiệp, việc em gặp phải đội ngũ Dị Đoan trong bí cảnh như lần này, thầy cũng là lần đầu tiên nghe nói. Em còn từ miệng Dị Đoan dò hỏi được sự tồn tại của thể lực sau lưng bọn chúng, thông tin này rất quan trọng. Đợi thầy báo cáo, em có thể sẽ được khen thưởng.”

Sắc mặt Trần Nghiệp bình tĩnh.

Khen thưởng gì đó, hấn căn bản không quan tâm.

Bởi vì vợ chồng Trần hội trưởng đều rất biết kiếm tiền.

Là con trai, chỉ cần hấn không khởi nghiệp, làm một công tử bột, cả đời này cũng sẽ không thiếu tiền tiêu.

Sau đó.

Ánh mắt Lưu lão sư lại nhìn về phía những người khác.

“Lần này các em nhận được phần thưởng hơn nghìn điểm tiềm năng, thực lực chắc chắn sẽ có bước nhảy vọt về chất, hôm nay các em nghỉ ngơi cho tốt, ngày mai thầy dẫn các em đến Hiệp hội Dị Năng, kiểm tra thực lực cho đẳng hoàng.”

Mọi người nghe vậy, đều không phản đối.

Thực ra bọn họ cũng rất mong chờ.

Hơn nghìn điểm tiềm năng cộng vào thuộc tính của mình, thực lực sẽ tăng lên đến mức nào.

.....

Trở về ký túc xá.

Trần Nghiệp trực tiếp cộng 1000 điểm tiềm năng vào thuộc tính tinh thần.

Lập tức!

Hấn cảm thấy lực thức của mình trở nên mạnh mẽ, đầu óc minh mẫn, tinh thần đặc biệt hưng phấn, có thể một đêm làm bảy lần, hơn nữa còn có thể duy trì vài ngày vài đêm không ngủ...

Cảm giác thuộc tính tinh thần đột phá hai nghìn quả nhiên không giống nhau.

Sau đó.

Trần Nghiệp nằm vật ra giường, ôm điện thoại chơi...

Tinh thần phấn chấn và nằm ườn ra làm cá mặ là hai chuyện khác nhau, không thể đánh đồng!

Trên mạng gió êm sóng lặng, không có tin tức gì đặc biệt mới mẻ.

Về việc hấn và Đường Tử Trần cùng những người khác lại siêu thần lần này, trên mạng không có ai nói.

Đây là bởi vì.

Bọn họ trở về quá nhanh.

Những người khác cùng lúc tiến vào Bí Cảnh số 7, lúc này vẫn còn đang phấn đấu trong bí cảnh!!

Nằm một lúc, Trần Nghiệp phát hiện mình căn bản không ngủ được...

Tinh thần thật sự quá phấn khích.

Hấn liền bò dậy, mở máy tính chơi game.

.....

Ngày hôm sau.

Chín giờ sáng.

Mọi người tập hợp trên sân tập.

Lần này, Đường Tử Trần cũng đến.

Kể từ khi lệnh truy nã hai tỷ đô la xuất hiện, Đường Tử Trần không xuất hiện ở nơi công cộng, vẫn luôn trong trạng thái được bảo vệ, ngay cả ăn cơm cũng là ăn riêng, lên lớp cũng là học online.

Nếu không phải cô nàng có thuộc tính ru rú trong nhà rất mạnh, không quan tâm những thứ này, đổi lại là người khác, chắc đã sớm phát điên rồi.

Hôm nay là lần đầu tiên Đường Tử Trần xuất hiện ở nơi công cộng.

Sau khi nhận được 1000 điểm thuộc tính tinh thần, thực lực tổng hợp của nàng tuyệt đối đã đạt tới cấp năm, thậm chí đã

đạt đến cấp 5+, khả năng cảm nhận nguy hiểm cũng đạt đến mức độ mạnh mẽ.

Quan trọng nhất là, hôm qua nàng đã thức tỉnh Sinh Vật Lực Trường, có thể dễ dàng và nhanh chóng bay lượn.

Muốn ám sát Đường Tử Trần bây giờ, e rằng cường giả cấp sáu bình thường cũng không làm được.

Bởi vì chỉ cần Đường Tử Trần bay lên trời, thủ đoạn thông thường đều vô dụng với nàng!

Đợi mọi người đến đông đủ.

Lưu lão sư mỉm cười nói: “Xe đã đợi sẵn rồi, chúng ta đi thôi!”

“Không cần!”

Đường Tử Trần lại nói: “Để em dẫn mọi người bay qua đó! Vừa hay hôm qua em có được một năng lực mới, em muốn thử xem, sử dụng năng lực mới để bay, tiêu hao có thể giảm được bao nhiêu.”

Năng lực mới trong miệng nàng.

Đương nhiên là Sinh Vật Lực Trường!

Ngay sau đó, trên người Đường Tử Trần, phát ra ánh sáng xanh rực rỡ.

Sau đó, mọi người liền cảm thấy, có một lực lượng vô hình đang khống chế thân thể bọn họ, bay lên không trung.

“Bay lên rồi, bay lên rồi...”

Nhậm Thiển Thiển kinh hô: “Lớp trưởng, cậu lợi hại quá!”

Tào Vũ ninh nọt, lớn tiếng nói: “Lớp trưởng uy vũ!”

“Đây chính là cảm giác bay lượn sao?” Thiệu Văn Tuệ cảm thán: “Thật tuyệt vời!”

Nhìn thấy Đường Tử Trần có thể mang theo nhiều người bay lượn như vậy, Lưu lão sư cũng đang lơ lửng giữa không trung, lộ ra vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

Ông nhin không được hỏi: “Đường Tử Trần, em đã thức tỉnh Sinh Vật Lực Trường rồi sao?”

Đường Tử Trần không giấu giếm, gật đầu thừa nhận.

Lưu lão sư là giáo viên.

Kiến thức chắc chắn hơn người thường nhiều.

Đối với “Sinh Vật Lực Trường”, thứ trang bị tiêu chuẩn của cường giả, ông tất nhiên biết.

Thấy Đường Tử Trần gật đầu thừa nhận.

Lưu lão sư rất hâm mộ.

Thực lực của ông còn chưa đạt tiêu chuẩn cấp năm!

Đường Tử Trần thân là học sinh, vậy mà đã lĩnh ngộ được Sinh Vật Lực Trường rồi.

Cảm xúc hâm mộ không kéo dài bao lâu, Lưu lão sư liền nở nụ cười an ủi.

Dù sao thì, Đường Tử Trần cũng là học sinh của ông!

Học sinh trở nên ưu tú hơn, ông cũng nở mày nở mặt.

Chương 327 - Cả ta, một kẻ biến thái, cũng không chịu nổi tên này!

Sau đó, Lưu lão sư dường như nghĩ đến điều gì, quay đầu nhìn Trần Nghiệp: “Trần Nghiệp, có phải em cũng đã lĩnh ngộ Sinh Vật Lực Trường rồi không?”

“A? Đúng...”

Thấy Trần Nghiệp cũng thừa nhận, Lưu lão sư chỉ có thể cảm thán, người thường quả nhiên không thể so sánh với thiên tài.

“Lão sư.” Tào Vũ nghi ngờ hỏi: “Sinh Vật Lực Trường là gì?”

Nhiệm Thiển Thiển và Thiệu Văn Tuệ cũng lộ ra vẻ nghi hoặc.

Họ đều chưa từng nghe nói đến sự tồn tại của Sinh Vật Lực Trường.

“Sinh Vật Lực Trường, kỳ thực chính là phiên bản nâng cấp của từ trường nhân thể!”

Lưu lão sư giải thích: “Khi thực lực đạt đến một trình độ nhất định, sẽ thức tỉnh Sinh Vật Lực Trường, mà cao thủ có Sinh

Vật Lực Trường, có thể mượn một phần lực hấp dẫn của hành tinh, trở nên mạnh hơn.”

“Có thể nói, Sinh Vật Lực Trường là trang bị tiêu chuẩn của cường giả!”

“Cũng là một ranh giới phân chia rất lớn!”

“Cường giả có Sinh Vật Lực Trường và cường giả không có Sinh Vật Lực Trường, thực lực sẽ chênh lệch rất nhiều!”

“Ví dụ, cùng là cường giả cấp năm, bị xe tải chạy với tốc độ một trăm dặm một giờ đâm vào, trong trường hợp không xét đến bị thương, người không có Sinh Vật Lực Trường chắc chắn sẽ bị hất văng. Mà cường giả có Sinh Vật Lực Trường có thể mượn lực hấp dẫn của hành tinh, cố định thân thể tại chỗ, kết quả cuối cùng chính là đầu xe tải bị đâm nát!”

“Như tiêu chuẩn đánh giá thực lực cấp sáu của nước ta, điều đầu tiên chính là sở hữu Sinh Vật Lực Trường.”

Lời giải thích của Lưu lão sư rất chi tiết.

Tào Vũ và những người khác sau khi nghe xong, lập tức bừng tỉnh đại ngộ!

Nhiệm Thiên Thiên nói: “Khó trách, trước đó xem video tiên tuyến, có cường giả vậy mà có thể so tài với quái vật khổng lồ. Lúc đó em còn rất kỳ lạ, rõ ràng thể hình của hai bên chênh lệch nhiều như vậy, cho dù lực lượng của phía nhân loại lớn hơn nữa, không có đủ trọng lượng cơ thể để chống đỡ, kết quả cũng nên bị đẩy đi... Thì ra là nhờ sự trợ giúp của Sinh Vật Lực Trường?”

“Đúng vậy!”

Lưu lão sư cười nói một câu, sau đó nhìn về phía Đường Tử Trần, “Ví dụ như lớp trưởng của các em, trước đó cô ấy tự mình bay, tiêu hao cũng tương đối lớn. Hiện tại đã lĩnh ngộ Sinh Vật Lực Trường, có thể mượn lực hấp dẫn của hành tinh, tương đương với việc tìm được ‘điểm’ để chống đỡ mình trên không, cho nên, dù là mang theo chúng ta bay, cũng nhẹ nhàng hơn trước rất nhiều.”

Lúc này Đường Tử Trần đang dùng niệm động lực, mang theo mọi người bay về phía Hiệp Hội Dị Năng.

Nghe được lời của Lưu lão sư, Đường Tử Trần mặt đẹp bình tĩnh nói: “Đúng vậy!”

Những người khác nghe vậy, lập tức có nhận thức sâu sắc hơn về Sinh Vật Lực Trường.

Lúc này.

Thiệu Văn Tuệ đột nhiên tò mò hỏi: “Vậy lão sư, thầy đã lĩnh ngộ Sinh Vật Lực Trường chưa?”

Câu hỏi này vừa ra, mọi người đều có chút im lặng.

EQ phải thấp đến mức nào mới có thể hỏi ra câu hỏi như vậy!

May mà mọi người đều hiểu Thiệu Văn Tuệ, biết cô gái này bình thường đúng là có chút không thông minh, hẳn không phải cố ý muốn đả kích Lưu lão sư.

Nhiệm Thiển Thiển bên cạnh kéo Thiệu Văn Tuệ một cái.

Thiệu Văn Tuệ lúc này mới nhận ra mình nói sai, mặt đẹp lúng túng...

Bản thân Lưu lão sư cũng không để ý, vẫn mang theo nụ cười, nói thẳng thắn: “Chưa!”

“Người có thể thức tỉnh Sinh Vật Lực Trường, cho dù là trong số cao thủ cấp năm, cũng coi như không tệ, thầy bây giờ ngay cả ngưỡng cửa của cấp năm cũng chưa chạm tới, còn kém xa lắm.”

Lời này có chút khiêm tốn.

Trên thực tế.

Lần trước Lưu lão sư thuận lợi vượt qua bí cảnh số 15, cộng thêm bí cảnh toàn dân trước đó, thực lực tăng lên không ít, đã rất gần cấp năm.

...

Tòa nhà Hiệp Hội Dị Năng Ma Đô được xây dựng rất khí thế, xét về quy mô, còn mạnh hơn cả những tòa nhà hiệp hội của các thành phố tỉnh lỵ.

Chỉ kém hơn tổng bộ hiệp hội ở Kinh Thành một chút.

Ở đây cũng có rất nhiều người.

Mặc dù bây giờ mới hơn chín giờ sáng, trong tòa nhà đã có rất nhiều dị năng giả ra vào, vô cùng náo nhiệt.

Khi Đường Tử Trần mang theo một nhóm người từ trên trời giáng xuống, lập tức thu hút sự chú ý của vô số người!

“Trời ơi? Mau nhìn trên trời, có đại lão bay tới kìa!”

“Kiểu bay này... là Đường nữ thần! Quả nhiên là cô ấy!”

“Không phải có tin đồn Đường nữ thần được bí mật bảo vệ sao? Sao hôm nay lại chạy đến Hiệp Hội Dị Năng?”

“Các cậu có phải nhầm trọng điểm rồi không? Trọng điểm không phải là Đường nữ thần vậy mà có thể mang theo nhiều người như vậy bay sao?”

“Tên đầu trọc đó... là Trần công tử phải không? Còn những người khác, hình như đều là học sinh và giáo viên của Võ Đại.”

“Chẳng lẽ bọn họ đến hiệp hội để kiểm tra thực lực?”

...

Dưới sự vây xem của vô số dị năng giả, nhóm người Võ Đại bước vào đại sảnh tầng một.

Có nhân viên phục vụ đi tới.

Lưu lão sư liền bước lên nói: “Tôi là giáo viên của Võ Đại, hôm qua đã hẹn với hội trưởng của các anh rồi, hôm nay dẫn học sinh đến kiểm tra thực lực.”

“Hội trưởng đã dặn dò tôi rồi... Mời đi theo tôi!”

Nhân viên phục vụ dẫn mọi người đi về phía đại sảnh kiểm tra.

Mà những dị năng giả xung quanh, nghe nói đám người Võ Đại này đến kiểm tra thực lực, ai nấy đều hứng thú, đều đi theo xem náo nhiệt.

Lưu lão sư không ngăn cản, cũng không có ý kiến, thậm chí trên mặt còn mang theo nụ cười.

Ông tin tưởng, hôm nay là thời khắc nâng cao danh tiếng của Võ Đại, càng mong có nhiều người đến xem náo nhiệt!

Vì đã hẹn trước.

Cho nên đồ vật để kiểm tra cho mọi người đã được chuẩn bị sẵn sàng.

“Ai đến trước?”

Lưu lão sư cười hỏi.

“Em!”

Người nói là Tào Vũ.

Tên này trong số mọi người, thuộc dạng thích thể hiện.

Hắn ta không kịp chờ đợi tiến lên, bắt đầu kiểm tra thực lực của mình.

Mà phương pháp kiểm tra của hắn ta cũng cực kỳ biến thái...

Vậy mà lại lấy dao chém mình!

“Phập!”

Đầu tiên là cánh tay trái của hắn ta bị chính mình chém xuống, sau đó hắn ta nhặt cánh tay đứt lên, cứ như vậy nối lại, trong nháy mắt đã lành lặn như ban đầu, giống như ảo thuật vậy.

Tiếp đó.

Lại thử các phương pháp tự hủy hoại như lửa thiêu, điện giật.

Cho dù thân thể của Tào Vũ bị đả kích và phá hủy như thế nào, hắn ta đều có thể nhanh chóng khôi phục.

Cuối cùng, tên này thậm chí còn móc tim mình ra!

Nhìn trái tim vẫn đang đập trong tay Tào Vũ, những người xung quanh đều sợ hãi...

Phương pháp kiểm tra kích thích như vậy, bọn họ tuyệt đối là lần đầu tiên thấy!

Đợi mọi người hoàn hồn.

Đối với khả năng hồi phục của Tào Vũ, chỉ có thể thán phục!

Ngay cả Trần Nghiệp cũng rất kinh ngạc.

Trần Nghiệp biết, thiên phú anh hùng mà Tào Vũ kết hợp là S8, chính là Zombieman.

Zombieman trong nguyên tác gần như là tồn tại bất tử.

Tào Vũ bây giờ, cảm giác cũng gần như vậy...

Đối mặt với một tên không thể đánh chết, người cùng cấp độ, một khi trở thành đối thủ, chắc hẳn rất đau đầu nhỉ?

Đương nhiên, năng lực tự phục hồi của Zombieman thực ra cũng có giới hạn.

Cho dù Tào Vũ thực sự đạt đến cảnh giới của Zombieman, Trần Nghiệp tin rằng, chỉ cần hắn đánh hắn ta thành bột phấn, e rằng cũng không thể khôi phục lại được.

Một lát sau.

Kết quả kiểm tra của Tào Vũ đã có.

Hắn ta dựa vào khả năng tự phục hồi mạnh mẽ, vững vàng bước vào cấp bốn!

Đối với kết quả kiểm tra như vậy, Tào Vũ rất hài lòng, cũng rất vui mừng!!

Triệu Tranh ở bên cạnh trêu chọc: “Tốt lắm, Thiến Thiến có một siêu tanker rồi!”

Đối mặt với lời trêu chọc như vậy, Tào Vũ không những không tức giận, ngược lại còn rất tự hào...

Chương 328 - Khoảnh Khắc Tỏa Sáng Của Đường Tử Trần

Người thứ hai lên kiểm tra.

Chính là Nhiệm Thiến Thiến.

Cô gái khuyến hệ này vốn đã có thực lực cấp ba thâm niên.

Sau khi nhận được một nghìn điểm tiềm năng, thực lực tăng vọt, biểu hiện kinh người!!

Rất nhanh.

Kết quả kiểm tra của Nhiệm Thiến Thiến.

Tổng hợp thực lực, trực tiếp đạt đến cấp bậc 4+!

Tiếp theo là Thiệu Văn Tuệ.

Cô gái này tuy kết hợp với Anh Hùng cấp A, nhưng hơn một nghìn điểm tiềm năng cộng vào thuộc tính, cũng đủ để thực lực của cô tăng vọt.

Kết quả kiểm tra cuối cùng, cũng giống như Tào Vũ, vừa chạm đến ngưỡng cửa cấp bốn.

Điều này không có nghĩa là thực lực của Tào Vũ và Thiệu Văn Tuệ ngang nhau.

Kiểm tra chỉ là một sự tham khảo mà thôi.

Tào Vũ chủ yếu là khả năng tự phục hồi mạnh mẽ, mà loại năng lực này, trong quá trình kiểm tra, vốn đã chịu thiệt thòi rất nhiều.

Trên thực tế, khả năng tự phục hồi hiện tại của Tào Vũ, ngay cả Nhậm Thiển Thiển cũng sẽ cảm thấy khó đối phó.

Tiếp theo.

Chính là Triệu Tranh.

Chàng trai này hiện tại một chương có thể đánh thủng tám thép, sức phá hoại kinh người.

Quan trọng nhất là, dưới sự gia trì của một nghìn điểm tiềm năng, hắn ta cũng đã thành công lĩnh ngộ một trong những kỹ năng thiên phú của S3 “Lưu Thủy Nham Toái Quyền”!!

Khi Triệu Tranh thi triển chiêu này, khắp nơi đều là quyền ảnh và chương ảnh của hắn ta, còn có cả dải ánh sáng màu xanh lam, khiến vô số người vây xem kinh ngạc.

Kết quả kiểm tra cuối cùng của Triệu Tranh, cũng giống như Nhậm Thiển Thiển, cũng là cấp 4+.

Cái gọi là cấp 4+, chính là rất gần với cấp năm.

Về dữ liệu kiểm tra, Triệu Tranh còn tốt hơn Nhậm Thiển Thiển không ít.

“Trần Nghiệp, tiếp theo đến lượt cậu!”

Khi Triệu Tranh kiểm tra xong, Lưu lão sư nói với Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp lại lắc đầu nói: “Lão sư, em không kiểm tra đâu!”

Với thực lực hiện tại của hắn.

Những thiết bị kiểm tra này, đối với hắn mà nói, chẳng khác gì đồ chơi, rất dễ vỡ.

Chỉ cần muốn, hắn có thể một quyền đánh nổ toàn bộ tòa nhà này!

Lý do đồng ý đến, chủ yếu vẫn là để đi cùng Đường Tử Trần.

Hắn muốn xem, Đường Tử Trần với hơn hai nghìn thuộc tính tinh thần, thực lực đến mức nào rồi.

Tiện thể còn có thể bảo vệ Đường Tử Trần, phòng ngừa vạn nhất.

Thấy Trần Nghiệp không muốn kiểm tra thực lực.

Lưu lão sư cũng không miễn cưỡng: “Vậy thì chỉ còn Đường Tử Trần thôi.”

Cho dù Trần Nghiệp không kiểm tra, Lưu lão sư cũng biết, thực lực của đối phương, ít nhất cũng ở trên cấp năm.

Đối mặt với cường giả như vậy, dù là lão sư, ông cũng phải chú ý lời nói.

Đường Tử Trần nghe vậy, liền đứng ra.

Thấy Đường Tử Trần sắp lên kiểm tra, đám đông vây xem xung quanh, đều phấn chấn hẳn lên.

Những bài kiểm tra trước đó của Triệu Tranh và những người khác, đã khiến họ kinh hãi.

Họ đều muốn biết, vị Đường nữ thần được cả nước quan tâm này, hiện tại thực lực rốt cuộc như thế nào, có phải càng mạnh hơn không?

“Tôi cá năm hào, thực lực của Đường nữ thần, ít nhất cũng là 4+ trở lên.”

“Còn 4+? Bạn học của cô ấy cũng đã xuất hiện 4+ rồi, cô ấy là người mạnh nhất cùng khóa, ít nhất cũng phải cấp năm!”

“Các người không cảm thấy rất kỳ lạ sao? Mấy học sinh của Võ Đại này, thực lực sao lại tăng nhanh như vậy?”

“Đúng vậy! Giống như ngồi tên lửa vậy!”

“Đặc biệt là người tên Triệu Tranh kia, vừa rồi thật sự quá hung hãn. Tôi thấy thực lực của cậu ta, đã hoàn toàn vượt qua

vị quán quân toàn quốc Trịnh Thủy Long rồi.”

...

Trong tiếng bàn tán xung quanh.

Nhân viên kiểm tra rất nhanh đã đẩy tới một tấm thép khổng lồ, làm bia ngắm.

Sau đó lại lấy ra một số vũ khí hợp kim loại phi tiêu, đặt trên giá bên cạnh.

“Đường Tử Trần đồng học, tiếp theo xin hãy dùng niệm động lực của cô, khống chế những hợp kim này, tấn công bia ngắm phía trước là được.”

Đường Tử Trần liếc nhìn những vũ khí hợp kim trên giá bên cạnh, nhàn nhạt nói: “Phiền phức quá!”

Vừa dứt lời.

Chỉ thấy nàng giơ tay lên, toàn thân tỏa ra ánh sáng xanh lục.

Niệm động lực khởi động!

Tuy nhiên, Đường Tử Trần lại không dùng để khống chế những phi tiêu hợp kim kia, mà trực tiếp khống chế tấm bia thép cách đó một trăm mét.

Dưới sự điều khiển của Đường Tử Trần, tấm thép nặng mấy trăm cân, dễ dàng bị niệm động lực của nàng nắm bắt, lơ lửng giữa không trung.

Khoảnh khắc tiếp theo!

Đường Tử Trần một tay giơ lên giữa không trung, xoay một vòng.

“Ken két ken két!”

Âm thanh khó chịu vang lên.

Tấm thép khổng lồ lơ lửng trong hư không, lại nhanh chóng biến dạng, vặn vẹo, giống như dây thừng bị xoắn, bị xoắn thành một thanh thép hình trụ khổng lồ.

Cảnh tượng này!

Khiến những nhân viên kiểm tra đều ngây người.

Vô số quần chúng vây xem xung quanh, càng xem càng thấy da đầu tê dại!

Sau đó.

Đường Tử Trần đột nhiên khép lại năm ngón tay, nắm chặt thành quyền!

“Ầm!”

Tấm thép bị xoắn thành hình dây thừng kia, bị một cỡ lực lượng mạnh mẽ vô hình, ép nát trong nháy mắt, cuối cùng biến thành một khối sắt vụn hình cầu!

Đường Tử Trần lúc này mới buông tay ra...

“Cạch!”

Khối sắt vụn hình cầu rơi xuống mặt đất, phát ra tiếng giòn tan, làm hư hại một phần mặt đất.

...

Tĩnh lặng!

Toàn bộ đại sảnh kiểm tra, đột nhiên trở nên yên tĩnh.

Những người vây xem, đều bị dọa đến ngây người, không nói nên lời.

Mặc dù họ đã dự đoán trước về thực lực của Đường Tử Trần, cảm thấy Đường Tử Trần có thể đã đạt đến cấp năm.

Không ngờ.

Ngay cả cấp năm cũng vẫn là đánh giá thấp nghiêm trọng!

Tấm thép dày nặng kia, dưới sự khống chế của niệm động lực của Đường Tử Trần, lại có thể tùy ý vặn vẹo, vo tròn!

Giống như đất sét vậy!

Đây là sức mạnh đáng sợ đến mức nào?

Nếu không phải khối sắt vụn cuối cùng rơi xuống đất, phát ra tiếng động không nhỏ, thậm chí còn làm hư hại mặt đất... họ đều hoài nghi, có phải Hiệp hội đang giúp Võ Đại gian lận hay không.

Đường Tử Trần bây giờ mới năm hai đại học!

Một sinh viên năm hai, mười chín tuổi, lại sở hữu thực lực mạnh mẽ như vậy?

Hoàn toàn không bình thường!

...

Tiếp theo.

Đường Tử Trần lại kiểm tra các hạng mục như năng lực phòng ngự, khả năng chịu áp lực, và khả năng phản ứng thần kinh.

Ngoại trừ biểu hiện của khả năng phản ứng thần kinh, tương đối bình thường.

Kết quả kiểm tra các hạng mục khác của nàng, toàn bộ đều vượt quá giới hạn! Vượt qua giới hạn chịu đựng cao nhất của thiết bị!

Cuối cùng.

Người kiểm tra phụ trách kiểm tra thực lực, chỉ có thể đưa ra ước tính thực lực là 5+.

Đồng thời đề nghị Đường Tử Trần đến trụ sở chính của Hiệp hội ở kinh thành để kiểm tra lại một lần.

Bởi vì muốn kiểm tra thực lực cấp năm, chỉ có thể đến trụ sở chính bên đó. Hơn nữa, chi nhánh bên này, tối đa chỉ có thể cấp huy chương thực lực cấp bốn, muốn có được chứng nhận thực lực cấp năm, vẫn phải đến trụ sở chính!

Đường Tử Trần không quan tâm.

Nàng đến kiểm tra, chỉ là để chứng minh thực lực của mình, không cần phía trên cung cấp bảo vệ nữa...

Đến đây.

Bài kiểm tra thực lực của đội Võ Đại kết thúc.

Lưu lão sư cười đến không ngậm được miệng.

Ông tin rằng, sau khi được nhiều người ở đây truyền miệng, màn trình diễn hôm nay của Đường Tử Trần, Triệu Tranh và những người khác, chắc chắn sẽ nhanh chóng lan truyền ra ngoài.

Điều duy nhất đáng tiếc là, Trần Nghiệp đã không ra tay.

Chương 329 - Làm thế nào để trở thành phản diện tàn nhẫn nhất?

Sau đó.

Lưu lão sư tìm nhân viên kiểm tra, sao chép một bản video kiểm tra của Đường Tử Trần và những người khác.

Khi về, ông sẽ đăng video lên mạng, để cư dân mạng xem, những sinh viên mà Võ Đại đào tạo ra, ưu tú đến mức nào, Võ Đại, trường đại học dị năng này, mới là trường đại học số một trong nước!

Việc này không phải ông tự ý quyết định, mà là do Lục hiệu trưởng chỉ thị.

Đương nhiên, cũng đã được sự đồng ý của Đường Tử Trần, Triệu Tranh và những người khác.

Sau khi nhóm người của Võ Đại rời đi.

Trong đại sảnh kiểm tra, lập tức trở nên náo nhiệt:

“Trời ơi! Đường nữ thần quá mạnh!”

“Cô ấy mới trải qua mấy lần bí cảnh thôi mà? Sao lại mạnh như vậy?”

“Mạnh hơn Tần nữ sĩ năm xưa rất nhiều!”

“Cường giả cấp 5+! Cả nước có bao nhiêu cường giả cấp 5+?”

“Mười chín tuổi, đã trở thành cường giả đỉnh cấp... Đây chính là sự đáng sợ của thiên tài sao?”

Buổi chiều cùng ngày.

Lưu lão sư đã đăng tải video kiểm tra của vài người lên mạng.

Đến tối, nó đã gây ra một chấn động lớn...

Vô số cư dân mạng đã bị sốc bởi những người được kiểm tra trong video.

Trong khi kinh ngạc, mọi người cũng cảm thấy kỳ lạ.

Bởi vì, theo tiến độ Bí Cảnh của Đường Tử Trần và Triệu Tranh cùng những người khác, cho dù mỗi lần Bí Cảnh họ đều

tích lũy đầy đủ phần thưởng, cũng không thể nào sở hữu thực lực như vậy...

Mặc dù có một số người đang đặt câu hỏi.

Nhưng với bằng chứng như video, những tiếng nói nghi ngờ này nhanh chóng bị nhấn chìm.

Mọi người chỉ có thể kết luận rằng, những võ sinh này có thể đã gặp kỳ ngộ trong Bí Cảnh!

...

Ngày hôm sau.

Buổi sáng.

Trần Nghiệp đến lớp học, chuẩn bị lên lớp.

Sau đó, hắn thấy Đường Tử Trần đến sớm hơn, đang lặng lẽ ngồi đó.

Trần Nghiệp khẽ mỉm cười, ngồi xuống chỗ của mình.

Sau khi bài kiểm tra kết thúc ngày hôm qua, trở về Võ Đại, Trần Nghiệp nghe nói rằng tất cả những người luôn chịu trách nhiệm bảo vệ Đường Tử Trần đều đã rút lui.

Đường Tử Trần cuối cùng cũng được tự do.

Chẳng mấy chốc.

Chuông vào lớp vang lên.

Lưu lão sư đúng giờ xuất hiện trong lớp học.

Ông liếc mắt nhìn, thu hết học sinh trong lớp vào tầm mắt.

Hôm nay chỉ có mười bảy học sinh đến.

Nếu tính thêm bốn học sinh có việc không đến, lớp mà ông phụ trách hiện tại chỉ còn lại hai mươi một người!

Phải biết rằng, ban đầu lớp này có hơn ba mươi người.

Hơn một năm, đã giảm đi một phần ba.

Một phần ba số học sinh này, chỉ có một người thôi học vì tai nạn (người bị gãy tay), những người còn lại đều mãi mãi ở lại trong Bí Cảnh...

Lưu lão sư chỉ thở dài một tiếng, không có chút cảm xúc buồn bã nào.

Bước chân vào con đường mạo hiểm Bí Cảnh, nên chuẩn bị sẵn sàng cho cái chết!

Những chuyện như thế này, chắc chắn phải đối mặt.

“Trước khi vào lớp, chúng ta hãy chào mừng đồng học Đường Tử Trần trở lại đội ngũ, cũng chúc mừng đồng học Đường Tử Trần cuối cùng đã được tự do!”

Lưu lão sư mỉm cười nói.

Vừa nói, vừa vỗ tay.

Những học sinh khác nghe vậy, đều rất nể mặt, vỗ tay nhiệt liệt.

Họ đều đã nghe nói về chuyện của Đường Tử Trần, biết rằng lớp trưởng hiện tại sở hữu thực lực kinh người.

Nghe tiếng vỗ tay xung quanh, trên khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần hiếm khi nở nụ cười.

Có thể thấy, cô nàng cũng rất vui vì được tự do.

“Bây giờ bắt đầu học!”

Lưu lão sư nói: “Hôm nay thầy muốn nói về nội dung của Bí Cảnh số 8!”

Bí Cảnh số 8.

Là tiền độ của Đường Tử Trần và những người khác.

Đối với nội dung bài giảng của Lưu lão sư, được xây dựng dựa trên tiền độ của lớp trưởng và những người khác, những người còn lại trong lớp đều không có ý kiến gì.

Không còn cách nào khác!

Ai bảo lớp trưởng bọn họ xuất sắc chứ?

“Trong Bí Cảnh số 8 có một khái niệm, gọi là Đa Vũ Trụ! Tương tự như thế giới song song mà chúng ta hiểu. Sau khi các em vào Bí Cảnh số 8, mỗi đội sẽ tiến vào một thế giới song song.”

“Nói cách khác, trong Bí Cảnh số 8, ngoài đồng đội của mình, các em sẽ không gặp phải đối thủ cạnh tranh.”

Lưu lão sư nói: “Mặc dù là những thế giới khác nhau, nhưng nhìn chung đều giống nhau, đều là một thế giới hiện đại trông có vẻ khá yên bình.”

“Trong Bí Cảnh số 8, nhiệm vụ của các em là thu thập Chỉ Số Sợ Hãi!”

“Nói một cách đơn giản, là làm một phản diện trong Bí Cảnh, khiến người dân trong thế giới đó sợ hãi.”

“Thời gian nhiệm vụ là mười lăm ngày! Trong nửa tháng này, càng nhiều người sợ các em, phần thưởng của các em mới càng cao.”

“Nhiệm vụ này nghe có vẻ rất đơn giản phải không?”

“Các em có phải đã quyết định, sau khi vào Bí Cảnh số 8, sẽ bắt đầu phá hoại khắp nơi, khiến người ta sợ hãi?”

“Tuyệt đối đừng nghĩ như vậy!!”

Giọng nói của Lưu lão sư đột nhiên trở nên nghiêm túc:

“Trong Bí Cảnh số 8, tồn tại một số người siêu phàm! Họ sở hữu thực lực đáng sợ, thực lực của một số người thậm chí còn sánh ngang với thần linh!!”

“Nếu các em dám ngang nhiên phá hoại, những ‘Siêu Anh Hùng’ tự xưng là người chính nghĩa kia, chắc chắn sẽ xuất hiện ngay lập tức để ngăn cản các em!”

“Đã từng có rất nhiều người có thiên phú xuất sắc, đều ngã xuống trong tay những ‘Siêu Anh Hùng’ trong Bí Cảnh số 8, các em nhất định phải cẩn thận!”

Nghe thấy bốn chữ “Siêu Anh Hùng”, Trần Nghiệp chột động.

Lưu lão sư tiếp tục nói: “Còn về cách thu thập Chỉ Số Sợ Hãi, thầy cũng không có đề xuất nào hay hơn, hoàn toàn dựa vào bản thân các em.”

“Điều thầy có thể nói với các em, là một số cường giả trong Bí Cảnh số 8! Nếu gặp phải những cường giả này, tốt nhất các em nên chạy trốn ngay lập tức!”

Nói đến đây.

Lưu lão sư lấy máy tính xách tay của mình ra, sau đó mở máy tính, điều chỉnh một số ảnh nhân vật, chiếu lên bảng đen.

“Người đầu tiên, cũng là người khó giải quyết nhất! Mọi người xem hình.”

Một bức ảnh lớn xuất hiện trong tầm mắt của các học sinh.

Trong ảnh là một ông lão đầu trọc, ngồi trên chiếc xe lăn đầy công nghệ cao.

Nhìn thấy ông lão này, Trần Nghiệp lập tức nheo mắt, sắc mặt cũng trở nên nghiêm trọng.

Bởi vì hắn đã nhận ra ông lão đầu trọc này là ai...

Charles Francis Xavier!

Biệt danh “Giáo Sư X”!

Một dị nhân rất mạnh.

Giọng nói của Lưu lão sư vang lên: “Người này là một dị nhân, và dường như còn là một trong những nhân vật cấp lãnh đạo, được nhiều dị nhân gọi là ‘Giáo Sư’. Cái gọi là dị nhân, chính là loài người bị đột biến gen, sở hữu các loại siêu năng lực không thể tưởng tượng nổi!”

“Còn vị giáo sư này, lại nắm giữ năng lực thao túng tâm linh! Ông ta có thể điều khiển tinh thần của các em từ xa vạn dặm, thậm chí trực tiếp khiến các em ‘tự sát’!”

Nghe vậy, các học sinh trong lớp đều hít một hơi lạnh.

Thật sự có thể điều khiển tinh thần của con người? Còn có thể khiến người ta tự sát?

Loại siêu năng lực này, thật quá đáng!

“Thưa lão sư, vậy chẳng phải ông ta nắm giữ sinh tử của tất cả mọi người sao?” Có học sinh hỏi: “Ông ta hẳn là vương giả của thế giới Bí Cảnh phải không?”

Lưu lão sư mỉm cười lắc đầu nói: “Theo tư liệu mà chúng ta nắm được, vị Giáo Sư này trong Bí Cảnh số 8, quả thực có năng lực nắm giữ sinh tử của tất cả mọi người, tuy nhiên, đối

phương là người nhân nghĩa, chưa bao giờ dùng siêu năng lực của mình để làm hại người thường.”

“Ngay cả các em, sau khi vào Bí Cảnh, chỉ cần không giết người bừa bãi, ông ta cũng sẽ không ra tay với các em.”

Chương 330 - Quái Vật Xanh Lục: Hulk Bất Khả Chiến Bại!

Lại có học sinh hỏi: “Vì ông ta có thể điều khiển tinh thần của chúng ta, vậy có phải cũng có thể đọc được ký ức của chúng ta không? Vậy thì những dự định trong lòng chúng ta, trước mặt ông ta, chẳng phải đều bị phơi bày sao?”

Lưu lão sư lắc đầu, kiên nhẫn giải thích: “Câu hỏi mà em nói, trước đây quả thực đã từng được rất nhiều người lo lắng, nhưng sự thật chứng minh, sau khi các em vào Bí Cảnh, Bí Cảnh sẽ thêm một ổ khóa vào kho ký ức của các em. Vị Giáo Sư X này, nhiều nhất chỉ có thể điều khiển tinh thần của các em, tuyệt đối không thể nhìn thấy ký ức và suy nghĩ của các em, điểm này các em có thể yên tâm!”

“Tất nhiên, mặc dù vậy, vị Giáo Sư này đối với các em mà nói, vẫn là sự tồn tại cực kỳ nguy hiểm.”

“Sau khi các em vào Bí Cảnh, có thể dành chút thời gian điều tra, xem thế giới mà các em đang ở có vị Giáo Sư X này hay không. Bất kể là thế giới song song nào, Giáo Sư X đều là người nổi tiếng, rất dễ tra được!”

“Nếu có sự tồn tại của vị Giáo Sư X này, vậy các em chỉ có thể tự nhận xui xẻo, điều thấp một chút, ngàn vạn lần đừng gây ra chuyện lớn, khiến ông ta chú ý.”

“May mắn là nhiệm vụ thu thập Chỉ Số Sợ Hãi lần này không có tiêu chuẩn thấp nhất, chỉ cần có thể kiên trì 15 ngày, trở về đều có phần thưởng 20 điểm tiềm năng!”

Nghe Lưu lão sư nói vậy.

Học sinh trong lớp, đều nhú mày.

Ngay cả Đường Tử Trần và Triệu Tranh, cũng vậy.

Trong Bí Cảnh, sao lại có năng lực đáng sợ như vậy?

Hơn nữa, với tính cách như bọn họ, bảo bọn họ tự nhận xui xẻo, hiển nhiên là rất không cam lòng.

Lưu lão sư trên bục giảng, dường như chú ý tới sắc mặt của học sinh.

“Đương nhiên, không phải mỗi một thế giới song song, đều có sự tồn tại của Giáo Sư X. Trên thực tế, căn cứ theo tư liệu mà chính phủ thu thập được, tỷ lệ mọi người gặp phải thế giới có Giáo Sư X trong Bí Cảnh số 8 không nhiều.”

Nghe Lưu lão sư an ủi.

Sắc mặt học sinh tốt hơn một chút.

Đường Tử Trần đột nhiên lên tiếng hỏi: “Lão sư, năng lực tâm linh cảm ứng, hẳn là năng lực thuộc về phương diện tinh thần phải không? Nếu là người có thuộc tính tinh thần cao gặp phải ông ta, chẳng lẽ cũng không có bất kỳ sức chống cự nào sao?”

Lưu lão sư suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: “Xin lỗi, vấn đề này thầy không thể trả lời em, bởi vì không có số liệu liên quan đến phương diện này.”

Đường Tử Trần liền không nói nữa.

“Tiếp tục nói về nhân vật lợi hại trong Bí Cảnh số 8.”

Lưu lão sư thao tác trên máy tính xách tay, trên bảng đen liền đổi một tấm ảnh.

Lần này.

Xuất hiện trong ảnh, là một người đàn ông da trắng trung niên mặc giáp sắt, nhìn giống như người máy.

“Hắn gọi là Tony Stark! Biệt danh ‘Iron Man’, bản thân chỉ là người bình thường, nhưng hắn có bộ não vô cùng thông minh!”

“Thấy bộ giáp sắt hắn mặc trên người chứ? Đây chính là bộ giáp Iron Man do chính hắn phát minh, có tính cơ động rất mạnh, lực công kích và phòng ngự cũng không thấp.”

“Nếu dựa theo tiêu chuẩn đánh giá thực lực của quốc gia chúng ta, Tony Stark mặc giáp Iron Man, hẳn là có thực lực cấp ba đến cấp bốn.”

“Đương nhiên, thực lực như vậy, khẳng định không thể so với Giáo Sư X.”

“Thầy sở dĩ phải nhấn mạnh Iron Man này, là bởi vì tần suất xuất hiện của hắn rất cao, hầu như trong 80% thế giới song song đều có hắn!”

“Nếu các em gặp phải hắn, tốt nhất cũng phải cẩn thận, đặc biệt phải cẩn thận vũ khí năng lượng của hắn!”

“Ngoài ra, hắn thuộc về một tổ chức siêu phàm tên là Avengers, phần lớn người trong tổ chức này, đều là nhân vật lợi hại.”

Mọi người nhao nhao ghi nhớ.

Nói xong về Iron Man.

Lưu lão sư lại thay đổi một tấm ảnh.

Trong ảnh là một người đàn ông cơ bắp cuồn cuộn, mặc áo choàng và giáp, tay cầm một cây búa.

“Thor, tự xưng là Thần tộc, thực lực rất mạnh, ít nhất có tiêu chuẩn thực lực cấp năm, thậm chí có khả năng đạt tới cấp sáu.”

“Đặc biệt là cây búa trong tay hắn, rất kỳ dị, không chỉ có thể phóng điện, trọng lượng cũng lớn đến kinh người. Ngoại trừ bản thân hắn, hầu như không ai có thể nhắc lên được... Nếu các em gặp phải hắn, nhất định phải cẩn thận cây búa của hắn.”

“Đúng rồi, hắn cũng là một thành viên của Avengers.”

Sau đó.

Là Captain America...

“Tên này là Steve Rogers, tuy được gọi là đội trưởng, nhưng thực lực của hắn, trên thực tế cũng không mạnh, nhiều nhất chỉ cấp ba. Tuy nhiên hắn có ý chí kinh người và khả năng chịu đòn, ngay cả cao thủ cấp bốn gặp phải hắn, cũng có thể đánh ngang cơ, khó phân thắng bại...”

.....

“Doctor Strange, một pháp sư thần bí khó lường, thực lực không rõ, gặp phải hắn nhất định phải cẩn thận! Đặc biệt là ma pháp của hắn, có đủ loại công hiệu không thể tưởng tượng nổi, thậm chí có thể đánh linh hồn của em ra khỏi thân thể...”

.....

“Bruce Banner, bề ngoài chỉ là người bình thường, nhưng trong cơ thể hắn lại chứa một con quái vật màu xanh lục! Một khi hắn bị chọc giận, hoặc sinh mạng bị uy hiếp, quái vật màu xanh lục sẽ xuất hiện, thực lực vô cùng mạnh, có thể đạt tới cấp sáu... Nhớ kỹ, ngàn vạn lần đừng chọc giận hắn!”

.....

Tiếp theo.

Lưu lão sư lại giới thiệu không ít cường giả.

Ví dụ như Cyclops, Storm, Magneto... các dị nhân.

Theo lời Lưu lão sư, nhìn thấy những người này, tốt nhất là chạy ngay!

Nghe xong giới thiệu của Lưu lão sư.

Trong lòng Trần Nghiệp vô cùng kinh ngạc, cũng rất nghi hoặc.

Hắn không ngờ, Bí Cảnh số 8, lại là thế giới Marvel.

Phải biết rằng, giới hạn thực lực của thế giới Marvel, là rất cao.

Ngay cả với thực lực của hắn, ở thế giới Marvel e rằng cũng phải khiêm tốn làm người!

Bí Cảnh số 8 lại đặt ở thế giới Marvel, thật là quá hỗn loạn!

Đối với những học sinh như bọn họ, cực kỳ không thân thiện!

Rõ ràng Bí Cảnh số 30 của Tần Mộc Âm, mới là một trong những trận chiến đỉnh cao của thế giới One Piece.

Chiến lực của thế giới Marvel, cao hơn nhiều so với thế giới One Piece.

“Ồ, đúng rồi!”

Lưu lão sư đột nhiên lại nhắc nhở: “Về tư liệu liên quan đến Bí Cảnh số 8, các em tốt nhất nên ghi nhớ, trong những Bí Cảnh sau, các em vẫn có thể gặp phải thế giới tương tự.”

Học sinh nghe vậy, đều ghi lại những thông tin vừa rồi.

.....

Còn mười mấy ngày nữa.

Là đến lúc nghỉ đông.

Nhưng Trần Nghiệp lại không đợi.

Hắn chỉ học ở trường hai ngày, liền xin nghỉ phép với Lưu lão sư, lên đường đến Kinh thành, chuẩn bị tham gia yến tiệc chúc mừng Trần hội trưởng đột phá cảnh giới.

Lý do phải đi trước.

Là Trần Nghiệp dự định, truyền một số kỹ năng cho Trần hội trưởng.

Lần trước hắn gọi điện thoại cho Trần hội trưởng, nói chuyện rất lâu, biết yến tiệc chúc mừng lần này của Trần hội trưởng, không hề đơn giản.

Ba Lê Minh giúp tổ chức yến tiệc chúc mừng này, rõ ràng là muốn Trần hội trưởng kế thừa vị trí tổng hội trưởng của ông ta.

Đến lúc đó, chắc chắn sẽ có người không phục!

Thậm chí không chừng, cấp trên cũng sẽ phái người đến gây sự.

Dù sao, Hiệp hội Dị Năng, là bộ phận do chính phủ thành lập.

Cấp trên vẫn luôn lo sợ Hiệp hội Dị Năng mất kiểm soát, cho nên mới thành lập đội chấp pháp, để hạn chế Hiệp hội Dị Năng.

Mặc dù nói, Trần hội trưởng có đủ tư cách. Nhưng, Ba Lê Minh muốn hết sức đẩy sự độ của mình lên ngôi vị trí này, cấp trên chắc chắn sẽ có ý kiến.

Đến lúc đó, lực cản tuyệt đối sẽ không nhỏ.

Chương 331 - Trần Hội Trưởng Như Mạnh Hổ

Trần Nghiệp đương nhiên có lòng tin với cha mình.

Nhưng hẳn hy vọng, cha có thể nắm chắc hơn!!

Cho nên.

Hắn đến Kinh thành trước, dự định truyền Haki Vũ Trang cho cha mình, Trần hội trưởng.

Từ khi nhận được hạt giống Haki Vũ Trang từ Garp, Trần Nghiệp vẫn luôn không ngừng tu luyện.

Trong một năm ở Bí Cảnh số 30, và vài tháng ở thế giới hiện thực, Haki Vũ Trang của Trần Nghiệp hiện tại, đã có thể lan đến vùng vai.

Tiến độ như vậy, khẳng định không thể so với nhân vật chính Monkey D. Luffy.

Người ta là thiên tài, còn có hào quang nhân vật chính, luyện tập tùy tiện, Haki Vũ Trang cũng có thể bao phủ toàn thân!

Trần Nghiệp không có những thứ này...

Nhưng may mắn là, với cảnh giới hiện tại của hắn, cho Trần hội trưởng một chút “hạt giống”, vẫn là có thể.

Ngoài Haki Vũ Trang.

Trần Nghiệp còn muốn truyền lại cho Trần hội trưởng “Soru” và “Geppo” trong Hải Quân Lục Thức.

Nếu Trần hội trưởng có thể học được trước khi yến tiệc chúc mừng diễn ra, chắc hẳn thực lực có thể tăng lên không ít!!

Còn về việc Trần hội trưởng có thể học được hay không?

Người có thiên phú S3, phương hướng tăng thêm tiềm năng chủ yếu, cũng là nhanh nhẹn.

Với tốc độ hiện tại của Trần hội trưởng, nắm vững “Soru” hẳn là không thành vấn đề, “Geppo” có thể sẽ khó hơn một chút...

...

Sau vài giờ lái xe.

Chiều cùng ngày.

Trần Nghiệp đến Kinh Thành.

Trước khi đến Kinh Thành, hắn không hề báo trước cho Trần hội trưởng, quyết định cho Trần hội trưởng một bất ngờ!

Chỉ là, khi hắn đến trụ sở hiệp hội tìm người, lại không tìm thấy Trần hội trưởng, mà gặp được Ba Lệ Minh.

“Chào sư bá!”

Trong phòng nghỉ rộng rãi sáng sủa.

Nhìn thấy Ba Lệ Minh xuất hiện, Trần Nghiệp đang uống trà, lập tức đứng dậy, lễ phép chào hỏi.

Đã một thời gian không gặp, Trần Nghiệp phát hiện, Ba Lệ Minh dường như đã có sự thay đổi rất lớn.

Về phần thay đổi ở đâu, hắn lại không nói rõ được.

“Ngồi xuống nói chuyện.”

Ba Lệ Minh lên tiếng chào, tự mình ngồi xuống đối diện Trần Nghiệp.

Sau đó, ông ta nhìn Trần Nghiệp từ trên xuống dưới, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Ông ta vẫn còn nhớ, lần đầu tiên gặp Trần Nghiệp, có thể cảm nhận được khí huyết cường đại trong cơ thể Trần Nghiệp. Lần tiệc mừng công trước, cũng có thể cảm nhận được.

Lần gặp mặt này, lại không cảm nhận được nữa.

Rõ ràng cảnh giới của ông ta lại có đột phá mới, lẽ ra, năng lực cảm nhận của ông ta, phải mạnh hơn mới đúng.

Thật kỳ lạ.

Kỳ thực nguyên nhân rất đơn giản.

Là do Trần Nghiệp trở nên quá mạnh, khí huyết đã có sự thay đổi về chất, đã thoát khỏi phạm vi của người thường.

Ngoài ra, trước đây Trần Nghiệp còn chưa thể khống chế tốt sức mạnh của mình, bây giờ đã qua lâu như vậy, tình huống này sớm đã được cải thiện.

Chỉ cần Trần Nghiệp chọn cách nội liễm, hắn sẽ trông giống như người bình thường.

Ngoại trừ cân nặng không thể che giấu...

“Trần Nghiệp, lần trước nhờ có sự chỉ điểm của cậu, ta mới không tiếp tục đi xa hơn trên con đường sai lầm.”

Ba Lê Minh mở miệng nói: “Nếu không có những lời đó của cậu, e rằng cả đời này, ta cũng không thể thăm dò được Kiến Thần! Ta phải hảo hảo cảm tạ cậu! Nói đi! Cậu muốn gì?”

Trần Nghiệp khiêm tốn nói: “Sư bá, con chỉ nói vài câu thôi mà, có thể giúp được ngài, con đã rất vui rồi. Hơn nữa, ngài là trưởng bối của con, không cần khách sáo với con như vậy, con cũng không thiếu thứ gì...”

Những lời này không hề phóng đại.

Tuy địa vị của Trần hội trưởng không cao bằng Ba Lê Minh, nhưng nói về tài sản, Ba Lê Minh thật sự kém xa Trần hội trưởng.

Không còn cách nào khác.

Ai bảo Trần hội trưởng có một người vợ biết kiếm tiền chứ?

Cho nên, Trần Nghiệp thật sự không thiếu thứ gì.

Ít nhất là về vật chất, hắn căn bản không thiếu.

Ba Lê Minh cũng biết điểm này, chỉ đành cảm thán một tiếng: “Đáng tiếc cậu không đi theo con đường Quốc Thuật, nếu không, ta sẽ thu nhận cậu làm đồ đệ, truyền thụ hết mọi thứ!”

Đối với những lời này của Ba Lê Minh, Trần Nghiệp không hề nghi ngờ.

Vị đại lão trước mắt này, phong cách đậm nét võ giả, căn bản sẽ không nói lời khách sáo, nói gì là cái đó.

Tiếp theo.

Hai người trò chuyện một lúc.

Ba Lê Minh nhìn thời gian, đứng dậy nói: “Đến giờ tan làm rồi, đi thôi! Ta đưa cậu đi gặp cha cậu.”

Trần Nghiệp tự nhiên đi theo.

...

Một lát sau.

Hai người cùng đi một chiếc xe, đến võ quán của Ba Lệ Minh.

Đứng ở cửa, Ba Lệ Minh mỉm cười nói: “Cha cậu gần đây vẫn luôn bế quan ở đây, lĩnh ngộ cảnh giới! Hai cha con các cậu, cũng đã mấy tháng không gặp nhau rồi nhỉ? Lát nữa gặp cha cậu, đừng có ngạc nhiên đấy, sự thay đổi của ông ấy gần đây, rất lớn.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp lập tức lộ ra vẻ tò mò.

Võ quán của Ba Lệ Minh rất lớn.

Đi qua tiền sảnh, là một cái sân rộng, trang trí bên trong rất cổ kính, vườn hoa giả sơn, suối nước chảy róc rách, nhìn vào khiến người ta cảm thấy thư thái.

Môi trường như vậy, quả thực rất thích hợp để bế quan lĩnh ngộ võ đạo.

Sau đó.

Dưới sự dẫn dắt của Ba Lệ Minh, Trần Nghiệp đến một phòng luyện tập khổng lồ.

Nói là phòng luyện tập, càng giống diễn võ trường thời cổ đại hơn.

Bởi vì trong phòng không hề có thiết bị hiện đại nào, toàn là dụng cụ luyện võ của người xưa, ví dụ như cọc Mai Hoa, cọc Mộc Nhân, cùng với các loại vũ khí như đao thương côn bổng...

Lúc này.

Trong phòng luyện tập, một bóng người đang ngồi trên bồ đoàn.

Khi Trần Nghiệp bước vào phòng luyện tập, bóng người này dường như cảm nhận được sự xuất hiện của Trần Nghiệp, lập tức mở mắt ra.

Khoảnh khắc đó!

Trần Nghiệp như nhìn thấy hai bóng đèn điện...

“Trần Nghiệp?”

Nhìn thấy con trai đến, Trần hội trưởng lập tức đứng dậy.

Ba Lê Minh nói không sai.

Sự thay đổi của Trần hội trưởng, thật sự rất lớn.

Trần hội trưởng trước đây, trên người có thể nhìn thấy sự mệt mỏi của một người đàn ông trung niên.

Bây giờ, Trần Nghiệp chỉ cảm thấy, cha mình như một con mãnh hổ đang tuổi tráng niên, hai mắt sáng ngời, khí thế bức người.

Thậm chí còn hơn cả Thường Minh mà hắn từng gặp trước đây.

“Con không học ở trường, sao lại đột nhiên chạy đến đây?”

Đôi mắt với câu hỏi của cha, Trần Nghiệp lập tức mỉm cười nói: “Mấy tháng không gặp, con nhớ cha mà? Cho nên đến thăm.”

Tuy biết lời này hơi giả, nhưng Trần hội trưởng vẫn nở nụ cười.

Làm cha, niềm an ủi lớn nhất, chính là con cái hiếu thuận.

“Đến giờ ăn cơm rồi.”

Ba Lê Minh ở bên cạnh nói: “Ta đã đặt một bàn ở quán ăn bên cạnh, sư đệ, đợi ăn cơm xong, đệ hãy từ từ trò chuyện với con trai nhé! Trước tiên để ta chiêu đãi Trần Nghiệp hiền chất.”

...

Sau bữa tối.

Ba Lê Minh đặc biệt nhường võ quán cho hai cha con, còn mình thì trở về biệt thự.

Là tổng hội trưởng Hiệp hội Dị Năng, một trong số ít cường giả trong nước, có vài căn nhà hắc là rất bình thường nhỉ?

Trong võ quán.

Đợi Ba Lê Minh đi rồi.

Trần hội trưởng lập tức hỏi con trai: “Không phải cha đã bảo con tháng sau mới đến sao? Con đột nhiên đến sớm, là có chuyện gì đúng không?”

“Quả nhiên không giấu được cha!” Trần Nghiệp mỉm cười nói.

“Nói đi! Chuyện gì?”

Trần Nghiệp trước tiên giơ tay phải lên, sau đó nói: “Cha, cha xem cái này!”

Dứt lời.

Hắn lập tức phát động Haki Vũ Trang.

“Ong!”

Tức thì!

Nắm đấm của Trần Nghiệp, trong nháy mắt trở nên đen kịt, dưới ánh đèn còn phản chiếu ánh sáng, như kim loại.

“Hả?”

Trần hội trưởng lập tức ngăn ra.

“Đây là... vận chuyển khí huyết? Không đúng! Hoàn toàn khác với vận chuyển khí huyết...”

Chương 332 - Bất quá chỉ là Hồng Môn Yến mà thôi!

Trần hội trưởng quan sát một hồi, nhíu mày hỏi: “Đây là năng lực gì? Vậy mà có thể khiến da cứng lại như vậy? Độ cứng này đã vượt qua một số kim loại rồi đấy chứ?”

“Đây là Haki Vũ Trang!”

Trần Nghiệp mỉm cười nói: “Là con được một vị trưởng bối tặng cho trong một bí cảnh nào đó.”

Nghe vậy.

Sắc mặt Trần hội trưởng lại trầm xuống: “Là bí cảnh số 30 mà con đi cùng Tần đội trưởng sao?”

“Vâng!”

Nghe con trai thẳng thắn trả lời, Trần hội trưởng lại hừ lạnh một tiếng: “Con tốt nhất nên giữ khoảng cách với vị Tần đội trưởng đó, đừng có lãng nhăng, con dẫu cha chỉ nhận Tiểu Đường!”

Trần Nghiệp ngó người ra, vội vàng giải thích: “Không phải... Cha, cha thấy con giống loại người đó sao?”

“Giống!”

Câu trả lời của Trần hội trưởng, vô cùng chắc chắn!

Trần Nghiệp: “...”

Thôi được rồi!

Hắn quên mất, “hắn” là người có tiền án.

“Cha, cha thật sự hiểu lầm rồi, chỉ là giúp đỡ một chút thôi mà.”

Trần hội trưởng nhìn chăm chăm con trai: “Tốt nhất là như vậy!”

“Không nói chuyện này nữa!”

Trần Nghiệp vội vàng chuyển chủ đề: “Cha, lần này con đến sớm, chính là muốn truyền Haki Vũ Trang cho cha, nếu cha có thể nắm vững, thực lực chắc chắn sẽ lên một tầm cao mới.”

Vì sao Trần Nghiệp không tới sớm hơn để truyền thụ Haki Vũ Trang?

Đương nhiên là bởi vì trước đó, cảnh giới Haki Vũ Trang của hắn vẫn chưa đủ.

Mãi cho đến bây giờ, hắn mới có nắm chắc, đem “hạt giống” của Haki Vũ Trang, truyền thừa xuống.

“Truyền cho cha?”

Trần hội trưởng quả nhiên bị chuyển hướng đề tài, có chút động tâm: “Năng lực loại này của con, cha cũng có thể học được?”

Nếu có thể học được loại năng lực cổ hóa da này, vậy thực lực của ông, khẳng định càng lên một tầng nữa.

“Hắn là có thể!”

Trần Nghiệp không nói chắc, bởi vì có hạt giống Haki Vũ Trang vẫn chưa đủ, còn cần cường độ rèn luyện cao, mới có khả năng kích thích hạt giống nảy mầm.

Trong đó, khả năng thất bại cũng tương đối lớn.

“Cha nắm lấy tay của con.”

Trần Nghiệp duỗi một tay ra nói.

Trần hội trưởng tự nhiên tin tưởng con trai, lập tức làm theo.

Đây vẫn là lần đầu tiên Trần Nghiệp nắm tay cha, trong lòng dâng lên một cổ cảm giác kỳ dị.

“Cha chú ý, nhớ kỹ cảm giác này!”

Trần Nghiệp nói xong, liền phát động Haki Vũ Trang, đồng thời lan tràn Haki Vũ Trang, đến trên tay Trần hội trưởng.

Haki Vũ Trang, có thể lan tràn ra bên ngoài cơ thể, ví dụ như vũ khí!

Lan Haki Vũ Trang đến trên tay người khác, tự nhiên khó khăn hơn một chút, Trần Nghiệp cũng là luyện tập thật lâu mới nắm giữ.

“Ừm?”

Sắc mặt của Trần hội trưởng, lập tức kinh ngạc

.....

Chớp mắt.

Đã là hơn nửa tháng sau.

Trong khoảng thời gian nửa tháng này, Trần Nghiệp rốt cuộc đã hiểu rõ một việc.

Đó chính là, thiên phú và ngộ tính của hắn, kỳ thực chẳng ra sao cả.

Ít nhất cũng không tính là ưu tú.

Vì sao nói như vậy?

Bởi vì cha hắn, Trần hội trưởng, không chỉ chỉ dùng nửa tháng, đã thành công nắm giữ Haki Vũ Trang, tiến triển còn rất tốt.

Ngoài Haki Vũ Trang, Hải Quân Lục Thức “Soru” và “Geppo”, Trần hội trưởng cũng thuận lợi nắm giữ.

Biểu hiện như vậy, khiến Trần Nghiệp kinh ngạc không thôi.

Hắn thậm chí hoài nghi, cha hắn mới là người mang theo mô bản nhân vật chính, thiên mệnh chi tử, thiên phú kinh người! Chỉ là sinh nhầm thế giới.

Nếu Trần hội trưởng ở trong thế giới One Piece, tuyệt đối có thể trở thành cao thủ Haki!

Lại cho ông một Trái Ác Quỷ lợi hại một chút, nói không chừng chính là cường giả cấp Tứ Hoàng.....

Quả nhiên.

Người có thể kết hợp với thiên phú anh hùng S3, không thể xem thường.

Mà Trần Nghiệp trong khoảng thời gian này cũng không nhàn rỗi.

Hắn mỗi ngày đều sẽ đi đến vùng ngoại ô không người, rèn luyện dị năng hệ Hỏa của mình.

Hiện tại thuộc tính tinh thần của hắn bạo tăng một ngàn điểm, dị năng hệ Hỏa tự nhiên tăng cường rất nhiều.

Chỉ riêng sự tăng lên của nhiệt độ, đã rất rõ ràng!

Trần Nghiệp hiện tại, sử dụng hỏa diễm của mình, có thể dễ dàng làm thép nóng chảy!!

Cần biết rằng, điểm nóng chảy của thép là 1538 độ.

Từ đó có thể thấy được, hỏa diễm Trần Nghiệp phóng ra, nhiệt độ ít nhất trên hai nghìn độ.

Thậm chí.

Trần Nghiệp hoài nghi.

Nhiệt độ dị năng hỏa diễm của hắn, có thể cùng thuộc tính tinh thần của hắn nhất quán.

Ví dụ, thuộc tính tinh thần của hắn hiện tại là 2206 điểm.

Nhiệt độ hỏa diễm phóng ra, phỏng chừng cũng là con số này.

“Nếu ta phỏng đoán chính xác, chờ ta cày thêm một ít bí cảnh, tăng thuộc tính tinh thần lên một vạn điểm, về sau hỏa diễm phóng ra, chẳng phải còn cao hơn cả nhiệt độ bề mặt mặt trời?”

“Thực sự đến bước đó, chỉ cần ta phóng hỏa, nhiệt độ cao một vạn độ, tất cả mọi thứ trên hành tinh này, chỉ cần tới gần ta, đều có thể bị tan chảy sao?”

Trần Nghiệp mơ hồ có chút mong đợi ngày đó đến.

Ngoài ra.

Khoảng thời gian này.

Trần Nghiệp lại khai phá thêm vài kỹ năng hỏa diễm mới.

Bất quá đều là một số năng lực hoa lệ mà không thực dụng, dùng để hù dọa người thì không tồi.

Ví dụ như “Liệt Diễm Nguyên Thần” mà hắn tự sáng tạo hôm qua!

Kỳ thực chính là phóng thích một lượng lớn hỏa diễm ở phía sau hắn, hình thành một bóng người bằng lửa cao hơn mười mét, nhìn qua giống như Nguyên Thần của những vị tiên nhân trong thần thoại truyền thuyết.

Chỉ có thể hù dọa người, không có tính công kích.

Thực sự có thể làm cho hỏa diễm của hắn phát huy uy lực lớn nhất, vẫn là kết hợp với quyền phong của hắn, thi triển ra “Hỏa Quyền”!

Hiện tại Trần Nghiệp đánh ra một chiêu Hỏa Quyền, vậy thực sự là muốn mạng người!!

.....

Lại qua một khoảng thời gian.

Yến tiệc đột phá được tổ chức cho Trần hội trưởng, rốt cuộc đã bắt đầu.

Tối hôm đó.

Từ năm giờ hơn bắt đầu, đã có vô số xe sang, dừng ở cửa võ quán Ba Lệ Minh.

Rất nhiều nhân vật tai to mặt lớn ở kinh thành, đều đến dự yến tiệc, chúc mừng Trần hội trưởng.

Những người không ở kinh thành, cũng từ ngoại tỉnh chạy đến tham gia.

Đội trưởng đội chấp pháp Tần Mộc Âm không tiện lộ diện, bất quá cô cũng phải người đưa lễ mừng đến.

May mà võ quán của Ba Lệ Minh, diện tích đủ lớn, nếu không nhiều người như vậy, thật sự không bày biện được.

Bữa tiệc tối nay.

Người sáng suốt đều biết là Ba Lệ Minh muốn nâng đỡ Trần hội trưởng lên nắm quyền, làm người kế nhiệm của mình, tương lai nắm giữ Tổng Hội Dị Năng.

Đối với việc “dùng người không khách quan” của Ba Lệ Minh, tự nhiên gây ra bất mãn của rất nhiều người.

Chuyện khác không nói.

Cấp trên cũng không muốn nhìn thấy Ba Lệ Minh “làm xằng làm bậy” như vậy!

Hiệp Hội Dị Năng chính là bộ phận của chính phủ.

Ba Lệ Minh muốn nâng đỡ ai liền nâng đỡ lên? Chẳng phải trở thành tổ chức tư nhân của ông ta rồi sao?

Cho nên.

Bữa tiệc tối nay, cũng là “Hồng Môn Yến”!

Chắc chắn sẽ không yên bình!

Đối với cha mình.

Có thể tiếp nhận “trọng trách” tối nay hay không.

Trần Nghiệp cũng không lo lắng, cũng không quan tâm.

Không tiếp nhận được thì không tiếp nhận được thôi!

Có hấn ở đây, ai còn có thể làm Trần hội trưởng bị thương?

Trần Nghiệp lúc này.

Đang ở trong một phòng nghỉ ngơi, cùng Đường Tử Trần và Triệu Tranh trò chuyện.

Triệu Tranh chính là đồ đệ duy nhất của Trần hội trưởng.

Yến tiệc chúc mừng của sư phụ, hấn với tư cách là đồ đệ, khẳng định phải đến.

Về phần Đường Tử Trần, là con dâu tương lai của Trần gia, đến tham gia cũng rất hợp lý.

Chương 333 - Một Tiếng Gây Chấn Động! Thiết Quyền Trần Hội Trưởng

Thấy hai tay Triệu Tranh, vẫn luôn run rẩy, Trần Nghiệp mỉm cười nói: “Sur đệ, nhân vật chính tối nay là cha tôi, sư phụ của cậu! Cậu khẩn trương như vậy làm gì?”

Triệu Tranh hít sâu một hơi, nói: “Vừa rồi tôi ở bên ngoài, đã nhìn thấy không ít tiền bối, những người đó đều là cao thủ võ đạo, rất lợi hại!”

“Cậu là lo lắng Trần hội trưởng không thể ứng phó?” Trần Nghiệp hỏi.

“Không!” Triệu Tranh lắc đầu, sau đó nói: “Tôi đương nhiên có tin tưởng vào sư phụ, chỉ là đột nhiên nhìn thấy nhiều cường giả như vậy, có chút kích động!”

Trần Nghiệp nghe vậy, mỉm cười.

Lúc này.

Đường Tử Trần đột nhiên mở miệng hỏi: “Trần Nghiệp, nếu tối nay bọn họ muốn dùng chiến thuật xa luân chiến với Trần hội trưởng thì sao?”

“Hả? Đáng lẽ không ai vô sỉ như vậy chứ?”

Vừa dứt lời.

Bản thân hắn liền nhú mày.

Bởi vì hắn hiểu rõ, tình huống Đường Tử Trần nói, rất có thể sẽ xảy ra.

Tranh giành quyền lực, chưa bao giờ là quang minh chính đại!

“Không sao, ông ấy còn có một sư huynh cường giả Kiến Thần ở đó! Ngoài ra, đứa con trai này của ông ấy cũng sẽ có mặt!”

Trần Nghiệp đột nhiên nở nụ cười: “Muốn chơi vô lại với cha mình, phải xem mình có đồng ý hay không!”

Nghe được lời này, trên khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần, hiện lên một nụ cười.

Nàng chính là thích nhìn bộ dạng tự tin của tên đầu trọc này.....

Rất bá khí!

Đúng lúc này.

Bên ngoài vang lên tiếng ồn ào.

Triệu Tranh lập tức đứng dậy.

“Bắt đầu rồi!”

...

Bảy giờ tối.

Yến tiệc bắt đầu.

Trần Nghiệp phát hiện, người ngồi ở vị trí chủ tọa không phải Trần hội trưởng, mà là một ông lão tóc bạc trắng, nhìn qua sợ là đã tám mươi tuổi rồi.

Tuy rằng tuổi cao, nhưng tinh thần ông lão nhìn rất tốt, lúc này trên mặt cũng mang theo vẻ vui mừng.

Tiếp đó.

Trần hội trưởng đứng dậy, hai tay bưng một chén trà, cung kính đưa cho ông lão.

“Sur phụ, mời uống trà!”

Trần hội trưởng thần tình nghiêm túc trình trọng: “Đệ tử có được ngày hôm nay, cảm tạ sự dạy bảo của ngài!”

Nghe thấy cha mình gọi sur phụ, Trần Nghiệp lúc này mới biết, vị lão nhân này là ai.

Ông lão nhận lấy chén trà từ tay Trần hội trưởng, lại không nhin được nắm lấy tay Trần hội trưởng, kích động nói: “Tốt tốt tốt, con cũng Bao Đan rồi, đạt đến Lục Địa Thần Tiên, tốt lắm!”

Lục Địa Thần Tiên, là cách gọi phóng đại của cổ nhân đối với võ giả cảnh giới Bao Đan, hình dung võ công đến cảnh giới này, gần như thần tiên.

Hiện tại đã không còn ai dùng Lục Địa Thần Tiên để hình dung Bảo Đan nữa.

Chỉ có những người theo truyền thống cũ như ông lão này, vẫn còn dùng Lục Địa Thần Tiên để ví von Bảo Đan.

“Nhìn thấy thành tựu của hai sư huynh đệ các con, nghiên cứu cả đời của ta, không uổng phí, không uổng phí...”

Ông lão cảm khái không thôi, lúc này mới bắt đầu uống trà.

Trần hội trưởng có chút đỏ mặt.

Vị lão nhân trước mắt này, tuy không phải cao thủ, nhưng đối với ông và Ba Lệ Minh, tuyệt đối là tận tâm tận lực, truyền thụ hết mình, coi như con ruột.

Sau đó.

Có người đến, đẩy xe lăn của ông lão, rời khỏi nơi này.

Nhân vật chính tối nay, dù sao cũng là Trần hội trưởng.

Hơn nữa, ông lão tuổi cũng đã cao, không thể ở lâu trong trường hợp náo nhiệt như vậy, cần tĩnh dưỡng.

Đợi ông lão rời đi.

Trần hội trưởng bung một ly rượu, nhìn quanh mọi người.

“Cảm ơn mọi người, tối nay đã nỗ lực đến đây...”

Nói xong một tràng lời khách sáo cảm ơn, Trần hội trưởng uống cạn ly rượu.

Xung quanh những vị khách đến dự tiệc, đa số đều cùng uống một ly.

Nhưng cũng có một bộ phận người không động đây.

Trần Nghiệp lẫn trong đám đông, ánh mắt lập tức khóa chặt những kẻ không nỗ lực này.

Không nằm ngoài dự đoán, những người này đều là đến gây sự...

Rất nhanh.

Mọi người đều lộ ra vẻ mặt xem náo nhiệt.

Tất cả những người đến đây đều biết, tối nay tuyệt đối không chỉ là uống rượu ăn cơm đơn giản như vậy.

Quả nhiên.

Một tráng hán sốt ruột, trước tiên nhịn không được, đứng ra.

“Trần hội trưởng, nghe nói ông đột phá cảnh giới, thành công Bao Đan, tôi trực tiếp từ Hắc Tỉnh chạy đến đây. Chạy xa như vậy, chính là muốn được kiến thức sự thần diệu của cảnh giới Bao Đan, hy vọng ông có thể chỉ điểm tôi vài chiêu?”

Nhìn thấy người đầu tiên đứng ra, mọi người đều có chút bất ngờ.

Bởi vì tráng hán này, cũng là phân hội trưởng của Hiệp Hội Dị Năng, trong số cường giả cấp năm, danh tiếng không nhỏ.

“Chẳng lẽ, nội bộ Hiệp Hội Dị Năng, có người không vừa mắt hành vi ngấm của Ba hội trưởng và Trần hội trưởng?”

Có người nhỏ giọng nói.

Cũng có người có quan điểm khác: “Chưa chắc, nói không chừng là đến diễn kịch, nếu tối nay không có ai ra mặt, cũng không thể để Trần hội trưởng mất mặt chứ?”

Đám người đồng loạt suy đoán.

Trần hội trưởng thì chấp tay nói: “Trương lão ca, chỉ giáo không dám nhận, chúng ta luận bàn một chút là được.”

Nghe vậy, Trương tráng hán kia lại rút ra một thanh trường đao.

“Trần hội trưởng, ông cũng biết Thiên Phú Anh Hùng của tôi là S4, tôi dùng đao ông không ngại chứ?”

Sắc mặt Trần hội trưởng như thường, chỉ giơ tay phải lên, nói một chữ “Mời”!

Những người xung quanh.

Sớm đã nhường ra khoảng trống ở giữa, để tiện cho hai người đánh nhau.

Trên người Trương tráng hán kia, đột nhiên bộc phát ra khí thế bức người, quát lớn một tiếng “Nguyên Tử Trảm”, cả người

hóa thành một đạo đao quang chói lọi, lao về phía Trần hội trưởng.

Nguyên Tử Trảm.

Là một trong những kỹ năng thiên phú, tuyệt kỹ của S4.

Trương tráng hán này vừa lên đã dùng tuyệt chiêu, rõ ràng không phải đến đùa giỡn.

Không ít cao thủ xung quanh, đều giật mình.

Ngồi phía sau Trần hội trưởng, ánh mắt Ba Lệ Minh lóe lên tinh quang, lại tin tưởng sự đệ, không ra tay.

Trong đám đông có một người đầu trọc nào đó, suýt nữa ra tay!

Bởi vì Nguyên Tử Trảm quá nguy hiểm.

Một khi Trần hội trưởng không đỡ được, rất có thể sẽ bị chém chết.

S4 được xưng là một trong những Thiên Phú Anh Hùng có công kích mạnh nhất, chính là bởi vì những người này, thường thường chỉ một chiêu là có thể phân thắng bại.

Nếu không phải thấy sắc mặt Trần hội trưởng vẫn bình tĩnh, vững vàng như Thái Sơn, Trần Nghiệp thật sự muốn ra tay tát chết tên kia.

...

Những khán giả thực lực tương đối yếu, hoặc là không có thực lực, chỉ thấy trước mắt bóng đen lóe lên, Trương hội trưởng liền biến mất không thấy.

Sau đó, bọn họ nhìn thấy một đạo đao quang sáng chói, chiếu sáng vô đường, khiến hai mắt bọn họ đều bị chói.

Đợi bọn họ khôi phục lại thị lực, liền thấy, Trương hội trưởng và Trần hội trưởng, đã mặt đối mặt, cách nhau không quá hai mét.

Trương hội trưởng hai tay cầm đao, vẫn duy trì tư thế dùng sức đâm về phía trước.

Chỉ có điều.

Mũi đao kia, lại bị Trần hội trưởng dùng một tay nắm chặt, khiến Trương hội trưởng không thể tiến thêm được nữa.

Tay không tiếp bạch nhận!

Lại tiếp được một đao hung mãnh như vậy!!

Cảnh tượng này.

Khiến tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Đặc biệt là mọi người chú ý tới, bàn tay nắm đao của Trần hội trưởng, lại đen kịt như kim loại!

Đây là công phu gì?

Thiết Sa Chương sao?

Không thể nào, cho dù là Thiết Sa Chương cảnh giới cao nhất, cũng không thể khoa trương như vậy!

Hơn nữa, những người gần đó còn thấy, vị Trương hội trưởng kia vẫn luôn nghiêng răng, dường như muốn rút đao ra. Chỉ có điều tay Trần hội trưởng, như vòng kim cô kiên không thể phá, mặc cho Trương hội trưởng dùng sức thế nào, cũng không nhúc nhích.

Tiếp theo.

Trần hội trưởng đột nhiên giơ tay trái lên, nhẹ nhàng vỗ vào lưỡi đao.

“Ong!!”

Thanh đao trong tay Trương hội trưởng đột nhiên rung lên, truyền đến một cỗ cương kinh mạnh mẽ, trực tiếp chấn Trương hội trưởng đến mức buông tay, liên tục lùi về phía sau.

Chương 334 - Một Tiếng Gây Chấn Động! Thiết Quyền Trần Hội Trưởng (2)

Cọ! Cọ! Cọ!

Trương hội trưởng liên tiếp lùi ba bước, bước cuối cùng dùng hết sức giẫm xuống đất, giẫm nát cả gạch lát nền, lúc này mới ổn định thân hình, thần tình chấn kinh không thôi.

Đao của ông ta.

Lại dễ dàng bị Trần hội trưởng đoạt mất như vậy.

“Rắc!!”

Một tiếng giòn tan.

Thanh trường đao làm bằng hợp kim kia gãy rồi.

Bị Trần hội trưởng bóp gãy.

Dưới ánh mắt của mọi người, hai tay Trần hội trưởng xoa xoa, thanh đao kia lại bị ông bóp thành một cục, biến thành hình cầu.

“Trương lão ca, không cần thận làm hỏng đao của ông, thật ngại quá!”

Trần hội trưởng tiện tay ném cục đồng nát sắt vụn trong tay sang một bên, thản nhiên nói: “Nhưng mà chất lượng vũ khí của ông kém quá, về nhà vẫn nên đổi cái khác tốt hơn đi!”

Thế nào gọi là một tiếng gây chấn động?

Đây chính là!!

Trần hội trưởng thật sự là không ra tay thì thôi, một khi ra tay liền chấn động toàn trường!

Vị Trương hội trưởng kia, trong số những người cấp năm thực lực không thấp, là cao thủ đã thành danh từ lâu, còn thành danh trước Trần hội trưởng.

Cao thủ lợi hại như vậy.

Lại không chịu nổi một chiêu trong tay Trần hội trưởng.

Chỉ một chiêu, đã bị Trần hội trưởng tay không đoạt vũ khí, còn tiện tay biến vũ khí thành cục đồng nát sắt vụn.

Thực lực như vậy, không chỉ dọa Trương hội trưởng, mà còn dọa cả những người xung quanh.

Ở đây không thiếu cường giả, tự nhiên có thể nhìn ra, song phương không hề nường tay. Thanh vũ khí kia của Trương hội trưởng, cũng là hàng thật giá thật, hơn nữa danh tiếng không nhỏ, Trương hội trưởng từng dùng nó chém giết quái vật cấp năm, cho nên đặt tên cho nó là “Trảm Yêu”!

Không ngờ, một thanh danh đao, lại gãy ở tối nay.

Nhìn Trảm Yêu biến thành cục đồng nát sắt vụn, Trương hội trưởng đau lòng không thôi, sắc mặt cũng lúc xanh lúc trắng.

Ông ta đứng tại chỗ ngẩn người hồi lâu, lúc này mới không cam lòng chấp tay nhận thua:

“Trần hội trưởng quả nhiên võ công cái thế, lão Trương tôi bội phục!”

Nói xong câu này.

Trương hội trưởng xoay người xuống đài, hơn nữa không dừng lại, trực tiếp rời khỏi võ đường.

Dù sao bị người ta đánh bại chỉ trong một chiêu, nào còn mặt mũi tiếp tục ở lại uống rượu ăn thịt?

...

Trong mắt Trần Nghiệp và Triệu Tranh.

Trần hội trưởng vừa rời, thật sự quá ngẫu!

Đặc biệt là lúc Trần hội trưởng không tay bóp nát danh đao “Trảm Yêu” thành một cục, quả thực ngẫu bá cháy.

Nhìn thấy sự phụ cường hãn như vậy, hai mắt Triệu Tranh sáng lên lấp lánh, vẻ mặt sùng bái.

Trần Nghiệp cũng tràn ngập vui mừng.

Tuy rằng hãn lên đài, có thể làm tốt hơn Trần hội trưởng.

Nhưng, thân là con trai, hãn càng thích nhìn cha thành rồng!!

Quan trọng nhất là, Trần hội trưởng vừa rời không tay tiếp bạch nhận, chính là dùng Haki Vũ Trang, hơn nữa dùng rất tốt.

Đối với việc có thể giúp cha trang bức, Trần Nghiệp tỏ vẻ rất vui.

Cho dù trong mắt người ngoài.

Thực lực Trần hội trưởng vừa rời thể hiện ra, cũng có thể gọi là khủng bố.

Chiêu thức hai tay biến thành màu đen kia, quả thực khiến người ta chưa từng nghe thấy!

Lại có thể khiến thân thể con người cứng rắn như hợp kim?

Sau khi yến tiệc kết thúc.

Ngay cả Ba Lệ Minh cũng nhin không được hỏi:

“Sư đệ, vừa rồi đệ dùng là võ công hoành luyện? Là môn phái nào? Ta lại chưa từng nghe nói qua.”

“Sư huynh, muốn học à?” Trần hội trưởng cười híp mắt nói:
“Ta dạy huynh nha!”

Dạy Ba Lệ Minh.

Đương nhiên là đã được Trần Nghiệp cho phép.

Kỳ thật ý của Trần Nghiệp là, về Haki Vũ Trang, Trần hội trưởng muốn truyền cho ai thì truyền.

...

Ngày hôm sau.

Trần Nghiệp tìm cha.

“Cha, ngày kia là tết rồi, cha không về sao?”

Trần hội trưởng lắc đầu.

“Bên này còn nhiều việc phải làm, ý sư bá con là, cứ để cha ở lại Kinh Thành, làm phó hội trưởng, sau này, cha có thể sẽ thường trú ở Kinh Thành.”

Trần hội trưởng trước kia, kỳ thật cũng kiêm nhiệm phó hội trưởng của tổng hội.

Chỉ có điều, phó hội trưởng đó chỉ là chức vụ hư danh.

Phó hội trưởng được bổ nhiệm bây giờ, mới là phó hội trưởng thực sự có quyền lực.

Trần Nghiệp có chút kinh ngạc: “Nhanh như vậy sao? Sư bá không sợ người khác có ý kiến?”

“Sư bá con là người nóng tính.” Trần hội trưởng cười nói:

“Theo lời sư bá con nói, thăng chức cũng giống như luyện võ, cũng phải nhất cổ tác khí.”

Trần Nghiệp: “...”

Hắn từng lăn lộn trong công sở, đương nhiên biết, cho dù là công ty tư nhân nhỏ, thăng chức cũng không thể nhất cổ tác khí, huống chi là “doanh nghiệp nhà nước”.

Đương nhiên, Ba Lệ Minh có thực lực, có thể tùy hứng!

Ba Lệ Minh bây giờ, thực lực sợ là đã không thua Tần Mộc Âm. Cường giả như vậy, cho dù cấp trên có ý kiến gì, cũng phải cân nhắc ý kiến của Ba Lệ Minh!

“Vậy cha bận thì bận, cũng phải chú ý nghỉ ngơi, bảo trọng thân thể!”

Trần Nghiệp nhìn ra được, trong lòng cha hắn Trần hội trưởng, còn có hùng tâm tráng chí.

Nếu không, cũng sẽ không làm buổi tiệc tối qua, còn ra oai như vậy.

Cha đã muốn tiếp tục phấn đấu, thân là con trai, Trần Nghiệp nhất định phải ủng hộ.

“Nhưng mà mẹ ở nhà một mình ăn tết, con sợ mẹ buồn, cho nên định hôm nay về nhà bồi mẹ.”

Trần Nghiệp lại nói.

Trần hội trưởng nghe vậy, nói: “Mẹ con ở nhà đúng là buồn, con về cũng tốt, đợi bên này ổn định, cha sẽ đến đón bà ấy.”

Dừng một chút.

Trần hội trưởng đột nhiên lại nói: “Con ở nhà với mẹ ăn tết xong, trước tiên đừng về trường, cuối tháng đến chỗ cha.”

“Cha, có chuyện gì sao?”

“Ừ, giúp cha qua bí cảnh số 30!”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

“Cha, tiến độ bí cảnh của cha, đã đến số 30 rồi?”

“Sao? Có gì nghi vấn sao?”

Trần Nghiệp đúng là có rất nhiều nghi vấn.

Theo hắn biết, trong nước có thể đến bí cảnh số 28, 29, ít nhất cũng là cường giả cấp sáu rồi...

Cha hấn đột phá cảnh giới võ đạo mới có cấp sáu, hình như không quá hợp lý.

Thấy bộ dạng con trai, sắc mặt Trần hội trưởng có chút không tự nhiên, nhưng vẫn mở miệng giải thích:

“Tiền độ bí cảnh của cha, là được sư bá con kéo lên.”

“Đồng đội của sư huynh trong bí cảnh số 20 xảy ra chút ngoài ý muốn, không quay về... Sư huynh lại không tin tưởng người khác, cho nên ông ấy đợi cha hai năm, để cha làm đồng đội của ông ấy.”

“Nhưng mà, nền tảng lúc trước của cha đánh quá kém, cho dù dưới sự giúp đỡ của sư huynh, thông qua bí cảnh số 29, tổng thuộc tính cũng chỉ khoảng 2800, không giống như sư huynh và Tần đội trưởng, nền tảng tốt, tổng thuộc tính đều khoảng năm nghìn.”

“Tổng thuộc tính của sư bá con bây giờ, đã đạt đến bốn nghìn chín. Vị Tần đội trưởng kia, e rằng chỉ riêng thuộc tính tinh thần, đã đột phá năm nghìn rồi.”

Nói đến đây.

Trần hội trưởng đột nhiên không nhận được nói: “Có đôi khi, cha rất hâm mộ các con, hận không thể sinh sau hai mươi năm, cùng các con tổ đội.”

Ông nói, là Trần Nghiệp và Đường Tử Trần lần nào cũng siêu thần.

“Ồ...” Trần Nghiệp không nhận được nhắc nhở: “Cha, nếu cha sinh sau hai mươi năm, e rằng bây giờ còn chưa có con.”

Trần hội trưởng ngẩn người.

Hình như đúng là vậy...

“Tóm lại, bây giờ cảnh giới võ đạo của cha đã lên, thuộc tính lại hơi thiếu, cho nên định tháng sau, đi khiêu chiến bí cảnh số 30, con đến giúp cha!”

Trần hội trưởng nói: “Ngay cả Tần đội trưởng con cũng chịu giúp, không lẽ đến lượt cha con, con lại không chịu giúp sao?”

“Cha nói gì vậy?” Trần Nghiệp vội vàng nói: “Con đương nhiên không vấn đề, chỉ có điều bí cảnh số 30 không phải

chuyện nhỏ, cha có muốn suy nghĩ lại không?”

Chương 335 - Thế giới nguy hiểm như vậy sao?

Trần hội trưởng nói: “Bí cảnh số 30 đúng là rất nguy hiểm, nếu không có con, cha khẳng định sẽ không nghĩ đến... Nhưng mà, bây giờ có con ở đây, cha rất yên tâm.”

“Vậy được, cuối tháng con đến.”

Trần Nghiệp lập tức đáp ứng.

Còn về bí cảnh số 8 của mình, chỉ có thể để Đường Tử Trần đợi thêm rồi.

Dù sao Đường Tử Trần cũng đã đợi hần hai ba lần rồi, cũng không kém lần này.

Khoan đã...

Hình như sau lần bí cảnh tới, chính là bí cảnh toàn dân tháng năm...

Thực ra.

Trần hội trưởng muốn nhanh chóng vượt qua bí cảnh số 30, còn có nguyên nhân khác.

Ví dụ như, ông đã từ Ba Lệ Minh biết được, thành công vượt qua bí cảnh số 30, có thể nhận được một phần thưởng liên quan đến năng lực.

Đến lúc đó, ước chừng có thể để thực lực của ông tiến thêm một bước!

Nếu ông thật sự muốn ngồi vững vị trí hội trưởng, thì cần phải có đủ thực lực.

Luôn dựa vào Ba Lệ Minh, người khác cũng chỉ khẩu phục tâm không phục.

Ngoài ra.

Ba Lệ Minh cũng hy vọng Trần hội trưởng có thể nhanh chóng vượt qua bí cảnh số 30, để tiếp tục cùng ông ta cày bí cảnh.

Thậm chí, Ba Lệ Minh đã đề nghị, có thể giúp Trần hội trưởng, xông bí cảnh số 30. Chỉ là bị Trần hội trưởng tìm có từ chối.

Bởi vì Trần hội trưởng có một người con trai lợi hại hơn!

Đã có người lợi hại hơn, đương nhiên phải dùng rồi...

...

Chiều hôm đó.

Trần Nghiệp rời khỏi kinh thành, bước lên chuyến tàu trở về quê nhà.

Đường Tử Trần và Triệu Tranh, lại ở lại.

Triệu Tranh là bị Trần hội trưởng giữ lại.

Dù sao cũng là đồ đệ, Trần hội trưởng phải tận tâm làm tròn trách nhiệm của sư phụ, nhân dịp Triệu Tranh nghỉ, chỉ dạy Triệu Tranh một chút.

Thành thật mà nói, đối với thực lực hiện tại của Triệu Tranh, Trần hội trưởng vô cùng kinh ngạc.

Đặc biệt là khi ông biết được, tổng thuộc tính hiện tại của Triệu Tranh, đã đạt đến hơn 1700 điểm, càng thêm cảm thán không thôi.

Dùng lời của Trần hội trưởng mà nói: “Nền tảng tốt như vậy, tương lai thành tựu của Triệu Tranh, nhất định có thể vượt qua ông!”

Về phần Đường Tử Trần, là bởi vì cha của nàng, một thời gian trước, đã được điều đến kinh thành.

Ừm!

Là Trần hội trưởng ở phía sau ra tay...

Làm như vậy, tự nhiên vẫn là vì con trai mình, tương lai đến cửa cầu hôn, có thể không bị nhạc phụ làm khó dễ.

Cho nên.

Đường Tử Trần sẽ ở kinh thành ăn Tết.

Như vậy cũng tốt.

Dù sao kinh thành là nơi ngoại hồ tàng long, ở kinh thành ăn Tết, đối với nàng cũng an toàn hơn một chút.

...

Tối hôm đó.

Trần Nghiệp trở về quê nhà.

Đối với việc con trai có thể về nhà cùng mình ăn Tết, mẹ Dương Dung Chi rất vui mừng.

Vừa đúng lúc công ty cũng cho nhân viên nghỉ, ngày hôm sau, bà liền dẫn Trần Nghiệp, đến nhà ông ngoại Trần Nghiệp ăn Tết.

Nhà ông ngoại rất náo nhiệt, bởi vì anh chị em của Dương Dung Chi không ít, Trần Nghiệp chỉ tính riêng cậu cũng đã có ba người.

Thêm cả những anh chị em họ nữa.

Ăn Tết tụ tập lại với nhau, đủ một nhà lớn người.

Thực ra Trần Nghiệp rất thích loại này.

Người đông mới náo nhiệt, không khí Tết cũng đủ đầy.

Cái Tết này cũng trôi qua rất thuận lợi, không xảy ra chuyện cầu huyết nào.

Cho dù là ba cậu mợ của hắn, hay là những anh chị em họ, thái độ đối với Trần Nghiệp đều rất tốt, tỏ ra rất nhiệt tình.

Có thể là bởi vì, cha mẹ của Trần Nghiệp đều rất giỏi!

Đặc biệt là Trần hội trưởng.

Tối hôm đó, Trần hội trưởng một tiếng vang danh, chỉ lộ một tay, đã dọa lui nhiều cao thủ, tin tức đã truyền đến đây, khiến ông ngoại các cậu, đều rất hãnh diện.

Hiện tại Dương gia này, ở địa phương đã là sự tồn tại không ai dám trêu chọc.

Trần Nghiệp ở quê nhà, đợi đến khi mẹ đi làm, mới rời đi trở về kinh thành.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Thoáng chốc.

Lại nửa tháng trôi qua.

Hôm nay.

Là ngày 1 tháng 3.

Cũng là ngày bí cảnh mở ra.

Trong một phòng nghỉ của tòa nhà trụ sở Hiệp hội Dị Năng.

Hai cha con đang ngồi đối diện nhau, chờ đợi bí cảnh mở ra.

“Cha, lát nữa vào bí cảnh, có thể nghe con sắp xếp không?”

Trần Nghiệp cẩn thận dò hỏi.

Dù sao người trước mắt, là cha hấn!

Cho dù hấn có thực lực mạnh hơn nữa, cũng phải khách sáo một chút.

Trần hội trưởng nhìn con trai một cái, rất phối hợp gật đầu nói:

“Không vấn đề!”

Lý do đồng ý sáng khoái như vậy.

Đương nhiên là bởi vì, chiến tích trước đây của con trai quá huy hoàng.

Đã liên tục bảy lần bí cảnh, lần nào cũng siêu thần!

Nghe thấy cha nguyện ý phối hợp, Trần Nghiệp lập tức lộ ra nụ cười.

Rất nhanh.

Dấu ấn hoa mai trên cánh tay của hai người bắt đầu nóng lên, điều này có nghĩa là, bí cảnh đã mở ra.

Hai cha con liền nắm tay nhau, cùng nhau biến mất tại chỗ.

...

Khi Trần Nghiệp khôi phục thị lực.

Phát hiện đã đến một nơi hoang vu hẻo lánh.

Xung quanh núi non trùng điệp, cây cối xanh tươi, cảnh sắc rất đẹp.

Chỉ là thời tiết dường như không tốt lắm, âm u, bất cứ lúc nào cũng có thể mưa.

Hoang vu hẻo lánh, Trần Nghiệp cũng không nhìn ra được, đây là thế giới gì.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Sắc mặt Trần Nghiệp đột nhiên biến đổi.

Hắn phát hiện, chỉ có một mình hắn ở đây.

Cha hắn, Trần hội trưởng, không thấy bóng dáng!

“Cha?”

Trần Nghiệp gọi một tiếng.

Xung quanh trống rỗng, không thấy hồi âm.

Tức thì!

Trần Nghiệp có chút hoảng hốt.

Nếu để lạc mất cha hắn, vậy chẳng phải là xong đời sao?

“Cha!!”

Trần Nghiệp lại hô lớn, lo lắng tìm kiếm khắp nơi.

【 Phát hiện thân phận của ngài là trợ thủ, bí cảnh lần này sẽ không nhận được bất kỳ phần thưởng nào... 】

【 Thời gian ngài ở lại bí cảnh lần này, liên quan đến chủ thuê của ngài, khi chủ thuê của ngài hoàn thành nhiệm vụ hoặc tử vong, ngài sẽ rời khỏi bí cảnh này. 】

Âm thanh nhắc nhở của bí cảnh vang lên.

Khiến Trần Nghiệp bình tĩnh lại một chút.

Rõ ràng là trong quá trình dịch chuyển, đã khiến hắn và Trần hội trưởng tách ra. Đây là hành vi của bí cảnh, cha hắn, Trần hội trưởng tạm thời hắn là vẫn an toàn.

Việc cấp bách hiện nay.

Là nhanh chóng tìm được cha hắn!

Ngoài ra, Trần Nghiệp còn phải sớm làm rõ, đây là một thế giới như thế nào.

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp trực tiếp nhảy lên, đập Geppo bay lên không trung.

Tại sao đột nhiên lên trời?

Bởi vì đứng cao nhìn xa!

Rất nhanh.

Trần Nghiệp liền nhìn thấy, phía trước bên trái có một con sông lớn, bên bờ sông, có một ngôi làng.

Khi Trần Nghiệp nhìn thấy ngôi làng ven sông đó, trong lòng lại giật mình!

Theo thuộc tính tinh thần tăng lên, trí nhớ của Trần Nghiệp cũng càng ngày càng tốt, những hình ảnh đã từng nhìn thấy, chỉ cần nhìn thấy lại, cơ bản đều có thể nhớ lại.

Ngôi làng đó, Trần Nghiệp vừa nhìn đã thấy quen thuộc, sau đó rất nhanh nhớ lại, đã từng thấy trong bộ phim nào...

“Hy vọng là mình nhớ nhầm!”

Trần Nghiệp lẩm bẩm một câu, sắc mặt có chút khó coi.

Nếu thật sự là thế giới điện ảnh trong ký ức, vậy thì rất phiền phức.

Một lát sau.

Trần Nghiệp đến gần ngôi làng.

Hắn không lập tức vào làng, mà chọn ẩn nấp ở gần đó, cẩn thận quan sát ngôi làng.

Đây là một ngôi làng trông rất yên bình, dân làng sống bằng nghề đánh cá, hầu như nhà nào cũng có lưới đánh cá.

Bên bờ sông, neo đậu một số thuyền gỗ.

Lúc này đã gần trưa, không ít nhà đang nấu cơm, khói bếp trên mái nhà, bốc lên nghi ngút.

Trong lòng Trần Nghiệp đã có dự cảm không lành.

Dù thế nào đi nữa.

Vẫn phải đối mặt với những gì cần đối mặt.

Chương 336 - Thi thể? Đều cho cá ăn rồi

Quan sát một lát sau.

Hắn liền chuẩn bị vào làng dò xét.

Khi Trần Nghiệp xuất hiện trong làng.

Lập tức thu hút sự chú ý của dân làng.

Chủ yếu là Trần Nghiệp mặc một thân trang phục hiện đại, đối với ngôi làng có vẻ như xã hội cổ đại này, thật sự quá kỳ lạ.

Thêm vào đó Trần Nghiệp là một người đầu trọc, không ít dân làng, đều cho rằng Trần Nghiệp là phiên tăng đến từ ngoại vực!

Trần Nghiệp cũng không lén lút, đường hoàng vào làng.

Thực ra hắn có thể lén lút thay bộ áo dài vải gai của dân làng, nguy trang một chút.

Lý do không làm như vậy là vì những dân làng này đều không giàu có, có thể một bộ quần áo đối với họ là một trong những tài sản quan trọng nhất của gia đình. Nếu bị Trần Nghiệp lấy đi, chẳng phải họ sẽ khóc chết sao?

Trần Nghiệp gần như đã đi dạo quanh toàn bộ ngôi làng.

Nhìn những cảnh tượng quen thuộc này, sắc mặt hắn càng ngày càng ngưng trọng.

Bởi vì hắn cơ bản có thể xác định, đây chính là thế giới điện ảnh trong ký ức!

Một thế giới rất nguy hiểm.

Lúc này.

Cuối cùng có người không nhận được, tiến lên hỏi.

“Vị đại sư này, không biết ngài đến thủy trại chúng ta có việc gì? Hóa duyên sao?”

“Ta không phải người xuất gia, ta là Khu Ma Nhân!”

Trần Nghiệp nói: “Thuận đường đi ngang qua đây, phát hiện nơi này của người có yêu khí, nên tới xem thử.”

“A? Có yêu khí?”

Tên thôn dân này đầu tiên là giật mình, sau đó vẻ mặt nghi hoặc nhìn Trần Nghiệp: “Nhưng chúng ta ở đây, vẫn luôn bình an vô sự! Chưa từng có yêu quái quấy phá.”

Trong lòng Trần Nghiệp khẽ động.

Không có yêu quái quấy phá?

Vậy là cốt truyện vẫn chưa bắt đầu?

“Gần đây ở đây có xảy ra chuyện gì kỳ lạ không?”

“Chuyện kỳ lạ?”

Tên thôn dân này trực tiếp lắc đầu nói: “Không có!”

“Thật sự không có sao?” Trần Nghiệp lại truy vấn một câu.

Thôn dân lúc này mới nghiêm túc suy nghĩ một chút, rồi nói: “Nói đến chuyện kỳ lạ, hai tháng trước, có một tên buôn người, chạy đến đây muốn bắt cóc trẻ con, bị chúng ta bắt được đánh chết ném xuống hạ du rồi.”

Trần Nghiệp lại hỏi: “Đứa trẻ bị bắt cóc kia, có phải là bé gái? Tên là Trường Sinh?”

“Á? Người làm sao biết được?” Thôn dân rất kinh ngạc.

Trần Nghiệp lại thở dài, nói: “Tên buôn người bị các người đánh chết kia, kỳ thực là một đại thiện nhân, thường xuyên giúp đỡ người khác. Hôm đó hắn thấy Trường Sinh suýt nữa rơi xuống nước, nên đã cứu nàng. Kết quả các người không chỉ hiểu lầm hắn, còn đánh chết hắn...”

“Khó trách, ta thấy thôn các người này, luôn bị một cổ oán khí bao phủ, xem ra, người bị các người đánh chết kia, rất nhanh sẽ biến thành yêu quái, quay lại báo thù!”

Những điều này không phải là Trần Nghiệp nói bừa.

Trong nguyên tác.

Đúng là như vậy.

Đối với loại Ngư Yêu chết oan uổng này, Trần Nghiệp rất đồng tình, cho nên mới nói thêm hai câu.

“Á? Vậy phải làm sao bây giờ?”

Tên thôn dân kia có chút hoảng hốt, nhưng vẫn cảnh giác, sợ bị lừa.

Hắn suy nghĩ một chút, nói: “Đại sư, không biết mời ngài làm một buổi pháp sư, tiêu trừ oán khí, đại khái cần bao nhiêu tiền?”

Trần Nghiệp trải qua nhiều chuyện như vậy, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra sự đề phòng của đối phương.

Ước chừng nếu Trần Nghiệp nói giá cao, đối phương lập tức sẽ thoái thác. Chỉ có nói ít tiền, đối phương mới có khả năng đồng ý, coi như bỏ tiền mua yên tâm.

“Đây là nhân quả của các người, không thể tránh khỏi.”

Nói xong câu đó.

Trần Nghiệp trực tiếp bước đi.

Tên thôn dân kia cũng người lại, chắc là không ngờ, tên đầu trọc trước mắt này, lại không theo lẽ thường.

Đợi Trần Nghiệp thật sự đi rồi.

Hắn mới có chút tin tưởng, những gì Trần Nghiệp nói, có thể là thật.

“Đại sư! Đại sư...”

Thôn dân vội vàng đuổi theo.

Hắn là thôn trưởng của thủy trại này, đương nhiên không muốn thủy trại xảy ra chuyện.

Chỉ là, vừa đuổi ra khỏi thủy trại, thôn trưởng liền không tìm thấy bóng dáng Trần Nghiệp nữa.

Một lát sau.

Thôn trưởng ưu tư lo lắng trở về thôn.

Hắn suy nghĩ một chút, vẫn không yên tâm, trực tiếp tìm đến nhà Trường Sinh.

“Thôn trưởng?”

Thấy thôn trưởng đến, một người đàn ông trung niên, vội vàng nhiệt tình tiếp đón: “Ngài sao lại đột nhiên đến đây? Trưa nay ăn cơm chưa? Hay là ở lại đây ăn cùng ta một chút?”

Người đàn ông trung niên này, chính là cha của Trường Sinh.

Mở đầu bộ phim bị Ngư Yêu cắn, ở dưới nước bị lôi qua kéo lại, thật xui xẻo.

Đương nhiên, hắn cũng không oan uổng, lúc đánh chết vị thiện nhân kia, hắn ra tay tàn nhẫn nhất.

Thôn trưởng không có ý khách sáo, trực tiếp hỏi: “Con gái người Trường Sinh đâu?”

Nghe vậy, cha Trường Sinh theo bản năng nói: “Đang ở trong phòng chơi đồ!”

“Gọi nó ra đây, ta có việc muốn hỏi nó!”

Thôn trưởng vừa nói, vừa trực tiếp ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh.

Thấy vẻ mặt nghiêm túc của thôn trưởng, cha Trường Sinh tuy nghi hoặc, nhưng cũng không chậm trễ, trực tiếp trở về phòng, bế con gái Trường Sinh ra.

Trường Sinh là một bé gái, nhìn qua mới sáu bảy tuổi.

Cha nàng sợ thôn trưởng dọa con gái, liền nói trước: “Thôn trưởng, tình hình của Trường Sinh nhà ta ngài cũng biết, nói chuyện không được rõ ràng... Có chuyện gì sao?”

Thôn trưởng đương nhiên biết tình hình của Trường Sinh.

Dù sao thủy trại chỉ có từng này người, tổng cộng cũng chỉ vài chục người. Mỗi nhà có chuyện gì, đều không thể qua tai hắn.

Đứa trẻ Trường Sinh này có bệnh bẩm sinh, cho dù năm nay đã bảy tuổi, vẫn chỉ nói được hai từ.

Trong nguyên tác, Trường Sinh xuất hiện không ít cảnh, kết quả cũng chỉ nói được những từ như “Mẹ”, “Ngốc” các loại.

“Trường Sinh à!”

Thôn trưởng nở nụ cười hiền từ, khom lưng hỏi: “Ta hỏi ngươi, hai tháng trước, có một người xấu bị mọi người đánh chết, ngươi còn nhớ không?”

Trẻ con sáu bảy tuổi, trí nhớ đã khá hoàn thiện.

Trường Sinh suy nghĩ một chút, gật đầu.

Trông rất ngoan ngoãn!

“Thôn trưởng, tự nhiên sao lại nhắc đến chuyện này?” Cha Trường Sinh vội vàng nói: “Sau chuyện đó, con bé đã gặp ác mộng mấy ngày mới quên...”

“Ngươi im miệng!”

Thôn trưởng ngắt lời: “Đợi ta hỏi xong rồi hãy nói.”

Có thể thấy, thôn trưởng vẫn khá có uy nghiêm.

Cha Trường Sinh lập tức không dám hé răng nữa.

Thôn trưởng quay sang Trường Sinh, lại nở nụ cười hiền từ: “Trường Sinh, nói cho ta biết, lúc đó có phải ngươi đang chơi ở ven sông không?”

Trường Sinh gật đầu...

...

Sau một hồi hỏi han.

Thôn trưởng cuối cùng cũng hiểu rõ, hai tháng trước, thật sự là một hiểu lầm...

“Ôi chao! Chuyện này lớn rồi!!”

Thôn trưởng thở dài than ngắn, vẻ mặt hối hận.

Lúc đó kỳ thực hẳn cũng có mặt, nhưng hẳn không ngăn cản dân làng ra tay.

“Thôn trưởng, rốt cuộc là sao?” Cha Trường Sinh lại hỏi.

Thôn trưởng không giấu giếm, kể lại chuyện gặp Trần Nghiệp, những điều Trần Nghiệp nói.

Nói xong, thôn trưởng hận hận nói: “Hôm đó chính là ngươi ra tay tàn nhẫn nhất, cũng là ngươi dẫn đầu... Sao ngươi không hỏi rõ ràng, đã đánh chết người ta rồi?”

“Ôi chao! Thôn trưởng, lúc đó tình hình như vậy, ta nào biết được nhiều như thế? Thấy có người bắt cóc con, ta nóng đầu liền xông lên.”

Cha Trường Sinh rõ ràng không xem ra gì.

Bởi vì thời buổi này, chết một hai người, quá bình thường.

“Hơn nữa, lúc đó tiểu tử kia, thi thể đều cho cá ăn rồi, nó còn có thể thành yêu? Ta làm sao mà tin được?”

“Dù ngươi tin hay không, trong thôn cũng phải có sự đề phòng!”

Thôn trưởng suy nghĩ một chút, nói: “Chiều nay ta đến trấn trên, mời một Khu Ma Nhân về làm pháp sự... Chuyện là do ngươi gây ra, số tiền này, nhà ngươi phải chi phần lớn.”

Nói xong câu đó.

Thôn trưởng liền xoay người rời đi.

“Ê! Thôn trưởng, thôn trưởng...”

Cha Trường Sinh còn muốn nói gì đó, nhưng thôn trưởng đã rời đi.

Chương 337 - Tây Du Hàng Ma

Trần Nghiệp không đi xa.

Hắn ở trên núi bên cạnh thủy trại.

Mọi chuyện vừa xảy ra, đều bị hắn nhìn thấy hết.

Sắc mặt hắn bình tĩnh, lại hỏi tướng lại cốt truyện một lần nữa, sau đó mới rời khỏi đây, đi tìm tung tích của Trần Hội Trường.

Thoáng chốc.

Đã là hai tháng sau.

Trong hai tháng này, Trần Nghiệp vẫn luôn tìm kiếm tung tích của cha mình.

Kết quả không thu hoạch được gì!!

Theo thời gian trôi qua, tâm trạng của Trần Nghiệp cũng ngày càng tồi tệ.

Bởi vì, nơi này là thế giới của 《 Tây Du Hàng Ma Thiên 》 !

Có thần phạt pháp lực ngập trời tồn tại!!

Đối với những người ngoại lai như bọn họ, thế giới này vô cùng nguy hiểm.

Mặc dù nói, Trần Nghiệp chỉ là người hỗ trợ, nếu người thuê xảy ra tai nạn tử vong, hắn có thể trở về thế giới hiện thực.

Nhưng mà... lần này người thuê, lại là cha hắn!!

Trần Nghiệp tuyệt đối không thể chấp nhận, Trần hội trưởng xảy ra bất trắc.

Hơn nữa, không tìm được Trần hội trưởng, Trần Nghiệp cũng không biết nhiệm vụ là gì, mỗi ngày chỉ có thể lang thang vô định, cũng không biết nên làm gì.

“Bí cảnh chết tiệt, đây là đang chơi trò gì vậy?”

Trần Nghiệp rất tức giận!

Bí cảnh cưỡng ép chia cắt hai cha con bọn họ, lại không cho một chút gợi ý, để hắn làm sao bảo vệ Trần hội trưởng?

Hai tháng trôi qua, tin tốt duy nhất, chính là hấn lại mạnh hơn rồi...

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 9420.

Tinh thần: 2206.

Sức mạnh: 9420.

Nhanh nhẹn: 9420.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

.....

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Ngoại trừ thuộc tính tinh thần, ba thuộc tính khác của hấn, đã hơn chín nghìn.

Chỉ cần thêm hai tháng nữa, ba thuộc tính của hấn, đều có thể phá vụn!

Ngoài ra.

Gần đây Trần Nghiệp cũng ngày càng thường xuyên nằm mơ thấy Saitama, Saitama trong mơ, vì nguyên nhân rụng tóc, cũng cạo trọc đầu cho mình, ánh mắt ngày càng đờ đẫn...

Trần Nghiệp có một loại dự cảm.

Có lẽ không bao lâu nữa, bí mật của giấc mơ này, sẽ chân chính bày ra trước mặt hấn.

Ở trong xã hội cổ đại hai tháng.

Trần Nghiệp cũng thay đổi rất nhiều.

Hấn bây giờ, một thân trường bào hiệp sĩ cổ đại, phong trần mệt mỏi, không còn nhìn thấy chút bóng dáng nào của người hiện đại nữa.

Hai tháng sau.

Trần Nghiệp lại một lần nữa trở về thủy trại trước đó.

Kỳ thực hai tháng này, hấn cũng đã quay lại vài lần...

Vì nơi này là nơi bắt đầu cốt truyện, cho nên hắn vẫn luôn rất quan tâm.

Trần Nghiệp tin tưởng, nếu như vẫn luôn không tìm được Trần hội trưởng, đi theo cốt truyện, nhất định có thể tìm được.

Bởi vì, nếu cha hắn đã đến thế giới này, chắc hắn nhiệm vụ khẳng định không thể tách rời khỏi cốt truyện.

.....

Thủy trại ngày hôm nay.

Không còn bầu không khí hòa bình như trước nữa.

Ngược lại, toàn bộ thủy trại, đều tràn ngập sự hoảng sợ!

Sự thay đổi như vậy, lập tức khiến Trần Nghiệp chú ý.

Hắn nhớ rõ, lần trước sau khi nhắc nhở thôn trưởng, chiều hôm đó, thôn trưởng đã đi đến trấn trên tìm một đạo sĩ đến làm một buổi pháp sự.

Kết quả đương nhiên là chẳng có tác dụng gì, chỉ có thể an ủi lòng người.

Lúc đầu, dân làng nghe nói sẽ có yêu quái xuất hiện, còn có chút hoang mang lo sợ, liên tiếp mấy ngày không dám xuống nước.

Đợi đến sau này, Ngư Yêu vẫn luôn không xuất hiện, mọi người cũng buông lỏng cảnh giác, nên làm gì thì làm.

Thủy trại cũng khôi phục lại như trước!

Không ngờ, hôm nay lại có biến hóa.

Trần Nghiệp hơi dò hỏi, liền biết Ngư Yêu đã xuất hiện, xuất hiện vào ngày hôm qua, hơn nữa cướp đi sinh mạng của cha Trường Sinh.

Chết một người.

Lập tức khiến toàn bộ thủy trại, đều rơi vào trong sợ hãi.

Mọi người rút cuộc hiểu rõ, vị đầu trọc khu ma nhân mà thôn trưởng gặp phải trước đó, là thật sự không nói bậy.

Yêu quái báo thù đã đến...

Trần Nghiệp không lộ diện.

Chỉ trốn trong bóng tối quan sát.

Hắn đương nhiên có thể dễ dàng giải quyết Ngư Yêu, nhưng hắn không muốn!

Bởi vì, người đã xem phim như hắn biết, Ngư Yêu kỳ thực là Như Lai an bài cho nhân vật chính “Trần Huyền Trang” lịch luyện, cũng là một trong những đồ đệ Tây Du Thánh Kinh!

Tất cả đều đã được Như Lai an bài đầu vào đây.

Nếu hắn nhúng tay, giết chết Ngư Yêu, vạn nhất gây ra phản ứng khẩn cấp của Như Lai, chạy đến xử lý hắn thì sao?

Trần Nghiệp vô cùng tự tin đối với thực lực hiện tại của mình.

Nhưng hắn vẫn chưa mù quáng tự đại đến mức, cho rằng mình có thể đối kháng Như Lai!

Cho dù thế giới này, không phải Tây Du chính thống, giá trị vũ lực không bằng trong Tây Du chân chính, thân là Phật Tổ Như Lai, cũng không phải người thường có thể chọc vào.

Như “Như Lai Thần Chú” mà Trần Huyền Trang cuối cùng thi triển, có lẽ Đầu Trọc Đại Ma Vương chân chính, có thể một quyền đánh trả. Trần Nghiệp hiện tại, khẳng định không đỡ nổi.

.....

“Đạo trưởng đến rồi, đạo trưởng đến rồi...”

Trong thủy trại, bỗng nhiên xuất hiện tiếng hoan hô, cắt ngang dòng suy nghĩ của Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp nhìn qua, liền thấy thôn trưởng dẫn theo mấy đạo sĩ, vội vàng chạy đến thủy trại.

Tuy rằng hiện tại hắn cách hơi xa.

Nhưng với thuộc tính tinh thần hơn hai nghìn điểm của hắn, cùng với thính lực được tăng cường, vẫn có thể nghe rõ ràng lời nói của mọi người trong thôn.

“Đạo trưởng, yêu quái đó quá hung dữ, hôm qua còn ăn thịt cha của Trường Sinh...” Đây là lời thôn trưởng nói.

Vị đạo trưởng kia lập tức nói: “Không cần nói nhiều, ta đã cảm nhận được yêu khí nồng nặc! Yêu quái này, quả nhiên rất

hung mãnh!”

Thôn trưởng vội vàng nói: “Đạo trưởng, tất cả đều nhờ vào ngài, xin ngài lần này nhất định phải giúp chúng ta, trừ diệt yêu quái ăn thịt người này!”

“Yên tâm, giao cho chúng ta đi!”

Vị đạo trưởng kia nói xong, lập tức phân phó đồ đệ, mở đàn làm phép.

Trần Nghiệp sớm đã nhận ra.

Vị đạo trưởng này chính là đạo sĩ lừa đảo trong nguyên tác, căn bản không có năng lực trừ yêu.

Xem ra.

Cho dù đã được hần nhắc nhở, cốt truyện vẫn trở về quỹ đạo.

Không biết là sức mạnh sửa đổi của vận mệnh, hay là phía sau có bàn tay vô hình nào đó, đang ảnh hưởng đến tất cả những điều này?

Trần Nghiệp tiếp tục xem.

Những gì xảy ra tiếp theo, giống hệt với nguyên tác.

Không bao lâu sau.

Đạo sĩ lừa đảo bắt một con cá dơi, nói là hóa thân của yêu quái, đã bị hần tiêu diệt, để mọi người có thể yên tâm xuống nước.

Sau đó nhân vật chính Trần Huyền Trang xuất hiện, nói cá dơi không phải yêu quái.

Lời này không thể nghi ngờ là đang đánh vào mặt đạo sĩ lừa đảo, hai bên rất nhanh xảy ra tranh chấp, đạo sĩ lừa đảo bị chọc giận, vu oan Trần Huyền Trang, nói hần là đồng bọn của yêu quái, muốn dân làng xử tử hần.

Dân làng ngu muội, lập tức bắt Trần Huyền Trang, treo hần lên.

Gần như trùng khớp với nguyên tác.

Sau đó, đạo sĩ lừa đảo lại một lần nữa thè thốt, nói yêu quái đã bị giết, mọi người đã an toàn, có thể xuống nước.

Lúc đầu.

Dân làng còn không dám.

Đạo sĩ lừa đảo liền ép đồ đệ của mình xuống nước trước, dân làng thấy hấn không sao, lúc này mới yên tâm xuống nước ăn mừng.

Cùng lúc đó.

Thượng nguồn của dòng sông lớn, một con ngư yêu khổng lồ, nghe thấy động tĩnh bên này, đang nhanh chóng bơi về phía bên này.

Tiếp theo.

Chính là một cuộc tàn sát...

.....

Trần Nghiệp lúc này, đang đứng trên núi.

Tất cả những gì xảy ra ở đây.

Đều không thể thoát khỏi mắt Trần Nghiệp.

Tuy nhiên.

Trần Nghiệp không chú ý đến Ngư Yêu.

Ngược lại là mấy người lạ mặt xuất hiện thêm trong thủy trại, đã khơi dậy sự hứng thú của Trần Nghiệp.

Chương 338 - Luân Hồi Giả ra tay, cướp đoạt Vô Định Phi Hoàn

Mặc dù mấy người lạ mặt này, người nào người nấy đều ăn mặc như người cổ đại, trà trộn vào trong đám đông, gần như không khác gì dân làng.

Nhưng mà, bọn họ không thể tránh khỏi mắt Trần Nghiệp.

Ngay từ lúc đầu đến thế giới này, Trần Nghiệp đi dạo một vòng trong thủy trại, không phải là đi dạo một cách mù quáng.

Lúc đó hấn đã dựa vào trí nhớ siêu phàm, ghi nhớ tương mạo của tất cả dân làng trong thủy trại!

Bây giờ, mấy người lạ mặt này trà trộn vào, Trần Nghiệp tự nhiên có thể dễ dàng nhận ra bọn họ.

Đối với thân phận của nhóm người này.

Trong lòng Trần Nghiệp cũng đã có suy đoán...

Khi Ngư Yêu bắt đầu đại khai sát giới.

Mấy người lạ mặt kia, rốt cuộc ra tay.

Người đầu tiên ra tay, là một tráng hán!

Đối phương sở hữu cơ bắp siêu phát triển, thân hình cường tráng, hơn nữa sức mạnh kinh người.

Hắn chọn đúng thời cơ, lại được đồng đội phối hợp, nhảy xuống nước, ôm lấy Ngư Yêu, sau đó quát lớn một tiếng, dùng sức ném. Ngư Yêu to lớn, bị hắn ném lên bờ!

Cần biết, con Ngư Yêu này, thân hình còn lớn hơn cả heo mập, sánh ngang với trâu nước!

Trọng lượng ít nhất cũng vài trăm cân!

Đối phương vậy mà có thể trực tiếp ôm nó ném lên, đủ thấy, sức mạnh của người này mạnh mẽ.

Tuy rằng chút sức mạnh này, trước mặt Trần Nghiệp, giống như trẻ con...

Nhưng mà, trong số người bình thường, tuyệt đối là thần lực!

Trần Nghiệp hoài nghi, Luân Hồi Giả này, rất có thể đã tiêm huyết thanh siêu chiến binh cùng loại với Captain America.

Thân hình của đối phương, thật sự quá giống với Captain America.

Còn tại sao không biến thành siêu tội phạm?

Đó khẳng định là công lao của Chủ Thần Không Gian.

Vì trái Thanh Long mà Trần Nghiệp ăn, có thể bị bí cảnh cải biến, vậy Luân Hồi Giả sử dụng vật phẩm bị cải biến, loại bỏ tác dụng phụ, cũng rất bình thường.

Mà con Ngư Yêu này, cũng chỉ có chút thực lực ở dưới nước.

Một khi lên bờ, cũng chẳng khác gì những con cá khác, cùng lắm là to lớn hơn một chút.

Giấy giụa trên bờ vài cái, Ngư Yêu liền mất đi sức sống, sắp hiện nguyên hình.

Đúng lúc này.

Một Luân Hồi Giả đột nhiên nhảy ra, tay cầm đại đao, nhắm vào đầu Ngư Yêu, tay lên đao xuống.

“Phập!”

Vậy mà chặt đứt cả đầu Ngư Yêu.

Trần Huyền Trang đứng bên cạnh, ngây người ra.

Hắn còn muốn dùng “Ba trăm bài đồng dao” của mình, để cảm hóa Ngư Yêu!

Trần Nghiệp ở trên đỉnh núi xa xa, cũng hơi ngẩn ra.

Những Luân Hồi Giả này thật gan dạ! Trực tiếp giết chết Ngư Yêu? Thật sự không sợ Như Lai đến gây phiền phức?

“Tốt!”

“Yêu quái rốt cuộc đã chết!”

“Vị tráng sĩ này đã đánh chết yêu quái rồi!”

Dân làng bên cạnh, vẫn đang hoan hô.

Lúc này.

“Ầm ầm...”

Trên bầu trời, bỗng nhiên vang lên một trận sấm sét!

Cần biết, lúc này là ban ngày trời quang mây tạnh, ngay cả mây đen cũng không có, tiếng sấm sét lại càng lúc càng lớn.

Thậm chí, mọi người đều có thể nhìn thấy, có tia sét đáng sợ xuất hiện, lượn lờ trên bầu trời, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể giáng xuống.

Dưới uy thế của trời đất như vậy, dân làng vừa rồi còn đang hoan hô, lập tức im bật, sợ hãi nằm rạp trên mặt đất, run rẩy.

Trần Nghiệp trên đỉnh núi, cũng biến sắc, lập tức trốn vào dưới một tảng đá lớn bên cạnh.

Tia sét này không hề bình thường.

Không chừng là Như Lai sắp ra tay.

Ngay khi Trần Nghiệp cho rằng, mấy Luân Hồi Giả này, chắc hẳn sẽ chết không nghi ngờ.

Đột nhiên.

Chuyện kỳ lạ đã xảy ra.

Chỉ thấy một trong số những Luân Hồi Giả, vội vàng lấy ra một tấm phù lục, ném lên không trung.

Phù lục tự bốc cháy, vừa cháy vừa bay lên trời cao hơn.

Trần Nghiệp mắt tinh, nhìn thấy trên phù lục, viết hai chữ “Lão Quân”.

Khi phù lục cháy hết, liền phát ra một đạo lưu quang, bắn vào không trung biến mất không thấy.

Sấm sét đầy trời, cũng gần như đồng thời biến mất không thấy.

Trên bầu trời, lại khôi phục sự yên bình.

Mấy Luân Hồi Giả thấy vậy, lập tức thở phào nhẹ nhõm, sau đó trên mặt lộ ra nụ cười.

Nhìn thấy cảnh này.

Trần Nghiệp vô cùng kinh ngạc!

Tấm phù lục đó là thứ gì?

Vậy mà có thể dọa lui Như Lai? Lão Quân? Là Thái Thượng Lão Quân sao?

Phù lục của Thái Thượng Lão Quân, tại sao lại xuất hiện trong tay những Luân Hồi Giả này? Bọn họ rõ ràng trông rất yếu, chỉ cần Trần Nghiệp muốn ra tay, trong phút chốc có thể giết chết tất cả những tên này.

Chỉ có thể nói, quả nhiên là Luân Hồi Giả, luôn có một vài thứ kỳ lạ.

Đương nhiên, Trần Nghiệp không hâm mộ.

Theo hắn thấy, thực lực của bản thân, mới là quan trọng nhất.

.....

Ngư Yêu hiển nhiên là mục tiêu nhiệm vụ của Luân Hồi Giả.

Sau khi bọn họ thành công tiêu diệt Ngư Yêu, trên mặt đều mang theo nụ cười.

Sau đó.

Những người này tìm kiếm xung quanh một vòng, thấy không có gì phát hiện, lại nhìn chăm chăm vào Trần Huyền Trang...

“Này, các người làm gì vậy?”

“Ta cũng là khu ma nhân!”

“Đừng mà! Có chuyện gì có thể từ từ nói mà...”

Trần Huyền Trang bị dọa đến mức kêu la oai oái.

Bởi vì những người này, không chỉ bắt hấn, trong đó tên cầm đại đao kia, còn liên tục dùng đao khoa lên cổ hấn, ra vẻ muốn chém đầu.

Trần Nghiệp nhìn ra được, mục tiêu của những người này không phải Trần Huyền Trang, bọn họ làm như vậy, hẳn là muốn dẫn dụ ai đó ra.

Quả nhiên.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Một bóng người, từ ngôi nhà bên cạnh lao ra, một cước đá vào Luân Hồi Giả cầm đao kia.

Người đột nhiên xuất hiện, chính là nữ chính Đoạn tiểu thư.

Mà Luân Hồi Giả kia nhìn thấy Đoạn tiểu thư xuất hiện, hai mắt sáng lên, không những không né tránh, ngược lại trực tiếp chém một đao về phía Đoạn tiểu thư.

Rõ ràng.

Đoạn tiểu thư cũng là mục tiêu của bọn họ!

“Vù!”

Tiếng xé gió vang lên.

Đối mặt với một đao sắc bén như vậy, sắc mặt Đoạn tiểu thư không đổi, trong tay đột nhiên xuất hiện một chiếc vòng vàng, dùng sức ném về phía Luân Hồi Giả.

Vòng vàng đón gió phình to, trong nháy mắt biến thành một chiếc vòng lớn, đập vào Luân Hồi Giả.

“Keng!”

Vòng vàng va chạm với đại đao của Luân Hồi Giả, phát ra tiếng động không nhỏ.

Luân Hồi Giả bị lực phản chấn, đánh cho liên tục lùi về sau, suýt nữa rơi xuống sông.

Đối phương không những không sợ hãi, ngược lại hai mắt tham lam nhìn chăm chăm vào chiếc vòng vàng trong tay Đoạn tiểu thư.

Vật này, là pháp bảo của Đoạn tiểu thư, tên là “Vô Định Phi Hoàn”!

Nó có thể tùy tâm sở dục vận chuyển, truy hồn đoạt mạng, rất lợi hại.

Bản thân Đoạn tiểu thư thực lực chẳng ra sao cả, lại có thể dựa vào pháp bảo này, trở thành một khu ma nhân lợi hại.

Về sau, Vô Định Phi Hoàn lại biến thành Kim Cô của Tôn Ngộ Không...

Có thể nói, pháp bảo này, vô cùng quan trọng.

Mà mục tiêu thực sự của Luân Hồi Giả, chính là Vô Định Phi Hoàn!

Nhìn thấy Đoạn tiểu thư xuất hiện.

Những Luân Hồi Giả này, lập tức bỏ qua Trần Huyền Trang, cùng nhau vây quanh Đoạn tiểu thư.

Kỳ thực bọn họ không dám thật sự giết chết Trần Huyền Trang, dù sao Trần Huyền Trang là người được trời định đi thỉnh kinh, nhân vật quan trọng trong kế hoạch của Phật môn.

Giết một con Ngư Yêu, lấy ra phù lục của Lão Quân, còn có thể khiến Như Lai nguôi giận rồi đi.

Nếu giết chết Trần Huyền Trang, Phật Đà đầy trời đều sẽ nổi điên, đến lúc đó, e rằng phải mời chân thân của Lão Quân đến, mới có thể bảo vệ tính mạng của bọn họ...

Ngay cả tấm phù lục kia cũng là hàng giả mà bọn họ vô tình có được, đi đâu mà mời chân thân của Lão Quân đến?

Chương 339 - Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp đằng sau

Một lát sau.

Đoạn tiểu thư đã bị Luân Hồi Giả vây quanh.

Trần Huyền Trang đứng bên cạnh, không hề bỏ chạy, lo lắng nhìn Đoạn tiểu thư.

Không biết tại sao.

Lần đầu tiên nhìn thấy Đoạn tiểu thư, Trần Huyền Trang liền cảm thấy trong lòng khác thường, dường như có thứ gì đó, đang bén rễ nảy mầm trong lòng hắn.

“Các người là ai?”

Đoạn tiểu thư lạnh lùng nói, tay nắm Vô Định Phi Hoàn.

Tuy rằng nàng bị Luân Hồi Giả vây quanh, nhưng không hề hoảng loạn.

Đối mặt với câu hỏi của Đoạn tiểu thư, Luân Hồi Giả không trả lời.

Chỉ cần cướp được Vô Định Phi Hoàn, nhiệm vụ của bọn họ coi như hoàn thành, không cần nói nhảm với Đoạn tiểu thư này.

Khoảnh khắc tiếp theo!

Một trong số những Luân Hồi Giả, đột nhiên lấy ra một khẩu súng, nhắm vào Đoạn tiểu thư.

Đó là một khẩu súng năng lượng công nghệ cao!

Đoạn tiểu thư đương nhiên không nhận ra vũ khí công nghệ cao.

Cũng không biết loại vũ khí này lợi hại ra sao.

Thấy họng súng năng lượng chĩa vào mình, nàng chỉ cảnh giác, không có ý định né tránh.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Súng năng lượng đã nạp đầy, tên Luân Hồi Giả kia sắp bóp cò.

Thời khắc ngàn cân treo sợi tóc!

Đột nhiên.

“Rắc!” một tiếng, cửa gỗ của căn nhà dân bên cạnh bị người ta phá vỡ, một bóng người nhanh chóng lao ra.

Bóng người này hành động rất nhanh, sau khi xông ra, không hề dừng lại, trực tiếp lao về phía Đoạn tiểu thư, sau đó hai người cùng lăn sang một bên.

Gần như cùng lúc đó.

Khẩu súng năng lượng trong tay Luân Hồi Giả cũng khai hỏa.

“Ầm!”

Một tia điện quang màu xanh lóe lên, vị trí Đoạn tiểu thư vừa đứng đã bị khoét một lỗ lớn, sâu không thấy đáy! Trong không khí vẫn còn lưu lại nhiệt độ cao.

Nhìn thấy cảnh này, Đoạn tiểu thư giật mình, lúc này mới cảm thấy sợ hãi.

Nếu nàng vẫn đứng đó, e rằng đã bị đánh cho tan xương nát thịt rồi?

Sau đó.

Đoạn tiểu thư nhìn về phía người cứu mình, lại có chút kinh ngạc.

“Tứ muội? Sao muội lại tới đây?”

Người nàng gọi là Tứ muội là thuộc hạ của Đoạn tiểu thư, là người thứ tư trong “Ngũ Sát”.

Tứ muội không giải thích nhiều, chỉ thúc giục: “Đi mau!”

Dứt lời, liền kéo Đoạn tiểu thư bỏ chạy.

Đoạn tiểu thư cũng không từ chối.

Bởi vì phát súng vừa rồi, thật sự có chút dọa nàng sợ.

Hai người liền chạy ra ngoài thủy trại.

Những Luân Hồi Giả kia tự nhiên sẽ không để mặc họ chạy trốn, vội vàng đuổi theo. Trong đó, người đàn ông cơ bắp vừa mới bắt ngư yêu lên, tốc độ chạy cực nhanh, trong nháy mắt đã đuổi kịp hai người, một quyền đánh về phía đầu Đoạn tiểu thư.

Đoạn tiểu thư đang định phản kích, không ngờ Tứ muội lại ra tay nhanh hơn, thân hình nhỏ nhắn trực tiếp dựa vào lòng người đàn ông cơ bắp.

Trông giống như.

Đôi tình nhân, người nữ dựa vào lòng người nam.

Nhưng hiệu quả tạo ra lại cực kỳ khoa trương.

Người đàn ông cơ bắp bị Tứ muội dựa vào như vậy, giống như bị xe tải đâm phải, cả người lập tức bay ngược ra ngoài, vừa rơi xuống đất đã phun ra một ngụm máu lớn.

Nếu có cao thủ võ đạo ở đây, tự nhiên có thể nhìn ra, chiêu vừa rồi của Tứ muội là “Thiếp Sơn Khảo” trong Bát Cực Quyền!

Tuy nhiên.

Có thể tạo ra hiệu quả như vậy vẫn rất kinh người.

Đủ để chứng minh, việc Tứ muội vận dụng chiêu thức vừa rồi đã đạt đến mức xuất thần nhập hóa.

Ngay cả Đoạn tiểu thư cũng rất kinh ngạc trước biểu hiện của Tứ muội.

Tuy nhiên Đoạn tiểu thư cũng là cao thủ, thấy những người khác đuổi tới, lập tức điều chỉnh tâm trạng, đem Vô Định Phi Hoàn trong tay, một phen ra trăm, toàn bộ đánh về phía những Luân Hồi Giả kia.

Trong nháy mắt!

Trời đầy Vô Định Phi Hoàn.

Hơn nữa, lực công kích của những Vô Định Phi Hoàn này không hề yếu, từng cái giống như đạn, từ các góc độ khác nhau, công kích những Luân Hồi Giả kia.

Chiêu này hiệu quả rất tốt.

Một lúc chặn được tất cả Luân Hồi Giả tại chỗ, họ chỉ có thể miễn cưỡng né tránh công kích của Vô Định Phi Hoàn.

Đoạn tiểu thư và Tứ muội thì nhân cơ hội này lập tức bỏ chạy.

Đợi họ đi xa, những Vô Định Phi Hoàn nằm rải rác khắp nơi đều biến mất không thấy tăm hơi, rất thần kỳ.

Mấy Luân Hồi Giả tập hợp lại, nhìn về hướng Đoạn tiểu thư bỏ chạy, im lặng không nói.

“Đại Lực Thần, không sao chứ?”

Một Luân Hồi Giả đỡ người đàn ông cơ bắp dậy.

Đại Lực Thần đương nhiên không phải tên của người đàn ông cơ bắp.

Trên thực tế, ở Chủ Thần Không Gian, mọi người đều dùng biệt danh hoặc tên giả, không ai ngu ngốc đến mức tiết lộ thân phận thật của mình.

“Không sao...”

Người đàn ông cơ bắp Đại Lực Thần đứng dậy, đột nhiên nói:
“Tứ Sát kia, có chút không đúng!”

Những Luân Hồi Giả khác nghe vậy, đồng loạt mở miệng.

“Đúng là không đúng, trong cốt truyện gốc, nếu cô ta mạnh như vậy, sao có thể làm thuộc hạ của nữ chính?”

“Xem ra, là đồng nghiệp của chúng ta đến rồi.”

“Bây giờ phải làm sao?”

“Trước tiên phải làm rõ bọn họ có bao nhiêu người, thực lực như thế nào. Dù thế nào đi nữa, nhiệm vụ của chúng ta không thể thất bại! Vô Định Phi Hoàn, nhất định phải cướp được.”

“Vậy chúng ta mau đuổi theo đi?”

“Đừng vội, tôi vừa mới gắn ruồi Định Vị lên người nữ chính, bọn họ chạy không thoát đâu.”

“Tốt! Vẫn là Ngân Hồ anh lợi hại!”

“...Nói đến, ngoài đời thật, nữ diễn viên đóng vai nữ chính này là minh tinh tôi rất thích, nếu có cơ hội, anh em có thể cho tôi hưởng thụ một chút không?”

“Cô ta trước đây không phải đã quay mấy bộ phim đó sao? Đáng người cũng chỉ vậy thôi, đáng để anh si mê vậy sao?”

“Trông cũng bình thường mà! Tôi thấy, Tứ Muội kia còn hơn cô ta nhiều, dù là đáng người hay tướng mạo, đều hơn cô ta.”

...

Lúc này, Trần Nghiệp.

Đang đuổi theo Đoạn tiểu thư và Tứ muội.

Biểu hiện của Tứ muội vừa rồi, không chỉ khiến mấy Luân Hồi Giả kia kinh ngạc, mà còn khiến Trần Nghiệp rất hứng thú.

Trần Nghiệp suy đoán giống như mấy Luân Hồi Giả kia, cảm thấy Tứ muội này rất có thể đã bị Luân Hồi Giả khác đánh tráo.

Hơn nữa, Luân Hồi Giả đánh tráo Tứ muội và mấy Luân Hồi Giả trước đó không phải là cùng một nhóm, nếu không sẽ không trực tiếp xung đột.

Trần Nghiệp đi theo là muốn xem thân phận thật sự của Tứ muội, cũng như mục đích của cô ta là gì.

Hắn biết Geppo, hơn nữa hiện tại sử dụng Geppo thậm chí có thể không phát ra tiếng động, lặng lẽ đi theo phía sau hai người trăm mét, vẫn chưa bị phát hiện.

Còn mấy Luân Hồi Giả kia, Trần Nghiệp tạm thời không quản bọn họ.

Chỉ cần nhiệm vụ của bọn họ chưa hoàn thành, sớm muộn gì cũng sẽ gặp lại.

Một lát sau.

Trần Nghiệp đuổi theo hai người đến một khu rừng.

Sau đó.

Hắn nhìn thấy bốn người còn lại trong Ngũ Sát, còn có một chiếc xe gỗ trông rất oai phong.

Phải nói rằng, mặc dù Ngũ Sát mỗi người một vẻ kỳ quái, nhưng bọn họ đối với việc phát minh cơ quan này, vẫn có rất nhiều ý tưởng kỳ lạ... được rồi! Cũng rất kỳ quái.

“Lão đại!”

Thấy Đoạn tiểu thư trở về.

Ba người đàn ông còn lại trong Ngũ Sát và một đứa trẻ đều gọi.

Đoạn tiểu thư chỉ xua tay, tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, sắc mặt không vui.

Những người khác trong Ngũ Sát vừa nhìn liền biết, lần này lão đại nhất định là xuất sư bất lợi, nếu không sẽ không mặt mày khó coi như vậy.

Một lát sau.

Đoạn tiểu thư đột nhiên nói: “Tứ muội, muội theo ta một lát!”

Dứt lời.

Đoạn tiểu thư liền chủ động đi về phía gốc cây lớn bên cạnh.

Tứ muội nghe vậy, hít sâu một hơi, đi theo.

Cô ta biết, nhất định là biểu hiện của mình đã khiến Đoạn tiểu thư nghi ngờ...

Chương 340 - Đầu trục, biểu diễn một chút xem!

Quả nhiên, vừa đến trước mặt Đoạn tiểu thư, Đoạn tiểu thư liền nghiêm túc hỏi:

“Ngươi là ai?”

“Đại tỷ, ta là Tứ muội mà!” Sắc mặt Tứ muội không đổi.

“Ngươi tuyệt đối không phải Tứ muội, khoảng thời gian trước đã cảm thấy ngươi không đúng lắm... Ngươi rốt cuộc là ai?”

Giọng điệu của Đoạn tiểu thư đột nhiên trở nên gay gắt, thậm chí còn bày ra tư thế chiến đấu: “Mau nói, ngươi đã đưa Tứ muội của ta đi đâu?”

Tứ muội thấy vậy, cuối cùng cũng lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

“Chuyện này nói ra thì hơi phức tạp...”

“Đại tỷ, hay là tỷ cứ coi ta là Tứ muội của tỷ?”

Tứ muội đột nhiên nói: “Dù sao ta cũng không thể làm hại tỷ, ngược lại, ta vẫn luôn âm thầm bảo vệ tỷ... Vừa rồi tỷ cũng thấy rồi đấy, nếu không phải ta kịp thời xuất hiện, tỷ còn ngốc

nghech đứng đó, kết quả chính là bị súng năng lượng bắn thành mảnh vụn.”

“Pháp bảo uy lực lớn kia, gọi là súng năng lượng sao?”

Đoạn tiểu thư trước tiên tò mò hỏi một câu, sau đó mới phản ứng lại, đây không phải là trọng điểm.

“Người đứng là chưa từng làm hại ta, nhưng ta vẫn muốn Tứ muội của ta trở về.”

“Kỳ thực, người đứng trước mặt tử, vẫn là thân thể của Tứ muội, chỉ là linh hồn của ta tạm thời nhập vào thân thể của Tứ muội thôi.”

Tứ muội cuối cùng cũng nói ra sự thật: “Tử yên tâm, linh hồn của Tứ muội vẫn còn, đợi ta đi rồi, Tứ muội cũng sẽ trở về.”

Nghe vậy.

Đoạn tiểu thư lập tức sững sờ.

Thế giới này và Tây Du chính thống rất khác biệt.

Trong Tây Du chính thống, có đủ loại pháp thuật thần kỳ, Lục Đạo Luân Hồi cũng rất nổi tiếng, đối với linh hồn, tất cả mọi người đều không xa lạ.

Còn ở đây, tất cả cường giả, dù là Khu Ma Nhân hay Yêu Quái, đều đi theo con đường sức mạnh, không tinh thông pháp thuật.

Ví dụ như Trư Cương Liệt, thậm chí là Tôn Ngộ Không, đều dựa vào sức mạnh của bản thân để chiến thắng.

Chuyện linh hồn, Đoạn tiểu thư là Khu Ma Nhân, đương nhiên biết.

Nhưng mà, đối với việc linh hồn chiếm giữ thân thể người khác, Đoạn tiểu thư cũng là lần đầu tiên nghe nói.

“Vậy người là ai?” Nàng nhin không được hỏi: “Tại sao lại chiếm giữ thân thể của Tứ muội ta?”

“Ta là người do thượng thiên phái xuống để bảo vệ tử!”

Tứ muội giả nghiêm túc nói: “Gần đây, tử rất nguy hiểm! Bọn người vừa muốn giết tử chính là bằng chứng! Đợi tử vượt qua nguy hiểm, ta sẽ rời đi.”

“Thật sao?”

“Thật!”

Nghe vậy.

Đoạn tiểu thư cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Mặc dù hành vi cử chỉ của người trước mắt không giống Tứ muội, nhưng dù là tướng mạo hay dáng người, đều giống hệt Tứ muội, ngay cả mùi trên người cũng giống hệt.

Lúc này.

Đoạn tiểu thư dường như nghĩ đến điều gì đó quan trọng, liền hỏi: “Vậy trước khi người chiếm giữ thân thể của Tứ muội, là nam hay nữ?”

“...Nữ.”

Hai chữ “Tứ muội” nói ra có chút thiếu tự tin.

“Thật sao?”

“Thật!”

“Vậy được rồi! Người còn phải bảo vệ ta bao lâu nữa?” Đoạn tiểu thư hỏi: “Tứ muội của ta bao lâu nữa mới có thể trở về?”

“Chỉ còn hai tháng nữa thôi!”

Lúc này.

Đoạn tiểu thư đột nhiên biến sắc, nhìn về phía sau Tứ muội.

“Ai ở đó? Ra đây!”

Dưới bóng cây.

Một bóng người từ từ bước ra.

Chính là Trần Nghiệp!

Hắn thực ra vẫn luôn nghe lén cuộc trò chuyện của hai người, khi nghe được những lời Tứ muội nói, trong lòng liền có một suy đoán táo bạo...

Vì vậy, Trần Nghiệp cố ý bước ra, để Đoạn tiểu thư phát hiện.

Quả nhiên.

Nhìn thấy Trần Nghiệp, khuôn mặt xinh đẹp của “Tứ muội” lập tức lộ ra vẻ mừng rỡ.

“Trần Nghiệp!!”

Tứ muội thậm chí còn không quan tâm đến Đoạn tiểu thư, trực tiếp đi đến trước mặt Trần Nghiệp, kinh hỉ nói: “Sao ngươi lại ở đây?”

Nghe Tứ muội trước mặt gọi thẳng tên mình, sắc mặt Trần Nghiệp rất kỳ quái.

Hắn gần như có thể khẳng định suy đoán trước đó của mình.

“Vậy, người là cha của...”

Tứ muội vội vàng gạt đầu, cắt ngang chữ cuối cùng của Trần Nghiệp.

Dù sao Đoạn tiểu thư vẫn còn ở phía sau!

Cô chủ động giải thích: “Ta vào đây mới biết, lần này là hành động bằng linh hồn, thân thể vẫn còn ở bên ngoài... Tiểu tử này hai tháng nay chạy đi đâu rồi? Ta vẫn luôn tìm ngươi, còn để lại các loại dấu hiệu dọc đường, ngươi đều không phát hiện ra sao?”

“Ta cũng vẫn luôn tìm ngươi mà!” Trần Nghiệp có chút xấu hổ nói: “Ta không thấy dấu hiệu ngươi để lại.”

Hắn cũng không phải là những đặc công được huấn luyện chuyên nghiệp, sao có thể chú ý đến một số dấu hiệu? Cho dù nhìn thấy, chắc cũng sẽ không để tâm.

Ngoài ra...

Nhìn thấy cha đột nhiên biến thành một nữ nhân trẻ tuổi, là con trai, hắn thật sự cảm thấy cả người không được tự nhiên!

“Tứ muội, tên đầu trọc này là ai?”

Giọng nói của Đoạn tiểu thư vang lên.

Trần Hội Trưởng lập tức nói: “Ồ, hắn là... cháu họ của ta, đến giúp ta bảo vệ tỷ.”

“Vậy sao?”

Đoạn tiểu thư nhìn Trần Nghiệp từ trên xuống dưới, nhận xét: “Nhìn có vẻ to con đấy, nhưng trông có vẻ không mạnh lắm thì

phải!”

“Cháu ta rất mạnh!” Trần Hội Trường lập tức nói: “Ta và hấn đi lạc nhau, nếu lúc trước có hấn ở đó, đối phó với mấy người kia, chúng ta căn bản không cần phải chạy.”

“Thật sao?” Đoạn tiểu thư nói: “Có thể cho cháu người biểu diễn một chút không?”

Lúc này.

Những thành viên khác của Ngũ Sát cũng đã bị thu hút bởi tình hình bên này, đều chạy tới, bày ra tư thế... xem náo nhiệt.

Nghe Đoạn tiểu thư nói vậy, Trần Nghiệp không đợi Trần Hội Trường lên tiếng, mỉm cười, sau đó giơ một tay lên.

“Phụt!”

Ngọn lửa bùng lên từ lòng bàn tay của Trần Nghiệp, chiếu sáng toàn bộ khu rừng xung quanh.

Hơn nữa tỏa ra nhiệt độ kinh người.

Lúc này Đoạn tiểu thư cách Trần Nghiệp ít nhất bốn năm mét, cho dù như vậy, nàng vẫn cảm thấy ngọn lửa trên tay tên đầu trọc này rất nóng.

Tiếp theo.

Một quả cầu lửa khổng lồ đường kính hơn một mét ngưng tụ thành hình trong tay Trần Nghiệp.

Lập tức!

Xung quanh càng nóng hơn.

Đoạn tiểu thư không chịu nổi nhiệt độ cao như vậy nữa, nhin không được lùi lại vài bước.

Còn Trần Nghiệp không để quả cầu lửa dừng lại trên tay quá lâu, tùy ý ném ra ngoài.

“Vù!”

Quả cầu lửa bay vút đi, trực tiếp đánh trúng một cây đại thụ ở phía xa, phát nổ.

Thân cây đại thụ đó cũng có đường kính hơn một mét, kết quả bị nổ mất một đoạn thân cây, đổ ầm xuống và tiếp tục cháy.

May mà Trần Nghiệp chọn cây đại thụ này ở ven sông, xung quanh cũng không có cây cối khác.

Nếu không.

Chắc chắn sẽ gây ra cháy rừng!

Nhìn cây đại thụ đang cháy, Đoạn tiểu thư và Ngũ Sát đều rất kinh ngạc, cũng lập tức công nhận thực lực của Trần Nghiệp.

Sau đó.

Sau một hồi giải thích, Trần Nghiệp đã thành công gia nhập đội ngũ của Đoạn tiểu thư, trở thành đệ Ngũ Sát!

Còn Ngũ Sát ban đầu, là một đứa nhóc, tự động xuống hạng thành Lục Sát.

Từ giờ trở đi, Ngũ Sát liền biến thành Lục Sát.

...

Một lát sau.

Trần Hội Trưởng cuối cùng cũng tìm được cơ hội, ở riêng với Trần Nghiệp.

Hai người lập tức trò chuyện, kể lại những trải nghiệm trong thời gian qua...

“Cha, tức là, nhiệm vụ của cha là bảo vệ lão đại Đoạn tiểu thư?” Trần Nghiệp hỏi.

“Đúng vậy! Phải bảo vệ cô ấy 128 ngày!” Trần Hội Trưởng nói: “Ngoài ra, tạm thời con đừng gọi ta là cha nữa, tránh để bọn họ nghe thấy.”

Trần Nghiệp nhìn kỳ quái, đột nhiên hỏi: “Vậy tại sao cha lại lừa Đoạn tiểu thư, nói cha là nữ?”

“Đây không phải là để loại bỏ sự cảnh giác của cô ấy sao?” Trần Hội Trưởng đáp qua loa.

Trên thực tế.

Là hai tháng nay, Đoạn tiểu thư trước mặt ông, đã có không ít hành vi “không đúng đắn”.

Dù sao, trong đội Trừ Ma này, chỉ có Đoạn tiểu thư và Tứ muội là nữ...

Chương 341 - Miêu Sát Trư Bát Giới! Luân Hồi Giả Mạnh Nhất Đột Kích

Trong cốt truyện gốc.

Đoạn tiểu thư vốn dĩ là một cô nàng tính cách thẳng thắn như nam nhân, cho dù sau này gặp được người mình thích, cũng không thay đổi là bao.

Trần Nghiệp không cần nghĩ cũng biết, chắc chắn là hai tháng nay, Đoạn tiểu thư ở trước mặt “Tứ muội”, đã để lộ không ít chuyện riêng tư, mới khiến Trần hội trưởng không dám thừa nhận mình là nam.

Biết thì biết.

Trần Nghiệp cũng không muốn nói ra.

Chuyện này, cũng không thể trách cha hấn, Trần hội trưởng.

Nếu linh hồn của hấn xuyên việt đến một thân thể xa lạ, chắc chắn cũng sẽ cẩn thận, cái gì cũng không dám nói lung tung.

“.....Ngoài nhiệm vụ bảo vệ Đoạn lão đại, còn có nhiệm vụ nào khác không?”

“Có!” Trần hội trưởng nói: “Còn hai nhiệm vụ nữa, một là để ta săn giết dị đoan, một là để Đoạn tiểu thư, trở thành Đệ Nhất Khu Ma Nhân!”

Nghe được hai nhiệm vụ này.

Trần Nghiệp trầm tư.

Bởi vì hấn cảm thấy, hai nhiệm vụ này, có chút đơn giản.....

Săn giết dị đoan thì không cần nói, chỉ cần đi theo bên cạnh Đoạn tiểu thư, những dị đoan đó sớm muộn gì cũng sẽ tìm đến cửa.

Còn về nhiệm vụ còn lại, để Đoạn tiểu thư trở thành Đệ Nhất Khu Ma Nhân?

Cái này cũng đơn giản mà!

Trong cốt truyện gốc, ai có thể hàng phục Trư Cương Liệt, người đó chính là Đệ Nhất Khu Ma Nhân!!

Chỉ cần dẫn Đoạn tiểu thư đi bắt Trư Cương Liệt, chẳng phải là có thể hoàn thành nhiệm vụ sao?

Thấy con trai trầm tư.

Trần hội trưởng nhin không được hỏi: “Làm sao vậy? Hai nhiệm vụ này độ khó rất cao sao? Hai nhiệm vụ trước là bắt buộc phải hoàn thành, còn về việc để Đoạn tiểu thư trở thành Đệ Nhất Khu Ma Nhân, không làm cũng được, chỉ là sẽ ảnh hưởng đến phần thưởng cuối cùng.....”

“Không phải khó.” Trần Nghiệp lắc đầu nói: “Mà là quá đơn giản!”

Lời này Trần Nghiệp cũng không nói bừa.

Cho dù là nhiệm vụ thứ nhất, bảo vệ Đoạn tiểu thư!

Chỉ cần đừng để Trần Huyền Trang làm loạn, thả Tôn Ngộ Không ra, nhẹ nhàng có thể hoàn thành rồi!!

Những nhiệm vụ này đơn giản không giống nhiệm vụ bí cảnh số 30, khiến Trần Nghiệp có chút nghi ngờ, có phải bí cảnh đang nương tay với phụ thân hắn không?

“Đơn giản?”

Trần hội trưởng tỏ ra rất kinh ngạc: “Ngoài nhiệm vụ bảo vệ thứ nhất, hai nhiệm vụ còn lại, ta không có chút manh mối nào.”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp mới hiểu được, ba nhiệm vụ này, đối với hắn mà nói, quả thật rất đơn giản, bởi vì hắn biết cốt truyện.

Đối với Trần hội trưởng, người không biết cốt truyện, thì không đơn giản.

Đặc biệt là theo cốt truyện gốc, nếu cuối cùng Đoạn tiểu thư đi cứu Trần Huyền Trang, đi đối phó với Tôn Ngộ Không, vậy thật là nguy hiểm vô cùng.

Tôn Ngộ Không của thế giới này, là tuyệt thế Yêu Vương, tâm ngoan thủ lạt, ma tính mười phần, lệ khí kinh người, lại còn giết người không chớp mắt!!

Theo lý mà nói, Trần Huyền Trang thả hấn ra, coi như là ân nhân!

Nhưng Tôn Ngộ Không vẫn xuống tay không chút do dự.

“Yên tâm, giao cho ta đi!”

Trần Nghiệp nói: “Hai tháng nay, ta cũng không nhàn rồi, nắm được không ít tin tức.”

Tứ muội nghe vậy, lập tức lộ ra nụ cười hài lòng: “Quả nhiên là con trai của ta!”

“Này! Hai người các ngươi ở đây thì thăm to nhỏ cái gì đấy?”

Đại Sát trong Ngũ Sát đột nhiên đi tới, nhìn hai người nói: “Đi thôi, lão đại nói nàng muốn bắt Trư Yêu, hai người cùng đi khuyên nàng!”

Trần Nghiệp liền cùng Tứ muội đứng dậy, đi theo Đại Sát, lên chiếc xe gỗ đó.

Vừa vào trong xe.

Liền nghe thấy hai người khác, đang khuyên nhủ Đoạn tiểu thư.

“Lão đại, Trư Yêu không dễ chọc đâu! Nghe nói nó có ma tính gần bằng Yêu Vương, là yêu quái mạnh nhất hiện tại rồi.”

“Đúng vậy lão đại, hay là suy nghĩ lại đi? Đội ngũ của chúng ta, hiện tại đối mặt với yêu quái như Trư Yêu, vẫn còn hơi kém.”

“Hai người đừng nói nữa!” Đoạn tiểu thư cứng đầu nói: “Vất vả lắm mới phát hiện ra tung tích của Trư Yêu, đây là cơ hội tuyệt vời để chúng ta đổi đời! Chỉ cần có thể hàng phục Trư Yêu, chúng ta chính là Đệ Nhất Khu Ma Nhân, sau này nhất định có thể ăn ngon mặc đẹp.”

Nghe được ăn ngon mặc đẹp, mọi người có chút động lòng.

Trần Nghiệp đột nhiên cười nói: “Ta ủng hộ lão đại, hàng phục Trư Yêu!”

Nghe thấy Trần Nghiệp ủng hộ mình, Đoạn tiểu thư tỏ ra rất vui vẻ: “Thấy chưa, các ngươi đều phải học tập lão Ngũ cho tốt!”

Đại Sát tức giận nói: “Ta để ngươi tới, là để khuyên lão đại từ bỏ ý định!”

Trần Nghiệp: “Không cần lo lắng, lần này bắt Trư Yêu, ta đi cùng lão đại, đảm bảo dễ như trở bàn tay!!”

“Còn có ta.” Tứ muội nói: “Ta cũng sẽ đi.”

“Tốt!”

Đoạn tiểu thư không đợi những người khác phản đối, lập tức reo hò: “Có hai người giúp ta, ta càng thêm tự tin!”

Tam Sát hỏi ra vấn đề mấu chốt: “Lão đại, Tứ muội và lão Ngũ đều đi giúp ngươi, ta cũng không nói gì nữa, nhưng mà, Trư Yêu ở đâu chứ?”

Vấn đề này vừa ra, Đoạn tiểu thư lập tức ngẩn người.

Đúng vậy!

Nàng bây giờ còn chưa biết tung tích của Trư Yêu đâu!

Trong cốt truyện gốc, nàng là âm thầm đi theo Trần Huyền Trang, mới phát hiện ra Trư Yêu.

Bây giờ còn chưa biết.

Hay nói cách khác, bây giờ tất cả mọi người đều không biết tung tích của Trư Yêu.

Nếu không thì, những Khu Ma Nhân đỉnh cấp, đã sớm ra tay rồi.

“Tìm!” Đoạn tiểu thư nói: “Con Trư Yêu này, nhất định đang trốn ở đâu đó chờ người tự chui đầu vào lưới, chúng ta cứ đến những nơi đông người mà hỏi thăm.”

Mọi người gật đầu.

Trần Nghiệp đột nhiên lên tiếng: “Lão đại, trước đây khi ta du lịch, đúng là có nghe nói, có một nơi gọi là Cao Gia Trang, thường xuyên có người mất tích ở đó, hơn nữa nơi đó, yêu khí rất nặng!”

Đoạn tiểu thư nghe vậy, lập tức hai mắt sáng lên.

“Trư Yêu nhất định ở đó!”

.....

Một bên khác.

Vài Luân Hồi Giả tụ tập lại với nhau.

Một trong số đó, đang cầm một thiết bị lạ xem.

Trên màn hình của thiết bị, có một chấm đỏ, đang di chuyển.

Luân Hồi Giả này lập tức nói: “Mục tiêu đang hướng về phía Tây Nam, nhìn hướng đi, chắc là đang hướng về Cao Gia Trang, phỏng chừng muốn bắt Trư Yêu.”

Nghe được lời này.

Một Luân Hồi Giả khác lập tức cười nói: “Xem ra, đồng nghiệp của chúng ta, cũng có nhiệm vụ săn giết yêu quái! Nếu không nhất định sẽ không để nữ chính mạo hiểm.”

“Bây giờ làm sao? Có cần đến Cao Gia Trang đặt bẫy không?”

“Không cần! Đã là đồng nghiệp, chúng ta đặt bẫy, không chừng dễ bị bọn họ phát hiện, đánh rã động cở. Hơn nữa, con heo mập đó cũng không dễ chọc, kinh động đến nó, chúng ta cũng khó chịu..... Để bọn họ đi liều mạng đi! Chúng ta làm chim sẻ sau lưng, nói không chừng có thể nhặt được lợi lộc lớn.”

.....

Vài tiếng sau.

Trần Nghiệp, Đoạn tiểu thư, Tứ muội, đã đến trước cổng Cao Gia Trang.

Chưa vào cửa, đã nghe thấy bên trong truyền đến tiếng động đánh nhau.

Đoạn tiểu thư giật mình: “Có người đến trước chúng ta rồi!”

“Trư Yêu là cơ hội đổi đời của chúng ta, tuyệt đối không thể để người khác cướp mất.”

Dứt lời.

Đoạn tiểu thư lập tức đẩy cửa ra, xông vào trong.

Trần Nghiệp và Tứ muội cũng theo sát phía sau.

Vào trong Cao Gia Trang, liền thấy một đám người, đang đuổi đánh một người.

Người bị quần áo đó, không phải ai khác, chính là Trần Huyền Trang!

Nhìn thấy Trần Huyền Trang, Trần Nghiệp không khỏi cảm thán, duyên phận đúng là kỳ lạ!

Hay nói cách khác.

Trần Huyền Trang không sớm không muộn xuất hiện ở đây, là sự sắp đặt cố ý của vị đại lão nào đó?

Lúc này.

Đoạn tiểu thư đã ra tay, đang dùng Vô Định Phi Hoàn, đánh cho đám khôi lỗi toi bời.

Những tiểu lâu la này, Trần Nghiệp không có hứng thú ra tay, liền đứng một bên, xem Đoạn tiểu thư biểu diễn.

Chương 342 - Miếu Sát Trư Bát Giới! Luân Hồi Giả Mạnh Nhất Đột Kích (2)

Trần Huyền Trang cũng trốn ở bên cạnh, nhưng cả hai đều không chào hỏi nhau.

Bởi vì Trần Huyền Trang đang toàn tâm toàn ý, căng thẳng nhìn Đoạn tiểu thư đánh quái.....

Một lát sau.

Đoạn tiểu thư cuối cùng cũng đã dọn dẹp sạch sẽ tất cả tiểu lâu la.

“Những thứ người biến ra, đều không thú vị, ra đây đi!”

Nàng hét lớn, ánh mắt nhìn xung quanh.

Một bóng người lén lút, từ phía sau một cái cột lao ra.

Trư Cương Liệt xuất hiện.

Đoạn tiểu thư lập tức đánh nhau với Trư Cương Liệt.

Đoạn tiểu thư sở hữu Vô Định Phi Hoàn, thực lực không tồi, gần như đánh cho Trư Cương Liệt hiện nguyên hình.

Điều này cũng triệt để chọc giận Trư Cương Liệt, bắt đầu xuống tay không chút lưu tình với Đoạn tiểu thư.

Đặc biệt là Cửu Xỉ Đình Ba vừa vào tay, thực lực Trư Cương Liệt tăng vọt, rất nhanh đã khiến Đoạn tiểu thư rơi vào thế hạ phong.

Khiến Trần Huyền Trang căng thẳng không thôi.

Trần Nghiệp liếc nhìn Trần Huyền Trang, khinh thường lắc đầu, đứng dậy lớn tiếng nói:

“Lão đại, tránh ra, giao cho ta đi!”

Dứt lời.

Trần Nghiệp bước vào sân.

Vừa đúng lúc, Trư Cương Liệt vung Cửu Xỉ Đình Ba, đánh về phía Đoạn tiểu thư.

Đôi mắt với đòn này, Đoạn tiểu thư đã khó lòng chống đỡ, nhưng nàng vẫn nghiêng rặng, biến Vô Định Phi Hoàn thành một vòng tròn dài, chắn ngang trước mặt, định bụng đón đỡ đòn này của Trư Cương Liệt.

“Hô!”

Đột nhiên, có tiếng xé gió vang lên từ trên đỉnh đầu Đoạn tiểu thư.

Sau đó.

Một nắm đấm nhìn qua bình thường xuất hiện, đánh lên Cửu Xỉ Đình Ba.

Mặc dù nắm đấm này nhìn qua rất bình thường.

Nhưng uy lực lại vô cùng đáng sợ.

“Keng!!”

Một tiếng giòn tan.

Trư Cương Liệt cảm thấy có một cỗ cự lực mình không thể đỡ nổi truyền đến, Cửu Xỉ Đình Ba trực tiếp bị đánh văng khỏi tay, bản thân hắn cũng bay ngược ra ngoài, nặng nề đâm vào bức tường phía sau, khiến bức tường lõm vào một hố.

Đúng là đánh người như treo tranh (DG: ý chỉ sự chính xác tinh tế)!

Thật ra.

Vừa rồi cú đấm đó, Trần Nghiệp chỉ dùng chưa tới một phần mười sức lực.

Hắn sợ mình dùng toàn lực, sẽ đánh sập cả Cao Gia Trang, chôn sống Đoạn tiểu thư và Trần Huyền Trang.

Đây không phải là Trần Nghiệp khoác lác.

Hiện tại thuộc tính sức mạnh của hắn, đã vượt quá chín nghìn điểm!!

Uy lực của một đấm toàn lực, ngay cả bản thân hắn cũng sợ hãi.....

.....

Đoạn tiểu thư lúc này.

Đã ngậy người!

Sức mạnh của Trư Cương Liệt lớn đến mức nào, vừa rồi nàng đã được ném trái, chỉ có thể dùng thế không thể đỡ nổi để hình dung.

Vì vậy nàng mới rơi vào thế hạ phong.

Vậy mà không ngờ, tên đầu trọc nhật được này, sức mạnh lại kinh người như vậy?

Một đấm cả người lẫn vũ khí, đều bị đánh bay?

Trong lúc Đoạn tiểu thư đang ngậy người, Trần Nghiệp không chút nương tay, thân ảnh lóe lên, liền đến bên cạnh Trư Cương Liệt trên tường, sau đó nắm lấy một chân của Trư Cương Liệt, kéo hắn xuống.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp cứ thế một tay xách Trư Cương Liệt lên, xoay tròn, nện xuống đất!

“Ầm!”

Lần thứ nhất.

Mặt đất xuất hiện một hố lớn.

Trư Cương Liệt ban đầu còn ngớ người, sau đó bắt đầu nổi điên, trực tiếp hiện nguyên hình, biến thành một con heo rừng

không lộ mặt xanh nanh vàng, không ngừng giãy giụa, đồng thời phát ra tiếng gầm rú.

“Grào!”

Âm thanh vô cùng chói tai, tràn đầy uy hiếp.

Nhìn thấy Trư Cương Liệt hung hãn như vậy, Đoạn tiểu thư có chút sợ hãi.

Nàng đột nhiên nhận ra, thực lực của mình, so với những yêu quái có thể xông ra danh tiếng này, quả thật vẫn còn kém rất xa.

Sau đó.

Nàng nhìn về phía Trần Nghiệp, định hét lên bảo Trần Nghiệp mau chạy.

Tuy nhiên, nhìn thấy vẻ mặt tên đầu trọc vẫn luôn bình tĩnh, lời nói của nàng, lại bị nghẹn lại trong cổ họng.

Bởi vì nàng phát hiện, cho dù là Trư Cương Liệt hiện nguyên hình và nổi điên, dù có giãy giụa thế nào, cũng không thể thoát khỏi lòng bàn tay của tên đầu trọc đó.

Tiếp theo!

Liền thấy tên đầu trọc lại xách con heo rừng Trư Cương Liệt lên, dùng sức nện xuống đất.

“Rầm!”

Lần thứ hai.

Hố lớn trên mặt đất, càng mở rộng và sâu hơn.

Trong miệng Trư Cương Liệt, đột nhiên phun ra rất nhiều máu.

Rõ ràng là bị nện bị thương.

“Rắc!”

Lần thứ ba.

Mặt đất bên trong Cao Gia Trang, lập tức nứt toác!

Trư Cương Liệt cang toàn thân đầm đìa máu, nằm trong hố đất, không nhúc nhích, mặt như tro tàn, không còn vẻ hung hăng như trước nữa.....

Trần Nghiệp xách Trư Cương Liệt lên.

Thấy bộ dạng hần hoàn toàn bị rút kiệt sức lực, Trần Nghiệp lập tức mất hứng thú, thuận tay ném đi.

“Bịch!”

Con heo mập vừa rồi còn hung hãn, liền bị ném đến trước mặt Đoạn tiểu thư, bắn lên một đám bụi.

“Lão đại, giao cho người.”

Nghe thấy tiếng nói, Đoạn tiểu thư cuối cùng cũng hoàn hồn từ trạng thái kinh ngạc.

“Tốt, tốt lắm!”

Nàng có chút lắp bắp nói.

Nếu không phải con heo mập trước mắt này, trên người tỏa ra yêu khí kinh người, nàng còn tưởng mình đang nằm mơ.

Đây chính là Trư Cương Liệt đó!

Đại yêu đứng đầu dưới Yêu Vương đó!

Vậy mà lại dễ dàng bị tên đầu trọc đó hàng phục?

Tuy khó tin, nhưng Đoạn tiểu thư không quên việc mình phải làm. Chỉ thấy nàng lấy ra một tấm vải lớn, trùm lên người Trư Cương Liệt.

Lập tức!

Tấm vải lớn đó, cùng với thân thể Trư Cương Liệt, đều đang nhanh chóng thu nhỏ lại.

Cuối cùng, Trư Cương Liệt bị Đoạn tiểu thư nhét vào một cái túi càn khôn.

“Xong rồi!”

Đoạn tiểu thư thở phào nhẹ nhõm, nhìn túi càn khôn trong tay, mỉm cười: “Có con Trư Yêu này, danh hiệu Đệ Nhất Khu Ma Nhân, thuộc về chúng ta rồi.”

“Vậy lão đại, chúng ta đi thôi!” Trần Nghiệp lên tiếng.

Đoạn tiểu thư gật đầu.

Biểu hiện vừa rồi của Trần Nghiệp, khiến nàng có chút kính sợ, không dám giống như trước, tùy tiện ra vẻ lão đại nữa.

Chỉ là.

Khi đi ngang qua Trần Huyền Trang, Đoạn tiểu thư lại nhìn không được dừng lại.

“Lại gặp nhau rồi, sao ngươi cũng ở đây?”

Đoạn tiểu thư hỏi.

“Ta, ta đến.....” Trần Huyền Trang lắp bắp nói: “Đến trừ yêu.”

“Chỉ ngươi? Trừ yêu?”

Đoạn tiểu thư cười nhạo một phen, rồi mới rời đi.

Trần Nghiệp cũng đang nhìn Trần Huyền Trang.

Lúc này, hắn đang suy nghĩ, có nên mang Trần Huyền Trang theo bên cạnh không?

Bởi vì hắn đoán, sự phụ của Trần Huyền Trang, cũng chính là hóa thân của Như Lai, đến lúc đó nói không chừng sẽ vẫn để Trần Huyền Trang đi tìm Tôn Ngộ Không!

Một khi Tôn Ngộ Không được thả ra, có một tên ma đầu giết người không chớp mắt như vậy tồn tại, đều rất nguy hiểm đối với tất cả mọi người.

Tuy nhiên Trần Nghiệp nghĩ lại, vẫn từ bỏ ý định mang theo Trần Huyền Trang.

Hắn đã xem cốt truyện, đương nhiên biết, Trần Huyền Trang là người có chấp đến mức nào!

Rõ ràng trong lòng thích Đoạn tiểu thư, ngoài miệng lại không chịu thừa nhận, thậm chí còn chủ động tránh xa Đoạn tiểu thư.

Người cố chấp như vậy, dù có mang theo bên cạnh, Trần Nghiệp cũng không canh chừng được hắn.

Bởi vì nếu Trần Huyền Trang muốn đi, vậy nhất định phải đi, Trần Nghiệp lại không thể giết hắn.....

Trời lại?

Vẫn có khả năng sẽ dẫn đến sự nhầm vào của Như Lai.

Vì vậy.

Trần Nghiệp vẫn quyết định, không mạo hiểm nữa.

Sau khi giải quyết xong mấy tên Luân Hồi Giả đó, hắn sẽ mang tất cả mọi người, đến chỗ Tôn Ngộ Không, chủ động đi canh giữ là được.

.....

“Lão đại, hai người đi trước.”

Vừa ra khỏi cổng Cao Gia Trang, Trần Nghiệp đột nhiên lên tiếng: “Ta đi theo sau hai người.”

Đoạn tiểu thư thấy vậy, nhin không được hỏi: “Tại sao?”

“Lão đại, lúc trước ở thủy trại, có phải có người muốn giết người không?”

“Đúng vậy!”

“Ta đoán, bọn họ có thể đã tìm đến rồi, không chừng đang ở phía trước chờ người, vì vậy để người đi trước. Người ở chỗ sáng, ta ở chỗ tối, bắt gọn bọn họ một mẻ!”

Chương 343 - Miêu Sát Trư Bát Giới! Luân Hồi Giả Mạnh Nhất Đột Kích (3)

Trần Nghiệp biết.

Vì những Luân Hồi Giả đó cũng biết cốt truyện, vậy nên rất có thể sẽ ở Cao Gia Trang theo dõi, chờ Đoạn tiểu thư và Trư Cương Liệt đánh nhau đến sống mái, sau đó bọn họ ngồi mát ăn bát vàng.

Không chừng.

Trong rừng cây phía trước, những Luân Hồi Giả đó đang chờ ở đó.

Hắn muốn nấp phía sau, là muốn xác nhận rốt cuộc có bao nhiêu Luân Hồi Giả, đến lúc đó một tên cũng không tha.....

“Được! Ta biết rồi..... Tứ muội, chúng ta đi trước đi!”

Đối với kế hoạch của Trần Nghiệp, Đoạn tiểu thư rất tán thành.

Trần hội trưởng đương nhiên sẽ không phản đối, lập tức đi theo Đoạn tiểu thư, rời đi trước.

Trần Nghiệp thì đi đường vòng.

Một lát sau.

Trong rừng cây.

Đám Luân Hồi Giả đó, quả nhiên xuất hiện, chặn đường Đoạn tiểu thư.

Tổng cộng năm Luân Hồi Giả.

Hai tên ở giữa đường, hai tên trên cây hai bên trái phải, còn một tên xuất hiện từ phía sau Đoạn tiểu thư.

Năm người bao vây Đoạn tiểu thư và Trần hội trưởng.

Hơn nữa trong tay hai người, có súng công nghệ cao.

Nhìn thấy cảnh này.

Sắc mặt Đoạn tiểu thư rất nghiêm trọng.

Trước đây nàng đã từng ném mùi súng năng lượng rồi.

Nếu không phải Tứ muội kịp thời xuất hiện, đẩy nàng ra, e rằng bây giờ nàng ngay cả xương cốt cũng không tìm thấy.

“Các người vậy mà đã giải quyết được Trư Cương Liệt?”

Tên Luân Hồi Giả cầm đầu, vẻ mặt kinh ngạc nhìn hai người, nói chính xác hơn là đang nhìn Trần hội trưởng: “Thực lực được đấy! Đồng nghiệp, hay là người đã dùng vật phẩm đặc biệt nào đó, để hàng phục Trư Cương Liệt?”

Trần hội trưởng hóa thân thành Tứ muội không nói gì.

Vẻ mặt vẫn rất bình tĩnh.

Bởi vì ông tin tưởng con trai mình!

Tên Luân Hồi Giả đó thấy vậy, có chút không nắm chắc được thực lực của Trần hội trưởng, suy nghĩ một chút rồi lên tiếng: “Vị đồng nghiệp này, nhiệm vụ của người, là bảo vệ Đoạn tiểu thư đúng không? Chúng ta thật sự không cần phải xung đột, bởi vì nhiệm vụ của chúng ta, chỉ là muốn có được Vô Định

Phi Hoàn trong tay Đoạn tiểu thư mà thôi, chúng ta hoàn toàn có thể giúp đỡ lẫn nhau!”

Tuy Đoạn tiểu thư không hiểu gì về nhiệm vụ.

Nhưng Vô Định Phi Hoàn trong tay, đó chính là pháp bảo mà nàng dựa vào, đương nhiên không thể đưa cho người khác.

“Ai muốn Vô Định Phi Hoàn của ta, ta liền liều mạng với người đó!” Đoạn tiểu thư lạnh giọng nói.

Tên Luân Hồi Giả đó căn bản không để ý đến Đoạn tiểu thư, chỉ nhìn Tứ muội, chờ đợi thái độ của đối phương.

Đúng lúc này.

Biến cố xảy ra!

Tên Luân Hồi Giả đứng trên cây bên cạnh, dùng súng năng lượng chỉ vào Trần hội trưởng, đột nhiên cảm thấy sau gáy có luồng gió mạnh ập đến.

Tiếp theo.

Mất hần tối sầm, không biết gì nữa.

Bởi vì hần bị Trần Nghiệp đánh thành căn bã!

Cùng lúc đó.

Một luồng quyền phong mãnh liệt, đột nhiên xuất hiện, vô hình vô ảnh, bắn về phía tên Luân Hồi Giả cầm súng còn lại.

Quyền phong đương nhiên là do Trần Nghiệp đánh ra.

Để tránh cho Luân Hồi Giả cảnh giác, cú đâm này, hần đã không thi triển dị năng hỏa hệ.

Cho dù như vậy, hiện tại quyền phong của hần, uy lực cũng cực kỳ đáng sợ.

“Xoẹt!”

Tên Luân Hồi Giả đó còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, cả người hần đã biến mất, cùng biến mất với hần, còn có một mảng rừng lớn!!

Để nhất kích tất sát, quyền phong cú đâm này của Trần Nghiệp, ít nhất đã dùng tám phần sức mạnh, lực phá hoại đánh ra, quả thực là kinh thiên động địa!

Đoạn tiêu thư lại một lần nữa rơi vào trạng thái kinh ngạc, há hốc mồm.

Vốn tưởng rằng, lúc đánh Trư Cương Liệt, đã là toàn bộ thực lực của tên đầu trọc rồi.

Không ngờ.

Tên đầu trọc còn đáng sợ hơn nàng tưởng tượng.....

.....

Liên tiếp chết hai đồng bọn.

Những Luân Hồi Giả còn lại, cuối cùng cũng phản ứng lại.

Bọn họ vốn định liều chết phản công, nhưng nhìn thấy quyền phong từ một cú đâm của Trần Nghiệp, tạo ra lực phá hoại như vậy, ba tên Luân Hồi Giả này đều đưa ra lựa chọn sáng suốt nhất!

“Chạy! Tản ra mà chạy!”

Tên Luân Hồi Giả cầm đầu, hét lớn một tiếng, vội vàng chạy về phía Đông.

Hai tên Luân Hồi Giả còn lại, cũng chạy về những hướng khác.

Lúc này.

Một trong số đó, quay đầu nhìn Trần Nghiệp một cái, sau đó liền kinh hô: “Hắn là tên Vực Ngoại Tà Ma bị Chủ Thần truy nã, thực lực ít nhất cấp S trở lên!”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp đang chuẩn bị xuống tay, trong lòng khẽ động.

Bản thân vậy mà bị Chủ Thần Không Gian truy nã rồi?

Là vì lần trước hắn tiêu diệt một tiểu đội Luân Hồi Giả sao?

Tuy trong lòng mang theo nghi vấn, nhưng động tác của Trần Nghiệp, không hề chậm lại.

Hắn lập tức đánh ra hai quyền về phía hai tên Luân Hồi Giả bỏ chạy!

Lập tức!

Quyền phong mãnh liệt, gào thét mà qua, tất cả mọi thứ trên đường đi, bao gồm cả hai tên Luân Hồi Giả đó, đều bị tiêu diệt sạch sẽ!!

Cả khu rừng, như thể bị cắn hai miếng táo, xuất hiện một khoảng trống khổng lồ.

Sau đó.

Trần Nghiệp nhanh chóng đuổi kịp tên Luân Hồi Giả cuối cùng, một phát ấn hấn xuống đất.

Tên Luân Hồi Giả đó còn muốn phản kháng, trên người không biết trang bị gì, bùng lên ánh lửa.

Đáng tiếc, bản thân Trần Nghiệp là dị năng giả hệ hỏa, trời sinh miễn dịch với những ngọn lửa này.

Trừ phi hấn ta có thể thi triển Tam Muội Chân Hỏa, nếu không căn bản không thể làm Trần Nghiệp bị thương.

“Người vừa nói, ta bị Chủ Thần truy nã rồi? Chuyện gì vậy?”

Trần Nghiệp giẫm lên ngực tên Luân Hồi Giả cuối cùng.

“Vực Ngoại Tà Ma!!”

Tên Luân Hồi Giả nghiêng răng nghiêng lợi, trong mắt toàn là hận ý.

Hắn ta nằm mơ cũng không ngờ, lại ở chỗ này, gặp được tên đầu trọc bị truy nã.

Theo như lời Chủ Thần Không Gian, đối phương nghi là có thực lực cấp S trở lên, bọn họ chỉ là những nhân vật nhỏ có thực lực cấp B, làm sao có thể chống đỡ được?

Thật sự quá hổ!

“Ta biết, người không thể nào tha cho ta, đúng không?” Tên Luân Hồi Giả hung dữ nói: “Vì vậy, người cũng đừng hòng lấy được bất kỳ tin tức hữu ích nào từ ta!”

Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Người rất thông minh, ta quả thật sẽ không tha cho người. Tuy nhiên, chỉ cần người trả lời câu hỏi của ta, ta có thể cho người chết thống khoái, không cần phải giống như bây giờ.....”

Dứt lời.

Trần Nghiệp hơi dùng lực một chút.

“Rắc!”

Lập tức!

Xương sườn của tên Luân Hồi Giả gãy.

“A! Xiba! Xiba.....”

Tên Luân Hồi Giả này trong cơn đau đớn, vậy mà lại nói ra tiếng mẹ đẻ của mình.

Trần Nghiệp ngẩn người.

Vẫn là tên tiểu tây bát (HQ)! Tiếng Hạ quốc nói cũng khá hay.

Nói đến, bốn tên Luân Hồi Giả hần vừa giết, có hai tên là người da trắng!

Từ đó có thể thấy, trong Chủ Thần Không Gian, có đủ loại chủng tộc.

“Ngươi chết chắc rồi!”

Tên Luân Hồi Giả đó oán độc nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, đột nhiên nói: “Lúc trước ngươi đáng lẽ phải giết đội trưởng của chúng ta trước, bởi vì trên người đội trưởng có thiết bị tín hiệu do những cường giả đỉnh cấp đưa cho! Những cường giả đỉnh cấp đó rất hứng thú với tiền thưởng của ngươi, vì vậy gần như đội trưởng của mỗi tiểu đội, đều có thiết bị tín hiệu do bọn họ đưa cho. Một khi gặp ngươi trong thế giới phó bản, chỉ cần kích hoạt thiết bị tín hiệu, những cường giả đỉnh cấp đó sẽ nhận được tin tức, cũng như định vị thế giới phó bản!”

“Đội trưởng của chúng ta, chắc chắn đã kích hoạt thiết bị tín hiệu rồi.”

“Xiba! Ngươi cứ chờ đây! Sẽ có người đến giết ngươi, báo thù cho chúng ta!”

Nghe được những lời này.

Sắc mặt Trần Nghiệp trầm xuống!

“Cường giả đỉnh cấp trong miệng ngươi, có thể mạnh đến mức nào?” Hần hỏi.

Chương 344 - Xuất hiện như vậy, bức cách tràn đầy

Tên Luân Hồi Giả này tưởng Trần Nghiệp sợ hãi, lập tức cười lớn, sau đó cố tình nói: “Siêu Saiyan biết không? Siêu nhân biết không? Còn có tiên nhân chân chính..... đều là cường giả đỉnh cấp của Chủ Thần Không Gian!”

“Người nhất định sẽ chết, nhất định sẽ chết!!”

Trần Nghiệp nhú mày.

Không muốn nghe tiếng la ó của tên Tây Bát này nữa, dưới chân dùng lực, đưa hắn ta xuống địa ngục.....

“Trần Nghiệp!”

“Ta vừa nhận được thông báo, nhiệm vụ săn giết Luân Hồi Giả đã hoàn thành, hơn nữa tiến độ trực tiếp biến thành 5.”

Trần hội trưởng hóa thân thành Tứ Muội đi tới, trên mặt mang theo nụ cười rạng rỡ.

Sau đó, ông nhìn thấy sắc mặt âm trầm của con trai mình, trong lòng đột nhiên giật mình.

“Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?”

Trần Nghiệp không giấu diếm, đem những lời Luân Hồi Giả nói trước khi chết kể lại một lượt.

Trần hội trưởng lập tức biến sắc.

“Trần Nghiệp, có phải tên dị đoan này đang dọa con không?”

“Hắn là thật.”

Trần Nghiệp nhú mày.

Hắn không ngờ, mình lại bị Chủ Thần Không Gian truy nã.

Chỉ là giết vài Luân Hồi Giả thôi mà, vậy mà còn truy nã toàn mạng? Thật quá đáng!

Xem ra, sau này tiến vào phó bản, phải làm chút nguy trang rồi.

Dù sao cái đầu trọc của hắn, quá dễ thấy!

Ngoài ra...

Đội hấn phá vỡ giới hạn, Trần Nghiệp rất muốn tiến vào Chủ Thần Không Gian, xem thử Chủ Thần Không Gian có thể chịu được một quyền nghiêm túc của hấn hay không!

Dám truy nã hấn, đương nhiên phải đánh trả.

Những thứ này đều là chuyện sau này.

Vấn đề trước mắt, cần phải giải quyết.

“Cha chiếm thân thể này, thực lực hấn là không còn nữa rồi phải không?”

Trần hội trưởng gật đầu: “Tuy thân thể này nền tảng cũng không tệ, nhưng chưa từng luyện võ một cách có hệ thống, có thể để ta phát huy ra một phần mười thực lực, coi như không tệ rồi.”

Trần Nghiệp liền nói: “Vậy tiếp theo, kế hoạch của chúng ta phải thay đổi.”

“Cha tìm một nơi đông người, tốt nhất là thành thị, sau đó trốn đi. Nhiệm vụ bảo vệ Đoạn tiểu thư, cứ giao cho con đi!”

Nghe được lời này.

Trần hội trưởng trước tiên ngăn ra, sau đó trầm mặc xuống.

Ông biết, đề nghị của con trai, mới là lựa chọn tốt nhất.

Với thực lực hiện tại của ông, tiếp tục ở lại đây, không những không giúp được gì, ngược lại còn có thể vướng chân.

Trần hội trưởng không phải người ủy mị.

Chỉ suy nghĩ một lát, ông liền đồng ý.

“Được, cha đi ngay... Con cũng phải cẩn thận.”

Trần Nghiệp dặn dò: “Thời gian nhiệm vụ vừa đến, không cần tới tìm con, trực tiếp trở về thế giới hiện thực, con cũng sẽ trở về.”

“Được, cha biết rồi.”

Dứt lời, Trần hội trưởng xoay người rời đi.

“Tứ Muội, muội muốn đi đâu?”

Đoạn tiêu thư ở phía xa lên tiếng hỏi.

Trần hội trưởng dừng bước, nói: “Tiếp theo sẽ có người lợi hại hơn, muốn đến ám sát tỷ, muội ở lại đây, đã không giúp được gì rồi, nói không chừng còn vướng chân, cho nên, để cháu muội bảo vệ tỷ nhé!”

Đoạn tiêu thư nghe vậy sững sờ.

Mãi đến khi Trần hội trưởng đi xa, nàng mới hoàn hồn.

Chủ yếu là biểu hiện vừa rồi của Trần Nghiệp quá mức kinh người, cũng làm cho đầu óc nàng rối bời, không biết nên làm thế nào cho phải.

“Lão đại, chúng ta đi thôi!”

Trần Nghiệp đi tới, mặt mang nụ cười.

Đoạn tiêu thư lại lộ ra vẻ cảnh giác.

“Người rốt cuộc là ai?”

“Vấn đề này, trước đó không phải đã nói rồi sao? Sao lại hỏi nữa?”

“Vậy ta hỏi lại, người rốt cuộc có phải là người không?”

“... Ta đương nhiên là người.”

“Phàm nhân làm sao có thể có thực lực như ngươi?”

“Nhưng ta đích thực là người! Không tin tỷ sờ thử xem, ta có máu có thịt có nhiệt độ, tuyệt đối là người bình thường.”

...

Để chứng minh mình có phải là người hay không, Trần Nghiệp nói rất lâu.

Thậm chí đến miệng cũng sắp nói khô.

Cuối cùng Trần Nghiệp phát cáu, mở miệng nói: “Lão đại, nếu ta có ác ý với ngươi, đã sớm ra tay rồi, ngươi cảm thấy Vô Định Phi Hoàn trong tay, có thể đỡ được ta sao?”

Đoạn tiêu thư: “...”

Lời này hình như có chút đạo lý.

Với thực lực của tên đầu trọc này, nếu đối phương có ác ý, có thể dễ dàng xử lý nàg.

“Vây được rồi!”

Đoạn tiểu thư cuối cùng bị thuyết phục: “Ta tạm thời tin tưởng ngươi một lần.”

Trần Nghiệp cũng cuối cùng thở ra một hơi.

“Vây tiếp theo phải làm gì?” Đoạn tiểu thư lại hỏi.

“Tỷ không phải luôn muốn trở thành đệ nhất Khu Ma Nhân sao?” Trần Nghiệp nói: “Chúng ta trước tiên chiếm danh hiệu đệ nhất này cho tỷ.”

“Cái này đơn giản.”

Đoạn tiểu thư vỗ vỗ túi Càn Khôn bên hông, nói: “Chỉ cần giao đầu Trư Yêu này lên, là có thể lấy được vị trí đệ nhất!”

“Giao đến đâu?”

“Khu Ma Sơn Trang!”

Đoạn tiểu thư chủ động giải thích: “Bên đó là tổng bộ của tất cả Khu Ma Nhân chúng ta, ngay cả Không Hư Công Tử, cũng ở bên trong!”

“Ồ?”

Nghe thấy Không Hư Công Tử, Trần Nghiệp hơi có chút hứng thú.

“Vây chúng ta đi thôi!”

Không Hư Công Tử thực lực không tệ, nếu có thể, Trần Nghiệp muốn lôi kéo hắn vào đội ngũ.

“Chúng ta đi chào hỏi những người khác trước đã rồi hãy đi!”

“Được.”

...

Một lát sau.

Những người khác trong Ngũ Sát, nhìn Đoạn tiểu thư và Trần Nghiệp, lệ nóng doanh tròn, ánh mắt tràn đầy lưu luyến.

“Các ngươi đừng như vậy nữa!”

Đoạn tiểu thư nói: “Đợi ta an toàn rồi, ta sẽ quay lại tìm các người.”

Đại Sát nói: “Lão đại, vậy tỷ phải sớm trở về!”

Nhị Sát và Tam Sát dồn dập gật đầu.

“Biết rồi!”

Đoạn tiểu thư xua tay, nhớ tới lời Trần Nghiệp dặn dò, lại căn dặn: “Khoảng thời gian ta không có ở đây, các người đều điều thấp một chút, tốt nhất tìm một chỗ trốn đi, tránh cho những người đó không tìm thấy ta, lại trút giận lên các người, biết chưa?”

“Chúng ta biết rồi, lão đại.”

Đoạn tiểu thư gật gật đầu, gọi Trần Nghiệp: “Lão Ngũ, chúng ta đi thôi!”

Sau đó.

Hai người liền biến mất ở cuối con đường dưới ánh mắt của những người khác trong Ngũ Sát.

Đợi đi xa rồi.

Trần Nghiệp đột nhiên mở miệng hỏi: “Đúng rồi, lão đại, hiện tại Đệ nhất Khu Ma Nhân, có phải là Không Hư Công Tử không?”

“Sao? Người cũng biết Không Hư Công Tử à?” Đoạn tiểu thư nói: “Đúng là hắn! Hắn đã làm Đệ nhất Khu Ma Nhân rất nhiều năm rồi, rất lợi hại.”

Trần Nghiệp lại hỏi: “Vậy tỷ bắt được Trư Cương Liệp, thật sự có thể trở thành Đệ nhất Khu Ma Nhân sao?”

“Hắn là có thể chứ?”

Giọng điệu này rất do dự!

Chứng tỏ Đoạn tiểu thư cũng không quá chắc chắn.

“Sao? Có vấn đề?” Trần Nghiệp hỏi.

Đoạn tiểu thư nghĩ nghĩ, thành thật nói: “Hàng phục Trư Yêu, là có thể trở thành Đệ nhất Khu Ma Nhân, là do các trưởng lão của Khu Ma Sơn Trang nói. Tuy các trưởng lão đức cao vọng

trọng, nhưng, nếu là ta mang Trư Yêu qua đó, những người khác hẳn là sẽ có chút không phục đi!”

Nàng cũng có tự biết mình, biết với danh tiếng hiện tại của mình, lấy được vị trí đệ nhất, sẽ có rất nhiều người không phục.

“Ồ? Vậy nếu tử hàng phục được sinh vật lợi hại hơn Trư Yêu thì sao?”

“Sinh vật lợi hại hơn Trư Yêu? Ngươi là nói Yêu Vương sao?”

Đoạn tiểu thư nói: “Yêu Vương chỉ tồn tại trong truyền thuyết, rất nhiều năm rồi không xuất hiện, chúng ta cũng không thể tìm được.”

“Không phải...” Trần Nghiệp cảm thấy từ từ giải thích quá mệt, dứt khoát nói: “Nói như vậy đi! Giả sử, tử hàng phục được một con Thanh Long, cưới Thanh Long đi Khu Ma Sơn Trang, còn mang theo Trư Yêu đã bị hàng phục, hẳn là không còn ai dám nghi ngờ tử nữa chứ?”

“Thanh Long?”

Đoạn tiểu thư ngẩn ra, sau đó nói: “Đi đâu mà kiếm Thanh Long?”

“Ồ, là như vậy...” Trần Nghiệp nghiêm túc bịa chuyện: “Ta biết một pháp thuật, có thể biến mình thành Thanh Long.”

“Còn có loại chuyện này?” Đoạn tiểu thư lập tức nói: “Vậy ngươi biến cho ta xem thử!”

Chương 345 - Xuất hiện như vậy, bức cách trần đây (2)

Một lát sau.

Nhìn Thanh Long khổng lồ, trần đây uy nghiêm trên bầu trời, vẻ mặt Đoạn tiểu thư vừa kinh vừa sợ!

Thực sự là hình thái Thanh Long sau khi Trần Nghiệp biến thân, uy áp quá mạnh!

Hiện tại sau khi Trần Nghiệp biến thành hình thái Thanh Long, chiều dài cơ thể đã gần sáu trăm mét, uốn lượn trên không

trung, vô cùng to lớn.

Chỉ riêng cái đầu của hắn đã rộng mười lăm mét, dài hơn hai mươi mét!

Trước mặt Trần Nghiệp ở hình thái Thanh Long, Đoạn tiểu thư cảm thấy mình giống như một con kiến.

Nàng thậm chí còn hoài nghi, Trần Nghiệp chỉ cần thổi một hơi, là có thể giết chết mình...

Nhìn sắc mặt Đoạn tiểu thư ngày càng trắng bệch, chân cũng ngày càng mềm nhũn, Thanh Long trên trời, lập tức cất tiếng người nói:

“Lão đại, đừng sợ, ta vẫn là ta.”

Nghe được giọng nói quen thuộc, Đoạn tiểu thư lúc này mới hơi khá hơn một chút.

“Ngươi, đây...”

Đoạn tiểu thư kinh hồn chưa định nói: “Đây là thuật biến hóa gì, cũng quá khoa trương rồi chứ?”

“Chuyện này lát nữa hãy nói.” Trần Nghiệp hỏi: “Nếu ta mang tử bay đến Khu Ma Sơn Trang, có thể để tử vững vàng lấy được danh hiệu Đệ nhất Khu Ma Nhân không?”

“Vậy khẳng định là được!”

Hai mắt Đoạn tiểu thư sáng lên, lập tức vỗ tay nói: “Chỉ cần dựa vào dáng vẻ của ngươi, ai còn dám không phục?”

“Vậy tử lên đây đi!”

Trần Nghiệp nói xong, hạ xuống trước mặt Đoạn tiểu thư.

“Tử chỉ đường, ta mang tử bay qua đó!”

Để có thể cho Đoạn tiểu thư lấy được danh hiệu Đệ nhất Khu Ma Nhân, Trần Nghiệp cũng coi như là liều mạng.

Dù sao, đây là nhiệm vụ của cha hắn.

“Vậy ta không khách sáo nữa!”

Đoạn tiểu thư mạnh mẽ nhảy lên, ngồi trên lưng Trần Nghiệp. Sau đó.

Trần Nghiệp công Đoạn tiểu thư, bay vút lên trời cao.

...

Khu Ma Sơn Trang.

Nghe tên giống như một sơn trang, trên thực tế gần như là một thị trấn.

Là thị trấn do quan phủ chuyên môn xây dựng cho Khu Ma Nhân!

Những yêu quái kia thường xuyên ăn thịt người.

Quan phủ đương nhiên không thể ngồi yên nhìn.

Nhưng người bình thường lại không thể đối phó với yêu ma, chỉ có thể bỏ tiền ra để những kỳ nhân dị sĩ kia đến đối kháng yêu ma.

Rất nhiều Khu Ma Nhân, thường xuyên ra vào nơi đây, để lấy thông tin về yêu ma, hoặc là mang theo yêu ma đến đây lĩnh thưởng, khiến cho Khu Ma Sơn Trang vô cùng náo nhiệt.

Lúc này.

Trên con đường chính của thị trấn, có rất nhiều Khu Ma Nhân ăn mặc kỳ quái, hoặc nói chuyện, hoặc đi lại.

Hai bên đường, còn có không ít tiểu thương đến bán đủ loại hàng tạp hóa và đồ ăn.

Đột nhiên.

Rất nhiều người trên đường phát hiện, trời đột nhiên tối sầm lại.

Hình như có thứ gì đó không lồ, che khuất ánh mặt trời.

Đội mọi người ngẩng đầu lên, nhìn thấy Thanh Long không lồ đang bay tới trên bầu trời, tất cả đều bị dọa đến mặt không còn chút máu.

“Yêu, yêu quái!!”

Các tiểu thương bị dọa đến bỏ chạy tán loạn.

Những Khu Ma Nhân thực lực thấp kém, cũng như vậy.

Ngay cả những Khu Ma Nhân tinh anh có bản lĩnh hơn người, nhìn thấy vật khổng lồ trên không trung, cũng bị dọa đến chân

mềm nhũn.

“Đây, đây là yêu quái gì?”

“Nó vậy mà dám đến Khu Ma Sơn Trang của chúng ta? Nó, nó thật to gan...”

“Nhìn hình dáng của nó, dường như rất giống với rồng trong truyền thuyết.”

“Nhanh đi thông báo cho cao thủ! Để cao thủ đến hàng phục yêu quái này!”

“Yêu quái lớn như vậy, thật sự có người có thể hàng phục sao?”

“Không đúng... Trên người nó, không có yêu khí!”

“Các người mau nhìn, hình như có người ngồi trên người yêu quái khổng lồ đó...”

...

Để phối hợp với Đoạn tiểu thư ra oai.

Trần Nghiệp sau khi tiến vào Khu Ma Sơn Trang, cố ý hạ thấp độ cao, để mọi người bên dưới có thể nhìn thấy Đoạn tiểu thư ngồi trên người mình.

Lập tức!

Gây ra không ít tiếng kinh hô.

Tuy Đoạn tiểu thư trong số các Khu Ma Nhân, không phải cường giả đỉnh cao, nhưng thực lực cũng không thể xem thường, danh tiếng cũng không nhỏ.

Dù sao dưới tay nàng, còn có năm tên kỳ hoa...

“Kia không phải là thủ lĩnh Ngũ Sát, Đoạn tiểu thư sao?”

“Sao lại là nàng ấy? Sao nàng ấy lại cười trên người đại yêu?”

“Đại yêu này uy thế như vậy, e rằng đã trở thành Yêu Vương rồi chứ? Chẳng lẽ bị Đoạn tiểu thư hàng phục rồi?”

“Không thể nào, chuyện này tuyệt đối không thể nào!”

Tuy mọi người đối với việc Đoạn tiểu thư xuất hiện trên lưng Thanh Long, cảm thấy không thể tin được.

Nhưng, đã có người ngồi trên lưng Thanh Long, chứng tỏ yêu quái khổng lồ này, có thể hiểu được tiếng người, ít nhất sẽ không giết người bừa bãi.

Thêm vào đó, sau khi Trần Nghiệp xuất hiện, cũng không ra tay với thị trấn bên dưới...

Vì vậy, hỗn loạn trên đường phố, liền dần dần ổn định lại.

Một số người gan dạ, thậm chí còn đuổi theo bóng dáng Thanh Long để xem náo nhiệt, muốn tìm hiểu ngọn ngành.

Ở cuối con đường, là một tòa kiến trúc khổng lồ.

Nơi đó, chính là tổng bộ chân chính của Khu Ma Nhân.

Lúc này.

Sự xuất hiện của Thanh Long khổng lồ, đã sớm kinh động đến cao thủ bên trong.

Đội Trần Nghiệp đến gần.

Bên trong cuối cùng cũng có động tĩnh.

Đầu tiên xuất hiện, là vài lão nhân, ngay sau đó, một đám người trông rất khó dây vào, xông ra.

Xuất hiện cuối cùng là một người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi này tướng mạo rất khá, mặc áo trắng, tay cầm quạt lông, giống như công tử nhà giàu có bước ra.

Đáng tiếc là, khuôn mặt kia thật sự quá trắng, còn có quang thâm mắt, một bộ dạng thân thể bị đào rỗng thận hư.

Ngoài ra, người trẻ tuổi này không phải tự mình đi ra, mà là được bốn vị đại thẩm, khiêng kiệu trúc ra, đây cũng là nguyên nhân khiến hắn xuất hiện chậm nhất.

Nhìn kỹ có thể thấy, trên quần áo của người trẻ tuổi, thêu hai chữ “Không Hư”.

Trên tay hắn, còn cầm một cái hộp nhỏ.

Người này chính là Không Hư Công Tử.

Đệ nhất Khu Ma Nhân được công nhận hiện nay!

Nhìn thấy Thanh Long khổng lồ bay tới, Không Hư Công Tử trước tiên giật mình, sau đó nổi lên hứng thú mãnh liệt.

“Vậy mà là rồng trong truyền thuyết?”

Không Hư Công Tử vừa cười, vừa ho khan, sau đó nói: “Ta đã giết nhiều yêu quái như vậy, còn chưa từng giết rồng bao giờ! Nếu hôm nay có thể hàng phục con rồng này, chắc hẳn đại danh của ta, Không Hư Công Tử, có thể vang danh thiên hạ chứ?”

Nghe được lời này.

Một lão nhân bên cạnh lập tức nói: “Không Hư Công Tử, đừng làm loạn, nhìn uy thế của con rồng này, liền biết là Yêu Vương trong truyền thuyết, chọc giận nó, hậu quả khó lường! Hơn nữa, trên lưng con rồng đó có người, chứng tỏ đã bị người ta hàng phục rồi.”

Không Hư Công Tử nghe vậy, tiếc nuối nói: “Haiz! Vô địch, thật là tịch mịch! Ngay cả tìm một đối thủ cũng không tìm được.”

Lúc này.

Trần Nghiệp đã bay đến trên đỉnh đầu mọi người.

Hắn không hạ xuống, chỉ hạ thấp độ cao, để Đoạn tiêu thư có thể xuống, sau đó liền dừng lại giữa không trung.

Bởi vì thân thể hắn thực sự quá lớn.

Tuy bên cạnh có một bãi đất trống, nhưng vẫn không thể chứa nổi thân thể hắn.

Một khi hắn hạ xuống, e rằng sẽ phá hủy một phần lớn thị trấn.

“Các vị trưởng lão!”

Đoạn tiêu thư vững vàng đáp xuống đất, trên khuôn mặt xinh đẹp mang theo một tia đắc ý.

Cách xuất hiện như vậy, tuyệt đối là làm bức cách của nàng tràn đầy!

Nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của những người này, lòng hư vinh của nàng rất được thỏa mãn.

“Hóa ra là Đoạn tiêu thư! Đã vài ngày không gặp, Đoạn tiêu thư phong thái càng hơn xưa!”

Vị trưởng lão dẫn đầu trước tiên khen ngợi một câu, sau đó nhin không được hỏi: “Yêu quái khổng lồ này là...?”

Chương 346 - Không Hư Công Tử: Con rồng này hữu duyên với ta

“Ồ! Chỉ là một con Thanh Long mà ta hàng phục thôi.”

Đoạn tiểu thư một bộ dáng thờ ơ, sau đó hỏi: “Đúng rồi, trưởng lão, trước đó các vị nói, chỉ cần ai hàng phục được Trư Yêu, người đó chính là Đệ nhất Khu Ma Nhân của kỳ này, đúng không?”

Vài vị trưởng lão nghe vậy, vô thức nhìn Không Hư Công Tử một cái.

Thấy Không Hư Công Tử mặt mang nụ cười, bọn họ lúc này mới nói: “Đúng vậy!”

Đoạn tiểu thư liền lấy ra túi Càn Khôn bên hông, ném qua.

“Trư Yêu ở trong này! Kiểm tra đi!”

...

Bên trong một mật thất.

Vài vị trưởng lão đang ngồi vây quanh bốn phía.

Ở giữa mật thất, là một pháp trận.

Mà ở giữa pháp trận, một con heo mập đang nằm.

Chính là Trư Cương Liệp bị thả ra!

Pháp trận này chuyên dùng để không chế yêu quái, sợ Trư Cương Liệp nổi điên, cho nên mới mang đến mật thất này, đồng thời khởi động pháp trận.

Bây giờ xem ra, căn bản không cần lãng phí như vậy.

Trư Cương Liệp bị Đoạn tiểu thư mang tới, nằm liệt trên mặt đất uể oải, trông như sắp chết...

“Yêu khí như vậy, đúng là tên Trư Cương Liệp gây họa khắp nơi kia.”

“Nó vậy mà bị thương nặng như vậy?”

“Vị Đoạn tiểu thư kia, sao lại có thực lực như vậy? Mới vài ngày không gặp, nàng ta không chỉ đánh thương Trư Yêu, mà ngay cả Thanh Long như vậy, cũng có thể hàng phục?”

“Đây chính là đại yêu! Chỉ đứng sau Yêu Vương...”

“Chẳng lẽ là có được cơ duyên quan trọng? Được thần tiên điểm hóa?”

“Bây giờ chúng ta phải làm sao? Thật sự phải đem danh hiệu Đệ nhất Khu Ma Nhân, cho vị Đoạn tiểu thư kia sao?”

“Đương nhiên phải cho! Chúng ta không thể nuốt lời, hơn nữa, lần này họ Đoạn mang con rồng kia tới, không chỉ đơn giản là vì muốn ra oai, e rằng cũng có ý uy hiếp, cho nên, vẫn là chiều theo nàng ta đi!”

“Vậy Không Hư Công Tử thì sao? Đừng thấy hắn ngày thường một bộ không quan tâm hư danh, thật sự muốn cướp đi danh hiệu đệ nhất của hắn, hắn nhất định sẽ ghi hận trong lòng.”

“Chúng ta cứ làm theo quy định, không cần quản hắn!”

“Đúng vậy! Tên bệnh lao kia, cả ngày không làm việc đàng hoàng, làm cái gì mà quản lý thời gian, tuổi còn trẻ, đã làm cho thân thể suy nhược... Hắn nếu thật sự quan tâm danh hiệu đệ nhất, nên tự mình đi tranh giành.”

...

Một lát sau.

Vài vị trưởng lão lại đi ra.

Bọn họ hòa ái đi đến trước mặt Đoạn tiểu thư, sau đó tuyên bố trước mặt mọi người:

“Chúng ta đã kiểm tra rồi, thứ Đoạn tiểu thư mang tới, đúng là tên Trư Yêu hung hãn kia! Theo quy củ, Đệ nhất Khu Ma Nhân kỳ này, chính là Đoạn tiểu thư.”

“Mọi người có dị nghị gì không?”

Dứt lời.

Rất nhiều Khu Ma Nhân đang vây xem, đều im lặng không nói.

Con rồng khổng lồ kia đang ở trên đỉnh đầu kia!

Ai dám có dị nghị!

Nhưng.

Không ít người, hướng ánh mắt về phía Không Hư Công Tử, mong đợi Không Hư Công Tử có thể lên tiếng.

Dù sao.

Từ khi Không Hư Công Tử nổi lên, danh hiệu Đệ nhất Khu Ma Nhân, vẫn luôn là của hắn.

Hôm nay bị người ta cướp đi trước mặt, Không Hư Công Tử hẳn là rất không cam lòng chứ?

Mà biểu hiện của Không Hư Công Tử, cũng không làm mọi người thất vọng.

Chỉ thấy hắn ho khan hai tiếng, ngồi trên kiệu trúc, trên mặt vẫn mang nụ cười nho nhã, nhìn về phía Đoạn tiểu thư.

“Không ngờ, một thời gian không gặp, Đoạn tiểu thư vậy mà làm được nhiều chuyện lớn như vậy, thật sự là làm người ta phải nhìn bằng con mắt khác.”

“Danh hiệu Đệ nhất Khu Ma Nhân, nhường cho Đoạn tiểu thư, ta không có ý kiến gì đâu! Làm đệ nhất rất trống rỗng, rất tịch mịch, làm qua rồi sẽ hiểu.”

“Nhưng, ta rất hứng thú với thực lực hàng phục Thanh Long của Đoạn tiểu thư, không biết Đoạn tiểu thư, có thể chỉ điểm ta một chút không?”

Nghe được câu nói cuối cùng.

Mọi người xung quanh, lập tức phấn khích lên.

Thích nhất là xem loại náo nhiệt này.

Ngay cả vài vị trưởng lão kia, cũng là một bộ dáng hứng thú.

Mà Đoạn tiểu thư nghe vậy, trên khuôn mặt xinh đẹp không hề hoảng loạn.

Bởi vì trước khi đến, Trần Nghiệp đã làm kế hoạch cho nàng!

Trần Nghiệp đã xem qua cốt truyện, rất rõ ràng dưới vẻ ngoài suy nhược kia của Không Hư Công Tử, ẩn chứa một trái tim thích tranh cường háo thắng.

Vì để đánh bại Tôn Ngô Không, tên này coi như là dùng hết toàn lực, cuối cùng thậm chí còn đứng dậy...

Đừng thấy hắn luôn một bộ dáng không quan tâm hư danh, trên thực tế, hắn so với ai cũng quan tâm hơn.

Hoặc nói, mục tiêu cuối cùng của tất cả Khu Ma Nhân, đều là trở thành Đệ nhất Khu Ma Nhân.

Tỉ như Thiên Tàn Cước, ví dụ như Bắc Đầu Ngũ Hành Quyền...

Trần Nghiệp biết, một khi Đoạn tiểu thư cướp đi danh hiệu Đệ nhất Khu Ma Nhân, Không Hư Công Tử, tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Nhất định sẽ khiêu chiến Đoạn tiểu thư.

Cho nên.

Trước khi đến, Trần Nghiệp đã tiêm phòng cho Đoạn tiểu thư.

Một khi Không Hư Công Tử muốn khiêu chiến, ngàn vạn lần đừng hoảng, đồ hết lên đầu Trần Nghiệp là được.

“Không Hư Công Tử.”

Đoạn tiểu thư diễn xuất rất tốt, một bộ dáng bình tĩnh: “Muốn ta chỉ điểm ngươi à? Cũng được! Nhưng, ngươi trước tiên đánh thắng chiến sủng của ta đi! Ta phải xem xem, ngươi có đủ tư cách để ta chỉ điểm hay không.”

Lời này vừa ra.

Xung quanh đều im lặng một chút.

Sắc mặt Không Hư Công Tử, với tốc độ mắt thường cũng có thể thấy được mà thay đổi.

Hắn bị chọc giận rồi!

Nhưng, vì duy trì hình tượng nho nhã của mình, Không Hư Công Tử vẫn đè nén lửa giận xuống, lại lộ ra nụ cười.

“Tốt lắm!”

Không Hư Công Tử một lời đáp ứng.

Theo hắn thấy, con Thanh Long trên trời kia, cũng chỉ là to con hơn một chút mà thôi.

Đã có thể bị nữ nhân trước mắt này hàng phục, vậy hẳn nhất định cũng có thể chiến thắng.

Lúc này.

Đoạn tiểu thư đột nhiên đề nghị: “Không Hư Công Tử, chỉ bằng, chúng ta đánh cược lớn hơn một chút như thế nào?”

Không Hư Công Tử ngăn ra: “Người muốn đánh cược như thế nào?”

“Như vậy đi, nếu người có thể đánh thắng chiến sủng của ta, vậy con rồng này, ta liền tặng cho người làm tọa kỵ.”

Nghe được lời này.

Mắt Không Hư Công Tử sáng lên.

Nếu thật sự có một con Thanh Long oai phong lẫm liệt như vậy làm tọa kỵ, vậy bức cách quả thực là phi phạm!

Nhìn Đoạn tiểu thư cười rồng bay tới trước đó, tạo ra chấn động lớn như thế nào là biết rồi.

Nếu hẳn có thể hàng phục con rồng khổng lồ này, trở thành tọa kỵ của mình, hẳn liền có thể chân chính trở thành “thần tiên” bên trong con người. Ngoài ra, từ nay về sau cũng có thể từ biệt cái kiếp trúc đơn sơ này và bốn cử hành già không nghe lời này.

Haiz!

Nói đến, hẳn cũng đã lâu không khai trương rồi, dẫn đến kinh tế có chút eo hẹp, bất đắc dĩ, mới thuê bốn vị đại thẩm.

Trước đây khiêng hẳn, đều là những cô gái trẻ đẹp như hoa.

Nguyên nhân không khai trương, đương nhiên không phải là do Không Hư Công Tử thực lực không đủ.

Mà là bởi vì, hẳn không coi trọng tiểu yêu, dù sao hẳn là Đệ nhất Khu Ma Nhân, ngay cả tiểu yêu cũng tranh giành, tổn hại bức cách của hẳn!

Mà đại yêu lại không dễ tìm...

Cho nên, Đệ nhất Khu Ma Nhân Không Hư Công Tử, chỉ nghe thì oai phong, trên thực tế cuộc sống lại eo hẹp.

Bây giờ thì tốt rồi.

Chỉ cần hần có thể hàng phục con Thanh Long này, sau này có thể tiết kiệm được một khoản chi phí thuê người khiêng, giảm bớt áp lực kinh tế của mình.

Đương nhiên, Không Hư Công Tử không phải kẻ ngốc, biết Đoạn tiểu thư đột nhiên tăng tiền cược, khẳng định là có yêu cầu.

“Vậy nếu ta thua thì sao?”

Chương 347 - Kinh Thế Hải Tục, Dọa Khóc Không Hư

“Rất đơn giản!”

Đoạn tiểu thư mỉm cười nói: “Nếu người thua, thì phục tùng ta hai tháng! Yên tâm, trong vòng hai tháng này, ta sẽ không bắt người làm những việc quá khó khăn, nhiều nhất chỉ là giúp ta tiêu diệt một số tà ma ngoại đạo mà thôi.”

Tăng tiền cược.

Kỳ thật cũng là do Trần Nghiệp đề xuất.

Đoạn tiểu thư không dám tự ý quyết định.

Mà mục đích Trần Nghiệp làm như vậy, tự nhiên là vì muốn dụ Không Hư Công Tử mắc câu, kéo hần vào đội ngũ của mình.

Thực lực của Không Hư Công Tử không tệ, có thêm một trợ thủ như vậy, hần là có thể giúp hần đối phó với một số đại quân Luân Hồi Giả sắp tới.

Nghe nói thua rồi, phải trở thành thuộc hạ của người khác, Không Hư Công Tử lập tức có chút do dự.

Hần chính là Đệ nhất Khu Ma Nhân, làm sao có thể phục tùng người khác chứ? Cho dù chỉ có hai tháng cũng không được!

Thấy sắc mặt Không Hư Công Tử do dự, Đoạn tiểu thư cố ý nói: “Sao vậy? Không Hư Công Tử, người sợ rồi sao?”

Không Hư Công Tử mỉm cười: “Đoạn tiểu thư, kích tướng pháp của người quá thấp kém rồi. Nhưng, ta nhận lời! Hy vọng lát nữa ta thắng rồi, khụ khụ... người đừng nuốt lời.”

Để tránh gây hư hại cho Khu Ma Sơn Trang.

Trận chiến giữa Không Hư Công Tử và Thanh Long được sắp xếp ở vùng hoang dã bên cạnh.

Rất nhiều Khu Ma Nhân đến xem.

Lúc này.

Không Hư Công Tử vẫn ngồi trên ghế trúc của mình, thần sắc tự nhiên.

Đối diện với Không Hư Công Tử là một con cự long!

“Đoạn tiểu thư, hỏi chiến sủng của ngươi xem nó đã sẵn sàng chưa?”

Không Hư Công Tử nói lớn.

Giọng điệu tràn đầy tự tin.

Đoạn tiểu thư liếc nhìn Trần Nghiệp, sau đó nói theo kế hoạch đã định: “Rồng của ta nói rằng nó đã chuẩn bị từ lâu rồi, bảo ngươi ra tay trước. Nếu nó ra tay trước, ngươi sẽ không có cơ hội đâu!”

Nghe vậy, Không Hư Công Tử không hề tức giận.

Hắn phong độ nhẹ nhàng, không phải là người dễ bị kích động.

“Vậy ta không khách khí nữa!”

Dứt lời.

Không Hư Công Tử đột nhiên lấy ra một chiếc hộp nhỏ.

Hắn mở chiếc hộp nhỏ ra, bên trong có vài thanh tiểu kiếm, trông rất giống phiên bản mini của mô hình, giống như đồ chơi vậy.

Sau đó.

Không Hư Công Tử búng ngón trỏ, bắn ra một trong những thanh tiểu kiếm đó.

Khoảnh khắc tiếp theo!

Một cảnh tượng kỳ lạ xuất hiện.

Thanh tiểu kiếm bị bắn ra giữa không trung, đột nhiên phình to, biến thành một thanh phi kiếm thực sự.

Hàn quang lấp lánh, sắc bén vô song.

Dưới sự điều khiển của Không Hư Công Tử, phi kiếm xé gió lao tới, cực kỳ sắc bén, chém thẳng vào long thân của Trần Nghiệp!

Thấy cảnh này, Trần Nghiệp thậm chí còn không động đậy.

Hiện tại tinh thần lực của hắn siêu cao, hơn nữa đã lĩnh ngộ được năng lực tương tự như “Tri Chu Cảm Ứng” của Người Nhện.

Nếu một kiếm này của Không Hư Công Tử có thể gây thương tích cho hắn, gây ra mối đe dọa cho hắn, thì tinh thần lực của hắn sẽ cảnh báo, để hắn có thể cảm nhận được nguy hiểm.

Hiện tại không có phản ứng gì cả.

Chứng tỏ một kiếm này của Không Hư Công Tử không có tác dụng đối với hắn.

Sự thật đúng là như vậy...

Khi phi kiếm của Không Hư Công Tử chém vào người Trần Nghiệp, lập tức phát ra một tiếng giòn tan.

“Keng!”

Phi kiếm trực tiếp bị bật ra.

Thậm chí còn không làm vỡ vảy trên người Trần Nghiệp, chỉ để lại một chút dấu vết mà thôi.

Kết quả như vậy là rất bình thường.

Phải biết rằng, lực phòng ngự của Trần Nghiệp và sức mạnh của hắn là như nhau.

Với thể chất hiện tại của Trần Nghiệp, thân thể đã đạt đến cảnh giới “Kim Cương Bất Hoại”. Xương cốt của hắn cứng hơn bất kỳ kim loại nào, cơ bắp và da thịt của hắn cũng đạt đến độ dẻo dai khó có thể tưởng tượng được.

Hơn nữa, sau khi biến thành hình dạng Thanh Long, sức mạnh và lực phòng ngự của Trần Nghiệp đều tăng lên gấp năm lần!!

Đừng nói là phi kiếm của Không Hư Công Tử, e rằng ngay cả vụ nô hạt nhân cũng không thể làm Trần Nghiệp bị thương.

Bị phi kiếm của Không Hư Công Tử chém một cái, Trần Nghiệp cảm thấy giống như bị muỗi đốt nhẹ, không đau không ngứa.

Không Hư Công Tử lại có chút khó chấp nhận!

Nhìn thấy phi kiếm của mình bị bật ra, hấn giật mình, sắc mặt lập tức thay đổi.

Xem ra, mình đã đánh giá thấp con rồng này.

Là Đệ nhất Khu Ma Nhân thực sự, Không Hư Công Tử đương nhiên sẽ không dễ dàng nhận thua.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Chỉ thấy hấn liên tục búng ngón trỏ, tất cả những thanh tiêu kiếm trong hộp gỗ đều bị hấn bắn ra, hóa thành phi kiếm.

Trong chốc lát.

Vài thanh phi kiếm lượn lơ trên không, giống như một phi đội.

Sau đó.

Không Hư Công Tử điều khiển những phi kiếm này, tất cả đều chém về phía Trần Nghiệp.

Tất cả hoa cỏ cây cối trên đường đi đều bị chém đứt.

Kiểm ý mãnh liệt đó khiến tất cả Khu Ma Nhân đang xem đều kinh hãi.

Đáng tiếc là.

Trần Nghiệp vẫn không cảm thấy nguy hiểm.

Vì vậy, hấn vẫn không động đậy.

“Keng keng keng...”

Một loạt âm thanh trong trẻo vang lên.

Phi kiếm của Không Hư Công Tử chém vào người Trần Nghiệp, như chém vào tấm thép, tất cả đều bị bật ra.

Không một thanh nào có thể gây thương tích cho Trần Nghiệp.

Cảnh tượng này khiến vô số người xung quanh sửng sốt.

Các Khu Ma Nhân có mặt, ít nhiều đều có chút hiểu biết về phi kiếm của Không Hư Công Tử, biết sự lợi hại của Không Hư kiếm pháp.

Lấy đầu người cách ngàn dặm, như lấy đồ trong túi!

Câu nói này chính là để hình dung Không Hư Công Tử.

Trong quá trình Không Hư Công Tử nổi lên, không biết bao nhiêu đại yêu hung hãn đã chết thảm dưới Không Hư kiếm pháp của hắn.

Hắn có thể liên tục giữ vững danh hiệu Đệ nhất Khu Ma Nhân, là hoàn toàn dựa vào thực lực.

Mà bây giờ.

Không Hư kiếm pháp luôn thuận lợi lại thất bại?

Không ai cho rằng Không Hư Công Tử đang nương tay, hoặc là phát huy thất thường.

Kiểm ý cường hãn đó không thể giả được!

Vì vậy, chỉ có một đáp án: Lực phòng ngự của con rồng đó thật sự quá đáng sợ!!

Lúc này.

Không Hư Công Tử đột nhiên đứng dậy.

Mọi người đều giật mình, đây là lần đầu tiên họ nhìn thấy Không Hư Công Tử đứng dậy.

Sau đó.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Không Hư Công Tử đột nhiên chấp hai tay lại.

Mấy thanh phi kiếm bị bật ra đó, lập tức có sự biến đổi lớn.

“Rắc! Rắc!”

Chỉ thấy những thanh phi kiếm đó, vậy mà bắt đầu biến dạng, sau đó nhanh chóng kết hợp lại với nhau, chỉ trong vài nhịp thở, tất cả phi kiếm đều hợp nhất lại với nhau, tạo thành một thanh phi kiếm khổng lồ.

Cảnh tượng tràn đầy cảm giác công nghệ cao này xuất hiện ở thế giới Tây Du, thật sự có chút không hợp lý...

“A!!”

Không Hư Công Tử hét lớn một tiếng, hai tay đột nhiên đẩy về phía trước.

Lập tức!

Thanh phi kiếm khổng lồ đó, mang theo sức mạnh vạn quân, đâm về phía Trần Nghiệp.

Kiểm ý đáng sợ phóng lên trời.

Các Khu Ma Nhân đang xem xung quanh, sắc mặt đều đại biến.

Cho dù cự kiếm của Không Hư Công Tử không phải là đang tấn công bọn họ, bọn họ cũng cảm nhận được sát khí mãnh liệt, mang đến cảm giác nghẹt thở.

Khi Không Hư Công Tử tung ra tuyệt chiêu cuối cùng.

Lần này.

Thuộc tính tinh thần của Trần Nghiệp rốt cuộc cũng có chút cảnh báo.

Nhưng cảnh báo không mãnh liệt, chứng tỏ chiêu này của Không Hư Công Tử, đại khái có thể gây ra một số ảnh hưởng đối với hắn, nhưng vẫn còn kém một chút so với việc làm hắn bị thương.

Chỉ có thể nói, sau khi Trần Nghiệp biến thành hình dạng Thanh Long, lực phòng ngự quá đáng sợ.

Vì vậy.

Trần Nghiệp vẫn không né tránh, chuẩn bị dùng thân thể chống đỡ.

Chương 348 - Kinh Thế Hãi Tục, Dọa Khóc Không Hư (2)

“Keng!”

Một tiếng giòn tan kinh người, vang vọng trên không trung.

Tất cả mọi người đều cảm thấy tim rung lên.

Trần Nghiệp đột nhiên cảm thấy, vị trí bị cự kiếm đâm trúng, truyền đến một chút đau nhói.

Nhưng vảy của hắn lại không hề nứt vỡ.

Đây là bởi vì, thứ khiến Trần Nghiệp cảm thấy đau nhói không phải là vết thương ngoài da, mà là kiếm ý của Không Hư Công Tử.

Nhưng cảm giác đau này không lớn.

Trần Nghiệp hoàn toàn có thể chịu đựng được.

“Rắc!”

Thanh cự kiếm kia sau khi kiên trì được một lúc, đột nhiên xuất hiện vết nứt, sau đó từng tắc vỡ vụn. Cuối cùng biến thành một đồng sắt vụn, rơi xuống đất.

Còn Không Hư Công Tử đang điều khiển phi kiếm thì sắc mặt đại biến, liên tục lùi lại, ngã ngồi trên ghế trúc của mình.

Lúc này sắc mặt Không Hư Công Tử tái nhợt, ánh mắt chấn động nhìn con cự long giữa không trung.

Hắn vạn vạn không ngờ, một kích toàn lực của mình, vậy mà không thể làm con rồng bị thương chút nào.

Và ngay lúc này.

Con cự long rút cuộc cũng động đây!

Tất cả mọi người lại giật mình, còn tưởng rằng con cự long muốn đuổi tận giết tuyệt Không Hư Công Tử.

Bao gồm cả bản thân Không Hư Công Tử cũng nghĩ như vậy, cho rằng công kích của mình có thể đã chọc giận con cự long.

Hiện tại hắn hoàn toàn mất hết ý chí, ngồi phịch trên ghế, không có chút ý định né tránh nào, đã chuẩn bị chịu chết.

Còn bốn bà thím kia thì chạy rất nhanh...

Trần Nghiệp không có ý định giết chết Không Hư Công Tử, dù sao tên này tuy không phá được phòng ngự của hắn, nhưng thực lực vẫn rất khá, là một trợ thủ đắc lực.

Hắn đột nhiên động đây, chẳng qua là muốn triệt để dập tắt sự kiêu ngạo của Không Hư Công Tử, để hắn hiểu rằng, thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu long!

Hy vọng tên này trong hai tháng tới có thể ngoan ngoãn nghe lời!

Vì vậy.

Trần Nghiệp đột nhiên phun một ngụm long tức về phía một ngọn núi xa xa.

“Vù!”

Âm thanh xé gió kỳ lạ vang lên.

Long tức màu đỏ rực, như một tia chớp, nhanh chóng xé rách không gian.

Nhanh hơn phi kiếm của Không Hư Công Tử rất nhiều.

Trong nháy mắt.

Long tức đã đánh trúng ngọn núi đỏ.

Sau đó.

Vụ nổ lớn kinh thiên động địa xuất hiện.

“Ầm——”

Đất nứt toác, trời rung chuyển!

Như tiếng gầm của chiến thần.

Cả thế giới dường như đều chấn động!

Ánh lửa ngút trời do vụ nổ lớn tạo ra, trong nháy mắt nhuộm đỏ cả vùng xung quanh.

Còn ngọn núi bị đánh trúng, lập tức hóa thành hư vô, biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Chưa kịp chấn động.

Tất cả mọi người lập tức hoảng loạn tìm chỗ ẩn nấp.

Bởi vì, sóng xung kích do vụ nổ lớn tạo ra đã đến.

“Vù——”

Sóng xung kích cường hãn, không kiêng nể gì, lao về tứ phía, quét sạch mọi thứ.

Tất cả hoa cỏ cây cối, sườn núi đá tảng trên đường đi, tất cả đều bị cuốn thành bột mịn!

Thật sự là trời long đất lở!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Một đám mây hình nấm khổng lồ bốc lên trên đỉnh núi!

Đội tất cả khói bụi tan đi, mọi người đang kinh hồn bạt vía liền nhìn thấy, vị trí ngọn núi ban đầu, xuất hiện một hố trời có đường kính đạt tới vài nghìn mét.

Xung quanh hố trời, tất cả đều bị sóng xung kích san phẳng!

...

Yên lặng!

Xung quanh lập tức yên lặng.

Tất cả Khu Ma Nhân đang xem, đều bị một kích này dọa cho mặt mày tái mét.

Đến tận lúc này.

Không Hư Công Tử mới hiểu được, mình đang chiến đấu với một con quái vật đáng sợ đến mức nào.

Hèn gì phi kiếm của hắn, người ta còn lười né tránh...

So với sức phá hoại do một ngưng long tức này gây ra, phi kiếm của hắn, quả thực giống như đồ chơi vậy, thật nực cười.

Thua dưới tay một con quái vật như vậy, thật sự là thua không oan chút nào.

Sau đó.

Không Hư Công Tử nhận ra một điều.

Thanh Long đáng sợ như vậy, vị Đoạn tiểu thư kia đã hàng phục nó như thế nào?

Nghĩ đến đây, ánh mắt hắn nhìn về phía Đoạn tiểu thư, liền thấy vẻ mặt Đoạn tiểu thư chấn động, cảm xúc kinh hãi đó không hề kém hắn chút nào.

Không Hư Công Tử hiểu rồi.

Đoạn tiểu thư có thể hàng phục Thanh Long, chắc chắn không phải dựa vào vũ lực.

Hoặc nói cách khác, nàng căn bản không hề hàng phục Thanh Long.

Những câu chuyện tương tự, chẳng phải trong thoại bản đều có sao?

Đại yêu tuyệt thế, yêu thiếu nữ loài người...

...

Đối với uy lực long tức của mình.

Trần Nghiệp càng ngày càng hài lòng.

Theo thuộc tính của hắc tăng lên, uy lực long tức của hắn cũng đang tăng lên nhanh chóng.

Trần Nghiệp thậm chí còn nghi ngờ, một ngày nào đó trong tương lai, nói không chừng chỉ bằng long tức, hắn có thể một kích nghiền nát cả hành tinh.

Sau đó.

Ánh mắt Trần Nghiệp nhìn về phía những Khu Ma Nhân đó.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Trần Nghiệp, những Khu Ma Nhân đó, ai nấy đều như thở bị dọa, kinh hãi bất an.

Nếu con rồng trước mắt này, phun một ngụm long tức vừa rồi về phía bọn họ, e rằng bọn họ sẽ không còn mảnh vụn nào?

Một số người nhát gan, dứt khoát trực tiếp quỳ xuống trước mặt Trần Nghiệp, liên tục dập đầu.

Hôm nay, tất cả những gì họ nhìn thấy, sẽ để lại dấu ấn không thể phai mờ trong lòng họ.

Trần Nghiệp không để ý đến những người này.

Hắn từ từ hạ xuống trước mặt Đoạn tiểu thư, sau đó nháy mắt với Đoạn tiểu thư, ra hiệu Đoạn tiểu thư đừng ngăn người nữa, tiếp tục kế hoạch đã định trước đó.

Đoạn tiểu thư cuối cùng cũng hoàn hồn.

Cô nàng này mặc dù tùy tiện, nhưng tố chất tâm lý rất tốt, mặc dù trong lòng có vô số nghi vấn, vẫn biết, trước tiên phối hợp diễn xong vở kịch mới là quan trọng nhất.

“Không Hư Công Tử, bây giờ ngươi còn gì để nói?”

Không Hư Công Tử đã điều chỉnh lại tâm trạng, lộ ra một nụ cười: “Đã đánh cược thì phải chịu, khụ khụ... Trong khoảng thời gian tiếp theo, ta mặc cho ngươi sai khiến.”

Có sự nhận thua của Không Hư Công Tử, danh hiệu Đệ nhất Khu Ma Nhân của Đoạn tiểu thư coi như là hoàn toàn được xác lập.

Không ai dám không phục!!

...

Một lát sau.

Một rống hai người đã rời xa Khu Ma Sơn Trang.

“Đây chính là cảm giác cưỡi rồng bay sao? Thật sự là quá tuyệt vời.”

Không Hư Công Tử ngồi trên lưng rồng, nhìn cảnh vật xung quanh đang nhanh chóng lùi lại phía sau, thần sắc cảm khái, ánh mắt nóng rực.

“Hèn gì trong những thoại bản đó, tiên nhân chân chính đều có tọa kỵ lợi hại. Chỉ như vậy, mới là thần tiên chân chính!”

Hắn càng ngày càng thích con rồng dưới thân này.

Đáng tiếc.

Không Hư Công Tử biết, thực lực của mình hoàn toàn không xứng với việc sở hữu tọa kỵ như vậy.

Sau đó, hắn nhìn sang Đoạn tiểu thư bên cạnh, mở miệng hỏi:

“Đoạn tiểu thư, không biết ngươi muốn ta giúp ngươi đối phó với ai? Ngươi có Thanh Long lợi hại như vậy giúp đỡ, hẳn là không cần ta nữa chứ?”

Lúc này.

Con cự long đó đột nhiên hạ xuống mặt đất, sau đó nói với hai người trên lưng: “Xuống đi!”

Không Hư Công Tử lập tức ngăn người.

Sau đó ánh mắt càng thêm kinh ngạc.

“Ngươi vậy mà lại biết nói? Hóa ra ngươi đã khai linh trí?”

Trần Nghiệp không để ý đến hắn.

Đợi hai người xuống, hắt lại cất tiếng người nói: “Hai người đợi ta ở đây một lát.”

Dứt lời.

Trần Nghiệp liền bay vào khu rừng bên cạnh, thân thể thu nhỏ lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Không Hư Công Tử có chút ngờ ngác, nhìn không được hỏi Đoạn tiểu thư: “Đoạn tiểu thư, khụ khụ... rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?”

Đoạn tiểu thư ra vẻ thờ ơ: “Đợi hắt đến, người hỏi hắt đi!”
“Hắt?”

Chương 349 - Tuyệt Thế Yêu Vương trong truyền thuyết!

Vừa dứt lời, Không Hư Công Tử liền nhìn thấy, một nam tử đầu trọc mặc trang phục bó sát, đi ra từ khu rừng.

Nhìn thấy vóc dáng của nam tử đầu trọc, cùng với tiền vốn hùng hậu đó, Không Hư Công Tử vô cùng ghen tị.

Nếu hắn cũng có điều kiện như nam tử đầu trọc này, không làm Khu Ma Nhân cũng có thể sống rất tiêu dao.

“Vị này là?” Không Hư Công Tử mở miệng hỏi.

Trong lòng hắn kỳ thật đã có suy đoán.

Chỉ là có chút khó tin.

“Ta chính là con rồng vừa rồi!”

Trần Nghiệp chủ động mở miệng, khách khí nói: “Đệ nhất Khu Ma Nhân trong truyền thuyết, Không Hư Công Tử, hân hạnh!”

“Ái chà? Không dám không dám, Đoạn tiểu thư mới là Đệ nhất Khu Ma Nhân được công nhận!”

Không Hư Công Tử khiêm tốn một câu, nhin không được hỏi: “Huynh đài, người vừa nói, con rồng đó là do người biến thành?”

“Đúng vậy!”

“Cái này... khụ khụ, rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?”

“Chuyện là như vậy...”

Trần Nghiệp bịa chuyện một hồi, cuối cùng tổng kết: “Thiên ngoại tà ma sắp đến xâm lược, chúng ta cần trợ thủ, cho nên mới đánh cược với người.”

Những lời hắn vừa nói, nửa thật nửa giả. Vốn tưởng rằng, Không Hư Công Tử có thể sẽ tức giận.

Không ngờ.

Tên này lại không hề để ý đến việc bị lừa, ngược lại rất hứng thú với thiên ngoại tà ma mà Trần Nghiệp nói.

“Thiên ngoại tà ma mà ngươi nói, rất lợi hại sao?”

“Lợi hại!”

Trần Nghiệp gật đầu nói: “Hơn nữa số lượng của chúng có thể khá nhiều.”

Nghe vậy, Không Hư Công Tử có chút kích động.

Trần Nghiệp hỏi: “Không Hư Công Tử, kiếm của ngươi bị hủy rồi, có ảnh hưởng đến việc ngươi phát huy không?”

“Ra chợ mua thêm vài thanh là được rồi, chỉ cần ta tể luyện một phen, là có thể trở thành phi kiếm.”

Nói đến đây, Không Hư Công Tử đột nhiên bỏ sung: “À, đúng rồi, ta không có tiền!”

“Ta có!”

Đoạn tiểu thư lập tức lấy ra vài thỏi vàng, nói: “Đây là tiền thưởng vừa nộp Trư Yêu Lĩnh, đủ cho ngươi mua kiếm chứ?”

Tiền thưởng của Trư Cương Liệp không ít.

Tận mười thỏi vàng.

Một thỏi là mười lượng, cộng lại tổng cộng một trăm lượng hoàng kim.

Ở thời đại này, đây là một số tiền rất lớn, tiết kiệm sử dụng, đủ cho một gia đình bốn người sinh hoạt rất lâu.

Khu Ma Nhân săn giết yêu quái hoặc bắt yêu quái đều có thể nhận được tiền thưởng.

Đây là nguồn thu nhập chính của Khu Ma Nhân.

Cũng là ý nghĩa tồn tại của Khu Ma Sơn Trang.

Đương nhiên, không phải yêu quái nào cũng có nhiều tiền thưởng như vậy, trên thực tế những tiểu yêu không có tên tuổi, tiền thưởng kỳ thật rất ít.

Đoạn tiểu thư người này được đây, thật hào phóng, trực tiếp lấy hết tiền thưởng ra.

“Đủ rồi đủ rồi!”

Không Hư Công Tử vội vàng nói: “Còn có thể cho chúng ta ăn một bữa no nê.”

Tên này thân thể quá hư, cần bổ sung dinh dưỡng cho tốt.

Trần Nghiệp hỏi: “Người tế luyện phi kiếm, cần bao lâu?”

Vấn đề này rất quan trọng.

Nếu thời gian quá dài, vậy hẳn không cần thiết mang theo Không Hư Công Tử.

“Nhanh lắm!” Không Hư Công Tử tự tin nói: “Ta có thủ đoạn độc môn, hai ba ngày là có thể làm được một bộ mới.”

Hai ba ngày thời gian.

Trần Nghiệp vẫn đợi được.

Hắn tin rằng, cho dù là những luân hồi giả thực lực cường đại, muốn đến thế giới này, cũng sẽ không dễ dàng.

Ít nhất phải trả một cái giá nào đó.

Hơn nữa, hẳn cũng không phải dễ chọc, những luân hồi giả đó muốn sẵn giết hắn, cũng phải tập hợp nhân thủ, chuẩn bị cho tốt, có nắm chắc mới đến chứ?

Cho nên, trong thời gian ngắn hẳn là chưa đến được.

Vì vậy.

Tiếp theo ba người liền đi đến chợ gần đó, trước tiên giúp Không Hư Công Tử mua vài thanh trường kiếm sắc bén ở tiệm rèn, sau đó lại đi tẩu lâu ăn một bữa no nê.

Tối hôm đó bắt đầu.

Không Hư Công Tử liền chọn bế quan.

Ba ngày sau.

Không Hư Công Tử thành công xuất quan, nhìn dáng vẻ tự tin trên mặt hắn, liền biết đã tế luyện phi kiếm xong.

Tên này rất thích khoe khoang, chưa đợi Trần Nghiệp hỏi, liền mở hộp gỗ ra, lộ ra rất nhiều tiểu phi kiếm bên trong.

Đoạn tiểu thư liền hỏi: “Chúng ta tiếp theo phải làm sao? Cứ đợi ở đây sao?”

“Không!” Trần Nghiệp nói: “Chúng ta đi tìm một trợ thủ cường đại nữa.”

“Trợ thủ cường đại?”

Không Hư Công Tử lập tức hứng thú: “Chẳng lẽ còn mạnh hơn ta sao?”

“Đúng!” Trần Nghiệp nói: “Mạnh hơn ngươi rất nhiều, nói không chừng còn mạnh hơn ta!”

Lời này vừa nói ra.

Đoạn tiểu thư và Không Hư Công Tử đều giật mình.

Đối với sự lợi hại của tên đầu trọc trước mắt này, bọn họ đều tận mắt chứng kiến.

Thật sự có thể dùng hủy thiên diệt địa để hình dung.

“Không thể nào! Khụ khụ... có cường giả như vậy, sao ta lại không biết?”

Không Hư Công Tử lập tức phản bác.

Đoạn tiểu thư tuy không nói gì, nhưng hiển nhiên là khá đồng tình với lời nói của Không Hư Công Tử.

Trần Nghiệp mỉm cười nhạt: “Vậy trước khi ta xuất hiện, ngươi đã từng nghe nói về ta sao?”

Không Hư Công Tử: “...”

“Hơn nữa, cường giả mà ta nói, hẳn không phải là người.”

“Không phải là người?”

Hai mắt Đoạn tiểu thư sáng lên: “Chẳng lẽ là Yêu Vương?”

Không Hư Công Tử lại nói: “Càng không thể nào, Yêu Vương đã mấy trăm năm không xuất hiện rồi, sớm đã không còn Yêu Vương nữa.”

Trần Nghiệp cười cười: “Hai người đã từng nghe câu chuyện về Ngũ Chỉ Sơn chưa?”

“Ngũ Chỉ Sơn? Ngươi muốn nói đến, vị Tuyết Thế Yêu Vương bị Phật Tổ đè dưới Ngũ Chỉ Sơn: Tôn Ngộ Không sao? Đó là giả, Khu Ma Nhân chúng ta đã tìm kiếm ở Ngũ Chỉ Sơn vô số lần, căn bản không có Tuyết Thế Yêu Vương nào.”

“Đúng đúng, chuyện này ta biết, ta còn đặc biệt đến Ngũ Chỉ Sơn xem qua, quả thật không có.”

Không Hư Công Tử và Đoạn tiểu thư đều nói.

“Yêu Vương Tôn Ngô Không vẫn luôn ở Ngũ Chỉ Sơn, hai người không tìm thấy, không có nghĩa là không có.” Trần Nghiệp nói: “Tóm lại, hai người đưa ta đến Ngũ Chỉ Sơn là được.”

Đoạn tiểu thư và Không Hư Công Tử nhìn nhau.

Tuy rằng cả hai đều không tin vào sự tồn tại của Tôn Ngô Không, nhưng Trần Nghiệp đã nói như vậy, vậy bọn họ cũng chỉ đành đi một chuyến.

Hơn nữa, bọn họ cũng rất tò mò, tại sao Trần Nghiệp lại khẳng định về sự tồn tại của Yêu Vương Tôn Ngô Không như vậy.

...

Ngũ Chỉ Sơn cách nơi này rất xa.

Theo lời Không Hư Công Tử, với tốc độ của bọn họ, phải đi mất mấy ngày mới đến được.

Trần Nghiệp đương nhiên không có nhiều thời gian dây dưa như vậy, liền mang theo hai người đến vùng hoang dã, sau đó trực tiếp hóa thân thành hình dạng Thanh Long, mang theo hai người bay.

Cuối cùng chỉ mất nửa ngày thời gian.

Mọi người đã đến Ngũ Chỉ Sơn.

“Nơi này chính là Ngũ Chỉ Sơn!”

Ngồi trên lưng Trần Nghiệp, Không Hư Công Tử nói lớn:

“Người xem nơi này, khụ khụ... đều là núi hoang, đừng nói là Yêu Vương, ngay cả yêu khí cũng không thấy chút nào.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp cất tiếng người nói: “Chính vì như vậy, mới càng khẳng định, Yêu Vương Tôn Ngô Không bị trấn áp ở đây. Phật Tổ ngay cả Yêu Vương cũng có thể trấn áp, những yêu quái khác, đương nhiên không dám đến nơi này làm loạn.”

“Còn về yêu khí của Tôn Ngô Không, chắc chắn là bị phong ấn rồi.”

Nghe những lời này.

Không Hư Công Tử lập tức ngăn người.

“Hắn nói rất có lý!” Đoạn tiểu thư nói.

Không Hư Công Tử cũng gật đầu, bắt đầu có chút tin tưởng, Yêu Vương Tôn Ngộ Không thật sự bị trấn áp ở đây.

“Ngũ Chỉ Sơn lớn như vậy, làm sao tìm được?”

“Hai người chú ý nhìn xuống phía dưới, phát hiện nơi nào có lá sen hoa sen, lập tức nói cho ta biết.”

Trần Nghiệp biết cốt truyện, đương nhiên biết làm sao tìm được Tôn Ngộ Không.

Hắn mang theo hai người, lượn vòng trên không trung giữa những ngọn núi rất lâu.

Cuối cùng.

Đoạn tiểu thư lớn tiếng nói: “Ta nhìn thấy rồi, trên đỉnh núi bên trái, có một đầm sen.”

Chương 350 - Hầu Tử, Người Yêu Khí Quá Nặng!

Không Hư Công Tử lập tức nhìn sang, quả nhiên nhìn thấy một đầm sen.

Hắn có chút kinh ngạc.

Bây giờ đã là cuối thu, lá sen bình thường hẳn là đã héo úa từ lâu rồi mới đúng. Nhưng đầm sen trước mắt này, vậy mà xanh mướt, rất tươi tốt.

Càng khoa trương hơn là, đó là trên đỉnh núi, ngay cả nước cũng không có...

Hơn nữa, đầm sen đó còn tỏa ra khí tức Phật pháp.

“Xem ra, Tuyệt Thế Yêu Vương Tôn Ngộ Không, thật sự tồn tại.” Không Hư Công Tử kinh ngạc nói.

Đoạn tiểu thư cũng gật đầu theo.

Nàng nghĩ nhiều hơn, chỉ cảm thấy Trần Nghiệp thần bí vô cùng, vậy mà ngay cả chuyện này cũng biết.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trần Nghiệp đã mang theo hai người đến đỉnh núi.

Đội Trần Nghiệp khôi phục hình người, lại ngăn hai người lại.

“Trước khi gặp Yêu Vương Tôn Ngộ Không, có một số điều cần lưu ý, phải nói với hai người.”

Trần Nghiệp nghiêm mặt nói: “Gặp được Yêu Vương Tôn Ngộ Không, hai người tốt nhất nên tôn trọng hắn, tuyệt đối không được chế nhạo hình tượng chân thân của hắn, càng không được hời hợt năm trăm năm bị trấn áp đã sống như thế nào... Tóm lại, tốt nhất là ngậm miệng lại, chỉ nhìn, không nói.”

“Yêu Vương Tôn Ngộ Không, tính tình hắn không tốt lắm! Vạn nhất hai người chọc giận hắn, ta cũng chưa chắc bảo vệ được hai người.”

Nghe vậy, Đoạn tiểu thư lập tức gật đầu lia lịa.

Không Hư Công Tử lại có chút không phục.

Hắn thế nhưng là Thận Hư công tử vô địch thiên hạ đó!

Sao có thể sợ một Yêu Vương?

“Này, ngươi là biểu tình gì vậy?”

Đoạn tiểu thư lập tức nói: “Quên lời đánh cược của chúng ta rồi sao? Hay là ngươi muốn nuốt lời?”

Nghe vậy, Không Hư Công Tử nghiêm mặt: “Biết rồi, khụ khụ... tất cả đều nghe theo hai người.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Ánh mắt nhìn về phía bông sen đang nở rộ giữa đầm sen...

“Dưới đóa sen nở rộ kia, hình như có một động quật!”

Đoạn tiểu thư nhin không được hỏi: “Chẳng lẽ Yêu Vương Tôn Ngộ Không, bị nhốt ở bên trong đó sao?”

Đây không phải là do Đoạn tiểu thư mất tinh.

Mà là giữa đám hoa sen phủ kín mặt đất, chỉ có một đóa là đang nở rộ, muốn không gây chú ý cũng khó.

Gần như ngay khi Đoạn tiểu thư vừa dứt lời.

Trong động quật, liền truyền ra một giọng nói.

“Có ai không? Bên ngoài có phải có người không? Cứu mạng! Ta bị nhốt ở đây.”

Giọng nói có chút gấp gáp, mang theo chút âm điệu địa phương, nghe rất buồn cười.

Trần Nghiệp nhin không được bật cười.

Tôn Ngộ Không này, vậy mà giả vờ làm người qua đường bị nhốt?

Muốn lừa ai vậy?

“Hai người các ngươi ở đây đợi ta một lát, ta xuống dưới xem thử.”

Nói xong câu đó.

Trần Nghiệp đi về phía động quật.

Lối vào động quật rất nhỏ, gần như chỉ đủ cho một người bình thường đi qua, hơi mập một chút, e rằng cũng không được.

Khi Trần Nghiệp nhảy xuống động quật, còn chưa kịp quan sát xung quanh, một bóng người liền nhanh chóng tiến sát lại gần hắn, vừa ôm vừa giữ, còn ghé vào người hắn ngửi.

“Cuối cùng cũng có người đến, cuối cùng cũng có người đến rồi... Năm trăm năm rồi, cuối cùng cũng có người đến...”

Nhìn thấy Trần Nghiệp, Tôn Ngộ Không tỏ ra rất kích động, miệng không ngừng lầm bầm.

Trần Nghiệp vội vàng giữ hắn lại.

“Tôn tiên sinh, bình tĩnh!”

Tôn Ngộ Không bị giữ lại, phát hiện tên đầu trọc trước mắt này, sức lực lớn đến kỳ lạ, hắn vậy mà nhất thời không thể thoát ra được.

Hít sâu một hơi, Tôn Ngộ Không cuối cùng cũng bình tĩnh lại.

“Ngồi, ngồi xuống nói chuyện.”

Tôn Ngộ Không nhiệt tình mời.

Hai người bèn ngồi xuống trên một tảng đá.

Trần Nghiệp nhìn Tôn Ngộ Không, luôn giữ nụ cười trên môi.

Chỉ cần nhìn thấy khuôn mặt này, trong đầu hẳn liền hiện lên những bộ phim hài, nhin không được muốn cười...

“Xin lỗi, vừa rồi hơi kích động...” Tôn Ngộ Không lên tiếng trước: “Không biết tiểu huynh đệ, xưng hô như thế nào?”

“Họ Trần, tên Nghiệp!”

Trần Nghiệp chấp tay nói: “Tôn tiên sinh, ta đã ngưỡng mộ đại danh của ngươi từ lâu.”

“Ồ? Vậy ra ngươi biết ta?”

“Đương nhiên, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không mà! Dù những năm này ngươi không xuất hiện bên ngoài, bên ngoài vẫn lưu truyền truyền thuyết về ngươi.”

Tôn Ngộ Không nghe vậy, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười.

“Vì ngươi biết ta, vậy ngươi tìm ta, chắc chắn là có việc? Có việc cứ nói thẳng, có thể giúp tuyệt đối không nói hai lời.”

Tôn Ngộ Không dường như đã lâu không gặp người, có vẻ hơi lảm lòi: “Ta nói cho ngươi biết, ta là người rất trọng nghĩa khí, năm đó ta vì huynh đệ, dùng hai thanh đao bỏ dưa, từ Nam Thiên Môn, một đường chém tới Bồng Lai lộ, chém ba ngày ba đêm, mắt cũng không chớp lấy một cái...”

Trần Nghiệp lặng lẽ nghe Tôn Ngộ Không khoác lác, không ngắt lời.

Cho đến khi Tôn Ngộ Không nói xong hết, hẳn mới nói: “Tôn tiên sinh, ta quả thực là đến tìm ngươi giúp đỡ.”

“Là thế này, ta gặp phải một số cường địch, chỉ một mình ta, khó mà đối phó, nên muốn mời ngươi ra tay, giúp ta đối phó kẻ địch. Đổi lại, ta có thể giúp ngươi thoát khỏi, trả lại tự do cho ngươi.”

Tôn Ngộ Không nghe vậy, vội vàng giơ ngón tay cái với Trần Nghiệp: “Tốt, sáng khoái! Trần tiên sinh không chỉ tuấn tú, mà phong cách làm việc ta cũng thích.”

“Không vấn đề, chẳng phải chỉ là một vài kẻ địch sao! Cứ giao cho ta, tuyệt đối giúp ngươi giải quyết ổn thỏa!”

Thấy Tôn Ngộ Không nhận lời, Trần Nghiệp chỉ mỉm cười.

Tôn Ngộ Không trước mắt này, gian xảo, bội tín, lại còn hỉ nộ vô thường, tàn bạo khát máu!

Không có bất kỳ phiên bản Tôn Ngộ Không nào, lại giống như hắn.

Có thể là do bị nhốt quá lâu, dẫn đến tâm lý xuất hiện vấn đề.

Trần Nghiệp thậm chí còn nghi ngờ, không chừng hắn vừa thả Tôn Ngộ Không ra, sau đó Tôn Ngộ Không có thể sẽ xử hắn trước...

Mặc dù vậy.

Trần Nghiệp vẫn phải thả Tôn Ngộ Không ra.

Hắn không biết kẻ địch sắp tới mạnh đến mức nào, để phòng ngừa vạn nhất, hắn phải tập hợp thêm nhiều chiến lực cao cấp.

Nếu có thể.

Hắn thậm chí muốn đưa cả Như Lai đến.

Đương nhiên, điều này là không thể...

“Tôn tiên sinh, ngươi đường đường là Tề Thiên Đại Thánh, là thần tượng của ta, ta tin tưởng ngươi chắc chắn sẽ không lừa ta. Vậy chúng ta một lời đã định?”

Hiện tại Trần Nghiệp, chỉ có thể nói những lời dễ nghe.

Trần Huyền Trang trong nguyên tác, chính là vì không muốn thả Tôn Ngộ Không ra ngoài, cuối cùng khiến Tôn Ngộ Không mất kiên nhẫn, từ đó sinh ra lửa giận, nảy sinh oán hận.

Trần Nghiệp đương nhiên phải tránh những điều này.

Tôn Ngộ Không vội vàng vỗ ngực nói: “Trần tiên sinh yên tâm, Tôn mỗ ta nói chuyện, xưa nay một lời đã nói ra như bát nước hắt đi, tuyệt đối không nuốt lời!”

“Tốt lắm!”

Trần Nghiệp đứng dậy nói: “Ta bây giờ sẽ thả Tôn tiên sinh ra ngoài, Tôn tiên sinh, không biết ta nên làm như thế nào?”

Hắn đương nhiên biết, ngắt đứt đóa sen phía trên, là có thể thả Tôn Ngộ Không ra ngoài rồi.

Tuy nhiên hắn cố ý không nói, giả vờ như không biết.

Nghe Trần Nghiệp nói vậy, tay của Tôn Ngộ Không, đều có chút run.

Bị nhốt năm trăm năm rồi, cuối cùng cũng được nhìn thấy ánh mặt trời, hắn đương nhiên kích động.

“Trần tiên sinh, chỉ cần người hái đóa sen ở cửa động là được.”

“Được! Tôn tiên sinh chờ một lát.”

Trần Nghiệp không chút do dự, trực tiếp nhảy lên, nhảy ra khỏi động.

Đứng ở cửa động, Trần Nghiệp nắm lấy cành hoa sen.

Tuy nhiên, ngay khi hắn chuẩn bị bẻ gãy, lại do dự.

Hắn kỳ thực cũng đã từng nghĩ, cứ tìm một nơi trốn đi, có lẽ những Luân Hồi Giả kia sẽ không tìm thấy hắn.

Chỉ là Trần Nghiệp biết, suy nghĩ này, có chút viển vông.

Luân Hồi Giả, đặc biệt là những Luân Hồi Giả cường đại, thủ đoạn quỷ dị rất nhiều.

Đôi phương đã vượt giới mà đến, chắc chắn sẽ có cách tìm thấy hắn.

Chương 351 - Như Lai Đại Tiên, Pháp Lực Vô Biên!

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp không do dự nữa, dùng sức kéo.

Kết quả lại có chút ngoài dự đoán, đóa sen kia vậy mà không đứt!

Trần Nghiệp thử lại lần nữa, phát hiện cành hoa sen, dai đến mức khó tin.

Với sức mạnh của hắn, vậy mà cũng không kéo đứt được...

...

Trong động quật.

Tôn Ngộ Không đang vừa chờ, vừa tưởng tượng.

Lát nữa thoát khốn rồi, hắn phải giết vài người khai vị trước đã.

Nhịn lâu như vậy, sớm đã nhịn không được nữa, không giết vài người để phát tiết, uất khí trong lòng thật khó tiêu tan.

Còn việc có nên giết tên đầu trọc giúp hắn thoát khốn kia không?

Tôn Ngộ Không có chút do dự.

Quyết định chờ ra ngoài rồi, xem tên tiểu tử này có nghe lời hay không!

Nếu nghe lời, nói không chừng hắn vui vẻ, sẽ tha cho hắn một mạng, làm thuộc hạ cũng không tồi.

Lúc này.

Tên thanh niên đầu trọc kia, đột nhiên lại nhảy trở về.

Tôn Ngộ Không lập tức cau mày, nhưng rất nhanh đã che giấu đi, lại nở nụ cười.

“Sao vậy? Trần tiên sinh?”

“Tôn tiên sinh, có chút phiền phức!” Trần Nghiệp thành thật nói: “Ta vừa thử, đoá sen kia vô cùng dai, dù ta dùng bao nhiêu sức lực, cũng không thể bẻ gãy nó. Ta đoán, hẳn là có người đã động tay động chân lên đoá sen, để phòng hoa sen bị người ta dễ dàng bẻ gãy.”

Nghe được lời này.

Tôn Ngộ Không trước tiên là sửng sò, sau đó nghĩ đến điều gì, sắc mặt lập tức trở nên hung dữ.

“Nhu Lai! Nhu Lai!!”

Hắn gần như nghiến răng nghiến lợi, nói ra cái tên này.

Không cần đoán cũng biết, chắc chắn là Nhu Lai giở trò!!

“Tôn tiên sinh, đừng vội!”

Trần Nghiệp nói: “Ta định dùng biện pháp mạnh, thử xem có thể phá vỡ phong ấn hay không, nhưng mà, ta sợ đến lúc đó làm sập nơi này, có đề trúng người không?”

Nghe vậy.

Tôn Ngô Không lập tức nói: “Yên tâm yên tâm, ta có Kim Cương Bất Hoại Chi Thân, ngay cả Như Lai cũng không giết được ta, chỉ có thể phong ấn ta. Người có biện pháp gì, cứ yên tâm làm đi.”

“Được!”

Dứt lời.

Trần Nghiệp trực tiếp tung một quyền, đánh vào vách tường bên cạnh.

Trần Nghiệp đương nhiên biết.

Trần Huyền Trang có thể dễ dàng hái đóa sen.

Chỉ cần tìm được Trần Huyền Trang, là có thể để Tôn Ngô Không thoát khỏi.

Tuy nhiên.

Hiện tại đi tìm Trần Huyền Trang cũng khá phiền phức, vị sư phụ mập mạp của hắn, không chừng chính là hóa thân của Như Lai, một khi gặp mặt, ai biết sẽ xảy ra chuyện gì?

Quân tử không đứng dưới tường sắp đổ.

Không đến vạn bất đắc dĩ, Trần Nghiệp chắc chắn sẽ không đi đối mặt với Như Lai.

Ngoài ra.

Trần Nghiệp cũng muốn cho Tôn Ngô Không thấy được võ lực của mình, tránh cho con khỉ này sau khi thoát khỏi, liền dám trực tiếp trở mặt.

“Àm!”

Khi hắn tung một quyền vào vách tường của hang động, đột nhiên bùng nổ chấn động dữ dội.

Khiến Tôn Ngô Không giật mình.

Đáng tiếc là.

Một quyền này không có hiệu quả.

Mặc dù Trần Nghiệp vừa rồi chỉ dùng bảy phần lực, nhưng mà, với sức mạnh hiện tại của hắn, dù chỉ là bảy phần lực, cũng lớn đến kinh người, cực kỳ khủng bố.

Trên đời gần như không còn vật chất nào, có thể đỡ được nắm đấm của Trần Nghiệp.

Không ngờ, hang động chỉ rung chuyển một hồi, không hề sập.

Xem ra.

Ngũ Hành Sơn mà Như Lai tạo ra, quả thực có chút gì đó!

Khó trách có thể nhốt được Tôn Ngộ Không!

“Trần tiên sinh, sức lực của ngươi, thật kinh người!”

Tôn Ngộ Không giơ ngón tay cái với Trần Nghiệp, ánh mắt rất kinh ngạc.

Sức mạnh như vậy, không kém gì bản thể của hắn.

“Tôn tiên sinh, ngươi chờ một lát, ta nhất định phải cứu ngươi ra ngoài.” Trần Nghiệp nói.

Tôn Ngộ Không lập tức lộ ra vẻ mặt cảm động.

Còn có phải thật sự cảm động hay không.

Thì chỉ có bản thân hắn biết.

Mà Trần Nghiệp cũng không lãng phí thời gian, lại nhảy ra khỏi động quật, lên đến đỉnh núi.

Hắn không nói hai lời, biến thành hình dạng Thanh Long.

Đoạn tiểu thư và Không Hư công tử thấy vậy, vốn muốn hỏi gì đó, liền bị nghẹn lại trong cổ họng, dồn dập lùi lại.

Kẻ ngốc cũng biết, Trần Nghiệp đột nhiên biến thành hình dạng Thanh Long, chắc chắn là muốn làm gì đó.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Long thân khổng lồ của Trần Nghiệp, đột nhiên vặn một cái, chiếc đuôi rồng to lớn, liền quất về phía hang động.

Thần Long Bài Vĩ!!

“Ầm ầm——”

Âm thanh chấn động màng nhĩ vang lên.

Tựa như tiếng sấm, nổ vang giữa thiên địa.

Dù Đoạn tiểu thư và Không Hư công tử đã cách đủ xa, vẫn cảm thấy màng nhĩ rung động.

Trong tiếng nổ lớn, đá vụn trên đỉnh núi bay tứ tung, đất rung núi chuyển.

Mà hang động được gia trì bởi lực lượng thần bí kia, cuối cùng cũng xuất hiện một vết nứt.

Tuy nhiên.

Chưa kịp để Trần Nghiệp vui mừng.

Vết nứt đó, liền tự động khép lại.

Ngay lập tức!

Trong hang động truyền đến tiếng chửi rủa của Tôn Ngộ Không:

“Nhu Lai! Nhu Lai! Ta với ngươi thế bất lưỡng lập!!”

Rõ ràng.

Tình huống vết nứt xuất hiện rồi khép lại vừa rồi, Tôn Ngộ Không cũng nhìn thấy.

Hắn kinh ngạc trước sức mạnh khủng bố của tên đầu trọc kia, lại vô cùng phẫn nộ với hang động do Nhu Lai tạo ra.

Đây là muốn nhốt hắn đến chết sao?

Trần Nghiệp trên không trung, không quan tâm đến Tôn Ngộ Không, ánh mắt nhìn chằm chằm vào cửa hang động.

Tiếp theo, hắn lại thử dùng long trảo, nắm lấy đóa sen ở cửa động, muốn kéo đứt nó.

Kết quả hắn thật sự đã kéo đứt được!

Chỉ là, dù đã đứt, vẫn có một đạo kim quang nổi liền chỗ đứt, chỉ cần Trần Nghiệp buông tay, đóa sen liền tự động nổi lại.

Rõ ràng.

Để nhốt Tôn Ngộ Không, Nhu Lai đã tốn rất nhiều công sức lên Ngũ Hành Sơn.

Chỉ dựa vào sức mạnh muốn phá giải, là không thể được.

Trừ khi có thể sở hữu pháp lực tương đương với Như Lai, mới có thể để Tôn Ngộ Không thoát khỏi.

Vì vậy, Trần Nghiệp định dùng bạo lực phá hủy, cuối cùng vẫn thất bại.

Hắn không tiếp tục sử dụng Long Túc công kích.

Vì hắn có thể cảm nhận được, chiêu này e rằng cũng vô dụng.

Cho dù đánh nát toàn bộ đỉnh núi, nó vẫn sẽ phục hồi, Tôn Ngộ Không vẫn không thể ra ngoài.

“Vậy nên, chỉ có thể đi tìm Trần Huyền Trang sao?”

Trần Nghiệp đã khôi phục hình người, cau mày tự lẩm bầm.

Sau đó, ánh mắt của hắn, nhìn về phía Đoạn tiêu thư ở xa, định để Đoạn tiêu thư thử xem.

Đoạn tiêu thư cũng mang thiên mệnh, chỉ là thiên mệnh bị kích... Dù sao cũng là thiên mệnh, biết đâu lại được nhỉ?

“Đoạn tiêu thư, người qua thử xem, có thể bẻ gãy đóa sen này hay không.”

Đoạn tiêu thư gật đầu, chạy đến thử, kết quả cũng không được.

Dù nàng đã dùng hết sức lực, đóa sen vẫn không đứt.

“Đây chính là lực lượng của Phật Tổ sao?”

Đoạn tiêu thư rất kinh ngạc.

Trần Nghiệp cũng thở dài.

Một Ngũ Hành Sơn, đã khiến hắn bó tay, chứng tỏ khoảng cách giữa hắn và Như Lai rất lớn.

Ngoài ra, Như Lai dùng Ngũ Hành Sơn nhốt Tôn Ngộ Không, rõ ràng là đã viết sẵn chương trình, chỉ có Trần Huyền Trang mới có thể giải khai phong ấn.

Sự việc đến nước này, phải đi tìm Trần Huyền Trang rồi.

Trần Nghiệp không muốn đối mặt với sự phụ của Trần Huyền Trang, vì vậy nhiệm vụ này, chỉ có thể giao phó cho Đoạn tiêu thư.

“Đoạn tiểu thư, còn nhớ khi chúng ta ở Cao gia trang hàng phục Trư Yêu, có gặp một thanh niên không?”

Đoạn tiểu thư nghe vậy, trong đầu liền hiện lên một khuôn mặt.

“Nhớ, thanh niên đó rất yếu, tóc tai như kẻ điên.”

Không biết tại sao.

Dù chỉ gặp hai lần, nhưng nàng ấn tượng rất sâu sắc đối với Trần Huyền Trang.

Trần Nghiệp bèn nói: “Hắn cũng là Khu Ma Nhân, ngươi đi dò hỏi, tìm được hắn, rồi dẫn hắn đến đây.”

“Tại sao vậy?” Đoạn tiểu thư tò mò hỏi.

“Vì hắn là người mang thiên mệnh, có lẽ hắn có thể giải khai phong ấn của Tôn Ngộ Không!” Trần Nghiệp nói.

Đoạn tiểu thư có chút kinh ngạc.

Không ngờ, gia hỏa gây yếu đó, vậy mà lại mang thiên mệnh?

Chương 352 - Saitama nhập mộng, phá vỡ giới hạn

“Ta không biết tung tích của hắn, chờ ta dò hỏi được hắn, dẫn hắn đến đây, e rằng phải mất rất lâu!”

Không Hư công tử bên cạnh tình nguyện nói: “Khụ khụ... Khu Ma Nhân sao? Ta trong giới Khu Ma Nhân, vẫn rất có nhân mạch, việc này giao cho ta!”

Trần Nghiệp gật đầu, nói: “Vậy thì làm phiền ngươi. Ngoài ra, trong khoảng thời gian này, ngươi còn phải bảo vệ an toàn cho Đoạn tiểu thư, tốt nhất hai người các ngươi đều nên cải trang một chút, đừng quá lộ liễu.”

An toàn của Đoạn tiểu thư, liên quan đến nhiệm vụ của cha hắn, tự nhiên rất quan trọng.

Mặc dù Không Hư công tử cảm thấy, căn bản không cần thiết phải cải trang.

Nhưng dưới sự kiên trì của Trần Nghiệp, hắn vẫn làm... dùng vải quần quanh mặt mình, chỉ để lộ ra đôi mắt.

Đoạn tiểu thư cũng vậy.

Đội hai người đến khu chợ của con người, sẽ mua thêm nón lá đội.

Trần Nghiệp không biết những Luân Hồi Giả đó khi nào sẽ đến, chỉ có thể cố gắng làm một số phòng bị...

Ngoài ra.

Hắn cảm thấy.

Những Luân Hồi Giả đó sau khi xuất hiện, mục tiêu chính chắc chắn là hắn, có lẽ Đoạn tiểu thư tạm thời rời khỏi bên cạnh hắn, ngược lại sẽ an toàn hơn.

Đây cũng là một trong những lý do hắn để Đoạn tiểu thư đi tìm Trần Huyền Trang.

Có Không Hư công tử bảo vệ, vấn đề an toàn của Đoạn tiểu thư hắn là không lớn.

Ngược lại là bên hắn, sẽ phiền phức hơn một chút.

Một khi Luân Hồi Giả xuất hiện và tìm đến cửa, hắn không có người giúp đỡ, chỉ có thể dựa vào chính mình!

Bây giờ chỉ còn xem Đoạn tiểu thư, có thể dẫn Trần Huyền Trang đến đây trước khi Luân Hồi Giả đến hay không.

“Ta đưa hai người xuống núi!”

Trần Nghiệp lại biến thành hình dạng Thanh Long, hộ tống Đoạn tiểu thư và Không Hư công tử xuống núi.

Ngoài ra.

Hắn cũng muốn mua một số vật dụng sinh hoạt trở về, tiện thể mua chút đồ ăn ngon cho Tôn Ngộ Không.

Sau khi mua sắm từ chợ về.

Trần Nghiệp lại vào trong hang động.

“Tôn tiên sinh, thật xin lỗi, không thể giúp ngươi thoát khỏi cảnh khốn cùng này kịp thời.”

“Không sao, chuyện này không thể trách người.” Tôn Ngộ Không rất lịch sự nói: “Ta đều thấy cả rồi, người đã cố gắng hết sức.”

Tôn Ngộ Không chưa được giải thoát, thật sự rất biết điều.

Một khi được giải thoát, con khỉ này lại là một bộ dạng khác.

“Như Lai lão nhi pháp lực quá mạnh, ta tạm thời thật sự không có biện pháp, nhưng ta biết, có một người nhất định có thể giúp người thoát khỏi cảnh khốn cùng này, ta đã phái người đi tìm hắn rồi.”

Nghe được lời này.

Tôn Ngộ Không sửng người một chút.

Trần Nghiệp gọi Như Lai là “Như Lai lão nhi”, đây không phải là lời lẽ kính trọng, lập tức khiến Tôn Ngộ Không sinh lòng hảo cảm.

Chỉ cần là kẻ thù của Như Lai, đó chính là bằng hữu của hắn!

“Ồ? Còn có người như vậy? Có thể giúp ta thoát khỏi cảnh khốn cùng này, vậy pháp lực của hắn không yếu! Dễ mời sao?”

Giọng điệu của Tôn Ngộ Không, thêm vài phần chân thành: “Trần tiên sinh, đừng quá miễn cưỡng bản thân!”

“Yên tâm đi! Tôn tiên sinh, người ta nói đến, là Kim Thiền Tử chuyển thế, hiện tại chỉ là một người bình thường. Bằng hữu ta phái đi, hắn là rất nhanh sẽ đưa hắn đến đây.”

Trần Nghiệp mỉm cười, lấy ra một ít thức ăn và rượu: “Tôn tiên sinh, cứ chờ đợi cũng chán, chi bằng chúng ta uống chút gì đó.”

Lần này hắn xuống núi, mua không ít đồ.

Thức ăn không chỉ có chuối, đào, còn có cả gà quay, ngỗng quay các loại thịt.

Đều là những thứ khỉ thích ăn.

Tôn Ngộ Không lập tức sáng mắt, ngửi thấy mùi thơm của thức ăn, nước miếng suýt chút nữa chảy ra.

“Ây da! Trần tiên sinh thật là hào phóng.”

Tôn Ngộ Không xoa xoa tay, nhin không được nói: “VẬY ta không khách sáo nữa.”

Nói xong, hắn trực tiếp ra tay, cầm một con gà quay bắt đầu gặm.

Trần Nghiệp mỉm cười, rót cho hắn một bát rượu.

“Tôn tiên sinh, đừng vội, từ từ ăn, nếu không đủ, ta sẽ đi mua thêm.”

“Được được được, ây da! Thật là thơm quá... Trần tiên sinh, người cũng ăn đi.”

Tôn Ngộ Không ăn ngấu nghiến, thức ăn trên bàn, không ngừng chui vào miệng hắn.

Tuy đây đều là những món ăn bình thường của phàm trần.

Nhưng, đối với một con khi đã năm trăm năm không được ăn gì, lúc này những món ăn trước mắt, quả thực còn ngon hơn cả những bữa tiệc tiên cung mà hắn đã từng ăn gấp nhiều lần.

...

Những ngày tiếp theo.

Trần Nghiệp mỗi ngày đều xuống núi một chuyến, mua một ít thức ăn tươi, cho Tôn Ngộ Không ăn, sau đó cùng Tôn Ngộ Không trò chuyện.

Hai người nói chuyện trên trời dưới đất.

Tôn Ngộ Không rất giỏi khoác lác, cũng kể cho Trần Nghiệp rất nhiều chuyện cũ của hắn.

Nghe Tôn Ngộ Không kể lại quá khứ, Trần Nghiệp cũng phát hiện, thế giới này và Tây Du Ký chính thống, thật sự rất khác biệt.

Sự khác biệt lớn nhất, tự nhiên là về mặt chiến lược.

Thế giới này, quả thực là một phiên bản suy yếu.

Những thiên binh thiên tướng đó, cũng chỉ mạnh hơn người thường một chút mà thôi.

Những người như Không Hư công tử, cho dù trong số các thần tiên, cũng thuộc hàng cao thủ.

Thời gian cứ thế trôi qua.

Rất nhanh.

Đã hơn một tháng.

Mà những Luân Hồi Giả mạnh mẽ kia, vẫn chưa xuất hiện, điều này khiến Trần Nghiệp rất nghi ngờ, liệu mình có bị lừa hay không.

Đương nhiên, dù có bị lừa hay không, những chuẩn bị nên làm, Trần Nghiệp vẫn sẽ làm.

Hiện tại nhiệm vụ thứ hai và thứ ba của cha hắn, Trần Hội Trường, đã hoàn thành, chỉ còn lại nhiệm vụ thứ nhất: bảo vệ Đoạn tiêu thư 128 ngày.

Hiện tại đại khái còn khoảng mười ngày nữa, là có thể hoàn thành.

Bất kể Luân Hồi Giả có xuất hiện hay không, dù sao thời gian vừa đến, Trần Nghiệp sẽ đúng giờ chuồn mất.

Còn một tin tốt nữa.

Đó là thuộc tính của Trần Nghiệp, hôm nay chính thức đạt đến một vạn chance.

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 10000.

Tinh thần: 2206.

Sức mạnh: 10000.

Nhanh nhẹn: 10000.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Thật sự là... chưa từng có tiền lệ!

Nếu truyền ra ngoài, e rằng sẽ dọa chết vô số người.

Tối hôm đó, sau khi Trần Nghiệp đi vào giấc ngủ, lại mơ thấy Saitama đầu trọc.

Trong mơ, Saitama đang đại chiến với bá chủ vũ trụ Boros.

Hắn tận mắt chứng kiến, Đầu Trọc Đại Ma Vương sử dụng một quyền nghiêm túc, đánh Boros đến chỉ còn da bọc xương...

Uy lực của cú đấm đó, kinh thiên động địa!

Ngay sau khi Boros tắt thở, ánh mắt của Đầu Trọc Đại Ma Vương, bỗng nhiên nhìn về phía “Trần Nghiệp”!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Thời không xoay chuyển.

Đợi đến khi Trần Nghiệp hoàn hồn, phát hiện mình đã đến một không gian không xác định.

Trước mặt hắn, Đầu Trọc Đại Ma Vương đang đứng đối diện, ánh mắt tò mò nhìn hắn.

“Chính là người đã kế thừa sức mạnh của ta sao?”

Saitama mở miệng, giọng nói chính trực ôn hòa.

Trần Nghiệp đầu tiên là sững sờ, sau đó nghiêm túc trả lời: “Đúng vậy.”

Saitama lại hỏi: “Người muốn sức mạnh để làm gì?”

Trần Nghiệp vốn định nói, sở thích của hắn là làm anh hùng! Nhưng suy nghĩ một chút, vẫn thành thật nói: “Bảo vệ bản thân ta, bảo vệ những người ta quan tâm, bảo vệ tất cả những gì ta trân trọng, không bị xâm hại!”

Hắn là Trần Nghiệp.

Không phải Saitama!

“Câu trả lời của người, không giống như ta tưởng tượng! Chẳng qua, cũng coi như đạt yêu cầu.”

Khuôn mặt dờ dẩn của Đầu Trọc Đại Ma Vương, lộ ra một nụ cười.

Hắn không dài dòng, chỉ nói: “Sức mạnh của ta, sẽ cho người! Hi vọng người sử dụng tốt sức mạnh này...”

Vừa dứt lời.

Toàn bộ Đầu Trọc Đại Ma Vương, hóa thành một luồng sáng, xuyên qua thân thể Trần Nghiệp.

Chương 353 - Quá phách lối, bị Như Lai để ý

“Hô!”

Trần Nghiệp đột nhiên mở mắt tỉnh dậy từ trong giấc mộng.

Ngẩng đầu nhìn, bên ngoài trời đã sáng.

Lúc này, Trần Nghiệp đang ngủ trong một hang động, không phải là hang động của Tôn Ngộ Không, mà là một hang động nhỏ riêng biệt.

Lý do không ngủ cùng Tôn Ngộ Không, tự nhiên là Trần Nghiệp vẫn còn đề phòng Tôn Ngộ Không.

Lỡ như lúc hấn ngủ say, Tôn Ngộ Không nổi điên thì sao?

Sau đó.

Trần Nghiệp đi ra khỏi hang động.

Khi ánh nắng chiếu lên người hấn, khiến hấn nhìn không được đuổi người một cái.

Ngay sau đó, Trần Nghiệp lập tức phát hiện, sự thay đổi trên cơ thể...

Ví dụ như trước đây, theo sự tăng lên của thuộc tính, hấn có thể cảm nhận được, sức mạnh cuộn cuộn trong cơ thể.

Mà bây giờ, Trần Nghiệp phát hiện, đối với sức mạnh trong cơ thể, hấn có thể “tùy tâm sở dục”, “kiểm soát tự nhiên”. Thậm chí hấn có thể cảm thấy bản thân, tiềm năng không có giới hạn.

Đây là một loại cảm giác không thể diễn tả được.

Ngoài sự thay đổi về sức mạnh, những phương diện khác, cũng có không ít thay đổi.

Cụ thể có những thay đổi gì, nhất thời không nói rõ được, còn cần phải kiểm tra kỹ càng một phen.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp lập tức bắt đầu luyện tập hôm nay.

Hấn làm rất nghiêm túc...

Hai mươi phút sau.

Tất cả các hạng mục vận động đều đã luyện tập xong, Trần Nghiệp mở bảng thuộc tính của mình, lập tức có phát hiện bất ngờ!

Tên: Trần Nghiệp.

Thẻ chất: 10020.

Tinh thần: 2206.

Sức mạnh: 10020.

Nhanh nhẹn: 10020.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

Ba thuộc tính, vậy mà lại tăng thêm 20 điểm, gấp đôi so với trước đây.

Trần Nghiệp mừng rỡ, sau đó lập tức liên tưởng đến giấc mơ đêm qua!

“Đầu Trọc Đại Ma Vương trong mơ nói, hắn đã cho ta tất cả sức mạnh của hắn... Cho nên, đây chính là nguồn gốc sự thay đổi của ta sao?”

Đúng lúc Trần Nghiệp đang suy nghĩ miên man.

Vài bóng người đến đỉnh núi...

Tổng cộng có ba người.

Đến đỉnh Ngũ Hành Sơn.

Ngoài Đoạn tiểu thư và Không Hư công tử, người thứ ba chính là Trần Huyền Trang.

Hơn một tháng trôi qua.

Đoạn tiểu thư cuối cùng cũng tìm được gia hỏa này.

Chỉ là...

Trong khoảnh khắc nhìn thấy Trần Huyền Trang, Trần Nghiệp đột nhiên biến sắc.

Bởi vì, lúc này Trần Huyền Trang, cũng giống hắn, cũng là đầu trọc! Không chỉ vậy, khí chất trên người Trần Huyền

Trang, so với trước đây hoàn toàn thay đổi.

Trần Huyền Trang trước đây, rụt rè không tự tin, cả người trông rất tiêu tụy.

Trần Huyền Trang bây giờ, lại thần tình diễm đạm, như đã ngộ ra được đạo lý lớn nào đó, cả người đều tỏa ra Phật tính cao thâm khó lường.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Theo nguyên tác, Trần Huyền Trang tận mắt chứng kiến Đoạn tiểu thư chết trước mặt mình, chịu đả kích lớn, mới ngộ đạo!

Bây giờ, Đoạn tiểu thư vẫn sống rất tốt, Tôn Ngộ Không cũng chưa được thả ra.

Trần Huyền Trang làm sao lại có bộ dạng đã ngộ đạo?

Như Lai!

Nhất định là Như Lai!!

Nghĩ đến đây.

Sắc mặt Trần Nghiệp lập tức trở nên ngưng trọng.

Rõ ràng, Như Lai đã biết chuyện ở phạm trần có biến, bị những Luân Hồi Giả kia và hấn can thiệp, quỹ tích vận mệnh của Trần Huyền Trang đã xảy ra thay đổi lớn, cho nên mới ra tay, để Trần Huyền Trang ngộ đạo trước thời hạn.

Nhưng làm như vậy, cũng có chút di chứng.

Ví dụ như Trần Huyền Trang lúc này, tuy có bộ dạng của cao tăng đắc đạo, nhưng lại không dám nhìn Đoạn tiểu thư.

Chú ý đến điểm này.

Trong lòng Trần Nghiệp khê động...

“Trần Nghiệp, chúng ta đã trở về.”

Đoạn tiểu thư mỉm cười chào hỏi, sau đó chạy nhỏ đến bên cạnh Trần Nghiệp, nhỏ giọng nói: “Trần Huyền Trang này có chút kỳ lạ, hình như không giống với trước đây...”

Trần Huyền Trang đã lĩnh ngộ Đại Nhật Như Lai Chân Kinh, đương nhiên không giống!

“Người tìm được hấn như thế nào?” Trần Nghiệp nhin không được hỏi.

Đoạn tiểu thư nói: “Ta không tìm được hấn, là hấn tự mình đến Ngũ Hành Sơn, chúng ta gặp nhau trên đường, liền cùng nhau đến đây.”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp nhú mày.

Hắn mơ hồ cảm thấy, mình dường như đã bỏ sót một thông tin quan trọng...

Lúc này.

Trần Huyền Trang đã đến trước mặt Trần Nghiệp.

“Trần thí chủ xin chào, chúng ta lại gặp mặt.”

Lần gặp mặt trước, vẫn là lúc bắt Trư Cương Liệp.

“Huyền Trang đại sư xin chào!”

Trần Nghiệp mở miệng hỏi: “Không biết Huyền Trang đại sư đến đây, là có chuyện gì sao?”

Trần Huyền Trang cũng không để ý tên đầu trọc này làm sao biết tên hấn, chấp tay trước ngực nói: “Tiểu tăng dự định Tây du thỉnh kinh, con đường này đầy nguy hiểm, cần đồ đệ lợi hại bảo vệ, cho nên, tiểu tăng đến đây là để tìm đồ đệ.”

“Ồ? Không biết ai là đồ đệ của ngài?”

“Yêu hầu bị nhốt ở đây tính là một...”

Nói đến đây, Trần Huyền Trang đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt bình tĩnh nhìn Trần Nghiệp: “Còn có thí chủ.”

“Ta?”

Trần Nghiệp nhướng mày, ra vẻ kinh ngạc: “Đại sư, ngài nhầm rồi sao?”

Trên thực tế, lúc này trong lòng Trần Nghiệp, đã cảnh giác đến cực điểm.

Trần Huyền Trang nói lời này, chắc chắn là Như Lai đã sớm chú ý đến hấn.

“Không nhầm.”

Trần Huyền Trang nói: “Lần trước ở Cao gia trang, con trư yêu đó, vốn cũng là đồ đệ của tiểu tăng, kết quả bị thí chủ bắt. Cho nên, tính ra, thí chủ nợ tiểu tăng một đồ đệ.”

Chưa đợi Trần Nghiệp phản bác, Trần Huyền Trang lại nói: “Ngoài ra, sư phụ nói cho ta biết, vốn có một vài người từ ngoài đến, mục tiêu của bọn họ chính là thí chủ, là Phật Tổ ra tay, dọa bọn họ bỏ chạy... Thí chủ, người có duyên với Phật.”

Trần Nghiệp không đổi sắc mặt, trong lòng lại trầm xuống.

Khó trách.

Những Luân Hồi Giả kia vẫn chưa xuất hiện.

Vậy mà lại bị Như Lai dọa chạy?

“Còn có chuyện như vậy?” Trần Nghiệp giả vờ do dự nói: “Chuyện bá sư, không phải chuyện nhỏ, hơn nữa còn phải theo đại sư đi Tây Thiên thỉnh kinh... Có thể cho ta suy nghĩ vài ngày không?”

Hắn định câu giờ.

Câu giờ đến khi nhiệm vụ của cha hắn kết thúc, trực tiếp chuồn mất!

Trần Huyền Trang nghe vậy, chỉ lắc đầu bất đắc dĩ, dường như đã sớm biết, Trần Nghiệp sẽ trả lời như vậy.

“Vậy thì, thí chủ hãy giúp ta hàng phục yêu hầu trước đi?”

“Chuyện này...”

Trần Nghiệp có chút do dự.

Khoảng thời gian này, hắn và Tôn Ngộ Không ở chung khá tốt, ngày nào cũng cùng nhau uống rượu ăn thịt trò chuyện, hôm qua Tôn Ngộ Không thậm chí còn đề nghị kết nghĩa huynh đệ với hắn...

Đột nhiên để hắn hàng phục Tôn Ngộ Không, hắn thật sự không nỡ ra tay.

Trần Huyền Trang dường như đoán được suy nghĩ trong lòng Trần Nghiệp, lập tức nói: “Thí chủ, ngàn vạn lần đừng bị vẻ bề ngoài của yêu hầu lừa gạt, yêu hầu bản tính khó thuần, bị giam năm trăm năm, cũng tích tụ quá nhiều oán hận sát khí, tuyệt

đôi không phải người mời hẳn uống vài lần rượu là có thể tiêu trừ. Thí chủ nếu không tin, đợi ta thả yêu hầu ra sẽ biết.”

“Được!” Trần Nghiệp đáp ứng: “Huyền Trang đại sư, nếu Tôn Ngộ Không được thả ra, thật sự giống như ngài nói, trở mặt không nhận người, ta sẽ giúp ngài hàng phục hẳn!”

Trần Huyền Trang không nói gì nữa.

Hắn đi đến bên cạnh hang động, đưa tay nắm lấy cọng sen, nhẹ nhàng bẻ một cái, đóa sen liền bị hắn hái xuống.

Gần như trong khoảnh khắc Trần Huyền Trang hái đóa sen, đột nhiên, toàn bộ hồ sen bốc cháy dữ dội, khiến Đoàn tiểu thư sợ hãi vội vàng né tránh.

Đóa sen trong tay Trần Huyền Trang, cũng đang bốc cháy.

Nhưng Trần Huyền Trang tỏ ra rất bình tĩnh, ném đóa sen trong tay ra ngoài, đứng tại chỗ, chấp tay trước ngực.

“Ha ha ha...”

Trong hang động đột nhiên truyền đến một tiếng cười sảng khoái tốt độ.

Tiếp theo.

Một ngọn lửa, từ trong hang động lao ra, bay lên không trung rồi lại rơi xuống, trực tiếp rơi xuống trước mặt Trần Huyền Trang.

Chương 354 - Đả Xuyên Thiên? Kỳ Ngọc Chi Lực Chân Chính!

Khi ngọn lửa tan đi.

Hiện ra một con khỉ cao chỉ một mét rưỡi, tướng mạo xấu xí.

Cho dù con khỉ này mặc một bộ giáp, cũng không che giấu được tướng mạo thậm không nỡ nhìn của hắn.

Ngoài xấu xí ra, trên mặt con khỉ, tràn đầy vẻ hung bạo, trên người càng có khí thế đáng sợ đang sôi trào.

“Yêu khí nặng thật!”

Không Hư công tử nhin không được nói: “Đây chính là tuyệt thế yêu vương Tôn Ngộ Không trong truyền thuyết? Quả nhiên không giống với yêu quái khác!”

Trần Nghiệp nhìn Tôn Ngộ Không, khẽ nhú mày.

Hắn rất không thích con khỉ trước mắt này.

Vẫn thích Tôn tiên sinh ngày ngày cùng hắn uống rượu hơn.

Vị Tôn tiên sinh đó không chỉ biết uống, nói chuyện cũng dễ nghe, là một nhân tài!

Khuôn mặt cũng tràn đầy vẻ hài hước, mạnh hơn con khỉ hát tuồng trước mắt này nhiều lắm.

...

Tôn Ngộ Không sau khi thoát khốn.

Việc đầu tiên, chính là nhìn chăm chăm Trần Huyền Trang.

Quả thực là Phật tính trên người Trần Huyền Trang, khiến hắn cực kỳ chán ghét.

“Giết!!”

Hắn trực tiếp gầm lên một tiếng về phía Trần Huyền Trang.

Lập tức.

Một sóng xung kích tràn đầy sát khí, lao tới Trần Huyền Trang.

Phạm vi của sóng xung kích này rất rộng.

Ngay cả Đoạn tiểu thư và Không Hư công tử bên cạnh, cũng nằm trong phạm vi tấn công.

Rõ ràng, con khỉ này sát tính cực nặng, căn bản không quan tâm đến việc có thể làm bị thương người khác hay không.

Trần Nghiệp lập tức lóe lên, đến trước mặt Đoạn tiểu thư và Không Hư công tử, giúp hai người bọn họ đỡ được sóng xung kích của Tôn Ngộ Không.

Còn về Trần Huyền Trang, hắn đã lĩnh ngộ Đại Nhật Như Lai Chân Kinh, tự nhiên có Phật pháp hộ thể, chút thủ đoạn này của Tôn Ngộ Không, không thể tấn công được hắn.

“Tiểu lão đệ, ngươi làm sao vậy?”

Trần Nghiệp nhú mày, khó chịu nói: “Vừa ra đã đánh đám giết chóc? Hai người này là bằng hữu của ta, bọn họ ngàn cay vạn đắng mới tìm được người đến giúp người giải trừ phong ấn, người không cảm kích thì thôi, ngay cả bọn họ cũng không buông tha?”

Bị Trần Nghiệp dạy dỗ một trận, Tôn Ngộ Không lập tức mặt đầy lệ khí, thần sắc dữ tợn!

“Người tính là thứ gì? Người cho rằng người mời ta uống vài chén rượu, là có thể trước mặt ta lớn tiếng la hét?”

Tôn Ngộ Không sau khi thoát khỏi, quả thực hung bạo đến không ra gì.

Hắn chỉ vào Trần Huyền Trang, nói với Trần Nghiệp: “Hiện tại, lập tức giết tên trọc lóc này, nói không chừng ta sẽ cân nhắc, để các người làm sủng vật của ta!”

Xem ra Trần Huyền Trang nói không sai, Tôn Ngộ Không bị nhốt năm trăm năm, đã sớm thị phi bất phân, trong lòng chỉ có lệ khí và sát lục.

Hoặc là nói, là bộ dạng của Trần Huyền Trang, chọc giận Tôn Ngộ Không, mới khiến Tôn Ngộ Không mất đi lý trí.

Bất kể là loại nào, Tôn Ngộ Không dám nói chuyện với hắn như vậy, cũng đồng nghĩa với trở mặt không nhận người.

“Thí chủ, Yêu Hầu giao cho người rồi!”

Trần Huyền Trang chấp tay trước ngực, vô cùng bình tĩnh.

Trần Nghiệp thở dài, nhìn Tôn Ngộ Không hỏi: “Thật sự muốn như vậy sao? Tôn tiên sinh, hôm qua người còn nói muốn kết bái với ta.”

Tôn Ngộ Không nghe vậy, cười ha ha: “Kết bái với Tề Thiên Đại Thánh ta? Người cũng xứng?”

Trần Nghiệp nắm chặt nắm đấm: “Vừa vừa hay, vừa mới đột phá, còn có rất nhiều chỗ không rõ, liền lấy người thử chiêu vậy!”

Tôn Ngộ Không thấy vậy, không những không tức giận, ngược lại lộ ra vẻ mặt hứng thú.

Hắn nhìn lâu như vậy, cũng cần một trận chiến, mới có thể phát tiết oán khí trong lòng.

“Chờ đã!”

Đột nhiên một giọng nói, gọi Trần Nghiệp lại.

Là Không Hư công tử.

“Trần tiên sinh, có thể để ta trước không?”

Không Hư công tử nóng lòng muốn thử nói: “Tuyệt thế Yêu Vương trong truyền thuyết! Đã gặp được, nếu không so chiêu một phen, ta sợ ta về sau ngủ cũng không yên.”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Được, để người chơi đùa với hắn một chút vậy!”

Dứt lời, hắn liền cùng Đoạn tiểu thư, lui sang một bên.

Không Hư công tử lập tức lấy ra hộp gỗ của mình, sau đó ngồi xuống tại chỗ.

Tiếp theo.

Trận chiến của hai người, gần như giống với nguyên tác.

Nhìn thì rất đặc sắc, hiệu ứng đầy đủ, nhưng trên thực tế, là Tôn Ngộ Không vẫn luôn đùa giỡn.

Thực lực của Không Hư công tử, so với Tôn Ngộ Không, thật sự kém quá nhiều.

Chỉ riêng “Kim Cương Bất Hoại” chi khu của Tôn Ngộ Không, Không Hư công tử đã không phá được, cho dù hắn thi triển tuyệt chiêu, đem tất cả kiếm hợp thành một thanh cự kiếm, cũng không làm Tôn Ngộ Không tổn thương chút nào.

Thậm chí, Như Ý Kim Cô Bông bị Không Hư công tử làm hỏng, đều là giả.

“Xoạch!”

Cùng với cự kiếm vỡ thành bốn năm mảnh, Không Hư công tử cả người cũng ngã ngời trên mặt đất, vẻ mặt thất thần.

Mấy thanh phi kiếm mới tạo ra, lại mất rồi.

Quan trọng nhất là, liên tiếp bị Trần Nghiệp và Tôn Ngộ Không đánh bại, đối với lòng tự tin của Không Hư công tử,

cũng là một đả kích to lớn.

Giờ phút này Không Hư công tử, không còn chút kiêu ngạo như trước nữa.

“Không tồi! Cho ta chơi rất vui vẻ.”

Tôn Ngộ Không nhìn Không Hư công tử, nói: “Ngoan ngoãn ở đó, lát nữa ta sẽ cho ngươi một cái thống khoái.”

Dứt lời.

Ánh mắt của hắn, lại nhìn chăm chăm Trần Nghiệp.

Trước đó Trần Nghiệp giúp hắn thoát khốn khi, suýt nữa đánh nứt Ngũ Hành Sơn, hắn liền biết, tên đầu trọc trước mắt này, thực lực không thể khinh thường.

“Đầu trọc, đến lượt ngươi rồi!”

Lúc này Tôn Ngộ Không, chiến ý ngút trời.

Yêu khí khổng lồ, từ trên người hắn phát ra, thẳng lên trời cao.

Tức thì!

Trên không trung yêu vân hội tụ, che khuất bầu trời, hoàn toàn che khuất ánh mặt trời.

Thời tiết lập tức tối sầm lại.

Trần Nghiệp ngẩng đầu nhìn: “Thời tiết này, thật khó chịu! Ta vẫn thích trời nắng.”

Dứt lời.

“Phụt!”

Trên nắm đấm của Trần Nghiệp, đột nhiên xuất hiện liệt diễm nhiệt độ cực cao.

Tiếp theo.

Chỉ thấy Trần Nghiệp một đánh quyền về phía không trung.

“Hô!”

Một đoàn liệt diễm mãnh liệt, từ nắm đấm của Trần Nghiệp bay ra, giữa không trung nhanh chóng biến thành hỏa quyền.

Hơn nữa, hỏa quyền giữa không trung càng lúc càng lớn, không ngừng lớn lên, cuối cùng thậm chí hình thành cự hình

hỏa quyền rộng đến trăm mét.

Cự hình hỏa quyền gào thét bay lên trời, cuối cùng va chạm vào đám yêu vân.

“Oanh!”

Như một tiếng sấm sét, vang vọng giữa đất trời.

Trên không trung, đột nhiên bùng nổ một biển lửa, nhanh chóng lan rộng trong yêu vân.

Trong nháy mắt, toàn bộ đại địa đều bị nhuộm thành màu đỏ, nhiệt độ trong không khí, cũng đột nhiên tăng vọt.

Chỉ trong chốc lát.

Đám yêu vân kia đã bị thiêu đốt sạch sẽ, ánh mặt trời lại xuất hiện, chiếu rọi xuống.

Không chỉ như vậy!

Mọi người phát hiện, tầng khí quyền cao hơn, lại xuất hiện một lỗ thủng hình năm đầm...

Nhìn thấy Trần Nghiệp một quyền tạo thành phá hoại này, Đoạn tiểu thư và Không Hư công tử, mặt đầy kinh hãi.

Tôn Ngộ Không cũng biến sắc, nhìn về phía Trần Nghiệp, ánh mắt trở nên ngưng trọng.

Ngay cả Trần Huyền Trang vẫn luôn bình tĩnh, ánh mắt giờ phút này cũng kinh ngạc.

Mà bản thân Trần Nghiệp, đối với chiêu hỏa quyền vừa rồi, kỳ thực cũng có chút kinh ngạc.

Hắn vốn tưởng rằng, mình nhiều nhất chỉ có thể đánh thủng yêu vân, đánh ra một lỗ hồng, để ánh mặt trời chiếu vào.

Không ngờ, trong khoảnh khắc hắn xuất quyền, hắn đột nhiên cảm giác, mình lại có thể ảnh hưởng đến lực hấp dẫn của tinh cầu, để lực hấp dẫn của tinh cầu không còn trở thành trở ngại của hắn!

Lực hấp dẫn, trong vũ trụ, có thể nói là không đâu không có.

Năm đầm của Trần Nghiệp, lại có thể triệt tiêu ảnh hưởng của lực hấp dẫn, đủ để cho hắn uy lực vô cùng.

Một quyền này, cũng đánh ra lực sát thương bùng nổ!
Chỉ là, hần nhớ rõ hôm qua, còn chưa có cảm giác này...
Trần Nghiệp không khỏi lại nhớ tới giấc mơ đêm qua.
‘Chẳng lẽ, đây mới là lực lượng mà Saitama nói?’

Chương 355 - Chỉ Mỗi Mình Người Là Tề Thiên Đại Thánh?

“Tốt lắm!!”

Tôn Ngộ Không đối diện, sắc mặt đột nhiên trở nên hưng phấn, nhẹ răng nói: “Đầu trọc, lực lượng không tồi!”

Dứt lời.

Tôn Ngộ Không nhanh chóng xông về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp hoàn hồn, không nói hai lời, nắm chặt nắm đấm, một quyền oanh ra.

Một quyền nghiêm túc!!

Đối với đối thủ như Tề Thiên Đại Thánh, hần đương nhiên sẽ không nương tay.

Một quyền này, tốc độ cực nhanh.

Với lực lượng hiện tại của Trần Nghiệp, cộng thêm tốc độ kinh người, kết hợp lại, chính là đại phá hoại siêu cấp khủng bố.

Tức thì! Hư không trước mặt Trần Nghiệp, bị đánh đến mức vận vẹo có thể thấy bằng mắt thường, thậm chí xuất hiện vết nứt, như thể hư không bị xé rách một khe hở.

Tôn Ngộ Không đang xông tới, hai mắt lập tức trợn to.

Tiếp theo.

Hai người va chạm vào nhau...

“Ầm!”

Một cổ sóng xung kích mãnh liệt, từ trung tâm của hai người bùng nổ, hung mãnh quét ngang về bốn phương tám hướng.

Đoạn tiểu thư và Không Hư công tử, bị sóng xung kích đánh bay ra ngoài.

Trên người Trần Huyền Trang, trực tiếp sáng lên Phật quang, bảo vệ hắn.

Tiếng xé gió ngay sau đó.

Trần Nghiệp đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Thân thể Tôn Ngộ Không, như viên đạn bay ngược ra ngoài, đâm nát một ngọn núi xa xa, lúc này mới dừng lại.

Trong cuộc so tài lực lượng, Tôn Ngộ Không lại thua Trần Nghiệp!!

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không bị mình đánh bay.

Trần Nghiệp thở phào nhẹ nhõm.

Tốt lắm!

Sức mạnh không bằng hắn.

Ngoài ra, vừa rời động tác của Tôn Ngộ Không, trong mắt hắn cũng rất chậm chạp, chứng tỏ tốc độ cũng không bằng hắn.

Sức mạnh và tốc độ đều không bằng Trần Nghiệp, vậy thì không có gì phải lo lắng.

Còn về Kim Cương Bất Hoại Chi Thân...

Trần Nghiệp cũng có!

Lần này, ổn rồi!

Lý do có tự tin như vậy, là bởi vì phiên bản Tôn Ngộ Không này, đi theo con đường sức mạnh, sức mạnh tốc độ đều đã không bằng hắn, vậy thì không có gì phải sợ.

Nếu là Tôn Ngộ Không trong Tây Du Ký thật, biết Thất Thập Nhị Biến, thiên biến vạn hóa, vậy kết quả thật sự khó nói.

Dù sao hệ thống sức mạnh khác nhau, dựa vào so sánh là không được, phải đánh qua mới biết.

“Rầm!”

Ngay lúc Trần Nghiệp đang suy nghĩ.

Tôn Ngộ Không đối diện, đột nhiên từ đồng đồ nát đá vụn nhảy ra, lại xông về phía Trần Nghiệp.

Tên này Kim Cương Bất Hoại Chi Thân, đúng là con gián đánh không chết!

Trần Nghiệp không suy lung tung nữa, nghiêm túc đối phó.

“Liên hoàn nghiêm túc quyền!”

Ầm! Ầm! Ầm!

Đầu tiên là không khí bị đánh nổ.

Như sấm sét vang lên.

Sau đó, Đoạn tiêu thư và Không Hư công tử mới thấy được vô số quyền ảnh.

Đây là bởi vì, Trần Nghiệp xuất quyền quá nhanh, mắt của bọn họ không theo kịp...

Tiếp theo.

Trên người Tôn Ngộ Không, có thể thấy rõ ràng, xuất hiện mấy vết quyền ấn sâu hoắm.

Hơn nữa, chiến giáp sau lưng hắn, đều bị lực xung kích xuyên thấu ngực đánh thủng.

Phải biết, hắn là Kim Cương Bất Hoại Chi Thân đó!

Ngay cả tuyệt chiêu cuối cùng của Không Hư công tử, cũng không lưu lại một chút dấu vết nào trên người Tôn Ngộ Không.

Bây giờ, năm đấm của Trần Nghiệp, lại có thể đánh Tôn Ngộ Không gần như biến dạng...

“Chít chít!”

Tôn Ngộ Không phát ra tiếng kêu the thé của khi, lại bay ngược ra ngoài, cả khuôn mặt khi, đều nhăn nhúm lại.

Rõ ràng, quyền của Trần Nghiệp, khiến hắn vô cùng đau đớn.

Tuy nhiên, Tôn Ngộ Không cũng là kẻ có ý chí kiên định.

Càng đau đớn, sát ý của hắn đối với Trần Nghiệp càng lớn.

Nhận thức được mình không thể đột phá tường thành nắm đấm của Trần Nghiệp, Tôn Ngộ Không đột nhiên đứng tại chỗ, ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng, toàn thân tỏa ra lượng lớn yêu khí.

Tiếp theo.

Một màn kinh người xuất hiện.

Chỉ thấy thân thể Tôn Ngộ Không, đang nhanh chóng phình to, quần áo chiến giáp trên người, toàn bộ bị xé nát, chỉ trong vài nhịp thở, hắn đã biến thành một con khỉ đột khổng lồ.

Chiều cao ít nhất cũng hơn hai mươi mét.

Tức thì!

Uy hiếp trên người Tôn Ngộ Không, tăng lên gấp nhiều lần so với trước đó, cảm giác áp bách kinh người!

Cho dù Đoạn tiểu thư và Không Hư công tử cách đủ xa, cũng đã cảm thấy khó thở.

Mãi đến lúc này, Không Hư công tử mới ý thức được, Tuyệt Thế Yêu Vương trong truyền thuyết, quả nhiên không tầm thường, căn bản không phải thứ hắn có thể đối phó.

“Gào!”

Một tiếng gầm rú.

Từ miệng khỉ đột phát ra.

Lại trực tiếp hình thành sóng xung kích khủng bố, cuốn về phía Trần Nghiệp, chỗ đi qua, vạn vật đều bị nghiền nát, ngay cả đá tảng trên mặt đất, cũng biến thành bụi trần.

Rất nhanh.

Sóng xung kích liền đến trước mặt Trần Nghiệp.

Tức thì!

Quần áo trên người Trần Nghiệp, mất hơn phân nửa, lộ ra thân hình so với người mẫu cũng không kém cạnh.

Còn thân thể, đương nhiên không hề hấn gì.

Nhìn thấy thân hình Trần Nghiệp, Đoạn tiểu thư đang quan chiến từ xa, không khỏi tim đập thành thịch.

Chuyện gì vậy?

Tại sao mắt của ta không khổng chế được?

Căn bản không thể dời đi...

“Biến thân đúng không?”

Trần Nghiệp hừ lạnh một tiếng: “Người cho rằng chỉ mình người biết biến thân sao?”

Dứt lời.

Trần Nghiệp nhảy lên.

Thân thể của hắn, giữa không trung, nhanh chóng kéo dài, trên đầu mọc sừng, tứ chi đều biến thành móng vuốt sắc nhọn.

Chỉ trong vài nhịp thở.

Một con Thanh Long khổng lồ dài hơn 600 mét, liền xuất hiện trước mặt mọi người.

Tôn Ngộ Không ở trạng thái khỉ đột, rõ ràng sừng sờ một chút.

Trước đó Trần Nghiệp cũng từng biến thân, nhưng Tôn Ngộ Không bị nhốt trong hang, không nhìn thấy.

Bây giờ...

Vốn tưởng rằng, sau khi mình biến thân, đã đủ kinh người.

Không ngờ, tên đầu trọc kia, lại lớn như vậy?

Nếu so sánh kích thước.

Tên đầu trọc này, quả thực miêu sát hắn!

Tôn Ngộ Không cũng không phải người dễ dàng chịu thua.

Chỉ là rỗng thôi!

Hắn cũng không phải chưa từng giết!

Cho dù con rồng trước mắt này hơi lớn, Tôn Ngộ Không cũng tự tin với bản thân.

“Gào!!”

Khỉ đột gầm lên một tiếng về phía Thanh Long trên không trung, sau đó hai chân đạp mạnh, mượn lực phản chấn bay lên, trực tiếp lao tới.

Đón hấn, là Long Túc của Thanh Long!

Đối phương không muốn nói chuyện với ngươi, hơn nữa đã nhổ vào ngươi một bãi nước miếng...

Vụ nổ hủy thiên diệt địa.

Đột nhiên xuất hiện trên không trung!

Khoảnh khắc này.

Độ sáng giữa thiên địa, đột nhiên tăng lên vài bậc, ngay cả ánh mặt trời cũng trở nên ảm đạm vô cùng.

Không Hư công tử và Đoạn tiểu thư, chỉ cảm thấy hai mắt sắp mù, lập tức nằm sấp trên mặt đất, nhắm chặt hai mắt.

Đoạn tiểu thư đã từng thấy Long Túc của Trần Nghiệp.

Biết chiêu này đáng sợ đến mức nào!

Nàng vốn tưởng rằng, mình sẽ bị sóng xung kích xé nát, nàng cũng đã cam chịu.

Không ngờ.

Chờ mãi, cũng không thấy sóng xung kích ập tới.

Đến khi nàng thật sự không nhìn được lòng hiếu kỳ, từ từ mở mắt ra, lúc này mới phát hiện, đầu trọc Trần Huyền Trang, đang đứng trước mặt nàng, giúp nàng cản lại tất cả.

Giờ phút này.

Trong lòng Đoạn tiểu thư chợt hiểu ra: Đầu trọc đều là nhân vật lợi hại!

Quả nhiên.

Hỏi đầu mới mạnh!

Đoạn tiểu thư nhìn về phía không trung, chỉ thấy một đám mây hình nấm siêu lớn, đã che khuất cả bầu trời.

Dưới đám mây hình nấm, chỉ nhìn thấy bóng dáng Thanh Long.

Còn Tôn Ngộ Không đã biến thành khí đột, không biết đi đâu rồi.

“Đại sư, là ngài giúp ta cản lại sóng xung kích sao? Cảm ơn ngài!”

Đoạn tiểu thư trước tiên cảm ơn Trần Huyền Trang.

“Không cần khách khí, thí chủ gặp nguy hiểm, tiểu tăng tự nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn.”

Trần Huyền Trang đáp, lại không dám quay đầu lại.

“Đại sư, khụ khụ... Ngài phân biệt đối xử!” Không Hư công tử bên cạnh, đột nhiên kêu lên: “Giúp nàng cản, lại không giúp ta cản? Khụ khụ...”

Lúc này Không Hư công tử, trông rất thê thảm, quần áo trên người đều rách nát, toàn thân đầy máu.

Nếu không phải thực lực hần cũng không tệ, e rằng sẽ chết dưới sóng xung kích.

Chương 356 - Như Lai: Tiểu hỏa tử, người cảm động không?

Trần Huyền Trang nói: “Thí chủ bản lĩnh cao cường, tự nhiên không cần ta giúp đỡ.”

“Đại sư, ngài nói lời này, lương tâm không đau sao? Nếu không phải... khụ khụ... nếu không phải ta né nhanh, đã chết rồi được không.” Không Hư công tử không cam lòng nói: “Ngài rõ ràng là trọng sắc khinh bạn!”

Lời này vừa nói ra.

Sắc mặt Đoạn tiểu thư và Trần Huyền Trang, đều thay đổi...

“Thí chủ, xin đừng nói lung tung.”

Trần Huyền Trang sau khi ngộ đạo, ăn nói rất lợi hại: “Tiểu tăng phân thân phạt thuật, vừa rồi nguy cấp, chỉ có thể lựa chọn cứu một người. Thí chủ ngươi có sức mạnh tự bảo vệ mình, tiểu tăng chỉ có thể cứu vị nữ thí chủ này.”

Không Hư công tử hừ hừ hai tiếng, không nói nữa.

Hiện tại hần toàn thân đều đau, chỉ muốn nằm yên bất động.

“Đại sư, trước đó ở Cao gia trang, ta không biết ngài lợi hại như vậy, nói chuyện hơi không suy nghĩ, mong ngài đừng để ý!”

Đoạn tiểu thư nói đến, là lúc ở Cao gia trang, nàng đã từng mĩa mai Trần Huyền Trang.

Trần Huyền Trang vẫn không quay đầu lại, chấp tay trước ngực nói: “Chuyện phạm trần, tiểu tăng đã sớm quên rồi.”

Có thật sự quên rồi hay không.

Chỉ có bản thân hắn rõ ràng.

Đoạn tiểu thư không nhịn được lại hỏi: “Tuyệt Thế Yêu Vương Tôn Ngộ Không đâu? Chết rồi?”

Tôn Hầu Tử không chết.

Kim Cương Bất Hoại chi thân, quả thực không phải thời phồng.

Cho dù là trực diện thừa nhận Long Túc công kích của Trần Nghiệp, cũng không mất mạng.

Tuy nhiên, một kích này của Trần Nghiệp, thương tổn tạo thành đối với Tôn Hầu Tử cũng đủ lớn.

Tôn Hầu Tử không chỉ bị đánh đến hôn mê, càng bị đánh thành hình người, nằm trên mặt đất, bất động.

Thoạt nhìn, cùng chết không khác gì nhau.

Lúc này.

Mọi người đều đến bên cạnh Tôn tiên sinh đang hôn mê.

Đoạn tiểu thư chỉ liếc mắt một cái, liền lập tức quay đầu lại.

Bởi vì trên người Tôn tiên sinh không có quần áo.

Thân hình của hắn, cũng không như tên đầu trọc kia, hấp dẫn nhãn cầu như vậy.

Vẫn là Trần Huyền Trang cởi áo khoác trắng của mình, phủ lên người Tôn tiên sinh.

Không biết vì sao.

Khi Trần Huyền Trang đắp áo lên người Tôn tiên sinh, Tôn tiên sinh rất nhanh tỉnh lại.

Trên người hắn, không còn khí tức bạo ngược lúc trước, thần sắc cũng trở nên sợ sệt, nhìn qua thật thà chất phác, thậm chí có chút nhát gan sợ hãi.

Bị Trần Nghiệp đánh cho phục rồi!

Một ngum Long Túc kia của Trần Nghiệp, tạo thành thương tổn đối với Tôn Hầu Tử, so với Siêu Cấp Như Lai Thần Chương trong nguyên tác còn lớn hơn!

Nói thật, khoảnh khắc đó, Tôn Hầu Tử chân chính thể hội được cảm giác tử vong.

Người ở ranh giới sống chết, sẽ phát sinh thay đổi.

Nhìn Tôn Hầu Tử bây giờ, đã trở nên thành thật hơn nhiều.

Trần Huyền Trang sải bước đến bên cạnh Tôn tiên sinh, mở miệng hỏi: “Tôn Ngộ Không, người nguyện ý theo ta đi Tây Thiên thỉnh kinh sao?”

Tôn tiên sinh nhìn cự long đáng sợ trên bầu trời, vội vàng gật đầu, càng chạy xuống hai hàng lệ, sau đó ôm lấy đùi Trần Huyền Trang.

Nhìn qua, giống như bị Trần Huyền Trang cảm hóa vậy.

Trần Huyền Trang sờ sờ đầu Tôn tiên sinh, ánh mắt nhìn về phía Đoạn tiểu thư bên cạnh.

“Đoạn tiểu thư, Vô Định Phi Hoàn trong tay người, có thể cho ta mượn dùng một chút không?”

Đoạn tiểu thư nghe vậy sửng sốt, không nói hai lời, liền lấy Vô Định Phi Hoàn ra, đưa cho Trần Huyền Trang.

Trần Huyền Trang vừa tiếp nhận, vừa nói: “Đợi lấy được chân kinh, tiểu tăng sẽ trả lại vật này cho người.”

“Đại sư không cần khách khí như vậy!” Đoạn tiểu thư xua tay, hào phóng nói: “Ngài muốn dùng bao lâu thì dùng.”

Trần Huyền Trang không nói nữa, chỉ đem Vô Định Phi Hoàn phóng to, sau đó đeo lên đầu Tôn tiên sinh.

Một lát sau.

Vô Định Phi Hoàn liền biến thành Kim Cô Chú, bám chặt trên trán Tôn tiên sinh.

...

Xử lý xong Tôn Hầu Tử.

Ánh mắt Trần Huyền Trang, lại hướng về phía cự long trên bầu trời, nói lớn: “Thí chủ, không biết ngươi suy nghĩ thế nào rồi?”

Tên này nói đến chuyện thu Trần Nghiệp làm đồ đệ.

“Chuyện lớn như vậy!” Trần Nghiệp phun ra tiếng người: “Không phải nên suy nghĩ kỹ vài ngày sao?”

Hắn vẫn không biến trở về hình người, kỳ thật chính là đang chuẩn bị một trận chiến.

Gần như ngay khi giọng nói vừa dứt.

Hắn liền cảm giác, mình như bị tồn tại đáng sợ nào đó, nhìn chăm chăm.

Trần Nghiệp lập tức quay đầu, nhìn về phía bầu trời.

Không biết từ lúc nào.

Bên ngoài tầng khí quyển, xuất hiện một hư ảnh Phật Đà vô cùng to lớn, gần như lớn bằng cả hành tinh!

Không cần phải hỏi, Trần Nghiệp cũng biết, đây chính là Như Lai!

Tức thì!

Trần Nghiệp toàn thân căng cứng.

Tuy nhiên, hắn không sợ hãi.

Saitama báo mộng, mang đến cho hắn, không chỉ là biến hóa trên thân thể, còn có biến hóa trên tâm linh, khiến hắn trở nên không sợ hãi.

Ngoài ra.

Trần Nghiệp cũng không tin, Như Lai sẽ trực tiếp giáng lâm, chạy đến đối phó hắn.

Hắn không phải là một thành viên trong kế hoạch của Phật môn.

Các đại thần khác, có thể trơ mắt nhìn Như Lai làm loạn trên hành tinh sao?

Lúc này.

Trần Huyền Trang đứng trên mặt đất, bỗng nhiên mở miệng nói: “Nếu thí chủ không muốn cùng ta Tây hành, vậy tiểu tăng sẽ không miễn cưỡng, thí chủ có thông thiên vĩ địa chi năng, hy vọng có thể dùng vào việc thiện.”

Sau khi Trần Huyền Trang nói ra câu này.

Trong vũ trụ.

Hư ảnh Phật Đà kia, liền chậm rãi tiêu tán.

Áp lực bao trùm trên người Trần Nghiệp, lập tức biến mất.

Trần Nghiệp quay đầu lại, ánh mắt nhìn về phía Trần Huyền Trang, thấy Trần Huyền Trang mang theo Tôn tiên sinh, đã lên đường.

Không hề dừng lại, trực tiếp rời đi, hướng Tây Thiên thỉnh kinh.

Tôn tiên sinh không dám nhìn Trần Nghiệp, cúi đầu, ngoan ngoãn đi theo sau Trần Huyền Trang.

Sư đồ hai người, dần dần đi xa.

Không biết vì sao.

Nhìn Trần Huyền Trang rời đi, Đoạn tiểu thư cảm thấy trong lòng trống rỗng, như mất đi thứ gì đó.

Trần Nghiệp cũng đang nhìn Trần Huyền Trang, trong lòng có một loại cảm giác khó nói nên lời.

Kỳ thật hắn rất rõ ràng.

Trần Huyền Trang muốn thu hắn làm đồ đệ, khẳng định là mệnh lệnh của Như Lai.

Hiển nhiên, biểu hiện gần đây của hắn, đã bị Như Lai nhìn trúng, cảm thấy hắn là nhân tài, muốn thu nạp vào Phật môn.

Vừa rời nếu Trần Huyền Trang kiên trì một chút, hắn lại tìm cơ hội tuyệt, nói không chừng Như Lai sẽ ra tay trấn áp hắn.

Mặc dù hắn mạnh hơn Tôn Hầu Tử của thế giới này.

Nhưng mà, khoảng cách với Như Lai, hắn là còn rất lớn.

Là Trần Huyền Trang vào thời khắc cuối cùng, lòng từ bi, không muốn làm khó hấn, mới nói ra những lời đó.

Như Lai, cũng không có cơ ra tay đối phó hấn.

Tính ra, Trần Nghiệp còn nợ Trần Huyền Trang một ân tình!

...

Tại chợ.

Trần Nghiệp cùng Đoạn tiểu thư và Không Hư công tử, ở trong một tửu lâu ăn cơm.

Ba người dường như đều đói bụng, cứ cắm cúi ăn cơm, không nói gì.

Cho đến khi hoàn toàn no bụng, mới dừng lại.

Không Hư công tử lên tiếng trước: “Hai vị, có phải tiếp theo không cần ta hỗ trợ nữa rồi?”

Đoạn tiểu thư không nói gì.

Trần Nghiệp gật đầu nói: “Đúng là không cần nữa, khoảng thời gian này, vất vả cho người rồi.”

Không Hư công tử liền nói: “Trần tiên sinh khách khí rồi, nếu như vậy, ta sẽ trở về Khu Ma Sơn Trang, nếu sau này còn có việc gì, hai vị bất cứ lúc nào cũng có thể đến Khu Ma Sơn Trang tìm ta.”

“Được!”

Trần Nghiệp đáp ứng một tiếng.

Không Hư công tử liền đứng dậy rời đi.

Cho đến khi bóng dáng Không Hư công tử biến mất ở cuối đường, Đoạn tiểu thư mới lên tiếng: “Còn người? Khi nào thì đi?”

Có thể thấy được.

Tâm trạng Đoạn tiểu thư có chút không cao.

Trần Nghiệp nói: “Vài ngày nữa.”

Hấn muốn kiên trì đến khi thời gian nhiệm vụ kết thúc.

Tránh cho mấy ngày cuối Đoạn tiểu thư gặp phải chuyện ngoài ý muốn nào đó, kết quả hẳn không ở bên cạnh, dẫn đến nhiệm vụ của lão cha thất bại, vậy thì không tốt...

Chương 357 - Trở về, phần thưởng bất ngờ

“Được! Vậy thì cùng ta uống rượu đi! Tiểu nhị, mang rượu lên!”

Trần Nghiệp không ngăn cản nàng.

Mặc kệ nàng uống đến say mềm.

Bởi vì Trần Nghiệp ít nhiều có thể hiểu được một chút tâm trạng của Đoạn tiểu thư.

Dưới sự ảnh hưởng của hắn, tình cảm của cô gái này, còn chưa bắt đầu, đã kết thúc...

Đương nhiên, cũng chính bởi vì sự ảnh hưởng của hắn, Đoạn tiểu thư đã thay đổi vận mệnh, tránh được kết cục tử vong.

Bao gồm Không Hư công tử và đám người Thiên Tàn Cước, đều là như vậy.

...

Mười ngày thời gian.

Thoáng chốc đã qua!

Sáng nay, Trần Nghiệp đang ở trong tửu lâu, nhìn Đoạn tiểu thư uống rượu.

Đúng vậy.

Đoạn tiểu thư lại đến mua say rồi.

Bởi vì nàng luôn không quên được bóng dáng đầu trọc kia...

Ngoại trừ Trần Nghiệp và Đoạn tiểu thư, những người khác trong Ngũ Sát cũng đều ở đó (Tứ muội không có mặt).

Mấy ngày trước, Đoạn tiểu thư đã tìm được đám người Ngũ Sát, tập hợp lại với nhau.

Vì vậy.

Hành trình mua say của Đoạn tiểu thư, có thêm vài người xem.

Cũng may tiền thưởng lần trước của Trư Cương Liệp đủ nhiều, nếu không căn bản không chịu nổi Đoạn tiểu thư tiêu xài như vậy.

Đúng lúc Trần Nghiệp cảm thấy nhàm chán.

Đột nhiên.

Hắn nhận được thông báo nhiệm vụ hỗ trợ hoàn thành...

...

Thế giới hiện thực.

Phòng nghỉ ngơi của tòa nhà trụ sở Hiệp hội Dị Năng.

Trần Nghiệp và Trần hội trưởng, hai cha con, gần như đồng thời xuất hiện.

Thấy lão cha bình an trở về, Trần Nghiệp thở phào nhẹ nhõm.

Hắn cũng không ngờ, bí cảnh số 30 của lão cha, lại là thế giới Tây Du Hàng Ma.

Mặc dù Tây Du Hàng Ma không phải là Tây Du chính thống, thực lực tổng thể cũng thấp hơn, nhưng cường giả đỉnh cao, vẫn phi thường khủng bố.

Ví dụ như Như Lai to lớn gần bằng hành tinh kia!

May mắn thay, lần này coi như là hữu kinh vô hiểm, tổng thể tương đối thuận lợi.

“Cuối cùng cũng trở về rồi!”

Trần hội trưởng không nhịn được cảm thán một tiếng.

Ông không phải là chưa từng trải qua bí cảnh thời gian dài, sở dĩ cảm thán, hoàn toàn là bởi vì, trải nghiệm lần này có chút kỳ quái...

“Cha! Sau khi con và cha tách ra, cha không gặp phải nguy hiểm gì chứ?” Trần Nghiệp mở miệng hỏi.

“Không có.” Trần hội trưởng nói: “Cha theo lời con, ở trong một cổ thành loài người sinh sống khiêm tốn, ngoại trừ vài tên côn đồ lưu manh không biết điều, thì không gặp phiền phức gì khác.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Với vóc dáng và dung mạo của Tứ muội, gặp phải cơn đồ lưu manh quấy rối là chuyện rất bình thường.

“Con trai, còn con thì sao?” Trần hội trưởng hỏi ngược lại:

“Sau đó cha không nhận được thông báo con sẵn giết dị đoan, có phải con mang theo Đoạn tiểu thư kia trốn đi rồi không?”

“Không có, thế giới đó có thần tiên rất lợi hại tồn tại, dị đoan cuối cùng đều bị dọa chạy hết, không dám đến, con cũng không gặp phải nguy hiểm gì.”

Thật ra vẫn khá nguy hiểm.

Suýt chút nữa Như Lai đã ra tay thu phục hắn.

Chỉ là những chuyện này đều đã qua, Trần Nghiệp cảm thấy, không cần thiết nói ra, để lão cha lo lắng sợ hãi.

“Thật sao?”

Trần hội trưởng có chút không tin.

Chủ yếu là ông nghe Ba Lệ Minh nói, độ khó nhiệm vụ của bí cảnh số 30 vẫn rất lớn.

Trần Nghiệp không muốn nói chuyện này, vội vàng chuyển chủ đề hỏi: “Cha, lần này phần thưởng của cha thế nào?”

Vừa nhắc đến phần thưởng, trên mặt Trần hội trưởng, liền không nhịn được lộ ra nụ cười.

“Rất tốt, nhận được phần thưởng thêm, tổng cộng nhận được 300 điểm tiềm năng, còn nắm giữ được một môn quyền pháp.”

Hai mắt Trần Nghiệp lập tức sáng lên.

Phần thưởng này, quả thực không tệ.

Đương nhiên, nhiệm vụ lần này của Trần hội trưởng, độ hoàn thành cũng rất cao. Cho dù là bảo vệ Đoạn tiểu thư, hay để Đoạn tiểu thư trở thành Đế nhất Khu Ma nhân, đều hoàn thành viên mãn. Chỉ có nhiệm vụ sẵn giết dị đoan, về số lượng hơi ít một chút.

Có thể nhận được phần thưởng cao như vậy, kỳ thật là chuyện đương nhiên.

“Cha, là quyền pháp gì?” Trần Nghiệp không nhịn được hỏi.

Đối với con trai, Trần hội trưởng đương nhiên không giấu giếm: “Tên của quyền pháp gọi là 《 Bắc Đẩu Ngũ Hành Quyền 》 !”

Nghe được cái tên này.

Trần Nghiệp lập tức sững sốt.

Đây không phải là công phu mà khu ma nhân, người có thể đánh ra hư ảnh mãnh hổ trong 《 Tây Du Hành Ma Thiên 》 , sử dụng sao? Bí cảnh lại thưởng môn công phu này cho lão cha?

Nói đến, môn công phu này khí thế nhìn không tệ, nhưng thực chiến thì, có chút kém cỏi!

Trong nguyên tác, vị khu ma nhân kia, trước mặt Tôn Hầu Tử, ngay cả một chiêu cũng không đỡ được, trực tiếp bị Tôn Hầu Tử cắn chết...

“Môn quyền pháp này, hình như rất lợi hại!”

Trần hội trưởng đột nhiên đứng dậy, đi đến khoảng trống ở giữa phòng nghỉ, nhắm mắt lại.

Hình như đang suy nghĩ điều gì.

Một lát sau.

Trần hội trưởng mở mắt, đột nhiên bắt đầu chuyển động.

Chỉ thấy ông đồng thời đưa hai tay ra, nắm tay thành trảo, mô phỏng hình dạng “hổ trảo”, đồng thời đánh ra hổ hình quyền.

Tức thì!

Sau lưng Trần hội trưởng, xuất hiện một hư ảnh mãnh hổ khổng lồ.

Hư ảnh mãnh hổ chân thật như vậy, khiến Trần Nghiệp nhìn thấy rõ ràng, như thần hổ giáng trần.

Thậm chí, hư ảnh mãnh hổ, còn có thể phát ra tiếng gầm:

“Gầm!!”

Một tiếng gầm rống, chấn động màng nhĩ.

Gần như cả tòa nhà, đều có thể nghe thấy.

...

Trong một phòng làm việc rộng lớn.

Hơn trăm nhân viên hiệp hội đang chăm chỉ làm việc.

Tiếng gầm rống to lớn đột nhiên truyền đến, khiến bọn họ đều giật mình.

“Chuyện gì vậy? Tiếng gầm từ đâu ra?”

“Âm thanh này thật đáng sợ, là dã thú sao?”

“Sức xuyên thấu mạnh như vậy... Ít nhất cũng là mãnh thú.”

“Nghe giống tiếng gầm của hổ Đông Bắc, nhưng trong tòa nhà làm gì có hổ Đông Bắc?”

Thấy nhân viên đều lộ vẻ sợ hãi, người quản lý lập tức đứng dậy, an ủi mọi người:

“Mọi người đừng sợ, nơi này là trụ sở Hiệp hội Dị Năng, cao thủ vô số, hiện tại hội trưởng cũng đang làm việc, một con mãnh hổ nho nhỏ, căn bản không tính là gì. Hơn nữa, cho dù thật sự có mãnh hổ xông vào, ước chừng cũng là do người khác mang vào, không có nguy hiểm. Mọi người không cần phải quá kinh ngạc.”

Mọi người nghĩ lại, hình như đúng là như vậy, liền yên tâm hơn không ít.

Mà vị hội trưởng trong miệng người quản lý này, Ba Lê Minh, sau khi nghe thấy tiếng gầm của mãnh hổ, sắc mặt liền biến đổi!

Ba Lê Minh là cao thủ, đương nhiên nghe ra được, tiếng gầm vừa rồi, không phải là tiếng gầm của mãnh hổ thật, mà là dựa vào nội kinh cường đại, mô phỏng ra.

Đây là công phu gì?

Lại là ai đang luyện võ trong tòa nhà hiệp hội?

Ba Lê Minh lập tức đứng dậy, đi về phía nguồn âm thanh.

...

Trong phòng nghỉ.

Trần hội trưởng cũng bị chính mình dọa giật mình.

Ông vạn vạn không ngờ, mình chỉ là hứng chí, diễn luyện một chút quyền pháp vừa mới nhận được, vậy mà lại gây ra động tĩnh lớn như vậy.

Môn 《 Bắc Đẩu Ngũ Hành Quyền 》 này, hiệu ứng đặc biệt khoa trương như vậy sao?

Sợ hãi khiến ông vội vàng thu công, trở lại bình thường.

Hư ảnh mãnh hổ sau lưng ông, lập tức biến mất không thấy.

“Oa! Cha, chiêu công phu vừa rồi của cha, thật lợi hại! Khí thế thật kinh người!” Trần Nghiệp kinh ngạc nói.

Không phải là nịnh nọt.

Mà là hổ hình quyền do Trần hội trưởng đánh ra, lợi hại hơn vị khu ma nhân kia rất nhiều.

Chỉ riêng hư ảnh mãnh hổ sau lưng Trần hội trưởng, chiều dài thân cũng đã gần mười mét!

Như cự thú.

Áp bức cảm kinh người.

Nếu vị khu ma nhân kia có thực lực như Trần hội trưởng cha hắn, trước mặt Tôn Hầu Tử, cũng không đến mức không chống đỡ nổi một hiệp.

Chương 358 - Đột Phát, Tân Thú Vương Tập Kích

Trần hội trưởng lại biến sắc, nói: “Không ổn, sư bá của con hôm nay hẳn là ở đây, hiện tại ông ấy nghe thấy động tĩnh, nói không chừng đã chạy đến rồi... Mau đi, con nhanh chóng đi đi, nếu không để sư bá con nhìn thấy là con giúp cha vượt qua bí cảnh số 30, vậy thì không giải thích rõ ràng được, đi từ cửa sau!”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp thông thả đứng dậy.

Kỳ thật.

Trần Nghiệp bây giờ, đã không còn để ý việc bại lộ thực lực của mình nữa.

Hắn tin tưởng, ở thế giới Tây Du Hàng Ma, Saitama báo mộng cho hắn, đã nói đưa sức mạnh cho hắn, nhất định sẽ không nói suông.

Chỉ là, nghĩ đến tính cách của sư bá Ba Lệ Minh, Trần Nghiệp cảm thấy, vẫn là đi trước thì hơn.

Ba Lệ Minh chính là một kẻ cuồng võ!

Nếu phát hiện ra cường giả như Trần Nghiệp, nhất định sẽ ngứa nghề muốn tỷ thí.

Đến lúc đó, Trần Nghiệp từ chối thì không hay lắm, dễ bị hiểu lầm, nói hắn không nể mặt. Mà không từ chối, Trần Nghiệp thật sự lười động thủ với Ba Lệ Minh.

Cho nên, tạm thời vẫn là chuồn trước đi!

Vì vậy.

Trần Nghiệp rất nghe lời đi từ cửa sau.

Gần như chưa đến hai phút sau khi Trần Nghiệp rời đi.

Ba Lệ Minh liền xông vào.

“Sư đệ? Động tĩnh vừa rồi, là do đệ làm ra?”

...

Rời khỏi tòa nhà Hiệp hội.

Trần Nghiệp trở về nơi ở tạm thời của cha mình.

Sau này Trần hội trưởng sẽ thường trú tại kinh thành, không thể cứ ở nhà Ba Lệ Minh mãi được, cho dù Ba Lệ Minh không để ý cũng không được.

Vì vậy, Hiệp hội đã dọn dẹp tạm thời một căn biệt thự cho Trần hội trưởng làm nơi ở.

Tất nhiên, nếu Trần hội trưởng muốn, có thể ở lại vĩnh viễn.

Đến tối.

Trần Nghiệp tự mình giải quyết bữa tối, ngồi trên ghế sofa xem tivi một lúc, Trần hội trưởng liền tan làm trở về.

“Hôm nay may mà con đi nhanh, muộn hai phút nữa là bị sư bá con chặn lại rồi.”

Trần hội trưởng cũng ngồi xuống ghế sofa, lại nói: “Tuy nhiên, sư bá con không phải người dễ bị lừa gạt, ông ấy hẳn là đã nghi ngờ, chỉ là tôn trọng ta, nên không hỏi ra mà thôi.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp lập tức nói: “Không sao, sư bá biết thì cứ biết thôi!”

“Sao? Không định giữ bí mật nữa?”

“Trên hành tinh này, đã không tìm được người nào có thể làm hại con, bây giờ giữ bí mật hay không, đã không còn quan trọng nữa.”

Trần hội trưởng nghe vậy, gật đầu tán thành.

Đúng vậy.

Sức mạnh của con trai ông đã là vô địch đương thời.

Cho dù thiên phú bị phơi bày, người khác cũng không làm gì được.

Tuy nhiên, Trần hội trưởng tuổi đã cao, tự nhiên cẩn trọng hơn, cảm thấy con trai vẫn nên khiêm tốn một chút thì tốt hơn.

“Cha, nếu không có việc gì, ngày mai con sẽ về trường.”

“Được, mua vé chưa?”

“Chưa, định mua vé sáng mai.”

“Tốt, ngày mai cha đưa con đi.”

Hai cha con không nói chuyện lâu, liền trở về phòng nghỉ ngơi.

Sáng hôm sau.

Trần hội trưởng tự mình lái xe đưa Trần Nghiệp đến nhà ga.

Kiểm tra vé vào ga, Trần Nghiệp nhìn đồng hồ, còn khoảng hơn hai mươi phút nữa mới khởi hành, liền tìm một chỗ ngồi xuống.

Trên bảng chắn trước mặt hắn, có một chiếc tivi LCD đang phát quảng cáo.

Khoảng mười phút sau.

Đột nhiên.

Toàn bộ nhà ga vang lên tiếng còi báo động chói tai.

Tất cả hành khách đều giật mình!

“Tiếng còi báo động này... là quái vật tập kích?”

“Sao có thể? Đây là kinh thành mà! Quái vật sao có thể đánh tới đây được?”

Hành khách đều hoảng sợ.

Trần Nghiệp cũng giật mình.

Sau đó.

Hắn chú ý thấy, quảng cáo trên tivi LCD cũng bị gián đoạn, chuyển sang một màn hình phát sóng tin tức.

Người dẫn chương trình vẻ mặt nghiêm trọng, mang theo vài phần hoảng hốt, nói: “Xen vào một tin khẩn cấp, vừa rồi có một hố sâu thời không xuất hiện trên bầu trời Yên Giao... mời toàn thể người dân, lập tức tìm nơi trú ẩn gần nhất!”

Gần như ngay sau khi người dẫn chương trình nói xong, nhà ga cũng vang lên tiếng loa phát thanh:

“Tình huống khẩn cấp! Tình huống khẩn cấp! Tất cả các chuyến tàu tạm dừng khởi hành, mời quý khách trật tự rời khỏi nhà ga, lập tức đến nơi trú ẩn gần nhất.”

Nghe thấy tiếng loa phát thanh, toàn bộ sảnh chờ lập tức trở nên hỗn loạn.

Nếu ở Trái Đất, khi xuất hiện loa phát thanh như vậy, có lẽ mọi người sẽ ngỡ ngác, thậm chí còn nghĩ rằng đó là trò đùa.

Nhưng ở đây thì khác, quái vật luôn đe dọa đến sự an toàn của người dân, khiến mọi người rất nhạy cảm với các loại loa báo động tương tự.

Trong chốc lát.

Hành khách bắt đầu di chuyển, người có hành lý thì thu dọn hành lý, người có con thì lập tức bế con lên, tất cả đều chạy về phía lối ra của nhà ga.

Tại lối ra, đã có một số cảnh sát đang duy trì trật tự, đề phòng hiện tượng giẫm đạp xảy ra.

Nhìn những hành khách đang chạy trốn, Trần Nghiệp không nhúc nhích.

Trên mặt hắn không có nhiều vẻ hoảng sợ, chỉ có chút kinh ngạc.

Hố sâu thời không, lại xuất hiện ở Yên Giao?

Vậy chẳng phải, sau này kinh thành sẽ luôn bị đe dọa sao?

Trần Nghiệp lại nhìn về phía tivi, phát hiện tivi đã bị mất tín hiệu, màn hình mờ mịt.

Hắn lấy điện thoại ra, đang định tìm kiếm thông tin liên quan thì một cuộc điện thoại gọi đến.

Là cha, Trần hội trưởng.

Trần Nghiệp nghe máy, trực tiếp hỏi: “Cha? Yên Giao xuất hiện hố sâu thời không?”

“Đúng vậy.” Giọng Trần hội trưởng trở nên nghiêm túc: “Con lên xe chưa?”

“Chưa! Nhà ga hiện đang đóng cửa, đang sơ tán hành khách.”

“Vậy con ở lại nhà ga đừng đi, cha đang quay đầu xe, lập tức đến đón con.”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp liền nhú mào.

Ý của cha, rõ ràng là muốn hắn giúp đỡ.

“Cha! Nghiêm trọng lắm sao?”

“Là Thú Vương!”

Trần hội trưởng gần như nghiến răng nghiến lợi nói: “Một Thú Vương chưa từng có tiền lệ!”

Trần Nghiệp lập tức giật mình.

Lại là Thú Vương?

Khó trách phải sơ tán toàn thành.

Lúc này.

Trong điện thoại truyền đến tiếng “ầm”, hình như là Trần hội trưởng đụng xe.

Trần Nghiệp vội hỏi: “Cha, không sao chứ?”

“Không sao, một nữ tài xế bị dọa choáng, vô tình đụng vào đuôi xe của cha.” Trần hội trưởng nói: “Con đến sân ga đón khách, cha đến ngay.”

Lúc này, xảy ra tai nạn xe cộ nhỏ, chắc chắn sẽ không có ai quan tâm.

Mọi người đều lo chạy thoát thân.

...

Cúp điện thoại.

Trần Nghiệp đến sân ga đón khách.

Chưa đến hai phút, một chiếc xe việt dã lao đến với tốc độ cao, ít nhất cũng phải một trăm mã, sau đó phanh gấp dừng lại trước mặt Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp chú ý thấy, đuôi xe việt dã quả nhiên bị lõm vào một mảng lớn.

Hắn không nói hai lời, liền lên ghế phụ.

Chưa kịp thắt dây an toàn, Trần hội trưởng đã bắt đầu đập mạnh chân ga.

“Cha vừa nhận được tin, Thú Vương đang hướng về phía trung tâm thành phố, sư bá con và Tàn đội trưởng đã chạy tới...”

Trần hội trưởng vừa lái xe vừa nói với vẻ mặt nghiêm trọng: “Lát nữa nhìn thấy Thú Vương, nếu con cảm thấy không chắc chắn thì hãy chạy trốn. Nếu có nắm chắc đối phó, vậy lần này, có lẽ phải dựa vào con rồi!”

“Kinh thành là đất long mạch của nước ta, lúc này lại có hàng chục triệu người đang ở đây, tuyệt đối không thể để mất!”

Trần Nghiệp gật đầu, sắc mặt cũng trở nên nghiêm túc.

“Con biết rồi!” Hắn lại hỏi: “Thú Vương lần này, là loại nào?”

Trần hội trưởng nói: “Tạm thời chưa có hình ảnh truyền đến chỗ cha, nhưng nghe nói, Thú Vương lần này, không lớn lắm. Tuy không phải là con quái vật khổng lồ, nhưng mức độ hung hãn, còn hơn cả những Thú Vương trước đây!”

Không lớn lắm?

Nghe thấy đặc điểm này, Trần Nghiệp lại nhú mày.

Chẳng lẽ là sinh vật đáng sợ kiểu như Doomsday sao?

Nếu thật sự là loại quái vật đánh không chết này, thì dù là đối với Trần Nghiệp, cũng hơi khó giải quyết.

Chương 359 - Kẻ Mạnh Nhất Còn Không Được, Người Đến Làm Gì?

Đang lúc Trần Nghiệp suy nghĩ.

Cha hắn lái xe xuống khỏi sân ga, đi ra đường cái.

Sau đó, Trần Nghiệp liền thấy, hai bên đường, vô số người đi bộ đang chạy trốn.

Trên đường chính, xe cộ cũng chạy như bay.

Những ngã tư ra khỏi thành phố đã hoàn toàn bị tắc nghẽn.

Thậm chí, có người vì muốn chạy thoát thân, mà lái xe ngược chiều trên đường vào thành phố.

Không ít nơi, vì xe cộ ngược chiều, đã xảy ra tai nạn.

May mà xe cộ hướng vào thành phố không nhiều lắm, tạm thời không ảnh hưởng đến hai cha con Trần Nghiệp.

Trần hội trưởng cũng không dài dòng, lái xe trực tiếp lên đường cao tốc, sau đó đạp hết ga, chạy như bay về phía Yên Giao.

“Cha! Từ đây đến Yên Giao cũng phải mấy chục cây số, cha lái xe như vậy đến khi nào? Biết đâu phía trước lại tắc đường.”

Trần Nghiệp nói: “Hay là để con đưa cha bay qua đó đi?”

Trần hội trưởng biết, con trai ông có thể biến thành rồng, bay trên không trung, hơn nữa tốc độ bay rất nhanh.

Chỉ là.

Ông không muốn con trai sử dụng năng lực này, đặc biệt là sử dụng ở kinh thành.

Kinh thành phòng không nghiêm ngặt, khắp nơi đều là camera, thậm chí còn có vệ tinh hướng về đây!

Cho dù có cẩn thận đến đâu, cũng khó tránh khỏi sơ suất.

“Không cần, phía trước có một chiếc máy bay vận tải đang đợi chúng ta.”

Trần hội trưởng nói: “Cho dù bây giờ con không quan tâm đến việc lộ ra thực lực của mình, năng lực biến hình của con, tốt nhất vẫn nên che giấu, một khi để người khác biết được, ảnh hưởng quá lớn, cũng sẽ mang đến cho con vô số phiền phức.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Hắn hiểu ý của cha mình.

Một khi để thế nhân biết hắn chính là Thanh Long trong truyền thuyết, vậy hắn sẽ không còn được tự do tự tại nữa, chỉ cần có cường địch đến xâm phạm, hắn nhất định là người đầu tiên phải ra trận.

Người mạnh như vậy, người không ra trận thì ai ra trận?

Không đi?

Đến lúc đó, chỉ cần có người khơi mào dư luận, cư dân mạng sẽ chỉ trích Trần Nghiệp.

Hiện tượng cụ thể, có thể tham khảo những người giàu có nổi tiếng!

Chỉ cần nơi nào đó gặp thiên tai, những người giàu có nhất định sẽ bị cư dân mạng ép quyên góp, không quyên góp chính là gian thương lòng dạ hiểm độc, lương tâm bị chó tha mất rồi.

Cũng giống như Tần Mộc Âm.

Tuy cô đã đạt được danh hiệu người mạnh nhất quốc gia, nhìn thì rất vẻ vang. Nhưng, chỉ cần nơi nào có chuyện, cô đều phải xông lên đầu tiên.

Nếu Tần Mộc Âm có ngày nào đó chán ghét, không muốn đi, thì cứ chờ bị chỉ trích đi!

Dư luận bủa vây, chỉ là một trong số đó.

Ngoài ra, nếu thế nhân biết Trần Nghiệp chính là Thanh Long trong truyền thuyết, sẽ nhìn hắn như thế nào? Liệu có coi hắn là quái vật hay không?

Những tình huống này, đều rất có khả năng xảy ra.

...

Không đến hai phút sau.

Trần Nghiệp liền nhìn thấy một chiếc máy bay vận tải nhỏ, đang đậu trên đường cao tốc, thậm chí còn chưa tắt máy, dường như đang đợi bọn họ.

“Két!”

Trần hội trưởng đạp phanh, dừng xe bên cạnh máy bay vận tải.

“Xuống xe!”

Gọi con trai một tiếng, Trần hội trưởng xuống xe trước.

Trần Nghiệp vội vàng đi theo.

Đợi hai cha con lên máy bay vận tải, máy bay liền cất cánh, bay về phía Yên Giao.

Chưa đến mười phút.

Hai người đã đến nơi.

Từ xa, Trần Nghiệp đã nhìn thấy, có một hồ sâu không thời gian, treo lơ lửng trên cao.

Hơn nữa, hồ sâu không thời gian này nhìn có vẻ khác với những hồ sâu khác, toàn bộ lại có màu đỏ sẫm, tỏa ra ánh sáng yếu ớt.

“Đây chính là hồ sâu không thời gian của Thú Vương?” Trần Nghiệp không nhịn được hỏi.

“Đúng vậy!” Trần hội trưởng trả lời: “Chỉ có hồ sâu không thời gian của Thú Vương, mới có màu sắc này.”

Đúng lúc này.

Trên không trung xa xa có một chấm đen, đang nhanh chóng tiến lại gần máy bay vận tải.

Trần Nghiệp thị lực rất tốt, nhanh chóng nhìn rõ, chấm đen đó lại là một chiếc xe tăng...

Xe tăng đương nhiên không thể bay.

Cho nên.

Nhất định là bị người nào đó dùng sức mạnh cực lớn ném tới.

Lại có thể ném xe tăng xa như vậy?

Xem ra, sức mạnh của Thú Vương này rất kinh người!

“Nhanh chóng hạ cánh!” Trần Nghiệp lập tức nói.

Mấy người trên máy bay vận tải cũng nhìn về phía Trần hội trưởng.

Trần hội trưởng hiểu, nhất định là con trai đã phát hiện ra điều gì đó, lập tức nói: “Nghe theo cậu ấy, nhanh chóng hạ cánh!”

Nhận được mệnh lệnh của Trần hội trưởng.

Máy bay vận tải lập tức hạ cánh xuống.

Vừa mới chạm đất, mọi người cuối cùng cũng nhìn thấy chiếc xe tăng bị ném tới, sắc mặt ai nấy đều đại biến.

“Cẩn thận! Là xe tăng!”

“Nằm xuống!!”

Trần Nghiệp đã chuẩn bị sẵn sàng, nhanh chóng lao ra, nhảy lên cao, lại có thể đón được chiếc xe tăng giữa không trung.

Nhìn thấy cảnh tượng này, những người trên máy bay vận tải, ngoại trừ Trần hội trưởng, đều trợn mắt há hốc mồm!

Một chiếc xe tăng bị ném từ trên cao xuống với tốc độ cao, lực va chạm đó phải lớn đến mức nào?

Roi xuống đất, e rằng mặt đất cũng sẽ bị đập thành một cái hố lớn.

Con trai của Trần hội trưởng, lại có thể đón được chiếc xe tăng này, còn có thể vững vàng tiếp đất?

Đây là sức mạnh quái dị gì vậy?

Sau đó.

Trần Nghiệp mở nắp xe tăng, phát hiện bên trong còn có ba người lính, nhưng đã hôn mê.

Có lẽ là bị chấn động đến bất tỉnh trong khoảnh khắc bị ném ra ngoài.

“Mọi người cứ ở lại đây đi! Nhân tiện cứu giúp ba người lính này.”

Trần Nghiệp nói xong câu đó, lại nói với cha mình: “Cha, con đi trước đây.”

Không đợi cha trả lời, cả người hắn đã hóa thành một bóng đen, lao đi như tia chớp.

Trong nháy mắt đã không còn nhìn thấy bóng dáng cậu đâu nữa.

Mấy người đi cùng đều ngây người.

Vị công tử này của Trần hội trưởng, mạnh hơn nhiều so với những gì trên mạng đã nói!

...

Một lát sau.

Trần Nghiệp dừng lại.

Bởi vì trước mặt hắn, là một tuyến phòng thủ của con người.

Một lượng lớn xe tăng, pháo phản lực và trực thăng vũ trang, đã chặn đường vào kinh thành, tạo thời gian cho nhân viên phía sau kinh thành sơ tán.

Ngoài những thứ này, còn có vô số binh lính đang nghiêm chỉnh chờ đợi, hình thành một trận địa quân sự hiện đại đầy uy hiếp!

Tuy nhiên, theo Trần Nghiệp thấy, hỏa lực như vậy, chắc chắn không thể ngăn cản Thú Vương!

E rằng ngay cả việc kéo dài thời gian cũng khó!

Với thực lực của Trần Nghiệp, hắn có thể dễ dàng vượt qua mà không hề hấn gì.

Tất nhiên, Trần Nghiệp chắc chắn sẽ không làm như vậy.

Hắn bước lên phía trước, nói rõ mục đích đến với một người lính...

Cùng lúc đó.

Trong lán chỉ huy tạm thời.

Mấy sĩ quan đang căng thẳng nhìn vào một thiết bị video.

Trong video, Ba Lê Minh đã biến hình thành một người khổng lồ cao khoảng hai mét rưỡi, sử dụng toàn bộ tuyệt học, tấn

công một con quái vật!

Chỉ thấy Ba Lê Minh tùy ý vung một chưởng, đều có thể đánh ra năng lượng hình rồng mãnh liệt, uy thế cực kỳ kinh người!

Tần Mộc Âm còn ở bên cạnh hỗ trợ, không chỉ dùng niệm lực hạn chế hành động của quái vật, mà còn dùng niệm lực điều khiển mọi thứ xung quanh, tấn công quái vật.

Hai người phối hợp, đánh cho đất rung núi chuyển, vô cùng đáng sợ.

Nhưng dù vậy, vẫn không thể làm tổn thương con quái vật đó!!

Thậm chí, mấy sĩ quan đang xem, còn có cảm giác, con quái vật đó như đang đùa đùa hai người, căn bản không hề dùng toàn lực, vẫn luôn ung dung đối phó với đòn tấn công của hai người.

Đây đã là hai vị đại lão mạnh nhất quốc gia rồi.

Nếu ngay cả bọn họ cũng không thể ngăn cản Thú Vương, thì còn gì có thể ngăn cản nó nữa?

Nghĩ đến mỗi lần Thú Vương xuất hiện, đều gây ra sự phá hoại... sắc mặt mấy sĩ quan đều rất khó coi.

Chương 360 - Trần tiên sinh, hay là nói chút di ngôn đi?

Chẳng lẽ, Thú Vương thật sự không thể ngăn cản sao?”

Một sĩ quan lâm bẩm, ánh mắt có chút tuyệt vọng.

Nghe thấy giọng nói của đồng đội, vị chỉ huy thở dài, mở miệng hỏi: “Bên kinh thành sơ tán thế nào rồi?”

Có người trả lời: “Hàng chục triệu người, không thể nhanh chóng sơ tán được.”

Vị chỉ huy im lặng một lát, đột nhiên nói: “Đề Tàn đội trưởng và Ba hội trưởng tìm cơ hội rút lui đi! Đề người của chúng ta lên thay.”

Lời này vừa ra.

Mọi người có mặt, đều vô cùng kinh ngạc.

Tuy trong quân cũng có không ít cao thủ, nhưng so với Ba Lê Minh và Tần Mộc Âm, kém xa lắm, lên đó e rằng một hiệp cũng không chịu đựng nổi, trực tiếp bị con quái vật đó giết chết!

Chưa kịp để mọi người hỏi lý do, vị chỉ huy đã chủ động giải thích: “Hai người họ bây giờ đã rơi vào thế yếu, chắc chắn không phải đối thủ của Thú Vương này. Nếu nước ta mất kinh thành này, vẫn có thể đổi một thành phố khác làm kinh đô, nhưng nếu mất đi hai vị Tần đội trưởng và Ba hội trưởng này, mới thực sự là tổn thất nặng nề!”

Mấy người xung quanh nghe vậy, liền im lặng.

Đúng vậy.

Tần Mộc Âm chính là trụ cột của nước ta, mỗi lần Thú triều xuất hiện, đều phải dựa vào cô để xoay chuyển tình thế.

Nếu hôm nay Tần Mộc Âm chết ở đây, thì hậu quả quá nghiêm trọng...

Không nói đến những thứ khác, chỉ riêng việc đã kích niềm tin của người dân, đã là chí mạng.

Tuy nước ta còn có một thiên tài thiên phú S2.

Nhưng, thiên tài đó vẫn chưa hoàn toàn trưởng thành, tạm thời không thể gánh vác trọng trách.

Có người không nhịn được hỏi: “Chúng ta không phải còn có một vị thần long đồng minh sao? Ở đâu?”

Vị chỉ huy lắc đầu: “Sinh vật như vậy, há là loài người chúng ta có thể chỉ huy sao? Nếu nó bằng lòng đến, Tần đội trưởng đã sớm dẫn nó đến rồi... Thôi, nhanh chóng đi thông báo cho Tần đội trưởng và Ba hội trưởng, để họ rút lui!”

Vị chỉ huy này, cũng là một cường giả cấp năm, nhãn lực cao minh, có thể nhìn ra, Ba Lê Minh và Tần đội trưởng, đã hoàn toàn bị quái vật áp chế, không còn cách nào khác.

Con quái vật đó căn bản là một tồn tại không thể đánh bại!

Đúng lúc này.

Một thượng úy đi vào báo cáo, nói lại có cường giả đến chi viện.

Đối với điều này, mấy sĩ quan đều không mấy quan tâm.

Bởi vì hai người mạnh nhất nước ta, đều không chống đỡ nổi, những người khác đến thêm nữa cũng vô dụng.

Vị chỉ huy vốn định để anh ta rời đi, nhưng nghĩ lại, vẫn nói: “Vì anh ta muốn góp sức, vậy thì để anh ta đi đi! Đúng rồi, phải ghi lại tên của anh ta, dù sao, lúc này bằng lòng chạy đến, đều là anh hùng!”

Vị thượng úy nhận được mệnh lệnh, lập tức đi làm.

“Trần tiên sinh, phía trước chính là chiến trường!”

Không cần thượng úy nhắc nhở.

Trần Nghiệp cũng đã nhìn thấy cách đó vài trăm mét, khói bụi mù mịt, tiếng nổ không ngừng, đang diễn ra một trận đại chiến kinh người.

Hắn thậm chí còn nghe thấy trận trận tiếng long ngâm, còn có phi long ở dạng năng lượng thuần túy, đang bay lượn trên không trung.

Đây là năng lực gì?

“Hiện tại là Ba hội trưởng và Tàn đội trưởng, đang liều mình chiến đấu với Thú Vương.”

Thượng úy chủ động nói: “Trần tiên sinh, trước khi ngài đi, ngài có muốn gọi điện thoại cho người nhà không? Hoặc là muốn nói gì, để chúng tôi chuyển lời cũng được.”

Trần Nghiệp: “???”

Đây là coi hắn đi chịu chết sao?

“Không cần.”

Nói xong câu này, Trần Nghiệp liền đi tới phía trước.

Kỳ thực lúc này trong lòng Trần Nghiệp có chút kinh ngạc!

Bởi vì hắn nhìn thấy trên chiến trường có bóng dáng quen thuộc.

Không phải Ba Lệ Minh, cũng không phải Tàn Mộc Âm, mà là một tên quen thuộc khác.

Nhìn thấy Trần Nghiệp đầu cũng không quay lại, thậm chí không nói lời nào, vị thượng úy kia, lập tức ánh mắt kính nể không thôi.

Khoảnh khắc này.

Anh ta và các chiến hữu của mình, đều cảm thấy bóng lưng đầu trọc kia, thật vĩ đại!

Mấy người lính, theo bản năng giơ tay phải lên, hướng Trần Nghiệp chào, tiễn biệt Trần Nghiệp rời đi.....

Trần Nghiệp hành động rất nhanh.

Chỉ trong vài nhịp thở, đã đến vùng ngoại vi chiến trường.

Kỳ thực hắn có thể nhanh hơn, chỉ là đang quan sát “Thú Vương” này, mới làm chậm bước chân một chút.

Khi hắn nhìn rõ diện mạo của Thú Vương, quả thực là vẻ mặt ngó người!

Lúc này.

Một bóng người, đột nhiên từ chiến trường bay ra.

Là bị Thú Vương một gậy đánh bay ra ngoài.

Trần Nghiệp mắt tinh, phát hiện là Ba Lệ Minh, lập tức đỡ lấy ông ta.

“Khụ khụ!”

Ba Lệ Minh ho ra một ngụm máu, rõ ràng bị thương không nhẹ, ngay cả thân hình cao hai mét rưỡi cũng không duy trì được, khôi phục lại hình dáng bình thường.

Nhìn thấy người đỡ mình phía sau là Trần Nghiệp, Ba Lệ Minh nhất thời có chút kinh ngạc.

“Trần Nghiệp? Sao cậu lại chạy đến đây? Cha cậu đâu?”

“Sư bá, chuyện khác nói sau.”

Trần Nghiệp nói: “Cháu đi gặp thử Thú Vương này trước!”

Nghe lời này, Ba Lệ Minh nhú mày.

Con Thú Vương này tuy nhỏ con, nhưng thực lực cực kỳ khủng bố.

Ông vừa rồi ra hết sức lực, đánh trúng Thú Vương, vậy mà không để lại một chút dấu vết nào trên người nó.

Năng lực phòng ngự như vậy, quả thực là khó có thể tưởng tượng.

Ngoài ra, đối phương không chỉ phòng ngự kinh người, mà còn có sức mạnh vô cùng lớn!

Nếu không phải Tần Mộc Âm vẫn luôn dùng niệm động lực hạn chế Thú Vương, e rằng Ba Lệ Minh đã sớm bị đánh chết rồi.

“Trần Nghiệp, đừng làm loạn, ta biết, thực lực chân chính của cậu, không thua gì ta. Nhưng con Thú Vương này, là sinh vật khó có thể tưởng tượng, sức người đã không thể ngăn cản.”

Ba Lệ Minh giữ chặt Trần Nghiệp, nghiêm nghị nói: “Ta nhìn ra được, nó kỳ thực vẫn luôn đùa giỡn, căn bản chưa từng dùng sức mạnh thật sự. Nếu nó nghiêm túc, ta và Tần đội trưởng đã sớm bại rồi.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Quả nhiên là cao thủ Kiến Thân Bất Hoại, vậy mà đã sớm nhìn ra sự khác thường của hắn.

Đúng lúc này.

Trên chiến trường lại xuất hiện biến hóa.

Mất đi sự kiềm chế của Ba Lệ Minh, Tần Mộc Âm càng không thể chống đỡ Thú Vương, bị Thú Vương gầm một tiếng làm cho bay ra ngoài.

Sau đó.

Thú Vương nhìn Tần Mộc Âm, vậy mà lại nói tiếng người: “Hai người các ngươi không tồi, để ta chơi rất vui vẻ!!”

Tần Mộc Âm sửng người.

Chắc là không ngờ, Thú Vương này vậy mà lại nói được tiếng Hạ quốc?

Tiếp theo, trên mặt Thú Vương, đột nhiên hiện lên sát khí!

Xem ra là chơi chán rồi.

Nó đem thiết bổng trong tay, tùy ý ném ra, thiết bổng liền như mũi tên xé gió, bắn về phía Tần Mộc Âm, tốc độ cực nhanh, lại còn phát ra tiếng quỷ khiếu.

“Vù!!”

Tần Mộc Âm biết Thú Vương lợi hại, căn bản không dám đỡ, lựa chọn né tránh.

Kỳ quái là, thiết bổng kia như tên lửa tự dẫn đường, vậy mà cũng có thể chuyển hướng trên không trung, tiếp tục nhắm vào Tần Mộc Âm.

“Nguy rồi!”

Vừa thấy Thú Vương nổi sát tâm, Ba Lệ Minh hừ lạnh một tiếng, bất chấp thương thế trên người, buông Trần Nghiệp ra, lại xông tới.

Ông rất rõ ràng.

Niệm động lực hộ thuẫn của Tần Mộc Âm, không đỡ được vũ khí của Thú Vương.

Một khi Tần Mộc Âm bị giết, không còn niệm động lực của Tần Mộc Âm quấy nhiễu, hôm nay tất cả mọi người ở đây, đều phải chết!

Tiếp theo.

“Hô!”

Một bóng người, từ bên cạnh Ba Lệ Minh lướt qua, lại còn phát ra tiếng xé gió.

Ngay cả nhãn lực của Ba Lệ Minh, cũng chỉ có thể nhìn thấy một cái đầu trọc sáng bóng.....

Là Trần Nghiệp!

Chương 361 - Chưa từng có! Thú Vương bị dọa chạy?

Nhìn thấy thiết bổng đập tới mình, Tần Mộc Âm trừng lớn hai mắt, sắc mặt tái nhợt.

Lúc này, cô đã cảm nhận được khí tức của tử vong bao trùm lấy mình.

Cô rất rõ ràng, niệm động lực hộ thuẫn của mình, chắc chắn không đỡ được vũ khí của Thú Vương.

Lần này, chắc chắn phải chết.

Ánh mắt Tần Mộc Âm tuyệt vọng.....

Thời khắc ngàn cân treo sợi tóc.

Đột nhiên.

Một bàn tay, từ bên cạnh thò ra, một tay nắm lấy thiết bổng kia!

Thiết bổng uy lực vô cùng, rơi vào bàn tay kia, lại không thể động đậy, không thể tiến lên chút nào nữa.

Tần Mộc Âm sửng sò, lập tức quay đầu.

Liên thấy cái đầu trọc quen thuộc kia, đã đến bên cạnh mình, trên mặt mang theo nụ cười tự tin.

Không biết vì sao.

Nhìn thấy cái đầu trọc này, Tần Mộc Âm cảm thấy, lập tức an tâm.

Rõ ràng Thú Vương đáng sợ vẫn còn đó, nhưng cô lại tràn đầy tin tưởng vào người trước mắt.

“Tần tử, tôi đến không muộn chứ?”

Giọng nói của Trần Nghiệp vang lên.

Tần Mộc Âm lập tức lộ ra nụ cười như trút được gánh nặng.

“Không.”

“Được, Tàn tử, chị nghỉ ngơi trước đi! Con khi chết tiệt này, giao cho tôi.”

Đúng vậy!

Thú Vương là một con khi.

Con khi mà Trần Nghiệp quen thuộc.

Tề Thiên Đại Thánh đến từ Tây Du Hàng Ma Thiên: Tôn Ngộ Không!

Kỳ thực Trần Nghiệp cũng cảm thấy kỳ quái.

Hắn không hiểu, Tôn Ngộ Không trong thế giới Tây Du Hàng Ma Thiên, tại sao lại biến thành Thú Vương, xuất hiện trong thế giới của hắn?

Tuy trong lòng đầy nghi hoặc, nhưng trước mắt, đương nhiên là phải hảo hảo dạy dỗ Tôn hầu tử này một trận đã.

Nếu không phải vì Tôn hầu tử này, hiện tại hắn, hẳn là đã ngủ trên xe rồi.

Tàn Mộc Âm vốn muốn nhắc nhở Trần Nghiệp, Thú Vương trước mắt này rất đáng sợ.

Nhưng mà, cô biết Trần Nghiệp cũng cường đại đáng sợ.

Cho nên, lời nhắc nhở, cuối cùng chỉ biến thành hai chữ: “Cẩn thận.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Lúc này.

Như Ý Kim Cô Bông bị hắn nắm trong tay, vẫn đang ra sức giãy giụa, phát ra tiếng “vù vù”.

Sắc mặt Trần Nghiệp trầm xuống, lòng bàn tay dùng sức.

“Rắc!”

Kim Cô Bông lập tức vỡ vụn, biến thành một đồng mảnh vụn, rơi xuống đất.

Ba Lệ Minh vừa mới chạy tới, nhìn thấy cảnh này, trong mắt bùng nổ tinh quang sáng ngời, kinh ngạc nhìn Trần Nghiệp.

“Là ai!!”

Tôn Ngộ Không đối diện, dường như cũng cảm nhận được vũ khí của mình bị hủy, phát ra một tiếng gầm giận dữ khủng bố.

Trần Nghiệp nhìn mảnh vỡ Kim Cô Bổng trên mặt đất, khinh thường bấu môi.

Quả nhiên không phải đồ chính hăng!

Vậy mà bị hấn bóp một cái liền vỡ vụn.

Khó trách, ngay cả Thận Hư công tử, cũng có thể đánh nát thứ này.

Sau đó, Trần Nghiệp đi tới Thú Vương.

Khi Tôn Ngộ Không nhìn rõ diện mạo của Trần Nghiệp, sắc mặt đột nhiên biến đổi, sợ hãi liên tục lùi về sau.

“Sao lại là ngươi?”

Lúc này Tôn Ngộ Không.

Nội tâm cực kỳ chấn động!

Nếu phải xếp hạng người mà hấn không muốn gặp nhất.

Vậy thì tên đầu trọc trước mắt này, tuyệt đối là người thứ hai!

Chỉ ở dưới Như Lai!!

Vạn vạn không ngờ, ở thế giới kỳ quái này, hấn vậy mà lại gặp được một trong những người mà hấn không muốn gặp nhất.

“Sao ngươi cũng ở đây?”

Tôn Ngộ Không kêu to, trên khuôn mặt khi, đầy vẻ không cam lòng.

Vất vả lắm mới gặp được một thế giới vô ma, hấn còn chưa kịp ra oai đâu.....

“Sao ta cũng ở đây?”

Trần Nghiệp hừ lạnh một tiếng: “Đây là thế giới của ta, ta không ở đây thì ở đâu? Còn ngươi, Tôn tiên sinh, ngươi tốt nhất nên giải thích rõ, ngươi làm sao xuất hiện ở đây?”

Vừa nói, Trần Nghiệp vừa nắm chặt nắm đấm, nắm đến mức “rắc rắc” rung lên!

Kỳ thực trong lòng Trần Nghiệp cũng rất kinh ngạc.

Tôn hầu tử này đã nhận ra hấn, chứng tỏ chính là Tôn hầu tử đã từng bị hấn đánh.....

Vậy nên Thú Vương đến từ bí cảnh?

Nếu Tôn Ngô Không có thể tới đây.

Vậy Như Lai thì sao?

Liệu có thể tới không?

“Hiểu lắm! Đều là hiểu lắm!”

Nhìn thấy Trần Nghiệp ra vẻ muốn đánh người, Tôn Ngô Không liên tục xua tay, trên khuôn mặt khi, càng là nặn ra nụ cười lấy lòng, trông rất buồn cười.

Thực sự là lần trước một ngum long tức kia, suýt chút nữa đánh hấn đến chết, khiến hấn ném trái nổi đau chưa từng có.

Vụ nổ kinh khủng kia, suýt chút nữa xé rách thân thể Kim Cương Bất Hoại của hấn, mà nhiệt độ cao sinh ra trong nháy mắt nổ tung, lại còn kinh khủng hơn cả Tam Muội Chân Hỏa!

“Trần tiên sinh, ta không biết đây là thế giới của người! Thật sự không biết..... Nếu ta biết, ta, ta nhất định mua chút rượu ngon đến bái kiến người trước.”

Nhìn thấy Tôn Ngô Không bị dọa đến nói lắp bắp.

Ba Lê Minh và Tần Mộc Âm phía sau Trần Nghiệp, hoàn toàn ngây người.

Đây là tình huống gì?

Tại sao Thú Vương đáng sợ này, lại sợ Trần Nghiệp như vậy?

.....

Cùng lúc đó.

Trong lều chỉ huy tạm thời của phòng tuyến phía sau.

Những sĩ quan kia, nhìn thấy hình ảnh video hiện trường, cũng đều ngây người.

Tuy rằng họ không nghe thấy Trần Nghiệp và Thú Vương đang nói gì.

Nhưng mà.

Vẻ mặt sợ hãi của Thú Vương, họ vẫn có thể nhìn rõ ràng.

“Chuyện gì vậy? Tại sao Thú Vương lại sợ người thanh niên này?”

“Thanh niên đầu trọc này là ai?”

“Tôi biết, cậu ta là công tử của Trần phó hội trưởng hiệp hội dị năng, trên mạng khá nổi tiếng, thực lực cũng không tồi, đại khái có thể đạt tiêu chuẩn cấp năm, coi như là nhân tài rất xuất sắc.”

“Cấp năm? Cấp năm là có thể dọa Thú Vương? Vậy Ba hội trưởng và Tần đội trưởng, có phải nên tìm khối đầu phụ mà tự sát?”

“Nhất định là có nguyên nhân khác!”

“Dù sao, vị Trần công tử này đã có thể dọa Thú Vương, chính là chuyện tốt, hy vọng cậu ta có thể trực tiếp dọa Thú Vương bỏ chạy!”

Mấy sĩ quan vừa nghị luận, vừa nhìn chăm chăm vào màn hình.

Trên mặt mỗi người, đều mang theo hy vọng.

Kỳ thực họ đã sớm chuẩn bị tinh thần hy sinh!

Bây giờ đột nhiên xuất hiện chuyển biến tốt, tự nhiên là cầu còn không được.

.....

“Là như vậy, lúc đó ta đi theo Trần Huyền Trang đi Tây Thiên thỉnh kinh, đi đến bên ngoài một ngôi miếu hoang, đột nhiên phát hiện yêu quái, nên ta liền đuổi theo vào trong.”

Tôn Ngộ Không kể lại sự việc đã qua: “Không ngờ, yêu quái không đánh được, kết quả thứ này (hố sâu thời không) đột nhiên xuất hiện, hút ta vào trong..... Sau đó, ta liền đến nơi này.”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp lập tức nhú mày.

Chẳng lẽ Thú Vương chính là đến như vậy?

Không đúng!

Theo lời Tần Mộc Âm, người ngoài hành tinh xuất hiện trước đó, đã nói rõ, Thú Vương và quái vật bên ngoài tường thành có quan hệ.

Tôn Ngộ Không và quái vật bên ngoài tường thành, có quan hệ gì chứ?

Hơn nữa, tại sao mỗi lần Thú Vương xuất hiện, đều chỉ có thể ở lại vài tiếng đồng hồ?

Trong lòng Trần Nghiệp có rất nhiều nghi vấn.

Lúc này vừa vặn bắt được Tôn Ngộ Không, đương nhiên phải hỏi cho rõ ràng.

“Ngươi có thể ở lại thế giới này bao lâu?” Trần Nghiệp mở miệng hỏi.

Tôn Ngộ Không sửng sốt, suy nghĩ một chút rồi nói: “Ở bao lâu ta cũng không biết, nhưng ta có thể cảm nhận được, thứ phía sau này, không bao lâu nữa sẽ biến mất.”

Trần Nghiệp nhíu mày: “Ngươi còn biết gì nữa? Nói hết ra!”

“A? Cái này, cái này..... Trần tiên sinh, những gì ta biết, đều đã nói với ngươi rồi!”

Trần Nghiệp nghe vậy, trực tiếp uy hiếp: “Ngươi vừa đến địa bàn của ta, liền bắt đầu gây rối, bây giờ còn không nói thật? Ép ta động tay động chân?”

“Đừng đừng đừng..... Đừng kích động!”

Tôn Ngộ Không vội vàng nói: “Trần tiên sinh, những gì ta biết đều đã nói, những cái khác, là thật sự không biết.”

“Thật sao? Kim Cô Chú Trần Huyền Trang đeo trên đầu ngươi đâu? Tại sao không nói?”

Chương 362 - Từng người một đều tự tìm đến cửa?

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không rõ ràng sửng sốt.

Hắn lúc này mới phát hiện, Kim Cô Chú trên đầu mình vậy mà không thấy đâu?

“Xem ra, thật sự phải đánh người một trận, người mới chịu nói thật!”

Trần Nghiệp mặt lạnh, tới gần Tôn Ngô Không, ra vẻ hung dữ.

Tôn Ngô Không không phải loại tốt tính, lập tức cũng nổi giận, kêu gào:

“Tên đầu trọc chết tiệt, đã nói là ta không biết, người còn muốn thế nào? Muốn đánh nhau đúng không? Đừng tưởng ta sẽ sợ người!!”

Dứt lời.

Tôn Ngô Không dùng sức kéo trong tai, vậy mà lại rút ra một cây Kim Cô Bổng.

Hay lắm!

Bán buôn Kim Cô Bổng à?

Trần Nghiệp hừ lạnh một tiếng, tăng tốc độ, xông về phía Tôn Ngô Không.

Không ngờ.

Tôn Ngô Không lại dùng sức ném Kim Cô Bổng trong tay về phía Trần Nghiệp. Còn hắn, thì xoay người bỏ chạy, trực tiếp nhảy lên, hóa thành một làn khói đen, chui vào hố sâu thời không.

Làm Trần Nghiệp đều ngây người.

Trên thực tế, thực lực Tôn Ngô Không hiện tại, chênh lệch với Trần Nghiệp không quá lớn.

Hắn muốn đi, Trần Nghiệp muốn giữ lại cũng không dễ dàng.

Huống chi, Tôn Ngô Không lại dùng cách này để đi, tốc độ cực nhanh.

Trần Nghiệp muốn dùng hỏa diễm thiêu cũng không kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn, Tôn Ngô Không chui vào hố sâu thời không.

Có ý định muốn đuổi theo.

Nhưng lại sợ hố sâu thời không này có bẫy rập hoặc dị thường gì đó, vạn nhất hắn chui vào, không quay lại được nữa thì sao?

Cuối cùng.

Trần Nghiệp vẫn nhìn xuống xung động đuối theo, chỉ đứng dưới hố sâu thòì không, ánh mắt nhìn chăm chăm.

Hiện tại hần, càng ngày càng không hiểu, hố sâu thòì không này rốt cuộc là cái quỷ gì, tại sao ngay cả thứ như Tôn Ngộ Không, cũng có thể truyền tống tới đây?

Mục đích là gì?

Mà ngay sau khi Tôn Ngộ Không chạy trốn không lâu, hố sâu thòì không vậy mà bắt đầu từ từ đóng lại.

Trong vài nhịp thở.

Hố sâu thòì không khổng lồ kia liền biến mất không còn dấu vết.

Cùng lúc đó.

Kim Cô Bồng mà Trần Nghiệp vừa nắm lấy, dường như đã mất đi pháp lực của Tôn Ngộ Không, cũng biến thành một sợi lông.

Thì ra, cái gọi là Như Ý Kim Cô Bồng, kỳ thực là lông của Tôn Ngộ Không?

Khó trách lại giòn như vậy!

Trần Nghiệp vốn định vứt đi, nhưng nghĩ lại, vẫn giữ lại sợi lông này.

Biết đâu sau này, sẽ có ích thì sao?

“Trần Nghiệp!”

Tần Mộc Âm bay tới.

Ba Lệ Minh cũng như vậy, hơn nữa tốc độ còn nhanh hơn Tần Mộc Âm.

“Trần Nghiệp, vừa rồi là chuyện gì vậy? Tại sao yêu vương kia, lại sợ cậu?” Ba Lệ Minh hỏi.

Trần Nghiệp đã lựa chọn bộc lộ thực lực, đương nhiên không giấu giếm nữa: “Ồ, là như vậy, trước đây con từng giúp cha con đi bí cảnh số ba mươi, ở trong thế giới bí cảnh đã gặp con khi này. Nó quá kiêu ngạo, cho nên con liền đánh nó một trận.”

“Có thể là con ra tay hơi nặng, bị đánh sợ rồi chẳng?”

...

Một cuộc khủng hoảng Thú Vương.

Cứ như vậy kết thúc một cách đầy kịch tính.

Vài vị sĩ quan ở khu vực phòng tuyến, nhìn Thú Vương chạy trốn chết trong video, ngẩn người ra một lúc lâu...

Kinh Thành.

Vô số xe cộ, chặn chết tất cả các lối ra khỏi thành.

Đừng nói là xe.

Ngay cả người cũng chen không lọt.

Trên mặt mỗi người dân đang chạy nạn, đều mang theo vẻ hoảng sợ bất an và lo lắng.

Đối với sự tồn tại của Thú Vương, mặc dù đa số người dân chưa xem qua video, nhưng cũng nghe nói về sự lợi hại của Thú Vương! Biết mỗi lần Thú Vương xuất hiện, đều sẽ mang đến tai họa hủy diệt.

Hủy diệt một thành phố, đó là điều tối thiểu.

Có con thậm chí có thể trực tiếp hủy diệt một quốc gia nhỏ...

Mọi người đều rất rõ ràng, nếu không chạy thoát, chờ Thú Vương đến, e rằng bọn họ sẽ tiêu đời.

Điều khiến nhiều người đàn ông trung niên sụp đổ hơn là, vợ con của họ, đều còn đang trên xe, bây giờ bị kẹt ở đây, không nhúc nhích được chút nào, sao có thể không sốt ruột?

Một số người nóng tính, trực tiếp xuống xe, cùng những tài xế chen lấn và những tài xế thao tác ngu ngốc, xảy ra xung đột...

Ngay lúc các ngã tư hỗn loạn.

Trong loa phóng thanh khổng lồ, đột nhiên xuất hiện thông báo mới:

“Thông báo khẩn cấp, thông báo cho toàn thể người dân Kinh Thành, nguy cơ Thú Vương đã được giải quyết, mọi người có thể về nhà...”

“Thông báo khẩn cấp, thông báo cho toàn thể người dân Kinh Thành, nguy cơ Thú Vương đã được giải quyết, mọi người có thể về nhà...”

Âm thanh thông báo không lồ, cứ lặp đi lặp lại.

Có thể nghe ra, giọng nói của phát thanh viên vì kích động và phấn chấn, mà có chút run rẩy.

Tất cả người dân đang chạy nạn, đều ồ lên!

“Nguy cơ Thú Vương được giải quyết rồi? Chuyện gì vậy?”

“Không thể nào! Giải quyết bằng cách nào?”

“Chẳng lẽ là lừa chúng ta sao? Để chúng ta quay về, nhường đường cho những đại nhân vật đi trước?”

“Thôi đi! Bớt xem thuyết âm mưu, những đại lão đó muốn đi, đã sớm ngồi máy bay vận tải đi rồi...”

“Tôi vẫn có chút không tin! Không phải nói Thú Vương là sự tồn tại không thể chiến thắng sao?”

...

Nhiều người dân, sau khi nghe thông báo, phản ứng đầu tiên đều là ngờ ngác.

Thậm chí có cảm giác như trò đùa!

Nhiều người đa nghi, thì trực tiếp không tin.

Quả thật trong những sự kiện Thú Vương trước đây, đều kết thúc bằng bi kịch, tai họa nghiêm trọng, không có ngoại lệ.

Sao lần này lại dễ dàng giải quyết như vậy?

Hơn nữa.

Cách giải quyết nguy cơ, trong thông báo cũng không nói.

Với suy nghĩ như vậy, những người không tin, vẫn chần ờ ở ngã tư, không chịu quay về.

Con người đều có tâm lý đám đông.

Thấy những người này không chịu quay về, vẫn muốn tiếp tục chạy, những người khác cũng không dám quay về.

Cuối cùng, vẫn là các lãnh đạo chủ chốt của Kinh Thành xuất hiện, chạy đến hiện trường, nói đủ mọi cách, cam đoan đủ điều, mới xua tan được nghi ngờ của người dân...

...

Đến chiều.

Trần Nghiệp lại lên tàu đi Ma Đô.

Đối với việc hấn dọa Tôn Ngộ Không chạy mất, quân đội và cấp trên không biết nghĩ như thế nào, cuối cùng lựa chọn giữ bí mật, không công khai.

Vì vậy.

Người dân đều không biết, người giải quyết nguy cơ Thù Vương, là công tử của Trần hội trưởng.

Lần này, Trần Nghiệp cũng coi như là bị lộ diện trong phạm vi nhỏ.

Ít nhất các cấp trên đều biết hấn!

Càng biết thiên phú anh hùng mà hấn kết hợp, thực chất là “S1” (Không phải Trần Nghiệp nói, mà là Tần Mộc Âm nói).

Trần Nghiệp vốn tưởng rằng, Ba Lệ Minh sẽ tìm hấn luận bàn, kết quả là không.

Theo lời của Ba Lệ Minh, thì Trần Nghiệp hiện tại, thực lực đã vượt xa ông ta quá nhiều, ông ta là kẻ cuồng chiến không sai, nhưng không muốn tự rước lấy nhục...

Còn nữa.

Trần Nghiệp tưởng rằng, sau khi thực lực của mình bị lộ, cấp trên sẽ đến tìm hấn nói chuyện.

Kết quả cũng không!

Điều này cũng khiến Trần Nghiệp thở phào nhẹ nhõm.

Hấn rất không thích giao thiệp với những “đại nhân vật” đó.

Theo lời Tần Mộc Âm, ban đầu bị bá chủ vũ trụ uy hiếp, chiến lược chủ yếu của cấp trên, chính là dốc toàn lực chế tạo tàu vũ trụ, từ bỏ Lam Tinh. Mà bây giờ phát hiện ra sự tồn tại của hấn, cấp trên đều rất phấn chấn, như thể nhìn thấy hy vọng thực sự!

Thiên phú anh hùng S1 trong truyền thuyết!

Tuy kế hoạch tàu vũ trụ không vì thế mà bị bỏ dở, nhưng cũng không còn cấp bách như vậy nữa.

Trung Ương bên đó, biết Tần Mộc Âm và Trần Nghiệp quan hệ không tệ, đặc biệt thông qua Tần Mộc Âm, nhấn nhủ với Trần Nghiệp: Trên con đường tu hành, bất kể Trần Nghiệp có yêu cầu gì, quốc gia đều nguyện dốc hết sức thỏa mãn!

Chương 363 - Từng người một đều tự tìm đến cửa? (2)

Hơn tám giờ tối.

Trần Nghiệp thuận lợi đến ký túc xá Ma Đô Võ Đại.

Còn sự kiện Thú Vương ở Kinh Thành, cũng đang lên men toàn diện trên mạng.

Vô số cư dân mạng, đều cảm thấy sự kiện Thú Vương lần này, kết thúc quá kỳ lạ, nghị luận sôi nổi trên mạng.

Đối với điều này, câu trả lời chính thức của Hạ quốc là: Thú Vương xuất hiện lần này, không giống như trước đây, dường như có thiện ý với loài người, cho nên không phá hoại, tự mình quay về...

Cũng đừng nói, cách nói không đáng tin này, lại được không ít người công nhận.

Bởi vì ngoài lý do này ra, mọi người thật sự không nghĩ ra, Hạ quốc có lực lượng gì có thể ngăn cản Thú Vương?

Chẳng lẽ Hạ quốc có vũ khí bí mật nào đó sao?

Không thể nào!

Thoáng chốc.

Đã là một tháng sau.

Sự kiện Thú Vương, nhiệt độ đã sớm nguội lạnh.

Thay vào đó, là Bí Cảnh Toàn Dân, được mọi người nhắc đến thường xuyên.

Bây giờ đã là tháng tư.

Còn chưa đến một tháng nữa.

Chính là Bí Cảnh Toàn Dân hàng năm!

Càng ngày càng nhiều cư dân mạng, bắt đầu thảo luận về Bí Cảnh Toàn Dân năm nay.

“Sắp đến Bí Cảnh Toàn Dân hàng năm rồi!”

“Không sai, chờ lâu như vậy, cuối cùng cũng đến lúc có thể cày tiềm năng trong bí cảnh rồi.”

“Bí Cảnh Toàn Dân năm ngoái, quán quân là Tần nữ thần bên chúng ta, mọi người thấy, quán quân năm nay sẽ thuộc về ai?”

“Đó chắc chắn vẫn là Tần nữ thần!”

“Nói đến, kết quả cuối cùng của Bí Cảnh Toàn Dân năm ngoái, có chút kỳ lạ, top 3 lại đều là đội Hạ quốc chúng ta, đặc biệt là đội Võ Đại, quả thực là hắc mã.”

“Hừ hừ, hắc mã gì, bất quá chỉ là may mắn thôi, tôi nói trước nhé, nếu năm nay đội Võ Đại vẫn có thể lọt vào top 3, tôi livestream chặt chim!”

...

Theo thời gian trôi qua, cuộc sống yên bình của Trần Nghiệp, cũng bị người ta phá vỡ.

Ngày nọ.

Trần Nghiệp đang chơi game trong ký túc xá.

Đột nhiên, điện thoại của hắn vang lên.

Là Tần Mộc Âm gọi đến!

Điện thoại vừa kết nối, Tần Mộc Âm liền đi thẳng vào vấn đề:

“Trần Nghiệp, Bí Cảnh Toàn Dân lần này, tôi muốn gia nhập đội của cậu!”

Trần Nghiệp chỉ ngẩn người một lúc, liền đồng ý: “Tần tử, có cường giả như chị gia nhập, tôi đương nhiên hoan nghênh!”

Bí Cảnh Toàn Dân là sẽ mất trí nhớ.

Cho nên Trần Nghiệp không nhớ, lần Bí Cảnh Toàn Dân trước, đã xảy ra chuyện gì, càng không biết trong Bí Cảnh Toàn Dân có gì.

Có cao thủ đỉnh cấp như Tần Mộc Âm gia nhập, đương nhiên là chuyện tốt.

Đừng thấy Tần Mộc Âm đánh không lại Tôn Ngộ Không.

Nhưng cùng cấp bậc, cô ấy đều có thể nghiền ép!

“Vậy cứ quyết định như vậy nhé!”

“Chờ đã, Tần tỷ!” Trần Nghiệp mở miệng hỏi: “Bên chị có bao nhiêu người?”

Bí Cảnh Toàn Dân, giới hạn tối đa là mười người.

Trần Nghiệp còn định dẫn theo các huynh đệ tỷ muội cùng đi nữa, cần không ít danh ngạch.

Hắn sợ Tần Mộc Âm mang theo quá nhiều người đến, thì có chút phiền phức.

Tần Mộc Âm suy nghĩ một chút, nói: “Chỉ mình tôi thôi!”

Nghe được câu này.

Trần Nghiệp lập tức thở phào nhẹ nhõm.

“Không vấn đề gì!”

...

Kinh Thành.

Trụ sở chấp pháp đội.

Tần Mộc Âm cúp điện thoại, suy nghĩ một lát, đột nhiên gọi trợ lý đến, để trợ lý thông báo cho tất cả nhân viên chính của chấp pháp đội tham gia Bí Cảnh Toàn Dân lần này, gọi bọn họ đến họp.

Trợ lý lập tức đi làm.

Đợi mọi người đến đông đủ, Tần Mộc Âm bước vào phòng họp.

“Lần này gọi mọi người đến, là có một chuyện muốn tuyên bố với mọi người!”

Tần Mộc Âm đưa mắt nhìn qua mọi người, dứt khoát nói: “Bí Cảnh Toàn Dân lần này, tôi dự định gia nhập đội của người khác.”

Nghe được câu này, chín người còn lại trong phòng họp, đều ngẩn ra, sắc mặt vốn đang hớn hở, lập tức cứng đờ.

Những người này, đều là những người thực lực không theo kịp bí cảnh, bị kẹt lại không tiến thêm được người nào. Chỉ dựa vào việc mỗi năm Tần Mộc Âm dẫn bọn họ nằm thắng một lần, trong Bí Cảnh Toàn Dân, để có được một lượng lớn điểm tiềm năng, từ đó nâng cao thực lực.

Bây giờ, Tần Mộc Âm đột nhiên tuyên bố, gia nhập đội của người khác, chẳng phải là bỏ rơi bọn họ sao?

Không có đại lão dẫn dắt, bọn họ còn có thể làm nên trò trống gì trong Bí Cảnh Toàn Dân sao?

Trong một lúc.

Trong phòng họp lại không có ai lên tiếng.

Quả thật tin tức mà Tần Mộc Âm tuyên bố, khiến mọi người có chút trở tay không kịp, cũng có chút khó chấp nhận.

Tần Mộc Âm cũng không quan tâm, mở miệng nói: “Tranh thủ bây giờ còn thời gian, các cậu hãy tìm người khác thế chỗ đi!”

Nói xong câu này, Tần Mộc Âm trực tiếp bỏ đi, rời khỏi phòng họp.

Lý do đưa ra quyết định này.

Đương nhiên là Tần Mộc Âm cũng muốn trở nên mạnh hơn!

Bí Cảnh Toàn Dân là như thế nào, cô ấy rất rõ.

Với thực lực của tên đầu trọc đó, trong Bí Cảnh Toàn Dân, căn bản không ai cản nổi, chắc chắn là quán quân!

Đã biết điểm này, Tần Mộc Âm cũng không phải kẻ ngốc, đương nhiên phải gia nhập vào.

Từ trước đến nay, đều là cô ấy dẫn người khác nằm thắng.

Lần này, cô ấy cũng muốn ném thử tư vị nằm thắng là như thế nào!

Ngoài ra.

Tần Mộc Âm là người rất cầu tiến.

Cô ấy phát hiện, bây giờ người vượt qua cô ấy, thật sự là ngày càng nhiều.

Võ Thần, tên đầu trọc, hai vị này thì không cần nói, thậm chí ngay cả Ba Lệ Minh Phá Toái Hư Không, về mặt thực lực cá nhân, cũng đã vượt qua cô ấy.

Tần Mộc Âm không muốn bị bỏ lại phía sau!

Ôm chặt đùi của tên đầu trọc, mới là ổn định nhất!!

Còn về việc.

Cô ấy đưa ra quyết định như vậy, đối với chín người còn lại của chấp pháp đội, có phải là bất cận nhân tình hay không?

Ai có suy nghĩ như vậy, Tần Mộc Âm chỉ có thể im lặng.

Cô ấy không nợ ai cả.

Không thể bởi vì cô ấy là đội trưởng của chấp pháp đội, thì phải làm việc không công, cứ mãi dẫn người khác nằm thắng chứ?

Quan trọng nhất là!

Cường giả ngày càng nhiều, Tần Mộc Âm sợ nếu tiếp tục để cô ấy dẫn đội, ngay cả vị trí top 3 cũng không chen vào được...

Tần Mộc Âm không muốn cuối cùng rơi vào kết cục bị chìm nghỉm giữa đám đông, chỉ có thể nhanh chóng thay đổi.

...

Võ Đại.

Trong ký túc xá.

Trần Nghiệp cúp điện thoại của Tần Mộc Âm không lâu.

Cha hắn liền gọi điện đến.

Mục đích giống hệt như Tần Mộc Âm!

“Con trai, Bí Cảnh Toàn Dân lần này, cha muốn đi theo con!”
Trần hội trưởng nói.

Đối với cha ruột của mình, Trần Nghiệp đương nhiên không có gì để nói.

“Không vấn đề gì! Cha, bên con tuyệt đối hoan nghênh sự gia nhập của cha.”

Trần Nghiệp cười nói một câu, sau đó lại hỏi: “Cha, bên cha có mấy người?”

“Chỉ mình cha thôi!”

“Ồ? Sư bá không đến sao?”

“Sư bá con rất hiếu thắng, chắc vẫn chưa quen, ăn theo một hậu bối.” Trần hội trưởng cười ha hả nói.

Ba Lê Minh không đến, Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không miễn cưỡng.

“Vậy được, con biết rồi.”

Cúp điện thoại.

Trần Nghiệp bắt đầu suy nghĩ, thành viên đội ngũ Bí Cảnh Toàn Dân lần này.

Ngoài hẳn ra, Đường Tử Trần nhất định phải mang theo, còn có những huynh đệ tỷ muội kia, cũng không thể bỏ rơi. Triệu Tranh, Tào Vũ, Nhậm Thiển Thiển, Thiệu Văn Tuệ... Vậy là sáu danh ngạch rồi, bây giờ lại thêm cha hẳn Trần hội trưởng, và đội trưởng Tần Mộc Âm.

Mười danh ngạch, chỉ còn lại hai.

Ừm!

Một danh ngạch cho lão Lưu đi!

Dù sao lão Lưu đối với bọn họ, coi như là tận tâm tận lực.

Ngoài ra, Trần Nghiệp biết, lão Lưu cũng có một trái tim không cam lòng tịch mịch, còn muốn tiến thêm một bước, trở thành cường giả cấp năm.

Lão Lưu bây giờ, cách cấp năm, kỳ thực cũng chỉ một bước, giúp ông ấy một tay vừa hay.

Tính như vậy, chỉ còn lại một danh ngạch.

Cho ai đây?

Chương 364 - Cô ấy thực chất là đến ôm đùi...

Trần Nghiệp bây giờ, đối với đội ngũ của mình, đã có quyền quyết định!

Ngay lúc Trần Nghiệp đang suy nghĩ miên man, đột nhiên, một cuộc gọi lạ, gọi đến điện thoại của cậu.

“Alo?” Trần Nghiệp nghe máy: “Ai vậy?”

“Trần tiên sinh xin chào, tôi là Tổng Thừa Phong, gia phụ là Tổng XX, là bộ trưởng bộ XX... Tôi gọi điện thoại này đến, là muốn Bí Cảnh Toàn Dân lần này, có thể gia nhập đội của ngài...”

Tút!

Trần Nghiệp mặt không cảm xúc cúp điện thoại.

Hắn đã biết.

Sau khi thực lực của mình bị lộ, nhất định sẽ có phiền phức phương diện này.

Tiếp theo.

Lại có vài cuộc gọi lạ gọi đến, thậm chí còn có số điện thoại ngắn nhìn rất ngẫu gọi đến...

Trần Nghiệp đều chọn từ chối.

Cuối cùng trực tiếp bật chế độ chặn quấy rối, chỉ có người quen mới có thể gọi vào điện thoại của hắn.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp cũng biết, những người này thần thông quảng đại, nhất định có thể thông qua những cách khác, cầu đến chỗ mình.

Không sao cả, dù sao hắn cũng sẽ không nhả ra...

Nghĩ một hồi, Trần Nghiệp quyết định, danh ngạch cuối cùng, trước tiên hỏi Triệu Hoan Hoan xem sao.

Lần trước Triệu Hoan Hoan đã mạo hiểm, tiết lộ cho bọn họ bí mật trọng đại.

Cô em này được đây!

Tuy Triệu Hoan Hoan đã dự định rút lui khỏi bí cảnh rồi.

Tuy nhiên, điểm tiềm năng nhất được miễn phí, cô ấy hẳn sẽ không từ chối chứ?

Bí Cảnh Toàn Dân đã được xưng tụng là một trong những bí cảnh an toàn nhất, Trần Nghiệp tin tưởng, với thực lực của mình, dẫn người khác nằm thẳng hẳn là không thành vấn đề.

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp nhắn tin cho Triệu Hoan Hoan.

Lý do phải xác nhận nhanh như vậy, là Trần Nghiệp không muốn cho những “người có quan hệ” kia cơ hội.

Dù sao, trong tình huống bên hẳn còn danh ngạch, những người đó tìm kênh khác cầu đến, nếu hẳn cứng rắn từ chối, ít nhiều cũng sẽ có chút đắc tội người ta.

Không lâu sau.

Triệu Hoan Hoan liền nhắn tin trả lời.

【 Em đang ở đây! Trần ca, đột nhiên tìm em, là có chuyện gì sao? 】

Trần Nghiệp: 【 Anh muốn hỏi em, Bí Cảnh Toàn Dân lần này, em có muốn tham gia không? 】

Triệu Hoan Hoan: 【 Vốn em định rút lui khỏi bí cảnh rồi, vì rất nguy hiểm, em cũng nhát gan... Tuy nhiên, nếu là Trần ca dẫn dắt thì, em đương nhiên có hứng thú, Bí Cảnh Toàn Dân em cũng biết, nghe nói cũng khá an toàn. 】

Trần Nghiệp: 【 Vậy tính em một người nhé, ngày đầu tháng năm đó, em có thời gian chứ? 】

Triệu Hoan Hoan: 【 Có! Đạo này không biết sao nữa, cấp trên đối với dự án mà chúng em đang nghiên cứu, lại không còn gấp gáp lắm, em xin nghỉ hai ngày không vấn đề gì. 】

【 Được! Cuối tháng lại liên lạc. 】

【 Dạ vâng, cảm ơn Trần ca, có chuyện tốt còn nhớ đến em. 】

...

Xác định nhân viên xong.

Trần Nghiệp lập tức đến văn phòng lão Lưu.

“Trần Nghiệp? Mau ngồi mau ngồi.”

Lão Lưu đang đọc sách, thấy Trần Nghiệp đến, có chút bất ngờ: “Tìm thầy có việc?”

“Vâng!” Trần Nghiệp nói: “Về Bí Cảnh Toàn Dân lần này, nhân tuyển đội ngũ của em đã xác định xong rồi.”

“Ồ?”

Trong lòng Lão Lưu khẽ động.

Mấy hôm trước cháu gái ông ấy, còn muốn năn nỉ ông ấy, hy vọng thông qua ông ấy, tiếp tục gia nhập đội ngũ của Trần Nghiệp, tham gia Bí Cảnh Toàn Dân lần này.

Quả thật lần trước đã nếm được ngon ngọt.

Lão Lưu vốn còn đang định tìm cơ hội, nói chuyện này với Trần Nghiệp.

Bây giờ nghe được câu này, lão Lưu lập tức chôn sâu yêu cầu của cháu gái xuống đáy lòng.

Ông ấy mở miệng hỏi: “Có những ai?”

Trần Nghiệp nghe vậy, đặt tờ giấy đã chuẩn bị sẵn lên bàn.

Khi lão Lưu nhìn thấy những cái tên trên đó, vô cùng kinh ngạc.

“Tần nữ sĩ? Trần hội trưởng?”

Lão Lưu nhin không được nói: “Trần hội trưởng tôi có thể hiểu, Tần nữ sĩ... Trần Nghiệp, cậu nghiêm túc đấy chứ?”

...

Theo thời gian trôi qua.

Độ hot của Bí Cảnh Toàn Dân trên mạng, ngày càng cao.

Nhiều cư dân mạng đều đang thảo luận.

Tuy nhiên, độ hot như vậy, sau khi kéo dài một tuần, liền bắt đầu giảm dần.

Bởi vì Bí Cảnh Toàn Dân tuy là mọi người đều tham gia, nhưng những người tham gia sẽ mất trí nhớ tập thể, mọi người cũng không biết trong bí cảnh sẽ xảy ra chuyện gì, mỗi ngày thảo luận qua thảo luận lại, chủ đề nói chuyện chỉ có thể xoay quanh quán quân.

Một chủ đề, hiển nhiên không thể duy trì lưu lượng lâu dài, cho nên, độ hot giảm xuống là điều tất yếu.

Ngay lúc này.

Đột nhiên, một tin tức mới, nhanh chóng gây nổ toàn mạng!

Bí Cảnh Toàn Dân lần này, Tần Mộc Âm đại danh lừng lẫy, lại chọn gia nhập đội Võ Đại!!

Tin tức cũng không biết là ai truyền ra, chỉ dùng một đêm, liền gây ra thảo luận sôi nổi.

Chủ yếu là sau khi Tần Mộc Âm đảm nhiệm chức vụ đội trưởng chấp pháp đội, mỗi năm đi Bí Cảnh Toàn Dân, cô ấy đều là đội trưởng, dẫn theo các thành viên khác của chấp pháp đội.

Lần này, đột nhiên thay đổi chủ ý, tự nhiên sẽ gây chú ý.

“Cái đệt? Tin này thật hay giả?”

“Tần nữ thần đến đội Võ Đại? Thật là nói hươu nói vượn!”

“Chẳng lẽ là vì nâng đỡ Đường nữ thần của Võ Đại? Dẫn cô ấy nằm thẳng, đạt được thứ hạng tốt?”

“Không thể nào! Nếu là vì nâng đỡ Đường nữ thần, trực tiếp nhường một danh ngạch trong chấp pháp đội chẳng phải được rồi sao? Cần gì phải hạ thấp thân phận, gia nhập đội Võ Đại?”

“Đường nữ thần bây giờ thực lực cũng không yếu, lần trước ở hiệp hội dị năng kiểm tra, thực lực đã đạt đến tiêu chuẩn 5+, không cần Tần nữ thần phải rậm rộ như vậy dẫn dắt cô ấy rồi.”

“Tin tức từ đâu truyền ra vậy? Đáng tin không?”

Cư dân mạng nhao nhao thảo luận.

Chủ yếu là Tần Mộc Âm với tư cách là cường giả nổi tiếng nhất trong nước, đột nhiên chọn gia nhập đội Võ Đại, trong mắt người ngoài, hoàn toàn là đang tự hạ thấp thân phận.

Võ Đại tuy là danh giáo, nhưng vẫn chưa đủ tư cách, để nhân vật như Tần Mộc Âm, tự mình gia nhập.

Cho dù chỉ là một lần bí cảnh cũng không thích hợp.

Nhiều cư dân mạng đều đang nghi ngờ nguồn gốc của tin tức.

...

Kinh Thành.

Trụ sở chấp pháp đội.

“Cốc cốc cốc!”

Cửa một văn phòng, bị trợ lý gõ.

“Vào!”

Bên trong truyền đến giọng nói của Tần Mộc Âm.

Trợ lý ôm máy tính, lập tức đẩy cửa đi vào, sau đó đặt chiếc máy tính bảng trong tay lên bàn làm việc.

“Tỷ, tỷ xem cái này!”

Tần Mộc Âm liếc mắt nhìn thông tin trên máy tính bảng, chỉ hơi sững sờ, sau đó thần sắc liền trở lại bình thường.

Đối với việc có người đưa tin cô ấy muốn gia nhập Võ Đại lên mạng, thái độ của cô ấy là không quan tâm.

Những người đó tưởng rằng dùng chút thủ đoạn nhỏ này, là có thể khiến cô ấy thay đổi chủ ý sao?

Không thể nào!

Về bí cảnh, lựa chọn như thế nào, là tự do của cô ấy.

“Tôi biết rồi.”

Tần Mộc Âm nhàn nhạt nói một câu, thậm chí không có hứng thú đi tra xem là ai làm.

Trợ lý ngăn người ra.

Tuy nhiên vị trợ lý này thông minh hơn người tiền nhiệm của cô ấy, thấy Tần Mộc Âm không có chỉ thị gì thêm, cô ấy cũng không dám lẩm miệng hỏi thêm một câu, cầm máy tính bảng đi, liền chậm rãi lui ra khỏi văn phòng của Tần Mộc Âm.

Sau khi trợ lý đi.

Tần Mộc Âm mới khẽ thở dài một tiếng.

Lúc này, cô ấy nảy sinh ý định rời khỏi chấp pháp đội.

...

Tần Mộc Âm có thể không quan tâm.

Nhưng người khác thì không.

Sau khi biết Bí Cảnh Toàn Dân lần này, Tần Mộc Âm muốn gia nhập đội Võ Đại, các bên nhân sĩ, đều đang vận dụng quan hệ để dò hỏi, là đội nào của Võ Đại, lại có thể mời được Tần Mộc Âm.

Chương 365 - Bí Cảnh Toàn Dân, Kẻ Định Đoạt Kỳ Này Là Đầu Trọc!

Những người này không phải kẻ ngốc, phỏng đoán hành động này của Tần Mộc Âm, có thể có liên quan đến Đường Tử Trần.

Bọn họ không dám đi cầu xin Tần Mộc Âm.

Vì vậy.

Đồng loạt bắt đầu quấy rầy Đường Tử Trần, muốn thông qua Đường Tử Trần, gia nhập đội ngũ, để có thể đạt được thành tích tốt trong Bí Cảnh Toàn Dân, từ đó nâng cao thực lực.

Ngoài Đường Tử Trần ra.

Những người quan hệ thân thiết với Đường Tử Trần, đều bị quấy rầy ở mức độ nhất định.

Ví dụ như lão Lưu.

“Cậu ơi! Mấy hôm nay sao gọi điện cho cậu không được?”

Cháu gái của lão Lưu là Lưu Ngọc, lại trực tiếp từ xa đến Võ Đại.

Nhìn thấy cháu gái, lão Lưu cười khỏ một tiếng, nói: “Tiểu Ngọc, cậu biết ý của cháu, chỉ là, lần này cậu không giúp cháu được, đội ngũ của Trần Nghiệp, người đã đủ rồi.”

Kỳ thực.

Ông ấy có thể nhường danh ngạch của mình cho Lưu Ngọc.

Tin rằng nể tình, Trần Nghiệp cũng sẽ đồng ý.

Chỉ là, lão Lưu là người thông minh, biết không thể làm như vậy.

Trần Nghiệp nguyện ý giữ lại cho ông ấy một danh ngạch, là tôn trọng đoạn quan hệ thầy trò này, nếu ông ấy nhường danh ngạch cho người khác, tính là gì?

Thật sự làm như vậy, chút tình nghĩa thầy trò giữa ông ấy và Trần Nghiệp, e rằng cũng sẽ đến hồi kết.

“Còn về việc điện thoại của cậu không gọi được, là vì dạo này người liên lạc với cậu thật sự quá nhiều, có rất nhiều người cậu không dám đắc tội.” Lão Lưu cười khỏ nói: “Không dám đắc tội, chỉ có thể tắt máy trốn tránh.”

Nghe được những lời cậu nói.

Trên mặt Lưu Ngọc, lập tức lộ ra vẻ thất vọng.

Tuy nhiên cô em này cũng không ngốc, rất nhanh liền khôi phục lại bình thường, nói: “Là vì Tần đội trưởng muốn đến sao?”

Lão Lưu suy nghĩ một chút, gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Lưu Ngọc lập tức lộ ra vẻ mặt hâm mộ.

...

Ngày hôm sau.

Buổi trưa.

Trong phòng riêng của nhà ăn.

“Mẹ nó, hai ngày nay, điện thoại của tôi suýt nữa bị gọi nổ.”

Tào Vũ hạ thấp giọng nói: “Đều là đến dò hỏi tình hình, có vài người, thậm chí còn uy hiếp lợi dụ tôi, muốn tôi làm thuyết khách!”

“Tôi cũng vậy!” Nhậm Thiên Thiên nói: “Cho nên, tôi chọn tắt máy!”

Triệu Tranh và Thiệu Văn Tuệ không nói gì, nhưng nhìn biểu cảm của hai người liền biết, hai ngày nay bọn họ cũng sống

không yên ổn.

Sau đó, Tào Vũ lại hạ thấp giọng hỏi: “Trên mạng đều nói, Bí Cảnh Toàn Dân lần này, vị Tàn đội trưởng kia, sẽ gia nhập đội Võ Đại chúng ta, thật sao?”

Giọng điệu mang theo một tia hưng phấn.

Đó chính là đệ nhất cường giả trong nước!

Nếu có cô ấy dẫn dắt nằm thẳng, đợt này chẳng phải ổn rồi sao?

Triệu Tranh nói: “Đội sư huynh đến, hỏi cậu ấy liền biết.”

Vừa dứt lời.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, liền xuất hiện ở nhà ăn.

Mà sự xuất hiện của hai người bọn họ, cũng ngay lập tức thu hút ánh mắt của tất cả mọi người.

Sau đó, hai người bước vào phòng riêng đã đặt trước, nhìn thấy Triệu Tranh và những người khác.

“Trần gia!”

Nhìn thấy Trần Nghiệp đến, Tào Vũ liền vội vàng hỏi: “Bí Cảnh Toàn Dân lần này, Tàn đội trưởng thật sự đến Võ Đại chúng ta sao?”

“Đúng!” Trần Nghiệp cười nói: “Còn cùng đội với chúng ta.”

“Cái đệ!”

Tuy đã sớm có phỏng đoán, nhưng được Trần Nghiệp đích thân xác nhận, vẫn khiến Tào Vũ kinh hô một tiếng, vô cùng hưng phấn.

“Đợt này ổn rồi!!”

Triệu Tranh, Nhậm Thiên Thiên và những người khác tuy không nói gì, nhưng trên mặt đều mang theo vẻ vui mừng, hiển nhiên suy nghĩ giống hệt như Tào Vũ.

Trần Nghiệp thấy vậy cười cười, không nói gì.

Nhậm Thiên Thiên nhin không được hỏi: “Trần ca, sao tự xưng Tàn đội trưởng lại muốn đến Võ Đại?”

Hỏi xong câu này, cô ấy theo bản năng nhìn về phía Đường Tử Trần.

Trên mạng có không ít người nói, Tần Mộc Âm là vì bồi dưỡng Đường Tử Trần, kỳ thực cô ấy cũng có suy nghĩ như vậy.

Nếu không, hành động của Tần Mộc Âm, thật sự không thể nào hiểu nổi.

Bây giờ chỉ có ít người biết, Tần Mộc Âm kỳ thực là đến ôm đùi...

Trần Nghiệp không giải thích lý do, chỉ nói: “Đến bí cảnh, cậu liền biết.”

...

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 11420.

Tinh thần: 2206.

Sức mạnh: 11420.

Nhanh nhẹn: 11420.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

Đây là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Hiện tại mỗi ngày sau khi hoàn thành rèn luyện, ba thuộc tính thể chất, sức mạnh, nhanh nhẹn đều có thể tăng 20 điểm!

Hai tháng cộng thêm mười ngày trong bí cảnh, đã giúp hắn có được thuộc tính như hiện tại.

Thật lòng mà nói.

Ngay cả bản thân Trần Nghiệp cũng không biết mình mạnh đến mức nào!

Hôm nay, chính là ngày mừng một tháng năm.

Ngày khai mở Bí Cảnh Toàn Dân!

Hơn chín giờ sáng, các thành viên trong đội của Trần Nghiệp lần lượt đến.

Trần hội trưởng đến đầu tiên, tiếp theo là Triệu Hoan Hoan.

Hơn nữa, Triệu Hoan Hoan không đến một mình, mà có tới sáu vệ sĩ tinh anh đi theo bảo vệ.

Điều này cho thấy sự coi trọng của cấp trên đối với Triệu Hoan Hoan.

Nghe nói, một nghiên cứu nào đó của Triệu Hoan Hoan đã có bước đột phá lớn, khiến cao tầng chấn động.

Người sở hữu thiên phú S5, quả nhiên không tầm thường!

Đối với việc Triệu Hoan Hoan tham gia Bí Cảnh Toàn Dân, cấp trên cũng rất ủng hộ.

Dù sao, tiềm năng thu được có thể cộng vào thuộc tính tinh thần. Mặc dù việc tăng thuộc tính tinh thần sẽ không làm tăng trí thông minh, nhưng nó có thể khiến ngũ quan nhạy bén hơn, trí nhớ trở nên tốt hơn.

Những lợi ích này cũng rất quan trọng đối với các nhà nghiên cứu khoa học.

Tất nhiên, điều quan trọng nhất là Triệu Hoan Hoan tham gia cùng Trần Nghiệp, còn có Tần Mộc Âm nữa.

Có hai người này dẫn dắt, gần như nằm thắng!

Nếu là đội của người khác, cho dù Bí Cảnh Toàn Dân có an toàn đến đâu, thì cấp trên cũng không muốn Triệu Hoan Hoan mạo hiểm.

...

Tần Mộc Âm xuất hiện muộn nhất, mãi đến hơn mười giờ mới đến.

Không phải cô muốn làm màu, mà là thực sự có việc bị trì hoãn, cuối cùng phải bay đến.

Lúc đó, không ít người dân Ma Đô đã nhìn thấy Tần đội trưởng bay trên không trung, điều này cũng chứng thực những tin đồn trên mạng trước đó.

Sau khi mọi người đến đông đủ, đương nhiên là lại một hồi chào hỏi xã giao.

Có thể thấy, Triệu Tranh, Nhiệm Thiển Thiển, những người trẻ tuổi này đều có vẻ hơi căng thẳng trước mặt Tần Mộc Âm.

Đặc biệt là Tào Vũ, bình thường cậu ta nói nhiều nhất, hôm nay nhìn thấy Tần Mộc Âm, lại không nói nên lời...

Ngay cả lão Lưu, trước mặt đại nhân vật như Tần Mộc Âm, cũng hơi căng thẳng, không dám nói lung tung.

Những người có thể giữ bình tĩnh tại đây, chỉ có Trần hội trưởng, hai cha con Trần Nghiệp và Đường Tử Trần.

Dường như nhìn ra sự không thoải mái của mọi người, Tần Mộc Âm lập tức mỉm cười.

“Mọi người không cần coi tôi là đội trưởng chấp pháp đội, hôm nay thân phận của tôi chỉ là đồng đội của mọi người.”

Nghe thấy hai chữ “đồng đội”, lão Lưu chột động lòng.

Không lâu sau.

Bí cảnh mở ra.

Mọi người lập tức đứng cùng nhau, chuẩn bị tiến vào bí cảnh.

Trần hội trưởng đứng vị trí đầu tiên, Trần Nghiệp thứ hai, sau đó là Đường Tử Trần, Triệu Hoan Hoan, Tần Mộc Âm, Nhiệm Thiển Thiển, Thiệu Văn Tuệ, Triệu Tranh, lão Lưu, Tào Vũ...

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tất cả mọi người đều biến mất tại chỗ, tiến vào bí cảnh.

...

Khi mọi người nhìn thấy lại được.

Đã đến một thế giới hoàn toàn xa lạ.

Nơi này dường như là một quảng trường vô tận, mặt đất rất bằng phẳng, không có bất kỳ công trình kiến trúc nào.

Sau đó, rất nhiều đội mạo hiểm đến tham gia Bí Cảnh Toàn Dân lần lượt xuất hiện trên quảng trường.

Chương 366 - Tần Mộc Âm: Đừng nhìn tôi, tôi đã nằm yên rồi

“Đây là nơi nào?” Tào Vũ là người đầu tiên lên tiếng hỏi: “Sao ngoài chúng ta ra, không có gì cả?”

Không ai trả lời cậu ta.

Bởi vì lúc này mọi người đều đang hoang mang.

Lúc này, sắc mặt Tần Mộc Âm lại thay đổi.

Cô là người duy nhất trong số mọi người có ký ức về Bí Cảnh Toàn Dân, tự nhiên nhìn ra Bí Cảnh Toàn Dân lần này có sự thay đổi so với lần trước.

Chẳng lẽ, mỗi lần Bí Cảnh Toàn Dân đều khác nhau sao?

Tần Mộc Âm âm thầm nhíu mày.

Đáng tiếc, cô chỉ giành được quán quân một lần.

Vị Võ Thần đã nhiều lần liên tiếp giành quán quân kia chắc hẳn biết tình hình!

Ánh mắt Tần Mộc Âm lập tức quét xung quanh, thấy xung quanh đều là gương mặt người da vàng, cô liền biết, Bí Cảnh Toàn Dân lần này vẫn được tiến hành theo khu vực.

Vì là theo khu vực, tạm thời không tìm thấy vị Võ Thần đó, nếu không, Tần Mộc Âm có thể sẽ đến hỏi thăm tình hình.

Mà trong đám đông xung quanh, cũng có không ít người nhận ra Tần Mộc Âm.

Dù sao, Tần Mộc Âm cũng được coi là nhân vật nổi tiếng nhất trong nước.

“Mọi người mau nhìn, là Tần nữ thần!”

“Đồng đội bên cạnh cô ấy... không phải người của chấp pháp đội.”

“Mấy người trẻ tuổi kia đều là học sinh Võ Đại sao? Trần hội trưởng cũng ở đó?”

“Xem ra tin đồn là thật! Tần đội trưởng thực sự đã gia nhập đội Võ Đại.”

“Haiz! Có Tần đội trưởng gia nhập, đội Võ Đại này thật may mắn.”

“Đúng vậy! Nói không chừng có thể nằm thắng đến quán quân!”

...

Vô số ánh mắt ghen tị nhìn về phía mọi người của Võ Đại.

Khiến Tào Vũ và những người khác đều có chút xấu hổ.

Đột nhiên, biến cố xảy ra!

“Ầm ầm——”

Tiếng ầm ầm vang lên.

Sau đó, mọi người liền thấy, ở ngay phía trước quảng trường, mặt đất bắt đầu nâng lên, sau đó lại tổ hợp sắp xếp lại.

Chỉ trong chốc lát.

Một tòa nhà siêu cấp đã nhanh chóng hình thành trước mặt mọi người.

Tòa nhà có hình trụ tròn, nhìn từ lối vào, đây dường như là một đấu trường, chỉ là quá lớn, lớn đến mức khó tưởng tượng!

Vĩnh Vô Chỉ Cảnh!!

Đây là tên của đấu trường, được khắc trên tường ngoài.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Lời nhắc của bí cảnh xuất hiện, yêu cầu mọi người nhanh chóng tiến vào đấu trường, nhận phòng của đội mình.

Tàn Mộc Âm sững sờ.

Từ điểm này mà xem, Bí Cảnh Toàn Dân lần này dường như cũng không khác gì lần trước.

Vẫn là đấu trường, chỉ là tên gọi không giống nhau, từ “Thiên Hạ Đệ Nhất” đổi thành “Vĩnh Vô Chỉ Cảnh”.

“Bên trong có võ đài, chẳng lẽ Bí Cảnh Toàn Dân là thi đấu võ?”

“Rất có thể, nếu là thi đấu võ, nói không chừng còn có thể nhận thua bỏ quyền, như vậy mới có thể đảm bảo an toàn cho đa số mọi người.”

“Có lý, thảo nào Bí Cảnh Toàn Dân mỗi năm, số người chết rất ít.”

“Đừng nói nhảm nữa, mau vào đi!”

Mọi người nườm nượp đổ vào đấu trường.

Người quá đông.

Trong nhất thời.

Lối vào có vẻ chật cứng.

May mà cánh cổng này đủ rộng, ít nhất cũng rộng trăm mét, nếu không với số người đông như thế này đổ vào, nếu cổng không đủ rộng, thì chỉ riêng việc xếp hàng cũng mất rất nhiều thời gian.

Sau khi vào đấu trường, mọi người lại một lần nữa bị sự rộng lớn bên trong làm cho chấn động!

Diện tích đấu trường này hoàn toàn tương đương với một thành phố lớn. Ở giữa là rất nhiều võ đài hình vuông, có người đếm kỹ, có tới 64 võ đài. Và mỗi võ đài đều có diện tích trên 300 mét vuông.

Dùng một từ để hình dung, chính là lớn!

Sau khi mọi người vào, trong đầu tự động hiện ra số phòng của đội mình.

Sau đó, mọi người lần lượt vào căn phòng thuộc về đội mình theo số phòng.

Các thiết bị trong phòng cũng giống như bí cảnh lần trước, cái gì cũng có, còn có mười phòng đơn.

“Nhìn từ bên ngoài, căn phòng này nhiều nhất chỉ ba mươi mét vuông, không ngờ bên trong lại rộng rãi như vậy, tương đương với một căn biệt thự sang trọng! Bí Cảnh Toàn Dân thật sự quá thần kỳ.”

Tào Vũ cảm thán.

Những người khác cũng gật đầu đồng tình.

Sau khi phân chia phòng ốc xong.

Bí cảnh lại đưa ra gợi ý, giải thích quy tắc của Bí Cảnh Toàn Dân lần này.

Quy tắc đại khái vẫn giống như lần trước.

Mỗi quốc gia được chia thành một khu vực lớn, trước tiên thi đấu trong nước, chọn ra năm đội mạnh nhất trong nước, sau đó thi đấu với các đội đến từ các quốc gia khác trên thế giới.

Quy tắc thưởng cũng gần như tương tự.

Điểm khác biệt là, đối thủ lần này của mọi người không còn là người quen cũ, mà là đủ loại quái vật cường đại do bí cảnh sắp xếp.

Ngoài ra, việc lựa chọn đội trưởng cũng không còn do mọi người tự quyết định, mà là dựa theo điểm công hiến.

Trong một đội, ai đánh bại được nhiều đối thủ hơn thì cuối cùng sẽ trở thành đội trưởng.

Nếu là đội trưởng của đội vô địch, tức là người thực sự giành được chức vô địch, lại còn có phần thưởng bổ sung!

“Thật sự là thi đấu với những cường giả và quái vật do bí cảnh sắp xếp sao?”

Sau khi tiếp nhận toàn bộ quy tắc của Bí Cảnh Toàn Dân, Tào Vũ có vẻ hơi lo lắng.

Năng lực thiên phú của cậu ta chủ yếu là làm lá chắn, hấp thụ sát thương, dù sao cũng không chết được.

Còn về lực công kích, hiện tại chỉ mạnh hơn người thường một chút. Vì vậy, trong loại thi đấu đơn này, ưu thế của cậu ta rất nhỏ.

“Xem ra, không bao lâu nữa mình sẽ bị loại.” Tào Vũ cười khô.

Nhiệm Thiên Thiên lập tức an ủi: “Không sao đâu, còn có chúng tôi, còn có Tần đội trưởng, chúng tôi nhất định sẽ đưa cậu đạt được thành tích tốt.”

Thiệu Văn Tuệ đột nhiên nói: “Quán quân còn có phần thưởng bổ sung, Tần đội trưởng nhất định sẽ giành được!”

Sau khi nói câu này, Thiệu Văn Tuệ còn nhìn Tần Mộc Âm với vẻ mặt sùng bái.

Có thể thấy, Tần Mộc Âm dường như là thần tượng của cô ấy.

Mà Tần Mộc Âm nghe vậy, lại mỉm cười nói: “Tôi có thể khẳng định, quán quân chắc chắn không phải là tôi.”

Nghe thấy lời này.

Mọi người đều có chút ngạc nhiên.

“Không phải cô sao?” Lão Lưu không nhịn được hỏi: “Chẳng lẽ là vị Võ Thần của Úc? Năm ngoái ông ta không phải đã không giành được quán quân sao?”

Tần Mộc Âm chỉ nhìn Trần Nghiệp, mỉm cười không nói.

Mặc dù cô không nói gì.

Nhưng mà!

Mọi người không phải kẻ ngốc, lập tức hiểu ý của Tần Mộc Âm.

Sau đó, Tào Vũ, lão Lưu và những người khác đều nhìn Trần Nghiệp với vẻ kinh ngạc.

Chỉ có Đường Tử Trần và Trần hội trưởng, vẻ mặt không hề ngạc nhiên.

Trần hội trưởng cười ha hả nói: “Tần đội trưởng, với thực lực của cô, vẫn có thể tranh giành một chút.”

Đương nhiên đây là lời khách sáo.

Tần Mộc Âm cũng không coi là thật.

【 Lưu ý: Trận đấu sẽ bắt đầu sau mười phút nữa... 】

Nghe thấy lời nhắc của bí cảnh, mọi người lần lượt ngồi xuống ghế sofa đơn trong phòng khách.

Phòng khách rất lớn, tổng cộng có mười ghế sofa đơn.

Phía trước ghế sofa là một màn hình chiếu toàn ảnh cực lớn, gần như chiếm trọn cả bức tường!

Mà nội dung trên màn hình toàn ảnh chính là cảnh tượng trên võ đài.

Được chia thành 64 ô vuông nhỏ, mỗi ô vuông tương ứng với một võ đài ở giữa đấu trường.

Nhiệm Thiển Thiển lập tức nói: “Vừa rồi tôi còn đang nghĩ, nhiều người như vậy, nếu có người ở quá xa võ đài, không

nhìn thấy thì sao, thì ra bí cảnh đã sớm chuẩn bị sẵn!”

Tào Vũ lập tức phụ họa: “Đúng vậy! Có cái tivi toàn ảnh này, 64 võ đài đều có thể nhìn thấy rõ ràng, giống như xem trực tiếp vậy.”

Những người khác tuy không nói gì, nhưng cũng rất hài lòng với sự sắp xếp của bí cảnh.

Chương 367 - Tần Mộc Âm: Đừng nhìn tôi, tôi đã nằm yên rồi (2)

Ngoài ra, bí cảnh thậm chí còn chuẩn bị đồ uống và đồ ăn vặt cho mọi người, đề phòng mọi người xem trận đấu thấy nhàm chán.

Chỉ cần gọi món trên máy tính bảng bên cạnh, sẽ có robot mang đến.

Thậm chí trong biệt thự còn có phòng tập luyện.

Nếu không muốn xem trận đấu, có thể về phòng nghỉ ngơi, cũng có thể đến phòng tập luyện tập luyện (thuộc tính thu được từ việc tập luyện vẫn là thuộc tính tạm thời).

Ngay cả Tần Mộc Âm cũng đang cảm thán, cảm thấy Bí Cảnh Toàn Dân lần này được sắp xếp tiên tiến hơn lần trước.

Cô đoán, Bí Cảnh Toàn Dân có thể luôn thay đổi.

Một lát sau.

Trận đấu bắt đầu.

Mọi người lập tức chú ý, trên 64 võ đài, đồng thời xuất hiện một bóng người.

Người này cũng mặc một bộ đồ tác chiến bó sát, thể hiện rõ vóc dáng cường tráng. Màu sắc chủ đạo của bộ đồ tác chiến là màu xanh lam, vải ở eo và cổ tay là màu đỏ trắng xen kẽ. Ở vị trí ngực có vẽ một hình ngôi sao năm cánh màu trắng. Trên đầu còn đội một chiếc mũ trùm đầu, gần như che khuất hơn nửa khuôn mặt, để lộ ra đôi mắt đỏ tươi, rất đáng sợ.

Ngoài ra, người này còn cầm một chiếc khiên hình tròn trong tay.

Hình vẽ trên khiên có chút giống lá cờ hình sao của Mỹ.

Chỉ cần liếc mắt một cái.

Trần Nghiệp đã nhận ra người trên võ đài là ai.

Captain America đến từ thế giới Marvel!

Quả thực bộ trang phục này của Captain America, kết hợp với chiếc khiên của anh ta, quá dễ nhận ra.

Điều khiến Trần Nghiệp ngạc nhiên là, trên tất cả các võ đài đều có một Captain America, 64 Captain America, giống hệt nhau.

“Thật sự là anh ta sao?”

Lão Lưu kinh ngạc nói.

Nhiệm Thiên Thiên lập tức nói: “Lão sư, người này trông quen quá!”

“Bởi vì lúc lên lớp trước đây, thầy đã giới thiệu anh ta với các em.”

Lão Lưu nói: “Anh ta tên là ‘Steve Rogers’, biệt danh là Captain America, trong các bí cảnh sau này sẽ xuất hiện nhiều lần, không ngờ, lần này ở Bí Cảnh Toàn Dân cũng có thể nhìn thấy người này.”

“Ồ! Đúng rồi, các em vẫn chưa đi bí cảnh số 8 đúng không? Anh ta là khách quen của bí cảnh số 8, tỷ lệ xuất hiện cao tới hơn chín mươi phần trăm.”

Trần hội trưởng nhíu mày, nói: “Trên tất cả các võ đài đều là Captain America? Xem ra, đối thủ đầu tiên mà bí cảnh sắp xếp cho mọi người chính là anh chàng này.”

Triệu Tranh không nhịn được hỏi: “Sư phụ, thực lực của Captain America này mạnh không ạ?”

Trần hội trưởng suy nghĩ một chút, nói: “Bình thường thôi, sức mạnh đại khái khoảng từ năm đến mười lần người thường, ngoài việc chơi khiên giỏi ra, không có thủ đoạn lợi hại nào khác. Tuy nhiên, ý thức chiến đấu của anh chàng này không tệ, giỏi nắm bắt thời cơ, thể lực cũng tốt... Đương nhiên, với thực lực hiện tại của các em, chỉ cần cẩn thận một chút, xử lý anh ta không thành vấn đề.”

“Đúng rồi!” Trần hội trưởng lại bổ sung: “Đừng tấn công vào khiên của anh ta, kim loại của chiếc khiên đó hơi kỳ lạ, không chỉ cứng mà còn có thể phản chấn sát thương ở một mức độ nhất định.”

Triệu Tranh và những người khác nghe vậy, đồng loạt gật đầu.

Tần Mộc Âm cũng nhắc nhở: “Màu đỏ trong mắt anh ta có chút giống nhân vật xuất hiện trong bí cảnh số hai mươi, e rằng cũng đã mất đi lý trí, chỉ biết chiến đấu.”

Vừa dứt lời.

Triệu Tranh đột nhiên đứng dậy.

“Tôi đến lượt lên sân, ở võ đài số 33.”

Khoảnh khắc tiếp theo.

Cổng dịch chuyển xuất hiện trước mặt Triệu Tranh, Triệu Tranh bước vào trong, trực tiếp đến võ đài số 33.

Trên các võ đài khác cũng lần lượt có người xuất hiện.

Tuy nhiên, mọi người trong phòng khách tự nhiên tập trung vào Triệu Tranh, ánh mắt đều đổ dồn vào võ đài số 33 trên màn hình.

Gần như ngay khoảnh khắc Triệu Tranh xuất hiện.

Captain America đối diện liền hành động.

“Hô!”

Chỉ thấy Captain America vung tay phải, chiếc khiên trong tay anh ta liền bay ra như quả đạn pháo, phát ra tiếng xé gió.

Tuy Captain America tấn công mãnh liệt.

Tuy nhiên.

Thực lực của anh ta và Triệu Tranh chênh lệch quá lớn.

Lần trước Triệu Tranh nhận được một nghìn điểm tiềm năng, hiện tại thực lực đã đạt đến cấp 4+.

Captain America chỉ là một siêu chiến binh, sao có thể là đối thủ của Triệu Tranh?

Chỉ thấy Triệu Tranh vồ một chưởng vào chiếc khiên đang bay tới, sau đó lao tới như một con báo săn hung dữ, nhanh chóng

tiếp cận kẻ địch. Tiếp theo, chính là một chiêu “Pháo Quyền”.

“Dùng!”

Cú đấm này trúng vào ngực Captain America, đánh bay thân hình to lớn của Captain America ra ngoài, trực tiếp rơi xuống ngoài võ đài.

Ra ngoài!!

Giống như quy tắc của bí cảnh lần trước, ra ngoài coi như thua.

Nói cách khác, chỉ dùng một chiêu, Triệu Tranh đã thắng trận đấu.

Công địch chuyển xuất hiện.

Trên các võ đài khác, trận đấu mới chỉ vừa bắt đầu, Triệu Tranh đã ung dung trở về.

“Lão Triệu, giỏi quá!”

Triệu Tranh vừa về, Tào Vũ đã không nhịn được nói.

Thiệu Văn Tuệ bên cạnh càng sùng bái hơn.

“Không tệ!”

Trần hội trưởng cũng mỉm cười khen một câu.

Chiêu Hình Ý Pháo Quyền mà Triệu Tranh vừa đánh ra, phát kinh hung mãnh, đã có chút hỏa hầu.

Được sư phụ khen ngợi, trên mặt Triệu Tranh không khỏi nở nụ cười.

Sau khi Triệu Tranh ngồi xuống, mọi người nhìn sang các võ đài khác.

Vừa rồi Triệu Tranh đánh bại Captain America quá nhanh, mọi người đều chưa nhìn rõ Captain America có thực lực gì!

May mà trên các võ đài khác, có không ít người gà mờ.

Có người đánh ngang tài ngang sức với Captain America.

Cũng có người giống như Triệu Tranh, trong nháy mắt đánh bại Captain America.

Tuy nhiên, vẫn có nhiều người bị Captain America hành hạ hơn.

Tần Mộc Âm nói đúng, Captain America xuất hiện trên võ đài quả thực đã mất đi lý trí, chỉ biết chém giết.

Đối phó với những người gà mờ đó, tất cả các Captain America đều không hề nương tay, sau khi chiếm ưu thế, vẫn tiếp tục truy đuổi tấn công!

Những người gà mờ thấy tình thế không ổn, lập tức hô lớn nhận thua, mới khiến Captain America dừng lại.

Còn những người cứng đầu không chịu nhận thua, tự nhiên bị đánh rất thảm...

Trong đó, trên võ đài số 2, một cô gái không chịu thua đã bị Captain America dùng quyền đập gãy cổ.

Chết rồi!!

Mới chỉ vừa bắt đầu thôi mà đã có người chết.

Tất cả những người nhìn thấy cảnh tượng này đều có chút kinh ngạc.

Chẳng mấy chốc.

Trong các phòng, vang lên tiếng bàn tán:

“Chết tiệt! Cô gái bị đánh chết rồi.”

“Không phải nói Bí Cảnh Toàn Dân rất an toàn sao? Đối thủ do bí cảnh sắp xếp sao lại giết người?”

“Xem ra, Bí Cảnh Toàn Dân lần này nguy hiểm hơn trước đây không ít!”

“Không phải có thể bỏ quyền hoặc nhận thua sao? Nhìn chung, vẫn an toàn chứ! Cô gái vừa rồi bị đánh chết hoàn toàn là do cô ta quá cứng đầu, rõ ràng đánh không lại mà không chịu nhận thua.”

“Đúng vậy! Chỉ cần nhận thua nhanh, vấn đề an toàn hẳn là không lớn.”

“Tuy nhiên, đối thủ do bí cảnh sắp xếp dường như không có lý trí! Vừa rồi trên võ đài số 14, Captain America đó, bị đánh gãy một chân, vậy mà vẫn bò tới chiến đấu...”

...

Phòng của mấy người Trần Nghiệp là số 857.

Lúc này.

Nhìn thấy có người bị Captain America đánh chết, lão Lưu lập tức nói với mấy học sinh: “Xem ra đối thủ do bí cảnh sắp xếp là cỗ máy chiến đấu không có lý trí, lát nữa nếu các em gặp phải đối thủ không thể địch lại thì hãy nhận thua, tốt nhất là trực tiếp bỏ quyền.”

Triệu Tranh, Tào Vũ và những người khác đều gật đầu.

Lần này, có Tần Mộc Âm, họ hoàn toàn có thể nằm thắng, căn bản không cần liều mạng.

Chỉ có Đường Tử Trần cau mày, không biết đang suy nghĩ gì.

Chương 368 - Đầu Trọc Xuất Hiện! Đùa Sao?

Triệu Hoan Hoan cười nói bên cạnh: “Vậy lát nữa đến lượt tôi, tôi sẽ trực tiếp bỏ quyền nhé?”

Trong số những người có mặt, chỉ có cô không có chút sức chiến đấu nào, thể chất hoàn toàn thuộc về người thường.

“Lựa chọn sáng suốt!” Tào Vũ nói: “E rằng tôi cũng sẽ sớm bỏ quyền.”

Cậu ta vẫn có thể đối phó được với Captain America.

Đối thủ mà bí cảnh sắp xếp phía sau chắc chắn sẽ ngày càng mạnh, tuy cậu ta rất khó bị giết, nhưng cũng không cần thiết phải liều mạng.

Trần Nghiệp phát hiện, Đường Tử Trần từ khi vào bí cảnh đến giờ, vẫn chưa hề mở miệng nói chuyện, sắc mặt luôn bình tĩnh, như một người vô hình.

Hắn liền lặng lẽ nắm lấy tay nhỏ của Đường Tử Trần, ánh mắt lộ vẻ quan tâm.

Đường Tử Trần mỉm cười nhẹ, vẫn không nói gì.

Trần Nghiệp nghi hoặc.

Tuy sắc mặt nàng rất bình thường, nhưng Trần Nghiệp luôn cảm thấy cô nàng này có điều gì đó giấu trong lòng.

Vì Đường Tử Trần không muốn nói nhiều, hắn cũng không tiện hỏi thêm.

Mọi người tiếp tục xem trận đấu.

Những Captain America bị đánh bại hoặc bị giết, bí cảnh sẽ nhanh chóng bổ sung lại. Như thể trong bí cảnh có vô số đội quân nhân bản.

Hơn một tiếng sau.

Trong phòng 857, người thứ hai lên sân là Thiệu Văn Tuệ.

Cô gái này có thuộc tính toàn diện áp đảo Captain America, kết quả cuối cùng lại thắng sát nút!!

Điều này cho thấy, chỉ có thực lực thôi là chưa đủ.

Nếu không có kinh nghiệm chiến đấu, mãi mãi chỉ là một tân binh.

Thấy Thiệu Văn Tuệ bị thương trở về, những người khác không tiện nói gì, lão Lưu với tư cách là giáo viên, lập tức phê bình:

“Thiệu Văn Tuệ, thực lực tổng hợp của em mạnh hơn Captain America rất nhiều, kết quả lại thắng vất vả như vậy, thậm chí suýt nữa thua, điều này chứng tỏ ý thức chiến đấu của em quá kém...”

Trần Nghiệp mỉm cười ngắt lời: “Lão sư, bây giờ thầy nói những điều này cũng vô dụng, ra khỏi Bí Cảnh Toàn Dân sẽ mất trí nhớ, đến lúc đó vẫn như cũ thôi.”

Lão Lưu sững người, rồi thở dài nói: “Thiệu Văn Tuệ, ý thức chiến đấu của em quá kém, vòng sau trực tiếp bỏ quyền đi!”

Thiệu Văn Tuệ bị nói đến mức xấu hổ.

Triệu Tranh tuy đau lòng cho cô em gái nhỏ của mình, nhưng cũng biết lão Lưu là vì muốn tốt cho Thiệu Văn Tuệ, nên không nói gì.

Lại nửa tiếng nữa trôi qua.

Đột nhiên, Trần Nghiệp nhận được thông báo lên sân, lập tức đứng dậy.

“Võ đài số 55!”

Lão Lưu, Tào Vũ và những người khác đều phấn chấn tinh thần.

Trước đó Tần Mộc Âm đã ám chỉ, quán quân lần này rất có thể sẽ thuộc về Trần Nghiệp.

Họ đều có chút không tin!

Lúc này vừa hay xem màn trình diễn của Trần Nghiệp...

Sau đó.

Họ liền thấy, sau khi Trần Nghiệp lên võ đài, nhẹ nhàng đánh ra một quyền.

“Phụt!”

Captain America đối diện đột nhiên vỡ tan thành từng mảnh, hóa thành mưa máu khắp nơi, chỉ còn lại một chiếc khiên biến dạng rơi trên mặt đất.

Trần Nghiệp không quay đầu lại, xoay người bước vào cổng dịch chuyển, chiến thắng trở về.

Lão Lưu: “...”

Tào Vũ: “...”

Triệu Tranh, Nhiệm Thiên Thiên, Thiệu Văn Tuệ, Triệu Hoan Hoan: “...”

Chuyện gì đã xảy ra?

Sao lại kết thúc rồi?

Họ vốn định xem kỹ màn trình diễn của Trần Nghiệp, coi quần ra rồi, kết quả chỉ có vậy?

Thắng nhanh quá chứ?

Trần Nghiệp từ khi xuất hiện đến khi trở về, chưa đến ba giây.

Cũng là người giải quyết đối thủ nhanh nhất cho đến nay!

Nếu không phải trên võ đài vẫn còn vũng máu và tàn dư đó, mọi người đều cho rằng vừa rồi mình hoa mắt.

Chỉ có Tần Mộc Âm, Trần hội trưởng, Đường Tử Trần ba người này, sắc mặt bình tĩnh.

Dường như đã sớm đoán trước được màn trình diễn của Trần Nghiệp!

Mà màn trình diễn vừa rồi của Trần Nghiệp cũng gây ra không ít chấn động trên toàn trường...

“Cái quái gì? Vừa rồi đài số 55 xảy ra chuyện gì vậy?”

“Tôi chỉ chớp mắt một cái, Captain America đã biến mất?”

“Tên đầu trọc đó, là tiểu công tử nhà Trần hội trưởng phải không?”

“Chính là hắn!”

“Không đúng! Trần công tử không phải cao thủ dị năng hệ Hỏa sao? Vừa rồi là tình huống gì? Dùng chiêu thức gì, lại có thể từ xa như vậy, giết chết Captain America trong nháy mắt?”

“Chương nhãn pháp, nhất định là chương nhãn pháp!”

“Nghe nói, Tần đội trưởng gia nhập Võ Đại đội, Trần đầu trọc cũng ở đó, thật là hâm mộ hắn!”

.....

Những cuộc thảo luận tương tự.

Vang lên trong các căn phòng.

Thực sự là Trần Nghiệp từ lúc lên đài đến khi rời đi, tốc độ quá nhanh.

Cùng lúc đó.

Trong phòng 4145.

“Vừa rồi tiểu tử trên đài số 55, là tiểu nhi tử của Trần hội trưởng phải không? Tiểu tử này có chút bản lĩnh đấy!”

“Lão Chu, ông nhìn rõ chưa?”

“Quá nhanh, không nhìn rõ... hắn là một loại năng lực chưa từng thấy qua!”

“Cách xa như vậy, vẫn có thể đánh người ta thành ra như thế, uy lực này thật kinh người.”

Vài người đàn ông trung niên, nghị luận âm ỉ.

Họ đều là các cán bộ cao cấp cốt cán của Hiệp Hội Dị Năng, thực lực bản thân, ít nhất cũng là cấp năm trở lên, nhân lực tự nhiên phi phạm.

Mặc dù vậy, họ vẫn không nhìn ra Trần Nghiệp dùng thủ đoạn gì.

Hay nói cách khác, họ đã nhìn ra, chỉ là không muốn tin thôi.

“Hội trưởng, ông thấy sao?”

Một vị cán sự Hiệp Hội, mở miệng hỏi Ba Lê Minh.

Ba Lê Minh nhìn chằm chằm vào màn hình, không quay đầu lại nói: “Là quyền phong!”

“Quyền phong?”

Mọi người xung quanh, đều giật mình.

“Cái này... cái này sao có thể?”

Có người kinh hô.

Những người khác cũng đầy vẻ khó tin.

Quyền phong này, mọi người đều biết, chỉ là chưa bao giờ nghĩ tới, quyền phong còn có thể làm người bị thương?

Đặc biệt là tên đầu trọc đó, chỉ nhẹ nhàng đánh ra một quyền, quyền phong đánh ra, lại có thể đánh Captain America tan nát?

Thật không thể tưởng tượng nổi!

Ba Lê Minh cũng không giải thích nhiều, chỉ bình tĩnh tiết lộ một thông tin: “Lần trước Thú Vương xuất hiện ở Yến Giao Kinh Thành, chính là bị hấn dọa chạy.”

Dù sao ký ức trong bí cảnh, cũng không mang ra ngoài được.

Ông tiết lộ ra cũng không sao.

Hí!!

Nghe Ba Lê Minh nói vậy, tất cả mọi người trong phòng đều hít một hơi khí lạnh.

Đối với lời hội trưởng nói, bọn họ đương nhiên tin tưởng.

Chỉ là...

Mọi người đều không thể hiểu nổi, tại sao tên đầu trọc đó, lại khủng bố như vậy?

“Tiểu nhi tử của Trần hội trưởng, năm nay mới hai mươi tuổi phải không? Sao lại mạnh như vậy?”

“Ngay cả Thú Vương cũng có thể dọa chạy, hắc... thực lực của hắc phải đáng sợ đến mức nào?”

“Trước đó không phải nói, thiên phú anh hùng mà hắc kết hợp, chỉ là cấp C sao? Sao lại... chẳng lẽ, thiên phú anh hùng mà hắc kết hợp, không phải cấp C? Lần trước lúc phát sóng trực tiếp đã nhầm lẫn?”

Mọi người nghị luận âm ỉ.

Ngay cả trận chiến trên đài, cũng không còn tâm trạng xem nữa.

Thực sự là thông tin mà Ba Lệ Minh tiết lộ, quá mức chấn động!

“Đúng vậy, thiên phú anh hùng của hắc, là S1.” Ba Lệ Minh nói.

Mọi người lại hít một hơi khí lạnh.

“Lại là S1?”

“Đó chính là thiên phú thần cấp trong truyền thuyết!”

“Con trai của Trần hội trưởng này thật sự là... đã lừa gạt tất cả mọi người!”

“Nói như vậy, lão Trần đột nhiên gia nhập đội Võ Đại, căn bản không phải vì Tàn đội trưởng, mà là vì con trai hắc?”

“Hay lắm! Lão Trần này... ta suýt chút nữa cho rằng, là Tàn đội trưởng đang đào tường của Hiệp Hội chúng ta!”

“Nói như vậy, quán quân năm nay, nhất định là đội Võ Đại rồi?”

Lúc này.

Không ít người trong phòng, đều cảm thấy tâm mình rối loạn.

Thực sự là tin tức này, quá mức kinh người.

Ngoài ra.

Còn có vài người có quan hệ tốt với Trần hội trưởng, mơ hồ có chút hối hận.

Sớm biết con trai Trần hội trưởng lợi hại như vậy, lúc trước nên nhờ Trần hội trưởng, nhét cả mình vào đội Võ Đại!

Đây chính là cơ hội tốt để trở nên cường đại!

Chương 369 - Cuộc So Tài Của Hai Thiên Kiêu Tuyệt Thế!

Đúng lúc này.

Ba Lê Minh đột nhiên đứng dậy.

Đến lượt ông lên đài.

.....

Trên đài số 15.

Ba Lê Minh vừa xuất hiện, Captain America đối diện, một đôi mắt đỏ tươi, đã nhìn chăm chăm vào ông.

Tiếp theo!

Captain America xông về phía Ba Lê Minh.

Còn Ba Lê Minh đứng tại chỗ, đột nhiên đánh ra một quyền trên không.

“Hô!”

Tiếng xé gió vang lên.

Trên đài, đột nhiên nổi lên một trận cuồng phong.

Tuy nhiên, quyền phong này, thổi lên người Captain America, cũng chỉ khiến hắn lùi lại vài bước mà thôi.

Và kết quả Trần Nghiệp một quyền phong, đánh Captain America tan nát, căn bản không thể so sánh được.

Thấy vậy, Ba Lê Minh cũng thở dài một tiếng, trong mắt lộ ra một tia mê mang.

Ông đã đạt đến cảnh giới cao nhất trong quốc thuật, phá toái hư không, kiến thần bất hoại! Con đường tương lai, lại ở nơi nào?

Lúc này.

Captain America đối diện, lại xông tới.

Sắc mặt Ba Lệ Minh bình tĩnh, đánh ra một chưởng!

Kháng Long Hữu Hồi!!

“Ngang!”

Tiếng long ngâm cao vút, đột nhiên vang vọng khắp đài.

Ngay sau đó, một con rồng do năng lượng màu vàng tạo thành, nhanh chóng bay về phía Captain America đang xông tới, đánh hấn tan nát!

Ba Lệ Minh dễ dàng giành chiến thắng!

.....

Phòng 857.

Nhìn thấy cảnh này, Trần Nghiệp có chút ngây người.

Trước đó lúc dọa chạy Tôn Ngô Không, hắn tuy cũng nhìn thấy công kích năng lượng màu vàng hình rồng, nhưng không nhìn kỹ.

Lúc này rốt cục nhìn rõ, lập tức cảm thấy rất quen mắt.

Cái này mẹ nó, hình như là tuyệt chiêu của Tiêu đại hiệp kèm hiệu ứng đặc biệt: Giáng Long Thập Bát Chưởng!

“Cha! Vừa rồi sư bá dùng chiêu này, là công phu gì vậy?”

Nghe Trần Nghiệp hỏi, Trần hội trưởng nói: “Là một môn chưởng pháp tuyệt học, tên là 《Giáng Long Thập Bát Chưởng》!”

Hay lắm!

Quả nhiên là Giáng Long Thập Bát Chưởng!!

Triệu Tranh kinh ngạc hỏi: “Sư phụ, loại công phu này, đã vượt ra khỏi phạm vi quốc thuật rồi phải không?”

Trần hội trưởng gật đầu: “Là sư bá của con vượt qua bí cảnh số ba mươi, nhận được phần thưởng thêm.”

“Vượt qua bí cảnh số ba mươi, còn có thể nhận được phần thưởng thêm?”

“Đúng vậy.”

Lời này vừa nói ra.

Tào Vũ, Nhiệm Thiến Thiến và những người khác, đều kinh ngạc vô cùng.

Ngay cả lão Lưu, cũng mang vẻ mặt kinh ngạc, hiển nhiên là lần đầu tiên nghe nói bí mật này.

.....

Trận đấu vẫn tiếp tục.

Vòng loại đầu tiên, tồn mười ngày.

Trần hội trưởng lên đài vào ngày thứ ba, đánh ra một chiêu “Hổ Hình Quyền”, trên đài lập tức xuất hiện một hư ảnh mãnh hổ dài mười mét, một tiếng hô gầm, chấn động toàn trường.

Captain America bị “Hổ Trảo” của Trần hội trưởng, chém ngang hông!

Sau đó, Đường Tử Trần lên đài vào ngày thứ tư, chỉ thấy nàng vung tay một cái, Captain America đã bay ra khỏi đài, dễ dàng giành chiến thắng.

Nhiệm Thiến Thiến cũng lên đài vào ngày thứ tư, sử dụng một thanh đoản đao, dựa vào tốc độ phi thường của mình, nhanh chóng đâm vào ót Captain America.

Ngày thứ sáu, là Tàn Mộc Âm.

Năng lực thiên phú của cô gái này, giống Đường Tử Trần, vốn cô cũng có thể vung tay một cái, ném Captain America xuống đài.

Nhưng cô không làm như vậy.

Chỉ thấy Tàn Mộc Âm giơ ngón tay thon dài lên, điểm nhẹ trên không trung, Captain America đối diện liền ngã xuống, thân thể mềm nhũn như mì sợi.

Lại bị chấn gãy xương cốt toàn thân trong nháy mắt.

Từ đó có thể thấy, Tàn Mộc Âm đối với việc sử dụng niệm động lực, đã đạt đến mức độ tùy tâm sở dục.

Khi Tàn Mộc Âm trở về.

Đường Tử Trần không khỏi nhú mày.

Nhưng rất nhanh khôi phục bình thường, những người khác đều không chú ý tới...

Mười ngày sau.

Vòng loại đầu tiên kết thúc.

Gần một nửa số người, bị Captain America nhân bản loại.

Trong đội của Trần Nghiệp.

Cũng có hai người bị loại, là Triệu Hoan Hoan và Tào Vũ!

Triệu Hoan Hoan là bỏ quyền.

Tào Vũ bị loại, có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng nằm trong dự liệu.

Tên này ngoài năng lực khôi phục cực mạnh ra, chiến lực thực tế cũng không mạnh. Nếu đối thủ của hắn, cũng là một người không có kinh nghiệm chiến đấu, dù là cấp bốn, Tào Vũ cũng có vài phần khả năng thắng.

Nhưng Captain America lại không giống vậy, tố chất chiến đấu cực cao.

Sau khi bị đánh cho một trận, Tào Vũ đã chọn chủ động nhận thua.

Nhận thua cũng giống như bỏ quyền, đều bị loại.

.....

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 11420 (+200).

Tinh thần: 2206.

Sức mạnh: 11420 (+200).

Nhanh nhẹn: 11420 (+200).

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân bổ: 0.

Đây là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Mười ngày nay, hắn vẫn duy trì việc rèn luyện.

Dù sao mỗi ngày đều xem gà mờ mổ nhau, lúc đầu xem còn được, ngày nào cũng xem thì lại có vẻ nhàm chán.

Cho nên, mỗi ngày Trần Nghiệp thực ra chỉ xem một lúc, bình thường sau khi rèn luyện xong, liền chơi game.

Không chỉ một mình Trần Nghiệp làm như vậy, những người khác cũng gần như thế.

Hôm nay, là ngày bắt đầu vòng loại thứ hai.

Mọi người nhao nhao tập trung ở phòng khách, ngồi trên ghế sofa, ánh mắt nhìn chăm chăm vào màn hình toàn tức.

Mọi người đều rất tò mò.

Đối thủ mà bí cảnh sắp xếp cho vòng thứ hai, là sinh vật gì?

【 Xin chú ý: Vòng thi thứ hai sẽ bắt đầu sau mười phút... 】

Mười phút sau.

Trên 64 đài, đồng loạt xuất hiện một bóng dáng cực kỳ to lớn.

Nhìn thấy bóng dáng đó, tất cả mọi người trong đấu trường, đều giật mình.

Đó là hung thú đến từ thời viễn cổ!

Không cần giới thiệu, mọi người đều biết hung thú to lớn đó là gì!

Bá chủ thời kỳ kỷ Jura: Khủng Long Bạo Chúa!

Mặc dù Khủng Long Bạo Chúa trên đài, chiều dài cơ thể chưa đến mười mét, nhìn có vẻ như vẫn chưa trưởng thành, dù vậy, vẫn hung uy lâm liệt.

“Không ngờ, vòng thứ hai lại là Khủng Long Bạo Chúa?”

Lão Lưu tỏ vẻ rất kinh ngạc: “Loại sinh vật thời viễn cổ này, cho dù là cường giả cấp bốn gặp phải nó, cũng có nguy hiểm đến tính mạng!”

Trần hội trưởng lập tức nói: “Triệu Tranh, còn có mấy đứa trẻ các cậu, vòng này cứ bỏ quyền đi!”

Triệu Tranh vốn còn đang nóng lòng muốn thử.

Nghe vậy, chỉ đành dừng lại: “Vâng, con biết rồi.”

Sư phụ đã lên tiếng, thân là đồ đệ, không thể không nghe.

Nhiệm Thiên Thiên tỏ vẻ có chút do dự.

Cô cảm thấy, tốc độ của mình đủ nhanh, cho cô một vũ khí, chưa chắc không thể giết chết tên to con này.

Tuy nhiên, cuối cùng cô vẫn quyết định nghe theo Trần hội trưởng, chuẩn bị bỏ quyền.

Vì không cần thiết phải liều mạng!

Bí cảnh toàn dân lần này, có đại lão như Tần Mộc Âm, cô thực ra nằm yên là được.

Thiệu Văn Tuệ thì càng không cần phải nói.

Vừa rồi ngay cả Captain America cũng suýt chút nữa không đánh thắng, đối mặt với sinh vật như Khủng Long Bạo Chúa, nếu cô lên đài, sợ rằng xác suất bị nuốt chửng trong một ngụm là rất lớn!

Lão Lưu suy nghĩ một chút, dứt khoát cũng nói: “Thầy cũng bỏ quyền vậy!”

Trần Nghiệp lập tức gật đầu: “Có thể bỏ quyền thì cứ bỏ quyền, bí cảnh lần này, không cần thiết mạo hiểm.”

Nói xong câu này, Trần Nghiệp lại nhìn về phía Đường Tử Trần: “Lớp trưởng, hay là, cậu cũng bỏ quyền đi?”

Thực ra.

Với thực lực hiện tại của Đường Tử Trần, đối phó với Khủng Long Bạo Chúa rất dễ dàng.

Trọng lượng của con Khủng Long Bạo Chúa này, nhiều nhất cũng không quá năm tấn.

Đường Tử Trần thậm chí có thể dùng niệm động lực khổng chế nó, đẩy ra khỏi đài.

Cho dù không đẩy được, chỉ cần nàg bay lên trời, Khủng Long Bạo Chúa cũng chỉ có thể bị động chịu đòn.

Nếu Đường Tử Trần lên đài, chắc chắn sẽ không có nguy hiểm gì.

Tuy nhiên, dù biết những điều này, Trần Nghiệp vẫn có chút lo lắng.

Chương 370 - Vòng Hai: Bá Chủ Thời Viễn Cổ!

Thấy Trần Nghiệp ra vẻ quan tâm, Đường Tử Trần không có chấp, gật đầu thuận theo nói: “Được, mình nghe cậu.”

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức mỉm cười.

Cuối cùng.

Quyết định lên đài, chỉ có ba người.

Là Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm, và Trần hội trưởng.

.....

Tình huống tương tự.

Đều xuất hiện trong các căn phòng khác.

Khủng Long Bạo Chúa vừa lên đài, đã dọa lùi không ít người.

Gà mờ thì không cần phải nói.

Nhiều cường giả cấp bốn, đều bị dọa đến muốn bỏ quyền.

Vì vậy!

Khi trận đấu chính thức bắt đầu, 64 đài, đợt đầu tiên lại chỉ có vài người lên đài.

Phần lớn đài, xuất hiện tình trạng trống rỗng.

Lúc này.

Đột nhiên ánh mắt Triệu Tranh ngưng tụ, nhìn về phía đài số 32.

Trên đài số 32, bóng dáng một thanh niên bước ra.

“Hửm? Tiểu tử trên đài số 32 đó, là đệ tử ký danh của sư bá, Trịnh Thủy Long.”

Trần hội trưởng cũng chú ý tới đài số 32, kinh ngạc nói: “Tiểu tử này lại lên đài?”

Mọi người nhao nhao nhìn về phía đài số 32.

Khi Trịnh Thủy Long xuất hiện trên đài, Khủng Long Bạo Chúa đối diện, lập tức lao về phía hắn.

Đùng ùng ùng...

Khủng Long Bạo Chúa bước đi một bước, mặt đất trên đài đều rung chuyển.

Cảm giác áp bức tràn ngập.

Sắc mặt của Trịnh Thủy Long, lại không hề sợ hãi.

Chờ Khủng Long Bạo Chúa đến gần, Trịnh Thủy Long rút cục động thủ.

Chỉ thấy hắn bước nhanh tới, chủ động xông về phía Khủng Long Bạo Chúa, sau đó khi cái miệng to như chậu máu của Khủng Long Bạo Chúa cắn về phía hắn, Trịnh Thủy Long lại kịp thời nhảy ra, một cước đá vào cằm của Khủng Long Bạo Chúa.

“Bành!”

Cú đánh này cảm giác va chạm rất mạnh!

Cái đầu to lớn của Khủng Long Bạo Chúa, lại bị đá ngẩng lên rất cao.

Tiếp theo.

Trịnh Thủy Long thi triển hết khả năng, lợi dụng bộ pháp linh hoạt, di chuyển bên cạnh Khủng Long Bạo Chúa, vừa né tránh răng nanh vuốt sắc bén của Khủng Long Bạo Chúa, vừa phản kích Khủng Long Bạo Chúa.

Chiêu thức công kích của hắn, đã không giới hạn ở hai tay.

Hai chân, vai, thậm chí là đầu... đều bị Trịnh Thủy Long coi như vũ khí.

“Kình tẩu toàn thân! Tiểu tử này, đã luyện thành Hóa Kình rồi!”

Trần hội trưởng cảm thán nói: “Khó trách sư huynh lại coi trọng hắn, tuổi còn trẻ đã có thể luyện thành Hóa Kình, quả thực là thiên tài!”

Triệu Tranh nghe vậy, hai mắt nhìn chăm chăm vào Trịnh Thủy Long trên màn hình.

Đều là người sở hữu thiên phú S3, hơn nữa còn là học sinh cùng khóa...

Tuy rằng hiện tại thực lực tổng hợp của hắn, hắn là vượt qua Trịnh Thủy Long không ít.

Nhưng đó đều là do điểm tiềm năng khổng lồ chồng chất lên.

Về cảnh giới võ đạo, Trịnh Thủy Long đã bỏ xa hắn.

Hắn vẫn là Âm Kinh, khoảng cách đến Hóa Kinh, còn kém không ít.

Nếu không phải Trần Nghiệp lần trước dẫn hắn cày cáp, các phương diện của Triệu Tranh, đều không bằng Trịnh Thủy Long.

Tuy nhiên.

Triệu Tranh cũng không nản lòng.

Hắn tin rằng, chỉ cần mình kiên trì khổ luyện, rồi sẽ có một ngày đuổi kịp Trịnh Thủy Long, thậm chí vượt qua hắn ta.

.....

Trịnh Thủy Long và Khủng Long Bạo Chúa đánh nhau ròng rã mười phút.

Trong mười phút này, ngay cả chính hắn cũng không nhớ rõ, đã công kích Khủng Long Bạo Chúa bao nhiêu lần.

Dù vậy, Khủng Long Bạo Chúa vẫn biểu hiện rất hung hãn, nhìn có vẻ không bị thương nặng.

Từ đó có thể thấy.

Tên to con này quả nhiên không hổ là bá chủ thời viễn cổ, sinh mệnh lực kinh người, hơn nữa da dày thịt béo, phòng ngự cực cao.

Điểm yếu duy nhất, có lẽ là không đủ linh hoạt, tốc độ cũng không nhanh.

Trịnh Thủy Long chính là lợi dụng điểm này, mới có thể kiên trì mười phút giành chiến thắng.

Mười phút đến.

Bí cảnh tự động phán định, Trịnh Thủy Long thắng trận đấu này, thành công tấn cấp.

Vì từ đầu đến cuối, đều là hấn dựa vào thân thủ nhanh nhẹn, công kích Khủng Long Bạo Chúa.

Còn Khủng Long Bạo Chúa chỉ dùng đuôi quẹt trúng Trịnh Thủy Long một lần.

Dù chỉ một lần quẹt trúng, cũng đánh cho Trịnh Thủy Long phun máu, suýt chút nữa rơi xuống đài.

Nói thật lòng.

Nếu không phải trên đài có giới hạn thời gian, tiếp tục đánh tiếp, chắc chắn người chết là Trịnh Thủy Long.

Vì Trịnh Thủy Long trong mười phút vừa rồi, đã tiêu hao một lượng lớn thể lực.

Chờ hấn thể lực cạn kiệt, Khủng Long Bạo Chúa một ngụm là có thể cắn chết hấn.

Qua trận chiến của Trịnh Thủy Long.

Mọi người nhìn rõ thực lực của Khủng Long Bạo Chúa.

Không hổ là bá chủ thời Thượng Cổ, quả thực rất đáng sợ!

Tên to con này, không chỉ sức mạnh to lớn, phòng ngự cũng kinh người, thân hình to lớn, như mình đồng da sắt.

Điểm yếu duy nhất, có lẽ là không đủ linh hoạt, tốc độ cũng không nhanh.

Trịnh Thủy Long chính là lợi dụng điểm này, mới có thể kiên trì mười phút giành chiến thắng.

Tiếp theo.

Vài cường giả cấp năm lên đài, kịch chiến với Khủng Long Bạo Chúa hồi lâu, cuối cùng mới có thể chém giết Khủng Long Bạo Chúa.

Trong đó trận chiến đặc sắc nhất, là một cường giả cấp năm họ “Tôn”, đại chiến Khủng Long Bạo Chúa!

Người này kết hợp thiên phú anh hùng, là Áo Ba Lỗ Tôn Giả, sức mạnh rất khủng bố, cuối cùng lại ôm lấy đuôi của Khủng Long Bạo Chúa, hét lớn một tiếng, như Tây Sở Bá Vương nhập thế, ném Khủng Long Bạo Chúa ra khỏi đài... khiến vô số người kinh hô.

Nói đến vị cường giả họ Tôn cấp năm này, Trần Nghiệp cũng quen biết.

Trước đó lúc tranh đoạt tinh hạch của Nguyên Tổ Ma, Trần hội trưởng từng mời người này giúp đỡ.

“Đã lâu không gặp, lão Tôn này, thực lực tăng lên không ít nha!”

Trần hội trưởng cười nói.

Không lâu sau.

Đến lượt Trần Nghiệp lên đài.

Một cánh cổng dịch chuyển, mở ra trước mặt Trần Nghiệp.

“Đài số 31.”

Trần Nghiệp đứng dậy, bước vào trong.

Mọi người nhao nhao tinh thần chấn động.

Trước đó Captain America không thể kiểm tra ra thực lực của Trần Nghiệp, hẳn là do Captain America quá yếu, hiện tại con Khủng Long Báo Chúa này, ít nhất cũng có thực lực tổng hợp 4+ cấp, chắc hẳn có thể khiến Trần Nghiệp biểu hiện nghiêm túc một chút chứ?

Mang theo suy nghĩ như vậy, lão Lưu, Tào Vũ và những người khác, đều nghiêm túc nhìn về phía đài số 31.

Tiếp theo.

Bóng dáng của Trần Nghiệp, xuất hiện trên đài.

Hắn vừa xuất hiện, lập tức thu hút vô số ánh mắt.

Quả thực là cái đầu trọc này, nhãn bóng đến mức không giống thật, quá chói mắt.

“Gầm!”

Khủng Long Báo Chúa nhìn thấy Trần Nghiệp xuất hiện, đột nhiên gầm lên một tiếng, âm thanh chấn động màng nhĩ, như sấm rền, sức xuyên thấu cực mạnh.

Trần Nghiệp lại không nói hai lời, nhẹ nhàng đánh ra một quyền...

“Hô!”

Như lời đình phong bạo trong nháy mắt quét qua đài.

Lập tức!

Khủng Long Bạo Chúa đối diện, cũng giống như kết cục của Captain America, thân thể đột nhiên phân giải, hóa thành mưa máu đầy trời, nhuộm đỏ toàn bộ mặt đất nửa bên đài.

Cuối cùng, chỉ còn lại một đôi chân to khỏe, vẫn còn ở nguyên vị trí.

Còn Trần Nghiệp đánh ra quyền này, liền không quay đầu lại, bước vào cánh cổng dịch chuyển, biến mất khỏi đài.

Toàn bộ quá trình, chưa đến ba giây!

.....

“Mẹ kiếp!! Lại là như vậy?”

“Mẹ nó, tên đầu trọc này là cái quỷ gì? Hắn sử dụng năng lực gì?”

“Ngay cả Khủng Long Bạo Chúa cũng có thể giết chết trong nháy mắt, năng lực của Trần công tử này, có chút quá đáng sợ rồi chứ?”

“Không phải... hắn không phải là dị năng hệ Hỏa cộng thêm thiên phú anh hùng cấp C sao? Sao lại nắm giữ năng lực đáng sợ như vậy?”

“Khó tin, con Khủng Long Bạo Chúa này ngay cả cường giả cấp năm cũng phải đánh nửa ngày, lại bị tên đầu trọc này đánh tan nát trong nháy mắt?”

“Các cậu nói xem, vừa rồi năng lực mà Trần công tử sử dụng, có phải là quyền phong không?”

Chương 371 - Không Giấu Nữa, Lật Bài! Ta Là Thiên Hạ Đệ Nhất

“Không thể nào! Nếu ngay cả quyền phong cũng mạnh như vậy, vậy nắm đầm thật sự của hắn, phải đáng sợ đến mức nào? Trên thế giới tuyệt đối không có người như vậy.”

Vô số tiếng nghị luận.

Vang lên trong các phòng khách của biệt thự.

Quả thực là quá trình chiến đấu của Trần Nghiệp, khiến người ta kinh ngạc.

Quá nhanh!

Captain America là vậy.

Khủng Long Bạo Chúa cũng vậy?

.....

Phòng 4145.

Nhìn thấy biểu hiện của Trần Nghiệp.

Các cán bộ cao cấp của Hiệp Hội Dị Năng, sắc mặt từng người bình tĩnh.

Từ khi Ba Lê Minh tiết lộ, con trai của Trần hội trưởng này, có thể dọa chạy Thú Vương, bọn họ đối với biểu hiện của Trần Nghiệp, đã có thể tiếp nhận.

Cũng chỉ có nhân vật cường hãn như vậy, mới có thể dọa chạy Thú Vương.

“Ngay cả Khủng Long Bạo Chúa cũng dễ dàng giải quyết như vậy sao? Quả nhiên không hổ là người sở hữu thiên phú S1.”

“Tiêu nhi tử của lão Trần, thật là quá lợi hại.”

“Khó trách, trước đó nhìn thấy lão Trần, luôn mặt mày hớn hở, ra vẻ cười ha hả, đây chính là người gặp chuyện vui tinh thần sáng khoái phải không?”

“Ha ha ha, nếu tôi là lão Trần, có đứa con trai như vậy, nằm mơ cũng có thể cười tỉnh!”

Nghe những tiếng nghị luận này, thân sắc Ba Lê Minh không đổi, không biết đang suy nghĩ gì.

.....

Phòng 857.

Khi Trần Nghiệp trở về, phát hiện đám bạn nhỏ của hắn, đều ra vẻ kinh ngạc, đang nhìn hắn.

Kể cả lão Lưu cũng vậy.

“Trần ca, vừa rồi anh dùng, là năng lực gì vậy?” Nhiệm Thiên Thiên mở miệng hỏi.

Trần Nghiệp không giấu giếm, thành thật nói: “À, chỉ là quyền phong thôi.”

Quyền phong?

Còn chỉ là?

Lão Lưu, Tào Vũ cùng những người khác giật mình.

Mọi người không phải là người không có kiến thức, rất rõ ràng muốn đánh ra quyền phong mạnh mẽ như vậy, vậy nắm đấm thật sự của Trần Nghiệp, lực bộc phát sẽ là không thể tưởng tượng nổi.

“Không phải chứ, lão Trần.” Tào Vũ nhin không được nói:

“Quyền phong mà cậu nói, là quyền phong mà chúng ta bình thường hiểu sao? Hay là cậu có dị năng gì?”

“Chỉ là quyền phong bình thường thôi.” Trần Nghiệp nói.

“Sao có thể như vậy?” Tào Vũ nghi ngờ: “Nếu ngay cả quyền phong của cậu cũng lợi hại như vậy, vậy một quyền thật sự của cậu, chẳng phải là tương đương với uy lực của vụ nổ hạt nhân sao?”

Sóng xung kích do vụ nổ hạt nhân tạo ra, nếu khoảng cách đủ gần, cũng có thể đánh nát Khủng Long Bạo Chúa.

Trần Nghiệp nghiêm túc suy nghĩ một chút, nói: “Chưa từng kiểm tra so sánh cụ thể, không rõ lắm.”

Tào Vũ nghe vậy, kinh hãi nhìn Trần Nghiệp.

Những người khác cũng gần như vậy.

Bọn họ không thể hiểu nổi, tại sao Trần Nghiệp lại có thực lực đáng sợ như vậy?

Lúc này.

Thiệu Văn Tuệ nhớ lại, trước đó khi mọi người nói đến ứng cử viên quán quân, Tần Mộc Âm lại nhìn về phía Trần Nghiệp, ý tứ đó hình như đã khẳng định, Trần Nghiệp sẽ giành quán quân.

Nghĩ đến đây, Thiệu Văn Tuệ liền nhỏ giọng hỏi: “Tần nữ... Tần đội trưởng, lần này cô chọn gia nhập Võ Đại đội, chẳng lẽ...”

Tần Mộc Âm cười gật đầu nói: “Đúng vậy, quán quân của bí cảnh toàn dân lần này, chắc chắn thuộc về Trần Nghiệp, tôi muốn nhận được thêm một ít phần thưởng điểm tiềm năng, tự nhiên phải ôm đùi.”

Mọi người giật mình.

Tuy nhiên, vẫn có chút khó tin.

Vì, Trần Nghiệp là bạn học của bọn họ, cùng tuổi cùng khóa với bọn họ.

Lần trước bọn họ gặp vận may lớn, bây giờ cũng chỉ có thực lực cấp bốn, như thiên tài luôn siêu thần như Đường Tử Trần, cũng chỉ là cường giả cấp năm.

Trong mắt Tào Vũ và những người khác, Trần Nghiệp nhiều nhất cũng chỉ ngang tầm với Đường Tử Trần mà thôi.

Nhưng bây giờ, bọn họ lại nghe được từ miệng của cường giả số một Hạ quốc, rằng bạn học của bọn họ, là người mạnh nhất toàn cầu...

Dù đôi lại là ai, e rằng cũng có chút không dám tin.

Kể cả lão Lưu, cũng vậy.

Tần Mộc Âm ánh mắt quét một vòng, cười nói: “Nếu các cậu không tin, thì cứ tiếp tục xem đi! Đối thủ mà bí cảnh sắp xếp, chắc chắn là càng ngày càng mạnh, có lẽ, chúng ta có cơ hội nhìn thấy, Trần Nghiệp thể hiện trận chiến với thực lực thật sự.”

“Nói thật lòng, bây giờ rút cuộc hấn mạnh đến mức nào, ngay cả tôi cũng không thể đoán được.”

Lời này vừa nói ra.

Lão Lưu, Tào Vũ và những người khác, cảm thấy tam quan đều bị đánh nát.

Bọn họ kinh ngạc nhìn Trần Nghiệp, đã không nói nên lời.

Còn Trần Nghiệp lại liếc mắt nhìn Tần Mộc Âm, sau đó xòe tay nói: “Đừng nghe Tần tử nói bậy, thực lực của tôi, cũng chỉ mạnh hơn các cậu một chút xíu thôi.”

Câu trả lời này, mọi người đương nhiên không hài lòng.

“Được rồi! Tôi lật bài!”

Trần Nghiệp bắt đắc dĩ nói: “Thực ra, thiên phú anh hùng mà tôi kết hợp, là S1! Chỉ cần hời là sẽ mạnh lên!”

Mọi người: “...”

Lúc này.

Trần hội trưởng đột nhiên đứng dậy, nói: “Đến lượt tôi, đài số 2!”

Nói xong.

Trần hội trưởng liền bước vào cánh cổng dịch chuyển.

Khi Trần hội trưởng xuất hiện trên đài, Khủng Long Bạo Chúa đối diện, lập tức phát động công kích.

Đùng! Đùng! Đùng!

Khủng Long Bạo Chúa nhanh chóng tiến về phía Trần hội trưởng.

Còn Trần hội trưởng đứng tại chỗ, lại đánh ra Hồ Hình Quyền.

“Gầm!”

Lập tức.

Hư ảnh mãnh hổ khổng lồ, xuất hiện sau lưng Trần hội trưởng, khiến Trần hội trưởng nhìn có vẻ thần uy khó lường.

Hành động này, hiệu ứng đặc biệt mười phần, trong nháy mắt thu hút ánh mắt của tất cả mọi người trong toàn trường.

Người tinh ý phát hiện, hư ảnh mãnh hổ mà Trần hội trưởng đánh ra, lại còn lớn hơn Khủng Long Bạo Chúa một đoạn.

“Gầm!”

Khủng Long Bạo Chúa cũng gầm lên một tiếng, lao về phía Trần hội trưởng.

Khủng Long Bạo Chúa xuất hiện trên đài, cũng giống như Captain America, đều là hai mắt đỏ tươi, hiển nhiên cũng bị bí cảnh xóa đi lý trí, không biết sợ hãi, chỉ còn lại bản năng săn mồi.

Khi cái miệng to như chậu máu của Khủng Long Bạo Chúa, cắn về phía Trần hội trưởng...

“Ong!”

Hai tay của Trần hội trưởng, đột nhiên trở nên đen như sắt.

Haki Vũ Trang!

Tiếp theo.

Trần hội trưởng vươn hai tay ra, đồng thời giữ chặt hàm trên và hàm dưới của Khủng Long Bạo Chúa, lại khiến cái miệng to lớn của Khủng Long Bạo Chúa, không thể ngậm lại.

Còn hư ảnh mảnh hổ sau lưng Trần hội trưởng, lại làm động tác há miệng, nhìn có vẻ, giống như một con mảnh hổ không lồ, cắn Khủng Long Bạo Chúa!

“Xoẹt!”

Một âm thanh xé rách, xuất hiện trên đài.

Trần hội trưởng lại cứng rắn xé toạc miệng của Khủng Long Bạo Chúa!

Máu chảy đầm đìa, thân hình to lớn của Khủng Long Bạo Chúa, cũng ầm ầm ngã xuống đất.

Nhìn thấy cảnh này, tất cả khán giả đang xem đều chấn động không thôi.

Cho đến khi Trần hội trưởng giành chiến thắng, xoay người rời khỏi đài, các loại tiếng nghị luận, mới nhanh chóng vang lên.

“Mẹ kiếp! Trần hội trưởng ngầu lòi!”

“Đây là công phu gì? Lại có thể đánh ra hình dạng mảnh hổ thật? Giống y như công phu trong tiểu thuyết thần thoại.”

“Không phải... Tôi nhớ Trần hội trưởng hình như là cao thủ cấp năm phải không? Tuyệt chiêu sở trường, cũng là kỹ năng thiên phú ‘Lưu Thủy Nham Toái Quyền’, từ khi nào lại trở nên

mạnh như vậy? Vừa rồi chiêu đó, đánh giá thực lực cấp sáu cũng được chứ?”

“Anh bạn, anh mới lên mạng à? Trần hội trưởng đã đột phá từ lâu rồi, trước tết năm ngoái ở Kinh Thành thiết tiệc, một chiêu đánh bại cao thủ cấp năm, danh chấn thiên hạ! Chuyện này anh không biết sao? Nhưng, Trần hội trưởng lại mạnh như vậy, cũng có chút năm ngoài dự liệu của tôi.”

“Chủ yếu vẫn là võ công mà Trần hội trưởng vừa sử dụng, hình như chưa từng xuất hiện trên thị trường, thật sự quá rung động.”

“Chẳng lẽ bọn họ có kỳ ngộ gì?”

Chương 372 - Thái Cực Tông Sư: Trương Tam Phong!

Không thể không nói.

Màn thể hiện vừa rồi của Trần hội trưởng, quả thực có chút kinh người.

Giờ phút này.

Ông ấy trở thành người nổi bật nhất toàn trường, thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

Rất nhiều người không biết, vượt qua bí cảnh số 30, sẽ có phần thưởng thêm, cho nên đối với tuyệt học mà Trần hội trưởng sử dụng ra, rất là kinh ngạc.

Trong phòng 4145.

Nhìn thấy màn thể hiện của Trần hội trưởng, rất nhiều cao tăng của Hiệp Hội Dị Năng, thậm chí sinh ra tâm tư hâm mộ ghen tị.

“Lão Trần chiêu này, thật đúng là bất phàm!”

“Con trai lợi hại thì thôi đi, ngay cả ông ấy thân làm cha, vậy mà cũng có thể tỏa sáng lần thứ hai?”

“Hiện tại thực lực của lão Trần, e rằng trong số những người cấp sáu, cũng thuộc hàng đỉnh cao rồi chứ?”

Vài vị cao tăng có quan hệ khá tốt với Trần hội trưởng, nhỏ giọng nghị luận.

Sau đó.

Có người thấy vẻ mặt Ba Lê Minh mang theo nụ cười, nhin không được hỏi: “Hội trưởng, trước đó tôi đã muốn hỏi rồi, ông và Trần hội trưởng, làm sao đều biết loại công phu thần kỳ này?”

Ba Lê Minh nghe vậy, thành thật nói: “Bí cảnh có một quy tắc, chỉ cần có thể an toàn vượt qua bí cảnh số ba mươi, là có thể nhận được phần thưởng thêm. Kháng Long Thập Bát Chương của tôi, còn có Bắc Đẩu Ngũ Hình Quyền của Trần hội trưởng, đều là vượt qua bí cảnh số 30 mà có được.”

Nghe được lời này, mắt mọi người sáng lên.

Bí mật như vậy, bọn họ vẫn là lần đầu tiên biết được.

Ngoài ra, mọi người có mặt, đều là cao thủ, cho dù là người yếu nhất, ít nhất cũng là người đã thành công xông qua hơn hai mươi bí cảnh, khoảng cách đến bí cảnh số 30 cũng không xa.

Lúc này nghe được bí mật như vậy, nhin không được có chút kích động.

“Hội trưởng, không phải nói, bí cảnh số 30 rất nguy hiểm sao?” Có người mở miệng hỏi: “Tôi nhớ, ngay cả Tàn đội trưởng cũng bị kẹt ở bí cảnh số 29 mấy năm liền!”

Ý tứ của câu nói này rất rõ ràng, chính là có chút không tin, Trần hội trưởng có thể vượt qua bí cảnh số 30.

Ba Lê Minh mỉm cười nói: “Bí cảnh số 30, có thể nhờ người giúp đỡ.”

Hai mắt mọi người lại sáng lên lần nữa.

Người vừa mở miệng kia, lập tức hỏi: “Hội trưởng, bí cảnh số 30 của lão Trần, là ông giúp ông ấy vượt qua?”

“Không.”

Ba Lê Minh lại lắc đầu: “Bí cảnh số 30 quả thực hung hiểm, bản thân tôi cũng suýt chút nữa không vượt qua được... Trần hội trưởng là nhờ con trai ông ấy giúp đỡ.”

Mọi người bùng tỉnh, lại hâm mộ không thôi.

Người ta có một đứa con trai lợi hại, bọn họ thì không có!

Phòng 857.

Khi Trần hội trưởng trở về, lập tức nhận được rất nhiều ánh mắt sùng bái.

Những người như Triệu Tranh, Tào Vũ, Nhậm Thiển Thiển, giờ phút này hầu như đã coi Trần hội trưởng như thần tượng!

Ngay cả Tần Mộc Âm, cũng có chút nhìn bằng con mắt khác.

Cô không ngờ, mới một khoảng thời gian không gấp, Trần hội trưởng vậy mà trở nên lợi hại như vậy.

Đồng thời, đối với quyết định gia nhập Đội Võ Đại lần này của mình, Tần Mộc Âm càng thêm cảm thấy chính xác.

Nếu cô không phấn đấu tiến lên, e rằng không bao lâu nữa, những người vượt qua cô, sẽ ngày càng nhiều.

...

Bí cảnh lần này, và bí cảnh lần trước, đối thủ hoàn toàn khác nhau.

Lần trước là so tài với người của mình, nếu như vận khí tốt, luôn luôn gặp phải kẻ yếu, là có thể tiếp tục thành công tấn cấp.

Mà lần này, đối thủ là cố định, cho nên không thể tiếp tục dựa vào vận may nữa.

Muốn tấn cấp, chỉ có thể dựa vào thực lực của bản thân.

Thoắt cái.

Lại mười ngày trôi qua.

Vòng loại thứ hai kết thúc.

Khủng Long Bạo Chúa xuất hiện ở vòng này, đã loại bỏ một lượng lớn người.

Thậm chí rất nhiều kẻ yếu, bị dọa đến trực tiếp bỏ quyền, căn bản không dám lên đài.

Sợ bị một ngụm cắn chết!

Hiện tượng này, cũng không phải là không có...

Hôm nay.

Là ngày bắt đầu vòng thứ ba.

Mọi người đã sớm tập hợp ở phòng khách.

Sau đó, mọi người phát hiện, lôi đài trong màn hình toàn cảnh, có chút thay đổi.

Trước đó là 64 lôi đài, lúc này đã biến thành 20 cái.

Ngoài ra, diện tích của mỗi lôi đài, tiếp tục tăng lên, hầu như đã đạt tới hơn một nghìn mét vuông.

Sự thay đổi như vậy, khiến người ta nhìn không được phỏng đoán, chẳng lẽ đối thủ của vòng thứ ba, sẽ xuất hiện quái vật lớn hơn đáng sợ hơn?

Mười phút sau.

Vòng loại thứ ba bắt đầu!

Chỉ thấy trên mỗi lôi đài, xuất hiện thân ảnh giống nhau.

Ngoài dự đoán, lần này thân ảnh xuất hiện, không phải là sinh vật khổng lồ như mọi người tưởng tượng, mà là một con người bình thường, hơn nữa còn là một ông lão.

Ông lão này mặc trường bào màu xám, một bộ trang phục người xưa, phía sau lưng áo, thêu một bức đồ hình Âm Dương Thái Cực. Ngoài ra, ông lão tuổi đã rất cao, tóc hoàn toàn bạc trắng, được chải gọn gàng, búi thành kiểu tóc đạo sĩ.

Ông lão khí chất bất phàm, cho dù là ngoại hình hay khí chất, đều có chút thoát tục, tiên phong đạo cốt.

Đáng tiếc là, hai mắt của ông lão cũng đỏ tươi, phá hỏng vẻ đẹp tổng thể.

Tuy đối thủ vòng thứ ba, là một ông lão tuổi tác rất lớn, nhưng, không có ai dám coi thường ông ta.

Kẻ ngốc cũng biết, đối thủ do bí cảnh sắp xếp, chỉ sẽ càng ngày càng mạnh, không thể nào càng ngày càng yếu.

Cho nên, ông lão này nhất định lai lịch không nhỏ!

...

Trong phòng 857.

Trần Nghiệp nhìn thấy ông lão này, cảm thấy có chút quen mắt, trong lòng rất nhanh hiện lên một cái tên.

“Vậy mà là ông ta!” Trần hội trưởng đột nhiên mở miệng, trên mặt lộ ra một tia ngưng trọng: “Võ Đang Trương Tam Phong!”

Nghe được lời nói của cha, Trần Nghiệp lộ ra vẻ mặt “quả nhiên như vậy”.

Thật sự là vị người sáng lập Thái Cực Quyền kia.

“Su phụ.” Triệu Tranh hỏi: “Ông lão này, rất lợi hại sao?”

Trần hội trưởng gật đầu, nghiêm túc nói: “Trước đây ta từng gặp ông ta trong bí cảnh, rất lợi hại, lúc đó ta đã đạt tiêu chuẩn thực lực cấp năm, lại không phải là đối thủ của ông ta. Thái Cực Quyền mà người này đánh, đã đến mức xuất thần nhập hóa rồi.”

Thái Cực Quyền, là một loại trong quốc thuật, Triệu Tranh và Trần hội trưởng đều biết.

Nghe được lời này, sắc mặt của Triệu Tranh, cũng trở nên nghiêm túc, nhìn ông lão trên lôi đài, có chút muốn thử sức.

Đáng tiếc, vòng trước hắn đã bỏ quyền, không thể lên sân nữa.

Mà Trần Nghiệp nghe được lời này, có chút buồn cười.

Trương Tam Phong là người sáng lập Thái Cực Quyền, đương nhiên lợi hại!

Đương nhiên, trong quốc thuật Thái Cực Quyền của thế giới này, không có cái tên Trương Tam Phong, cho nên rất nhiều người không biết Trương Tam Phong là ai.

Rất nhanh.

Trận đấu bắt đầu.

Có người lên lôi đài.

Đợt đầu tiên lên sân, cơ bản đều là cường giả cấp bốn, chỉ có hai người là cấp năm.

Ánh mắt của mọi người, hướng về một cường giả cấp năm.

Người này tên là Chu Truyền Văn, từng đánh chết vài con quái vật cấp bốn, trong số cường giả cấp năm, cũng coi như có chút danh tiếng, không ít khán giả đều biết.

Mà thiên phú anh hùng hấn ta kết hợp, giống như Nhậm Thiển Thiển, cũng là S12, chính là Cảnh Khuyển Nhân, tốc độ hơn người.

Hầu như vừa lên lôi đài, Chu Truyền Văn liền phát huy ưu thế về tốc độ của mình, xông về phía Trương Tam Phong.

Mà Trương Tam Phong thì hơi nâng hai tay lên, ôm tròn về ngực, chỉ là một khởi thủ thức đơn giản, vậy mà đánh ra một hư ảnh Thái Cực Âm Dương!

Tất cả những người đang xem trận đấu, dường như đều nhìn thấy một bức đồ hình Thái Cực, từ từ mở ra.

Trương Tam Phong, quả không hổ là nhất đại tông sư!

Chương 373 - Thái Cực Tông Sư: Trương Tam Phong! (2)

“Phập!”

Chu Truyền Văn tốc độ cực nhanh, một quyền đánh trúng vào vai trái của Trương Tam Phong.

Chỉ là, hắn ta còn chưa kịp vui mừng, liền thấy vai Trương Tam Phong run lên, lực đạo trên năm đấm của hắn ta, vậy mà đã bị hóa giải.

Tiếp theo.

Một tay của Trương Tam Phong như quỷ mị, nhanh chóng nắm lấy cổ tay của Chu Truyền Văn.

Chu Truyền Văn lập tức biến sắc.

Bởi vì hắn ta phát hiện, sau khi bị Trương Tam Phong nắm lấy, toàn bộ vai phải của hắn ta, đều tê dại, mất đi khả năng kháng chế.

Sau đó, liền thấy tay trái Trương Tam Phong kéo một cái, vai húc một cái, Chu Truyền Văn liền bay ra ngoài...

Trực tiếp bay ra khỏi lôi đài!

Một cường giả cấp năm, vậy mà chỉ trong một chiêu, đã bị đánh ra khỏi lôi đài.

Những cường giả cấp bốn khác, thua còn nhanh hơn!

Quả nhiên không hổ là Thái Cực Tông Sư!

May mà Trương Tam Phong không phải là người khát máu, cho dù bị xóa đi lý trí, ra tay cũng không ngoan độc, cơ bản đều là đánh người ta ra khỏi lôi đài.

Nếu như mười Trương Tam Phong vừa rồi, toàn bộ ra tay giết chết, e rằng mười người đợt đầu tiên, ít nhất cũng phải chết vài người.

...

Nhìn thấy màn thể hiện của Trương Tam Phong.

Tất cả mọi người ở hiện trường, đều là mặt mày thất sắc!

Lúc này mọi người mới hiểu, đợt này, e rằng cường giả cấp năm, cũng sẽ bị loại không ít.

Trong số những người lên sân đợt thứ hai, có một cường giả mà mọi người rất quen thuộc.

Tổng hội trưởng của Hiệp Hội Dị Năng: Ba Lê Minh!

Nhìn thấy Ba Lê Minh lên sân, mọi người đều phấn chấn tinh thần!!

Mọi người đều biết, phong cách chiến đấu của Ba Lê Minh, thích sử dụng võ công cương mãnh, ví dụ như Bát Quái Chương, Hình Ý Pháo Quyền vân vân.

Mà Trương Tam Phong trên lôi đài, phong cách chiến đấu dường như nghiêng về nhu kinh.

Một cương một nhu va chạm, chắc chắn sẽ rất đặc sắc.

Nhưng trên thực tế.

Không phải như vậy!

Sau khi Ba Lê Minh lên sân, dường như hơi thấy hay liền muốn học, vậy mà cũng sử dụng Thái Cực Quyền, đối chiến với Trương Tam Phong.

Vừa lên sân, Ba Lê Minh liền sử dụng “Cung Bộ Xuyên Chương”, nhanh chóng tiếp cận Trương Tam Phong. Trương Tam Phong đáp trả bằng “Hư Bộ Giá Quyền”, trọng tâm cơ thể dời sang bên phải, giá quyền bảo vệ bản thân, sau đó mượn lực bàng giá đối phương.

Hai bên cứ như vậy giao thủ.

Ba Lê Minh cũng không dựa vào thực lực mạnh hơn mà “ức hiếp” người ta.

Mà là dùng quốc thuật Thái Cực Quyền thuần túy, để so tài với Trương Tam Phong.

Trương Tam Phong là nhất đại tông sư.

Ba Lê Minh cũng là quốc thuật tông sư!

Vì vậy.

Tiếp theo, hai bên người đẩy ta giá, mượn lực đánh lực, vậy mà nhất thời đánh ngang tay.

Tuy nhiên, có thể nhìn ra rõ ràng, lộ số Thái Cực Quyền của hai bên, có sự khác biệt rất lớn.

Ba Lê Minh sử dụng, đa số là “Trần Thức Thái Cực Quyền” trong quốc thuật, nhu trung đới cương, lực bộc phát mạnh!

Mà Thái Cực Quyền mà Trương Tam Phong sử dụng, hầu như đã phát huy “mượn lực đánh lực”, “tứ lạng bát thiên cân” đến mức tận cùng, không nhìn ra bất kỳ lộ số của môn phái quốc thuật nào.

Chỉ có Trần Nghiệp biết.

Trương Tam Phong là nhân vật hư cấu trong thế giới võ hiệp, đương nhiên khác với Thái Cực Quyền trong thế giới hiện thực.

Trận chiến này của hai bên, hầu như đã đánh gần mười phút.

Cuối cùng, Ba Lê Minh vẫn sử dụng thực lực thật sự của mình, đánh bại Trương Tam Phong, giành được thắng lợi.

Sau khi chiến thắng, Ba Lê Minh, không lập tức trở về, mà hướng về phía Trương Tam Phong, chấp tay hành lễ, bày tỏ sự kính ý, sau đó mới rời khỏi lôi đài.

Quả nhiên là một kẻ cuồng võ!

Hành vi của Ba Lê Minh, cũng đủ chứng minh, thực lực của Trương Tam Phong, đã nhận được sự công nhận của ông.

...

Trận đấu vẫn đang tiếp tục.

Khi phát hiện Trương Tam Phong rất ít khi ra tay giết người, những người lên sân ở vòng này liền nhiều hơn.

Mặc dù vậy, vẫn là người bị loại nhiều, người có thể thành công tấn cấp ít.

Hai tiếng sau.

Đến lượt Tàn Mộc Âm lên sân.

Cô không phải cao thủ quốc thuật, cũng không có hứng thú chơi trò so tài với Trương Tam Phong, chỉ vung tay lên, liền

đưa Trương Tam Phong ra khỏi lôi đài, nhẹ nhàng giành chiến thắng.

Đến buổi chiều.

Cuối cùng cũng đến lượt Trần Nghiệp lên sân.

Tất cả mọi người lập tức nhìn về phía lôi đài mà Trần Nghiệp đang ở.

“Tốt! Đầu trọc đại lão lại lên sân rồi.”

“Không biết lần này, hắn còn có thể một quyền giải quyết đối thủ không?”

“Hừ hừ, ông lão này ngay cả cường giả cấp năm cũng có thể dễ dàng đào thải, ta không tin Trần công tử còn có thể dễ dàng thắng lợi.

“Hắn lần này nếu còn có thể một chiêu giải quyết đối thủ, ta liền ăn cả cái ghế sô pha!”

“Hô!”

Đối mặt với Trương Tam Phong, Trần Nghiệp vẫn là một quyền thường thường không có gì lạ.

Chỉ có điều.

Đối thủ lần này, không giống như hai người trước đó đơn giản như vậy.

Trương Tam Phong dường như rất nhạy bén, phản ứng nhanh nhạy đối với nguy cơ sắp đến.

Trước khi quyền phong của Trần Nghiệp ập tới, Trương Tam Phong vậy mà đã kịp thời phản ứng, hai tay cùng ra, đánh ra một hư ảnh Thái Cực Đồ, muốn ngăn cản quyền phong.

Đáng tiếc!

Trương Tam Phong đã đánh giá thấp cường độ quyền phong của Trần Nghiệp.

Hay nói cách khác, đối mặt với quyền phong nhanh như vậy của Trần Nghiệp, đây là biện pháp ứng phó duy nhất mà Trương Tam Phong có thể nghĩ ra.

Khi quyền phong gào thét lướt qua.

Hư ảnh Thái Cực Đồ mà Trương Tam Phong đánh ra, lập tức bị thổi tan. Toàn thân ông ta, cũng theo đó bay ngược ra ngoài, trực tiếp bay ra khỏi sân, đang ở giữa không trung, quần áo trên người, đã bị rách nhiều chỗ, vừa rơi xuống đất liền phun ra một ngụm máu lớn, vô cùng chật vật.

Không còn chút nào phong thái tông sư trên lôi đài nữa.

Trần Nghiệp lúc này.

Mới thực sự có phong thái của Đầu Trọc Đại Ma Vương.

Cho dù chỉ là quyền phong của quyền thường, cũng thế không thể đỡ!

Tuy nhiên, màn thể hiện của Trương Tam Phong, mạnh hơn nhiều so với hai người trước đó.

Ít nhất là không bị đánh nát.

Đây là bởi vì, vào thời khắc máu chót, Trương Tam Phong đã sử dụng nhu kinh trong Thái Cực Quyền, thành công hóa giải phần lớn lực sát thương của quyền phong.

Dù sao thì.

Trần Nghiệp vẫn là lên sân không quá ba giây, liền nhẹ nhàng giành chiến thắng.

Mọi người: "..."

"Móa! Bất kỳ đối thủ nào cũng chỉ một quyền?"

"Tên đầu trọc này, có phải là phát hiện ra lỗ hổng của Bí Cảnh Toàn Dân, sau đó đang gian lận không?"

"Người gian lận một cái cho ta xem thử?"

"Đây rốt cuộc là năng lực gì? Uy lực sao lại mạnh như vậy?"

"Tôi thấy giống như là quyền phong."

"Nếu thật sự là quyền phong, vị công tử nhà Trần hội trưởng này, vậy thì đúng là thâm bất khả trắc rồi."

"Không thể nào! Chỉ là một người có thiên phú anh hùng cấp C, sao có thể ngay cả quyền phong cũng mạnh như vậy?"

...

Vòng loại thứ ba, chỉ kéo dài năm ngày.

Khi vòng loại thứ ba kết thúc, số người thành công tấn cấp, chỉ còn lại hơn trăm người.

Giờ phút này, rất nhiều người không còn quan tâm ai tấn cấp nữa, mà là quan tâm tên đầu trọc kia, rốt cuộc cực hạn ở đâu?

Chẳng lẽ hắn thật sự chuẩn bị, một quyền đánh xuyên qua toàn bộ Bí Cảnh Toàn Dân?

Năm ngày sau.

Vòng thứ tư bắt đầu.

Vòng này lại có thay đổi mới, lôi đài chỉ còn lại bốn cái, hơn nữa mỗi lôi đài, tiếp tục được mở rộng.

Mà đối thủ do bí cảnh sắp xếp lần này, vẫn là con người.

Là một người phụ nữ.

Một người phụ nữ phương Tây trông rất xinh đẹp.

Chương 374 - Lần này, người nên thể hiện thực lực thật sự rồi chứ?

Đối phương mặc một bộ giáp mềm mang đậm phong cách châu Âu, hầu như chỉ che đi những bộ phận quan trọng. Làn da lộ ra bên ngoài, là màu lúa mì khỏe mạnh. Ngũ quan của người phụ nữ rất tinh xảo, nhưng không mất đi vẻ anh khí, một đôi chân dài, thon dài thẳng tắp, rất thu hút ánh nhìn của người khác.

Chỉ thấy tay phải cô ta cầm kiếm, tay trái cầm khiên, trông rất oai phong凛冽!

Bên hông cô ta, còn đeo một sợi dây thừng màu vàng kim.

Nữ chiến sĩ này vừa xuất hiện, lập tức gây ra tiếng thảo luận sôi nổi trên toàn trường.

“Hít hà! Cô nàng này ngon nha!”

“Đôi chân dài này, tôi có thể chơi một năm.”

“Cho dù là vóc dáng hay là khuôn mặt, đều là gu của tôi!”

“Nữ chiến sĩ này, trông có chút quen mắt... Móa! Cô ta hình như là Wonder Woman trong bí cảnh số mười mấy!”

“Đúng là Wonder Woman, mẹ kiếp, bí cảnh vậy mà cũng sao chép cô ta lại đây? Cô nàng này có thể là một cường giả siêu cấp đó!”

...

Không ít người, nhận ra nữ chiến sĩ trên lôi đài, chính là Wonder Woman.

Trong phòng 857.

Nhìn thấy Wonder Woman xuất hiện, bầu không khí lập tức trở nên ngưng trọng.

“Vậy mà là người phụ nữ này!”

Lão Lưu tỏ ra rất bất ngờ.

Tào Vũ lập tức hỏi: “Lão sư, người phụ nữ này là ai? Rất lợi hại sao?”

“Biệt hiệu của cô ta trong bí cảnh là Wonder Woman, thân phận thật sự không rõ.” Lão Lưu trả lời: “Là một anh hùng chính nghĩa, nghe nói còn là bán thân tộc, thực lực vô cùng khủng bố, ít nhất là cường giả cấp sáu.”

Nghe được lời này.

Triệu Tranh và những người khác, đều kinh ngạc nhìn người phụ nữ trên màn hình.

Tần Mộc Âm nói: “Đúng là cấp sáu, hơn nữa còn là cường giả trong số những người cấp sáu, trong thế giới của cô ta, chỉ có người Krypton biết bay kia, mới có thể hoàn toàn áp chế cô ta.”

Nhậm Thiên Thiển nhin không được nói: “Xem ra, đối thủ do bí cảnh sắp xếp, mỗi vòng đều sẽ mạnh hơn một cấp. Captain America đại khái là cấp ba thâm niên, Khung Long Bạo Chúa vị thành niên là cấp 4+, Trương Tam Phong là cấp 5+, mà Wonder Woman này, chính là cấp 6+. Chẳng lẽ vòng tiếp theo, còn sẽ sắp xếp cường giả cấp 7+ sao?”

Nghe được lời nói của Nhậm Thiên Thiển.

Mọi người như có điều suy nghĩ.

Lão Lưu nói: “Nói không chừng vòng loại khu vực, người phụ nữ này, hẳn là vòng cuối cùng! Trong nước có thể thắng cô ta, e rằng không có mấy người...”

Trần Nghiệp đột nhiên mở miệng: “Cha, hay là vòng này, cha bỏ quyền đi?”

Hắn nhìn ra được, thực lực của Trần hội trưởng, đại khái cũng là cường giả trong số những người cấp sáu, đối chiến với Wonder Woman, vẫn rất nguy hiểm.

Trần hội trưởng nghe vậy đầu tiên là sửng sốt, sau đó suy nghĩ một chút, liền đồng ý.

“Được, người phụ nữ này quả thực lợi hại, cha sẽ không lên sân nữa.”

Sở dĩ đồng ý nhanh chóng như vậy, là bởi vì lần này ông ấy đến đây, vốn là mang theo tâm lý nằm thắng.

Nếu không phải lúc trước đối chiến với Trương Tam Phong, còn có chút nắm chắc, nói không chừng lúc trước ông ấy đã muốn bỏ quyền rồi.

...

Trận đấu bắt đầu.

Lần này.

Tần Mộc Âm là người đầu tiên lên sân ở đợt đầu tiên.

Khi công địch chuyển xuất hiện, Tần Mộc Âm không chút do dự bước vào lôi đài.

Chỉ còn lại bốn lôi đài, cũng không cần báo số nữa.

Dường như biết Wonder Woman lợi hại, Tần Mộc Âm vừa lên sân, liền ra tay trước, toàn thân sáng lên ánh sáng xanh, dùng niệm động lực, khống chế Wonder Woman.

Điều đáng kinh ngạc là.

Dưới sự áp chế của niệm lực cường đại của Tần Mộc Âm, Wonder Woman vậy mà vẫn có thể hành động, cô ta giờ khiên lên trước người, từng bước từng bước, khó khăn đi về phía Tần Mộc Âm.

Mỗi bước đi, mặt đất lồi đài, đều xuất hiện vết nứt!

Nhìn đôi mắt đỏ tươi kia, Tần Mộc Âm không muốn dây dưa với cô ta, trực tiếp dùng toàn bộ niệm động lực, đem cả người Wonder Woman lấn đất đá, toàn bộ hất bay, rơi ra ngoài sân.

Tần Mộc Âm chiến thắng.

Tuy nhiên.

Sắc mặt của Tần Mộc Âm, không được tốt lắm.

Không chế một Wonder Woman, đã cần cô phát huy toàn bộ thực lực rồi.

Nếu đối thủ gặp phải ở vòng tiếp theo mạnh hơn, cô phải làm sao?

Lúc này.

Tần Mộc Âm vô cùng may mắn, mình đã gia nhập đội của Trần Nghiệp.

Nếu không, rất có thể Bí Cảnh Toàn Dân lần này, cô ngay cả top 3 cũng khó vào...

Đến lúc đó, thì có chút mất mặt rồi.

...

Wonder Woman quả thực lợi hại.

Trong trận đấu loại ngày đầu tiên của vòng thứ tư.

Hầu như chỉ có một mình Tần Mộc Âm tấn cấp.

Rất nhiều cường giả cấp năm nổi tiếng, đều bị Wonder Woman dễ dàng đánh bại.

Thậm chí còn có một cường giả cấp năm xui xẻo, không kịp nhận thua, đã bị Wonder Woman chém chết trên lôi đài.

Ngay cả cường giả cấp sáu, cũng rất ít người là đối thủ của Wonder Woman.

Cô ta không chỉ lực lượng vô cùng, còn có thân thể cứng rắn không thể phá hủy, tốc độ lại càng nhanh nhẹn vô cùng, cũng coi như là một chiến sĩ không có điểm yếu.

Ngày thứ hai.

Trận đầu tiên, đến lượt Trần Nghiệp.

Khi Trần Nghiệp xuất hiện trên lôi đài, mọi người đều phấn chấn tinh thần.

“Tốt! Đầu trọc đại lão lại lên sân rồi.”

“Lần này đối thủ của anh ta, có thể không dễ dàng chiến thắng như vậy đâu.”

“Wonder Woman, sự tồn tại của bán thần tộc, tôi không tin, tên đầu trọc này, vẫn có thể đánh bại trong một quyền.”

“Hy vọng lần này, có thể nhìn thấy thực lực thật sự của anh ta.”

Wonder Woman quả thực rất lợi hại.

Trong Liên Minh Công Lý, nếu chỉ luận chiến lực, cô ta còn mạnh hơn cả Aquaman, vững vàng đứng thứ hai.

The Flash chỉ là tốc độ nhanh, lực chiến đấu chắc chắn không bằng Wonder Woman.

Tuy nhiên.

Dù là Wonder Woman, hay The Flash, trong Liên Minh Công Lý, kỳ thực đều chỉ là vật trang trí của Superman mà thôi...

Tùng ở Trái Đất, Trần Nghiệp rất thích vị nữ anh hùng này.

Cho nên.

Để tỏ lòng kính trọng.

Một quyền này, hẳn dùng tới chín phần lực.

“Bá!”

Vô số người vây quanh, đều nghe thấy tiếng nổ chấn động toàn trường.

Sau đó, mọi người có thể thấy, hư không phía trước Đầu Trọc Đại Ma Vương kia, như bị xé rách, cư nhiên xuất hiện một mảng lớn vết nứt không gian màu đen.

Tiếp đó, cuồng phong khủng khiếp, quét ngang trên võ đài.

Ngay cả võ đài kiên cố, trong nháy mắt, cũng bị hủy diệt một mảng lớn!

Như một ổ bánh mì bị gặm mất một miếng lớn.

Về phần Wonder Woman, ý thức chiến đấu còn kinh người hơn cả Trương Tam Phong.

Gần như ngay khoảnh khắc Trần Nghiệp xuất quyền, cô ta dường như đã ý thức được nguy hiểm, lập tức ném Thí Thần Chi Kiếm và lá chắn trong tay, sau đó hai tay nắm chặt thành quyền, đan chéo nhau, dùng một đôi hộ oản trên tay, hung hăng va vào nhau.

Hộ oản trên tay Wonder Woman, không phải là vật phàm.

Tên của nó là “Vòng tay Atlas”, còn gọi là Vòng tay Thần Lực, xuất phát từ tay của Thần Thợ Rèn “Hephaestus”, vật liệu chế tạo, là tấm khiên da dê của Zeus, sở hữu sức mạnh thần kỳ.

Nó có thể giúp Diana, trong nháy mắt giải phóng thần lực trong cơ thể, hình thành một làn sóng xung kích mãnh liệt.

Trong phim, sóng xung kích Diana đánh ra bằng Vòng tay Thần Lực, thậm chí còn đánh bại Chiến Thần Ares!

“Ong!”

Sóng xung kích khủng khiếp, phát ra từ hai cánh tay của Diana, đánh về phía cuồng phong của Trần Nghiệp.

Trong nháy mắt.

Toàn bộ võ đài đều được chiếu sáng bởi thần lực của Diana!

Cường độ công kích của chiêu này, đã đạt tới cấp bảy, cũng là chiêu mạnh nhất của Wonder Woman.

Nếu là Trần Nghiệp trước khi Saitama nhập mộng, gặp phải chiêu này của Wonder Woman, nói không chừng thật sự có thể ngăn cản được quyền phong của hắn.

Chương 375 - Giết Muội Chứng Đạo! Đánh Người Như Trồng Hành

Đáng tiếc là.

Trần Nghiệp sau khi Saitama nhập mộng, sức mạnh đã khác xưa.

Nếu phải dùng từ ngữ đủ đẳng cấp để hình dung, thì đó chính là, Trần Nghiệp đã lĩnh ngộ “Lực lượng pháp tắc”! Cho nên!

Khi sóng xung kích của Wonder Woman, va chạm với quyền phong của Trần Nghiệp, gần như không trụ được một giây, liền bị đánh tan trong nháy mắt.

Tuy nhiên, chiêu này của Wonder Woman, cũng không phải là hoàn toàn không có hiệu quả.

Ít nhất cũng đã làm suy yếu quyền phong khủng khiếp của Trần Nghiệp.

Chờ đến khi quyền phong giáng xuống người Wonder Woman, cũng chỉ có thể cuốn cô ta bay đi, không đủ sức hủy diệt thân thể bán thần của Wonder Woman.

“Phụt!”

Bộ quần áo giáp mềm trên người Wonder Woman, dường như không chịu nổi sự va chạm của cuồng phong, đột nhiên nổ tung.

Vô số LSP hai mắt sáng lên, còn tưởng rằng có thể được miễn nhiễm, kết quả lại thấy, bên trong giáp mềm, còn có nội y...

Khi Wonder Woman bay ra khỏi võ đài, đồng nghĩa với việc Trần Nghiệp một lần nữa giành chiến thắng.

Hơn nữa, lại là đánh bại đối thủ bằng một quyền từ xa!

Trong lúc thời gian.

Toàn trường im lặng một lát.

Cho đến khi Trần Nghiệp xoay người bước vào cổng dịch chuyển, rời khỏi võ đài, các loại tiếng bàn tán, mới dần dần vang lên.

“Mẹ kiếp!! Lại là một quyền?”

“Được được được, cứ chơi kiểu này hả? Tôi muốn tố cáo hãn gian lận!”

“Ngay cả thân thể bán thần của Wonder Woman, cũng không thể chống đỡ nổi một quyền của tên đầu trọc này sao? Con trai

của Trần hội trưởng này, rốt cuộc là quái vật gì?”

“Tuy nhiên, một quyền của Trần công tử lần này, có chút khác biệt so với trước đó, dường như đã dùng toàn lực, xem ra, nếu có đối thủ mạnh hơn nữa, sẽ có thể ép ra thực lực thực sự của hắn.”

“Trần công tử sử dụng, chẳng lẽ thật sự là quyền phong sao? Nếu thật sự là quyền phong, mà đã có uy lực lớn như vậy, vậy nắm đầm thật sự của hắn, phải khủng bố đến mức nào?”

“Tôi vẫn không thể hiểu nổi, một người có thiên phú anh hùng cấp C, dựa vào cái gì mà lại có thực lực mạnh như vậy?”

“Bây giờ tôi nghi ngờ, Tần đội trưởng gia nhập Võ Đại Đội, căn bản không phải là để mang Đường nữ thần nắm thắng, mà là vì bản thân muốn nắm thắng...”

“Đúng vậy! Tên đầu trọc này, e là đang nhắm tới chức vô địch Bí Cảnh Toàn Dân lần này.”

...

Phòng 4145.

Nhìn thấy bóng dáng Trần Nghiệp biến mất trên võ đài, có người không nhịn được nói: “Ngay cả cấp sáu cũng không đỡ nổi quyền phong của hắn sao? Con trai của lão Trần, chẳng lẽ đã thành thần rồi sao?”

“Thần? Theo tôi thấy, một số thần linh trong bí cảnh, còn chưa đủ cho tên nhóc này đánh một quyền.”

“Tên đầu trọc này, quả thực đã đạt đến mức độ mà chúng ta không thể hiểu nổi.”

“Đúng rồi, trước đó tôi nghe nói, có thể sẽ có người ngoài hành tinh tấn công hành tinh của chúng ta, cấp trên để phòng ngừa nhân loại bị diệt vong, đã đặc biệt điều động một lượng lớn tài nguyên, chuẩn bị chế tạo tàu vũ trụ để chạy trốn! Tôi nói cho mà biết, có tên nhóc này ở đây, người ngoài hành tinh đến, cũng phải ăn hai quyền của hắn!”

Mọi người bàn tán vài câu.

Sau đó, bọn họ phát hiện, Ba Lệ Minh đột nhiên đứng dậy.

Đến lượt Ba Lệ Minh lên sàn.

Mọi người lập tức im lặng, chăm chú nhìn về phía võ đài.

Dù sao, bọn họ gần như đều đã bị Wonder Woman loại, hy vọng cuối cùng của Bí Cảnh Toàn Dân lần này, chính là Ba hội trưởng của bọn họ!

Mà Ba Lệ Minh cũng không làm bọn họ thất vọng.

Sau khi lên đài, Ba Lệ Minh tay không tác sát, chỉ dùng vài chiêu, đã đánh cho Wonder Woman học máu bay ngược, ngay cả khiên cũng bị đánh nát.

Theo một ý nghĩa nào đó, Phá Toái Hư Không Kiến Thần Bất Hoại, quyết định cường giả, chính là phạm nhân chi thần!

Còn về thanh Thí Thần Chi Kiếm sắc bén trong tay Wonder Woman, Ba Lệ Minh thậm chí không cần né tránh, tay không cũng có thể đỡ được.

Người tinh mắt có thể phát hiện, lòng bàn tay của Ba Lệ Minh cũng có thể giống như Trần hội trưởng, trong nháy mắt trở nên đen như sắt, kim cương bất hoại.

Rõ ràng.

Trần hội trưởng đã truyền Haki Vũ Trang cho Ba Lệ Minh.

Một lát sau.

Wonder Woman ngã xuống đất, lại một lần nữa đứng dậy.

Đối thủ do bí cảnh sắp xếp, đều là những tồn tại không có lý trí, chỉ cần chưa hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, sẽ tiếp tục chiến đấu.

Mà lần này Wonder Woman đứng dậy, trực tiếp sử dụng đại chiêu sóng xung kích!

Đáng tiếc là, Ba Lệ Minh căn bản không muốn chống đỡ.

Trong khoảnh khắc Wonder Woman sử dụng đại chiêu, thân ảnh ông ta lóe lên, cư nhiên trực tiếp xuất hiện phía sau Wonder Woman.

Trần hội trưởng đối với vị sư huynh này thật sự là không giấu giếm, ngay cả Hải Quân Lục Thức cũng truyền.

Phương thức di chuyển vừa rồi giống như dịch chuyển tức thời của Ba Lệ Minh, chính là “Soru” trong Hải Quân Lục Thức!

Sau đó.

Ba Lê Minh vỗ một cái vào sau gáy Wonder Woman.

“Phụt!”

Wonder Woman trúng một chưởng này, như yêu hầu bị Ngũ Hành Sơn trấn áp, cả người bị đánh cắm vào mặt đất võ đài, chỉ lộ ra một cái đầu, hôn mê bất tỉnh.

Thật sự là đánh người như trồng hành!

...

Phòng 857.

Nhìn thấy biểu hiện của Ba Lê Minh, Trần hội trưởng mặt mày hớn hở, vẻ mặt tự hào.

Hai mắt Trần Nghiệp cũng sáng lên.

Vị sư bá này của hần, thật sự là mạnh mẽ!

Với thực lực của Ba Lê Minh, nếu ở thế giới DC, e rằng chỉ có Superman mới có thể thắng ông ta.

Năm ngày sau.

Vòng loại thứ tư kết thúc.

Lần này, chỉ có năm người thành công tấn cấp.

Trần Nghiệp, Tàn Mộc Âm, Ba Lê Minh, còn có hai cường giả cấp sáu thắng hiểm.

Mà Trần Nghiệp và Tàn Mộc Âm hiện tại thuộc cùng một đội, cho nên, tính ra thật sự chỉ có bốn đội thành công tấn cấp.

Cư nhiên không đủ năm đội.

Từ đó có thể thấy được, sự lợi hại của Wonder Woman, đã loại bỏ phần lớn mọi người!

Hiện tại đã không đủ người, cho nên, vòng loại phân khu, tự nhiên đến đây là kết thúc.

Tiếp theo.

Chính là giải đấu tranh bá toàn cầu.

Tính toán thời gian, vòng loại phân khu, vừa đúng kéo dài một tháng.

Về phần không đủ người, bí cảnh sẽ căn cứ vào những đội bị loại, chọn ra một đội có biểu hiện tổng hợp tốt nhất, bổ sung thành năm đội, tham gia giải đấu tranh bá toàn cầu.

Tin rằng các quốc gia khác cũng như vậy.

Tuy nhiên, có chút bất ngờ chính là, đội ngũ bổ sung, cư nhiên là chấp pháp đội.

Chấp pháp đội không có Tần Mộc Âm, ở cửa ải Trương Tam Phong, đã bị loại mất mấy người, đến lượt Wonder Woman, trực tiếp toàn quân bị diệt.

Vậy mà không ngờ, đội ngũ này, cư nhiên là đội ngũ có biểu hiện tổng hợp tốt nhất trong số những đội bị loại.

Phải biết rằng, cường giả cấp sáu duy nhất trong đội “Thích Vũ” hòa thượng, lần trước bị Trần Nghiệp đánh bị thương, đến bây giờ vẫn chưa khỏi hẳn, chỉ có thể phát huy thực lực cấp năm.

Những người còn lại, đều là cường giả cấp năm!

Khi Tần Mộc Âm nghe được đội ngũ bổ sung là chấp pháp đội, hơi sững người một chút, tuy nhiên cũng chỉ vậy mà thôi.

Cô đã có ý định rời khỏi chấp pháp đội, đương nhiên sẽ không để ý đến những điều này.

...

Sau khi vòng loại kết thúc.

Tất cả võ đài ở giữa đấu trường, đều biến mất, xuất hiện một tòa cung điện nguy nga tráng lệ.

Năm đội ngũ tham gia giải đấu tranh bá toàn cầu, đều nhận được lời mời, có thể vào cung điện nghỉ ngơi 48 tiếng, sau đó tham gia giải đấu tranh bá toàn cầu.

Chương 376 - Một ngày không gặp, bụng cô em sao lại thế này?

Trong cung điện, có vô số món ngon vật lạ và các loại thiết bị giải trí.

Quan trọng nhất là, nơi này dường như có lực lượng thần bí, có thể bổ sung trạng thái của mọi người đến mức tốt nhất, để tham gia giải đấu tranh bá toàn cầu.

Khi tất cả những người nhận được lời mời, tập trung tại nhà ăn ở tầng một của cung điện, ánh mắt của mọi người, gần như đều tập trung vào con trai của Trần hội trưởng.

Thật sự là tên đầu trọc này, biểu hiện trong vòng loại trước đó, quá mức khoa trương!

Bốn lần lên đài, bốn đối thủ, bao gồm cả Wonder Woman đáng sợ kia, cư nhiên ngay cả quyền phong của hắn cũng không đỡ nổi!!

Chiến tích như vậy, chỉ có hai khả năng.

Hoặc là tên đầu trọc này đã phát hiện ra lỗ hổng của bí cảnh để gian lận.

Hoặc là thực lực của hắn, đã đạt đến mức độ khó có thể tưởng tượng.

Khả năng thứ nhất gần như bằng không, bí cảnh đã vận hành mấy chục năm, chưa từng có người nào, có thể lợi dụng lỗ hổng của nó.

Nhưng khả năng thứ hai... thật sự là có chút khó chấp nhận.

Con trai của Trần hội trưởng này, năm nay mới hai mươi tuổi đúng không?

Thanh niên hai mươi tuổi bình thường, có thể sở hữu thực lực cấp ba, đã rất lợi hại rồi. Tiểu tử này lại có thể vượt qua tất cả mọi người?

Dựa vào cái gì chứ?!

Vì vậy.

Khi đội chủ lực của Hiệp hội Dị Năng xuất hiện, lập tức đến bên cạnh Trần hội trưởng, vây Trần hội trưởng lại.

“Lão Trần, ông không nghĩa khí! Có đưa con trai lợi hại như vậy, cư nhiên còn giấu giếm?”

“Đúng vậy lão Trần, làm tôi còn tưởng rằng ông muốn chia tay với chúng tôi! Hóa ra là ôm đù con trai.”

“Nói sớm đi! Nói sớm tôi cũng gia nhập Đội Võ Đại rồi.”

“Nghe nói con trai ông ngay cả Thù Vương cũng có thể đuổi đi? Lão Trần, ông nói thật lòng với anh em đi, con trai ông bây giờ rốt cuộc mạnh đến mức nào?”

“Quả nhiên không hổ là thiên phú anh hùng S1! Quả nhiên phi phạm, lần này vô địch, chắc chắn thuộc về các ông.”

Nghe thấy những âm thanh này.

Những người của các đội khác xung quanh, đều vô cùng chấn động!

Cái gì?

Tên đầu trọc kia, cư nhiên là thiên phú S1?

Thù Vương ở Kinh Thành lần trước, là bị con trai Trần hội trưởng dọa chạy?

Khó trách thực lực lại đáng sợ như vậy!

Lúc này, toàn bộ thành viên chấp pháp đội, nhìn Tần Mộc Âm đang lẫn trong đội ngũ Võ Đại, ánh mắt rất phức tạp.

Vốn dĩ, bọn họ đối với việc Tần Mộc Âm đột nhiên lựa chọn gia nhập Đội Võ Đại, trong lòng có chút oán trách.

Bây giờ, bọn họ rốt cuộc đã hiểu, Tần Mộc Âm làm như vậy, cũng là vì muốn ôm đùi mà thôi, không thể trách được.

Đổi lại là bọn họ, nếu có cơ hội như vậy, chắc chắn cũng sẽ làm ra lựa chọn giống như vậy.

...

Trần Nghiệp lúc này.

Đã bị bao vây bởi những ánh mắt kinh ngạc, chấn động, khó tin, khiến hắn rất không thoải mái.

Hắn vội vàng ăn một chút thức ăn, lấp đầy bụng, liền nói với mọi người: “Mọi người cứ từ từ ăn, tôi lên lầu xem thử.”

Chờ hắn lên tầng hai, liền phát hiện Đường Tử Trần cũng đi theo.

Trần Nghiệp biết, Đường Tử Trần là đến để bầu bạn với hắn.

Hai người vừa trò chuyện, vừa tham quan.

Rất nhanh.

Hai người đến tầng ba.

Sau đó, Trần Nghiệp kinh ngạc phát hiện, tầng ba cư nhiên có một “Phòng Tập Luyện Tinh Thần”!!

“Phòng Tập Luyện Tinh Thần?” Đường Tử Trần nghi hoặc hỏi: “Đây là ý gì?”

Là một người hâm mộ Dragon Ball, Trần Nghiệp đương nhiên biết, Phòng Tập Luyện Tinh Thần là gì.

Bên ngoài một ngày, bên trong là một năm!

Chỉ là, biết thì biết, nhưng lại không dễ giải thích cho Đường Tử Trần.

Hắn do dự một lát, mở miệng nói: “Lớp trưởng, hay là, chúng ta vào xem thử?”

Mặc dù với thực lực hiện tại của hắn, gần như chắc chắn giành chiến thắng.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp vẫn dự định vào Phòng Tập Luyện Tinh Thần, tăng cường thêm thực lực của bản thân, đề phòng có tình huống bất ngờ xảy ra.

Đối với chức vô địch Bí Cảnh Toàn Dân lần này, Trần Nghiệp quyết tâm giành được!

Còn về việc tại sao không tự mình đi vào, mà lại mang theo Đường Tử Trần?

Đương nhiên là Trần Nghiệp sợ một mình ở bên trong quá nhàm chán.

Hắn cũng không phải là người cuồng tu luyện như người Saiyan, để hắn một mình sống trong Phòng Tập Luyện Tinh Thần một năm, mặc dù hắn có tự tin sẽ không bị bức điên, nhưng có thể khẳng định là, tuyệt đối sẽ nhàm chán đến chết, ngày tháng khó trôi qua.

Mang theo Đường Tử Trần, ít nhất cũng có người bầu bạn.

“Được, mình đi cùng cậu.”

Đường Tử Trần rất sáng khoái đồng ý, thậm chí cũng không hỏi Trần Nghiệp, tại sao nhất định phải vào căn phòng trông

rất kỳ lạ này.

Nghe thấy lời này.

Trần Nghiệp cũng chiều cười một tiếng, liền mở cửa Phòng Tập Luyện Tinh Thần.

Cửa mở, bên trong lại là một mảng trắng xóa, ngoài ánh sáng ra, cái gì cũng không nhìn thấy.

Trần Nghiệp không bắt ngờ, chỉ đưa tay về phía Đường Tử Trần, mà Đường Tử Trần cũng không chút do dự, đặt tay vào lòng bàn tay hắn.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hai người tay trong tay, cùng bước vào Phòng Tập Luyện Tinh Thần.

Sau khi hai người bước vào, cánh cửa Phòng Tập Luyện Tinh Thần, liền tự động đóng lại, không thể mở ra từ bên ngoài.

...

24 tiếng sau.

Cánh cửa Phòng Tập Luyện Tinh Thần, cuối cùng cũng được đẩy ra.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần hai người, từ bên trong bước ra.

Một ngày không gặp, hai người trông như có sự thay đổi không nhỏ.

Nhìn từ thần sắc, hai người trở nên trưởng thành hơn rất nhiều, trong đôi mắt cũng tràn đầy tang thương.

Trong đó, Đường Tử Trần thay đổi càng lớn hơn.

Cái bụng vốn phẳng lì của nàng, lúc này lại hơi nhô lên, như là béo lên rất nhiều...

Tên: Trần Nghiệp.

Thẻ chất: 11420 (+7900).

Tinh thần: 2206.

Sức mạnh: 11420 (+7900).

Nhanh nhẹn: 11420 (+7900).

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

Đây là thuộc tính của Trần Nghiệp sau khi ra khỏi Phòng Tập Luyện Tinh Thần.

Tính cả thuộc tính tạm thời, tổng thuộc tính sức mạnh của hắn đã đạt đến 19320 điểm!!

Thật kinh khủng!

Nếu lúc này Trần Nghiệp nói với người khác rằng ba thuộc tính thể chất, sức mạnh và nhanh nhẹn của hắn sắp phá vỡ hai vạn, người khác hoặc là không tin, hoặc là bị dọa sợ!

Nhớ lại 365 ngày trong Phòng Tập Luyện Tinh Thần, Trần Nghiệp cảm khái không thôi.

Đều nói nam nữ ở chung một phòng, dễ xảy ra chuyện... Cuối cùng chứng minh, sự thật quả nhiên như vậy!

Vài tháng đầu, hắn và Đường Tử Trần, mỗi ngày đều tự mình luyện tập, sau đó tụ tập lại với nhau trò chuyện, chơi game (bên trong có máy chơi game), vẫn còn có thể giữ được mình.

Theo thời gian trôi qua, tình cảm của hai người tiếp tục tăng lên, có vài chuyện, tự nhiên mà vậy đã xảy ra...

Ừm!

Đường Tử Trần tuyệt đối là lần đầu tiên!

Còn về cái bụng của cô nàng, thật sự là ngoài ý muốn.

Trần Nghiệp không phải là người cứ lên đỉnh rồi mặc kệ, trên thực tế, hắn vẫn luôn làm ở bên ngoài.

Nhưng mặc dù vậy, Đường Tử Trần trong hai tháng cuối cùng, vẫn mang thai.

Chỉ có thể nói, nồng nọc của Trần Nghiệp quá mạnh.

Đường Tử Trần hiện tại, đã mang thai hai tháng, bụng hơi nhô lên.

Lúc này, Đường Tử Trần nắm chặt lấy cánh tay Trần Nghiệp bên cạnh, trên gương mặt xinh đẹp hiện lên vẻ hạnh phúc.

Nàng không hối hận về tất cả những gì đã xảy ra sau khi cùng Trần Nghiệp bước vào Phòng Tập Luyện Tinh Thần.

Về phần đứa bé trong bụng, hai người đã sớm bàn bạc, sau khi rời khỏi bí cảnh, hai bên sẽ hẹn cha mẹ gặp mặt, sau đó chọn ngày tổ chức hôn lễ.

Cưới chạy bầu!

Chương 377 - Anh sẽ bị Trần hội trưởng đánh chết mất...

Nhìn xung quanh có chút quen thuộc, Đường Tử Trần không nhịn được hỏi: “Trần Nghiệp, bên ngoài... thật sự chỉ mới qua một ngày sao?”

“Hình như là vậy.” Trần Nghiệp nói: “Thời gian tồn tại của cung điện chỉ có 48 giờ, bây giờ cung điện vẫn còn, chứng tỏ chúng ta ở trong Phòng Tập Luyện Tinh Thần lâu như vậy, bên ngoài chỉ mới qua một ngày.”

“Thời gian chênh lệch thật kỳ diệu.” Đường Tử Trần nói: “Chúng ta có nên đi tìm Lưu lão sư và những người khác không?”

Trần Nghiệp do dự một chút, mở miệng nói: “Anh nhớ tầng ba có phòng thay đồ, bên trong cũng có quần áo sạch sẽ, hay là, Tử Trần, em thay một bộ quần áo rộng rãi trước?”

Nói xong câu này, Trần Nghiệp sợ Đường Tử Trần hiểu lầm, lại bổ sung: “Vạn nhất bị Trần hội trưởng phát hiện, anh sợ ông ấy sẽ đánh gãy chân anh mất...”

Đường Tử Trần nghe vậy, khóe miệng nhếch lên một nụ cười.

“Được, vậy em thay quần áo.”

Hai người bèn đến phòng thay đồ, tìm hai bộ quần áo sạch sẽ thay vào.

Mặc dù trong Phòng Tập Luyện Tinh Thần không có một chút bụi bặm nào. Mặc dù, trong vài tháng sau, hai người cũng hầu như không mặc quần áo... Nhưng dù sao đi nữa, quần áo trên người đã một năm không thay, ít nhiều cũng có chút mùi mồ hôi. Vì vậy Trần Nghiệp cũng thay một bộ quần áo.

Để che giấu bụng, Đường Tử Trần cố ý chọn một bộ quần áo rộng rãi.

Đội nàng từ phòng thay đồ đi ra, hoàn toàn không nhìn ra dáng vẻ đang mang thai.

Sau đó.

Hai người tìm thấy Triệu Tranh và những người khác trong một phòng game.

Khi họ bước vào, Triệu Tranh, Nhậm Thiến Thiến, Tào Vũ, Thiệu Văn Tuệ, và cả Triệu Hoan Hoan, tất cả đều đang nằm trong khoang trò chơi, đắm chìm trong thế giới trò chơi thực tế ảo.

“Trông có vẻ rất thú vị, Trần Nghiệp, hay là, chúng ta cũng vào chơi thử?”

Thấy Đường Tử Trần có vẻ nóng lòng muốn thử, Trần Nghiệp hơi sững sờ.

Đường Tử Trần trước đây là một người cuồng luyện tập, đối với những thứ như trò chơi, hẳn là không mấy hứng thú.

Trừ khi có người mời, nếu không, nàng ấy chắc chắn sẽ không chủ động đề nghị đi chơi.

Xem ra... Sau khi từ thiếu nữ biến thành phụ nữ, tâm thái của Đường Tử Trần cũng đã có chút thay đổi.

“Được thôi!”

Trần Nghiệp mỉm cười đồng ý.

Sau đó, hai người cũng bước vào trò chơi thực tế ảo, chơi đùa.

Tuy nhiên, mới chơi được vài tiếng, trò chơi đã tự động tắt.

Bởi vì một lát nữa, Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu sẽ bắt đầu, đến lúc đó cung điện sẽ biến mất, đương nhiên không thể để mọi người cứ mãi chơi game.

“Ồ! Trần ca, lớp trưởng, hai người đến khi nào vậy?”

Nhậm Thiến Thiến nhìn thấy hai người, có chút ngạc nhiên.

Thực ra, sau khi Trần Nghiệp dẫn Đường Tử Trần vào Phòng Tập Luyện Tinh Thần, bọn họ đã đến tìm hai người, chỉ là vẫn không tìm thấy.

“Đến chơi được một lúc rồi.” Trần Nghiệp cười nói: “Trò chơi thực tế ảo, quả nhiên danh bất hư truyền!”

“Hai người vào game sao không tìm chúng tôi? Chúng tôi vừa đúng thiếu hai người, nếu không, đã có thể đánh xuyên Ma Vực rồi.”

Người nói câu này là Triệu Hoan Hoan.

Lúc này cô nàng đang hào hứng quan sát khoang trò chơi, tiếp tục nói: “Công nghệ thần kinh thật lợi hại, không biết đến lúc tôi chết, có thể tạo ra trò chơi thực tế ảo hay không.”

Xem ra.

Cô nàng này sau khi chơi một lần trò chơi thực tế ảo, đã mê mẩn, muốn tự mình nghiên cứu phát triển.

“Đói chết mất.” Tào Vũ gọi: “Chúng ta xuống ăn cơm trước đã! Vừa ăn vừa nói.”

Mọi người đều hơi đói, bèn cùng nhau xuống lầu.

Nhậm Thiển Thiển vừa đi vừa bỗng nhiên nhíu mày, nghi hoặc nhìn Đường Tử Trần một cái.

Cô cảm thấy, lớp trưởng dường như có chút thay đổi, trên gương mặt xinh đẹp luôn mang theo nụ cười nhàn nhạt, trên người cũng tỏa ra khí chất đặc biệt, khác với hình tượng nữ thần cao lãnh trước đây...

Tuy nhiên, Nhậm Thiển Thiển không dám hỏi nhiều.

Mọi người đến đại sảnh, ăn uống no nê, không lâu sau, Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu liền bắt đầu.

Tất cả mọi người trở về biệt thự của mình.

Cung điện ở giữa cũng biến mất, đấu trường khổng lồ lại xuất hiện.

...

Trong phòng khách của biệt thự.

Màn hình toàn cảnh lại có thêm một chức năng mới: có thể tra cứu các đội đã thành công thăng hạng của các quốc gia khác.

Lão Lưu mở miệng nói: “Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu có rất nhiều cường giả, tuy nhiên, lần này chúng ta có Tàn đội

trưởng... và Trần Nghiệp, đối thủ cạnh tranh thực sự cần chú ý, hẳn là chỉ có một người, chính là vị Võ Thần đến từ Úc!”

“Kể từ khi người này nổi lên, đã luôn liên tục giành chức vô địch Bí Cảnh Toàn Dân, cũng chỉ có kỳ trước, không biết đã xảy ra chuyện gì, đã không lọt vào top ba.”

“Có tin đồn nói, người này năm ngoái không tham gia Bí Cảnh Toàn Dân, cũng không biết là thật hay giả.”

Nghe được lời này.

Tần Mộc Âm rất muốn bấu môi.

Cái gì mà không tham gia? Chỉ là bị Đầu Trọc loại thôi!

Nói không tham gia, là vì ngay cả top ba cũng không vào được, cảm thấy mất mặt không tiện nói ra chứ gì?

Đương nhiên, Tần Mộc Âm biết, vị Võ Thần kia, hẳn là không thèm để ý đến hư danh này, có lẽ là những người sùng bái Võ Thần, không muốn chấp nhận sự thất bại của người này, mới nói ra những lời như vậy, cuối cùng biến thành tin đồn lan truyền ra ngoài.

Cũng phải nói, đối với tin đồn này, rất nhiều người tin tưởng.

Nếu không phải Tần Mộc Âm mang theo ký ức, e rằng ngay cả cô cũng sẽ nghĩ như vậy.

Dù sao, một cường giả luôn liên tục giành chức vô địch, lại không lọt vào top ba, thật sự là không thể nào nói nổi.

Đội lão Lưu nói xong, những người khác nhìn hình ảnh Võ Thần trên màn hình, vẻ mặt có chút ngưng trọng.

Chỉ có Tần Mộc Âm và Đường Tử Trần, sắc mặt bình thản.

Đường Tử Trần là có niềm tin tuyệt đối vào nam nhân của mình.

Còn Tần Mộc Âm thì biết, Võ Thần cũng chỉ là kẻ bại tướng dưới tay Đầu Trọc mà thôi.

“Không cần để ý!”

Tần Mộc Âm bỗng nhiên mở miệng, cười nói: “Mọi người phải tin tưởng Trần Nghiệp, quán quân Bí Cảnh Toàn Dân lần này, nhất định là cậu ấy!”

Lão Lưu sững sờ.

Đúng là không ngờ, Tần Mộc Âm lại có lòng tin dồi dào như vậy đối với học trò của mình.

...

Cùng lúc đó.

Trong biệt thự của Võ Thần Lý tiên sinh, cũng đang quan sát các đối thủ cạnh tranh lần này.

Mà đối tượng quan tâm chủ yếu của Lý Võ Thần, chính là đội Hạ quốc.

Bởi vì, ông ta đã giành được chức vô địch rất nhiều lần, cũng là người có ký ức.

Kỳ Bí Cảnh Toàn Dân trước, top ba đều là đội Hạ quốc, ông ta tự nhiên biết, là trong đội Hạ quốc, đã xuất hiện cường giả mới, đánh bại ông ta.

Cường giả này, chắc chắn không phải Tần Mộc Âm, càng không phải Ba Lệ Minh.

Bởi vì hai người này, ông ta đã giao thủ vài lần, biết hai người này không thể đe dọa đến mình.

Lại nghe nói, Ba Lệ Minh kia, cũng đã thành công bước vào cảnh giới Kiến Thần, chắc hẳn lần này có thể mang đến cho ông ta một chút bất ngờ.

“Lão sư, trong năm đội của Hạ quốc, chỉ có đội này, có không ít gương mặt xa lạ... Ngay cả Tần đô cũng gia nhập vào trong đó.”

Một phụ nữ da trắng nói: “Tuy nhiên, bọn họ trông rất trẻ, giống như học sinh.”

Dừng một chút, phụ nữ da trắng bỗng nhiên lại nói: “Tôi nhớ ra rồi, trong đội hạng ba của Bí Cảnh Toàn Dân năm ngoái, có bọn họ. Tuy nhiên, lần này hiệu trưởng của bọn họ, hình như không tấn cấp.”

Lý Võ Thần gật đầu, một tay vịn kính mắt, sau đó nhìn về phía mấy người trẻ tuổi của đội Võ Đại.

Xem ra.

Đỉnh cấp cường giả có thể đánh bại ông ta, hẳn là nằm trong số mấy người này.

Chương 378 - Một quyền với hai vạn sức mạnh, thật nghệt thờ!

“Lão sư, có cần tôi đi điều tra bọn họ không?” Phụ nữ da trắng nói.

Trong Bí Cảnh Toàn Dân, có thể đến thăm nhau.

Mấy người trẻ tuổi này ai mạnh ai yếu, chỉ cần ra ngoài dò hỏi một chút là biết.

Lý Võ Thần nghe vậy, lắc đầu nói: “Bất kể là ai, chúng ta cũng sẽ không trở thành đối thủ.”

Quả thật.

Bí Cảnh Toàn Dân lần này, đối thủ do bí cảnh sắp xếp, cho dù người khác có mạnh hơn nữa, cùng lắm cũng chỉ là quan hệ cạnh tranh, căn bản không cần phải đi dò hỏi đối phương có tuyệt chiêu gì.

...

Không lâu sau.

Mọi người nhận được nhắc nhở của bí cảnh.

Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu sắp bắt đầu.

Luật thi đấu, vẫn giống như vòng loại trước, do bí cảnh sắp xếp đối thủ, xem ai có thể kiên trì đến cuối cùng.

Người đầu tiên lên sân, là một quái vật màu xanh lá cây cao hơn hai mét, cơ bắp cực kỳ phát triển.

Không phải Hulk.

Hulk tuy trông rất hung dữ, nhưng dù sao vẫn là hình dáng con người.

Quái vật này có thân hình cường tráng như Hulk, nhưng khuôn mặt lại dữ tợn đáng sợ, trên xương sống còn có gai xương sắc nhọn nhô lên.

Chính là kẻ thù không đội trời chung của Hulk: Abomination!

Tuy nhiên.

Trong số tất cả khán giả trên toàn trường, lại không ai có thể nhận ra quái vật này là gì.

Ngoại trừ Trần Nghiệp.

Chỉ có Trần Nghiệp, có thể nhận ra ngay lập tức.

“Quái vật này là gì vậy?”

“Trông có vẻ, hơi giống Hulk xuất hiện trong bí cảnh trước đó.”

“Quả thật rất giống...”

“Bất kể quái vật này là gì, chỉ cần nhìn thân hình cường tráng và cơ bắp đáng sợ của nó, là biết không đơn giản!”

...

Trong phòng 857.

Tào Vũ và những người khác, cũng đang thảo luận về quái vật này.

Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu bắt đầu, bởi vì trong đội có người thắng hạng, bọn họ cũng lại có tư cách ra sân.

Vốn dĩ, hai cường giả cấp bốn Triệu Tranh và Nhậm Thiển Thiển, còn nóng lòng muốn thử, chuẩn bị đánh thêm vài trận.

Kết quả không ngờ, đối thủ đầu tiên do bí cảnh sắp xếp, trông đã đáng sợ như vậy...

“Cái đó... Hay là chúng ta tiếp tục bỏ quyền?” Tào Vũ do dự nói.

Trần Nghiệp lập tức nói: “Tôi khuyên các cậu bỏ quyền!”

Người khác không biết Abomination, hẳn biết.

Thực lực của quái vật này, rất gần với Hulk, nếu bỏ qua hào quang nhân vật chính của Hulk, và thiết lập BUG “càng tức giận càng mạnh”, quái vật này thậm chí có thể giết chết Hulk.

Trần hội trưởng cũng nói: “Đúng vậy, đều bỏ quyền đi! Dù sao khi ra ngoài sẽ mất trí nhớ, tôi cũng bỏ quyền.”

Triệu Tranh và những người khác nghe vậy, đều đồng ý.

Đường Tử Trần cũng rất đồng ý.

Trước đây nàng còn muốn so tài với người nào đó.

Bây giờ đã mang thai, tâm thái của nàng đã thay đổi rất nhiều, chỉ mong đứa bé trong bụng có thể khỏe mạnh, đương nhiên sẽ không lên sân động thủ nữa, để tránh động thai khí...

Cuối cùng, người quyết định lên sân, lại chỉ có Tàn Mộc Âm và Trần Nghiệp.

Tàn Mộc Âm kỳ thật cũng muốn bỏ quyền!

Tuy nhiên, cô biết làm như vậy không lý trí.

Vạn nhất tiếp theo gặp phải đối thủ có năng lực quỷ dị nào đó, khắc chế Trần Nghiệp, loại Trần Nghiệp, có cô ở đây, ít nhất còn có một phần bảo đảm, không đến mức trực tiếp cả đội bị loại.

Đương nhiên, khả năng này, rất nhỏ!

...

Rất nhanh.

Trận đấu chính thức bắt đầu.

Đợt đầu tiên lên sân, đa số là người nước ngoài.

Thực lực của một số người, cư nhiên còn chưa đến cấp năm...

Đây là bởi vì, một số quốc gia có dân số ít, cường giả cũng ít, bí cảnh vì muốn đủ năm đội, chỉ có thể để gà mờ thăng hạng.

Mà lúc này, những gà mờ này gặp phải Abomination, lập tức gặp xui xẻo.

“Phụt!”

Chỉ thấy Abomination bỗng nhiên tóm lấy một người phụ nữ, hai tay kéo một cái, cư nhiên xé người ta ra làm đôi...

Ruột gan nội tạng, chảy đầy đất, cảnh tượng cực kỳ đẫm máu!

Khiến một số khán giả nhát gan, trực tiếp bị dọa đến nôn mửa.

Còn những cao thủ kia, thì lại cảm thấy kinh ngạc đối với sức mạnh của Abomination.

Có thể trong nháy mắt xé nát một người sống sờ sờ, cần sức mạnh không nhỏ, mấu chốt là, quái vật này trông dường như còn rất nhẹ nhàng.

Có bài học kinh nghiệm của người phụ nữ này.

Đợt thứ hai người nguyện ý lên sân, lập tức ít đi rất nhiều.

Đa số trực tiếp lựa chọn bỏ quyền.

Trong khoảng thời gian ngắn.

Đấu trường trở nên trống rỗng.

“Mọi người mau nhìn đấu trường số 7!” Tào Vũ kêu lên: “Thứ này là gì vậy?”

(Vòng đầu tiên tổng cộng có mười đấu trường)

Mọi người đồng loạt nhìn về phía đấu trường số 7, đều rất kinh ngạc.

Bởi vì lên sân ở đấu trường số 7, cư nhiên là một quái vật! Thậm chí trông còn dữ tợn hơn Abomination.

“Sao lại có quái vật lên sân? Đây là phe loài người chúng ta sao?” Triệu Hoan Hoan kinh ngạc hỏi.

Cô nàng này là một trạch nữ, phỏng chừng rất nhiều chuyện đều chưa từng quan tâm.

Lão Lưu suy nghĩ một chút, nói: “Hắn là quái nhân của Oa quốc đấy!”

“Quái nhân?” Triệu Hoan Hoan nghĩ một chút, lúc này mới chợt hiểu ra: “Tôi nhớ ra rồi, Oa quốc trước đây đã xảy ra sự kiện người biến thành quái vật, ngay cả chính quyền cũng bị quái vật thay thế... Không ngờ, quái nhân của Oa quốc, lại trông như thế này? Xấu quá đi mất.”

Lão Lưu lại nói: “Đừng thấy bọn chúng xấu, hiện tại rất nhiều người ở Oa quốc, đều tự nguyện nuốt Viên Nang Hy Vọng, trở thành quái nhân, bởi vì trở thành quái nhân, có thể nhận được thực lực mạnh mẽ!”

“Nghe nói, khoảng thời gian này, quái nhân của Oa quốc, sau khi tăng cường thực lực, ở trong bí cảnh thể như chẻ tre, hình

thành vòng tuần hoàn lành mạnh, do đó cũng xuất hiện rất nhiều cao thủ.”

Trần Nghiệp gần đây không mấy quan tâm đến tình hình bên Oa quốc.

Cũng lười quan tâm.

Chủ yếu là trước đây hắn nghe nói, những người đã nuốt Viên Nang Hy Vọng biến thành quái vật, tuy thực lực tăng vọt, nhưng sẽ xuất hiện đặc trưng của quái vật, thường xuyên mất đi lý trí, trở nên khát máu, giết hại người vô tội.

Hiện tại, toàn bộ cao tầng của Oa quốc, đều là quái vật!

Thường xuyên xảy ra sự kiện quái vật tàn sát thường dân, hơn nữa không ai ngăn cản.

Quốc gia như vậy, diệt vong là chuyện sớm muộn.

...

Lúc này.

Trần Nghiệp chăm chú nhìn về phía đấu trường số 7.

Trận đấu bắt đầu.

Chỉ thấy quái vật giống như kền kền của Oa quốc, nhanh chóng di chuyển, như một bóng đen, lượn lờ bên cạnh Abomination.

Abomination tuy sức mạnh vô địch, nhưng tốc độ lại là điểm yếu của nó, căn bản không bắt được quái vật Oa quốc. Chỉ trong vài nhịp thở, trên người Abomination đã có thêm rất nhiều vết thương!

Khán giả quan chiến lúc này mới thấy, quái vật Oa quốc, năm ngón tay trên hai tay đều là móng vuốt sắc nhọn, giống như lưỡi dao.

Mà sau khi thăm dò rõ ràng thực lực của Abomination, đối phương cuối cùng đã phát động đòn tấn công chí mạng.

“Phụt!”

Cả cổ của Abomination trực tiếp bị cắt đứt, đầu bay lên, thân hình to lớn, cũng ầm ầm ngã xuống đất.

Chết hay chưa thì không biết.

Tên này cũng giống như Hulk, cũng có năng lực tự lành rất mạnh.

Chỉ là, đầu của nó bay ra khỏi đầu trường, tự nhiên là thua.

Quái vật Oa quốc, dễ dàng giành chiến thắng!

Chương 379 - Một quyền với hai vạn sức mạnh, thật nghệt thờ! (2)

Chứng kiến cảnh tượng này.

Lão Lưu, Trần hội trưởng và những người khác, đều có sắc mặt ngưng trọng.

“Quái nhân Oa quốc này, biểu hiện vừa rồi, ít nhất đã đạt tiêu chuẩn thực lực cấp sáu.” Trần hội trưởng nói: “Thứ như Viên Nang Hy Vọng, thật sự không nên xuất hiện.”

Đối với sự xuất hiện của Viên Nang Hy Vọng, người không vừa mắt nhất, chính là vô số anh hùng thiên phú giả.

Bọn họ đều là thông qua khổ luyện, cũng như chín chết một sống trong bí cảnh, mới có thể nhận được một chút thực lực, từ từ trở nên mạnh mẽ. Tự nhiên rất khó chịu với đám quái vật không lao động mà được này của Oa quốc.

Lão Lưu nói: “Quái vật này tôi biết, trước đây chỉ là một tên vừa mới đạt cấp năm, không ngờ, chưa đến một năm, cư nhiên lại có thực lực như vậy...”

Ngay cả Tần Mộc Âm cũng nhíu mày.

Đám quái vật này của Oa quốc, cũng khiến cô cảm thấy khó giải quyết.

Sau đó, khóe mắt Tần Mộc Âm liếc sang Đầu Trọc, thấy Đầu Trọc sắc mặt bình tĩnh, cô cũng thả lỏng.

Trời sập xuống có người cao hơn đỡ!

Trước đây cô chính là người cao hơn, đương nhiên phải lo lắng những thứ này.

Nhưng bây giờ có người cao hơn cô rất nhiều, cô còn lo lắng gì nữa?

...

Trong tình huống đa số người bỏ quyền.

Tiến độ trận đấu diễn ra rất nhanh.

Không lâu sau, đến lượt Tần Mộc Âm lên sân.

Cô nàng này vẫn như cũ, sử dụng niệm động lực, ném Abomination ra khỏi sân, dễ dàng giành chiến thắng.

Sau đó.

Lý Võ Thần cũng lên sân.

Thân hình trông có vẻ gầy yếu, cư nhiên chỉ một cú va chạm, đã trực tiếp hất văng thân hình to lớn của Abomination ra ngoài.

Khiến mọi người xem đến kinh ngạc không thôi.

Sau Lý Võ Thần, là Ba Lê Minh.

Vị Ba hội trưởng này, không học theo Lý Võ Thần, mà dùng phương thức rất bạo lực, một cái tát đánh Abomination xuống đất, trực tiếp đánh Abomination đến bất tỉnh nhân sự, dễ dàng giành chiến thắng.

Vô số người chân động!

Tiếp theo, đến lượt Đầu Trọc lên sân.

Thấy một thanh niên trẻ tuổi như vậy còn dám lên sân, rất nhiều người nước ngoài cho rằng, tên nhóc này hoàn toàn là đang tự tìm đường chết!

Tuy nhiên, sau khi chàng trai đầu trọc trẻ tuổi kia, đứng tại chỗ đánh ra một quyền bình thường không có gì lạ, tất cả người nước ngoài đều thay đổi cách nhìn...

“Àm!”

Abomination đứng cách Trần Nghiệp ít nhất trăm mét, trong nháy mắt phân hủy thành vô số hạt nhỏ, nổ tung thành cặn bã khắp trời.

Quyền này, Trần Nghiệp chỉ dùng ba phần lực!

Thuộc tính sức mạnh hiện tại của hắn, sắp gần đến hai vạn điểm, cho dù là một quyền ba phần lực, cũng tràn ngập sức

mạnh hủy diệt.

Ngay cả đấu trường cũng bị hấn đánh mất một nửa...

Chấn động toàn trường!

Vô số người nước ngoài nhìn thấy cảnh tượng này, sợ đến mức tim ngừng đập một nhịp.

Ngay cả khán giả trong nước, cũng kinh ngạc không thôi.

“Sao tôi lại cảm thấy, Đấu Trọc này, hình như lại mạnh lên rồi nhỉ?”

“Quả thật, quyền này mạnh hơn rồi!”

“Không có đâu? Không phải đều là một quyền giải quyết sao?”

“Mẹ kiếp! Lần nào cũng là một quyền giải quyết, hay là đặt cho anh ta một biệt danh, gọi là ‘Một Quyền Đấu Trọc’ đi!”

“Một Quyền Đấu Trọc nghe khó nghe quá, hay là gọi là Trai Một Giây đi!”

...

Những cuộc thảo luận tương tự, đồn dập xuất hiện giữa các khán giả trong nước.

Còn khán giả nước ngoài, thì lại kinh ngạc vô cùng.

“Trời đất ơi! Tôi vừa mới hoa mắt sao?”

“Anh bạn, cậu không hoa mắt đâu, tôi cũng thấy rồi, thật là một quyền đáng sợ...”

“Đấu Trọc này là ai? Anh ta đã tìm thấy lỗ hổng của bí cảnh, đang gian lận sao?”

“Đúng vậy! Anh ta nhất định đang gian lận! Không thể nào có người sở hữu sức mạnh như vậy, ngay cả vị Lý tiên sinh kia, cũng không đáng sợ như vậy.”

“... Cho dù có cường giả như vậy, hấn là cũng chỉ xuất hiện ở Mỹ chúng ta, tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở Hạ quốc!”

Cùng lúc đó.

Trong một căn nhà ở khu vực Úc.

Lý Võ Thần vừa mới nghỉ ngơi không lâu, nhìn thấy biểu hiện của Trần Nghiệp, sắc mặt lập tức thay đổi, đột nhiên đứng dậy khỏi ghế sofa, làm đổ hết rượu nước bên cạnh.

Sau đó, ánh mắt ông ta, nhìn chằm chằm vào bóng lưng rời khỏi đấu trường của Trần Nghiệp, vẻ mặt chấn động!

Đừng thấy Lý Võ Thần luôn có vẻ cao thủ cô độc, trên thực tế, ông ta không cho phép bất kỳ ai vượt qua mình.

Trước đây khi thấy biểu hiện của Ba Lệ Minh, cũng chỉ lộ ra vẻ mặt hứng thú, như nhìn thấy con mồi ngon miệng.

Lúc này khi thấy biểu hiện của Trần Nghiệp, ngoài chấn động ra, còn mang theo cảm xúc khó chấp nhận.

Dường như không thể hiểu nổi, tại sao Hạ quốc lại còn có một Đầu Trọc mạnh như vậy, mà lại chưa từng nghe nói qua?

Hơn nữa...

Sức phá hoại của quyền này, cũng quá mạnh.

Ngay cả ông ta cũng chỉ có thể ngưỡng mộ?

Ông ta thế nhưng là Võ Thần cường giả đệ nhất thiên hạ đấy!

Lúc này, Võ Thần đột nhiên hiểu ra, Bí Cảnh Toàn Dân năm ngoái, người đánh bại ông ta, chắc chắn không phải Tàn Mộc Âm và Ba Lệ Minh, mà là Đầu Trọc này!!

Nghĩ đến đây.

Nắm đấm của Võ Thần siết chặt!

Còn những người xung quanh, nhìn thấy dáng vẻ của Võ Thần, đều bị dọa đến không dám hó hé.

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy Võ Thần như vậy.

...

Vòng đầu tiên của Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu.

Chỉ dùng ba ngày đã kết thúc.

Sự xuất hiện của Abomination, như một con hổ chắn đường, loại bỏ vô số người.

Tuy nhiên, cũng có vô số cường giả, nổi bật lên.

Như Tần Mộc Âm của Hạ quốc, Ba Lệ Minh, Lý Võ Thần của Úc, Ethan của Mỹ... những người này, thì không cần phải nói nhiều, những người này đều là chí cường giả lão làng, có thể thành công thăng hạng, là chuyện rất bình thường.

Nhưng đám quái nhân của Oa quốc, biểu hiện lần này, khiến không ít người kinh ngạc.

Đương nhiên, nếu nói đến hiệu ứng chấn động, vẫn là Đầu Trọc của khu vực Hạ quốc!

Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu và vòng loại khu vực trước đó rất giống nhau.

Điểm khác biệt duy nhất là đối thủ do bí cảnh sắp xếp, không còn giới hạn số lần, cho đến khi quyết định ra nhà vô địch cuối cùng!

Sau khi Abomination xuống đài.

Đối thủ vòng mới do bí cảnh sắp xếp liền xuất hiện.

Đó là một người đàn ông trung niên trông rất bình thường, mặc áo sơ mi quần dài, tóc tai rối bù, như thể đã nhiều ngày không gội.

Trần Nghiệp nhìn thấy người này, lại sửng sò!

Vậy mà lại là “Tinn Tử” A Tinh mà hắn đã gặp trước đó trong bí cảnh số 7 《Kung Fu》.

Tuy nhiên, bí cảnh số 7 của mỗi người đều khác nhau, vì vậy, không nhất định có người nhận ra A Tinh.

“Đối thủ vòng này, trông có vẻ hơi bình thường...” Tào Vũ nói.

Nhiệm Thiển Thiển lập tức phản bác: “Chiêu trò của bí cảnh, càng về sau đối thủ càng mạnh, cậu thấy bình thường, thực tế, tên này chắc chắn mạnh hơn con quái vật vừa rồi!”

Tào Vũ không dám cãi lời Nhiệm Thiển Thiển, lập tức im lặng.

Triệu Tranh thì hỏi: “Lão sư, người này ngài có quen không?”

Trước đó trong thế giới Kung Fu, Trần Nghiệp một mình tiêu diệt tất cả Luân Hồi Giả, hoàn thành nhiệm vụ.

Mặc dù Triệu Tranh và những người khác ở cùng bí cảnh với Trần Nghiệp, nhưng họ không hề chạm mặt “A Tinh”, nên không quen biết.

Lưu lão sư nhìn kỹ người đàn ông trung niên trên màn hình, cau mày suy nghĩ một lúc, cuối cùng vẫn lắc đầu nói: “Trong các bí cảnh trước đây, chưa từng gặp người này.”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút.

Quyết định lên tiếng nhắc nhở Tần Mộc Âm.

“Tần tỷ, lát nữa chị lên đài, phải cẩn thận chương pháp của người này! Hắn có một chiêu Như Lai Thần Chương, rất lợi hại, thực lực tổng hợp, ước chừng đạt cấp 6+!”

Trần Nghiệp nói: “Mục tiêu nhiệm vụ của tôi trong bí cảnh số 7, chính là hắn.”

Chương 380 - Cường Giả Vòng Hai, Độ Khó Tăng Vọt!

Nghe vậy.

Mọi người đều sững sờ.

Trước đó mọi người đều không hỏi Trần Nghiệp, bây giờ mới biết, mục tiêu nhiệm vụ của bí cảnh số 7, vậy mà lại xuất hiện trên lôi đài.

Ngoài ra, đây là lần đầu tiên Trần Nghiệp, trước mặt mọi người, gọi Tần Mộc Âm là “chị”!

Cách gọi này, cho thấy quan hệ của hắn và Tần Mộc Âm rất tốt.

“Được, tôi biết rồi.”

Tần Mộc Âm gật đầu.

Thấy ánh mắt mọi người kỳ lạ, cô chủ động giải thích cho Trần Nghiệp: “Trước đó tôi không qua được bí cảnh số 30, là Trần Nghiệp giúp tôi qua, trong bí cảnh cũng ở chung tương đối vui vẻ, nên mới xưng hô là ‘chị’.”

Mọi người lúc này mới biết, vậy mà còn có chuyện như vậy.

Tào Vũ và những người khác, ai nấy há hốc mồm, kinh ngạc.

Còn Trần Nghiệp thì cảm thấy, bên hông chân mình, bị một đôi bàn tay nhỏ nhắn véo. Tuy không đau, nhưng cũng khiến hắn hơi hoảng.

Đặc biệt là khi hắn nhìn thấy ánh mắt đầy sát khí của cha mình nhìn, lập tức da đầu tê dại...

Biết thế đã không nhắc nhở Tần Mộc Âm, đúng là tự chuốc phiền phức!

Ngoài ra.

Hắn cũng không ngờ, Tần Mộc Âm vậy mà lại giải thích như vậy trước mặt mọi người?

May mà.

Ra ngoài sẽ mất trí nhớ...

Khoan đã!

Ra ngoài sẽ mất trí nhớ? Vậy con trai ta thì sao?

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp vội vàng quay đầu, nhìn về phía Đường Tử Trần.

Chính xác mà nói, là nhìn vào bụng nhỏ của Đường Tử Trần...

...

Những gì xảy ra trong phòng 857, không ảnh hưởng đến thế giới bên ngoài.

Lúc này.

Tất cả cao thủ toàn cầu, đều đang quan sát Tinh Tử trên lôi đài.

Mọi người đương nhiên sẽ không đánh giá người khác qua vẻ bề ngoài.

Có thể xuất hiện trên lôi đài, và trở thành tuyển thủ vòng hai của Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu, đủ để chứng minh, người đàn ông trung niên trông có vẻ tầm thường này, rất không đơn giản.

Ít nhất phải mạnh hơn con quái vật không lồ trước đó!

Ngay khi mọi người đang đoán, thực lực của người đàn ông trung niên này như thế nào, thì vòng hai bắt đầu.

Abomination trước đó, đã loại bỏ tất cả những kẻ yếu.

Những người có thể vào vòng hai, đều là cao thủ.

Lúc này.

Lôi đài trên sân, chỉ còn lại một cái.

Người đầu tiên xuất hiện, chính là một cường giả lục giai nổi tiếng.

Vị cường giả lục giai này đối mặt với Tinh Tử, không dám có chút khinh thường, từng bước một tiến lại gần, cẩn thận bắt đầu thăm dò.

Không ngờ.

Tinh Tử bên kia với đôi mắt đỏ ngầu, căn bản không theo lẽ thường, vừa lên đã dùng đại chiêu!

Chỉ thấy Tinh Tử nhắm vào cường giả lục giai, trực tiếp từ xa vỗ một chương.

“Hô!”

Tiếng xé gió vang lên.

Mặc dù vị cường giả lục giai này đã sớm đề phòng, đối mặt với phương thức tấn công như Như Lai Thần Chưởng, vẫn bị trúng chiêu ngay lập tức, bay ngược ra ngoài, trên không trung đã bắt đầu phun máu.

Cuối cùng trực tiếp bay ra khỏi lôi đài!

...

Cả trường xôn xao!!

Không ai ngờ, đối thủ vòng hai, vậy mà lại mạnh như vậy?

Ngay cả cường giả lục giai, cũng có thể đánh bại trong một chiêu?

“Trời đất! Tên này trông có vẻ bình thường, thực lực vậy mà lại mạnh như vậy?”

“Vừa rồi là chiêu pháp gì vậy? Sao giống Một Giây Nam vậy?”

“Một Giây Nam là ai?”

“Là công tử của Trần hội trưởng!”

“À thì... biệt danh này, có phải hơi thiếu tôn trọng Trần công tử không?”

“Đừng lạc đề! Đang bàn luận về cường giả trên lôi đài kia!”

“Xem ra, vòng này lại sắp bị loại rất nhiều cường giả rồi.”

“Nhanh chóng ghi nhớ khuôn mặt của người này, nếu sau này gặp lại ở các bí cảnh khác, lập tức chạy!”

“Hừ hừ, ngu ngốc! Ra ngoài sẽ mất trí nhớ, người nhớ cái rắm?”

Những lời bàn tán tương tự.

Vang lên trong nhiều biệt thự.

Màn ra mắt đầu tiên của Tinh Tử, đã khiến vô số người kinh ngạc.

Tiếp theo.

Những người lên đài lần lượt bị Tinh Tử loại, ngay cả những cường giả đỉnh cao, có thể chiến thắng Tinh Tử, cũng không hề dễ dàng.

Ít nhất không thể đánh bại trong một chiêu.

Ví dụ như.

Ba Lệ Minh lên đài thứ bảy, đối mặt với Như Lai Thần Chưởng của Tinh Tử, ông ta trực tiếp thi triển “Soru” trong Hải Quân Lục Thức, lách người ra sau lưng Tinh Tử, rồi nắm lấy vai Tinh Tử, một cú quật qua vai, muốn ném Tinh Tử ra khỏi lôi đài.

Không ngờ.

Khi sắp rơi ra khỏi lôi đài, Tinh Tử vậ mà lại đánh ra một chưởng “Như Lai Thần Chưởng” vào không khí, lực phản chấn cực lớn, khiến hắn bật trở lại...

Màn thao tác này, khiến mọi người xem mà há hốc mồm.

Ngay cả Ba Lệ Minh cũng hơi ngạc nhiên.

Sau đó, Ba Lê Minh không chơi những trò hư hỏng này nữa, dùng công phu đường đường chính chính, đánh nổ đầu Tinh Tử...

Cảnh tượng hơi máu me.

Một số người nhát gan, bị dọa đến mặt mày tái mét.

Tuy nhiên, những người tập võ, đều mặt không đổi sắc, không hề ngạc nhiên.

Quốc thuật, vốn là kỹ năng giết người!!

...

Đến lượt Tàn Mộc Âm, vừa lên đài trực tiếp phát động niệm động lực, khống chế Tinh Tử, không cho người này cơ hội thi triển chiêu pháp.

Vì vậy, Tàn Mộc Âm thắng tương đối dễ dàng.

Còn vị Lý Võ Thần kia, vẫn có thể giải quyết Tinh Tử trong một chiêu.

Ông ta dùng tốc độ và thân pháp kinh người, né tránh Như Lai Thần Chương của Tinh Tử, rồi như quỷ mị tiến lại gần, một chiêu “Hắc Hổ Đào Tâm”, vậy mà lại móc ra trái tim của Tinh Tử!

Khi bị móc ra, trái tim vẫn còn đập...

Còn những chí cường giả khác, đều phải dùng đến bản lĩnh thật sự, mới giải quyết được Tinh Tử.

Về phần những cao thủ lục giai, chỉ có số ít, có thể tấn cấp thành công.

Nhưng may mắn là, vòng này không có ai tử vong!

Dù sao cũng đều là cao thủ, không thể nào đến trước mặt Tinh Tử, mà không có cơ hội nhận thua.

Mãi cho đến ngày hôm sau.

Mới đến lượt Trần Nghiệp lên đài...

“Àm!”

Trời long đất lở!

Và gây ra hậu quả như vậy, chính là một quyền Trần Nghiệp nhẹ nhàng đánh ra.

Mặc dù Tinh Tử đã thi triển Như Lai Thần Chưởng, vẫn không có tác dụng gì.

Trước quyền phong của Trần Nghiệp, Như Lai Thần Chưởng của hắn, giống như bong bóng xà phòng, thối cái là tan.

Sau đó, sức mạnh hủy diệt ngập trời, nhấn chìm Tinh Tử, cùng với một phần lôi đài, tất cả đều tiêu tan.

Ngay cả căn cứ cũng không còn!

Trần Nghiệp dùng, vẫn chỉ là ba phần lực.

Lý do gây ra hiệu quả như vậy, hoàn toàn là vì, lực phòng ngự của Tinh Tử, không mạnh bằng Abomination.

Dưới sự nghiền nát của quyền phong của Trần Nghiệp, Abomination ít nhất vẫn còn sót lại một chút căn.

Còn Tinh Tử thì không còn gì cả, như thể trực tiếp bốc hơi...

Nhìn thấy cái đầu trọc sáng bóng đứng một mình trên lôi đài.

Vô số khán giả, cảm thấy ngệt thở!

Quá mạnh!!

...

Mặc dù Tinh Tử không thể đỡ nổi một quyền của nam đầu trọc.

Nhưng, sự tồn tại của hắn, vẫn loại bỏ một lượng lớn cường giả.

Sau khi vòng hai kết thúc, trên toàn cầu vậy mà chỉ có ba mươi bảy người, tấn cấp thành công.

Rất nhanh.

Vòng ba bắt đầu.

Đối thủ do bí cảnh sắp xếp lần này, là một gã to lớn, trông cao ít nhất bảy mét!

Đối phương có mái tóc dày, trên đầu còn có hai chiếc sừng khổng lồ, chĩa thẳng lên trời, khuôn mặt dữ tợn, đặc biệt là đôi mắt đỏ ngầu, như dã thú.

Ngoài việc cao lớn, cơ bắp của đối phương cũng cực kỳ phát triển, như một ngọn núi thịt!

Thế hình như vậy, chỉ cần đứng trên lôi đài, đã tạo cho người ta cảm giác áp bức mạnh mẽ.

Người này chính là cao thủ cấp Hoàng đến từ thế giới One Piece: một trong Tứ Hoàng, Bách Thú “Kaido”!!

Trong thế giới One Piece.

Râu Trắng được mệnh danh là người đàn ông mạnh nhất thế giới.

Còn Kaido, được mệnh danh là sinh vật mạnh nhất thế giới!

Ngay cả nhân vật chính “Monkey D. Luffy”, tiến hóa thành Thần Mặt Trời, muốn xử lý Kaido, cũng phải tốn rất nhiều công sức.

Chương 381 - Sinh Vật Mạnh Nhất, Ngay Cả Tàn Mộc Âm Cũng Bỏ Cuộc

Nhìn thấy đối thủ vòng ba, vậy mà lại là Kaido, Trần Nghiệp hơi ngạc nhiên.

Với thực lực của Kaido, nếu ở trên Lam Tinh, thì tuyệt đối là chí cường giả!

Hơn nữa còn là cường giả trong số các chí cường giả!

Vòng này, e rằng không có mấy người qua được.

Trần Nghiệp ước chừng, ngay cả Tàn Mộc Âm cũng rất nguy hiểm...

“Vậy mà lại là con quái vật này!”

Giọng điệu của Lưu lão sư rất kinh ngạc!

Nhiệm Thiên Thiên lập tức hỏi: “Lão sư, con quái vật này thực lực thế nào?”

Cô không hỏi con quái vật này có mạnh không.

Bởi vì câu trả lời cho câu hỏi này rất rõ ràng!

Chỉ riêng vẻ ngoài của Kaido, đã đủ đáng sợ rồi.

“Thầy đã gặp hắn trong bí cảnh số 11, cũng là con quái vật nguy hiểm nhất mà thầy từng gặp, không có ngoại lệ!”

Sắc mặt Lưu lão sư, lộ vẻ vô cùng ngưng trọng: “Lúc đó, có rất nhiều mạo hiểm giả ở cùng nhau, kết quả, tên này đột nhiên xuất hiện, nói chúng ta làm phiền tử húng của hắn, bắt đầu truy sát chúng ta... Thầy nhớ tổng cộng có mấy chục người, kết quả chạy thoát, bao gồm cả thầy, chỉ có bốn người!”

“Còn về thực lực của hắn... Thật lòng mà nói, thầy cũng không rõ, chỉ biết hắn vô cùng khủng bố, ngay cả trong một thế giới toàn siêu năng lực, hắn cũng là tồn tại mạnh nhất.”

Nghe vậy.

Triệu Tranh, Tào Vũ và những người khác, đều hít một hơi lạnh.

Trần hội trưởng và Tần Mộc Âm, sắc mặt cũng ngưng trọng.

Thế giới One Piece, là một trong những đại thế giới xuất hiện nhiều lần trong bí cảnh.

Trần hội trưởng và Tần Mộc Âm, đều từng nghe danh Kaido Tứ Hoàng!

Đặc biệt là Tần Mộc Âm, cô đã từng làm Đô đốc Hải Quân trong bí cảnh số 30, đương nhiên nắm rõ không ít tư liệu về Kaido.

Đó là nhân vật ngang hàng với Râu Trắng!

Lúc này, giọng nói của Trần Nghiệp, đột nhiên vang lên: “Tần tỷ, vòng này, chị bỏ cuộc đi!”

Lời này khiến mọi người đều sửng sốt.

Vậy mà lại để Tần Mộc Âm bỏ cuộc?

Có làm không vậy!

Vị này thế nhưng là cường giả số một của Hạ quốc!!

Không ngờ.

Tần Mộc Âm vậy mà lại gật đầu đồng ý, nói: “Loại quái vật này, quả thực khó đối phó, vậy tôi sẽ không lên đài.”

Mọi người lại lần nữa kinh ngạc, nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt kỳ lạ.

Còn Trần Nghiệp đề nghị Tần Mộc Âm bỏ cuộc, đương nhiên là vì muốn tốt cho Tần Mộc Âm.

Kaido trên lôi đài, không phải tay không đến.

Trong tay hắn, còn có một cây chùy gai!

Với thể chất và lực phòng ngự của Tần Mộc Âm, nếu không cẩn thận trúng một gậy, sẽ nguy hiểm đến tính mạng.

...

Sự xuất hiện của Kaido.

Đã gây chấn động ở các khu vực!

Không ít cao thủ, đã từng gặp, hoặc nghe nói về con quái vật này trong bí cảnh.

Điểm lợi hại của Kaido, không chỉ là thực lực siêu cường, phòng ngự còn siêu cao, được mệnh danh là sinh vật bất tử!

Trong chốc lát.

Cả trường im lặng.

Không ít cường giả vừa mới vật vờ tấn cấp từ chỗ Tinh Tử, trong lòng đều không khỏi chùn bước.

Rất nhanh.

Trận đấu bắt đầu.

Mọi người đều phấn chấn tinh thần, muốn xem kẻ xui xẻo đầu tiên lên đài là ai.

Loại trận đấu này, càng lên đài sau càng tốt.

Bởi vì có thể thông qua việc quan sát trận đấu của người trước, để hiểu về thực lực của đối thủ do bí cảnh sắp xếp.

Người đầu tiên lên đài, đương nhiên là tương đối xui xẻo.

Rất nhanh.

Cổng dịch chuyển xuất hiện trên lôi đài.

Sau đó, một cái đầu tròn sáng bóng, chui ra từ cổng dịch chuyển.

Nhìn thấy nhân vật đầu tiên lên đài, tất cả mọi người đều sáng mắt lên!

“Tốt! Không ngờ người đầu tiên lên đài lần này, lại là Đại Đầu Trọc!”

“Thực lực của Kaido mạnh mẽ như vậy, Đại Đầu Trọc lần này không thể làm Một Giây Nam nữa rồi chứ?”

“Nếu hắn có thể giải quyết Kaido trong một quyền, tuyệt đối là đang gian lận!”

“Đúng vậy, với thực lực của Kaido, nếu đến hành tinh của chúng ta, thực lực chắc chắn có thể vào top 3.”

“Hừ hừ, Một Giây Nam lần này nếu còn có thể duy trì một giây, ta sẽ lộn ngược lại đi vệ sinh ngay tại chỗ!”

...

Dưới sự chú ý của vạn người.

Trần Nghiệp không lãng phí thời gian.

Vừa hay, Kaido bên kia, sau khi phát hiện mục tiêu, cũng lao về phía hắn.

Trần Nghiệp liền nắm chặt nắm đấm.

Sau đó.

Tung một quyền...

Quyền này, hắn dùng gấp đôi lực lượng trước đó, tức là sáu phần lực!

Dù sao cũng là Kaido lão sư, xứng đáng được Trần Nghiệp dành cho một chút tôn trọng.

Thế là...

“Rắc!”

Tiếng quyền kích vang lên không thể tưởng tượng nổi, vang vọng trên lôi đài.

Hướng nắm đấm của Trần Nghiệp, tất cả không khí trong hư không, đều bị hút cạn trong nháy mắt!!

Vậy mà lại đánh ra một vùng chân không.

Ngay sau đó, sức phá hủy kinh thiên động địa bắt đầu tàn phá bừa bãi trên lôi đài.

Kaido bên kia, đột nhiên trợn trừng mắt.

Không có lý trí, hắn bị kích phát hung tính ngay lập tức!

“Lôi Minh Bát Quái!!”

Kaido quát lớn, nhưng không phát ra chút âm thanh nào.

Đó là bởi vì, không khí xung quanh hắn đã bị hút cạn, âm thanh không thể truyền đi.

Tuy nhiên, điều này không ảnh hưởng đến việc Kaido tung ra đòn tất sát này.

Khi quyền phong của Trần Nghiệp ập đến...

Khoảnh khắc tiếp theo!

Kaido cả người lẫn cây chùy gai, đều bay ngược ra ngoài trong nháy mắt.

Dưới sự va chạm của quyền phong mang tính hủy diệt của Trần Nghiệp, Kaido như một chiếc thuyền con giữa biển cả, không thể tự chủ, chỉ có thể trôi theo dòng nước.

“Bịch!”

Thân hình khổng lồ của Kaido bay ra xa, cuối cùng đâm vào bức tường của đấu trường, mới bật trở lại rơi xuống đất.

Trong trường hợp bình thường, những bức tường bình thường, tuyệt đối không thể đỡ được Kaido.

Bức tường trong đấu trường, không chỉ làm Kaido bật trở lại, mà còn không hề hấn gì...

“Phụt!”

Sau khi rơi xuống đất, Kaido trực tiếp phun ra một ngụm máu lớn, rồi mắt trợn trắng, ngã lã ra!

Trên người hắn, đã máu thịt be bét, chùy gai bay mất, hai chiếc sừng trên đầu cũng gãy, ngay cả mái tóc dày, cũng mất hơn một nửa, biến thành đầu hói.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Trần Nghiệp trên lôi đài, lại hơi ngạc nhiên.

Vậy mà không bị đánh nát thành cặn?

Kaido quả nhiên là sinh vật mạnh nhất thế giới One Piece, lực phòng ngự này, quả nhiên mạnh mẽ!

Biết trước Kaido chịu đòn như vậy, hắn đã dùng mười phần lực rồi, vừa hay thử xem uy lực thế nào...

“Tổ cáo! Tôi muốn tổ cáo, tên đầu trọc này, tuyệt đối là hack!”

“Một quyền! Một quyền! Lần nào cũng là một quyền, gã đầu trọc nguoi có phải cảm thấy như vậy rất thú vị không?”

“Khốn kiếp! Ban đầu muốn thông qua tên đầu trọc tiểu tử này, kiến thức một chút thực lực của sinh vật mạnh nhất trong truyền thuyết, kết quả lại là một quyền giải quyết?”

“Vẫn là có thể nhìn ra một chút manh mối, hai vòng đối thủ trước, đều bị tên đầu trọc này một quyền đánh nát, chỉ có Kaido sống sót, chứng tỏ thể phách của quái vật này, phi thường cường đại!”

“Nhìn qua, tên quái vật to xác này, thực lực cũng không có gì ghê gớm!”

“Hừ hừ, đó là nguoi chưa từng thấy Kaido ra oai! Ta dám cá, vòng này, số người có thể tấn thăng, tuyệt đối sẽ không vượt quá năm người!”

.....

Khi Trần Nghiệp xuống sân.

Người thứ hai lên sân, là chí cường giả đến từ Bắc Cực Hùng.

Tên này cực kỳ cường tráng, ngoại hiệu Chiến Thần, thiên phú anh hùng kết hợp, là Siêu Hợp Kim Hắc Quang, thân thể cơ bắp đó, thật sự giống như đá hoa cương.

Ngoài ra, người này cũng là Siêu Hợp Kim Hắc Quang thiên phú giả mạnh nhất thế giới, được công nhận là nhân vật tiêu biểu của thiên phú S11.

Tuy nhiên.

Cho dù người này cường tráng đến mức không giống người, đứng trước mặt Kaido, cũng giống như tôm tép!

Chương 382 - Tệ rồi, bí mật của Trần Nghiệp bị bại lộ!

Khi Kaido một gậy đánh tới, lực phòng ngự mà vị “Chiến Thần” này tự hào, trong nháy mắt sụp đổ, chỉ một chiêu, đã bị đánh trọng thương phun máu, bất đắc dĩ phải nhận thua.

Chủ yếu là Kaido không chỉ sát thương bùng nổ, còn có Haki Bá Vương quần quanh.

Thứ này là sát thương chuẩn!

Nhục thân không đủ mạnh, đều không chịu nổi.

Mà thất bại của Chiến Thần Bắc Cực Hùng, cũng làm cho toàn trường thật sự nhận thức được sự cường hãn của Kaido.

“Cái quái gì? Một chiêu đánh Chiến Thần Bắc Cực Hùng bị thương?”

“Chiến Thần Bắc Cực Hùng thế nhưng nổi tiếng về phòng ngự đó! Tứ Hoàng Kaido, quả không hổ danh là quái vật ngang hàng với Râu Trắng!”

“Thì ra đây mới là thực lực chân chính của Kaido sao? Móa! Vừa rồi suýt chút nữa bị tên đầu trọc kia lừa rồi!”

“Đều tại tên đầu trọc chết tiệt kia, lần nào cũng là một quyền giải quyết đối thủ, ta còn tưởng rằng Kaido rất gà mờ!”

“Suýt, nhỏ giọng một chút.”

“Nhỏ giọng cái gì, ra ngoài sẽ mất trí nhớ, ta còn sợ bị hấn nghe thấy à?”

.....

Người xem bình thường, nghị luận sôi nổi.

Mà những cường giả đỉnh cấp còn chưa bị loại, nhìn thấy thực lực chân chính của Kaido, sắc mặt lập tức trở nên ngưng trọng.

Ngay cả cường giả như Ba Lệ Minh và Lý Vô Thần, cũng nhíu mày.

Chiến Thần Bắc Cực Hùng bọn họ cũng biết.

Lực phòng ngự của tên này, quả thực rất mạnh, thân thể còn cứng hơn cả hợp kim.

Ngay cả Lý Võ Thần muốn chiến thắng người này, cũng không dễ dàng như vậy.

Rất nhanh.

Người thứ ba lên sân.

Người này là một cường giả cấp sáu hệ tốc độ, tốc độ rất nhanh, một khi di chuyển toàn tốc, có thể tạo ra vài cái bóng mờ trên võ đài!

Trước đó người này có thể tấn thắng thành công, chính là dựa vào tốc độ, loại A Tinh.

Lần này đối mặt với Kaido, hắn cũng muốn dùng tốc độ để giành chiến thắng!

Phải nói rằng.

Tốc độ của Kaido không nhanh, lúc đầu, thật sự bị người này đùa giỡn đến xoay vòng vòng.

Tuy nhiên, vũ khí mà người này sử dụng, cũng không thể lưu lại vết thương trên người Kaido.

Hai bên cứ thế giằng co.

Nhưng mà.

Khoảnh khắc tiếp theo!

Kaido đột nhiên trừng mắt, toàn thân tản mát ra khí thế kinh người, thậm chí có tia chớp đỏ tươi, hiện ra trong hư không.

Haki Bá Vương!

Cường giả đạt đến cấp sáu, đều là người có ý chí kiên định, đương nhiên sẽ không bị Haki Bá Vương làm choáng váng.

Tuy nhiên, dưới sự xung kích Haki của Kaido, vị cường giả cấp sáu hệ tốc độ này, vẫn dừng lại trong khoảnh khắc.

Mà điều này, đối với Kaido mà nói, đã đủ rồi.

“Dừng!”

Kaido nắm bắt cơ hội, một gậy đập tới...

Vị cường giả cấp sáu này, lập tức mất mạng.

Thậm chí còn không kịp hô nhận thua!

Toàn trường chấn động.

Một vị cường giả cấp sáu tử trận, tuyệt đối là chuyện lớn.

.....

Phòng 857.

Nhìn thấy vị cường giả cấp sáu kia, bị Kaido đập một gậy thành thịt nát, tất cả mọi người đều kinh hãi.

Ngay cả Trần Nghiệp cũng ngây người.

Vị cường giả cấp sáu kia, hẳn từng nghe nói, hình như họ Thái, ngày thường tương đối kín tiếng.

Điều mà Trần Nghiệp không biết là, lần trước trong Bí Cảnh Toàn Dân, hắn còn từng giao thủ với người này, cuối cùng dựa vào “Nhảy qua nhảy lại tại chỗ” để chiến thắng hắn.

“Thái tiên sinh...”

Lão Lưu thần sắc phức tạp, lẩm bẩm tự nói: “Thật không ngờ, vị đại lão này, lại ngã xuống ở đây.”

Sắc mặt Tần Mộc Âm nghiêm túc, ánh mắt mang theo một tia bi thương.

Cô đang đau buồn vì cường giả của Hạ quốc tử trận.

Lúc này.

Trần hội trưởng đột nhiên trở nên căng thẳng.

Thì ra, đã đến lượt Ba Lệ Minh lên sân...

.....

Khi Ba Lệ Minh đến võ đài, lại làm ra một hành động khiến người ta bất ngờ.

Ông cởi áo khoác của mình.

Lộ ra thân hình cường tráng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Một màn kinh ngạc xảy ra.

Chỉ thấy thân thể của Ba Lê Minh, đột nhiên nhanh chóng phình to!

Trong thời gian ngắn, cả chiều cao lẫn vóc dáng của Ba Lê Minh, đều xảy ra biến đổi lớn.

Trước đó Ba Lê Minh cao khoảng một mét chín.

Mà bây giờ, chiều cao của ông, ít nhất là hai mét rưỡi!

Hơn nữa cơ bắp phát triển, tràn đầy uy hiếp.

Ước chừng là nhận thức được Kaido quá mạnh.

Ba Lê Minh vừa lên sân, đã sử dụng thực lực chân chính.

Lúc này.

Kaido đã xông tới, một gậy đập về phía Ba Lê Minh.

Có bài học của Chiến Thần Bắc Cực Hùng, Ba Lê Minh đương nhiên sẽ không ngốc nghếch đứng yên chịu đòn, lợi dụng thân pháp, không chỉ tránh được một gậy này, còn dùng hai tay, đánh vào ngực Kaido.

Chưởng này, uy lực kinh người!

Thậm chí có thể đánh Kaido liên tục lui về phía sau.

Đùng! Đùng! Đùng!

Kaido lùi hẳn bảy tám bước, dùng Lang Nha Bổng trong tay chống đỡ mặt đất, lúc này mới ổn định thân hình.

Nhìn thấy cảnh này, tất cả mọi người đều rất kinh ngạc.

Vị Lý Võ Thần kia, ánh mắt nhìn về phía Ba Lê Minh, cũng trở nên nghiêm túc.

Trên võ đài.

Ba Lê Minh một chiêu có hiệu quả, trên mặt không có bao nhiêu vui mừng.

Bởi vì ông biết rõ, quái vật trước mắt, không hề bị thương.

Sau đó, Ba Lê Minh tiến lên một bước, định thừa thắng xông lên.

Nhưng mà!

Kaido đổi diện, vào lúc này lại nhảy lên không trung.

Những người đang xem, đều ngẩng đầu lên theo.

Không biết từ lúc nào.

Trên không trung vô đài, đã tụ tập một đám mây.

Kaido chui vào đám mây, thân thể lập tức xảy ra biến đổi lớn.

Không lâu sau.

Một con cự long, xuất hiện trên không trung vô đài.

Con rồng này toàn thân màu xanh, ngoại trừ khuôn mặt khác biệt, những chỗ khác, đều cực kỳ giống với cự long mà Trần Nghiệp biến hóa.

Điểm khác biệt lớn nhất, có lẽ là con cự long mà Kaido biến hóa, chỉ dài hơn một trăm mét, nhỏ hơn Trần Nghiệp rất nhiều.

.....

Khi Kaido sử dụng hình thái Thanh Long.

Toàn trường đều chấn động!

Bởi vì.

Mọi người ở thế giới hiện thực, đã từng thấy con rồng tương tự.

“Cái quái gì? Con rồng này? Cái này, cái này...”

“Kaido vậy mà cũng có thể biến thành Thanh Long? Vậy con Thanh Long ở thế giới hiện thực...”

“Chẳng lẽ, con rồng xuất hiện trên thế giới của chúng ta, thật ra cũng là con người sao?”

“Nhất định là vậy! Nhất định là có người có được năng lực biến thân giống Kaido, nhất định là như vậy!”

“Phát hiện lớn! Trời đất!”

“Lúc đó ta đã cảm thấy, con rồng đó xuất hiện quá đột ngột, bây giờ xem ra, quả nhiên có vấn đề!”

“Các ngươi nói, nếu con rồng của thế giới chúng ta cũng là con người... sẽ là ai đây?”

“Tân đội trưởng nhất định biết sự thật, lúc đó không phải cô ta đang cưỡi trên lưng rồng sao?”

Trong phòng 857.

Khi hình thái Thanh Long của Kaido xuất hiện.

Ánh mắt của Lão Lưu và Triệu Tranh, theo bản năng nhìn về phía Tàn Mộc Âm.

Cũng giống như những người bên ngoài, bọn họ cũng cho rằng là có người có được năng lực biến thân của Kaido, mới có thể biến thành hình thái Thanh Long.

Mà Tàn Mộc Âm, chắc chắn là người biết rõ ngọn ngành.

Chỉ có Trần hội trưởng và Đường Tử Trần, sắc mặt không đổi.

Đối mặt với ánh mắt của mọi người, Tàn Mộc Âm cũng thoải mái thừa nhận, mỉm cười nói: “Đúng vậy, Thần Long rất hot trên mạng lúc trước, hiện tại đang ngồi giữa chúng ta!”

Mọi người lập tức kinh ngạc.

“Không cần đoán mò nữa, là tooi!” Trần Nghiệp đứng lúc giờ tay lên: “Tooi chính là Thần Long trong truyền thuyết!”

Dù sao ra ngoài cũng sẽ mất trí nhớ, bây giờ Trần Nghiệp có nói hay không cũng không sao cả.

Nghe được lời này.

Mọi người đều chết lặng!

Chuyến đi Bí Cảnh lần này, biểu hiện của Trần Nghiệp, đối với tam quan của bọn họ, quả thực tạo thành sự chấn động mang tính lật đổ...

Đặc biệt là Lão Lưu!

Chương 383 - Đúng vậy! Ta chính là Thần Long!

Vạn vạn không ngờ, Thần Long một ngum đờm còn mạnh hơn cả bom hạt nhân, lại là học sinh của mình?

Giống như đang nằm mơ vậy.

Lúc này, Lão Lưu rốt cuộc cũng hiểu ra một chuyện...

Khó trách, lúc trước khi trường học phản đối Đường Tử Trần và Trần Nghiệp lập đội, Đường Tử Trần sống chết không đồng ý. Mà tiếp theo, hai người cũng là một đường siêu thần!

Một học sinh khủng bố như vậy, đi Bí Cảnh chẳng phải giống như về nhà sao?

Thì ra, bọn họ đều là thằng hề.

Người thông minh thật sự, vẫn là Đường Tử Trần!

Lúc này.

Trên võ đài xuất hiện biến hóa mới, cắt ngang dòng suy nghĩ của Lão Lưu.

Là Ba Lê Minh và Kaido ở trạng thái Thanh Long, đánh nhau.

Mặc dù đối mặt với cự vật dài trăm mét, Ba Lê Minh vẫn không hề nao núng!

Chỉ thấy Ba Lê Minh đứng trên võ đài, hai tay cùng ra, vậy mà trong nháy mắt, đánh ra mười tám con kim long năng lượng!!

Hàng Long Thập Bát Chương!

“Ngao!”

Trong nháy mắt, tiếng long ngâm không ngừng.

Tiếp theo, mười tám con kim long, toàn bộ xông lên trời, bao vây Kaido ở trạng thái Thanh Long, sau đó nối tiếp nhau, đâm vào Kaido.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng nổ vang vọng khắp đấu trường.

Ngay cả sinh vật như Kaido, cũng khó chịu nổi sự công kích liên tục như vậy.

Khi mười tám con kim long toàn bộ tiêu hao hết, trên người Kaido, khắp nơi đều là một mảng cháy đen, có vài chỗ, thậm chí còn chảy máu.

Rõ ràng, chiêu này của Ba Lê Minh đã có hiệu quả.

Cũng thành công chọc giận Kaido.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Kaido đột nhiên há miệng, nhắm ngay Ba Lệ Minh trên võ đài, chính là một ngục Long Túc!

“Àm...”

Tiếng nổ chấn động màng nhĩ vang lên.

Vô số người đang xem, màng nhĩ suýt chút nữa bị chấn vỡ.

Tuy nhiên.

Điều khiến mọi người kinh ngạc hơn là, ngục Long Túc này của Kaido, cho dù là phương thức công kích, hay là hiệu quả nổ tung, đều rất giống với Thần Long ở thế giới hiện thực.

Gần như giống hệt nhau!

Chỉ là uy lực có chút khác biệt!!

Thần Long ở thế giới hiện thực, một ngục Long Túc, còn mạnh hơn cả bom hạt nhân. Kaido kém hơn không ít.

Như vậy, mọi người càng thêm khẳng định suy đoán của mình!

“Ngay cả hiệu quả Long Túc cũng giống nhau, quả nhiên, Thần Long của thế giới chúng ta, chính là do con người biến thành!”

“Ta chỉ muốn biết là ai? Mẹ kiếp, lòng như mèo cào.”

“Ha ha, nếu Ngài ấy đã từng bị Tần đội trưởng cười, chứng tỏ Ngài ấy chắc chắn là người Hạ quốc chúng ta.”

“Đây chính là bí mật lớn!”

“Bí mật lớn cái rắm! Đợi ra ngoài sẽ mất trí nhớ, bây giờ cho dù người biết người đó thì có ích gì?”

“Khôn kiếp! Hình như đúng vậy! Chết tiệt... tại sao Bí Cảnh Toàn Dân lại xóa trí nhớ?”

.....

Suy đoán của mọi người.

Không ảnh hưởng đến hai người đang chiến đấu trên võ đài.

Nhìn thấy Kaido phóng thích Long Túc, Ba Lệ Minh biết không ổn, lập tức né tránh.

Chỉ thấy ông ta thi triển kinh công, nhảy lên một cái, cuối cùng vậy mà đến được đỉnh đầu của Kaido.

Sau khi Kaido phóng thích một ngụm Long Tức, nhân lúc hắn chưa kịp hoàn hồn, Ba Lệ Minh nhanh chóng nắm bắt cơ hội, hai tay cùng ra, đánh mạnh lên đỉnh đầu của Kaido.

Chiêu này của ông ta, nhìn thì bình thường, nhưng thực ra rất lợi hại.

Chưởng này tên là “Song Chàng Chưởng”, là một trong những chưởng pháp có lực phá hoại lớn nhất trong Bát Quái Chưởng.

Thời kỳ dân quốc, Trình Đình Hoa được xưng là “Võ Thánh” tông sư quốc thuật, tuyệt kỹ thành danh, chính là Song Chàng Chưởng!

Lúc này được Ba Lệ Minh thi triển, uy lực cực kỳ khủng bố!
“Bá!”

Kaido bị đánh, trực tiếp ngã xuống võ đài.

Vốn dĩ, võ đài đã bị Long Tức của hắn phá hủy, chỉ còn lại hố sâu.

Lúc này hắn ngã xuống, vừa vịn bị vùi trong hố sâu.

Nhìn qua, giống như Kaido tự đào mộ cho mình!

Đương nhiên.

Kaido không thể dễ dàng bị đánh bại như vậy.

Một lát sau.

Kaido lại xảy ra biến hóa mới.

Thân thể của hắn nhanh chóng thu nhỏ lại, khôi phục lại vóc dáng ban đầu. Tuy nhiên, trên người mọc đầy vảy, cuối cột sống, cũng xuất hiện một cái đuôi.

Đây là hình thái thứ ba của Kaido: Hình Thái Nhân Thú!

Cũng là hình thái nguy hiểm nhất.

Sau khi biến thành Hình Thái Nhân Thú, cho dù là lực lượng, tốc độ, hay là phòng ngự của Kaido, đều được tăng cường rất nhiều.

Hơn nữa, Haki Bá Vương, vẫn luôn quán quanh trên người hắn, ảnh hưởng đến Ba Lệ Minh.

Thử thách thực sự đối với Ba Lệ Minh đã đến!

Sau đó.

Hai bên lại lần nữa chiến đấu với nhau...

Trận chiến này.

Đánh cực kỳ kịch liệt!

Chủ yếu là thực lực của hai người chênh lệch không nhiều.

Về lực công kích, gần như ngang bằng.

Mặc dù lực phòng ngự của Ba Lệ Minh không bằng Kaido, nhưng tốc độ của ông ta nhanh hơn, đủ để bù đắp cho sự thiếu hụt về lực phòng ngự.

Mười phút sau.

Hai người vẫn đứng trên võ đài.

Không ai ngã xuống.

Cuối cùng phán định của Bí Cảnh, là Ba Lệ Minh chiến thắng.

Chủ yếu là Kaido bị đánh quá nhiều lần, Ba Lệ Minh rất ít khi bị đánh trúng.

Có thể nói, Ba Lệ Minh có thể tấn thắng vòng này, là nhờ vào ưu thế về tốc độ.

.....

Khi vòng ba kết thúc.

Kết quả cuối cùng, chỉ có bốn người tấn thắng thành công.

Phân biệt là Trần Nghiệp, Ba Lệ Minh, Lý Võ Thần, và chí cường giả “Samir” đến từ Ấn Độ!

Samir là người sở hữu thiên phú S4, cũng là S4 mạnh nhất toàn cầu, thậm chí, không ngoa khi nói, hắn đã vượt qua bản thân anh hùng S4 “Võ Sĩ Nguyên Tử”.

Tên này bây giờ tùy tiện một đòn đánh thường, đều có thể chém ra đao quang!

Hơn nữa, tốc độ của hắn còn nhanh hơn cả Ba Lệ Minh!

Trong mười phút thi đấu, hắn đã để lại hơn trăm vết thương lớn nhỏ trên người Kaido.

Theo lời của Tần Mộc Âm, một năm không gặp, vị chí cường giả Ấn Độ này, dường như lại mạnh lên rất nhiều.

Mà trong ba người Ba Lệ Minh, Samir, và Lý Võ Thần.

Chỉ có Lý Võ Thần, thật sự làm được việc đánh Kaido ra khỏi võ đài.

Qua đó có thể thấy.

Người này xứng đáng với danh hiệu Võ Thần.

Nếu không có sự xuất hiện của gã đầu trọc, quán quân Bí Cảnh Toàn Dân lần này, chắc chắn thuộc về ông ta.

“Không ngờ, vòng đấu này, cuối cùng chỉ có bốn người tấn thắng!”

“Kaido thật sự quá đáng sợ, nhiều cường giả như vậy, đều bại trong tay hắn...”

“Khoan đã, Tần đội trưởng của Hạ quốc, sao lại không lên sân? Bỏ quyền sao?”

“Cô ta và tên đầu trọc kia, cùng thuộc một đội, đã có tên đầu trọc, cô ta không cần thiết phải lên mạo hiểm.”

“Không biết Tần đội trưởng, có thể chiến thắng quái vật Kaido này hay không?”

“Nghe nói, Samir đã từng khiêu chiến Tần đội trưởng, là bại tướng dưới tay Tần đội trưởng, nếu Samir có thể tấn thắng, Tần đội trưởng hẳn cũng không có vấn đề gì chứ?”

“Ta xem chưa chắc, Samir thua Tần đội trưởng, là bởi vì năng lực tương khắc! Tốc độ của tên này, trước mặt Tần đội trưởng, không thể phát huy ra được. Nếu để Tần đội trưởng lên sân, với siêu năng lực của cô ta, chưa chắc đã không chế được quái vật cự lực như Kaido.”

“Nói tới nói lui, vẫn là Võ Thần mạnh nhất, chính diện đánh bại Kaido.”

“Hừ hừ, ngươi có phải quên mất gã đầu trọc?”

“Không nhắc đến Một Giây Nam, chúng ta vẫn là huynh đệ tốt!!”

Trận đấu diễn ra đến bước này.

Ai là quán quân, kỳ thực đã không còn nhiều hồi hộp nữa.

Mặc dù Lý Võ Thần vẫn luôn thể hiện rất kinh diễm.

Nhưng mà, trước mặt tên đầu trọc một quyền đánh bại mọi đối thủ kia, ông ta vẫn còn kém một chút ý nghĩa.

Sự tồn tại của tên đầu trọc, trở thành bóng ma bao phủ trên đầu mọi người.

Mọi người đều hiểu, vòng tiếp theo, sẽ là vòng then chốt để quyết định á quân và quý quân.

Chương 384 - King Ghidorah, Quái Vật Cực Ác Xuất Hiện!

“Không biết vòng thứ tư, bí cảnh sẽ sắp xếp đối thủ như thế nào?”

“Quái vật vòng thứ ba đã mạnh như vậy rồi, vòng thứ tư... không thể tưởng tượng nổi.”

“Ta dường như đã có thể dự đoán, kỳ Bí Cảnh Toàn Dân này, ba người đứng đầu đã được định sẵn, quán quân là tên đầu trọc, á quân là Võ Thần, quý quân hẳn là Ba hội trưởng.”

“Phì! Một Giây Nam làm quán quân? Ta không phục! Mỗi lần đều là một quyền, xem hẳn thi đấu thật chẳng có gì thú vị.”

“Không phục? Hay là ngươi lên cho hắn đánh một quyền?”

...

Ngày hôm sau.

Vòng thi đấu thứ tư Giải Đấu Tranh Bá Toàn Cầu chính thức bắt đầu!

Mọi người phát hiện.

Lôi đài giữa sân, biến mất không thấy đâu nữa...

Sau đó, bí cảnh truyền đến thông báo, hóa ra, vòng thứ tư không còn hạn chế địa hình. Hoặc nói cách khác, toàn bộ khoảng đất trống ở giữa đấu trường, đều được tính là lõi đài.

Hơn nữa, bắt đầu từ vòng này, trận đấu cũng không giới hạn thời gian, cho đến khi một bên gục ngã.

Muốn phân định thắng thua, dựa vào việc kéo dài thời gian là không được nữa rồi.

Sau đó.

Quái vật vòng thứ tư chính thức xuất hiện!

Nó không phải trực tiếp xuất hiện trong đấu trường.

Mà là từ trên bầu trời xa xa bay tới.

Khi nó đến gần đấu trường, đôi cánh đang rộng, quả thực che khuất cả bầu trời!

Nơi nó đi qua, một mảnh tối đen!!

“Đùng!”

Sau khi đáp xuống, toàn bộ đấu trường đều chấn động.

Chờ đến khi khán giả nhìn rõ đôi thủ vòng thứ tư, tất cả mọi người đều kinh hãi biến sắc.

“Đây, đây là quái vật gì? Cũng quá lớn rồi chứ?”

“Ba đầu rồng? Hơn nữa thể hình này... Nhìn thấy con quái vật này, ta lần đầu tiên cảm thấy, con người thật nhỏ bé.”

“Quan trọng nhất là, toàn thân con quái vật này, đều tràn ngập bạo ngược, và cực kỳ tà ác...”

“Thú Vương! Là Thú Vương!! Từng xuất hiện ở Nilqì, Thú Vương đã phá hủy toàn bộ thủ đô của Nilqì.”

“Chết tiệt! Quả nhiên là con Thú Vương đó.”

“Không phải chứ! Đối thủ vòng thứ tư, trực tiếp sắp xếp Thú Vương?”

“Thú Vương không phải là bất khả chiến bại sao? Bí cảnh sắp xếp quái vật như vậy, là định loại bỏ tất cả mọi người?”

“Lát nữa vạn nhất con Thú Vương này nổi hứng giết chóc, sẽ không giết cả chúng ta chứ?”

“Hắn là không đâu, căn nhà đấu trường này không đơn giản, mấy hôm trước ta dùng dao chém lên tường một cái, kết quả chẳng để lại chút dấu vết nào. Chứng tỏ có sức mạnh thần bí bảo hộ.”

...

Thú Vương đối với người bình thường mà nói, là bí mật.

Nhưng kênh tin tức của dị năng giả, chung quy vẫn nhiều hơn một chút. Rất nhiều dị năng giả, đều biết hình dạng của Thú Vương.

Bí cảnh vậy mà lại lấy Thú Vương làm đối thủ vòng thứ tư, khiến vô số người chấn động không thôi.

Phòng 857.

Trần Nghiệp nhìn thấy con Thú Vương này, cũng rất kinh ngạc.

Con Thú Vương này hắn nhận ra!

King Ghidorah!

Quái thú còn mạnh hơn cả Godzilla.

Trong cốt truyện gốc, Godzilla đã bị tên to xác này hành hạ rất thảm, cuối cùng vẫn phải hiến tế Mothra, để Godzilla tiến hóa thành “Hồng Liên Godzilla”, mới có thể tiêu diệt Ghidorah.

Khi Trần Nghiệp còn ở Trái Đất, từng xem qua thiết lập về Ghidorah.

Tên to xác này, chiều dài cơ thể đạt tới 240 mét, sải cánh lại càng vượt quá 500 mét.

Thể hình như vậy, chỉ cần đứng ở đó, cũng có thể mang đến cho loài người nhỏ bé, áp lực vô tận.

“Thật không ngờ, đối thủ vòng thứ tư, lại là con Thú Vương này!”

Tàn Mộc Âm ngữ khí ngưng trọng.

Mà nghe thấy từ “Thú Vương”, Triệu Tranh cùng những người khác, đều giật mình kinh ngạc.

“Con quái vật này là Thú Vương trong truyền thuyết?” Nhậm Thiển Thiển lập tức kinh hãi.

Tào Vũ lại càng kinh thán: “Thì ra đây chính là Thú Vương? Chẳng trách được xưng là quái vật bất khả chiến bại!”

Triệu Tranh thì sắc mặt nghiêm túc: “Bí cảnh tại sao lại lấy Thú Vương làm đối thủ vòng thứ tư? Nếu tất cả mọi người đều bị loại, thứ hạng ba người đứng đầu sẽ được xếp như thế nào?”

Lão Lưu suy nghĩ một chút, nói: “Ước chừng là giống như vòng loại trước đó, xếp hạng dựa theo biểu hiện tổng hợp của đội ngũ.”

Có lẽ là sự cường đại của Thú Vương, quá mức ăn sâu vào lòng người.

Cộng thêm thể hình và hình dáng của Ghidovah, quả thực đáng sợ!

Trong nhất thời.

Mọi người đều theo bản năng cho rằng, vòng này, sẽ không ai có thể vượt qua.

...

Khu vực Hạ quốc.

Trong phòng 4145.

Nhìn thấy Ghidovah đứng ở trung tâm đấu trường, ngửa mặt gầm rú, rất nhiều người đều biến sắc.

Trước đó Ba Lệ Minh khổ chiến Kaido, mọi người đều nhìn thấy rất rõ ràng, có thể chiến thắng Kaido, thật sự là không dễ dàng.

Lúc này, Thú Vương lên sân, không ai cho rằng, Ba Lệ Minh có thể chiến thắng Thú Vương như vậy.

“Con Thú Vương này ta biết, dù là trong số các Thú Vương, cũng là tồn tại vô cùng đáng sợ!”

Có người lẩm bẩm tự nói.

Nghe thấy lời này.

Mọi người nhất thời im lặng không nói.

Một lúc lâu sau, một người đàn ông trung niên mới mở miệng nói: “Hội trưởng, hay là, vẫn nên bỏ quyền đi?”

Có người này mở miệng, mọi người đều khuyên can:

“Đúng vậy! Hội trưởng, bí cảnh rõ ràng là muốn mọi người đừng bước tại đây, ngài không cần thiết phải tiếp tục mạo hiểm.”

“Vì sự an toàn của ngài, hội trưởng, tôi cũng thấy ngài bỏ quyền thì hơn.”

“Quái vật như vậy, không phải sức người có thể chống lại...”

Lý do mọi người đều khuyên can, là vì Ba Lệ Minh vô cùng quan trọng đối với hiệp hội dị năng.

Năm đó vì thuận lợi thành lập hiệp hội dị năng, Ba Lệ Minh đã khiêu chiến các cao thủ khắp nơi, có thể nói, hiệp hội dị năng có thể thành lập, hoàn toàn dựa vào một đôi thiết quyền của Ba Lệ Minh đánh ra.

Tàn Mộc Âm là định hải thần châm của Hạ quốc, Ba Lệ Minh cũng là định hải thần châm của hiệp hội dị năng.

Một khi Ba Lệ Minh chết trong bí cảnh, đối với hiệp hội dị năng mà nói, chính là trời sập!

Trần hội trưởng hiện tại, còn chưa đủ sức gánh vác hiệp hội dị năng.

Nghe thấy lời khuyên can của thuộc hạ.

Ba Lệ Minh có chút dao động.

Ông không phải kẻ tự đại, đương nhiên biết, mình còn chưa thể chống lại Thú Vương.

Đúng lúc này.

Trận đấu bắt đầu.

Người đầu tiên lên sân, là Lý Võ Thần.

Ba Lệ Minh tinh thần chấn động, mở miệng nói: “Trước tiên xem thử đã!”

Mọi người đều nhìn về phía lôi đài.

...

Trên lôi đài.

Sau khi Lý Võ Thần lên đài, trực tiếp ném bỏ kính mắt của mình, đồng thời xé rách áo trên của mình.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Cơ thể của ông ta, phòng lên với tốc độ mắt thường có thể thấy được, giống hệt như lúc trước Ba Lệ Minh đánh với Kaido.

Chỉ trong vài nhịp thở, cơ thể của Lý Võ Thần đã phòng lên đến chiều cao hai mét rưỡi.

Kỳ thực.

Ông ta có thể tiếp tục vận khí huyết, để cơ thể phòng lên to lớn hơn nữa.

Chỉ là không cần thiết.

Chiều cao hai mét rưỡi, đối với cường giả Kiến Thần Bất Hoại mà nói, là chiều cao tối ưu, có thể hoàn mỹ phát huy ra toàn bộ thực lực.

Mà Lý Võ Thần vừa lên đài, liền mở ra trạng thái mạnh nhất của mình, rõ ràng là Ghidovah đã mang đến cho ông ta áp lực quá lớn.

Thậm chí có thể nói.

Có thể lên đài, đã đủ để chứng minh, dũng khí của người này.

Sau đó.

Lý Võ Thần lựa chọn ra tay trước.

Bởi vì ông ta rất rõ ràng, đợi đến khi con quái vật kia ra tay, có khi ông ta còn không có cơ hội phản kích...

Chỉ thấy Lý Võ Thần đứng tấn vững chắc, sau đó hai tay ôm lại, tập trung ở eo.

“Quy – Phái – Khí – Công!!”

Một lượng lớn năng lượng hội tụ giữa hai tay ông ta, cuối cùng hình thành một quả cầu năng lượng.

Chương 385 - Ngay Cả Võ Thần Cũng Không Được, Đầu Trọc Có Thể?

“Vù!”

Âm thanh xé gió đáng sợ vang lên.

Chỉ thấy hai tay Lý Võ Thần đột nhiên đẩy về phía trước, vậy mà đánh ra một cột sáng năng lượng to bằng miệng chum, xuyên thủng hư không, trực tiếp oanh kích về phía đầu lớn nhất ở giữa của Ghidorah.

Xem ra, Lý Võ Thần muốn một chiêu bạo đầu, đạt được hiệu quả tấ sát, cho nên đã dốc toàn lực.

Đối mặt với chiêu tấ sát của Lý Võ Thần, Ghidorah dường như cũng cảm nhận được uy hiếp, ba cái đầu đồng thời há miệng, phun ra ba tia sét khổng lồ.

“Rắc!”

Quy Phái Khí Công của Lý Võ Thần, bị đánh nổ giữa không trung, tạo ra sóng xung kích dữ dội.

Người này quả không hổ là nhân vật quán quân lâu năm, thực lực kinh người.

Ngay cả Trần Nghiệp, cũng có chút kinh ngạc với thực lực của Lý Võ Thần.

Cùng là Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại, ông ta mạnh hơn Ba Lệ Minh không ít.

Đương nhiên, Ba Lệ Minh mới vừa đột phá cảnh giới chưa lâu, còn rất nhiều tiềm lực chưa được giải phóng.

“Gào!”

Dường như công kích của Lý Võ Thần, có chút chọc giận Ghidorah.

Là một sinh vật vương giả bẩm sinh, bất kỳ sinh vật nào khác dám công kích nó, đều sẽ bị coi là khiêu khích.

Huống chi là một con người nhỏ bé.

Cái đầu ở giữa của Ghidorah, ngửa mặt gầm lên một tiếng, sau đó nhìn chăm chăm sinh vật nhỏ bé trên mặt đất, bắt đầu đi về phía Lý Võ Thần.

“Đùng! Đùng!”

Nó đi rất chậm, nhưng mỗi bước đi, đều khiến mặt đất rung chuyển.

Lúc này.

Tất cả khán giả, đều đang theo dõi trận chiến này!

Nhìn Ghidorah từng bước áp sát, sắc mặt Lý Võ Thần không đổi.

Sau đó.

Lý Võ Thần giơ tay phải lên, làm ra tư thế một tay chống trời.

Trần Nghiệp nhìn thấy cảnh này, cảm thấy có chút quen mắt...

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trong lòng bàn tay của Lý Võ Thần, đột nhiên xuất hiện ánh sáng trắng.

Đó là Khí giống như Quy Phái Khí Công!

Một lượng lớn Khí, từ trong cơ thể Lý Võ Thần tuôn ra, hội tụ trên lòng bàn tay ông ta.

Ngay lập tức, năng lượng màu trắng nhanh chóng lớn lên.

Tuy nhiên, về hình dạng, không giống hình tròn của Quy Phái Khí Công, mà giống như cái bánh hình tròn dẹt.

Trần Nghiệp lập tức nhận ra chiêu này là gì.

Thế giới Dragon Ball, Khí Viên Trảm của Krillin!!

Chiêu này, là tuyệt kỹ của Krillin, cũng từng chém giết không ít cường địch.

Thật không ngờ, Lý Võ Thần lại học được cả chiêu này?

“Rống!”

Ghidorah đổi diện, đột nhiên dừng bước.

Dường như đã nhận ra nguy hiểm!

Mà Lý Võ Thần đương nhiên không muốn cho Ghidorah cơ hội phòng bị, dùng sức ném Khí Viên Trảm đã ngưng tụ thành hình khổng lồ trong tay ra ngoài.

“Xoẹt!”

Khí Viên Trảm xẹt qua hư không, như một tia chớp, bay về phía Ghidorah.

Mục tiêu vẫn là cái đầu ở giữa của Ghidorah.

Ba cái miệng khổng lồ của Ghidorah, lập tức phóng ra tia sét, muốn đánh rơi Khí Viên Trảm.

Một màn kinh người xuất hiện.

Khí Viên Trảm đang bay trên không trung, vậy mà vẫn chịu sự khống chế của Lý Võ Thần, thay đổi phương hướng giữa không trung, né tránh công kích của Ghidorah.

Chỉ trong nháy mắt.

Khí Viên Trảm đã đến trước mặt đầu chính giữa của Ghidorah.

Dường như ý thức được công kích của con người này, có uy hiếp rất lớn đối với mình, Ghidorah vội vàng né tránh. Lại bị Khí Viên Trảm thay đổi phương hướng, truy đuổi không bỏ.

Vào thời khắc mấu chốt, Ghidorah cũng đủ quyết đoán, lập tức điều động cái đầu phụ bên trái, chắn trước đầu chính của mình.

“Phụt!!”

Tất cả khán giả đang theo dõi trận đấu, khoảnh khắc này đều suýt chút nữa đứng dậy.

Bởi vì, một cái đầu của Ghidorah, vậy mà bị Khí Viên Trảm của Lý Võ Thần, chém đứt...

Chẳng lẽ!

Hôm nay thật sự sẽ xuất hiện kỳ tích, có loài người chém giết Thú Vương sao?

“Gào!”

Trong toàn bộ đấu trường, đột nhiên vang lên tiếng gầm rú đau đớn của Ghidorah.

Hai cái đầu đồng thời gào lên.

Dường như ba cái đầu liên kết chặt chẽ với nhau, bây giờ bị chém đứt một cái, khiến Ghidorah cực kỳ đau đớn.

“Gào!”

Ghidorah lại gầm lên một tiếng.

Nhưng lần này, tràn đầy lửa giận.

Tiếp đó.

Một màn tuyệt vọng nhất xuất hiện.

Chỉ thấy cái đầu bị chém đứt của Ghidorah, vậy mà lại mọc lại...

Mọi người lúc này mới biết, con quái vật này, lại có năng lực hồi phục đáng sợ như vậy, ngay cả đầu cũng có thể nhanh chóng mọc lại?

Những người vừa mới nhìn thấy “hy vọng loài người chém giết Thú Vương”, trong lòng lập tức lạnh đi.

Mà Lý Võ Thần trong đấu trường, cũng thở dài một tiếng, mở miệng nói: “Ta nhận thua!”

Không nhận thua không được nữa rồi.

Một chiêu Quy Phái Khí Công toàn lực, một chiêu Khí Viên Trảm toàn lực, hai chiêu này đã là đòn sát thủ của Lý Võ Thần.

Kết quả đều vô hiệu với Ghidorah...

Lý Võ Thần biết, tiếp tục nữa, người thua chắc chắn là ông, nói không chừng còn có nguy hiểm đến tính mạng.

Đã như vậy, chi bằng dứt khoát nhận thua.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Cánh cổng dịch chuyển xuất hiện sau lưng Lý Võ Thần, Lý Võ Thần không chút lưu luyến, xoay người rời khỏi đấu trường.

...

Đối với việc Lý Võ Thần nhận thua.

Không ai trách cứ.

Mọi người chỉ cảm thấy, vô cùng tiếc nuối...

“Chỉ còn một chút nữa, chỉ còn một chút nữa là chém trúng cái đầu ở giữa của Thú Vương rồi!”

“Không ngờ, ngay cả Võ Thần cũng nhận thua.”

“Trên đời tại sao lại có quái vật như Thú Vương xuất hiện? Không chỉ mạnh đến đáng sợ, mà còn có năng lực hồi phục kinh người như vậy? Thật là bất công!”

“Haiz! May mà Thú Vương rất ít khi xuất hiện, nếu không, Lam Tinh còn đâu là nơi dung thân của loài người chúng ta?”

“Võ Thần đã nhận thua, Ba hội trưởng và người Ân kia, hẳn là cũng không được đâu nhỉ?”

“Chắc chắn không được! Bây giờ chỉ còn xem tên đầu trọc kia, có thể tấn cấp hay không.”

“Hừ hừ, đầu trọc dù có mạnh hơn nữa, cũng không thể đánh thắng con Thú Vương này! Ngay cả đứt đầu cũng có thể nhanh chóng hồi phục, quả thực là quái vật đánh không chết.”

“Ta cũng thấy đầu trọc không được, nhưng mà, nói đi cũng phải nói lại, tại sao đầu trọc lại mạnh như vậy? Chẳng lẽ hẳn kết hợp với thiên phú S1 trong truyền thuyết sao?”

“Rất có khả năng!”

Sau khi Lý Võ Thần rời sân.

Trong tất cả các phòng, đều đang bàn tán xôn xao.

Phòng 857.

Mọi người theo bản năng đều nhìn về phía Trần Nghiệp.

Người đầu tiên có động tác, là Đường Tử Trần.

Cô nàng lặng lẽ nắm lấy tay Trần Nghiệp, khuôn mặt xinh đẹp có chút lo lắng, nhưng không nói gì thêm.

Nàng tin tưởng người đàn ông của mình!

Ngược lại là Trần hội trưởng, có chút không nhịn được, mở miệng nói: “Nếu không có nắm chắc, thì bỏ quyền đi!”

Biểu hiện vừa rồi của Ghidorah quá kinh người.

Đứt đầu cũng có thể nhanh chóng hồi phục, dọa sợ Trần hội trưởng.

Vốn dĩ rất tự tin vào con trai mình, Trần hội trưởng, không khỏi có chút lo lắng.

Dù sao là làm cha, vừa nghĩ đến việc con trai phải chiến đấu với quái vật như vậy, thật sự là khó mà yên tâm.

“Cha! Yên tâm đi! Nếu không có nắm chắc, con nhất định sẽ nhận thua.” Trần Nghiệp cười nói: “Con quái vật này tuy lợi hại, nhưng muốn giết con trong nháy mắt, cũng không thể nào.”

Kỳ thực.

Trần Nghiệp không hề lo lắng chút nào.

Thậm chí hắn còn có chút hy vọng, Ghidorah có thể chịu được một quyền toàn lực của hắn, để hắn được thỏa sức phát huy một lần.

Bởi vì, hắn bây giờ, thật sự là quá mạnh.

Mạnh đến mức ngay cả bản thân hắn cũng không rõ, một quyền toàn lực của mình, có thể tạo ra sát thương như thế nào.

Mà những người khác vốn cũng muốn khuyên Trần Nghiệp bỏ quyền. Tuy nhiên, Trần Nghiệp nói ra lời này, liền đại diện cho việc đã quyết định, mọi người chỉ có thể ngậm miệng lại.

Một lát sau.

Trong đấu trường vẫn không có động tĩnh gì.

Mọi người liền biết, chắc chắn là có người bỏ quyền.

Trần Nghiệp.

Là người cuối cùng lên sân.

Sau khi Ba Lệ Minh và Samir lần lượt bỏ quyền, cánh cổng dịch chuyển cuối cùng cũng xuất hiện trước mặt Trần Nghiệp...

Chương 386 - Ghidorah: Người thanh cao! Người lợi hại!!

Khi đầu trọc xuất hiện trong đấu trường.

Tất cả mọi người đều phấn chấn tinh thần!

“Cuối cùng cũng đến lượt tên này lên sân...”

“Đối thủ thế nhưng là Thú Vương! Hắn vậy mà còn dám lên sân? Xem ra, là thật sự tự tin với thực lực của mình.”

“Lần này, hắn cũng không thể vẫn là một quyền giải quyết đối thủ chứ?”

“Không thể nào! Đây chính là Thú Vương!! Hắn nếu có thể một quyền giải quyết, ta nhận hắn làm cha!”

“Nghĩ hay nhỉ! Người muốn nhận cha? Cũng không xem người ta có muốn người hay không!”

Mọi người nghị luận một phen, liền toàn bộ ngừng nói chuyện và động tác trên tay, chăm chú quan sát.

Kết quả của trận chiến này, trực tiếp ảnh hưởng đến việc ai là người giành quán quân, tự nhiên là quan trọng.

Ngoài ra, tên đầu trọc này, từ khi trận đấu Bí Cảnh bắt đầu, cho dù là vòng loại hay là giải tranh bá toàn cầu, tất cả đối thủ, đều bị giải quyết chỉ bằng một quyền.

Quá khoa trương!

Đến nỗi không ít người, cho rằng tên này đã phát hiện ra BUG của Bí Cảnh, không phải thực lực thật sự.

Trận chiến này.

Có lẽ chính là trận chiến kiểm tra thực lực thật sự của tên đầu trọc.

Đầu trọc rốt cuộc là phát hiện ra BUG, hay là thật sự mạnh đến mức khủng bố, sẽ được kiểm chứng ngay.

...

Trần Nghiệp nào có quan tâm đến suy nghĩ của mọi người.

Lần này hắn lên đài, cuối cùng cũng thay đổi thường lệ, không còn trực tiếp tung ra một quyền, mà chủ động đi về phía Ghidorah.

Sinh vật như Ghidorah, quả thật rất mạnh, là tồn tại có thể hủy diệt một thế giới, một nền văn minh.

Theo biểu hiện của Ghidorah trong phim, vũ khí hạng nặng mà nhân loại tự hào, không để lại một chút dấu vết nào trên người nó, đủ để chứng minh, năng lực phòng ngự của con quái vật này mạnh mẽ, vượt xa Kaido.

Trần Nghiệp ước tính, chỉ dựa vào quyền phong hiện tại của hắn, e rằng rất khó gây ra tổn thương nghiêm trọng cho Ghidorah.

Vì vậy, lần này, hắn dự định tự tay xé xác nó!

Ghidorah nào quản nhiều như vậy.

Nhìn thấy một con người nhỏ bé, vậy mà dám đến gần mình, đương nhiên phải nghiền nát.

Cái đầu bên phải của nó, nhanh chóng hạ thấp, đến gần Trần Nghiệp sau, há miệng ra phun ra một tia sét!

“Rắc!”

Mặt đất của đấu trường, bị đánh ra một cái hố lớn.

Tuy nhiên, khi khói bụi tan hết, Trần Nghiệp vẫn đứng yên tại chỗ, cái đầu trọc đó, vẫn sáng bóng chói mắt. Chỉ là quần áo rách một chút mà thôi.

Vừa rồi Trần Nghiệp cố ý không né.

Hắn muốn thử nghiệm năng lực phòng ngự của mình trước!

Quả nhiên, giống như thép không gỉ.

Không đúng, hiện tại thân thể của hắn, sớm đã là Kim Cương Bất Hoại.

Ghidorah thấy công kích bằng tia chớp của mình, vậy mà lại vô dụng với con người trước mắt? Trên ba cái đầu rồng, đều lộ ra vẻ kinh ngạc như con người.

Sau đó, nó bước một bước, nâng bàn chân phải to lớn như núi của mình, giẫm về phía Trần Nghiệp.

“Àm!”

Đầu trường đột nhiên rung chuyển!

Mặt đất cũng bị giẫm ra một cái hố sâu khổng lồ.

Vô số khán giả nhìn thấy cảnh này, đều hít một hơi khí lạnh, cảm thấy tên đầu trọc đó chết chắc rồi.

Với trọng lượng của con quái vật này, e rằng có đến hàng vạn tấn, một cước này giẫm xuống, xe tăng cũng có thể bị giẫm thành sắt vụn, huống chi là người?

Trần công tử dù có lợi hại hơn nữa, cũng vẫn là con người, không thể sống sót.

Ngay lập tức, không ít người thở dài.

Không phải là tiếc cho tên đầu trọc, mà là cảm thấy, Thú Vương quả nhiên khó có thể chống đỡ, nhân loại thật sự không thể chiến thắng...

Ngay lúc này.

Biến cố xảy ra!

“Bùm!”

Chân phải của Ghidorah, đột nhiên phát nổ, một ngón chân cùng với nửa bàn chân, đều bị nổ tung. Đau đến mức Ghidorah “ào ào” kêu, vừa kêu thảm thiết vừa nhanh chóng lùi lại.

Sau đó.

Một bóng người, nhảy ra khỏi hố sâu, thân nhiên phủ bụi trên người.

Chính là Trần Nghiệp!

Vô số người nhìn đến ngây người...

“Cái đệt? Chuyện gì vậy?”

“Như vậy mà cũng không bị giẫm chết? Giả chứ?”

“Trần công tử, rốt cuộc là quái vật gì?”

...

Ghidorah liên tục lùi lại vài bước, lúc này mới dừng lại.

Sau đó, bàn chân của nó nhanh chóng tái sinh, không bao lâu, liền khôi phục lại hình dáng ban đầu.

Tuy nhiên, Ghidorah không hề vui mừng vì điều này, ba cái đầu của nó, đều nhìn chăm chăm vào Trần Nghiệp.

Lúc này, Ghidorah cuối cùng cũng biết, con người nhỏ bé trước mắt này, phi thường khó đối phó.

Nó cuối cùng cũng nghiêm túc.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Ba cái đầu của Ghidorah, cùng nhau hành động, tấn công về phía Trần Nghiệp.

Lần này, không còn là công kích bằng tia chớp nữa.

Nó muốn dùng hàm răng sắc nhọn của mình, cắn chết con người này, nuốt vào bụng tiêu hóa!

Nhìn ba cái miệng lớn của Ghidorah, còn chưa đến gần, Trần Nghiệp đã ngửi thấy một mùi tanh hôi nồng nặc, lập tức nhíu mày.

Mặc dù Trần Nghiệp muốn kiểm tra năng lực phòng ngự của mình, nhưng, bị cái miệng hôi thối như vậy cắn vào, vẫn khiến người ta thấy quá ghê tởm.

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp cuối cùng cũng nắm chặt tay.

Và.

Thân thể hần hạ thấp, hai chân từ từ cong lại, làm ra tư thế chuẩn bị tích lực.

Chờ tích lực xong, hai chân Trần Nghiệp, đột nhiên dùng sức đạp mạnh!

“Ầm ầm!!”

Như thể một quả bom hạt nhân phát nổ tại chỗ.

Mặt đất ngay lập tức xuất hiện một hố trời không lồ với đường kính hơn nghìn mét.

Tất cả mọi người đều cảm thấy, toàn bộ đấu trường, rung chuyển!!

Dưới ánh mắt kinh hãi của vô số người, tên đầu trọc đó, thân hình như một tia chớp, bay vút lên từ mặt đất, trực tiếp lao vào ba cái đầu của Ghidorah.

Sau đó.

Mọi người nhìn thấy, một quyền chí cường chí thánh, không thể diễn tả thành lời!!

“Xoẹt!”

Một quyền này!

Trời đất biến sắc!!

Không khí phía trên đấu trường, ngay lập tức bị hút cạn, hình thành một vùng chân không siêu lớn.

Do sức phá hoại quá mạnh mẽ, ngay cả không gian cũng bị bóp méo, không khí xung quanh lại không thể vượt qua ranh giới, hình thành một vòng bao vây xuyên thẳng lên trời, trông vô cùng kỳ dị.

Thậm chí, tầng khí quyển trên cùng của đấu trường, cũng bị đánh thiếu mất một mảng lớn...

Còn Ghidorah.

Dưới một quyền hủy diệt này, dùng từ thảm khốc cũng khó có thể hình dung!

Hai cái đầu bên trái và bên phải của nó, cùng với cổ, hoàn toàn biến mất. Nếu không phải cái đầu chính ở giữa cố ý chậm lại một bước, nấp phía sau, tránh được một quyền thật sự, e rằng cũng khó sống sót.

Ngay cả cái đầu rỗng ở giữa may mắn còn sống sót, lúc này trông vẫn vô cùng thê thảm.

Cả khuôn mặt, bị quyền phong mãnh liệt, thổi cho nát bét, ngay cả nhãn cầu cũng mất một con. Các góc cạnh trên đầu, bị đánh cho sạch sẽ, như thể bị người ta dùng dao cạo qua, da tróc thịt bong. Cái cổ nối liền với đầu, bị thương nhẹ nhất, cũng là chỗ thiếu một miếng thịt, chỗ khuyết một miếng da, giống như một cái túi vải rách vá đầy.

“Ư ư...”

Ghidorah chỉ còn lại một cái đầu, ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng trở nên khó khăn như vậy.

Lúc này, ánh mắt nó nhìn về phía Trần Nghiệp, vừa kinh khủng vừa nghi hoặc, dường như không hiểu, vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Tại sao một con người nhỏ bé, lại có thể tung ra một quyền hủy diệt như vậy?

À, đúng rồi.

Ghidorah vòng thứ tư, hai mắt không phải màu đỏ thẫm, nói rõ tên này không giống như những đối thủ mất lý trí trước đó, vẫn giữ được trí tuệ.

Sau đó.

Trong đấu trường xuất hiện một màn có thể nói là đảo ngược tình thế.

Thú Vương Ghidorah đường đường chính chính, vậy mà bị con người dọa cho liên tục lùi lại, thậm chí còn giang rộng đôi cánh, liều mạng vỗ cánh, muốn bay lên bỏ chạy khỏi đây.

Cảnh tượng kỳ lạ này, khiến vô số người nhìn đến ngây người, chân động không thôi!!

Chương 387 - Chấn động toàn trường! Ba quyền đánh bại Thú Vương

Trần Nghiệp đương nhiên không thể để Ghidorah chạy thoát.

Vòng thi đấu thứ tư không có hạn chế về địa hình, cũng không có hạn chế về thời gian, ai biết được sau khi Ghidorah bay đi, Bí Cảnh có còn tính hấp dẫn hay không?

Nhờ đâu, bởi vì Ghidorah chưa chết, Bí Cảnh vẫn không kết thúc trận đấu, chẳng lẽ nhiều người như vậy, tất cả đều ở đây chờ đợi mòn mỏi?

Mặc dù xác suất xảy ra chuyện này rất nhỏ, Trần Nghiệp cũng không có hứng thú đánh cược.

Hắn cũng không phải là không đánh lại con thú này, lên đó thêm hai quyền nữa là giải quyết được, tại sao phải tốn công?

“Âm ầm!”

Trong đầu trường, lại một lần nữa truyền đến tiếng động lớn, như sấm sét!

Là Trần Nghiệp vừa mới tiếp đất, lại một lần nữa đạp nát mặt đất, bay vút lên trời.

Mà mục tiêu của hắn, chính là Ghidorah vừa mới bay lên!

“Bành!”

Một quyền kinh thiên động địa lại xuất hiện!

Tiếng nổ siêu thanh mãnh liệt đó, suýt chút nữa làm màng nhĩ của vô số khán giả bị vỡ.

Sau đó.

Theo hướng năm đám của Trần Nghiệp, xuất hiện một kỳ quan tuyệt thế!

“Bá!”

Chỉ thấy trên cơ thể to lớn của Ghidorah vừa mới bay lên, đột nhiên nổ tung, phun ra một lượng lớn máu thịt và nội tạng. Cuối cùng, ở vị trí ngực, lại xuất hiện một cái lỗ lớn với đường kính hàng chục mét!

Là xuyên thủng từ trước ra sau, có thể nhìn thấy bầu trời qua cái lỗ lớn đó.

Điều quan trọng nhất là, hình dạng của cái lỗ lớn đó, rõ ràng là hình dạng của một năm đám!

“Ư ư...”

Chịu đòn nặng như vậy, Ghidorah liều mạng vùng vẫy vài cái, liền nhanh chóng suy yếu, tiếng kêu cũng như còi xay gió mục nát, yếu ớt vô lực.

Xem ra, khả năng hồi phục của con quái vật này có hạn, liên tiếp trúng hai quyền của Trần Nghiệp, đã không thể hồi phục được nữa.

Quyền thứ nhất, Trần Nghiệp đánh bay hai cái đầu của nó, ngay cả đầu chính ở giữa, cũng suýt chút nữa không thoát khỏi.

Quyền thứ hai, trực tiếp tạo ra một cái lỗ lớn trên ngực nó, nội tạng đều bị đánh bay.

Hơn nữa cái lỗ này, thật sự là quá lớn, Ghidorah hiện tại, thân thể gần như chỉ còn lại một lớp da.

Nói thật.

Nếu đổi thành động vật khác, chịu đòn nặng như vậy, sớm đã chết cứng.

Ghidorah còn có thể kêu lên được, đủ để chứng minh, sức sống của con thú này thật sự mạnh mẽ.

Thậm chí, sau khi bị đánh rơi xuống đất, Ghidorah vẫn đang vỗ đôi cánh khổng lồ, muốn chạy trốn.

Còn Trần Nghiệp, thì từng bước từng bước đi về phía Ghidorah, giống như lúc trước.

Nhìn thấy tên đầu trọc đang từ từ bước đến, trong con người duy nhất còn lại của con thú này, lộ ra một tia sợ hãi, không nhìn được lùi lại phía sau.

Sau đó, Ghidorah dường như biết, hôm nay nó chắc chắn phải chết, lại kích phát tính hung hãn của nó, đột nhiên há cái miệng lớn, cắn về phía Trần Nghiệp.

Nó chính là King Ghidorah, là vua của quái vật, trong vũ trụ quái vật, là tồn tại thống lĩnh thiên hạ!

Ngay cả Godzilla, cũng là bại tướng dưới tay nó!

Là vua, Ghidorah cảm thấy, mình nhất định phải kiêu ngạo!

Hôm nay dù có phải chết, nó cũng phải cản trả kẻ thù một cái, để cho vương giả của nó...

“Phụt!”

Chưa kịp để Ghidorah kiêu ngạo xong.

Ý thức của nó đã rơi vào bóng tối.

Là một quyền bình thường của Trần Nghiệp, trực tiếp đánh nát toàn bộ đầu của nó thành cặn bã.

Cho đến lúc này.

Trần Nghiệp mới nhận được thông báo của hệ thống.

Trận chiến này, hấn đã giành chiến thắng!

...

Yên lặng!

Cả trường yên tĩnh không một tiếng động!!

Tất cả mọi người nhìn tên đầu trọc trong đấu trường, rồi lại nhìn thi thể Thú Vương tan nát bên cạnh tên đầu trọc, ngây người không nói nên lời.

Đó chính là Thú Vương trong truyền thuyết!

Được mệnh danh là tồn tại mà sức người không thể chiến thắng!

Cứ như vậy mà chết?

Ngay cả thi thể cũng không hoàn chỉnh, thậm chí không nở rộ!

Một lát sau.

Mới có người mang theo cảm xúc chấn động, dần dần bàn tán:

“Cái chết! Thú Vương bị giết chết rồi?”

“Đúng vậy! Bị giết chết rồi, người ta từ đầu đến cuối, chỉ dùng ba quyền thôi!”

“Ba quyền đánh chết Thú Vương, ha ha, thật giống như đang xem phim khoa học viễn tưởng vậy.”

“Quá đáng sợ... một quyền đó, suýt chút nữa đánh thủng cả trời!”

“Tên đầu trọc này, thật sự là quá mạnh.”

“Đúng vậy! Quá mạnh, ngay cả Thú Vương cũng không thể kiểm tra được thực lực thật sự của hấn.”

“Hấn thật sự là con trai của Trần hội trưởng? Không phải là lão yêu quái ngàn năm biến thành sao?”

“S1, chỉ có S1 trong truyền thuyết, nếu không, ta thật sự không hiểu, vị Trần công tử này, làm thế nào mà trong hai năm, đã trở nên mạnh mẽ như vậy?”

“Đúng vậy, đây là lời giải thích duy nhất hợp lý.”

“Ta có thể cho rằng... có Trần công tử ở đây, sau này, nhân loại chúng ta, sẽ không còn phải sợ Thù Vương xâm lược nữa?”

“Ha ha ha, nói đúng lắm, có tên đầu trọc này ở đây, Thù Vương nào còn dám đến tìm chết? Ngay cả cha của Thù Vương cũng không được!”

“Từ hôm nay trở đi, đại ca đầu trọc, chính là thần tượng của ta!!”

“Đừng vui mừng quá sớm, người ta rõ ràng là cố ý che giấu thực lực của mình, nếu không sao lại không có chút tin tức gì? Cũng chỉ là nhân lúc Bí Cảnh Toàn Dân mà thể hiện thôi, bởi vì ra ngoài rồi, mọi người đều sẽ mất trí nhớ. Thù Vương thật sự đến, người ta chưa chắc đã ra tay.”

“Không thể nào? Hậu quả mà Thù Vương mang lại nghiêm trọng như vậy, hẳn có thể thấy chết mà không cứu?”

“Đúng rồi, ta đột nhiên nhớ ra một chuyện! Trước đây ở gần kinh thành, chẳng phải đã xuất hiện Thù Vương sao? Nhưng mà vẫn chưa gây ra tổn thất gì, nguy cơ Thù Vương lại được giải quyết, lúc đó lời giải thích của chính phủ, ta có chút không tin, lần nào Thù Vương xuất hiện, mà không phải là tràn đầy ác ý với nhân loại chúng ta? Bây giờ xem ra, rất có thể là tên đầu trọc này đã giúp giải quyết nguy cơ Thù Vương!”

“Cái đệt! Người nói như vậy, hình như thật là như vậy...”

...

Trong khoảng thời gian ngắn.

Vô số người đều đang bàn tán xôn xao.

Thật sự là biểu hiện của Trần Nghiệp, đã làm chấn động thế giới.

Không nói đến người ngoài.

Ngay cả người thân và bạn bè của Trần Nghiệp, lúc này đều ngây người, vẻ mặt há hốc mồm, dường như không thể tin được, bạn của mình, vậy mà đã mạnh đến mức độ như vậy.

Triệu Tranh cười khỏ nói: “Lúc đó ở Bí Cảnh số 7, sư huynh một mình giết chết nhiều dị đoan như vậy, tôi đã cảm thấy có chút không đúng, nhưng cũng không nghĩ sâu xa... Không trách được, sư huynh có thể hoàn thành nhiệm vụ như vậy, đây thật sự là... quá mạnh.”

Tào Vũ, Nhậm Thiên Thiên và những người khác, đều gật đầu đồng tình.

Có thực lực này, bao nhiêu dị đoan đến, chẳng phải đều phải chết sao?

Lão Lưu không nhịn được nói: “Tần đội trưởng, ngài đã biết thực lực của Trần Nghiệp từ lâu rồi?”

“Đúng vậy!” Tần Mộc Âm mỉm cười nói: “Tôi đã nói rồi, lần này tôi đến, là ôm đùi nằm thắng.”

“Tôi cũng vậy!”

Trần hội trưởng cười ha hả nói một câu, trên khuôn mặt già nua, lộ ra nụ cười tươi rói.

Con trai ưu tú, ông làm cha, đương nhiên vui mừng.

Triệu Tranh và những người khác, đều im lặng.

Chỉ có Đường Tử Trần, trên khuôn mặt xinh đẹp mang theo nụ cười tự hào.

Phòng 4145.

“Quả nhiên là người có thiên phú S1! Thật sự là quá đáng sợ.”

“Không trách được có thể dọa chạy Thú Vương ở Yên Giao, một quyền này đánh xuống, thần tiên cũng không chịu nổi!”

“Lão Trần, người con trai này, quả thật là mạnh đến mức không giống người thường.”

“Luôn có truyền thuyết, ca ngợi S1 là thiên phú cấp thần, xem ra, lời đồn không giả.”

Nghe thấy tiếng thở dài của thuộc hạ bên tai, Ba Lệ Minh chỉ lặng lẽ thở dài.

Thiên phú S1, quả thật là phi thường.

Vậy con đường của ông đâu? Lại ở nơi nào?

Nghe nói Võ Thần bị mắc kẹt ở cảnh giới Kiến Thần Bất Hoại, đã mười năm, không tiến thêm được chút nào.

Chẳng lẽ, đỉnh cao của những võ giả như bọn họ, là dừng lại ở đây sao?

Chương 388 - Di Biến! Boss Cuối Xuất Trận!

Lúc này.

Vị Võ Thần kia, thông qua màn hình toàn cảnh, ánh mắt không chớp nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, mặt không chút thay đổi.

Xung quanh, mọi người đều không dám phát ra nửa điểm âm thanh.

Bầu không khí trong phòng khách, hiện ra vô cùng ngưng trọng.

Rất lâu sau.

Võ Thần mới mở miệng: “Thật là một sức mạnh khiến người ta tuyệt vọng! Thiên phú anh hùng S1...”

Nhìn Võ Thần vẻ mặt ảm đạm, nữ đồ đệ da trắng có chút đau lòng.

Sư phụ không chỉ là sư phụ của cô ta, mà còn là đối tượng cô ta sùng bái.

“Sư phụ! Trong mắt ta, người mới là xuất sắc nhất!”

Võ Thần xua tay, không đáp lại nữ đồ đệ.

Lúc này.

Có người nghi hoặc hỏi: “Trận đấu không phải đã kết thúc rồi sao? Tại sao tên đầu trọc này còn ở lại trong đấu trường? Cả công địch chuyển cũng không xuất hiện?”

Những người khác cũng nhao nhao phản ứng lại.

“Đúng vậy! Khoảng cách hấn giết chết Thú Vương, đã qua mấy phút rồi chứ?”

“Năm phút rồi.”

“Hình như có biến hóa mới.”

Lý Võ Thần cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc, vẻ mặt thích thú nhìn màn hình toàn ảnh.

Chỉ thấy tên đầu trọc như thần kia, trên mặt mang theo vẻ kinh ngạc.

...

Càng ngày càng nhiều người.

Chú ý tới tình huống trong sân.

Theo quy tắc trước đó, sau khi chiến thắng, bí cảnh sẽ kịp thời mở cổng dịch chuyển, tiện cho tuyển thủ tham gia trở về.

Giờ phút này, đã qua năm phút rồi, vẫn không có động tĩnh gì, tên đầu trọc vẫn đứng tại chỗ.

Rõ ràng!

Là xuất hiện tình huống rồi.

Sự thật cũng đúng là như vậy!

Ngay vừa rồi, Trần Nghiệp nhận được nhắc nhở của bí cảnh:

Vòng thứ tư, chỉ có một mình hấn thắng cấp, hấn đương nhiên giành được quán quân.

Tuy nhiên, sau đó bí cảnh lại nhắc nhở, nói trong quy tắc ban đầu, cần phải thông qua vòng thứ năm, quán quân mới có thể nhận được phần thưởng bổ sung.

Bây giờ mới vòng thứ tư, Trần Nghiệp đã không còn đối thủ...

Nếu Trần Nghiệp lựa chọn kết thúc trận đấu tại đây, hấn vẫn là quán quân, nhưng phần thưởng bổ sung sẽ không còn.

Muốn có phần thưởng bổ sung, cần hấn tiếp tục tham gia vòng thứ năm, đợi sau khi chiến thắng đối thủ vòng thứ năm, phần thưởng bổ sung mới được phát cho.

Nghe xong yêu cầu quy tắc của bí cảnh.

Trần Nghiệp nhin không được đảo mắt.

Kế hoạch ban đầu có năm vòng?

Người vòng thứ tư đã sắp xếp Thú Vương lên rồi, trừ hẳn ra ai có thể thăng cấp?

Suy nghĩ một lát sau.

Trần Nghiệp quyết định, tiếp tục tham gia vòng thứ năm.

Đã chỉ còn một bước nữa là có thể nhận được phần thưởng bổ sung, không có lý do gì lại không đi tranh thủ một chút.

Nếu đối thủ vòng thứ năm mà bí cảnh sắp xếp thật sự quá mạnh, hẳn cũng có thể nhận thua mà!

Dù sao quán quân đã có trong tay rồi.

...

Nhận được sự đồng ý của Trần Nghiệp.

Bí cảnh lập tức bắt đầu sắp xếp đối thủ vòng thứ năm.

Vì vậy.

Vô số người đang quan chiến liên tiếp, trong đấu trường, xuất hiện biến hóa mới.

Thi thể tàn tạ không chịu nổi của Ghidorah, dần dần biến mất, các loại hồ lớn trong đấu trường, cũng đang phục hồi.

Vài hơi thở sau.

Đấu trường liền khôi phục như ban đầu.

Mà Trần Nghiệp vẫn đứng tại chỗ, không trở về, dường như đang chờ đợi điều gì đó...

“Chuyện gì vậy? Trần gia của tôi sao còn chưa trở về?” Tào Vũ kinh ngạc nói.

Giờ khắc này.

Không chỉ một mình hắc kinh ngạc, mọi người trong phòng khách, đều rất nghi hoặc.

“Nhìn tư thế này, chẳng lẽ...” Lão Lưu nhin không được nói: “Còn có đối thủ mới?”

Đây là chuyện rất rõ ràng.

Mọi người đều có thể nhìn ra được.

Nhậm Thiến Thiến hỏi: “Lão sư, Trần ca không phải đã giành được quán quân rồi sao? Sao còn phải thi đấu?”

“Thầy cũng không rõ.”

Vấn đề này, hiện tại chỉ có một mình Trần Nghiệp biết.

“Tên tiểu tử này, chẳng lẽ còn muốn tiếp tục tham gia vòng thứ năm sao?”

Sắc mặt Trần hội trưởng có chút lo lắng.

Đôi thủ vòng thứ tư, đã lợi hại như vậy rồi, vậy vòng thứ năm, lại là đáng sợ đến mức nào?

Đang nghĩ như vậy.

Trong sân lại xuất hiện biến hóa.

Chỉ thấy một cánh cổng dịch chuyển màu đỏ rực, đột nhiên xuất hiện.

Trước đó dịch chuyển cho mọi người, đều là cổng dịch chuyển màu xanh lam.

Cổng dịch chuyển màu đỏ này, vẫn là lần đầu tiên xuất hiện.

Tất cả mọi người lập tức nghiêm túc, ánh mắt đều đang nhìn chăm chăm vào cổng dịch chuyển.

Tiếp theo.

Một người, từ cổng dịch chuyển đi ra.

Người này là một nam tử trẻ tuổi, dáng người hơi thấp, nhìn qua hình như chưa đến một mét bảy. Tuy nhiên, cơ bắp trên cánh tay lại rất khá, không phải là loại dáng vẻ khoa trương, mà là tầng tầng lớp lớp rõ ràng, nhìn tương đối cường tráng.

Hắn mặc một bộ tác chiến phục bó sát, tóc rất dày, lại được tạo kiểu tóc dựng đứng, nhìn qua giống như đầu đạn vậy.

Người này tướng mạo bình thường, mặt có chút hung dữ, trên mắt trái của hắn, còn đeo một thứ giống như thiết bị dò tìm.

Điều thu hút sự chú ý nhất là, người này lại mọc đuôi, đang không ngừng đưa ra vô thức.

Đã mọc đuôi, thì chứng tỏ tên này khẳng định không phải là nhân loại.

Cho dù hắn trông rất giống người, gần như ngoại trừ cái đuôi ra, các phương diện khác, đều giống hệt nhân loại.

Khi người này vừa lên sân.

Vô số người nhao nhao bàn tán...

“Tên này là ai? Đối thủ vòng thứ năm?”

“Nhìn có chút quen mắt...”

“Còn mọc đuôi nữa? Người ngoài hành tinh?”

“Không phải! Trần công tử đã là quán quân rồi chứ? Sao còn thi đấu nữa?”

“Kệ hắn đi! Có náo nhiệt để xem còn chưa thỏa mãn sao? Hy vọng tên lùn này, có thể cố gắng một chút, ép ra thực lực của tên đầu trọc đại lão.”

...

Trong biệt thự của Võ Thần.

Khi Võ Thần nhìn thấy nhân vật mới xuất hiện trong đấu trường, vô cùng kinh ngạc.

“Lại là hắn!!”

Nữ đồ đệ da trắng của ông ta lập tức hỏi: “Sur phụ, người quen người này sao?”

Võ Thần gật đầu nói: “Ta ở bí cảnh số ba mươi đã gặp qua tên này, hắn không phải nhân loại, mà là đến từ một chủng tộc chiến đấu trong vũ trụ, tự xưng là hoàng tử của người Saiyan.”

“Người Saiyan? Hoàng tử?”

Nữ đồ đệ da trắng thấy Võ Thần kiên nhẫn, tò mò hỏi: “Vậy hắn lợi hại không?”

Võ Thần lại lắc đầu: “Lúc đó hắn mang theo vài người xâm lược hành tinh nhân loại, mà nhiệm vụ của ta, chỉ là đánh bại một thuộc hạ của hắn, hoàn thành nhiệm vụ liền trở về, không thấy người này ra tay.”

Nữ đồ đệ da trắng nghe vậy, nghiêm túc nhìn về phía trong sân.

...

Trong phòng 857.

Nhìn thấy đối thủ mới của Trần Nghiệp.

Mọi người đều sửng sốt.

“Tên này... là vượn chưa tiến hóa sao? Lại còn mọc đuôi?”

Tào Vũ nhin không được cười nói.

“Nhìn qua, hình như chẳng ra sao cả.” Nhậm Thiên Thiên cười hì hì nói: “Dáng người thấp quá.”

Sắc mặt Triệu Tranh nghiêm túc: “Đã là đối thủ vòng thứ năm, khẳng định không tầm thường! Bí cảnh sẽ không đặt đối thủ yếu hơn ở phía sau Thú Vương.”

Lời này nói rất đúng.

Mọi người đều đồng ý gật đầu.

Trần hội trưởng nhú mày suy nghĩ hồi lâu, cũng không nhớ ra mình có từng gặp qua người này ở những bí cảnh khác hay không, liền mở miệng hỏi: “Tần đội trưởng, tên này cô đã gặp qua chưa?”

Ông cũng là quan tâm đến con trai mình, mới đi hỏi Tần Mộc Âm.

“Có chút ấn tượng.” Tần Mộc Âm nói: “Hình như là một chủng tộc ngoài hành tinh, gọi là người Saiyan!”

“Ồ? Người Saiyan lợi hại không?”

“Tôi chưa từng giao thiệp, không rõ lắm.” Tần Mộc Âm suy nghĩ một chút, nói: “Tuy nhiên, Tiểu Triệu (Triệu Tranh) nói đúng, hắn đã có thể xuất hiện ở vòng thứ năm, khẳng định không đơn giản như bề ngoài.”

Chương 389 - Vegeta: Ta Chính Là Siêu Saiyan!

Trần Nghiệp lúc này.

Hơi ngớ người!

Hắn không ngờ, đối thủ vòng thứ năm lại là Vegeta?

Mặc dù vị hoàng tử Saiyan này, trong cốt truyện gốc vẫn luôn bị Goku áp chế. Nhưng không thể phủ nhận là, thiên phú của vị này thật sự rất mạnh, thực lực cũng mạnh!

Đặt hẳn ở vòng thứ năm, quả thực có chút nằm ngoài dự đoán.

‘Nhìn bộ dạng của Vegeta, rất giống lúc mới xâm lược Trái Đất, hẳn là vẫn chưa thức tỉnh Super Saiyan...’

Vegeta trước mặt, vẻ mặt ngạo mạn, cũng tương đối trẻ tuổi. Trang phục trên người, rất giống lúc lần đầu xâm lược Trái Đất.

Thật ra.

Cho dù là Super Saiyan giai đoạn một đến, Trần Nghiệp cũng không sợ!

Tuy hẳn chưa từng giao thủ với Super Saiyan, nhưng, căn cứ theo biểu hiện của Super Saiyan mà xem, Trần Nghiệp cảm thấy, mình có thể đánh!

Nếu đánh không lại, bất cứ lúc nào cũng có thể nhận thua.

Với sức phòng ngự hiện tại của hẳn, Super Saiyan giai đoạn một còn có thể giết chết hẳn trong nháy mắt sao?

Còn nói về sóng xung kích mà Super Saiyan phóng ra có thể tùy tiện hủy diệt hành tinh...

Trong thế giới Dragon Ball, hủy diệt hành tinh cũng không thể làm tiêu chuẩn để đánh giá thực lực, ngay cả Quy Lão Kame trong phần một, đều có thể trên Trái Đất, dùng Kamehameha đánh nổ mặt trăng, người dám tin sao?

Năng lượng mà Super Saiyan phóng ra, nổ trên mặt đất, uy lực thực sự kỳ thật cũng chỉ có vậy, còn không bằng bom hạt nhân, không biết tại sao lại có thể dễ dàng hủy diệt hành tinh.

Có lẽ.

Là hành tinh trong thế giới Dragon Ball đều tương đối yếu?

Chỉ cần đánh vào lõi, là có thể hủy diệt hành tinh?

Nếu nói như vậy, cho Trần Nghiệp một khoảng thời gian nhất định, hẳn cũng có thể dùng năm đấm đánh nổ hành tinh, chỉ cần nhắm vào một vị trí, cứ đánh xuống dưới đất là được...

Ngoài ra.

Điều khiến Trần Nghiệp khó hiểu nhất là, thân thể cường hãn như vậy của Super Saiyan, nhân vật chính Son Goku lại có thể chết vì bệnh tim?

(Về việc thiết lập của Dragon Ball không hợp lý, tồn tại quá nhiều tranh cãi, ở đây sẽ không nói nhiều, có bug là điều được công nhận, cho nên các vị đại gia, tất cả cứ theo thiết lập của quyền sách này đi!)

Đang lúc Trần Nghiệp suy nghĩ miên man.

Vegeta hoàng tử đối diện, đột nhiên động.

Hắn nhìn Trần Nghiệp, sau đó dùng tay ấn vào thiết bị dò tìm trên mắt trái.

“Tít tít...”

Thiết bị dò tìm lập tức khóa chặt Trần Nghiệp, bắt đầu tính toán sức chiến đấu của Trần Nghiệp.

Kết quả cuối cùng được đưa ra, là sức chiến đấu chỉ có “5”!

Thiết bị dò tìm thực lực của người Saiyan, chủ yếu là dựa theo “khí” của bản thân mục tiêu để đánh giá thực lực, trên người Trần Nghiệp không có chút khí nào, kết quả kiểm tra được, chỉ có thể là người bình thường.

“Hửm? Một tên cặn bã chỉ có sức chiến đấu 5, lại muốn bản hoàng tử đích thân chạy đến một chuyến? Thật là mất hứng!”

Vegeta vừa lầm bầm, vừa giơ lòng bàn tay phải lên, nhắm vào Trần Nghiệp.

Tên cặn bã 5 điểm chiến đấu, không xứng chiến đấu với hắn!

“Bùm!”

Một quả đạn năng lượng to bằng quả trứng ngỗng, bay ra từ tay Vegeta, như viên đạn, bắn về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp đối diện hơi sững sờ.

Tinh thần lực cường đại của hắn, không cảm nhận được nửa điểm uy hiếp.

Cho dù như vậy, Trần Nghiệp vẫn hơi nghiêng người, né tránh đạn năng lượng của Vegeta.

Quần áo trên người hắn, lúc trước khi kiểm tra sức phòng ngự, đã bị tia chớp của Ghidrah đánh thủng không ít.

Nếu bị nổ thêm một lần nữa, e là phải khóa thân trong đấu trường.

Trần công tử là người đàn ông hoàng, có thể không khóa thân thì không khóa thân.

“Àm!”

Đạn năng lượng sượt qua Trần Nghiệp bay đi, đánh trúng bức tường phía xa sau lưng Trần Nghiệp, phát nổ.

Uy lực không nhỏ.

Tương đương với sức nổ của một quả rocket đơn binh.

Kỳ quái là.

Vụ nổ như vậy, lại không để lại nửa điểm dấu vết trên tường...

“Hửm?”

Vegeta thấy Trần Nghiệp dễ dàng né tránh đạn năng lượng của mình, hơi sững sờ.

Nhưng hắn cũng không nghĩ nhiều.

Tiếp theo!

“Bùm bùm bùm...”

Liên tiếp mười mấy quả đạn năng lượng, bắn ra từ lòng bàn tay Vegeta, từ khắp mọi hướng, bao vây về phía Trần Nghiệp.

Theo Vegeta thấy, vừa rồi là Trần Nghiệp may mắn, cho nên mới né tránh được một kích.

Lần này hắn liên tiếp phóng ra mười mấy quả đạn năng lượng, tấn công từ mọi góc độ, tên cận vệ này, chắc chắn phải chết!

Thế nhưng.

Chuyện ma quỷ đã xảy ra...

Đối mặt với nhiều quả đạn năng lượng như vậy, chỉ thấy Trần Nghiệp giơ tay phải lên, nhẹ nhàng vỗ một cái.

“Vù!”

Con gió mạnh mẽ, quét ngang qua.

Đạn năng lượng Vegeta bắn tới, trong nháy mắt đều bị thổi bay.

Có quả nổ giữa không trung, có quả thì rơi xuống một bên rồi nổ, tạo thành những hố nhỏ trên mặt đất.

Trong chốc lát, tiếng nổ vang lên liên tục.

Ngoài ra.

Lúc Trần Nghiệp vỗ một cái đó.

Thiết bị dò tìm treo trên mắt trái của Vegeta, đột nhiên “tít tít tít” kêu không ngừng.

Một lát sau, một con số hiện lên.

2823!

Nhìn thấy giá trị sức mạnh như vậy, Vegeta hơi sững sờ.

“Ra là vậy, một tên quái thai dựa vào sức mạnh sao?”

Dứt lời, trên khuôn mặt ngạo mạn của Vegeta, lộ ra nụ cười khát máu.

Sau đó, Vegeta siết chặt hai nắm đấm, bày ra tư thế chiến đấu.

Ngay lúc này.

Tên đầu trọc đối diện, đột nhiên tung một quyền.

“Ong!”

Không gian xé rách!

Tiếng nổ xé gió, lại giống như quỷ dữ đang gầm rú.

Trong nháy mắt đó, giá trị trên thiết bị dò tìm ở mắt trái của Vegeta, đột nhiên tăng vọt, ba chữ số, bốn chữ số, năm chữ số... cuối cùng “rầm” một tiếng, trực tiếp nổ tung.

Còn bản thân Vegeta, thì cảm thấy trước mắt tối sầm, hai chân rời khỏi mặt đất, cả người như đạn pháo bay ngược ra ngoài, đâm vào bức tường đấu trường phía sau.

Đợi đến khi Vegeta tỉnh táo lại, vẻ ngạo mạn trên mặt đã biến mất, thay vào đó là vẻ mặt kinh ngạc.

Tên đầu trọc đó, vậy mà chỉ bằng một luồng quyền phong, đã đánh bay hắn, Vegeta hoàng tử đường đường chính chính?

...

Trần Nghiệp lúc này.

Cũng có chút kinh ngạc.

Bởi vì Vegeta đối diện, ngoại trừ bộ chiến phục có chút rách nát ra, trên người lại không có nửa điểm vết thương.

Cần biết rằng, vừa rồi một quyền đó, hắn đã dùng bảy phần lực.

Cho dù chỉ là quyền phong, uy lực cũng không thể xem thường!

Kaido đã bị quyền phong thổi đến máu thịt be bét.

Thân thể của người Saiyan, thật sự là một sự tồn tại bí ẩn.

Sau đó.

Trần Nghiệp đột nhiên mỉm cười.

Sức phòng ngự mạnh tốt lắm!

Hắn có thể thật sự buông tay chiến đấu, kiểm tra tốt thực lực hiện tại của mình rồi.

“Tên khốn kiếp!”

Vegeta đối diện, đột nhiên nổi giận: “Người đã chọc giận ta rồi!”

Dứt lời.

Vegeta hét lớn một tiếng, khí trên người đang nhanh chóng sôi trào, thậm chí hình thành một vòng khí trắng xung quanh người.

Một quyền vừa rồi của Trần Nghiệp, cuối cùng đã khiến Vegeta biết được, tên đầu trọc này, là một đối thủ mạnh!

Tiếp theo.

Toàn bộ đấu trường, đều rung chuyển theo sự tăng lên của khí thế Vegeta.

Cảm nhận rõ ràng được căn nhà và ghế sofa đang rung chuyển.

Vô số người đang xem, vô cùng kinh hãi!

Họ khó mà tưởng tượng được, chỉ là khí thể tăng lên, lại có thể tạo ra hiệu quả chấn động như vậy?

Tên lùn này, thực lực chân chính, đáng sợ đến mức nào?

Đặc biệt là Lý Võ Thần, trên mặt thậm chí lộ ra vẻ mặt kinh khủng.

Bởi vì Lý Võ Thần nắm giữ “khí”, toàn trường chỉ có ông ta có năng lực cảm ứng đối với “khí”.

Mà lúc này khí tỏa ra từ người Vegeta, khiến ông ta cảm thấy sợ hãi...

Chương 390 - Thần Tiên Chân Chính Đánh Nhau!

“Hô!”

Một tiếng xé gió mãnh liệt vang lên.

Vegeta đột nhiên bay lên, như một quả đại bác, lao về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp đứng yên tại chỗ, trên mặt hiện lên nụ cười, nắm chặt nắm đấm, tung ra một quyền bình thường!

“Ba!”

Âm thanh va chạm của hai người, giống như sấm sét, khiến bốn phương chấn động.

Mọi người đều cảm thấy Đấu Trường như rung lên một chút.

Tiếp theo.

Sóng xung kích mạnh mẽ, lấy hai người làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng, không kiêng nể gì mà xung kích.

Trong nháy mắt, đã quét qua toàn bộ chiến trường.

Tuy nhiên, một vòng tường bao quanh Đấu Trường, đột nhiên sáng lên ánh sáng xanh lam, tất cả sóng xung kích, chạm vào ánh sáng xanh lam này, liền hoàn toàn biến mất.

Khoảnh khắc này.

Mọi người cuối cùng đã biết, Đấu Trường có một sức mạnh thần bí bao phủ.

Ngoại trừ phần chiến trường ở giữa, những nơi khác không thể bị phá hủy.

Tất nhiên, lúc này mọi người không có tâm trạng để ý đến những điều này.

Mọi người đều không chớp mắt, chăm chú nhìn màn hình toàn ảnh, xem trận đại chiến kinh thiên động địa này!

Trên chiến trường.

Vegeta thấy một kích của mình, bị tên đầu trọc đối diện dễ dàng cản lại, thậm chí đối phương còn không lùi lại một bước, trong lòng liền giật mình.

Từ điểm này có thể thấy, tên đầu trọc này, sức mạnh còn mạnh hơn hẳn.

Sau đó.

Trên mặt Vegeta, lộ ra nụ cười hưng phấn.

Người Saiyan đều là cuồng chiến.

Đặc biệt là Vegeta!

Trong cốt truyện gốc, Vegeta vì có thể chiến đấu với cường giả, thậm chí có ý để Cell hấp thu Android 18, trở thành thể hoàn hảo.

Mặc dù rất nhanh đã bị Cell thể hoàn hảo hành hạ thảm hại, nhưng Vegeta vẫn không thay đổi tính cách của mình, khi gặp phải cường địch sau này, vẫn khăng khăng một mình khiêu chiến cường giả.

Đây là bởi vì, người Saiyan có thể trưởng thành trong chiến đấu!

Đặc biệt là chiến đấu với cường giả, chỉ cần không chết, có xác suất rất lớn đột phá!!

.....

Vì tên đầu trọc trước mắt, sức mạnh còn mạnh hơn mình.

Vegeta liền thay đổi chiến thuật.

“Xoẹt!”

Chỉ thấy thân ảnh Vegeta lóe lên, vậy mà từ chỗ cũ biến mất, sau đó trực tiếp xuất hiện sau lưng Trần Nghiệp.

Rất giống “Soru” trong Hải Quân Lục Thức!

Vegeta chắc chắn không biết Lục Thức.

Hắn có thể làm được điểm này, hoàn toàn dựa vào tốc độ kinh người của mình.

Xem ra, Vegeta định dựa vào sự nhanh nhẹn, để chiến thắng tên đầu trọc này.

“Ha!!”

Vegeta hét lớn một tiếng, một cước quét về phía Trần Nghiệp.

Bành!

Cú đá này trúng ngay vai Trần Nghiệp.

Không gian như nổ tung.

Mà Trần Nghiệp thì hơi loạng choạng, thân thể nghiêng đi một chút, đi vài bước sang bên cạnh, liền triệt tiêu lực xung kích.

Vừa rồi cú đá của Vegeta, Trần Nghiệp cố ý không né, chính là muốn thử xem lực công kích của Vegeta mạnh đến mức nào.

Cũng được!

Có thể đá hắn di chuyển vài bước, đã rất tốt rồi.

Đồng thời.

Trần Nghiệp đoán không sai.

Vegeta này, hẳn là đang ở thời kỳ đầu mới ra đời, còn chưa thể biến thành Super Saiyan.

Khi Trần Nghiệp bình tĩnh quay đầu lại.

Vegeta rất kinh ngạc, theo bản năng lùi lại vài bước, kéo dài khoảng cách.

Hắn không ngờ, thân thể tên đầu trọc này, vậy mà lại cứng như vậy?

Cú đá đó, núi cũng có thể bị hắn đá vỡ, vậy mà lại không thể lay chuyển tên đầu trọc trước mắt này?

Đây là quái vật gì?

Sau đó.

Hắn thấy tên đầu trọc trước mặt, vậy mà hướng về phía hắn, ngoắc ngoắc ngón tay, ý bảo hắn tiếp tục.

Tức thì!

Nội tâm kiêu ngạo của Hoàng Tử Saiyan, bị chọc giận!!

“Chết đi!”

Vegeta hét lớn một tiếng, hai tay đẩy về phía trước, phát ra một đạo sóng năng lượng to bằng thùng nước, oanh tạc Trần Nghiệp.

“Hô!”

Sóng xung kích gào thét mà qua, ngay cả không khí dường như cũng đang bốc cháy.

Vậy mà không ngờ.

Tên đầu trọc đối diện, chỉ vung một cái tát, liền đánh cho sóng xung kích thay đổi phương hướng, khúc xạ ra ngoài, cuối cùng đụng vào bức tường xa xa.

Vegeta không hề hoảng sợ, dường như đã sớm dự liệu.

Chỉ thấy thân hình hắn lóe lên, lại một lần nữa biến mất tại chỗ, sau đó xuất hiện trước mặt Trần Nghiệp, cúi người xuống, nhắm ngay bụng dưới của Trần Nghiệp, đánh ra một quyền thật mạnh.

Đòn chí mạng!

Thì ra.

Sóng năng lượng chỉ là hư chiêu.

Đây mới là hậu chiêu của Vegeta.

Mà bụng dưới, tuyệt đối là một trong những điểm yếu của con người.

Vegeta không tin, tên đầu trọc trước mặt này, toàn thân đều cứng.

Ngay khi Vegeta sắp thành công.

Đột nhiên, một bàn tay to, xuất hiện như chớp, nắm lấy nắm đấm của hắn.

Bị tay Trần Nghiệp nắm lấy, nắm đấm của hắn, vậy mà không thể tiến thêm một phân nào!

Vegeta kinh ngạc ngẩng đầu lên, liền thấy tên đầu trọc đang cười tủm tỉm, đồng thời, tay còn lại của tên đầu trọc, đã sớm nắm thành nắm đấm, giơ cao lên.

“Dừng!”

Âm thanh va chạm như sấm rền vang lên.

Là nắm đấm của Trần Nghiệp, gõ vào trán Vegeta.

Vegeta lãnh trọn cú gõ này, trực tiếp bị đánh ngã xuống.

Mặt đất bằng phẳng đột nhiên sụt xuống, bị đập thành một hố sâu hình người.

Nhìn qua, Vegeta nằm sấp trước mặt Trần Nghiệp, giống như đang thần phục.

Vegeta choáng váng.

Cú đấm này của Trần Nghiệp, đánh cho hắn đầu óc ong ong, đau đớn vô cùng.

Chỉ là, so với cơn đau trên đầu, trong lòng hắn càng đau hơn.

Hắn đường đường là Hoàng Tử Saiyan, vậy mà bị người ta đánh ngã, còn nằm sấp trước mặt người đó, suýt chút nữa liếm phải chân đối phương?

Nhục nhũ!

Sự nhục nhũ to lớn, bao trùm lấy nội tâm Vegeta.

Khoảnh khắc này.

Trong lòng Vegeta, bùng lên lửa giận ngập trời.

“Không thể tha thứ! Không thể tha thứ!!”

Ầm ầm!

Đại địa rung chuyển.

Hai mắt Vegeta đỏ ngầu, khí trên người, trong nháy mắt tăng lên gấp đôi, vọt lên trời.

Vậy mà lâm trận đột phá!

Tiếp theo!

Vegeta đứng dậy lại, bắt chấp tất cả phát động công kích về phía Trần Nghiệp.

Cả người hắn hóa thành bóng đen, quyền cước liên tục, điên cuồng oanh tạc Trần Nghiệp.

Đối mặt với Vegeta đang điên cuồng, Trần Nghiệp mặt không đổi sắc, hai tay cùng ra.

“Liên hoàn quyền bình thường!”

Trong nháy mắt, đánh ra N quyền!

Tức thì!

Khắp nơi đều là quyền ảnh của Trần Nghiệp, bao phủ Vegeta.

“Ba ba ba...”

Tiếng nổ dữ dội, không ngừng vang lên trên chiến trường.

Nắm đấm của hai người, mỗi lần va chạm, đều có thể tạo ra sóng xung kích đáng sợ.

Còn về tiếng ồn, càng giống như tên lửa trên chiến trường thực sự.

Những khán giả đang xem trận chiến, phần lớn đều không nhìn được mà bịt tai lại.

Họ cảm thấy màng nhĩ sắp bị chấn vỡ.

Chỉ có những cường giả đỉnh cao mới có thể chịu đựng được.

Khoảnh khắc này!

Nhìn cảnh hai người chiến đấu trên chiến trường.

Tất cả mọi người đều há hốc mồm, đầu óc như ngừng suy nghĩ.

Họ không thể tưởng tượng nổi, tại sao loài người nhỏ bé, lại có thể phát huy ra sức phá hoại đáng sợ như vậy.

Giống như hai vị thần tiên đang đánh nhau!!

.....

Trên chiến trường.

Trận chiến của hai người, vậy mà càng lúc càng kịch liệt.

Rất nhanh.

Ngay cả Trần Nghiệp cũng bắt đầu di chuyển, đồng dạng hóa thành một tia chớp, cùng Vegeta truy đuổi, đánh nhau trên chiến trường.

Trong lúc nhất thời.

Cường giả dưới cấp năm, vậy mà đều không nhìn thấy rõ thân ảnh của hai người, chỉ có thể nhìn thấy sóng xung kích mãnh liệt, không ngừng xuất hiện trên chiến trường.

Rất nhanh.

Mặt đất chiến trường, bị đánh cho xuất hiện vô số hố sâu, thậm chí có rất nhiều nơi, trực tiếp bị đánh cho lật ngược lại.

Trên không trung cũng không khá hơn chút nào, tiếng nổ và sóng xung kích, giống như hạt đậu rang, không ngừng xuất hiện.

Thậm chí!

Không khí ở nhiều nơi đều bị hút hết, xuất hiện vùng chân không.

Thiên băng địa liệt!

Thiên băng địa liệt theo đúng nghĩa đen!!

Trận chiến kịch liệt như vậy, kéo dài khoảng hai mươi phút.

Chương 391 - Bùng Nổ! Toàn Trường Khán Giả Sôi Trào!

Đột nhiên.

Một thân ảnh bay ngược ra ngoài, đập xuống đất, khiến phạm vi trăm mét xung quanh, đều sụp đổ chìm xuống.

Chính là Vegeta!

Còn tên đầu trọc kia, ngoại trừ áo trên bị đánh nát hoàn toàn, lộ ra thân hình hoàn mỹ ra, thì không có bất kỳ thương tích

nào.

Hoàng tử Điện hạ không thể biến thành trạng thái Super Saiyan, thực lực so với Trần Nghiệp hiện tại, chênh lệch vẫn còn hơi lớn.

Từ đầu đến cuối.

Sức mạnh mà Trần Nghiệp sử dụng, đều không vượt quá năm phần.

Tốc độ cũng vậy!

Mặc dù như vậy, những người xem trận chiến vẫn bị dọa sợ không nhẹ.

Cho đến lúc này.

Họ mới ý thức được, công tử của Trần Hội Trưởng, thực lực chân chính đáng sợ đến mức nào!!

Không trách, trong những trận đấu trước, bất kỳ đối thủ nào, Trần công tử đều dễ dàng giải quyết bằng một quyền...

“Vậy nên, đây chính là thực lực chân chính của Trần công tử sao? Cậu ấy còn là con người sao?”

“Đây chưa chắc đã là toàn bộ thực lực của Trần công tử, cậu xem sắc mặt của Trần công tử, bình tĩnh vô cùng! Chúng tôi đối phó với tên lùn đuôi dài này, Trần công tử vẫn còn dư sức!”

“Quá mạnh, Trần công tử sao lại có thực lực mạnh như vậy? Từ lúc kết hợp thiên phú anh hùng đến nay, cũng mới hai năm thôi? Cho dù cậu ấy là thiên phú anh hùng S1, cũng có chút khoa trương rồi?”

“Thật sự quá khủng bố, hai người này tùy tiện lôi ra một người, cảm giác đều có thể hủy diệt thế giới!”

“Xem mà tôi chân mềm nhũn, tôi không dám tin vào mắt mình...”

“Cảm giác may mà có sự bảo vệ của bí cảnh, nếu không thì, vừa rồi trận chiến của hai người này, có thể hủy hoại tất cả mọi thứ ở đây, chúng ta đều sẽ bị liên lụy chấn chết.”

.....

Lúc này.

Vegeta trong hổ sấu, chậm rãi đứng dậy, đồng thời duy trì tư thế một tay giơ lên.

Trong lòng bàn tay phải của hắn, không biết từ lúc nào, xuất hiện một quả cầu năng lượng màu trắng, đang trôi nổi.

“Ta thế nhưng... là Hoàng Tử Saiyan, ta là chiến binh mạnh nhất!”

Ánh mắt Vegeta, nhìn chằm chằm vào tên đầu trọc, lớn tiếng gầm lên: “Ta làm sao có thể thua loài người hạ đẳng?”

“Đến nước này rồi, bề ngoài đã không còn quan trọng nữa, ta muốn biến thành Khí Đột, hủy diệt tất cả mọi thứ ở đây!!”

Nghe được lời này.

Khán giả đồng loạt giật mình.

“Tên này đang nói gì vậy?”

“Hắn nói hắn muốn biến thành Khí Đột, hủy diệt tất cả mọi thứ ở đây?”

“Cho hắn mặt mũi rồi! Hắn có bản lĩnh thì thử xem!”

“Nói khoác mà không biết ngượng, hắn có thể làm cho bức tường rụng một viên gạch, ta liền tự sát cho hắn xem.”

“Tên chó chết này quả nhiên không phải là con người, vậy mà nói loài người là chủng tộc hạ đẳng? Trần công tử, đừng nương tay nữa, giết chết hắn đi!”

Bí Cảnh Toàn Dân, có chức năng dịch thuật tự động.

Tất cả ngôn ngữ được nói ở đây, mọi người đều có thể hiểu được.

Vì vậy.

Những lời vừa rồi của Vegeta, cũng đã khơi dậy sự phẫn nộ của mọi người.

Chỉ có Trần Nghiệp biết, Vegeta muốn làm gì.

Trong cốt truyện gốc, Vegeta có thể tự tạo ra “mặt trăng”, sau đó thông qua “sóng Bruits” mà mặt trăng phát ra, biến thành Khí Đột.

Thật ra.

Lúc này Trần Nghiệp ra tay, có thể ngăn cản Vegeta.

Tuy nhiên hắn không hề động đây, mặc cho Vegeta làm gì thì làm.

Bởi vì, Trần Nghiệp phỏng đoán, trong những bí cảnh sau này, hắn rất có thể sẽ gặp lại người Saiyan, bây giờ làm quen trước với sức chiến đấu của người Saiyan, sẽ có lợi cho hắn.

Tiếp theo.

Vegeta dùng sức ném quả cầu ánh sáng trong tay lên trời!

Khi quả cầu năng lượng này bay ra ngoài, khí trên người Vegeta, có thể thấy rõ ràng là suy yếu đi rất nhiều, đồng thời đang thở hổn hển.

Tuy nhiên.

Trên mặt Vegeta, lại lộ ra nụ cười.

Hắn nhìn Trần Nghiệp, cười ha hả nói: “Tên ngốc, vậy mà không ngăn cản ta? Người chết chắc rồi, ta muốn biến ngươi và tất cả mọi thứ ở đây, thành tro bụi.”

Nói xong câu này, hai tay Vegeta đột nhiên mở ra.

Tức thì!

Quả cầu năng lượng trên bầu trời, lập tức phồng lên gấp trăm lần, biến thành một quả cầu ánh sáng khổng lồ, tỏa ra ánh sáng chói lóa, chiếu sáng toàn bộ Đấu Trường thêm vài phần.

Nhìn từ bên ngoài, quả cầu ánh sáng này giống như trăng tròn. Chỉ có điều nó sáng hơn mặt trăng gấp nhiều lần.

Sau đó.

Vô số người đang xem trận chiến, đều nghe thấy tiếng tim đập.

“Thình thịch, thình thịch...”

Tiếng tim đập này, vậy mà lại lớn như vậy, giống như thần linh đánh trống, từng nhịp từng nhịp đánh vào tim mọi người.

Tất cả mọi người đều có một cảm giác: một con quái vật đáng sợ, sắp xuất hiện!

Cùng với tiếng tim đập.

Là ngoại hình của Vegeta, đang xảy ra sự thay đổi kinh người.

Đầu tiên, là miệng của hắn, đang dần dần dài ra, răng trở nên ngày càng sắc nhọn, còn mọc ra hai chiếc răng nanh đáng sợ.

Thể hình của hắn, nhanh chóng phình to, tất cả quần áo trên người đều bị xé rách, hai mắt mất đi đồng tử, trở nên đỏ tươi, lông mọc với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Vài hơi thở trôi qua.

Vegeta từ hình dạng con người cao hơn một mét sáu, biến thành Khí Đột khổng lồ cao hơn hai mươi mét!

Mà sau khi Vegeta biến thành Khí Đột, khí thể trên người đạt đến đỉnh điểm, cực kỳ đáng sợ.

Giống như đó không phải là Khí Đột, mà là King Kong trong thần thoại truyền thuyết!

“Gào!!”

Khí Đột khổng lồ ngửa mặt lên trời gầm thét, không hề che giấu sát khí tỏa ra.

Toàn bộ Đấu Trường đều run lên vì nó.

Vô số người cảm thấy sợ hãi!

Mặc dù trước đó rất nhiều người đều cho rằng Vegeta đang nói khoác, nhưng tận mắt nhìn thấy Vegeta ở dạng Khí Đột, mọi người vẫn cảm thấy sợ hãi.

Quả thực là áp lực quá mạnh!

.....

Trần Nghiệp lại bĩu môi, mất đi hứng thú.

Theo hắn thấy, Vegeta biến thành Khí Đột, khí thể tỏa ra, cũng chỉ tăng lên gấp ba bốn lần.

Mức độ tăng cường này, căn bản không đủ để tạo thành uy hiếp đối với hắn.

Thậm chí không còn hứng thú tiếp tục đánh với Vegeta nữa.

Vì vậy, Trần Nghiệp không muốn lãng phí thời gian nữa.

Tiếp theo.

Hắn nhảy lên.

Dưới sự chứng kiến của mọi người, thân thể hắn nhanh chóng biến lớn biến dài, toàn thân mọc ra vảy, tứ chi biến thành móng vuốt sắc nhọn...

Chưa đến năm giây.

Một con Thanh Long dài ngàn mét, liền xuất hiện trên chiến trường, hiện ra trước mắt vô số người.

Tư thái vĩ đại đó, long thủ uy nghiêm đó, chỉ cần liếc mắt một cái, liền đủ để khiến tất cả sinh vật nghệt thở!

Vegeta vừa mới biến hình xong, vẫn đang bần chòn không yên, lập tức bình tĩnh lại, trong đôi mắt đỏ tươi đó, xuất hiện vẻ mặt ngây ngốc của con người.

Vạn vạn không ngờ.

Tên loài người này, vậy mà cũng biết biến hình?

Hơn nữa, Thần Long mà đối phương biến thành, cũng quá lớn rồi?

So với Thần Long trước mắt này, Vegeta ở dạng Khi Đột, giống như một đứa bé chưa lớn...

Không chỉ Vegeta ngây ngốc.

Tất cả mọi người đang xem trận chiến, đều ngây người.

Sau đó.

Vô số người theo bản năng đứng dậy...

“Địch! Địch! Địch!!!”

“Tao không có văn hóa, một câu ‘Địch’ đi khắp thiên hạ!”

“Má, ta biết mà, ta biết mà, Thần Long nhất định là con người...”

“A a! Bùng nổ! Tôi cảm thấy đầu óc đã chết máy rồi.”

“Ôi! Chúa ơi! Tên đầu trọc này, hắn vậy mà là Long Thần?”

“Đã ghiền! Đã ghiền! Cho dù sau khi ra ngoài sẽ mất trí nhớ, có thể tận mắt chứng kiến tất cả những điều này, cũng đáng giá!”

“Ha ha ha, đúng vậy, chuyển bí cảnh này thật sự không uống công.”

“Trần công tử uy vũ!!!”

Chương 392 - Quán Quân Toàn Cầu! Kinh Hỉ Hay Kinh Hối?

Là hoàng tử của tộc Saiyan, Vegeta vô cùng kiêu ngạo!

Trong từ điển của hắn, không có hai chữ “nhận thua”.

Cho dù Trần Nghiệp ở dạng Thanh Long mang đến áp lực khiến hắn không thể thờ bình thường, hắn vẫn lựa chọn liều mạng một phen.

“Cự Viên Pháo!”

Vegeta ở dạng khí đột khổng lồ há to miệng, phun ra một cột sáng siêu cấp, oanh kích vào long thân của Trần Nghiệp.

Trong nháy mắt.

Độ sáng của toàn bộ đấu trường, dường như lại tăng thêm vài phần.

Đáng tiếc là!

Một kích này ngoại trừ khiến Trần Nghiệp cảm thấy hơi nóng ra, căn bản không thể làm tổn thương long thân của hắn.

Nhìn thấy cảnh này, Vegeta sững sờ tại chỗ, vẻ mặt tuyệt vọng, căn bản không biết nên làm thế nào cho phải.

Một kích mạnh nhất, đối với người ta mà nói, chỉ là gãi ngứa, vậy còn đánh kiểu gì?

Mà Trần Nghiệp cũng không lãng phí thời gian, trực tiếp hướng về phía con khí đột khổng lồ, phun ra một ngụm Long Túc!

“Ầm ầm——”

Một vụ nổ kinh thiên động địa không thể diễn tả bằng lời, đột nhiên xuất hiện trong đấu trường.

Cả thế giới, trong nháy mắt bị nhuộm thành màu đỏ rực.

Ngay cả ánh sáng mặt trời trên trời, vào lúc này cũng trở nên mờ nhạt, không dám tranh giành.

Vô số khán giả, thứ có thể nhìn thấy, chính là ánh lửa, ngọn lửa vô tận, bao trùm toàn bộ đấu trường, khiến mọi người cảm thấy như đang ở trong biển lửa.

Ngay sau đó.

Sóng xung kích do vụ nổ lớn tạo ra, đã gây ra trận động đất ở đấu trường.

Siêu đại địa chấn!

Đất rung núi chuyển, tất cả mọi nơi đều rung lắc.

Rất nhiều đồ đạc trong phòng, lần lượt rơi xuống đất. Nếu như ghế sofa mà mọi người đang ngồi, không được cố định trên mặt đất, e rằng lúc này đã lăn lộn lung tung rồi.

“Rắc!”

Một tiếng giòn tan truyền đến.

Vậy mà tường vây của đấu trường, cùng với màn sáng bảo vệ thần bí kia, đều xuất hiện vết nứt!!

Mọi người kinh hãi!

Điều này có nghĩa là, sức phá hoại của Trần công tử, đã có thể phá vỡ bí cảnh?

Nếu không có sự bảo vệ của bí cảnh, chỉ bằng một kích của Thanh Long vừa rồi, tất cả mọi người có mặt hôm nay, e rằng phải chết hơn chín mươi lăm phần trăm.

Cũng chỉ có những cường giả đỉnh cao, mới có thể may mắn thoát chết.

“Diệt thế! Đây là sức phá hoại cấp bậc diệt thế chân chính!”

Có người lâm bâm tự nói...

.....

Trận động đất lớn kéo dài liên tục vài phút.

Mới dần dần lắng xuống.

Khi mọi thứ lắng xuống, mọi người thông qua màn hình toàn tức, nhìn thấy cảnh tượng trong chiến trường, không khỏi một

trận sợ hãi!

Toàn bộ chiến trường, đã biến thành một hố trời siêu cấp.

Một lượng lớn đất đai, bị sóng xung kích và nhiệt độ cao bốc hơi, biến mất sạch sẽ!

Nếu không có tường vây ngăn cản, e rằng...

Điều khiến mọi người không ngờ tới là, vị hoàng tử Saiyan kia, vậy mà vẫn còn sống!

Chỉ thấy Vegeta đã bị đánh trở về hình dạng ban đầu, toàn thân đầy máu, nằm sấp ở mép hố sâu, không nhúc nhích, cũng không biết là sống hay chết.

Mọi người rất kinh ngạc.

Vụ nổ lớn kinh khủng như vậy, tên này vậy mà vẫn có thể sống sót, hơn nữa không thiếu tay thiếu chân, thật sự là không thể tưởng tượng nổi!

Thân thể này làm bằng hợp kim siêu cấp sao?

Còn Trần Nghiệp, vẫn duy trì hình dạng Thanh Long, lơ lửng giữa không trung.

Lúc hấn biến thân, quần áo đã bị xé rách, một khi khôi phục hình người, sẽ phải khóa thân!

Nhìn vị hoàng tử Vegeta đã mất đi ý thức, Trần Nghiệp cũng có chút kinh ngạc.

Thân thể của Saiyan, quả thực là sự tồn tại giống như BUG.

Ngoài ra.

Trần Nghiệp còn rất tò mò, vòng thứ năm chính là Saiyan, vậy vòng thứ sáu thì sao? Liệu có phải là Super Saiyan không?

Đáng tiếc.

Hắn không có cơ hội được chứng kiến.

Bởi vì ngay lúc này, tất cả mọi người đều nhận được thông báo của bí cảnh!

【 Bí cảnh toàn dân lần này đã kết thúc... 】

【 Đội ngũ giành được quán quân là: đội ngũ đến từ Hạ quốc, do Trần Nghiệp dẫn đầu. 】

【 Đội ngũ giành được á quân là: đội ngũ đến từ Úc, do Lý XX dẫn đầu. 】

【 Đội ngũ giành được hạng ba là: đội ngũ đến từ Ấn Độ, do Samir dẫn đầu. 】

.....

Đối với top 3 của bí cảnh lần này, mọi người đã sớm có dự đoán.

Vì vậy, khi nghe được bảng xếp hạng này, cũng không bất ngờ.

Kỳ thực, thành tích của Ba Lệ Minh và Samir như nhau, không phân cao thấp.

Chỉ là, trong đội ngũ của Samir, có hai người cấp sáu, tổng thành tích cũng cao hơn đội ngũ của Ba Lệ Minh một chút. Cho nên, hạng ba được trao cho Samir.

Bí cảnh rất công bằng.

Sẽ không vì Ba Lệ Minh là sư bá của Đầu Trọc Đại Ma Vương, mà mở cửa sau trao hạng ba cho ông ta.

Đây cũng là lần đầu tiên nước Ấn Độ có đội ngũ lọt vào top 3!

Trong biệt thự của Samir, các thành viên trong đội không khỏi reo hò.

Họ đều không ngờ tới, lần này vậy mà có thể lọt vào top 3.

Ngay sau đó.

Tất cả mọi người tại hiện trường, đều phát ra tiếng reo hò.

Bởi vì, bí cảnh bắt đầu phát thưởng, mà lần này phần thưởng, vậy mà cao hơn lần trước không ít...

Khu vực Hạ quốc.

Phòng 857.

Khi mọi người nhận được thông báo phần thưởng, lập tức có chút phấn khích.

“Hít! Nhóm quán quân thưởng 500 điểm tiềm năng?”

Vẻ mặt Lão Lưu kích động.

Có 500 điểm tiềm năng này, thực lực tổng hợp của ông, nhất định có thể đạt tới đánh giá cấp năm.

Từ nay về sau, ông cũng là cường giả cấp năm rồi.

“Oa!! 500 điểm!!!” Triệu Hoan Hoan cũng kích động không thôi, khuôn mặt xinh đẹp đỏ bừng: “Nếu như cộng vào thuộc tính khác, tôi cũng có thể trở thành một tiểu cao thủ! Trần ca thật sự là quá tuyệt vời!”

Cô gái này lần đầu tiên nhận được phần thưởng lớn như vậy, kích động đến mức không kiềm chế được.

Ngay cả Trần hội trưởng và Tần Mộc Âm, vẻ mặt cũng kinh hỉ.

Họ lẫn lộn trong bí cảnh lâu như vậy, cũng là lần đầu tiên nhận được phần thưởng lớn như vậy.

Còn đám người Triệu Tranh, Tào Vũ, tâm trạng lại tương đối bình tĩnh, trên mặt cười hì hì.

Bởi vì lần trước ở bí cảnh số bảy, bọn họ đã nhận được 1000 điểm tiềm năng, sớm đã kích động qua rồi.

“Nhờ có Trần ca!” Nhậm Thiên Thiên cười nói: “Cảm giác tôi có thể trở nên mạnh mẽ, hoàn toàn là nhờ hắc cày cuốc.”

“Đúng vậy!”

Tào Vũ dường như nhớ tới chuyện gì đó, cười ha ha nói: “Tôi thật may mắn, năm đó không nghe lời dụ dỗ của Kinh Đại, mà lựa chọn Võ Đại, sau đó ôm chặt lấy đùi của Trần gia. Nếu không, sao có thể có ngày hôm nay?”

Triệu Tranh và những người khác, đều gật đầu đồng tình.

Còn lão Lưu nhìn học sinh của mình, vừa hâm mộ, vừa cảm thán không thôi.

“Các em mới đến bí cảnh số tám, đã tích lũy được nội tình thâm hậu như vậy. Chỉ cần các em đừng làm loạn, thành tựu tương lai, không thể hạn lượng!”

“Nhất định sẽ không làm loạn!” Tào Vũ cười lớn: “Tôi đã quyết định, sau này sẽ đi theo Trần gia của tôi, mặc dù không thể thường xuyên được cùng hấn cày cuốc, nhưng chỉ cần thỉnh thoảng cày một lần, cũng có thể khiến tôi hưởng thụ vô tận!”

Tên này mặt dày, nói những lời này, cũng không ngại ngùng chút nào.

Trần hội trưởng vui vẻ cười một tiếng.

Mặc dù ông cũng rất hâm mộ những người trẻ tuổi này, nhưng càng tự hào hơn là, ông có một đứa con trai xuất sắc.

Đúng lúc này.

Trước chỗ ngồi của Trần Nghiệp, xuất hiện cánh cổng dịch chuyển.

Mọi người tinh thần chấn động, biết vị công thần lớn sắp trở về.

Đường Tử Trần dường như nghĩ đến điều gì, đang chuẩn bị lên tiếng, không ngờ, có người nhanh hơn nàng một bước.

“Trần Nghiệp sắp trở về, trên người cậu ấy không có quần áo, mọi người hãy quay người lại, tránh đi một chút!”

Người nói ra những lời này, là Tần Mộc Âm.

Đường Tử Trần lập tức mặt mày nghiêm nghị, ánh mắt trở nên sắc bén.

Vì Tần Mộc Âm biết Trần Nghiệp sau khi biến thân, trên người không có quần áo, vậy nhất định là đã nhìn thấy rồi...

Chương 393 - Phần Thưởng Siêu Cấp, Từ Nay Đầu Trọc Không Còn Điểm Yếu!

【 Lưu ý: Bí cảnh lần này sẽ đóng lại sau 10 tiếng nữa! 】

Nghe được thông báo.

Sắc mặt mọi người không đổi, vẫn rất vui vẻ.

Lúc này, Trần Nghiệp đã mặc quần áo, ngồi cùng mọi người trò chuyện.

Lúc hắn trở về, Tu La tràng đã không xuất hiện, Đường Tử Trần cũng không gây sự.

Bởi vì nàng biết, ra ngoài sẽ mất trí nhớ, không cần thiết phải làm gì cả.

Mọi người lần lượt bày tỏ lời cảm ơn về phía Trần Nghiệp.

Không có Trần Nghiệp.

Họ không thể nào giành được quán quân!

Ngay cả Tần Mộc Âm, có Lý Võ Thần ở đó, lần này cũng không có chút cơ hội nào nhận được phần thưởng quán quân.

Dù sao thì bí cảnh toàn dân lần này, thực sự hoàn toàn dựa vào thực lực, không có nửa điểm may mắn nào.

Cho nên, đối với Trần Nghiệp, mọi người đều rất cảm kích.

Đặc biệt là lão Lưu.

Cứ nắm chặt tay Trần Nghiệp, cảm ơn đã lựa chọn để ông gia nhập đội ngũ, thậm chí kích động đến rơi nước mắt.

“Lão sư, đừng như vậy!” Trần Nghiệp không nhịn được nói: “Thầy là lão sư của chúng em, bình thường cũng rất quan tâm đến chúng em, em báo đáp thầy cũng là điều nên làm.”

Lão Lưu lắc đầu, cảm khái nói: “Trần Nghiệp, em không hiểu... Nói ra cũng không sợ các em chê cười, thầy năm mơ cũng muốn tiến vào cấp năm! Vốn tưởng rằng, cả đời này cấp bốn coi như là hết rồi, là em, đã hoàn thành giấc mơ của thầy!”

Nghe được lời này, Trần hội trưởng nở nụ cười.

Ông coi như là rất đồng cảm!

Vốn dĩ, ông cũng cho rằng, cả đời này mình cấp năm là hết rồi.

Cũng là bởi vì con trai Trần Nghiệp của ông, mới khiến ông trong mấy tháng gần đây, đột phi mãnh tiến.

Tuy rằng ông có thể đạt tới cấp sáu, là nhờ sư huynh Ba Lê Minh giúp ông đả thông kinh mạch, để ông thành công luyện thành Bảo Đan!

Nhưng mà, nếu không có sự chỉ điểm của Trần Nghiệp, Ba Lê Minh cũng không thể Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất

Hoại.

Cho nên, khởi đầu của tất cả nhân quả, vẫn là vì sự xuất hiện của Trần Nghiệp.

Chưa kịp để Trần Nghiệp nói gì, lão Lưu lại nói: “Ra ngoài rồi, thầy sẽ mất trí nhớ, nhân lúc bây giờ còn nhớ, thầy phải cảm ơn em thật tốt!”

Nghe được lời này.

Mọi người vô thức liếc mắt nhìn Tần Mộc Âm.

Rõ ràng, sau khi ra ngoài, mọi người đều sẽ mất trí nhớ, đến lúc đó, nhất định sẽ cho rằng, lần này có thể giành được quán quân, hoàn toàn là nhờ Tần Mộc Âm.

Lão Lưu là người thông minh, lập tức ý thức được mình nói sai, vội vàng giải thích: “Tần đội trưởng, tôi không phải có ý này...”

Tần Mộc Âm mỉm cười ngắt lời: “Không sao, chỉ cần Trần hội trưởng và Đường Tử Trần, đều biết công thần thực sự là ai là được.”

Lúc này.

Nhậm Thiển Thiển tò mò hỏi: “Trần ca, anh là người giành được quán quân, em nhớ là có phần thưởng bổ sung đúng không? Phần thưởng bổ sung của anh là gì?”

Mọi người nghe vậy, cũng đều lộ ra vẻ tò mò.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, đứng dậy, đi tới giữa phòng khách.

Sau đó.

Thân thể của hắn, vậy mà từ từ bay lên, ổn định giữa không trung.

“Đây chính là phần thưởng bổ sung của tôi, một loại năng lực phi hành!”

Trần Nghiệp mỉm cười nói: “Gọi là Siêu Cấp Phi Hành, còn gọi là Phản Trọng Lực Phi Hành, có thể lợi dụng trọng lực để bay lượn, tốc độ rất tốt!”

Tốc độ đâu chỉ là tốt!

Đây là năng lực bay lượn của Superman trong vũ trụ DC, tốc độ cực kỳ nhanh.

Siêu Cấp Phi Hành mà bí cảnh thưởng cho, có liên quan đến thuộc tính nhanh nhẹn của Trần Nghiệp.

Thuộc tính nhanh nhẹn vượt quá một nghìn, có thể bay với tốc độ siêu âm.

Với thuộc tính nhanh nhẹn hiện tại của Trần Nghiệp, tốc độ bay tối đa của hắn, có thể đạt tới 20 Mach (đơn vị tốc độ âm thanh)!!

Đây là khái niệm gì?

Cho dù là bay vòng quanh toàn bộ Lam Tinh, cũng chỉ cần hai tiếng đồng hồ là có thể xong!

Kể cả bỏ đi thuộc tính tạm thời, tốc độ bay của Trần Nghiệp, cũng có thể đạt tới mười mấy lần tốc độ âm thanh.

Quan trọng nhất là.

Có năng lực phi hành như vậy, hoàn toàn bổ sung điểm yếu không biết bay của Thể Chất Kỳ Ngọc.

Từ nay về sau, Trần Nghiệp chính là chiến sĩ lục giác chân chính!

Ai dám trêu chọc hắn, cho dù là đuổi đến tận vũ trụ, hắn cũng có thể giết chết kẻ địch!

Đối với phần thưởng bổ sung mà bí cảnh lần này tặng, Trần Nghiệp vô cùng hài lòng.

Những người khác nhìn thấy Trần Nghiệp tùy ý bay lượn, ngoại trừ Tần Mộc Âm và Đường Tử Trần hai người vốn đã biết bay ra, cũng không nhận được lộ ra vẻ hâm mộ.

Bay lượn!

Có thể nói, là một trong những giấc mơ chung cực của nhân loại.

Ai mà không mong muốn, có thể giống như chim chóc, tự do tự tại bay lượn trên bầu trời.

Tuy nhiên, hâm mộ thì hâm mộ, không ai ghen tị với Trần Nghiệp.

Lần này có thể giành được quán quân, hoàn toàn là nhờ Trần Nghiệp cày cuốc, có thể nhận được phần thưởng bổ sung, Trần Nghiệp hoàn toàn xứng đáng!

.....

Một lát sau.

Mọi người vừa nói vừa cười trò chuyện, bỗng nhiên tiếng chuông cửa vang lên.

Có người đến chơi.

Chờ Trần hội trưởng mở cửa, nhìn thấy người đến, không khỏi sáng mắt lên.

“Su huynh, lão Trương, sao hai người lại đến đây?”

Người đến chính là Ba Lệ Minh cùng một nhóm người.

“Đến xem Kỳ Lân nhi của ngươi!” Vị lão Trương kia cười nói.

Ông ta vừa dứt lời, lập tức có người phản bác: “Không đúng không đúng, lão Trương, Trần công tử không phải Kỳ Lân nhi gì cả, rõ ràng là một con Chân Long!”

Thấy hai người càng nói càng hăng, Trần hội trưởng lập tức ngăn lại: “Thôi thôi, càng nói càng quá đáng!”

Ba Lệ Minh thì nhìn về phía đám người Tàn Mộc Âm và Trần Nghiệp, mở miệng nói: “Mạo muội đến đây, không làm phiền các vị chứ!”

Tàn Mộc Âm lập tức khách sáo nói: “Ba hội trưởng có thể đến, thật là vinh hạnh, sao lại làm phiền được chứ?”

Không phải Tàn Mộc Âm thích làm ra vẻ chủ nhà.

Mà là hiện tại trong số mọi người, chỉ có địa vị của cô, mới có thể ngang hàng với Ba Lệ Minh, chỉ có thể do cô lên tiếng.

Nếu để đám người Triệu Tranh, lão Lưu lên tiếng, đó chính là coi thường Ba Lệ Minh.

Còn Trần Nghiệp.

Thực lực thì đủ.

Đáng tiếc, hắn là con trai của Trần hội trưởng, trước mặt Ba Lệ Minh, trời sinh đã thấp hơn một bối phận.

Đám người Ba Lệ Minh đột nhiên đến chơi, nguyên nhân chính đương nhiên là vì muốn gặp Trần Nghiệp.

Mà Trần Nghiệp cũng đang quan sát đám người Ba Lệ Minh.

Họ chỉ kém một chút, là có thể lọt vào top 3, trở thành hạng ba, nói ra thì cũng khá đáng tiếc.

Tuy nhiên, nhìn bề ngoài, sắc mặt mấy người này không có gì khác thường, dường như không để tâm đến thành tích lần này.

“Vẫn là Tàn đội trưởng có tầm nhìn xa!”

Ba Lệ Minh đột nhiên cảm khái một tiếng.

Kỳ thực ông ta cũng đã từng nghĩ, đến chỗ Trần Nghiệp.

Cuối cùng từ bỏ ý nghĩ này, không bỏ xuống được mặt mũi chỉ là một nguyên nhân rất nhỏ. Nguyên nhân thực sự là, trong số những thuộc hạ có mặt, có vài người đã đi theo ông ta mười mấy năm, tình như huynh đệ, thực sự không nỡ bỏ mặc.

Nghe được lời này của Ba Lệ Minh, Tàn Mộc Âm chỉ mỉm cười nhẹ, không tiện phát biểu ý kiến.

Một vị cao tăng của hiệp hội trong lòng khẽ động, mở miệng nói: “Hội trưởng, hay là, bí cảnh toàn dân năm sau, ngài cũng đến chỗ Trần công tử đi?”

Nghe được lời này, Ba Lệ Minh xua tay, nói: “Hôm nay không nói chuyện này.”

Sau đó, ánh mắt của ông ta, nhìn về phía Trần Nghiệp, nghiêm túc nói: “Trần Nghiệp, ta đến đây, kỳ thực là có mấy vấn đề muốn hỏi cậu.”

Trần Nghiệp lập tức nói: “Sur bá, ngài có vấn đề gì cứ hỏi, tôi nhất định biết gì nói vậy.”

Ba Lệ Minh quan tâm đến Trần hội trưởng như vậy, chỉ riêng điểm này, Trần Nghiệp cũng sẽ cung kính đối với Ba Lệ Minh.

Chương 394 - Trần Nghiệp: Cha, người từng có một đứa cháu trai

“Trước đó thấy cậu giao đấu với con khỉ kia, dường như vẫn chưa phát huy ra thực lực chân chính?”

Đây là câu hỏi đầu tiên của Ba Lê Minh.

Trần Nghiệp gật đầu, nói: “Đúng vậy, đại khái dùng bốn năm thành lực lượng.”

Mọi người hít một hơi khí lạnh.

Ba Lê Minh lại hỏi: “Ta thấy quyền phong của cậu lợi hại như vậy, có thể nói cho ta biết, thuộc tính sức mạnh hiện tại của cậu, đạt tới bao nhiêu rồi không?”

Trần Nghiệp chỉ do dự một chút, liền thành thật nói: “Vừa mới đạt tới hai vạn điểm.”

Hít!!

Tiếng hít thở liên tục vang lên khắp phòng.

Ngay cả Tần Mộc Âm, khuôn mặt xinh đẹp cũng có chút kinh hãi.

Thuộc tính đơn lẻ vượt quá hai vạn?

Đây là loại lời nói kinh khủng gì vậy!

...

“Àm!”

Âm thanh bùng nổ khủng khiếp xuất hiện trên bầu trời Thái Bình Dương.

Một bóng người, với tốc độ kinh người 10 Mach, bay nhanh qua mặt biển.

Do tốc độ bay quá nhanh, tạo ra những cơn sóng xung kích dữ dội, thậm chí cả mặt biển cũng bị xé toạc, giống như một vực thẳm.

Vô số quái vật trong đại dương sợ hãi đến mức không dám nhô đầu lên.

Cho đến khi Trần Nghiệp rời đi, mặt biển bị “chẻ đôi” mới dần dần được nước biển lấp đầy...

Người bay như vậy, chính là Trần Nghiệp!

Hắn vừa trở về từ Bí Cảnh Toàn Dân, liền nóng lòng ra biển thử nghiệm khả năng bay của mình!!

Phản trọng lực phi hành quả không hổ danh là siêu cấp phi hành, sử dụng trọng lực làm động lực, không chỉ tốc độ nhanh mà tiêu hao còn đặc biệt nhỏ.

Hắn đã bay với tốc độ 10 Mach được nửa tiếng đồng hồ rồi, vậy mà không cảm thấy mệt mỗi chút nào!

Thật sự còn mạnh hơn vô số lần so với máy bay chiến đấu tiên tiến nhất.

Lấy ví dụ như máy bay chiến đấu thế hệ thứ năm “F22” kinh điển nhất của Mỹ.

Tốc độ bay của nó đạt 1,5 Mach, tối đa có thể đạt 2,25 Mach.

Còn tốc độ bay của Trần Nghiệp, nếu dốc toàn lực, hiện tại có thể đạt gần 12 Mach.

Về phần khả năng bay liên tục... Về lý thuyết, nếu Trần Nghiệp mang theo thức ăn và nước uống, có thể bay cả năm trời mà không cần dừng lại!!

Trần Nghiệp rất hài lòng với khả năng phi hành này!

Một lát sau.

Trần Nghiệp đột nhiên dừng lại, lơ lửng trên không trung.

Hắn vậy mà đã nhìn thấy bờ biển phía Tây!

Phải biết rằng, hắn xuất phát từ Ma Đô, cùng lắm mới bay được một tiếng đồng hồ, vậy mà đã vượt qua cả Thái Bình Dương.

Tốc độ bay này thật sự siêu đáng sợ!

Lúc này.

Phương Tây đang là buổi sáng sớm, bờ biển đang xảy ra hỗn loạn nghiêm trọng.

Thị lực của Trần Nghiệp rất tốt, nhìn thấy quái vật đang xâm lược thành phố của loài người, còn phe loài người đang dùng vũ khí ngăn cản.

Rõ ràng đã là lúc sinh tử tồn vong.

Vậy mà trong thành phố phía sau, lại có một nhóm người nhân cơ hội cướp bóc!

Nhìn thấy bọn họ lôi kéo, từ trong cửa hàng đi ra, toàn thân đầy ắp đồ đạc, thật sự là thu hoạch được rất nhiều.

Đối mặt với chủng tộc bất hợp lý này, Trần Nghiệp đương nhiên không có hứng thú ra tay giúp đỡ, không chút do dự quay người rời đi.

Hắn không bay về phía Hạ quốc, mà là bay lên trên!

Tiếp theo.

Trần Nghiệp muốn thử xem, mình có thể trụ được bao lâu trong vũ trụ.

“Àm!”

Như một tiếng sấm, vang vọng khắp trời.

Thân thể Trần Nghiệp, càng giống như tên lửa, bay thẳng lên trời!

Khắp người mang theo một cơn bão mạnh mẽ.

Chỉ trong chốc lát, Trần Nghiệp đã đến tầng đối lưu, sau đó là tầng bình lưu, cuối cùng xuyên qua tầng ozon!

Khoảnh khắc Trần Nghiệp xuyên qua tầng ozon, bức xạ ánh sáng mặt trời chói chang liền chiếu vào người hắn.

Phải biết rằng, lúc này trên người Trần Nghiệp, không có bất kỳ sự bảo vệ nào.

Người bình thường trực tiếp tiếp xúc với bức xạ mặt trời không bao lâu sẽ chết.

Trần Nghiệp lại không hề khó chịu.

Chỉ cảm thấy ánh nắng này hơi chói mắt...

Đội Trần Nghiệp tiếp tục xuyên qua tầng tán xạ, lực hấp dẫn của Lam Tinh, dường như biến mất trong nháy mắt, khiến hắn cảm thấy cả người nhẹ bẫng, cảm giác mất trọng lực xuất hiện.

Chỉ là rất nhanh, Trần Nghiệp đã ổn định lại.

Áp suất thấp trong không gian, cũng không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào đối với hắn.

Cho dù là trường sinh vật của hắc, hay là siêu phi hành, đều có thể giúp hắc ổn định áp suất trong cơ thể rất tốt.

Tuy nhiên, dù mạnh mẽ đến đâu, Trần Nghiệp vẫn là con người, cần phải hô hấp.

Mà trong không gian, hắc đương nhiên không thể hô hấp.

Trần Nghiệp chỉ có thể nín thở, bắt đầu nhịn thở.

Không còn sự cản trở của tầng khí quyển.

Ánh sáng mặt trời trong vũ trụ, càng thêm chói mắt.

Trần Nghiệp giang rộng vòng tay, khẽ nhắm mắt lại, đón nhận ánh nắng mặt trời.

Với chức năng tim phổi và bộ não mạnh mẽ hiện tại của hắc, dù là nín thở một tiếng đồng hồ không thở, não cũng sẽ không bị tổn thương do thiếu oxy.

Khoảnh khắc này.

Trần Nghiệp đã có sự lĩnh ngộ.

Vũ trụ, đã không thể làm tổn thương đến Kim Cương Bất Hoại Chi Thân của hắc.

Chỉ cần giải quyết vấn đề hô hấp, hắc có thể sống vĩnh viễn trong không gian, dùng thân thể bay ngang vũ trụ!!

Nghĩ đến đây.

Trên mặt Trần Nghiệp, nở nụ cười.

Ngay cả bản thân hắc cũng không ngờ rằng, mình có một ngày, sẽ đi đến bước này.

.....

Hơn một tiếng sau.

Khi Trần Nghiệp trở về Võ Đại, đã là hơn ba giờ chiều.

Hôm nay là ngày 2 tháng 5.

Hắc ở trong Bí Cảnh Toàn Dân lâu như vậy, thế giới hiện thực vẫn chỉ trôi qua một ngày.

Ngoài ra.

Trần Nghiệp phát hiện ra một bí mật lớn.

Hắn vậy mà vẫn giữ lại tất cả ký ức trong Bí Cảnh Toàn Dân!!

Bao gồm cả việc hắn đã giành được chức vô địch như thế nào, và trong Phòng Tinh Thần Thời Gian, điên cuồng không phân biệt ngày đêm với Đường Tử Trần, cuối cùng nàng còn mang thai... Hắn đều nhớ rõ ràng.

‘Vậy rốt cuộc là tất cả quán quân các kỳ trước, đều giữ lại ký ức, hay chỉ có kỳ này là đặc biệt?’

Vấn đề này.

Trần Nghiệp chỉ cần hỏi Tần Mộc Âm, là có thể có được câu trả lời.

Tuy Bí Cảnh không cho phép hắn tiết lộ bất cứ điều gì, nhưng chỉ hỏi Tần Mộc Âm có mất trí nhớ hay không, chắc chắn không nằm trong phạm vi bảo mật của Bí Cảnh.

Vấn đề này thực ra cũng không quan trọng.

Quan trọng nhất bây giờ, là chuyện bên phía Đường Tử Trần...

Tại sao Trần Nghiệp vừa ra ngoài liền chạy ra biển thử nghiệm khả năng phi hành? Chính là vì, hắn không biết phải đối mặt với Đường Tử Trần như thế nào, quyết định ra ngoài hóng gió một chút, tiện thể suy nghĩ cho kỹ.

Bây giờ đã suy nghĩ xong, phải đối mặt rồi.

Trần Nghiệp lấy điện thoại ra, gọi cho Đường Tử Trần.

“Tử Trần, em ở ký túc xá không?”

“.....Không, em ở phòng huấn luyện.” Đường Tử Trần trả lời một câu.

Nghe vậy, Trần Nghiệp không khỏi cảm thán, cô nàng này thật sự chăm chỉ!

Không hổ là vợ nhỏ của hắn!

Ngoài ra, Trần Nghiệp nghe ra, giọng điệu của Đường Tử Trần có chút không đúng.

“Tử Trần, em sao vậy? Có chuyện gì sao?”

“Em không sao..... Chỉ là, anh đột nhiên thay đổi cách xưng hô, em nhất thời có chút không quen.” Đường Tử Trần nói.

Trước đây Trần Nghiệp gọi Đường Tử Trần, vẫn luôn là “lớp trưởng”!

Đột nhiên gọi thân mật như vậy.

Nàng có chút không quen cũng là chuyện bình thường.

Trần Nghiệp nghe vậy muốn che mặt.

Hắn thay đổi cách gọi Đường Tử Trần, vẫn là vì trong Phòng Tinh Thần Thời Gian, hai người sớm chiều bên nhau suốt cả năm, tình cảm tăng lên và đã vượt qua ranh giới...

Bây giờ Trần Nghiệp vẫn giữ lại những ký ức này, nên quên mất phải thay đổi cách gọi.

“Cái đó..... Em ở phòng huấn luyện đợi anh, anh lập tức đến!”

“Được.”

Chương 395 - Kinh ngạc! Truyền nhân duy nhất của Saitama xuất hiện

Đến phòng huấn luyện.

Đường Tử Trần đã ở phòng nghỉ đợi hắn rồi.

Nhìn Đường Tử Trần ướt đầm mồ hôi, Trần Nghiệp theo bản năng lo lắng nói: “Đừng liều mạng như vậy, chú ý đến trong bụng.....”

Đường Tử Trần: “???”

Cô nàng sờ sờ bụng phẳng lì của mình, trên gương mặt xinh đẹp lộ ra vẻ dè dặt cẩn thận, hỏi: “Em, em béo lên sao?”

“Không không.”

Trần Nghiệp vội vàng nói: “Vóc dáng của em rất tốt, không béo không gầy, không có chút mỡ thừa nào.....”

Đường Tử Trần đỏ mặt.

Tuy nhiên, được Trần Nghiệp khen ngợi như vậy, trong lòng nàng vẫn rất vui.

“Khụ khụ!” Trần Nghiệp cố ý ho khan một tiếng, lại nói: “... Lốp trưởng, ý của anh là, em có cảm thấy, bụng có chút khó chịu không?”

Sau một hồi dò hỏi.

Trần Nghiệp cuối cùng cũng hiểu rõ.

Đường Tử Trần đã hoàn toàn khôi phục về cài đặt gốc.

Đứa con của hắn...

Mất rồi!

Bí cảnh thật tàn nhẫn!!

Tuy nhiên, cũng không cần quá lo lắng, mất rồi thì tạo lại là được!

Nhìn đôi chân dài thẳng tắp và làn da trắng nõn của Đường Tử Trần, Trần Nghiệp theo bản năng bóp bóp không khí.

Hắn lại nhớ đến, khoảng thời gian hạnh phúc như mộng như ảo trong Phòng Tinh Thần Thời Gian...

(Bạn đã là một độc giả trưởng thành, xin hãy tự tưởng tượng một vạn chữ!)

“Trần Nghiệp, sao anh lại quan tâm đến bụng em như vậy?”

Đường Tử Trần nhú mày hỏi.

Rõ ràng.

Chủ đề vừa rồi của Trần Nghiệp, luôn xoay quanh bụng của nàng, đã khiến Đường Tử Trần nghi ngờ.

“..... Anh chỉ là quan tâm em một chút thôi.”

“Vậy sao?”

“Đúng vậy! Không phải em sắp đến kỳ kinh nguyệt sao? Máy ngày này tốt nhất nên nghỉ ngơi cho tốt, đừng đụng vào đồ lạnh.”

“Anh, sao anh lại biết.....”

“Không nói chuyện này nữa.” Trần Nghiệp vội vàng chuyển chủ đề: “Lốp trưởng, tối nay em có rảnh không?”

“Tối nay? Chắc là sẽ huấn luyện! Sao vậy?”

“Huấn luyện đừng liều mạng như vậy, có anh ở đây, em còn sợ không có điểm tiềm năng sao?..... Tối nay chúng ta ra ngoài ăn cơm, sau đó đi dạo Ma Đô? Nói đến, đều học ở Võ Đại hai năm rồi, anh còn chưa ra ngoài chơi một lần nào!”

Đường Tử Trần không khỏi tim đập thành thịch.

Đây là lần đầu tiên Trần Nghiệp, chủ động hẹn nàng đi chơi.

Đối với Trần Nghiệp, Đường Tử Trần tự nhiên không thể nào phản cảm, thậm chí có thể nói, sớm đã là người trong lòng.

“Được!”

Cô nàng không phải là người rụt rè, cũng sẽ không chơi trò lạt mềm buộc chặt, trực tiếp đồng ý ngay.

“Vậy anh về trước đây.” Trần Nghiệp nở nụ cười: “Tối sáu giờ, anh đến ký túc xá đón em.”

“Ừm.....”

.....

Trở về ký túc xá.

Trần Nghiệp liền thở phào nhẹ nhõm, nằm trên giường.

Chỉ có hấn giữ lại ký ức của Bí Cảnh... Cảm giác này, thật sự rất kỳ lạ!

Sau đó.

Điện thoại vang lên.

Là Tào Vũ đề nghị, tối nay ra ngoài tụ tập, ăn mừng nhận được phần thưởng quán quân.

Trần Nghiệp đương nhiên từ chối.

Tối nay hấn đã hẹn với Đường Tử Trần rồi!

Ngoài ra, cho dù là Tào Vũ hay những người khác, hay cả lão Lưu, đều theo bản năng cho rằng, lần này có thể giành được quán quân, hoàn toàn là nhờ đại lão Tần Mộc Âm gánh.

Chỉ có Tần Mộc Âm, Trần hội trưởng và Đường Tử Trần, biết thực lực của Trần Nghiệp, tự nhiên cũng hiểu lần này có thể giành được quán quân, tuyệt đối là công lao của Trần Nghiệp.

Không chỉ Tào Vũ và những người khác nghĩ như vậy.

Khi bọn họ giành được quán quân, tin tức truyền lên mạng, vô số cư dân mạng, đều cho rằng như vậy.

Lúc này.

Về thành tích của Bí Cảnh Toàn Dân năm nay, đã sớm lan truyền trên mạng, thậm chí đã lên hot search.

Trần Nghiệp mở điện thoại.

Top 3 hot search, chính là nói về việc bọn họ giành được quán quân!

“Tần nữ sĩ thật sự quá mạnh, dẫn theo một đám học sinh, đều có thể giành được quán quân!”

“Ha ha! Không hổ là Tần nữ thần, tuy Đường nữ thần rất xuất sắc, nhưng hiện tại vẫn phải dựa vào nữ thần nhà tôi!”

“Trước đó có tin tức nói, Bí Cảnh Toàn Dân lần này, Tần nữ sĩ lựa chọn gia nhập đội ngũ Võ Đại, tôi đã biết, chắc chắn là vì Đường nữ thần mà đến, quả nhiên là vậy!”

“Rõ ràng là cùng một loại thiên phú anh hùng, còn nguyện ý giúp Đường Tử Trần của Võ Đại trưởng thành, Tần nữ thần thật sự là đại công vô tư, lòng dạ rộng lớn.”

“Không đúng! Tại sao tên đội trưởng, lại là Trần công tử?”

“Chỉ là hư danh thôi mà, chắc chắn là Tần đội trưởng cố ý nhường nhịn thôi!”

.....

Nhìn thấy bình luận của cư dân mạng.

Trần Nghiệp chỉ mỉm cười, không để tâm.

Ngay từ đầu, hắn đã không mấy quan tâm đến ý kiến của cư dân mạng.

Ngược lại là Tần Mộc Âm, đặc biệt gọi điện thoại đến, hỏi có cần cô ấy làm rõ hay không?

Tuy Tần Mộc Âm lần này cũng mất trí nhớ, nhưng cô biết, người giành được quán quân, chắc chắn không phải là cô ấy.

“Không cần đâu, Tần tỷ. Cư dân mạng nói gì, tôi không quan tâm.”

Trần Nghiệp cười nói: “Ngoài ra, như vậy cũng khá tốt, tôi thích cuộc sống yên bình này.”

Một khi thực lực của hắn bị bại lộ.

Chắc chắn sẽ không thể yên ổn được.

“Được! Tôi biết rồi.”

Tần Mộc Âm nói đến đây, đột nhiên đổi giọng, nói đầy ẩn ý: “Trần Nghiệp, một mình giữ lại ký ức, cảm giác không dễ chịu lắm phải không?”

Nghe câu này.

Ánh mắt Trần Nghiệp lóe lên.

Hay lắm.

Hóa ra Tần Mộc Âm biết rõ.

Xem ra, quy tắc của Bí Cảnh Toàn Dân, hắn là người giành được quán quân mỗi kỳ, đều có thể giữ lại ký ức.

.....

Cúp điện thoại.

Đã là hơn bốn giờ chiều.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, đứng dậy tắm rửa, sau đó thay một bộ quần áo sạch sẽ, chỉnh lại tóc... À, hắn không có tóc, không cần chỉnh.

Đối với buổi hẹn tối nay với Đường Tử Trần, hắn vẫn khá coi trọng.

Trước đó ở trong Phòng Tinh Thần Thời Gian, Đường Tử Trần mơ mơ màng màng, đã trao thân thể trong trắng cho hắn.

Bây giờ Đường Tử Trần mất trí nhớ và khôi phục cài đặt gốc, Trần Nghiệp đột nhiên cảm thấy, như vậy cũng tốt.

Vậy thì bắt đầu lại từ đầu, cho cô nàng một đoạn ký ức tốt đẹp!

Sáu giờ tối.

Trần Nghiệp ra ngoài, trước tiên đến ký túc xá của Đường Tử Trần, đón Đường Tử Trần đã trang điểm kỹ lưỡng, sau đó hai người cùng nhau rời khỏi Võ Đại.

Bọn họ trước tiên đến nhà hàng yên tĩnh ăn cơm, sau đó đến rạp chiếu phim xem một bộ phim, cuối cùng dạo quanh công viên gần đó...

Giống như những cặp đôi hẹn hò bình thường.

Đến mười giờ tối, Trần Nghiệp lại đưa Đường Tử Trần về ký túc xá.

Không phải Trần Nghiệp quá đứng đắn, chỉ là lần này, hắn không muốn vội vàng như vậy.

.....

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt.

Nửa tháng đã trôi qua.

Trên mạng, độ hot về Bí Cảnh Toàn Dân đã hoàn toàn hạ nhiệt. Thay vào đó, là nghi thức kết hợp thiên phú Anh Hùng hàng năm.

Nghe nói.

Năm nay xuất hiện không ít mầm non cấp S.

Các trường đại học, vì tranh giành hạt giống ưu tú, âm ỉ không ngớt.

Không chỉ trong nước như vậy, mà nước ngoài cũng xuất hiện rất nhiều học viên kết hợp thiên phú cấp S thành công, thậm chí, Ấn Độ còn xuất hiện một cô gái đẳng cấp cao kết hợp thiên phú S2 thành công, gây chấn động!

Ban đầu Trần Nghiệp không quan tâm đến những điều này.

Nhưng mà, vài ngày sau, một tin tức, đã thu hút sự chú ý của Trần Nghiệp!!

Cụ thể là như thế nào.

Là Trần Nghiệp và Tào Vũ bọn họ đang ăn trưa ở nhà ăn, Nhậm Thiên Thiên nói.

“Ồ! Mọi người xem hot search thứ bảy, hình như có người phát hiện, trong Ao Anh Hùng cấp C năm nay, thiếu mất một vị anh hùng.”

Nghe Nhậm Thiên Thiển nói như vậy, mọi người đều rất ngạc nhiên.

Bởi vì chuyện như vậy, vẫn là lần đầu tiên xuất hiện.

Chương 396 - Di Biến! Cẩm Kỳ Tồn Tại

Trần Nghiệp lập tức lấy điện thoại ra, xem tin tức liên quan.

Hắn mơ hồ cảm thấy, vị anh hùng bị thiếu trong Ao Anh Hùng, có thể có liên quan đến mình...

Sau khi hắn xem qua một lượt thông tin trên mạng, trong lòng rất kinh ngạc.

Nguyên nhân sự việc, là một học sinh mới có trí nhớ tốt và tỉ mỉ của một trường trung học nào đó, khi Kết Hợp Thiên Phú Anh Hùng, phát hiện số lượng người trong cột cấp C, ít hơn trước một người.

Sau khi xác minh nhiều lần, cuối cùng mọi người phát hiện, quả thực là thiếu mất một người.

Vị anh hùng bị thiếu đó, là một nhân vật không mấy nổi bật trong số các anh hùng cấp C... một người đầu trọc với phong cách vẽ kỳ lạ!

Nhìn thấy thông tin như vậy.

Sự kinh ngạc trong lòng Trần Nghiệp, không thể diễn tả thành lời!

Bởi vì, vị anh hùng cấp C bị thiếu, chính là Saitama!

Hắn lập tức nhận ra, chắc chắn có liên quan đến việc Saitama báo mộng cho mình lần trước.

Saitama nói, sẽ trao sức mạnh cho hắn...

Không ngờ, vậy mà lại dẫn đến việc Saitama trực tiếp biến mất khỏi Ao Anh Hùng?

Điều này có phải nghĩa là, từ nay về sau, sẽ không còn ai, có thể kết hợp thiên phú Saitama nữa?

Còn hắn, Trần Nghiệp, sẽ là người thừa kế duy nhất của Thể Chất Kỳ Ngọc??

Sau đó.

Trần Nghiệp lại nhận ra một vấn đề lớn!

Hắn là lúc thuộc tính phá vạn, nhận được Saitama báo mộng.

Thậm chí lúc thuộc tính phá bảy ngàn, liền bắt đầu nằm mơ thấy Saitama mạnh lên.

Vì Saitama là như vậy.

Vậy những anh hùng khác thì sao?

Liệu có phải cũng như vậy không?

Nếu chỉ có Saitama đặc thù thì còn tốt, nếu những anh hùng khác đều như vậy, có người thuộc tính phá vạn liền biến mất khỏi Ao Anh Hùng, vậy sau này phiền phức lớn rồi!

Ngoài ra.

Hiện tại Saitama biến mất khỏi Ao Anh Hùng cấp C, những người trước đó kết hợp thiên phú Saitama, lại sẽ như thế nào?

Giả sử hiện tại Trần Nghiệp công bố Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp, những người đó có thể thông qua phương pháp luyện tập, nhanh chóng mạnh lên không?

Trần Nghiệp cảm thấy, hắn là không thể...

Thôi thôi.

Ao Anh Hùng an bài thế nào, là chuyện của Ao Anh Hùng.

Trần Nghiệp dù biết đáp án của những vấn đề này, cũng không thể thay đổi được gì.

Mọi thứ cứ thuận theo tự nhiên đi!

.....

“Ao Anh Hùng, sao lại đột nhiên thiếu một anh hùng?”

“Những năm trước chưa từng xảy ra tình huống này!”

“Các người kích động cái gì? Chỉ là thiếu một anh hùng rác rưởi cấp C thôi, căn bản không có ảnh hưởng gì.”

“Bây giờ là không có ảnh hưởng, vạn nhất lần sau thiếu là anh hùng cấp S thì sao?”

“Đúng vậy! Nếu anh hùng vẫn tiếp tục giảm, vậy thì xong đời, không có thiên phú anh hùng, sau này còn chống đỡ quái vật thế nào?”

Trên mạng.

Vẫn luôn sôi nổi bàn tán.

Đến tối, chuyện Ao Anh Hùng thiếu một anh hùng cấp C, trực tiếp lên top 1 tìm kiếm.

Mọi người đều rất lo lắng, sợ thiếu một anh hùng cấp C chỉ là bắt đầu...

Chẳng ai liên tưởng Trần Nghiệp và vị anh hùng đầu trọc biến mất kia với nhau.

Chủ yếu là bây giờ người mặc kỳ trang dị phục quá nhiều, người thích cạo trọc đầu, càng nhiều vô số kể.

Tuy Trần công tử lúc trước khi livestream đã kết hợp thiên phú anh hùng cấp C. Nhưng, hai chuyện này không liên quan. Mọi người cũng không cho rằng, Trần công tử có bản lĩnh lớn như vậy, khiến một anh hùng trực tiếp biến mất khỏi Ao Anh Hùng.

Chỉ có những người biết thực lực của Trần Nghiệp, mới có thể nghĩ nhiều hơn một chút.

Đương nhiên, cũng chỉ là nghĩ nhiều hơn một chút.

Cấp C là anh hùng phế vật được mọi người công nhận, điểm này đã ăn sâu vào lòng người, những người từng kết hợp anh hùng cấp C, nhiều vô số kể, chưa từng có ai có thể tìm thấy vàng trong đồng anh hùng cấp C.

Mọi người vẫn cho rằng, Trần Nghiệp mạnh như vậy, nhất định là kết hợp thiên phú anh hùng cấp S, hơn nữa là S1 trong truyền thuyết.

Trần Nghiệp vẫn luôn chú ý hướng dư luận này.

Thấy không ai liên tưởng đến hắn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Vì Saitama đã biến mất khỏi Ao Anh Hùng, hắn càng không hy vọng, bí mật thực sự của mình bị bại lộ.

Tốt nhất là để bí mật này, theo sự biến mất của Saitama, cùng nhau tiêu tan.

.....

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt.

Đã đến đầu tháng sáu.

Lại đến kỳ nhập học của tân sinh viên hàng năm.

Năm nay Võ Đại chiêu sinh, thậm chí còn nhiều hơn năm ngoái, trong số các trường cao đẳng dị năng, độc chiếm top đầu.

Lý do chiêu sinh thuận lợi như vậy, đương nhiên là nhờ quán quân Bí Cảnh Toàn Dân lần trước, thuộc về Võ Đại.

Tuy mọi người đều cho rằng, là do Tần Mộc Âm gia nhập, mới khiến Võ Đại giành được quán quân.

Nhưng dù sao, có thể khiến Tần Mộc Âm hạ mình tới giúp đỡ, điều này bản thân đã có thể chứng minh sự lợi hại của Võ Đại.

Kinh Đại của người làm sao không mời được cường giả khác?

Theo tân sinh viên nhập học.

Đường Tử Trần, Trần Nghiệp và những người khác, đương nhiên lại lên một cấp, trở thành lão điều năm ba.

Trần Nghiệp quyết định, mục tiêu chính năm nay, chính là dẫn dắt các tiểu đồng bọn, chuyên tâm công phá bí cảnh.

Theo quy định của Võ Đại, nếu năm nay bọn họ không vượt qua được bí cảnh số 9, vậy thì phải thôi học...

Vượt qua ba bí cảnh mỗi năm, là tiêu chuẩn cứng để lên lớp của Võ Đại!

Cư dân mạng rất mau quên.

Đến giữa tháng sáu.

Chuyện Ao Anh Hùng thiếu một anh hùng cấp C trước đó, cũng không còn ai tiếp tục thảo luận nữa.

.....

Hôm nay.

Là ngày mười lăm tháng sáu.

Ánh mặt trời chói chang, khiến nhiệt độ mặt đất nhanh chóng tăng lên, đạt tới hơn ba mươi độ.

Trong phòng huấn luyện.

Trần Nghiệp dễ dàng hoàn thành tất cả các hạng mục huấn luyện, thậm chí không đổ một giọt mồ hôi.

Vì dị năng hệ hỏa, thân thể hắn có khả năng chịu nhiệt kinh người, dù phòng huấn luyện này của hắn không bật điều hòa, hắn vẫn không cảm thấy nóng chút nào.

Sau khi vận động xong.

Trần Nghiệp lập tức cảm thấy, sự tăng trưởng sức mạnh hôm nay, dường như lại mạnh hơn một chút.

Hắn vội vàng mở bảng thuộc tính:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 12360.

Tinh thần: 2706.

Sức mạnh: 12360.

Nhanh nhẹn: 12360.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

.....

Nhìn thấy các giá trị trên bảng thuộc tính, Trần Nghiệp tròn mắt, vẻ mặt kinh hi.

Hắn nhớ rất rõ, trước đó thể chất, sức mạnh và nhanh nhẹn ba thuộc tính này, đều là 12320 điểm. Lúc này tăng thêm 40 điểm, hiển nhiên là thu hoạch của hôm nay.

Phải biết, trước đó mỗi lần hắn luyện tập xong, mỗi thuộc tính tăng thêm 20 điểm.

Hôm nay vậy mà nhảy vọt tăng lên 40 điểm!!

Trực tiếp tăng gấp đôi so với trước đó.

“Một ngày tăng 40 điểm? Một tháng 1200 điểm! Một năm chính là 14600 điểm?”

“Theo tiến độ này, khoảng cách ta chài ngôi giữa cho Lam Tinh, hẳn là rất nhanh rồi chứ?”

Tuy mỗi năm khi trời nóng, thuộc tính sau khi luyện tập sẽ tăng thêm một chút.

Nhưng tăng gấp đôi như năm nay, vẫn là lần đầu tiên.

Đối với sự thay đổi này.

Trần Nghiệp hơi khó hiểu.

Tuy nhiên, điều này không ngăn cản hắn vui mừng.

Chỉ cần có thể biến mạnh, Trần Nghiệp không muốn quản nhiều như vậy.

.....

Cùng lúc đó.

Một thanh niên, đến cổng trường Võ Đại.

Thanh niên này tướng mạo bình thường, nhưng khí chất lạnh lùng, ánh mắt như chim ưng.

Hắn liếc nhìn cổng lớn Võ Đại, không dừng lại, đi về phía đối diện đường, sau đó mất vài tiếng, thuê tạm một căn nhà trong khu dân cư đối diện Võ Đại.

Vị trí căn nhà nằm sát đường, nhìn qua cửa sổ, vừa vặn có thể nhìn thấy cổng lớn Võ Đại.

Thanh niên vừa tiễn chủ nhà đi, liền lấy điện thoại ra, dường như liên lạc với ai đó.

Chương 397 - Di Biến! Cẩm Kỳ Tồn Tại (2)

Nửa giờ sau.

Một người đàn ông trung niên mặc áo blouse trắng, đến khu dân cư, bước vào căn nhà của thanh niên.

Nhìn thấy người đàn ông trung niên này, thanh niên lập tức nói: “Đội trưởng, đã điều tra rõ ràng, tên đầu trọc bị... truy nã kia, đang ở trong trường học đối diện đường!”

Dường như có từ nào đó, giống như sự tồn tại cấm kỵ, khiến thanh niên không dám nói ra.

Đội trưởng nghe vậy, không đáp lời, chỉ đứng bên cửa sổ, đánh giá những người qua lại bên dưới, sau đó cảm thán một câu:

“Thế giới này, đúng là có hơi giống với thế giới của chúng ta!”

Thanh niên im lặng, không nói gì.

Đội trưởng lúc này mới quay đầu lại, nói: “Tiểu Dao, biết nhiệm vụ lần này, tại sao ta không chọn Lão Cầu bọn họ, chỉ mang theo người không?”

Chưa đợi thanh niên mở miệng, giọng điệu của đội trưởng đột nhiên trở nên nghiêm khắc: “Bởi vì tiểu tử người tính cách thận trọng, làm việc cẩn thận!”

“Nhưng vừa rồi, người mẹ nó suýt nữa hại chết chúng ta! Trước đó ta đã nói với người, đến thế giới này, tuyệt đối không được nhắc đến từ đó, một khi nói ra, rất có thể sẽ bị dò xét, đến lúc đó, chúng ta chắc chắn phải chết!”

“Chúng ta chết ở đây không sao, nếu làm hỏng đại sự của vị kia, đến lúc đó, ngay cả người nhà của chúng ta, cũng không sống nổi! Hiểu chưa?”

“Nhớ kỹ, nơi này không phải địa bàn của chúng ta!”

Thanh niên đầy mặt hồ thẹn, cúi đầu nói: “Tôi nhớ rồi, đội trưởng, xin lỗi.”

Đội trưởng chỉ cảnh cáo một tiếng, không tiếp tục truy cứu, xua tay nói: “Nói những thông tin người điều tra được mấy ngày nay ra đi.”

Thanh niên thở phào nhẹ nhõm, nói: “Mục tiêu của chúng ta, năm nay hai mươi tuổi, thân phận hiện tại, là học sinh đại học đối diện, bình thường rất kín tiếng, bối cảnh gia đình cũng khá đơn giản, cha là phó hội trưởng Hiệp Hội Dị Năng nổi tiếng xã hội, thực lực không tồi, gần cấp S, mẹ chỉ là thương nhân bình thường.”

“Mục tiêu còn đang qua lại với một nữ sinh thiên tài, nữ sinh kia, tiềm lực rất lớn, tương lai nhất định có thể trở thành cường giả cấp S.”

“Đội trưởng, điều thú vị nhất, là thế giới này!”

“Mỗi người ở đây, vào khoảng mười tám tuổi, đều có thể lựa chọn một anh hùng để kết hợp, một khi kết hợp thành công, liền có thể sở hữu thiên phú của anh hùng, sau đó lại lấy được sức mạnh từ bí cảnh để trưởng thành, giống với bên chúng ta, có sự tương đồng.”

“Nhưng bên này tương đối hòa bình, không giống bên chúng ta, tranh đấu khá nghiêm trọng...”

“Mà anh hùng bọn họ lựa chọn kết hợp, vậy mà đều là xuất thân từ thế giới 《 One-Punch Man 》 , ví dụ như thiên phú bọn họ mơ ước, anh hùng mang danh hiệu S2, kỳ thực chính là Tatsumaki!”

“Ở đây không có anime 《 One-Punch Man 》 , cho nên không ai biết, người thực sự lợi hại, là Saitama tên đầu trọc đại ma vương kia.”

“Hơn nữa, Saitama còn là anh hùng cấp C, rất dễ kết hợp thành công...”

Nghe đến đây.

Đội trưởng đã đầy kinh ngạc: “Cho nên, mục tiêu của chúng ta, sở hữu thiên phú năng lực của Đầu Trọc Đại Ma Vương?”

“Hẳn là như vậy!” Thanh niên nói: “Nếu không, thì không thể giải thích, tại sao hẳn chỉ trong thời gian ngắn hơn một năm, liền có thể trưởng thành thành cường giả cấp S.”

Đội trưởng nhin không được hỏi: “Chúng ta có thể kết hợp thiên phú của Đầu Trọc Đại Ma Vương không?”

Nếu có thể có được thể chất khủng bố của Saitama, vậy bọn họ sau khi trở về, căn bản không cần làm việc cho những đại lão kia nữa, tự mình có thể trở thành đại lão.

Thanh niên lại tiếc nuối lắc đầu: “Chúng ta đã đến muộn, khoảng một tháng trước, có người ở đây phát hiện, anh hùng

Saitama này, không biết vì nguyên nhân gì, đã biến mất khỏi Ao Anh Hùng.”

“Tôi nghi ngờ, sự biến mất của Saitama, có liên quan đến tên đầu trọc kia.”

Đội trưởng kinh ngạc: “Có chuyện như vậy sao?”

Thanh niên gật đầu: “Những thông tin này, có thể dễ dàng tra được trên mạng, đội trưởng nếu không vội về, có thể xem mạng ở đây.”

Đội trưởng nhìn thời gian, nói: “Ta còn có thể ở lại ba tiếng... Có máy tính không?”

Thanh niên liền lấy ra một chiếc laptop mới, đưa cho đội trưởng.

Hai tiếng sau.

Trời đã dần tối.

Vị đội trưởng kia, mắt rời khỏi máy tính, thở dài một hơi.

“Ta xem tiểu tử này, thân phận lai lịch không có vấn đề, nếu hắn biết kết hợp Saitama, nhất định là người bên chúng ta, chẳng lẽ giống chúng ta, là linh hồn xuyên qua?”

Thanh niên gật đầu: “Tôi nghĩ là như vậy!”

Đội trưởng nói: “Tiểu tử này, đã hai năm rồi, vậy mà vẫn giấu giếm không bộc lộ thực lực, chơi trò giả trư ăn hổ, thật là có thể nhẫn nhịn!”

Thanh niên: “Hắn là có một bộ phận người biết thực lực của hắn, Kinh Thành bên này, từng gặp phải một trận nguy cơ Thú Vương chưa từng có, hắn là do hắn ra tay giải quyết.”

Đội trưởng nghe vậy, lập tức nhíu mày: “Xem ra, hắn đã vượt xa cấp S.”

Thanh niên không nói gì.

Đội trưởng nhíu mày trầm tư một lát, lúc này mới hỏi thanh niên: “Người còn bao lâu nữa?”

Thanh niên nâng cổ tay lên liếc nhìn, nói: “Màu sắc chuyển sang màu xanh lá cây, đại khái còn ba ngày.”

“Ba ngày sao...”

Đội trưởng rơi vào trầm tư.

Thanh niên dường như nghĩ đến điều gì, mở miệng nói: “Đội trưởng, có cần tôi đăng bài trên mạng, công bố bí mật của hắc, gây chút phiền phức cho tiểu tử này không?”

Đội trưởng nghe vậy suy nghĩ một chút, lại lắc đầu nói: “Không cần! Vì Saitama đã biến mất khỏi Ao Anh Hùng, chứng tỏ hắc đã là truyền nhân duy nhất của Saitama. Dù công khai bí mật của hắc, cũng chỉ ảnh hưởng đến danh tiếng của hắc, không thể tạo thành tổn thương thực chất cho hắc, còn sẽ đánh răn động cỏ.”

Thanh niên nghĩ lại, kế hoạch hắc vừa nói, hình như thật sự không thể làm gì tên đầu trọc kia.

“Người tiếp tục quan sát là được!” Đội trưởng nói.

“Tôi biết rồi, đội trưởng.” Thanh niên nói.

Đội trưởng nhìn thời gian, lại dặn dò: “Thân phận của người trong cơ thể này không có vấn đề chứ? Đừng sau khi đi, để lại dấu vết.”

“Yên tâm, đội trưởng.” Thanh niên nói: “Đã xử lý xong, sẽ không để lại bất kỳ phiền phức nào.”

“Vậy thì tốt! Thời gian của ta không nhiều, đi trước đây.”

.....

Đội trưởng rời khỏi khu dân cư, trực tiếp bắt xe đến một bệnh viện nổi tiếng.

Lúc này.

Đã là ban đêm.

Bảo vệ cửa bệnh viện, nhìn thấy vị đội trưởng này đến, nhin không được gật đầu khom lưng.

“Vương chủ nhiệm, tối nay đến lượt ngài trực sao?”

Đội trưởng chỉ gật đầu cười cười, không đáp lời, tiếp tục đi vào trong bệnh viện.

Đội trưởng đi xa, bảo vệ nhỏ nước bọt về phía bóng lưng hắc, mắng: “Phi! Đồ chó má, vừa mới thăng chức đã vô lễ như vậy, sớm muộn gì cũng gặp xui xẻo!”

Đội trưởng không biết bảo vệ mạng hấn.

Dù biết, cũng không để tâm.

Hấn đi rất nhanh, hơn nữa thỉnh thoảng lại xem thời gian.

Trên đường đi.

Tất cả bác sĩ y tá chào hỏi đội trưởng, đội trưởng đều không đáp lời, chỉ gật đầu cười cười, liền nhanh chóng rời đi.

Hấn phải chạy đua với thời gian, trở về văn phòng “của mình”.

Vào những phút cuối cùng.

Đội trưởng rút cuộc đến trước cửa một văn phòng.

Chỉ là, khi hấn đang định đẩy cửa vào, đột nhiên có một bác sĩ từ bên cạnh lao đến, kéo hấn lại.

“Lão Vương, người đến vừa lúc, có một ca phẫu thuật khó, đến giúp một tay, sau này mời người uống rượu!”

Người nói câu này.

Cũng là một bác sĩ trung niên.

Đội trưởng biến sắc, vội vàng nói: “Xin lỗi, tôi không khỏe, phải...”

“Ấy chà! Đừng lè mề nữa, mau đi theo ta!”

Bác sĩ trung niên này kéo đội trưởng đi.

Đội trưởng giãy giụa một chút, phát hiện tên này sức lực lớn kinh người, thân thể hấn hiện tại, không thể thoát ra.

Chương 398 - Gan to bằng trời! Cùng thế giới là địch

Thấy thời gian sắp không kịp, hắn thấy bên cạnh có nhà vệ sinh, chỉ có thể chọn cách chuẩn đi tiêu, nói: “Đợi đã, để tôi đi tiêu trước, rất nhanh thôi.”

Nói xong.

Liền nhanh chóng xông vào nhà vệ sinh.

Gần như ngay khoảnh khắc hắn chui vào nhà vệ sinh, cả người trực tiếp mất đi ý thức, ngã thẳng xuống.

Một hư ảnh màu tím rời khỏi người hắn, tiêu tan trong không khí.

Bên ngoài nhà vệ sinh, bác sĩ trung niên đợi vài phút, lập tức hơi sốt ruột, thúc giục: “Lão Vương, người bị tắc niệu đạo à? Nhanh lên!”

Bên trong không có chút hồi âm nào.

Bác sĩ trung niên nghi hoặc, đi vào xem, thấy lão Vương ngã trên đất, lập tức giật mình.

“Lão Vương?”

...

Nửa tháng sau.

Ngày mùng một tháng bảy.

Hôm nay là ngày bí cảnh mở ra.

Hơn chín giờ sáng.

Trần Nghiệp đến ký túc xá của Đường Tử Trần, cô nàng đang ngồi trên ghế sofa, vừa ăn táo, vừa chờ bí cảnh mở ra.

Lần này, bọn họ sẽ đi bí cảnh số tám, cũng chính là thế giới Marvel.

Đường Tử Trần rót cho Trần Nghiệp một cốc nước lọc, liền cũng ngồi trên ghế sofa.

Hai tháng gần đây, hai người đã đi hẹn hò vài lần, tình cảm tăng lên, đã xác định quan hệ yêu đương.

Tuy nhiên, cả hai người này đều là người theo đuổi sức mạnh, yêu đương không giống người khác, bình thường vẫn như cũ, mỗi người bận việc của mình, nói là đã xác định quan hệ yêu đương, thực tế cuộc sống cũng chẳng khác gì trước kia.

“Tử Trần, theo những gì Lưu lão sư nói trước đó, bí cảnh số tám lần này, vẫn khá nguy hiểm.”

Trần Nghiệp nuốt quả táo xuống, mở miệng nói: “Chúng ta sau khi vào, trước tiên dò la tin tức, nếu có nhân vật khó nhằn, vậy thì em hãy sớm rút lui, chuyện còn lại giao cho anh là được.”

Đường Tử Trần biết nặng nhẹ, sẽ không cố chấp, gật đầu nói: “Em biết rồi.”

Đợi đến hơn mười giờ, hai người liền ngồi cùng nhau, tay nắm tay, cùng nhau biến mất khỏi ký túc xá.

.....

Đầu óc quay cuồng.

Hai người trước mắt mơ hồ, đợi đến khi tầm nhìn khôi phục lại, liền nhìn thấy một thế giới xa lạ.

Đây là một đô thị phồn hoa.

Khắp nơi đều là nhà cao tầng, trên đường phố cũng là xe cộ qua lại, tấp nập.

Tuy nhiên, những người đi đường xung quanh, không phải người da trắng, thì là người da đen, người da vàng tương đối ít, tên các cửa hàng, cũng đều là tiếng Anh.

Cách đó không xa, một lá cờ, vì không có gió, đang rũ xuống một cách yếu ớt.

Nhìn hoa văn trên đó, chính là cờ Mỹ.

Rõ ràng, hai người trực tiếp đến thành phố của Mỹ.

Sau khi vào bí cảnh.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, đều không có ý định thưởng thức phong cảnh nước ngoài.

Quan trọng nhất là, nhiệm vụ lần này, có giới hạn thời gian, bọn họ không muốn lãng phí thời gian vào những việc vô nghĩa này.

Nhiệm vụ: Thu thập điểm sợ hãi.

Thời gian nhiệm vụ: 15 ngày.

“Chúng ta hành động theo kế hoạch!”

Trần Nghiệp nói xong một câu, liền tách ra với Đường Tử Trần, mỗi người hành động riêng.

Trước tiên bọn họ phải thu thập tư liệu, xác nhận thế giới này, có những nhân vật lợi hại hoặc siêu anh hùng nào.

Còn về việc Trần Nghiệp có thể bắt đồng ngôn ngữ, bí cảnh đã giúp hắn giải quyết, cho hắn tạm thời nắm vững tiếng Anh.

Đây không phải là đặc biệt chiếu cố Trần Nghiệp, mà là tất cả những mạo hiểm giả đến bí cảnh, đều sẽ như vậy.

Một ngày sau.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, lại gặp nhau tại nơi này.

“Trần Nghiệp, em đã tra được, mấy người đột biến mà anh bảo em chú ý, thế giới này đều có...”

Nói xong câu này.

Khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần trở nên nghiêm túc.

Có thể khiến Trần Nghiệp chú ý đến mấy người đột biến, đương nhiên là sự tồn tại rất khó khăn.

Ví dụ như Magneto, Jean Grey.

Lưu lão sư cũng đã nói, gặp những người này, chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

Sắc mặt Trần Nghiệp vẫn bình tĩnh, cười an ủi: “Không sao, bọn họ có thì cứ có đi! Đối với anh ảnh hưởng không lớn lắm. Tuy nhiên, Tử Trần, nếu tình huống không ổn, em phải kịp thời trở về thế giới hiện thực.”

“Được, em biết rồi.”

Có lẽ là đáng về tự tin của Trần Nghiệp, đã lây nhiễm sang Đường Tử Trần, nàng cũng thoải mái hơn không ít, mở miệng

hỏi: “Tiếp theo chúng ta phải làm gì?”

“Hành động theo kế hoạch!”

.....

Trần Nghiệp đã dò la rõ ràng.

Đây là một thế giới Marvel hoàn chỉnh, cả người đột biến, thành viên Avengers đều có mặt.

Cũng là thế giới nguy hiểm nhất trong lời Lưu lão sư!

Bỗng nhiên xuyên việt đến thế giới như vậy, Trần Nghiệp cũng không biết, là do mình xui xẻo, hay là bị bí cảnh cố ý nhắm vào.

Nhưng cũng không sao.

Với thực lực hiện tại của hắn, dù là thế giới nguy hiểm như vậy, hắn cũng có thể ngang dọc trên Trái Đất.

Người có thể tạo thành uy hiếp cho hắn, đếm trên đầu ngón tay.

Kỳ thực, ban đầu Trần Nghiệp dự định, sẽ đi cướp mũ bảo hiểm của Magneto, và Viên đá Vô cực.

Tiếc là, nhiệm vụ lần này, bí cảnh cho thời gian khá gấp gáp. Hắn thật sự không có thời gian, chạy đi thu thập Viên đá.

Còn về mũ bảo hiểm của Magneto.

Tuy thứ này có thể phòng bị sự không chế tâm linh của Giáo sư X, nhưng Trần Nghiệp lại phát hiện mình không cần.

Bởi vì.

Trần Nghiệp đã từng hỏi qua Tần Mộc Âm, được biết Tần Mộc Âm trong bí cảnh số 8, trải qua thế giới người đột biến thuần túy, không có sự tồn tại của Avengers.

Mà Tần Mộc Âm nói với Trần Nghiệp, nếu tinh thần lực cá nhân tương đối cao, Giáo sư X cũng khó khống chế.

Ví dụ như, lúc đó Tần Mộc Âm, thuộc tính tinh thần vừa phá ngàn, Giáo sư X chỉ có thể dùng năng lực tâm linh ảnh hưởng cô ta, không thể trực tiếp khống chế suy nghĩ.

Đương nhiên, những X-Men kia rất lợi hại, lúc đó Tần Mộc Âm không thể chống lại, sau khi bị Giáo sư X phát hiện nơi ẩn náu, Tần Mộc Âm vẫn chịu thua... còn về thành tích, chỉ có thể nói là không t

Bây giờ tinh thần lực của Trần Nghiệp, sắp đạt tới ba ngàn điểm (năm trăm điểm từ Bí Cảnh Toàn Dân cộng thêm), Giáo sư X càng không thể khống chế suy nghĩ của hắn.

.....

Vừa nghe Trần Nghiệp nói hành động theo kế hoạch.

Khuôn mặt xinh đẹp của Đường Tử Trần, lập tức nghiêm túc.

Bởi vì nàng đã từng nghe kế hoạch của Trần Nghiệp, là lớn mật đến mức nào.

Ngay cả nàng, sau khi thấy kế hoạch của Trần Nghiệp, đều giật mình.

Đó là kế hoạch đối đầu với cả thế giới!

“Em biết rồi.”

Đường Tử Trần nói xong, liền rời khỏi nơi này, đi ẩn náu.

Kế hoạch như vậy, với thực lực của nàng, căn bản không giúp được gì, chỉ có thể làm hậu chiêu phòng ngừa vạn nhất.

Nhìn Đường Tử Trần biến mất trong đám đông.

Trần Nghiệp hít sâu một hơi.

Đúng lúc hắn chuẩn bị hành động, đột nhiên, trên đỉnh tòa nhà Stark ở phía xa, xuất hiện một cột sáng màu xanh, thẳng tắp lên trời. Sau đó, trên bầu trời, mở ra một hố sâu không thời gian!

Tiếp theo.

Vô số người ngoài hành tinh xấu xí lái phi thuyền, thông qua hố sâu thời không, xâm lược Trái Đất.

Nhìn thấy cảnh này, Trần Nghiệp hơi ngạc nhiên, sau đó nhin không được cười.

Vậy mà lại đúng lúc gặp phải trận chiến thành danh của Avengers?

Vậy thì vừa hay, có thể cướp Viên đá Không gian và Viên đá Tâm trí.

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp nhanh chóng bay lên, lao về phía tòa nhà Stark.

.....

Trận chiến New York.

Không chỉ là trận chiến thành danh của Iron Man, Captain America, mà cũng là trận chiến mà Avengers chính thức thành lập.

Lúc này.

Iron Man, Captain America và những người khác, đã quay lại chi viện, đang đại chiến với người ngoài hành tinh.

Hai bên người đến ta đi, tiếng súng năng lượng không ngừng.

Trong nháy mắt.

Đường phố New York, rơi vào biển lửa chiến tranh.

Vô số người dân hoảng sợ, đang chạy trốn...

Chương 399 - Gan to bằng trời! Cùng thế giới là địch (2)

Mà trong những người dân đang chạy trốn, có một người, lại đi ngược chiều, hướng về phía chiến trường.

Người đến đương nhiên là Trần Nghiệp.

Hắn không lập tức xuất hiện, là để tìm tung tích của Loki.

Bởi vì cây quyền trượng tâm linh trong tay Loki, là chìa khóa để đóng hố sâu thẳm không, tương đối quan trọng, Trần Nghiệp muốn lấy cây quyền trượng tâm linh trước, cũng là để phòng ngừa vạn nhất.

Trong cốt truyện gốc, không có cây quyền trượng tâm linh của Loki, thì không thể phá vỡ lá chắn năng lượng của Viên đá Không gian, tuy Trần Nghiệp cảm thấy, dựa vào sức mạnh của

mình cũng có thể làm được, nhưng vạn nhất không được thì sao?

Cũng phải có phương án dự phòng chứ?

“Àm!”

Đột nhiên, một quả đạn năng lượng, nổ tung bên cạnh Trần Nghiệp.

Ước chừng là do dáng đi của Trần Nghiệp quá ngông cuồng, bị binh lính Chitauri để mắt tới, bắt đầu tấn công hắn.

Đúng lúc hắn chuẩn bị dọn dẹp những con ruồi đáng ghét này, đột nhiên, có tiếng xé gió truyền đến.

“Keng!”

Một chiếc khiên, bay từ bên cạnh đến, đập vào người Chitauri, trực tiếp đập bay tên Chitauri cầm đầu.

Hơn nữa, chiếc khiên còn bay ngược trở lại, bị một bóng người nhanh nhẹn đỡ lấy.

Người kịp thời xuất hiện và “cứu” Trần Nghiệp, đương nhiên là Captain America!

Chỉ thấy Captain America dùng khiên đỡ đạn năng lượng, nhanh chóng xông lên, ba đám hai cước, đánh ngã mấy tên Chitauri, lúc này mới quay đầu lại, nghiêm túc nhìn Trần Nghiệp.

“Anh bạn, ở đây rất nguy hiểm, tôi khuyên anh mau chóng tìm nơi trú ẩn!”

Captain America nói với Trần Nghiệp một câu liền đi, tiếp tục chỉ viện những nơi khác.

Nhìn bóng lưng Captain America, Trần Nghiệp đột nhiên mỉm cười.

Lần Bí Cảnh Toàn Dân trước, hắn còn giết một Captain America nhân bản, không ngờ, lần bí cảnh này, vậy mà được Captain America “cứu”?

Có duyên!

Chỉ vì duyên phận này, lát nữa hắn cũng sẽ nương tay với Captain America một lần.

Lúc này.

Trần Nghiệp rút cuộc phát hiện ra bóng dáng Loki.

Chỉ thấy tên khốn này đang lái một phi thuyền, đuổi theo đánh Iron Man.

Trong tay hắn cầm, chính là cây quyền trượng tâm linh.

Trần Nghiệp không nói hai lời, nhanh chóng bay lên.

“Ầm!”

Tiếng nổ siêu thanh khủng bố, như sấm sét nổ vang, khiến rất nhiều Chitauri xung quanh giật mình.

Captain America vừa mới đi không xa, cũng giật mình.

Ước chừng là không ngờ, tên đầu trọc vừa được cứu, vậy mà lại có năng lực phi hành mạnh mẽ như vậy?

Sau đó.

Trong mắt Captain America, tên đầu trọc kia, nhanh chóng đâm vào phi thuyền của Loki.

“Ầm!”

Phi thuyền bị nổ tan tành.

Loki còn chưa kịp phản ứng, đã bị một bàn tay to lớn, bóp cổ, nâng lên cao giữa không trung.

Biến cố bất ngờ, khiến tất cả mọi người có mặt đều kinh ngạc.

Lúc này.

Thor vừa mới đến chiến trường, thấy Loki bị một tên đầu trọc bắt giữ, đang bị ngạt thở, lập tức biến sắc.

Tuy Loki đã phạm sai lầm lớn, nhưng đó cũng là em trai hắn, là người Asgard.

Muốn trừng phạt, phải do Asgard trừng phạt.

“Loki!!”

Thor hét lớn một tiếng, đang định cứu viện, lại phát hiện tên đầu trọc kia chỉ lấy cây quyền trượng tâm linh trong tay Loki, liền ném Loki đi, bay mất.

Lý do không tiện tay giết Loki, là vì hiện tại Trần Nghiệp lười dũa dũa với những người này.

Hắn phải lấy được Viên đá Không gian trước đã.

Sau đó, Trần Nghiệp không lãng phí thời gian, nhanh chóng bay về phía tòa nhà Stark, sau đó đáp xuống đỉnh tòa nhà, dùng cây quyền trượng tâm linh, đâm thủng lớp năng lượng bảo vệ của Khối Tesseract (Viên đá Không gian), lấy được Khối Tesseract.

Khối Tesseract vừa đến tay, Trần Nghiệp không phát hiện ra điều gì bất thường, cũng không thể sử dụng Khối Tesseract.

Đây là bởi vì, vỏ ngoài của Khối Tesseract, kỳ thực là lớp bảo vệ của Viên đá Không gian, ngăn cản năng lượng của Viên đá rò rỉ ra ngoài.

Thông thường, người không biết ma thuật, lấy được Khối Tesseract, căn bản không thể sử dụng.

Cần phải trực tiếp chạm vào Viên đá bên trong, mới có thể kích hoạt năng lượng trong đó.

Tuy nhiên, người bình thường không thể chịu đựng được năng lượng cuồng bạo của Viên đá Vô cực. Về cơ bản chạm vào là chết!

Trần Nghiệp biết điều này.

Hắn không nói hai lời, trực tiếp nắm chặt!

Với cường độ thân thể hiện tại của hắn, đạt tới bao nhiêu, ngay cả bản thân hắn cũng không rõ.

Nếu năng lượng của Viên đá Vô cực, có thể phá hủy thân thể hắn, vậy coi như hắn xui xẻo!

“Rắc!”

Khối Tesseract bị hắn bóp nát, lộ ra Viên đá Không gian bên trong.

Gần như ngay khoảnh khắc hắn lấy được Viên đá Không gian, Trần Nghiệp liền cảm thấy, một luồng năng lượng thần kỳ, lập tức liên kết hắn và Viên đá Không gian trong tay.

Chỉ cần hấn muốn, bất cứ lúc nào, cũng có thể khởi động dịch chuyển không gian rồi đi.

Hơn nữa, không có bất kỳ tác dụng phụ khó chịu nào.

Tác dụng phụ đương nhiên tồn tại, chỉ là thân thể Trần Nghiệp quá mạnh, không cảm nhận được.

Trần Nghiệp lập tức mỉm cười.

Có Viên đá Không gian trong tay, vậy hấn gần như có thể đứng ở thế bất bại.

.....

Trên không trung.

Sau khi Trần Nghiệp lấy được Khối Tesseract, hồ sâu thời không, liền nhanh chóng biến mất.

Rất nhiều đại quân Chitauri còn chưa kịp qua!

Đã bị cắt đứt đường đi.

Các thành viên Avengers thấy vậy, lập tức vui mừng.

Tuy trong thành phố vẫn còn không ít người ngoài hành tinh lẫn trốn, nhưng, có bọn họ ở đây, những người ngoài hành tinh đó không thể làm nên sóng gió gì.

“Tên đầu trọc này, từ đâu chui ra vậy?”

Giọng nói của Iron Man xuất hiện đầu tiên trong thiết bị liên lạc của mọi người: “Hấn vậy mà biết cách đóng hồ sâu?”

“Không rõ!” Black Widow nói: “Trông rất lạ mặt, tôi chưa từng gặp hấn.”

Hawkeye: “Dù sao, hấn đã giúp chúng ta một việc lớn.”

Captain America nói: “Trước tiên giải quyết hết những người ngoài hành tinh này đã, bọn chúng vẫn đang tàn sát người dân vô tội!”

Iron Man: “Đội xử lý xong những người ngoài hành tinh này, nếu tên đầu trọc kia không có vấn đề, thì mời hấn gia nhập chúng ta đi? Tôi thích tiểu tử này!”

Mấy siêu anh hùng, vừa trò chuyện, vừa truy đuổi những Chitauri còn sót lại, giọng điệu có vẻ thoải mái hơn rất nhiều.

Chỉ có Loki.

Không vui nổi.

Thậm chí, hắn nhìn hố sâu thời không đã bị đóng lại, vẻ mặt vô cùng tuyệt vọng!

“Không!!” Loki hét lớn: “Sao lại thế này?”

Sau đó.

Hắn lập tức nhận ra, nhất định là tên nhà khoa học kia đã lừa hắn, nếu không, hố sâu thời không sao có thể dễ dàng bị đóng lại như vậy?

“Loki!”

Lúc này, Thor xông tới, một tay tóm lấy cổ áo Loki.

“Nhìn xem ngươi làm chuyện tốt gì! Ngươi nói cho ta biết, những quân đội ngoài hành tinh này, là từ đâu tìm tới?”

Đôi mắt với chất vấn của Thor, sắc mặt Loki âm tình bất định, nhả câu đảo liên tục, rõ ràng đang suy nghĩ đối sách thoát thân.

Tên này cũng coi như co được đuôi được, nếu kế hoạch lần này thất bại, hắn nghĩ đến chính là thoát thân trước, sau đó lại tái khởi.

Ngay lúc Loki chuẩn bị tìm cơ lừa gạt người anh trai ngốc của mình, đột nhiên, dị biến lại phát sinh.

“Ầm!”

Như thể bị va chạm mãnh liệt.

Toàn bộ toà nhà Stark, đột nhiên sụp đổ, biến thành một đồng đồ nát.

Giữa không trung, cái đầu trọc vẫn lơ lửng ở đó, mặt không biểu cảm.

Một màn này, lại một lần nữa khiến mọi người kinh ngạc.

“Không!! Toà nhà của ta!”

Stark kêu to một tiếng, lập tức từ bỏ truy sát người Chitauri, nhanh chóng bay trở lại, đến trước mặt Trần Nghiệp.

“Này! Anh bạn! Đã xảy ra chuyện gì?”

“Chẳng phải rõ ràng sao?” Trần Nghiệp cười nói: “Ta hủy nó!”

Stark ngẩn ra, sau đó chất vấn: “Người vì sao phải làm như vậy? Có biết, toà nhà này, là tâm huyết của ta?”

“Xem ra, các người vẫn chưa hiểu rõ tình hình!”

Trần Nghiệp đột nhiên biến sắc, lạnh lùng tuyên bố: “Từ giờ trở đi, cứ cách một ngày, ta sẽ hủy diệt một thành phố, cho đến khi hủy diệt hành tinh này, giết chết tất cả sinh vật trên hành tinh mới thôi!”

Chương 400 - Pháp Sư Ancient One sợ hãi!

Lời này vừa ra.

Tất cả mọi người ở đây, đều ngây người.

Mọi người đều dùng ánh mắt nhìn người thần kinh, nhìn Trần Nghiệp.

Thực sự là lời này nói quá lớn, cũng quá khoa trương!

Ngay cả Loki cũng ngây người tại chỗ.

Cho dù là hấn, phản diện, cũng không có ý nghĩ điên cuồng như vậy a!

“Anh bạn, người có phải là có vấn đề ở đây không?” Stark chỉ vào đầu, nói: “Có cần ta giúp người liên hệ bệnh viện tâm thần không? Tuy nhiên, cho dù người là kẻ điên, cũng phải bồi thường toà nhà của ta!”

Thấy những người này đều không tin.

Trần Nghiệp cảm thấy, phải để bọn họ nhận thức rõ ràng hiện thực.

Mặc dù, hấn xác thực chỉ là dọa người, vì thu thập giá trị sợ hãi mà thôi...

Trần Nghiệp đang từ từ hạ xuống, đáp xuống mặt đất.

Sau đó.

Dưới ánh mắt nghi hoặc của mọi người, Trần Nghiệp giờ nắm đấm, một quyền đánh xuống mặt đất.

Nắm đấm của hắn, nhìn có vẻ nhẹ nhàng, dường như không có lực đạo.

Tuy nhiên.

Khi nắm đấm của hắn chạm đất, lực lượng khủng bố, lúc này mới hiển hiện!

“Ầm!”

Toàn bộ mặt đất, đột nhiên chấn động!

Captain America, Black Widow, Loki, Thor... tất cả những người lúc này đang đứng trên mặt đất, đều cảm thấy mặt đất dưới chân đột nhiên rung chuyển, nếu không phải bọn họ đều có bản lĩnh kinh người, cú này đã ngã sấp mặt.

Sau đó, mặt đất lấy nắm đấm của Trần Nghiệp làm trung tâm, nhanh chóng nứt ra bốn phương tám hướng, tiếng “rắc rắc rắc rắc” liên tục vang lên.

Vài hơi thở, mặt đất trong phạm vi năm km, toàn bộ nứt nẻ.

Phần ngoài thì tốt, chỉ là vết nứt.

Khu vực trung tâm, đã nứt thành vực sâu.

Điều này vẫn chưa kết thúc!

Khi nắm đấm của Trần Nghiệp rời khỏi mặt đất, toàn bộ mặt đất, lại bắt đầu sụp đổ, từng tòa nhà cao tầng, ầm ầm đổ xuống, mặt đất rung chuyển không ngừng.

Giống như xảy ra trận động đất cấp mười!

Đây là bởi vì, một quyền vừa rời của Trần Nghiệp, đã hoàn toàn chấn vỡ địa tầng.

Trong chốc lát.

Những siêu anh hùng, vì né tránh tòa nhà đổ xuống, nhao nhao tìm nơi trốn tránh.

May là vừa rời cuộc xâm lược của người ngoài hành tinh, khiến khu vực này có rất nhiều người chạy mất, nếu không, đợt này không biết phải chết bao nhiêu người.

...

Kỳ thực.

Nếu Trần Nghiệp lựa chọn từ trên trời giáng xuống, giống như Như Lai Thần Chưởng, toàn lực một quyền oanh kích mặt đất.

Vậy thì, sát thương hẳn đánh ra, tuyệt đối sẽ mãnh liệt như bom hạt nhân.

Chỉ là như vậy, những siêu anh hùng này, có thể đều sẽ chết...

Trần Nghiệp hiện tại còn phải giữ bọn họ lại, để dùng để cày giá trị sợ hãi!

Giết chết hết một lượt, sẽ không còn hiệu quả này nữa.

Khi chấn động hoàn toàn biến mất.

Các thành viên của Avengers, lúc này mới từ nơi ẩn nấp đi ra.

Nhìn đảo Manhattan gần như biến thành đồng đồ nát, trên mặt những người này, mang theo vẻ mặt cực kỳ kinh khủng.

Khi bọn họ lại nhìn về phía Trần Nghiệp, ánh mắt cũng hoàn toàn thay đổi.

Cho đến lúc này.

Mọi người mới hiểu được, thì ra, tên đầu trọc thần bí đột nhiên xuất hiện này, không phải đang nói đùa.

Hắn thật sự có lực lượng hủy diệt thế giới!

Đặc biệt là Iron Man.

Hắn vẫn lơ lửng trên không trung, tận mắt chứng kiến toàn bộ quá trình, tên đầu trọc kia chỉ dùng một quyền nhẹ nhàng, liền hủy diệt đảo Manhattan, khiến nơi quen thuộc của hắn, biến thành một đồng đồ nát.

Đảo Manhattan, chính là trung tâm kinh tế của cả thế giới!

Nơi này bị hủy, tổn thất không thể đo đếm!

Tony Stark, cả người đều choáng váng!

Lúc này!

Tên đầu trọc đáng sợ kia, đột nhiên lại bay lên, phá không bay về hướng khu vực thành phố New York.

Captain America là người đầu tiên phản ứng lại, quát: “Hắn đi New York rồi, mau ngăn hắn lại!”

Tony nghe vậy, lập tức hoàn hồn, khởi động động cơ đẩy, đuổi theo Trần Nghiệp.

Đương nhiên, tốc độ bay của bộ giáp của hắn, kém quá xa so với Trần Nghiệp.

Captain America lại nói: “Thor, một mình Tony, căn bản không thể ngăn cản tên đáng sợ kia, hắn cần sự giúp đỡ của anh!”

Thor nghe vậy, cũng biết tên lăm mồm mặc giáp sắt kia, không thể nào là đối thủ của tên đầu trọc ác ma, lập tức hành động.

Chỉ thấy hắn nhanh chóng vung cây búa trong tay, sau đó ném búa ra ngoài, bản thân lại đi theo cây búa, bay vút lên trời, đuổi theo hướng của Tony.

Sau khi Thor rời đi, Captain America lại nói: “Chúng ta cũng phải qua đó chi viện cho bọn họ, Natasha (Black Widow), còn máy bay chiến đấu Quinjet không?”

Black Widow còn chưa kịp nói, trong tai nghe liền vang lên một giọng nói trầm ổn.

“Có một chiếc Quinjet, đang bay về phía các ngươi, ước chừng hai phút nữa là đến!”

Người nói câu này, là cục trưởng của S.H.I.E.L.D: Nick Fury!

Thấy Fury cũng đã chú ý đến chuyện bên này, Black Widow vội vàng ấn vào thiết bị liên lạc trên tai, nói: “Cục trưởng, chúng ta cần tư liệu chi tiết của tên đầu trọc đó!”

“Xin lỗi!” Giọng nói của Fury truyền đến: “Ngay cả trong kho dữ liệu của Quốc hội, cũng không có nửa điểm thông tin về người này, hắn giống như từ hư không xuất hiện.”

Mọi người nghe vậy, lông mày lập tức nhíu lại!

Xã hội hiện đại, lại có người không tồn tại bất kỳ thông tin nào?

Điều này gần như không thể!

“Có lẽ, hắc căn bản không phải người Trái Đất!” Giọng nói của Fury lại vang lên: “Các người có thể hỏi tên người Asgard kia, hắc mang theo quân đội ngoài hành tinh xâm lược Trái Đất, nói không chừng biết chút tin tức.”

Nghe được lời này.

Captain America, Hawkeye, Black Widow nhao nhao nhìn về phía Loki.

Loki đang chuẩn bị lén lút bỏ chạy.

Nhìn thấy ánh mắt của mọi người, lập tức hiểu ý của mọi người.

Mặc dù hắc không sợ ba người này, nhưng lúc này, hắc cũng không muốn bị người hiểu lầm, bị đổ oan.

“Đừng nhìn ta, tên đầu trọc đó không phải cùng phe với ta, ta chỉ muốn chiếm lĩnh nơi này, hắc lại là tên điên cuồng đầy dục vọng hủy diệt!”

Đối với lời này.

Mọi người vẫn có vài phần tin tưởng.

Bởi vì.

Trước đó tên đầu trọc kia lần đầu tiên ra tay, liền cướp đi cây quyền trượng tâm linh của Loki, còn cưỡng chế đóng lỗ sâu thời không.

Nếu hai người là cùng phe, khẳng định không cần thiết làm những việc này.

“Đột đột đột...”

Đột nhiên, tiếng động cơ cũ kỹ vang lên.

Mọi người nhìn về phía âm thanh, liền thấy tiến sĩ Banner bụi bặm, cưỡi một chiếc xe máy cổ lỗ, chậm rãi đi tới.

“Tiến sĩ Banner!”

Nhìn thấy Bruce Banner đến, mọi người đều phấn chấn!

Trong cơ thể của tiến sĩ Banner, ẩn giấu một con quái vật màu xanh lá cây đáng sợ, có hắc ở đây, nói không chừng có thể ngăn cản tên đầu trọc kia.

“Ở đây đã xảy ra chuyện gì?”

Tiến sĩ Banner nhìn hiện trường gần như là đồng hồ nát, kinh ngạc nói: “Tôi đến muộn rồi sao?”

Vừa lúc, máy bay chiến đấu Quinjet cũng đến.

“Không, tiến sĩ, ông đến vừa đúng lúc!” Captain America nói: “Chuyện có hơi phức tạp, vẫn là lên máy bay rồi nói sau! Tóm lại, tiếp theo có thể phải dựa vào ông rồi.”

Tiến sĩ Banner không hiểu gì cả, nhưng vẫn rất phối hợp lên máy bay.

Black Widow thì nhìn Loki, nói: “Người Asgard, người cũng đi theo!”

Loki đảo mắt, cảm thấy những người này hiện tại đang phải đối mặt với đại địch, đi xem cũng tốt, nói không chừng còn có thể kiếm được lợi ích.

Quan trọng nhất là, hắn làm mất khối Tesseract và cây quyền trượng, cũng không tiện báo cáo với tên khoai lang tím kia!

Phải nghĩ cách đoạt lại...

Vì vậy.

Loki cũng lên máy bay.

Sau đó, máy bay khởi động, bay về hướng New York.

Cùng lúc đó.

Trên một tòa nhà mang phong cách cổ kính, một người phụ nữ đầu trọc, vừa mới tỉnh dậy từ trạng thái thiền định.

Khi bà ta mở mắt, trên khuôn mặt gầy gò, lại lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Sắp có chuyện lớn xảy ra rồi!”

Chương 401 - Iron Man, Tử!

“Hô!”

Chiến cơ Quinjet, đang xuyên qua không trung, mang theo từng đợt khí lưu.

Tuy nhiên.

Về mặt của mấy người ở trong khoang máy bay, lại không được tốt lắm.

Bao gồm cả Loki.

Loki vốn tưởng rằng, hắn sẽ là kẻ nổi bật nhất Trái Đất, không ngờ, kế hoạch mới vừa bắt đầu, danh tiếng đã bị người khác cướp mất, mà hắn hiển nhiên cũng trở thành trò cười.

Hiện tại Loki đang đau đầu là, làm sao đoạt lại khối Tesseract và quyền trượng.

Tên da tím kia không dễ chọc!

Con người đảo một vòng, Loki bỗng nhiên cười nói: “Chư vị... chúng ta bây giờ đã có kẻ địch chung, có lẽ, chúng ta có thể hợp tác!”

“Hợp tác?”

Nghe được lời của Loki, Hawkeye cười nhạo nói: “Chỉ người? Một kẻ thất bại? Biểu hiện của người giống như một tên hề, có tư cách gì hợp tác với chúng ta?”

Lời này khiến Loki có chút xấu hổ.

Đối với sự thù địch của Hawkeye, Loki có thể hiểu được.

Dù sao trước đó hắn đã dùng quyền trượng tâm linh, khống chế tư tưởng của Hawkeye, khiến Hawkeye làm không ít chuyện xấu.

“Loki!” Captain America cũng nói: “Đừng quên thân phận hiện tại của người, người đã chiến bại, là tù binh của chúng ta!”

Là người đại diện cho chính nghĩa, Captain America tự nhiên không thể nào hợp tác với Loki.

Hắn là người có nguyên tắc rất mạnh mẽ.

Cho dù kẻ địch có mạnh đến đâu, hắn cũng sẽ không cấu kết với kẻ có vết nhơ.

Nghe được lời này, Loki nhún vai, không nói nữa.

Lúc này.

Black Widow đang lái chiến cơ phía trước, bỗng nhiên mở miệng nói: “Mọi người, tốt nhất là các vị nên xem cái này.”

Vừa dứt lời.

Màn hình trong khoang máy bay liền bắt đầu phát video.

Hình như là phát sóng trực tiếp, nhìn bối cảnh chính là đường phố New York.

Một nữ phóng viên, đang cầm micro, nói chuyện trước ống kính.

“... Nhìn thấy phía sau tôi không? Có một người đang lơ lửng trên không trung, đây không phải là hiện trường biểu diễn ảo thuật quy mô lớn nào, mà là phát sóng trực tiếp!”

“Ngay lúc trước, bên Manhattan đã xảy ra sự kiện người ngoài hành tinh xâm lược, cùng với trận động đất chưa từng có, ngay cả Queens cũng có chấn động mạnh... Mà người bay được phía sau tôi này, hình như là bay từ đảo Manhattan tới.”

“Hiện tại vẫn chưa biết, hấn muốn làm gì.”

“Tôi là phóng viên Kelly của kênh XX, tôi sẽ tiếp tục phát sóng trực tiếp cho quý vị...”

Ổng kính video, rời khỏi người nữ phóng viên, hướng về phía không trung phía sau, người đang lơ lửng bất động trên không trung kia.

Không cần nhìn kỹ, cũng có thể nhìn ra, người này là một kẻ đầu trọc.

Nhìn thấy kẻ đầu trọc trong video trực tiếp, sắc mặt Captain America và những người khác, đều trở nên ngưng trọng.

Lúc này.

Một người biết bay, dừng lại trên bầu trời thành phố, đã sớm thu hút sự chú ý của vô số người.

Trong ống kính trực tiếp, có rất nhiều người đi đường, đều đang dừng chân xem, liếc mắt nhìn qua, đen kịt một mảng.

New York là trung tâm kinh tế của Mỹ, cũng là thành phố đông dân nhất.

Captain America và những người khác không thể tưởng tượng được, vạn nhất kẻ đầu trọc này lại tung ra một quyền, phải chết bao nhiêu người?

Vậy mà những người đi đường này đều không sợ chết, từng người một cầm điện thoại, quay về phía kẻ đầu trọc trên không, một chút cũng không biết, gã đó nguy hiểm đến mức nào.

“Natasha, nhanh lên!”

Captain America thúc giục.

Black Widow đáp lại: “Năm phút!”

Mà đúng lúc này.

Trong video trực tiếp, truyền đến tiếng gầm rú của động cơ đẩy.

Là Iron Man đến!

Giọng nói của nữ phóng viên, lập tức trở nên kích động:

“Ôi Chúa ơi! Là ngài Stark đến rồi, Iron Man Tony Stark!”

Là một tỷ phú, tay chơi, và là người có ngoại hình không tệ, Tony Stark hiển nhiên rất được phụ nữ yêu thích, nữ phóng viên này, chính là một trong những fan cuồng của hắn.

“Ngài Iron Man của chúng ta, đã đi giao lưu với gã đó... Xin lỗi, họ bay quá cao, không thể nghe thấy họ đang nói gì.”

Ánh mắt của Captain America và những người khác, đều đang chăm chú nhìn vào màn hình trực tiếp.

Trong mắt họ, kẻ đầu trọc này, tuyệt đối là nhân vật cực kỳ nguy hiểm.

Tony có thể sẽ gặp nguy hiểm!

...

Trong video trực tiếp.

Tony không biết đã nói gì với kẻ đầu trọc kia, nhìn qua, cuộc nói chuyện của hai người rất không vui vẻ, Tony thậm chí còn bày ra tư thế tấn công.

Chỉ thấy Tony giờ hai lòng bàn tay, hướng về phía kẻ đầu trọc, chuẩn bị bắn pháo năng lượng.

Tuy nhiên, chưa kịp để pháo năng lượng của hắn bắn ra, kẻ đầu trọc kia đã ra tay trước.

Lại là một quyền nhẹ nhàng!

Hư không lại bị xé rách, đánh ra một luồng quyền kinh, hình thành sóng xung kích mãnh liệt.

Về phần Tony, tuy một quyền này của Trần Nghiệp không trực tiếp đánh trúng hắn, bởi vì giữa hai người có khoảng cách mấy mét. Nhưng dù vậy, luồng quyền phong khủng bố, vẫn trong nháy mắt phá hủy bộ giáp trên người hắn, đồng thời khiến Tony bị đánh cho máu thịt be bét, cuối cùng rơi thẳng xuống mặt đất.

Đây vẫn là Trần Nghiệp nương tay, chỉ dùng hai phân lực, định để lại cho Iron Man toàn thân.

Dù sao, cũng từng thích nhân vật này.

Nếu Trần Nghiệp muốn, dùng năm phân lực, có thể đánh cho Tony tan xương nát thịt...

“Đồng!”

Thi thể của Tony, rơi xuống mặt đất, tạo thành một hố nhỏ trên mặt đất.

Dù sao cũng là rơi từ độ cao như vậy, sau lưng Tony còn một nửa bộ giáp sắt, trọng lượng rất nặng.

Trùng hợp là, vị trí Tony rơi xuống, cách nữ phóng viên rất gần, chỉ có mấy mét.

Chứng kiến tận mắt Iron Man bị đánh rơi xuống.

Hiện trường lập tức vang lên một mảnh tiếng la hét kinh hoàng, hơn nữa nhanh chóng trở nên hỗn loạn.

Nữ phóng viên kia, cũng không dám tin mà hét lớn: “Ôi Chúa ơi! Ôi Chúa ơi! Ngài Stark...”

Cô ấy vậy mà không lập tức bỏ chạy, mà chạy về phía vị trí Iron Man rơi xuống, hiển nhiên là fan chân chính.

Thấy dáng vẻ của nữ phóng viên, người vác máy quay trực tiếp, cũng chỉ có thể đuổi theo, đến bên cạnh hồ.

Trong hồ nhỏ, Tony đầy máu, không có chút động tĩnh nào, hiển nhiên đã chết.

Mà dáng vẻ của Tony, vừa đúng lúc bị ống kính trực tiếp quay lại.

“Ôi! Chúa ơi!” Nữ phóng viên kinh hoàng hét lớn: “Hắn đã giết ngài Stark, hắn đã giết Iron Man, hắn là kẻ sát nhân, là tên khủng bố!”

...

Trong khoang máy bay Quinjet.

Nhìn thấy Tony bị giết, mọi người nhất thời sững sờ tại chỗ, lộ ra vẻ mặt không dám tin.

“Tony!!”

Captain America lập tức đứng dậy, trong mắt lộ ra vẻ đau buồn.

Tuy hắn và Tony không quá hợp nhau, nhưng Tony dù sao cũng là con trai của người bạn tốt của hắn, hiện tại cũng là đồng đội của hắn.

Chứng kiến tận mắt cái chết của Tony, khiến Captain America rất khó chịu.

Đúng lúc này!

Kẻ đầu trọc trên bầu trời kia, hình như đã phát hiện ra nữ phóng viên đang phát sóng trực tiếp, vậy mà trực tiếp bay tới, xuất hiện trong ống kính.

“A! Đừng giết tôi, đừng giết tôi!”

Nữ phóng viên sợ hãi kêu oa oa.

Ngay cả người vác máy quay, hơi thở cũng trở nên kinh hoàng dồn dập.

Ánh mắt của Captain America và những người khác, lập tức nhìn chăm chăm vào kẻ đầu trọc trong màn hình.

Tuy ngũ quan trên khuôn mặt đó rất anh tuấn, nhưng lúc này, trong mắt họ, lại là đại diện của tà ác!

Sau đó, liền thấy kẻ đầu trọc kia, giật lấy micro của nữ phóng viên, đến trước ống kính trực tiếp.

Mọi người lập tức biết, đối phương có lời muốn nói.

Sự thật cũng đúng là như vậy!

Chỉ là, những lời kẻ đầu trọc nói ra tiếp theo, lại gây ra sự hoảng loạn trên toàn thế giới!!

“Lũ da trắng ngu ngốc, lũ da đen, lũ rác rưởi các ngươi nghe cho rõ!”

“Trên hành tinh này, các ngươi chưa bao giờ là chủ nhân! Các ngươi tham lam, phá hoại, ô nhiễm, vơ vét vô độ, khiến hành tinh này phải gánh chịu những gì không nên gánh chịu, bây giờ, đã đến lúc các ngươi phải trả nợ!”

Chương 402 - Đầu Trọc Ma Vương đồ sát Marvel!!

“Từ giờ trở đi, cứ cách một ngày, ta sẽ hủy diệt một thành phố, bắt đầu từ Mỹ! Trong vòng nửa tháng, ta sẽ đập tan đất nước đạo đức giả mục nát này, cho đến khi hủy diệt hoàn toàn cả thế giới!”

“Thời gian dành cho lũ rác rưởi các ngươi không còn nhiều nữa, hãy gào thét trong sợ hãi và tuyệt vọng đi!”

Nói xong những lời này.

Trần Nghiệp liền ném cái micro trong tay đi.

Hắn không giết người, bởi vì hiện tại vẫn chưa đến lúc đại khai sát giới.

Chờ đến khi tin tức lan truyền ra ngoài, hắn lại hành động, hiệu quả tuyệt đối sẽ rất tốt!

Đúng lúc này.

“Huu!”

Bên cạnh bỗng nhiên truyền đến tiếng xé gió cực nhanh.

Một cây búa hình vuông, bắn tới từ xa, đâm về phía Trần Nghiệp!

Tốc độ cực nhanh.

Đáng tiếc, tốc độ như vậy, trong mắt Trần Nghiệp, lại chậm như ốc sên.

Chỉ thấy Trần Nghiệp nhanh chóng giơ tay, vậy mà một phát bắt được cây búa, khiến cây búa dừng lại giữa không trung, không thể tiến thêm được nữa.

Ở phía xa.

Thor vẫn giữ tư thế ném búa, nhìn thấy cây búa của mình, vậy mà bị Trần Nghiệp bắt được, vẻ mặt đầy khó tin.

“Không! Điều này không thể nào...”

Nếu như.

Không có Saitama báo mộng, Trần Nghiệp có thể thật sự không bắt được cây búa của Thor.

Dù sao vật liệu của cây búa này, là được rèn từ lõi của một ngôi sao, khối lượng lớn đến kinh người, còn có thần lực của Odin gia trì.

Người không được công nhận, căn bản không thể nhắc lên được.

Nhưng Saitama báo mộng, tương đương với việc để Trần Nghiệp lĩnh ngộ “Pháp tắc lực lượng”!

Sức mạnh của pháp tắc, tuyệt đối vượt trên bất kỳ thần lực nào.

Lúc này cây búa Mjolnir trong tay Trần Nghiệp, cũng chỉ là hơi nặng một chút mà thôi.

Tiếp theo!

Trần Nghiệp đột nhiên dùng lực ở lòng bàn tay.

“Rắc!!”

Một tiếng giòn tan.

Cây búa Mjolnir, vậy mà bị Trần Nghiệp bóp nát!

Mảnh vỡ vụn vặt, cứ như vậy rơi xuống đất.

“Không!”

Thor kinh hoàng hét lớn: “Mjolnir của ta, sao có thể...”

...

Cảnh tượng vừa rồi.

Vừa đúng lúc bị ống kính trực tiếp quay lại.

Rất nhiều người biết về cây búa Mjolnir, lập tức hoảng sợ.

Nếu như lời tuyên bố trước đó của Trần Nghiệp, còn khiến những người có quyền thế kia cảm thấy buồn cười, vậy thì Trần Nghiệp bóp nát cây búa Mjolnir, lại giống như một cái tát vào mặt bọn họ, đánh thức bọn họ!

Mọi người lúc này mới ý thức được.

Kẻ đầu trọc này, có thể thật sự có thực lực hủy diệt toàn bộ thế giới!!

Trong nháy mắt.

Những đại nhân vật bị bao trùm bởi cảm giác nguy cơ, đồng loạt hành động.

...

Cùng lúc đó.

Ở ngoài vũ trụ xa xôi, có một lục địa giống như tiên cảnh.

Nơi đây chính là nơi thần tộc sinh sống, Asgard!

Gần như ngay khoảnh khắc Trần Nghiệp bóp nát cây búa Mjolnir.

Trong cung điện của Asgard, một ông lão đang ngủ say, đột nhiên mở mắt.

Khoảnh khắc này, khí thế tỏa ra từ người ông lão, khiến người ta kinh hãi.

Ông ta chính là chủ nhân của Asgard, vua của các vị thần, cha của Thor: Odin!

Trên cây búa Mjolnir, có thần lực của ông ta gia trì.

Trần Nghiệp bóp nát nó, tự nhiên sẽ đánh thức Odin.

Sau đó.

Đôi mắt của Odin, dường như nhìn xuyên qua bức tường, nhìn xuyên qua Asgard, nhìn xuyên qua toàn bộ vũ trụ, cuối cùng nhìn thấy một kẻ đầu trọc đáng sợ và nguy cơ tử vong mà con trai ông có thể gặp phải.

Lập tức, Odin không thể ngồi yên được nữa.

Tên Thor kia, tuy đầu óc toàn cơ bắp, hành sự lỗ mãng, đã từng khiến ông ta rất thất vọng.

Nhưng đó cũng là con trai của ông ta!

Con trai ruột duy nhất!

Odin tương lai còn phải truyền ngôi vị cho nó! Tự nhiên không thể để đứa con trai bảo bối này chết được.

Ông ta vội vàng đứng dậy, xông ra ngoài.

Trong quá trình ông ta di chuyển, một bộ giáp vàng, liền tự động xuất hiện trên người ông ta, khiến Odin trông uy phong lẫm lẫm.

Odin lái cỗ chiến xa bằng vàng của mình, bước lên cầu Bifrost, hét lớn: “Heimdall, lập tức mở cổng dịch chuyển!!”

...

Trong khoang máy bay chiến đấu Quinjet.

Nhìn thấy Trần Nghiệp bóp nát cây búa Mjolnir, Captain America đột nhiên đứng dậy.

“Tên này... Thor gặp nguy hiểm!!”

“Chúng ta sẽ đến ngay!” Natasha vội vàng nói.

Sắc mặt Bruce Banner ngưng trọng, thần sắc có chút bất an.

Ông ta mơ hồ nhớ được, cây búa kia, hình như rất lợi hại, ngay cả gã khổng lồ xanh trong cơ thể ông, cũng từng chịu thiệt.

Lúc này, lại bị người ta dễ dàng bóp nát...

Hawkeye đã không nói nên lời.

Hắn từ khi ra mắt đến nay, còn chưa từng thấy kẻ đầu trọc nào đáng sợ như vậy.

Ngay cả Loki, lúc này cũng thu lại vẻ mặt giễu cợt, ngồi thẳng dậy, vẻ mặt đầy kinh hãi!

Trong số những người có mặt.

Hắn tuyệt đối là người hiểu rõ nhất về sức mạnh của cây búa Mjolnir.

“Mjolnir... Sao có thể như vậy?”

Loki nhìn kẻ đầu trọc trong video, thần sắc trở nên kinh hoàng.

Tên đầu trọc này, tuyệt đối là một kẻ cực kỳ đáng sợ, không kém gì tên da tím kia!!

Sau đó.

Loki nhìn thấy Thor, đang tức giận xông về phía kẻ đầu trọc.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến hậu quả mà Thor có thể phải đối mặt, sắc mặt lập tức vui mừng.

Người anh trai này, quả nhiên vẫn không sửa được tính cách lỗ mãng, vẫn xốc nổi như trước!

Nếu tên đầu trọc này, có thể giết chết Thor, vậy hắn chẳng phải sẽ trở thành người thừa kế ngai vàng Asgard sao?

Nghĩ đến đây.

Loki lập tức nghiêm túc.

Tuy nhiên, trong khoảnh khắc này, hắn nghĩ đến cảnh Thor bị tên đầu trọc đánh chết, trong lòng lại có chút không đành lòng.

Dù sao, người anh trai đầu óc toàn cơ bắp này, đối với hắn vẫn rất tốt...

...

Hiện trường trực tiếp.

Nhìn thấy Thor tức giận xông tới, thần sắc Trần Nghiệp bình tĩnh.

Thor hiện tại, vẫn chưa phải Thor sau Ragnarök, thật sự là quá xốc nổi.

Ngay cả cây búa của hắn mình cũng có thể bóp nát, tên này vậy mà vẫn không biết điều, dám xông lên chiến đấu.

Dũng cảm đáng khen!

Chỉ là hơi ngu một chút!

Đương nhiên, Thor dám khiêu khích, Trần Nghiệp cũng không ngại tiền Thor lên đường.

Vì vậy, khi Thor tung một quyền về phía mặt Trần Nghiệp, Trần Nghiệp cũng tung ra một quyền.

Thor dù sao cũng là thần tộc da dày thịt béo, vì vậy, một quyền này của Trần Nghiệp, dùng khoảng năm phần lực.

“Bành!”

Hư không nổ tung.

Luồng quyền phong mạnh mẽ, trực tiếp đánh ra một vùng chân không, không khí của cả khu phố như bị hút hết, khiến vô số người cảm thấy ngạt thở.

Ý thức chiến đấu của Thor không tệ, vào thời khắc mấu chốt, vậy mà né được một chút, tránh được vị trí trí mạng.

Nhưng dù vậy, kết cục của hắn, vẫn vô cùng thảm.

Cả cánh tay phải, cùng với nắm đấm đánh tới đều biến mất. Nửa người trở nên máu thịt be bét, thương thế rất nặng.

“A!!”

Thor kêu thảm một tiếng, ngã xuống bên chân Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp lắc đầu, xem ra, cái gọi là thần tộc này, cũng chỉ là người ngoài hành tinh cường tráng hơn một chút mà thôi, cường độ thân thể kém xa người Saiyan.

Thấy Thor đau đớn như vậy, Trần Nghiệp lại giơ nắm đấm, chuẩn bị cho Thor một cái chết nhanh chóng.

“Dừng tay!!”

Một tiếng hét lớn truyền đến.

Âm thanh này như đến từ thiên ngoại, phiêu miểu vô tung, nhưng lại khiến toàn bộ khu vực, đều có thể nghe thấy được.

Cùng với tiếng quát lớn này.

Còn có một cây trường thương màu vàng óng ánh ngũ sắc, không biết từ đâu xuất hiện, mang theo vạn cân lực, đâm thủng hư không, bắn về phía Trần Nghiệp.

Tức thì!

Lông tơ trên cánh tay trái của Trần Nghiệp, dựng đứng lên.

Đây là cảnh báo tinh thần của hắn.

Có nghĩa là trường thương màu vàng đột nhiên xuất hiện, tuy không trí mạng đối với hắn, nhưng đã có uy hiếp, có thể đâm hắn bị thương thương.

Trần Nghiệp nhú mày, từ bỏ ý định đánh chết Thor.

Chỉ thấy hắn đổi quyền thành trảo, một trảo chộp về phía trường thương.

Không ngờ, lại chộp hụt.

Chương 403 - Vĩnh Hằng Chi Thương, Vua của các vị Thần Odin

Với tốc độ hiện tại của Trần Nghiệp, chuyện này gần như không thể xảy ra!

Lý do chộp hụt, hoàn toàn là bởi vì, cây trường thương này, khi đến trước mặt hắn, đột nhiên biến mất không thấy.

Trần Nghiệp nhú mày.

Vũ khí kỳ lạ như vậy, vẫn là lần đầu tiên hắn thấy.

Ngoài ra, trường thương biến mất, cũng có thể nói rõ, chủ nhân của vũ khí này, không muốn xé rách mặt với hắn, cho nên ngay từ đầu đã không có ý định làm hắn bị thương.

Tiếp theo!

“Ong——”

Một cột sáng ngũ sắc khổng lồ, từ trên trời giáng xuống, rơi xuống đường lớn.

Từ trong cột sáng ngũ sắc, bước ra hai bóng người.

Người đi đầu, là một lão giả dáng người hơi mập, tóc bạc trắng, nhìn đã đến tuổi xế chiều.

Còn là một mắt.

Tuy nhiên khí thế trên người lão giả vô cùng mạnh mẽ, vừa xuất hiện liền trấn áp toàn trường, chỉ có Trần Nghiệp không

bị ảnh hưởng.

Lão giả dĩ nhiên chính là Odin vội vã chạy đến!

Đi theo phía sau ông, là người bảo vệ Heimdall.

Ngay cả chiến binh Tiên Cung cũng không mang theo, có thể thấy được, Odin đến đây gấp gấp đến mức nào.

Cũng may động tác của ông đủ nhanh.

Nếu chậm một bước nữa, nhi tử bảo bối của ông, sẽ chết.

Ngoài ra, Trần Nghiệp chú ý tới, trong tay Odin, còn cầm một cây trường thương màu vàng.

Chính là cây trường thương vừa rời đâm về phía hắn.

Trần Nghiệp chợt hiểu ra, lập tức nhận ra lai lịch của cây trường này.

Vĩnh Hằng Chi Thương!

Một trong những Thần Khí của Tiên Cung, cũng là Thần Khí lợi hại nhất, cấp bậc cao hơn Mjolnir rất nhiều.

Lúc này!

Ông kính trực tiếp, vẫn hướng về phía bên này.

Sự xuất hiện của Odin, đã thu hút sự chú ý của vô số người.

Những khán giả đang xem trực tiếp, đều nín thở, không chớp mắt nhìn chăm chăm vào màn hình.

Quả thực hiệu ứng xuất hiện của Odin rất khoa trương.

Không nói đến thông đạo Cầu Vòng khổng lồ, Odin mặc một thân chiến giáp vàng, lại còn có ánh sáng lưu chuyển quanh, như thần linh.

Nhìn là biết lão gia hỏa này không đơn giản.

Sau đó.

Chiến cơ Quinjet mà Captain America và những người khác đang đi cũng vừa đến, hạ cánh xuống một bên.

Sau đó, Captain America, Bruce Banner, Hawkeye, Loki, Black Widow đều nhanh chóng lao ra.

Nhìn thấy Odin, mấy người đều vô cùng kinh ngạc, đứng sững tại chỗ không biết nên làm gì.

Loki thì cắn răng tiến lên, sau đó quỳ một gối xuống, cúi đầu nói: “Vua của các vị Thần!”

Hắn không dám gọi Phụ Vương.

Là bởi vì tên này cũng biết, sai lầm mình gây ra nghiêm trọng đến mức nào.

Ngoài ra, Loki lúc này đã biết, mình là do Odin nhặt được, máu chảy trong người hắn, đến từ Băng Sương Cự Nhân tộc.

Nghe thấy xưng hô của Loki đối với Odin, vô số người đang xem trực tiếp, lúc này mới biết được thân phận kinh người của lão giả.

Thật sự là Vua của các vị Thần?

Odin?

Đây chính là nhân vật trong thần thoại truyền thuyết!

Không ngờ lại là thật sự tồn tại?

.....

Odin không để ý đến Loki.

Lúc này trong mắt ông, chỉ có tên đầu trọc kia!

Trong độc nhãn của ông, thân thể tên đầu trọc kia giống như một hăng tinh nóng bỏng, tỏa ra năng lượng đáng sợ!

“Cha!”

Thor nằm trên mặt đất, cắn răng che lấy bả vai bị gãy của mình, ngăn máu chảy quá nhiều.

Mặt đất bên cạnh hắn, đã bị máu nhuộm đỏ.

Tên này tuy đầu óc toàn cơ bắp, nhưng ý chí vô cùng kiên cường, đến mức này vẫn chưa ngất xỉu, cũng nhìn được không kêu thảm thiết.

“Hắn đã phá hủy Mjolnir của con, còn cả tay con... Xin hãy báo thù cho con!!”

Giọng điệu của Thor, tràn đầy hận ý.

Odin lại quát lớn: “Câm miệng!!”

Sau đó.

Odin nhìn về phía Trần Nghiệp, mở miệng nói: “Người trẻ tuổi, ta không có ý định tham gia vào cuộc chiến giữa người và hành tinh này, đến đây chỉ là để đưa con ta đi, đối với sự lỗ mẫn của Thor, ta thay nó xin lỗi người.”

Nghe được lời này.

Hai mắt Thor đột nhiên trợn to.

Hắn vạn vạn không ngờ, phụ thân của mình, Vua của các vị Thần cao cao tại thượng, lại cúi đầu trước tên đầu trọc đáng ghét này?

Ngay cả Loki và Heimdall, đều là vẻ mặt kinh ngạc.

Heimdall thì đỡ hơn, dù sao mắt của hắn, có thể nhìn thấu rất nhiều thứ, biết được sự cường đại của tên đầu trọc kia, cho nên rất nhanh đã khôi phục lại bình tĩnh.

Nhìn bộ dạng kinh ngạc và thất vọng của Thor, Odin mặt không cảm xúc, trong lòng lại thở dài một tiếng.

Nếu ông còn ở thời kỳ toàn thịnh, con trai bị bắt nạt thảm như vậy, đó khẳng định không cần nói, làm thôi.

Tên đầu trọc trước mắt tuy đáng sợ, dường như còn lĩnh ngộ được lực lượng Pháp Tắc, nhưng cũng không phải không thể đánh.

Đáng tiếc, không có nếu như.

Odin hiện tại, đã gần như dầu hết đèn tắt.

Một khi ông và Trần Nghiệp giao thủ, rất có thể sẽ chết ở chỗ này, đến lúc đó, Hela sẽ thoát khỏi trước thời hạn, Ragnarok sẽ đến.

Thor hiện tại, vẫn chưa trưởng thành, hơn nữa lại bị thương nặng như vậy, cũng cần thời gian để hồi phục, căn bản chưa chuẩn bị tốt để nghênh đón Ragnarok.

Đạt đến địa vị như Odin hiện tại, căn bản sẽ không chỉ tranh giành chút khí thế nhất thời.

Ông cần phải cân nhắc, là tương lai của Asgard!

Cho nên, đối mặt với cường địch như Trần Nghiệp, ông không thể không nhượng bộ.

Nghe được lời Odin nói.

Trần Nghiệp nở nụ cười.

Một vị Vua của các vị Thần, thái độ đặt thấp như vậy, coi như là nể mặt hắn.

Mục tiêu chính của Trần Nghiệp là nhiệm vụ.

Trước mặt nhiệm vụ, tất cả đều có thể nhường đường.

Lúc này mà không buông tha, nhất định phải giữ lại cả Odin, thật sự không phải là lựa chọn sáng suốt.

Vạn nhất lưỡng bại câu thương, nhiệm vụ còn làm hay không?

“Vua của các vị Thần đã mở miệng, đương nhiên được!”

Giọng nói vừa dứt.

Mũi chân Trần Nghiệp khễ câu, Thor liền bay về phía Odin, bị Odin tiếp được.

“Người trẻ tuổi, đa tạ sự đại lượng của ngươi!”

Odin cũng không nói thêm gì nữa.

Về phần Mjolnir bị phá hủy, ông cũng không nhắc đến, gọi Heimdall, chuẩn bị quay về.

Mãi đến lúc này, Odin mới chú ý đến Loki, nhú mày nói: “Loki, theo ta về!”

Loki không dám trái lệnh, ngoan ngoãn đi theo phía sau.

Sau đó.

Heimdall triệu hồi Cầu Vồng, đem tất cả người Asgard, đều dịch chuyển rời đi.

Vừa trở về Asgard, Odin lập tức ôm Thor, vội vàng chạy về phía Tiên Cung.

Thor có thể là do mất máu quá nhiều, cũng có thể là do thất vọng với cha, lúc này đã hoàn toàn hôn mê.

Tuy người Asgard tự xưng là Thần tộc.

Nhưng mà.

Thần cũng sẽ chết!

Mà trên Trái Đất.

Tận mắt nhìn thấy Odin dẫn con trai bỏ chạy, tất cả mọi người đều ngây người, có chút khó tin.

Ngay cả Vua của các vị Thần, cũng sợ hãi tên đầu trọc kia đến vậy sao?

...

Ở một nhà máy ngầm rộng rãi và kín đáo.

Được xây dựng từ thời Thế chiến thứ hai.

Ngày nay nơi đây đã sớm bị bỏ hoang, nhưng lại có một nhóm người chiếm giữ nơi này, biến nơi này thành căn cứ tạm thời.

Nhóm người này tự xưng là “Brotherhood of Mutants”.

Mà thủ lĩnh của bọn họ, chính là “Magneto” đại danh鼎鼎!

Lúc này.

Magneto và những người khác, đang chăm chú nhìn chăm chăm vào màn hình tivi.

Mà nội dung trên tivi, chính là hiện trường trực tiếp trên đường phố New York!

Khi nhìn thấy Trần Nghiệp dễ dàng xử lý Iron Man, Magneto đã có tuổi, nhướng mày.

Tuy ông ta cũng có thể dễ dàng xử lý tên người sắt kia.

Nhưng đó là năng lực đột biến của ông ta, vừa vận khắc chế tất cả kim loại.

Trần Nghiệp loại này, là thực lực cứng rắn.

Sau đó, mọi người đều nghe được tuyên bố chiến tranh của Trần Nghiệp, từng người nhú mày.

Dù sao, trong số những người có mặt, hầu hết đều là người da trắng, phù hợp với “lợn da trắng” trong miệng Trần Nghiệp.

Nói cách khác, lời tuyên bố này của Trần Nghiệp, đã mắng hết bọn họ.

Chương 404 - Magneto cũng đến góp vui? Cút!

Một gã to con tính tình nóng nảy, lập tức hừ lạnh một tiếng, mắng: “Tên khốn kiêu ngạo, nếu dám xuất hiện trước mặt ta, ta sẽ xé xác hắn!”

Tên to con này, có thân hình cực kỳ to lớn, nhìn có vẻ to con hơn cả Hulk.

Người này biệt danh “Juggernaut”, là thuộc hạ đặc lực của Magneto!

Magneto nghe vậy, chỉ cười cười, không có biểu hiện gì.

Đối với tên đầu trọc kiêu ngạo trong tivi, cũng không để vào mắt.

Có thể một chiêu giải quyết Iron Man, thực lực có lẽ có, nhưng kiêu ngạo như vậy, đã bị thế gian không dung.

E rằng chẳng mấy chốc hắn sẽ bị vây công đến chết?

Vừa mới nghĩ đến đây, liền thấy Mjolnir bay tới.

Tuy nhiên.

Vạn vạn không ngờ tới, tên đầu trọc kia, lại một tay bắt được Mjolnir, hơn nữa ngay trước ống kính, bóp nát Mjolnir.

Cảnh tượng này khiến Magneto kinh ngạc đến mức đứng bật dậy!

Khi Thor và Mjolnir bị Odin đày xuống Trái Đất, sau khi Magneto nghe nói, còn đặc biệt đi quan sát.

Ông ta vốn định lấy đi Thần Khí này, nhưng không ngờ, cho dù ông ta dùng hết sức lực, cũng không thể lay chuyển Mjolnir.

Có thể thấy được, Mjolnir, tuyệt đối không giống như vẻ bề ngoài bình thường kia.

Là Thần Khí chân chính!

Hiện nay, lại bị tên đầu trọc này, một cái bóp nát.

Magneto lập tức đưa ra một quyết định quan trọng!

“Chuẩn bị xuất phát!”

Nghe được lời này, mọi người đều sửng sốt.

Mystique nghi hoặc hỏi: “Eric, chúng ta đi đâu?”

“Đến New York!” Magneto tự tin nói: “Ta muốn để tên đầu trọc này, trở thành kỵ sĩ trung thành của ta!”

Mọi người nghe vậy, tuy có chút kinh ngạc, nhưng không bất ngờ.

Bọn họ rất rõ ràng, Magneto vì đại nghiệp trong lòng, cầu hiền như khát cỡ nào.

Ví dụ như trong số những người đột biến có mặt, có không ít, là do Magneto lôi kéo tới.

“Nhưng mà...” Mystique có chút lo lắng: “Tên đầu trọc này, hẳn muốn hủy diệt thế giới, là một tên điên.”

Magneto thản nhiên nói: “Hắn cần được dẫn dắt. Ngoài ra, tuy hắn có chút cực đoan, nhưng có một số lý niệm, coi như trùng hợp với chúng ta. Kéo hắn vào Brotherhood, ta tin hắn sẽ trở thành huynh đệ chí đồng đạo hợp với chúng ta.”

Nghe đến đây.

Mystique không nói nữa.

Những người khác càng sẽ không phát biểu ý kiến phản đối gì.

Nói đến, mọi người trong Brotherhood, kỳ thực đều có chút sợ Magneto.

Đúng lúc này.

Video trực tiếp lại xuất hiện biến hóa, ngay cả Vua của các vị Thần Odin cũng đích thân đến!

Nhìn thấy uy thế của Odin, Magneto mơ hồ cảm thấy, mình có thể không phải là đối thủ của lão gia hỏa này.

Không ngờ, đối mặt với tên đầu trọc, vị Vua của các vị Thần trong truyền thuyết chiến tích hiển hách kia, lại chịu thua, chỉ dẫn theo con trai bị thương rời đi.

Magneto biết.

Trận chiến này sau khi kết thúc, chỉ cần tên đầu trọc trong tivi không chết, sẽ gây chấn động toàn thế giới.

“Chúng ta phải hành động nhanh lên!”

Nói xong câu đó, Magneto trực tiếp đi ra ngoài.

Ông ta lo lắng, nếu chậm trễ, tên đầu trọc kia sẽ bị lão bằng hữu “Giáo sư X” cướp mất...

Juggernaut, Pyro, Mystique và những người khác thấy vậy, vội vàng đuổi theo.

Đến bên ngoài, Magneto không đi máy bay, trực tiếp vung tay lên, liền khổng chế một lượng lớn sắt thép xung quanh, kéo ông ta và vài tên thuộc hạ có thực lực không tệ bay lên, sau đó nhanh chóng bay về phía hiện trường trực tiếp.

Đây là năng lực của Magneto.

Ông ta có thể thao túng từ trường Trái Đất, khổng chế bất kỳ kim loại nào.

.....

Căn cứ của Brotherhood, cách hiện trường trực tiếp không xa.

Cộng thêm tốc độ bay của Magneto rất nhanh, chỉ mất vài phút, ông ta đã dẫn theo thuộc hạ, đến hiện trường.

Sau đó.

Ông ta liền nhìn thấy, vài thành viên của Avengers, đang đối đầu với tên đầu trọc.

Hay cũng có thể nói, là tên đầu trọc không muốn để ý đến mấy người kia.

Khi Magneto xuất hiện.

Lập tức gây chú ý cho tất cả mọi người tại hiện trường.

Black Widow và Hawkeye, lập tức lộ ra vẻ cảnh giác.

Hai người này với tư cách là đặc vụ của S.H.I.E.L.D., đương nhiên biết, Magneto đáng sợ cỡ nào.

Captain America và Bruce Banner chỉ nhú mào.

Hai người tuy nghe nói Magneto là tội phạm bị truy nã, nhưng chưa từng giao thiệp với Magneto, không quá hiểu rõ.

Đặc biệt là Captain America, vừa mới tỉnh lại từ trạng thái bị đóng băng không lâu, ngay cả những chuyện lớn Magneto đã làm cũng không rõ ràng...

Mà Trần Nghiệp nhìn thấy Magneto cùng thuộc hạ đến, cũng chỉ sống người một chút, liền trở lại bình thường.

“Magneto, Eric Lensherr, ông không ở trong cái hang chuột của mình, đến đây muốn làm gì?”

Black Widow lên tiếng.

Giọng điệu tương đối không khách khí!

Dù sao cô là người của chính phủ, đối lập với Magneto.

Ngoài ra, đối với dã tâm muốn để người đột biến đứng trên loài người của Magneto, cô cũng rất chú ý.

Magneto không để ý đến Black Widow, ánh mắt nhìn về phía Trần Nghiệp: “Xin chào, người trẻ tuổi, tin rằng cậu hẳn là biết tôi, không biết tôi nên xưng hô với cậu như thế nào?”

Trần Nghiệp vốn lười để ý đến lão già tự luyện này.

Tuy nhiên, nghĩ đến nhiệm vụ lần này, để tên tuổi của mình truyền bá ra ngoài cũng tốt, liền thân nhiên nói: “Trần Nghiệp!”

Magneto lập tức nở nụ cười: “Trần, lý tưởng của cậu rất lớn, muốn thực hiện nó, cậu cần người giúp đỡ! Mà trên toàn thế giới, chỉ có lý tưởng của Brotherhood chúng ta, gần giống với cậu. Cho nên, tôi muốn mời cậu gia nhập Brotherhood, để chúng ta cùng nhau thực hiện giấc mơ!”

Nghe được lời này.

Black Widow, Captain America và những người khác đều biến sắc.

Nếu để tên đầu trọc này gia nhập Brotherhood, vậy thì hỏng bét.

Magneto vốn đã rất mạnh, nếu có thêm tên đầu trọc đáng sợ này, hai người chính là cường cường liên thủ, trên thế giới e rằng sẽ không còn ai có thể ngăn cản bọn họ.

“Ngăn cản bọn họ!”

Trong tai nghe, truyền đến giọng nói của Nick Fury.

Rõ ràng, Nick Fury nghe được lời lôi kéo của Magneto, cũng có chút sốt ruột.

Nhưng mà, nên ngăn cản như thế nào, lại là một vấn đề lớn!

Đúng lúc mọi người nhất thời không biết nên làm gì.

Tên đầu trọc tên là Trần Nghiệp kia, đột nhiên mỉm cười phun ra một chữ:

“Cút!”

Trong bí cảnh số tám, Trần Nghiệp lần này chỉ có thể ở lại mười lăm ngày.

Khoảng thời gian ngắn ngủi này, ngay cả cày nhiệm vụ hắc còn thấy không đủ, làm sao có hứng thú chơi trò liên minh với Magneto?

Hắn thậm chí còn lười nói mấy câu khách sáo với Magneto, trực tiếp bảo hắn cút!

Dù sao thì năng lực của Magneto cũng chẳng gây ra chút nào uy hiếp đối với hắn.

Chữ “cút” vừa thốt ra.

Hiện trường lập tức yên lặng.

Sắc mặt Magneto cùng đám người biến đổi, Juggernaut tính tình nóng nảy, hừ lạnh một tiếng, thậm chí còn chuẩn bị ra tay.

Hắn đã sớm nhìn tên mặt trắng này không vừa mắt.

“Àm! Âm!”

Juggernaut bước hai bước, mặt đất rung chuyển.

Black Widow cùng những người khác lập tức lộ ra vẻ mặt chờ xem kịch hay.

Hiện tại, S.H.I.E.L.D. rất mong đám người Magneto và gã đầu trọc đánh nhau, cuối cùng lưỡng bại câu thương, để họ có thể được lợi.

“Cain, đừng xúc động!”

Magneto lại ngăn Juggernaut.

Phải nói, Magneto là người làm được việc lớn.

Ít nhất là rất biết nhẫn nhịn!

Hắn nhìn Trần Nghiệp, vẫn mỉm cười, nói: “Xem ra hôm nay cậu không muốn nói chuyện này, không sao, khi cậu cần giúp đỡ, cứ liên lạc với tôi, cánh cửa của Brotherhood luôn rộng mở cho cậu, Trần.”

Nói xong câu này.

Magneto liền dẫn theo thuộc hạ bay lên, rời khỏi đây.

Ông không ngốc.

Gã đầu trọc này ngay cả Odin cũng có thể dọa chạy, giao chiến với hắn quá ngu xuẩn, chỉ làm lợi cho loài người.

...

Trường học X.

Nhìn thấy Magneto bị gã đầu trọc tên Trần Nghiệp mắng chày, các thành viên X-Men đều cười phá lên.

Cyclops lập tức cười nói: “Tên điên như vậy, vậy mà Magneto còn muốn lôi kéo hắn vào Brotherhood, thật là nằm mơ giữa ban ngày!”

Chương 405 - Miếu sát Hulk! Khiếp sợ cả thế giới

Storm nói theo: “Bị mắng mà không dám đánh trả, lần này Magneto mất mặt lắm rồi, nhất là vừa rồi còn đang phát sóng trực tiếp.”

“Nhưng mà, tên điên muốn hủy diệt thế giới này cũng quá kiêu ngạo rồi.” Beast không nhịn được nói.

“So với tên điên này, điều khiến tôi ngạc nhiên hơn là, Odin vậy mà lại chọn cách tránh né? Xem ra, người Asgard cũng không lợi hại như trong truyền thuyết.”

“Không biết S.H.I.E.L.D. có cách nào ngăn cản tên điên này không.”

“Chắc là được, họ còn có một quân bài tẩy, con quái vật màu xanh lá cây đó!”

Giọng điệu của mọi người đều khá thoải mái.

Chỉ có Giáo sư X, ngồi trên xe lăn, mắt nhìn chăm chăm vào Trần Nghiệp trên TV, vẻ mặt nghiêm trọng.

Một lát sau.

Giáo sư X đột nhiên lên tiếng: “Chúng ta chuẩn bị xuất phát, đi ngăn cản hắn!”

“Giáo sư?”

Mọi người sửng ngạc.

Cyclops càng nhú mày nói: “New York là địa bàn của S.H.I.E.L.D., chúng ta chưa từng giao thiệp với họ, tự ý xông vào, e rằng sẽ gây ra hiểu lầm... Giáo sư, thầy cảm thấy S.H.I.E.L.D. không thể ngăn cản tên điên này sao?”

Giáo sư X gật đầu, nói: “Chàng trai trẻ tên Trần Nghiệp này, cho tôi cảm giác, mạnh mẽ như Apocalypse! Nếu chúng ta không ngăn cản hắn, e rằng hắn sẽ mang đến tai họa khủng khiếp cho thế giới!”

Nghe vậy, sắc mặt mọi người lập tức thay đổi.

Trong số những người có mặt, ít nhất một nửa đã trải qua sự kiện Apocalypse.

Đối với Apocalypse, họ nhớ rất rõ.

Đó thực sự là dị nhân mạnh nhất từ trước đến nay!

Gần như là sự tồn tại giống như thần linh!

Thậm chí, Apocalypse đã trở thành cơn ác mộng của không ít dị nhân.

Không ngờ, Giáo sư X lại nói gã đầu trọc đó là con quái vật mạnh mẽ như Apocalypse?

Mọi người lập tức coi trọng.

Đối với lời của giáo sư, họ đương nhiên không nghi ngờ.

Lúc này.

Jean Grey đột nhiên nói: “Hắn cho tôi cảm giác rất đáng sợ, là một nhân vật rất khó đối phó.”

Lời này vừa ra, sắc mặt mọi người lại thay đổi.

Năm đó, Apocalypse chính là bị Jean Grey bộc phát Phượng Hoàng Thần Lực tiêu diệt.

Bây giờ ngay cả Jean Grey cũng cảm thấy đối phương khó đối phó...

Wolverine lập tức nói: “Giáo sư, nếu tên điên này thực sự đáng sợ như Apocalypse, giao chiến với hắn, e rằng sẽ làm tổn thương rất nhiều người vô tội. Tôi đề nghị tạm thời bỏ qua quy tắc trước đây, trực tiếp không chế tư tưởng của hắn.”

Quy tắc trước đây của Giáo sư X là không sử dụng năng lực tâm linh để không chế hành động của con người.

Nghe Wolverine nói vậy, mọi người đều gật đầu tán thành.

Giáo sư X thở dài, nói: “Tôi đã thử rồi, tinh thần của hắn rất mạnh mẽ, hơn nữa còn được một tầng năng lượng sâu không lường được bảo vệ, tôi thậm chí không thể nói chuyện với hắn.”

Năng lượng sâu không lường được mà ông nói đến chính là Viên đá Tâm trí.

Mọi người rất sốc.

Ngay cả Apocalypse cũng không thể ngăn cản sự xâm nhập tư tưởng của Giáo sư X, gã đầu trọc đó rốt cuộc là quái vật gì?

“Vậy thì dùng sức mạnh của chúng ta để ngăn cản hắn!”

Cyclops trầm giọng nói.

Chỉ là.

Đúng lúc mọi người chuẩn bị xuất phát.

Hình ảnh phát sóng trực tiếp lại có biến đổi mới...

...

Sau khi Magneto rời đi.

Captain America cùng những người khác đương nhiên sẽ không làm ngơ trước gã đầu trọc Ma Vương muốn hủy diệt thế

giới.

Và họ cũng biết rõ thực lực của mình, căn bản không thể ngăn cản gã đầu trọc, xông lên cũng chỉ là chịu chết, chỉ có một người, có thể làm được.

Vì vậy!

Lúc này, Bruce Banner đang điên cuồng tát vào mặt mình.

“Ra đây! Ra đây...”

Liên tục vài cái tát, da của hắn ta nhanh chóng chuyển sang màu xanh lá cây, và cơ thể nhanh chóng phồng lên, khiến Black Widow sợ hãi phải trốn sang một bên.

“Gầm!”

Hulk cuối cùng cũng xuất hiện, phát ra một tiếng gầm giận dữ.

Ngay sau đó, Hulk không nói hai lời, liền lao về phía Trần Nghiệp.

Captain America và những người khác cũng cầm vũ khí của mình, chuẩn bị hỗ trợ.

Nhìn Hulk lao tới, Trần Nghiệp vậy mà không động đậy.

Khoảnh khắc tiếp theo!

Nắm đấm khổng lồ của Hulk đã đến trước mặt Trần Nghiệp.

“Dừng!”

Nắm đấm to bằng cái nồi, trực tiếp đánh vào đầu trọc của Trần Nghiệp, vậy mà đánh ra sóng xung kích, làm vỡ kính của các cửa hàng trên phố bên cạnh.

Có thể thấy.

Cường độ của cú đấm này mạnh đến mức nào.

Hulk quả thực xứng danh bất khả chiến bại.

Tuy nhiên.

Captain America và những người khác còn chưa kịp vui mừng, thì đã kinh ngạc phát hiện, gã đầu trọc đó vẫn đứng nguyên tại chỗ.

Chịu đựng một đòn nặng nề như vậy, vậy mà không bị đánh bay?

Đây là nguyên lý gì?

Thực lực của bọn họ quá thấp, đương nhiên không biết, cái gì gọi là trường sinh học.

Hulk cũng sững sờ, trên khuôn mặt dữ tợn lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Xem ra, ngươi không phải phiên bản truyện tranh!”

Trần Nghiệp thân nhiên nói một câu khó hiểu.

Sau đó.

Hắn ra tay.

“Phụt!”

Chỉ thấy Trần Nghiệp giơ tay lên, vậy mà với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, đâm xuyên qua da và xương sườn của Hulk, như cây thương lớn, trực tiếp đâm vào khoang bụng của Hulk. Khi Trần Nghiệp rút tay về, mang theo một quả tim to bằng quả bóng rổ, vẫn đang đập mạnh.

Là tim của Hulk!

Cơ thể được ca ngợi là bất khả xâm phạm của Hulk, trước sức mạnh cường đại của Trần Nghiệp, quả thực mỏng manh như tờ giấy, bị móc tim ngay tại chỗ.

Sau đó, Trần Nghiệp siết chặt tay, tim của Hulk liền bị bóp nát.

“A!”

Hulk kêu thảm một tiếng, trực tiếp quỳ xuống trước mặt Trần Nghiệp.

Đương nhiên, tên này có khả năng tự chữa lành mạnh mẽ, dù tim bị bóp nát, vẫn chưa chết.

Tiếp theo!

Là một màn cực kỳ đẫm máu...

...

Hulk chết rồi!

Chết rất thảm!

Bị Trần Nghiệp mổ bụng, ngũ mã phanh thây.

Trần Nghiệp kỳ thực không muốn làm đến mức đầm máu như vậy, đáng tiếc tên này có khả năng tự chữa lành rất mạnh, chỉ thua kém Wolverine, không mạnh tay với hắn, căn bản không giết được.

Đương nhiên, Trần Nghiệp cũng có thể một quyền đánh hắn thành cặn bã.

Chỉ là...

Hiệu quả như vậy thì chấn động thì có thừa, nhưng tính uy hiếp thì không đủ!

Xé xác Hulk bằng tay không, cảnh tượng đầm máu, càng có thể khiến người khác sợ hãi.

Khi đầu của Hulk lăn đến chân Black Widow, suýt chút nữa khiến Black Widow sợ đến mức són ra quần, chân mềm nhũn đứng không vững.

Hawkeye cũng chẳng khá hơn, theo bản năng lùi lại hai bước, muốn tránh xa gã đầu trọc đó.

Chỉ có Captain America vẫn rất dũng cảm, vẻ mặt nghiêm trọng nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, đầy cảnh giác.

Lúc này.

Captain America tay không.

Vừa rồi thấy Hulk bị giết, hắn ta không nhịn được ném chiếc khiên về phía Trần Nghiệp, muốn cứu viện.

Đáng tiếc.

Trần Nghiệp một quyền, liền đánh chiếc khiên của hắn ta biến dạng hoàn toàn, trở thành cục sắt vụn vô dụng.

Đối với sự cường hãn của Trần Nghiệp, bọn họ không thể hiểu nổi, cũng cảm thấy vô cùng bất lực.

Trong mắt bọn họ, gã đầu trọc đó như Ma Vương không thể chiến thắng!

Ngay cả con quái vật khủng khiếp như Hulk cũng có thể bị gã đầu trọc đó xé xác bằng tay không, bọn họ làm sao ngăn cản được?

May mà.

Lúc này, trong tai nghe của bọn họ, truyền đến giọng của Nick Fury.

“Lập tức rút lui!”

Ba người sửng sốt.

Black Widow nhanh trí nhất, lập tức ý thức được điều gì, mở miệng hỏi: “Giám đốc? Chẳng lẽ là...”

Fury: “Quốc hội đã đồng ý, phóng vũ khí hạt nhân vào con quái vật đó!”

Hít!

Nghe vậy, ba người đều hít một hơi khí lạnh, sắc mặt đại biến.

Captain America lập tức tức giận nói: “Ở đây còn có hàng ngàn hàng vạn thường dân!!”

“Captain!” Fury bất đắc dĩ nói: “Quyết định của Quốc hội, tôi không thể ngăn cản bọn họ.”

Chương 406 - Vũ khí tối thượng của loài người xuất trận!

Quốc hội đã là cơ quan quyền lực cao nhất của Mỹ, còn cao hơn cấp trên của S.H.I.E.L.D. là “Hội đồng Bảo an Thế giới” một bậc, đối với một nghị sĩ Quốc hội bình thường, Nick Fury cũng chỉ là nhân vật nhỏ.

Nghe Fury nói vậy, Captain America tuy vẫn tức giận, nhưng cũng biết mình bất lực.

Black Widow vỗ vai Captain America, an ủi: “Đội trưởng, chúng ta nên đi thôi.”

Captain America vẫn không cam lòng!

Nghĩ đến việc sẽ có hàng ngàn hàng vạn người chết trong vụ nổ hạt nhân, hẳn ta liền vô cùng khó chịu.

Lúc này.

Trần Nghiệp đối diện, đột nhiên lên tiếng.

“Xem ra là mấy tên chính trị gia đó, chuẩn bị dùng vũ khí hạt nhân để đối phó với ta rồi?”

Nghe vậy.

Ba người giết mình.

Vô số khán giả đang xem trực tiếp, cũng đồng thời giết mình.

Sau đó.

Vô số khán giả, đều chửi bới trước màn hình TV, chửi rửa đám chính trị gia đó.

Đặc biệt là người dân New York, càng hận không thể băm vằm những kẻ cầm quyền cấp cao!!

Captain America chợt lóe lên một ý, liền thừa nhận: “Đúng vậy, ta vừa nhận được tin, Quốc hội đã thông qua quyền sử dụng vũ khí hạt nhân, lập tức sẽ có bom hạt nhân đến giết người, ta biết người có thể bay, đề nghị người lập tức rời khỏi đây!”

Nghe vậy.

Black Widow và Hawkeye đều biến sắc.

Phóng vũ khí hạt nhân, chắc chắn là bí mật, Captain America cứ thế tiết lộ ra ngoài, là phải ra tòa án binh.

Nhưng cả hai đều là người thông minh, biết dụng ý của đội trưởng, chỉ đành im lặng.

Trần Nghiệp lại cười.

Hắn đương nhiên cũng biết dụng ý của Captain America, chẳng qua là muốn hắn rời khỏi đây, để tránh New York bị bom hạt nhân oanh tạc.

Phải nói, trong lòng người này quả thực tràn đầy chính nghĩa.

Không tiếc mạo hiểm đắc tội với cấp trên, cũng muốn cứu người dân New York không liên quan đến mình.

Đối với tấm lòng của Captain America, Trần Nghiệp rất khâm phục.

Nhưng!

Muốn hắn nhượng bộ, đó là không thể nào.

Chỉ thấy Trần Nghiệp đột nhiên quay người, nói với ông kính:

“Muốn dùng vũ khí hạt nhân giết ta? Phải nói, đây là một ý tưởng rất táo bạo, vậy thì cứ đến đi! Ta ở đây chờ các người, trong vòng một giờ, nếu vũ khí hạt nhân không xuất hiện, ta sẽ tự tay hủy diệt nơi này!”

“À, đúng rồi! Đề nghị các người, tốt nhất là dùng bom hạt nhân cỡ lớn hàng trăm triệu tấn!”

Nói xong câu này.

Trần Nghiệp vậy mà cứ thế ngồi tại chỗ, sau đó nhắm mắt lại, ra vẻ chờ đợi.

Thấy bộ dạng của hắn, vô số khán giả đều sửng sốt.

Captain America, Black Widow và những người khác, thì đều kinh hãi!

Gã đầu trọc này dám làm như vậy, chứng tỏ hắn rất tự tin vào khả năng sinh tồn của mình.

Chẳng lẽ, hắn còn có thể sống sót sau vụ nổ hạt nhân?

...

Ở trường học X xa xôi.

Nhìn thấy hành động của gã đầu trọc trong TV, các X-Men cũng đều há hốc mồm.

“Bom hạt nhân hàng trăm triệu tấn? Hắn định tự sát sao?”
Storm kinh ngạc nói.

Vụ nổ bom hạt nhân hàng trăm triệu tấn, ngay cả thép cũng có thể bị khí hóa trong nháy mắt.

Cô thực sự không thể tưởng tượng, người nào có thể sống sót trong hoàn cảnh khủng khiếp như vậy.

“Xem ra hắn không giống kẻ ngốc, càng giống như tự tin vào khả năng sinh tồn của mình!” Wolverine châm một điếu thuốc, giọng bình tĩnh nói: “Hắn có tự tin, có thể chống đỡ vụ nổ hạt nhân.”

Tuy giọng điệu của Wolverine bình tĩnh, nhưng những người quen biết hắn đều biết, Wolverine rất ít khi nghiêm túc như vậy.

Nói đến.

Wolverine cũng từng sống sót trong vụ nổ hạt nhân.

Nhưng mà, quả “Little Boy” đó chỉ là bom hạt nhân thời Thế chiến II, công nghệ chưa đủ tiên tiến, tổng đương lượng cũng chỉ có 15 nghìn tấn. Wolverine cũng không ở trung tâm vụ nổ, chỉ ở vùng ngoài chịu một chút ảnh hưởng mà thôi.

Nếu ở trung tâm vụ nổ, e rằng chỉ còn lại bộ xương hợp kim Adamantium!

Nghe Wolverine nói vậy.

Mọi người nhất thời đều khó mà chấp nhận.

Iceman không nhịn được nói: “Mấy tên chính trị gia đó, chắc không dám sử dụng bom hạt nhân trong khu vực thành phố chứ?”

Câu này khiến mọi người im lặng.

Mấy tên chính trị gia đó là loại người gì, bọn họ rất rõ ràng.

Chỉ có thể nói, Iceman quá trẻ, cũng quá ngây thơ.

Trong cốt truyện gốc, trận chiến New York, các Avengers còn chưa bại trận, mấy tên chính trị gia đó thấy tình thế bất lợi, liền quyết đoán phóng bom hạt nhân... Nếu không phải Iron Man xoay chuyển tình thế, New York đã sớm thành vùng đất chết.

“Giáo sư!”

Jean Grey đột nhiên lên tiếng: “Tôi đề nghị, vẫn nên chờ thêm rồi hãy đi! Nếu ngay cả bom hạt nhân cũng không thể gây ra uy hiếp đối với hắn, e rằng, chúng ta cần người giúp đỡ!”

Cô đưa ra đề nghị này, là bởi vì Phượng Hoàng Thần Lực trong cơ thể cô, không được kiểm soát.

Không phải muốn phóng thích là có thể phóng thích.

Giáo sư X gật đầu, ngồi trên xe lăn không nhúc nhích.

Trong đầu lại nghĩ, có lẽ, ông phải hợp tác lại với người bạn cũ, cũng là đối thủ cũ kia một lần nữa.

...

Trên đường phố New York.

Black Widow và Hawkeye đã kéo Captain America lên máy bay chiến đấu Quinjet rời đi.

Không rời đi không được.

Tên Ma Vương đầu trọc này rõ ràng là không muốn đi, bọn họ ở lại đây cũng vô ích, càng không thể chống đỡ vụ nổ hạt nhân.

Sau khi bọn họ rời đi.

Những người dân khác của thành phố New York, cũng nhao nhao bỏ chạy.

Lúc này, chỉ những kẻ ngu ngốc mới chọn ở lại, bất kể vụ nổ hạt nhân có xảy ra hay không...

Người quay phim vẫn luôn vác máy quay trực tiếp, lặng lẽ đặt máy quay nghiêng trên mặt đất, góc quay vừa đúng hướng về phía Trần Nghiệp. Sau đó, người quay phim cũng chuẩn mất.

Trần Nghiệp không ngăn cản.

Mục đích thực sự của hắn, là hù dọa người khác, thu thập điểm sợ hãi, chứ không phải thực sự muốn hủy diệt thế giới.

Khoảng nửa tiếng sau.

Trần Nghiệp đang ngồi trên mặt đất, đột nhiên mở mắt ra.

Tinh thần lực cường đại của hắn, đang điên cuồng cảnh báo!!

Bom hạt nhân cuối cùng cũng đến.

Mặc dù tin tức đã bị Captain America phanh phui, biết rõ việc phóng bom hạt nhân sẽ gây ra sự bất mãn mạnh mẽ của người dân, nhưng đám chính trị gia đó vẫn lựa chọn phóng vũ khí hạt nhân.

Bởi vì họ ở trên cao.

Chưa bao giờ quan tâm đến sự sống chết của người dân!

Miễn là đừng đe dọa đến họ là được.

Theo quan điểm của họ, nếu hy sinh một phần người dân mà có thể giải quyết được tên đầu trọc này, thì đó là điều đáng giá.

Trong cốt truyện gốc, việc họ bắt chước Avengers vẫn còn trên chiến trường mà trực tiếp phóng bom hạt nhân vào New York đã đủ để chứng minh bản chất của những người này rồi.

Vì vậy.

Bom hạt nhân đã đến!

Một quả bom hạt nhân khổng lồ từ trên trời rơi xuống, khi còn cách mặt đất khoảng một trăm mét thì bị kích nổ!

“Ầm ầm ——”

Vụ nổ kinh thiên động địa xuất hiện.

Qua camera, vô số người dân đã nhìn thấy quả cầu lửa khổng lồ xuất hiện giữa không trung.

Sau đó, ánh sáng trắng mạnh mẽ quét sạch mọi thứ xung quanh, camera cũng ngay lập tức hỏng, màn hình tivi xuất hiện những bông tuyết không thể nhận được tín hiệu.

Khoảnh khắc cuối cùng trước khi camera hỏng, mọi người đều thấy, tên đầu trọc đó không hề né tránh...

Trong nhà hàng, quán bar, tàu điện ngầm... tất cả những người dân đang xem trực tiếp đều chết lặng tại chỗ.

“Ôi! Chúa ơi! Họ thực sự đã phóng bom hạt nhân...”

“Thật khủng khiếp.”

“Đám chính trị gia chết tiệt, họ nên xuống địa ngục!”

“New York tiêu rồi...”

“Vụ nổ hạt nhân có thể giết chết tên ác quỷ đầu trọc đó không?”

...

New York thực sự tiêu rồi.

Mặc dù một quả bom hạt nhân này không thể phá hủy hoàn toàn New York, nhưng bức xạ hạt nhân mạnh sẽ biến nơi đây thành vùng đất chết.

Chương 407 - Người đàn ông bước ra từ vụ nổ hạt nhân!

Lần này, người dân New York thương vong cực kỳ nặng nề.

Những người không chạy thoát, kết quả tốt nhất cũng là nhận một suất ung thư!

Chưa nói đến, số người không chạy thoát cũng không ít.

Mặc dù Captain America đã tiết lộ bí mật trước, nhắc nhở mọi người có bom hạt nhân, nhưng vẫn có rất nhiều người cứng đầu, cho rằng chính trị gia không dám phóng bom hạt nhân vào khu vực thành phố, nên ở nhà không di chuyển.

Còn có rất nhiều người không nỡ bỏ tài sản, liều mạng chuyển đồ đạc, lãng phí rất nhiều thời gian, kết quả cũng không chạy thoát...

Vì vậy đợt này, người chết vô số kể.

Tất nhiên, đối với những đại nhân vật đó, họ không quan tâm đến mạng sống của người dân New York, điều họ quan tâm chỉ là một việc.

Tên đầu trọc đó, có thể bị bom hạt nhân giết chết không?

Gần như cùng lúc bom hạt nhân đến New York, một lượng lớn vệ tinh đã bắt đầu giám sát khu vực này trước.

Với công nghệ hiện tại của thế giới Marvel, vệ tinh đã có thể nhìn rõ mặt đất.

Lúc này, đang nhìn chằm chằm vào hình ảnh vệ tinh, không chỉ có các nghị sĩ Quốc hội, mà các quan chức cấp cao của các quốc gia khác cũng đang xem.

Xét cho cùng.

Tên đầu trọc đó đã nói rằng hắn ta chuẩn bị hủy diệt toàn bộ thế giới!

Lúc này, tại một quốc gia láng giềng của Mỹ, tất cả các quan chức cấp cao, bao gồm cả tổng thống của họ, đang ở trong một căn phòng khổng lồ, xem hình ảnh vệ tinh.

Chỉ thấy trên hình ảnh vệ tinh lóe sáng trắng, một quả cầu lửa hủy diệt khổng lồ xuất hiện.

Mặc dù không có âm thanh truyền đến, nhưng những người có mặt đều biết, tiếng nổ tại hiện trường chắc chắn có thể làm

thùng mìn nhĩ của con người.

Ngay sau đó, một đám mây hình nắm bốc lên trời, nhìn vào thể tích khổng lồ của nó, gần như che phủ hoàn toàn khu vực thành phố New York!

“Phạm vi nổ như vậy... Đám người Mỹ đó, thực sự đã sử dụng một “Fat Man”!”

Có người không nhịn được lên tiếng.

Câu này có ý chế giễu quả bom hạt nhân “Little Boy” mà Mỹ đã từng sử dụng trên hòn đảo đó.

Tuy nhiên, những người trong phòng không ai cười cả.

Bom hạt nhân, chỉ có một số ít quốc gia trên thế giới sở hữu.

Nhìn vào sức công phá của quả bom hạt nhân này, những người có mặt, trong khi kinh ngạc, cũng thêm nhỏ dãi.

Nếu đất nước của họ cũng có bom hạt nhân, thì sao phải làm chó của Mỹ?

“Sức mạnh như vậy, ít nhất cũng phải năm mươi triệu tấn đương lượng chứ?”

“Chỉ nhiều hơn chứ không ít, để đối phó với tên đầu trọc đó, người Mỹ thực sự đã chơi lớn.”

“Họ chẳng quan tâm đến mạng sống của người New York sao?”

“Hừ, người bình thường dù có tức giận thì có thể làm gì? Cũng chỉ phản đối một chút thôi.”

Trong tiếng bàn tán của mọi người, đám mây hình nắm dần tan biến.

Sau đó.

Tiếng bàn tán trong phòng hoàn toàn biến mất.

Tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm vào hình ảnh vệ tinh với vẻ mặt khó tin.

Bởi vì, trong hình ảnh video, một bóng người đang lặng lẽ lơ lửng giữa không trung.

Chính là tên Ma Vương đầu trọc đó!

Có vẻ như hần ta hoàn toàn không hề hần gì, chỉ là quần áo trên người đã biến mất trong vụ nổ...

...

“Ôi trời ơi...”

“Chúa ơi! Ngài muốn bỏ rơi con dân của ngài sao?”

Ngay cả những nghị sĩ Quốc hội cao cao tại thượng của Mỹ, khi nhìn thấy tên đầu trọc lơ lửng giữa không trung trong hình ảnh vệ tinh, lúc này cũng không thể giữ được bình tĩnh.

Mặt đất bên dưới tên đầu trọc đã biến thành một hố sâu khổng lồ, các tòa nhà cao tầng xung quanh cũng bị sóng xung kích của vụ nổ hạt nhân san phẳng, tạo thành một vùng trống rỗng.

Quả bom hạt nhân vừa rồi là một trong số ít quả bom hạt nhân mạnh nhất của Mỹ, có đương lượng tới bảy mươi triệu tấn.

Tìm nữa cũng không tìm được quả bom hạt nhân nào mạnh hơn.

Ngay cả như vậy, vẫn không thể giết chết tên ác quỷ đầu trọc đó sao?

Trong lúc nhất thời.

Các nghị sĩ Quốc hội có mặt đều không biết phải làm sao!

Phòng họp im lặng hồi lâu, vị tổng thống da đen mới thở dài tuyên bố: “Từ giờ trở đi, đất nước bước vào trạng thái sẵn sàng chiến đấu cấp một!”

Mọi người ban đầu sững sờ, sau đó gật đầu đồng ý.

Quốc hội cũng hiếm khi không xuất hiện hiện tượng phản đối.

Lúc này.

Một cố vấn đột nhiên đề xuất: “Tổng thống tiên sinh, chi bằng công bố hình ảnh vệ tinh chụp được ra ngoài.”

Tổng thống nghi ngờ nhìn cố vấn, ra hiệu cho anh ta tiếp tục nói.

Cố vấn liền nói: “Vụ nổ bom hạt nhân này chắc chắn sẽ khơi dậy sự bất mãn của người dân, cần có một số việc để chuyển hướng sự chú ý của họ. Một tên ác quỷ muốn hủy diệt thế giới

rất thích hợp, hãy để người dân thấy được sự đáng sợ của tên ác quỷ này, tôi tin họ sẽ hiểu ngài.”

“Dù sao, việc tên ác quỷ sống sót sau vụ nổ hạt nhân sớm muộn gì cũng sẽ lan truyền ra ngoài, chỉ bằng chúng ta chủ động truyền bá, còn có thể kiểm soát hướng dư luận.”

Nếu Trần Nghiệp ở đó, chắc chắn phải cảm ơn vị cô vấn này một phen.

Tổng thống nghe vậy, cũng cảm thấy lời cô vấn nói rất đúng, lập tức đồng ý.

Vì vậy!

Hình ảnh vụ nổ hạt nhân do vệ tinh chụp được đã nhanh chóng được lan truyền ra ngoài, các phương tiện truyền thông lớn đồng loạt đưa tin.

Cộng với video trực tiếp trước đó đã lan truyền điên cuồng trên mạng.

Trong nháy mắt, cả nước Mỹ đều biết, có một kẻ điên đáng sợ muốn hủy diệt toàn thế giới!

Vấn đề là!

Tên điên này mạnh đến mức không giống người thường, ngay cả bom hạt nhân cũng không thể làm hắn bị thương...

Thấy Trần Nghiệp một đám đánh chết Iron Man, vô số cư dân mạng chửi rủa.

Thấy Trần Nghiệp bóp nát Búa Mjolnir, một đám đánh trọng thương Thor, vô số cư dân mạng kinh ngạc.

Thấy ngay cả Vua của các vị thần xuất hiện cũng phải khúm núm trước mặt Trần Nghiệp, vô số cư dân mạng không thể tin được.

Đến khi thấy Trần Nghiệp bình an vô sự trong vụ nổ hạt nhân, tất cả cư dân mạng đều im lặng...

...

Thực ra.

Với Kim Cương Bất Hoại Thân hiện tại của Trần Nghiệp, việc chống đỡ sóng xung kích của vụ nổ hạt nhân là rất dễ dàng.

Thứ thực sự đe dọa Trần Nghiệp, vẫn là nhiệt độ cao sinh ra trong khoảnh khắc vụ nổ hạt nhân!

Đó là nhiệt độ cao gần vạn độ!

Có thể khí hóa mọi vật chất trên Trái Đất.

Trong khoảnh khắc bom hạt nhân phát nổ, cảm ứng tinh thần của Trần Nghiệp đã điên cuồng cảnh báo!

Nếu chỉ dựa vào bản thân Trần Nghiệp, tạm thời chắc chắn không thể chống đỡ được nhiệt độ cao dữ dội như vậy.

May mắn thay, Trần Nghiệp còn có Haki Vũ Trang và dị năng hệ Hỏa.

Đặc biệt là dị năng hệ Hỏa, gần như đã nâng khả năng kháng lửa của Trần Nghiệp lên mức tối đa!

Chính vì vậy, Trần Nghiệp mới dám nói những lời như vậy, để giới chức cấp cao của Mỹ, cho nổ một quả bom hạt nhân mạnh hơn.

Hắn là người có tính cách ổn định và thận trọng, không có năm chắc tuyệt đối, sẽ không mạo hiểm!

Nếu cảm ứng tinh thần cảnh báo hắn có nguy hiểm đến tính mạng, Trần Nghiệp chắc chắn sẽ sử dụng Viên đá Không gian, mở cổng dịch chuyển để chạy trốn...

...

Trường học X.

Nhìn thấy video do chính phủ công bố, tên đầu trọc có thể sống sót sau vụ nổ hạt nhân kịch liệt như vậy, tất cả các thành viên của X-Men đều kinh ngạc đến mức không nói nên lời.

Đặc biệt là Giáo sư X, không khỏi rơi nước mắt.

Vị này là thánh mẫu thực sự, ông ấy đang khóc thương cho những người đã thiệt mạng trong vụ nổ hạt nhân.

Chương 408 - Không nổ chết được ta, thì đến lượt các người

“Giáo sư...” Jean Grey an ủi: “Đây không phải lỗi của ông.”

Giáo sư X chỉ lắc đầu, không nói gì.

Thực ra, ông ấy có thể ngăn chặn thảm kịch này.

Chỉ cần ông ấy dùng năng lực tâm linh, khống chế đám quan chức cấp cao của Quốc hội và tổng thống, để họ thay đổi mệnh lệnh là được.

Đáng tiếc, Giáo sư X không chỉ là thánh mẫu, mà còn đặc biệt cố chấp.

Ông ấy đã tự đặt ra quy tắc cho mình, sẽ không dùng năng lực tâm linh để khống chế người thường. Vì vậy, ông ấy biết rõ đám chính trị gia đó sẽ sử dụng bom hạt nhân, nhưng vẫn chọn cách khoanh tay đứng nhìn.

Bây giờ lại chạy đến khóc lóc, thực sự... hơi kỳ quặc.

Thấy Giáo sư X đau lòng, Storm chủ động chuyển chủ đề: “Scott (Cyclops), nếu chúng ta tạo cơ hội cho cậu, cậu có thể giết tên đầu trọc đó không?”

Cyclops nghe vậy lắc đầu, thành thật nói: “Tia laze của tôi so với sức phá hoại của vụ nổ hạt nhân còn kém xa.”

Ý là không được.

“Nếu là như vậy, thì chỉ có...”

Storm nói đến đây, theo bản năng nhìn Jean Grey.

Mọi người cũng nhìn về phía Jean Grey.

Hiện tại chỉ có Phụng Hoàng Lực trong cơ thể Jean Grey mới có thể đối phó với tên đầu trọc đáng sợ đó.

Nhìn thấy ánh mắt của mọi người, Jean Grey nở một nụ cười bất lực: “Mọi người biết đấy, sức mạnh đó không nằm trong tầm kiểm soát của tôi. Nếu đặt hy vọng vào tôi, thì chỉ có thể đánh cược vận may thôi.”

Mọi người đều cau mày.

Việc đánh cược vận may, mọi người chắc chắn không muốn!

Xét cho cùng, nếu đánh cược thua, sẽ phải mất mạng.

Giáo sư X thở dài, sau đó nhắm mắt lại.

Mọi người lập tức biết, Giáo sư đang sử dụng năng lực của mình, liền im lặng, sợ làm phiền Giáo sư.

Một số người thông minh đã đoán được Giáo sư đang sử dụng năng lực lúc này, chuẩn bị làm gì...

...

Ở một nơi khác.

Trong căn cứ ngầm tạm thời của Brotherhood .

Magneto và các thuộc hạ của ông ta cũng đang xem video vụ nổ hạt nhân do chính phủ công bố.

Thực ra lúc đầu, Magneto đã đi lôi kéo Trần Nghiệp, kết quả Trần Nghiệp trực tiếp bảo ông ta cắt... Lúc đó, mấy thuộc hạ đều rất tức giận, cảm thấy tên đầu trọc đó thật sự không biết điều, thật sự cho rằng Brotherhood của bọn họ dễ bắt nạt?

Sau khi trở về, mấy thuộc hạ đều khuyên Magneto, cứ tiêu diệt tên kiêu ngạo đó đi, còn có thể tăng thêm danh tiếng cho Brotherhood.

Lúc này.

Nhìn thấy tên đầu trọc không hề hấn gì trong video vụ nổ hạt nhân, mấy thuộc hạ đó đều im bặt.

Một kẻ ngay cả vụ nổ hạt nhân đáng sợ như vậy cũng không thể làm bị thương, bọn họ đến đó chẳng khác nào tự sát!

Thậm chí, Mystique còn rất may mắn, lúc đó Magneto đã nhẫn nhịn, không xung đột với tên đầu trọc đó...

“Không trách hấn ta lại từ chối ta.”

Magneto lẩm bẩm.

Nếu ông ta có thực lực của tên đầu trọc đó, ông ta cũng chẳng có hứng thú Brotherhood làm gì, một mình ông ta cũng có thể hoàn thành lý tưởng rồi.

Lúc này.

Pyro bên cạnh đột nhiên biến sắc, khí chất nham hiểm trên người trở nên hiền từ.

“Eric.”

Pyro gọi Magneto, giọng điệu trở nên ôn hòa hơn rất nhiều, ánh mắt nhìn Magneto như những người bạn lâu năm không gặp.

Magneto sững sờ, lập tức nhận ra, đối thủ cũ của mình đã đến.

“Charles?” Magneto cau mày: “Tìm tôi có chuyện gì?”

Ánh mắt của Pyro khiến ông ta cảm thấy cả người khó chịu.

Đồng thời cũng âm thầm may mắn, may mà ông ta có chiếc mũ bảo hiểm có thể che chắn sự can thiệp tâm linh...

“Chúng ta chia tay, chắc cũng được ba mươi năm rồi nhỉ? Đã đến lúc sát cánh chiến đấu rồi.”

“Sát cánh chiến đấu?”

Magneto lập tức đoán được mục đích của Giáo sư X, cười nói: “Charles, nếu ông muốn tôi giúp ông đối phó với tên đầu trọc ở New York, thì không cần mở miệng, tôi sẽ không đồng ý.”

“Pyro” khuyên nhủ: “Eric, chẳng lẽ ông vẫn chưa nhìn ra sao? Tên đầu trọc đó là một con quái vật còn đáng sợ hơn cả Apocalypse, hẳn ta thực sự có sức mạnh hủy diệt thế giới. Nếu không ngăn cản hẳn ta, lý tưởng của ông cũng sẽ bị hẳn ta chà đạp dưới chân.”

Nghe thấy cái tên Apocalypse, sắc mặt Magneto hơi thay đổi.

Cả đời ông ta, chưa từng sợ bất cứ ai.

Chỉ có Apocalypse, mới khiến ông ta thực sự cảm nhận được nỗi sợ hãi.

Magneto từng là một trong Tứ kỵ sĩ của Apocalypse, cho đến sau này mới “quay đầu là bờ”.

Mặc dù Magneto thực sự không muốn thế giới bị hủy diệt.

Nhưng Giáo sư X chỉ bằng vài câu nói đã muốn thuyết phục ông, điều này cũng không thể.

Chỉ thấy Magneto cười nhạt: “Charles, ông vẫn vậy, chẳng thay đổi chút nào... Muốn ngăn cản hẳn ta, thì tự mình đi đi! Ông có Jean Grey, không cần tôi giúp, cũng có thể tiêu diệt hẳn ta.”

Pyro thở dài: “Eric, sức mạnh của Jean không thể kiểm soát, tôi cần sự giúp đỡ của ông...”

Đáng tiếc.

Cho dù Giáo sư X có thuyết phục thế nào, Magneto vẫn không chịu nhượng bộ.

Cuối cùng, Giáo sư X cũng hết cách, chỉ đành nói: “Eric, tôi biết nội tâm của ông, đây là thế giới duy nhất của chúng ta, ông sẽ không khoanh tay đứng nhìn nó bị hủy diệt, tôi sẽ đợi ông trên chiến trường...”

Nói xong câu này.

Giáo sư X rời đi.

Pyro lập tức trở lại bình thường, vẻ mặt nghi hoặc, không biết vừa rồi đã xảy ra chuyện gì.

Còn Magneto vẫn cười lạnh.

Ông ta đã không còn là chàng trai trẻ năm xưa nữa, Charles tưởng rằng vài câu nói là có thể lừa ông ta sao? Năm mơ giữa ban ngày à?

Đúng lúc này.

Mystique đột nhiên nói: “Eric, ông tốt nhất nên xem cái này...”

Magneto sững sờ, nhìn về phía tivi.

Chỉ thấy một đài truyền hình đang phát trực thăng đến New York để phát sóng trực tiếp.

Tất cả các thành viên trên trực thăng đều mặc bộ đồ bảo hộ dày cộp.

Khi trực thăng bay đến phía trên New York, vừa lúc quay được cảnh tên đầu trọc đó bắt đầu hành động.

Một giờ đã đến.

Trần Nghiệp quyết không nuốt lời, hắn ta muốn xóa sổ hoàn toàn New York khỏi bản đồ...

Giờ phút này!

Cả thế giới chấn động!!

Bởi vì, dưới ống kính trực thăng của một đài truyền hình, tên Ma Vương đầu trọc kia, lại biến hình thành một siêu cấp cự long!

Sau đó, siêu cấp cự long này bay lên trời cao, nhắm vào thành phố New York bên dưới, phun ra một ngum Long Túc.

Ầm ầm ——

Một vụ nổ lớn long trời lở đất.

Lần đầu tiên xuất hiện trong thế giới Marvel!

Cả thế giới, dường như trong nháy mắt bị nhuộm thành màu đỏ.

Ngay cả ống kính trực thăng, quay phim trên không trung, cũng không thể bao quát toàn bộ vụ nổ.

Vụ nổ hạt nhân trước đó, so với vụ nổ này, quả thực chỉ là trò trẻ con.

Nếu nói, vụ nổ hạt nhân chỉ phá hủy khu vực thành phố New York.

Vậy thì Long Túc của Trần Nghiệp, đã hoàn toàn nghiền nát toàn bộ phạm vi thành phố New York.

“Ôi! Chúa ơi!!”

Người dẫn chương trình mặc đồ bảo hộ, nhìn sự tàn phá do Long Túc gây ra, thốt lên tiếng kinh hãi lớn nhất cuộc đời.

Ngay sau đó.

Bên cạnh có người hét lên lo lắng: “Bay cao lên! Nhanh lên!!”

Trực thăng nhanh chóng bay cao lên.

Nhưng dù vậy, vẫn chậm một nhịp.

Sóng xung kích của vụ nổ, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ bầu trời thành phố New York.

Dưới sóng xung kích dữ dội, một chiếc trực thăng, giống như con thuyền cô độc giữa biển cả, ngay lập tức bị sóng biển nhấn chìm.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Màn hình TV tối đen, mất liên lạc với trực thăng.

Tất cả những người nhìn thấy cảnh tượng này, đều lộ ra vẻ mặt vô cùng kinh hãi!!

Mọi người cuối cùng đã hiểu, tên Ma Vương đầu trọc kia không nói đùa, hắn thật sự có thể hủy diệt toàn nước Mỹ trong vòng nửa tháng.

Chương 409 - Khiến cả thế giới cảm nhận nỗi sợ hãi

Trong chốc lát.

Nỗi hoảng sợ lan tràn khắp nước Mỹ, thậm chí lan ra toàn thế giới.

Không lâu sau.

Không biết vì lý do gì, giới chức trách lại công bố hình ảnh được chụp từ vệ tinh.

Chỉ thấy trên bầu trời thành phố New York, xuất hiện một đám mây hình nấm siêu lớn, che khuất cả bầu trời, gần như bao phủ toàn bộ thành phố New York.

Lớn hơn đám mây hình nấm do vụ nổ hạt nhân trước đó gấp nhiều lần.

Điều này cũng cho thấy, uy lực của một ngum Long Túc của Trần Nghiệp hiện tại, kinh khủng đến mức nào!

Sau khi đám mây hình nấm tan biến, vô số ánh mắt trên toàn cầu, đều lộ ra vẻ kinh hãi.

Bởi vì, thành phố New York, được mệnh danh là trung tâm kinh tế toàn cầu, thành phố số một thế giới, gần như đã hoàn toàn biến mất khỏi bản đồ.

Thay vào đó, là một hồ trời siêu lớn có đường kính lên tới hàng vạn mét!

Xung quanh hồ trời, cũng là một vùng bằng phẳng.

Những con phố và tòa nhà cao tầng phồn hoa trước đây, trong sóng xung kích khủng khiếp, tất cả đều bị nghiền nát!

Hình ảnh như vậy, đối với nhân loại, thực sự quá mức chấn động.

Đó là New York!

Thành phố mà vô số người ao ước nhất.

Nhìn hồ trời siêu lớn đó, rất nhiều người nhát gan, cảm thấy sợ hãi đến nghẹt thở!!

Trên mạng.

Vô số cư dân mạng đang xem trực tiếp, càng bị dọa đến run rẩy cả người...

“Ôi! Chúa ơi! Ai đó nói cho tôi biết, những gì vừa xảy ra, thực ra là giả được không?”

“Mặc dù không muốn đối mặt, nhưng thực tế là, New York đã hoàn toàn tiêu tùng.”

“Trên thế giới sao lại có quái vật đáng sợ như vậy?”

“Hai tay tôi run không ngừng, gõ chữ cũng không tiện.”

“Hình dạng vừa rồi của con quái vật đó, rất giống sinh vật trong thần thoại: Rồng!”

“Rồng? Sao nó không có cánh?”

“Là Rồng theo đúng nghĩa, không phải mấy con thần lằn to lớn mọc cánh.”

“Sinh vật trong thần thoại, tại sao lại xuất hiện? Chẳng lẽ, hẳn thật sự là ý chí Trái Đất phải đến để tiêu diệt loài người chúng ta sao?”

“Đều tại đám chính trị gia và gian thương chết tiệt kia, là bọn họ tham lam vô độ, làm cho hành tinh này rối tung lên, không liên quan gì đến chúng ta!!”

“Nói đúng lắm, bọn họ nên tự sát, không nên liên lụy đến chúng ta.”

...

Trần Nghiệp sử dụng hình dạng Thanh Long xuất hiện, hơn nữa bằng một Long Túc hủy diệt thành phố New York, đã gây ra một làn sóng chấn động mạnh mẽ.

Giờ phút này, đối với việc Ma Vương đầu trọc nói muốn hủy diệt thế giới, đã không còn ai nghi ngờ.

Điều kỳ lạ là.

Dưới nỗi sợ hãi tột độ, loài người, lại xảy ra nội chiến.

Nhiều người ở các quốc gia khác, bắt đầu chỉ trích Mỹ, nói rằng họ tham lam vô độ, bá quyền, tùy ý phát động chiến tranh, mới dẫn đến cuộc khủng hoảng diệt vong toàn cầu này.

Còn cư dân mạng Mỹ, thì cho rằng họ không gánh cái nỗi này.

Họ cũng chỉ là những người dân bình thường, chưa bao giờ được hưởng bất kỳ lợi ích tài nguyên nào, sự nóng lên toàn cầu không liên quan gì đến họ.

Trong chốc lát.

Trên mạng tranh cãi ầm ĩ!

Sau đó.

Các chuyến bay của Mỹ, kinh doanh bùng nổ, chỉ trong vòng chưa đầy mười phút, tất cả vé máy bay đều được bán hết.

Mười phút sau thì một vé cũng khó kiếm.

Những người trung lưu hoặc giàu có, thậm chí còn bắt đầu dọn nhà, chạy trốn khỏi Mỹ!

Bởi vì, tên đầu trọc đó đã nói, sẽ hủy diệt Mỹ trước.

Mặc dù theo lời của Trần Nghiệp, cuối cùng toàn cầu đều khó thoát khỏi số phận. Nhưng dù sao, trốn đến nơi khác, ít nhất cũng có thể sống thêm được một thời gian.

Đây cũng là lần đầu tiên kể từ khi Mỹ thành lập, xuất hiện cảnh tượng tầng lớp tinh hoa chạy trốn hàng loạt.

Quả là một cảnh tượng đẹp đẽ!!

...

Nửa tiếng sau.

Thành phố Los Angeles đột nhiên rơi vào hoảng loạn.

Bởi vì.

Mọi người phát hiện, trên bầu trời Los Angeles, có một người bay tới.

Thật ra, trong một thế giới có siêu anh hùng và dị nhân, thỉnh thoảng xuất hiện con người biết bay, cũng không có gì lạ, thông thường cũng sẽ không gây ra hoảng loạn.

Tuy nhiên, nếu người bay tới này, lại là một người đầu trọc, vậy thì lại khác.

Thảm họa siêu cấp xảy ra ở New York, đã lan truyền khắp thế giới!

Đối với hung thủ, ác quỷ đã hủy diệt New York, mọi người cũng đã quen thuộc.

Lúc này nhìn thấy ác quỷ đến, làm sao có thể không sợ hãi?

“Ôi trời ơi! Ôi trời ơi...”

“Chết tiệt!! Là tên ác quỷ đầu trọc đó!”

“Hắn đến Los Angeles làm gì?”

“Còn cần phải hỏi sao? Nơi này chắc chắn là mục tiêu hủy diệt thứ hai của hắn!”

“Chạy mau! Mau rời khỏi đây, chạy càng xa càng tốt!”

Theo sự xuất hiện của Trần Nghiệp.

Los Angeles nhanh chóng trở nên hỗn loạn!

Vô số người vội vã chạy về nhà, sau đó thu dọn hành lý chuẩn bị chạy trốn.

Cũng có người không mang theo bất cứ thứ gì, trực tiếp chạy ra ngoài thành phố.

Chẳng mấy chốc, giao thông của Los Angeles đã bị tê liệt, người dân đều không thể thoát ra ngoài.

Trong số nhiều thành phố của Mỹ, Los Angeles được coi là thành phố phồn hoa thứ hai, sáu công ty lớn nổi tiếng “Hollywood”, đều tập trung ở đây.

Nếu nói, New York là trung tâm kinh tế toàn cầu, vậy thì Los Angeles, chính là trung tâm văn hóa giải trí.

Ở Los Angeles, cũng tập trung một lượng lớn dân cư.

Một lượng lớn người muốn theo đuổi giấc mơ, muốn trở thành ngôi sao điện ảnh, đều tụ tập ở đây.

Dân số đông, đồng nghĩa với việc giao thông vốn đã rất căng thẳng.

Đột nhiên một lượng lớn người chọn chạy trốn, trên đường không bị tắc nghẽn mới lạ.

Thậm chí còn có rất nhiều người da đen chọn nhân lúc hỗn loạn để làm càn, khởi động thiên phú chủng tộc “Mua sắm không đồng”, càng khiến đường phố trở nên hỗn loạn hơn.

Đừng nói là cảnh sát.

Ngay cả thần tiên đến cũng không thể khôi phục giao thông bình thường!

Trừ khi tên đầu trọc trên không trung kia chọn rời đi.

Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không dễ dàng rời đi.

Tuy nhiên.

Trần Nghiệp cũng không làm gì cả, hắn cứ lơ lửng trên không trung, lặng lẽ nhìn cảnh hỗn loạn bên dưới.

Lúc này, trong đầu Trần Nghiệp, đang nghĩ đến nhiệm vụ của mình.

Hắn cảm thấy, lượng điểm Sợ hãi mà mình thu thập được bây giờ, e rằng đã đạt đến con số khổng lồ.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, cho dù bây giờ dừng lại, hắn cũng có thể nhận được phần thưởng đầy đủ, thậm chí còn nhận được phần thưởng bổ sung.

Tuy nhiên, chuyện này cũng không chắc chắn.

Lỡ như có người tiến vào vũ trụ Marvel gần như không có đại lão lợi hại nào, gây ra sự hoảng loạn còn lớn hơn hắn thì sao?

Chuyện này, mặc dù xác suất xảy ra rất nhỏ, nhưng Trần Nghiệp cũng không muốn đánh cược!

Dù sao hiện tại thời gian vẫn còn rất nhiều, rảnh rỗi cũng là rảnh rỗi, hắn đương nhiên sẽ tiếp tục kế hoạch!

...

Cùng lúc đó.

Tất cả các dị nhân và siêu anh hùng của Mỹ, đều đã hành động.

Thực sự là sau khi Trần Nghiệp biến thành rồng, bằng một Long Túc, đã hủy diệt toàn bộ New York, khiến những người này sợ hãi.

Sức phá hoại mà Trần Nghiệp thể hiện, còn đáng sợ hơn cả Apocalypse hàng chục năm trước!!

Hơn nữa, mục đích cuối cùng của bất kỳ phản diện nào trước đây, đều là vì muốn khống chế nơi này, trở thành vua của nơi này.

Đối với loại phản diện này, nếu thực sự không đánh lại, mọi người thực sự có thể miễn cưỡng chấp nhận.

Nhưng Trần Nghiệp thì khác.

Trong mắt mọi người, tên đầu trọc này, chính là một kẻ triệt đề điên rồ, đáng sợ!

Một kẻ điên muốn hủy diệt thế giới!!

Vì vậy, mọi người quyết định liên minh, giết chết hoặc đuổi đi kẻ điên này.

Nếu không, cứ để mặc kẻ điên này tiếp tục, thật sự có thể hủy diệt Trái Đất.

Dưới tổ chim bị lật, sẽ không có quả trứng nào còn nguyên vẹn?

Đến lúc đó, tất cả mọi người đều sẽ tiêu tòng.

Chương 410 - Khiến cả thế giới cảm nhận nỗi sợ hãi (2)

Giờ phút này.

Trên một chiếc tàu sân bay vũ trụ khổng lồ, tập trung một lượng lớn cường giả.

Tất cả thành viên của X-Men đều đã đến, còn có các lãnh đạo chủ chốt của Brotherhood của Magneto...

Lý do đến tàu sân bay vũ trụ của S.H.I.E.L.D., là vì Giám đốc Nick Fury, đã triệu tập với danh nghĩa vận mệnh Trái Đất!

Captain America, Black Widow, Hawkeye, v.v., đương nhiên cũng có mặt.

Mặc dù trong số những người có mặt, có không ít người là kẻ thù không đội trời chung.

Tuy nhiên, lúc này vì để đánh bại tên Ma Vương đầu trọc kia, mọi người đều sẵn sàng gác lại hiềm khích, quyết định liên thủ.

“Eric, rất vui được gặp ông ở đây.”

Nhìn thấy Magneto đến, Giáo sư X, người đến trước, mỉm cười nói: “Tôi biết, ông sẽ đến.”

Magneto thì mặt lạnh tanh, vẻ mặt không muốn nói chuyện.

“Chỉ có nhiều đây người thôi sao?”

Wolverine Logan ngậm một điều xì gà, lên tiếng nói.

Black Widow, người đến đón, hỏi: “Nhiều người như vậy vẫn chưa đủ sao?”

Wolverine lắc đầu: “Đánh Apocalypse thì chắc chắn là đủ, nhưng, đối thủ là tên đầu trọc đó... không đủ!”

Ánh mắt của Magneto thì nhìn về phía Giáo sư X, chính xác mà nói, là nhìn về phía Jean Grey, người đang đẩy xe lăn giúp Giáo sư X.

“Jean, cô vẫn không thể không chế sức mạnh trong cơ thể sao?”

Jean Grey bắt lực lắc đầu: “Không thể!”

Mọi người không khỏi thở dài.

Đừng nhìn thấy lần này vì để đối phó với Ma Vương đầu trọc, mọi người đều chọn đồng tâm hiệp lực, đội hình chưa từng có.

Thực ra, tất cả mọi người có mặt đều biết, hy vọng thực sự, vẫn nằm trên người Jean Grey.

Black Widow không khỏi hỏi Fury: “Giám đốc, ông chắc hẳn còn kế hoạch dự phòng đúng không?”

Cô hiểu Fury, biết đối phương sẽ không đánh trận nào mà không nắm chắc.

Fury lạnh lùng nói: “Mọi người hãy đợi thêm chút nữa, chúng ta còn một người đồng đội chưa đến.”

“Ai?”

Mọi người đều tò mò.

Fury không nói rõ, chỉ nói: “Đến rồi các cậu sẽ biết.”

Nghe vậy, mặc dù mọi người tò mò, cũng không tiếp tục hỏi nữa, kiên nhẫn chờ đợi.

Khoảng nửa tiếng sau.

Trên bầu trời.

Đột nhiên xuất hiện một bóng người lấp lánh ánh sáng.

Nhìn dáng vẻ, dường như là đến từ ngoài vũ trụ...

Lúc đầu.

Mọi người còn tưởng là người Asgard đến.

Đến khi lại gần mới phát hiện, người đến là một cô gái tóc ngắn.

“Keng!”

Captain Marvel nhảy xuống, vũng vàng đáp xuống tàu sân bay vũ trụ, giống như một khối sắt rơi xuống.

Nhiều người nhìn thấy Captain Marvel, vừa kinh ngạc, vừa có chút tò mò.

Dù sao thì đa số những người có mặt, đều không biết đến sự tồn tại của Captain Marvel.

“Carol, chào mừng trở về Trái Đất!”

Fury lên tiếng, chào hỏi Captain Marvel.

Captain Marvel cũng gật đầu nói: “Lâu rồi không gặp, Fury.”

“Để tôi giới thiệu với mọi người!”

Fury quay người lại, giới thiệu: “Đây là Carol Danvers, biệt danh Captain Marvel, cũng giống như các cậu, cũng là một người bảo vệ.”

Câu này có chút ý tăng bốc.

Dù sao, X-Men thì không nói làm gì, Brotherhood tuyệt đối không phải là người bảo vệ.

Fury lại nói: “Tuy nhiên, các cậu bảo vệ Trái Đất, còn Carol bảo vệ cả dải Ngân hà!”

Mọi người nghe vậy, vô cùng kinh ngạc.

Bảo vệ cả dải Ngân hà?

Nếu không phải nói khoác, thì người phụ nữ tóc ngắn trước mắt này, thực sự rất bá đạo!

Sau đó.

Nick Fury lại giới thiệu mọi người cho Captain Marvel.

Những người khác thì không sao, khi giới thiệu đến Giáo sư X, Magneto, và Wolverine, Captain Marvel không khỏi nhìn thêm vài lần.

Cô rời khỏi Trái Đất, khi đó đã nghe nói đến tên tuổi của những dị nhân này rồi.

Sau khi giới thiệu xong.

Captain Marvel liền hỏi: “Fury, kẻ địch là ai?”

Fury nghiêm mặt nói: “Một kẻ điên có sức mạnh hủy diệt thế giới, và hắn đang làm như vậy.”

Maria Hill, trợ lý bên cạnh, trực tiếp lấy máy tính bảng ra, đưa cho Captain Marvel.

Captain Marvel nhận lấy, thấy bên trên là video, liền bấm play.

Một lát sau.

Sắc mặt của Captain Marvel, trở nên ngưng trọng.

Fury không khỏi hỏi: “Carol, có nắm chắc không?”

“Không!”

Captain Marvel lắc đầu: “Quái vật như vậy, đã vượt quá sức tưởng tượng của tôi, tôi chưa bao giờ gặp qua quái vật như vậy!”

Câu này vừa nói ra, sắc mặt Fury hơi thay đổi.

Những người khác thì lộ vẻ thất vọng.

Nhưng ngay sau đó, Captain Marvel lại nói: “Tuy nhiên, tôi có thể thử, ném hẳn ra ngoài vũ trụ.”

Fury lập tức phản chấn: “Vậy thì làm phiền cô rồi!”

Sau đó.

Mọi người tụ tập lại, thảo luận chiến thuật.

Chỉ là, mỗi người đều có suy tính riêng của mình, làm sao có thể đồng ý với chiến thuật của người khác?

Cuối cùng vẫn quyết định, mọi người cùng xông lên!

Thảo luận xong, mọi người liền xuất phát về Los Angeles ...

...

Los Angeles.

Những người dân bị kẹt xe trên đường đang chửi bới không ngừng.

Đột nhiên, mọi người phát hiện, dường như có một bóng đen khổng lồ, bay tới từ phía chân trời.

Khi người dân ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy một chiếc tàu sân bay vũ trụ đáng kinh ngạc, đã đến trên bầu trời Los Angeles.

Ngay sau đó.

Từ tàu sân bay vũ trụ, bay xuống rất nhiều người mặc trang phục kỳ lạ.

Không ít người tinh mắt, nhìn thấy trong số những người đó, có không ít người là những cường giả nổi tiếng, liên reo hò.

“Là Storm, còn có các thành viên khác của X-Men!”

“Tuyệt vời! Vị cứu tinh của chúng ta đã đến!”

“Những dị nhân này, liệu họ có thể đối phó với tên Ma Vương đầu trọc kia không?”

“Nhất định có thể! Họ là hy vọng duy nhất, Chúa sẽ phù hộ cho họ.”

“Tôi thấy Magneto và các thành viên khác của Brotherhood, họ đều là tội phạm bị truy nã!”

“Đồ ngốc! Bất kể trước đây họ đã làm gì, chỉ cần lúc này họ đứng về phía đối lập với tên Ma Vương đầu trọc, thì họ chính là anh hùng cứu thế giới!”

...

Vô số người dân reo hò.

Sau đó.

Tất cả cảnh sát của Los Angeles, dường như đã nhận được thông báo trước, kịp thời xuất hiện trên đường phố, sơ tán người dân.

Tiếp theo ở đây, sẽ xảy ra một trận đại chiến, một trận đại chiến chưa từng có, liên quan đến sự sống còn của Trái Đất!

Trên không trung.

Trần Nghiệp đương nhiên cũng chú ý đến những người đến.

Cho dù là Magneto hay Giáo sư X, hẳn đều có thể không đề vào mắt, nhưng đối với “Jean Grey” của X-Men, Trần Nghiệp vẫn rất cảnh giác.

Apocalypse năm đó, gần như là Thần của dị nhân, cũng đã chết dưới Phượng Hoàng chi lực.

Trần Nghiệp không rõ, cơ thể hiện tại của mình, có thể chống đỡ được Phượng Hoàng chi lực hay không, cũng không muốn thử.

Dù sao thử thất bại, sẽ phải trả giá bằng mạng sống!

Tóm lại, từ biểu hiện trong phim, Phượng Hoàng chỉ lực rất khủng khiếp.

Ngoài ra.

Nhìn thấy Captain Marvel trong đám đông, Trần Nghiệp cũng có chút ngạc nhiên.

Hắn biết cốt truyện, đương nhiên biết, trong tay Nick Fury, có thiết bị liên lạc để gọi Captain Marvel.

Chỉ là không ngờ, vì để đối phó với hắn, Fury lại gọi cả Captain Marvel về.

Mà ngay khi Trần Nghiệp đang quan sát mọi người.

Mọi người cũng đang tiến lại gần hắn.

Trong số những người này, những người không biết bay thực ra rất nhiều.

Tuy nhiên, có Magneto ở đó, đương nhiên có thể dễ dàng kéo họ bay.

Chỉ cần tạo cho mỗi người một miếng sắt dưới chân là được.

Ở vòng ngoài cùng, rất nhiều trực thăng của các đài truyền hình bay đến, đang ghi máy quay phim.

“Quý vị khán giả, mọi người đã thấy chưa? Tất cả những cường giả mà chúng ta biết đều đã đến, đây sẽ là một trận đại chiến chưa từng có!”

“... Giờ phút này, tất cả dị nhân dám đến đây, đều là anh hùng!”

“Tôi là phóng viên Jamie Foxx của đài XX, mọi người cứ gọi tôi là Jamie...”

Những phóng viên đó, ai nấy đều như cá mập ngửi thấy mùi máu, hào hứng tường thuật lại cảnh tượng hiếm thấy này.

Chương 411 - Tàn sát! Phượng Hoàng chỉ lực xuất hiện

Một lát sau.

Tất cả các siêu anh hùng, cũng như các phản diện, đã bao vây Trần Nghiệp.

Captain America nhìn chằm chằm vào Trần Nghiệp, lên tiếng trước: “Tên ác quỷ, ta không quan tâm ngươi là ai, cũng không muốn biết ngươi từ đâu đến, tóm lại, Trái Đất không chào đón ngươi!”

Có thể nghe ra được, trong giọng nói của Captain America, tràn đầy lửa giận.

Bởi vì hai người đồng đội của hắn ta, Iron Man và Hulk, đều đã chết trong tay Trần Nghiệp.

Đáng tiếc.

Đối với loại tôm tép nhãi nhép như Captain America, Trần Nghiệp thực sự không có hứng thú nói nhảm với hắn ta.

Hắn liếc mắt nhìn xung quanh, sau đó lên tiếng: “Các ngươi muốn ngăn cản ta? Đã cân nhắc hậu quả chưa?”

“Bất kể hậu quả gì, chúng tôi cũng sẽ không để anh tiếp tục phá hoại!” Cyclops Scott nói.

“Lần này chúng tôi tập hợp nhiều nhân vật hùng mạnh như vậy, anh nghĩ anh còn có thể làm gì tùy thích sao?” Black Widow.

Đối với loại lời nói nhảm vô bổ này, Trần Nghiệp lười đáp lại.

Lúc này.

Giáo sư X, người đang ngồi xe lăn, lên tiếng hỏi Trần Nghiệp: “Chàng trai, tôi có thể cảm nhận được, nội tâm của anh không hề tà ác, có thể cho ta biết, lý do anh làm vậy không?”

Trần Nghiệp mặt không cảm xúc.

Hắn thực sự không thích vị thánh mẫu trước mặt này, vì vậy, cũng không để ý.

Sau đó, Trần Nghiệp nhìn về phía mọi người, thản nhiên nói: “Cho các ngươi ba giây, lập tức biến mất khỏi tầm mắt của ta!”

“Một!”

Không ít người hừ lạnh một tiếng, chuẩn bị chiến đấu.

“Hai!”

Khi Trần Nghiệp đếm đến “hai”, có người bên kia đã hành động.

Là Captain Marvel.

Chỉ thấy cô ta hóa thành một tia sáng, trực tiếp lao về phía Trần Nghiệp.

Thật không ngờ, lại không đợi Trần Nghiệp đếm xong, đã ra tay trước.

“Suu!”

Tiếng xé gió vang lên.

Trong nháy mắt, Captain Marvel đã đến trước mặt Trần Nghiệp, đâm một quyền vào mặt Trần Nghiệp.

Mặc dù tốc độ của Captain Marvel cực nhanh.

Nhưng đối với Trần Nghiệp mà nói, tốc độ như vậy vẫn còn kém một chút, việc Captain Marvel ra tay cũng không có bất kỳ kỹ thuật nào.

Trần Nghiệp không hề có ý định né tránh, nhanh chóng ra tay, sau đó đến trước, một tay tóm lấy cánh tay của Captain Marvel.

Ngay lập tức!

Captain Marvel bị giữ lại giữa không trung, không thể tiến thêm dù chỉ một chút, ngay cả nắm đấm của cô ta, cũng cách mặt Trần Nghiệp không đến mười cm...

Captain Marvel vô cùng kinh ngạc.

Cô ta không ngờ, cú đấm toàn lực của mình, tên đầu trọc trước mắt này lại dễ dàng cản lại như vậy.

Trong lòng Trần Nghiệp thực ra cũng có chút kinh ngạc.

Thông qua việc tóm lấy này, hẳn đã nắm rõ thực lực của người phụ nữ trước mắt.

Captain Marvel trong Marvel, có một khoảng thời gian, được coi là tồn tại như BUG. Sức mạnh của cô ta, có thể dễ dàng di

chuyển hành tinh. Tốc độ của cô ta, đạt đến tốc độ ánh sáng. Khả năng phòng thủ của cô ta, có thể sống sót trong vụ nổ của một ngôi sao...

Còn Captain Marvel trong phim, đương nhiên đã bị suy yếu vô số lần.

Tuy nhiên vẫn rất mạnh!

Vừa rồi Trần Nghiệp tóm lấy Captain Marvel, trông có vẻ dễ dàng, thực ra đã dùng đến bảy phần sức lực.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trần Nghiệp đâm một quyền vào bụng Captain Marvel.

“Bá!”

Không gian nứt toác.

Một làn sóng xung kích, bùng phát từ trên người Captain Marvel, lan ra bốn phương tám hướng.

Còn Captain Marvel trúng một quyền này, sắc mặt ngay lập tức lộ vẻ đau đớn, cả người càng bị đánh bay ra ngoài.

“Suu!”

Tiếng xé gió vang lên.

Captain Marvel ngay lập tức bay ra xa, bay khỏi bầu trời, cho đến khi không còn nhìn thấy...

Nhìn thấy tên đầu trọc kia một đám đã đánh bay Captain Marvel, Nick Fury đứng trên tàu sân bay vũ trụ, suýt nữa thì sợ chết khiếp.

Ông ta biết rõ Carol (Captain Marvel) lợi hại đến mức nào.

Hàng chục năm trước.

Kẻ buộc tội “Ronan” của đế chế Kree trước đây, đã dẫn đầu một hạm đội vũ trụ, xâm lược Trái Đất.

Chính là một mình Captain Marvel, bằng sức mạnh của mình, không chỉ cản được cuộc tấn công của hạm đội Ronan, mà còn phá hủy một nửa số tàu vũ trụ trong hạm đội, khiến Ronan sợ hãi dẫn theo số người còn lại bỏ chạy thực mạng, từ đó không dám đến Trái Đất nữa.

Cường giả như vậy.

Lại bị tên đầu trọc kia đánh bay?

Nick Fury có cảm giác đại sự không ổn, đột nhiên không còn lạc quan về trận chiến này nữa.

...

Trần Nghiệp lại một lần nữa bị khả năng phòng thủ của Captain Marvel làm kinh ngạc.

Cú đấm vừa rồi, hắn đã dùng đến bảy phần sức lực, vậy mà chỉ đánh bay Captain Marvel? Thậm chí không để lại chút thương tích nào?

Thật ghê gớm!

Quả không hổ là Đại Mụ Marvel.

Không kịp suy nghĩ nhiều, một đợt tấn công mới đã xuất hiện.

“Chiu!”

Một tia laser đỏ rực, trong nháy mắt ập đến, đánh trúng Trần Nghiệp.

Đến từ tia laser của Cyclops.

Đòn tấn công này thuộc loại tấn công với tốc độ ánh sáng, chỉ cần bị nhắm vào, kẻ địch không né tránh trước, thì không thể nào né được.

Trần Nghiệp dù có nhanh đến đâu, cũng không thể nhanh hơn tốc độ ánh sáng.

Hắn vừa rồi lại đang tấn công Captain Marvel, cho nên bị đánh trúng cũng là bình thường.

Đáng tiếc là!

Tia laser có sức phá hủy kinh khủng, đánh vào người Trần Nghiệp, chỉ làm rách quần áo của Trần Nghiệp mà thôi.

Cho dù là lực cắt của tia laser, hay nhiệt độ cao, đều không thể gây sát thương cho Trần Nghiệp.

Cùng lắm chỉ làm Trần Nghiệp hơi đau.

Cùng lúc đó.

Một bóng người cường tráng, cũng đột nhiên lao về phía Trần Nghiệp.

Là Wolverine Logan!

Tên này ỷ vào “thân thể bất tử” của mình, gan to bằng trời, phong cách chiến đấu cực kỳ liều lĩnh!

Bất kể là kẻ địch nào, hấn đều lao vào cận chiến trước đã.

Bay cùng với Wolverine Logan, còn có hai cây giáo, đây đương nhiên là do Magneto làm.

Xem ra, những người này vì để đối phó với Trần Nghiệp, đã không còn quan tâm đến đạo nghĩa nữa rồi.

Phải nói là.

Hành động của những người này, đã chọc giận Trần Nghiệp.

Vì họ không nói võ đức, muốn giết chết Trần Nghiệp, vậy thì Trần Nghiệp cũng không cần phải nương tay nữa.

“Bá!”

Không gian bị xé toạc.

Là Trần Nghiệp đâm ra một quyền.

Cú đâm này, hấn đã dùng năm phần sức lực!

Mặc dù vậy, quyền phong mãnh liệt, vẫn càn quét toàn trường.

Người đầu tiên hứng chịu, chính là Wolverine!

Trong nháy mắt, quần áo, da, thịt... trên người Wolverine, tất cả đều biến mất, cuối cùng chỉ còn lại một bộ xương, bị đánh bay ra ngoài.

Thảm không tả nổi!!

Lý do vẫn còn bộ xương, là vì xương của Wolverine, đã biến thành hợp kim Adamantium từ lâu!

Đây là một trong những kim loại cứng nhất trong thế giới Marvel.

Một khi đã thành hình, sẽ không bao giờ thay đổi được nữa.

Nắm đấm với năm phần sức mạnh của Trần Nghiệp, cũng không thể phá vỡ hợp kim Adamantium.

Còn về việc khả năng tự phục hồi của Wolverine có thể hồi sinh hay không, thì không ai rõ...

Người xui xẻo thứ hai, chính là Magneto!

Vị trí hấn đứng, vừa vịn ở phía sau Wolverine.

Mặc dù Magneto đã kịp thời điều động một lượng lớn thép chắn trước người mình, vẫn không thể triệt tiêu sức phá hủy do cú đâm này của Trần Nghiệp mang lại.

Quyền phong mạnh mẽ đó, như một chiếc máy xay thịt, nuốt chửng tất cả!

Vào thời khắc máu chót.

Vẫn là Juggernaut bên cạnh Magneto, đã kéo Magneto ra sau lưng mình.

Juggernaut không phải là đang thể hiện lòng trung thành bảo vệ chủ nhân.

Hắn chỉ đơn giản là cảm thấy, cơ thể mình rất cường tráng, có thể chống đỡ được quyền phong của Trần Nghiệp mà thôi.

Chỉ là.

Khi quyền phong của Trần Nghiệp ập đến, Juggernaut mới biết, mình đã sai lầm nghiêm trọng.

“Bùm!”

Juggernaut nổ tung giữa không trung.

Mưa máu và thịt vụn khắp trời, rơi xuống người mọi người xung quanh.

Mặc dù Juggernaut chết rất thảm.

Tuy nhiên, cơ thể của hắn cũng đã phát huy tác dụng, cuối cùng cũng triệt tiêu được quyền phong của Trần Nghiệp.

Khi quyền phong còn lại rơi xuống người Magneto, chỉ thôi bay mũ bảo hiểm của Magneto, thôi tung quần áo trên người Magneto.

Chương 412 - Tàn sát! Phượng Hoàng chi lực xuất hiện (2)

Hiện trường đột nhiên yên tĩnh lại.

Chắc hẳn không ai ngờ tới.

Tên đầu trọc đó.

Chỉ một cú quyền.

Đã gây ra sát thương khủng khiếp như vậy!

Juggernaut là tồn tại mà ngay cả tên lửa cũng không thể phá hủy, da dày thịt béo, lực lớn vô cùng, chính là để miêu tả hắn.

Không ngờ, lần này lại chết thảm như vậy!!

Cả người Magneto đã bị máu của Juggernaut nhuộm đỏ.

Dù sao ông ta vừa rồi ở phía sau Juggernaut.

Sau khi Juggernaut bị đánh nổ, do quán tính, phần lớn thịt và máu, đều rơi xuống người Magneto.

Mùi máu tanh nồng nặc, xộc thẳng vào mũi Magneto.

So với ghê tởm.

Lúc này, trong lòng Magneto đã hoàn toàn bị lửa giận lấp đầy.

Khoảnh khắc tiếp theo!

Magneto đẩy sát khí, hai tay từ từ nâng lên.

Ngay lập tức!

Tất cả kim loại của cả Los Angeles, đều rung lên...

...

Trần Nghiệp đánh ra một quyền, không hề dừng lại, lại đâm thêm một quyền về phía Cyclops.

Tia laser của tên này, đánh vào người hắn vẫn khá đau, đương nhiên phải xử lý trước!

“Bá!”

Lại là một quyền với năm phần sức lực.

Cyclops không có bộ xương Adamantium như Wolverine, ngay lập tức biến mất không thấy tăm hơi.

Cùng với Storm và Beast bên cạnh hắn, cũng không kịp né tránh, cùng nhau biến mất!

“Scott!!”

Jean Grey kinh hãi hét lên, nước mắt lập tức tuôn rơi.

Hai người đang yêu nhau!

Tuy nhiên, Jean Grey biết, bây giờ không phải lúc nổi giận, cô ta lập tức dùng niệm lực, mang theo những người khác, tránh xa tên Ma Vương đầu trọc kia!

Đúng vậy.

Jean Grey còn có niệm lực.

Cho dù không thể sử dụng Phượng Hoàng chi lực trong cơ thể, Jean Grey vẫn là một dị nhân rất mạnh mẽ.

“Ôi trời ơi...”

Giáo sư X kinh hô một tiếng, cũng rơi nước mắt.

Chỉ trong nháy mắt, bạn bè, học trò của ông ta, đã chết mất mấy người.

Trong nháy mắt, Giáo sư X như bị sét đánh, ngay lập tức già đi mười tuổi.

“Tất cả tản ra! Nhanh chóng tản ra!!”

Captain America nghiêm khắc hét lớn.

Ngay cả kẻ ngốc cũng có thể nhìn ra, tên đầu trọc trước mắt này quá mạnh, không có cường giả ngang sức ngang tài, đến bao nhiêu người cũng chỉ là chịu chết.

Nhưng ngay lúc này.

Một làn sương băng.

Đột nhiên lao về phía Trần Nghiệp.

Là Iceman trong X-Men.

Chắc hẳn là nhìn thấy cái chết của đồng đội, cơn giận dữ đã khiến tên này mất trí, liền lĩnh phát động tấn công về phía Ma Vương đầu trọc.

“Drake, dừng...”

Có người kinh hô.

Đáng tiếc đã quá muộn.

Trần Nghiệp không thể nào chịu đòn mà không đánh trả.

Ngọn lửa kịch liệt bốc lên từ người Trần Nghiệp, sau đó lao về phía Iceman.

Chỉ trong nháy mắt.

Làn sương băng do Iceman tạo ra đã bị đánh tan, sau đó bị ngọn lửa lan tới bao vây.

“A!”

Iceman phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Chẳng mấy chốc.

Tiếng kêu thảm thiết của hắn đột ngột dừng lại.

Là Trần Nghiệp bay tới, bóp nát đầu hắn...

Cho đến lúc này.

Mọi người mới biết, tên Ma Vương đầu trọc này, lại còn nắm giữ cả năng lực hỏa diễm đáng sợ!

...

Khi Jean Grey mang theo mọi người đáp xuống đất.

Không khỏi lại đau buồn rơi lệ!

Bởi vì, đội hình gần hai mươi người trước đó, lúc này lại không đến mười người.

Còn những người sống sót, ví dụ như Mystique, Black Widow, Hawkeye, v.v., ai nấy đều bị dọa đến mặt mày tái mét, ngay người không nói nên lời.

Bình thường họ sử dụng năng lực của mình, đối kháng với những người bình thường, như vào chỗ không người.

Giờ phút này, họ cuối cùng cũng hiểu được, thế nào là tàn sát đơn phương!

Sau đó.

Mọi người dường như cảm nhận được điều gì đó, đồng loạt nhìn về phía Jean Grey.

Chỉ thấy hai mắt của Jean, đột nhiên biến thành màu đen, dường như không còn tròng trắng, tóc cũng tự động bay lên.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Một luồng khí thể khủng khiếp, bốc lên từ người Jean!

Giáo sư X nhìn thấy cảnh này, vội vàng gọi một tiếng: “Jean!”

Jean nhìn Giáo sư X một cái, không nói gì, ánh mắt nhìn về phía Trần Nghiệp trên không trung.

Lúc này, sức mạnh khủng khiếp trong cơ thể cô ta, đã thức tỉnh!

Ngay lúc này.

Mặt đất đột nhiên bắt đầu rung chuyển.

Trên đường phố, một lượng lớn ô tô, biển quảng cáo, cũng như thép trong các ngôi nhà, đều bay lên.

Là Magneto, cũng đã sử dụng thực lực thực sự của mình.

“Mẹ kiếp!”

Nick Fury bỗng hét lớn: “Magneto! Ngươi muốn làm gì?”

Lúc này, chiếc hàng không mẫu hạm dưới chân ông ta đang bay về phía tên trọc đầu ma vương một cách không kiểm soát.

Tất cả các còi báo động trên tàu đều nhấp nháy đèn đỏ và phát ra tiếng báo động chói tai.

Trong tai nghe, giọng nói kinh hoàng của Phó chỉ huy Hill vang lên: “Chỉ huy, con tàu đã hoàn toàn mất kiểm soát...”

Fury liếc nhìn Magneto.

Thấy Magneto đã đỏ mắt, ông biết lúc này dù hắn nói gì thì Magneto cũng sẽ không nghe.

Fury lập tức ra lệnh: “Tất cả mọi người, lập tức rời tàu!!”

Vừa dứt lời.

Fury đi trước một bước, sải bước đến mép hàng không mẫu hạm, rồi nhảy xuống.

Ông không có dù, nhưng chiếc áo khoác da của ông có thể dùng làm dù!

Những người khác trên hàng không mẫu hạm, sau khi nhận được lệnh, lần lượt cầm lấy chiếc dù bên cạnh mặc vào, rồi

nhảy xuống.

Một hàng không mẫu hạm bay trên trời như thế này, tất nhiên đã chuẩn bị sẵn các phương án dự phòng, dù đã được chuẩn bị từ trước, nhiều người thậm chí còn mặc nó khi làm việc.

Sau khi mọi người trên hàng không mẫu hạm nhảy dù thành công, hàng không mẫu hạm cũng bị Magneto điều khiển, đâm thẳng vào Trần Nghiệp.

Chiếc hàng không mẫu hạm này tuy nhỏ hơn tàu sân bay thông thường một chút, nhưng ít nhất cũng phải nặng vài nghìn tấn!

Một vật khổng lồ như vậy đâm tới trong nháy mắt, thật sự là che khuất cả bầu trời, áp lực cực lớn!

Giống như một ngọn núi đang bị ném tới.

Đối mặt với đòn tấn công như vậy, người khác sợ là sẽ bị dọa chết!

Còn Trần Nghiệp, chỉ dùng một nắm đấm!!

“Ầm!”

Chiếc hàng không mẫu hạm khổng lồ bị đánh nát vụn!

Thân ảnh Trần Nghiệp xuyên qua đồng đồ nát, trong nháy mắt đã đến trước mặt Magneto.

Magneto vốn còn chuẩn bị nhiều chiêu thức khác, nhưng căn bản không kịp sử dụng, liền hoảng sợ biến sắc.

Nhưng ngay khi Trần Nghiệp chuẩn bị ra tay.

Cảnh báo tinh thần đột nhiên vang lên điên cuồng, hơn nữa là mức độ cảnh báo dữ dội chưa từng có!

Nguy hiểm!!

Nguy hiểm đương nhiên không đến từ Magneto.

Trần Nghiệp quay đầu lại, liền thấy Jean Grey đang lao về phía hắn.

Lúc này, Jean Grey không có đồng tử, hai mắt đen kịt, toàn thân tỏa ra ánh sáng đỏ tươi, giống như ác quỷ!

Ngay lập tức! Trần Nghiệp không nói hai lời, tung một quyền mạnh mẽ về phía Jean Grey.

Một quyền nghiêm túc!

“Bùm—”

Không gian bị xé toạc.

Quyền phong khủng khiếp, hình thành một thực thể, giống như sóng thần, cuộn cuộn ập về phía Jean Grey.

Nơi quyền phong đi qua, không khí hoàn toàn bị hút cạn, tất cả đều biến thành vùng chân không!

Magneto nhìn đến mức tim ngừng đập.

Ông mới biết, tên trọc đầu trước mắt này thật đáng sợ!

Đôi mắt với quyền phong khủng khiếp như vậy, Jean Grey lập tức giơ hai tay lên, giải phóng một lượng lớn vật chất đỏ tươi.

Khi quyền phong của Trần Nghiệp chạm vào vật chất đỏ tươi, hai bên lại nhanh chóng triệt tiêu lẫn nhau.

Chỉ trong một hơi thở, quyền phong của Trần Nghiệp đã bị vật chất đỏ tươi triệt tiêu hoàn toàn.

Nếu không phải vùng chân không vẫn còn tồn tại, người ta còn tưởng rằng cú đấm này chưa từng xuất hiện.

Jean Grey tiếp tục lao về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp lại nở nụ cười.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Đằng sau hắn, đột nhiên xuất hiện một hố giun không gian.

Là do Trần Nghiệp dùng Viên đá Không gian mở ra.

Sau đó, Trần Nghiệp trực tiếp lù vào hố giun, biến mất không thấy tăm hơi.

Hành động như vậy khiến mọi người đều sửng sốt.

Chuyện gì vậy?

Tên trọc đầu ma vương bỏ chạy?

Chương 413 - Không Ai Cản Nổi! Pháp Sư Tối Thượng Đến

Tuy nhiên.

Hố giun không gian đó vẫn chưa biến mất, vẫn lơ lửng giữa không trung.

Jean Grey thấy vậy, liền đuổi theo.

Nếu là người bình thường, nhìn thấy hố giun không gian, chắc chắn sẽ cẩn thận, không dám tùy tiện tiến vào.

Jean Grey lúc này đã không bình thường nữa rồi.

Bây giờ trong đầu cô chỉ có báo thù, lý trí còn sót lại không nhiều.

“Jean! Đừng qua đó!”

Magneto vội vàng muốn ngăn cản.

Ông cảm thấy hố giun không gian này rất có thể là cái bẫy do tên trọc đầu kia tạo ra.

Tuy nhiên, Jean Grey chỉ liếc nhìn ông ta một cái, đã khiến Magneto dừng bước.

Ánh mắt đó, là sự thờ ơ tột độ, không có chút tình cảm nào của con người.

Magneto biết, nếu mình tiến lên ngăn cản, tuyệt đối sẽ bị Jean Grey giết chết ngay lập tức.

“Jean!!”

Giáo sư X dưới mặt đất hét lớn một tiếng, vội vàng sử dụng năng lực của mình, muốn ảnh hưởng đến Jean Grey, ngăn cô ta tiến vào hố giun không gian.

Đáng tiếc, Jean Grey đã kích hoạt Phượng Hoàng chi lực, căn bản không thể khống chế được.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Mọi người đều trơ mắt nhìn Jean Grey chui vào hố giun không gian.

Và ngay sau khi Jean Grey tiến vào, hố giun không gian liền nhanh chóng đóng lại.

...

Ở sâu trong vũ trụ!

Một thiên hà chưa được biết đến.

Trên một hành tinh hoang vu, nhìn đâu cũng thấy trống rỗng, chỉ có gió mạnh và đá tảng, môi trường rất giống sao Hỏa.

Nhìn thấy Jean Grey đuổi theo, Trần Nghiệp liền nở nụ cười.

“Nơi này đủ rộng, cô cứ từ từ chơi, ta không chơi cùng cô nữa.”

Vừa dứt lời.

Một hố giun không gian khác xuất hiện đằng sau Trần Nghiệp.

Lần này, sau khi Trần Nghiệp tiến vào hố giun không gian, liền nhanh chóng đóng nó lại.

Magneto đoán không sai.

Hố giun không gian là cái bẫy do Trần Nghiệp tạo ra.

Đối phó với dị nhân cấp Omega như Jean Grey, giao chiến trực diện thật sự không khôn ngoan, đã có Viên đá Không gian trong tay, Trần Nghiệp đương nhiên sẽ chọn cách lưu đây cô ta.

Còn hành tinh này cách Trái đất bao xa?

Thật lòng mà nói, ngay cả chính Trần Nghiệp cũng không rõ.

Là hắc tuyền tiện chọn trong vũ trụ.

Dù sao, khoảng cách đến Trái Đất, chắc chắn là tính bằng năm ánh sáng.

Cho dù Jean Grey có nghịch thiên đến đâu, trong thời gian ngắn cũng đừng hòng quay lại...

...

Khi thân ảnh Trần Nghiệp bước ra khỏi hố giun không gian, trở lại Trái đất.

Những người còn sót lại tại hiện trường, liền tuyệt vọng.

“Ác quỷ, người đã đưa Jean đi đâu?”

Giáo sư X không nhin được nói.

Lúc này, Giáo sư X không còn giữ được vẻ bình tĩnh hòa ái như trước nữa.

Thật sự là trận chiến hôm nay, tổn thất của X-Men quá thảm trọng.

Gần như ngoại trừ ông ta, toàn bộ bị tiêu diệt!

Trần Nghiệp không để ý đến Giáo sư X.

Có Viên đá Tâm trí trong tay, Giáo sư X không có chút uy hiếp nào đối với hắn!

Sau đó, ánh mắt Trần Nghiệp nhìn về phía Magneto.

Ngay lập tức!

Magneto tê dại da đầu.

Tuy nhiên, Magneto chắc chắn không phải là người ngồi chờ chết.

Ngay khi Magneto chuẩn bị ra tay.

Giữa không trung trước mặt ông ta, đột nhiên xuất hiện một tia sáng màu vàng.

Tia sáng màu vàng du ngoạn trong hư không, nhanh chóng vẽ thành một vòng tròn.

Nhìn thấy cảnh tượng này, ánh mắt Trần Nghiệp đột nhiên trở nên cảnh giác!

Phải nói rằng, trong thế giới Marvel, nhân vật hắn kiêng kị nhất, căn bản không phải Jean Grey, mà là pháp sư trọc đầu với đủ loại ma thuật kỳ quái!

Tuy nhiên.

Nghĩ đến hai viên đá trong tay mình, trong lòng Trần Nghiệp lại bình tĩnh hơn không ít.

Trước đó, để cướp được hai viên đá này, chính là để đề phòng pháp sư trọc đầu đó!

Đặc biệt là Viên đá Không gian.

Cho dù pháp sư trọc đầu có đánh hắn vào Không Gian Kính, hắn cũng có thể dựa vào Viên đá Không gian, ngay lập tức trở về Trái đất.

Khoảnh khắc tiếp theo!

Một thân ảnh có phần nho nhã xuất hiện từ vòng tròn màu vàng.

Đúng như dự đoán của Trần Nghiệp.

Người đến chính là Pháp sư Tối thượng Ancient One!

Sự xuất hiện của Ancient One khiến mọi người sửng sờ.

Các Pháp sư Tối thượng đời trước, vẫn luôn âm thầm bảo vệ Trái Đất, ngăn chặn quái vật từ chiều không gian khác xâm lược, vì vậy danh tiếng không rõ ràng, thậm chí rất ít người biết đến sự tồn tại của họ.

Ví dụ như những người hiện tại, ngoại trừ Trần Nghiệp, gần như không ai từng gặp người phụ nữ trọc đầu trước mắt này.

Không ít người trực tiếp lộ ra vẻ cảnh giác, coi Ancient One là đồng bọn của Trần Nghiệp.

Vì đều là đầu trọc...

Giáo sư X càng nhanh chóng sử dụng năng lực của mình, muốn thăm dò lai lịch của Ancient One.

Kết quả lại phát hiện, người phụ nữ trọc đầu này thâm sâu khó lường, năng lực tâm linh của ông ta khi tiến vào ý thức của Ancient One, như bò neo xuống biển, ngay lập tức biến mất không chút dấu vết.

Pháp sư Ancient One không để ý đến hành động nhỏ của Giáo sư X, bà nhìn cảnh tượng hoang tàn xung quanh, ánh mắt có chút bất lực, mở miệng nói: “Đều dừng tay đi!”

Trần Nghiệp ngay lập tức nở nụ cười: “Pháp sư, bà đến hơi sớm!”

Ancient One thở dài nói: “Rắc rối nguoi gây ra đã đạt đến giới hạn mà ta có thể chịu đựng, nếu ta không xuất hiện, thế giới này sắp sụp đổ.”

“Ồ?” Trần Nghiệp kỳ quái hỏi: “Trước đó bà không phải nói như vậy.”

“Vì bọn họ!”

Ancient One nhìn những người xung quanh, nói: “Bọn họ đều là người mang thiên mệnh, ảnh hưởng đến quỹ tích vận hành

của thế giới, nếu chết quá nhiều, ta cũng không thể khôi phục lại.”

Nghe cuộc đối thoại của hai người, những người xung quanh đều sửng sốt.

Magneto mở miệng hỏi: “Bà là ai?”

Pháp sư Ancient One không nói gì.

Sau đó.

Chỉ thấy Pháp sư Ancient One vung tay lên, một viên đá màu xanh lá cây xuất hiện trước mặt bà từ hư không.

Đồng thời, những chiếc trục thẳng do các đài truyền hình phái đến từ xa, cùng với sự giám sát của vệ tinh trên cao, hình ảnh mà họ nhìn thấy, là tất cả mọi người tại hiện trường đều biến mất không thấy tăm hơi...

Tiếp theo, hai tay Pháp sư Ancient One kết ấn, thi triển ma thuật. Viên đá màu xanh lá cây liền sáng lên, lấp lánh.

Ngay lập tức!

Một màn cực kỳ chấn động xuất hiện.

Jean Grey, người bị Trần Nghiệp lừa vào hố giun không gian, lại xuất hiện và trở lại bình thường.

Chiếc hàng không mẫu hạm bị Trần Nghiệp đánh nát, các mảnh vỡ nhanh chóng tụ lại, khôi phục nguyên trạng.

Iceman, Storm, Beast, Cyclops, những người bị Trần Nghiệp đánh chết, cũng lần lượt xuất hiện và sống lại.

Cùng với Juggernaut, Wolverine, Captain Marvel, tất cả đều trở lại bình thường và về vị trí cũ.

Mọi thứ đều trở lại như cũ!

Như thể trận chiến vừa rồi căn bản không hề xảy ra.

Magneto, Captain America, tất cả đều kinh ngạc nhìn Ancient One.

Họ không ngờ rằng, người phụ nữ trẻ đầu này lại có thể khiến thời gian quay ngược trở lại, khôi phục tất cả.

Quan trọng nhất là.

Ngay cả khi thời gian quay ngược trở lại, họ vẫn giữ lại ký ức vừa rồi.

“Tôi... tôi bị sao vậy?”

“Vừa rồi... tôi không phải đã chết rồi sao?”

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Những người được hồi sinh, tự nhiên là không hiểu gì cả.

Tuy nhiên, khi họ nhìn thấy Ancient One có mặt, liền hiểu ra điều gì đó.

Sau đó.

Họ nhìn thấy tên trọc đầu Trần Nghiệp kia, trong mắt liền lộ ra vẻ sợ hãi sâu sắc.

Tên trọc đầu ma vương này thật sự quá đáng sợ.

Có thể dễ dàng tiêu diệt toàn bộ bọn họ!!

“Scott!!”

Jean Grey reo lên một tiếng, bay về phía Cyclops.

“Jean!”

Cyclops cũng không kìm được, ôm chầm lấy Jean Grey.

Một tên liếm chó Wolverine nào đó, chỉ có thể trốn ở một bên đau khổ.

Chương 414 - Một Người Hủy Diệt Thế Giới! Nỗi Sợ Hãi Vượt Ngưỡng

“Bà rớt cuộc là ai?”

Magneto lại hỏi lần nữa.

Chỉ có điều, lần này giọng nói của ông ta tràn đầy run rẩy, thần sắc cũng vô cùng kinh ngạc.

Không chỉ ông ta, tất cả mọi người ở đây đều như vậy.

Ngoại trừ Trần Nghiệp!!

Đối với việc Ancient One dùng Viên đá Thời gian khôi phục lại tất cả, Trần Nghiệp tỏ ra không hề bất ngờ, dường như đã

chuẩn bị từ trước.

Đổi mặt với câu hỏi lại của Magneto.

Ancient One cuối cùng cũng lên tiếng: “Ta là Pháp sư Tối thượng, người bảo vệ Trái Đất!”

Mọi người nghe vậy, liền biết vị này là đồng minh.

Captain America vội vàng hỏi: “Bà làm được như thế nào?”

Hắn đang nói đến năng lực khôi phục mọi thứ của Ancient One.

“Vừa rồi ta đã cho thời gian quay ngược trở lại, là nhờ vào sức mạnh của nó.”

Pháp sư Ancient One nhìn viên đá màu xanh lá cây trước mặt, giới thiệu: “Nó là Viên đá Thời gian, có thể giúp ta sử dụng ma thuật quay ngược thời gian, cũng có thể giúp ta nhìn thấy tương lai.”

Sau đó, ánh mắt Pháp sư Ancient One nhìn về phía mọi người, chỉ vào Trần Nghiệp nói với mọi người: “Hắn không phải kẻ thù của các ngươi!”

Tất cả mọi người ở đây, nghe vậy đều sững sờ!

Ngay khi mọi người đang không hiểu gì cả, Trần Nghiệp mỉm cười nói: “Pháp sư, bà nói chuyện cứ lấp lửng, hay là để tôi nói vậy!”

Tiếp theo.

Trần Nghiệp nói rõ mục đích của mình, cũng như sự phối hợp với bà trợ thủ Ancient One, cho mọi người nghe...

Thực ra!

Ngay từ khi Trần Nghiệp cướp được Viên đá Không gian và Quyền trượng Tâm trí, trên đường bay đến New York, Pháp sư Ancient One đã chặn Trần Nghiệp lại, hai người đã gặp nhau.

Trong Không Gian Kính, hai người đã nói chuyện rất lâu, nhưng do tốc độ trôi qua của thời gian khác nhau, nên nhìn thì giống như chưa từng gặp mặt...

Mọi người nghe xong, bừng tỉnh đại ngộ!

“Vậy nên, người mới không kiêng nể gì cả, là vì biết có người sẽ đứng ra giải quyết hậu quả cho người?”

Wolverine không nhịn được hỏi: “Tại sao người lại muốn khiến người đời sợ hãi người?”

Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không nói cho Wolverine lý do thực sự.

Nhiệm vụ của hắn không thể tiết lộ.

Ngay cả Ancient One cũng chưa từng được biết.

“Ta nhìn không quen cái kiểu tham lam vô độ của người Mỹ, cho bọn họ một bài học nhớ đời, sao? Có vấn đề gì không?”
Trần Nghiệp thản nhiên nói.

“Không vấn đề!” Wolverine đột nhiên nở nụ cười: “Thật ra ta cũng nhìn không quen, vậy nên, ta ủng hộ người tiếp theo hủy diệt toàn bộ nước Mỹ!”

“Logan!!”

Giáo sư X gọi một tiếng.

Wolverine nhún vai, không quan tâm nói: “Dù sao Pháp sư cũng có thể khôi phục lại...”

Captain America kích động nói: “Pháp sư, New York thật sự có thể khôi phục lại sao?”

Nếu New York có thể khôi phục.

Chẳng phải là Iron Man và Hulk đều có thể khôi phục sao?

Ancient One gật đầu: “Có thể, nhưng phải đợi sau khi Trần rời đi.”

Giáo sư X thở phào nhẹ nhõm, lại khôi phục lại dáng vẻ từ bi hỉ xả, nhìn Trần Nghiệp mỉm cười nói: “Linh cảm của tôi sẽ không sai, chàng trai, trong lòng cậu không có ác niệm.”

Trần Nghiệp khinh thường.

Hắn luôn khinh thường tên siêu thánh mẫu này!

Trong cốt truyện gốc, tính cách do dự không quyết đoán của ông ta đã phá hỏng bao nhiêu chuyện lớn?

Dị nhân sống khốn khổ như vậy, bị người người kêu đánh, Giáo sư X phải chịu một phần trách nhiệm.

Lúc này, Jean Grey đã trở lại bình thường đột nhiên mở miệng hỏi Trần Nghiệp: “Nếu không có Pháp sư, ngươi sẽ làm gì?”

“Câu hỏi này, ta cũng muốn biết.”

Trần Nghiệp mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía Ancient One: “Pháp sư, bà có thể nhìn thấy tương lai, có thể nói cho ta biết, ta ban đầu đã làm gì không?”

Mọi người nhao nhao nhìn về phía Pháp sư Ancient One.

Ancient One nở một nụ cười đầy ẩn ý, lắc đầu nói: “Điều này không còn quan trọng nữa.”

Mặc dù Ancient One không trả lời trực tiếp.

Nhưng trong lòng Trần Nghiệp đã có đáp án.

Hắn không phải người xấu, nhưng cũng chưa bao giờ nói mình là người tốt, chỉ là có điểm máu chót mà thôi.

Thực ra.

Ở New York, đối với đề nghị hợp tác của Pháp sư Ancient One, hắn thuộc thể bị động tiếp nhận.

Vì hắn không thể làm gì Pháp sư Ancient One.

Mặc dù có Viên đá Không gian trong tay, Pháp sư Ancient One cũng không thể làm gì hắn, nhưng có thể gây rối cho hắn!

Nếu Trần Nghiệp lựa chọn không hợp tác.

Pháp sư Ancient One sẽ liên thủ với Jean Grey, khiến kế hoạch của hắn thất bại.

Bất kể Trần Nghiệp lừa Jean Grey đến đâu, Ancient One đều có thể đưa cô ta trở lại.

Tính ra.

Vẫn là Trần Nghiệp có lợi hơn.

Yêu cầu của Pháp sư Ancient One là, chỉ cần ở trong nước Mỹ, đừng làm loạn cả thế giới là được. Đổi lại, bà sẽ không can thiệp vào Trần Nghiệp, thậm chí khi cần thiết, có thể giúp đỡ Trần Nghiệp...

“Vậy nên, chúng ta đang chơi trò nhập vai sao?”

Captain Marvel đột nhiên lên tiếng, vẻ mặt không vui nói:
“Trong dải Ngân hà có rất nhiều việc đang chờ ta xử lý, ta không có hứng thú chơi trò chơi nhảm chán này với các người.”

Vừa dứt lời.

Captain Marvel liền bay về phía không gian bên ngoài.

Pháp sư Ancient One nhìn mọi người, nói: “Tiếp theo, xin mời mọi người đến chỗ ta làm khách mười ba ngày!”

Mười ba ngày sau.

Chính là ngày Trần Nghiệp rời đi.

Ancient One mời mọi người, cũng là để tránh mọi người lộ diện, ảnh hưởng đến kế hoạch của Trần Nghiệp.

Mọi người đều không có ý kiến, nhao nhao đồng ý.

Không đồng ý cũng không được!

Nhớ lại trận chiến vừa rồi, thật sự là đáng sợ...

Một lát sau.

Pháp sư Ancient One mở Cổng dịch chuyển, đưa mọi người rời đi.

Khi các đài truyền hình và vệ tinh khôi phục tín hiệu, tại chỗ chỉ còn lại một mình Trần Nghiệp.

Ngay cả hàng không mẫu hạm cũng biến mất...

“Bọn họ đâu rồi? Đã đi đâu rồi?”

“Đều bị tên trọc đầu ác quỷ này giết sạch rồi sao?”

“Chắc chắn là như vậy, tên trọc đầu đó quá đáng sợ, hẳn ta quả thực là Ma vương từ địa ngục!”

“Bây giờ là tình huống gì? Chẳng lẽ không còn ai có thể ngăn cản hẳn ta hủy diệt thế giới sao?”

“Thôi xong! Thế giới của chúng ta xong rồi!”

Trong nháy mắt.

Toàn cầu rơi vào tuyệt vọng và hoảng sợ.

...

Trong những ngày tiếp theo.

Trần Nghiệp không nuốt lời, hóa thân thành hình dạng Thanh Long, đánh bom toàn bộ nước Mỹ tan hoang!!

Hắn cũng thu hoạch được một lượng lớn điểm sợ hãi!

Mười ba ngày sau.

Ngay khi vô số người nghĩ rằng, tên trọc đầu ma vương đó sẽ tiếp tục phá hoại các quốc gia khác, thì tên trọc đầu ma vương lại biến mất không thấy tăm hơi...

Thế giới thực.

Đường Tử Trần và Trần Nghiệp, đồng thời xuất hiện trong ký túc xá.

Cả hai cùng nhau trở về.

Ban đầu, Trần Nghiệp để Đường Tử Trần ở lại thế giới Marvel để đề phòng bất trắc.

Phòng trường hợp Pháp Sư Tối Thượng muốn đối phó với hắn, hắn sẽ chọn cách cầm chân vài cường giả, tạo cơ hội cho Đường Tử Trần ra tay.

Thực lực hiện tại của Đường Tử Trần, ước tính đã đạt đến cấp độ sáu, đủ để gieo rắc nỗi sợ hãi, thu thập nỗi kinh hoàng!

May mắn thay, kế hoạch dự phòng này đã không xảy ra...

Chuyên đi bí cảnh lần này, mọi thứ đều rất thuận lợi.

Nó cũng giúp Trần Nghiệp có cái nhìn tổng quan về thực lực hiện tại của mình.

Cấp độ Hủy Diệt Hành Tinh!!

Mặc dù hắn tạm thời vẫn chưa thể một đòn phá hủy một hành tinh, nhưng hắn có thể hủy diệt cả thế giới, giết chết phần lớn sinh vật trên bề mặt hành tinh, mang đến ngày tận thế tuyệt vọng cho thế giới!

Nhìn hai bàn tay trống rỗng, Trần Nghiệp có chút tiếc nuối.

Hai Viên đá Vô cực đó, đã không thể mang về...

Viên đá Tâm trí thì khỏi phải nói.

Viên đá Không gian thực sự là thứ tốt, rất hữu dụng.

Đáng tiếc!

Bí cảnh không cho mang theo.

Tuy nhiên, Viên đá Vô cực là sản phẩm của vũ trụ Marvel, ngay cả khi có thể mang về, chúng cũng chưa chắc đã sử dụng được ở thế giới thực.

Chương 415 - Trở Về! Bá Chủ Vũ Trụ Đột Kích

Lúc này, Đường Tử Trần bên cạnh Trần Nghiệp, đột nhiên mỉm cười nói: “Trần Nghiệp, em vừa phát hiện ra mình có thể cảm ứng được một số thứ, đại khái cũng đã lĩnh hội được khả năng dự đoán nguy hiểm.”

“Ồ?”

Trần Nghiệp sáng mắt.

Dự đoán nguy hiểm?

Chẳng phải giống như Tàn Mộc Âm, đã đạt đến cảnh giới “Không thấy không nghe, cảm nhận nguy hiểm mà tránh né” sao?

Hắn cũng đã liên tục tăng điểm thuộc tính tinh thần.

Vì Đường Tử Trần có thể lĩnh hội được khả năng này, chứng tỏ hắn cũng có thể.

Tất nhiên, không phải là chắc chắn...

“Tử Trần, thuộc tính tinh thần của em bây giờ là bao nhiêu?” Trần Nghiệp không nhịn được hỏi.

“Tính cả phần thưởng vừa nhận được.” Đường Tử Trần thành thật nói: “Hiện tại thuộc tính tinh thần của em là 3343 điểm.”

Phần thưởng mà nàng nói, chính là phần thưởng bí cảnh vừa nhận được.

Không có gì bất ngờ.

Trần Nghiệp đã nhận được phần thưởng cao nhất và phần thưởng bổ sung, tổng cộng là 220 điểm tiềm năng.

Đường Tử Trần cũng vậy.

Ở thế giới Marvel, Trần Nghiệp đã gần như dọa chết tất cả mọi người, ai có thể thu thập được nhiều điểm kinh hoàng hơn hẳn?

Chỉ là.

Nghe Đường Tử Trần nói ra con số đó, Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Cần biết rằng.

Thuộc tính tinh thần hiện tại của hắn là 2706 điểm, ngay cả khi cộng tất cả phần thưởng vừa nhận được, cũng chỉ là 2926 điểm, chưa đến ba nghìn điểm.

Cả hai rõ ràng cùng tham gia phó bản, phần thưởng nhận được hoàn toàn giống nhau, vậy mà Đường Tử Trần lại nhiều hơn Trần Nghiệp tới hơn bốn trăm điểm thuộc tính tinh thần!

Điều này chứng tỏ, hơn bốn trăm điểm thuộc tính tinh thần này, đều là do Đường Tử Trần rèn luyện gian khổ trong hai năm qua mà có được.

Hai năm.

Không tính phần thưởng nhận được trong bí cảnh, một thuộc tính duy nhất đã tăng hơn bốn trăm điểm...

Nếu tin tức này được lan truyền, chắc chắn sẽ khiến vô số người chấn động!

Bởi vì đây chắc chắn là tốc độ tăng thực lực phá vỡ kỷ lục thế giới.

Từ đó có thể thấy được, thiên phú của cô nàng Đường Tử Trần!

Tất nhiên, ngoài thiên phú, Đường Tử Trần cũng đã bỏ ra rất nhiều nỗ lực.

Ít nhất trong mắt Trần Nghiệp, cô nàng này hầu như không bao giờ rảnh rỗi.

“Giỏi!”

Trần Nghiệp không khỏi giơ ngón tay cái lên.

Đường Tử Trần liếc hắt một cái: “So với anh, vẫn còn kém xa.”

Trần Nghiệp cười nói: “Anh là BUG, em đừng so sánh với anh. Ngoài anh ra, em chắc chắn là người mạnh nhất trong lịch sử loài người ở cùng cấp độ! Quả nhiên không hổ danh là thiếu nữ thiên tài nổi tiếng khắp thiên hạ.”

Sau đó.

Trần Nghiệp nhìn đồng hồ, mới 11 giờ sáng, liền nói: “Đói bụng rồi, nửa tháng trong bí cảnh, chẳng được ăn uống tử tế. Tử Trần, chúng ta đi ăn thôi!”

“Được!” Đường Tử Trần hỏi: “Đi nhà ăn sao?”

“Vẫn là ra ngoài quán ăn đi! Anh muốn ăn một bữa thật no nê.” Trần Nghiệp nói: “Vừa hay, Triệu Tranh bọn họ chắc cũng về rồi, gọi cả bọn đi, hỏi xem lần này thu hoạch thế nào.”

Đường Tử Trần đương nhiên không phản đối.

Cả hai liền cùng nhau ra ngoài.

...

Nửa tiếng sau.

Sáu người trong nhóm nhỏ của Trần Nghiệp, đã tụ họp trong một phòng riêng của nhà hàng ở cổng trường.

Mọi người gặp nhau, tự nhiên là chào hỏi nhau.

Sau khi mọi người ngồi xuống.

Trần Nghiệp liền hỏi: “Lần này các cậu ở bí cảnh số 8, thu hoạch thế nào?”

Vừa dứt lời.

Tào Vũ liền kêu khô: “Tôi và Thiển Thiển xui xẻo, đến một thế giới toàn dị nhân, cả ông giáo sư đầu trọc có thể điều khiển tâm trí cũng ở đó, cuối cùng chỉ có thể đến một quốc gia hỗn loạn nào đó để hù dọa người ta, nửa tháng trôi qua, chỉ kiếm được 70 điểm tiềm năng.”

Được rồi!

Với thực lực hiện tại của Tào Vũ và Nhiệm Thiển Thiển, gặp Giáo sư X, gần như không có khả năng chống cự.

Lựa chọn của họ rất đúng đắn, tránh xa Giáo sư X chắc chắn là điều đúng đắn, nếu không bị Giáo sư X để ý, liệu có thể thoát thân hay không cũng là một vấn đề lớn.

“Không sao, cố gắng ở phó bản sau.”

Trần Nghiệp an ủi một câu, rồi hỏi Triệu Tranh: “Sur đệ, còn cậu thì sao?”

Không ngờ.

Triệu Tranh cũng lộ vẻ cay đắng: “Thế giới mà chúng tôi đến, toàn là quái vật mất trí, giống như quái vật trong bí cảnh số 2, không tìm thấy người sống... Những con quái vật đó căn bản không biết sợ hãi là gì, ngược lại chúng tôi còn phải trốn tránh, để tránh bị quái vật bao vây. Cuối cùng chỉ nhận được phần thưởng cơ bản, 40 điểm tiềm năng.”

Trần Nghiệp ngạc nhiên.

Quái vật trong bí cảnh số 2, chẳng phải là zombie sao?

Triệu Tranh và Thiệu Văn Tuệ, vậy mà xuyên đến vũ trụ zombie Marvel?

Vận may này... chỉ có thể nói là quá xui xẻo.

Ngay cả Trần Nghiệp đến vũ trụ zombie, cũng bó tay, chỉ có thể nhận phần thưởng cơ bản thấp nhất.

Bởi vì, zombie đều không có não, không biết sợ hãi, hẳn có lợi hại đến đâu, cũng không thể dọa được zombie!

Trần Nghiệp vỗ vai Triệu Tranh, không biết an ủi thế nào.

“Trời ạ! Lão Triệu, hai người thảm vậy sao?” Tào Vũ không khỏi nói: “Tôi tưởng bọn tôi đã đủ xui xẻo rồi, không ngờ hai người còn xui xẻo hơn.”

Tào Vũ không có ý chế giễu.

Cậu ta chỉ là nói năng nhanh nhẩu, nghĩ gì nói vậy.

Triệu Tranh thở dài, dường như không muốn nhắc lại nửa tháng ở vũ trụ zombie Marvel.

Đối diện.

Ba cô gái cũng đang trò chuyện.

“Lớp trưởng, lần này lại là hai người nhận được phần thưởng bổ sung, thật là lợi hại.” Thiệu Văn Tuệ không khỏi cảm thán.

“Đồ ngốc Văn Tuệ, lớp trưởng bọn họ siêu thần, chẳng phải là chuyện bình thường sao?”

Nhiệm Thiến Thiến nói với Thiệu Văn Tuệ một câu, rồi nhìn Đường Tử Trần hỏi: “Lớp trưởng, lần này hai người không gặp Giáo sư X đó sao?”

“Có gặp.”

“Hả? Vậy mà hai người vẫn siêu thần được? Thật lợi hại!”

Câu nói này thu hút sự chú ý của Triệu Tranh và Tào Vũ, cả hai đều nhìn sang.

Đường Tử Trần nói tránh nói giảm: “Khả năng điều khiển tâm trí của Giáo sư X, cũng không phải là bất bại. Chỉ cần thuộc tính tinh thần đủ cao, ông ta sẽ không làm gì được cậu.”

Nhiệm Thiến Thiến chợt hiểu ra.

“Thì ra là vậy, vừa hay thuộc tính tinh thần của cậu và Trần ca đều cao, thảo nào...”

Đường Tử Trần và Trần Nghiệp nhìn nhau cười, không giải thích thêm.

Vừa lúc này.

Các món ăn mọi người gọi lần lượt được mang lên, mọi người liền bắt đầu ăn.

Nửa tháng qua, mọi người đều khá vất vả.

...

Đến tối.

Tin tức Đường Tử Trần và Trần Nghiệp lại lần nữa siêu thần, bắt đầu lan truyền trên mạng.

Trong một thời gian.

Đã gây ra nhiều cuộc thảo luận sôi nổi của cư dân mạng.

Mọi người đối với việc cặp đôi Trần Nghiệp và Đường Tử Trần lần nào cũng siêu thần, đã không còn thấy lạ lẫm nữa.

Điều mà mọi người thảo luận, là xem liệu cả hai có thể duy trì trạng thái siêu thần trong bao lâu, liệu có thể mãi mãi siêu thần hay không.

“Tám lần bí cảnh, tám lần siêu thần, không một lần gián đoạn, thật là bá đạo!”

“Tính ra, hai người này trong bí cảnh, ít nhất cũng đã nhận được hơn 1500 điểm tiềm năng rồi.”

“1500 điểm? Cậu quá dè dặt rồi anh bạn, đừng quên, họ còn tham gia hai lần bí cảnh toàn dân, lần đầu là đội hạng ba, lần thứ hai là đội vô địch!”

“Trời, tính như vậy, Đường nữ thần trong bí cảnh, ít nhất cũng đã nhận được hơn hai nghìn điểm tiềm năng rồi sao?”

“Ngay cả Tần nữ sĩ, ở cùng cấp độ, cũng kém xa Đường nữ thần.”

“Chắc chắn rồi! Xem video kiểm tra thực lực lần trước là biết, thực lực hiện tại của Đường nữ thần, đã đạt tiêu chuẩn cấp năm từ lâu rồi.”

“Thật lợi hại, đúng là người so với người... Thôi, so với Đường nữ thần, tôi không xứng làm người.”

“Đáng tiếc, một cô gái xuất sắc như vậy, lại bị gã đầu trọc kia hời hợt.”

“Sao vậy? Trần công tử cũng rất xuất sắc mà? Hai người họ cũng coi như xứng đôi vừa lứa rồi.”

Chương 416 - Trở Về! Bá Chủ Vũ Trụ Đột Kích (2)

Trên mạng bàn tán xôn xao.

Còn Trần Nghiệp đang chơi game trong ký túc xá.

Lúc này.

Đã hơn chín giờ tối.

Đột nhiên.

Chiếc điện thoại đặt trên bàn máy tính của Trần Nghiệp, reo lên.

Hắn dừng trò chơi, cầm điện thoại lên xem, thấy người gọi đến là cha, Trần hội trưởng.

Trần Nghiệp lập tức nghe máy.

“Cha? Sao giờ này lại gọi cho con?”

Trần hội trưởng đầu dây bên kia không trả lời, mà hỏi: “Hôm nay con mới ra khỏi bí cảnh?”

“Vâng!”

“Vậy ngày mai, con đến Kinh Thành một chuyến.”

“Hả? Đến Kinh Thành? Có chuyện gì vậy?”

“Sư bá của con bị thương...”

“Hả?”

Trần Nghiệp giật mình, vội vàng hỏi: “Sao lại bị thương, có nặng không?”

“Không nặng, chỉ là gặp phải một con quái vật khó nhằn, nhất thời sơ suất, bị thương ngoài da một chút.”

Nghe Trần hội trưởng nói những lời này.

Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

Quái vật có thể làm Ba Lê Minh bị thương?

Vậy thì rất lợi hại rồi!

“Cha, rốt cuộc là chuyện gì vậy?”

“Nói qua điện thoại không rõ được.” Giọng điệu của Trần hội trưởng rất nghiêm túc: “Hơn nữa, chuyện này cũng được cấp trên liệt vào hàng tuyệt mật, ngày mai con đến một chuyến đi, nói chuyện trực tiếp.”

“Được, con biết rồi.” Trần Nghiệp đồng ý.

...

Ngày hôm sau.

17 tháng 7.

Trần Nghiệp đã khởi hành từ sáng sớm.

Bây giờ hắn đã là sinh viên năm ba, rất tự do, ra khỏi trường hoàn toàn không cần xin phép.

Hắn đi xe buýt sớm, mất cả buổi sáng, mới đến Kinh Thành.

Trần hội trưởng đích thân ra ga đón.

“Đi thôi! Sư bá con đã chuẩn bị sẵn tiệc trưa, chỉ đợi con thôi.”

Hai bố con lên xe.

Lần này Trần hội trưởng, lại đổi một chiếc xe hơi thương mại.

Trên đường.

Trần Nghiệp kìm nén sự tò mò, không hỏi gì, chỉ trò chuyện với cha.

Một lát sau.

Xe dừng lại ở võ đường của Ba Lệ Minh.

Ba Lệ Minh quả thực đã chuẩn bị sẵn một bàn tiệc thịnh soạn, đang đợi hai cha con đến.

Tuy nhiên.

Trần Nghiệp không có tâm trạng ăn uống.

Nhìn thấy băng gạc trên cánh tay của Ba Lệ Minh, Trần Nghiệp kinh ngạc hỏi: “Sư bá, rốt cuộc là quái vật gì đã làm sư bá bị thương?”

Ba Lệ Minh mỉm cười, nói với Trần hội trưởng: “Sư đệ, vẫn là đệ đệ nói đi.”

Trần hội trưởng liền nói: “Một tuần trước, có một con quái vật từ ngoài vũ trụ đến hành tinh của chúng ta, xuất hiện ở huyện An Dương! Con quái vật đó rất lợi hại, một đội quân đóng quân ở huyện An Dương, trong tay nó không chịu nổi năm phút, đã bị tiêu diệt hoàn toàn, chỉ kịp phát tín hiệu cầu cứu, may mà huyện An Dương đã không còn người...”

“Sau đó, sư bá con nhận được tin tức, vội vàng đến đó, đại chiến một trận với con quái vật!”

“Đây là video do quân đội quay lại lúc đó, quá trình chiến đấu của sư bá con và con quái vật, con xem trước đi.”

Trần hội trưởng đưa cho hắn một chiếc máy tính bảng.

Trần Nghiệp nhận lấy, lập tức bấm vào video để xem.

Trong video, một con quái vật đáng sợ đang tàn sát bừa bãi.

Đó là một con quái vật có nhiều đầu, mặc dù thân hình là hình người, nhưng có thể tùy ý biến đổi hình dạng, bàn tay thậm chí có thể dễ dàng biến thành lưỡi dao, cực kỳ sắc bén.

Còn đạn của con người, bắn vào người nó, không có chút phản ứng nào...

Sau đó, Ba Lệ Minh nhanh chóng ra tay.

Khi Trần Nghiệp nhìn thấy con quái vật trong video, đồng tử hắn đột nhiên co lại.

Bởi vì, con quái vật trong video, Trần Nghiệp không chỉ thấy quen mắt, mà còn biết lai lịch của nó, chỉ là quên mất tên của nó.

Hoặc nói đúng hơn, khi xem anime, Trần Nghiệp căn bản không để ý đến tên của nó, dù sao cũng chỉ là một nhân vật phụ.

Đúng vậy.

Con quái vật này chính là trong anime “One-Punch Man”, quái vật tiên phong khi Boros, Bá Chủ Vũ Trụ xâm lược Trái Đất, là một trong ba tướng lĩnh dưới trướng Boros, cuối cùng bị Bang, cũng như Samurai Nguyên Tử và các anh hùng cấp S khác, liên thủ tiêu diệt.

Cơ thể của nó, có thể tái sinh vô hạn, chỉ cần “viên thủy tinh” ở trung tâm không bị vỡ, liền không cách nào giết chết nó.

Video ghi hình Ba Lệ Minh, hiển nhiên không biết những điều này.

Vì vậy, lúc ban đầu, Ba Lệ Minh trong tình huống thực lực hoàn toàn nghiền ép đối phương, vẫn bị thiệt thòi, bị lưỡi đao cứa vào cánh tay.

Tuy nhiên Ba Lệ Minh cũng không hổ là võ giả đỉnh cấp Kiến Thần Bất Hoại.

Rất nhanh, ông liền quan sát ra điểm yếu của quái vật, lần lượt đánh vỡ “viên thủy tinh” trong đại não quái vật.

Khi viên thủy tinh trong đại não cuối cùng của quái vật bị Ba Lệ Minh bóp nát, quái vật lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết trước khi chết.

...

Xem xong video.

Nội tâm Trần Nghiệp lại chậm chạp không cách nào bình tĩnh lại được.

Hắn vạn vạn không ngờ tới, thì ra, Bá Chủ Vũ Trụ thật sự tồn tại.

Hơn nữa, vẫn là nhân vật hắn quen thuộc.

Nếu quái vật này đều có thể xuất hiện, vậy vị Bá Chủ Vũ Trụ, chiến sĩ cấp Thần “Boros” thì sao? Có phải khoảng cách đến Lam Tinh đã không xa rồi hay không?

“Xem xong rồi?”

Trần hội trưởng nói: “Loại quái vật như vậy, từ trước đến nay chưa từng xuất hiện trên hành tinh của chúng ta! Hơn nữa, nó đến hành tinh của chúng ta, cũng không phải thông qua lỗ sâu thời không, mà là ngồi một chiếc phi thuyền vi hình công nghệ kinh người!”

“Bên trên đã có người phỏng đoán, quái vật này, có thể có quan hệ rất lớn với Bá Chủ Vũ Trụ mà người ngoài hành tinh từng nói, thậm chí không chừng, nó chính là tiên phong của Bá Chủ Vũ Trụ.”

Nghe Trần hội trưởng nói, Trần Nghiệp rất muốn nói, các người phỏng đoán rất chính xác.

Bá Chủ Vũ Trụ phỏng chừng là thật sự sắp đến rồi!

Đồng thời, nội tâm của hắn, cũng có chút cấp bách và bất an.

Bởi vì, Trần Nghiệp rất rõ ràng, bản thân mình cách Đầu Trọc Đại Ma Vương chân chính, còn có một khoảng cách không

nhỏ.

Với thực lực hiện tại của hắn, chưa chắc có thể đối phó với tên Độc Nhãn đại ca kia...

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 13600.

Tinh thần: 2926.

Sức mạnh: 13600.

Nhanh nhẹn: 13600.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

Đây là bảng thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Rất khủng bố!

Nhưng mà, vị Bá Chủ Vũ Trụ kia sợ là còn khủng bố hơn...

“Trần Nghiệp, cậu thấy thế nào?”

Ba Lê Minh mở miệng hỏi.

Ta thấy thế nào?

Ta ngồi nhìn!

“Cháu cũng cảm thấy, rất có thể là Bá Chủ Vũ Trụ sắp đến rồi.” Trần Nghiệp thở dài nói.

Nghe được lời này.

Ba Lê Minh và Trần hội trưởng, sắc mặt đều có chút nghiêm trọng.

Kỳ thực, bọn họ cũng cảm thấy, những gì người ngoài hành tinh nói về Bá Chủ Vũ Trụ, có thể thật sự sắp đến rồi.

“Nghe nói, Tần đội trưởng từ sau khi nhìn thấy quái vật này xuất hiện, vẫn luôn tâm thần bất an.” Ba Lê Minh nhàn nhạt nói: “Xem ra, tám chín phần mười là thật rồi.”

Tần Mộc Âm có năng lực “Không thấy không nghe, cảm nhận nguy hiểm mà tránh né”, không phải bí mật.

Đã có thể khiến Tần Mộc Âm cảm thấy tâm thần bất an, chứng tỏ vị Bá Chủ Vũ Trụ này, khẳng định rất đáng sợ.

Trần Nghiệp nghe vậy, nhất thời sửng sò.

Hiện tại trên Lam Tinh có hấn tồn tại, vẫn khiến Tần Mộc Âm tâm thần bất an? Chẳng phải điều này có nghĩa là, thực lực hiện tại của hấn, không đủ để chống lại Bá Chủ Vũ Trụ?

Nếu không thì, Tần Mộc Âm tại sao lại sớm nhận ra nguy hiểm?

Nghĩ đến đây.

Sắc mặt của Trần Nghiệp, nhất thời khó coi.

Tuy bản thân hấn cũng rõ ràng, mình hiện tại so với vị Bá Chủ Vũ Trụ kia, có thể còn có chút chênh lệch, dù sao tuyệt chiêu “Băng Tinh Bào Hào Pháo” của đối phương có thể hủy diệt Trái Đất.

Nhưng mà, bị Tần Mộc Âm xác nhận theo cách này, Trần Nghiệp vẫn có chút không thoải mái.

Cũng khiến hấn lo lắng.

Chương 417 - Rết Trưởng Lão Đại Sát Tứ Phương

Nếu có thể cho Trần Nghiệp thêm một năm nữa, đến lúc đó Bá Chủ Vũ Trụ đến cũng không sợ.

Đáng tiếc, ngay cả tiên phong cũng đã phái đến, ước chừng ngày Bá Chủ Vũ Trụ giáng lâm Lam Tinh, cũng không còn xa.

Nói không chừng rất nhanh sẽ đến.

Lúc này.

Trần hội trưởng bỗng nhiên nói: “Su huynh, ta nhớ trước đây huynh từng nói với ta, tên người ngoài hành tinh thần bí kia, tổng cộng mang đến hai tin xấu. Ngoài việc Bá Chủ Vũ Trụ sẽ đến ra, hành tinh của chúng ta, còn rất có thể trở thành chư thiên chiến trường?”

Ba Lệ Minh gật đầu: “Đúng là như vậy.”

Trần hội trưởng lo lắng nói: “Hiện tại Bá Chủ Vũ Trụ sắp ứng nghiệm rồi, nói như vậy, chư thiên chiến trường, sợ cũng là thật. Hành tinh dưới chân chúng ta, thật đúng là nơi rắc rối!”

Trước đây Trần hội trưởng phản đối cấp trên chế tạo phi thuyền vũ trụ chuẩn bị chạy trốn.

Hiện tại lại có chút dao động.

Ba Lê Minh trầm mặc một chút, sau đó mới nói: “Trước tiên vượt qua cửa ải trước mắt này đã rồi nói sau!”

Giọng nói vừa dứt.

Đột nhiên, điện thoại của Ba Lê Minh vang lên.

Ông nhìn thoáng qua màn hình, nhíu mày nghe máy. Không biết người trong điện thoại nói gì, sắc mặt Ba Lê Minh đột nhiên biến đổi.

Sau khi cúp điện thoại, Ba Lê Minh liền đứng dậy nói: “Hai cha con cứ ăn trước đi, ta đi họp.”

Trần hội trưởng sững sờ, không nhịn được hỏi: “Su huynh, xảy ra chuyện gì?”

Trần Nghiệp cũng tò mò nhìn Ba Lê Minh.

Ba Lê Minh nói: “Là Oa quốc, đám quỷ đó không biết phát điên cái gì, phái người đến giao thiệp, nói muốn một nửa địa bàn của chúng ta.”

Nghe được lời này.

Hai cha con như bị sét đánh đến cháy đen.

Trần hội trưởng lập tức mắng to: “Đám súc sinh này, nằm mơ giữa ban ngày hả?”

“Ta đi xem thử, chúng có cái gì mà dám nói lời này.”

Ba Lê Minh bỏ lại câu này, liền rời khỏi võ quán.

Hai cha con đối mặt với bàn đầy mỹ vị, đều không có tâm trạng ăn cơm, chỉ qua loa ăn vài miếng mà thôi.

Sau bữa cơm.

Trần hội trưởng cuối cùng mở miệng hỏi: “Con trai, nếu Bá Chủ Vũ Trụ thật sự đến, con có mấy phần nắm chắc?”

“Cái này con làm sao biết được? Con cũng chưa từng gặp vị Bá Chủ Vũ Trụ kia.” Trần Nghiệp nói: “Nghe nói một kích toàn lực của đối phương có thể hủy diệt hành tinh, nếu là thật, vậy khẳng định mạnh hơn con.”

Trần hội trưởng trầm mặc một lát, sau đó mới nói: “Tóm lại, nếu Bá Chủ Vũ Trụ đến, con đừng vội ra tay, quan sát trước, có nắm chắc rồi hãy lên. Nếu không có nắm chắc...”

Ông vốn muốn nói, nếu không có nắm chắc thì chạy trốn.

Thế nhưng.

Đối mặt với kẻ địch cấp bậc Bá Chủ Vũ Trụ, không phải đánh nhau vật vãn với con, mục tiêu của người ta, là cả hành tinh, chạy trốn thì có thể chạy đến đâu?

Nghĩ đến đây.

Trần hội trưởng không nhịn được thở dài một hơi.

Đến hơn hai giờ chiều.

Ba Lệ Minh cuối cùng trở về.

Trần hội trưởng lập tức hỏi kết quả cuộc họp.

Đối với sự đệ của mình, Ba Lệ Minh đương nhiên sẽ không giấu diếm.

“Theo tình báo cấp trên thu thập được, hình như bên Oa quốc, có một cường giả cấp sáu sau khi dùng Viên Nang Hy Vọng, đã biến thành một quái vật ghê gớm, mới khiến bọn chúng có lực lượng như vậy, dám công phu sư tử ngọam với chúng ta.”

“Bên chúng ta, thế nhưng có Thần Long che chở.” Trần hội trưởng bất động thần sắc nói: “Chuyện này cũng không phải bí mật, Oa quốc còn dám đưa ra yêu cầu như vậy?”

Ba Lệ Minh nói: “Có lẽ, là quái vật của Oa quốc cũng không yếu đâu!”

Trần hội trưởng suy nghĩ một chút, nói: “Hay là như vậy, trước tiên nghĩ cách trì hoãn bọn chúng, đợi Bá Chủ Vũ Trụ đến, người Oa quốc lên trước.”

“Trì hoãn không được.” Ba Lệ Minh lắc đầu nói: “Đám quỷ này khẩu khí rất lớn, nói chỉ cho chúng ta mười ngày thời

gian!”

...

Đề đề phòng Bá Chủ Vũ Trụ có thể xuất hiện bất cứ lúc nào.

Trần Nghiệp liền ở lại Kinh Thành.

Đồng thời, hắn còn gọi cả đám bạn thân của mình đến.

Dù sao bọn họ đều đã năm ba, hơn nữa thực lực lại xuất chúng như vậy, phía trường học, tự nhiên sẽ không có ý kiến gì.

Còn về kiến thức bí cảnh, có cha hắn là Trần hội trưởng, còn sợ không kiếm được sao?

Với các kênh của Trần hội trưởng, tư liệu bí cảnh mà ông có thể lấy được, chỉ có thể chi tiết hơn Lưu lão sư.

Ở lại Kinh Thành.

Trần Nghiệp cũng hy vọng, có thể ở bên cạnh người nhà.

À.

Đúng rồi.

Mẹ hắn, Dương Dung Chi, đã sớm được Trần hội trưởng đón đến, công ty cũng chuyển đến Kinh Thành.

Cả nhà vừa vặn có thể đoàn tụ tại Kinh Thành.

Đối với lời mời của Trần Nghiệp, đám người Triệu Tranh, Tào Vũ, không một ai phản đối.

Đặc biệt là Triệu Tranh, có thể ở bên cạnh sư phụ, đối với hắn càng có ích hơn.

Gia đình của Đường Tử Trần cũng ở Kinh Thành, có thể đoàn tụ với gia đình tự nhiên là tốt hơn, chỉ là việc hẹn hò với Trần Nghiệp, không được tiện lắm.

Ba người Tào Vũ, Nhậm Thiến Thiến, Thiệu Văn Tuệ ở Võ Đại lâu rồi, không thể tránh khỏi có chút ngán, khẳng định sẽ không phản đối việc thay đổi môi trường.

Tối hôm đó.

Trần Nghiệp liền dọn vào nhà mới ở Kinh Thành.

Mẹ Dương Dung Chi đã chuẩn bị cho hần một bữa tối thịnh soạn, cả nhà ngồi quanh bàn ăn, vui vẻ hòa thuận.

...

Đến ngày thứ ba.

Một tin tức gây chấn động, đột nhiên xuất hiện trên mạng.

Bổng Tử Quốc (HQ) đã hoàn toàn bị diệt vong.

Hung thủ không phải là những quái vật bên ngoài tường thành, mà là quái nhân của Oa quốc!

Hơn nữa, Oa quốc cũng không phải toàn quân xuất kích, chỉ phái ra một quái nhân, đã dễ dàng tiêu diệt thành phố cuối cùng của Bổng Tử Quốc.

Từ đó, Bổng Tử Quốc trở thành lịch sử.

Tin tức vừa ra.

Chấn động toàn cầu!!

Sau đó, trên mạng xuất hiện video của quái nhân đó.

Trong video, là một sinh vật khổng lồ khiến người ta tuyệt vọng!

Đó là một con quái vật rất vô cùng đáng sợ.

Hình dáng bên ngoài của nó không khác nhiều so với rất bình thường, chỉ là kích thước bị phóng đại vô số lần, vô cùng khoa trương. Chiều dài cơ thể ít nhất cũng phải vài nghìn mét, thân thể tùy ý cử động, là có thể gây ra chấn động mặt đất, hủy hoại vô số cao ốc.

Hơn nữa, lớp vỏ ngoài của quái vật rất, cực kỳ cứng rắn, độ cứng thậm chí còn vượt qua thép hợp kim, có thể chịu đựng được lượng lớn bom đạn oanh tạc mà không hề hấn gì!

Đáng sợ nhất là.

Con quái vật rất này, cũng giỏi đào hang.

Mặt đất đồ bê tông, đối với nó mà nói, giống như đậu hũ vậy, vô cùng mong manh. Nó có thể dễ dàng chui xuống đất, giấu cơ thể khổng lồ của mình không còn thấy bóng dáng, giống như một con cá xuống nước, tự do tự tại. Chốc lát sau, lại từ

một hướng khác chui lên khỏi mặt đất, phá hoại khắp nơi, khiến người ta khó lòng phòng bị.

À đúng rồi.

Phần đầu của con quái vật rết này, là một khuôn mặt người.

Mơ hồ có thể nhìn ra được, là khuôn mặt của một cường giả cấp sáu nổi tiếng của Oa quốc.

...

Video như vậy, sau khi xuất hiện trên mạng, nhanh chóng leo lên top 1 tìm kiếm.

Vô số cư dân mạng đều đang thảo luận về con quái vật rết này.

“Trời đất! Tại sao Oa quốc lại xuất hiện quái vật như vậy?”

“Một thành phố vậy mà lại dễ dàng bị hủy diệt như vậy?”

“Quá đáng sợ, quái vật như vậy, làm sao có thể xuất hiện?”

“Oa quốc chết tiệt, quỷ chết tiệt!!”

“Mẹ kiếp, không chỉ biết bay, còn biết đào hang, thật sự là lên trời xuống đất, không gì làm không được rồi?”

“Hừ hừ, Bồng Tử Quốc chỉ còn lại một thành phố cuối cùng, đã sớm không còn gì đáng để tâm đến nữa rồi, con quái vật này của Oa quốc chạy đi thể hiện uy phong, chẳng phải vẫn là nhắm vào chúng ta sao?”

Chương 418 - Rết Trưởng Lão Đại Sát Tứ Phương (2)

“Đúng vậy! Mọi người xem video này, quay rõ nét như vậy, còn dùng máy bay không người lái quay từ trên không trung, chứng tỏ Oa quốc đã sớm có dự mưu, đang dẫn dắt chúng ta đây!”

“Dẫn dắt? Coi chúng ta là khi sao? Chúng cũng xứng sao? Quên chúng ta có Thần Long che chở rồi à?”

“Con quái vật rết này quá mạnh, nhiều tên lửa như vậy bắn vào người nó, ngay cả một cộng long cũng không rụng, Thần Long chưa chắc đã làm gì được đâu!”

“Oa quốc xuất hiện một con quái vật như vậy, coi như là vênh váo rồi.”

...

Trần Nghiệp tự nhiên cũng xem được video.

Sau đó.

Hắn có chút ngây ngẩn cả người!

Cái này mẹ nó, giống hệt Rết Trưởng Lão!

Không lâu sau.

Trần Nghiệp liền nhận được điện thoại của cha, bảo hắn đến võ quán của Ba Lê Minh một chuyến.

Tại võ quán, Trần Nghiệp gặp cha và Ba Lê Minh.

Từ sau khi biết thực lực của Trần Nghiệp.

Hai vị này thảo luận chuyện quan trọng, đều thích mang theo Trần Nghiệp.

“Vậy nên, đây chính là lực lượng của Oa quốc?” Trần Nghiệp mở miệng hỏi.

Ba Lê Minh gật đầu, sắc mặt có chút nghiêm trọng: “Diệt Bồng Tử Quốc, cũng là để cho chúng ta xem, muốn ép chúng ta khuất phục!”

“Hừ hừ.”

Trần hội trưởng cười lạnh một tiếng.

Trong lòng Trần Nghiệp cũng rất khó chịu.

Oa quốc đều đã như vậy rồi, còn tặc tâm bất tử?

Ba Lê Minh lại nói: “Video hot nhất trên mạng, là đã qua chỉnh sửa kỹ lưỡng, có một số video quay được, con quái vật này thích ăn thịt người. Ngoài ra, theo thông tin cấp trên thu thập được, mấy tháng gần đây, dân số Oa quốc giảm mạnh, rất có thể đều đã vào bụng con quái vật này... Từ đó có thể suy đoán, con quái vật này ăn thịt người có thể tiến hóa, trở nên mạnh hơn. Đây mới là nguyên nhân bọn chúng nhắm vào chúng ta.”

Hai cha con nghe vậy, nhất thời bừng tỉnh đại ngộ.

“Sư huynh, huynh thấy con quái vật này thực lực thế nào?”

Trần hội trưởng uyển chuyển hỏi.

Kỳ thực ông càng muốn hỏi, sư huynh có thể hạ được con quái vật này không.

Ba Lê Minh lắc đầu nói: “Không nhìn thấu, tóm lại, ta khẳng định không làm gì được súc sinh này. Thể hình nó quá lớn, trọng lượng ít nhất cũng phải trên vạn tấn, ước chừng niệm động lực của Tần đội trưởng, cũng không khống chế được nó.”

“Tuy rất không muốn thừa nhận, nhưng, súc sinh này quả thực rất khó giải quyết!”

Nghe được lời này.

Sắc mặt Trần hội trưởng nhất thời khó coi.

Sau đó, ông theo bản năng nhìn về phía Trần Nghiệp.

Chưa đợi Trần hội trưởng mở miệng, Trần Nghiệp liền thờ ơ nói: “Con quái vật này cứ giao cho con đi!”

Hừ.

Không xử lý được Bá Chủ Vũ Trụ.

Chẳng lẽ còn không xử lý được Rết Trưởng Lão sao?

Nếu ngay cả con rết này mà hắn cũng không đánh lại, vậy hắn thật sự là làm nhục truyền thừa của Đầu Trọc Đại Ma Vương rồi.

Nghe được lời Trần Nghiệp nói.

Hai sư huynh đệ đều có chút kinh ngạc.

Hai người đều không có ký ức của bí cảnh toàn dân, đương nhiên không biết, tên đầu trọc này rốt cuộc mạnh đến mức nào.

Trần hội trưởng theo bản năng nói: “Đừng sinh cường!”

Ba Lê Minh cũng hỏi: “Trần Nghiệp, cậu thật sự có nắm chắc? Hôm nay gọi cậu đến, cũng là cấp trên muốn nhờ ta hỏi cậu, để nắm chắc tình hình.”

Trần Nghiệp rất tự tin, nhưng cũng không nói chắc chắn: “Cũng không thành vấn đề!”

Lần trước thể hiện uy phong Thần Long, ba thuộc tính của hắn, mới 7000 điểm.

Mà hiện tại, ba thuộc tính của hắn, đã sắp tăng gấp đôi, hơn nữa còn nhận được truyền thừa của Saitama, thật sự linh ngộ được lực lượng pháp tắc!

Có thể nói, thực lực hoàn toàn không thể so sánh với trước đây!

“Tốt!”

Ba Lê Minh tinh thần chấn động, ánh mắt tán thưởng: “Cậu có sự tự tin này rất tốt, nhưng mà, con quái vật này cũng không thể xem thường.”

Trần Nghiệp liền nói: “Yên tâm đi sư bá, lùi một vạn bước mà nói, cho dù con không xử lý được nó, muốn toàn thân trở ra, tuyệt đối không thành vấn đề.”

“Vậy thì tốt!” Ba Lê Minh liền nói: “Vậy ta sẽ chuyển lời của cậu cho cấp trên.”

“Ừm.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Trần hội trưởng, với tư cách là cha, dường như muốn nói gì đó, chỉ là há miệng, vẫn không nói ra lời.

Con trai ông đã có sự tự tin này, ông là cha, cũng không tiện ngăn cản.

Cũng không thể vì sợ con trai bị thương, mà mặc kệ tên hề nhảy nhót Oa quốc này, điều võ giương oai chứ?

...

Lại qua hai ngày.

Trên mạng lại xuất hiện tin tức mới.

Quái vật rất, sau khi diệt Bồng Tử Quốc, vậy mà lại trực tiếp xâm lược nước láng giềng của Bồng Tử Quốc.

Phải biết rằng, người hàng xóm này không dễ chọc.

Người ta có vũ khí hạt nhân.

Mà thái độ của người hàng xóm này cũng rất cứng rắn, không đáp ứng quái vật rết, sau khi xác định được vị trí của quái vật rết, trực tiếp sử dụng đại sát khí.

Ước chừng là đã xem video Bồng Tử Quốc bị diệt, biết tên lửa thông thường vô dụng, nên không lãng phí nữa.

Bọn họ cũng có vài cường giả cấp sáu.

Chỉ là đối mặt với loại quái vật này, cường giả cấp sáu đi qua chỉ có nước chết.

“Ầm ầm!!”

Trong video, một đám mây hình nấm khổng lồ, từ từ bốc lên.

Tuy nhiên.

Điều khiến vô số cư dân mạng chấn động là.

Quái vật rết hứng trọn một quả bom hạt nhân, vậy mà không chết, chỉ bị thương nhẹ, liền lại xông ra, tàn sát khắp nơi.

Cứng rắn chịu một phát bom hạt nhân mà không chết?

Khả năng phòng ngự cường hãn của quái vật Rết, khiến toàn thế giới chấn kinh.

Trước đó đã có người suy đoán, quái vật Rết này, có thực lực cấp Thú Vương, chỉ là rất nhiều người không tin.

Hiện tại, coi như là chứng thực rồi.

Một phát bom hạt nhân, đủ để chứng minh, sự đáng sợ của quái vật Rết này.

Không chỉ lực phá hoại mạnh, còn có năng lực phòng ngự đáng sợ như vậy, quả thực vô địch.

Sau đó.

Vô số người bắt đầu lo lắng.

Quái vật Rết cường hãn như vậy, đối với nhân loại bình thường, tuyệt đối không phải là chuyện tốt!

Theo dáng vẻ khát máu như vậy của quái vật Rết, đến đâu cũng sẽ mang đến tai họa ngập đầu cho nơi đó!!

Đáng sợ nhất chính là, không ai có thể ngăn cản nó!

Không giống như Thú Vương.

Mặc dù thực lực Thú Vương rất đáng sợ, nhưng nó mỗi lần ra ngoài gây rối vài giờ, sẽ biến mất không thấy.

Còn quái vật Rết, là do nhân loại đột biến mà thành.

Nói cách khác, nếu không có người ngăn cản nó, nó sẽ luôn ở lại Lam Tinh.....

Điều này rất đáng sợ!

Không chừng nó có thể hủy diệt toàn bộ nền văn minh nhân loại!!

.....

Mà ngay lúc này.

Có người tiết lộ tin tức nói, trong nước Oa quốc, “người mất tích” còn nghiêm trọng hơn so với tưởng tượng của bên ngoài, vốn Oa quốc còn lại sáu thành phố đang chống đỡ, tổng dân số đại khái còn hai ba mươi triệu người.

Từ một tháng trước, dân số bắt đầu giảm mạnh.

Đến nay, ngoài Kyoto còn có chút người, năm thành phố còn lại, sớm đã biến thành một thành phố chết, không nhìn thấy nửa bóng người.

Tổng dân số Oa quốc hiện tại, so với một tháng trước, đã giảm hơn chín phần.

Gần như chỉ còn lại những quái nhân, cùng với quyền thuộc của quái nhân.

Tin tức này vừa ra, lại lần nữa chấn động toàn mạng!

“Cái đệt!! Người Oa quốc sắp chết hết rồi?”

“Chỉ dùng một tháng, đã giảm hơn hai mươi triệu người? Cái đệt, đây là khái niệm gì?”

“Hay lắm, thì ra là quái vật Rết này, đã ăn hết người trong nước mình? Cho nên mới chạy sang nước láng giềng Bồng Tử Quốc gây rối?”

“Nói như vậy, Oa quốc coi như là đã diệt quốc rồi?”

“Bây giờ quái vật Rết này lại nhắm vào nước láng giềng của Bồng Tử Quốc, cảm thấy nước láng giềng của Bồng Tử Quốc, khó thoát khỏi vận rủi!”

Chương 419 - Chí cường giả tập hợp! Đánh Rết

“Đúng vậy! Ngay cả bom hạt nhân cũng vô dụng với quái vật này, thật sự không nghĩ ra, còn có thể ngăn cản nó như thế nào.”

“Quan trọng nhất là, nước láng giềng của Bồng Tử Quốc, không có chí cường giả đặc biệt lợi hại! Nếu có chí cường giả, không chừng còn có thể cản cản.”

“Cản cái rắm, quái vật như vậy, đã là tồn tại mà nhân lực không thể ngăn cản rồi.”

“Nhất định phải nghĩ biện pháp ngăn cản nó, quái vật này rõ ràng là dựa vào ăn thịt người để tiến hóa, lại để nó ăn tiếp, chỉ càng thêm đáng sợ!”

.....

Quái vật Rết do Oa quốc tạo ra, đã gây ra sự chú ý của toàn mạng.

Không chỉ cư dân mạng, ngay cả các cấp cao, cũng đều hết sức quan tâm đến động tĩnh của quái vật Rết.

Mặc dù cảm thấy rất hoang đường, mặc dù không muốn thừa nhận.....

Nhưng, sự thật chính là, quái vật Rết này quá mạnh, chỉ cần cho nó đủ thời gian, quả thực có thể hủy diệt nền văn minh nhân loại!

Trong khoảng thời gian ngắn.

Các quốc gia toàn cầu, lòng người hoang mang.

Rất nhanh.

Nước láng giềng của Bồng Tử Quốc, liền công khai cầu cứu các cường quốc.

Dùng lời của bọn họ mà nói, tiêu diệt quái vật Rét, không chỉ là đang cứu bọn họ, mà là đang cứu vớt thế giới!!

Hiện tại nước láng giềng của Bồng Tử Quốc, còn lại hơn mười triệu dân số.

Nếu để số dân này vào bụng quái vật Rét, như vậy quái vật Rét sẽ càng thêm cường đại, càng thêm không thể ngăn cản!

Đến lúc đó, nó sẽ không bỏ qua bất kỳ một nhân loại nào trên toàn thế giới.

Mặc dù mọi người đều biết, nước láng giềng của Bồng Tử Quốc là bị bức đến đường cùng, mới muốn dùng đại nghĩa để tìm kiếm sự giúp đỡ.

Nhưng, sự thật cũng quả thực như bọn họ nói, tiếp tục để quái vật Rét trưởng thành tiến hóa, sợ là ngay cả toàn thế giới cũng phải gặp nạn.

...

Kinh Thành!

Trong đạo quán của Ba Lệ Minh.

Trần Nghiệp đang cùng Ba Lệ Minh ngồi đối diện nhau, vừa uống trà vừa xem tivi.

Còn Trần hội trưởng, thì đi xử lý công việc của hiệp hội.

Lúc này trong tivi, đang phát sóng nữ phát ngôn viên của nước nào đó, đang sục sôi nói về luận điệu “tai họa Rét”, cuối cùng thành khẩn mời các chí cường giả đỉnh cấp của các cường quốc, liên thủ tiêu diệt quái vật Rét..... nói đến phía sau, càng là nước mắt giàn giụa.

Chỉ là, Trần Nghiệp và Ba Lệ Minh, đều sắc mặt bình tĩnh.

Đều thời đại nào rồi.

Bộ này đã không thể lừa người rồi.

“Trần Nghiệp, đối với việc nước xx phát anh hùng thiếp, cậu thấy thế nào?” Ba Lệ Minh mở miệng hỏi.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Những gì họ nói vẫn có vài phần đạo lý, loại quái vật dựa vào ăn thịt người để tiến hóa này, không sớm tiêu diệt, lưu lại sớm muộn gì cũng trở thành

tai họa khổng lồ. Đến lúc đó, chưa nói Bá Chủ Vũ Trụ còn chưa tới, nhân loại đã bị quái vật này ăn hết rồi.”

Nói đến đây.

Trần Nghiệp đột nhiên trong lòng chột nghĩ: “Đúng rồi, những quái nhân của Oa quốc, có biết Bá Chủ Vũ Trụ sắp đến rồi không?”

“Bên trên đã truyền tin tức cho bọn chúng, để bọn chúng khuyên quái vật Rết dừng tay, nhưng đám súc sinh đó căn bản không tin!”

Ba Lê Minh thở dài nói: “Thậm chí, bọn chúng còn nói ngược lại, chính vì Bá Chủ Vũ Trụ sắp đến, mới càng cần dân số, để cho con quái vật Rết này tiến hóa lớn mạnh. Đến lúc đó, hy vọng ngăn cản Bá Chủ Vũ Trụ, đều đặt hết trên người nó.”

Nói đến đây.

Ba Lê Minh đột nhiên văng tục nói: “DCM! Còn đừng nói, những gì đám súc sinh đó nói, cứ nhiên có vài phần đạo lý.”

Trần Nghiệp cũng là vẻ mặt ghê tởm.

Oa quốc thật sự là đủ vô sỉ!

Ngay lúc này.

Người dẫn chương trình trên tivi, đột nhiên ngữ khí trở nên kích động.

Thì ra, bọn họ nhận được tin tức, nói có chí cường giả đã đồng ý, muốn đến tiêu diệt quái vật Rết.

Phân biệt là Samir của Ấn Độ, và Lý Võ Thần của Úc!

Nghe thấy Lý Võ Thần muốn đích thân xuất mã, hai mắt Ba Lê Minh lập tức lóe lên tinh quang.

“Tên đó cũng sẽ đi? Xem ra, ta cũng phải đi một chuyến rồi.”

Trần Nghiệp ngạc nhiên.

“Sư bá, không phải đã nói rồi sao, con quái vật này giao cho con sao?”

Ba Lê Minh xua tay nói: “Cậu là át chủ bài bí mật của chúng ta, có thể không ra tay, thì đừng ra tay.”

Về mặt Trần Nghiệp bất đắc dĩ.

Rõ ràng là Ba Lê Minh nghe thấy Lý Võ Thần muốn đi tiêu diệt quái vật Rét, cũng theo đó ngửa tay, mới nói như vậy chứ?

Trần Nghiệp nhớ lại biểu hiện của Lý Võ Thần trong Bí Cảnh Toàn Dân, thực lực quả thực không tồi.

Đặc biệt là chiêu “Khí Viên Trảm”, ngay cả Ghidrah cũng bị chém đứt một cái đầu.

Chỉ là.

Thực lực như vậy, chưa chắc có thể giết chết quái vật Rét!

Quái vật Rét trước mắt này, thực lực đã không kém gì Rét Trưởng Lão trong nguyên tác, thậm chí nhìn qua còn hung hãn hơn.

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp lông mày hơi nhíu lại.

Hắn đang muốn nói gì đó, điện thoại của Ba Lê Minh vang lên.

Nhìn thấy hiển thị cuộc gọi, Ba Lê Minh dường như không bất ngờ, cười tiếp điện thoại.

“Tần đội trưởng, cô lúc này tìm ta, là định đi một chuyến sao?..... Ha ha, ta cũng đang có ý này..... cái gì? Cô cảm thấy nguy hiểm?..... Trần Nghiệp? Nó ở..... được, ta biết rồi.”

Cúp điện thoại.

Lông mày của Ba Lê Minh liền nhíu lại.

Trần Nghiệp lập tức hỏi: “Sur bá, Tần đội trưởng nói gì vậy?”

Ba Lê Minh nói thật: “Cô ấy nói tên họ Lý kia không có năm chắc mười phần, cho nên mời cô ấy đi hỗ trợ, hỏi ta có đi không. Đợi ta đồng ý, cô ấy đột nhiên lại nói, cảm thấy chuyến này sẽ có nguy hiểm..... Sau đó, nghe nói cậu ở chỗ ta, cô ấy lát nữa sẽ qua.”

Nói đến phía sau, ánh mắt Ba Lê Minh có chút kỳ quái.

Lần trước sư đệ dường như lo lắng cái gì đó?

Không đến mười phút.

Tần Mộc Âm liền đến đạo quán.

Là bay đến.

“Tần đội trưởng, hoan nghênh hoan nghênh!” Ba Lệ Minh khách sáo một câu.

“Ba hội trưởng khách khí rồi.”

Ánh mắt của Tần Mộc Âm, nhìn về phía Trần Nghiệp, cười nói: “Trần Nghiệp, lại gặp mặt rồi, chuyện quán quân Bí Cảnh Toàn Dân lần trước, còn chưa kịp cảm ơn cậu, nghe nói gần đây cậu sẽ luôn ở Kinh Thành? Phải để tôi tận tình địa chủ đó.”

Trần Nghiệp nói: “Không vấn đề, chờ giải quyết xong quái vật Rết, Tần tỷ cứ gọi là đến.”

Khách sáo xong.

Ba người lần lượt ngồi xuống.

Tần Mộc Âm cảm thán nói: “Quái vật do người Oa quốc tạo ra này, đã hoàn toàn không thua kém gì Thú Vương, chuyến này nguy hiểm rất lớn, e rằng sẽ có bất trắc.”

Ba Lệ Minh nghe vậy, hơi nhú mày.

“Sur bá, vẫn là để con đi đi!” Trần Nghiệp mở miệng nói: “Con muốn nhân tiện hủy diệt luôn đám quái vật còn muốn nhớ thương đại địa của chúng ta? Thật là muốn chết!.”

Ba Lệ Minh sững sốt.

Hay lắm.

Một quốc gia quái nhân, tiểu tử này nói nhẹ nhàng băng quơ như vậy?

Trần Nghiệp vỗ vỗ trán, cười nói: “Sur bá, quên nói với người, con còn có một thân phận khác.”

“Cái gì?”

“Thần Long gây náo động năm ngoái, kỳ thực chính là con!”

Ba Lệ Minh là người tuyệt đối có thể tin tưởng, nói cho ông ta nhất định không có vấn đề.

Hơn nữa.

Trần Nghiệp bây giờ cũng không phải là cố ý muốn che giấu thân phận.....

Mà Ba Lệ Minh nghe được lời này, hai mắt lóe lên tinh quang, lại không có bao nhiêu vẻ ngoài ý muốn.

“Ta sớm đã đoán được!”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp cũng không ngoài ý muốn.

Chương 420 - Chí cường giả tập hợp! Đánh Rết (2)

Không đợi Trần Nghiệp nói gì, Ba Lệ Minh lại nói: “Dù sao thì, ta vẫn là câu nói đó, cậu coi như là vũ khí bí mật bên này của chúng ta, có thể không dễ dàng ra tay, thì đừng ra tay.”

“Tại sao?” Trần Nghiệp rất nghi hoặc.

Hắn nghĩ không ra, quái vật Rết đủ để uy hiếp toàn nhân loại, đều lúc này rồi, còn không cho hắn ra tay?

Thấy Ba Lệ Minh không nói lời nào, Tần Mộc Âm dường như hiểu được cái gì, ở bên cạnh nói: “Trần Nghiệp, sư bá của cậu là hy vọng, chờ Bá Chủ Vũ Trụ đến, nếu đối phương thật sự không có chỗ sơ hở, cậu có thể xem như đường lui của chúng ta!”

Trần Nghiệp nghe vậy, trước là sửng sốt, sau đó chợt hiểu ra, nội tâm cũng có chút phức tạp.

Ba Lệ Minh cũng dứt khoát thừa nhận nói: “Chỉ dùng hai năm thời gian, cậu đã đạt đến trình độ hiện tại, chứng tỏ sự trưởng thành của cậu, căn bản không cần dựa vào bí cảnh, cần chỉ là thời gian, đúng không?”

Trần Nghiệp gật đầu.

Điều này kỳ thực rất dễ dàng suy đoán ra được.

Một lần bí cảnh, coi như siêu thần, thu hoạch cũng chỉ khoảng hai trăm điểm tiềm năng.

Trần Nghiệp bây giờ mới qua bí cảnh số 8, chỉ tám lần bí cảnh, tuyệt đối không thể nào bồi dưỡng ra cường giả như hắn.

Ba Lê Minh lại nói: “Nếu Bá Chủ Vũ Trụ thật sự đến, chúng ta sẽ nghĩ hết mọi cách trì hoãn thời gian, không đến giây phút cuối cùng, cậu đừng ra tay!”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp thở dài một tiếng.

Sau đó, hắn lại nghĩ đến một biện pháp, nói: “Su bá, hay là, con dùng thân phận ‘Long Ngạo Thiên’, cùng đi với mọi người?”

Ba Lê Minh sửng sốt.

Tần Mộc Âm thì mắt sáng lên, lập tức cười nói: “Biện pháp này hay! Cho đến nay, thân phận thật sự của Long Ngạo Thiên cũng không có mấy người biết, có cậu đi áp trận, chuyến này nhất định không có vấn đề gì.”

Ba Lê Minh suy nghĩ một chút, cũng đồng ý.

Vì vậy.

Sự việc liền như vậy thương định.

Tần Mộc Âm đứng dậy nói: “Việc quan trọng hơn, chúng ta xuất phát thôi!”

Ba Lê Minh cũng là tính cách lời lệ phong hành, lập tức gật đầu đồng ý.

Vài phút sau.

Một chiếc máy bay vận tải xuất phát từ Kinh Thành, trực tiếp bay về phía Diên Biên (một châu tự trị của người Triều Tiên).

Trần Nghiệp trên máy bay vận tải, đã thay đổi dung mạo, trở thành một thanh niên tóc vàng, còn đội mũ bảo hiểm.

Long Ngạo Thiên áo giáp, lại lần nữa đăng tràng!

.....

Đến Diên Biên.

Tần Mộc Âm liền nói: “Lý Vô Thần bọn họ đã đến rồi, chúng ta qua đó tập hợp với bọn họ.”

Ba Lê Minh mở miệng hỏi: “Đến mấy người?”

“Ba!” Tần Mộc Âm vừa lái vừa nói: “Ngoài vị kia của Ấn Độ và Lý Võ Thần, vị kia của Nga cũng đến.”

Ba Lê Minh: “Sao? Bên kia không phải người đến?”

Ông ta nói chính là Mỹ.

Tần Mộc Âm hừ lạnh một tiếng: “Chủ nhân sao nở lòng nào tự mình đánh chó? Cho dù con chó này sớm đã không nghe lời, bọn họ cũng muốn dùng nó để làm suy yếu chúng ta.”

Ba Lê Minh không nói gì nữa.

Một lát sau.

Máy bay vận tải dừng ở sân đỗ trực thăng trên đỉnh một tòa nhà cao tầng.

Lúc này, đã có không ít người đứng trên sân thượng.

Qua cửa sổ, Trần Nghiệp liền thấy được mấy bóng người quen thuộc.

Chờ ba người xuống máy bay vận tải, một nhóm quan viên lập tức mang theo khuôn mặt tươi cười nghênh đón.

Bên cạnh còn có phóng viên, đang cầm máy quay phim quay.

Điều này tự nhiên là vì tuyên truyền cho những anh hùng đến giúp đỡ!

Làm chuyện lớn như vậy, nói là cứu vớt thế giới cũng không quá, cũng không thể để các anh hùng im hơi lặng tiếng.

“Ây da! Khách quý khách quý, không ngờ Ba tiên sinh và Tần nữ sĩ lại đến, tôi đại diện cho nước xx vĩ đại, hoan nghênh ba vị.”

Vị quan viên này cư nhiên nói Hạ quốc, dường như là cố ý tìm đến.

Diên Biên bên này có lòng rồi.

Sau đó, vị quan viên nhìn về phía “Long Ngạo Thiên”, nhìn không được hỏi: “Vị này là?”

Máy quay bên cạnh, cũng hướng ống kính về phía Trần Nghiệp.

“Là cường giả đỉnh cấp mà chúng tôi mời đến! Long Ngạo Thiên! Lần này có thể tiêu diệt quái vật Rét hay không, đều nhờ vào hấn.”

Tần Mộc Âm giới thiệu một câu.

Lời này vừa ra, mọi người ở đây đều sửng sốt.

Ba Lê Minh nhú mày nói: “Đừng làm mấy cái này nữa, tiêu diệt quái vật trước mới là quan trọng nhất!”

“A! Đúng đúng đúng.....”

Vị quan viên liên tục gật đầu, dẫn ba người và ba người kia tập hợp.

“Tần nữ sĩ, còn có lão Ba, thật là lâu rồi không gặp!”

Người đầu tiên mở miệng chào hỏi, là vị Võ Thần kia!

Mọi người đều là cường giả đỉnh cấp, kỳ thực cũng đã từng giao thiệp lẫn nhau, coi như là khá quen thuộc.

Đặc biệt là Ba Lê Minh, đã từng khiêu chiến Võ Thần.

Đương nhiên, chính là thua rất thảm, suýt chút nữa không thể trở về.....

“Lý! Còn có hai vị, đã lâu không gặp.” Tần Mộc Âm chào hỏi.

Trong mắt Ba Lê Minh, lại chỉ có Lý Võ Thần, chiến ý bùng bùng:

“Mười lăm năm trước, đa tạ các hạ thủ hạ lưu tình, gần đây ta ở trên võ đạo, có chút lĩnh ngộ mới, chờ diệt xong quái vật Rét, luận bàn một chút?”

Lý Võ Thần nghe vậy, cười gật đầu nói: “Được thôi!”

Cư nhiên là một lời đáp ứng.

Tiếp theo.

Mọi người giới thiệu một phen.

Có mặt tại đây, ngoài chí cường giả đến từ các quốc gia, còn có bốn vị cường giả cấp năm của Diên Biên.

Nghe nói, bốn vị cường giả cấp năm này là huynh đệ kết nghĩa, nổi tiếng với biệt danh “Không sợ chết”, từng làm nghề

sát thủ, được mệnh danh là vua hiệu suất của giới sát thủ, hiệu là “Diên Biên F4”!

Dĩ nhiên, dù có nổi tiếng đến đâu, cũng chỉ là cường giả cấp năm mà thôi.

Trước mặt các chí cường giả của các quốc gia, chỉ có thể làm tiêu nhân vật chạy việc vặt.

So với Diên Biên F4, Trần Nghiệp càng giống như một kẻ vô hình.

Dù sao, bí danh Long Ngạo Thiên cũng chỉ có chút danh tiếng ở trong nước.

Cho dù là Chiến Thần của Nga, hay là Samir của Ấn Độ, đều coi Trần Nghiệp là người đi theo Tần Mộc Âm hoặc Ba Lê Minh.

Chỉ có vị Lý Võ Thần kia, liếc nhìn Trần Nghiệp thêm một cái.

“Đừng lãng phí thời gian nữa!”

Ba Lê Minh không thích kiểu xã giao này, liền nói: “Trước tiên hãy tiêu diệt con quái vật rét kia đã!”

Vị quan chức kia lập tức tiến lên nói: “Đúng đúng đúng, xin mời chư vị ra tay tương trợ, sau việc tất có hậu tạ.”

Đối với hậu tạ trong miệng vị quan chức này, mọi người không để ý.

Họ đều là chí cường giả, thứ gì mà không có?

Lý do đến đây, cũng là vì ngăn chặn quái vật rét tiếp tục mạnh lên, bóp chết mối đe dọa hủy diệt thế giới từ trong trứng nước.

“Quái vật rét hiện tại ở đâu?” Chiến Thần của Nga lên tiếng hỏi.

Đại ca trong Diên Biên F4, đứng ra cầm hận nói: “Nó vừa mới hủy diệt một thành phố, hiện tại đang nằm nghỉ ngơi trong đồng cỏ nát của thành phố!”

Nghe được lời này.

Sắc mặt mọi người đều lạnh xuống.

Quái vật thật ngông cuồng!

Ăn thịt người xong, liền ngang nhiên nghỉ ngơi, đây là cho rằng nhân loại hoàn toàn không làm gì được nó sao?

“Đi thôi!”

Lý Võ Thần bỏ lại câu này, trực tiếp sử dụng “Vũ Không Thuật” bay lên, xé gió mà đi.

Vũ Không Thuật là phương thức bay lượn của các nhân vật chính trong Dragon Ball, tốc độ bay lượn quả thực không chậm.

“Này này! Lý! Vẫn chưa nói kế hoạch tác chiến đâu!”

Chiến Thần của Nga lớn tiếng hô.

Chỉ là, Lý Võ Thần không dừng lại, vẫn tiếp tục bay về phía xa.

“Hỗn đản không có lễ phép!”

Chiến Thần cơ bắp rất tức giận, không nhịn được mắng một câu.

Bởi vì hắn không biết bay.

Chương 421 - Cư dân mạng: Chí cường giả quá mạnh mẽ! Trần Nghiệp: Ha ha...

Hay nói cách khác, những người có mặt ở đây biết bay, chỉ có Lý Võ Thần, Tần Mộc Âm, và Trần Nghiệp ba người.

Cho dù là Chiến Thần cơ bắp, Samir, hay là Ba Lệ Minh, đều không biết bay.

Ba Lệ Minh tuy biết khinh công, gần đây còn nắm giữ Geppo, nhưng chỉ có thể bay quãng ngắn, hơn nữa tốc độ cũng không tốt lắm.

“Tôi đưa các người qua đó.”

Tần Mộc Âm chủ động nói.

Sau đó.

Trên người cô xuất hiện ánh sáng màu xanh lục, dùng niệm động lực mang theo mọi người, bay lên trời.

Bao gồm cả Trần Nghiệp.

Mặc dù tốc độ bay của Trần Nghiệp có thể vượt qua Lý Võ Thần, nhưng lúc này, hắn không có hứng thú ra về.

Đội mấy vị cường giả rời đi.

Vị quan chức trước đó, lập tức phân phó người quay phim vừa quay xong, cắt ghép video lại, nhanh chóng đăng lên mạng.

...

Khi video được cắt ghép tỉ mỉ, được đăng tải lên mạng, lập tức thu hút sự chú ý của đông đảo cư dân mạng.

“Thật sự có chí cường giả đến hỗ trợ sao?”

“Đến còn không ít, rất nhiều gương mặt quen thuộc!”

“Chiến Thần của Nga, Samir của Ấn Độ, còn có Tần nữ thần của nước ta, Ba hội trưởng... Người đeo kính kia, chính là vị Võ Thần trong truyền thuyết sao? Vị trước đây vẫn luôn giành quán quân Bí Cảnh Toàn Dân kia?”

“Đúng vậy, là Lý Võ Thần, tên thật không rõ. Vị đại lão này rất khiêm tốn, không ngờ cũng đến.”

“Chí cường giả ai nấy đều nổi danh lừng lẫy, chỉ có vị đại lão khiêm tốn này, tuy thực lực đứng đầu thiên hạ, lại không có tiếng tăm.”

“Nghe đồn ông ta là hoàng đế của tổ chức ngầm ở Úc, thật hay giả vậy?”

“Chờ đã, còn có một tên tóc vàng đội mũ là ai?”

“Tên tóc vàng này có chút quen mắt...Nhớ ra rồi, là Long Ngạo Thiên đại lão.”

“Long Ngạo Thiên? Hắn không phải cường giả cấp sáu sao? Còn có thể tham gia loại cục diện cao cấp này?”

“Đã lâu không nghe được tin tức của Long Ngạo Thiên đại lão, vị này cũng rất khiêm tốn nha! Dám đi tham gia loại cục diện cao cấp này, chắc là gần đây thực lực lại có sự tăng lên đi!”

“Dù có tăng lên thế nào, cũng không thể trong thời gian ngắn như vậy, từ cấp sáu biến thành Chí Cường Giả! Càng không có

tư cách tham gia loại cục diện cao cấp này.”

“Ước chừng là đánh trợ thủ, giúp đỡ một chút...”

“Chủ lực khẳng định là Lý Võ Thần và Tàn nữ thần.”

“Có phát sóng trực tiếp tại hiện trường không?”

“Đúng! Kiên quyết yêu cầu phát sóng trực tiếp tại hiện trường!!”

...

Có lẽ là yêu cầu mãnh liệt của cư dân mạng, đã được lãnh đạo bên này chú ý, cuối cùng lại thật sự đồng ý.

Lãnh đạo bên này, sau khi trao đổi đơn giản với một nền tảng phát sóng trực tiếp, liền đạt thành hợp tác, chuẩn bị phát sóng trực tiếp tại hiện trường.

Vì vậy.

Một chiếc trực thăng mang theo thiết bị phát sóng trực tiếp, đã đến hiện trường.

Đông đảo cư dân mạng thông qua ống kính, nhìn thấy con quái vật rết đang nghỉ ngơi trong đồng cỏ nát, thân hình khổng lồ kia, khiến vô số người hít thở không thông, đặc biệt là vô số móng vuốt sắc nhọn trên thân quái vật rết, dù chỉ là xem phát sóng trực tiếp, áp lực cũng đủ khiến người ta kinh hãi.

“Hình như nó lại lớn hơn rồi!”

“Thế hình như vậy, thế mà còn dài hơn cả đường phố trong thành phố? Hơn vạn mét rồi sao?”

“Thật là quái vật đáng sợ...”

Các loại bình luận kinh hoàng bất an, không ngừng xuất hiện.

Trực thăng cũng không dám tới quá gần, ở xa xa quay phim.

May mắn là quái vật rết căn bản không để ý một chiếc trực thăng nhỏ bé, nằm ở đó lật người, tiếp tục nghỉ ngơi.

Mà nó vừa lật người, liền đất rung núi chuyển.

Sinh vật khổng lồ như vậy, thật sự khiến người ta tuyệt vọng!

“May mà các Chí Cường Giả đã đến, nếu cứ mặc kệ như vậy, nó có thể phát triển đến mức nào?”

“Các Chí Cường Giả, có thể giải quyết nó không?”

“Nhất định có thể! Trận chiến này, đã liên quan đến sự sống chết của nhân loại chúng ta rồi!”

...

Rõ ràng.

Tốc độ phát triển của quái vật rất quá nhanh, ngay cả cư dân mạng cũng nhìn ra tính nghiêm trọng của sự việc.

Bây giờ không tiêu diệt nó, nhân loại sớm muộn gì cũng bị nó tiêu diệt.

Một lát sau.

Lý Võ Thần đến trước tiên, bay tới từ phía chân trời xa xôi.

Vô số cư dân mạng đang xem phát sóng trực tiếp, lập tức phấn chấn tinh thần, biết đại chiến sắp bắt đầu.

Mà Lý Võ Thần cũng không dài dòng, vừa đáp xuống đất liền sử dụng một chiêu “Quy phái khí công”, oanh kích về phía quái vật rất.

Sóng xung kích năng lượng khổng lồ kia, dọa tè vô số cư dân mạng!

Đa số cư dân mạng đều là người thường.

Họ không thể tưởng tượng nổi, làm sao con người có thể phát ra năng lượng mạnh như vậy?

“Đây chính là thực lực thực sự của Lý Võ Thần sao? Quả nhiên xứng với danh xưng Võ Thần.”

“Quá mãnh liệt! Trong thân thể này, chẳng lẽ chứa một khẩu pháo hủy diệt sao?”

“Thiên phú ông ta kết hợp chẳng phải là S3 sao? Đây lại là năng lực gì vậy?”

...

Không thể không nói.

Biểu hiện của Lý Võ Thần rất phấn khích.

Ngay cả con quái vật rất khổng lồ, cũng bị Quy Phái Khí Công của ông đánh bật lên, thân thể to lớn bị sóng xung kích đánh

bật liên tục lùi về phía sau.

“Rống!”

Sau đó.

Con rết phát ra một tiếng gầm giận dữ, dường như rất tức giận vì bị quấy rầy giấc ngủ, vậy mà cưỡng ép chống đỡ Quy Phái Khí Công của Lý Võ Thần, hơn nữa còn chịu lấy sóng xung kích, nhanh chóng lao về phía Lý Võ Thần.

Đối mặt với con quái vật rết hung hãn như vậy, Lý Võ Thần cũng biến sắc, nhanh chóng bay lên, không dám đối đầu trực diện.

Không ngờ rằng.

Tuy thân thể con quái vật rết to lớn, nhưng phản ứng lại cực kỳ nhanh nhạy, trực tiếp thay đổi phương hướng, cũng bay lên, lao về phía Lý Võ Thần.

Nó há cái miệng đầy máu, nhìn Lý Võ Thần, trong mắt lộ ra vẻ thèm thuồng.

Đối với nó, con người càng cường đại thì càng bổ dưỡng!

Lý Võ Thần nhíu mày, khóe mắt dường như nhìn thấy thứ gì đó, trực tiếp dẫn con quái vật rết bay qua.

Ngay phía trước, là nhóm người Tần Mộc Âm vừa đến.

Nhìn thấy Lý Võ Thần dẫn con quái vật rết đến, Chiến Thần cơ bắp liền buông lời mắng chửi!

“Xoẹt!”

Ba Lê Minh đột nhiên rời khỏi đội ngũ, đạp Geppo, chủ động xông lên.

Đồng thời, thân thể của ông nhanh chóng phình to, áo trên nổ tung, để lộ ra những khối cơ bắp cực kỳ cường tráng.

Chỉ trong vài nhịp thở, Ba Lê Minh đã biến thành một người khổng lồ cao hai mét rưỡi, toàn thân tỏa ra khí thế kinh người.

Nhìn thấy cảnh này, Chiến Thần cơ bắp và vị Đạo Thần Ấn Độ kia, đều lóe lên tia sáng trong mắt!

Trước đó bọn họ cũng đã nghe nói, Ba Lê Minh đột phá đến cảnh giới chí cao của võ đạo, hôm nay được chứng kiến, quả

nhiên bất phàm.

“Vù!”

Tiếng xé gió vang lên!

Ba Lê Minh và Lý Võ Thần lướt qua nhau, nhắm thẳng vào con rết khổng lồ, song chưởng tề xuất!

Giáng Long Thập Bát Chưởng!!

Mười tám cự long năng lượng màu vàng kim, nhanh chóng bay về phía con quái vật rết, đánh thẳng vào mặt.

“Ầm ầm ầm...”

Một loạt tiếng nổ liên tục vang lên.

Cả khuôn mặt của con quái vật rết đều bị bao phủ bởi ánh lửa của vụ nổ.

Đây là lần đầu tiên Ba Lê Minh thể hiện thực lực thực sự của mình trước mặt mọi người.

Trong chốc lát.

Chấn động toàn thế giới!

“Trời ơi!! Ba Hội Trưởng ngầu bá cháy!!!”

“Quá mãnh liệt! Quá mãnh liệt!”

“Đây chính là Chí Cường Giả sao? Giống như thần linh rồi.”

“Sao lại cảm thấy những Chí Cường Giả này, người nào cũng mạnh hơn người kia?”

“666... Quá đỉnh!”

Chương 422 - Một quyền kinh thiên địa khiếp quỷ thần

“Đây lại là chiêu thức gì vậy? Thế mà có thể trong nháy mắt đánh ra mười tám con kim long, hơn nữa con nào cũng mạnh như tên lửa đạn đạo?”

“Cường giả số một trong nước, không phải là Tần nữ thần sao? Ba hội trưởng thế mà lại mạnh như vậy?”

Lúc này trong phòng phát sóng trực tiếp.

Đã có hơn trăm triệu người dùng đổ vào!

Những cư dân mạng này không chỉ đến từ trong nước, nước ngoài cũng có rất nhiều người đang quan tâm đến trận chiến này.

May mắn là nền tảng phát sóng trực tiếp đã chuẩn bị từ trước, nhanh chóng thuê một lượng lớn máy chủ, mới không dẫn đến phòng phát sóng trực tiếp bị sập.

Nhìn thấy sự cường hãn của Ba Lệ Minh, không chỉ cư dân mạng trong nước chấn kinh, cư dân mạng nước ngoài cũng chấn động không thôi.

Hỏa lực như vậy, đã không hề thua kém pháo phản lực của nhân loại rồi.

Ba Lệ Minh, chỉ là một người mà thôi!

Theo đúng nghĩa là một người hơn cả một quân đội.

Ngay cả Lý Võ Thần, đối với biểu hiện của Ba Lệ Minh, cũng lau mắt mà nhìn, sau đó nảy sinh hứng thú.

Tiếp theo!

Sắc mặt Ba Lệ Minh lại biến đổi, lập tức phát động Haki Vũ Trang.

“Keng!”

Một “Liêm Dao” khổng lồ, từ trong khói bụi lao ra, quét về phía Ba Lệ Minh, trực tiếp đánh bay Ba Lệ Minh.

Sau đó.

Cái đầu rất khổng lồ, từ trong khói bụi chui ra.

Thế mà lông tóc không thương!

Cái gọi là “Liêm Dao”, lại chỉ là một cái xúc tu trên đầu nó mà thôi.

Lúc này, khuôn mặt ở giữa đầu quái vật rất tràn đầy vẻ tức giận!

Vừa rồi chiêu kia của Ba Lê Minh tuy không phá được phòng ngự, nhưng lại khiến nó vô cùng đau đớn.

Bởi vì Ba Lê Minh là Võ Đạo Tông Sư, công kích đánh ra, có lực xuyên thấu rất mạnh.

...

Nhìn thấy con quái vật rất không bị thương, cư dân mạng lại một lần nữa kinh hãi biến sắc.

Con quái vật này cũng quá khó chơi rồi!

Ngay cả các Chí Cường Giả tại hiện trường, sắc mặt cũng có chút khó coi.

Lúc này, quái vật rất đã từ bỏ Lý Võ Thần, lao về phía Ba Lê Minh!

Mà Ba Lê Minh vừa mới bị nó húc bay, nhất thời cũng không kịp né tránh, chỉ có thể lần nữa phát động Haki Vũ Trang, chuẩn bị ngạnh kháng.

Lý Võ Thần không có ý định ra tay giúp đỡ, ngược lại rất hứng thú đối với năng lực khiến da trong nháy mắt cứng lại của Ba Lê Minh.

Trong thời khắc nguy cấp.

Một cỗ niệm động lực cường hãn, đột nhiên giáng xuống trên người quái vật rất, khiến thân hình quái vật rất khựng lại.

Là Tần Mộc Âm ra tay.

Ba Lê Minh lập tức nắm chắc cơ hội, đập Geppo, thân ảnh biến mất.

Chỉ là, ông không có chạy trốn, mà là đến trên đỉnh đầu quái vật rết.

Tiếp theo.

Ba Lê Minh song chưởng tề xuất, dùng sức đánh lên đỉnh đầu của quái vật rết.

“Ầm!”

Chưởng này uy lực kinh người.

Thế mà đánh cho quái vật rết cắm đầu xuống đất, tạo thành một cái hố lớn trên mặt đất.

Mà sau khi Ba Lê Minh đánh ra chưởng này, lại cau mày, vẻ mặt thất vọng, nhanh chóng rời khỏi chỗ cũ.

“Gào!”

Quả nhiên.

Quái vật rết vẫn không sao, chỉ là gào lên một tiếng đau đớn, một lần nữa bay lên.

Ba Lê Minh thấy vậy, thân hình khôi phục bình thường, hiển nhiên từ bỏ tiếp tục ra tay.

Vừa rồi hai chiêu kia, đã là công kích mạnh nhất của ông rồi.

Xe tăng cũng có thể bị đánh thành sắt vụn!

Quái vật rết lại không sao...

Khó trách có thể sống sót sau vụ nổ hạt nhân, phòng ngực của con quái vật này, quả thực mạnh đến mức không thể tin nổi.

Chỉ là.

Ba Lê Minh dừng tay, quái vật rết lại không muốn bỏ qua người đàn ông đã mang đến cho nó nỗi đau dữ dội này.

Chỉ thấy quái vật rết gào lên một tiếng, lại lao về phía Ba Lê Minh.

Một bóng người.

Đột nhiên xuất hiện trước mặt Ba Lê Minh.

Là “Đao Thần” Samir của Ấn Độ.

Nhìn con quái vật rết đang lao tới, Samir chậm rãi rút đao bên hông ra.

“Nguyên Tử Trảm!!”

Một đao đao mang chói lọi, đột nhiên sáng lên, thế mà mang đến một cỗ hàn ý cho xung quanh!

Vô số cư dân mạng đang xem phát sóng trực tiếp, cảm thấy mắt sắp bị lóa mù.

Đội cư dân mạng nhìn rõ lại nội dung trong video phát sóng trực tiếp, phát hiện vị Chí Cường Giả của Ấn Độ kia, đã bay đến phía sau quái vật rết.

Tiếp theo.

Lớp vỏ ngoài trên đỉnh đầu quái vật rết, thế mà xuất hiện một vết nứt!!

Ban đầu, công kích trước sau của Lý Võ Thần và Ba Lê Minh, đều không thể gây ra tổn thương cho quái vật rết, đã khiến cư dân mạng cảm thấy kinh hoàng bất an.

Lúc này nhìn thấy cảnh tượng này, vô số cư dân mạng lập tức phấn chấn tinh thần.

Cuối cùng cũng xuất hiện công kích hữu hiệu rồi.

“Có hiệu quả rồi!”

“Một đao này thật mạnh!”

“Mắt của ta suýt chút nữa bị mù.”

“Vị Đạo Thần của Ấn Độ này, quả thực lợi hại, khó trách kỳ Bí Cảnh Toàn Dân trước, có thể giành được hạng ba.”

“Chủ yếu vẫn là thiên phú anh hùng S4, lực công kích vốn đã mạnh, nếu không cũng sẽ không được mệnh danh là thiên phú anh hùng công kích mạnh nhất.”

“Đúng vậy! Về mặt công kích lực, S3 quả thực kém S4 một chút, nhưng S3 rất toàn diện, thật sự đánh nhau, vẫn là S3 lợi hại hơn.”

“Ta không quan tâm nhiều như vậy, chỉ cần có thể tiêu diệt con quái vật này, chính là tốt rồi.”

...

Không chỉ cư dân mạng chấn kinh.

Các Chí Cường Giả có mặt tại hiện trường, đều cảm thấy kinh ngạc trước một đao vừa rồi của Samir.

Lý Võ Thần vẻ mặt thờ ơ, Khí Viên Trảm của ông, không kém chiêu này, vừa rồi không sử dụng mà thôi.

Sắc mặt Tần Mộc Âm cũng tương đối bình tĩnh, Samir trừ phi tập kích, nếu không không thể đột phá sự khổng chế niệm động lực của cô.

Ánh mắt Ba Lê Minh lóe lên, một đao này, đã có thể tạo thành đủ uy hiếp đối với ông.

Vị Chiến Thần Cơ bắp kia, thì sắc mặt âm trầm.

Bởi vì hắn phát hiện, những tên này ở đây, tên nào cũng mạnh hơn hắn, hơn nữa còn mạnh hơn không ít...

Điều này khiến hắn rất khó chịu!

Ngay lúc này.

Một màn khiến người ta tuyệt vọng xuất hiện.

Con quái vật rết kia, thế mà chủ động lắc lư thân thể, sau đó lột bỏ lớp vỏ ngoài màu đen.

Tiếp theo, lộ ra, là một lớp vỏ màu vàng!

Theo lớp vỏ ngoài màu vàng xuất hiện, quái vật rết trở nên càng thêm hung hãn!!

“Nguyên Tử Trảm!”

Samir không cam lòng, lại lần nữa thi triển tuyệt chiêu.

Chỉ là lần này...

Chỉ nghe thấy một tiếng “Đinh” giòn tan, thanh đao hợp kim của hắn, vậy mà lại gãy.

Mà trên người con quái vật rết, lại không hề có một chút dấu vết nào.

Sắc mặt tất cả mọi người đều biến đổi.

“Hồng rồi hồng rồi!”

“Tình huống gì đây?”

“Vậy là những Chí Cường Giả đánh nhau cả buổi, chỉ giúp con quái vật rết này lột xác? Còn khiến nó mạnh hơn?”

“Má! Vậy còn đánh thế nào nữa?”

“Các đại lão không thể thua! Nếu thua, chúng ta đều xong đời.”

“Đúng vậy! Nếu bây giờ đã đánh không lại, sau này con quái vật rết này chỉ càng ngày càng mạnh hơn!”

“Lũ súc sinh Oa quốc thật sự quá xấu xa, chắc là đã sớm tính toán Chí Cường Giả sẽ ra tay, cho nên để cho con quái vật rết này trở nên đủ mạnh mới xuất hiện, trước đó vẫn luôn phong tỏa tin tức.”

“Bây giờ chỉ còn lại Tần nữ thần và vị Chiến Thần của Nga chưa ra tay, không biết hai người bọn họ có được không.”

“Chiến Thần thì thôi đi! Hắn là cường giả phòng ngự, lực công kích chỉ tương đương với cấp sáu bình thường, tiếp theo, vẫn phải xem Tần đội trưởng.”

“Ta cảm thấy Lý Võ Thần nhất định vẫn chưa xuất ra thực lực chân chính.”

“Khoan đã, các người có phải đã quên mất tên tóc vàng kia rồi không?”

“Long Ngạo Thiên của Hạ quốc? Chỉ là một tên cấp sáu, có thể có tác dụng gì?”

“Thần Long đâu? Hạ quốc không phải có một con Thần Long sao? Mau tìm nó ra!”

Chương 423 - Một quyền kinh thiên địa khiếp quỷ thần (2)

Cư dân mạng nghị luận âm ỉ.

Những người có mặt tại hiện trường, sắc mặt cũng biến đổi.

Lúc này, con quái vật rết, hung uy bao phủ toàn trường.

Nó thậm chí còn nói tiếng người: “Baka Yaro! Hôm nay, ta muốn biến tất cả các người thành phân!”

Khá lắm.

Con súc sinh này vậy mà vẫn luôn giữ được lý trí? Còn ăn nhiều người như vậy?

Quả nhiên là lũ mất hết nhân tính.

Mà đối mặt với hung uy cái thể của con quái vật rết, giờ phút này những Chí Cường Giả, đều không còn cách nào.

“Còn ai có tuyệt chiêu lợi hại hơn không? Đã đến lúc nên dùng rồi!”

Samir lớn tiếng nói.

Ánh mắt lại nhìn về phía hai người Lý Võ Thần và Tần Mộc Âm.

Lý Võ Thần thở dài nói: “Con quái vật này, đại thể đã thành, không thể ngăn cản được nữa rồi.”

“Cho dù không thể trực diện giết chết nó, nhất định còn có biện pháp khác!” Ánh mắt Samir nhìn về phía Tần Mộc Âm: “Tần, cô có thể ném nó ra ngoài vũ trụ không?”

Không thể nhìn ra.

Vị Đạo Thần của Ấn Độ này, lại có chính nghĩa như vậy.

Tần Mộc Âm nghe vậy, sắc mặt bình tĩnh nói: “Thể hình của nó quá lớn, lực lượng cũng quá mạnh, tôi ngay cả khống chế nó cũng không làm được.”

Nghe được lời này.

Samir đầy mặt thất vọng.

Sắc mặt những người khác cũng không tốt.

Nhưng đúng lúc này, Tần Mộc Âm bỗng nhiên mỉm cười nói: “Không cần lo lắng, chúng ta không xử lý được con quái vật này, có người có thể xử lý nó.”

Mọi người sửng sốt.

Trong mắt Lý Võ Thần càng lóe lên tinh quang, theo bản năng nhìn về phía Trần Nghiệp.

Quả nhiên.

Ánh mắt Tần Mộc Âm, cũng nhìn về phía Trần Nghiệp: “Long Ngạo Thiên tiên sinh, chỉ có thể dựa vào ngươi rồi.”

Trần Nghiệp gật đầu, không khiêm tốn, đứng ra nói: “Các ngươi đứng xa một chút, đừng để bị vạ lây.”

Samir và Chiến Thần cơ bắp đều kinh nghi bất định nhìn tên tóc vàng này.

Con quái vật mà bọn họ không thể làm bị thương, tên tóc vàng này có thể được sao?

Nếu không phải mọi người đều biết tính cách của Tần Mộc Âm, còn tưởng rằng cô đang nói đùa.

Ánh mắt Lý Võ Thần, thì vẫn luôn nhìn chăm chăm vào Trần Nghiệp, dường như muốn nhìn thấu Trần Nghiệp.

Con quái vật rết vẫn luôn chú ý đến mọi người, cũng khóa chặt ánh mắt vào Trần Nghiệp.

Chỉ là.

Nó không cảm nhận được chút uy hiếp nào trên người Trần Nghiệp, liền cảm thấy những người này đang làm trò.

Sau đó.

Ba Lê Minh là người đầu tiên hành động, đập Geppo rời khỏi hiện trường, Tần Mộc Âm theo sau.

Sau khi hai người dẫn đầu, ba vị Chí Cường Giả còn lại, cũng lần lượt lui xuống, nhường chiến trường lại cho Long Ngạo Thiên và con quái vật rết.

Nhìn thấy cảnh tượng này.

Cư dân mạng đều ngây người!

“Lại là tình huống gì đây?”

“Các đại lão sao không đánh nữa? Đây là đánh không lại muốn chạy sao?”

“Trời! Nếu ngay cả những đại lão này cũng đánh không lại, ai còn có thể ngăn cản con quái vật rết?”

“Thần Long! Ngươi quên còn có một con Thần Long sao?”

“Thần Long thần bí khó lường, ai biết nó chạy đi đâu rồi?”

“Không đúng! Bọn họ không đi xa, xem ra, là chuẩn bị để Long Ngạo Thiên đại lão, một mình đối phó với con quái vật rết.”

“Tên tóc vàng này có thể được sao? Một tên cấp sáu, đi chịu chết thì đúng hơn!”

...

Hiện trường.

Nhìn thấy vẻ mặt thờ ơ của Trần Nghiệp, quái vật rết rất tức giận.

Bởi vì nó không nhìn thấy chút sợ hãi nào từ ánh mắt thần nhiên của Trần Nghiệp, thậm chí ngay cả một tia ngưng trọng cũng không có.

Điều này chứng minh, đối phương căn bản không coi nó ra gì.

“Gào!”

Con quái vật rết hét lớn một tiếng, đột nhiên lao về phía Trần Nghiệp, há cái miệng đầy máu, định một ngụm nuốt chửng tên nhỏ con này.

(Phân thân Long Ngạo Thiên, chỉ cao một mét bảy)

“Vù vù ——”

Tiếng xé gió vang lên.

Tốc độ của con quái vật rết cực nhanh, cái đầu khổng lồ, trong nháy mắt đã đến trước mặt Trần Nghiệp.

Thậm chí, Trần Nghiệp đã có thể ngửi thấy mùi máu tanh nồng nặc trong miệng của nó.

Cho đến lúc này.

Trần Nghiệp rốt cục động.

Hắn không né tránh, vậy mà chủ động bước lên một bước, sau đó một cước móc hàm, đá trúng cằm của quái vật rết.

Chủ yếu là tốc độ của Trần Nghiệp quá nhanh.

Con quái vật rết không né được.

“Àm!”

Hur không nổ tung!

Sóng xung kích cường hãn có thể nhìn thấy bằng mắt thường, từ cằm của con quái vật rất xuất hiện, khuếch tán ra bốn phương tám hướng, cuối cùng hình thành cuồng phong mãnh liệt.

Mà con quái vật rất, dưới cú đá này, trong nháy mắt ngất người, đầu óc ong ong, cảm thấy cảm hoàn toàn tê dại.

Cái đầu khổng lồ của nó, dưới lực trùng kích khổng lồ, càng bay lên trên, giống như tên lửa phóng lên trời!

Bay lên cao mấy trăm mét, mới dựa vào thân hình to lớn, và trọng lượng kinh người, dừng lại.

Chưa kịp để con quái vật rất hoàn hồn.

Tên thanh niên tóc vàng kia, đã đến trước mặt nó.

Tiếp theo.

Đối phương vậy mà một tay túm lấy sừng trên đầu con quái vật rất, dùng sức xoay một vòng, thân hình to lớn vạn mét của con quái vật rất, liền không khống chế được mà bay lên.

Ngay sau đó.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, tên thanh niên tóc vàng không hề nổi bật kia, nắm chặt nắm đấm, tụ lực!

Đội thân hình to lớn của con quái vật rất rơi xuống.

Hắn tung một quyền.

Một quyền nghiêm túc!

Một quyền này, kinh thiên địa, khiếp quỷ thần!

Một quyền này, khiến bầu trời như mất đi màu sắc...

Một quyền này, như có thể hủy diệt thế giới!

“Bành!!”

Âm thanh không khí bị đánh nổ, vang vọng khắp nơi.

Ngay cả nhân viên trực tiếp trên trục thăng ở xa cũng nghe được tiếng nổ kinh khủng, tương tự, cư dân mạng cũng có thể nghe được.

Dưới một quyền này, không khí trong nháy mắt bị rút cạn, hư không hoàn toàn bị xé rách.

Một đường hầm quyền phong khủng bố, vậy mà có thể nhìn thấy bằng mắt thường!

Mà con quái vật rết, sau khi trúng một quyền này, trên khuôn mặt người ở giữa, trong nháy mắt lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Đó cũng là biểu cảm cuối cùng của nó!

Sau đó.

Thân hình to lớn của nó, trực tiếp nứt vỡ từng tác dưới ống kính, nhanh chóng sụp đổ...

Vô số cư dân mạng, chứng kiến cảnh tượng chấn động này!

“Àm! Âm!”

Thân hình to lớn của con quái vật rết, từng đoạn từng đoạn rơi xuống mặt đất, tạo ra vô số bụi đất.

Còn cái đầu của nó, tự nhiên đã bị lực lượng khủng bố của Trần Nghiệp, trực tiếp phân giải.

Một quyền liền giết chết quái vật rết!

Giờ khắc này, Long Ngạo Thiên, trong nháy mắt chấn động toàn trường!!

Tất cả cư dân mạng đang xem trực tiếp, đều lộ ra vẻ mặt chấn động không thể tin được.

“Vãi?! Cái quỷ gì vậy?”

“Chấn động! Đây là quyền gì? Quá bá đạo!”

“Vừa rồi một quyền kia... Thật sự quá khó tin!”

“Tên tóc vàng kia rốt cuộc là thần tiên phương nào? Quá khủng bố rồi!”

“Quá mãnh liệt! Quái vật mà bom hạt nhân không nổ chết được, nhiều Chí Cường Giả như vậy cũng không giết chết được, vậy mà bị hấn một quyền giải quyết?”

“Hấn không phải Long Ngạo Thiên đại lão, tuyệt đối không phải Long Ngạo Thiên đại lão! Long Ngạo Thiên đại lão, khi nào đã trở nên mạnh như vậy?”

“Có khả năng nào không, thiên phú anh hùng mà Long Ngạo Thiên đại lão dung hợp, là S1 trong truyền thuyết?”

“Thật sự có khả năng này, mỗi lần Long Ngạo Thiên đại lão xuất hiện, thực lực đều mạnh hơn lần trước rất nhiều, tốc độ tăng trưởng này, chỉ có S1 kia, được xưng là thiên phú thần cấp, mới có thể làm được chứ?”

“Cho nên, người đứng đầu thế giới chân chính, kỳ thật sớm đã là Long Ngạo Thiên đại lão rồi?”

Chương 424 - Xóa sổ quái nhân!

“Không đúng! Lần trước trong đội ngũ vô địch Bí Cảnh Toàn Dân, không có Long Ngạo Thiên mà!”

“Hừ hừ, khẳng định là người ta đã mạnh rồi, không cần phải dựa vào bí cảnh nữa, đương nhiên cũng không có hứng thú tham gia bí cảnh rồi!”

“Thì ra, Long Ngạo Thiên đại lão mới là thiên tài tuyệt thế chưa từng có!”

“Cho dù là S1, một quyền đánh nổ con quái vật rất như vậy, cũng quá khoa trương rồi...”

...

Lúc này!

Số lượng cư dân mạng đang xem trực tiếp, đã không thể ước tính!

Tận mắt chứng kiến Trần Nghiệp một quyền oanh sát quái vật rất, thật sự quá chấn động đối với những cư dân mạng này.

Trong một thời gian.

Đạn mạc dày đặc, hoàn toàn bao phủ phòng trực tiếp, nếu không bật che chắn, căn bản không nhìn thấy nội dung trực tiếp.

Đừng nói là cư dân mạng.

Mấy vị Chí Cường Giả tại hiện trường, mặt cũng đầy chấn động.

Khoảnh khắc Trần Nghiệp tung ra một quyền kia, bọn họ như nhìn thấy thế giới hủy diệt!

Chỉ có bản thân Trần Nghiệp, khế thở dài, thần sắc không hài lòng.

Bởi vì hắn nhớ rất rõ.

Saitama tung ra một quyền, toàn thân Rết Trường Lão đều bị phân giải, bị đánh cho hoàn toàn tan biến.

Mà một quyền này của Trần Nghiệp, chỉ phân giải cái đầu của quái vật rết, phần lớn thân thể vẫn còn, chỉ là bị đánh gãy...

Từ đó có thể thấy được, hắn cách Saitama trong cốt truyện gốc, thật sự còn có một khoảng cách không nhỏ!

Đồng thời.

Cũng có thể nói, thực lực hiện tại của hắn, chưa chắc có thể chiến thắng vị Bá Chủ Vũ Trụ kia.

Sau đó.

Trần Nghiệp đột nhiên bay về phía trục thẳng đang trực tiếp.

Mấy người trên trục thẳng, đều ngây ngốc nhìn hắn, ánh mắt kính sợ, như nhìn thấy thần minh.

Trần Nghiệp liếc mắt nhìn, cuối cùng chỉ vào chiếc micro trong tay một người đàn ông.

Người đàn ông thấy vậy rất biết điều, vội vàng hai tay đưa micro qua.

Trần Nghiệp nhận lấy micro, nhìn vào ống kính trực tiếp, thản nhiên mở miệng:

“Ta chú ý đến, hiện tại có khoảng vài trăm triệu người đang xem trực tiếp!”

“Tội ác tày trời của con quái vật rết vừa rồi, mọi người đều rất rõ ràng, ta sẽ không nhắc lại. Nghe nói, ngay cả thường dân trong Oa quốc, cũng đã bị con quái vật này ăn sạch.”

“Đối với những quái nhân Oa quốc bao che cho con quái vật rết, cố tình che giấu tin tức, ta cho rằng bọn chúng đều đáng chết!”

“Cho nên, ta muốn phát động một cuộc bỏ phiếu, do những người đang xem trực tiếp các người, đến quyết định!”

“Những ai cho rằng đám quái nhân đó nên bị xóa sổ khỏi hành tinh này, gõ 1.”

“Những ai có ý kiến khác, gõ 2.”

“Mời mọi người trong vòng 20 giây, đưa ra lựa chọn!”

Trần Nghiệp nói xong, liền lấy điện thoại ra, nhìn chăm chăm vào giao diện trực tiếp.

Mặc dù tiếng động cơ của trực thăng rất ồn, nhưng lời nói của hắn, vẫn được vô số cư dân mạng nghe rõ ràng.

“11...”

“1111...”

“1111111...”

Chỉ thấy trên màn hình đạn mạc, trong nháy mắt xuất hiện vô số số “1”, dày đặc, căn bản đếm không xuể.

Còn số “2” của ý kiến khác, chỉ có số ít người gửi, rất nhanh đã bị số lượng lớn số “1” nhấn chìm, không cần thận tìm thì thật sự không nhìn thấy.

Trần Nghiệp thấy vậy, khoe miệng nhếch lên một nụ cười.

Chốc lát sau.

Hắn lại cầm lấy micro.

“20 giây đã hết, quyết định của mọi người, ta đã nhìn thấy. Tiếp theo, ta sẽ thực hiện ý chí của các người, thay trời hành đạo!”

Dứt lời.

Hắn trả lại micro cho người đàn ông trung niên kia, sau đó xoay người, nhìn về phía bên trái phía trước.

“Oanh!”

Tiếng nổ dữ dội, đột nhiên nổ vang bên tai mọi người!

Thân ảnh Trần Nghiệp, giống như một tia chớp, xé gió bay đi, mang theo vòng khí lăng kinh người.

Trong nháy mắt.

Hắn biến mất khỏi màn hình trực tiếp.

Mọi người lúc này mới biết, tốc độ bay của vị đại lão này, cũng kinh người như vậy!

Sau khi thân ảnh Trần Nghiệp biến mất.

Trong phòng trực tiếp lại bùng nổ một lượng lớn đạn mạt:

“Vãi! Vị đại lão này thật sự đi diệt đám quái nhân đó rồi?”

“Nói là làm, tính cách của đại lão thật sự là yêu chết mất!”

“Long Ngạo Thiên đại lão sao? Ta nhớ kỹ cái tên này rồi, từ nay về sau, ta sẽ là fan cuồng của Long Ngạo Thiên đại lão cả đời!”

“Phải nói là, cái tên Long Ngạo Thiên đại lão, cũng bá khí như con người hắn vậy!”

“Quá đáng rồi chứ? Tội ác của con quái vật rết, có liên quan gì đến đám quái nhân kia chứ?”

“Chó Oa quốc ở đâu ra vậy? Mọi người nhớ kỹ ID này, tra ra người này, sau đó để cho tên súc sinh này cùng chủ nhân của nó xuống địa ngục đoàn tụ đi!”

“Trục thẳng mau đuổi theo trực tiếp đi!”

“Đừng làm khó trục thẳng nữa, bay không kịp đâu.”

...

Một bên khác.

Các Chí Cường Giả thấy Trần Nghiệp bay về hướng Oa quốc, đưa mắt nhìn nhau.

Đối với hành động mà Trần Nghiệp sắp làm tiếp theo, bọn họ cũng có chút chấn động.

Lý Võ Thần suy nghĩ một chút, bỗng nhiên động thân, sử dụng “Vũ Không Thuật”, đuổi theo hướng Trần Nghiệp bay đi, dường như muốn tận mắt chứng kiến.

Những người khác ngoại trừ Tần Mộc Âm, đều không có năng lực bay như vậy...

Lúc này!

Kinh Đô của Oa quốc, đã rối loạn thành một mớ hỗn độn.

Rất nhiều quái nhân hình thù kỳ quái, dữ tợn đáng sợ, chen chúc nhau chạy trốn.

Trên thực tế, nhân loại ở Oa quốc, đã bị quái vật rết ăn gần hết, hiện tại những kẻ còn lại ở Kinh Đô, hơn chín mươi phần trăm, đều là quái nhân.

Mặc dù bọn chúng đã là quái nhân, nhưng trước đó chúng là con người, thậm chí bây giờ vẫn giữ được trí thông minh của con người.

Cho nên, buổi phát sóng trực tiếp trận chiến giữa chí cường giả và quái vật rết, bọn chúng cũng đã xem.

Thậm chí, bọn chúng còn quan tâm đến chuyện này hơn cả người dân các quốc gia khác.

Bởi vì quái nhân rết, đã trở thành tấm gương của chúng!

Nếu quái nhân rết có thể chinh phục toàn thế giới, thì những quái nhân như chúng, cũng sẽ theo đó trở thành “quý tộc” của thế giới.

Đáng tiếc...

Tên khốn kiếp gọi là Long Ngạo Thiên kia, chỉ một quyền đã đập tan giấc mộng đẹp của chúng.

Điều khiến chúng càng cảm thấy sợ hãi hơn là, tên khốn đó đánh chết quái nhân rết vẫn chưa đủ, lại còn muốn đến hủy diệt chúng?

Chúng kiến tận mắt tên đó bay về hướng Oa quốc, lập tức, tất cả những quái nhân này đều sợ hãi.

Không ai nghi ngờ thực lực của tên tóc vàng đó!

Đánh chết chúng, chắc chắn không thành vấn đề.

Vì vậy.

Những quái nhân này lần lượt chuẩn bị bỏ trốn.

Các loại máy bay, máy bay vận tải, được khởi động khẩn cấp.

Nhưng còn chưa kịp cất cánh, một bóng người cực nhanh, đã đến trên không Kinh Đô Oa quốc.

Hàng xóm của Bồng Tử quốc, vốn dĩ cách Oa quốc rất gần.
Với tốc độ bay hiện tại của Trần Nghiệp, bay đến thật sự chỉ mất vài phút...

“Àm!”

Một chiếc máy bay tư nhân vừa mới cất cánh, Trần Nghiệp không chút lưu tình, một quả cầu lửa, liền đánh rơi nó.

Lập tức, trên không bùng nổ ra một lượng lớn hỏa diễm.

Quái nhân kinh hãi.

Vạn vạn không ngờ, tên này lại đến nhanh như vậy.

Hiện tại, tên tóc vàng kia đã phong tỏa không phận, chúng muốn đi, đã trở nên không thể.

Lúc này.

Thủ lĩnh quái nhân trên danh nghĩa của Oa quốc “Mikami Yuya”, đứng ra, dường như muốn nói điều gì đó.

Hơn một năm trôi qua, Mikami Yuya đã hoàn toàn biến thành một con quái vật béo phì...

Trần Nghiệp nhìn thêm một cái cũng thấy buồn nôn, không cho nó bất kỳ cơ hội nói chuyện nào, trực tiếp tung ra một chiêu từ trên trời giáng xuống!!

Chương 425 - Tin tức của anh trai!

Giờ phút này.

Rất nhiều vệ tinh trên toàn cầu, đều hướng về Oa quốc.

Thông qua góc nhìn của vệ tinh, những quan chức cấp cao, có thể nhìn thấy, trên lãnh thổ Oa quốc, xuất hiện một cảnh tượng cực kỳ kinh người.

Chỉ thấy một vụ nổ không thể diễn tả thành lời tại Kinh Đô của Oa quốc.

Sóng xung kích cuồng bạo, trực tiếp san phẳng mọi thứ xung quanh.

...

Chưa đến nửa giờ.

Tin tức đã lan truyền trên mạng.

Trong nháy mắt.

Gây chấn động toàn mạng!!

“Cái này, ngẫu đến mức không thể dùng lời nào để hình dung...”

“Nghe nói những quái nhân đó đều bị đánh chết, không một ai chạy thoát.”

“Có phải có thể tuyên bố, từ nay về sau, trên Lam Tinh không còn đám quái nhân đáng ghê tởm này nữa rồi?”

“Long Ngạo Thiên đại lão, mãi mãi là thần!”

...

Thoáng chốc.

Đã là một tháng sau.

Cho dù đã qua một tháng, vẫn còn rất nhiều người thảo luận trên mạng.

Trên thực tế, từ khi quái vật xuất hiện, những quốc gia bị quái vật bên ngoài tường thành tiêu diệt không phải là ít. Nếu nghe tin có quốc gia bị diệt, mọi người đã không còn ngạc nhiên nữa.

Nhưng Oa quốc thì khác.

Đầu tiên, mặc dù Oa quốc không thể sánh bằng với những siêu cường quốc, nhưng trên toàn cầu, cũng được coi là quốc gia có tiếng tăm, trước đây nền kinh tế của họ lại càng vô cùng phát triển.

Ngoài ra, Oa quốc cũng không phải bị những quái vật bên ngoài tường thành tiêu diệt...

Qua trận chiến này.

Danh tiếng Long Ngạo Thiên.

Thật sự vang danh toàn cầu!!

Về nguồn gốc thực lực của Long Ngạo Thiên, tự nhiên là một bí ẩn. Quan điểm được công nhận nhiều nhất là, vị đại lão này

đã kết hợp với thiên phú S1, cũng là người duy nhất trên toàn cầu sở hữu thiên phú S1.

Những xôn xao bên ngoài, không ảnh hưởng đến Trần Nghiệp.
Trên thực tế.

Từ khi Trần Nghiệp trở về, hắn đã lựa chọn “bế quan”, mặc kệ những thảo luận trên mạng.

Rất nhiều việc, đều do cha hắn giúp ngăn cản.

Lúc này điều Trần Nghiệp cần làm, chính là chờ!

Chờ vị Bá Chủ Vũ Trụ kia đến.

...

“Bí cảnh số 9, là bí cảnh cá nhân, chỉ có thể một người tiến vào, hơn nữa, bí cảnh số 9 của mỗi người, thế giới trải nghiệm đều không giống nhau, cho nên, ví dụ của người khác, cũng không thể làm tài liệu tham khảo.”

Trong thư phòng.

Trần hội trưởng nhìn con trai, mỉm cười nói: “Đương nhiên, với thực lực hiện tại của con, chắc chắn khó khăn cũng không làm khó được con.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp lại nhú mày.

Nếu không có hắn dẫn theo, không biết tiểu kiêu thê của hắn, sẽ đạt được thành tích gì?

Đương nhiên, điều Trần Nghiệp thật sự lo lắng không phải là cái này.

Với thực lực cấp sáu hiện tại của Đường Tử Trần, cho dù không có hắn dẫn theo, thành tích chắc cũng sẽ không kém.

“Cha, con xem tài liệu nói, bí cảnh số 9 tốn thời gian khá dài, ngắn thì mười ngày, dài thì một tháng, nếu...”

Điều Trần Nghiệp muốn nói là, nếu trong khoảng thời gian này, Bá Chủ Vũ Trụ đến thì sao?

Trần hội trưởng lập tức xua tay cắt ngang nói: “Dù thế nào, cũng không thể trì hoãn sự trưởng thành của con, đây cũng là ý của sư bá con và Tàn đội trưởng! Nhiệm vụ chủ yếu của con bây giờ, chính là trở nên cường đại! Nếu trong lúc con đi bí

cảnh, Bá Chủ Vũ Trụ gì thật sự đến, sư bá con sẽ nghĩ cách kéo dài thời gian cho con.”

“Theo lời của sư bá con, hiện tại tất cả hy vọng, đều đặt vào con, con có thể trở nên mạnh mẽ, vô cùng quan trọng!”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp chỉ có thể thở dài.

Bây giờ đã là cuối tháng tám, cách ngày mở cửa bí cảnh mừng một tháng chín, chỉ còn chưa đến một tuần.

Hắn cũng biết, mình nên đi bí cảnh.

Cũng không thể ngồi chờ không.

Vạn nhất Bá Chủ Vũ Trụ mãi không đến, chẳng lẽ hắn cứ chờ mãi?

“Vâng, con biết rồi.”

Trần Nghiệp đáp ứng.

Sau khi cha Trần Nghiệp rời đi, hắn liền xem tài liệu về bí cảnh số 9.

Mặc dù nói, những tài liệu này không có giá trị tham khảo, nhưng xem nhiều cũng không có hại.

Chỉ là.

Càng xem Trần Nghiệp càng nhú mày.

Bởi vì hắn phát hiện, trong rất nhiều ví dụ về bí cảnh số 9, không có một cái nào, là thế giới mà hắn quen thuộc...

...

31 tháng 8 tối.

Kinh Thành.

Sau bữa tối, Trần Nghiệp sớm tắm rửa xong, nằm trên giường đọc sách.

Ngày mai phải đi Bí Cảnh, hắn dự định tối nay ngủ sớm một chút, dưỡng tinh tụ lực.

Từ phòng khách dưới lầu, truyền đến tiếng tivi.

Là cha mẹ của Trần Nghiệp đang xem tivi.

Tuy tiếng tivi không lớn, nhưng thính lực của Trần Nghiệp rất tốt, vẫn có thể nghe rõ ràng.

Lúc này.

Trần Hội Trường dường như nhận được một cuộc điện thoại quan trọng, giọng điệu lập tức thay đổi.

“Cái gì? Có chuyện như vậy? ... Được, tôi đến ngay!!”

Nghe vậy, Trần Nghiệp đang nằm trên giường, lập tức ngồi dậy.

Mẹ Dương Dung Chi vội vàng hỏi: “Lão Trần, xảy ra chuyện gì vậy?”

Trần Hội Trường suy nghĩ một chút, mở miệng nói: “Tình huống khẩn cấp, đợi tôi về rồi nói.”

Nói xong.

Ông liền cầm áo khoác, chuẩn bị ra ngoài.

Trần Nghiệp nhanh chân hơn một bước, trực tiếp từ tầng hai nhảy xuống, đến trước cửa chính tầng một, chặn cha đang muốn ra ngoài.

Trực giác mách bảo Trần Nghiệp, nhất định đã xảy ra chuyện.

Đợi hần nhìn thấy sắc mặt khó coi của cha, liền biết trực giác của mình không sai.

“Cha, xảy ra chuyện gì vậy?”

“Trong thời gian ngắn khó mà nói rõ...”

“Vậy con đi cùng!”

Mẹ Dương Dung Chi cũng ở bên cạnh nói: “Đúng vậy, để con trai đi cùng ông!”

Dương Dung Chi biết thân phận thật của Long Ngạo Thiên chính là con trai mình, đối với một đứa con trai vô địch thiên hạ, có thể hủy diệt thế giới, bà đương nhiên sẽ không quá lo lắng.

Bây giờ phải lo lắng, ngược lại là chồng mình.

Trần Hội Trường nghe vậy, cũng không từ chối, gật đầu nói: “Được, chúng ta đi.”

Hai cha con trực tiếp đi đến nhà để xe.

Một chiếc xe việt dã nhanh chóng chạy ra khỏi tiểu khu,
Dương Dung Chi thì đứng ở cửa với vẻ mặt lo lắng.

Trên đường.

Không đợi Trần Nghiệp mở miệng hỏi, Trần Hội Trường liền chủ động nói: “Anh trai con gặp chuyện rồi!”

Mặc dù trước đó đã có dự cảm, nghe được tin này, Trần Nghiệp vẫn có chút kinh ngạc.

Điều khiến hắn kinh ngạc là, đến thế giới này đã hơn hai năm rồi, vẫn là lần đầu tiên nghe được tin tức của anh trai...

Sau đó.

Một đoạn ký ức đã bị phong ấn từ lâu, ủa về trong lòng Trần Nghiệp.

Anh trai của hắn, tên là Trần Siêu, lớn hơn hắn sáu tuổi.

Tám năm trước, kết hợp thiên phú anh hùng S3 thất bại.

Mặc dù có nghiên cứu nói rằng, sau khi kết hợp thiên phú anh hùng thành công, tỷ lệ thành công khi kết hợp của con cái, cũng sẽ cao hơn người bình thường một chút, nhưng đối với thiên phú cấp S, xác suất muốn kết hợp thành công, vẫn thấp đến đáng thương.

Anh trai Trần Siêu rõ ràng không phải là người may mắn.

Tuy nhiên, tính cách của Trần Siêu rất mạnh mẽ, sau khi kết hợp thất bại, trực tiếp đi làm lính, không ngờ ở trong quân đội lại thể hiện rất tốt, ba năm trước, càng được điều đến một bộ phận đặc biệt có mức độ bảo mật rất cao, từ đó về sau không còn liên lạc nhiều với gia đình.

“... Cha cũng là hôm nay mới biết được, bộ phận mà anh trai con làm việc, là một viện nghiên cứu đặc cấp, chuyên nghiên cứu lỗ sâu thời không. Chức vụ hiện tại của nó, là nhân viên hậu cần của viện nghiên cứu. Tới nay, đột nhiên xảy ra sự cố, nghe nói anh trai con và một nhóm nhân viên nghiên cứu đều bị mắc kẹt ở phía bên kia của lỗ sâu... Tình huống cụ thể ra sao, cha cũng không rõ.”

Giọng điệu của Trần Hội Trường có chút trầm thấp.

Trên mặt cũng là vẻ lo lắng.

Trần Nghiệp nghe xong, lại lần nữa lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bị mắc kẹt ở phía bên kia của lỗ sâu?

Vậy chẳng phải là xuyên qua đến dị giới sao?

Chương 426 - Tin tức của anh trai! (2)

Sau đó, Trần Hội Trường đột nhiên lại thở dài nói: “Thật ra, theo cấp bậc của cha, không có tư cách tiếp xúc với những bí mật này, phía trên sở dĩ lập tức thông báo cho cha, có lẽ cũng là vì nể mặt con.”

Trần Nghiệp im lặng một lúc, sau đó mới an ủi: “Cha, đừng lo lắng, anh cả chưa chắc đã xảy ra chuyện! Chỉ cần còn một tia hy vọng, bất kể anh ấy ở đâu, con cũng sẽ đưa anh ấy trở về.”

...

Mười phút sau.

Xe dừng ở cửa một khu đại viện.

Hai cha con xuống xe, đi vào trong sân, bên trong có một chiếc máy bay vận tải đã đợi sẵn.

Địa chỉ của viện nghiên cứu lỗ sâu thời không đó, không phải ở Kinh Thành, mà là một nơi tương đối bí mật hẻo lánh.

Trần Nghiệp không nói nhiều, đi theo cha, lên máy bay vận tải.

Lại qua nửa tiếng, mới đến nơi.

Đầu tiên, hiện ra trước mắt, là một ngọn núi cao.

Nghe nói, viện nghiên cứu lỗ sâu thời không, nằm ngay bên trong ngọn núi.

Lúc này cửa vào, đã bị quân đội canh gác nghiêm ngặt, vô số binh lính đều cầm vũ khí, sẵn sàng chiến đấu.

Quan trọng là, hòng súng của họ, không phải nhắm ra bên ngoài, mà là nhắm vào bên trong hang núi.

Hai cha con vừa đáp xuống, một vị Thiếu Tướng liền bước lên.

“Trần Hội Trường, Trần tiên sinh, rất xin lỗi, đã mang đến cho hai vị tin tức bất hạnh...”

Trần Hội Trường phẩy tay ngắt lời, trầm giọng nói: “Tôi muốn biết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Giọng điệu của ông rất không khách sáo.

Tuy nhiên vị tướng quân kia cũng có thể hiểu được.

Nếu đổi lại là ông ta, con trai sống chết chưa rõ, cũng sẽ nổi giận.

“Theo thông tin tôi nắm được, mấy ngày trước, nghiên cứu về lỗ sâu thời không của viện nghiên cứu đã có bước đột phá mang tính tiến bộ... Nhưng mà tối nay, một lỗ sâu thời không không xác định đột nhiên xuất hiện, bao trùm toàn bộ nhân viên của viện nghiên cứu, bao gồm cả lệnh công tử...”

Nghe vậy.

Sắc mặt Trần Hội Trường rất khó coi.

Trần Nghiệp cũng cau mày.

“Bây giờ có thể vào trong không?” Trần Hội Trường hỏi.

Vị tướng gật đầu nói: “Có thể vào trong, lỗ sâu đó vẫn còn. Chỉ có điều, tôi không đề nghị hai vị đi vào, tiếp theo còn có thể xảy ra chuyện gì hay không, ai cũng không nói trước được.”

Trần Hội Trường nghe vậy, lập tức nói: “Trần Nghiệp, con đợi ở đây, cha vào xem sao.”

Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không để cha một mình mạo hiểm: “Cha, vẫn là để con đi xem sao! Cha không cần lo lắng cho con, thật ra, thân thể của con, còn mạnh hơn cả con quái vật rết kia.”

Câu nói phía sau, là Trần Nghiệp nói nhỏ.

Trần Hội Trường sững sờ, ngược lại không có không tin.

“Vậy hai cha con chúng ta cùng đi xem!”

Trần Nghiệp cũng biết, để Trần Hội Trưởng ở lại đây căn bản là không thể, liền không nói gì.

Sau đó.

Hai người đi theo vị tướng quân kia, đi vào hang núi.

Đi qua một đường hầm dài dưới lòng đất, hai cha con cuối cùng cũng đến đích đến thực sự: một viện nghiên cứu dưới lòng đất!

Bên trong viện nghiên cứu vô cùng rộng rãi, gần như còn lớn hơn cả trung tâm thương mại bình thường. Giữa không trung, lơ lửng một lỗ sâu thò không, đang nhấp nháy quang mang màu tím yếu dị.

Xung quanh lỗ sâu thò không, còn có rất nhiều nhân viên không sợ chết, đang lo lắng nghiên cứu.

“Đúng rồi!”

Vị tướng quân kia dường như nghĩ đến điều gì đó, nói: “Mặc dù không biết phía bên kia của lỗ sâu thò không này có gì, tuy nhiên, dấu hiệu sinh mệnh của lệnh công tử và một vài nhân viên nghiên cứu khác, vẫn còn lưu lại trên máy dò tìm sinh mệnh radar. Điều này chứng tỏ, lệnh công tử vẫn còn sống.”

Nghe vậy, hai mắt Trần Hội Trưởng sáng lên.

Đối với ông mà nói, đây tuyệt đối là một tin tốt.

Trần Nghiệp nghe vậy, lại lộ ra vẻ tò mò.

Đối với việc anh trai Trần Siêu gặp nạn, thật lòng mà nói, trong lòng hắn không có cảm xúc gì đặc biệt khó chịu.

Dù sao từ khi đến thế giới này, cho đến bây giờ, hắn vẫn chưa từng gặp mặt vị anh trai này, tự nhiên không thể nói là có tình thân gì.

Đương nhiên, dù sao đi nữa, chỉ cần có cơ hội, hắn nhất định sẽ ra tay cứu vị anh trai này một phen.

“Vì bọn họ vẫn còn sống, chẳng lẽ các người không có biện pháp cứu viện nào sao?”

Trần Hội Trưởng chất vấn.

Vị tướng nói: “Chúng tôi đương nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn, trên thực tế, sau khi xảy ra chuyện, chúng tôi đã lập tức thông báo cho hai vị, sau đó vẫn luôn chuẩn bị kế hoạch cứu viện.”

Dứt lời.

Liên thấy một nhóm người, dắt theo vài con chó nghiệp vụ đến.

Sau đó.

Các nhân viên nghiên cứu buộc lên người những con chó nghiệp vụ này, thiết bị giám sát, cũng như thiết bị dò tìm sinh mệnh.

Sau đó, huấn luyện viên ra lệnh một tiếng, những con chó nghiệp vụ nghe lời này, liền xông vào lỗ sâu thò không.

Đáng tiếc là.

Trong nháy mắt chó nghiệp vụ chui vào lỗ sâu thò không, thiết bị giám sát trên người chúng liền mất tín hiệu.

Ngay cả thiết bị dò tìm sinh mệnh, cũng trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi.

Đối với kết quả này, tất cả mọi người có mặt, đều có sắc mặt rất khó coi.

Huấn luyện một con chó nghiệp vụ không hề dễ dàng.

Quan trọng hơn là, hành động lần này, có thể chứng minh lỗ sâu thò không vẫn còn đầy rẫy nguy hiểm.

“Chẳng lẽ, chỉ có con người, mới có thể thông qua lỗ sâu thò không?”

Một chuyên gia mặc áo blouse trắng, lẩm bẩm tự nói.

Lời này vừa nói ra.

Lại khiến tất cả mọi người có mặt, đều biến sắc.

Đây là ý muốn để đội cảm tử xuất trận sao!

Mọi người lần lượt nhìn về phía vị Thiếu Tướng kia.

Ông ta hiện tại là người chỉ huy tối cao ở đây, đương nhiên phải để ông ta lên tiếng.

Trong lúc nhất thời.

Vị tướng quân này, rơi vào thế khó xử.

Trần Nghiệp cũng không lên tiếng.

Lỗ sâu thời không loại đồ vật này, căn bản là không xác định được, bây giờ bất cứ tình huống nào cũng không chắc chắn, hẳn nhất định sẽ không ngu ngốc đến mức mạo hiểm.

Vạn nhất hẳn bị mắc kẹt bên trong, Bá Chủ Vũ Trụ đến thì sao?

Ngay khi vị tướng chuẩn bị xin chỉ thị từ cấp trên, không ngờ, các thiết bị được buộc trên người những con chó nghiệp vụ trước đó, lần lượt xuất hiện tín hiệu.

“Có tín hiệu rồi, có tín hiệu rồi...”

Một nhân viên phụ trách giám sát lập tức kinh hô thành tiếng.

Tiếng kinh hô của hắn ta, cũng thu hút vô số người.

Mọi người vây quanh lại xem, quả nhiên, có thể nhìn thấy hình ảnh truyền đến từ thiết bị giám sát.

“Tôi đã nói mà!” Một ông lão vui mừng nói: “Vì có thể nhận được năng lượng từ thiết bị sinh mệnh của lão Trương bọn họ, chứng tỏ lỗ sâu thời không này có thể truyền tín hiệu.”

Lúc này, không ai muốn nghe ông lão này nói gì. Mọi người đều nhìn chăm chú vào màn hình giám sát.

Thông qua ống kính trên người chó nghiệp vụ, có thể thấy được, mấy con chó nghiệp vụ, dường như đã đến một thế giới khác.

Ánh sáng bên kia rất yếu, xung quanh tối đen như mực, không nhìn thấy xa. Chỉ có thể đại khái nhìn thấy cảnh vật trong phạm vi năm mét.

Các loại thực vật kỳ lạ chưa từng thấy xuất hiện trong ống kính giám sát.

Xem ra, dường như là nơi hoang dã.

Từ điểm này đã có thể xác nhận, phía bên kia của lỗ sâu thời không, là một dị giới chưa biết.

“Có thực vật? Sinh vật đều là tương hỗ lẫn nhau, vì có thực vật, chúng tở có xác suất rất lớn, cũng có động vật tồn tại!”

Một chuyên gia vui mừng nói: “Chúng ta đã phát hiện ra một dị giới hoàn toàn mới.”

Sắc mặt Trần Hội Trường không được tốt lắm, ông chỉ quan tâm đến con trai mình.

“Những người mất tích trước đó thì sao?”

“Trần Hội Trường, đừng vội.” Vị tướng nói: “Những con chó nghiệp vụ này đã sớm tiếp nhận mệnh lệnh, sẽ tìm được lệnh công tử.”

Chương 427 - Kungfu Panda?

Sự thật quả thực là như vậy.

Những con chó nghiệp vụ ở dị giới, không hề chậm trễ, vẫn luôn đánh hơi khắp nơi, dường như đang tìm kiếm thứ gì đó.

Một lát sau.

Một con chó nghiệp vụ đột nhiên sủa hai tiếng, dường như đã phát hiện ra điều gì đó, chạy theo một hướng nào đó.

Chạy ra khoảng cách vài trăm mét, trong ống kính của thiết bị giám sát, cuối cùng cũng xuất hiện hơn mười bóng người.

Chính là những người bị lỗ sâu thời không hút vào, mất tích trước đó.

Trong số hơn mười người, một nửa là nhân viên nghiên cứu, một nửa còn lại là nhân viên hậu cần, phụ trách bảo vệ an toàn cho bọn họ.

Khi Trần Hội Trường nhìn thấy một thanh niên đầu đinh trong đó, không nhịn được kinh hỉ nói: “Là Tiểu Siêu!!”

Trần Nghiệp cũng liếc mắt một cái liền nhận ra thanh niên đầu đinh đó.

Chủ yếu là tướng mạo của đôi phương, có ba phần giống với cha.

“Là Trương viện sĩ!”

“Lý giáo sư bọn họ cũng ở đó.”

“Ồn trời đất, bọn họ không sao!”

Những người khác lần lượt reo hò.

Rất nhanh.

Hai bên liền thiết lập liên lạc.

Mọi người lúc này mới biết được, lỗ sâu thời không, lại là cửa một chiều, chỉ có thể đi vào một thế giới khác, nhưng không có lối ra.

Như vậy thì hơi phiền phức rồi.

Trên thực tế, lỗ sâu thời không loại đồ vật này, quá mức huyền ảo, căn bản không phải khoa học kỹ thuật hiện hữu của loài người có thể nắm giữ.

Viện nghiên cứu cũng là do cơ duyên xảo hợp, mới “kích hoạt” lỗ sâu thời không xuất hiện.

Sau khi mọi người thảo luận lẫn nhau một hồi, phát hiện không thể làm gì, tạm thời cũng chỉ có thể từ bỏ, lựa chọn đi một bước tính một bước.

“Dù sao đi nữa, người vẫn còn sống, chính là chuyện tốt!”

Một ông lão lên tiếng nói.

Lời này cũng có lý.

Sau đó.

Vị tướng cầm bộ đàm nói: “Mời Trần Siêu đồng chí nói chuyện.”

Vì vậy, bên kia, bộ đàm được đưa đến tay Trần Siêu.

“Thủ trưởng, xin chỉ thị!”

Giọng nói của Trần Siêu, truyền đến qua bộ đàm, hùng hồn mạnh mẽ.

Hiện tại vẫn chưa đưa thiết bị video qua, cho nên bên kia không nhìn thấy tình hình bên này.

Trần Siêu cũng không biết, cha và em trai của hắn ta đều đã đến.

“Trần Siêu đồng chí, cha của anh nhận được tin tức, đặc biệt đến thăm anh.” Vị tướng nói: “Tiếp theo, sẽ do cha của anh nói chuyện với anh.”

Trần Siêu bên kia vừa nghe, thân thể lập tức run lên.

Xa nhà nhiều năm như vậy, hắn và gia đình rất ít khi sum họp. Đặc biệt là sau khi đến viện nghiên cứu lỗ sâu thời không, càng là một lần cũng chưa từng gặp mặt gia đình. Thậm chí vì bảo mật, ngay cả điện thoại cũng không gọi cho gia đình.

Nói là không nhớ nhưng cha mẹ người thân, khẳng định là không thể. Cha mẹ cũng không ngược đãi hắn.

Trần Hội Trường nhìn dáng vẻ của con trai cả trong video giám sát, cũng cảm khái không thôi.

Ông nhận lấy bộ đàm, trầm giọng nói: “Không tệ, trông vẫn còn tinh thần.”

Nghe được giọng nói quen thuộc này.

Hai mắt Trần Siêu, lập tức đỏ hoe.

“Cha... Xin lỗi, đã để mọi người lo lắng.”

Trần Hội Trường đang định nói gì đó.

Đột nhiên.

Bên kia, xảy ra tình huống bất thường không lường trước được.

Chỉ thấy bóng tối xung quanh, xuất hiện một lượng lớn bóng đen di chuyển, nhanh chóng bao vây mọi người.

Thông qua video giám sát, có thể thấy được, những bóng đen này, đều là những kẻ có hình dạng kỳ quái.

Phần thân dưới của chúng, giống như thân ngựa, bốn chân chạm đất. Phần thân trên lại có chút giống con người, có hai cánh tay hai bàn tay. Khuôn mặt phần đầu cũng giống con người, chỉ là không có mũi, hay nói cách khác, mũi của chúng, dường như mọc ở phía dưới cổ, theo nhịp thở, đóng mở nhịp nhàng.

Trên đỉnh đầu của chúng, còn mọc một cặp sừng.

Nói chung, trông có chút giống tộc Nhân Mã Thú trong game, nhưng lại rất khác biệt.

Trong tay những con quái vật này, đều cầm trường mâu sắc bén, vừa xuất hiện liền phát động công kích về phía Trần Siêu bọn họ.

“Đát đát đát...”

Tiếng súng nhanh chóng vang lên.

Là nhân viên hậu cần, Trần Siêu cùng những người khác, đương nhiên là có súng.

Đối mặt với công kích, bọn họ đương nhiên phải nổ súng.

“Phốc phốc phốc...”

Âm thanh của viên đạn bắn vào thân thể, truyền đến rõ ràng.

May mắn thay.

Những con quái vật Nhân Mã này, mặc dù nhìn có vẻ hung dữ, nhưng thực lực lại không mạnh, thể phách thuộc phạm vi sinh vật bình thường, không thể phòng ngự được đạn.

Trúng vài viên đạn sẽ chết!

Chỉ trong vài hơi thở, mười mấy con quái vật Nhân Mã đã bị bắn chết toàn bộ.

Mà bên phía nhân loại, chỉ có hai người xui xẻo bị thương nhẹ.

Đều là binh lính được huấn luyện bài bản, biết rằng tiêu diệt một đợt quái vật không có nghĩa là an toàn.

“Nhanh tắt đèn! Những con quái vật này có thể bị ánh đèn thu hút đến.”

“Nơi này cũng không nên ở lâu, lập tức tìm kiếm nơi ẩn nấp an toàn hơn.”

“Chúng ta cần một số trang bị hỗ trợ, ví dụ như kính hồng ngoại nhìn ban đêm...”

“Được! Lập tức dùng chó robot đưa đến cho các anh.”

Cứ như vậy, mọi người bận rộn gần một tiếng đồng hồ.

Cuối cùng mọi người đã tìm thấy một hang động gần đó, tạm thời ổn định lại.

Trong quá trình này, mọi người còn nhìn thấy một con quái vật khổng lồ giống như “Leviathan” bay lượn trên bầu trời.

Rõ ràng.

Dị giới bên kia nguy hiểm hơn mọi người tưởng tượng.

Mặc dù bên kia tạm thời đã ổn định, nhưng Trần hội trưởng vẫn lo lắng cho con trai, không muốn rời đi.

Trần Nghiệp cũng ở lại trại bên ngoài.

Thật ra.

Với thực lực của Trần Nghiệp, đi qua dị giới, hẳn là có thể bảo vệ được an toàn cho anh cả.

Nhưng mà, hiện tại lỗ sâu thời không vẫn là cửa dịch chuyển đơn hướng, đi qua rồi thì không thể quay lại, nếu hắn đi rồi, Lam Tinh bên này phải làm sao?

Không nói đến những người khác, ngay cả cha là Trần hội trưởng, cũng sẽ không đồng ý để Trần Nghiệp mạo hiểm đi qua đó.

.....

Ngày hôm sau.

Hơn chín giờ sáng.

Hai cha con đang nói chuyện trong một cái lều.

“...Cha, con cảm thấy, thế giới mà anh cả hiện tại đang bị mắc kẹt, rất có thể chính là một trong những ‘Chư Thiên Giới’ mà người ngoài hành tinh nói đến.” Trần Nghiệp phân tích: “Lỗ sâu thời không mà viện nghiên cứu tạo ra, chỉ là một sự trùng hợp, Chư Thiên Giới có thể sắp mở ra thông đạo với Lam Tinh của chúng ta.”

Nghe vậy.

Trần hội trưởng lập tức cau mày.

“Phân tích của con có lý.”

Trần hội trưởng tán thành nói một câu, sau đó lại nhìn thời gian, nói: “Lát nữa sư bá của con cũng sẽ đến, chuyện ở đây không cần con lo lắng, con cứ yên tâm đi vào bí cảnh, chúng ta đợi con trở về.”

Nói xong câu đó.

Trần hội trưởng liền đứng dậy rời đi.

Trần Nghiệp ngồi trên ghế không nhúc nhích.

Hắn có thể nhìn ra, cha đã thức cả đêm, cộng thêm tinh thần căng thẳng cao độ, bây giờ trông có vẻ hơi mệt mỏi.

Mặc dù có chút đau lòng cho người đàn ông trung niên này, nhưng hắn tạm thời không thể làm gì được.

Thật ra.

Tôi qua Trần Nghiệp cũng thức cả đêm.

Nhưng mà, thuộc tính tinh thần của hắn cao, đừng nói là thức một đêm, dù là ba ngày ba đêm không ngủ, ảnh hưởng cũng không lớn lắm.

Rất nhanh.

Mười giờ năm mươi phút đến.

Trần Nghiệp không do dự, tiến vào bí cảnh.

.....

Ánh sáng trước mắt lóe lên.

Ý thức của Trần Nghiệp đột nhiên rơi vào bóng tối.

Hắn có thể cảm giác được, ý thức của mình đang trôi dạt khắp nơi một cách không kiểm soát, giống như một chiếc thuyền con giữa biển rộng.

Trần Nghiệp giật mình, sau đó liền hiểu ra, lần này hắn có thể đã gặp phải bí cảnh hồn xuyên.

Trần hội trưởng đã nói với hắn, bí cảnh hồn xuyên tuy hiếm gặp, nhưng thỉnh thoảng vẫn sẽ xuất hiện.

Ví dụ như lần trước Trần hội trưởng ở trong 《 Tây Du Hành Ma Thiên 》, đã trải qua hồn xuyên, thân thể ở lại trong không gian đặc thù, linh hồn tiến vào trong một người nào đó ở thế giới bí cảnh.

Chương 428 - Kungfu Panda? (2)

Không biết qua bao lâu.

Ý thức của Trần Nghiệp cuối cùng cũng “hạ cánh”, tiến vào một thân thể.

Chỉ là, hắn còn chưa kịp mở mắt, trước tiên liền cảm nhận được cơn đau truyền đến từ thân thể.

Cứ như thể xương cốt rời rạc, toàn thân đều đau.

“Hu hu... Đại Miêu, người nhất định đừng chết nha!”

Một tiếng khóc thảm thiết, truyền vào tai Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp cố nén đau đớn, mở mắt ra.

Lúc này hắn dường như đang nằm trên mặt đất, một thiếu nữ loài người đang nằm úp sấp trên người hắn khóc lóc không thôi.

Hắn không dám cử động lung tung, chỉ là quan sát xung quanh.

Bởi vì, bí cảnh hồn xuyên, thực lực sẽ biến mất!

Ví dụ như Trần Nghiệp, cảm thấy trong cơ thể “trống rỗng”, sức mạnh cường đại bùng nổ trước đó, đã biến mất không thấy tăm hơi.

.....

Nơi này dường như là một võ đài, vị trí Trần Nghiệp đang nằm ngay phía dưới võ đài.

Xung quanh, có rất nhiều người đang vây xem.

Trần Nghiệp nhận thấy, không ít người nhìn về phía hắn, mang theo sự khinh thường.

Còn trên võ đài, đang có một con gấu đen khổng lồ hung dữ, đang ngửa mặt lên trời gầm rú, trút bỏ uy phong của mình.

Xem ra, con gấu đen trên võ đài là người chiến thắng.

Chờ đã...

Cái thân thể này vừa mới đấu võ với con gấu đen trên võ đài sao?

Chuyện gì vậy?

Trần Nghiệp theo bản năng giơ một tay lên, lập tức sững sờ, đầu óc trống rỗng.

Tay của hắn, đã biến thành một cái móng vuốt lông xù...

“A! Đại Miêu, người sống lại rồi? Thật tốt quá!”

Dường như hành động của Trần Nghiệp, đã kinh động đến thiếu nữ đang khóc lóc, thiếu nữ ngẩng đầu lên, thấy Trần Nghiệp đã tỉnh lại, lập tức lộ ra vẻ mặt vui mừng.

Mà Trần Nghiệp cũng theo bản năng nhìn về phía thiếu nữ.

Trông khá xinh đẹp...

.....

Vài tiếng sau.

Trần Nghiệp nằm trên giường bệnh của bệnh viện thú y, toàn thân bị quấn đầy băng dày.

Vết thương trên người hắn rất nặng, đều là do con gấu đen đó cào.

Qua vài tiếng thu thập thông tin, Trần Nghiệp cuối cùng cũng hiểu được tình huống của mình.

Nói một cách đơn giản, hắn đã đến một thế giới rất khác biệt.

Thế giới này, là thiên hạ của “Triệu Hoán Sư”!

Mỗi người ở khoảng mười tuổi, sẽ có một xác suất nhất định, thức tỉnh thiên phú Triệu Hoán Sư. Nếu đến tuổi trưởng thành mà vẫn chưa thức tỉnh, vậy thì cả đời chỉ có thể làm người bình thường.

Còn về xác suất thức tỉnh này, rất nhỏ.

Gần như ngang bằng với xác suất kết hợp thành công thiên phú anh hùng cấp S trên Lam Tinh.

Những người thức tỉnh thành công thiên phú Triệu Hoán Sư, có thể triệu hồi một sinh vật từ dị không gian, làm bạn đồng hành của mình, giúp mình chiến đấu và trưởng thành.

Mà thân thể mà Trần Nghiệp hiện tại đang chiếm giữ, chính là Triệu Hoán Thú: một con gấu trúc!

“Chủ nhân” của hắn, chính là thiếu nữ đã khóc trước đó, tên là “Tổng Ngọc Đình”.

Mặc dù cái tên rất bình thường, nhưng thân phận của Tổng Ngọc Đình lại không bình thường, cha của nàng, có tước vị “Công tước” của quốc gia này, là một trong bốn vị Công tước. Ngoài tước vị, Tổng Công tước còn là Bộ trưởng Bộ Tài chính của quốc gia này, nắm giữ túi tiền của cả quốc gia.

Sinh ra trong một gia tộc hào môn như vậy, có gia thế hiển hách như thế, có thể nói, Tổng Ngọc Đình từ khi sinh ra, đã được mọi người chú ý, được xưng tụng là Minh Châu kinh thành.

Đến năm chín tuổi, Tổng Ngọc Đình thức tỉnh thành công thiên phú Triệu Hoán Sư, càng nổi tiếng hơn.

Chỉ là, Triệu Hoán Thú của người khác, không phải là rồng thì là phượng, kém hơn một chút, cũng là cự thú có thuộc tính đặc thù. Chỉ có Triệu Hoán Thú của nàng, là một con gấu trúc bình thường.

Chính là bình thường theo nghĩa đen, không có bất kỳ thuộc tính đặc thù nào.

Từ đó về sau, Tổng Ngọc Đình trong giới Triệu Hoán Sư, đã trở thành trò cười cho người khác.

Thật ra.

Triệu hồi ra sinh vật bình thường, trong giới Triệu Hoán Sư tuy hiếm gặp, nhưng cũng không phải là không có.

Nếu là Triệu Hoán Sư khác, căn bản sẽ không có ai để ý.

Lý do Tổng Ngọc Đình phải chịu đãi ngộ như vậy, chỉ vì thân phận của nàng quá hiển hách, khiến người ta ghen tị.

Cha của nàng, Tổng Công tước, trên con đường thăng tiến, cũng kết oán vô số.

Trong những giọng nói chế giễu nàng, ít nhất có một nửa, là đến từ thủ đoạn của kẻ thù chính trị.

Thậm chí trong dân gian còn lưu truyền một câu nói khá ác độc: Tổng Công tước làm nhiều chuyện xấu, cho nên mới

khiến con gái gặp phải thiên phạt, triệu hồi ra một Triệu Hoán Thú bình thường.

.....

Sau khi biết được những thông tin này, Trần Nghiệp có chút muốn cười.

Hắn cảm thấy, cô nàng Tống Ngọc Đình này, thật ra có chút giống với hắn.

Cho nên, đây chính là nguyên nhân hắn hồn xuyên đến đây?

Còn những thông tin này, Trần Nghiệp làm sao có được?

Là Triệu Hoán Thú, linh hồn của hắn và “chủ nhân”, là ràng buộc lẫn nhau, có thể “đọc” một phần ký ức của chủ nhân.

Nếu hắn muốn giao tiếp với Tống Ngọc Đình, có thể truyền đạt ý thức trong lòng.

Thật thần kỳ!

Sau đó, Trần Nghiệp theo bản năng lại nhíu mày, chỉ tiếc là bây giờ hắn không có lông mày, làm ra động tác này trông có chút buồn cười...

Lý do muốn nhíu mày.

Đương nhiên là vì nhiệm vụ lần này!

【 Trong vòng một năm, để Tống Ngọc Đình lọt vào bảng xếp hạng vinh quang Triệu Hoán Sư, thứ hạng càng cao, phần thưởng càng cao 】

Trần Nghiệp không ngờ tới.

Thời gian nhiệm vụ lần này, lại là cả một năm.

Nếu thời gian trôi qua ở hai bên giống nhau, vậy thì đến khi hắn trở về, chẳng phải là muộn mất rồi sao?

Sau đó.

Mắt Trần Nghiệp sáng lên.

Bởi vì hắn nhớ cha đã nói, quy tắc của bí cảnh chính là, sau khi tiến vào bí cảnh, thời gian trở về muộn nhất, sẽ không vượt quá một tháng!

Nói cách khác, ở thế giới này, hắn có cả một năm.

Đến khi trở về, thế giới hiện thực chỉ trôi qua một tháng.

Mọi thứ vẫn còn kịp.

“Bây giờ vấn đề là, thuộc tính mà mình đạt được ở bên này với thân thể gấu trúc này, có thể mang về không?”

“Nếu thuộc tính có thể mang về, có sự tăng cường của một năm, dù là tên Bá Chủ Vũ Trụ đó thật sự là Boros, mình cũng không cần phải sợ nữa chứ?”

Đúng vậy.

Mặc dù Trần Nghiệp là hồn xuyên, mặc dù nhập vào thân thể một con gấu trúc, nhưng thiên phú Kỳ Ngọc của hắn, vẫn mang theo đến đây.

Sau đó.

Trần Nghiệp tâm niệm vừa động.

Trong mắt trái của hắn, liền xuất hiện một bảng thuộc tính:

Tên: Trần Nghiệp (dạng gấu trúc).

Thể chất: 47.

Tinh thần: 2926.

Sức mạnh: 71.

Nhanh nhẹn: 23.

Thiên phú: Thể chất Kỳ Ngọc.

.....

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Nói chính xác, đây cũng là thuộc tính của một con gấu trúc trưởng thành bình thường.

Số liệu được công nhận là, sức mạnh của gấu trúc, gấp 7,5 lần người bình thường.

Cho nên, đừng nhìn vẻ ngoài gấu trúc rất đáng yêu, trên thực tế con vật này rất đáng sợ, nếu nổi điên, có thể dễ dàng giết chết một người đàn ông trưởng thành.

Gấu trúc ở thời cổ đại, còn được gọi là “Thực Thiết Thú”.

Còn về thuộc tính tinh thần cao ngất ngưỡng kia...

Bởi vì Trần Nghiệp là hồn xuyên, mà linh hồn vốn dĩ có liên quan đến tinh thần lực, cho nên được mang theo đến đây.

Đáng tiếc là, dị năng hệ Hỏa của Trần Nghiệp cũng không mang theo được, cho nên thuộc tính tinh thần dù rất cao, cũng không có con đường để phát động công kích tương ứng.

Tiếp đó.

Trần Nghiệp xuống giường, nhin đau đón trên người, bắt đầu vận động trong phòng bệnh.

Chương 429 - Lấy cái này để khảo nghiệm cán bộ?

Cô nàng Tống Ngọc Đình này là con gái của Công tước, Triệu Hoán Thú của nàng, đương nhiên có thể hưởng thụ điều kiện y tế rất tốt!

Hiện tại Trần Nghiệp không chỉ ở trong bệnh viện thú y tốt nhất toàn kinh thành, còn ở trong phòng bệnh riêng.

Đãi ngộ này, tốt hơn nhiều so với những người làm việc đang hưởng phúc báo của loài người.

Vì vậy.

Tiếp theo.

Một màn rất kỳ lạ đã diễn ra trong phòng bệnh.

Một con gấu trúc, đang học các động tác vận động của con người.

Chạy vòng tại chỗ, chống đẩy, gập bụng, squat...

Thân thể của gấu trúc, thật ra khá giống với con người, chân sau phát triển hơn chân trước, hoàn toàn có thể đứng thẳng và đi lại.

Gấu trúc trong vườn thú, thường xuyên bắt chước người chăm sóc, đi bằng hai chân.

Trần Nghiệp bây giờ có thân thể gấu trúc, ba hạng vận động đầu tiên còn dễ nói, đều không có gì khó khăn. Chỉ cần có thể

nhịn đau, là có thể hoàn thành.

Với thể chất hiện tại của hấn, thể lực cũng theo kịp.

Chỉ là hạng cuối cùng “squat”, có chút khó khăn!

Dù sao thì, cấu tạo cơ thể của gấu trúc, cuối cùng vẫn có chút khác biệt với con người.

Làm vài cái squat còn được.

Làm một trăm cái...

.....

Tóm lại.

Trần Nghiệp mất hơn ba tiếng đồng hồ, mới hoàn thành tất cả các hạng mục.

Khi hấn hoàn thành những hạng mục vận động này, lập tức cảm nhận được, một luồng năng lượng tràn vào trong cơ thể, khiến các phương diện tổ chất của mình, đều được nâng cao đáng kể.

Cảm giác này rất quen thuộc.

Ở thế giới hiện thực, mỗi ngày hấn đều có thể cảm nhận được.

Tên: Trần Nghiệp (dạng gấu trúc).

Thể chất: 87.

Tinh thần: 2926.

Sức mạnh: 111.

Nhanh nhẹn: 63.

Thiên phú: Thể chất Kỳ Ngọc.

.....

So với trước đó.

Ba thuộc tính thể chất, sức mạnh, nhanh nhẹn hiện tại của Trần Nghiệp, đều tăng thêm 40 điểm.

Hoàn toàn giống với mức tăng cường ở hiện thực.

Quan trọng nhất là.

Những thuộc tính tăng thêm này, phía sau đều không được biểu thị dưới dạng “ngoặc đơn”, rất có thể, thuộc tính của hấn ở đây, có thể mang về.

Nghĩ đến đây.

Tâm tình Trần Nghiệp rất tốt!

Dù vì vận động, khiến vết thương trên người hấn lại lần nữa nứt toác, máu nhuộm đỏ băng gạc... cũng không thể ảnh hưởng đến tâm trạng tốt của hấn lúc này!

Một lát sau.

Cô nàng Tống Ngọc Đình cuối cùng cũng đến phòng bệnh.

Vừa vào cửa, nhìn thấy bảo bối của mình chảy nhiều máu như vậy, lập tức kêu lên kinh ngạc.

“A! Chuyện gì vậy? Đại Miêu sao lại thế này? Sao lại chảy nhiều máu như vậy... Bác sĩ! Bác sĩ!!”

Một bác sĩ thú y nghe thấy liền chạy đến, lại băng bó vết thương cho Trần Nghiệp.

Vì sự tồn tại của Triệu Hoán Sư, ngành thú y của thế giới này cũng phát triển chưa từng có, các thành phố lớn, đều xây dựng bệnh viện thú y rất lớn.

Bác sĩ thú y, cũng là một nghề rất hot.

Người băng bó vết thương cho Trần Nghiệp, là một bác sĩ thú y trung niên.

Ông vừa băng bó lại vết thương bị nứt toác, vừa cau mày nói: “Tống tiểu thư, con Triệu Hoán Thú này của cô, quá hiếu động rồi, vết thương như của nó, ít nhất phải nằm ba bốn ngày, mới có thể hoạt động nhẹ nhàng một chút, hy vọng tiếp theo, cô có thể phái người trông coi nó.”

Tống Ngọc Đình vội vàng nói đã biết.

Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Đây chính là con gái của Công tước.

Một bác sĩ thú y nho nhỏ, lại dám nói chuyện trực tiếp như vậy?

Không biết là tính cách của ông ta quá ngay thẳng, hay là bối cảnh thâm hậu, không sợ đắc tội với Tống Ngọc Đình?

Sau khi vết thương trên người Trần Nghiệp được băng bó lại xong, bác sĩ thú y trung niên liền rời khỏi phòng bệnh.

“Đại Miêu, người có đau không?”

Tống Ngọc Đình nhìn Trần Nghiệp với vẻ mặt đau lòng.

Đại Miêu, là tên mà nàng đặt cho Triệu Hoán Thú của mình.

Chủ tớ, bạn đồng hành, trợ thủ, thậm chí là bạn đời...

Đây đều là mối quan hệ giữa Triệu Hoán Thú và Triệu Hoán Sư.

Từ khoảnh khắc Triệu Hoán Thú được triệu hồi, linh hồn của hai bên đã ràng buộc với nhau, định sẵn sẽ thân thiết khăng khít.

Mỗi Triệu Hoán Sư.

Trong cùng một khoảng thời gian, chỉ có thể sở hữu một Triệu Hoán Thú.

Đương nhiên, điều này không có nghĩa là, Triệu Hoán Sư cả đời chỉ có một Triệu Hoán Thú.

Chỉ cần Triệu Hoán Thú hiện tại chết đi, sự ràng buộc linh hồn sẽ được giải trừ, Triệu Hoán Sư có thể tiếp tục triệu hồi Triệu Hoán Thú tiếp theo.

Trước đây, đã không ít lần có người đề nghị với Tống Ngọc Đình, nghĩ cách làm chết con gấu trúc này, để triệu hồi Triệu Hoán Thú tiếp theo. Kể cả cha của Tống Ngọc Đình, cũng đã từng nói qua lời này.

Chỉ là, đều bị Tống Ngọc Đình từ chối.

Triệu Hoán Thú và Triệu Hoán Sư ràng buộc linh hồn, một khi Triệu Hoán Thú chết đi, Triệu Hoán Sư sẽ phải chịu đựng nỗi đau không thể tưởng tượng nổi, mất mấy năm cũng khó mà khôi phục nguyên khí.

Đương nhiên, sợ đau chỉ là một khía cạnh.

Nguyên nhân thực sự khiến Tống Ngọc Đình không muốn làm như vậy, là nàng không nỡ để Đại Miêu của mình chết đi!

Cũng phải nói, vẻ ngoài đáng yêu của gấu trúc, thật sự rất được lòng con gái.

Thêm vào đó, Tống Ngọc Đình lại biết cách ăn mặc, mỗi ngày đều chải chuốt cho gấu trúc của mình sạch sẽ, nhìn rất bắt mắt...

Trừ khuyết điểm không phải là “Dị Chủng”, gấu trúc của Tống Ngọc Đình, dù là ở trường học, cũng rất được các bạn nữ yêu thích.

.....

Trong thời gian Trần Nghiệp nằm viện, còn xảy ra một chuyện lớn.

Nhiệm kỳ của cha Tống Ngọc Đình, Tống Công tước đã mãn, chức vụ Bộ trưởng Bộ Tài chính không còn, bị điều chuyển đến làm Bộ trưởng Bộ Văn Lễ.

Xét về cấp bậc, hai chức vụ này là như nhau.

Nhìn thì có vẻ là điều chuyển ngang.

Nhưng trên thực tế, ai cũng biết, Tống Công tước đây là bị nhà vua phái đi ngồi chơi rồi.

Bộ trưởng Bộ Văn Lễ, chỉ quản lý văn hóa và lễ nghi, hoàn toàn là một chức vụ nhàn hạ. Sao có thể so sánh với Bộ trưởng Bộ Tài chính nắm giữ túi tiền?

Ngoài ra, thông thường những chức vụ quan trọng như vậy, ít nhất đều được tại nhiệm hai nhiệm kỳ.

Mới làm được một nhiệm kỳ đã bị điều chuyển, hoặc là đã phạm sai lầm, hoặc là bị cấp trên không thích.

Trước đó đã có tin đồn, vị vua mới không thích Tống Công tước, bây giờ xem ra, hẳn là thật.

Nghe nói, năm đó khi mấy vị hoàng tử tranh giành ngôi vua, Tống Công tước ủng hộ một vị hoàng tử khác.

Chỉ là vị hoàng tử đó năng lực không đủ, cuối cùng vẫn thua, người đã “mất tích”...

Vị vua mới không tính sổ, không phải là nhân từ nương tay, mà là vì, Tống Công tước cũng là một Triệu Hoán Sư, hơn nữa

còn là một Triệu Hoán Sư trên bảng xếp hạng vinh quang. Không chỉ thực lực bản thân hơn người, Triệu Hoán Thú của ông, lại là một con Hỏa Long rất đáng sợ.

Từ điểm này có thể thấy, dù bị điều chuyển đi ngôi chơi, Tổng Công tước tạm thời cũng sẽ không gặp nguy hiểm đến tính mạng, chỉ là rời xa trung tâm quyền lực, từ nay không còn quyền thế nữa.

Nửa tháng sau.

Trần Nghiệp cuối cùng cũng xuất viện.

Thật ra, theo tình trạng vết thương của hắn, một tuần là có thể hồi phục gần như ban đầu rồi.

Lý do kéo dài lâu như vậy, là vì trong nửa tháng này, Trần Nghiệp mỗi ngày đều kiên trì rèn luyện, vết thương mỗi ngày đều nứt toác.

Nếu không phải nhờ thể chất của hắn tăng cường, khả năng hồi phục cũng tăng lên, e rằng nửa tháng cũng không thể xuất viện.

Tên: Trần Nghiệp (dạng gấu trúc).

Thể chất: 687.

Tinh thần: 2926.

Sức mạnh: 711.

Nhanh nhẹn: 663.

Thiên phú: Thể chất Kỳ Ngọc.

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Mặc dù mỗi lần vết thương nứt toác đều rất đau, nhưng kết quả rõ ràng là rất đáng giá!

Nếu gặp lại con gấu đen lần trước, Trần Nghiệp tự tin, một cái tát sẽ đưa nó lên Tây Thiên.

Chương 430 - Lấy cái này để khảo nghiệm cán bộ? (2)

Trong nửa tháng này.

Tổng Ngọc Đình vẫn luôn chăm sóc Trần Nghiệp.

Nửa tháng trôi qua, nàng cũng tiêu tụy đi không ít.

Hôm nay cuối cùng cũng có thể xuất viện, Tổng Ngọc Đình tỏ ra rất vui mừng.

“Đại Miêu, ta đã mua rất nhiều măng tươi, chờ chúng ta về nhà, sẽ cho mày ăn no nê.”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp nhin không được đảo mắt.

Hắn mới không thích ăn măng đâu!

Còn về nửa tháng này, là hắn ăn suất ăn dinh dưỡng do bệnh viện cung cấp.

“Cốc! Cốc! Cốc!”

Lúc này, tiếng gõ cửa vang lên.

Chưa kịp để Tổng Ngọc Đình đi mở cửa, người bên ngoài chủ động mở cửa phòng bệnh.

Tiếp đó, một người đàn ông trung niên bước vào.

“Cha!”

Tổng Ngọc Đình lập tức lộ ra vẻ mặt kinh hãi: “Sao cha lại đến đây?”

Đối mặt với con gái, khuôn mặt cứng nhắc của Tống Công tước cũng nở nụ cười: “Nghe nói Đại Miêu hôm nay có thể xuất viện, cho nên ta đến đón hai đứa về nhà.”

“Thật tốt quá.”

Tổng Ngọc Đình reo lên vui mừng, bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Thật ra cũng không có gì để thu dọn, Trần Nghiệp bây giờ cũng không phải là người, chỉ là một con gấu trúc, chẳng lẽ còn có rất nhiều quần áo để thay sao?

Còn Trần Nghiệp, đương nhiên là không cần nói chuyện, vẫn luôn đánh giá cha của Tổng Ngọc Đình.

Vị Tổng Công tước này, ngũ quan vẫn rất đoan chính, mày rậm mắt to, nhìn rất ngay thẳng, khí thế trên người cũng rất mạnh, toát ra vẻ uy nghiêm.

Hai cha con có chút giống nhau.

Xem ra, Tống Ngọc Đình có thể xinh đẹp như vậy, vẫn là di truyền gen của cha.

Dường như nhận ra ánh mắt của Trần Nghiệp, Tống Chí Xương quay đầu lại, cũng nhìn về phía Trần Nghiệp.

“Hử? Đại Miêu, không nhận ra ta nữa sao?”

Trần Nghiệp nghe vậy, liền quay mặt đi chỗ khác, không nhìn ông nữa.

Tống Chí Xương lại lộ ra vẻ nghi hoặc.

Triệu Hoán Thú bình thường như gấu trúc, trí thông minh nói chung đều khá thấp, nhưng vừa rồi Tống Chí Xương lại cảm thấy, ánh mắt của Đại Miêu rất linh hoạt, cứ như đã có trí tuệ vậy.

Rất nhanh.

Tống Ngọc Đình đã thu dọn xong: “Cha, chúng ta đi thôi!”

Suy nghĩ của Tống Chí Xương bị cắt ngang, cũng không coi là chuyện to tát.

Hai cha con, cộng thêm một con gấu trúc, cứ như vậy ra khỏi bệnh viện.

À đúng rồi.

Là Triệu Hoán Thú, thật ra có thể tiến vào dị không gian.

Nếu không, một số Triệu Hoán Thú rất to lớn, cũng không thể cứ đi theo bên cạnh chủ nhân chứ?

Ví dụ như Hỏa Long của Tống Chí Xương, lúc này đang ở trong dị không gian.

Chỉ là, tiền thân của Trần Nghiệp, cũng chính là con Đại Miêu kia, rất không thích dị không gian. Mà Tống Ngọc Đình lại khá cưng chiều Triệu Hoán Thú của mình, gần như trăm chiều theo nó, thêm vào đó, Đại Miêu có kích thước không lớn, cho

nên không phải trường hợp đặc biệt, Tống Ngọc Đình đều sẽ không để Đại Miêu tiến vào dị không gian.

Đến bên ngoài bệnh viện.

Tống Chí Xương vẫy tay, một khe nứt không gian, liền xuất hiện bên cạnh ông.

Tiếp đó, một con Hỏa Long dài khoảng mười mét, chui ra từ bên trong.

Con Hỏa Long này trông có chút giống cự đà phóng to, trên lưng mọc một đôi cánh khổng lồ, có một cái đuôi chẻ đôi, vẻ mặt uy nghiêm, hơi thở phả ra từ mũi rất nóng, nhìn cũng khá dọa người.

Tống Ngọc Đình lập tức cau mày: “Cha, cha cười ‘Hỏa Hoán’ đến sao?”

Hỏa Hoán, là tên mà Tống Chí Xương đặt cho Triệu Hoán Thú của mình.

“Chẳng phải là rõ ràng sao?”

“Xe của cha đâu?”

“Chiếc xe đó là của Bộ Tài chính, bây giờ cha đã bị điều chuyển đến Bộ Văn Lễ rồi, đương nhiên không cần tiếp tục sử dụng, xe mới phân phối vẫn chưa đến.”

“Nhưng mà... Cha biết rõ, Đại Miêu sợ Hỏa Hoán mà!”

“Để Đại Miêu vào dị không gian trước, với tốc độ bay của Hỏa Hoán, năm phút là có thể về đến nhà rồi.”

Tống Ngọc Đình rất bất đắc dĩ, quay đầu giao tiếp với Trần Nghiệp: “Đại Miêu, đừng sợ, không thì... Ờ?”

Nàng phát hiện, Đại Miêu của mình, lần này nhìn thấy Triệu Hoán Thú của cha, lại bình tĩnh đến lạ thường, trên khuôn mặt đáng yêu kia, không có chút sợ hãi nào, ngược lại vẫn luôn tò mò đánh giá Hỏa Hoán.

“Đại Miêu? Mày không sợ Hỏa Hoán nữa sao?”

Trần Nghiệp nhìn về phía Tống Ngọc Đình, chớp chớp đôi mắt đen láy.

Ban đầu hẳn thật sự định giả vờ một chút.

Chỉ là, từ khi hắn có được Thể chất Kỳ Ngọc, dường như đã đánh mất cảm xúc sợ hãi.

Bây giờ để hắn diễn một bộ dạng sợ hãi, e rằng cũng không diễn được.

Thôi thì cứ không giả vờ nữa vậy!

“Đại Miêu đã không sợ nữa, vậy thì nhanh lên đường thôi!”
Tống Chí Xương ở bên cạnh thúc giục.

Từ khi Hỏa Long xuất hiện, đã kinh động đến những người xung quanh.

Bây giờ càng ngày càng có nhiều người đến gần bên này, sắp bao vây nơi này rồi.

Sau đó.

Hai người một gấu trúc, ngồi lên lưng Hỏa Hoán.

Chỉ là, bị một con gấu trúc ngồi lên, Hỏa Hoán dường như có chút không vui, lắc đầu quấy đuôi, hừ hừ.

Tống Chí Xương vội vàng vỗ vỗ lên cổ Hỏa Hoán, dỗ dành:
“Bạn già, nó chỉ ngồi năm phút thôi, đừng nhỏ mọn như vậy, một lát là đến rồi.”

Hỏa Long lúc này mới miễn cưỡng vỗ cánh, bay lên trời.

.....

Trước đây ở thế giới hiện thực, đều là người khác cười Trần Nghiệp.

Lúc này cuối cùng cũng đến lượt Trần Nghiệp cười ròn...

Cũng phải nói, cảm giác thật sự rất tuyệt.

Đồng thời.

Trần Nghiệp cũng đang nhìn xuống, đánh giá thế giới này.

Lúc nằm viện, nhìn thấy thiết bị lạc hậu trong bệnh viện, Trần Nghiệp đã cảm thấy, trình độ khoa học kỹ thuật của thế giới này, hắn là không cao.

Lúc này nhìn từ trên cao xuống, lập tức có một nhận thức trực quan về thế giới này.

Nhà cửa ở đây, hầu như đều là nhà hai ba tầng, rất ít nhà cao tầng.

Trên đường phố, đa số đều là xe ngựa, còn ô tô thật sự, chỉ là số ít.

Trên đường ray ở xa, một đoàn tàu hơi nước đang hú còi chạy vụt qua...

Mặc dù đã chuẩn bị sẵn sàng, nhưng nhìn thấy những thứ này, Trần Nghiệp vẫn hơi sững sờ.

Nói một cách đơn giản, thế giới này dường như mới phát triển đến giai đoạn cách mạng công nghiệp, trình độ khoa học kỹ thuật, đại khái cũng tương đương với thời kỳ Dân quốc của Trái Đất.

Vài phút sau.

Hỏa Long mang theo mọi người, đáp xuống một khu nhà rộng hơn ngàn mét vuông.

Mà nơi này, đương nhiên là phủ của Tổng Công tước.

Dù sao cũng là một Công tước, dù bị vua mới không thích, cũng không phải là người bình thường.

Sau đó, mọi người xuống khỏi lưng Hỏa Long.

“Gầm!”

Hỏa Long lại kêu lên một tiếng với Tổng Chí Xương, dường như đang bày tỏ điều gì đó.

Tổng Chí Xương suy nghĩ một chút, nói: “Được rồi! Cho phép người đi dạo chơi mười phút, không được quậy phá! Mười phút đúng giờ quay lại.”

Nghe vậy, Hỏa Long lập tức kêu lên vui mừng, sau đó vỗ cánh, bay lên trời, rất nhanh đã không còn thấy bóng dáng.

Nhìn bộ dạng vui vẻ của bạn già, Tổng Chí Xương bất đắc dĩ lắc đầu.

Triệu Hoán Thú chính là Triệu Hoán Thú, dù Hỏa Long là Triệu Hoán Thú Dị Chung cấp cao, tâm trí cũng không thể trầm ổn như con người, vẫn giữ được tâm tính ham chơi.

“Đình Đình, con đã xin nghỉ phép nửa tháng rồi, hôm nay nghỉ ngơi cho khỏe, ngày mai nhớ quay lại trường học.”

“Con biết rồi!”

Tổng Ngọc Đình qua loa đáp lại một tiếng, liền kéo Trần Nghiệp: “Đại Miêu, chúng ta đi!”

Đợi Tổng Ngọc Đình đi xa.

Vẻ mặt thoải mái trên mặt Tổng Chí Xương, lập tức biến mất, lộ ra vẻ mặt nặng nề, giữa chân mày, lại mang theo một tia lo lắng.

Lần điều chuyển chức vụ này, không hề bình yên như bề ngoài.

Ảnh hưởng sau đó, lại càng sâu xa hơn.

Nếu không, ông sẽ không đặc biệt cười Hỏa Long đến bệnh viện đón con gái mình.

Đây đều là làm cho những kẻ có lòng nhìn thấy...

Chương 431 - Cho muội tử một chút chấn động nho nhỏ!

“Đại Miêu, mau nhìn! Toàn là măng tươi mà ngươi thích!”

Trong khuê phòng, Tổng Ngọc Đình cười híp mắt nói: “Trên người ta có mùi mồ hôi, phải đi tắm trước, ngươi ngoan ngoãn ăn cơm trước đi, chờ ta tắm xong, rồi chơi với ngươi.”

Nói xong, Tổng Ngọc Đình bắt đầu cởi quần áo...

Trong mắt nàng, Triệu Hoán Thú của mình, chỉ là một con gấu trúc đáng yêu, không có gì phải kiêng kỵ.

Tổng Ngọc Đình không phát hiện ra, lúc này Đại Miêu của nàng, đôi mắt nhỏ kia, đã nhìn chằm chằm...

Không bao lâu sau.

Trong phòng tắm liền vang lên tiếng hát vui vẻ của Tổng Ngọc Đình.

Đều nói ngực to não nhỏ, xem ra là thật.

Cha đã bị phái đi ngồi chơi rồi, cô nàng này còn có tâm trạng như vậy, chẳng phải là đầu óc đơn giản sao?

Còn về hai chữ trước chữ “nào nhỏ”...

Trần Nghiệp vừa mới kiểm tra rồi.

Ít nhất cũng là D!

Lắc lắc đầu, Trần Nghiệp không nghĩ đến cảnh trắng nõn nà kia nữa...

Hắn nhìn mặng trên đất, nhìn không được nở nụ cười gượng gạo.

Rõ ràng đã quyết định rồi, tuyệt đối sẽ không ăn mặng, nhưng không biết tại sao, nhìn thấy những cây mặng tươi này trên đất, lại khiến hắn nảy sinh cảm giác đói bụng nghiêm trọng, dường như rất thèm muốn.

Không được!

Mình là người, sao có thể ăn mặng?

Phải kiềm chế!!

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp ôm hết mặng trên đất lên, ném sang một bên, mắt không thấy tâm không phiền.

Một lát sau.

Tổng Ngọc Đình tắm xong, đi ra khỏi phòng tắm.

Cô nàng này tâm thật sự rất lớn!

Dù là trong phòng của mình, cũng không thể không mặc gì chứ!

Mãi đến khi Tổng Ngọc Đình mặc quần áo xong, Trần Nghiệp lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Ồ? Đại Miêu, sao ngươi lại ném hết mặng đi rồi? Không muốn ăn sao?”

Tổng Ngọc Đình ngạc nhiên nói.

Trần Nghiệp im lặng không nói, ngồi trên đất bất động.

“Không ăn thì thôi!” Tổng Ngọc Đình lại nói: “Đi, ta dẫn ngươi ra sân sau chơi trốn tìm.”

Trần Nghiệp vẫn bất động.

Bởi vì hấn sợ mình vừa động, sẽ bại lộ “nội tình”.

À, đúng rồi!

Cổ thân thể gấu trúc này, là một con đực vô cùng khỏe mạnh!

“Đại Miêu, ngươi làm sao vậy? Có phải là không được thoải mái?”

Tổng Ngọc Đình bỗng nhiên quan tâm tới, tiến lại gần muốn xem xét trạng thái của Trần Nghiệp.

Do Trần Nghiệp đang ngồi trên mặt đất, nàng cần phải cúi người mới có thể đến gần, thêm vào đó vừa tắm xong, lại đang ở nhà, liền theo thói quen mặc một bộ quần áo rộng rãi...

Góc độ này, vừa đúng để Trần Nghiệp nhìn thấy mỹ cảnh.

Hay lắm!

Ta vốn dĩ không có việc gì, nhưng ngươi cứ như vậy, ta liền có việc đấy!!

Trần Nghiệp dứt khoát nhắm mắt lại, nằm trên mặt đất giả vờ ngủ.

Tổng Ngọc Đình ngăn người, thấy Trần Nghiệp muốn ngủ, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Thì ra Đại Miêu của mình là một mối...

Sau đó, Tổng Ngọc Đình tìm đến một tấm thảm lông, đắp lên người Trần Nghiệp, liền rón rén đi ra ngoài, không quấy rầy Trần Nghiệp ngủ.

Chỉ là, đợi nàng đi rồi, Trần Nghiệp liền lại mở mắt ra, đánh giá căn phòng này.

...

Mà Tổng Ngọc Đình, thì là đi tới thư phòng của cha.

“Đình Đình, Đại Miêu đâu?”

“Đại Miêu ngủ rồi.”

“Ồ, tìm cha có chuyện gì sao?”

“Cha, mấy ngày nay, con nghe được rất nhiều tin tức không tốt...”

“Đây là hậu quả tất yếu của việc đứng sai đội, cha con đã sớm chuẩn bị sẵn sàng.”

Tổng Chí Xương thản nhiên cười, sau đó lại nói: “Yên tâm, cũng chỉ là ngồi ghế dự bị thôi, dù sao cha cũng là một Vinh Diệu Triệu Hoán Sư, bọn họ không dám làm gì cha.”

Nghe đến đây, Tổng Ngọc Đình vừa thở phào nhẹ nhõm, lại nghe cha mình đổi giọng, nói tiếp: “Còn con, gần đây phải cẩn thận, những kẻ núp trong bóng tối kia, không dám làm gì cha, nói không chừng sẽ nhắm vào con, lấy con làm điểm đột phá.”

“Hả? Sao lại thế này?” Tổng Ngọc Đình có vẻ hơi hoảng.

Tổng Chí Xương thấy biểu hiện của con gái, có chút đau đầu.

Đứa con gái này, được ông bảo vệ quá tốt, giống như đóa hoa trong nhà kính. Để con bé ở lại kinh thành, e rằng sớm muộn gì cũng sẽ xảy ra chuyện.

Nghĩ đến đây, Tổng Chí Xương mở miệng đề nghị: “Đình Đình, anh trai con cha đã đưa nó đến phương Bắc rồi, hay là, con cũng đi theo luôn? Ở đó, sẽ không ai dám bắt nạt con.”

“Cha, con không muốn rời xa cha.” Tổng Ngọc Đình không cần suy nghĩ liền nói.

Tổng Chí Xương kiên nhẫn nói: “Còn nhớ lần khảo hạch học viện trước không? Con rút trúng Cuồng Bạo Hắc Hùng, Đại Miêu suýt nữa bị giết...”

Thấy sắc mặt con gái thay đổi, Tổng Chí Xương tiếp tục nói: “Cha đã điều tra rồi, kỳ thực không phải con xui xẻo, mà là có người giở trò! Bây giờ cha cũng không có cách nào chăm sóc con, nói không chừng, lần khảo hạch tới, con sẽ rút trúng quái vật lợi hại hơn, đến lúc đó, Đại Miêu...”

Khuôn mặt xinh đẹp của Tổng Ngọc Đình lập tức trắng bệch.

Liên quan đến tính mạng của Đại Miêu, nàng cuối cùng cũng sợ hãi: “Bọn họ sao có thể làm như vậy? Vậy, vậy phải làm sao?”

“Khảo hạch học viện, mỗi tháng một lần, đây là quy củ mà tất cả mọi người đều phải tuân thủ, con không trốn tránh được!”
Tống Chí Xương lại nói: “Cho nên, bây giờ biện pháp tốt nhất, chính là chuyển trường.”

“Thật sự phải đi sao?”

“Đúng vậy, hơn nữa còn phải nhanh lên!”

“Nhưng mà...”

“Con tự mình về suy nghĩ cho kỹ đi.”

Tống Chí Xương phát tay, bảo con gái rời khỏi thư phòng.

Kỳ thực ông cũng có chút do dự, bởi vì ông cảm thấy, để Đại Miêu chết cũng tốt, con gái nghỉ ngơi một thời gian, là có thể triệu hồi Triệu Hoán Thú mới.

Chỉ là, Tống Chí Xương hiểu con gái, biết tính cách của Tống Ngọc Đình, e rằng sẽ không chịu nổi đả kích khi Đại Miêu chết.

Hai cha con không hề hay biết.

Bên ngoài thư phòng, một con gấu trúc, đang lặng lẽ ngồi trong sân.

Với tinh thần lực hiện tại của Trần Nghiệp, không cần vào thư phòng, cũng có thể nghe rõ ràng cuộc đối thoại của hai cha con.

Mà nha hoàn người hầu trong phủ đều biết nó là sủng vật của đại tiểu thư, đương nhiên không dám đến đuổi nó đi.

Đợi Tống Ngọc Đình ra khỏi thư phòng, liền nhìn thấy Trần Nghiệp.

“Đại Miêu! Không phải ngươi đang ngủ sao?”

Chưa đợi Trần Nghiệp phản ứng, Tống Ngọc Đình đã nhào tới, ôm chặt cổ Trần Nghiệp.

“Có phải không thấy ta, nên lo lắng sợ hãi? Yên tâm đi! Ta sẽ không rời xa ngươi.”

Trần Nghiệp: “...”

Tống Ngọc Đình ôm một hồi, lúc này mới buông ra nói: “Đi thôi, chúng ta ra sân sau, chơi trò chơi với ngươi.”

Trần Nghiệp khinh thường.

Quay người đi về phía phòng của Tống Ngọc Đình.

Đợi Tống Ngọc Đình đi theo, phát hiện Triệu Hoán Thú của mình, đang thực hiện một số bài tập thể dục, gập bụng, squat, chạy bộ...

Tuy đã qua nửa tháng rèn luyện, hiện tại Trần Nghiệp làm những động tác này, đã rất thuần thục.

Nhưng mà, hiện tại nó dù sao cũng là một con gấu trúc, làm những động tác giống người này, thật sự là nhìn thế nào cũng thấy kỳ quái.

Tống Ngọc Đình nhìn đến ngây người: “Đại Miêu, ngươi đang làm gì vậy?”

Trần Nghiệp không có ý định giấu giếm, dùng ý niệm đáp lại Tống Ngọc Đình hai chữ: Mạnh lên!!

Hai mắt Tống Ngọc Đình lập tức sáng lên!

Nàng cảm thấy, chắc chắn là lần trước Đại Miêu suýt bị đánh chết, cuối cùng đã khơi dậy ý chí phấn đấu, muốn trở nên mạnh mẽ.

Đây chắc chắn là chuyện tốt.

Chỉ là...

“Đại Miêu, ngươi làm như vậy, là không thể mạnh lên được.”
Tống Ngọc Đình nói: “Dù là Triệu Hoán Thú, hay là Triệu Hoán Sư, muốn mạnh lên, đều cần phải tiêu diệt quái vật Hư Giới, mới có thể nhận được điểm tiềm năng.”

Chương 432 - Cho muội tử một chút chấn động nho nhỏ! (2)

Trần Nghiệp vốn có chút khinh thường.

Hắn có Thể Chất Kỳ Ngọc, căn bản không cần chơi những thứ lòe loẹt đó, rèn luyện là được.

Đợi nghe đến phía sau, trong lòng hắn chợt động.

Tiêu diệt quái vật Hư Giới, có thể nhận được tiềm năng điểm?

Cái này có thể được!!

Vừa đúng lúc, thuộc tính tinh thần của hắn, không theo kịp.

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp lập tức gửi ý niệm cho Tống Ngọc Đình: Đưa ta đi!

“Hả? Người thật sự muốn đi giết Quái vật Hư Giới à?” Tống Ngọc Đình có chút do dự: “Hư Giới rất nguy hiểm, cho dù là quái vật tầng thứ nhất, cũng không phải người thường có thể chống đỡ được.”

Trần Nghiệp: Nguy hiểm?

“Đúng vậy! Ví dụ như quái vật tầng thứ nhất, là Độc Nhãn Cự Nhân, theo lời lão sư, lực lượng của Độc Nhãn Cự Nhân, ít nhất là gấp mười lần con người trở lên... chính là rất lợi hại, Đại Miêu, người đánh không lại đâu.”

Tống Ngọc Đình đem quái vật tầng thứ nhất của Hư Giới, miêu tả cặn kẽ một lượt.

Trần Nghiệp nghe thấy gấp mười lần trở lên, trong lòng lập tức vững vàng, lập tức gửi ý niệm:

Đưa ta đi!!

Ý niệm, là phương thức giao tiếp giữa Triệu Hoán Thú và Triệu Hoán Sư.

Đương nhiên, gấu trúc vốn không có trí tuệ như vậy, là Trần Nghiệp không muốn tiếp tục giả vờ. Bởi vì hắn chỉ có một năm thời gian, không thể lãng phí.

“Thật sự muốn đi à?”

Tống Ngọc Đình ngốc nghếch, rõ ràng vẫn chưa chú ý tới sự thay đổi của Triệu Hoán Thú nhà mình.

Nàng nghiêm túc suy nghĩ một lát, đột nhiên như hạ quyết tâm: “Được, Đại Miêu, ta cùng người đi!”

Kỳ thực suy nghĩ của Tống Ngọc Đình rất đơn giản.

Lời cha nói vừa rồi, tuy là vì nàng mà nghĩ, nhưng cũng đã kích thích nàng. Cha vất vả như vậy, còn phải lo lắng cho nàng, khiến nàng rất khó chịu, nàng không muốn trở thành gánh nặng nữa.

Nàng cũng muốn mạnh lên!

Đương nhiên.

Tổng Ngọc Đình chỉ là gốc, không phải ngu, hiểu rõ chỉ bằng nàng và Đại Miêu, đi Hư Giới chính là đi chịu chết.

Cho nên, Tổng Ngọc Đình chuẩn bị tìm người giúp đỡ.

Vừa hay, nàng quen biết vài khuê mật chơi rất thân, trong đó có một khuê mật, còn từng đi Hư Giới mạo hiểm, Tổng Ngọc Đình định đi tìm cô ta giúp đỡ.

Chỉ cần đổi phương đồng ý giúp đỡ, nàng sẽ đem bảo thạch “Hải Dương Chi Lệ” trân quý, tặng cho đối phương.

Tổng Ngọc Đình tin tưởng, vị khuê mật kia chắc chắn sẽ không từ chối yêu cầu của mình.

“Đại Miêu, chúng ta nghỉ ngơi một ngày, tối mai sẽ đi Hư Giới!”

Trần Nghiệp nghi hoặc nhìn muội tử một cái, không biết nha đầu ngọc này định làm thế nào.

Thôi kệ!

Lười quản nàng ta.

Có hấn ở đây, chẳng lẽ còn lật xe được sao?

...

Ngày hôm sau.

Buổi sáng.

Tổng Ngọc Đình mang theo Trần Nghiệp, đến một học viện Triệu Hoán Sư tên là “Thánh Đường”.

Nghe nói, đây là học viện Triệu Hoán Sư tốt nhất trong nước, có thể vào đây, hoặc là có thiên phú và Triệu Hoán Thú xuất sắc, hoặc là có bối cảnh ngất trời.

Tổng Ngọc Đình hiển nhiên là về sau!

Nhiệm vụ chính của lão sư trong học viện, chính là dạy học sinh, làm thế nào để phối hợp với Triệu Hoán Thú của mình, học tập kỹ năng chiến đấu!

Sau khi vào học viện, khiến Trần Nghiệp có chút mở mang tầm mắt.

Diện tích học viện cực kỳ rộng lớn, giống như một thị trấn nhỏ.

Các loại Triệu Hoán Thú kỳ quái, có thể thấy khắp nơi, đều là Triệu Hoán Thú của học sinh.

Có Tam Đầu Lang, có Ngưu Đầu Nhân, thậm chí còn có bộ xương biết đi...

Nếu không phải ánh mắt của những học sinh xung quanh, nhìn hấn và Tống Ngọc Đình có chút kỳ quái, thậm chí mang theo giễu cợt, nơi này thật sự rất thích hợp để du lịch.

May mắn thay, tình tiết náo loạn máu chó đánh mặt cũng không xuất hiện, không có ai đến gây sự với Tống Ngọc Đình.

Dù sao cũng là con gái công tước, cho dù muốn nhắm vào, cũng chỉ âm thầm giở trò. Kẻ ngốc dám công khai nhắm vào Tống Ngọc Đình, sẽ không xuất hiện ở học viện được mệnh danh là “tinh anh” này.

“Lý Hâm!”

Tống Ngọc Đình tìm được khuê mật tốt của mình.

Nhìn thấy Tống Ngọc Đình xuất hiện, cô gái tên Lý Hâm kia, rất đúng lúc lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

“Ngọc Đình, người cuối cùng cũng trở lại rồi! Ta còn định hôm nay đến bệnh viện thăm các người... Thương thế của Đại Miêu đã khỏi chưa?”

Trên mặt Lý Hâm mang theo nụ cười vui vẻ.

Chỉ là, trong mắt Trần Nghiệp, nụ cười này có chút giả tạo.

Cũng chỉ có nha đầu ngốc Tống Ngọc Đình này không nhìn ra được.

“Về cơ bản đã khỏi rồi.” Tống Ngọc Đình nhìn xung quanh, nói: “Lý Hâm, chúng ta ra ngoài nói chuyện, ta có việc muốn thương lượng với người.”

“Ồ? Được!”

Hai người đến một nơi vắng vẻ bên ngoài lớp học.

Trần Nghiệp đương nhiên đi theo bên cạnh.

Còn Triệu Hoán Thú của Lý Hâm, hẳn là được đặt trong Dị Không Gian.

Đợi xung quanh không còn ai, Lý Hâm lập tức hỏi: “Ngọc Đình, có chuyện gì vậy? Thần thần bí bí.”

Tổng Ngọc Đình nói: “Lý Hâm, kỳ thực ta muốn nhờ người giúp đỡ, cùng ta đi Hư Giới lịch luyện.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp có chút đau đầu.

Đồ ngốc này...

Lý Hâm nghe vậy, vẻ mặt kinh ngạc nói: “Ngọc Đình, người không bị sốt đấy chứ? Hư Giới nguy hiểm như vậy, người đi làm gì? Đại Miêu tuy sức lực cũng không nhỏ, nhưng so với Độc Nhãn Cự Nhân, vẫn còn chênh lệch rất lớn!”

“Cho nên, ta mới đến tìm người giúp đỡ mà!” Tổng Ngọc Đình nói: “‘Hưởng Vĩ’ nhà người lợi hại như vậy, đối phó với Độc Nhãn Cự Nhân, chắc chắn không thành vấn đề.”

“Nhưng mà...”

Lý Hâm lộ vẻ mặt khó xử.

Tổng Ngọc Đình lập tức nói: “Ta biết, người đã đi Hư Giới một lần rồi, chỉ còn lại hai cơ hội, không thể lãng phí... Ta cũng sẽ không để người chịu thiệt, ta tặng Hải Dương Chi Lệ cho người được không?”

Hải Dương Chi Lệ, giá trị phi thường đắt đỏ.

Là quà sinh nhật mười tám tuổi năm ngoái của Tổng Ngọc Đình, cha nàng nhờ người tìm đến tặng nàng làm quà trưởng thành.

Tổng Ngọc Đình biết gia cảnh Lý Hâm không được tốt lắm, chắc chắn sẽ không từ chối yêu cầu của mình.

Quả nhiên.

Nghe thấy Hải Dương Chi Lệ, hai mắt Lý Hâm sáng lên: “Vậy được, ta sẽ cùng người đi một chuyến... Khi nào đi?”

“Tối nay!”

“Gấp vậy sao?” Lý Hâm có vẻ hơi kinh ngạc.

“Ừm!” Tống Ngọc Đình gật đầu nói: “Ta muốn mạnh lên!!”

Nghe vậy.

Trong mắt Lý Hâm, lóe lên một tia khinh thường, rất nhanh liền khôi phục bình thường, cổ vũ nói: “Ngọc Đình, người có suy nghĩ này là đúng rồi, thân là Triệu Hoán Sư, phải theo đuổi thực lực mới đúng.”

Tiếp theo.

Hai khuê mật lại thương lượng một số chi tiết.

Ví dụ như Tống Ngọc Đình yêu cầu, sau khi vào Hư Giới, phải bảo đảm an toàn cho nàng và Đại Miêu...

Lý Hâm đều sáng khoái đáp ứng.

...

Đợi Tống Ngọc Đình mang theo Trần Nghiệp rời đi, Lý Hâm nhìn bóng lưng Tống Ngọc Đình, trên mặt lộ ra vẻ chán ghét, cùng nụ cười lạnh.

Một tiếng sau.

Lý Hâm đến trước mặt một thanh niên, đem chuyện Tống Ngọc Đình muốn đi Hư Giới, kể lại một lượt.

“Người nói là thật sao?”

Nghe thấy Tống Ngọc Đình muốn đi Hư Giới, hai mắt thanh niên lập tức sáng lên.

“An thiếu gia, ta khi nào lừa người chứ?”

“Tốt! Làm tốt lắm, người lập công rồi!”

“Vậy cha ta...”

“Yên tâm, chỉ cần người có thể giúp ta hoàn thành kế hoạch, ngày mai người sẽ có thể về nhà nhìn thấy cha người.”

“Một lời đã định!”

Khuê mật quả nhiên đều là nhựa plastic.

Trong nháy mắt.

Tống Ngọc Đình đã bị bán sạch sẽ.

...

Vào Hư Giới, có yêu cầu về tuổi tác.

Mỗi người sau khi đủ mười tám tuổi, là có thể vào Hư Giới.

Hư Giới tổng cộng có chín tầng.

Quái vật tầng thứ nhất “Độc Nhân Cự Nhân” yếu nhất, đến tầng thứ hai, thực lực của quái vật, sẽ tăng lên gấp bội.

Chương 433 - Các người thật biết chơi, không bằng cho ta tham gia một chút?

Hư Giới cũng được mệnh danh là con đường tắt nhanh nhất để vào Vinh Diệu Bảng, về cơ bản có thể vượt qua sáu tầng, là có thể trở thành Vinh Diệu Triệu Hoán Sư.

Chỉ là.

Mỗi tầng của Hư Giới, đều có một số hạn chế.

Ví dụ như, Hư Giới tầng thứ nhất, mỗi người chỉ có ba cơ hội tiến vào, một khi cơ hội dùng hết, lần sau tiến vào, chắc chắn là Hư Giới tầng thứ hai.

Nếu như không nắm chắc ba cơ hội đầu tiên, không tích lũy tốt ở tầng thứ nhất, đến tầng thứ hai, thực lực không đủ, thì không còn gì để chơi nữa!

Cho nên, dù mỗi đêm mười hai giờ, Hư Giới đều mở ra, mọi người vẫn không dám tùy tiện tiến vào.

Chỉ khi chuẩn bị đầy đủ, mới tiến vào lịch luyện.

Trong Hư Giới cũng có thể tổ đội, nhưng số lượng người tổ đội, nhiều nhất không được vượt quá ba người.

Như tầng thứ nhất, chỉ có thể tổ đội hai người.

Đây cũng là nguyên nhân Tống Ngọc Đình chỉ tìm Lý Hâm.

Sau khi tổ đội, lợi ích khi giết quái chia đều.

Điều bức nhất là, nếu đồng đội tử vong, thì thu nhập của đồng đội, sẽ chuyển sang cho người còn lại, điều này cũng dẫn đến rất nhiều đội trở mặt thành thù trong Hư Giới.

Bây giờ không phải người thật lòng tin tưởng, đều không thể tổ đội.

Cho nên, đối với hành vi dùng lợi ích lôi kéo Lý Hâm đi tổ đội của Tống Ngọc Đình, trong mắt Trần Nghiệp, quả thực là đồ ngốc...

Người không đáng tin.

Còn không bằng tự mình vào chơi.

Trần Nghiệp không nhắc nhở Tống Ngọc Đình, khuê mật tên Lý Hâm kia không đáng tin.

Bởi vì hắn cảm thấy, cho muội tử này một bài học sâu sắc, là vô cùng cần thiết.

Cứ ngây thơ như vậy, dễ dàng tin tưởng người khác, sớm muộn gì cũng sẽ chịu thiệt thòi lớn.

...

Đến mười hai giờ đêm.

Lý Hâm đứng giờ đến ký túc xá của Tống Ngọc Đình.

À, đúng rồi.

Ở đây phải nói một chút, Thánh Đường Triệu Hoán Sư học viện, áp dụng chế độ nội trú, đương nhiên không phải cưỡng chế, học sinh muốn về nhà thì có thể về nhà.

Tổng Chí Xương sáng nay lúc ra ngoài, kỳ thực đã dặn dò con gái, bảo nàng tối nay về nhà ở.

Chỉ là Tống Ngọc Đình bướng bỉnh, một lòng muốn mạnh lên, không về.

“Lý Hâm, ngươi đến rồi.”

Nhìn thấy Lý Hâm đến, Tống Ngọc Đình tỏ ra rất vui vẻ.

“Ừm!”

Lý Hâm chỉ gật đầu, không nói gì.

Đáng tiếc, Tống Ngọc Đình không có trí tuệ thông minh, trực tiếp nói: “Hư Giới đã bắt đầu rồi, chúng ta vào thôi!”

Lý Hâm đành phải nhắc nhở: “Ngọc Đình, thứ ngươi đã hứa cho ta đâu?”

“Ồ, đúng rồi...”

Tổng Ngọc Đình lúc này mới nhớ ra, lấy ra một cái hộp.

Chỉ là, cái hộp này vừa lấy ra, trên khuôn mặt xinh đẹp của nàng, lại có chút không nở.

Dù sao đây cũng là quà trưởng thành cha tặng cho nàng, cũng là món đồ trang sức mà nàng rất yêu thích.

“Ngọc Đình, nhìn vẻ mặt người không nở này, hay là, chúng ta thôi vậy?”

Lý Hâm cười hì hì nói: “Kỳ thực ta cũng không muốn đi Hư Giới bây giờ, bởi vì lần đầu ta đi, thu hoạch rất kém, bây giờ chỉ còn lại hai cơ hội, ta phải quý trọng thật tốt.”

Tổng Ngọc Đình vội vàng đưa hộp qua: “Không có không có, sao ta lại không nở chứ! Cho người!”

Trong ký túc xá.

Tổng Ngọc Đình và Lý Hâm đồng thời làm ra cùng một động tác tay, cuối cùng ngón trở của hai người chạm vào nhau.

Ngay lập tức.

Một ma pháp trận màu tím xuất hiện giữa không trung, đồng thời bắn ra hai luồng ánh sáng, chiếu vào mu bàn tay của hai người.

Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

Đây chính là ma thuật của Triệu Hoán Sư sao?

“Khế ước đoàn đội đã hoàn thành, tiếp theo, chúng ta đi Hư Giới thôi!” Lý Hâm lên tiếng nói.

Tổng Ngọc Đình gật đầu, trên gương mặt xinh đẹp lộ ra nụ cười, mong đợi nói: “Hy vọng lần này, có thể giết nhiều Độc Nhãn Cự Nhân hơn!”

Nghe được lời này.

Trong lòng Lý Hâm cười lạnh.

Đợi đến khi nhìn thấy Độc Nhãn Cự Nhân, người không sợ tề ra quần đã là tốt lắm rồi.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Truyền tổng trận màu tím xuất hiện từ dưới chân ba người.
Sau đó, ba người cùng nhau biến mất khỏi chỗ cũ.

.....

Hư Giới.

Tầng thứ nhất!

Nơi này giống như một khu rừng nguyên sinh.

Xung quanh toàn là cây cối cao lớn, thân cây to bằng chum nước, mọc đầy dây leo, tán cây rậm rạp, che khuất gần như toàn bộ ánh sáng, khiến xung quanh trông rất u ám, âm u.

Tổng Ngọc Đình vừa đến đây, lập tức trở nên căng thẳng.

Nàng sớm đã nghe nói Hư Giới rất nguy hiểm, không ngờ môi trường lại âm u như vậy.

Tuy nhiên, Tổng Ngọc Đình vẫn nhịn xuống, không trốn sau lưng Đại Miêu.

Mặc dù nàng giả vờ mạnh mẽ, nhưng đáng tiếc đôi tay run rẩy vẫn tố cáo nàng.

Lý Hâm bên cạnh thấy vậy, cười khinh bỉ, lập tức triệu hồi Triệu Hoán Thú của mình.

Khe nứt hư không xuất hiện, một con trăn khổng lồ dài hơn năm mét chui ra từ khe nứt, trông rất đáng sợ.

Điều kỳ lạ nhất là, con trăn này lại mọc bốn chân và đuôi cũng hơi bất thường, có thể phát ra âm thanh “tốc tốc”.

Đây chính là Triệu Hoán Thú của Lý Hâm: Hưởng Vĩ!

Sau khi Hưởng Vĩ xuất hiện, một đôi đồng tử dọc lập tức nhìn chăm chăm vào Tổng Ngọc Đình và Đại Hùng Miêu, miệng thè lưỡi rắn.

“Lý Hâm, phải nói là, mỗi lần nhìn thấy Hưởng Vĩ nhà ngươi, đều khiến người ta cảm thấy hơi sợ hãi...” Tổng Ngọc Đình yếu ớt nói.

“Có sao?”

Lý Hâm đi đến bên cạnh Hưởng Vĩ, đưa tay sờ đầu Hưởng Vĩ, mỉm cười nói: “Ta chỉ cảm thấy Hưởng Vĩ rất oai phong, rất

bá khí thôi!”

Hưởng Vĩ cũng phối hợp ngẩng đầu lên, để Lý Hâm có thể chạm vào.

Đợi đến khi Lý Hâm sờ đầu nó, con vật này lập tức nhắm mắt lại, lộ ra vẻ mặt hưởng thụ, thậm chí vật kia cũng sung lên.

Trần Nghiệp lập tức lộ vẻ mặt kỳ quái.

Nửa tháng nay, hắn đã nghe nói, có một số Triệu Hoán Sư chơi rất biến thái, không thích người khác giới, ngược lại thích Triệu Hoán Thú của mình, ngày ngày ở nhà chơi trò nhân thú đại chiến...

“Ngọc Đình, giống như Hưởng Vĩ này, mới là Triệu Hoán Thú chân chính.”

Lý Hâm liếc nhìn Trần Nghiệp, sự khinh thường trong mắt không hề che giấu: “Đại Miêu nhà ngươi, phế vật như vậy, sớm nên giết chết rồi.”

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp cũng không sao cả.

Gương mặt xinh đẹp của Tống Ngọc Đình lại trầm xuống.

Chỉ là, hiện tại vẫn cần Lý Hâm giúp đỡ, Tống Ngọc Đình chỉ có thể kìm nén cơn giận, chuyển chủ đề nói: “Lý Hâm, chúng ta đừng lãng phí thời gian nữa, mau đi tìm Độc Nhãn Cự Nhân thôi!”

“Đừng vội!” Lý Hâm thản nhiên nói: “Mỗi tầng của Hư Giới đều là một thế giới độc lập, nơi rộng lớn như vậy, dựa vào tìm kiếm thì không có tác dụng, phải dụ quái vật đến mới được.”

Tống Ngọc Đình rõ ràng sững sốt.

Nàng nhớ lão sư đã nói, Độc Nhãn Cự Nhân ở Hư Giới rất nguy hiểm, tốt nhất là tìm con đơn lẻ để giết, nào có chủ động dụ quái vật đến?

Chỉ là, nàng không có kinh nghiệm, còn Lý Hâm rõ ràng là có kinh nghiệm hơn nàng, bây giờ chỉ có thể nghe theo Lý Hâm.

“Dụ như thế nào?” Tống Ngọc Đình hỏi.

Lý Hâm nhìn xung quanh, nói: “Môi trường ở đây không tốt, một khi Độc Nhân Cự Nhân đến quá nhiều, chúng ta rất có thể bị chặn lại, thậm chí là bị bao vây... Đổi chỗ khác trước đã!”

Tổng Ngọc Đình cũng không thích môi trường âm u ở đây, liền gật đầu đồng ý.

Sau đó, hai người mang theo Triệu Hoán Thú của mình, đi về phía ngoài rừng.

.....

Cùng lúc đó.

Hai thanh niên cũng đang kết bạn cùng nhau trong rừng.

Một trong số đó, chính là vị “An thiếu gia” mà Lý Hâm đã gặp ban ngày.

Chương 434 - Các người thật biết chơi, không bằng cho ta tham gia một chút? (2)

“Biểu huynh, con tiện nhân Tống gia kia, tối nay thật sự sẽ đến đây sao?” Thanh niên còn lại hỏi.

An thiếu gia nói: “Nhất định sẽ đến, tin tức này tuyệt đối đáng tin cậy!”

Nghe được lời này, thanh niên nhin không được hỏi: “Cô ta bị bệnh sao? Dám đến nơi nguy hiểm như vậy? Cô ta dựa vào cái gì để giết quái? Chẳng lẽ dựa vào con Đại Hùng Miêu chỉ xứng đi rập xiếc kia?”

An thiếu gia cười nói: “Biểu đệ, người không biết đâu, cha con Tống gia đều là người ưu tú, chỉ có đứa con gái này, thật sự là bị nuông chiều hư hỏng, ngoài việc có ngoại hình khá ra, thì trong đầu toàn là bã đậu! Dám nằm mơ dùng một viên bảo thạch, để cho khuê mật của cô ta bán mạng, giúp đỡ giết quái vật.”

Biểu đệ lập tức nói: “Còn có người ngu ngốc như vậy sao? Ở nơi như Hư Giới này, đừng nói là khuê mật, ngay cả anh em ruột cũng không thể hoàn toàn tin tưởng!”

Nói đến đây, biểu đệ dường như ý thức được mình nói sai, vội vàng nói: “Đương nhiên, sự kính trọng của ta đối với biểu huynh, như nước sông cuộn cuộn không dứt, nhất định là tin tưởng biểu huynh.”

An thiếu gia dường như không quan tâm biểu đệ có tin mình hay không, nghe vậy liền cười.

Lần này hẳn gọi biểu đệ đến, cũng chỉ là để có người giúp đỡ mà thôi.

“Biểu đệ, người nói đúng, con gái của Tổng công tước, chính là ngu ngốc như vậy! Cô ta ngu đến mức ngay cả việc khuê mật của cô ta đã bị ta mua chuộc từ lâu cũng không biết!”

Nói đến đây, An thiếu gia lại cười lạnh nói: “Cô ta đã chủ động đưa mình tới cửa, cơ hội tốt như vậy, chúng ta sao có thể bỏ qua? Thật muốn xem, Tổng công tước biết được con gái mình chết ở Hư Giới, sẽ có biểu cảm gì?”

Tên biểu đệ kia lại hỏi: “Biểu huynh, nghe nói, con gái của Tổng công tước, trông rất ngon! Có danh xưng là Minh Châu Kinh Thành?”

An thiếu gia liếm môi, gật đầu nói: “Đúng vậy, tuy hơi ngu một chút, nhưng ngoại hình và vóc dáng của nữ nhân đó, quả thật không chê vào đâu được.”

Biểu đệ lập tức nói: “Biểu huynh, vậy có thể trước khi giết cô ta, cho ta chơi trước được không?”

An thiếu gia lập tức liếc nhìn tên này.

Biểu đệ rất biết điều, lập tức nói: “Đừng hiểu lầm biểu huynh, nước canh đầu tiên nhất định là của huynh, ta chỉ muốn nếm thử mùi vị của Minh Châu Kinh Thành...”

An thiếu gia lúc này mới hài lòng gật đầu.

Nghĩ đến việc tiếp theo có thể hành hạ nữ nhân khiến hắn ngày đêm nhớ mong, trong lòng hắn lập tức dâng lên một trận khoái ý.

“Đúng rồi, biểu huynh!” Biểu đệ lại hỏi: “Nơi này rộng lớn như vậy, chúng ta làm sao tìm được cô ta?”

“Yên tâm, đã mang người đến đây, nhất định đã chuẩn bị sẵn sàng!” An thiếu gia cười nói: “Chúng ta cách đó không xa, sẽ có người phát tín hiệu.”

.....

Mười mấy phút sau.

Lý Hâm cuối cùng cũng dẫn Tống Ngọc Đình ra khỏi rừng, đến một bãi đất trống ở rìa rừng.

Tầm nhìn ở đây khá tốt, xung quanh chỉ có cỏ dại, nhưng nhìn chung ánh sáng vẫn hơi âm u, như thể nơi này căn bản không có ánh mặt trời.

“Ở đây đi!”

Lý Hâm dừng bước, đột nhiên hỏi một câu kỳ quặc: “Ngọc Đình, người thích nơi này không?”

Tống Ngọc Đình sửng sốt, không biết Lý Hâm hỏi câu này là có ý gì.

Chỉ là, chưa kịp để nàng nói gì, Lý Hâm liền tự mình lấy ra một quả pháo hiệu.

Sau đó.

Lý Hâm châm ngòi, pháo hiệu lập tức bắn lên cao.

“Đùng!”

Pháo hiệu nổ tung giữa không trung, giống như pháo hoa.

Nhìn thấy cảnh này.

Tống Ngọc Đình cuối cùng cũng nhận ra có gì đó không đúng.

“Lý Hâm, không phải người nói muốn dụ Độc Nhãn Cự Nhân đến sao? Sao lại bắn pháo hiệu?”

Nguyên lý chế tạo pháo hiệu rất đơn giản, giống như pháo hoa, thế giới này đã có từ lâu.

Lý Hâm cười nói: “Ai nói pháo hiệu không thể dụ Độc Nhãn Cự Nhân đến?”

Câu này cũng có lý.

Tống Ngọc Đình nhất thời không thể phản bác.

Nàng cũng hy vọng là mình đã nghĩ nhiều, chỉ là trong lòng vẫn mơ hồ cảm thấy bất an.

“Ngọc Đình, đừng vội, đợi một chút sẽ biết.” Lý Hâm nói.

Tổng Ngọc Đình nghe vậy, chỉ có thể do dự chờ đợi.

Một lát sau.

An thiếu gia và tên biểu đệ đi theo hắn, dường như đã nhìn thấy tín hiệu, nhanh chóng tiến về phía bên này.

Nhìn thấy An thiếu gia xuất hiện, cảm giác bất an của Tổng Ngọc Đình càng thêm mãnh liệt.

Vị An thiếu gia này, từng tỏ tình với Tổng Ngọc Đình, bị Tổng Ngọc Đình thẳng thừng từ chối. Thêm vào đó, trưởng bối của hai nhà có lập trường chính trị khác nhau, từ đó về sau, hai nhà luôn bất hòa.

Đặc biệt là vào năm ngoái, đã xảy ra một tai nạn, Triệu Hoán Thú của Tổng Chí Xương vô tình giết chết Triệu Hoán Thú của An hầu tước...

Vì chuyện này, hai nhà coi như đã kết thù không đội trời chung!

“An Thế Cao? Sao ngươi lại ở đây?”

Tổng Ngọc Đình nhin không được hỏi.

Vừa nói, nàng vừa kéo Lý Hâm, nhỏ giọng nói: “Lý Hâm, chúng ta mau đi thôi.”

Không ngờ.

Lý Hâm không những không đi, còn hất tay nàng ra, nhìn nàng với vẻ mặt như đang nhìn một tên hề, mang theo sự chế giễu.

“Tổng Ngọc Đình a Tổng Ngọc Đình, ngươi thật sự ngu xuẩn đến mức này sao!”

An Thế Cao cười ha hả, nói: “Chẳng lẽ ngươi còn không nhìn ra sao? Tối nay, ngươi sẽ chết ở đây!”

Tổng Ngọc Đình chủ yếu là không có tâm cơ, chứ không phải thật sự ngốc.

Khi nàng nhìn thấy Lý Hâm hất tay nàng ra và khoanh tay đứng bên cạnh chế giễu, nàng cuối cùng cũng hiểu ra điều gì

đó.

“Lý Hâm, quả pháo hiệu vừa rồi, là người dẫn bọn chúng đến?” Gương mặt xinh đẹp của Tống Ngọc Đình tái nhợt, lắp bắp nói: “Vì, vì sao? Vì sao lại làm như vậy? Chúng ta không phải là khuê mật tốt sao? Hơn nữa, ta đã đưa Hải Dương Chi Lệ cho người rồi...”

Lý Hâm nghe vậy, cười lạnh nói: “Một viên bảo thạch rách nát, liền muốn để cho ta làm chó bán mạng cho người? Người biết không? Tống Ngọc Đình, ta ghét nhất cái kiểu người dựa vào điều kiện gia đình, luôn tỏ vẻ cao quý, thật sự khiến người ta ghê tởm!”

“Muốn biết tại sao ta phản bội người? Rất đơn giản! Người luôn mồm nói coi ta là khuê mật, nhưng ta chỉ nhờ người giúp đỡ, để cha ta ra tù mà thôi, còn người? Khi từ chối, thật sự là không chút do dự!”

Gương mặt xinh đẹp của Tống Ngọc Đình càng thêm tái nhợt, cứng đầu phản bác: “Nhưng mà, Lý thúc đã giết người!!”

Lý Hâm thản nhiên nói: “Giết người? Chẳng lẽ cha người giết ít người hơn sao? Sao không thấy hấn vào ngục?”

Tống Ngọc Đình đột nhiên không biết nên nói thế nào cho phải.

Tam quan của hai người, hoàn toàn không cùng một tiêu chuẩn.

Theo Tống Ngọc Đình, giết người vô tội, chính là trọng tội!

Cha nàng giết người, đó là kẻ địch của quốc gia địch, sao có thể giống nhau được?

Còn trong mắt Lý Hâm, cha mình chỉ giết một người mà thôi, căn bản không coi là chuyện gì.

“Vậy là không còn gì để nói nữa? Hừ!”

Lý Hâm khinh thường hừ một tiếng.

An Thế Cao liền bước ra, cười nói: “Tống Ngọc Đình, người nói xem, khi cha người ngày mai phát hiện người chết ở đây, hấn sẽ có phản ứng gì? Hiện tại có không ít người đang nhìn chằm chằm vào hấn, chỉ chờ hấn phạm sai lầm thôi!”

Tổng Ngọc Đình nghe vậy, gương mặt xinh đẹp lại càng thêm tái nhợt, hoàn toàn mất hết huyết sắc.

Thấy vậy, An Thế Cao tỏ ra rất vui vẻ, chậm rãi tiến lại gần Tổng Ngọc Đình.

Vừa đi vừa nói: “Tổng Ngọc Đình, dù sao tối nay ngươi chắc chắn phải chết, lát nữa nếu ngoan ngoãn phối hợp với ta, để ta sướng, ta sẽ cho ngươi một cái chết thống khoái.”

Tên biểu đệ của hắn cũng cười hề hề, từ một hướng khác tiến lại gần Tổng Ngọc Đình.

Tổng Ngọc Đình vừa định lùi lại, Triệu Hoán Thú của Lý Hâm liền hung dữ nhìn chăm chăm vào nàng ở phía sau, chặn đường lui của nàng.

Chương 435 - Con gấu trúc này chẳng phải hoang dã sao? Tại sao lại hung dữ như vậy?

Ngay lập tức.

Tổng Ngọc Đình mặt mày tuyệt vọng!

Nàng nhìn Trần Nghiệp, lẩm bẩm nói: “Đại Miêu, mau chạy...”

Đúng lúc này.

Trong rừng cách đó không xa, đột nhiên truyền đến động tĩnh.

Một lát sau, liền thấy hai tên cự nhân cao khoảng ba mét, dường như đã phát hiện ra mọi người, tiến về phía bên này.

Hai tên cự nhân này, cơ bắp rất phát triển, bề ngoài trông có vài phần giống với con người, đi bằng hai chân, trên tay còn cầm gậy, toàn thân lông lá rất rậm rạp, giống như người rừng.

Điểm thu hút nhất vẫn là trên mặt của hai tên cự nhân, chỉ có một con mắt, và rất to, chiếm gần nửa khuôn mặt.

Đây chính là quái vật phổ biến nhất ở tầng thứ nhất của Hư Giới: Độc Nhãn Cự Nhân!

Nhìn thấy hai tên Độc Nhãn Cự Nhân tiến về phía bên này, sắc mặt An Thế Cao không đổi, thân nhiên nói với biểu đệ và Lý Hâm:

“Hai người các ngươi, đi giải quyết hai con quái vật này trước đi.”

Với Triệu Hoán Thú của hai người, muốn giải quyết hai tên Độc Nhãn Cự Nhân không khó.

Biểu đệ nghe vậy, có chút không cam lòng mà đi lên.

Lý Hâm lại nói: “An thiếu gia, việc này không nằm trong thỏa thuận của chúng ta...”

An Thế Cao liếc nhìn Lý Hâm, thân nhiên nói: “Ta sẽ để cha ta nghĩ cách, để Hình Bộ xóa bỏ hoàn toàn hồ sơ ghi chép của

cha người.”

Nghe được lời này.

Lý Hâm lập tức lộ vẻ vui mừng: “Chúc An thiếu gia chơi vui về!”

Nói xong liền xông về phía Độc Nhân Cự Nhân.

An Thế Cao cười lạnh một tiếng, khi nhìn về phía Tống Ngọc Đình, trong mắt liền bốc lên tà hỏa, tiếp tục tiến lại gần Tống Ngọc Đình.

“Đừng lại đây!”

Tống Ngọc Đình đột nhiên lấy ra một con dao găm, kề vào cổ mình: “Người mà lại gần nữa, ta sẽ tự sát!”

Thấy Tống Ngọc Đình lấy tính mạng của mình ra uy hiếp, An Thế Cao lại cười ha hả: “Người cứ thử xem! Ta không ngại người sống hay chết! Ngoài ra, người tốt nhất là đâm cho chuẩn, đừng làm hỏng mặt mình, nếu không, ta sẽ lột sạch người, ném người cho những con quái vật Độc Nhân kia!”

“Tống Ngọc Đình, không biết người đã từng nghe nói chưa, lũ quái vật Độc Nhân ở đây, thích nhất là thiếu nữ loài người, đặc biệt là những nữ nhân tươi trẻ như người, đảm bảo có thể chơi đến khi xác chết thối rữa, rồi nuốt chửng người!”

Lời này vừa nói ra.

Tống Ngọc Đình lập tức bị dọa đến run lẩy bẩy...

Trần Nghiệp ở bên cạnh cũng lắc đầu lia lịa.

Thật sự là quá biến thái!

Khó trách hắn luôn cảm thấy không hợp với những người này.

Hóa ra là hắn không đủ biến thái!

Thấy Tống Ngọc Đình bị dọa đến mức không chịu nổi, Trần Nghiệp cảm thấy, nên dừng lại rồi.

Tin rằng sau bài học lần này, Tống Ngọc Đình sau này sẽ không còn ngốc nghếch như vậy nữa.

Tiếp theo.

Đến lượt hắn ra tay rồi!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trần Nghiệp nhanh chóng đến bên cạnh Tống Ngọc Đình, một tát đánh rơi con dao găm trong tay Tống Ngọc Đình.

Cô nàng ngốc này, vừa rồi vậy mà thật sự muốn tự sát!

“Keng!”

Ngay sau đó.

Trần Nghiệp phẩy tay, lông mày hơi nhíu lại.

Đã quen với thân thể cường đại của mình, đột nhiên đổi sang một thân thể gấu trúc “yếu” như vậy, thật sự có chút không quen.

Mà hành động vừa rồi của hắn, khiến Tống Ngọc Đình và An Thế Cao hai người, đều sững sờ tại chỗ.

“Đại Miêu...”

Tống Ngọc Đình nhìn triệu hoán thú của mình với vẻ mặt phức tạp.

Trần Nghiệp không biết cô nàng này lại nghĩ đến cái gì, cũng không có hứng thú muốn biết, chỉ truyền đạt một ý niệm: Đừng làm chuyện ngu ngốc!

Quay đầu lại, ánh mắt nhìn về phía An Thế Cao, một đôi mắt đen nhỏ, lộ ra vẻ khinh thường, như nhìn người chết.

Tiếp đó.

Trần Nghiệp từng bước, đi về phía An Thế Cao.

Thấy vậy, An Thế Cao trước là ngần người, sau đó cười lạnh nói: “Tống Ngọc Đình, con triệu hoán thú phế vật của cô, ngược lại biết trung thành hộ chủ! Đáng tiếc, phế vật chính là phế vật...Tê Tướng Quân!”

Câu “Tê Tướng Quân” phía sau, là tên triệu hoán thú của An Thế Cao.

Triệu hoán thú của tên này, là một con tê giác biến dị biết đi thẳng, thân hình rất lớn, nhìn bề ngoài rất có sức mạnh, tràn đầy cảm giác áp bách.

Nghe thấy tiếng gọi của chủ nhân, tê giác biến dị lập tức xông về phía Trần Nghiệp, sau đó cúi đầu, định dùng sừng nhọn trên

đầu mình, húc chết con gấu trúc béo trước mặt.

“Đùng...đùng...đùng...”

Tê giác biến dị chạy với tốc độ không chậm, hơn nữa mỗi một bước đều có thể khiến mặt đất phát ra âm thanh, chứng tỏ trọng lượng của con vật này rất kinh người.

“Đại Miêu, mau tránh ra!”

Tống Ngọc Đình kinh hô, khuôn mặt nhỏ nhắn bị dọa đến tái nhợt.

Nàng đã từng thấy triệu hoán thú của An Thế Cao, dùng chiêu này, húc bay một con voi hoang dã, dễ dàng giết chết!

Nếu như húc vào người Đại Miêu yêu quý của mình, hậu quả không dám tưởng tượng...

Trần Nghiệp cũng không hề động đậy.

Chỉ trong chốc lát, Tê Tướng Quân đã đến trước mặt.

Mãi đến lúc này, Trần Nghiệp mới giơ tay lên, duỗi móng vuốt sắc nhọn từ miếng đệm thịt trên lòng bàn tay ra, một tát vỗ về phía mặt trái của Tê Tướng Quân.

“Bụp!”

Tốc độ của Trần Nghiệp quá nhanh.

Tê Tướng Quân căn bản không kịp phản ứng, đã bị một tát đánh trúng, nửa mặt bị móng vuốt của Trần Nghiệp xé rách.

Hơn nữa, sức mạnh cường đại truyền đến từ cái tát đó, càng trực tiếp đánh bay thân thể to lớn của Tê Tướng Quân...

Trong mắt An Thế Cao, triệu hoán thú của hắn, vừa xông đến trước mặt con gấu trúc phé vật kia, đã bị ăn một tát, sau đó bay về phía bên phải, vừa rơi xuống đất đã không còn động tĩnh.

Một cơn đau thấu tận tâm can, đột nhiên ập đến!

“A!!”

An Thế Cao kêu thảm một tiếng, trực tiếp ngã xuống đất.

Hai mắt hắn đột nhiên trợn to, vừa đau đớn, lại vừa tràn đầy vẻ khó tin.

Đối mặt với loại đau đớn thấu tận tâm can này, hắn rất rõ ràng là chuyện gì đang xảy ra, bởi vì lão sư đã từng nói qua không chỉ một lần, cha hắn càng miêu tả cho hắn...

Đây chính là triệu hoán thú chết đi, mang đến sự xé rách linh hồn!

Nói cách khác.

Tê Tướng Quân của hắn, đã bị con gấu trúc phế vật kia đánh chết.

Chỉ bị ăn một tát, Tê Tướng Quân da dày thịt béo... đã chết?

Về mặt An Thế Cao vô cùng kinh hãi.

Nếu như không phải cơn đau kịch liệt và rõ ràng, hắn tuyệt đối không thể tin được, tất cả những gì vừa xảy ra.

Ngay sau đó.

Con gấu trúc phế vật kia, đã đến trước mặt hắn.

An Thế Cao thậm chí còn không nhìn rõ, đối phương là làm thế nào mà đến được đây.

Thân hình béo ú như vậy, làm sao có thể đạt được tốc độ nhanh như vậy?

“Ta...”

Vừa nói được một chữ “ta”, An Thế Cao liền cảm thấy trước mắt tối sầm, hoàn toàn mất đi ý thức.

Là Trần Nghiệp cũng cho hắn một tát.

Cả cái đầu đều bị đánh nát...

...

Trước đó, hai người bị An Thế Cao phái đi đối phó với Độc Nhân Cự Nhân, vừa rồi đều nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của An Thế Cao.

Trong lòng bọn họ nghi hoặc, tránh né công kích của Độc Nhân Cự Nhân, ánh mắt liếc về phía bên này.

Nhưng chỉ một cái liếc mắt này, đã dọa cho tim bọn họ suýt ngừng đập.

Bởi vì bọn họ tận mắt nhìn thấy, con gấu trúc kia, một tát đánh nát đầu An Thế Cao.

Thật sự giống như quả dưa hấu thối, đỏ trắng bắn tung tóe ra xa.

“Sao có thể như vậy?”

Lý Hâm hét lớn một tiếng, bỏ lại triệu hoán thú của mình, vội vàng lùi lại.

Ngay sau đó.

Cô phát hiện, con gấu trúc của “khuê mật”, ánh mắt lại khóa chặt vào mình.

Gấu trúc vẫn là con gấu trúc đó, dáng vẻ ngốc nghếch rất đáng yêu.

Nhưng không biết tại sao, Lý Hâm cảm thấy, con gấu trúc này lúc này nhìn còn đáng sợ hơn cả quỷ dữ!

Chương 436 - Con gấu trúc này chẳng phải hoang dã sao? Tại sao lại hung dữ như vậy? (2)

“Hưởng Vĩ, mau chạy! Chúng ta mau chạy đi!”

Lý Hâm vừa gọi, vừa chạy về phía bên kia.

Triệu hoán thú thần lẩn bốn chân của cô ta, đương nhiên là nghe theo mệnh lệnh của chủ nhân, từ bỏ việc dây dưa với Độc Nhãn Cự Nhân, chạy theo.

Nhưng mà!

Lý Hâm còn chưa chạy được mấy mét, đã nghe thấy phía sau, truyền đến tiếng kêu thảm thiết của Độc Nhãn Cự Nhân.

Cô theo bản năng quay đầu lại.

Liên nhìn thấy Độc Nhãn Cự Nhân trước đó còn giằng co với bọn họ, bị con gấu trúc kia một tát đánh gãy một chân, ngã trên mặt đất rên rỉ.

Mà con gấu trúc kia, cũng không tiếp tục ra tay, đang đuổi giết bọn họ.

Lý Hâm bị dọa đến hồn bay phách lạc!

Cô hoài nghi, con gấu trúc này tuyệt đối không phải dã thú bình thường, mà là dị chủng, hơn nữa còn là dị chủng vô cùng cường đại!

Không lâu sau.

Lý Hâm lại nghe thấy tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Lần này, âm thanh vô cùng quen thuộc, rõ ràng là triệu hoán thú “Hương Vĩ” của cô!

Con gấu trúc kia, quả thực giống như quỷ dữ đến đòi mạng, không ai có thể cản nổi!

“A!”

Lý Hâm đột nhiên kêu thảm một tiếng, ngã xuống đất.

Cô cảm nhận được cơn đau giống như An Thế Cao, cơn đau đến từ việc linh hồn bị xé rách.

Lý Hâm hiểu, triệu hoán thú của cô đã chết.

Quay đầu lại, quả nhiên nhìn thấy, Hương Vĩ của cô, bị con gấu trúc đáng sợ kia xé sống...

Tận mắt chứng kiến triệu hoán thú của mình chết thảm, cả linh hồn lẫn tinh thần Lý Hâm, đều vô cùng đau đớn.

Tuy nhiên.

Cô hiểu, triệu hoán thú mất rồi, sau này vẫn sẽ có, lúc này bảo toàn tính mạng mới là quan trọng!

Ý chí sinh tồn mãnh liệt, thúc đẩy Lý Hâm, chịu đựng cơn đau dữ dội, gian nan đứng dậy, loạng choạng chạy về phía trước.

Đáng tiếc!

Đến nước này rồi, trừ khi có kỳ tích xuất hiện, nếu không cô không có khả năng sống sót.

Kỳ tích đương nhiên sẽ không xuất hiện.

Trần Nghiệp rất dễ dàng đuổi kịp cô ta, đánh gãy tứ chi của cô ta, sau đó dùng móng vuốt cuốn lấy tóc Lý Hâm, kéo Lý Hâm

đi về, cuối cùng ném cô ta đến trước mặt Tống Ngọc Đình.

Giết cô ta!

Đây là ý niệm Trần Nghiệp truyền đạt cho Tống Ngọc Đình.

Sau đó, Trần Nghiệp liền rời đi, đuổi giết người em họ của An Thế Cao.

...

Khuôn mặt xinh đẹp của Tống Ngọc Đình đờ đẫn, dường như hoàn toàn bị dọa ngốc.

Nàng hoàn toàn không hiểu, Đại Miêu của mình, tại sao lại hung dữ như vậy?

Cho dù là An Thế Cao hay Lý Hâm, đối với nàng mà nói đều rất mạnh. Đặc biệt là triệu hoán thú của bọn họ, càng đáng sợ hơn!

Không ngờ, trước mặt Đại Miêu, lại yếu ớt như trẻ con, ngay cả một tát cũng không chịu nổi?

Mãi đến khi ý niệm của Trần Nghiệp truyền đến, mới khiến nàng tỉnh táo lại.

Nhìn bóng dáng Đại Miêu đuổi giết người cuối cùng, thần sắc Tống Ngọc Đình có chút hoang mang, nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải.

“Ngọc Đình...”

Lý Hâm mở miệng, vừa khóc vừa nói: “Đừng giết ta.”

Lý Hâm lúc này, trông thật sự vô cùng thảm.

Bị Trần Nghiệp kéo tóc lôi trở về, khiến da đầu cô ta bị rách, máu chảy đầy mặt. Xương tứ chi bị đánh gãy, vụn vụn một cách kỳ dị, cô ta chỉ có thể nằm sấp dưới chân Tống Ngọc Đình, ngay cả lật người cũng không làm được.

Tống Ngọc Đình nhìn khuôn mặt thảm như vậy, đầu óc hoàn toàn trống rỗng.

Không phải là lòng trắc ẩn xuất hiện, mà là nàng hoàn toàn không có kinh nghiệm ứng phó với tình huống như vậy.

Lý Hâm đang nằm sấp, không nhìn thấy sắc mặt của Tống Ngọc Đình.

Thấy hồi lâu không nghe thấy động tĩnh của Tống Ngọc Đình, cô ta còn tưởng rằng người bạn thân này mềm lòng, khiến cô ta nhìn thấy hy vọng sống sót.

Vì vậy, Lý Hâm tiếp tục vừa khóc vừa nói: “Ta biết sai rồi, không dám nữa, Ngọc Đình, xin hãy nể tình quen biết, tha cho ta đi!”

Nghe thấy lời này, Tống Ngọc Đình cuối cùng cũng hoàn hồn, nghiêm túc nhìn Lý Hâm.

Với tình cảnh khó khăn mà mình vừa đối mặt, nếu như không phải Đại Miêu đột nhiên bộc phát, vậy thì kết cục của mình...

Nghĩ đến đây, lại nhìn dáng vẻ thê thảm của Lý Hâm, cảm xúc không đành lòng của Tống Ngọc Đình, đột nhiên biến mất không còn tăm hơi.

Trải nghiệm đêm nay, đối với nàng mà nói, thật sự là vô cùng sâu sắc!

Nàng cuối cùng cũng biết, thì ra, ác ý của con người, có thể đạt đến mức đáng sợ như vậy, còn đáng sợ hơn cả ác quỷ dưới địa ngục!

“Lý Hâm, Hải Dương Chi Lệ của ta đâu?”

Giọng điệu của Tống Ngọc Đình, vô cùng bình tĩnh: “Viên bảo thạch đó, là cha ta tặng quà thành niên cho ta, ta rất trân trọng. Vốn định dùng nó để đổi lấy sự bảo vệ của ngươi, nhưng ngươi không làm được, còn muốn hãm hại ta... Cho nên, ngươi nên trả nó lại cho ta.”

“Ngọc Đình, xin lỗi, ta, ta chỉ là nhất thời hồ đồ, bị An Thế Cao lừa gạt...” Lý Hâm cũng biết lời giải thích của mình quá mức gượng gạo, lại vội vàng nói: “Hải Dương Chi Lệ, ngay trong túi áo trước ngực ta, ta không cử động được, Ngọc Đình, chỉ có thể làm phiền ngươi tự lấy.”

Tống Ngọc Đình nghe vậy, im lặng một lát, đi vòng ra sau lưng Lý Hâm, lật Lý Hâm lại, sau đó sờ soạng trên ngực Lý Hâm, lấy được Hải Dương Chi Lệ của mình.

Mặc dù toàn bộ quá trình Lý Hâm đều rất phối hợp, không làm gì lén lút, Tống Ngọc Đình vẫn giữ ánh mắt cảnh giác.

Trải qua chuyện đêm nay, cô nàng này quả nhiên đã trưởng thành hơn rất nhiều.

Tuy không đến mức lột xác hoàn toàn ngay lập tức, nhưng ít nhất cũng không còn ngây thơ như trước nữa.

Nắm chặt Hải Dương Chi Lệ, Tống Ngọc Đình thở dài một tiếng, nhét nó vào túi.

“Ngọc Đình, có thể tha cho ta một mạng không?” Lý Hâm chịu đựng cơn đau, lại mở miệng.

Tống Ngọc Đình không trả lời, chỉ bình tĩnh nhìn cô ta.

Thấy vậy, Lý Hâm lập tức giả vờ đáng thương nói: “Ngọc Đình, người biết tình hình của ta mà, cha ta hiện đang ngồi tù, anh trai ta cũng bị người ta đánh gãy chân, đến bây giờ vẫn còn nằm trên giường, trong nhà chỉ còn mình ta, nếu ta không thể về nhà, không thể chăm sóc anh trai, anh ấy sẽ chết đói.”

“Ngọc Đình, ta thật sự không thể chết ở đây, xin hãy nể tình quen biết một phen, tha cho ta lần này... Ta đảm bảo, chuyện xảy ra đêm nay, tuyệt đối không dám tiết lộ nửa lời.”

Tống Ngọc Đình biết, Lý Hâm nói cơ bản là sự thật.

Chính vì biết hoàn cảnh gia đình của Lý Hâm, biết cô ta không dễ dàng, Tống Ngọc Đình mới tìm đến cô ta, dùng Hải Dương Chi Lệ để nhờ cô ta giúp một việc.

Theo Tống Ngọc Đình, mình thật ra là đang chăm sóc Lý Hâm.

Viên Hải Dương Chi Lệ này, giá trị xa xỉ, đủ để giúp Lý Hâm giải quyết khó khăn trong nhà.

Không ngờ, lòng tốt của mình, người ta lại không hề cảm kích. Ngược lại còn cấu kết với người khác, muốn mạng của mình!

Nghĩ đến đây.

Tống Ngọc Đình vẫn còn vô cùng sợ hãi.

Lúc này.

Trần Nghiệp đi đuổi giết em họ của An Thế Cao, đã trở về.

Thấy bộ dạng hấn đầy máu me, người em họ đó chắc chắn không chạy thoát.

“Đại Miêu!”

Tống Ngọc Đình đột nhiên lao vào lòng Trần Nghiệp, òa khóc.

Trải nghiệm đêm nay, không chỉ khiến nàng nhớ mãi không quên, mà còn dọa nàng sợ chết khiếp!

Nàng lúc này khóc lóc, một mặt là vì sợ hãi, mặt khác, cũng là vì thương cho chính mình.

Trần Nghiệp ôm cô nàng mềm mại, mặc cho nàng vùi mặt vào lồng ngực mình khóc lóc, ánh mắt nhìn về phía Lý Hâm nằm trên mặt đất.

Lý Hâm lại không dám nhìn thẳng vào hắn, vội vàng quay đầu đi.

Thấy Lý Hâm vẫn còn sống, Trần Nghiệp mặt không chút biểu cảm, trong lòng thở dài một tiếng.

Vốn hắn có chút thất vọng, nhưng cảm nhận được tâm trạng dao động kịch liệt trong lòng Tống Ngọc Đình, Trần Nghiệp lại không nở yêu cầu quá cao đối với cô nàng này.

Chỉ cần nàng có thể nhớ kỹ bài học đêm nay là được rồi.

Chương 437 - Huyết Mạch Titan? Thôi Đi!

Khóc ròng rã một phút đồng hồ.

Tống Ngọc Đình lúc này mới dừng lại, rời khỏi lòng Trần Nghiệp.

“Đại Miêu, xin lỗi, suýt nữa liên lụy đến ngươi.”

Tống Ngọc Đình vừa lau nước mắt vừa nói.

Trần Nghiệp truyền đạt một ý niệm an ủi: Không sao.

Tống Ngọc Đình lại nói: “Ta không giết cô ta, là vì cảm thấy loại người này rất ghê tởm, giết cô ta sẽ làm bẩn tay.”

Nghe thấy lời này.

Lý Hâm nằm trên mặt đất, hai mắt đột nhiên trợn to, cô ta vội vàng cầu xin tha thứ một lần nữa: “Ngọc Đình! Ngọc Đình...”

Ta thật sự biết sai rồi, tha cho ta, xin tha cho ta lần này, sau này ta nhất định...”

Tổng Ngọc Đình không để ý đến cô ta, nói với Trần Nghiệp: “Đại Miêu, bên kia còn một con Độc Nhãn Cự Nhân chưa chết, để nó ra tay đi!”

Trước đó tổng cộng có hai con Độc Nhãn Cự Nhân đến.

Trong đó một con, đã bị em họ của An Thế Cao giết chết.

Một con khác, thì bị Trần Nghiệp đánh gãy một chân, lúc này vẫn còn đang nằm trên mặt đất rên rỉ!

Trần Nghiệp nghe vậy, lộ ra vẻ mặt tán thưởng.

Hắn biết Tổng Ngọc Đình vẫn còn hơi nhát gan, không dám tự tay giết người. Tuy nhiên, có thể nói ra những lời này, chứng tỏ nàng thật sự đã thay đổi.

Thay đổi rất lớn!

Mà Lý Hâm nghe thấy lời này, lập tức không thể tin được.

Thấy Trần Nghiệp thật sự kéo mình đi về phía Độc Nhãn Cự Nhân, Lý Hâm không nhịn được nữa, òa khóc.

Chỉ là cho dù cô ta có cầu xin tha thứ như thế nào, Tổng Ngọc Đình cũng chỉ mím môi, không nói gì.

Thấy cầu xin vô hiệu, Lý Hâm lập tức thay đổi sắc mặt, ánh mắt oán độc nguyên rủa!

“Tổng Ngọc Đình, ngươi quả nhiên là đồ giả tạo! Ngươi có triệu hoán thú mạnh như vậy còn cố ý tìm đến ta, dụ dỗ ta mắc bẫy...Ngươi là đồ lừa đảo chết tiệt!!”

“Cứ chờ đấy! Bây giờ có rất nhiều người mong Tổng gia các người gặp xui xẻo, sớm muộn gì ngươi cũng sẽ không chết tử tế!!”

Ngay sau đó.

Lý Hâm không thể mắng tiếp nữa, biến thành tiếng kêu thảm thiết.

Là Trần Nghiệp ném cô ta đến trước mặt Độc Nhãn Cự Nhân!

Độc Nhãn Cự Nhân thân hình to lớn, nhưng trí tuệ lại không cao, mặc dù nó không rõ những người này đang giở trò gì, tuy

nhiên, đã có người tự dâng lên tận cửa, nó chắc chắn sẽ không khách khí, vừa vặn trả thù cho cái chân bị gãy của mình.

Vì vậy.

Hai tay Độc Nhãn Cự Nhân túm lấy Lý Hâm, trực tiếp há cái miệng đầy máu, nhét Lý Hâm vào miệng.

Rắc! Rắc!

Tiếng nhai rõ ràng có thể nghe thấy.

Máu tươi ào ạt chảy ra từ miệng Độc Nhãn Cự Nhân.

Lý Hâm rất nhanh đã không còn tiếng động...

Đợi đến khi Độc Nhãn Cự Nhân giết chết Lý Hâm, Trần Nghiệp cũng tiến nó một đoạn đường.

Trong mắt nhân loại, Độc Nhãn Cự Nhân chính là tiểu quái kinh nghiệm!

“Bụp!”

Trần Nghiệp cho nó một cái chết nhanh gọn, một móng vuốt đập chết nó.

Mà ngay khi Độc Nhãn Cự Nhân chết đi, có hai luồng bạch quang, xuất hiện từ thi thể của Độc Nhãn Cự Nhân, lần lượt bay vào cơ thể của Trần Nghiệp và Tống Ngọc Đình.

...

Hư Giới mỗi đêm mười hai giờ mở ra.

Đến tám giờ sáng đóng lại!

Sau khi đóng lại, tất cả Triệu Hoán Sư và Triệu Hoán Thú trong Hư Giới đều sẽ được đưa về vị trí ban đầu.

Lúc này.

Trời đã sáng, đúng tám giờ sáng.

Trong ký túc xá.

Tống Ngọc Đình và Triệu Hoán Thú của nàng đột nhiên xuất hiện.

Trên mặt hai người đều mang vẻ vui mừng, hiển nhiên thu hoạch đêm nay rất khá.

Tên: Trần Nghiệp (hình thái gấu trúc).

Thẻ chất: 727.

Tinh thần: 2926.

Sức mạnh: 751.

Nhanh nhẹn: 703.

Tiềm năng: 79.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

.....

Đây chính là thu hoạch của Trần Nghiệp một đêm.

Hắn một đêm đại khái giết gần một trăm tên Độc Nhãn Cự Nhân, tổng cộng thu được 79 điểm tiềm năng, thoát nhìn có vẻ hơi ít.

Chủ yếu là trong số gần trăm tên Độc Nhãn Cự Nhân mà Trần Nghiệp giết, còn có một số cá thể tương đối nhỏ, ước chừng là chưa thành niên.

Cho nên, tính tổng cộng lại, một tên Độc Nhãn Cự Nhân trưởng thành, gần như có thể cống hiến hai điểm tiềm năng, hắn và Tổng Ngọc Đình chia đều.

Thật ra, với thực lực hiện tại của Trần Nghiệp, có thể càn quét tầng một Hư Giới.

Đáng tiếc là, Hư Giới quá lớn, Độc Nhãn Cự Nhân phân bố cũng không dày đặc lắm, hắn một đêm có thể tìm được gần trăm tên, đã rất khá rồi.

Sau đó.

79 điểm tiềm năng này, Trần Nghiệp toàn bộ cộng vào thuộc tính tinh thần.

Lập tức.

Trần Nghiệp cảm thấy tinh thần chấn động, sự mệt mỏi sau một đêm giết quái, bị xua tan đi rất nhiều.

Thuộc tính tinh thần của hắn, cũng chính thức đột phá đại quan ba ngàn, đạt tới 3005 điểm!

Quay đầu lại, Trần Nghiệp nhìn về phía Tổng Ngọc Đình.

Trải qua một đêm này, cô nàng có sự thay đổi rất lớn.

Lúc này Tống Ngọc Đình nhắm mắt lại, dường như cũng đang phân phối điểm tiềm năng.

Một lát sau.

Tống Ngọc Đình mở mắt ra, trong mắt liền có thêm vài phần tự tin.

Sự tăng cường thực lực, rất dễ dàng mang đến cho người ta sự tự tin.

“Đại Miêu!”

Tống Ngọc Đình cười nói: “Cảm giác mạnh lên, thật sự rất tốt!”

Trần Nghiệp nghe vậy, cũng lộ ra nụ cười.

Hắn đương nhiên biết, cảm giác mạnh lên, tuyệt vời đến nhường nào.

“Đại Miêu.” Tống Ngọc Đình đột nhiên nhìn Trần Nghiệp, thần sắc nghiêm túc, mang theo vài phần cảm động: “Ta biết ngay, ngươi nhất định không phải thú bình thường... Cảm ơn ngươi, Đại Miêu.”

Trần Nghiệp nghe vậy, chỉ xoa xoa bụng, truyền đạt ý niệm “đói” cho Tống Ngọc Đình.

Tống Ngọc Đình lập tức cười nói: “Vừa đúng lúc, ta cũng đói rồi! Chúng ta trước tiên đi báo cáo với lão sư, sau đó sẽ đi ăn đại tiệc!”

Sau đó.

Tống Ngọc Đình mang theo Trần Nghiệp, rời khỏi ký túc xá, tìm lão sư của mình.

“Tống Ngọc Đình, tìm ta có chuyện gì sao?”

Vị lão sư này, tuổi tác khoảng bốn mươi tuổi, mặc một bộ trường bào, thoạt nhìn rất nho nhã.

Tống Ngọc Đình: “Lão sư, em muốn báo cáo, tối qua, em cùng với Lý Hâm đã đến Hư Giới, ở trong Hư Giới gặp phải một số nguy hiểm, Lý Hâm đã bị Độc Nhãn Cự Nhân giết chết.”

Trần Nghiệp chú ý thấy, khi Tống Ngọc Đình nói những lời này, sắc mặt rất bình tĩnh.

Xem ra!

Cô nàng này thật sự đã thay đổi, ngay cả nói dối cũng bình tĩnh như vậy.

Nghe được lời nói của Tống Ngọc Đình, lão sư tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

Lý Hâm cũng là học sinh của ông ta, thậm chí là học sinh mà ông ta rất coi trọng, nguyên nhân tự nhiên là Triệu Hoán Thú của Lý Hâm, trên người có một chút huyết mạch viễn cổ, tiềm lực tương lai rất cao.

Không ngờ, mới một đêm không gặp, đã nghe được tin dữ của Lý Hâm.

“Lý Hâm chết rồi? Sao cô ấy lại bị Độc Nhãn Cự Nhân giết chết?” Lão sư kinh ngạc nói.

Không trách lão sư hoài nghi.

Quái vật tầng một Hư Giới là Độc Nhãn Cự Nhân, không sống theo bầy đàn, nói cách khác, chúng xuất hiện, đa số đều là đơn lẻ, nhiều nhất cũng chỉ là hai ba con xuất hiện cùng lúc.

Mà Triệu Hoán Thú của Lý Hâm, đối phó với một tên Độc Nhãn Cự Nhân rõ ràng không khó.

Cho dù là sơ suất, Triệu Hoán Thú tử vong, Lý Hâm với tư cách là Triệu Hoán Sư, cũng nên chạy thoát được, không đến mức chủ tớ cùng chết.

Tống Ngọc Đình bình tĩnh nói: “Là Triệu Hoán Thú của Lý Hâm, trạng thái không tốt, bị hai tên Độc Nhãn Cự Nhân vây công đến chết, Lý Hâm không thể chấp nhận sự thật này, đã không chạy trốn...”

Hay lắm!

Cách nói này, thật sự là khiến người ta không thể phản bác.

“Chuyện này, chuyện này sao có thể?” Lão sư vẫn có chút không tin.

Tổng Ngọc Đình không tiếp tục thảo luận về Lý Hâm, nói:
“Lão sư, nếu không có việc gì, em xin phép đi trước.”

Chương 438 - Huyết Mạch Titan? Thôi Đi! (2)

Lão sư nhất thời á khẩu.

Mặc dù ông ta cảm thấy nghi ngờ về cái chết của Lý Hâm, nhưng cũng không thể hỏi thêm nữa.

Đế quốc sớm đã có luật quy định, tất cả mọi chuyện xảy ra trong Hư Giới, sau khi kết thúc đều không được truy cứu!

Nói cách khác.

Cho dù Lý Hâm là bị Tổng Ngọc Đình giết chết, ông ta cũng không có cách nào nói gì.

“Chờ đã.”

Lão sư vội vàng mở miệng hỏi: “Tổng Ngọc Đình, nếu em đã thành công trở về từ Hư Giới, lão sư muốn biết, tối qua em thu hoạch được như thế nào?”

Tổng Ngọc Đình suy nghĩ một chút, nói: “Tổng cộng thu được 79 điểm tiềm năng!”

“Sao có thể như vậy?” Lão sư kinh hãi biến sắc.

Một đêm đã thu được 79 điểm tiềm năng?

Trừ khi là những thiên tài có Triệu Hoán Thú là rồng, mới có khả năng làm được.

Tổng Ngọc Đình không nói gì, mà dùng hành động thực tế chứng minh.

Chỉ thấy hai tay Tổng Ngọc Đình giao nhau, một pháp trận màu tím, liền xuất hiện từ giữa hai tay nàng.

Trên pháp trận, có mấy chục điểm sáng nhỏ.

Đó là thu hoạch của nàng tối qua ở tầng một Hư Giới!

Ma pháp này, được gọi là Ký Lục Ma Pháp.

Có thể ghi chép chính xác thu hoạch của Triệu Hoán Sư ở lần trước trong Hư Giới.

Lão sư chỉ liếc mắt nhìn, liền biết số lượng quả thực là 79 điểm, lập tức kinh ngạc không thôi.

“Tổng Ngọc Đình, có thể nói cho lão sư biết, em làm thế nào mà làm được không?”

“Là bởi vì Triệu Hoán Thú của em, Đại Miêu! Nó không phải dã thú bình thường, mà là Hậu Thiên Dị Chủng!”

Tổng Ngọc Đình nói nửa thật nửa giả.

Nguyên nhân phải nói thật với lão sư, là bởi vì mỗi lần đi Hư Giới, cần phải mời lão sư đến ghi chép lại, sau này nếu nàng muốn tranh đoạt Vinh Diệu Triệu Hoán Sư, những thành tích ghi chép trong quá khứ này rất quan trọng, sẽ trở thành một trong những dữ liệu tham khảo của tiêu chuẩn khảo hạch.

Mà Hậu Thiên Dị Chủng trong miệng nàng, là chỉ một số Triệu Hoán Thú, ban đầu rất bình thường, sau đó kích hoạt huyết mạch, trở thành Dị Chủng Triệu Hoán Thú.

“Đại Miêu của em, tôi qua đã thành công kích hoạt huyết mạch, lĩnh ngộ Thiên Sinh Thần Lực!”

Tổng Ngọc Đình cố ý nói như vậy.

Nàng đương nhiên biết, Đại Miêu của mình, căn bản không phải như mình nói.

Nói như vậy, kỳ thật cũng là vì giúp Đại Miêu che giấu.

Nếu không, sức mạnh của Đại Miêu, lai lịch không rõ, một khi truyền ra ngoài, sẽ rất phiền phức.

“Thiên Sinh Thần Lực?” Lão sư kinh ngạc nhìn Trần Nghiệp: “Chẳng lẽ trong cơ thể nó, có Huyết Mạch Titan?”

Tổng Ngọc Đình kiêu ngạo gật đầu: “Hình như là vậy.”

Lão sư trầm mặc xuống, dường như đang suy nghĩ điều gì đó.

Một lát sau.

Lão sư nói: “Ngọc Đình à! Triệu Hoán Thú của em, nếu thật sự có Huyết Mạch Titan, vậy thì rất bất phàm, nếu ta báo cáo lên, mức độ coi trọng của học viện đối với em cũng sẽ đề cao

rất nhiều, tài nguyên sẽ nghiêng về em. Nhưng trước đó, em phải để Triệu Hoán Thú của em phối hợp một chút, thông qua kiểm tra mới được.”

Trước đó vị lão sư này gọi Tống Ngọc Đình bằng tên đầy đủ, bây giờ gọi Ngọc Đình, có vẻ thân thiết hơn rất nhiều.

Rõ ràng, Tống Ngọc Đình đã thành công khiến ông ta coi trọng.

Còn về Lý Hâm kia?

Lý Hâm là ai?

Tống Ngọc Đình suy nghĩ một chút, nói: “Lão sư, Đại Miêu nhà em vừa mới kích hoạt huyết mạch, còn cần thời gian để làm quen... Hay là đợi đến ngày khảo hạch của tháng này đi! Đến lúc đó vừa hay kiểm tra cùng nhau.”

Lão sư nghe vậy, cũng cảm thấy đề nghị này rất hay, lập tức nói: “Được, Triệu Hoán Thú của em gọi là ‘Đại Miêu’ đúng không? Lão sư mong chờ biểu hiện của nó trong kỳ khảo hạch.”

.....

Rời khỏi chỗ lão sư.

Tống Ngọc Đình liền mang theo Trần Nghiệp đến quán ăn lớn ăn một bữa no nê, sau đó trực tiếp về nhà.

Nàng muốn nói tin tốt này cho cha mình biết, đồng thời cũng nói với cha, nàng không cần phải rời khỏi kinh thành nữa.

Có Đại Miêu ở đây, nàng nhất định có thể nhanh chóng nổi lên trong học viện, nói không chừng tương lai còn có thể giúp đỡ cha...

Thoáng chốc.

Nửa tháng trôi qua.

Trong nửa tháng này, đãi ngộ của Tống Ngọc Đình trong trường học, có thể nói là thay đổi trời đất.

Trước đó, mặc dù là con gái của công tước, nhưng ở trong học viện, nàng không được coi trọng!

Thái độ của học viện đối với nàng, cũng giống như đối với những kẻ dựa hơi vào cửa sau mà vào, mặc kệ không quan tâm.

Thánh Đường học viện có gan cũng có lý do để làm như vậy.

Bởi vì viện trưởng của Thánh Đường học viện, cũng là một vị công tước, hơn nữa còn là đứng đầu bốn vị công tước, Triệu Hoán Thú là một con Lôi Long hoàn chỉnh, vô cùng mạnh mẽ!!

Hiện tại người đứng đầu bảng xếp hạng Vinh Diệu Triệu Hoán Sư trong nước, thứ ba trên toàn thế giới, chính là vị viện trưởng này!

Ngay cả quốc vương khi gặp viện trưởng, cũng phải hành lễ đệ tử...

Từ sau khi biết được Triệu Hoán Thú của Tổng Ngọc Đình có khả năng sở hữu Huyết Mạch Titan, sự coi trọng của học viện đối với Tổng Ngọc Đình, lập tức được nâng lên cấp “Ất”.

Đây là bởi vì, Huyết Mạch Titan, là sự tồn tại có thể sánh ngang với Huyết Mạch Long tộc.

Đừng xem thường đãi ngộ cấp Ất.

Trong toàn bộ học viện, cũng chỉ có những người có Triệu Hoán Thú là Long tộc chân chính, mới là đãi ngộ cấp “Giáp”.

Học viện chia đãi ngộ của học sinh, thành bốn cấp độ “Giáp Ất Bính Đinh”.

Tổng Ngọc Đình trước đó, chính là đãi ngộ cấp “Đinh” thấp nhất.

Một bước lên tới đãi ngộ cấp Ất, đã rất lợi hại rồi.

Tin tức truyền ra, khiến không ít học sinh chấn động.

Ước chừng mọi người đều không ngờ tới, con Triệu Hoán Thú ngọc ngà ngọc quý của Tổng Ngọc Đình, vậy mà lại có ngày lật mình?

Lúc này.

Mấy nữ sinh đang tụ tập lại với nhau trò chuyện.

Đối tượng mà họ đang nói chuyện, chính là Tống Ngọc Đình và Triệu Hoán Thú của nàng.

“Lily, người trông không được khỏe lắm, gần đây bị mất ngủ à?”

“Hừ! Chỉ cần nghĩ đến con khốn Tống Ngọc Đình kia, vậy mà cũng có thể được học viện nâng lên đãi ngộ cấp Ất, ta liền tức đến ngủ không được.”

“Thật không ngờ, con gấu trúc to xác nhìn ngốc nghếch của cô ta, vậy mà lại có Huyết Mạch Titan?”

“Các người nói xem, có phải là học viện nhầm lẫn không?”

“Chắc là thật, nghe nói, con họ Tống kia trong nửa tháng này, đã đi Hư Giới ba lần, thành tích một lần tốt hơn một lần, bây giờ ngay cả thực lực của cô ta, cũng đạt tới cấp Đình trung đẳng rồi.”

“Vậy tiếp theo chúng ta phải làm sao? Vẫn còn muốn nhắm vào cô ta sao?”

“Đương nhiên! Đừng quên mục tiêu của chúng ta, chính là đuổi cô ta ra khỏi học viện!”

“Vừa hay, hôm nay là ngày khảo hạch, chúng ta nghĩ cách, trước tiên giết chết Triệu Hoán Thú của cô ta, chỉ cần con gấu trúc to xác kia chết, cô ta sẽ bị đánh về nguyên hình.”

Vì Tống Ngọc Đình quá mức xinh đẹp.

Luôn là “kẻ thù chung” của các nữ sinh!

Thêm vào đó cha nàng gần đây bị thất thế, người muốn đạp thêm một đạp rất nhiều, nàng bị nhắm vào và công kích, tự nhiên cũng không có gì lạ.

.....

Cái gọi là khảo hạch, là một trận đấu do học viện tổ chức.

Mục đích đương nhiên là vì thúc đẩy học sinh trưởng thành, đồng thời khai quật những mầm non tốt.

Cuối mỗi tháng một lần.

Đến buổi chiều.

Trong một tòa nhà ở giữa học viện, người đã đông như kiến cỏ.

Khảo hạch sắp bắt đầu, không ít học sinh đang xoa tay hăm hè.

Bởi vì những người có thành tích khảo hạch ưu tú, còn có thể nhận được tiền thưởng do học viện phát ra.

Chương 439 - Thần Cảnh Sát Thần!

Trong Thánh Đường học viện, không phải ai cũng giống như Tống Ngọc Đình là kẻ dựa hơi, không thiếu tiền.

Trên thực tế, những kẻ dựa hơi chỉ chiếm số ít.

Phần lớn, vẫn là những học sinh có thiên phú, nhưng gia cảnh bần hàn.

Kỳ khảo hạch hàng tháng, đối với những học sinh này mà nói, chính là một bữa tiệc để nhận tiền thưởng!

Khảo hạch áp dụng chế độ bốc thăm loại trừ.

Cuối cùng tiến hành trận chung kết.

Người đạt được hạng nhất, có tới mười đồng tiền vàng làm phần thưởng!

Ngay cả những kẻ dựa hơi không thiếu tiền, cũng mơ ước có được phần thưởng này.

Bởi vì, nó đại diện cho vinh dự!

Hơn một giờ chiều.

Rất nhiều học sinh kinh ngạc phát hiện, trên khán đài của lão sư, xuất hiện thân ảnh của hiệu trưởng.

Nhân vật có thể gọi là huyền thoại này, vậy mà lại đích thân đến.

Phải biết rằng, những hoạt động như khảo hạch học viện này, những đại nhân vật như hiệu trưởng, bình thường sẽ không đến, cũng chỉ có khi khảo hạch cuối năm, mới có thể lộ diện một chút, nói vài lời khích lệ rồi đi.

Lần này, hiệu trưởng không chỉ đích thân đến, vậy mà còn ngồi ở vị trí chính giữa khán đài, một bộ dạng muốn xem thi

đầu.

Lập tức!

Vô số học sinh đều phấn chấn lên, muốn biểu hiện thật tốt.

Nếu có thể lọt vào mắt xanh của vị lão nhân gia này, trở thành đệ tử của hiệu trưởng, vậy thì có thể nói là một bước lên trời!

“Đại Miêu! Mau nhìn!”

Ngay cả Tổng Ngọc Đình cũng không nhịn được kêu lên kinh ngạc, chỉ vào khán đài nói: “Ngay cả hiệu trưởng cũng đến.”

Đừng thấy cha nàng là một trong bốn vị công tước.

Trên thực tế, các công tước hoàn toàn khác nhau.

Như viện trưởng của Thánh Đường học viện, địa vị vượt xa ba vị công tước còn lại!!

Chính là vị lão nhân gia này không muốn quản nhiều chuyện, nếu không, nếu ông ta muốn xuất sơn, ngay cả quốc vương cũng phải đích thân đến thỉnh cầu.

Đến hai giờ chiều.

Thi đấu bắt đầu!

Một nửa số học sinh toàn trường đồng loạt bước lên, trong thùng bốc thăm, bốc thăm đối thủ của mình ở vòng đầu tiên.

Tổng Ngọc Đình cũng ở trong đó.

Đối thủ mà nàng bốc thăm được, tên là “Uông Lượng”!

Nhìn thấy tên đối thủ, Tổng Ngọc Đình lập tức nhíu mày.

“Đại Miêu, đối thủ này của chúng ta, rất thù ghét chúng ta, lát nữa người nhất định phải cẩn thận!”

Mặc dù khảo hạch học viện có quy định, không được ra tay quá nặng.

Nhưng mà, Triệu Hoán Thú không phải là con người, không biết điểm dừng là gì, một khi đánh nhau, chắc chắn sẽ đánh đến chết.

Cho dù có lão sư ở hiện trường duy trì tính mạng của hai bên, cũng khó tránh khỏi xảy ra tai nạn không kịp ngăn cản...

Trần Nghiệp nghe vậy, sắc mặt bình tĩnh.

Nửa tháng trôi qua, thực lực của hắn lại tăng lên gấp đôi.

Bây giờ thuộc tính sức mạnh của hắn, đã đạt tới hơn một nghìn ba trăm.

So tài với những tân nhân này, căn bản không sợ.

Cho dù gặp phải Long tộc, cũng chỉ là ấu long chưa trưởng thành mà thôi, Trần Nghiệp có tự tin, một tát đưa chúng về nhà mẹ đẻ, loại vĩnh viễn không quay trở lại được...

Rất nhanh.

Có người lên sân.

Cả hai bên đều là Triệu Hoán Sư và Triệu Hoán Thú cùng lên sân.

Bởi vì mục đích cuối cùng của khảo hạch, cũng là vì rèn luyện ý thức chiến đấu của học sinh!

Bên trái là một cậu bé mập mạp, Triệu Hoán Thú của cậu ta, là một con cá sấu Dị Chúng tròn vo, xem ra là bị chủ nhân nuôi béo.

Mà đối thủ của cậu bé mập mạp, lại là một cô gái!

Trận đấu bắt đầu.

Hai bên trên võ đài bắt đầu chiến đấu.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp chỉ liếc mắt một cái, liền mất hứng thú.

Bởi vì trong mắt hắn, trận chiến trên võ đài, quả thực chính là gà mờ mổ nhau!

Chẳng có gì đáng xem.

Rất nhanh.

Trận đấu tiên đã phân định thắng bại.

Người thắng là nữ.

Tên mập đó đã cho triệu hoán thú của mình ăn quá no, tuy rằng sức mạnh tăng lên không ít, nhưng sự linh hoạt gần như thảm không nổi nhìn. Mà triệu hoán thú của đối thủ, vừa đúng là loại hình nhanh nhẹn, dễ dàng giành chiến thắng.

Những học sinh như bọn họ còn chưa bước ra khỏi học viện, chiến đấu hiện tại, vẫn rất ỷ lại vào triệu hoán thú để phát huy.

Bản thân không có bao nhiêu thực lực.

Trận thứ hai.

Cũng là gà mờ mổ nhau...

Mãi đến trận thứ ba, mới hơi có chút đáng xem.

Hai triệu hoán thú ra sân ở trận thứ ba đều phi thường, một con có đầu rồng thân ngựa, rất giống Kỳ lân, trong miệng có thể phun ra một lượng lớn nước, thậm chí có thể sử dụng “Thủy tiễn” để công kích địch nhân.

Triệu hoán thú giống Kỳ lân này vừa ra sân, lập tức gây ra một trận kinh hô.

Trần Nghiệp nghe tiếng nghị luận bên tai, lúc này mới biết, loại triệu hoán thú này, trong thân thể có huyết mạch Long tộc, được xưng là Á Long chủng.

Một triệu hoán thú khác, thì hoàn toàn không gọi được tên, nhìn giống như một bãi bùn nhão, Trần Nghiệp thậm chí hoài nghi, thứ này còn có thể tính là sinh vật hay không?

Phải nói, đừng nhìn thứ bùn nhão này có vẻ không ra gì, thực lực lại dị thường khó dây dưa.

Thủy Kỳ lân triệu hoán thủ đoạn công kích thủy hệ, đánh vào người nó, lại bị miễn dịch hoàn toàn.

Nếu không phải lực lượng bản thân Thủy Kỳ lân cũng rất mạnh, thiếu chút nữa đã thua...

Trận đấu tiếp tục.

Tiếp theo, có không ít triệu hoán thú xuất sắc, nhưng đa số triệu hoán thú, thực lực đều tương đối tầm thường. Tuy không phải dã thú bình thường, nhưng cũng không mạnh đến đâu.

Hơn một giờ sau...

“Tiếp theo ra sân, là Tổng Ngọc Đình đến từ lớp Dân, đối chiến với Uông Lượng lớp Tuất.”

Trần Nghiệp nghe vậy, hơi mở mắt ra.

Còn Tổng Ngọc Đình, thì có chút khản trương!

Bởi vì, những lần khảo hạch hàng tháng trước đây, đối với nàng mà nói, đều là hồi ức không tốt, đã tạo thành bóng ma tâm lý.

Cho dù bây giờ nàng biết Đại Miêu của mình rất mạnh, vẫn không khỏi bất an.

Sau đó, hai người bước lên võ đài.

Nhìn thấy Tổng Ngọc Đình và đại hùng miêu của nàng xuất hiện, không ít học sinh bên ngoài đều hứng thú, nghị luận ầm ĩ.

“Không phải nói, đầu đại hùng miêu này đã thức tỉnh huyết mạch Titan sao? Sao nhìn có chút bình thường vậy?”

“Đúng là rất kỳ quái, nhìn giống hệt đại hùng miêu trong vườn thú.”

“Chỉ vậy thôi? Còn Huyết mạch Titan? Triệu hoán thú nào sở hữu Huyết mạch Titan mà không cường tráng đến mức rối tinh rối mù? Giáo sư học viện sẽ không nhầm lẫn chứ?”

“Có nhầm lẫn hay không, lát nữa sẽ biết, đối thủ của cô ta là Uông Lượng, thực lực cũng không yếu.”

Sở dĩ có nhiều người nghị luận như vậy.

Đương nhiên là bởi vì nửa tháng gần đây, Tổng Ngọc Đình từ đài ngộ cấp Đình nhảy vọt lên cấp Ất, gần như là nhân vật nổi bật nhất trong học viện.

Trong tiếng nghị luận.

Đối thủ Uông Lượng cũng bước lên võ đài.

Triệu hoán thú của tên này, là một đầu Hắc Hùng vô cùng cường tráng.

Không biết có phải trùng hợp hay không, chính là đầu Hắc Hùng lần trước đã đánh bị thương đại hùng miêu và ném xuống võ đài.

Nghe nói huyết mạch cũng phi phạm, tên là Cuồng Bạo Hắc Hùng.

Nói về kích thước, Cuồng Bạo Hắc Hùng cao ba mét, đủ để miễu sát Trần Nghiệp. Khí thế cuồng bạo trên người đối

phương, cũng rất có cảm giác áp bức.

Có thể nói, từ bề ngoài mà xem, đôi phương nghiền ép Trần Nghiệp về mọi mặt.

“Tổng Ngọc Đình, thật trùng hợp! Chúng ta lại gặp nhau ở đây.”

Uông Lượng nhìn Tổng Ngọc Đình, thần sắc có chút vênh vào tự đắc. Hắn liếc mắt nhìn đại hùng miêu đứng bên cạnh Tổng Ngọc Đình, khinh thường nói: “Nghe nói triệu hoán thú của ngươi, đã thức tỉnh Huyết mạch Titan? Sao nhìn không giống vậy? Sẽ không phải là giả chứ?”

Chương 440 - Thần Cảnh Sát Thần! (2)

Tên này hẳn là có thù với Tổng Ngọc Đình, cố ý nói rất lớn.

Các học sinh đang quan chiến bên dưới nghe vậy, lập tức vang lên một mảnh tiếng nghị luận chát vắn.

Tổng Ngọc Đình mặt lạnh lùng: “Thật hay giả, lát nữa sẽ biết.”

Uông Lượng cười lắc đầu, nói: “Lần trước Hắc Pháo nhà ta, là tâm trạng tốt, không thèm giết con hùng miêu phế vật của ngươi, lần này thì chưa chắc. Cho nên, ta vẫn đề nghị ngươi, cứ chủ động nhận thua đi!”

Tổng Ngọc Đình rất tức giận, không nói gì.

“Đang!”

Một tiếng chuông vang lên.

Có nghĩa là trận đấu bắt đầu!

Uông Lượng lập tức ra lệnh: “Hắc Pháo, giết... con hùng miêu đó!”

Hắn vốn định nói, giết bọn chúng.

Chỉ là nghĩ đến phụ thân của Tổng Ngọc Đình, vẫn có chút không dám, vội vàng đổi lời.

Cuồng Bạo Hắc Hùng nghe được mệnh lệnh của Uông Lượng, lập tức gầm rú lao về phía Trần Nghiệp.

Tổng Ngọc Đình thì khần trương nhìn.

Với khí thế của Cuồng Bạo Hắc Hùng, nàng xông lên chỉ là chịu chết, chỉ có thể trơ mắt nhìn, hy vọng Đại Miêu của nàng biểu hiện tốt.

Nhìn Hắc Hùng đang lao tới, Trần Nghiệp mặt không chút thay đổi, trong đôi mắt nhỏ, thậm chí lộ ra vẻ không kiên nhẫn.

Loại tử thí gà mờ này, hẳn thật sự không có hứng thú!

Sau đó.

Trần Nghiệp liếc mắt nhìn Uông Lượng đứng phía sau Hắc Hùng, đột nhiên ra tay.

Chỉ thấy hắn nâng lòng bàn tay phải lên, bình thản đẩy về phía trước.

Tuy rằng chiêu này tốc độ không nhanh, nhưng đầu Hắc Hùng đó lại không né được, hay nói là, con súc sinh này căn bản không muốn né, cho rằng chiêu này của Trần Nghiệp, gãi ngứa cho nó còn không đủ lực đạo.

Chỉ là...

Khi chiêu này đánh vào ngực Hắc Hùng, hồi hận đã không kịp nữa rồi.

“Bành!”

Không khí như muốn nổ tung.

Một cỗ xung kích, từ lòng bàn tay Trần Nghiệp truyền ra, dẫn phát hư không xung quanh rung động.

Còn đầu Hắc Hùng đó, trong nháy mắt bay ngược ra ngoài với tốc độ cực nhanh.

Hơn nữa, giống như viên đạn pháo, đâm về phía chủ nhân Uông Lượng phía sau!

Trong khoảnh khắc đó, Uông Lượng chỉ kịp lộ ra vẻ mặt cực độ kinh khủng khó tin, trước mắt liền bị triệu hoán thú của mình hoàn toàn che khuất...

“Rầm!”

Cặp chủ tớ này, đâm thủng dây bảo hộ ở rìa võ đài, bay ra ngoài.

Làm hai vị giáo sư cao thủ phụ trách duy trì võ đài ở bên cạnh sợ hãi, vội vàng xông ra ngoài, cùng nhau ra tay, mới miễn cưỡng đón được cặp chủ tớ này.

Đón được rồi.

Đầu Hắc Hùng và Uông Lượng đó, lại mềm nhũn không còn động tĩnh.

Nhìn kỹ vào mặt bọn họ, thất khiếu đều chảy máu, rõ ràng đã chết.

Hai vị giáo sư đều mặt mày kinh hãi, nhìn về phía đại hùng miếu trên võ đài.

Sau đó, đội y tế học viện nhanh chóng tiến lên, kiểm tra trạng thái của chủ tớ Uông Lượng.

Chỉ liếc mắt một cái, chủ nhiệm y tế của đội y tế, liền lắc đầu, xua tay ra hiệu không cứu được...

...

Cả trường im lặng!

Không ai ngờ tới, sẽ xuất hiện kết quả như vậy.

Đầu đại hùng miếu thoát nhìn bình thường không có gì lạ đó, chỉ một chớp mắt, liền “một mũi tên trúng hai đích”, giết chết Uông Lượng và triệu hoán thú của hắn.

Càng khiến mọi người chấn động là, Cuồng Bạo Hắc Hùng của Uông Lượng, không chỉ lực lớn hung mãnh, lực phòng ngự trong học viện cũng nổi danh!

“Chuyện gì vậy? Sao lại thế này?”

“Một chớp mắt liền đánh chết Cuồng Bạo Hắc Hùng? Sao có thể như vậy?”

“Chết tiệt! Con đại hùng miếu này là cái quỷ gì? Quá đáng sợ rồi!”

“Huyết mạch Titan? Cha của Titan tới cũng không khoa trương như vậy!”

Trong sự chấn động của cả trường.

Trần Nghiệp mặt không đổi sắc, không đơ trọng tài tuyên bố, liền trực tiếp xoay người, xuống võ đài.

Trọng tài lúc này mới tuyên bố, Tống Ngọc Đình chiến thắng.

...

Những trận đấu tiếp theo.

Trần Nghiệp thế như chẻ tre, thần căn giết thần!

Bất kể đối thủ là gì, đều không chịu nổi một chiêu của hắn.

Ngay cả trận chung kết, triệu hoán thú của đối phương là một con Thanh Long, cũng bị Trần Nghiệp nắm đuôi, trực tiếp ném ra khỏi võ đài.

Sở dĩ không một chiêu đánh chết, vẫn là bởi vì Tống Ngọc Đình nói cho hắn biết, gia tộc phía sau chủ nhân của con Thanh Long này và Tống gia coi như là đồng minh, lúc này Trần Nghiệp mới nương tay...

Không phải là Trần Nghiệp quá mạnh.

Trên thực tế, thuộc tính lực lượng hiện tại của hắn, cũng chỉ có hơn một ngàn ba trăm.

Chủ yếu là lần khảo hạch này, đều là học sinh mới xuất đạo, triệu hoán thú của bọn họ, càng chưa trưởng thành đến thể hoàn chỉnh, toàn là ấu kỳ.

Để Trần Nghiệp đánh với những triệu hoán thú này, quả thực là bắt nạt trẻ con mẫu giáo!

Cũng khiến Trần Nghiệp thắng mà không có chút cảm giác thành tựu nào.

Ngược lại Tống Ngọc Đình vô cùng hưng phấn.

Bởi vì hiệu trưởng Thánh Đường học viện, đích thân trao giải thưởng cho nàng, còn khích lệ nàng vài câu.

Trải qua trận đấu này.

Tống Ngọc Đình và triệu hoán thú của nàng, cũng coi như một trận thành danh!

Tin tức thậm chí truyền ra bên ngoài, gây ra sự chú ý của không ít đại nhân vật.

...

Tối hôm đó.

Tổng Ngọc Đình về nhà, nhìn thấy cha của mình mặt mày ủ rũ.

“Con gái, nghe nói hôm nay con ở học viện nổi bật lắm, đạt được hạng nhất khảo hạch?”

“Vâng ạ!” Về mặt Tổng Ngọc Đình hơn hở, vui mừng nói:
“Cha, Đại Miêu lợi hại như vậy, bây giờ con có thể không cần rời khỏi kinh thành rồi chứ?”

Tổng Chí Xương cười khỏ gật đầu: “Đúng là không cần rời khỏi kinh thành, sợ là muốn đi cũng không dễ dàng như vậy.”

“Cha? Tại sao vậy?” Tổng Ngọc Đình rớt cuộc chú ý tới sắc mặt của cha: “Sao cha trông không vui lắm?”

Tổng Chí Xương thở dài nói: “Cha chỉ không ngờ, Đại Miêu của con, mới vừa thức tỉnh, đã có thể làm được đến mức độ này.”

Tổng Ngọc Đình nói: “Giáo sư phân tích nói, đây có thể là Đại Miêu tích lũy dần dần.”

“Tích lũy dần dần?”

Tổng Chí Xương lắc đầu nói: “Bất kể là nguyên nhân gì, đều có nghĩa là, Đại Miêu của con, tiềm lực kinh người! Hôm nay biểu hiện của nó ở học viện, ngay cả Quốc vương cũng nghe nói... Ngọc Đình, sau này cứ ngoan ngoãn ở lại học viện, không có việc gì thì đừng quay về, nhớ kỹ, ngàn vạn lần đừng chạy lung tung.”

“Hả?”

Tổng Ngọc Đình vừa định hỏi tại sao, sau đó ý thức được điều gì, nói: “Chẳng lẽ là có người cảm thấy Đại Miêu quá lợi hại, cảm thấy con là mối đe dọa? Muốn bóp chết con từ sớm?”

Tổng Chí Xương kinh ngạc nhìn con gái.

Tuy rằng đây là một vấn đề rất rõ ràng, nhưng với trí thông minh trước đây của nàng, e rằng còn chưa nghĩ ra điểm này.

“Xem ra, khoảng thời gian này con cũng trưởng thành không ít.” Về mặt Tống Chí Xương an ủi nói: “Đúng vậy! Biểu hiện của Đại Miêu đã chạm đến dây thần kinh nhạy cảm của những người đó, với thủ đoạn của bọn họ, nhất định sẽ nghĩ đủ mọi cách để đối phó với con, ngăn cản sự trưởng thành của con và Đại Miêu.”

“Lúc này, con ở lại học viện mới là an toàn nhất. Có hiệu trưởng của các con ở đó, không ai dám đến Thánh Đường học viện làm càn.”

Tống Ngọc Đình nghe vậy, nhíu mày.

Nàng không giống như trước kia oán trách gì, chỉ nói: “Cha, con biết rồi.”

Cô bạn thân Lý Hâm, đã cho nàng một bài học, để nàng rút cuộc hiểu được, lòng người hiểm ác đến nhường nào.

“Ừm!”

Lý Chí Xương có chút đau lòng nhìn con gái, nói: “Tối nay ở nhà nghỉ ngơi cho tốt, sáng mai cha đưa con đến học viện.”

“Vâng ạ.”

Tống Ngọc Đình một lời đáp ứng.

Sau khi ăn tối cùng cha, nàng liền trở về phòng của mình.

“Đại Miêu, người nói xem, tại sao con người lại thích tranh đấu lẫn nhau như vậy?”

Tống Ngọc Đình nằm trên giường, hai mắt nhìn trần nhà, lẩm bẩm nói: “Hòa bình không tốt sao? Tại sao phải tranh giành sống chết?”

Đối với câu hỏi này của Tống Ngọc Đình.

Câu trả lời của Trần Nghiệp là: Tối nay đi Hư Giới!

Chương 441 - Hùng Miêu Vũ Thần

Tống Ngọc Đình biết ý của Trần Nghiệp, muốn nàng nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, mới có thể phòng bị kẻ địch.

“Đại Miêu, may mà ta còn có người!”

Tổng Ngọc Đình nói xong, lăn đến bên cạnh Trần Nghiệp, chui vào lòng Trần Nghiệp, không muốn ra nữa...

Đợi đến mười hai giờ đêm.

Tổng Ngọc Đình và Trần Nghiệp liền xuất hiện ở tầng hai Hư Giới.

Trước đó bọn họ đã đi tầng một ba lần, dùng hết số lần của tầng một.

Ba lần tổng cộng nhận được 233 điểm tiềm năng!

Thu hoạch này, hoàn toàn không kém gì những thiên tài kia.

Về thông tin tầng hai Hư Giới, nàng đã biết được từ giáo sư.

Quái vật ở tầng hai Hư Giới, tên là “Goblin”!

Loại quái vật này đa số thân hình nhỏ bé, thực lực tổng thể cũng tương đối yếu, tuy nhiên, chúng lại sống theo bầy đàn, còn biết sử dụng vũ khí. Gặp phải chúng, mức độ nguy hiểm không hề nhỏ hơn Độc Nhãn Cự Nhân.

Trong số Goblin, cũng có tồn tại tương đối mạnh, thậm chí còn có “Goblin tế tự” biết ma pháp!

Một khi gặp phải Goblin tế tự, vậy thì cực kỳ nguy hiểm.

Bởi vì loại quái vật này sẽ ẩn nấp trong đám Goblin bình thường, thừa dịp người không chú ý, sử dụng ma pháp đánh lên người, khiến người ta khó lòng phòng bị!

Cho nên.

Vừa tiến vào tầng hai Hư Giới, mặt Tổng Ngọc Đình liền nghiêm túc, tập trung cao độ.

May mà nàng có Đại Miêu.

Đêm nay, gặp phải rất nhiều Goblin, kết quả đều chết dưới móng vuốt của Trần Nghiệp.

Tổng Ngọc Đình chỉ cần nằm thẳng là được.

Còn Goblin tế tự trong truyền thuyết, đêm nay lại không gặp phải.

...

Ngày hôm sau.

Tám giờ sáng.

Tổng Ngọc Đình và Trần Nghiệp an toàn trở về.

Nhìn căn phòng quen thuộc, Tổng Ngọc Đình thở phào nhẹ nhõm, trên mặt cũng lộ ra vẻ vui mừng.

Tuy rằng đêm qua có kinh mà không có hiểm, nhưng đối với nàng mà nói, vẫn rất chấn động.

Bởi vì Trần Nghiệp đã từng dẫn nàng tìm được một sào huyết Goblin.

Trong sào huyết Goblin, nàng nhìn thấy rất nhiều thi thể thiếu nữ nhân loại, bị Goblin xx đến mức hoàn toàn không ra hình người!

Thậm chí, còn có Goblin nhỏ vừa mới sinh ra, chui ra từ thi thể thiếu nữ...

Cảnh tượng đó, đừng nói là Tổng Ngọc Đình, ngay cả Trần Nghiệp cũng cảm thấy khó mà chịu đựng nổi.

Trần Nghiệp có thể làm, cũng chỉ có thể báo thù cho những thiếu nữ nhân loại đó.

May mắn là thu hoạch lần này, khiến Tổng Ngọc Đình rất hài lòng.

Cả thầy nhận được 87 điểm tiềm năng!

Trên thực tế.

Ở trong sào huyết Goblin đó, Trần Nghiệp ít nhất đã giết ba bốn trăm con Goblin.

Tuy nhiên.

Cần năm con Goblin trưởng thành, mới có thể góp đủ một điểm tiềm năng.

“Ngọc Đình! Ngọc Đình!”

Bên ngoài cửa, truyền đến giọng nói của cha Tổng Chí Xương.

“Đến đây!”

Tổng Ngọc Đình vội vàng đi mở cửa.

Nhìn thấy vẻ mặt con gái tiêu tụy, Tổng Chí Xương kỳ quái hỏi: “Sao trông mệt mỏi vậy? Đêm qua không ngủ sao?”

“Vâng!” Tống Ngọc Đình thành thật nói: “Đêm qua con và Đại Miêu đi Hư Giới lịch lãm.”

Nghe được lời này.

Tổng Chí Xương kinh hãi biến sắc.

...

Thời gian thấm thoát thoi đưa.

Chớp mắt một cái.

Mười tháng đã trôi qua!

Tên: Trần Nghiệp (hình thái Hùng Miêu).

Thể chất: 13447.

Tinh thần: 4640.

Lực lượng: 13471.

Nhanh nhẹn: 13409.

Tiềm năng: 0.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Đây chính là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp!

Thật sự là bùng nổ!!

Mười tháng này, Trần Nghiệp mang theo Tống Ngọc Đình, thể như chẻ tre, đã đánh xuyên qua tầng thứ tám của Hư Giới, đến tầng thứ chín!

Đánh xuyên qua tám tầng Hư Giới, cũng khiến Trần Nghiệp tổng cộng thu hoạch được hơn 1700 điểm tiềm năng, tất cả đều được hấn cộng vào thuộc tính tinh thần.

Hiện tại thuộc tính tinh thần của hấn đã đạt tới hơn 4600. Nếu trở về Lam Tinh, tinh thần lực của hấn đã vượt qua Đường Tử Trần, tuyệt đối là người đứng đầu sau Tàn Mộc Âm.

Mười tháng này, ngoài việc thu hoạch được rất nhiều ở Hư Giới, còn có không ít thu hoạch khác.

Ví dụ, hấn và Tống Ngọc Đình ở Hư Giới, đã trải qua ít nhất mười lần ám sát từ người khác, kết quả đều bị Trần Nghiệp mạnh mẽ hóa giải.

Từ điểm này có thể thấy, kẻ thù chính trị của Tổng Chí Xương thật sự không ít.

Đều không muốn nhìn thấy con gái của ông ta trưởng thành.

Ngoài ra, việc vượt qua tám tầng Hư Giới cũng giúp Tổng Ngọc Đình leo lên bảng Vinh Diệu Triệu Hồi Thú, trở thành một Vinh Diệu Triệu Hồi Sư.

Hiện tại thứ hạng không cao.

Trên toàn thế giới, Tổng Ngọc Đình đại khái xếp hạng 337 (tổng cộng 500 người).

Lý do thứ hạng không cao, chủ yếu là vì ngoài thành tích ở Hư Giới, Tổng Ngọc Đình chưa làm được những việc lớn nào khác.

Hai chữ “Vinh Diệu” trong Vinh Diệu Triệu Hồi Sư, không chỉ đơn thuần là thực lực, mà còn phải xem xét sự đóng góp của Triệu Hồi Sư đối với nhân loại!

.....

Hôm nay.

Là ngày thứ 335 Trần Nghiệp xuyên việt đến thế giới này.

Còn một tháng nữa, thời gian nhiệm vụ của hắn sẽ kết thúc.

Đương nhiên, nếu hắn cứ duy trì hiện trạng như vậy, nhiệm vụ cũng coi như hoàn thành, chỉ là với thành tựu hiện tại của Tổng Ngọc Đình, hắn chắc chắn sẽ không nhận được quá nhiều phần thưởng nhiệm vụ.....

Đối với điều này.

Trần Nghiệp kỳ thực không để tâm.

Chuyến đi Bí Cảnh này, hắn thu hoạch rất lớn, đã không còn quá quan tâm đến phần thưởng nhiệm vụ hơn hai trăm điểm tiềm năng đó nữa.

Lúc này.

Hầu như tất cả học sinh và lão sư của Thánh Đường Học Viện đều tập trung ở sân tập, thậm chí cả hiệu trưởng cũng đến.

Họ tập trung ở đây, là để chứng kiến lễ tốt nghiệp cá nhân của học viên Tổng Ngọc Đình!

Đúng vậy.

Học viên Tống Ngọc Đình đã tốt nghiệp.

Quy định của học viện là, vượt qua tầng thứ năm của Hư Giới, đồng thời Triệu Hồi Thú có thực lực cấp “Huyền”, học viên sẽ đạt yêu cầu tốt nghiệp.

Mà Tống Ngọc Đình đã đạt tiêu chuẩn từ lâu.

Lý do trì hoãn đến hôm nay mới tốt nghiệp, là vì nhà trường không ngờ tiến độ của Tống Ngọc Đình lại nhanh như vậy, bây giờ càng trở thành một Vinh Diệu Triệu Hồi Sư.

Nếu không tốt nghiệp, các giáo viên của học viện cũng không còn gì để dạy.

“Học viên Tống Ngọc Đình, chúc mừng em hoàn thành chương trình học trước thời hạn, đồng thời trở thành Vinh Diệu Triệu Hồi Sư thứ 92 của học viện chúng ta.”

Một vị lãnh đạo học viện, đích thân trao bằng tốt nghiệp cho Tống Ngọc Đình.

Tống Ngọc Đình nhận lấy, bình tĩnh nói: “Cảm ơn!”

Mười tháng không gặp.

Cô nàng này dường như đã hoàn toàn thay đổi...

Cũng đúng thôi!

Nếu là người khác, trải qua mười tháng bị nhăm vào, thậm chí là ám sát, cũng sẽ nhanh chóng trưởng thành.

“Học viên Tống Ngọc Đình, em có muốn nói vài lời với các bạn học khác không?” Vị lãnh đạo học viện mỉm cười nói: “Ví dụ như, chia sẻ bí quyết thành công của em?”

Tống Ngọc Đình lại lắc đầu.

Vị lãnh đạo học viện thấy vậy, chỉ có thể tiếc nuối nói: “Vậy thì, ta xin đại diện cho học viện, chúc học viên Tống Ngọc Đình, tương lai thuận buồm xuôi gió, tiếp tục tạo nên huy hoàng! Học viện mãi mãi là nhà của em.”

Đến đây.

Lễ tốt nghiệp của Tống Ngọc Đình coi như kết thúc.

.....

Bước ra khỏi cổng học viện.

Tổng Ngọc Đình hít một hơi thật sâu.

“Đã lâu rồi không được hít thở không khí bên ngoài, nhưng mà, không khí ở học viện vẫn tốt hơn một chút.”

Tổng Ngọc Đình cảm khái một câu, ánh mắt nhìn xung quanh.

Hôm nay là ngày tốt nghiệp trọng đại của nàng, lẽ ra cha nàng, Tổng Chí Xương nên có mặt.

Lý do không đến, hoàn toàn là vì Tổng Ngọc Đình không nói cho cha biết ngày nàng tốt nghiệp trước thời hạn.

Trần Nghiệp không nói gì, chỉ đứng bên cạnh.

Chương 442 - Hùng Miêu Vũ Thần (2)

“Đại Miêu!” Tổng Ngọc Đình lại hỏi: “Bây giờ chúng ta đi đâu?”

Trần Nghiệp nghe vậy, truyền đạt một ý niệm: Báo thù!!

Sắc mặt Tổng Ngọc Đình lập tức thay đổi, trong ánh mắt lộ ra vài phần lạnh lẽo.

Đối với những kẻ chủ mưu đứng sau ám sát mình, kỳ thực nàng đã biết.

Ở Hư Giới, những sát thủ cuối cùng đều bị Trần Nghiệp bắt giữ, ép nói ra kẻ chủ mưu mới chết.

Tổng Ngọc Đình đã ghi nhớ tất cả tên của những người đó trong lòng.

“Được!”

Thế là.

Hai người bắt đầu kế hoạch báo thù!

Thật ra, Trần Nghiệp không sợ gây ra đại loạn, dẫn đến quân đội.

Với thực lực hiện tại của hắn, đã sớm có thể xưng bá thế giới này rồi, sợ cái gì chứ!

Tối hôm đó.

Gia chủ An gia và các thành viên hạch tâm chủ yếu, đều bị giết, hung thủ không rõ!

Ngày hôm sau, tin tức truyền ra, cả kinh thành đều chấn động!

Phải biết, gia chủ An gia, là một vị Hầu tước, hơn nữa còn nắm giữ chức vụ cao, đúng là đại nhân vật.

Nhân vật như vậy chết, không thể là chuyện nhỏ.

Kinh thành lập tức giới nghiêm, Quốc vương bệ hạ nổi trận lôi đình, thề sẽ nghiêm trị hung thủ!

Đáng tiếc.

Những người hầu trong An phủ, căn bản không nhìn rõ hung thủ là ai, trông như thế nào.

Chủ yếu là tốc độ của Trần Nghiệp quá nhanh...

Thời đại này, lại không thể có camera giám sát.

Việc bắt hung thủ, căn bản không có chút manh mối nào.

Manh mối duy nhất mà Hình Bộ có thể nắm được, chính là tất cả mọi người trong An gia, đều chết dưới tay Triệu Hồi Thú có móng vuốt sắc nhọn.

Thi thể của họ, vết thương bị cắt gọn gàng, hơn nữa có nhiều vết cào, rõ ràng là bị cào chết.

Chỉ là...

Triệu Hồi Thú có móng vuốt sắc nhọn, thật sự quá nhiều.

Nếu dựa theo manh mối này mà xác định hung thủ, phạm vi thật sự quá lớn.

Tuy nhiên.

Chưa kịp để chuyện An gia lắng xuống, tối hôm đó. Gia chủ Lý gia và các thành viên hạch tâm chủ yếu, cũng đều chết, chết rất thảm...

Tiếp theo.

Tôn gia, Tiền gia, Mộ Dung gia...

Từng quyền quý, những đại nhân vật nổi tiếng ở kinh thành, trong vòng một tuần, liên tục tử vong.

Hung thủ đáng sợ như vậy, thật sự là chấn động cả nước.

Đến một tuần sau, các quyền quý ở kinh thành đã kêu than thảm thiết, người người tự nguy.

Nhiều người bắt đầu thuê mướn cường giả để bảo vệ mình.

Mỗi đêm, thậm chí sợ đến mức không dám ngủ.

Lúc này ảnh hưởng sâu rộng, bởi vì quyền quý chết quá nhiều cùng một lúc, thậm chí khiến cho cả đế quốc vận hành gặp khó khăn.

Quốc vương bệ hạ vô cùng phần nộ, đã thay đổi quan viên Hình Bộ hết đợt này đến đợt khác, kết quả vẫn không thể tìm ra hung thủ.

Nghe nói, bản thân Quốc vương bệ hạ cũng rất sợ hãi.

Mỗi đêm ngủ, đều phải đổi chỗ ngủ vài lần...

Mà ngay trong lúc tình hình căng thẳng, hung thủ kia, lại đột nhiên biến mất, không xuất hiện nữa.

Điều này đương nhiên là bởi vì, kế hoạch báo thù của Trần Nghiệp, đã kết thúc.

Tuy nhiên.

Điều khiến Trần Nghiệp không ngờ tới, chính là hấn giết nhiều quyền quý như vậy, thứ hạng Vinh Diệu của Tổng Ngọc Đình lại tăng lên?

Trần Nghiệp liên tiếp giết vài gia đình quyền quý, khiến cả thành náo loạn, lòng người hoang mang.

Tự nhiên cũng sẽ khiến những kẻ hữu tâm chú ý!

Theo thời gian trôi qua, rất nhanh đã có người hoài nghi đến hấn.

Thật sự là quá nhiều sự trùng hợp!

Tổng Ngọc Đình vừa tốt nghiệp, từ học viện đi ra, tối hôm đó, An gia đã suýt bị diệt môn...

Ngoài ra, qua điều tra của Hình bộ, mỗi người chết, đều chết dưới móng vuốt.

Mà triệu hoán thú của Tống Ngọc Đình, con đại hùng miêu kia, móng vuốt rất sắc bén!

Mặc dù nói, triệu hoán thú có móng vuốt sắc bén rất nhiều, nhưng, những người chết đó không phải kẻ yếu, một số người trong đó, càng là cường giả nổi tiếng... muốn giết những người này, tất nhiên là tồn tại càng mạnh hơn.

Như vậy, phạm vi phù hợp, đã thu hẹp rất nhiều.

Những kẻ hữu tâm ở Thánh Đường học viện nghe được, Tống Ngọc Đình đã vượt qua tầng thứ tám Hư Giới, nếu không phải thời gian chưa đến (ba tầng sau Hư Giới có hạn chế thời gian), e rằng đã đi xông tầng thứ chín rồi.

Quái vật tầng thứ tám Hư Giới, là một loại cự thú rất đáng sợ, tên gọi Tỳ Mông Cự Thú!

Đây là một loại quái vật hoàn toàn có thể so sánh với Long tộc, thậm chí chúng có thể giết rồng.

Toàn bộ kinh thành, cao thủ vượt qua tầng thứ tám Hư Giới, cũng không có bao nhiêu.

Cho nên, triệu hoán thú của Tống Ngọc Đình, rất phù hợp với thực lực của hung thủ.

Quan trọng nhất là, người của Hình bộ, đã điều tra những người chết này trước khi chết đã đắc tội với ai, sau đó kinh ngạc phát hiện, những kẻ này, trong mười tháng này, có không ít tinh anh gia tộc hoặc gia thần, chết ở Hư Giới.

Hơn nữa mỗi lần tử vong, đều là thời gian Tống Ngọc Đình đi Hư Giới.

Rõ ràng, những đại nhân vật đã chết này, đều từng phái sát thủ đến Hư Giới chặn giết Tống Ngọc Đình, đáng tiếc tất cả đều thất bại...

Bây giờ.

Tống Ngọc Đình có thực lực, cũng có động cơ, hiềm nghi rất lớn!

Thậm chí, rất nhiều người đều cảm thấy, chuyện này, chính là triệu hoán thú của Tống Ngọc Đình làm, mục đích là để báo thù!!

...

Không chỉ người ngoài nghĩ như vậy.

Ngay cả cha của Tống Ngọc Đình cũng có suy nghĩ tương tự.

Khi Tống Ngọc Đình về nhà, Tống Chí Xương lập tức đưa con gái đến thư phòng.

“Ngọc Đình, chuyện lớn như con tốt nghiệp sớm, sao không nói với cha?” Tống Chí Xương có chút tức giận nói: “Nếu không phải cha nhìn thấy tên con trên Vinh Diệu Bảng, cha còn không biết chuyện này! Khiến cha bỏ lỡ lễ tốt nghiệp của con.”

Tống Ngọc Đình nghe vậy, bình tĩnh cười một tiếng: “Cha, chỉ là lễ tốt nghiệp thôi, căn bản không quan trọng.”

Nghe vậy, Tống Chí Xương sững người.

Trong ấn tượng của ông, con gái rất coi trọng các loại lễ nghi, mỹ kỳ danh rằng: Cuộc sống phải có cảm giác nghi thức!

Bây giờ, lại nói lễ tốt nghiệp cũng không quan trọng nữa?

Nhìn lại dáng vẻ tự tin trầm ổn của con gái, Tống Chí Xương cảm khái một tiếng: “Ngọc Đình, khoảng thời gian này, con thay đổi thật nhiều, cha đều không thích ứng được với sự thay đổi của con nữa.”

Tống Ngọc Đình nói: “Cha, con gái chỉ là đã nhìn thấu thôi, đóa hoa trong nhà kính, không thể sinh tồn trên thế giới này.”

Tống Chí Xương gật đầu.

Lời này ông rất tán thành!

Nói thật, trước đây ông đã cảm thấy cưng chiều con gái quá mức, hối hận đã bảo vệ con gái quá tốt.

Bây giờ con gái có thể có sự thay đổi như vậy, ông thực ra rất vui.

“Cha nghe lão sư của con nói, con đã vượt qua tầng thứ tám Hư Giới rồi?”

Thấy con gái gật đầu thừa nhận.

Tổng Chí Xương lại cảm thán nói: “Thành tựu hiện tại của con, đã vượt qua đại đa số người, đều đuổi kịp cha rồi.”

Tổng Chí Xương hiện tại, đều chưa vượt qua tầng thứ chín Hư Giới.

Tổng Ngọc Đình nghe vậy, chỉ mỉm cười, không nói gì.

Sau đó.

Sắc mặt Tổng Chí Xương bỗng nhiên trở nên nghiêm túc: “Ngọc Đình, con thành thật nói cho cha biết, chuyện lớn xảy ra gần đây ở kinh thành... có phải là các con làm không?”

“Vâng!” Tổng Ngọc Đình thẳng thắn thừa nhận: “Bọn họ không chỉ là địch thủ chính trị của cha, đã từng lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, còn phái người đến Hư Giới, muốn ám sát con! Nếu không có Đại Miêu bảo vệ, con đã sớm chết ở Hư Giới rồi.”

Thấy con gái thừa nhận.

Tổng Chí Xương nhất thời lại không biết nên nói gì cho phải.

Từ một cô gái ngoan ngoãn lương thiện, biến thành một nữ “ma đầu” sát phạt quả quyết...

Sự thay đổi của đứa con gái này, thật sự khiến ông, một người cha, cảm thấy không chịu nổi.

Chương 443 - Cha! Thời đại đã thay đổi!

Im lặng thật lâu, Tổng Chí Xương mới thở dài nói: “Chuyện này, con làm có chút nóng vội rồi, bây giờ có rất nhiều người đều hoài nghi đến con.”

Tổng Ngọc Đình lại cười nhạt, không chút để ý nói: “Chính là để cho bọn họ biết, Tổng gia chúng ta, không phải dễ bắt nạt.”

Tổng Chí Xương lại có quan điểm khác.

“Ngọc Đình, kinh thành cao thủ như mây, kết oán quá nhiều không tốt, e rằng Hình bộ đã để mắt tới con... con nhanh chóng rời khỏi kinh thành, trước tiên tránh đầu sóng ngọn gió rồi hãy nói.”

“Cha! Thời đại đã thay đổi.”

“Cái gì?”

Đúng lúc này.

Bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng gõ cửa.

Tổng Chí Xương cau mày, quát hỏi: “Ai?”

“Lão gia!” Bên ngoài truyền đến giọng nói hoảng hốt lo lắng của quản gia: “Hình bộ đến rồi, bọn họ, bọn họ muốn thăm vấn tiểu thư.”

“Vô lễ!!”

Tổng Chí Xương tức giận vỗ bàn, sau đó lập tức mở cửa, đi ra thư phòng.

Tổng Ngọc Đình thì sắc mặt bình tĩnh, đi theo ra ngoài.

Đối với việc sẽ xảy ra tình huống này, nàng dường như đã sớm dự liệu.

Chốc lát sau.

Tổng Chí Xương đi tới cổng lớn.

Ở cổng lớn, có rất nhiều bộ khoái của Hình bộ, vậy lại đã bao vây Tổng phủ.

Nhìn thấy cảnh này, Tổng Chí Xương càng thêm tức giận.

“Các người làm gì?”

Tổng Chí Xương quát lớn: “Ai cho các người chặn ở đây?”

“Công tước đại nhân!” Một giọng nói âm dương quái khí vang lên: “Chúng ta cũng là nghe lệnh làm việc, muốn mời Tổng tiểu thư đi theo chúng ta một chuyến, còn xin đại nhân đừng làm khó chúng ta.”

Tổng Chí Xương nhìn sang, liền thấy một người đàn ông trung niên mặc áo ngắn màu xanh, đang vẻ mặt hung dữ nhìn ông.

Tiếp theo một màn phát sinh, ai cũng không ngờ tới...

“Bốp!”

Liền thấy Tổng Chí Xương đột nhiên bước ra một bước, trực tiếp đến trước mặt người đàn ông trung niên, sau đó giáng

xuống một tát.

“Ngươi là thứ gì? Cũng dám làm càn ở trước mặt ta?”

Tổng Chí Xương một tát đánh ngã người đàn ông trung niên, hừ lạnh nói: “Đề Lý Văn Cân đến nói chuyện với ta!”

Lý Văn Cân là chủ quan hiện tại của Hình bộ.

Ăn một tát này, nửa mặt người đàn ông trung niên đều sưng lên, khoe miệng dính máu, từ đó có thể thấy, cái tát này của Tổng Chí Xương nặng đến mức nào.

Người đàn ông trung niên hoàn toàn bị đánh choáng váng.

Đợi đến khi nghe thấy lời của Tổng Chí Xương, hấn lúc này mới oán hận nhìn chằm chằm Tổng Chí Xương, tức giận nói: “Họ Tổng! Ngươi dám cản trở công vụ, còn đánh người thi hành công vụ? Ngươi... ngươi quả thực không coi ai ra gì, chuyện này, ta nhất định sẽ bẩm báo với bệ hạ!”

Đối mặt với uy hiếp, Tổng Chí Xương hừ lạnh một tiếng, đang định nói, bên ngoài đột nhiên truyền đến một giọng nói trong trẻo.

“Tổng công tước, thật oai phong!”

Một quan viên mặc áo choàng đỏ, đi tới.

Người này, chính là chủ quan của Hình bộ, Lý Văn Cân.

“Lý Văn Cân, ngươi là có ý gì?”

Tổng Chí Xương nhìn chằm chằm Lý Văn Cân, lạnh lùng nói: “Ta là công tước của đế quốc, hưởng có đặc quyền! Ngươi lại để cho đám hạ lưu này đến bao vây nhà ta? Luật pháp đế quốc của ngươi, là đã ăn vào bụng chó rồi sao? Hay là ngay cả luật pháp đế quốc ngươi cũng quên rồi?”

Lý Văn Cân nghe vậy, cười ha ha, vỗ tay nói: “Tổng công tước bớt giận, ta đương nhiên biết, đặc quyền của một vị công tước. Chỉ là, việc cấp bách thì phải tùy cơ ứng biến, ta cũng là sợ xảy ra ngoài ý muốn.”

Nói đến đây, Lý Văn Cân không đợi Tổng Chí Xương nổi giận, liền lấy ra một khối kim bài, giơ lên trước mặt, sắc mặt cũng theo đó trở nên lạnh lùng: “Đây là Quốc vương lệnh, bệ

hạ ban cho ta quyền hành động đặc biệt, còn xin Tổng công tước phối hợp.”

Nhìn thấy kim bài, sắc mặt Tống Chí Xương lập tức trở nên khó coi.

Vừa đúng lúc.

Lúc này, Tống Ngọc Đình và Trần Nghiệp, đi tới.

Nhìn thấy Tống Ngọc Đình, Lý Văn Cân lập tức sáng mắt lên, cười ha hả mở miệng nói: “Thì ra Tống tiểu thư thật sự ở trong phủ, vậy thì không còn gì tốt hơn nữa, xin mời Tống tiểu thư đi theo chúng ta một chuyến.”

Vẻ mặt Tống Chí Xương đầy lo lắng, không nhin được trách cứ: “Ngọc Đình, con chạy ra làm gì?”

Chỉ cần Tống Ngọc Đình không ra, ông còn có thể nghĩ biện pháp thoái thác cho qua chuyện.

Bây giờ Tống Ngọc Đình vừa xuất hiện, ông lại ngăn cản, chính là công khai kháng chỉ rồi.

“Cha.” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tống Ngọc Đình rất bình tĩnh: “Cha che chở con gái đủ rồi, chuyện này, giao cho con xử lý đi!”

Sau đó, Tống Ngọc Đình lại nhìn về phía Lý Văn Cân, nói: “Lý đại nhân, đừng vội, Quốc vương bệ hạ rất nhanh sẽ có thánh chỉ mới truyền đến.”

“Ồ?”

Lý Văn Cân lập tức sững ra, có chút không hiểu gì cả.

Tống Ngọc Đình không có giải thích.

Bên cạnh nàng, Trần Nghiệp đột nhiên bay lên không.

Khoảnh khắc tiếp tới!

“Ầm!”

Tiếng nổ kinh khủng, đột nhiên vang lên, suýt nữa làm điếc tai mọi người.

Tiếp theo.

Mọi người liền thấy, con đại hùng miêu kia, mang theo luồng khí không lồ, xé gió bay đi, trong nháy mắt đã biến mất trên bầu trời.

Tốc độ bay như vậy, khiến tất cả mọi người ở đây đều vô cùng kinh ngạc!!

Ai cũng không ngờ tới, một con đại hùng miêu, lại có thể bay? Tốc độ bay càng là đáng sợ như vậy!

Chỉ dựa vào tốc độ bay như vậy, liền đủ để miêu sát tất cả Long tộc biết bay rồi.

Vốn dĩ.

Mọi người vẫn chỉ nghi ngờ, triệu hoán thú của Tống Ngọc Đình là hung thủ.

Nhìn thấy cảnh này, gần như có thể khẳng định, hung thủ chính là con đại hùng miêu này.

“Tống Ngọc Đình!” Lý Văn Cân lập tức quát: “Triệu hoán thú của ngươi, đây là muốn làm gì? Muốn bỏ trốn sao?”

Tống Ngọc Đình chỉ liếc mắt nhìn hắn, không nói gì.

“Đại nhân...”

Người đàn ông trung niên trước đó bị ăn một cái tát, đến bên cạnh Lý Văn Cân, nhỏ giọng nói: “Hướng nó bay, dường như là Vương cung.”

Lý Văn Cân sửng người, sau đó dường như là nghĩ tới điều gì, sắc mặt hoảng sợ...

...

Nghe nói.

Quốc vương đương nhiệm, ban đầu là không có hy vọng ngồi lên vương vị.

Bởi vì mặc dù hắn cũng là triệu hoán sư, nhưng ở giữa những vị triệu hoán sư hoàng tử khác, lại có vẻ thiên phú bình thường, triệu hoán thú cũng không lợi hại gì.

Chỉ là, vị Quốc vương này là một người tàn nhẫn.

Hắn thế mà có thể nhìn được đau đớn linh hồn bị xé rách, tự tay giết chết triệu hoán thú đầu tiên của mình, sau đó lại triệu

hoán, lại có được triệu hoán thú.

Triệu hoán thú thứ hai, vẫn rất bình thường, hấn lại giết, lại triệu hoán... cứ như vậy lặp đi lặp lại, mãi đến lần thứ sáu, hấn rốt cuộc triệu hoán ra một con Hắc Long cực kỳ khủng bố!

Chuyện này nói ra thì đơn giản!

Trên thực tế, căn bản không có ai có thể chịu đựng được đau đớn linh hồn bị xé rách nhiều lần như vậy!!

Mỗi lần triệu hoán thú tử vong, triệu hoán sư ngoài việc phải chịu đựng đau đớn linh hồn bị xé rách, linh hồn cũng sẽ bị tổn thương.

Vượt quá ba lần, cho dù còn chưa chết, cũng sẽ biến thành kẻ ngốc!!

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu, trong tình huống bình thường, triệu hoán sư không dám đổi triệu hoán thú.

Vị đương nhiệm này, thế mà có thể chịu đựng được năm lần linh hồn bị xé rách, không chỉ không chết, cũng không biến thành kẻ ngốc... thật sự là thiên phú dị bẩm, cũng đủ tàn nhẫn!

Chính là bởi vì sự tàn nhẫn này, hấn được lão Quốc vương tiền nhiệm coi trọng, cuối cùng càng là dựa vào Hắc Long cường đại, nổi bật lên giữa rất nhiều hoàng tử, ngồi lên vương tọa.

Nói một câu không khoa trương, vị Quốc vương đương nhiệm này, cũng là một nhân vật truyền kỳ!

Thế nhưng bây giờ.

Vị Quốc vương truyền kỳ của đế quốc này, sắc mặt trắng bệch, nằm sấp trên mặt đất, kinh hoàng nhìn một con đại hùng miêu.

Xung quanh, là vô số thi thể binh lính hộ vệ và triệu hoán thú.

Toàn bộ Vương cung gần như đều bị máu tươi nhuộm đỏ!

Chương 444 - Bệ hạ! Ngài ngay cả mặt mũi cũng không cần nữa sao?

Một con đại hùng miêu, đứng trong vũng máu, sắc mặt bình tĩnh nhìn Quốc vương.

Phía sau đại hùng miếu, có một cỗ thi thể khổng lồ màu đen.

Đó chính là triệu hoán thú của Quốc vương: Hắc Long!

Con Hắc Long này thực ra rất mạnh, hắc ám ma pháp do nó phóng thích ra, có thể khắc chế năng lực của Long tộc khác.

Từng có lúc, Quốc vương cho rằng, con Hắc Long mình sở hữu này, ở toàn bộ đế quốc, thực lực hẳn là có thể vào top 3, ước chừng chỉ đứng sau con Lôi Long thể hoàn chỉnh của lão bất tử Thánh Đường học viện kia.

Không ngờ tới...

Vừa mới này!

Con Hắc Long cường đại mà Quốc vương tự hào, bị con đại hùng miếu kia, một quyền đánh nổ nửa người, đầu trực tiếp bị đánh mất.

Ngay cả một hiệp của con đại hùng miếu kia cũng không đỡ nổi...

Đau đớn linh hồn bị xé rách đã lâu không cảm nhận được, lại xuất hiện trên người Quốc vương bệ hạ.

Đó thật sự là thống khổ đến tận xương tủy.

Chỉ là.

So với đau đớn từ linh hồn, càng khiến Quốc vương bệ hạ để ý, là nỗi sợ hãi từ tận đáy lòng!

Con đại hùng miếu kia!

Thật sự là quá đáng sợ!!

Đây rốt cuộc là quái vật gì?

Huyết mạch Titan?

Tổ tông của Titan, cũng không đủ tư cách xách giày cho tên này!!

Lúc này.

Con đại hùng miếu kia đang giẫm lên thi thể khắp nơi, từng bước một đi về phía Quốc vương.

Quốc vương tuy lên ngôi chưa lâu, nhưng cũng đã bị cuộc sống xa hoa mài mòn ý chí, lúc này hoàn toàn bị dọa vỡ mặt...

“Đừng lại đây! Người đừng lại đây...”

Quốc vương bệ hạ muốn chạy, nhưng bởi vì linh hồn bị xé rách, nhất thời không thể khống chế thân thể, căn bản chạy không thoát, chỉ có thể trơ mắt nhìn ác ma đại hùng miêu, đi về phía mình.

Cuối cùng.

Ác ma đại hùng miêu đến trước mặt hắn.

Tấn công trong tưởng tượng lại không xuất hiện.

Con đại hùng miêu kia, thế mà lấy ra một tờ giấy, ném trước mặt Quốc vương.

“Xem!”

Đại hùng miêu lạnh lùng phun ra một chữ.

Quốc vương đang ngây người, lập tức giật mình, vội vàng cầm lấy tờ giấy, xem xét.

Đây là một bức thư.

Do Tổng Ngọc Đình viết!

Trong thư, Tổng Ngọc Đình thẳng thắn thừa nhận, sự thật mình ra lệnh cho đại hùng miêu giết những quyền quý đó, đồng thời biểu thị, là bọn họ ra tay trước...

Quốc vương là người thông minh.

Lập tức hiểu được ý nghĩa của bức thư này.

Uy hiếp!

Cũng là uy hiếp trắng trợn!!

Con đại hùng miêu đáng sợ này, có sức mạnh không thể tưởng tượng nổi, đủ để hủy diệt thế giới này.

Hắn nếu ngoan ngoãn, còn có thể tiếp tục làm Quốc vương. Ngược lại, thì đừng trách đại hùng miêu lật bàn...

Có thể làm Quốc vương, đương nhiên là người thông minh, lập tức biết nên lựa chọn như thế nào.

Vì vậy.

Vài phút sau.

Một đội nhân mã, lập tức xuất phát từ Vương cung, mang theo thánh chỉ khẩn cấp của Quốc vương đi tới Tông gia.

...

Lần này tiến vào bí cảnh,

Trần Nghiệp ngoại trừ Thiên Phú Kỳ Ngọc được mang theo, còn có năng lực Siêu Cấp Phi Hành nhận được từ phần thưởng bí cảnh cũng không bị mất đi.

Những năng lực khác, ví dụ như hình thái Thanh Long, dị năng Hỏa Diễm cùng với Haki Vũ Trang vân vân, đều không mang theo được.

Từ đó có thể suy đoán, chỉ có năng lực nhận được từ phần thưởng bí cảnh, khi linh hồn xuyên việt mới có thể mang theo. Còn những năng lực do bản thân tự mình đạt được, khi linh hồn xuyên việt thì không thể mang theo.

Sau khi thấy Quốc vương hạ chỉ, Trần Nghiệp liền rời khỏi Vương cung.

“Ầm ầm!”

Tiếng nổ như sấm sét vang lên trên không trung Vương cung!

Nhìn bóng dáng nhanh chóng biến mất trên bầu trời, Quốc vương bộ hạ mới thở phào nhẹ nhõm, bộ dạng như vừa thoát khỏi kiếp nạn, toàn bộ lưng đã ướt đầm mồ hôi lạnh.

Nhìn lại xung quanh thì sơn huyết hải, vị Quốc vương bộ hạ này, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi sâu sắc!

Nếu như người đến Vương cung tàn sát là lão già của Thánh Đường học viện.

Vậy thì sau khi khuất phục nhất thời, Quốc vương chắc chắn sẽ lựa chọn trả thù, tìm đúng cơ hội, một kích tất sát, sau đó lại tàn sát cả gia tộc ông ta!

Nhưng con đại hùng miêu đó...

Thực lực của đối phương quá đáng sợ, đáng sợ đến mức ngay cả ý nghĩ báo thù, Quốc vương cũng không dám nảy sinh.

Sức phá hoại của một quyền đó, thật sự khiến người ta tuyệt vọng!

...

Tổng phủ!

Trần Nghiệp từ trên trời giáng xuống, vũng vàng đáp xuống trước cửa Tổng phủ.

Thấy Đại Miêu bình an trở về, Tổng Ngọc Đình lập tức lộ ra nụ cười nhẹ nhõm.

Mặc dù nàng biết Đại Miêu của nàng rất mạnh, nhưng Vương cung dù sao cũng không phải nơi tầm thường, nghe nói bên trong cường giả như mây, bao gồm cả Quốc vương bộ hạ, cũng là một cường giả đáng sợ.

Cho đến nay vẫn chưa có ai có thể xông vào Vương cung mà còn toàn thân trở ra.

Đại Miêu của nàng đã làm được!

Còn Tổng Chí Xương và Lý Văn Cân thấy vết máu trên người Trần Nghiệp, đều kinh ngạc đến mức không nói nên lời.

Đặc biệt là Lý Văn Cân.

Thực sự sợ muốn chết!

Vừa rồi con đại hùng miêu này, biết bay đã rất thần kỳ rồi, vậy mà còn dám bay về phía Vương cung.

Lúc này trở về, lại còn mang theo một thân máu!

Đó là máu tươi đấy!

Vẫn chưa khô đâu!

Lý Văn Cân lập tức liên tưởng đến những điều không tốt, da đầu tê dại, sắc mặt kinh hãi.

“Người, người...”

Đúng lúc hần chuẩn bị nói gì đó.

Một đội kỵ binh nhanh chóng phi ngựa từ xa chạy đến.

Lý Văn Cân vừa nhìn thấy trang phục trên người người đến, lập tức sửng sờ.

Đây chính là đội kỵ sĩ thân vệ của Quốc vương bộ hạ!

Sao lại chạy đến đây?

Đội kỵ sĩ đã đến đây, chứng tỏ Quốc vương bệ hạ hẳn là không sao.

“Triệu kỵ sĩ trưởng, sao ngài lại đến đây?”

Lý Văn Cân vội vàng nghênh đón, hỏi: “Là Bệ hạ lo lắng bên này sao? Xin hãy bẩm báo Bệ hạ, tình hình ở đây, ta có thể không chế.”

Câu nói sau cùng, Lý Văn Cân nói cực kỳ tự tin.

Triệu kỵ sĩ trưởng trước tiên liếc nhìn con đại hùng miêu kia, không nhìn được rùng mình một cái...

Hắn là kỵ sĩ hộ vệ Vương cung, một trong số ít người sống sót.

Thật ra mà nói, nếu lúc đó hắn không bị đau bụng, đang ngồi xổm trong nhà xí, e rằng khó tránh khỏi cái chết.

Cảnh tượng thi sơn huyết hải đó, tuyệt đối khiến hắn cả đời khó quên.

Triệu kỵ sĩ trưởng không dám nhìn nữa, ánh mắt chuyển sang Lý Văn Cân, trong mắt lộ ra một tia thương tiếc.

Lý Văn Cân không chỉ là bạn học của hắn, hai người còn là bạn tốt nhiều năm.

Mà bây giờ, người bạn này, e rằng sắp gặp xui xẻo rồi...

Sau đó, ánh mắt Triệu kỵ sĩ trưởng trở nên lạnh lùng, ra lệnh không chút lưu tình: “Tuân lệnh Bệ hạ, Lý Văn Cân có mưu đồ mưu phản, bắt lấy!!”

Ngay lập tức!

Vài kỵ sĩ phía sau Triệu kỵ sĩ trưởng, sau khi nhận được mệnh lệnh, lập tức xông về phía Lý Văn Cân, đè hắn ta xuống đất.

Biến cố bất ngờ khiến vô số người có mặt tại hiện trường đều kinh ngạc.

Những nhân viên Hình bộ đến bắt Tổng Ngọc Đình đều ngây người tại chỗ, bao gồm cả Tổng Chí Xương cũng ngẩn ra.

Còn bản thân Lý Văn Cân thì trợn tròn mắt, không thể tin nổi nhìn người bạn tốt.

“Triệu Sóc, người đang làm cái quái gì vậy?”

Sau đó, Lý Văn Cân đột nhiên nhớ ra, tội danh mà Triệu Sóc vừa gán cho hắn, vậy mà lại là mưu phản?

Đây chính là đại tội tru di cửu tộc đấy!

Ngay lập tức!

Lý Văn Cân liều mạng giãy giụa.

“Triệu Sóc! Triệu Sóc! Người oan uổng ta...”

Chương 445 - Bệ hạ! Ngài ngay cả mặt mũi cũng không cần nữa sao? (2)

Mà Triệu Sóc căn bản không để ý đến Lý Văn Cân nữa, chỉ thấy hắn xuống ngựa, đi đến trước mặt Tổng Chí Xương, cung kính nói: “Tổng Công tước, Bệ hạ có lệnh, ngài sẽ được khôi phục chức vụ, đồng thời ban thưởng kim ngọc...”

Phía sau là một đồng lớn ban thưởng!

Hay lắm.

Trực tiếp khiến những người vây xem bên ngoài, một lần nữa nhìn đến ngây người.

Rõ ràng sắp trở thành tù nhân rồi, đột nhiên không chỉ lật ngược tình thế, mà còn nghịch tập?

Lý Văn Cân nhìn thấy dáng vẻ cung kính sợ hãi của Triệu Sóc, đột nhiên không giãy giụa nữa.

Hắn dường như đã nghĩ đến điều gì đó, không thể tin nổi nhìn về phía con đại hùng miêu trong đám đông.

Tổng Chí Xương cũng hiểu ra điều gì đó, quay đầu nhìn con gái và Đại Miêu một cái, trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

“Tạ ơn Bệ hạ.”

Tổng Chí Xương tiếp nhận thánh chỉ, đầu óc vẫn còn hơi choáng váng.

Tiếp theo.

Lại có một lượng lớn binh lính chạy đến.

Mà mục đích bọn họ đến đây, là để bắt giữ những người của Hình bộ đang có mặt.

Rõ ràng, Quốc vương bệ hạ vì lấy lòng miêu nào đó, ngay cả mặt mũi cũng không cần nữa rồi.

Đợi sau khi tất cả mọi người bị bắt đi, một hồi trò hề, cứ như vậy kết thúc một cách chóng vánh.

...

Trở lại thư phòng.

Trên mặt Tống Chí Xương không hề có vẻ vui mừng, ngược lại mang theo nỗi ưu sầu nồng đậm.

“Ngọc Đình, có phải con đã để Đại Miêu đi đến Vương cung uy hiếp Bệ hạ không?”

Tống Ngọc Đình nghe vậy, lộ ra một nụ cười.

Đây là chuyện rất rõ ràng.

Nếu cha ngay cả điều này cũng không đoán ra, thì cứ về nhà trông trọt đi cho rồi.

“Vâng!”

Thấy con gái thừa nhận, Tống Chí Xương không nhịn được hỏi: “Trong Vương cung ngọa hổ tàng long, cường giả vô số! Đại Miêu nó...”

“Đại Miêu của con, thiên hạ vô địch!” Tống Ngọc Đình kiêu ngạo nói.

Tống Chí Xương cười khỏ một tiếng, lo lắng nói: “Như vậy, Tống gia chúng ta và Vương cung, coi như là kết thù lớn rồi! Với tính cách của vị kia trong cung, cho dù hãn tạm thời không dám làm gì, nhưng chỉ cần hãn ta nắm được cơ hội, nhất định sẽ diệt trừ Tống gia chúng ta tận gốc!”

“Hãn ta không dám!” Tống Ngọc Đình tỏ ra rất tự tin: “Ít nhất là khi con và Đại Miêu còn sống, hãn ta không dám!”

Nàng tự tin như vậy, tự nhiên là đã chứng kiến sự khủng bố của Đại Miêu.

Ở tầng thứ tám Hư Giới, Đại Miêu đã từng thể hiện sức mạnh thực sự, đúng là thần cản giết thần.

Ngay cả Tỳ Mông cự thú mạnh nhất, cũng không thể chống đỡ nổi một quyền của Đại Miêu.

“Đương nhiên, cũng quả thực cần phải chuẩn bị một chút.”

Tổng Ngọc Đình lại nói: “Vì tương lai của Tổng gia chúng ta, cha, con đề nghị cha ngày mai vào cung, xin Bệ hạ ban cho một vùng đất phong, con thấy Long Uyên tỉnh ở phía bắc rất tốt! Đến đất phong rồi, hãy kinh doanh cho tốt, biến Tổng gia thành phiên trấn thời xưa, kinh thành cũng không dám tùy tiện nhúng tay.”

Tổng Chí Xương kinh ngạc: “Làm sao có thể? Đế quốc đã bãi bỏ chế độ đất phong cả trăm năm nay rồi.”

“Hắn ta sẽ đồng ý!” Giọng điệu của Tổng Ngọc Đình bình tĩnh và kiên định.

Tổng Chí Xương: “...”

Ông đột nhiên cảm thấy, mình đã hoàn toàn không theo kịp con gái nữa rồi.

Tổng Ngọc Đình đột nhiên lại hỏi: “Cha, con nghe nói, Ma Uyên ở phía tây lại đang rục rịch sao?”

Chủ đề nhảy vọt này khiến Tổng Chí Xương sững người một chút.

Sau đó, sắc mặt Tổng Chí Xương trầm xuống, nghiêm túc nói: “Đúng vậy, trăm năm đã đến, phong ấn đã lỏng lẻo, ước chừng chỉ vài năm nữa, nhân loại chúng ta và Ma tộc, tất sẽ có một trận đại chiến! Một trận đại chiến liên quan đến sự sống còn!”

“Vâng, con biết rồi.”

“Ngọc Đình, con đột nhiên hỏi chuyện này làm gì? Chẳng lẽ con định...”

“Đúng vậy! Con và Đại Miêu định đi bình định Ma Uyên! Chỉ cần có tám kim bài hộ mệnh ‘Anh hùng của toàn nhân loại’, cho dù sau này con và Đại Miêu không còn nữa, hậu nhân của Tổng gia chúng ta, cũng là con cháu của anh hùng, không ai dám động vào!”

Nghe được những lời này.

Tổng Chí Xương hoảng sợ biến sắc.

“Ngọc Đình, ngàn vạn lần đừng xúc nổi! Ma tộc không phải dễ chọc đâu, đặc biệt là Ma vương, ở nhân gian hắc ta chính là sự tồn tại vô địch, chỉ có Thiên Thần mới có thể phong ấn hắc ta...”

“Yên tâm đi cha.” Tống Ngọc Đình nói: “Con gái của cha không hề ngốc, nếu thực sự không địch lại, với năng lực phi hành của Đại Miêu, muốn mang con rời đi, vẫn là chuyện dễ như trở bàn tay.”

Tống Chí Xương nghĩ đến năng lực phi hành khoa trương của Trần Nghiệp, nhất thời không nói nên lời.

Thật ra.

Cho dù là kế hoạch báo thù, kế hoạch uy hiếp Quốc vương, cũng như kế hoạch tiêu diệt Ma tộc cuối cùng, đều là do Trần Nghiệp đề xuất.

Tuy rằng thời gian này Tống Ngọc Đình thay đổi rất lớn, nhưng không thể hoàn toàn biến thành một người khác được.

Những kế hoạch này đều vô cùng táo bạo, Tống Ngọc Đình không thể nào nghĩ ra được.

Mà Trần Nghiệp muốn đi tiêu diệt Ma tộc, tự nhiên là vì để lại cho Tống Ngọc Đình đủ vốn liếng chính trị, để Tống Ngọc Đình trở thành anh hùng nổi tiếng nhất trong lịch sử nhân loại, và là Triệu Hoán Sư vinh quang!

Chỉ có như vậy, sau khi hắc rời đi, mới có thể đảm bảo Tống Ngọc Đình không bị hãm hại.

Giống như Khổng gia trong lịch sử Trung Quốc!

Những hậu nhân của Khổng Tử kia, từ lâu đã biến thành những súc sinh không có điểm mấu chốt, nhưng bọn họ dựa vào phúc âm của tổ tiên, vẫn sống rất tốt. Đó chính là triều đại diệt vong mà Khổng gia không diệt vong!

Bất kỳ một triều đại mới nào ra đời, đều đối xử với hậu nhân Khổng gia rất khách khí.

Thậm chí, những người được gọi là hậu nhân Khổng gia kia, rốt cuộc có phải là thật hay không, cũng không ai dám đi sâu tìm hiểu...

Còn nửa tháng nữa.

Thời gian nhiệm vụ của Trần Nghiệp sắp đến rồi.

Hắn cũng không rõ, sau khi mình rời đi, thân thể gấu trúc này sẽ như thế nào.

Nếu có thể giữ lại thực lực hiện tại, thì đương nhiên mọi chuyện đều tốt đẹp.

Nhưng vạn nhất không được, thậm chí gấu trúc sẽ chết vì mất linh hồn, vậy thì phiền phức lớn rồi.

Đến lúc đó, không có “Hùng Miêu Vũ Thần” bảo vệ, Tống Ngọc Đình và cả Tống gia, tuyệt đối khó thoát khỏi vận rủi.

Trong khoảng thời gian một năm này, Tống Ngọc Đình đã cho Trần Nghiệp rất nhiều phúc lợi, Trần Nghiệp không phải loại người mặc quần áo xong rồi thì mặc kệ...

...

Tối hôm đó.

Chuyện xảy ra trong Vương cung, liền truyền ra ngoài.

Dù sao cũng đã chết nhiều người như vậy, Quốc vương muốn giấu cũng không giấu được.

Đặc biệt là thi thể con Hắc Long kia, dù chỉ còn lại nửa đoạn, vẫn vô cùng khổng lồ, nếu không kéo ra khỏi Vương cung thì cũng khó xử lý.

Các quyền quý trong kinh thành, sau khi nghe nói về biến cố xảy ra trong Vương cung, ai nấy đều sợ hãi đến mức im thin thít.

Vốn dĩ, còn có không ít người đang kêu oan cho Lý Văn Cân, sau khi nghe được tin tức này, lập tức toàn bộ đều bị chặn họng, không dám hó hé nửa lời.

Còn Tống Chí Xương sau khi nghe nói, chỉ thờ dài một tiếng.

Con gái đã mở đường sẵn rồi, vậy ông còn có thể nói gì nữa đây?

Vì vậy.

Ngày hôm sau.

Tổng Chí Xương ở đại điện nghị sự trong Vương cung, trước mặt quần thần, hướng vị Quốc vương trông già đi mười mấy tuổi ngồi trên vương tọa, đưa ra yêu cầu lấy Long Uyên tỉnh làm đất phong của Tổng gia.

Thật ra mà nói.

Yêu cầu này rất quá đáng!

Ngay cả vào một trăm năm trước, cũng chỉ có Vương tử của Vương thất mới có tư cách sở hữu đất phong.

Tổng Chí Xương chỉ là một Công tước, lại muốn đất phong? Thật đúng là đại nghịch bất đạo.

Chương 446 - Giết đến mức Ma Tộc không dám ló đầu!

Nhưng kỳ lạ là.

Cả triều văn võ lúng túng vậy mà không ai dám nói...

Kỳ lạ hơn nữa là, vị Quốc vương ngồi trên vương tọa, khi nghe thấy yêu cầu của Tổng Chí Xương, vậy mà lại thở phào nhẹ nhõm??

“Chuẩn tấu!”

Theo Quốc vương thấy, nếu có thể dùng một tỉnh để đuổi con đại hùng miêu ác ma đáng sợ kia đi, tuyệt đối là một cuộc mua bán có lời!

Nếu không, để con đại hùng miêu đó ở lại kinh thành, e rằng hấn ngay cả ngủ cũng không yên giấc.

Đế quốc này đủ lớn!

Chỉ là một tỉnh thôi, mất thì mất đi!!

Tổng Chí Xương nghe vậy, trong lòng thở dài một tiếng, chỉ cảm thấy thế giới này thật ma mị.

Sau đó, ông lấy lại tinh thần, mở miệng nói: “Bệ hạ, còn có một việc!”

“Trăm năm đã đến, thần nghe nói, phong ấn Ma Uyên ở phía tây, ngày càng yếu đi rồi, Ma tộc đang rục rịch. Đợi đến khi

phong ấn bị phá vỡ, Ma tộc thoát ra ngoài, nhất định sẽ phát động chiến tranh, muốn chiếm lấy đất đai của nhân loại chúng ta, thôn phệ con dân của nhân loại chúng ta, đến lúc đó, tất sẽ sinh linh đồ thán...”

Lời này vừa nói ra.

Bầu không khí trong toàn bộ đại điện nghị sự, đều trở nên nghiêm túc.

Cuộc khủng hoảng Ma tộc, là đại sự liên quan đến sự sống còn của nhân loại!

Một khi cuộc khủng hoảng bùng nổ, toàn bộ nhân loại đều khó tránh khỏi tai kiếp.

Quốc vương bệ hạ lại không có tâm tư thảo luận chuyện này.

Bởi vì, sau khi Hắc Long bị con đại hùng miêu kia đánh chết, hắc phát hiện, dã tâm của mình cũng chết theo, cộng thêm tổn thương trên linh hồn... Với trạng thái hiện tại của hắc, e rằng không còn sống được mấy năm nữa.

Hắc chỉ muốn trong mấy năm cuối đời, hưởng thụ cho tốt sự phồn hoa của nhân gian, chuyện Ma tộc, tạm thời hắc là chưa có vấn đề gì, cứ giao cho thế hệ sau lo lắng đi!

Đợi sau khi hắc chết, mặc kệ hồng thủy mãnh liệt!

Nghĩ đến con đại hùng miêu đáng sợ đó, Quốc vương bệ hạ đột nhiên nảy ra ý tưởng, hỏi: “Tổng ái khanh có diệu kế gì sao?”

Chuyện là người đề xuất, hay là người tiện thể giải quyết luôn đi?

Tổng Chí Xương nhìn vị Quốc vương suy yếu trên vương tọa, trong lòng lại thở dài một tiếng, sau đó lớn tiếng nói: “Chắc hắc các vị đã biết, triệu hoán thú của tiểu nữ, dường như là thiên sinh kỳ chủng, năng lực phi phàm!”

Nào chỉ là năng lực phi phàm, quả thực là một con quái vật!

Không ít đại thần âm thầm khinh bỉ...

Tổng Chí Xương tiếp tục nói: “Tiểu nữ sau khi nghe nói chuyện này, nhớ tới tổ tiên đã từng nói, năng lực càng lớn,

trách nhiệm càng lớn! Nó nguyện ý đi đến phía tây, chống lại Ma tộc!”

Mọi người vừa nghe, lập tức hai mắt sáng lên.

Ngay cả Quốc vương cũng phấn chấn tinh thần.

Nếu hắn có thể giải quyết cuộc khủng hoảng Ma tộc trong nhiệm kỳ của mình, đối với danh tiếng của hắn, cũng có sự nâng cao rất lớn.

Biết đâu sau khi chết còn được người đời kính ngưỡng!

Ngoài ra, hắn rất muốn con đại hùng miêu kia đi giao chiến với Ma tộc, tốt nhất là lưỡng bại câu thương...

“Tổng ái khanh, thật là giáo dục tốt! Trẫm nhớ con gái ái khanh, tên là Ngọc Đình? Anh hùng như vậy, đáng trọng thưởng! Hơn nữa khắc tên vào Lăng Tiêu điện, để người đời kính ngưỡng!”

Các đại thần khác, cũng lũ lượt lên tiếng, hết lời khen ngợi con gái của Tổng Chí Xương.

Tổng Chí Xương đột nhiên đề xuất chủ đề này, thật ra cũng là vì muốn lợi ích.

Tuy rằng khắc tên vào Lăng Tiêu điện, đối với bất kỳ ai mà nói, đều là vinh dự chí cao vô thượng.

Nhưng mà, thứ Tổng Chí Xương muốn, không chỉ có những thứ này!

Đã chuẩn bị rời đi rồi, vậy mà không nhân cơ hội này vơ vĩnh một phen, thì thật quá ngốc.

Vì vậy.

Tiếp theo, Tổng Chí Xương bắt đầu đưa ra đủ loại yêu cầu...

...

Ở cực tây của đế quốc.

Có một đại hạp cốc, giữa hạp cốc là vực sâu vô tận.

Không ai biết vực sâu này rộng cuộc sâu bao nhiêu.

Trong truyền thuyết, nó là thông đạo Ma Ngục lưu lại ở nhân gian!

Vài nghìn năm trước, một lượng lớn Ma Tộc, từ vực sâu vô tận bò ra, xâm chiếm thế giới nhân loại.

Đối mặt với Ma Tộc cường đại, nhân loại căn bản không có bao nhiêu sức chống cự, một lượng lớn nhân loại bị Ma Tộc giết hại, sinh linh đồ thán.

Nếu không phải Thần Tộc xuất hiện, kịp thời ngăn cản Ma Tộc, e rằng nhân loại sớm đã biến mất khỏi lục địa này rồi...

Mà Thần Tộc cũng không tiêu diệt Ma Tộc, chỉ đuổi chúng về quê cũ, sau đó đánh lên vực sâu vô tận một phong ấn.

Cứ cách trăm năm, phong ấn sẽ lỏng ra.

Đến lúc đó Ma Tộc sẽ lại xuất hiện, mang đến tai họa cho nhân loại.

Lúc nhân loại sắp không chịu nổi, Thần Tộc sẽ xuất hiện, đuổi Ma Tộc đi và gia cố lại phong ấn. Nhân loại lại đón một trăm năm hòa bình, nghỉ ngơi dưỡng sức.

Lịch sử, cứ như vậy lặp lại...

Nói thật.

Lúc ban đầu Trần Nghiệp biết được đoạn lịch sử này, phản ứng đầu tiên của hắn, chính là Thần Tộc và Ma Tộc thông đồng với nhau, cứ cách trăm năm, diễn một vở kịch!

Thần Tộc cần tín ngưỡng, không tạo ra một chút nguy cơ, chúng sẽ mất tác dụng, nhân loại sẽ dần quên chúng.

Ma Tộc thì cần huyết thực, một trăm năm là giới hạn mà Ma Tộc có thể chịu đựng được!

Vì vậy, song phương hợp tác ăn ý, ngầm hợp tác.

Cứ cách trăm năm, lại để Ma Tộc ra ngoài phát tiết một trận, ăn một phần nhân loại, rồi lại để Thần Tộc ra tay ngăn cản chúng.

Còn nhân loại, gần như bị chúng coi như heo chó nuôi nhốt và thu hoạch rau họ định kỳ!!

Cũng là vì thời gian Trần Nghiệp ở lại thế giới này không nhiều.

Nếu thời gian đủ, hắn sẽ chọn giết sạch cả hai chủng tộc Thần Tộc và Ma Tộc ti tiện này!!

Đây không phải tự đại!

Mà là Trần Nghiệp thông qua nghiên cứu của Tổng Ngọc Đình, phát hiện cái gọi là Thần Tộc, kỳ thực cũng chỉ vậy!

Như thể hoàn chinh Lôi Long của vị hiệu trưởng Thánh Đường Học Viện kia, cũng gần như có thể sánh ngang với Thần Tộc cấp thấp rồi.

Thần Tộc cấp cao, cũng không mạnh hơn bao nhiêu, chưa chắc đã chịu được một tát của Trần Nghiệp hiện tại...

Nói đi nói lại.

Vẫn là thời gian không đủ.

Một năm thời gian quá ngắn, vừa đủ để hắn trưởng thành đến mức vô địch.

Nếu có thể cho hắn thêm vài tháng, hắn sẽ chọn giết sạch Vương Tộc, đưa Tổng Ngọc Đình lên ngôi Vương, trở thành Nữ Vương đầu tiên trên lục địa này! Chứ không phải đi uy hiếp Quốc Vương hiện tại.

Nếu Trần Nghiệp giết Quốc Vương hiện tại, thiên hạ sẽ đại loạn.

Hắn không có thời gian bình loạn, dựa vào căn cơ hiện tại của Tổng gia, sẽ không ngồi vững được vị trí đó, đến lúc đó kết cục của Tổng gia sẽ rất thảm...

.....

Vài ngày sau.

Khi Tổng Ngọc Đình và Trần Nghiệp đến cực tây, điều đầu tiên nhìn thấy, là mười vạn đại quân đóng quân ở đây!

Những tướng sĩ này, đóng quân ở đây quanh năm, mục đích là để ngăn chặn Ma Tộc xâm lược.

Tổng Ngọc Đình đến doanh trại, được vị chỉ huy tối cao của doanh trại nghênh đón.

“Tổng Quận Chúa, hoan nghênh hoan nghênh!”

Đúng vậy!

Tổng Ngọc Đình hiện tại, đã là Quận Chúa rồi.

Để Tổng Chí Xương phù hợp với tiêu chuẩn phân phong lãnh địa, cũng để có thể hoàn toàn xoa dịu con đại hùng miêu kia... Quốc Vương bệ hạ, trực tiếp ban cho Tổng Chí Xương đãi ngộ Vương gia khác họ!

Đương nhiên.

Nếu lần này đại hùng miêu và Tổng Ngọc Đình bất hạnh chết ở vùng đất vực sâu vô tận, như vậy tất cả những gì Tổng Chí Xương có, không chỉ bị thu hồi, mà còn bị gán mác phản tặc!

“Trình tướng quân, sao dám làm phiền ngài đại giá? Ngài thật là quá khách sáo.”

Tổng Ngọc Đình lễ phép nói một câu.

Đối với vị lão tướng quân tóc đã hơi bạc trắng trước mặt này, trong lòng Tổng Ngọc Đình tràn đầy kính ý.

Chương 447 - Giết đến mức Ma Tộc không dám ló đầu! (2)

Đừng nghĩ rằng, có phong ấn, Ma Tộc sẽ không chạy ra được.

Thực tế, dù chưa đến trăm năm, phong ấn cũng không đặc biệt vững chắc, thường xuyên sẽ có một số Ma Tộc chui ra từ khe hở.

Mà những Ma Tộc này, sau khi ra ngoài, thứ đầu tiên phải đối mặt, chính là mười vạn đại quân đóng quân tại đây!

Vị Trình tướng quân này, đã đóng quân ở đây ba mươi năm rồi.

Trong ba mươi năm ông đóng quân, không một Ma Tộc nào, có thể đột phá phòng tuyến, xông vào lãnh địa loài người.

Vị Trình tướng quân này, tuyệt đối được coi là một trong những anh hùng của nhân loại, vất vả khổ cực, đáng được Tổng Ngọc Đình tôn kính.

Hai bên khách sáo vài câu, liền đi vào doanh trại.

“Trình tướng quân, gần đây có Ma Tộc nào chạy ra không?”
Tống Ngọc Đình đi thẳng vào vấn đề.

Lão tướng quân nghe vậy, sắc mặt trở nên ngưng trọng, nói:
“Trăm năm đã đến, gần đây Ma Tộc chuyển mình rục rịch, quả thực có ngày càng nhiều Ma Tộc chui ra khỏi phong ấn... Ta vốn định cầu viện bệ hạ, may mà Quận Chúa đã đến.”

Đối với Tống Ngọc Đình, lão tướng quân không hề xem thường.

Bởi vì ông đã nhận được linh cảm truyền thư từ kinh thành gửi đến, đã biết tất cả những gì xảy ra gần đây ở kinh thành, nếu không cũng sẽ không vừa gặp mặt đã gọi Quận Chúa.

Tống Ngọc Đình cũng không nói gì khiêm tốn, trực tiếp nói:
“Có thể dẫn ta đến nơi phong ấn xem một chút không?”

“Đương nhiên có thể.” Lão tướng quân lập tức dẫn đường:
“Quận Chúa, mời đi bên này.”

Một nhóm người đến phía sau doanh trại, nhìn thấy vực sâu vô tận thực sự.

Bên cạnh vực sâu, có một ma pháp trận cực kỳ phức tạp và đồ sộ!

“Quận Chúa, ma pháp trận này chính là phong ấn!”

Lão tướng quân bên cạnh giới thiệu: “Nó là do mười hai vị Chủ Thần, liên thủ thi triển, tạo thành ma pháp trận, uy lực vô cùng.”

Tống Ngọc Đình nhìn ma pháp trận, quả thực có thể cảm nhận được năng lượng cường đại bên trong.

Chỉ là...

“Trình tướng quân, ma pháp trận phong ấn này, có thể tạm thời đóng lại một chút không?”

Nghe được lời này của Tống Ngọc Đình.

Lão tướng quân và mấy vị tướng lĩnh bên cạnh, đều vô cùng kinh ngạc.

“Tuyệt đối không được!” Một vị tướng lĩnh vội vàng nói:
“Nếu đóng phong ấn, những Ma Tộc ngo ngoe muốn động kia,

sẽ dốc toàn bộ lực lượng, mười vạn tướng sĩ đóng quân ở đây, tuyệt đối không can nôi.”

Các tướng lĩnh khác đều gật đầu.

Tổng Ngọc Đình lại sáng mắt lên, mở miệng hỏi: “Nói như vậy, phong ấn ma pháp có thể đóng lại?”

Hai mắt Lão tướng quân lóe sáng, gật đầu nói: “Quận Chúa xin nhìn chỗ này, phong ấn pháp trận chủ yếu là dựa vào Ma Thạch ở đây cung cấp ma lực, chỉ cần lấy Ma Thạch đi, là có thể cắt đứt ma lực của phong ấn pháp trận, đến lúc đó, phong ấn pháp trận tự nhiên cũng sẽ mất hiệu lực.”

Tổng Ngọc Đình nhìn Trần Nghiệp bên cạnh một cái, lại mở miệng hỏi: “Trịnh tướng quân, nếu chỉ là tạm thời đóng lại một chút, rồi mở pháp trận lại, có được không?”

Lão tướng quân lắc đầu: “Phong ấn pháp trận này rất phức tạp, một khi cắt đứt ma lực, pháp trận đóng lại, muốn khởi động lại mở ra, ít nhất cần một ngày! Một ngày này, Ma Tộc e rằng đã san bằng toàn bộ phòng tuyến rồi.”

Nghe vậy.

Tổng Ngọc Đình khẽ cau mày.

Nàng biết Đại Miêu của mình rất mạnh, nhưng nàng cũng không dám lấy tính mạng của mười vạn tướng sĩ ra đánh cược.

Trái lại Trần Nghiệp đầy tự tin, truyền một đạo ý niệm cho Tổng Ngọc Đình.

Nhận được ý niệm của Trần Nghiệp, Tổng Ngọc Đình chỉ suy nghĩ một lát, liền nói: “Trịnh tướng quân, xin hãy để các tướng sĩ hôm nay lui lại mười cây số, ngày mai, ta muốn tạm thời đóng pháp trận phong ấn!”

Nghe vậy.

Mấy vị tướng lĩnh xung quanh đều nhìn Tổng Ngọc Đình với vẻ khó tin, sau đó liền nóng nảy!

Lui lại mười cây số thì có tác dụng gì?

Rất nhiều Ma Tộc đều biết bay, mười cây số chỉ trong chốc lát là đến.

Chỉ là, những tướng lĩnh này còn chưa kịp nói, Trịnh lão tướng quân liền ngăn cản bọn họ.

Hôm qua ông đã nhận được mật lệnh của Quốc Vương, yêu cầu ông nhất định phải phối hợp với Tống Ngọc Đình!

“Quận Chúa, không biết ngài có mấy phần nắm chắc?” Trịnh lão tướng quân hỏi.

Tống Ngọc Đình bình tĩnh nói: “Xin Trịnh tướng quân yên tâm, ta sẽ không lấy tính mạng của mười vạn tướng sĩ ra đùa giỡn!”

Một vị tướng lĩnh bất chấp sự ngăn cản của Trịnh tướng quân, không nhìn được mở miệng nói: “Quận Chúa, nếu ngài mở phong ấn, chính là lấy mạng của tất cả mọi người ở đây ra đánh cược! Ta không biết ngài rốt cuộc có kế hoạch gì, làm như vậy, thật sự quá ngu xuẩn!”

Vừa dứt lời.

Đột nhiên.

Biến cố xảy ra!

Chỉ thấy bề mặt vực sâu, đột nhiên lóe lên quang mang màu tím.

Đó là phản ứng của phong ấn ma pháp bị kích hoạt.

Sau đó, mấy con Ma Tộc thành công phá vỡ phong ấn, bò ra từ vực sâu.

Những Ma Tộc này, đều có khuôn mặt dữ tợn, vẻ ngoài vô cùng đáng sợ, có con giống Ngưu Đầu Quái, có con giống Biên Phục Quái...

Ngoài vẻ ngoài, khí thế trên người mấy Ma Tộc này, cũng rất đáng sợ!

Thực ra.

Những Ma Tộc có thể phá vỡ phong ấn, đều có thực lực tương đối mạnh! Ma Tộc quá yếu, cũng không phá vỡ được phong ấn.

Các tướng lĩnh và binh lính có mặt, đều biến sắc!

“Tổng cộng bảy con!”

“Lần này, sao lại ra nhiều như vậy?”

“Đừng nói nhảm nữa, thôi tù và, chuẩn bị nghênh địch!!”

Những tướng lĩnh và binh lính này, đúng là gan dạ, nhìn thấy Ma Tộc đáng sợ, không ai muốn chạy, đồng loạt rút vũ khí, chuẩn bị chiến đấu!

Chỉ là, sắc mặt của mỗi người, đều vô cùng ngưng trọng.

Bình thường Ma Tộc có thể phá vỡ phong ấn, cũng chỉ một hai con, đã rất khó đối phó.

Lần này, lại xuất hiện bảy con cùng một lúc.

Hơn nữa, bảy Ma Tộc này, nhìn qua khí thế đều mạnh hơn Ma Tộc trước đó!

Ngay khi tất cả mọi người đều cho rằng, đây sẽ là một trận ác chiến, đột nhiên, một bóng dáng bước ra.

Chính là triệu hoán thú của Tổng Ngọc Đình: Đại Hùng Miêu!

Tiếp theo!

Chỉ thấy con Đại Hùng Miêu kia, giơ tay phải lên, vỗ một cái từ xa.

“Xoẹt!”

Hư không trong nháy mắt bị xé rách, lại xuất hiện năm đạo không khí trăm có thể nhìn thấy bằng mắt thường, bay ra ngoài.

Đây là bởi vì, thân thể Đại Hùng Miêu của Trần Nghiệp hiện tại, trên bàn tay có năm móng vuốt sắc bén.

Sau đó.

Bảy Ma Tộc khí thế hùng hục, chuẩn bị đại sát tứ phương kia, trong nháy mắt chạm vào không khí trăm, liền bị chém thành mấy đoạn...

Chết rồi!!

Chết rất nhẹ nhàng sáng khoái.

Tên lính đang chuẩn bị thổi tù và chiến tranh, lập tức ngây người.

Không chỉ hấn, những tướng sĩ khác, cũng đều ngẩn ra.

Vốn tưởng rằng một trận ác chiến, ít nhất phải hy sinh ngàn tướng sĩ mới có thể tiêu diệt kẻ địch, lại cứ như vậy bị con Đại Hùng Miêu kia, dễ dàng giết chết.

Trịnh lão tướng quân là người đầu tiên phản ứng lại, kinh sợ nhìn Đại Hùng Miêu một cái, hai mắt đột nhiên bùng lên tinh quang sáng rực.

“Quận Chúa, ngài bất cứ lúc nào cũng có thể mở phong ấn, mười vạn tướng sĩ nguyện cùng ngài sống chết có nhau!”

Thực ra.

Lão tướng quân nghĩ là, dù bây giờ không mở phong ấn, không bao lâu nữa, phong ấn cũng sẽ tự phá vỡ.

Sớm muộn gì cũng phải đối mặt, chi bằng nhân lúc hiện tại có cường giả tọa trấn, đối mặt trước!

Nghe được lời của lão tướng quân.

Các tướng lĩnh khác đồng loạt phản ứng lại.

“Đúng! Tướng sĩ nguyện cùng ngài sống chết có nhau!”

“Bây giờ có thể mở phong ấn rồi!”

“Liều mạng với Ma Tộc!!”

Đều không phải kẻ ngốc.

Nếu lui lại mười cây số, đến lúc đó, công lao tiêu diệt Ma Tộc, còn có phần của bọn họ sao?

Chương 448 - Đại Hùng Miêu Trần Áp Tam Giới!

Nghe những tướng lĩnh này nói năng trước sau trái ngược nhau, Tổng Ngọc Đình cũng ngẩn người.

Hay cho thay đổi sắc mặt!

Tốc độ thay đổi sắc mặt này cũng quá nhanh rồi chứ?

Tuy nhiên...

Những người này đã đồng ý, vậy thì càng dễ làm.

Tổng Ngọc Đình nhìn sắc trời.

Lúc này đang giữa trưa, mặt trời cao treo trên bầu trời, tinh không vạn lý.

Thời tiết tốt như vậy, dùng để săn giết Ma Tộc, hiển nhiên là tốt nhất.

Vì vậy.

Tổng Ngọc Đình nhìn Trần Nghiệp một cái, sau khi được Trần Nghiệp khẳng định, liền tự tay lấy Ma Thạch trên phong ấn pháp trận xuống.

Lập tức!

Trên bầu trời vực sâu vô tận, phong ấn hoàn toàn biến mất.

Đối mặt với sự thay đổi này, dường như ngay cả Ma Tộc trong vực sâu, cũng ngẩn người.

Rõ ràng thời gian còn chưa đến mà!

Tuy nhiên.

Phong ấn đã biến mất trước thời hạn, vậy chúng chắc chắn cũng sẽ không khách khí.

“Gào!”

Cùng với tiếng gào thét phấn khích của con Ma Tộc đầu tiên, những Ma Tộc khác đồng loạt kêu lên, sau đó xông lên mặt đất.

Xông ra đầu tiên.

Là những Ma Tộc biết bay!

Những bóng đen dày đặc kia, giống như châu chấu bay lượn, khiến người ta nhìn thấy da đầu tê dại.

“Thôi tù và, chuẩn bị chiến đấu!”

Trịnh lão tướng quân đột ngột rút bảo kiếm, sắc mặt nghiêm nghị.

Ừ ừ——

Tù và chiến tranh vang lên.

Tuy nhiên, ánh mắt của mọi người, đều tập trung vào con Đại Hùng Miêu kia.

Mà Đại Hùng Miêu cũng không làm mọi người thất vọng.

“Phụt! Phụt! Phụt...”

Chỉ thấy hai tay Đại Hùng Miêu cùng ra, nhắm vào bầu trời vực sâu vô tận, không ngừng vung móng vuốt sắc bén.

Tiếng xé gió liên vang lên không ngừng, giống như súng máy vậy.

Liên tục vung vuốt bình thường!!

Thiên phú của Saitama đã được mang theo, như vậy một số năng lực của Saitama, tự nhiên cũng có.

Ví dụ như quyền phong!

Quyền phong không nhất định phải dùng nắm đấm mới thi triển được, móng vuốt cũng có thể.

Mà thuộc tính sức mạnh của Trần Nghiệp hiện tại, đã đạt đến 14000 điểm, dù chỉ là vung một vuốt bình thường, lực phá hoại của trảo phong, cũng vô cùng lớn.

Trong nháy mắt!

Một lượng lớn không khí trảm trước mặt Trần Nghiệp, hình thành một cỗ máy xay thịt hiệu quả và khổng lồ, sau đó chém giết về phía vô số Ma Tộc.

Những gì xảy ra tiếp theo.

Thật sự là kỳ quan!!

Những Ma Tộc bay lên, căn bản không kịp rời khỏi bầu trời vực sâu vô tận, đã bị không khí trầm vô hình chém thành khối thịt, sau đó lại rơi xuống vực sâu vô tận.

Ma Tộc di chuyển trên mặt đất, cũng như vậy!

Hiện trường thật sự là thảm thiết vô cùng.

Chỉ bất quá lần này, bên bị tàn sát, không còn là nhân loại, mà là Ma Tộc.

Vài phút sau.

Không biết bao nhiêu Ma Tộc chết dưới không khí trầm của Trần Nghiệp.

Căn bản không thể đếm xuể.

Bởi vì đều bị chém thành mấy khối...

Sau vài phút.

Ma Tộc đi ra liền càng ngày càng ít, thậm chí cuối cùng không còn Ma Tộc nào dám đi ra.

Ma Tộc cường đại, khát máu, hung bạo! Nhưng không phải kẻ ngốc!!

Một lúc chết nhiều đồng loại như vậy, hiển nhiên phía trên có một tên đáng sợ, cố ý thả chúng ra để giết.

Đây chính là cái bẫy!

Ma Tộc thực lực không đủ, đương nhiên không dám ló đầu ra nữa.

.....

Nhìn thấy những Ma Tộc kia lại bị giết đến mức không dám xuất hiện, tất cả tướng sĩ trên mặt đất, lại một lần nữa bị chấn động.

Đây thật sự là một mình một người, giết đến mức Ma Tộc sợ hãi!

Ma Tộc mà nhân loại vẫn luôn e sợ, lại có thể dễ dàng giải quyết như vậy sao?

Triệu hoán thú của Tổng Quận Chúa, rốt cuộc là giống hùng miêu gì? Sao lại hung mãnh như vậy?

“Rống!!”

Đột nhiên.

Một tiếng gầm giận đáng sợ, vang lên từ vực sâu vô tận, lực xuyên thấu cực mạnh.

Tinh thần Trần Nghiệp rung lên!

Cuối cùng cũng có một tên ra dáng rồi!!

“Hống!!”

Tiếng gầm rú không lồ từ vực sâu vô tận truyền đến, chấn động toàn trường.

Nghe thấy tiếng gầm rú xuyên thấu như vậy, nhân loại trên mặt đất đều không nhận được rung mình.

Con ác ma này, còn chưa xuất hiện, đã thành công chiếm được tiên cơ!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Một con ác ma khổng lồ, từ vực sâu vô tận bò ra.

Ác ma này đầu hình tam giác, mặt xanh nanh vàng, trong hai hốc mắt lại là ngọn lửa đỏ tươi. Thể hình cực kỳ to lớn, mọc bốn cánh tay, chiều cao đạt tới mười lăm mét, nhân loại trước mặt nó, lại càng nhỏ bé.

Trong bốn tay của ác ma, đều có vũ khí, lần lượt là lang nha bổng, kim cương xoa, khai bối đao, song nhận phủ. Mỗi một vũ khí đều phi thường to lớn, hơn nữa luôn thiêu đốt hỏa diễm, nhìn qua uy hiếp mười phần.

Nói thật.

Chỉ riêng vẻ ngoài của con ác ma này, đã đủ dọa lui vô số nhân loại.

“Đây là... Liệt Diễm Ma!!”

Một vị tướng lĩnh sắc mặt kinh hãi kêu lên: “Nó là một trong Tứ Đại Ma dưới trướng Ma Vương! Nghe đồn nó ở Thần Chiến lần trước, bị hai vị Chủ Thần liên thủ giết chết, không ngờ lại còn sống?”

Nghe được lời này, mọi người đều lạnh cả tim!

Liệt Diễm Ma trên mảnh đất này có rất nhiều truyền thuyết, bất kể là phiên bản truyền thuyết nào, nó đều phi thường đáng sợ, thực lực cũng mạnh mẽ đến khó tin.

Chỉ riêng con ác ma này, e rằng nhân loại cũng không thể chống đỡ.

Liệt Diễm Ma sau khi bò ra, lập tức hướng doanh trại nhân loại phát động xung phong, một đôi mắt lửa, lại lộ ra vẻ cực kỳ khát máu.

Trần Nghiệp đương nhiên không thể để nó xông tới, trực tiếp một trảo quét ra.

“Hô!”

Tiếng xé gió lập tức xuất hiện.

Năm đạo không khí trảm xé rách hư không, cắt lên người Liệt Diễm Ma.

Thân hình của Liệt Diễm Ma này to lớn, đương nhiên không thể đánh lệch.

“Phốc phốc...”

Âm thanh như roi da quất lên tám thép vang lên.

Thế xông về phía trước của Liệt Diễm Ma, đột nhiên dừng lại, thậm chí lực va chạm cực lớn, khiến nó lùi lại hai bước.

Tuy nhiên, năng lực phòng ngự của tên này phi thường kinh người, thế mà không bị “Trảo Phong” của Trần Nghiệp cắt ra, chỉ để lại năm vết trảo trên ngực.

Sắc mặt Trần Nghiệp bình tĩnh, không hề kinh ngạc.

Vừa rồi hẳn chỉ dùng năm phần lực mà thôi, hơn nữa còn là “Trảo Phong”, nếu ngay cả cái này cũng không chịu nổi, những ác ma này cũng quá yếu.

“Hống!”

Liệt Diễm Ma đột nhiên gầm lên một tiếng, một đôi mắt lửa, nhìn chăm chăm vào con đại hùng miêu kia.

Hình như công kích của Trần Nghiệp, đã chọc giận nó.

Không đợi Liệt Diễm Ma phát động công kích, Trần Nghiệp đột nhiên động.

“Àm âm!”

Mặt đất dưới chân Trần Nghiệp đột nhiên nứt toác, bị hấn giẫm cho sụp đổ, trong nháy mắt hình thành một hố sâu.

Mà đây, chỉ là bước khởi động xung phong của Trần Nghiệp mà thôi.

Những người xung quanh, tất cả đều thần sắc kinh hãi, bị dọa cho chết khiếp!

Một bước khởi động, đã tạo thành phá hoại lớn như vậy?

Con đại hùng miếu này, rốt cuộc là cái quỷ gì?

Khoảnh khắc tiếp theo!

Thân ảnh của Trần Nghiệp như một tia chớp, trong nháy mắt xông về phía Liệt Diễm Ma.

Tốc độ của hắn quá nhanh!

Nhanh đến mức Liệt Diễm Ma căn bản không kịp phản ứng, đã bị ăn một quyền.

Liệt Diễm Ma đột nhiên ngã người tại chỗ, trên khuôn mặt dữ tợn giữ nguyên vẻ kinh ngạc và khó tin.

Sau đó, chậm rãi ngã xuống.

Trên ngực Liệt Diễm Ma, không biết từ lúc nào, xuất hiện một lỗ lớn, hoàn toàn xuyên thủng thân thể của nó.

Đây đương nhiên là kiệt tác của Trần Nghiệp...

“Àm âm âm!”

Thân hình to lớn của Liệt Diễm Ma, như núi đổ cột gãy ngã xuống, phát ra động tĩnh không nhỏ.

Chết rồi!

Vừa rồi một quyền của Trần Nghiệp không chỉ xuyên thủng thân thể nó, còn cướp đi sinh mạng của nó.

Chỉ là...

Nhìn thấy một con ác ma khủng bố trong truyền thuyết, dễ dàng bị giết chết như vậy, nhân loại ở đây, thật sự là khó tin.

Con đại hùng miêu này, cũng quá mạnh mẽ rồi chứ!

Rốt cuộc là giống gì vậy?

Chương 449 - Đại Hùng Miêu Trấn Áp Tam Giới! (2)

Nếu nhân loại có tồn tại như vậy, cần gì Thần Tộc giúp đỡ, nói không chừng đã sớm chiếm lĩnh Ma Ngục rồi.

Giải quyết xong Liệt Diễm Ma, Trần Nghiệp cũng không dừng lại ở đó.

Lúc này, hắn đã bay đến trên không Vực Sâu Vô Tận.

Tuy cái tên Vực Sâu Vô Tận này nghe rất bá đạo, trên thực tế chỉ là một cái hồ lớn trong khe núi, chỉ là hơi lớn một chút mà thôi.

Sâu cũng thật sự rất sâu.

Trần Nghiệp từ trên cao nhìn xuống, với thị lực của hắn, thế mà không nhìn thấy điểm cuối.

Ngược lại thấy được rất nhiều thân ảnh Ma Tộc.

Trên những vách tường kia, dày đặc, bò đầy Ma Tộc, đếm không xuể.

Trần Nghiệp không dài dòng, cứ lơ lửng trên không trung, hai lòng bàn tay hướng về phía Vực Sâu Vô Tận, sau đó, không ngừng công kích.

Lần này, hắn sử dụng chính là nắm đấm!

Trên nắm đấm to lớn, mang theo vô số quyền phong mãnh liệt, giống như súng máy Gatling, điên cuồng oanh tạc về phía Vực Sâu Vô Tận.

“Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm...”

Trong vực sâu, tiếng va chạm chấn động màng nhĩ không ngừng vang lên.

Như tiếng sấm sét, vang vọng khắp nơi.

Trong tiếng va chạm đáng sợ này, còn xen lẫn vô số tiếng kêu thảm thiết của Ma Tộc...

Ngay cả mọi người trên mặt đất cũng nghe rõ ràng.

Mọi người lại một lần nữa bị biểu hiện của con đại hùng miêu này chấn động đến tê dại da đầu!

Chưa từng có ai, có thể phản công Ma Tộc.

Ngay cả Thần Tộc cũng không làm được.

Mà bây giờ, một con đại hùng miêu đã làm được kỳ tích chưa từng có tiền lệ này!!

Khoảnh khắc này!

Không ai nghi ngờ, đại hùng miêu sẽ chấm dứt cuộc chiến Nhân Ma kéo dài hàng ngàn năm.

.....

Liên tục oanh tạc Vực Sâu Vô Tận mười mấy phút.

Trần Nghiệp trên không trung, lúc này mới dừng lại.

Dừng lại không phải là hấn mệt mỏi.

Mà là không có Ma Tộc nào dám lộ đầu ra nữa.

Bị hấn giết đến mức triệt để khiếp đảm!

Lúc này.

Trần Nghiệp cảm giác được, có một đôi mắt, xuất hiện từ Vực Sâu Vô Tận, nhìn chằm chằm vào hấn.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Một thân ảnh tương tự nhân loại, từ Vực Sâu Vô Tận xông ra, bay lên không trung, đối mặt với Trần Nghiệp.

Tên này nhìn qua phi thường giống nhân loại, bất kể là hình dáng hay ngũ quan, hầu như đều giống nhân loại như đúc. Điểm khác biệt duy nhất, chính là đôi mắt của hấn, là màu đỏ tươi, nhìn qua phi thường yêu dị.

Mặc dù dáng người tên này không to lớn như Liệt Diễm Ma trước đó, nhưng khí thế trên người hấn, phi thường mạnh mẽ,

quả thực chính là ma khí ngút trời!

Kẻ ngốc cũng có thể nhìn ra được.

Vị này khẳng định chính là Ma Vương!

“Một con đại hùng miêu?”

Ma Vương sau khi xuất hiện, đánh giá Trần Nghiệp từ trên xuống dưới một lượt, nói tiếng người: “Người là triệu hoán thú của ai? Có thể để chủ nhân của người ra đây không?”

Vừa nói, ánh mắt của hắn, chuyển hướng về phía nhân loại quét một vòng, sau đó lớn tiếng nói: “Có lẽ, chúng ta có thể nói chuyện.”

Nói chuyện cái con khỉ!!

Trần Nghiệp nào có tâm tư cùng những thứ này nói nhảm.

Thời gian của hắn không nhiều, không muốn lãng phí, sớm giải quyết Ma Tộc sớm yên ổn, tránh đêm dài lắm mộng.

Tên Ma Vương này chẳng qua là thấy hắn quá mạnh, muốn giảng hòa!

Đối với điểm này, Trần Nghiệp càng không có hứng thú.

Vì vậy.

Trần Nghiệp không nói hai lời, một quyền oanh về phía Ma Vương.

“Bá!”

Hư không vỡ vụn.

Một quyền này, ngay cả không gian cũng bị bóp méo, hình thành một vùng chân không.

Sắc mặt Ma Vương lập tức biến đổi, căn bản không kịp né tránh, đã bị đánh trúng.

“Vù!”

Cuồng phong thổi qua, thổi tan mây trên bầu trời xa.

Đó là quyền phong của Trần Nghiệp!

Còn Ma Vương, thì bị một quyền này, đánh thành vô số mảnh vụn.

Nhân loại trên mặt đất kinh ngạc.

Ma Vương chết rồi?

Cứ như vậy mà mất rồi?

Thế mà ngay cả Ma Vương cũng không chịu nổi một quyền của con đại hùng miêu kia?

Đột nhiên.

Có người tinh mắt phát hiện, những mảnh vụn trên không trung, thế mà động đậy, sau đó nhanh chóng tụ tập lại với nhau, chỉ trong vài hơi thở, lại tụ tập thành hình dạng nhân loại.

Ma Vương lại sống lại.

Nhìn qua giống hệt như lúc trước, giống như một quyền của Trần Nghiệp, căn bản không làm hắn bị thương.

Một màn quỷ dị như vậy, khiến vô số người kinh hô không thôi.

Ma Vương cũng ở trên không trung cười lớn: “Nói về sức mạnh, ta nguyện xưng người là mạnh nhất, ngay cả Thần Vương ở trên kia, cũng không bằng người!”

Hắn nhìn Trần Nghiệp, mỉm cười nói: “Tuy nhiên, chỉ dựa vào sức mạnh, không thể giết ta, bởi vì ta có thân bất tử!”

Nghe được lời này.

Thần sắc Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Hắn nghiêm túc đánh giá Ma Vương một lượt, đột nhiên nở nụ cười, lộ ra nanh vuốt trong miệng.

Tuy Ma Vương che giấu rất tốt, nhưng Trần Nghiệp vẫn nhìn thấu hắn.

Khả năng tự lành của Ma Vương này, quả thực phi thường lợi hại!

Nói về khả năng tự lành, quả thực còn mạnh hơn cả Wolverine của thế giới Marvel.

Tuy nhiên, năng lực mạnh mẽ như vậy, sử dụng một lần, tiêu hao khổng lồ cũng không nhỏ.

Ví dụ như lúc này, khí thế của Ma Vương nhìn qua giống như lúc trước, trên thực tế, trong cảm giác của Trần Nghiệp, khí thế của Ma Vương lộ ra vài phần suy yếu.

Vậy là đủ rồi!

So thể lực so tiêu hao, Trần Nghiệp chưa từng sợ ai.

Thể lực của hắn, cũng khủng bố như sức mạnh.

.....

Sau đó.

Trần Nghiệp lại phát động công kích với Ma Vương.

“Bá!”

Lại là một quyền, oanh Ma Vương thành cặn bã!

Hư không xung quanh run rẩy không ngừng, như sắp bị Trần Nghiệp đánh cho sụp đổ.

Vài hơi thở công phu.

Ma Vương lại khôi phục.

Hắn nhìn Trần Nghiệp, giả vờ thoải mái nói: “Đừng phí sức nữa, ta đã nói rồi, ta có thân bất tử, chỉ có thể bị phong ấn! Người không thể giết ta.”

Trần Nghiệp lười để ý đến hắn.

Lại ra tay!

Lần thứ ba...

Lần thứ tư...

Lần thứ năm...

Mười mấy phút trôi qua, Ma Vương rốt cục nhịn không được, không còn giữ được phong độ tao nhã, hướng Trần Nghiệp mắng to: “Người tên này, có nghe hiểu tiếng người không? Đã nói là ta không chết được, người còn đến? Không chán?”

Trần Nghiệp chỉ cười lạnh, tiếp tục phát động công kích với Ma Vương.

Ma Vương đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, lựa chọn phản kích.

Chỉ là, thực lực của hắn, còn cách biệt rất lớn với Trần Nghiệp.

Bất kể hắn phản kích giãy giụa như thế nào, Trần Nghiệp chỉ cần một quyền, là có thể phá giải thủ đoạn của hắn, ngay cả thân thể của hắn cũng đánh nát vụn.

Chốc lát sau.

Ma Vương đã chết mười mấy lần.

Mảnh hư không này, cũng bị Trần Nghiệp đánh cho long trời lở đất.

Ban đầu.

Hôm nay trời nhiều mây.

Lúc này, lại bị Trần Nghiệp đánh cho vạn dặm không mây!!

Hay lắm.

Trực tiếp thay đổi thiên tượng luôn rồi...

Đối với thực lực của Trần Nghiệp, nhân loại trên mặt đất, đã sớm hoàn toàn tâm phục khẩu phục.

Nếu không phải trường hợp không đúng, bọn họ đều muốn quỳ xuống dập đầu cho con đại hùng miêu này.

Thật sự là quá mạnh!!

Thực lực như vậy, ngay cả đi tới Thần Giới, e là Thần Vương cũng phải nhường chỗ.

Tuy nhiên, biểu hiện của Ma Vương, cũng khiến vô số người chấn động.

Mặc dù phản kích của Ma Vương, giống như gãi ngứa đối với đại hùng miêu, nhưng khả năng tự lành của hắn, quả thực phi thường khó giải quyết...

Bị đánh thành cặn bã mười mấy lần rồi, vẫn có thể khôi phục!

Thật sự là thân bất tử.

“Tên Ma Vương này chẳng lẽ thật sự là tồn tại bất tử sao?”

“Khẳng định rồi, nếu không những Thần Tộc kia, cũng sẽ không chỉ có thể lựa chọn phong ấn hắn.”

“Thân bất tử, thật là năng lực khiến người ta tuyệt vọng!”

“Đã biết rõ không thể giết chết, tại sao Thần Thú của Quận Chúa, vẫn kiên trì?”

Chương 450 - Nhân tộc Vĩnh Xương!

Vài vị tướng lĩnh tụ tập lại với nhau nhỏ giọng nghị luận.

Nghe được giọng nói của mấy người này, Trịnh lão tướng quân đột nhiên lộ ra nụ cười: “Ma Vương hôm nay, tất chết không thể nghi ngờ!”

“Ồ?” Một vị tướng lĩnh vội vàng hỏi: “Tướng quân, chẳng lẽ ngài đã nhìn ra cái gì?”

“Các người nhìn kỹ, khí tức của Ma Vương, có phải là càng ngày càng yếu?” Trịnh lão tướng quân nói.

Nghe được lời này.

Mọi người chăm chú nhìn về phía Ma Vương.

Đúng lúc này, Ma Vương lại một lần nữa bị một quyền của Trần Nghiệp đánh nổ, sau khi khôi phục lại, sắc mặt trở nên tái nhợt hơn rất nhiều.

Mọi người thấy vậy, hai mắt đều sáng lên.

Trịnh lão tướng quân tiếp tục nói: “Điều này nói rõ, thân bất tử của Ma Vương, cũng không phải là vô hạn. Mỗi lần sống lại, đều sẽ tiêu hao năng lượng của hắn. Cứ tiếp tục như vậy, Thần Thú của Quận Chúa, tuyệt đối có thể thật sự giết chết hắn.”

Dừng một chút, Trịnh lão tướng quân đột nhiên lại cảm khái nói: “Không ngờ, sinh thời, lại có thể nhìn thấy Ma Vương bị giết chết... Sau hôm nay, nhân loại không còn bị Ma Tộc uy hiếp nữa.”

“Tất cả hãy mở to mắt mà nhìn cho kỹ đi! Các người đang chứng kiến kỳ tích, chứng kiến một thắng lợi vĩ đại! Tất cả những gì xảy ra ở đây hôm nay, nhất định sẽ lưu danh sử sách, trở thành lịch sử vĩ đại nhất!”

Mọi người nghe được lời này, đều lộ ra vẻ mặt kích động.

Mà trên khuôn mặt xinh đẹp của Tống Ngọc Đình, thì tràn đầy kiêu ngạo!

Sau đó.

Ánh mắt của nàng, lại trở nên ảm đạm.

Tống Ngọc Đình bây giờ đã không còn ngây thơ như trước nữa, đối với việc Đại Miêu vội vàng làm những việc này như vậy, trong lòng nàng, mơ hồ có chút dự cảm... Đại Miêu có thể sắp rời khỏi nàng rồi...

.....

Ngay lúc Ma Vương sống lại lần thứ 33.

Khí tức đã trở nên suy yếu nghiêm trọng!

Sắc mặt cũng trở nên cực kỳ khó coi.

Điều này nói rõ.

Ma Vương không chịu nổi nữa.

Nhìn thấy Trần Nghiệp lại giết tới, Ma Vương không nhịn được nữa, đột nhiên ngẩng đầu hướng lên trời hét lớn: “Các ngươi còn định xem bao lâu nữa? Thật sự muốn cùng chết sao?”

Giọng nói vừa dứt.

“Oanh!”

Trên trời đột nhiên xuất hiện một đạo thiểm điện, đánh xuống Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp không né tránh, chịu đựng công kích của thiểm điện.

Lập tức!

Toàn thân hắn đều tắm trong lôi điện, nhìn qua rất đáng sợ.

Chỉ là.

Đợt lôi điện tản đi, thân thể Trần Nghiệp lộ ra, hoàn toàn không bị tổn hại.

Nói thật, chút công kích này, đối với hắn giống như gãi ngứa không khác gì nhau.

Trần Nghiệp lại nhíu mày, một đôi mắt nhỏ nhìn về phía bầu trời.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trên không trung, xuất hiện một cánh thiên môn hình thành từ ngũ sắc quang mang.

Từ thiên môn, bay ra rất nhiều Thần Tộc.

Những Thần Tộc này thần thái khác nhau, thể hình cũng không giống nhau, trên lưng mọc cánh.

Có vài song dực, có vài tứ dực, còn có vài lục dực.

Khoa trương nhất, là một nữ Thần Tộc ở giữa, cánh sau lưng có tới mười mấy đạo, chồng lên nhau, ghép thành một đôi cánh phi thường rộng lớn và trắng tinh, trên đó còn chảy xuôi kim sắc thánh quang chói mắt, nhìn qua vô cùng thần thánh.

“Là Thiên Thần...”

“Chủ Thần đều đến rồi, ngay cả Thần Vương cũng đến...”

“Nhanh, nhanh quỳ xuống!”

Nhân loại trên mặt đất, đều kinh hoàng quỳ xuống.

Bởi vì, trên đại lục vẫn luôn lưu truyền một quy củ: Nếu nhân loại nhìn thấy Thần Tộc không quỳ xuống, chính là khinh nhờn Thần Tộc, sẽ phải chịu thần phạt!

Lúc này.

Chỉ có Tổng Ngọc Đình và Trịnh lão tướng quân không quỳ!

Đặc biệt là Trịnh lão tướng quân, sắc mặt vô cùng khó coi, trong hai mắt tràn đầy lửa giận.

Thần Tộc xuất hiện vào lúc này, khiến một vài suy đoán không tốt trong lòng ông, dần dần trở thành sự thật!

Thực ra, đối với việc Thần tộc và Ma tộc cấu kết với nhau, coi nhân loại như cỏ rác, rất nhiều người thông minh đã sớm có nghi ngờ.

Đều mẹ nó mấy nghìn năm trôi qua rồi.

Cứ cách trăm năm, đều là cùng một sáo lộ...

Những thứ chó má này, thậm chí không muốn đổi chút trò mới để lừa người!

Cho dù là kẻ ngốc, cũng sẽ có chút nghi ngờ.

Đáng tiếc, Thần tộc quá mạnh, hơn nữa còn đặt ra quy củ, nhân loại nhìn thấy Thần tộc, bắt buộc phải quỳ xuống!

Quy củ này rất độc ác, mục đích chính là mài mòn ý chí của nhân loại khi đối mặt với Thần tộc.

Nhân loại rất coi trọng lễ quỳ lạy, ngoài quỳ trời quỳ đất quỳ cha mẹ, quỳ xuống trước người khác, chính là biểu thị sự thần phục.

Đều quỳ xuống nói chuyện rồi, thêm vào đó là thực lực nghiền ép của Thần tộc, cho dù có nghi ngờ, e rằng cũng không dám hỏi ra miệng.

Hay nói cách khác,

Cho dù nghi ngờ, cũng vô dụng!

Cho dù là Thần tộc hay Ma tộc, thực lực của bọn chúng, đều có thể nghiền ép nhân loại.

Hiện tại, song phương đang diễn kịch, nhân loại còn có thể kéo dài hơi tàn, một khi bọn chúng không diễn nữa, định lật bàn, nhân loại chỉ có thể diệt vong nhanh hơn...

Cho nên nói,

Những người thông minh có thể nhìn thấu tất cả những điều này, thực ra rất bí ẩn!

Nhưng bây giờ,

Tình huống đã khác!

Bên phía nhân loại, xuất hiện một con hùng miêu nghịch thiên.

Vì vậy,

Trịnh lão tướng quân không giả vờ nữa.

Vị lão tướng quân này, lúc này ánh mắt nhìn chăm chăm lên bầu trời, đột nhiên hét lớn: “Đứng dậy hết, không được quỳ!!”

Nghe được lời của lão tướng quân, vô số tướng sĩ ở đây, đều có chút ngẩn ra, không hiểu nhìn lão tướng quân.

“Đây là quân lệnh!”

Lão tướng quân lại quát lớn một tiếng.

May là lão tướng quân trấn thủ nơi này ba mươi năm, đã xây dựng được uy tín rất cao.

Cuối cùng,

Một số tướng lĩnh, chậm rãi đứng dậy từ mặt đất.

Có những tướng lĩnh này dẫn đầu, binh lính cũng run rẩy đứng dậy theo, đồng thời hướng ánh mắt về phía Thần tộc trên không, quan sát phản ứng của Thần tộc.

“To gan!!”

Một tiếng quát giận dữ, từ trên trời truyền xuống.

Đây là tiếng gầm của thần linh!

Là Thần tộc nhìn thấy nhân loại lần lượt đứng dậy, không còn quỳ lạy bọn chúng, tức giận quát lên.

Người lên tiếng quát mắng, là một Thần tộc có thân hình cao hơn ba mét, lưng mọc bốn cánh.

Cũng phải nói, giọng tên này quả thực đủ lớn.

Vô số binh lính sợ hãi run rẩy, suýt chút nữa lại không nhận được quỳ xuống.

Trịnh lão tướng quân lập tức lớn tiếng quát: “Mấy ngàn năm rồi, tại sao Ma tộc vẫn không thể bị tiêu diệt, tại sao cứ trăm năm một lần, Ma tộc lại xuất hiện gây loạn?”

“Các ngươi còn chưa nhìn rõ sao? Những thứ gọi là thần linh này, cùng với những ác ma kia là một bọn! Bọn chúng đã sớm cấu kết với nhau, cố ý giữ lại Ma tộc, để cho nhân tộc chúng ta sợ hãi, để thành tâm quy phục bọn chúng!”

“Bọn chúng chưa bao giờ thật sự quan tâm đến nhân tộc chúng ta, chỉ cần chúng ta quỳ lạy bọn chúng, ngâm nga thần danh của bọn chúng mà thôi! Trong mắt bọn chúng, nhân tộc chúng ta, chẳng qua chỉ là những con chó lợn để tùy ý đùa giỡn!!”

Những lời này,

Đối với những binh lính đang sống trong u mê này, không khác gì sét đánh ngang tai.

Rất nhiều binh lính, lập tức bùng tỉnh đại ngộ.

Hèn chi,

Nhiều năm như vậy, Ma tộc vẫn luôn cường thịnh, không ngừng sinh sôi.

Hèn chi!

Trăm năm một lần Ma tai, vô cùng đúng giờ, chưa bao giờ bị gián đoạn.

Kỳ lạ hơn là, mỗi lần Ma tai xuất hiện, Thần tộc không đến cứu viện ngay lập tức, mà là để Ma tộc hoành hành trên đại lục một hồi, sau đó mới chậm chạp đến ngăn cản Ma tộc.

Mọi thứ, cuối cùng cũng có được lời giải thích hợp lý.

Ngay lập tức!

Những binh lính này, ánh mắt nhìn về phía Thần tộc đã thay đổi, trở nên căm hận.

Chương 451 - Nhân tộc Vĩnh Xương! (2)

Có lẽ có người sẽ nói, bất kể Thần tộc và Ma tộc có đang diễn kịch hay không, ít nhất, nếu không có Thần tộc ngăn cản, Ma tộc có thể ăn sạch nhân loại.

Trên thực tế, không phải như vậy.

Ma tộc không thể nào thật sự giết sạch nhân loại, bởi vì mỗi Ma tộc, đều cần huyết nhục của nhân loại, để duy trì sinh mạng, đây cũng là nguyên nhân cứ cách trăm năm, lại có một lần Ma tai.

Nếu một lần ăn sạch toàn bộ nhân tộc, đối với Ma tộc mà nói, không khác gì tự mình chuốc lấy tai họa.

Không có nhân tộc cung cấp năng lượng, Ma tộc cũng sẽ diệt vong.

Vì vậy, cần phải giữ lại một phần nhân loại, để sinh sôi nảy nở, trải qua trăm năm hồi phục sinh khí, nhân tộc sẽ lại trở thành những cây cỏ non mọng nước.

Còn Thần tộc cũng cần tín ngưỡng của nhân tộc để duy trì thần lực.

Vì vậy, “vòng tuần hoàn sinh thái” cứ như vậy mà xuất hiện...

Trong mối quan hệ tuần hoàn này, nhân tộc chắc chắn là ở vị trí thấp nhất, bị Thần tộc và Ma tộc liên thủ thu hoạch như chó lợn.

Gần như giống với gà vịt mà nhân loại tự nuôi.

...

Nhìn thấy ánh mắt thù địch của những binh lính nhân loại này, Thần tộc trên không trung, sắc mặt từng người từng người phần nộ!

Chỉ là nhân tộc, đồ vật nhỏ bé như kiến hôi, vậy mà dám dùng ánh mắt như vậy để nhìn bọn họ?

“Giết sạch bọn chúng!!”

Một câu nói lạnh lùng, đột nhiên từ trong miệng vị nữ Thần vương kia, nhẹ nhàng băng quơ nói ra.

Nhìn bộ dạng lạnh lùng vô tình của bà ta, dường như mười vạn tướng sĩ dưới mặt đất, chẳng khác gì bụi bặm, không đáng giá nhắc tới.

Chỉ có thể nói,

Có thể trở thành Thần vương, người phụ nữ này tuy rằng xinh đẹp, nhưng trên thực tế đã sớm không còn nhân tính.

Nhận được mệnh lệnh của Thần vương,

Những Thần tộc trên trời, lần lượt lộ ra nụ cười như ác ma, trong mắt mang theo vẻ dữ tợn khát máu.

Có lẽ, đây vốn là bộ mặt thật của bọn chúng.

Khoảnh khắc tiếp theo,

Những Thần tộc này, lần lượt xông về phía binh lính nhân loại.

Nhưng đúng lúc này,

Một thân ảnh đột nhiên xuất hiện, chắn trước mặt những Thần tộc này.

Đó là một con đại hùng miêu mập mạp!

Tuy rằng bộ dạng của đại hùng miêu vô cùng hiền lành, nhưng ra tay lại cực kỳ đáng sợ.

Chỉ thấy nó giơ nắm đấm, từ xa nhắm vào đại quân Thần tộc, sau đó, một quyền oanh tới.

Một quyền nghiêm túc!!

Một quyền này, khiến bầu trời hoàn toàn mất đi màu sắc...

“Bành!!”

Âm thanh không khí bị đánh nổ, vang khắp toàn trường.

Dưới một quyền này, không khí ngay lập tức bị rút cạn, hư không hoàn toàn bị xé rách.

Quyền phong đáng sợ bắt đầu tàn phá bừa bãi, mang theo sức mạnh hủy diệt, nghiền nát mà đi về phía đại quân Thần tộc.

Vẻ mặt khó tin, lần lượt xuất hiện trên khuôn mặt của những Thần tộc đó.

Đây cũng là vẻ mặt cuối cùng của bọn chúng.

Sau đó, đại quân Thần tộc này, lần lượt trong quyền phong của đại hùng miêu Võ Thần, tan thành tro bụi.

...

Khi mọi thứ lắng xuống,

Trong đại quân Thần tộc, chỉ còn lại vài Thần tộc sáu cánh còn sống.

Cho dù mấy Thần tộc sáu cánh này không chết, cũng bị thương cực kỳ nghiêm trọng, cánh gần như đều bị gãy, toàn thân đầy máu. Hơn nữa, sắc mặt từng người từng người kinh hãi, như là vừa bị kinh hãi cực độ, không còn dũng khí như trước.

Người duy nhất có thể giữ nguyên vẹn, chỉ có vị nữ Thần vương kia!

Đầu tiên, một quyền vừa rồi của Trần Nghiệp là nhắm vào đại quân Thần tộc, vị trí đứng của nữ Thần vương hơi xa, cho nên chỉ bị ảnh hưởng một chút.

Ngoài ra, có thể trở thành Thần vương, chắc chắn là có vài ba thủ đoạn.

Khi quyền phong của Trần Nghiệp lan đến, xung quanh thân thể nữ Thần vương lập tức sáng lên một đạo hộ thể thần quang, ngăn cản sự lan đến.

Tuy rằng nữ Thần vương không bị thương, nhưng lúc này, nữ Thần vương cũng đầy mặt kinh hãi, nhìn con đại hùng miêu kia, kinh nghi bất định!

Chỉ một quyền, đã giải quyết đại quân Thần tộc?

Chỉ còn lại vài Chủ thần có sức phòng ngự mạnh mới có thể sống sót?

Đây là sức phá hoại đáng sợ đến mức nào?

Mặc dù lần này đến vội vàng, nữ Thần vương không phải mang đến toàn bộ Thần tộc, chỉ có số lượng hơn một ngàn... nhưng một lúc mất đi nhiều Thần tộc như vậy, cũng khiến nữ Thần vương đau lòng không thôi.

Bởi vì, bồi dưỡng một Thần tộc không phải chuyện dễ, hiện tại tổng số lượng Thần tộc, cũng chỉ có hơn ba ngàn.

Những Thần tộc này, kỳ thực đều là lương thực do vị nữ Thần vương này vất vả bồi dưỡng ra!!

Không ngờ, bị một quyền này của Trần Nghiệp, trực tiếp giải quyết một nửa...

Hôm nay, cho dù nữ Thần vương có thể sống sót trở về, Thần tộc cũng sẽ bị tổn hại nguyên khí.

Ở một bên khác,

Ma vương toàn thân đều là mồ hôi lạnh.

Quyền vừa rồi, quá đáng sợ.

Rõ ràng, lúc trước khi chiến đấu với hắn, con đại hùng miêu kia căn bản không hề sử dụng thực lực chân chính.

Lúc này,

Cao hứng nhất, không ai khác chính là nhân tộc dưới mặt đất.

Nhìn thấy đại hùng miêu hung mãnh như vậy, mười vạn tướng sĩ ở đây, sau khi chấn động, lập tức phát ra tiếng hoan hô mạnh

mẽ.

“Đại hùng miêu Võ Thần muôn năm!”

Không biết là ai, dẫn đầu đặt cho Trần Nghiệp cái biệt hiệu này.

Sau đó,

Rất nhiều binh lính hưởng ứng...

“Đại hùng miêu Võ Thần!”

“Đại hùng miêu Võ Thần!”

“Đại hùng miêu Võ Thần!”

Trong nháy mắt,

Tiếng “Đại hùng miêu Võ Thần” đồng đều nhất, xông thẳng lên mây xanh, chấn động toàn trường.

Trong đám đông, Tống Ngọc Đình, lập tức tươi cười như hoa.

...

“Sophia!”

Trên không trung, Ma vương đột nhiên lên tiếng, cảm thán nói: “Người và ta chia cắt mấy nghìn năm, vốn tưởng rằng sẽ không bao giờ phải dung hợp lại nữa, không ngờ, ở cái nơi hẻo lánh nghèo nàn này, lại xuất hiện một quái thai đáng sợ như vậy... xem ra, chúng ta chỉ có dung hợp lại thành thể hoàn chỉnh, mới có thể tiêu diệt nó.”

Nữ Thần vương Sophia nghe vậy, sắc mặt lạnh lùng.

Bà ta cũng biết, Ma vương nói có lý.

Sức mạnh mà con đại hùng miêu này thể hiện ra, thật sự kinh khủng!

Một quyền đó, ngay cả bà ta cũng kinh hồn bạt vía.

Đúng lúc nữ Thần vương Sophia chuẩn bị đồng ý, không ngờ, con đại hùng miêu đối diện đột nhiên động đậy.

“Huu!”

Đại hùng miêu biến mất khỏi chỗ cũ.

Lúc xuất hiện lần nữa, đã đến bên cạnh Ma vương.

Sau đó, một quyền, liền đánh nát thân thể Ma vương thành mảnh vụn, chỉ còn lại cái đầu, giữ nguyên vẹn.

Tiếp theo,

Hành động còn kỳ quặc hơn nữa đã xuất hiện.

Con đại hùng miêu vậy mà một tay tóm lấy đầu Ma vương, nắm chặt trong tay.

Biến cố bất ngờ này, khiến Thần vương cũng ngây người.

Bà ta vụn vụn không ngờ, con đại hùng miêu này, vậy mà không theo lẽ thường.

Hai người còn chưa dung hợp mà!

Con đại hùng miêu đáng ghét, lại ra tay trước, giết chết Ma vương, còn tóm lấy đầu Ma vương.

Đầu là bộ phận quan trọng nhất của Ma vương, bây giờ rơi vào tay con đại hùng miêu, còn dung hợp kiểu gì?

“Thả hấn ra!!”

Sophia quát lớn một tiếng.

Bà ta và Ma vương kỳ thực là một thể, là một Dị vực Tà thần, loại cấp thấp.

Ở quê nhà tranh đấu với các Tà thần khác thất bại, bắt buộc phải chạy trốn đến thế giới này. Sau đó bị ý chí thế giới của thế giới này “quan tâm”, suýt chút nữa bị giết chết.

May là Tà thần rất khó bị giết chết, Hấn vì tránh né thế giới ý chí truy sát, phân hóa thành hai thân thể, cũng sinh ra ý chí riêng, cuối cùng biến thành Thần vương và Ma vương.

Một người phụ trách thu hoạch tín ngưỡng, một người phụ trách thu hoạch huyết nhục, coi nhân loại của thế giới này như chó lợn mà đùa giỡn.

Chương 452 - Trở Về! Cuối Cùng Có Thể Rẽ Ngôi Hành Tinh!

Làm như vậy, kỳ thực là đang tích lũy thực lực.

Đợi đến ngày nào đó cảm thấy thực lực tích lũy đủ rồi, bọn chúng sẽ dung hợp lại, hóa thành Tà thần, một ngum nuốt chửng cả thế giới này...

Chính vì là một thể, một khi Ma vương chết, Sophia vị Thần vương này cũng sẽ chết.

Cho nên, lúc Ma vương cầu cứu, bà ta mới vội vàng đến cứu viện.

“Thả ta ra!”

Ma vương cũng đang hét lên.

Sau khi phân hóa, Thần vương Sophia kế thừa, là sức mạnh của Tà thần. Còn Ma vương kế thừa, là đặc tính bất tử của Tà thần.

Cho dù chỉ còn lại một cái đầu, hấn vẫn có thể nói chuyện suy nghĩ như bình thường.

...

Đối mặt với tiếng hét của Ma vương, Trần Nghiệp chỉ lộ ra một nụ cười lạnh.

Sau khi nghe được đôi gian phu dâm phụ này còn có chiêu thức dung hợp, hấn liền lập tức ra tay, ra tay trước để chiếm ưu thế.

Trần Nghiệp không phải kẻ ngốc.

Hấn mới không giống như những nhân vật chính ngu ngốc kia, nhất định phải đợi kẻ địch hoàn toàn dung hợp, thực lực mạnh lên mới ra tay. Sau đó lại dựa vào hào quang nhân vật chính, để có một chiến thắng khó khăn.

Đối với Trần Nghiệp mà nói, hành vi như vậy, thuần túy là tự tìm đường chết, hơn nữa còn là kiểu tự tìm đường chết ngu ngốc.

Trần Nghiệp là người cẩn thận như vậy, đương nhiên không thể cho Thần vương Ma vương cơ hội dung hợp.

Sau đó,

Trần Nghiệp không dài dòng, ánh mắt lại nhìn chăm chăm vào nữ Thần vương.

Ban đầu,

Mục tiêu của hắn chỉ là Ma vương, đánh xong Ma vương, phỏng chừng cũng không có thời gian để xử lý Thần tộc.

Vạn vạn không ngờ, Thần vương vậy mà lại đích thân dẫn người đến cứu viện.

Bây giờ hắn rốt cuộc đã hiểu, thì ra hai tên này kỳ thực là một thể...

Tuy rằng Trần Nghiệp cũng rất tò mò, sau khi hai tên này dung hợp, sẽ biến thành cái dạng gì.

Tuy nhiên, để chắc chắn, Trần Nghiệp sẽ không để cảnh tượng này xuất hiện.

Thần vương đã đến rồi, vậy thì hãy ở lại đây mãi mãi đi!

Về phần làm như vậy có phải là đang bắt nạt kẻ yếu hay không?

Xin lỗi!

Hôm nay hắn chính là muốn bắt nạt kẻ yếu!

“Bảo vệ Thần vương!!”

Thấy Trần Nghiệp nhìn chăm chăm vào Thần vương, trong mắt toàn là sát ý. Mấy Chủ thần vừa bị Trần Nghiệp đánh bị thương, đột nhiên đứng ra, bảo vệ trước mặt nữ Thần vương.

Bị thương nặng như vậy, còn dám chạy ra, quả thật là trung thành!

Đáng tiếc...

Khoảnh khắc tiếp theo,

Một màn đáng sợ xuất hiện.

Những Chủ thần đó, đột nhiên phát ra tiếng kêu thảm thiết. Chỉ thấy ở bụng của bọn họ, đều có một xúc tu, từ phía sau xuyên qua bọn họ.

Nhân loại đứng dưới mặt đất, nhìn thấy rõ ràng.

Vị nữ Thần vương toàn thân thánh quang kia, lúc này hoàn toàn hóa thành bạch tộc, đôi cánh sau lưng bà ta biến thành

mấy xúc tu ghê tởm, chui vào cơ thể những Chủ thần muốn bảo vệ bà ta.

Lúc này, nữ Thần vương, trông còn đáng sợ hơn cả ác ma ghê tởm nhất.

Sau đó,

Hiện tượng càng kinh dị hơn xuất hiện.

“Uc! Uc...”

Âm thanh như đang uống nước vang lên.

Những xúc tu đó, vậy mà đang hút lấy thân thể của các Chủ thần, trong nháy mắt đã hút bọn họ thành xác khô!

Các Chủ thần, trên mặt từng người mang theo vẻ mặt khó tin, chết không nhắm mắt.

Nữ Thần vương không dừng lại ở đó, tiếp tục hấp thụ, cho đến khi hút sạch mấy Chủ thần mới thôi.

Lý do phải làm như vậy,

Là vì nữ Thần vương biết, con đại hùng miêu trước mặt này quá mạnh.

Bà ta cần thu thập tất cả lương thực có thể tăng cường sức mạnh, để củng cố bản thân.

Những Chủ thần này, bà ta đã nuôi mấy nghìn năm rồi, vừa hay có ích!

Hấp thụ mấy Chủ thần xong, khí tức của Sophia cũng trở nên mạnh hơn không ít...

Chỉ là!

Cảnh tượng này, đối với tam quan của vô số binh lính bên dưới, tạo thành sự xung kích nghiêm trọng.

E rằng sau trận chiến hôm nay, bọn họ sẽ gặp ác mộng rất lâu!!

...

“Thật mẹ nó ghê tởm!!”

Đây là lần đầu tiên Trần Nghiệp mở miệng nói chuyện sau gần một năm đến thế giới này.

Sau đó,

“Ầm” một tiếng, Trần Nghiệp xông về phía nữ Thần vương!

Thứ chó má này làm hấn thấy ghê tởm.

Nhất định phải đánh nát bấy!!

...

Ba ngày sau.

Long Uyên tỉnh.

Một căn biệt thự sang trọng đã trở thành nhà mới của Tổng Ngọc Đình.

Căn biệt thự này lớn hơn nhiều so với Tổng phủ ở kinh thành, đồ trang trí bên trong cũng cực kỳ xa hoa.

Tuy nhiên, Tổng Ngọc Đình sống trong ngôi nhà mới lại không hề vui vẻ.

“Đại Miêu, người có phải sắp đi rồi không?”

Trong phòng, Tổng Ngọc Đình nhìn Trần Nghiệp với vẻ mặt buồn bã.

Trần Nghiệp không hề ngạc nhiên khi cô nàng nhận ra mình sắp rời đi.

Những việc hấn làm gần đây có vẻ hơi vội vàng.

Ba ngày trước.

Hấn đã đánh chết vị Nữ Thần Vương trước mặt mười vạn binh sĩ.

Mặc dù Nữ Thần Vương đã hấp thụ vài Chủ Thần bị thương, nhưng đáng tiếc, khoảng cách với hấn vẫn còn khá lớn, chỉ chịu được một quyền của hấn, quyền thứ hai liền tắt thở...

Nữ Thần Vương vừa chết, Ma Vương cùng thể cũng chết theo.

Thần tộc và Ma tộc được bọn họ dùng thủ đoạn kỳ dị bồi dưỡng cũng lần lượt tiêu vong.

Từ đó, nhân loại không còn bị Thần tộc và Ma tộc uy hiếp!

Sau đó.

Trần Nghiệp đến trước mặt Trịnh lão tướng quân, yêu cầu ông dẫn mười vạn binh sĩ tuyên bố quy thuận Tống gia.

Lúc đó, Trịnh lão tướng quân rất sáng khoái đồng ý, những binh sĩ kia cũng lấy việc được quy thuận Tống gia làm vinh dự!

Không nói đến việc Tống gia có một con Đại Hùng Miêu lợi hại như vậy.

Chỉ việc Tống Ngọc Đình và triệu hoán thú đã xé toạc lớp mặt nạ đạo đức giả của Thần tộc, giải quyết xong hai tộc Thần Ma, giúp nhân loại loại bỏ mọi uy hiếp... Với công lao này, Tống Ngọc Đình xứng đáng được thờ phụng ở Thái Miếu!

Trong mắt mười vạn binh sĩ, Tống Ngọc Đình và triệu hoán thú “Hùng Miêu Võ Thần” của nàng là anh hùng vĩ đại nhất trong lịch sử nhân loại!!

Đương nhiên.

Quan trọng nhất là.

Hai tộc Thần Ma đều bị giải quyết, nhân loại không còn bị Ma tộc uy hiếp nữa, mười vạn binh sĩ trấn thủ Vực Sâu Vô Tận này cũng mất đi đất dụng võ. Nếu không có Tống gia, kết cục tốt nhất của bọn họ cũng là sau khi trở về, bị phân tán bổ sung vào các quân vệ sở.

Bây giờ có Tống gia tiếp quản, đó đương nhiên là tốt nhất.

Còn về việc vương cung ở kinh thành có làm khó dễ hay không?

Cho tên Quốc vương kia mười lá gan, hắn cũng không dám!

Thực tế, sau khi Quốc vương nghe nói về những chuyện xảy ra ở Vực Sâu Vô Tận, Tống gia muốn gì được nấy.

Quả thực, Tống gia hiện tại đã khiến Quốc vương vô cùng kiêng dè.

Nhưng vậy thì sao?

Có con Đại Hùng Miêu đáng sợ kia, Quốc vương còn muốn lật mình sao?

“Đúng vậy!”

Trần Nghiệp nhìn Tống Ngọc Đình, trực tiếp nói: “Còn mười ngày nữa, linh hồn của ta sẽ rời khỏi nơi này.”

Nghe vậy, hốc mắt Tống Ngọc Đình lập tức đỏ hoe.

Nàng không để ý việc Đại Hùng Miêu có thể nói chuyện, trực tiếp nhào vào lòng Trần Nghiệp.

“Đại Miêu...”

Khóc rất lâu.

Tống Ngọc Đình mới ngẩng đầu lên, hỏi: “Đại Miêu, ngươi muốn đi đâu?”

“Trở về thế giới thuộc về ta.”

Trần Nghiệp thở dài, sau đó kể lại toàn bộ sự việc: “Thật ra, ta không phải là Đại Miêu của ngươi, khoảng một năm trước, linh hồn của ta đến thế giới này, tiến vào cơ thể của Đại Miêu... Có lẽ, sau khi ta rời đi, Đại Miêu thật sự sẽ trở lại.”

“Ta đã biết từ lâu...” Tống Ngọc Đình lau nước mắt: “Đại Miêu của ta không thông minh như vậy, cũng không thể trở nên mạnh như vậy... Cho nên, ngươi nhất định là anh hùng do Thượng Thiên phái xuống để cứu chúng ta!”

Chương 453 - Cái Gì? Lam Tinh Đã Bị Bao Vây?

Trần Nghiệp há miệng, cuối cùng vẫn không phản bác.

Bởi vì, hắn thực sự đã tiêu diệt mối đe dọa lớn nhất của nhân loại thế giới này.

Nói hắn là anh hùng cứu nhân loại, không hề sai.

“Đại Miêu, ngươi còn quay lại thăm ta không?”

Tống Ngọc Đình nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt đầm lệ.

Ánh mắt đáng thương như vậy khiến Trần Nghiệp có chút không chịu nổi, hắn vội vàng nói: “Có lẽ, tương lai có cơ hội, ta có thể sẽ quay lại thăm ngươi.”

Thực tế.

Trần Nghiệp biết, khả năng này rất nhỏ...

Tổng Ngọc Đình lại như nhìn thấy hy vọng, hai mắt sáng lên, nói: “Ta sẽ đợi ngươi, Đại Miêu.”

Trần Nghiệp không dám hứa hẹn quá nhiều, chuyển chủ đề: “Ta đi rồi không biết Đại Miêu thật sự có giữ lại thực lực của ta hay không, trường hợp tốt nhất, đương nhiên là như vậy! Nếu xuất hiện trường hợp xấu, ngươi cố gắng đừng ra tay, cũng đừng để Đại Miêu tiếp xúc với người ngoài, để tránh lộ tẩy.”

“Đúng rồi, ngươi có muốn làm Nữ Vương không?” Trần Nghiệp lại nói: “Thừa dịp hiện tại ta còn chút thời gian, ta có thể giúp ngươi một tay, tạm thời xóa bỏ tất cả những tiếng nói phản đối. Chỉ là, sau này phải dựa vào chính ngươi...”

Tổng Ngọc Đình nghe vậy, lắc đầu nói: “Ta không phải người phù hợp, cũng không muốn ngồi vào vị trí đó, cứ như bây giờ đã rất tốt rồi.”

Trần Nghiệp gật đầu, không tiếp tục khuyên nữa.

Mười ngày sau.

Hắn lặng lẽ rời đi trong phòng của Tổng Ngọc Đình.

Gần như ngay sau khi linh hồn hắn rời đi, con Đại Hùng Miêu bị hắn chiếm giữ suốt một năm, đột nhiên giật mình, đôi mắt nhỏ lộ ra vẻ nghi hoặc.

“Đại Miêu?”

Tổng Ngọc Đình gọi một tiếng.

Đại Hùng Miêu nghe thấy giọng nói quen thuộc, lập tức vui vẻ kêu lên, sau đó xoay quanh Tổng Ngọc Đình, không ngừng truyền đạt ý niệm “muốn ăn trúc non”.

Nhìn con Đại Hùng Miêu ngơ ngác, Tổng Ngọc Đình âm thầm thở dài...

...

Thế giới hiện thực.

Khi Trần Nghiệp mở mắt ra lần nữa, lập tức cảm nhận được sự khác biệt.

Sống trong cơ thể Đại Hùng Miêu một năm, khiến hắn đã quen với cơ thể đó.

Lúc này trở lại thân thể con người, lại có chút không quen...

May mắn thay, hắn vốn là con người, cơ thể này cũng đã thuộc về hắn, chỉ chốc lát sau, cảm giác quen thuộc lại trở về.

Trần Nghiệp đứng trên mặt đất, nhảy nhẩy chân, vận động thân thể.

“Vẫn là thân thể con người linh hoạt và tiện lợi hơn!”

Thở dài một tiếng.

Sau đó.

Hắn mở bảng thuộc tính!

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 30040.

Tinh thần: 4640.

Sức mạnh: 30040.

Nhanh nhẹn: 30040.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân bổ: 220.

Đây là bảng thuộc tính hiện tại của hắn.

Nhìn thấy ba vạn điểm thuộc tính bùng nổ kia, Trần Nghiệp lập tức mừng rỡ!!

Quả nhiên thuộc tính đã mang về được.

“Vốn là linh hồn xuyên việt, chiếm dụng cơ thể Đại Hùng Miêu, mạnh lên cũng coi như khiến Đại Hùng Miêu mạnh lên, còn tưởng rằng thuộc tính của một năm này sẽ không mang về được! Không ngờ... vẫn là bí cảnh ra sức!”

Siết chặt nắm đấm, cảm nhận sức mạnh bùng nổ trong cơ thể, Trần Nghiệp vô cùng phấn chấn.

Bây giờ, dù Bá Chủ Vũ Trụ thật sự là Boros kia, hắn cũng có lòng tin đánh cho hắn ta sống dở chết dở!!

Còn về 220 điểm “tiềm năng có thể phân bổ” kia, chính là phần thưởng của bí cảnh lần này, bao gồm cả phần thưởng thêm.

Đúng vậy.

Trần Nghiệp đã nhận được phần thưởng thêm.

Lúc hắn rời khỏi bí cảnh, chuyện hắn tiêu diệt hai tộc Thần Ma đã hoàn toàn lan truyền, người đời đều ca tụng Tống Ngọc Đình là anh hùng vĩ đại nhất của nhân loại!

Ngoài ra, tên của Tống Ngọc Đình trên bảng danh dự triệu hoán sư cũng đã nhảy vọt lên vị trí thứ nhất!

Nhiệm vụ của Trần Nghiệp, đương nhiên là đã hoàn thành xuất sắc!

Sau đó, Trần Nghiệp tiếp tục thêm 220 điểm tiềm năng này vào thuộc tính tinh thần, thuộc tính tinh thần của hắn liền biến thành 4860 điểm.

Vô cùng khoa trương!!

Chỉ với thuộc tính tinh thần này, Trần Nghiệp cũng đủ để miểu sát vô số người, ước chừng chỉ có thuộc tính tinh thần của Tần Mộc Âm mới có thể vượt qua hắn.

“Đúng rồi, bây giờ là mấy giờ? Ta ở trong bí cảnh một năm, thời gian hiện thực hắn là đã qua một tháng rồi nhỉ? Bá Chủ Vũ Trụ đã đến chưa?”

Ánh mắt Trần Nghiệp nhìn xung quanh.

Nhìn thấy mình đang ở trong một cái lều quân dụng, hắn mới nhớ ra, trước khi tiến vào bí cảnh, mình đang ở trong doanh trại tạm thời bên ngoài viện nghiên cứu lỗ sâu thời không.

Lúc này.

Xung quanh yên tĩnh, không có chút tiếng động nào.

Hoàn cảnh như vậy, đối với doanh trại, rõ ràng là không bình thường!!

Trần Nghiệp đang định ra ngoài xem thử.

Lúc này.

Một tiếng bước chân vang lên trước.

Sau đó, rèm lều được vén lên, cha hawson, Trần hội trưởng bước vào.

Nhìn thấy Trần Nghiệp, Trần hội trưởng lộ vẻ mừng rỡ, lập tức cười nói: “Cha tính toán thời gian, con cũng nên về rồi, nên đến xem thử.”

Còn Trần Nghiệp nhìn thấy cha mình, thì thở phào nhẹ nhõm.

“Cha, con đã vào bí cảnh bao lâu rồi?” Trần Nghiệp vội vàng hỏi.

“Đúng 30 ngày.”

“Vậy bây giờ tình hình thế nào?” Trần Nghiệp lại hỏi: “Bá Chủ Vũ Trụ đã đến chưa?”

Trần hội trưởng nói: “Chúng ta rời khỏi đây trước, vừa đi vừa nói.”

Trần Nghiệp nghe vậy, cũng không hỏi nhiều, đi theo cha rời khỏi lều.

Vừa ra khỏi lều, nhìn thấy mọi thứ bên ngoài, hawson liền sửng lại.

Trời ạ.

Nơi này đã bị dọn sạch, chỉ còn lại cái lều của hawson chưa dọn.

Hơn nữa, để tránh lều của hawson bị phá hủy, bên ngoài còn được gia cố thêm một vòng thép bảo vệ.

Không trách được, xung quanh yên tĩnh như vậy.

Hóa ra là doanh trại đã chuyển đi rồi.

“Cha, doanh trại ở đây đâu?” Trần Nghiệp không nhịn được hỏi.

Trần hội trưởng lại không vội trả lời, mà lấy ra một cái hộp, nói với Trần Nghiệp: “Tắt điện thoại của con đi, sau đó đặt vào đây.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp tuy sửng sờ, nhưng vẫn làm theo.

Điện thoại của Trần Nghiệp được đặt vào hộp, Trần hội trưởng đóng chặt nắp hộp, lúc này mới mở miệng giải thích: “Cái hộp này được làm từ vật liệu sợi bạc, tiếp theo cha có

một số thông tin mật muốn nói cho con, điện thoại có khả năng bị nghe lén.”

Sợi bạc là một loại vật liệu được làm từ tinh thể bạc nguyên chất, có khả năng chống bức xạ rất tốt, có thể ngăn chặn hiệu quả bức xạ điện từ năng lượng cao từ bên ngoài!

Trần hội trưởng để Trần Nghiệp tắt máy trước, sau đó đặt vào hộp sợi bạc, thật sự là cẩn thận từng li từng tí.

Trần Nghiệp thấy vậy, sắc mặt lập tức trở nên nghiêm túc.

“Trước tiên nói về vấn đề vừa rồi của con.” Trần hội trưởng nói: “Khoảng nửa tháng trước, lỗ sâu thời không thông đến dị giới trong hang động đã xuất hiện biến hóa mới, nó mở rộng ra! Bây giờ toàn bộ bên trong hang động đều là lỗ sâu thời không, hơn nữa ít nhất có mấy trăm người bị hút vào. Quân đội cảm thấy, doanh trại ở vị trí này cũng không an toàn, liền lui về phía sau một cây số... ở đằng kia.”

Theo hướng Trần hội trưởng chỉ, Trần Nghiệp quả nhiên nhìn thấy doanh trại đã di dời.

Trần Nghiệp nhíu mày: “Lỗ sâu thời không sao lại mở rộng?”

“Theo cách nói của viện khoa học bên kia, đây không phải là lỗ sâu thời không, mà là một thế giới khác, đang dung hợp với thế giới của chúng ta, bên trong hang động là điểm trùng hợp đầu tiên!”

Nói đến đây, Trần hội trưởng lại thở dài: “Trước đó người ngoài hành tinh kia nói, rất có khả năng là sự thật, nơi này của chúng ta, sẽ trở thành chiến trường chư thiên! Dị giới trong hang động, chỉ là cái đầu tiên mà thôi. Có tin tức nói, khoảng thời gian này, bên Bắc Mỹ cũng xuất hiện một lỗ sâu thời không tương tự...”

Lời này vừa ra.

Sắc mặt Trần Nghiệp lập tức trở nên ngưng trọng.

Chương 454 - Cái Gì? Lam Tinh Đã Bị Bao Vây? (2)

“Vậy đại ca thì sao? Anh ấy thế nào?”

“Anh của con tạm thời không sao, vẫn trốn ở chỗ cũ, chưa bị dị tộc phát hiện.”

Biết được đại ca vẫn an toàn, Trần Nghiệp có chút thở phào.

Hai cha con tiếp tục đi về phía trước.

Trần Nghiệp lại hỏi: “Bá Chủ Vũ Trụ thì sao? Có tin tức gì chưa?”

Theo suy nghĩ của Trần Nghiệp, nếu doanh trại và Trần hội trưởng đều ở đây, Bá Chủ Vũ Trụ hẳn là chưa xuất hiện.

Không ngờ.

Trần hội trưởng lại nói: “Khoảng mười ngày trước, có một hạm đội vũ trụ từ ngoài không gian xa xôi bay đến, bao vây toàn bộ Lam Tinh. Tất cả các vệ tinh giám sát của nhân loại chúng ta đã bị phá hủy.”

Nói đến phía sau, sắc mặt Trần hội trưởng vô cùng khó coi.

Chuyện dị giới còn chưa giải quyết xong.

Bá Chủ Vũ Trụ cũng đã đến.

Thật sự là... thời buổi rối loạn!

Trần Nghiệp nghe vậy, sắc mặt lại trở nên ngưng trọng.

“Bọn chúng không tấn công Lam Tinh sao?”

“Không.” Trần hội trưởng lắc đầu nói: “Bọn chúng chỉ bao vây Lam Tinh chứ không có hành động xâm lược nào... À đúng rồi, bốn ngày trước, cấp trên đã phóng một hỏa tiễn có người lái, vốn định lên đó giao thiệp với hạm đội ngoài hành tinh, kết quả còn chưa bay ra khỏi tầng khí quyển đã bị bắn hạ.”

“Bây giờ, ý kiến chung của mọi người là, những người ngoài hành tinh này, bất kể có phải là Bá Chủ Vũ Trụ trong truyền thuyết hay không, bọn chúng đến Lam Tinh đều không có ý tốt!”

“Lý do vẫn chưa xâm lược, có thể là bởi vì bọn chúng đang thu thập tất cả các tư liệu về Lam Tinh.”

“Các lãnh đạo cấp cao đã chuyển vào căn cứ phòng chống hạt nhân dưới lòng đất, hơn nữa hoàn toàn từ bỏ việc sử dụng

mạng, tất cả các nhiệm vụ quan trọng và bí mật đều khôi phục lại phương thức truyền tải bằng giấy như thời cổ đại.”

“Những điều cha nói với con đều là bí mật, bây giờ dân chúng còn chưa biết, có một hạm đội ngoài hành tinh đang ở trên đầu chúng ta. Cấp trên cũng đang cố tình che giấu, để tránh xã hội đại loạn.”

Thông tin tiết lộ ra cũng đủ nhiều, đủ kinh người!!

Sắc mặt Trần Nghiệp lại ngưng trọng thêm vài phần.

Hắn lúc này mới hiểu, tại sao vừa rồi cha mình lại cẩn thận như vậy, để hắn đặt điện thoại vào trong hộp.

Với thủ đoạn của người ngoài hành tinh, điện thoại quả thực có khả năng trở thành thiết bị nghe lén.

“Có hình dáng của thủ lĩnh người ngoài hành tinh không?”

Trần Nghiệp hỏi câu này, chủ yếu là để xác nhận, thủ lĩnh của hạm đội ngoài hành tinh này, rốt cuộc có phải là Bá Chủ Vũ Trụ Boros hay không.

Nếu đúng là hắn, Trần Nghiệp có thể bay lên, trực tiếp giải quyết bọn chúng ở ngoài không gian.

Trần hội trưởng lại lắc đầu nói: “Không có, đừng nói là thủ lĩnh người ngoài hành tinh, ngay cả mặt của một người ngoài hành tinh cũng không nhìn thấy. Bọn chúng căn bản không cho chúng ta cơ hội giao tiếp.”

Lời này khiến sắc mặt Trần Nghiệp rất khó coi, niềm vui mừng vì thực lực tăng vọt cũng bị xua tan đi nhiều.

Hắn vạn vạn không ngờ, đi bí cảnh một tháng, lại xảy ra nhiều chuyện lớn như vậy.

Điều duy nhất đáng mừng là.

Lam Tinh hiện tại vẫn chưa bị tấn công!

Lúc này.

Trần hội trưởng đang đi, đột nhiên dừng bước, ánh mắt nghiêm túc nhìn Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp sững sờ, biết cha mình nhất định có chuyện muốn nói, cũng dừng lại.

“Con trai, chuyển đi bí cảnh lần này của con, thu hoạch thế nào?”

“Cũng không tệ lắm! Nhận được phần thưởng thêm.”

“Có nắm chắc đối phó với người ngoài hành tinh trên đầu không?”

“Con chưa từng gặp bọn chúng, không biết thực lực của bọn chúng như thế nào, cái này... không dễ nói.”

Thật ra.

Trần Nghiệp đối với thực lực hiện tại của mình vẫn có mấy phần tự tin.

Chỉ là, chuyện như thế này, nhất định phải vô cùng thận trọng, không thể tùy tiện đảm bảo điều gì.

Trần hội trưởng lập tức gật đầu nói: “Nếu người khác hỏi con, con cũng phải nói như vậy! Bây giờ cấp trên có không ít người đều coi con là át chủ bài của nhân loại, hy vọng cuối cùng... Trước khi lực lượng của địch nhân chưa rõ ràng, con đừng ra tay. Đương nhiên, đây chỉ là suy nghĩ của cha, cụ thể nên lựa chọn như thế nào, vẫn là do con tự quyết định, cha chỉ có một yêu cầu đối với con: bảo vệ tốt bản thân!”

Sự quan tâm trong lời nói này, Trần Nghiệp đương nhiên nghe ra được.

“Con biết rồi.”

Trần hội trưởng vỗ vai con trai, nói: “Đi thôi, chúng ta về nhà. Đợi rời khỏi doanh trại, con có thể chơi điện thoại rồi. Nhưng mà, khi có điện thoại bên người, những điều cha vừa nói với con, đều đừng nhắc đến.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Chuyện như thế này, đương nhiên là càng cẩn thận càng tốt.

Đúng lúc này.

Đột nhiên, có rất nhiều máy bay vận tải đến doanh trại.

Sau khi máy bay vận tải hạ cánh, từ đó đi ra rất nhiều chiến sĩ tinh nhuệ mặc giáp, nhìn bộ dạng toàn thân vũ trang của bọn họ, rõ ràng là đến để thực hiện nhiệm vụ.

“Cha, đây lại là tình huống gì? Tấn công dị giới sao?”

“Đúng vậy.” Trần hội trưởng trầm giọng nói: “Có một số lãnh đạo cảm thấy, một khi chúng ta không địch lại người ngoài hành tinh, dị giới nói không chừng có thể trở thành một đường lui. Đội ngũ này, hẳn là đội tiên phong đến dò đường.”

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức hứng thú: “Vậy chúng ta xem một chút rồi hẵng đi.”

Trần hội trưởng suy nghĩ một chút, cảm thấy đã gặp được rồi, xem một chút cũng được, liền đồng ý.

Còn về phía quân đội, đương nhiên sẽ không phản đối.

Dù sao, Trần Nghiệp bây giờ chính là “át chủ bài của nhân loại”!

Ba giờ sau.

Trần Nghiệp và cha trở về Kinh Thành.

Về phần đội tiên phong đến dị giới, Trần Nghiệp chỉ xem một chút liền mất hứng thú. Bởi vì đội tiên phong này không phải đi đánh trận, nhiệm vụ chính của họ là thăm dò bí mật, mang theo cả máy bay không người lái!

Thăm dò dị giới, đối với người thường rất mới lạ, đối với Trần Nghiệp mà nói, quá trình rất khô khan nhàm chán.

Bởi vì hắn ở trong bí cảnh, đã thấy qua rất nhiều dị giới rồi.

Trở về Kinh Thành.

Điện thoại di động của Trần Nghiệp, tự nhiên trở lại trên tay hắn, việc đầu tiên sau khi mở máy, chính là gửi tin nhắn cho Đường Tử Trần:

【 Anh về rồi. 】

Không lâu sau.

Đường Tử Trần liền trả lời tin nhắn: 【 Thuận lợi chứ? 】

【 Thuận lợi, lấy được phần thưởng thêm. 】

Đúng rồi.

Lần này đi bí cảnh số 9, bởi vì là bí cảnh đơn, cho nên Đường Tử Trần không đi, lựa chọn so le với Trần Nghiệp. Tránh cho

hai người vì tranh đoạt phần thưởng thêm, hình thành cục diện cạnh tranh.

Thấy Trần Nghiệp nói mình lấy được phần thưởng thêm,
Đường Tử Trần trả lời: 【 Giỏi quá! Nhưng em không hề bất ngờ. 】

Trần Nghiệp mỉm cười, gửi tin nhắn hỏi: 【 Em đang ở đâu?
Ra ngoài ngồi một chút? 】

【 Được, anh đến đón em. 】

【 Được! 】

Đợi đến khi đón được Đường Tử Trần, thời gian vừa đúng lúc hoàng hôn, Trần Nghiệp liền dẫn theo cô nàng, đến một nhà hàng gần đó.

Ngồi ở bàn ăn cạnh cửa sổ, ánh mắt Trần Nghiệp, xuyên qua cửa sổ thủy tinh, nhìn ra bên ngoài, ngắm người xuất thần.

Cảnh đêm Kinh Thành rất đẹp.

Trên đường người đến người đi, xe cộ tấp nập, đèn đường chiếu sáng rực rỡ thành phố. Ở góc đường, là một con phố ẩm thực, lúc này đúng là lúc buôn bán náo nhiệt, cả con phố đều tràn ngập khói lửa nhân gian.

Tuy bản thân Trần Nghiệp là người ít nói.

Nhưng, hần kỳ thật rất thích hoàn cảnh náo nhiệt.

Nếu để người ngoài hành tinh chiếm lĩnh hành tinh này, còn có cảnh đẹp như thế này sao?

Chương 455 - Toàn nhân loại kinh hãi! Người ngoài hành tinh xâm lược!

“Trần Nghiệp? Trần Nghiệp?”

Tiếng gọi của Đường Tử Trần, khiến Trần Nghiệp hoàn hồn.

“Hả? Sao vậy Tử Trần?”

“Sao anh đột nhiên ngắm người?” Đường Tử Trần nghi hoặc hỏi: “Có tâm sự gì sao?”

Trần Nghiệp nhìn xung quanh.

Nhà hàng hán đặt khá cao cấp, tiêu phí cũng khá đắt, cho nên khách xung quanh không nhiều, liền thấp giọng nói: “Anh từ chỗ cha anh, nhận được một tin tức không tốt lắm...”

Nói đến đây, Trần Nghiệp dừng lại, gọi phục vụ bàn lấy giấy và bút, viết ra tin tức người ngoài hành tinh đã bao vây Lam Tinh, tiết lộ cho Đường Tử Trần.

Cô nàng này là người hán cảm thấy đáng tin cậy.

Đại sự như vậy, tự nhiên phải nói cho đối phương, cũng để đối phương có phòng bị.

Đường Tử Trần rõ ràng không biết việc này, tỏ ra rất kinh ngạc, sau đó nói: “Khó trách gần đây em luôn cảm thấy bất an, thì ra là vậy...”

Nói đến đây, Đường Tử Trần đột nhiên lại mỉm cười nói: “Nhưng mà, mấy tiếng trước, cảm giác này đột nhiên biến mất, đặc biệt là sau khi nhìn thấy anh, khiến em rất an tâm!”

Trần Nghiệp nghe vậy, trong lòng khẽ động.

Ở bí cảnh số 9 một năm, hán đúng là quên mất, bạn gái nhỏ của mình, cũng là tồn tại có năng lực dự đoán trước nguy hiểm.

“Tử Trần, em vừa nói, mấy tiếng trước, cảm giác bất an của em biến mất?”

“Đúng vậy!”

“Khoảng bao lâu?”

“...Bốn năm tiếng gì đó.”

Hai mắt Trần Nghiệp lóe tinh quang.

Bốn năm tiếng trước?

Không phải là lúc hán vừa từ bí cảnh trở về sao?

Đường Tử Trần chắc chắn sẽ không lừa hán.

Nói như vậy, những người ngoài hành tinh kia, kỳ thật không phải đối thủ của hán? Chỉ cần có hán Trần Vô Địch ở đây, Lam Tinh liền vững như Thái Sơn?

Tuy Trần Nghiệp xác thực rất tự tin đối với thực lực hiện tại của mình.

Nhưng mà.

Có “dự tri tương lai” của Đường Tử Trần, khiến trong lòng hắn càng thêm vững vàng.

Kỳ thật nghĩ kỹ cũng không sai biệt lắm.

Trần Nghiệp không quên, hắn còn có thể biến thân thành hình thái Thanh Long, một khi trở thành hình thái Thanh Long, các thuộc tính của hắn (trừ tinh thần lực) có thể tăng lên gấp năm lần!!

Với thuộc tính sức mạnh hiện tại của hắn, gấp năm lần chính là mười lăm vạn điểm...

Đây là khái niệm gì?

Quan trọng nhất là, hiện tại hắn, sức mạnh đã không thể hoàn toàn nhìn vào bảng thuộc tính nữa.

Sau khi Saitama báo mộng, hắn liền triệt để dung hợp với thể chất Kỳ Ngọc, trở thành người thừa kế duy nhất của thể chất Kỳ Ngọc.

Nói đơn giản, chính là lĩnh ngộ được pháp tắc lực lượng!

Cho nên hiện tại, một quyền nghiêm túc của Trần Nghiệp, lực phá hoại vượt xa số liệu trên bảng thuộc tính!!

...

Ăn tối xong.

Trần Nghiệp và Đường Tử Trần hai người cũng không đi dạo, liền tự mình trở về nhà.

Có một hạm đội ngoài hành tinh ngay trên đầu, bất cứ lúc nào cũng có thể phát động tấn công, trong tình huống này, hai người bọn họ cũng không có tâm trạng nói chuyện yêu đương.

Bảy giờ tối.

Trần Nghiệp luyện xong, liền tắm rửa, sớm nằm trên giường.

Hắn trước tiên lên mạng, muốn xem động tĩnh trên mạng.

Theo lý mà nói, trong nhân loại, có không ít người là fan hâm mộ thiên văn, nếu hạm đội ngoài hành tinh đã bao vây Lam Tinh, với thiết bị kính viễn vọng của những fan hâm mộ này, hẳn là có thể phát hiện ra hạm đội ngoài hành tinh mới đúng.

Tuy nhiên sự thật là, ngoại trừ cao tầng, không có ai biết đến sự xuất hiện của người ngoài hành tinh.

Về điểm này, Trần Nghiệp đã hỏi qua cha mình Trần hội trưởng, được câu trả lời là, tàu vũ trụ của người ngoài hành tinh, sở hữu công nghệ phản chiếu cao minh, có thể khiến tàu vũ trụ đạt được trạng thái tàng hình về mặt quang học, dựa vào kính thiên văn, căn bản không nhìn thấy.

Nếu không phải người ngoài hành tinh vừa xuất hiện liền phá hủy vệ tinh giám sát, cao tầng nhân loại cũng chưa chắc có thể phát hiện ra chúng.

Hơn nữa, những người ngoài hành tinh này rất lợi hại, chỉ phá hủy vệ tinh giám sát, vệ tinh tín hiệu toàn bộ được giữ lại.

Về phần vệ tinh tích hợp giám sát và truyền tín hiệu, chúng chỉ phá hủy thiết bị giám sát bên trên, để thiết bị tín hiệu của vệ tinh, vẫn duy trì hoạt động.

Rõ ràng, những người ngoài hành tinh này, tạm thời chỉ muốn để nhân loại trên Lam Tinh biến thành người mù.

Sau đó.

Trần Nghiệp trên mạng, phát hiện có không ít cư dân mạng, đang bàn luận về hắn và Đường Tử Trần.

Việc hắn ở bí cảnh số 9 đạt được phần thưởng thêm, từ lúc hắn trở về, theo phần thưởng được phát, những người khác cùng lúc đi bí cảnh số 9, tự nhiên đều nhận được.

Lúc này, đã bị người truyền lên mạng.

Về việc này, cư dân mạng tỏ ra rất kinh ngạc!

“Cái gì? Lần bí cảnh số 9 này, Trần công tử đạt được phần thưởng thêm? Không thể nào?”

“Bí cảnh số 9 là bí cảnh đơn, nếu phần thưởng thêm bị Trần công tử lấy đi, chẳng phải là nói, con đường siêu thần của Đường Tử Trần, đến đây là đứt đoạn?”

“Không thể nào! Trần công tử tuy cũng coi như xuất sắc, nhưng so với Đường nữ thần nhà tôi, hoàn toàn không thể so sánh! Tại sao lại là hắn?”

“Chết tiệt! Không ngờ con đường siêu thần của Đường nữ thần, lại đứt đoạn ở đây, ngược lại là Trần công tử đang duy trì kỷ lục mới.”

“Đây có phải là chứng minh, kỳ thật Trần công tử ưu tú hơn Đường nữ thần?”

“Cút xéo!! Tên tiểu bạch kiểm đó, xách giày cho Đường nữ thần cũng không xứng!”

“Ha ha, ngày nào cũng thấy các người kêu nữ thần nữ thần, thật sự là buồn nôn! Con nhỏ Đường đó, hiện tại rốt cuộc cũng lộ đuôi cáo rồi chứ? Cô ta chỉ là trà xanh dựa hơi đàn ông thôi! Người thật sự lợi hại là Trần công tử, nếu tôi có người đàn ông như Trần công tử, tôi sẽ xuất sắc hơn con nhỏ họ Đường đó!”

“Lâu trên là con yêu tinh nào vậy? Thứ đồ chơi mà cũng dám đụng chạm với Đường nữ thần? Cái thứ gì!!”

“Các người nói, có khả năng nào, là lần này Đường nữ thần không tham gia bí cảnh số 9?”

“Có khả năng này! Không, nhất định là như vậy...”

...

Nhìn thấy những bình luận như thế này, Trần Nghiệp có chút im lặng.

Hắn và Đường Tử Trần, đều không để ý những thứ này, ngược lại khiến những cư dân mạng này lo lắng thay.

Ngoài ra.

Lần này hắn lấy được phần thưởng thêm, mới qua mấy tiếng đồng hồ, trên mạng đã xuất hiện rất nhiều lời nói suy đoán Đường Tử Trần.

Xem ra, Đường Tử Trần ưu tú như vậy, rất bị người ghen tị!

Nghĩ nghĩ, Trần Nghiệp đăng nhập tài khoản của mình trên nền tảng xã hội, sau đó đăng một bài.

【 Mọi người đừng hiểu lầm, lần này tôi có thể lấy được phần thưởng thêm của bí cảnh số 9, hoàn toàn là bởi vì Đường Tử Trần đồng học không đi, cố ý so le với tôi thôi. 】

Dù sao cũng là vợ nhỏ của mình!

Xem như là vì đưa con đã mất, Trần Nghiệp cũng không thể tro mắt nhìn Đường Tử Trần bị cư dân mạng phỉ báng, mặc dù, bản thân Đường Tử Trần có thể căn bản không để ý...

Theo bài đăng của hắn được đăng tải, rất nhanh đã thu hút sự chú ý của không ít cư dân mạng.

Dù sao.

Hiện tại hắn, trên mạng cũng là người nổi tiếng.

“Bắt được đại lão!”

“Đây thật sự là tài khoản của Trần công tử sao?”

“Là thật, có chứng nhận!”

“Đại lão, có thể tiết lộ một chút, thực lực hiện tại của anh đạt đến cảnh giới gì rồi? Có đạt tiêu chuẩn cấp năm chưa?”

“Siêu thần nhiều lần như vậy, cấp năm hắn là gần rồi.”

Nhìn thấy những bình luận này, Trần Nghiệp mỉm cười.

Cấp năm?

Hiện tại hắn một ngón tay, cũng có thể dễ dàng điểm chết!

Chương 456 - Toàn nhân loại kinh hãi! Người ngoài hành tinh xâm lược! (2)

Thoáng chốc.

Nửa tháng trôi qua.

Nửa tháng này, tất cả đều có vẻ gió êm sóng lặng.

Đối với người bình thường mà nói, cuộc sống không có bất kỳ biến đổi gì, chỉ là gần đây sản phẩm điện tử, xuất hiện hàng loạt vấn đề chất lượng, bất kể là điện thoại di động hay máy tính cá nhân, thường xuyên xuất hiện hiện tượng lag, màn hình đen.

Nhưng mà, khởi động lại là được.

Đều là vấn đề nhỏ.

Nhưng đối với cao tầng nhân loại, những điều này đều là vấn đề lớn!!

Cao tầng đoán không sai, những người ngoài hành tinh kia, quả nhiên có kỹ thuật đen điều khiển sản phẩm điện tử của nhân loại.

Cái gọi là lag, màn hình đen, đều là người ngoài hành tinh xâm nhập vào điện thoại di động máy tính của nhân loại, thu thập tư liệu gây ra.

Ngay cả điện thoại di động của Trần Nghiệp, cũng bị màn hình đen hai lần.

Điều này khiến Trần Nghiệp rất khó chịu!!

Mấy lần, hắn đều có ý định bay lên đánh nhau...

May mà hắn tính cách ôn trọng, nhịn xuống.

Hiện tại mục đích thực sự của người ngoài hành tinh chưa lộ rõ, nếu hắn chủ động ra tay, có chút lỗ mãng.

Hôm nay.

Là ngày mười sáu tháng tám.

Ngày này.

Trong giới cao tầng nhân loại, xảy ra một chuyện lớn!!

Vị Võ Thần của Úc, dường như không chịu nổi việc có người ngoài hành tinh cứ ở trên đầu không chịu đi, đột nhiên lựa chọn bay vào vũ trụ, muốn gây phiền toái cho người ngoài hành tinh.

Nhưng kết quả lại là biến mất, sống chết không rõ!

Cần biết, vị Lý Võ Thần này là chí cường giả! Trước khi “Long Ngạo Thiên” quật khởi, Lý Võ Thần luôn vững vàng ngồi trên bảo tọa đệ nhất toàn cầu.

Có thể nói, ông ta vốn là nhân loại mạnh nhất.

Ngay cả khi đột nhiên xuất hiện Long Ngạo Thiên, Lý Võ Thần cũng là thứ hai, tuyệt đỉnh cường giả!

Nhưng cường giả như vậy, sau khi bay vào vũ trụ, lại không hề gây ra chút động tĩnh nào, người liền biến mất...

Nhất thời.

Toàn thế giới, những người biết sự tồn tại của hạm đội ngoài hành tinh trong cao tầng nhân loại, đều căng thẳng không thôi, bắt đầu lo lắng cho bản thân.

Nếu người ngoài hành tinh có thể dễ dàng giải quyết Lý Võ Thần, có phải cũng có thể trong nháy mắt tiêu diệt bọn họ?

...

Trần Nghiệp là từ miệng cha mình.

Nhận được tin tức này.

Hiện tại Trần hội trưởng coi như là nhờ phúc của con trai, bị cấp trên coi là nhân vật trọng điểm, có tin tức mới nhất gì, ông đều là người đầu tiên biết.

Lúc này.

Đã là buổi tối.

Trong thư phòng, sắc mặt Trần hội trưởng vô cùng ngưng trọng.

Ngay cả Trần Nghiệp, sau khi biết Lý Võ Thần biến mất, thần sắc cũng có chút khó coi.

“Trần Nghiệp, từ khi hạm đội ngoài hành tinh xuất hiện, vốn đã có không ít người, cho rằng người ngoài hành tinh không thể chống lại, liền nhìn chằm chằm vào dị giới.”

Trần hội trưởng nhíu mày nói: “Chuyện Lý Võ Thần biến mất lần này, tạo thành ảnh hưởng rất lớn, hiện tại ngay cả bên trung ương, cũng có không ít đại nhân vật, cũng cho rằng người ngoài hành tinh không thể chống lại, đã đề xuất kế hoạch Hỏa Chung.”

“Kế hoạch Hỏa Chung?” Trần Nghiệp hỏi.

Trần hội trưởng: “Chính là mang theo một nhóm nhân loại tinh anh, đến dị giới.”

Trần Nghiệp nghe vậy, lắc đầu nói: “Kế hoạch như vậy có tác dụng gì? Nếu nhân loại chúng ta có thể đến dị giới, người

ngoài hành tinh chẳng lẽ không thể đến sao? Nếu người ngoài hành tinh thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt nhân loại, với khoa học kỹ thuật của bọn chúng, chúng ta đi đâu cũng vô dụng.”

Đây cũng xác thực là vấn đề mà những đại lão chân chính lo lắng.

Trần hội trưởng nghĩ nghĩ, liền hỏi: “Con có ý kiến gì?”

Trần Nghiệp đang chuẩn bị nói gì đó.

Đột nhiên.

Mẹ Dương Dung Chi đang xem tivi ở phòng khách, truyền đến một tiếng kinh hô.

“Ây da... Lão Trần! Con trai! Hai người mau ra đây!!”

Hai cha con lập tức dừng cuộc trò chuyện, chạy ra khỏi thư phòng.

Trần Nghiệp như một cơn gió, đến phòng khách.

Trần hội trưởng chậm hơn một chút, nhưng cũng chỉ mất vài giây, liền từ thư phòng trên lầu hai, chạy xuống phòng khách ở lầu một.

“Chuyện gì vậy?”

Trần hội trưởng vừa nói ra, ánh mắt liền trở nên kinh hãi, nhìn về phía tivi.

Màn hình tivi, lúc này đang phát, căn bản không phải chương trình tivi gì, cũng không phải quảng cáo.

Mà là tuyên ngôn xâm lược từ người ngoài hành tinh!

Chỉ thấy một người ngoài hành tinh toàn thân giáp trụ, căn bản không nhìn rõ tướng mạo, xuất hiện trên màn hình tivi, đang nói chuyện.

“Nhân loại, quyền thống trị hành tinh này của các ngươi, đến đây là kết thúc! Chúng ta đã hoàn toàn bao vây hành tinh của các ngươi...”

Người phát ngôn ngoài hành tinh này, không biết có phải thường xuyên xem những người phát ngôn tin tức chính thức, học được không ít lời vô nghĩa.

Tóm lại.

Điều nó muốn biểu đạt, chỉ có một điểm: Hành tinh này từ giờ trở đi, thuộc về những người ngoài hành tinh bọn chúng.

Về phần nhân loại, muốn sống, chỉ có thể làm nô lệ cho bọn chúng!

Hơn nữa, bọn chúng chỉ cho nhân loại 10 tiếng đồng hồ, để quyết định có đầu hàng hay không.

10 tiếng sau.

Bọn chúng sẽ giáng lâm!

Đến lúc đó, những nhân loại không đầu hàng, sẽ phải chịu sự trừng phạt của bọn chúng!!

Về phần trừng phạt như thế nào, người ngoài hành tinh không nói.

Tóm lại, chắc chắn không phải chuyện gì tốt đẹp.

Nói xong những nội dung này, hình ảnh người ngoài hành tinh không hề biến mất trên tivi, mà là lặp lại một lần nữa...

“Lão Trần, điện thoại của em cũng có...”

Dương Dung Chi thần sắc kinh hãi lấy điện thoại di động ra.

Chỉ thấy hình ảnh trên điện thoại của bà, giống hệt như trên tivi.

Trần Nghiệp lập tức lấy điện thoại di động của mình ra, phát hiện cũng là hình ảnh như vậy.

Rõ ràng, người ngoài hành tinh cùng một lúc tiếp quản toàn bộ thiết bị viễn thị điện tử trên toàn cầu...

Tuyên ngôn của người ngoài hành tinh, lặp đi lặp lại ba lần, mới kết thúc.

Sau đó.

Tất cả TV, máy tính, điện thoại di động, lần lượt khôi phục bình thường.

Rồi.

Mạng Internet lập tức bùng nổ!

“Chết tiệt! Chết tiệt! Chết tiệt...”

“Người ngoài hành tinh xâm lược? Tôi không phải đang nằm mơ chứ?”

“Cái này... tôi thậm chí không biết phải nói gì.”

“Đừng mà! Tôi năm nay mới mười bảy tuổi, vẫn còn là trai tân!”

“Có thể đánh lại không? Nhân loại chúng ta không phải có rất nhiều cường giả sao? Có thể đuổi người ngoài hành tinh ra ngoài không?”

“Đừng mơ mộng nữa! Chỉ bằng việc người ta có thể dễ dàng không chế tất cả các thiết bị điện tử của chúng ta, cũng đủ để chứng minh, công nghệ của người ta, ít nhất là vượt trước chúng ta một thời đại!”

“Đúng vậy! Khoảng cách công nghệ quá lớn, trước mặt người ngoài hành tinh, chúng ta giống như người nguyên thủy mới học sử dụng gậy gộc, còn người ta đã dùng tên lửa, làm sao mà đánh lại?”

“Chết tiệt! Tôi chắc chắn đang nằm mơ! Tôi không muốn chết! Càng không muốn làm nô lệ!!”

“Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Ai có thể nói cho tôi biết phải làm sao?”

“Nhiều bà cô ở dưới lầu đang tranh giành vật tư trong siêu thị, tôi có nên xuống đó tranh giành một đợt không?”

“Đừng đi, đây không phải là ngày tận thế trong Resident Evil, người ngoài hành tinh chỉ cho mười tiếng, tranh giành vật tư không có ích gì, chỉ bằng dùng mười tiếng này, làm một việc có ý nghĩa.”

“Mẹ kiếp, những người ngoài hành tinh này ngay cả ngôn ngữ của chúng ta cũng biết nói, chắc chắn đã đến từ lâu, vẫn luôn nghiên cứu chúng ta!”

“Má nó! Có người trên đường lớn, trực tiếp cưỡng hiếp con gái nhà lành, chết tiệt...”

Chương 457 - Trong hỗn loạn này, hấn ra tay!

Lúc này.

Tất cả mọi người đều gạt bỏ mọi thứ, chỉ quan tâm đến một việc, đó là sự xuất hiện của người ngoài hành tinh!

Vô số cư dân mạng, điên cuồng phát ngôn trên mạng, họ thực chất là đang trút bỏ nỗi sợ hãi trong lòng.

Giống như nhiều năm trước, hưng thú lần đầu tiên xâm lấn Lam Tinh, mang đến tai họa khủng khiếp.

Không!

Lần này, cuộc khủng hoảng mà nhân loại phải đối mặt, vượt xa tất cả những lần trước.

Nếu lần này nhân loại không thể giành chiến thắng, nền văn minh nhân loại, e rằng sẽ bị diệt vong!

Mọi người đều rất sợ hãi.

Nhiều người thậm chí còn chạy đến tài khoản chính thức của chính phủ để lại lời nhắn, hỏi về phương pháp đối phó.

Chỉ là, không có bất kỳ một cơ quan chính thức nào lên tiếng, đều giữ im lặng. Điều này càng khiến cư dân mạng sợ hãi...

Trần gia.

Cho dù là Trần Hội trưởng, hay Dương Dung Chi, lúc này sắc mặt đều rất khó coi.

Ngay cả Trần Nghiệp, cũng mặt mày ảm đạm.

“Cha...”

Trần Nghiệp còn chưa nói hết lời, đã bị cha mình cắt ngang.

“Đừng nóng vội!”

Trần Hội trưởng dường như biết con trai mình muốn nói gì, nói: “Trước đó vị Lý Võ Thần kia, biến mất không rõ tung tích, con phải cẩn thận một chút! Bây giờ trên người con, gánh vác hy vọng của quá nhiều người!”

Trần Nghiệp cau mày.

Hắn hiểu sự quan tâm của cha mình, chỉ là, đối mặt với loại nguy cơ này, nếu không đứng ra, e rằng nhân loại sẽ bị diệt chủng...

Đúng lúc Trần Nghiệp chuẩn bị bộc lộ thực lực thật sự của mình, thì điện thoại di động của Trần Hội trường lại vang lên.

Trần Hội trường liếc nhìn, liền vội vàng nói: “Cha đi tham gia một cuộc họp khẩn cấp, con trai, con ở nhà ngoan ngoãn, bảo vệ mẹ con cho tốt.”

Nói xong câu này.

Trần Hội trường liền vội vàng rời đi.

Đợi ông vừa đi, mẹ Dương Dung Chi liền hoảng hốt nói: “Trần Nghiệp, con trai, con nói... chuyện này phải làm sao bây giờ?”

Lúc này Dương Dung Chi hồn vía lên mây, trên người không thấy một chút dáng vẻ của tổng giám đốc tập đoàn.

Đây không phải là do ý chí của Dương Dung Chi yếu kém, mà là thủ đoạn mà người ngoài hành tinh thể hiện ra, quả thực khiến người ta tuyệt vọng.

Còn chưa lộ diện! Đã có thể khống chế mạng Internet và các thiết bị điện tử mà nhân loại dựa vào để sinh tồn, phải biết rằng, vũ khí hạng nặng hiện nay của nhân loại, đều được điều khiển từ xa thông qua các linh kiện điện tử, vậy còn đánh trả kiểu gì?

Chênh lệch về công nghệ quá lớn.

Trần Nghiệp trầm giọng nói: “Mẹ, mẹ yên tâm! Có con ở đây, nhà chúng ta, nhất định sẽ không sao.”

Giọng điệu rất kiên định.

Hắn cũng có sự tự tin kiên định!

Dương Dung Chi lại coi lời này là an ủi, nói: “Đợi cha con về, chúng ta lập tức khởi hành, về quê cũ ở nông thôn. Kinh thành, mục tiêu quá lớn, không an toàn, trước tiên về nhà lánh nạn.”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp có chút đau đầu.

Cũng phải nói, Dương Dung Chi nói cũng có phần đúng, Kinh thành phồn hoa, mục tiêu quá lớn, chắc chắn sẽ bị người ngoài hành tinh nhắm đến trước.

“Trước tiên chờ cha về rồi nói sau.”

Hai mẹ con liền ngồi trên ghế sofa phòng khách, chờ đợi.

Trần Nghiệp tính toán thời gian, phát hiện tính từ bây giờ bắt đầu, mười tiếng sau, vừa đúng đến sáng mai.

Nói cách khác, người ngoài hành tinh chỉ cho nhân loại một đêm để suy nghĩ.

Phải nói, thời gian này rất gấp gáp, khiến người ta có chút trở tay không kịp...

Một tiếng sau.

Trên đường phố bắt đầu hỗn loạn.

Đầu tiên, là rất nhiều người dất díu nhau, chuẩn bị lái xe rời khỏi Kinh thành, trực tiếp dẫn đến tắc nghẽn đường xá ở Kinh thành.

Tiếng thứ hai, bắt đầu xuất hiện một số rối loạn.

Một số người có thể là cảm thấy, nhân loại không còn hy vọng, liền muốn nhân cơ hội thời gian cuối cùng, giải phóng ác niệm trong lòng.

Đốt phá cướp bóc, cưỡng hiếp phụ nữ...

May mắn thay, quân cảnh của Hạ quốc đều không từ bỏ, rất nhanh, các thành phố lớn đều thực hiện quản lý quân sự.

Phạm tội, nhất luật xử bắn tại chỗ!

Đêm nay.

Tiếng súng không ngừng!!

.....

Đầy đủ ba tiếng đồng hồ trôi qua.

Trần Hội trưởng mới lê thân thể mệt mỏi trở về.

Vừa nhìn thấy Trần Nghiệp, Trần Hội trưởng liền nghiêm túc nói: “Bên trên chuẩn bị thực hiện kế hoạch Hỏa Chung, khẩn cấp đưa mười vạn trứng thụ tinh của con người và cơ sở dữ liệu cần thiết cho nền văn minh nhân loại đi, còn có một số nhân viên đi theo... Trần Nghiệp, Đại Thống lĩnh nhắn cha nói với con, nếu con không nắm chắc, có thể đi cùng, đến dị giới, hy vọng con có thể bảo vệ Hỏa Chung cuối cùng của nhân loại!”

Trần Nghiệp sững sờ một chút, nhìn không được hỏi: “Những lãnh đạo ở trên, đều không đi sao?”

“Đúng!”

Trần Hội trưởng nói với giọng điệu phức tạp: “Đại Thống lĩnh quy định, nhân viên đi theo kế hoạch Hỏa Chung, chỉ có thể là người trẻ tuổi!”

Nghे được lời này, trong lòng Trần Nghiệp lại thấy dễ chịu hơn nhiều.

Hắn chỉ sợ những đại lão kia sẽ bỏ mặc người bình thường, tự mình chạy trốn.

Nếu thật sự xuất hiện chuyện như vậy, Trần Nghiệp cũng không biết, mình có nên ra tay cứu vớt thế giới này hay không.

May mắn thay, không làm hắn thất vọng.

Dương Dung Chi vội vàng nói: “Vậy còn do dự gì nữa? Con trai, con mau đi đi!”

Trần Nghiệp mỉm cười: “Mẹ, đừng lo lắng, con trai mẹ lợi hại hơn mẹ tưởng tượng!”

Sau đó, Trần Nghiệp quay sang nhìn Trần Hội trưởng, nói: “Cha, nói với bên trên, người ngoài hành tinh cứ giao cho con.”

Trần Hội trưởng nhìn con trai, ánh mắt vô cùng phức tạp.

Ông đương nhiên hy vọng con trai mình đi cùng, đảm bảo an toàn. Nhưng cũng biết, lúc này nếu Trần Nghiệp đi rồi, những người ở lại đây, e rằng sẽ hoàn toàn mất hy vọng.

“Trần Nghiệp, con đã suy nghĩ kỹ chưa?”

“Vâng! Con vẫn luôn chuẩn bị.”

“Tốt!”

Trần Hội trưởng trầm giọng quát: “Không hổ là con cháu Trần gia!”

“Không được không được!” Dương Dung Chi lại phản đối:

“Trần Nghiệp, con nhất định phải đi!!”

“Mẹ, yên tâm đi! Con lựa chọn đứng ra, không phải vì vĩ đại, mà là... con cảm thấy con thật sự có năng lực giải quyết nguy

cơ lần này.”

Trần Nghiệp nói: “Nếu không giải quyết được người ngoài hành tinh, con sẽ đi. Với thực lực hiện tại của con, con muốn đi, ai cũng không cản được.”

Hắn mất công khuyên giải rất nhiều.

Mẹ Dương Dung Chi mới miễn cưỡng đồng ý, vừa lau nước mắt vừa lo lắng cho hắn.

Trần Nghiệp đau đầu, lại nói: “Mẹ, mẹ phải tin tưởng con! Con trai mẹ rất mạnh, không tin mẹ hỏi cha!”

Nói đến đây, Trần Nghiệp quay đầu nhìn về phía cha: “Cha, cha đi họp, Tần đội trưởng có phải từ đầu đến cuối đều rất bình tĩnh không?”

Trần Hội trưởng nghe vậy, đầu tiên là sững sờ một chút, sau đó mới cau mày, nghiêm túc suy nghĩ một hồi, nói: “Cuộc họp lần này có rất nhiều người, nhưng mà... Tần đội trưởng hình như quả thật khá yên lặng, không phát biểu gì.”

“Đó là bởi vì, Tần đội trưởng có năng lực dự đoán nguy hiểm trước!” Trần Nghiệp cười nói: “Cô ấy nhất định không cảm nhận được nguy hiểm, cho nên mới có thể bình tĩnh.”

Hai mắt Trần Hội trưởng lập tức sáng lên.

Hình như đúng là như vậy!

“Tiểu tử này, sao con biết được phản ứng của Tần đội trưởng?”

Trần Hội trưởng vẻ mặt nghi ngờ nhìn con trai: “Cô ấy nói với con sao?”

Trần Nghiệp cười nói: “Là Đường Tử Trần, cô ấy cũng đã lĩnh ngộ được năng lực dự đoán nguy hiểm.”

Nói đến đây, Trần Nghiệp nhin không được nghi hoặc.

Tinh thần lực của hắn, bây giờ còn cao hơn Đường Tử Trần.

Nếu Đường Tử Trần ba nghìn mấy đã có thể lĩnh ngộ cảnh giới “Không thấy không nghe, cảm nhận nguy hiểm mà tránh né”, tại sao hắn lại không được?

Chẳng lẽ là năng lực thiên phú của Tatsumaki?

Không đúng!

Trong nguyên tác, Tatsumaki đâu có năng lực dự đoán tương lai...

Chương 458 - Chấn động! Đứng trước mặt các người, là Đầu Trọc Đại Ma Vương

“Ồ? Con bé Đường gia kia, cũng lĩnh ngộ được năng lực này rồi sao?”

Trần Hội trưởng và vợ, đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Về năng lực của Đường Tử Trần, nàng chỉ nói với Trần Nghiệp, những người khác đều không nói.

Trần Nghiệp cười gật đầu: “Là Tử Trần nói với con, không có nguy hiểm.”

“Thì ra là vậy...”

Trần Hội trưởng lập tức yên tâm hơn không ít.

Sau đó, ông lại hỏi: “Con trai, theo con thấy, chúng ta nên làm gì?”

“Cha ở nhà bảo vệ mẹ cho tốt là được!” Trần Nghiệp nói: “Còn lại cứ giao cho con.”

Trần Hội trưởng trầm mặc một chút, lại mặc áo vào, đi ra ngoài: “Cha phải báo cáo chuyện này với bên trên, đừng để đến lúc đó lại rối loạn.”

.....

Đối với nhân loại trên Lam Tinh mà nói.

Đêm nay.

Trải qua vô cùng dày vò!

Thực sự phải nói tâm trạng, thì giống như những tử tù, biết mình ngày mai sẽ bị hành hình vậy.

Cảm giác tuyệt vọng bất lực, lại lưu luyến người thân, rất khó chịu.

Hạ quốc bên này còn tốt.

Quân đội và cảnh sát kịp thời ngăn chặn hỗn loạn, không gây ra đại loạn.

Nước ngoài thì khó khăn, đặc biệt là những quốc gia mà dân thường sở hữu súng, căn bản không quản được.

Hơn nữa, do chênh lệch múi giờ, phương Tây bên kia vẫn là ban ngày, càng loạn hơn...

Mười tiếng này, không biết bao nhiêu người chết trong các cuộc xung đột hỗn loạn...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Cho dù có khó khăn đến đâu, trời vẫn sáng.

Khi ánh bình minh chiếu rọi mặt đất, mang đến cho mảnh đất này một tia ấm áp.

Tuy nhiên, trong lòng mọi người, chỉ có lạnh lẽo.

Mười tiếng.

Cuối cùng cũng đến.

Tất cả mọi người, đều đồng loạt ngẩng đầu nhìn trời.

Không lâu sau.

Một vật thể khổng lồ, xé toạc bầu trời, xuất hiện trên đỉnh đầu mọi người.

Đây là một phi thuyền vũ trụ màu đen!

Trong vũ trụ, màu đen là màu bảo vệ tốt nhất, vì vậy hầu hết các phi thuyền vũ trụ, đều chọn màu đen làm màu sắc lớp ngoài.

Hình dáng của nó không kỳ lạ, tổng thể hình tròn, tuy nhiên, nó thật sự quá lớn!

Khi nó hạ xuống, quả thực là che khuất bầu trời, giống như một lục địa, từ trên trời rơi xuống.

Hơn nữa, bên cạnh phi thuyền vũ trụ này, còn có mấy chiến hạm vũ trụ nhỏ hơn, hộ tống bên cạnh.

Không biết có phải trùng hợp hay không.

Địa điểm hạ cánh của phi thuyền vũ trụ, lại vừa đúng là Kinh thành của Hạ quốc, hơn nữa diện tích của thứ này, chỉ nhỏ hơn toàn bộ Kinh thành một chút.

Nhìn thấy cảnh này, người dân Kinh thành, vẻ mặt kinh hoàng tuyệt vọng...

Lúc này.

Trần Nghiệp nhìn thấy phi thuyền vũ trụ này, vô cùng kinh ngạc.

Bởi vì, hắn nhớ trong nguyên tác phi thuyền của bá chủ vũ trụ Boros là hình dạng dài, hơn nữa phần đầu có phân nhánh, giống như một cái nĩa.

Phi thuyền này, lại có hình tròn.

Chuyện gì vậy?

Boros đổi phi thuyền rồi sao?

Bất kể có phải Boros hay không, đã đến rồi, Trần Nghiệp đều phải lên!

Đúng lúc Trần Nghiệp chuẩn bị ra tay.

Biến cố lại xảy ra.

Tất cả điện thoại di động, máy tính, TV, lại một lần nữa bị người ngoài hành tinh tiếp quản.

Hơn nữa, phi thuyền vũ trụ trên trời cũng dừng lại, phía dưới xuất hiện một màn hình toàn ảnh khổng lồ.

Trong màn hình, xuất hiện video một nhóm chí cường giả, đại chiến Rết Trưởng Lão.

Trên điện thoại di động của mọi người, cũng là hình ảnh tương tự.

Video không dài, đã được cắt ghép, chỉ có hơn hai phút.

Đợi video phát xong, người ngoài hành tinh mặc giáp lại xuất hiện.

“Trong video vừa rồi, xuất hiện vài người có thân thủ khá tốt, Boros đại nhân rất hứng thú với những người này, dự định cho các người một cơ hội thay đổi vận mệnh.”

“Tiếp theo, Boros đại nhân muốn hoạt động gân cốt, chỉ cần có người, có thể kiên trì mười phút dưới sự tấn công của Boros đại nhân! Như vậy, Boros đại nhân nguyện ý cho các người thêm một năm thời gian!”

“Trong một năm này, các người có thể đi được bao nhiêu người thì đi.”

“Dựa theo thông tin chúng ta nắm được, các người vẫn luôn nghiên cứu công nghệ phi thuyền vũ trụ, và đã có chút thành tựu...”

“Một năm sau, chúng ta sẽ quay lại tiếp quản hành tinh này... Tiền đề là, các người có người có thể kiên trì mười phút dưới sự tấn công của Boros đại nhân!!”

“Các người chỉ có nửa tiếng để suy nghĩ!”

Lời này vừa ra.

Tất cả nhân loại đều sửng sờ!

Sau đó, trong mắt mọi người, bùng lên hy vọng...

“Cái này... Boros? Là thủ lĩnh của những người ngoài hành tinh này sao?”

“Chết tiệt! Long Ngạo Thiên, mau mời Long Ngạo Thiên đại lão đến đây!”

“Vốn tưởng rằng chết đến nơi rồi, không ngờ lại còn có chuyển biến?”

“Chuyển biến cái rắm, người ngoài hành tinh rõ ràng là đang đùa giỡn chúng ta, Boros trong miệng bọn chúng, nhất định rất đáng sợ, Long Ngạo Thiên đại lão e rằng cũng không chống đỡ nổi.”

“Chỉ cần kiên trì mười phút là được rồi...”

“Không phải, nghe ý của người ngoài hành tinh này, nhân loại chúng ta, đã nắm giữ không ít kỹ thuật chế tạo phi thuyền vũ trụ? Là quốc gia của chúng ta sao? Trước đây bên trên thu thập đủ loại kim loại, chính là vì chế tạo phi thuyền vũ trụ sao?”

“Chết tiệt! Thì ra bên trên lạng lã, vẫn luôn nghiên cứu đường lui sao? Có phải bọn họ đã sớm biết, sẽ có người ngoài hành tinh đến không?”

“Bây giờ không phải lúc truy cứu những điều này, quan trọng nhất là, những chí cường giả đại lão kia có nguyện ý lên hay không, đặc biệt là Long Ngạo Thiên đại lão...”

“Điện thoại đã khôi phục, mau đăng bài thỉnh nguyện! Mời Long Ngạo Thiên đại lão ra tay!”

.....

Trên đường phố.

Rất nhiều người đi đường tụ tập lại với nhau, nghị luận âm ỉ.

Theo việc mạng Internet khôi phục, lượng lớn cư dân mạng, liền đăng bài trên các diễn đàn lớn, khẩn cầu các chí cường giả có thể đứng ra, cứu vớt nhân loại.

Trong đó.

Ba chữ “Long Ngạo Thiên”, xuất hiện với tần suất cao nhất...

Trong biệt thự.

Trần Nghiệp chỉ sửng sờ một lát, liền lập tức hiểu được dụng ý của người ngoài hành tinh.

Sở dĩ không làm trò này ngay từ đầu, mà là bây giờ mới làm, chính là điểm thông minh của người ngoài hành tinh.

Bởi vì lúc này, mọi người đã trải qua một đêm kinh hoàng, thực chất đều đã tuyệt vọng. Đột nhiên xuất hiện một tia hy vọng, tự nhiên sẽ nắm chặt lấy.

Nhìn xem trên mạng trong nháy mắt xuất hiện nhiều bài đăng thỉnh nguyện như vậy, liền biết.

Như vậy, cho dù những cường giả và “Long Ngạo Thiên” kia lúc đầu không muốn lộ diện, lúc này bị áp lực ép buộc, cũng phải đứng ra.

Đại nghĩa cứu vớt toàn nhân loại đè nặng trên đầu, ai có thể thờ ơ?

Ngoài ra.

Boros đột nhiên muốn làm một màn “tỷ võ”, e rằng không phải đơn thuần là hấn ngựa tay, mà còn có mục đích khác.

Nhóm người khiêu chiến quái vật Rết Trưởng Lão kia, gần như là nhóm cường giả đỉnh cao nhất của nhân loại, là thần

tượng, cũng là tín ngưỡng tinh thần của vạn người.

Nếu Boros đánh bại bọn họ trước mặt nhân loại, đối với toàn bộ nhân loại mà nói, chắc chắn là đả kích to lớn!

Hành động này, là vì đánh sập lòng tự tin của nhân loại!

Đến lúc đó, nhân loại mất đi lòng tự tin, tất nhiên sẽ càng dễ bị khống chế.

Mà tại sao Boros lại muốn hành tinh này?

Trần Nghiệp phỏng đoán.

Cũng là vì “dị giới” mà đến.

Hành tinh này, sắp trở thành chiến trường chư thiên rồi...

Chiến trường chư thiên tuy nguy hiểm, nhưng cũng đại diện cho vô số cơ hội!

Những suy nghĩ này, thoáng qua trong đầu Trần Nghiệp.

“Con trai...”

Mẹ Dương Dung Chi, đột nhiên nắm lấy cánh tay của Trần Nghiệp, nắm chặt.

Dường như sợ đứa con này, sẽ biến mất.

Chương 459 - Chấn động! Đứng trước mặt các người, là Đầu Trọc Đại Ma Vương (2)

Cảm nhận được sự quan tâm và lo lắng của mẹ, Trần Nghiệp vỗ vỗ mu bàn tay của Dương Dung Chi, lộ ra nụ cười tự tin.

“Mẹ, yên tâm đi! Vốn dĩ con đã tràn đầy tự tin, bây giờ chỉ cần kiên trì mười phút, con càng nắm chắc hơn.” Trần Nghiệp cười nói.

Không cần người ngoài hành tinh làm mấy trò rườm rà này.

Hắn cũng đã quyết định ra tay rồi.

Trần Hội trưởng không nói gì, chỉ thở dài một tiếng, vỗ mạnh vào vai Trần Nghiệp.

“Mẹ, con đi một lát sẽ về, mẹ ở nhà đợi con!” Trần Nghiệp nói.

Người ngoài hành tinh chỉ cho nửa tiếng, không có thời gian dài dòng.

“Con trai, con nhất định phải bình an trở về.” Hai mắt Dương Dung Chi đầy nước mắt và không nở, nhưng vẫn khích lệ: “Cố lên, mẹ tự hào về con!”

Trần Nghiệp gật đầu thật mạnh.

Sau đó từ từ bay lên không.

Cùng lúc đó.

Ở hai hướng khác, cũng có hai thân ảnh bay lên.

Chính là Tần Mộc Âm và Ba Lệ Minh.

Ba Lệ Minh sử dụng Geppo, nhảy từng bước trên không trung, nhìn có vẻ, dường như đã hoàn toàn nắm vững kỹ năng này.

Bên kia phi thuyền ngoài hành tinh, đã sớm thả ra một võ đài khổng lồ, lơ lửng trên không trung.

Ba người rất ấn ý, bay về phía võ đài.

Khi bọn họ xuất hiện trên võ đài khổng lồ, thân ảnh của ba người, lập tức xuất hiện trên màn hình toàn ảnh khổng lồ bên cạnh.

Rõ ràng.

Trận chiến này, người ngoài hành tinh dự định phát sóng trực tiếp, hơn nữa là hướng tới toàn cầu!

Vô số người dân và cư dân mạng, đều phấn chấn!

“Đến rồi đến rồi, hai vị đại lão đỉnh cấp ở Kinh thành đều đến rồi.”

“Tôi đã biết, với nhân phẩm của Ba hội trưởng và Tần nữ thân, nhất định sẽ đứng ra.”

“Ba hội trưởng, Tần nữ thân, đều là người tốt! Các vị là anh hùng của nhân loại.”

“Ồ giữa sao lại lẫn vào một người đầu trọc? Trông quen mắt quá.”

“Uổng phí đôi mắt của ngươi rồi, ngay cả Trần công tử cũng không nhận ra?”

“Không phải... thực lực hiện tại của Trần công tử, nhiều nhất là cấp năm chứ? Cục diện cao cấp này, hấn đến góp vui cái gì vậy?”

“Đừng nói như vậy, dù sao, nguyện ý đứng ra vào lúc này, đều là anh hùng, đại anh hùng!”

“Đối với dũng khí dám lên đài của Trần công tử, tôi đương nhiên là khâm phục, hấn cũng thật sự xứng đáng với danh hiệu ‘anh hùng’, nhưng mà, nói một câu khó nghe, cục diện cao cấp này, hấn thật sự không cần thiết tham gia, đến đó cũng là chịu chết, chỉ bằng ở nhà, bảo vệ người nhà.”

“Ngay cả Trần công tử cũng lên rồi, Long Ngạo Thiên đại lão đâu? Sao vẫn chưa xuất hiện?”

“Có thể không ở Kinh thành sao? Nửa tiếng cơ mà! Chắc là đang trên đường đến rồi!”

“Mấy người ngoài hành tinh này cũng vớ vẩn, chỉ cho nửa tiếng, tưởng nhân loại đều có tốc độ ánh sáng sao? Ngoại trừ mấy vị ở Kinh thành này, e rằng đại lão ở những nơi khác, đều không kịp đến.”

“Hừ hừ, vẫn chưa nhìn ra sao? Người ta cố tình đùa giỡn chúng ta đấy!”

.....

Trên võ đài.

Ba người tụ tập lại với nhau.

Nhìn thấy dáng vẻ của Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm cười nói: “Lần này không định dùng mã giáp Long Ngạo Thiên nữa sao?”

Trần Nghiệp nhún vai: “Đến lúc này rồi, dùng thân phận gì cũng không còn ý nghĩa nữa, quan trọng nhất là chiến thắng!”

Ba Lê Minh lập tức hỏi: “Trần Nghiệp, cậu có bao nhiêu phần nắm chắc?”

“Địch còn chưa lộ diện! Con cũng không rõ hấn có thực lực gì.” Trần Nghiệp nói.

Ba Lê Minh là người thông minh, thấy Tần Mộc Âm thần sắc thoải mái, lập tức trong lòng khẽ động, sau đó lộ ra nụ cười.

“Trần Nghiệp, hay là lát nữa ta lên trước, thử xem trình độ của người ngoài hành tinh?”

Trần Nghiệp nghe vậy, lại lắc đầu nói: “Không cần đâu, sư bá, hẳn là người ngoài hành tinh, cũng không thể nào là cao thủ quốc thuật.”

Đối với Boros, Trần Nghiệp vẫn có chút hiểu biết.

Thật sự để Ba Lê Minh đi thăm dò, e rằng sẽ bị đánh chết...

Ba Lê Minh cũng chỉ thuận miệng nói, nghe vậy liền vỗ vai Trần Nghiệp:

“Lần này, tất cả dựa vào cậu, cứ thả sức mà đánh!”

Trần Nghiệp gật đầu.

Trên võ đài trống không.

Nhưng mà.

Giọng nói chuyện của ba người, lại rõ ràng truyền đến tai tất cả nhân loại.

Người ngoài hành tinh làm ra âm thanh truyền dẫn, chắc là chuẩn bị, để toàn nhân loại, nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của cường giả mạnh nhất của bọn họ lát nữa, từ đó khiến nhân loại hoàn toàn mất đi ý chí phản kháng.

Ai ngờ, lại để Trần Nghiệp bại lộ thân phận...

Đương nhiên.

Lúc này, Trần Nghiệp, cũng không để tâm.

“Chết tiệt? Bọn họ đang nói gì vậy?”

“Trần công tử... hẳn là Long Ngạo Thiên? Sao có thể như vậy?”

“Mẹ nó! Tin tức động trời! Khiến ta choáng váng!”

“Cái này, cái này... Trần công tử làm sao có thể là Long Ngạo Thiên đại lão được? Bọn họ rõ ràng trông không giống nhau! Chênh lệch chiều cao lại càng lớn như vậy.”

“Huynh đệ, có một loại công phu thần kỳ, có thể rút xương, làm thay đổi hình thể, nhưng mà loại võ công này rất khó nắm vững, cần có cơ bắp cường đại mới được.”

“Ta vẫn không dám tin! Nhưng mà ta biết, Ba hội trưởng và Tàn nữ thần, tuyệt đối sẽ không lừa người...”

“Khó trách, Trần công tử dám lên đài...”

“Không đúng! Lúc Trần công tử kết hợp thiên phú anh hùng, là phát sóng trực tiếp, đó rõ ràng là ánh sáng trắng.”

“Thiết bị thỉnh thoảng bị lỗi cũng bình thường, hơn nữa, Trần công tử kết hợp, hẳn là S1, là thiên phú thần cấp trong truyền thuyết. Nói không chừng, ánh sáng của thiên phú thần cấp, chính là màu trắng.”

Khoảnh khắc này!

Toàn thế giới, tất cả nhân loại, dường như lần đầu tiên được biết đến Trần Nghiệp, kinh ngạc, nghi hoặc, cảm thán, kinh dị, khó tin... đủ loại cảm xúc xuất hiện.

Đặc biệt là những người quen biết Trần Nghiệp, càng cảm xúc sâu sắc.

“Tôi đã biết, thiên phú của sư huynh, không thể đơn giản như vậy!” Triệu Tranh.

“Hay lắm, lão Trần, cậu giấu tôi khổ sở thật đấy!” Tào Vũ.

“Thì ra, thiên tài chân chính vạn người không một, chính là Trần ca.” Nhậm Thiên Thiên.

“Em đã sớm nhìn ra Trần Nghiệp ca ca không tầm thường, quả nhiên là vậy...” Triệu Hoan Hoan.

“Thằng nhóc nhà lão Trần... chính là Long Ngạo Thiên thiên hạ vô địch? Khó trách lúc trước con bé nói với chúng tôi, chúng tôi nhìn lầm cậu ta, thì ra không phải cậu ta dựa vào con bé chúng tôi, mà là con bé chúng tôi dựa vào cậu ta à?” Cha mẹ Đường Tử Trần.

Mà Đường Tử Trần, thì lộ ra nụ cười như trút được gánh nặng.

Nàng chưa bao giờ muốn chiếm lấy sự ưu tú và công lao của Trần Nghiệp, chỉ là Trần Nghiệp muốn ẩn giấu bản thân, nàng

mới lặng lẽ gánh chịu những vinh quang vốn thuộc về Trần Nghiệp.

Còn có các bạn học của Trần Nghiệp, nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc kia, vào lúc này đứng ra, sự chấn động trong lòng, chỉ có chính họ mới biết được.

Mà lúc này kích động nhất, không ai khác chính là giáo viên chủ nhiệm cấp ba của Trần Nghiệp.

Lúc trước Trần Nghiệp đang livestream, kết hợp với anh hùng cấp C, không chỉ dọa ngất giáo viên chủ nhiệm, còn làm hỏng tiền đồ của giáo viên chủ nhiệm, khiến giáo viên chủ nhiệm phải nghỉ hưu sớm.

Bây giờ...

“Tốt tốt tốt, tôi đã biết, cậu ấy làm sao có thể đi kết hợp thiên phú anh hùng cấp C? Thì ra là sự kiện Ô Long, tôi phải đến cục giáo dục, học sinh tôi dạy dỗ là thiên tài tuyệt thế, tôi có đại công, tôi muốn làm hiệu trưởng!!”

Nửa giờ.

Rất nhanh trôi qua.

Phi thuyền vũ trụ trên không trung, phân bụng đột nhiên xuất hiện một đạo ánh sáng chói mắt, trực tiếp bắn trúng võ đài.

Đạo ánh sáng này không có bất kỳ lực phá hoại nào, chỉ có tác dụng dịch chuyển.

Đội ánh sáng biến mất.

Trên võ đài, liền có thêm một người ngoài hành tinh.

Chương 460 - Một quyền! Vũ trụ đại bạo tạc!

Người ngoài hành tinh này mặc một bộ giáp nhọn, trông rất dữ tợn, bộ giáp bao bọc toàn thân, chỉ có phần đầu lộ ra ngoài. Làn da trên mặt người ngoài hành tinh có màu xanh đậm, trên đầu còn có mái tóc màu tím dày.

Nhìn bề ngoài, người ngoài hành tinh này có hình dáng gần giống với con người, vóc dáng cũng chỉ cao hơn người bình

thường một chút, cao khoảng hơn hai mét. Điểm khác biệt lớn nhất giữa nó và con người, ngoài làn da, chính là khuôn mặt.

Chỉ thấy một con mắt khổng lồ, gần như chiếm nửa khuôn mặt của người ngoài hành tinh!

Khi người ngoài hành tinh này vừa xuất hiện.

Tất cả nhân loại đều bị chấn động.

Đây là lần đầu tiên nhân loại nhìn thấy diện mạo thật sự của người ngoài hành tinh, chỉ cảm thấy người ngoài hành tinh này rất đáng sợ, trên người có khí thế áp đảo.

Đặc biệt là con người khổng lồ màu tím sẫm kia, lúc này đang toát ra ánh mắt thờ ơ, đoạt hồn người, cho người ta cảm giác, như thể thần linh đang nhìn xuống nhân loại.

Tất cả mọi người, theo bản năng nín thở.

Lúc này.

Mọi người đều dừng lại tất cả mọi việc trong tay, quan sát trận chiến sắp diễn ra.

Trận chiến này, đặt cược chính là vận mệnh của toàn nhân loại.

Một khi phe nhân loại thua, kết cục của nhân loại, chắc chắn sẽ thê thảm!

Trên võ đài.

Boros nhìn ba người Lam Tinh trước mặt, đột nhiên lên tiếng:

“Các người ai đến chịu chết trước? Hoặc là ba người cùng lên cũng được.”

Hắn đương nhiên không biết ngôn ngữ của Lam Tinh, đoạn lời này, là hắn mới học được gần đây.

Nghe thấy lời nói ngạo mạn của Boros, sắc mặt Ba Lệ Minh trầm xuống, chưa kịp nói gì, Trần Nghiệp liền lên tiếng trước: “Sư bá, Tàn tử, lát nữa hai người chú ý những người ngoài hành tinh khác, đừng để những phi thuyền vũ trụ nhỏ kia tấn công mặt đất.”

Ba Lệ Minh hơi sững sờ, Tàn Mộc Âm lại sáng khoái gật đầu: “Yên tâm đi, Trần Nghiệp, giao cho chúng tôi.”

Trần Nghiệp gật đầu, đi về phía Boros.

Hắn đi rất chậm, từng bước một tiến về phía trước.

Và trong quá trình di chuyển, ánh mắt vẫn luôn nhìn về phía phi thuyền vũ trụ trên đỉnh đầu.

Thực ra lúc này Trần Nghiệp đang suy nghĩ, có thể cướp lấy phi thuyền vũ trụ này hay không.

Giả sử nhân loại có được phi thuyền vũ trụ như vậy, thực lực chắc chắn sẽ có bước nhảy vọt về chất, đến lúc đó, dù phải đối mặt với việc chiến trường chư thiên mở ra, cũng là tiến có thể công, lui có thể chạy...

Tiếc là.

Suy nghĩ như vậy, chỉ có thể tùy tiện thôi.

Có thể trở thành Bá Chủ Vũ Trụ, trên phi thuyền vũ trụ của Boros, chắc chắn có vũ khí sát thương cực kỳ đáng sợ!

Nếu Trần Nghiệp không phá hủy phi thuyền vũ trụ ngay lập tức, để phi thuyền vũ trụ tấn công mặt đất... hậu quả khó lường.

Đây không phải là anime, có cốt truyện hạn chế, đây là một thế giới thực!

Trần Nghiệp không dám đánh cược.

...

Không biết từ lúc nào.

Trần Nghiệp đã đi đến trước mặt Boros, khi hắn dừng bước, khoảng cách với Boros đã không đến một mét, hai người gần như mặt đối mặt.

Cho đến lúc này.

Trần Nghiệp mới dừng bước, ánh mắt đoan chính, nhìn vị Bá Chủ Vũ Trụ trước mắt.

Boros thực sự, trông có khí thế hơn nhiều so với trong anime.

Những tia máu bên cạnh con mắt khổng lồ kia, giống như rễ cây, hơi nhô lên, trông dữ tợn đáng sợ.

“Người chính là người đã giết quái vật rết sao?”

Boros đột nhiên há miệng, lộ ra nụ cười kỳ dị: “Hy vọng người có thể mang đến cho ta một chút niềm vui!”

Trần Nghiệp không nói gì.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hai bên gần như đồng thời xuất quyền.

“Ầm! Ầm!”

Hai luồng khí mạnh mẽ, lập tức xuất hiện trên võ đài.

Đây là do quyền phong của họ mang đến.

Nắm đấm của Boros, đánh vào đầu trọc của Trần Nghiệp, còn nắm đấm của Trần Nghiệp, lại đánh trúng ngực Boros.

Không còn cách nào khác.

Chiều cao của Boros là hơn hai mét, mà chiều cao một mét tám lăm của Trần Nghiệp, chỉ đến ngực Boros.

Thời gian dường như dừng lại vài giây.

Sau đó.

Sắc mặt Boros hơi thay đổi, toàn thân như quả pháo, bay ngược ra ngoài.

Còn Trần Nghiệp, vẫn đứng im tại chỗ không nhúc nhích. Chỉ là trên cái đầu trọc sáng bóng của hắn, đột nhiên bốc lên một làn khói nhỏ, chỗ bị đánh, cũng có chút đỏ.

Thoạt nhìn.

Đợt tấn công thăm dò này, rõ ràng là Trần Nghiệp chiếm ưu thế.

...

“Hay! Trần công tử đánh bay người ngoài hành tinh...”

“Tốt! Đánh hay lắm!”

“Tuyệt vời Trần công tử của tôi, đợt này có hy vọng chiến thắng!”

“Trước đó nói Trần công tử là Long Ngạo Thiên đại lão, tôi còn hơi không tin, bây giờ tin rồi...”

“Không phải chứ... người ngoài hành tinh này khoác lác ghê vậy, thực lực cũng chẳng ra sao cả!”

Nhìn thấy Trần Nghiệp một quyền đánh bay người ngoài hành tinh.

Nhân loại phấn khởi vô cùng.

Sắc mặt Trần Nghiệp, vẫn bình tĩnh.

Vừa rồi một quyền của Boros, nói thật, chỉ khiến hắn cảm thấy hơi đau nhói thôi, giống như bị muỗi đốt.

Đương nhiên, Boros hiện tại, vẫn chưa mở khóa hình thái cuối cùng, không phải là thực lực chân chính của Boros...

Khoảnh khắc tiếp theo.

Một tia “chớp” màu tím, đột nhiên bay tới từ phía trước, nhanh chóng tiếp cận Trần Nghiệp.

Người đến tự nhiên là Boros.

Vừa rồi một quyền thăm dò của Trần Nghiệp, chỉ đánh bay hắn ta mà thôi.

Không chỉ không đánh bị thương Boros, ngược lại còn khiến hắn ta hơi tức giận!

Trong mắt hắn ta, con người như con bọ, vậy mà lại đánh bay hắn ta!

Ban đầu, Boros tổ chức trận tỷ võ này, là muốn chiêu mộ vài thuộc hạ đắc lực mà thôi.

Bây giờ, Boros chỉ muốn giết chết tên đầu trọc kia, sau đó hủy diệt tất cả nhân loại.

Chỉ thấy Boros một cước nặng nề, giẫm mạnh vào mặt Trần Nghiệp.

Trông như một thanh đao lớn, xé rách hư không, chém ngang Trần Nghiệp.

“Huu!”

Đột nhiên.

Trần Nghiệp biến mất khỏi vị trí ban đầu.

Boros giật mình kinh hãi, lập tức dừng lại, không cần suy nghĩ, gơ tay lên chính là một đao, chém về phía sau.

Đón hấn ta, dường như là một chữ “chết” khổng lồ!

Lần này, Trần Nghiệp sử dụng “Nghiêm Túc Nhất Kích”!

Và là cú đâm móc!

“Bá!”

Hư không trong nháy mắt bị xé rách đến mức vạn vụn.

Không gian vỡ vụn!

Kết hợp với pháp tắc lực lượng, cộng thêm hơn ba vạn thuộc tính lực lượng của Nghiêm Túc Nhất Kích, cực kỳ đáng sợ!

Dường như ngay cả thời gian cũng bị gián đoạn, trở nên chậm lại rất nhiều.

Khi năm đám của Trần Nghiệp còn chưa đánh trúng Boros, một lỗ đen, đột nhiên xuất hiện trong hư không, xuất hiện trên năm đám của Trần Nghiệp, trong nháy mắt hút cạn tất cả không khí trên vũ đài.

Mặc dù lỗ đen này chỉ lóe lên rồi biến mất, tất cả nhân loại vẫn nhìn thấy rõ ràng.

Sau đó.

Năm đám của Trần Nghiệp, đánh trúng phần bụng trên của Boros.

Độc nhãn của Boros đột nhiên trợn to, bộ giáp trên người, trong nháy mắt nứt nẻ toàn bộ.

Hắn ta há miệng, muốn hét lên, lại phát hiện không khí đã bị hút cạn hoàn toàn, hắn ta vậy mà không phát ra được một chút âm thanh nào.

Tiếp đó.

Theo năm đám của Trần Nghiệp hướng lên trên, thân thể Boros, cũng bay lên...

“Đỉnh!”

Âm thanh trong trẻo vang lên.

Như thần chung mộ cổ.

Sau đó, cảnh tượng giống như siêu tân tinh bùng nổ, xuất hiện. Một luồng ánh sáng trắng khổng lồ, đột nhiên bùng nổ trên võ đài, chói lọi vô cùng, khiến tất cả mọi người không thể mở mắt.

Còn Boros, thì như một tia chớp, trong nháy mắt bay về phía bầu trời, đâm vào phi thuyền vũ trụ dừng trên bầu trời, hơn nữa đâm xuyên qua phi thuyền vũ trụ, tiếp tục bay về phía tầng khí quyển, cuối cùng xuyên qua tầng khí quyển, tiến vào vũ trụ, bay về phía ngôi sao khổng lồ kia...

Một quyền!

Đánh Boros vào vũ trụ.

Sự rực rỡ và đáng sợ của quyền này của Trần Nghiệp, căn bản không thể dùng ngôn từ để hình dung.

Chương 461 - Một quyền! Vũ trụ đại bạo tạc! (2)

Tất cả mọi người đều há miệng, giữ nguyên trạng thái chấn động không nhúc nhích.

Những người ngoài hành tinh kia, nhìn thấy Boros đại nhân của họ bị nhân loại một quyền đánh bay, cũng ngây người ra.

Trần Nghiệp lại không dừng lại ở đó!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Dưới vô số ánh mắt khó tin, thân thể Trần Nghiệp, nhanh chóng biến lớn, quần áo bị xé rách, thân thể được bao phủ bởi rất nhiều vảy. Sau đó, răng nanh sắc nhọn, móng vuốt sắc bén, sừng rồng... lần lượt xuất hiện.

Trong nháy mắt.

Trần Nghiệp đã biến thành một con cự long với kích thước hơn 1500 mét.

Hình thái Thanh Long!!

Biến hình xong, Trần Nghiệp trực tiếp há miệng, nhắm vào phi thuyền vũ trụ trên bầu trời, chính là một ngụm long tức!

“Gào!”

Long tức xuyên qua hư không, vậy mà phát ra tiếng hú như quỷ gào.

Người điều khiển trên phi thuyền vũ trụ, căn bản không ngờ rằng, nhân loại có thể đánh bay Bá Chủ Vũ Trụ của họ, càng không ngờ rằng, nhân loại dám phát động tấn công về phía họ.

Vì vậy, khi long tức của Trần Nghiệp xé toạc bầu trời, chúng chỉ có thể trơ mắt nhìn, không thể làm gì.

Bởi vì tốc độ của Trần Nghiệp quá nhanh!

Từ lúc quan sát phi thuyền vũ trụ ở gần, hắn đã chuẩn bị kế hoạch tác chiến như vậy, đánh bay Boros liền lập tức biến hình, sau đó một ngụm long tức, ở giữa không có chút dừng lại nào.

Chính là muốn hiệu quả bất ngờ, đánh úp bất ngờ.

...

Nếu nói, vừa rồi một quyền của Trần Nghiệp, cảnh tượng như siêu tân tinh bùng nổ.

Vậy thì hiện tại sự phá hủy mà long tức tạo ra, chính là vũ trụ đại bạo tạc!!

“Ừ ừ!”

Trên bầu trời, dường như xuất hiện một ngôi sao màu đỏ rực!

Một mặt trời khổng lồ, ở ngay trước mắt!!

Lửa!

Toàn là lửa!

Cả bầu trời, đều là ánh lửa!

Boros đang bay ngoài vũ trụ, đột nhiên nhìn thấy, hành tinh xanh lam kia, một mặt của nó, đột nhiên bị nhuộm màu đỏ.

Còn phi thuyền vũ trụ khổng lồ, thì hoàn toàn bị nhấn chìm trong biển lửa.

Gần như tất cả nhân loại, nhìn thấy cảnh tượng có thể gọi là thần tích này, đều tê dại da đầu...

Chỉ có hai người, vẫn giữ được tỉnh táo, nắm bắt cơ hội, đồng thời ra tay, phát động tấn công về phía những chiến hạm vũ trụ nhỏ kia!

Chính là Ba Lệ Minh và Tần Mộc Âm.

Trần Nghiệp đã hóa thân thành thần long, cũng không nhàn rồi, tiếp tục tấn công những chiến hạm vũ trụ nhỏ kia.

Dưới sự tấn công mạnh mẽ của ba cường giả, hạm đội vũ trụ của Boros, rất nhanh đã bị tiêu diệt sạch sẽ...

Không phải là Trần Nghiệp bọn họ quá lợi hại.

Mà là hạm đội vũ trụ của Boros, số lượng quá ít.

Có lẽ là vì Boros rất tự tin vào thực lực của mình, lại không có tài năng quản lý, cho nên mới làm vài chiếc chiến hạm hộ vệ này, cảm thấy tiện lợi.

Vừa hay thuận tiện cho Trần Nghiệp bọn họ...

...

Mười mấy phút sau.

Ngọn lửa trên bầu trời lúc này mới từ từ tan bớt.

Chỉ là, làn khói dày đặc khổng lồ kia, đã hoàn toàn bao phủ tầng mây, e rằng không ba ngày ba đêm, cũng không tiêu tan hết được.

Trần Nghiệp lúc này, đã khôi phục lại hình người, mặc một bộ quần áo khá bó sát.

Bộ quần áo này vẫn là Tần Mộc Âm tặng hắn, vừa rồi trốn trong làn khói dày đặc mặc vào, lúc này mới không bị lộ hàng.

Nhân loại trên mặt đất.

Cũng đã hoàn hồn.

Chỉ là...

Lại không có ai reo hò.

Bởi vì mọi người nhìn bóng dáng trên bầu trời kia, đã bị kinh hãi đến mức hoàn toàn không nói nên lời.

Long Ngạo Thiên là cậu ta!

Thần long cũng là cậu ta!

Tên đầu trọc kia... quả thực là... sự tồn tại không thể diễn tả.

Lúc này.

Trong mắt tất cả nhân loại, bóng dáng kia, như thần linh!

Vị thần hộ mệnh của Lam Tinh!!

...

“Tê đại rồi... người tê đại rồi!”

“Tôi cũng tê đại rồi, hoàn toàn tê đại rồi...”

“+1, đại quân tê đại tính tôi một người.”

“Thật sự là... vạn vạn không ngờ tới, công tử của Trần hội trưởng, lại nghịch thiên như vậy.”

“Tôi nguyện gọi cậu ấy là chiến thần mạnh nhất!”

“Chẳng lẽ! một cuộc khủng hoảng diệt thế, cứ như vậy kết thúc chóng vánh sao?”

“Haiz! Tôi còn tưởng rằng, quá trình này sẽ kinh tâm động phách hơn một chút chứ! Không ngờ, còn chưa kịp phản ứng, Trần thần đã giải quyết hết tất cả kẻ địch rồi.”

“Đúng vậy! Quá nhanh!”

“Hay lắm, tôi vừa mới dùng hết số tiền định mua nhà, tích trữ vật tư, bây giờ phải xử lý thế nào đây?”

“Chờ đã, người ngoài hành tinh không phải đã giải quyết hết rồi sao? Trần thần sao còn chưa đi? Đang đợi gì vậy?”

Trên mạng.

Bắt đầu xuất hiện rất nhiều âm thanh thảo luận.

Mặc dù phi thuyền vũ trụ bị hủy, buổi livestream của người ngoài hành tinh đã không còn.

Tuy nhiên, ở Kinh Thành có vô số người đầu óc linh hoạt, đã sớm mở điện thoại, bật livestream.

Vì vậy, mọi người vẫn có thể nhìn thấy hình ảnh hiện trường.

Rất nhiều người đều rất nghi hoặc, kẻ địch đã tiêu diệt, tại sao Trần đại công tử không đi, ngược lại vẫn ở trên không trung?

“Trần Nghiệp?”

Tần Mộc Âm bay tới, khuôn mặt xinh đẹp nghiêm túc: “Tên kia trước đó... chưa chết?”

Trần Nghiệp gật đầu, ánh mắt nhìn về phía vũ trụ, nói: “Màn kịch lớn thực sự, mới vừa bắt đầu! Tần tỷ, lập tức thông báo cho tất cả mọi người, chú ý lánh nạn!”

Một lát sau.

Một bóng người, từ ngoài không gian, bay trở lại Lam Tinh.

Chính là người ngoài hành tinh Boros bị Trần Nghiệp một quyền đánh bay.

Là một Bá Chủ Vũ Trụ, lang thang trong vũ trụ mấy chục năm, Boros đương nhiên biết bay, hơn nữa tốc độ bay còn rất nhanh, có thể bay trở lại cũng không có gì lạ.

Trần Nghiệp cũng sớm có dự liệu.

Lúc này, trên người Boros đã không còn bộ giáp dữ tợn, làn da hoàn toàn lộ ra ngoài không khí.

Mà làn da của hắn, đã đổi màu, biến thành màu trắng cực độ, như thể phát ra ánh sáng. Ngoài ra, còn có rất nhiều đường vân màu tím, giống như mạng nhện, dày đặc phân bố khắp toàn thân Boros.

Mặc dù không còn bộ giáp, khí thế trên người Boros lại càng thêm đáng sợ!

Giống như lò phản ứng hạt nhân đã được nung đỏ, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung...

Thấy Boros trở lại, cư dân mạng lại không coi ra gì.

“Cái quái gì? Ăn một quyền như vậy, tên ngoài hành tinh này vậy mà vẫn chưa chết sao?”

“Khả năng phòng ngự này, hơi bị ngu bực đấy!”

“Không chết thì làm được gì? Có Nghiệp Thần ở đây, hắn chẳng lẽ còn có thể lật trời?”

“Đúng vậy, tên ngoài hành tinh này, thực lực kỳ thật cũng bình thường, chỉ là phòng ngự mạnh hơn một chút.”

“Ha ha, tên đầu trọc kia quá mạnh, bên này đề nghị hắn nhanh chóng chạy trốn!”

.....

Qua biểu hiện vừa rồi.

Hiện tại, Trần Nghiệp trong mắt loài người, chính là tồn tại như thần!

Rất nhiều người thậm chí còn sinh ra sự tự tin mù quáng đối với Trần Nghiệp.

Quả thật quá trình Trần Nghiệp tiêu diệt hạm đội ngoài hành tinh trước đó, quá mức hung tàn, gần như là cuộc thảm sát áp đảo đơn phương...

Mà bản thân Trần Nghiệp, lại không hề thoải mái như vậy.

Thấy Boros nhanh chóng trở lại, sắc mặt hắn, hơi ngưng trọng.

Người quen thuộc với cốt truyện như hần, đương nhiên hiểu rõ, đây là Boros đã mở khóa toàn bộ ràng buộc, đạt đến trạng thái hoàn chỉnh, và mở ra hình thái cuối cùng: trạng thái Lưu Tinh Bạo Phát!

Boros ở trạng thái này, đã là toàn lực khai hỏa!

Trong Kinh Thành.

Đột nhiên vang lên tiếng còi báo động phòng không chói tai...

Tiếp theo.

Trong loa phát thanh cũng có tiếng người xuất hiện:

“Nguy cơ thực sự sắp đến, xin mời toàn thể thị dân lập tức đến nơi trú ẩn lánh nạn, nếu quý vị ở xa, đề nghị tìm kiếm chỗ ẩn nấp...”

Chương 462 - Nhân Gian Chi Thần: Trần Nghiệp!

Các thị dân đều ngẩn người.

“Nguy cơ thực sự? Hạm đội vũ trụ của người ngoài hành tinh không phải đã bị tên đầu trọc kia tiêu diệt hết rồi sao? Nguy cơ ở đâu ra?”

“Chẳng lẽ là chỉ tên ngoài hành tinh kia trở lại sao?”

“Chỉ một tên thủ lĩnh ngoài hành tinh, có đáng sợ như vậy không? Chính phủ có phải hơi làm quá lên rồi không?”

“Ừm... vẫn nên tìm chỗ trốn trước đi!”

Lúc này.

Trong Kinh Thành có rất nhiều người, đang cầm điện thoại livestream.

Vì vậy, cư dân mạng cũng đều nghe thấy tiếng loa phát thanh, bàn tán xôn xao.

Giữa không trung.

Boros không để ý đến tiếng loa phát thanh của loài người, ánh mắt hần quét nhìn xung quanh, phát hiện hạm đội vũ trụ của

mình, vậy mà ngay cả căn bã cũng không còn...

Tức thì! Con giận dâng lên trong lòng hắn.

Sau đó, con mắt độc nhất của Boros nhìn chăm chăm vào tên đầu trọc.

Mặc dù Boros trông có vẻ rất tức giận, nhưng thực tế, lúc này hắn rất bình tĩnh.

Một quyền của Trần Nghiệp, không chỉ đơn giản là đánh hắn vào ngoài không gian.

Thực tế, nửa người của hắn, đã bị đánh mất.

Nếu không phải năng lực tự phục hồi của hắn đủ mạnh, một quyền kia đã có thể lấy mạng hắn.

Nói cách khác, tên đầu trọc này, thực lực kinh người!!

Boros không khỏi nhớ lại, lúc trước khi hắn tàn sát trên một hành tinh nào đó, đã gặp phải một chủng tộc biết bói toán, nhà thông thái trong chủng tộc đó từng nói, hắn sẽ gặp được người lợi hại hơn hắn ở một thời không khác, thậm chí sẽ giết chết hắn...

Boros lúc đó, chỉ coi câu nói này là lời nguyện, là sự phẫn nộ bất lực của kẻ yếu, căn bản không để tâm.

Bây giờ xem ra, hình như...

Nghĩ đến đây.

Hai năm đêm của Boros, đột nhiên siết chặt.

Con mắt độc nhất nhìn chăm chăm Trần Nghiệp, cũng trong nháy mắt tràn đầy tia máu.

Hắn nhìn Trần Nghiệp, nở nụ cười phẫn khích và dữ tợn:

“Người đã hủy diệt hạm đội vũ trụ của ta, ta muốn người lấy mạng mà trả!”

Dứt lời.

Boros bỗng nhiên hóa thành một đạo lưu quang, lao về phía Trần Nghiệp như chớp giật.

Mà Trần Nghiệp đã sớm chuẩn bị, lập tức hành động.

Tốc độ của cả hai đều rất nhanh, nhanh đến cực hạn!

Tất cả những người đang quan chiến trong Kinh Thành, căn bản không nhìn rõ động tác cụ thể của hai người, chỉ có thể thấy, hai người như hai ngôi sao băng, nhanh chóng va chạm vào nhau.

“Ầm!”

Như một quả bom khí, nổ tung giữa không trung, tạo thành sóng xung kích khổng lồ.

Mà đây, chỉ là lần va chạm đầu tiên của Trần Nghiệp và Boros.

Tiếp theo...

“Ầm! Ầm! Ầm...”

Tiếng nổ chấn động màng nhĩ, không ngừng vang lên.

Sự chấn động của hư không, dư ba rơi xuống mặt đất, khiến mặt đất bắt đầu rung chuyển.

Rõ ràng trận chiến của hai người ở trên không, vậy mà lại có thể gây ra động đất!!

Dường như trận chiến của bọn họ, khiến trời đất đều than khóc!

Mà đây, vẫn là do hai người va chạm gây ra, phần lớn lực phá hoại đã triệt tiêu lẫn nhau. Nếu để bọn họ tấn công mặt đất, e rằng Lam Tinh này, cũng không chịu đựng nổi vài lần phá hoại như vậy.

Cho đến lúc này.

Các thị dân trong Kinh Thành, mới hiểu được, tại sao chính phủ lại phát ra thông báo như vậy, yêu cầu bọn họ lánh nạn.

Đông đảo cư dân mạng, cũng cuối cùng hiểu được, tại sao Nghiệp Thần rõ ràng đã tiêu diệt hạm đội ngoài hành tinh, mà vẫn dừng lại giữa không trung không đi...

Tên ngoài hành tinh kia, thực lực vậy mà đáng sợ như vậy?

Khó trách tên này dám lập ra võ đài, để cường giả nhân loại đến khiêu chiến.

Sức phá hoại của một mình hắn, còn vượt xa một hạm đội ngoài hành tinh!

“Oanh!”

Đột nhiên.

Boros một quyền, đánh xuống mặt đất.

Tức thì!

Mặt đất như bom nguyên tử nổ, trực tiếp xuất hiện một hố lớn đường kính ngàn mét.

Mặc dù vị trí nằm ở rìa Kinh Thành, một kích này, cũng tạo thành rất nhiều thương vong!

Trần Nghiệp lập tức biến sắc.

Hắn đã cố ý dẫn dắt Boros ra ngoài, muốn chuyển dời chiến trường.

Đáng tiếc Boros không mắc mưu, một khi Trần Nghiệp chủ động đẩy ra, tên này sẽ tấn công mặt đất.

Rõ ràng Boros biết, đối thủ đầu trọc cường đại này, quan tâm đến những người đó.

Hắn chính là muốn đóng đinh chiến trường ở Kinh Thành đông dân cư, chọc giận Trần Nghiệp!

Dù sao nhân loại trong mắt Boros, tương đương với người ngoài hành tinh, hắn mới không quan tâm sống chết của loài người.

.....

“U u!”

Trong Kinh Thành, vang lên tiếng còi báo động chói tai.

Lần này.

Không cần chính phủ cảnh báo, những thị dân đó cũng đều hét lên bỏ chạy...

Trên mạng.

Thấy Boros chỉ một quyền đã tạo thành sự phá hoại sánh ngang với vụ nổ hạt nhân, vô số cư dân mạng bị dọa đến mặt mày tái mét.

Giờ khắc này, bọn họ rút cuộc ý thức được, tên ngoài hành tinh độc nhãn này, đáng sợ hơn một hạm đội vũ trụ rất nhiều.

Nếu như hôm nay Trần Nghiệp không thể ngăn cản hắn, loài người vẫn khó thoát khỏi vận rủi.

“Xem ra, ngươi rất quan tâm đến sinh mạng của những con bọ này?”

Giữa không trung, Boros đột nhiên dừng lại, khiêu khích nhìn Trần Nghiệp: “Tiếp theo, ta sẽ giết sạch bọn chúng! Cho dù bọn chúng trốn xuống dưới đất cũng vô dụng.”

Trần Nghiệp nghe vậy, sắc mặt rất bình tĩnh.

Hắn đương nhiên hiểu, Boros muốn chọc giận hắn, để hắn lộ ra sơ hở.

Đã như vậy...

“Liên hoàn Nghiêm Túc Quyền!”

Trần Nghiệp lao mạnh về phía Boros.

Còn chưa đến gần Boros, khắp trời đã là quyền ảnh của hắn.

Túc thì.

Không khí xung quanh đều bị cuốn theo trở nên cuồng bạo.

Cảm giác nghẹt thở, khiến Boros lập tức biến sắc.

Hắn muốn dùng thủ đoạn tương tự để phản kích, nhưng mà, Trần Nghiệp cho dù là tốc độ hay sức mạnh, đều mạnh hơn hắn.

Chỉ trong nháy mắt.

Boros đã bị đánh thành căn bã.

Chỉ còn lại một con độc nhãn, lộ ra vẻ kinh ngạc và phẫn nộ.

Tiếp theo.

Toàn bộ huyết nhục của Boros, toàn bộ tụ hợp, không đến một giây, đã khôi phục lại nguyên trạng.

Sau khi Boros khôi phục, cũng không triển khai phản kích, mà bay về phía bầu trời cao hơn.

“Nhân loại đáng chết! Cùng hành tinh này, biến thành bụi vũ trụ đi!”

“Băng Tinh Bào Hao Pháo!!!”

Chỉ thấy toàn thân Boros tan mát ra năng lượng kinh người, quả thực còn chói mắt hơn mặt trời.

Rõ ràng, đây là đại chiêu cuối cùng của Boros.

Mà Trần Nghiệp nghe thấy cái tên “Băng Tinh Bào Hào Pháo” này, lập tức bay lên trời.

Hắn không phải Saitama, sẽ không phòng ngự bị động.

Lam Tinh bây giờ là nhà của hắn, hắn chắc chắn sẽ không để Lam Tinh gặp phải một chút nguy hiểm.

Vì vậy, Trần Nghiệp cũng không ngồi đợi chiêu này của Boros phát ra, rồi lại một quyền đánh tan, mà lựa chọn trực tiếp va chạm với Boros trên không trung.

Trong quá trình va chạm, quyền phải của Trần Nghiệp siết chặt, sau đó, đánh ra một quyền.

Một quyền này.

Trần Nghiệp dùng mười hai phần sức mạnh...

“Xoào!”

Trời.

Đột nhiên sáng lên!

Rõ ràng mới là buổi sáng, nhưng lại sáng hơn buổi trưa rất nhiều.

Ánh sáng chói lọi, giống như bom flash siêu cấp, khiến vô số người không mở mắt ra được, càng không thể quan chiến.

Qua một lúc lâu.

Ánh sáng mới từ từ yếu bớt, hai mắt mọi người, cũng từ từ khôi phục thị lực.

Sau đó.

Tất cả mọi người đều bị cảnh tượng trên bầu trời, làm choáng váng!

Tầng khí quyển, vậy mà bị xé rách một lỗ hổng khổng lồ...

Khoảnh khắc này, ngoài không gian trở nên vô cùng rõ ràng.

May mắn bây giờ là buổi sáng, mặt trời vẫn ở phía đông.

Nếu là buổi trưa, ánh sáng mặt trời có thể chiếu thẳng xuống, không còn tầng khí quyển ngăn cản, bức xạ mạnh mẽ do hằng tinh phát ra, cũng đủ để khiến vô số người bỏ mạng!

Đương nhiên, lúc này không có ai quan tâm đến những thứ này.

Mọi người nhìn “thần tích” trên bầu trời, ngây ngốc ra.

Khó có thể tưởng tượng, đây lại là kỳ cảnh do con người một quyền đánh ra.

Chương 463 - Nhân Gian Chi Thần: Trần Nghiệp! (2)

Sau đó, có người chú ý tới, giữa không trung, có một bóng người, đang nhanh chóng rơi xuống.

Không phải tên đầu trọc sánh ngang thần minh kia.

Là người ngoài hành tinh!!

.....

“Bịch!”

Boros rơi xuống đường phố trong khu đô thị.

Dọa những người xung quanh, đều né tránh.

May mà Trần Nghiệp theo sát phía sau, từ trên trời giáng xuống, rơi xuống bên cạnh Boros.

Lúc này bộ dạng Boros trông hơi thảm.

Hắn đã khôi phục lại trạng thái làn da màu xanh ban đầu, vóc dáng cường tráng lại không thấy đâu, trở nên gầy gò như que củi, ngoài ra, tóc cũng hoàn toàn bạc trắng, trông như một lão niên ngoài hành tinh hấp hối.

Trần Nghiệp thấy vậy, trong lòng không có chút vui mừng, khẽ thở dài.

Boros bây giờ bộ dạng này, còn mạnh hơn trong cốt truyện gốc nhiều.

Điều này chứng tỏ, thực lực hiện tại của hắn, khoảng cách với Đầu Trọc Đại Ma Vương chân chính, vẫn còn chênh lệch!

“Ta thua rồi...”

Boros đột nhiên nói một cách yếu ớt: “Giết ta đi!”

Trần Nghiệp nghe vậy, từ trên cao nhìn xuống Boros, sau đó ngồi xổm xuống.

Boros bây giờ, năng lượng trong cơ thể đã cạn kiệt, không thể phản kích nữa.

Sau đó.

Trần Nghiệp nâng một tay lên, đặt lên đầu Boros.

Chỉ cần hắn ấn xuống, Boros sẽ biến thành mảnh vụn, không thể khôi phục nữa.

Thấy Trần Nghiệp sắp ra tay, đột nhiên, Boros lại hỏi:

“Một quyền vừa rồi, là toàn bộ sức mạnh của ngươi sao?”

“Đúng vậy.” Trần Nghiệp gật đầu nói: “Chiêu cuối cùng của ngươi, ta có thể cảm nhận được, rất đáng sợ, ta không thể không ngăn cản trước, nếu không, người thua có thể là ta.”

Boros nghe vậy, trên mặt lại lộ ra nụ cười mãn nguyện, sau đó, nhắm mắt lại.

Trần Nghiệp cũng không chút do dự, cho Boros một cái kết thống khoái.

Cảnh tượng này.

Bị những người xung quanh livestream ghi lại.

Thấy người ngoài hành tinh cuối cùng đã bị giết chết, vô số cư dân mạng, phát ra tiếng hoan hô...

.....

Thoáng chốc.

Đã là một tuần sau.

Mặc dù đã qua một tuần, ảnh hưởng do sự kiện người ngoài hành tinh xâm lược vẫn không hề lắng xuống chút nào.

Một người nào đó.

Hoàn toàn trở thành siêu anh hùng của loài người!

Được vô số người kính ngưỡng sùng bái.

Đối với Trần công tử đã xoay chuyển càn khôn, một mình chiến thắng người ngoài hành tinh, mọi người trong sự cảm kích, cũng mang theo sự tò mò nồng đậm.

Vì vậy.

Tất cả quá khứ của Trần Nghiệp, đều bị người ta đào bới ra.

Những thứ khác không có gì đáng nói, bởi vì biểu hiện của Trần công tử trước kia, đều khá bình thường, thực sự bắt đầu nghịch thiên, vẫn là từ ba năm trước, sau khi kết hợp với thiên phú anh hùng mới bắt đầu.

Đầu tiên, đối với thiên phú anh hùng mà Trần Nghiệp kết hợp, trên mạng mỗi người nói một kiểu.

Đa số mọi người đều cho rằng, Trần Nghiệp kết hợp, chắc chắn là thiên phú S1 trong truyền thuyết, nếu không sẽ không lợi hại như vậy.

Chỉ có thiên phú cấp thần trong truyền thuyết, mới có thể tạo ra một “Chân Thần” cường hãn như vậy!

Thậm chí, sự kiện trò cười kết hợp năm đó, cũng bị chính phủ lật lại, mấy vị lãnh đạo gây ra sự kiện “Ô Long” nhanh chóng bị cách chức, giáo viên chủ nhiệm cấp ba của Trần Nghiệp, không chỉ vì vậy mà phục chức, mà còn thật sự trở thành hiệu trưởng của một trường học nào đó...

Tuy nhiên, cũng có một bộ phận cư dân mạng cho rằng, thiết bị lúc đó không hề sai, Trần Nghiệp kết hợp, có thể chính là thiên phú anh hùng cấp C.

Thời gian trước, có một anh hùng cấp C biến mất không thấy.

Những cư dân mạng này cho rằng, biết đâu anh hùng cấp C biến mất, có liên quan đến Trần Nghiệp...

Chỉ là, cách nói như vậy, không có bao nhiêu người tán thành, cũng không gây ra thảo luận quy mô lớn.

Sau đó.

Chính là biểu hiện của Trần Nghiệp trong bí cảnh.

Gần như vào ngày thứ ba sau khi tiêu diệt người ngoài hành tinh, đã có rất nhiều người phỏng đoán, Trần Nghiệp và Đường Tử Trần, lần nào cũng siêu thần, không phải công lao của Đường Tử Trần, mà là dựa vào Trần Nghiệp!

Ngày thứ năm, Đường Tử Trần đích thân xuất hiện nói rõ, chứng minh phỏng đoán của mọi người là chính xác.

Từ đầu đến cuối, bọn họ có thể nhận được phần thưởng thêm trong bí cảnh, đều dựa vào Trần Nghiệp!!

Hành động này của nàng, không thể nghi ngờ là đổ thêm dầu vào lửa, nhất thời khiến thanh thế của Trần Nghiệp đạt đến đỉnh cao chưa từng có.

Những người thảo luận về Trần Nghiệp càng nhiều hơn...

.....

Sự náo nhiệt trên mạng, Trần Nghiệp lựa chọn không quan tâm.

Đương nhiên, nếu nói không có ảnh hưởng, chắc chắn là không thể.

Ví dụ như, một tuần này, Trần Nghiệp kỳ thật đều không ra khỏi cửa.

Bây giờ bên ngoài còn ai không biết hắn?

Ngay cả đứa trẻ ba tuổi, cũng biết hắn là đại anh hùng của loài người Lam Tinh.

Đối với việc này.

Trần Nghiệp đã sớm chuẩn bị.

Từ khoảnh khắc hắn ra tay, hắn đã dự liệu được kết quả như vậy.

Hôm nay.

Đã là ngày thứ tám sau khi chiến thắng Boros.

Trần Nghiệp dậy sớm, ăn mặc chỉnh tề, sau đó cải trang một phen, mang theo quà cáp, ngồi xe của cha, cùng cha mẹ ra ngoài.

Trần hội trưởng và Dương Dung Chi, hôm nay ăn mặc cũng rất chỉnh tề.

Long trọng như vậy, đương nhiên là bởi vì, Trần Nghiệp muốn đến Đường gia cầu hôn...

Lần này đến Đường gia cầu hôn, Trần gia không làm phô trương.

Với thanh danh hiện tại của Trần gia, nếu muốn long trọng tổ chức tiệc đính hôn, e rằng những nhân vật có máu mặt ở kinh thành đều phải đích thân đến chúc mừng.

Đến lúc đó, quy mô sẽ quá lớn.

Trần phụ Trần mẫu đều là người khiêm tốn, Trần Nghiệp càng sợ những phiền phức không cần thiết này. Vì vậy, lần cầu hôn này được tổ chức rất kín đáo, chỉ có hai bên gia đình, cùng nhau ăn một bữa cơm đơn giản.

Quá trình cầu hôn cũng rất thuận lợi.

Đối với vị con rể Trần Nghiệp này, Đường phụ Đường mẫu đều vô cùng hài lòng, còn Đường Tử Trần, đương nhiên càng không có khả năng phản đối.

Mọi chuyện cứ như vậy được quyết định.

Phụ huynh hai bên bàn bạc, đợi hai đứa nhỏ vừa tốt nghiệp, sẽ tổ chức hôn lễ!

Sau khi đính hôn.

Trần hội trưởng đưa Dương Dung Chi và Trần Nghiệp về nhà, liền lại tất bật đi họp.

Trong trường hợp Trần Nghiệp không muốn lộ diện, Trần hội trưởng hiện tại đã trở thành một người siêu bận rộn.

Không còn cách nào khác.

Ai bảo con trai ông là vô địch thiên hạ chứ?

Trận chiến với người ngoài hành tinh Boros, sức chiến đấu mà Trần Nghiệp thể hiện ra có thể hủy diệt toàn bộ thế giới trong nháy mắt!

Nhân Gian Chi Thần!

Đây là danh xưng mới mà vô số cư dân mạng dành cho Trần Nghiệp.

Hiện tại, đừng nói là chức vụ tổng hội trưởng Hiệp hội Dị Năng, cho dù Trần hội trưởng muốn vào trung ương, e rằng cũng không có bao nhiêu khó khăn.

Các thế lực đều đang lôi kéo Trần hội trưởng...

Thoáng chốc.

Lại vài ngày trôi qua.

Thời gian đã đến cuối tháng.

Còn hai ngày nữa là đến ngày bí cảnh mở ra.

Trần Nghiệp mấy ngày nay không ra ngoài, vẫn luôn âm thầm chuẩn bị.

Hắn thực sự rất tò mò, rốt cuộc có bao nhiêu bí cảnh? Nếu như đánh bại tất cả bí cảnh, sẽ xảy ra chuyện gì?

Cũng không hẳn là không thể.

Với thực lực hiện tại của hắn, đánh bại tất cả bí cảnh, cũng không phải là không có khả năng...

Tối hôm đó.

Một tin tức quan trọng làm chấn động mạng internet.

Lỗ sâu thời không thông đến dị giới kia, đột nhiên lại mở rộng. Lần mở rộng này có biên độ rất lớn, bao trùm toàn bộ ngọn núi, đồng thời tỏa ra ánh sáng tím mãnh liệt, gần như chiếu sáng cả bầu trời đêm.

Người dân ở các thành phố lân cận đều nhìn thấy ánh sáng tím kinh người, cầm điện thoại chụp lại, đăng lên mạng.

Chương 464 - Cái gì? Hiến tế họ Trần? Người chán sống rồi?

“Trời ơi! Anh em, xem tôi phát hiện ra cái gì này?”

“Cái quỷ gì vậy? Sao lại có ánh sáng tím mạnh mẽ như vậy?”

“Tôi cũng thấy, ngay gần thành phố X.”

“Không đùa chứ? Vừa giải quyết xong sự kiện người ngoài hành tinh, chưa yên ổn được nửa tháng, lại xuất hiện tình trạng

mới rồi?”

“Chẳng lẽ là bí bảo xuất thế?”

“Bí bảo? Mau đi xem nào! Có ai lập đội không?”

“Đừng đi, đã bị quân đội phong tỏa rồi.”

...

Trên mạng bàn tán xôn xao, đủ loại suy đoán.

Trần Nghiệp đang nằm trên giường chơi điện thoại, lập tức ngồi dậy.

Hắn vừa nhìn đã nhận ra, thứ phát ra cực quang màu tím chính là lỗ sâu thời không thông đến dị giới kia, cũng là nơi mà anh trai hắn bị mắc kẹt.

Nhìn đồng hồ, bây giờ đã hơn tám giờ tối.

Thời điểm này, cha Trần hội trưởng vẫn chưa về.

Gần đây tiệc xã giao của Trần hội trưởng thật sự hơi nhiều...

Trần Nghiệp đang định gọi điện thoại hỏi thăm cha, không ngờ điện thoại của phụ thân đã gọi đến trước.

“Trần Nghiệp, tin tức trên mạng, con đã xem chưa?” Trần hội trưởng đi thẳng vào vấn đề.

“Con thấy rồi, con đang định gọi điện cho cha đây!” Trần Nghiệp hỏi: “Cha, có phải đã xảy ra chuyện gì rồi không?”

“Đúng vậy!”

Giọng điệu của Trần hội trưởng trở nên nghiêm túc: “Lỗ sâu thời không kết nối với dị giới đã mở rộng hơn nữa, hơn nữa, lần này còn xuất hiện cả lối đi hai chiều.”

Trần Nghiệp nghe vậy sững sờ, lập tức nói: “Đây là chuyện tốt mà! Đại ca có thể trở về rồi?”

“Không! Tình hình hiện tại rất tệ!”

Trần hội trưởng nói: “Sau khi lối đi hai chiều mở ra, bên kia xuất hiện rất nhiều dị tộc ngoài hành tinh, đã hoàn toàn chặn lối ra vào, đang đối đầu với quân đội... Hiện tại cha đang trên đường đến đó, con có muốn đi không?”

“Được, con sẽ đến ngay.”

“Có cần cha cho người đến đón con không?”

“Không cần đâu, con bay qua nhanh hơn!”

...

Cúp điện thoại.

Trần Nghiệp mặc quần áo, trực tiếp bay ra khỏi cửa sổ.

“Ầm!”

Tiếng nổ siêu thanh vang lên trên bầu trời, khiến rất nhiều xe trong khu dân cư đều bị chấn động phát ra đủ loại âm thanh báo động.

Viện nghiên cứu đó được xây dựng ở nơi hoang vu, cách kinh thành khá xa.

Thông thường, đi máy bay vận tải đến đó ít nhất cũng mất hai tiếng.

Còn Trần Nghiệp bay qua, chỉ mất mười mấy phút đã đến...

Đang ở trên không trung, Trần Nghiệp đầu tiên nhìn thấy dưới ánh sáng tím rực rỡ là lỗ sâu thời không đã mở rộng, trở nên vô cùng to lớn.

Chỉ là, núi vẫn còn đó, từ trên cao nhìn xuống, không thấy bên trong lỗ sâu có thứ gì.

Trên khoảng đất trống bên ngoài núi, có rất nhiều thi thể không toàn vẹn, có của con người, cũng có của dị tộc ngoài hành tinh, hiển nhiên phe loài người đã xảy ra xung đột chiến đấu với dị tộc ngoài hành tinh.

Không xa, còn có rất nhiều chiến sĩ quân đội đang nghiêm chỉnh canh giữ, ai nấy đều cầm vũ khí, ngay cả pháo cũng được kéo ra...

Cảnh tượng này đủ để chứng minh, dị tộc từ dị giới đến, không có thiện ý!

Nếu không quân đội sẽ không có thái độ này.

“Hô!”

Trần Nghiệp vững vàng đáp xuống đất, trực tiếp đáp xuống trước mặt quân đội.

Rất nhiều binh lính còn tưởng rằng kẻ địch xuất hiện, suýt chút nữa nổ súng, khi nhìn rõ cái đầu trọc đó, lập tức tinh thần chấn động!

Hiện tại dung mạo và đại danh của Trần Nghiệp có thể nói là ai ai cũng biết.

Một sĩ quan quân đội lập tức chạy đến, đứng trước mặt Trần Nghiệp, chào theo kiểu nhà binh: “Trần tiên sinh, hoan nghênh ngài đã đến!”

Trần Nghiệp gật đầu, trực tiếp hỏi: “Hiện tại tình hình thế nào?”

Sĩ quan thành thật trả lời: “Những quái vật đó đã giết không ít người của chúng tôi, tạm thời bị chúng tôi đánh lui.”

“Những người bị mắc kẹt trong dị giới thì sao?”

“Tạm thời trốn đi rồi, hiện tại lối ra có rất nhiều dị tộc ngoài hành tinh, bọn họ cũng không ra được.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp nhíu mày.

Sau đó.

Hắn lại hỏi: “Những dị tộc ngoài hành tinh đó, thực lực thế nào?”

Sĩ quan: “Phần lớn tương đối yếu, tuy nhiên, trong đó có một vài quái vật sở hữu năng lực kỳ quái, chiến sĩ của chúng tôi chính là bị những năng lực kỳ quái đó giết chết.”

Trần Nghiệp không hành động thiếu suy nghĩ, tiếp tục hỏi: “Năng lực kỳ quái? Có video chiến đấu của chúng không?”

“Có!”

Sĩ quan vẫy tay về phía xa, liền có một binh lính mang máy tính quân dụng đến.

Trần Nghiệp không nói nhảm, mở video xem ngay tại chỗ.

Video chính là quá trình chiến đấu vừa rồi.

Lúc đầu.

Những dị tộc đó, tay cầm trường thương và các loại vũ khí khác, vừa nhìn thấy loài người liền phát động tấn công về phía loài người.

Trong tay chúng đều là vũ khí lạnh, đương nhiên không có uy hiếp đối với binh lính loài người, còn chưa xông đến trước mặt binh lính loài người, đã bị vô số viên đạn nhấn chìm, trong nháy mắt đã chết rất nhiều dị tộc.

Vũ khí nóng đối với vũ khí lạnh, quả thực là nghiền nát!

Tuy nhiên.

Biến cố đột nhiên xảy ra.

Ngay sau đó.

Một dị tộc trông có vẻ hơi gầy gò trong số đó, trên người đột nhiên bộc phát ra bạch quang, bạch quang trực tiếp hình thành một lá chắn kiên cố trước mặt tất cả dị tộc!

Đạn của loài người bắn vào lá chắn được tạo thành từ bạch quang, vậy mà lại xuất hiện gợn sóng như nước, không thể xuyên thủng.

Rất nhanh.

Những dị tộc đó nhân cơ hội này xông đến trước mặt binh lính loài người.

Lập tức!

Binh lính loài người bắt đầu xuất hiện thương vong.

Quân đội không phải kẻ ngốc, đạn súng trường không có hiệu quả, đương nhiên phải tăng cường hỏa lực.

Vì vậy, binh lính rút lui, hỏa lực hạng nặng lên sàn!

“Ầm ầm!!”

Dưới sự tấn công của súng phóng tên lửa, lá chắn bạch quang lập tức vỡ vụn, giết chết rất nhiều dị tộc trong nháy mắt.

Còn phe dị tộc, cũng lập tức phản công.

Không ít quả cầu lục quang bay lên từ trong đám dị tộc, rơi vào giữa binh lính loài người, sau đó nổ tung.

Bên trong những quả cầu lục quang đó, vậy mà lại là dung dịch có tính ăn mòn cực mạnh, rất nhiều binh lính rất nhanh đã phát ra tiếng kêu thảm thiết, cảnh tượng thân thể bị hòa tan, khiến người ta kinh hãi...

Nhìn đến đây, lông mày Trần Nghiệp nhíu chặt.

Trận chiến này.

Thực ra đánh có phần khó hiểu.

Những dị tộc đó, không biết vì sao, vậy mà lại thù địch với loài người như vậy, vừa nhìn thấy đã xông lên chém giết.

Phe loài người thuộc phe phòng thủ bị động.

Hai bên không thông ngôn ngữ, cho dù muốn giao tiếp trong thời gian ngắn cũng không thể.

Tuy nhiên.

Nói chung, vẫn là vũ khí nóng của loài người lợi hại hơn một chút.

Dưới sự oanh tạc của pháo binh, dị tộc rất nhanh đã không chống đỡ nổi, bỏ lại rất nhiều thi thể đồng bạn, chỉ còn lại một phần nhỏ dị tộc rút lui vào trong hang núi.

Video chiến đấu cũng kết thúc tại đây!

...

Khi Trần Nghiệp xem xong video.

Vừa lúc có một chiếc máy bay vận tải bay đến từ hướng kinh thành.

Sau khi máy bay vận tải hạ cánh, Trần hội trưởng liền bước ra từ đó.

Ngoài Trần hội trưởng, Ba Lệ Minh và Tần Mộc Âm cũng đến.

“Cha, sư bá, Tần tỷ.”

Trần Nghiệp nghênh đón, trước tiên chào hỏi, sau đó trực tiếp nói: “Mọi người đến vừa lúc, hiện tại đã mở lối đi hai chiều, con định vào xem thử.”

Nghe vậy, ba người đều giật mình.

Trần hội trưởng lập tức nói: “Trần Nghiệp, quá mạo hiểm...”

Trần Nghiệp lắc đầu, nói: “Cha! Hiện tại những dị tộc đó đã phong tỏa lối ra vào, hơn nữa còn có không ít dị tộc dường như đã phát hiện ra sự tồn tại của lối ra vào, đang tập trung về

phía này! Nơi ẩn náu của đại ca ở ngay gần lối ra vào, thời gian kéo dài càng lâu, bọn họ càng nguy hiểm, không thể trì hoãn được.”

Chương 465 - Cái gì? Hiến tế họ Trần? Người chán sống rồi? (2)

Nghe vậy, Trần hội trưởng lập tức do dự.

Mặc dù ông lo lắng cho con trai út.

Nhưng con trai cả cũng là bảo bối của ông!

Ba Lê Minh ở bên cạnh lên tiếng: “Suờ đệ, đừng lo lắng nữa, với thực lực của thằng bé này, chỉ cần dị giới không có chân thần, ai có thể làm gì được nó?”

Chưa đợi Trần hội trưởng nói gì, Ba Lê Minh lại nhìn về phía Trần Nghiệp, nói: “Những dị tộc này, vậy mà lại giết nhiều binh sĩ như vậy, mỗi thù này không thể không báo, ta đi cùng cậu.”

Trần Nghiệp lại lắc đầu, phản đối: “Suờ bá, ngài vẫn nên ở lại đây trấn giữ thì hơn, đề phòng có tình huống bất ngờ xảy ra.”

Mặc dù trong số những người có mặt, Trần Nghiệp là người nhỏ tuổi nhất, bối phận cũng nhỏ nhất. Nhưng không ai dám thật sự coi hấn là hậu bối.

Tần Mộc Âm đột nhiên nói: “Nghe nói trong số những dị tộc này, có một số năng lực kỳ quái và độc ác, không bằng để tôi đi cùng Trần Nghiệp! Với năng lực của tôi, hấn là có thể ngăn cản những thứ độc ác đó đến gần Trần Nghiệp.”

“Ngoài ra, sau khi Trần Nghiệp tìm được những người bị mắc kẹt, việc rút lui của bọn họ cũng cần người bảo vệ.”

Trần Nghiệp vốn định từ chối.

Bởi vì lần này hấn chủ yếu là đi cứu anh trai, để Tần Mộc Âm đi theo mạo hiểm không tốt lắm.

Tuy nhiên, nghĩ lại, đột nhiên lại cảm thấy Tần Mộc Âm nói rất có lý.

Mặc dù hiện tại khả năng phòng thủ của hắn vô địch, tốc độ cũng siêu nhanh, nhưng dị tộc rốt cuộc còn có thủ đoạn kỳ quái nào khác hay không, ai cũng không nói trước được.

Mà năng lực của Tần Mộc Âm, rõ ràng có hiệu quả hơn trong việc đối phó với những thủ đoạn độc ác đó, để Tần Mộc Âm đi theo, quả thực thêm một phần bảo đảm.

“Vậy thì làm phiền Tần tỷ rồi.”

Tần Mộc Âm mỉm cười, thấy Trần hội trưởng vẫn còn vẻ mặt lo lắng, liền nói: “Trần hội trưởng, yên tâm đi! Trực giác của tôi mách bảo, chuyến đi này sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào.”

Lời này khiến Trần hội trưởng sững sờ, sau đó liền thở phào nhẹ nhõm.

Tần Mộc Âm có thể dự đoán trước nguy hiểm.

Cô ấy đã nói không sao, vậy chắc chắn là không sao.

...

Trần Nghiệp không lãng phí thời gian.

Sau khi xác định xong, lập tức cùng Tần Mộc Âm đi vào trong hang núi.

Lúc này, bên trong hang núi đã hoàn toàn bị ánh sáng tím bao phủ, vừa vặn chiếu sáng rõ ràng bên trong.

Dị tộc ngoài hành tinh dường như đã rút lui về dị giới, trong hang núi không có bất kỳ dị thường nào.

Khi hai người đi qua hang núi, vậy mà lại phát hiện, đã đến một nơi hoang dã.

Rõ ràng.

Hang núi đã biến thành lối đi, nơi này chính là dị giới.

Lúc này, dị giới cũng là ban đêm.

Dưới tình trạng không có đèn đường chiếu sáng, xung quanh có phần tối tăm.

May mà có ánh sáng tím truyền đến, không đến nỗi không nhìn thấy gì.

Đương nhiên, thị lực của hai người đều rất mạnh, không cần ánh sáng tím chiếu sáng, cũng có thể nhìn rõ trong bóng tối.

Không xa, có rất nhiều dị tộc, đang vây quanh đồng lửa, ngồi ngay ngắn. Bên trong còn truyền đến tiếng tụng kinh kỳ quái, dường như đang cử hành nghi lễ nào đó.

Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm đều không có ý định kinh động dị tộc, chủ động lui lại, biến mất trong màn đêm.

Lần này bọn họ đến, là để cứu người.

Muốn tuyên chiến với dị tộc, hoàn toàn có thể đợi sau khi cứu được người rồi hãy nói.

Một lát sau.

Trần Nghiệp lấy ra một thiết bị, cầm trong tay.

Đây là thiết bị theo dõi, trên màn hình có hai điểm, một điểm đỏ, một điểm xanh lá cây.

Điểm xanh lá cây đại diện cho Trần Nghiệp, điểm đỏ đại diện cho vị trí của những người bị mắc kẹt.

Thiết bị rất đơn giản, giống như định vị, gần như nhìn một cái là hiểu.

Trần Nghiệp phân biệt phương hướng.

“Ở bên kia.” Trần Nghiệp nắm lấy dây đai vũ trang trên người Tần Mộc Âm, nói: “Tần tử, ngồi vững nhé.”

Tần Mộc Âm gật đầu, tay phải đặt lên vai Trần Nghiệp.

Ngay sau đó.

Trần Nghiệp liền mang theo Tần Mộc Âm bay lên.

Không còn cách nào khác.

Tần Mộc Âm chỉ cần sử dụng siêu năng lực, trên người sẽ phát ra lực quang, muốn không bị phát hiện cũng khó.

Vì vậy lần này là Trần Nghiệp mang theo Tần Mộc Âm bay.

Hiện tại đêm đã khuya, Trần Nghiệp mang theo một người phi hành, dị tộc dưới mặt đất hẳn là không dễ phát hiện.

Theo lý mà nói.

Hai người đi bộ qua sẽ càng khó bị phát hiện hơn.

Chỉ là Trần Nghiệp sợ đêm dài lắm mộng, thời gian gấp gáp, nên mới lựa chọn bay.

Một lát sau.

Trần Nghiệp liền mang theo Tàn Mộc Âm đến đích.

Khi Trần Nghiệp nhìn thấy cảnh tượng bên dưới, sắc mặt liền biến đổi.

Chỉ thấy bên ngoài hang núi nơi anh trai hấn ả nấu, vậy mà cũng tập trung rất nhiều dị tộc ngoài hành tinh.

Hơn nữa, những người bị mắc kẹt trong hang núi đã bị bắt, ai nấy đều bị trói chặt, áp giải trên bãi cỏ bên ngoài hang núi.

Những dị tộc đó cũng đang cử hành nghi lễ nào đó, ở giữa nghi lễ là một bệ thờ.

Dường như muốn hiến tế những người này cho một tồn tại nào đó không rõ tên.

Lúc này.

Nghi lễ hiến tế đã bắt đầu!

Trần Nghiệp không khỏi cảm thấy một tia sợ hãi.

Nếu đến muộn một bước, anh trai hấn sẽ bị huyết tế.

Sau đó.

Trần Nghiệp không nói hai lời, lao xuống như chim ưng.

“Trần Nghiệp, giao cho tôi!”

Tàn Mộc Âm vừa dứt lời, quanh thân lập tức sáng lên hào quang màu xanh lục.

Trần Nghiệp liền dừng lại, xem Tàn Mộc Âm biểu diễn.

Trong nháy mắt!

Tất cả dị tộc trên mặt đất đều bị cố định tại chỗ, không thể động đậy, sợ hãi kêu la.

Kế tiếp!

“Phốc phốc phốc...”

Đầu của những dị tộc này toàn bộ tự bạo.

Trong chớp mắt, Tần Mộc Âm đã hoàn thành việc dọn dẹp, tốc độ nhanh đến mức những người bị mắc kẹt còn chưa kịp phản ứng.

Qua đó có thể thấy, cô nàng Tần Mộc Âm này ra tay rất quả quyết.

Khi hai người đáp xuống, những người bị mắc kẹt lập tức lộ ra vẻ mặt mừng rỡ.

Họ bị mắc kẹt ở đây, có lẽ vẫn chưa nghe nói đến đại danh của Trần Nghiệp, nhưng đối với Tần Mộc Âm, người từng là cường giả số một trong nước, họ đều biết.

“Tần đội trưởng, ngài cuối cùng đã đến cứu chúng tôi rồi!”

“Cảm ơn ngài, Tần đội trưởng, nếu không có ngài xuất hiện kịp thời, e rằng...”

“Không ngờ, lại là ngài đích thân đến cứu chúng tôi, thật sự là...”

Những người nghiên cứu khoa học may mắn sống sót vô cùng kích động, vây quanh Tần Mộc Âm, nói lời cảm kích.

Tần Mộc Âm lập tức nói: “Mọi người đừng cảm ơn, hành động cứu viện lần này lấy Trần Nghiệp làm chủ, tôi chỉ là hỗ trợ.”

Mọi người nghe vậy đều sững sờ, theo bản năng nhìn về phía người đầu trục.

Còn Trần Nghiệp thì đi đến trước mặt anh trai Trần Siêu, nở nụ cười: “Anh, anh không sao chứ!”

“Trần Nghiệp? Em... em thay đổi nhiều quá, anh suýt nữa không nhận ra.”

Trần Siêu trước tiên cảm thán một câu, sau đó mới nói: “Anh không sao, cảm ơn em đã đến cứu anh.”

Dứt lời, Trần Siêu tiến lên, ôm em trai một cái, kết quả lại phát hiện, em trai còn cao hơn cả mình.

“Thằng nhóc này... Lần trước gặp em, em mới đến mũi anh, bây giờ đã cao hơn anh nhiều thế này rồi.”

Trần Nghiệp chỉ cười cười.

Đối với người anh trai này, kỳ thực hẳn không có nhiều tình cảm...

Vì vậy liền nói: “Anh, chuyện ôn lại chuyện cũ, nói sau đi, chúng ta ra ngoài trước đã! Cha ở ngoài rất lo lắng cho anh.”

“Đúng đúng đúng, ra ngoài trước rồi nói.” Một vị giáo sư già bên cạnh vội vàng nói.

Chương 466 - Thần Khí? Thứ này cứng thật đấy!

Mọi người liền chạy về hướng lối vào.

Tần Mộc Âm đi trước.

Trần Nghiệp phụ trách đoạn hậu.

Mười mấy người bị mắc kẹt ở giữa.

Trong đó, vài người nghiên cứu khoa học trẻ tuổi, vừa đi vừa không nhìn được nhỏ giọng bàn luận:

“Tôi nhận ra người đầu trọc đó, là con trai út của Trần hội trưởng, thiên phú anh hùng kết hợp được là cấp C, lúc đó còn gây ra không ít chuyện cười...”

“Cấp C? Đó chẳng phải là anh hùng phế vật sao? Sao Tần đội trưởng lại nói, nhiệm vụ cứu viện lần này, vẫn lấy cậu ta làm chủ?”

“Tần đội trưởng có lẽ đang nói đùa thôi?”

“Bớt nói vài câu đi, người ta đến cứu chúng ta, đây chính là ân tình trời ban rồi!”

“Lục ca, chúng tôi cũng không phải là không nhận ân tình này, chỉ là có chút tò mò...”

...

Rõ ràng, những người này vẫn chưa biết chuyện người ngoài hành tinh xâm lược, càng chưa nghe nói đến uy danh vô địch của Trần Nghiệp.

Mặc dù những người trẻ tuổi này nói nhỏ.

Nhưng làm sao có thể qua được tai Trần Nghiệp?

Nhưng Trần Nghiệp không quan tâm.

Lần này hẳn đến, chủ yếu là để cứu anh trai, những người này chỉ là tiện thể.

Đột nhiên.

Một đám dị tộc xuất hiện, chặn đường đi.

Trần Nghiệp hơi sững sờ.

Hắn phát hiện, những dị tộc này không phải tình cờ gặp phải, mà là nhắm vào bọn họ.

Rõ ràng, giữa các dị tộc có phương thức liên lạc mà hắn không biết, có thể bị dị tộc chặn đường nhanh như vậy, chắc chắn là do đám bị giết trước đó đã bị dị tộc khác phát hiện.

Trong lúc Trần Nghiệp đang suy nghĩ, Tần Mộc Âm đã ra tay.

Niệm động lực của cô nàng cực kỳ mạnh mẽ, phạm vi tác dụng rộng lớn, một mình như thiên quân vạn mã, dễ dàng nghiền nát đội quân dị tộc đến tập kích.

“Hay!”

“Tần đội trưởng uy vũ!!”

Nhìn thấy thần uy của Tần Mộc Âm, những người nghiên cứu khoa học không nhịn được reo hò.

Ngay cả Trần Siêu cũng không nhịn được nói: “Tần đội trưởng thật sự quá lợi hại, quả không hổ là cường giả số một của nước ta!”

Trần Nghiệp cười cười, không nói gì.

Trần Siêu đột nhiên hỏi: “Em trai, sao vừa rồi Tần đội trưởng nói, hành động cứu viện lần này lấy em làm chủ?”

“Đúng vậy!” Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Em chủ yếu là đến cứu anh, những người khác chỉ là tiện thể, Tần tỷ đến giúp đỡ.”

Nghe vậy, Trần Siêu lập tức sững sờ.

Hắn không cho rằng em trai mình sẽ lấy chuyện này ra đùa, nghĩ một chút liền hỏi: “Có thể mời được Tần đội trưởng giúp đỡ, cha chắc hẳn đã phải trả giá không nhỏ? Haiz! Anh thật bất hiếu...”

Rõ ràng.

Trần Siêu cảm thấy, chỉ có cha mới có thể giao thiệp với đại nhân vật như Tần Mộc Âm.

Còn em trai Trần Nghiệp, hẳn đương nhiên đã tìm hiểu qua.

Tuy anh không muốn thừa nhận, nhưng mà, một kẻ kết hợp được anh hùng thiên phú cấp C, thật sự là...

Năm đó sau khi Trần Nghiệp gây ra chuyện này, mấy đồng nghiệp của Trần Siêu đã lấy chuyện này ra cười nhạo hắn suốt cả tháng trời!

Trần Nghiệp lắc đầu, không nói gì.

Dù sao đợi anh trai ra ngoài rồi, sẽ hiểu hết mọi chuyện.

Lúc này.

Những dị tộc đó đã bị Tần Mộc Âm tiêu diệt gần hết.

Mặc dù có một số dị tộc có một số siêu năng lực kỳ lạ, tiếc là đối với Tần Mộc Âm đều vô dụng, căn bản không thể đến gần Tần Mộc Âm.

Mà ngay khi Tần Mộc Âm chuẩn bị thừa thắng xông lên, tiêu diệt những dị tộc còn lại.

Đột nhiên.

Biến cố xảy ra!

“Vù!”

Âm thanh xé gió sắc bén vang lên.

Một chiếc rìu không biết từ đâu bay tới, lại mang theo ngọn lửa màu xanh, chém về phía Tần Mộc Âm.

Tần Mộc Âm lập tức sử dụng niệm động lực, muốn không chế chiếc rìu, kết quả lại khiến cô kinh hãi.

Bởi vì cô lại phát hiện, lực lượng kèm theo trên rìu quá mạnh, như một ngọn núi đập tới, niệm động lực của mình lại không

thể ngăn cản.

Trong giây phút ngàn cân treo sợi tóc, Tần Mộc Âm chỉ có thể sử dụng niệm động lực, thay đổi quỹ đạo vận hành của chiếc rìu, khiến chiếc rìu đổi hướng.

Không ngờ rằng!

Chiếc rìu đó sau khi trượt qua, lại quay đầu trên không trung, tiếp tục chém về phía mình.

Giống như tên lửa dẫn đường vậy.

Cảnh tượng này!

Khiến những người nghiên cứu khoa học trở mắt, còn những dị tộc còn lại thì khí thế tăng vọt, lớn tiếng gào thét quỳ xuống.

Dường như chiếc rìu là Thần Khí của tộc chúng!

Mặc dù chiếc rìu này rất đáng sợ, nhưng khuôn mặt xinh đẹp của Tần Mộc Âm vẫn không thay đổi.

Bởi vì cô biết, có đầu trọc đó ở đây, mình không thể nào gặp nguy hiểm!

Quả nhiên.

Kế tiếp.

Một bóng người như tia chớp đến trước mặt cô, giúp cản lại chiếc rìu đang bay tới.

Người đến đương nhiên là Trần Nghiệp.

Chỉ thấy hắn đưa tay ra, chiếc rìu liền vững vàng rơi vào tay hắn, run rẩy không ngừng, muốn bay đi, lại không thể thoát khỏi sự ràng buộc của Trần Nghiệp.

Dị tộc lập tức ngậy người...

Dường như không thể tin được, lại có người có thể bắt được Thần Khí của chúng.

Còn Trần Nghiệp đang cầm rìu, cũng nhú mày.

Vừa rồi hắn thấy rìu này còn muốn bay đi, định trực tiếp bóp nát nó, kết quả lại không làm được!

Với sức mạnh hiện tại của hắn, hợp kim thép cứng nhất thế giới, đến tay hắn đều mềm nhũn như bùn.

Không biết rìu này được làm bằng chất liệu gì.

Đã không bóp nát được, Trần Nghiệp cũng sẽ không thả nó đi, cứ cầm trong tay như vậy.

Sau đó.

Ánh mắt Trần Nghiệp nhìn về phía bóng tối bên trái phía trước.

Hắn có thể cảm nhận được, bên đó có một kẻ khá mạnh.

Chiếc rìu vừa rồi, chính là do kẻ đó ném ra.

“Đừng! Đừng! Đừng!”

Tiếng bước chân nặng nề vang lên.

Tiếp theo.

Một dị tộc khổng lồ cao hơn năm mét, từ trong bóng tối bước ra.

Kẻ này cũng bò bằng tứ chi, thân hình cường tráng như voi, còn phần thân trên giống người, cơ bắp phát triển, lông lá rậm rạp như sư tử.

Dị tộc này địa vị rất cao.

Nó vừa xuất hiện, những dị tộc còn lại đều quỳ xuống trước nó, căn bản không dám ngẩng đầu.

Dị tộc khổng lồ không để ý đến những dị tộc khác, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Trần Nghiệp, đột nhiên chỉ vào Trần Nghiệp, lớn tiếng nói gì đó.

Trần Nghiệp đương nhiên không hiểu.

Tuy nhiên, xem ý tứ của nó, hẳn là muốn Trần Nghiệp trả rìu lại cho nó.

Trần Nghiệp: Trả cái rắm!

Ta nhặt được bằng bản lĩnh của mình, tại sao phải trả?

Muốn trách, thì trách kẻ này vứt đồ lung tung!

Sau đó, Trần Nghiệp không những không trả, còn đánh ra một quyền về phía dị tộc khổng lồ!!

“Bành!”

Hư không nổ tung.

Mặt đất xung quanh đột nhiên chấn động!

Tiếp theo, một hỏa quyền khổng lồ rộng hơn năm mươi mét, như máy ủi đất siêu thanh, gào thét lao qua, đâm vào dị tộc khổng lồ ở xa.

Nơi nó đi qua, tất cả vật thể đều bị đâm nát. Ngay cả mặt đất, cũng bị cày ra một khe nứt lửa đáng sợ!

Sau nhiều tháng, “Hỏa Quyền” của Trần Nghiệp tái xuất!

Về uy lực, so với lần trước hẳn sử dụng, không biết mạnh hơn bao nhiêu lần...

Dị tộc khổng lồ đó đột nhiên trợn to mắt.

Sau đó, nó còn chưa kịp né tránh, đã bị hỏa quyền khổng lồ cuốn đi, đập nát vụn!!

“Ầm ầm!!”

Hỏa quyền khổng lồ nổ tung ở xa, uy lực ngang với một vụ nổ hạt nhân cỡ nhỏ.

Trong đêm tối, đột nhiên sáng lên một quả cầu lửa khổng lồ đường kính vài trăm mét, chiếu sáng mọi thứ xung quanh.

Cùng với ánh sáng chói lòa, còn có sóng xung kích khủng bố lan ra tứ phía.

Ngay cả khi những người nghiên cứu khoa học đã đứng đủ xa, vẫn bị sóng xung kích đánh văng tứ tung, nếu không có Tàn Mộc Âm ra tay kịp thời, dùng niệm động lực cản lại sóng xung kích, e rằng những người nghiên cứu khoa học này phải chết vài người...

Chương 467 - Thần Khí? Thứ này cứng thật đấy! (2)

Đội ánh lửa biến mất, một đám mây hình nấm từ từ bốc lên từ chỗ cũ.

Những người nghiên cứu khoa học vừa được giải cứu trở mắt nhìn cảnh tượng này, dường như không thể tưởng tượng nổi,

đây lại là sức phá hủy do đầu trọc kia một quyền đánh ra.

Thật quá đáng sợ!

Đến lúc này, mọi người mới hiểu, thì ra những gì Tần Mộc Âm vừa nói, không phải nói đùa.

Nhiệm vụ cứu viện lần này, cô ta thật sự là đến hỗ trợ.

Chỉ là...

Mọi người không thể hiểu được là, tại sao con trai út của Trần hội trưởng, lại mạnh đến mức nghịch thiên như vậy?

Cậu ta không phải là thiên phú cấp C sao?

Cậu ta không phải là tiểu bạch kiểm dựa hơi phụ nữ sao?

Trong khoảng thời gian họ bị mắc kẹt, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

...

“Đừng ngăn người nữa, lối ra ngay phía trước, mọi người cố gắng lên, ra ngoài trước đã.”

Trần Nghiệp lớn tiếng nói.

Mọi người như bừng tỉnh giấc mộng, đồng loạt chạy về phía lối ra.

Không ai dám phản bác Trần Nghiệp.

“Trần Nghiệp, em...”

Trần Siêu nhìn em trai mình với vẻ mặt kinh ngạc.

“Anh, đợi ra ngoài rồi, em sẽ từ từ nói với anh.” Trần Nghiệp qua loa đáp lại một câu.

Trần Siêu nhìn em trai thật sâu, rồi đuổi theo đội ngũ.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp phụ trách mở đường, Tần Mộc Âm phụ trách đoạn hậu.

Tuy vẫn còn dị tặc đến tập kích mọi người, nhưng dưới Hỏa Quyền cuồng bạo của Trần Nghiệp, đến bao nhiêu cũng là chịu chết!

Chúng thậm chí còn không kêu thảm thiết được, đã bị Hỏa Quyền đốt cho bay hơi...

Hỏa Quyền của Trần Nghiệp bây giờ, gọi là “Siêu Cấp Hỏa Quyền” cũng không ngoa.

Tinh thần lực của hắn sắp đuổi kịp Tần Mộc Âm rồi.

Điều này có nghĩa là, dị năng hệ Hỏa của hắn rất đáng sợ, ngọn lửa phóng ra, nhiệt độ đã gần năm nghìn độ!

Nhiệt độ cao như vậy, ngay cả thép cũng có thể đốt cháy bay hơi.

Kết hợp với quyền phong hủy diệt do sức mạnh hơn ba vạn của Trần Nghiệp đánh ra...

Nói đánh cho những dị tộc đó bay hơi, cũng không hề phóng đại!

...

Mười mấy phút sau.

Mọi người cuối cùng đã đến lối ra.

Chạy một mạch mười mấy phút, nói thật, không ít người đã mệt đến mức thở không ra hơi.

Đặc biệt là những người già có chức danh giáo sư, nếu không có Tần Mộc Âm dùng niệm động lực giúp đỡ, họ căn bản không thể kiên trì đến bây giờ.

Khi mọi người nhìn thấy lối ra, không nhịn được lộ ra vẻ mặt vui mừng, dồn dập chạy về phía lối ra.

Trong quá trình này, cũng không có bất ngờ xảy ra.

Đợi tất cả mọi người trở lại Lam Tinh quen thuộc, nhìn thấy những quân nhân quen thuộc, không nhịn được reo hò, một số người cảm xúc dao động mãnh liệt, thậm chí quỳ xuống đất, hôn lên mặt đất.

Đối với họ, đây là sống sót sau tai nạn thực sự!

Trong đó có không ít người đều cho rằng, lần này mình rất có thể sẽ chết trong dị giới, có thể sống sót trở về Lam Tinh, khiến họ cảm thấy mình nhặt được một mạng.

“Giáo sư...”

“Triệu bác sĩ...”

Trong quân khu đối diện, cũng có rất nhiều đại nhân vật đến đón mọi người.

Trần hội trưởng cũng ở trong đó.

Khi Trần hội trưởng nhìn thấy hai người con trai của mình, trên khuôn mặt già nua lập tức lộ ra nụ cười an ủi.

“Tiểu Siêu!”

“Cha!!”

Trần Siêu nhìn thấy cha, trực tiếp quỳ xuống, đập đầu thật mạnh: “Con bất hiếu, khiến cha lo lắng rồi.”

Mặc dù lúc này trong lòng Trần hội trưởng có vô số cảm xúc, đến bên miệng, cũng chỉ có một câu: “Trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi!”

...

Đêm nay.

Những người sống sót sau tai nạn đều không ngủ.

Đợi đến khi trời sáng.

Rất nhiều người đến lều của Trần Nghiệp, bày tỏ lòng biết ơn, bao gồm cả những giáo sư già đó.

Sau một đêm tìm hiểu, họ cuối cùng đã biết, con trai út của Trần hội trưởng, hiện nay là một tồn tại đáng sợ đến mức nào.

Nói một câu không hề khoa trương.

Chỉ cần đầu trọc đó muốn, cậu ta thật sự có thể làm thần ở nhân gian, thần muốn làm gì thì làm, thần duy nhất!

Không ai có thể ngăn cản cậu ta.

Đừng nói là những giáo sư này, ngay cả cấp trên của cấp trên của họ, khi gặp Trần Nghiệp, cũng phải cẩn thận dè dặt...

“Trần tiên sinh, thật sự cảm ơn ngài rất nhiều...”

“Cảm ơn ngài đã cứu tôi, sau này nếu có chỗ nào dùng được, xin cứ...”

“Một chút tâm ý nhỏ, mong Trần tiên sinh nhận cho...”

Đổi mặt với những người đến cảm ơn, Trần Nghiệp đáp lại qua loa vài câu, liền đuổi họ đi.

Trong lều chỉ còn lại người Trần gia.

Nhìn người em trai này của mình, Trần Siêu đến bây giờ vẫn có chút không dám tin...

Mấy năm không gặp.

Em trai anh thành “thần” rồi?

“VẬY... Trần Nghiệp, thiên phú anh hùng mà em kết hợp được, thật sự là S1 trong truyền thuyết sao?”

Trần Nghiệp nghe vậy, phì cười nói: “Anh, anh đã hỏi rất nhiều lần rồi.”

Trần Siêu: “Anh chỉ là... có chút chấn động.”

Trần hội trưởng thì lấy điện thoại ra xem, sau đó nói: “Tiểu Siêu, mẹ con bảo con lập tức về nhà!”

Lần này.

Trần Siêu không lựa chọn phản đối, gật đầu nói: “Đợi lát nữa con sẽ thu dọn đồ đạc, cùng đại bộ đội trở về... Máy năm không gặp mẹ rồi, con cũng nhớ mẹ.”

Trần hội trưởng gật đầu, thấy con trai cả ánh mắt ảm đạm, trong lòng khẽ thở dài.

Ông biết, Trần Siêu đối với việc mình kết hợp thiên phú anh hùng thất bại, e rằng đến bây giờ vẫn còn khúc mắc.

“Trần Nghiệp, cây rìu trong tay con, từ đâu ra vậy?”

Trần hội trưởng đột nhiên tò mò hỏi: “Từ tối qua con đã cầm nó rồi.”

“Ồ.” Trần Nghiệp thuận miệng nói: “Tối qua ở dị giới, một dị tộc ném cho con.”

Dị tộc không lò: ???

Nói đến đây, Trần Nghiệp đột nhiên nhíu mày.

Hắn phát hiện, từ khi cây rìu này đến tay, lại khiến hắn có chút yêu thích không buông, cứ cầm mãi đến giờ, vẫn chưa buông ra...

Điều này rõ ràng là không bình thường.

Hình như cây rìu này, không chỉ vô cùng kiên cố, còn có năng lực mê hoặc lòng người.

May mắn là Trần Nghiệp hiện tại ý chí kiên định, tinh thần lực càng thêm cường đại vô cùng, bị cha nhắc nhở, lập tức ý thức được điều không ổn.

Suy nghĩ một lát, Trần Nghiệp mở miệng hỏi: “Cha, cha có quen biết người nào ở viện nghiên cứu không?”

“Sao vậy?”

“Cây rìu này có chút kỳ quái, con muốn tìm người chuyên nghiệp, nghiên cứu một chút.”

Trần hội trưởng nghe vậy, nói: “Viện nghiên cứu tốt nhất, khẳng định là cấp quốc gia.”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp hơi nhú mào.

Trần hội trưởng nói: “Con lo lắng giao rìu lên rồi sẽ không lấy lại được? Yên tâm, với bản lĩnh hiện tại của con, trừ phi bọn họ điên rồi, không ai dám làm loại chuyện này.”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, vẫn lắc đầu: “Thôi, cứ tìm một viện nghiên cứu tư nhân bình thường, nghiên cứu một chút đi! Có thể phát hiện bí mật trong rìu hay không, kỳ thực con không quan tâm.”

Hắn đương nhiên biết, hắn giao rìu lên, người phía trên, khẳng định không dám đánh chủ ý.

Chỉ là Trần Nghiệp tạm thời không muốn cùng người chính phủ dây dưa quá nhiều.

Hiện tại thân phận và thực lực của hắn, đều mới bị phơi bày không lâu, vẫn chưa nghĩ kỹ, nên dùng phương thức hoặc thân phận gì, để cùng nhân loại chung sống...

Thân phận siêu anh hùng, Trần Nghiệp vô cùng khinh thường.

Thân phận này trừ việc có thể được chút danh tiếng ra, lợi ích thiết thực hầu như chẳng được gì, còn phải gánh vác trách nhiệm bảo vệ Lam Tinh, thậm chí ra ngoài, còn phải chú ý hình tượng của mình.

Mệt mỏi biết bao!

Thấy con trai nói như vậy, Trần hội trưởng suy nghĩ một chút, gật đầu nói: “Như vậy cũng tốt, sư bá của con có một người bạn, mở một công ty khoa học kỹ thuật, kỹ thuật nghiên cứu khoa học bên đó cũng không tệ, quay đầu giao cho bọn họ đi!”

Giao cho ai cũng không sao.

Dù sao trên tinh cầu này, không ai dám chiếm đồ của Trần Nghiệp.

Chương 468 - Bí Cảnh Khủng Khiếp: Thế Giới Tuyệt Vọng!

Trần Nghiệp nhắc nhở: “Cây rìu này có chút tà môn, có thể mê hoặc lòng người, ngay cả con cũng bất tri bất giác trúng chiêu, người bình thường nếu tiếp xúc nó sẽ rất nguy hiểm. Cha, về điểm này, cha phải nói rõ với họ...”

“Ồ? Còn có chuyện này? Khó trách con muốn nghiên cứu nó.”
Trần hội trưởng nói: “Được, cha biết rồi.”

...

Cùng lúc đó.

Bên dị giới, cũng đã sáng.

Nơi Trần Nghiệp một quyền đánh chết dị tộc không lồ trước đó, lúc này đã bị một lượng lớn dị tộc bao vây, chúng dường như đang tìm kiếm thứ gì đó.

Đáng tiếc tìm nửa ngày, cái gì cũng không tìm thấy.

Sau đó.

Một dị tộc có hình thể càng thêm khổng lồ xuất hiện, mũi người người xung quanh, đột nhiên phát ra tiếng gào thét phẫn nộ, dọa tất cả dị tộc xung quanh đều quỳ rạp xuống đất.

Dị tộc khổng lồ này, nhìn những dị tộc quỳ trên mặt đất, ánh mắt lạnh lùng như nhìn heo chó.

Tiếp theo.

Nó đột nhiên nâng một chân lên, rồi dùng sức giẫm xuống.

“Dùng!”

Tức thì!

Đại địa nứt toác, đất rung núi chuyển.

Nhiều dị tộc bình thường, lần lượt chết thảm.

Nhưng không một dị tộc nào dám chạy trốn, dám phản kháng!

Dị tộc trước đó vô cùng hung hãn đối với nhân loại, lúc này đối mặt với dị tộc khổng lồ, giống như con chuột bị dọa vỡ mật, trong đầu chỉ có thần phục, mặc người xâu xé.

Dị tộc khổng lồ phát tiết một hồi, cuối cùng dừng lại.

Ánh mắt của nó, đột nhiên nhìn về phía lối vào thông đến Lam Tinh, trong đôi mắt căm thù, mang theo một tia ngưng trọng.

Thông qua miêu tả của những dị tộc sống sót, trên tinh cầu màu lam đối diện kia, cũng có sinh vật vô cùng đáng sợ...

Xem ra, muốn chiếm lĩnh bên đó, phải tính toán lâu dài!

...

Bên Lam Tinh.

Trong doanh trại quân đội, Trần Nghiệp đặt cây rìu trong tay vào một hộp chì rộng lớn.

Chì có thể ngăn cách bức xạ, dùng để bảo quản rìu của hắn, đương nhiên là tốt nhất.

Khi lòng bàn tay Trần Nghiệp buông lỏng cán rìu, lại có một loại cảm giác hệt hẫng mất mát...

Hắn rất kinh ngạc, ánh mắt nhìn chằm chằm cây rìu trong hộp chì, lông mày nhíu chặt.

Vật này, có hơi quá thần kỳ.

Giống với Viên đá Tâm Linh trong vũ trụ Marvel.

“Trần Nghiệp?”

Cha ở bên cạnh gọi một tiếng, khiến Trần Nghiệp hoàn hồn.

“Sao vậy? Con không sao chứ?”

“Không sao, đang suy nghĩ lai lịch của cây rìu này, vô ý thất thần...”

Trần Nghiệp nói một câu, tay đập nắp hộp chì lại, sau đó trực tiếp bay lên không trung.

“Cha, con về trước đây.”

Trần hội trưởng gật đầu.

“Àm!”

Tiếng nổ siêu thanh vang lên.

Nhìn bóng dáng con trai nhanh chóng biến mất trên bầu trời, Trần hội trưởng cầm hộp, cũng lên một chiếc máy bay vận tải.

Còn bên này.

Sau cuộc giao tranh trước đó, cấp trên đã nhận thức được, địch tộc lại giả bất thiện. Tiếp theo, sẽ tăng cường quân đội phòng thủ ở đây.

Ngoài ra, trong tay Trần Nghiệp, cũng có thêm một chiếc điện thoại vệ tinh.

Một khi quân đội gặp phải địch nhân khó chống đỡ, hắn sẽ lập tức đến chi viện.

Với tốc độ bay của hắn, không cần canh giữ ở đây, cũng có thể trong thời gian ngắn chạy đến.

Trở về Kinh Thành.

Trần Nghiệp trực tiếp về nhà.

Trong nhà, chỉ có mẹ Dương Dung Chi một mình, còn người anh trai tiện nghi của hắn, thì không ở nhà.

“Mẹ, anh đâu rồi? Vẫn chưa về sao?” Trần Nghiệp nhìn không được hỏi.

Dương Dung Chi mặt mày tươi cười nói: “Anh con đã về rồi, nhưng tính nó vốn không chịu ngồi yên, nói là ra ngoài tìm chiến hữu tụ tập.”

Hai con trai đều bình an trở về, làm mẹ, Dương Dung Chi đương nhiên rất vui mừng.

Trần Nghiệp nghe vậy, gật đầu, không nói gì thêm, liền về phòng mình.

Ngày mai là ngày bí cảnh mở ra.

Trần Nghiệp tạm thời không định ra ngoài, an tâm chuẩn bị cho bí cảnh.

Tính ra, lần trước Đường Tử Trần cố ý lệch thời gian với hắn, lần này hắn là sẽ đi bí cảnh số 9.

Còn Trần Nghiệp, thì đi bí cảnh số 10.

Về phần vì sao Trần Nghiệp không đợi Đường Tử Trần cùng đi?

Lý do rất đơn giản, bí cảnh số 10, cũng là bí cảnh đơn.

Bí cảnh số 11 mới khôi phục chế độ nhiều người, đến lúc đó, Trần Nghiệp tự nhiên sẽ đợi Đường Tử Trần cùng đi.

Tối hôm đó.

Cả gia đình hiếm khi tụ tập đông đủ, cùng ăn cơm tối ở nhà.

Ngày hôm sau.

Hơn mười giờ sáng.

Trần Nghiệp lặng lẽ biến mất khỏi phòng...

...

Không gian trước mắt chuyển đổi, thời gian trôi qua.

Đợi đến khi Trần Nghiệp khôi phục thị lực, đã đến một thành phố hoang tàn.

Vẫn có thể mơ hồ nhìn ra, thành phố này từng rất phồn hoa, trong khu đô thị toàn là những tòa nhà cao tầng.

Tuy nhiên, lúc này trong thành phố, không nhìn thấy một bóng người. Cát bụi mịt mù, dưới sự dẫn dắt của cuồng phong, nhuộm cả thế giới một màu vàng sậm, toàn bộ thành phố, cũng phủ lên một lớp bụi dày, hoang tàn vô cùng.

Thị lực của Trần Nghiệp rất tốt, có thể nhìn thấy rất nhiều tòa nhà, đều đổ nát xiêu vẹo. Trên mặt đất, thậm chí còn có những hố sâu khổng lồ!

Chỉ cần liếc mắt một cái, hắn đã nhìn ra, thành phố này, đã từng xảy ra chiến tranh!

Hơn nữa còn là chiến tranh quy mô cực kỳ khủng bố!

Phe nhân loại, hắn là đã sử dụng vũ khí hạt nhân!

Cái hồ lớn ở rìa thành phố kia, hẳn là do bom hạt nhân nổ ra.

Còn những tòa nhà cao tầng đổ nát, cùng những lỗ hổng trên tòa nhà, lại khiến Trần Nghiệp hơi nhúu mày.

Bởi vì, những lỗ hổng đó, không giống như hiệu ứng sau khi bị pháo kích, mà giống như... bị một vật nặng nào đó đập ra?

Đây là thế giới gì?

Thế giới tận thế sau vụ nổ hạt nhân sao?

Bí cảnh số 10, cũng giống như bí cảnh số 9, không phải là thế giới cố định.

Có thể xuyên qua đến thế giới nào, hoàn toàn dựa vào vận khí cá nhân.

Hiện tại, chỉ dựa vào bề ngoài của thành phố này, Trần Nghiệp thật sự không nhìn ra, đây là một thế giới như thế nào.

Hắn suy nghĩ một chút, quyết định vào thành phố xem xét kỹ càng.

Một lát sau.

Trần Nghiệp đã đến một con phố lớn hoang tàn.

Rất nhiều xe cộ bỏ hoang, lộn xộn bày la liệt trên đường, đã bị rỉ sét.

Có thể nhìn thấy, trong xe còn có không ít hài cốt của con người, hẳn là lúc xảy ra chiến tranh, những người không chạy kịp, bất hạnh mất đi sinh mạng.

Đột nhiên.

Tại Trần Nghiệp động đây, dường như nghe thấy động tĩnh gì đó.

Nhưng hắn không có biểu hiện gì khác thường, tiếp tục đi về phía trước.

Một lát sau.

Người nấp trong bóng tối kia, dường như cuối cùng mất hết kiên nhẫn, nhanh chóng chạy về phía Trần Nghiệp.

Khi Trần Nghiệp chuẩn bị bắt lấy kẻ lén lút này, kinh ngạc phát hiện, hắn lại không nhìn rõ tốc độ của đối phương?

Với tốc độ hiện tại của hắn, vậy mà còn có sinh vật có tốc độ vượt xa hắn?

Đối phương nhanh như một tia chớp... Không! Nói chính xác, đối phương thật sự nhanh như tia chớp.

Chỉ trong nháy mắt.

Trần Nghiệp liền cảm thấy, thân thể mình, bị thay đổi vị trí, đến con hẻm bên cạnh.

Một người trông có phần quen thuộc, đứng trước mặt hắn, trên người còn tỏa ra tia điện còn sót lại.

Nhìn thấy người này, nắm đấm Trần Nghiệp định ra tay, lập tức thả lỏng, vẻ mặt có chút kinh ngạc.

Bởi vì...

Kẻ đứng trước mặt hắn, Trần Nghiệp quen biết.

Barry Allen!

The Flash!!

‘Vậy là, mình đến thế giới DC rồi?’

‘Nhưng sao thế giới DC lại trở thành bộ dạng này?’

‘Chẳng lẽ là... thế giới DC sau khi Superman hắc hóa?’

Trong lòng Trần Nghiệp vô cùng chấn động.

Lúc này.

The Flash đối diện, đã lên tiếng:

“Này! Anh bạn, sao anh lại lang thang một mình ở đây? Chẳng lẽ anh không biết, anh rất nguy hiểm sao?”

Trần Nghiệp đang định nói gì đó.

Đột nhiên, hắn dường như lại nghe thấy động tĩnh gì đó, ánh mắt nhìn về phía bầu trời bên ngoài đường lớn.

Chương 469 - Bí Cảnh Khủng Khiếp: Thế Giới Tuyệt Vọng! (2)

Barry Allen cũng nhìn theo, sau đó giật mình, vội vàng giơ ngón tay lên, ra hiệu im lặng với Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp rất phối hợp không lên tiếng, cùng Barry Allen chậm rãi lùi vào bóng tối.

Trên đường lớn.

Ba con quái vật dữ tợn đang sợ đang vỗ cánh, tìm kiếm khắp nơi, sau đó đi ngang qua đây.

Trần Nghiệp nhận ra, những con quái vật này, tên là “Parademon”, trong phim Justice League, đã từng đi theo Steppenwolf, xâm chiếm Trái Đất.

Bản thân Parademon không mạnh.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp không ra tay giải quyết chúng.

Bởi vì, Parademon là binh khí sinh vật được chế tạo bằng công nghệ của Apokolips, là “Darkseid” đặc biệt tạo ra để chinh phục các thế giới.

Vì Parademon có thể ngang nhiên xuất hiện ở đây, chứng tỏ tên trùm cuối “Darkseid” kia, đã giáng lâm Trái Đất.

Thực lực hiện tại của Trần Nghiệp tuy mạnh mẽ, nhưng Darkseid cũng không phải dễ bắt nạt, tạm thời cần thận một chút vẫn hơn.

...

Đợi ba con Parademon đi xa.

The Flash “Barry Allen” lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó, hawson ta nhỏ giọng nói với Trần Nghiệp: “Chúng có thể cảm nhận được nỗi sợ hãi, vậy mà không phát hiện ra anh? Chúng tỏ anh là một người tràn đầy dũng khí, không sợ hãi gì cả!”

Trần Nghiệp không nói gì, chỉ bình tĩnh nhìn The Flash.

“Này! Anh bạn, chẳng lẽ anh không biết tôi là ai sao?”

Trần Nghiệp cuối cùng mở miệng: “The Flash đại danh đỉnh đỉnh, đương nhiên biết.”

Barry Allen thấy vậy, nói: “Xem ra anh cũng không phải người bình thường, có thể nói cho tôi biết, tại sao anh lại lang

thang một mình ở đây không?”

Trần Nghiệp bình tĩnh nói: “Xin lỗi, tôi không muốn nói.”

Bởi vì hắn căn bản không biết nên giải thích thế nào.

Trần Nghiệp hiện tại, hoàn toàn không hiểu biết thế giới này, nếu nói dối, rất dễ bị The Flash vạch trần.

Barry Allen nghe vậy, lại thở dài nói: “Tôi hiểu rồi... Kỳ thực những người có thể sống sót, cũng giống anh, đều đã mất đi bạn bè và người thân.”

Trần Nghiệp hiểu, là The Flash tự suy diễn, hiểu lầm hắn.

Như vậy cũng tốt, đỡ phải giải thích.

“Đi thôi! Giới thiệu cho anh một vài nhân vật quan trọng, nhân vật thật sự quan trọng!”

Barry Allen nói xong, liền chủ động đi trước dẫn đường.

Trần Nghiệp không do dự, đi theo.

Đối với việc The Flash muốn dẫn mình gặp ai, trong lòng Trần Nghiệp đã có dự đoán.

Không gì khác ngoài Batman và những người đó...

Vừa đúng lúc, hắn cần tìm hiểu thông tin của thế giới này.

Còn có một điểm rất kỳ lạ.

Cho đến hiện tại, Trần Nghiệp vẫn chưa nhận được nhắc nhở nhiệm vụ, khiến hắn không biết nên làm gì.

...

Để tránh Parademon.

The Flash không dẫn Trần Nghiệp đi đường lớn, mà chui vào các loại ngõ hẻm, cuối cùng thậm chí chui vào cống ngầm.

Đương nhiên, cống ngầm đã sớm không còn con người sử dụng, bên trong ngoài việc không sạch sẽ ra, cũng không có mùi khó chịu gì.

Ngay cả xuống cống ngầm.

The Flash vẫn có chút cẩn thận.

Hawson ta dẫn Trần Nghiệp, vừa tiếp tục đi về phía trước, vừa nhỏ giọng nói: “Anh bạn, tôi không biết anh đã sống sót đến bây giờ bằng cách nào, nhưng tôi vẫn muốn nhắc nhở anh, gặp phải loại quái vật biết bay đó, tốt nhất là nên tránh! Một khi bị chúng phát hiện, như vậy, sẽ dẫn đến những kẻ đáng sợ.”

Trần Nghiệp không nói gì.

Hắn nhìn The Flash có chút tiêu tụy, râu ria xồm xoàm, trong lòng có chút cảm khái.

Lúc trước khi xem phim, dù chỉ có vài hình ảnh ít ỏi, cũng đủ để thể hiện, thế giới sau khi Superman hắc hóa, là tuyệt vọng đến nhường nào!

Aquaman bị giết, Wonder Woman bị hỏa thiêu...

Trong Justice League, người chết thì chết, người bị thương thì bị thương, ngay cả những người sống sót, cũng phải lần trốn, sống cuộc sống như chuột.

Ví dụ như The Flash trước mắt!

Đi trong công ngầm trọn vẹn mười mấy phút.

The Flash lúc này mới dẫn Trần Nghiệp, đến một góc ngầm bí mật.

“Đến rồi, chính là chỗ này.” Barry Allen thở phào nhẹ nhõm.

Trần Nghiệp thì ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía bóng đen trên đỉnh đầu.

Ở đó có người!

Dường như nhận ra mình bị phát hiện, người trong bóng đen, lựa chọn nhảy xuống, vừa vịn rơi xuống trước mặt The Flash.

“Oa...” Barry Allen giật mình, vội vàng phản nản: “Bruce, lần sau anh có thể đừng nấp trong bóng tối được không?”

Người này vóc dáng khôi ngô, mặc một bộ đồ dạ hành màu đen, trên vai khoác áo choàng, trên đầu đội mũ trùm hình dơi, chỉ để lộ ra một đôi mắt và miệng...

Chính là Batman: Bruce Wayne!

“Hắn là ai?”

Batman không để ý đến lời phản nản của Flash, mở miệng hỏi.

Barry Allen lập tức giới thiệu: “Đây là Trần, giống như chúng ta...”

Trên đường đi, Trần Nghiệp đã tự giới thiệu bản thân với Barry Allen.

Bí cảnh lần này đã giúp Trần Nghiệp nắm vững kỹ năng tiếng Anh, giao tiếp không gặp chút trở ngại nào.

Chỉ là không biết tại sao, nhiệm vụ vẫn chưa xuất hiện...

Thấy Barry Allen có xu hướng nói nhiều, Batman lập tức ngắt lời hỏi: “Barry, tôi chỉ bảo cậu ra ngoài dò la tin tức, không bảo cậu dẫn người về!”

“Ồ... chẳng phải anh đã nói sao? Bruce.” Barry Allen nhún vai nói: “Chúng ta cần người giúp đỡ, Trần là một chàng trai cơ linh.”

Về điểm này, Batman tin tưởng.

Bởi vì trước đó, Trần Nghiệp vừa đến đã tìm thấy nơi ẩn náu của hắn.

Chỉ riêng sự nhạy bén này, đã không phải người bình thường có thể sở hữu.

Batman không hỏi Barry Allen nữa, mà đi đến trước mặt Trần Nghiệp, đôi mắt dưới mặt nạ nhìn chăm chăm vào Trần Nghiệp. Dường như muốn dùng cách này để nhìn thấu Trần Nghiệp.

Mà Trần Nghiệp cũng đang quan sát Batman.

Lúc này, Bruce Wayne trông có vẻ hơi lạc phách, cả người bần thủ, cũng không có nhiều trang bị, thậm chí, trong tay lại còn cầm một khẩu súng trường M4.

Đường đường là Batman, giàu có đến mức có thể dễ dàng mua cả ngân hàng, vậy mà lại sa sút đến mức phải dùng súng trường chiến đấu...

Từ đó có thể thấy, Batman hiện tại đang rơi vào tình cảnh khó khăn đến mức nào.

“Bruce, hắn có vấn đề gì sao?”

Thấy Batman cứ nhìn chăm chăm vào Trần Nghiệp, Barry Allen ở bên cạnh không nhịn được hỏi.

Batman nghe vậy, thu hồi ánh mắt, trầm giọng nói: “Hắn không có vấn đề gì, chỉ là không nên dính vào nhiệm vụ của chúng ta. Người trẻ tuổi, tôi khuyên cậu tốt nhất nên suy nghĩ cho kỹ.”

Trần Nghiệp cuối cùng cũng lên tiếng: “Thực tế là, tôi đã ngủ say rất lâu, vừa tỉnh lại liền phát hiện thế giới đã thay đổi, cho nên, tôi tạm thời vẫn chưa rõ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.”

Lời này khiến Batman và Flash đều sững sờ.

“Này! Anh bạn!” Barry Allen lập tức nói: “Anh chưa từng nói với tôi những điều này.”

Trần Nghiệp đáp: “Cậu cũng đâu có hỏi.”

Barry Allen ghen lời...

Batman trừng mắt nhìn Flash, mở miệng hỏi: “Cậu nói cậu vừa tỉnh lại? Có thể nói cho tôi biết thân phận trước kia của cậu không?”

“Thân phận?” Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Giống như các người, người bảo vệ Trái Đất.”

“Vậy, cậu có năng lực gì?”

“Sức mạnh!”

Trần Nghiệp nhặt một khối bê tông cốt thép từ dưới đất lên, nhẹ nhàng bóp.

Bùm!

Thứ trong tay hắn, trực tiếp vỡ thành bột.

“Tuyệt!”

Barry Allen không khỏi thán phục.

Batman cũng có chút kinh hi.

Tuy rằng sức mạnh như vậy không thể so sánh với Superman, nhưng sự xuất hiện của người này ít nhiều cũng có thể mang đến cho hắn một chút trợ lực.

Còn Trần Nghiệp có phải là gián điệp hay không?

Nếu là gián điệp, e rằng lúc này, Darkseid đã dẫn theo Superman hắc hóa đến giết rồi.

“Chúng ta vào trong nói chuyện!”

Batman chủ động mở cánh cửa sắt phía sau.

Khi Trần Nghiệp đi vào, liền đến một căn cứ ngầm nhỏ.

Lúc này, trong phòng còn có bốn người.

Người đầu tiên thu hút sự chú ý của Trần Nghiệp là một gã nửa người nửa máy, hắn đang loay hoay với một khối lập phương trước mặt, trông rất bận rộn.

Trần Nghiệp nhận ra, người này là Cyborg trong Justice League, thứ hắn đang loay hoay, hẳn là Mother Box!

Chương 470 - Superman Hắc Hóa và Batman Lạc Phách

Trên bàn bên cạnh Cyborg, một người đàn ông trông buồn chán đang ngồi, người đàn ông này trang điểm thẳng hề đậm, không nhìn ra tuổi cụ thể.

Không cần hỏi cũng biết, người này chính là Joker nổi tiếng.

Còn có vợ của Aquaman, Mera.

Và Deathstroke một mắt.

“Đội” của Batman bây giờ đây!

Phải biết rằng, dù là Joker hay Deathstroke, đều là kẻ thù không đội trời chung của Batman.

Mà bây giờ bọn họ lại hợp tác...

Chúng tỏ khó khăn mà bọn họ phải đối mặt, còn phiền phức hơn tưởng tượng.

“Xem ra, chúng ta có đồng đội mới rồi.”

Thấy Trần Nghiệp đi vào, Joker là người đầu tiên lên tiếng, nở một nụ cười nham hiểm với Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp không để ý đến hắn.

Trong mắt hắn, kẻ này đúng là một tên hề, đồ chơi không đáng lên sàn diễn.

Tuy Joker rất giỏi thao túng tâm lý người khác, nhưng thực lực quá kém, Trần Nghiệp chỉ cần một ngón tay là có thể dễ dàng giết chết hắn.

Cyborg nghe thấy lời Joker, chỉ ngẩng đầu nhìn Trần Nghiệp một cái, rồi lại tiếp tục bận rộn.

Mera và Deathstroke cũng vậy.

Thấy Batman không có ý định nói chuyện, Flash liền chủ động giới thiệu với mọi người:

“Mọi người, đây là đồng đội mới của chúng ta, Trần!”

“Trần, đây là Victor, đây là Mera, đến từ Atlantis. Đây là Wilson, biệt danh Deathstroke. Đây là Arthur...”

Khi giới thiệu đến Joker.

Joker đột nhiên chủ động lên tiếng, cắt ngang lời Barry Allen: “Mọi người đều gọi ta là Joker!”

Trần Nghiệp gật đầu, coi như đã chào hỏi mọi người.

Ánh mắt hắn lại nhìn về phía Batman, mở miệng hỏi: “Vậy, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao lại thành ra như thế này? Ký ức cuối cùng của tôi, là các người đã thành công hồi sinh Superman, ngăn chặn người ngoài hành tinh.”

Nghe thấy cái tên “Superman”, sắc mặt mọi người đều trầm xuống.

Joker đột nhiên cười ha hả nói: “Bruce, ta nghĩ, hiện tại ngươi nhất định rất hối hận, đã chọn hồi sinh hắn.”

Batman không để ý đến Joker, suy nghĩ một chút rồi nói:

“Vài năm sau khi chúng ta ngăn chặn Steppenwolf, Chúa tể Bóng tối ‘Darkseid’ đã dẫn đại quân xâm lược Trái Đất...”

Trong lời kể của Batman, cuối cùng Trần Nghiệp cũng hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Rất đơn giản.

Ác mộng mà Batman từng gặp, đã thành hiện thực!

Darkseid vì muốn đoạt lấy “Phương trình phản sự sống” ẩn giấu trên Trái Đất, đã đích thân dẫn đầu đội quân Parademon, xâm lược Trái Đất.

Hắn ta trước tiên tiêu diệt Atlantis, giết chết Aquaman, hầu như chỉ có Mera chạy thoát...

Sau đó, lại công hãm Themyscira, giết chết Wonder Woman, bắt giữ tất cả các nữ chiến binh Amazon!

Giải quyết xong hai thế lực khó nhằn này, cuối cùng mới đến xâm lược thế giới loài người.

Mà loài người khi đối mặt với cuộc tấn công của Darkseid, đồng dạng không chịu nổi một kích, rất nhanh đã thất bại.

Hiện tại, Darkseid gần như đã khống chế toàn bộ Trái Đất, những người chống lại hắn đều đã chết, những người sống sót, cũng chỉ có thể trở thành tù nhân và con rối của hắn.

“Chờ đã!”

Trần Nghiệp giả vờ hỏi: “Superman thì sao? Ngay cả hắn cũng không thể ngăn cản Darkseid sao?”

Joker lập tức nở nụ cười, nhìn về phía Batman.

Mà Batman thì có vẻ mặt hơi mất tự nhiên nói: “Đã xảy ra chút ngoài ý muốn, Superman hiện tại đã trở thành thuộc hạ của Darkseid.”

Trần Nghiệp đã xem cốt truyện, đương nhiên biết, Superman đã hắc hóa.

Hơn nữa hắn còn biết, chính cái chết của Lois đã dẫn đến sự hắc hóa của Superman.

Điều khiến Trần Nghiệp tò mò là, Lois đã chết như thế nào?

Xem phim thì, Lois dường như không phải do Darkseid giết, nếu không thì, Superman hẳn là sẽ dốc hết sức lực trả thù Darkseid, chứ không phải trở thành chó săn của Darkseid.

“Tôi muốn biết, rốt cuộc là ngoài ý muốn gì, mới khiến Clark đi đến bước đường này?” Trần Nghiệp truy hỏi.

Batman lại im lặng.

“Ha ha!”

Joker thấy vậy, liền cười lớn.

Thấy những người khác đều không nói, Joker liền nói: “Là vì một người phụ nữ, người phụ nữ đó là người yêu của Superman, lại vì một người hùng chính nghĩa nào đó, mà chết ngay trước mặt Superman!”

“Lois?”

“Đúng vậy, chính là cô ta!”

Cứ tưởng Trần Nghiệp sẽ tiếp tục truy hỏi.

Không ngờ.

Trần Nghiệp lại không hỏi nữa.

Ám chỉ của Joker rất rõ ràng, cái chết của Lois, hẳn là có liên quan đến Batman.

Như vậy đã đủ rồi.

Tiếp tục truy hỏi, chỉ khiến Batman xấu hổ.

Trần Nghiệp không phải là người không biết ý tứ như vậy.

“Vậy, hiện tại các người có kế hoạch gì?”

Thấy Trần Nghiệp chuyển chủ đề, Joker liền chán nản quay đầu sang một bên.

Lần này người trả lời Trần Nghiệp, là Batman.

“Ồ...” Barry Allen nói: “Chúng ta định lợi dụng Mother Box, hồi sinh Lois.”

Vẻ mặt Trần Nghiệp kinh ngạc: “Giống như hồi sinh Superman trước kia?”

“Đúng vậy!”

“Mục đích các người định hồi sinh Lois, là để cho Clark quay trở lại phe loài người sao?”

“Đúng!” Barry Allen nói: “Chỉ cần Lois sống lại, Clark nhất định có thể khôi phục lại tinh tảo.”

“Vậy người nghĩ...” Trần Nghiệp hỏi: “Cho dù Clark quay lại, hẳn có thể đối phó với những người ngoài hành tinh đó sao?”

Vấn đề này vừa ra.

Tất cả mọi người đều im lặng!

Sự cường đại của Darkseid, bọn họ đều đã được chứng kiến, đó thực sự là một vị thần đáng sợ, hoàn toàn không phải Steppenwolf có thể so sánh.

Cho dù Superman quay trở lại, e rằng cũng vô ích...

“Đây là cơ hội duy nhất của chúng ta!”

Batman nói.

Giọng điệu lộ ra vẻ bất lực.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, không nhìn được lác đầu.

Đúng vậy, hồi sinh Lois, khiến Superman hồi tâm chuyển ý, đã là cơ hội cuối cùng của những người này rồi.

Để chống lại Darkseid, phe loài người, ngay cả bom hạt nhân cũng đã sử dụng, nhưng vẫn vô ích...

Justice League duy nhất có thể ra tay, chỉ có Superman!

Dù biết rõ Superman cũng không phải là đối thủ của Darkseid, Batman bọn họ cũng phải thử một lần!!

Đây đúng là cơ hội cuối cùng của bọn họ.

...

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút.

Đã không có nhiệm vụ, rảnh rồi cũng là rảnh rồi, chi bằng giúp đỡ những siêu anh hùng và siêu phản diện lạc phách này.

“Được rồi! Tuy rằng kế hoạch của các người rất điên rồ, hy vọng cũng không lớn... nhưng tôi nguyện ý giúp các người.”

Nghe thấy lời này.

Barry Allen lập tức vui mừng, giơ nắm đấm về phía Trần Nghiệp: “Trần, tôi càng ngày càng thích anh.”

Trần Nghiệp cười cười, chạm nắm đấm với Flash.

Batman thì vẫn lạnh lùng trầm giọng nói: “Hoan nghênh cậu gia nhập, Trần.”

Bốn người còn lại, đều không có biểu hiện gì.

Trong mắt bọn họ, Trần Nghiệp trông rất bình thường, có tên đầu trọc này giúp đỡ hay không, cũng không quan trọng.

Flash nói nhiều, không nhịn được mở miệng nói: “Trần, nếu kế hoạch A thất bại, chúng ta kỳ thực còn có kế hoạch B dự phòng, đó là tôi! Chỉ cần tôi có thể vượt qua tốc độ ánh sáng, tôi có thể xuyên không về quá khứ, để nhắc nhở... Bruce! Để hắn ta bảo vệ Lois.”

Nghe thấy lời này.

Trần Nghiệp đột nhiên nhớ ra, trong phim, Batman đúng là đã gặp Flash xuyên không từ tương lai về, cứ nói với hắn: Lois là chìa khóa...

Xem ra.

Kế hoạch A của bọn họ đã thất bại rồi!

“Tôi thấy kế hoạch B đáng tin cậy hơn!” Trần Nghiệp không nhịn được nói: “Tại sao không trực tiếp sử dụng kế hoạch B?”

Barry Allen ngượng ngùng giải thích: “Ồ... muốn xuyên không qua khoảng thời gian dài như vậy không dễ dàng, rất có khả năng sẽ rơi vào dòng chảy thời gian hỗn loạn, tôi đã thử rất nhiều lần, nhưng đều thất bại.”

Trần Nghiệp im lặng.

Tuy nhiên, hắn cũng biết, những gì Barry Allen nói là sự thật.

Hắn đã từng xem một bộ phim về “Flash” trước khi xuyên không đến Lam Tinh.

Flash vì muốn cứu mẹ mình, kết quả xuyên không đến một vũ trụ song song khác... cuối cùng, kế hoạch cứu mẹ cũng không thành công, thậm chí bản thân Flash còn bị mắc kẹt ở thế giới khác, không thể quay về.

Chương 471 - Đầu Trọc: Ta sợ sẽ đánh chết Superman!

Đúng lúc này.

Mother Box vẫn đang bị Cyborg loay hoay, đột nhiên bộc phát ra một tia sáng chói lọi.

“Ong!”

Sóng xung kích trực tiếp đánh bay Cyborg và Joker cùng những người khác.

Ngay cả Batman đang đứng ở xa, cũng bị đánh bay ra ngoài.

Chỉ có Flash là không sao.

Không phải do thân thể Flash mạnh mẽ, mà là Trần Nghiệp nhanh chóng đưa tay, dùng lòng bàn tay ấn vào sau lưng hắn ta, giúp Flash ổn định thân thể.

Còn bản thân Trần Nghiệp...

Sóng xung kích này, không có chút ảnh hưởng nào đối với hắn.

“Victor!”

Batman vội vàng bò dậy, gọi một tiếng.

“Chết tiệt!!” Victor chửi một tiếng, sắc mặt khó nhìn nói: “Lại thất bại rồi!”

Nghe thấy lời này, sắc mặt Batman trầm xuống, lập tức nói: “Động tĩnh ở đây, e rằng đã khiến bọn chúng chú ý, chúng ta phải rút lui ngay lập tức!”

Tiếp theo.

Mọi người dồn dập thu dọn đồ đạc chạy trốn.

Nhìn dáng vẻ thành thạo của bọn họ, loại chuyện này bọn họ thường xuyên làm rồi!

Trần Nghiệp cũng đi theo chạy trốn.

Hắn không mạnh mẽ đứng ra, ở lại đó chờ Darkseid đến.

Dù sao hiện tại hắn không có nhiệm vụ, càng không cần thiết trực tiếp giao chiến với Darkseid, tuy rằng hắn rất tự tin vào thực lực của mình...

Nếu có thể, hắn cũng nguyện ý giúp đỡ những người này, để Superman thành công quay trở lại phe loài người.

Đến lúc đó, có hắn và Superman liên thủ, càng chắc chắn hơn, tỷ lệ chiến thắng Darkseid càng lớn.

“Trần, vừa rồi cảm ơn ngươi.”

Trên đường.

Flash cảm ơn Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp xua tay, không để chuyện nhỏ này trong lòng, mở miệng hỏi: “Đúng rồi, Darkseid đến Trái Đất là vì muốn đoạt lấy Phương trình phản sự sống? Đó là thứ gì?”

“Tôi cũng không rõ lắm.” Barry Allen nói: “Chỉ nghe nói, là một loại vũ khí tối thượng rất lợi hại, nếu để Darkseid có được nó, hẳn ta có thể khống chế ý thức của tất cả sinh vật trong toàn vũ trụ...”

“Vậy nghĩa là, Darkseid hiện tại, vẫn chưa phát hiện ra tung tích của Phương trình phản sự sống sao?”

“Đương nhiên! Nếu Darkseid đã có được, chúng ta đã thất bại từ lâu rồi.”

Barry Allen chủ động nói: “Muốn có được Phương trình phản sự sống, Darkseid cần tập hợp đủ ba Mother Box, đặt thành tam vị nhất thể, phá hủy toàn bộ bề mặt Trái Đất, mới có thể tìm thấy.”

“Hiện tại, còn một Mother Box trong tay chúng ta, chúng ta tuyệt đối sẽ không giao cho hắn ta.”

“Đây cũng là nguyên nhân chúng ta bị truy nã trọng điểm ...”

Trần Nghiệp gật đầu, theo bản năng nhìn về phía Mother Box trong tay Cyborg.

Thứ này quả thực rất thần kỳ.

Ngay cả Superman bị Doomsday giết chết, cũng có thể hồi sinh.

Bao gồm cả Cyborg Victor, vốn cũng là người chết, bị năng lượng của Mother Box cải tạo thành bộ dạng hiện tại.

Sau khi rời khỏi vị trí trước đó.

Địa điểm mới mà mọi người chuyển đến là một nơi nào đó dưới lòng đất ở Central City.

Nhìn căn cứ mới rộng rãi, Barry Allen kinh ngạc nói: “Bruce, anh còn bao nhiêu căn cứ ngầm như thế này nữa?”

Wayne thành thật nói: “Khoảng hơn một trăm cái trên toàn quốc, nếu tính trên phạm vi toàn cầu thì tôi cũng không nhớ rõ nữa.”

“Thật ngẫu!” Barry Allen rõ ràng là một người lảm lòi: “Mặc dù tôi đã biết từ lâu lợi ích của năng lực tiền bạc, nhưng, Bruce, năng lực tiền bạc của anh, một lần nữa khiến tôi choáng váng.”

Deathstroke lại khinh thường nói bên cạnh: “Giống như một con chuột đào hang khắp nơi!”

Wayne không để ý đến lời chế nhạo của Deathstroke, hắn đã quen với việc chung sống với kẻ thù cũ. Nhìn Cyborg đang nhìn xung quanh, hắn nói:

“Victor, yên tâm, nơi này cũng cách ly bức xạ, cậu có thể yên tâm mở Mother Box.”

Cyborg nghe vậy, cũng không nói gì, lấy Mother Box ra khỏi một chiếc hộp kín, rồi tiếp tục nghiên cứu.

Wayne sau đó liếc mắt nhìn Barry Allen, Barry Allen hiểu ý, lấy vài lon đồ hộp ăn liền bên cạnh, rồi chủ động ra ngoài canh gác.

Là Flash, tốc độ của hắn ta nhanh nhất, tự nhiên rất thích hợp cho công việc canh gác.

Từ đây cũng có thể thấy được sự cẩn thận của Wayne.

Ngay cả khi trốn dưới lòng đất, hắn ta vẫn để Flash ra ngoài canh gác, một khi có vấn đề gì không ổn, sẽ lập tức rút lui, đổi địa điểm ẩn náu.

Trong năm nay, họ đã sống chui sống nhủi như vậy.

Sau khi Barry Allen rời đi, Wayne chỉ vào những chiếc hộp chất đống bên cạnh, nói với Trần Nghiệp: “Số thức ăn này đủ cho chúng ta sống ở đây ba tháng, nhưng bên trong đều là đồ ăn nhanh.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Wayne giới thiệu những thứ này cho hắn, rõ ràng là vì hắn là người mới gia nhập...

...

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt đã là một tháng rưỡi sau.

Hôm nay.

Trần Nghiệp luyện tập xong, mở bảng thuộc tính của mình:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 33080.

Tinh thần: 4860.

Sức mạnh: 33080.

Nhanh nhẹn: 33080.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân bổ: 0.

Đây là bảng thuộc tính hiện tại của hắn.

Rất mạnh!!

Trần Nghiệp nắm chặt tay, trên mặt cũng lộ ra nụ cười hài lòng.

Không biết Superman hắc hóa kia có thể chịu được một đám nghiêm túc của hắn hiện tại không?

“Này! Nhóc đầu trọc.”

Bên cạnh đột nhiên truyền đến giọng nói của Mera: “Cậu mỗi ngày chỉ luyện tập một chút như vậy, có tác dụng gì? Đang tự lừa mình dối người sao?”

Trần Nghiệp chỉ liếc nhìn Mera, không nói gì.

Ngoại trừ Wayne và Barry, hắn lười để ý đến những người khác.

Hơn một tháng nay, hắn và những người này chưa nói với nhau mấy câu.

Mặc dù Mera này trông xinh đẹp, nhưng liên tục chạy trốn hơn một năm, người đầy bụi bẩn, dù là mỹ nữ xinh đẹp đến đâu cũng sẽ bốc mùi...

Mera thấy Trần Nghiệp không để ý đến mình, có chút tức giận.

Đúng lúc cô chuẩn bị dạy cho tên nhóc đầu trọc này một bài học thì đột nhiên trong phòng có động tĩnh.

“Ong ong ong...”

Mother Box kia như được kích hoạt, tỏa ra ánh sáng, sau đó biểu hiện lên xuống thất thường, giống như sinh vật sống.

Mọi người nhao nhao nhìn lại.

Cyborg, người vẫn luôn điều khiển Mother Box, cũng nở nụ cười nhẹ nhõm.

“Nó đã được kích hoạt.”

Nghe vậy.

Vẻ mặt của mọi người không hề vui mừng, ngược lại trở nên nặng nề hơn.

Bởi vì họ biết, khó khăn lớn nhất trong kế hoạch sắp đến.

Wayne trước tiên nhìn thời gian, sau đó nhìn về phía Cyborg, mở miệng hỏi: “Victor, cậu cần nghỉ ngơi một chút không?”

Cyborg lắc đầu: “Mother Box đã cho tôi đủ năng lượng.”

Wayne nói: “Vậy thì thu dọn đồ đạc, chuẩn bị xuất phát!”

Bây giờ là buổi sáng.

Không ai ngu ngốc đến mức hỏi tại sao không đợi đến tối mới hành động?

Bởi vì, sự linh hoạt của Parademon vào ban đêm vượt trội hơn con người.

Hành động vào ban đêm, độ khó chỉ càng lớn hơn!

“Chúng ta sẽ đi đâu tiếp theo?” Trần Nghiệp hỏi một câu.

“Metropolis!” Wayne nói: “Ở đó có một con tàu Krypton, tàu Krypton cất giữ một loại chất lỏng phục hồi kỳ diệu, đó là nơi tốt nhất.”

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức nhớ ra, hình như Doomsday trong phim được sinh ra ở đó, bao gồm cả Superman, cũng được hồi sinh ở đó.

Chỉ là, nghe nói phải đến Metropolis, sắc mặt mọi người đều vô cùng ngưng trọng.

Bây giờ Darkseid và quân đội Parademon của hắn ta đang ở Metropolis.

Superman hắc hóa, hắn là cũng ở Metropolis...

Có thể nói, Metropolis tuyệt đối là nơi nguy hiểm nhất toàn cầu.

Muốn lặng lẽ hồi sinh một người ở nơi như vậy, quả thực là nhiệm vụ bất khả thi!

Mặc dù trong lòng mọi người đều hiểu rõ điểm này, nhưng họ vẫn quyết định phải đi, không ai lựa chọn rút lui.

Bởi vì họ không còn lựa chọn nào khác.

Hồi sinh Lois, tranh thủ Superman để đối phó với Darkseid, là cơ hội duy nhất của họ.

Chỉ có Trần Nghiệp, tỏ vẻ khinh thường đối với kế hoạch điên rồ này.

Chương 472 - Đầu Trọc: Ta sợ sẽ đánh chết Superman! (2)

Metropolis!

Từng là một trong những thành phố phồn hoa nhất nước Mỹ.

So với Gotham City đầy tội phạm, Metropolis giống như thiên đường, khiến người ta khao khát.

Bởi vì, Superman luôn trấn giữ Metropolis.

Với siêu thính giác khủng bố và sức mạnh tuyệt vời của Superman, Metropolis rất khó nảy sinh mầm mống của cái ác.

Nhưng bây giờ, Metropolis đã hoàn toàn thay đổi, giống như địa ngục!!

Toàn bộ thành phố trông đổ nát, mức độ tàn phá không hề nhỏ hơn Gotham City.

Điều đáng sợ nhất là, trên bầu trời thành phố, lơ lửng vài con tàu vũ trụ hung dữ, đó là tàu vũ trụ của “Vua Bóng Tối” Darkseid!

Ngoài những con tàu vũ trụ khổng lồ này.

Còn có rất nhiều tàu bay nhỏ, bay qua bay lại tuần tra trên bầu trời thành phố.

Hình ảnh này, chỉ cần nhìn thôi cũng đủ khiến người ta tuyệt vọng...

Lúc này.

Batman và những người khác đã đến một con đường cao tốc bên ngoài Metropolis, sắp sửa chuẩn bị vào thành phố.

“Bruce...”

Barry Allen nhìn Metropolis, có chút không tự tin: “Kế hoạch của chúng ta, có thể thành công không?”

Wayne nhìn con tàu vũ trụ khổng lồ và hung dữ kia, im lặng một lúc, sau đó mới trầm giọng nói: “Chúng ta không còn lựa chọn nào khác.”

Nghe vậy, mọi người đều im lặng.

Đúng vậy!

Kế hoạch này, vốn là kế hoạch liều lĩnh.

Một khi thất bại, chắc chắn sẽ tan xương nát thịt!

Mọi người đã sớm chuẩn bị tâm lý.

Sau đó, mọi người không do dự, lên đường đến Metropolis.

Trên đường.

Họ tránh được hết đợt tuần tra Parademon này đến đợt khác, cuối cùng đã đến vùng ngoại ô Metropolis.

Chỉ là, nhìn những con quái vật Parademon bay đầy trời, mọi người đã mất đi niềm tin vào sự thành công của kế hoạch...

Vì vậy.

Sau một lần trốn tránh sự tuần tra của Parademon, giữa mọi người đã xảy ra mâu thuẫn nội bộ.

“Chúng ta phải nhanh lên, ở bên ngoài lâu, chúng sẽ cảm nhận được hơi thở của Mother Box!” Cyborg nói.

“Anh còn chưa hiểu sao? Robot!” Mera lạnh lùng nói: “Kế hoạch của chúng ta không thể thành công, căn bản là đi chịu chết. Không bằng ngay tại đây, đại chiến với tên khốn đó một trận.”

Wayne lập tức nói: “Tôi hiểu cảm nhận của cô, Mera, nhưng chúng ta cần tiến hành theo kế hoạch, mới có khả năng thành công.”

“Arthur (Aquaman) là vì che chở cho tôi mới chết.” Mera lạnh lùng nhìn Batman: “Wayne, anh đã từng yêu ai chưa? Biết cảm giác tận mắt nhìn người mình yêu chết trước mặt không?”

Wayne im lặng.

Joker đột nhiên cười nói: “Hắn biết, ví dụ như, một người cha, và một người mẹ.”

Lời này vừa nói ra, lập tức khiến sắc mặt Wayne thay đổi.

Ngay cả Trần Nghiệp cũng cau mày.

Hắn biết cốt truyện, đương nhiên hiểu, cha mẹ của Wayne bị một kẻ sùng bái Joker giết chết.

Mặc dù Joker không phải là hung thủ trực tiếp, nhưng cái chết của cha mẹ Wayne, ít nhiều gì cũng có liên quan đến Joker.

Bây giờ, hắn ta còn cố ý nói ra, quả thực là đang xát muối vào vết thương của Wayne.

“Câm miệng! Arthur!” Wayne tức giận nói.

Joker chỉ cười đắc ý.

Trần Nghiệp thấy vậy, lắc đầu nói: “Wayne, sự thật chứng minh, anh hợp tác với đám rác rưởi này, chính là sai lầm lớn nhất!”

Lời này hơi mang tính chất công kích diện rộng.

Joker còn chưa có phản ứng gì, Mera và Deathstroke, đã không nhin được nữa.

“Nhóc đầu trọc, cậu nói chuyện tốt nhất nên cẩn thận một chút!” Deathstroke.

Mera thì hừ lạnh một tiếng, đang định mở miệng chế nhạo Trần Nghiệp, thì lúc này, dị biến xảy ra.

“Àm!”

Trên cao.

Đột nhiên truyền đến tiếng nổ dữ dội.

Tất cả mọi người có mặt, không bao gồm Trần Nghiệp, sắc mặt đều thay đổi.

Người có thể phát ra âm thanh như vậy, chỉ có một người!

Superman!

Clark Kent.

“Hắn ta tìm thấy chúng ta rồi!!”

Cyborg hét lớn một tiếng, lập tức bày ra tư thế chiến đấu.

Gần như ngay khi giọng nói của hắn vừa dứt, một thân ảnh cường tráng, liền từ trên trời giáng xuống.

“Dừng!”

Thân ảnh này rơi xuống đất, tạo ra nhiều bụi bặm.

Người đến chính là Superman mặc áo choàng đỏ.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Superman, bao gồm cả Trần Nghiệp.

Chỉ thấy Superman ngẩng đầu lên, ánh mắt khóa chặt mọi người.

Đôi mắt của hắn ta, hoàn toàn là một màu đỏ tươi.

Đây không phải là màn dạo đầu cho việc bắn tia nhiệt, dường như đôi mắt của hắn ta luôn duy trì trạng thái như vậy.

Đôi mắt ban đầu của Superman, đương nhiên không phải màu đỏ tươi.

Đây là sau khi hắn ta hắc hóa, chịu ảnh hưởng của Darkseid, mới biến thành bộ dạng này.

Cũng phải nói.

Superman hắc hóa, áp lực rất kinh người!!

Từ khi hắn ta xuất hiện, đã khiến bầu không khí toàn trường trở nên vô cùng ngột ngạt.

Đây tuyệt đối là một đối thủ khiến người ta tuyệt vọng.

Những người có mặt, đều lộ ra vẻ mặt thấy chết không sờn.

“Barry!” Batman chậm rãi mở miệng, trầm giọng nói: “Lát nữa cậu đi trước, sau đó tìm cơ hội, thực hiện kế hoạch B đi!”

“Bruce...”

Thần sắc Barry Allen phức tạp, cuối cùng vẫn gật đầu.

Đúng lúc này.

Trần Nghiệp đột nhiên lên tiếng.

“Wayne, kế hoạch của anh, là hồi sinh Lois, để Superman hồi tâm chuyển ý đúng không? Vậy thì, nếu tôi vô tình, đánh chết anh ta, chẳng phải kế hoạch của anh, sẽ tuyên bố thất bại sao?”

Nghe vậy.

Batman ngơ ngác.

Những người khác cũng như đang nghe chuyện hoang đường.

“Anh đang đùa tôi sao?” Deathstroke tay cầm trường đao, tức giận nói: “Trò đùa này chẳng buồn cười chút nào.”

Trần Nghiệp không để ý đến hấn, nhìn Superman từng bước đi tới, nhận xét: “Sức mạnh của kẻ này, quả thực không tệ. Đối thủ như vậy, e rằng tôi phải dùng chút bản lĩnh thật sự rồi, cho nên, vạn nhất vô tình đánh chết anh ta, mong anh đừng trách tôi, Wayne!”

Dứt lời.

Trần Nghiệp cũng bước chân, đi về phía Superman.

Mọi người thấy thanh niên đầu trọc kia, không giống như đang nói đùa, đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Chẳng lẽ, tên đầu trọc này, thật sự mạnh hơn cả Superman?

Sao có thể như vậy?

...

Khi Trần Nghiệp sắp đi đến trước mặt Superman.

Superman hắc hóa đối diện, đôi mắt đột nhiên trở nên đỏ hơn, sau đó, hai tia nhiệt, từ trong mắt Superman bắn ra.

“Xi—”

Tia nhiệt ngay lập tức xé toạc không gian, đến trước mặt Trần Nghiệp.

Mà Trần Nghiệp lại không né tránh, chỉ giơ một cánh tay lên, chắn trước mặt.

Ngay lập tức!

Quần áo trên cánh tay hắn, bị xuyên thủng ngay lập tức và cháy đen.

Nhưng Trần Nghiệp lại mặt không đổi sắc, tùy ý vung tay, tiếp tục đi về phía Superman.

Với khả năng phòng thủ hiện tại của hắn, tia nhiệt của Superman muốn xuyên thủng lớp phòng ngự của hắn? Nằm mơ!!

Còn về nhiệt độ cao mà tia nhiệt tạo ra...

Xin lỗi!

Trần Nghiệp sở hữu dị năng hệ hỏa, hơn nữa thuộc tính tinh thần siêu cao, kháng hỏa đã đạt đến mức độ cực kỳ khủng bố!

Im lặng!

Nhìn thấy Trần Nghiệp dễ dàng cản lại tia nhiệt của Superman, tất cả mọi người có mặt, đều sửng sờ.

Họ nhìn thấy rất rõ ràng, trên tay Trần Nghiệp, không có bất kỳ thứ gì bảo vệ, chỉ có một lớp quần áo, đã bị tia nhiệt thiêu đốt xuyên thủng...

Đột nhiên.

Trần Nghiệp dừng bước.

Hắn đã đến trước mặt Superman hắc hóa.

Hai người cứ như vậy đứng đối mặt nhau.

Nhìn bề ngoài, chiều cao của hai người gần như nhau.

Tuy nhiên, so với thân hình cường tráng của Superman, vóc dáng của Trần Nghiệp có vẻ hơi gầy...

Tiếp theo.

Superman đột nhiên giơ nắm đấm lên, đấm một cú vào mặt Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp vẫn không né, cứ như vậy ngóc nghếch đứng tại chỗ.

Đương nhiên hắn không phải muốn bị đánh.

Chỉ là muốn kiểm tra thực lực của Superman và khả năng phòng thủ của mình, để so sánh với trùm cuối thật sự “Darkseid”.

Mặc dù thực lực của Superman không bằng Darkseid, nhưng, chênh lệch cũng không quá lớn. Nếu không thì, Batman cũng sẽ không nhất quyết muốn hồi sinh Lois, muốn kéo Superman về phe của họ.

Chỉ cần Trần Nghiệp xác nhận mình có thể nghiền nát Superman, là có thể đối phó với Darkseid.

Chương 473 - Gã đầu trọc này mạnh quá mức rồi!

Cú đấm này.

Không phải là toàn lực của Superman.

Cho dù như vậy, lực của cú đấm này cũng rất khủng bố!

Khi nắm đấm của Superman đánh trúng mặt Trần Nghiệp, một luồng sóng xung kích mạnh mẽ, liền nhanh chóng sinh ra, gào thét về bốn phương tám hướng, cuốn lên vô số cát bụi trên mặt đất.

Mọi người dồn dập dùng tay che mặt.

Đội bụi tan đi, họ nhìn về phía trung tâm, liền thấy một màn khiến họ khó tin.

Tên đầu trọc kia, sau khi chịu một đấm của Superman, lại không hề hấn gì, vẫn đứng tại chỗ, thậm chí ngay cả chân cũng không hề di chuyển dù chỉ một chút.

Như thể hẳn ta không phải là con người, mà là một ngọn núi hùng vĩ!

“Clark, anh chưa ăn cơm đã chạy đến đây sao?”

Trần Nghiệp bình tĩnh nhìn Superman: “Dùng chút sức đi, vừa hay vai tôi gần đây hơi mỏi, giúp tôi xoa bóp!”

Nghe được lời nói kiêu ngạo như vậy.

Tất cả mọi người đều há hốc mồm!!

Cho đến lúc này, họ mới biết, thì ra, trong số đồng đội của họ, còn ẩn giấu một con quái vật mạnh mẽ như vậy?

Lúc này.

Superman hắc hóa đôi diện, dường như bị Trần Nghiệp chọc giận.

Chỉ thấy hẳn ta lại giơ nắm đấm lên, hung hăng đấm một cú về phía Trần Nghiệp.

Cú đấm này.

Superman hắc hóa cuối cùng cũng dùng toàn lực.

Quyền phong gào thét.

Cảm ứng tinh thần của Trần Nghiệp, lập tức cảm nhận được nguy hiểm!

Hắn lập tức giơ hai tay lên, bắt chéo bảo vệ trước mặt...

“Ầm!”

Khi nắm đấm của Superman đánh vào hai cánh tay của Trần Nghiệp, lập tức bùng nổ ra sóng xung kích giống như bom nổ.

Mặt đất hiện trường, trực tiếp bị lật tung một vòng.

Nếu không phải Batman và những người khác đứng khá xa, chỉ riêng sóng xung kích như vậy, cũng có thể thổi bay họ, khiến họ bị thương.

Còn Trần Nghiệp, cả người giống như cái cây, trượt dài trên mặt đất hơn mười mét, và cày ra hai vết sâu trên mặt đường nhựa.

Rõ ràng, cú đấm này của Superman, đã khiến trường sinh học của Trần Nghiệp không thể chống đỡ được.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp không bị đánh bay, cũng không ngã xuống.

Hắn buông hai tay ra, nhìn hai cánh tay đỏ ửng, hơi cau mày. Sau đó, hai mắt khóa chặt Superman hắc hóa.

“Cú đấm này cũng được!”

“Nhường anh ba chiêu, tiếp theo, đến lượt tôi!”

Dứt lời.

Trần Nghiệp cuối cùng cũng ra tay.

Hắn vừa động, liền xuất hiện cảnh tượng long trời lở đất!

“Ầm ầm!”

Đại địa chấn động!

Mặt đất dưới chân Trần Nghiệp, càng trong nháy mắt sụp đổ, bị cự lực va chạm đến nát vụn.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của Mera, Batman, Flash và những người khác, Trần Nghiệp giống như viên đạn ra khỏi nòng, trong chớp mắt bay ra ngoài, một quyền oanh kích về phía Superman.

Superman hắc hóa thấy vậy, không lựa chọn né tránh, ngược lại cũng đánh ra một quyền, chuẩn bị cùng Trần Nghiệp cứng đối cứng!

Từ khi ra mắt đến nay, trong va chạm cứng đối cứng, Superman vẫn chưa từng chịu thiệt...

Còn có kịp hay không?

Hiện tại, chỉ có về mặt tốc độ, Superman hắc hóa là chỗ duy nhất có thể chiếm ưu thế.

Trong nháy mắt.

Hai người va chạm vào nhau.

“Bành!”

Giữa thiên địa.

Đột nhiên xuất hiện một tiếng va chạm khó có thể diễn tả thành lời.

Tiếp theo, sóng xung kích cuồng bạo trong nháy mắt khuếch tán ra ngoài, đem tất cả mọi thứ xung quanh, toàn bộ cuốn đi nghiền nát.

“Bruce!!”

Flash hét lớn một tiếng, vội vàng phát động Thần Tốc Lực, mang theo Batman cùng những người khác, nhanh chóng rút lui.

Nếu không đi xa một chút, chỉ riêng sóng xung kích do Trần Nghiệp và Superman chiến đấu tạo ra cũng đủ chấn chết bọn họ.

Tốc độ của Flash rất nhanh.

Batman cùng những người khác chỉ cảm thấy trong nháy mắt, liền rời xa trung tâm chiến đấu, đến nơi cách đó vài trăm mét.

Mặc dù như vậy, sóng xung kích vẫn lan đến bên này, cuốn lên cát bụi mù mịt, khiến mọi người đều không mở mắt ra được.

Đợi bụi mù lắng xuống.

Mọi người nhìn về phía chiến trường, chỉ thấy bóng dáng của gã đầu trọc kia một mình.

Còn Superman?

Đều không biết bị đánh bay đi nơi nào rồi...

“Ồi...” Barry Allen nhin không được nói: “Bruce, là tôi hoa mắt sao? Clark bị đánh bại rồi?”

Batman Bruce Wayne không nói gì, chỉ ngậy người nhìn gã đầu trọc kia, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

“Chết tiệt, vừa rồi tôi không nói với hấn những lời quá đáng chứ?” Deathstroke đột nhiên mở miệng nói: “Hy vọng hấn đại nhân đại lượng, đừng so đo với tôi...”

Lời này coi như là nhắc nhở Mera.

Trên đường đi.

Mera không ít lần giễu cợt gã đầu trọc kia.

Nhưng Mera hiển nhiên là người không sợ chết, tiếp tục cứng miệng nói: “Tên này chính là một tên khốn! Hấn có sức mạnh như vậy, chúng ta còn cần hồi sinh Superman làm gì? Trục tiếp xông lên là được rồi.”

Không có ai để ý đến cô ta.

Barry Allen nhỏ giọng hỏi: “Bruce, Clark đâu? Sẽ không thật sự bị đánh chết chứ?”

Bruce Wayne rút cuộc mở miệng, hấn lắc đầu nói: “Người Krypton không dễ dàng bị giết chết như vậy...”

Gần như vừa dứt lời của Bruce Wayne.

Từ xa liền truyền đến tiếng xé gió.

“Hô!”

Một bóng người từ xa bay tới, sau đó dừng lại giữa không trung.

Chính là Superman hắc hóa!

Không thể không nói, thân thể của Superman, quả thực rất cứng.

Vừa rồi một quyền kia, Trần Nghiệp ít nhất dùng ra năm phần sức mạnh, mặc dù như vậy, vậy mà cũng không đánh chết tên này, thậm chí nhìn bề ngoài, cũng không có gì tổn thương, chỉ là bộ đồ da kia bị rách một mảng lớn, lộ ra cơ bắp rắn chắc bên trong.

Không hổ là Thân Thể Thép!

Lúc này Superman hắc hóa, hai mắt nhìn chăm chăm Trần Nghiệp, vẻ mặt đầy phần nộ.

Hắn còn chưa từng chịu thiệt như vậy, lần này, Trần Nghiệp khiến hắn chịu thiệt lớn!

Một quyền va chạm vừa rồi, khiến hắn nhìn bề ngoài, hoàn toàn không có vẻ ung dung như vậy. Cho đến bây giờ, toàn bộ cánh tay phải thậm chí nửa người, đều tê dại, rất khó chịu. Rất có thể đã bị nội thương.

Superman rất tức giận.

Hậu quả rất nghiêm trọng!!

Chỉ thấy hai mắt của Superman đột nhiên trở nên đỏ bừng, sau đó, hai luồng tia nhiệt rất thô, liên tục từ mắt hắn xuất hiện, bắn về phía Trần Nghiệp trên mặt đất.

Tia nhiệt lần này.

Và tia nhiệt tùy ý bắn ra lúc trước, hoàn toàn không giống nhau.

Có thể nói, là toàn lực ứng phó của Superman.

Nhưng mà, không ngờ tới chính là.

Gã đầu trọc trên mặt đất, đột nhiên biến mất không thấy.

Ngay sau đó.

Một bàn tay, từ phía xuất hiện sau ót Superman, một phát che mặt Superman lại.

Còn tia nhiệt hung hãn vô cùng kia, vậy mà bị bàn tay đó, dễ như trở bàn tay ngăn lại...

Chủ nhân của bàn tay, chính là Trần Nghiệp.

Hắn sử dụng “Soru” trong Hải Quân Lục Thức, trực tiếp từ mặt đất, đến phía sau Superman.

Đừng quên, Trần Nghiệp cũng biết bay.

Hơn nữa phương thức bay của hắn, giống hệt Superman.

“Um...”

Bị Trần Nghiệp một phát che mặt lại, Superman vội vàng giãy giụa.

Chỉ là sức mạnh của Trần Nghiệp lớn hơn hắn rất nhiều, nhất thời không thể thoát ra được.

Sau đó.

Trần Nghiệp mang theo Superman, bay về phía mặt đất.

“Ầm!”

Hai người như thiên thạch rơi xuống, hung hăng đập xuống mặt đất, đập mặt đất thành một hố sâu!

Sau đó.

Trần Nghiệp cuời trên người Superman, một quyền lại một quyền, oanh kích về phía Superman.

“Đùng! Đùng! Đùng!”

Mỗi một quyền, đều khiến đại địa chấn động.

Mỗi một quyền, đều đánh Superman hắc hóa choáng váng đầu óc.

Thiết quyền của Trần Nghiệp, không dễ chịu chút nào!

Cũng chỉ có Superman...

Những thành viên khác trong Justice League, e rằng đều khó có thể chịu được một quyền bình thường của hắn, dù là Wonder Woman cũng không được.

Rất nhanh.

Hố trên mặt đất, càng lúc càng lớn!

Thậm chí mặt đất xung quanh bán kính vài kilomet, đều nứt ra dưới sự chấn động mãnh liệt.

Không bao lâu.

Superman liền bị gã đầu trọc hành hạ rất thảm, trên đầu, trên người, đều đang chảy máu.

Đây vẫn là kết quả Trần Nghiệp nương tay!

Mỗi một quyền vừa rồi, đều chỉ sử dụng năm phần lực.

Nếu hắn muốn giết Superman, chỉ cần dùng ra tất sát kỹ
Nghiêm Túc Quyền, Superman tuyệt đối không chịu nổi ba
quyền của hắn!

Chương 474 - Gã đầu trọc này mạnh quá mức rồi! (2)

Dưới sự công kích liên tiếp của Trần Nghiệp.

Superman cũng không kiên trì được bao lâu, liền bị đánh cho
hôn mê bất tỉnh, giống như một con chó chết, nằm trong đống
đỏ nát, không nhúc nhích.

Trần Nghiệp cũng rút cuộc dừng lại.

Ở phía xa.

Những người quan chiến kia, từng người thần sắc kinh hãi,
ánh mắt hoảng sợ nhìn Trần Nghiệp.

Bọn họ quả thực không thể tưởng tượng nổi, trên Trái Đất vậy
mà còn có nhân loại cường hãn như vậy?

Tên đó thật sự là người sao?

Quan trọng nhất là, bọn họ cùng tên khủng bố như vậy, sống
chung hơn một tháng, vậy mà đều không nhìn ra thực lực của
đối phương, cái này quả thực là... Quá nguy hiểm.

May mà gã đầu trọc này không phải người xấu!

Một lát sau.

Flash không tim không phổi, dẫn đầu hoàn hồn.

“Bruce!” Barry Allen nhỏ giọng nói: “Clark, sẽ không bị hắn
đánh chết chứ?”

Bruce Wayne há miệng, đột nhiên không biết nói gì cho phải.

Hắn nhất tâm muốn hồi sinh Lois, chính là vì tranh thủ để
Superman trở lại trận doanh nhân loại.

Có thể nói, Superman gửi gắm toàn bộ hy vọng của hắn.

Nhưng mà, bây giờ Superman mà hấn gửi gắm kỳ vọng, lại bị một người qua đường, đánh cho giống như con chó chết...

Batman Bruce Wayne, cảm thấy mình đang nằm mơ!

Lúc này.

Trần Nghiệp đối diện đột nhiên động.

Chỉ thấy hấn một phát túm lấy Superman đang hôn mê, bay lên từ hố sâu, dọi đến trước mặt mọi người, liền tùy tay ném Superman hắc hóa, ném đến bên chân Batman.

“Wayne, may mà tôi nhớ kế hoạch của anh, kịp thời thu tay lại, tên người Krypton này chỉ bị tôi đánh ngất xỉu, không chết.”

Nghe được lời này.

Khóe miệng Batman dưới mặt nạ, rất rõ ràng co quắp mấy cái.

Nếu sớm biết người mạnh như vậy, ta còn hồi sinh Lois cái rắm...

Đương nhiên.

Lời này Bruce Wayne chỉ dám nghĩ trong lòng, khẳng định sẽ không nói ra.

Dù sao thì.

Nếu có thể để Superman trở về, chung quy là chuyện tốt.

Vì vậy.

Bruce Wayne ngồi xổm xuống, trước tiên sờ sờ mạch đập của Superman, phát hiện quả thực chỉ là hôn mê, liền lấy Kryptonite đã chuẩn bị từ trước ra, đặt lên người Superman, sau đó dùng dây thừng trói Superman lại.

Có Kryptonite hạn chế Superman, cho dù Superman tỉnh lại, cũng chỉ như người bình thường, không thể thoát khỏi trói buộc.

Còn những người khác, đều là vẻ mặt kính sợ nhìn Trần Nghiệp.

Barry Allen nhìn không được nói: “Trần, tôi thật không ngờ, anh vậy mà lợi hại như vậy...”

Trần Nghiệp khoát tay: “Không có hai ba bản lĩnh, nào dám tự xưng là người bảo vệ Trái Đất?”

Joker lại là tâm tính chỉ sợ thiên hạ bất loạn, lập tức nói: “Ta vậy mà nhớ rất rõ ràng, có người xem thường Trần, thậm chí cảm thấy Trần là một gánh nặng.”

Lời này vừa ra.

Sắc mặt Mera và Deathstroke đều biến đổi.

Deathstroke vội vàng muốn giải thích, lại bị Cyborg nhanh chân nhanh miệng mở miệng trước.

“Chúng tôi rồi!”

Cyborg dường như phát hiện ra cái gì, ngẩng đầu nhìn về phía phương hướng Metropolis.

Mọi người nhao nhao ngẩng đầu.

Liên thấy mấy chiếc phi thuyền vũ trụ dừng lại trên bầu trời Metropolis, đang bay tới bên này, còn có vô số đại quân Parademon, nhao nhao gào thét bay về phía bên này.

Đối với việc bị Darkseid phát hiện, trong lòng mọi người đã sớm chuẩn bị.

Dù sao thì.

Vừa rồi trận chiến của Superman và gã đầu trọc, tuy thời gian không dài, nhưng tuyệt đối xứng đáng với cái tên kinh thiên động địa.

Động tĩnh lớn như vậy, nếu Darkseid không phát hiện ra được, mới là có vấn đề.

Chỉ là, khi mọi người nhìn thấy đại quân Parademon dày đặc kia, nhin không được da đầu tê dại.

Parademon thật sự là quá nhiều.

Quả thực là vô cùng vô tận, che khuất bầu trời.

“Shit!”

Deathstroke lập tức mắng to một tiếng, lấy vũ khí ra, chuẩn bị chiến đấu.

Mera cũng lấy ra Tam Xoa Kích của Aquaman, ánh mắt ngưng trọng nói: “Đây sẽ là một trận khổ chiến!”

Cyborg và Batman đều không nói gì, chỉ là thần sắc nghiêm túc.

“Chúng... Thật sự là quá nhiều! Chúng ta căn bản không thể đối phó với nhiều kẻ địch như vậy.”

Barry Allen nói một câu, ánh mắt nhin không được nhìn về phía Trần Nghiệp, mong đợi nói: “Trần, anh bạn! Anh nhất định có biện pháp, đúng không?”

Ánh mắt đó, quả thực là một bộ dáng cầu đại lão mang theo nằm thẳng.

Trần Nghiệp nhìn lên bầu trời, thần sắc cũng có chút ngưng trọng.

Nhưng mà, không phải nhằm vào đại quân Parademon.

Loại tiểu lâu la như Parademon, dù cho tới nhiều hơn nữa, đối với Trần Nghiệp cũng không có tác dụng gì.

Sự ngưng trọng của hắn, hoàn toàn là bởi vì, trong phi thuyền vũ trụ lớn nhất kia, dường như có tồn tại khủng bố gì đó, khiến hắn cảm nhận được uy hiếp.

“Mọi người tốt nhất nên rời khỏi đây, sau đó trốn đi.” Trần Nghiệp mở miệng nói.

Mọi người sửng sốt.

Bruce Wayne lập tức nói: “Trần, cậu muốn một mình đối phó với những con quái vật này sao? Số lượng của chúng quá nhiều, cho dù sức mạnh của cậu mạnh hơn nữa cũng...”

Lời của hắn nói đến đây, đột nhiên im bặt!

Bởi vì.

Lòng bàn tay phải của Trần Nghiệp, đột nhiên đồng thời bốc cháy hùng hực.

Trong chớp mắt!

Nhiệt độ xung quanh, tăng lên mạnh!

Nhiệt độ cao khủng bố kia, khiến mấy người gần đó, đều cảm thấy rất khó chịu.

Kẻ ngốc cũng biết, ngọn lửa mà gã đầu trọc này phóng ra, tuyệt đối không đơn giản!

Sau đó.

Trần Nghiệp nắm tay, sau khi tích lực trong thời gian ngắn, một quyền đánh về phía đại quân Parademon!

Một quyền này.

Hắn dùng bảy phần lực!

“Vù vù——”

Lập tức!

Một hỏa quyền khổng lồ vô cùng xuất hiện giữa không trung, sau đó, với uy thế Thái Sơn áp đỉnh, quét ngang tất cả!

“Ầm ầm!!”

Một chiếc phi thuyền vũ trụ trực tiếp bị đánh trúng.

Sau đó, vụ nổ lớn có thể so sánh với vụ nổ hạt nhân, xuất hiện trên không trung.

Chiếc phi thuyền vũ trụ đó, trong nháy mắt tan rã.

Trên bầu trời, xuất hiện một quả cầu lửa khổng lồ vượt quá nghìn mét.

Khi quả cầu lửa khổng lồ nổ tung, trực tiếp gây ra biển lửa ngập trời.

Sóng xung kích cuồng bạo, mang theo dư uy của ngọn lửa, tàn phá bừa bãi về bốn phương tám hướng.

Chỉ trong nháy mắt này, liền có vô số Parademon bỏ mạng trong biển lửa...

Khi dư uy của vụ nổ biến mất.

Đại quân Parademon trên bầu trời, trực tiếp bị dọn sạch một mảng lớn, gần như có một phần tư đại quân Parademon biến mất!

Cảnh tượng này, khiến mọi người trên mặt đất trợn mắt há mồm.

Thậm chí không ít người cảm thấy không thể tin được, giống như đang nằm mơ!

Bọn họ đều là người sống sót trong đại chiến, đương nhiên biết sự khó chơi của những Parademon này.

Bình thường, mười mấy con Parademon, là có thể mang đến cho bọn họ không ít phiền toái, một khi số lượng Parademon vượt quá trăm con, bọn họ chỉ có thể chạy trốn chết.

Bởi vì không thể chiến đấu lâu dài!

Thời gian kéo dài, Superman hắc hóa sẽ đuổi tới, đến lúc đó ai cũng không chạy thoát.

Thế nhưng bây giờ thì sao?

Superman hắc hóa đã bị giải quyết, đang hôn mê bất tỉnh.

Đại quân Parademon không ai bì nổi, dường như cũng có thể dễ dàng bị giải quyết...

Gã đầu trọc này, rõ ràng chỉ là người qua đường mà Flash nhặt được ở bên ngoài! Có cần phải khoa trương như vậy không?

“Tuyệt!”

Barry Allen không có nhiều tâm tư như vậy, lập tức kinh hãi nói: “Trần, anh bạn! Anh thật sự là quá tuyệt vời!”

“Có anh ở đây, trận chiến này chúng ta nhất định sẽ thắng!”

Trần Nghiệp khẽ mỉm cười.

Phụt!

Ngon lửa dữ dội một lần nữa bốc lên từ tay phải của hắn.

Sau đó.

Hắn lại một lần nữa đánh ra hỏa quyền không lồ!

Lần này, mục tiêu của hắn, là phi thuyền vũ trụ lớn nhất ở giữa.

Lập tức!

Hỏa quyền khổng lồ đường kính mấy chục mét gào thét mà qua, oanh kích về phía phi thuyền vũ trụ trên bầu trời.

Tất cả Parademon trên đường đi, toàn bộ bị đánh nát khí hóa.

Chương 475 - May mà chúng ta có Đầu Trọc Đại Ma Vương!

Ngay khi hỏa quyền khổng lồ sắp va chạm vào phi thuyền vũ trụ, từ trong phi thuyền vũ trụ, đột nhiên bay ra hai luồng tia màu đỏ thẫm!

Kỳ quái chính là, hai luồng tia màu đỏ thẫm này, sau khi bay ra, vậy mà lại chuyển hướng giữa không trung, sau đó vô cùng nhanh chóng đánh trúng hỏa quyền khổng lồ.

Hiện tượng càng kỳ quái hơn xuất hiện.

Hỏa quyền khổng lồ mà Trần Nghiệp đánh ra, vậy mà bị hai luồng tia nhỏ bé này trực tiếp đánh tan, sau đó biến mất không thấy.

Ngay cả đặc tính nổ tung, cũng biến mất.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Trần Nghiệp trước tiên là sửng sốt, sau đó sắc mặt trở nên nghiêm túc.

Nếu hắn không nhìn lầm, vừa rồi hai luồng tia kia, hẳn là do Darkseid phóng ra.

Nhìn bề ngoài, rất giống tia nhiệt của Superman.

Trên thực tế, tia của Darkseid, và tia nhiệt của Superman, có sự khác biệt về bản chất.

Tia nhiệt của Superman, chỉ là tia nhiệt đơn thuần, có công năng cắt, thiêu đốt, gần giống như laser.

Mà thứ Darkseid phóng ra, là Tia Omega!!

Đây không phải là tia nhiệt độ cao hoặc phá hoại đơn thuần, mà là sức mạnh chứa đựng hiệu ứng Omega, có thể triệt để xóa sổ mục tiêu!

Đương nhiên, Tia Omega của Darkseid, cũng không phải muốn làm gì thì làm.

Như những đối thủ có thực lực cường hãn, hoặc là vật thể có khối lượng tương đối cao, Tia Omega của Darkseid, liền không thể xóa sổ.

Mặc dù như vậy.

Cũng đủ lợi hại rồi.

Siêu cấp hỏa quyền của Trần Nghiệp, coi như là tồn tại năng lượng thuần túy, Tia Omega, vừa vặn là khắc tinh của siêu cấp hỏa quyền.

“Trần! Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?”

Nhìn thấy siêu cấp hỏa quyền của Trần Nghiệp mất hiệu lực, những người khác còn kinh ngạc hơn cả bản thân Trần Nghiệp.

Barry Allen lập tức hỏi: “Tia màu đỏ kia là cái gì?”

Theo Superman hắc hóa, Darkseid chinh phục Trái Đất, có thể nói là dễ như trở bàn tay.

Cho nên Flash và những người khác, đều chưa từng thấy Tia Omega của Darkseid...

“Cuộc chiến tiếp theo, các người không thể nhúng tay vào, cho nên, vẫn là tìm một chỗ trốn đi thôi!”

Trần Nghiệp vừa nói, thân thể chậm rãi bay lên không.

Không ai dám phản bác hắn.

Bởi vì hắn nói cũng là sự thật!

Thấy Trần Nghiệp muốn đi đối đầu trực diện với Darkseid, Barry Allen lập tức hô lên: “Trần, anh phải cẩn thận đấy!”

Trần Nghiệp nghe vậy, khẽ mỉm cười: “Yên tâm, nếu đánh không lại, tooi sẽ chạy.”

Mọi người: “...”

Khoảnh khắc tiếp theo.

“Ầm!”

Tiếng nổ dữ dội vang lên.

Trần Nghiệp như một tia chớp, xẹt qua hư không, trong nháy mắt đã xông vào trong đại quân Parademon.

Sau đó.

Cơ thể của hắn, đột nhiên bùng nổ ra ngọn lửa khó có thể tưởng tượng nổi, trên không trung hình thành một biển lửa!

Đây là kỹ năng tự sáng tạo của hắc: Diệm Ngục!!

Nói đến, đây vẫn là lần đầu tiên “Diệm Ngục” được đưa vào chiến trường sử dụng.

Tuy nhiên, hiệu quả vô cùng rõ rệt.

Ít nhất là đối với việc dọn dẹp lũ quái vật nhỏ Parademon này, thì thật sự là hiệu suất kinh người.

Với hơn 4800 điểm thuộc tính tinh thần hiện tại của Trần Nghiệp, “Diệm Ngục” được thi triển ra, uy lực vô cùng đáng sợ!

“Hô hô——”

Như thể không khí cũng đang bốc cháy.

Cả thế giới, trong nháy mắt đã bị nhuộm đỏ.

Vô số Parademon bị biển lửa ngập trời nuốt chửng, phát ra âm thanh “lách tách”.

Trong chốc lát.

Biển lửa trên bầu trời, giống như mây đen trước khi mưa bão ập đến, che khuất bầu trời, gần như bao phủ toàn bộ bầu trời Metropolis.

Batman, Flash, Mera... mọi người, đều nhìn đến ngây người!

Hiện tại bọn họ đã không thể tưởng tượng nổi, tên đầu trọc kia, rốt cuộc có bao nhiêu đáng sợ.

Điều duy nhất đáng để ăn mừng chính là.

Đầu Trọc Đại Ma Vương.

Là thuộc về phe bọn họ!

Nếu không, nhân loại sẽ không còn bất kỳ hy vọng nào!

Trên bầu trời.

Trần Nghiệp tiêu hao tinh thần như vậy, ra sức tàn sát Parademon, đương nhiên không phải là vì muốn giúp Batman cùng những người khác.

Hắn là vì nhiệm vụ của mình!

Đúng vậy.

Nhiệm vụ của hắn đã được kích hoạt.

Nhiệm vụ lần này, cần phải kích hoạt mới được.

Trước đó, sau khi hắn dùng một chiêu Hỏa Quyền, tiêu diệt Parademon, nhiệm vụ liền được kích hoạt.

Nhiệm vụ: Tiêu diệt ít nhất 10 Parademon!

Thời gian nhiệm vụ: 30 ngày (tính từ lúc kích hoạt nhiệm vụ).

Giống như những nhiệm vụ trước, Trần Nghiệp giết càng nhiều Parademon, sau khi ra ngoài, phần thưởng quyết toán cũng sẽ càng nhiều!

Cho nên, Trần Nghiệp biểu thị, đám Parademon này, hắn bao hết!

Tin rằng sau đợt này, phần thưởng của hắn tuyệt đối sẽ được lấp đầy, phần thưởng thêm cũng không chạy thoát.

...

Diện Ngục được Trần Nghiệp thi triển ra, kéo dài trên không trung tận năm phút, lúc này mới từ từ tiêu tán.

Đội bầu trời khôi phục lại trạng thái ban đầu.

Mọi người liền phát hiện, Parademon gần như bị Trần Nghiệp tiêu diệt hơn chín mươi chín phần trăm...

Chỉ còn lại vài chục con Parademon ở khu vực rìa may mắn sống sót, không bị biển lửa nuốt chửng.

Ngoại trừ vài chục con Parademon còn sống sót, thì mấy chiếc phi thuyền vũ trụ kia, cũng bình an vô sự.

Rõ ràng, phi thuyền vũ trụ của Darkseid có hàm lượng khoa học kỹ thuật rất cao, ít nhất là về khả năng chịu nhiệt, có hiệu năng khó có thể lý giải được!

Nếu không, với nhiệt độ ngọn lửa mà Trần Nghiệp thi triển ra hiện tại, thì ngay cả King Kong cũng có thể bị nung chảy...

Khoảnh khắc tiếp theo.

Cửa khoang của chiếc phi thuyền vũ trụ cỡ lớn nhất ở giữa, đột nhiên được mở ra.

Sau đó, một người ngoài hành tinh cao gần ba mét, dáng người cực kỳ cường tráng, bước ra, khoan tay đứng ở mép khoang tàu, nhìn xuống từ trên cao.

Chính là chúa tể bóng tối, người thống trị Apokolips:
Darkseid!

Nói đến, Batman và những người khác, đây là lần đầu tiên nhìn thấy dung mạo thật của Darkseid.

Những người từng gặp Darkseid trước đây, hoặc là giống như Superman trở thành con rối, hoặc là đã chết...

Phải nói rằng, dung mạo của Darkseid, có một loại cảm giác uy nghiêm không nói nên lời, phối hợp với thân hình cường tráng của hắn, tạo cho người ta cảm giác áp bức cực lớn!

Là loại người mà chỉ cần nhìn một cái, đã khiến người ta cảm thấy vô cùng đáng sợ!

Mặc dù mọi người dưới mặt đất, không phải siêu anh hùng thì cũng là siêu phản diện, đều là những người có ý chí kinh người. Nhưng lúc này nhìn thấy dung mạo thật của Darkseid, vẫn khiến bọn họ nảy sinh nỗi sợ hãi.

Về khí thế áp đảo, Darkseid thật sự mạnh hơn Superman hắc hóa rất nhiều.

Hắn là loại kẻ thù mà chỉ cần nhìn một cái, đã khiến người ta không nảy sinh ý định phản kháng, cảm thấy bất lực và tuyệt vọng!

May mắn thay, bên phía mọi người, còn có một Đâu Trọc Đại Ma Vương nghịch thiên!

Nếu không, mọi người đều cảm thấy, hôm nay bọn họ chắc chắn sẽ chết không thể nghi ngờ.

“Người này, thật sự quá đáng sợ.”

Barry Allen nhìn không được nói: “Bruce, chúng ta còn chưa đi sao?”

“Nên đi rồi!” Wayne nói: “Chúng ta ở lại đây, chỉ sẽ trở thành gánh nặng của Trần.”

Lời này không ai phản đối.

Ngay cả Joker và Deathstroke rất tự phụ, lúc này cũng ý thức được đầy đủ, bản thân bọn họ, trước mặt tên Đầu Trọc Đại Ma Vương và cường giả như Darkseid, chỉ là một đám lâu la.

“Trận chiến hôm nay của bọn họ, sẽ quyết định vận mệnh cuối cùng của nhân loại chúng ta!” Cyborg đột nhiên nói: “Trần, tuyệt đối không thể thua!”

Mọi người nghe vậy đều sửng sốt.

Nghĩ kỹ lại, lại cảm thấy Cyborg nói rất đúng.

Nếu ngay cả tên Đầu Trọc Đại Ma Vương kia cũng thua, bọn họ sẽ mất hết hy vọng, cho dù Superman khôi phục cũng vô dụng.

Barry Allen nhìn không được nói: “Trần lợi hại như vậy, nhất định sẽ không thua.”

Cyborg không phản bác, chỉ nhìn Batman nói: “Wayne, có lẽ, chúng ta nên cung cấp cho Trần một chút trợ giúp.”

Chương 476 - May mà chúng ta có Đầu Trọc Đại Ma Vương! (2)

“Trợ giúp?” Mera nghi hoặc: “Trợ giúp thế nào? Tên đầu trọc kia chỉ cần một quyền, là có thể dễ dàng giết chết chúng ta!”

Trong lòng Batman lại chợt lóe lên một tia sáng, nói: “Victor, ý của cậu là... Clark?”

Cyborg gật đầu: “Kế hoạch trước đó, có lẽ chúng ta nên tiếp tục, để Clark trở lại!”

Barry Allen nghe đến đây, hai mắt lập tức sáng lên.

“Bây giờ những con quái vật đáng ghét kia đã bị Trần tiêu diệt, Darkseid, cũng có Trần giúp đỡ kiềm chế, kế hoạch của chúng ta, quả thật có thể thuận lợi tiến hành.”

Batman nhìn Clark vẫn đang hôn mê, gật đầu thật mạnh.

“Chúng ta đi!”

Vì vậy.

Mọi người mang theo Superman đang hôn mê, tiếp tục chạy về phía Metropolis.

...

Gần như ngay khi bọn họ vừa di chuyển.

Trên không trung, liên truyền đến tiếng nổ kinh khủng!

Là Đầu Trọc Đại Ma Vương và Darkseid giao chiến...

Ngay lập tức!

Các loại tiếng nổ chói tai, tiếng va chạm, không ngừng vang lên!

Giống như sấm sét giữa trời quang.

Sóng xung kích sinh ra do sự va chạm của hai người, càng không ngừng tàn phá thiên địa này, biến bầu trời Metropolis thành một vùng cấm địa.

Những tòa nhà cao tầng, không ngừng đổ sập.

Điều này đã gây ra không ít trở ngại cho kế hoạch của Batman và những người khác.

Tuy nhiên, mọi người không có bất kỳ lời oán trách nào!

Bọn họ rất rõ ràng, không có Đầu Trọc Đại Ma Vương, bọn họ đã sớm thất bại thậm chí là bỏ mạng...

“Móa! Hai tên này, thật sự quá đáng sợ!”

Deathstroke bò ra khỏi một đồng đồ nát vừa mới sập xuống, chửi ầm lên: “Trái Đất không nên có sự tồn tại mạnh mẽ như vậy!”

Mera quay đầu nhìn thoáng qua bầu trời, sợ hãi vội vàng cúi đầu, sau đó thúc giục: “Wayne, chúng ta phải nhanh lên, cứ để bọn họ đánh như vậy, chẳng mấy chốc toàn bộ Metropolis sẽ bị hủy diệt.”

Batman gật đầu, sau đó nói: “Đi theo ta, chúng ta đi đường tắt!”

Sau đó, hắn dẫn mọi người, chui vào cống ngầm...

...

Mười mấy phút sau.

Mọi người chui ra khỏi cống ngầm bên cạnh một quảng trường nào đó.

Nơi này chính là quảng trường Superman!

Phi thuyền Krypton, nằm ở chỗ này.

Phi thuyền Krypton tự nhiên vô cùng kiên cố, sau khi Darkseid chiếm đóng Metropolis, cũng vẫn không bị phá hủy.

Sau đó, mọi người không lãng phí thời gian, bắt đầu kế hoạch.

Một lát sau.

Kế hoạch rất thuận lợi.

Batman mượn năng lượng của Mother Box, chỉ dùng một đoạn xương cốt của Lois, đã thành công hồi sinh Lois.

Phải nói rằng, Mother Box quả thực thần kỳ.

Đương nhiên, quan trọng nhất là, có sự tồn tại của siêu anh hùng Cyborg.

Cyborg được hồi sinh bởi Mother Box, điều này cũng khiến Cyborg có thể thao túng một phần năng lượng của Mother Box.

Trong nhân loại, chỉ có hắn mới có thể sử dụng năng lượng của Mother Box.

“Tôi là ai? Tôi đang ở đâu? Các người là ai?”

Lois không mặc quần áo, nhìn mọi người xung quanh, hoảng sợ nói.

Nhìn dáng vẻ che chắn các bộ phận quan trọng của cô ta, mọi người đều rất khinh thường!

Loại xấu xí này, chỉ có Superman bị mù, mới coi cô ta như bảo bối.

“Cô là Lois, Lois Lane! Một phóng viên của 《Nhật Báo Hành Tinh》.”

Giọng nói của Wayne vang lên: “Đừng sợ, Lois, trước đó đã xảy ra một chút ngoài ý muốn, dẫn đến cái chết của cô, chúng tôi vừa mới hồi sinh cô, hiện tại cô không nhớ ra được, chỉ là tạm thời, di chứng sau khi chết mà thôi.”

Nghe được lời này, Lois vẻ mặt ngơ ngác.

Batman cũng không dài dòng, xách Superman vẫn đang hôn mê lên.

“Lois, cô còn nhớ hắn không?”

Nhìn thấy Superman, Lois lập tức sững sờ.

“Anh ta trông... rất quen. Anh ta làm sao vậy?”

Batman nghe vậy, vừa cởi dây trói trên người Superman, vừa nói: “Bây giờ, thế giới của chúng ta gặp phải nguy cơ chưa từng có, cần sự giúp đỡ của anh ta. Lois, lát nữa nếu anh ta tỉnh lại, có bất kỳ phản ứng bất thường nào, đều cần cô đến đánh thức anh ta!”

Lois: “Xin lỗi, tôi thậm chí còn không nhớ tên anh ta... Clark?”

Thấy Lois cuối cùng cũng khôi phục một chút trí nhớ, Wayne lộ ra một tia hài lòng, sau đó ném Superman vào trong suối nước.

Suối nước có khả năng chữa trị.

Rất nhanh, Superman đã hồi phục...

Những gì xảy ra tiếp theo, đều rất thuận lợi.

Superman sau khi tỉnh lại, nhìn thấy người mình yêu, rất nhanh đã trở lại bình thường.

Sau đó, hắn ta đầy mặt đau khổ nói: “Chết tiệt, tôi đã làm những gì...”

Rõ ràng, trong khoảng thời gian bị hắc hóa, Superman vẫn có ký ức.

“Clark!” Wayne lập tức trầm giọng nói: “Bây giờ không phải lúc tự trách, Trái Đất cần anh, nhân loại cần anh, Trần cũng cần anh!”

Superman gật đầu, đứng dậy từ mặt đất.

“Tôi cần một chút thời gian để hồi phục, mọi người giúp tôi chăm sóc Lois.”

Mọi người đồng loạt gật đầu.

Sau đó.

Superman bay lên trời.

Hắn ta không trực tiếp đến chiến trường hỗ trợ, mà bay vào vũ trụ, đối mặt với mặt trời, bắt đầu hấp thụ ánh sáng mặt trời.

Hắn ta có ký ức, rất rõ ràng trước đó, mình bị tên đầu trọc kia đánh bại như thế nào, càng biết hiện tại mình đi qua, không thể giúp được gì.

Cho nên, hắn ta cần ánh sáng mặt trời, để bản thân trở lại trạng thái tốt nhất!

Thế chất của Superman, chính là phơi nắng có thể trở nên mạnh mẽ.

...

Vào lúc Superman bay lên không.

Darkseid đang chiến đấu, lập tức chú ý tới.

“Dừng tay! Nhân loại!”

Darkseid lập tức nói.

Trần Nghiệp dừng lại, hoạt động cổ tay một chút, nói: “Đang đánh vui vẻ mà! Tại sao phải dừng lại?”

Trên thực tế, hắn đánh không vui vẻ chút nào.

Chủ yếu là phong cách chiến đấu của Darkseid, khiến Trần Nghiệp rất khó chịu.

Tên này có một loại năng lực giống như dịch chuyển tức thời, có thể né tránh nắm đấm của Trần Nghiệp. Tia Omega biết rõ, căn bản không thể né tránh, lại mang đến cho Trần Nghiệp không ít phiền phức.

Cộng thêm sức mạnh và phòng ngự mạnh hơn cả Superman (Tân Thần Chi Khu), đủ để Darkseid kiên trì đến bây giờ.

Mặc dù sức mạnh và phòng ngự của Trần Nghiệp, đều vượt xa Darkseid.

Nhưng muốn đánh bại tên này trong thời gian ngắn, thật sự không dễ dàng.

Về cơ bản, hai người đánh đến bây giờ, đã bắt đầu so xem ai kiên trì được lâu hơn, xem thể lực của ai không chịu nổi trước.

Đương nhiên, Trần Nghiệp khẳng định là không sợ.

Thể chất của hắn, cũng mạnh như sức mạnh!

So độ bền, hắn có thể đánh với Darkseid cả năm!!

Nói đến.

Trong phim, Darkseid đã từng đến Trái Đất một lần, kết quả bị các vị thần trên Trái Đất liên thủ, đuổi đi.

Từ điểm này mà xem, Darkseid dường như không mạnh.

Nhưng đó là chuyện xảy ra cách đây mấy nghìn năm.

Darkseid lúc đó, còn chỉ là nhị hoàng tử của Apokolips, ở trạng thái ấu thể, sức chiến đấu tự nhiên không cao đến mức nào.

Mấy nghìn năm trôi qua, Darkseid hiện tại, không chỉ lên ngôi vua của Apokolips, trở thành một trong những Tân Thần đáng sợ và mạnh mẽ nhất trong đa vũ trụ DC, mà còn chinh phục vô số thế giới! Trong quá trình chinh phục các thế giới khác, Darkseid đã trưởng thành, thực lực tăng vọt, đồng thời từ các thế giới khác, nắm giữ được rất nhiều năng lực mới.

Ví dụ như Tia Omega!

Thậm chí.

Hắn còn có rất nhiều phân thân ở các thế giới khác.

Cho dù hôm nay Trần Nghiệp giết hắn ở đây, hắn cũng có thể hồi sinh ở thế giới khác.

Đây mới là điểm khó đối phó thực sự của Darkseid.

Cho nên, trong trận chiến trước đó, Trần Nghiệp kỳ thực cũng không dùng toàn lực, vẫn luôn sử dụng bảy phần sức mạnh để chiến đấu.

Nếu hắn dùng toàn lực tung một quyền, Darkseid không né được, hắn là có thể giết tên này một lần...

“Sao vậy? Người sợ tên Kryptonian kia đến sao?”

Trần Nghiệp mở miệng hỏi.

Darkseid lắc đầu, thành thật nói: “Tên Kryptonian chỉ là một phiên phức nhỏ, người thực sự có thể ngăn cản ta, chỉ có người! Nhân loại, chỉ bằng chúng ta làm một giao dịch như thế nào?”

Chương 477 - Trở Về! Luân Hồi Giả Xâm Lược!!

“Không có hứng thú!”

Trần Nghiệp nghe cũng không nghe, trực tiếp nói: “Không muốn tiếp tục đánh, thì rút khỏi Trái Đất!”

Darkseid nghe vậy, sắc mặt lập tức trầm xuống.

Đôi mắt sâu thẳm như vực sâu của hắn, nhìn Trần Nghiệp thật sâu, tiếp tục nói: “Hành tinh này, ta nhất định phải có được, nhân loại. Chỉ bằng ta tìm cho các người một hành tinh lớn hơn, tài nguyên phong phú hơn, đồng thời hỗ trợ các người di dời, như thế nào?”

“Nếu người đồng ý phương án này, người sẽ có được tình hữu nghị của Chúa tể Bóng tối!”

Trần Nghiệp cười khẩy nói: “Người nhắm vào, là Phương trình Phản Sự Sống ẩn giấu trên Trái Đất đúng không? Người cảm thấy, ta sẽ đồng ý với người sao? Đợi người có được Phương trình Phản Sự Sống, sau đó lại đến báo thù?”

Darkseid nhíu mày (không có lông mày), nói: “Ta có thể dùng Ngai vàng Bóng tối thế, chỉ cần các người phối hợp di dời, tuyệt đối sẽ không xâm phạm các người nữa.”

Trần Nghiệp xua tay nói: “Đừng nói với ta những thứ vô dụng này, nói với người khác đi! Chỉ cần người có thể thuyết phục tất cả nhân loại đồng ý, ta không có ý kiến.”

Hắn thật sự không có ý kiến.

Bởi vì, nhiệm vụ của hắn đã cày gặt xong rồi, chờ thời gian vừa đến, sẽ chuẩn thôi.

...

Darkseid đã đi rồi.

Hắn ta rất rõ ràng.

Có tên đầu trọc đáng ghét kia ở đó, hắn muốn đoạt lấy Phương trình phản sự sống ẩn giấu trên Trái Đất, đã trở nên bất khả thi.

Thậm chí tiếp tục dây dưa, cuối cùng kẻ chết vẫn là hắn.

Darkseid không đi bằng tàu vũ trụ, bởi vì mấy chiếc tàu vũ trụ đó, đều đã bị Trần Nghiệp phá hủy.

Hắn mang theo hai Mother Box, mở ra Boom Tube, trực tiếp dịch chuyển về Apokolips!

Mother Box có chức năng này.

Với năng lực của Darkseid, cũng vừa vặn có thể kích hoạt chức năng này.

Ngay cả Cyborg, siêu anh hùng được Mother Box tạo ra, cũng không thể sử dụng Boom Tube của Mother Box.

Mặc dù Darkseid đã đi.

Tuy nhiên, hắn ta chỉ tạm thời rút lui mà thôi, muốn quay lại, bất cứ lúc nào cũng có thể quay lại.

Nói cách khác, nguy cơ của Trái Đất, vẫn chưa được giải trừ.

“Àm!”

Sau khi Darkseid rời đi, trên bầu trời, vang lên tiếng nổ siêu thanh xé gió.

Sau đó.

Một bóng người, từ trên trời giáng xuống, đến gần Trần Nghiệp.

Người đến chính là Superman.

Hấp thụ đủ ánh sáng mặt trời, Superman đã hoàn toàn khôi phục bình thường.

“Darkseid đâu?”

Tên này vừa đến, liền tìm Darkseid khắp nơi.

“Đi rồi!” Trần Nghiệp đáp lại một câu.

“Đi rồi?” Superman ngăn người: “Hắn bị cậu đuổi đi sao? Trái Đất an toàn rồi?”

Trần Nghiệp lắc đầu nói: “Nghĩ nhiều rồi, Darkseid chỉ là không chiếm được tiện nghi ở chỗ tôi, tạm thời rút lui mà thôi, sau khi tôi đi, hẳn nhất định sẽ quay lại.”

Nói đến đây, Trần Nghiệp lại bổ sung: “Clark, anh không phải phơi nắng sẽ mạnh lên sao? Tôi đề nghị anh từ bây giờ, cứ sống trên bề mặt mặt trời đi, cố gắng nâng cao thực lực của mình.”

Hắn nhớ trong truyện tranh, thiết lập của Superman, chính là phơi nắng sẽ mạnh lên.

Thậm chí, cứ tiếp tục phơi nắng, có thể biến thành Superman Bạc, Superman Vàng, BUG sánh ngang với Thượng Đế!

Ngay cả trong phim, Superman cũng có thể dựa vào phơi nắng, để có được năng lượng.

Không ngờ.

Nghe được lời của Trần Nghiệp, Superman lại cười khổ nói: “Làm như vậy cũng vô dụng, tiềm năng của tôi đã đạt đến giới hạn, tiếp tục phơi nắng, chỉ có thể bổ sung năng lượng cho tôi, không thể khiến tôi mạnh hơn.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp hơi sững sờ.

Xem ra, thiết lập của phim, không giống với truyện tranh!

Đối với điều này, Trần Nghiệp chỉ có thể nhún vai, tỏ vẻ bó tay.

.....

Khi Batman cùng những người khác, nhận được tin Darkseid đã bị Đầu Trọc Đại Ma Vương dọa chạy (Superman nói), đều ngẩn người ra.

Sau đó, mọi người nhìn Metropolis bị phá hủy đến mức hoàn toàn thay đổi, sắc mặt ai nấy đều thần thờ, không có chút vui mừng nào của người chiến thắng.

Khoảng thời gian bị Darkseid xâm lược, họ đã mất mát quá nhiều!

Hơn nữa, một nửa dân số thế giới, đã hy sinh trong khoảng thời gian này.

Các thành phố lớn, đều bị phá hủy ở các mức độ khác nhau.

Không hề phóng đại khi nói, cuộc xâm lược của Darkseid, đối với nền văn minh nhân loại của Trái Đất vũ trụ DC, là một đòn giáng mạnh!

Thoắt cái.

30 ngày trôi qua.

Trần Nghiệp cũng sắp đến lúc phải rời đi.

Hôm nay, hắn tìm đến Batman đang sửa chữa căn cứ của mình.

“Wayne!”

Nghe thấy tiếng gọi, Bruce Wayne dừng công việc trên tay lại.

“Trần, sao cậu lại đến đây?”

Thấy Trần Nghiệp đến, Wayne lập tức lau tay, tiếp đón nhiệt tình.

“Cậu muốn uống gì không?” Wayne hỏi.

Lúc này Bruce Wayne, mặc thường phục, không giống Batman, mà giống một người bình thường đang xây dựng lại nhà cửa hơn.

“Không cần.”

Trần Nghiệp xua tay, nói: “Tôi đến để tạm biệt.”

Nghe vậy, Wayne đang rót cà phê, lập tức sững người.

“Trần, cậu thật sự muốn rời khỏi đây? Định đi đâu?”

“Nói chính xác, là rời khỏi thế giới này!”

“Cái gì?”

Wayne kinh ngạc nhìn Trần Nghiệp: “Trần, cậu thật sự muốn đi?”

“Đương nhiên, một tháng trước, tôi đã nói với mọi người rồi.”

Trần Nghiệp nói: “Sau khi tôi đi, Darkseid rất có thể sẽ quay lại, mọi người tốt nhất nên chuẩn bị sẵn sàng!”

Wayne lập tức cau mày: “Trần, tôi hy vọng cậu có thể ở lại, thế giới này, rất cần cậu.”

Trần Nghiệp xòe tay nói: “Thực tế, tôi vốn không phải người của thế giới này, thời gian ở đây đã đến, muốn không đi cũng không được.”

Nghe vậy, Wayne cũng không bất ngờ.

Rõ ràng, hắn đã sớm có suy đoán.

“Vậy, mục đích cậu xuất hiện, chỉ là để giúp chúng tôi, đối phó với Darkseid?”

“Bây giờ nói điều này đã không còn quan trọng nữa, Wayne!”

Trần Nghiệp nói: “Tôi có một đề nghị! Nếu mọi người thực sự không còn cách nào khác, có thể thử kế hoạch B. Có lẽ có thể thay đổi tất cả.”

Kế hoạch B trong miệng hắn.

Chính là điều Flash đã từng nói, để Flash du hành thời gian, quay về quá khứ, cảnh báo Wayne.

Đương nhiên, kế hoạch này rất nguy hiểm!

Không khéo Flash sẽ không bao giờ quay lại được nữa...

Nghe được đề nghị này, Wayne cau mày.

Hắn cúi đầu suy nghĩ một lát, khi ngẩng đầu lên muốn nói gì đó, thì phát hiện trước mặt đã trống không.

Vị siêu anh hùng đầu trọc đã giúp họ đánh đuổi Darkseid, không biết từ lúc nào, đã rời đi.

.....

Thế giới hiện thực.

Kinh thành.

Trong phòng, thân ảnh Trần Nghiệp xuất hiện.

Không có gì bất ngờ, lần này hắn lại nhận được phần thưởng thêm, tổng cộng nhận được 220 điểm tiềm năng.

Với thực lực hiện tại của hắn, nếu không nhận được phần thưởng thêm, mới là không đúng!

Trần Nghiệp trực tiếp cộng toàn bộ tiềm năng vào thuộc tính tinh thần.

Vì vậy.....

Tên: Trần Nghiệp.

Thẻ chất: 34280.

Tinh thần: 5080.

Sức mạnh: 34280.

Nhanh nhẹn: 34280.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Điểm tiềm năng có thể phân bổ: 0.

Đây là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Ngay cả tinh thần cũng đã vượt qua năm nghìn điểm!

Thật sự là khủng bố.

Trần Nghiệp hài lòng mỉm cười, sau đó cầm lấy điện thoại di động bên cạnh, bật máy.

Vừa bật máy, liền nhận được rất nhiều tin nhắn, đều là trong khoảng thời gian hắt tắt máy, có người gọi điện cho hắn, vì tắt máy nên đã chuyển thành tin nhắn nhắc nhở.

Trần Nghiệp lập tức sững sờ.

Phản ứng đầu tiên, chính là thông đạo dị giới bên kia, có thể đã xảy ra vấn đề.

Nhìn thời gian.

Lần này hắn ở trong bí cảnh hơn hai tháng, ra ngoài lại là một tháng trôi qua.

Một tháng thời gian, đủ để xảy ra rất nhiều chuyện.

Trần Nghiệp lập tức tìm số điện thoại của cha, lựa chọn gọi đi.

Trần hội trưởng đầu dây bên kia, gần như nghe máy ngay lập tức.

“Trần Nghiệp, con đã về rồi à?”

“Vâng!” Trần Nghiệp nói: “Cha, con thấy có rất nhiều người gọi điện cho con, có phải dị giới bên kia xảy ra vấn đề rồi không?”

Chương 478 - Trở Về! Luân Hồi Giả Xâm Lược!! (2)

“Không phải, dị giới bên kia tạm thời không có chuyện gì, sau lần thăm dò trước, hai bên đều không có hành động gì thêm.”

Giọng nói nghiêm túc của Trần hội trưởng vang lên: “Tuy nhiên gần đây cũng thực sự đã xảy ra một chuyện lớn! Thời gian trước, có không ít người đã đi bí cảnh, nhưng lần này có rất nhiều người không trở về.....”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp lập tức sững sờ.

Không trở về từ bí cảnh?

Vậy có nghĩa là đã chết!

Giọng nói của Trần hội trưởng vẫn tiếp tục: “Theo thống kê chưa đầy đủ của các quốc gia, lần bí cảnh này, có khoảng hơn hai vạn người, vĩnh viễn ở lại trong bí cảnh!”

Hơn hai vạn người?

Con số này, khiến Trần Nghiệp vô cùng kinh ngạc.

“Sao lại như vậy?” Trần Nghiệp vội hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì?”

Trần hội trưởng nói: “Theo lời những người sống sót, bọn họ đều bị dị đoan tập kích!! Những dị đoan đó, giống như đã hẹn trước, xuất hiện trong các bí cảnh, tập kích những mạo hiểm giả của chúng ta.”

Dị đoan?

Luân hồi giả sao?

Luân hồi giả tập kích mạo hiểm giả bí cảnh quy mô lớn?

Đây là tình huống gì? Chủ Thần Không Gian muốn khai chiến với Bí Cảnh sao?

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

“Trần Nghiệp, lần này con đi bí cảnh, không gặp phải dị đoan sao?”

Giọng nói của Trần hội trưởng vang lên, cắt ngang dòng suy nghĩ của Trần Nghiệp.

“Không.....”

Nói đến đây, trong lòng Trần Nghiệp chợt lóe lên.

Chẳng lẽ là do thế giới hắc xuyên qua quá nguy hiểm? Cho nên luân hồi giả không dám đến?

Nói thật, thế giới bị Darkseid xâm lược, còn có Superman hắc hóa, cho dù là đối với mạo hiểm giả bí cảnh, hay là đối với những luân hồi giả, tuyệt đối là phó bản độ khó địa ngục! Nhiệm vụ thế giới chín phần chết một phần sống.

Cũng chỉ có BUG như Trần Nghiệp, mới có thể dễ dàng hoàn thành nhiệm vụ.

“Không có là tốt rồi.....” Trần hội trưởng ngừng một lát, đột nhiên lại nói: “Chuyện này có chút kỳ lạ, trước khi làm rõ, gần đây con vẫn là đừng đi bí cảnh nữa.”

Trần Nghiệp nhú mày.

Sau đó, hắc đường như nghĩ đến điều gì, vội vàng hỏi: “Đúng rồi cha, Đường Tử Trần đã về chưa?”

Trước khi Trần Nghiệp đi bí cảnh, Đường Tử Trần đã nói rõ, lần này sẽ đi bí cảnh số 9.

“Về rồi.” Trần hội trưởng nói: “Về sớm hơn con nửa tháng, nó cũng bị dị đoan tập kích, nhưng con bé thực lực kinh người, đã thành công phản sát dị đoan, còn nhận được phần thưởng thêm!”

Dường như rất hài lòng với biểu hiện của con dâu, giọng điệu của Trần hội trưởng, rõ ràng mang theo chút tự hào.

“Còn nữa, mấy người bạn học của con, biểu hiện đều không tệ, đều thành công phản sát dị đoan, sống sót trở về, nhận được phần thưởng bí cảnh không ít.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần những người bạn nhỏ đều bình an vô sự là tốt rồi.

Nghĩ kỹ lại, Triệu Tranh bọn họ có thể sống sót trở về, cũng không phải là ngoài ý muốn.

Bởi vì, dưới sự dẫn dắt của hắn, thực lực của Triệu Tranh và những người khác đã vượt xa những người cùng lứa. Trừ phi luân hồi giả đi sẵn giết bọn họ rất mạnh, nếu không, đều sẽ chỉ bị phản sát.

“Con biết rồi, cha.”

Cúp điện thoại với cha.

Trần Nghiệp lập tức liên lạc với Đường Tử Trần.

“Tử Trần, anh đã về rồi.”

“Về là tốt rồi!”

“Nghe nói em không chỉ phản sát dị đoan, còn nhận được phần thưởng thêm, biểu hiện không tệ nha!”

“Thực lực của em đã đạt tiêu chuẩn cấp sáu, làm được điều này cũng bình thường.....”

“Tốt lắm, em đang làm gì vậy?”

“Đang tập luyện ở nhà thi đấu!”

“Cùng ăn trưa nhé? Anh gọi cả lão Tào bọn họ nữa, cũng đã một thời gian rồi không gặp nhau.”

“Được, bây giờ em đi tắm thay quần áo, anh đến nhà thi đấu đón em.”

.....

Một lát sau.

Mấy người bạn học, tụ tập tại một nhà hàng trong thành phố.

Thấy Trần Nghiệp bình an trở về, Tào Vũ lập tức cười nói:

“Ha ha, tôi biết, người ít phải lo lắng nhất, chắc chắn là Trần đại gia!”

Triệu Tranh và những người khác đều cười.

Nhìn thấy Trần Nghiệp, bọn họ rất vui.

Mà Trần Nghiệp thấy những người bạn nhỏ đều bình an vô sự, cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, sau đó nói: “Kể cho tôi nghe kỹ càng về trải nghiệm lần này của các cậu đi.”

“Để tôi nói trước nhé!”

Triệu Tranh nói: “Tôi đến một thế giới võ hiệp, vốn đang làm nhiệm vụ ngon lành, đột nhiên xuất hiện hai tên tập kích tôi, sau đó nhận được nhắc nhở của bí cảnh mới biết, những kẻ tập kích tôi, là dị đoan, may mà thực lực của bọn chúng không bằng tôi, cuối cùng bị tôi phản sát... Tôi còn nhận thêm được 200 điểm tiềm năng.”

Một dị đoan cho 100!

Tào Vũ lập tức hâm mộ nói: “Thật hâm mộ cậu đây lão Triệu, tôi thì tương đối xui xẻo, bị dị đoan trực tiếp tập kích trúng, may mà tôi là bất tử chi thân. Còn về phản sát, tôi không dám nghĩ, dị đoan đó thực lực rất mạnh, chỉ là tương đối bất cần. Lúc đó nếu tôi không giả chết, e là không về được rồi.....”

Còn những người khác, tình huống cũng gần giống với Triệu Tranh.

Nghe mọi người kể lại, Trần Nghiệp hiểu rõ, đây tuyệt đối là một cuộc tập kích có kế hoạch, nhắm vào các mạo hiểm giả bí cảnh!

Chủ Thần Không Gian, đã phát động tấn công vào Bí Cảnh.

Chỉ là không biết, Bí Cảnh sẽ có ứng phó như thế nào?

Sau đó, Trần Nghiệp hơi nhú mày.

Hắn nghĩ đến luân hồi giả đã từng gặp, đối phương nói, trong số những luân hồi giả, cũng có tồn tại thực lực rất mạnh.

Ví dụ như có người sở hữu huyết thống Superman, có người sở hữu huyết thống Super Saiyan, thậm chí là loại kiếm tiên.....

“Cuộc tập kích của dị đoan lần này, rất kỳ lạ!” Tào Vũ nói: “Tôi thấy trên mạng nói, chết không ít người.”

Nhiệm Thiển Thiển nói: “Đằng sau dị đoan, chắc chắn có một tổ chức hùng mạnh, đã lên kế hoạch cho cuộc tập kích lần này.”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Trước khi tình hình rõ ràng, mọi người tạm thời đừng đi bí cảnh nữa, bao gồm cả tôi cũng sẽ không đi.”

Mọi người nghe vậy, đều gật đầu.

“Nói xong chuyện bí cảnh, có phải nên nói chuyện của cậu rồi không? Trần đại gia của tôi?” Tào Vũ đột nhiên nói: “Cậu thật sự là giấu chúng tôi khổ sở quá!”

Nhiệm Thiên Thiên tiếp lời: “Trần ca, chơi trò giả heo ăn thịt hổ với đám học sinh chúng em, có phải rất sướng không?”

Triệu Tranh: “Sur huynh, tôi đã sớm biết cậu không tầm thường, nhưng khi thực sự nhìn thấy thực lực của cậu, vẫn bị dọa cho giật mình.....”

Thiệu Văn Tuệ: “Trần ca, đáng vẻ biến thành thần long của anh thật là đẹp trai, em chỉ có một yêu cầu... Có thể biến thành thần long, cho em cười một chút không? Chụp ảnh check in?”

Trần Nghiệp: “.....”

.....

Sau khi ăn cơm xong.

Trần Nghiệp và các bạn học tản ra.

Nói đến lúc thanh toán còn xảy ra một chuyện thú vị.

Sau khi phát hiện người đến ăn cơm là Trần đại anh hùng, ông chủ nhà hàng sống chết không chịu nhận tiền, nhất định phải miễn phí cho Trần Nghiệp và mọi người!

Trần Nghiệp lúc này mới nhớ ra, hiện tại mình là siêu anh hùng nổi tiếng khắp nơi.....

Về đến nhà.

Hắn lập tức mở máy tính, tìm kiếm “sự kiện dị đoan” lần này!

Chuyện này âm ỉ rất lớn!

Cho dù hắn trở về muộn như vậy, trên mạng vẫn có vô số người đang thảo luận.

Chủ yếu là lần này chết quá nhiều người!

Mặc dù nói, mạo hiểm giả bỏ mạng trong bí cảnh, là chuyện thường xuyên xảy ra.

Nhưng mà, cái chết quy mô lớn như vậy, tuyệt đối là lần đầu tiên.

Hơn nữa, theo lời những người sống sót, bọn họ đều gặp phải dị đoan tập kích!

Chuyện này, dù nhìn thế nào cũng thấy không bình thường.

Từ “dị đoan”, lần đầu tiên trở nên hot trên mạng.

Chương 479 - Cho người thần khí, người lại dùng như vậy?

Vốn dĩ, người bình thường, thậm chí là mạo hiểm giả cấp thấp, đều không biết đến sự tồn tại của dị đoan.

Ví dụ như Trần Nghiệp, trước bí cảnh số 7, hẳn cũng không biết trong bí cảnh lại còn có khả năng gặp phải luân hồi giả.....

Ngay cả Trần Nghiệp cũng vậy, huống chi là những người khác.

Mà lần này, sự tồn tại của dị đoan, coi như đã được công khai.

Rất nhiều người lúc này mới biết, thì ra trong bí cảnh, còn nguy hiểm hơn tưởng tượng!

Trần Nghiệp tùy ý lướt qua, trên mạng, có không ít người thân của những người gặp nạn đang khóc than.....

Sự kiện dị đoan đang gây náo động lớn.

Có thể nói, đây là tin tức nóng hổi nhất gần đây, được vô số người quan tâm.

Bởi vì sự việc này, có liên quan mật thiết đến lợi ích của rất nhiều người.

Hiện tại trên toàn thế giới, số lượng mạo hiểm giả đủ tư cách tiến vào bí cảnh đã lên đến hàng trăm triệu, cộng thêm người thân bạn bè có lợi ích liên quan với họ, đây tuyệt đối là một nhóm người cực kỳ lớn.

Ngày nay, trong bí cảnh xuất hiện “dị đoan” khắp nơi đánh lén giết người, làm sao không khiến người ta lo lắng?

Nếu sự việc này không được giải quyết ổn thỏa, sau này sẽ có rất nhiều người e ngại bí cảnh.

Tuy nhiên, điều đáng lo ngại nhất, vẫn là tân sinh viên vào tháng năm năm sau!

Trong bí cảnh xuất hiện một lượng lớn dị đoan đánh lén, những người khác có thể lựa chọn không đi, nhưng các tân sinh viên thì không thể.

Một khi kết hợp thành công với các anh hùng, có được thiên phú anh hùng, sẽ có ba chuyến đi bí cảnh bắt buộc.

Không đi cũng không được!

Nếu đến lúc đó dị đoan vẫn chưa được giải quyết, các tân sinh viên có thiên phú mà không có thực lực tiến vào bí cảnh, gặp phải dị đoan chắc chắn sẽ chết.

Hiện tại, không chỉ những học sinh lớp 12 lo lắng, mà cha mẹ của họ càng lo lắng hơn.

Đã có không ít tân sinh viên đang chùn bước, nếu đến lúc đó vấn đề dị đoan không được giải quyết, họ sẽ rút khỏi nghi thức kết hợp anh hùng vào năm sau...

Chỉ cần không kết hợp với anh hùng, sẽ không bị ép buộc vào bí cảnh.

Mặc dù sẽ làm người bình thường cả đời, nhưng vẫn tốt hơn là vào bí cảnh chịu chết.

Có thể nói.

Sự xuất hiện của dị đoan, đã ảnh hưởng sâu sắc đến mọi mặt của bí cảnh.

Trần Nghiệp vẫn chưa rõ, bí cảnh rốt cuộc có ý thức tự chủ hay không.

Lần này, lại là một cơ hội chứng minh rất tốt.

Nếu đối với vấn đề dị đoan, bí cảnh vẫn không có giải pháp, thậm chí không mấy may quan tâm, vậy có thể nói rõ, bí cảnh không có ý thức tự chủ, chỉ là một chương trình thông minh thực hiện hành vi cố định...

...

Đến tối.

Cha và mẹ lần lượt trở về nhà.

“Đại ca đâu?”

Trần Nghiệp lên tiếng hỏi.

“Tiêu Siêu ở nhà không chịu ngồi yên, mẹ bảo nó đến công ty làm việc rồi.”

Mẹ Dương Dung Chi trả lời một câu, rồi đeo tạp dề: “Hai cha con ngồi một lát, mẹ đi chuẩn bị cơm tối.”

Hôm nay là ngày Trần Nghiệp trở về từ bí cảnh, bà rõ ràng rất vui, muốn tự mình xuống bếp.

Sau khi mẹ đi, Trần Nghiệp liền nhìn chằm chằm vào chiếc hộp trong tay cha.

Hình như nhận thấy ánh mắt của Trần Nghiệp, Trần hội trưởng mỉm cười nói: “Không cần nhìn nữa, đây là đồ của con.”

“Của con?” Trần Nghiệp tò mò.

Trần hội trưởng không nói nhiều, chỉ mở hộp ra.

Trong hộp, đặt một cục sắt có hình dạng kỳ quái.

Nhìn thấy cục sắt đó, trên mặt Trần Nghiệp lập tức lộ ra vẻ nghi hoặc.

Chưa kịp để Trần Nghiệp lên tiếng hỏi, Trần hội trưởng đã chủ động giải thích: “Đây là cây rìu mà con mang về từ dị giới.”

“Hả?” Trần Nghiệp kinh ngạc nói: “Sao lại biến thành thế này?”

Trần hội trưởng: “Sau một tháng nghiên cứu, phát hiện cây rìu từ dị giới này được làm từ một loại kim loại vô cùng thần kỳ, nó có năng lực kỳ lạ, có thể tùy ý thay đổi hình dạng, thậm chí thay đổi cấu trúc phân tử, chuyển từ kim loại này thành kim loại khác!”

Nghe đến đây, hai mắt Trần Nghiệp sáng lên.

Thần kỳ như vậy sao?

Giọng nói của Trần hội trưởng vẫn tiếp tục: “Và nó rất cứng, độ cứng vượt qua tất cả các kim loại trên Lam Tinh, các phương pháp cắt vật lý thông thường, không thể để lại một chút dấu vết nào trên nó.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Đối với độ cứng của cây rìu đó, hấn đã sớm được lĩnh giáo, ngay cả sức mạnh của mình, cũng không thể làm cho cây rìu biến dạng.

“Tóm lại, chất liệu của cây rìu này, giống như vật trong thần thoại truyền thuyết, Lam Tinh tuyệt đối không thể sinh ra loại vật liệu kim loại này.”

Trần hội trưởng lại nói: “Còn việc con trước đó nghi ngờ nó có phóng xạ... Nghi ngờ của con là đúng, khi có sinh vật tiếp xúc với nó, nó quả thực sẽ tỏa ra một loại phóng xạ chưa biết, có thể ảnh hưởng đến lòng người. Tuy nhiên, loại phóng xạ này sẽ không gây ra bất kỳ tổn hại nào cho con người. Viện nghiên cứu đã từng cho một trăm con chuột bạch sống chung với cây rìu trong một tháng, kết quả không phát hiện ra bất kỳ điều gì bất thường.”

“Theo lời của vị giáo sư ở viện nghiên cứu đó, nó giống như một khối vật chất đặc biệt có sự sống!”

Nói đến đây, Trần hội trưởng đột nhiên nở nụ cười, rồi nói ra một bí mật: “Gần đây cây rìu này, đã gây ra chấn động lớn trong giới khoa học, rất nhiều viện nghiên cứu đều muốn đến nghiên cứu cây rìu này! Bao gồm cả những viện sĩ nổi tiếng cũng đã động lòng, gửi đơn xin nghiên cứu lên trên. Tuy nhiên, cấp trên nghe nói cây rìu này là của con, liền dè xuống hết...”

Nghe xong những lời này, Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

Một cây rìu có ý thức sống?

Hơi lợi hại đấy!

“Cha, nếu nó không thể bị phá hủy, tại sao lại có thể biến thành hình dạng này?”

“Là nhiệt độ cao!” Trần hội trưởng nói: “Sau nhiều lần thử nghiệm, chỉ có nhiệt độ trên hai nghìn độ, mới có thể làm cho hình dạng của nó thay đổi... Đúng rồi, còn có một điều rất thần kỳ, ở nhiệt độ cao hai nghìn độ, nó có thể thay đổi hình dạng theo ý nghĩ trong lòng người!”

“Hình dạng hiện tại của nó, chính là lúc các nhà nghiên cứu tác động nhiệt độ cao lên nó, trong lòng nghĩ nó có sôi lên như nước sôi hay không... Cuối cùng biến thành hình dạng này.”

Lời vừa nói ra, hai mắt Trần Nghiệp lại sáng lên.

Hèn chi, cục sắt này, hình dạng kỳ quái như vậy, nhìn kỹ, chẳng phải giống như một ấm nước sôi sao?

Trần Nghiệp lập tức đưa tay phải ra, cầm cục sắt trong hộp lên.

“Phụt!”

Trên tay phải của hắn, bốc cháy ngọn lửa.

Hiện tượng kỳ lạ xuất hiện.

Trần Nghiệp phát hiện, ngọn lửa hắn phóng ra, bên ngoài màu đỏ, ở giữa lại xen lẫn một số màu tím!

“Cái này...”

Trần Nghiệp đầu tiên là sửng sờ, sau đó lập tức hiểu ra, xuất hiện màu tím, chắc chắn là do thuộc tính tinh thần của hắn vượt quá năm nghìn, ngọn lửa phóng ra, nhiệt độ quá cao.

Từ mối quan hệ giữa quang phổ và năng lượng, các màu sắc ngọn lửa khác nhau tương ứng với các nhiệt độ khác nhau, quy luật phân bố của chúng đại khái là: nhiệt độ càng cao, bước sóng càng ngắn, màu sắc ngọn lửa càng nghiêng về màu xanh lam.

Với thuộc tính tinh thần hiện tại của Trần Nghiệp vượt quá năm nghìn điểm, ngọn lửa hắn phóng ra, nhiệt độ cũng vượt quá năm nghìn độ.

Nhiệt độ như vậy, đủ để thiêu rụi hầu hết vật chất trên Lam Tinh thành tro bụi.

Màu tím, kỳ thực cũng chỉ là màu sắc chuyển tiếp.

Một khi thuộc tính tinh thần của Trần Nghiệp trong tương lai vượt quá 26000 điểm, ngọn lửa hắn phóng ra, sẽ hoàn toàn biến thành màu xanh lam...

Trong phòng khách.

Nhiệt độ tăng vọt!

Mặc dù ngọn lửa Trần Nghiệp phóng ra không lớn, vẫn khiến oxy xung quanh tiêu hao một lượng lớn.

Chương 480 - Cho người thần khí, người lại dùng như vậy? (2)

Trần hội trưởng không nhịn được lùi lại hai bước, kinh ngạc nói: “Trần Nghiệp, lửa của con...”

Trần Nghiệp vừa định nói chuyện, lại phát hiện cục sắt đó đang mềm ra.

Hắn tâm niệm vừa động!

Tức thì, cục sắt trong ngọn lửa nhanh chóng kéo dài ra, trong nháy mắt, lại biến thành một thanh bảo kiếm sắc bén!

Trần Nghiệp mừng rỡ!

Thứ này quả thực thần kỳ.

Đối với Trần Nghiệp mà nói, lại càng hữu dụng.

Trần Nghiệp thu hồi ngọn lửa, tay phải nắm chặt bảo kiếm, vung vãi cái trong không trung, phát ra tiếng “vù vù” xé gió.

Trần hội trưởng vội vàng nói: “Tiểu tử này đừng phá nhà!”

Trần Nghiệp mỉm cười nói: “Cha, con về phòng trước, đợi ăn cơm rồi gọi con.”

Vừa dứt lời, hắn liền trực tiếp lên lầu, trở về phòng mình.

Nhìn con trai như nhận được món đồ chơi yêu thích, Trần hội trưởng cũng nở nụ cười.

...

Trở về phòng.

Trần Nghiệp làm một việc rất kỳ quái...

Hắn cởi hết quần áo của mình.

Sau đó.

Sử dụng ngọn lửa, biến kim loại thần kỳ đó, thành một bộ giáp, phủ lên người hắn.

Vài hơi thở.

Hình tượng của hắn, liền biến thành một vị tướng quân trên chiến trường cổ đại!

Dưới ánh đèn, bộ giáp trên người, lấp lánh ánh sáng.

Nhìn mình trong gương, Trần Nghiệp rất hài lòng.

Có thứ này, có thể giải quyết triệt để phiền não khi biến thành hình dạng Thanh Long sẽ bị lừa thế.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp tiếp tục thử nghiệm.

Hắn phát hiện, khối vật chất thần kỳ đến từ dị giới này, còn thần kỳ hơn hắc tướng tượng.

Vài phút sau.

Trên người Trần Nghiệp, mặc một bộ đồ bó sát người có áo choàng, khiến hắn trông giống như Superman trong thế giới DC.

Ngay sau đó, bộ đồ bó sát người trên người lại biến đổi, biến thành trang phục anh hùng áo choàng đầu trọc của Saitama...

Trần hội trưởng nói không sai, khối kim loại thần kỳ này, quả thực có thể biến đổi tùy ý, thậm chí thay đổi cấu trúc phân tử, biến thành chất liệu vải như quần áo.

Cho dù biến thành vải, vẫn rất dai, không thể bị phá hủy.

Đối với Trần Nghiệp mà nói, quả thực quá hữu dụng.

Cứ như vậy.

Trần Nghiệp ở trong phòng chơi rất lâu.

Đợi mẹ gọi xuống ăn cơm, trên người Trần Nghiệp, mặc bộ trang phục anh hùng áo choàng đầu trọc của Saitama xuống lầu.

Không phải quần áo thật.

Mà là do loại kim loại thần kỳ đó biến thành.

“Con đang mặc quần áo gì vậy? Thật quê mùa!” Dương Dung Chi không nhịn được nói: “Con trai, không có quần áo mặc sao? Ăn cơm xong, mẹ đưa con đến trung tâm thương mại bên cạnh, mua thêm vài bộ.”

Trần Nghiệp toát mồ hôi.

Không ngờ, tạo hình kinh điển của Saitama, lại bị mẹ cho là quê mùa.

“Mẹ, vậy bộ này thì sao?”

Vừa dứt lời, tay phải Trần Nghiệp bốc lên một tia lửa nhỏ.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Quần áo trên người hắn, biến đổi với tốc độ mà mắt thường có thể thấy được, rất nhanh biến thành tạo hình Superman.

Vô cùng thần kỳ!

Mẹ Dương Dung Chi trực tiếp ngây người, “Cái này, cái này là...”

Trần hội trưởng thì hai mắt sáng lên, vui mừng nói: “Tốt, biến thành hình dạng quần áo, có thể tăng cường khả năng phòng ngự của con! Trần Nghiệp, thứ này cứ mặc đừng cởi ra nữa.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Hắn cũng không định cởi ra.

Trên tay lại bốc lên ngọn lửa, sau đó, bộ trang phục áo choàng Superman trên người hắn, trực tiếp biến thành một bộ đồ thường ngày vừa vặn, khiến Dương Dung Chi nhìn đến ngây người.

Nếu dị tộc không lộ ở dị giới biết Trần Nghiệp lấy thần khí của chúng, làm quần áo mặc, chắc chắn sẽ tức đến hộc máu.

Thật là phung phí của trời!

Nhưng mà...

Đối với Trần Nghiệp mà nói, hắn đã có vũ khí mạnh nhất: năm đấm của hắn.

Tác dụng lớn nhất của thứ này đối với hắn, chính là biến thành bộ đồ chiến đấu không thể bị phá hủy, đồng thời còn có thể tăng thêm một số thủ đoạn phòng ngự.

...

Hơn mười một giờ đêm.

Trần Nghiệp rửa mặt xong, nằm trên giường chuẩn bị ngủ.

Chỉ là.

Hắn vừa nằm xuống không lâu, liền xuất hiện tình huống vô cùng bất ngờ.

Dấu ấn hoa mai trên cánh tay, đột nhiên bắt đầu nóng lên.

Trần Nghiệp lập tức bị đánh thức.

Nhìn thời gian bên cạnh, đã hơn mười hai giờ đêm.

Thời điểm này, tuyệt đối không phải là ngày bí cảnh mở ra.

Vậy, bây giờ là tình huống gì?

Dấu ấn hoa mai nóng lên, chỉ xuất hiện khi bí cảnh mở ra.

Suy nghĩ một lát.

Trần Nghiệp quyết định vẫn nên cẩn thận một chút, không để ý đến.

Không ngờ, hơn một phút trôi qua, dấu ấn hoa mai trên cánh tay, vẫn đang hơi nóng lên...

Tình huống này, có chút không đúng.

“Trần Nghiệp!”

Giọng nói của cha Trần hội trưởng, đột nhiên truyền đến từ cửa.

Kỳ thực Trần Nghiệp đã nghe thấy tiếng bước chân của cha đi tới, lập tức xuống giường mở cửa.

Hầu như trong quá trình hắn xuống giường, trên người hắn vốn chỉ mặc một chiếc quần đùi, tự động xuất hiện một bộ quần áo.

Trần Nghiệp đi tới mở cửa.

Ngoài cửa, Trần hội trưởng vừa nhìn thấy con trai, lập tức hỏi: “Trần Nghiệp, dấu ấn hoa mai trên cánh tay con có nóng lên không?”

“Vâng, đã hơn một phút rồi.” Trần Nghiệp nói.

Sắc mặt Trần hội trưởng, lập tức trở nên nghiêm trọng.

Ông không do dự, nói ra suy đoán trong lòng: “Lúc này nóng lên, chắc chắn không phải là đi bí cảnh... Đây hẳn là phản hồi của Bí Cảnh đối với sự kiện dị đoan.”

Trần Nghiệp gạt đầu, tán thành quan điểm của cha.

“Hay là, cha thử ấn xem sao?” Trần hội trưởng đột nhiên nói.

“Đừng!” Trần Nghiệp lập tức ngăn cản: “Đừng vội, trên mạng chắc chắn sẽ có người sốt ruột hơn chúng ta, con lên mạng xem trước đã.”

Trần hội trưởng nghe vậy, cũng không kiên trì.

Sau đó.

Trần Nghiệp trực tiếp dùng điện thoại, bắt đầu lên mạng.

Quả nhiên không nằm ngoài dự đoán của hắn, trên mạng, đã có người thảo luận việc này trên diễn đàn.

Xem ra, lần đầu ấn hoa mai nóng lên này, xuất hiện trên người tất cả mạo hiểm giả trên toàn cầu.

Trong một diễn đàn được lập riêng cho mạo hiểm giả, có một bài đăng, hình như được đăng sớm nhất, độ hot rất cao.

Trần Nghiệp lập tức click vào xem.

Tầng 1: “Chuyện gì vậy? Tại sao nửa đêm mười hai giờ, dấu ấn hoa mai trên cánh tay ta lại nóng lên? Bí Cảnh bị lỗi sao?”

Tầng 2: “Chủ thớt, ngươi không phải là người duy nhất, của ta cũng đang nóng lên.”

Tầng 3: “Chết tiệt! Ta cũng vậy!”

Tầng 4: “Ta cũng vậy... Đây là tình huống gì? Bây giờ căn bản không phải là ngày bí cảnh mở ra, tại sao lại đột nhiên nóng lên?”

Tầng 5: “Xem ra, mọi người đều giống nhau, mạo hiểm giả đủ tư cách đi bí cảnh, dấu ấn hoa mai hẳn là đều đang nóng lên.”

Tầng 6: “Đây là tình huống bất thường chưa từng có, mù quáng đoán hẳn là có liên quan đến sự kiện dị đoan!”

Tầng 7: “Tầng trên +1! Hẳn là biện pháp ứng phó của Bí Cảnh đã xuất hiện, chỉ là không biết là gì...”

Tầng 8: “Có dũng sĩ nào ấn thử xem, rồi nói cho mọi người biết đi!”

Tầng 9: “Sao ngươi không đi ấn?”

Tầng 10: “Móa! Bạn cùng phòng ta vừa ần, rồi hấn trực tiếp biến mất, chẳng lẽ là đi bí cảnh rồi?”

Tầng 11: “Không phải chứ? Đây không phải là ngày bí cảnh mở ra! Hơn nữa, bây giờ trong bí cảnh có dị đoan mai phục, đi vào nguy hiểm biết bao! Bí cảnh đang giờ trò quỷ gì vậy?”

Tầng 12: “Mọi người yên tâm, ta vừa ần rồi, quả thực đã đến một nơi khác, nhưng không phải là Bí Cảnh... Tạm thời không giải thích rõ được, mọi người tự mình đi xem đi!”

Nhìn đến đây.

Trần Nghiệp hơi nhú mày.

Đối với những lời nói ở tầng 12 trong bài đăng, thái độ của hấn là thận trọng!

Trong phần trả lời bên dưới tầng 12, có rất nhiều cư dân mạng đang chất vấn. Thậm chí còn có cư dân mạng cho rằng, tên này đang lừa người vào bí cảnh, không chừng là gián điệp của dị đoan...

Chương 481 - Bí cảnh cuối cùng: Máu chảy thành sông!

Vài phút sau.

Càng ngày càng nhiều người, không kiềm chế được nữa, lựa chọn tiến vào bí cảnh.

Trần Nghiệp vẫn luôn quan sát động thái của cư dân mạng, trải qua nhiều người thử nghiệm, cuối cùng hấn cũng biết, ần ký hoa mai lúc này nóng lên, là bí cảnh đang triệu hoán mạo hiểm giả!

Không phải đi đến thế giới khác mạo hiểm.

Cũng không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Bất cứ lúc nào cũng có thể ra ngoài.

“Cha, xem trên mạng nói, đây là bí cảnh đang triệu hoán mạo hiểm giả, không có nguy hiểm, con vào xem thử.”

Vừa dứt lời.

Trần Nghiệp ấn vào ấn ký hoa mai đang nóng lên.

Ba giây sau, thân ảnh của hắn biến mất tại chỗ.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trần Nghiệp đến một vùng hư vô.

Nơi này gần như không có gì cả, chỉ có một chiếc đồng hồ khổng lồ, treo trên bầu trời, đang đếm ngược.

Xung quanh, có rất nhiều mạo hiểm giả giống như hắn bị triệu hoán đến, đếm không xuể, hơn nữa con số này vẫn đang tăng lên nhanh chóng.

Rõ ràng, lệnh triệu tập của bí cảnh lần này, không chỉ nhắm vào khu vực Hạ quốc, mà là toàn cầu.

“Ây da! Lý ca, anh cũng đến rồi?”

“Phải đây! Ấn ký hoa mai cứ nóng lên mãi, dù sao cũng không ngủ được, vào xem thử.”

“Bí cảnh triệu tập mọi người đến đây, là muốn làm gì?”

“Không rõ, nhưng tôi đoán chắc là có liên quan đến dị đoan xâm lược.”

“Nhìn đồng hồ đếm ngược kia kìa, chỉ còn hơn hai mươi phút nữa thôi, đợi xem sao!”

Bên tai.

Vọng lại những tiếng bàn tán.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, trước tiên quay về thế giới hiện thực.

Trong phòng.

Trần hội trưởng vẫn đang lo lắng chờ đợi, thấy con trai trở về, lập tức hỏi: “Chuyện gì vậy? Bí cảnh đang giờ trò gì thế?”

Trần Nghiệp nói: “Tạm thời vẫn chưa rõ, bí cảnh chỉ triệu tập mọi người đến một không gian chưa biết, đồng thời không hạn chế tự do. Bên trong có đồng hồ đếm ngược, ước chừng khi đếm ngược kết thúc, sẽ công bố kết quả gì đó.”

Trần hội trưởng nghe vậy, chìm vào trầm tư.

“Cha.” Trần Nghiệp đề nghị: “Con vào theo dõi, cha đừng đi nữa? Đợi kết quả ra, con sẽ báo cho cha.”

Trần hội trưởng biết con trai không muốn ông gặp nguy hiểm, mỉm cười nói: “Con quan trọng hơn cha, vẫn nên là cha đi theo dõi thì hơn!”

“Đừng!” Trần Nghiệp nghiêm túc nói: “Với thực lực hiện tại của con, dù gặp phải nguy hiểm gì, con cũng có thể ứng phó được, vẫn nên con đi thì hơn.”

Hai cha con tranh luận một hồi.

Cuối cùng, Trần hội trưởng không tranh được với con trai, thở dài một tiếng: “Được rồi, cha biết rồi, cha sẽ đợi ở đây.”

Trần Nghiệp gật đầu, lại tiến vào không gian hư vô.

...

Theo thời gian trôi qua.

Người tiến vào cũng ngày càng đông.

Chờ đến hai mươi phút sau, xung quanh Trần Nghiệp đã toàn là người.

May mà Trần Nghiệp đã chuẩn bị từ trước, dùng kim loại đặc biệt của dị giới, làm cho mình một bộ trang phục giống như Batman, nếu không thì, với độ nổi tiếng hiện tại của hắn, e rằng đã bị người ta vây kín rồi.

Cuối cùng.

Đếm ngược kết thúc.

Trong đầu tất cả mọi người ở đây, đều nhận được một đoạn thông tin:

【 Lệnh truy sát dị đoan! 】

Đến nhiều thế giới bí cảnh, truy sát dị đoan!!

Bên phía bí cảnh sẽ cung cấp vị trí chính xác của dị đoan, chỉ cần giết chết dị đoan thành công, sẽ nhận được phần thưởng tương ứng dựa theo thực lực của dị đoan!

Mỗi dị đoan, tối thiểu có thể nhận được 100 điểm tiềm năng, tối đa lên tới 1000 điểm!

Giết càng nhiều, phần thưởng càng nhiều, không giới hạn!!!

Sau khi tiếp nhận đoạn thông tin này, tất cả mọi người ở đây đều kinh ngạc!

“Tôi đã biết mà, quả nhiên là nhắm vào dị đoan.”

“Chết tiệt! Không giới hạn? Quá ghê gớm.”

“Bí cảnh lần này muốn đại xuất huyết à? Xem ra, hành vi của dị đoan đã thành công chọc giận bí cảnh rồi.”

“Cường độ như vậy, đủ thấy quyết tâm của bí cảnh!”

“Ý gì vậy? Đăng ký sao còn có ngưỡng thực lực nữa? Tôi đã đạt tiêu chuẩn cấp ba rồi, vậy mà không đủ tư cách?”

“Mẹ kiếp! Tôi cũng đăng ký thất bại rồi...”

“Bí cảnh có ý gì vậy? Coi thường chúng ta à?”

“Là sợ cậu đi chịu chết đấy!”

Xung quanh vang lên đủ loại tiếng kinh hô.

Tất cả mọi người đều đang thảo luận.

Trần Nghiệp cũng chú ý đến việc tham gia lệnh truy sát có hạn chế về thực lực.

Đương nhiên, với thực lực của hắn, chắc chắn có thể vượt qua. Nếu ngay cả hắn cũng không vượt qua được, thì tất cả nhân loại trên Lam Tinh đều không đủ tư cách.

Lúc này, Trần Nghiệp đang nghĩ, bí cảnh đột nhiên đưa ra lệnh truy sát này, chuyên nhắm vào dị đoan, chứng tỏ bí cảnh không phải chỉ là một chương trình thực thi các chỉ lệnh cố định, mà là một sự tồn tại có ý thức tự chủ.

Thật lòng mà nói, đứng ở góc độ của Trần Nghiệp, hắn chắc chắn không hy vọng có một sự tồn tại như vậy...

Vì nó khiến hắn không có cảm giác an toàn!

Sự tồn tại có thể tạo ra bí cảnh, chắc chắn mạnh hơn hắn bây giờ.

Nhưng may là có thể tự do ra vào bí cảnh, đến lúc đó nếu không muốn chơi nữa, hắn sẽ rời khỏi bí cảnh, về nhà sống những ngày tháng vô địch.

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp lựa chọn đăng ký tham gia lệnh truy sát!

Lần này bí cảnh khó có được dịp đại xuất huyết, đối với mọi người mà nói, là một cơ hội tốt để tăng cường thực lực. Ngay cả đối với Trần Nghiệp, cũng là cơ hội tốt để tăng mạnh tinh thần lực.

Ngoài ra, Trần Nghiệp vẫn chưa quên, mình vẫn đang bị Chủ Thần Không Gian truy nã.

Đây cũng là một vấn đề, không sớm giải quyết, sau này nói không chừng sẽ gặp phải rắc rối không lường trước được ở các bí cảnh khác!

Ví dụ như, khi hắn đang làm nhiệm vụ, bị luân hồi giả đỉnh cao tập kích, vậy thì khổ sở rồi...

Vì vậy, Trần Nghiệp không có lý do gì để không đi.

【 Bạn đã đăng ký 《 Lệnh truy sát dị đoan 》 , 24 giờ sau, sẽ bị cưỡng chế dịch chuyển đến chiến trường, vui lòng chuẩn bị trước... 】

Sau khi đăng ký thành công, Trần Nghiệp nhận được nhắc nhở của bí cảnh.

Hắn không tiếp tục nán lại, lựa chọn trở về hiện thực.

Trong phòng.

Trần hội trưởng đang ngồi trên ghế.

Thấy Trần Nghiệp trở về, lập tức lộ vẻ dò hỏi.

Trần Nghiệp cũng không dài dòng, trực tiếp nói: “Cha, bí cảnh đã ban bố lệnh truy sát dị đoan...”

Hắn kể lại tình hình đại khái cho Trần hội trưởng nghe.

Trần hội trưởng lập tức sáng mắt.

“Đây là cơ hội tốt để tăng cường thực lực!” Trần hội trưởng xoa tay nói: “Bây giờ cha vào còn kịp không?”

Nhìn dáng vẻ của cha, Trần Nghiệp liền biết, cha cũng ngửa ngáy rồi.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Chỉ cần có thể vào, hẳn là có thể đăng ký tham gia chứ? Nhưng mà, truy sát dị đoan, mức độ nguy hiểm chắc chắn không nhỏ!”

Đây là điều hiển nhiên.

Dị đoan chính là luân hồi giả!

Mạo hiểm giả của Lam Tinh, năng lực đều khá đơn nhất. So ra, luân hồi giả sở hữu đủ loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, dù thực lực của mạo hiểm giả mạnh hơn luân hồi giả, cũng không thể mất cảnh giác.

“Cha, con thấy...”

Trần Nghiệp định khuyên cha từ bỏ ý định.

Nhưng Trần hội trưởng lại xua tay, ngắt lời con trai: “Lúc cha trở thành mạo hiểm giả, cha đã chuẩn bị tâm lý sẵn sàng rồi! Con trai, cha con còn chưa đến năm mươi tuổi đâu! Con không muốn để cha bây giờ đã nghỉ hưu dưỡng lão chứ?”

Nghe vậy, những lời khuyên ngăn trong lòng Trần Nghiệp lập tức bị chặn lại.

Đúng vậy!

Cha kỳ thật còn chưa già, đang ở độ tuổi sung mãn! Trong lòng vẫn còn chí lớn, mình là con trai, thật sự không có tư cách ngăn cản.

Chương 482 - Bí cảnh cuối cùng: Máu chảy thành sông! (2)

“Cha, con chỉ muốn cha suy nghĩ cho kỹ.” Trần Nghiệp chỉ đành nói.

“Được rồi, cha biết rồi.”

Trần hội trưởng nói xong, liền rời khỏi phòng Trần Nghiệp.

Đợi đến khi trời sáng.

Trần hội trưởng vẫn lựa chọn đăng ký tham gia lệnh truy sát.

Biết được tin này, Trần Nghiệp chỉ biết thở dài một tiếng, sau đó nhắc nhở cha, nhất định phải chú ý đến thủ đoạn quỷ dị của

dị đoan, trong trường hợp không xác định dị đoan có thực sự chết hay không, tuyệt đối không được chủ quan.

“Cha, con từng giao thủ với dị đoan, ngoài năng lực bản thân quỹ dị ra, bọn họ còn có một số đạo cụ thần kỳ, rất khó đối phó!”

Trần hội trưởng gật đầu, nói: “Những điều con nói, kỳ thật chúng ta đều biết, bản thân con cũng phải cẩn thận.”

“Vâng!”

Sau khi trò chuyện với ba xong.

Trần Nghiệp lại liên lạc với Đường Tử Trần.

“Tử Trần, lệnh truy sát dị đoan, em cũng đăng ký rồi phải không?”

“Đương nhiên, cơ hội như vậy, em không muốn bỏ lỡ.”

“Năng lực dự tri nguy hiểm của em, không phát ra cảnh báo chứ?”

“Yên tâm đi! Không có.”

“Vậy thì tốt... Nhưng mà, vẫn phải chú ý an toàn, chờ em về, chúng ta còn có một hôn lễ chưa tổ chức đâu!”

“Anh cũng phải chú ý an toàn, em đợi anh đến cưới em!”

...

Đối với Đường Tử Trần, Trần Nghiệp tương đối yên tâm.

Vì dự tri nguy hiểm không nhắc nhở, chứng tỏ chuyến đi này của Đường Tử Trần hẳn là an toàn.

Sau đó.

Trần Nghiệp lại liên lạc với những người bạn kia.

Triệu Tranh, Nhậm Thiên Thiên, Tào Vũ, v.v... đều đã đăng ký.

Chỉ có Thiệu Văn Tuệ là không.

Không phải cô ấy không muốn đăng ký, mà là cô ấy bị bí cảnh từ chối, lý do là thực lực không đủ...

Hay cho một...

Thiệu Văn Tuệ bây giờ cũng đã chạm đến ngưỡng cửa cấp bốn rồi, vậy mà vẫn không được đăng ký?

Xem ra, bí cảnh cũng biết dị đoan nguy hiểm, nên ngưỡng đăng ký đặt rất cao.

Trên mạng.

Đối với lệnh truy sát dị đoan, đã gây ra vô số cuộc thảo luận.

Rõ ràng sự việc xảy ra đến nay, chưa đến mười tiếng đồng hồ, chủ đề liên quan đã leo lên vị trí số một trên hot search.

Khi Trần Nghiệp mở diễn đàn, liền thấy một khung cảnh sôi nổi.

“Tôi đã biết mà, bí cảnh nhất định sẽ phản kích, quả nhiên, phản kích đến rồi.”

“Lệnh truy sát dị đoan, thủ đoạn phản kích này đủ trực tiếp!”

“Phản thưởng cũng không giới hạn, đỉnh của chóp!”

“Nhược điểm duy nhất, chính là ngưỡng đăng ký quá cao thì phải? Tôi đã là cấp ba kỳ cựu rồi đấy, vậy mà đăng ký thất bại? Lý do lại là thực lực không đủ?”

“Hừ hừ, cấp ba của cậu thì là cái gì? Tôi tháng trước vừa mới thông qua kiểm tra cấp bốn, kết quả vẫn đăng ký thất bại đấy thôi?”

“Hít! Cấp bốn cũng không được? Chẳng lẽ phải cấp năm mới đạt tiêu chuẩn đăng ký sao? Vậy có thể đi được bao nhiêu người? Cường giả cấp năm trên toàn cầu cộng lại, cũng chỉ có khoảng một hai nghìn người thôi chứ?”

“Tôi cấp bốn, vừa đăng ký thành công, hơi căng thẳng!”

“Bái phục đại lão!!”

...

Gần như toàn dân thảo luận.

Tiếp theo, Trần Nghiệp lại liên lạc với những người quen biết, như Ba Lệ Minh, Tàn Mộc Âm, đều đã đăng ký lệnh truy sát dị đoan.

Thế nhưng.

Điều khiến Trần Nghiệp không ngờ là, Tần Mộc Âm lại nói, sau khi đăng ký xong, cô ấy có chút bất an...

Trần Nghiệp lập tức kinh hãi.

Hai người lập tức hẹn gặp mặt.

“Tần tử, sau khi đăng ký có thể lựa chọn rút lui không?”

Tần Mộc Âm: “Tôi đã thử rồi, ít nhất cũng phải giết một dị đoan, mới có thể rút lui.”

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức cau mày.

Tần Mộc Âm cũng giống như Đường Tử Trần, đều có năng lực dự tri nguy hiểm.

Vì cô ấy cảm thấy bất an, chứng tỏ chuyến đi này của cô ấy chắc chắn có nguy hiểm rất lớn!!

Thật lòng mà nói, tuy Trần Nghiệp không có ý đồ với Tần Mộc Âm, nhưng cũng không hy vọng vị này thực sự bỏ mạng trong bí cảnh.

Chỉ là...

Lần truy sát dị đoan này, thuộc về hành động đơn lẻ, nên hẳn cũng không giúp được gì.

Bản thân Tần Mộc Âm ngược lại khá lạc quan, vẫn còn cười được: “Chỉ là sẽ có nguy hiểm thôi, chưa chắc đã là tử cục, hơn nữa... Lúc trở thành mạo hiểm giả, lần nào tiến vào bí cảnh mà không phải đây nguy hiểm? Bao nhiêu năm nay tôi đều vượt qua được, không có gì phải lo lắng cả.”

Trần Nghiệp cau mày.

Đột nhiên, hắn như nghĩ được điều gì, trong lòng khẽ động, nói: “Tần tử, nếu như chị thực sự gặp phải kẻ địch không thể chống đỡ, chị hãy nói ra thông tin của tôi!”

“Ý gì?” Tần Mộc Âm nghe vậy sững sờ.

Trần Nghiệp thành thật nói: “Tôi từng giết chết một tiểu đội dị đoan, bọn họ tự xưng là luân hồi giả, thế lực phía sau, tên là Chủ Thần Không Gian! Hơn nữa, tiểu đội luân hồi giả đó, dường như khá quan trọng trong Chủ Thần Không Gian. Sau khi tôi giết bọn họ, đã bị Chủ Thần Không Gian truy nã!”

“Còn có chuyện như vậy nữa?” Tần Mộc Âm tỏ vẻ rất ngạc nhiên.

Trần Nghiệp tiếp tục nói: “Nghe nói, tiền thưởng cho tôi ở Chủ Thần Không Gian rất cao! Vì vậy, cái đầu của tôi đã khiến rất nhiều luân hồi giả thêm muốn. Một khi chị gặp nguy hiểm, chị hãy nói, chị biết tất cả thông tin của người bị Chủ Thần Không Gian truy nã, biết đâu có thể câu giờ được một chút.”

Tần Mộc Âm: “...”

Theo lời Trần Nghiệp nói, nếu cô ấy thực sự làm như vậy, thì chẳng khác nào bán đứng Trần Nghiệp.

Vì vậy, cô ấy có chút do dự.

“Không sao đâu Tần tử, nếu bọn họ thực sự có thể tìm được tôi, thì cứ để bọn họ đến đi!” Trần Nghiệp mỉm cười nói: “Với thực lực hiện tại của tôi, muốn giết tôi, cũng không dễ dàng như vậy.”

Tần Mộc Âm suy nghĩ một lúc, cuối cùng gật đầu nói: “Được, tôi biết rồi.”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, lại nói: “Lệnh truy sát lần này, không thuộc phạm vi nhiệm vụ, nên cũng không có hình phạt khi nhiệm vụ thất bại. Nếu thực sự không được, Tần tử, sau khi tiến vào thế giới bí cảnh, chị cứ ẩn nấp đi, câu giờ.”

“Những dị đoan đó, cũng giống như chúng ta, khi đến các thế giới khác, đều có nhiệm vụ trong người, biết đâu sau khi bọn họ hoàn thành nhiệm vụ, sẽ tự rời đi.”

Tần Mộc Âm mỉm cười lắc đầu: “Hiện tại bí cảnh và dị đoan, rõ ràng đang trong trạng thái chiến tranh, tôi đoán, nhiệm vụ của những dị đoan đó, cũng giống như chúng ta bây giờ, cũng đang truy sát chúng ta! Vì vậy, muốn trốn tránh, e là không được, Chủ Thần Không Gian phía sau bọn họ, biết đâu cũng có thủ đoạn cung cấp tọa độ...”

Trần Nghiệp nghe vậy, chỉ biết thở dài một tiếng.

Hắn biết, Tần Mộc Âm nói rất đúng!

Nếu không thì, lần trước ở bí cảnh, sao lại có nhiều mạo hiểm giả bị tập kích giết chết như vậy?

Cần biết rằng, hơn hai vạn mạo hiểm giả đó, đều phân bố ở các thế giới khác nhau.

Rõ ràng, Chủ Thần Không Gian cũng đang cung cấp tọa độ cho luân hồi giả.

...

Sau khi chia tay Tần Mộc Âm.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, lại thông báo cách làm mà hắn vừa mới đề xuất cho những người quen biết.

Một khi gặp nguy hiểm, hãy cung cấp toàn bộ thông tin của hắn ra, để đổi lấy cơ hội sống sót.

Còn bản thân hắn...

Trần Nghiệp không sợ!

Với thực lực hiện tại của hắn, dù thực sự gặp phải luân hồi giả đỉnh cao sở hữu huyết thống Super Saiyan kia, hắn cũng có thể đánh!!

24 giờ trôi qua rất nhanh.

Sau một giờ sáng hôm đó, Trần Nghiệp đang nhắm mắt dưỡng thần trong phòng, đột nhiên biến mất.

Không chỉ riêng hắn.

Tất cả mạo hiểm giả đã đăng ký “Lệnh truy sát dị đoan”, đều cùng lúc biến mất...

Chương 483 - Trái Đất! Ta đã trở về

【 Phát hiện ngài đang bị Chủ Thần Không Gian truy nã, nhiệm vụ săn giết lần này có thể đầy nguy hiểm, ngài có thể đưa ra lựa chọn sau... 】

【 Lựa chọn 1: Xuyên việt linh hồn, có thể bảo lưu toàn bộ năng lực thiên phú và thuộc tính tinh thần của ngài, cũng như vật phẩm mang theo, Bí Cảnh sẽ tìm kiếm lại thân thể cho ngài, tránh được sự dò xét của Chủ Thần Không Gian. 】

【 Lựa chọn 2: Xuyên việt chân thân, thực lực không bị ảnh hưởng, nhưng không thể tránh khỏi sự dò xét của Chủ Thần Không Gian, ngài sẽ phải đối mặt với sự truy sát vô tận từ dị đoan. 】

Trong bóng tối vô định.

Trong đầu Trần Nghiệp, đột nhiên hiện ra lời nhắc nhở như vậy, khiến hắn sững sờ.

Thậm chí còn có hai loại hình thức xuyên việt cho hắn lựa chọn?

Bị Chủ Thần Không Gian truy nã, còn có đãi ngộ như vậy sao?

Sau đó.

Trần Nghiệp bắt đầu suy nghĩ nghiêm túc, nên lựa chọn hình thức nào trong hai hình thức này.

Hắn biết, Bí Cảnh nói không sai.

Hiện tại hắn vẫn bị Chủ Thần Không Gian truy nã, một khi chân thân xuyên việt, bị Chủ Thần Không Gian khóa định tọa độ, sẽ phải đối mặt với vô số Luân Hồi Giả truy sát.

Luân Hồi Giả bình thường, Trần Nghiệp tự nhiên không sợ.

Nhưng còn những Luân Hồi Giả đỉnh cấp thì sao?

Vạn nhất hắn bị Luân Hồi Giả cường đại bao vây, dù phòng ngự của hắn vô địch, vẫn vô cùng nguy hiểm.

Dù sao, Luân Hồi Giả thủ đoạn rất nhiều, Luân Hồi Giả đỉnh cấp lại càng như vậy.

Vì vậy, nên lựa chọn như thế nào, trong lòng Trần Nghiệp đã có quyết định.

Lựa chọn thứ nhất, tuy là xuyên việt linh hồn, nhưng Bí Cảnh đã nói, có thể giúp hắn bảo lưu toàn bộ thiên phú và năng lực, cũng như vật phẩm mang theo, ngay cả thuộc tính tinh thần cũng có thể giữ lại... Có thể nói, đây đã là nỗ lực lớn nhất của Bí Cảnh.

Quan trọng nhất là, xuyên việt linh hồn có thể tránh được sự dò xét của Chủ Thần Không Gian!

Hắn có thể lặng lẽ phát triển, tiện thể tìm hiểu rõ ràng lai lịch của Luân Hồi Giả, chờ đến ngày thực lực đủ mạnh.

Rõ ràng, xuyên việt linh hồn an toàn hơn!

“Ta chọn xuyên việt linh hồn!”

【 Lựa chọn hoàn tất, chúc ngài may mắn... 】

Khoảnh khắc tiếp theo.

Ý thức của Trần Nghiệp hoàn toàn rơi vào bóng tối.

.....

Không biết qua bao lâu.

Ý thức của Trần Nghiệp cuối cùng cũng trở lại, và đã có nơi dừng chân.

Rõ ràng, Bí Cảnh đã tìm cho hắn một thân thể.

Chỉ là, không biết thân thể này làm sao, cho Trần Nghiệp cảm giác cực kỳ suy yếu! Suy yếu đến mức hắn ngay cả mở mắt cũng khó khăn.

Cảm giác này, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể đột tử.

Bí Cảnh đang giờ trò gì vậy?

Sao lại chọn cho hắn một thân thể yếu ớt như vậy?

Qua hồi lâu.

Trần Nghiệp cuối cùng cũng có thể mở mắt.

Trước mắt một mảng mơ hồ, dường như đôi mắt này đã lâu không sử dụng, nhất thời không thể thích ứng với ánh sáng bên ngoài.

Từ từ, Trần Nghiệp mới nhìn rõ ràng hoàn cảnh xung quanh.

Hắn dường như đang ở trong phòng bệnh của một bệnh viện, nhìn đâu cũng thấy màu trắng, trong không khí còn thoang thoảng mùi thuốc sát trùng.

Bầu trời bên ngoài cửa sổ rất tối, thời gian hắn là ban đêm.

Một người phụ nữ tóc hoa râm đang nằm ngủ gục bên giường bệnh của hắn.

Từ góc độ của Trần Nghiệp, vừa vặn có thể nhìn thấy mặt nghiêng của bà.

Chỉ là, khi Trần Nghiệp nhìn thấy ngũ quan của người phụ nữ này, trong đầu đột nhiên “ầm” một tiếng, cả người như bị sét đánh!

Dù hắn đã xuyên việt nhiều năm, dù hắn hóa thành tro bụi, hắn cũng vĩnh viễn không thể nào quên khuôn mặt của bà lão này.

Bởi vì.

Đó là mẹ của hắn!

Người mẹ thật sự!!

Nhìn thấy những nếp nhăn trên khuôn mặt mẹ và mái tóc bạc trắng, mắt Trần Nghiệp đỏ hoe, nước mắt không kìm được tuôn rơi.

Có lẽ chính hắn cũng không ngờ, còn có thể gặp lại mẹ.

“Mẹ...”

Trần Nghiệp gọi một tiếng.

Tiếng gọi này chứa đựng tất cả cảm xúc của hắn, xuất phát từ tận đáy lòng.

Chỉ là, thân thể này của hắn dường như đã lâu không nói chuyện, giọng nói phát ra không chỉ nhỏ mà còn rất khàn.

“Mẹ!”

Trần Nghiệp dùng hết sức lực, gọi lại lần nữa.

Lần này.

Cuối cùng cũng có chút rõ ràng.

Người phụ nữ đang ngủ gục bên giường bệnh dường như nghe thấy tiếng gọi của Trần Nghiệp, ngẩng đầu lên với vẻ mặt nghi hoặc.

Khi bà nhìn thấy con trai trên giường bệnh đang mở to mắt nhìn mình, bà lập tức sững sờ.

Cảnh tượng này, bà đã từng nghĩ đến vô số lần, ngày đêm mong mỏi...

Nhưng khi nó thực sự xảy ra, bà lại có chút không dám tin, còn tưởng mình đang nằm mơ.

Bà mạnh mẽ véo mình một cái.

Khi cảm giác đau truyền đến, bà lại lộ ra vẻ mặt mừng rỡ.

“Không phải mơ... Con! Con trai của mẹ...”

Bà nắm chặt tay Trần Nghiệp, kích động không thôi, khóc như mưa.

Trần Nghiệp nhìn khuôn mặt quen thuộc này, tim đập nhanh, cảm xúc dâng trào.

Hắn vạn vạn không ngờ.

Bí Cảnh lại đưa hắn trở về Trái Đất, để hắn gặp lại mẹ.

Lúc này tâm tư rối bời, nhưng Trần Nghiệp không muốn nghĩ đến điều gì khác, chỉ muốn đoàn tụ với mẹ.

Tên mẹ cũng là Dương Dung Chi, ngoại hình rất giống với Dương Dung Chi ở Lam Tinh, ngũ quan gần như giống hệt nhau.

Chỉ là, Dương Dung Chi ở Lam Tinh luôn sống trong nhung lụa, được chăm sóc tốt, lại trẻ hơn mười tuổi, nên trông hình tượng khí chất đều rất xuất sắc.

Còn Dương Dung Chi trước mắt này, dù là trang phục hay khí chất, đều không thể so sánh với người ở Lam Tinh, thậm chí có thể nói, một người trên trời, một người dưới đất!

Cha mẹ Trần Nghiệp ở Trái Đất xuất thân nông dân nghèo, cả đời làm ruộng, nuôi sống Trần Nghiệp và anh trai hắn. Sau này ruộng đất ở nông thôn đều bị khoán, cha mẹ mới vào thành phố, tìm việc làm ở công trường.

Hai ông bà thường ngày không nề ăn nề mặc, chỉ muốn dành dụm chút tiền, hỗ trợ hai con trai.

Vì vậy, Dương Dung Chi trước mắt này trông rất gầy, quần áo cũng giặt đến bạc màu, dường như mang theo bụi bẩn không thể nào giặt sạch.

Nhưng trong mắt Trần Nghiệp, đây mới là mẹ ruột của hắn!

“Mẹ!”

Trần Nghiệp lại gọi một tiếng.

Giọng nói ghen ngào.

Bất kể Bí Cảnh vì lý do gì mà đưa hắn trở về Trái Đất, lúc này hắn vô cùng biết ơn.

“Được rồi... Con trai, cuối cùng con cũng tỉnh... Mẹ... Mẹ đi báo cho cha con, còn có anh con.”

Mẹ vừa nói, vừa đứng dậy, lấy ra một chiếc điện thoại dành cho người già, dưới ánh đèn mờ ảo, tìm số điện thoại của người nhà, gọi đi.

Khoảng nửa tiếng sau.

Cha đến.

Ông vẫn mặc bộ đồ lao động bản thủ, hắn là vừa từ công trường chạy đến.

Người cha này, tuy rất giống Trần hội trưởng ở Lam Tinh, nhưng hình tượng khí chất của hai người cũng khác nhau một trời một vực.

Vẻ mặt Trần hội trưởng uy nghiêm, trên người mang theo khí thế trầm ổn hơn người, lại chưa đến năm mươi tuổi, đang ở giai đoạn hoàng kim của người đàn ông.

Còn người cha trước mắt này chỉ là một người nông dân chất phác, tuổi tác lại lớn hơn nhiều, lưng đã hơi còng.

Không lâu sau.

Anh trai Trần Nghiệp, Trần Siêu cũng đến, cả chị dâu cũng có mặt.

Nhìn thấy Trần Nghiệp tỉnh lại, cả nhà đương nhiên là kích động không thôi, nhất thời, trong phòng bệnh ồn ào náo nhiệt.

Chuyện ở đây cũng kinh động đến bệnh viện.

Khi bác sĩ chủ trì của Trần Nghiệp chạy đến, nhìn thấy Trần Nghiệp tỉnh lại, liền thốt lên là kỳ tích y học!

Sáng hôm sau.

Trần Nghiệp ngồi trên xe lăn, nhìn cha mẹ đang thu dọn đồ đạc, chuẩn bị xuất viện.

Chân hấn đương nhiên không có vấn đề gì.

Chỉ là đã quá lâu không vận động, dẫn đến chức năng cơ thể suy giảm rất nghiêm trọng, tạm thời vẫn chưa thể cử động, cần một khoảng thời gian để dần dần hồi phục.

Chương 484 - Trái Đất! Ta đã trở về (2)

Theo lời khuyên của bác sĩ, Trần Nghiệp tốt nhất nên nằm viện thêm vài ngày để theo dõi.

Nhưng Trần Nghiệp kiên quyết muốn xuất viện!

Bởi vì hấn rất rõ ràng, với thu nhập của cha mẹ, muốn duy trì chi phí nằm viện và điều trị cho hấn là vô cùng khó khăn!

Sự thật đúng là như vậy!

Trong mấy năm hấn trở thành người thực vật, cha đã bán căn nhà ở quê, và dùng hết toàn bộ số tiền tiết kiệm, chỉ để duy trì sự sống cho hấn.

Anh trai cũng đã hỗ trợ không ít.

Với mức lương ít ỏi của anh trai Trần Siêu, duy trì chi tiêu gia đình đã phải tính toán chi li, không biết anh ấy lấy đâu ra tiền để hỗ trợ chi phí nằm viện cho em trai.

Thật lòng mà nói.

Một gia đình bình dân, xuất hiện một người thực vật, tuyệt đối là đòn chí mạng.

Duy trì chi phí y tế cho một người thực vật chắc chắn không phải là con số nhỏ, chỉ có những người giàu có mới đủ khả năng chi trả.

Trong trường hợp bình thường, hầu hết mọi người sẽ lựa chọn từ bỏ.

Nhiều người thân của Trần Nghiệp thực ra cũng đã khuyên cha mẹ Trần Nghiệp, cứ buông bỏ đi.

Dù sao họ cũng còn một người con trai khác.

Chỉ là, cha mẹ Trần Nghiệp không muốn từ bỏ, liều mạng đánh cược vào một tia hy vọng kỳ diệu đó!

Thực ra.

Từ miệng anh trai Trần Siêu, biết được mình đã trở thành người thực vật ba năm nay, và cha mẹ bán nhà cửa cũng để chữa trị cho mình, trong lòng Trần Nghiệp vô cùng sợ hãi.

Nếu Bí Cảnh không đưa hắn trở về, hắn không thể tưởng tượng được, kết cục cuối cùng của cha mẹ ở Trái Đất sẽ ra sao...

E rằng khả năng lớn nhất, là mang theo nỗi tiếc nuối vô hạn, cùng nhau rời khỏi thế giới này.

.....

Thủ tục xuất viện được làm rất nhanh.

Một tiếng sau.

Trần Nghiệp ngồi lên xe riêng của anh trai: một chiếc Geely cũ.

Xe chạy trên đường, cả nhà vừa đi vừa nói cười, dường như việc Trần Nghiệp tỉnh lại đã cho họ nhìn thấy hy vọng.

Qua cửa sổ xe, Trần Nghiệp nhận thấy, bầu không khí trên đường phố có chút kỳ lạ khó tả.

Không lâu sau.

Xe đến một khu chung cư.

Khu chung cư này Trần Nghiệp đã từng đến, khi anh trai và chị dâu tích góp đủ tiền đặt cọc mua căn hộ ở đây, hắn đã đến tham dự tiệc tân gia của anh trai.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp sẽ ở nhà anh trai một thời gian, cho đến khi hoàn toàn bình phục.

Không còn cách nào khác.

Hiện tại hắn không nhà để về.

Nhà ở quê đã bị bán, trong thành phố cũng không có nhà khác, thuê nhà tạm thời thì không kịp.

Còn cha mẹ thì sống trong ký túc xá công trường.

Xe dừng hẳn, mọi người bắt đầu dọn đồ, Trần Nghiệp chỉ có thể ngồi trên xe lẫn nhìn.

Sau đó.

Hắn được anh trai đẩy vào thang máy, cả nhà cùng lên lầu.

Nhà anh trai rất nhỏ, tổng cộng chỉ hơn tám mươi mét vuông, căn hộ hai phòng ngủ, một phòng khách. Nếu chỉ có gia đình ba người của anh trai ở thì rõ ràng là đủ dùng.

Nhưng có thêm Trần Nghiệp thì có vẻ hơi chật chội.

“Trần Nghiệp, em tạm thời ngủ phòng của Dao Dao, Dao Dao ngủ với bọn anh.” Trần Siêu nói: “Nhớ lời bác sĩ dặn, thường xuyên vận động, để máu trong cơ thể lưu thông, hai ba tháng là có thể hồi phục.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Hai ba tháng là không thể nào, hắn không thể chờ lâu như vậy.

Chị dâu cười nói bên cạnh: “Cha mẹ, còn có Trần Nghiệp, mọi người ngồi trước đi, con đi mua thức ăn. Hôm nay là ngày Trần Nghiệp xuất viện, phải ăn mừng một chút.”

Trần Nghiệp có thể nhìn ra, nụ cười của chị dâu khá gượng gạo, hắn là trong lòng có chút không vui với sự sắp xếp của anh trai.

Hắn không trách chị dâu.

Nếu là hắn, trong nhà đột nhiên có thêm một người bệnh cần người chăm sóc, e rằng trong lòng cũng không mấy bằng lòng.

Đây là lẽ thường tình!

Chị dâu không trực tiếp đuổi người đi đã là rất tốt rồi.

“Đúng đúng đúng!” Trần Siêu cũng cười nói: “Hôm nay là ngày Trần Nghiệp xuất viện, ngày vui đại hỷ, cha mẹ mong chờ bấy lâu, cuối cùng cũng nhìn thấy hy vọng, nhất định phải ăn mừng, vợ à, đi mua con cá quả về đi, vừa hay lần trước khách hàng tặng anh một chai rượu ngon, trưa nay anh với cha uống chút.”

“Vâng! Được.”

Chị dâu đáp một tiếng, chưa đợi cha Trần Nghiệp khách sáo, liền ra khỏi nhà.

Còn con trai của Trần Siêu, lúc này hẳn là vẫn đang ở trường.

Sau khi chị dâu đi.

Mẹ Trần Nghiệp liền hỏi: “Siêu, để em con ở đây, Hồng Mai sẽ không có ý kiến gì chứ?”

Cha Trần Nghiệp nghe vậy, liền nói: “Theo cha, vẫn nên thuê nhà cho em út thì hơn.”

“Cha mẹ, hai người đừng nghĩ nhiều.” Trần Siêu lập tức nói: “Hồng Mai không phải là người nhỏ nhen, chỉ ở vài tháng thôi, không sao! Hẹn nữa, hai người thuê nhà cho Trần Nghiệp ở, ai chăm sóc? Chẳng lẽ còn phải thuê người chăm sóc sao? Ở đây, bọn con còn có thể tiện bề chăm sóc.”

Cha mẹ Trần Nghiệp nghe vậy, cảm thấy đúng là để Trần Nghiệp ở đây thì thích hợp hơn.

Quan trọng nhất là, dù là thuê nhà hay thuê người chăm sóc, đều tốn tiền...

Vì vậy, hai ông bà cũng không nói thêm gì nữa.

Còn Trần Nghiệp, từ đầu đến cuối không hề phát biểu ý kiến gì.

Hiện tại hẳn cũng không có tư cách sắp xếp cho mình.

Đương nhiên.

Đối với sự hy sinh của gia đình, hẳn đều ghi nhớ trong lòng.

Chờ hẳn hồi phục, tin rằng việc thay đổi điều kiện sống của gia đình hẳn là không thành vấn đề.

.....

Buổi trưa.

Cả nhà vui vẻ ăn bữa cơm, cha mẹ Trần Nghiệp liền xin phép ra về.

Họ chỉ xin nghỉ làm nửa ngày, phải quay lại công trường làm việc.

Chị dâu cũng đi làm.

Chỉ còn lại hai anh em Trần Siêu và Trần Nghiệp ở nhà.

Trần Nghiệp ngồi trên xe lăn, Trần Siêu thì đang giúp hấn trải giường.

“Tiểu Nghiệp, chiều nay anh phải đi gặp khách hàng, em ở nhà tự chú ý, có chuyện gì thì gọi điện thoại cho anh.”

Trần Nghiệp gật đầu, đột nhiên nói: “Anh, kể cho em nghe thêm về chuyện sau khi em hôn mê đi!”

“Ồ... Kể từ đâu bây giờ?” Trần Siêu hỏi.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Em hôn mê từ khi nào?”

“Hình như là ba năm trước.” Trần Siêu hồi tưởng lại: “Tháng năm ba năm trước, anh nhớ khi đó anh đang đi công tác ở ngoài, đột nhiên nhận được điện thoại của mẹ, nói em bị chủ nhà đưa vào bệnh viện, là chủ nhà phát hiện ra em hôn mê bất tỉnh.”

Trần Nghiệp chột giật mình.

Tháng năm ba năm trước?

Chẳng phải đúng là thời điểm hấn xuyên việt đến Lam Tinh sao?

“Nói thật, lúc đó nghe bác sĩ nói em trở thành người thực vật, anh cũng sờ cả người!” Trần Siêu cảm thán nói.

Trần Nghiệp nghe vậy, trong lòng có chút khó chịu.

“Mấy năm nay, để duy trì chi phí điều trị cho em, anh với cha mẹ đã chịu không ít khổ cực phải không?”

Lúc vào nhà, Trần Nghiệp nhìn thấy trên giá phơi quần áo ở ban công có một bộ đồng phục lái xe thuê.

Hắn là Trần Siêu ban ngày làm việc ở công ty, buổi tối đi làm lái xe thuê, để giúp duy trì sự sống cho hấn.

“Nói cái này làm gì?”

Trần Siêu xua tay nói: “Chỉ cần em có thể bình phục, tất cả đều đáng giá.”

“Đại ca, ba năm nay, nhà mình đã tiêu tốn không ít tiền cho em nhỉ?”

Dù Trần Nghiệp không có kiến thức y học, nhưng cũng biết duy trì sự sống cho một người thực vật, chi phí hàng năm chắc chắn không hề rẻ.

Người thực vật bình thường, ví dụ như những người có thể tự thở, tiêu hóa thức ăn, loại này được gọi là bệnh nhân rối loạn ý thức mãn tính, ở trung tâm phục hồi chức năng, chi phí một năm thường chỉ cần khoảng một mười vạn tệ, coi như là khá rẻ.

Còn Trần Nghiệp, lại hoàn toàn mất đi linh hồn, phải đeo máy thở, dựa vào truyền dịch để duy trì sự sống, chi phí hàng năm sẽ cao gấp nhiều lần.

Tuyệt đối không phải là gia đình bình thường có thể gánh vác nổi.

Chương 485 - Những luân hồi giả! Trần gia của các người đã đến!

Trần Siêu suy nghĩ một chút, nói: “Ban đầu bác sĩ nói, tốt nhất là không nên kích thích em, để em có biến động cảm xúc quá lớn, tuy nhiên, năm nay em cũng đã ba mươi một tuổi rồi, tình hình trong nhà, em thực sự nên biết.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp mới nhớ ra, thân thể này của mình, đã coi như bước vào tuổi trung niên rồi.

Lúc xuyên việt, hắn chưa đến ba mươi tuổi, ba năm sau, chẳng phải là đầu ba mươi sao?

Trần Siêu tiếp tục nói: “Để duy trì sự sống cho em, cha mẹ không chỉ tiêu hết tất cả tiền tiết kiệm, mà còn vay mượn khắp họ hàng, không biết đã phải chịu bao nhiêu lời gièm pha... Theo anh được biết, hiện tại cha mẹ gần như có hơn hai mươi vạn nợ nần.”

“Anh thì chỉ có chút bản lĩnh này, không giúp được gì nhiều cho gia đình, cho nên, em phải nhanh chóng bình phục, giúp gia đình giảm bớt gánh nặng.”

Trần Nghiệp gật đầu, sắc mặt khá bình tĩnh.

Số tiền này, đợi hấn khôi phục thực lực, tin rằng chỉ trong phút chốc là có thể kiếm được.

“Thời gian không còn nhiều.” Trần Siêu nhìn đồng hồ nói:
“Anh phải đi gặp khách hàng, em ở nhà nghỉ ngơi cho tốt.”

Nói xong, Trần Siêu liền ra khỏi nhà.

Còn Trần Nghiệp, thì dùng máy tính xách tay của anh trai lên mạng, xem ba năm nay Trái Đất có xảy ra chuyện gì lớn không.

Hiện tại thế giới trên Trái Đất, là năm 2026.

Từ trên mạng, ba năm nay, trong nước vẫn “Quốc thái dân an”, “Phồn vinh hưng thịnh”, không có biến động gì quá lớn.

Ngược lại nước ngoài rất hỗn loạn!

Ba năm thời gian, lại có không ít quốc gia, xảy ra chính biến, “Quân phiệt” lên nắm quyền, biến quốc gia thành chế độ độc tài.

Sau đó, Trần Nghiệp xem qua diễn biến chính biến của những quốc gia đó, quả thực là khó tin!

Những kẻ được gọi là “Quân phiệt” đó, giống như đột nhiên xuất hiện, vừa ra trận đã tiêu diệt tất cả phe đối lập và kẻ thù, mạnh mẽ một cách bất thường!!

Rõ ràng đây không phải là điều người bình thường có thể làm được.

Ở phía dưới những tin tức này, cũng có rất nhiều cư dân mạng đặt câu hỏi, nhưng chính phủ đều làm lơ.

Ngoài ra, nước Nhật Bản bên này, năm ngoái cũng xảy ra một chuyện lớn!

Thiên hoàng Nhật Bản, cuối năm ngoái đột nhiên nhường ngôi cho một người trẻ tuổi...

Cư dân mạng tra được, vị tân Thiên hoàng trẻ tuổi này, căn bản không phải thành viên Hoàng thất, hành vi nhường ngôi của lão Thiên hoàng, quả thực là vô cùng kỳ quái.

Còn nữa.

Nước Mỹ cũng có biến động.

Hai năm trước, Mỹ đột nhiên cho nổ một quả bom hạt nhân.

Lúc đó thực sự đã dọa không ít người, toàn cầu đều rơi vào nghi ngờ chiến tranh.

Sau đó, trong số các Nghị sĩ Quốc hội, liền xuất hiện thêm vài gương mặt mới rất trẻ...

Đó chính là Nghị sĩ Quốc hội đấy!

Theo cơ cấu quyền lực của Mỹ, Nghị sĩ Quốc hội đã được coi là nhóm người nắm quyền lực đỉnh cao, họ liên kết với nhau, có thể sửa đổi Hiến pháp Mỹ, thậm chí là khiến Tổng thống phải từ chức!

Vị trí quan trọng như vậy, lại để cho vài người trẻ tuổi có được?

Chuyện này, khiến vô số cư dân mạng nghĩ nát óc cũng không hiểu nổi.

Cho dù có gian lận, cũng không thể trắng trợn như vậy chứ!

Quả thực là không cần mặt mũi nữa rồi?

Còn đối mặt với sự phản đối của người dân, chính phủ Mỹ, lúc đầu chỉ giữ im lặng, sau đó lại mạnh tay đàn áp, nghe nói đã chết không ít người...

Có thể nói, hai năm gần đây, toàn cầu khắp nơi đều toát lên vẻ kỳ quái.

Nhiều cư dân mạng đều bày tỏ không thể hiểu nổi.

...

Nhìn đến đây.

Sắc mặt Trần Nghiệp lập tức trầm xuống.

Chỉ có hẩn biết.

Những người trẻ tuổi đột nhiên lên nắm quyền đó, chắc chắn là những luân hồi giả!

Hơn nữa, còn là loại luân hồi giả có thực lực rất mạnh.

Trái Đất, chính là căn cứ của những luân hồi giả!

Quả bom hạt nhân mà Mỹ cho nổ hai năm trước, hẳn là để đối phó với những luân hồi giả. Kết quả đương nhiên là ngay cả

bom hạt nhân cũng không thể giết chết những con quái vật đáng sợ đó.

Những chuyện sau đó thì đơn giản, những chính trị gia đó đã chọn khuất phục!

Còn những luân hồi giả dùng cách này lên nắm quyền, rõ ràng là vì muốn hưởng thụ quyền lực và tài nguyên đỉnh cao của nhân loại.

Có người muốn thử cảm giác làm Tổng thống.

Vì vậy liền đến các nước nhỏ, phát động chính biến, với thực lực tuyệt đối, nghiền nát phe đối lập, ngồi lên chiếc ghế Tổng thống.

Có người muốn làm Thiên hoàng Nhật Bản, liền ép lão Thiên hoàng phải nhường ngôi.

Vài người trẻ tuổi trong Quốc hội Mỹ, cũng như vậy.

Có thể nói, những luân hồi giả cường đại này, trong xã hội loài người, quả thực là muốn làm gì thì làm.

Còn trong nước.

Bề ngoài xem ra, dường như vẫn như cũ.

Âm thầm bên trong cũng đã sóng ngầm cuộn cuộn.

Số lượng luân hồi giả rất lớn, hơn nữa bọn họ sở hữu thực lực mạnh mẽ, chắc chắn có người không muốn tiếp tục tuân thủ quy tắc.

Trần Nghiệp tiếp tục tra, quả nhiên phát hiện, hai năm gần đây, các vụ án hình sự trên cả nước tăng lên rất nhiều, thậm chí có một số vụ án lớn, quả thực là kinh hoàng!

Còn chi tiết cụ thể của các vụ án...

Trên mạng đương nhiên là không tra được.

Ngược lại không ít nơi xuất hiện những truyền thuyết về linh dị.

Không ít cư dân mạng đều thề sống thề chết nói, mình tận mắt nhìn thấy một số hiện tượng kỳ quái.

Ví dụ, có người nhìn thấy một người toàn thân bốc cháy, có người nhìn thấy kẻ biết bay, còn có người nhìn thấy quái vật

đáng sợ, thần phục dưới chân loài người...

Nhưng nhìn chung.

Trong nước bên này vẫn coi như ổn định!

Nhìn đến đây, Trần Nghiệp khẽ nhíu mày.

“Chẳng lẽ, có luân hồi giả mạnh mẽ, hợp tác với chính phủ?
Giúp trấn áp những luân hồi giả làm loạn?”

Trần Nghiệp âm thầm phỏng đoán.

Chỉ như vậy, mới có thể giải thích hiện tượng trong nước.

Luân hồi giả đỉnh cấp, ngay cả bom hạt nhân cũng không sợ.

Bọn họ muốn làm loạn, dựa vào vũ khí hiện có của loài người, không thể đối phó.

Chỉ có luân hồi giả mạnh hơn, mới có thể ngăn cản luân hồi giả.

“Cho dù đúng như ta đoán, e rằng cũng không phải kể lâu dài, loài người chỉ cần không có thực lực tự bảo vệ mình, sớm muộn gì cũng sẽ bị luân hồi giả ức hiếp...”

“Xem ra, Trái Đất bên này, luân hồi giả đã trở thành tai họa lớn rồi!”

Tuy luân hồi giả cũng là con người, nhưng, vào khoảnh khắc bọn họ có được sức mạnh, e rằng không ai sẽ tiếp tục cho rằng mình là người bình thường nữa.

“Không biết, tiếp tục diễn biến phát triển, luân hồi giả và loài người, liệu có giống như bên Lam tinh, chung sống hòa bình?”

Trần Nghiệp lẩm bẩm một câu, liền biết hẳn là không thể!

Bên Lam tinh, có hung thú mạnh mẽ xâm lược, trước khi Trần Nghiệp quật khởi, dù là loài người hay mạo hiểm giả, đều phải đoàn kết nhất trí chống lại bên ngoài, mới có thể chống đỡ hung thú.

Còn bên Trái Đất này, lại không có nguy hiểm từ bên ngoài!

Hiện tại luân hồi giả mạnh mẽ, số lượng không nhiều, loài người còn nuôi dưỡng được.

Đợi đến khi luân hồi giả mạnh mẽ ngày càng nhiều, vì tài nguyên, mâu thuẫn giữa hai bên, chắc chắn sẽ bùng nổ.

Đến lúc đó.

Là người bình thường nhất, vận mệnh sẽ không còn do mình kiểm soát, chỉ một chút “Dư ba”, cũng có thể khiến người bình thường tan thành mây khói.

Ví dụ như cha mẹ Trần Nghiệp, cùng gia đình anh trai, là không thể chịu đựng bất kỳ rủi ro nào.

...

Trần Nghiệp nghĩ đến đây, lo lắng không yên.

Dù sao, việc cấp bách trước mắt, là nâng cao thực lực!

“May mà nhiệm vụ truy sát dị đoan lần này, không có giới hạn thời gian... Giai đoạn đầu, mình vẫn nên điều thấp một chút! Nếu bị luân hồi giả phát hiện ra thân phận thật của mình, e rằng lên trời xuống đất, cũng không ai có thể cứu được mình.”

Chương 486 - Những luân hồi giả! Trần gia của các người đã đến! (2)

Sau đó.

Trần Nghiệp tâm niệm vừa động.

Trong mắt trái của hắn, liền xuất hiện một bảng thuộc tính:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 3 (Trạng thái dị thường).

Tinh thần: 5080.

Sức mạnh: 5 (Trạng thái dị thường).

Nhanh nhẹn: 2 (Trạng thái dị thường).

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Điểm tiềm năng có thể phân bổ: 0.

Bảng thuộc tính này, quả thực không dám nhìn...

Ba thuộc tính kia, e rằng còn không bằng cả trẻ con.

May mà không phải thuộc tính thật, thân thể của hắn, đang ở trong “Trạng thái dị thường”, cần phải khôi phục.

Hiện tại Trần Nghiệp vẫn đang ngồi xe lăn, đứng dậy chạy bộ tập thể dục hiển nhiên là không thể, hắn chỉ có thể tĩnh dưỡng.

Đến chiều tối.

Anh trai Trần Siêu liền trở về.

Cùng anh trai trở về, còn có một bé gái xinh xắn như búp bê.

Đây là con gái của anh trai, tên là Trần Mộng Dao, năm nay chín tuổi, học sinh lớp hai.

Trần Mộng Dao vui vẻ về nhà, đợi cô bé nhìn thấy trong nhà có một người lạ ngồi xe lăn, lập tức ngẩn người.

“Dao Dao, mau nhìn xem đây là ai?” Trần Siêu mỉm cười nói.

Thấy Trần Mộng Dao hơi nhút nhát, Trần Nghiệp lập tức nở nụ cười.

Dường như nụ cười hiền lành của hắn, khiến cô bé thả lỏng hơn không ít. Cô bé chăm chú nhìn hắn đánh giá một lúc sau, cuối cùng trong ký ức, tìm được nhân vật phù hợp.

“Là... chú?”

Trần Nghiệp lập tức vui vẻ cười lên: “Dao Dao thật giỏi, lại còn nhớ chú sao?”

“Đương nhiên nhớ!” Trần Mộng Dao lập tức nói: “Chú nhỏ trước đây còn dẫn cháu đi công viên giải trí chơi nữa!”

“Đúng đây! Thoáng chốc, Dao Dao của chúng ta đã lớn như thế này rồi!”

Thoáng chốc.

Nửa tháng trôi qua.

Trần Nghiệp ở nhà anh trai, cũng đã ở được nửa tháng.

Tuy nói, gia đình anh trai đối với hắn rất khách sáo, không hề có chút ghét bỏ nào, nhưng Trần Nghiệp vẫn cảm thấy rất bất tiện.

Mỗi lần tắm rửa, đều cần anh trai chị dâu cùng nhau giúp đỡ, khiến hắn vô cùng xấu hổ.

Hầu như mỗi ngày trôi qua, Trần Nghiệp đều vô cùng mong mỏi, có thể đứng dậy trở lại.

Sau nửa tháng tĩnh dưỡng, hôm nay, Trần Nghiệp, cuối cùng cũng có thể vịn tường đứng dậy, các chức năng khác trên cơ thể, cũng đang dần dần khôi phục bình thường.

Cho nên, sau khi anh trai chị dâu đi làm việc, Trần Nghiệp nóng lòng, chuẩn bị vận động!

Chỉ cần để hắn hoàn thành một lần “Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp”, hắn sẽ có được thuộc tính, để cơ thể hoàn toàn khôi phục bình thường.

Tâm niệm vừa động.

Một khối sắt, liền từ hư không xuất hiện trong tay Trần Nghiệp.

Khối sắt này, đương nhiên là “Thần khí” mà Trần Nghiệp mang từ Lam tinh đến, có thể thay đổi hình dạng tùy ý dưới

tác dụng của nhiệt độ cao.

Trước đây vẫn được bí cảnh bảo quản trong không gian đặc biệt, Trần Nghiệp muốn lấy lúc nào cũng được.

Tuy nhiên.

Sau khi lấy ra, sẽ phải luôn ở trên người Trần Nghiệp, bởi vì không gian đặc biệt là tạm thời, dùng xong liền đóng lại.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp dự định, mượn nhờ “Thần khí”, giúp mình hoàn thành Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp.

Tinh thần lực và dị năng hệ hỏa của hắn cũng mang theo, có thể khiến thần khí biến đổi thành hình thái “Bộ giáp khung xương ngoài”, hỗ trợ chạy bộ.

Nói làm liền làm!

Chỉ thấy trên lòng bàn tay Trần Nghiệp, bốc cháy ngọn lửa màu lam, khối sắt đỏ, lập tức như dòng nước, bao phủ toàn thân Trần Nghiệp, cuối cùng hình thành một bộ “Bộ giáp khung xương ngoài” ôm sát người.

Trần Nghiệp không dập tắt ngọn lửa, vẫn duy trì một tia lửa nhỏ, sau đó dùng ý niệm điều khiển “Thần khí”, mô phỏng dáng vẻ đi bộ, dẫn động thân thể của mình.

Lúc đầu rất không thuận lợi.

Hắn liên tục ngã vài lần, mới dần dần nắm bắt được nhịp điệu.

Tiếp đó.

Trần Nghiệp bắt đầu đi bộ, đi nhanh, chạy chậm trong phòng khách... Đợi đến khi hắn có thể chạy nhanh, đã mất hơn hai tiếng đồng hồ, hơn nữa mệt đến thở hổn hển, mồ hôi đầm đìa.

Cho dù có thần khí hỗ trợ, lần “Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp” này, Trần Nghiệp cũng mất trọn một ngày thời gian, trước khi màn đêm buông xuống mới hoàn thành!

Vốn dĩ.

Hắn còn hơi lo lắng, mượn nhờ ngoại lực hỗ trợ, Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp chưa chắc đã có hiệu quả.

May mắn thay, sự lo lắng này là thừa.

Tuy mượn nhờ ngoại lực, nhưng hấn tiêu hao, không hề ít hơn so với vận động bình thường, thậm chí còn nhiều gấp nhiều lần.

Hầu như sau khi hấn hoàn thành tất cả các hạng mục vận động.

Một luồng năng lượng âm áp, lập tức tràn ngập toàn thân, khiến mọi mệt mỏi của hấn đều tan biến hết.

Tinh thần Trần Nghiệp lập tức phấn chấn!

Sau đó, lập tức mở bảng thuộc tính ra xem.

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 108.

Tinh thần: 5080.

Sức mạnh: 108.

Nhanh nhẹn: 107.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Điểm tiềm năng có thể phân bổ: 0.

...

Nhìn thấy dữ liệu trên bảng thuộc tính, Trần Nghiệp giật mình, sau đó lộ ra vẻ mặt vui mừng.

Trước khi vận động, hấn thực ra đã xem qua dữ liệu trên bảng, dữ liệu thể chất, sức mạnh, và nhanh nhẹn, lần lượt là 8, 8, 7!

Bây giờ lại trực tiếp tăng thêm 100 điểm!

Điều này nói lên, hiện tại hấn hoàn thành một lần Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp, thuộc tính đơn hạng có thể đạt được 100 điểm.

Rõ ràng trước đó vẫn là 40 điểm, đột nhiên tăng vọt lên 100 điểm, quả thực hơi khó tin.

“Chẳng lẽ, là bởi vì thân thể này vốn thuộc về mình, cho nên càng kết hợp hơn sao?”

Dù là nguyên nhân gì gây ra, đối với Trần Nghiệp mà nói, đều là tin tốt.

Như vậy.

Hắn chỉ cần một năm thời gian, là có thể khôi phục lại thực lực trước đây.

Nếu cho hắn ba năm, thuộc tính đơn hạng của hắn có thể vượt mười vạn điểm, tuyệt đối có thể một quyền bạo tinh!

Nắm chặt nắm đấm, cảm nhận sức mạnh trong cơ thể, trên mặt Trần Nghiệp, lộ ra nụ cười.

Tuy sức mạnh này, hoàn toàn không thể so sánh với thuộc tính hơn ba vạn trước đây, nhưng ít nhất cũng để hắn không còn giống như lúc trước, cảm thấy yếu ớt vô cùng.

Quan trọng nhất là, sự tăng trưởng của thuộc tính, đã khiến cơ thể hắn hoàn toàn khôi phục bình thường, hơn nữa tổ chất thân thể, vượt xa người bình thường.

Đúng lúc Trần Nghiệp đang vui mừng, ngoài cửa đột nhiên truyền đến tiếng bước chân.

Trần Nghiệp lập tức ngồi xuống ghế sofa, tiếp tục giả vờ yếu ớt.

Hắn chủ yếu là sợ mình “Khỏi quá nhanh”, sẽ dọa đến người thân.

Rất nhanh.

Tiếng mở cửa vang lên.

Là chị dâu đã tan làm, tiện đường đón Trần Mộng Dao về.

“Chị dâu, chị về rồi.”

Trần Nghiệp chào hỏi, chuẩn bị đứng dậy.

Chị dâu lập tức nói: “Tiểu Nghiệp, ngồi im đừng động, vừa mới khôi phục một chút đã khách sáo với chị dâu như vậy sao? Chị đi mua chút thức ăn, em trước tiên giúp chị giám sát Dao Dao làm bài tập.”

“Vâng, em biết rồi.”

Trần Nghiệp mỉm cười nói.

Những ngày tiếp theo.

Trạng thái của Trần Nghiệp ngày một tốt hơn.

Mười ngày sau, hắn đã có thể hoạt động bình thường như một người khỏe mạnh.

Tất nhiên, đây đều là Trần Nghiệp giả vờ.

Thực tế, ngay ngày đầu tiên nhận được điểm thuộc tính, thân thể hắn đã hoàn toàn bình phục.

Tối hôm đó.

Cả nhà đang ăn cơm tối.

Trần Nghiệp đột nhiên lên tiếng: “Đại ca, em đã hồi phục gần như hoàn toàn rồi, định ngày mai đi tìm việc làm.”

Nghe vậy, anh cả và chị dâu đều sửng sốt.

Sau đó, chị dâu rõ ràng thở phào nhẹ nhõm.

Anh cả Trần Siêu lại nói: “Bác sĩ nói em ít nhất phải một hai tháng mới có thể hoàn toàn khôi phục thể lực, chưa đến một tháng, em đã thực sự khỏe rồi? Đừng cố gắng quá sức, cứ nghỉ ngơi thêm một thời gian nữa đi! Cẩn thận vẫn hơn.”

Chương 487 - Lão Đồng Học Phát Đạt, Lại Là Luân Hồi Giả?

Trần Nghiệp lắc đầu: “Em biết rõ tình trạng cơ thể của mình, hơn nữa, ngày nào cũng ở nhà cũng không phải là điều tốt.”

Trần Siêu nghe vậy, không kiên trì nữa, nói: “Được rồi, em cũng đã hơn ba mươi tuổi rồi, tự mình làm chủ.”

Sau đó, hắn ta lấy điện thoại ra, chuyển cho Trần Nghiệp hai nghìn tệ.

“Cầm lấy, đợi kiếm được tiền rồi trả lại anh.”

Trần Nghiệp gật đầu, không từ chối.

Ăn cơm xong, hắn trở về phòng, bắt đầu dùng điện thoại lên mạng tìm việc.

Đúng vậy!

Trần Nghiệp thực sự muốn tìm việc làm.

Hắn dự định trước tiên kiếm tiền, giúp người thân giải quyết khó khăn về kinh tế, thuận tiện phát triển bản thân một cách kín đáo, tích lũy thực lực.

Đợi đến khi thực lực đủ mạnh, sẽ đi tìm những Luân Hồi Giả kia gây phiền phức.

Chỉ là...

Với thực lực hiện tại của hắn, những công việc bình thường, rõ ràng là không lọt vào mắt xanh.

Hắn cần, là loại công việc có thể kiếm được nhiều tiền.

Thông thường, loại công việc này đều được ghi trong bộ luật hình sự, trên mạng chắc chắn là không tìm thấy.

Trần Nghiệp cũng không hề nghĩ đến việc làm những chuyện phạm pháp.

Hiện tại hắn ở đây, mọi thứ đều không có vấn đề, nhưng sau này khi hắn rời đi, nếu để lại tiền án tiền sự, liên lụy đến gia đình thì sao?

Đến lúc đó, cũng không cần cơ quan chấp pháp làm gì, chỉ cần tịch thu tài sản, sẽ khiến Trần gia trở về thời kỳ giải phóng.

Một lúc sau.

Trần Nghiệp đột nhiên nhớ ra, mấy ngày trước hắn có xem qua nhóm bạn học cũ, phát hiện một người bạn học họ Cao, gần đây làm ăn rất phát đạt!

Mà Cao đồng học này, trước đây ở cùng ký túc xá với hắn, quan hệ rất tốt.

Hắn thậm chí còn nhớ số điện thoại di động của Cao đồng học.

Nghĩ vậy, Trần Nghiệp trực tiếp ra ngoài, sau đó gọi điện cho Cao đồng học.

Điện thoại nhanh chóng được kết nối.

“Ai vậy?” Đầu dây bên kia truyền đến một giọng nói quen thuộc.

“Lão Cao!” Trần Nghiệp cười nói: “Lâu rồi không liên lạc, nghe nói cậu bây giờ làm ăn rất phát đạt, thành Cao lão bản rồi?”

“Cái quái gì? Lão Trần??”

“Là tôi!”

“Cậu, cậu không phải... Trước đây tôi nghe nói, cậu hôn mê bất tỉnh, thành người thực vật rồi. Tôi còn đến bệnh viện thăm cậu nữa!”

Đối với điều này, Trần Nghiệp tin là thật.

Lão Cao trong ký ức của hắn, là người khá thật thà, không thích nói dối.

Trừ khi trong ba năm hắn xuyên không, lão Cao đã thay đổi.

“Vừa mới tỉnh lại, chưa đến một tháng.”

“Hảo tiêu tử! Cậu đúng là đại nạn không chết tất có hậu phúc!”

“Có hậu phúc hay không tôi cũng không rõ, hiện tại tôi cần một công việc, nghe nói Cao lão bản gần đây làm ăn được, có thể dẫn dắt lão đồng học một chút không?”

“Không vấn đề!” Lão Cao đáp ứng rất sáng khoái, nói: “Lão Trần, cậu hiện tại vẫn ở Dung Thành chứ?”

“Vẫn ở!”

“Nói địa chỉ, ra ngoài uống rượu!”

“Bây giờ?”

“Nói nhảm!!”

...

Cúp điện thoại.

Trần Nghiệp nhìn đồng hồ, đã hơn chín giờ tối.

Hắn suy nghĩ một chút, quay về nói với anh cả một tiếng, là đi tụ tập với bạn học, sau đó thay quần áo, ra ngoài.

Chỉ là hắn vừa bước ra khỏi cửa, liền nghe thấy giọng nói lo lắng của chị dâu truyền ra từ trong nhà.

“Anh Siêu, em trai anh sẽ không cầm hai nghìn tệ anh cho, ra ngoài ăn chơi đàn điểm chứ?”

Không trách chị dâu có sự lo lắng như vậy.

Trần Nghiệp trước đây, chính là một kẻ ăn chơi trác táng, đi làm nhiều năm rồi, trong tay cũng không có bao nhiêu tiền, còn nợ thẻ tín dụng.

“Nói bậy gì đó!” Trần Siêu nói: “Tiểu Nghiệp không phải loại người như vậy!”

Thấy vợ không tin, Trần Siêu lập tức nói: “Vợ ngốc, em không phát hiện ra, Tiểu Nghiệp lần này tỉnh lại, giống như biến thành người khác sao?”

“Hình như... đúng là thay đổi khá nhiều.”

“Cho nên! Anh tin em trai anh, đã hoàn lương rồi.”

“Vậy nếu nó thật sự tiêu hết tiền trong một đêm thì sao? Dao Dao sắp phải đóng học phí rồi, chúng ta không có tiền dư cho nó nữa.”

“Nếu nó dám tiêu hết tiền trong một đêm, anh sẽ đánh gãy chân nó!”

Nghe đến đây.

Trần Nghiệp mỉm cười, vừa lúc thang máy đến, liền bước vào thang máy.

Thính lực của hắn rất tốt, cho dù cách một cánh cửa, vẫn nghe rõ cuộc trò chuyện của anh cả và chị dâu.

Đối với sự lo lắng của chị dâu, Trần Nghiệp không để tâm, cũng không bận lòng.

Nói thật, chị dâu là người khá tốt.

...

Đến cổng tiểu khu, Trần Nghiệp đợi một lát, liền thấy một chiếc xe việt dã G-Class độ, dừng ngay trước mặt.

Sau đó.

Cửa sổ xe mở ra, lộ ra một khuôn mặt quen thuộc.

Chính là lão Cao.

“Lão Trần!!”

Lão Cao hét lên một tiếng, cười lớn: “Hảo tiểu tử, thật sự sống lại rồi?”

Trên mặt Trần Nghiệp cũng nở nụ cười, trong lòng lại giật mình.

Trong tầm mắt của hắn, trên đỉnh đầu lão đồng học, xuất hiện một dấu hiệu màu đỏ!!

Giống như thanh máu của quái vật trong game!

Trần Nghiệp lập tức hiểu ra, lão đồng học “Cao Minh” của hắn, là một Luân Hồi Giả!

Dấu hiệu màu đỏ mà chỉ có hắn mới nhìn thấy được kia, hắn là năng lực bổ sung mà Bí Cảnh ban cho tất cả những người tham gia “hành động săn giết”, có thể phân biệt chính xác Luân Hồi Giả và người thường.

Như vậy.

Lão Cao vốn dĩ bình thường, đột nhiên phát lên thành Cao lão bản, cũng có thể giải thích được.

Đối phương rõ ràng là lợi dụng năng lực có được trong Chủ Thần Không Gian, sau đó kiếm tiền ở thế giới hiện thực, làm ăn phát đạt.

“Còn ngăn người ra đó làm gì? Lên xe!”

Lão Cao gọi một tiếng.

Trần Nghiệp không lộ vẻ gì, đi vòng qua thân xe, đến ghế phụ, mở cửa xe lên xe.

“Lái cả G-Class độ rồi? Xem ra Cao lão bản đúng là làm ăn phát đạt!”

Trần Nghiệp cười nói một câu, sau đó cố ý sờ mó chỗ này, nhìn ngó chỗ kia trên xe, lộ ra vẻ mặt hâm mộ, biểu hiện như một người bình thường.

“Không hổ là xe chuyên dụng của tra nam, nội thất này, nhìn là thấy sang trọng!”

Thực tế.

Nội thất này cũng là do lão Cao độ lại, sử dụng vật liệu cao cấp.

Chỉ là, lão Cao không muốn nói, chỉ cười tủm tỉm nhìn Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp lại nói: “Trước đây ước mơ của chúng ta, chính là lái một chiếc xe như vậy, đi khắp nơi hẹn hò gái đẹp. Không ngờ, lão đồng học cậu lại thực hiện được rồi.”

“Hắc hắc! Ghen tị rồi chứ?”

Lão Cao cố ý cười ha hả một tiếng, sau đó khởi động xe, phóng nhanh đi.

Trên đường, hai người vừa nói vừa cười, như anh em nhiều năm không gặp.

Lão Cao biểu hiện, vẫn nhiệt tình như trước.

Nói đến, hiện tại lão Cao được coi là mục tiêu săn giết của Trần Nghiệp...

Tuy nhiên, Bí Cảnh cũng không bắt buộc mọi người, phải giết ngay khi nhìn thấy Luân Hồi Giả.

Cho nên, giết hay không, hoàn toàn tùy thuộc vào tâm trạng của Trần Nghiệp.

Là lão đồng học từng rất thân thiết, Trần Nghiệp chắc chắn sẽ không săn giết lão Cao.

Ngoài ra, Trần Nghiệp cũng không rõ, sau khi lão Cao trở thành Luân Hồi Giả, thực lực hiện tại đã đạt đến mức nào.

Không lâu sau.

Lão Cao đã đưa Trần Nghiệp đến một quán ăn chuyên bán đồ ăn khuya.

“Lão Trần, còn nhớ chỗ này không?”

“Nhớ!” Trần Nghiệp gật đầu: “Năm đó chúng ta thường đến đây tụ tập, không ngờ, hôn mê ba năm, nơi này thay đổi không ít.”

“Chỉ là trang trí nâng cấp lên một chút thôi, hương vị không thay đổi nhiều lắm... Ông chủ, vẫn như cũ!”

Câu nói sau của lão Cao, là nói với ông chủ quán ăn.

Ông chủ nhìn thấy lão Cao, lập tức nhiệt tình chào đón, gần như khom lưng cúi đầu, dẫn hai người vào một phòng riêng.

Sau khi ngồi xuống.

Trần Nghiệp liền cảm thán: “Lão Cao, ba năm không gặp, cậu thay đổi nhiều thật đấy!”

Lão Cao cười hắc hắc, tự khen: “Tôi vốn dĩ đã rất lợi hại, chỉ là trước đây không có cơ hội thể hiện thôi... Cậu nói đó nói thế nào nhỉ? Kim lân há lại vật trong ao, vừa gặp phong vân liền hóa rồng!”

Chương 488 - Lão Đồng Học Phát Đạt, Lại Là Luân Hồi Giả? (2)

Trần Nghiệp nghe vậy, chỉ mỉm cười, sau đó tiếp tục hỏi: “Nghe các bạn học khác nói, bây giờ cậu làm ăn rất phát đạt? Nhưng tôi vẫn chưa biết, cậu đang làm gì?”

“Ha ha, mở một công ty an ninh thôi.”

Lão Cao vừa nói, vừa đột nhiên xắn tay áo lên, để lộ cánh tay rắn chắc, và cố ý gõ mình, khoe cơ bắp.

“Thấy cơ bắp này không? Điều là luyện tập hai năm nay đây, Cao ca của cậu, bây giờ rất lợi hại, ba năm người bình thường, căn bản không lại gần được.”

Lời này Trần Nghiệp chắc chắn tin.

Là một Luân Hồi Giả, nếu bị ba năm người bình thường đánh bại, thì không bằng tìm miếng đậu hũ đập đầu chết đi cho rồi.

“Cao ca uy vũ!”

Trần Nghiệp thuận miệng nịnh hót một câu, sau đó tiếp tục thăm dò: “Công ty an ninh? Làm vệ sĩ sao?”

“Vệ sĩ chỉ là một trong những dịch vụ của công ty chúng tôi!”

Lão Cao có vẻ hơi tự hào.

“Xem ra Cao lão bản kinh doanh đa dạng! Vậy tôi theo Cao lão bản làm ăn vậy.”

“Không vấn đề! Ngày mai cậu cứ đến công ty là được.” Lão Cao lại nói: “Tuy nhiên nói trước, bây giờ cậu cái gì cũng không quen thuộc, phải làm lại từ đầu.”

Trần Nghiệp đang muốn tìm hiểu thêm thông tin về Luân Hồi Giả từ lão Cao, liền đồng ý ngay: “Không vấn đề, đó cũng là điều nên làm.”

Lão Cao lập tức nở nụ cười, nụ cười này, chân thành hơn một chút.

Lúc này.

Đồ ăn và rượu được mang lên.

Hai người vừa ăn vừa trò chuyện.

“Nào, lão đồng học, chúc mừng cậu đại nạn không chết, trở lại thế giới tươi đẹp này, chúng ta cạn ly!”

Lão Cao nâng ly, cạn ly với Trần Nghiệp, nói: “Cạn nào!”

Trần Nghiệp liền uống cạn rượu trong ly.

“Đúng rồi, nói đến, mấy hôm nay tôi lên mạng, phát hiện ra trong ba năm tôi hôn mê, thế giới thay đổi rất nhiều!” Trần Nghiệp cố ý kinh ngạc nói: “Không chỉ tổng thống của nhiều nước nhỏ thay đổi, mà ngay cả Thiên hoàng của Nhật Bản cũng thay người, còn là một người trẻ hơn chúng ta, nghe nói xuất thân bình dân? Thật không thể tin được.”

“Cái người của Nhật Bản đó...”

Lão Cao đột nhiên lộ ra vẻ mặt nghiêm trọng, mấy lần muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn lắc đầu nói: “Tóm lại, đại nhân vật như vậy, chúng ta cũng sẽ không giao thiệp với hắn ta.”

Trần Nghiệp trong lòng khẽ động, tiếp tục thăm dò: “Tổng thống của những nước nhỏ đó là sao? Nghe nói đều là những người có lai lịch đơn giản? Làm sao họ đánh bại phe đối lập, và ngồi vững ở vị trí đó? Còn nữa, mấy nghị sĩ của Mỹ...”

Lão Cao xua tay, nói: “Lão đồng học, tôi không muốn lừa cậu, tôi đúng là biết một chút nội tình, nhưng chuyện này đối với chúng tôi mà nói cũng là cơ mật, tôi không thể nói cho cậu biết, tôi chỉ có thể nói, những người đó, đều không đơn giản!”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp hơi nhú mày.

Chuyện gì đây? Trong nội bộ Luân Hồi Giả có thỏa thuận bảo mật gì sao? Không được tiết lộ sự thật cho người thường?

“Được rồi! Nếu cậu không thể nói, tôi cũng sẽ không làm khó cậu...” Trần Nghiệp lại nói: “Tôi chỉ muốn biết, trong nước chúng ta có nhân vật như vậy không? Xuất thân bình dân, nổi lên bất ngờ?”

Lão Cao suy nghĩ một chút, gật đầu, hạ giọng nói: “Có! Tuy nhiên có đại nhân vật ở trên đề xuống, bọn họ không dám làm càn quá mức, cho nên cũng không khoa trương như nước ngoài.”

Trần Nghiệp nghe vậy, âm thầm ghi nhớ, sau đó cố ý thở dài: “Thế giới này, đúng là đã trở nên khác biệt rồi!”

“Đúng vậy! Thời đại đã thay đổi, sau này, những thứ cũ kỹ truyền thống, chắc là sẽ bị lật đổ.”

Lão Cao nói một câu đầy ẩn ý, sau đó hô: “Thôi, không nói những chuyện này nữa, nào, chúng ta uống rượu.”

Bữa rượu này.

Uống đến tận mười hai giờ đêm, hai người mới giải tán.

Lúc giải tán, Trần Nghiệp phát hiện, lão Cao vậy mà lại lái xe trong tình trạng say rượu!

Hắn vội vàng đến khuyên can, lão Cao lại cười xua tay, nói hắn ta quen biết người, cho dù bị bắt cũng không sao...

Sau đó, lão Cao say khướt, lái xe đưa hắn đến cổng tiểu khu.

Nhìn theo chiếc G-Class của lão Cao rời đi, Trần Nghiệp nhú mày, trầm ngâm suy nghĩ.

Xem ra, Luân Hồi Giả trong giới thượng lưu, không những không phải bí mật, mà thậm chí còn có được địa vị cao hơn người thường.

Nếu không, sao lão Cao lại có thể không kiêng nể như vậy?

...

Ngày hôm sau.

Trần Nghiệp dậy sớm.

Anh cả và chị dâu cũng dậy, chuẩn bị đi làm.

“Trần Nghiệp? Hôm nay dậy sớm vậy?” Trần Siêu hỏi.

Trần Nghiệp: “Vâng! Tối qua đã nói chuyện với bạn học rồi, hôm nay đến công ty của cậu ấy làm việc.”

“Ồ?”

Trần Siêu và vợ, hai mắt đều sáng lên.

“Công ty bạn học em làm gì?” Trần Siêu vội vàng hỏi.

Chị dâu đang làm bữa sáng, cũng vênh tai lên nghe.

Trần Nghiệp liền lấy danh thiếp mà Cao Minh đưa tới qua ra, nhìn tên công ty trên đó nói: “Gọi là Công ty An ninh Cao Minh!”

Nói xong, trong lòng hắn âm thầm chê bai cái tên này.

Lão Cao này, vậy mà lại dùng tên mình để đặt tên cho công ty, thật là...

Không ngờ.

Trần Siêu nghe được cái tên này, sắc mặt vui mừng: “Thật sự là Công ty An ninh Cao Minh? Đây chính là doanh nghiệp nổi tiếng của thành phố chúng ta đó! Tiểu Nghiệp, bạn học em giữ chức vụ gì trong đó? Cậu ấy thật sự có thể đưa em vào sao? Anh nghe nói, họ tuyển người khá nghiêm ngặt.”

“À, bạn học em chính là Cao Minh, ông chủ của công ty.”

Trần Nghiệp thuận miệng nói một câu.

Sau đó, trong lòng hắn có thêm vài phần hảo cảm với lão Cao.

Tên này lúc đồng ý với hắn, không hề do dự chút nào, đủ để chứng minh, lão Cao rất coi trọng tình bạn học giữa hai người.

...

Một lát sau.

Trần Siêu còn đặc biệt tìm ra một bộ vest mà bình thường hắn ta không nỡ mặc, bảo Trần Nghiệp mặc vào.

Theo lời hắn ta nói, ngày đầu tiên đi làm, phải để lại ấn tượng tốt cho lãnh đạo!

Sau đó còn tự mình lái xe, đưa Trần Nghiệp đi làm.

Trên đường đi, Trần Siêu liên tục dặn dò em trai mình, phải thể hiện tốt ở công ty, ngàn vạn lần đừng cậy mình là bạn học của ông chủ mà làm loạn.

Đến cổng chính của Công ty An ninh Cao Minh.

Trần Siêu còn rất ngây ngô vung nắm đấm, cổ vũ Trần Nghiệp:

“Em trai, thể hiện tốt nhé!”

Sau khi Trần Siêu rời đi.

Trần Nghiệp quay đầu, nhìn về phía công ty phía sau.

Công ty an ninh của Lão Cao này, làm rất hoành tráng, lại trực tiếp mua cả một tòa nhà văn phòng, vị trí còn ở ngay trung tâm thành phố.

Chỉ riêng tòa nhà này, e rằng cũng phải cả trăm triệu rồi.

Cũng không biết tên kia, rốt cuộc là kiếm được bao nhiêu tiền?

Sau đó, Trần Nghiệp đăng ký ở phòng bảo vệ, rồi bước vào tòa nhà công ty.

Đến quầy lễ tân, lập tức có cô gái tiến lên hỏi.

“Xin chào, tiên sinh, xin hỏi ngài đến để làm thủ tục an ninh sao?”

“Không, tôi đã hẹn trước với Cao tổng của các cô.”

“Tiên sinh quý danh?”

“Họ Trần.”

“Xin chờ một chút... Cao tổng nói, ngài có thể trực tiếp lên văn phòng của anh ấy tìm anh ấy, đúng rồi, văn phòng của Cao tổng ở tầng cao nhất.”

Trần Nghiệp gật đầu, dưới ánh mắt tiễn đưa của cô gái, bước vào thang máy.

Đến tầng cao nhất, cửa thang máy vừa mở ra, chính là một phòng tiếp khách không lồ. Bên cạnh còn có một văn phòng thư ký, cô thư ký bên trong, dung mạo quyến rũ, dáng người yêu kiều.

Trần Nghiệp nhớ, thẩm mỹ của Lão Cao chính là kiểu này.

Xem ra, cuộc sống của tiểu tử này bây giờ, thật là tiêu dao tự tại!

Có việc thư ký làm, không có việc làm thư ký...

Chương 489 - Bảo người đi làm, người lại chơi Mission Impossible?

“Xin chào, anh chính là bạn học của Cao tổng, Trần Nghiệp tiên sinh phải không?”

Thư ký đương nhiên cũng nhìn thấy Trần Nghiệp, lập tức ra đón hỏi.

Trần Nghiệp gật đầu: “Đúng vậy.”

Thư ký liền nói: “Cao tổng đang họp, anh ngồi chờ một lát.”

Trần Nghiệp lại gật đầu, ngồi xuống ghế sofa trong phòng tiếp khách.

Thính lực của hắn rất tốt, đã có thể nghe thấy, trong văn phòng chủ tịch bên cạnh, đang có người thảo luận gì đó.

“Hai tháng này, doanh thu có chút giảm sút!”

“Địa phương chỉ có bấy nhiêu doanh nghiệp, tiềm năng khách hàng bày ra đó, chúng ta đã đạt đến mức bão hòa, doanh thu giảm sút là chuyện bình thường.”

“Thành phố bên cạnh...”

“Không được, đó là địa bàn của đội Linh Cầu, nếu chúng ta qua đó nhúng tay, dễ xảy ra hiểu lầm.”

“Bọn người của đội Linh Cầu lại không làm ngành an ninh này, việc làm ăn họ không làm, tại sao không cho chúng ta làm? Cùng lắm thì nói rõ với họ, cho họ một ít cổ phần là được rồi.”

“Anh nói quá đơn giản, bọn người của đội Linh Cầu, từng người đều kiêu ngạo bá đạo, đặc biệt là bản thân Linh Cầu, chính là kẻ ăn thịt người không nhả xương, không dễ nói chuyện đâu.”

Nghe đến đây.

Trần Nghiệp tuy mặt ngoài không đổi sắc, cầm một cuốn tạp chí bên cạnh xem, trên thực tế, tai đã vểnh lên...

“Còn có một việc, Cao ca, gần đây hình như có một ‘con chuột’ chui vào địa bàn của chúng ta, cấp trên yêu cầu chúng ta phối hợp, xử lý con chuột này!”

“Chuột? Lai lịch thế nào?”

“Nghe nói là hung thủ của vụ án lớn 8.22 ở tỉnh G...”

“Cái gì? Là tên biến thái đó? Tên khốn đó trên tay dính hơn một trăm mạng người, vậy mà còn chạy thoát? Lão Cao, việc này không thể đồng ý! Tên đó là ‘độc lang’, tôi nghe nói thực lực tổng hợp, đã đạt đến cấp B, cho dù anh em chúng ta cùng lên, cũng chưa chắc bắt được hắn.”

“Haiz! Không đáp ứng sao được? Bọn người ở Cục Luân Hồi, không nói lý lẽ với anh đâu... Thật là phiền phức!!”

“Cao ca, theo tôi, chúng ta vẫn nên di cư ra nước ngoài thì hơn, khỏi phải ngày ngày chịu đựng bọn họ.”

“Ồ? Anh muốn đi đâu?”

“Cứ đến nước Hàn Quốc bên cạnh, nghe nói, bên đó bây giờ đã trở thành thiên đường của Luân Hồi Giả! Thành viên nhóm nhạc nữ tùy tiện chơi, chỉ cần không bị phơi bày ra ngoài, thậm chí Luân Hồi Giả giết người cũng không sao, còn kiêu ngạo hơn cả đám tài phiệt trước kia.”

“Hừ, Hàn Quốc? Đất nước bé tí tẹo thì có gì hay? Với thực lực của chúng ta, sang đó làm chó cho người Hàn sao? Hơn nữa, các thế lực của Luân Hồi Giả ngày càng bất hòa, tôi thấy sớm muộn gì cũng có một trận chiến, đến lúc đó, những nơi nhỏ bé như vậy, chắc chắn sẽ bị dọn dẹp đầu tiên.”

“Cao ca, anh cũng quá lo xa rồi! Theo tôi...”

“Thôi Tiểu Triệu, đừng nói nữa, Cao ca là đội trưởng, chúng ta phải nghe Cao ca.”

“Hôm nay đến đây thôi! Đợi người của Cục đến, chúng ta lại họp.”

...

Sau đó.

Cửa văn phòng được mở ra.

Vài thanh niên, lần lượt đi ra khỏi phòng họp.

Cao Minh cũng ở trong đó, đang tiến những “cổ đông” này.

Trần Nghiệp thấy vậy, liền đứng dậy.

Hắn là người mới, nếu thấy lãnh đạo công ty và cổ đông mà vẫn ngồi đó, thì quá bất lịch sự, lại càng khiến Cao Minh mất mặt.

“Ồ! Lão Trần, cậu đến rồi!”

Cao Minh nhìn thấy Trần Nghiệp, lập tức cười chào hỏi: “Giới thiệu với mọi người, đây là bạn học cũ của tôi, Trần Nghiệp! Từ hôm nay sẽ gia nhập công ty an ninh của chúng ta, mấy người, sau này đừng bắt nạt cậu ấy nhé!”

Mọi người nghe vậy, đều nhìn về phía Trần Nghiệp.

Có người nở nụ cười thiện ý, cũng có hai người trẻ tuổi ngỗ ngược, không coi Trần Nghiệp ra gì, một chút biểu cảm cũng không có.

Đợi những người này đi hết.

Trần Nghiệp được Cao Minh dẫn vào văn phòng.

Văn phòng cũng rất sang trọng, nhưng lúc này lại tràn ngập mùi thuốc lá nồng nặc.

Cô thư ký bên ngoài chủ động vào dọn dẹp, mở cửa sổ, thông gió cho văn phòng.

Rất nhanh.

Mùi thuốc lá biến mất.

Thư ký cũng quét sạch tàn thuốc lá đầy đất, pha trà xong, rồi lui ra ngoài.

Lúc đi, còn liếc mắt đưa tình với Cao Minh...

Đối với cô thư ký năng lực này, Cao Minh rõ ràng rất hài lòng, trên mặt tràn đầy nụ cười.

Đợi thư ký rời đi, hắn mới mời Trần Nghiệp ngồi xuống.

“Cao tổng, hồi còn đi học, tôi thật sự không nhìn ra, cậu lại có tài năng quản lý mạnh mẽ như vậy? Có thể quản lý một công

ty lớn như vậy, đâu ra đấy, ngày càng phát triển!”

Trần Nghiệp cười nịnh hót một câu.

Lão Cao nghe vậy, lập tức xua tay nói: “Cậu không nhìn làm người đâu, tôi nào có tài năng quản lý gì? Chỉ là tìm được một người quản lý chuyên nghiệp có năng lực tương đối mạnh, tôi chỉ là ông chủ vứt đi thôi!”

“Dù sao thì, cậu có thể sở hữu một doanh nghiệp lớn như vậy, cũng rất lợi hại rồi.”

Nghe được lời này, trên mặt Lão Cao, rõ ràng có chút tự đắc.

Hắn cười ha hả nói: “Bớt nịnh hót tôi đi, nói chuyện chính! Lão Trần, trước khi đến, chắc cậu cũng đã hiểu đôi chút về công ty của tôi rồi chứ?”

Trần Nghiệp gật đầu, nói: “Đã xem qua giới thiệu trên trang web.”

“Vậy thì được.” Lão Cao trực tiếp hỏi: “Nói đi! Muốn vào bộ phận nào?”

“Bộ phận hải ngoại!” Trần Nghiệp không chút do dự nói.

Lão Cao lại ngăn người: “Sao lại nghĩ đến việc chọn bộ phận hải ngoại?”

“Tôi thấy trên trang web của công ty, chỉ có bộ phận hải ngoại đang tuyển người, hơn nữa lương cơ bản tám nghìn?” Trần Nghiệp thẳng thắn nói: “Tôi thiếu tiền!”

Lý do thực sự đương nhiên không phải vậy.

Tám nghìn tệ một tháng, Trần Nghiệp chắc chắn không coi trọng.

Hắn chọn vào bộ phận hải ngoại, chủ yếu là bộ phận này tự do, lại thường xuyên đi công tác nước ngoài, thuận tiện cho hắn dò la tin tức của Luân Hồi Giả ở các quốc gia khác.

Trái Đất, không chỉ là quê hương của hắn, cũng là đại bản doanh của Luân Hồi Giả. Cho dù là vì phần thưởng săn giết vô hạn, hay là vì tạo ra một môi trường xã hội hòa bình hơn cho gia đình, lần này hắn đều chuẩn bị làm một việc lớn!

“Lão Trần, là bạn học cũ, tôi phải nói cho cậu biết, bộ phận hải ngoại không phải là trò đùa!”

Sắc mặt Lão Cao hơi nghiêm túc, nói: “Bây giờ toàn cầu cũng chỉ có nước ta là còn an toàn, tình hình bên ngoài rất hỗn loạn, vào bộ phận hải ngoại, có thể sẽ thường xuyên đi công tác, tính nguy hiểm rất cao...”

Nói đến đây, Lão Cao dừng lại một lát, lại nói: “Thế này đi! Bên hậu cần còn thiếu người, cậu đến bộ phận hậu cần, lương cơ bản khởi điểm cũng là tám nghìn.”

Trần Nghiệp biết.

Đây là sự quan tâm của bạn học cũ dành cho hắn.

Hắn rất cảm kích, nhưng... hắn thực sự không cần!

Chưa đợi Trần Nghiệp từ chối, Lão Cao trực tiếp gọi điện thoại cho quản lý hậu cần trước mặt Trần Nghiệp, nói rõ thân phận của Trần Nghiệp trong điện thoại là bạn học cũ của hắn.

Từ điểm này xem ra, Lão Cao quả thực không thích hợp làm người quản lý!

Hắn là chủ tịch, lại đích thân chào hỏi, quản lý hậu cần sẽ dùng thái độ gì để đối đãi với Trần Nghiệp? Không sợ sau này Trần Nghiệp ở công ty tác oai tác quái sao?

Một lát sau.

Lão Cao cúp điện thoại, nói với Trần Nghiệp: “Tôi đã chào hỏi với bên hậu cần rồi, cậu trực tiếp đến báo cáo đi! Làm việc cho tốt, học hỏi thêm nhiều thứ, chúng ta là bạn học cũ, tôi cũng không chơi xấu với cậu, chỉ cần cậu thể hiện tốt hơn người khác, tôi sẽ thăng chức tăng lương cho cậu.”

Trần Nghiệp gật đầu, đứng dậy nói: “Cảm ơn Cao tổng.”

Chương 490 - Thời đại của Luân Hồi Giả!

Quản lý hậu cần là một phụ nữ trung niên.

Có lời chào hỏi trước của Lão Cao, thái độ của bà ta đối với Trần Nghiệp rất nhiệt tình, đích thân giúp Trần Nghiệp hoàn

thành thủ tục nhập chức.

Không có thời gian thử việc.

Trực tiếp là nhân viên chính thức.

Vì vậy, kể từ lúc này, Trần Nghiệp đã trở thành nhân viên chính thức của “Công ty An ninh Cao Minh”.

Thực ra.

Trong lòng Trần Nghiệp đã vạch ra một kế hoạch sơ bộ: trước tiên thu thập thông tin của Luân Hồi Giả, đồng thời phát triển lặng lẽ! Đợi đến khi thực lực đủ mạnh, sẽ mạnh mẽ ra tay, với tốc độ sấm sét, nhổ tận gốc Luân Hồi Giả!

Trong giai đoạn đầu của kế hoạch, hắn cần phải khiêm tốn, một công việc chính đáng, rõ ràng là vô bực rất tốt.

Đây mới là lý do chính khiến Trần Nghiệp đến công ty của Cao Minh làm việc.

Mà bây giờ, biết được Cao Minh là Luân Hồi Giả, Trần Nghiệp đã coi Cao Minh là cửa đột phá, chuẩn bị trước tiên có được sự tín nhiệm đầy đủ, sau đó từ trên người gia hỏa này, thu thập thêm nhiều thông tin về Luân Hồi Giả...

Tối hôm đó.

Trần Nghiệp tan làm, đã được anh trai long trọng đón tiếp.

Biết em trai được nhận vào làm và trở thành nhân viên chính thức, anh trai và chị dâu đều rất vui mừng, chị dâu thậm chí còn làm một bàn đồ ăn để chúc mừng.

Trần Siêu cũng báo tin vui cho Trần phụ Trần mẫu, sau đó lái xe qua, đón hai ông bà đến cùng ăn bữa tối.

Một bữa cơm náo nhiệt kết thúc, đợi Trần phụ Trần mẫu rời đi, Trần Nghiệp đề nghị với anh trai chuyển ra ngoài ở.

“Anh, công ty cung cấp ký túc xá, ngay cạnh tòa nhà công ty, rất gần, em định chuyển qua đó ở, tiện đi làm.”

Trên thực tế.

Là ở đây không được tiện lắm.

Nhà anh trai quá nhỏ, buổi tối tắm rửa đi vệ sinh đều phải xếp hàng.

Trần Siêu nghe vậy, không miễn cưỡng, chỉ lo lắng nói: “Em chuyển đi anh không có ý kiến, nhưng mà, em mới hồi phục... Hay là ở nhà thêm một thời gian nữa đi? Đợi khỏi hẳn rồi hẵng chuyển.”

“Anh, không cần lo lắng cho em nữa, em cảm thấy bây giờ em rất khỏe.”

Thấy Trần Nghiệp kiên trì, Trần Siêu cũng không miễn cưỡng nữa.

Vì vậy, ngày hôm sau, Trần Nghiệp đã chuyển đến ký túc xá của công ty.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Chớp mắt, đã hơn hai tháng trôi qua...

Tên: Trần Nghiệp.

Thẻ chất: 8108.

Tinh thần: 5080.

Sức mạnh: 8108.

Nhanh nhẹn: 8107.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 0.

Đây là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Cũng là kết quả sau khi cơ thể hẳn hồi phục, kiên trì rèn luyện 81 ngày.

Phải nói rằng, tốc độ tăng cường thuộc tính mỗi ngày vượt quá trăm, thật sự là quá nhanh.

Chỉ hơn hai tháng, đã đuổi kịp hai năm trước đây của Trần Nghiệp!

Điều này khiến Trần Nghiệp không khỏi nghi ngờ, có lẽ, đây mới là thiên phú Kỳ Ngọc thực sự.

Trong cốt truyện gốc, Saitama ba năm đã hoàn toàn vô địch, còn Trần Nghiệp trước đây trên Lam Tinh, rèn luyện đâu chỉ ba năm, vẫn còn khoảng cách không nhỏ so với Saitama.

Tốc độ mạnh lên hiện tại, mới có thể khiến hắn ba năm sau giống Saitama, hoàn toàn vô địch giữa thiên địa.

Mặc dù lần này tốc độ mạnh lên đã được tăng cường.

Tuy nhiên, cũng có nhược điểm.

Đó chính là tốc độ rụng tóc của hắn đã tăng nhanh...

Hiện tại vẫn ổn, không quá rõ ràng.

Cảm giác thêm hai tháng nữa, Trần Nghiệp sẽ hói đầu.

Nhớ tới bản thân đang bị Chủ Thần Không Gian truy nã, Trần Nghiệp liền đưa ra một quyết định.

Hắn chủ động cạo trọc đầu, sau đó đặt làm một bộ tóc giả có độ bám dính rất cao. Bộ tóc giả này, tốn của hắn hơn một nghìn tệ.

May mà thời gian trước đã nhận được lương, nếu không thì, còn không có tiền mua.

Hôm nay là thứ Hai.

Trần Nghiệp như thường lệ, đến công ty làm việc.

Đội hắn đến vị trí hậu cần, đột nhiên sững lại.

Hắn phát hiện, một nữ đồng nghiệp ngồi phía trước, trên đỉnh đầu lại xuất hiện một dấu hiệu màu đỏ.

Nữ đồng nghiệp này tên Vương Minh Phương, tướng mạo bình thường, năm nay hai mươi bảy tuổi, nghe nói đã đính hôn... những điều này không quan trọng, quan trọng là, Vương Minh Phương trước đây trên đầu không có dấu hiệu màu đỏ, thậm chí tuần trước còn rất bình thường. Mới qua một cuối tuần, đã xuất hiện dị trạng như vậy...

Rõ ràng, cuối tuần trước, trải nghiệm Vương Minh Phương, có lẽ không bình thường.

Cô ấy đã trở thành Luân Hồi Giả.

Xem ra, Chủ Thần Không Gian vẫn luôn tuyển chọn con người, gia nhập vào đại quân Luân Hồi Giả.

Hơn nữa còn là ngẫu nhiên?

Trần Nghiệp không lộ vẻ gì, chỉ âm thầm quan sát xem Vương Minh Phương có gì khác biệt.

...

Hôm nay, cũng là ngày triệu tập đại hội cổ đông.

Vẫn là mấy người trẻ tuổi đó, khi Trần Nghiệp làm việc, tụ tập ở văn phòng của Cao Minh.

“Hai tháng này, hiệu suất công ty, vẫn luôn giảm sút!”

“Theo lời Trương kinh lý, công ty bắt buộc phải khai thác dự án sinh lời mới, nếu không thì, không nuôi nổi nhiều người như vậy.”

“Hừ! Nói thì dễ, khai thác như thế nào? Bây giờ trong nước, mỗi thành phố, đều là một củ cà rốt một cái hố, vươn tay lung tung, rất dễ đánh nhau.”

“Bộ phận hải ngoại thì sao? Tiến triển như thế nào?”

“Đừng nhắc nữa, tình hình hiện tại, muốn làm hải ngoại, không dễ dàng gì.”

“Vậy phải làm sao bây giờ?”

“Tôi nói này anh em, các cậu có phải quá coi trọng công ty rồi không? Đừng quên, gốc rễ của chúng ta, là ở Chủ Thần Không Gian, bây giờ tiền trong tay chúng ta, đủ sống hết nửa đời sau rồi, cùng lắm thì sa thải nhân viên thôi! Thậm chí đóng cửa công ty cũng không sao cả!”

“Tiểu Triệu, cậu nói quá nhẹ nhàng rồi! Nếu chúng ta không mở công ty, không thể tạo ra giá trị cho kinh tế địa phương, cậu nghĩ Cục Luân Hồi sẽ bỏ qua cho chúng ta sao? Chuyện năm ngoái, chúng ta đã bị ghi tên ở trên rồi. Có một công ty làm bình phong còn đỡ, một khi chúng ta rảnh rồi, với thủ đoạn của bọn họ, chắc chắn sẽ khống chế chúng ta, bắt chúng ta làm việc cho họ, coi như là may mắn rồi.”

“Chết tiệt! Tại sao chứ!”

“Vì chúng ta có nhược điểm trong tay bọn họ.”

“Thôi thôi, các cậu đừng bàn tán chuyện này nữa, truyền ra ngoài cũng không tốt, vẫn là nghĩ cách duy trì công ty đi! Dù sao, những nhân viên đó, đối với công ty chúng ta cũng coi

như có công, nếu có thể cho họ một miếng cơm ăn, coi như chúng ta tích đức.”

“Nói đến chuyện này... Cao ca, bữa tiệc mấy hôm trước, tôi nghe nói tổng giám đốc tập đoàn Thiên Hoàn đang tuyển người, hình như là họ chuẩn bị ra nước ngoài bàn một vụ làm ăn, cần nhân viên an ninh đi cùng, trả phí lao vụ rất cao, nếu không, chúng ta nhận lấy?”

“Tập đoàn Thiên Hoàn? Đó không phải là doanh nghiệp của thành phố bên cạnh sao? Sao họ không tìm người của đội Linh Cầu?”

“Mấy tên đó của đội Linh Cầu, chỉ thích làm mấy ngành nghề màu xám, đối với loại chuyện này chắc không có hứng thú đâu!”

“Vậy chúng ta cũng không có cách nào cung cấp bảo vệ dài hạn cho Thiên Hoàn! Bị người của đội Linh Cầu biết được, còn tưởng chúng ta vượt quá giới hạn.”

“Không phải dài hạn, là hợp tác một lần.”

“Hợp tác một lần?”

“Đúng vậy, nghe nói đơn hàng này rất lớn, mới khiến tổng giám đốc Thiên Hoàn đích thân ra mặt. Nếu không thì, thời buổi loạn lạc này, một tổng giám đốc có tài sản trăm ức, làm sao lại tự mình mạo hiểm?”

“Hừ hừ, mấy tên gian thương này, thật sự là không biết đủ, đã có tài sản trăm ức rồi, còn liều mạng như vậy?”

“Hợp tác một lần thì có gì hay ho? Duy trì công ty cần phải có thu nhập dài hạn.”

“Tuy là một lần, nhưng họ trả nhiều đấy!”

“Ồ? Có bao nhiêu?”

“Hai ngàn vạn!”

Chương 491 - Tại sao thanh máu của người lại đỏ hơn?

“Điên rồi sao? Chỉ ra nước ngoài thôi mà, hấn chịu chi nhiều như vậy?”

“Hắc hắc, thời đại khác rồi, hơn nữa, với giá trị bản thân của tổng giám đốc Thiên Hoàn, đáng giá chừng đó.”

“Được, Trương Lực, cậu đi liên hệ với Thiên Hoàn, xem có thể đàm phán được đơn hàng này không.”

“Được rồi!”

...

Một buổi sáng.

Vương Minh Phương đều làm việc chăm chỉ, không có biểu hiện gì khác biệt.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp quan sát khá tỉ mỉ, hấn vẫn chú ý thấy, Vương Minh Phương thường xuyên lơ đãng, trong ánh mắt thỉnh thoảng lại lộ ra vẻ căng thẳng sợ hãi.

Rõ ràng.

Trải nghiệm ở Chủ Thần Không Gian, đã gây ra không ít kinh hãi cho cô gái bình thường như cô ấy!

Trần Nghiệp chợt nảy ra một ý.

Hấn cảm thấy, có lẽ có thể tiếp xúc với Vương Minh Phương, biết đâu có thể từ miệng Vương Minh Phương, có được thêm thông tin về Chủ Thần Không Gian.

Đối với người mới như Vương Minh Phương, chắc chắn sẽ dễ dàng moi thông tin hơn những kẻ lão luyện.

Tuy nhiên.

Chuyện này tạm thời không vội.

Đối với Luân Hồi Giả, Trần Nghiệp cũng cần thận trọng. Nếu hấn sơ suất để lộ thân phận, bị người ta phát hiện ra hấn chính là tội phạm bị truy nã trọng đại của Chủ Thần Không Gian, thì sẽ gặp rắc rối lớn...

Đến chiều.

Trong văn phòng chủ tịch.

Mấy cổ đông công ty lại tụ họp.

“Cao ca, tôi đã liên hệ với tổng giám đốc Thiên Hoành rồi.”

“Ồ? Nói sao?”

“Hắc hắc, họ rất vui lòng hợp tác với chúng ta, tuy nhiên... họ cũng có một yêu cầu.”

“Yêu cầu gì?”

“Họ muốn Cao ca đích thân ra mặt!”

“Hừm?”

“Cao ca, tổng giám đốc Thiên Hoành nói, nếu anh có thể đích thân ra mặt, họ nguyện ý thêm hai ngàn vạn nữa!”

Vừa dứt lời.

Văn phòng im lặng.

Cho dù hai năm nay, bọn họ đều tích lũy được khối tài sản không nhỏ, nhưng đối mặt với thù lao bốn ngàn triệu, vẫn rất động lòng.

“Chết tiệt! Tên khốn này, thật sự là có tiền!” Một thanh niên không nhịn được chửi thề.

Còn Cao Minh, lại cau mày...

Cao Minh có thể lẫn lộn trong Chủ Thần Không Gian, trở thành đội trưởng của một tiểu đội, tự nhiên cũng không phải kẻ ngốc.

Nghे thấy báo giá của tổng giám đốc Thiên Hoành, hắn theo bản năng cảm thấy không đúng.

“Từ chối hắn!”

Cao Minh không chút do dự nói.

Vừa dứt lời, mấy người trong văn phòng đều ngẩn ra.

“Cao ca, tại sao vậy? Đây chính là bốn ngàn vạn đấy!” Một thanh niên vội vàng hỏi.

Cao Minh cau mày nói: “Cậu đã thấy ai bỏ ra bốn ngàn vạn để thuê một vệ sĩ tạm thời chưa? Tiền nhiều không tiêu hết à? Hắn phải ký được đơn hàng lớn cỡ nào, mới không quan tâm đến bốn ngàn vạn chứ?”

“Cao ca, ý anh là... có vấn đề?”

“Có vấn đề hay không tôi không rõ, tóm lại, cẩn thận vẫn hơn.”

Nghe Cao Minh nói vậy, mọi người cũng không kiên trì nữa, kiên trì tiếp, sẽ có vẻ hơi có dụng ý khác.

Người thanh niên phụ trách liên lạc với tổng giám đốc Thiên Hoành lúc trước, liền nói: “Vây lát nữa tôi sẽ đi từ chối hẳn.”

Cao Minh liếc nhìn thanh niên này, gật đầu, không nói gì.

...

Không ngờ.

Ngày hôm sau, sáng sớm, tổng giám đốc Thiên Hoành kia, lại đích thân đến tận cửa.

Trong văn phòng chủ tịch, tổng giám đốc Thiên Hoành gặp được Cao Minh.

“Ây! Cao tổng thật là tuổi trẻ tài cao!”

Gặp được Cao Minh, tổng giám đốc Thiên Hoành tỏ ra rất nhiệt tình, hơn nữa còn chủ động hạ thấp tư thế, liên tục nói những lời hay ý đẹp.

Hai bên khách sáo vài câu, Cao Minh không nhin được, mở lời hỏi: “Không biết Tổng tổng đại giá quang lâm, có việc gì vậy?”

Tổng tổng nghe vậy, cười ha hả nói: “Nghe nói Cao tổng từ chối hợp tác giữa chúng ta, nên đặc biệt đến đây xem, muốn biết lý do bị Cao tổng từ chối... chẳng lẽ là thành ý của tôi không đủ?”

Cao Minh lắc đầu, thành thật nói: “Tổng tổng nói đùa rồi, bốn ngàn vạn thuê người bảo vệ một chuyến, tuyệt đối là mức giá chưa từng có, tôi tự biết mình, hiện tại vẫn chưa xứng với mức giá này.”

Tổng hợp thực lực của hẳn, còn cách đánh giá “B” một khoảng cách, trong toàn bộ Chủ Thần Không Gian, thuộc vị trí trung hạ, chỉ có thể lăn lộn ở nơi nhỏ bé.

Tổng tổng lộ ra vẻ mặt như chợt hiểu ra: “Cao tổng sợ tôi có dụng ý khác?”

Cao Minh không nói gì, chỉ nhìn Tống tổng với vẻ mặt nửa cười nửa không.

Không ngờ, Tống tổng suy nghĩ một lát, lại thật sự gật đầu nói: “Xem ra đúng là không thể qua mắt được Cao tổng! Đúng vậy, lần này ra nước ngoài, tôi quả thật có mục đích khác, ngoài việc bàn chuyện làm ăn, tôi còn muốn nhân tiện đón con gái tôi về nhà...”

Theo lời kể của Tống tổng, thì ra, con gái của ông ta, ba năm trước đã ra nước ngoài du học, vẫn luôn ở nước ngoài, bây giờ tình hình nước ngoài hỗn loạn, con gái ông ta muốn về nước, lại gặp rắc rối.

Nói đơn giản, chính là con gái của Tống tổng rất xinh đẹp, bị một tên trùm xã hội đen người Hoa ở địa phương để ý.

Nghe nói, tên trùm này cũng là Luân Hồi Giả, cảnh sát địa phương cũng không dám chọc vào hắn.

Hiện tại con gái Tống tổng trốn trong trường học, tạm thời còn an toàn, băng đảng đó không dám xông vào trường học, vì trong trường học có Luân Hồi Giả mạnh hơn...

Nhưng cũng không thể ra khỏi cổng trường.

Tống tổng nói xong nguyên nhân, liền nói tiếp: “Cao tổng, xin hãy giúp tôi lần này, chỉ cần có thể đưa con gái tôi về nhà an toàn, sau này sẽ hậu tạ!!”

Cao Minh suy nghĩ một lát, vẫn không chịu buông, nói: “Tống tổng, chuyện này, ông cũng có thể tìm Linh Cầu bọn họ mà!”

Tống tổng lắc đầu nói: “Chắc hẳn Cao tổng cũng đã nghe nói về chuyện phong lưu của Uông tổng (Linh Cầu), tìm hắn tôi sợ sẽ khiến con gái tôi rơi vào hang cọp...”

Nghe vậy, Cao Minh mỉm cười.

Hắn quả thật biết, Linh Cầu rất háo sắc, tên này sở dĩ một lòng làm ngành nghề màu xám, là để tiện chơi gái.

Nghe nói, hiện tại dưới trướng tên này, đã có bảy tám quán bar, những cô em xinh đẹp ở thành phố bên cạnh, sắp bị hắn ta tàn phá hết rồi...

Tuy nói, với thân giá địa vị của Tổng tổng, Luân Hồi Giả bình thường hẳn là không dám làm càn, nhưng tên Linh Cầu kia, một khi lên cơn, quả thật có thể làm ra chuyện ngu ngốc.

Cao Minh nghĩ ngợi, không chắc chắn, mở lời: “Tổng tổng, loại chuyện này, ít nhất phải cho tôi chút thời gian suy nghĩ.”

Tổng tổng gật đầu, nói: “Thời gian không chờ người, xin Cao tổng sớm trả lời, trường học bên con gái tôi, nửa tháng nữa là nghỉ hè rồi...”

“Trong vòng ba ngày, nhất định sẽ cho một tin tức chính xác!”

Đội tổng giám đốc Thiên Hoành rời đi.

Cao Minh ngồi trong văn phòng, chìm vào suy nghĩ.

Thật ra, bốn ngàn vạn, hẳn cũng rất động lòng...

Nhưng nước ngoài bây giờ thật sự quá loạn, ra nước ngoài lại khiến hắn rất lo lắng.

Với thực lực của hắn, gặp phải Luân Hồi Giả lợi hại, trong nháy mắt sẽ bị ăn tươi nuốt sống.

“Luân Hồi Giả lẫn lộn trong xã hội đen, chắc không phải là đại lão đâu nhỉ?”

Cao Minh lẩm bẩm.

Lúc này.

Điện thoại của hắn đột nhiên reo lên.

Cao Minh cầm điện thoại lên xem, người gọi đến là đồng đội của hắn, cũng là một trong những cổ đông của công ty.

Vừa bắt máy, đầu dây bên kia liền truyền đến giọng nói của một thanh niên:

“Cao ca, anh đang ở công ty sao?”

“Ừ! Sao vậy?”

“Xảy ra chuyện rồi! Một nữ nhân viên công ty chúng ta tối qua bị hại, thủ đoạn gây án của hung thủ, giống hệt vụ án lớn 8·22, rất có thể là do tên ‘Độc Lang’ kia làm!”

Độc Lang!

Là chỉ những Luân Hồi Giả trong Chủ Thần Không Gian, không thích hợp tác theo nhóm, chọn lựa một mình xông xáo.

Những Luân Hồi Giả như vậy, thực lực thường cũng khá mạnh!

“Chết tiệt!!”

Cao Minh nghe vậy, lập tức chửi lớn: “Tên súc sinh khốn kiếp này, vậy mà vẫn chưa rời khỏi Dung Thành?”

Chương 492 - Thời Khắc Săn Giết!

Hơn hai tháng trước, không có tung tích của hung thủ, Cao Minh còn tưởng hung thủ đã chạy rồi, âm thầm thở phào!

Chửi một câu xong, Cao Minh lại dặn dò: “Đào Tử, cậu đại diện công ty, đến nhà nạn nhân thăm hỏi, đưa chút tiền.”

“Tôi biết rồi, Cao ca.”

Cúp điện thoại, Cao Minh lập tức bực bội không thôi.

Vì hấn rất rõ, đã tên hung thủ biến thái đó chưa đi, mình là người địa phương, cấp trên nhất định sẽ yêu cầu hỗ trợ bắt hung thủ!

Nhưng Độc Lang nào có dễ bắt như vậy?

Giao thiệp với nhân vật nguy hiểm như vậy, sơ sẩy một chút, sẽ phải trả giá bằng mạng sống...

Lúc này.

Điện thoại của hấn lại reo lên.

Nhìn thấy người gọi đến, sắc mặt Cao Minh lập tức biến đổi:

“Mịa! Đúng là sợ cái gì thì cái đó đến...”

...

Trần Nghiệp vừa đi làm, đã nghe nói một nữ nhân viên phòng phát thư bị hại.

Nghe nói chết rất thảm!

Nhiều nữ nhân viên công ty, đều có chút bất an.

Đến khi tan làm, các nữ nhân viên đều rủ nhau về nhà.

Trần Nghiệp thì mua một con búp bê to, chuẩn bị đến nhà anh trai ăn cơm tối.

Trên xe buýt, hắn lại thấy một người đàn ông trung niên tướng mạo tầm thường, trên đỉnh đầu có dấu hiệu màu đỏ!

Lại là một Luân Hồi Giả!

Xem ra, nơi nhỏ bé này, Luân Hồi Giả cũng không ít!

Không biết có phải ảo giác hay không, Trần Nghiệp luôn cảm thấy, dấu hiệu màu đỏ trên đỉnh đầu người đàn ông trung niên này, trông có vẻ đỏ tươi hơn.

Hắn thản nhiên ngồi vào chỗ trống phía sau người đàn ông trung niên, sau đó lấy điện thoại ra, giả vờ cúi đầu chơi điện thoại.

Thực tế, sự chú ý của hắn, vẫn luôn đặt trên người Luân Hồi Giả trung niên.

Trùng hợp là.

Hai người lại xuống xe ở cùng một trạm!

Trần Nghiệp đưa mắt nhìn người đàn ông trung niên bước vào khu chung cư đối diện, khẽ cau mày.

Dấu hiệu của Bí Cảnh chắc chắn không thể nhầm lẫn.

Vì màu sắc của người này đỏ hơn những người khác, chứng tỏ nhất định có điểm khác biệt.

“Chẳng lẽ, là vì thực lực của hắn ta mạnh hơn một chút?”

Trần Nghiệp rất thận trọng, không liều lĩnh bám theo.

Dù sao hiện tại mục tiêu chính của hắn là phát triển ẩn mật!

Sau đó, Trần Nghiệp đi vào khu chung cư nơi anh trai đang ở.

Đến nhà anh trai, vừa bước vào cửa, đã nghe thấy tiếng reo hò của Trần Mộng Dao.

“Oa! Là gấu bông lớn!!”

Trần Mộng Dao trực tiếp lao tới, nhận lấy con búp bê từ tay Trần Nghiệp, lễ phép nói lời cảm ơn: “Cảm ơn chú.”

Trần Nghiệp cũng mỉm cười: “Chỉ cần cháu thích là được.”

“Thích!”

Trần Mộng Dao còn nhỏ, cô bé nói thích, chắc chắn là thật lòng.

“Toàn tiêu tiền hoang phí!”

Chị dâu ở bên cạnh trách móc một câu, rồi nói: “Ngồi một lát đi, anh em đi đón cha mẹ rồi, một lát nữa sẽ về.”

“Vâng, chị dâu, chị cứ bận việc của chị.”

Trần Nghiệp đi đến bên ghế sofa ngồi xuống, chị dâu thì vào bếp xào rau.

Một lát sau.

Anh trai cùng Trần phụ Trần mẫu trở về, cả nhà cùng ngồi bên bàn ăn cơm.

Món ăn tối nay tuy đều là món bình dân, nhưng dưới tài nghệ nấu nướng tinh tế của chị dâu, hương vị đều rất ngon, cả nhà ăn uống rất vui vẻ.

Trần Nghiệp cũng rất thích bầu không khí náo nhiệt ấm áp này.

Ăn cơm xong, chơi ở nhà anh trai một lúc, mọi người liền tản ra.

Trần phụ Trần mẫu phải về ký túc xá công trường, Trần Nghiệp cũng phải về ký túc xá công ty.

Tuy nhiên, hắn vừa rời khỏi khu chung cư của anh trai không lâu, thì nhận được điện thoại của Cao Minh.

“Chỗ cũ, ra uống rượu!”

Nói xong.

Tên này liền cúp máy.

Trần Nghiệp nghe ra được, hình như tâm trạng Cao Minh không tốt lắm. Là bạn học kiêm anh em, hắn đương nhiên phải đến an ủi một phen.

Đến nơi, từ xa đã thấy Cao Minh đang ngồi ở vị trí cạnh cửa sổ ăn uống.

Tối nay, việc buôn bán của nhà hàng hình như rất tốt, trong phòng riêng đều có người.

Đột nhiên.

Bước chân của Trần Nghiệp dừng lại.

Bởi vì, anh nhìn thấy, người đàn ông trung niên Luân Hồi Giả kia, cũng đang ăn khuya ở nhà hàng này.

Ngồi cách Cao Minh không xa phía sau.

Trần Nghiệp thân nhiên bước vào nhà hàng.

“Đến rồi à?” Cao Minh thấy Trần Nghiệp, liền vẫy tay gọi:

“Nhanh ngồi xuống, uống một ly trước đã.”

“Sao vậy Cao tổng.”

Trần Nghiệp vừa ngồi xuống, vừa cười hỏi: “Trông cậu có vẻ mặt tâm trạng không tốt, chẳng lẽ còn có chuyện gì có thể làm khó được Cao tổng của tôi sao?”

“Haiz! Người trong giang hồ, thân bất do kỷ!”

“Nếu cậu còn cứ giả vờ như vậy, tôi đi đây!”

“Được rồi... Chuyện một nữ nhân viên công ty chúng ta bị giết tối qua, cậu cũng nghe nói rồi chứ?”

Trần Nghiệp gật đầu: “Nghe nói chết rất thảm!”

“Đúng là thảm! Trước khi chết bị hành hạ, toàn thân bị đâm mấy chục lỗ bằng hung khí cùn...”

Nói đến đây, Cao Minh không nhịn được oán trách: “Tên hung thủ này thật sự ghê tởm, tôi nghi ngờ hắn ta là biến thái, chỉ có phương diện đó không được, mới thù hận phụ nữ như vậy, dùng hung khí cùn thay thế cho khuyết điểm của mình, để trừng phạt phụ nữ!”

Trần Nghiệp chú ý thấy.

Khi Cao Minh nói ra những lời này, người đàn ông trung niên ở bàn thứ ba phía sau hắn ta, tay đang định uống rượu, rõ ràng dừng lại một chút.

“Chắc chắn là vậy!”

Cao Minh bổ sung một câu.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, liền phụ họa theo: “Lão Cao, tôi đồng ý với quan điểm của cậu! Nói không chừng tên hung thủ này, là tên thái giám không có trứng, tâm lý mới vặn vẹo như vậy.”

Vừa nói, hắn vừa quan sát động tĩnh của người đàn ông trung niên.

Lần này, người đàn ông trung niên không có biểu hiện gì khác thường.

“Mẹ kiếp, loại súc sinh như vậy, ông trời sao không giáng xuống một tia sét đánh chết hắn ta?” Cao Minh chửi ầm lên.

Trần Nghiệp tò mò hỏi: “Lão Cao, cậu với tên hung thủ này...”

“Haiz! Tôi với hắn ta không có gì, là cấp trên yêu cầu tôi phối hợp bắt tên khốn này!” Cao Minh thở dài, thành thật nói: “Tên hung thủ tuy biến thái, nhưng cũng cực kỳ nguy hiểm, tôi thật sự không muốn gặp phải loại đồ chơi này.”

Trần Nghiệp hiểu rồi.

Kẻ có thể khiến cả Cao Minh cảm thấy nguy hiểm, chắc chắn là Luân Hồi Giả lợi hại hơn.

Vậy, người đàn ông trung niên phía sau kia, thật sự là hung thủ?

“Thôi, không nói chuyện này nữa.” Cao Minh hô: “Uống rượu!”

Trần Nghiệp liền nâng ly, cụng với Cao Minh.

Hai người ở trong nhà hàng hơn hai tiếng đồng hồ, trong khoảng thời gian đó, người đàn ông trung niên kia đã thanh toán, rời đi trước.

“Lão Cao, tối nay cũng đủ rồi, chúng ta về thôi?”

Cao Minh mặt đỏ bừng, nhưng ý thức vẫn còn tỉnh táo, nghe vậy liền đứng dậy nói: “Được, tôi đi thanh toán, chúng ta về.”

Ra khỏi nhà hàng, Trần Nghiệp đột nhiên cảm thấy, có một đôi mắt đang nhìn chăm chăm vào họ trong bóng tối.

Nói chính xác, hắn là đang nhìn chăm chăm vào Cao Minh.

“Lão Trần, cậu về ký túc xá phải không? Vừa tiện đường, tôi đưa cậu về.”

Cao Minh vừa lấy chìa khóa xe, vừa nói.

Trần Nghiệp không từ chối, trực tiếp lên xe ghế phụ của chiếc G.

.....

Trên đường.

Trần Nghiệp thông qua kính chiếu hậu chú ý thấy, có một chiếc xe máy, vẫn luôn bám theo họ.

Hắn muốn nhắc nhở Cao Minh, nhưng lại không biết nên nói như thế nào.

Suy nghĩ một chút, Trần Nghiệp liền nói: “Đúng rồi lão Cao, cậu chắc chắn đã đổi sang biệt thự rồi chứ? Nếu tiện, cho tôi đến tham quan nhà mới của cậu thế nào?”

Cao Minh nghe vậy ngạc nhiên: “Bây giờ?”

“Đúng, bây giờ, dù sao tôi tạm thời không hề buồn ngủ chút nào.” Trần Nghiệp cố ý nói: “Sao vậy? Trong nhà có có cộp cái, không tiện?”

“Cộp cái gì chứ!” Cao Minh không phục nói: “Nữ nhân nào dám làm loạn trước mặt tôi? Tối nay cậu đừng về ký túc xá nữa, cứ ngủ ở nhà tôi cũng được.”

Chương 493 - Tể Cầu! Người được không vậy?

Nghe được lời này.

Trần Nghiệp mỉm cười.

Khoảng mười phút sau.

Xe chạy vào một khu chung cư cao cấp, sau đó dừng lại trong gara ô tô của biệt thự.

Nhìn biệt thự trước mắt, Trần Nghiệp cười nói: “Hay lắm, tôi chỉ thuận miệng nói một câu, cậu thật sự mua biệt thự rồi à?”

“Cậu làm việc chăm chỉ, sau này cũng sẽ có!”

“Quả nhiên là nhà tư bản! Thế này là vẽ bánh cho tôi rồi sao?”

Hai người vừa nói vừa cười, bước vào biệt thự.

Trong biệt thự không có ai khác.

Cao Minh dẫn Trần Nghiệp tham quan một vòng, sau đó chỉ vào một căn phòng nói: “Lão Trần, hay là, tối nay cậu ngủ ở đây đi?”

Đây vốn là câu nói khách sáo của Cao Minh.

Không ngờ, Trần Nghiệp lại đồng ý ngay: “Được!”

Cao Minh ngẩn người, rất nhanh liền che giấu đi, ngáp một cái nói: “Ngủ sớm đi, sáng mai đi làm đừng đến muộn đấy!”

Nói xong câu này, hắn ta liền quay về phòng ngủ chính của mình.

Trần Nghiệp cũng vào phòng, nằm xuống.

Lý do mặt dày mày dạn không đi, là vì hắn nhận thấy, có người vẫn luôn theo dõi họ.

Tuy Trần Nghiệp không biết cụ thể đối phương theo dõi ai, nhưng, Cao Minh là mục tiêu có khả năng cao hơn, dù sao hắn ở Trái Đất, chưa từng đắc tội với ai.

Là bạn học cũ, lại là anh em tốt, Cao Minh đối với Trần Nghiệp cũng rất tốt, Trần Nghiệp không thể thấy chết mà không cứu!

Vì vậy, hắn lựa chọn ở lại.

Nếu tối nay kẻ địch không xuất hiện, vậy ngày mai hắn sẽ chủ động nhắc nhở Cao Minh chú ý...

May mắn thay.

Kẻ địch không làm Trần Nghiệp thất vọng.

Khoảng ba giờ sáng, Trần Nghiệp nằm trên giường vẫn chưa ngủ, đột nhiên mở mắt.

Với thuộc tính tinh thần hiện tại của Trần Nghiệp, sự tăng cường ngũ quan lục thức mà nó mang lại là vô cùng khủng khiếp.

Bất kỳ động tĩnh nào trong biệt thự đều không thể thoát khỏi tai hần.

Ngay cả kẻ lén vào trong đêm đã đủ cẩn thận, không phát ra bất kỳ tiếng động nào, nhưng vẫn bị Trần Nghiệp phát hiện.

Trần Nghiệp không dậy.

Sau đó, hần lại nhắm mắt, dùng tai lắng nghe động tĩnh của đối phương.

Nếu là đến tìm hần, thì hần giả vờ ngủ, có thể phản sát trong nháy mắt.

Tuy nhiên.

Bước chân của đối phương lại đi thẳng về phía phòng ngủ chính.

Nhắm vào Lão Cao mà đến!

Phải nói, thời điểm này, quả thực là lúc người ta ngủ say nhất.

Trần Nghiệp lập tức đứng dậy, cũng không phát ra bất kỳ tiếng động nào, sau đó bước ra ban công, chuẩn bị từ ban công đi sang phòng ngủ chính bên cạnh.

Trước khi nằm xuống, hần cố ý không đóng ban công.

Chỉ thấy thân hình Trần Nghiệp như vượn, nhẹ nhàng nhảy một cái, đã đến ban công phòng ngủ chính.

Lão Cao vẫn còn đang ngủ say trên giường, không hề hay biết nguy hiểm đã đến gần.

Ban công của tên này cũng không đóng, vừa hay tiện cho Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp nghĩ nghĩ, trực tiếp móc một miếng xi măng trên bức tường bên cạnh, ném về phía Lão Cao trên giường.

Hiện tại thực lực của hần vẫn chưa khôi phục, có thể không bại lộ thì tốt nhất đừng bại lộ.

Nếu sau khi Lão Cao tỉnh giấc, có thể tự mình giải quyết kẻ địch, thì Trần Nghiệp sẽ coi như không có chuyện gì xảy ra.

“Phập!”

Viên đá bay vút đi, chính xác đánh trúng vào lòng bàn chân của Lão Cao.

Mặc dù Trần Nghiệp đã dùng lực rất nhẹ, Lão Cao vẫn suýt chút nữa nhảy dựng lên khỏi giường.

Tên này cũng khá cảnh giác, sau khi bị đau tỉnh lại, lập tức chạy đến cạnh tủ đầu giường, nhanh chóng cầm lấy một khẩu súng lục ổ quay đặt trên tủ đầu giường, sau đó lăn một vòng, bày ra tư thế phòng bị.

Điều kỳ lạ là, khẩu súng lục ổ quay trong tay hắn, lại có thể phát ra ánh sáng xanh u ám.

Rõ ràng đây không phải là vật phàm.

Mà là đạo cụ đặc biệt đến từ Chủ Thần Không Gian.

Đúng lúc này.

Cửa phòng ngủ chính bị mở ra.

Một người đàn ông mặc áo khoác da, từ trong bóng tối bước vào.

Trần Nghiệp thị lực rất tốt, liếc mắt một cái đã nhận ra, người này chính là người đàn ông trung niên mà hắn đã gặp trước đó.

Xem ra, đối phương hắn là tên sát nhân biến thái bị truy nã kia.

Chẳng lẽ là ở quán ăn, lời nói của Lão Cao đã chọc giận hắn, cho nên hắn đặc biệt đến đây để giết người?

Trần Nghiệp cảm thấy, hắn là không đơn giản như vậy!

.....

Trong phòng.

Khi Lão Cao nhìn thấy người đến, rõ ràng là sửng sốt một chút.

Người đàn ông trung niên thấy Lão Cao tỉnh dậy, trong tay còn cầm súng, cũng sửng sốt một chút, ánh mắt kinh ngạc.

Hắn nhớ rõ mình đã rất cẩn thận rồi mà!

Như vậy mà vẫn có thể khiến người này tỉnh giấc?

Cảnh giác cao như vậy sao?

“Đoàng!”

Tiếng súng đột nhiên vang lên.

Là Lão Cao nổ súng.

Tên này cũng quả quyết, quyết định xử lý đối phương trước rồi nói sau.

Bởi vì, Lão Cao nghĩ, bất kể đối phương là ai, nếu đã mò vào nhà hắn trong thời điểm này, vậy chắc chắn là kẻ đến không tốt, lòng mang ý đồ xấu.

Ra tay trước chiếm ưu thế, tuyệt đối không sai!

“Vút!”

Viên đạn ra khỏi nòng súng phát ra tiếng xé gió, bắn về phía người đàn ông trung niên.

Điều kỳ lạ là, rõ ràng là súng lục ổ quay, viên đạn bắn ra, lại là dạng năng lượng thuần túy.

Lại còn là một khẩu súng năng lượng công nghệ cao sao?

Người đàn ông trung niên đối diện, phản ứng cũng rất nhanh, gần như ngay trong khoảnh khắc Lão Cao bóp cò, người đàn ông trung niên đã di chuyển. Hắn tốc độ rất nhanh, chỉ hơi nghiêng người một chút, đã né được viên đạn màu xanh, sau đó như một con báo săn, lao về phía Lão Cao.

Một phát súng trượt.

Sắc mặt Lão Cao lại vẫn bình tĩnh, nhìn thấy người đàn ông trung niên lao tới, trên mặt hắn, không hề có chút hoảng loạn nào.

Bởi vì.

Viên đạn đó, đã chuyển hướng giữa không trung, tiếp tục tấn công về phía lưng người đàn ông trung niên.

Sắc mặt người đàn ông trung niên biến đổi, vội vàng từ bỏ kế hoạch tấn công Lão Cao, lần nữa né tránh.

Tốc độ của tên này quả thực rất nhanh, lại một lần nữa né được.

Mà viên đạn năng lượng đó, sau khi bị đối phương né tránh liên tiếp hai lần, dường như năng lượng đã cạn kiệt, biến mất

giữa không trung.

Lão Cao khẽ nhú mào.

Sau đó.

Hắn giờ súng lục ổ quay lên, nhắm vào người đàn ông trung niên, liên tục bắn mười mấy phát!

“Đoàng! Đoàng! Đoàng!”

Trong nháy mắt.

Căn phòng toàn là đạn năng lượng màu xanh, từ các góc độ khác nhau, truy đuổi người đàn ông trung niên.

Mà Lão Cao lại vẫn đang nổ súng!

Dường như súng trong tay hắn, đạn dược là vô hạn.

Người đàn ông trung niên đối diện, nhìn khẩu súng lục ổ quay trong tay Lão Cao, trong mắt lộ ra một tia tham lam.

Sau đó.

Hắn cắn răng một cái, trong tay xuất hiện thêm một miếng kim loại màu bạc.

Rõ ràng, đối mặt với nhiều viên đạn như vậy, cho dù tốc độ của hắn có nhanh đến đâu cũng không thể né tránh, quyết định sử dụng đạo cụ đặc biệt của mình.

Chỉ thấy người đàn ông trung niên dùng lực bóp chặt, miếng kim loại màu bạc, lập tức biến thành một tấm khiên trước mặt hắn!

“Phập phập phập...”

Đạn năng lượng bắn lên tấm khiên, tạo ra từng đợt gợn sóng ánh sáng xanh, bắn ra không ít vết lõm nhỏ trên tấm khiên.

Tuy nhiên, không có một viên đạn nào có thể xuyên qua tấm khiên, đánh trúng người đàn ông trung niên đang trốn sau tấm khiên.

Tiếp theo.

Điều kỳ lạ hơn đã xảy ra.

Chỉ thấy tấm khiên lóe lên ánh bạc, trong nháy mắt, đã khôi phục nguyên trạng, thậm chí còn sáng bóng như mới.

Nhìn thấy cảnh này, sắc mặt của Lão Cao, cuối cùng cũng thay đổi.

“Ngân Vệ Chi Thuần? Người chính là hung thủ của vụ án 822!”

Lão Cao vốn không biết tẩm khiên này.

Là người của Cục Luân Hồi, đã nói cho hắn biết tư liệu về hung thủ, trong đó tẩm khiên này, đã được giới thiệu chi tiết.

Chương 494 - Tể Cầu! Người được không vậy? (2)

“Súng trong tay người, chính là ‘Súng Lục Ổ Quay của Jack’ phải không? Thật là đồ tốt!”

Người đàn ông trung niên vừa nói, vừa hé một mắt, tham lam nhìn chăm chăm Lão Cao, nói: “Đưa nó cho ta, hôm nay lão tử tha cho người một mạng!”

Đối với loại lời này, Lão Cao đương nhiên là một chữ cũng không tin.

Hắn lại lấy ra một con dao găm, bày ra tư thế chiến đấu.

Đồng thời, ánh mắt không nhịn được nhìn ra cửa phòng, lo lắng cho Trần Nghiệp.

“Đừng nhìn nữa!” Người đàn ông trung niên đối diện, dường như cố ý chọc giận Lão Cao, cười lạnh nói: “Ta đã mổ bụng đồng bọn của người rồi!”

Trần Nghiệp đang nấp ở ban công: ???

Lão Cao thật sự bị chọc giận, hừ lạnh một tiếng, liền chủ động lao về phía người đàn ông trung niên.

Đối phương có Ngân Vệ Chi Thuần trong tay, súng của hắn không còn đất dụng võ, muốn bắt được người này, chỉ có thể dựa vào đánh cận thân.

Mà nhìn thấy Lão Cao lao tới.

Trong mắt người đàn ông trung niên, lập tức lóe lên một tia cười gằn.

Chơi cận chiến?

Đó chính là sở trường của hấn!!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hai người va chạm vào nhau.

Chỉ là, Lão Cao dù là tốc độ, hay là sức mạnh, đều kém người đàn ông trung niên rất nhiều.

Hấn thậm chí trong tay người đàn ông trung niên, mười chiêu cũng không chống đỡ nổi, đã bị đánh bay ra ngoài.

“Ầm!”

Lão Cao bay ngược ra ngoài, thân thể nặng nề đập vào tường, vừa rơi xuống đất đã nôn ra một ngụm máu, một cánh tay, cẳng mềm nhũn ra.

Rõ ràng, đã mất đi sức chiến đấu.

Trần Nghiệp đang quan sát bên ngoài, lập tức lắc đầu.

Hấn đoán, Lão Cao có thể sống sót trong Chủ Thần Không Gian đến ngày hôm nay, chủ yếu là dựa vào khẩu súng lục ở quay trong tay.

Trong phòng ngủ chính.

Người đàn ông trung niên thấy Lão Cao bị thương, lại lộ ra một tia cười gằn, lao về phía Lão Cao.

Lão Cao lập tức dùng tay trái cầm dao găm, cố gắng đứng dậy, muốn liều mạng một phen.

Đúng lúc này.

Biến cố xảy ra!

“Vù!!”

Một quả cầu lửa lớn cỡ quả bóng rổ, đột nhiên bay vào từ hướng ban công, nhanh chóng bắn về phía người đàn ông trung niên.

Quan trọng là, ngọn lửa của quả cầu lửa này, lại là màu tím.

Sắc mặt người đàn ông trung niên lập tức biến đổi.

Sao lại còn có Luân Hồi Giả?

Hắn có một loại bản lĩnh đặc biệt, có thể phân biệt được ai là Luân Hồi Giả.

Trước đó ở quán ăn, hắn đã nhận ra, Lão Cao là Luân Hồi Giả, đồng bọn chỉ là người bình thường.

Vậy thì, Luân Hồi Giả này từ đâu chui ra?

Đương nhiên!

Lúc này đã không còn thời gian để hắn suy nghĩ nhiều.

Bởi vì tốc độ của quả cầu lửa rất nhanh.

Người đàn ông trung niên lập tức ném tấm khiên màu bạc đã khôi phục nguyên trạng về phía quả cầu lửa.

Tấm khiên màu bạc lập tức va chạm với quả cầu lửa trong phòng.

Sau đó...

“Ầm!”

Một vụ nổ kinh hoàng, lập tức xuất hiện.

Kính của ban công, đều bị chấn vỡ.

Người đàn ông trung niên và Lão Cao, trực tiếp bị sóng xung kích dữ dội đánh bay!

Lão Cao còn đỡ, hắn vốn đã đứng ở góc tường.

Kẻ xui xẻo là người đàn ông trung niên!

Mặc dù phản ứng của tên này đủ nhanh, nhưng hắn vẫn đánh giá thấp uy lực quả cầu lửa của Trần Nghiệp, gần như bị sóng xung kích đánh trúng trực diện.

Đội mọi thứ lắng xuống, người đàn ông trung niên đã toàn thân đầy máu, nằm trong một đống đồ nát.

Tuy nhiên, tên này cũng không chết, lúc này đang vùng vẫy, muốn đứng dậy.

Còn tấm khiên màu bạc của hắn, lúc này đã cháy đen, không thể khôi phục.

Rõ ràng khả năng phòng thủ cũng có giới hạn!

Người đàn ông trung niên thấy bảo bối của mình biến thành như vậy, vô cùng tức giận, ánh mắt lập tức nhìn về phía ban công.

“Là ai?”

Lão Cao cũng nhìn về phía ban công.

Trần Nghiệp không nói gì, thông thả bước vào phòng ngủ chính từ ban công.

Sau đó, hắn vung tay lên, lại một quả cầu lửa màu tím, xuất hiện trong tay hắn.

Ngọn lửa màu tím đỏ, mang đến nhiệt độ cao kịch liệt, khiến nhiệt độ trong phòng, tăng lên nhanh chóng!!

Tuy nhiên, trong lòng người đàn ông trung niên lúc này, đã lạnh như băng.

Đợi hắn nhìn rõ khuôn mặt của Trần Nghiệp, lại lộ ra vẻ mặt vô cùng kinh ngạc!

Ký ức của người này cực kỳ tốt, đương nhiên nhớ rõ, người uống rượu với Lão Cao ở quán ăn, chính là tên chơi lửa trước mắt này.

Tuy nhiên!

Sao hắn có thể là Luân Hồi Giả?

Rõ ràng trong cảm nhận của hắn, đối phương hắn là một người bình thường mới đúng chứ?

Chẳng lẽ sai rồi?

“Má! Lão Trần!!?”

Lão Cao ở hướng bên kia, nhìn Trần Nghiệp bước vào, phát ra một tiếng kinh hô.

Tên này cũng đầy mặt kinh ngạc.

Thậm chí có thể nói, mức độ kinh ngạc, vượt qua cả người đàn ông trung niên.

Lão Cao vạn vạn không ngờ, lão đồng học của mình, lại cũng là Luân Hồi Giả?

Hơn nữa còn là Luân Hồi Giả có thực lực mạnh mẽ như vậy?

Chỉ với kỹ năng điều khiển lửa của đối phương, cùng với nhiệt độ của ngọn lửa, thực lực tổng hợp ít nhất cũng đã đạt cấp A rồi phải không?

Trần Nghiệp xua tay, ra hiệu Lão Cao bình tĩnh.

Sau đó.

Ánh mắt hần, nhìn chăm chăm vào người đàn ông trung niên.

“Ngươi là ai?”

Câu này, lại do người đàn ông trung niên nói ra. Chỉ thấy hần nhìn chăm chăm Trần Nghiệp, phần nộ nói: “Các hạ có thể phá Ngân Vệ Chi Thuần của ta, thực lực tổng hợp, đã đạt cấp A rồi phải không? Vậy mà lại thiết kế đánh lên ta, một Luân Hồi Giả cấp B? Quả thực quá mất thân phận!”

Đánh giá thực lực của Luân Hồi Giả, từ thấp đến cao, lần lượt là: E\D\C\B\A... và cấp S mạnh nhất.

Cường giả cấp S rất khủng khiếp, gần như sở hữu sức mạnh hủy diệt thế giới, tuy nhiên số lượng cũng rất ít, hiện tại toàn bộ Chủ Thần Không Gian, cũng chỉ có bốn vị cấp S, và mỗi một vị, đều là danh tiếng lừng lẫy.

Mà là tầng lớp thứ hai, Luân Hồi Giả cấp A, số lượng lại khá nhiều, toàn cầu tổng cộng có vài trăm người.

Ngoài ra, đánh giá thực lực tổng hợp, kỳ thực chỉ có thể làm tài liệu tham khảo!

Cho dù cùng là cấp A, chênh lệch thực lực, cũng có thể là một trời một vực.

“Đây là di ngôn của ngươi sao?”

Trần Nghiệp từng bước tiến lại gần người đàn ông trung niên, lạnh lùng nói: “Vậy ngươi có thể xuống địa ngục rồi!”

Vào lúc này, kỳ thực nên dứt khoát một chút, trực tiếp giết chết kẻ địch, tránh xảy ra bất ngờ, để đối phương lật kèo.

Đạo lý phản diện chết vì nói nhiều, Trần Nghiệp vẫn biết.

Mà lý do hần nguyện ý lải nhải, kỳ thực mục đích chính, vẫn là để moi thông tin.

Trần Nghiệp hiện tại biết quá ít về Chủ Thần Không Gian.

Hắn lại không thể chủ động hỏi dò.

Bởi vì vừa mở miệng, sẽ có khả năng bại lộ sự thật hắn không phải là Luân Hồi Giả.

“Chờ đã! Đừng giết ta!”

Người đàn ông trung niên lập tức kêu lên: “Ta có thể chuộc mạng của ta!”

Trần Nghiệp nghe vậy, chỉ lạnh lùng nhìn, không nói gì.

Lão Cao bên cạnh vài lần muốn nói lại thôi, muốn nhắc nhở Trần Nghiệp nhanh chóng ra tay, tránh đêm dài lắm mộng, nhưng nhìn thấy khí thế kinh người của Trần Nghiệp, lời nhắc nhở, vẫn không nói ra miệng.

Thấy Trần Nghiệp không ra tay ngay lập tức, người đàn ông trung niên thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó, hắn bắt đầu ra giá cho mình!

“Tám Ngân Vệ Chi Thuần đó không hề bị hỏng, chỉ cần bổ sung một ít bạc, là có thể sử dụng lại... Ta nguyện ý tặng cho các hạ.”

Trần Nghiệp nghe vậy, cười lạnh giơ tay lên, làm ra vẻ chuẩn bị ra tay.

Tám khiên rách nát đó, giới hạn phòng ngự thấp như vậy, ngay cả quả cầu lửa của hắn cũng không chịu nổi, hắn mới không thèm đâu!

Chương 495 - Đại ca! Xin nhận lấy gói của ta!

Người đàn ông trung niên đầy mặt lo lắng, sau đó đột nhiên cắn răng, từ trong ngực lấy ra một tấm da dê.

“Đây là bản đồ kho báu, hơn nữa còn là bản đồ kho báu của phó bản cá nhân, ta mới có được không lâu, nguyện ý tặng cho các hạ.”

Đôi phương vừa nói, vừa dang hai tay lên.

Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không dùng tay để nhận, ai biết đối phương sẽ giở trò gì trên đó? Hơn nữa hắn lại không phải Luân Hồi Giả, vạn nhất bản đồ kho báu này xuất hiện biến đổi trên tay hắn thì sao? Liền hô lên: “Lão Cao!”

Lão Cao bên cạnh nghe vậy, lập tức hiểu ý Trần Nghiệp, khập khiễng đi tới, lấy bản đồ kho báu trong tay người đàn ông trung niên.

Mặc dù người đàn ông trung niên đầy mặt không cam lòng, nhưng cũng không dám phản kháng.

Hắn hiểu, trước mặt một cường giả nghi là cấp A, hắn phản kháng bây giờ, chỉ là tự tìm đường chết.

“Bây giờ, có thể thả ta đi rồi chứ?” Người đàn ông trung niên hỏi.

Trần Nghiệp trực tiếp nở nụ cười: “Không thể!”

“Ngươi, ngươi không giữ chữ tín!”

“Ta có hứa gì với ngươi đâu.”

“Ngươi không thể giết ta! Ta còn nợ Bá Vương Long ba nghìn Luân Hồi tệ, tính cả lãi, là năm nghìn! Nếu ta chết, Bá Vương Long không đòi được số nợ này, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Trần Nghiệp sững sờ.

Bá Vương Long này là ai? Nghe sao giống như kẻ cho vay nặng lãi trong Chủ Thần Không Gian vậy?

Hắn rất muốn hỏi Bá Vương Long này là ai.

Tuy nhiên, không tiện hỏi!

Vạn nhất đối phương là người nổi tiếng trong Chủ Thần Không Gian, hắn mà ngay cả Bá Vương Long cũng không biết, chẳng phải là lộ tẩy sao?

Thấy Trần Nghiệp mặt mày do dự, Lão Cao bên cạnh lập tức nói: “Lão Trần, đừng nghe hắn hù dọa, hôm nay không thể thả hắn đi! Hắn là tội phạm truy nã của Cục Luân Hồi chúng ta, có Cục Luân Hồi ở đây, Bá Vương Long cũng không dám đến!”

Rất nhanh.

Trần Nghiệp ra tay giết chết gã trung niên.

Chủ yếu là do trước đó tiếng nổ quá lớn, gây ra sự hoảng sợ cho những cư dân khác trong khu chung cư, sau đó có người đã trực tiếp báo cảnh sát.

Trần Nghiệp nghe thấy tiếng còi cảnh sát, lúc này mới giết chết gã trung niên.

Khi gã trung niên chết dưới quả cầu lửa của hắn, Trần Nghiệp lập tức nhận được thông báo từ bí cảnh:

【 Giết chết dị đoan, nhận được 317 điểm tiềm năng... 】

Trần Nghiệp nhất thời sáng mắt.

Một tên gà mờ, vậy mà lại cho 317 điểm tiềm năng?

Rất tốt!

Lần này bí cảnh thật sự hào phóng.

Rất nhanh.

Tiếng còi cảnh sát ngày càng gần, ngay cả Lão Cao cũng có thể nghe thấy.

“Lão Cao, tạm thời tôi vẫn chưa muốn lộ diện, nơi này giao cho cậu xử lý.”

Nghe thấy lời này.

Lão Cao lập tức hiểu, Trần Nghiệp vẫn muốn ẩn mình trong bóng tối, liền gật đầu nói: “Tôi biết rồi.”

Trần Nghiệp cũng không nói nhảm, trực tiếp rời đi.

“Lão Trần, đợi đã!”

Lão Cao vội vàng nói: “Hai thứ này?”

“Tôi không cần!” Trần Nghiệp khoát tay nói: “Tặng cậu.”

Lão Cao: “...”

Dứt lời.

Trần Nghiệp liền rời khỏi nhà Lão Cao.

Còn việc Lão Cao ứng phó với cảnh sát như thế nào, hắn lười quản. Tin rằng với sự sắp xếp của Lão Cao ở địa phương, việc ứng phó hắn là không khó.

Nhìn bóng lưng Trần Nghiệp nhanh chóng rời đi từ cửa sau, Lão Cao có chút trầm mặc.

Cho đến bây giờ, hắn vẫn có chút khó chấp nhận, lão bạn học Trần Nghiệp, vậy mà lại là Luân Hồi Giả mạnh hơn hắn, thậm chí thực lực tổng hợp nghi ngờ đã đạt tới cấp A...

Cường giả cấp A, dù đi đến đâu, cũng là đại lão một phương!

Ngay cả Cục Luân Hồi mà Lão Cao e ngại, cường giả cấp A nếu nguyện ý gia nhập, ít nhất cũng có thể làm một lãnh đạo.

Đội bóng lưng Trần Nghiệp biến mất, Lão Cao thu hồi tầm mắt, nhìn hai vật phẩm mà gã trung niên biến thái để lại, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ tham lam.

Hai vật phẩm này, đối với hắn mà nói, quả thực là bảo bối!

Không ngờ, Trần Nghiệp lại nói không cần...

Rất nhanh.

Một đám cảnh sát xông vào.

Lão Cao thu hồi suy nghĩ, bình tĩnh đứng dậy, bắt đầu ứng phó với cảnh sát.

.....

Sau khi rời đi.

Trần Nghiệp cũng đang hồi tưởng lại biểu hiện của mình trước đó.

Từ đầu đến cuối, để giải quyết gã trung niên biến thái, hắn chỉ sử dụng dị năng hệ Hỏa, hoàn toàn không thể hiện sức mạnh của mình.

Đây là bởi vì, Trần Nghiệp biết bản thân đang bị truy nã, nói không chừng Chủ Thần Không Gian đã nắm được một số tư liệu của hắn, nếu để lộ ra sức mạnh cường đại của mình, rất có thể sẽ thu hút sự chú ý của những kẻ có tâm.

Trần Nghiệp đã quyết định, trước khi thực lực chưa khôi phục đến đỉnh phong, hắn sẽ cố gắng ít sử dụng sức mạnh, có thể dùng dị năng hệ Hỏa thì dùng dị năng hệ Hỏa.

Nếu thật sự cần phải động dụng sức mạnh mới có thể đối phó với kẻ địch, vậy thì không được để lại người sống.

Một lát sau.

Trần Nghiệp trở về ký túc xá của công ty.

Phải nói rằng, đãi ngộ của công ty Lão Cao vẫn rất tốt, ký túc xá sắp xếp cho nhân viên đều là phòng đơn.

Vì vậy, cho dù Trần Nghiệp trở về lúc đã hơn bốn giờ sáng, cũng không làm phiền người khác ngủ.

Sau đó, hắn bắt đầu phân bổ số tiềm năng vừa nhận được.

Lần này không phải nhiệm vụ bí cảnh, không cần đợi đến khi nhiệm vụ kết thúc mới được quyết toán phần thưởng. Phần thưởng nhận được từ nhiệm vụ săn giết dị đoan đều được phát ngay tại chỗ, và có thể sử dụng ngay lập tức.

Ban đầu, Trần Nghiệp dự định là dồn toàn bộ tiềm năng để tăng thuộc tính Tinh Thần.

Tuy nhiên, để tránh việc đại lão OCD trong bóng tối bất mãn, hắn vẫn giữ lại 7 điểm tiềm năng, phân bổ vào Thể Chất, Sức Mạnh, Nhanh Nhẹn.

Vì vậy.

Thuộc tính của Trần Nghiệp như sau:

Tên: Trần Nghiệp.

Thể Chất: 8310.

Tinh Thần: 5390.

Sức Mạnh: 8310.

Nhanh Nhẹn: 8310.

Thiên Phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân bổ: 0.

.....

Đến khi trời sáng.

Trần Nghiệp mở mắt trên giường, như thường lệ, sau khi rửa mặt xong liền đi làm.

Tối qua hắn chỉ ngủ chưa đến ba tiếng, nhưng nhìn hắn vẫn tràn đầy tinh thần. Bởi vì với tinh thần lực hiện tại của hắn,

không ngủ cả đêm cũng không có chút ảnh hưởng nào.

Vừa đến công ty, Trần Nghiệp còn chưa kịp chấm công, đã thấy Lão Cao vậy mà đang đợi hắn ở sảnh tầng một của công ty.

“Lão Trần, đi đi đi, lên văn phòng tôi nói chuyện!”

Lão Cao vừa nói, vừa kéo Trần Nghiệp, đi vào thang máy.

Đối với việc này, Trần Nghiệp đã sớm có chuẩn bị tâm lý.

Đến văn phòng.

Lão Cao lập tức dẫn dò thư ký, không cho bất cứ ai đến quấy rầy, đồng thời đóng cửa văn phòng lại.

“Lão Trần! Trần ca!!!”

Lão Cao thần tình có chút kích động: “Cậu thật sự là chân nhân bất lộ tướng!”

Trần Nghiệp lập tức nói: “Lão Cao, đừng kích động, ngồi xuống nói.”

“Một vị đại lão cấp A đang ngồi trước mặt tôi, lại còn là lão bạn học của tôi, tôi sao có thể không kích động chứ?” Lão Cao nói năng lộn xộn: “Trần ca, sớm biết cậu lợi hại như vậy, tôi đã đi theo cậu rồi!”

Trần Nghiệp: “...”

Đi theo hắn?

Trở thành kẻ địch của Chủ Thần Không Gian sao?

Trần Nghiệp lập tức chuyển chủ đề: “Tôi qua cảnh sát không làm khó cậu chứ?”

“Cảnh sát có thể làm khó được gì tôi? Cục trưởng của bọn họ nhìn thấy tôi cũng phải khách sáo ba phần!” Lão Cao không hề tâm khoát tay, lại do dự nói: “Tuy nhiên, bên Cục Luân Hồi không dễ qua mặt, bọn họ rất rõ thực lực của tôi, không phải đối thủ của tên tội phạm bị truy nã đó...”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Không được thì khai tôi ra đi!”

Nghe vậy, Lão Cao cân nhắc hỏi: “Tôi nói Trần ca, có phải cậu đã đắc tội với ai đó trong Chủ Thần Không Gian không? Cho

nên mới phải che giấu thân phận thực sự của mình?”

Chương 496 - Đại ca! Xin nhận lấy gỏi của ta! (2)

“Cũng không phải.” Trần Nghiệp cố ý nói mơ hồ: “Tình huống của tôi hơi đặc biệt, ba lời hai câu cũng không nói rõ được.”

“Hiểu hiểu.” Lão Cao đương nhiên nói: “Có thể trở thành đại lão cấp A như cậu, có chút bí mật cũng là chuyện bình thường.”

Trần Nghiệp đột nhiên nói: “Lão Cao, cậu có thể dựa theo sự hiểu biết của cậu về Chủ Thần Không Gian, viết một bản công lược về Chủ Thần Không Gian cho tôi được không?”

“Hả?” Lão Cao có chút ngơ ngác: “Trần ca, cậu là cố ý muốn chọc ghẹo tôi sao? Cậu là đại lão cấp A, trước mặt cậu, tôi chỉ là gà mờ, còn cần xem công lược của tôi?”

“Bớt nói nhảm! Cậu cứ nói viết hay không?”

“Viết! Nếu Trần ca muốn, tôi nhất định phải viết!”

“Ừm! Nhớ phải viết kỹ càng!”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, lại nói: “Mấy người bạn của cậu, tốt nhất là để bọn họ cũng viết một bản, tôi thu thập công lược có việc cần.”

“Không vấn đề! Chỉ cần Trần ca dùng được là được!”

Trần Nghiệp liếc xéo Cao Minh một cái: “Lão Cao, tôi vẫn luôn coi cậu là anh em, là bạn chí cốt, muốn tìm việc làm, cũng là tìm cậu đầu tiên, nếu cậu còn như vậy nữa, tôi sẽ đi đây.”

“Đừng đừng đừng, Trần ca... không phải, Lão Trần! Lão Trần! Như vậy được chưa!”

Lão Cao vừa nói, vừa lộ ra nụ cười hiểu ý.

Trần Nghiệp có thể nói lời này, khiến hắn rất vui.

Hơn nữa, có một người anh em là cường giả cấp A, đối với hắn đương nhiên cũng có rất nhiều lợi ích.

Sau đó, Lão Cao đột nhiên lại nhớ tới một chuyện.

“Đúng rồi, Lão Trần, trước đó cậu nói rất thiếu tiền? Còn chạy đến chỗ tôi làm việc? Chẳng lẽ thật sự là thiếu tiền sao?”

“Nói nhảm!”

“Không phải... Lão Trần, chỉ bằng thực lực hiện tại của cậu, muốn kiếm tiền quả thực quá dễ dàng, không nói cái khác, đến những đại công ty đại xí nghiệp treo cái tên, với giá trị bản thân hiện tại của cậu, lương một năm ít nhất năm trăm vạn trở lên, mỗi năm cái gì cũng không cần làm, nằm im hưởng tiền là được... À, tôi quên cậu muốn ăn giấu thân phận.”

Nói đến đây, Cao Minh nhin không được vồ vồ trán mình, rồi tiếp tục nói: “Đúng rồi, tôi qua cậu để lại cho tôi hai thứ kia, giá trị đều rất đắt đỏ! Đối với cường giả như cậu có thể không có bao nhiêu tác dụng, đối với những kẻ gà mờ như chúng tôi, lại rất quan trọng.”

“Bảo tàng đồ giá trị khó nói, nói về Ngân Vệ Chi Thuần, tên tội phạm bị truy nã kia có thể chạy trốn trong tay Cục Luân Hồi đến bây giờ, chính là dựa vào thứ đó...”

Trần Nghiệp ngắt lời: “Đều là huynh đệ, nói những thứ này làm gì?”

“Chính vì là huynh đệ, tôi càng không thể không tự giác. Người ta thân huynh đệ còn phải minh toán sổ sách! Hơn nữa, nếu không phải tôi qua cậu ở đó, e rằng cái mạng nhỏ này của tôi đã mất rồi, nói ra, cậu đối với tôi quả thực là có ân tái tạo.”

Thấy Trần Nghiệp có chút không kiên nhẫn, Cao Minh vội vàng nói: “Được được được, tôi nói trọng điểm... Ngân Vệ Chi Thuần quả thực là đồ tốt, đối với giai đoạn hiện tại của tôi rất quan trọng, cho nên tôi không khách khí! Thứ này nếu xuất hiện ở thị trường giao dịch của Chủ Thần Không Gian, e rằng có thể bán được bốn nghìn Luân Hồi tệ. Tôi không có nhiều Luân Hồi tệ như vậy, Lão Trần cậu đã thiếu tiền, vậy thì dùng tiền mua đi!”

“Năm ngàn vạn! Cậu hài lòng với giá cả này không? Được rồi, tôi biết, giá này, không xứng với Ngân Vệ Chi Thuần. Nhưng hiện tại tiền trong tay tôi, chỉ có bấy nhiêu...”

Giá cả này, kỳ thật đã không thấp.

Công năng của Ngân Vệ Chi Thuần tuy không tệ, có thể chống đỡ một lượng công kích nhất định, hơn nữa có thể tự mình chữa trị... Nhưng nói trắng ra, thứ này vẫn là đạo cụ đặc thù cấp thấp, chỉ thích hợp cho Luân Hồi Giả cấp thấp.

Nó cũng không tốt như Cao Minh nói.

Trong phó bản cấp C, Ngân Vệ Chi Thuần hẳn là rất dễ dùng. Đến phó bản cấp B, trên thực tế đã không đủ dùng.

Tên trung niên biến thái kia kỳ thật cũng là một kẻ nghèo kiệt xác, lần trước thấy có người bán thứ này với giá 3500 Luân Hồi tệ, hắn liền mượn từ Bá Vương Long ba nghìn Luân Hồi tệ, mới mua được Ngân Vệ Chi Thuần, dùng để phòng thân.

Trần Nghiệp vốn không muốn tiền của Lão Cao.

Nhưng nghĩ đến bản thân hiện tại quả thực khá thiếu tiền, lời từ chối liền nuốt trở lại.

“Tôi hiện tại quả thực thiếu tiền, vậy thì không khách sáo với cậu!”

Nói đến đây, Trần Nghiệp nhớ tới con người của Lão Cao, biết Lão Cao người này khá nghĩa khí, nói không chừng tấm khiên nát kia căn bản không đáng giá, dù sao cũng không hiếm lạ, liền nói: “Ba ngàn vạn đi!”

Thấy Lão Cao muốn nói gì đó, Trần Nghiệp trực tiếp ngăn lại: “Người gặp có phần! Cậu nếu còn lằng nhằng, tôi sẽ không lấy nữa.”

“VẬY... ĐƯỢC RỒI!”

Lão Cao đáp ứng, trong mắt toàn là cảm kích.

Sau đó, hắn lại hỏi: “Về Bảo tàng đồ kia, tôi đã xem qua, cần thực lực tổng hợp đạt cấp A mới có thể sử dụng, tên kia căn bản không dùng được, nếu không, chắc chắn sẽ không giữ lại đến bây giờ, tôi cũng không dùng được... Lão Trần cậu định xử lý thế nào? Hay là tự mình dùng đi?”

Dùng cái rắm!

Hắn cũng không phải Luân Hồi Giả!

Làm sao dùng đồ của Chủ Thần Không Gian?

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Tôi muốn để lại cho gia đình nhiều tiền một chút, cậu giúp tôi bán nó đi! Đổi thành Nhân Dân tệ!”

“A?” Lão Cao ngẩn người, vội vàng khuyên nhủ: “Lão Trần, tiền tài trong thế giới hiện thực, ở Chủ Thần Không Gian, căn bản không có tác dụng, cậu nếu dùng Bảo tàng đồ đổi Luân Hồi tệ thì còn được, đổi Nhân Dân tệ thì quá thiệt thòi...”

Trần Nghiệp xua tay: “Cứ làm theo lời tôi nói!”

Hắn đương nhiên biết, đối với Luân Hồi giả, chắc chắn Luân Hồi tệ có giá trị hơn.

Nhưng hắn không phải Luân Hồi giả!

“VẬY... ĐƯỢC RỒI!”

Cao Minh suy nghĩ một chút nói: “Vừa đúng lúc, tháng sau là phiên đấu giá của thị trường giao dịch, tôi cứ đem Bảo tàng đồ đến phiên đấu giá bán đi?”

Trần Nghiệp âm thầm ghi nhớ thông tin này, rồi nói: “Tùy cậu thao tác thế nào, tôi chỉ cần tiền!”

“Hiểu rồi!”

...

Hai người nói xong cách xử lý vật phẩm, lại trò chuyện về những chuyện khác.

“Đúng rồi, Lão Trần, tôi mới nhớ ra, tối qua cậu đột nhiên đề nghị muốn đến thăm nhà tôi, có phải đã sớm biết tên biến thái đó đang theo dõi chúng ta rồi không?”

Đối với việc này.

Trần Nghiệp cũng không giấu diếm, nói thật: “Đúng vậy! Khi chúng ta đang uống rượu ở quán ăn, hắn thực ra cũng có mặt, khi cậu mắng hắn liệt dương, tôi đã chú ý thấy tên đó có chút không tự nhiên, cho nên mới để tâm.”

“Thì ra là vậy!”

Lão Cao nghĩ đến đây, trong lòng một trận sợ hãi: “Nếu không có Lão Trần cậu, tối qua có lẽ tôi đã toi mạng rồi.”

Trần Nghiệp khoát tay: “Cứ nhắc đến chuyện này làm gì?”

Cao Minh lại cười nói: “Xem ra, thật sự bị tôi nói trúng rồi, tên biến thái đó, đúng là liệt dương, nếu không sao lại nhỏ nhen như vậy, cứ bám theo muốn đánh lén ám sát tôi chứ? Mẹ kiếp, mấy tên biến thái này, thật sự là không thể lý giải nổi.”

Trần Nghiệp mỉm cười, không đáp lời.

“Đúng rồi, Lão Trần, quên hỏi rồi.” Lão Cao đột nhiên lộ ra vẻ tò mò: “Cậu thuộc chiến đội nào? Với cấp bậc như cậu, hẳn là quen biết rất nhiều đại lão chứ?”

Trần Nghiệp do dự một chút, nhớ lại nội dung đã nghe lén được bên ngoài văn phòng lần trước, liền nói: “Tôi là độc lang.”

Mặc dù Lão Cao hẳn là người đáng tin cậy, nhưng Trần Nghiệp vẫn không định nói cho đối phương biết thân phận thật sự của mình.

Hắn chính là mục tiêu truy nã quan trọng của Chủ Thần Không Gian, chắc hẳn Chủ Thần Không Gian tự mình truy nã hắn, cũng đã đưa ra mức giá không nhỏ.

Chương 497 - Thiên Hoàng là năng lực giả Trái Magma?

Tiền tài động lòng người!

Trần Nghiệp cũng không dám chắc, sau khi biết thân phận thật sự của hắn, Lão Cao có nổi lòng tham hay không.

Hắn không dám đánh cược, cũng không muốn đánh cược!

Hơn nữa, cho dù Lão Cao không bán đứng hắn, cũng khó đảm bảo ngày nào đó Lão Cao sẽ lờ miện.

Vì vậy, tiếp tục che giấu, để Lão Cao coi hắn như Luân Hồi Giả, là lựa chọn tốt nhất.

“Cái gì??”

Nghe thấy Trần Nghiệp vậy mà là độc lang, Lão Cao lộ ra vẻ mặt khó tin: “Lão Trần, cậu vậy mà là độc lang? Cường giả độc lang cấp A, thế nhưng rất hiếm thấy đó!”

Cái gọi là độc lang.

Thực ra chính là người độc hành trong Chủ Thần Không Gian.

Đại đa số Luân Hồi Giả trong Chủ Thần Không Gian, đều sẽ lựa chọn tác chiến theo nhóm, ưu thế của nhóm cũng rất lớn, chỉ cần các thành viên đáng tin cậy là có thể hình thành sự bổ sung cho nhau, cùng nhau nỗ lực hoàn thành nhiệm vụ phó bản.

Vì vậy, số ít độc lang, liền hình thành hai thái cực, hoặc là sống rất tệ, hoặc là sống đặc biệt tốt!

Trần Nghiệp nhìn bề ngoài, rõ ràng thuộc về loại thứ hai.

Dù sao, lên được cấp A đã không dễ dàng, càng đừng nói là độc lang cấp A.

Trần Nghiệp rõ ràng không muốn nói về chuyện này, khoát tay nói: “Nếu không còn chuyện gì nữa, tôi về làm việc.”

“Làm việc? Cậu còn làm cái gì nữa!” Lão Cao nhin không được nói móc: “Bán cả tôi đi, tôi cũng không mời nổi đại lão như cậu.”

“Sao vậy?” Trần Nghiệp cười hỏi: “Tôi bị đuổi việc rồi sao?”

“Đúng vậy! Chùa nhỏ này của tôi, không chứa nổi đại Phật như cậu.” Lão Cao nói không khách khí.

Thực ra Trần Nghiệp cũng biết, sau khi hãn triển lộ thực lực của mình, làm công là không thể nào làm công được nữa rồi.

Ai còn dám để hãn làm công nữa chứ?

Ngay lúc Trần Nghiệp chuẩn bị rời đi.

Lão Cao bỗng nhiên đổi giọng, nửa đùa nửa thật nói: “Lão Trần, nếu cậu thật sự không nỡ rời khỏi công ty, hay là, cho cậu năm mươi một phần trăm cổ phần, vị trí chủ tịch này của tôi cho cậu làm?”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp không cần suy nghĩ liền xua tay: “Thôi đi! Tôi không muốn chiếm vị trí của cậu, hơn nữa, bây giờ tôi chỉ muốn kiếm tiền, không có hứng thú làm công ty.”

Hắn thậm chí còn chưa từng nghĩ tới, để đại ca của mình, đến công ty của Cao Minh làm việc.

Bởi vì công ty an ninh nói trắng ra, chính là công ty cung cấp vệ sĩ, bảo an, muốn nắm giữ công ty như vậy, bản thân cần có thực lực nhất định.

Trần Nghiệp tuy muốn để lại cho đại ca một cơ nghiệp, nhưng công ty an ninh, tuyệt đối không phải là một lựa chọn tốt.

Vạn nhất hẳn xảy ra chuyện ngoài ý muốn, hoặc là lại rời khỏi Trái Đất, đại ca tuyệt đối sẽ bị người ta ăn tươi nuốt sống.

“Lão Trần, cậu muốn nhiều tiền như vậy để làm gì?”

Cao Minh nghi hoặc hỏi: “Chỉ là tám bản đồ kho báu kia, nếu muốn đổi thành Nhân Dân Tệ, ít nhất cũng năm ngàn vạn trở lên... chẳng lẽ vẫn chưa đủ sao?”

“Không đủ!” Trần Nghiệp lắc đầu, nói: “Tôi là người có cảm giác nguy cơ khá cao, sợ ngày nào đó ở Chủ Thần Không Gian không trở về được, cho nên, muốn để lại cho người nhà một khoản tài sản đủ dùng.”

Cao Minh nghe vậy, suy nghĩ cẩn thận một chút, hình như nhà của lão đồng học này, điều kiện kinh tế quả thật không tốt lắm.

Vài ngàn vạn đối với người bình thường mà nói, quả thật rất nhiều, thậm chí có thể coi là tự do tài chính rồi.

Nhưng nếu ở thành phố lớn, e là ngay cả tiền một căn nhà cũng không đủ...

“Đúng rồi!”

Cao Minh giống như nhớ ra cái gì, mở miệng nói: “Lão Cao, hiện tại có một vụ làm ăn kiếm tiền, cậu có muốn ra tay không?”

“Ồ? Cái gì?” Trần Nghiệp tò mò hỏi.

“Tập Đoàn Thiên Hoành ở thành phố bên cạnh cậu hẳn là biết chứ? Con gái của lão tổng bọn họ, hiện tại ở nước ngoài gặp chút rắc rối, muốn mời người giúp mang về...”

Cao Minh kể sự việc đại khái qua một lần, sau đó lại nói: “Tôi vốn không muốn nhận, bởi vì thực lực của tôi quá kém. Nhưng nếu cậu nguyện ý ra tay, vậy thì ổn rồi! Bốn ngàn vạn này, cậu chiếm phần lớn, thế nào?”

Trần Nghiệp nghe xong, lại hơi nhú mồm.

Những trải nghiệm trong quá khứ, khiến hắn hiện tại rất cảnh giác, bất cứ chuyện gì cũng sẽ nghĩ đến mặt xấu trước.

“Lão Cao, cậu có quen thuộc với lão tổng của Thiên Hoàn kia không? Trong này có phải có bấy không?”

“Không tính là quen thuộc.” Cao Minh suy nghĩ một chút, nói: “Nhưng mà từng nghe danh tiếng của người này, người này làm ăn rất coi trọng chữ tín, lời của hắn hẳn là đáng tin.”

Trần Nghiệp nghe vậy, trầm tư.

Cao Minh lại nói: “Lão Trần, nếu cậu nguyện ý ra tay, tôi có thể thương lượng lại giá cả với Tổng tổng, với thực lực của cậu, bốn ngàn vạn không xứng với giá trị ra tay của cậu!”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, bỗng nhiên nói: “Đơn này có thể nhận, nhưng mà, lão Cao, cậu đừng tiết lộ thông tin của tôi, tôi sẽ đi theo các cậu với thân phận nhân viên hậu cần bình thường.”

Nghe được lời này.

Cao Minh lập tức sáng mắt.

“Cách này hay!” Hắn ta cười nói: “Nếu thật sự có bấy gì, có cậu ở đó, tin rằng vấn đề an toàn cũng không lớn.”

“Ừ! Vậy cứ quyết định như vậy đi!”

Trần Nghiệp đứng dậy: “Tôi đi ngủ bù đây, cậu nhớ viết công lược Chủ Thần Không Gian đấy.”

Nói xong câu đó.

Trần Nghiệp liền rời khỏi công ty của Cao Minh.

Hầu như vừa bước ra khỏi công ty, liền nhận được tin nhắn nhắc nhở từ ngân hàng: Có một khoản tiền ba ngàn vạn đã được chuyển đến.

Tiểu tử Cao Minh này hành động vẫn khá nhanh.

Có tiền rồi, điều đầu tiên Trần Nghiệp nghĩ đến, chính là người nhà, giúp người nhà thay đổi cuộc sống.

Nhưng mà, hắn không dám trực tiếp nói với cha mẹ, hắn vừa mới kiếm được ba ngàn vạn.

Sợ dọa hai ông bà.

Suy nghĩ một lát, Trần Nghiệp gọi điện thoại cho mẹ.

“Trần Nghiệp? Sao lại đột nhiên gọi điện thoại cho mẹ.”

Bên phía công trường của mẹ rất ồn ào, đồng thời truyền đến giọng nói lo lắng của bà: “Có phải xảy ra chuyện gì rồi không?”

“Quả thực là có chuyện rồi.” Trần Nghiệp cười nói: “Nhưng mà mẹ yên tâm đi! Là chuyện tốt. Gần đây con đi làm biểu hiện xuất sắc, giúp bạn học của con giải quyết một mối nguy hiểm tiềm ẩn của công ty, công ty vì muốn thưởng cho con, đặc biệt phát cho con một khoản tiền thưởng.”

“Ồ? Đây là chuyện tốt mà!” Giọng của mẹ lập tức vui vẻ hẳn lên: “Xem ra bạn học của con không tồi, con phải tiếp tục cố gắng, làm việc cho tốt.”

Trần Nghiệp nghi ngờ hỏi: “Mẹ, mẹ không tò mò con được bao nhiêu tiền thưởng sao?”

Mẹ cười nói: “Nếu con nguyện ý nói cho mẹ, thì con nói đi!”

“Năm mươi vạn!” Trần Nghiệp nói ra một con số.

“Cái gì? Cái này, cái này có phải hơi nhiều quá rồi không?” Giọng điệu của mẹ lập tức trở nên kinh ngạc.

“Không nhiều.” Trần Nghiệp nói: “Mối nguy hiểm tiềm ẩn mà con phát hiện, có thể giúp công ty tránh được tổn thất lên đến mấy ngàn vạn, thưởng cho con năm mươi vạn là rất bình thường.”

“Cái này, cái này...”

Mẹ vẫn có chút khó tin.

Trong nhận thức của bà, năm mươi vạn, cần phải làm công nhiều năm, còn phải tiết kiệm, mới có thể kiếm được.

Hiện tại Trần Nghiệp đi làm mới hơn hai tháng, đã dễ dàng kiếm được năm mươi vạn?

“Mẹ! Con biết nhà vì con đã nợ không ít tiền, con sẽ chuyển khoản này cho mẹ, mẹ với cha trước tiên trả hết nợ bên ngoài.” Trần Nghiệp nói.

Hắn không nói gì đến chuyện để cha mẹ đừng đi làm nữa.

Bởi vì hấn biết, cha mẹ chắc chắn sẽ không nghe.

Chương 498 - Thiên Hoàng là năng lực giả Trái Magma? (2)

“Không cần không cần!” Mẹ phản ứng lại, vội vàng nói: “Số tiền này con cứ giữ lấy, để dành mua nhà cưới vợ, nợ nần trong nhà, mẹ với cha từ từ kiếm, từ từ trả.”

Rõ ràng.

Trong quan niệm truyền thống của mẹ, hiện tại hôn sự của con trai mới là quan trọng nhất.

Dù sao, năm nay Trần Nghiệp, đã ba mươi một tuổi rồi.

Thanh niên chưa kết hôn đúng chuẩn!

“Yên tâm đi! Mẹ, bạn học của con rất quan tâm con, cho nên cơ hội kiếm tiền nhiều lắm, số tiền này cha mẹ cứ cầm lấy trả nợ, dù sao nợ tiền cũng không tốt...”

Không đợi mẹ phản bác, hấn lập tức lại nói: “Đúng rồi, xét thấy biểu hiện xuất sắc của con, bạn học của con hiện tại rất coi trọng con, dự định mấy ngày nữa, muốn con đi công tác cùng cậu ấy, nếu lần này con thể hiện tốt, lại có thể nhận được một khoản tiền thưởng, đến lúc đó, tiền đặt cọc nhà sẽ có. Mẹ, mẹ yên tâm, cơ hội khó có được, con nhất định sẽ thể hiện tốt, cha mẹ cả đời này đã chịu đủ khổ rồi, chờ con kiếm được tiền, còn muốn cho cha mẹ ở trong nhà mới của con hưởng phúc nữa!”

Một tràng nói như vậy, quả nhiên làm mẹ choáng váng, tạm thời quên mất chuyện tiền bạc.

“Con đưa nhỏ này... Chỉ cần con có thể giống như anh trai con, lập gia đình, lập nghiệp, mẹ liền mãn nguyện rồi.”

“Được được được, con biết rồi... Mẹ, con phải đi làm rồi, lát nữa nói chuyện tiếp nhé!”

Sau khi cúp điện thoại.

Trần Nghiệp lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Hắn phát hiện, đồ dành mẹ, quả thực còn mệt hơn là giết người...

Sau đó, Trần Nghiệp chuyển năm mươi vạn vào thẻ của cha, liền đi ra khỏi cổng công ty.

Hắn không về ký túc xá, mà gọi xe đến một khách sạn năm sao gần đó, đặt một phòng hạng sang.

Đã có tiền rồi, đương nhiên phải tự thưởng cho mình một chút.

Không lâu sau.

Điện thoại của Trần Nghiệp vang lên.

Là anh trai Trần Siêu gọi đến.

Đối với điều này, Trần Nghiệp không hề bất ngờ.

Mẹ nhất định không yên tâm về hắn, nhưng cha mẹ lại không hiểu những thứ trong công ty, cho nên chỉ có thể hỏi con trai cả Trần Siêu.

“Alo, anh.”

“Tiểu Nghiệp, anh nghe cha nói, em vừa chuyển năm mươi vạn vào thẻ của ông ấy? Mẹ nói là công ty thưởng cho em? Em đã làm gì? Để công ty thưởng cho em nhiều tiền như vậy?”

Điện thoại vừa được kết nối, Trần Siêu liền hỏi một loạt câu hỏi.

Trần Nghiệp đương nhiên biết Trần Siêu không dễ bị lừa, suy nghĩ một chút, hắn mở miệng nói: “Anh, bây giờ anh đang ở đâu?”

“Anh đang ở ngoài chạy khách hàng.”

“Nhà không có ai chứ?”

“Vợ anh đi làm rồi, Dao Dao ở trường, nhà đương nhiên không có ai.”

“Vậy anh về nhà đi, lát nữa chúng ta gặp nhau ở nhà anh.”

“Chuyện gì vậy? Trần Nghiệp, em nói rõ ràng trước đi.”

“Đến nhà rồi sẽ biết...”

Trần Nghiệp nói xong, trực tiếp cúp điện thoại.

Hắn chuẩn bị nói thật với anh trai... một phần sự thật.

Lý do đưa ra quyết định như vậy, là bởi vì vừa rồi đỡ mẹ, khiến hắn cảm thấy rất mệt mỏi, tương lai hắn còn có thể kiếm được nhiều tiền hơn, cũng không thể mỗi lần đều phải đỡ dành chứ?

Cho nên, hắn muốn trước tiên thuyết phục anh trai, sau này nói với mẹ như thế nào, thì giao cho anh trai!

...

Một lát sau.

Hai anh em gặp nhau tại căn hộ của Trần Siêu.

“Nói đi!” Vẻ mặt Trần Siêu nghiêm túc, mở miệng nói: “Có phải số tiền này của em, lai lịch không rõ ràng?”

Trần Nghiệp không trả lời, mà hỏi ngược lại: “Anh, anh có biết công ty của bạn học em, làm ăn lớn như thế nào không?”

Trần Siêu nhíu mày, lắc đầu nói: “Không rõ, chỉ biết công ty của bạn học em, phát triển rất nhanh, chưa đến hai năm, hầu như đã chiếm lĩnh toàn bộ nghiệp vụ an ninh của thành phố. Theo tin đồn thì, bạn học của em, có bối cảnh rất lớn.”

“Hắn ta có cái bối cảnh gì chứ.” Trần Nghiệp cười nói: “Hắn ta có thể làm ăn lớn như vậy, nhanh chóng phát triển, là bởi vì hắn ta đã không còn là người bình thường nữa.”

“Không phải người bình thường?” Trần Siêu rõ ràng là hiểu lầm, gật đầu nói: “Có thể làm được đến mức này, quả thực không phải người bình thường.”

Trần Nghiệp bất đắc dĩ nói: “Người bình thường mà em nói, không phải nói cái này.”

“Vậy là ý gì?”

Vừa dứt lời, trong mắt Trần Siêu, em trai của hắn ta, hơi nâng tay phải lên.

“Phụt!”

Một quả cầu lửa nhỏ, lập tức xuất hiện trong lòng bàn tay của Trần Nghiệp, lơ lửng ở đó, vô cùng thần kỳ.

Nhiệt độ trong phòng khách, cũng đang nhanh chóng tăng lên!

“Cái này...” Trần Siêu kinh hãi, sau đó kinh ngạc hỏi: “Đây là ảo thuật sao? Trần Nghiệp, em học được ảo thuật khi nào vậy?”

Trần Nghiệp: “...”

Hắn bắt đầu nói: “Anh, đây không phải ảo thuật, đây là năng lực mà em có được ở Chủ Thần Không Gian, anh có thể coi nó như là siêu năng lực...”

Tiếp theo.

Trần Nghiệp một phen đổ dành anh trai mình, khiến Trần Siêu kinh ngạc không thôi.

Sự tồn tại của Chủ Thần Không Gian, có thể nói, giống như một thế giới thần bí, hiện ra trước mắt Trần Siêu.

“... Anh, bây giờ tình hình quốc tế loạn như vậy, có rất nhiều người kỳ lạ, trở thành Tổng Thống, Thiên Hoàng, thậm chí là nghị sĩ Quốc hội của nước Mỹ, thực ra những người đó, đều là luân hồi giả của Chủ Thần Không Gian. Bọn họ nắm giữ sức mạnh cường đại, ép buộc những chính trị gia đó, không thể không cúi đầu.”

“Anh nói...” Trần Siêu hoàn hồn, cười khỏ nói: “Khó trách lại xảy ra nhiều chuyện không thể tưởng tượng nổi như vậy, thì ra luân hồi giả thật sự tồn tại.”

Đối với việc anh trai dễ dàng tiếp nhận như vậy, Trần Nghiệp có chút ngạc nhiên.

“Nhìn anh như vậy làm gì?” Trần Siêu nói: “Em tưởng anh chưa từng đọc tiểu thuyết mạng sao? Nói thật cho em biết, anh đọc sách đã mười năm rồi! Khái niệm luân hồi giả, trong tiểu thuyết đã xuất hiện từ lâu rồi. Nhưng mà, thứ hư cấu trong tiểu thuyết, có thể trở thành hiện thực, thật sự khiến người ta có chút khó tin!”

Trần Nghiệp gật đầu.

Không nói đến sự tồn tại của Chủ Thần Không Gian.

Trải nghiệm của hắn, còn kỳ lạ hơn những luân hồi giả kia.

Trần Siêu lại nói: “Thật ra, trên mạng đã có người suy đoán, những người đó là luân hồi giả rồi. Bởi vì trước đó trên mạng

xuất hiện một đoạn video, vị Thiên Hoàng mới nhậm chức của Nhật Bản, đã thể hiện siêu năng lực của mình, hắc ta vậy mà có thể biến thành dung nham, hơn nữa còn đánh ra công kích kinh người... Giống hệt với đại tướng Akainu trong anime “One Piece”, thậm chí uy lực còn mạnh hơn một bậc, ngay cả nước biển cũng bị bốc hơi hết.”

“Ồ? Vậy mà còn có video như vậy?” Trần Nghiệp kinh ngạc.

“Đã không tìm thấy video nữa rồi.” Trần Siêu lắc đầu nói: “Video xuất hiện chưa đến mười phút, đã bị xóa toàn mạng, lúc đó là nửa đêm, đêm đó anh tình cờ bị mất ngủ, cho nên mới xem được video... Chắc là các đại lão ở trên đang hạn chế việc truyền bá thông tin phương diện này, sợ gây ra hoang mang xã hội chứ gì?”

“Đúng vậy!” Trần Nghiệp lập tức nói: “Sự tồn tại của luân hồi giả, chỉ có những người có địa vị xã hội nhất định mới biết được.”

Trần Siêu nhìn Trần Nghiệp, bỗng nhiên lộ ra vẻ mặt hâm mộ: “Cho nên, Trần Nghiệp, bây giờ em đã là luân hồi giả rồi sao?”

“Ừm!”

Trần Nghiệp lại gật đầu.

Không phải hắc không muốn nói thật với anh trai, mà là trải nghiệm của hắc quá mức kỳ lạ, giải thích thì quá phiền phức...

“Thật tốt nha!” Trần Siêu hâm mộ nói.

Trần Nghiệp thấy vậy, vội vàng nói: “Anh, em không muốn lừa anh, luân hồi giả bây giờ tuy oai phong, nhưng cũng có nguy hiểm rất lớn!”

“Anh biết, trong tiểu thuyết cũng viết như vậy.” Trần Siêu gật đầu, sau đó nghiêm túc dặn dò: “Tiểu Nghiệp, anh xem trong tiểu thuyết, những luân hồi giả xui xẻo đó, đều là do quá tham lam dẫn đến, em nhất định phải cẩn thận! Hay là, anh giới thiệu cho em vài cuốn tiểu thuyết về luân hồi giả để đọc?”

Chương 499 - Thư Mời Của Chủ Thần

Trần Nghiệp cạn lời, xua tay nói: “Không cần đâu. Tiểu thuyết về luân hồi giả, em cũng đã đọc không ít rồi. Hơn nữa, thế giới luân hồi giả chân thật, chắc chắn là không giống với tiểu thuyết.”

“Nói cũng đúng!” Trần Siêu tán đồng.

“Đi xa chủ đề rồi, anh.” Trần Nghiệp nói: “Em nói với anh những điều này, là bởi vì anh là anh trai em, là người em tin tưởng nhất, em không muốn giấu diếm anh! Bây giờ em hợp tác với lão đồng học của em, số tiền năm mươi vạn kia, chỉ là một chút tiền nhỏ không đáng kể, là hấn ta giúp tìm kiếm kênh, bán một món đồ mà em không dùng đến.”

“Trên thực tế, đồ vật trong Chủ Thần Không Gian đều rất quý giá, dù là đồ vật rác rưởi nhất, ở thế giới hiện thực cũng có thể đổi được không ít tiền...”

Dứt lời, Trần Nghiệp trực tiếp lấy điện thoại ra, thao tác một hồi, chuyển hai ngàn vạn vào thẻ của anh trai Trần Siêu.

Khiến Trần Nghiệp bất ngờ là, hạn mức chuyển khoản mấy năm, vậy mà đã bị hủy bỏ rồi.

Mà Trần Siêu vừa nhìn thấy tin nhắn ngân hàng, mắt tròn, suýt chút nữa thì không cầm chắc điện thoại.

“Tiểu Nghiệp, em làm gì vậy? Nhiều tiền như vậy, đừng chuyển cho anh!”

“Cứ cầm lấy đi, món đồ em bán, giá trị rất cao, hai ngàn vạn cũng chỉ là muối bỏ bể thôi, tiếp theo còn có nhiều khoản tiền khác chuyển vào.”

Trần Nghiệp nghiêm túc nói: “Anh, đã có năng lực rồi, đương nhiên phải thay đổi cuộc sống của người thân, cho nên anh cứ yên tâm mà tiêu, trước tiên đổi căn nhà nhỏ này đi, đổi cho Dao Dao một căn nhà lớn và trường học tốt! Còn về phía cha mẹ, anh phải nghĩ cách, giúp em giấu giếm một chút, em không muốn để cha mẹ lo lắng.”

...

Thời gian đã là hai ngày sau.

Ngày này, Trần Nghiệp mặc một bộ âu phục vừa vặn, đeo một cặp kính gọng vàng để trang trí, tay cầm một chiếc cặp công văn, trông giống một nhân viên văn phòng bình thường. Sau đó, hấn lên xe buýt của công ty bảo an Cao Minh, cùng Cao Minh và những người khác đến sân bay.

Cao Minh đã đồng ý hợp tác với Tổng tổng của Thiên Hoành, hôm nay chính là ngày khởi hành ra nước ngoài.

Hai bên đã hẹn gặp nhau tại sân bay.

Đến sân bay, Tổng tổng và những người khác đã ở sảnh chờ đón.

“Ây! Cao tổng, cuối cùng cũng đợi được anh đến.”

“Tổng tổng khách sáo rồi, lần này, anh mới là người thuê tôi.”

Hai bên khách sáo một hồi, liền bắt đầu giới thiệu lẫn nhau những người đi cùng.

Người bên Tổng tổng khá đơn giản, chỉ mang theo một thư ký, một cố vấn pháp luật và hai vệ sĩ. Cộng với Tổng tổng, tổng cộng năm người.

Bên Cao Minh, tính cả Trần Nghiệp, cũng là năm người.

“Tổng tổng, đây là Ngụy Hồng, đây là Trương Chính Cường, đây là Đường Dũng, ba người họ là đồng đội của tôi!”

Nghe thấy hai chữ “đồng đội”, Tổng tổng lập tức hiểu ra, ba người này cũng là Luân Hồi Giả, cùng một đội với Cao Minh, lập tức nhiệt tình bắt tay.

“Nghe đại danh đã lâu, nghe đại danh đã lâu ...”

Cao Minh lại giới thiệu Trần Nghiệp: “Còn vị này, là hậu cần của công ty chúng tôi, Trần Nghiệp.”

“Ồ... Trần tiên sinh trẻ tuổi tài cao!”

Tổng tổng bắt tay với Trần Nghiệp, nhưng thái độ lại lạnh nhạt đi nhiều.

Một nhân viên hậu cần của công ty, chỉ là một nhân vật nhỏ, không đáng để hấn ta coi trọng. Hấn ta thậm chí không cần che giấu thái độ của mình.

Đối với phản ứng của Tổng tổng, Trần Nghiệp và Cao Minh đều không để tâm.

Thực tế.

Đây cũng là hiệu quả mà Trần Nghiệp muốn, càng không nổi bật càng tốt.

Sau khi hai bên giới thiệu xong, liền cùng nhau vào phòng VIP của sân bay, chờ lên máy bay.

Tổng tổng và Cao Minh ngồi hàng ghế trước, mọi người đều tự giác ngồi phía sau.

Vừa ngồi xuống không lâu.

Đột nhiên, người thanh niên tên Đường Dũng nói với Trần Nghiệp: “Tiểu Trần à! Ra ngoài mua cho tôi một cốc Latte, cái thứ cà phê VIP này đắt quá, tôi không quen uống.”

Nghe thấy lời này.

Cao Minh ngồi phía trước lập tức nhíu mày, quay đầu nhìn Đường Dũng, ánh mắt có chút muốn đâm người.

Ước chừng Cao Minh không ngờ, tên này lại vênh váo như vậy, sai Trần Nghiệp làm loại việc vặt này.

À đúng rồi, về thực lực của Trần Nghiệp, hiện tại trong số những người có mặt, chỉ có Cao Minh biết.

Mà Trần Nghiệp không có phản ứng gì khác thường, nghe vậy lập tức đứng dậy nói: “Vâng.”

Nói xong.

Hắn liền đi ra ngoài.

“Nhớ thêm đường!”

Giọng nói của Đường Dũng lại vang lên từ phía sau.

Trần Nghiệp mỉm cười, bước ra khỏi phòng VIP, thật sự đi mua cà phê Latte.

Thật ra, hắn rất muốn mấy đồng đội của Cao Minh này, ai cũng nói năng bất kính với hắn, sau đó hắn có thể danh chính ngôn thuận phế bỏ hết những người này.

Trong mắt Trần Nghiệp, tất cả Luân Hồi Giả, đều là tiềm năng di động!

Đương nhiên, hắn không phải là người lục thân bất nhận, người bạn học cũ quan hệ đặc biệt tốt như Cao Minh, hắn nhất định phải chăm sóc.

Đội Trần Nghiệp mua Latte về, vừa lúc máy bay cũng đã chuẩn bị cất cánh, thế là mọi người lên máy bay, vào khoang hạng nhất.

Vì chuyến đi này, Tổng tổng dường như đã bao trọn khoang hạng nhất, không có người ngoài nào khác.

Mà điểm đến lần này, là nước Mỹ bên kia Thái Bình Dương, thời gian bay mất mười mấy tiếng đồng hồ.

Ngồi lâu như vậy, quả thực rất nhàm chán, không ít người sau khi lên máy bay, trực tiếp chọn ngủ.

Trần Nghiệp ngồi trên ghế, thì chìm vào suy tư.

Hôm qua.

Hắn đã xem cẩm nang về Chủ Thần Không Gian mà Cao Minh viết, có thể thấy được, Cao Minh viết rất cẩn thận, chỉ cần Cao Minh không nói dối, thì bây giờ Trần Nghiệp, cuối cùng cũng có chút hiểu biết về Chủ Thần Không Gian, không cần phải cẩn thận từng li từng tí như trước nữa.

Chủ Thần Không Gian, cũng chỉ có vậy.

Tuy nhiên, khác với tưởng tượng của Trần Nghiệp, Chủ Thần và Bí Cảnh thực ra rất giống nhau, đều sẽ không ép buộc Luân Hồi Giả tiến vào thế giới phó bản mạo hiểm.

Vì vậy, hoàn cảnh của Chủ Thần Không Gian này, hoàn toàn không tàn khốc như miêu tả trong tiểu thuyết.

Chủ Thần Không Gian mở ra mỗi tháng một lần, và mỗi lần mở ra kéo dài tới bảy ngày.

Trong bảy ngày này, tất cả Luân Hồi Giả, đều có thể tự do ra vào Chủ Thần Không Gian, hoặc đến thế giới phó bản làm nhiệm vụ.

Tuy nhiên, hai tháng gần đây, số lượng Luân Hồi Giả sẵn sàng đến thế giới phó bản làm nhiệm vụ đã giảm đi nhiều. Nghe

nói, nguyên nhân là do một lượng lớn Vực Ngoại Tà Ma xâm lấn thế giới phó bản, chuyên nhắm vào Luân Hồi Giả, dẫn đến không ít Luân Hồi Giả tử vong.

Có thể nói, hiện tại ngoại trừ những Luân Hồi Giả gan dạ, tự tin vào thực lực của bản thân, thì những Luân Hồi Giả thực lực kém hơn, đều đã dừng kế hoạch phó bản.

Trần Nghiệp cũng mới biết được, thì ra trong miệng Luân Hồi Giả, những mạo hiểm giả Bí Cảnh như hắn, được gọi là “Vực Ngoại Tà Ma”.

Hắn còn biết, trong Chủ Thần Không Gian, thực lực tổng hợp của Luân Hồi Giả, được xếp từ chữ E đến S, S là mạnh nhất!

Mà dưới S, chính là cấp A!

Cấp A, cũng là lực lượng nòng cốt quan trọng nhất của Chủ Thần Không Gian.

Mặc dù cùng là cấp A, nhưng chênh lệch thực lực rất lớn!

Ví dụ, vị Thiên Hoàng mới nhậm chức của Nhật Bản, là một cường giả có thực lực tổng hợp cấp A, nhưng thực lực của hắn ta, là cường giả hàng đầu trong cấp A, hoàn toàn không phải cấp A bình thường có thể so sánh được.

Mà trong số những nghị sĩ trẻ tuổi của Mỹ, có một người là cường giả cấp S, sở hữu huyết thống Superman, quả bom hạt nhân của Mỹ, chính là vì hắn ta mà nổ.

Mấy nghị sĩ còn lại, tuy là cấp A, nhưng đều là đồng đội của hắn ta, thực lực cũng rất mạnh, không kém Thiên Hoàng Nhật Bản là bao.

Chương 500 - Con Gái Tổng Tổng...!

Đánh giá thực lực tổng hợp, là Chủ Thần Không Gian đưa ra một ước tính sơ bộ về thực lực của Luân Hồi Giả. Chỉ có thể dùng để tham khảo, không thể coi là kim chỉ nam.

Từng có tin đồn, Luân Hồi Giả cấp B đã giết chết Luân Hồi Giả cấp A...

Hiện tại.

Toàn bộ Chủ Thần Không Gian, số lượng Luân Hồi Giả đã gần đạt tới con số triệu người, là một quần thể khổng lồ.

Trong giới cấp cao, sự tồn tại của Luân Hồi Giả không còn là bí mật.

Còn về việc làm thế nào để trở thành Luân Hồi Giả?

Hoàn toàn dựa vào vận khí!

Phần lớn Luân Hồi Giả, đều do Chủ Thần Không Gian tự mình lựa chọn.

Ví dụ như Cao Minh, hắn ta trở thành Luân Hồi Giả vào hai năm trước, mười hai giờ đêm, mở mắt ra đột nhiên đã tiến vào Chủ Thần Không Gian...

Ngoài việc được Chủ Thần Không Gian lựa chọn, còn có một vật phẩm đặc biệt, có thể khiến người bình thường trở thành Luân Hồi Giả.

Nó gọi là “Thư Mời Của Chủ Thần”!

Số lượng cực kỳ cực kỳ hiếm hoi.

Những Luân Hồi Giả như Cao Minh, đều chỉ nghe nói, chưa từng thấy.

...

Hai tiếng sau.

Mọi người chuyển máy bay tại sân bay Ma Đô, sau đó bay thẳng đến Mỹ.

Đến Mỹ, thời gian đã là nửa ngày sau.

Do chênh lệch múi giờ, bên Mỹ vừa đúng là ban ngày.

Mọi người trực tiếp vào khách sạn nghỉ ngơi để điều chỉnh lại giờ giấc.

Đứng bên cửa sổ khách sạn, nhìn xuống đường phố bên dưới với đủ loại cảnh tượng bẩn thỉu, lộn xộn, những người da đen đi lang thang tìm kiếm mục tiêu, thậm chí còn có phân khắp nơi, Trần Nghiệp hơi nhíu mày.

Trước đây hắn chưa từng đến đây, lần này là lần đầu tiên.

Nhưng, đối với nơi này, hẳn có thể nói là “nghe đại danh đã lâu”.

Trong miệng những “kẻ sùng bái nước ngoài”, nơi này chính là thiên đường.

Nhưng với môi trường như thế này, Trần Nghiệp thực sự không thể nào liên tưởng nó với thiên đường được...

Hành trình tiếp theo, mọi việc đều thuận lợi.

Vị Tổng tổng kia, trong vòng hai ngày, đã đàm phán thành công một thương vụ xuất khẩu, lợi nhuận lên đến hàng trăm triệu đô la Mỹ.

Ở đây phải nói thêm, nếu là người bình thường, khi biết con gái mình có thể gặp nguy hiểm, chắc chắn sẽ ngay lập tức chạy đến bên con gái, bảo vệ con gái.

Còn vị Tổng tổng này, lại chọn đàm phán kinh doanh trước, định giải quyết xong việc kinh doanh, rồi mới đi cứu con gái...

Chỉ có thể nói, quả nhiên là nhà tư bản luôn đặt lợi ích lên hàng đầu!

Hôm nay.

Cuối cùng cũng đến lúc đi đón con gái Tổng tổng.

Tinh thần mọi người đều phấn chấn!

Nghe đồn con gái Tổng tổng, dung mạo xinh đẹp như hoa! Nếu không thì cũng sẽ không bị trùm xã hội đen dễ mất tới.

Buổi sáng, Tổng tổng thuê ba chiếc xe Cadillac bọc thép, dẫn mọi người đến thẳng trường học nơi con gái hẳn ta đang học.

Xe dừng lại.

Mọi người đều tập trung tinh thần, xuống xe cảnh giới.

Không lâu sau.

Một nữ sinh tóc dài bay phấp phới, chạy từ trong trường ra.

Phải nói, con gái Tổng tổng quả thực rất xinh đẹp, dù là ngũ quan hay dáng người, đều là thượng thừa, hoàn toàn không giống với Tổng tổng bụng phệ. Quan trọng nhất là, khí chất của cô ta rất tốt.

Cao Minh và những người khác, nhìn thấy con gái Tổng tổng, ánh mắt lập tức sáng lên.

Còn Trần Nghiệp, thì nở một nụ cười đầy ẩn ý.

Bởi vì, chỉ có hắn mới có thể nhìn thấy, trên đỉnh đầu con gái Tổng tổng, có một dấu hiệu đỏ tươi!

Con gái của Tổng tổng, cũng là một Luân Hồi Giả.

Nói không chừng, thực lực còn mạnh hơn cả Cao Minh!

Trần Nghiệp thân nhiên, đi đến bên cạnh Cao Minh, nhỏ giọng nói: “Cao tổng, bây giờ là mười giờ hai mươi phút sáng.”

Nghe thấy lời này, những người khác đều không để ý, nhưng trong mắt Cao Minh, lại lóe lên vẻ kinh ngạc.

Đây thực ra là điều Trần Nghiệp và Cao Minh đã bàn bạc từ trước.

Nếu Trần Nghiệp phát hiện ra điều gì bất thường, thì sẽ báo cáo thời gian để nhắc nhở Cao Minh.

“Cha!”

Lúc này.

Cô gái xinh đẹp kia đã chạy đến.

Tổng tổng cũng vô cùng xúc động, vội vàng tiến lên đón: “Con gái!”

Hai cha con cuối cùng cũng đoàn tụ.

Xung quanh không có bất kỳ tình huống bất thường nào xảy ra.

“Tổng tổng, đây không phải là nơi để nói chuyện, xin hãy nhanh chóng cùng tiểu thư lên xe.” Thư ký của Tổng tổng nhắc nhở.

Tổng tổng gật đầu, ôm con gái lên chiếc xe ở giữa.

Vốn dĩ, Cao Minh ngồi ghế phụ, vì trong số những người có mặt, thực lực bề ngoài, là Cao Minh mạnh nhất, để hắn ta bảo vệ hai cha con Tổng tổng, là hợp lý nhất.

Nhưng lúc này, Cao Minh lại đột nhiên thay đổi chủ ý.

“Lão Ngụy, cậu lên xe Tổng tổng, tôi ngồi xe phía trước mở đường.”

Nghe thấy Cao Minh tạm thời thay đổi sắp xếp, mọi người đều sững sốt.

Tuy nhiên, sắp xếp như vậy, cũng không thể nói là sai.

Sau đó, Cao Minh không đợi mọi người phản ứng, kéo Trần Nghiệp, liền ngồi vào chiếc xe phía trước.

Những người khác thấy vậy, lần lượt lên xe.

Xe phía trước, người lái xe, là vệ sĩ mà Tổng tổng mang theo, người này dường như đã từng ở Mỹ, khá quen thuộc với luật giao thông và cách lái xe ở đây.

Đợi xe khởi động, Đường Dững ngồi ghế phụ, không nhịn được hỏi: “Cao ca, sao đột nhiên lại nghĩ đến việc đổi chỗ ngồi? Có phải có gì đó không ổn không?”

Cao Minh lắc đầu: “Đừng suy nghĩ lung tung, không có chuyện gì đâu.”

Đường Dững nghe vậy, nhú mày nói: “Cao ca tự nhiên lại thay đổi kế hoạch, đây không phải là khiến Tổng tổng lo lắng sao?”

“Sao vậy?” Cao Minh nhìn chằm chằm Đường Dững, hỏi: “Cậu có ý kiến à?”

“Không... Tôi chỉ sợ Tổng tổng nghĩ lung tung, đến lúc đó lại tìm cớ không trả cho chúng ta khoản tiền còn lại.”

Đường Dững nói một câu, liếc nhìn Trần Nghiệp ngồi bên cạnh Cao Minh, sau đó ngoan ngoãn quay đầu lại.

Cao Minh cũng không nói gì nữa, chỉ cầm điện thoại lên, nhìn như đang chơi điện thoại, thực chất là đang nhắn tin riêng với Trần Nghiệp.

Cao Minh: 【 Lão Trần, chuyện gì vậy? Có gì không ổn? 】

Trần Nghiệp: 【 Trục giác của tôi mách bảo, con gái Tổng tổng kia, giống chúng ta, cũng là Luân Hồi Giả. 】

Nhìn thấy tin nhắn này, tay Cao Minh rõ ràng dừng lại một chút, sau đó tiếp tục nhắn tin.

Cao Minh: 【 Má! Thì ra lão Trần cậu cũng nắm giữ loại năng lực cảm ứng này à? Nghe nói loại năng lực có thể cảm ứng được đồng loại này, chỉ có rất ít Luân Hồi Giả sở hữu. 】

Trần Nghiệp: 【 Bây giờ điều quan trọng không phải là cái này, tình hình rõ ràng có chút không ổn. 】

Cao Minh: 【 Vậy chúng ta làm sao bây giờ? 】

Trần Nghiệp: 【 Tạm thời quan sát! 】

Xem xong tin nhắn này.

Điện thoại của Cao Minh đột nhiên reo lên.

Người gọi đến, chính là Tổng tổng.

Cao Minh nhìn Trần Nghiệp một cái, chọn bật loa ngoài.

“Cao tổng, có phải phát hiện ra điều gì bất thường không?”

“Không không, Tổng tổng cứ yên tâm, mọi việc đều bình thường.”

“Vậy thì tốt...” Tổng tổng đột nhiên lại nói: “À đúng rồi Cao tổng, phiền anh báo với tiểu Lý (tài xế) đổi đường, chúng ta không về khách sạn nữa, trực tiếp đến sân bay. Con gái tôi hơi hoảng sợ, muốn về nước ngay lập tức.”

Cao Minh nghe vậy sửng sốt.

Nếu tình hình bình thường, hẳn ta nghe thấy yêu cầu này, đương nhiên sẽ đồng ý.

Về sớm, đối với hẳn ta mà nói, cũng là chuyện tốt, tránh đêm dài lắm mộng.

Nhưng bây giờ đã biết rõ con gái Tổng tổng không bình thường, Tổng tổng lại đột nhiên tuyên bố đổi đường, thì Cao Minh chắc chắn không thể dễ dàng đồng ý.

“Tổng tổng, đồ đạc của chúng tôi đều ở khách sạn, quay lại lấy một chút cũng không mất nhiều thời gian đâu nhỉ?”

Chương 501 - Tập Kích! Bắt Đầu Bằng Một Phát Lựu Đạn Pháo

Tổng tổng hào phóng nói: “Cao tổng cứ yên tâm, mọi tổn thất, đều tính cho tôi. Bây giờ con gái tôi đang nhớ nhà, tôi cũng muốn đưa nó về sớm.”

“Nhưng vé máy bay của chúng ta là ngày mai...”

“Thư ký của tôi đã đổi vé cho mọi người rồi, vừa lúc hai tiếng nữa, có một chuyến bay thẳng về nước.”

Cao Minh lập tức nhú mày.

Vị Tổng tổng này càng làm như vậy, hắn ta càng cảm thấy không đúng.

Mặc dù yêu cầu của Tổng tổng, nhìn thì cũng hợp tình hợp lý, hơn nữa hiện tại Tổng tổng vẫn là người thuê hắn... nhưng tính cách Cao Minh khá cẩn thận, đã không muốn tiếp tục hợp tác nữa.

Cho dù hắn ta có một người bạn học cũ cấp A làm át chủ bài, hắn ta cũng không muốn mạo hiểm.

Nếu Cao Minh là người thích mạo hiểm, thì cũng sẽ không đến bây giờ vẫn chỉ có đánh giá thực lực cấp C.

Còn về nhiệm vụ bảo vệ hai cha con Tổng tổng, lúc này nếu dừng lại, thì coi như là vi phạm hợp đồng... Cao Minh cũng có cách ứng phó.

“Tổng tổng, theo thỏa thuận giữa chúng ta, tất cả hành trình, đều do tôi quyết định, nếu anh thay đổi, tôi có quyền lựa chọn chấm dứt hợp tác!”

Nghe thấy Cao Minh nói lạnh lùng như vậy.

Tổng tổng ở đầu dây bên kia, vội vàng xoa dịu: “Ày! Cao tổng bớt giận, tôi cũng không có ý gì khác, chỉ là muốn về nước sớm thôi mà!”

Nghe thấy Tổng tổng nói như vậy, Cao Minh cũng không muốn hoàn toàn xé rách mặt, giọng điệu hòa hoãn hơn một chút: “Tổng tổng, tôi hiểu tâm trạng muốn về nước của anh. Tuy nhiên, anh đột nhiên làm như vậy, là đã phá vỡ kế hoạch của tôi, xin thứ lỗi cho tôi không thể đồng ý.”

Trần Nghiệp ngồi bên cạnh nghe.

Đối với cách làm của Cao Minh, hắn chỉ mỉm cười, không có ý định can thiệp chút nào.

Nghe thấy Cao Minh nói như vậy.

Tổng tổng ở đầu dây bên kia, đột nhiên im lặng, dường như không biết làm thế nào để thuyết phục Cao Minh.

Thấy vậy, Cao Minh nói thẳng: “Tổng tổng, nếu không có việc gì khác, tôi xin phép về khách sạn trước.”

Cuối cùng.

Giọng nói ở đầu dây bên kia lại vang lên.

Tuy nhiên, lần này không phải là Tổng tổng, mà là một giọng nữ ôn nhu:

“Cao tổng.”

“Ồ? Là Tổng tiểu thư sao?” Cao Minh bình tĩnh hỏi: “Không biết Tổng tiểu thư có gì chỉ giáo?”

“Chỉ giáo thì không dám, Cao tổng, tôi nghĩ tôi cần phải xin lỗi anh.”

“Sao lại nói vậy?” Cao Minh cố ý nói: “Tổng tiểu thư, chúng ta đâu có ân oán gì, lại là lần đầu gặp mặt, xin lỗi gì chứ.”

Tổng tiểu thư: “Cao tổng, nói thật với anh! Chúng ta là cùng một loại người. Là tôi lừa cha tôi, nói rằng tôi bị trùm xã hội đen nhắm vào, thực ra, người nhắm vào tôi, là một tiểu đội Luân Hồi Giả, họ tự xưng là ‘Lang Quân Hành Động Đội’, mà nguyên nhân nhắm vào tôi, là vì đề ý đến thẻ nhiệm vụ ẩn giấu trong tay tôi...”

Tiếp theo, vị Tổng tiểu thư này kể lại đại khái sự việc đã xảy ra.

Trong lời kể của Tổng tiểu thư, cô ta và đồng đội trong một nhiệm vụ phó bản trước đó, đã nhận được thẻ nhiệm vụ ẩn giấu. Kết quả, sau khi trở về, đồng đội của cô ta đã phản bội, tiết lộ tin tức về thẻ nhiệm vụ ẩn giấu cho người của Lang Quân Hành Động Đội.

Phải biết rằng, tác dụng lớn nhất của thẻ nhiệm vụ ẩn giấu, chính là trong thế giới phó bản, một khi sử dụng, có thể ngay lập tức thay thế nhiệm vụ chính tuyến ban đầu, đổi thành một

nhiệm vụ cực kỳ dễ dàng, nhưng phần thưởng lại vô cùng phong phú.

Nhìn thì có vẻ tác dụng không lớn?

Thực tế, loại thẻ này dùng tốt, đủ để bảo toàn tính mạng!

Trong Chủ Thần Không Gian, một khi tiến vào thế giới phó bản, thì phải trải qua khảo nghiệm của Chủ Thần!

Nhiệm vụ chính tuyến do Chủ Thần ban bố, tuyệt đối không dễ dàng.

Thậm chí, có một số nhiệm vụ, độ khó rất cao.

Điều này sẽ dẫn đến việc, rất nhiều Luân Hồi Giả, vì nhiệm vụ thất bại mà chết.

Mà có thẻ nhiệm vụ ẩn giấu, một khi phát hiện nhiệm vụ chính tuyến quá khó, không thể hoàn thành, lập tức có thể thay đổi!

Đây chẳng phải là thứ bảo mệnh là gì?

Vì vậy, thẻ nhiệm vụ ẩn giấu, đã trở thành một trong những “đạo cụ tiêu hao” được mọi người mong muốn nhất trong Chủ Thần Không Gian.

Cũng không trách Tổng tiểu thư bị người ta để ý!

.....

Nghe xong lời của Tổng tiểu thư.

Cao Minh không khỏi hít sâu một hơi, lập tức hỏi dồn: “Tổng tiểu thư, tôi muốn biết, thẻ nhiệm vụ ẩn giấu trong tay cô, là cấp bậc nào?”

“Cấp B.”

Nghe được câu trả lời này, Cao Minh thở phào nhẹ nhõm.

Thẻ nhiệm vụ ẩn giấu được phân cấp, mỗi cấp bậc, tương ứng với cấp bậc của thế giới phó bản, chỉ có thể sử dụng trong thế giới phó bản cùng cấp bậc.

Ví dụ, thẻ nhiệm vụ ẩn giấu cấp B trong tay Tổng tiểu thư, chỉ có thể được sử dụng bởi Luân Hồi Giả cấp B, trong thế giới phó bản cấp B.

Như thẻ nhiệm vụ ẩn giấu cấp B, thông thường chỉ thu hút sự dòm ngó của Luân Hồi Giả cấp B, chưa chắc sẽ dẫn đến sự truy sát của Luân Hồi Giả cấp A.

Nếu là thẻ nhiệm vụ ẩn giấu cấp A.

Vậy Cao Minh sẽ không nói hai lời, lập tức xuống xe, phải sạch quan hệ với Tống gia.

Luân Hồi Giả cấp A, hắn ta không thể chọc nổi.

Cho dù bạn học cũ của hắn ta cũng là cấp A, Cao Minh cũng không thể kéo bạn học cũ đi mạo hiểm.

“Tổng tiểu thư, Lang Quân Hành Động Đội đó, thực lực tổng hợp như thế nào?” Cao Minh lại hỏi.

Đối phương do dự một chút, vẫn chọn nói thật: “Thành viên của bọn họ, đa số thực lực tổng hợp đều là cấp C, tuy nhiên đội trưởng của bọn họ, hình như thực lực tổng hợp, đã đạt đến cấp B...”

Vừa dứt lời.

Cao Minh lập tức nhíu mày.

Chưa kịp nói gì, Tống tiểu thư đối diện liền nói: “Cao tổng, chỉ cần anh có thẻ hộ tống tôi về nước, thẻ nhiệm vụ ẩn giấu cấp B này, tôi nguyện ý bán cho anh với giá ba nghìn Luân Hồi tệ, và điều kiện cha tôi đã hứa với anh vẫn không thay đổi.”

Nghe vậy, Cao Minh sửng người.

Là người đã lăn lộn trong Chủ Thần Không Gian hai năm, hắn ta đương nhiên biết rõ, một thẻ nhiệm vụ ẩn giấu cấp B, sáu nghìn Luân Hồi tệ, đều có người tranh nhau mua.

Dù sao cũng là thứ có thể bảo mệnh.

Tổng tiểu thư nguyện ý bán cho hắn với giá ba nghìn Luân Hồi tệ, nói thật, Cao Minh quả thực kiếm lời lớn.

Phải nói, đề nghị của Tống tiểu thư, rất hấp dẫn.

Cao Minh nhất thời rơi vào do dự...

Lúc này.

Đoàn xe đã đến một khu phố khá cũ nát.

Trên đường, những người lang thang lếch thếch, bản thủ có thể thấy ở khắp mọi nơi, nhưng nhiều hơn, vẫn là người da đen!

Sự xuất hiện của đoàn xe này, cũng thu hút sự chú ý của rất nhiều người da đen. Trong những con hẻm tối tăm đó, không biết có bao nhiêu cặp mắt, lúc này đang nhìn chằm chằm vào ba chiếc Cadillac Escalade.

Đột nhiên.

Hai người da trắng mặc quân phục, xuất hiện trên đường phố, cầm vũ khí, đứng giữa đường.

Cao Minh giật mình, không ngờ kẻ thù lại đến nhanh như vậy.

Hắn không kịp hồi hận, trực tiếp hét lớn: “Xông qua!!”

Ba chiếc xe mà họ thuê, đều là phiên bản tùy chỉnh, có chức năng chống đạn nhất định.

Tất nhiên, giá cả cũng không hề rẻ!

Người lái xe nghe vậy, lập tức đạp mạnh chân ga.

“Ừm!”

Động cơ gầm rú, tốc độ xe tăng nhanh, trong nháy mắt đã đạt tới tám mươi dặm một giờ trở lên.

Không ngờ.

Hai người da trắng đối diện, quả thực là không hề có võ đức, một trong số họ, trực tiếp rút ra một khẩu lục pháo, nhắm vào chiếc xe dẫn đầu.

Nhìn thấy cảnh này, mấy người trên xe, đều bị dọa cho toát mồ hôi lạnh.

Chỉ có Trần Nghiệp, sắc mặt vẫn bình tĩnh, nhưng lúc này cũng không ai chú ý đến hắn.

Chương 502 - Siêu Năng Lực Của Tổng Tiểu Thư, Có Nghiêm Túc Không?

“Chết tiệt! Nhảy xe!!”

Cao Minh gầm lên một tiếng, trực tiếp mở cửa xe lao ra ngoài.

Đường Dũng ngồi ghế phụ cũng làm như vậy.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, dứt khoát cũng nhảy ra khỏi xe.

Chỉ có người lái xe do Tổng tổng mang đến, là người bình thường, lại còn thắt dây an toàn, nhất thời không kịp...

Vì vậy, hắn chỉ có thể trở mặt nhìn, người da trắng đối diện bóp cò, một viên “đạn” khổng lồ, bay về phía hắn.

“Ầm!”

Cho dù là Cadillac Escalade phiên bản chống đạn, cũng không thể chống lại lựu pháo.

Cùng với một tiếng nổ, chiếc Cadillac Escalade dẫn đầu, trực tiếp bị nổ tung lên trời, xoay một vòng trên không trung, lại rơi mạnh xuống đất, biến thành một đồng sắt vụn.

Đồng thời cũng chặn đường đi.

“Két!”

Hai chiếc xe phía sau, chỉ có thể phanh gấp, dừng lại tại chỗ.

“Nhanh xuống xe!”

“Bảo vệ Tổng tổng!”

“Chú ý vị trí của địch!”

Trong chốc lát.

Hiện trường hỗn loạn.

Tổng tổng và con gái của hắn, đều trốn bên cạnh xe, mặt mày tái nhợt.

Con gái hắn còn đỡ, ít nhất trong thế giới phò bản, đã từng chứng kiến tình huống tương tự.

Còn Tổng tổng nào đã từng thấy cảnh tượng như vậy? Bị dọa cho run lẩy bẩy, trên người không còn chút khí thế nào của một tỷ phú nữa.

Tiếp theo.

Hai bên đã xảy ra một trận chiến có thể gọi là “gà mờ mổ nhau”!

Ít nhất trong mắt Trần Nghiệp, là như vậy.

Trần Nghiệp không vội ra tay.

Bởi vì hắn vẫn chưa rõ, những gì Tống tiểu thư nói, là thật hay giả!

Nhờ đâu còn có bấy khác thì sao?

“Đát đát đát!”

Tiếng súng không ngừng.

Đường đường là Luân Hồi Giả, vậy mà lại dùng súng trường chiến đấu, đây là điều Trần Nghiệp nằm mơ cũng không ngờ tới.

Hỏa lực của đôi phương rất mạnh.

Nhanh chóng áp chế mọi người.

Chỉ có khẩu súng lục ổ quay của Cao Minh, đạn có thể chuyển hướng, có thể phản công lại kẻ địch đôi chút.

Tên Cao Minh này cũng rất gian xảo, đến nước này rồi, hắn ta vậy mà không lấy Ngân Vệ Chi Thuần ra, rõ ràng cũng đang giấu bài.

“Nằm xuống!!”

Đột nhiên.

Người thanh niên tên Đường Dũng, hét lớn một tiếng.

Mọi người theo bản năng đều nằm sấp xuống đất.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Chiếc xe thứ hai bị mọi người dùng để ẩn nấp, trong ánh lửa ngút trời, nổ tung lên.

Rõ ràng.

Là lựu đạn pháo lại phát huy uy lực.

“Nhanh, trốn vào trong hẻm!!”

Nghe thấy lời này.

Mọi người vội vàng chạy vào con hẻm bên đường.

Tuy trong hẻm rất bẩn, nước thải chảy ngang, mùi cũng rất khó chịu.

Nhưng bây giờ mạng sống mọi người như ngàn cân treo sợi tóc, ai còn quan tâm đến những thứ này?

Đội tất cả mọi người chui vào trong hẻm, mới tạm thời coi như an toàn.

Lúc này mọi người mới phát hiện, có vài người đã bị thương.

Ví dụ như ba người đồng đội của Cao Minh, hầu như đều trúng đạn.

Nhưng bọn họ là Luân Hồi Giả, thể chất mạnh hơn người thường, lại trúng đạn ở những vị trí không chí mạng, tạm thời vẫn có thể chịu đựng được.

Ngoài ra, một vệ sĩ khác của Tổng tổng đã bỏ mạng bên ngoài, thư ký trên người cũng có vết thương do bị mảnh bom văng trúng, kể cả Tổng tổng cũng vậy, trông rất thảm hại.

Sau đó, mọi người kinh ngạc phát hiện, nhân viên hậu cần mà Cao Minh mang đến, trên người vậy mà không hề có chút vết thương nào?

Vận may này cũng quá tốt rồi đấy chứ?

Hiện tại người chưa bị thương, ngoài Trần Nghiệp ra, chỉ còn lại Cao Minh và Tổng tiểu thư.

“Mẹ kiếp, hỏa lực của đám người này thật sự là quá mạnh.”

“Vũ khí mà bọn chúng dùng, đều là vũ khí chế tạo, chắc chắn là quân đội chính quy.”

“Cao ca, bây giờ phải làm sao?”

Ba người đồng đội của Cao Minh, chỉ có lão Ngụy là có đánh giá thực lực tổng hợp đạt cấp C, hai người còn lại, vẫn là cấp D.

Luân Hồi Giả cấp độ này, tự nhiên mạnh hơn người thường rất nhiều. Nhưng đối thủ có vũ khí, lại còn là Luân Hồi Giả cấp C, bọn họ chẳng khác gì người thường.

Vừa rồi thậm chí còn không thể phản kháng lại kẻ địch.

Người duy nhất có thể gây ra uy hiếp cho kẻ địch, chỉ có khẩu súng lục ổ quay trong tay Cao Minh.

Nghe thấy lời của thuộc hạ.

Cao Minh theo bản năng liếc nhìn Trần Nghiệp, thấy bạn học cũ nháy mắt với mình một cái không để lộ dấu vết, hắn liền hiểu ý của Trần Nghiệp, sau đó cố ý tỏ vẻ khó coi, hướng ánh mắt về phía cô con gái xinh đẹp của Tổng tổng.

“Tổng tiểu thư, cô không nói cho tôi biết, kẻ thù của cô, còn xuất thân quân đội chính quy!!”

Thực ra.

Chỉ cần thực lực tổng hợp của Luân Hồi Giả đạt đến cấp B, thì sẽ tạo ra khoảng cách rất lớn với người thường, hình thành thế nghiền ép đối với người bình thường. Cho dù có phải là quân nhân hay không, chỉ cần đối phương vẫn thuộc phạm vi người bình thường, thì sự khác biệt cũng không lớn lắm.

Vừa hay đồng đội của Cao Minh đều khá kém cỏi, thực lực của địch vốn đã mạnh hơn bọn họ, tổ chức quân nhân, lại càng trở thành điểm cộng.

Sắc mặt Tổng tiểu thư khó coi: “Cao tổng, về điểm này, tôi cũng không rõ... Sau khi bị bọn họ đề ý, bọn họ muốn tôi gia nhập bọn họ, sau đó giao thể nhiệm vụ ẩn giấu cho đội trưởng của bọn họ... Tôi để tránh bọn họ, vẫn luôn không dám ra khỏi trường.”

“Cao ca!” Lão Ngụy bên cạnh lên tiếng: “Bây giờ so đo những thứ này cũng vô dụng, việc cấp bách, là nghĩ cách chạy thoát ra ngoài.”

Cao Minh tỏ vẻ rất tức giận, nhưng lại hiểu lão Ngụy nói đúng, về mặt bất đắc dĩ.

Tổng tổng bên cạnh, rốt cuộc cũng lấy hết can đảm, lên tiếng giúp con gái: “Đúng đúng đúng! Cao tổng, chỉ cần lần này chúng ta có thể trốn về nước, tôi sẽ trả cho anh một ức tiền hoa hồng.”

Cao Minh hít sâu vài hơi, nói: “Tổng tiểu thư, bây giờ đồng đội của tôi đều bị thương, bây giờ chúng ta muốn sống sót

chạy thoát, thì phải liều mạng! Nếu cô cũng là Luân Hồi Giả, thì đừng giấu diếm nữa.”

Tổng tiểu thư gật đầu, dưới ánh mắt lo lắng của cha mình, đứng dậy, đi đến bên cạnh Cao Minh.

Cao Minh nhìn thời gian, nói: “Tôi đã báo cảnh sát, nhưng cảnh sát ở đây đều thích làm việc chậm chạp, huống chi ở đây động tĩnh lớn như vậy, cảnh sát cũng chưa chắc dám đến. Hy vọng duy nhất của chúng ta, chính là động tĩnh ở đây, có thể kinh động đến cơ quan chấp pháp mạnh hơn, ví dụ như đội cảnh vệ bờ biển.”

“Tuy nhiên, cho dù mọi việc suôn sẻ, kinh động đến đội cảnh vệ bờ biển, muốn chờ bọn họ đến cứu viện, cũng ít nhất cần nửa tiếng đồng hồ!”

“Vì vậy, chúng ta cần kiên trì nửa tiếng đồng hồ trở lên.”

“Tổng tiểu thư, cô có năng lực gì lợi hại không?”

Tổng tiểu thư nghe vậy, cũng không giấu giếm, trực tiếp giơ tay lên.

Sau đó, một màn kỳ lạ xuất hiện.

Hơi nước trong không khí, toàn bộ đều tập trung về phía lòng bàn tay của Tổng tiểu thư, trong nháy mắt, đã hình thành một quả cầu nước nhỏ.

“Đây chính là năng lực tôi có được trong Chủ Thần Không Gian: dị năng không chế nước.”

Lúc này.

Nhìn năng lực mà Tổng tiểu thư thể hiện, cho dù là Cao Minh, hay ba người đồng đội của hắn, đều lộ ra vẻ mặt ghen tị.

Dị năng.

Là năng lực rất quan trọng trong Chủ Thần Không Gian, cũng là năng lực giúp Luân Hồi Giả tăng thực lực nhanh chóng.

Ví dụ, muốn đánh giá thực lực tổng hợp đột phá đến cấp A, thì ít nhất phải nắm giữ một loại dị năng!

Tuy rằng chủng loại dị năng rất đa dạng, thế giới phỏ bản liên quan đến dị năng cũng không ít, nhưng dị năng lại không dễ

dàng có được.

Giống như Cao Minh, bây giờ vẫn chưa nắm giữ một dị năng nào, dựa vào một khẩu súng lục ổ quay ăn mày đến giờ...

Lúc này nhìn thấy con gái của Tổng thống, tuổi còn trẻ như vậy, đã nắm giữ dị năng, làm sao Cao Minh không ghen tị?

Chương 503 - Các người trước mặt hắn, chỉ là trẻ con mẫu giáo mà thôi

Hình như nhận ra ánh mắt của mọi người, Tổng tiểu thư có chút ngại ngùng nói: “Tinh thần lực của tôi bây giờ rất yếu, còn chưa đến một trăm, cho nên dị năng cũng rất yếu, tạm thời chỉ có thể không chế được một ít nước...”

Ở đây phải nói một chút.

Luân Hồi Giả cũng giống như Mạo Hiêm Giả Bí Cảnh, cũng là bốn thuộc tính cơ bản, quyết định nền tảng thực lực.

Mà uy lực dị năng của Luân Hồi Giả, cũng liên quan đến thuộc tính tinh thần.

Nói thật.

Lúc trước khi Trần Nghiệp nhìn thấy điểm này được đề cập trong cảm nang mà Cao Minh viết, khiến hắn thậm chí có chút nghi ngờ, Chủ Thần Không Gian và Bí Cảnh, biết đâu có liên quan gì đó...

“Tôi tấn công chính diện, cô yểm trợ cho tôi!”

Cao Minh không nói gì nữa, giờ khẩu súng lục ổ quay lên, bắn hai phát về phía ngoài hẻm, sau đó cẩn thận tiến lại gần cửa hẻm.

Hắn đã nghe thấy tiếng bước chân bên ngoài.

Kẻ địch đang đến gần!

Tổng tiểu thư thấy vậy, vội vàng đuổi theo.

Đúng lúc này.

Bên ngoài vang lên giọng nói của kẻ địch, nói tiếng Anh.

“Tổng thân mến, không ngờ cô lại đưa ra lựa chọn ngu ngốc như vậy, thật là quá thất vọng. Bây giờ cô đã bị chúng tôi bao vây, nếu không muốn hại chết bạn bè của cô, thì ngoan ngoãn giao thể nhiệm vụ ẩn giấu ra đây! Chúng tôi chỉ cần nó, không quan tâm đến tính mạng của các người. Có lẽ, tôi sẽ cho các người một con đường sống, thả các người đi.”

Nghe thấy tiếng nói chuyện bên ngoài, mọi người đều sửng sò.

“Bọn họ nói gì vậy?”

Cao Minh lên tiếng hỏi.

Hắn ta cũng giống như Trần Nghiệp, là một học tra, tiếng Anh đã sớm trả lại cho giáo viên rồi.

Tuy nhiên, lúc này Trần Nghiệp lại sáng mắt lên, hắn vậy mà hoàn toàn nghe hiểu được...

Hắn lập tức hiểu ra, đây chắc chắn là năng lực ngôn ngữ mà bí cảnh ban cho, để hắn có thể thuận tiện hơn trong việc săn giết “dị đoan”.

Đồng thời, Trần Nghiệp cũng hiểu, những gì Tổng tiểu thư nói, hắn là sự thật.

Vì không còn chiêu trò nào khác, vậy hắn cũng có thể ra tay rồi...

Lúc này, vị Tổng tiểu thư kia nghe thấy lời nói bên ngoài, rơi vào do dự.

Mà đúng lúc này.

Đột nhiên có hai người da trắng xông ra, tay cầm súng máy M60, nhắm thẳng vào con hẻm bóp cò.

“Đát đát đát...”

Đạn cỡ lớn, điên cuồng bắn tới.

Đối mặt với cơn bão kim loại như vậy, nếu không có phép màu xuất hiện, tuyệt đại đa số người ở đây đều sẽ bị bắn thành tổ ong.

Mọi người đều sửng sò.

Ước chừng bọn họ đều không ngờ tới, những kẻ thuộc Lang Quân Hành Động Đội này lại vô sỉ như vậy, rõ ràng giây trước

còn khuyên người ta đầu hàng, giây sau đã nhảy ra đánh lén!

Mà con hẻm chỉ lớn như vậy, mọi người muốn trốn cũng không có chỗ trốn...

Ngay khi mọi người cảm thấy chắc chắn phải chết.

Bỗng nhiên, một tấm khiên thần kỳ xuất hiện, và kỳ lạ thay nó nhanh chóng phóng to, che chắn gần hết cửa hẻm.

Là Cao Minh!

Đôi mắt với thời khắc nguy cấp như vậy, hẳn ta cuối cùng cũng không giấu diếm nữa, trực tiếp lấy ra Ngân Vệ Chi Thuần.

Mà Ngân Vệ Chi Thuần cũng không làm mọi người thất vọng, dễ dàng đỡ được tất cả đạn súng máy.

Tuy những viên đạn này uy lực không nhỏ, bắn vào Ngân Vệ Chi Thuần, đều để lại những vết lõm nhỏ. Nhưng, ưu điểm lớn nhất của Ngân Vệ Chi Thuần, chính là có thể tự phục hồi.

Trừ phi, giống như Trần Nghiệp, một lần trực tiếp đánh nổ, đánh ra giới hạn sát thương mà Ngân Vệ Chi Thuần có thể chịu đựng, mới có thể đánh hỏng Ngân Vệ Chi Thuần.

...

Nhìn thấy sự thần kỳ của Ngân Vệ Chi Thuần, mọi người đều sửng sò, ngay sau đó mừng rỡ.

“Đây là cái khiên gì vậy? Còn có thể biến to biến nhỏ? Thật ngu bức!”

“Cao ca, anh khi nào thì kiếm được cái khiên bá đạo như vậy?”

“Cao ca, đây chẳng lẽ là... Ngân Vệ Chi Thuần sao?”

Nghe thấy câu hỏi phía sau, Cao Minh không trả lời, mà rút súng lục ổ quay của mình ra, bắn trả về phía ngoài.

“Bành bành bành...”

Hắn ta liên tiếp bắn vài phát.

Rất nhanh.

Đôi phương liên truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Phải nói, đạn biết đổi ướng quả thực lợi hại, khiến người ta khó lòng phòng bị.

Đối phương có người trúng đạn rồi.

Sau đó, đối phương trước tiên ngừng áp chế hỏa lực.

Hình như cũng không ngờ tới, trong nhóm người này, lại có một kẻ tương đối khó nhằn.

Song phương lại ngừng bắn.

Sau đó.

Đối phương lại có người lên tiếng.

“Tiểu tử, súng của cậu không tồi, tôi coi trọng rồi, còn có cái khiên đó nữa, cậu làm anh em tôi bị thương, cái khiên coi như bồi thường cho hắn đi! Giao ra hai thứ này, tôi có thể tha cho cậu một mạng.”

Cao Minh nghe không hiểu: “Bọn họ lại đang nói cái gì vậy?”

“Cao ca! Bọn họ muốn súng và khiên của anh!” Đường Dũng nói.

Cao Minh đương nhiên không thể đưa, trực tiếp nói: “Nói cho bọn họ biết, không có cửa đâu!”

Đường Dũng biết một chút tiếng Anh, hắn ta thuật lại lời của Cao Minh, đối phương im lặng một lát, sau đó, một tiếng bước chân, tiến lại gần bên này.

Tiếng bước chân này rất nặng nề, mọi người đều có thể nghe thấy.

Mọi người nhao nhao nhìn về phía cửa hẻm.

Vài giây sau, một gã to con cao hơn một mét chín, toàn thân cơ bắp như núi, xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Nhìn thấy người này, Tổng tiểu thư mặt trắng bệch, lập tức nói: “Hắn ta chính là thủ lĩnh của Lang Quân.”

Mọi người nghe vậy, đều lộ vẻ mặt nghiêm trọng.

Thủ lĩnh của Lang Quân, đó chính là Luân Hồi Giả cấp B.

“Bành!”

Tiếng súng vang lên.

Là Cao Minh không nói hai lời, trực tiếp nổ súng.

Viên đạn năng lượng màu xanh, lập tức bắn về phía gã to con.

“Phụt!”

Đối phương vậy mà không có ý định né tránh, mặc cho viên đạn bắn trúng, kết quả lại là phát ra một tiếng trầm đục, như thể bắn trúng đá granit, viên đạn năng lượng lập tức vỡ vụn biến mất.

Mà vị thủ lĩnh Lang Quân kia, lại không hề hấn gì, thậm chí còn lộ ra nụ cười dữ tợn:

“Tiểu tử, khẩu súng lục ổ quay này, ở trong tay cậu thật lãng phí, vẫn là giao cho tôi đi!”

Dứt lời.

Đối phương liền sai bước đi về phía mọi người.

“Bành!”

Sắc mặt Cao Minh khó coi lại nổ súng.

Tổng tiêu thư cũng triệu hoán Thủy Tiên, công kích người này.

Còn có những người khác, nhao nhao sử dụng thủ đoạn của mình.

Tuy nhiên, công kích của mọi người, vậy mà không thể gây ra nửa điểm thương tổn cho thủ lĩnh Lang Quân, thậm chí ngay cả việc khiến đối phương hơi dừng bước một chút cũng không làm được.

Khả năng phòng ngự của vị thủ lĩnh Lang Quân này thật kinh người, hoàn toàn có thể nghiền ép mọi người.

Ngay lập tức!

Sắc mặt mọi người tuyệt vọng...

“Chết tiệt! Thân thể tên này, quả thực là một con quái vật.”

“Hắn ta tuyệt đối là Luân Hồi Giả cấp B thâm niên, thậm chí đã gần đạt tới cấp A rồi.”

“Cao ca, đưa cho hắn ta đi! Chúng ta sẽ chết ở chỗ này mất.”

Sắc mặt Cao Minh rất khó coi.

Hắn ta nhin không được nhìn về phía Trần Nghiệp.

Đúng lúc này.

Đồng bọn của hắn ta là Đường Dũng, chính là thanh niên trước đó ở sân bay đã nhờ Trần Nghiệp chạy việc mua cà phê, đột nhiên ném vũ khí xuống, giơ hai tay lên và dùng tiếng Anh lớn tiếng kêu:

“Tôi đầu hàng! Tôi đầu hàng! Chuyện này không liên quan đến tôi, đừng giết tôi.”

Tuy Cao Minh nghe không hiểu.

Nhưng, dáng vẻ giơ tay đầu hàng của Đường Dũng, kẻ ngu cũng nhìn ra được.

Hiển nhiên, là tiểu tử này thấy Cao Minh gần như không có một tia khả năng thắng, nên đã lựa chọn phản bội.

Vị thủ lĩnh Lang Quân kia thấy vậy, liền cười ha hả nói: “Không tồi, nhóc con, cậu đã đưa ra lựa chọn sáng suốt.”

Sau đó, tên này đảo mắt nhìn mọi người một vòng, lại hỏi: “Còn ai muốn đầu hàng không? Đây là cơ hội cuối cùng của các người!”

Chương 504 - Các người trước mặt hắn, chỉ là trẻ con mẫu giáo mà thôi (2)

Ngoại trừ thư ký của Tổng tổng có vẻ ngo ngoe muốn động ra.

Những người khác đều mặt mày tái mét.

Như cha con Tổng tổng, là không thể đầu hàng, Cao Minh cũng như vậy.

Bọn họ nếu đầu hàng, sẽ phải giao ra vật phẩm của mình, hơn nữa chưa chắc đã sống sót được.

Còn hai đồng bọn khác của Cao Minh, Ngụy Hồng và Trương Chính Cường, rõ ràng là người tương đối trung thành, đối với Đường Dũng người đầu tiên đầu hàng, liền trừng mắt nhìn.

Ngụy Hồng càng chất vấn: “Đường Dũng, chuyển đi nước Mỹ này, vẫn là cậu dẫn đường dân xếp, bây giờ vậy mà phản bội

Cao ca, cậu còn là người sao?”

Đường Dũng nghe vậy, cuối cùng cũng có phản ứng, chỉ thấy hắn ta không cho là đúng nói: “Lão Ngụy, tôi đây gọi là thức thời mới là tuần kiệt! Tên kia rõ ràng là Luân Hồi Giả cấp B thâm niên, sở hữu thực lực nghiền ép chúng ta, chúng ta đối đầu với hắn ta, chỉ là đường chết! Tôi năm nay mới 23 tuổi! Tôi còn trẻ như vậy! Còn có rất nhiều mỹ nữ đang chờ tôi hưởng thụ, tôi mới không muốn chết sớm như vậy.”

Ngụy Hồng tức giận nói: “Những người này vừa nhìn đã biết là kẻ giết người không chớp mắt, cậu thật sự cho rằng bọn họ sẽ tha cho cậu sao?”

Đường Dũng cười khà khà: “Ít nhất còn có một chút hy vọng sống sót, không phải sao? Cũng hơn là đi theo các người tìm đường chết!”

“Cậu!” Ngụy Hồng nổi giận: “Đường Dũng, cậu là người gia nhập đội ngũ chúng tôi muộn nhất, Cao ca thấy cậu tuổi còn nhỏ, bình thường quan tâm nhất chính là cậu, bây giờ cậu làm như vậy, thì có gì khác biệt so với súc sinh?”

Đường Dũng không hề lay động, ngược lại còn khuyên ngược lại Ngụy Hồng: “Lão Ngụy, tôi khuyên anh cũng đầu hàng đi! Cao ca đã sớm không còn hùng tâm tráng chí, anh ta gần nửa năm nay, không đi cày phó bản rồi chứ? Cao ca bây giờ, chỉ muốn sống qua ngày, đi theo Cao ca như vậy, căn bản không có tiền đồ.”

Lời này coi như đã chọc giận Cao Minh.

Hắn ta trực tiếp chuyển nòng súng, nhắm vào Đường Dũng liền chuẩn bị nổ súng, muốn trước tiên phế bỏ tên ăn cháo đá bát này.

Không ngờ.

Cùng lúc hắn ta làm động tác, gã to con đứng trước mặt, vậy mà cũng động, một quyền đâm về phía hắn ta.

Cao Minh không dám đỡ cứng, tên này vừa nhìn đã biết là kẻ có sức mạnh vô cùng khủng bố.

Hắn ta không còn quan tâm đến Đường Dũng nữa, trực tiếp giờ khiên lên đỡ.

“Keng!”

Nắm đấm của thủ lĩnh Lang Quân, đập vào Ngân Vệ Chi Thuần, phát ra tiếng động không nhỏ.

Ngân Vệ Chi Thuần bị đập ra một vết lõm sâu hoắm, gần như biến dạng.

Sức mạnh khổng lồ, trực tiếp xuyên qua Ngân Vệ Chi Thuần, chấn Cao Minh bay ngược ra ngoài.

“Cao ca!”

Ngụy Hồng giật mình, vội vàng đi đỡ Cao Minh, lại phát hiện cánh tay Cao Minh đang run rẩy.

Vừa rồi một đòn đó, suýt chút nữa đã chấn gãy cánh tay hắn!

Từ đó có thể thấy, sức mạnh của thủ lĩnh Lang Quân, đáng sợ đến mức nào.

Vị Trương Chính Cường kia, hình như do dự một chút, bất quá cuối cùng vẫn lựa chọn đi về phía Cao Minh.

Còn Đường Dũng trước tiên là sững sờ, sau đó cười ha hả nói: “Cao ca, anh vừa rồi vậy mà muốn giết tôi? Đáng tiếc! Thực lực của anh, thật sự là quá yếu.”

Cao Minh nghe vậy, sắc mặt khó coi.

“Bốp bốp...”

Lúc này.

Đột nhiên có tiếng vỗ tay vang lên.

Người vỗ tay chính là Trần Nghiệp.

Chỉ thấy Trần Nghiệp vừa vỗ tay, vừa cười nói: “Thật là một màn kịch hay! Lão Cao, tôi nhớ trước đây đã từng nói với cậu, đừng dễ dàng tin tưởng người khác, càng đừng đối với ai cũng nghĩa hiệp như vậy, nếu không sớm muộn gì cũng phải chịu thiệt... Bây giờ, chứng minh tôi nói đúng rồi chứ?”

“Cậu! Cậu thật sự là anh ruột của tôi! Đến lúc này rồi, cậu còn có tâm trạng châm chọc tôi sao?” Cao Minh cười khở một tiếng, sau đó nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Lão Trần, xem nào nhiệt độ rồi, thì ra tay đi!”

Mọi người ngạc nhiên.

Trần Nghiệp lại thản nhiên gạt đầu: “Yên tâm giao cho tôi.”

Sau đó.

Ánh mắt hắn, nhìn về phía vị thủ lĩnh Lang Quân kia.

Vừa hay, lúc này các thành viên khác của Lang Quân cũng xuất hiện, bao vây cửa hẻm, ngăn chặn mọi người chạy trốn.

Phải nói, thành viên Lang Quân Hành Động Đội cũng không ít, tính cả thủ lĩnh, khoảng chừng có mười mấy người, hơn nữa ai nấy trong tay đều có vũ khí hạng nặng, trận thế này, nhìn thôi cũng thấy đáng sợ.

Cao Minh nhin không được nhắc nhở: “Cẩn thận một chút, đừng lật xe đấy.”

“Lật xe? Trong từ điển của tôi không có hai chữ này!”

Dứt lời.

Trên nắm đấm của Trần Nghiệp, bỗng nhiên bốc cháy ngọn lửa.

Nhiệt độ cao khủng bố, khiến nhiệt độ không gian xung quanh tăng mạnh.

Sắc mặt tất cả mọi người đều biến đổi.

Không nói cái khác, chỉ riêng nhiệt độ ngọn lửa của Trần Nghiệp này, cũng đủ để chứng minh, tên này vẫn luôn ẩn mình cho đến bây giờ mới chịu ra tay, tuyệt đối là một nhân vật tàn nhẫn không dễ chọc!

Mặc dù mọi người đã đánh giá Trần Nghiệp đủ cao.

Tuy nhiên.

Khi Trần Nghiệp ra tay, mọi người mới phát hiện, mình vẫn đánh giá thấp tên “tóc rậm rạp” này.

“Hô!”

Chỉ thấy Trần Nghiệp tung một quyền, lập tức đánh ra một quả Hỏa Quyền khổng lồ.

Cả con hẻm, trong nháy mắt bị ngọn lửa lấp đầy, tạo thành một biển lửa.

Trước khi Hỏa Quyền của Trần Nghiệp xuất hiện.

Vị thủ lĩnh Lang Quân kia, còn gầm lên một tiếng, muốn dùng sức một mình chống đỡ.

Tuy nhiên, khi Hỏa Quyền quét qua hắn ta, hắn ta thậm chí còn chưa kịp suy nghĩ, cả thân thể đã bị đánh nát bấy!

Bởi vì uy lực thực sự của Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, căn bản không phải là ngọn lửa, mà là quyền phong của hắn!

“Ầm ầm ầm!”

Như một thác nước khổng lồ, xuyên qua con hẻm.

Nơi đi qua, tác cỏ không sinh!

Thậm chí ngay cả những ngôi nhà hai bên, cũng bị Hỏa Quyền nghiền nát, lộ ra những lỗ hổng khổng lồ.

Mà đây, vẫn chỉ là Hỏa Quyền mà Trần Nghiệp tiện tay đánh ra.

Nếu hắn toàn lực tung một quyền, cả khu phố đều sẽ bị chôn vùi... chỉ là động tĩnh như vậy quá lớn, không chừng sẽ dẫn đến những Luân Hồi Giả rất lợi hại.

【 Giết chết dị đoan, nhận được 176 điểm tiềm năng... 】

【 Giết chết dị đoan, nhận được 401 điểm tiềm năng... 】

【 Giết chết dị đoan, nhận được 133 điểm tiềm năng... 】

Thông báo trong đầu, không ngừng vang lên, khiến Trần Nghiệp nhin không được nở nụ cười.

Khi ngọn lửa cuối cùng biến mất.

Không khí lập tức tràn ngập mùi khét.

Nhìn lại Lang Quân Hành Động Đội... thôi được rồi! Đã không còn nhìn thấy nữa, bị Trần Nghiệp oanh thành tro bụi rồi, chỉ còn lại một số vật chất bị cháy đen ở lại tại chỗ, chứng minh bọn họ đã từng tới đây.

Những người sống sót, nhìn Trần Nghiệp, đều há hốc mồm, thần sắc kinh hãi.

Vừa rồi một chiêu đó, thật sự quá khủng bố.

Tuyệt đối là chiêu thức mạnh nhất mà bọn họ từng thấy trong đời.

Như thể một quả tên lửa, vừa nổ tung ngay trước mặt.

Bọn họ khó có thể tin, tại sao một nhân viên hậu cần mà Cao Minh mang theo, lại có thể sở hữu thực lực khủng bố như vậy?

Ngay cả bản thân Cao Minh cũng vô cùng kinh ngạc.

Hắn ta biết lão đồng học của mình rất mạnh, lần trước giết chết tên biến thái kia, đã thể hiện ra siêu năng lực hệ Hỏa mạnh mẽ, đánh giá thực lực tổng hợp, khẳng định đạt tới cấp A.

Chỉ là vừa rồi một chiêu đó, vẫn có chút dọa đến Cao Minh.

Không ngờ, lão đồng học của mình, lại mạnh như vậy sao?

Lúc này.

Cả con hẻm, im lặng như tờ.

Dưới ánh mắt kinh hãi và kính sợ của mọi người, Trần Nghiệp bỗng nhiên đi tới trước mặt Đường Dũng.

Sau đó, hắn nhìn Đường Dũng, mỉm cười.

“Hồi hận không?”

Chương 505 - Tổng cục trưởng: Vô Dịch Kiếm Tiên!

Đường Dũng đã sớm ngây người.

Thậm chí không muốn tin vào tất cả những gì mình nhìn thấy!

Bởi vì, lập trường của hắn không kiên định, đã lựa chọn phản bội Cao Minh, muốn sống sót. Kết quả lại không ngờ, bên phía Cao Minh, vậy mà còn giấu một vị đại thần!!

Lúc này nghe thấy lời của Trần Nghiệp, hai chân Đường Dũng mềm nhũn, trực tiếp quỳ xuống.

“Tôi, tôi...”

Hắn ta “tôi” nửa ngày, vẫn không biết nên nói gì cho phải.

Hồi hận!

Đương nhiên hồi hận rồi!

Nếu sớm biết lão đồng học của Cao Minh ngu bức như vậy, hẳn ta tuyệt đối sẽ không làm ra loại chuyện bội tín bạc nghĩa vừa rồi, càng không dám ở sân bay, để vị đại lão này chạy việc đi mua cái thứ latte chết tiệt gì đó...

Đường Dũng bây giờ, ruột gan đều hồi hận xanh lè!

Ngay khi Đường Dũng sắp xếp lại lời nói, chuẩn bị cầu xin tha thứ.

Trần Nghiệp bỗng nhiên lại mở miệng nói: “Nhìn bộ dạng của cậu, hẳn là rất hối hận, đáng tiếc! Bây giờ hối hận đã muộn rồi, đều là người trưởng thành rồi, luôn phải trả giá cho sai lầm của mình!”

Dứt lời.

“Phụt!”

Ngón tay Trần Nghiệp bốc cháy ngọn lửa, nhẹ nhàng điểm vào người Đường Dũng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Toàn thân Đường Dũng bốc cháy ngọn lửa nhiệt độ cao khủng bố.

Hắn ta thậm chí chỉ kịp kêu thảm thiết hai tiếng, liền nhanh chóng bị thiêu chết, khí hóa.

Vài hơi thở, Đường Dũng chỉ còn lại một chút tro tàn.

Mà Trần Nghiệp cũng lại nhận được hơn một trăm điểm tiềm năng.

Trần Nghiệp hài lòng gật đầu, nói với những người bị dọa ngây ra: “Còn ngây người ra đó làm gì? Chê động tĩnh ở đây chưa đủ lớn sao? Không đi nữa, muốn đi cũng không dễ đâu.”

Mọi người như bừng tỉnh giấc mộng...

...

“Hô——”

Máy bay gào thét trên không trung, phát ra tiếng ồn lớn.

Mãi đến lúc này.

Mọi người trên máy bay mới thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó, mọi người đều lén lút quan sát Trần Nghiệp, muốn đến làm quen, nhưng lại phát hiện Trần Nghiệp dường như đang ngủ, nên không dám đến quấy rầy.

Chuyến này, bọn họ đi mười người, về chỉ còn bảy người, tính cả Tổng tiểu thư.

Nói cách khác, có bốn người đã vĩnh viễn ở lại nước Mỹ.

Đó là Đường Dũng, cùng hai vệ sĩ và cố vấn pháp luật của Tổng tổng.

Vài người mà Tổng tổng mang theo đều chết trong trận chiến với Luân Hồi Giả, còn Đường Dũng thì chết dưới tay Trần Nghiệp.

Về việc này, không ai dám nói gì!

Thực sự là chiêu “Hỏa Quyền” đó, mang đến cho người ta sự chấn động quá lớn.

Lúc này.

Những Luân Hồi Giả như Tổng tiểu thư, Ngụy Hồng, trong lòng đều có một nghi ngờ...

“Cao ca, vị lão đồng học của anh, có phải anh ta ở trong phó bản One Piece, đã lấy được trái ác quỷ Mera Mera no Mi của Hỏa Quyền Ace không?” Ngụy Hồng không nhịn được hỏi nhỏ.

“Đừng suy đoán lung tung!” Cao Minh nhỏ giọng nói.

Kỳ thực Cao Minh cũng có suy đoán như vậy.

Thực sự là chiêu Hỏa Quyền đó, giống hệt trong anime One Piece, quả thực là tuyệt kỹ của Hỏa Quyền Ace.

Tuy nhiên, ưu điểm lớn nhất của Cao Minh là biết điều, biết tiến biết lùi, biết những gì không nên hỏi thì đừng hỏi.

Kỳ thực.

Trần Nghiệp không hề ngủ.

Hắn cố ý nhắm mắt, chỉ là không muốn những người đó đến làm phiền mình.

Đối với chuyến đi Mỹ này, Trần Nghiệp rất hài lòng.

Lần này, hắn đã giết hơn mười Luân Hồi Giả, thu được tới 1525 điểm tiềm năng!

Trong đó, Luân Hồi Giả cấp B thâm niên kia đóng góp hơn bốn trăm điểm, những kẻ gà mờ còn lại, hầu như chỉ có hơn một trăm.

Khi Trần Nghiệp cộng 1525 điểm tiềm năng vào thuộc tính tinh thần, lập tức cảm thấy tinh thần chấn động!

Mọi động tĩnh xung quanh, trong tai hắn, trở nên rõ ràng hơn.

Trần Nghiệp không nhịn được nghĩ, trên Trái Đất này, có tới mấy chục vạn Luân Hồi Giả, nếu tất cả đều bị hắn giết chết, vậy thuộc tính tinh thần của hắn, chẳng phải sẽ bùng nổ tại chỗ sao?

Đến lúc đó, hắn sẽ thức tỉnh được Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ thực sự chứ?

Giống như Superman của thế giới DC, có thể nghe thấy tất cả mọi âm thanh.

...

Hôm nay.

Đã là ngày thứ ba Trần Nghiệp trở về từ Mỹ.

Buổi sáng, Trần Nghiệp đang ngủ trong khách sạn, đột nhiên, điện thoại vang lên tiếng tin nhắn.

Hắn mở ra xem, là tin nhắn của ngân hàng, nhắc nhở hắn đã nhận được bảy ngàn vạn!

Sau đó.

Điện thoại lại vang lên, lần này là cuộc gọi, Cao Minh gọi tới.

Trần Nghiệp chọn nghe máy.

“Lão Trần, nhận được tiền rồi chứ?”

“Sao lại chuyển nhiều vậy?” Trần Nghiệp hỏi.

“Là thế này.” Cao Minh nói: “Lần này, Tổng tổng của Thiên Hoành, đưa ra một ức thù lao, anh em đều cảm thấy là công lao của cậu, không dám lấy nhiều, là tôi quyết định, tôi với lão Ngụy, lão Trương, mỗi người một ngàn vạn, còn lại bảy ngàn vạn đều thuộc về cậu.”

Trần Nghiệp không từ chối, chỉ nói: “Lần sau đừng làm như vậy nữa, nói lấy bao nhiêu thì là bấy nhiêu.”

Ban đầu, hắn nói với Cao Minh là, nếu hắn ra tay, thì lấy một nửa thù lao.

Theo phân chia ban đầu, hắn đáng lẽ phải lấy năm ngàn vạn.

“Được, tôi biết rồi.”

Cao Minh cười nói một câu, rồi lại nói: “Còn một việc nữa! Lão Trần, người của Cục Luân Hồi muốn gặp cậu một chút.”

“Ồ? Họ gặp tôi làm gì?”

“Chắc là muốn lôi kéo cậu nhập bọn đấy!”

“Tôi có thể từ chối không?”

“Tốt nhất vẫn nên gặp mặt.” Cao Minh nghiêm túc nói: “Lão Trần, quyền lực của Cục Luân Hồi rất lớn, tất cả Luân Hồi Giả trên lãnh thổ Trung Quốc, Cục Luân Hồi đều có quyền quản lý. Hơn nữa tác phong của họ cũng khá cường thế, nếu cậu chỉ là một Luân Hồi Giả bình thường thì không sao, nhưng một Luân Hồi Giả cấp A, người của Cục Luân Hồi không thể làm ngơ được.”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp hơi nhú mày.

“Họ cường thế như vậy, chẳng lẽ không có ai phản kháng sao?”

“Ồ... người phản kháng đều đã chết rồi.” Cao Minh nói: “Lão Trần, chẳng lẽ cậu không biết sao? Tổng cục trưởng của Cục Luân Hồi, chính là một trong bốn cường giả cấp S của Chủ Thần Không Gian, biệt hiệu Kiếm Tiên!”

“Nghe nói, ông ta có một thế giới tiên hiệp riêng, học được rất nhiều tiên pháp kinh người trong đó. Khoảng một năm trước, lúc đó có một Luân Hồi Giả cấp A thâm niên ở Ma Đô, dựa vào thực lực mạnh mẽ, không phục quản giáo, nông cuồng tự đại, còn giết vài người của Cục Luân Hồi.”

“Kiếm Tiên ở Kinh Thành biết được, trực tiếp ra tay, vung ra một thanh phi kiếm, chưa đến nửa tiếng đồng hồ, kẻ ở tận Ma

Đô kia, đầu đã lìa khỏi cổ, bị một thanh phi kiếm từ trên trời chém đứt cổ!”

“Việc tôi nói này, không phải là truyền thuyết, mà là sự thật đã xảy ra.”

“Vị Kiếm Tiên ở Kinh Thành kia, đã thực sự làm được việc ngàn dặm lấy đầu người như lấy đồ trong túi.”

Trần Nghiệp nghe đến đây.

Cũng hơi kinh ngạc!

Khoảng cách đường chim bay từ Kinh Thành đến Ma Đô, cũng hơn một ngàn kilomet!

Vị Kiếm Tiên này, lại có thể dùng phi kiếm, giết người ở cách xa ngàn dặm? Giết còn là một cường giả cấp A thâm niên ...

Thực lực như vậy, quả xứng với danh hiệu Kiếm Tiên.

Không trách, đôi phương có thể áp chế tất cả Luân Hồi Giả của Trung Quốc, không dám làm loạn.

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp nói: “Được, tôi biết rồi, vậy thì gặp một chút.”

Không phải hấn sợ.

Chỉ là cảm thấy, có lẽ trà trộn vào Cục Luân Hồi, sẽ có lợi hơn cho kế hoạch của mình.

Như trong Cục Luân Hồi, tư liệu về Luân Hồi Giả, chắc chắn sẽ chi tiết hơn.

Vì vậy, hấn có thể đến Cục Luân Hồi làm nội gián, tiện thể xem thử vị Tổng cục trưởng Kiếm Tiên kia, rốt cuộc có thực lực như thế nào.

Chương 506 - Tổng cục trưởng: Vô Địch Kiếm Tiên! (2)

Đến chiều.

Trần Nghiệp đến công ty của Cao Minh.

Hai bên hẹn gặp mặt tại công ty của Cao Minh.

Văn phòng chủ tịch.

Khi Trần Nghiệp đến, trong văn phòng đã có ba người.

Ngoài Cao Minh ra, còn có một nam một nữ xa lạ.

Trên đầu cặp nam nữ này, đều có dấu hiệu đỏ tươi, trông đỏ hơn của Cao Minh.

Rõ ràng, chính là người của Cục Luân Hồi.

“Lão Trần, đến đây đến đây...”

Thấy Trần Nghiệp đến, Cao Minh lập tức đứng dậy, nhiệt tình nói: “Đề tôi giới thiệu cho cậu, vị này là Trương đội trưởng, vị này là Dương chủ nhiệm.”

Sau đó lại chỉ vào Trần Nghiệp, nói với hai người: “Trương đội trưởng, Dương chủ nhiệm, vị này là lão đồng học của tôi, Trần Nghiệp.”

Trong lúc Cao Minh nhiệt tình giới thiệu, ánh mắt của hai người đối diện, vẫn luôn nhìn chăm chăm Trần Nghiệp.

Tương tự, Trần Nghiệp cũng đang quan sát hai người này.

Kỳ thực hai người này đều có ngoại hình khá bình thường, thuộc kiểu mặt đại chúng, ném vào đám đông cũng không nổi bật, tuy nhiên, vẻ kiêu ngạo trên người hai người lại rất rõ ràng.

Đặc biệt là vị Dương chủ nhiệm kia, suýt nữa thì dùng lỗ mũi nhìn người rồi.

“Xin chào.”

Người đàn ông còn lên tiếng chào hỏi, người phụ nữ thì lười nói chuyện, chỉ dùng mắt nhìn chăm chăm Trần Nghiệp từ trên xuống dưới, rất bất lịch sự.

Đã như vậy, Trần Nghiệp đương nhiên cũng lười để ý đến cô ta, gật đầu với vị Trương đội trưởng kia nói: “Trương đội trưởng, xin chào.”

Hai bên bắt tay nhau, giữ phép lịch sự cơ bản.

Mà ngay khi Trần Nghiệp vừa ngồi xuống, vị Dương chủ nhiệm kia đột nhiên lên tiếng: “Trần Nghiệp phải không? Tôi nghe Cao Minh nói, cậu có dị năng hệ hỏa rất lợi hại?”

Giọng điệu rất bất lịch sự.

“Không tính là lợi hại!” Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Nhưng dọn dẹp một vài thứ rác rưởi, hẳn là không vấn đề gì.”

Câu này vừa nói ra.

Sắc mặt mấy người có mặt, đều hơi thay đổi.

Rõ ràng, lời này của Trần Nghiệp, có ý ám chỉ!

Cao Minh lập tức toát mồ hôi hột.

Hắn vạn lần không ngờ, lão đồng học của mình, tính tình lại cứng rắn như vậy!

Vị Dương chủ nhiệm kia, bất quá chỉ là thái độ kiêu ngạo một chút, nhin một chút chẳng phải là xong sao?

Cần gì phải như vậy?

Thực sự đắc tội Cục Luân Hồi, sẽ không có kết quả tốt đẹp đâu!

“Ồ? Dám nói câu này, xem ra cậu rất tự tin đấy!”

Dương chủ nhiệm lại lên tiếng, cô ta nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, trong mắt lộ ra ánh nhìn nguy hiểm.

Trương đội trưởng bên cạnh, thì nhíu mày, có chút bất mãn với Trần Nghiệp.

Dù sao, Dương chủ nhiệm cũng là người đến cùng hắn ta, là người của mình, hắn ta phải có thái độ nên có.

Trần Nghiệp lười dây dưa với người như vậy nữa, trực tiếp nói: “Nói đi! Các người muốn gặp tôi, rốt cuộc có chuyện gì?”

Ban đầu Cao Minh tưởng rằng, vị Dương chủ nhiệm kia, chắc chắn sẽ nổi đóa.

Hắn đã từng tiếp xúc với vị Dương chủ nhiệm này, rất rõ tính khí của người phụ nữ này tệ đến mức nào.

Không ngờ, vị Dương chủ nhiệm kia không những không nổi giận, ngược lại còn nói: “Chúng tôi đến đây để mời cậu gia nhập Cục Luân Hồi của chúng tôi!”

Câu này vừa nói ra.

Không chỉ Cao Minh ngẩn người, mà ngay cả Trần Nghiệp cũng ngẩn ra.

Chỉ là suy nghĩ một lát, Trần Nghiệp liền hiểu ra điều gì đó, nở nụ cười giễu cợt, rồi đồng ý ngay:

“Được!”

Cao Minh lại ngẩn người.

Đồng ý dễ dàng như vậy?

Hắn liên tục nháy mắt với Trần Nghiệp, tiếc là Trần Nghiệp đều coi như không thấy.

Còn vị Trương đội trưởng kia, dường như biết đồng bọn của mình muốn làm gì, liền khẽ lắc đầu, nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt đầy thương hại.

Dương chủ nhiệm không quan tâm nhiều như vậy, thấy Trần Nghiệp đồng ý, cô ta liền cười lạnh nói: “Tốt lắm, Trần tiên sinh, nhớ trong vòng ba ngày, đến Luân Hồi phân cục ở tỉnh thành báo cáo.”

Trần Nghiệp gật đầu, rồi đứng dậy: “Còn việc gì nữa không?”

Dương chủ nhiệm lại cười lạnh: “Trần tiên sinh, hy vọng cậu sẽ yêu thích công việc mới của mình!”

Nghe vậy, Trần Nghiệp trực tiếp bỏ đi.

Hắn rất rõ ràng.

Sau khi mình đắc tội người ta, Dương chủ nhiệm này vẫn mời hắn, chắc chắn là chuẩn bị gây khó dễ cho mình.

Nhưng không sao cả, dù sao tiền của Trần Nghiệp hiện tại cũng đủ dùng rồi, kế hoạch còn lại, chính là âm thầm phát triển, đợi đến khi hoàn toàn vô địch rồi mới bắt đầu đại sát tứ phương. Vào Cục Luân Hồi, cũng là vì muốn điều tra tư liệu của Luân Hồi Giả.

Trong khoảng thời gian này, cho dù Dương chủ nhiệm này bắt hắn đi canh công cũng không sao cả.

Dù sao, đợi đến khi hắn vô địch, người đầu tiên hắn xử lý chính là người phụ nữ này!

...

Tối hôm đó.

Cao Minh mời Trần Nghiệp uống rượu.

Trên bàn rượu, Cao Minh khuyên nhủ Trần Nghiệp, không nên đắc tội người phụ nữ kia, sau này vào Cục Luân Hồi, tốt nhất nên khiêm tốn một chút, nên nhịn thì nhịn.

Đối với lời nói của Cao Minh, Trần Nghiệp biết Cao Minh có ý tốt.

Tuy nhiên, hắn nhìn ba thuộc tính sắp phá vụn của mình, chỉ mỉm cười nhạt.

Hai ngày sau.

Trần Nghiệp lên tàu đến tỉnh thành.

Vì sao phải đến tỉnh thành báo cáo?

Bởi vì, phân cục của Cục Luân Hồi, được đặt tại tỉnh thành.

Cục Luân Hồi đi theo con đường tinh anh, chỉ thu nạp những Luân Hồi Giả có tiềm năng cao, hoặc thực lực cao, nên số lượng không nhiều.

Tổng cục ở Kinh thành, mỗi tỉnh thành đều có một phân cục, còn những thành phố khác, nhiều nhất chỉ có một văn phòng đại diện.

Đương nhiên, đây cũng là nguyên nhân chính khiến Cục Luân Hồi thường xuyên thiếu người.

Xuống tàu, ra khỏi nhà ga, Trần Nghiệp trực tiếp bắt xe đến tòa nhà văn phòng chính phủ tỉnh.

Đúng vậy.

Phân cục của Cục Luân Hồi, cũng được đặt ở đây.

Từ đó có thể thấy, cấp trên rất coi trọng Cục Luân Hồi.

Vị Kiếm Tiên ở Kinh thành kia, e rằng quyền lực còn lớn hơn tưởng tượng!

Ở tầng cao nhất của tòa nhà văn phòng, Trần Nghiệp cuối cùng cũng đến đích.

Không ngờ, ở đây hắn lại gặp được người quen.

“Tổng tiểu thư?”

“A? Là Trần tiên sinh!! Chào anh chào anh...”

Tổng tiểu thư thấy Trần Nghiệp, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra vẻ bất ngờ và vui mừng, vội vàng chào hỏi.

Đúng vậy.

Cô ấy chính là Tổng tiểu thư mà Trần Nghiệp đã cứu ở Mỹ lần trước, con gái của Tổng tổng Thiên Hoàn.

“Tổng tiểu thư sao lại ở đây?” Trần Nghiệp hỏi.

“Là thế này, hôm qua có một vị tiền bối của Cục Luân Hồi tìm đến tôi, cảm thấy năng lực của tôi có tiềm năng, liền mời tôi gia nhập Cục Luân Hồi... nên hôm nay tôi đến đây để báo cáo.”

Tổng tiểu thư nói một câu, sau đó nghĩ đến điều gì, liền hỏi:

“Trần tiên sinh, anh cũng đến báo cáo sao?”

“Đúng vậy!” Trần Nghiệp gật đầu.

“Vậy thì thật là trùng hợp.” Tổng tiểu thư có vẻ khá vui mừng, liền nói: “Chuyện lần trước ở Mỹ, tôi vẫn chưa cảm ơn Trần tiên sinh đang hoàng, sau này sẽ có cơ hội.”

Trần Nghiệp lại cười nói: “Tôi khuyên cô nên giữ khoảng cách với tôi, tốt nhất là giả vờ như không quen biết tôi.”

Tổng tiểu thư nghe vậy ngẩn ra, còn tưởng Trần Nghiệp chê cô thực lực thấp, khuôn mặt xinh đẹp có chút ảm đạm.

Trần Nghiệp thấy vậy, cũng không giải thích.

Chẳng mấy chốc.

Một người phụ trách xuất hiện, gọi hai người vào phòng tiếp khách.

“Hai vị, tư liệu của hai vị, bên này đã nhận được, về vị trí của hai vị, sau khi họp bàn nghiên cứu, cũng đã có sắp xếp...”

Người phụ trách trước tiên cầm một bảng tư liệu, nói với Tổng tiểu thư: “Tổng Văn Thiển, xem trên tư liệu hiển thị, đánh giá thực lực tổng hợp hiện tại của cô, vẫn là cấp C đúng không?”

Tổng Văn Thiển lập tức gật đầu: “Vâng.”

Người phụ trách liền nói: “Cục đã sắp xếp cho cô vào bộ phận hậu cần trước, rèn luyện vài năm, đợi thực lực của cô tăng lên,

rồi sẽ có trọng dụng khác... Đối với sắp xếp này, cô có ý kiến gì không?”

Tổng Văn Thiển rất khôn khéo lắc đầu, nói: “Tôi phục tùng sự sắp xếp của tổ chức.”

“Rất tốt!”

Chương 507 - Không ngờ tới chứ gì? Ta có huyết thống Hulk!

Người phụ trách lại cầm tư liệu của Trần Nghiệp.

“Trần Nghiệp, xem trên tư liệu nói, cậu đã từng hôn mê ba năm? Gần như là người thực vật nặng, sau khi tỉnh lại, rất nhanh đã có thực lực cấp A? Có thể nói qua quá trình của cậu được không?”

Trần Nghiệp trực tiếp nói: “Không thể!”

Đây là bí mật của hắn, đương nhiên không thể nói, cho dù là tìm cớ, hắn cũng lười tìm.

Mỗi Luân Hồi Giả đều có bí mật của riêng mình, dò hỏi bí mật của Luân Hồi Giả khác, trong Chủ Thần Không Gian, có thể coi là địch ý.

Vị phụ trách này, vừa lên đã dò hỏi bí mật của hắn, rõ ràng là đang cố tình nhắm vào hắn.

Xem ra.

Vị Dương chủ nhiệm kia, năng lượng trong phân cục cũng không nhỏ!

Nghe Trần Nghiệp không chút do dự từ chối, vị phụ trách kia rõ ràng ngẩn ra.

Tuy nhiên, hắn ta cũng không kiên trì, chỉ cười nói: “Đương nhiên, Luân Hồi Giả đều có quyền giữ bí mật, trong Cục Luân Hồi cũng không ngoại lệ, nhưng mà... Trần tiên sinh, trong cục của chúng ta, muốn thăng tiến, lý lịch phải sạch sẽ, để tổ chức yên tâm mới được. Tôi cũng là vì muốn tốt cho cậu!”

Lời này lừa gạt người ngây thơ thì được.

Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không mắc bẫy, cuối cùng vẫn không nói.

Vị phụ trách thấy vậy, cũng không kiên trì.

Có thể làm đến bước này, đã rất nỗ lực Dương chủ nhiệm rồi.

“Vậy, Trần Nghiệp, theo tư liệu này hiển thị, hiện tại cậu đã có thực lực cấp A? Cục có sắp xếp chức vụ cho cậu, là vào đội chấp pháp! Hiện tại bộ phận này rất cần cao thủ như cậu, về việc này, cậu có ý kiến gì không?”

Nghe vậy, trong lòng Trần Nghiệp khẽ động.

Ban đầu, hẳn tưởng rằng Dương chủ nhiệm sẽ dùng quyền lực, điều hấn đến một số bộ phận tương đối vất vả, lại không được việc gì, ví dụ như vệ sinh, quét dọn gì đó.

Không ngờ, lại là để hấn vào đội chấp pháp?

Hai ngày nay, Trần Nghiệp đã từ Cao Minh, ít nhiều hiểu được một số tư liệu của Cục Luân Hồi.

Đội chấp pháp kỳ thực quyền lực rất lớn, nhưng cũng là bộ phận nguy hiểm nhất của Cục Luân Hồi, không có cái thứ hai.

Bởi vì, đội chấp pháp mỗi ngày phải đối mặt, chính là những Luân Hồi Giả làm điều phi pháp, đi bắt giữ, thậm chí là giết chết những người đó.

Luân Hồi Giả không phải người thường, bọn họ có sức mạnh cường đại và quỷ dị, tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết.

Cho nên, mỗi nhiệm vụ bắt giữ của đội chấp pháp, đều đi kèm với rủi ro to lớn.

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp có chút buồn cười.

Vị Dương chủ nhiệm kia tưởng rằng, đưa hấn vào đội chấp pháp, có thể để hấn trong một nhiệm vụ nào đó, bị Luân Hồi Giả giết chết?

Tâm địa thật độc ác.

Đáng tiếc, cô ta không biết chính là, công việc này, kỳ thực đúng ý Trần Nghiệp!

Trần Nghiệp bây giờ cần phải săn giết nhiều Luân Hồi Giả, thu được điểm tiềm năng, để tăng thuộc tính tinh thần của mình,

để thuộc tính tinh thần cũng theo kịp các thuộc tính khác, trở thành một chiến sĩ lực giác chân chính.

Hắn đang lo không có cơ để giết những Luân Hồi Giả đó.

Không ngờ, vị Dương chủ nhiệm này, lại trực tiếp đưa công việc hắn cần nhất đến tận cửa.

Vị phụ trách đối diện, thấy Trần Nghiệp mãi không nói lời nào, lặng lẽ dịch vị trí ra sau.

Hắn ta sợ Trần Nghiệp đột nhiên nổi giận, làm bị thương người vô tội.

Nghĩ đến đây, vị phụ trách này, không khỏi có chút bất mãn với Dương chủ nhiệm.

Biết trước thế này, mình đã không nên đồng ý nhúng tay vào vũng nước đục.

Do dự một lúc, vị phụ trách quyết định vẫn nên nói vài lời hay.

“Cái này... Trần tiên sinh, kỳ thực, quyền lực của đội chấp pháp rất lớn, phúc lợi ngầm rất nhiều, chỉ cần đi công tác, những Luân Hồi Giả ở địa phương đó nhìn thấy cậu, tuyệt đối sẽ hầu hạ cậu như cha ruột...”

Trần Nghiệp đột nhiên cười lên, mở miệng cắt ngang lời của phụ trách: “Tôi phục tùng sự sắp xếp của tổ chức, nếu đội chấp pháp cần tôi, vậy tôi sẽ đi đội chấp pháp!”

Phụ trách nghe vậy, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Trần Nghiệp đồng ý là được.

“Vậy thì như thế này, mời hai vị ký tên ở đây, lát nữa tôi sẽ đi làm thủ tục nhập chức cho hai vị.”

Tổng Văn Thiển còn liếc nhìn nội dung điều ước nhập chức.

Trần Nghiệp xem cũng không xem, trực tiếp ký tên.

Hắn không sợ trong điều ước này có cái hố nào.

Dù sao nhiều nhất hai năm, Cục Luân Hồi đều sẽ bị hắn nhò tận gốc, có hố cũng không sợ.

...

Chiều hôm đó.

Trần Nghiệp liền nhận được một huy hiệu.

Trong huy hiệu này có gắn chip, có thể thông qua thiết bị quét, đọc thông tin thân phận của hắn.

Mỗi thành viên Cục Luân Hồi, đều có huy hiệu như vậy.

Sau đó, Trần Nghiệp ở một căn phòng khác, gặp các đội viên và đội trưởng của mình.

“Cậu chính là Trần Nghiệp?”

Đội trưởng là một người đàn ông trung niên mặt mũi oai hùng.

Hắn ta xem qua tư liệu của Trần Nghiệp, không nhận được võ vớ vai Trần Nghiệp, cười hỏi: “Vừa đến đã phân cậu cho tôi, là đắc tội với người nào rồi hả?”

Trần Nghiệp nghe vậy, cũng cười gật đầu.

“Để tôi đoán xem...” Đội trưởng lại nói: “Như cậu vừa vào đã bị nhảm vào, hẳn là đắc tội với Dương chủ nhiệm rồi hả? Cô ta là người phụ trách tuyển người, tính tình cũng không tốt lắm, tôi đoán, cậu chắc chắn cũng là người ăn mềm không ăn cứng.”

Trần Nghiệp trực tiếp giơ ngón tay cái lên: “Đội trưởng anh minh, đoán một phát trúng ngay.”

Đội trưởng lắc đầu, mở miệng nói: “Nếu cậu có quan hệ khác, tôi khuyên cậu tốt nhất nên cố gắng điều đi, ở phân cục chúng ta, đắc tội với Dương chủ nhiệm, thì đừng hòng ngóc đầu lên được.”

“Ồ?” Trần Nghiệp tò mò hỏi: “Vị Dương chủ nhiệm này, cô ta là người thế nào?”

“Cục trưởng phân cục chúng ta, cũng họ Dương.” Đội trưởng cười ha hả nói.

Trần Nghiệp bưng tỉnh.

Khó trách, bà họ Dương kia, mắt mọc trên đỉnh đầu, hóa ra là có người thân làm cục trưởng chống lưng.

“Tôi có thể giúp cậu cũng không nhiều, nhưng đã đến đây rồi, thì hãy coi đây như nhà của mình.” Đội trưởng khoác vai Trần

Nghiệp, nói: “Đến đây, giới thiệu cho cậu các anh em đội sáu của chúng ta.”

Mỗi Luân Hồi phân cục, đều có vài tiểu đội chấp pháp.

Tiểu đội chấp pháp mà Trần Nghiệp được phân vào, chính là đội sáu.

“Đây là Chu Đào, năm nay 26 tuổi, đánh giá thực lực tổng hợp là B, cách cấp A, còn kém một chút.” Đội trưởng chỉ vào một thanh niên giới thiệu.

Trần Nghiệp lập tức bắt tay với thanh niên: “Xin chào.”

Đồng thời, hắn cũng hiểu ý của đội trưởng.

Cách cấp A một chút, vậy chính là Luân Hồi Giả cấp B kỳ cựu rồi.

Đội trưởng lại chỉ vào một người phụ nữ giới thiệu: “Đây là Lý Phương, tuổi tác bảo mật, thực lực tổng hợp cũng là cấp B.”

“Xin chào.”

Trần Nghiệp cũng bắt tay với đối phương.

Lý Phương tướng mạo bình thường, nhưng vóc dáng rất hấp dẫn, làn da màu lúa mạch khỏe mạnh, trông giống như người đam mê vận động.

“Đây là Trịnh Danh Lợi, hắn là người lớn tuổi nhất trong chúng ta, cậu gọi hắn là lão Trịnh là được, thực lực cũng là cấp B.”

Lão Trịnh trông gần bốn mươi tuổi, người cũng có vẻ khá thật thà, chính là thiết lập nhân vật một chú trung niên bình thường.

“Trịnh ca xin chào.”

Trần Nghiệp cố ý khách sáo gọi một tiếng.

Đối với những người lớn tuổi hơn mình, hắn vẫn rất lễ phép.

Lão Trịnh vừa bắt tay với Trần Nghiệp, vừa cười nói: “Hoan nghênh Trần Nghiệp gia nhập chúng tôi, nghe nói cậu là cường giả dị năng cấp A hệ hỏa, có cậu gia nhập, đội sáu chúng ta,

cũng không cần năm nào khảo hạch cũng đứng cuối bảng nữa.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp còn chưa nói gì, đội trưởng đã lên tiếng trước: “Lão Trình, tiểu Trần mới đến, anh đã vạch trần điểm yếu của chúng ta như vậy, không sợ dọa tiểu Trần chạy mất sao?”

Chương 508 - Có việc rồi! Tên tội phạm truy nã biết dùng Haki Vũ Trang

Trần Nghiệp cảm thấy mấy người này cũng không tệ, liền cười nói: “Yên tâm, tôi gan dạ lắm.”

Đội trưởng nghe vậy, hài lòng vỗ vỗ vai Trần Nghiệp, rồi tự giới thiệu: “Còn tôi, tôi họ Ngô, giống như cậu, cũng là cấp A không vào bảng, nhưng tôi đi theo con đường cường hóa huyết thống... Trong phim Marvel có Hulk khổng lồ xanh biết không? Trong người tôi có huyết thống Hulk, một khi biến thân, thực lực tăng vọt!”

Cái gọi là cấp A không vào bảng, là chỉ bảng xếp hạng cao thủ trăm người mạnh nhất trong Chủ Thần Không Gian.

Đa số Luân Hồi Giả cấp A, đều khó mà leo lên bảng xếp hạng này, mà một khi đã lên được, chắc chắn là cao thủ đỉnh tiêm.

Nghe lời đội trưởng, Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Hắn không ngờ, trong thân thể vị đội trưởng này, lại có huyết thống người khổng lồ xanh.

Lúc này.

Lý Phương bên cạnh vẫn luôn không lên tiếng, bỗng nhiên mở miệng.

Chỉ thấy cô ta hừ lạnh một tiếng, không chút khách khí nói: “Đội trưởng, anh đừng có tự dất vàng lên mặt mình nữa! Chỉ bằng cái huyết thống bị pha loãng gấp mười lần của anh, cũng xứng gọi là huyết thống Hulk? Biến thân cũng chỉ tăng hai ba lần sức mạnh thôi, so với Hulk chân chính, kém xa lắm.”

Nghe vậy, Ngô đội trưởng đầy mặt lúng túng...

“Lý Phương, tôi là đội trưởng của cô đấy, cô lại vạch trần điểm yếu của tôi như vậy sao?”

Ngô đội trưởng nổi giận.

Lý Phương không chút để ý nói: “Sợ gì, dù sao Trần ca cũng coi như người mình, sớm muộn gì cũng biết điểm yếu của anh, biết sớm còn tránh bị lừa.”

Ngô đội trưởng: “...”

“Dù sao hôm nay đội sáu chúng ta có đồng nghiệp mới đến, lại là một cao thủ dị năng, đáng để chúc mừng, tối nay đến nhà hàng Thúy Vân Lâu, không say không về, tôi mời khách!”

Bình thường, cao thủ cấp A như Trần Nghiệp, đều không đến lượt đội sáu.

Mọi người nghe vậy, lập tức ồn ào hoan hô.

Tuy Luân Hồi Giả ai cũng không nghèo, nhưng có người mời khách, dù sao cũng là chuyện tốt.

“Trần Nghiệp...” Ngô đội trưởng gọi một tiếng.

Trần Nghiệp lập tức nói: “Đội trưởng, gọi tôi là tiểu Trần là được.”

Hắn vẫn khá thích bầu không khí giữa các thành viên đội sáu.

Ngô đội trưởng cười trêu ghẹo: “Xem trên tư liệu, tuổi cậu đã 31 rồi, cũng không nhỏ hơn tôi mấy tuổi, còn giả vờ trẻ con à? Cứ gọi là lão Trần đi! Đi, đi theo tôi lĩnh đồng phục.”

Trần Nghiệp cười khở, cũng không phản bác, dù sao bây giờ hắn đúng là ba mươi một tuổi rồi, không còn trẻ nữa. Liên đi theo Ngô đội trưởng, đi lĩnh đồng phục.

Cái gọi là đồng phục, chính là hai bộ âu phục làm bằng vật liệu đặc thù, đặc điểm của loại vật liệu này chính là độ dẻo dai cao và chịu mài mòn, tiện cho chiến đấu!

Còn súng ống?

Xin lỗi!

Không có!!

Là Luân Hồi Giả, sức phá hoại của quyền cước, có khi còn mạnh hơn súng, căn bản không dùng đến thứ đó.

Đến tối.

Mọi người tụ tập cùng nhau, đang chuẩn bị đến Thúy Vân Lâu uống rượu, đột nhiên, Ngô đội trưởng nhận được chỉ thị mới, sắc mặt lập tức nghiêm túc hẳn lên.

“Đội trưởng, có nhiệm vụ?” Lý Phương mở miệng hỏi.

Ngô đội trưởng gật đầu, nói: “Tên tội phạm truy nã cấp A ‘Xích Quỷ’, vừa xuất hiện ở thành phố Lam Minh, cấp trên muốn chúng ta đi xử lý.”

Nghe thấy cái tên Xích Quỷ.

Mọi người đều giật mình!

Chu Đào lập tức nói: “Có nhầm lẫn không? Tên tội phạm truy nã nguy hiểm như vậy, lại muốn đội sáu chúng ta đi xử lý? Nhân vật nguy hiểm như thế này, không phải là nhiệm vụ của đội một đội hai sao? Hơn nữa, thành phố Lam Minh ở tận tỉnh ngoài, lại muốn chúng ta đi? Cấp trên đang giở trò gì vậy?”

Lão Trịnh lớn tuổi nhất nghe vậy, theo bản năng liếc nhìn Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp cũng nhanh chóng hiểu ra, chuyện này rất có thể, là do vị Dương chủ nhiệm kia làm.

Đối phương đúng là nóng lòng muốn hành động!

“Có thể là nhầm vào tôi.” Trần Nghiệp chủ động nói.

Chu Đào nhất thời không phản ứng kịp: “Ý gì?”

“Trước đó không phải đã nói với mọi người rồi sao, tôi đắc tội với vị Dương chủ nhiệm kia mà!” Trần Nghiệp giải thích: “Nếu là cố ý đào hố cho tôi, vậy thì, đội sáu chúng ta xuất hiện nhiệm vụ như vậy, cũng không kỳ lạ.”

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Chu Đào và Lý Phương đều biến đổi. Lão Trịnh vẫn bình tĩnh, còn Ngô đội trưởng, thì đầy mặt cay đắng.

Trần Nghiệp thấy vậy, liền chủ động nói: “Xin lỗi, có thể là tôi liên lụy đến mọi người, cho nên, tên tội phạm truy nã kia, cứ giao cho tôi giải quyết đi!”

“Lão Trần, cậu nói gì vậy?” Ngô đội trưởng cố ý tỏ vẻ bất mãn: “Đã là người của đội sáu tôi rồi, vậy chuyện này, chính là chuyện của đội sáu chúng ta!”

Sau đó, Ngô đội trưởng lại nói: “Xích Quỷ tuy khó chơi, nhưng mà, hần chỉ có một mình, hai chúng ta liên thủ là có thể bắt được hần, hưởng hồ, chúng ta còn có tiểu Chu tiểu Phương và lão Trịnh!”

Những người khác cũng biết, nhiệm vụ cấp trên giao xuống, là không thể từ chối.

Lý Phương liền nói: “Thôi đừng quản nhiều như vậy nữa, đừng làm ảnh hưởng đến cuộc vui của chúng ta, đi thôi đội trưởng, đến Thúy Vân Lâu, tối nay tôi phải đánh bại anh!”

Ngô đội trưởng lại bất đắc dĩ nói: “Yêu cầu của cấp trên, là chúng ta lập tức xuất phát!”

Lập tức!

Lý Phương chửi ầm lên.

Nhưng dù có chửi thế nào, vẫn phải xuất phát.

Từ điểm này mà xem, gia nhập Cục Luân Hồi dường như cũng không tốt đẹp như trong tưởng tượng...

...

Một tiếng rưỡi sau.

Mọi người đến thành phố Lam Minh.

Cục trưởng cục cảnh sát địa phương đích thân ra ga đón tiếp mọi người, sau đó xe chuyên dụng đưa đón, đến cục cảnh sát.

Phải nói, đội chấp pháp của Cục Luân Hồi, tuy không được tự do, nhưng đến địa phương, đúng là oai phong lẫm liệt, khí thế ngút trời.

Sau đó.

Trong phòng họp của cục cảnh sát, cục trưởng đích thân giới thiệu cho mọi người một số thông tin của tên tội phạm truy nã “Xích Quỷ”.

“Tội phạm truy nã Lưu Kiến Minh, nam, năm nay 33 tuổi, biệt danh ‘Xích Quỷ’, am hiểu Haki Vũ Trang và dị năng hệ hỏa,

từng gây ra vụ án diệt môn chấn động cả nước ở thành phố Hải Tân...”

Ngô đội trưởng trực tiếp xoa tay, không chút nề nang cắt ngang: “Những thông tin này chúng tôi đều biết, nói thẳng luôn, mục tiêu hiện tại đang ở đâu?”

Cục trưởng không hề bất mãn, lập tức nói: “Mục tiêu đang trốn trong một ngôi trường bỏ hoang!”

“Đưa chúng tôi đến đó!”

Thế là.

Mọi người thẳng tiến đến địa điểm mục tiêu.

Đến nơi.

Trần Nghiệp liền đề nghị: “Tôi kháng hỏa cao, đã hấn cũng dùng dị năng hệ hỏa, thì để tôi đánh đầu trận đi!”

Nghe vậy, mọi người đương nhiên không có ý kiến.

Ngô đội trưởng suy nghĩ một chút nói: “Tôi và lão Trần vào trước, mọi người ở bên ngoài, sẵn sàng chi viện.”

Mọi người lại gật đầu.

Trận chiến của Luân Hồi Giả cấp A, bọn họ là cấp B, chỉ có thể đánh phụ trợ.

“Đội trưởng, cẩn thận!” Lý Phương nhắc nhở.

Ngô đội trưởng cười cười, cùng Trần Nghiệp đi vào trường học.

Ngôi trường này trông đúng là đã bị bỏ hoang từ lâu, cỏ dại trên sân trường mọc um tùm, tòa nhà dạy học không người bảo trì, cũng trông rất cũ nát, dây leo mọc đầy.

Nhưng mà, nhìn từ diện tích chiếm đất và cơ sở hạ tầng, ngôi trường này trước kia hẳn là rất huy hoàng.

Ngô đội trưởng thấy vậy, có chút cảm khái: “Giới trẻ bây giờ, càng ngày càng không muốn sinh con, lại đến cả ngôi trường lớn như vậy, cũng có thể bị bỏ hoang.”

Trần Nghiệp không nhịn được nhắc nhở: “Đội trưởng, đến lúc này rồi, anh còn quan tâm đến chuyện này sao?”

“Cảm khái thôi, cảm khái thôi.”

Hai người một trước một sau, đi đến bên ngoài nhà ăn của trường học.

Theo thông tin mà cục trưởng tiết lộ, tên tội phạm truy nã kia, nửa tiếng trước, còn sử dụng lửa trong nhà ăn, hẳn là đang nấu nướng.

Chương 509 - Chuyện một đám là xong, còn lằng nhằng cái gì?

Sau đó, hai người lần mò trong bóng tối, đến nhà ăn.

Vừa vào, liền ngửi thấy mùi thịt nướng thơm phức.

Nhìn theo hướng mùi thơm, liền thấy một người đàn ông trung niên, đang ngồi bên bếp than, vừa ăn thịt nướng, vừa uống bia, thật là thoải mái.

Lại không hề có ý định che giấu.

Nhìn thấy Trần Nghiệp và Ngô đội trưởng đi vào, Lưu Kiến Minh không hề tỏ ra ngạc nhiên, như thể đã biết trước bọn họ sẽ đến vậy.

“Hai vị, nếu không vội, có muốn ngồi xuống uống vài ly không?”

Thấy Lưu Kiến Minh không sợ hãi như thế, Trần Nghiệp hơi nhú mày.

Tình hình có chút không đúng.

Ngô đội trưởng cũng ý thức được điểm này, sắc mặt có chút khó coi, hắn ta cố giữ bình tĩnh trên mặt, trong lòng âm thầm cảnh giác, nói: “Xích Quỷ, uống bia có gì hay? Bên tôi còn cất giấu hai chai Mao Đài bình vàng, hay là, anh đi theo chúng tôi, đến chỗ tôi uống?”

“Tôi xuất thân nghèo khổ, thứ quý giá như vậy, tôi không quen uống.”

Lưu Kiến Minh nhàn nhạt nói một câu, ngẩng đầu nhìn Trần Nghiệp và Ngô đội trưởng một cái, rồi lắc đầu nói: “Các anh

không phải người tôi muốn đợi, khuyên các anh vẫn nên đi đi!”

“Ồ? Anh đang đợi ai?”

Ngô đội trưởng tò mò hỏi.

Lưu Kiến Minh đối diện không trả lời, mà hỏi ngược lại:

“Theo quy định của Cục Luân Hồi các người, nơi này không phải nên thuộc quản lý của ‘Hạ Sơn Hồ’ sao? Sao lại phải các người tới?”

Nhắc đến chuyện này, sắc mặt Ngô đội trưởng có chút khó coi.

Lưu Kiến Minh nhãn lực rất tốt, dường như chú ý tới sắc mặt của Ngô đội trưởng, liền cười nói: “Xem ra, hai vị hấn là đã đắc tội với người nào đó? Chẳng lẽ, ngay cả Cục Luân Hồi do Kiếm Tiên các hạ chương quản, cũng không tránh khỏi tranh đấu nội bộ?”

Bị nói trúng tim đen.

Sắc mặt Ngô đội trưởng càng thêm khó coi, hấn lạnh lùng nói: “Vì anh đã biết quy định của Cục Luân Hồi chúng ta, hôm nay không mang anh về, tôi không thể nào giao nộp nhiệm vụ! Cho nên, họ Lưu, anh là định ngoan ngoãn đầu hàng, hay là chúng tôi đánh cho anh đầu hàng?”

“Chỉ bằng các người?” Thần sắc Lưu Kiến Minh khinh miệt.

Hấn có sự tự tin rất lớn đối với thực lực của mình.

Chỉ cần không phải là đại lão trên bảng xếp hạng cao thủ, muốn bắt hấn, đều không dễ dàng.

“Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, đã như vậy, trên tay ta cũng chỉ có thể thêm hai mạng người nữa thôi.”

Lưu Kiến Minh nói xong, đặt ly bia trong tay xuống, vỗ tay đứng dậy.

Ngô đội trưởng thấy vậy, sắc mặt lập tức ngưng trọng.

Danh tiếng của Xích Quỷ trong Chủ Thần Không Gian, hấn đương nhiên đã từng nghe qua, tuyệt đối là một nhân vật tàn nhẫn.

Nghe nói Haki Vũ Trang của đối phương, đã tu luyện đến cảnh giới rất cao minh, có thể bao phủ toàn thân! Đao thương bắt nhập, giống như Kim Cương Bất Hoại.

Chỉ bằng chiêu này, cũng đủ khó giải quyết rồi.

Huống chi, người này còn có được trái Mera Mera no Mi, sở hữu dị năng hỏa diễm lợi hại.

“Phụt!”

Dường như nhìn ra sự sợ hãi của Ngô đội trưởng, Lưu Kiến Minh đối diện, hai tay trực tiếp bốc cháy hùng hực, chiếu sáng cả nhà ăn.

Sau đó, hắn lại nói: “Cho các ngươi thêm một cơ hội nữa, để lại một ít đao cụ đặc thù, coi như bồi thường vì đã quấy rầy cuộc nhậu của ta, các ngươi có thể rút...”

Ngô đội trưởng nhìn ngọn lửa trên hai tay đối phương, lộ ra vẻ kiên đề.

Trần Nghiệp lại cảm khái nói: “Thật là lắm lời!”

Lời này vừa ra.

Sắc mặt hai người đều biến đổi.

Mặt Lưu Kiến Minh lập tức trầm xuống, hắn nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, lạnh lùng nói: “Tiểu tử, muốn chết như vậy sao? Tốt lắm, ta thành toàn cho ngươi!”

Dứt lời.

Lưu Kiến Minh đột nhiên vung ra một quyền.

Lập tức, một quả đấm lửa khổng lồ xuất hiện trong nhà ăn, gào thét lao qua, oanh sát đến Trần Nghiệp.

Hỏa Quyền!

Chiêu thức giống hệt như của Ace.

Phải nói rằng, chiêu này của Lưu Kiến Minh, uy thế phi thường kinh người, thực lực của đối phương, quả nhiên không hổ danh là Luân Hồi Giả cấp A kỳ cựu.

Cảm nhận được nhiệt độ cao áp đến, sắc mặt Ngô đội trưởng lập tức biến đổi.

Không nói hai lời, trực tiếp gầm lên một tiếng liên biến thân thành hình dạng “Người Không Lò Xanh”, đồng thời bước một bước, muốn dùng thân thể của mình, đỡ lấy chiêu này.

Không ngờ, tốc độ của Trần Nghiệp còn nhanh hơn.

“Hô!”

Cũng là một chiêu Hỏa Quyền, từ nắm đấm của Trần Nghiệp đánh ra.

Hơn nữa, Hỏa Quyền do Trần Nghiệp đánh ra, cho dù là nhiệt độ, kích thước, hay uy thế, đều có thể nghiền nát Hỏa Quyền của Lưu Kiến Minh.

Trong nháy mắt.

Bên trong toàn bộ nhà ăn, giống như mặt trời thiêu đốt.

Ngay sau đó.

Hai quả đấm lửa va chạm vào nhau.

Một màn chấn động xuất hiện.

Hỏa Quyền của Lưu Kiến Minh, chạm vào Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, lại trực tiếp tan biến mất.

Giống như một khối băng tuyết rơi vào dung nham, lập tức bị bốc hơi sạch sẽ.

Còn Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, thế không giảm, giống như một chiếc xe ủi đất không thể ngăn cản, mang theo khí thế quét ngang tất cả, tiếp tục nghiền ép mà đi.

Nhìn thấy Hỏa Quyền của mình lại không chịu nổi một kích như vậy, Lưu Kiến Minh đột nhiên trợn to hai mắt.

Mặc dù hẳn cảm nhận được sự khủng bố của Hỏa Quyền Trần Nghiệp, nhưng đã đến nước này, muốn chạy trốn hiển nhiên là không kịp.

Hắn không có tốc độ nhanh như vậy.

Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, Lưu Kiến Minh chỉ kịp phát động Haki Vũ Trang, muốn chống đỡ công kích của Trần Nghiệp.

“Ầm!”

Khi Hỏa Quyền của Trần Nghiệp nổ tung.

Toàn bộ nửa sau nhà ăn đều bị nổ tung.

Giống như bị một quả tên lửa tấn công nơi này, khiến tòa nhà này thiếu mất một mảng lớn.

Còn Lưu Kiến Minh, đã bị ngọn lửa nhiệt độ cao thiêu thành than cốc, chỉ có thể miễn cưỡng duy trì hình dạng con người...

Cần biết rằng, thuộc tính tinh thần của Trần Nghiệp hiện tại, đã cao tới hơn sáu nghìn.

Điều này có nghĩa là, nhiệt độ ngọn lửa của hắn, cũng cao tới hơn sáu nghìn độ.

Trước nhiệt độ cao như vậy, ngay cả kim cương cũng có thể tan chảy! Cho dù Haki Vũ Trang của Lưu Kiến Minh cứng hơn thép, cũng không chịu nổi.

Cho nên.

Hành động bắt giữ này, cứ thế kết thúc một cách chóng vánh.

“Quả nhiên, phản diện đều chết vì lảm lời...” Trần Nghiệp thầm oán một câu, sau đó quay người nói: “Đội trưởng, xong việc rồi.”

Ngô đội trưởng đứng bên cạnh, trên khuôn mặt xanh lét, vẫn giữ vẻ mặt khó tin.

Dường như không thể tin được, “Xích Quỷ” có chút danh tiếng trong toàn bộ Chủ Thần Không Gian, lại dễ dàng bị thuộc hạ của mình miểu sát?

Giống như đang nằm mơ!

“Đội trưởng? Lão Trần? Hai người sao lại ra nhanh vậy?”

“Vừa rồi hình như tôi nghe thấy tiếng nổ lớn, chuyện gì vậy?”

“Đội trưởng, anh đang vác cái gì vậy?”

Lý Phương, Lão Trịnh cùng những người khác, thấy hai người đi ra, liền vây quanh lại.

Ngô đội trưởng trước tiên nhìn Trần Nghiệp mặt không chút thay đổi, sau đó lại nhìn những cảnh sát đặc nhiệm được phái đến hỗ trợ xung quanh, nói với đồng đội: “Đi thôi! Nhiệm vụ ở đây đã kết thúc, trở về rồi nói.”

“Kết thúc rồi?”

Ba người đều có chút ngơ ngác.

Nhưng nếu là đội trưởng đã phân phó, tự nhiên phải nghe theo.

Tuy mọi người ngày thường không câu nệ tiểu tiết, dám nói mĩa móc trước mặt đội trưởng, nhưng ở bên ngoài, ba người đều sẽ dành cho Ngô đội trưởng sự tôn trọng đầy đủ, nói gì nghe vậy.

Nhanh chóng, mọi người lên một chiếc xe MPV, do Lão Trịnh lái xe.

“Đội trưởng, chúng ta đi đâu?” Lão Trịnh hỏi.

Ngô đội trưởng nói: “Trực tiếp trở về Cục báo cáo.”

Lúc này trên xe không có người ngoài, Lý Phương liền hỏi: “Đội trưởng, tên Xích Quỷ kia đâu?”

Ngô đội trưởng chỉ vào chiếc túi bên chân, nói: “Đều ở bên trong rồi!”

Mọi người: “???”

Chương 510 - Chuyện một đám là xong, còn lằng nhằng cái gì? (2)

“Giải thích không rõ, mọi người tự xem đi!”

Ngô đội trưởng nói xong, tháo máy ghi hình chấp pháp của mình xuống, đưa cho mọi người.

Lý Phương lập tức nhận lấy, kết nối với điện thoại của mình, sau đó liền thấy được video diễn biến xảy ra trong nhà ăn.

Nhìn thấy Trần Nghiệp một chiêu Hỏa Quyền liền miểu sát Lưu Kiến Minh, Chu Đào không nhịn được kêu to một tiếng: “Má ơi!!”

Sau đó.

Ngoại trừ Lão Trịnh đang lái xe, ba người còn lại đều kinh ngạc nhìn Trần Nghiệp.

Trong xe, nhất thời trở nên im lặng.

Gần như ngoại trừ tiếng động cơ ô tô, không còn bất kỳ âm thanh nào khác.

Dường như không chịu nổi ánh mắt của mọi người, Trần Nghiệp không nhịn được nói: “Chỉ là giết một tên tội phạm bị truy nã thôi mà, mọi người không cần phải nhìn tôi như vậy chứ?”

“Không cần?” Lý Phương nói móc: “Trần ca của tôi ơi! Anh có biết anh đã miêu sát ai không? Hắc chính là là tên tội phạm truy nã cấp A nổi tiếng Xích Quỷ, ngay cả trong Chủ Thần Không Gian, tôi cũng đã từng nghe qua danh tiếng của hắc!”

Ngô đội trưởng trực tiếp hỏi: “Lão Trần, cậu thành thật khai báo đi, hỏa diễm này của cậu, rốt cuộc là lửa gì? Sao lại có lực sát thương khủng bố như vậy? Haki Vũ Trang của Lưu Kiến Minh, trước hỏa diễm của cậu, lại không chịu nổi một kích?”

“Ồ...” Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, bịa chuyện nói: “Kỳ thực chỉ là dị năng hỏa diễm phiên bản cường hóa thôi...”

“Thật hay giả?” Chu Đào không nhịn được nói: “Nếu anh không nói, tôi còn tưởng rằng lửa anh dùng, giống như ‘Hỏa Thần’, cũng là Tam Muội Chân Hỏa trong phó bản thần thoại!”

Hỏa Thần.

Là một Luân Hồi Giả cấp A nổi tiếng, hơn nữa còn là Luân Hồi Giả cấp A trên bảng xếp hạng cao thủ, thực lực cá nhân xếp hạng thứ bảy toàn cầu, vô cùng lợi hại.

Ngô đội trưởng lắc đầu nói: “Tôi chưa từng thấy Tam Muội Chân Hỏa của Hỏa Thần, nhưng tôi cảm thấy lửa của lão Trần, đã không kém hắc ta rồi.”

Trần Nghiệp nghe vậy, ánh mắt lập tức lóe lên.

Xem ra, Luân Hồi Giả thật đúng là ngoại hồ tàng long!

Ngay cả thứ như Tam Muội Chân Hỏa, cũng có thể lấy được?

“Nói như vậy...” Lý Phương đột nhiên vui mừng nói: “Có cao thủ như lão Trần gia nhập, đội sáu chúng ta, sắp vươn lên rồi?”

Ngô đội trưởng nghe vậy, cười nói: “Nếu không có quy định của Cục, tôi đã muốn thoái vị nhường hiền rồi, vị trí đội

trưởng này, nên để lão Trần làm mới đúng!”

Trần Nghiệp vội vàng xua tay nói: “Tôi chỉ có dị năng hỏa diễm lợi hại hơn một chút thôi, đội trưởng anh nói vậy là quá lời rồi.”

“Có phải quá lời hay không tôi không biết.” Ngô đội trưởng đột nhiên cười nói: “Nhưng có người e rằng sẽ mất ăn mất ngủ.”

Chu Đào hỏi: “Đội trưởng, sao lại nói vậy?”

Lão Trịnh đang lái xe phía trước chủ động nói: “Người có thể miểu sát Xích Quỷ, thực lực như lão Trần, đi trấn giữ một phương cũng đủ rồi... Người mà đội trưởng nói, chắc là Dương chủ nhiệm phải không?”

Chu Đào bừng tỉnh đại ngộ.

Trần Nghiệp có thực lực như vậy, chỉ cần tư liệu truyền lên trên, sớm muộn gì cũng sẽ được thăng chức.

Vị Dương chủ nhiệm kia, cố tình nhắm vào Trần Nghiệp, biết được tin tức này, há chẳng phải sẽ mất ăn mất ngủ sao!

“Cô ta chẳng lẽ không biết thực lực của Trần ca? Mà dám nhắm vào?” Chu Đào kinh ngạc nói: “Thật là quá ngu xuẩn.”

“Không phải ngu xuẩn, mà là Trần ca quá kín tiếng trong Chủ Thần Không Gian, cô ta hoàn toàn không ngờ tới.” Lý Phương cười nói: “Giống như tôi vậy, nếu không phải tận mắt nhìn thấy video, tôi cũng không dám tin, Trần ca lại là đại lão mạnh mẽ như vậy.”

Trần Nghiệp lau mồ hôi.

Hắn cũng không phải Luân Hồi Giả, trong Chủ Thần Không Gian đương nhiên không có danh tiếng.

Nói như vậy cũng không đúng...

Hắn vẫn là tội phạm bị truy nã của Chủ Thần Không Gian.

“Tôi quả thật không hề nhắc đến chuyện liên quan đến thực lực trước mặt cô ta.” Trần Nghiệp thản nhiên nói.

“Vậy thì đúng rồi.” Ngô đội trưởng cười nói: “Nếu cô ta biết cậu mạnh như vậy, e rằng sẽ nịnh bợ cậu đấy.”

Lý Phương lo lắng hỏi: “Vậy nếu Cục trưởng cố tình giúp em gái mình giấu nhem không báo cáo thì sao?”

Ngô đội trưởng nghe vậy, cười hắc hắc nói: “Tôi ngược lại hy vọng hắn làm như vậy...”

Dường như nhận ra lời này dễ khiến Trần Nghiệp hiểu lầm, Ngô đội trưởng lại giải thích: “Lão Trần, tôi không có ý gì khác, nếu Cục trưởng dám giấu nhem thực lực của cậu không báo cáo, nếu bị cấp trên phát hiện, chính là tội chết! Mà thực lực của cậu mạnh như vậy, là vàng sớm muộn gì cũng sẽ tỏa sáng, chỉ cần cậu tiến thêm một bước, leo lên bảng xếp hạng cao thủ, đến lúc đó, ai cũng không giấu được...”

Trần Nghiệp thờ ơ cười cười, sau đó nói: “Tôi không để ý những chuyện này, cũng không muốn rời khỏi đội ngũ của chúng ta. Tuy chúng ta ở chung chưa đến một ngày, nhưng tôi rất thích mọi người.”

“Ha ha, lời này tôi thích nghe!” Lý Phương lập tức cười nói: “Trần ca, sau này tôi theo anh hẳn.”

Ngô đội trưởng cố ý trách mắng: “Này này này, tôi nói Tiểu Phương, cậu coi đội trưởng là tôi không tồn tại sao?”

Mọi người đều cười.

Chu Đào đột nhiên mong đợi hỏi: “Trần ca, anh ở Chủ Thần Không Gian là đội nào? Tôi có thể vào đội của anh, theo anh hẳn không?”

Chưa đợi Trần Nghiệp nói gì, Ngô đội trưởng liền cau mày nói: “Tiểu Chu, cậu quên quy định của Cục Luân Hồi chúng ta rồi sao? Chủ Thần Không Gian là Chủ Thần Không Gian, hiện thực là hiện thực, không thể lẫn lộn! Hơn nữa, lão Trần còn là Độc Lang!”

“Hả?” Chu Đào kinh ngạc.

Lý Phương và Lão Trịnh đang lái xe, đều rất kinh ngạc.

Có thể chọn con đường Độc Lang, hơn nữa còn trở thành Luân Hồi Giả cấp A, đều là ngoan nhân!

Phó bản của Chủ Thần Không Gian, có hai chế độ.

Một là chế độ đơn, hai là chế độ đội nhóm.

Phần lớn Luân Hồi Giả đều sẽ chọn chế độ đội nhóm, bởi vì ưu thế của đội nhóm rất lớn, các đội viên có thể chọn con đường tiến hóa khác nhau, bổ sung lẫn nhau, hợp tác nhóm, càng dễ dàng chiến thắng kẻ địch, hoàn thành nhiệm vụ phó bản.

Chế độ đơn, chính là Độc Lang.

Tuy phần thưởng của chế độ đơn không cần chia sẻ với đồng đội, thu hoạch lớn hơn, nhưng tương ứng, độ khó sẽ lớn hơn rất nhiều.

Sức lực của con người, dù sao cũng có giới hạn.

Một người cho dù thế nào, cũng không thể nào so sánh được với hợp tác nhóm.

Mà một khi trong ba phó bản đầu tiên, xác nhận chế độ phó bản, từ phó bản thứ tư trở đi, sẽ không thể sửa đổi nữa.

“Không nói chuyện này nữa.”

Trần Nghiệp cố ý chuyển chủ đề: “Nói đến, có một chuyện tôi rất kỳ quái, lúc trước đánh tên Xích Quỷ kia, hắn không phải là năng lực giả trái Mera Mera no Mi sao? Sao không sử dụng nguyên tố hóa, né tránh công kích của tôi?”

Nghe được câu hỏi này, Ngô đội trưởng lập tức cười nói: “Lão Trần, xem ra cậu chưa từng đi phó bản One Piece à? Trái ác quỷ có được từ thế giới phó bản One Piece, không phải ăn vào là có thể nắm giữ toàn bộ thực lực, Chủ Thần Không Gian cũng không thể nào cho Luân Hồi Giả tiện nghi như vậy, muốn đạt đến nguyên tố hóa, ít nhất phải cường hóa năng lực trái ác quỷ lên cấp bốn, mà điều đó cần lượng lớn Luân Hồi tệ.”

Trần Nghiệp bừng tỉnh đại ngộ, lập tức nói: “Tôi quả thật không hiểu những thứ này.”

Lúc này.

Lão Trịnh đang lái xe phía trước, đột nhiên lên tiếng đề nghị: “Lão Trần, cậu có muốn cho họ Dương kia, một cú đau không?”

Khi nói ra câu này, trên mặt Lão Trịnh, lộ ra vẻ căm hận.

Rõ ràng, giữa Lão Trịnh và Dương chủ nhiệm, có ân oán không nhỏ.

Trần Nghiệp ngăn người, hỏi: “Lão Trịnh, ý anh là sao?”

Chương 511 - Một năm sau, một tuyệt thế mãnh nhân ra đời!

“Lão Trịnh, anh có ý kiến gì? Cứ nói thẳng ra.” Ngô đội trưởng cũng nói.

Lão Trịnh liền đề nghị: “Rất đơn giản, đội trưởng, còn có lão Trần, đợi sau khi trở về Cục, máy ghi hình chấp pháp của hai người, đừng nộp lên, quá trình nhiệm vụ cứ tường thuật miệng là được.”

Dù sao cũng là Luân Hồi Giả, quá trình chấp pháp có quyền tự do rất lớn.

Máy ghi hình chấp pháp có thể không nộp.

Nghe được lời này, Ngô đội trưởng và Trần Nghiệp, lập tức hiểu được ý của Lão Trịnh...

Trong khoảng thời gian một năm gần đây.

Tại Cục Luân Hồi tỉnh An, xuất hiện một siêu cấp mãnh nhân!

Nghe nói, sau khi nhậm chức, trong vòng một năm, người này đã thực hiện hơn sáu mươi nhiệm vụ. Tính ra, trung bình cứ năm ngày, lại phải đi thực hiện một nhiệm vụ!

Cường độ công việc nhiệm vụ cao như vậy, quả thực chưa từng nghe thấy, là lần đầu tiên xuất hiện kể từ khi Cục Luân Hồi thành lập ba năm trước.

Điều đáng kinh ngạc nhất là, hơn sáu mươi nhiệm vụ mà người đó thực hiện, tất cả đều thành công, không hề có một lần thất bại, thậm chí ngay cả sự cố cũng chưa từng xảy ra.

Bởi vì, cho dù tội phạm bị truy nã có hung ác đến đâu, rơi vào tay vị siêu cấp mãnh nhân này, đều bị giải quyết chỉ trong một chiêu!

Có tin đồn rằng vị mãnh nhân này nắm giữ “Kim Ô Thánh Hỏa” còn đáng sợ hơn cả Tam Muội Chân Hỏa, nhiệt độ cực

kỳ kinh người, gần như có thể thiêu đốt vạn vật. Hơn nữa nó đã xảy ra biến dị, màu sắc của ngọn lửa đã hoàn toàn chuyển sang màu tím.

Trừ khi sở hữu đạo cụ đặc biệt có khả năng kháng hỏa cực cao, nếu không thì căn bản không phải là đối thủ của vị mãnh nhân này!

Điều kỳ lạ là, vị siêu cấp mãnh nhân này có thành tích huy hoàng như vậy, lại vẫn ở trong đội chấp pháp, cho đến nay vẫn đang chiến đấu ở tuyến đầu.

Theo lý mà nói, nhân tài như vậy, sớm nên được thăng chức mới đúng, dù là làm Cục trưởng phân cục, cũng dư sức đảm nhiệm.

Cục Luân Hồi lại làm như không thấy đối với nhân tài như vậy, thật là khó hiểu!

.....

Những lời đồn đại trên, gần đây đang lan truyền điên cuồng trong Cục Luân Hồi.

Nhiều người đều biết, vị siêu cấp mãnh nhân này, kỳ thực chính là Trần Nghiệp của đội sáu.

Lúc này.

Trong văn phòng của đội sáu.

Mọi người tụ tập lại với nhau, vừa uống nước, vừa trò chuyện.

“Tin tức đã được lan truyền ra ngoài, tin rằng không bao lâu nữa, sẽ kinh động đến tổng bộ bên Kinh Thành, đến lúc đó, người của tổ điều tra chắc chắn sẽ đến.”

Chu Đào nói một câu, sau đó nhìn Trần Nghiệp với ánh mắt sùng bái, nói: “Trần ca, chắc là anh sẽ sớm thăng chức.”

Trần Nghiệp nghe vậy, xua tay nói: “Tôi không phải là người thích làm quan, vẫn thích ở cùng mọi người hơn.”

Thực ra.

Hắn thích chiến đấu ở tiền tuyến hơn, thu hoạch điểm tiềm năng!

“Ha ha, nói hay lắm!” Ngô đội trưởng lập tức cười nói: “Đội của chúng ta, không nói gì khác, bầu không khí tuyệt đối là thoải mái nhất trong số tất cả các tiểu đội chấp pháp.”

Lý Phương nói: “Thật không ngờ, sau khi biết thực lực của Trần ca, Dương Cục trưởng không những không kiềm chế, ngược lại càng thêm ngang ngược! Bây giờ ngay cả nhiệm vụ của tỉnh khác, cũng bị hấn cướp lấy giao cho chúng ta, thật là hận không thể chúng ta chết nhanh trong nhiệm vụ.”

Lão Trịnh cười nói: “Từ lúc hấn lựa chọn giấu giếm không báo cáo, đã định sẵn chỉ có thể đi một con đường đến cùng, Lão Trần biểu hiện càng xuất sắc, hấn càng phải áp chế, chỉ có chúng ta chết trong nhiệm vụ, hấn mới có thể giải thoát.”

Ngô đội trưởng hỏi: “Lão Trịnh, mọi thứ đã chuẩn bị xong chưa?”

Lão Trịnh gật đầu nói: “Đã chuẩn bị từ lâu, đợi người của tổ điều tra vừa đến, tôi sẽ giao những tài liệu đã thu thập được cho họ.”

Chu Đào tò mò hỏi: “Đợi chuyện hoàn toàn bị phanh phui, Dương Cục trưởng và em gái hấn, sẽ bị xử phạt như thế nào?”

Ngô đội trưởng suy nghĩ một chút, nói: “Cái này khó nói, dù sao Cục Luân Hồi thành lập thời gian còn ngắn, không có tiền lệ về phương diện này, xử phạt như thế nào, thì phải xem tâm trạng của cấp trên, bất quá, dù sao thì, cái ghế dưới móng của Dương Cục trưởng, chắc chắn sẽ bị mất.”

“Chỉ vậy thôi sao?” Lý Phương nhú mày.

Rõ ràng là bất mãn với hình phạt như vậy.

“Sao? Chẳng lẽ cô còn muốn xử Dương Cục trưởng tru di cử tộc sao?” Ngô đội trưởng nói: “Dương Cục trưởng dù sao cũng là một cường giả cấp A cường đại, nhân tài như vậy, dù đi đến đâu, cũng đều bị người ta tranh giành, chỉ cần hấn không công khai phản bội Cục Luân Hồi, cấp trên sẽ không thể nào giết hấn.”

“Vậy thì thật là tiện nghi cho hấn!” Lý Phương lâm bầm.

Trần Nghiệp nghe vậy, chỉ mỉm cười.

Đối với hai huynh muội Dương Cục trưởng nhắm vào hắn, kỳ thực hắn cũng không để tâm.

Thậm chí, theo một nghĩa nào đó, hắn còn phải cảm ơn Dương Cục trưởng.

Nếu không phải Dương Cục trưởng vận dụng quan hệ của mình, “giúp đỡ” hắn nhận nhiệm vụ chấp pháp ở tỉnh khác, trong khoảng thời gian một năm này, thuộc tính tinh thần của Trần Nghiệp, không thể nào tăng lên nhanh như vậy.

Hơn sáu mươi nhiệm vụ chấp pháp, hắn đã tiêu diệt hơn trăm Luân Hồi giả, điểm tiềm năng mà hắn có được hiện nay, là số lượng mà nhiều mạo hiểm giả bí cảnh, cả đời cũng không thể có được.....

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 47210.

Tinh thần: 10000.

Sức mạnh: 47210.

Nhanh nhẹn: 47210.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Điểm tiềm năng có thể phân bổ: 3392.

.....

Đây chính là bảng thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Ngay cả thuộc tính tinh thần cũng đã phá vụn.

Còn tại sao vẫn còn hơn ba nghìn điểm tiềm năng chưa sử dụng?

Theo lời giải thích của bí cảnh, là việc hắn thêm vào thuộc tính tinh thần đã đạt đến một giới hạn!

Cần phải trở về Lam Tinh, mới có thể mở khóa giới hạn, tiếp tục thêm vào.

Đương nhiên, trên Trái Đất còn rất nhiều Luân Hồi giả, tạm thời Trần Nghiệp chắc chắn sẽ không quay về.

Nói đến, thực lực của hắn trên Trái Đất, đã hoàn toàn vượt qua bản tôn ở Lam Tinh.

Nếu không phải vẫn chưa rõ thực lực của những Luân Hồi Giả cấp S, hẳn đã sớm muốn đại khai sát giới đối với Luân Hồi Giả rồi.

Trong khoảng thời gian một năm này.

Tình hình toàn cầu ngày càng hỗn loạn.

Luân Hồi Giả cũng ngày càng ngang ngược, tác oai tác quái trên đầu người bình thường.

Bên Trung Quốc thì còn đỡ, có Cục Luân Hồi trấn áp, những Luân Hồi Giả đó không thể làm gì được.

Luân Hồi Giả ở nước ngoài, những việc chúng làm với người bình thường, dùng từ táng tận thiên lương cũng không thể nào hình dung được.

Cưỡng hiếp, giết người, đó đều là chuyện nhỏ!

Áp lực mà chúng phải chịu đựng trong Chủ Thần Không Gian, tất cả đều trút lên người những người bình thường đó.....

Mỗi lần xem những tin tức này, Trần Nghiệp đều ngứa ngáy tay chân, muốn đi đại khai sát giới, thanh lý những súc sinh này, tiện thể thu hoạch điểm tiềm năng.

“Trần ca, sao anh không nói gì?”

Lý Phương bên cạnh đột nhiên lên tiếng hỏi.

Trần Nghiệp hoàn hồn, hỏi ngược lại: “Cái gì?”

“Vừa rồi lời đội trưởng nói, anh không nghe thấy sao?” Lý Phương nói: “Đội trưởng nói, đợi người của tổ điều tra đến, anh có thể bày tỏ sự bất mãn khi bị áp chế với người của tổ điều tra, hẳn là có thể tăng nặng hình phạt đối với Dương Cục trưởng.”

Trần Nghiệp thờ ơ cười nói: “Được, tôi biết rồi.”

Lúc này.

Lão Trịnh nhìn điện thoại, đột nhiên vui mừng nói: “Tin tốt, bên tổng cục đã nghe nói chuyện bên này, hơn nữa quyết định phái người của tổ điều tra đến đây điều tra tình hình thực tế.”

Xem ra, vị lão Trịnh này cũng không đơn giản! Vậy mà có thể kịp thời nắm được tin tức bên tổng cục Kinh Thành.

Chương 512 - Một năm sau, một tuyệt thế mãnh nhân ra đời! (2)

Nghe được lời này, Ngô đội trưởng đột nhiên vỗ vai Trần Nghiệp nói: “Huynh đệ tốt, cùng giàu sang, đừng quên nhau!”

Trần Nghiệp im lặng nói: “Đội trưởng, mọi chuyện còn chưa ra gì đâu!”

Lão Trịnh cũng nói theo: “Chỉ cần người của tổ điều tra nhìn thấy thứ trong tay tôi, việc Lão Trần thắng chức, tuyệt đối là chuyện chắc chắn, trừ khi người của tổ điều

Hai ngày sau.

Quả thực có một tổ điều tra đến từ Kinh Thành.

Tuy nhiên, sự việc đã không diễn ra như mọi người mong đợi.

Tổ điều tra sau khi nói chuyện riêng trong văn phòng của Dương Cục trưởng rất lâu, thì ngay trong ngày hôm đó đã trở về Kinh Thành, căn bản không hề tìm Trần Nghiệp là người trong cuộc.

Tài liệu mà Lão Trịnh vất vả thu thập được, cũng hoàn toàn không có đất dụng võ.

Sau khi nhận được tin tức.

Mọi người đều có chút ngẩn ngơ.

Vẫn là văn phòng lần trước, mọi người lại tụ tập.

“Sao lại thế này?” Lý Phương khó hiểu hỏi: “Tại sao người của tổ điều tra, lại rời đi một cách cầu thả như vậy?”

Ngô đội trưởng thở dài nói: “Xem ra, năng lực của vị Cục trưởng này của chúng ta, lớn hơn chúng ta tưởng tượng rất nhiều!”

Về mặt Lý Phương không cam lòng: “Vậy thì chúng ta cứ trực tiếp đến Kinh Thành đi! Giao thứ trong tay Lão Trịnh trực tiếp cho lãnh đạo của tổng cục! Tôi không tin, không lật đổ được họ Dương, trừ phi hậu trường của hắn là Tổng cục trưởng.”

Tổng cục trưởng, chính là vị đại lão Kiếm Tiên đó.

Ngô đội trưởng lắc đầu nói: “Làm như vậy, sự việc sẽ hoàn toàn biến chất, làm cho người ta cảm thấy như chúng ta đang cố tình gây rối.”

“Vậy phải làm sao?” Lý Phương tức giận nói: “Người của tổ điều tra, rõ ràng là thông đồng với họ Dương, chẳng lẽ chúng ta cứ bỏ qua như vậy?”

Lão Trịnh suy nghĩ một chút, nói: “Kỳ thực, còn có hai biện pháp!”

“Biện pháp gì? Nói mau.” Lý Phương nói.

Lão Trịnh: “Biện pháp thứ nhất, chính là thực lực của Lão Trần, tiến thêm một bước, xông lên bảng cao thủ của Chủ Thần Không Gian! Tôi cảm thấy, thực lực hiện tại của Lão Trần, cách bảng cao thủ, hẳn là chỉ còn một bước nữa. Chỉ cần tên của Lão Trần xuất hiện trên bảng xếp hạng, cấp trên không thể không coi trọng, thậm chí có thể trực tiếp đến tổng cục nhậm chức.”

Lời này vừa nói ra, mọi người trong lòng đều khẽ động.

Kỳ thực.

Mọi người từ lâu đã cảm thấy, thực lực của Trần Nghiệp, không thua kém gì những cường giả trên bảng cao thủ.

Mỗi lần làm nhiệm vụ, đều là Trần Nghiệp xung phong đi đầu, dễ dàng giải quyết những kẻ địch khó nhằn.....

Thực lực như vậy, quả thực là thâm bất khả trắc.

Cho nên, đối với đề nghị của Lão Trịnh, mọi người đều cảm thấy không tồi.

Chỉ có Trần Nghiệp, không chút do dự lắc đầu nói: “Tôi cũng chỉ có hỏa điểm lợi hại một chút, muốn lên bảng, e rằng không dễ, quan trọng nhất là, nhiệm vụ phó bản tiếp theo của tôi, rất nguy hiểm, tạm thời không nắm chắc.”

Ở trong Cục Luân Hồi một năm, Trần Nghiệp đối với Chủ Thần Không Gian, đã có hiểu biết đầy đủ.

Trong Chủ Thần Không Gian có một loại đạo cụ, có thể xem trước nhiệm vụ phó bản tiếp theo của mình là gì.

Rất nhiều Luân Hồi Giả vì không nắm chắc nhiệm vụ phó bản, sẽ luôn ở lại thế giới hiện thực, không quay lại Chủ Thần Không Gian.

Đương nhiên, không đi vào Chủ Thần Không Gian, thực lực tự nhiên sẽ không được đề thăng.

Còn những lời mà Trần Nghiệp nói, đương nhiên là nói dối!

Hắn căn bản không phải là Luân Hồi Giả, làm sao đi vào Chủ Thần Không Gian? Lại làm sao leo lên bảng cao thủ trong Chủ Thần Không Gian?

“Nếu đã như vậy, thì quả thực không được.” Ngô đội trưởng lập tức nói: “Lão Trịnh, tiếp tục nói biện pháp thứ hai.”

Lão Trịnh liền nói: “Về biện pháp thứ hai.....gần đây tôi nghe nói một chuyện, Luân Hồi Giả nước ngoài, vẫn luôn muốn nhúng tay vào địa bàn và dân số bên này của chúng ta, chỉ là kiêng kỵ Tổng cục trưởng của chúng ta, không dám đến đây.”

“Bọn họ cũng không từ bỏ ý định, nghe nói, bọn họ đề nghị với Tổng cục trưởng một canh bạc, song phương mỗi bên phái cao thủ, trên hoang đảo không người, tiến hành một trận tỷ võ giữa các Luân Hồi Giả, người chiến thắng, sẽ nhận được phần thưởng tương ứng.”

“Tôi nghe nói, Tổng cục trưởng đã đồng ý, có thể tin tức sẽ được công bố trong thời gian tới.”

“Nếu là thật, sự kiện trọng đại như vậy, tuyệt đối là đại sự giữa các Luân Hồi Giả của chúng ta, Tổng cục trưởng cũng sẽ đích thân đến tham gia.....”

Nghe đến đây.

Mọi người đã hiểu ý của Lão Trịnh.

“Ý của anh là, để Lão Trần đi đăng ký tham gia trận tỷ võ này?”

Ngô đội trưởng thấy Lão Trịnh ngầm thừa nhận, lập tức phản nản nói: “Lão Trịnh, anh nói xem đây là chủ ý tồi gì? Cho dù Lão Trần có đi, gây được sự chú ý của Tổng cục trưởng, thì sao chứ? Có thể tham gia loại tỷ võ này, đó chắc chắn là cao thủ hàng đầu, nói không chừng có rất nhiều đại lão trên bảng

cao thủ tham gia. Tỷ võ với những kẻ biến thái đó, nguy hiểm biết chừng nào? Một khi sơ sẩy, sẽ mất nhiều hơn được.....”

Lý Phương, Chu Đào nghe được lời này đều gật đầu.

Theo suy nghĩ của họ, nếu Trần Nghiệp vẫn chưa lên bảng cao thủ, chứng tỏ hắn và cường giả trên bảng cao thủ, vẫn còn một khoảng cách nhất định.

Đây cũng là nhận định chung của các Luân Hồi Giả bình thường.

Lão Trịnh cười khò: “Là tôi suy nghĩ không chu toàn, chuyện này quả thực không đáng tin.....”

Không ngờ.

Trần Nghiệp lại tỏ ra vô cùng hứng thú: “Tôi lại cảm thấy, kế hoạch này không tồi.....Lão Trịnh, nói kỹ cho tôi nghe về trận tỷ võ này.”

Ngô đội trưởng nghe vậy, sắc mặt lập tức biến đổi: “Lão Trần, cậu sẽ không thật sự muốn đi tham gia loại tỷ võ cấp bậc này chứ? Tôi khuyên cậu ngàn vạn lần đừng có ý nghĩ này! Những cường giả trên bảng cao thủ đó, thực lực vô cùng khủng bố, xếp hạng càng cao càng biến thái, đặc biệt là những cường giả nằm trong top 10, cơ bản đã thoát khỏi phạm vi con người, ai cũng đều là quái vật.....cậu không cần phải mạo hiểm.”

“Đúng vậy, Trần ca.” Chu Đào cũng nói theo: “Chỉ vì chút chuyện này, mà đi mạo hiểm không đáng.”

Quan điểm của Trần Nghiệp, khác với Ngô đội trưởng và Chu Đào.

Trong năm nay, hắn chấp hành nhiệm vụ, đều sử dụng dị năng hỏa diễm. Còn thực lực chân chính của hắn, là nắm đấm, vẫn luôn ở trạng thái ẩn giấu, chưa từng thể hiện ra.

Hiện tại ngay cả Trần Nghiệp cũng không biết, một quyền toàn lực đánh ra của mình, uy lực kinh người đến mức nào.....

Lý do vẫn luôn không sử dụng nắm đấm, là vì Trần Nghiệp đã biết, lệnh truy nã hắn trong Chủ Thần Không Gian.

Thông qua việc dò hỏi, Trần Nghiệp biết, Chủ Thần Không Gian đã thu thập được một số tư liệu về hắn.

Nổi bật nhất, chính là hai điểm “đầu trọc” và “sức mạnh cường đại”.

Cho nên, trong thời gian âm thầm phát triển, Trần Nghiệp vẫn luôn không sử dụng sức mạnh của mình, cũng chưa từng tháo bộ tóc giả xuống.

Về trận tỷ võ lần này.

Đối với Trần Nghiệp mà nói, quả thực chính là một cơ hội tốt để quan sát cận cảnh thực lực của những Luân Hồi Giả hàng đầu, hẳn đương nhiên không muốn bỏ lỡ.

“Yên tâm đi! Tôi chưa bao giờ làm chuyện không nắm chắc.”

Trần Nghiệp cười nói: “Nói thật với mọi người, tôi có một đạo cụ đặc biệt có thể bảo mệnh, nếu thật sự gặp nguy hiểm, tôi cũng sẽ không chết.”

Lời này vừa nói ra.

Mọi người đều rất kinh ngạc.

Đạo cụ đặc biệt có thể bảo mệnh, trong Chủ Thần Không Gian, vô cùng đắt đỏ.

Đại đa số Luân Hồi Giả, đều khó mà sở hữu.

Ngô đội trưởng lại nói: “Lão Trần, vậy cũng không đáng, cậu chẳng lẽ không biết giá trị của đạo cụ bảo mệnh sao?”

Trần Nghiệp bắt đầu nói: “Đội trưởng, anh lại không tin tưởng tôi như vậy sao? Hơn nữa, tôi thật sự rất muốn biết, tôi và cường giả trên bảng cao thủ, chênh lệch bao nhiêu.”

Chương 513 - Trận đấu liên quan đến vận mệnh quốc gia!

Thấy Trần Nghiệp kiên trì.

Mọi người cũng không tiện nói gì thêm.

Ngô đội trưởng liền nói: “Được rồi, nếu Lão Trần đã quyết định, vậy chúng ta chỉ có thể phối hợp, tiếp theo, mọi người cùng nhau thu thập thông tin, tất cả tin tức liên quan đến trận tỷ võ này đều cần!”

Thời gian đã là ba tháng sau.

Ba thuộc tính của Trần Nghiệp lại tăng thêm gần một vạn.

Hiện tại, ba thuộc tính thể chất, sức mạnh, nhanh nhẹn của hắn đã sớm vượt qua năm vạn, cao tới năm vạn sáu ngàn...

Ngoài việc tăng cường thực lực.

Trận đấu mà Trần Nghiệp quan tâm cũng đã có tin tức rõ ràng.

Thậm chí chính phủ cũng đích thân đứng ra xác nhận tuyên bố.

Tuy nhiên, điều chính phủ tuyên bố với người dân là sẽ hợp tác với nhiều quốc gia, tiến hành một cuộc diễn tập quân sự trên một hòn đảo không người!

Chỉ có Luân Hồi Giả mới biết, đây là một trận đấu liên quan đến vận mệnh của người bình thường ở các quốc gia.

Kết quả của trận đấu lại lấy thành phố làm vật đặt cược.

Thắng một trận, sẽ giành được một thành phố của quốc gia đối phương!

Trong nháy mắt.

Tất cả Luân Hồi Giả trên toàn cầu đều rất quan tâm.

Mọi người cũng rất kinh ngạc trước quy mô lớn của trận đấu này!

Chỉ có người bình thường mơ hồ, vẫn chưa biết điều gì sắp xảy ra...

Thời gian thi đấu ban đầu được ấn định vào nửa tháng sau.

Điều mà Luân Hồi Giả bình thường quan tâm nhất, tự nhiên là có thể xem trận đấu hay không!

Một sự kiện lớn như vậy, lần đầu tiên xuất hiện, chắc chắn sẽ có thể thấy được những Luân Hồi Giả đỉnh tiêm giao đấu, là Luân Hồi Giả, mọi người tự nhiên không muốn bỏ lỡ.

Vì vậy, vô số Luân Hồi Giả đều đang dò hỏi tin tức, thậm chí có người biết địa điểm thi đấu, định đến đảo trước để chiếm chỗ.

Cuối cùng, buộc những Luân Hồi Giả đỉnh tiêm đó phải ra mặt tuyên bố tư cách xem trận đấu.

Do diện tích đảo không lớn lắm, không thể chứa quá nhiều người, cho nên, chỉ có thể quy định, ít nhất phải có thực lực cấp B trở lên mới có tư cách xem trận đấu!

Quy định này vừa ra, lập tức gây ra sự bất mãn của rất nhiều Luân Hồi Giả bình thường.

Tuy nhiên, mọi người cũng có thể hiểu được.

Hiện tại, số lượng Luân Hồi Giả thực sự rất nhiều, đã gần trăm vạn!

Cho dù gần đây chiến đấu với Vực Ngoại Tà Ma, chết không ít, vẫn là một con số khổng lồ.

Hòn đảo không người đó, nhiều nhất có thể chứa được hơn vạn người, vượt quá mười vạn thì không còn chỗ để thi đấu...

Hiểu thì hiểu, nhưng không thể tận mắt chứng kiến sự kiện trọng đại này, vẫn khiến vô số Luân Hồi Giả dưới cấp B bất mãn.

Mặc dù những đại lão đỉnh tiêm đó, bình thường không để ý đến những kẻ yếu này, nhưng cũng không muốn gây ra oán hận, dù sao, bình thường có một số việc cần chạy vặt, có thể sẽ dùng đến những Luân Hồi Giả cấp thấp này.

Vì vậy, mọi người bàn bạc, quyết định làm một APP phát sóng trực tiếp dành riêng cho Luân Hồi Giả, yêu cầu Luân Hồi Giả đăng nhập số hiệu của mình mới có thể sử dụng.

Đến lúc đó, cho dù những Luân Hồi Giả bình thường không thể đến hiện trường, cũng có thể xem qua phát sóng trực tiếp.

Tuy nhiên, như vậy thì khối lượng công việc sẽ lớn hơn nhiều.

Trước tiên, phải nhanh chóng phát triển một APP như vậy, còn phải kết nối máy chủ, làm tốt công tác bảo mật... Ngay cả khi những Luân Hồi Giả đó có thể ra lệnh cho những nhân tài hàng đầu thế giới làm những việc này, cũng cần một khoảng thời gian nhất định.

Ngoài ra, hiện trường trên đảo cũng cần phải bố trí tạm thời... Tất cả những điều này đều cần thời gian.

Vì vậy.

Trận đấu vốn dự định bắt đầu sau nửa tháng, đã bị buộc phải lùi lại một tháng!

Cuối cùng trở thành một tháng rưỡi sau mới có thể bắt đầu.

...

An tĩnh.

Cục Luân Hồi.

Trong văn phòng của đội sáu.

Lão Trịnh mở miệng nói: “Tôi đã tìm hiểu rõ ràng, trận đấu lần này còn có một số yêu cầu chi tiết. Ví dụ, cường giả cấp S không được ra tay. Bởi vì cường giả cấp S quá đáng sợ, một khi đánh nhau thật sự, rất có thể sẽ hủy diệt cả hành tinh!”

“Ngoài việc cường giả cấp S không thể ra tay, số lượng người tham gia của mỗi quốc gia cũng bị hạn chế, chỉ có ba suất, làm đại diện tham gia...”

Nghe vậy.

Mọi người đều nhú mày.

“Mỗi quốc gia chỉ có ba suất? Vậy chắc chắn phải chọn mấy người mạnh nhất rồi.” Chu Đào lập tức nói: “Tôi nhớ, trong nước chúng ta, ngoài Tổng cục trưởng, còn có mười mấy đại lão đều lên bảng xếp hạng cao thủ rồi chứ?”

Dù sao cũng là quốc gia đông dân, nhân tài tự nhiên cũng nhiều.

Ngay cả Luân Hồi Giả, cũng phải nhiều hơn các quốc gia khác không ít, cường giả cũng nhiều.

Nói đến đây, Chu Đào nhìn Trần Nghiệp một cái, tiếp tục nói: “Nếu tôi là Tổng cục trưởng, ba đại diện, tôi nhất định sẽ chọn trong số những người này. Dù sao trận chiến này đã liên quan đến vận mệnh quốc gia rồi.”

Lý Phương liền nói: “Nói cách khác, Trần ca của chúng ta muốn đi thi đấu, gần như là không thể?”

Ngô đội trưởng liền khuyên: “Nếu đã như vậy, Lão Trần, hay là cậu bỏ đi?”

Trần Nghiệp đương nhiên không muốn bỏ lỡ cơ hội như vậy, những Luân Hồi Giả đỉnh tiêm đó, sau khi giết chết, điểm tiềm năng thưởng chắc chắn cũng rất hậu hĩnh.

Hắn thậm chí còn nảy ra một ý nghĩ táo bạo trong lòng!

Nếu phát hiện thực lực của mình đủ mạnh, trực tiếp xử lý hết đám Luân Hồi Giả đến xem trận đấu, vậy thì phát tài rồi...

Tuy nhiên, suy nghĩ này cũng chỉ là suy nghĩ thôi.

Mặc dù chưa tận mắt chứng kiến, nhưng hắn đã nghe nói về sự khủng khiếp của những Luân Hồi Giả cấp S đó, từng người đều là tồn tại có thể hủy thiên diệt địa.

Bản thân hiện tại, chắc là không làm được việc giữ lại những người đó.

“Nếu tôi thể hiện đủ thực lực, Tổng cục trưởng sẽ chọn tôi sao?” Trần Nghiệp mở miệng hỏi.

Nghe vậy, mọi người đều sửng sốt, lại không biết nên nói thế nào cho phải.

Lão Trịnh đột nhiên nói: “Tôi còn nghe được một tin tức...”

Vừa dứt lời, Lý Phương liền phản nản: “Lão Trịnh, Trịnh đại thúc, anh có thể sửa cái tật này không? Mỗi lần nói chuyện đều nói nửa chừng là sao? Không thể nói hết một lần được sao?”

Ngô đội trưởng và Chu Đào đều gật đầu.

Lão Trịnh cười khò một tiếng: “Được, sau này tôi sẽ sửa!”

“Đừng nói nhảm nữa.” Ngô đội trưởng nói: “Mau nói đi, còn tin tức gì nữa?”

Lão Trịnh: “Tôi nghe nói, Tổng cục trưởng của chúng ta quả thực đã chọn ba cường giả trên bảng xếp hạng cao thủ, làm đại diện tham gia. Tuy nhiên, Tổng cục trưởng là người coi trọng công bằng, ông ấy nói, trước khi thi đấu, có thể để những cao thủ cấp A khác đi khiêu chiến ba đại diện tham gia đó, nếu có thể khiêu chiến thành công, sẽ được thay thế vị trí, làm thành viên tham gia, còn có phần thưởng bổ sung...”

Lời này vừa nói ra, mọi người theo bản năng nhìn về phía Trần Nghiệp.

“Ồ?”

Trần Nghiệp lập tức cười nói: “VẬY TÔI SẼ ĐI THỬ XEM!”

Mọi người toát mồ hôi.

Chắc là không ngờ, Trần Nghiệp lại muốn đi tham gia như vậy?

“Lão Trần, cậu nhất định phải đi sao?” Ngô đội trưởng nhìn không được hỏi.

Thấy Trần Nghiệp xác nhận, hắn ta cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Lý Phương liền nói: “Trần ca, cho dù anh thật sự muốn đi, cũng đừng đi bây giờ, cứ xem sao đã, dù sao còn một tháng rưỡi nữa trận đấu mới bắt đầu mà!”

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức gật đầu.

Mặc dù hắn muốn đi khiêu chiến sớm một chút, bởi vì như vậy sau khi thắng, nói không chừng sẽ thu hút những người khác không phục đến khiêu chiến, đến lúc đó có thể thu hoạch điểm tiềm năng...

Tuy nhiên, chuyện này cũng không cần vội vàng.

Hơn nữa, đề nghị của Lý Phương cũng là vì muốn tốt cho hắn.

Chương 514 - Kim Cương phòng ngự vô địch!

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Trong nháy mắt, lại hơn một tháng trôi qua.

Cách trận đấu được tất cả Luân Hồi Giả chú ý đã không còn mấy ngày nữa.

Còn Trần Nghiệp, cũng đã lên đường đến Kinh Thành trong những ngày gần đây...

Trên tàu.

Trần Nghiệp đang xem một phần tài liệu.

Nội dung trên tài liệu, là về thực lực chi tiết của ba đại diện tham gia trận đấu lần này.

Nói đến, trong một tháng này, thực sự có không ít người đi khiêu chiến ba đại diện tham gia, hơn nữa, mười ngày trước, thật sự có một người khiêu chiến thành công.

Điều này cũng cho thấy, đánh giá thực lực tổng hợp, cũng như bảng xếp hạng cao thủ, chỉ có thể làm tài liệu tham khảo, không thể hoàn toàn đại diện cho thực lực thực sự của Luân Hồi Giả.

Cái gọi là đánh giá thực lực tổng hợp, chính là Chủ Thần Không Gian, dựa theo bốn thuộc tính của Luân Hồi Giả, các loại năng lực để đánh giá tổng hợp.

Nó đã tính tất cả năng lực của Luân Hồi Giả.

Ví dụ, có một số năng lực không phải là kỹ năng chiến đấu, cũng sẽ bị Chủ Thần Không Gian đánh giá, sau đó tính vào điểm số thực lực tổng hợp.

Cho nên, đánh giá thực lực tổng hợp, thực ra độ chính xác không cao.

Còn trong chiến đấu giữa các Luân Hồi Giả, tố chất tâm lý cá nhân, cũng như năng lực tùy cơ ứng biến, cũng vô cùng quan trọng. Ưu thế phương diện này, không thể tính vào đánh giá thực lực tổng hợp.

Ước chừng đây cũng là nguyên nhân Tổng cục trưởng đề xuất người khác có thể đi khiêu chiến ba đại diện tham gia.

Một trận chiến liên quan đến vận mệnh quốc gia, ai cũng không dám lơ là.

Hiện tại, tài liệu trong tay Trần Nghiệp là tài liệu đã được cập nhật.

Người thứ nhất, tên Hồ Trung, biệt hiệu “Kim Cương”. Sở dĩ có biệt hiệu này, là bởi vì đối phương không chỉ có thể chất mạnh mẽ, mà còn cường hóa Haki Vũ Trang đến cấp độ tối đa! Cũng là cường giả duy nhất có Haki Vũ Trang cấp độ tối đa trong Chủ Thần Không Gian! Phòng ngự toàn thân, có thể nói là vô địch. Ngoài ra, đối phương còn có những năng lực khác,

thực lực tổng hợp trong “Bảng xếp hạng trăm cao thủ” của Chủ Thần Không Gian, xếp hạng thứ 11.

Người thứ hai, tên Dư Chính Tín, biệt hiệu “Huyết Thủ Tu La”, đối phương là Luân Hồi Giả đi theo con đường cường hóa huyết thống, hơn nữa đã thành công mở hai ô huyết thống, sở hữu hai loại huyết thống cường đại, một loại là Huyết Tộc Thủy Tổ, loại còn lại không rõ, có tin đồn nói là huyết thống bán thần nào đó, rất lợi hại! Năng lực mà hắn nắm giữ, cũng đều là kỹ năng sinh ra để sẵn giết, thực lực tổng hợp rất mạnh, trên bảng xếp hạng cao thủ, xếp hạng thứ 17.

Người thứ ba, tên Triệu Hồ, biệt hiệu “Ám Ảnh”, tư liệu về người này tương đối ít, bởi vì hắn chính là ngoan nhân đã khiêu chiến thành công mười ngày trước, mặc dù thực lực tổng hợp của hắn không có trên bảng xếp hạng, nhưng chiến lực thực sự lại rất kinh người, hiện tại điều được biết là, đối phương dường như có tốc độ rất nhanh, giống như dị nhân Quicksilver trong phó bản Marvel! Đồng thời còn nắm giữ một số nhẫn thuật trong phó bản Naruto.

...

Nhìn tư liệu của ba người này.

Trần Nghiệp rơi vào trầm tư.

Nên chọn ai làm mục tiêu khiêu chiến đây?

Đây là một vấn đề rất quan trọng.

Với thực lực hiện tại của hắn, nếu thật sự phát huy ra, chắc chắn có thể nghiền ép ba người này.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp tạm thời vẫn chưa định bại lộ thực lực thật sự của mình, để tránh gây sự chú ý của những người có dụng tâm.

Cho nên, phải chọn cho kỹ.

“Lão Trần, tôi đề nghị chọn Ám Ảnh đó!” Bên cạnh truyền đến giọng nói của Lão Trịnh.

Lần này đến Kinh Thành.

Không chỉ có một mình Trần Nghiệp, Lão Trịnh với tư cách là người nắm tin tức cũng đi cùng, hỗ trợ Trần Nghiệp.

Bởi vì Lão Trịnh vốn là người Kinh Thành, có quan hệ nhất định ở Kinh Thành, có thể giúp đỡ Trần Nghiệp.

Thấy Trần Nghiệp lộ ra vẻ lắng nghe, Lão Trịnh liền nói ra suy nghĩ của mình: “Hai người đứng trước, dù là Kim Cương hay Tu La, đều là đại lão nổi tiếng từ lâu, thực lực tuyệt đối không tồi, đặc biệt là Kim Cương, ngay cả Tổng cục trưởng cũng khen hắn, phòng ngự vô địch... Chọn hai người này, không phải là lựa chọn sáng suốt.”

“Thực lực tổng hợp, mặc dù chỉ có thể làm tài liệu tham khảo, nhưng, đã là cường giả có thể lên bảng xếp hạng, đặc biệt là cường giả xếp hạng cao, e rằng đều sở hữu nhiều loại năng lực, tuyệt đối không dễ đối phó.”

“Trong một tháng này, gần như không có ai dám khiêu chiến hai người này, đều là khiêu chiến người thứ ba.”

“Còn Âm Ảnh đó, mặc dù có thể khiêu chiến thành công, thắng cường giả trên bảng xếp hạng cao thủ trước đó, tuy nhiên thực lực tổng hợp của hắn, dù sao cũng không có trên bảng xếp hạng, chứng tỏ năng lực của hắn hẳn là tương đối ít, nói tương đối, thuộc về người tương đối dễ đối phó.”

Trần Nghiệp nghe vậy gật đầu.

Đề nghị của Lão Trịnh rất xác đáng.

Hắn cũng không phải là người không nghe lời khuyên, lập tức nói: “Vậy chọn Âm Ảnh.”

Trong ba người này, Triệu Hồ “Âm Ảnh” mới nổi đó, quả thực là quả hồng mềm, dễ bóp nhất.

Lão Trịnh gật đầu nói: “Âm Ảnh đó, từ khi khiêu chiến thành công, vẫn luôn ở bên phía Tổng cục, chúng ta có thể đi tìm hắn bất cứ lúc nào.”

Trần Nghiệp cầm tư liệu về Âm Ảnh, xem lại lần nữa.

“Đúng rồi!”

Lão Trịnh dường như nghĩ đến điều gì, lại nói: “Tôi nghe nói, gần đây Dương cục trưởng cũng đến Kinh Thành, ngay tại Tổng cục, nếu hắn ta biết chúng ta đến, nói không chừng sẽ giở trò...”

Trần Nghiệp thờ ơ nói: “Tùy hấn ta.”

Thực ra.

Trong lòng Trần Nghiệp, căn bản không coi hai huynh muội Dương gia là kẻ thù của mình.

Bởi vì bọn họ không xứng!

Đối với Trần Nghiệp mà nói, hai huynh muội Dương gia chỉ là tên hề nhảy nhót mà thôi, tiện tay là có thể bóp chết.

Là Ngô đội trưởng, Lão Trịnh và những người khác, vẫn luôn coi hai huynh muội Dương gia là đại địch cần phải lật đổ.

...

Sau khi tàu đến ga.

Trần Nghiệp và Lão Trịnh cùng nhau xuống tàu.

“Lão Trần, đến địa bàn của tôi rồi, đi về nhà nghỉ ngơi trước đã? Vợ tôi biết cậu đến, đã chuẩn bị rượu ngon từ trước rồi.”

Lão Trịnh mở lời mời.

Trần Nghiệp nhìn đồng hồ, bây giờ mới một giờ chiều, liền nói: “Chuyện uống rượu không vội, bây giờ thời gian còn sớm, chúng ta đến thẳng Tổng cục đi!”

Nghe vậy, Lão Trịnh rõ ràng sững người một chút.

“Gấp vậy sao? Không nghỉ ngơi một chút?”

“Không cần nghỉ ngơi nữa.”

Trần Nghiệp vắn vẹo cổ, nói: “Gần một tháng không có nhiệm vụ xuất hiện, cả người tôi sắp rỉ sét rồi.”

Thấy Trần Nghiệp kiên trì, Lão Trịnh cũng chỉ có thể nghe theo.

Dù sao nhiệm vụ của hấn lần này đi theo đến Kinh Thành, chính là hỗ trợ Trần Nghiệp.

Nghĩ đến chuyện sắp xảy ra, Lão Trịnh lại phản kích.

Sau đó.

Hai người bắt xe ở nhà ga, đi thẳng đến trụ sở Cục Luân Hồi.

Điều khiến Trần Nghiệp không ngờ tới là, cái gọi là trụ sở Cục Luân Hồi, lại là một tứ hợp viện có diện tích rất rộng, trên cửa không có bất kỳ tên gọi nào liên quan đến Cục Luân Hồi.

Đối với việc không treo biển, Trần Nghiệp có thể hiểu được.

Dù sao ở nước này, chuyện liên quan đến Luân Hồi Giả, hiện tại vẫn chưa công khai.

Mặc dù chỉ cần người có chút quyền lực đều biết...

“Tứ hợp viện này là một trong những tứ hợp viện lớn nhất toàn Kinh Thành, trước đây là vương phủ của một vị vương gia nào đó...” Lão Trịnh giới thiệu bên cạnh.

Trần Nghiệp gật đầu, cùng Lão Trịnh đi vào bên trong tứ hợp viện.

Chương 515 - Khiêu chiến kẻ mạnh nhất? Người đến chịu chết sao?

Cổng có hai bảo vệ.

Bảo vệ này trông cũng không đơn giản, mặc dù mặc đồng phục bảo vệ, nhưng khí chất quân nhân trên người, người mù cũng nhìn ra được.

Thấy hai người đi tới, bảo vệ lập tức chặn lại hỏi han.

Lão Trịnh xuất trình huy hiệu của Cục Luân Hồi, liền thuận lợi đi vào.

Đến bên trong tứ hợp viện, lập tức khiến Trần Nghiệp mở mang tầm mắt...

Tứ hợp viện vẫn giữ được phần lớn thiết kế cổ phong, kết cấu tổng thể không thay đổi.

Tuy nhiên, nội thất bên trong đã được trang trí theo phong cách hiện đại, cùng nhiều tiện nghi hiện đại.

Nhìn tổng thể, là sự kết hợp giữa Trung và Tây!

Thông thường, hai phong cách này kết hợp với nhau, sẽ trông rất khập khiễng.

Nhưng, lúc này nhìn lại, lại khiến người ta có cảm giác sáng mắt, mang một vẻ đẹp độc đáo. Rõ ràng, thiết kế trong viện là do bàn tay của bậc thầy.

Cửa vào là một sân lớn, các phòng bên cạnh được cải tạo thành các văn phòng khác nhau.

Tư hợp viện từng thuộc về vương phủ này, diện tích tự nhiên rất rộng, không chỉ có ba gian ba sân, mà còn có cả hòn non bộ, vườn hoa, nhiều ngôi nhà còn có hai tầng, thậm chí tòa nhà ở giữa còn cao tới ba tầng. Xà nhà và cột nhà đều được làm bằng gỗ quý, chạm khắc hoa lá, tuyệt đẹp.

Trần Nghiệp xem xong, cảm khái không thôi.

Ngôi nhà như vậy, ngay cả người giàu cũng không thể hưởng thụ, chỉ có những người thực sự có quyền thế mới có tư cách ở.

May mắn là lão Trịnh dường như đã đến đây, nên tương đối quen thuộc.

Nếu để Trần Nghiệp tự mình đến, e rằng sẽ bị lạc đường.

Đi qua cổng vòm thứ nhất, khi lão Trịnh dẫn Trần Nghiệp đến cạnh cổng vòm thứ hai, Trần Nghiệp dường như nghe thấy âm thanh đánh nhau từ trong sân...

“Đến rồi, chính là nơi này.”

Lão Trịnh đứng bên ngoài một đại sảnh, nói với Trần Nghiệp: “Lão Trần, chúng ta vào đi!”

Trần Nghiệp gật đầu, đúng lúc hai người chuẩn bị bước vào, lại thấy một người quen đang đi ra từ đại sảnh.

Hai người lập tức dừng bước.

Người quen kia, dường như cũng phát hiện ra hai người, hơi ngạc nhiên.

“Hả? Hai người sao lại đến đây?”

Lão Trịnh lập tức nói: “Cục trưởng, thật không ngờ lại gặp ngài ở đây, tôi và lão Trần gần đây không phải đang nghỉ phép sao? Lão Trần nói muốn đến tổng cục tham quan một chút, vừa đúng nhà tôi ở gần đây, nên dẫn lão Trần đến xem.”

“Ồ?” Dương Cục trưởng đương nhiên không tin lời này, nhưng hẳn ta cũng không truy hỏi đến cùng, chỉ gật đầu nói: “VẬY hai người cứ tự nhiên, tôi còn việc, đi trước.”

Dứt lời, Dương Cục trưởng đi lướt qua hai người.

Từ đầu đến cuối, vị Dương Cục trưởng này đều không nói chuyện với Trần Nghiệp.

Nhìn bóng lưng Dương Cục trưởng rời đi, lão Trịnh nhú mày, lập tức nói: “Lão Trần, đã bị Cục trưởng gặp rồi, vậy chúng ta mau chóng hoàn thành việc, kéo đêm dài lắm mộng!”

Trần Nghiệp chỉ gật đầu.

Hai người cùng nhau bước vào.

Gần như ngay khi hai người vào đại sảnh, vị Dương Cục trưởng kia, đột nhiên xuất hiện từ phía sau.

Ánh mắt hẳn ta nhìn hai người, sắc mặt hơi trầm xuống...

...

“Trịnh tiên sinh, hai người muốn khiêu chiến Triệu tiên sinh Âm Ảnh?”

Nghe lão Trịnh nói rõ mục đích, nhân viên tiếp tân không hề có vẻ mặt ngạc nhiên.

Thực sự là chuyện như vậy, gần đây đã gặp rất nhiều.

“Không phải chúng tôi.” Lão Trịnh đính chính: “Là vị Trần tiên sinh này.”

“Rất tiếc, vị Trần tiên sinh này đã đến muộn.” Nhân viên tiếp tân nói: “Lịch hẹn khiêu chiến Triệu tiên sinh đã kín đến năm ngày sau, mà năm ngày sau, chính là ngày bắt đầu tỷ võ. Nói cách khác, bây giờ xếp hàng cũng không kịp nữa.”

Nghe vậy.

Lão Trịnh và Trần Nghiệp đều có chút sửng sốt.

Hai người rõ ràng không ngờ, lại có nhiều người muốn khiêu chiến Triệu Hổ, người có biệt danh “Âm Ảnh”.

Lão Trịnh nhất thời không biết nên làm thế nào, chỉ có thể nhìn về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi: “VẬY, hai người còn lại thì sao? Người khiêu chiến cũng nhiều sao?”

Nhân viên tiếp tân nói: “Cái đó thì không, trong tháng này, Du tiên sinh đã có hai người khiêu chiến. Còn Hồ tiên sinh “Kim Cương”, cho đến nay, chưa có ai.”

Trần Nghiệp không do dự, trực tiếp nói: “VẬY TÔI KHIÊU CHIẾN HỒ TIÊN SINH!”

Lời này vừa ra.

Lão Trịnh và nhân viên tiếp tân đều ngẩn người.

“Lão Trần! Đừng xúc động!!” Lão Trịnh vội vàng nói.

Nhân viên tiếp tân cũng kinh ngạc hỏi: “Trần tiên sinh, ngài chắc chắn muốn khiêu chiến Hồ tiên sinh sao?”

Trần Nghiệp không đáp lại lão Trịnh, gật đầu với nhân viên tiếp tân: “Hồ tiên sinh hẳn là ở đây chứ?”

“CÓ!” Nhân viên tiếp tân nói: “Để ứng phó với tỷ võ sắp tới, cũng như những người có thể sẽ đến khiêu chiến, ba vị tham gia thi đấu, thời gian này vẫn luôn ở trong cục.”

“VẬY THÌ ĐƯỢC, NHANH CHÓNG SẮP XẾP GIÚP TÔI, TÔI CHỌN KHIÊU CHIẾN HỒ TIÊN SINH.”

“ĐƯỢC...” Nhân viên tiếp tân nhìn Trần Nghiệp một cái, ánh mắt khó hiểu, nói: “Mời đến tam hào viện chờ, tôi sẽ thông báo cho Hồ tiên sinh.”

Hai người đi ra khỏi đại sảnh, hướng về tam hào viện.

Trên đường.

Lão Trịnh không nhịn được nói: “Lão Trần, cậu điên rồi sao? Khả năng phòng ngự của Kim Cương kia, ngay cả Tổng cục trưởng cũng khen ngợi không thôi, sao cậu lại nghĩ đến việc chọn hắn? Cho dù Âm Ảnh mới xuất hiện không thể chọn, cũng nên chọn người ở giữa chứ! Sao lại chọn người khó đối phó nhất?”

“Lão Trịnh, tôi hiểu ý của anh, nhưng không phải tôi cố ý cậy mạnh, chọn người mạnh nhất. Tôi đã nghiên cứu tư liệu của Kim Cương kia, phòng ngự của hắn vô địch, hẳn là chỉ phòng

ngự vật lý đúng không? Ngọn lửa của tôi, nhiệt độ rất cao, nếu hần không đủ kháng hỏa, vậy người cần cẩn thận, hần là hần!”

Trần Nghiệp cười nói: “Thực sự không được, tôi nhận thua là được.”

“Nào có đơn giản như vậy!” Lão Trịnh lo lắng nói: “Tôi đã từng nói, người chống lưng cho Dương Cục trưởng, rất có khả năng, chính là Hồ tiên sinh Kim Cương này! Hai người từng ở chung một tiểu đội, Kim Cương này còn là Phó cục trưởng của tổng cục. Lần trước kế hoạch của chúng ta bị cản trở, rất có thể là do hần nhúng tay can thiệp vào tổ điều tra! Đợi lát nữa hần gặp cậu, chưa chắc sẽ nương tay đâu!”

“Vậy thì vừa hay!” Trần Nghiệp cười nói: “Cứ coi như trả thù.”

Thấy Trần Nghiệp “có chấp” như vậy, lão Trịnh chỉ có thể lắc đầu bất lực: “Tóm lại, lát nữa cậu nhất định phải cẩn thận, thực sự không được, thì trực tiếp nhận thua.”

“Được.”

Trần Nghiệp lập tức đáp ứng.

...

Bên kia.

Trong văn phòng của Phó cục trưởng.

Hồ Phó cục trưởng, người nổi tiếng với biệt danh “Kim Cương”, đang ngạc nhiên nhìn người bạn cũ quay lại.

“Lão Dương, cậu không phải đã đi rồi sao? Sao lại quay lại?”

“Gặp hai người quen...”

Dương Cục trưởng kể lại chuyện vừa rồi, sau đó tiếp tục nói: “Tiểu tử họ Trần kia, có chút thực lực, tôi nghi ngờ, hần rất có thể là đến khiêu chiến “người mới” Triệu Hồ... Hồ ca, hay là anh đi nói với Triệu Hồ một tiếng?”

Nghe vậy, Hồ Trung cười lắc đầu: “Yên tâm đi! Gần đây Triệu Hồ nổi tiếng như vậy, người muốn khiêu chiến hần, đều đã xếp hàng dài rồi, bọn họ đã đến muộn.”

Vừa dứt lời.

Điện thoại bàn trên bàn làm việc của hắn ta liên reo lên.

Hồ Trung sững sốt, bắt máy.

Sau khi nghe nội dung trong điện thoại, lập tức ngẩn người, kinh ngạc nói: “Ồ? Khiêu chiến tôi? Thú vị... Được, tôi biết rồi, lát nữa sẽ qua.”

Cúp điện thoại.

Hồ Trung nhìn về phía Dương Cục trưởng, cười nói: “Lão Dương, cậu chắc chắn không ngờ, tiểu tử cậu nói, hắn lại đến khiêu chiến tôi!”

Không biết vì sao, hắn tuy có khuôn mặt trung hậu, nhưng khi cười lên lại trông rất dữ tợn.

Chương 516 - Haki Bá Vương

Nghe Hồ Trung nói.

Dương Cục trưởng đầu tiên là sững sờ, sau đó là vừa kinh vừa mừng.

Kinh ngạc là, hắn ta không ngờ, Trần Nghiệp kia lại to gan như vậy, ngay cả Hồ Trung, “Kim Cương” nổi tiếng cũng dám khiêu chiến?

Một cường giả có thể xếp hạng 11 trong bảng xếp hạng cao thủ, dù có chút phóng đại, cũng là nhân vật cực kỳ đáng sợ.

Nghe nói, nửa năm trước, Hồ Trung từng ở trong phó bản One Piece, một mình đơn thương độc mã, thành công tiêu diệt Shanks Tóc Đỏ, người được xưng tụng là “bộ mặt mạnh nhất” của thế giới One Piece!!

Shanks là Tứ Hoàng lão làng, tuyệt đối là một trong những cường giả đỉnh tiêm của thế giới One Piece.

Hồ Trung có thể tiêu diệt hắn, đủ để chứng minh thực lực đáng sợ đến mức nào.

Haki Bá Vương mà hắn hiện tại nắm giữ, cũng là phần thưởng nhận được từ Shanks...

Còn Dương Cục trưởng mừng rỡ là, Trần Nghiệp kia tự cao tự đại như vậy, dám khiêu chiến Hồ Trung, đây chẳng phải là cơ

hội tốt tự dâng lên sao?

Nghĩ đến đây, Dương Cục trưởng lập tức đề nghị: “Hò ca, tiểu tử kia muốn chết như vậy, tự dâng lên cửa, chi bằng nhân cơ hội này, trực tiếp xử lý hẳn?”

Nghe vậy, Hồ Trung nhìn Dương Cục trưởng với vẻ mặt cười như không cười.

“Lão Dương à! Tôi là nể tình từng là đồng đội, nhớ tình cũ, mới nguyện ý giúp cậu một tay, cậu hiểu chứ?”

Mặc dù thực lực của Dương Cục trưởng đã bị Hồ Trung bỏ xa từ lâu, nhưng có thể leo lên vị trí Cục trưởng phân cục, IQ chắc chắn không thấp, nghe vậy lập tức nói: “Hò ca, tôi vẫn luôn nhớ đại ân của ngài! Đã sớm muốn báo đáp...”

Nói đến đây, Dương Cục trưởng dừng lại một chút, đột nhiên nghiêng răng nói: “Hò ca, ngài cũng biết, tôi đã không còn muốn phấn đấu trong Chủ Thần Không Gian nữa, vừa hay, tôi có một tấm thẻ nhiệm vụ ẩn cấp A không dùng đến, chi bằng kính dâng cho Hò ca ngài!”

Dứt lời.

Hắn ta trực tiếp lấy ra thẻ nhiệm vụ ẩn, đưa qua.

Đồng thời, trong lòng Dương Cục trưởng đang rỉ máu!

Đây chính là là thẻ nhiệm vụ ẩn cấp A đó! Ngay cả trong toàn bộ Chủ Thần Không Gian, số lượng cũng không nhiều, mức độ quý giá của nó, còn hơn gấp mười lần thẻ nhiệm vụ ẩn cấp B.

“Ồ?”

Nhìn thấy thẻ nhiệm vụ ẩn, Hồ Trung lập tức lộ ra nụ cười: “Lão Dương à! Thật khó từ chối hảo ý, tôi xin phép nhận.”

Nói xong, liền nhận lấy tấm thẻ nhiệm vụ ẩn từ tay Dương Cục trưởng.

Sau đó, Hồ Trung lộ ra nụ cười hài lòng: “Cậu yên tâm, tiểu tử kia dám khiêu chiến tôi, đã tự tìm đường chết, tôi sẽ không để hắn bước ra khỏi nơi này.”

Nghe vậy, Dương Cục trưởng lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Theo hẳn thấy, có câu nói này của Hồ Trung, Trần Nghiệp chắc chắn phải chết!

Ước chừng tiểu tử kia còn quá trẻ, không biết hàm lượng của hạng 11 trên bảng xếp hạng cao thủ, mạnh đến mức nào.

Sau đó, Dương Cục trưởng lại nhớ tới một chuyện, không nhịn được nhắc nhở: “Hồ ca, bên phía Tổng cục trưởng...”

Hồ Trung hiểu ý của Dương Cục trưởng, lập tức xua tay: “Yên tâm đi! Lão Hàn gần đây đang bế quan, không rảnh quản những chuyện nhỏ nhặt này. Cho dù sau này lão Hàn biết được, hẳn ta cũng sẽ không nói gì với tôi đâu.”

Lão Hàn mà hẳn nói đến, chính là Tổng cục trưởng.

...

Lúc này.

Trần Nghiệp và lão Trịnh đã đến tam hào viện.

Tam hào viện thực chất là bãi tập võ trong vương phủ, diện tích rất rộng, chỉ cần sửa sang lại một chút, là có thể làm nơi tập võ.

Lúc này.

Ở giữa bãi tập võ, có hai người đang giao đấu.

“Người mặc đồ đen kia, chính là Âm Ảnh Triệu Hổ.” Lão Trịnh nhỏ giọng nói bên cạnh: “Còn người khiêu chiến này... Có chút quen mắt, hẳn không phải người thường.”

Đương nhiên không phải người thường.

Không có thực lực và tự tin nhất định, sao dám đến đây khiêu chiến người tham gia thi đấu?

Trận chiến giữa các Luân Hồi Giả rất nguy hiểm. Dù sao kỹ năng học được, đều là để chém giết. Cho dù chỉ là giao đấu điểm đến là dừng, cũng khó tránh khỏi xảy ra ngoài ý muốn.

Trần Nghiệp nhìn sang.

Liên thấy người khiêu chiến không rõ tên kia, sử dụng không ít kỹ năng quen mắt, muốn tấn công Triệu Hổ.

Còn Triệu Hổ kia, giống như lời đồn, sở hữu tốc độ cực kỳ đáng sợ!

Hắn ta giống như Quicksilver trong phim Marvel, không chỉ có thể dễ dàng né tránh công kích của người khiêu chiến, thậm chí trong nháy mắt, có thể vòng ra phía sau đối phương.

Từ đầu đến cuối, Triệu Hổ đều không tấn công người khiêu chiến, hắn ta cố ý dựa vào ưu thế tốc độ của mình, đùa giỡn người khiêu chiến.

Mặc dù người khiêu chiến tấn công mãnh liệt, nhưng lại không chạm được đến góc áo của đối phương...

Thực lực cao thấp của hai bên, liếc mắt là biết.

Không lâu sau.

Người khiêu chiến kia, liền chủ động nhận thua, rời khỏi bãi tỷ võ trong bộ dạng chật vật.

Xung quanh có không ít người đang xem, đều phát ra tiếng kinh ngạc.

“Triệu Hổ này, quả thực lợi hại!”

“Tốc độ như vậy, e rằng toàn bộ Chủ Thần Không Gian, không ai có thể sánh bằng hắn.”

“Thật không ngờ, cường giả như vậy, đánh giá thực lực tổng hợp, lại không lên bảng?”

Nghe những lời bàn tán này, Trần Nghiệp nhìn về phía Triệu Hổ.

Phải nói rằng.

Tốc độ của Triệu Hổ này, quả thực không thua kém Quicksilver trong phim Marvel, trong số tất cả mọi người đang xem, e rằng chỉ có nhãn lực của Trần Nghiệp, mới có thể nhìn rõ hành động của Triệu Hổ.

Cần biết rằng, thuộc tính nhanh nhẹn của Trần Nghiệp hiện tại, đã gần sáu vạn.

Gấp sáu nghìn lần người thường!

Nếu tính theo dữ liệu, tốc độ chạy nhanh nhất của người thường vào khoảng 44 km/h, vậy thì tốc độ chạy của Trần Nghiệp, đã đạt tới 264000 km/h!

Tốc độ âm thanh khoảng 1224 km/h.

Nói cách khác, tốc độ chạy hiện tại của Trần Nghiệp, còn hơn 215 lần tốc độ âm thanh...

Đây là tốc độ đáng sợ đến mức nào?

Thật lòng mà nói, hiện tại Trần Nghiệp căn bản không dám chạy hết tốc lực, bởi vì một khi hấn toàn lực chạy, lực tạo ra, có thể xé nát tất cả mọi thứ trong phạm vi vài chục mét xung quanh...

...

Ám Ảnh Triệu Hồ chỉ nghỉ ngơi một lát.

Liên trở lại bãi tỷ võ, muốn đấu với người khiêu chiến tiếp theo.

Lịch hẹn của hấn đã kín mít...

Mà Triệu Hồ người này, dường như cũng rất thích tỷ võ với người khác.

Lúc này.

Đột nhiên một nhân viên công tác tiến lên, nói nhỏ bên tai Triệu Hồ vài câu.

Sau khi nghe xong, trên mặt Triệu Hồ lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó liền rời khỏi bãi tỷ võ, nhường chỗ lại, còn bản thân hấn thì đến khu khán giả, làm khán giả.

Hành động như vậy, cũng khiến nhiều người xung quanh đang xem, không hiểu gì cả.

Đúng lúc mọi người đang âm thầm đoán già đoán non, một bóng dáng mà mọi người đều rất quen thuộc, bước vào bãi tỷ võ...

“Hả? Đây chẳng phải là Hồ Phó cục trưởng sao? Hấn làm sao vậy?”

“Chết tiệt! Kim Cương Hồ Trung đại danh đỉnh đỉnh? Hấn sao lại đến đây?”

“Chẳng lẽ có người dám khiêu chiến hấn sao? Ai to gan như vậy?”

“Quá đỉnh, chuyện này không uổng công rồi!”

Sự xuất hiện của Hồ Trung, khiến nhiều người xung quanh thốt lên kinh ngạc, gây ra không ít động tĩnh.

Lão Trịnh và Trần Nghiệp hai người, tự nhiên cũng nhìn thấy Hồ Trung đang đứng giữa sân.

Trần Nghiệp đang đánh giá Luân Hồi Giả có biệt danh “Kim Cương” này.

Hồ Trung không cao lắm, khoảng 1m7, nhưng cơ bắp rất phát triển, dù mặc âu phục rộng thùng thình, nhìn vẫn cực kỳ cường tráng. Khí thể trên người hắn rất mạnh, chỉ đơn giản đứng đó, đã tỏa ra áp lực kinh người.

Sắc mặt lão Trịnh nghiêm trọng, không nhịn được nói: “Lão Trần, thực sự không được, hay là cậu nhận thua đi?”

Không trách hắn ta chán nản như vậy, thực sự là khí thể trên người Hồ Trung quá mạnh.

Lúc này lão Trịnh, cảm thấy mỗi lần nhìn Hồ Trung thêm một cái, hô hấp lại càng khó hơn.

Chương 517 - Haki Bá Vương (2)

Trần Nghiệp không nói gì.

Đến nước này rồi, hắn chắc chắn sẽ không nhận thua.

“Nghe nói có người muốn khiêu chiến ta?”

Hồ Trung giữa sân lên tiếng: “Không biết là vị nào? Lên đi!”

Trần Nghiệp liền bước ra một bước, đi ra từ đám đông, đến đối diện Hồ Trung.

“Người này là ai? Hình như chưa từng gặp?”

“Tôi cũng chưa từng gặp...”

“Đã dám khiêu chiến Hồ cục trưởng của chúng ta, hắn là một cường giả chứ?”

Thấy Trần Nghiệp xuất hiện, xung quanh lập tức bàn tán xôn xao.

Hồ Trung nhìn Trần Nghiệp từ trên xuống dưới, đột nhiên cười nói: “Không tệ, dũng cảm đáng khen, ngươi tên gì?”

Chưa đợi Trần Nghiệp mở miệng, Hồ Trung lại nói tiếp: “Thôi bỏ đi, ta đang vội, người không cần tự giới thiệu. Nói trước, những người quen ta đều biết, ta hoặc là không ra tay, ra tay tất nhiên là sát chiêu, người tốt nhất nên suy nghĩ kỹ, nếu sợ hãi, bây giờ nhận thua vẫn còn kịp.”

Tên này rất âm hiểm.

Hắn ta cố ý hỏi tên Trần Nghiệp, lại không cho Trần Nghiệp cơ hội tự giới thiệu, rõ ràng là muốn chọc giận Trần Nghiệp.

Sau đó, hắn ta lại nói mình ra tay tất nhiên là sát chiêu, là muốn cảnh báo trước cho mọi người, tránh lát nữa giết chết Trần Nghiệp, để người khác nói hắn tàn nhẫn, ý mạnh hiếp yếu.

Câu nói cuối cùng, nhìn như khuyên nhủ, thực chất là khiêu khích.

Nhiều người như vậy đang xem, nếu Trần Nghiệp chưa đánh đã nhận thua, thì sau này cũng đừng nghĩ đến việc ngẩng đầu lên làm người nữa.

Trần Nghiệp không nói gì, chỉ phô bày hỏa diễm của mình.

Hắn khinh thường những trò vồn vện này.

Dù sao lát nữa cũng phải giết người, cần gì phải phí lời với kẻ sắp chết?

Thấy Trần Nghiệp phô bày hỏa diễm, mọi người liền hiểu thái độ của Trần Nghiệp.

Không nhận thua, khai chiến!

Thấy vậy, Hồ Trung cười lạnh một tiếng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Vẻ mặt tên này đột nhiên biến đổi, một cỗ khí thế cuồng bạo xuất hiện trên người hắn, thậm chí giống như sóng xung kích, quét ngang ra xung quanh, trong nháy mắt đã quét qua toàn bộ bãi tỷ võ.

Haki Bá Vương!

Trần Nghiệp rõ ràng sững sốt.

Trong tư liệu mà hắn xem được, không hề nói Hồ Trung còn nắm giữ Haki Bá Vương.

“Vù!”

Tiếng xé gió vang lên ngay sau đó.

Liền thấy Hồ Trung lao về phía Trần Nghiệp, một bàn tay đen như kim loại, nhắm thẳng vào cổ họng của Trần Nghiệp.

Không ai ngờ, công kích của Hồ Trung, lại nhanh và mạnh như vậy!

Hắn trước tiên sử dụng Haki Bá Vương, bất ngờ đánh úp, muốn khiến Trần Nghiệp bị choáng, sát chiêu ngay sau đó...

Người sáng suốt đều có thể nhìn ra, lão già này định giết Trần Nghiệp!!

Đáng tiếc.

Hồ Trung đã quá xem thường Trần Nghiệp.

Với tinh thần lực và ý chí hiện tại của Trần Nghiệp, dù là bản thân Shanks đích thân đến, thi triển Haki Bá Vương đỉnh cấp nhất, cũng không thể ảnh hưởng đến Trần Nghiệp dù chỉ một chút.

Trần Nghiệp sững sờ, hoàn toàn là vì nhìn thấy Hồ Trung lại nắm giữ Haki Bá Vương, mà cảm thấy bất ngờ.

Cho nên.

Khi sát chiêu của Hồ Trung ập đến, khóe miệng Trần Nghiệp nhếch lên nụ cười, nghiêng người sang một bên, liền né tránh bàn tay của Hồ Trung.

Sau đó...

“Phụt!”

Một lượng lớn hỏa diễm bùng phát trên người Trần Nghiệp, trực tiếp hình thành một biển lửa.

Ngay lập tức!

Nhiệt độ của bãi tử võ tăng lên cực nhanh, giống như địa ngục hỏa diễm!!

Sắc mặt Hồ Trung lập tức biến đổi.

Hỏa diễm có nhiệt độ cao như vậy, hẳn ta là lần đầu tiên nhìn thấy.

Phản ứng của tên này cũng rất nhanh, lập tức vận dụng Haki Vũ Trang mạnh nhất, bao phủ toàn thân, sau đó nhanh chóng nhảy ra, thoát khỏi phạm vi “Viêm ngục” mà Trần Nghiệp thi triển.

Mặc dù vậy, Hồ Trung vẫn cảm thấy toàn thân nóng rát!

Lại bị bỏng...

Chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi như vậy...

Hồ Trung lập tức hiểu, hỏa diễm của tiểu tử trước mắt này, không hề tầm thường.

Càng không ngờ, đối phương lại không bị ảnh hưởng bởi Haki Bá Vương.

Hẳn ta biết, mình đã xem thường đối phương...

...

Cho đến khi hai người giao đấu một hiệp.

Những khán giả đang xem xung quanh, mới lần lượt ngã xuống, bất tỉnh nhân sự.

Bị Haki Bá Vương của Hồ Trung làm choáng.

Lý do bây giờ mới ngã xuống, không phải là bọn họ kiên trì được lâu, mà là tốc độ giao đấu của hai người quá nhanh.

Từ lúc Hồ Trung ra tay, đến khi hẳn ta bị ngọn lửa của Trần Nghiệp bức lui, chỉ mất chưa đến hai giây.

Rất nhanh.

Khán giả tại hiện trường, đã ngã xuống một nửa.

Những người không ngã xuống, đều là cường giả có ý chí kiên định, có thể chống đỡ Haki Bá Vương của Hồ Trung.

Tuy nhiên cũng có không ít người, vừa rồi bị choáng váng trong chốc lát, lúc này mới tỉnh lại.

Bọn họ không ngờ, Luân Hồi Giả “Kim Cương” đại danh鼎鼎, ra tay lại nhanh và mạnh như vậy? Hơn nữa vừa lên đã là sát chiêu trí mạng! Thậm chí, có thể gọi là đánh lén.

Mọi người đều không phải kẻ ngốc, lập tức hiểu, Hồ Phó cục trưởng muốn giết chết thanh niên dị năng hỏa diễm kia.

Cũng may tiểu tử này ý chí đủ mạnh, không bị ảnh hưởng bởi Haki Bá Vương.

Nếu đổi lại là bọn họ, e rằng cổ họng cùng toàn bộ cổ đã bị đánh gãy rồi?

Nghĩ đến đây, sau lưng những người này đều toát mồ hôi lạnh.

Trước đó nhìn thấy Trần Nghiệp xa lạ, còn có người cho rằng, Trần Nghiệp là kẻ tự cao tự đại, muốn nổi tiếng.

Bây giờ...

Mọi người nhìn Trần Nghiệp đứng giữa biển lửa, như hỏa thần, không còn ai dám xem thường hắn dù chỉ một chút.

“Tiểu tử, không tệ!”

Hồ Trung nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, chậm rãi nói: “Khó trách dám khiêu chiến ta, quả thực có chút bản lĩnh! Hỏa diễm của ngươi, là lửa gì?”

Trần Nghiệp cuối cùng cũng lên tiếng: “Ngươi thử thì biết.”

Khoảnh khắc tiếp theo.

Chỉ thấy hắn đột nhiên nắm chặt tay, ngọn lửa hùng hục, bùng cháy trên nắm đấm của hắn.

Sau đó.

Trần Nghiệp nhắm vào Hồ Trung, tung một quyền!

Hỏa Quyền!

“Vù vù...”

Cự đại hỏa quyền khổng lồ, gào thét trên bãi tỷ võ.

Nhiệt độ của không gian xung quanh, lại tăng lên gấp bội.

Ngay cả những người đứng xem bên ngoài, cũng nóng không chịu nổi, lần lượt lùi lại.

Còn bản thân Hồ Trung, sắc mặt càng thêm biến đổi.

Có thể trở thành Luân Hồi Giả đỉnh cấp, Hồ Trung tự nhiên có ý thức rất mạnh về nguy hiểm.

Hắn ta lập tức cảm thấy, chiêu này của đối phương, rất nguy hiểm!

Hồ Trung không nói hai lời, trực tiếp lăn sang một bên...

“Ầm!”

Tiếng nổ dữ dội.

Đột nhiên vang lên trên bãi tỷ võ...

“Ầm ầm!”

Trên võ đài, hỏa quang màu tím, phóng lên trời!

Đây vẫn là Trần Nghiệp cố ý không chế lực đạo, chỉ dùng một chút xiu lực lượng, tiện tay đánh ra “Hỏa Quyền”.

Nếu hắn ra toàn lực.

Với lực lượng kinh thể hải tặc hiện tại của hắn, cộng thêm dị năng hỏa diễm khủng bố, “Hỏa Quyền” đánh ra, e rằng có thể một quyền xuyên thủng toàn bộ kinh thành!

Những người đang vây xem tại hiện trường, nhất định sẽ chết và bị thương quá nửa.

Cho dù là Hỏa Quyền với một chút xiu lực lượng, uy lực vẫn đủ kinh người!

Khi Trần Nghiệp cố ý không chế Hỏa Quyền nổ tung, dường như toàn bộ võ đài đều chìm trong biển lửa, như đại dương màu tím.

Hồ Trung tuy tránh được công kích trực diện, lại bị sóng khí nóng bỏng, làm cho khó thở.

Mãi đến lúc này, hắn mới biết, kẻ muốn khiêu chiến mình này, không phải đang nói đùa. Dị năng hỏa diễm khủng bố như vậy, quả thật chưa từng nghe thấy!

Hồ Trung lập tức lại phát động Haki Vũ Trang mạnh nhất, một bộ dáng như lâm đại địch!

Đúng lúc này.

Hồ Trung dường như cảm nhận được nguy hiểm gì đó, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Chỉ là, khi hắn chuẩn bị có động tác, thì đã muộn một bước.

Một bóng người, như quỷ mị, đứng ở phía sau Hồ Trung.

“Làm sao có thể?”

Chương 518 - Luân Hồi Giả đỉnh cấp quả nhiên không đơn giản

Hồ Trung không thể hiểu được, đối phương là khi nào đến sau lưng mình.

Khoảnh khắc tiếp theo.

“Àm!”

Tử hỏa đáng sợ lại bùng nổ, mang theo nhiệt độ cao ngang với mặt trời, nuốt chửng toàn bộ người Hồ Trung.

Đồng thời, một bàn tay đặt lên vai Hồ Trung, ngăn cản Hồ Trung muốn chạy trốn.

Bàn tay này có lực lớn đến kỳ lạ, mọi thủ đoạn của Hồ Trung, đều không thể thi triển.

“A!”

Trong biển lửa màu tím, truyền đến tiếng kêu thảm thiết của Hồ Trung.

Tuy nhiên, người này quả nhiên là người nắm giữ Haki Vũ Trang max cấp, cho dù là Tử hỏa của Trần Nghiệp, nhất thời cũng không thể giết chết hắn.

Mà Hồ Trung thấy trốn không thoát, lại quay đầu lại, một quyền đánh về phía Trần Nghiệp.

Nắm đấm của hắn đen như mực, thế như chẻ núi, có vài phần uy lực của Thiết Quyền hải quân Garp!

Không hổ là Luân Hồi Giả đỉnh cấp.

Cho dù là chết, cũng muốn kéo Trần Nghiệp theo.

Đáng tiếc.

Hồ Trung vẫn đánh giá thấp Trần Nghiệp.

Một quyền như vậy, bây giờ đã hoàn toàn không có tác dụng đối với Trần Nghiệp, cho dù Trần Nghiệp đứng yên không

nhúc nhích, để Hồ Trung đánh, đánh đến Hồ Trung một chết cũng không làm Trần Nghiệp bị thương.

Đương nhiên, Trần Nghiệp tạm thời vẫn chưa muốn bại lộ năng lực phòng ngự của mình.

Cho nên, toàn thân hắn hóa thành một đám Tử hỏa, dễ dàng né tránh nắm đấm của Hồ Trung.

Năng lực này, coi như là sau khi thuộc tính tinh thần của Trần Nghiệp phá vụn, lĩnh ngộ thêm năng lực mới, có thể thân hóa hỏa diễm.

Nhìn qua, có chút giống với năng lực nguyên tố hóa của Trái Ác Quỷ hệ tự nhiên trong thế giới One Piece...

“Ầm!”

Hồ Trung một quyền này đánh vào không khí, lại tạo ra sóng xung kích mãnh liệt, khiến bức tường phía sau vỡ thành bốn mảnh.

Từ đó có thể thấy được, một quyền này của Hồ Trung lợi hại!

Đáng tiếc, quyền lợi hại hơn nữa, đánh không trúng người, cũng đều vô dụng.

Rất nhanh.

Hồ Trung mang theo sự không cam lòng và đau đớn, ngã xuống đất.

Hắn kỳ thật còn rất nhiều năng lực, đều chưa thi triển ra.

Hỏa diễm của Trần Nghiệp quá khủng bố.

Kết hợp với tốc độ của chính mình, khiến một thân bản lĩnh của Hồ Trung, đều không thể thi triển.

Chính là cái gọi là nhất lực phá vạn pháp!

Trước mặt thực lực tuyệt đối, kẻ yếu chỉ có thể bị nghiền nát.

Khi Haki Vũ Trang trên người Hồ Trung biến mất, không bao lâu, thi thể của hắn bị thiêu thành tro bụi.

Hỏa diễm cao vạn độ, chính là khủng bố như vậy!

Sau đó, biển lửa màu tím đáng sợ đột nhiên co lại, trong nháy mắt biến mất khỏi võ đài không còn một chút dấu vết.

Trần Nghiệp hiện tại, đối với sự khổng chế hỏa diễm, đã đạt đến mức độ tùy tâm sở dục!

Chờ tất cả bụi bặm lắng xuống, trên võ đài, chỉ còn lại Trần Nghiệp một mình và một đồng tro tàn.

Nhiều người vây xem, mắt tròn xoe.

Vậy là kết thúc rồi?

Đường đường cường giả đỉnh cấp xếp hạng 11 trên bảng cao thủ, cứ như vậy bị giết chết? Thậm chí bị thiêu đến chỉ còn lại một đồng tro tàn?

Toàn bộ quá trình chiến đấu, chưa đến một phút đồng hồ?

“Kim Cương” Hồ Trung đại danh đỉnh đỉnh, cứ như vậy mà chết?

Không phải nói, người này phòng ngự vô địch sao?

Nhìn đồng tro tàn trên mặt đất, mọi người quả thực khó tin.

Mà Trần Nghiệp trên võ đài, lúc này lại nhú mày.

Bởi vì hắn không nhận được nhắc nhở của Bí Cảnh.

Điều này chứng tỏ Hồ Trung chưa chết?

Rõ ràng đã thiêu thành tro rồi!

Ánh mắt Trần Nghiệp, lập tức nhìn chằm chằm vào đồng tro tàn trên mặt đất.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Một màn quỷ dị xuất hiện...

Một cơn gió thổi qua, đồng tro tàn trên mặt đất, theo gió tiêu tán.

Sau đó, trong hư không bên cạnh, đột nhiên xuất hiện một khe nứt màu vàng, tiếp theo, một người từ trong khe nứt đi ra.

Chính là Hồ Trung.

Nhìn qua, Hồ Trung lại bình an vô sự, chỉ có sắc mặt, dường như trắng hơn vài phần.

Ánh mắt Trần Nghiệp kinh ngạc vô cùng.

Hắn vậy mà không biết, khi nào Hồ Trung đã sử dụng thể thân, tránh được cục diện chắc chắn phải chết.

Khoảnh khắc này, Trần Nghiệp coi như là được thấy sự đáng sợ của Luân Hồi Giả đỉnh cấp!

Tuy thực lực của đối phương kém xa mình.

Nhưng những thủ đoạn quỷ dị này, thật sự rất khó giải quyết.

Không chỉ Trần Nghiệp kinh ngạc.

Những người xung quanh, càng thêm kinh ngạc, sự đảo ngược như vậy, khiến mọi người mở rộng tầm mắt.

.....

Sau khi Hồ Trung xuất hiện trở lại, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Trần Nghiệp.

“Tiểu tử, ngươi rốt cuộc là ai?”

Hồ Trung lạnh lùng nói: “Thực lực như ngươi, tuyệt đối không phải là kẻ vô danh! Ta ở Chủ Thần Không Gian thời gian dài như vậy, còn chưa từng nghe nói qua, cao thủ dùng lửa như ngươi! Hỏa diễm màu tím? Tốt lắm!”

Trong giọng nói, tràn đầy sát ý.

Rõ ràng, việc vừa rồi tránh được cái chết, hẳn là đã khiến hắn phải trả giá không nhỏ.

Đối mặt với câu hỏi của Hồ Trung, Trần Nghiệp chỉ nhàn nhạt nói: “Chuyện ngươi chưa từng nghe nói qua, còn nhiều lắm.”

Giọng nói vừa dứt.

Hai tay Trần Nghiệp, lại bốc cháy Tử hỏa.

Đã một lần không giết chết, vậy thì giết thêm lần nữa!

Chỉ là, Hồ Trung cũng không cho Trần Nghiệp cơ hội như vậy.

“Chờ đã!”

Chỉ thấy Hồ Trung lớn tiếng nói: “Hỏa diễm của ngươi khác ta, ta nhận thua!”

Tên này cũng coi như là có thể co có thể duỗi, lại trước mặt nhiều người như vậy, trực tiếp nhận thua.

Chỉ có thể nói, kẻ có thể lẫn lộn đến hạng 11 trên bảng cao thủ, tuyệt đối không phải là hạng người bình thường chỉ có dũng khí mà không có mưu trí.

Thấy Hồ Trung nhận thua, mọi người xung quanh, lại lần nữa kinh ngạc.

Ước chừng là không ngờ, kết quả trận chiến này, lại là “Kim Cương” đại danh鼎鼎 chủ động nhận thua.

Tất cả mọi người, đều nhìn về phía Trần Nghiệp.

Giờ phút này, Trần Nghiệp có thể nói là nổi bật vô cùng.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp không để ý đến sự nổi bật này, hắn chỉ muốn giết chết Hồ Trung trước mắt.

Đáng tiếc, đối phương đã chủ động nhận thua, hắn không thể ra tay nữa, nếu không chính là phá hoại quy củ, đại nghịch bất đạo, sẽ bị toàn bộ Cục Luân Hồi thảo phạt truy sát, vị Kiếm Tiên kia cũng phải tự mình ra tay giết hắn.

Dù sao Hồ Trung còn có một thân phận, là Phó Cục trưởng của Cục Luân Hồi!

Tuy bản thân Trần Nghiệp không sợ bị truy sát, nhưng, hắn phải vì người nhà mà suy nghĩ.

Người nhà của hắn, còn phải sống ở đây, có vài việc, không thể làm loạn.

.....

Một lát sau.

Trần Nghiệp được Hồ Trung mời đến văn phòng.

Khi Trần Nghiệp ngồi trên ghế sofa, Hồ Trung tự mình pha trà rót nước cho hắn.

“Đây là Linh Trà mà lão Hàn mang về từ thế giới Tiên Hiệp của hắn, vô cùng trân quý, ném thử xem.”

Trần Nghiệp nghe vậy, liền ném thử một ngụm.

Sau đó.

Hai mắt hắn sáng lên!

Trà này uống vào, vậy mà có thể khiến toàn thân hấn lập tức thả lỏng, tâm bình khí hòa, đầu óc trống rỗng, vô cùng thần kỳ.

“Thế nào?” Hồ Trung cười hỏi.

Trần Nghiệp thành thật nói: “Không thể tin được.”

“Ha ha!” Hồ Trung cười lớn một tiếng, nói: “Trà này cho dù là ở thế giới Tiên Hiệp, cũng rất hiếm thấy, chỉ có nhất phương cự phách, mới có tư cách hưởng dụng. Nghe nói thường xuyên uống còn có thể kéo dài tuổi thọ! Hiện tại toàn bộ Hoa Hạ, cũng chỉ có tôi và bên trung ương, có thể chia được một chút từ lão Hàn.”

Lão Hàn trong miệng hấn, tự nhiên là Tổng Cục trưởng.

Tên này nói những điều này, không gì khác hơn là muốn khoe khoang quan hệ của mình và Tổng Cục trưởng.

Trần Nghiệp tự nhiên là không có hứng thú nghe những thứ này, trực tiếp mở miệng hỏi: “Không biết Hồ Cục trưởng, có chuyện gì muốn nói với tôi?”

Chương 519 - Luân Hồi Giả đỉnh cấp quả nhiên không đơn giản (2)

“Gọi Hồ Cục trưởng quá xa lạ.” Hồ Trung cười nói: “Chúng ta coi như là không đánh không quen biết, cứ gọi tôi là lão Hồ đi.”

Tên này mặt dày thật.

Rõ ràng lúc trước trên võ đài, song phương đều hạ thủ tàn nhẫn, bây giờ lại có thể thân thiết như vậy.

Trần Nghiệp không đáp lời, chỉ nhìn Hồ Trung.

Hồ Trung liền nói: “Kỳ thật gọi cậu đến, chủ yếu là rất tò mò về cậu, theo lý mà nói, cậu có thực lực như vậy, khẳng định là phải lên bảng cao thủ, thậm chí còn phải xếp ở vị trí đầu... Chẳng lẽ, cậu là Ẩn Nặc Giả?”

Trần Nghiệp bây giờ đối với chuyện của Chủ Thần Không Gian, cũng đã biết được bảy tám phần.

Cái gọi là Ân Nặc Giả, chính là những người có thực lực bản thân đủ mạnh, lại vì tính cách khiêm tốn, không muốn lên bảng cao thủ, liền sử dụng thẻ Ân Nặc, thông qua xin phép của Chủ Thần Không Gian, không lên bất kỳ bảng nào!

Kỳ thật.

Rất nhiều Luân Hồi Giả, đều không muốn lên bảng cao thủ đó.

Quá phô trương.

Cây to đón gió, rất dễ bị người có tâm nhắm vào.

Ở Chủ Thần Không Gian, cũng đã xảy ra rất nhiều lần, vì lên bảng sau đó thân phận thật sự bị lộ, cuối cùng bị người ta tìm được địa chỉ đánh lên mà chết...

Chỉ là, thẻ Ân Nặc rất rất ít.

Nếu không, e rằng rất nhiều người đều sẽ sử dụng thẻ Ân Nặc, lựa chọn khiêm tốn.

Trần Nghiệp không phủ nhận suy đoán của Hồ Trung, chỉ nói: “Hồ Cục trưởng, tôi không thích vòng vo tam quốc, có chuyện gì cứ nói thẳng đi!”

Hồ Trung nghe vậy, liền cười nói: “Cũng không có chuyện gì lớn, chỉ là cảm thấy giữa chúng ta, có chút hiểu lầm! Tin rằng cậu cũng biết, Dương Cục trưởng của các người, đã từng là đồng đội trong một đội với tôi, sau đó hắn cầu xin tôi, muốn nể tình xưa nghĩa cũ giúp một chút, tôi cũng không tiện từ chối...”

Thấy Trần Nghiệp không nói lời nào, Hồ Trung lại nói: “Lão Dương người này! Quả thật lòng dạ có chút hẹp hòi, tôi đã nói hắn rồi, hắn cũng đã nhận thức được sai lầm của mình, cho nên hắn muốn mở tiệc rượu tự mình xin lỗi cậu, không biết Trần lão đệ, ý như thế nào?”

Đây là đến khuyên hòa?

Không giết được hắn, liền dự định hòa giải?

Mặt dày thật.

“Hồ Cục trưởng, trong một năm qua, tôi tổng cộng ra ngoài hơn sáu mươi lần nhiệm vụ, những nguy hiểm và vất vả trong đó, không phải một câu xin lỗi là có thể xóa bỏ.”

Trần Nghiệp đương nhiên không thể đồng ý hòa giải.

Tuy hấn căn bản không để hai huynh muội Dương gia vào mắt, nhưng, lỗi lầm đã gây ra muốn cứ như vậy bỏ qua, cũng không thể.

Thấy thái độ của Trần Nghiệp như vậy, Hồ Trung chỉ có thể thở dài một tiếng, lập tức nói: “Được, ý của lão đệ tôi đã hiểu, tôi nhất định sẽ cho cậu một lời giải thích!”

Trần Nghiệp nghe vậy, nhìn Hồ Trung một cái.

Tên này thật sự là dày mặt đen lòng, cứ như vậy mà tự mình thoát ra ngoài?

“Không còn chuyện gì khác, tôi đi trước.” Trần Nghiệp đứng dậy nói.

Hồ Trung lại cầm một hộp trà, đưa cho Trần Nghiệp: “Lão đệ, mang chút Linh Trà này đi... Rảnh rồi thì thường xuyên đến chơi.”

Trần Nghiệp: “...”

Hấn coi như là được mở mang tầm mắt.

Chỉ có thể nói, không hổ là tồn tại có thể lẫn lộn đến hạng 11 trên bảng cao thủ!

.....

Sau khi Trần Nghiệp đi không lâu.

Thư ký liền gõ cửa đi vào.

“Cục trưởng, Dương Cục trưởng phân cục muốn gặp ngài, đã chờ rất lâu rồi.”

Hồ Trung nghe vậy, trực tiếp xua tay nói: “Cứ nói tôi mệt rồi, cần nghỉ ngơi, không gặp.”

Giọng nói vừa dứt, Hồ Trung lại thay đổi chủ ý, “Chờ đã.”

Sau đó.

Hấn viết gì đó trên giấy, gấp lại đưa cho thư ký, nói: “Đưa cái này cho lão Dương.”

Thư ký nghe vậy, lập tức đi làm.

Chờ Dương Cục trưởng nhìn thấy tờ giấy, sắc mặt hơi biến đổi.

Trên tờ giấy chỉ có bốn chữ: Lập tức xuất ngoại!

Đây là muốn hấn trốn ra nước ngoài...

Nắm đấm của Dương Cục trưởng, lập tức siết chặt.

Hấn đứng tại chỗ, do dự hồi lâu, vẫn xoay người rời đi.

Sau khi Dương Cục trưởng rời đi, thư ký lại đi vào văn phòng của Hồ Trung.

“Lão Dương đi rồi?”

“Vâng Cục trưởng, đã đi rồi.”

Hồ Trung gật đầu, ngồi xuống vị trí của mình, sau đó châm một điếu thuốc, bắt đầu phì phèo.

Lúc này trong đầu hấn nghĩ đến, vẫn là Trần Nghiệp.

Tử hỏa khủng bố đó, quả thật lợi hại...

Thấy thư ký chưa đi, Hồ Trung nghi hoặc hỏi: “Còn chuyện gì sao?”

Thư ký liền nói: “Là Tổng Cục trưởng nghe nói chuyện của ngài, muốn ngài đi gặp ngài ấy.”

Sắc mặt Hồ Trung, lập tức trở nên lúng túng.

“Được, tôi biết rồi.”

Thư ký lúc này mới rời đi.

.....

Khi Trần Nghiệp rời khỏi Tổng cục, trên đường đi, hấn nhận được rất nhiều ánh mắt kính sợ.

Rõ ràng, chuyện hấn khiêu chiến thành công đã truyền ra.

Hơn nữa, bởi vì mục tiêu khiêu chiến là Kim Cương, khiến danh tiếng của hấn vang xa!

Đến cửa, liền thấy lão Trịnh vẫn luôn chờ hấn.

Nhìn thấy Trần Nghiệp, lão Trịnh lập tức sáng mắt lên, vội vàng nghênh đón, cười lớn nói: “Lão Trần, cậu thật sự là cho tôi một phen kinh hãi!”

Trần Nghiệp cười mà không nói.

Chỉ vậy đã là kinh hãi rồi?

Vậy đến lúc hấn bộc lộ thực lực chân chính, chẳng phải sẽ dọa chết?

“Đi đi đi, vợ tôi đã thúc giục rồi.”

Lão Trịnh kéo cánh tay Trần Nghiệp, tỏ ra vô cùng nhiệt tình.

Ước chừng ngay cả hấn cũng không ngờ, Trần Nghiệp vậy mà có thể khiêu chiến Kim Cương thành công, thậm chí là thế nghiền ép.

.....

Theo quy củ.

Trần Nghiệp đã thành công đánh bại Kim Cương, vậy hấn sẽ thay thế vị trí của Kim Cương, làm một trong những đại diện của Hoa Hạ, tham gia thịnh hội Luân Hồi Giả lần này, tỷ võ với cao thủ của các quốc gia khác.

Vài ngày tiếp theo.

Mọi chuyện thuận lợi.

Ngày tỷ võ, cũng chính thức đến.

Ngày này.

Trần Nghiệp dậy từ sớm, lại trở về Tổng Cục Luân Hồi.

Hấn sẽ tập trung cùng mọi người ở đây, sau đó cùng nhau đến hòn đảo nhỏ vô danh kia, tham gia tỷ võ.

Điều khiến Trần Nghiệp bất ngờ là, hấn lại nhìn thấy Kim Cương Hồ Trung trong đội ngũ tham gia.

Ám Ảnh Triệu Hồ kia cũng ở đó.

“Huyết Thủ Tu La” Dư Chính Tín lại không thấy.

Rõ ràng, nhân viên tham gia lần này đã được điều chỉnh.

Có thể là cấp trên cảm thấy, thực lực của Hồ Trung đủ mạnh, cứ như vậy bị loại bỏ thì đáng tiếc, nên để hấn tiếp tục tham gia.

Hồ Trung đã đến, tính cả Trần Nghiệp, liền thêm một người, phải có một người rút lui.

Chỉ là không ngờ, người rút lui lại là Huyết Thủ Tu La.

Xem ra, Triệu Hồ này rất không đơn giản!

“Trần lão đệ, lại gặp mặt rồi.”

Nhìn thấy Trần Nghiệp, Hồ Trung chủ động chào hỏi.

Những người khác, bao gồm cả Triệu Hồ, đều nhìn về phía Trần Nghiệp.

Đối với sự nhiệt tình của Hồ Trung, Trần Nghiệp chắc chắn sẽ không coi là thật.

Nếu không phải thực lực của hắn mạnh, e rằng trước đó đã bị giết rồi chứ?

Mặc dù tên này đã kịp thời thay đổi thái độ, hận không thể quý liêm Trần Nghiệp, nhưng cũng không thể xóa bỏ lỗi lầm của hắn ta.

Trần Nghiệp nhìn về phía mọi người.

Lần này đi tham gia tỷ võ, ngoài hắn, Hồ Trung, Triệu Hồ ra, còn có hai người đi theo, đều là Luân Hồi Giả của tổng cục.

Lại không thấy vị Tổng cục trưởng kia.

Trần Nghiệp biết, đại nhân vật, chắc chắn là xuất hiện cuối cùng.

Hắn chỉ gật đầu với mọi người, coi như đã chào hỏi.

Những người khác cũng không để ý, trong số Luân Hồi Giả, tính tình kỳ quái không phải là ít.

Chưa đợi bao lâu.

Cuối cùng, một bóng người từ bên trong đi ra.

Chương 520 - Tổng cục trưởng Nguyên Anh kỳ

Nhìn thấy người này xuất hiện.

Mọi người có mặt, đều chào hỏi.

“Tổng cục trưởng!”

Trần Nghiệp không nói gì.

Đây là lần đầu tiên hắn gặp vị Tổng cục trưởng trong truyền thuyết này, liền không nhịn được nhìn thêm hai lần.

Tổng cục trưởng mặc đạo bào trắng, đeo một thanh trường kiếm, khí chất thoát tục, mang dáng vẻ tiên phong đạo cốt, tựa như người trong chốn thần tiên.

Tóc của hắn cũng màu trắng, nhưng mà, khuôn mặt kia, nhìn lại vô cùng non nớt, giống như thiếu niên mười bảy mười tám tuổi, khiến người ta căn bản không phân biệt được tuổi tác của hắn ...

“Câu chính là Trần Nghiệp?”

Tổng cục trưởng dường như cũng chú ý tới Trần Nghiệp, lộ ra nụ cười ôn hòa: “Quá trình tỷ võ giữa cậu và Tiểu Hồ, tôi đã xem qua camera giám sát rồi, rất tốt! Có thể cường hóa dị năng hỏa diễm đến trình độ như cậu, toàn bộ Chủ Thần Không Gian, cũng chỉ có một mình cậu.”

Trần Nghiệp thản nhiên cười: “Tổng cục trưởng quá khen.”

Tổng cục trưởng lại nói: “Tôi còn nghe nói, sau khi cậu gia nhập Cục Luân Hồi đã lập không ít công lao, chỉ là bị người cố ý che giấu? Yên tâm, bên tổng cục tuyệt đối sẽ không để người có công bị lạnh nhạt, đợt lần tỷ võ này kết thúc, sẽ luận công ban thưởng.”

“Đa tạ Tổng cục trưởng.”

Trần Nghiệp bình tĩnh nói.

Mặc dù vị Tổng cục trưởng này, trắc việt phi phạm, khí độ hơn người.

Nhưng mà, nội tâm Trần Nghiệp đủ tự tin, bất luận kẻ nào cũng không thể khiến hắn cúi đầu khom lưng.

Tổng cục trưởng gật đầu với Trần Nghiệp, sau đó nói với mọi người: “Mọi người đều đến đông đủ rồi chứ? Thời gian cũng không còn sớm nữa, xuất phát thôi!”

Dứt lời.

Chỉ thấy Tổng cục trưởng đơn thủ kết một pháp quyết, thanh trường kiếm sau lưng, liền tự động ra khỏi vỏ, bay lên. Trường kiếm xoay một vòng trên không trung, nhanh chóng bành trướng, chỉ trong vài nhịp thở, lại phóng đại lên mười mấy lần.

Từ hơn một mét ban đầu, biến thành cự kiếm dài mười mấy mét.

“Đều lên đây đi!”

Tổng cục trưởng bước ra một bước, rõ ràng còn cách cự kiếm một khoảng không nhỏ, lại thân như quỷ mị, trực tiếp xuất hiện phía trên cự kiếm.

Hồ Trung và hai người khác của Cục Luân Hồi, thấy vậy không hề ngạc nhiên, vội vàng bước theo.

Còn Trần Nghiệp và Triệu Hồ Âm Ảnh kia, nhìn cự kiếm, lộ ra vẻ kinh ngạc và tò mò.

Trần Nghiệp không khỏi nhớ tới, một truyền thuyết trước đó.

Nghe đồn có một Luân Hồi Giả cấp A rất lợi hại, làm loạn ở Ma Đô, chấp pháp đội Cục Luân Hồi địa phương không làm gì được người này, cuối cùng vẫn là Tổng cục trưởng ra tay, một thanh phi kiếm, vượt ngàn dặm lấy đầu địch!!

Xem ra, rất có thể, chính là thanh phi kiếm này.

Đội Trần Nghiệp và Triệu Hồ cũng bước lên phi kiếm, liền thấy Tổng cục trưởng đưa tay điểm một cái, cự kiếm liền phá không bay đi, trong nháy mắt biến mất trên bầu trời.

Trần Nghiệp lại lần nữa kinh ngạc.

Tốc độ bay của thanh phi kiếm này, quả thực có chút lợi hại, ít nhất cũng đạt tốc độ 5Mach.

Tuy không thể so sánh với tốc độ bay của hắn, nhưng mà, đứng trên phi kiếm, lại không cảm nhận được chút lực cản nào...

Hiện tượng trái với quy luật vật lý như vậy, thật sự thần kỳ!

Trên đường, Trần Nghiệp không nhịn được hỏi: “Tổng cục trưởng, nghe nói ngài có một thể giới phó bản cá nhân thuộc loại tiên hiệp?”

Cái gọi là thế giới phó bản cá nhân, chính là sau khi trải qua nhiệm vụ cứu tử nhất sinh, chỉ thuộc về một mình Luân Hồi Giả đó.

Điều này rất hiếm thấy trong Chủ Thần Không Gian.

Huống chi, lại còn là thế giới phó bản cá nhân thuộc loại tiên hiệp!

“Đúng vậy!”

Tổng cục trưởng gật đầu.

Đây là chuyện mọi người đều biết, hắn ta không cần phải giấu diếm.

“Trước đây tôi đã từng đọc không ít tiểu thuyết mạng, trong những tiểu thuyết đó, có phân chia rõ ràng về đẳng cấp tu tiên, ví dụ như Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Hóa Thần... vân vân, không biết thế giới phó bản tiên hiệp mà Tổng cục trưởng đang ở, là như thế nào?” Trần Nghiệp tò mò hỏi.

Tổng cục trưởng liếc nhìn Trần Nghiệp, cũng không giấu diếm, mỉm cười nói: “Thế giới tiên hiệp của tôi, kỳ thực là thế giới phó bản được diễn hóa từ một bộ tiểu thuyết. Tên gọi cảnh giới của tu sĩ trong đó, cũng gần giống với những thứ cậu vừa nói.”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

Tuy nhiên, nếu truyện tranh, phim điện ảnh đều có thể trở thành thế giới phó bản, thì việc có thế giới phó bản thuộc loại tiểu thuyết cũng không có gì lạ.

Hắn lại hỏi: “Tổng cục trưởng, những cảnh giới được miêu tả trong tiểu thuyết đó, thật sự có những năng lực thần kỳ như vậy sao? So với Luân Hồi Giả, ai mạnh hơn ai yếu hơn?”

Tổng cục trưởng dường như có đôi mắt thấu suốt mọi việc, hắn ta dường như nhìn thấu suy nghĩ của Trần Nghiệp, mở miệng hỏi ngược lại: “Trần Nghiệp, xem ra cậu rất hứng thú với thế giới phó bản tiên hiệp? Cậu muốn hỏi, chiến lực của các cảnh giới trong thế giới phó bản tiên hiệp, so với thực lực

tổng hợp của Luân Hồi Giả trong Chủ Thần Không Gian đúng không?”

Thấy Trần Nghiệp gật đầu, Tổng cục trưởng liền nói: “Nếu chỉ nói về chiến lược, thì đa số tu sĩ của thế giới tiên hiệp, chiến lược cũng không hề phóng đại như trong miêu tả, ví dụ như thế giới tiên hiệp của tôi, thực lực tổng hợp của tu sĩ Luyện Khí kỳ, cũng chỉ khoảng từ cấp C đến cấp B, Trúc Cơ kỳ đại khái có thực lực cấp A sơ kỳ, Kim Đan kỳ là một bước ngoặt, thực lực khó mà đánh giá, dù là Kim Đan kỳ cấp thấp nhất, cũng có chiến lược của Luân Hồi Giả cấp A thâm niên...”

Không chỉ Trần Nghiệp, những người khác cũng đều vênh tai lắng nghe.

“Mạo muội hỏi một câu.” Trần Nghiệp đột nhiên lên tiếng: “Ngài hiện tại là cảnh giới gì?”

Câu hỏi này, quả thực rất mạo muội.

Tuy nhiên.

Tổng cục trưởng dường như rất độ lượng, khí độ hơn người, mỉm cười trả lời: “Cách đây không lâu đã đột phá bình cảnh Kim Đan kỳ... Tuy nhiên, tôi là Luân Hồi Giả, cho nên, tôi chắc chắn khác với những người bản địa của thế giới tiên hiệp.”

Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

Khó trách vị này là cường giả cấp S đỉnh cấp, hóa ra lại là đại lão Nguyên Anh kỳ?

Theo miêu tả trong tiểu thuyết, đại lão Nguyên Anh kỳ, ở nhân gian, đã là nhân vật cấp tổ sư khai tông lập phái, thậm chí trong mắt người phàm, không khác gì thần tiên.

Vị Tổng cục trưởng này, thật sự là...

Trần Nghiệp đột nhiên có chút ngửa tay.

Lúc này hẳn rất muốn cùng vị Tổng cục trưởng này so tài một chút, thử xem trình độ của Luân Hồi Giả cấp S.

Ngay lúc Trần Nghiệp đang do dự có nên mở miệng hay không.

Đột nhiên, Tổng cục trưởng nhìn hắn nói: “Nói đến, Trần Nghiệp, tôi rất tò mò về Tử Hỏa của cậu, không biết có thể hỏi một chút, cậu lấy được từ phó bản nào không?”

Nghe câu hỏi này, Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Tôi đã nhận được hỏa diễm của Kusanagi Kyo và Yagami Iori trong phó bản The King of Fighters, sau đó lại tốn hao luân hồi tệ để hợp nhất cả hai thành hỏa diễm hiện tại của tôi.”

Câu trả lời này là do Trần Nghiệp đã nghĩ ra từ trước.

Bởi vì hắn rất rõ ràng, sau khi hắn thể hiện uy lực của hỏa diễm, chắc chắn sẽ khiến người khác tò mò.

Lúc đó, sẽ có người hỏi hắn.

Vì vậy, Trần Nghiệp luôn chuẩn bị câu trả lời này.

Tất nhiên, đó là câu trả lời lừa bịp.

Tình hình thực tế là thuộc tính tinh thần của hắn quá cao...

Tuy nhiên, Trần Nghiệp không dám nói thật.

Thuộc tính tinh thần vượt quá vạn, ngay cả trong Chủ Thần Không Gian, cũng là sự tồn tại đỉnh cao nhất.

Chỉ có những Luân Hồi Giả cấp S, mới có khả năng có thuộc tính đơn lẻ vượt quá vạn.

Chương 521 - Tổng cục trưởng Nguyên Anh kỳ (2)

Mọi người nghe thấy câu trả lời của Trần Nghiệp, đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Thế giới phó bản The King of Fighters, đã là thế giới phó bản cấp A, cũng có người từng nhận được hỏa diễm của Kusanagi Kyo trong đó.

Tuy nhiên, có thể nhận được phần thưởng hai loại dị hỏa, vẫn là chưa từng nghe thấy, huống chi là hợp nhất hai loại dị hỏa thành công... Phải đắm phải thứ gì mới có vận khí như vậy?

Hợp nhất dị hỏa, là có tồn tại trong Chủ Thần Không Gian.

Tuy nhiên, người bình thường sẽ không làm như vậy.

Bởi vì, không chỉ giá cả rất đắt đỏ, mà tỷ lệ thành công lại càng thấp đến mức thảm hại!

“Ra là vậy.”

Tổng cục trưởng không mấy may nghi ngờ, sau đó mỉm cười hỏi: “Trần Nghiệp, có thể cho tôi xem hỏa diễm của cậu không?”

Trần Nghiệp ấn tượng cũng không tệ đối với vị Tổng cục trưởng này, nghe vậy, lập tức giơ tay lên.

“Phụt!”

Một quả cầu lửa màu tím, xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Ngay lập tức!

Nhiệt độ trên cự kiếm tăng vọt.

Những người khác thấy vậy, đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

“Hỏa diễm như vậy... e rằng chỉ có Thái Dương Chân Hỏa trong truyền thuyết ở thế giới tiên hiệp của tôi mới có thể sánh ngang.”

Tổng cục trưởng tán thưởng: “Trần Nghiệp, về phương diện di năng hỏa diễm, cậu tuyệt đối là người đứng đầu Chủ Thần Không Gian, Tiểu Hồ thua trong tay cậu, không oan!”

Nghe vậy, Hồ Trung lập tức cười ha hả: “Lão Hàn nói đúng, hỏa diễm của Trần lão đệ, là thứ đáng sợ nhất mà tôi từng thấy, tiểu tử dùng dụng nham của Nhật Bản kia, ngay cả xách dép cho Trần lão đệ cũng không xứng, thua Trần lão đệ, tôi tâm phục khẩu phục.”

Đối với lời tâng bốc của Hồ Trung, Trần Nghiệp chỉ cười nhạt, liền thu hồi hỏa diễm.

Tổng cục trưởng dường như nhìn ra, Trần Nghiệp vẫn còn ý kiến với Hồ Trung, lập tức nói: “Tiểu Hồ, chuyện họ Dương kia, tôi đã nghe nói rồi, chuyện này, cậu làm rất ngu xuẩn. Tôi đã nhiều lần nhấn mạnh, Cục Luân Hồi chúng ta, đừng có làm theo cái kiểu quan trường đó!! Hai huynh muội Dương gia đột nhiên trốn ra nước ngoài, cũng là do cậu bày mưu đúng không?”

Hồ Trung nghe vậy, vẻ mặt ngưng ngù.

Tổng cục trưởng liền nói: “Tôi ra lệnh cho cậu, sau khi tỵ vĩ xong, tự mình mang đầu của bọn họ về, tạ tội với Trần Nghiệp.”

“Cái này...”

Hồ Trung lúc đầu còn muốn nói gì đó, chỉ là hắn nhìn thấy ánh mắt của Tổng cục trưởng, cuối cùng vẫn không nói gì, chỉ đành nghiêng răng nói: “Cục trưởng, tôi hiểu rồi.”

Tổng cục trưởng lại nhìn về phía Trần Nghiệp, nói: “Trần Nghiệp, cậu cũng thấy rồi đấy? Tiểu Hồ người này, quả thực có chút không phân biệt phải trái, nhưng mà, đối với bạn bè, vẫn rất coi trọng, bản chất không xấu. Đợi hắn mang đầu hai huynh muội Dương gia về, hy vọng cậu có thể bỏ qua chuyện này, không truy cứu nữa.”

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức gật đầu, nhưng lại nói: “Đề Hồ cục trưởng đi giết những người bạn cũ, có chút không hay, chỉ cần lát nữa Hồ cục trưởng nói cho tôi địa chỉ của bọn họ là được rồi, ân oán giữa tôi và hai huynh muội Dương gia, tôi muốn tự mình giải quyết.”

Vị Dương cục trưởng kia, dù sao cũng là Luân Hồi Giả cấp A, ít nhất cũng có vài trăm điểm tiềm năng, Trần Nghiệp không muốn bỏ lỡ.

Vì vậy, hắn muốn tự tay đi giết!

Hồ Trung nghe vậy, thở phào nhẹ nhõm, lập tức nói: “Không vấn đề!”

Tổng cục trưởng cũng mỉm cười, lại dặn dò Hồ Trung: “Tiểu Hồ, đã như vậy, chuyện này coi như bỏ qua. Tuy nhiên tôi vẫn muốn nói với cậu một lần nữa, những nơi khác tôi không quản, nhưng ở Hoa Hạ, tuyệt đối không cho phép làm loạn, cậu với tư cách là Phó cục trưởng, bình thường mọi việc trong cục, tôi cũng giao cho cậu quản lý, nhất định phải làm gương.”

Hồ Trung đương nhiên là hết lời đảm bảo.

Trần Nghiệp nghe lời Tổng cục trưởng nói, trong lòng khẽ động.

Ban đầu hắn cứ tưởng, Tổng cục trưởng sở dĩ muốn lập Cục Luân Hồi, để trấn áp những Luân Hồi Giả gây rối, có thể là do

ảnh hưởng của cấp trên, bây giờ xem ra không phải vậy.

Vị Tổng cục trưởng này, bản thân là người có tấm lòng vì thiên hạ.

Có người này ngồi ở vị trí Tổng cục trưởng, là phúc của Hoa Hạ!

“Tổng cục trưởng, tôi nghe nói, lần tỷ võ này, tiền đặt cược là lấy thành phố làm đơn vị?”

Trần Nghiệp không nhịn được hỏi: “Vì sao ngài không hy vọng Hoa Hạ loạn lạc, lại đồng ý lần tỷ võ này?”

Tổng cục trưởng thở dài, sau đó thẳng thắn nói: “Nguyên nhân cụ thể chỉ có một, thực lực của tôi không đủ, không thể không đồng ý!”

Lời này vừa nói ra, ngoại trừ Hồ Trung, những người khác đều rất kinh ngạc.

“Tổng cục trưởng, chẳng lẽ còn có người mạnh hơn ngài sao?” Một người đi theo không nhịn được hỏi.

Tổng cục trưởng chỉ gật đầu, không nói gì thêm.

Trần Nghiệp tuy rất tò mò, rốt cuộc là ai, lại mạnh hơn cả vị Tổng cục trưởng này, nhưng câu hỏi này cũng không tiện hỏi trực tiếp.

Hồ Trung chắc hẳn biết, quay về hỏi hẳn ta là được.

Mọi người đang nói chuyện.

Phi kiếm đã bay ra khỏi vùng biển Nam Hải, đến trên không Thái Bình Dương.

Địa điểm tổ chức tỷ võ lần này, là ở một hòn đảo vô danh nào đó trên vùng biển châu Âu.

Sau đó.

Trần Nghiệp thấy, có không ít máy bay, cũng đang bay về cùng một hướng với bọn họ.

Điều khiến Trần Nghiệp kinh ngạc là, lại còn có người lái phi hành khí nhỏ của người ngoài hành tinh đang bay, thậm chí còn có một chiến hạm vũ trụ khổng lồ...

Hay lắm!

Ngay lúc này.

Đột nhiên có một quả cầu lửa đỏ tươi, bay về phía cự kiếm không lồ.

“Có người đến!”

Triệu Hồ nhắc nhở.

Tổng cục trưởng chỉ liếc nhìn, liền không để tâm.

Về mặt Hồ Trung khinh thường, khó chịu nói: “Không cần lo lắng, là tên Thiên hoàng Dung Nham của Nhật Bản.”

Dứt lời.

Chỉ thấy quả cầu lửa đỏ tươi kia biến thành hình người, trực tiếp đáp xuống cự kiếm.

Trần Nghiệp thấy vậy, trong lòng khẽ động.

Phải biết rằng, lúc này tốc độ của cự kiếm không lồ là rất nhanh, đạt tốc độ 5 Mach.

Đối phương lại có thể đuổi kịp, đủ để nói lên vấn đề.

Theo như Trần Nghiệp biết, vị Thiên hoàng Dung Nham này, trên bảng xếp hạng cao thủ, đứng thứ mười, vừa vặn cao hơn Hồ Trung một bậc.

Ước chừng đây cũng là nguyên nhân khiến Hồ Trung có thái độ khó chịu với hắn ta...

Điều này không quan trọng.

Quan trọng là, thực lực của đối phương.

Có thể đuổi kịp phi kiếm của Tổng cục trưởng, tốc độ bay như vậy, rất có vấn đề.

Xem ra, thực lực thực sự của đối phương, chắc chắn mạnh hơn cả vị Đô đốc Hải quân Akainu kia rất nhiều.

Nghĩ cũng biết, Hồ Trung ngay cả Tứ hoàng Shanks cũng có thể giết chết, giết một Đô đốc Hải quân, chắc chắn không thành vấn đề.

Thực lực của đối phương còn cao hơn Hồ Trung, chắc chắn không tầm thường.

Vóc dáng tên tiểu quỷ này không cao lắm, tầm ngang với Hồ Trung, nhưng vóc người lại không cường tráng như Hồ Trung, trông có vẻ gầy yếu hơn.

Tuy nhiên, khí chất của hắn ta lại sắc bén hơn Hồ Trung, thậm chí có thể nói là đầy sát khí.

Trần Nghiệp lẫn lộn trong bí cảnh đã lâu, rất rõ ràng những người có khí chất như vậy, trên tay nhất định dính rất nhiều mạng người.

Chỉ có sát sinh, mới có thể ngưng tụ sát khí!

Tên tiểu quỷ dường như cố ý không che giấu khí chất của mình, sát khí bùng vẫy, khiến hai người đi theo có chút kinh hãi. Kể cả Triệu Hổ, lông mày cũng nhíu lại.

Hồ Trung ban đầu sững sờ, sau đó sắc mặt trở nên âm trầm.

Tên tiểu quỷ này, so với lần trước hắn gặp, dường như lại mạnh hơn không ít...

Trên cự kiếm, chỉ có Trần Nghiệp và Tổng cục trưởng, không hề có động tĩnh đối với sự xuất hiện của người này.

Chương 522 - Cường Giả Cấp S Đỉnh Tiêm!

“Hàn cục trưởng các hạ!”

Đối mặt với Tổng cục trưởng, người này tỏ ra rất cung kính, khom người nói: “Mạo muội quấy rầy, còn xin thứ lỗi!”

Thấy Tổng cục trưởng không có ý định lên tiếng, Hồ Trung liền chủ động nói: “Terauchi Ando, người tới đây làm gì?”

Terauchi Ando, không trả lời, mà đảo mắt nhìn xung quanh, đánh giá Trần Nghiệp và Triệu Hổ, hai người xa lạ, rồi tò mò hỏi: “Hồ Trung tiên sinh, sao không thấy Huyết Thủ quân?”

Hồ Trung lạnh lùng nói: “Ta hỏi người trước.”

Terauchi Ando lúc này mới cười đáp: “Ta đến để tìm kiếm sự hợp tác, lần tỷ võ này...”

Hồ Trung căn bản không đợi hắn ta nói xong, liền xua tay ngắt lời: “Đừng nói nhảm nữa, cho dù ngươi nói hoa mỹ đến đâu, ta cũng không muốn hợp tác với các ngươi!”

Terauchi Ando nghe vậy, sắc mặt hơi biến đổi, sau đó, hắn ta cười tủm tỉm nhìn Hồ Trung: “Hồ Trung tiên sinh, xem ra ngươi có thành kiến rất lớn với ta? Chẳng lẽ là vì lần trước trong phó bản, thua ta mà ghi hận trong lòng sao?”

Sắc mặt Hồ Trung lập tức trầm xuống.

Tên này cũng thật tể, nói thẳng: “Đúng thì sao? Ta chính là nhìn không vừa mắt đám quý các ngươi, không có gì để nói với các ngươi, rút nhanh đi!”

Nghe những lời này, Trần Nghiệp không khỏi nhìn Hồ Trung với con mắt khác.

Sắc mặt Terauchi Ando cũng lạnh xuống, hắn ta nhìn về phía Tổng cục trưởng.

“Hàn cục trưởng...”

Tổng cục trưởng không quay đầu lại, thản nhiên nói: “Lân tỷ võ này, cấp S không được tham gia, lão Hồ toàn quyền đại diện cho ta, nếu hắn không đồng ý, vậy thì không cần nói nhiều.”

Terauchi Ando nghe vậy, cuối cùng cũng rời đi.

Chỉ thấy toàn thân hắn ta hóa thành một khối nham thạch đang bốc cháy, bay thẳng lên trời, tốc độ không hề chậm hơn phi kiếm.

Tất nhiên, phi kiếm của Tổng cục trưởng phải chờ người, khẳng định phải khống chế tốc độ, tốc độ thật sự của phi kiếm, chắc chắn không chỉ có vậy.

Nhìn Terauchi Ando rời đi, Hồ Trung vẫn còn đang chửi rủa.

“Tên tiểu quỷ chết tiệt, thích làm màu!”

Lúc này, Triệu Hổ đột nhiên lên tiếng: “Hồ cục trưởng, tại sao không nghe nội dung hợp tác của tên tiểu quỷ kia?”

Đối với câu hỏi của Triệu Hổ, Hồ Trung sững người, rồi nói: “Có gì hay mà nghe? Tiểu quỷ này không có ý tốt, lời bọn chúng nói, căn bản không thể tin.”

Triệu Hồ gật đầu, không nói gì nữa.

...

Phi kiếm bay gần hai tiếng đồng hồ mới đến nơi.

Một hòn đảo vô danh!

Lúc này trên đảo đã tập trung đủ loại phi hành khí, thậm chí còn có rất nhiều lều trại, hiển nhiên có rất nhiều Luân Hồi Giả đã đến trước.

Trên một khoảng đất trống gần bờ biển, còn có một võ đài được dựng tạm thời, rất nhiều Luân Hồi Giả vây quanh võ đài, nhiệt tình chờ đợi tỷ võ bắt đầu.

Khi cự kiếm của Tổng cục trưởng bay đến, lập tức thu hút vô số ánh mắt.

“Một thanh cự kiếm biết bay? Thật thần kỳ! Đây lại là tọa kỵ của ai?”

“Ngay cả cường giả cấp S ‘Hàn’ của Hoa Hạ mà người cũng không biết sao? Thanh phi kiếm này là vật phẩm biểu tượng của hắn.”

“Thật ngẫu!”

“Nghe nói, đây là bản mệnh phi kiếm của Hàn, chỉ cần có thể phá hủy thanh phi kiếm này, là có thể khiến vị cường giả đỉnh cấp này nguyên khí đại thương...”

“Suyt! Người điên rồi sao? Nói những lời này?”

“Chỉ là lời đồn thôi...”

Tổng cục trưởng hiển nhiên đã quen với loại trường hợp này, sau khi đến nơi, trực tiếp dẫn người lên đài cao bên cạnh.

Xung quanh võ đài, có rất nhiều đài cao được dựng lên.

Những đài cao này là dành cho các tuyển thủ của mỗi quốc gia, Luân Hồi Giả bình thường không được phép lên.

Lúc này, trên không ít đài cao, đã có người.

Mà sự xuất hiện của Tổng cục trưởng cùng đoàn người, cũng thu hút sự chú ý của những Luân Hồi Giả đỉnh cấp này.

Tuy nhiên, không có ai đến bắt chuyện.

Bởi vì phần lớn Luân Hồi Giả không hòa thuận với nhau.
Vừa lúc Trần Nghiệp và những người khác ngồi xuống.
Trên không trung xa xa, đột nhiên có vài chấm đen bay đến.
Tổng cục trưởng và Trần Nghiệp dường như cảm nhận được điều gì đó, cùng ngẩng đầu nhìn về phía những chấm đen đó.
Hồ Trung và những người khác thì chậm hơn một nhịp.
Thị lực của Trần Nghiệp rất tốt, dù cách xa vạn mét, hắn cũng có thể nhìn rõ, những chấm đen đó đều là con người.
Tổng cộng năm người.
Bốn người da trắng, một người da đen.
Tốc độ bay của năm người này rất nhanh, hơn nữa không dựa vào bất kỳ đạo cụ nào, toàn thân tỏa ra bạch quang.
Trần Nghiệp liếc mắt một cái đã nhận ra, phương thức bay của bọn họ, xuất phát từ Vũ Không Thuật của thế giới “Dragon Ball”.
Người thu hút sự chú ý của Trần Nghiệp nhất, là thanh niên da trắng ở giữa.
Người này thân hình cường tráng, tướng mạo sắc bén, đôi mắt như lưỡi dao.
Không biết có phải ảo giác hay không, người này lại cho Trần Nghiệp một chút cảm giác nguy hiểm...
“Là Adam và đồng đội của hắn ta đến rồi!”
Hồ Trung thấp giọng nói, ngữ khí lộ ra vẻ ngưng trọng.
Trần Nghiệp nghe vậy quay đầu lại, sau đó, hắn phát hiện, khuôn mặt bình tĩnh của Tổng cục trưởng cũng lộ ra vẻ nghiêm túc.
Thấy cảnh này, Trần Nghiệp lập tức hiểu ra, người da trắng kia, hắn là đại địch của Tổng cục trưởng!
Sau đó.
Trong đầu hắn hiện lên tư liệu về “Adam” này!
Người này tên là Martin Claire, Adam là biệt danh của hắn ta trong Chủ Thần Không Gian.

Trong thần thoại phương Tây, Adam chính là Thượng Đế!

Martin dùng Adam làm biệt danh của mình, từ đó có thể thấy được dã tâm của người này.

Mà thực lực của Martin, cũng xứng đáng với dã tâm của hắn ta!

Có lời đồn nói, Adam là Luân Hồi Giả mạnh nhất Chủ Thần Không Gian!

(Tổng hợp thực lực đạt đến cấp S, tự động xuống bảng)

Hắn ta không chỉ là người từng đứng đầu bảng xếp hạng cao thủ, mà còn là Luân Hồi Giả đầu tiên đạt đến cấp S. Sở hữu huyết mạch Super Saiyan, hơn nữa đã thức tỉnh, thậm chí đạt đến giai đoạn thứ hai.

Nghe nói.

Adam trong một phó bản nào đó của Star Wars, từng dùng một chiêu Khí Công Pháo, phá hủy một tiểu hành tinh!

Cường giả cấp độ hủy diệt tinh cầu thực sự!!

...

Khi Adam và đoàn người đến gần.

Hiện trường lập tức vang lên những tiếng kinh hô.

“Là Adam và đồng đội của hắn ta đến rồi.”

“Quả nhiên là tiểu đội Đế Vương, khí thế quá mạnh.”

“Người da đen kia, chính là Luân Hồi Giả cấp A mạnh nhất hiện nay sao? Mai Táng Giả đứng đầu bảng xếp hạng cao thủ?”

“Là hắn ta không sai!”

“Nghe nói trong cơ thể Mai Táng Giả có một chút huyết mạch của Frieza?”

“Lợi hại nhất vẫn là Adam, nghe đồn đã đạt đến Super Saiyan 2, có thể hủy diệt toàn bộ Trái Đất trong nháy mắt.”

“Mẹ kiếp, nhìn thấy những cường giả này bằng xương bằng thịt, mới biết được chênh lệch giữa chúng ta lớn đến nhường nào...”

Sự xuất hiện của đoàn người Adam.

Gây ra không ít xôn xao.

Đặc biệt là Adam, còn cố ý vẫy tay chào mọi người, nở nụ cười rạng rỡ, như một đại minh tinh trong số các Luân Hồi Giả.

Cũng phải nói.

Người này thật sự có không ít fan cuồng, thấy Adam vẫy tay, lập tức vang lên những tiếng reo hò.

Hồ Trung thấy vậy, bĩu môi, vẻ mặt khinh thường, nhưng lại không dám nói gì.

Bởi vì hắn cũng biết, Luân Hồi Giả có thuộc tính tinh thần cao, thánh lực kinh người, dù cách xa như vậy, cũng có thể nghe thấy hắn nói xấu.

Trần Nghiệp thì đang cẩn thận quan sát Adam.

Hắn vẫn luôn giữ thái độ khiêm tốn, không đại khai sát giới, chính là kiêng kỵ người này!

Nếu không có gì bất ngờ, người này cũng sẽ là trở ngại lớn nhất trong kế hoạch “dọn dẹp Luân Hồi Giả Trái Đất” của hắn!

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Trần Nghiệp.

Adam trên đài cao đối diện, đột nhiên nhìn về phía bên này, sau đó, hắn ta vẫy tay về phía bên này, như những người bạn cũ, nhiệt tình chào hỏi.

Chương 523 - Cường Giả Cấp S Đỉnh Tiêm! (2)

Trần Nghiệp biết, đối phương đang chào hỏi Tổng cục trưởng.

Hiện tại danh tiếng của hắn không nổi bật, trong mắt Adam, ước chừng chỉ là một tên lính quèn...

Đối mặt với lời chào của Adam, Tổng cục trưởng không có bất kỳ phản ứng nào.

Tiếp theo.

“Àm!”

Một tiếng nổ siêu thanh dữ dội, đột nhiên vang lên.

Sau đó.

Một gã đàn ông Ấn Độ vạm vỡ bay từ xa tới.

Vì bay quá nhanh, trên người gã đàn ông Ấn Độ này mang theo những tiếng nổ lớn, cuốn theo một lượng lớn khí lưu.

Người này còn cố ý mặc một bộ đồ bó sát, khoe ra thân hình cường tráng.

Sau lưng hắn ta còn có một chiếc áo choàng đỏ, bay phấp phật trong gió.

Trong đầu Trần Nghiệp lập tức hiện lên thông tin của cường giả Ấn Độ này...

Sharman Sud!

Luân Hồi Giả sở hữu huyết mạch Superman!

Một trong bốn cường giả cấp S của Chủ Thần Không Gian.

Nghe nói, mặc dù Sharman sở hữu huyết mạch Superman, nhưng thực lực thực sự của hắn ta, đã sớm vượt qua Superman, nếu không cũng sẽ không trở thành cường giả cấp S.

Trong Chủ Thần Không Gian muốn trở thành cường giả cấp S, yêu cầu rất nghiêm ngặt.

Về cơ bản, mỗi một cường giả cấp S, đều có sức mạnh hủy diệt thế giới!

Khi Sharman xuất hiện, Trần Nghiệp rõ ràng nhận thấy, thần sắc Tổng cục trưởng bình tĩnh, căn bản không coi gã này ra gì. Kể cả Adam đối diện, mặt cũng không cảm xúc.

Hiểu rồi!

Thực lực của gã này, trong số các cường giả cấp S, hẳn là ở hạng chót...

Chỉ có những Luân Hồi Giả bình thường, nhìn thấy tốc độ bay của người này, mới phát ra những tiếng kinh hô.

Sharman dường như rất thích thể hiện.

Hắn ta cố ý bay vòng quanh hòn đảo một vòng, sau đó mới hạ xuống, tận hưởng những tiếng kinh hô của mọi người.

Trong hơn một năm qua, Trần Nghiệp đã nghe không ít lời đồn về gã này.

Nghe nói, Sharman rất háo sắc, hiện tại có tới hơn bảy mươi người vợ, tháng trước còn cưới một mỹ nhân 16 tuổi.

Mà Thủ tướng Ấn Độ, để lôi kéo người này, không tiếc gả cả ba cô con gái của mình cho hắn ta!

Ở Ấn Độ, Sharman tồn tại như một vị vua.

...

Sau đó.

Trần Nghiệp vẫn luôn mong chờ vị cường giả cấp S thứ tư xuất hiện.

So với ba vị cường giả cấp S nổi tiếng: Tổng cục trưởng, Sharman, Adam, vị cường giả cấp S cuối cùng, có thể nói là người ít tiếng tăm nhất.

Nếu không phải hắn ta sở hữu thực lực cấp S, được Chủ Thần Không Gian dựng tượng, e rằng rất nhiều Luân Hồi Giả đều không biết đến sự tồn tại của người này.

(Sau khi tổng hợp thực lực của Luân Hồi Giả đạt đến cấp S, trên quảng trường của Chủ Thần Không Gian sẽ xuất hiện bức tượng của người đó...)

Người này là một ẩn sĩ thực sự, tên tuổi chưa bao giờ xuất hiện trên bảng xếp hạng cao thủ.

Về thông tin của người này, mọi người cũng biết rất ít.

Trần Nghiệp đợi rất lâu, cũng không thấy vị cường giả cấp S thứ tư xuất hiện.

Hắn không nhịn được tò mò, hỏi Hồ Trung bên cạnh: “Hồ cục trưởng, vị cường giả cấp S cuối cùng đâu? Sao không thấy bóng dáng?”

Hồ Trung đảo mắt nhìn xung quanh, rồi nói: “Vị kia quá kín tiếng, cũng không biết có đến hay không.”

Trần Nghiệp nghe vậy, cũng đảo mắt nhìn xung quanh, sau khi không tìm thấy gì, liền thu hồi ánh mắt.

Mặc dù trong Chủ Thần Không Gian có tượng của vị cường giả cấp S kia, nhưng, trong Chủ Thần Không Gian có quá nhiều đạo cụ đặc biệt kỳ lạ, rất nhiều đạo cụ đặc biệt còn có thể thay đổi ngoại hình vóc dáng của con người, nếu vị đại lão kia cố tình che giấu, thật sự không thể nào tìm thấy.

Dù sao, lần tỷ võ này, Luân Hồi Giả cấp S không cần phải lên sân.

Đôi phương hoàn toàn có thể ẩn nấp trong đám đông, lặng lẽ quan sát.

...

Đến mười giờ sáng.

Một Luân Hồi Giả phụ trách chủ trì lần tỷ võ này, lên tiếng tuyên bố:

“Đã đến giờ, liên hợp tỷ võ chính thức bắt đầu.”

“Mời Hàn Ly tiên sinh, gia cố võ đài!”

Tổng cục trưởng nghe vậy, liền đứng dậy.

Đây là phương án đã được thống nhất từ trước.

Thật sự là sức phá hoại của các Luân Hồi Giả cấp A đỉnh tiêm quá mạnh, từng người đều là tồn tại có thể hủy thiên diệt địa, một võ đài, e rằng không đủ để đánh một trận.

Chỉ thấy Tổng cục trưởng thông dong bước đi, từ trên không trung đi đến phía trên võ đài.

Không sai.

Chính là đi bộ.

Dạo bước trên không trung!

Đến phía trên võ đài, Tổng cục trưởng lấy ra bốn lá cờ nhỏ, tùy ý vung tay, bốn lá cờ nhỏ liền bay đến bốn góc của võ đài, sau đó, đồng thời bùng phát kim quang, bao phủ toàn bộ võ đài.

Trong nháy mắt, võ đài trở nên kim quang lấp lánh.

Cảnh tượng kỳ diệu như vậy, khiến mọi người xung quanh kinh hô.

Ngay cả những cường giả trên đài cao, đều nhìn với vẻ mặt khác nhau.

Sau khi cấm cò xong, Tổng cục trưởng vẫn chưa dừng lại, chỉ thấy hắn giơ một tay lên...

“Àm âm!”

Cả võ đài, lại bay lên, sau đó lơ lửng giữa không trung, cách mặt đất khoảng năm mét.

Tiếp theo, Tổng cục trưởng khẽ nhấc ngón tay, lấy mây làm bút, vẽ lên bầu trời, trong nháy mắt đã vẽ ra một đại pháp trận!

Hành động này, thật sự khiến người ta phải trầm trồ khen ngợi, như tiên pháp!

Khi pháp trận rơi xuống võ đài, lại hiện ra một hư ảnh Long Quy!

Lúc này, võ đài đã trở nên kiên cố như thành đồng vách sắt!

Trước khi pháp lực tiêu tán, võ đài này sẽ là mảnh đất cứng nhất trên toàn bộ Trái Đất.

Hơn nữa, xung quanh võ đài, còn có từng đợt pháp lực dao động truyền đến, hiển nhiên là để hạn chế dư ba chiến đấu của các Luân Hồi Giả cấp A khi chiến đấu, tránh làm bị thương những người bên ngoài võ đài.

Nếu lúc này có đại lão từ thế giới tiên hiệp ở đây, nhất định có thể nhận ra, pháp trận mà Tổng cục trưởng vẽ, tên là “Huyền Vũ Trận”!

Tuy tên gọi của Huyền Vũ Trận rất đơn giản, nhưng lại là một trận pháp rất nổi tiếng trong thế giới tiên hiệp, thường được các môn phái dùng làm trận pháp hộ sơn.

Tổng cục trưởng sau khi làm xong tất cả, mới bay trở lại chỗ ngồi.

Lúc này, mọi người nhìn bóng dáng của hắn, như nhìn thấy thần linh!

Ngay cả Adam kia, cũng nhìn Tổng cục trưởng với vẻ thích thú.

Tiếp theo.

Tỷ võ bắt đầu!

Lần này tham gia tỷ võ, tổng cộng có hơn hai mươi quốc gia. Nhiều quốc gia nhỏ muốn tham gia, nhưng đều không đủ tư cách.

Theo tính toán mỗi quốc gia có ba người tham gia, tổng cộng có sáu bảy mươi người.

Về phần quy tắc tỷ võ, chính là rút thăm quyết định đối thủ!

Thắng có thể tiếp tục thắng.

Thua một lần, có thể lựa chọn tiếp tục, cũng có thể lựa chọn rút lui.

Rất nhanh.

Tỷ võ bắt đầu.

Trần Nghiệp, Triệu Hồ, Hồ Trung ba người, lần lượt bước lên võ đài, rút thăm đối thủ của mình.

Chú ý đến ba người này, rất nhiều Luân Hồi Giả đang xem xung quanh, đều nghị luận sôi nổi.

“Ba người xuất trận của Hoa Hạ, có phải có chút không đúng lắm?”

“Đúng vậy! Người quen mắt chỉ có người có biệt danh Kim Cương, hai người còn lại, căn bản chưa từng gặp.”

“Ngoài Kim Cương, người thứ hai ta cũng quen biết, tên hắc là Triệu Hồ, biệt danh Âm Ảnh, thực lực rất mạnh! Người thứ ba, ta cũng chưa từng nghe nói qua.”

“Lần này Hoa Hạ sao lại đưa hai người không mấy nổi tiếng tới? Ngoài Kim Cương, bọn họ đều chưa lên bảng cao thủ đúng không?”

“Vị đại lão Huyết Thủ đâu? Hắc không muốn tới sao?”

Sở dĩ gây ra nhiều người nghị luận như vậy, là bởi vì lần này Hoa Hạ rất được chú ý!

Nói không khách khí, nguyên nhân phát động cuộc tỷ võ này, chính là vì nhắm vào Hoa Hạ!

Chương 524 - Kẻ vô danh Trần Nghiệp VS Thiên hoàng

Các quốc gia và địa phương khác, Luân Hồi Giả đã sớm tác oai tác quái.

Chỉ có Hoa Hạ, bị Tổng cục trưởng Hàn Ly áp chế, vẫn còn trong trạng thái hòa bình, cả nước đều không bị Luân Hồi Giả tàn phá, được một số nhóm người xưng là mảnh đất tinh khiết cuối cùng. Thậm chí trong năm nay, không ít nhân sĩ tinh anh của các quốc gia khác, lần lượt chạy trốn đến Hoa Hạ.

Điều này tự nhiên gây nên sự bất mãn và dòm ngó của các Luân Hồi Giả khác!

Vì vậy, mới có cuộc tỷ võ này...

Mọi người vốn nhất trí cho rằng, tuyển thủ tham gia của Hoa Hạ, nhất định là cường giả trên bảng cao thủ.

Không ngờ, chỉ có một Hồ Trung là cường giả trên bảng cao thủ.

Triệu Hồ thì còn đỡ, tuy khiêm tốn, nhưng vẫn có không ít người nghe qua biệt danh của hắn, biết vị này là một cường giả.

Còn Trần Nghiệp.

Ngoài một số người trong nước từng nghe nói hắn trong vòng một năm đã tiêu diệt không ít Luân Hồi Giả, thì những người khác căn bản không biết người này là ai.

Chưa từng nghe nói qua.

Đối với sự sắp xếp của Hoa Hạ, mọi người ngoài kinh ngạc, còn có sự tò mò nồng đậm.

Mọi người đều biết, vị Tổng cục trưởng kia, chắc chắn sẽ không tùy tiện sắp xếp hai tên phế vật lên sân khấu.

Dù sao, nói không ngoa, trận chiến này, liên quan đến vận mệnh quốc gia.

Một khi tuyển thủ tử võ của Hoa Hạ thua, người khác sẽ cướp đi một thành phố, ngoài hai thành phố Ma Đô, Kinh Thành, bất kỳ thành phố nào khác, đều do người thắng chỉ định!

Điều này rất đáng sợ!

Đương nhiên, các tuyển thủ tử võ khác của Hoa Hạ, cũng có thể đi khiêu chiến người thắng, giành lại thành phố...

Quy tắc của tử võ, đại khái là như vậy.

...

Việc rút thăm nhanh chóng kết thúc.

Mọi người trở lại chỗ ngồi trên khán đài.

Vừa về đến nơi, Hồ Trung liền hỏi: “Trần lão đệ, Triệu lão đệ, hai người rút được số mấy?”

Trần Nghiệp dẫn đầu giơ tám bảng số: “Của tôi là số 2.”

Triệu Hồ nói: “Số 11.”

Hồ Trung nghe vậy, sắc mặt không được tốt lắm nói: “Tôi là số 7, haiz! Không rút được số giống nhau, vận may thật sự không tốt!”

Ý của hắn là, giữa những người cùng đội, nếu có hai người rút được số giống nhau, thì một trong hai người, có thể trực tiếp nhận thua, tránh được cuộc tử võ tiếp theo...

Tóm lại.

Lần tử võ này, nhận thua có thể, nhưng không cho phép trực tiếp bỏ quyền.

Nói cách khác, bên phía Hoa Hạ, nếu muốn nhận thua, ít nhất cũng phải trả giá bằng ba thành phố!

Và đây, mới chỉ là cuộc tử võ đầu tiên.

Nghe nói, cuộc tử võ như vậy, phải tổ chức hàng năm...

Tổng cục trưởng đang ở bên cạnh, nghe được lời của Hồ Trung, sắc mặt vẫn bình tĩnh, không có bất kỳ biểu hiện gì.

Bởi vì hắn rất rõ ràng, nguyên nhân cuối cùng xuất hiện cuộc tử võ này, vẫn là do thực lực của hắn không đủ.

Nếu hấn vô địch thiên hạ, còn ai dám phát động cuộc tỷ võ này với hấn nữa không?

Rất nhanh.

Người dẫn chương trình bước lên sân khấu.

“Tỷ võ bây giờ bắt đầu, xin mời hai tuyển thủ rút được thẻ số 1 lên đài!”

Người dẫn chương trình này, lai lịch cũng không nhỏ, là Luân Hồi Giả nổi tiếng của Chủ Thần Không Gian.

Khi giọng nói của người dẫn chương trình vừa dứt, liền có hai Luân Hồi Giả, từ vị trí của mình đứng dậy, sau đó bước lên võ đài.

Nhìn thấy hai người này lên đài, không ít Luân Hồi Giả đang xem xung quanh, lập tức nói ra tên của bọn họ.

“Là Đồ Long Dũng Sĩ xếp hạng 97, và Hổ Chung Võ Lộ xếp hạng 65!”

“Vừa đến đã được xem trận chiến của hai cường giả nổi tiếng, thật sự không uổng công chuyên này!”

“Vị Đồ Long Dũng Sĩ kia tuy rất mạnh, nhưng hấn so với Hổ Chung Võ Lộ, vẫn còn chênh lệch rất lớn đúng không?”

“Phải nói, người Hàn Quốc có biệt danh Chung Võ Lộ này, thực lực quả thực rất mạnh.”

Tất cả mọi người đều phấn chấn tinh thần!

Ngay khi mọi người nghĩ rằng, sẽ có một trận tỷ võ đặc sắc xuất hiện, không ngờ, vị Đồ Long Dũng Sĩ người Mexico kia, sau khi lên đài đã làm ra một hành động gây bất ngờ...

“Ta nhận thua!”

Nói xong câu này, tên có biệt danh Đồ Long Dũng Sĩ, trực tiếp rời khỏi võ đài, để lại Hổ Chung Võ Lộ với vẻ mặt ngỡ ngàng.

Các Luân Hồi Giả đang xem xung quanh, cũng đều ngẩn người ra.

Chắc là không ai ngờ tới, hấn ta lại tùy tiện như vậy, dễ dàng nhận thua.

Một khi nhận thua, liền đồng nghĩa với việc, một thành phố trong nước, bị dâng tặng cho người khác!

Tuy nhiên mọi người suy nghĩ kỹ một chút, hình như các thành phố của Mexico, đều không ra sao...

Không trách tên kia lại dễ dàng nhận thua như vậy, hóa ra căn bản không quan tâm.

Vì người ta đã chủ động nhận thua, trận này đương nhiên không thể đánh tiếp.

Tên Hàn Quốc xéng có biệt danh Chung Võ Lộ, rời khỏi võ đài với vẻ mặt buồn bực.

Người dẫn chương trình lại lên sân khấu tuyên bố: “Xin mời hai tuyển thủ rút được thẻ số 2 lên đài.”

Mọi người bên phía khán đài Hoa Hạ, đều phấn chấn tinh thần.

Số 2.

Là thẻ mà Trần Nghiệp rút được.

Trần Nghiệp đứng dậy, chuẩn bị lên đài, lại nghe thấy giọng nói của Tổng cục trưởng vang lên:

“Trần Nghiệp, đừng nung tay!”

Lời này vừa nói ra, mọi người đều ngẩn người.

Cuộc tỷ võ này, tuy tiền đặt cược rất lớn, nhưng tuyên truyền ra ngoài, vẫn là “Dùng võ kết bạn”, mọi người tận lực nung tay, điểm đến là dừng.

Không ngờ, Tổng cục trưởng lại bảo Trần Nghiệp đừng nung tay?

Ý này là, đánh chết?

Trần Nghiệp chỉ suy nghĩ một lát, liền hiểu được ý nghĩ của Tổng cục trưởng.

Có thể là bởi vì, cuộc tỷ võ này, Tổng cục trưởng coi như là bất đắc dĩ mới tiếp nhận, cho nên, trong lòng có chút khó chịu, để Trần Nghiệp ra tay tàn nhẫn, coi như là một lời cảnh cáo đối với những kẻ đang dòm ngó?

Bất kể Tổng cục trưởng nghĩ gì.

Đã như vậy, Trần Nghiệp tự nhiên làm theo.

Thậm chí, hắn còn có chút vui mừng, sẵn lòng ra tay tàn nhẫn để thu hoạch điểm tiềm năng.

Vốn dĩ Trần Nghiệp nguyện ý tham gia cuộc tỷ võ này, chính là ôm ý định thu hoạch điểm tiềm năng...

Sau đó, Trần Nghiệp bước một bước, cố ý phóng ra hỏa diễm, để mình nhảy lên võ đài.

Còn đối thủ của hắn, cũng gần như đồng thời xuất hiện trên võ đài.

Vậy mà lại là người quen vừa mới gặp.

Cường giả xếp hạng mười trên bảng cao thủ.

Terauchi Ando.

Vị Thiên hoàng mới nhậm chức của Nhật Bản!!

“Là Terauchi Ando! Thiên hoàng đương triều của Nhật Bản!”

“Cường giả xếp hạng mười đó! Người Hoa Hạ này gặp rắc rối rồi.”

“Đúng vậy! Không ngờ, kẻ vô danh này vừa đến đã gặp Terauchi Ando, thật sự quá xui xẻo.”

Các Luân Hồi Giả xung quanh, nhìn thấy Terauchi Ando lên sân khấu, đồng loạt kinh hô không thôi.

Xếp hạng mười trên bảng cao thủ cấp A toàn cầu, đã bước vào hàng ngũ cường giả đỉnh tiêm, đặt ở bất cứ nơi nào, đều là đại lão một phương.

Trên khán đài khu vực Hoa Hạ, nhìn thấy đối thủ của Trần Nghiệp, vậy mà lại là Terauchi Ando, ngoài Tổng cục trưởng Hàn Ly, những người khác đều vô cùng kinh ngạc.

“Vận may của Trần Nghiệp... cũng quá kém rồi chứ?” Một nhân viên đi theo nói.

Sắc mặt Hồ Trung nghiêm trọng, nhưng hắn nhớ tới hỏa diễm đáng sợ của Trần Nghiệp, lại thêm vài phần tin tưởng đối với Trần Nghiệp, lập tức nói: “Nói không chừng, kẻ xui xẻo là tên tiểu quỷ này!”

Nhìn thấy đối thủ là Trần Nghiệp, Terauchi Ando cũng có chút kinh ngạc.

Sau đó, hắn mỉm cười với Trần Nghiệp, cố ý dùng tiếng Trung nói: “Các hạ chẳng lẽ không muốn nhận thua sao?”

Là Luân Hồi Giả, nắm vững nhiều ngôn ngữ quốc gia, là năng lực cơ bản.

Dù sao phó bản trong Chủ Thần Không Gian, đều là các tác phẩm giả tưởng của các quốc gia khác, không thông thạo ngôn ngữ sẽ rất phiền phức.

Chương 525 - Kẻ vô danh Trần Nghiệp VS Thiên hoàng (2)

Trần Nghiệp lười nói chuyện với tên này, trực tiếp vẫy vẫy tay với hắn ta.

Terauchi Ando thấy vậy cũng không tức giận, tiếp tục nói: “Ta đề nghị các hạ, vẫn nên nhận thua đi! Nhật Hạ hai nước, coi như là hàng xóm, Bản hoàng không muốn làm quá khó coi, dù sao, một khi Bản hoàng ra tay, sẽ rất nguy hiểm! Nếu các hạ nguyện ý nhận thua, vì hữu nghị hai nước, ta có thể lựa chọn một thành phố không quá quan trọng.”

Trần Nghiệp không để ý đến tên quỷ này, mà giơ tay lên.

“Phụt!”

Một quả cầu lửa, xuất hiện trong lòng bàn tay của Trần Nghiệp.

Terauchi Ando thấy vậy, lập tức cười nói: “Hỏa Cầu Thuật? Người là Luân Hồi Giả đi theo con đường dị năng hệ hỏa sao? Đáng tiếc! Nham tương của ta, khắc chế tất cả dị năng hệ hỏa.”

Tên quỷ này nói nhảm nhiều quá.

Đơn giản chính là một tên lảm mồm!

Trần Nghiệp căn bản không muốn để ý đến hắn ta.

Sau đó, hắn trực tiếp ra tay, tùy ý vung tay, ném hỏa cầu về phía Terauchi Ando.

“Hô!”

Hỏa cầu như viên đạn, bắn về phía Terauchi Ando.

Terauchi Ando có thể trở thành người xếp hạng mười trên bảng cao thủ, tự nhiên là có vài chiêu trò, tốc độ phản ứng cực nhanh.

Nhìn thấy hỏa cầu bay tới, lòng bàn tay của tên này lập tức hóa thành dung nham nóng bỏng, sau đó, hắn mở bàn tay nham tương đổ rực, trực tiếp chụp về phía hỏa cầu.

Khi hỏa cầu bị Terauchi Ando nắm trong tay, đột nhiên phát nổ.

“Ầm!”

Trên võ đài.

Bùng lên hỏa diễm dữ dội, giống như một quả tên lửa trong nháy mắt phát nổ, liệt diễm ngút trời.

Quan trọng nhất là, vụ nổ của hỏa cầu, còn tỏa ra nhiệt độ cực kỳ đáng sợ!

Đội hỏa diễm tan đi, mọi người liên thấy, bàn tay nam tương khổng lồ của Terauchi Ando, bị nổ đến mức chỉ còn lại nửa cánh tay...

Vô số Luân Hồi Giả đều ngăn người, sau đó nhanh chóng nghị luận.

“Cái quái gì? Hỏa diễm của tiểu tử không rõ tên tuổi này, uy lực mạnh như vậy sao?”

“Một hỏa cầu nhỏ như vậy, vậy mà có thể bộc phát ra uy lực ngang với vụ nổ tên lửa, quả thực rất mạnh!”

“Ta đứng xa như vậy, vẫn có thể cảm nhận được nhiệt độ nóng rực, hỏa diễm của tiểu tử này, có chút bản lĩnh...”

“Ta đã biết, Tổng cục trưởng các hạ, sẽ không để một tên bất tài, đại diện cho Hoa Hạ tham gia.”

“Xem ra, trận này là long tranh hổ đấu? Hy vọng hai bên đánh càng đặc sắc càng tốt!”

“Đừng quá lạc quan, tuy hỏa diễm của tiểu tử này rất lợi hại, nhưng Terauchi Ando là người sở hữu năng lực trái Magma, hơn nữa đã thức tỉnh, trời sinh đã khắc chế tất cả hỏa diễm... Cho dù hỏa diễm của tiểu tử này không bị khắc chế, nhưng Terauchi Ando là người sở hữu trái ác quỷ hệ tự nhiên, không có vũ khí Hải Lâu Thạch hoặc Haki Vũ Trang, đều không thể làm hắn bị thương... Cho nên, người chiến thắng trong trận này, sớm đã được định sẵn là Terauchi Ando!”

...

Trên võ đài.

Hai người đang tỷ võ đều không bị tiếng nghị luận bên dưới ảnh hưởng.

Lúc này, Terauchi Ando đã nhúu mày.

Sau đó.

Hắn tiếp tục nói nhảm...

“Không trách các hạ có tự tin giao thủ với ta, hỏa diễm như vậy, quả thực rất đáng sợ!” Terauchi Ando trước tiên công nhận thực lực của Trần Nghiệp, sau đó lời nói xoay chuyển, lại nói: “Tuy nhiên, chỉ dựa vào công kích như vậy, là không thể đánh bại Bản hoàng, nếu các hạ không muốn nhận thua, vậy thì, Bản hoàng chỉ có thể đánh bại ngươi, các hạ, cẩn thận đấy!”

Trần Nghiệp: “...”

Hắn nghi ngờ tên này bị bệnh.

Hơn nữa bệnh không nhẹ!

Lúc này.

Cánh tay của Terauchi Ando, từ từ mọc lại, trong nháy mắt đã khôi phục bình thường.

Đồng thời, nửa người của hắn, bắt đầu nham tương hóa, tiếng “ục ục” sôi trào, vang lên không ngừng, như thể không khí xung quanh, đều đang bốc cháy.

Điều này khiến Trần Nghiệp hơi đánh giá cao Terauchi Ando.

Cường giả có thể xếp hạng mười trên bảng cao thủ cấp A toàn cầu, quả nhiên không tầm thường.

Năng lực trái Magma của tên này, hoàn toàn vượt qua nhân vật đại diện cho trái Magma là “Akainu” rồi.

Nghe nói, trái Magma của Terauchi Ando, đã được cường hóa đến mức thức tỉnh, vô cùng khủng bố!

Sau đó.

Nắm đấm nham tương của Terauchi Ando, ngày càng lớn.

Hai mắt hắn, nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, lại bắt đầu chế độ lăm mồm.

“Tiếp theo, ta sẽ dùng thực lực nghiêm túc, uy lực của cú đấm này, sẽ rất đáng sợ, xin mời các hạ thưởng thức!”

Vừa dứt lời.

Terauchi Ando đột nhiên hét lớn một tiếng “Dai Funka”! Sau đó giờ nắm đấm nham tương khổng lồ lên, một quyền đánh về phía Trần Nghiệp.

Ngay lập tức!

Một nắm đấm nham tương khổng lồ có đường kính hơn hai mươi mét, mang theo áp lực kinh người, đánh về phía Trần Nghiệp.

“Vù vù!”

Tốc độ của Nham Tương Quyền rất nhanh, vậy mà lại phát ra tiếng xé gió trên võ đài.

Nơi nó đi qua, nhiệt độ tăng lên cực nhanh!

Còn Trần Nghiệp thấy vậy, sắc mặt vô cùng bình tĩnh!

Nói thật, công kích như vậy, đối với hắn bây giờ, không có tác dụng gì.

Tuy nhiên, tạm thời vẫn chưa thích hợp để lộ ra thực lực thực sự của mình, cho nên, nên diễn vẫn phải diễn!

Tiếp theo.

Trên lòng bàn tay của Trần Nghiệp, bốc cháy hỏa diễm hùng hực, hơn nữa là hỏa diễm màu tím!

Sau đó, Trần Nghiệp nắm chặt tay, giống như Terauchi Ando, tung ra một quyền!

Hỏa Quyền!

Một nắm đấm lửa màu tím, còn lớn hơn cả Dai Funka nham tương của Terauchi Ando, xuất hiện trên võ đài.

Nhiệt độ cao khủng bố đó, khiến cả võ đài, như trong nháy mắt rơi vào biển lửa.

Các Luân Hồi Giả vây quanh võ đài, đều có cảm giác ghê sợ!

“Hô!”

Hỏa quyền màu tím khổng lồ, xé gió lao ra, không lệch không nghiêng, va chạm với Dai Funka của Terauchi Ando!

Sau đó.

Một màn khiến người ta chấn động đã xuất hiện...

Chỉ thấy nham tương cự quyền của Terauchi Ando, vậy mà lại nhanh chóng tan rã, như thể gặp phải băng tuyết trong biển lửa, trong nháy mắt đã tan chảy, bị hỏa quyền màu tím của Trần Nghiệp nuốt chửng toàn bộ.

Còn hỏa quyền màu tím của Trần Nghiệp, không hề giảm thế, đánh về phía Terauchi Ando.

Sắc mặt của Terauchi Ando, cuối cùng cũng thay đổi.

Khoảnh khắc này, hắn cảm nhận được nguy hiểm...

Terauchi Ando quả thực là Trái Ác Quỷ hệ Tự Nhiên, có thể miễn dịch với mọi công kích vật lý!

Nhưng mà, dù là Trái Ác Quỷ hệ Tự Nhiên đã thức tỉnh, cũng không phải là hoàn toàn vô địch.

Ví dụ như Terauchi Ando, hắn phát động công kích dung nham, cần có năng lượng chống đỡ.

Mà Trần Nghiệp hiện tại, ngọn lửa có nhiệt độ lên đến vạn độ, ở cấp bậc nhiệt độ này, đại đa số vật chất đều sẽ bị khí hóa hoặc nóng chảy, thậm chí nguyên tử và phân tử cũng sẽ bị phá hủy!

Nói một câu thiêu rụi tất cả, cũng không hề phóng đại!

Cho dù Terauchi Ando hoàn toàn hóa thành dung nham, hắn cũng có thể thiêu đốt nó...

Cho nên.

Đối mặt với Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, Terauchi Ando cảm nhận được nguy hiểm.

Hắn không dám trực tiếp đón đỡ, trực tiếp sử dụng “Chó Địa Ngục”, một quyền đánh về phía bên cạnh, sau đó thân thể dung nham hóa, theo quyền rời khỏi chỗ cũ, thành công né tránh một kích này.

“Hô!”

Hỏa Quyền màu tím, gào thét lướt qua đài tỷ võ khổng lồ, rất nhanh liền đến mép đài, cuối cùng va vào kết giới pháp thuật do Tổng cục trưởng Hàn Ly thi triển.

“Ừng!”

Khi Hỏa Quyền đánh trúng kết giới, kết giới đột nhiên bộc phát ra kim quang mãnh liệt, thậm chí toàn bộ đài tỷ võ, đều xuất hiện hư ảnh Long Quy.

Sau đó, Hỏa Quyền nổ tung, ánh lửa ngập trời, bốc lên tận trời.

Chỉ thấy hư ảnh Long Quy kia, đột nhiên phát ra một tiếng kêu bi thảm, trong nháy mắt tiêu tán. Bốn góc đài tỷ võ, một trong số những lá cờ nhỏ, trực tiếp tự bốc cháy...

Chương 526 - Thức Tỉnh Cũng Không Được! Quỷ Tử Tất Tử!

Tổng cục trưởng trên khán đài, sắc mặt hơi biến đổi.

Những Luân Hồi Giả khác cũng bị dọa giật mình.

Kẻ ngốc cũng có thể nhìn ra, kết giới do Tổng cục trưởng bố trí xuống, tuy ngăn cản được Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, nhưng cũng đã sụp đổ!

Tổng cục trưởng, thế nhưng là cường giả cấp S đó!

Hơn nữa là cường giả cấp S đã thành danh từ lâu!

Có lời đồn, có người từng tận mắt chứng kiến, Tổng cục trưởng trong trận chiến cuối cùng ở thế giới Marvel, bố trí đại trận, vây khốn toàn bộ siêu anh hùng và quân đoàn của Thanos, bao gồm cả Thanos và vị Doctor Strange thần bí kia, đều không thể trốn thoát...

Không ngờ, Trần Nghiệp, người được mọi người cho là vô danh tiểu tốt này, một chiêu Hỏa Quyền, lại có uy lực đáng sợ như vậy.

Không chỉ nghiền nát “Dai Funka” làm nên tên tuổi của Terauchi Ando, ngay cả đại trận do Tổng cục trưởng bố trí, cũng đánh sụp...

“Móa! Tiểu tử này quá mạnh!”

“Chỉ một chiêu, lại có sức phá hoại như vậy?”

“Xác định hẳn là Luân Hồi Giả cấp A? Không phải cấp S?”

“Chắc chắn không phải cấp S, nếu không thì Chủ Thần Không Gian đã có tượng của hắn rồi, nhưng mà sức phá hoại của chiêu vừa rồi, quả thực quá mức khủng bố...”

...

Xung quanh nghị luận ầm ĩ.

Mọi người bị biểu hiện của Trần Nghiệp làm cho kinh ngạc.

Trên khán đài.

Tổng cục trưởng lại lấy ra một lá cờ nhỏ, bỏ sung vào đài tỷ võ, đại trận liền hình thành lại lần nữa.

Mặc dù Tổng cục trưởng biểu hiện rất bình tĩnh, nhưng ánh mắt hắn nhìn về phía Trần Nghiệp, lại có thêm vài phần coi trọng.

Những cường giả đỉnh tiêm khác, cũng đều dùng ánh mắt đầy hứng thú đánh giá Trần Nghiệp.

Đài tỷ võ.

Sắc mặt Terauchi Ando ngưng trọng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Trần Nghiệp.

Lúc này, hắn cuối cùng cũng coi trọng kẻ trước mắt, không dám có bất kỳ sự khinh thường nào, cũng không nói thêm lời vô nghĩa nữa.

Hỏa diễm của Trần Nghiệp, khiến hắn nảy sinh sợ hãi!

Tuy nhiên, Terauchi Ando hiện tại vẫn còn tự tin, có thể đánh bại thậm chí là giết chết đối phương.

Bởi vì, ngoài Trái Ác Quỷ Magma, hắn còn có năng lực khác.

Chỉ dựa vào một Trái Magma, không thể nào khiến hắn trở thành cao thủ xếp hạng thứ mười!

“Các hạ, xin hãy chiêm ngưỡng sức mạnh của Dung Nham thức tỉnh!”

Giọng nói vừa dứt.

Chỉ thấy thân thể của Terauchi Ando đột nhiên tan chảy tại chỗ, giống như một vũng nước, rơi xuống bề mặt đài tỷ võ.

Tiếp theo.

Toàn bộ đài tỷ võ, toàn bộ biến thành dung nham màu đỏ rực, hơi nóng bốc lên, giống như địa ngục.

Cảnh tượng này vô cùng chấn động!

Mà Trần Nghiệp đang đứng giữa dung nham.

Với khả năng phòng ngự và kháng hỏa của thân thể hắn hiện tại, cho dù là ngâm mình trong dung nham cũng không sao.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp vẫn hơi nhúu mày.

Bởi vì, tên quỷ tử này đã biến toàn bộ đài tỷ võ thành dung nham, bản thân hắn cũng trốn trong hồ dung nham khổng lồ, khiến Trần Nghiệp không có cách nào ra tay.

Nhúu mày chỉ là thoáng qua, rất nhanh Trần Nghiệp liền bình tĩnh trở lại.

Hắn tin rằng, năng lượng của tên quỷ tử này, hắn không thể duy trì sự thay đổi phạm vi lớn như vậy trong thời gian dài, nhất định sẽ lại ra tay với hắn.

Đợi tên quỷ tử ra tay, sẽ lộ ra sơ hở!

Trần Nghiệp đoán không sai.

Gần như không đợi bao lâu, liền thấy trên đài tỷ võ, đột nhiên xuất hiện ba cột dung nham, từ ba hướng, đâm về phía Trần Nghiệp.

Loại công kích này, nói thật, cho dù Trần Nghiệp đứng yên không nhúc nhích, cũng giống như gãi ngứa mà thôi.

Tuy nhiên Trần Nghiệp vẫn phối hợp, lướt người lui về phía sau.

Tiếp theo.

Thân ảnh của Terauchi Ando, từ trong hồ dung nham chui ra, như quỷ mị xuất hiện ở phía sau Trần Nghiệp.

Trong tay hắn, cầm một thanh trường đao đen nhánh, dường như là danh đao của thế giới One Piece, trên lưỡi đao lóe lên hàn quang sắc bén!

Nhìn Trần Nghiệp vì né tránh cột dung nham mà bay tới, Terauchi Ando không nói hai lời, trực tiếp lao tới nghênh đón, sau đó vung dao chém xuống, dường như muốn chém Trần Nghiệp làm đôi!

Trần Nghiệp đương nhiên không thể để mình bị chém trúng. Bây giờ vẫn chưa phải lúc để lộ ra khả năng phòng ngự của hắn!

Cho nên.

Trần Nghiệp lập tức quay đầu lại ứng phó!

Nhưng ngay khoảnh khắc quay đầu lại, trong đầu hắn, đột nhiên nảy ra một ý nghĩ.

Hắn cảm thấy, công kích của Terauchi Ando, dường như hơi quá đơn giản.

Cố ý dùng ba cột dung nham trước, ép hắn chỉ có thể lùi về phía sau, sau đó bản thể ở phía sau, ngồi chờ bắt thỏ?

Loại kế hoạch tác chiến này, tân thủ dùng ra, còn có khả năng.

Terauchi Ando, cao thủ đỉnh tiêm như vậy, cũng sẽ dùng loại thủ đoạn vụng về lộ liễu như vậy sao?

Trong nháy mắt!

Trần Nghiệp ý thức được, Terauchi Ando hẳn là còn có hậu chiêu.

Vì vậy.

Trần Nghiệp không để lộ sắc mặt, sau khi xoay người, lập tức lựa chọn né tránh.

Quả nhiên!!

Gần như ngay khoảnh khắc Trần Nghiệp né tránh, sát chiêu thực sự của Terauchi Ando đã đến.

Ba cột dung nham kia lại hợp thành một thể, một lần nữa hiện ra thân ảnh của Terauchi Ando.

Đồng thời, trên tay Terauchi Ando, còn cầm một con dao găm sắc bén. Trên lưỡi dao găm tỏa ra ánh sáng xanh lục, vừa nhìn liền biết là chứa kịch độc!

Sự thật cũng đúng là như vậy.

Con dao găm này là do Terauchi Ando lấy được từ một phó bản trò chơi nào đó, chứa kịch độc, thậm chí có thể giết chết thần linh.

Mà tên của con dao găm, chính là “Sát Thần”!

Đây mới là hậu chiêu thực sự của Terauchi Ando.

Lúc này, Trần Nghiệp vì lựa chọn né tránh trường đao, toàn thân lơ lửng trên không.

Trong tình huống này, muốn né tránh lần nữa, đã trở nên không thể!

Một kích này của Terauchi Ando, chắc chắn trúng!

Cũng quả thực trúng!

Chỉ là...

“Choeng” một tiếng, âm thanh giòn tan vang lên.

Chỉ thấy trước mặt Trần Nghiệp, xuất hiện một mặt khiên, chặn lại dao găm Sát Thần của Terauchi Ando.

Nhìn kỹ, tấm khiên đó, lại là từ quần áo trên người Trần Nghiệp, phân giải ra...

Mọi người lúc này mới nhận ra, bộ quần áo trên người Trần Nghiệp không hề tầm thường.

Trong dung nham nóng rực, bất kỳ loại vải nào cũng đã sớm bị thiêu cháy, quần áo trên người Trần Nghiệp lại không hề hấn gì.

Bộ quần áo này, đương nhiên là thần khí mà Trần Nghiệp mang tới — khối kim loại kỳ lạ đến từ dị giới!

Kim loại này ngay cả sức mạnh của Trần Nghiệp cũng không thể phá hủy chút nào, chặn lại dao găm Sát Thần của Terauchi Ando, tự nhiên không thành vấn đề.

Tiếp theo!

Trần Nghiệp nắm bắt cơ hội, tay phải đột nhiên đâm ra, liên xuyên thủng lồng ngực của Terauchi Ando!

Toàn thân Terauchi Ando cứng đờ.

Hắn nhìn Trần Nghiệp, lại lộ ra nụ cười:

“Sự cảnh giác của các hạ, ta rất bội phục, nhưng mà... chẳng lẽ các hạ chưa xem qua anime One Piece sao? Không biết Trái Ác Quỷ hệ Tự Nhiên, có thể nguyên tố hóa, miễn dịch với công kích vật lý sao?”

“Vậy sao?” Trần Nghiệp cũng lộ ra nụ cười: “Ngươi hãy cẩn thận cảm nhận lại xem!”

Giọng nói vừa dứt.

Lòng bàn tay của Trần Nghiệp, hơi dùng sức, như nắm lấy thứ gì đó.

Terauchi Ando biến sắc, trên mặt lập tức lộ ra vẻ đau đớn.

Hắn không thể tin được cúi đầu nhìn xuống, chỉ thấy toàn bộ cánh tay của Trần Nghiệp, đều trở nên đen kịt.

“Haki Vũ Trang?”

Trả lời hắn, là Trần Nghiệp nắm chặt lấy trái tim của hắn, sau đó phát động hỏa diễm của mình.

“Phụt!”

Tử hỏa đáng sợ, lại xuất hiện.

Lần này, Terauchi Ando bị Trần Nghiệp nắm lấy trái tim, căn bản không thể né tránh.

“A!”

Terauchi Ando lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết...

“Yamate... xin tha mạng! Ta nhận thua!!”

Trần Nghiệp không để ý, thậm chí còn tăng cường sức mạnh của hỏa diễm.

Trong nháy mắt, toàn bộ thân thể của Terauchi Ando đều chìm trong biển lửa màu tím.

Nhiệt độ trên đài tỷ võ, tăng lên cực nhanh.

“Tốt! Để tên quỷ tử này cũng nếm thử cảm giác này...”

Trên khán đài, Hồ Trung đột nhiên hưng phấn lên tiếng.

Chương 527 - Thức Tỉnh Cũng Không Được! Quỷ Tử Tất Tử! (2)

Vài nhịp thở.

Terauchi Ando đã bị Trần Nghiệp thiêu thành tro bụi!

“Thành công tiêu diệt dị đoan, nhận được 792 điểm tiềm năng!”

Nghe thấy nhắc nhở trong đầu, Trần Nghiệp thở ra một hơi.

Tên quỷ tử này, xem ra rất tự tin vào Trái Ác Quỷ Magma của mình, dường như không chuẩn bị thứ gì để bảo mệnh, đã bị hấn thành công giết chết...

Nghĩ lại cũng đúng.

Trái Ác Quỷ Magma sau khi thức tỉnh, vô cùng khó chơi!

Nếu không phải Terauchi Ando muốn giết Trần Nghiệp, Trần Nghiệp căn bản không có cơ hội phản sát.

Sau khi Terauchi Ando chết.

Đài tử võ liền khôi phục lại bình thường.

Cho đến lúc này.

Những người quan chiến xung quanh mới hoàn hồn!

Sau đó, vô số Luân Hồi Giả, đều dùng ánh mắt kinh hãi nhìn Trần Nghiệp.

Bọn họ vạn vạn không ngờ, Terauchi Ando, Thiên Hoàng của Nhật Bản, cường giả đỉnh tiêm xếp hạng thứ mười, lại cứ như vậy mà chết.

Chết trong tay một kẻ vô danh tiểu tốt!!

Ngay cả cường giả trên khán đài, ánh mắt nhìn về phía Trần Nghiệp, đa số đều mang theo vẻ ngung trọng.

“Ha ha! Làm tốt lắm!”

Hồ Trung đột nhiên cười to, hưng phấn nói: “Trần lão đệ uy vũ!!”

Hắn đã sớm nhìn Terauchi Ando không vừa mắt, vẫn luôn muốn tìm cơ hội giết chết người này.

Bởi vì Terauchi Ando từng trong phó bản, cướp đồ và phân thưởng nhiệm vụ của hắn, hai bên đã kết oán từ lâu.

Nghe thấy giọng nói của Hồ Trung, Trần Nghiệp cười nhạt, hóa thành một đám lửa, nhảy vọt lên, trở về chỗ ngồi của mình.

Gần như ngay khi Trần Nghiệp vừa đi, tiếng nghị luận xung quanh, liên tục vang lên:

“Không thể tin được! Thiên Hoàng của Nhật Bản, lại cứ như vậy mà chết...”

“Đây chính là cao thủ xếp hạng thứ mười đó! Ngay cả vị cường giả cấp S của Ấn Độ kia, cũng từng không thể giết chết Terauchi Ando, thật không ngờ...”

“Không giống, lúc đó Sharman truy sát Terauchi Ando, Terauchi Ando chỉ lo né tránh, hóa thành dung nham! Sharman tuy mạnh, nhưng cũng không có cách nào, trừ khi hắn dám hủy diệt thế giới... Mà lần này Terauchi Ando bị phản sát, là vì hắn muốn giết người Hoa Hạ kia, mới lộ ra sơ hở! Coi như là tự đào hố chôn mình.”

“Có ai biết, cường giả sử dụng Tử hỏa vừa rồi, tên là gì không? Ngoại hiệu trong Chủ Thần Không Gian là gì? Sau này gặp hắn, phải tránh xa ra!”

“Không biết, chưa từng nghe nói đến cường giả nào như vậy...”

“Bộ quần áo trên người hắn, cũng không đơn giản!”

...

Vô số Luân Hồi Giả, ánh mắt vẫn nhìn Trần Nghiệp, dường như muốn ghi nhớ dung mạo của Trần Nghiệp.

Lúc này.

Trên khán đài của Hoa Kỳ.

Adam kia, đang dùng ánh mắt đầy hứng thú đánh giá Trần Nghiệp.

“Cường giả như vậy, không nên im hơi lặng tiếng trong Chủ Thần Không Gian mới đúng!”

Adam lẩm bẩm một câu, sau đó, hắn quay đầu lại nói với một thuộc hạ: “Thông báo cho bộ phận CIA, để bọn họ điều tra tên nhóc Tử hỏa này, đợi ta trở về, ta muốn thấy toàn bộ tư liệu về hắn!”

Tên thuộc hạ đó gật đầu, lập tức lấy điện thoại ra, thông báo cho trong nước.

Thật ra.

Adam không phải người Hoa Kỳ, mà xuất thân từ một quốc gia nhỏ.

Hắn chạy đến Hoa Kỳ làm nghị sĩ quốc hội, chỉ là bởi vì thích sự phồn hoa của Hoa Kỳ mà thôi.

Đương nhiên, còn có các nữ minh tinh Hollywood...

Dù sao hắn có thực lực này, chính là có thể làm theo ý mình!

So với sự im lặng trên những khán đài khác, khán đài của Hoa Hạ, có thể nói là hân hoan vui mừng.

Chủ yếu là Hồ Trung, bởi vì quá hưng phấn, cho nên cũng lây sang mọi người.

“Trần lão đệ, vừa rồi đánh thật sự quá đẹp mắt.” Hồ Trung cười nói: “Tên quỷ tử này rất khó giết, cường giả cấp S của Ấn Độ từng truy sát hắn, cũng không giết được hắn, không ngờ lại chết trong tay cậu.”

“Chỉ là may mắn thôi.”

Trần Nghiệp cũng mỉm cười.

Một lúc có gần tám trăm điểm tiềm năng vào tài khoản, khiến tâm trạng của hắn rất tốt.

“Có thể giết chết người xếp hạng thứ mười trong bảng cao thủ, không phải chỉ là may mắn!” Một nhân viên đi cùng không nhịn được nói: “Trần tiên sinh, ngài thật sự quá lợi hại!”

Một nhân viên đi cùng khác, theo bản năng gật đầu.

Thật ra, hai nhân viên đi cùng này, thực lực cũng không yếu, đều là cường giả cấp A, cùng Hồ Trung và cả Tổng cục

trưởng, là thành viên của một tiểu đội.

Không phải vì thân phận này, bọn họ cũng không có tư cách đến đây.

Chỉ là từ khi Tổng cục trưởng có được một phó bản tiên hiệp độc quyền, liền vẫn luôn chuyên tâm vào phó bản tiên hiệp đó, nhường chức đội trưởng cho Hồ Trung...

Trần Nghiệp nghe vậy, xua tay nói: “Nếu không phải tên quỷ tử kia tham lam, nhất định phải dốc toàn lực giết tôi, tôi cũng không hạ được hắn.”

Đây đương nhiên là lời khiêm tốn.

Cho dù Terauchi Ando vẫn luôn trốn tránh không ra tay, Trần Nghiệp cũng có biện pháp giết chết hắn ta, nhưng mà điều đó cần phải lộ ra một phần thực lực của hắn, nói không chừng được không bù mất.

“Trần Nghiệp, làm tốt lắm!”

Tổng cục trưởng cũng khen một câu.

Đối mặt với lời khen của Tổng cục trưởng, Trần Nghiệp chỉ mỉm cười.

Hắn không hề bởi vì thân phận của đối phương là Tổng cục trưởng, mà cảm thấy mình thấp kém hơn.

Thực sự đánh nhau, Tổng cục trưởng chưa chắc đã thắng được hắn...

Hồ Trung lại nói: “Trần lão đệ, bây giờ cậu có thể suy nghĩ cho kỹ, nên chọn thành phố nào của Nhật Bản. Ngoại trừ thủ đô của bọn họ, những thành phố khác đều có thể chọn!”

Trần Nghiệp nghe vậy, cũng không để tâm.

Trong số mọi người, chỉ có Triệu Hồ kia không nói gì.

Đối phương liếc nhìn quần áo trên người Trần Nghiệp, liền nhíu mày, không biết đang suy nghĩ gì.

Người dẫn chương trình rất nhanh xuất hiện và tuyên bố trận tiếp theo bắt đầu.

“Người chiến thắng vòng hai, là Trần Nghiệp của Hoa Hạ!”

“Mời tuyển thủ rút được thẻ số 3 lên sân!”

Theo giọng nói của người dẫn chương trình vừa dứt, một nam một nữ, từ hai hướng, nhảy vào đài tỷ võ.

Những trận tỷ võ tiếp theo rất đặc sắc!

Trần Nghiệp nhìn thấy rất nhiều kỹ năng quen thuộc xuất hiện trên võ đài!

Ví dụ, siêu năng lực đèn xanh của Green Lantern trong thế giới DC (không có nhân), huyết thống người khổng lồ xanh của thế giới Marvel, nhẫn thuật Chakra trong Naruto, và một số kỹ năng trong game...

Điều khiến Trần Nghiệp cảm thấy sáng mắt nhất là một Luân Hồi Giả cấp A đến từ Thái Lan, người này nắm giữ nhiều kỹ năng của các anh hùng trong Vương Giả Vinh Diệu!

Ví dụ như Tốc Biến, Tốc Hành, cùng với “Huyền Vũ” của A Kha, “Lực Trường Áp Chế” của Cuồng Thiết, thậm chí cả chiêu cuối “Ma Thần Giáng Thế” của Lữ Bố...

Những kỹ năng này do người thật thi triển ra hiệu ứng rất mãn nhãn, trên võ đài gần như trở thành màn trình diễn cá nhân của tuyển thủ Thái Lan.

Đáng tiếc, đối thủ của hắn thực lực quá mạnh, là người đứng thứ 12 trên bảng cao thủ, sở hữu siêu năng lực tự chữa lành của Wolverine. Bất kể người Thái Lan đánh hắn bao nhiêu lần, đều không chết. Cuối cùng, người Thái Lan bị đối thủ nắm bắt cơ hội, một quyền đánh cho hộc máu bay ngược, gãy mấy cái xương sườn, bắt đắc dĩ phải nhận thua.

Trận chiến này cũng chứng minh đầy đủ một điều.

Khoe mẽ quá đà không được!

Kháng tính bản thân không tốt, chỉ dựa vào kỹ năng trong Chủ Thần Không Gian, rất thiệt thòi.

Dù sao đi nữa, mấy trận chiến này đã khiến Trần Nghiệp mở mang tầm mắt...

Rất nhanh.

Trận thứ bảy đến, đến lượt Hồ Trung lên sàn.

Đối thủ của hắn là một Luân Hồi Giả cấp A đến từ Philippines.

Quá trình chiến đấu của hai người rất ngắn, thậm chí Hồ Trung còn chưa ra tay, đã dễ dàng giành chiến thắng.

Chủ yếu là tuyển thủ Philippines, sau khi tấn công Hồ Trung vài lần, phát hiện căn bản không thể phá vỡ phòng ngự, liền chủ động nhận thua.

Chương 528 - Trang bức thất bại bị đập ngược!

Từ điểm này cũng có thể thấy được, danh tiếng “Kim Cương” Hồ Trung, trong Chủ Thần Không Gian vẫn rất vang dội!

Như vậy, phía Hoa Hạ đã thắng liên tiếp hai trận.

Mọi người đều tỏ ra rất vui mừng!

Lại qua một lúc.

Đến lượt Triệu Hổ lên sân!

Đối thủ lần này của hắn đến từ Nhật Bản.

Mỗi quốc gia đều có ba suất thi đấu.

Trước đó, Nhật Bản đã bị Trần Nghiệp đánh chết một người, hiện tại còn lại hai người.

Người Nhật Bản lần này lên sân, thực lực kém hơn Thiên Hoàng một chút, nhưng cũng là cường giả trên bảng cao thủ, hơn nữa xếp hạng rất cao, đứng thứ 21!

Nhìn thấy người này, sắc mặt Hồ Trung nghiêm trọng, nhắc nhở: “Triệu lão đệ, phải cẩn thận người này! Tên tiểu quỷ này không đơn giản, nắm giữ nhiều kỹ năng của nhân vật trong game King of Fighters, hơn nữa còn mạnh hơn! Tuy xếp hạng kém hơn Terauchi Ando không ít, nhưng thực lực thực sự của hắn không kém tên đoản mệnh kia.”

Triệu Hổ dường như rất tự tin, đối với lời nhắc nhở của Hồ Trung, hắn chỉ nhàn nhạt gật đầu, liền bước một bước, lên võ đài.

Hai bên không nói nhảm, trực tiếp khai chiến!

Tên quỷ tử không biết võ đức, chủ động tấn công trước.

Chỉ thấy hai lòng bàn tay của đối phương bỗng nhiên bốc cháy hỏa diễm màu tím, rất giống với Trần Nghiệp.

Đương nhiên, Tử Hỏa của hắn so với Tử Hỏa của Trần Nghiệp, dù là nhiệt độ hay uy lực, đều kém xa...

Tuy nhiên, Tử Hỏa của quỷ tử cũng có một ưu điểm rất lớn!

Tử Hỏa của đối phương đến từ “Yagami Iori” trong thế giới King of Fighters, tên là Thương Viêm, ẩn chứa Đại Xà chi lực, có thể bám vào mục tiêu, liên tục thiêu đốt.

Mục tiêu không chết, Thương Viêm không tắt!

Sau khi tiểu quỷ tử phóng ra Thương Viêm, tay phải lập tức vung về phía Triệu Hồ.

“Hô!”

Thương Viêm màu tím rời tay, biến thành một đạo quỷ hỏa, men theo mặt đất, nhanh chóng lao về phía Triệu Hồ.

Bách Bát Thức · Yami Barai!

Xem ra, đối phương không chỉ sở hữu Thương Viêm của Yagami Iori, mà còn nắm giữ kỹ năng của Yagami Iori.

Mà Triệu Hồ sở hữu tốc độ sánh ngang Quicksilver, công kích của tiểu quỷ tử tuy nhanh, nhưng không thể đánh trúng Triệu Hồ.

Những người xung quanh đang xem, chỉ thấy thân hình Triệu Hồ lóe lên, liền biến mất khỏi chỗ, né tránh Thương Viêm.

Giây tiếp theo.

Trực tiếp xuất hiện phía sau tiểu quỷ tử.

Tốc độ như vậy, lập tức khiến cả trường kinh ngạc!

“Kỹ năng gì vậy? Tốc Biến sao?”

“Không phải Tốc Biến, giống như tốc độ nhanh đến cực hạn, vừa rời một màn đó, khiến tôi nhớ đến Quicksilver trong dị nhân Marvel...”

“Hoa Hạ lần này đến hai người mới, một người khủng hơn một người.”

“Không trách Huyết Thủ không đến, hóa ra là có người mạnh hơn!”

Nhiều người như vậy nghị luận, chủ yếu là vì, họ căn bản không thể nhìn rõ tốc độ di chuyển của Triệu Hổ.

Điều này rất đáng sợ!

Nó cho thấy trước mặt Triệu Hổ, họ dễ dàng bị giết chết.

Thiên hạ võ công, vô kiên bất tòng, duy khoái bất phá!

Câu nói này, trong Chủ Thần Không Gian cũng áp dụng được.

Không chỉ những Luân Hồi Giả xung quanh đang nghị luận, mà không ít cường giả trên khán đài nhìn Triệu Hổ, cũng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Bởi vì ngay cả bọn họ, vừa rồi cũng không nhìn rõ Triệu Hổ làm sao đến được phía sau tiểu quỷ tử.

Những người thực sự có thể nhìn rõ tốc độ của Triệu Hổ, không đến hai bàn tay.

Ngoại trừ cường giả cấp S, thì chỉ còn lại những cường giả cấp A đỉnh cao nhất, hơn nữa còn là loại thiên về tốc độ...

Đương nhiên, Trần Nghiệp chắc chắn có thể nhìn rõ.

Thậm chí, nếu hấn toàn lực phát huy, tốc độ còn có thể nhanh hơn Triệu Hổ.

...

Trên võ đài.

Triệu Hổ đến phía sau tiểu quỷ tử, hấn vậy mà không lựa chọn tấn công, mà lại lên tiếng chế nhạo.

“Tốc độ của ngươi, thật sự là quá chậm!”

Nghe thấy âm thanh phía sau, trên mặt tiểu quỷ tử lóe lên một tia kinh ngạc, sau đó liền bình tĩnh lại.

Tiếp đó, hấn ta thi triển các loại năng lực, phát động tấn công về phía Triệu Hổ.

Mà Triệu Hổ dường như cố ý muốn trêu chọc tiểu quỷ tử, mỗi lần, hấn đều có thể dễ dàng né tránh công kích của tiểu quỷ tử, lại không lựa chọn nắm bắt cơ hội phản kích.

“Tên tiểu tử này đang làm cái quái gì vậy?”

Trên khán đài.

Hồ Trung nhíu mày nói: “Trêu chọc đối thủ, cũng phải xem trường hợp! Đừng có chơi đùa mà lật xe.”

Mọi người đều cảm thấy lời này của Hồ Trung nói rất có lý.

Tỷ võ lúc này, tiền đặt cược quá lớn, phía Hoa Hạ căn bản không thể thua.

Bởi vì phía Hoa Hạ, tùy tiện lấy ra một thành phố tỉnh lỵ, mức độ phồn hoa đều vượt qua thủ đô của nhiều quốc gia...

Thua một trận là thiệt lớn.

Trên võ đài.

Tên tiểu quỷ tử kia, đột nhiên dừng tay, nhưng không phải nhận thua.

“Tốc độ của ngươi, quả thực khiến người ta kinh ngạc! Vậy thì, tiếp theo, xin hãy thử chiêu này!”

Dứt lời.

Chỉ thấy tiểu quỷ tử đột nhiên giơ hai lòng bàn tay lên, sau đó nặng nề vỗ xuống võ đài.

“Ầm!”

Cả võ đài vậy mà rung chuyển kịch liệt!

Tuy chấn động chỉ kéo dài một chút, nhưng hiệu quả tạo ra lại vô cùng kinh người.

Chỉ thấy bóng dáng vừa biến mất của Triệu Hồ, đột nhiên ngã xuống ở một vị trí khác.

Hơn nữa lần ngã này, dường như rất nặng, vậy mà khiến Triệu Hồ nửa ngày cũng không bò dậy được.

Nếu là người quen thuộc với King of Fighters, nhất định có thể nhận ra, chiêu này của tiểu quỷ tử, xuất phát từ nhân vật “Daimon Goro” - Jirai Shin!

Kỹ năng này, ngay cả trong thế giới King of Fighters, cũng là sự tồn tại không thể phòng ngự, bắt buộc phải ngồi xuống

hoặc nhảy lên trong khoảnh khắc chân động sinh ra mới có thể né tránh.

Mà tiểu quỷ tử sau khi có được kỹ năng này, càng là cường hóa nó lên cấp độ cao nhất!

Jirai Shin max cấp, uy lực vô cùng kinh người!

Cho dù là ngồi xuống hoặc nhảy lên, đều không thể né tránh, trừ phi có thể bay lên...

Triệu Hồ hiển nhiên là không biết bay.

Vì vậy, hắn trúng chiêu.

Lúc này, trên mặt Triệu Hồ không còn vẻ tự tin như trước, trong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Jirai Shin của Daimon Goro, không chỉ đơn giản là làm người ta ngã xuống, mà còn có thể gây chấn thương!

Huống chi, Jirai Shin mà tiểu quỷ tử thi triển, còn là max cấp, sức phá hoại còn mạnh hơn cả bản thân Daimon Goro.

Hai chân của Triệu Hồ đã bị chấn thương.

Động dậy một chút là đau!

Đây cũng là nguyên nhân chính khiến hắn nửa ngày không đứng dậy được.

Ngay khi Triệu Hồ cắn răng đứng dậy, tiểu quỷ tử đã nắm bắt cơ hội, đến trước mặt hắn, hơn nữa, hai tay còn túm lấy bả vai của Triệu Hồ.

Trước đó, Triệu Hồ rõ ràng có cơ hội tấn công, lại cố ý giả vờ, bỏ lỡ một cách vô ích.

Tiểu quỷ tử bây giờ sẽ không ngu ngốc như vậy!

Cho nên, sau khi túm được Triệu Hồ, tiểu quỷ tử liền phát động “Tất sát kỹ”!

Jigoku Gokuraku Otoshi!

Cũng là tuyệt chiêu ném của Daimon Goro!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Chỉ thấy hai tay tiểu quỷ tử nhấc cả người Triệu Hồ lên, sau đó quật qua vai, ném Triệu Hồ xuống đất.

“Rầm!”

Vỗ đài rung lên!

Nếu không phải Tổng cục trưởng thi triển thuật phòng ngự, cú này đã đập ra một cái hố lớn trên võ đài.

Mà đây, mới chỉ là bắt đầu.

Tiếp theo, Triệu Hồ giống như một con rối vải, bị tiểu quỷ tử liên tục nhắc lên, liên tục quật qua vai...

Quật đến bảy tám lần.

Tiểu quỷ tử lúc này mới buông tay, ném Triệu Hồ lên trời.

Đợi Triệu Hồ rơi xuống đất, lại là một chiêu “Jirai Shin” tiếp nối, lại một lần nữa chấn Triệu Hồ bay lên...

Chương 529 - Trang bức thất bại bị đập ngược! (2)

Khi Triệu Hồ rơi xuống đất, đã toàn thân bê bết máu, hoàn toàn rơi vào hôn mê sâu.

Không chết, là bởi vì sợi dây chuyền trên cổ hắn không phải vật phạm, vào khoảnh khắc cuối cùng, đã bộc phát ra hộ thuẫn năng lượng, bảo vệ mạng sống cho hắn.

Lúc này, Triệu Hồ đã là cá nằm trên thớt, rơi vào hôn mê sâu, hắn ngay cả nhận thua cũng không kêu được.

Chỉ cần tiểu quỷ tử muốn xuống tay giết chết, đi qua bỏ đao là được.

Mà hắn ta thật sự đi về phía Triệu Hồ.

Ngay khi mọi người cho rằng, Triệu Hồ chắc chắn phải chết, tiểu quỷ tử lại đột nhiên ngừng đầu, nhìn về phía khán đài bên Hoa Hạ, sau đó hô lớn!

“Trận tỷ võ này, ta đã thắng rồi chứ? Hàn cục trưởng các hạ, ta có một đề nghị, trước đó người của các ngươi đã thắng chúng ta một lần, bất kể các ngươi muốn thành phố nào của Nhật Bản, xin hãy từ bỏ, ta cũng có thể lựa chọn từ bỏ lựa chọn thành phố của các ngươi, hỗ trợ lẫn nhau, như thế nào?”

Nói đến đây, tiểu quý tử nhắc một chân, đạp lên ngực Triệu Hổ, tiếp tục nói: “Nếu Hàn cục trưởng các hạ đồng ý, như vậy, tại hạ nguyện ý tha cho hần một mạng.”

Tiểu quý tử nói xong, liền nhìn chăm chăm vào phản ứng của Tổng cục trưởng.

Chân của hần, đang đặt trên ngực Triệu Hổ, chỉ cần Tổng cục trưởng không đồng ý với đề nghị của hần, hần có thể một cước giẫm chết Triệu Hổ.

Với sức mạnh hiện tại của hần, có thể dễ dàng làm được điều này.

...

Trên khán đài.

Tổng cục trưởng nghe vậy, hơi nhú mày.

Hồ Trung đã không nhịn được mắng: “Tên chó má Triệu Hổ, có cơ hội tấn công không dùng, cứ thích thể hiện! Biết ngay là hần sẽ xui xẻo...”

Trần Nghiệp cũng nhú mày.

Lẽ ra, Triệu Hổ đã sớm hôn mê bất tỉnh, người dẫn chương trình nên nhảy ra, tuyên bố tiểu quý tử chiến thắng mới đúng.

Dù sao, trận tỷ võ này tuyên truyền ra ngoài với mục đích điểm đến là dừng lại!

Nếu như trường hợp Trần Nghiệp đánh chết Terauchi Ando trước đó, người dẫn chương trình không kịp tuyên bố ngăn cản thì cũng thôi.

Mà tình huống hiện tại là, tiểu quý tử đang biểu diễn trên võ đài, người dẫn chương trình lại không thấy đâu...

Nhắm vào Hoa Hạ mà bày mưu tính kế, cũng lười che giấu rồi sao?

Lúc này.

Vô số ánh mắt, đều đổ dồn về phía Tổng cục trưởng, chờ đợi Tổng cục trưởng lên tiếng.

Số phận của Triệu Hổ, cũng phụ thuộc vào thái độ của Tổng cục trưởng.

Vẻ mặt Tổng cục trưởng không vui, rõ ràng là có bất mãn với Triệu Hồ!

Sau đó, Tổng cục trưởng quay đầu lại, nói với Trần Nghiệp: “Trần Nghiệp, trận đấu trước đó, là cậu thắng, đối với đề nghị của người này, tôi muốn hỏi ý kiến của cậu.”

Trần Nghiệp đương nhiên lười quản sống chết của Triệu Hồ.

Tên thích thể hiện này, chết cũng đáng!

Tuy nhiên, suy nghĩ như vậy, chỉ nên nghĩ trong lòng thôi, trước mặt mọi người, chắc chắn không thể nói ra.

“Tổng cục trưởng cứ quyết định, tôi không có ý kiến gì.” Trần Nghiệp đá quả bóng trở lại.

Tổng cục trưởng nghe vậy, gật đầu với Trần Nghiệp, sau đó hướng về phía tiểu quỷ tử trên võ đài, nói một chữ:

“Được!”

Chữ này, Tổng cục trưởng nói rất nhẹ, rất bình tĩnh.

Nhưng lại như có ma lực, khiến tất cả mọi người trong hội trường đều có thể nghe thấy.

Rõ ràng là uy lực pháp lực của Tổng cục trưởng!

Trên võ đài.

Tiểu quỷ tử nghe thấy chữ “Được”, lập tức nở nụ cười.

Hắn cúi đầu thật sâu với Tổng cục trưởng, sau đó dõng chân đang đặt trên người Triệu Hồ, xoay người nhảy xuống võ đài.

Mãi đến lúc này.

Người dẫn chương trình mới xuất hiện trên đài tuyên bố trận đấu này, Nhật Bản chiến thắng.

Mà Tổng cục trưởng thì vung tay lên, Triệu Hồ đang hôn mê bất tỉnh, liền bay về phía khán đài.

Tuy Triệu Hồ trông rất thê thảm.

Nhưng ánh mắt mọi người nhìn hắn, vẫn tràn đầy sự chán ghét, thậm chí là thù hận.

Thật sự là mất mặt!

“Lão Hàn, sớm biết hần là loại người này, còn không bằng gọi Huyết Thủ đến.”

Lời này cũng chỉ có Hồ Trung mới dám nói.

Đối mặt với lời phàn nàn của Hồ Trung, Tổng cục trưởng không nói gì, ngược lại còn ra tay giúp đỡ, đánh ra một đạo pháp lực, giúp Triệu Hổ ổn định thương thế.

Dù sao, Triệu Hổ là do hần mang đến, hần không thể trơ mắt nhìn thương thế của Triệu Hổ chuyển biến xấu, cuối cùng chết đi.

Tiếp theo.

Tỷ võ trên võ đài tiếp tục.

Mãi đến hơn một tiếng sau, Triệu Hổ mới từ từ tỉnh lại.

“Tỉnh rồi?”

Hồ Trung không chút khách khí chế nhạo: “Ta coi như được chứng kiến, cái gọi là trang bức bị sét đánh! Người thật sự là làm rạng danh cho người Hoa Hạ chúng ta!”

Lời này vừa nói ra.

Cả khuôn mặt Triệu Hổ, đều đỏ bừng vì xấu hổ.

“Phụt!”

Triệu Hổ nhất thời xấu hổ không chịu nổi, phun ra một ngụm máu, lại một lần nữa hôn mê bất tỉnh...

Còn về việc là thật sự hôn mê hay giả vờ hôn mê, thì chỉ có bản thân hần biết.

...

Vòng thi đấu đầu tiên, tổng cộng kéo dài hơn hai tiếng đồng hồ mới kết thúc.

Sở dĩ chậm như vậy, là vì có vài trận đấu, hai bên đều ngang tài ngang sức, đánh rất lâu mới phân thắng bại.

Phía Hoa Hạ, thành tích vòng đầu tiên là hai thắng một thua, coi như không tệ.

Thành tích tốt nhất, là phía Mỹ, ba trận toàn thắng.

Vài đồng đội của Adam đều rất mạnh!

Đặc biệt là tên da đen Undertaker, chỉ lên sàn lộ diện, đã dọa đối thủ trực tiếp nhận thua...

Người dẫn chương trình sau đó lên sân, lớn tiếng hỏi:

“Vòng đầu tiên kết thúc, vòng thứ hai sắp bắt đầu, tất cả những người chiến thắng, xin mời lên đài bốc thăm đối thủ, những người thua trước đó, cũng có thể tiếp tục tham gia!”

Vòng thi đấu đầu tiên kết thúc.

Theo quy định, những người chiến thắng trước đó, bắt buộc phải tham gia thi đấu.

Còn những người đã thua một thành phố của quốc gia mình ở vòng đầu tiên, có thể bỏ quyền, cũng có thể tiếp tục tham gia.

Vì vậy.

Khi vòng thứ hai bắt đầu, số người lên bốc thăm, trực tiếp giảm đi một nửa.

Những kẻ thua cuộc, hầu như đều chọn bỏ quyền!

Không ai là kẻ ngốc, đã không địch lại người khác ở vòng đầu tiên, đã có thể nói rõ vấn đề, không cần thiết phải tiếp tục tặng thành phố cho người khác, thậm chí còn có thể mất mạng!

Vòng đầu tiên trước đó, chết không chỉ có Terauchi Ando!

Đợi đến khi bốc thăm kết thúc, mọi người lần lượt trở về chỗ ngồi của mình.

Hồ Trung lập tức hỏi Trần Nghiệp: “Trần lão đệ, cậu bốc trúng số mấy?”

Trần Nghiệp không nói, trực tiếp đưa số hiệu trong tay ra.

Trên đó có một con số: 7!

Khi Hồ Trung nhìn thấy con số này, đầu tiên là sửng sốt, sau đó lập tức cười lớn: “Ha ha, tôi cũng là số 7, thật là trùng hợp!”

Nói xong, liền đưa số hiệu mình bốc được ra.

Nhìn thấy số hiệu của Hồ Trung giống hệt của mình, Trần Nghiệp hơi sửng sốt!

Hồ Trung nói đúng, thật là quá trùng hợp.

Xác suất cùng đội bốc trúng cùng số hiệu như thế này rất thấp.

Ở vòng đầu tiên, nhiều người như vậy, cũng chưa từng xuất hiện.

Không ngờ, bọn họ lại gặp phải chuyện này ở vòng thứ hai.

“Quá tốt rồi! Như vậy, chúng ta ít nhất cũng giữ được một thành phố!”

“Đúng vậy! Thật là trời phù hộ nước ta!”

Hai vị nhân viên đi theo vui mừng nói.

Họ nói không sai, trong trường hợp xem xét kết quả xấu nhất, tiếp theo, nếu Hồ Trung và Trần Nghiệp đều thua, vậy thì lần tỷ võ này, sẽ phải trả giá bằng hai thành phố phồn hoa.

Mà hai người gặp nhau trước, có thể loại bỏ trước một người, cho dù người cuối cùng vẫn thua, nước ta cuối cùng cũng có thể thua ít hơn một thành phố.

Bao gồm cả Hồ Trung, cũng rất vui mừng.

Chỉ có Trần Nghiệp, trên mặt chỉ mang theo nụ cười nhạt.

Bởi vì, đánh những Luân Hồi Giả cấp A này, giống như bắt nạt trẻ con, chắc chắn thắng!

Còn có thể thu hoạch thêm một đợt điểm tiềm năng.

Đương nhiên, Trần Nghiệp cũng không buồn bã, có kết quả như vậy, cũng coi như không tệ.

Chương 530 - Cuộc đối quyết định mệnh? Bạo Liệt Chiến Đấu!

Tiếp theo, vòng thi đấu thứ hai bắt đầu.

Những người chiến thắng trước đó, lần lượt lên sân, công hiến hết trận chiến đấu này đến trận chiến đấu khác.

Điều khiến Trần Nghiệp bất ngờ là, ở trận thứ sáu, tên tiểu quý tử đã đánh bại Triệu Hồ trước đó, lại một lần nữa đánh bại đối thủ, giành chiến thắng!

Mà đối thủ của hắn, là một cường giả xếp hạng thứ chín!!

Khi tiểu quỷ tử giành chiến thắng, cả khán đài đều có chút kinh ngạc.

Từ điểm này có thể thấy được, thực lực của tên tiểu quỷ tử này, quả thực không thể xem thường.

Những kỹ năng của nhân vật King of Fighters, trong tay hắn, có uy lực kinh người!

Tuy rằng thực lực tổng hợp của đôi phương, trên bảng xếp hạng cao thủ, xếp hạng 21, nhưng chiến lực thực sự, lại là top mười trong số các Luân Hồi Giả cấp A.

Đội tiểu quỷ tử chiến thắng rời khỏi võ đài.

Người dẫn chương trình lên sân, tuyên bố trận tỷ võ tiếp theo bắt đầu.

“... Mời hai tuyển thủ bốc trúng số 7, lên đài tỷ võ!”

Nghe thấy lời này, Hồ Trung lập tức đứng dậy, cười ha hả:

“Không cần gọi nữa, hai số 7, đều ở bên chúng tôi. Ai thua ai thắng, chúng tôi tự thương lượng, các vị cứ trực tiếp vào vòng tiếp theo đi!”

Lời này vừa ra, người dẫn chương trình rõ ràng sững sờ.

Trong số những Luân Hồi Giả đang xem, những Luân Hồi Giả Hoa Hạ đều nở nụ cười vui mừng.

Một số người trên đài cao thì nhíu mày.

Người dẫn chương trình bất đắc dĩ, chỉ đành tuyên bố hai tuyển thủ bốc trúng số 8 lên sân...

Hơn một tiếng sau.

Vòng thi đấu thứ hai kết thúc.

Sau đó liền không ngừng nghỉ, bắt đầu vòng thứ ba!

Trận tỷ võ này, cần phải giải quyết trong vòng một ngày hôm nay.

Trước đó giới hạn mỗi quốc gia cử ba người ra trận, chính là để tránh thời gian tỷ võ kéo dài quá lâu.

Mọi người đều bận rộn hưởng thụ, làm gì có nhiều thời gian ở đây hao phí như vậy?

Nếu đây là trung tâm thành phố phồn hoa thì còn được, một hòn đảo hoang vu có gì vui?

“Mời các tuyển thủ tham gia, lên đài bốc thăm.”

Khi giọng nói của người dẫn chương trình vừa dứt.

Mọi người đều nhìn về phía khán đài của Hoa Hạ.

Bởi vì ai cũng biết, vòng thứ hai, hai người bốc trúng cùng số hiệu, tránh được một trận ác chiến. Vậy thì, vòng thứ ba, bọn họ nhất định sẽ phải ra người mạnh hơn trong hai người!

Nhiều người cho rằng, vòng này ra trận, nhất định là vị có biệt danh “Kim Cương” Hồ Trung.

Dù sao vị này cũng là cao thủ nổi tiếng đã lâu, trên bảng xếp hạng cường giả của Chủ Thần Không Gian, xếp hạng 11.

Vì vậy, khi mọi người nhìn thấy người đứng dậy là Trần Nghiệp, đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc...

“Cái quái gì? Lại không phải Kim Cương Hồ Trung lên sân?”

“Không thể nào? Chẳng lẽ tiểu tử này còn mạnh hơn Hồ Trung sao?”

“Không có lý nào! Hoa Hạ thật sự có cường giả như vậy, sao lại không hề nghe nói qua một chút tin tức nào?”

Nhiều người nghị luận sôi nổi.

Dưới vô số ánh mắt, sắc mặt Trần Nghiệp bình tĩnh, phi thân đến võ đài, cùng các tuyển thủ khác bốc thăm.

Đến vòng thứ ba, những người tham gia tỷ võ, chỉ còn lại mười mấy Luân Hồi Giả.

Trần Nghiệp bốc được số hiệu, là số 1!!

.....

Đội bốc thăm xong, người dẫn chương trình liền lên võ đài, lớn tiếng tuyên bố:

“Vòng tỷ võ thứ ba bắt đầu, mời hai tuyển thủ bốc trúng số 1 lên đài!”

Nghe thấy lời của người dẫn chương trình, Trần Nghiệp liền đứng dậy, nhảy vào trong võ đài.

Sự xuất hiện của hắn, thu hút vô số ánh mắt.

Bởi vì mọi người đều muốn biết, tại sao Hoa Hạ thà loại bỏ Hồ Trung, để người này đại diện tham gia.

Sau đó.

Đối thủ của Trần Nghiệp cũng nhảy vào trong võ đài.

Nhìn thấy đối thủ, Trần Nghiệp có chút kinh ngạc!

Thật trùng hợp.

Lại là tên tiểu quỷ tử trước đó!

Chính là tên tiểu quỷ tử nắm giữ nhiều kỹ năng của nhân vật King of Fighters, đánh bại Triệu Hổ.

“Hai người này lại chạm mặt nhau, hay lắm.”

“Hai người bọn họ đều được coi là hắc mã trong trận tỷ võ lần này, cũng từng đánh bại đồng đội của đối phương, không ngờ bây giờ lại chạm mặt nhau ngay đợt đầu tiên, thú vị.”

“Ha ha, cảm giác giống như cuộc đối quyết định mệnh!”

“Cái gì mà lộn xộn? Chỉ là tiểu quỷ tử, cũng xứng nói cuộc đối quyết định mệnh với nước ta sao?”

“Các người nói, hai người này ai sẽ thắng?”

“Không dễ nói! Hoa Hạ để vị đại lão tên Trần Nghiệp này lên sân, chứng tỏ đại lão này nhất định mạnh hơn Kim Cương Hồ Trung, có thực lực top mười chín chính! Mà tên người nước này, trước đó đã đánh bại cường giả nổi tiếng xếp hạng 9, phỏng chừng cũng có thực lực top mười... Cảm thấy hai người này, hẳn là ngang tài ngang sức!”

“Mẹ nó, người phân tích nghiêm túc nhiều như vậy, kết quả toàn là nói nhảm! Thật là nghe vua nói một buổi, như nghe một câu.”

.....

Lúc này.

Trận đấu của Trần Nghiệp và tiểu quỷ tử, được coi là vạn chúng chú mục!

Ngay cả những cường giả đỉnh tiêm trên khán đài cao, đều phần chấn tinh thần, chăm chú quan sát.

Bên phía Hoa Hạ.

Hồ Trung và hai vị nhân viên đi theo, sắc mặt đều rất ngưng trọng.

“Hồ ca, anh thấy, tiểu tử này và Trần Nghiệp, ai sẽ thắng?” Một nhân viên đi theo, nhỏ giọng hỏi.

Hồ Trung suy nghĩ một chút, nói: “Tôi đương nhiên xem trọng Trần Nghiệp... Lão Hàn, anh thấy thế nào?”

Tổng cục trưởng nghe vậy, lộ ra một tia mỉm cười: “Trần Nghiệp sẽ thắng.”

Trước đó một chiêu Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, ngay cả đại trận hãn bố trí, cũng có thể đánh tan...

Chỉ chiêu đó, tổng cục trưởng liền dám khẳng định, thực lực chân chính của Trần Nghiệp, trong số các Luân Hồi Giả cấp A, tuyệt đối có thể xếp vào top ba, thậm chí không kém gì đại tướng số một của Adam.

“Ồ?” Hồ Trung nghe vậy, hai mắt lóe lên tinh quang, lập tức cũng cười: “Lão Hàn đều nói như vậy, vậy Trần Nghiệp nhất định sẽ thắng.”

Trên võ đài.

Tỷ võ đã bắt đầu.

Tuy nhiên hai người vẫn chưa động thủ.

Chủ yếu là tiểu quỷ tử, phi thường cảnh giác, đang quan sát Trần Nghiệp, dường như muốn tìm kiếm sơ hở.

Trong mắt tiểu quỷ tử, đối phương có thể đánh bại Terauchi Ando, tuyệt đối không đơn giản!

Thật ra mà nói, nếu Terauchi Ando ổn định một chút, cho dù là cường giả cấp S cũng khó mà giết được hắn, trừ phi đại lão cấp S bất chấp tất cả, trực tiếp hủy diệt Trái Đất...

Tiểu quỷ tử này tuy rằng rất tự tin vào thực lực của mình, nhưng cũng không dám nói, có thể sánh ngang với Terauchi Ando!

Bởi vì hai người là đồng đội, rất hiểu nhau.

Trong đó, Terauchi Ando chính là đội trưởng của hắn.

Thấy tiểu quỷ tử nửa ngày không động thủ.

Trần Nghiệp đối diện, cuối cùng mất kiên nhẫn.

Chỉ thấy hắn giơ một ngón tay, nhắm vào tiểu quỷ tử, cách không điểm một cái.

“Vút!”

Một ngọn lửa màu tím, lại như viên đạn, phá không bay đi.

Chiêu này, thoát nhìn rất giống với “Hỏa Thương” của Hỏa Quyền Ace, trên thực tế, thủ đoạn của Trần Nghiệp cao minh hơn nhiều!

Khi thuộc tính tinh thần của Trần Nghiệp vượt quá vạn, việc hắn vận dụng dị năng hỏa diễm, đã đạt đến cảnh giới xuất thần nhập hóa.

“Hỏa Quyền Ace” trong thế giới One Piece, ngay cả rách giầy cho hắn cũng không xứng.

Bên kia.

Khi Trần Nghiệp giơ tay lên, tiểu quỷ tử liền đề cao cảnh giác.

Nhưng khi hắn nhìn thấy hỏa diễm của Trần Nghiệp đánh tới, vẫn vô cùng kinh hãi!

Quá nhanh!

Hơn nữa còn nhắm thẳng vào mi tâm của hắn.

Cảm giác nguy hiểm mãnh liệt, khiến tiểu quỷ tử không chút nghi ngờ, nếu hắn đứng yên không nhúc nhích, kết cục tất nhiên là bị bạo đầu!

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, tiểu quỷ tử vội vàng nghiêng đầu, hiểm lại càng hiểm tránh được công kích của hỏa diễm.

Hỏa diễm đó, gần như sượt qua mặt tiểu quỷ tử bay qua.

Chương 531 - Cuộc đối quyết định mệnh? Bạo Liệt Chiến Đấu! (2)

Mặc dù tiểu quỷ tử phản ứng đủ nhanh, đã tránh được, nhưng nhiệt độ cao khủng khiếp vẫn khiến nửa khuôn mặt của tiểu quỷ tử bị bỏng ngay lập tức!

Hỏa diễm cuối cùng va vào kết giới ở rìa võ đài, giống như một viên đá ném vào mặt hồ yên ả, tạo thành từng gợn sóng lan tỏa.

Mà tiểu quỷ tử may mắn thoát chết, nhìn về phía Trần Nghiệp với ánh mắt kinh hoàng!

Không trách đối phương có thể chính diện đánh tan “Dai Funka” của Terauchi Ando, cuối cùng giết chết Terauchi Ando...

Hỏa diễm của người này, thật sự quá đáng sợ!

Nhiệt độ cao khủng khiếp đó, là điều tiểu quỷ tử chưa từng thấy.

So sánh mà nói, Thương Viêm mà hắn nhận được từ Yagami Iori, thật sự là không đủ để xách giày cho đối phương.

Tiểu quỷ tử biết.

Không thể cho đối phương cơ hội thi triển hỏa diễm nữa!

Một khi hỏa diễm của đối phương bao vây, không cần đánh, hắn sẽ bị nướng sống.

Nghĩ đến đây, hai mắt tiểu quỷ tử lộ vẻ nghiêm túc, trong tay đột nhiên xuất hiện một đôi găng tay!

Đôi găng tay này, là găng tay của nhân vật chính “Kyo Kusanagi” trong thế giới King of Fighters, có năng lực kháng hỏa cực cao.

Tuy nhiên, chân phẩm căn bản không thể có được, trong tay tiểu quỷ tử, là một món hàng nhái, chỉ có thể sử dụng một lần, và thời gian một lần, chỉ có mười phút!

Mặc dù vậy, đôi găng tay này vẫn rất quý giá.

Tiểu quỷ tử giữ nó, vốn là để phòng bị Terauchi Ando, không ngờ lại dùng ở đây.

Tiểu quỷ tử này vẫn là một người yêu nước, đối với việc Terauchi Ando ép lão Thiên Hoàng nhường ngôi, tự mình ngồi

lên ngôi Thiên Hoàng, hẳn rất bất mãn!

Tuy nhiên, xét thấy thực lực của đối phương, hữu dụng cho nước Nhật, hẳn nhin.

Nếu Terauchi Ando tiếp tục làm càn, vậy thì, tiểu quý tử nhất định sẽ đeo găng tay ngăn cản hẳn...

Nói hơi xa.

Khi tiểu quý tử đeo găng tay xong, lập tức xông về phía Trần Nghiệp.

Hắn muốn giành công, trong thời hạn hiệu lực của găng tay (mười phút), giải quyết đối thủ!

Trần Nghiệp thấy vậy, lại phát ra một đạo hỏa diễm.

Không phải là Trần Nghiệp cố ý đùa giỡn.

Hắn kỳ thực cũng đang tìm cơ hội, muốn chỉ sử dụng dị năng hỏa diễm, một chiêu miểu sát tên tiểu quý tử này...

Nhìn thấy hỏa diễm lại đánh tới, chỉ thấy thân thể đang lao tới của tiểu quý tử đột nhiên bay lên không, nhẹ như chim yến, hơn nữa còn bay ngược!

Đợi sau khi tránh được hỏa diễm, tiểu quý tử đang ở giữa không trung, lại mượn lực trên không, lao về phía Trần Nghiệp.

Lúc này hai tay tiểu quý tử chấp lại với nhau, giờ cao quá đầu, cả người như một lưỡi dao sắc bén, đâm về phía Trần Nghiệp.

Chiêu này.

Là xuất phát từ “Hurricane Spin” của nhân vật Choi Bounge trong King of Fighters!

Được tiểu quý tử sử dụng ra, lại vượt xa bản thân tên lùn đó, uy thế phi phàm.

Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không ngốc đứng yên tại chỗ.

Như vậy sẽ bại lộ phòng ngự vô địch của hắn.

Chỉ thấy Trần Nghiệp vung tay, một hỏa cầu màu tím khổng lồ nhanh chóng xuất hiện, va về phía tiểu quý tử.

“Ầm!”

Khi hỏa cầu va chạm rồi nổ tung...

Ngay lập tức!

Tử hỏa bùng lên giữa không trung!

Tuy nhiên, điều đáng ngạc nhiên là, thân thể của tiểu quý tử lại không hề hấn gì, xuyên qua hỏa diễm thành công, lao về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Trước đó hỏa diễm nhỏ mà hấn phóng ra, chỉ cần lướt qua, liền làm tiểu quý tử bị bỏng, chứng tỏ tên này gần như không có kháng hỏa.

Chỉ trong nháy mắt, kháng hỏa lại cao như vậy?

Rất nhanh, Trần Nghiệp liền nhận ra, vấn đề rất có thể nằm ở đôi găng tay của hắn ta.

Đương nhiên.

Công kích của tiểu quý tử, không làm khó được Trần Nghiệp.

Dù sao, với phản ứng thần kinh hiện tại của Trần Nghiệp, tốc độ của tiểu quý tử tuy nhanh, nhưng trong mắt Trần Nghiệp, cũng chậm như rùa bò.

Toàn thân Trần Nghiệp lập tức bốc cháy tử hỏa, ngay tại chỗ lập tức chìm vào biển lửa màu tím.

“Phập!”

Khi tiểu quý tử đánh trúng tử hỏa hình người đó, lại đánh vào khoảng không.

Thân ảnh thật sự của Trần Nghiệp, đã xuất hiện bên ngoài biển lửa.

Lưu lại tại chỗ, chỉ là một hỏa diễm tàn ảnh mà thôi.

Tiểu quý tử vô cùng kinh hãi, vội vàng nhảy ra khỏi biển lửa.

Bởi vì, cho dù là găng tay của Kyo Kusanagi, đối mặt với tử hỏa của Trần Nghiệp, cũng lực bất tòng tâm.

Sau đó.

Tiểu quý tử không muốn cho Trần Nghiệp cơ hội thở dốc, hai tay giơ cao quá đầu, sau đó dùng sức vỗ xuống vỗ dài dài.

Jirai Shin tái hiện!

Jirai Shin của Daimon Goro, tuy rằng có đặc tính không thể phòng ngự, đồng thời đặc tính phán định cao, nhưng không có nghĩa là vô địch.

Với thuộc tính nghịch thiên hiện tại của Trần Nghiệp, tiểu quý tử muốn dựa vào chiêu này làm Trần Nghiệp ngã xuống, thật là nằm mơ!

Tuy nhiên.

Khi hai tay tiểu quý tử vồ xuống mặt đất, trong lòng Trần Nghiệp đột nhiên khẽ động...

“Ầm ầm!”

Cả võ đài đột nhiên rung chuyển!

Trần Nghiệp thuận thế giả vờ ngã xuống...

Hắn đương nhiên là đang đào hố cho tiểu quý tử!

Quả nhiên.

Tiểu quý tử thấy Trần Nghiệp ngã xuống đất, không muốn bỏ lỡ cơ hội, lập tức xông tới.

Rõ ràng là rất tự tin vào Jirai Shin của mình.

Tiểu quý tử tự tin, không nhìn thấy vẻ giễu cợt trong mắt Trần Nghiệp...

Phải nói rằng.

Trần Nghiệp diễn rất giống!

Lúc hắn ngã xuống, trông rất hoảng loạn.

Đợi đến khi hắn “vất vả” bò dậy, tiểu quý tử đã đến trước mặt hắn, hai tay túm lấy vai Trần Nghiệp!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tất sát kỹ: Jigoku Gokuraku Otoshi kích hoạt!

Tên này lại muốn dùng lại chiêu cũ với Trần Nghiệp, dùng chiêu thức đã đánh bại Triệu Hồ lên người Trần Nghiệp.

Phải nói rằng!

Kỹ năng trong phó bản King of Fighters, có chút hiệu ứng kỳ lạ.

Khi tiểu quỷ tử thi triển tuyệt kỹ “Jigoku Gokuraku Otoshi”, Trần Nghiệp rõ ràng cảm thấy cơ thể tê dại!

Tuy nhiên, thuộc tính của hắn quá cường đại, dễ dàng miễn nhiễm với cảm giác tê liệt này, rồi thoát khỏi sự trói buộc.

Cảm giác của tiểu quỷ tử lúc này là, tất sát kỹ bách chiến bách thắng của hắn, lại thất bại trên người Trần Nghiệp?

Sao có thể như vậy?

Jigoku Gokuraku Otoshi mà hắn nắm giữ, đã được Chủ Thần Không Gian cải tạo, trừ khi thuộc tính sức mạnh của đối thủ vượt quá hắn năm lần trở lên, nếu không sẽ không thể thất bại.

Mà bản thân tiểu quỷ tử là Luân Hồi Giả theo đường sức mạnh, thuộc tính sức mạnh hiện tại đã đạt đến con số kinh người hơn ba nghìn điểm!

Nếu thuộc tính sức mạnh của đối phương gấp năm lần hắn trở lên, chẳng phải phải hơn một vạn năm?

Đây là khái niệm gì?

Với thuộc tính sức mạnh như vậy, cộng thêm năng lực hoặc huyết thống tốt, về cơ bản chính là cường giả cấp S vững chắc!!

Hơn nữa, đối phương không phải là Luân Hồi Giả dị năng hóa điểm sao? Làm sao có thể sở hữu sức mạnh đáng sợ như vậy?

Nhiều điều khó hiểu lóe lên trong đầu tiểu quỷ tử.

Hắn kinh ngạc nhìn Trần Nghiệp, không nhin được lên tiếng:

“Ngươi...”

Chỉ mới nói được một chữ “ngươi”, những lời tiếp theo, tiểu quỷ tử đã không nói nên lời.

Bởi vì bàn tay của Trần Nghiệp, đã xuyên qua ngực hắn, hơn nữa nắm lấy trái tim của hắn!

Vì tiểu quỷ tử đã tự dâng mình đến cửa, Trần Nghiệp đương nhiên sẽ không từ chối, lập tức kết liễu mạng sống của đối phương.

Hơn nữa, thủ đoạn Trần Nghiệp sử dụng, cũng giống như khi giết Terauchi Ando.

Tiểu quỷ tử muốn dùng thủ đoạn đối phó với Triệu Hồ để đối phó với hắn, hắn lại dùng thủ đoạn đối phó với Terauchi Ando, vừa hay tương xứng!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trong vẻ mặt đau đớn tột cùng của tiểu quỷ tử, Trần Nghiệp thi triển Tử Hỏa của mình.

Ngay lập tức!

Tiểu quỷ tử rơi vào biển lửa màu tím, toàn bộ cơ thể nhanh chóng bốc cháy, phân hủy, chưa đầy một phút, đã biến thành tro bụi.

Hỏa diễm vạn độ, thật đáng sợ!

Chương 532 - Luân Hồi Giả Cấp A Mạnh Nhất Xuất Hiện!

“Đã tiêu diệt dị đoan thành công, nhận được 778 điểm tiềm năng!”

Trong đầu Trần Nghiệp, nhận được thông báo của bí cảnh.

Hắn lập tức có chút kinh ngạc.

Phần thưởng của tên này, lại chỉ ít hơn Terauchi Ando một chút, gần như tương đương.

Xem ra, tên tiểu quỷ này không hề đơn giản!

Đáng tiếc, lại gặp phải hắn...

“Trần Nghiệp đến từ Hoa Hạ chiến thắng!” Người dẫn chương trình lập tức lớn tiếng tuyên bố.

Trần Nghiệp liền nhảy lên, trở về khán đài.

Sau khi hắn rời đi, vô số Luân Hồi Giả đang xem trận đấu, nhao nhao bàn tán.

“Chết tiệt! Lại thắng, tiểu tử này có chút bản lĩnh!”

“Móa, vốn tưởng rằng tên Nhật này là hắc mã, không ngờ gặp phải một hắc mã khác, nhanh như vậy đã toi mạng.”

“Không đúng! Tại sao Jigoku Gokuraku Otoshi của tên Nhật kia lại không có tác dụng với người Hoa Hạ kia? Tuyệt kỹ ném trong phó bản King of Fighters, phán định không phải rất cao sao?”

“Có thể là vì đối phương có đạo cụ đặc biệt nào đó, có thể chống đỡ? Chẳng lẽ các ngươi không nhận ra, người Hoa Hạ kia vừa rồi ngã xuống, là cố ý sao?”

“Ái chà! Ngươi nói như vậy, vừa rồi thật sự giống như một cái bẫy! Người Hoa Hạ này thật là quá xấu xa...”

“Hoa Hạ có một câu thành ngữ, gọi là binh bất yếm trá! Ta lại rất thương thức ý thức chiến đấu của đối phương.”

“Người này, thật sự có chút ngoài dự đoán, hẳn sẽ không thể tiến vào trận quyết chiến cuối cùng chứ?”

“Sau khi trở về phải tìm hiểu kỹ về hắn, không biết đội ngũ của hắn, còn cần người không?”

“Hắn khiêm tốn như vậy, nói không chừng là một độc lang...”

...

Liên tiếp đánh bại hai cường giả đỉnh tiêm của Nhật.

Lúc này, Trần Nghiệp có thể nói là vạn chúng chú mục!

Không chỉ những Luân Hồi Giả đang xem trận đấu đang bàn tán về hắn, mà ngay cả nhiều cường giả trên khán đài, đều nảy sinh hứng thú nồng đậm.

Vị cường giả cấp S của Ấn Độ, thậm chí còn bàn bạc với đồng đội, chờ sau khi tỷ võ kết thúc, xem có thể lôi kéo Trần Nghiệp gia nhập đội ngũ của bọn họ hay không...

Vì vậy, khi Trần Nghiệp trở về chỗ ngồi của mình, liền nhận được sự chào đón nồng nhiệt của đồng đội.

“Ha ha! Trần lão đệ, cậu thật sự lợi hại! Làm rất tốt!!”

Hồ Trung cười ha hả, vẻ mặt phấn khích.

“Chỉ là may mắn thôi.”

“Trần lão đệ, đừng khiêm tốn như vậy!” Hồ Trung cười nói: “Một lần thắng có thể nói là may mắn, hai lần còn có thể là may mắn sao? Nếu cậu không phải là ẩn nặc giả, với thực lực của cậu, chắc chắn có thể lọt vào top 5!”

Nói đến đây, khóe mắt Hồ Trung chợt liếc nhìn người nào đó, lại cười lạnh nói: “So với những kẻ không có bản lĩnh lại thích làm màu, Trần lão đệ, cậu quả thực là mẫu mực của thế hệ chúng ta!”

Người mà hắn nói “không có bản lĩnh lại thích làm màu”, đương nhiên là chỉ Triệu Hổ!

Lúc này, Triệu Hổ đã tỉnh, đang ngồi nghỉ ngơi ở chỗ của mình.

Nghe được lời này của Hồ Trung, Triệu Hổ lập tức tức giận đến mức mặt mày tái mét!

Mà Hồ Trung biết rõ sẽ đắc tội với Triệu Hổ, vẫn còn nói lời này, hiển nhiên là cực kỳ bất mãn với việc Triệu Hổ làm màu trước đó!

Từ điểm này có thể thấy được, Hồ Trung là người thẳng tính...

Đối với việc Hồ Trung mĩa mai Triệu Hổ, Trần Nghiệp có chút buồn cười.

Thực ra hắn cũng không thích hành vi của Triệu Hổ này!

Trước đó luôn bày ra bộ mặt lạnh lùng kiêu ngạo, cũng không biết trang bức cho ai xem?

Có thực lực thì thôi.

Vấn đề là tên này hình như ngoài tốc độ ra, những năng lực khác cũng không nổi bật.

Hiện tại Trần Nghiệp thậm chí còn nghi ngờ, có phải là Huyết Thủ không muốn đến, Tổng cục trưởng mới để tên này thay thế không.

Lúc này.

Bên dưới khán đài, đột nhiên vang lên một trận tiếng khóc, thu hút sự chú ý của mọi người.

Mọi người đồng loạt nhìn về phía phát ra tiếng khóc, liền thấy ở đằng xa, một đám người Nhật, đầu quấn băng trắng, đang quỳ về hướng võ đài, khóc lớn.

Vừa khóc, vừa miệng còn gọi “Inoue quân”...

Mà Inoue quân trong miệng bọn họ, chính là tên tiểu quỷ vừa bị Trần Nghiệp thiêu chết.

Nhìn thấy cảnh này.

Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Hắn không ngờ, tên đó lại có nhiều người ủng hộ như vậy?

Terauchi Ando trước đó chết, cũng chẳng có ai chịu khóc cho hắn ta...

Tiếng khóc của những người này rất lớn, nhanh chóng thu hút sự chú ý của rất nhiều người.

Hồ Trung lập tức hừ lạnh nói: “Không nhìn ra, tên tiểu quỷ đó ở bên Nhật, lại rất được lòng người?”

Tổng cục trưởng đột nhiên lên tiếng: “Anh hùng của chúng, kẻ địch của ta! Trần Nghiệp, những người này, cậu không cần để tâm.”

Xem ra, Tổng cục trưởng là sợ Trần Nghiệp có áp lực tâm lý?

Đối với điều này, Trần Nghiệp tỏ vẻ, hắn sẽ không có bất kỳ áp lực tâm lý nào!

“Cục trưởng, tôi hiểu!” Trần Nghiệp lập tức nói.

...

Mặc dù tiếng khóc rất thu hút sự chú ý.

Tuy nhiên.

Khi trận tỷ võ tiếp theo bắt đầu, thì không còn ai quan tâm đến bọn họ nữa.

Bởi vì, người lên sân là tên da đen, đại tướng dưới trướng Adam, người đứng đầu bảng xếp hạng cao thủ cấp A.

Mà đối thủ của tên da đen, cũng là một nhân vật nổi tiếng, người đàn ông lực lưỡng đến từ Đức, Luân Hồi Giả cấp A

đỉnh tiêm, đánh giá thực lực tổng hợp, đứng thứ ba trên bảng xếp hạng cao thủ!

Đối phương cũng là cao thủ số một của Đức, hơn nữa còn rất trẻ, được coi là niềm tự hào của Đức!

Trận chiến giữa người đứng thứ nhất và thứ ba, chắc chắn sẽ rất đặc sắc!

Tất cả Luân Hồi Giả đều bị thu hút, bao gồm cả những cường giả cấp S kia cũng tập trung tinh thần quan sát.

Thậm chí, cả đám người Nhật đang khóc lóc, cũng vô thức ngừng khóc, nhìn về phía võ đài...

“Trần lão đệ, trận này phải xem cho kỹ, nói không chừng phía sau, cậu có thể gặp một trong số bọn họ.” Hồ Trung nói.

Trần Nghiệp gật đầu, ánh mắt nhìn về phía võ đài.

Trên võ đài.

Là niềm tự hào của người Đức, đương nhiên không thể dễ dàng nhận thua, cho dù đối phương là người đứng đầu cũng không được.

Hơn nữa, thứ hạng của đối phương, cũng chỉ cao hơn hẳn hai bậc mà thôi, người Đức rất tự tin vào thực lực của mình.

Vì vậy!

Tỷ võ bắt đầu!

Tên da đen lập tức giơ một ngón tay, chỉ về phía người Đức từ xa.

“Huu!”

Một tia laser đỏ sẫm, lại bắn ra từ tay đối phương, nhanh chóng đánh trúng người Đức.

Chiêu này thoát nhìn, gần như hoàn toàn giống với chiêu thức làm màu của Frieza!

Có tin đồn nói, tên da đen này đã nhận được một chút huyết thống của Frieza, xem ra tin đồn không sai...

Tuy nhiên, chiêu này của tên da đen, lại đánh trúng một cái bóng.

Người Đức thật sự, đã né sang một bên.

Còn tia laser màu đỏ kia, đương nhiên là đánh vào kết giới ở rìa võ đài, lại đánh cho kết giới rung chuyển không ngừng.

Cảnh tượng này, khiến những người đang xem trận đấu bên cạnh võ đài, sợ hãi nhảy dựng, vội vàng lùi lại.

Trần Nghiệp chú ý thấy, Tổng cục trưởng lập tức nhíu mày.

Còn trên khán đài của Mỹ, vị cường giả cấp S “Adam” kia, thì bất mãn nói:

“Will, ngươi muốn phá hủy võ đài làm bị thương người khác sao? Ta ra lệnh cho ngươi, không được sử dụng Khí Công Pháo nữa!”

Tên da đen trên võ đài, nghe được lời này, lập tức cười giong tay nói: “OK, đều nghe ngài, lão đại.”

Hai người nói cười vui vẻ, lại không coi người Đức kia ra gì?

Mặc dù sắc mặt người Đức vẫn bình tĩnh, nhưng Trần Nghiệp nhìn ra được, chàng trai trẻ tuổi đó đã tức giận.

Bởi vì ánh mắt của đối phương tràn đầy sát khí!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Sự phản công của người Đức bắt đầu.

Liền thấy cơ thể của người này lại nhanh chóng phồng lên, không chỉ như vậy, cơ thể hắn còn có một số biến đổi bất thường khác.

Chương 533 - Luân Hồi Giả Cấp A Mạnh Nhất Xuất Hiện! (2)

Đầu tiên là một đôi cánh đen mọc ra từ sau lưng người Đức, sau đó, trên trán người Đức, xuất hiện một đôi sừng bò...

Trong nháy mắt.

Người này đã từ một con người, biến thành hình dạng ác quỷ!

Hình dạng Thiên Sứ Sa Ngã · Lucifer!!

Đương nhiên, người Đức không phải là Lucifer, thứ mà hắn nhận được, chỉ là một hình dạng tương tự mà thôi, có lẽ có một chút sức chiến đấu của Lucifer.

Cho dù như vậy, cũng đã rất đáng sợ!

Trong một số câu chuyện của phương Tây, Lucifer chính là Chúa tể Địa ngục! Kẻ đối lập với Chúa Trời!!

Không trách, thực lực tổng hợp của người này, có thể lọt vào top 3.

Tiếp theo.

Hai người trên võ đài, triển khai một trận chiến hiểm có khó tìm!

Một trận chiến chỉ dựa vào thể lực!

Hình như bị lời nói của Adam kia kích thích, người Đức ngoài việc sử dụng nắm đấm và tốc độ của mình, gần như không sử dụng năng lực nào khác.

Đó thực sự là quyền quyền đến thịt.

Tốc độ của cả hai, đều rất nhanh, thậm chí không kém gì tốc độ của Triệu Hổ.

Về phần sức mạnh của hai người, càng là vô cùng đáng sợ, đánh cho võ đài rung chuyển không ngừng, lung lay sắp đổ!

Nếu không có pháp trận của Tổng cục trưởng trấn áp, theo cách đánh của hai người này, e rằng cả hòn đảo, sẽ bị đánh chìm trong nháy mắt!

Thậm chí, sau khi chiến đấu một lúc, võ đài ầm ầm có dấu hiệu sụp đổ.

Tổng cục trưởng không thể không đứng ra, thi triển pháp thuật, tăng cường phòng ngự cho võ đài!!

Đối với thực lực của hai người này, Trần Nghiệp có chút kinh ngạc!

Biểu hiện của bọn họ, gần như sắp đuổi kịp thực lực của Trần Nghiệp trước khi được Saitama báo mộng.

Đương nhiên, so với Trần Nghiệp hiện tại, chắc chắn là không thể so sánh được.

Đặc biệt là tên da đen Will kia, dưới sự tấn công mãnh liệt của người Đức, lại tỏ ra rất ung dung, rõ ràng là vẫn chưa sử dụng thực lực thật sự...

Chỉ có thể nói, quả nhiên là kẻ đứng đầu bảng xếp hạng!

Thực lực quả thực kinh người.

Ngay cả Trần Nghiệp cũng cảm thấy kinh ngạc, thì càng không cần phải nói đến những người khác.

Lúc này.

Trận chiến của hai người này, đã khiến vô số Luân Hồi Giả đang xem trận đấu, há hốc mồm!

Ngay cả những cường giả trên khán đài, cũng đều kinh hãi trước biểu hiện của hai người này!

Chỉ có vài cường giả cấp S, còn có thể ngồi yên.

Trên khán đài của Hoa Hạ.

Triệu Hồ nhìn hai bóng người gần như biến mất với tốc độ cực nhanh trên võ đài, hai mắt tròn tròn.

Hắn vốn tưởng rằng, thực lực của mình, trong số các Luân Hồi Giả cấp A, chắc chắn có thể lọt vào top đầu.

Đây cũng là nguyên nhân chính khiến hắn tự cao tự đại.

Lúc này nhìn thấy trận chiến của những cường giả đỉnh cao thực sự, Triệu Hồ mới biết, mình chỉ là ếch ngồi đáy giếng mà thôi.

Hai người trên võ đài, ai đến cũng có thể một quyền đánh bại hắn!

Còn về phần tốc độ mà hắn tự hào, trước mặt hai người này, căn bản chẳng chiếm được bao nhiêu ưu thế...

Ngay cả Hồ Trung, nhìn thấy biểu hiện của tên da đen và người Đức, cũng là vẻ mặt ngưng trọng.

Mặc dù, Hồ Trung có danh hiệu “phòng thủ mạnh nhất” trong số các Luân Hồi Giả cấp A, nhưng hắn tự hỏi, đối mặt với sức mạnh cuồng bạo như vậy của hai người này, Haki Vũ Trang của hắn, có thể chịu được mấy quyền?

“Hai tên này, quả thực là quái vật...” Hồ Trung lẩm bẩm.

Nghe được lời hắn nói, hai người đi theo, đều vô thức gật đầu, tỏ vẻ rất đồng tình!

Hồ Trung không muốn xem nữa.

Hắn sợ xem tiếp, sẽ ảnh hưởng đến lòng tin của mình...

“Trần lão đệ, nếu cậu đối đầu với bọn họ, có bao nhiêu phần thắng?” Hồ Trung mở miệng hỏi.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, trả lời: “Còn phải xem kháng hóa của bọn họ, cao đến mức nào!”

Nói thật.

Chỉ bằng thực lực mà hai người này thể hiện ra, Trần Nghiệp chỉ dùng dị năng Hỏa Diễm, thật sự có chút khó khăn.

Bởi vì tốc độ của hai người này đều rất nhanh!

Trần Nghiệp nếu không dựa vào tốc độ của mình, chỉ dùng dị năng Hỏa Diễm, rất khó tấn công được bọn họ.

Ngay cả đánh cũng không đánh trúng, kết quả đương nhiên là không cần phải nói.

Hồ Trung nghe vậy, gật đầu, lại quay sang Tổng cục trưởng.

“Lão Hàn, anh cảm thấy, ai sẽ thắng?”

“Là tên da đen Will.” Tổng cục trưởng không cần suy nghĩ liền nói.

Với nhãn lực của Tổng cục trưởng, đương nhiên cũng có thể nhìn ra, tên da đen kia vẫn luôn ung dung, còn người Đức, đã dốc hết toàn lực...

Hồ Trung ngẩn người, sau đó cảm thán nói: “Trước đó đã có tin đồn nói, Chôn Vùi Giả Will, thực lực tổng hợp đã rất gần với cấp S, xem ra, tin đồn không sai!”

“Bọn họ... bọn họ thật sự quá mạnh rồi!”

“Chết tiệt, hai mắt của ta, căn bản không thể theo kịp tốc độ của bọn họ, thật đáng sợ.”

“Đây chính là thực lực chân chính của Luân Hồi Giả cấp A đỉnh cấp sao? Thật sự khủng bố!”

“Chỉ riêng tốc độ va chạm của hai người bọn họ, đã khiến ta cảm thấy run sợ, huống chi bọn họ còn có tốc độ như vậy... Ta nghiêm trọng hoài nghi, nếu không phải lôi đài đã được vị kia của Hoa Hạ gia cố, e rằng đã sớm bị hai người này phá hủy rồi.”

“Luân Hồi Giả cấp A đỉnh cấp đã mạnh như vậy, vậy cường giả cấp S thì sao?”

...

Trận chiến của Will và thanh niên người Đức đã làm kinh ngạc vô số Luân Hồi Giả.

Nhiều người lần đầu tiên nhận ra, thì ra, Luân Hồi Giả cấp A đỉnh cấp, lại đáng sợ như vậy!

Ngay lúc mọi người đang bàn tán sôi nổi.

Trên lôi đài.

Hai người đang giao chiến kịch liệt, đột nhiên đồng thời dừng lại.

Nhìn từ bên ngoài, cuộc chiến vừa rồi của hai người, dường như bất phân thắng bại.

Tuy nhiên, những cao thủ đều có thể nhìn ra, tinh thần của người Đức, đã uể oải đi rất nhiều, thậm chí cả hai tay, đều đang khẽ run rẩy.

Rõ ràng, một trận chiến kịch liệt, đã khiến thân thể hắn, chịu tải rất lớn.

So với đó, người da đen Will, lại thần sắc như thường.

Cao thấp giữa hai người, lập tức rõ ràng!

“Tiểu tử, đã đạt đến giới hạn rồi sao?” Người da đen Will cười nói: “Ta mới chỉ vừa khởi động thôi!”

Nghe được lời này.

Sắc mặt thanh niên người Đức vô cùng khó coi.

Hắn biết, những gì đối phương nói, có thể là sự thật.

Nhưng hắn không muốn tin, mình lại có chênh lệch lớn như vậy với tên da đen này?

Thấy thanh niên người Đức nửa ngày không nói, người da đen lại cười hỏi: “Bây giờ ngươi định lựa chọn thế nào? Là tiếp tục chơi với ta, cho đến khi bị ta đánh chết, hay là nhận thua?”

Nghe được lời này, thanh niên người Đức chỉ hơi do dự một chút, liền bày ra tư thế chiến đấu.

Hắn là niềm tự hào của nước Đức!

Trước mặt bao người, làm sao có thể nhận thua?

Người da đen Will thấy vậy, lập tức lộ ra một nụ cười hung dữ!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hai người lại va chạm vào nhau.

Chỉ là, lần này người da đen Will, lại thể hiện mạnh mẽ hơn trước!

Rõ ràng trước đó đang chơi đùa, bây giờ chơi đủ rồi, không muốn tiếp tục chơi nữa, nên đã lấy ra bản lĩnh thật sự.

Bỏ qua màu da không nói.

Người da đen Will, quả thực là người gần với cường giả cấp S đỉnh cấp nhất.

Thực lực chân chính của hắn, rất mạnh!

Chỉ dùng vài hơi thở, thanh niên người Đức, liền phát ra một tiếng kêu thảm thiết!

“A!!”

Tiếng kêu thảm thiết này, vang khắp toàn trường đều có thể nghe thấy.

Mọi người nhìn kỹ, liền thấy thanh niên người Đức trong hình dạng ác ma. Một cánh tay đã bị vặn thành hình vòng cung kỳ dị, thậm chí cả mảnh xương gãy, cũng có thể nhìn thấy lò mờ.

Rõ ràng, trong cuộc giao tranh ngắn ngủi vừa rồi, hắn đã thua rất thảm hại.

Chương 534 - Cái loại mèo chó gì cũng dám khiêu chiến ta?

Mà người da đen Will, cũng không có ý định buông tha.

Chỉ thấy thân ảnh Will lóe lên, liền đến phía sau thanh niên người Đức, sau đó, tên này nắm lấy đôi cánh ác ma của đối thủ, dùng sức giật mạnh.

“Xẹt!”

Đôi cánh của thanh niên người Đức, bị người da đen Will xé sống.

Máu đỏ sẫm, lập tức nhuộm đỏ lồi đài.

Thanh niên người Đức cũng phát ra tiếng kêu thảm thiết xé toạc tâm can...

Cảnh tượng này, khiến không ít Luân Hồi Giả nhát gan, sợ hãi kêu lên.

Ước chừng là không ngờ, người da đen Will luôn bày ra dáng vẻ lịch sự, lại có một mặt tàn bạo như vậy.

Nhìn vẻ hung dữ trong mắt hắn, dường như muốn giết chết thanh niên người Đức ngay tại lồi đài.

“Đủ rồi, Will!”

Đột nhiên.

Trên cao đài xuất hiện một giọng nói.

Là đội trưởng của người da đen Will: Adam!

Lý do Adam ngăn cản Will giết chết thanh niên người Đức, đương nhiên là bởi vì, đối phương là niềm tự hào của nước Đức. Một khi hôm nay Will giết chết hắn ta, chắc chắn sẽ gây ra sự thù hận của vô số Luân Hồi Giả người Đức, sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch tiếp theo của hắn.

Nghe được giọng nói của Adam, trong mắt Will lóe lên một tia không cam lòng.

Tuy nhiên, hắn vẫn không dám chống lại mệnh lệnh của Adam, lập tức dừng tay.

Người dẫn chương trình lúc này mới tuyên bố, trận tỷ võ này, Will giành chiến thắng.

Toàn thân người Đức đầy máu, bị hai đồng đội khiêng đi.

Vết máu trên lời đài, thì mãi mãi lưu lại ở đó.

...

Tỷ võ tiếp tục.

Những trận đấu tiếp theo, cũng rất đặc sắc, tuy nhiên, so với trận chiến của người da đen Will và thanh niên người Đức thì kém hơn một chút.

Hơn nửa tiếng sau.

Vòng tỷ võ thứ ba kết thúc.

Lúc này.

Người chiến thắng, chỉ còn lại bảy người.

Ngoại trừ Trần Nghiệp, sáu người còn lại, đều là cường giả đỉnh cấp, hầu như đều nằm trong top 10 của bảng xếp hạng cao thủ.

Điều thú vị đã đến.

Thanh niên người Đức trước đó bị người da đen Will xé cánh, vậy mà lại lựa chọn tiếp tục tham gia vòng tỷ võ thứ tư.

Đối phương dường như đã sử dụng vật phẩm đặc biệt nào đó, khiến vết thương nghiêm trọng như vậy, trong thời gian ngắn đã hồi phục như ban đầu.

Trần Nghiệp không thể không thừa nhận, xét về một số thủ đoạn đặc biệt, Luân Hồi Giả thật sự mạnh hơn Mạo Hiểm Giả rất nhiều.

Thanh niên người Đức có thể là có chút không phục, mới lựa chọn tiếp tục tham gia vòng tỷ võ thứ tư.

Ban đầu, vòng thứ tư có thể sẽ có một người được miễn đấu, mà sự tham gia của thanh niên người Đức, đã khiến số lượng vừa đủ tám người.

Mọi người rút thăm xong, liền trở về chỗ ngồi của mình.

Khi Trần Nghiệp trở về, Hồ Trung lập tức lo lắng hỏi: “Trần lão đệ, lần này rút được số mấy?”

“Là số ba.”

Trần Nghiệp giờ ra thẻ rút thăm trong tay.

“Số 3 à! Không biết đối thủ của cậu là ai...”

Hồ Trung có vẻ hơi bất an.

Sự bất an của hắn xuất phát từ việc, bảy cường giả còn lại, đều là những người có thực lực kinh người.

Với thực lực của hắn, nếu gặp phải bảy người đó, dù là ai, hắn cũng không phải đối thủ...

Mặc dù Tử Hỏa của Trần Nghiệp rất lợi hại, nhưng theo Hồ Trung thấy, trận tỷ võ tiếp theo, nếu Trần Nghiệp vận khí kém, gặp phải người nào đó mạnh, nói không chừng sẽ bị loại.

Rất nhanh.

Tỷ võ bắt đầu.

Người dẫn chương trình tuyên bố: “Mời hai tuyển thủ rút được thăm số 1 lên đài.”

Không có động tĩnh.

Thì ra, hai người rút được thăm số 1, đều là người của nước Mỹ, cùng đội với Will.

Nói đến, tỷ võ đến lúc này, những quốc gia khác đã bị loại rất nhiều người, nhiều quốc gia thực lực không đủ, thậm chí đã toàn đội bị loại.

Chỉ có đội ngũ của một số ít quốc gia, còn lại một người mạnh nhất, kiên trì đến bây giờ.

Mà nước Mỹ là quốc gia duy nhất, cả ba thành viên đều tiến vào vòng này.

Đây không phải là vì nước Mỹ nhân tài đông đúc.

Trên thực tế, trong đội của Adam, ngoại trừ người da đen Will là người Mỹ, các thành viên khác, đều đến từ những quốc gia khác.

Ví dụ như Adam, chính là xuất thân từ một quốc gia nhỏ!

Lý do có thể tụ tập ở nước Mỹ, cũng là vì đội trưởng của bọn họ là Adam, tham luyện sự phồn hoa của nước Mỹ...

Vì hai người rút được thăm số 1, là người cùng đội.

Vậy ai thắng ai thua, bọn họ tự thương lượng là được.

Người dẫn chương trình lại hô: “Mời hai tuyển thủ rút được thăm số 2 lên đài.”

Người da đen Will, và một người đàn ông gốc Latinh, đồng thời xuất hiện trên lôi đài.

Người đàn ông gốc Latinh này, cũng là một cường giả nổi tiếng, xếp thứ tám trên bảng xếp hạng cao thủ.

Tuy nhiên, khi thấy đối thủ của mình là người da đen Will, sắc mặt hắn rõ ràng rất khó coi.

Chỉ do dự một lát, người đàn ông gốc Latinh liền chủ động nhận thua.

Người da đen Will lại giành được chiến thắng mà không tốn chút sức lực nào.

Đây đã là lần thứ hai kể từ khi tỷ võ bắt đầu, có người chưa đánh đã chủ động nhận thua trước người da đen Will.

Đối với việc người đàn ông gốc Latinh nhận thua, người da đen Will tỏ ra rất hài lòng, còn đặc biệt đi qua vỗ vai đối phương, rồi mới trở về chỗ ngồi của mình.

Mà việc liên tiếp hai trận đấu đều không diễn ra, đã khiến một số Luân Hồi Giả thích xem náo nhiệt bất mãn.

“Mời hai tuyển thủ rút được thăm số 3 lên đài.”

Theo lời tuyên bố của người dẫn chương trình.

Trần Nghiệp lập tức đứng dậy.

Không ngờ, đối thủ của hắn, động tác còn nhanh hơn hắn, lập tức bay lên lôi đài.

Vậy mà lại là thanh niên người Đức đó!

Người trước đó đã thua trong tay người da đen Will, bị xé cánh đó...

Quy tắc của tỷ võ là, chỉ cần không sợ chết không sợ thua, dù là người thua, cũng có thể tiếp tục đăng ký vòng tỷ võ tiếp theo.

Đương nhiên, để tránh trường hợp có người thua đến đỏ mắt, cứ tiếp tục đánh, ảnh hưởng đến trận đấu. Vì vậy quy định, sau

khi liên tiếp thua hai trận, sẽ mất tư cách thi đấu, không được phép lên đài nữa.

Thanh niên người Đức hiện tại, mới chỉ thua một trận, vẫn còn tư cách.

Thấy đối thủ là thanh niên người Đức.

Trần Nghiệp còn chưa nói gì, Hồ Trung cùng những người khác, đều biến sắc.

“Trần lão đệ!” Hồ Trung vội vàng nói: “Tên này không dễ chọc đầu, nếu cảm thấy không được, thì trực tiếp bỏ quyền đi...”

Không trách Hồ Trung như vậy.

Thật sự là ở vòng thứ ba trước đó, biểu hiện của thanh niên người Đức rất kinh người.

Tuy cuối cùng vẫn thua người da đen Will, nhưng đó là vì, người da đen Will quá mạnh! Ít nhất sẽ không có ai cho rằng, thanh niên người Đức yếu.

Hai nhân viên đi cùng, đều gật đầu tán thành.

Tổng cục trưởng không bày tỏ ý kiến.

Còn về phần Triệu Hổ... Hắn còn mặt mũi mà nói chuyện sao?

Trần Nghiệp liền cười nói: “Tôi thử trước, nếu thật sự không được thì nhận thua.”

Hồ Trung do dự một lát, nhắc nhở: “Chú ý an toàn!”

Hắn thật sự rất thương thức thực lực của Trần Nghiệp, không muốn Trần Nghiệp xảy ra chuyện trên lôi đài.

Luân Hồi Giả của Hoa Hạ tuy nhiều, nhưng số lượng cường giả đỉnh cấp lại khá ít.

Nhân tài như Trần Nghiệp, không nhiều lắm.

Trần Nghiệp mỉm cười gật đầu, sau đó bay lên lôi đài.

...

Trên lôi đài.

Thấy Trần Nghiệp xuất hiện, thanh niên người Đức hơi sững người, sau đó sắc mặt liền khó coi.

Hắn cố tình xuất hiện trên lôi đài trước, chính là muốn cho đối thủ nhìn rõ hắn, để chủ động nhận thua!

Mà tên trước mắt này, rõ ràng biết là hắn, vậy mà còn dám lên?

Điều này nói lên điều gì?

Nói lên tiểu tử này trước mắt, cho rằng mình có thể so tài với hắn?

Nghĩ đến đây, thanh niên người Đức càng nghĩ càng tức.

Cái loại mèo chó gì, cũng dám đánh với hắn?

Thật coi hắn là nhào nặn bằng đất sét sao?

Chương 535 - Cái loại mèo chó gì cũng dám khiêu chiến ta? (2)

“Người đã dám xuất hiện ở đây, hy vọng người đã chuẩn bị sẵn sàng cho cái chết!”

Thanh niên người Đức nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, nói ra câu này.

Hừm?

Trần Nghiệp sững người.

Tên này có sát ý với mình?

Thù oán gì chứ?

Hay là, tên này vì thua người da đen Will, trong lòng không thoải mái, trút giận lên đầu mình?

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp cũng không vui.

Coi hắn là nơi trút giận? Người là cái thá gì?

“Một kẻ thất bại, có tư cách gì nói những lời như vậy?” Trần Nghiệp thản nhiên nói.

Lời này có hiệu quả rất tốt!

Thanh niên người Đức lập tức nổi nóng.

Chỉ thấy hắc gầm lên một tiếng, trực tiếp biến thành hình dạng “Đọa Lạc Thiên Sứ”, sau đó lao về phía Trần Nghiệp.

Phải nói, tốc độ của người này thật sự rất nhanh!

Ngay cả khi ở hình dạng Đọa Lạc Thiên Sứ, có sự gia tăng về tốc độ, Trần Nghiệp ước tính, thuộc tính nhanh nhẹn của tên này, ít nhất cũng phải vài nghìn.

May mà, phản ứng của Trần Nghiệp cũng không chậm.

Một đám Tử Hỏa lớn, lập tức xuất hiện tại chỗ.

Khi thanh niên người Đức lao tới, thứ chào đón hắn, chính là biển lửa màu tím.

Thanh niên người Đức thấy vậy, trên mặt lại lộ ra nụ cười, vậy mà lại xoay người trên không trung, nhanh chóng vòng ra phía sau Trần Nghiệp.

Hơn nữa, người này võ cánh, hư không lập tức nổi lên cuồng phong dữ dội.

Rõ ràng, tên này biết sự lợi hại của hỏa diễm của Trần Nghiệp, không muốn tự mình thử nghiệm.

Mà hỏa diễm của Trần Nghiệp, vốn dĩ đã được phóng ra phía trước, muốn chặn đường thanh niên người Đức.

Phía sau không có nhiều Tử Hỏa.

Bị thổi như vậy, Tử Hỏa của Trần Nghiệp, lập tức bị thổi nghiêng ngả. Phần lưng của hắn, lộ rõ trước mặt thanh niên người Đức.

Thanh niên người Đức tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy, gươm móng vuốt sắc nhọn, trực tiếp quét một cái về phía gáy Trần Nghiệp.

Một màn nguy cấp như vậy, khiến Hồ Trung cùng những người khác trên đài cao, lập tức sợ hãi đứng bật dậy, tim như muốn nhảy ra khỏi cổ họng.

Mà Trần Nghiệp lại không hề nhúc nhích, dường như không theo kịp tốc độ của thanh niên người Đức, căn bản không phản ứng kịp.

Tuy nhiên.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Lại có tình huống bất ngờ xuất hiện.

Chỉ thấy quần áo của Trần Nghiệp, trong nháy mắt kéo dài ra một đoạn, biến thành dạng kim loại ban đầu, chắn trước gáy Trần Nghiệp.

“Keng——”

Âm thanh ma sát chói tai vang lên.

Móng vuốt sắc nhọn của thanh niên người Đức, vậy mà lại cào ra một mảnh tia lửa trên bộ quần áo kim loại của Trần Nghiệp...

Sau đó.

Sắc mặt thanh niên người Đức liền biến đổi.

Bộ quần áo kim loại của Trần Nghiệp, nhìn như không hề hấn gì.

Móng vuốt của hắn, móng tay hoàn toàn tê dại, suýt chút nữa gãy luôn...

Đây là kim loại gì?

Sao lại cứng như vậy?

Cần biết rằng, thanh niên người Đức đã từng dùng móng vuốt của mình làm thí nghiệm, ngay cả vật liệu hợp kim chuyên dụng cho hàng không, hắn cũng có thể xé nát bằng một trảo!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Nhiệt độ cao thiêu đốt truyền đến, khiến thanh niên người Đức giật mình lùi nhanh.

Một lượng lớn Tử Hỏa, đột nhiên xuất hiện từ dưới chân Trần Nghiệp, sau đó nhanh chóng lan ra khắp lối đi!

“Vù vù!”

Toàn bộ lối đi, hoàn toàn biến thành một biển lửa màu tím!

Lửa, đương nhiên là do Trần Nghiệp phóng ra.

Hắn không muốn lộ ra những thực lực khác của mình, lại muốn đánh bại thanh niên người Đức, chỉ có thể lấy ra năng lực hỏa diễm chân chính rồi.

Theo sự lan tràn của Tử Hỏa, oxy trong không khí xung quanh, nhanh chóng bị đốt cháy.

Ngay cả khi đã có trận pháp của Tổng cục trưởng ngăn cản, nhiều Luân Hồi Giả đang quan sát, vẫn cảm nhận được nhiệt độ cao khủng bố và cảm giác ngạt thở dữ dội!

Thậm chí, một số người đứng gần, bị nhiệt độ cao khủng bố, làm bỏng ngay lập tức.

Lập tức, bên cạnh lôi đài hỗn loạn.

“A! Chết tiệt! Lửa này quá nóng...”

“Ta sắp không thở nổi nữa rồi.”

“Mau lùi lại mau lùi lại, Tử Hỏa mà tên này phóng ra, quá đáng sợ!”

“Đừng chen lấn đừng chen lấn... Chết tiệt, ai sờ ta?”

...

Ngay cả Luân Hồi Giả bên ngoài lôi đài, cũng cảm thấy khó chịu như vậy, không nhịn được lùi lại.

Huống chi là bên trong lôi đài.

Ngay cả khi thanh niên người Đức kịp thời vỗ cánh bay lên, vẫn không thể thoát khỏi cảm giác ngạt thở dữ dội và cảm giác nóng rát do nhiệt độ cao mang lại.

Suy cho cùng, trong quy tắc tỷ võ đã có quy định, rời khỏi phạm vi lôi đài, hoặc bay lên độ cao vượt quá trăm mét, đều tính là thua!

Lúc này, đặt trước mặt thanh niên người Đức, chỉ còn một con đường...

Khi Trần Nghiệp thực sự toàn lực thi triển dị năng hỏa diễm, cuối cùng đã khiến tất cả cường giả đỉnh cao chú ý!

Ngay cả người da đen Will, sắc mặt cũng trở nên nghiêm trọng!

Phải biết rằng, võ đài lần này tuy là dựng tạm thời, nhưng diện tích cũng rất lớn.

Tới tận 800 mét vuông!

Nếu là người thường đi trên đó, cũng phải mất mười mấy phút mới đi hết.

Mà biển lửa Trần Nghiệp phóng thích, lại có thể bao phủ toàn bộ võ đài, biến võ đài thành Viêm Ngục đáng sợ... Lực lượng bên trong, có thể thấy rõ ràng!

Đáng sợ hơn nữa là, Tử Hỏa của Trần Nghiệp, nhiệt độ cực cao!

Cách xa như vậy, lại có một tầng pháp trận, vẫn có thể cảm nhận được nhiệt lượng khủng khiếp bên trong!

Cứ như một viên hăng tinh, bị ném lên võ đài...

Nếu đứng trong võ đài, bao nhiêu mạng cũng không đủ thiêu đốt.

Đối mặt với dị năng hỏa diễm cường hoành như vậy, dù là người da đen Will, cũng không có biện pháp quá tốt.

Điều duy nhất hẳn có thể nghĩ đến, chính là nhanh chóng giết chết Trần Nghiệp, để ngọn lửa biến mất.

Nếu không, dây dưa lâu dài nhất định sẽ càng ngày càng bất lợi, cho đến khi thua trận hoàn toàn.

Thật trùng hợp.

Thanh niên người Đức cũng nghĩ như vậy.

Đây cũng là biện pháp chiến thắng duy nhất mà thanh niên người Đức có thể nghĩ ra!

Tuy nhiên, muốn giết chết người Hoa Hạ kia, không dễ.

Quần áo trên người đối phương, dường như là đạo cụ đặc thù rất lợi hại, thậm chí có thể là đạo cụ cấp 5, lực phòng ngự quả thực kinh người.

Vừa rồi một trảo của thanh niên người Đức, vậy mà không để lại chút dấu vết nào trên quần áo.

Muốn giết chết người Hoa Hạ này, bộ quần áo kia là một phiền toái lớn!

Cho dù phiền phức đến đâu, cũng phải thử một lần.

Thanh niên người Đức rất rõ ràng, thời gian dành cho hắn không nhiều, cảm giác ngột thở ngày càng nghiêm trọng, nếu

không giải quyết đối phương, người thua chính là mình!

Nghĩ đến đây.

Trong tay thanh niên người Đức, đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm!

Đây là một thanh trường kiếm làm bằng kim loại không rõ, vậy mà có thể tỏa ra kim quang chói mắt, trên thân kiếm, khắc nhiều hoa văn không rõ, mà những hoa văn này, lại tỏa ra huyết quang màu đỏ, kim quang và hồng quang giao nhau, khiến thanh kiếm này trông rất yêu dị.

Quan trọng nhất là, thanh kiếm này vừa xuất hiện, không gian xung quanh, lại vặn vẹo, rõ ràng bất phàm!

Nhiều Luân Hồi Giả đỉnh tiêm, nhìn thấy thanh kiếm này, đều giật mình.

Ngay cả người da đen Will, cũng rất kinh ngạc.

Nếu như ở trận tỷ võ trước, thanh niên người Đức này cũng lấy ra thanh kiếm này, hẳn không thể nào thắng dễ dàng như vậy.

Mà bản thân thanh niên người Đức, khi lấy ra thanh kiếm này, trên mặt hiện lên vẻ đau lòng.

Thanh kiếm này của hắn, không phải là vật thật, thuộc về đạo cụ đặc thù có tính hao mòn, tuy uy lực không tệ, nhưng dùng một lần thì ít đi một lần.

Trước đó chiến đấu với người da đen Will không lấy ra, chính là vì không nỡ.

Mà bây giờ nguyện ý lấy ra, là vì hắn không muốn thua nữa...

Chương 536 - Không ngờ Trần lão đệ ra tay tàn nhẫn như vậy?

Sau một khắc.

Thanh niên người Đức giữa không trung, hai tay nắm chặt trường kiếm, từ trên cao nhìn xuống, lao về phía Trần Nghiệp.

Đối mặt với một kích tất thắng của người này.

Trần Nghiệp sắc mặt bình tĩnh.

Sau đó.

Hắn đánh ra Hỏa Quyền!

“Hô!”

Tử Diễm Hỏa Quyền không lò, trong nháy mắt bay lên trời!

Quyền này, nề mặt thanh kỳ kiếm kia, Trần Nghiệp sử dụng bảy phần công lực.

Với sức mạnh hiện tại của hắn, dù chỉ là kinh phong, cũng cực kỳ khủng bố.

Trong nháy mắt.

Cự hình Hỏa Quyền, liền nhân chìm thanh niên người Đức hoàn toàn.

Nhưng mà, thân ảnh của hắn ta, rất nhanh lại xuất hiện.

Hắn lại dưới sự dẫn dắt của trường kiếm yêu dị, xuyên qua Tử sắc Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, hơn nữa không bị thương tích gì...

Mà Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, thì tiếp tục đánh về phía bầu trời, cuối cùng xuyên thủng tầng khí quyển, đồng thời phát sinh nổ tung, xé rách một mảng lớn tầng ôzôn.

Nhìn từ mặt đất, giống như một quyền này của Trần Nghiệp, đã nổ “trời” ra một lỗ hổng lớn...

Tất cả mọi người nhìn thấy cảnh này, đều sợ đến toát mồ hôi lạnh!!

Ngay cả mấy vị cường giả cấp S kia, cũng có chút ngưng trọng nhìn Trần Nghiệp.

Người Hoa Hạ này, mạnh đến mức có phần quá đáng...

Trần Nghiệp không quản được nhiều như vậy.

Lúc này, thần sắc trên mặt hắn có chút kinh ngạc.

Thanh kiếm trong tay thanh niên người Đức, có chút thú vị!

Vậy mà có thể mở ra truyền tống, tránh được Hỏa Quyền của hắn.

Đúng vậy.

Thanh niên người Đức và trường kiếm, không phải là xuyên qua Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, mà là trường kiếm trong nháy mắt mở ra truyền tống, mang theo thanh niên người Đức, tránh được Hỏa Quyền của Trần Nghiệp, nhìn giống như xuyên qua.

Khó trách, tên tiểu tử này sau khi lấy ra trường kiếm, tuy đau lòng, nhưng trên mặt rõ ràng nhiều hơn mấy phần tự tin!

Trường kiếm của đối phương, hóa ra có thể tránh né vật cản, vậy quần áo trên người Trần Nghiệp, phỏng chừng cũng vô dụng rồi.

Nhưng mà.

Trần Nghiệp không hề hoảng sợ.

Chỉ thấy hần tâm niệm vừa động, toàn thân đều bốc cháy từ sắc hỏa diễm, hoàn toàn biến thành lửa.

Khoảnh khắc này Trần Nghiệp, chính là Hỏa Trung Chi Thần!

Sau đó.

Một con Tử sắc Hỏa Long khổng lồ, bay lên trời, nghênh đón thanh niên người Đức.

“Àm!”

Trên không vỡ òa.

Đột nhiên phát sinh nổ tung.

Tử sắc hỏa diễm, nhanh chóng lan rộng, gần như bao phủ toàn bộ hòn đảo!

Vô số Luân Hồi Giả trên đảo, vẻ mặt kinh hãi!!

Bọn họ đột nhiên ý thức được, dị năng hỏa diễm của người Hoa Hạ kia, hoàn toàn có thể giết chết tất cả mọi người ở đây.

Sau đó.

Liền thấy thanh niên người Đức, toàn thân cháy đen từ trên không trung rơi xuống, đầu cũng không còn, chết không thể chết hơn.

Còn thanh trường kiếm yêu di trong tay hấn, thì không thấy bóng dáng.

Tiếp theo.

Trên trời, bắt đầu rơi xuống “Hỏa Vũ” màu tím!

Từng đóa hỏa diễm, từ trên cao rơi xuống, thật trùng hợp, toàn bộ rơi lên đầu Luân Hồi Giả đang quan chiến...

“Móa! Mau tránh!”

“Lửa này khủng bố, dính vào chắc chắn chết!”

“Tên Hoa Hạ chết tiệt, hấn muốn giết tất cả mọi người ở đây sao?”

“Các đại lão đâu? Mau ra tay ngăn cản!”

Trong chốc lát.

Toàn trường một mảnh hỗn loạn!

Trên võ đài.

Chân thân Trần Nghiệp xuất hiện, khoe miệng lại mang theo một tia vết máu.

Hấn vẻ mặt “lo lắng”, vội vàng hô lớn: “Hỏa thể của ta mất không chế rồi, xin Tổng cục trưởng ra tay ngăn cản hỏa diễm!”

Dù sao cũng đã xông xáo trong bí cảnh hai ba năm, chút diễn xuất này, Trần Nghiệp vẫn có.

Đúng vậy.

Tất cả đều là Trần Nghiệp giả vờ.

Mục đích của hấn, chính là muốn thừa dịp loạn, thu hoạch thêm nhiều Luân Hồi Giả, lấy diễm tiềm năng.

Đều là cố ý!

Đương nhiên, loại chuyện này khẳng định không thể làm một cách trắng trợn, để tránh bị coi là kẻ địch chung!!

Còn về Tổng cục trưởng.

Kỳ thực ngay từ lúc Hỏa Long nổ tung, đã ý thức được không ổn.

Đợi đến khi Tử sắc Hỏa Vũ xuất hiện, hắn đã thi triển pháp thuật, trên đỉnh đầu Luân Hồi Giả bên phía Hoa Hạ, thiết lập một đạo bình chương phòng ngự, giúp Luân Hồi Giả bên phía Hoa Hạ, tránh né Hỏa Vũ.

Mà Luân Hồi Giả khu vực khác, thì không có vận may như vậy.

“Lãnh tụ” của bọn họ, căn bản sẽ không loại thủ đoạn phòng ngự quy mô lớn này, cho nên chỉ có thể dựa vào chính mình...

Cũng may là bên phía Hàn Quốc, xuất hiện một Luân Hồi Giả toàn thân tỏa ra lục quang, sử dụng siêu năng lực, bố trí một cái “ô” màu xanh lá cây trên đỉnh đầu mọi người, giúp Luân Hồi Giả Hàn Quốc, tránh được một kiếp.

Lúc này.

Nghe được lời của Trần Nghiệp, Tổng cục trưởng không do dự, vừa định thi triển pháp thuật, lại thấy có một người, nhanh hơn hắn một bước.

Trên khán đài có một thân ảnh, đơn thủ đánh ra một đạo Khí Công Đạn, bắn vào Tử sắc Hỏa Vân.

Sau đó...

“Oanh!”

Vụ nổ còn mạnh hơn cả uy lực vũ khí hạt nhân, xuất hiện trên không trung.

Vụ nổ khủng bố, trực tiếp đánh tan toàn bộ Tử sắc Hỏa Vân.

Cả vùng trời, đều sáng lên gấp mấy lần.

Như một mặt trời, đột nhiên xuất hiện trên không trung.

Không còn Hỏa Vân, những Hỏa Vũ có thể giết người kia, tự nhiên cũng theo đó biến mất không thấy...

Tất cả Luân Hồi Giả, đều được cứu!

Trần Nghiệp lập tức nhìn về phía người vừa ra tay.

Không phải ai khác.

Chính là Adam!!

...

Mười mấy phút sau.

Tên: Trần Nghiệp.

Thẻ chất: 59210.

Tinh thần: 10000.

Sức mạnh: 59210.

Nhanh nhẹn: 59210.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 24172.

Đây là thuộc tính hiện tại của Trần Nghiệp.

Vừa rồi một đợt đó.

Tuy Adam kịp thời ra tay, dùng Khí Công Đạn nổ mạnh, đánh tan Hỏa Vũ của Trần Nghiệp, nhưng vẫn có không ít Luân Hồi Giả nước ngoài xui xẻo, chết trong Hỏa Vũ...

Về phần chết bao nhiêu người.

Trần Nghiệp không biết.

Dù sao, một đợt đó hắn trực tiếp thu được gần hai vạn điểm tiềm năng!

Thu hoạch không nhỏ!

Đồng thời, đối với thực lực của Adam, Trần Nghiệp cũng nhìn thấy được một góc băng sơn.

Quả nhiên là Luân Hồi Giả mạnh nhất toàn cầu.

Thực lực quả nhiên khủng bố!

Tùy tiện một kích Khí Công Đạn, đều có thể bộc phát ra năng lượng đáng sợ như vậy!!

Thực lực như thế, khiến Trần Nghiệp hiện tại cũng vô cùng kiêng kỵ.

Ban đầu.

Trần Nghiệp đã từng cân nhắc, ở Đại hội Tỷ Võ lần này, trực tiếp đại khai sát giới.

Nếu hắn có thể giết sạch những Luân Hồi Giả cấp A và cấp B đang quan chiến, ít nhất cũng có thể thu được hơn một trăm vạn điểm tiềm năng, đến lúc đó trực tiếp siêu thần.

Hiện tại Trần Nghiệp may mắn là, may mà mình không hành động lỗ mãng.

Bởi vì, với thực lực của Adam, hoàn toàn có thể ngăn cản hắn vào lúc hắn ra tay!

Đến lúc đó, hắn sẽ trở thành kẻ địch chung của toàn bộ Luân Hồi Giả... Vô cùng nguy hiểm.

Lúc này.

Trần Nghiệp đang đứng trên võ đài, tiếp nhận thẩm vấn của ba vị Luân Hồi Giả cấp S.

Những Luân Hồi Giả khác, đều đang đứng bên cạnh võ đài quan sát.

Dù sao cũng đã xảy ra hỗn loạn lớn như vậy, cũng chết không ít người, nhất định phải có một lời giải thích.

Cho nên, Đại hội Tỷ Võ bị gián đoạn...

“Trần Nghiệp tiên sinh, xin hãy nói chi tiết, quá trình chiến đấu giữa cậu và Schroder, trọng điểm là lúc va chạm trên không, đã xảy ra chuyện gì!”

Để tránh rủi ro, người phụ trách thẩm vấn không phải là Tổng cục trưởng, mà là Sharman của nước Ấn.

Còn “Schroder” trong miệng hắn, chính là vị thanh niên người Đức kia.

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức nói: “... Lúc đó, tôi phát hiện, thanh kiếm trong tay đối thủ Schroder, vậy mà có năng lực mở ra không thời gian, có thể trực tiếp tránh được tất cả phòng ngự bên ngoài, trực tiếp công kích bản thể! Điều này có nghĩa là, trước mặt thanh kiếm kia, thủ đoạn phòng ngự của tôi vô hiệu, nếu tôi không làm gì đó, rất có thể sẽ bị giết chết.”

Chương 537 - Cấm thi đấu vĩnh viễn!

“Cho nên, tôi chỉ có thể dốc toàn lực, liều mạng đối kháng với Schroder một trận, chỉ là không ngờ, lại xảy ra ngoài ý muốn như vậy.”

Câu trả lời này, có thể nói là không chút sơ hở.

Phối hợp với diễn xuất của Trần Nghiệp, ngay cả những Luân Hồi Giả xung quanh, đều cảm thấy đây chính là sự thật.

Trên thực tế.

Trần Nghiệp đã sớm có ý định thừa nước đục câu cá đồ sát Luân Hồi Giả.

Dù sao, cơ hội Luân Hồi Giả tụ tập quy mô lớn như vậy không nhiều...

Đã sớm có ý định như vậy, nên che giấu như thế nào, tự nhiên cũng đã chuẩn bị sẵn sàng.

Chỉ là, Sharman lại cau mày, rõ ràng là không hài lòng với câu trả lời này.

“Trần Nghiệp tiên sinh, tôi muốn biết, quá trình va chạm của hai người!” Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm Trần Nghiệp: “Tại sao sau khi hỏa diễm của cậu nổ tung, lại hình thành Hỏa Vũ rơi xuống? Có phải cậu cố ý hay không?”

Trần Nghiệp lập tức cau mày.

Cách thức thẩm vấn như vậy, đã giống như đang đối đãi với tội phạm rồi.

Tuy hắn đúng là cố ý, nhưng trên danh nghĩa thì không phải!

Chưa đợi Trần Nghiệp phản bác, Tổng cục trưởng đã lên tiếng:

“Sharman, chú ý lời nói và thái độ của anh, đây chỉ là một tai nạn ngoài ý muốn, Trần Nghiệp không phải tội phạm! Còn nữa, anh không thấy sao, sau khi Trần Nghiệp khôi phục, việc đầu tiên là yêu cầu tôi ra tay giúp đỡ ngăn cản hỏa diễm của cậu ấy sao?”

Lời này vừa ra.

Những người xung quanh đang xem, càng cảm thấy, đây là một tai nạn ngoài ý muốn.

Dù sao lúc đó biểu hiện của Trần Nghiệp, quả thực rất lo lắng.

Mà Trần Nghiệp cũng thêm vài phần hảo cảm đối với vị Tổng cục trưởng này!

“Nói về quá trình cũng không có gì.” Trần Nghiệp chủ động nói: “Kỳ thực rất đơn giản, tôi sử dụng toàn lực, va chạm với Schroder, kết quả phát hiện, vẫn bị vũ khí của hắn làm bị thương, bất đắc dĩ, tôi chỉ có thể dẫn bạo hỏa điểm của mình, liền tạo thành hậu quả như vậy.”

Quá trình thực tế.

Đương nhiên không phải như vậy!

Trên thực tế Hỏa Long của Trần Nghiệp chỉ là để che mắt, sau đó nhân lúc mọi người không nhìn thấy, hắn sử dụng sức mạnh, một chuồng đánh nổ đầu tên thanh niên người Đức kia!

Còn vết máu trên khoe miệng hắn, chẳng qua là cố ý cấn rách đầu lưỡi, làm ra một chút mà thôi...

Dù sao thanh niên người Đức đã bị hắn giết chết, không thể nói chuyện, tự nhiên cũng là chết không đối chứng!

“Còn về việc Sharman tiên sinh nói là cố ý...” Trần Nghiệp lại nói: “Tôi với bọn họ vô oán vô cừ, tại sao phải tổn tâm tổn sức giết bọn họ?”

Mọi người nghe vậy, đều gật đầu.

Đúng vậy!

Trần Nghiệp căn bản không có động cơ giết người!

Hơn nữa còn là giết nhiều người như vậy cùng một lúc.

Trừ phi là bệnh tâm thần không bình thường!

Mà trong Chủ Thần Không Gian, không thể nào có bệnh tâm thần.

Chủ Thần khi sàng lọc Luân Hồi Giả, những người có tâm lý không bình thường, không kiên định, nó sẽ không chọn.

Thấy Trần Nghiệp trả lời không chút sơ hở, có thể nói là hoàn mỹ, Sharman cau mày thật sâu.

Kỳ thực hắn cũng cảm thấy, đó là một tai nạn ngoài ý muốn.

Chỉ là...

Lúc đó cũng chết không ít Luân Hồi Giả nước Ân, khiến trong lòng hần không thoải mái, muốn cố ý gây sự.

Sau đó, Sharman dường như nghĩ đến điều gì, ánh mắt đột nhiên chuyển hướng sang Tổng cục trưởng.

“Hàn! Tôi nghe nói, anh có một loại pháp thuật, có thể khống chế linh hồn của mục tiêu, đọc ký ức của mục tiêu?” Sharman đề nghị: “Vì sự công bằng, hy vọng anh có thể sử dụng biện pháp này, để chứng minh những gì Trần Nghiệp tiên sinh nói là sự thật.”

Lời này vừa ra.

Sắc mặt Tổng cục trưởng liền trầm xuống!

Tổng cục trưởng vẫn luôn tỏ vẻ hòa ái dễ gần, lúc này lại lộ ra thần sắc tức giận.

Hắn nhìn chằm chằm Sharman, nói: “Xin lỗi, loại pháp thuật này, tôi sử dụng còn chưa được thành thạo, hay là, Sharman anh thử hiệu quả trước, thế nào?”

Sharman lập tức không dám hó hé nửa lời.

Đùa gì.

Hắn đã nghe nói qua “Suru Hồn Đại Pháp”, tự nhiên cũng biết, môn pháp thuật này có di chứng rất đáng sợ!

Người bị suru hồn, hoặc là biến thành kẻ đàn độn, hoặc là trực tiếp chết não...

Cho dù hắn là cường giả cấp S, thuộc tính tinh thần bất phàm, cũng không dám thử.

“Anh đã không muốn, vậy thì, tôi không còn câu hỏi nào khác.”

Sharman nhún vai, lùi lại vài bước.

Adam vẫn luôn đứng xem kịch bên cạnh, lúc này đứng ra nói: “Nếu là một tai nạn ngoài ý muốn, vậy thì, tiếp tục tử vô đi!”

Đối với đề nghị của Adam.

Mọi người đều không có ý kiến.

Không ngờ rằng, Adam đột nhiên lại nhìn về phía Trần Nghiệp, lời nói xoay chuyển: “Tuy nhiên, Trần Nghiệp tiên

sinh, xét thấy hành vi sai lầm của cậu, khiến nhiều đồng nghiệp mất mạng, tôi phải chính thức thông báo với cậu, cậu bị cấm thi đấu! Và, từ nay về sau, tất cả các hoạt động tỷ võ Luân Hồi Giả, cậu đều không có tư cách tham gia!”

Giọng của Adam không lớn lắm.

Tuy nhiên, lúc này mọi người đều đang chú ý đến đây, vì vậy, mỗi một chữ hán ta nói, mọi người đều nghe rõ ràng.

Tất cả mọi người đều sửng sò!!

Ước chừng không ai nghĩ tới, Adam sẽ đưa ra quyết định như vậy.

Rất nhanh, một số người thông minh, đã hiểu được dụng ý của Adam trong việc này...

Phải nói rằng, Trần Nghiệp vốn không có tiếng tăm gì này, thực lực phi thường kinh người. Thực lực chân chính của hắn, tuyệt đối đạt đến đỉnh cao nhất của Luân Hồi Giả cấp A.

Sự tồn tại của người này, đã ảnh hưởng rất nghiêm trọng đến kế hoạch găm nhăm của Adam đối với Hoa Hạ!

Vốn dĩ, Adam làm ra cuộc tỷ võ Luân Hồi Giả này, hơn nữa dự định mỗi năm đều tổ chức một lần, mục đích chính là thông qua phương thức tỷ võ, từ từ, không tốn một binh lính nào mà chiếm đoạt địa bàn của Hoa Hạ, tránh xung đột trực tiếp với Tổng cục trưởng Hàn Ly.

Không phải là Adam sợ Hàn Ly.

Mà là sự tồn tại của cường giả cấp S, đã có thể hủy diệt hành tinh, hắn ta sợ trực tiếp xâm lược Hoa Hạ, sẽ khiến Hàn Ly trực tiếp lật bàn, phá hủy hành tinh dưới chân...

Adam còn muốn hưởng thụ cuộc sống tươi đẹp của mình!

Đương nhiên không hy vọng hành tinh bị phá hủy.

Hắn ta mới nghĩ ra cách tỷ võ này, từ từ găm nhăm Hoa Hạ.

Vốn tưởng rằng, Hoa Hạ bên này mặc dù có một Tổng cục trưởng lợi hại, nhưng Luân Hồi Giả cấp A, lại không có ai đỉnh tiêm, kế hoạch tỷ võ găm nhăm, nhất định có thể triển khai hiệu quả.

Mỗi năm thắng hai ba thành phố, sớm muộn gì cũng có thể móc rỗng cả Hoa Hạ.

Còn về việc người Hoa Hạ thắng thành phố của các quốc gia khác?

Không sao cả!

Phần lớn thành phố nước ngoài đã sớm bị Luân Hồi Giả phá hoại, ai còn để ý?

Không ngờ.

Hoa Hạ lại còn giấu một Trần Nghiệp!

Dị năng Hỏa Diễm của hắn ta, quả thực đáng sợ. Hắn ta có thể đánh bại thậm chí giết chết thanh niên người Đức, chứng tỏ thực lực của hắn ta, đã là một trong những người đứng đầu Luân Hồi Giả cấp A, e rằng chỉ có người da đen Will, mới có thể áp chế được hắn ta.

Trước đó Adam đã nghĩ, nên làm thế nào để loại bỏ Trần Nghiệp.

Thậm chí đã nghĩ, sau khi tỷ võ kết thúc, hắn tìm cơ hội, bí mật ra tay, giết chết người này.

Tại sao không để người da đen Will trực tiếp giải quyết Trần Nghiệp trên võ đài?

Xin lỗi.

Will nói hắn ta cũng không nắm chắc làm được điều này...

Vừa đúng lúc gặp Trần Nghiệp phạm lỗi, “vô tình” giết chết nhiều Luân Hồi Giả, Adam cuối cùng cũng tìm được cơ, để cầm thi đấu Trần Nghiệp.

Chỉ cần cầm Trần Nghiệp, thì dựa vào Kim Cương Hồ Trung gì đó? Chẳng phải năm nào cũng thua sạch cả quần lót sao?

Chương 538 - Cấm thi đấu vĩnh viễn! (2)

“Tôi phản đối!”

Tổng cục trưởng trầm giọng nói: “Martin, anh dựa vào cái gì mà xử phạt cấm thi đấu người của tôi?”

Mặc dù sắc mặt Tổng cục trưởng còn khá bình tĩnh, nhưng giọng nói mang theo tức giận, kẻ ngốc cũng có thể nghe ra được.

Có thể trở thành cường giả cấp S và tu luyện đến cảnh giới Nguyên Anh kỳ, Hàn Ly chắc chắn là người có ngộ tính hơn người.

Adam đang ủ mưu gì, hẩn rõ như ban ngày.

“Đừng tức giận, Hàn.” Adam cười nói: “Vụ tai nạn vừa xảy ra, anh đã thấy rồi. Tôi cho rằng, dị năng Hỏa Diễm của Trần Nghiệp tiên sinh, phạm vi phá hoại quá rộng, không thích hợp tiếp tục tham gia hoạt động tỷ võ như thế này.”

“Hơn nữa, dù sao cũng đã chết hơn trăm người, cho dù hành vi của Trần Nghiệp tiên sinh không phải là cố ý, cũng phải cho các đồng nghiệp đã khuất một lời giải thích, phải không?”

Phải nói rằng.

Adam này rất biết nói chuyện.

Lý do hẩn ta đưa ra, thoát nhìn hợp tình hợp lý, đường hoàng chính đáng, gần như khiến người ta không thể phản bác.

Đúng vậy!

Dù sao cũng đã chết hơn trăm người, phần lớn là Luân Hồi Giả cấp B, đặt ở bất kỳ quốc gia nào, đều thuộc về sự cố nghiêm trọng, không thể chỉ một câu tai nạn, mà bỏ qua một cách nhẹ nhàng.

Chỉ bằng điểm này, Trần Nghiệp cũng đuối lý.

Tổng cục trưởng đương nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua, nói: “Đối với sự cố ngoài ý muốn này, chúng tôi rất xin lỗi, cũng sẵn lòng bồi thường hợp lý cho gia đình người chết. Điểm này, không thể trở thành lý do để cấm thi đấu Trần Nghiệp, chỉ cần

để Trần Nghiệp đảm bảo, không tiếp tục sử dụng năng lực phạm vi lớn là được.”

Hắn cố ý nhấn mạnh chữ “hợp lý”, là để đề phòng những gia đình người chết đòi bồi thường vô lý, đưa ra một số yêu cầu bồi thường không thực tế.

Đối mặt với sự phản bác của Tổng cục trưởng, Adam chỉ mỉm cười nhạt, sau đó nói: “Hàn, xem ra giữa chúng ta có chút bất đồng, nếu đã như vậy, tôi đề nghị bỏ phiếu biểu quyết, để mọi người lựa chọn, như thế nào?”

Sắc mặt Tổng cục trưởng lập tức khó coi.

Đối với kết quả bỏ phiếu, không cần nghĩ cũng biết.

Cuộc tử võ này, vốn dĩ là một cái bẫy nhắm vào Hoa Hạ.

Nếu không phải sợ Luân Hồi Giả Hoa Hạ bị các quốc gia khác cô lập, thậm chí là nhắm vào, Tổng cục trưởng cũng sẽ không tham gia cuộc tử võ này.

Cuộc tử võ do Adam tổ chức này, kẻ chủ mưu thực sự đằng sau, kỳ thực là đám quyền quý nước Mỹ. Bọn họ đã sớm thêm muốn tài nguyên của Hoa Hạ, hứa hẹn một số lợi ích cho Adam, hai bên cấu kết với nhau, mới có cục diện hiện nay.

Còn về lợi ích gì đã làm Adam động lòng?

Rất đơn giản!

Chỉ cần Adam nhìn trúng người phụ nữ nào, đám quyền quý đó đều sẽ tìm đến, rửa sạch sẽ rồi đưa đến phòng của Adam.

Bao gồm cả những nữ minh tinh Hollywood cao không với tới!

Đừng thấy Adam cười lên một bộ dáng ánh nắng rực rỡ, trên thực tế, là một con quỷ háo sắc, chính là thích loại này, nếu không hắn ta cũng sẽ không chạy đến nước Mỹ.

Có thể có người nói, với thực lực hiện tại của Adam, hoàn toàn có thể làm bất cứ điều gì mình muốn, nhìn trúng trực tiếp dùng vũ lực cũng được, pháp luật đã không thể xét xử loại người như hắn ta.

Nói như vậy quả thực không sai.

Tuy nhiên, Adam người này rất thú vị, mặc dù là quỷ háo sắc, nhưng đối với phụ nữ, hắn ta không thích dùng vũ lực, cảm thấy như vậy không thú vị...

Còn cuộc tỷ võ này, đám quyền quý đã sớm giúp liên lạc với các quốc gia khác, Adam coi như là mang theo xu thế toàn cầu, dùng thế ép người.

Chỉ cần Tổng cục trưởng không đồng ý, như vậy Luân Hồi Giả Hoa Hạ, trong Chủ Thần Không Gian sẽ bị Luân Hồi Giả các quốc gia khác cô lập, thậm chí trong nhiệm vụ phó bản, còn có khả năng bị Luân Hồi Giả từ các quốc gia khác cố tình nhắm vào...

Tổng cục trưởng đồng ý tham gia tỷ võ, hoàn toàn là cân nhắc vì đại cục.

Luân Hồi Giả Hoa Hạ khác, cần phải trưởng thành!

Chỉ dựa vào một mình hắn, thì có thể trấn áp được bao lâu? Càng không thể chống lại sự dòm ngó của đám quỷ Tây kia.

...

Ngay lúc Tổng cục trưởng chuẩn bị, dùng lật bàn để uy hiếp.

Trần Nghiệp đột nhiên chủ động lên tiếng.

“Cục trưởng, không cần vì tôi mà tranh giành nữa, tôi đồng ý bị cấm thi đấu.”

Sự việc phát triển đến bước này, hắn kỳ thực cũng có thể nhìn ra được, ý nghĩa đằng sau cuộc tỷ võ này.

Nói thật.

Đối với mưu kế của đám quỷ Tây, hắn có hơi buồn cười...

Bởi vì, trong tập thể Luân Hồi Giả, chung quy vẫn là lấy thực lực lên tiếng!

Hắn có thiên phú của Saitama, với tốc độ tăng trưởng thực lực hiện tại của hắn, chỉ cần thêm một hai năm nữa, hắn có thể vô địch trên Trái Đất.

Đến lúc đó, Adam gì đó, Sharman gì đó, hắn đều xử lý hết!

Không có những người này, cái gọi là kế hoạch găm nhăm, tự nhiên sẽ tan vỡ.

Ngoài ra.

Thu hoạch chuyến này, Trần Nghiệp cũng rất hài lòng. Hắn không chỉ thu được một lượng lớn điểm tiềm năng, mà còn được chứng kiến chiến lược của Luân Hồi Giả đỉnh tiêm.

Ngoại trừ Luân Hồi Giả cấp S, những người khác cũng chỉ vậy thôi...

Nghe được lời này của Trần Nghiệp, Tổng cục trưởng lập tức sốt ruột.

“Trần Nghiệp, cậu biết mình đang nói gì không?”

Đây là lần đầu tiên Tổng cục trưởng lộ ra vẻ mặt sốt ruột.

Tổng cục trưởng trước đó, vẫn luôn là nước chảy mây trôi, cười nhìn phong vân, có chút tư thái tiên nhân hạ phàm.

Sự sốt ruột lúc này, cuối cùng cũng khiến hắn ta giống người bình thường.

Trần Nghiệp hiểu Tổng cục trưởng đang sốt ruột điều gì, cười ha hả nói: “Tôi thấy Martin tiên sinh nói đúng, hơn trăm người chết vì tôi, dù sao cũng phải có lời giải thích.”

“Ha ha ha!”

Adam đột nhiên cười lớn, sau đó cố ý nói: “Trần tiên sinh là người có trách nhiệm, Hàn, anh cũng không thể ép Trần tiên sinh thay đổi chủ ý chứ? Đây chính là xâm phạm nhân quyền!”

Sắc mặt Tổng cục trưởng vô cùng khó coi!

Hắn không ngờ, khi hắn đang dốc sức tranh giành, thì chính Trần Nghiệp lại rút xích...

Sau đó.

Tổng cục trưởng hừ lạnh một tiếng, trực tiếp gọi: “Lão Hồ, chúng ta đi!”

“Được...”

Hồ Trung nhìn Trần Nghiệp một cái, lắc đầu không nói gì.

Tiếp theo.

Tổng cục trưởng lại trực tiếp triệu hồi phi kiếm của mình, một bộ đáng chuẩn bị rời đi.

Bởi vì, Hoa Hạ bên này, đã bị loại trừ chỉ còn lại một mình Trần Nghiệp.

Bây giờ Trần Nghiệp chủ động đồng ý cầm thi đấu, tỷ võ tiếp theo, chẳng liên quan gì đến Hoa Hạ.

Nếu đã như vậy, còn ở lại đây làm gì?

Chịu nhục sao?

Đối với sự chủ động của Tổng cục trưởng, Adam không ngăn cản, chỉ mỉm cười nhìn.

Còn Trần Nghiệp thì có chút ngơ ngác, ước chừng là không ngờ tới, vị Tổng cục trưởng này lại thực tình như vậy, nói đi là đi.

Nghĩ nghĩ.

Hắn vẫn mặt dày mày dạn, đi theo.

Tổng cục trưởng người này không tệ, có hắn ta, Hoa Hạ mới có thể yên ổn, phù hợp với kế hoạch tương lai của Trần Nghiệp.

Vì vậy, Trần Nghiệp cảm thấy, mình cần phải đi giải thích một chút...

...

Tỷ võ vẫn tiếp tục.

Nhưng đối với Hoa Hạ mà nói, cuộc tỷ võ này, có thể nói là đầu voi đuôi chuột, kết thúc vội vàng.

Một lát sau.

Phi kiếm xuyên thẳng qua không trung, rời xa hòn đảo đó.

Mặc dù Tổng cục trưởng không ngăn cản Trần Nghiệp đi theo, nhưng mọi người đứng trên phi kiếm, thì cố ý tránh xa Trần Nghiệp.

Chỉ có Hồ Trung đứng bên cạnh, vẻ mặt thờ dài nhìn Trần Nghiệp.

“Trần lão đệ, chuyện cậu vừa làm, thật sự là...”

Nói đến đây, Hồ Trung lắc đầu, thần sắc phức tạp.

Trần Nghiệp cười cười, chủ động đi đến bên cạnh Tổng cục trưởng.

“Tổng cục trưởng, tôi biết anh không hiểu cách làm của tôi, tuy nhiên, tôi có nguyên nhân, xin hãy kiên nhẫn chờ đợi, đến lúc đó anh sẽ hiểu.”

Chương 539 - Nan đề trước kia, nay chỉ cần một cú điện thoại

Trần Nghiệp không thể nói quá nhiều.

Tránh lộ ra chân tướng thực sự của mình.

Nghe được lời này, Tổng cục trưởng hơi sửng sò, quay đầu nhìn Trần Nghiệp một cái.

Nghĩ nghĩ, hẳn ta vẫn không nói gì.

Trần Nghiệp đã nói kiên nhẫn chờ đợi, vậy thì chờ thôi.

Dù sao đi nữa.

Tỷ võ hôm nay, Trần Nghiệp cũng coi như là đại công thần của Hoa Hạ, giúp Hoa Hạ bên này thắng được hai thành phố.

Một là của Nhật, một là của Đức.

Tổng cục trưởng căn bản không lo lắng, hai quốc gia này sẽ quyệt nợ.

Vì hoạt động tỷ võ Luân Hồi Giả, là cái bẫy nhắm vào Hoa Hạ, như vậy, đám người cầm đầu là Adam, chắc chắn sẽ dốc sức duy trì quy tắc tỷ võ.

Nếu Nhật và Đức quyệt nợ, không cần Tổng cục trưởng ra tay, Adam sẽ dạy cho bọn họ làm người trước!

Rất nhanh.

Tổng cục trưởng cùng mọi người, liền trở về Hoa Hạ.

Còn về tất cả những gì đã xảy ra trong cuộc tỷ võ lần này, cũng nhanh chóng lan truyền trong giới Luân Hồi Giả.

“Thật không ngờ, Trần Nghiệp đó, lại có thực lực như vậy?”

“Đúng vậy! Thật sự quá mạnh.”

“Theo tôi thấy, tiểu tử đó thậm chí có thực lực không thua kém người da đen Mai Táng Giả, tuyệt đối là cấp A đỉnh tiêm!”

“Kỳ lạ, tại sao hắn ta có thực lực mạnh như vậy, mà trên bảng cao thủ lại không có tên của hắn ta?”

“Huynh đệ, anh ngay cả ẩn nặc giả cũng chưa nghe nói qua sao? Vậy anh cũng phải biết, vị đại lão cấp S mới thăng cấp năm ngoái chứ? Tên của vị đại lão đó, chưa từng xuất hiện trên bảng cao thủ, trước đó đặc biệt khiêm tốn, đợi đến khi mọi người biết đến hắn ta, thì hắn ta đã là cấp S rồi... Đây chính là ẩn nặc giả! Có thể sử dụng đạo cụ đặc thù để tên của mình không lên bảng.”

“Thì ra là vậy...”

“Phải nói rằng, quyết định cuối cùng họ Trần kia đưa ra, quá ngu xuẩn! Ngay cả tôi cũng biết, có hắn ta, không nói là ngăn chặn âm mưu của đám quý Tây, ít nhất cũng có thể trì hoãn, không ngờ... Lúc đó Tổng cục trưởng đã nổi giận, tôi vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, Tổng cục trưởng nổi giận.”

“Chuyện đó làm quả thật không ra gì...”

“Haiz! Dù sao đi nữa, anh ta vẫn có công lớn, lần này nếu không phải anh ta đột nhiên xuất hiện, e rằng chúng ta sẽ mất vài thành phố.”

Những cuộc thảo luận tương tự.

Xuất hiện trong các nhóm Luân Hồi Giả khác nhau.

Mấy ngày gần đây, danh tiếng của Trần Nghiệp, không được tốt lắm.

Đối với điều này.

Trần Nghiệp đương nhiên là không để tâm.

Nói trắng ra, Luân Hồi Giả đều là những người coi trọng lợi ích, coi trọng thực lực, đợi hắn xử lý Adam, những lời này, tự nhiên sẽ biến mất.

Vài ngày sau.

Một quyết định bổ nhiệm mới, đã được gửi đến tỉnh quê nhà của Trần Nghiệp.

Đó là quyết định bổ nhiệm mới của Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp thăng chức.

Hơn nữa là một lần thăng liền mấy cấp, trực tiếp ngồi lên vị trí Cục trưởng phân cục.

Dù sao, thực lực của Trần Nghiệp mạnh như vậy, cho dù Tổng cục trưởng có ý kiến với quyết định của hắn, cũng không thể làm ngơ trước thực lực của hắn.

Huống chi, tỷ võ lần này, Trần Nghiệp còn lập đại công!

Tính ra, Trần Nghiệp thắng tổng cộng ba trận!

Chỉ có một trận, bị Triệu Hồ liên lụy, bị lấy đi để bù trừ với Nhật.

Nhắc đến Triệu Hồ.

Danh tiếng của người này, bây giờ còn kém hơn cả Trần Nghiệp, thậm chí đến mức khét tiếng.

Tỷ võ lúc đó, là có phát sóng trực tiếp.

Nhiều Luân Hồi Giả không thể đến hiện trường xem, đều có thể xem qua phát sóng trực tiếp.

Hành vi của Triệu Hồ, chính là điển hình của ra vẻ ta đây không thành lại bị vả mặt!

Quan trọng là trận tỷ võ đó rất quan trọng, hắn ta đại diện, cũng không chỉ là bản thân hắn ta, trong trường hợp quan trọng như vậy, lại gây ra sự cố lật xe như thế này, bị mắng chửi phải là đáng đời sao?

Nghe nói.

Triệu Hồ từ sau khi trở về, người trực tiếp mất tích, biệt tăm biệt tích...

Mất tích không chỉ có Triệu Hồ.

Hai huynh muội Dương Cục trưởng trước đó cố tình nhắm vào Trần Nghiệp, cũng mất tích ở nước ngoài.

Hiển nhiên là biết chuyện không ổn, sợ bị Trần Nghiệp trả thù, chủ động cắt đứt liên lạc với bên này, không biết trốn đến nơi nào.

Để tránh Trần Nghiệp hiểu lầm.

Hôm nay, Hồ Trung còn đích thân đến tận cửa, giải thích với Trần Nghiệp.

“Trần lão đệ, về chuyện của hai huynh muội Dương gia, cậu nhất định phải tin tôi, tôi thật sự không biết, tên chó má này lại giở trò này, đúng là đồ cáo già...”

Trần Nghiệp cười xua tay, nói: “Những chuyện này đều là chuyện nhỏ... Hồ cục trưởng đã đến rồi, vậy thì đừng đi vội, ngày mai đồng nghiệp giúp tôi tổ chức tiệc thăng chức, anh phải uống vài chén rượu chứ!”

Đối với hai huynh muội Dương gia, Trần Nghiệp thật sự không để vào mắt.

...

Hôm nay.

Là tiệc thăng chức của Trần Nghiệp!

Bởi vì thông tin về Luân Hồi Giả vẫn chưa được công khai trong nước, nên Trần Nghiệp với tư cách là nhân viên Cục Luân Hồi, tiệc thăng chức của hắn tất nhiên không thể tổ chức lớn.

Mặc dù vậy.

Bữa tiệc tối nay, vẫn vô cùng náo nhiệt.

Không chỉ bao trọn một tòa nhà nổi tiếng gần đó, những người đến chúc mừng, đều là những đại nhân vật!

Toàn bộ nhân viên Luân Hồi phân cục đều đến đông đủ, còn có các vị tai to mặt lớn của chính quyền tỉnh, cũng đến vài người, bao gồm cả quan chức cao cấp của Sở Cảnh sát phụ trách trận pháp. Ngay cả lãnh đạo số một và số hai của tỉnh, cũng phái thư ký đến tặng quà chúc mừng.

Tại sao lại như vậy?

Đương nhiên là bởi vì, cấp trên ngày càng coi trọng Luân Hồi Giả.

Kể từ khi Luân Hồi Giả xuất hiện, những năm gần đây, sự thay đổi của Trái Đất diễn ra rất nhanh!

Mặc dù có nhiều người không muốn thừa nhận, nhưng cũng không thể không chấp nhận sự thật rằng Luân Hồi Giả ngày càng quan trọng!

Một Luân Hồi Giả cấp A đỉnh cấp, đã đáng sợ hơn cả vũ khí hạt nhân.

Còn về Luân Hồi Giả cấp S, giá trị của họ khó mà đánh giá...

Quan trọng nhất là, Luân Hồi Giả đã sở hữu thực lực có thể lật đổ tất cả, hơn nữa còn là sự tồn tại có thể đạt được thành tựu như vậy chỉ với một cá thể.

Ví dụ như Adam kia!

Nếu hắn ta muốn làm điều phi pháp, muốn làm gì thì làm, ai có thể ngăn cản?

Mà Luân Hồi Giả nước ngoài, vẫn luôn nhìn chằm chằm vào Hoa Hạ, cấp trên cũng đều biết.

Muốn đối kháng với những Luân Hồi Giả đáng sợ đó, dựa vào các biện pháp thông thường, đã không còn hiệu quả, chỉ có thể lấy Luân Hồi Giả trị Luân Hồi Giả.

Cho nên.

Sự tồn tại của Cục Luân Hồi, đối với Hoa Hạ mà nói, càng ngày càng quan trọng.

Mặc dù Trần Nghiệp hiện tại chỉ mới ngồi lên vị trí Cục trưởng phân cục, nhưng đối với giới chính trị mà nói, địa vị của hắn đã tương đương với một vị quan cai quản một phương.

Hơn nữa, không chỉ là địa vị.

Còn có thực quyền!

Hiện nay, các vụ án Luân Hồi Giả gây rối, ngày càng nhiều, đối với những Luân Hồi Giả sở hữu lực lượng siêu phàm, chỉ có Luân Hồi Cục mới có thể xử lý...

Đó là lý do tại sao bữa tiệc thăng chức của Trần Nghiệp tối nay, lại có nhiều đại nhân vật đến như vậy.

Anh trai của Trần Nghiệp, Trần Siêu, có thể nói, là “người bình thường” duy nhất trong bữa tiệc tối nay.

Hắn có thể đến đây, là bởi vì hắn đã biết thân phận của Trần Nghiệp.

Khi hắn nhìn thấy những đại nhân vật mà bình thường chỉ có thể nhìn thấy trên TV, vây quanh em trai mình nói đủ loại lời nịnh nọt, Trần Siêu có chút ngây người, không dám tin vào mắt mình.

Em trai... cư nhiên lại trở nên lợi hại như vậy?

Phải biết rằng, một năm rưỡi trước, hắn vẫn là một người thực vật suýt nữa kéo sập gia đình!

Nhân sinh thật là kỳ diệu.

Chương 540 - Nan đề trước kia, nay chỉ cần một cú điện thoại (2)

Trần Siêu cảm thán một tiếng, rồi lặng lẽ tìm một góc, chuyên tâm đối phó với những món ăn ngon.

Mặc dù hắn cũng muốn được oai phong như em trai Trần Nghiệp, nhưng hắn là người tự mình biết mình, biết bản thân không phải là người có tài.

Cho dù để hắn ngồi vào vị trí hiện tại của em trai, hắn cũng không ngồi vững.

Hai ba tiếng sau.

Bữa tiệc kết thúc.

Nhìn những vị khách lần lượt rời đi, Trần Siêu cuối cùng cũng tìm được cơ hội, đến trước mặt em trai.

“Em tối nay em thật phong quang!”

Trần Siêu cười rạng rỡ, chân thành vui mừng nói: “Trần gia chúng ta, cuối cùng cũng có một nhân vật xuất chúng rồi, làm anh trai của em, anh rất tự hào về em!”

“Đúng rồi, chúc mừng em trở thành Cục trưởng phân cục, ly này anh kính em.”

Trần Nghiệp vội vàng ngăn lại, nói: “Anh, chúng ta là anh em, không cần phải làm như vậy.”

Trần Siêu nghe vậy, mỉm cười nhìn Trần Nghiệp: “Nếu cha mẹ biết em giỏi giang như vậy, chắc chắn sẽ rất vui mừng.”

“Chưa chắc.” Trần Nghiệp nói: “Không chừng, là kinh hãi bất an nhiều hơn.”

Trần Siêu nghe vậy, cảm thấy em trai nói có lý.

Cha mẹ làm nông dân cả đời, kiến thức hạn hẹp, trong quan niệm của hai người, chỉ cần không lo ăn uống, có nhà ở, có vợ, có hai đứa con, chính là cuộc sống hạnh phúc nhất rồi.

Còn về việc kiếm nhiều tiền, làm thương gia, hoặc là làm quan lớn, trở thành người dẫn đầu... những chuyện này, hai người chưa từng nghĩ tới.

Nếu để họ biết được thành tựu hiện tại của Trần Nghiệp, hai người e rằng sẽ lo lắng và bất an nhiều hơn.

“Em nói đúng, cha mẹ tạm thời vẫn chưa nên biết thì hơn.”

Trần Siêu nói một câu, rồi lại nói: “Nhưng mà, cứ giấu diếm mãi cũng không phải là cách...”

“Từ từ thôi!” Trần Nghiệp nói: “Anh hãy nói giúp em nhiều hơn, giúp em tạo dựng hình tượng người có năng lực, đợi thời cơ chín muồi, rồi nói rõ với hai người.”

Trần Siêu gật đầu, đột nhiên nói: “Đúng rồi, em còn nhớ dì Hai không?”

Trần Nghiệp ngẩn người: “Đương nhiên nhớ! Sao em lại quên dì Hai được? Dì ấy đối với chúng ta, cũng như con ruột vậy.”

“Em nhớ là tốt rồi.” Trần Siêu an ủi nói: “Trước đây em năm viện ba năm, cha mẹ thật ra căn bản không thể kiên trì nổi, là dì Hai bên kia, luôn luôn lấy tiền giúp đỡ... Ba năm qua, ước chừng đã cho cha mẹ mười mấy vạn rồi!”

Dì Hai chỉ là một gia đình công nhân bình thường, cả năm cộng lại với lương, tổng thu nhập cũng chỉ khoảng mười mấy vạn.

Tính cả các khoản chi tiêu, trong nhà còn có hai đứa con phải nuôi, cuộc sống cũng khá chật vật.

Mười mấy vạn đối với họ mà nói, tuyệt đối không phải là một con số nhỏ.

Trần Nghiệp lần đầu tiên biết chuyện này, vội vàng hỏi: “Đã trả tiền chưa?”

“Đương nhiên là đã trả rồi, số tiền em đưa cho cha mẹ, cha mẹ lập tức trả cho dì Hai trước.” Trần Siêu nói.

Trần Nghiệp gật đầu, cảm thấy chỉ trả tiền thôi chưa đủ...

Vì bây giờ hắn có năng lực, những người thân như dì Hai, tự nhiên là có thể giúp đỡ thì giúp đỡ.

Đột nhiên.

Trần Nghiệp dường như nhận ra điều gì đó.

“Anh, sao anh đột nhiên nhắc đến dì Hai với em? Có phải dì Hai có việc gì cần em giúp không?”

“Dì Hai chỉ biết em tỉnh lại, hồi phục bình thường, lại không biết chuyện của em, dì ấy có thể nhờ em giúp gì chứ?”

Trần Siêu nói: “Tuy nhiên, dì Hai gần đây đúng là gặp chút chuyện phiền lòng, anh nghĩ, em có thể giúp dì ấy giải quyết.”

“Chuyện gì?” Trần Nghiệp vội vàng hỏi.

“Là chuyện của hai đứa con gái nhà dì Hai...”

Trần Siêu thở dài một tiếng, nói: “Trước tiên nói về em họ Trương Đình Đình, con bé này hai năm trước tìm được bạn trai, gần đây đang bàn chuyện cưới xin, bên nhà trai, hình như điều kiện gia đình khá giả, không coi trọng bên nhà dì Hai lắm. Mặc dù hai người trẻ thật lòng yêu nhau, nhưng bố mẹ nhà trai, vẫn luôn ngăn cản, mấy lần bàn chuyện cưới xin, cuối cùng đều ồn ào không vui.”

Nhà dì Hai có hai con gái.

Trương Đình Đình là con gái út.

Trong đầu Trần Nghiệp, lập tức hiện lên ký ức về Trương Đình Đình.

Lúc nhỏ, hắn thường đến nhà dì Hai chơi, Trương Đình Đình đặc biệt bảm anh họ này, suốt ngày nước mũi tèm lem, chạy theo hắn...

“Nếu em nhớ không nhầm, Đình Đình năm nay cũng hai mươi sáu rồi nhỉ? Đúng là nên kết hôn rồi.”

Trần Nghiệp gật đầu, rồi hỏi: “Nhà trai là người nào?”

Trần Siêu nói: “Bố mẹ hình như đều là quan chức, ở ngay thành phố tỉnh.”

“Ồ? Hóa ra là gia đình cán bộ à?”

Trần Nghiệp tỏ vẻ khinh thường, sau đó lại hỏi: “Còn người con trai kia thì sao? Thái độ của hắn ta thế nào?”

Trần Siêu suy nghĩ một chút, nói: “Thái độ của hắn ta khá kiên quyết, mặc dù cũng có chút coi thường dì Hai và dượng, nhưng đối với Đình Đình, chắc là thật lòng.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp nhú mày.

Đã coi thường dì Hai và dượng, còn dám nói là thật lòng?

Chưa kịp để Trần Nghiệp suy nghĩ kỹ, anh trai Trần Siêu lại nói: “Bên Đình Đình, chỉ là vấn đề nhỏ, phiền phức thật sự, vẫn là từ phía Quyên Tử...”

Quyên Tử trong miệng hắn ta, chính là con gái lớn của dì Hai, Trương Quyên.

Trong đầu Trần Nghiệp, lập tức nhớ lại những ký ức liên quan đến Trương Quyên.

Trương Quyên năm nay tuổi cũng không nhỏ, chỉ nhỏ hơn hắn một tuổi, tính ra, cũng là người ngoài ba mươi rồi.

Về chuyện của Trương Quyên, không cần Trần Siêu nói, Trần Nghiệp cũng biết.

Trước khi Trần Nghiệp hôn mê, người em họ này, đã gặp phải người không ra gì, gả cho một tên nghiện cờ bạc!

Cuộc sống đó, thật sự là như bùn lầy.

Trần Nghiệp từng nghe nói, Trương Quyên vừa mới sinh con, còn đang ở cữ, đã phải vay tiền dì Hai để mua sữa bột cho con...

Tiền trong nhà, đều bị chồng cô ta nướng sạch vào cờ bạc.

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp lập tức nhú mày nói: “Tên nghiện cờ bạc đó lại gây chuyện gì nữa rồi?”

Trần Siêu cười khở lắc đầu: “Em trai, vào năm thứ hai em hôn mê, tên nghiện cờ bạc đó vì nợ nần chồng chất mà bỏ trốn rồi, Quyên Tử lúc đó bị hại thảm... Vất vả mấy năm bán đồ ăn sáng mới có chút khởi sắc, cuối cùng cũng trả hết nợ, nhưng gần đây, tên nghiện cờ bạc đó đột nhiên quay lại.”

“Bây giờ, hắn ta bám lấy Quyên Tử, Quyên Tử muốn ly hôn, hắn ta không đồng ý, thậm chí còn đe dọa Quyên Tử, nếu dám ly hôn, sẽ giết cả nhà Quyên Tử, bao gồm cả dì Hai và dượng...”

“Lần trước bố mẹ bạn trai của Đình Đình nghe được chuyện này, kiên quyết muốn con trai họ chia tay với Đình Đình.”

Trần Nghiệp nghe đến đây, cả người đều tê dại.

Đúng là mỗi nhà mỗi cảnh!

Dì Hai cả đời, chỉ biết lo lắng cho hai đứa con gái này.

“Em biết rồi.”

Trần Nghiệp nói: “Ngày mai em sẽ đi xử lý, đảm bảo tên nghiện cờ bạc đó, không thể tiếp tục dây dưa em họ Quyên Tử nữa.”

Những chuyện vặt vãnh như thế này.

Trần Nghiệp cũng không cần phải đích thân ra tay, bây giờ chỉ cần một cú điện thoại, là có thể giải quyết được.

“Chuyện của em họ Quyên Tử thì dễ rồi, còn bên Đình Đình... bản thân con bé nghĩ sao? Nếu người ta đã không coi trọng, thì chia tay đi!” Trần Nghiệp lại nói: “Em sẽ xem xem có ai phù hợp, giới thiệu cho Đình Đình người tốt hơn.”

Trần Siêu nghe vậy cười khở một tiếng, rồi gật đầu nói:

“Được, anh biết rồi, lát nữa anh sẽ chuyển lời em đến Đình Đình.”

...

Nhà dì Hai, cũng sống ở Dung Thành.

Vừa đúng thuộc quyền quản lý của Trần Nghiệp.

Ngày hôm sau.

Trần Nghiệp gọi một cú điện thoại, vài tiếng sau, tên nghiên cở bạc đang quấy rối con gái lớn của dì Hai, đã bị cảnh sát bắt giữ.

Tội danh rất nghiêm trọng!

Nghi ngờ tham gia hoạt động gián điệp, tiết lộ bí mật quốc gia!!

Nếu không có gì bất ngờ, phần đời còn lại của tên này, sẽ là ngồi tù một gông.

Cũng chưa chắc...

Biết đâu sẽ chết bất đắc kỳ tử trong tù...

Chương 541 - Quá nỡ mặt rồi!

Điều không ngờ tới là.

Bạn trai của Trương Đình Đình, sau khi nghe được chuyện này, lập tức nhận ra có điều gì đó không đúng.

Hắn ta đã từng nghĩ, sẽ giúp chị gái của Đình Đình giải quyết rắc rối này, để đổi lấy việc bạn gái sẽ càng yêu thương hắn ta hơn, vì vậy đã tìm hiểu lai lịch của chồng Quyên Tử, kết quả phát hiện tên này chỉ là một tên vô lại!

Hơn nữa còn là một tên vô lại nhát gan sợ phiền phức.

Ở bên ngoài thì khúm núm, chỉ dám ở nhà bắt nạt vợ con.

Cũng phải nói, loại người này tuy ghê tởm, nhưng vì nhát gan nên trên người không có tiền án tiền sự gì.

Bạn trai của Trương Đình Đình muốn đưa tên này vào tù, trong trường hợp không có chứng cứ, là không thể nào.

Bố mẹ hắn ta chỉ là cán bộ cấp chính khoa bình thường, làm sao có bản lĩnh đảo lộn trắng đen để hãm hại người khác.

Cũng chính vì bạn trai của Trương Đình Đình quen thuộc với tình hình trong hệ thống, cho nên, khi hắn ta nghe được chuyện này, liền ý thức được có điều bất thường.

Lúc này.

Trong một nhà hàng.

Vương Đào ngồi bên bàn ăn, nói với cô gái đối diện: “Đình Đình, chuyện của anh rể em, có chút không bình thường...”

Trương Đình Đình lập tức đính chính: “Dừng lại, tên nghiện cờ bạc đó không phải là anh rể em, hơn nữa, bây giờ hẳn ta đã bị bắt rồi, nghe bố em nói, lần này hẳn ta phạm tội rất nghiêm trọng, cả đời cũng đừng hòng ra ngoài hại người nữa... Đây gọi là ác giả ác báo!”

“Được rồi!” Vương Đào qua loa cho qua chuyện, rồi lại nói: “Đình Đình, anh đã từng điều tra tên này, nếu nói hẳn ta là gián điệp, điều này gần như không thể, gián điệp nào lại sống thoải mái như vậy? Còn gây ra nhiều chuyện rắc rối như thế... Hành vi của tên này, hoàn toàn không phù hợp với gián điệp.”

Trương Đình Đình đương nhiên có ý kiến khác: “Vương Đào, anh đã từng gặp gián điệp chưa?”

“Ồ... thì chưa.”

“Vậy thì sao anh biết gián điệp là như thế nào? Có lẽ, đây chính là điểm cao minh của hẳn ta? Cố tình làm ngược lại, che giấu thân phận thật sự của mình.”

Vương Đào: “...”

Trương Đình Đình rõ ràng là xem phim truyền hình nhiều quá rồi.

Nếu tên nghiện cờ bạc đó thật sự là gián điệp, với tư cách là vợ của hẳn ta, Trương Quyên cũng sẽ bị điều tra nghiêm ngặt.

Mà hiện tại, Trương Quyên rõ ràng không có chuyện gì...

Vương Đào không muốn tiếp tục vấn đề này, hẳn ta hỏi ra vấn đề mà mình quan tâm nhất: “Đình Đình, em thành thật nói cho anh biết, nhà em gần đây có nhờ ai giúp đỡ không?”

“Không có mà!”

“Em nghĩ kỹ lại xem...”

Trương Đình Đình thật sự nghiêm túc suy nghĩ một chút, rồi nói: “Hình như tối hôm kia, anh họ cả của em có gọi điện thoại

cho mẹ em, bảo bà ấy đừng lo lắng nữa, tên nghiện cờ bạc đó sẽ không tiếp tục quấy rối chị em nữa... A! Chẳng lẽ là anh họ cả phát hiện ra thân phận thật sự của tên nghiện cờ bạc đó, nên đã giúp đỡ báo cáo?”

Vương Đào lập tức nhận ra, có thể là người anh họ cả trong miệng Trương Đình Đình, đã ra tay giúp đỡ Trương gia...

Hắn ta tiếp tục hỏi dò: “Đình Đình, sao anh lại không biết, em còn có một người anh họ cả?”

...

Sau một hồi dò hỏi.

Vương Đào cuối cùng cũng có được đủ thông tin từ miệng Trương Đình Đình.

Tối hôm đó.

Vương Đào về nhà, kể lại toàn bộ thông tin mình nắm được cho bố mẹ.

Là những người dày dặn kinh nghiệm trên quan trường, bố mẹ anh ta, kinh nghiệm còn lão luyện hơn cả Vương Đào, lập tức biết được, đây là có người ra tay, giúp Trương gia gán tội cho tên nghiện cờ bạc vô lại kia.

Hơn nữa, có thể sử dụng biện pháp đơn giản thô bạo như vậy, còn có thể chỉ huy các bộ phận quan trọng phối hợp... người ra tay, có năng lực rất lớn!

Đợi đến khi trời sáng.

Bố và mẹ của Vương Đào, liền nhanh chóng đến cơ quan để tìm hiểu.

Càng tìm hiểu, họ càng kinh hãi!

Theo phán đoán của họ, nhà bạn gái con trai mình, e rằng có đại nhân vật đang che chở!

Rút ra kết luận như vậy.

Vợ chồng Vương gia, lập tức thay đổi thái độ đối với Trương gia.

Họ không chỉ chủ động liên lạc với Trương gia, còn đề nghị hai bên gặp mặt, nhanh chóng quyết định chuyện của hai đứa

trẻ...

...

Khi Trần Nghiệp nghe tin về chuyện nhà dì hai.

Thời gian đã trôi qua vài ngày rồi.

Trong văn phòng cục trưởng.

Nghe anh cả nói về thái độ thay đổi của Vương gia, Trần Nghiệp chỉ cười cười.

Hắn chẳng quan tâm gì đến Vương gia, chỉ quan tâm đến dì hai thôi.

“Anh, anh đã chuyển lời em cho dì hai chưa?” Trần Nghiệp lên tiếng hỏi: “Ý dì hai thế nào?”

Mấy ngày gần đây, Trần Nghiệp vừa mới tiếp quản phân cục, thực sự có quá nhiều việc cần hắn xử lý. Điều này cũng khiến hắn tạm thời không có thời gian về thăm dì hai và các họ hàng khác.

Trần Siêu suy nghĩ một chút, nói: “Ý của dì hai là tôn trọng con cái, chỉ cần Đình Đình hạnh phúc là được, bà ấy chịu ủy khuất một chút cũng không sao.”

Ý là, đối với đề xuất của Trần Nghiệp, bảo Trương Đình Đình và bạn trai của cô ấy chia tay, dì hai không lựa chọn.

Nghe những lời này, Trần Nghiệp gật đầu.

Đối với lựa chọn của dì hai, hắn có thể hiểu được, làm cha mẹ mà! Miễn là không phải người kỳ quặc, đa số đều mong muốn con cái tốt.

Vì hạnh phúc của con cái, cha mẹ chịu thiệt thòi một chút thì có là gì?

Sau đó.

Trần Nghiệp lại cầm lên một bản tài liệu trên bàn.

Bức ảnh trên đó chính là của Vương Đào, bạn trai của Trương Đình Đình.

Trần Siêu cũng chú ý đến, lập tức hỏi: “Đây là bạn trai của Đình Đình à? Em cho người điều tra cậu ta rồi?”

Trần Nghiệp cười nói: “Đã có bài học của chị Quyên trước đây, bây giờ Đình Đình muốn tìm người yêu, em làm anh họ, đương nhiên phải thay dì hai giúp cô ấy kiểm tra kỹ càng.”

Vừa nói vừa mở tài liệu về Vương Đào ra.

Tài liệu trên đó rất chi tiết.

Gần như ghi lại tất cả những chuyện đã qua của Vương Đào từ khi sinh ra đến bây giờ, ví dụ như đã học tiểu học, trung học cơ sở, trung học phổ thông, đại học nào đều có, đã làm gì ở trường, có từng yêu đương hay không cũng có, sau khi trưởng thành, có bao nhiêu lần đặt phòng khách sạn, có tiền án hay không, thậm chí cả báo cáo kiểm tra sức khỏe... trên đó đều có.

Có thể nói, có được bản tài liệu này, Vương Đào giống như bị lột trần vậy, không còn bí mật nào có thể nói.

Bản tài liệu này cũng không dễ dàng xuất hiện!

Người bình thường nằm mơ cũng không thể tưởng tượng được.

Mà Trần Nghiệp, bây giờ chỉ cần một cuộc điện thoại, là có được...

Trần Nghiệp đọc qua một lượt.

Bạn trai mà em họ Đình Đình tìm được này, nhìn chung cũng không tệ, vòng tròn giao tiếp khá trong sạch, cơ thể cũng không có vấn đề gì. Chỉ là khi còn học đại học, đã từng quen một bạn gái.

Điều này thực ra rất bình thường!

Giới trẻ bây giờ, chỉ là yêu đương thôi, không phải là lỗi lầm trái đạo đức gì cả.

Ngay cả Trần Nghiệp, trước đây nghèo như vậy, cũng từng quen hai người bạn gái mà!

Tất nhiên, hai người bạn gái đó, cuối cùng đều sợ hấn liên lụy, bỏ hấn mà đi...

Xem xong tài liệu.

Trần Nghiệp tiện tay ném lên bàn, nói: “Bây giờ là bên nhà trai, đang gấp muốn định ngày phải không? Đợi họ quyết định ngày tốt, rồi thông báo cho em.”

Trần Siêu gật đầu, tò mò cầm tài liệu của Vương Đào lên xem.

Sau đó, hần toát mồ hôi lạnh: “Tài liệu này... chi tiết quá đi! Đúng là khoa học càng phát triển, con người càng không có bí mật!”

Chương 542 - Quá nở mặt rồi! (2)

Có sự đồng ý của Trần Nghiệp.

Chuyện của Trương Đình Đình và bạn trai cô ấy, rất thuận lợi đã được quyết định.

Rất nhanh, hai người đã định ngày, chuẩn bị đính hôn.

Tiệc đính hôn tự nhiên do bên nhà trai lo liệu.

Để không mất mặt, vợ chồng Vương gia, lần này có thể nói là đã bỏ ra hết thể diện, vào ngày đính hôn, mời đến không ít đại nhân vật, thậm chí cả cấp trên trực tiếp của họ, cũng được mời đến.

Rõ ràng chỉ là một bữa tiệc đính hôn, làm to tát hơn cả tiệc cưới của người ta, náo nhiệt hơn.

Dì hai và chú hai, nhìn thấy những nhân vật đến chúc mừng bên thông gia, không là vị trưởng phòng này, thì là vị cục trưởng kia, thấp nhất cũng là một chủ nhiệm, lập tức cảm thấy có chút lúng túng và bất an.

Họ hiểu, đây là thông gia đang khoe khoang quan hệ của mình.

Mà bên họ hàng của họ, hầu như đều là họ hàng nghèo.

Người duy nhất có chút phân lượng, chính là chú hai đã mời phó giám đốc nhà máy của họ đến.

Nhưng một phó giám đốc nhà máy gia công, trước mặt những quan lớn kia, ngay cả tư cách đánh giày cũng không có...

Lúc này.

Vị phó giám đốc đó, đã hơi hối hận khi đồng ý đến tham dự bữa tiệc đính hôn này.

Bởi vì ông ta không ngốc, tự nhiên có thể nhìn ra, bên nhà trai vẫn đang ngấm ngấm so đo. Còn bên nhà gái, chỉ là những người thật thà chất phác.

Hai bên hoàn toàn không ở cùng một đẳng cấp.

Ông ta chạy đến đây để lợi nước đục này, đừng nói là mở rộng quan hệ, có thể không đắc tội ai là tốt rồi.

Dù sao ông ta cũng được tính là người bên nhà gái...

Vì vậy.

Vị phó giám đốc này, đành cứ cúi đầu chơi điện thoại, quyết định ăn xong bữa tiệc sẽ lập tức lên đi.

Đừng nói là dì hai và chú hai.

Ngay cả Trần phụ Trần mẫu, nhìn thấy nhiều quan chức đến như vậy, cũng cảm thấy hơi bất an.

Mặc dù con trai đã cho họ không ít tiền, để họ không chỉ trả hết nợ nần, mà còn có thể có khoản dư dả, hai ông bà giờ cũng không còn đi làm ở công trường nữa, quần áo mặc trên người cũng sạch sẽ hơn trước nhiều...

Nhưng dù vậy, so với những vị quan to béo tốt, mặt mũi bóng loáng kia, họ vẫn là nông dân quê mùa.

Trong số họ hàng bên nhà gái.

Chỉ có Trần Siêu, bình tĩnh nhìn vở kịch này.

Dường như nhìn thấy sự bối rối của gia đình dì hai, Trần Siêu thở dài một tiếng, cuối cùng cũng lên tiếng an ủi: “Dì hai, chú hai, đừng lo lắng, đợi tiểu Nghiệp đến, chắc chắn sẽ làm nở mặt cho mọi người!”

“Đừng nhìn những người này làm râm rộ thế, lát nữa nếu họ có thể nhin không quỳ lạy, con sẽ phục họ!”

Dì hai mặt đầy vẻ ngượng ngùng, tâm trí không ở đây, gật đầu.

Rõ ràng coi lời Trần Siêu nói như đùa giỡn.

Ngược lại chú hai hơi nghiêm túc một chút, mở miệng hỏi:

“Tiểu Siêu à! Tiểu Nghiệp thật sự có thể mời được khách quý

quan trọng không? Chúng ta cũng không muốn lấy thế áp người, chỉ cần đừng quá mất mặt là được rồi.”

Chú hai dù sao cũng là đàn ông, hiểu biết nhiều hơn một chút, biết chuyện tên con rể cờ bạc bắt bớ của mình, có điều gì đó không ổn.

Nghe nói là Trần Nghiệp ra tay xử lý, đưa người vào tù, chú hai thực ra có hơi không tin lắm.

Dù sao Trần Nghiệp cách đây hơn một năm, vẫn còn là một người thực vật không có gì cả, chỉ trong hơn một năm, đã có thể lật ngược tình thế trở thành đại nhân vật?

Phim ảnh cũng không dám quay như vậy!

Nếu không phải vì ông thực sự không có họ hàng lợi hại như vậy, ông chắc chắn sẽ không tin lời Trần Siêu nói.

Suy nghĩ một chút, chú hai lại bổ sung: “Chúng ta mất mặt thực ra cũng không sao, tôi chỉ sợ Niếp Niếp sau này gả qua đó, không ngẩng đầu lên được...”

Niếp Niếp, là nhũ danh của Trương Đình Đình.

Mặc dù chú hai có kiến thức hạn chế, nhưng vẫn hiểu rõ.

Lúc này, người phụ trách tiệc của khách sạn bỗng đi đến hỏi: “Các vị, tiệc rượu sắp bắt đầu rồi, hai bàn chính này, có cần dọn món ăn không?”

Câu hỏi này khiến gia đình dì hai xấu hổ muốn chết.

Trước đó họ tin lời Trần Siêu nói, bảo Trần Nghiệp sẽ đưa không ít đại nhân vật đến, nên đã để dành hai bàn chính bên phía nhà gái.

Bây giờ thì xấu hổ rồi...

Họ hiểu, người phụ trách tiệc của khách sạn cũng có ý tốt.

Nếu không có ai đến ngồi, để trống hai bàn nhưng bày đầy rượu thức ăn, e rằng bữa tiệc đính hôn hôm nay sẽ lên top tìm kiếm mất.

Mất mặt trên toàn quốc!

Trần Siêu đang định nói.

Đột nhiên.

Cánh cửa lớn của sảnh tiệc được đẩy ra.

Chỉ thấy một nhóm người, vừa nói vừa cười, bước vào.

Trần Nghiệp ở trong đó, hơn nữa còn đứng ở vị trí trung tâm nhất.

Bên cạnh Trần Nghiệp, là một nhóm trung niên và cao niên, hơn nữa khuôn mặt những người này, đều trông rất quen mắt...

“Kia, kia là... Lý bí thư?”

“Triệu thị trưởng cũng đến?”

Khi nhóm người Trần Nghiệp bước vào phòng tiệc, lập tức thu hút ánh mắt của tất cả mọi người.

Sau đó.

Những vị quan chức do bên nhà trai mời đến, vốn từng người đều ưỡn ngực ngẩng đầu, khi nhìn thấy các đại nhân vật thực sự xuất hiện, lập tức trở nên cúi đầu khom lưng, tức thì thấp đi một mẫu.

Hơn nữa, họ đều không dám ngồi nữa, tất cả đứng dậy, rồi rời khỏi chỗ ngồi, chạy vội đến, cúi đầu khom lưng, lời tăng bốc không ngớt.

Đặc biệt là cấp trên trực tiếp của bố mẹ Vương Đào, lúc này hận không thể hóa thân thành một con chó, đến liếm giày các đại nhân vật, mong các đại nhân vật có thể liếc nhìn mình một cái...

Còn về phần bố mẹ Vương Đào, đã sớm kinh ngạc đến sững sờ.

Không sai.

Trần Nghiệp đã mời không ít đại nhân vật từ tỉnh, thành phố đến.

Hắn nghĩ, bố mẹ nhà trai đã là người trong hệ thống, mời những đại nhân vật này đến góp vui, hiệu quả chắc hẳn sẽ rất tốt.

Và các đại nhân vật đối mặt với lời mời của Trần Nghiệp, cũng rất nể tình, lần lượt đích thân đến dự.

Dù sao, là đại nhân vật, tin tức của họ càng linh thông hơn, biết thực lực của Trần Nghiệp, ngay cả cấp trên cũng đã ghi nhận.

Hiện tại chỉ là cục trưởng phân khu, sau này chắc chắn sẽ không dừng lại ở đó.

Kết giao tốt với Trần Nghiệp, chắc chắn không có hại gì...

Lúc này đây.

Không chỉ bên nhà trai xôn xao.

Bên nhà gái, cũng chẳng khá hơn là bao.

Nhìn thấy con trai đang trò chuyện vui vẻ với đám đại nhân vật, Trần phụ Trần mẫu, đơn giản là không dám tin vào mắt mình.

Như họ - những người bình thường này, muốn gặp được những đại nhân vật này, con đường duy nhất, e rằng chỉ có thể là qua tivi! Cho dù có gặp ngoài đời thực, cũng không thể tiếp cận được.

Mà bây giờ, con trai họ, đang nói cười vui vẻ với những đại nhân vật này, như thể là bạn vong niên...

Trần phụ Trần mẫu đều chết lặng.

Dì hai và chú hai, cũng chết lặng.

Người không chết lặng, là vị phó giám đốc kia.

Đối phương sau khi kinh ngạc, nhanh chóng hoàn hồn, ánh mắt nóng bỏng như nhìn tình đầu.

Đáng tiếc, các đại nhân vật không chú ý đến ông ta...

Phó giám đốc không cam lòng, lặng lẽ dịch đến bên cạnh chú hai, không nhịn được trách móc: “Tôi nói lão Trương à! Ông có người cháu trai lợi hại như vậy, ông còn kéo tôi đến làm gì?”

Chú hai mặt mờ mịt, đã hoàn toàn không biết nói gì cho phải.

Phó giám đốc lại nói: “Đợi lát nữa, ông nhất định phải giới thiệu người cháu trai này cho tôi quen biết đây!”

Khi các đại nhân vật lần lượt ngồi xuống.

Lễ đính hôn chính thức bắt đầu...

Có thể thấy, trên khuôn mặt của Trương Đình Đình toàn là nụ cười.

Chương 543 - Vực Ngoại Tà Ma: Tần Mộc Âm!!

Thực ra, tất cả mọi chuyện vừa xảy ra, Trương Đình Đình đều nhìn thấy hết, bao gồm cả sự thay đổi sau khi các đại nhân vật xuất hiện.

Cô tuy đơn thuần, nhưng cũng không phải là cô gái ngốc không biết gì cả.

Những đại nhân vật đó, bất kỳ ai ra, đều có thể hạ gục toàn bộ mối quan hệ bên nhà trai.

Huống chi, anh họ còn mời đến tận hai bàn!!

Lúc này Trương Đình Đình, nhìn Trần Nghiệp bằng ánh mắt rất vui mừng.

Cô nằm mơ cũng không dám nghĩ, anh họ Trần Nghiệp, lại lợi hại như vậy!

Đột nhiên.

Trương Đình Đình nghĩ đến chuyện của gã anh rể cờ bạc.

Trước đây cô cũng có hơi nghi ngờ, chỉ là nhà không có người thân lợi hại như vậy, nên cho là chị gái may mắn.

Bây giờ cô cuối cùng đã hiểu, hóa ra đằng sau là anh họ Trần Nghiệp đang giúp đỡ.

Lễ đính hôn diễn ra rất náo nhiệt.

Ngay cả đại nhân vật cấp tỉnh cũng được mời đến tham dự, có thể nói, lễ đính hôn của Vương gia và Trương gia này, rất thành công.

Chỉ có điều, vợ chồng Vương gia, nụ cười trên mặt, có vẻ hơi gượng gạo.

Nghĩ đến bộ mặt của vợ chồng mình trước đây, trong lòng hai người, thật sự hối hận đến tận ruột gan.

May là có thể lẫn lộn trong hệ thống nhiều năm như vậy, mặt của hai người, đủ dày.

Khi đính hôn tiến hành đến bước đôi bên trao đổi hôn ước, vợ chồng Vương gia, lập tức thân thiết nắm tay dì hai và chú hai, lời hay ý đẹp không ngừng tuôn ra và liên tục đảm bảo, nếu sau này Vương Đào dám đối xử không tốt với Trương Đình Đình, không cần thông gia lên tiếng, họ sẽ tự thanh lý môn hộ!!

Nghe được lời này, Vương Đào, không dám có chút bất mãn nào, chỉ có thể cười theo...

Mà nhiều đại nhân đến dự như vậy, rất nhanh đã kinh động đến ban lãnh đạo của Dung thành.

Sau đó, các vị lãnh đạo cấp một, cấp hai của địa phương, cùng các vị ủy viên khác, đều đến...

Lần này thật sự càng lúc càng náo nhiệt.

Bàn không đủ, lập tức kê thêm bàn!

Giám đốc và ông chủ của khách sạn, đã sớm bị kinh động, muốn miễn phí cho bữa tiệc đính hôn này.

Kết quả bị vợ chồng Vương gia mắng cho một trận!

Chỉ bằng các người, cũng có tư cách miễn phí?

Thậm chí, lúc này vợ chồng Vương gia, còn có chút hối hận, đã chọn khách sạn này để tổ chức tiệc đính hôn.

Mặc dù đẳng cấp của khách sạn này đã được coi là khá tốt, nhưng vẫn không xứng với thân phận của các vị đại nhân.

Các vị đại nhân đều rất bận.

Họ có thể lẫn lộn đường xa đến đây, hoàn toàn là nể mặt Trần Nghiệp.

Vì vậy, họ chỉ ở lại một lúc, đợi sau khi nghi thức đính hôn kết thúc, liền lên đường trở về.

Đợi các vị đại nhân vừa đi, mọi người rõ ràng thoải mái hơn nhiều.

Sau đó.

Những vị lãnh đạo vốn được Vương gia mời đến, nhao nhao chạy đến, kính rượu cha mẹ nhà gái.

Còn về vợ chồng Vương gia, chắc chắn là bị lạnh nhạt.

Kỳ thực.

Các vị lãnh đạo càng muốn kính rượu Trần Nghiệp.

Người có thể nói cười vui vẻ với các vị đại nhân của tỉnh, kẻ ngốc cũng biết không đơn giản.

Chỉ là, họ chưa từng gặp Trần Nghiệp, không dám tùy tiện đến gần, sợ nói sai lời, đắc tội đại nhân.

Trong hệ thống, đôi khi, nói sai lời cũng chết người như đứng sai đội ngũ...

“Anh, em và Vương Đào đến kính anh.”

Trương Đình Đình kéo Vương Đào đã được nâng cấp thành vị hôn phu, đến trước mặt Trần Nghiệp, cung kính nói: “Cảm ơn anh đã đến.”

Trần Nghiệp mỉm cười nói: “Lúc nhỏ em bám anh như vậy, bây giờ sao lại khách sáo thế?”

Trương Đình Đình nghe vậy, liền lộ ra nụ cười vui vẻ.

Vương Đào đúng lúc nói: “Anh, em cũng kính anh!”

Đối với Vương Đào, Trần Nghiệp thái độ lạnh nhạt, chỉ nhấp một ngụm nhỏ.

Vương Đào lại không dám như vậy, trực tiếp một hơi cạn sạch.

Đợi Vương Đào uống xong, Trần Nghiệp liền nói: “Tiểu Vương, em họ của tôi không ít, nhưng người thân thiết nhất với tôi, chính là Đình Đình, hy vọng cậu có thể đối xử tốt với cô ấy, hiểu ý tôi chứ?”

Vương Đào cũng là người lanh lợi, nghe vậy lập tức vỗ ngực, như đang lập quân lệnh trạng: “Anh yên tâm, sau này Đình Đình bảo em đi hướng Đông, em tuyệt đối không dám đi hướng Tây!”

Trần Nghiệp gật đầu, không nói gì nữa.

Vương Đào cũng biết ý tứ kéo Trương Đình Đình rời đi.

Dù sao vị đại nhân này là anh họ của Đình Đình, sau này còn nhiều cơ hội lấy lòng...

Khi thời gian đến buổi chiều.

Tiệc đính hôn liền chính thức kết thúc.

Rất nhiều khách mời, lần lượt ra về.

Dì hai và chú hai uống đến mặt đỏ bừng.

Đặc biệt là chú hai, ngay cả nói cũng không rõ ràng.

Thật sự là có quá nhiều người kính rượu ông.

Hôm nay, cũng là ngày chú hai cảm thấy mình có mặt mũi nhất...

Người cháu trai kia, thật sự quá nở mặt rồi.

Tiệc đính hôn chỉ là một khúc nhạc đệm nhỏ.

Vừa hay, Trần Nghiệp có thể nhân cơ hội này, thẳng thắn với cha mẹ, con trai của họ đã khác xưa rất nhiều!

Hai người có thể an tâm hưởng phúc.

Ngoài ra, những chuyện xảy ra trong tiệc đính hôn, cũng nhanh chóng lan truyền khắp họ hàng Trần gia, ngay cả những người thân thích xa lắc xa lơ, cũng nghe nói con trai út của lão Trần đã thành đạt, vì vậy, rất nhiều họ hàng mặt dày tìm đến cửa. Trong đó bao gồm cả những người thân thích từng coi Trần gia như sao chổi.

Đối với việc này.

Thái độ của Trần Nghiệp là, những người từng cho vay tiền, giúp đỡ, nếu có việc cần giúp, có thể hỗ trợ một chút. Còn những người thân thích không biết xấu hổ, thì đừng cho họ mặt mũi, đuổi ra ngoài!!

Dù sao Trần Nghiệp cũng không phải công chức, không cần để ý việc này sẽ ảnh hưởng đến danh tiếng của mình.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp không vội vàng trở về tỉnh thành, mà ở lại Dung Thành, mua cho cha mẹ một căn nhà sang trọng, rồi lại mua một căn ở bên cạnh cho gia đình anh cả, tiện cho anh cả gần gũi chăm sóc cha mẹ.

Ngay lúc Trần Nghiệp bận rộn an cư lạc nghiệp cho gia đình...

Một thế giới khác.

Tổng cục trưởng Hàn Ly, đột nhiên xuất hiện giữa không trung trong một căn phòng bí mật.

Sau đó, hắn thay bộ cổ trang, mở cửa mật thất, bước ra ngoài.

Bên ngoài mật thất, có hai đệ tử đang canh giữ.

Thấy Hàn Ly xuất hiện, hai người này lập tức cung kính nói: “Cung nghênh chương môn xuất quan!”

Hàn Ly gật đầu.

Mỗi lần hắn từ thế giới này trở về Trái Đất, đều nói với các đệ tử, hắn đang bế quan, không có việc gấp, không được quấy rầy.

Trong mật thất, còn có trận pháp, chỉ cần có người xông vào, dù hắn ở thế giới hiện thực, cũng có thể cảm ứng được.

Như vậy có thể đảm bảo bí mật của hắn sẽ không bị tiết lộ!

“Khoảng thời gian ta bế quan, trong môn phái có chuyện gì xảy ra không?”

Hàn Ly thản nhiên hỏi.

Ở thế giới này, hắn là đại lão Nguyên Anh kỳ, có một môn phái dưới trướng là chuyện rất bình thường.

Đệ tử bên trái lập tức trả lời: “Mọi việc vẫn như thường!”

Hàn Ly nghe vậy, lại nói: “Bảo Lâm Thanh Tuyết đến gặp ta.”

Dứt lời, hắn liền đi ra ngoài.

Lâm Thanh Tuyết là đại đệ tử của hắn, thiên phú rất cao, vừa mới đột phá Kim Đan Kỳ.

Một lát sau.

Một nữ nhân bước vào Thanh Vân điện.

Môn phái do Hàn Ly sáng lập, tên là Thanh Vân tông, là môn phái tu tiên nổi tiếng nhất trong vòng ngàn dặm, bởi vì chương môn là đại lão Nguyên Anh kỳ.

Còn Thanh Vân điện, chính là đại điện của môn phái, Hàn Ly khi không “bế quan”, thường ở đây.

Nữ nhân bước vào này, da trắng như tuyết, y phục trắng tinh, ngũ quan càng tinh xảo như tranh vẽ, nhìn từ xa, giống như tiên nữ!

Chỉ là khí chất trên người quá lạnh lùng, tựa như băng sơn, khiến người ta không dám đến gần.

Nàng chính là Lâm Thanh Tuyết.

Chương 544 - Vực Ngoại Tà Ma: Tàn Mộc Âm!! (2)

Khi Lâm Thanh Tuyết bước vào đại điện, nhìn thấy ân sư trên chủ vị, lập tức cung kính hành lễ.

“Đệ tử bái kiến sư tôn!”

Nhìn thấy đại đệ tử của mình, trên mặt Hàn Ly, cuối cùng cũng lộ ra một tia mỉm cười.

Hắn rất thích vị đại đệ tử này.

Đừng hiểu lầm, không phải là loại thích đó.

Lâm Thanh Tuyết không chỉ thiên phú tốt, mà còn là người chăm chỉ nhất trong số rất nhiều đệ tử của hắn, một đệ tử siêng năng lại nỗ lực như vậy, làm sư phụ nào mà không thích?

Quan trọng nhất là, Lâm Thanh Tuyết còn rất hiếu thuận, đối với lời nói của Hàn Ly, chưa bao giờ nói hai lời.

“Ngồi đi!”

Hàn Ly lên tiếng chào hỏi, sau đó nói: “Gọi con đến đây, là vì vì sư cảm thấy gần đây gặp phải bình cảnh, cần bế quan dài hạn, cho nên, muốn để Thanh Tuyết con, thay vì sư quản lý Thanh Vân tông.”

Thực ra.

Là Hàn Ly định đi vào Chủ Thần Không Gian cày phó bản.

Bởi vì Luân Hồi tệ của hắn đã dùng hết...

Hàn Ly không phải thiên tài gì, thậm chí thiên phú của hắn, còn không bằng một nửa Lâm Thanh Tuyết.

Lý do hắn có thể nổi lên nhanh chóng trong giới tu tiên như vậy, chỉ trong vài năm ngắn ngủi đã tiến đến Nguyên Anh kỳ, hoàn toàn là vì, đằng sau hắn là Chủ Thần Không Gian.

Cho dù là học pháp thuật, hay là đột phá cảnh giới, hắn đều có thể dùng Luân Hồi tệ giải quyết ngay lập tức, nâng cấp một phát...

Đây chính là một kim thủ chỉ siêu cấp.

Đối với tu sĩ bản địa mà nói, chắc chắn là không công bằng.

Mà cảnh giới hiện tại của Hàn Ly, là Nguyên Anh sơ kỳ, Luân Hồi tệ lại đã dùng hết, hắn muốn tiến thêm một bước, vượt qua Adam, thì nhất định phải đi vào Chủ Thần Không Gian, cày phó bản kiếm Luân Hồi tệ.

Hơn nữa, muốn từ Nguyên Anh sơ kỳ, tiến giai đến Nguyên Anh trung kỳ, Luân Hồi tệ cần thiết, số lượng rất lớn.

E là tiếp theo, Hàn Ly cần phải cày thêm một số phó bản mới được.

Cho nên, hắn mới muốn giao nhiệm vụ quản lý tông môn, cho đại đệ tử của mình.

Nghe được lời của Hàn Ly, trên khuôn mặt xinh đẹp của Lâm Thanh Tuyết, lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức nói: “ Sư tôn, đệ tử tài sơ học thiên, e rằng...”

Từ chối là chuyện bình thường.

Nàng cũng nhất định phải từ chối.

Nếu không, trực tiếp đồng ý ngay, dễ gây ra hiểu lầm. Nói không chừng sư tôn sẽ hoài nghi nàng, đã sớm thêm muốn vị trí trưởng môn từ lâu, nếu không sao vừa nhắc đến đã đồng ý?

Đối với sự từ chối của Lâm Thanh Tuyết, Hàn Ly đã sớm dự liệu, lập tức xua tay nói: “Vi sư tông cộng có hơn bảy mươi đệ tử, trong số những đệ tử này, chỉ có con được vi sư chân truyền, cũng chỉ có con, thành công đột phá Kim Đan Kỳ. Giao tông môn cho con quản lý, vi sư yên tâm.”

“Sư tôn...”

“Được rồi, không cần nói nữa, cứ quyết định như vậy.”

Hàn Ly trực tiếp cắt ngang lời Lâm Thanh Tuyết muốn nói.

“Vâng, sư tôn! Đệ tử tuân mệnh!” Lâm Thanh Tuyết chỉ có thể đồng ý.

Sau đó, Lâm Thanh Tuyết lại hỏi: “Không biết sư tôn lần này bế quan, cần bao lâu?”

“Tạm thời còn chưa nói được.” Hàn Ly lắc đầu nói: “Nếu mọi việc suôn sẻ, có lẽ không cần bao lâu sẽ trở lại.”

Lần này, hắn muốn kiếm đủ Luân Hồi điểm để nâng cao cảnh giới, số lượng rất lớn, e rằng mười phần thưởng nhiệm vụ phó bản, cũng không đủ.

Ngay lúc này.

Trong đầu Hàn Ly, đột nhiên nhận được thông báo của Chủ Thần không gian:

【 Có Vực Ngoại Tà Ma xâm lấn thế giới này, xin Luân Hồi giả (số hiệu 11296) lập tức đi tiêu diệt Vực Ngoại Tà Ma... 】

“Hả?”

Hàn Ly lập tức sững sốt, vẻ mặt kinh ngạc.

Phải biết rằng, thế giới phó bản tiên hiệp này, đã là thế giới phó bản cá nhân độc lập của hắn, chỉ có hắn có thể tự do ra vào, những Luân Hồi Giả khác đều không vào được.

Không ngờ.

Lần này lại có Vực Ngoại Tà Ma xâm lấn?

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hàn Ly đột nhiên đứng dậy, sắc mặt biến đổi.

Vừa rồi, hắn dường như cảm nhận được, có một cỗ lực lượng vô danh và thần bí, dường như đang thôi diễn hắn?

Chẳng lẽ là thủ đoạn của Vực Ngoại Tà Ma?

Hàn Ly không dám chậm trễ, lập tức ngồi xuống, thi triển pháp thuật, che chắn thiên cơ...

Một lát sau.

Thi pháp hoàn thành, thần sắc Hàn Ly ngưng trọng.

Hắn không biết Vực Ngoại Tà Ma xâm lấn lần này, thực lực như thế nào?

Mà nhiệm vụ do Chủ Thần Không Gian ban bố, lại không có lựa chọn từ chối.

Đặc biệt là nhiệm vụ tiêu diệt Vực Ngoại Tà Ma, hình phạt khi từ chối rất lớn, ngay cả thể nhiệm vụ ẩn, cũng không thể che phủ.

Dường như chú ý đến thần sắc của ân sư, Lâm Thanh Tuyết lập tức hỏi: “Sư tôn, làm sao vậy?”

Hàn Ly nhìn đại đệ tử một cái, suy nghĩ một chút rồi nói: “Thanh Tuyết, đi theo vị sư.”

Dù sao vị đại đệ tử này, cũng đã là tu sĩ Kim Đan kỳ, nói không chừng có thể giúp được gì đó.

Dứt lời, hắn triệu hồi ra bản mệnh pháp bảo của mình, biến thành cự kiếm, sau đó phi thân lên, đáp xuống trên cự kiếm.

Lâm Thanh Tuyết đương nhiên không dám trái sư mệnh, vội vàng đuổi theo.

Sau đó, Hàn Ly liền điều khiển cự kiếm, trực tiếp bay ra khỏi sơn môn Thanh Vân tông.

.....

Mặc dù trong lòng Lâm Thanh Tuyết có rất nhiều nghi hoặc, nhưng không dám hỏi nhiều.

Hàn Ly thì dựa theo chỉ dẫn của Chủ Thần Không Gian, tiến gần đến Vực Ngoại Tà Ma.

Tốc độ bay của hắn rất nhanh, trong nháy mắt ngàn dặm, gần như không mất bao nhiêu thời gian, đã bay ra khỏi phạm vi Thanh Vân tông, đến vương triều thế tục.

Khoảng mười mấy phút sau.

Hắn đã dựa theo chỉ dẫn của Chủ Thần không gian, tìm được mục tiêu: Vực Ngoại Tà Ma!

Đó là một nữ nhân.

Toàn thân đối phương tỏa ra lục quang, có thể bay lượn.

Hàn Ly liếc mắt một cái là có thể phán đoán ra, năng lực bay lượn của đối phương, hẳn là thuộc loại dị năng.

Bởi vì, hẳn không cảm nhận được chút dao động linh lực nào trên người nữ nhân đó.

Lúc này.

Nữ nhân toàn thân tỏa ra lục quang kia, cũng phát hiện ra Hàn Ly.

Một người là “dị đoan”, một người là “Vực Ngoại Tà Ma”, dưới sự can thiệp của Bí Cảnh và Chủ Thần Không Gian, hai bên là kẻ thù không đội trời chung, tự nhiên là không nói hai lời, trực tiếp khai chiến.

Chỉ là...

Nhìn thấy nữ nhân tỏa ra lục quang bay đến, chưa đợi Hàn Ly ra tay, Lâm Thanh Tuyết liền quát khê: “Yêu nữ to gan, dám bất kính với sư tôn? Xin sư tôn chờ một lát, đệ tử sẽ thay sư tôn tiêu diệt yêu nghiệt này!”

Hàn Ly suy nghĩ một chút, không nói gì, coi như là ngầm đồng ý.

Hắn vẫn khá đề phòng Vực Ngoại Tà Ma, đề đồ đệ đi thử nước cũng tốt...

Đương nhiên, hắn vẫn luôn chuẩn bị sẵn sàng, một khi Lâm Thanh Tuyết không địch lại, hắn sẽ lập tức ra tay cứu viện!

Mà Lâm Thanh Tuyết thấy sư tôn ngầm đồng ý, lập tức quát lên một tiếng, bay về phía Vực Ngoại Tà Ma.

Đến gần, Lâm Thanh Tuyết lập tức hai tay kết ấn, triệu hồi ra một trận tiền vũ, bao phủ kẻ địch.

“Đi!”

Chỉ thấy ngọc thủ Lâm Thanh Tuyết chỉ một cái, vô số mũi tên, liền bắn về phía kẻ địch.

Còn khoa trương hơn cả súng máy Gatling.

Vực Ngoại Tà Ma đối diện cau mày, dường như lần đầu tiên nhìn thấy công kích như vậy, không dám có chút chậm trễ, lập

tức sử dụng siêu năng lực của mình, bố trí ba lớp hộ thuẫn siêu năng lực trước mặt.

“Phụt phụt phụt...”

Vô số mũi tên bắn vào hộ thuẫn siêu năng lực, uy lực kinh người!

Lớp hộ thuẫn thứ nhất, gần như rất nhanh đã vỡ vụn, sau đó là lớp thứ hai, chỉ chống đỡ được vài giây.

Tuy nhiên, Vực Ngoại Tà Ma kia, trên khuôn mặt xinh đẹp lại càng bình tĩnh hơn.

Chương 545 - Dùng Tàn Mộc Âm làm mồi, câu cá lớn nghịch thiên

Đội công kích mưa tên đến lớp hộ thuẫn siêu năng lực thứ ba, liền không thể tiến thêm một phân nào nữa, toàn bộ bị bật ra.

Lần này đến lượt Lâm Thanh Tuyết hơi kinh ngạc.

Nàng cũng chưa từng thấy, loại năng lực không cần linh lực thúc đẩy này.

Vừa rồi chỉ là Lâm Thanh Tuyết thử nghiệm.

Hiện tại vì sư đang ở phía sau nhìn, Lâm Thanh Tuyết không muốn thể hiện quá kém, lập tức cắn răng, hai tay vung lên, một chiếc đèn tạo hình khác thường, tràn đầy linh khí, được nàng triệu hồi ra.

Đây là bản mệnh pháp bảo của Lâm Thanh Tuyết, tên là “Thiên Bảo Lưu Ly đăng”, là pháp bảo công phòng nhất thể.

Chiếc đèn này không chỉ phòng ngự lợi hại, mà thủ đoạn công kích cũng rất quỷ dị.

Chỉ thấy hai tay Lâm Thanh Tuyết kết ấn, Thiên Bảo Lưu Ly đăng lập tức lơ lửng giữa không trung, từ từ xoay tròn, đồng thời tỏa ra kim quang.

Điều đáng sợ là, kim quang này, dường như có thể đốt cháy cả không khí, chiếu đến đâu, nơi đó liền xuất hiện minh hỏa.

Lâm Thanh Tuyết đẩy tay một cái, Thiên Bảo Lưu Ly đăng của nàng, liền nhanh chóng bay về phía Vực Ngoại Tà Ma.

Đối phương thấy vậy, không dám chậm trễ, lập tức toàn thân tỏa ra lục quang, sử dụng siêu năng lực của mình.

Một lát sau.

Lại có một ngọn núi, được đối phương triệu hồi đến, trực tiếp va vào Thiên Bảo Lưu Ly đăng.

Lâm Thanh Tuyết hoảng sợ, chỉ là pháp bảo đã được tể ra, hồi hận cũng không kịp nữa, nàng chỉ có thể cắn răng chống đỡ.

“Ầm!”

Giữa không trung xảy ra vụ nổ.

Ngọn núi do Vực Ngoại Tà Ma triệu hồi đến, bị nổ tung thành bốn mảnh.

Mà bản mệnh pháp bảo của Lâm Thanh Tuyết, cũng bị nổ văng ngược trở lại, quang mang cũng trở nên mờ nhạt hơn nhiều.

Bản thân Lâm Thanh Tuyết, khuôn mặt xinh đẹp trở nên trắng bệch hơn vài phần...

Ngược lại là Vực Ngoại Tà Ma kia, trông không bị ảnh hưởng gì.

.....

Phải nói là.

Năng lực khác nhau, tạo ra hiệu quả hoàn toàn khác nhau.

Nếu Vực Ngoại Tà Ma lúc này là Ba Lê Minh, đối mặt với Lâm Thanh Tuyết, một đại tu sĩ Kim Đan kỳ, dù ông ta đã võ đạo thông thần, e rằng cũng không phải đối thủ.

Bởi vì Thiên Bảo Lưu Ly đăng là pháp bảo công phòng nhất thể, hơn nữa quang mang tỏa ra có uy lực rất mạnh, Ba Lê Minh rất khó tiếp cận.

Ngay cả tiếp cận cũng khó làm được, tự nhiên là không đánh được.

Còn niệm động lực của Tàn Mộc Âm, thì lại khác.

Cô chính là một tuyển thủ công kích tầm xa.

Nói thật ra, niệm động lực kỳ thực rất giống với pháp thuật.

Thêm vào đó tinh thần lực của Tần Mộc Âm gần đây có chút tăng tiến, lại có thể không hề kém cạnh trong trận chiến với Lâm Thanh Tuyết.

Đúng vậy.

Cái gọi là Vực Ngoại Tà Ma, chính là Tần Mộc Âm!

Còn về việc tại sao bây giờ Tần Mộc Âm mới xuất hiện?

Rất đơn giản, tốc độ thời gian trôi qua của mỗi phó bản, đều không giống nhau...

Ngay lúc Lâm Thanh Tuyết chuẩn bị tiếp tục ra tay, đột nhiên, giọng nói của Hàn Ly, vang lên:

“Đồ nhi, lui xuống!”

“Sư tôn?”

Lâm Thanh Tuyết ngẩn người, sau đó không phục nói: “Đệ tử vẫn chưa thua.”

Hàn Ly mỉm cười nói: “Năng lực của cô ta rất quý dị, vừa vặn khắc chế thủ đoạn của con, con không cần phải dây dưa với cô ta nữa, giao cho vi sư đi!”

Lâm Thanh Tuyết tuy không cam tâm, nhưng vẫn nghe lời sư tôn, chỉ có thể lui xuống.

Khi Hàn Ly đứng ra.

Tần Mộc Âm đối diện, đột nhiên biến sắc.

Cô cảm nhận được sự nguy hiểm mãnh liệt!!

Điều đáng sợ hơn là, cô rõ ràng có năng lực cảm nhận nguy hiểm trước, nhưng lại như bị mất tác dụng, mãi đến khi di đoạn thật sự đứng trước mặt mình, mới có thể cảm nhận được nguy hiểm.

Đây là chuyện gì?

Đối với bản năng nguy cơ của mình, Tần Mộc Âm rất tin tưởng, lập tức tập trung tinh thần, âm thầm đề phòng.

Ai là dị đoan, ai là thổ dân của thế giới bí cảnh, Tần Mộc Âm biết rất rõ.

Bởi vì trong mắt Tần Mộc Âm, trên đỉnh đầu Hàn Ly, có một “thanh máu” màu đỏ dài!

Lý do Tần Mộc Âm không lựa chọn bỏ chạy ngay lập tức, là vì cô biết, mình chạy không thoát.

Vừa rồi tốc độ đối phương đứng trên phi kiếm bay đến, đã hoàn toàn miêu sát tốc độ bay của cô...

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hàn Ly không nói nhảm, trực tiếp vung tay lên.

Ngay lập tức!

Mưa tên linh khí ngập trời, bao vây Tần Mộc Âm hoàn toàn!

Dùng cùng một chiêu với Lâm Thanh Tuyết!

Tuy nhiên, Lâm Thanh Tuyết Kim Đan kỳ sử dụng chiêu này, và Hàn Ly Nguyên Anh kỳ sử dụng ra, uy lực hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Mưa tên của Lâm Thanh Tuyết, mảnh như cành cây.

Còn mưa tên của Hàn Ly, to như cánh tay!

Đó cũng không thể coi là mưa tên nữa, mà giống như mưa tên lửa hơn...

Tần Mộc Âm thấy vậy, đương nhiên sẽ không ngồi yên chờ chết.

Cô cắn răng, sử dụng toàn bộ tinh thần lực, điều khiển rất nhiều núi đá trên mặt đất, lơ lửng giữa không trung.

Tần Mộc Âm có năng lực cảm nhận nguy hiểm.

Vẫn rất mạnh!

Cô cảm nhận được nguy hiểm mãnh liệt từ Hàn Ly.

Cảm nhận một chút cũng không sai!

Hầu như chỉ dùng một chiêu, Hàn Ly đã công phá phòng tuyến niệm động lực của Tần Mộc Âm.

Chênh lệch thực lực của hai người quá lớn.

Hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Đặc biệt là Hàn Ly hiện tại đã là đại lão Nguyên Anh kỳ, siêu phàm nhập thánh. Phải biết rằng, cảnh giới sau Nguyên Anh, chính là Hóa Thần, tiếp theo là Độ Kiếp thăng tiên!!

Có thể nói, Hàn Ly sớm đã thoát khỏi phạm vi phạm nhân.

Mặc dù Tàn Mộc Âm kịp thời phản kích, muốn dùng niệm động lực khổng chế Hàn Ly, nhưng vẫn vô ích.

Niệm động lực của cô, ngay cả hộ thân quang của Hàn Ly cũng không thể đột phá.

Vì vậy.

Tàn Mộc Âm rất dứt khoát liền chiến bại.

Nhìn thấy mưa tên đầy trời ập đến, Tàn Mộc Âm mặt trắng bệch, thần sắc tuyệt vọng, cuối cùng vẫn chọn nhắm mắt lại, chờ đợi kết thúc sinh mệnh.

Về phần Trần Nghiệp từng nhắc nhở cô, khi đối mặt với nguy hiểm tính mạng, có thể lựa chọn cung cấp thông tin về Trần Nghiệp, để có được một tia khả năng sống sót... Tàn Mộc Âm vừa rồi chỉ do dự một chút, liền từ bỏ.

Đây là vận mệnh của cô.

Cô không muốn liên lụy Trần Nghiệp...

Thấy Vực Ngoại Tà Ma nhắm mắt chờ chết, Hàn Ly đột nhiên vung tay lên, xua tan mưa tên đầy trời.

Sau đó, hất từ trong túi càn khôn, lấy ra một sợi dây thừng, ném về phía Tàn Mộc Âm đang nhắm mắt chờ chết.

Một màn kỳ diệu xuất hiện.

Sợi dây thừng đó, lại tự động khóa chặt hai tay Tàn Mộc Âm.

Sợi dây này cũng không đơn giản, tên là Phục Yêu Tác, nghe nói là do một vị đại năng Luyện Khí nào đó, mô phỏng Tiên Khí “Khốn Tiên Thằng” mà chế tạo.

Một khi bị Phục Yêu Tác trói buộc, trừ khi chủ nhân của Phục Yêu Tác tự mình giải trừ, hoặc là thực lực của người bị trói vượt qua chủ nhân của Phục Yêu Tác, nếu không sẽ không thể thoát ra.

Thấy mình không bị bắn chết, Tần Mộc Âm kinh ngạc mở mắt ra, nhìn về phía Hàn Ly.

“Biết nói chuyện không?” Hàn Ly mở miệng hỏi.

Tần Mộc Âm chỉ sống người một chút, liền nói: “Người không giết ta, là muốn từ ta đây lấy được tin tức gì sao?”

Hàn Ly bỗng nhiên cười lên, nhưng không tiếp tục nói nữa, quay sang nói với đồ đệ của mình: “Đồ nhi, đi thôi!”

Lâm Thanh Tuyết biết sư tôn có chuyện gì đó, không tiện hỏi trước mặt mình, lập tức gật đầu, từ trong túi càn khôn, lấy ra một chiếc thuyền đánh cá phiên bản mini.

Điều kỳ lạ là, thuyền đánh cá gặp gió liền phồng lên, trong nháy mắt đã phồng thành một con tàu khổng lồ, trôi nổi giữa không trung.

Đây là pháp khí phi hành của Lâm Thanh Tuyết.

Tên gọi là “Phi Chu”.

Nói đến, pháp khí phi hành này, vẫn là Hàn Ly ban thưởng cho nàng!

Chương 546 - Dùng Tần Mộc Âm làm mồi, câu cá lớn nghịch thiên (2)

Hàn Ly vung tay lên, Tần Mộc Âm liền cùng hắn, rơi xuống boong tàu.

Hắn không hề sợ Tần Mộc Âm giở trò gì.

Bởi vì, Phục Yêu Tác trói buộc địch nhân, địch nhân càng giãy giụa càng chặt, hơn nữa, Phục Yêu Tác còn có thể hạn chế địch nhân sử dụng pháp lực.

Mặc dù Tần Mộc Âm sử dụng là niệm động lực, không phải pháp lực.

Tuy nhiên, Hàn Ly biết, cơ chế vận hành của Phục Yêu Tác, kỳ thực là hạn chế tinh thần lực.

Cho dù là điều động pháp lực, hay là sử dụng siêu năng lực, đều cần tinh thần lực, cho nên, Phục Yêu Tác cũng có hiệu

quả đối với Tần Mộc Âm.

...

Tốc độ bay của Phi Chu rất nhanh.

Chỉ chậm hơn phi kiếm của Hàn Ly một chút mà thôi.

Nửa tiếng sau.

Mọi người liền trở lại Thanh Vân Tông.

Nhìn thấy sư tôn mang yêu nhân đi, Lâm Thanh Tuyết rất biết điều không đi theo.

Trong đại điện.

Hàn Ly đột nhiên vung tay lên, Phục Yêu Tác trối trên hai tay Tần Mộc Âm, liền bay trở lại tay hắn.

Mà Tần Mộc Âm, tự nhiên cũng được thoát khỏi trối buộc.

Cô kinh ngạc nhìn Hàn Ly, không biết dị đoan này đang giở trò gì.

“Cô tên là Tần Mộc Âm, sinh ra ở Lam Tinh, Hạ quốc, đúng không?” Hàn Ly đột nhiên hỏi.

Tần Mộc Âm nghe vậy, đôi mắt xinh đẹp, không khỏi tròn to thêm vài phần.

“Không cần kinh ngạc!”

Thấy dáng vẻ của Tần Mộc Âm, Hàn Ly lập tức cười nói:

“Lão tổ tông bên chúng ta, từng nói một câu: Biết người biết ta trăm trận trăm thắng! Cho nên, tôi từng phái người, đến thế giới của các cô, thu thập một số tư liệu.”

“Là Định Hải Thần Châm nổi tiếng của Hạ quốc, tư liệu về cô, rất dễ thu thập.”

Trong lòng Tần Mộc Âm vẫn còn kinh ngạc.

Những dị đoan này, không chỉ thực lực mạnh mẽ, thủ đoạn còn quỷ dị như vậy, lại có thể phái người tiến vào Lam Tinh? Thật sự là khiến người ta khó lòng phòng bị.

Cô suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi: “Người rốt cuộc muốn nói gì.”

Hàn Ly mỉm cười hỏi: “Theo tư liệu tôi thu thập được, Lam Tinh các người, người mạnh nhất chân chính, hẳn là một thanh niên đầu trọc tên là Trần Nghiệp đúng không? Không biết cô có quen hẳn không?”

Lần này, mặc dù trong lòng Tần Mộc Âm cực kỳ chấn động, nhưng bề ngoài, lại không hề biến sắc.

“Ta không biết người đang nói gì.”

Thấy Tần Mộc Âm không hợp tác, Hàn Ly cũng không tức giận, vẫn mỉm cười.

“Nói đến, thế giới của chúng tôi cũng có một người tên là Trần Nghiệp, thực lực phi thường kinh người, tôi vốn còn không dám xác định, hẳn có phải là Trần Nghiệp của thế giới các người, bí mật lén vào thế giới của chúng tôi hay không. Bởi vì hẳn vẫn chỉ luôn sử dụng dị năng Hỏa Diễm!”

“Tuy nhiên, hẳn quật khởi quá nhanh, có thể sở hữu thiên phú như vậy, chỉ có thể chất của tên đầu trọc đó...”

Tần Mộc Âm sửng người một chút.

Thể chất của tên đầu trọc, cô không biết là có ý gì.

Nhưng mà, tốc độ quật khởi nhanh, quả thực rất giống tên đầu trọc đó.

Ngoài ra, dị năng Hỏa Diễm, Trần Nghiệp mà cô biết cũng có...

“Ồ! Đúng rồi.”

Hàn Ly đột nhiên như nhớ ra điều gì, nói: “Trong máy tính của tôi, có tư liệu của hẳn.”

Dứt lời, hẳn liền từ trong túi càn khôn, lấy ra máy tính bảng, sau đó điều ra hồ sơ của Trần Nghiệp.

Là Tổng cục trưởng, máy tính của hẳn, đương nhiên có tư liệu của Cục Luân Hồi, hơn nữa còn là quyền hạn cao nhất, có thể xem hồ sơ của tất cả thành viên Cục Luân Hồi.

Khi Hàn Ly tìm ra ảnh của Trần Nghiệp, đặt trước mặt Tần Mộc Âm...

Trong lòng Tần Mộc Âm, vô cùng kinh ngạc.

Người đàn ông trong ảnh, ngoại trừ trông trưởng thành hơn một chút, so với Trần Nghiệp mà cô quen biết, tướng mạo gần như giống hệt nhau.

Tuy nhiên cô vẫn giữ bình tĩnh.

“Ta không quen người này, ta cũng không biết người đang nói gì.”

Hàn Ly cười cười, đột nhiên nói: “Nếu tôi lấy cô làm mối, thiết kế một cái bẫy, cô nói hẳn có mắc câu không?”

Nghe được lời này.

Sắc mặt của Tần Mộc Âm, rốt cuộc cũng thay đổi...

...

Trái Đất.

Trần Nghiệp ở quê nhà trọn vẹn một tuần, lúc này mới trở về tỉnh thành.

Kết quả, hắn còn chưa kịp nghỉ ngơi, đã nhận được thông báo, Tổng cục trưởng muốn hắn đến kinh thành một chuyến!

Trần Nghiệp rất nghi hoặc, không biết Tổng cục trưởng có chuyện gì, không thể nói qua điện thoại, nhất định phải đến kinh thành?

Mặc dù nghi hoặc, nhưng Tổng cục trưởng triệu tập, hắn thân là cấp dưới, không thể không đi.

Vừa ngồi lên vị trí Cục trưởng phân cục, đã không nghe theo mệnh lệnh của Tổng cục trưởng, vậy thì quá thất lễ.

Vì vậy.

Chiều hôm đó, Trần Nghiệp liền khởi hành đi kinh thành.

Đến kinh thành thì trời đã tối.

“Cục trưởng, tôi đã đặt khách sạn xong rồi, ngài hãy đến khách sạn nghỉ ngơi một đêm, đợi ngày mai hãy đến Tổng cục.”

Bên cạnh, thư ký nói.

Hiện tại Trần Nghiệp dù sao cũng là Cục trưởng phân cục, theo cấp bậc, đó là đại lão cấp chính thính, đương nhiên có thư

ký.

Không chỉ có thư ký, hẳn còn có xe chuyên dụng và tài xế.

Lần này đến kinh thành, chính là đi xe đến, Trần Nghiệp ngồi ở ghế sau thoải mái của ông chủ, do tài xế lái xe đưa đến.

Ồ, đúng rồi.

Thư ký hiện tại của Trần Nghiệp, cũng là người quen.

Chính là con gái của Tổng tổng Thiên Hoành, người mà hẳn và bạn học cũ Cao Minh cùng một nhóm người từng đến nước Mỹ cứu về, tên là Tống Văn Thiển.

Hai người từng cùng một thời điểm gia nhập Cục Luân Hồi.

Trong một năm sau đó, Trần Nghiệp vẫn luôn bị huynh muội Cục trưởng tiền nhiệm nhắm vào, Tống Văn Thiển còn từng giúp đỡ Trần Nghiệp, lén lút truyền đạt một số thông tin cho Trần Nghiệp.

Mặc dù những thông tin này đối với Trần Nghiệp không có tác dụng gì, nhưng, ân tình này không thể không nhận.

Trần Nghiệp không thích nợ ân tình, cho nên, sau khi thăng chức Cục trưởng, liền để Tống Văn Thiển làm thư ký của mình.

Hắn không phải là muốn tham lam sắc đẹp của Tống Văn Thiển.

Mặc dù con gái của Tổng tổng quả thực rất xinh đẹp, nhưng so với bạn gái chính thức của hắn là Đường Tử Trần, vẫn còn chênh lệch rất lớn.

Trần Nghiệp nghĩ là, để Tống Văn Thiển ở bên cạnh mình, xử lý một số sai sót của cục, rèn luyện một khoảng thời gian, liền điều đi bộ phận khác làm một lãnh đạo nhỏ.

Đến lúc đó, coi như là trả hết ân tình Tống Văn Thiển từng giúp đỡ.

“Không cần đâu.”

Trần Nghiệp từ chối đề nghị của Tống Văn Thiển, nói: “Đưa tôi đến cổng Tổng cục, sau đó mọi người hãy đến khách sạn nghỉ ngơi.”

Không phải là Trần Nghiệp vội vàng gặp Tổng cục trưởng.

Mà là Tổng cục trưởng có chút vội vàng muốn gặp hắn, đã nói là đang ở trong cục chờ hắn đến.

Chốc lát sau.

Xe dừng lại ở cổng lớn tứ hợp viện của Tổng cục.

Trần Nghiệp xuống xe, bước chân vào bên trong.

Trong lòng hắn có dự cảm, Tổng cục trưởng vội vàng muốn gặp hắn như vậy, e rằng không phải chuyện tốt gì.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp tự tin với thực lực của mình, cho dù bên trong thật sự là hang rồng hang hổ, hắn cũng không sợ!

Khoảng thời gian này trôi qua, ba thuộc tính của hắn đã vượt quá sáu vạn!!

Nói thật, ngay cả bản thân Trần Nghiệp hiện tại, cũng không biết mình mạnh đến mức nào.

Hắn cũng không biết, mình có vượt qua bản tôn Saitama hay không.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp có một loại cảm giác, e rằng hành tinh dưới chân này, cũng không thể cản nổi một quyền toàn lực của mình.

Có thực lực như vậy trong người.

Trần Nghiệp sợ gì chứ?

“Trần Cục trưởng, ngài đến rồi.”

Một người phụ nữ nhìn thấy Trần Nghiệp đi vào, lập tức nghênh đón nói: “Tổng cục trưởng đang chờ ngài, mời đi theo tôi.”

Trần Nghiệp gật đầu, đi theo người phụ nữ, hướng vào bên trong.

Tuy nhiên.

Hướng đi lại không phải là văn phòng của Hàn Ly.

Trần Nghiệp lập tức khẽ động.

Hắn không có làm gì cả, vẫn đi theo người phụ nữ.

Chốc lát sau.

Người phụ nữ dẫn hắn đến bên ngoài một căn nhà gỗ ở sân sau.

Chương 547 - Hỏa Tinh Chiến: Trần Nghiệp vs Tổng Cục Trưởng

“Trần Cục trưởng, Tổng cục trưởng đang ở bên trong.” Người phụ nữ dừng bước nói.

Trần Nghiệp gạt đầu, đẩy cửa nhà gỗ ra, sải bước đi vào.

Bên trong nhà gỗ trống rỗng, đồ nội thất duy nhất, chỉ có một chiếc bàn trà.

Lúc này, Tổng cục trưởng đang ngồi sau bàn trà, chuyên tâm pha trà.

Nhìn thấy Trần Nghiệp đi vào, Tổng cục trưởng lập tức cười ha hả chào hỏi: “Trần Nghiệp, cậu đến rồi, ngồi đi.”

Trần Nghiệp không hiểu tên này muốn giở trò gì, liền đi qua, ngồi đối diện Tổng cục trưởng.

“Linh trà vừa pha xong, lúc này uống vừa hay.” Hàn Ly nói: “Cậu đường xa mệt mỏi, uống một chén tỉnh táo lại đi!”

Trần Nghiệp lại không uống.

Mặc dù thân thể của hắn, cùng với dị năng Hỏa Diễm siêu cường, đều có kháng độc rất cao, hơn nữa đôi mắt của hắn, hiện nay cũng đã được cường hóa đến mức độ vô cùng đáng sợ, có thể nhìn ra được, chén trà này ngoài linh khí lượn lờ ra, không có thứ gì khác...

Nhưng hắn vẫn không uống.

Bởi vì, Tổng cục trưởng tối nay, có chút không đúng.

Phòng bị vẫn nên có.

Trần Nghiệp vẫn chưa quên, đằng sau Tổng cục trưởng, có một thế giới tiên hiệp.

Với thủ đoạn của vị Tổng cục trưởng này, hạ một số loại độc có thể hạ gục hắn, hắn là không khó...

“Tôi không mệt. Chỉ là không biết, muộn như vậy rồi, Tổng cục trưởng mời tôi gặp mặt, là có chuyện gì?”

Trần Nghiệp nghi hoặc nói: “Có phải tôi có công việc gì làm không đúng không? Nếu là như vậy, xin Tổng cục trưởng phê bình.”

Hàn Ly nghe vậy, cười xua tay nói: “Không có chuyện đó, cậu đừng nghĩ nhiều, tìm cậu đến đây, chủ yếu là muốn nói chuyện thật lòng với cậu.”

Trần Nghiệp: “???”

Thấy vẻ mặt Trần Nghiệp nghi hoặc, Hàn Ly liền mở miệng nói: “Hiện tại trong cục có một số ý kiến khác nhau, cho rằng chúng ta không nên hạn chế Luân Hồi Giả quá nhiều, chuyện này cậu hẳn cũng đã nghe nói rồi chứ?”

“Nghe nói rồi.” Trần Nghiệp gật đầu nói.

Ý kiến như vậy, kỳ thực đã có từ lâu.

Hàn Ly liền hỏi: “Cậu thấy sao?”

“Đưa ra ý kiến như vậy, chỉ có hai loại người! Loại thứ nhất, chính là những kẻ ích kỷ, muốn dựa vào thân phận và thực lực của Luân Hồi Giả, làm xằng làm bậy trên đầu người bình thường. Loại thứ hai, chính là tay sai của người phương Tây, muốn giúp người phương Tây khiến chúng ta nội chiến.”

Trần Nghiệp lạnh lùng nói: “Ý kiến của tôi là, hai loại người này, cho dù là loại người nào, đều nên để cho bọn chúng biến mất! Cục Luân Hồi không cần bọn chúng, Hoa Hạ càng không cần bọn chúng.”

Hàn Ly nghe vậy, trước tiên là sửng người một chút, sau đó cười lắc đầu nói: “Không ngờ, cậu còn cực đoan hơn tôi nghĩ.”

“Dù sao thì, hiện tại tác dụng của Luân Hồi Giả đã không thể xem thường, tương lai toàn bộ Trái Đất, sẽ trở thành thiên hạ của Luân Hồi Giả, cũng là sự thật được công nhận. Hoa Hạ cần Luân Hồi Giả cường đại bảo vệ, mới có thể đảm bảo không bị ngoại tộc làm cho rối ren!”

“Mà Luân Hồi Giả cường đại, đều là từ yếu đuối từng bước trưởng thành. Có một số việc, không thể làm quá, dễ dàng gây

ra tâm lý phản kháng, từ đó dẫn đến Luân Hồi Giả ưu tú đào tẩu.”

Trần Nghiệp hiểu ý của Tổng cục trưởng.

Hắn cũng không thể nói, ý nghĩ của Tổng cục trưởng là sai, dù sao cũng là xuất phát từ việc cân nhắc đại cục.

Vì vậy liền nói: “Cục trưởng nói đúng, là tôi suy nghĩ quá phiến diện.”

Hàn Ly không xoắn xuýt chuyện này, lại hỏi: “Trần Nghiệp, nếu như sau này cậu có được thực lực vô địch thiên hạ, cậu sẽ dùng thái độ gì, để đối đãi với những Luân Hồi Giả khác?”

Nghe được câu hỏi này.

Trần Nghiệp lập tức sững người.

Hắn luôn cảm thấy, trong lời nói Tổng cục trưởng có hàm ý.

Tiếp đó.

Tổng Cục Trưởng lại hỏi Trần Nghiệp không ít vấn đề khác.

Ví dụ như, thái độ đối với Cục Luân Hồi, cũng như quan điểm về việc Cục Luân Hồi vẫn áp dụng luật pháp quốc gia, vân vân...

Trần Nghiệp kiên nhẫn trả lời, rồi không nhịn được hỏi: “Cục Trưởng, ngài tìm tôi đến đây muôn như vậy, chỉ là để nói những điều này sao?”

Hàn Ly cười cười, đáp không đúng câu hỏi: “Trần Nghiệp, chúng ta luận bàn một chút nhé?”

“Luận bàn?”

Trần Nghiệp sững người một chút, rồi nói: “Cục Trưởng nói đùa rồi, thực lực của tôi, sao có thể là đối thủ của ngài?”

Hàn Ly lắc đầu, giọng nói ôn hòa: “Không phải dùng dị năng hỏa diễm của cậu, mà là dùng lực lượng thực sự của cậu, luận bàn với tôi một chút.”

Lời này vừa nói ra.

Ánh mắt Trần Nghiệp lóe lên.

“Cục Trưởng, có thể nói rõ hơn một chút không?”

“Nói rõ hơn một chút?”

Hàn Ly nghiêng đầu suy nghĩ một chút, rồi nói: “Hôm qua tôi ở trong phó bản Tiên Hiệp, gặp một Vực Ngoại Tà Ma tên là Tần Mộc Âm, nói như vậy cậu có thể hiểu không?”

Nghe thấy cái tên Tần Mộc Âm, Trần Nghiệp không nhận được nữa, sắc mặt biến đổi.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Khí chất của hắn đột nhiên thay đổi, trở nên vô cùng nguy hiểm!

Như Ma Vương thức tỉnh.

Trong mắt tràn đầy sát khí.

Dù mạnh hơn Hàn Ly, đối mặt với sát khí của Trần Nghiệp, cũng là kinh hãi không thôi.

“Cục Trưởng, tôi muốn biết, Tần Mộc Âm, cô ấy còn sống không?” Trần Nghiệp lạnh lùng hỏi.

Hàn Ly biết.

Nếu mình nói Tần Mộc Âm đã chết, tên đối diện, chắc chắn sẽ cho hắn một đám.

Nói thật, hắn cũng muốn thử xem sao.

Tuy nhiên, cuối cùng, nội tâm Hàn Ly vẫn chiến thắng được sự bốc đồng muốn chết.

Hắn cười nói: “Trần Nghiệp, đừng vội, hồng nhan tri kỷ của cậu không sao, đang ở môn phái của tôi làm khách.”

Trước đó hắn hù dọa Tần Mộc Âm, nói muốn thiết lập bầy cho Trần Nghiệp, lúc đó Tần Mộc Âm rất lo lắng, sau đó thậm chí chủ động cúi đầu cầu xin cái chết.

Bây giờ, Trần Nghiệp vừa nghe tên Tần Mộc Âm liền xuất hiện sát khí...

Hàn Ly liền cho rằng, quan hệ của hai người này nhất định không bình thường.

Mà Trần Nghiệp nghe lời này, lập tức ngẩn người.

Đối với việc Hàn Ly hiểu lầm quan hệ của hắn và Tần Mộc Âm, Trần Nghiệp không giải thích, chỉ kinh ngạc nói: “Tần Mộc Âm còn sống?”

Hàn Ly lại cười nói: “Ban đầu tôi còn không dám chắc, cậu có phải là Trần Nghiệp trên Lam Tinh hay không, nhìn thấy thái độ cậu vừa rồi đối với Tần Mộc Âm, tôi rất cuộc có thể xác định, cậu chính là người bị Chủ Thần Không Gian truy nã.”

Trần Nghiệp nghe vậy nhú mày, cảnh giác hỏi: “Vậy Cục Trưởng là muốn bắt tôi đi lĩnh thưởng sao?”

Hàn Ly lắc đầu: “Nếu tôi muốn bắt cậu, tôi nay chờ đợi cậu, chính là Thiên La Địa Vọng.”

Trần Nghiệp kinh ngạc, rồi hỏi: “Vậy rốt cuộc Cục Trưởng có ý gì? Xin nói rõ!”

Hàn Ly suy nghĩ một chút, nói: “Thực ra, tôi đã từng phái người lên vào Lam Tinh của cậu, thăm dò được không ít tin tức, ví dụ như, thiên phú anh hùng mà cậu kết hợp, là Đầu Trọc Đại Ma Vương Saitama, đúng không?”

Sự việc đến nước này, cũng không còn gì để giấu giếm nữa.

Trần Nghiệp lập tức gật đầu thừa nhận.

“Nhưng dường như hồng nhan tri kỷ của cậu, vẫn chưa biết điểm này.” Hàn Ly cười nói: “Yên tâm, tôi cũng không nói với cô ấy, ở thế giới của cậu, bí mật của cậu vẫn chỉ có mình cậu biết.”

Trần Nghiệp bây giờ không có tâm trạng giải thích quan hệ của hắn với Tần Mộc Âm.

Hiện tại Tần Mộc Âm rơi vào tay Tổng Cục Trưởng, thái độ của Tổng Cục Trưởng, mới là quan trọng nhất.

“Thiên phú của Đầu Trọc Đại Ma Vương! Ngay cả trong Chủ Thần Không Gian, cũng là thiên phú nghịch thiên không thể xuất hiện.”

Hàn Ly cảm thán một tiếng, rồi nói: “Vì cậu mang thiên phú Saitama, tin rằng cậu sẽ nhanh chóng giống như Saitama, vô địch thiên hạ. Tôi không muốn đắc tội với một nhân vật định sẵn sẽ vô địch, cho nên... Trần Nghiệp, tôi muốn hợp tác với cậu.”

“Hợp tác?” Trần Nghiệp trầm giọng hỏi: “Hợp tác như thế nào.”

Chương 548 - Hỏa Tinh Chiến: Trần Nghiệp vs Tổng Cục Trưởng (2)

Hàn Ly nói: “Tuy không biết cậu đã dùng phương pháp gì đến Trái Đất, còn tránh được sự dò xét của Chủ Thần Không Gian... Tuy nhiên, nhiệm vụ của cậu, hẳn là giết Luân Hồi Giả đúng không?”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, vẫn gật đầu thừa nhận.

Hàn Ly lại hỏi: “Có yêu cầu về số lượng không?”

“Không có.” Trần Nghiệp chủ động nói: “Nhưng giết càng nhiều, phần thưởng càng nhiều.”

Nghe vậy, Hàn Ly như nghĩ đến điều gì, chợt nói: “Khó trách, trong đại hội tỷ võ lần trước, cậu lại cố tình mắc lỗi, giết không ít Luân Hồi Giả...”

“Hợp tác mà tôi đề nghị rất đơn giản.” Hàn Ly lại nói: “Hy vọng cậu cố gắng nhắm mục tiêu vào các Luân Hồi Giả nước ngoài, còn trong nước, chỉ cần không phải là Luân Hồi Giả làm điều gian ác, xin đừng lạm sát vô tội, được không?”

Nghe lời này, Trần Nghiệp lập tức gật đầu: “Không vấn đề!”

Bản thân hẳn là người Trái Đất, Hoa Hạ nơi này, lại càng là tổ quốc của hắn, hắn còn có người thân sống ở đây, sao có thể để đất nước loạn lên?

Đương nhiên, những thông tin này, hắn khẳng định sẽ không chủ động nói cho Tổng Cục Trưởng nghe.

Biết đâu Tổng Cục Trưởng bây giờ, vẫn lầm tưởng hắn không phải người Trái Đất...

Thấy Trần Nghiệp sáng khoái đáp ứng, Hàn Ly lập tức lộ ra nụ cười: “Hợp tác vui vẻ, Trần Nghiệp, về thân phận của cậu, tôi sẽ luôn giúp cậu giữ bí mật, còn về Tàn Mộc Âm nữ sĩ, lát nữa tôi sẽ thả cô ấy.”

Trần Nghiệp lại tò mò hỏi: “Cục Trưởng, ngài không sợ tôi trở mặt sao?”

Hàn Ly lắc đầu, nói: “Tôi tin cậu sẽ không làm như vậy! Từ khi gia nhập Cục Luân Hồi, những việc cậu đã làm trong hơn một năm qua, đều chứng minh cậu không giống những tên súc sinh vô nhân tính kia! Hơn nữa, Lam Tinh của cậu và Trái Đất của chúng tôi rất giống nhau, cậu cũng là người Hạ quốc tóc đen, mắt đen, nói đúng ra, chúng ta miễn cưỡng coi như là đồng bào.”

Trần Nghiệp: “...”

Lời nói của Hàn Ly, khiến Trần Nghiệp nhất thời không biết nên nói gì cho phải.

Đột nhiên, Hàn Ly lại hỏi: “Đúng rồi, cậu có thể tránh được sự kiểm tra của Chủ Thần Không Gian, đến thế giới này, hẳn là linh hồn xuyên việt đúng không? Tính ra thời gian, cậu đến đây, chưa đủ hai năm, hiện tại thực lực thế nào?”

“Cụ thể không rõ, chưa thử nghiệm qua.” Trần Nghiệp thành thật nói: “Tuy nhiên, hành tinh dưới chân này, hẳn là không chịu nổi một đám nghiêm túc của tôi.”

Hít!

Nghe vậy, Hàn Ly không nhịn được hít một hơi.

Tuy hẳn cũng có thể hủy diệt Trái Đất.

Nhưng, khẳng định không có cách nào làm được một kích hủy diệt!

“Quả nhiên không hổ là thiên phú của Đầu Trọc Đại Ma Vương!”

Hàn Ly cảm thán một tiếng, rồi nói: “Vừa hay, tôi có chút khó khăn, muốn nhờ cậu giúp.”

Trần Nghiệp bình tĩnh hỏi: “Việc gì?”

“Là như thế này, nếu tôi không giết hồng nhan tri kỷ của cậu, sẽ bị Chủ Thần Không Gian phán định là nhiệm vụ thất bại. Hình phạt thất bại nhiệm vụ lần này, hoặc là khấu trừ một vạn Luân Hồi tệ, hoặc là khấu trừ ba mươi năm tuổi thọ.”

Hàn Ly nói: “Bây giờ tôi không có một vạn Luân Hồi tẻ, chỉ có thể khấu trừ tuổi thọ... Tuổi thọ khó được, tôi không muốn bỗng nhiên già đi ba mươi tuổi. Vì vậy muốn nhờ cậu giúp đỡ, đến thế giới của tôi, giúp tôi đối phó với một cường giả Nguyên Anh hậu kỳ.”

“Trong môn phái của hần, có một gốc Hồng Linh Quả thụ, mười năm một lần quả chín, bây giờ vừa hay sắp đến kỳ chín. Chỉ cần ăn một quả, là có thể tăng thêm mười năm tuổi thọ. Mà Hồng Linh Quả thụ, mỗi lần đều có thể kết mười quả... Việc thành, chúng ta chia năm năm, thế nào?”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi: “Ai năm?”

Hàn Ly lập tức sững người một chút.

“Nói đùa thôi...” Trần Nghiệp nói: “Thế giới Tiên Hiệp của ngài, tôi cũng có thể vào sao?”

“Đương nhiên có thể!”

Hàn Ly nói: “Thế giới đó, bây giờ đã hoàn toàn thuộc về tôi, là phó bản thế giới cá nhân của tôi, ngoài bản thân tôi có thể ra vào, tôi còn có thể mang người ra vào, dù là người bình thường, tôi cũng có thể mang vào.”

Sau đó, Hàn Ly lại nói ra một bí mật: “Thực tế, trong môn phái của tôi có không ít đệ tử, đều là người Trái Đất, đệ tử đời thứ ba.”

Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Tuy nhiên, đối với việc giúp đỡ mà Hàn Ly đề nghị, hần trong lòng có chút lo ngại.

Nhỡ như tất cả những điều này đều là cạm bẫy mà Hàn Ly thiết kế cho hần thì sao?

Cản tắc vô áy náy!

Trần Nghiệp sẽ không ngây thơ đến mức, chỉ bằng ba ngôn hai ngữ, liền hoàn toàn tin tưởng một người.

Mặc dù vị Tổng Cục Trưởng này nói rất đáng tin, hần cũng sẽ không dễ dàng tin tưởng.

“Cục Trưởng, tôi có thể suy nghĩ một chút chứ?”

Hàn Ly cũng biết Trần Nghiệp sẽ không dễ dàng tin tưởng mình, lập tức nói: “Đương nhiên có thể, tuy nhiên, cố gắng đừng suy nghĩ quá lâu, thời gian nhiệm vụ của tôi, còn lại chín ngày, tốt nhất là trước đó giải quyết xong, đến lúc đó, tôi sẽ không phải già đi nữa.”

Trần Nghiệp lại kỳ quái hỏi: “Cục Trưởng, theo như miêu tả trong những tiểu thuyết kia, tu sĩ Nguyên Anh kỳ, tuổi thọ đều rất dài đúng không? Thường là trên ngàn năm...”

“Tôi không giống.” Hàn Ly giải thích: “Tôi là Luân Hồi Giả, cảnh giới hiện tại của tôi, đều là dùng Luân Hồi tặc tăng lên, không phải thông qua tự mình tu luyện. Tuy phương thức đề thăng này rất tiện lợi nhanh chóng, nhưng, điều này cũng dẫn đến tôi không giống với các tu sĩ khác. Cho nên, tuổi thọ thực sự của tôi, vẫn chưa thoát khỏi phạm vi của người bình thường.”

Nói đến đây, Hàn Ly lại thở dài một tiếng: “Đây chính là một trong những nhược điểm của việc làm Luân Hồi Giả.”

Trần Nghiệp gật đầu: “Được, tôi đã biết.”

Hắn tin Hàn Ly sẽ không lừa hắn về mặt này.

Bởi vì Luân Hồi Giả nhiều vô kể?

Nếu Hàn Ly nói dối, Trần Nghiệp chỉ cần tìm một Luân Hồi Giả đi hỏi thăm một chút, là có thể vạch trần lời nói dối của Hàn Ly.

“Đúng rồi, cường giả Nguyên Anh hậu kỳ, không phải chuyện nhỏ!” Hàn Ly đột nhiên đề nghị: “Trần Nghiệp, nếu không, chúng ta luận bàn trước một chút? Để cậu làm quen với chiến đấu giữa các tu sĩ?”

Lần này.

Trần Nghiệp vui vẻ đồng ý.

“Luận bàn không vấn đề, nhưng mà, tôi sợ đánh hỏng Trái Đất.”

“Thời điểm này, vừa đúng lúc là Hỏa Tinh gần Trái Đất nhất, chúng ta đến Hỏa Tinh luận bàn, thế nào?” Hàn Ly đề nghị.

Quả nhiên là cường giả cấp S.

Đến Hỏa Tinh lại bị hắn nói như đi thăm nhà người ta vậy.

Lý do không đề nghị đến mặt trăng, tự nhiên là vì mặt trăng khoảng cách quá gần.

Nếu ở trên đó xảy ra chiến đấu, rất dễ dàng gây sự chú ý của cường giả cấp S, ví dụ như Adam.

Nghe thấy đến Hỏa Tinh.

Trần Nghiệp chỉ do dự một lát, liền đáp ứng: “Được!”

Với thể chất cường hãn hơn sáu vạn của hắn hiện tại, phỏng chừng có thể sống sót trong không gian vũ trụ hai ba ngày không vấn đề gì.

Hơn nữa, tốc độ bay của hắn hiện tại, đã đạt đến hơn sáu trăm lần tốc độ âm thanh, trong không gian vũ trụ, tốc độ này sẽ tăng lên gấp mười lần!!

Bởi vì trong không gian vũ trụ không có lực cản của không khí.

Theo khoảng cách ngắn nhất từ Hỏa Tinh đến Trái Đất, là 54 triệu km, với tốc độ bay của hắn, sáu bảy tiếng đồng hồ là có thể bay tới.

Hàn Ly cũng là người nóng vội, thấy Trần Nghiệp đáp ứng, lập tức nói: “Vậy bây giờ xuất phát thôi! Đúng rồi, Saitama hình như không biết bay, cần tôi mang cậu bay qua không?”

Trần Nghiệp lắc đầu.

Hàn Ly lập tức kinh ngạc nói: “Cậu có thể nhảy từ Trái Đất, đến Hỏa Tinh? Sức bật này, cũng quá khủng bố...”

Rõ ràng, hắn đã xem anime Saitama, biết cảnh kinh điển Saitama nhảy từ mặt trăng đến Trái Đất trong nháy mắt.

“Đương nhiên không thể!” Trần Nghiệp cười nói: “Tôi biết bay.”

Chương 549 - Tần Mộc Âm được cứu, ám sát Adam!

Dứt lời.

Thân thể Trần Nghiệp từ từ bay lên không.

Sau đó...

“Àm!”

Tiếng nổ siêu thanh kinh khủng, đột nhiên vang lên, như một quả tên lửa, nổ tung trên bầu trời Kinh Thành.

Mà thân ảnh Trần Nghiệp, thì như một tia chớp, lao về phía không gian vũ trụ.

Trong nháy mắt đã không còn bóng dáng.

Hàn Ly thấy vậy, hai mắt lóe lên tinh quang, thần tình vô cùng kinh ngạc.

Ngay sau đó, hắn cũng không cam chịu thua kém Trần Nghiệp, lập tức triệu hoán ra phi kiếm của mình, mang theo mình phá không mà đi.

Vậy mà có thể bám sát phía sau Trần Nghiệp.

Rõ ràng, đây mới là đòn thuật chân chính của Tổng Cục Trưởng!

Trước đó bay đến đại hội tỷ võ, chỉ là Tổng Cục Trưởng không muốn khoe khoang mà thôi.

Cuộc so tài của hai người, từ lúc này đã bắt đầu...

...

Chỉ mất một phút, Trần Nghiệp đã xuyên qua tầng khí quyển, đến không gian vũ trụ.

Sau đó.

Tốc độ của hắn đột nhiên tăng nhanh, hóa thành một bóng đen, xuyên qua trong không gian vũ trụ.

Tốc độ của Trần Nghiệp bây giờ, đã đạt đến một phần trăm của tốc độ ánh sáng...

Nghe có vẻ không nhiều.

Nhưng đó là tốc độ ánh sáng!

Tốc độ cao nhất đã biết trong vũ trụ!

Nghe nói, đạt đến tốc độ ánh sáng, toàn bộ không thời gian mà người có thể nhìn thấy, sẽ ở trạng thái tĩnh.

Tổng Cục Trưởng Hàn Ly đuổi theo phía sau Trần Nghiệp, lập tức có hơi đuổi không kịp.

Độn thuật của hắn, không bị ảnh hưởng bởi lực cản của không khí, cho nên trong không gian vũ trụ, tăng lên có hạn, không giống như Trần Nghiệp.

Tổng Cục Trưởng năm kia đã từng thử qua, hắn chỉ cần dùng ba ngày, là có thể bay từ Trái Đất lên Hỏa Tinh.

Năm kia, hắn vẫn là Kim Đan viên mãn, độn thuật chậm hơn bây giờ ít nhất ba lần.

Theo suy đoán, độn thuật của hắn bây giờ, đại khái có thể trong một ngày, bay từ Trái Đất đến Hỏa Tinh.

Ban đầu còn tưởng, tốc độ này của mình hắn là tồn tại nhanh nhất trên Trái Đất.

Ngay cả Vũ Không Thuật của Adam, cũng không thể so sánh với hắn.

Không ngờ.

Trần Nghiệp vậy mà bay nhanh như vậy.

Nhanh hơn hắn gấp mấy lần.

Theo tốc độ của Trần Nghiệp, chẳng phải là mấy tiếng đồng hồ là có thể bay đến Hỏa Tinh?

Đây là khái niệm gì??

Hàn Ly rất kinh ngạc, biết Trần Nghiệp có thể còn mạnh hơn hắn tưởng tượng.

Tuy nhiên Hàn Ly không phải người dễ dàng nhận thua, dù chỉ là luận bàn.

Hàn Ly cảm thấy, Trần Nghiệp bùng nổ như vậy, chưa chắc đã duy trì được bao lâu... Hơn nữa, trong không gian vũ trụ không có không khí, hắn có thể sống sót rất lâu trong không gian vũ trụ, Trần Nghiệp thì chưa chắc.

Vì vậy, hắn vẫn không ngừng nỗ lực đuổi theo phía sau.

...

20 giờ sau.

Tổng Cục Trưởng rút cuộc bước vào tầng khí quyển của Hỏa Tinh.

Có thể bay vào Hỏa Tinh chỉ trong 20 giờ, còn sớm hơn dự kiến của hấn ba bốn tiếng, đủ để chứng minh, Tổng Cục Trưởng đã dùng hết sức lực rồi.

Đội Tổng Cục Trưởng đáp xuống, cả khuôn mặt đều hiện lên một tia mệt mỏi.

Ngược lại Trần Nghiệp đối diện, thần sắc như thường, dường như không có tiêu hao gì, phỏng chừng đã đợi hấn ở đây rất lâu rồi.

Hơn nữa.

Khí hậu khắc nghiệt của Hỏa Tinh, dường như cũng không tạo thành ảnh hưởng gì đối với Trần Nghiệp...

Hai ngày sau.

Trần Nghiệp là người đầu tiên trở về Trái Đất từ Hỏa Tinh.

Giây phút tiến vào tầng khí quyển Trái Đất, việc đầu tiên hấn làm là hít sâu vài hơi.

Cảm giác được hít thở bình thường thật tuyệt!

Ba ngày ở ngoài không gian, trên Hỏa Tinh, hấn hoàn toàn không thể thở được.

Mặc dù thể chất hiện tại của hấn rất khủng bố, nhưng việc không thở liên tục trong ba ngày vẫn khiến não hấn choáng váng vì thiếu oxy...

Trần Nghiệp suy đoán, giới hạn sinh tồn của mình ở ngoài không gian có lẽ là năm ngày.

Nếu vượt quá thời gian này mà vẫn ở ngoài không gian, không thể hít thở oxy, hậu quả khó lường!

Sau khi vào Trái Đất, Trần Nghiệp trực tiếp trở về Kinh Thành, chuẩn bị chờ Hàn Ly cục trưởng trở về.

Tốc độ bay của Hàn Ly chậm hơn hấn rất nhiều, ước chừng phải hơn mười tiếng nữa mới đến Trái Đất.

Lúc này.

Bên Hoa Hạ là hơn bảy giờ tối.

Giờ này, đường phố Kinh Thành rất phồn hoa náo nhiệt.

Trần Nghiệp tìm một quán ăn trông sạch sẽ, ăn một bữa no nê, rồi gọi điện cho thư ký Tống Văn Thiến.

“Cục trưởng? Cuối cùng ngài cũng liên lạc với tôi rồi... Ngài đang ở đâu?”

Nghe giọng nói có chút lo lắng của Tống Văn Thiến.

Lúc đầu đã hẹn ở khách sạn chờ Trần Nghiệp trở về, không ngờ hắn đi một cái là ba ngày!

Ba ngày nay, Tống Văn Thiến đã đến tổng cục vài lần, đều không tìm được người, sao không lo lắng cho được?

“Gặp mặt rồi nói, tôi gửi địa chỉ cho cô, bảo lão Tôn đến đón tôi.” Trần Nghiệp nói.

Lão Tôn mà hắn nói chính là tài xế của hắn.

“Đúng rồi, cô có đói không? Có muốn tôi mua chút đồ ăn khuya cho cô không?” Trần Nghiệp lại hỏi.

Tống Văn Thiến ở đầu dây bên kia im lặng.

“Không đói, mau gửi địa chỉ đến đây!”

Sau khi cúp điện thoại, Trần Nghiệp gửi địa chỉ qua.

Chưa đến hai mươi phút, xe riêng của hắn đã đến đón.

Trở lại khách sạn, Tống Văn Thiến lập tức hỏi: “Cục trưởng, tôi có thể biết ngài đã đi đâu trong ba ngày nay không?”

Cô cũng biết thân là thư ký, hỏi hành tung của lãnh đạo là không đúng, liền bổ sung: “Đương nhiên, nếu không tiện nói thì thôi.”

“Không có gì bất tiện, đi theo tổng cục trưởng đến Hỏa Tinh một chuyến.” Trần Nghiệp xua tay nói.

“Hỏa Tinh?”

Tống Văn Thiến ngây người.

Cô không tiếp tục hỏi thêm, bởi vì không cần nghĩ cũng biết, hai người đi Hỏa Tinh chắc chắn có việc.

“Vậy hành trình tiếp theo của ngài là gì? Ngày mai chúng ta có quay về không?”

“Tạm thời không về, ước chừng còn phải ở Kinh Thành thêm vài ngày.”

“Vâng, tôi biết rồi.”

Tổng Văn Thiển lấy ra một tấm thẻ phòng, nói: “Đây là thẻ phòng của ngài, tôi ở ngay phòng bên cạnh, có việc gì cần thì gọi tôi.”

Nói xong câu này, Tổng Văn Thiển lập tức nhận ra, câu này có chút mập mờ.

Có việc gì cần thì gọi cô? Vậy chẳng phải cô trở thành kiểu thư ký “có việc thư ký làm, không việc làm thư ký” rồi sao?

Cô cũng không dám giải thích, cúi đầu trở về phòng mình.

Nhìn bóng lưng mảnh mai của Tổng Văn Thiển, Trần Nghiệp chỉ cười cười, rồi quẹt thẻ vào phòng mình, trực tiếp đi tắm rồi ngủ.

Ba ngày liên tục không thờ, không ngủ, lại còn tham gia một trận chiến, khiến hắn cảm thấy hơi mệt mỏi, lúc này ăn uống no say, ngủ là vừa...

...

Hàn Ly mãi đến hơn sáu giờ sáng hôm sau mới trở về Kinh Thành.

Lúc này trời đã bắt đầu sáng, hắn cũng không tiện đi ngủ bù, liền trực tiếp đến tổng cục, vào văn phòng.

Vừa ngồi xuống chưa được bao lâu.

Phó cục trưởng Hồ Trung đã tìm đến cửa.

“Lão Hàn, cuối cùng anh cũng về rồi? Máy ngày nay anh chạy đi đâu vậy?” Hồ Trung hỏi thẳng.

Mặc dù Hàn Ly thường xuyên biến mất bẽ quan, nhưng đều sẽ báo trước.

Không giống như lần này, không báo trước, trực tiếp biến mất ba ngày.

“Đi Hỏa Tinh một chuyến.” Hàn Ly cười nói.

Hồ Trung ngăn người, rồi lộ ra vẻ tò mò.

Bởi vì theo hần biết, trước khi tổng cục trưởng biến mất, đã tiếp kiến Trần Nghiệp, sau đó hai người cùng biến mất.

“Tôi nghe nói, tối ba ngày trước, anh đã gặp Trần Nghiệp, chẳng lẽ là dẫn hần cùng lên Hỏa Tinh?” Hồ Trung tò mò hỏi.

Chuyện như thế này thuộc về việc riêng tư, giống như bí mật.

Hồ Trung dám hỏi thẳng, chỉ có hai khả năng, một là hần ta ngu! Hai là quan hệ của hai người rất tốt.

Rõ ràng, người có thể trở thành luân hồi giả cấp A đỉnh cấp, Hồ Trung chắc chắn không ngu, vậy chỉ có thể là khả năng thứ hai.

Hàn Ly dường như cũng không có ý định giấu diếm, cười gật đầu: “Ừ! Cùng Trần Nghiệp luận bàn ở Hỏa Tinh một chút.”

Chương 550 - Tần Mộc Âm được cứu, ám sát Adam! (2)

“Luận bàn?”

Hồ Trung sửng sốt, kinh ngạc nói: “Tôi không nghe nhầm chứ? Với thực lực hiện tại của anh, chỉ điểm hần còn tạm được.”

Hàn Ly lại lắc đầu: “Tôi không có tư cách chỉ điểm hần, lần này tôi và hần không chỉ luận bàn công bằng, kết quả là tôi thua, thua rất thảm hại.”

Lời này vừa ra.

Khiến vẻ mặt Hồ Trung kinh hãi!

Hàn Ly tuy là bạn bè, đội trưởng cũ của Hồ Trung, nhưng trên thực tế, Hàn Ly trong lòng Hồ Trung giống như thần tiên.

“Lão Hàn, hôm nay không phải Cá tháng Tư đâu! Trò đùa này, chẳng buồn cười chút nào.”

Thấy Hồ Trung không tin, Hàn Ly liền nói: “Từ bao giờ tôi lại đùa cậu kiêu này?”

“Chuyện này...”

Hồ Trung kinh ngạc: “Sao có thể? Trần Nghiệp, lại mạnh hơn cả anh? Vậy chẳng phải hấn sớm là cấp S rồi sao? Tại sao trong Chủ Thần Không Gian, không có dựng tượng khắc bia cho hấn?”

“Chuyện này nói ra thì dài dòng, lát nữa tôi sẽ nói rõ với cậu.”
Hàn Ly vừa nói, vừa đứng dậy: “Hôm nay cậu ở cục, vậy tôi đi ngủ bù trước, ba ngày ba đêm không ngủ, còn đánh một trận, mệt chết tôi rồi.”

Hồ Trung thấy rõ, cục trưởng không nói dối.

Bởi vì vẻ mệt mỏi trên mặt hấn rất rõ ràng!

Giống như bị vắt kiệt sức...

“Vậy anh đi ngủ trước, sau khi ngủ dậy, phải nói rõ với tôi.”
Hồ Trung nói.

Hàn Ly gật đầu, khi đến cửa, lại dặn dò: “Nhớ giữ bí mật, Trần Nghiệp, là vũ khí bí mật của chúng ta để đối phó với Adam!”

Hồ Trung nghe vậy, hai mắt lóe sáng.

“Tôi hiểu rồi.”

...

Trần Nghiệp ngủ một giấc đến tận trưa hôm sau mới dậy.

Hấn rửa mặt, gọi khách sạn mang đồ ăn đến, rồi tiếp tục ở trong khách sạn, mãi đến tối, tổng cục trưởng Hàn Ly mới liên lạc với hấn, bảo hấn đến tổng cục một chuyến.

Trần Nghiệp lập tức tỉnh táo, trực tiếp bay đến tổng cục.

Trong căn nhà gỗ lần trước, hấn gặp tổng cục trưởng Hàn Ly.

Ngoài Hàn Ly ra, còn có hai người quen, một nam một nữ.

Người nam đương nhiên là Hồ Trung.

Người nữ là Tần Mộc Âm!!

Khoảnh khắc nhìn thấy Tần Mộc Âm, hai mắt Trần Nghiệp lóe lên tia sáng, lập tức nhìn Tần Mộc Âm kỹ lưỡng.

Nhìn chung, Tần Mộc Âm trông cũng khá ổn, người sạch sẽ, thần sắc cũng không có gì thay đổi, hấn là không bị ngược đãi.

“Trần Nghiệp!!”

Nhìn thấy Trần Nghiệp đến, Tần Mộc Âm lập tức kích động đứng dậy.

Cô vốn tưởng rằng lần này mình chắc chắn phải chết. Kết quả lại phong hồi lộ chuyên, sống sót.

Mà có thể sống sót, tất cả là nhờ người đàn ông trước mắt này.

Có thể nói, Trần Nghiệp lại giúp cô một lần nữa.

“Tần tỷ.”

Trần Nghiệp cũng cười chào hỏi, rồi đi tới.

Hai người dường như có rất nhiều điều muốn nói, nhưng đều biết, trường hợp hiện tại không thích hợp để ôn chuyện. Vì vậy, sau khi chào hỏi đơn giản, liền không nói tiếp.

“Trần lão đệ, cậu giấu tôi khổ sở lắm đấy!”

Giọng nói của Hồ Trung vang lên từ bên cạnh.

Trần Nghiệp quay đầu nhìn, thấy Hồ Trung đang nhìn hắn với vẻ mặt u oán, lập tức hiểu ra, Hồ Trung chắc chắn đã biết tất cả từ miệng tổng cục trưởng.

Xem ra, tổng cục trưởng Hàn Ly thật sự rất tin tưởng người này.

Đương nhiên, qua thời gian tiếp xúc, Hồ Trung cho Trần Nghiệp cảm giác thật sự không tệ.

“Hồ ca, chuyện quan trọng, tôi cũng không phải cố ý giấu anh.” Trần Nghiệp cười nói.

“Tôi nghe nói, trên Hỏa Tinh, cậu một quyền suýt đánh lão Hàn vào lỗi Hỏa Tinh?” Hồ Trung đột nhiên cười ha hả:

“Người có thể khiến lão Hàn chịu thiệt, cậu là người đầu tiên, lão đệ, cậu là nhất!”

Hồ Trung giơ ngón tay cái với Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp không tiếp lời, nhìn về phía tổng cục trưởng.

Sắc mặt Hàn Ly bình thường, rõ ràng là rộng lượng, không hề để ý đến lời Hồ Trung đùa giỡn.

Lúc này.

Hàn Ly bỗng nhiên mở miệng: “Trần Nghiệp, về Tần cô nương, cậu định an bài thế nào?”

“Tôi bắt buộc phải nói cho cậu biết, chỉ cần bị Chủ Thần Không Gian định nghĩa là Vực Ngoại Tà Ma, đều sẽ có một ký hiệu rõ ràng. Trong mắt những Luân Hồi Giả chúng ta, Tần cô nương giống như đom đóm trong đêm tối, quá rõ ràng. Hơn nữa ký hiệu do Chủ Thần Không Gian đánh dấu, thủ đoạn thông thường cũng không thể che giấu.”

“Gian nhà gỗ này, là do tôi tự tay chế tạo, có trận pháp tôi bố trí che giấu, có thể tạm thời che chắn Tần cô nương. Tuy nhiên, chỉ cần Tần cô nương đi ra khỏi đây, sẽ gây nên sự chú ý của tất cả Luân Hồi Giả xung quanh, thậm chí nói không chừng, những Luân Hồi Giả khác, sẽ lập tức nhận được nhiệm vụ đối phó với Tần cô nương.”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp bỗng nhiên hiểu ra.

Khó trách, lần trước Hàn Ly hẹn hán gặp mặt, lại là ở trong nhà gỗ này. Thì ra nhà gỗ có huyền cơ khác.

Đối với những gì Hàn Ly nói, Chủ Thần Không Gian đã đánh dấu Tần Mộc Âm, Trần Nghiệp không chút nào hoài nghi.

Bởi vì, trong mắt hán, tất cả Luân Hồi Giả, cũng đều trở thành dị đoan có ký hiệu đặc thù, thanh máu đỏ tươi kia, liếc mắt là có thể nhìn thấy.

Sau đó.

Trần Nghiệp nhú mày.

Làm thế nào để an bài Tần Mộc Âm, đối với hán mà nói, quả thực là một vấn đề nan giải.

“Tần tử, hiện tại chị có thể trở về Lam Tinh sao?” Trần Nghiệp hỏi.

Tần Mộc Âm lắc đầu.

Nếu cô có thể trở về, đã sớm trở về rồi, căn bản sẽ không cho Hàn Ly cơ hội bắt.

Thấy sắc mặt Trần Nghiệp khó xử, Hàn Ly lại mở miệng đề nghị: “Nếu cậu tạm thời không có biện pháp tốt, vậy cứ để Tần

cô nương tạm thời ở lại trong thế giới phó bản cá nhân của tôi đi! Ít nhất ở nơi đó, sẽ không có Luân Hồi Giả khác tiến vào.”

Đây quả thực là một biện pháp tốt.

Trần Nghiệp gật đầu, đột nhiên hỏi: “Tần tử, có phải chỉ cần giết chết Luân Hồi Giả, chị liền có thể trở về Lam Tinh không?”

Tần Mộc Âm liếc mắt nhìn Hàn Ly và Hồ Trung, thản nhiên nói: “Đúng vậy.”

“Tôi có một kế hoạch... Tần tử, trước khi kế hoạch của tôi được thực hiện, chị tạm thời cứ ở trong thế giới phó bản của Cục Trưởng đi!”

“Được, tôi nghe cậu an bài!”

Trần Nghiệp lộ ra một tia mỉm cười.

Nếu kế hoạch này thuận lợi, hẳn có thể để Tần Mộc Âm, một bước lên mây.

Thấy hai người đã nói xong, Hàn Ly liền nói: “Tần cô nương có thể tự do đi lại trong môn phái của tôi, lát nữa tôi sẽ đưa cho cô một khối Chương Môn Lệnh, có Chương Môn Lệnh, không ai dám cản cô. Ngoài ra, đề nghị cô đến Tàng Kinh Các xem thử, bên trong ghi lại tất cả Pháp Thuật Chân Giải tôi có được trong những năm này, có lẽ có thể cung cấp cho cô một số linh cảm chiến đấu.”

Đối với Hàn Ly mà nói, việc Tần Mộc Âm vận dụng Niệm Động Lực, thực sự quá thô sơ.

Loại siêu năng lực thần kỳ như Niệm Động Lực này, nếu sử dụng tốt, cũng không kém gì pháp thuật!

Đương nhiên, lời này nói ra có chút tổn thương người khác, Tần Mộc Âm lại không phải là đệ tử của hắn, tự nhiên không thể nói lung tung.

“Đa tạ Hàn Chương Môn!” Tần Mộc Âm nói lời cảm tạ.

Cô chỉ biết Hàn Ly là Chương Môn của một môn phái, cũng không biết, Hàn Ly ở trên Trái Đất, còn là Tổng Cục Trưởng Cục Luân Hồi của Hoa Hạ.

“Không cần khách khí.”

Ánh mắt Hàn Ly lại nhìn về phía Trần Nghiệp: “Trần Nghiệp, tôi đột nhiên nhớ ra một chuyện, lần tỷ võ trước, cậu đột nhiên chấp nhận yêu cầu cấm thi đấu của Adam, đồng thời sau đó nói với tôi, đợi một thời gian nữa, cậu sẽ có hành động... Có phải cậu đang tính toán, muốn đôi phỏ với Adam?”

“Cục Trưởng anh minh!” Trần Nghiệp thừa nhận: “Tôi quả thực có ý định này!”

Hàn Ly lúc này nở nụ cười: “Adam này, lòng lang dạ sói, lại bị những tài phiệt làm cho tha hóa, vẫn luôn nhìn chăm chăm vào nước ta! Ý nghĩ của cậu, ngược lại trùng hợp với tôi.”

“Tuy nhiên...”

Chương 551 - Tần Mộc Âm lên cơn? Đẩy ngã Trần Nghiệp

Nói đến đây, Hàn Ly thở dài một hơi, tiếp tục nói: “Thực lực của tôi, vẫn luôn không bằng Adam, bởi vì hắn cũng có thể giới phó bản cá nhân, hơn nữa còn là thế giới Dragon Ball có hạn mức cực cao! Hắn hiện tại đã có sức chiến đấu Super Saiyan 2, thực lực vượt xa tôi. Nếu không phải sợ bức tôi đến đường cùng, trực tiếp hủy diệt Trái Đất, e rằng hắn đã sớm xâm lược toàn diện rồi.”

Dừng một chút, ánh mắt Hàn Ly chuyển hướng sang Trần Nghiệp, lộ ra nụ cười: “May mắn thay trời phù hộ, cậu đã đến!”

“Tôi tin tưởng, với thiên phú của cậu, nhất định có thể chiến thắng Adam... Cậu định khi nào bắt đầu động thủ?”

“Cục Trưởng quá khen.” Trần Nghiệp khiêm tốn một câu, sau đó nói ra dự định của mình: “Tôi chuẩn bị nhân lúc đại hội tỷ võ lần sau động thủ!”

“Ồ? Có nắm chắc không?” Hàn Ly nghiêm túc hỏi.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Khoảng cách đến tỷ võ lần sau, còn gần một năm thời gian. Thời gian dài như vậy, hắn là có thể để thực lực của tôi, đuổi kịp Adam.”

Nghe được lời này.

Hàn Ly lập tức lắc đầu nói: “Ám sát Adam, chuyện này không hề nhỏ! Tốt nhất là chuẩn bị đầy đủ!”

“Trần Nghiệp, cậu là sợ đại hội tỷ võ lần sau, bên ta sẽ thua mất thành phố sao?”

Thấy Trần Nghiệp gật đầu, Hàn Ly liền nói: “Không sao, nhiều nhất ba thành phố, vẫn còn chịu đựng được! Có thể cho cậu thêm một năm thời gian, tốt nhất là để thực lực của cậu, nghiền ép Adam, tránh đánh rần mà không chết, ngược lại sẽ bị hại!!”

Hồ Trung cũng ở bên cạnh nói: “Đúng đúng! Adam kia quá khủng bố, tùy tiện là có thể hủy diệt tinh cầu, phải đề phòng

hắn chó cùng rút giậu, kéo Trái Đất cùng chết!”

Trần Nghiệp suy nghĩ một lát, nói: “Hai vị nói không sai, tuy nhiên, tôi chỉ sợ trong hai năm thời gian này, Adam lại có sự tăng tiến, biến thân Super Saiyan 3, vậy thì phiền phức. Bởi vì tôi cũng không rõ ràng, tiềm lực thiên phú của tôi, có hạn mức hay không. Vạn nhất có hạn mức, mà hạn mức lại là cấp độ Super Saiyan 2...”

Những lời phía sau, Trần Nghiệp không nói, mọi người cũng hiểu.

Bởi vì, vẫn luôn có lời đồn nói, thực lực chân chính của Saitama, chính là Super Saiyan 2...

Nghe Trần Nghiệp nói vậy.

Hồ Trung liền cười nói: “Ha ha, Trần lão đệ, đừng tin mấy lời đồn nhảm đó. Có lời đồn còn nói, Đầu Trọc Đại Ma Vương mỗi ngày trôi qua, đều có thể miêu sát chính mình của ngày trước! Thực lực đạt đến cấp độ đó, muốn miêu sát, ít nhất cũng phải gấp đôi lực lượng mới được. Chẳng phải là mỗi ngày trôi qua, thực lực của Đầu Trọc Đại Ma Vương đều tăng lên gấp bội? Đây là khái niệm gì? Không cần một tháng, cả vũ trụ cũng không chứa nổi loại tồn tại này.”

Hàn Ly ở bên cạnh mỉm cười gật đầu.

Nhưng hắn ta trầm ổn hơn Hồ Trung, bèn nói: “Trần Nghiệp, cậu không cần quá lo lắng về Adam, hắn có thể biến thân Super Saiyan 2 cũng là chuyện gần đây. Trong Chủ Thần Không Gian, sự tăng cường càng mạnh mẽ, thì cái giá phải trả càng lớn! Tôi nghe nói, Adam gần như đã vắt kiệt đồng đội của mình, mới có thể đạt đến cảnh giới hiện tại, hắn muốn tiến thêm một bước nữa, trong thời gian ngắn tuyệt đối không làm được.”

“Như vậy đi! Cậu trước tiên cứ yên tâm tăng cường thực lực, đợi đến khi thật sự gặp phải bình cảnh, chúng ta lại nghĩ biện pháp, như thế nào?”

Đề nghị này khá ổn thỏa, Trần Nghiệp không có lý do gì để không đồng ý, bèn gật đầu.

“Vậy việc này cứ quyết định như vậy.”

Nói đến đây, Hàn Ly bỗng đứng dậy, mỉm cười nói: “Cậu và Tần cô nương gặp nhau nơi đất khách quê người, chắc hẳn có rất nhiều lời muốn nói, tôi sẽ không quấy rầy hai người nữa.”

Dứt lời, Hàn Ly liền bước ra khỏi nhà gỗ.

Hồ Trung cũng rất biết ý, theo sát phía sau, rời khỏi nhà gỗ.

Chớp mắt.

Trong nhà gỗ chỉ còn lại Tần Mộc Âm và Trần Nghiệp hai người.

Trước đó khi Trần Nghiệp và Hàn Ly bàn bạc đối phó Adam, Tần Mộc Âm vẫn luôn không lên tiếng, bởi vì cô không hiểu, sẽ không nói lung tung.

Lúc này, Tần Mộc Âm cuối cùng cũng có động tĩnh.

Chỉ thấy toàn thân cô tỏa ra ánh sáng xanh lục, dùng niệm động lực tạo thêm một lớp kết giới dày đặc xung quanh, lúc này mới nhìn về phía Trần Nghiệp.

Không ngờ.

Câu đầu tiên mà cô nàng này nói ra lại là:

“Trần Nghiệp, sao cậu trông già đi nhiều vậy?”

Trần Nghiệp: “...”

“Lần này tôi xuyên việt linh hồn, đến thế giới này, thân thể này, cùng tên cùng họ với tôi, dung mạo cũng rất giống, thậm chí thế giới này và Lam Tinh cũng cực kỳ giống nhau, chỉ là không có quái vật xâm lấn mà thôi...”

Trần Nghiệp giới thiệu đơn giản một chút về Trái Đất, rồi hỏi: “Tần tỷ, làm sao chị gặp được Hàn cục trưởng?”

Tần Mộc Âm thành thật nói: “Ban đầu tôi đến thế giới bí cảnh, có một dị đoan, đã bị người ta nhanh chân đến trước. Không còn cách nào, tôi chỉ có thể nghe theo sự sắp xếp của bí cảnh, tiếp tục đến bí cảnh tiếp theo, sau đó ở thế giới đó, gặp được vị Hàn cục trưởng mà cậu nói...”

Nói đến đây, sắc mặt Tần Mộc Âm nghiêm trọng nói: “Trần Nghiệp, vị Hàn cục trưởng này, thực lực rất đáng sợ, tôi trước

mặt hấn, ngay cả một chiêu cũng không chống đỡ nổi... Cậu giao thiệp với người này, cần phải cẩn thận.”

Không cần Tần Mộc Âm nhắc nhở, Trần Nghiệp cũng sẽ cẩn thận.

Lúc này, hấn quan tâm, chính là thông tin quan trọng được tiết lộ trong lời nói vừa rồi của Tần Mộc Âm.

“Tần tử, nghe lời chị nói, ý là chị từ khi tiến vào bí cảnh đến giờ, thời gian thực tế không trôi qua bao lâu?” Trần Nghiệp kinh ngạc hỏi.

Tần Mộc Âm nhắm tính một hồi, rồi nói: “Tính cả bí cảnh trước đó, ước chừng tổng cộng chưa đến mười ngày! Sao vậy?”

Trần Nghiệp có chút kinh ngạc: “Tôi đến thế giới này, đã gần hai năm rồi.”

Mặc dù hấn biết, tốc độ thời gian trôi qua trong bí cảnh thế giới không giống nhau.

Nhưng mà, bên hấn đã trôi qua gần hai năm rồi, bên Tần Mộc Âm mới qua mười ngày? Chênh lệch thời gian này cũng quá lớn rồi!

Nghe Trần Nghiệp nói vậy, Tần Mộc Âm cũng có chút kinh ngạc.

“Cậu đã ở đây gần hai năm rồi? Vậy thực lực của cậu?”

“... Mấy ngày trước vừa mới cùng Hàn cục trưởng luận bàn một chút, tôi thắng.”

Nghe vậy.

Tần Mộc Âm lập tức lộ ra nụ cười: “Quả nhiên không hổ là cậu!”

Trần Nghiệp lập tức nói: “Tần tử, chị yên tâm, có tôi ở đây, lần này chị không chỉ không có nguy hiểm, nói không chừng còn có thể kiếm được một khoản lớn!”

Hấn vốn tưởng rằng, Tần Mộc Âm sẽ tiếp tục hỏi.

Nhưng không ngờ, Tần Mộc Âm bỗng cúi đầu, giọng điệu kỳ lạ nói: “Trần Nghiệp, cậu... tại sao lại đối xử tốt với tôi như

vậy?”

Trần Nghiệp: “???”

“Tần tử, chúng ta không phải vẫn luôn giúp đỡ lẫn nhau sao?”

Tần Mộc Âm ngẩng đầu, đôi mắt long lanh nhìn Trần Nghiệp:
“Trần Nghiệp, tôi nợ cậu thật sự quá nhiều...”

Trần Nghiệp: “...”

Cho dù Trần Nghiệp có hơi thẳng nam, lúc này cũng nhìn ra,
Tần Mộc Âm hôm nay có chút không bình thường.

Đúng lúc Trần Nghiệp đang nghĩ nên nói thế nào.

Tần Mộc Âm đối diện, bỗng nhiên tiến lại gần Trần Nghiệp,
sau đó hướng về phía miệng Trần Nghiệp, cắn một cái...

Với thực lực hiện tại của Trần Nghiệp, “đột tập” của Tần Mộc Âm, hẳn muốn né, chắc chắn có thể né được.

Nhưng kết quả cuối cùng lại là... hắn bị Tần Mộc Âm cưỡng chế làm xét nghiệm PCR.

Thật sự là khi Tần Mộc Âm bấu môi tiến lại gần Trần Nghiệp, đầu óc Trần Nghiệp có chút đơ ra, nhất thời quên điều khiển thân thể, đưa ra mệnh lệnh né tránh.

Mà Tần Mộc Âm vẫn luôn là người rất lý trí, tại sao hôm nay gặp Trần Nghiệp lại như vậy?

Nguyên nhân vẫn là ở Hàn Ly!

Vị tổng cục trưởng này, hình như có chút ác ý, cố tình trước mặt Tần Mộc Âm, bịa đặt Trần Nghiệp vì cứu cô, liều chết mới đổi lấy sự an toàn của cô!

Mà Tần Mộc Âm lại thật sự tin..

Chương 552 - Tần Mộc Âm lên cơn? Đẩy ngã Trần Nghiệp (2)

Đừng nhìn Tần Mộc Âm đã là một ngư tử ba mươi tuổi, trên thực tế chưa từng yêu đương.

Bởi vì từ khi cô thành công kết hợp với thiên phú S2, trong đầu cô chứa đựng, đều là vì Lam Tinh Hạ quốc.

Về phần vấn đề cá nhân, nói chưa từng cân nhắc chắc chắn là nói dối, chỉ là theo thực lực của cô tăng nhanh, người đàn ông có thể lọt vào mắt cô, gần như không còn...

Khi Hàn Ly nói với Tần Mộc Âm, Trần Nghiệp liệu chết đổi lấy mạng sống của cô, Tần Mộc Âm căn bản không hề cân nhắc đến lỗ hổng trong lời nói này, trực tiếp bị cảm động đến rơi nước mắt.

Đợi cô và Trần Nghiệp ở riêng, liền không nhận được nữa cảm xúc trong lòng...

Lên con!!

...

Mãi một lúc lâu sau.

Trần Nghiệp mới từ nhà gỗ đi ra, thần sắc vẫn còn có chút rối rắm và không tự nhiên.

Một mặt, hẳn cảm thấy hành vi vừa rồi, có chút có lỗi với bạn gái nhỏ Đường Tử Trần của mình.

Mặt khác, lại cảm thấy vụng trộm với ngự tử như Tần Mộc Âm... thật kích thích!

“Trần lão đệ, nói chuyện xong rồi?”

Hồ Trung cười ha ha hỏi.

Trước đó khi Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm ở riêng, Hàn Ly và Hồ Trung cũng không đi xa, mà ngồi nghỉ ngơi ở đình nghỉ mát bên cạnh.

Trần Nghiệp gật đầu, sau đó nhìn về phía Hàn Ly, nói: “Cảm ơn cục trưởng, thủ hạ lưu tình đối với Tần tử của tôi.”

Hàn Ly xua tay, rồi mỉm cười hỏi: “Đều là người một nhà, không cần phải khách sáo. Đề nghị lúc trước của tôi, cậu cân nhắc thế nào rồi?”

Trần Nghiệp biết, Hàn Ly nói đến, là đến thế giới phó bản Tiên Hiệp, hỗ trợ đối phó một vị đại lão Nguyên Anh hậu kỳ, cướp đoạt Hồng Linh Quả.

“Cục trưởng làm vậy, cũng là vì Tàn tử của tôi!” Trần Nghiệp lập tức nói: “Tôi nhất định sẽ hết sức giúp đỡ!”

“Tốt!”

Hàn Ly nở nụ cười, rồi bổ sung: “Kể tôi nói đến, kỳ thực là tên gà mờ, căn cơ không đủ, dựa vào bí dược cưỡng ép tăng lên, lực chiến đấu thực sự, ước chừng chỉ tầm Nguyên Anh trung kỳ, cậu nguyện ý ra tay, chắc chắn dễ như trở bàn tay.”

Trần Nghiệp gật đầu, bỗng nhiên đề nghị: “Cục trưởng, việc không nên chậm trễ, không bằng bây giờ liền đi?”

Hàn Ly nghe vậy chỉ hơi sững sờ, rồi liền vui vẻ đồng ý.

“Được!”

Sau đó.

Ba người lại đi vào nhà gỗ.

Bởi vì còn phải đưa Tàn Mộc Âm, đến thế giới Tiên Hiệp.

Đợi ba người vào trong, thân sắc Tàn Mộc Âm đã khôi phục bình thường...

Chỉ thấy hai tay Hàn Ly bắt quyết, trên mặt đất nhà gỗ, liền sáng lên pháp trận dịch chuyển màu vàng kim.

“Đứng lên pháp trận.” Hàn Ly nói.

Mọi người nghe vậy, lần lượt đứng lên.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tất cả mọi người đều biến mất khỏi nhà gỗ...

...

Trần Nghiệp chỉ cảm thấy không gian trước mắt thay đổi, liền đến một nơi khác.

Nơi này là một căn phòng tối om, chỉ có một ngọn đèn dầu, đang tỏa ra ánh sáng yếu ớt.

Chưa đợi Trần Nghiệp hỏi, Hàn Ly liền chủ động giới thiệu: “Nơi này là mật thất môn phái, không có mệnh lệnh của tôi, ai cũng không được vào. Cánh cửa phía trước, thông thẳng đến đại điện, chúng ta đi cửa sau!”

Mấy người Trần Nghiệp nghe vậy, liền đi theo Hàn Ly, đi về phía cửa sau.

Đi qua một đường hầm dài, mọi người trực tiếp đến sườn núi.

Thế giới bên này và thời gian trên Trái Đất, hình như là ngược lại. Kinh thành bên Trái Đất, hiện tại là ban đêm, mà bên này hình như là buổi sáng.

Hàn Ly vừa triệu hồi phi kiếm của mình, vừa nói: “Hành động lần này, do tôi và Trần Nghiệp cùng đi là được rồi, lão Hồ, cậu giúp tôi trông coi tông môn trước, để tránh bị người ta đánh úp. Còn Tần cô nương, tốt nhất cũng nên ở lại môn phái.”

Hắn nói như vậy, cũng là vì tốt cho Tần Mộc Âm.

Theo thực lực hiện tại của Tần Mộc Âm, cùng lắm cũng chỉ là cao thủ Kim Đan kỳ, còn chưa thể tham gia vào trận chiến Nguyên Anh kỳ.

Nếu Tần Mộc Âm đi theo, sẽ chỉ trở thành điểm yếu của mọi người.

Tần Mộc Âm không phải người không nghe lời khuyên, nghe vậy liền gật đầu, ở lại.

“Vậy, Trần Nghiệp, chúng ta đi thôi! Giải quyết sớm nghỉ sớm.” Hàn Ly nói.

Trần Nghiệp gật đầu, nhảy lên phi kiếm của Hàn Ly.

Mặc dù hắn biết bay, còn bay nhanh hơn Hàn Ly, nhưng hắn không biết đường!

Lúc này, cũng không phải thời điểm thích hợp để ra về.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hàn Ly liền điều khiển phi kiếm, mang theo Trần Nghiệp, bay lên trời, trong nháy mắt liền biến mất trên bầu trời.

Đợi Hàn Ly đi rồi, Hồ Trung nhìn về phía Tần Mộc Âm, không nhìn được tán thưởng: “Có thể tìm được hồng nhan tri kỷ như Tần cô nương, Trần lão đệ thật là có phúc khí!”

Một câu, liền khiến mặt Tần Mộc Âm đỏ bừng...

Người cái tên mặt mày đoan chính này, biết nói chuyện thì nói thêm vài câu!

Hồ Trung thật sự đã nói thêm, nhưng lại không phải những gì Tần Mộc Âm muốn nghe.

“Nghe nói Tần cô nương là một trong những cường giả đỉnh tiêm trên Lam Tinh, rảnh rồi không có việc gì, chúng ta luận bàn một chút như thế nào?”

Đối với đề nghị của Hồ Trung, Tần Mộc Âm tự nhiên sẽ không từ chối, dứt khoát đáp ứng.

Sau đó.

Hồ Trung liền được chứng kiến, cái gì gọi là cường khổng!

...

Bên kia.

Tốc độ phi kiếm của Hàn Ly rất nhanh, chỉ mất mười mấy phút, liền đến nơi.

Đó là một ngọn núi cao chọc trời, ngoài cao ra, còn cực kỳ hùng vĩ to lớn, khí thế hào hùng! Dưới sự tô điểm của những đám mây xung quanh, ngọn núi này như tiên sơn.

“Cục trưởng, ngọn núi này, còn oai vệ hơn cả sơn môn của ngài?” Trần Nghiệp trêu chọc.

Hàn Ly mỉm cười, gật đầu nói: “Đúng là rất oai vệ, nhưng mà, mục tiêu của tôi là độ kiếp thành tiên, không để ý đến những thứ này.”

Lời này Trần Nghiệp tin.

Thành tiên!

E rằng là nguyện vọng cuối cùng của mỗi tu tiên giả.

Trần Nghiệp lại hỏi: “Cục trưởng, tiếp theo chúng ta làm thế nào? Trực tiếp xông vào sao?”

Hàn Ly lại lắc đầu, nói: “Mặc dù Kim Thạch lão tổ đấu pháp bình thường, nhưng lão tinh thông trận pháp! Sơn môn của lão, được hãn bố trí Thập Nhị Thiên Đô Đại Trận, nếu cứng cản xông vào, sẽ bị dịch chuyển đến thời không loạn lưu, cho dù thực lực mạnh hơn nữa, cũng khó mà quay lại.”

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức cau mày.

Rõ ràng, điều hãn ghét nhất, chính là loại chuyện này.

“Vậy phải phá trận như thế nào?”

“Rất đơn giản, trước tiên tôi kích hoạt hộ sơn đại trận của lão, cậu dùng nắm đấm của mình đánh nát nó!”

“Được!”

Hàn Ly lập tức từ trong túi Càn Khôn, lấy ra mấy lá “Chân Dương lệnh kỳ”, rải về phía bốn phía ngọn núi.

Chỉ chốc lát.

Hộ sơn đại trận liền được kích hoạt!

Trần Nghiệp vừa định ra tay, Hàn Ly lại ngăn cản: “Trần Nghiệp khoan đã! Đừng vội ra tay, hộ sơn đại trận này có chút gì đó, tôi vừa rồi chỉ kích hoạt ngoại bộ lục môn... đợi Kim Thạch lão tổ ra đi! Để lão tự mình kích hoạt Thập Nhị môn đại trận, đến lúc đó lại hủy diệt nó, làm ít mà hiệu quả nhiều.”

“Đương nhiên, nếu Kim Thạch lão tổ nguyện ý chủ động dâng lên Hồng Linh Quả, chúng ta cũng có thể tha cho lão một mạng.”

Vừa dứt lời.

Nhiều thân ảnh, liền từ trong những ngôi nhà trên ngọn núi bay ra.

Rõ ràng.

Hộ sơn đại trận bị kích hoạt, khiến cho đệ tử trong môn phái này, tưởng rằng có ngoại địch xâm nhập.

Trong số những đệ tử này, có một lão giả, thu hút sự chú ý nhất.

Lão giả này tuy trông có vẻ lớn tuổi, nhưng dáng người cao lớn, khí phách hiên ngang, toàn thân lại tỏa ra bá khí mạnh mẽ.

So với khí chất của lão giả, Hàn Ly giống như một thư sinh nho nhã lễ độ.

Lão giả này chính là Kim Thạch lão tổ!

Chương 553 - Một quyền này, đánh cho Kim Thạch lão tổ phải chuyển thể trùng

tu

Nhìn thấy Hàn Ly, Kim Thạch lão tổ trước tiên là sững sờ, sau đó sắc mặt trở nên u ám.

“Ta còn tưởng là ai, hóa ra là tiểu oa nhi Thanh Vân Tông. Họ Hàn, người không ở trong tông môn của người ngoan ngoãn đợi, dám đến đây phá hoại? Tìm chết sao?”

Rõ ràng, lão giả này tính tình có chút nóng nảy.

Nhưng cũng không thể trách lão.

Ngay cả hộ sơn đại trận cũng bị Hàn Ly kích hoạt, rõ ràng là lai giả bất thiện. Nếu là đến làm khách, theo quy củ tu tiên giới, phải đưa thiệp mời trước, hẹn thời gian, sau đó mới gặp mặt.

Dù sao cũng là lão tổ Nguyên Anh kỳ, phải có khí phách!

Hàn Ly nhìn Kim Thạch lão tổ, đối với lời nói của Kim Thạch lão tổ, hẳn không để tâm, chỉ giới thiệu Trần Nghiệp bên cạnh.

“Kim Thạch, vị này là tân nhiệm Thái Thượng trưởng lão Thanh Vân Tông của ta, chỉ còn một bước nữa là đến Hóa Thần...”

Nghe vậy.

Kim Thạch lão tổ lập tức giật mình, vội vàng quan sát Trần Nghiệp một cách cẩn thận.

Tuy nhiên, trên người Trần Nghiệp, lão lại không cảm nhận được chút linh lực nào, thật kỳ quái.

Hàn Ly tiếp tục nói: “Kim Thạch, hôm nay bốn tọa đến đây, là muốn mượn người một thứ. Nếu đồng ý, có thể tránh được một kiếp!”

Lời này vừa nói ra.

Sắc mặt Kim Thạch lão tổ lập tức thay đổi.

Nếu Hàn Ly nói riêng với lão, lão nể mặt vị Thái Thượng trưởng lão kia, chỉ cần không phải thứ quan trọng, nói không chừng thật sự sẽ đồng ý “mượn”.

Nhưng hiện tại, nhiều đệ tử như vậy đang đứng nhìn phía dưới, nếu lão bị dọa cho sợ hãi rồi nhận thua, sau này còn làm sao làm chương môn, còn làm sao dẫn dắt đội ngũ?

“Tốt lắm! Tổng tiền đến tận Kim Thạch phái của ta?”

Kim Thạch lão tổ hung dữ nói: “Muốn mượn đồ, thì phải xem người có thực lực đó hay không!”

Vừa dứt lời, Kim Thạch lão tổ liền ra tay.

Đối mặt với khiêu khích.

Kim Thạch lão tổ ra tay tàn nhẫn.

“Chết đi!!”

Chỉ thấy lão đưa tay phải ra, cách không chớp về phía Hàn Ly.

Ngay lập tức.

Bàn tay đó của lão, trên không trung nhanh chóng biến lớn, trong nháy mắt, đã phình to đến mấy trượng.

Khi bàn tay đó đến trước mặt Hàn Ly, đã trở nên cực kỳ khổng lồ, giống như một ngọn núi ập tới, áp lực vô cùng.

Đối mặt với công kích của Kim Thạch lão tổ, sắc mặt Hàn Ly không đổi, thậm chí không có ý định nhúc nhích.

Đương nhiên không phải bị dọa choáng.

Mà là hắn biết, có đại lão sẽ ra tay!

Hai người trước khi đến, đã thương lượng xong, lần này do Trần Nghiệp chủ công, Hàn Ly đánh phụ trợ.

Ngay khi bàn tay khổng lồ che trời của Kim Thạch lão tổ sắp bắt được Hàn Ly, đột nhiên, một bóng người lóe lên đến trước mặt Hàn Ly, sau đó nhấc một ngón tay, nhẹ nhàng điểm một cái.

“Rắc!”

Bàn tay khổng lồ đó, như bị trọng kích, lập tức xuất hiện vết nứt, sau đó vỡ ra.

Sắc mặt Kim Thạch lão tổ lập tức biến đổi, vội vàng thu tay lại, biến về kích thước bình thường, đặt ra sau lưng.

Mặc dù bàn tay bị nứt của lão, trong nháy mắt thu về đã khôi phục, nhưng ở giữa lòng bàn tay, lại có một lỗ máu không thể lành lại, vẫn luôn chảy máu.

“Đây là... Pháp Tắc Lực Lượng?”

Sắc mặt Kim Thạch lão tổ âm trầm, nhìn chằm chằm Trần Nghiệp: “Các hạ là người phương nào? Vì sao phải trợ Trụ vi ngược?”

Lúc này Kim Thạch lão tổ đã hoàn toàn tin lời Hàn Ly.

Người trẻ tuổi kia, vậy mà đã chạm đến Pháp Tắc Lực Lượng? E rằng không chỉ là Nguyên Anh đỉnh phong đơn giản như vậy.

Pháp tắc chi lực, chỉ có Tiên Nhân mới có thể nắm giữ!

Cho dù muốn chạm đến pháp tắc, cũng phải là đại tu sĩ Hóa Thần kỳ.

Cho nên, thanh niên này, rất có thể đã đặt một nửa chân vào Hóa Thần kỳ rồi.

Trần Nghiệp bình tĩnh nói: “Ta là Thái Thượng trưởng lão của Thanh Vân tông!”

“Buồn cười!!”

Kim Thạch lão tổ đột nhiên chửi lên: “Với thực lực của các hạ, không thể nào yên lặng vô danh, bản tọa tu hành ở giới này ngàn năm, lại chưa từng nghe nói qua các hạ, người... chẳng lẽ người là người từ Thượng Giới?”

Nói đến phía sau, thần sắc Kim Thạch lão tổ trở nên kinh ngạc.

Trần Nghiệp không hiểu Thượng Giới là gì, liền giữ vẻ mặt nghiêm nghị không nói lời nào.

Hàn Ly chen vào đúng lúc: “Kim Thạch, đã biết thân phận Thái Thượng trưởng lão của tông môn ta rồi, nên làm thế nào, người hẳn là rất rõ ràng.”

Thấy Hàn Ly “thừa nhận”, sắc mặt Kim Thạch lão tổ lập tức khó coi.

Lão do dự một chút, đột nhiên nhìn về phía Trần Nghiệp, mở miệng lôi kéo: “Thanh Vân tông bắt quá chỉ là một tiểu tông mới nổi, tài nguyên không đủ, các hạ ở lại đó, thật sự là uổng phí tài năng. Không bằng các hạ gia nhập Kim Thạch phái của ta như thế nào? Chỉ cần các hạ nguyện ý vào Kim Thạch phái, tất cả tài nguyên trong môn phái, các hạ có thể tùy ý sử dụng, ngay cả vị trí chương môn của bản tọa này, chỉ cần các hạ có ý, cũng có thể ngồi thử.”

Thao tác này, khiến Hàn Ly có chút ngây người.

Vậy mà dám trước mặt hắn, lôi kéo Trần Nghiệp?

Sau đó, Hàn Ly nở nụ cười, không chút lo lắng.

Bởi vì hắn biết, Trần Nghiệp không thể nào bị bắt kỳ ai ở thế giới này lôi kéo được.

Quả nhiên.

Chỉ thấy Trần Nghiệp nhàn nhạt nói: “Lão gia hỏa, ngươi nói nhầm thật nhiều!”

Sắc mặt Kim Thạch lão tổ trầm xuống.

Lão hảo tâm lôi kéo, lại bị Trần Nghiệp mắng trước mặt, khiến mặt mũi lão để đâu?

Ta Kim Thạch lão tổ tung hoành Tu Tiên giới ngàn năm, không cần mặt mũi sao?

Nghĩ đến đây, Kim Thạch lão tổ đầy mặt phẫn nộ, lớn tiếng nói: “Hàn Ly tiểu tử, ngươi... ngươi định mượn thứ gì?”

Hàn Ly mỉm cười nói: “Không nhiều, chỉ mượn mười quả Hồng Linh Quả mà thôi.”

Nghe vậy.

Sắc mặt Kim Thạch lão tổ biến đổi.

Hồng Linh Quả đối với người bình thường khác, sử dụng một quả, quả thực có thể tăng thọ mười năm. Nhưng đối với Kim Thạch lão tổ, sử dụng một quả, chỉ có thể tăng thêm một năm tuổi thọ.

Bởi vì tuổi thọ Kim Thạch lão tổ sắp hết, thân thể này cũng đã khô héo, cho dù là Hồng Linh Quả hấp thụ linh khí mà lớn lên,

cũng không thể bù đắp cho thân thể sắp mục nát của lão. Hơn nữa, Kim Thạch lão tổ thường xuyên sử dụng Hồng Linh Quả, cũng khiến thân thể của lão, sinh ra tác dụng miễn dịch đối với Hồng Linh Quả, điều này dẫn đến hiệu quả của Hồng Linh Quả ngày càng kém.

Kim Thạch lão tổ hiện tại, dùng các loại linh đan diệu dược khác hoàn toàn không có hiệu quả, toàn bộ dựa vào Hồng Linh Quả để kéo dài mạng sống, làm sao có thể bằng lòng cho mượn?

“Hàn Ly tiểu tử!!!”

Kim Thạch lão tổ thật sự nổi giận: “Người biết rõ Hồng Linh Quả là thuốc kéo dài mạng sống của bản tọa, lại đến đòi hỏi, là muốn bức chết bản tọa? Không sợ bản tọa cùng người cá chết lười rách sao?”

Nghe vậy, Hàn Ly bình tĩnh nói: “Kim Thạch, ta đã nghe nói qua tình huống của người, nói một câu khó nghe, cho dù người tiếp tục dựa vào Hồng Linh Quả kéo dài mạng sống, cũng sống không được bao lâu nữa. Hiện tại con đường duy nhất của người, chính là nhân lúc thân thể còn chưa hoàn toàn ăn mòn Nguyên Anh, sớm từ bỏ nhục thân, chuyển thể trùng tu. Với thiên phú của người, trùng tu một đời, có khả năng rất lớn, có thể đột phá Hóa Thần, trở thành chí tôn của giới này.”

Vấn đề này, Kim Thạch lão tổ đương nhiên cũng đã cân nhắc qua, thậm chí lão hiểu rõ, những gì Hàn Ly nói, quả thực là con đường đúng đắn.

Nhưng mà!!

Chuyển thể trùng tu, nguy hiểm trùng trùng!

Kim Thạch lão tổ có thể đi đến bước này, quật khởi trở thành đại tu sĩ Nguyên Anh, cả đời này, không biết đã giết bao nhiêu đối thủ cạnh tranh, đắc tội bao nhiêu người...

Nói một câu không hề khoa trương, lão gần như là từ trong biển máu núi thây mà lợi qua.

Tương ứng, kẻ thù của lão, cũng là đếm không xuể.

Chương 554 - Một quyền này, đánh cho Kim Thạch lão tổ phải chuyển thể trùng tu (2)

Hiện tại có thực lực gia thân, những kẻ thù đó tự nhiên không thể làm gì.

Nhưng một khi chuyển thể trùng tu, thứ từ bỏ, không chỉ là nhục thân, còn có cảnh giới Nguyên Anh kỳ và tất cả pháp lực. Khi đó, Kim Thạch lão tổ chỉ là một đứa trẻ sơ sinh bình thường có ký ức mà thôi.

Chờ những kẻ thù đó nhận được tin tức, còn không xé sống lão sao?

Làm như vậy, tính nguy hiểm quá cao, không đến vạn bất đắc dĩ, Kim Thạch lão tổ không dám mạo hiểm.

“Bớt nói nhảm!”

Kim Thạch lão tổ tức giận nói: “Muốn Hồng Linh Quả, thì dùng mạng của ngươi đến lấy đi!”

Vừa dứt lời.

Kim Thạch lão tổ liền thi triển độn thuật, trở về tông môn.

Sau đó.

Hành vi của lão không nằm ngoài dự đoán của Hàn Ly, trực tiếp khởi động hộ sơn đại trận.

Rõ ràng là định dựa vào hộ sơn đại trận, để chống lại địch nhân.

“Ong!”

Trong nháy mắt.

Toàn bộ ngọn núi, đều sáng lên kim quang, khiến ngọn núi trông như kim quang lấp lánh, vô cùng chói mắt.

Trần Nghiệp lần đầu tiên nhìn thấy hộ sơn đại trận trong thế giới tiên hiệp, không khỏi có chút kinh ngạc.

Trận pháp đẹp như vậy, không biết đánh một quyền sẽ ra kết quả gì?

“Cục trưởng, hiện tại có thể ra tay chưa?”

“Được rồi.”

Hàn Ly chỉ điểm bên cạnh: “Thấy chỗ nguồn sáng nhất kia không? Đó là trận nhãn, cứ đánh vào đó.”

“Ồ... tôi cần dùng bao nhiêu lực đạo?” Trần Nghiệp lại hỏi: “Thứ này trông khá mỏng manh, tôi sợ phá hủy cả ngọn núi.”

Hàn Ly suy nghĩ một chút, nói: “Năm sáu phần đi!”

“Được!”

Vừa dứt lời.

Trần Nghiệp giờ nắm đầm lên, một quyền oanh về phía trận nhãn.

“Ầm!!”

Giữa thiên địa, vang lên một tiếng nổ lớn, giống như lôi đình phích lịch.

Cả mặt đất rung chuyển!

Kim Thạch lão tổ vừa mới kích hoạt hộ sơn đại trận, sắc mặt lập tức trắng bệch.

“Hàn Ly tiểu tử hại ta!!!”

Kim Thạch lão tổ kêu thảm một tiếng.

Bởi vì.

Dưới một quyền này của Trần Nghiệp, hộ sơn đại trận mà lão tự hào, lại như bong bóng xà phòng, vỡ tan tành.

Thậm chí không chống đỡ nổi một giây đồng hồ...

Có thực lực như vậy, chứng tỏ thanh niên kia, căn bản không đơn giản như Hàn Ly nói là Nguyên Anh đỉnh phong.

Với Thập Nhị Thiên Đô Đại Trận mà Kim Thạch lão tổ hao tâm tổn trí bố trí, cho dù là cường giả Nguyên Anh đỉnh phong đến, cũng không thể dễ dàng phá vỡ.

Cho nên.

Trong mắt Kim Thạch lão tổ, Trần Nghiệp tuyệt đối là Hóa Thần kỳ!

“Ầm ầm!”

Một quyền này của Trần Nghiệp, không chỉ đơn giản là phá vỡ hộ sơn đại trận, mà cả dãy núi, đều bị dư ba gây ra động đất.

Trong nháy mắt.

Những ngôi nhà trên núi, đang lần lượt đổ sập, còn về phần đệ tử Kim Thạch phái, thì từng người hoảng loạn, la hét không ngừng.

Những người biết bay, vội vàng bay lên trời.

Những người không biết bay thì hơi đáng thương, bị nhà cửa đổ sập, đè bị thương không ít.

Thậm chí có một số kẻ xui xẻo, bị đá lăn xuống, đè thành bánh thịt...

...

Một lát sau.

Kim Thạch lão tổ đầu hàng.

Sau khi phán đoán Trần Nghiệp là đại tu sĩ Hóa Thần, lão rất sáng khoái đầu hàng.

Đại tu sĩ Hóa Thần, còn gọi là Chí Tôn tu sĩ.

Nghĩa là đỉnh cao nhất của tu sĩ trong giới này.

Nguyên Anh kỳ, chỉ là đệ nhị mà thôi.

Chênh lệch một đại cảnh giới, căn bản không đánh lại.

Cho nên, nếu Kim Thạch lão tổ không muốn chết, con đường tốt nhất của lão, chính là đầu hàng!

“Hàn Ly tiểu tử, đừng đắc ý!”

Kim Thạch lão tổ tức giận quát Hàn Ly: “Bản tọa hôm nay thất bại, không phải bại trong tay ngươi.”

Hàn Ly mỉm cười gật đầu: “Đúng đúng đúng, ngài nói đúng!”

Hắn là người chỉ coi trọng kết quả, không quan tâm hư danh, mặc kệ Kim Thạch lão tổ nói thế nào.

“Ta có ba điều kiện!” Kim Thạch lão tổ đột nhiên lại nói: “Đáp ứng ba điều kiện này của ta, tất cả tài nguyên mà Kim Thạch

phái nắm giữ, đều có thể cho người, bao gồm cả Hồng Linh Quả Thụ.”

Hàn Ly tự nhiên sẽ không tùy tiện đáp ứng, mở miệng nói:
“Nói nghe thử xem.”

“Thứ nhất, ta chỉ còn lại mười năm tuổi thọ, sau khi cho người Hồng Linh Quả Thụ, ta cần nhanh chóng chuyển thể trùng tu, trước khi ta trở thành Nguyên Anh một lần nữa, cần người hộ pháp cho ta, bảo vệ tính mạng của ta!”

Hàn Ly gật đầu: “Được.”

“Thứ hai, ta muốn người dời Thanh Vân tông đến đây, sáp nhập vào Kim Thạch phái! Người có thể trở thành cường môn, nhưng Kim Thạch phái không được đổi tên!”

Hàn Ly lập tức nhíu mày phản đối: “Chuyện dời tông ta có thể đáp ứng người, thậm chí có thể không thay đổi bất cứ thứ gì người đã làm ở đây, nhưng Kim Thạch phái nhất định phải đổi thành Thanh Vân tông!”

Không ngờ.

Nghe vậy, Kim Thạch lão tổ lại mỉm cười, sáng khoái đáp ứng: “Như vậy cũng được.”

Hàn Ly sửng sốt một chút, sau đó lắc đầu cười.

Hắn biết Kim Thạch đang chơi trò tâm nhãn với hắn, nhưng mà, lúc này hắn không quan tâm đến những thứ này.

“Thứ ba thì sao?”

“Thứ ba...”

Kim Thạch lão tổ nói đến đây, quay đầu nhìn những đệ tử Kim Thạch phái đang thê thảm, sau đó cảm khái nói: “Những đệ tử này theo ta, đã chịu không ít khổ sở, bây giờ lão tổ muốn chuyển thể trùng tu, lại không thể không quản bọn chúng! Cho nên, Hàn cường môn, người phải thu nhận bọn chúng làm đồ đệ, để bọn chúng trở thành đệ tử Thanh Vân tông của người, hơn nữa không được phân biệt đối xử.”

Nghe vậy, Hàn Ly lập tức mỉm cười, nhìn Kim Thạch lão tổ một cái.

Với trí tuệ của hắn, đương nhiên hiểu rõ, Kim Thạch lão tổ làm như vậy, bất quá chỉ là để lại đường lui cho mình mà thôi...

Quả nhiên.

Sau khi Kim Thạch lão tổ nói ra những lời này, lập tức có rất nhiều đệ tử, ánh mắt cảm kích.

Thậm chí còn có vài đệ tử trung thành với Kim Thạch, khóc lớn, quỳ xuống dập đầu về phía Kim Thạch lão tổ.

“Hảo hài tử, mau đứng lên...”

Kim Thạch lão tổ liên tục an ủi đệ tử.

Hàn Ly lười xem lão già này diễn kịch, lập tức nói: “Ta đáp ứng.”

“Như vậy thì tốt lắm!”

Kim Thạch lão tổ nói xong, lấy từ bên hông ra một khối lệnh bài, đưa cho Hàn Ly.

“Đây là lệnh bài chương môn, cũng là chìa khóa của mật thất ở hậu sơn! Mật thất được lão tổ ta bố trí trận pháp, không thể xông vào, cần lệnh bài để mở.”

“Từ nay về sau, Kim Thạch phái là của ngươi!”

Sau khi song phương bàn giao xong xuôi.

Trần Nghiệp liền theo Hàn Ly, đến xem gốc Hồng Linh Quả Thụ đó.

Mặc dù tên của cây này rất bình thường, nhưng thực vật lại tràn đầy linh khí, tiên vận lượn lờ, khiến Trần Nghiệp kinh ngạc không thôi.

Trên cây kết mười quả, lúc này đã chín, đỏ mọng vô cùng hấp dẫn.

Trên mặt Kim Thạch lão tổ, lộ ra một tia không nở, ở bên cạnh nói: “Cây này, được ta nuôi dưỡng ngàn năm, chăm sóc cẩn thận, mới có phong thái như ngày hôm nay.”

Hàn Ly gật đầu.

Hắn có thể nhìn ra, Kim Thạch lão tổ không nói dối, từ ngôi nhà được xây dựng bên cạnh, cũng như các vật trang trí và tុ

linh trận pháp, có thể thấy được, Kim Thạch lão tổ rất yêu quý gốc bảo thụ có thể kéo dài mạng sống cho lão.

“Hái linh quả, cần phải đeo đôi găng tay này.”

Kim Thạch lão tổ đưa cho Hàn Ly một đôi găng tay: “Các người đến cũng thật đúng lúc, hôm nay vừa vặn là thời kỳ chín của chúng, có thể hái được rồi.”

Lời này nói ra, đầy oán khí.

Hàn Ly cười cười, cũng không để ý, nhận lấy găng tay, liền đi lên hái quả.

Rất nhanh.

Mười quả, đã được hái xuống.

“Kim Thạch, ta sẽ quay về tổ chức chuyện dời tông, nơi này tạm thời vẫn cần người trông coi.” Hàn Ly nói.

Kim Thạch lão tổ phát phát tay: “Đi đi!”

Hàn Ly liền mang theo Trần Nghiệp, rời khỏi nơi này.

Chương 555 - Chân·Phá Võ Giới Hạn!

Trên đường đi.

Trên mặt Hàn Ly, luôn nở nụ cười, hiển nhiên là tâm trạng rất tốt.

Chuyến này, hẳn kiếm lời lớn.

Không chỉ thành công có được Hồng Linh Quả, thuận tiện còn tiếp nhận cả tông môn của Kim Thạch lão tổ!

Sau khi chuyện dời tông hoàn thành, thực lực Thanh Vân tông của Hàn Ly, chắc chắn sẽ tăng vọt, nổi danh thiên hạ.

“Trần Nghiệp, chuyện hôm nay, đa tạ cậu.”

Hàn Ly cảm ơn ở bên cạnh.

Nếu không có Trần Nghiệp áp trận, Kim Thạch lão tổ căn bản sẽ không thèm để ý đến hắn.

Một tên Nguyên Anh sơ kỳ, Kim Thạch lão tổ mới không dám giao phó tính mạng, quyết định chuyển thể trùng tu.

“Hôm nay nếu không có cậu ở đó, lão già Kim Thạch kia, căn bản sẽ không khuất phục tôi. Lão nguyên ý đồng ý chuyển thể trùng tu, kỳ thực cũng là coi trọng thực lực của cậu.”

Trần Nghiệp nghe vậy, mỉm cười nói: “Vốn tôi còn muốn trọng tạ anh đã tha cho Tần Mộc Âm, lần này vừa vặn không cần cảm tạ nữa.”

Hàn Ly cũng nở nụ cười, sau đó cảm thán nói: “Trần Nghiệp, nếu cậu là người Trái Đất thì tốt rồi! Có cậu ở đó, những dị tộc kia, căn bản không dám nhòm ngó chúng ta.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp im lặng.

Hắn cũng không biết nên nói thế nào cho phải!

Bởi vì hắn vốn là người Trái Đất, lại xuyên việt đến Lam Tinh, sau đó kết hợp với thiên phú của Đầu Trọc Đại Ma Vương, mới phát triển.

Hiện tại ngay cả Trần Nghiệp cũng không biết, mình rốt cuộc là người Trái Đất, hay là người Lam Tinh nữa.

Hay nói cách khác, hắn là “con lai” của Trái Đất và Lam Tinh?

Ngoài ra.

Trần Nghiệp sớm muộn gì cũng phải trở về Lam Tinh, sau khi hắn trở về Lam Tinh, sau này còn có thể đến Trái Đất hay không, cũng khó nói.

“Đây là Hồng Linh Quả đã hứa với cậu.”

Hàn Ly lấy ra năm quả, đưa cho Trần Nghiệp.

Chuyến đi Kim Thạch phái lần này,

Có thể nói là tam thắng!!

Trần Nghiệp giúp Hàn Ly chấn nhiếp Kim Thạch Lão Tổ, không chỉ trả được ân tình của Hàn Ly, mà còn được lợi ích.

Hàn Ly thì khỏi phải nói, tuy không giết Tần Mộc Âm sẽ bị trừ ba mươi năm thọ mệnh, nhưng năm quả Hồng Linh Quả, đủ để hắn ta có thêm năm mươi năm thọ nguyên. Hơn nữa, hắn ta còn tiếp quản toàn bộ Kim Thạch phái và Hồng Linh Quả thụ, sau này linh thụ kia, sẽ liên tục cung cấp Hồng Linh Quả cho hắn ta... Có thể nói, Hàn Ly lần này thu hoạch lớn nhất.

Ngay cả Kim Thạch Lão Tổ, cuối cùng cũng được như ý.

Có Hàn Ly hộ đạo cho lão, có thể đảm bảo sau khi lão chuyển thể trọng tu, tính mạng an toàn được nâng cao rất nhiều!

Đối với Kim Thạch Lão Tổ mà nói, đây là điều quan trọng nhất.

Chỉ cần lão có thể trở lại Nguyên Anh kỳ, những gì mất đi hôm nay, rất nhanh sẽ kiếm lại được.

Ngoài ra, Kim Thạch Lão Tổ bề ngoài dường như thật sự giao môn phái của mình cho Hàn Ly, để đổi lấy sự bảo hộ của Hàn Ly... Trên thực tế, những thứ thật sự tốt, lão đã sớm giấu đi, làm cơ hội trở dậy cho kiếp sau của mình.

Tóm lại, lần này kết quả, mọi người đều rất hài lòng.

Cũng chính vì vậy, lúc này tâm trạng Hàn Ly rất tốt.

“Trần Nghiệp, Hồng Linh Quả ngoài việc có thể tăng thọ nguyên ra, còn có công hiệu giữ gìn nhan sắc, là linh vật khó có được.”

Hàn Ly chủ động nói ra một số chuyện bí mật: “Đừng thấy Kim Thạch lão già kia, trên thực tế, lão và không ít danh môn tiên tử, vẫn còn lén lút qua lại, dựa vào chính là Hồng Linh Quả này!”

“Chỉ cần là nữ nhân, đều không thể từ chối công hiệu của Hồng Linh Quả.”

Trần Nghiệp gật đầu.

Hắn coi như là nhìn ra được rồi, thế giới tiên hiệp của Hàn Ly, dường như là phiên bản rút gọn, chiến lực miễn cưỡng có thể theo kịp, các loại pháp thuật khác thì không được.

Chỉ là Hồng Linh Quả tăng thêm mười năm thọ mệnh, cũng có thể được sẵn đón như vậy.

Trần Nghiệp vừa nhận lấy Hồng Linh Quả, vừa cười nói: “Vây bây giờ Hồng Linh Quả thụ rơi vào tay Cục trưởng, sau này những tiên tử kia, chẳng phải phải đến cầu xin ngài sao?”

Hàn Ly lắc đầu, nói: “Tiên tử dễ xử lý, bên phía Hoa Hạ, lại có chút phiền phức, nếu để những người đó biết, tôi có thứ kéo dài tuổi thọ, chắc chắn sẽ nghĩ đủ mọi cách, đến xin xỏ.”

Trần Nghiệp nghe vậy sững người.

Sau đó, hắn lập tức biết, tình huống Hàn Ly nói, rất có thể xảy ra.

Những kẻ quyền quý kia, sở hữu đủ loại tài nguyên, hưởng hết vinh hoa phú quý, càng như vậy, càng không muốn chết!

Mặc dù địa vị của Trần Nghiệp hiện tại cũng rất cao, dù là ở Lam Tinh hay Trái Đất, đều được coi là tầng thứ cao, nhưng hắn vẫn không thích những người đó.

Trần Nghiệp cũng chưa bao giờ coi mình là một phần tử của nhóm người đó.

Vì vậy, hắn liền nói: “Cục trưởng, chẳng lẽ ngài còn sợ những người đó?”

“Không phải sợ, thân ở trong cái vạc dầu đó, một số quan hệ xã giao, là không thể tránh khỏi. Hơn nữa, tin tức truyền ra nước ngoài, Adam bọn họ cũng sẽ không nhin được, đến lúc đó sẽ khó xử lý.”

“Vậy thì phong tỏa tin tức!”

“Không phong tỏa được.” Hàn Ly lắc đầu nói: “Tôi đã nói trước đó, tôi có một số đệ tử, là con cháu thế hệ thứ ba bên đó. Trước đó đã hẹn, mỗi năm để bọn họ trở về một lần. Đợi đến khi hai phái hợp nhất, bọn họ chắc chắn sẽ biết sự tồn tại của Hồng Linh Quả thụ, cũng chắc chắn sẽ mang tin tức về, không thể giữ bí mật.”

Trần Nghiệp liền nói: “Cục trưởng, quyền ra vào thế giới này, chỉ có ngài có phải không? Chỉ cần ngài không thả người, bọn họ còn dám làm loạn sao? Tìm một cái cớ, để bọn họ ở lại đây tu luyện ba năm đi, ba năm sau, chắc ngài cũng sắp thành tiên rồi, còn quan tâm đến những người đó sao?”

“Còn Adam, cứ giao cho tôi!”

Nghe vậy, Hàn Ly trầm ngâm một lát, gật đầu nói: “Vậy trước tiên cứ như vậy... Trần Nghiệp, trong khoảng thời gian này, cậu có nhu cầu gì, cứ việc nói.”

“Tôi biết rồi.” Trần Nghiệp gật đầu.

Mười mấy phút sau.

Hai người trở về Thanh Vân Tông, gặp Tần Mộc Âm và Hồ Trung, còn có vị đại đệ tử đứng đầu: Lâm Thanh Tuyết.

“Gặp qua chương môn!”

Lâm Thanh Tuyết thấy Hàn Ly, lập tức hành lễ.

Hồ Trung thì tùy ý hơn nhiều: “Lão Hàn, thế nào? Thuận lợi không?”

“Có Trần Nghiệp huynh đệ ra tay, đương nhiên thuận lợi.” Hàn Ly cười nói: “Không chỉ rất thuận lợi, kết quả càng nằm ngoài dự đoán...”

Hắn không giấu giếm, nói tóm tắt những chuyện xảy ra ở Kim Thạch phái một lần.

Mọi người nghe xong đều có chút kinh ngạc.

Hồ Trung kinh hô: “Đệt! Lão Hàn, nói như vậy, anh chuyển này, không chỉ lấy được thứ mình muốn, còn cướp luôn cả địa bàn và căn cơ của người ta?”

Hàn Ly lười để ý đến Hồ Trung, chỉ cười nói với Lâm Thanh Tuyết: “Đồ nhi, đi thông báo cho tất cả mọi người, chuẩn bị dời tông.”

“Vâng, sư tôn!”

Lâm Thanh Tuyết đáp một tiếng, lập tức đi làm.

Hồ Trung nhìn bóng lưng Lâm Thanh Tuyết, đột nhiên hâm mộ nói: “Lần trước gặp nha đầu này, còn chỉ là tu sĩ Trúc Cơ, trong nháy mắt, vậy mà đã thành Kim Đan đại tu... Lão Hàn, sớm biết vậy tôi cũng tu đạo với anh rồi.”

Hàn Ly lắc đầu, không chút lưu tình đả kích: “Thanh Tuyết nha đầu này, căn cơ thâm hậu, thiên phú kinh người, cho nên mới có thể nhanh chóng đột phá Kim Đan! Cậu nếu tu đạo với tôi, không dựa vào Chủ Thần Không Gian, cho cậu một trăm năm cũng đừng hòng Trúc Cơ.”

“Anh chẳng phải cũng dựa vào Luân Hồi tể để nâng cấp sao?” Hồ Trung trợn trắng mắt.

Hàn Ly không để ý đến hắn nữa, quay đầu nhìn Trần Nghiệp, nói: “Trần Nghiệp, mấy ngày tới, tôi phải ở đây chủ trì việc hợp nhất hai tông, sau đó mới trở về Trái Đất. Đợi lát nữa tôi

sẽ đưa cậu và lão Hồ trở về trước! Sau này có việc, cứ trực tiếp tìm lão Hồ là được.”

“Được, Cục trưởng.” Trần Nghiệp nói.

Chương 556 - Chân·Phá Võ Giới Hạn! (2)

Hàn Ly gật đầu, mang theo Hồ Trung rời đi, nhường không gian lại cho Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm.

“Tần tử, tôi...”

Dường như biết Trần Nghiệp muốn nói gì, Tần Mộc Âm lập tức nói: “Cậu không cần nói nhiều, tôi hiểu, đợi trở về Lam Tinh, chúng ta coi như chưa từng có chuyện gì xảy ra.”

“Tần tử, tôi không phải có ý này...”

“Ồ? Vậy cậu có ý gì? Chẳng lẽ cậu nỡ bỏ rơi cô gái tươi trẻ như Đường Tử Trần, mà dây dưa với một bà già ba mươi tuổi? Hay là, cậu định muốn cả hai?”

Trần Nghiệp: “...”

Hắn thật sự rất muốn cả hai!

Tần Mộc Âm dường như nhìn thấu suy nghĩ của Trần Nghiệp, cười nói: “Tham lam! Tôi là Tần Mộc Âm! Đợi trở về Lam Tinh, tôi sẽ lại trở thành định hải thần châm của Hạ quốc! Chỉ là khoảng thời gian này, bắt buộc dĩ mới chịu thua kém người khác thôi. Cho nên... Trần Nghiệp, khoảng thời gian này cậu phải biểu hiện cho tốt, hy vọng có thể để lại cho tôi một hồi ức đẹp.”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp thở dài.

Ý đồ của Tần Mộc Âm, hắn sao lại không hiểu?

Không gì khác hơn là sau khi trở về Lam Tinh, không muốn phá hoại tình cảm của hắn và Đường Tử Trần thôi...

Nói đến, bản thân Trần Nghiệp cũng rất rối rắm.

Giáo dục hắn tiếp nhận từ nhỏ, cũng như sự ảnh hưởng của cha mẹ, đều khiến hắn trở thành người trung thành với chế độ

một vợ một chồng.

Ngoại tình, nuôi vợ bé, tiểu tam chen chân... những chuyện như vậy, Trần Nghiệp nhìn thấy, đều sẽ khinh bỉ.

Trong lòng hắn, cũng rất thích Đường Tử Trần.

Nhưng mà!

Ngự tử cực phẩm như Tần Mộc Âm, chỉ cần là đàn ông bình thường, đều khó mà từ chối!

Đặc biệt là tính cách kiên cường của Tần Mộc Âm, cũng như thành tựu, nếu có thể chinh phục được nữ nhân như vậy, chắc chắn khiến nam nhân tràn đầy cảm giác thành tựu...

Cho nên, bản thân Trần Nghiệp cũng không biết nên lựa chọn như thế nào.

Suy đi nghĩ lại, hắn quyết định vẫn là nghe theo con tim!

Chuyện còn lại, đợi trở về Lam Tinh rồi tính tiếp...

.....

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Thoáng chốc.

Nửa năm đã trôi qua.

Nửa năm nay.

Trần Nghiệp biểu hiện rất cứng rắn, dù đã là Cục trưởng vẫn như trước kia, phấn đấu ở tuyến đầu, thường xuyên đi khắp nơi săn lùng những Luân Hồi Giả phạm pháp.

Hơn nữa, đều là bắt sống!

Chỉ là, những Luân Hồi Giả bị bắt sống kia, cuối cùng đều biến mất không còn tăm hơi, không bao giờ xuất hiện nữa...

Trên thực tế, là bị Trần Nghiệp đưa đến thế giới tiên hiệp, cho Tần Mộc Âm cày diêm tiêm năng.

Còn bản thân Trần Nghiệp?

Hắn không thêm mấy thứ cón con này.

Ngoài ra, Trần Nghiệp còn thường xuyên lấy cơ cày phó bản, biến mất không thấy bóng dáng. Trên thực tế, hắn đều đến thế

giới tiên hiệp, hẹn hò với Tần Mộc Âm...

Để trời chặt con ngựa bất kham Tần Mộc Âm này, Trần Nghiệp đã tốn không ít tâm tư, để Tần Mộc Âm cảm nhận được niềm vui của tình yêu.

Hiệu quả cũng không tệ.

Tần Mộc Âm bây giờ, đã ở trong trạng thái yêu đương nồng nhiệt với hắn rồi.

Nửa năm nay, Trần Nghiệp chủ yếu làm hai việc này.

Đương nhiên, việc rèn luyện cũng không bỏ bê.

Thực lực của Trần Nghiệp bây giờ, vô cùng đáng sợ!

Đáng sợ đến mức ngay cả bản thân hắn cũng có chút sợ hãi...

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: 99800.

Tinh thần: 10000.

Sức mạnh: 99800.

Nhanh nhẹn: 99800.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Điểm tiềm năng có thể phân bổ: 25271.

.....

Đây chính là bảng thuộc tính của Trần Nghiệp hiện tại!

Thật sự khoa trương đến mức không có bạn bè...

Lý do tại sao sau nửa năm, lại có thuộc tính khoa trương như vậy, là bởi vì, mấy tháng sau đó, Trần Nghiệp mỗi ngày sau khi rèn luyện, thuộc tính nhận được lại tăng lên.

Từ mỗi ngày 100 điểm mỗi hạng mục trước đó, biến thành mỗi ngày 200 điểm mỗi hạng mục!

Buổi sáng.

Trần Nghiệp thức dậy, rửa mặt xong, liền bắt đầu rèn luyện.

Sau hôm nay, ba hạng mục thuộc tính của hắn, sẽ vượt qua sáu chữ số, khiến Trần Nghiệp rất mong đợi!

Đối với hắn bây giờ, muốn hoàn thành Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp, dễ như ăn cơm uống nước.

Chỉ mất mười phút.

Trần Nghiệp đã hoàn thành tất cả các hạng mục rèn luyện.

Sau đó, sự tăng cường quen thuộc, lại xuất hiện.

Chỉ có điều, lần này dường như có chút không giống.

Cứ như là có gì đó hạn chế thân thể, bị phá vỡ...

Trong lòng Trần Nghiệp khẽ động.

Lập tức mở bảng thuộc tính của mình.

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: max.

Tinh thần: 10000.

Sức mạnh: max.

Nhanh nhẹn: max.

Thiên phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Điểm tiềm năng có thể phân bổ: 25271.

Nhìn thấy trên bảng thuộc tính của mình, ba hạng mục thuộc tính thể chất, sức mạnh, nhanh nhẹn phía sau, xuất hiện chữ “max”, Trần Nghiệp lập tức sửng sờ.

Cho dù tiếng Anh của hắn có kém đến đâu, từ “max” này, hắn vẫn nhận ra.

Điều này đại diện cho, thuộc tính của hắn, đã đạt đến “giá trị lớn nhất”!

“Có ý gì? Mười vạn điểm là đầy? Chẳng lẽ đây là điểm cuối của thiên phú Kỳ Ngọc sao? Ta sau này không thể tiếp tục tăng thuộc tính nữa?”

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp hơi nhíu mày.

Bởi vì hắn cũng không rõ, thực lực của mình hiện tại, có thể đánh bại Adam hay không.

Nếu hắn vẫn không thể đánh bại Adam, bây giờ đã đạt đến cấp độ tối đa, không thể tăng thêm nữa, vậy phải làm sao để giết Adam?

Sự tồn tại của Adam, đã là mối lo ngại lớn trong lòng Trần Nghiệp, hắn nhất định phải loại bỏ người này.

Trần Nghiệp là Mạo Hiểm Giả Bí Cảnh, Adam là Luân Hồi Giả.

Hai bên trời sinh đã đối lập.

Một khi Adam biết thân phận của hắn, e rằng cũng sẽ nghĩ đủ mọi cách để giết hắn.

Hơn nữa, Adam còn luôn nhắm nhe Hoa Hạ, không giết chết Adam, Trần Nghiệp trở về Lam Tinh cũng không ngủ được.

Còn về việc Trần Nghiệp đã có thể hợp tác với Tổng cục trưởng, tại sao không thể hợp tác với Adam?

Tổ tiên có câu, gọi là “Phi ngã tộc loại, kỳ tâm tất dị”!

Với bọn tây dương, không có gì để hợp tác.

“Không đúng, cảm giác vừa rồi, rõ ràng là phá vỡ giới hạn, giống như đột phá xiềng xích, không giống như đã đến đỉnh...”

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp quyết định quan sát một ngày.

Đợi hiểu rõ rồi rèn luyện thêm một lần nữa, sẽ biết.

Cho nên.

Ngày hôm đó, Trần Nghiệp không đi đâu cả, cứ ở trong văn phòng chơi máy tính, lướt diễn đàn bí mật dành riêng cho Luân Hồi Giả.

Hiện nay chủ đề sôi nổi nhất trên diễn đàn, chính là đại hội tỷ võ lần thứ hai, sắp đến!

Đến hôm nay, cho dù bên phía Hoa Hạ vẫn đang phong tỏa tin tức về sự tồn tại của Luân Hồi Giả, vẫn không thể tránh khỏi bị tiết lộ ra ngoài.

Không ít người bình thường đều đã biết.

Diễn đàn bí mật dành riêng cho Luân Hồi Giả này, kỳ thực là do một người bình thường sáng lập, ngược lại đã thu hút rất nhiều Luân Hồi Giả thường trú.

“Mong chờ! Còn lại một tháng nữa, đại hội tỷ võ lần thứ hai sắp bắt đầu!”

“Phấn khích! Lại được xem trận chiến mãn nhãn của các đại lão đỉnh cấp rồi.”

“Có gì đáng mong chờ? Chẳng lẽ các ngươi không nhìn ra, đại hội tỷ võ này, chính là bọn tây dương muốn chiếm đóng địa bàn bên chúng ta, cố ý làm ra? Tính mục tiêu rõ ràng như vậy mà cũng không nhìn ra sao?”

“Ta mặc kệ nó có âm mưu gì, chỉ cần đánh hay là được.”

“Hắc hắc, đám cận bã, lão tử bây giờ cũng là Luân Hồi Giả cấp B rồi, lần này có thể đến hiện trường xem!”

“Lần trước Hoa Hạ chúng ta, tuy thành tích cuối cùng không phải là tốt nhất, nhưng cũng là nước chiến thắng, không biết lần này, có thể thắng nữa hay không.”

“Khó! Các ngươi không xem trực tiếp sao? Lần trước Hoa Hạ chúng ta có thể thắng, hoàn toàn nhờ vào vị dị năng giả hệ hỏa tên Trần Nghiệp kia, liên tiếp thắng vài trận! Mà vị đại lão này, lại bị Adam cấm thi đấu, mẹ nó, thật sự không công bằng.”

“Thật sự ghê tởm! Rõ ràng là cố ý nhắm vào.”

Chương 557 - Lời mời của Chủ Thần: Muốn hiểu rõ ý nghĩa của sự sống sao?

“Không biết năm nay, Hoa Hạ chúng ta, có thể xuất hiện cường giả trâu bò như đại lão Trần Nghiệp nữa hay không.”

“Ngươi coi cường giả đỉnh cấp có thể mua sỉ sao?”

“Nếu không có cường giả đỉnh cấp xuất hiện, chỉ dựa vào vị Hồ phó Cục trưởng biệt danh Kim Cương kia, e là không chống đỡ nổi.”

“Haiz! Cảm giác lần này, Hoa Hạ chúng ta sẽ thua thảm...”

Trần Nghiệp nhìn những cuộc thảo luận của Luân Hồi Giả này, cau mày trầm tư.

Người Hoa Hạ đối với đất đai đều có tình cảm đặc biệt, nếu lần tẩy vớ này, Hoa Hạ thua mất mấy thành phố, tuyệt đối sẽ gây ra sóng to gió lớn.

Đến lúc đó, bên trên cũng không giấu được nữa, cả nước đều sẽ biết sự tồn tại của Luân Hồi Giả.

Đây vẫn là chuyện nhỏ.

Mấu chốt là, thật sự thua mất mấy thành phố, ảnh hưởng quá lớn.

Những Luân Hồi Giả thắng kia, lựa chọn thành phố chắc chắn sẽ chọn thành phố phồn hoa nhất.

Ví dụ như Tây Hồ thị, Quảng thị, Thâm thị vân vân.

Những người tham gia, thậm chí bao gồm cả Tổng cục trưởng Hàn Ly, đều sẽ bị ngàn người chỉ trích...

Trên thực tế.

Trần Nghiệp đã nghe nói, lần tẩy vớ này, ngoài Hồ Trung vẫn nguyện ý đi ra, những cao thủ khác, đều không dám đáp ứng.

Chắc là sợ hậu quả của việc thua trận quá nghiêm trọng.

Ngày hôm sau.

Việc đầu tiên Trần Nghiệp làm sau khi tỉnh dậy, là lại tiếp tục rèn luyện...

Chỉ mất vài phút, hắn đã hoàn thành tất cả các hạng mục trong Kỳ Ngọc Đoán Luyện Pháp.

Đây vẫn là hắn cố ý làm chậm tốc độ, hoàn thành trong trạng thái tương đối thoải mái, nếu không có thể nhanh hơn gấp nhiều lần!

Khoảnh khắc tất cả bài tập được hoàn thành, cảm giác cường hóa quen thuộc lại ập đến.

Trong lòng Trần Nghiệp khẽ động, lập tức mở bảng thuộc tính của mình...

Tên: Trần Nghiệp.

Thể chất: max.

Tinh thần: 10000.

Sức mạnh: max.

Nhanh nhẹn: max.

Thiên phú: Thể Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân phối: 25271.

Bảng thuộc tính vẫn giống như hôm qua, không có gì thay đổi.

Tuy nhiên, cảm giác cường hóa vừa rồi là thật sự tồn tại.

Trần Nghiệp phán đoán, hẳn là sau khi thuộc tính vượt quá mười vạn, bảng sẽ không hiển thị nữa, nhưng điều này không ảnh hưởng đến việc hắn tiếp tục cường hóa!

Đồng thời.

Hắn cũng có chút minh ngộ, thiên phú của Đầu Trọc Đại Ma Vương hẳn là không có giới hạn.

Chỉ cần hắn tiếp tục rèn luyện, sẽ có thể tiếp tục mạnh lên!
Vĩnh viễn không có điểm dừng!!

Rút ra kết luận như vậy, tâm trạng Trần Nghiệp rất tốt.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hắn từ căn biệt thự hiện tại đang ở, đi lên sân thượng, rồi bay lên trời.

“Ầm ầm!!”

Trên bầu trời toàn tỉnh thành, giống như sấm sét nổ vang, tiếng nổ khiến vô số nhân viên văn phòng đang trên đường đi làm kinh hãi.

Khi mọi người ngẩng đầu lên, thậm chí còn nhìn thấy dòng khí mạnh mẽ cuộn trào, hình thành cảnh tượng lỗ sâu kỳ dị trên không trung!

Còn thân ảnh Trần Nghiệp, đã sớm xuyên thủng tầng khí quyển, biến mất không còn tăm hơi!!

“6 giây...”

Ngoài không gian.

Trần Nghiệp quay đầu nhìn Trái Đất, lảo đảo (không có âm thanh).

6 giây, là thời gian hắn vừa mới xuất phát từ mặt đất, xuyên thủng tầng khí quyển trong nháy mắt!

Trước đó trong tầng khí quyển, xuất hiện cảnh tượng lỗ sâu kỳ dị, chính là do tốc độ bay của hắn quá nhanh, mang theo dòng khí lưu chuyển động lên trên mà tạo thành.

Quan trọng nhất là, đây vẫn chưa phải là giới hạn của Trần Nghiệp!!

Nếu Trần Nghiệp bay hết tốc lực, e rằng chỉ cần ba bốn giây, là có thể xuyên thủng tầng khí quyển, đến ngoài không gian.

Còn tại sao Trần Nghiệp lại đột nhiên bay vào ngoài không gian?

Không phải hắn rảnh rồi sinh nông nổi.

Mà là muốn kiểm tra bản lĩnh hiện tại của mình.

Kỳ thực sau khi luyện tập xong hôm qua, không chỉ bảng thuộc tính xuất hiện thay đổi MAX, Trần Nghiệp còn cảm thấy thân thể mình cũng xuất hiện một số thay đổi, thay đổi sau khi phá vỡ xiềng xích.

Chỉ là lúc đó tâm thần Trần Nghiệp bị “MAX” trên bảng thuộc tính hấp dẫn, sợ mình không thể tăng lên nữa, không có tâm trạng quan sát sự thay đổi trên cơ thể.

Hôm nay sau khi yên tâm, hắn lập tức muốn thử xem mình bây giờ đã thay đổi như thế nào.

Đầu tiên kiểm tra chính là tốc độ!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trần Nghiệp liền men theo hướng Sao Hỏa, nhanh chóng lao ra ngoài.

Lập tức, chỉ thấy một bóng đen nhỏ bé, với tốc độ siêu nhiên kinh người, xuyên qua trong không gian.

Còn việc có bị lạc đường hay không?

Đương nhiên là không thể!

Với thị lực hiện tại của Trần Nghiệp, giống như một chiếc kính viễn vọng thiên văn có độ chính xác cao, hẳn thậm chí có thể nhìn thấy vị trí của Sao Hỏa, làm sao có thể lạc đường?

...

Ba giờ đồng hồ!

Chỉ mất ba giờ đồng hồ, Trần Nghiệp đã bay đến Sao Hỏa!

Nửa năm trước, khi hắn và Tổng cục trưởng Hàn Ly thi đấu tốc độ, từ Trái Đất bay đến Sao Hỏa, mất đến hơn bảy giờ.

Mặc dù vậy, tốc độ như vậy cũng là kinh thiên động địa.

Một khi truyền ra ngoài, được người đời biết đến, e rằng sẽ dọa chết vô số người.

Mà bây giờ, Trần Nghiệp chỉ mất ba giờ, đã bay từ Trái Đất đến Sao Hỏa!

So với lần trước nhanh hơn gấp đôi còn dư!!

Hơn nữa, lần này khoảng cách Sao Hỏa đến Trái Đất, đã không còn là khoảng cách gần nhất như lần trước nữa. Cho nên, tốc độ bay hiện tại của Trần Nghiệp, so với lần trước, không chỉ nhanh hơn gấp đôi, e rằng gấp ba cũng không chừng.

Quan trọng nhất chính là.

Trong quá trình bay, Trần Nghiệp cũng không còn khó chịu như lần trước nữa.

Trước đó hắn còn không thể tồn tại lâu trong không gian, dựa vào thể chất cường đại, đại khái có thể kiên trì được năm ngày.

Bây giờ, thân thể của hắn dường như đang dần thích nghi với không gian, não bộ không còn cảm giác thiếu oxy...

“Đây là tình huống gì? Chẳng lẽ sau khi đạt đến giá trị MAX, thân thể và não bộ của ta đã xảy ra biến dị?”

Đứng trên mảnh đất cằn cỗi của Sao Hỏa, sắc mặt Trần Nghiệp có chút kinh hãi.

Còn môi trường khắc nghiệt trên Sao Hỏa, đối với hắn mà nói, không có chút ảnh hưởng nào.

“Chẳng lẽ điều này có nghĩa là, ta có thể dùng thân thể xuyên qua vũ trụ rồi sao?”

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp bỗng nhiên ngẩng đầu.

Ánh mắt của hắn, nhìn chằm chằm vào ngôi sao màu đỏ rực kia.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trần Nghiệp bay lên trời, bay về phía Mặt Trời.

Tốc độ đã được kiểm tra, tiếp theo nên kiểm tra cường độ thân thể của hắn.

Trong vũ trụ, nguy hiểm rình rập khắp nơi, còn nguy hiểm hơn cả tưởng tượng của loài người.

Muốn dùng thân thể xuyên qua vũ trụ, không có lực phòng ngự mạnh mẽ, chắc chắn là không được.

...

Khoảng cách từ Sao Hỏa đến Mặt Trời, khoảng 228 triệu km.

Xa hơn nhiều so với khoảng cách từ Trái Đất đến Sao Hỏa.

Vì vậy, lần này thời gian bay của Trần Nghiệp, cũng cần lâu hơn một chút.

Lúc đầu.

Trần Nghiệp còn cảm thấy thoải mái.

Đợi vài giờ sau, theo khoảng cách hắn đến Mặt Trời ngày càng gần, Trần Nghiệp liên dần dần cảm thấy nóng bức khó chịu.

Với khả năng kháng hỏa hiện tại của Trần Nghiệp, vậy mà vẫn có thể khiến hắn cảm thấy nóng bức, điều này quả thực khó tin.

Chỉ có thể nói, hằng tinh quả nhiên là thiên thể cực đoan trong vũ trụ, quả thực lợi hại.

Mà Mặt Trời trong tập hợp các hằng tinh, căn bản không tính là gì.

Ở khu vực trung tâm của Ngân Hà, thiên thể nguy hiểm hơn Mặt Trời, nhiều vô số kể.

Siêu sao khổng lồ, sao lùn trắng, sao neutron... thậm chí là lỗ đen.

Đối với Trần Nghiệp hiện tại, những thiên thể cực đoan này đều vô cùng nguy hiểm.

Qua thêm một tiếng đồng hồ nữa.

Trần Nghiệp bỗng nhiên dừng lại.

Lúc này hấn cách Mặt Trời, đã không đủ mười vạn km.

Chương 558 - Lời mời của Chủ Thần: Muốn hiểu rõ ý nghĩa của sự sống sao? (2)

Ở khoảng cách như vậy, rất khảo nghiệm thân thể của Trần Nghiệp!

Lúc này, cho dù là nhiệt độ cực cao do Mặt Trời tỏa ra, hay bức xạ cường độ kinh người, đều khiến Trần Nghiệp rất khó chịu. Chưa kể, lực hút mạnh mẽ của Mặt Trời, đang điên cuồng kéo thân thể Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp thở dài.

Hấn vốn còn muốn thử, tắm trong Mặt Trời, tắm nắng thực sự... bây giờ xem ra, hấn vẫn chưa làm được.

Càng đến gần Mặt Trời, càng cảm nhận được sự cường đại của hằng tinh!

Trần Nghiệp ý thức được, hấn hiện tại trong vũ trụ, vẫn còn nhỏ bé...

Nghĩ đến đây, nội tâm Trần Nghiệp bình tĩnh hơn rất nhiều, quay người định rời đi.

Còn tại sao không đánh Mặt Trời một quyền?

Hành vi này quá liều mạng, Trần Nghiệp sẽ không làm!

Mặt Trời có thể liên tục tỏa ra nhiệt lượng và bức xạ, là bởi vì bên trong nó đang diễn ra phản ứng nhiệt hạch, phản ứng nhiệt hạch này hiện tại rất ổn định. Một khi Trần Nghiệp liều lĩnh, một quyền phá vỡ sự ổn định bên trong Mặt Trời, sẽ khiến Mặt

Trời “bùng nổ” trước thời hạn, nhanh chóng phình to, biến thành một sao khổng lồ đỏ!

Điều này có nghĩa là gì?

Có nghĩa là, tất cả nhân loại trên Trái Đất, đều sẽ bị Trần Nghiệp hại chết...

Giống như trong phim “Lưu Lạc Địa Cầu”, một khi Mặt Trời bắt đầu phình to, Trái Đất sẽ liên tục nóng lên, 100 năm sau, Mặt Trời sẽ nuốt chửng quỹ đạo Trái Đất, cho đến khi nuốt chửng toàn bộ Trái Đất, nền văn minh nhân loại cũng không còn tồn tại.

Đừng nói đánh Mặt Trời một quyền.

Ngay cả những hành tinh khác trong Hệ Mặt Trời, Trần Nghiệp cũng không dám tùy ý phá hủy.

Hiện tại, sự vận hành của những hành tinh này, đã đạt đến một loại cân bằng nào đó.

Chỉ cần Trần Nghiệp đánh vỡ một trong số đó, chắc chắn sẽ mang đến ảnh hưởng không thể tưởng tượng nổi cho các hành tinh xung quanh.

Ví dụ như nếu Trần Nghiệp đánh nổ Sao Hỏa, chưa nói đến những cái khác, chỉ riêng xung kích và thiên thạch sinh ra sau vụ nổ Sao Hỏa, cũng đủ mang đến tai họa diệt vong cho mọi sinh mệnh trên Trái Đất!!

Cho nên.

Trần Nghiệp có thể kiểm tra tốc độ và thể chất, nhưng không dám tùy ý kiểm tra sức mạnh.

Bởi vì sức mạnh hiện tại của hắn, thật sự quá mạnh!

Kết hợp với Pháp tắc Lực lượng, một quyền hủy diệt tinh cầu, thật sự không phải là nói đùa.

...

Khi Trần Nghiệp trở về Trái Đất.

Thời gian đã là đêm khuya.

Bay trong không gian cả ngày, hắn vậy mà cảm thấy vẫn tràn đầy năng lượng, ngoài việc hơi đói bụng ra, tiêu hao thể lực

gần như có thể bỏ qua...

Trần Nghiệp lúc này.

Không phải thần linh, nhưng hơn cả thần linh!

Đối với sự thay đổi của mình, Trần Nghiệp vô cùng hài lòng.

Tìm một quán ăn đêm lấp đầy bụng sau, hắn liền thỏa mãn trở về.

Đợi đến khi về nhà, Trần Nghiệp lại hơi mất ngủ.

Sự thay đổi lần này, khiến nội tâm Trần Nghiệp phấn khích.

Hắn dường như đã nhìn thấy ngày mình dùng thân thể xuyên qua vũ trụ.

Nghĩ đến đây.

Trần Nghiệp mở máy tính, quyết định trước tiên tìm hiểu tư liệu liên quan đến vũ trụ trên mạng.

Hắn bây giờ, đối với mọi thứ trong vũ trụ, đều biết rất ít.

Một lát sau.

Đang xem tư liệu, Trần Nghiệp bỗng nhiên chú ý tới, trên màn hình máy tính, nhảy ra một cửa sổ bật lên.

Trên đó chỉ có một câu, và hai lựa chọn!

【 Người muốn hiểu rõ ý nghĩa của sự sống sao? Người muốn thực sự sống sao? 】

【 YES/NO 】

Nhìn thấy cửa sổ bật lên như vậy, Trần Nghiệp lập tức sững sờ!

Lăn lộn trong Cục Luân Hồi lâu như vậy, hắn đương nhiên biết, đây chính là lời mời của Chủ Thần Không Gian trong truyền thuyết!!

Chỉ cần chọn yes, khoảnh khắc tiếp theo là có thể tiến vào Chủ Thần Không Gian, trở thành một Luân Hồi Giả vẻ vang.

Chỉ là...

Trần Nghiệp vụn vụn không ngờ.

Chủ Thần Không Gian vậy mà lại gửi lời mời cho hấn?

Hay lắm!

Hấn chính là Mạo Hiểm Giả của Bí Cảnh đấy! Nếu tiến vào Chủ Thần Không Gian, vậy hấn tính là gì? Gián điệp hai mang sao?

Phải nói là.

Nhìn lựa chọn trên màn hình, Trần Nghiệp thừa nhận, mình có chút động lòng.

Với thực lực hiện tại của hấn, đi xông phó bản của Chủ Thần Không Gian, chẳng phải dễ dàng đạt được đánh giá nhiệm vụ Siêu Thần, sau đó nhận được phần thưởng cực cao sao?

Bởi vì mô hình của Chủ Thần Không Gian, có chút tương tự với Bí Cảnh, nhiệm vụ phó bản lúc đầu, đều bắt đầu từ đơn giản nhất, từ từ tăng độ khó.

Đương nhiên, sự động lòng như vậy, cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi.

Sau đó.

Trần Nghiệp không chọn gì cả, một phát đập nát máy tính.

Có lẽ, đây chỉ là một lời mời bình thường. Nhưng mà, cũng có khả năng là Chủ Thần Không Gian đã phát hiện ra thân phận của hấn, giăng bẫy hấn.

Theo lời Tổng cục trưởng Hàn Ly, năng lực của Chủ Thần Không Gian kỳ thực có hạn, nếu có Luân Hồi Giả phạm lỗi, chỉ cần không phải trong Chủ Thần Không Gian hoặc thế giới phó bản, Chủ Thần Không Gian cũng không có cách nào trừng phạt Luân Hồi Giả ở Trái Đất.

Quyền hạn của nó không lớn như vậy.

Tuy nhiên, chỉ cần là Luân Hồi Giả, sớm muộn gì cũng có ngày trở về Chủ Thần Không Gian, cho nên, đây chỉ là một giả thiết.

Cho dù là loại nào, Trần Nghiệp cũng không muốn mạo hiểm.

Hấn bây giờ, có thực lực như vậy, căn bản không cần tham lam mà mạo hiểm.

Ở lại Trái Đất, cho dù thân phận thật của hắn bị bại lộ, Chủ Thần Không Gian cũng không làm gì được hắn, chỉ có thể phái Luân Hồi Giả đến ám sát hắn.

Một khi tiến vào Chủ Thần Không Gian, trở thành Luân Hồi Giả, vậy thì sống chết không do mình, mặc cho Chủ Thần bài bố.

...

Ngày hôm sau.

Trần Nghiệp xuất phát đến Kinh Thành, tìm Tổng cục trưởng Hàn Ly.

“Trần huynh đệ đến rồi?”

Nhìn thấy Trần Nghiệp, Hàn Ly lập tức đứng dậy, nói: “Là đi gặp Tần Mộc Âm cô nương sao? Tôi lập tức đưa cậu qua đó.”

Mỗi lần Trần Nghiệp muốn đến thế giới Tiên Hiệp gặp Tần Mộc Âm, đều cần Hàn Ly hỗ trợ dịch chuyển.

Không còn cách nào khác.

Quyền hạn tiến vào thế giới Tiên Hiệp, chỉ nắm trong tay Hàn Ly, hơn nữa không thể mượn tay người khác.

Làm như vậy tuy hơi phiền phức, nhưng may là tính tình Hàn Ly rất tốt, cũng luôn sẵn lòng giúp Trần Nghiệp việc nhỏ này.

“Chuyện này khoan hãy nói.”

Trần Nghiệp nói rõ mục đích đến đây: “Lão Hàn, tối qua khi tôi chơi máy tính, nhận được cửa sổ lời mời của Chủ Thần Không Gian.”

Trải qua khoảng thời gian này qua lại, quan hệ giữa hai người cũng ngày càng thân thiết. Cách xưng hô với nhau, không còn khách sáo như trước nữa.

Nghe Trần Nghiệp nói vậy, Hàn Ly hơi kinh ngạc: “Chủ Thần vậy mà cũng gửi cửa sổ lời mời cho cậu? Vậy cậu...”

“Tôi đương nhiên không thể chọn, lỡ như là bẫy thì phiền phức, cho nên trực tiếp đập nát máy tính.” Trần Nghiệp nói.

“Cách làm của cậu là đúng.” Hàn Ly gật đầu, sắc mặt nghiêm trọng nói: “Mặc dù nói, Chủ Thần thoát nhìn dường như là

một chương trình thực hiện mệnh lệnh cố định, nhưng sự tồn tại của nó, vốn dĩ chính là kỳ tích, phía sau chưa biết chừng có tồn tại không thể tưởng tượng nổi... Lời mời nhắm vào cậu, rất khó nói đây không phải là bẫy.”

“Tóm lại, cậu có thực lực như hiện tại, không cần thiết phải mạo hiểm.”

Trần Nghiệp lập tức nói: “Nếu là lời mời bình thường thì còn được, nếu thật sự là bẫy... vậy thân phận của tôi, chẳng phải đã bị Chủ Thần biết rồi sao? Điều này có liên lụy đến anh không?”

Hàn Ly nghe vậy, lập tức nhíu mày.

Hắn suy nghĩ một lát, rồi nói: “Xem phản ứng tiếp theo của Chủ Thần đi! Cậu ở lại Trái Đất, cách duy nhất Chủ Thần muốn đối phó với cậu, chính là sai khiến Luân Hồi Giả đến đối phó với cậu. Chỉ cần tiếp theo không có Luân Hồi Giả đến nhắm vào cậu, vậy thì chứng tỏ, đây chỉ là một lời mời bình thường.”

Chương 559 - Hàn Ly, ra đây chịu chết!

Trần Nghiệp gật đầu, sau đó, hắn chú ý tới sắc mặt của Hàn Ly, lập tức mở miệng hỏi: “Lão Hàn, sắc mặt anh trông không được tốt lắm! Là vì chuyện tỷ võ một tháng sau sao?”

“Đúng vậy!” Hàn Ly thở dài, thừa nhận: “Bây giờ ảnh hưởng của đại hội tỷ võ ngày càng lớn, những ngoại tộc kia lại cố ý tung tin, nói lần này sẽ hạ sát thủ với tuyển thủ Hoa Hạ, quả thực đã dọa lui không ít người.”

“Đất nước rộng lớn như vậy, mười mấy tỷ dân số, chỉ riêng Luân Hồi Giả đã có hơn ba mươi vạn người, vậy mà không ai dám đứng ra, haizz...”

Dừng một chút, Hàn Ly lại nói: “Tôi chỉ là tùy ý cảm khái, không có ý trách móc, đại hội tỷ võ, sự tình trọng đại, đã không chỉ là sống chết cá nhân nữa, bọn họ không dám đến, cũng là chuyện thường tình.”

Nói đến phía sau, sắc mặt Hàn Ly rất khó coi.

Nếu lần này Hoa Hạ ngay cả người cũng không đủ, vậy mới thật sự mất mặt!

Trần Nghiệp nghe vậy, cũng nhú mào.

Suy nghĩ một lát.

Hắn bỗng nhiên đề nghị: “Lão Hàn, hay là chúng ta hành động trước đi!”

“Hành động sớm?”

Nghe Trần Nghiệp nói vậy, Hàn Ly lập tức ngăn người.

Hắn mở miệng hỏi: “Trần Nghiệp, ngươi là vì tình cảnh khó khăn tôi đang phải đối mặt, nên mới có ý nghĩ này sao?”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Không hoàn toàn là vậy, tôi cũng là một phần tử của Hoa Hạ, làm sao có thể nhìn đám quỷ Tây dương kia tác oai tác quái mà không làm gì được?”

“Với thực lực hiện tại của cậu, đối phó với Adam, có bao nhiêu phần thắng?” Hàn Ly lại hỏi.

Trần Nghiệp trầm ngâm một chút, nói: “Cụ thể thì khó nói, nhưng tôi có tự tin, hắn muốn giết tôi tuyệt đối không làm được.”

Thực tế trong khoảng thời gian Trần Nghiệp làm Cục trưởng phân cục, hắn phái người đi thu thập tư liệu của Adam, bao gồm cả bên Tổng cục, cũng giúp hắn điều tra Adam. Mà Adam lại là người nổi tiếng của Chủ Thần Không Gian, tư liệu cũng không khó thu thập.

Cho nên, đối với Adam, Trần Nghiệp ít nhiều có chút hiểu biết.

Đối phương ở thế giới Dragon Ball, cũng từng theo Quy Lão Tiên Sinh, học tập vận dụng Khí, cũng như Quy Tiên Lưu võ đấu thuật.

Hắn có thể có được thực lực như ngày hôm nay, hoàn toàn dựa vào huyết thống Super Saiyan, mà huyết thống Super Saiyan, trong Chủ Thần Không Gian, là một trong những huyết thống hiếm nhất, đắt đỏ nhất, mỗi lần đề thăng, đều cần Luân Hồi tệ là một con số khổng lồ.

Vì vậy, cơ bản có thể xác định, phương thức chiến đấu của Adam, đại khái giống với nhân vật chính của thế giới Dragon Ball “Kakarot (Son Goku)”, cũng là phong cách lấy lực phá xảo. Hắn cũng không có dư Luân Hồi tể, để học những kỹ năng lòn lệt.

Hiện tại có thể xác nhận là, Adam quả thực đã có thể biến thân Super Saiyan 2.

Tuy nhiên, hiệu quả biến thân Super Saiyan trong Chủ Thần Không Gian, có sự khác biệt so với nguyên tác.

Theo lời đồn, thế giới Dragon Ball biến thân thành Super Saiyan, có thể trong nháy mắt tăng lên 50 lần lực chiến đấu (thực tế chiến đấu khẳng định không nhiều như vậy). Mà Super Saiyan giai đoạn đầu trong Chủ Thần Không Gian, chỉ có thể tăng 8 lần. Giai đoạn thứ hai, cũng chính là Super Saiyan 2, bất quá chỉ là 16 lần lực chiến đấu.

Có thể nói, huyết thống Super Saiyan trong Chủ Thần Không Gian, là phiên bản bị giảm sức mạnh, ước chừng là vì để phòng ngừa thực lực Luân Hồi Giả tăng trưởng quá nhanh!

Mặc dù như vậy, huyết thống Super Saiyan, vẫn là tài nguyên đỉnh cấp rất khó có được trong Chủ Thần Không Gian.

Adam cũng là người duy nhất sở hữu huyết thống Super Saiyan, hơn nữa còn cường hóa nó đến mức Super Saiyan 2, từ đó có thể thấy, tên này quả thực có chỗ hơn người.

Lần trước.

Trần Nghiệp đã cùng Hàn Ly, thảo luận về bốn thuộc tính cơ bản hiện tại của Adam.

Đối phương nếu đã đi theo phong cách lấy lực phá xảo, như vậy thuộc tính Sức Mạnh, khẳng định là mạnh nhất.

Hàn Ly ước chừng, thuộc tính Sức Mạnh của Adam, đã vượt quá vạn.

Đối với một chiến sĩ mà nói, ngoài thuộc tính Sức Mạnh ra, thuộc tính Thể Chất và thuộc tính Nhanh Nhẹn, cũng rất quan trọng.

Tuy nhiên, hai thuộc tính này của Adam, khẳng định không cao bằng thuộc tính Sức Mạnh, được một nửa đã là không tệ

rồi.

Như vậy, thông qua tính toán, trạng thái biến thân Super Saiyan 2 của Adam, thuộc tính Sức Mạnh, hẳn là trên 16 vạn...

Từ dữ liệu bảng thuộc tính, Sức Mạnh của tên này, cao hơn Trần Nghiệp.

Nhưng mà, Trần Nghiệp lại là người được Saitama báo mộng, lĩnh ngộ “Pháp Tắc Lực Lượng”. Thực sự so sánh, Sức Mạnh của hai người ai mạnh ai yếu, còn khó nói.

Lùi một bước mà nói, cho dù Sức Mạnh của Adam mạnh hơn Trần Nghiệp, cũng chưa chắc có thể thắng Trần Nghiệp.

Bởi vì thiên phú Saitama của Trần Nghiệp, là phát triển cân bằng, không chỉ Sức Mạnh khủng bố, Thể Chất và tốc độ, cũng đồng dạng đáng sợ.

Mà Adam chỉ có thuộc tính Sức Mạnh đáng để nhắc tới, thuộc tính Thể Chất và thuộc tính Nhanh Nhẹn, cho dù biến Super Saiyan 2 cũng không thể nào cao bằng Trần Nghiệp.

...

Dương nhiên.

Đây đều là phán đoán của riêng Trần Nghiệp.

Hắn chưa từng giao thủ với Adam, tình huống cụ thể, cũng không phải nhất định.

Cho nên Trần Nghiệp cũng không nói chắc, chỉ nói mình sẽ không bị Adam giết chết.

Đây là lời nói thận trọng của hắn.

Tuy nhiên, Hàn Ly nghĩ, không chỉ như vậy.

“Adam người này, trong lòng không có đạo nghĩa, làm việc không có điểm mấu chốt, giống như một con rắn độc!”

Hàn Ly ngưng trọng nói: “Nếu muốn đối phó với hắn, không ra tay thì thôi, đã ra tay thì phải có nắm chắc tuyệt đối, nhất định phải giết chết hắn! Nếu không, đánh rắn không chết, ắt gặp hậu họa! Hắn trong lúc cùng đường, rất có thể sẽ kéo theo Trái Đất chôn cùng.”

Trần Nghiệp nghe vậy, hơi nhú mày.

Hắn đương nhiên biết, Hàn Ly nói có lý, cho hắn thêm chút thời gian, thực lực tăng lên thêm chút nữa, tự nhiên càng có nắm chắc.

“Nhưng mà... lão Hàn, lần tỷ võ này làm sao bây giờ? Chẳng lẽ thật sự định nhượng bộ ba thành phố sao?”

Hàn Ly nghe vậy, nhú mày, sau đó nói: “Lần tỷ võ này, tôi sẽ nói cho bọn họ biết, Hoa Hạ không tham gia!”

Trần Nghiệp ngẩn người: “Làm như vậy được sao? Đám quý Tây dương kia sẽ dễ dàng đồng ý?”

Hàn Ly nói: “Đồng ý hay không là chuyện của bọn họ, tóm lại, lần này Hoa Hạ vì nhân thủ không đủ, sẽ không tham gia! Trừ phi bọn họ đồng ý, để cậu tham gia lại.”

“Làm như vậy, hắn là sẽ bị bọn họ nhắm vào đúng không?”
Trần Nghiệp hỏi.

Hàn Ly gật đầu, sau đó nói: “Bọn họ cũng không dám trực tiếp khai chiến, nhiều nhất là trong Chủ Thần Không Gian, ác ý nhắm vào Luân Hồi Giả Hoa Hạ, để tôi khuất phục. Đến lúc đó, tôi sẽ thông báo cho tất cả Luân Hồi Giả trong nước, để bọn họ tạm thời ít đi Thế Giới Phóng Bản ... Tôi biết làm như vậy sẽ bị người ta mắng. Tuy nhiên, bị ba mươi vạn Luân Hồi Giả mắng, tôi có thể chấp nhận. Cũng còn tốt hơn bị toàn dân mắng.”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp nhất thời không nói nên lời.

Hàn Ly lại cười nói: “Chỉ cần thêm một khoảng thời gian nữa, cậu có thể thành công giết chết Adam, mọi vấn đề, đều sẽ được giải quyết.”

Trần Nghiệp cuối cùng gật đầu, tán thành ý nghĩ của Hàn Ly.

Nếu có biện pháp ổn thỏa, hắn đương nhiên cũng sẽ nghiêng về ổn định hơn.

Tuy nhiên.

Trần Nghiệp vẫn có chút lo lắng.

Chuyện này, khẳng định không đơn giản như Hàn Ly nói...

“Lão Hàn, anh cũng nói rồi, Adam làm việc không có điểm mấu chốt, tôi chỉ sợ hấn đường cùng, trực tiếp thực hiện hành động chém đầu đối với anh ...”

Những lời phía sau, Trần Nghiệp không nói.

Chỉ cần Hàn Ly vừa chết, Hoa Hạ liền không còn ai có thể ngăn cản âm mưu của phương Tây.

Chương 560 - Hàn Ly, ra đây chịu chết! **(2)**

“Tôi thừa nhận tên kia lực phá hoại kinh người, tuy nhiên, muốn đổi phỏ tu sĩ như tôi, chỉ dựa vào sức mạnh, là không được.”

Hiển nhiên, Hàn Ly cũng có thủ đoạn của mình.

Dừng một chút, Hàn Ly lại nói: “Tuy nhiên, lời nhắc nhở của cậu cũng không sai, quả thực phải đề phòng tên kia chó cùng rứt giậu... Đến lúc đó, tôi sẽ bố trí Thiên La Địa Vọng đại trận, chỉ cần hấn dám đến, liền cho hấn một bài học.”

Trần Nghiệp gật đầu, không nói chuyện này nữa.

Tiếp theo.

Hai người đến nhà gỗ, Hàn Ly khởi động Truyền Tống Pháp Trận, đưa Trần Nghiệp đến thế giới Tiên Hiệp, hẹn hò với Tần Mộc Âm...

...

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Thoáng chốc.

Nửa tháng trôi qua.

Càng ngày càng gần đến ngày đại hội tỷ võ, đã không còn lại mấy ngày nữa.

Vô số Luân Hồi Giả đều đang thảo luận, đại hội tỷ võ lần này sẽ xảy ra chuyện gì.

Dù sao, tin tức Hoa Hạ bên này không ai dám lên sân khấu, đã truyền ra. Không ít Luân hồi giả Hoa Hạ sau khi nghe được tin

tức, đều rất lo lắng, không biết Tổng cục trưởng sẽ ứng phó như thế nào.

Về phần Luân Hồi Giả nước ngoài, tự nhiên là chờ xem kịch vui.

Ngay lúc đại hội tỷ võ chỉ còn lại năm ngày cuối cùng, Tổng cục trưởng Hàn Ly đột nhiên tuyên bố: Hoa Hạ vì nguyên nhân nhân viên tham gia không đủ, từ bỏ tham gia đại hội tỷ võ lần này.

Tin tức này vừa ra, vô số Luân Hồi Giả đều rất chấn động!

Sự việc đến nước này, kẻ ngu cũng biết, đại hội tỷ võ, đã trở thành sân đấu giữa phương Đông và phương Tây, là âm mưu của các nước phương Tây nhắm vào phương Đông.

Hiện tại Luân Hồi Giả mạnh nhất Hoa Hạ, đột nhiên tuyên bố không tham gia, người phương Tây bên kia chịu bỏ qua sao?

Trên diễn đàn Luân Hồi Giả.

Từ khi Tổng cục trưởng Hàn Ly tuyên bố không tham gia, nơi này liền trở nên vô cùng náo nhiệt...

“Ha ha! Tổng cục trưởng đột nhiên tuyên bố không tham gia, lần này đám quỷ Tây dương kia, phải ngó người ra rồi chứ?”

“Người tăng trên quá ngây thơ rồi! Người cứ chờ xem! Quỷ Tây dương nhất định sẽ dùng thủ đoạn để chế tài chúng ta.”

“Ta rất lo lắng! Làm như vậy, song phương sẽ không trực tiếp khai chiến chứ?”

“Đừng! đại lão cấp S khai chiến, Trái Đất của chúng ta, chịu được sao?”

“Nghe đồn Adam từng ở một Thế Giới Phó Bản tinh tế nào đó, một chiêu Khí Công Pháo, trực tiếp đánh nổ một hành tinh của người ngoài hành tinh, người nói xem?”

“Cái đệt! Đừng dọa ta...”

“Mọi người cảm thấy chúng ta nên góp tiền mua chiến hạm vũ trụ đi! Đến lúc đó Trái Đất hủy diệt, chỉ có chiến hạm vũ trụ mới có thể bảo vệ mạng sống.”

Rõ ràng, có rất nhiều Luân Hồi Giả, đều rất lo lắng về tình hình hiện tại.

Mà ngay sau khi Tổng cục trưởng tuyên bố bỏ cuộc, tổ chức Luân Hồi Giả của các nước phương Tây, liền đưa ra một tuyên bố chung.

Đại ý là nói: Hoa Hạ không tìm được người tham gia là vấn đề của Hoa Hạ, trực tiếp bỏ quyền là khiêu khích toàn thể Luân Hồi Giả, nhằm vào hành động bỏ quyền mà Hàn Ly tuyên bố, các vị phương Tây sẽ đưa ra biện pháp phản chế...

Không nằm ngoài dự liệu của Hàn Ly, cái gọi là biện pháp phản chế, chính là trong Thế Giới Phó Bản của Chủ Thần Không Gian, nhắm vào Luân Hồi Giả Hoa Hạ.

Tin tức này vừa ra, lập tức gây ra phản ứng mạnh mẽ của rất nhiều Luân Hồi Giả Hoa Hạ.

“Đệt! Cái biện pháp phản chế chó má gì vậy? Tổng cục trưởng tuyên bố bỏ quyền, liên quan gì đến chúng ta, tại sao lại nhắm vào chúng ta?”

“Ta mẹ nó... người ngồi trong nhà, họa từ trên trời rơi xuống?”

“Ăn dưa bỏ lại ăn đến trên người mình, là loại cảm giác gì?”

“Ghe tởm! Quỷ Tây dương thật bá đạo, có gan thì ngươi cứ đến, xem ông đây có xử lý ngươi hay không.”

“Ta chỉ muốn yên lặng cày Phó Bản để mạnh lên, tại sao lại bắt ta gánh vác trách nhiệm này, Tổng cục trưởng của nào đó, ngươi có phải nên cho một câu trả lời hay không?”

“Đúng vậy! Tổng cục trưởng nào đó, ngươi không lợi hại sao? Bây giờ phiền phức ngươi gây ra, có thể tự mình xử lý được không?”

“Hừ hừ, còn giám sát Luân Hồi Giả toàn quốc! Chỉ biết ra tay với người mình, gặp phải Tây dương đại nhân thì ngay cả cái rắm cũng không dám thả?”

“Cái đệt! Mấy người này là ý gì, chẳng lẽ muốn Tổng cục trưởng đồng ý tiếp tục tham gia, sau đó tặng không ba thành phố phồn hoa sao?”

...

Trong một văn phòng.

Trần Nghiệp nhìn những bình luận trên diễn đàn, khẽ nhúu mày.

Phương Tây sau khi công bố biện pháp phản chế, vậy mà thật sự có một bộ phận khá lớn người, đều đổ hết trách nhiệm lên đầu Hàn Ly?

Chuyện này rõ ràng là đám quỷ Tây dương kia bá đạo vô sỉ sao?

Trần Nghiệp suy nghĩ một lát, liền gọi điện thoại cho Hàn Ly.

“Lão Hàn, biện pháp phản chế mà phương Tây đưa ra, anh đã xem chưa?”

Trong điện thoại truyền đến giọng nói bình tĩnh của Hàn Ly: “Xem rồi, đã sớm dự liệu được.”

“Tôi vừa mới chú ý, trên mạng xuất hiện rất nhiều lời lẽ không hay...”

“Trong dự liệu, không cần lo lắng.”

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Tôi vẫn có chút lo lắng, Adam người này sẽ đi đường cùng... Không bằng tôi tạm thời cứ ở lại tổng bộ đi?”

Đầu dây bên kia rõ ràng im lặng một lát, sau đó nói: “Cũng tốt, cậu bàn giao công việc lại, liền qua đây cùng tôi uống trà luận đạo đi!”

Cúp điện thoại.

Trần Nghiệp liền tạm thời giao công việc trong tay lại cho Phó cục trưởng chủ trì.

À, đúng rồi.

Phó cục trưởng cũng là người quen cũ, chính là vị Ngô đội trưởng mà Trần Nghiệp từng chiến đấu ở tuyến đầu, quen biết.

Hắn đã làm Cục trưởng phân cục, đương nhiên phải đề bạt người của mình.

Ngô đội trưởng cũng bởi vì trước kia đối xử tốt với Trần Nghiệp, có được cơ hội thăng quan tiến chức.

Không chỉ Ngô đội trưởng, mấy người trong tiểu đội lúc đó, đều được thăng chức.

Sau khi bàn giao công việc xong, tối hôm đó Trần Nghiệp liền xuất phát, trực tiếp bay đến Kinh Thành.

Lý do tại sao lại gấp gáp như vậy.

Là vì Trần Nghiệp sợ đêm dài lắm mộng.

Vạn nhất tên Adam kia ngay cả một khắc cũng không đợi được, thật sự chạy đến đối phó với Tổng cục trưởng, vậy thì hỏng bét.

Mặc dù Tổng cục trưởng Hàn Ly đã có đề phòng, bố trí đại trận, nhưng cũng khó đảm bảo sẽ không xảy ra ngoài ý muốn...

Trải qua khoảng thời gian này ở chung, ấn tượng của Trần Nghiệp đối với Hàn Ly rất tốt, không muốn hấn cù như vậy mà chết.

Huống chi, Tần Mộc Âm còn ở trong Thế Giới Phó Bản cá nhân của hắn.

Tuy Tần Mộc Âm gần đây đã giết không ít nhân vật mà Trần Nghiệp đưa qua, cho dù không có Hàn Ly, cũng có thể tùy thời trở về Lam Tinh...

Nhưng sau khi trở về, nói không chừng sẽ có nghĩa là, cô sẽ phải rời xa Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp còn chưa hưởng thụ đủ sự dịu dàng như nước của ngự tỷ đâu! Tạm thời còn chưa muốn Tần Mộc Âm trở về nhanh như vậy ...

...

Kinh Thành.

Hơn chín giờ tối.

Tổng bộ cục Luân Hồi tứ hợp viện, gian nhà gỗ ở sân cuối cùng, Hàn Ly đang tu luyện.

Lý do ở trong nhà gỗ, là vì trong nhà gỗ có Truyền Tống Pháp Trận, Hàn Ly có thể ở đây hấp thu linh khí của thế giới Tiên Hiệp.

Trên Trái Đất không có linh khí để hấp thu.

Ngoài ra, gặp nguy hiểm hãn cũng có thể thông qua pháp trận, kịp thời rời khỏi Trái Đất.

Chỉ trong chốc lát.

Hàn Ly liền mở mắt ra, sắc mặt nặng nề.

Thực ra không cần Trần Nghiệp nhắc nhở, Hàn Ly đã sớm chú ý tới chiều hướng dư luận trên mạng.

Đối với những lời chỉ trích của những “đồng nghiệp”, hãn nhìn thấy, tự nhiên rất khó chịu.

Chương 561 - Quá hung hãn, sẽ chết người!

Một hai người nói xấu hãn, hãn có thể không quan tâm. Người đông lên, hãn cũng không thể không coi trọng.

Về phần tại sao Hàn Ly không công bố biện pháp đối phó?

Bởi vì làm như vậy, chỉ khiến hãn trở thành trò cười!

Số lượng Luân Hồi Giả Hoa Hạ, vốn dĩ chỉ chiếm chưa đến một phần ba tổng số Luân Hồi Giả toàn cầu, lấy gì để phản chế đại quân Luân Hồi Giả liên hợp của nhiều nước?

Huống chi, cục Luân Hồi dưới sự lãnh đạo của hãn, vẫn luôn áp chế những Luân Hồi Giả muốn gây sóng gió, đã sớm gây ra bất mãn của vô số Luân Hồi Giả!

Thật sự nếu tuyên bố biện pháp phản chế tương đương, e rằng người hưởng ứng chẳng được mấy...

Không nói đến Luân Hồi Giả khác.

Ngay cả trong Tổng cục, Hàn Ly cũng nghe được rất nhiều lời lẽ không hay.

Lúc này.

Hàn Ly lại có cảm giác “bị mọi người phản bội”.

“Lão Hàn!”

Một giọng nói, vang lên từ bên ngoài nhà gỗ.

Hàn Ly nghe vậy, lập tức đứng dậy, nghênh đón ra ngoài.

Nhìn thấy người bên ngoài nhà gỗ, Hàn Ly nở nụ cười: “Trần Nghiệp, cậu đến thật đúng lúc, Linh Trà vừa mới nấu xong, vào uống một chén đi!”

Trần Nghiệp gật đầu, vừa định đáp ứng, đột nhiên, dị biến xảy ra.

“Hàn! Giờ chết của ngươi đã đến!!!”

Một tiếng quát lớn.

Vang vọng khắp bầu trời Kinh Thành...

Âm thanh này, lực xuyên thấu phi thường mạnh, như tiếng gào của sư tử, gần như truyền khắp toàn bộ Kinh Thành!

Hiện tại là hơn chín giờ tối.

Thời điểm này, ngoại trừ những người già có thói quen ngủ sớm, phần lớn cư dân Kinh Thành đều không thể ngủ được.

Vì vậy, rất nhiều cư dân Kinh Thành, gần như đều nghe thấy âm thanh.

Trong nháy mắt.

Toàn bộ Kinh Thành đều chấn động.

“Cái quái gì vậy! Âm thanh từ đâu đến? Từ trên trời truyền xuống?”

“Tôi cũng nghe thấy, nghe đúng là giống từ trên trời.”

“Chuyện gì vậy? Sao lại có người nói chuyện trên trời? Hơn nữa, lại có thể truyền xa như vậy?”

“Thần tiên hiển linh?”

“Rốt cuộc là ai đang nói chuyện trên trời? ‘Hàn’ lại là ai?”

Những tiếng bàn tán tương tự.

Vang lên khắp nơi ở Kinh Thành.

Thậm chí trên mạng cũng có người nhanh chóng phát động thảo luận.

Mà ở gần trụ sở cục Luân Hồi Kinh Thành, rất nhiều người dân đã phát hiện ra người nói chuyện.

“Nhanh nhìn trên trời... kia là cái gì?”

“Trời ơi!! Hình như là một người?”

“Loài người biết bay? Thần tiên giáng trần?”

“Không giống thần tiên, hắn ta mang theo áo choàng màu vàng, có chút giống siêu nhân trong phim.”

“Chết tiệt! Đây hắn là thủ đoạn công nghệ mới nào đó? Nếu không thì tam quan của ta sẽ bị phá vỡ mất.”

“Đừng nói nhảm nữa, nhanh chóng chụp lại, đăng lên mạng...”

Những người dân này nhìn thấy, là một bóng người đang lơ lửng trên bầu trời.

Vì khoảng cách khá xa, nên người dân đều không nhìn rõ diện mạo của người này, chỉ có thể đại khái nhìn ra, thân hình của người này rất cường tráng, xứng đáng được gọi là cao lớn uy mãnh, mặc một bộ đồ bó sát người, sau lưng khoác một chiếc áo choàng màu vàng tươi, cực kỳ phô trương!

Lúc này.

Rất nhiều người dân trẻ tuổi, đang giờ điện thoại, chụp ảnh kẻ khả nghi là “siêu nhân” trên không trung.

Có thể khẳng định, sau đêm nay, Luân Hồi giả mà cao tầng Hoa Hạ vẫn luôn nỗ lực che giấu, có lẽ sẽ thật sự công khai trước công chúng.

Bởi vì dân số Kinh Thành rất đông!

Ví dụ như bây giờ, những người nghe thấy câu “tuyên ngôn tử kỳ” vừa rồi, đâu chỉ có hàng chục triệu? Ngay cả những người dân tận mắt chứng kiến kẻ khả nghi là “siêu nhân” trên không trung, cũng đã có đến vài chục vạn người.

Cấp trên muốn bảo nhiều người như vậy im miệng, gần như là không thể!

...

Bên ngoài nhà gỗ.

Hàn Ly và Trần Nghiệp, đương nhiên cũng nghe thấy âm thanh và nhìn thấy người nói chuyện.

Điều khiến Trần Nghiệp bất ngờ là, hắn vốn tưởng rằng, người có khả năng ra tay với Hàn Ly, hắn là Adam. Không ngờ, người đến lại là cường giả S cấp của Ấn Độ.

Sharman Sud!

“Trần Nghiệp, thật đúng như cậu nói, những người này, quả thật là hạng người phát cuồng.”

Hàn Ly nói xong câu này, liền ngẩng đầu, nhìn về phía Sharman, trên mặt hiện lên sát ý mãnh liệt.

Mặc dù tính tình Hàn Ly khá tốt, nhưng hành động của Sharman, gần như là giẫm mạnh lên mặt hắn ta, tính tình có tốt đến đâu, cũng không thể nhịn được.

Quan trọng nhất là.

Sharman đánh tới cửa, thân là cường giả cấp S của Hoa Hạ, cũng là bộ mặt của Hoa Hạ, Hàn Ly tuyệt đối không thể lùi bước.

“Lão Hàn, có chút không đúng!”

Trần Nghiệp nhắc nhở: “Tên Ấn Độ này chạy tới khiêu khích, rất có thể là do Adam sai khiến, Adam nói không chừng đang ẩn nấp trong bóng tối.”

Hàn Ly gật đầu.

Hắn đương nhiên biết điểm này.

Nói đến, Sharman và hắn, không có xung đột lợi ích, cũng không có kết thù. Đối phương chạy tới, chỉ có một khả năng: bị Adam sai khiến.

Cũng không biết Adam đã hứa hẹn lợi ích gì, mới khiến cho tên này dám mạo hiểm, chạy tới đánh trận đầu.

“Hàn, ngươi là tự mình lên đây chịu chết, hay là ta tự mình ra tay, tiễn ngươi lên đường?”

Trên không trung.

Sharman cũng nhìn thấy Hàn Ly và Trần Nghiệp, lại tiếp tục khiêu khích.

Sắc mặt Hàn Ly lập tức trầm xuống, ánh mắt phần nộ.

Hắn không phải bị lời nói khiêu khích của Sharman chọc giận, lời nói khiêu khích mà Sharman nói, đối với hắn mà nói rất ấu trĩ!

Hắn phần nộ là hành vi Sharman đến Hoa Hạ.

Hôm nay, hắn nhất định phải cho tên Ân Độ này một bài học.

Trong số các cường giả cấp S, người khiến Hàn Ly cảnh giác kiêng kỵ, là Adam và kẻ thần bí thứ tư kia, còn Sharman, không nằm trong số đó.

Liền thấy Hàn Ly hừ lạnh một tiếng, lớn tiếng nói: “Kẻ bại tướng dưới tay, cũng dám đến chịu chết?”

Câu nói này, Hàn Ly nói giọng không lớn.

Nhưng mà, Hàn Ly sở hữu pháp lực cường đại, dưới sự thúc đẩy của pháp lực, câu nói này rõ ràng truyền vào tai tất cả mọi người ở Kinh Thành.

Hiệu quả tạo ra, còn chấn động hơn cả lời nói vừa rồi của Sharman!

Vô số người dân, vô cùng kinh ngạc.

Cuối cùng bọn họ cũng nhận ra, thế giới này, có sự tồn tại siêu phàm mà bọn họ không thể hiểu được.

Thậm chí không ít người, coi chủ nhân của giọng nói này, là thần tiên!

Trên không trung.

Nghe thấy lời nói của Hàn Ly, sắc mặt Sharman lập tức âm trầm xuống.

Nói đến cũng trùng hợp, Sharman và Hàn Ly, đã từng gặp nhau trong cùng một thế giới Phó Bản, hơn nữa nhiệm vụ của hai người, là đối lập nhau, cần phải cạnh tranh.

Còn về kết quả cạnh tranh, không cần nói cũng biết, chắc chắn là Hàn Ly thắng, nếu không thì Hàn Ly cũng sẽ không nói Sharman là kẻ bại tướng dưới tay.

Mà thua Hàn Ly, vẫn luôn là quá khứ mà Sharman không muốn nhắc đến.

Bây giờ Hàn Ly nói ra trước mặt mọi người, tương đương với việc xát muối vào vết thương của hắn...

...

Cùng lúc đó.

Trong diễn đàn Luân Hồi giả...

【 Tin động trời! Cường giả cấp S sẽ quyết chiến tại Kinh Thành!! 】

Bài đăng này vừa ra, lập tức thu hút ánh mắt của vô số Luân Hồi giả.

Mọi người dồn dập click vào, xem nội dung bài đăng.

Chủ thớt: “Trời ơi! Anh em, chuyện lớn rồi, vừa rồi, cường giả cấp S Sharman Sud, đột nhiên đến trên không trung Kinh Thành, gào thét về phía Tổng cục trưởng, nói Tổng cục trưởng chết đến nơi! Tổng cục trưởng lập tức đáp trả mạnh mẽ... xem ra, một trận đại chiến, đã không thể tránh khỏi.”

Tầng 2: “Anh bạn, trước khi khoác lác, có thể soạn thảo trước không? Người xem lại lời người nói, chính người có tin không?”

Tầng 3: “Chủ thớt, Cá tháng Tư đã qua lâu rồi, đừng đùa nữa!”

Chủ thớt trả lời: “Thật đó! Trên mạng đã có video rồi, không tin thì các người đi xem.”

Chương 562 - Quá hung hãn, sẽ chết người! (2)

Tầng 5: “Trời ơi!! Hình như thật sự là thật, rất nhiều cư dân mạng có IP ở Kinh Thành, đều đang đăng video.”

Tầng 9: “Ta đang ở Kinh Thành, mẹ nó, vừa rồi giọng nói của Tổng cục trưởng, đột nhiên truyền vào tai ta, dọa ta giật cả mình.”

Tầng 10: “Ủa? Tầng 4, tầng 6, tầng 7, tầng 8 đâu? Diễn đàn này cũng có thần thú hòa giải xuất hiện?”

...

Tầng 17: “Ta cũng ở Kinh Thành, bây giờ phải làm sao? Ta có nên chạy trốn không?”

Tầng 33: “Không cần chạy đâu, nếu cường giả cấp S đánh nhau đến đỏ mắt, thì chạy đến chân trời góc biển cũng vô dụng, có thể đánh cho cả Trái Đất biến mất.”

Tầng 41: “Cái đệt?? Sao nói đánh là đánh luôn vậy? Chẳng có chút dấu hiệu nào?”

Tầng 49: “Không đúng chứ? Cho dù có muốn khai chiến, thì cũng nên là Adam đến gây sự chứ? Adam mới là chủ nhà của Đại hội tỷ võ, hành động bỏ thi đấu của Tổng cục trưởng, chọc giận hắn ta mới đúng? Tên Ân Độ kia chạy tới làm cái gì?”

Tầng 70: “Cái này còn cần phải nghi ngờ sao? Tên Ân Độ kia chắc chắn đã nhận được lợi ích, cam tâm tình nguyện làm tiên phong, để thăm dò Tổng cục trưởng thôi!”

Tầng 81: “Mọi người đừng hoảng, cường giả cấp S không phải tầm thường, bản thân bọn họ cũng biết, hắn là sẽ không đánh nhau đâu.”

Tầng 122: “Có ai đi livestream không? Ta muốn xem trực tiếp tại hiện trường!”

Tầng 135: “Anh em click vào trang cá nhân của ta, ta sẽ lập tức đến trụ sở cục Luân Hồi, đến lúc đó sẽ livestream...”

Chỉ trong vài chục giây ngắn ngủi.

Bài đăng này, đã có hàng trăm lượt trả lời.

Khi câu trả lời ở tầng 135 vừa xuất hiện, rất nhiều người trực tiếp click vào, xem livestream hiện trường...

...

Kinh Thành.

Trụ sở cục Luân Hồi.

Sau khi Hàn Ly nói ra câu đó, sắc mặt Sharman, liền bị lửa giận bao phủ.

Tuy nhiên, có thể trở thành cường giả cấp S, người này đương nhiên không phải kẻ ngốc!

Hắn ghi nhớ kế hoạch của Adam, ánh mắt nhìn chăm chăm xuống phía dưới, lại không dám hạ xuống gần.

Bởi vì Sharman rất rõ ràng Hàn Ly am hiểu năng lực gì, trận pháp thần kỳ của đối phương, cần có vật dẫn mới có thể phát huy uy lực tối đa.

Mà mặt đất, không nghi ngờ gì chính là vật dẫn tốt nhất!

Một khi rơi xuống mặt đất, Sharman không dám đảm bảo, mình có thể sống sót thoát ra khỏi trận pháp của đối phương...

“Hàn! Đó đều là chuyện của vài năm trước rồi, ngươi bây giờ, đã không còn là đối thủ của ta nữa rồi.”

Hàn Ly không có hứng thú đấu võ mồm với Sharman, trực tiếp lạnh lùng nói: “Sharman, hành vi của ngươi đêm nay, đã chủ động xé bỏ hiệp ước giữa chúng ta! Ta đảm bảo, ta sẽ trả lại gấp bội cho ngươi, còn cả quốc gia dơ bẩn của ngươi, cũng sẽ vì sự ngu xuẩn của ngươi, mà gánh chịu tai họa ngập đầu!”

Giữa các cường giả cấp S, kỳ thật có một hiệp ước không xâm phạm lẫn nhau.

Vẫn là do Hàn Ly đề xuất.

Bởi vì Hàn Ly sau khi trở thành cường giả cấp S, phát hiện tính phá hoại của cường giả cấp S quá mạnh, vì vậy liên thương lượng với Adam, Sharman, cuối cùng định ra hiệp ước không xâm phạm lẫn nhau, tránh xảy ra “Thần chiến”!

Đối với chúng sinh trên Trái Đất mà nói, cường giả cấp S một khi xảy ra chiến tranh, chính là Thần chiến hủy diệt thế giới!

Khi Hàn Ly nói ra lời này.

Sắc mặt Sharman lập tức đại biến.

Bởi vì hắn rất rõ ràng, tất cả những gì đối phương nói, hoàn toàn có thực lực để làm được.

Lập tức!

Trong mắt Sharman, lộ ra sát ý mãnh liệt, nhìn chăm chăm Hàn Ly.

“Hàn! Đợi ngươi có thể sống sót qua đêm nay, rồi hãy đến uy hiếp ta!”

Trần Nghiệp nghe đến đây, mơ hồ cảm thấy có chút không đúng.

Hắn trầm tư một lát, đi đến bên cạnh Hàn Ly, nhỏ giọng nói: “Lão Hàn, tên này hình như đang cố ý câu giờ?”

Hàn Ly gật đầu, nói: “Adam dám đến ám sát tôi, chắc chắn sẽ chuẩn bị đầy đủ, đoán chừng còn có hậu chiêu... Tôi đoán, hiện tại hắn là có một con chuột biết trận pháp, đang trốn trong bóng tối, đang thử phá trận.”

Rõ ràng, Hàn Ly có thể trở thành cấp S, cũng không phải dễ dàng bị lừa gạt.

Hắn đã đại khái đoán được hành động của Adam.

“Lão Hàn, xem ra đêm nay là cục diện tất sát nhắm vào anh rồi!” Trần Nghiệp bình tĩnh nói: “Nhưng mà bọn họ đã tính sót tôi, kết quả sẽ như thế nào, vẫn chưa biết! Lão Hàn, kế hoạch của chúng ta, không thể không phát động trước thời hạn.”

Hàn Ly nghe vậy, nhú mày.

Hắn cũng biết, Adam đã dám ra tay, chắc chắn đã chuẩn bị đầy đủ, đêm nay hắn rất nguy hiểm.

Còn về việc, trực tiếp liều mạng, kích nổ Trái Đất?

Nói thật, Hàn Ly thật sự không xuống tay được.

Hắn không giống loại người không có điểm mấu chốt như Adam, cho dù là chết, hắn cũng không xuống tay, kéo cả Trái Đất chôn cùng được.

Nghĩ đến đây, Hàn Ly không dài dòng, lập tức trầm giọng nói: “Trần Nghiệp, Adam không đơn giản, phải cẩn thận.”

Trần Nghiệp lộ ra nụ cười thoải mái, hai nắm đấm lại siết chặt.

Lúc này.

Sharman trên không trung, thấy Hàn Ly vẫn luôn trò chuyện với Trần Nghiệp, lập tức lên tiếng chế nhạo: “Hàn, tên tiểu bạch kiểm bên cạnh ngươi, là sủng vật bạn đời của ngươi sao? Xem ra ngươi rất yêu hắn ta? Đến lúc này rồi, còn có tâm trạng ân ái với hắn? Là định mang theo hắn ta cùng lên đường sao?”

Nghe thấy lời này, Trần Nghiệp nhú mày, nhìn về phía Sharman.

Hắn đương nhiên không tức giận, chỉ là cảm thấy tên Ấn Độ này thật sự kém cỏi, không giống dáng vẻ mà một cường giả đỉnh tiêm nên có, càng giống như mục đàn bà chanh chua chửi đồng.

Mà Sharman dường như cũng cuối cùng nhìn rõ diện mạo của Trần Nghiệp, lập tức nói: “Ta nhớ ngươi, kẻ xui xẻo duy nhất bị cấm tham gia Đại hội tỷ võ.”

“Khó trách lần trước khi ngươi bị Adam cấm thi đấu, Hàn lại vì ngươi mà tranh luận, thì ra các ngươi là GAY!”

Sharman dường như muốn cố ý chọc giận Hàn Ly, dẫn dụ Hàn Ly lên trời.

Mưu kế vụng về này, đương nhiên không thể lừa được Hàn Ly.

“Lão Hàn, con ruồi của Ấn Độ này, hơi phiền phức, tôi trước tiên giúp anh đánh hắn ta xuống nhé!” Trần Nghiệp nói.

Hàn Ly lập tức nói: “Đừng bại lộ thực lực chân chính của cậu.”

“Yên tâm!” Trần Nghiệp cười nói: “Chỉ là đánh một con ruồi thôi, hắn ta cũng không xứng để tôi dùng thực lực chân chính ra đối phó.”

Dứt lời, Trần Nghiệp liền bước ra một bước.

Ngay khi hắn chuẩn bị ra tay, một tiếng bước chân vội vã truyền đến.

“Lão Hàn, tôi đến rồi... Trần lão đệ, cậu cũng ở đây à?”

Người đến chính là Hồ Trung.

Có thể đến vào lúc này, đứng bên cạnh Hàn Ly, đủ thấy, Hồ Trung người này, trung thành tuyệt đối với Hàn Ly!

Quả thật là người như tên.

Hàn Ly nhú mày, suy nghĩ một chút, vẫn không đuổi người.

“Lão Hàn.” Hồ Trung lại nói: “Trên đường đến, tôi nhận được điện thoại của cấp trên, bọn họ hy vọng, nếu trận chiến này

không thể tránh khỏi, tốt nhất đừng đánh nhau ở Kinh Thành, trong Kinh Thành còn có hơn hai mươi triệu người dân...”

Hàn Ly nghe vậy, chỉ cười nhạt, không nói gì.

Nếu hấn chết, cho dù Kinh Thành tạm thời được bảo vệ, sau này cũng chỉ có thể làm trâu làm ngựa cho người nước ngoài.

Huống chi, hấn đã bố trí đại trận ở Kinh Thành, làm sao mà dòi đi?

Trần Nghiệp lại không quan tâm nhiều như vậy, trực tiếp ra tay.

“Phụt!”

Ngọn lửa màu tím, bùng cháy trên năm đấm của hấn.

Lập tức!

Hồ Trung và Hàn Ly có thể cảm nhận được, nhiệt độ không khí xung quanh, đang tăng vọt dữ dội.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp nhắm vào Sharman không dám xuống dưới trên không trung, đánh ra một chiêu “Oanh Thiên Quyền”!

“Bùm!”

Một quả Hỏa Quyền siêu cấp có đường kính đạt tới trăm mét, chưa từng có tiền lệ, xuất hiện trên bầu trời Kinh Thành.

Giống như một ngọn núi khổng lồ màu tím, bị người ta ném lên trời...

Chương 563 - Đại chiến đỉnh cao! Khiếp sợ người phàm

Hỏa Quyền siêu cấp ngay khi rời khỏi năm đấm của Trần Nghiệp, liền mang theo khí thế lôi đình vạn quân, nhanh như chớp oanh kích về phía Sharman trên không trung.

Ban đầu, khi nhìn thấy Trần Nghiệp phát ra hỏa diễm chuẩn bị ra tay, Sharman cũng không để tâm.

Một công kích của Luân Hồi giả cấp A, căn bản không thể tạo thành uy hiếp gì cho hắn, cho dù là Luân Hồi giả cấp A đỉnh tiêm cũng không được.

Từ cấp A đến cấp S, là một ranh giới cực lớn.

Chỉ là.

Khi Hỏa Quyền siêu cấp của Trần Nghiệp bay tới, sắc mặt Sharman đột nhiên đại biến.

Có thể trải qua vô số nguy hiểm, một đường thành công đi tới, trở thành Luân Hồi giả cấp S, Sharman đối với cảm giác nguy hiểm, vượt xa người thường!

Mà Hỏa Quyền siêu cấp của Trần Nghiệp, cho hắn cảm giác, chỉ có nguy hiểm, cực kỳ nguy hiểm!

Không thể đỡ!

Tuyệt đối không thể đỡ!!

Sẽ chết người!

Sau khi ý nghĩ này xuất hiện trong đầu, Sharman lập tức làm theo bản năng, né sang một bên...

“Hô!”

Một tiếng xé gió mạnh mẽ vang lên.

Tử Sắc Hỏa Quyền siêu khổng lồ xé rách hư không, hướng lên trời oanh sát.

Do hiện tại là ban đêm, Tử Sắc Hỏa Quyền trên bầu trời đêm cực kỳ nổi bật.

Đừng nói là những người gần đó, ngay cả những người ở xa hơn cũng chú ý đến Hỏa Quyền siêu khổng lồ bay lên, rất nhiều người bị dọa cho giật mình.

Bởi vì, hình dạng của Hỏa Quyền siêu khổng lồ rất rõ ràng, chính là một nắm đấm hỏa diễm màu tím khổng lồ, mang theo đuôi lửa dài, rất giống với thiên thạch.

Mặc dù chiêu “Siêu Cự Hình Hỏa Quyền” của Trần Nghiệp uy thế rất khủng bố, nhưng kết quả cuối cùng lại là đánh hụt...

Có thể trở thành Luân Hồi Giả cấp S.

Các thuộc tính của Sharman đương nhiên không thấp, tốc độ di chuyển cũng rất nhanh, nếu hắn ta muốn né tránh, trong nháy mắt đã rời khỏi vị trí cũ.

Thêm vào đó Trần Nghiệp đứng trên mặt đất, còn Sharman không dám đến gần mặt đất, khoảng cách giữa hai người tương đối xa, điều này cũng cho Sharman đủ thời gian để né tránh.

Thật ra.

Nếu Trần Nghiệp chỉ dùng quyền phong công kích, Sharman chắc chắn không thể né được.

Quyền phong của hắn hiện tại không chỉ có lực phá hoại cực kỳ khủng bố, tốc độ càng nhanh đến mức khó có thể tưởng tượng! Hơn nữa còn có tính ẩn nấp cao!

Nếu vừa rồi Trần Nghiệp trực tiếp sử dụng quyền phong công kích, Sharman khi nhìn thấy quyền phong xé rách không gian, e rằng đã toi mạng rồi...

Nói trắng ra.

Sử dụng dị năng Hỏa Diễm + quyền phong hình thành “Siêu Cự Hình Hỏa Quyền”, tuy uy lực tăng lên không ít, nhưng sự tồn tại của dị năng Hỏa Diễm cũng làm giảm tốc độ công kích.

Trực tiếp sử dụng quyền phong, lại dễ bị người ngoài nhìn ra manh mối.

Trần Nghiệp vẫn muốn dành cho Adam một bất ngờ lớn, tạm thời không muốn bại lộ thực lực của mình.

Thực lực của Trần Nghiệp rất tốt.

Liếc mắt một cái đã thấy Sharman kịp thời tránh khỏi phạm vi công kích của Siêu Cự Hình Hỏa Quyền, trong lòng hơi có chút khinh thường, nhưng động tác lại không chậm.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Siêu Cự Hình Hỏa Quyền dưới sự khống chế tinh thần của Trần Nghiệp, trực tiếp bị kích nổ.

“Ầm!”

Như một quả bom hạt nhân, nổ tung trên bầu trời Kinh Thành!

Ánh lửa màu tím bốc lên trời, trong nháy mắt xé toạc tất cả, quét ngang bát hoang.

Trên bầu trời Kinh Thành, lập tức xuất hiện một quả cầu lửa màu tím khổng lồ có đường kính hơn ngàn mét.

Cả thế giới, trong khoảnh khắc được chiếu sáng!

Biến thành đại dương màu tím.

Tất cả người dân Kinh Thành, nhìn thấy cảnh tượng này đều ngây người!

Ngay cả cường giả cấp S Hàn Ly, cũng bị uy lực của một đòn tùy ý này của Trần Nghiệp làm cho giật mình.

Ca à! Người làm vậy có hơi quá đáng rồi đấy?

Còn Sharman, tuy đã né được công kích của Siêu Cự Hình Hỏa Quyền, nhưng không ngờ Siêu Cự Hình Hỏa Quyền lại còn phát nổ...

Khi biển lửa màu tím nhấn chìm hẳn, Sharman vẫn còn mơ hồ.

Không phải nói, người Hoa Hạ tên Trần Nghiệp kia chỉ có thực lực Luân Hồi Giả cấp A sao?

Cấp A cái khi??

Tuy nhiên.

Sharman quả không hổ danh là đại lão cấp S!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Thân ảnh của hắn, vậy mà từ trong biển lửa màu tím, chui ra ngoài.

Nhìn bộ dạng của hắn, chỉ có chút vết thương nhẹ, hơi chật vật mà thôi, tính mạng không hề nguy hiểm.

Cần biết, hỏa diễm hiện tại của Trần Nghiệp, có nhiệt độ lên đến hàng vạn độ. Tên này không bị thiêu chết, kháng hỏa thật mạnh.

Trần Nghiệp mất tinh, rất nhanh đã chú ý đến, chiếc áo choàng màu vàng của Sharman, hình như không hề đơn giản. Ngay cả quần áo trên người đều bị thiêu cháy, chiếc áo choàng màu vàng kia, vậy mà sáng bóng như mới.

Rõ ràng, Sharman có thể từ biển lửa màu tím đi ra, chiếc áo choàng này đã lập công lớn!

“Choang!”

Đột nhiên.

Âm thanh bảo kiếm ra vỏ, từ bên cạnh vang lên.

Là Hàn Ly cũng nhìn thấy thân ảnh chật vật của Sharman, nắm bắt cơ hội, định thừa dịp hấn bệnh lấy mạng hấn, ra tay.

Một thanh phi kiếm, từ trên người Hàn Ly bắn ra, mang theo lôi điện màu vàng sẫm, thẳng lên trời cao!

Khoảnh khắc này.

Phi kiếm của Hàn Ly nhanh đến cực hạn, trong nháy mắt đã vượt qua ba trăm mét trên không, đến trước mặt Sharman.

Sharman trên không trung, đương nhiên cũng chú ý đến phi kiếm đang chém tới.

Né tránh đã không kịp nữa rồi.

Trong lúc nguy cấp, hai mắt của Sharman, trong nháy mắt trở nên đỏ thẫm, sau đó, hai luồng tia nhiệt, từ trong mắt hấn bắn ra, vừa đúng lúc bắn trúng phi kiếm.

Chính là tia nhiệt của Superman.

Tên này có huyết thống của người Krypton, tự nhiên cũng biết chiêu này.

Không thể không nói, phản ứng của Sharman rất nhanh, năng lực ứng biến cũng rất mạnh, hoàn toàn xứng đáng với thực lực tổng hợp cấp S của hấn.

Đáng tiếc, Hàn Ly vẫn cao hơn hấn một bậc.

Khi tia nhiệt của hấn bắn trúng phi kiếm, tia nhiệt lại xuyên qua.

Phi kiếm đang bay tới kia, lại là hư ảnh!!

Sharman lập tức biến sắc.

Tuy nhiên, đã không còn kịp nữa rồi.

Bởi vì, một thanh thần kiếm chân chính, đã xuất hiện phía trên đỉnh đầu của hấn, chém xuống cổ hấn.

“Phập!”

Trên không trung.

Truyền đến âm thanh lưỡi dao sắc bén cắt thịt, rõ ràng đến tai.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Sharman cảm thấy mình đang bay lên, xoay tròn trên không trung.

Sau đó, hắn nhìn thấy một thi thể không đầu, rơi thẳng tắp từ trên không trung xuống, cuối cùng nặng nề rơi xuống mặt đất, đập thủng một lỗ trên mái nhà!

Chỉ trong nháy mắt, Sharman liền hiểu, mình bị chặt đầu rồi.

Hai mắt hắn đột nhiên trợn tròn.

Sau đó...

Một màn quỷ dị xuất hiện.

Sharman chỉ còn lại cái đầu, vậy mà không chết?? Thậm chí còn muốn điều khiển cái đầu, bay về hướng thân thể...

Khiến Trần Nghiệp nhìn đến ngây người.

Chẳng lẽ tên này cũng có pháp lực của Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không? Có thể chặt đầu mà không chết?

May mà Hàn Ly đã sớm chuẩn bị.

Chỉ thấy hắn niết quyết, thần kiếm trên trời liền chuyển hướng, lại lần nữa lao về phía Sharman.

Lần này, trên mặt Sharman, rớt cuộc lộ ra vẻ mặt vô cùng kinh hãi.

Hắn không dám giữ vẻ phong độ của đại lão cấp S nữa, không ngừng hét lên:

“Adam! Cứu mạng!!”

Chiêu này rất hiệu quả.

Giây tiếp theo.

Một quả đạn năng lượng màu vàng, từ xa bay tới, tốc độ cực nhanh, chính xác vô cùng bắn trúng phi kiếm.

“Ầm!”

Tiếng nổ vang lên.

Uy lực nhìn không lớn, nhưng cũng khiến phi kiếm của Hàn Ly kêu lên một tiếng thảm thiết, lập tức bay ngược trở lại.

Sắc mặt Hàn Ly trầm xuống, lập tức triệu hồi phi kiếm về.

Phi kiếm này là bản mệnh pháp bảo của hắn, một khi bị hủy, thân là chủ nhân, hắn cũng sẽ bị thương nặng.

Chương 564 - Đại chiến đỉnh cao! Khiếp sợ người phạm (2)

“Àm!”

Tiếng xé gió vang lên.

Một bóng người, từ xa bắn tới, cuối cùng đứng trên không trung, đỡ lấy đầu của Sharman.

Người tới chính là Adam!!

...

“Mẹ... mẹ kiếp... chuyện gì vậy?”

“Vụ nổ vừa rồi là sao?”

“Uy lực này... sánh ngang với bom hạt nhân rồi!”

“Không thể nào? Có người trên bầu trời Kinh Thành chúng ta, kích nổ bom hạt nhân? Ai gan to thế?”

“Á? Tôi ở gần như vậy, sẽ không bị nhiễm phóng xạ chứ? Chạy mau!”

“Đừng nói nhảm nữa, bom hạt nhân nổ không phải màu tím. Hơn nữa, trước khi nổ, rõ ràng là một nắm đấm màu tím khổng lồ, bom hạt nhân nhà người hình dạng như vậy à?”

“Lão Lục nói đúng, hơn nữa, cho dù là bom hạt nhân thật, bây giờ chạy cũng không kịp nữa rồi, sóng xung kích của vụ nổ vừa rồi, đã lan phóng xạ ra toàn bộ Kinh Thành rồi.”

“Mấy người mù à? Bom hạt nhân gì, rõ ràng là thần tiên đang giao đầu!”

“Không ngờ tôi, lão Trương này, trước khi chết lại có thể tận mắt nhìn thấy tiên nhân giao đầu, chết cũng không tiếc!”

“Tôi đã biết, tôi đã biết mà... trước đây nói với mấy người, tôi đã từng thấy người biết bay mấy người còn không tin... trên thế giới này, quả nhiên có nhân loại siêu phạm tồn tại.”

Những lời bàn tán này.

Xuất hiện ở khắp nơi trong Kinh Thành.

Lúc này, tất cả người dân, đều bị “Siêu Cự Hình Hỏa Quyền” vừa rời của Trần Nghiệp làm cho kinh hãi, đang xông xáo bàn tán.

Có người kích động, có người sợ hãi, có người lo lắng...

Trong nhất thời.

Cả Kinh Thành đều rối loạn.

Những người có quan hệ, bắt đầu dò hỏi tin tức khắp nơi.

Nhiều người dân bình thường nhút nhát, thì định rời khỏi nơi thị phi này.

Ở một bên khác.

Bên ngoài bức tường của trụ sở Cục Luân Hồi, có một Luân Hồi Giả đang làm streamer, cảm thiết bị livestream tiên tiến, vẽ mặt kích động.

“Anh em, đánh nhau rồi, đánh nhau rồi! Đây chính là thực lực của Luân Hồi Giả đỉnh cấp sao? Thật sự quá khủng bố...”

Trong phòng livestream của hắn ta.

Lúc này có hàng vạn người đang xem trực tuyến, hơn nữa những người xem này, hầu như đều là Luân Hồi Giả.

“Đây chính là đại lão cấp S sao, thật sự quá đáng sợ, quả thực là thần nhân!”

“Cường giả cấp S vốn đã đáng sợ! Hầu như đều có thực lực hủy diệt thế giới, vì vậy, cường giả cấp S, còn được gọi là ‘Luân Hồi Giả cấp thần’!”

“Móa, vụ nổ vừa rồi... nếu nổ trên mặt đất Kinh Thành, e rằng có thể san phẳng toàn bộ khu vực đô thị chứ?”

“Không đúng! Bốn cường giả cấp S, trừ người thần bí nhất, ba người còn lại, tôi đều đã tìm hiểu qua, chưa từng nghe nói có cường giả sử dụng hỏa diễm như vậy?”

“Tử hỏa... tôi nhớ ra rồi, đại hội tỷ võ năm ngoái, Hoa Hạ chúng ta có một người rất mạnh, ba trận ba thắng, đồng thời đều giết chết đối thủ, hình như tên là Trần Nghiệp, anh ta chính là sử dụng tử hỏa.”

“Đúng đúng đúng, đại lão Trần Nghiệp, Tử Sắc Hỏa Diễm! Nhưng, đại lão này không phải là Luân Hồi Giả cấp A sao? Sao lại mạnh như vậy? Chiêu vừa rồi, lực phá hoại quá khoa trương rồi chứ?”

“Xem ra, vị đại lão Trần Nghiệp này, còn ẩn giấu sâu hơn so với tưởng tượng!”

“Trời! Tổng cục trưởng ra tay rồi, tên Ân Độ bị chặt đầu! Chết rồi?”

“Đây lại là ai tới? Chết tiệt! Là Adam!”

“Quả nhiên mọi chuyện xảy ra tối nay, đều là do Adam gây ra...”

“Tổng cục trưởng cố lên, làm thịt Adam!”

...

Trong phòng livestream.

Xuất hiện một lượng lớn đạn mìn.

Rõ ràng là phòng livestream vạn người xem, lượng đạn mìn lại có thể sánh ngang với phòng livestream mười vạn người xem, gần như có thể so sánh với phòng livestream trăm vạn người xem.

Thật sự là trận chiến vừa rồi, quá mức chấn động!

Cùng là Luân Hồi Giả, bọn họ vô cùng khao khát và kích động...

Đương nhiên.

Tất cả những điều này đều không ảnh hưởng đến mấy người đang ở trong vòng xoáy chiến đấu.

Sự xuất hiện của Adam.

Khiến Tổng cục trưởng và Trần Nghiệp, lập tức đề cao cảnh giác.

Đại hội tỷ võ lần trước, Adam tùy ý một kích, đã bộc phát ra uy lực bom hạt nhân, dễ dàng đánh tan hỏa vũ do Trần Nghiệp phóng ra, khiến Trần Nghiệp nhớ mãi không quên.

Nếu lúc đó hắn đối đầu với Adam, vẫn chưa có nắm chắc.

Tuy nhiên, bây giờ...

Lúc này Trần Nghiệp, chỉ cảm thấy thân thể đang sục sôi, nắm đấm vô thức siết chặt, biểu cảm trên mặt, cũng có chút phấn khởi.

So với Trần Nghiệp, sắc mặt của Hàn Ly, lại kém hơn rất nhiều.

Chỉ thấy vẻ mặt Hàn Ly ngưng trọng, mở miệng chất vấn:
“Adam, quả nhiên là người đang giở trò quỷ! Người không sợ ta trực tiếp hủy diệt Trái Đất sao? Siêu Saiyan, cũng không thể sống sót trong vũ trụ đâu!”

“Ta tin người sẽ không làm như vậy, Hàn!”

Adam đứng trên cao nhìn xuống, khẽ mỉm cười, sau đó giơ tay lên.

Trong tay hắn, đang nắm lấy đầu của Sharman.

Nhìn Sharman trong nháy mắt chỉ còn lại cái đầu, Adam rất coi thường:

“Tên kia, nhìn bộ dạng bây giờ của người xem, thật sự quá làm người ta thất vọng.”

Bị Adam khinh thường như vậy, trong lòng Sharman ... à, hắn hiện tại không có tim. Tóm lại, hắn rất phần nộ, nhưng lại không dám biểu hiện ra ngoài.

“Là ta đã đánh giá thấp tên Trần kia, Dị Năng Hỏa Diễm của hắn, đã hoàn toàn đạt đến tiêu chuẩn cấp S!” Sharman thấp giọng nói.

Nghe vậy, Adam nhìn Trần Nghiệp dưới mắt đất một cái, gật đầu nói: “Ta đã thấy, vụ nổ vừa rồi, quả thật có chút kinh ngạc, miễn cưỡng có thể đạt đến trình độ công kích cấp S. Tuy nhiên, người rơi vào tình cảnh này, là do thực lực của người không đủ. Ta đã đánh giá cao người, Sud! Nếu không phải ta kịp thời ra tay, người đã chết rồi.”

Sharman lập tức nói: “Ta rất cảm kích người đã kịp thời xuất hiện.”

“Chỉ cảm kích thôi thì chưa đủ, Sud.” Adam lạnh nhạt nói:
“Người khiến ta không thể không xuất hiện sớm, điều này trái

với kế hoạch mà chúng ta đã thương lượng! Vì vậy, yêu cầu mà người đã đưa ra trước đó, phải thay đổi.”

“Ta...”

Sharman tức giận đến cực điểm, hận không thể đập nát khuôn mặt của Adam.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn có thể làm được...

“Hừm? Người còn có ý kiến gì sao? Sud?” Adam hỏi.

“Không còn, ta nghe theo sự sắp xếp của người.” Sharman thấp giọng nói.

Hiện tại ngay cả đầu của hắn cũng đang trong tay người ta, lấy đâu ra tư cách nói lời cứng rắn?

Đúng là người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

“Rất tốt!”

Adam hài lòng gật đầu, đột nhiên lại nhìn chằm chằm vào mắt Sharman, nói: “Sud, ta rất hứng thú với thủ đoạn bảo mệnh này của người, có thể nói cho ta biết, là ở Thế Giới Phó Bản nào có được không?”

Sắc mặt Sharman lập tức trở nên khó coi.

Không phải giả vờ.

Mà là hắn trông có vẻ, thật sự rất khó chịu.

“Adam... chuyện này, để sau hãy nói! Ta rời khỏi thân thể quá lâu rồi, não hiện tại thiếu oxy nghiêm trọng, xin hãy để ta trở về thân thể...”

Nói đến đây, sắc mặt của Sharman, đã trở nên tái nhợt.

Ước chừng Adam còn không buông tay, hắn sẽ bị nghẹt thở chết trong tay Adam.

Nói thật.

Adam rất không muốn buông tay.

Nếu có thể tiện tay giết chết Sharman, địa bàn của Ấn Độ, hắn cũng có thể thuận lợi chiếm lấy.

Đối với những mỹ nhân đầy đặn của Ấn Độ, hắn cũng khá hứng thú...

Tuy nhiên, lúc này có người ngoài đang nhìn, Adam còn cần người ngoài kia phá giải trận pháp của Hàn Ly, có vài việc không thể làm quá đáng, bèn buông tay, đồng thời còn cho một chút trợ lực.

Lập tức.

Đầu của Sharman, liền bay về phía lỗ thủng mà thân thể hắn tạo ra.

Vài hơi thở sau.

Một Sharman hoàn hảo không chút tổn hại, liền bay ra ngoài.

Ngoại trừ sắc mặt có chút tái nhợt, lại không nhìn thấy vết thương khác, ngay cả cổ cũng khôi phục như thường.

Cảnh tượng này, dọa những người dân xung quanh sợ chết.

Chương 565 - Tứ đại cường giả cấp S tề tụ, va chạm mãnh liệt!

Mọi người càng tin rằng, những nhân loại siêu phàm này, không phải thần tiên thì là yêu ma...

Ngay cả Trần Nghiệp, cũng kinh ngạc không thôi.

Cảm thấy thủ đoạn bảo mệnh của những Luân Hồi Giả này, thật sự là một người còn quý dị hơn người kia.

“Lão Hàn, tên Ấn Độ này dùng thủ đoạn gì vậy? Đầu đều bị chặt đứt rồi, vậy mà vẫn có thể sống lâu như vậy?”

Trần Nghiệp nhin không được hỏi.

Hàn Ly cau mày suy nghĩ một chút, nói: “Năng lực tương tự trong Chủ Thần Không Gian kỳ thực không ít, ví dụ như dị năng siêu tự lạnh của dị nhân trong vũ trụ Marvel, năng lực trong thế giới phó bản Thần Quỷ, cùng với các loại đạo cụ thời gian của một số phó bản... Đồ vật trong Chủ Thần Không Gian quá nhiều, đủ loại năng lực và đạo cụ chưa biết, tầng tầng lớp lớp, rất nhiều thứ ngay cả tôi cũng chưa từng nghe nói qua.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp gật đầu.

Hắn có thể cảm giác được, kỳ thực thân thể hắn hiện tại, cũng có năng lực tự lành rất mạnh.

Bởi vì thể chất của hắn quá cao, người bình thường bị thương, đều có năng lực khôi phục nhất định, huống chi là Trần Nghiệp hiện tại.

Nói không chừng Trần Nghiệp hiện tại tay chân bị chặt đứt, đều có thể từ từ mọc lại.

Bất quá, đầu là bộ phận quan trọng nhất trên thân người, giống như loại đầu bị chặt đứt này, mất đi liên hệ với thân thể, còn có thể sống sót, điều này có chút vượt quá lẽ thường. Không phải năng lực đặc thù, không thể nào làm được.

Hàn Ly lại nói: “Yên tâm, bản lĩnh bảo mệnh loại này, Chủ Thần Không Gian khẳng định sẽ không tùy tiện ban phát, hầu như mỗi một loại năng lực bảo mệnh, sử dụng một lần tiêu hao cũng rất lớn! Tên kia, tuyệt đối không có vẻ ngoài thoải mái như vậy.”

“Không sai!” Hồ Trung ở bên cạnh nói với Trần Nghiệp: “Trần lão đệ, cậu trước đó đã thiêu chết tôi một lần, nếu không phải trên tay tôi vừa lúc có một con búp bê thể mệnh giá trị xa xỉ, lúc đó tôi đã thật sự chết rồi, hơn nữa, sau khi sử dụng búp bê thể mệnh, ba ngày sau tôi đều ở trong trạng thái suy yếu, cho nên mới sẵn sàng nhận thua...”

Trần Nghiệp nghe vậy, trong lòng đã rõ.

Trên không trung.

Khi Sharman bay đến bên cạnh Adam, lập tức mở miệng nói: “Adam, tổn thất của ta quá nghiêm trọng, không thể tiếp tục giúp người chiến đấu nữa.”

Adam nghe vậy cau mày, vẻ mặt chán ghét, chỉ vẫy tay, ngay cả một câu cũng không muốn nói với Sharman.

Sharman tuy rất tức giận với thái độ của Adam, nhưng lúc này hắn cũng không quan tâm nhiều như vậy.

Hắn hiện tại, cần nhanh chóng trở về hang ổ của mình.

“Hô!”

Tiếng xé gió vang lên.

Sharman lập tức bay đi.

Hồ Trung thấy vậy, không cam lòng nói: “Cứ thế để hắn đi?”

Trần Nghiệp nói: “Quan trọng là Adam, chỉ tối nay xử lý được Adam, tên Ân này bất cứ lúc nào cũng có thể tìm cơ hội xử lý hắn.”

“Trần Nghiệp nói không sai.” Hàn Ly gật đầu tán thành.

Hồ Trung nghe vậy, cũng cảm thấy có lý, liền không nói nữa.

Ánh mắt mọi người, lại tập trung vào Adam.

Về ngoại hình, vóc dáng của Adam chỉ có thể được coi là cường tráng, nhìn qua không bằng Sharman cơ bắp cuồn cuộn, có lực uy hiếp.

Tuy nhiên, áp bức cảm mà Adam mang lại, lại vượt xa Sharman.

Hắn cứ lặng lẽ đứng trên không trung, lại khiến mọi người trên mặt đất, có cảm giác ngạt thở!

Ngay cả Trần Nghiệp, cũng dốc hết mười hai phần tinh thần, cẩn thận nhìn chằm chằm Adam.

“Má ơi! Adam thật sự đến rồi!”

Bên ngoài tường của Tổng cục, Luân Hồi Giả đang livestream phát ra tiếng kinh hô: “Chuyện xảy ra tối nay, quả nhiên là tên này giờ trò quỷ... Khí thế của tên này mạnh thật, tôi cách hắn xa như vậy, vậy mà vẫn có thể khiến tôi cảm thấy khó thở.”

Trong phòng livestream, cũng xuất hiện vô số bình luận...

“Tên khốn này quả nhiên là người mạnh nhất toàn cầu, ngay cả cách màn hình, tôi cũng cảm thấy tên này rất có khí thế.”

“Phí lời, Adam chính là cường giả cấp siêu cấp, thử nghĩ xem siêu cấp là khái niệm gì đi!”

“Tổng cục trưởng có thể đánh thắng hắn không?”

“Đều bị người ta đánh tới cửa rồi, đánh không lại cũng phải đánh!”

“Các huynh đệ, nghiêm túc xem livestream đi! Trận chiến tối nay, liên quan đến vận mệnh của Hoa Hạ, thậm chí là tương lai của toàn nhân loại!”

...

Trên không trung.

Adam cũng nhìn ba người.

Ánh mắt của hắn, lướt qua Hàn Ly và Hồ Trung, cuối cùng rơi vào Trần Nghiệp.

Hai người phía trước, Adam đều đã từng giao thiệp, đối với thực lực của hai người, trong lòng cũng có đánh giá, ít nhiều có chút hiểu biết.

Chỉ Trần Nghiệp kia, là thần bí nhất!

Theo thông tin mà CIA nắm được, trải nghiệm của người này, có thể nói là ly kỳ!

Nằm liệt giường ba năm, sau khi tỉnh lại chưa được mấy tháng, liền thể hiện ra thực lực hỏa diễm cường đại... Đến tối nay, càng là bộc phát ra lực công kích không thua kém Luân Hồi Giả cấp S.

Thật sự là chỗ nào cũng toát ra vẻ kỳ quái...

Đương nhiên, trong Chủ Thần Không Gian, những kẻ kỳ quái thật sự quá nhiều, Adam cũng chỉ tăng thêm sự chú ý đối với Trần Nghiệp, không nghĩ nhiều.

Còn Trần Nghiệp có phải là Vực Ngoại Tà Ma hay không?

Adam cũng không nghĩ đến phương diện này.

Bởi vì, tất cả Vực Ngoại Tà Ma, một khi xuất hiện ở thế giới khác, đều không thể trốn khỏi sự giám sát của Chủ Thần Không Gian, sau đó bị đánh dấu.

Nói đến, Adam gần đây ở trong thế giới phó bản, đã giết không ít Vực Ngoại Tà Ma.

“Hàn! Ta lại cho ngươi một cơ hội, hiện tại lựa chọn gia nhập chúng ta, ta có thể để ngươi trở thành vương giả ở đây!” Adam đột nhiên mở miệng nói.

Nghe vậy, Hàn Ly chỉ hừ lạnh: “Hạng người Man di, không thể nói lý!”

Adam lập tức sa sầm mặt mày, sau đó nói: “Xem ra, ngươi đã làm ra lựa chọn ngu xuẩn nhất!”

Rõ ràng, tên này có thể nghe hiểu tiếng Trung.

Hoặc nói, những Luân Hồi Giả cường đại kia, hầu như đều thông thạo ngôn ngữ.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Adam đột nhiên giơ tay lên, lòng bàn tay hướng về phía ba người trên mặt đất.

“Ba!”

Một phát Khí Công Đạn, từ trong tay Adam bắn ra, giống như viên đạn, bắn về phía mọi người.

Hàn Ly biến sắc, lập tức giơ hai tay lên, khẽ quát: “Tật!”

Ừ ừ!

Kim quang mãnh liệt, sáng lên tại trụ sở của cục Luân Hồi, hơn nữa nhanh chóng lan ra toàn bộ Kinh thành, hình thành một trận pháp phòng ngự khổng lồ, bao phủ khu vực đô thị của Kinh thành bên trong.

“Phốc!”

Khí Công Đạn của Adam đánh vào hộ thuẫn kim quang, không hề xảy ra va chạm, vậy mà lại trực tiếp biến mất không thấy.

Điều này chứng tỏ, đại trận mà Hàn Ly bố trí, rất không đơn giản.

Dường như đã chuyển dời công kích của Adam đi.

Năng lực của tu tiên giả Nguyên Anh kỳ, quả nhiên cường đại!

Hộ thuẫn kim quang sáng ngời, cũng chiếu sáng bầu trời đêm của Kinh thành.

Rất nhiều người dân nhìn kim quang trên đỉnh đầu, lại nhin không được quỳ xuống...

Thần tiên thật sự hiển linh rồi.

Lần này, Hàn Ly coi như là ngồi vững danh hiệu thần tiên.

...

Trên không trung.

Thấy một kích của mình không có hiệu quả, thần sắc Adam không đổi, thậm chí còn mang theo nụ cười.

“Năng lực rất tuyệt vời, Hàn.”

Adam mỉm cười hỏi: “Bất quá, duy trì trận pháp như vậy, tiêu hao hẳn là rất lớn chứ? Không biết ngươi có thể chuyển dời công kích của ta bao nhiêu lần?”

Hàn Ly hừ lạnh: “Ta có thể chơi với ngươi đến thiên hoang địa lão, không tin ngươi cứ thử!”

“Hàn! Ngươi chẳng lẽ định mãi làm rùa rụt đầu sao? Không bằng cùng ta lên trời, nhất quyết thắng bại như thế nào?”

Hàn Ly lười để ý đến hắn.

Chương 566 - Tứ đại cường giả cấp S tề tụ, va chạm mãnh liệt! (2)

Adam tiếp tục nói, hơn nữa còn nói tiếng Trung, cố ý nói rất lớn:

“Ngươi hẳn là rất rõ ràng, đặt chiến trường ở đây, đối với hơn hai mươi triệu người vô tội bình thường, rất không công bằng! Một khi ta phá vỡ trận pháp của ngươi, chính là lúc bọn họ mất mạng. Hàn, ngươi thật sự không quan tâm đến tất cả mọi người ở đây sao?”

Hàn Ly sa sầm mặt mày.

Thấy Trần Nghiệp dường như có chút rục rịch, Hàn Ly lập tức truyền âm: “Trần Nghiệp, đừng mắc mưu!”

Sở dĩ dùng truyền âm, là bởi vì thuộc tính của Adam cao, nói không chừng thuộc tính tinh thần cũng không tệ, nói chuyện có khả năng sẽ bị nghe thấy.

Trần Nghiệp liền bình tĩnh lại, tĩnh quan kỳ biến.

“Bớt nói nhảm đi, Claire, những thứ này đối với ta vô dụng!”

Hàn Ly lạnh lùng nói: “Muốn phá trận rất đơn giản, chỉ cần ngươi sử dụng tuyệt chiêu ‘Kamejoko’ của ngươi, đánh nát toàn bộ tinh cầu là được.”

Adam chỉ mỉm cười.

Đánh nát toàn bộ Trái Đất?

Trừ khi hắn bị điên, hoặc là đã bước vào tình trạng sắp chết mới làm như vậy.

Bởi vì Trái Đất bị hủy diệt, hắn cũng không còn nơi dung thân, chờ đợi hắn, cuối cùng chính là cái chết!

Đột nhiên, Adam dường như nhìn thấy cái gì, thần sắc biến đổi.

Khoảnh khắc tiếp theo.

“Hô!”

Tiếng xé gió vang lên.

Adam vậy mà lại trực tiếp lao về phía mặt đất, dường như không hề sợ trận pháp của Hàn Ly.

Hàn Ly thì biến sắc.

Hắn biết, Adam dám làm ra hành vi như vậy, chỉ có một khả năng: kẻ ẩn nấp trong bóng tối đã ra tay.

Ngay lập tức, Hàn Ly dốc hết mười hai phần tinh thần, vẽ mặt ngưng trọng, chăm chú quan sát xung quanh.

Mặc dù như vậy.

Mọi thứ vẫn chậm một bước.

Một bóng người, vậy mà lại quỷ dị xuất hiện trước mặt Hàn Ly, không một tiếng động, giống như trực tiếp dịch chuyển đến.

Tiếp theo.

Hàn Ly liền nhìn thấy một đôi mắt đỏ tươi vô cùng quỷ dị!

Sharingan!!

Chỉ trong nháy mắt, Hàn Ly đã trúng chiêu, cả người đờ đẫn, không còn động đậy.

Cần phải biết rằng, Hàn Ly chính là Luân Hồi Giả cấp S, cảnh giới Nguyên Anh!

Về mặt tạo nghệ pháp thuật, là tồn tại cao thâm khó dò.

Có thể để Hàn Ly cấp S dễ dàng trúng chiêu như vậy, chủ nhân của Sharingan này, nhất định là tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Khi Hàn Ly dờ dẫm không còn động đậy, trận pháp phòng ngự được duy trì bằng pháp lực của hắn, liền mất đi năng lượng cung cấp, mờ nhạt đi.

Không còn trận pháp phòng ngự ngăn cản, Adam liền có thể tiến vào như chỗ không người.

“Hô!”

Một trận cuồng phong mãnh liệt thổi tới.

Chính là Adam đã thành công đáp xuống đất, một quyền oanh kích về phía mặt Hàn Ly.

Tên này và một tên ẩn nấp khác, vô cùng ăn ý, đánh ra sự phối hợp kinh diễm.

Nếu Hàn Ly trúng một quyền này của Adam, chắc chắn phải chết!!

Bởi vì lúc này Hàn Ly, ý thức cũng không thể tự chủ, có thủ đoạn bảo mệnh, cũng không thể thi triển.

Có thể nói, sự chuẩn bị của Adam tối nay, vô cùng đầy đủ, suýt chút nữa đã làm được nhất kích tất sát!

Tại sao lại nói “suýt chút nữa”?

Bởi vì.

Hắn đã tính sót sự tồn tại của Trần Nghiệp!

...

Ngay lúc nắm đấm của Adam, sắp đụng vào Hàn Ly.

Một bóng người, đột nhiên đứng trước mặt Hàn Ly, cũng tung quyền, đối đầu với nắm đấm của Adam.

“Ầm!!”

Âm thanh va chạm khó có thể tưởng tượng, đột nhiên vang lên.

Giống như hai khối đại lục di động, va chạm vào nhau.

Hư không chấn động, ngay cả không khí xung quanh cũng đang điên cuồng chạy trốn, khiến nơi này vậy mà lại xuất hiện

khoảng chân không ngăn ngủi.

Tiếp theo.

Một cỗ sóng xung kích cường hoành, từ giữa nắm đấm của hai người, bùng phát ra, lan ra tứ phương, quét ngang tất cả.

Cho dù là Tổng cục trưởng Hàn Ly, hay Hồ Trung cũng trúng Sharingan, hoặc là cường giả thi triển Sharingan, đều dưới sự càn quét của sóng xung kích, bị đánh bay ra ngoài...

Trụ sở của cục Luân Hồi, trong nháy mắt đã biến thành một đồng đồ nát!

May mắn là khi Sharman xuất hiện và khiêu khích, tất cả nhân viên trực ban trong trụ sở của cục Luân Hồi, đều đã rút lui ra ngoài.

Nếu không, sóng xung kích vừa rồi, không biết sẽ làm bị thương bao nhiêu người...

Khi tất cả bụi bặm lắng xuống.

Vị trí ngôi nhà gỗ ban đầu, đã biến thành một hố sâu khổng lồ!

Nhà cửa trong phạm vi vài trăm mét, toàn bộ sụp đổ.

Cần phải biết rằng, đây chỉ là sóng xung kích sinh ra do hai nắm đấm va chạm...

Lúc này.

Ở rìa hố sâu, chỉ có hai người đứng.

Trần Nghiệp và Adam!

Còn Trần Nghiệp tại sao không trúng Sharingan?

Nói đến, còn phải cảm ơn chủ nhân của Sharingan kia, vì để không chế Hàn Ly, đã tập trung tất cả sự chú ý vào Hàn Ly.

Thêm vào đó, thuộc tính tinh thần của Trần Nghiệp hiện tại đã phá vỡ, tinh thần lực cao đến mức đáng sợ, mới không bị không chế.

Nếu không, ngay cả Hàn Ly cũng bị không chế bởi Sharingan, chỉ cần nhắm vào Trần Nghiệp, Trần Nghiệp chắc chắn không thể tránh được.

Nhìn Hồ Trung, chỉ bị ảnh hưởng một chút, cũng giống như Hàn Ly, ngay lập tức mất đi ý thức...

...

“Người?”

Adam nhìn Trần Nghiệp, thần sắc kinh ngạc, thậm chí có chút khó tin.

Ngay cả Sharman, cường giả sở hữu huyết thống Superman cấp S kia, cũng chưa chắc có thể đỡ được nắm đấm của hắn.

“Người rốt cuộc là ai?”

Đôi mắt với câu hỏi của Adam, Trần Nghiệp không nói gì, chỉ nhìn Adam, chiến ý sôi trào.

Sự va chạm vừa rồi, khiến hắn cảm nhận được, lực lượng của Adam, lớn đến mức kinh người.

Đây vẫn là ở trạng thái bình thường!

Một khi Adam biến thân thành Super Saiyan 2, lực lượng càng là khó có thể tưởng tượng, khẳng định không thua kém hắn.

Thật lòng mà nói, xuất đạo đến nay, Trần Nghiệp đã gặp vô số đối thủ, đa số kẻ địch, hắn đều có thể dựa vào lực lượng để miểu sát. Đây là lần đầu tiên gặp phải, có người có thể vượt qua hắn về mặt lực lượng.

“Khụ khụ!”

Tiếng ho khan vang lên.

Là Hàn Ly đã đứng dậy, đi tới bên cạnh Trần Nghiệp.

Hắn trước tiên là về mặt ngưng trọng liếc nhìn Adam, sau đó nhìn về phía một người cả người trùm áo choàng đen.

“Người chính là Luân Hồi Giả cấp S thứ tư: Linh Giả?”

Tuy Hàn Ly dùng câu nghi vấn, nhưng ngữ khí vô cùng khẳng định.

Nếu không, với tạo nghệ về pháp thuật của hắn, ảo thuật thông thường, đối với hắn căn bản vô dụng.

Chỉ có cường giả cùng cấp S, mới có thể khiến hắn nhất thời không chú ý, trúng chiêu!

Mà trong Chủ Thần Không Gian, hiện nay chỉ có bốn Luân Hồi Giả cấp S!

Ba người còn lại, đều rất quen thuộc lẫn nhau.

Chỉ có người thứ tư có biệt danh ‘Linh Giả’, vẫn luôn không lộ diện, vô cùng thần bí.

Không ngờ, đối phương vậy mà lại bị Adam mua chuộc, còn ở tối nay bố trí sát chiêu nhắm vào Hàn Ly!

Hàn Ly biết, nếu không phải tối nay có Trần Nghiệp, e rằng hắn hiện tại, ngay cả một thi thể hoàn chỉnh cũng không gom đủ.

Nghĩ đến nguy hiểm vừa rồi, sắc mặt Hàn Ly liền vô cùng khó coi, trong ánh mắt tràn đầy sát khí!

Mà người áo đen nghe được giọng nói của Hàn Ly, rất lễ phép hành lễ, sau đó mở miệng nói: “Là ta, rất vui được kiến thức thực lực của chư vị, thật sự là khiến ta mở rộng tầm mắt.”

Giọng nói trong trẻo!

Vậy mà lại là một người phụ nữ.

“Tốt!”

Hàn Ly nói một chữ tốt, không nói thêm gì nữa, chỉ hai mắt, nhìn chăm chăm Linh Giả.

Rõ ràng, vừa rồi đã chịu thiệt, hắn phải đòi lại!!

Lại thêm một lần nữa, còn muốn hắn trúng chiêu, thì không dễ như vậy.

“Hàn! Không giới thiệu cho ta một chút sao?”

Adam thấy Trần Nghiệp không nói, lập tức hỏi Hàn Ly: “Nhân vật có thể đỡ được nắm đấm của ta, khẳng định không phải Luân Hồi Giả cấp A... Hàn, chẳng lẽ ngươi tìm được người giúp đỡ từ thế giới phó bản sao? Điều này quá khó tin.”

Chương 567 - Hậu Chiêu Của Hàn Ly, Đậu Thần Thần Kỳ!

Theo những gì được biết cho đến nay, thổ dân trong thế giới phó bản, đều không thể được mang ra khỏi thế giới phó bản.

Bởi vì Chủ Thần Không Gian không cho phép!

Hiện tại lại xuất hiện một kẻ cường đại như vậy...

“Người áo đen kia là ai? Con mắt của cô ta... chẳng lẽ chính là Sharingan trong truyền thuyết sao?”

“Sharigan nhiều lắm! Truyền thuyết cái rắm! Nhưng mà Sharigan của người này, sao lại lợi hại như vậy? Vừa rồi lại có thể định trụ được cả Tổng cục trưởng?”

“Còn cần phải hỏi? Hẳn chắc chắn chính là Luân Hồi Giả cấp S thứ tư, Linh Giả thần bí nhất!”

“Hít! Tối nay bốn cường giả cấp S, lại cùng tụ tập tại Kinh Thành.”

“Ác quỷ Adam, quả nhiên là có chuẩn bị mà đến!”

“Trời ơi, Adam xuống rồi, chủ kênh cẩn thận dư ba...”

“Xảy ra chuyện gì vậy? Người vừa rồi đỡ được một quyền của Adam lại là ai?”

“Chủ kênh chết chưa? Chưa chết thì mau bật thiết bị livestream lên!!”

.....

Trong một kênh livestream nào đó, lượng lớn bình luận tràn ngập.

Về phần Luân Hồi Giả chạy đến livestream, thì bị sóng xung kích từ va chạm giữa Adam và Trần Nghiệp hất văng, ngay cả thiết bị livestream của hắn, toàn bộ rơi xuống đất.

Nói đến, thiết bị livestream của người này, không phải là sản phẩm công nghệ của Trái Đất.

Mà là xuất xứ từ một thế giới phó bản thuộc loại khoa học kỹ thuật, rất tiên tiến.

Ban đầu còn tưởng không có tác dụng gì, không ngờ tới, lại có thể dùng đến vào tối nay, quay lại được một màn vừa rồi.

Một màn vừa rồi, tuyệt đối xứng đáng được gọi là kinh tâm động phách!

Cường giả cấp S thần bí nhất “Linh Giả” đột nhiên xuất hiện, trong nháy mắt chế trụ Tổng cục trưởng Hàn Ly, tạo cơ hội cho Adam.

Mà ngay khi Adam sắp thành công, lại có cường giả xuất hiện, đỡ được công kích của Adam...

Một loạt biến hóa, lần nào cũng nằm ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

“Khụ khụ!”

Sau khi dư ba tan đi.

Luân Hồi Giả chạy đến livestream, cuối cùng cũng có thể thở dốc một hơi.

Thực lực tổng hợp của hắn chỉ có cấp C, có thể sống sót trong sóng xung kích vừa rồi, đã coi như không tệ rồi.

Liếc mắt nhìn bình luận trên điện thoại bên cạnh, thấy nhiều người đang “quan tâm” hắn, hỏi hắn chết chưa, hắn liền mở miệng nói:

“Anh em! Vừa rồi thật sự quá nguy hiểm! May mà lúc trước tôi sợ chết, toàn bộ tiềm năng đều cộng vào thể chất, nếu không tôi đã bị dư ba chấn chết rồi.”

Chủ kênh cảm thán nói.

“Đừng nói nhảm nữa! Chưa chết thì tiếp tục livestream!”

“Nhanh chóng dựng thiết bị livestream lên...”

“Nhanh cho tôi xem vừa rồi là ai đã đỡ được Adam!”

“Người có thể đỡ được Adam, tuyệt đối là một cường giả cấp S đỉnh tiêm!”

“Không đúng! Đại lão cấp S trong Chủ Thần Không Gian, chẳng phải chỉ có bốn người sao?”

Nhìn thấy những bình luận này.

Chủ kênh vội vàng nhặt thiết bị livestream vừa bị sóng xung kích làm rơi, sửa sang lại.

Chất lượng của những thiết bị livestream này không tệ, bị va chạm như vậy mà lại không hỏng.

Lúc này.

Số lượng Luân Hồi Giả đang xem livestream trong kênh này, đã vượt qua ba vạn!

Sau đó.

Khi hơn ba vạn Luân Hồi Giả trong kênh livestream, nhìn thấy người đứng trước mặt Tổng cục trưởng Hàn Ly là Trần Nghiệp, ai nấy đều vô cùng kinh ngạc.

“Hả?? Sao lại là hắn?”

“Vị đại lão này, không phải là cường giả dị năng hệ Hỏa sao? Thông thường, Luân Hồi Giả dựa vào dị năng để chiến đấu, thể chất và sức mạnh đều tương đối yếu đúng không? Hắn lấy gì để đỡ được Adam vậy?”

“Vừa rồi khi Adam lao xuống, tuyệt đối là mang theo sát tâm, toàn lực ứng phó! Toàn bộ cường giả trong Chủ Thần Không Gian, người có thể đỡ được một quyền này, chỉ có thể là đại lão cấp S thôi đúng không?”

“Liệu có phải chúng ta nhìn nhầm không? Vừa rồi Tổng cục trưởng kỳ thực không bị Sharingan không chế?”

“Vị đại lão Trần Nghiệp này không đơn giản! E rằng hắn còn giấu nghề sâu hơn cả vị Linh Giả kia!”

“Hít! Một trận chiến, đã dồn hết những con cá lớn ẩn mình dưới nước, ra ngoài hết? Thật đặc sắc!!”

“Tôi đang trên đường đến Kinh Thành, tôi muốn xem trực tiếp, một màn như thế này, nếu bỏ lỡ, sau này chắc chắn sẽ hối hận.”

“Đột! Cùng đi!”

.....

Lúc này.

Các Luân Hồi Giả trong kênh livestream đột nhiên phát hiện, dưới chân chủ kênh, sáng lên một luồng ánh sáng.

Là Pháp Trận!

Người có thể thao túng Pháp Trận ở đây, đương nhiên chỉ có Tổng cục trưởng Hàn Ly!

Thấy Hàn Ly khởi động trận pháp, “Linh Giả” đối diện đang phủ trong áo đen, hai tay bỗng nhiên xuất hiện ánh sáng đỏ tươi.

Ánh sáng đỏ này không phải tầm thường, nó đến từ ma thuật hỗn loạn của thế giới Marvel, là loại ma thuật đặc trưng của Scarlet Witch. Khi tu luyện đến mức độ cao siêu, thậm chí có khả năng cưỡng ép thay đổi thực tại.

Tuy nhiên, vị Linh Giả này hiển nhiên vẫn chưa tu luyện đến cảnh giới đó.

“Hàn! Người lại mở ra trận pháp gì?” Adam cười nói: “Đáng tiếc, có Lina ở đây, những gì người làm đều vô dụng!”

“Vậy sao?”

Hàn Ly hừ lạnh một tiếng: “Vậy thì thử cái này xem!”

Hầu như ngay khi giọng nói của hắn vừa dứt, cảnh vật xung quanh, bỗng nhiên thay đổi!

Trần Nghiệp kinh ngạc phát hiện, hắn và Adam cùng những người khác, dường như đã đến một nơi nào đó không biết.

Nơi đây cảnh sắc ưu mỹ, non nước hữu tình, hoa cỏ khắp nơi, ánh nắng tươi đẹp, mang đến cho người ta cảm giác ấm áp dễ chịu, rất nhiều loài chim không gọi tên được, đang bay lượn trên không trung, phía xa còn có một tòa cung điện nguy nga lộng lẫy, cùng một cây cầu ngũ sắc lưu quang giống như cầu vồng.

Giống như tiên cảnh!

“Đây, đây là đâu?” Hồ Trung nhin không được hỏi.

“Đây là...” Linh Giả đối diện, đột nhiên kinh hô một tiếng: “Asgard?”

Nghe thấy bốn chữ Asgard, mọi người đều sửng sờ.

Mọi người thường xuyên cày phở bản, đối với cái tên này khá quen thuộc!

Đó chính là nơi cư ngụ của Thần Tộc trong thế giới Marvel, sào huyệt của các vị thần như Thor, Loki, Odin đều ở đây.

Nếu nơi này thật sự là Asgard, vậy thì cung điện ở phía xa, hẳn là Tiên Cung rồi.

Hèn gì, Trần Nghiệp nhìn thấy quen mắt.

Chỉ là...

Hàn Ly lại có thể dịch chuyển mọi người đến thế giới Marvel, Asgard?

Làm thế nào mà làm được?

Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

Không chỉ Trần Nghiệp kinh ngạc, Adam cùng những người khác cũng chấn động không thôi.

Cần biết rằng, thế giới Marvel, chính là thế giới phó bản, hiện tại Chủ Thần Không Gian vẫn chưa đến thời gian mở ra, Hàn Ly làm thế nào mà có thể đưa mọi người đến Asgard được?

Chúng kiến thủ đoạn của Hàn Ly, nụ cười trên mặt Adam, cuối cùng cũng biến mất.

Hắn quay đầu hỏi Linh Giả bên cạnh: “Cô có thể đưa chúng ta quay về không?”

Hai tay Linh Giả lóe lên ánh sáng đỏ, liền lắc đầu nói: “Xin lỗi, ta không tìm thấy vị trí của Trái Đất.”

Adam nghe vậy, sắc mặt lập tức trở nên nghiêm trọng.

Không phải thời gian Chủ Thần Không Gian mở ra, hẳn lại đến thế giới phó bản, điều này sẽ có ảnh hưởng gì, ngay cả bản thân hắn cũng không biết.

Linh Giả đột nhiên lại nói: “Nơi này không giống thế giới phó bản lắm... Có lẽ, chỉ cần giết hắn ta, chúng ta hẳn là có thể quay về.”

“Hắn ta” trong miệng cô ta, tự nhiên là chỉ Hàn Ly.

Adam nghe vậy, hai mắt lập tức khóa chặt Hàn Ly.

Hàn Ly thì lại mỉm cười: “Đúng vậy, nơi này là một thế giới trong Đa Vũ Trụ Marvel, ta vô tình đến đây, bèn đặt xuống tọa độ ở đây, để phòng ngừa vạn nhất!”

“Chỉ cần giết ta, các người quả thật sẽ bị thế giới này bài xích quay về, nhưng mà... chỉ sợ các người không làm được!”

Adam nghe vậy, hai mắt híp lại: “Hàn, hình như ngươi rất tự tin? Là vì Trần sao?”

Ánh mắt của hắn, chuyển hướng sang Trần Nghiệp.

Chương 568 - Hậu Chiêu Của Hàn Ly, Đâu Thần Thần Kỳ! (2)

Mà Trần Nghiệp bị thao tác của Hàn Ly làm cho kinh ngạc.

Thì ra, Hàn Ly đã sớm có chuẩn bị!

Nếu không sao có thể dễ dàng khởi động Pháp Trận dịch chuyển như vậy?

Hèn gì đối mặt với sự xâm nhập liên tiếp của Sharman và Adam, Hàn Ly đều không muốn rời khỏi Kinh Thành, thì ra là đã sớm đang âm mưu...

Chỉ có thể nói, quả không hổ là nhân vật có thể trở thành cấp S!

Lúc này nghe được lời của Adam, Trần Nghiệp nhìn về phía Adam, vẻ mặt nóng lòng muốn thử.

Hắn bây giờ, rất muốn cùng Adam đánh nhau một trận thật đã!

Nơi này lại không phải Trái Đất, hắn cũng không sợ đánh hỏng cái gì.

Hàn Ly lạnh lùng nói: “Claire, ta lưu lại tọa độ ở đây, chính là chuẩn bị riêng cho ngươi! Ta cam đoan, ngươi sẽ vĩnh viễn ở lại đây, không bao giờ có thể trở về Trái Đất!”

Claire, là tên của Adam.

Nghe được lời này, Adam nhú mày: “Hàn! Ngươi quả nhiên là khắc tinh của ta, ta thừa nhận ta đã xem thường ngươi.”

“Đừng nói nhảm nữa!”

Trần Nghiệp siết chặt hai nắm đấm, nói: “Adam phải không? Ta đã sớm nhìn ngươi không vừa mắt rồi!”

Adam nghe vậy nhướng mày, nhìn về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp thì lại nhìn về phía Hàn Ly.

Hàn Ly hiểu ý của Trần Nghiệp, lập tức gật đầu nói: “Ra tay đi, cho dù đánh hỏng cả vũ trụ này, cũng không sao cả.”

Nghे được lời này, Trần Nghiệp liền mỉm cười, vừa vận động gân cốt, vừa đi về phía Adam.

Vị Linh Giả kia đột nhiên ra tay, một đạo ma pháp quang màu đỏ, bắn ra từ tay cô ta, bay về phía Trần Nghiệp. Nhưng trên đường đi, đã bị một đạo kim quang chặn lại.

“Linh Giả, vẫn là đề ta đến lĩnh giáo thủ đoạn của ngươi đi!”
Hàn Ly nói.

Trước đó trúng Sharingan của kẻ này, hoàn toàn là do nhất thời bất cẩn.

Hiện tại đã có phòng bị, Hàn Ly tuyệt đối sẽ không phạm sai lầm lần thứ hai!

Linh Giả không nói gì, hai tay trực tiếp phát ra ánh sáng đỏ, bày ra tư thế chiến đấu.

Hàn Ly cũng rút ra bản mệnh phi kiếm của mình.

Đại chiến song phương, sắp bùng nổ.

Ngay lúc này.

Từ phía chân trời xa xa, đột nhiên vang lên một tiếng quát lớn:
“Dừng tay!!”

Âm thanh này, tràn ngập uy nghiêm vô thượng, như thần linh!

Tiếp theo, có vài bóng người, bay về phía bên này.

Những bóng người đến đây, mọi người đều vô cùng quen thuộc.

Có Thần Sấm Thor, Tà Thần Loki, Nữ Thần Chết Hela, Thần Bảo Hộ Heimdall, cùng với Thần Vương Odin!

Toàn là thần linh!

Hơn nữa.

Điều khiến người ta kinh ngạc là, Nữ Thần Chết Hela lại cũng trà trộn trong đó, trông rất hòa thuận với hai người em trai của mình. Odin càng chưa già, đang ở thời kỳ tráng niên!

Rõ ràng, thế giới này và thế giới Marvel chính thống, cốt truyện hoàn toàn khác nhau...

Ngay từ khi Hàn Ly dịch chuyển mọi người đến đây, đã kinh động đến Odin.

Hơn nữa, Odin có thể cảm nhận được, mấy người đột nhiên xuất hiện ở Asgard, ai nấy đều vô cùng đáng sợ!

Vì vậy, Odin liền dẫn theo con cái và thuộc hạ, chạy đến đây.

Odin của thế giới này, không hề mâu thuẫn với con gái lớn Hela, kết quả trực tiếp là, Asgard hiện nay, gần như trở thành thế lực mạnh nhất Ngân Hà, gần như không ai dám trêu chọc.

Tuy nhiên.

Cho dù là Trần Nghiệp, hay là Adam, đối với Odin cùng những người khác, chỉ liếc mắt một cái, liền mất hứng thú.

Những thần linh này, trong mắt hai người, chẳng qua chỉ là những con sâu bọ lớn hơn một chút mà thôi.

Hai người không hề có ý định dừng tay, trực tiếp lao vào nhau!

“Ầm ầm!!”

Mặt đất rung chuyển!

Lần va chạm này của hai người tạo ra sóng xung kích, còn mãnh liệt hơn cả lần xảy ra ở Kinh Thành trước đó!

Hàn Ly và Linh Giả, lập tức thi triển thủ đoạn, ngăn cản sóng xung kích.

Còn Odin cùng những người khác đang bay tới, thì ai nấy đều kinh hãi... Odin và Hela còn có thể giữ vững thân thể, Thor, Loki, Heimdall trực tiếp bị sóng xung kích hất văng, bay ngược ra ngoài.

Chỉ là một cú va chạm, đã khiến Thần Sấm Thor nổi tiếng bị sóng xung kích đánh bay ngược...

Một đám thần linh bị dọa sợ, đều kinh ngạc nhìn hai người đang chiến đấu.

Tại trung tâm sóng xung kích.

Trần Nghiệp đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Adam thì lại liên tục lùi về phía sau, lùi hẳn vài bước, mới dừng lại được.

Hắn có chút kinh ngạc nhìn Trần Nghiệp: “Có thể sở hữu sức mạnh như vậy... Người tuyệt đối không phải Luân Hồi Giả!!”

“Nói nhảm nhiều quá!”

Trần Nghiệp lười nói nhảm, lại xông lên.

“Suu!”

Thân thể của hắn, tại chỗ lại hóa thành một đạo tàn ảnh, bản tôn trong nháy mắt đã đến trước mặt Adam, nhanh như chớp, một quyền đánh vào ngực.

Một quyền này!

Đã dùng đến bảy phần lực đạo của Trần Nghiệp.

Trong giây phút ngàn cân treo sợi tóc, Adam chỉ kịp dùng hai tay bảo vệ trước ngực, cứng rắn chịu đựng một quyền này.

“Bá!”

Âm thanh quyền kích mãnh liệt vang lên, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Asgard.

Như tiếng chuông thế giới bị gõ vang, chấn động lòng người.

Toàn bộ người Adam, cùng với một mảng đất lớn, bị xé toạc hất văng ra ngoài. Đặc biệt là Adam, như viên đạn, bắn ngược ra ngoài, tốc độ nhanh đến cực hạn, cuối cùng va vào một sườn núi cách đó nghìn mét, đâm cho cả sườn núi vỡ vụn, mới dừng lại được.

Nếu không có sườn núi này, trúng một quyền này của Trần Nghiệp, hắn có thể bay ra khỏi Asgard, bay vào vũ trụ...

Mà trước mặt Trần Nghiệp, lại xuất hiện một khe nứt không thể tin nổi, sâu không thấy đáy!

Uy lực của một quyền.

Thật đáng sợ!

Nữ Thần Chết Hela vốn còn hơi bất mãn, đang định xông lên dạy dỗ những người này, lúc này nhìn thấy cảnh tượng này, lập tức sợ đến mức da đầu tê dại!

Ngay cả Odin, cũng há hốc mồm, nửa ngày không nói nên lời.

.....

“Phụt!”

Adam phun ra một ngụm máu lớn.

Ở trạng thái bình thường, hắn và Trần Nghiệp chênh lệch quá lớn.

Có thể chịu được một quyền mà không chết, hoàn toàn là nhờ huyết thống Siêu Saiyan thay đổi thân thể của hắn, khiến hắn có được sinh lực và phòng ngự mạnh mẽ.

Mặc dù vậy.

Một quyền này của Trần Nghiệp, vẫn khiến Adam bị thương nặng.

Xương tay bị gãy hết, ngay cả xương sườn cũng gãy mấy cái!

Cảm nhận được cơn đau truyền đến từ thân thể, hai mắt Adam đỏ ngầu, tràn đầy sát ý.

Từ khi trở thành cường giả cấp S, hắn còn chưa từng chịu thiệt lớn như vậy.

Ngay sau đó.

Adam ý niệm vừa động, một hạt Đậu Thần, liền xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Tất cả Luân Hồi Giả, đều có một chiều không gian riêng, có thể cất giữ một số thứ có được từ thế giới phó bản vào chiều không gian, lấy ra rất tiện lợi, chỉ cần ý niệm vừa động là được.

Sau đó, Adam chịu đựng cơn đau dữ dội do gãy tay, khó khăn cúi đầu, ngậm hạt Đậu Thần trong lòng bàn tay, nhai hai cái rồi nuốt xuống.

Không đến ba giây.

Toàn thân Adam chấn động!

Tất cả vết thương trên người hắn, lại khôi phục lại như ban đầu trong nháy mắt, ngay cả thể lực, cũng đạt đến đỉnh phong.

Đậu Thần quả không hổ là vật phẩm BUG nhất trong thế giới Dragon Ball, thật thần kỳ!!

Vết thương đã hồi phục, nhưng trên mặt Adam lại không có chút vui mừng nào, ngược lại vô cùng âm trầm.

Đậu Thần, thế nhưng vô cùng quý giá!

Quý giá hơn rất nhiều đạo cụ bảo mệnh.

Bởi vì Đậu Thần không chỉ có thể bảo mệnh, hồi phục vết thương trong nháy mắt, còn có thể khôi phục thể lực, khiến người ta đạt đến trạng thái đỉnh phong, hơn nữa không có tác dụng phụ.

Hiệu quả mạnh mẽ kinh người!

Đặc biệt là Đậu Thần có thể được Chủ Thần Không Gian định nghĩa là đạo cụ đặc biệt, có thể mang ra ngoài, lại càng cực kỳ hiếm có, hẳn chỉ có hai hạt mà thôi.

Hiện tại, một hạt đã bị lãng phí ở đây...

Chương 569 - Siêu Saiyan đại chiến Ma Vương!

Lúc này.

Adam cực kỳ phẫn nộ!

Đối với Trần Nghiệp, kẻ đã khiến hắn phải tiêu hao một hạt Đậu Thần, hẳn hận không thể nuốt sống hắn ta.

Trong cơn giận dữ, Adam lại rất nghi hoặc!

Tên Trần Nghiệp này, chẳng phải là cường giả dị năng hệ Hỏa sao? Tại sao lại ẩn giấu sức mạnh khủng bố như vậy?

Thật sự là cường giả mà Hàn Ly mang ra từ thế giới phó bản?

Không thể nào!

Chủ Thần Không Gian, tuyệt đối không cho phép Luân Hồi Giả mang thổ dân của thế giới phó bản ra ngoài. Huống chi, lại còn là một cường giả như vậy!

Liên tưởng đến những tư liệu liên quan mà CIA điều tra được, tên Trần Nghiệp đó, người thực vật suốt ba năm, sau khi tỉnh lại đột nhiên lại sở hữu thực lực cường đại...

Đột nhiên.

Adam nghĩ đến một khả năng...

Suy đoán này rất điên rồ!

Nhưng mà, cũng chỉ có như vậy, mới có thể giải thích sự tồn tại của Trần Nghiệp.

Nghĩ đến đây, Adam đứng giữa đông đồ nát, ánh mắt nhìn về phía Trần Nghiệp.

...

“Ta là Thor! Thần Sấm!!”

Thor thân hình vạm vỡ, đi tới trước mặt Hàn Ly và những người khác, chính khí凛冽 nói: “Ta không quan tâm các ngươi là ai, có ân oán gì, lập tức rời khỏi đây! Mảnh đất dưới chân các ngươi, là Asgard, vùng đất của các vị thần! Không phải là nơi để các ngươi đùa giỡn!”

Thor lúc này, vũ khí trong tay, vẫn là cây búa Mjolnir.

Ngoài ra, có chị gái và cha chăm sóc, Thor lúc này, cũng là một kẻ đầu óc chỉ toàn cơ bắp.

Ngay cả Odin và Hela đều cảm thấy không ổn, vậy mà hắn lại trực tiếp đến thương lượng!

Chẳng lẽ hắn không thấy, sắc mặt của chị gái và cha ruột của mình khó coi đến mức nào sao?

May mắn là dù là Trần Nghiệp, hay là Hàn Ly, đối mặt với sự khiêu khích của Thor, đều không để ý, lười so đo. Thậm chí căn bản không muốn để ý đến vị Thần Sấm này.

Ngay cả Hồ Trung, cũng không để Thor vào mắt.

Theo cấp bậc thực lực giữa các Luân Hồi Giả, thực lực tổng hợp của Thor này, đại khái là cấp A.

Tuy nhiên, nhiều nhất cũng chỉ là Luân Hồi Giả cấp A trung bình, khoảng cách để bước lên bảng xếp hạng cao thủ toàn cầu, còn một khoảng cách khá xa.

Thấy mấy người đối diện đều không nói lời nào, thậm chí không ai thèm nhìn mình lấy một cái, Thor lập tức nổi giận.

Hắn đi theo chị gái Hela, chinh chiến khắp nơi, lập nên chiến công hiển hách. Dù đi đến đâu, người khác đều rất kính sợ hắn, vị Thần Sấm này, khi nào lại gặp phải loại đối đãi lạnh nhạt này?

“Vù vù...”

Âm thanh không khí bị khuấy động vang lên.

Là Thor đang vung cây búa trong tay.

Rõ ràng, kẻ đầu óc chỉ toàn cơ bắp này, định dùng vũ lực để giải quyết vấn đề.

“Thor! Dừng tay!! Không được vô lễ với quý khách.”

Odin vội vàng hét lên.

“Quý khách?”

Thor không cam lòng nói: “Phụ vương, bọn họ rõ ràng là kẻ xâm lược, thái độ lại còn kiêu ngạo như vậy, không hề xem các vị thần ra gì. Con muốn thay mặt các vị thần, dạy cho bọn họ một bài học!”

Nghe vậy.

Cuối cùng cũng có người nhìn hắn.

Là Hô Trung.

Hắn cũng không xen tay vào được trận chiến giữa các cường giả cấp S, đã đứng xem rồi, chỉ bằng tìm mấy tên gọi là thần Marvel này chơi đùa một chút...

Lúc này.

Mặt đất đột nhiên rung chuyển.

Như động đất!

“Chuyện gì vậy?”

Loki kinh hô: “Động đất sao? Nhưng đây là Asgard, sao có thể xảy ra động đất?”

Đa số động đất, đều do sự di chuyển của các mảng lục địa tạo thành.

Asgard là một khối thống nhất độc lập trong vũ trụ, không phải là lục địa bình thường, không thể nào xảy ra động đất.

Thor đang gào thét, đột nhiên cảm thấy trong lòng run lên, một nỗi sợ hãi chưa từng có ập đến.

Mặc dù Thor hiện tại, vẫn là một gã không biết suy nghĩ, nhưng bản năng chiến đấu được tôi luyện qua chinh chiến tứ phương, khiến hắn có thể cảm nhận được nguy hiểm.

Hắn vội vàng nhìn về phía cha và chị gái, lại phát hiện hai người đã sớm nhìn về phía xa, sắc mặt nghiêm trọng, nghiêm trọng dò xét.

Thor thuận theo ánh mắt của cha, cũng quay đầu lại.

Nơi đó vốn có một sườn núi, lúc này đã biến thành đồng đồ nát.

Là vị trí Adam bị Trần Nghiệp đánh bay một quyền vừa rồi.

Tiếp theo.

Vô số đá vụn trong đồng đồ nát, lại bay lên hết.

Một tiếng gầm giận cực kỳ xuyên thấu vang lên, gần như truyền khắp toàn bộ Asgard!

Trước tiếng gầm giận dữ như vậy, Thor đột nhiên có cảm giác, mình chỉ là một người bình thường. Còn chủ nhân của giọng nói đó, mới là thần linh!

“A——”

Tiếng gầm giận dữ vẫn tiếp tục.

Theo sự chấn động của giọng nói này, động đất ngày càng mạnh.

Hơn nữa, ngay cả trên bầu trời cũng xuất hiện dị tượng kinh người.

Không khí đang hội tụ về phía đó, rất nhiều loài chim, bị kinh hãi bỏ chạy tán loạn, thậm chí trực tiếp ngất xỉu, rơi xuống đất...

Tất cả những điều dị thường, dường như đều chứng minh, có một con quỷ đáng sợ, đang giải phóng sức mạnh của mình!

“Àm!”

Âm thanh như thể không khí bị kích nổ vang lên.

Nghe thấy âm thanh này, Thor cảm thấy da đầu tê dại.

Mà sau âm thanh này, ở nơi xa đó, xuất hiện hào quang màu vàng.

Thor cố gắng nhìn, cuối cùng cũng nhìn rõ, hào quang màu vàng, là phát ra từ trên người một người.

Chính là người vừa bị đánh bay kia.

Tóc của đôi phương dựng ngược, lông mày và tóc hoàn toàn biến thành màu vàng kim, thậm chí ngay cả hai mắt cũng vậy... trông giống như thanh niên bất lương trên Trái Đất.

Nhưng Thor lúc này không dám phát ra bất kỳ tiếng cười nhạo nào.

Khí thể trên người người kia thật sự quá khủng bố!

Thor đầy mặt kinh ngạc.

Hắn chưa bao giờ thấy ai, chỉ bằng khí thể, đã có thể khiến hắn thở không nổi.

Ngay cả khi phụ thần Odin nổi giận, cũng không đáng sợ như vậy...

Mà đây, vẫn chưa phải là điểm cuối của khí thể người kia!

“Àm!”

Lại một tiếng khí bạo.

Khí thể trên người Adam, lại tăng lên gấp bội.

Hơn nữa, còn có sấm sét lóe lên, quần quanh người Adam.

Adam lúc này trông còn giống Thần Sấm hơn cả Thor.

Đối mặt với Trần Nghiệp cường đại.

Adam cuối cùng cũng thi triển ra trạng thái cuối cùng mà hắn có thể đạt được: Siêu Saiyan cấp hai!

Sau khi biến hình xong.

Ánh mắt Adam, khóa chặt Trần Nghiệp.

Tiếp theo...

“Vút!”

Hắn lại từ cách đó cả nghìn mét, dịch chuyển tức thời đến trước mặt Trần Nghiệp.

Làm Thor giật nảy mình.

“Thor, quay lại!” Hela vội vàng nói.

“Vâng, chị.”

Thor cũng rất ngoan ngoãn chạy về, tránh xa mấy người kia.

Hắn đầu óc toàn cơ bắp đúng là sự thật, nhưng điều này không có nghĩa là hắn ngu ngốc.

Chỉ bằng khí thế trên người Adam, Thor cũng biết, đối phương là tồn tại mà hắn khó có thể tưởng tượng, cũng là người mà hắn không thể trêu vào.

...

Adam lúc này, lại đứng về vị trí ban đầu của mình.

Cách Trần Nghiệp, chỉ mười mấy mét.

Toàn thân hắn tỏa ra hào quang màu vàng kim, khí thế mạnh mẽ, khiến sắc mặt Hàn Ly và Hồ Trung đại biến.

Hàn Ly cau mày, ánh mắt nhìn về phía Trần Nghiệp...

“Claire, bộ dạng hiện tại của ngươi, thật tuyệt vời!” Vị Linh Giả kia đột nhiên lên tiếng, giọng điệu kích động vô cùng:
“Sau khi chuyện này kết thúc, ta muốn ngươi biến thành bộ dạng này, làm với ta một phát!”

“Không vấn đề!”

Adam không quay đầu lại nói một câu.

Hắn nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, sau đó nở một nụ cười dữ tợn: “Trần Nghiệp... cái tên này nghe có vẻ quen tai. Ta nghĩ, ta biết ngươi là ai rồi.”

“Ngươi chính là Vực Ngoại Tà Ma bị Chủ Thần truy nã!”

Lời này vừa nói ra, vị Linh Giả bên cạnh lập tức sững sờ, lập tức nhìn về phía Trần Nghiệp.

Sắc mặt Trần Nghiệp không đổi, nhìn chằm chằm Adam.

Lúc này trong mắt hắn, cũng chỉ có Adam.

Adam ở trạng thái Siêu Saiyan cấp hai, cuối cùng cũng khiến hắn cảm nhận được áp lực đã lâu không gặp.

Chương 570 - Siêu Saiyan đại chiến Ma Vương! (2)

Thấy Trần Nghiệp không nói lời nào, coi như là ngầm thừa nhận, ánh mắt Adam, lại chuyển sang Hàn Ly.

“Hàn! Ngươi lại cầu kết với Vực Ngoại Tà Ma? Thật bất ngờ!” Adam nói: “Ta thay đổi chủ ý rồi, hôm nay ta sẽ không giết ngươi, ta sẽ đợi đến lần sau Chủ Thần Không Gian mở ra, đến tố cáo ngươi với Chủ Thần, để Chủ Thần triệt để xóa sổ ngươi!”

Hàn Ly lạnh lùng nói: “Đợi xem ngươi có thể sống sót trở về hay không đã!”

Adam nghe vậy mỉm cười, ánh mắt lại nhìn về phía Trần Nghiệp: “Cú đâm vừa rồi rất hiệu quả, có thể làm lại lần nữa không?”

Vừa dứt lời...

“Ầm! Ầm!”

Hai tiếng khí bạo, đột nhiên vang lên.

Đợi mọi người nhìn lại, mới phát hiện thân thể của Adam và Trần Nghiệp, đều biến mất tại chỗ.

Tiếp theo!

“Oanh!!”

Một cú va chạm mạnh mẽ, đột nhiên bùng nổ trên không trung.

Năng lượng được tạo ra lúc này, giống như thiên thạch va vào Trái Đất.

Thậm chí, tại trung tâm điểm vụ nổ năng lượng, còn xuất hiện hiện tượng lỗ đen trong thời gian ngắn.

Ngay sau đó, sóng xung kích chưa từng có, bắt đầu quét ngang tứ phía!

Không gian xung quanh, đều đang bị bóp méo...

Hàn Ly và những người khác thấy vậy, lập tức thi triển các loại thủ đoạn phòng ngự để bảo vệ bản thân, không bị sóng xung kích làm bị thương.

Cũng may Hồ Trung là Luân Hồi Giả hệ phòng ngự, sở hữu Haki Vũ Trang max cấp.

Nếu không, dưới sóng xung kích như vậy, Luân Hồi Giả cấp A bình thường, cũng khó mà sống sót.

Dưới sự càn quét của sóng xung kích.

Mặt đất đột nhiên sụp xuống, xuất hiện một hố sâu khổng lồ.

Chỉ một lần va chạm, đã tạo ra hậu quả đáng sợ như vậy...

Odin và những người khác ở phía xa, nhìn đến ngây người.

Loki, kẻ nhất gan nhất, càng toàn thân lạnh toát, trong lòng phát lạnh!

Quái vật!

Những kẻ đột nhiên xuất hiện ở Asgard này, đều là quái vật!!

Mà va chạm như vậy, bắt đầu liên tục xuất hiện trên không trung.

“Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm...”

Như thể từng quả bom hạt nhân, bị kích nổ trên bầu trời Asgard.

Trong nháy mắt, trời đất biến sắc, núi sông vỡ vụn.

Mà đây, chỉ là hai con người đang giao chiến.

Trận chiến như vậy, chưa từng có tiền lệ.

Thậm chí, những người có mặt, đều không thể nhìn rõ thân ảnh di chuyển của hai người, chỉ có thể nhìn thấy nắm đấm của hai người khi họ va chạm.

Trần Nghiệp và Adam, tốc độ quá nhanh...

Chỉ trong vài nhịp thở.

Mặt đất vốn bằng phẳng, liền trở nên lồi lõm, tan hoang.

Odin và những người khác, cũng bị dọa lùi lại hết lần này đến lần khác, rất nhanh đã lùi đến gần Cầu Bifrost.

“Phụ vương! Phía sau chúng ta chính là Tiên Cung...”

Loki hét lớn: “Phải nghĩ cách ngăn cản bọn họ, nếu để bọn họ phá hoại tiếp, toàn bộ Asgard, sẽ bị hai con quái vật này phá hủy.”

Không cần Loki nhắc nhở, Odin cũng biết kết quả này, nhất định sẽ xuất hiện.

Ông nhìn mấy đứa con, thấy Thor và Hela, sắc mặt đều trắng bệch, vẻ mặt khó tin, liền khẽ thở dài.

Đột nhiên.

Odin lấy lại tinh thần, giơ tay phải lên, đặt trên đỉnh đầu.

Dường như đang triệu hồi thứ gì đó...

Tiếp theo.

“Vù!”

Tiếng xé gió vang lên.

Một thanh trường thương, bay ra từ Tiên Cung, xuyên qua không khí với tốc độ cực nhanh, cuối cùng bay về phía Odin, bị Odin nắm chặt trong tay.

Đây là một thanh trường thương màu vàng kim, trên thân thương khắc rất nhiều phù văn thần bí thâm ảo, mũi thương càng có thánh quang ảm hiện.

Nhìn thấy thanh trường thương này.

Thor, Hela và những người khác, đều tinh thần chấn động!

Bởi vì thanh trường thương này lai lịch rất lớn, tên của nó là “Thương Vĩnh Hằng”, là thần khí quan trọng nhất, cũng là mạnh nhất ở Tiên Cung!

Mấy nghìn năm trước, Odin có thể trở thành Vua của các vị thần, thành lập Asgard, chính là nhờ vào vũ khí này.

Truyền thuyết kể rằng, chỉ cần Odin ném Thương Vĩnh Hằng, dù là kẻ địch mạnh đến đâu, cũng sẽ chết. Đồng thời, còn có

chuyện khủng khiếp xảy ra...

Ngay cả Hela, người lớn tuổi nhất, cũng chưa từng thấy Odin sử dụng thần khí này.

“Thần Vương...”

Heimdall đột nhiên lên tiếng, đầy mặt lo lắng: “Ngài muốn sử dụng vũ khí này sao?”

Chỉ có Heimdall biết, truyền thuyết đó là sự thật.

Odin không trả lời Heimdall.

Bởi vì tình hình hiện tại, đã đến mức khiến ông không thể không sử dụng vũ khí này.

Lúc này, Odin nắm Thương Vĩnh Hằng, ánh mắt nhìn về phía hai người đang giao chiến, sau đó phát ra một tiếng gầm giận:

“Nhân danh Vua của các vị thần, ra lệnh cho các ngươi dừng tay!!”

Giọng nói lập tức truyền khắp mọi góc ngách của Asgard.

“Ầm ầm, ầm ầm, ầm ầm...”

Xấu hổ là.

Không ai để ý đến ông...

Hai người đang giao chiến, dù là Adam, hay là Trần Nghiệp, đều không xem ông, vị cường giả cấp “Thiên Phụ” này, ra gì.

Thấy vậy, tay Odin nắm Thương Vĩnh Hằng, run lên.

Chủ yếu là tức giận!

Sau đó.

Odin cắn răng, làm tư thế ném.

Lập tức!

Toàn thân Odin đều tỏa ra sấm sét, hai mắt càng biến thành kim quang.

Lúc này, khí thế của ông, đạt đến đỉnh cao chưa từng có!

“Hủy diệt!”

Odin nhìn chằm chằm Adam và Trần Nghiệp, gầm lên một tiếng, ném Thương Vĩnh Hằng trong tay ra ngoài.

“Vù!”

Tiếng xé gió chói tai vang lên.

Thương Vĩnh Hằng hóa thành một tia chớp, bắn về phía hai người đang giao chiến.

Thor, Hela và những người khác, lập tức trợn to hai mắt, muốn chứng kiến sự lợi hại của thần khí mạnh nhất Tiên Cung trong truyền thuyết.

Sau đó.

Bọn họ thấy một cảnh tượng khó tin...

“Bốp!”

Ngay khi Thương Vĩnh Hằng bay đến trung tâm giao chiến, một bàn tay to đột nhiên xuất hiện, nắm chặt Thương Vĩnh Hằng.

Thor nhìn rất rõ ràng.

Không phải tên tóc vàng kia, mà là một thanh niên đầu trọc khác (tóc giả đã rụng trong lúc chiến đấu).

Thương Vĩnh Hằng trong truyền thuyết, ra tay chắc chắn đoạt mạng, vậy mà lại bị người ta bắt được bằng tay không??

Mà sau khi đối phương nắm được Thương Vĩnh Hằng, chỉ liếc mắt nhìn về phía bên này, sau đó dùng lực ở lòng bàn tay...

“Rắc!”

Thương Vĩnh Hằng trong truyền thuyết vô kiên bất tồi, trực tiếp gãy làm đôi!

Ngay sau đó.

Đối phương tùy ý vung tay, ném Thương Vĩnh Hằng đã gãy làm đôi trở lại, sau đó không quay đầu lại, tiếp tục chiến đấu với Adam...

Thor, Hela và những người khác, nhìn với vẻ mặt ngơ ngác.

Ngay cả Heimdall, cũng đầy mặt khó tin.

Sức mạnh của Thương Vĩnh Hằng, dường như không có tác dụng gì với con quái vật kia?

Ngay cả truyền thuyết cũng mất hiệu lực...

“Vút!”

Tiếng xé gió đột nhiên vang lên.

Là Thương Vĩnh Hằng bay tới!

Odin, người vừa ném Thương Vĩnh Hằng ra ngoài, đột nhiên trợn to hai mắt, sau đó bay ngược ra ngoài...

Ông bị mũi thương của Thương Vĩnh Hằng, đóng đinh.

Đóng đinh ngay trên cổng thành Tiên Cung...

“Phụ vương!”

Thor kinh hãi kêu lớn, hoàn toàn không dám tin vào mắt mình.

Hắn không thể hiểu, cũng không thể chấp nhận, vị Thần Vương toàn năng kia, lại dễ dàng bị giết chết như vậy...

“Làm sao có thể như thế này?”

Thor điên rồi.

Hắn thậm chí cảm thấy mình đang nằm mơ, một cơn ác mộng chưa từng có! Rõ ràng phụ vương đã tung ra một kích mạnh nhất đời, uy thế đáng sợ đó, khiến Thor run sợ. Tại sao lại bị người ta dễ dàng hóa giải?

Không phải nói, một khi Thương Vĩnh Hằng ra tay, địch nhân nhất định sẽ chết sao?

Hiện tại đúng là có người chết.

Nhưng mà chết là cha hắn!!

Không thể chấp nhận, không chỉ riêng Thor.

Nhìn Odin bị đóng đinh trên cổng thành, chết không nhắm mắt, cho dù là Hela, Loki, hay Heimdall, tất cả đều ngây người.

“Chuyện này không thể nào!!!”

Hela kinh hô.

Là con cả của Odin, cô đã ở bên Odin nhiều năm, không giống như người em trai Thor này. Hela rất hiểu Odin, biết lão già này càng già càng mạnh.

Ban đầu Hela nghĩ, lão già này nhất định sẽ sống đến khi chết già.

Bởi vì không ai có thể giết được ông...

Bây giờ, lão già này lại chết rồi?

Một đời Thần Vương.

Liên ngã xuống!

Chương 571 - Tận thế của Tiên Cung! Ngay cả Sáng Thế Thần cũng không thể cứu vớt

Nói đến, cái chết của Odin, cũng là do chính ông ta.

Ai bảo lại ném Thương Vĩnh Hằng về phía hai con quái vật kia chứ?

Thương Vĩnh Hằng quả thực rất mạnh, một khi ném ra, chắc chắn trúng mục tiêu! Là thần khí mang theo hiệu quả tất trúng.

Tất trúng là gì?

Chính là bất kể mục tiêu chạy trốn đến đâu, dùng phương thức gì để né tránh, Thương Vĩnh Hằng, đều có thể chính xác đánh trúng mục tiêu.

Nhưng Thương Vĩnh Hằng không phải là vô địch.

Thực lực của Trần Nghiệp bây giờ, không biết khủng bố đến mức nào, sớm đã vượt qua giới hạn của Thương Vĩnh Hằng rất nhiều lần. Muốn dùng Thương Vĩnh Hằng giết Trần Nghiệp, quả thực là chuyện viển vông.

Adam cũng như vậy.

Cho nên, Trần Nghiệp có thể vững vàng bắt lấy Thương Vĩnh Hằng, đồng thời tùy ý đùa bỡn Thương Vĩnh Hằng. Dưới sức mạnh cường đại của Trần Nghiệp, Thương Vĩnh Hằng cũng chỉ có thể khuất phục, giống như đồ chơi.

Điều này không có nghĩa là Thương Vĩnh Hằng yếu.

Khi Trần Nghiệp ném đầu thương của Thương Vĩnh Hằng trở lại, mặc dù Thương Vĩnh Hằng đã gãy, vẫn sở hữu công hiệu thần kỳ tất trúng.

Vì vậy.

Odin bị kích.

Nếu không, Odin dù sao cũng là một vị Thần Vương, vũ khí bình thường không thể nào giết được ông ta.

Toàn bộ Asgard, vừa vặn cũng chỉ có Thương Vĩnh Hằng, mới có thể giết chết Odin.

...

“Phụ vương... !! Ta muốn giết bọn chúng! Giết chết những con quái vật này!!”

Sau khi xác nhận Odin thật sự đã chết, Thor phát ra tiếng gầm giận dữ, sau đó cầm lấy búa, liền muốn xông về phía Trần Nghiệp và Adam.

Loki thấy vậy, vội vàng ôm lấy Thor.

“Thor, bình tĩnh! Người không phải là đối thủ của bọn chúng, xông lên chỉ là đi chịu chết.”

“Buông ta ra!” Thor vừa giãy giụa, vừa hét lớn: “Dù chết, ta cũng phải chọn chết trận!”

“Cái chết của người, chỉ là chết vô ích, không có tác dụng gì, đồ ngu ngốc!”

Người nói ra câu này, là Tử Thần Hela.

Là chị cả, người thừa kế đầu tiên của vương vị Tiên Cung, hiện trường chỉ có cô ta có tư cách mắng Thor.

Thor ngẩn ra, sau đó tức giận phản bác: “Bọn chúng đã giết phụ vương, chẳng lẽ mối thù này cứ bỏ qua như vậy sao?”

Hela không chút lưu tình chế giễu: “Người có thể giết bọn chúng, báo thù cho phụ vương?”

Điều này đương nhiên không thể!

Đúng lúc Thor chuẩn bị nói gì đó, mặt đất đột nhiên rung chuyển.

Lần rung chuyển này, so với lúc trước Adam biến thân Super Saiyan, còn mãnh liệt hơn.

Dưới trận động đất dữ dội, những ngọn núi xa xa, còn có Tiên Cung phía sau, đều có xu thế sụp đổ.

“Lại là chuyện gì xảy ra?” Loki kinh hãi hỏi.

Hela dường như cảm ứng được điều gì, sắc mặt biến đổi, nói: “Không ổn, Asgard không thể chịu đựng được sự phá hoại của hai con quái vật này, sắp bị hủy diệt rồi.”

“Cái gì?”

Lời này vừa ra, Heimdall cùng những người khác, đều vô cùng kinh ngạc.

“Chúng ta nên làm gì bây giờ?” Loki vội vàng hỏi.

Hela liếc nhìn hai người đang giao chiến.

Cô căn bản không nhìn thấy thân ảnh của hai người, chỉ có lúc hai người va chạm, mới có thể miễn cưỡng nhìn thấy hai con quái vật này, vùng quyền đánh ra lực lượng diệt thế.

Trên thực tế, Hela biết, hai con quái vật này, tùy tiện đánh ra một quyền, đánh vào đại địa, toàn bộ Asgard đều sẽ không thể chịu đựng nổi, trực tiếp hủy diệt.

Lý do Asgard có thể kiên trì đến bây giờ, hoàn toàn là bởi vì hai người bọn họ vẫn luôn đối kháng.

Chỉ dư ba chiến đấu của hai người, cũng có thể khiến Asgard bước vào thời khắc hủy diệt.

Nghĩ đến đây, Hela đột nhiên nhắm mắt lại, dường như đã đưa ra quyết định quan trọng nào đó, sau đó mở mắt nói:

“Ta với thân phận người thừa kế vương vị, ra lệnh cho tất cả mọi người, lập tức rời khỏi Asgard!”

Sắc mặt Loki và Heimdall khê biến.

Heimdall chỉ trầm ngâm một lát, liền tán thành quyết định của Hela.

Thor lại phản đối: “Hela, ngươi muốn từ bỏ toàn bộ Asgard sao?”

Hela gật đầu nói: “Đúng vậy, hai con quái vật này, không ai có thể ngăn cản, ở lại đây chỉ là chờ chết, chúng ta phải rời khỏi nơi này. Chỉ cần chúng ta còn sống, tương lai còn có một ngày tái thiết Asgard... Giải thích như vậy đủ rõ ràng chưa? Đồ em trai ngu ngốc của ta!”

Bị Hela mắng ngu ngốc, sắc mặt Thor đỏ bừng, tức giận nói: “Asgard là vùng đất của chư thần, chúng ta thân là thần linh, tuyệt đối không thể từ bỏ Asgard.”

Nghe được lời này, Hela đột nhiên nói với Loki: “Loki, buông hấn ra!”

Loki ngẩn ra: “Chị?”

Hela thần nhiên nói: “Để tên ngu ngốc này đi chịu chết đi! Thông báo cho tất cả mọi người, chúng ta rời khỏi đây, Heimdall, ngươi đi khởi động Bifrost.”

Loki im lặng một lát, buông Thor ra, sau đó hỏi: “Chúng ta đi đâu?”

Hela vốn định nói, bọn họ đã từng chinh chiến tứ phương, Cửu Giới đều là địa bàn của bọn họ, muốn đi đâu cũng được.

Chỉ là...

Nhìn thấy động tĩnh phát ra khi hai con quái vật kia giao chiến, Hela đổi lời nói: “Rời khỏi đây càng xa càng tốt, càng xa càng tốt!”

Tiếp đó.

Mọi người chia nhau hành động.

Hela đi đến bảo khố Tiên Cung, muốn đóng gói những bảo vật quan trọng mang đi.

Loki thì đi đến khu vực cư dân của Tiên Cung, sơ tán thường dân, dẫn dắt toàn bộ người Asgard, tập hợp về Bifrost.

Heimdall phụ trách mở ra đường hầm Bifrost.

Còn về Thor...

Không ai để ý đến hấn!

Dường như thật sự định mặc kệ tên ngu ngốc này đi chết.

Đối với hành động của mấy “Thần Tộc” này, cho dù là Trần Nghiệp, Adam, hay Hàn Ly, Hồ Trung, đều không để ý, mặc kệ bọn họ chạy trốn.

Bởi vì trong mắt bọn họ, chỉ có kẻ địch của nhau.

Lúc này.

Hàn Ly và Linh Giả, cũng đã giao chiến.

Các loại ma pháp hỗn độn và pháp thuật, không ngừng xuất hiện...

...

“Này! Loki, một mình ngươi không thể thông báo cho tất cả mọi người, ta nghĩ ngươi cần giúp đỡ!”

Thor rất nhanh đã đuổi kịp Loki.

Loki ngẩn ra, cho Thor một ánh mắt khích lệ, sau đó nói: “Vậy ngươi phụ trách khu Đông, ta đi thông báo khu Tây.”

Hai anh em bây giờ, không có sự dòm ngó ngại vàng như trong nguyên tác, quan hệ rất tốt.

“Không thành vấn đề!”

Thor đáp lại một tiếng, bay về phía khu Đông.

Mười mấy phút sau.

Hàng ngàn hàng vạn người Asgard, toàn bộ tập trung trên Bifrost, chờ đợi được Heimdall dịch chuyển rồi đi.

Hela cùng những người khác, thì đang duy trì trật tự.

Nhiều người như vậy, dù là rút lui, cũng không thể hỗn loạn, cần phải xếp hàng.

Hela đương nhiên nhìn thấy Thor trong đám đông.

Đối với việc Thor chịu thua vào phút chót, cô ta không nói thêm gì...

“Ầm ầm!”

Asgard bị phá hoại, càng thêm nghiêm trọng.

Hela rõ ràng cảm ứng được, ít nhất một nửa lục địa, đang chìm xuống sụp đổ.

Ngay cả Bifrost cũng đang lung lay sắp đổ.

Loki thấy vậy, lập tức lớn tiếng hô: “Mọi người nhanh lên, vứt bỏ toàn bộ đồ đạc trên tay đừng mang theo nữa, trước tiên rời khỏi đây.”

Nhiều người Asgard nghe vậy, tuy không nỡ, nhưng vẫn nghe theo lời Loki, ném hết những túi lớn túi nhỏ trên tay.

Không còn bị đồ đạc cản trở, tốc độ rút lui của mọi người, lập tức trở nên nhanh chóng.

Rất nhanh.

Tất cả những người Asgard bình thường, đều được Heimdall dịch chuyển đi, chỉ còn lại Hela, Thor cùng một nhóm người.

“Chúng ta... thật sự cứ như vậy rời khỏi Asgard sao?”

Lúc sắp đi, Loki có vẻ hơi không cam tâm.

Hắn đã từng mơ ước ngai vàng trong Tiên Cung, để chứng minh bản thân, là hoàng tử xuất sắc nhất của Asgard...

Bây giờ, giấc mơ này còn chưa kết thúc, Asgard đã sắp mất rồi.

“Chúng ta sẽ xây dựng Asgard mới!” Hela nói.

Thor lại hỏi: “Vậy thù của phụ vương thì sao?”

Loki đang định nói gì đó, đột nhiên nhìn thấy, bầu trời sáng rực, bị một bóng đen khổng lồ bao phủ.

“Chuyện gì vậy?”

Đội Loki nhìn rõ vật thể trên bầu trời, lập tức kinh hãi biến sắc: “Đó là... Galactus? Sao nó lại xuất hiện ở đây?”

Chương 572 - Tận thế của Tiên Cung! Ngay cả Sáng Thế Thần cũng không thể cứu vớt (2)

Chỉ thấy trên cao xuất hiện, là một vị thần siêu khổng lồ.

Một cái đầu của đối phương, còn lớn hơn cả Asgard!

Thor và Heimdall, cũng đều vô cùng chấn động.

Thân là “Thần linh”, bọn họ đương nhiên biết, sự tồn tại của Galactus.

Galactus, thường được gọi là “Kẻ Nuốt Chửng Hành Tinh”, là một trong năm vị thần sáng tạo của vũ trụ Marvel, lại càng là người sống sót cuối cùng trong vũ trụ hủy diệt trước đó.

Galactus ăn các hành tinh, còn được gọi là “Kẻ Hủy Diệt Hành Tinh”, là thần hủy diệt trong năm vị thần. Trong toàn bộ vũ trụ Marvel, thực lực của Galactus, thậm chí còn trên cả Celestial bình thường!

Chỉ cần hành tinh bị Galactus nhắm trúng, rất khó thoát khỏi kiếp nạn.

So với Galactus, những thần linh như bọn họ, chỉ có thể coi là người thường, Galactus mới là thần chân chính!

“Là ta đã mời nó đến!”

Hela giọng điệu bình tĩnh, trong mắt lóe lên vẻ điên cuồng:
“Ta nói với nó, có thể coi Asgard như món điểm tâm, cùng với tất cả mọi người trên Asgard, đều có thể tiêu diệt!”

Mọi người nghe vậy, rất nhanh liền hiểu được dụng ý của Hela khi làm như vậy.

Rõ ràng, là Hela tự biết báo thù vô vọng, liền dẫn đến Galactus, định trước khi đi, dùng một chiêu “dẫn hổ đuổi sói”, để Galactus và mấy con quái vật kia đánh nhau sống chết!

Phải nói.

Kế hoạch này quả thực rất tàn nhẫn, ít nhất Loki và Heimdall, đều rất khâm phục Hela.

Ngay cả Thor, lúc này cũng đối với người chị này, tâm phục khẩu phục.

...

Trên bầu trời.

Khi Galactus xuất hiện, lập tức không chút khách khí, bắt đầu nuốt chửng Asgard.

Chỉ thấy nó há miệng khổng lồ, trong miệng giống như hố đen, tràn ngập lực hấp dẫn mạnh mẽ.

Dưới tác dụng của lực hấp dẫn có thể so với hố đen, Asgard vốn đã tàn tạ, lập tức bắt đầu phân rã, sau đó bay ngược lên trời, bay về phía miệng của Galactus.

Ngay cả không khí cũng không buông tha, không thể thoát ra.
“Rắc!”

Tiên Cung lập tức sụp đổ, bay lên trời cao, cuối cùng toàn bộ đi vào cái miệng khổng lồ của Galactus.

Nhìn thấy Tiên Cung từ nhỏ sinh sống bị hủy diệt, mọi người đều có chút phức tạp.

“Chúng ta nên đi rồi!” Hela ra lệnh: “Heimdall, khởi động dịch chuyển.”

Không đi nữa.

Bọn họ cũng sẽ bị Galactus hấp thu, trở thành chất dinh dưỡng của thần linh chân chính.

Heimdall gật đầu, đúng lúc khởi động dịch chuyển, đột nhiên, phía xa xuất hiện biến hóa kinh người...

...

Ngay từ khi Galactus xuất hiện.

Hàn Ly cùng những người khác, liền chú ý tới.

Là Luân Hồi Giả, bọn họ đương nhiên không thể không biết, một trong năm vị Sáng Thế Thần của vũ trụ Marvel, Galactus.

Đối với việc Galactus đến, Trần Nghiệp và Adam rất ngạc nhiên.

Đương nhiên, cũng chỉ là ngạc nhiên mà thôi, không hề hoảng sợ.

Mà khi Galactus phát động năng lực nuốt chửng hành tinh, Trần Nghiệp và Adam, liền ăn ý đồng thời dừng tay.

“Thật là con ruồi phiền phức!”

Adam khó chịu nói.

Trần Nghiệp nắm chặt nắm đấm, sắc mặt nghiêm túc hỏi:
“Người đến hay ta đến?”

“Lúc trước người đã giải quyết Odin, thứ này liền giao cho ta đi!”

Giọng nói của Adam vừa dứt, đột nhiên đứng tấn, bày ra một tư thế kinh điển.

Sau đó.

Giọng nói trong trẻo, từ trong miệng hắn truyền ra.

“Kame...hame...ha...”

Vù!

Một cột sáng khí công màu lam trắng, to hơn cả xe tải, xuất hiện từ lòng bàn tay của Adam, bị Adam đẩy lên trời cao, mục tiêu chính là Galactus!

Trần Nghiệp đã từng ở Bí Cảnh Toàn Dân, chứng kiến vị Lý Võ Thần kia, dùng Kamehameha tấn công Ghidrah.

Lúc đó uy thế của Kamehameha, chấn động cả vùng.

Nhưng so với Kamehameha của Adam trước mắt, Kamehameha của Lý Võ Thần, quả thực giống như cây nấm kim châm...

Kamehameha được phóng ra ở trạng thái Super Saiyan 2, quá khủng bố!

Cột sáng màu lam trắng kia, phóng thẳng lên trời, trong nháy mắt xé rách không gian!

Mặt đất dưới chân Adam, càng bị dẫm đến sụp đổ, hình thành một hố sâu đường kính vài trăm mét.

“Vù—”

Pháo Kamehameha, rất dễ dàng đánh trúng Galactus, lại càng trực tiếp đánh vào miệng của Galactus.

Lập tức!

Galactus toàn năng, nuốt chửng vạn vật, cả cái đầu đều bị nổ tung...

Khi cái đầu của Galactus biến mất, hiện tượng dòng chảy ngược trên bầu trời Asgard lúc trước, lập tức bị gián đoạn, vô số ngọn núi, bùn đất bị hút lên trời, đồng loạt rơi xuống.

Ngay cả Trần Nghiệp cũng không thể không thừa nhận, tên chó chết Adam này, chỉ bằng một chiêu khí công pháo này, quả thực rất ngu bực.

Ngay cả hắn, e rằng cũng không đỡ nổi công kích như vậy.

Đương nhiên, với phòng ngự của Trần Nghiệp, không có khả năng chết, chỉ là rất có thể sẽ bị đẩy bay...

Ở một bên khác.

Hela nhìn thấy cảnh tượng vừa rồi, lập tức phát ra tiếng hét kinh hãi: “Heimdall, đưa chúng ta đi! Ngay lập tức!!!”

Loki càng thêm không chịu nổi, chân cũng mềm nhũn, ngay cả Thor cũng sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng...

Galactus trong truyền thuyết, một trong năm vị Sáng Thế Thần!

Lại cũng sẽ bị giết chết sao?

Hai tên này, rốt cuộc là quái vật siêu cấp từ đâu chui ra??

Quá đáng sợ!

...

Là một trong Ngũ Đại Sáng Thế Thần.

Galactus đương nhiên không dễ chết như vậy.

Hắn ở trong vũ trụ, có vài phân thân.

Adam vừa giết chết, chỉ là một trong những phân thân của hắn.

Về phần bản thể của Galactus ở đâu, không ai có thể biết được.

Mặc dù vậy, cũng đã rất đáng sợ rồi.

Bởi vì phân thân của Galactus không nhiều, mỗi một phân thân, đều không thua kém Celestial của nhóm Celestial.

Có thể nói, vừa rồi một kích của Adam, trực tiếp miêu sát một vị Celestial!

Celestial không phải loại giả thần linh như người Asgard, trong vũ trụ Marvel, Celestial là thần linh chân chính, gần như toàn năng.

Sự tồn tại như vậy, mỗi một vị chết đi, đều thuộc về đại sự kiện trong vũ trụ Marvel.

Cho nên, sau khi phân thân của Galactus bị giết, lập tức kinh động rất nhiều tồn tại chưa biết trong vũ trụ.

Ánh mắt của bọn họ, xuyên qua tầng tầng không gian, nhìn về phía Asgard. Đường như muốn biết, là ai đã giết chết Galactus.

Lập tức!

Trần Nghiệp liền cảm giác được, mình dường như bị rất nhiều đôi mắt cường đại nhìn chằm chằm.

Tuy nhiên, Trần Nghiệp không có bất kỳ thần sắc kinh hoàng sợ hãi nào.

Thực lực hiện tại của hắn, đã cho hắn đủ tự tin.

Lúc này sự chú ý của Trần Nghiệp, chủ yếu vẫn tập trung trên người Adam.

Ngay cả Linh Giả và Hàn Ly, cũng dừng chiến đấu, đứng một bên quan sát.

Mọi người đều hiểu, chiến đấu của những người khác không quan trọng, kết quả chiến đấu cuối cùng của Trần Nghiệp và Adam, sẽ quyết định tất cả!

Trải qua trận chiến vừa rồi với Adam.

Trần Nghiệp đã xác nhận suy đoán của mình.

Adam ở trạng thái Super Saiyan 2, sức mạnh còn mạnh hơn hắn một chút, nhưng mạnh cũng có hạn.

Tuy nhiên, về tốc độ, Adam so với hắn hiện tại, kém hơn không ít.

Còn về phòng ngự và thể lực, tạm thời vẫn chưa nhìn ra, bởi vì quá trình chiến đấu vừa rồi không dài.

Lúc này.

Adam đối diện bỗng nhiên mở miệng.

“Khó trách ngươi bị Chủ Thần truy nã, thực lực của ngươi, thật đáng kinh ngạc! Nhìn dáng vẻ của ngươi, chắc không phải có huyết thống của Saitama chứ?”

Nói cũng phải, năng lực quan sát của tên tiểu tử này khá lợi hại, thật sự đoán gần đúng rồi.

Tuy nhiên, trong thân thể của Trần Nghiệp, không phải là huyết thống của Saitama, mà là sở hữu thiên phú của Saitama!

Hai cái này có sự khác biệt về bản chất.

Kế thừa huyết thống của người khác, chính là vứt bỏ huyết thống của mình, nói cách khác, ngoại trừ tư tưởng vẫn là của mình, thân thể huyết mạch, kỳ thật đều đã đổi người. Thậm chí sau này có hậu đại, đó cũng là con của người khác.

Sở hữu thiên phú giống nhau, thì không giống.

Tất cả trên người Trần Nghiệp, đều là của Trần Nghiệp.

Chương 573 - Long Túc Diệt Thế, Thế Giới Hóa Hư Vô!

“Ngươi nói nhảm nhiều quá đấy.” Trần Nghiệp thản nhiên nói: “Chuẩn bị trước khi chết, nói thêm vài câu sao?”

Nghe được lời này, Adam lộ ra nụ cười.

“Chiến đấu với ngươi, rất thú vị, thực lực của ngươi làm ta rất hài lòng... Tuy nhiên, ta không thích cái miệng của ngươi, cho nên, ta không định tiếp tục chơi với ngươi nữa.”

Dứt lời.

Adam lấy ra một ống tiêm, nhắm ngay cổ của mình, đâm vào.

Sau đó, đẩy nước thuốc màu đỏ bên trong ống tiêm, vào trong thân thể của mình.

Nhìn thấy cảnh này, Trần Nghiệp sững sốt, lập tức đề phòng.

Kẻ ngốc cũng biết, Adam không thể nào tự sát.

Cho nên, thứ chứa trong ống tiêm, nhất định là thứ có thể tăng cường thực lực.

Trần Nghiệp nhìn về phía Hàn Ly, vốn muốn hỏi Hàn Ly, đây là thủ đoạn gì... Không ngờ, Hàn Ly còn kinh ngạc hơn hẳn, hiển nhiên cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, Adam còn có thủ đoạn như vậy.

Rất nhanh.

Toàn bộ nước thuốc màu đỏ trong ống tiêm, đều bị Adam tiêm vào thân thể.

Sau đó.

Adam ném ống tiêm đã rỗng đi, nhìn về phía Trần Nghiệp, ánh mắt trở nên dữ tợn.

“Tiểu tử, ta tiếp theo, ngay cả bản thân ta cũng không thể không chế, cho nên, nếu ngươi không muốn chết đau đớn, thì nhanh chóng tự sát đi!”

Dứt lời.

Một cái đuôi, trước tiên xuyên thủng quần của Adam, lộ ra.

Trần Nghiệp sửng sốt.

Khó trách trước đó đã cảm thấy phía sau Adam kỳ quái, luôn cảm thấy có chút phồng lên, thì ra bên trong giấu một cái đuôi?

Xem ra, đạt được huyết thống Super Saiyan, đã biến toàn bộ thân thể của Adam thành người Saiyan.

Sau đó, hai mắt của Adam, đỏ thẫm một mảnh, miệng từ từ nhô lên, thân thể đang nhanh chóng phồng lên!

Vài hơi thở công phu.

Adam liền từ một người bình thường, biến thành một con khi đột khổng lồ!

Đây là một con khi đột chưa từng có.

Chiều cao của nó, ít nhất đã vượt quá ba mươi mét, thể hình cực kỳ hùng tráng, toàn thân phủ một lớp lông màu vàng kim...

Nhìn qua, đặc biệt giống Vegeta trong “Dragon Ball GT”, sau khi bị Baby phụ thân, biến thân thành Khi Đột Vàng!

Khi Khi Đột Vàng nhìn chằm chằm Trần Nghiệp, một cỗ khí thể khổng lồ khó có thể tưởng tượng được, xuất hiện từ trên người nó.

Trần Nghiệp sửng sờ.

Vốn tưởng rằng Adam tự tiêm cho mình, là chuẩn bị bộc phát, kích phát tiềm năng tăng cường thực lực, không ngờ, lại là biến thành hình thái Khi Đột.

Đối với hình thái Khi Đột của người Saiyan, Trần Nghiệp đương nhiên nhận ra, cũng từng tận mắt nhìn thấy (Vegeta thời trẻ trong Bí Cảnh Toàn Dân).

Tuy nhiên, người ta biến thân, dựa vào ánh sáng mặt trăng phản chiếu.

Adam vậy mà chỉ cần tiêm một mũi, là có thể hoàn thành biến thân...

Không thể không nói, thủ đoạn này, càng thêm đơn giản tiện lợi hơn một chút.

“Trần Nghiệp cẩn thận!”

Hàn Ly nhắc nhở một câu, kinh ngạc nói: “Tôi không biết, tên này vậy mà cũng có thể biến thân thành hình thái Khi Đột!”

Trần Nghiệp nghe vậy, sắc mặt bình tĩnh.

“Lão Hàn, không cần lo lắng, kỳ thật... chiêu thức này tôi cũng có!”

Dứt lời.

Trên bầu trời liền xuất hiện một lượng lớn mây đen.

Mây đen che khuất bầu trời, bao phủ toàn bộ Asgard. Vô số tia chớp hiện lên trong mây đen, màu sắc lại là màu đỏ sẫm, vô cùng yêu dị.

Một màn quỷ dị như vậy, ngay cả Adam vừa hoàn thành biến thân, cũng bị hấp dẫn, nhìn không được ngẩng đầu nhìn lên.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp nhảy lên, chui vào trong tầng mây.

Sau đó, Hàn Ly và những người khác liền thấy, một thân thể kinh người, ẩn hiện trong tầng mây.

Chỉ là một mảnh lân phiến, cũng lớn hơn người rất nhiều lần!

Khi Trần Nghiệp chui ra khỏi tầng mây, tất cả mọi người ở đây, đều bị dọa giật mình.

Đó là một con cự long!

Cự long màu xanh lớn vô cùng!

Chỉ riêng chiều rộng thân thể, đã đạt tới trăm mét, còn rộng hơn máy bay chở khách dân dụng cộng thêm sải cánh gấp mấy lần!

Còn về chiều dài thân thể... vậy mà liếc mắt một cái không nhìn thấy đuôi!

Hiện tại thuộc tính thể chất của Trần Nghiệp, sớm đã vượt quá con số mười vạn.

Theo hiệu ứng biến hóa của Trái Ác Quỷ Thanh Long: Chiều dài thân thể là cơ bản 100 mét + thuộc tính thể chất chia cho 20!

Như vậy chiều dài thân thể của Trần Nghiệp hiện tại, đã vượt quá 5000 mét!!

Hơn 5 km...

Đây là khái niệm gì?

Để một người bình thường, chạy trên người Trần Nghiệp, cũng phải mất nửa giờ, mới có thể chạy từ đầu đến đuôi. Điều này còn phải là người bình thường có thể lực tương đối tốt mới được...

Khi Hàn Ly và những người khác nhìn thấy Trần Nghiệp sau khi biến thân, trong đầu không tự chủ được, hiện lên một truyền thuyết.

Nghe nói, trong thần thoại Bắc Âu, có một con hải xà khổng lồ có thể bao quanh nhân gian, tên là “Jörmungandr”!

Sự to lớn của nó, vô biên vô hạn.

Lúc này hình thái Thanh Long của Trần Nghiệp, đã có chút ý tứ đó rồi.

Trước mặt Trần Nghiệp, Adam vừa biến thân, giống như con gián. Còn Hàn Ly và những người khác, gần như là con kiến...

Đứng trước mặt một sinh vật khổng lồ hùng vĩ như vậy, loại cảm giác áp bách đó, thật khó có thể tưởng tượng được!

Ngay cả Hàn Ly cấp S, cũng cảm thấy hô hấp có chút không thông suốt.

Đừng nói Hàn Ly và những người khác chấn kinh.

Ngay cả những tồn tại cấp thần ở sâu trong vũ trụ, khi nhìn thấy thân thể của Trần Nghiệp sau khi biến thân, cũng bị dọa giật mình.

Vốn dĩ, nhìn thấy Adam giết chết Galactus, một số tồn tại hiếu chiến, còn rục rịch, dường như muốn đến đây, tìm kiếm con mồi. Đợi đến khi nhìn thấy Trần Nghiệp biến thân, lập tức bỏ ý định.

Kẻ ngốc cũng có thể nhìn ra, Thanh Long này không dễ chọc.

Rất không dễ chọc!

Vẫn là quan sát trước đã...

...

Kể từ khi đến Trái Đất, ba năm nay, vì che giấu thân phận “Vực Ngoại Tà Ma” của mình, Trần Nghiệp vẫn luôn không biến thân.

Đây vẫn là lần đầu tiên hắn biến thân sau ba năm!

Cảm nhận được sức mạnh cường đại trong cơ thể, trong lòng Trần Nghiệp có một loại cảm giác thỏa mãn không nói nên lời.

Hắn lúc này, thậm chí cảm thấy, mình không cần Long Túc, một chiêu “Thần Long Bài Vĩ”, là có thể dễ dàng đập nát hành tinh như Trái Đất...

Giống như một viên đạn, bắn vỡ một mảnh kính lớn vậy.

Sau khi tăng cường gấp năm lần sức mạnh, thật sự là quá mạnh.

“Gầm!”

Lúc này.

Khí Đột Vàng trên mặt đất, đột nhiên hướng về phía Trần Nghiệp trên bầu trời, phát ra một tiếng gầm rú.

Hiển nhiên.

Cho dù Trần Nghiệp biến thành như vậy, có cảm giác áp bách, Adam hình thái Khí Đột, cũng không chịu thua.

Tiếp theo.

Mặt đất vỡ vụn.

Là Khí Đột Vàng nhảy lên, lao về phía Trần Nghiệp.

Nhìn qua.

Giống như một con gián không biết lượng sức mình, phát động tấn công liều chết về phía loài người!

Rất dũng cảm!

Nhưng không có tác dụng gì.

Sau khi Adam biến thân thành Khí Đột Vàng, thực lực chỉ tăng lên gấp đôi so với Super Saiyan 2.

Sự tăng cường này, chênh lệch quá lớn với Trần Nghiệp.

Đối mặt với Adam lao tới, Trần Nghiệp chỉ vung ra long trảo...

“Bốp!”

Adam liền bị đánh bay ngược trở lại.

Ầm!

Mặt đất trong phạm vi nghìn mét, đều bị thân thể của Adam đâm cho vỡ nát.

Mà bản thân Adam, vậy mà trực tiếp xuyên thủng Asgard, xuất hiện ở mặt bên kia của Asgard.

Thực sự là sức mạnh hình thái Thanh Long của Trần Nghiệp quá lớn.

Một tát của hắn, còn mạnh hơn “Như Lai Thần Chương” mà Như Lai trong “Tây Du Hành Ma Thiên” thi triển!

Nếu như Tôn Ngộ Không trong “Tây Du Hành Ma Thiên” lúc đó, gặp phải Trần Nghiệp bây giờ, một tát là có thể đưa hắn lên Tây Thiên.

Đột nhiên.

Trần Nghiệp dường như cảm nhận được điều gì đó.
Chỉ thấy hắc vụng thân thể, trên toàn bộ Asgard, liền nổi lên một trận cuồng phong.

Chương 574 - Long Tức Diệt Thế, Thế Giới Hóa Hư Vô! (2)

Hàn Ly và Hồ Trung, lập tức bị cỗ cuồng phong này thổi lên, bay vào trên bầu trời.

Hai người có chút kinh hoảng, nhưng không hề mất bình tĩnh.

Bởi vì bọn họ biết, Trần Nghiệp sẽ không đối phó với bọn họ.

Hai bên qua lại lâu như vậy, sớm đã biết nhu cầu của nhau, lợi ích hiện tại là nhất trí.

Quả nhiên.

Gần như ngay khi hai người vừa bay lên, một cột sáng khủng bố, đột nhiên bắn ra từ phía dưới Bifrost, bắn về phía Trần Nghiệp trên không trung.

Dưới sự phá hoại của cột sáng này, toàn bộ Asgard, bắt đầu tan rã.

Hàn Ly có thị lực tốt, hơn nữa học được “Pháp Nhãn”, hẳn có thể “nhìn” thấy, ở mặt sau của Asgard, Khí Đột Vàng do Adam biến thành, đang há cái miệng đầy máu, phun ra Khí Công Pháo chưa từng có!

Cột sáng khủng bố đó, chính là Khí Công Pháo của Adam, xuyên thủng toàn bộ Asgard, từ phương hướng Bifrost, oanh kích về phía Trần Nghiệp.

Mặc dù sau khi biến thành Thanh Long, thân thể trở nên khổng lồ, mang đến sức mạnh và cảm giác áp bách cường đại.

Nhưng, thân thể lớn cũng có nghĩa là mục tiêu lớn.

Cho nên, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, một kích này của Adam, vừa vặn có thể đánh trúng Trần Nghiệp.

Đương nhiên.

Nếu Trần Nghiệp muốn né, là có thể né tránh được.

Chỉ là, hắn không chỉ không lựa chọn né tránh, ngược lại cũng há cái miệng rộng không lồ ra, sau đó, phun ra một “Long Túc”.

Làm như vậy, không phải Trần Nghiệp cố ý muốn cậy mạnh!

Mà là hắn cảm thấy, đây là thời khắc tốt nhất để giết chết Adam.

“Suu!”

Long Túc trong nháy mắt xé rách bầu trời, va chạm với Khí Công Pháo đang bay tới!

Khí Công Pháo đủ để hủy diệt hằng tinh, khi gặp Long Túc, vậy mà giống như đạn lép, lập tức bị đánh tan.

Long Túc chỉ dừng lại trong chốc lát, liền tiếp tục bay về phía trước, cuối cùng xuyên qua Asgard, đánh trúng Khi Đột Vàng ở mặt bên kia!

Sau đó.

Vụ nổ lớn cấp độ diệt thế, xuất hiện.

Năng lượng do vụ nổ tạo ra, giống như một hằng tinh xuất hiện tại chỗ, trong nháy mắt nuốt chửng toàn bộ Asgard.

Thế giới hóa hư vô!

Toàn bộ tinh hệ, đều được chiếu sáng...

...

“Bọn họ là ai? Là chủng tộc gì?”

“Hình như là loài người...”

“Không thể nào, loài người mạnh nhất, cũng không bằng một phần tỷ tỷ của bọn họ.”

“Trong vũ trụ này, không nên có tồn tại như vậy, chẳng lẽ là đến từ vũ trụ khác?”

“Đúng là như vậy.”

“Chúng ta có nên đuổi bọn họ đi không?”

“Có thể làm được điều này, phải là mấy vị trong Living Tribunal mới được.”

“Thôi bỏ đi, mặc kệ bọn họ...”

Sâu trong vũ trụ.

Truyền đến vài tiếng nghị luận.

Những âm thanh này, thần bí hùng vĩ, giống như thiên âm.

Tuy nhiên, cũng chỉ xuất hiện trong chốc lát, liền biến mất.

Sau đó.

Trần Nghiệp liền cảm giác được, những ánh mắt đang quan sát mình trong bóng tối, toàn bộ biến mất không thấy...

Lúc này Trần Nghiệp, đã khôi phục hình người.

Kim loại thần bí, hóa thành một bộ đồ thường, mặc trên người hắn.

Ánh mắt của hắn, nhìn về phía trước.

Vốn dĩ, bên kia có một nơi được xưng là tiên cảnh “Asgard”, lúc này đã hoàn toàn biến thành một mảnh hư vô.

Bị vụ nổ của Long Túc, tiêu diệt sạch sẽ.

Lúc này Trần Nghiệp, đang tìm kiếm tung tích của Adam.

Đúng vậy.

Adam vẫn chưa chết!

Nếu Adam đã chết, Trần Nghiệp sẽ nhận được nhắc nhở của bí cảnh.

“Trần lão đệ, cậu nói Adam chưa chết? Không thể nào chứ?”

Hồ Trung ở bên cạnh kinh ngạc nói: “Vụ nổ vừa rồi, cho dù là thần tiên trong thế giới của lão Hàn, cũng khó mà sống sót.”

Hàn Ly gật đầu, không nói gì, chỉ là ánh mắt cảm thán.

Nhìn thấy Long Túc vừa rồi của Trần Nghiệp, hắn cảm thấy, mình còn một đoạn đường dài phải đi...

Cả ba người đều đang ở trong không gian.

Hồ Trung có thể nói chuyện, hoàn toàn là bởi vì Hàn Ly, đã tạo ra một kết giới pháp lực ở bên ngoài ba người.

Trong kết giới có linh khí tồn tại, không chỉ có thể nói chuyện, hô hấp, còn có thể bổ sung thể lực, khôi phục tinh thần.

“Các người giết Vực Ngoại Tà Ma, hẳn là có nhắc nhở giết thành công chứ? Chúng ta cũng có!”

Trần Nghiệp nói: “Bây giờ tôi vẫn chưa nhận được nhắc nhở, chứng tỏ Adam còn sống.”

Hồ Trung kinh ngạc: “Như vậy mà cũng không chết? Quá vô lý...”

Trần Nghiệp liền hỏi: “Lão Hồ, tôi nhớ anh cũng có năng lực bảo vệ tính mạng, có thể sống sót trong vụ nổ vừa rồi không?”

“Không thể!” Hồ Trung lắc đầu, khẳng định nói: “Năng lượng do vụ nổ vừa rồi tạo ra, kéo dài rất lâu, có bao nhiêu thủ đoạn bảo mệnh, đều phải bỏ mạng trong đó. Trừ phi là loại thủ đoạn sau khi chết sẽ sống lại ở một nơi khác... Tuy nhiên thủ đoạn loại này, tôi chưa từng nghe nói qua.”

“Trần lão đệ, cậu vừa rồi biến thành hình thái cự long, thật sự dọa tôi sợ hết hồn.”

Khuôn mặt Hồ Trung vẫn còn mang vẻ kinh ngạc: “Tôi thật không ngờ, cậu lại còn có chiêu này, thật sự quá cường đại... bất quá chiêu này của cậu nhìn có chút quen mắt.”

“Là năng lực trái ác quỷ hệ Zoan Thần Thoại của Tứ Hoàng Kaido trong thế giới One Piece.”

Trần Nghiệp thành thật nói, ánh mắt vẫn tìm kiếm xung quanh.

“Thì ra là năng lực trái ác quỷ hệ Zoan Thần Thoại, tôi nói sao trông quen mắt... bất quá cậu so với tên Kaido kia, lớn hơn nhiều lắm!”

Hồ Trung nói một câu, rồi lại tự nói: “Cũng phải, tên phé vật như Kaido, sao có thể so với cậu được?”

“Lão Hồ, đừng nói chuyện này nữa, trước tiên tìm Adam rồi tính.” Trần Nghiệp nói: “Ngoài Adam ra, tên Linh Giả kia cũng chưa chết!”

Hồ Trung nghe vậy, còn chưa kịp mở miệng, Hàn Ly liền nói: “Yên tâm, bọn chúng chạy không thoát!”

Dứt lời.

Hàn Ly liền bấm pháp quyết, thi triển một loại thuật tìm kiếm.

Tức thì!

Đôi mắt Hàn Ly biến thành một mảnh màu vàng kim, đồng thời có kim quang tỏa ra.

Trần Nghiệp không hiểu, nhưng vẫn rất chấn động.

Cảm thấy tu sĩ tu tiên thật sự là toàn năng...

Chỉ mất một lát công phu.

Hàn Ly liền phát hiện ra điều gì đó.

“Tìm được rồi... chạy cũng khá nhanh!”

Hồ Trung vội vàng hỏi: “Lão Hàn, bọn chúng ở đâu?”

“Ở Trái Đất!” Hàn Ly bổ sung: “Là Trái Đất của thế giới này.”

Hồ Trung rất kinh ngạc, vội nói: “Asgard trong thế giới Marvel, cách Trái Đất rất xa, bọn chúng sao chạy nhanh như vậy?”

Hàn Ly trả lời: “Là tên Linh Giả kia, nắm giữ một loại thủ đoạn truyền tống, có thể tiến hành truyền tống tầm xa.”

“Vậy chúng ta mau qua đó, đừng để Adam chạy mất.”

Lần này mục tiêu của mọi người đều nhất trí, chính là triệt để tiêu diệt Adam!

Tránh cho việc đối phương trở về Trái Đất sau đó, gây ra nguy cơ cho Trái Đất.

Tuy Adam đã thua Trần Nghiệp, nhưng không ai dám xem thường thực lực của hắn ta, nếu hắn ta trở về Trái Đất muốn phá hoại, kéo mọi người cùng chết chung, ai cũng không ngăn cản được.

“Tôi sẽ chỉ đường, Trần Nghiệp cậu đưa chúng ta qua đó.”

Hàn Ly nói: “Tốc độ bay của tôi không bằng cậu.”

“Được!”

Dứt lời, Trần Nghiệp liền nắm lấy vai hai người, xuyên qua không gian vũ trụ...

...

Cùng lúc đó.

Trái Đất Marvel.

Trong một căn biệt thự nào đó.

Ma pháp hỗn độn mãnh liệt lóe lên rồi biến mất. Một nhà bốn người liền ngã xuống vũng máu.

Tên Linh Giả ném Adam lên ghế sofa, lạnh lùng nói: “Người tốt nhất nhanh chóng tỉnh lại, nếu không, ta sẽ tự mình rời đi.”

Lúc này Adam toàn thân đầy máu, không hề khoa trương khi nói, đã biến thành một huyết nhân!

Hơn nữa, Adam hiện tại cũng đang trong tình trạng hôn mê sâu.

Thật lòng mà nói, hẳn ta có thể sống sót trong vụ nổ Long Túc của Trần Nghiệp, đã đủ để chứng minh, thân thể của Super Saiyan là một sự tồn tại giống như BUG.

Chương 575 - Kích Sát Adam, Thiên Hạ Vô Địch!

Linh Giả ngồi trên ghế sofa bên cạnh, nhìn Adam, càng nghĩ càng tức.

“Chết tiệt, vốn tưởng rằng người thật sự có sức mạnh vô địch thiên hạ, kết quả ngay cả một con rồng cũng không đánh lại, hại ta cũng bị mắc kẹt ở đây... cho người nửa tiếng, nếu người không thể tỉnh lại, ta sẽ lấy đầu của người, để đổi lấy một cơ hội sống sót!”

Những lời này vừa nói ra.

Adam trên ghế sofa vẫn không có động tĩnh gì.

Linh Giả thấy vậy, biết dựa vào Adam tự mình tỉnh lại, e rằng không được.

Cô ta cắn răng, từ trong tay áo lấy ra một cuộn giấy, hướng về phía Adam đang hôn mê, do dự không quyết.

Cuộn giấy này là một cuộn giấy trị liệu, bên trong có chứa đựng lời chúc phúc của một vị thần linh, một khi sử dụng, có

thể phát ra thánh quang mãnh liệt, có thể khiến nhục sinh bạch cốt, chữa lành mọi vết thương.

Tương ứng, cuộn giấy này cũng cực kỳ quý giá, là Linh Giả may mắn có được từ một thế giới ma pháp, ngay cả trong thế giới ma pháp đó, cũng cực kỳ hiếm có.

Để cô ta sử dụng trên người Adam, cô ta thật sự không nỡ.

Nhưng mà!

Linh Giả rất rõ ràng, từ khi cô ta đứng về phía Adam, thì rất khó xuống thuyền, cho dù cô ta thật sự dâng đầu của Adam ra, cũng chưa chắc có thể nhận được sự tin tưởng của Hàn Ly và những người khác, để họ thả cô ta rời đi...

Hơn nữa, cho dù cứu sống Adam, cũng không phải là đối thủ của tên có thể biến thành cự long đáng sợ kia.

Vì vậy, Linh Giả rất do dự.

Đúng lúc Linh Giả do dự, một giọng nói đột nhiên vang lên từ phía sau cô ta.

“Ta khuyên ngươi đừng làm như vậy!”

Nghe thấy giọng nói, Linh Giả không hề có vẻ hoảng sợ, bình tĩnh quay đầu lại, nhìn ông lão xuất hiện trước mặt mình.

Rõ ràng, sự xuất hiện của ông lão không hề qua mắt được cô ta.

Thậm chí có thể nói, vừa rồi cô ta sử dụng ma pháp hỗn độn giết người, chính là để thông báo cho ông lão này đến đây.

Nếu không, cô ta muốn giết người thường, có rất nhiều cách, không cần phải động dùng đến ma pháp hỗn độn...

“Ngài là Pháp sư Tối thượng của thế giới này, phải không?”

Linh Giả đánh giá ông lão từ trên xuống dưới, nói: “Ngài khuyên ta đừng làm như vậy? Chẳng lẽ ngài đã sử dụng Time Stone, nhìn thấy tương lai?”

Lần này ngược lại ông lão có chút kinh ngạc, ông ta cẩn thận đánh giá Linh Giả một lượt, nói với vẻ đầy ẩn ý: “Xem ra, ngươi rất hiểu chúng ta?”

Linh Giả không trả lời câu hỏi này, mà hỏi ngược lại: “Trong tương lai mà ngài nhìn thấy, chẳng lẽ tên này lại thất bại?”

Pháp sư Tối thượng gật đầu nói: “Đúng vậy, những người truy sát các người, mạnh mẽ đến mức không thể tin nổi, cho dù đồng bọn của người có hồi phục, cũng không thể chống đỡ, còn sẽ liên lụy đến hành tinh của chúng ta.”

“Ta hiểu rồi.”

Linh Giả nghe vậy, liền cắt cuộn giấy trên tay đi, sau đó hỏi: “Pháp sư Tối thượng, xin hãy cho ta một lời khuyên tốt hơn, ta có nên cầm đầu của hắn ta, đi cầu xin sự tha thứ của những người kia không?”

Pháp sư Tối thượng nhắm mắt lại, rồi nói: “Khuyên người nên mang theo đồng bọn còn sống, hiệu quả sẽ tốt hơn!”

Linh Giả sững sờ, sau đó như nghĩ đến điều gì, liền lộ ra nụ cười: “Đa tạ!”

Pháp sư Tối thượng xua tay: “Ta chỉ vì hành tinh này!”

...

Vì vậy.

Khi Trần Nghiệp mang theo Hàn Ly và Hồ Trung đến Trái Đất, liền gặp Linh Giả chủ động tìm đến.

“Sao không tiếp tục chạy nữa?” Hàn Ly nhàn nhạt hỏi.

Linh Giả nhún vai, rồi nói: “Ta giúp tên Adam này, kỳ thực là bị hắn ta uy hiếp, nếu không làm theo, hắn ta sẽ hủy diệt quốc gia của ta.”

Mặc dù Linh Giả nói rất đáng thương, nhưng ba người ở đây đều không phải người thường, căn bản không hề động lòng.

Linh Giả cũng biết, chỉ bằng một câu nói, muốn thuyết phục ba người tha cho mình, gần như là nằm mơ.

“Xin hãy tin tưởng, ta vốn không có ác ý với các vị, để thể hiện thành ý của mình, ta nguyện ý giao Adam cho các vị! Xin hãy cho phép ta trở về quê hương... ta đảm bảo từ nay về sau, sẽ không bao giờ bước chân vào Hoa Hạ nữa.”

Dứt lời.

Linh Giả vung tay lên, Adam vẫn đang trong trạng thái hôn mê, liền xuất hiện trước mặt mọi người.

Mọi người liếc nhìn Adam một cái, liền thấy Adam vô cùng thê thảm.

Rõ ràng, trong vụ nổ Long Túc đáng sợ đó, cho dù mạnh như Adam, cũng suýt mất mạng.

Hồ Trung lập tức nói: “Người không mang tên này đi, hắn ta đã chết từ lâu rồi, đây chính là thành ý của người sao?”

“Không! Adam không phải là một kẻ đầu óc đơn giản!”

Linh Giả nói: “Vì kế hoạch lần này, hắn ta đã chuẩn bị rất kỹ lưỡng, thậm chí còn cân nhắc đến khả năng mình thất bại! Vì vậy, hắn ta đã chuẩn bị cho mình một đạo cụ đặc thù rất lợi hại, cùng với một con tàu vũ trụ. Nếu như vừa rồi hắn ta bị các vị trực tiếp giết chết, sẽ hồi sinh trên Trái Đất, đến lúc đó, hắn ta sẽ phá hủy toàn bộ Trái Đất, sau đó lái tàu vũ trụ của mình, rời khỏi hệ mặt trời.”

Lời này vừa nói ra.

Khiến sắc mặt Trần Nghiệp, Hàn Ly và những người khác biến đổi.

“Lão Hàn, cô ta nói là thật sao?” Hồ Trung hỏi với vẻ mặt nghiêm trọng.

Hàn Ly nhíu mày suy nghĩ một chút, nói: “Không loại trừ khả năng này! Nhưng mà... ta muốn biết, đạo cụ hồi sinh mà Adam chuẩn bị, tên là gì?”

Câu nói sau, đương nhiên là hỏi Linh Giả.

Linh Giả lập tức trả lời: “Là đạo cụ đến từ một phó bản game nổi tiếng, tên là ‘Trừng Chiên Teyvat’ (Genshin Impact), hiện đang nằm trong tay những đồng đội của Adam.”

Trần Nghiệp sững sờ.

Đây là thứ gì?

Rõ ràng, hắn trước khi xuyên không và sau khi trở về Trái Đất, đều chưa từng chơi trò chơi nào đó...

Tuy nhiên, thấy Hàn Ly gật đầu ra chiều suy tư, Trần Nghiệp liền biết, những lời Linh Giả nói, độ tin cậy rất cao.

“Vì người biết kế hoạch của Adam, bây giờ nói cho chúng ta biết, thì có tác dụng gì?” Hàn Ly hỏi: “Chẳng lẽ người có biện pháp giải quyết?”

“Đương nhiên!”

Linh Giả tự tin nói: “Ta nắm giữ một loại thuật phong ấn, có thể ngăn cản người khác hồi sinh, đã thi triển lên người Adam...”

Dứt lời.

Linh Giả động đậy ngón tay, trên người Adam đang trôi nổi giữa không trung, lập tức xuất hiện những tia sáng màu đen chết chóc, vô cùng đáng sợ.

“Bây giờ, các vị có thể yên tâm giết hấn ta rồi.” Linh Giả lại hỏi: “Không biết thành ý như vậy, đã đủ chưa?”

Hàn Ly và Trần Nghiệp nhìn nhau, đều nhìn thấy suy nghĩ giống nhau trong mắt đối phương.

Có thật hay không, Trần Nghiệp thử một cái là biết.

Sau đó.

Trần Nghiệp bước lên, nói: “Hy vọng người nhớ kỹ tất cả những gì người vừa nói, cả đời này không được bước chân vào Hoa Hạ.”

Khi Trần Nghiệp đến trước mặt Adam, Adam đột nhiên mở mắt ra...

Nhưng Adam không phải là muốn đánh lén Trần Nghiệp, mà là mở miệng cầu xin tha thứ!

“Xin hãy chờ một chút, tất cả chỉ là hiểu lầm... ta nguyện ý trả giá để đổi lấy mạng sống của mình, một cái giá khiến các vị hài lòng! Xin hãy tha cho ta...”

Trần Nghiệp sững sờ.

Hay cho một tên Adam, thì ra hấn ta đã tỉnh từ lâu, vẫn luôn giả vờ hôn mê.

Ý nghĩ này vừa lóe lên trong đầu, Trần Nghiệp không hề dừng lại, giờ nắm đấm lên.

Thấy Trần Nghiệp không hề động lòng, Adam biết mình khó thoát khỏi cái chết, liền quay đầu nhìn về phía Linh Giả, miệng phát ra những lời nguyên rủa độc địa...

“Con đàn bà dê tiện, đồ khốn kiếp...”

Ba!

Trần Nghiệp tung một quyền, chặn lại tất cả những lời mắng nhiếc còn lại trong miệng Adam.

Chương 576 - Kịch Sát Adam, Thiên Hạ Vô Địch! (2)

Để tránh hậu hoạn về sau, cú đấm này, Trần Nghiệp gần như đã dùng toàn lực.

Tức thì.

Trong hư không xuất hiện một dị tượng ánh sáng trắng chói mắt.

Đây là toàn bộ không gian xung quanh, đều hóa thành hư vô, Nói một cách đơn giản, cú đấm này của Trần Nghiệp, đã đánh tắt cả mọi thứ trong hư không, thành trạng thái phân tử nguyên thủy nhất...

Thân thể của Adam cũng hoàn toàn bị nuốt chửng, sau đó phân hủy, không còn sót lại chút gì.

【 Giết chết dị đoan, nhận được 1000 điểm tiềm năng... 】

Nghe thấy thông báo.

Trần Nghiệp khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Vì có thông báo, chứng tỏ Adam đã thật sự chết.

Tên Linh Giả này, không nói dối!

Mặc dù đối phương vì cầu sinh, mà bán đứng đồng đội tạm thời Adam, hành vi rất đáng khinh.

Tuy nhiên, đối phương đã phong ấn khả năng hồi sinh của Adam, coi như cũng đã giúp Trần Nghiệp và Hàn Ly một phen!

Nếu không, đợi đến khi Adam thật sự thất bại trở về Trái Đất, hậu quả khó mà lường được.

Còn việc giết chết một Luân Hồi Giả mạnh mẽ như Adam, mà chỉ nhận được 1000 điểm tiềm năng, thật lòng mà nói, có chút không công bằng!

Một Adam, còn khó đối phó hơn mười vạn Luân Hồi Giả.

Tuy nhiên, phần thưởng mà Bí Cảnh đưa ra, chính là từ 100 đến 1000 điểm, điều này đã được thông báo từ trước.

Lần này sẵn giết Luân Hồi Giả, Trần Nghiệp thu hoạch rất lớn, rất hài lòng, cũng không quan tâm đến chút điểm tiềm năng của Adam.

Khi mọi thứ lắng xuống, trong hư không không còn nhìn thấy bóng dáng của Adam nữa.

Trần Nghiệp quay đầu lại, liền thấy ánh mắt dò hỏi của Hàn Ly. Hắn cũng không nói nhiều, chỉ gật đầu với Hàn Ly.

Hàn Ly thấy vậy, liền biết Adam đã chết hẳn, cũng khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Bây giờ Adam đã chết, những rắc rối mà Hoa Hạ gặp phải gần đây, đều sẽ được giải quyết!

Nghĩ đến đây, Hàn Ly nở nụ cười vui vẻ.

...

Trái Đất.

Trong một phòng livestream nào đó...

“Cái đệt? Chuyện gì vậy? Cục trưởng và Adam bọn họ đâu? Sao tôi chỉ uống một ngụm nước, tất cả đều biến mất rồi?”

“Chủ livestream người đang làm cái trò gì vậy? Mau tìm những đại lão ra đây!”

“Đừng làm khó chủ livestream nữa, pháp trận mà Cục trưởng khởi động, rõ ràng là một trận pháp dịch chuyển, chắc là sợ

sức phá hoại của Adam quá lớn, nên đã dịch chuyển tất cả mọi người đến nơi khác rồi.”

“Ta thấy không chỉ như vậy, nói không chừng đây là Cục trưởng đã đoán trước được Adam sẽ đến, đã chuẩn bị từ trước, bố trí pháp trận sẵn, muốn nhốt Adam ở một nơi nào đó.”

“Vị huynh đệ này nói đúng ý ta, ta cũng cảm thấy, Cục trưởng không đơn giản như vậy, không thể nào không có chút phòng bị nào.”

“Bây giờ làm sao bây giờ? Tiếp tục chờ sao?”

“Chờ cái gì, đại lão giao phong, nói không chừng phải đánh nhau mấy ngày mấy đêm, giải tán đi! Chờ kết quả là được.”

“Chúng ta có thể giải tán, chủ livestream không thể đi! Phải ở lại đây canh chừng.”

Nhìn thấy những bình luận trong phòng livestream.

Luân Hồi Giả chạy đến livestream, thật sự là có khổ không nói nên lời.

Hắn thật ra đã sớm muốn bỏ cuộc rồi, vì quá nguy hiểm.

Tuy nhiên, tin nhắn riêng tư của hắn, đã nhận được không ít lời đe dọa từ các đại lão cấp B, thậm chí còn có đại lão cấp A đe dọa hắn, bắt buộc phải tiếp tục livestream, nếu không sau này gặp nhau trong phó bản của Chủ Thần Không Gian, sẽ nhắm vào hắn ...

Mặc dù chủ livestream này biết, những tin nhắn riêng tư này, rất có thể là những người xem livestream, nói khoác mà thôi.

Nhưng mà, hắn không dám đánh cược!

Lỡ như thật sự có đại lão thì sao?

Đúng lúc hắn không biết nói gì cho phải, đột nhiên, pháp trận phía trước lại sáng lên.

Sau đó, bóng dáng của Cục trưởng Hàn Ly, Trần Nghiệp, Hồ Trung, cùng với Linh Giả, liền dịch chuyển trở về.

Chỉ không thấy Adam!

Hồ Trung nhìn xung quanh một cái, đột nhiên kinh ngạc nói:
“Chúng ta ở thế giới Marvel, ít nhất cũng đã vài tiếng đồng hồ

rồi, sao lại cảm thấy, thời gian ở Trái Đất bên này, dường như không có nhiều thay đổi?”

Tính cả thời gian Trần Nghiệp đưa bọn họ đến Trái Đất Marvel, quả thực đã vài tiếng đồng hồ.

Hàn Ly giải thích: “Đây là bởi vì, dòng chảy thời gian của hai thế giới khác nhau, bên kia trôi qua vài tiếng đồng hồ, bên này mới chỉ trôi qua vài phút mà thôi.”

Trong bốn người trở về, ngoại trừ vị Linh Giả trốn trong áo choàng đen, không nhìn thấy sắc mặt, thần sắc của ba người còn lại đều rất nhẹ nhõm.

Dù sao cũng là khải hoàn trở về, đã giải quyết được mọi họa tâm phúc Adam.

Mà một màn bọn họ trở về, cũng bị ông kính trực tiếp của vị Luân Hồi Giả kia quay lại toàn bộ.

“Má! Trở về rồi, các đại lão đều trở về rồi!”

“Thế này là giải quyết xong rồi?”

“Hình như thiếu một người...”

“Adam đâu? Sao không thấy tên Adam đó?”

“Hí! Adam không trở về, chẳng lẽ là ngủ rồi?”

“Không thể nào! Adam thế nhưng là Luân Hồi Giả cấp S đầu tiên trong Chủ Thần Không Gian! Nghe đồn còn có thể biến thân Super Saiyan 2, loại tồn tại trâu bò như vậy, ai có thể giết hắn?”

“Tôi thừa nhận Tổng cục trưởng có chút bản lĩnh, hắn là tồn tại gần với Tiên nhân nhất trong Chủ Thần Không Gian. Nhưng hắn muốn làm thịt Adam, hắn là còn chưa làm được.”

“Mọi người xem, tên áo choàng đen kia cũng ở đó, trước đây không phải là cùng phe với Adam sao? Bây giờ lại cùng Tổng cục trưởng bọn họ trở về... Chẳng lẽ là gián điệp do Tổng cục trưởng sắp xếp? Thời khắc mấu chốt phản bội? Hố Adam?”

“Có khả năng này...”

Trong phòng trực tiếp, nghị luận sôi nổi.

Lúc này.

Vị Luân Hồi Giả phụ trách trực tiếp, đột nhiên chú ý tới, ánh mắt của Hồ Trung nhìn về phía hắn, nhất thời dọa hắn giật mình.

“Má ơi! Kim Cương đại lão phát hiện ra tôi rồi, làm sao bây giờ? Anh em, bây giờ chạy trốn còn kịp không?”

Cách đó không xa.

Hồ Trung thấy được buổi phát sóng trực tiếp, mở miệng hỏi: “Lão Hàn, tiểu tử này cứ quay mãi, có muốn bắt lại không?”

Hàn Ly nghe vậy lắc đầu, thở dài nói: “Cứ mặc hắn đi! Dù sao chuyện tối nay, cả Kinh Thành đều biết, cũng không thể nào giấu được.”

Dừng một chút, Hàn Ly lại trầm giọng nói: “Về sự tồn tại của Luân Hồi Giả, cũng nên để người dân bình thường biết được rồi.”

Nghe được lời này, Hồ Trung thu hồi ánh mắt, quét nhìn bốn phía.

Nơi này vốn là trụ sở của Cục Luân Hồi, giờ khắc này đã hoàn toàn biến thành một mảnh phế tích!

Mà đây, còn chỉ là hậu quả do Adam và Trần Nghiệp một lần đối quyền tạo thành.

Luân Hồi Giả cấp S, lực phá hoại thật sự quá mạnh.

“Mấy vị... Ta có thể đi rồi chứ?” Linh Giả nhin không được mở miệng hỏi.

Hàn Ly ánh mắt quét về phía cô ta, nhàn nhạt nói: “Ở đây không có ai ngăn cản ngươi.”

Linh Giả thở phào nhẹ nhõm, hướng mọi người hành lễ, sau đó trực tiếp biến mất khỏi chỗ.

Ngay cả Trần Nghiệp cũng không nhìn rõ, đối phương là làm sao rời đi.

Đợi Linh Giả đi rồi, Hàn Ly liền nói: “Chuyện ở đây, giao cho cấp trên đi đau đầu, chúng ta đổi chỗ nói chuyện.”

Thoại âm vừa dứt, dưới chân ba người, sáng lên ánh sáng của pháp trận.

Đội ánh sáng biến mất, ba người cũng biến mất khỏi chỗ, đến Thế Giới Phó Bản Tiên Hiệp của Hàn Ly.

Lúc này Thanh Vân Tông của Hàn Ly, đã hoàn toàn chuyển đến di chỉ môn phái cũ của Kim Thạch Lão Tổ, dù sao ngọn núi cao này, quả thực càng thích hợp làm tông môn tu tiên.

Chính điện được trang trí nguy nga lộng lẫy, trên tường và mặt đất, đều được lát bằng vàng thật!

Một lát sau.

Bốn người ngồi trong một gian đình nghỉ mát giữa ngọn núi, vừa thưởng thức linh trà, vừa ngắm nhìn núi non hùng vĩ, thật là thoải mái.

Sở dĩ biến thành bốn người, tự nhiên là bởi vì, Tần Mộc Âm cũng gia nhập.

Chương 577 - Tần Mộc Âm: Đây chính là cảm giác được đại lão gánh sao?

“Lão Hàn, nơi này của anh thật sự là không tồi!”

Hồ Trung uống một ngụm linh trà, cảm thán một tiếng: “Tôi cũng muốn chuyển sang tu tiên đạo, sau đó sống lâu dài ở chỗ này.”

Lời này đương nhiên là nói đùa.

Hồ Trung hiện tại, đã cường hóa Haki Bá Khí Vũ Trang đến max cấp, tiêu tốn một lượng lớn Luân Hồi tệ, cảm sào sâu khó nhở.

Muốn hấn từ bỏ tất cả hiện tại, bắt đầu lại từ đầu tu luyện tiên đạo, hấn không nỡ.

Mặc dù biết Hồ Trung đang nói đùa, bất quá Hàn Ly vẫn nói: “Không cần hăm mộ nơi này, cậu gần đây không phải là dự định tiên hành ‘Phục Chiến’ sao? Đợi cậu triệt để chiếm lĩnh thế giới One Piece đó, cũng có thể trở thành cấp S.”

Đây là quy củ của Chủ Thần Không Gian.

Muốn triệt để chiếm lĩnh một Thế Giới Phó Bản, đem Thế Giới Phó Bản công cộng, biến thành Thế Giới Phó Bản cá nhân của mình, thì cần một tấm thẻ Phó Bản Chuyển Hoán cực kỳ khó có được, còn phải tiến hành Phục Chiến, đánh bại toàn bộ những người cạnh tranh khác mới được.

Cho dù là Hàn Ly, hay là Adam, đều là như vậy!

“Nào có dễ dàng như vậy? Tôi lại không phải anh...”

Hồ Trung nói một câu, sau đó nhìn Trần Nghiệp nói: “Đáng tiếc, Phục Chiến không thể tìm người khác giúp đỡ, nếu không, để Trần lão đệ tới giúp tôi, nhẹ nhàng thông thả là có thể đánh bại tất cả người khiêu chiến!”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp chỉ cười cười.

Hồ Trung lại nói: “Đúng rồi, Trần lão đệ, Adam đã bị tiêu diệt, kế hoạch của cậu, cũng chuẩn bị thực thi rồi chứ?”

Trần Nghiệp lập tức gật đầu.

Kế hoạch của hắn rất đơn giản, mang theo Tần Mộc Âm, đi tới Trái Đất, đại sát tứ phương, kiếm đủ điểm tiềm năng, một lần sóng béo lên, sau đó lại trở về Lam Tinh.

Đương nhiên, khu vực Hoa Hạ, không nằm trong kế hoạch của Trần Nghiệp.

Đây là mọi người đã sớm thương lượng xong.

Thấy Trần Nghiệp gật đầu, Hồ Trung lập tức cười ha ha, nói: “Vậy thì vừa đúng lúc, tôi cho cậu một danh sách, cậu thuận tiện giúp tôi làm thịt người trên danh sách, đặc biệt là đám người tiểu đội Đế Vương kia. Giải quyết bọn họ, tôi tiến hành Phục Chiến, sẽ có nắm chắc.”

Tiểu đội Đế Vương.

Chính là đội ngũ Luân Hồi Giả do Adam lãnh đạo.

Trong tiểu đội Đế Vương, ngoài Adam là cường giả cấp S, những thành viên khác, cũng đều là Luân Hồi Giả cấp A đỉnh tiêm, thậm chí có vài người, xếp hạng đều ở trên Hồ Trung.

Hàn Ly nói: “Người cần giải quyết trước tiên, là Sharman! Tránh cho tên đó thấy tình thế không ổn, chó cùng rứt giậu.”

Mọi người gật đầu tán thành.

Luân Hồi Giả cấp A cũng còn đỡ, muốn hủy diệt thế giới, độ khó rất lớn.

Luân Hồi Giả cấp S, mới là đại lão chân chính có năng lực hủy diệt thế giới.

“Việc không nên chậm trễ!” Hàn Ly lại nói: “Không bằng tôi nay chúng ta liền động thủ? Sharman trước đó bị thương, hiện tại chính là thời điểm tốt nhất khi hắn suy yếu!”

Trong mắt Hàn Ly, đối phó với ngoại tộc, không cần nói đạo nghĩa gì cả.

Trần Nghiệp tự nhiên không có ý kiến gì, lập tức gật đầu: “Được! Vậy thì hiện tại động thủ.”

Thoại âm vừa dứt.

Mọi người đều chuẩn bị.

Trần Nghiệp thấy Tần Mộc Âm dường như có chút căng thẳng, liền nắm lấy tay cô, mỉm cười nói: “Yên tâm, có tôi ở đây!”

Tần Mộc Âm nghe vậy, lộ ra một nụ cười tươi tắn: “Vậy lát nữa thì toàn bộ dựa vào Trần đại lão gánh rồi.”

“Được! Cô cứ nằm yên là được!”

...

Cùng lúc đó.

Ấn Độ.

Trong một tòa cung điện xa hoa.

Sharman vừa mới về nhà, đuổi hết tất cả phụ nữ và người hầu, liền lộ ra vẻ mặt suy yếu mệt mỏi, nằm trên thảm, không muốn nhúc nhích.

Hắn trước đó bị Hàn Ly một kiếm chém đầu, tuy nói dựa vào năng lực đặc thù mà không chết, nhưng cũng nguyên khí đại thương!

Ước chừng mười ngày nửa tháng này, hắn cũng không thể chạm vào phụ nữ.

Không phải Sharman không có dược tề hoặc đạo cụ khôi phục, chỉ là, trạng thái hiện tại của hắn, bất kỳ đạo cụ khôi phục nào, đối với hắn đều vô hiệu.

Loại nguyên khí đại thương này, phải dựa vào chính hắn từ từ khôi phục.

Sharman dự định nghỉ ngơi một đêm trước, ngày mai sẽ bay vào không gian phơi nắng.

Hắn có huyết thống người Krypton, phơi nắng có thể gia tốc sự hồi phục.

“Tên Adam chết tiệt...”

So với Hàn Ly, Sharman hiện tại, càng hận Adam hơn.

Từ khi hắn trở thành cường giả cấp S, còn chưa từng bị người ta sỉ nhục như vậy.

Huống chi, chỉ vài câu nói của Adam, đã khiến hắn chuyện này uống công, nguy hiểm còn cần tự mình gánh chịu!

Quan trọng nhất là, với tính cách của Adam, Sharman rất sợ, sau khi đối phương biết mình suy yếu, sẽ qua cầu rút ván, đánh chủ ý lên hắn!

“Chúc người chết không có chỗ chôn!”

Sharman nói ra câu nguyên rủa này xong, liền chuẩn bị nghỉ ngơi, cũng không biết, mình vừa nói ra lời đó đã ứng nghiệm. Không biết qua bao lâu.

Sharman đang mơ màng, trong đầu đột nhiên nghe được nhắc nhở từ Chủ Thần Không Gian:

【 Có Vực Ngoại Tà Ma xâm lăng thế giới này, mời Luân Hồi Giả (biệt hiệu 37444) lập tức đi tiêu diệt Vực Ngoại Tà Ma... 】

Thông báo này.

Trong nháy mắt đánh thức Sharman.

Nhìn phần thưởng nhiệm vụ tiêu diệt “Vực Ngoại Tà Ma” phong phú đó, Sharman nhìn không được cười ha hả.

Nếu hắn là người Hoa Hạ, lúc này chắc chắn sẽ nói, thật sự là “Buồn ngủ gặp chiếu manh”!

Bởi vì, trong phần thưởng nhiệm vụ tiêu diệt “Vực Ngoại Tà Ma” lần này, có phần thưởng điểm tiềm năng!

Chỉ cần hắn thêm điểm tiềm năng vào thể chất, là có thể khắc chế trạng thái suy yếu hiện tại của hắn, hơn nữa còn có thể khiến thực lực của hắn, lại tăng lên.

Đến lúc đó, cho dù Adam muốn qua cầu rút ván, chạy đến đối phó hắn, Sharman cũng không phải là không có chút sức lực phản kháng.

Nghĩ đến đây.

Sharman lập tức đứng dậy, chuẩn bị ra ngoài tìm kiếm tung tích của Vực Ngoại Tà Ma.

Hắn không sợ mình không tìm được.

Bởi vì trên người Vực Ngoại Tà Ma, đều có dấu hiệu của Chủ Thần Không Gian, rất rõ ràng!

Ra khỏi phòng mình xong, Sharman không để ý đến người hầu đang quỳ lạy, trực tiếp bay lên, tìm kiếm trong toàn thành.

Sharman hiện tại, mặc dù suy yếu, nhưng nếu bay, vẫn có thể làm được. Thậm chí duy trì chiến đấu trong thời gian ngắn, cũng không có vấn đề.

Rất nhanh.

Sharman liền phát hiện mục tiêu!

Vậy mà lại ở gần lâu đài của hắn, hơn nữa còn đang đến gần bên này.

Hiện tượng dị thường như vậy, khiến Sharman cảnh giác.

Tuy nhiên, nghĩ đến phần thưởng nhiệm vụ Chủ Thần cho, Sharman lại động lòng, bay về phía mục tiêu.

Hắn dự định qua đó xem sao, thấy tình thế không ổn thì chạy trốn cũng được.

Đối với tốc độ bay của mình, Sharman rất tự tin, cho dù là Adam, cũng không bằng hắn.

Một lát sau.

Sharman nhìn thấy mục tiêu nhiệm vụ của mình.

Đó là một người phụ nữ phương Đông, tướng mạo rất xinh đẹp, quan trọng nhất là, khí chất trên người đối phương rất tốt, Sharman chưa từng thấy người phụ nữ nào có khí chất như vậy.

Chỉ trong nháy mắt, Sharman liền động tâm.

“Thật là một mỹ nhân xuất sắc! Khiến người ta không nỡ cứ thế giết người!”

Sharman lẩm bẩm tự nói.

Nếu là ở trạng thái đỉnh phong, nhìn thấy mỹ nhân như vậy, hắn chắc chắn phải đùa bỡn một phen rồi mới giết.

Hiện tại, Sharman rất suy yếu, ngược lại không có tâm tư này.

Lúc này.

Người phụ nữ phương Đông kia, dường như cũng phát hiện ra Sharman, dừng bước.

Sharman đang chuẩn bị động thủ, đột nhiên, điện thoại di động trong túi, truyền đến tiếng rung, khiến hắn nhúu mày.

Nghĩ nghĩ, Sharman vẫn lấy điện thoại ra xem là ai.

Bởi vì chiếc điện thoại này của hắn, là điện thoại vệ tinh cấp quốc gia, người bình thường căn bản không gọi được số của hắn, có thể gọi vào, chỉ có vài đại nhân vật.

Hiện thị cuộc gọi đến, là Tổng thống tiên sinh.

Chương 578 - Tần Mộc Âm: Đây chính là cảm giác được đại lão gánh sao? (2)

Sharman vừa nhìn chăm chăm người phụ nữ phương Đông, đề phòng con mồi chạy trốn, vừa nghe điện thoại.

“Hiện tại tôi rất bận, nếu ông không có việc gấp, tốt nhất đừng làm phiền tôi!”

Ngay cả khi đối mặt với Tổng thống, giọng điệu của Sharman cũng không có bao nhiêu tôn trọng.

Đầu dây bên kia, truyền đến một giọng nói lo lắng:

“Sharman, xảy ra chuyện lớn rồi!”

“Tôi vừa nhận được tin tức, kế hoạch của Adam thất bại, không chỉ vậy, ngay cả bản thân Adam, cũng biến mất không thấy tăm hơi, nghi là đã chết!!”

Nghe được lời này.

Sharman kinh hãi.

“Cái gì? Sao có thể như vậy?”

Là một trong những thành viên của kế hoạch, Sharman rất rõ ràng, sự chuẩn bị lần này của Adam, đầy đủ đến mức nào!

Theo hắn thấy, Adam gần như không thể thất bại.

Bởi vì Adam không chỉ chuẩn bị đầy đủ, còn có thực lực vô địch thiên hạ!

Nếu không, sao hắn có thể nguyện ý, trở thành tiên phong của Adam?

“Nguồn tin tức rất chính xác!” Giọng nói đầu dây bên kia tiếp tục nói: “Sharman, anh phải chuẩn bị sẵn sàng, Hàn kia, rất có thể sẽ trả thù!”

Nghe được lời nhắc nhở như vậy.

Sharman giật mình kinh hãi!

Hắn rất cảnh giác, dường như đã ý thức được điều gì, xoay người bỏ chạy.

Đáng tiếc, đã muộn!

Hắn vừa quay đầu, liền thấy Hàn Ly đã đến từ lúc nào, giờ phút này đang đứng sau lưng hắn.

“Người...”

Lời phía sau chưa nói ra, Sharman lại bay về hướng khác.

Đột nhiên.

Một nắm đấm, nghênh diện mà đến.

Sau đó...

Liền không còn sau đó nữa!

Ý thức cuối cùng của Sharman, chính là nắm đấm nhanh chóng phóng to trong mắt hắn, thậm chí còn sinh ra hiện tượng bạch nhiệt...

Hắn cũng là cao thủ cấp S, đương nhiên hiểu, lực lượng của nắm đấm này, đáng sợ đến mức nào!

Sự thật quả thực như vậy.

Nắm đấm này, trực tiếp đánh Sharman thành trạng thái phân tử, biến mất trong không khí.

【 Giết chết dị đoan, nhận được 1000 điểm tiềm năng... 】

Trần Nghiệp thu hồi nắm đấm, sắc mặt bình tĩnh.

Đối với phần thưởng của Sharman, giống như Adam, hắn cũng không bất ngờ.

Ước chừng cấp S, đều là 1000 điểm.

Còn tại sao không nhường đầu người của Sharman cho Tần Mộc Âm?

Dù sao Sharman là cấp S, vì đề phòng đối phương có hậu chiêu gì, vẫn là do Trần Nghiệp nhanh chóng giết chết là tốt nhất, tránh cho đùa quá trớn, mang đến hậu quả không tốt.

“Chắc chắc! Lại một quyền giải quyết, Trần lão đệ, cậu bây giờ đã là một Đầu Trọc Đại Ma Vương danh xứng với thực rồi.”

Giọng nói của Hồ Trung, vang lên từ mặt đất, trong giọng nói tràn đầy kinh ngạc.

Chuyên đi Ấn Độ lần này, hẳn cũng đến, một mặt là vì biểu thị thái độ của mình, mặt khác, là đến xem náo nhiệt.

Đối với lời Hồ Trung nói, Trần Nghiệp cũng không để ý, chỉ mở miệng hỏi: “Ấn Độ ngoài Sharman, còn có Luân Hồi Giả lợi hại nào khác không?”

“Có hai tên thực lực cũng không tệ!” Hồ Trung nói: “Bất quá, trước mặt cậu, đó đều là con kiến hôi.”

Trần Nghiệp liền nói: “Vậy thì bắt đầu từ Ấn Độ, thực hiện kế hoạch thanh lý đi!”

“Được!”

Hàn Ly nói: “Cậu đi cùng Tần tiểu thư, tôi đi tìm Tổng thống của bọn họ nói chuyện.”

Hắn đến Ấn Độ, ngoài việc hỗ trợ, còn là đến đòi “bồi thường”.

Hiện tại Sharman đã chết, trách nhiệm xâm lược, phải tính lên đầu Ấn Độ.

Đợi Hàn Ly và Hồ Trung rời đi, Trần Nghiệp liền mang theo Tần Mộc Âm, bắt đầu kế hoạch thanh lý Luân Hồi Giả.

Bọn họ đều là “Vực Ngoại Tà Ma”, ai là Luân Hồi Giả, trong mắt bọn họ, rõ như ban ngày, căn bản không trốn thoát được.

“Tần tỷ, tiếp theo, sẽ do chị ra tay, tôi ở bên cạnh áp trận!”

Trần Nghiệp nói.

Tần Mộc Âm gật đầu, lập tức bay về phía một Luân Hồi Giả...

Ba bốn tiếng sau.

Luân Hồi Giả trong thành phố này, đã bị Tần Mộc Âm thanh lý một lượt.

Tuy nhiên, vẫn có không ít Luân Hồi Giả sống sót.

Bởi vì, không phải tất cả Luân Hồi Giả, sau khi có được thực lực, đều sẽ đi lên con đường tà ác ức hiếp người bình thường.

Đối với những Luân Hồi Giả có lòng thiện lương, Tần Mộc Âm đều sẽ tha cho.

Còn về cách phân biệt?

Tần Mộc Âm tinh thần lực cao, có thể thông qua đôi mắt của một người, nhìn thấu nội tâm của người này...

...

Đêm khuya.

Trong một căn hộ nào đó ở Los Angeles.

Cặp vợ chồng trẻ đang chuẩn bị đi ngủ.

Đột nhiên.

Dưới lầu vang lên một tiếng động khá lớn.

“Àm!”

Hình như có thứ gì đó đã đâm vỡ cửa gỗ.

Tiếng động như vậy lập tức đánh thức cặp vợ chồng trẻ.

Ngay cả kẻ ngốc cũng biết, chắc chắn là có kẻ trộm đột nhập vào nhà họ.

Người chồng lập tức đứng dậy khỏi giường, lấy ra một khẩu súng lục từ tủ đầu giường bên cạnh, đồng thời dặn dò vợ:

“Mary, mau trốn đi, rồi gọi cảnh sát!”

Dứt lời.

Người chồng trẻ cầm súng, đẩy cửa phòng, cẩn thận đi về phía cầu thang.

“Tách!”

Đèn được bật lên.

Người chồng giơ súng lên định bắn kẻ đột nhập, nhưng trong khoảnh khắc bóp cò, sau khi nhìn rõ người đến, hắn lập tức

sững sờ.

“Tommy? Sao lại là anh?”

Kẻ đột nhập cũng là một thanh niên, nhưng có vẻ ngoài hơi xấu xí, răng hô, mũi tẹt, mặt nhọn như khi, da dẻ cũng rất kém, đầy tàn nhang, trông rất ghê tởm.

Ban đầu, Tommy này chỉ là một kẻ vô công rồi nghề ở tầng lớp đáy xã hội, nếu hẳn ta không phải là anh họ của vợ mình, người chồng trẻ căn bản sẽ không thể quen biết một người như vậy.

Tuy nhiên, Tommy lúc này, không còn đáng vẻ khúm núm như trước nữa, trên mặt tràn đầy vẻ kiêu ngạo của kẻ mới phát, trong mắt càng tràn đầy sát khí, như đã thú chọn người mà ăn.

“Frank, đã lâu không gặp!”

Thanh niên tên Tommy cười chào hỏi, để lộ hàm răng hô đen sì.

Thấy là người quen, lại còn là họ hàng, Frank cất súng, rồi tức giận nói: “Tommy, anh đang làm cái quái gì vậy? Tại sao lại phá cửa nhà tôi giữa đêm khuya?”

Tommy cười hề hề, hỏi: “Mary đâu? Cô ấy có ở nhà không?”

Nghe vậy, Frank cau mày, hỏi: “Muộn thế này rồi, anh tìm Mary có chuyện gì sao?”

Tommy vừa định nói, một bóng dáng yếu điệu đã chạy ra khỏi phòng, đứng cạnh Frank.

“Tommy?”

Người đi ra, tự nhiên là vợ của Frank, bà Mary.

Cô nhìn đông đảo nát dưới lầu, tức giận nói: “Tommy, anh bị điên rồi sao? Hay là phê thuốc rồi?”

Cách xưng hô bên Mỹ khá đơn giản, ngay cả giữa những người họ hàng, thường có thể gọi thẳng tên.

Nghe Mary nói, Tommy không hề để tâm.

Ngược lại, sau khi nhìn thấy Mary xinh đẹp gợi cảm, trong mắt Tommy lộ ra ánh sáng dâm tà không chút che giấu.

“Ồ, Mary, em họ của tôi, em càng ngày càng xinh đẹp, chẳng trách tôi sẽ quên luyện không quên.”

Vừa nói ra lời này.

Sắc mặt của vợ chồng Frank đều thay đổi.

Mary lộ ra vẻ chán ghét.

Còn Frank, thì tức giận lại giơ súng lên, chĩa vào Tommy.

Là đàn ông, có người dám mặt đối mặt trêu ghẹo vợ mình, đương nhiên sẽ tức giận, điểm này không liên quan đến quốc tịch và màu da, toàn cầu đều như nhau.

“Nể mặt anh là anh họ của Mary, Tommy, lập tức rút khỏi nhà tôi, đừng để tôi nói lần thứ hai, nếu không tôi sẽ bắn thủng cái đầu ngu ngốc của anh.”

“Thật sao?”

Tommy cười hề hề: “Anh cứ thử xem!”

Dứt lời.

Hắn ta cứ như vậy trực tiếp đi về phía vợ chồng Frank.

Vừa đi vừa nói những lời khó nghe: “Mary, em còn nhớ không? Khi còn nhỏ, chúng ta đã chơi trò chơi kết hôn, em đã từng làm cô dâu của tôi. Em ngày hôm đó, giống như một nàng công chúa, lúc đó tôi đã thề, nhất định phải cưới em làm vợ.”

“Ngày em kết hôn với tên vô dụng này, em có biết tôi đau lòng đến mức nào không? Thậm chí tôi rời khỏi thành phố Los Angeles này, cũng là vì em.”

Chương 579 - Xâm phạm trước mặt chồng? Chơi lớn vậy sao?

“Tuy nhiên, gần đây tôi đã được Chủ Thần để mắt tới, Ngài đã ban cho tôi sức mạnh khó có thể tưởng tượng được, vì vậy, tôi đã trở lại, tôi muốn cướp em lại từ tay tên vô dụng này, bắt đầu từ tối nay...”

Nghe vậy.

Frank và Mary đều lộ vẻ khó tin.

“Tommy! Anh đang phát điên cái gì vậy?” Mary vừa kinh ngạc vừa tức giận: “Đó chỉ là một trò chơi khi còn nhỏ thôi mà! Anh bị ngốc sao? Tôi căn bản không thích anh.”

Nghe vậy.

Tommy dừng bước, sắc mặt trở nên âm trầm.

“Thật sao?”

“Đương nhiên!”

Như muốn chứng minh tấm lòng của mình trước mặt chồng, Mary lập tức nói: “Trong mắt tôi, anh luôn là một tên rác rưởi, là một kẻ bỏ đi! Nhìn bộ dạng xấu xí của anh xem, thật là kinh tởm! Nếu không phải vì dì Peronie, tôi chỉ muốn tránh xa anh.”

Nói đến đây, Mary cố ý ôm lấy chồng mình, hôn lên môi đối phương một cái, rồi tiếp tục nói: “So với Frank, anh giống như một con chuột cống trong cống rãnh!”

Vừa nói ra lời này, trong mắt Tommy hiện lên sát khí rõ ràng.

“Rất tốt! Con đi! Lát nữa tao sẽ làm mày ngay trước mặt Frank! Làm mày đến chết!!”

Dứt lời.

Tommy nhìn chằm chằm Mary, trực tiếp tăng tốc lao tới.

Còn Frank, từ lâu đã phần nộ, thấy vậy cũng không do dự nữa, nhanh chóng bóp cò.

“Đoàng!”

Tiếng súng vang lên.

Cơ thể của Tommy lập tức dừng lại một chút.

Rõ ràng là bị trúng đạn.

Tuy nhiên, hẳn ta không hề ngã xuống như trong tưởng tượng, ngược lại như không có chuyện gì xảy ra, cười khẩy với Frank, rồi tiếp tục lao tới.

Frank vô cùng kinh ngạc.

Sau đó, hắn không giữ lại nữa, liên tục bóp cò, làm cạn băng đạn.

“Đoàng! Đoàng! Đoàng...”

Tiếng súng vang lên liên tục.

Lan truyền rất xa trong khu dân cư.

Không ít hàng xóm đã bị đánh thức!

Tommy lại không hề để tâm, chịu đựng đạn, lao đến trước mặt hai vợ chồng.

Sau đó, hắn ta như biến ma thuật, lấy ra một thanh đao Nhật, vung đao quét xuống.

Ngay lập tức, hai chân của Frank bị chặt đứt.

“A!!”

Frank hét thảm một tiếng, ngã xuống đất, máu phun ra như vòi nước.

Cơn đau dữ dội khiến Frank nhanh chóng không chịu đựng nổi, sắp hôn mê.

Đột nhiên, Tommy nhét một viên thuốc vào miệng hắn.

“Không, không, bây giờ vẫn chưa phải lúc hôn mê!” Tommy cười nham hiểm: “Tiếp theo anh còn một màn kịch phải xem, không thể bỏ lỡ!”

Thứ mà hắn ta cho Frank ăn, là loại thuốc tương tự như adrenaline.

Xuất xứ từ Chủ Thần Không Gian.

Viên thuốc vừa vào miệng liền tan ra, Frank lập tức tỉnh táo lại, rồi lại hét thảm vì đau đớn.

Còn Tommy cũng không nhàn rồi, hắn ta túm lấy Mary đã sớm bị dọa choáng váng...

Tiếp theo.

Chính là cảnh “xâm phạm trước mặt chồng” kinh điển, không thể diễn tả được!

Sau khi xong việc, Tommy lại giết chết cặp vợ chồng trẻ, rồi nghênh ngang rời đi...

Mãi đến lúc này, cảnh sát của Mỹ mới chậm rãi đến.

...

Tommy lái một chiếc Dodge, rời khỏi khu dân cư.

Một giờ sau.

Xe dừng lại bên ngoài một căn nhà cấp 4.

Sau đó, Tommy xuống xe, nghênh ngang đi vào căn nhà.

Trên mặt hắn ta, vẫn còn treo nụ cười rất vui vẻ.

Những việc hắn ta vừa làm, không những không mang đến cho hắn ta chút nào áy náy, ngược lại còn khiến hắn ta vô cùng hưng phấn, cảm thấy như đã hoàn thành tâm nguyện bấy lâu nay, cả người thông suốt.

Sướng hơn phê thuốc nhiều.

Tommy đã yêu thích cảm giác này, thậm chí vừa đi vừa suy nghĩ, có nên thử lại quá trình này vào một ngày nào đó không?

Không thể không nói.

Sau khi Chủ Thần Không Gian ban cho một số rác rưởi sức mạnh thay đổi vận mệnh, cũng đã phóng đại sự tà ác trong lòng của những rác rưởi này.

Tommy đi vào trong nhà.

Trong nhà đã có năm sáu người rồi.

Những người này, đều là thành viên trong nhóm của Tommy, tối nay bọn họ tụ tập ở đây, là vì cùng nhau đi vượt phó bản.

“Xong việc rồi à?”

Một gã đầu trọc, thấy Tommy đi vào, liền hỏi.

Gã đầu trọc này là đội trưởng của mọi người, thực lực cũng là mạnh nhất trong số họ, một Luân Hồi Giả cấp B kỳ cựu.

Tommy tuy vừa rồi rất kiêu ngạo, nhưng không dám làm càn trước mặt gã đầu trọc, lập tức cười nói: “Đã giải quyết xong.”

“Cảm giác thế nào?” Gã đầu trọc lại hỏi.

Tommy lập tức hăng hái, nói: “Không thể không nói, cảm giác này thật sự quá tuyệt vời, đội trưởng, tôi cực lực đề nghị, anh

cũng có thể thử một lần.”

Không ngờ.

Gã đầu trọc đột nhiên sa sầm mặt mày, tát mạnh vào mặt Tommy.

“Chát!”

Âm thanh giòn tan.

Cả người Tommy, bị đánh ngã xuống đất.

Cái tát này, cũng làm cho Tommy choáng váng.

“Đây, đây là làm sao?” Hấn lắp bắp hỏi.

Trước mặt đội trưởng, hấn ta không dám kiêu ngạo chút nào.

Gã đầu trọc liền lấy máy tính bảng, chĩa vào Tommy, rồi tức giận nói: “Nhìn xem mày đã làm chuyện tốt gì kìa! Đồ ngu, tao đã nói không biết bao nhiêu lần rồi, gần đây cần phải khiêm tốn một chút, vậy mà mày lại gây ra một vụ án chấn động cả thành phố?”

Trong máy tính bảng, là một đoạn video.

Mà video xuất phát từ một hãng truyền thông địa phương, nội dung bên trong, chính là nói vụ thảm án xảy ra ở một khu dân cư nào đó một giờ trước!

Mặc dù video này được đăng tải chưa đến hai mươi phút, nhưng độ hot đã rất cao, lượt xem đã vượt quá mười triệu.

Có thể nói, video này chắc chắn đã hot rồi.

Tommy xem xong nội dung video, lập tức tức giận đầy mặt!

Phóng viên trong video, không chỉ thêm mắm dặm muối, phóng đại tội ác của hấn, còn chế giễu hấn là một tên đàn ông bất lực.

Đúng vậy.

Theo camera giám sát gần đó, Tommy từ lúc vào cửa đến khi xong việc đi ra, tổng cộng cũng chỉ mất khoảng năm phút...

“Tao biết công ty tin tức này ở đâu, tao sẽ đi giết sạch bọn chúng!” Tommy tức giận bờ dậy nói.

Nghe vậy.

Gã đầu trọc lại ra tay, đấm mạnh vào mặt Tommy.

Cú đấm này, trực tiếp đánh bay Tommy ra ngoài, phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Nếu không phải thể chất của Tommy mạnh hơn người thường, e rằng đã bị đánh chết rồi.

“Tommy, đồ ngu này, trong đầu mày toàn chứa cút sao? Có phải vẫn còn cảm thấy chuyện chưa đủ lớn không?”

Người nói câu này, không phải gã đầu trọc, mà là một thành viên khác, lúc này đội trưởng đầu trọc đã tức giận đến mức không nói nên lời.

Thành viên kia lại nói: “Gần đây có một Vực Ngoại Tà Ma cường hãn, luôn sẵn lòng Luân Hồi Giả chúng ta, không ít đồng nghiệp ở nhiều nơi, đều đã bị giải quyết rồi. Bây giờ, hãn đã đến mảnh đất này!”

“Đại ca bảo chúng ta biết điều, chính là không muốn bị Vực Ngoại Tà Ma kia để mắt tới, vậy mà mày lại gây ra chuyện lớn như vậy, muốn không thu hút sự chú ý của hãn cũng khó.”

Nghe vậy.

Tommy có chút không phục nói: “Tao nghe nói, Vực Ngoại Tà Ma đó, không phải Luân Hồi Giả nào cũng giết! Hãn chưa chắc đã đến tìm chúng ta!”

Thành viên kia lập tức cười nhạt: “Vây mày có nghe nói qua, Vực Ngoại Tà Ma đó, thích nhất sẵn lòng những kẻ thích khiêu chiến pháp luật như mày không?”

Tommy nghẹn họng, lại nói: “Có lẽ, chúng ta không cần quá lo lắng, gần đây nữ thần may mắn đang phù hộ cho tao, vận may luôn rất tốt.”

Dứt lời.

Đột nhiên một giọng nói, xuất hiện trên mái nhà.

“Xin lỗi, rất tiếc phải thông báo với ngươi, nữ thần may mắn đã rời bỏ ngươi rồi, bây giờ đang nhắm vào ngươi, là thần chết!”

Nghe thấy giọng nói này, mọi người đều giật mình.

Chưa kịp để bọn họ có bất kỳ hành động gì, trên người tất cả mọi người, đều sáng lên ánh sáng màu xanh lá cây.

Sau đó.

Bọn họ liền không thể làm gì được nữa.

Tiếp theo.

“Phụt phụt phụt...”

Toàn bộ thành viên của tiểu đội Luân Hồi Giả này, bao gồm cả đội trưởng đầu trọc, đều ngã xuống đất chết hết.

Cổ của bọn họ, bị ngoại lực mạnh mẽ bẻ gãy.

Mà bọn họ đều là Luân Hồi Giả cấp thấp, căn bản không có những thủ đoạn bảo mệnh nghịch thiên, chết là chết thật.

Chương 580 - Trái Đất, tạm biệt! Lam Tinh, ta đã trở về

Mãi đến lúc này.

Hai bóng người, mới từ trên mái nhà rơi xuống.

Hai bóng người này, một nam một nữ, nam là một gã đầu trọc, nữ là một ngự tử.

Chính là Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm.

Người vừa ra tay, là niệm động lực của Tần Mộc Âm.

Nhìn những xác chết đầy đất, Tần Mộc Âm nhíu mày, nói: “Quả nhiên quốc gia này là vùng đất tội ác, tỷ lệ phạm tội của Luân Hồi Giả cao hơn nhiều so với những nơi khác. Hơn nữa hành sự càng không có điểm mấu chốt, thật khiến người ta buồn nôn!”

Trần Nghiệp cười nói bên cạnh: “Cho nên, tôi đã sớm nói rồi, ở đây không cần lưu tình, càng không cần phải phân biệt có phải là người thuộc phe thiện lương hay không, cơ bản, mười người thì có chín người đều hỏng đến mức chảy mủ! Trực tiếp dọn sạch sẽ cho tiện.”

Tần Mộc Âm lắc đầu: “Chính vì như vậy, những Luân Hồi Giả có được sức mạnh cường đại, vẫn giữ được bản tâm ban đầu,

mới càng đáng quý. Ngoài ra, người bình thường ở đây, cũng cần một chút trụ cột tinh thần, nếu không bọn họ mất đi hy vọng cuối cùng, có thể sẽ tạo ra hỗn loạn không lường trước được.”

“Trần Nghiệp, chẳng phải cậu muốn tạo ra một hoàn cảnh tương đối ổn định cho người nhà của thân thể này sao? Nếu là như vậy, thì không thể làm việc quá tuyệt tình, nếu không, sau khi cậu đi, người nhà của cậu có thể sẽ gặp rắc rối.”

Trần Nghiệp biết, Tần Mộc Âm nói rất có lý.

Hắn lập tức cười nói: “Thì ra Tần tử làm như vậy, đều là suy nghĩ vì tôi!”

Nghe vậy, Tần Mộc Âm liếc xéo Trần Nghiệp.

Đột nhiên.

Tần Mộc Âm nhíu mày, cúi người nôn khan.

Trần Nghiệp giật mình, vội vàng quan tâm hỏi: “Tần tử? Chỉ làm sao vậy? Có phải chỗ nào không thoải mái không?”

Tần Mộc Âm xua tay, nói: “Không có, có lẽ là mùi ở đây khó ngửi, làm cho tôi hơi buồn nôn...”

Trần Nghiệp lại cảm thấy không đúng, sau đó, hắn như nhận ra điều gì, đột nhiên trợn to mắt.

“Tần tử, đi theo tôi!”

“Đi đâu?”

“Tôi vừa thấy gần đây có một bệnh viện, chúng ta qua đó.”

“Không cần, chỉ là buồn nôn một chút, không cần phải đến bệnh viện...”

“Nghe tôi, nhất định phải đi!!”

Lý do Trần Nghiệp kiên trì như vậy.

Là bởi vì, hắn đã từng ở trong Phòng Tinh Thần Thời Gian, nhìn thấy phản ứng thai nghén của Đường Tử Trần.

Rất giống với biểu hiện vừa rồi của Tần Mộc Âm!

Một lát sau.

Tần Mộc Âm bị Trần Nghiệp cưỡng ép kéo đến bệnh viện gần đó.

Mặc dù gần đây thực lực của cô tăng vọt, thuộc tính tinh thần cũng đã vượt quá vạn, nhưng trước mặt BUG như Trần Nghiệp, cô vẫn là một cô gái yếu đuối.

Bệnh viện này có quy mô không nhỏ, ban đêm cũng có không ít bác sĩ trực, với thực lực của hai người, rất dễ dàng gặp được bác sĩ giàu kinh nghiệm.

...

Từ bệnh viện đi ra.

Trần Nghiệp cả người đều đang trong trạng thái hoảng hốt.

“Chúc mừng, tiên sinh, ngài sắp sửa trở thành một người cha rồi.”

Câu nói của vị bác sĩ da trắng này, vẫn luôn văng vẳng bên tai Trần Nghiệp, hồi lâu không tan biến.

Thành thật mà nói, bản thân Trần Nghiệp cũng không biết, tâm tình hiện tại của mình là gì.

Có hoang mang, có lo lắng, nhưng nhiều hơn, vẫn là kích động!

Aiz, lại khiến bụng Tần tử to lên rồi...

“Tần tử, chị yên tâm, tôi nhất định sẽ chịu trách nhiệm với chị!” Trần Nghiệp thề son sắt nói.

Tần Mộc Âm lập tức cười khanh khách hỏi: “Chịu trách nhiệm thế nào? Chẳng lẽ cậu định cưới tôi? Vậy Tử Trần cô nương kia thì sao? Cậu bằng lòng từ bỏ cô ta?”

Ừc...

Quả nhiên là ngượng tử Tần Mộc Âm, một câu nói liền đẩy Trần Nghiệp vào góc tường, không nói nên lời.

Từ bỏ Đường Tử Trần sao?

Nói thật, Trần Nghiệp thật sự không nỡ...

Thấy Trần Nghiệp không nói lời nào, Tần Mộc Âm liền trợn mắt nhìn hắn, sau đó cúi đầu, nhẹ nhàng vuốt ve bụng nhỏ của mình, trên gương mặt xinh đẹp, lại lộ ra nụ cười hạnh phúc.

Tần Mộc Âm lúc này, cả người tràn đầy hào quang của người mẹ.

Đột nhiên, Tần Mộc Âm khẽ nói: “Trần Nghiệp, cảm ơn cậu!”

Trần Nghiệp sững sốt, có chút nghi hoặc: “Cảm ơn tôi cái gì?”

Tần Mộc Âm ngẩng đầu, mỉm cười nói: “Cảm ơn cậu đã cho tôi một đứa con, thỏa mãn ước mơ làm mẹ của tôi.”

“Cái này...”

“Tôi vốn tưởng rằng, cả đời này của mình, rất có thể sẽ cô độc đến già.”

Tần Mộc Âm mỉm cười nói: “Sau này có một đứa con bầu bạn với tôi, cũng rất tốt.”

Trần Nghiệp liền nói: “Tần tỷ, chị còn có tôi.”

“Cậu?” Tần Mộc Âm lắc đầu, bá khí nói: “Tôi không có hứng thú tranh giành đàn ông với người khác, cho nên, mối quan hệ của chúng ta, đến đây là kết thúc, đợi trở về Lam Tinh, tất cả trở lại như cũ!”

Trần Nghiệp: “...”

Nhớ lại gần đây Tần Mộc Âm đều không cho hắn dùng biện pháp tránh thai, còn lừa hắn nói, niệm lực có thể ngăn cản...
Trần Nghiệp bỗng nhiên hiểu ra điều gì.

“Tần tỷ, sao tôi cảm thấy, tôi chỉ là người gieo giống?”

Tần Mộc Âm nghe vậy, lại trợn mắt nhìn Trần Nghiệp, nói: “Đừng có được tiện nghi còn ra vẻ!”

Trần Nghiệp không biết nói gì cho phải.

Bỗng nhiên, Tần Mộc Âm lại nói: “Được rồi, lần thu hoạch này, tôi rất hài lòng, tôi dự định hiện tại sẽ trở về Lam Tinh.”

Trần Nghiệp lập tức sững sờ.

“Nhưng mà, ở đây còn có rất nhiều Luân Hồi Giả, đó đều là điểm tiềm năng! Tần tỷ, chị không muốn nữa sao?”

Tần Mộc Âm lắc đầu, lại sờ sờ bụng, mỉm cười nói: “Tôi sợ kinh động đến bảo bối của tôi.”

Trần Nghiệp: “...”

Thật sự là không nhìn ra! Tần Mộc Âm mang thai, cảm giác như biến thành người khác.

“Tôi muốn trở về dưỡng thai cho tốt, tiếp theo, tôi không muốn tiếp tục tạo sát nghiệp, coi như tích đức cho con đi!”

Tần Mộc Âm lại nói: “Hơn nữa, khoảng thời gian này, tôi đã tích lũy gần mười vạn điểm tiềm năng. Sau khi trở về Lam Tinh, ngoại trừ cậu ra, không có ai có thể uy hiếp được tôi.”

Kỳ thực.

Nếu Tần Mộc Âm gặp Luân Hồi Giả liền giết, điểm tiềm năng hiện tại sở hữu, tuyệt đối phải tăng lên gấp mấy lần.

Nhưng cô dường như đã sớm chuẩn bị mang thai, cho nên vẫn luôn phân biệt Luân Hồi Giả thiện ác, chỉ giết những kẻ xấu xa, tội ác tày trời.

“Chị nói cũng có lý...”

Nghe Tần Mộc Âm muốn trở về, Trần Nghiệp tuy không nỡ, nhưng vì đứa con trong bụng Tần Mộc Âm, cũng chỉ có thể đồng ý.

Hơn nữa, Tần Mộc Âm nói không sai.

Gần mười vạn điểm tiềm năng, cộng thêm một vạn thuộc tính tinh thần hiện tại của cô, đủ để cho thuộc tính tinh thần của cô, đột phá mười vạn!

Đây là khái niệm gì?

Không hề khoa trương mà nói, Tần Mộc Âm tuyệt đối có thể dùng niệm động lực bóp nát tinh cầu.

Sở hữu thực lực như vậy, có thể nói, Tần Mộc Âm chính là Thần linh dị loại!

“Trần Nghiệp, cậu thì sao? Khi nào trở về?” Tần Mộc Âm hỏi.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, nói: “Tôi trở về sắp xếp một chút, rồi cũng sẽ trở về.”

“Ồ? Tại sao không tiếp tục thanh lý?”

“Bởi vì tôi cảm thấy, phạm sự quá độ thì không tốt, nếu số lượng Luân Hồi Giả giảm mạnh, rất có thể sẽ dẫn đến phản

ứng khẩn cấp của Chủ Thần Không Gian! Đến lúc đó sẽ tạo thành hậu quả gì, ai cũng không nói rõ được.”

Nói đến đây, sắc mặt Trần Nghiệp trở nên nghiêm túc: “Chúng ta lần này có nhiệm vụ săn giết dị đoan, chẳng phải là bởi vì, Chủ Thần Không Gian làm quá phận, dẫn đến phản kích của Bí Cảnh sao?”

Tần Mộc Âm nghe vậy, trong lòng rất tán đồng.

Cô đột nhiên mỉm cười nói: “Quả nhiên là cha của con tôi, tin tưởng đứa con này sau khi sinh ra, nhất định sẽ rất ưu tú.”

“Được rồi, tôi đi đây.”

Nói xong câu đó.

Tần Mộc Âm liền ý niệm trở về.

Lập tức, thân ảnh của cô, từ từ biến mất không thấy.

Trần Nghiệp nhìn nơi Tần Mộc Âm biến mất, có chút mất mát...

Chương 581 - Trái Đất, tạm biệt! Lam Tinh, ta đã trở về (2)

Mười mấy phút sau.

Trần Nghiệp trở về Kim Lăng, Hoa Hạ.

Kể từ sau trận chiến ở Kinh Thành, không ít đại lão bên trên bị dọa sợ, uyển chuyển bày tỏ một chút lo lắng đối với Hàn Ly, cộng thêm tổng bộ ở Kinh Thành bị hủy diệt, Hàn Ly liền thuận thế dời tổng bộ đến Kim Lăng thành.

Tổng bộ cục Luân Hồi hiện nay, nằm trong một tòa kiến trúc cổ nào đó ở Kim Lăng.

Khi Trần Nghiệp đến bên ngoài tổng bộ, phát hiện bên ngoài đã sớm bị vô số người dân vây kín đến mức nước không lọt.

Những người dân này, có người cầu xin gia nhập hàng ngũ Luân Hồi Giả, có người bày tỏ bất mãn, cũng có người đơn thuần đến xem náo nhiệt...

Đối với điều này, Trần Nghiệp cũng không bất ngờ!

Chuyện xảy ra ở Kinh Thành lúc trước, thật sự có quá nhiều người nghe thấy, nhìn thấy, bên trên muốn tiếp tục che giấu, cũng không có khả năng.

Hiện nay, về sự tồn tại của Luân Hồi Giả, toàn quốc nhân dân đều biết.

Nói thật, mười mấy ngày đầu, sự tồn tại của Luân Hồi Giả, đã gây ra xôn xao dư luận trên toàn quốc.

Nhưng mà, hơn hai tháng trôi qua, cũng đủ để tiêu hao hết nhiệt tình của mọi người.

Hiện tại người dân vây quanh bên ngoài tổng cục, coi như là ít.

Đi từ cửa chính, gần như không vào được.

Trần Nghiệp liền nhảy lên, trực tiếp bay vào trong, sau đó đi thẳng đến văn phòng của Hàn Ly.

“Lão Hàn, chỗ mới này không tệ nha! Rộng rãi hơn chỗ trước nhiều.” Trần Nghiệp mỉm cười nói.

Hàn Ly đang mặt đất sầu muộn nghe vậy, lập tức ngẩng đầu lên, lộ ra nụ cười kinh hỷ: “Trần Nghiệp, cậu đã trở về?”

Sau đó, Hàn Ly phát hiện, Trần Nghiệp dường như là một mình trở về, liền mở miệng hỏi: “Sao chỉ có một mình cậu? Tần cô nương đâu?”

“Cô ta đã trở về rồi.”

Hàn Ly nghe vậy có chút bất ngờ, nhưng rất khôn khéo không hỏi nhiều.

Trần Nghiệp cố ý chuyển chủ đề: “Lão Hàn, vừa rồi sao thấy anh mặt mày ủ rũ? Chẳng lẽ còn có nan đề gì, có thể làm khó anh sao?”

Nghe được lời này, Hàn Ly lập tức thở dài một tiếng.

“Còn không phải là vì chuyện Luân Hồi Giả bị bại lộ, tuy rằng hiện tại nhiệt độ đã giảm xuống, không còn điên cuồng như trước, nhưng vẫn gây ra rất nhiều phiền phức!”

Trần Nghiệp vừa nghe, liền biết mình đã hỏi sai vấn đề.

Quả nhiên.

Hàn Ly lại nói: “Đúng rồi, Trần Nghiệp cậu đến vừa đúng lúc...”

“Không đúng lúc!” Trần Nghiệp vội vàng cắt ngang: “Lão Hàn, tôi đến đề từ biệt.”

Hàn Ly đầu tiên là sững sốt, sau đó mới nhớ tới thân phận thật sự của Trần Nghiệp.

“Sao lại đột ngột như vậy?”

“Tôi ở đây đã đủ lâu rồi, cũng nên đi rồi.”

Hàn Ly rất nhiều lời bị nghẹn ở trong cổ họng, chỉ có thể thở dài nói: “Tôi biết không giữ được cậu, nhưng mà, hy vọng cậu có thể coi nơi này như ngôi nhà thứ hai, đừng quên nơi này.”

Sự thật là.

Nơi này mới là ngôi nhà thứ nhất của ta, Lam Tinh mới là thứ hai!

Trần Nghiệp thầm nói trong lòng.

Đương nhiên, bí mật này, hắn sẽ không nói với ai.

Còn về Tần Mộc Âm.

Tuy rằng ở Trái Đất đã hơn hai tháng, nhưng khoảng thời gian này, cô vẫn luôn rất bận! Không phải bận rộn phân biệt Luân Hồi Giả, chính là bận rộn vất kiệt Trần Nghiệp... căn bản không có thời gian đi xem truyện tranh “One Punch Man”.

“Đương nhiên, lão Hàn, trong lòng tôi, nơi này chính là cố hương của tôi.” Trần Nghiệp nói.

Hàn Ly mỉm cười, sau đó lại hỏi: “Chuyện trong nhà, đều đã sắp xếp ổn thỏa rồi chứ?”

Trần Nghiệp gật đầu: “Sau khi tôi đi, còn hy vọng anh có thể chiếu cố gia đình tôi một chút.”

“Điểm này đương nhiên không thành vấn đề!”

Nói đến đây, Hàn Ly chuyển chủ đề, lại nói: “Nhưng mà, trời khó đoán trước, nói không chừng ngày nào đó, tôi sẽ không thể trở về từ Chủ Thần Không Gian... Gia đình cậu, vẫn cần tự cường mới được.”

Nói đến đây, Hàn Ly đột nhiên lấy ra một tấm thẻ màu đỏ sẫm, đưa cho Trần Nghiệp.

“Đây là cái gì?” Trần Nghiệp không nhịn được hỏi.

Hàn Ly nói: “Thiệp mời của Chủ Thần!”

Lời này vừa ra.

Trần Nghiệp giật mình.

Thiệp mời Chủ Thần trong truyền thuyết, Hàn Ly lại có một tấm, hơn nữa, còn đưa cho hắn?

Đối với giá trị của tấm thẻ này, Trần Nghiệp đương nhiên rõ ràng.

Có thể nói, trong những người khao khát trở thành Luân Hồi Giả, tấm thẻ này, chính là bảo vật vô giá!!

Không biết có bao nhiêu phú hào, trên chợ đen ra giá cao treo mua thiệp mời Chủ Thần, khởi điểm đều ở mức mười ức.

Thậm chí tuần trước, có một phú hào, ra giá trăm ức!

Nhưng vẫn không có tác dụng gì.

Thiệp mời Chủ Thần cực kỳ hiếm hoi, ngay cả Luân Hồi Giả có được, cũng sẽ không thiếu tiền, chỉ nguyện giữ lại cho người thân của mình, căn bản sẽ không mang ra bán.

“Cái này...”

Trần Nghiệp lập tức nói: “Lão Hàn, tấm thẻ này, có chút quý giá.”

Hàn Ly xua tay, mỉm cười nói: “Trước mặt người khác, thứ này đúng là có chút giá trị, nhưng trước mặt cậu, căn bản không tính là gì... Tôi biết cậu có một người anh trai, cậu có thể đi hỏi hắn, xem lựa chọn của chính hắn. Nếu hắn lựa chọn tấm thẻ này, có thể để hắn đến tìm tôi, vừa lúc tôi có một ít đạo cụ và trang bị không dùng đến, cho hắn mượn trước. Chỉ cần hắn nguyện ý gia nhập cục Luân Hồi là được.”

Lời này Hàn Ly nói rất khách sáo.

Trên thực tế, căn bản chính là giúp đỡ trải đường sẵn sàng.

Trang bị và đạo cụ mà Hàn Ly đào thải, đó khẳng định là đồ tốt, ít nhất đối với người mới là như vậy.

Thêm vào thân phận của cục Luân Hồi, ai dám động đến Trần Siêu?

Gần như đã đạt đến mức tối đa, bảo đảm an toàn cho Trần Siêu!

Trần Nghiệp trịnh trọng nói: “Lão Hàn, đại ân không lời nào nói hết được!”

Hàn Ly xua tay, nói: “Bên này tôi rất bận, nếu cậu không còn việc gì khác, thì đi đi!”

Trần Nghiệp nghiêm túc nhìn Hàn Ly một cái, sau đó mới xoay người rời đi.

...

Hắn trực tiếp trở về quê nhà.

Gặp được đại ca Trần Siêu của mình.

Dưới sự sắp xếp của hắn, đại ca Trần Siêu đã sớm không đi làm, ở một khu phố thương mại sầm uất địa phương, mua mấy căn nhà mặt tiền, làm ông chủ cho thuê nhà ăn không ngồi rồi.

Không phải Trần Nghiệp không muốn sắp xếp chức vụ tốt hơn cho đại ca, nếu Trần Siêu nguyện ý, dù là buôn bán hay làm quan, Trần Nghiệp đều có thể giúp đại ca, trong thời gian cực ngắn, đẩy lên vị trí cao mà người thường khó với tới.

Chủ yếu là bản thân Trần Siêu không đồng ý.

Dùng lời của Trần Siêu mà nói, hắn căn bản không phải loại người đó, cũng không có dã tâm đó.

Ăn không ngồi rồi, mới là giấc mơ của hắn!

Phải nói, so với Trần Siêu ở Lam Tinh, Trần Siêu bên này, quả thực chính là con cá mập...

“Đại ca, em sắp đi rồi.”

Gặp mặt Trần Siêu, đầu tiên Trần Nghiệp liền nói ra câu này.

Trần Siêu sững sốt, mở miệng hỏi: “Đi công tác?”

Trần Nghiệp lắc đầu: “Là đi đến một thế giới khác.”

“Ồ, cái này anh biết.” Trần Siêu nói: “Cày phó bản mà! Anh hiểu, em cẩn thận một chút là được.”

Trần Nghiệp thở dài một tiếng, không nói rõ, chỉ nói: “Lần này không giống! Linh hồn của em, sẽ đi đến một thế giới khác, có thể vĩnh viễn cũng không trở lại. Mà thân thể hiện tại của em, rất có thể, sẽ lại trở thành người thực vật!”

“Hà?”

Sắc mặt Trần Siêu, rớt cuộc cũng thay đổi: “Đây là ý gì? Không đi không được sao?”

Không đi...

Nói thật, Trần Nghiệp chưa từng có ý nghĩ như vậy.

Tuy rằng Trái Đất mới là cố hương thứ nhất của hắn, nhưng, ràng buộc của hắn ở Lam Tinh càng nhiều!

Trước kia không nói, hiện tại Tàn Mộc Âm mang thai con của hắn, hắn không thể bỏ mặc không quan tâm.

Chương 582 - Thu hoạch khó có thể tưởng tượng!

Hơn nữa, lần này có thể trở về Trái Đất, chung quy là mang theo nhiệm vụ mà đến, nói không chừng ngày nào đó Bí Cảnh sẽ đưa hắn trở về...

Có thể nói, Trần Nghiệp hiện tại, đã là người Lam Tinh.

Cho nên...

“Không đi không được!” Trần Nghiệp nói.

Trần Siêu lập tức hoảng hốt: “Vậy phải làm sao? Cha mẹ vất vả lắm mới có chút hy vọng, không chịu nổi đả kích như vậy thêm lần nữa đâu!”

Nghe được lời này, Trần Nghiệp thở dài một tiếng.

Hắn chính là sợ cha mẹ không tiếp nhận được.

“Cho nên, đại ca, chuyện này, em chỉ nói cho anh biết.” Trần Nghiệp nói: “Anh phải giúp em giấu kín, cứ nói em được quốc gia phái đi nước ngoài, tạm thời không thể trở về...”

“Như vậy cũng không kéo dài được bao lâu!”

“Có thể kéo được lúc nào hay lúc đó đi!”

Trần Siêu thở dài một tiếng, hoàn toàn không biết nên nói gì cho phải.

“Đúng rồi!”

Trần Nghiệp lấy ra thiệp mời Chủ Thần mà Hàn Ly đưa cho hắn, đặt trước mặt Trần Siêu.

“Đây là thiệp mời Chủ Thần, có nó, anh muốn trở thành Luân Hồi Giả, dễ dàng có thể làm được.”

Trần Siêu đột nhiên trợn to hai mắt.

Hiện tại Luân Hồi Giả đã công khai, hắn đương nhiên cũng biết, thiệp mời Chủ Thần, quý giá đến nhường nào.

Không ngờ, đệ đệ nhà mình, lại kiếm được một tấm cho hắn...

Nhìn chằm chằm thiệp mời Chủ Thần trên bàn, Trần Siêu nuốt nước miếng, hai tay không khống chế được run rẩy.

Chỉ cần là đàn ông bình thường, ai không khao khát vũ lực cường đại?

Trước kia những Luân Hồi Giả đó, chính là đối tượng mà Trần Siêu hâm mộ nhất.

Hiện nay, cơ hội bày ra trước mắt, Trần Siêu làm sao có thể giữ được bình tĩnh?

“Anh, anh...”

Thấy Trần Siêu kích động đến nói không nên lời, Trần Nghiệp liền dặn dò: “Đại ca, trước khi anh lựa chọn tấm thẻ này, em phải nghiêm túc cảnh cáo anh. Luân Hồi Giả, không oai phong như tưởng tượng. Trên thực tế, nghề nghiệp này vô cùng nguy hiểm, mỗi lần thực hiện nhiệm vụ phó bản, đều là một khảo nghiệm sinh tử, anh phải suy nghĩ cho kỹ!”

Trần Siêu nghe vậy, trong đầu không tự chủ được, nghĩ đến vợ con...

Nếu hiện tại hắn không có vợ con, vậy hắn chắc chắn sẽ không chút do dự, lựa chọn sử dụng tấm thẻ này.

Nhưng mà...

“Em! Có thể để anh suy nghĩ kỹ không?” Trần Siêu cười khổ hỏi.

“Được!”

Trần Nghiệp đứng dậy, nói: “Em cho anh ba ngày, ba ngày này anh suy nghĩ cho kỹ, ba ngày sau em sẽ quay lại.”

Trần Siêu gật đầu, ánh mắt không chớp nhìn chằm chằm tấm thẻ đó.

Ngày thứ tư.

Trần Nghiệp gặp được đại ca của mình.

Ba ngày không gặp, Trần Siêu trông rất tiêu tụy, râu ria xồm xoàm, hốc mắt có chút lõm xuống, vẻ mặt đầy mệt mỏi.

“Đại ca, anh ba ngày nay không ngủ sao?” Trần Nghiệp rất kinh ngạc.

“Đúng vậy!”

Trần Siêu thừa nhận, cười khổ nói: “Trước sự lựa chọn như vậy, ai có thể ngủ được?”

Nói xong câu này, Trần Siêu liền từ trong túi áo, lấy ra tấm thẻ mời của Chủ Thần, đặt trước mặt Trần Nghiệp.

“Hả?”

Nhìn thấy tấm thẻ này, Trần Nghiệp vô cùng kinh ngạc.

Hắn vốn tưởng rằng, đại ca Trần Siêu, chắc chắn không thể chống lại sự cám dỗ trở thành Luân Hồi Giả, sẽ sử dụng tấm thẻ này. Từ ba ngày trước khi lấy ra tấm thẻ này, ánh mắt nóng bỏng của Trần Siêu, đã có thể nói lên tất cả.

Không ngờ, kết quả lại ngược lại.

“Đại ca, anh không muốn trở thành Luân Hồi Giả?”

Trần Nghiệp nhin không được hỏi.

Kỳ thực trong suy nghĩ của hắn, là hy vọng đại ca có năng lực tự bảo vệ mình.

Bởi vì hắn và Tần Mộc Âm, đã giết rất nhiều Luân Hồi Giả, mặc dù phần lớn Luân Hồi Giả đều là súc sinh đáng chết,

nhưng điều này không ảnh hưởng đến việc có không ít người, tính thù hận lên đầu hấn.

Hiện tại Trần Nghiệp ở đây, đương nhiên không có vấn đề gì, những người đó cũng không dám manh động.

Nhưng chờ Trần Nghiệp rời đi, khó tránh khỏi sẽ xuất hiện vấn đề.

Chỉ sợ một số người, sẽ tính sổ lên đầu Trần Siêu cùng người nhà.

Có lẽ.

Đây cũng là dụng ý của Hàn Ly khi đưa hấn tấm thẻ này.

Chỉ là không ngờ, Trần Siêu lại từ chối...

“Muốn chứ! Anh nằm mơ cũng muốn giống như em, có được sức mạnh siêu phàm.”

Nói đến đây, Trần Siêu cười khỏ một tiếng: “Nhưng anh biết mình là loại người nào, do dự bất quyết, là tật xấu anh không thể thay đổi. Huống chi, hiện tại trên có già dưới có trẻ, anh rất sợ chết.”

“Cho nên, suy đi nghĩ lại, anh vẫn cảm thấy, anh không làm được nghề Luân Hồi Giả này.”

Nghe được những lời này.

Trong lòng Trần Nghiệp thở dài một hơi.

Hấn biết đại ca Trần Siêu nói có lý.

Ngoài ra, còn có một vấn đề, hấn không thể không cân nhắc.

Nếu Trần Siêu thật sự không trở về từ Chủ Thần Không Gian, cha mẹ có thể chấp nhận được không? Vợ con của đại ca lại phải làm sao?

Cho nên, đối với sự lựa chọn của Trần Siêu, Trần Nghiệp vẫn ủng hộ.

Tuy nhiên, một số kế hoạch, phải thay đổi.

“Đại ca, nếu anh không muốn trở thành Luân Hồi Giả, vậy thì, anh có thể phải dẫn vợ con và cha mẹ, chuyển đến thành Kim Lăng.”

Trần Nghiệp không đợi đại ca hỏi, liền chủ động nói: “Gần đây em đã dọn dẹp một số rác rưởi, khó tránh khỏi sẽ có người mang thù hận, chờ em đi rồi sẽ nhắm vào các người. Mà bên thành Kim Lăng, em có một số bằng hữu... Cho nên, chuyển đến Kim Lăng, có thể giúp mọi người an toàn hơn một chút.”

Trần Siêu sững người một chút, sau đó trầm tư suy nghĩ.

Thành Kim Lăng dù sao cũng là Lục Triều Cổ Đô, thành phố phồn hoa nổi tiếng cả nước, tốt hơn nơi này rất nhiều, anh ấy đối với việc chuyển đến Kim Lăng không có ý kiến gì.

Nghĩ đến đây, Trần Siêu gật đầu: “Đều nghe theo em.”

Vì vậy.

Tiếp theo, Trần Nghiệp lại ở lại Trái Đất một thời gian, dẫn gia đình chuyển đến Kim Lăng, thuận tiện trả lại tấm thẻ mời cho Hàn Ly, nhờ Hàn Ly chăm sóc gia đình, sau đó mới chuẩn bị trở về Lam Tinh.

Hắn đi, cũng phải lặng lẽ mà đi.

Đồng thời, thân thể này, cần phải bảo quản tốt, biết đâu lúc nào đó, còn có cơ hội trở về...

Cuối cùng vẫn là Hàn Ly giúp đỡ, làm cho hắn một chiếc quan tài pha lê bằng linh thạch, chỉ cần nằm trong quan tài pha lê, chỉ cần linh khí trong linh thạch không cạn kiệt, thân thể sẽ vĩnh viễn bảo tồn nguyên vẹn.

Chuẩn bị xong tất cả, Trần Nghiệp nằm trong quan tài pha lê, thăm niệm “Trở về”...

...

Trước mắt một trận mơ hồ.

Khi Trần Nghiệp khôi phục thị lực, hắn đã trở lại Lam Tinh.

Trước mắt là một căn phòng quen thuộc.

Nhìn thấy đồ đạc trong phòng, ký ức trước kia, nhanh chóng trở lại trong đầu Trần Nghiệp.

Hắn biết, mình đã trở về.

Trở về Lam Tinh!

Đột nhiên.

Trong đầu vang lên lời nhắc nhở của Bí Cảnh...

【 Hoan nghênh trở về... 】

【 Trong hành động “Lệnh truy sát dị đoan” lần này, biểu hiện của ngài cực kỳ xuất sắc, để khen thưởng, ngài sẽ nhận được tọa độ “Trái Đất”... 】

【 Tọa độ này có thể sử dụng vào mỗi năm Bí Cảnh Toàn Dân mở ra. Khi đó, ngài có thể lựa chọn tham gia Bí Cảnh Toàn Dân, cũng có thể lựa chọn tiến vào Bí Cảnh “Trái Đất”, tiếp tục săn giết dị đoan... 】

Nghe được lời nhắc nhở của Bí Cảnh, hai mắt Trần Nghiệp sáng lên, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh hỉ.

Trước đây khi hắn trở về từ Trái Đất, điều lo lắng nhất chính là người nhà ở lại Trái Đất.

Bây giờ có “tọa độ”, mỗi năm có thể đi thăm họ một lần.

Thật là buồn ngủ gặp chiếu manh.

Trần Nghiệp rất vui mừng.

Điều càng khiến Trần Nghiệp vui mừng hơn nữa là, bảng thuộc tính của hắn...

Tên: Trần Nghiệp.

Thể Chất: max.

Tinh Thần: 10000.

Sức Mạnh: max.

Nhanh Nhẹn: max.

Thiên Phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân bổ: 90271.

Chương 583 - Thu hoạch khó có thể tưởng tượng! (2)

Thuộc tính nghịch thiên mà hắn đạt được trên Trái Đất, lại hoàn toàn được kế thừa.

Mặc dù nói, cho dù không kế thừa, cho hấn hai ba năm, cũng có thể đạt tới thực lực tương tự.

Tuy nhiên.

Có thể tiết kiệm được hai ba năm, chẳng phải tốt hơn sao?

Còn về chín vạn điểm tiềm năng có thể phân bổ kia...

Đều là trước đây giết Luân Hồi Giả tà ác trên Trái Đất mà có được.

Sau đó.

Trần Nghiệp không do dự, tăng tất cả tiềm năng, toàn bộ vào thuộc tính Tinh Thần.

Tức thì!

Cả thế giới, trong mắt Trần Nghiệp, hoàn toàn thay đổi.

Tiếng động của chuột trong cống thoát nước, đột nhiên trở nên rõ ràng hơn, tiếng chó chạy trên bãi cỏ bên ngoài, cũng truyền vào tai hấn, thậm chí cả tiếng động cơ ô tô trên đường cái bên ngoài tiểu khu, cũng rõ ràng có thể phân biệt...

Tất cả mọi động tĩnh xung quanh, đều không thể thoát khỏi tai hấn, ngay cả sự lưu động của không khí, hấn cũng có thể “nghe” thấy.

Không hề khoa trương khi nói, hiện tại Trần Nghiệp ngay cả không sử dụng mắt, chỉ dựa vào thính lực cũng có thể cảm nhận được môi trường xung quanh, còn lợi hại hơn “Daredevil” trong thế giới Marvel.

Trần Nghiệp nhìn đồng hồ.

Bây giờ là hơn ba giờ chiều.

Lúc này, cha mẹ đều không ở nhà, trong nhà không có ai.

Trần Nghiệp nổi hứng, trực tiếp chui ra từ cửa sổ phòng, sau đó bay lên trời cao.

Một lát sau.

Hấn liền đến ngoài không gian.

Nhìn từ ngoài không gian, Lam Tinh và Trái Đất, gần như hoàn toàn giống nhau, đều xanh biếc như nhau, đều xinh đẹp

như nhau.

Sau đó, Trần Nghiệp chăm chú nhìn về phía Lam Tinh.

Thị lực của hai mắt hắn, lại có thể dễ dàng xuyên qua tầng khí quyển, rơi xuống mặt đất, quan sát tất cả mọi thứ trên mặt đất.

Thành phố, núi non, sông ngòi... người đi đường trên đường, cùng quái vật ngoài hoang dã, đều nhìn thấy rõ ràng.

Thiên Lý Nhân trong thần thoại truyền thuyết, cũng chẳng qua như vậy!

Mà đây, vẫn chỉ là sự thay đổi của mắt và tai.

Sự thay đổi thực sự lợi hại là, Trần Nghiệp lại có thể “nhìn” thấy tất cả mọi thứ trong cơ thể mình.

Xương cốt, huyết nhục, kinh mạch, cùng ngũ tạng lục phủ và máu chảy, đều rõ ràng có thể thấy.

Hiệu quả này... chỉ cần thân thể xuất hiện một chút vấn đề nhỏ, hắn đều có thể ngay lập tức biết rõ. Và có thể không chế máu và tế bào của bản thân, để sửa chữa chỗ bị hư hỏng.

Nói ra, có chút tương tự với cảnh giới chí cao trong võ đạo Quốc Thuật: Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại!

“Cho nên, thuộc tính Tinh Thần vượt qua mười vạn, là có thể tự động luyện thành cảnh giới chí cao nhất trong Quốc Thuật? Nếu sư bá Ba Lệ Minh biết được tin tức này, sẽ có cảm tưởng như thế nào?”

Thực tế.

Cảm nhận của Trần Nghiệp hiện tại đối với thân thể, còn mạnh hơn trình độ “Kiến Thần Bất Hoại” không ít.

Kiến Thần Bất Hoại chỉ có thể làm được quan sát, nhưng không thể không chế bản thân để sửa chữa khuyết điểm.

“Không hổ là thuộc tính Tinh Thần liên quan đến đại não, sau khi đột phá mười vạn, quả nhiên có sự thay đổi long trời lở đất!”

Trần Nghiệp cảm thán một tiếng.

Khoảnh khắc này, hắn cảm thấy thế giới nằm trong tầm tay!

Có lẽ, hắn đã bước vào cảnh giới chân thần, chỉ là trong lòng hắn, vẫn coi mình là con người...

...

Chơi đùa một lúc trong không gian, Trần Nghiệp liền trở về Kinh Thành.

Khi hắn bay vào không gian, dưới sự khống chế của thuộc tính Tinh Thần mạnh mẽ, hiện tại hắn thậm chí có thể làm được, sau khi vượt qua tốc độ âm thanh, tránh được một số lực cản của không khí, từ đó không tạo ra bức tường âm thanh!

Ngay cả khi bay với tốc độ gấp năm lần tốc độ âm thanh, cũng có thể lặng yên không một tiếng động.

Đương nhiên, nếu bay quá nhanh, ví dụ như tốc độ trên mười lần tốc độ âm thanh, thì không thể tránh được lực cản của không khí...

Không bao lâu sau.

Trần Nghiệp liền lặng lẽ trở về nhà ở Kinh Thành, không kinh động bất kỳ ai.

Mở bảng thuộc tính, dòng chữ “max” ngay ngắn chỉnh tề phía trên, khiến người ta thoải mái tinh thần, tuyệt đối là phúc âm của những người mắc chứng OCD.

Tên: Trần Nghiệp.

Thể Chất: max.

Tinh Thần: max.

Sức Mạnh: max.

Nhanh Nhẹn: max.

Thiên Phú: Thẻ Chất Kỳ Ngọc.

Tiềm năng có thể phân bổ: 0.

...

Bốn thuộc tính, đều max!

Có thể đạt được thành tựu như vậy, Trần Nghiệp tuyệt đối là tiền vô cổ nhân, thậm chí còn hậu vô lai giả!

Thu hoạch lần này, thật sự quá lớn.

Tâm tình vui vẻ, Trần Nghiệp cầm lấy điện thoại.

Chỉ suy nghĩ một lát, hắn liền gọi điện thoại cho Tần Mộc Âm, sau đó hẹn gặp mặt.

Trong biệt thự của Tần Mộc Âm.

Trần Nghiệp gặp được nàng.

“Vừa trở về đã chạy đến chỗ tôi, không sợ cô bạn gái nhỏ của cậu ghen sao?”

Vừa gặp mặt, Tần Mộc Âm liền cười hỏi.

Trần Nghiệp có chút không biết nói gì, chỉ đành chuyển chủ đề hỏi: “Tần tỷ, chị trở về bao lâu rồi?”

“Sớm hơn cậu nửa ngày thôi, tôi qua vừa về.”

Nghe được những lời này, trong lòng Trần Nghiệp nhanh chóng tính toán một chút.

Hắn sau khi Tần Mộc Âm rời khỏi Trái Đất, vì xử lý hậu sự, lại ở lại Trái Đất gần nửa tháng, kết quả bên Lam Tinh này, chỉ trôi qua nửa ngày.

Tốc độ thời gian trôi qua này, thật sự là khiến người ta khó có thể lý giải.

“Đúng rồi, Tần tỷ, thuộc tính Tinh Thần của chị hiện tại, đã đột phá mười vạn rồi chứ?”

Thấy Tần Mộc Âm gật đầu.

Trần Nghiệp liền tiếp tục hỏi: “Có cảm giác gì khác biệt không?”

“Có!” Tần Mộc Âm cười nói: “Cảm thấy mình giống như thần linh nắm giữ tất cả!”

“Nếu để tôi bây giờ, gặp phải người ngoài hành tinh xâm lấn Lam Tinh lúc trước, tôi chỉ cần động một ngón tay, là có thể giết chết nó.”

Nghe được những lời này, Trần Nghiệp cũng cười.

Sau đó, hai người lại trao đổi một số tâm đắc.

Thấy thời gian càng lúc càng muộn, Trần Nghiệp vẫn chưa có ý định rời đi, Tần Mộc Âm lập tức hạ lệnh đuổi khách.

“Mặt trời sắp lặn rồi, cậu nên đi rồi.”

Trần Nghiệp sững người, lập tức nói: “Tôi không thể ở lại đây ăn bữa tối sao?”

“Không thể!”

Hai chữ này, Tần Mộc Âm nói rất dứt khoát.

Trần Nghiệp cười khỏ một tiếng, nói: “Tần tỷ, trước đây chị không phải đối xử với tôi như vậy đâu!”

“Trước đây là trước đây.” Tần Mộc Âm cười nói: “Bây giờ thân thể tôi bất tiện, sẽ không giữ cậu lại nữa.”

Trần Nghiệp nghe vậy, chỉ có thể thở dài một tiếng, đứng dậy.

“Vậy được rồi! Chị nghỉ ngơi cho tốt.”

Đến cửa, Trần Nghiệp đột nhiên dừng lại, nhin không được hỏi: “Tần tỷ, nếu chị có thể quan sát bản thân, thì thai nhi trong bụng, hẳn là cũng có thể nhìn thấy chứ? Tôi muốn biết, con là trai hay gái?”

Lần trước trên Trái Đất, bác sĩ của nước Mỹ đã nói với hắn, Tần Mộc Âm kỳ thực đã mang thai gần hai tháng rồi.

Thời gian này, dùng dụng cụ tự nhiên vẫn chưa thể phân biệt được giới tính của thai nhi, nhưng khả năng quan sát của Tần Mộc Âm đối với bản thân chắc chắn có thể.

“Cậu hỏi cái này làm gì?” Tần Mộc Âm hỏi.

Trần Nghiệp lập tức cười nói: “Dù sao cũng là cha của đứa bé, tôi muốn chuẩn bị quà cho nó trước.”

Tần Mộc Âm bĩu môi, bắt quạ vẫn nói: “Là con gái.”

“Con gái? Con gái tốt!”

Trần Nghiệp lộ ra nụ cười vui vẻ: “Vậy tôi đi đây, hai ngày nữa lại đến thăm chị.”

“Cậu có thời gian này, chi bằng đến thông đạo dị giới xem thử.” Tần Mộc Âm nói: “Nghe nói, gần đây mấy dị tộc kia không được an phận, hôm qua tôi trở về, cấp trên đã tìm tôi, muốn tôi ra mặt. Bây giờ thân thể tôi bất tiện, chuyện này giao cho cậu.”

Trong lòng Trần Nghiệp khẽ động, cười nói: “Không vấn đề!”

Với thực lực hiện tại của hắn, mấy dị tộc con con, căn bản không để vào mắt.

Trừ phi, bên phía dị tộc, cũng có tồn tại BUG giống như hắn.

Chương 584 - Một cái chớp mắt, người đã biến mất

Khi Trần Nghiệp về đến nhà.

Thời gian đã là hơn năm giờ chiều.

Cha mẹ vừa vặn đều ở nhà.

Nhìn thấy Trần Nghiệp trở về, Trần hội trưởng và mẹ đều lộ ra vẻ kinh hỉ.

“Trần Nghiệp!” Mẹ Dương Dung Chi vui mừng nói: “Con trai của mẹ đã về rồi! Nhanh lại đây để mẹ xem, có bị thương không...”

“Đương nhiên là không.” Trần Nghiệp vừa cười, vừa ngoan ngoãn đi qua, để mẹ kiểm tra.

Thấy Trần Nghiệp từ trên xuống dưới đều bình an vô sự, mẹ liền thở phào nhẹ nhõm, vui vẻ nói: “Trở về là tốt rồi, mẹ đi nấu cơm, nấu món con thích ăn.”

Nói xong, liền chạy vào bếp, nhường phòng khách cho hai cha con.

Mặc dù Trần hội trưởng nhìn thấy Trần Nghiệp trở về cũng rất vui, nhưng ông ấy so với mẹ thì kiềm chế hơn rất nhiều, chỉ mở miệng hỏi: “Hành động lần này thế nào? Thuận lợi chứ?”

“Rất thuận lợi!” Trần Nghiệp cảm khái nói: “Có được thu hoạch khó có thể tưởng tượng.”

Hắn không hề khoa trương.

Không chỉ thực lực tăng lên đến mức không thể tin được.

Còn có thêm một cô con gái chưa chào đời...

Thu hoạch như vậy, Trần Nghiệp trước kia, năm mơ cũng không dám nghĩ tới.

“Cha thì sao? Lần này thế nào?”

Trần hội trưởng cười nói: “Cha vẫn ổn, giết được vài dị đoan, sau đó gặp phải một tên da đen rất lợi hại, cha cảm thấy không phải đối thủ, liền từ bỏ nhiệm vụ trực tiếp trở về.”

Nghe được những lời này, trong lòng Trần Nghiệp khẽ động.

Tên da đen lợi hại?

Trong Chủ Thần Không Gian, Luân Hồi Giả da đen lợi hại, số lượng không nhiều, trong đó tiêu biểu nhất, chính là tên da đen đứng đầu bảng xếp hạng cao thủ cấp A, biệt hiệu “Mai Táng Giả”.

Biết đâu, người mà cha gặp phải, chính là hắn ta.

Đương nhiên, bây giờ cũng không quan trọng nữa.

Bởi vì tên Mai Táng Giả đó, đã chết trong tay hắn.

“Sur bá thì sao? Đều trở về rồi chứ?” Trần Nghiệp lại hỏi.

“Đều trở về rồi.” Trần hội trưởng nói: “Bất quá, sur bá của con lần này gặp phải một cường giả, bị đánh gãy một tay, nếu không phải sur bá của con thực lực đủ mạnh, né nhanh, e rằng hậu quả khó lường...”

“Những dị đoan đó, có thể số lượng không nhiều bằng chúng ta, nhưng cường giả của bọn chúng lại không ít.”

Trần hội trưởng cảm thán một tiếng.

Theo như ông biết, lần hành động săn giết dị đoan này, không ít người quen, đến nay vẫn chưa có tin tức...

Mạnh như Ba Lệ Minh, cũng là mất một cánh tay, mới có thể sống sót trở về.

Mà hôm nay vừa đúng là hạn cuối của một tháng, những người không có tin tức, e rằng vĩnh viễn không trở lại nữa.

“Sur bá bị đứt một cánh tay?”

Trần Nghiệp kinh ngạc hỏi: “Sur bá hiện tại thế nào rồi?”

“Ông ấy đang ở nhà tĩnh dưỡng, con không cần lo lắng.” Trần hội trưởng nói: “Thế chất của sur huynh hiện tại hoàn toàn khác biệt, chính ông ấy đã nói, cánh tay bị đứt, đại khái vài tháng là có thể mọc lại.”

Trần Nghiệp sửng người một chút, sau đó nhớ ra, Ba Lê Minh là một cường giả đỉnh cao “Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại”.

Cường giả như vậy, đối với sự khổng chế khí huyết của bản thân, đã đạt đến một mức độ khó có thể tưởng tượng, tuy rằng không khoa trương như hắn, nhưng muốn mọc lại một cánh tay bị đứt, hắn là cũng không khó.

Kỳ thực Trần Nghiệp cũng có thể làm được, nếu cánh tay của hắn bị đứt, đều không cần vài tháng, rất nhanh là có thể huyết nhục trùng tu!

“Vậy thì tốt.” Trần Nghiệp thở phào nhẹ nhõm, rồi nói: “Ngày mai con sẽ đi thăm sư bá.”

Trần hội trưởng nghe vậy gật gật đầu, nói: “Đúng là nên đi thăm... Cha vừa hay có chút đồ tốt bổ khí huyết, ngày mai con mang đi thăm sư bá con.”

Sau đó, hai cha con lại trò chuyện về một số việc gần đây, đề tài tự nhiên mà nói, liền chuyển sang thông đạo dị giới.

“Cha, gần đây bên phía thông đạo dị giới, có xảy ra chuyện gì không?”

“Trong một tháng con không có ở đây, quân đội và dị tộc đã xảy ra vài lần giao chiến.”

Trần hội trưởng nghĩ nghĩ, nói: “Tuy rằng mỗi lần đều là quân đội thắng lợi, nhưng bên phía quân đội thương vong cũng không ít, ngoài ra, nghe nói gần đây những dị tộc đó đang tập kết, dường như chuẩn bị phát động một cuộc chiến tranh quy mô lớn, cấp trên có chút lo lắng, đang triệu tập nhân thủ.”

“Nếu hôm nay con không trở về, ngày mai cha sẽ phải đi qua đó.”

Trần Nghiệp nghe vậy, nhất thời nhíu mày.

“Những dị tộc này có vấn đề gì sao, đã giao chiến vài lần đều chịu thiệt, chúng dựa vào cái gì mà cho rằng, có thể xâm lấn thế giới loài người của chúng ta?”

Trần hội trưởng nói: “Viện Khoa học bên kia đã nghiên cứu dị tộc, phát hiện trí thông minh của chúng, không hề kém hơn

loài người chúng ta. Đã dám chủ động xâm lấn, cấp trên phỏng đoán, hẳn là có chỗ dựa nào đó!”

“Ồ?” Sắc mặt Trần Nghiệp nghiêm túc.

Mặc dù hắn rất tự tin đối với thực lực của mình, nhưng đối mặt với loại chuyện này, cũng không thể không thận trọng.

Bởi vì chiến tranh với dị tộc, có thể ảnh hưởng đến tương lai của cả nhân loại.

“Cơm chín rồi, mau lại đây ăn cơm.”

Lúc này, giọng nói của mẹ hắn truyền đến, cắt ngang cuộc trò chuyện của hai cha con.

Một nhà ba người, liền ngồi vào bàn ăn, bắt đầu thưởng thức bữa tối.

Còn anh cả Trần Siêu, đã đi công tác ở chi nhánh công ty khác.

...

Sau khi ăn tối xong.

Trần Nghiệp liền lấy điện thoại ra, liên lạc với bạn gái nhỏ Đường Tử Trần của mình.

Đường Tử Trần trở về sớm hơn hắn vài ngày, đã sớm khôi phục cuộc sống bình thường.

Rất nhanh.

Hai người liền hẹn gặp mặt.

“Trần Nghiệp, anh trông có vẻ, hơi khác so với trước đây...”

Vừa gặp mặt, Đường Tử Trần liền nói: “Có phải lại có đột phá mới không?”

Cô gái này tinh thần lực cũng khá cao, quan sát tỉ mỉ, cộng thêm lại khá quen thuộc với Trần Nghiệp, cho nên có thể nhìn ra sự thay đổi trên người Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp mỉm cười gật đầu: “Đúng vậy, lần này thu hoạch không tồi, khiến thực lực của anh tăng lên một bậc mới.”

“Tử Trần, còn em thì sao?”

Đường Tử Trần nói: “Cũng được, tổng cộng giải quyết được mười mấy dị đoan, sau đó xuất hiện cảnh báo tinh thần, em liền trở về.”

Mười mấy dị đoan.

Theo tiêu chuẩn thấp nhất, cũng có hơn một nghìn điểm tiềm năng.

Có thể nói, chuyến đi này của Đường Tử Trần, thu hoạch khá lớn.

So với Tần Mộc Âm, vận khí của Đường Tử Trần tốt hơn rất nhiều.

Nàng ấy là sau khi giết mười mấy dị đoan, mới xuất hiện cảnh báo tinh thần, có thể tùy ý lựa chọn rời đi.

Không giống như Tần Mộc Âm, dị đoan đầu tiên gặp phải, chính là Hàn Ly cấp S...

Nếu không gặp phải Trần Nghiệp, Tần Mộc Âm có thể đã bỏ mạng trong tay Hàn Ly. Dù sao, nếu không có Trần Nghiệp giúp đỡ, Hàn Ly sẽ không cam tâm gánh chịu hậu quả nhiệm vụ thất bại, mà thả Tần Mộc Âm rời đi.

Không đúng...

Có thể gặp được Trần Nghiệp, chứng tỏ vận khí của Tần Mộc Âm, tốt hơn Đường Tử Trần!

Kết quả cũng là như vậy!

Lần này, Tần Mộc Âm trực tiếp siêu thần.

Thực lực tăng lên ít nhất hơn hai mươi lần!

“Trần Nghiệp? Trần Nghiệp...”

Thấy Trần Nghiệp ngẩn người, Đường Tử Trần hỏi: “Anh đang nghĩ gì vậy?”

“Ồ...” Trần Nghiệp nói: “Đang nghĩ đến một dị đoan mà anh gặp phải lần này, Tử Trần, anh nói cho em biết, lần này anh gặp phải một dị đoan cực kỳ mạnh mẽ, có thể nói, hẳn là cường giả vô địch trong số các dị đoan, bất quá, cuối cùng vẫn là vị hôn phu của em càng xuất sắc hơn, đánh bại hẳn!”

Hai người đã đính hôn, hẳn tự xưng là vị hôn phu của Đường Tử Trần, không có gì sai.

Đường Tử Trần nghe vậy, lập tức nở nụ cười: “Thực lực của anh, là điểm không cần người khác lo lắng nhất.”

Chương 585 - Một cái chớp mắt, người đã biến mất (2)

Trần Nghiệp nhìn ánh mắt tin tưởng của Đường Tử Trần, trong lòng đột nhiên xuất hiện một tia áy náy.

Dù sao thì, chuyện của hắn và Tần Mộc Âm, chính là cấm sùng Đường Tử Trần...

Đang lúc Trần Nghiệp suy nghĩ miên man.

Đột nhiên.

Toàn thân hắn bắt đầu run rẩy.

“Sao vậy?” Đường Tử Trần lập tức coi trọng: “Trần Nghiệp, sao anh lại run rẩy? Khó chịu ở đâu sao?”

Trần Nghiệp nhú mày, lập tức nói: “Không phải anh, anh không sao, thứ đang động là quần áo của anh.”

“Quần áo?” Đường Tử Trần nghi hoặc.

“Quần áo trên người anh, là một loại kim loại kỳ dị đến từ dị giới...”

Trần Nghiệp nói qua lai lịch của bộ quần áo trên người.

Đường Tử Trần bừng tỉnh, rồi nói: “Vậy bây giờ nó sao lại đột nhiên động đây?”

Trần Nghiệp nhắm mắt lại, cảm nhận một phen, rồi nói: “Nó hình như đang sợ hãi... hẳn là cảm ứng được cái gì đó.”

Đường Tử Trần phân tích: “Thứ có thể khiến nó cảm thấy sợ hãi, em nghĩ hẳn là đến từ dị giới đúng không?”

Trần Nghiệp gật đầu, cau mày suy nghĩ một lát, rồi nói: “Vừa hay, ngày mai cha anh phải đến bên phía dị giới trấn giữ, anh cũng qua đó xem sao.”

Đường Tử Trần nghe vậy, lập tức nói: “Em cũng đi cùng anh.”

Trần Nghiệp vốn định khuyên Đường Tử Trần đừng đi, nhưng ánh mắt của cô gái rất kiên định, lời này lại có chút không nói nên lời.

“Vậy chiều mai chúng ta xuất phát, anh phải đi thăm sư bá của anh trước, ông ấy lần này trong hành động sẵn giết dị đoan, bị thương.”

“Được, em ở nhà đợi anh.”

Hai người lại trò chuyện thêm một lúc, liền tự trở về nhà.

Trở về nhà, Trần Nghiệp liền thay quần áo.

Bởi vì bộ quần áo được tạo thành từ kim loại đó, vẫn luôn run lấy bầy không ngừng.

Hơn nữa, theo thời gian trôi qua, biên độ run rẩy của kim loại thần bí càng lúc càng lớn, đến nửa đêm, đã làm ồn đến mức Trần Nghiệp có chút không ngủ được.

Suy nghĩ một lát.

Trần Nghiệp quyết định, mình đi xem trước một chút.

“Ta ngược lại muốn xem xem, người rút cuộc đang sợ cái gì!”

Dứt lời, hắn đóng gói kim loại thần bí vào một chiếc vali xách tay, rồi bay ra khỏi phòng, trực tiếp bay về hướng thông đạo dị giới.

...

Chốc lát sau.

Trần Nghiệp đến lối vào dị giới.

Đã một thời gian không gặp, nơi này lại có biến đổi mới, thông đạo ra vào, càng lúc càng lớn.

Đồng thời, quân đội cũng đóng quân ở đây với số lượng lớn, bao vây kín mít thông đạo ra vào, ngăn chặn dị tộc phá vỡ phòng tuyến, uy hiếp thành phố loài người phía sau.

Trần Nghiệp nhãn lực rất tốt, hắn ở trên không trung, ánh mắt tùy ý quét qua, là có thể phán đoán ra, binh lực đóng quân ở đây, vượt quá mười vạn!!

Từ đó có thể thấy, cấp trên coi trọng dị giới như thế nào.

Đồng thời, Trần Nghiệp còn chú ý tới, sự run rẩy trong vali xách tay, càng thêm nghiêm trọng.

Hắn không do dự, trực tiếp hạ xuống, đến trước mặt quân đội.

Mà sự xuất hiện của Trần Nghiệp, khiến không ít binh lính giật mình, suýt chút nữa nổ súng.

Chờ đến khi nhìn thấy là Trần Nghiệp, những binh lính này, lại hưng phấn lên.

Từ sau khi Trần Nghiệp giết chết người ngoài hành tinh xâm lược trước mặt mọi người, hắn đã được vô số người xưng tụng là anh hùng cứu vớt Lam Tinh, cứu vớt nhân loại.

Nói về độ nổi tiếng, Trần Nghiệp hiện tại, tuyệt đối là nhân vật nổi tiếng nhất toàn cầu.

Đặc biệt là bên phía Hạ quốc, hầu như ai ai cũng biết hắn.

“Trần tiên sinh!!”

Một sĩ quan cấp doanh trưởng, kích động đi đến trước mặt Trần Nghiệp, chào theo kiểu quân đội: “Hoan nghênh ngài đã đến.”

“Mời ngài đợi chút, tôi lập tức thông báo cho chỉ huy.”

Trần Nghiệp không từ chối, gật gật đầu.

Hắn cũng muốn từ trong miệng quân đội, dò hỏi một số tin tức.

Rất nhanh.

Sự xuất hiện của Trần Nghiệp, đã kinh động đến chỉ huy tối cao trong doanh trại, một vị tư lệnh tóc bạc trắng, cấp thượng tướng, đích thân ra nghênh đón.

“Trần tiên sinh, hoan nghênh hoan nghênh!”

Vị tư lệnh nhiệt tình nắm lấy tay Trần Nghiệp, vui vẻ nói: “Tôi đại diện cho toàn thể tướng sĩ, cảm tạ ngài đã đến chi viện. Có ngài ở đây, trái tim đang treo lơ lửng của tôi, đã yên ổn rồi.”

Rất nhanh.

Trần Nghiệp được nghênh đón vào doanh trại, xuất hiện trong một cái lều rộng rãi nhất.

Rất nhiều tướng lĩnh cấp cao, đều đứng ở cửa nghênh đón.

Tuy rằng những tướng lĩnh cấp cao này, người nào người nấy tuổi tác đều không nhỏ, có thể làm trưởng bối của Trần Nghiệp, bất quá, căn bản không có một ai, dám chậm trễ với Trần Nghiệp.

Trận chiến với người ngoài hành tinh, không chỉ khiến thế nhân thấy được thực lực của Trần Nghiệp, cũng khiến Trần Nghiệp có được địa vị phi thường.

“Tôi vừa từ bí cảnh trở về, nghe nói khoảng thời gian này, dị tộc có động tĩnh không nhỏ, cho nên đến xem sao.”

Trần Nghiệp không thích khách sáo, đi thẳng vào vấn đề: “Hiện tại là tình huống gì?”

Vị tư lệnh nghe vậy, ra hiệu cho một tham mưu bên cạnh, giải thích cho Trần Nghiệp những việc đã xảy ra gần đây.

“Gần một tháng nay, dị tộc tổng cộng phát động bốn lần tấn công vào chúng ta, bất quá cường độ đều không cao, hẳn là tấn công thăm dò, chuẩn bị cho cuộc xâm lược toàn diện phía sau...”

“Xâm lược toàn diện?” Sắc mặt Trần Nghiệp trầm xuống.

“Đúng vậy!” Tham mưu nói: “Quân trình sát của chúng tôi đã thăm dò được, hiện tại có một lượng lớn dị tộc, đang tập kết ngay tại cửa ra, nhìn trận thế của chúng, chắc chắn không phải đến đùa giỡn... Đại chiến bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra.”

Khó trách.

Muộn thế này rồi, những tướng lĩnh cấp cao này vẫn chưa ngủ.

Địch nhân đang tập kết binh lực, đôi lại là ai cũng không ngủ được.

Trần Nghiệp nghĩ nghĩ, nói: “Có thể cho tôi xem tư liệu về dị tộc mà các ông thu thập được không?”

Tham mưu nghe vậy, lập tức nhìn về phía vị tư lệnh, loại chuyện này hẳn không thể tự ý quyết định.

Vị tư lệnh lập tức nói: “Đương nhiên không thành vấn đề!”

Sau đó.

Một chiếc máy tính quân dụng xách tay, được đưa đến trước mặt Trần Nghiệp.

Trên màn hình hiển thị, tư liệu về dị tộc, rong rã hơn ba mươi trang. Mỗi trang, đều là một loại dị tộc.

Điều này nói rõ chủng loại của dị tộc rất nhiều.

Trần Nghiệp mở ra xem thử, liền nhìn thấy rất nhiều dị tộc kỳ hình dị trạng, khiến hắn mở rộng tầm mắt.

Thậm chí, trang cuối cùng giới thiệu, lại là một sinh vật khổng lồ cao hơn bốn mươi mét!

Thấy Trần Nghiệp có hứng thú với dị tộc khổng lồ, tham mưu bên cạnh lập tức chủ động giới thiệu: “Dị tộc khổng lồ này, là gần đây mới được phát hiện, số lượng của nó hẳn là không nhiều, hiện tại mới chỉ phát hiện được một con, bất quá, cho dù chỉ là một con, thân hình lớn như vậy, cũng rất đáng sợ.”

“Ngoài ra, gã khổng lồ này trong bầy đàn dị tộc, dường như có địa vị rất cao, những dị tộc khác nhìn thấy nó, đều rất kính sợ.”

Trần Nghiệp nhìn như đang nghe tham mưu giới thiệu, trên thực tế, sự chú ý của hắn, toàn bộ tập trung vào hình ảnh của dị tộc khổng lồ.

Nói chính xác hơn, là vũ khí trong tay dị tộc khổng lồ này.

Đó là một vũ khí giống như Lang Nha Bổng, to lớn vô cùng, chất liệu của nó dường như là một loại kim loại chưa biết...

“Dị tộc khổng lồ này...” Trần Nghiệp mở miệng hỏi: “Nó hiện tại ở đâu?”

Tham mưu lập tức nói: “Hắn là ở ngay rìa cửa ra.”

“Thực lực của nó như thế nào? Hay nói cách khác, nó đã từng thể hiện sức mạnh của mình chưa?”

“Hắn là chưa!”

Tham mưu nói: “Theo tin tức mà quân trinh sát của chúng tôi truyền đến, dị tộc khổng lồ này sau khi xuất hiện, liền vẫn luôn

đứng im không nhúc nhích, hình như đang chờ cái gì đó.”

Chương 586 - Cuộc chiến quyết định vận mệnh nhân loại!

Trần Nghiệp gật gật đầu, ánh mắt liếc nhìn vali xách tay của mình.

Không biết vì sao, từ sau khi hắn tiến vào doanh trại, kim loại thần bí trong vali xách tay, liền không còn động tĩnh, dường như đã khôi phục bình thường.

Hiện tượng dị thường này, khiến Trần Nghiệp vô cùng nghi hoặc, đồng thời cũng có một tia lo lắng.

Bởi vì hắn cảm thấy, kim loại thần bí sẽ không vô duyên vô cớ như vậy.

Ban đầu Trần Nghiệp dự định, tối nay sẽ đi dị giới xem thử, dù sao thực lực hắn mạnh, người tài cao gan lớn.

Hiện tại kim loại thần bí không còn động tĩnh, Trần Nghiệp liền dự định, cẩn thận thêm chút nữa, tránh hành vi lỗ mãng sẽ đánh răn động cỏ...

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp nói: “Tôi biết rồi, ngày mai tôi lại đến, có tình huống gì, các ông lập tức thông báo cho tôi.”

Hắn đã đáp ứng cha mình, ngày mai sẽ đi thăm Ba Lệ Minh, không thể không đi.

Nghe được lời này của Trần Nghiệp, vị tư lệnh có chút không yên tâm, hướng về phía tham mưu, nháy mắt ra hiệu.

Tham mưu hiểu ý, lập tức nói: “Trần tiên sinh, nếu ngài tạm thời không có việc gì... hay là ở lại đây trấn giữ đi?”

Trần Nghiệp xua tay nói: “Không cần lo lắng, có việc gọi tôi cũng kịp, tôi bay từ Kinh Thành đến đây, chưa đến hai phút.”

Lời này vừa nói ra.

Mọi người đều có chút ngây người.

Nơi này cách Kinh Thành mấy trăm dặm.

Bay từ Kinh Thành đến đây chưa đến hai phút? Đây là khái niệm gì? Bọn họ không thể tưởng tượng nổi.

Trên thế giới có tốc độ nhanh như vậy sao?

Thấy không ít người không thể tin được, Trần Nghiệp cũng không giải thích nhiều, hắn chỉ bước ra khỏi lều, rồi từ từ bay lên không trung.

Khoảnh khắc tiếp theo...

“Ầm ầm!”

Tiếng nổ dữ dội, như sấm sét từ chín tầng trời, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ doanh trại.

Vô số sĩ quan tướng lĩnh và binh lính, đều bị chấn động đến mức tai ù đi.

Sau đó, mọi người nhanh chóng ngẩng đầu lên, lại phát hiện, trên bầu trời đêm đã không còn bóng dáng của Trần Nghiệp...

Chỉ có một vệt dài xé rách không khí, chứng minh Trần Nghiệp thật sự đã từng đến đây.

Thật sự là trong nháy mắt, người đã biến mất.

...

Buổi sáng chín giờ.

Trần Nghiệp xách hai hộp quà bổ khí huyết, đến võ quán của Ba Lệ Minh.

Hiện tại Ba Lệ Minh đang dưỡng thương ở đây.

“Sư bá, con đến thăm người.”

Ba Lệ Minh trông không khác xưa là mấy, vẫn khí thế ngút trời. Chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt, cùng với ống tay áo trông rỗng bên phải, trông khá nổi bật.

Nhìn thấy Trần Nghiệp, Ba Lệ Minh lập tức nở nụ cười.

Sau đó, ông nhìn thấy hai hộp đồ Trần Nghiệp xách trên tay, càng cười tươi hơn: “Hai củ Huyết Sâm này, là bảo bối cha con vẫn luôn cất giữ, con mang chúng đến cho ta, không sợ cha con đau lòng sao?”

Huyết Sâm ở Lam Tinh này, không giống với “Đan Sâm” ở Trái Đất, Huyết Sâm bên này là một loại thảo dược hấp thu máu quái vật, tình cờ mọc ra, số lượng cực kỳ khan hiếm, giá trị cũng rất đắt đỏ.

Về cơ bản là thứ có tiền cũng không mua được.

Trần Nghiệp cười nói: “Đây là cha con bảo con mang đến.”

Mặc dù Trần Nghiệp không nói nhiều, nhưng lại khiến Ba Lê Minh rất cảm động.

“Được, vậy ta nhận.” Ba Lê Minh vẫy tay: “Ngồi đi!”

Trần Nghiệp liền ngồi xuống đối diện Ba Lê Minh.

Mãi đến lúc này, Ba Lê Minh mới nghiêm túc đánh giá Trần Nghiệp.

“Ồ?”

Ông bỗng lộ ra vẻ mặt kinh nghi bất định, kinh ngạc nói:

“Trần Nghiệp, gần đây con có đột phá lớn nào sao?”

Trong mắt Ba Lê Minh, lúc này Trần Nghiệp, lỗ chân lông trên mặt khép kín, cả khuôn mặt trông vô cùng mịn màng, còn tốt hơn cả da phụ nữ.

Có lẽ trong mắt người ngoài, Trần Nghiệp càng ngày càng giống tiểu bạch kiểm.

Nhưng trong mắt Ba Lê Minh, đây rõ ràng là khả năng không chế bản thân đã đạt đến mức xuất thần nhập hóa.

Bởi vì lỗ chân lông của người bình thường cần tản nhiệt và bài trừ chất bẩn trong cơ thể, không thể tự động đóng lại.

Đối với người luyện võ mà nói, việc lỗ chân lông khép kín có lợi ích rất lớn, có thể khóa chặt tinh khí không bị tiết ra ngoài, giúp cơ thể luôn duy trì trạng thái đỉnh phong.

Thông thường, ngay cả cường giả quốc thuật cấp Bão Đan cũng không làm được bước này, chỉ có đạt đến cảnh giới “Phá Toái Hư Không, Kiến Thần Bất Hoại”, không chế cơ thể tự nhiên, mới có thể thu nhỏ lỗ chân lông.

Ví dụ như Ba Lê Minh hiện tại.

Vì vậy, khi Ba Lê Minh thấy Trần Nghiệp cũng có thể làm được như vậy, lập tức lên tiếng hỏi.

“Sư bá nhãn lực tốt!”

Trần Nghiệp cười nói: “Gần đây con đúng là có chút đột phá, có thể không chế cơ thể tốt hơn.”

Ba Lê Minh nghe vậy, không hỏi nhiều, chỉ cảm thán một tiếng: “Thiên phú S1, quả nhiên phi phàm.”

Ông cho rằng năng lực của Trần Nghiệp là nhờ thiên phú, hoàn toàn không liên tưởng đến việc, Trần Nghiệp hiện tại cũng là một cường giả “Kiến Thần Bất Hoại”.

Trần Nghiệp cũng không muốn nói nhiều về thực lực của mình, sợ làm tổn thương lòng tự tin của Ba Lê Minh, dù sao hắn bây giờ, nói mình là thần cũng không ngoa...

“Sư bá, con có thể hỏi, cánh tay của người... là do dị đoan nào làm bị thương không? Nếu người không muốn nói thì thôi.”

Hỏi câu này, không phải Trần Nghiệp cố ý lăm miêng.

Mà là hắn sau này còn có thể đến Trái Đất, nếu có cơ hội, hắn không ngại giúp sư bá báo thù.

Hơn nữa, thực lực của Ba Lê Minh rất mạnh, dù đặt trong số những Luân Hồi Giả, cũng là cường giả cấp A đỉnh tiêm!

Kẻ có thể làm Ba Lê Minh bị thương nặng, nhất định là một nhân vật tàn nhẫn.

“Chuyện này có gì mà không thể nói...” Ba Lê Minh hào phóng nói: “Là một kẻ biết bay, thân thể hắn rất mạnh, hai mắt còn có thể bắn ra laser, ta nhất thời sơ suất, bị laser bắn gãy cánh tay phải.”

Nghe Ba Lê Minh miêu tả, Trần Nghiệp sững người.

“Sư bá, kẻ dị đoan đó, có phải trông rất giống người Ấn Độ không?”

“Đúng!” Ba Lê Minh gật đầu, kinh ngạc hỏi ngược lại: “Con cũng gặp rồi à?”

“Ừm! Gặp rồi.”

Trần Nghiệp mỉm cười.

Phù hợp với miêu tả của Ba Lê Minh, chỉ có cường giả cấp S người Ấn Độ đó: Sharman.

Thấy dáng vẻ của Trần Nghiệp, Ba Lê Minh cũng cười: “Tên đó thực lực quả thật rất đáng sợ, nhưng mà, đã gặp con, chỉ có thể coi là hần xui xẻo, hần có phải đã chết trong tay con không?”

“Ừm, con đã giết hần.” Trần Nghiệp thừa nhận.

Ba Lê Minh liền cười nói: “Tốt! Coi như cũng giúp ta báo thù đứt tay.”

Hai người trò chuyện một lúc.

Khoảng một tiếng sau, Trần Nghiệp đứng dậy cáo từ: “Sur bá, gần đây dị tộc bên kia không yên phận, con chuẩn bị đi xem sao, sẽ không ở đây lâu. Người hãy dưỡng thương cho tốt, con sẽ đến thăm người sau.”

Ba Lê Minh gật đầu: “Ta có nghe nói chuyện này... Vậy ta không giữ con lại nữa.”

Nếu không phải ông bị thương, ông cũng sẽ đến đó trấn giữ.

...

Rời khỏi võ quán, Trần Nghiệp liền thông báo cho Đường Tử Trần, đón Đường Tử Trần đi đến thông đạo dị giới.

Còn về phần cha hần, Trần hội trưởng, đã sớm xuất phát đến đó rồi.

Khi Trần Nghiệp đến nơi, bên này rất náo nhiệt.

Rất nhiều cao thủ đều đến chi viện.

Trần Nghiệp nhìn thấy không ít gương mặt quen thuộc.

Ngoài các cao thủ, còn có một lượng lớn binh lực đang chi viện về phía này.

Trong khoảng thời gian ngắn, số lượng người tập trung bên ngoài thông đạo dị giới đã gần hai mươi vạn!

Rõ ràng, cấp trên rất coi trọng việc dị tộc tập kết.

Thấy Trần Nghiệp đến, nhiều người tinh thần phấn chấn, cùng tiến lên chào hỏi Trần Nghiệp, rất nhiều người Trần Nghiệp cũng không quen biết.

Ngay cả những cao thủ tiền bối đã thành danh từ lâu, cũng gật đầu với Trần Nghiệp.

Chương 587 - Cuộc chiến quyết định vận mệnh nhân loại! (2)

Từ khi Trần Nghiệp công khai đánh chết người ngoài hành tinh Boros, mọi người đều có chung nhận thức về thực lực của Trần Nghiệp: Đệ nhất thế giới!

Dù là người tự cao tự đại đến đâu, cũng sẽ không phản bác hay phủ nhận thực lực vô địch thiên hạ của Trần Nghiệp.

“Trần Nghiệp, bên này.”

Người gọi câu này, đương nhiên là Trần hội trưởng.

Lúc này, Trần hội trưởng đang đứng cùng vài vị lãnh đạo quân đội.

Trong trường hợp Tần Mộc Âm và Ba Lệ Minh đều vắng mặt, Trần hội trưởng đã đạt đến cảnh giới Bão Đan, là cao thủ có vai trò quan trọng, trong số những người đến chi viện, địa vị cao hơn ông không có mấy người.

Chưa kể, Trần hội trưởng còn có một người con trai siêu cấp lợi hại...

Chỉ riêng điểm này, tư lệnh quân đội cũng không dám có chút chậm trễ nào với ông.

“Cha!”

Trần Nghiệp mang theo Đường Tử Trần, đến trước mặt Trần hội trưởng.

“Trần thúc thúc, chào người.” Đường Tử Trần cung kính chào hỏi.

“Tốt, tốt!”

Đối với cô con dâu tương lai này, Trần hội trưởng càng nhìn càng hài lòng, cười đến không ngậm được miệng.

Khi ông quay đầu nhìn con trai Trần Nghiệp, nụ cười trên mặt lập tức biến mất, cau mày nói: “Sao con lại mang Tử Trần đến

đây? Không biết nơi này nguy hiểm sao?”

Đối với sự đối xử khác biệt của cha, vẻ mặt Trần Nghiệp bất đắc dĩ.

Đường Tử Trần nói: “Trần thúc thúc, là con muốn đến.”

Trần hội trưởng nghe vậy, lại mỉm cười: “Tử Trần, nếu có nguy hiểm, con cứ trốn sau lưng thằng nhóc này.”

Đường Tử Trần cũng cười, gật đầu nói: “Con biết rồi.”

Sau đó, mọi người đều đi vào lều, thảo luận cách đối phó với dị tộc.

Trần Nghiệp không tỏ ra mạnh mẽ, im lặng ngồi bên cạnh.

Đột nhiên, có người lên tiếng hỏi: “Sao không thấy Ba hội trưởng và Tàn đội trưởng? Đến lúc này rồi, hai người họ vẫn chưa xuất hiện sao?”

Trần hội trưởng lập tức nói: “Hội trưởng của chúng tôi trước đó ở trong bí cảnh, chiến đấu với dị đoan bị thương nhẹ, tạm thời không đến được.”

Người nọ gật đầu, lại nói: “Vậy còn Tàn đội trưởng? Cũng bị thương sao?”

Mọi người xung quanh đều cau mày.

Tư lệnh suy nghĩ một chút, nói: “Tàn đội trưởng có nhiệm vụ khác...”

Thực tế, cấp trên đã sớm thông báo cho Tàn Mộc Âm, là Tàn Mộc Âm muốn dưỡng thai, không muốn đến.

Ở đây, e rằng chỉ có Trần Nghiệp biết nội tình.

“Nhiệm vụ gì? Còn quan trọng hơn việc chống lại dị tộc sao?”

Người trước đó lại nói: “Đây là chuyện liên quan đến sự sống còn của toàn nhân loại!”

Rõ ràng, tên này dường như có chút bất mãn với việc Tàn Mộc Âm không đến.

Trần Nghiệp nhìn về phía người này, âm thầm ghi nhớ khuôn mặt của hắn!

Dám nhắm vào...người tình nhỏ của hắn.

Hiện tại có cha và vợ tương lai ở đây, hấn không tiện lên tiếng bênh vực Tần Mộc Âm.

Nếu như sau này tên này gặp rắc rối, hấn nhất định sẽ thấy chết mà không cứu...

Tư lệnh lập tức hòa giải: “Chúng ta có Trần Nghiệp tiên sinh ở đây, chống lại dị tộc, nhất định không thành vấn đề!”

Mọi người nghe vậy, đều nhìn về phía Trần Nghiệp, nhớ đến thực lực của Trần Nghiệp, đều gật đầu tán thành.

Tiếp theo.

Tư lệnh bắt đầu bố trí phương án tác chiến.

Ông phân bổ nhiều cao thủ vào các tiểu đội, nhiệm vụ tấn công chính vẫn do binh lính quân đội đảm nhiệm, cao thủ phụ trách giải quyết những kẻ địch khó nhằn.

Sự sắp xếp này không tính là quá tốt, chỉ có thể nói là phương án thận trọng.

Dù sao, dị tộc sẽ tấn công bằng cách nào, tạm thời vẫn chưa biết.

Khi tư lệnh đang bố trí, Trần hội trưởng lặng lẽ đến bên cạnh Trần Nghiệp, nhỏ giọng nói: “Nếu đánh nhau, con đừng ngốc nghếch xông lên trước, có nắm chắc rồi hãy ra tay.”

Mặc dù Trần hội trưởng biết, con trai mình có thực lực khủng bố vô địch thiên hạ, nhưng là cha, ông vẫn không khỏi lo lắng cho con trai.

Trần Nghiệp mỉm cười gật đầu: “Con biết rồi.”

Đột nhiên.

Có người lớn tiếng đề nghị: “Tại sao chúng ta phải phòng thủ bị động? Không thể chủ động tấn công sao?”

Tư lệnh nói: “Chúng tôi cũng đã từng có ý nghĩ như vậy, nhưng mà... đối với thông đạo dị giới, hiện tại chúng tôi vẫn chưa nghiên cứu kỹ lưỡng, không rõ phương thức vận hành của nó. Chủ động tấn công, có phần mạo hiểm. Nhớ đâu dị tộc nắm được nhiều thông tin hơn chúng ta, đã bố trí bẫy bên trong, chúng ta xông vào, sẽ gặp rắc rối...”

“Vì vậy, sau khi cân nhắc nhiều mặt, vẫn là ở lại nơi quen thuộc, phòng thủ là an toàn nhất.”

Lời này vừa nói ra, mọi người có mặt đều gật đầu.

Ngay cả Trần Nghiệp, cũng cảm thấy việc áp dụng kế hoạch phòng thủ, phù hợp hơn với phe nhân loại.

Ở nơi không quen thuộc, lại còn chủ động tấn công, tác chiến sân khách, rất không sáng suốt!

“Nếu mọi người không có ý kiến khác!” Tư lệnh nói: “Vậy thì cứ tiến hành theo kế hoạch.”

Mọi người nghe vậy, liền tản ra.

...

Mấy ngày tiếp theo, liên tục có người đến chi viện.

Thậm chí Triệu Tranh bọn họ nhận được tin tức, cũng chạy đến.

Tuy nhiên, bên phía dị tộc vẫn không có động tĩnh gì. Khiến mọi người đợi đến sốt ruột.

Bên phía quân đội cũng có chút bồn chồn bất an, không biết dị tộc đang giở trò gì.

Robot trinh sát liên tục được phái đến dị giới, nhưng mấy ngày gần đây đều thất bại, gần như vừa vào dị giới là mất liên lạc.

Rõ ràng, dị tộc đang chuẩn bị gì đó, không muốn để nhân loại biết được.

Tối hôm đó.

Trần Nghiệp chơi điện thoại một lúc, đang chuẩn bị đi ngủ.

Đột nhiên.

Kim loại thần bí của hắn lại rung lên.

Và lần này, còn mạnh hơn lần trước rất nhiều!

Trần Nghiệp giật mình, vội vàng đứng dậy.

Ý nghĩ đầu tiên của hắn, chính là nghĩ đến dị tộc nhất định có hành động.

Lúc này, cách tốt nhất, chính là nhắc nhở mọi người chú ý.

Trần Nghiệp cũng làm như vậy.

Ngay khi hắn lao ra khỏi lều, tiếng còi báo động chói tai liên vang lên trong doanh trại.

“Địch tập kích! Địch tập kích!”

Sau đó.

Tiếng pháo nổ âm âm vang lên không xa.

Rõ ràng, là địch tập phát động tấn công ban đêm!

Trần Nghiệp không do dự, biến kim loại thần bí thành một đôi hộ huyền, đeo trên hai tay, liền bay lên trời.

Sau đó.

Hắn nhìn thấy một cảnh tượng chấn động!

Một lớp màng trong suốt, khổng lồ vô biên, đang dung hợp với Lam Tinh. Phía sau lớp màng, chính là dị giới! Sự dung hợp của hai thế giới, tạo thành dị tượng cực kỳ kỳ lạ, một bên là vùng ngoại ô hoang vu của Lam Tinh, một bên là cảnh tượng kỳ lạ của dị giới...

Thông đạo dị giới trước đó, đã biến mất không còn dấu vết. Hay nói cách khác, thông đạo đã không cần tồn tại nữa.

Bởi vì, lúc này khoảng cách giữa hai thế giới, chỉ còn một bước chân.

Còn dị tộc, dường như đang chờ đợi khoảnh khắc này!

Chúng thậm chí còn bố trí sẵn vòng vây!

Trần Nghiệp nhìn tới đâu, bốn phương tám hướng đều là dị tộc đang ào ạt kéo đến, mỗi tên đều được trang bị vũ khí đầy đủ, sát khí đằng đằng.

Còn phe nhân loại, thì có chút hỗn loạn.

Bởi vì bây giờ là hơn mười một giờ đêm, giờ này, trừ những người lính gác trực ban, hầu hết mọi người đều đã ngủ, ngay cả những người chưa ngủ, cũng đang nằm trên giường.

Đột nhiên bị đánh úp bất ngờ, binh lính thậm chí khó có thể chống trả hiệu quả.

Trần Nghiệp thấy vậy, biết mình không thể khoanh tay đứng nhìn.

Vì vậy.

Hỏa diễm hùng hực bốc cháy trên người hắn.

Điều kỳ lạ là, lúc này hỏa diễm trên người Trần Nghiệp không còn màu tím nữa, mà biến thành màu trắng...

Đây là nhiệt độ hỏa diễm của Trần Nghiệp đã đạt đến mức độ đáng sợ.

Chỉ cần đến gần, vạn vật cũng sẽ bị thiêu rụi!

Để tránh làm bị thương người của mình, Trần Nghiệp bay rất cao.

Vì vậy, trên bầu trời, hắn giống như một mặt trời, tỏa ra nhiệt lượng và ánh sáng đáng kinh ngạc, chiếu sáng khắp mặt đất.

Chương 588 - Phong Thần Chiến!

“Trời đất! Đó là ai vậy?”

“Người bị mù à? Cả anh hùng thế giới Trần Vô Địch cũng không nhận ra?”

“Tôi không mù, nhưng cũng sắp rồi, hào quang của đại lão chói mắt quá, như mặt trời vậy...”

“Không đúng! Hỏa diễm của Trần công tử, không phải màu đỏ sao? Bây giờ trên người là cái gì?”

“Kệ đi... Trần công tử ra tay, dị tộc sẽ gặp xui xẻo thôi.”

“Đừng nói nhảm nữa, mau mặc quần áo vào đi! Cậu định trần truồng chiến đấu với dị tộc à?”

...

Những người có thể nói ra những lời này, đương nhiên là những mạo hiểm giả trẻ tuổi đến chi viện.

Binh lính quân đội và các cao thủ, mặc dù cũng nhìn thấy Trần Nghiệp rực rỡ, nhưng đều ngay lập tức chuẩn bị chiến đấu, không có tâm trí để ý đến những thứ khác.

Ở phía xa, đã vang lên tiếng giao tranh.

Tuy nhiên, lúc này những người có thể tấn công hiệu quả, là những người đang trực đêm, số lượng không nhiều, căn bản không cản nổi đại quân dị tộc đông nghịt trời đất.

Chưa kể, dị tộc còn có sự chuẩn bị trước, xông lên phía trước, là một đám cự thú da dày thịt cứng!

Thời khắc mấu chốt.

Vẫn là Trần Nghiệp ra tay.

Một hỏa cầu màu trắng khổng lồ xuất hiện trên lòng bàn tay của Trần Nghiệp.

Tiếp theo.

Trần Nghiệp đẩy hỏa cầu màu trắng khổng lồ lên bầu trời cao hơn, sau đó nổ tung, tạo thành một vòng lửa trắng, dừng lại trên không trung.

Ngay sau đó...

“Phụt phụt phụt...”

Vô số hỏa cầu màu trắng nhỏ bằng nắm tay, như mưa rơi xuống.

Rơi trúng đầu dị tộc!

Hỏa cầu màu trắng mang theo nhiệt độ cao không thể tưởng tượng nổi, dị tộc gần như vừa chạm vào là chết!!

Thuộc tính Tinh Thần của Trần Nghiệp hiện tại, cũng đã phá mười vạn, đạt đến cấp độ max.

Kỳ thực.

Cấp độ max, cũng có thể gọi là Thần cấp.

Bất luận thuộc tính nào đột phá đến cấp max, năng lực biểu hiện của nó, đều là sự tồn tại siêu phàm.

Bí Cảnh dùng max để biểu đạt con số vượt qua mười vạn, dụng ý thực sự, chính là lấy đó làm ranh giới phân chia giữa người và thần.

Chỉ là Trần Nghiệp không biết những điều này...

Nói xa rồi.

Trần Nghiệp bây giờ, thuộc tính Tinh Thần đột phá Thần cấp, đối với sự khống chế hỏa diễm, cũng đạt đến cảnh giới xuất thần nhập hóa.

Hắn có thể tùy ý thao túng hỏa diễm, tạo ra bất kỳ hình thái nào, để công kích địch nhân.

Thậm chí, có thể nói không ngoa, hắn chính là Hỏa Diễm Chi Thần!!

“Vút! Vút!”

Vô số hạt mưa màu trắng to bằng nắm tay, từ trong vòng lửa không lồ rơi xuống, vừa đúng vượt qua khu vực doanh trại nhân loại, rơi xuống giữa đại quân dị tộc.

Mỗi giọt mưa màu trắng, đều mang theo nhiệt độ cao cực kỳ khủng bố, cùng với cường quang, chỗ nào đi qua, đều thiêu rụi vạn vật!

Trong nháy mắt, toàn bộ bầu trời đêm đều được chiếu sáng, sáng như ban ngày.

Tất cả nhân loại, nhìn thấy Trần Nghiệp ra tay, đều há hốc mồm.

Quả thực Trần Nghiệp không ra tay thì thôi, một khi ra tay chính là thần tích!

Chỉ trong khoảnh khắc.

Thế công của dị tộc, liền đột ngột dừng lại.

Không ít người reo hò.

“Ha ha, quả không hổ là Trần Vô Địch đại lão, một khi ra tay, quả là bất phàm!”

“So với lần trước đánh bại người ngoài hành tinh, Trần Vô Địch đại lão, lại càng mạnh hơn!”

“Thiên phú S1 trong truyền thuyết, quả nhiên bất phàm!”

“Ta cảm thấy chúng ta không cần ra tay, cứ xem đại lão biểu diễn là được...”

...

So với sự phấn khích bên phía nhân loại.

Bên phía dị tộc, chính là tuyệt vọng!

Nhiệt độ cao mười vạn độ, đừng nói chạm vào là chết, dù cách xa, cũng khiến người ta không thể chịu đựng nổi.

Hỏa diễm thiêu đốt, là cần tiêu hao oxy.

Nhiệt độ càng cao, oxy tiêu hao càng nhiều!

Chỉ trong nháy mắt, nơi dị tộc đứng, oxy đã bị rút sạch.

Ngọn lửa trắng đáng sợ đó, ngay cả đất cũng có thể thiêu cháy, biến mặt đất thành một mảnh luyện ngục hỏa diễm.

Không biết bao nhiêu dị tộc đã bỏ mạng trong đó!

Mặc dù trong dị tộc, cũng có không ít kẻ có năng lực đặc biệt, thi triển đủ loại thủ đoạn, muốn chống lại hỏa vũ của Trần Nghiệp.

Tuy nhiên, năng lượng mà chúng phát ra, so với lửa của Trần Nghiệp, kém quá xa.

Muốn dập tắt hoặc chống đỡ Thần Hỏa do Trần Nghiệp phát ra, căn bản không làm được.

Ví dụ, một tên dị tộc giống như vu sư, niệm chú ngữ, sau đó phát ra một vùng lực quang rộng lớn, bao phủ lên những chiến sĩ dị tộc bên cạnh.

Đáng tiếc, khi hỏa vũ của Trần Nghiệp rơi xuống người những chiến sĩ dị tộc này, lực quang kia mỏng manh như bong bóng xà phòng, hoàn toàn vô dụng...

Không phải tên vu sư này yếu.

Mà là hỏa diễm của Trần Nghiệp hiện tại, quá mạnh!

“Ừ ừ——”

Tiếng tù và vang lên.

Nghe thấy âm thanh này, dị tộc đồng loạt quay đầu, chạy về phía sau.

Rõ ràng, cuộc tập kích mà chúng cẩn thận chuẩn bị, còn chưa bắt đầu đã thất bại.

Sau khi đại quân dị tộc bỏ lại một lượng lớn đồng bào, những dị tộc còn lại, cuối cùng đã rời khỏi biển lửa giống như địa

ngục, đứng ở xa, không dám bước thêm một bước.

Mà Trần Nghiệp trên không trung thấy vậy, chỉ vung tay lên, tất cả hỏa vũ, biến lửa, liền biến mất không còn dấu vết, chỉ để lại mặt đất đầy vết thương.

Khoảnh khắc này, Trần Nghiệp, đã thể hiện sự ngẫu lòi của một pháp sư một cách nhuần nhuyễn.

Pháp Thần giáng lâm.

Đẹp trai đến mức kinh thiên động địa!

Vô số binh lính nhân loại và mạo hiểm giả, nhìn bóng dáng trên không trung kia, đều tràn đầy sùng bái.

“Quá đẹp trai! Trần công tử ngẫu bá cháy! Quả không hổ là đại lão vô địch.”

“Khoan đã! Danh hiệu vô địch của Trần công tử, không phải là dựa vào nắm đấm đánh ra sao? Sao giờ lại thành pháp sư rồi?”

“Đừng hỏi, hỏi chính là đại lão ngẫu bá cháy!”

“Lần này có Trần công tử, chúng ta yên tâm rồi!”

...

Ngay cả những nhân vật cấp cao, khi nhìn thấy biểu hiện của Trần Nghiệp, cũng không khỏi kinh ngạc.

Một người đàn ông trung niên quen biết với Trần hội trưởng, đứng bên cạnh Trần hội trưởng, không nhịn được nói: “Lão Trần, người nhà ông... mạnh quá rồi đấy?”

Trần hội trưởng nhìn bóng dáng con trai mình, gật đầu tán thành: “Quả thực hơi quá đáng, thằng nhóc này, ngay cả tôi cũng không biết, nó lại còn có chiêu này...”

“Mọi người đừng lơ là!”

Giọng nói của vị tư lệnh vang lên: “Dị tộc đã dám phát động tấn công, chắc chắn là có chuẩn bị!!”

Tuy nói vậy, mọi người cũng hiểu lời vị tư lệnh nói chắc chắn có lý...

Nhưng mà!

Nhìn vị đầu trọc như thần linh trên không trung kia, mọi người thực sự không lo lắng nổi!

Lúc này.

Trần Nghiệp trên không trung.

Đột nhiên lại ra tay...

Chỉ thấy hần giờ một ngón tay lên, một lượng lớn hỏa diễm màu trắng, liền hướng đầu ngón tay hần tụ tập, cuối cùng hình thành một hỏa cầu đường kính khoảng một mét.

Tiếp theo.

“Vút!”

Trần Nghiệp đưa ngón tay chỉ về phía xa, hỏa cầu liền như viên đạn, nhanh chóng bắn ra.

Lý do đột nhiên ra tay.

Là vì Trần Nghiệp nhận thấy, ở đó có một đôi mắt, đang nhìn chăm chăm vào hần.

Nói chính xác, lúc này có rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chăm vào hần, nhưng đôi mắt này khác biệt, hần là chủ nhân của đôi mắt, thực lực không tồi, mới có thể tỏa ra ánh mắt mang theo áp lực nhất định.

Ngoài ra, Trần Nghiệp cảm thấy, đôi hộ uyển được tạo thành từ kim loại thần bí trên hai cánh tay, thứ mà chúng sợ hãi, dường như cũng ở đó.

Vì vậy, hần ra tay.

Bất kể ở đó là ai, có thứ gì, đánh trước rồi nói sau.

“Ầm ầm!”

Hỏa cầu bắn trúng mục tiêu một cách chính xác, phát ra vụ nổ dữ dội!

Nhưng mà, hiện tượng kỳ lạ lại xuất hiện.

Ngon lửa của vụ nổ, vốn nên cuốn về bốn phương tám hướng, lúc này lại bị một cỗ lực lượng thần bí, nén lại.

Nhanh chóng biến mất không thấy tăm hơi...

Chương 589 - Phong Thần Chiến! (2)

“Hả?”

Trần Nghiệp hơi ngạc nhiên.

Vậy mà có người có thể xóa bỏ hỏa diễm của hắn? Bên phía dị tộc, có chút bản lĩnh đấy!

Không hổ dám phát động tấn công vào nhân loại!

Lúc này...

“Ừ ừ——”

Tiếng tù và lại vang lên lần nữa.

Những dị tộc còn sót lại, lập tức nhanh chóng rút lui, chạy rất nhanh, dường như đang sợ hãi điều gì đó.

Trần Nghiệp thấy vậy, trong lòng khẽ động, lập tức lớn tiếng nói: “Tất cả mọi người, rút lui!!”

Giọng nói này của hắn, đủ để truyền khắp toàn bộ doanh trại.

Vô số người ngẩn ra.

Nếu là người khác, lúc này đột nhiên hạ lệnh rút lui, chắc chắn sẽ bị nhiều người nghi ngờ.

Trần Nghiệp thì khác.

Biểu hiện vừa rồi của hắn, đủ để giành được sự tôn trọng và kính nể của tất cả mọi người.

Hắn đột nhiên nói rút lui, không ai dám coi thường.

Vị tư lệnh kia cũng là người thông minh, biết Trần Nghiệp sẽ không vô duyên vô cớ bảo mọi người rút lui, lập tức hạ lệnh rút lui.

Mặc dù vậy.

Vẫn hơi muộn.

Bởi vì nhiều người rút lui như vậy, không thể nào giống như dị tộc mà chạy tán loạn, cần phải tiến hành một cách có trật tự.

Mọi người còn chưa đi được bao xa, trong bóng tối đối diện, đột nhiên có động tĩnh.

“Ầm ầm...”

Đại địa rung chuyển!

Một thân hình cực kỳ khổng lồ, dưới bóng tối bao phủ, chậm rãi đứng dậy.

Sau đó.

Trong bóng tối, hai hỏa cầu đỏ tươi khổng lồ, đột nhiên sáng lên, mỗi quả đều to bằng cả căn nhà.

Động tĩnh như vậy, đã sớm thu hút sự chú ý của vô số nhân loại.

Mọi người nhìn kỹ, hai hỏa cầu khổng lồ đó, vậy mà là một đôi mắt...

Chỉ là một đôi mắt, đã khổng lồ như vậy, vậy chủ nhân của đôi mắt, lại là vĩ đại đến mức nào?

“Má! Đó là quái vật gì vậy?”

“Khó trách dị tộc muốn chạy, thì ra chúng thả con quái lớn ra sân!”

“Đừng lè mề nữa, chạy mau...”

...

Vù vù...

Đột nhiên, có tiếng xé gió cực lớn truyền đến.

Tiếp theo.

Mọi người liền nhìn thấy, một bàn tay khổng lồ, đã vượt qua đỉnh đầu mọi người, vỗ về phía doanh trại nhân loại bên này.

Bàn tay khổng lồ này, to lớn như “Như Lai Thần Chưởng” trong Tây Du Hành Ma Thiên!

Bàn tay khổng lồ còn chưa hạ xuống, xung kích mạnh mẽ, đã khiến vô số nhân loại, cảm thấy nghẹt thở.

Tất cả mọi người đều trợn tròn mắt, ngay cả nói cũng không nói nên lời.

Khoảnh khắc này.

Họ cảm nhận được nỗi sợ hãi của cái chết!

Giây phút nguy cấp.

Bóng dáng đầu trọc kia, lại xuất hiện, chắn trước mặt mọi người.

Đối mặt với bàn tay khổng lồ, bóng dáng đầu trọc, có vẻ nhỏ bé như vậy, nhìn như châu chấu đá xe.

Tuy nhiên trong mắt mọi người, khoảnh khắc này, đầu trọc lại vĩ đại như thần.

Sau đó.

Mọi người liền thấy, nắm tay phải siết chặt của đầu trọc, dùng sức vung ra...

“Bành!”

Tiếng xé gió nổ tung, như búa tạ vạn cân, gõ vào trái tim vô số người.

Đó là một cú đấm không thể diễn tả thành lời!

Dùng kinh thiên động địa, quỷ thần than khóc để hình dung, cũng hơi quá nhạt nhòa.

Trong mắt mọi người.

Khi cú đấm này của đầu trọc đánh ra, toàn bộ bầu trời đêm đều vỡ vụn.

Sau đó, trên bầu trời xuất hiện hiện tượng thiên nhiên cực kỳ đáng sợ.

Ngày đêm đảo lộn, thời không vỡ vụn.

Hiện tượng bạch quang mãnh liệt, khiến cả thế giới mà mọi người nhìn thấy, đều biến thành màu trắng trong khoảnh khắc.

Trước hiện tượng thiên nhiên như vậy, mọi người lần đầu tiên cảm nhận được, thì ra mình nhỏ bé như vậy, như những con kiến trên mặt đất, chạm vào là vỡ vụn...

“Áo!”

Tiếng kêu thảm thiết đáng sợ, đột nhiên vang lên.

Khoảnh khắc này, toàn bộ Lam Tinh đều nghe thấy âm thanh này.

Bởi vì âm thanh thực sự quá lớn, sức xuyên thấu cũng quá mạnh.

Khi tất cả trở lại bình tĩnh, mọi người ngẩng đầu, lập tức lộ ra vẻ mặt há hốc mồm.

Trên bầu trời bên phía dị giới, xuất hiện một lỗ hồng khổng lồ rõ ràng, thẳng tắp lên trời!

Ở xa hơn trong vũ trụ, có một hành tinh, bị đánh bay mất một nửa lớn...

Trước đó mọi người rõ ràng nhớ, hành tinh đó vẫn còn nguyên vẹn, hẳn là sự tồn tại tương tự như mặt trăng, là vệ tinh của dị giới, toàn thân ánh lên màu đỏ, nhìn rất đẹp...

Vạn vạn không ngờ.

Cú đấm này của Đầu Trọc Đại Ma Vương đánh ra, không chỉ đánh cho bàn tay khổng lồ của con quái vật kia tan nát, còn đánh vỡ cả bầu trời, đánh nát cả một hành tinh trong vũ trụ?

Đây là quyền lực gì vậy?

Trần công tử... thật sự vẫn là người sao?

Có lẽ là do ảnh hưởng của cú đấm kinh thiên động địa đó.

Bên phía dị giới, thiên tượng xuất hiện biến đổi mới.

Một hành tinh cực kỳ khổng lồ, thay đổi quỹ đạo, xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Sự xuất hiện của hành tinh này, cũng mang đến ánh sáng phản chiếu của sao, chiếu vào, khiến mọi người nhìn thấy, diện mạo thật sự của chủ nhân bàn tay khổng lồ kia.

Đó là một con quái vật ba đầu!

Hai cái đầu bên cạnh, nhìn không rõ lắm, cái đầu ở giữa, lại giống như đầu voi, có răng nanh và vòi cực kỳ to lớn.

Thân hình con quái vật này, giống như một ngọn núi Thái Sơn!

Không!

Có lẽ còn lớn hơn cả núi Thái Sơn!

Thực sự quá lớn, lớn đến mức khiến người ta tuyệt vọng.

Nhân loại trước mặt nó, e rằng còn không bằng một sợi lông trên người nó.

Mọi người thực sự không thể hiểu nổi, tại sao trong dị giới, lại có sinh vật như vậy?

Sinh vật như vậy, làm sao sinh tồn? Xương cốt của nó có thể chống đỡ thân hình khổng lồ như vậy sao? Lại ăn gì mà lớn thế? Lớn như vậy, một hành tinh, cho nó ăn cũng không được bao lâu?

“Rút lui! Rút lui!”

Người của quân đội đang thúc giục: “Bỏ lại hàng nặng, rút lui với tốc độ tối đa!”

Trước mặt quái vật như vậy, sức người quá nhỏ bé, dù là vũ khí hạt nhân đánh tới, cũng chỉ là gậy ngứa cho nó.

“Quái vật như vậy... chỉ có thể giao cho cậu ấy rồi.” Vị tư lệnh nói nhỏ.

“Cậu ấy” trong miệng ông ta, đương nhiên là chỉ Trần Nghiệp.

Tất cả mọi người đều đang rút lui.

Chỉ có Trần Nghiệp ở lại chỗ cũ.

Con quái vật khổng lồ khiến vô số nhân loại sợ hãi, trong mắt Trần Nghiệp, cũng chỉ vậy mà thôi...

Thật sự, rất bình thường!

“Nếu trình độ cao nhất của dị giới chỉ như vậy...”

Trần Nghiệp lầm bầm: “Hình như ta có thể đánh xuyên qua dị giới!!”

Đương nhiên, tuy Trần Nghiệp có tự tin như vậy.

Nhưng đối với việc rút lui của phe nhân loại, hẳn là tán thành.

Ở lại đây, căn bản không giúp được gì cho hắn, biết đâu còn có thể bị thương oan.

“Gào!”

Lúc này.

Con quái vật đó gào lên với Trần Nghiệp.

Sau đó, cánh tay bị đứt của nó nhanh chóng phục hồi, hơn nữa trong tay nó xuất hiện một thanh kiếm khổng lồ.

Thân kiếm toàn bộ màu đen, cực kỳ to lớn, chiều dài ít nhất cũng hơn nghìn mét.

Quan trọng nhất là, thanh kiếm này vừa xuất hiện, lập tức tỏa ra trường lực kỳ dị, phạm vi trường lực cực rộng, hoa cỏ cây cối bị trường lực bao phủ, tất cả đều khô héo với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Kim loại thần bí trên hai cánh tay của Trần Nghiệp, run rẩy càng dữ dội hơn.

“Thì ra ngươi sợ cái này?”

Trần Nghiệp ngẩn ra, sau đó nhú mào.

Thanh cự kiếm màu đen này rất kỳ lạ, trong phạm vi bao phủ của trường lực, ngay cả thân thể cường tráng của Trần Nghiệp, cũng bị ảnh hưởng.

Quần áo trên người hắn, nhanh chóng phân hủy, vô số tiếng thì thầm, vang lên bên tai hắn, như ma ám quán nhĩ, muốn ảnh hưởng đến suy nghĩ của hắn.

Chỉ trong khoảnh khắc, Trần Nghiệp đã nảy sinh cảm xúc chán ghét đối với thanh cự kiếm này.

Cũng may đại quân nhân loại lần này chạy đủ nhanh.

Nếu không, bị trường lực đáng sợ như vậy bao phủ, hậu quả khó lường...

Chương 590 - Hôn Lễ Thế Kỷ

“Đây chính là át chủ bài lớn nhất của ngươi?”

Trần Nghiệp hừ lạnh một tiếng, không còn giữ lại nữa, chuẩn bị ra toàn lực.

Thân hình hắn, trong nháy mắt biến lớn, kéo dài!

Tay chân biến thành móng vuốt sắc nhọn.

Lân phiến, xuất hiện trên người hắn...

Chỉ vài nhịp thở, một con thần thú Thanh Long dài gần sáu nghìn mét, liền xuất hiện trên bầu trời.

“Ngao!”

Tiếng long ngâm, truyền khắp thần châu đại địa.

Đại quân nhân loại đang rút lui, không nhịn được quay đầu lại, sau đó cảm suýt rớt xuống...

Họ kỳ thực đều đã từng thấy Trần Nghiệp biến thành Thanh Long trên mạng, tự nhiên biết, thần thú Thanh Long này, chính là Đầu Trọc Đại Ma Vương vô địch kia.

Nhưng mà...

Trước đó thần thú Thanh Long, không phải chỉ dài vài trăm mét sao?

Sao một thời gian không gặp, lại lớn gấp mười lần??

Kích thước này, so với con quái vật ba đầu khổng lồ kia, cũng gần tương đương rồi...

Đột nhiên.

Một luồng long tức, từ miệng Thanh Long thần thú phun ra, trực tiếp đánh trúng con quái vật khổng lồ.

Vụ nổ lớn tương đương với vụ nổ siêu tân tinh, xuất hiện...

“Nằm xuống!!”

Vô số chiến sĩ gào thét, kéo người bên cạnh nằm rạp xuống đất.

Tiếp theo!

Sóng xung kích khó diễn tả thành lời, quét qua người mọi người.

Dù mọi người đã cách đủ xa, nằm xuống cũng đủ kịp thời, vẫn cảm thấy thân thể mình khó mà chịu đựng nổi, gần như sắp chết bất cứ lúc nào.

Không ít người xui xẻo, còn bị thương...

“Khụ khụ.....”

Một chiến sĩ cảm nhận được sóng xung kích trên đầu đã biến mất, anh ta chậm rãi ngẩng đầu lên.

Sau đó, anh ta nhìn thấy một cảnh tượng cả đời khó quên!

Vốn dĩ nơi giao chiến có không ít núi non, cây cối, bao gồm cả bên kia dị giới, cũng là một màu xanh mướt.

Mà bây giờ.....

Không còn nữa!

Hoàn toàn không còn nữa!!

Núi cao, đại thụ gì đó, tất cả đều biến mất không còn dấu vết, tầm mắt nhìn tới, chỉ còn một vùng đất trống trơn.

Ngay cả không khí cũng trở nên trong lành hơn rất nhiều...

Cùng biến mất, còn có con quái vật khổng lồ đáng sợ kia!

Lúc này.

Trong hư không, chỉ có Thần Thú Thanh Long kia, sừng sững trên trời cao, tràn đầy uy nghiêm!!

“Chuyện này...”

Chiến sĩ nhìn thấy cảnh tượng này, căn bản không nói nên lời.

Những người khác cũng đều im lặng!

Trước đó trong trận chiến với người ngoài hành tinh, mặc dù Đầu Trọc Đại Ma Vương biểu hiện rất mạnh mẽ, đánh thủng cả bầu trời, nhưng vẫn chưa đến mức khiến người ta không thể chấp nhận.

Mà bây giờ...

Mọi người bỗng nhiên hiểu ra, con trai út của nhà Trần Hội trưởng, dường như đã không còn là người phàm nữa!

Với mức độ khủng bố của con quái vật khổng lồ kia, ước chừng ở dị giới, cũng là tồn tại cấp Thần. Không ngờ, vẫn bị Đầu Trọc Đại Ma Vương một ngụm Long Túc phun chết.

Đúng lúc mọi người đang ngây người.

Đột nhiên.

Thần Thú Thanh Long, bay đến trước mặt mọi người, chậm rãi phun ra hai chữ:

“Phản công!!”

Giọng nói vừa dứt.

Thần Thú Thanh Long liền dẫn đầu, xông về phía dị giới.

“Hô hô...”

Dưới bốn long trảo của Trần Nghiệp, bùng lên hỏa diễm hùng hực, giống như bốn đám mây trắng, bị hấn đập dưới chân, nâng hấn bay lên.

Sau khi tiến vào dị giới, hấn cố ý bay rất thấp, đồng thời đuổi theo những dị tộc còn sót lại.

Nơi hấn đi qua, một biển lửa!

Hỏa diễm mười vạn độ, dù chỉ là đến gần, cũng đủ để vô số vật chất bốc cháy.

Lúc này, Trần Nghiệp hoàn toàn hóa thân thành Thần hủy diệt thế giới, trong nháy mắt, đã khiến dị giới trở thành một vùng đất đỏ. Những dị tộc còn sót lại, càng không kịp chạy trốn, đã bị thiêu thành tro bụi.

Làm như vậy, đuổi tận giết tuyệt, có phải là quá tàn nhẫn rồi không?

Đối với bản thân Trần Nghiệp, hấn không cảm thấy mình tàn nhẫn.

Là dị tộc chủ động phát động tấn công, hơn nữa còn là đánh lén!

Nếu như nhân loại không có Trần Nghiệp, kết quả của trận chiến này sẽ như thế nào?

Với con quái vật khổng lồ đáng sợ kia, Tần Mộc Âm cũng chưa chắc có thể đánh bại, e rằng kết quả cuối cùng của nhân loại, dù không bị diệt tộc, cũng chỉ có thể trở thành nô lệ của dị tộc, sống chết không do mình.

Đây là chiến tranh chủng tộc, không dung thứ nửa điểm nhân từ.

Nhìn thấy uy thế của Trần Nghiệp, vị tư lệnh kia là người đầu tiên phản ứng lại, lập tức ra lệnh tấn công dị giới, theo sát Trần Nghiệp!

Một trận chiến phòng thủ bị động, trong nháy mắt đã đảo ngược, biến thành trận chiến phản công!

Tiếp theo.

Đến lượt nhân loại thảo phạt dị tộc.

“Anh em, xông lên!”

“Công lao tự dung có, nhanh lên!”

“Ha ha, đi theo đại lão Trần Vô Địch đánh trận, thật sự quá sướng.”

“Đừng gọi Trần Vô Địch nữa, cứ gọi Trần Thần đi! Vị đại lão này, dù chưa có đặc tính của Thần Linh, nhưng chiến lực thực sự, đã vượt xa Thần Linh rồi.”

“Đúng vậy! Vừa rồi một kích kia, thật sự quá đáng sợ, tôi thấy rất nhiều Thần trong thần thoại truyền thuyết, cũng không lợi hại bằng Trần Thần!”

“Các người còn có thời gian nói nhảm, có thể chạy nhanh hơn không? Trần Thần, đợi tôi với!”

Có lẽ là biểu hiện của Trần Nghiệp quá mức chấn động.

Lúc trước đánh người ngoài hành tinh, hắn đã có được danh hiệu Trần Vô Địch.

Bây giờ, mọi người lặng lẽ đổi danh hiệu của hắn thành Trần Thần...

.....

Có Trần Nghiệp dẫn đầu, đại quân nhân loại ở dị giới quả thực thể như chẻ tre, như vào chỗ không người.

Căn bản không gặp phải bất kỳ sự kháng cự nào đáng kể.

Cho dù vẫn còn có quân đội dị tộc xuất hiện, Trần Nghiệp bay qua là thiêu rụi...

Liên tục ba ngày.

Trần Nghiệp ở dị giới, cũng không gặp phải kẻ địch nào xứng tầm.

Điều này khiến hắn không khỏi có chút nghi ngờ, chẳng lẽ con quái vật khổng lồ kia, chính là sinh vật mạnh nhất của dị tộc rồi sao?

Hay nói cách khác, trong dị tộc, còn có những tồn tại cường đại khác, nhưng sau khi nhìn thấy kết cục của “đồng bạn”, đã bị dọa cho vỡ mật, không dám lộ diện nữa...

Ba ngày sau.

Trần Nghiệp không thể không dừng lại, ở lại phía sau nghỉ ngơi.

Không còn cách nào, ba ngày này, hắn “đánh” được địa bàn thật sự quá nhiều, nhiều đến mức những người khác hoàn toàn không theo kịp tiết tấu của hắn.

Đánh trận, không phải là người xông lên là được, lương thảo mới là quan trọng nhất.

Lương thảo không theo kịp, nhân viên cũng không theo kịp, đánh được thêm bao nhiêu địa bàn, cũng không có người đi trấn giữ.

Ngoài ra, đất đai của dị giới, vô cùng rộng lớn.

Theo tính toán của Viện Khoa Học, hành tinh này của dị giới, thể tích của nó gần gấp ba lần Lam Tinh.

Nhân loại trên Lam Tinh, muốn nuốt trọn hành tinh này, không mất mấy chục, trăm năm, cũng không làm được.

Mặc dù Trần Nghiệp nghỉ ngơi.

Nhưng truyền thuyết về hắn, đang nhanh chóng lan truyền khắp toàn cầu.

Hầu như tất cả nhân loại, đều biết hắn dẫn đầu đại quân nhân loại, dễ dàng đánh bại dị tộc, đồng thời ở dị giới khai cương

lập địa, chiếm lĩnh một vùng đất rộng lớn của dị giới.

Trận “Thần Minh Chiến” kia, cũng bị vô số người, truyền lên mạng.

Dù sao lúc đó có hơn hai mươi vạn người có mặt.

Rất nhiều người phát hiện không cần mình giúp đỡ, liền lấy điện thoại ra quay phim...

Những nhân loại khác xem video, kinh ngạc không thôi.

Vô số người đều cho rằng, Trần Nghiệp đã siêu thoát khỏi nhân loại, trở thành Thần Linh theo đúng nghĩa!

Vốn dĩ.

Đối với sự xuất hiện của dị giới, rất nhiều người còn vô cùng lo lắng.

Bây giờ, mọi người hy vọng dị giới như vậy, có thể đến thêm một chút...

Bởi vì, thông qua việc chiếm lĩnh dị giới, các nhà khoa học phát hiện, các loại khoáng vật quý hiếm bên dị giới này, vô cùng phong phú.

Ngoài khoáng vật quý hiếm, trọng lực của dị giới, cũng gần như giống với Lam Tinh, không khí càng trong lành, là một hành tinh thích hợp để sinh sống.

Chương 591 - Hôn Lễ Thế Kỷ (2)

Hơn nữa, trong không khí của dị giới, còn chứa một loại khí thể chưa biết, sau khi con người hít vào, có thể cải thiện thể chất, đạt đến hiệu quả kéo dài tuổi thọ...

Viện Khoa Học Hạ Quốc, gọi loại khí thể này là “Linh Khí”!

Tin tức vừa ra, chấn động toàn cầu!!

Càng ngày càng nhiều người, bắt đầu tìm mọi cách tiến vào dị giới, muốn tìm kiếm cơ hội ở dị giới...

Từ “Dị Giới Nhiệt” xuất hiện ở khắp nơi trên Lam Tinh.

Đương nhiên, được lợi nhất, chắc chắn là Hạ Quốc.

Trần Nghiệp vốn là người Hạ Quốc, người đầu tiên chiếm lĩnh dị giới, cũng là quân đội Hạ Quốc, trong chiến tranh ở dị giới, Hạ Quốc hoàn toàn chiếm ưu thế và thế thượng phong.

Nghe nói, các cấp cao của Hạ Quốc, đã đưa ra kế hoạch khả thi để khai phá dị giới, đồng thời lên kế hoạch di cư sang dị giới...

.....

Trong những xô xao này.

Trần Nghiệp lại lặng lẽ trở về nhà ở Kinh Thành.

Đối với những thứ ở dị giới, Trần Nghiệp cũng không quá hứng thú.

Cái gì mà kéo dài tuổi thọ, Trần Nghiệp cũng không cần.

Bởi vì với thể chất hiện tại của hắn, tuổi thọ khủng bố sớm đã vượt xa người thường, có thể sống rất lâu rất lâu...

Đây không phải là Trần Nghiệp đoán mò, mà là chính phủ sớm đã có nghiên cứu.

Trong số những mạo hiểm giả kia, những người có thể chất cường đại, tốc độ lão hóa sẽ chậm hơn một chút. Mặc dù không rõ ràng, nhưng việc tăng cường thể chất có thể làm chậm quá trình lão hóa, quả thật có căn cứ.

“Trần Nghiệp, trên mạng đều nói con đã thành Thần rồi, bản thân con thấy thế nào? Có cảm thấy mình... khác với trước đây không?”

Trần Hội trưởng ở nhà nhịn mấy ngày, rốt cuộc cũng hỏi ra vấn đề mình muốn hỏi.

Kể từ khi Trần Nghiệp thể hiện thực lực siêu phàm của mình, ông thực sự vẫn luôn lo lắng, mình sẽ mất đi đứa con trai này.

Sự thay đổi của đứa con trai này, thật sự quá nhanh.

Trong rất nhiều thần thoại truyền thuyết, Thần, là hỉ nộ vô thường, không thể phỏng đoán.

Nói một cách đơn giản, chính là mất đi nhân tính!

Mỗi khi nghĩ đến những điều này, Trần Hội trưởng đều có chút lo lắng, con trai mình có một ngày sẽ thay đổi tính tình.

“Khác thế nào?” Trần Nghiệp ngẩn người: “Cha đang nói gì vậy?”

“Chính là...” Hội trưởng Trần suy nghĩ một chút, nói: “Chính là sự thay đổi về mặt tâm lý.”

Trần Nghiệp suy ngẫm một lúc, rốt cuộc cũng hiểu được nỗi lo lắng của cha mình.

Hắn cười nói: “Cha, đừng xem những cư dân mạng trên mạng nói lung tung, con chưa bao giờ coi mình là Thần gì cả, con vẫn là con, là con trai của cha, điểm này vĩnh viễn sẽ không thay đổi.”

Nghe được lời này, Trần Hội trưởng rốt cuộc cũng thở phào nhẹ nhõm, sau đó lộ ra nụ cười.

Đột nhiên, ông lại nói một cách uyển chuyển: “Con trai, nhìn thấy thành tựu hiện tại của con, cha đều cảm thấy mình già rồi... Sau này cha chỉ muốn vui vầy bên cháu, cho nên, con có thể sớm cùng con bé Tử Trần, làm xong chuyện đó không? Sớm để cho cha được bế cháu?”

Trần Nghiệp: “...”

Mặc dù cảm thấy mình còn rất trẻ, nhưng, kết hôn với Đường Tử Trần, trong lòng hắn không có chút mâu thuẫn nào.

Ngoài ra, cha đột nhiên giục hắn cùng Đường Tử Trần kết hôn, chắc chắn vẫn còn có chút lo lắng, sợ hắn “thành Thần” sau, sẽ mất đi nhân tính, biến thành tồn tại xa lạ với mọi người...

E rằng không chỉ cha như vậy, những người thân khác cũng như vậy, bao gồm cả cha mẹ của Đường Tử Trần.

Cho nên...

“Cha, chuyện này cha cứ quyết định đi, con nghe theo cha.”
Trần Nghiệp nói.

Nói xong câu này.

Trong đầu hắn, không tự chủ được, hiện lên khuôn mặt của Tần Mộc Âm.

Làm như vậy, chắc chắn có chút có lỗi với Tần Mộc Âm.

Nhưng mà, Tần Mộc Âm sớm đã nói rõ với hắn, chỉ muốn giấu kín mối quan hệ đó mãi mãi trong bóng tối...

Vì không phụ lòng hai nữ, Trần Nghiệp chỉ có thể cưới Đường Tử Trần.

Trần Hội trưởng lập tức nói: “Vậy thì chọn ngày lành tháng tốt, nhanh chóng làm thôi!”

Trần Nghiệp không quan tâm, lập tức gật đầu, sau đó nói: “Ba, con muốn làm đơn giản thôi, cho nên hôn lễ không cần làm lớn, tốt nhất là hai nhà họ hàng cùng nhau chứng kiến là được rồi.”

Nghe con trai nói như vậy, Trần Hội trưởng cười nói: “Được, cứ làm theo ý con!”

Vì vậy.

Tiếp theo.

Vợ chồng Trần Hội trưởng liền bắt tay vào chuẩn bị.

Con trai cưới vợ, làm cha mẹ tự nhiên vui mừng, hưởng chi, người con dâu này, họ lại cực kỳ hài lòng. Một ngày liền, nụ cười trên mặt hai vợ chồng già, đều không ngừng lại, ngay cả nằm mơ cũng cười.

Mặc dù Trần Nghiệp đã dặn dò, hôn lễ không muốn làm lớn.

Nhưng sau khi tin tức truyền ra, vẫn khiến rất nhiều người kinh ngạc!

Những đại lão có quyền có thế kia, ai nấy đều thi triển hết tài năng, muốn tham gia hôn lễ của “Trần Thần”.

Không vì gì khác, chỉ vì muốn lấy lòng Trần Thần!

Vì vậy...

Đến ngày cưới, khách mời đến tham dự, bày ra tận hơn trăm bàn!!

Ngoài họ hàng hai bên, những vị khách còn lại, không phải là chính khách các nước, thì chính là cường giả đỉnh phong nổi tiếng thế giới.

Nghe nói, chỉ riêng tổng thống, đã đến tận mười mấy người...

Những “Tổng thống” này không chỉ đến, còn mang theo rất nhiều “lễ vật” cực kỳ quý giá, mục đích chính là vì lấy lòng Trần Nghiệp!

Hành vi như vậy thoạt nhìn có vẻ khoa trương, nhưng thực chất lại rất bình thường.

Bởi vì, Trần Nghiệp đã trở thành cường giả cấp Thần được công nhận trên Lam Tinh, nói là Thần Linh cũng không ngoa.

Nhất cử nhất động của Trần Nghiệp hiện tại, đều bị vô số người quan tâm, có thực lực thay đổi cục diện toàn cầu, là vị vua không ngai xứng đáng trên Lam Tinh!

Họ không mong Trần Nghiệp có thể giúp đỡ họ, chỉ mong đại nhân đừng chấp tiểu nhân, đừng nhằm vào họ những người nước ngoài này là được rồi.

Dù sao, chuyện lệnh truy nã của Đường Tử Trần trước đó, cũng không biết vị Trần Thần này có quên hay chưa...

“Trần tiên sinh, chúc mừng chúc mừng!”

“Hai vị thật sự là thần tiên quyền lực, khiến người khác ghen tị...”

“Chúc hai vị vĩnh kết đồng tâm, sớm sinh quý tử!”

Dưới lời chúc mừng của vô số khách mời, mặt Trần Nghiệp cười sấp cứng đờ.

May mà hôm nay là ngày đại hỷ của hắn, hắn cũng đủ vui mừng, sẵn lòng cười mãi như vậy.

Đặc biệt là nhìn Đường Tử Trần mặc váy cưới, quả thật xinh đẹp đến nổi bong bóng, Trần Nghiệp càng vô cùng vui mừng.

Bất kỳ nam nhân nào, có thể cưới được người vợ xinh đẹp như vậy, đều sẽ vui mừng.

Nhưng mà, khi kính rượu đến bàn thứ tám, Trần Nghiệp đột nhiên không cười nổi nữa.

Bởi vì, Tần Mộc Âm đang ngồi ở bàn này!

Trần Nghiệp cũng không ngờ, kể từ khi trở về Lam Tinh, Tần Mộc Âm vẫn luôn không lộ mặt, an tâm ở nhà dưỡng thai, vậy mà lại xuất hiện ở hiện trường hôn lễ của hắn...

“Hai vị, chúc mừng!”

Nhìn hai người, thần sắc Tần Mộc Âm như thường.

Sắc mặt Trần Nghiệp, thì có chút không tự nhiên, ánh mắt theo bản năng nhìn về phía bụng nhỏ của Tần Mộc Âm.

Bây giờ thời gian mang thai của Tần Mộc Âm, đã gần ba tháng, bụng nhỏ đã có đường cong khá rõ ràng, dù hôm nay Tần Mộc Âm cố tình mặc áo rộng thùng thình, cũng không thể qua mắt được Trần Nghiệp.

“Cảm ơn.” Đường Tử Trần lập tức nói.

Tần Mộc Âm thì bung một chén trà lên, lộ ra nụ cười: “Gần đây thân thể tôi hơi khó chịu, không thể uống rượu, liền lấy trà thay rượu, chúc hai người tân hôn hạnh phúc, sớm sinh quý tử.”

Nói xong câu này, Tần Mộc Âm còn nhìn sâu vào Trần Nghiệp một cái, khiến da đầu Trần Nghiệp tê dại...

Sớm sinh quý tử?

Hắn cảm thấy Tần Mộc Âm nói có ẩn ý.

“Cảm ơn Tần đội trưởng.”

Đường Tử Trần lại một lần nữa cảm ơn, bung ly rượu lên, uống cạn.

Trần Nghiệp thấy vậy, cũng vội vàng uống cạn rượu trong ly.

May mà Tần Mộc Âm không gây ra chuyện gì, nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà liền ngồi xuống.

Chương 592 - Nền văn minh khoa học kỹ thuật cấp bốn

Khi Trần Nghiệp dẫn Đường Tử Trần rời khỏi bàn đó, khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Nghĩ kỹ lại, hắn liền hiểu, Tần Mộc Âm xuất hiện ở hôn lễ của hắn, hắn là bắt buộc dĩ mới phải làm như vậy.

Hôn lễ lần này, những cường giả nổi tiếng trong nước đều đến, ngay cả người bên trung ương cũng đến. Tần Mộc Âm với tư

cách là một trong những cường giả đỉnh tiêm, trước đây còn có quan hệ khá tốt với Trần Nghiệp, nếu không đến, ngược lại càng khiến người ta cảm thấy kỳ lạ.

“Trần Nghiệp...”

Đúng lúc Trần Nghiệp đang suy nghĩ miên man, Đường Tử Trần đột nhiên nhỏ giọng nói: “Sao em lại cảm thấy, Tần đội trưởng hình như béo lên không ít? Cả bụng cũng hơi to ra?”

Trần Nghiệp: “...”

Vợ hắn bây giờ thuộc tính tinh thần cũng cao tới hơn bốn nghìn, năng lực quan sát rất mạnh, sự thay đổi của Tần Mộc Âm, đương nhiên cũng không thể qua mắt được Đường Tử Trần.

“Vậy sao? Vừa nãy anh không chú ý lắm, nghe em nói như vậy, hình như đúng là có chút...” Trần Nghiệp qua loa đáp.

Đường Tử Trần nhỏ giọng nói: “Em còn tưởng mình nhìn nhầm chứ!”

Trần Nghiệp nhìn vợ mình một cái, trong lòng đột nhiên có chút áy náy.

Vừa mới kết hôn, trên đầu Đường Tử Trần đã là một mảnh xanh mươn mướt rồi, đúng là rất xứng đôi với năng lực của nàng...

Bàn tiếp theo.

Là bàn của Hiệp Hội Dị Năng, Ba Lệ Minh đang ngồi trong đó.

Nhìn thấy đôi tân lang tân nương Trần Nghiệp và Đường Tử Trần đi tới, Ba Lệ Minh mặt mày tươi cười.

“Trần Nghiệp, nhìn thấy hai người kết hôn, ta rất vui mừng! Những lời khách sáo ta không nói nữa, tối nay hai người cũng nghe đủ rồi, ta chỉ có một yêu cầu, hai người phải sinh nhiều con một chút!”

“Với thiên phú của hai người, đứa trẻ sinh ra, chắc chắn sẽ phi thường, đến lúc đó, ta muốn nhận một đứa làm đồ đệ chân truyền.”

.....

Khi hôn lễ kết thúc.

Trần Nghiệp tiễn khách mời đến tham dự xong, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp theo.

Chính là đêm động phòng hoa chúc ...

(Một trăm vạn từ bị lược bỏ...)

Kể từ sau khi kết hôn.

Đã nhiều ngày, Trần Nghiệp không ra khỏi cửa, ngày ngày quần quýt bên vợ.

Thế nhưng hôm nay, đôi vợ chồng trẻ phải tạm thời chia xa.

Bởi vì hôm nay là ngày Bí Cảnh mở cửa.

Trong lòng Đường Tử Trần vẫn còn giấc mộng trở nên mạnh mẽ hơn, đương nhiên không muốn bỏ lỡ, cho nên muốn tham gia mạo hiểm Bí Cảnh.

Đối với việc này, Trần Nghiệp cũng tỏ vẻ ủng hộ.

Với thực lực hiện tại của vợ hắn, Đường Tử Trần, Bí Cảnh giai đoạn đầu, chắc chắn không quá nguy hiểm đối với nàng.

Còn về dị đoan Luân Hồi Giả?

Trước đó đã bị Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm liên thủ tiêu diệt một lượt, cao thủ cơ bản đều chết gần hết. Sự an toàn của Đường Tử Trần, hắn là không có vấn đề gì.

Cho dù ở trong Bí Cảnh, gặp phải Luân Hồi Giả, kẻ cần phải cẩn thận cũng là Luân Hồi Giả.

Lần mở cửa Bí Cảnh này, Trần Nghiệp không định tham gia.

Không phải là hắn cảm thấy thực lực của mình đã đủ, muốn lười biếng. Mà là lần trước hắn và Đường Tử Trần, vì không tranh giành phần thưởng thêm, đã bỏ lỡ một lần Bí Cảnh.

Hiện tại tiến độ của Đường Tử Trần, kém hắn một lần, vì muốn đợi vợ, tiếp theo mang vợ bay, cho nên Trần Nghiệp cần phải dừng lại một lần, để Đường Tử Trần đuổi kịp tiến độ của hắn.

Vừa hay.

Còn có một việc tương đối quan trọng, đang chờ Trần Nghiệp đi xử lý...

Về thông đạo dị giới, không chỉ riêng bên Hạ quốc mới có. Trước đó ở nước ngoài nào đó, cũng xuất hiện một thông đạo dị giới.

Hơn nữa, gần đây Trần Nghiệp nghe được tin tức, thông đạo dị giới bên nước ngoài kia, thế mà lại kết nối với một thế giới loài người: một thế giới loài người có trình độ khoa học kỹ thuật cực kỳ cao.

Nghe nói, thế giới đó, ngay cả chiến hạm vũ trụ cũng đã nghiên cứu ra, những thứ như trí tuệ nhân tạo, phản ứng tổng hợp hạt nhân có thể kiểm soát, hệ thống phản trọng lực... các loại Hắc Khoa Kỹ, đều đã được đưa vào ứng dụng.

Khoa học kỹ thuật ít nhất cũng dẫn trước Lam Tinh vài trăm năm.

Có thể là vì cùng là văn minh loài người, đối phương đối xử với loài người bên Lam Tinh, thái độ tương đối hữu hảo.

Tuy nhiên, loài người của thế giới khoa học kỹ thuật kia, lúc này đang phải đối mặt với một cuộc khủng hoảng lớn.

Họ theo dõi được, trong vũ trụ, có một vật thể khổng lồ, đang tiến về phía tinh hệ của họ, kể đến không có thiện ý.

Vì để tự vệ, cao tầng của thế giới khoa học kỹ thuật, thậm chí còn phái người đến Lam Tinh, muốn tìm kiếm sự giúp đỡ.

Hiện tại, các cao tầng của nhiều quốc gia trên Lam Tinh, đều đã gặp qua loài người đến từ thế giới khoa học kỹ thuật, cũng đã giao lưu với nhau rất nhiều lần...

Đây vốn là tin tức tuyệt mật, người bình thường chắc chắn không thể biết được.

Trần Nghiệp lại không phải người bình thường.

Hắn không chỉ biết rõ ràng, thậm chí còn nhận được lời mời tham dự hội nghị từ cao tầng.

Về việc này, cao tầng muốn biết thái độ của Trần Nghiệp...

Chỉ là, gần đây Trần Nghiệp mới cưới, mỗi ngày chìm đắm trong bụng Đường Tử Trần không thể tự thoát ra được, căn

bản không có hứng thú đi tham gia hội nghị gì cả.

Hôm nay, Đường Tử Trần phải đi Bí Cảnh, hẳn mới có thể dành thời gian đi xem một chút.

...

Hơn mười giờ sáng.

Trong phòng.

Đường Tử Trần đã ăn mặc chỉnh tề, chuẩn bị đi Bí Cảnh.

Lần Bí Cảnh này, cũng là Bí Cảnh cá nhân, không thể lập đội.

“Vợ à, nhất định phải chú ý an toàn!”

Trần Nghiệp dặn dò: “Chỉ cần em có thể vượt qua Bí Cảnh lần này một cách thuận lợi, những Bí Cảnh sau, anh sẽ có thể mang em bay.”

Đường Tử Trần gật đầu, dịu dàng nhìn Trần Nghiệp một cái, nói: “Em biết rồi, yên tâm!”

Chờ đến khi ấn ký hoa mai trên cánh tay nóng lên, Đường Tử Trần liền ấn lên đó, nở nụ cười với Trần Nghiệp, sau đó biến mất khỏi chỗ.

Trần Nghiệp thở ra một hơi, cũng ăn mặc chỉnh tề, chuẩn bị đi xử lý chuyện của một dị giới khác.

Hắn không đi gặp cao tăng, mà đến võ quán của Ba Lệ Minh.

Cách đây hai ngày, Ba Lệ Minh còn với tư cách là đại diện của loài người Lam Tinh, cùng với những đại diện khác, xuyên qua thông đạo dị giới, đến thế giới loài người có nền văn minh khoa học kỹ thuật kia, tiến hành tham quan.

Dù sao cũng không thể tin tưởng mọi thứ người khác nói.

Việc này Ba Lệ Minh là người tham gia, chắc chắn biết rõ ràng.

“Sư bá!”

Ở cửa võ quán, thấy Ba Lệ Minh đích thân đứng đó chờ hắn, Trần Nghiệp vội vàng tiến lên, nói: “Sao ngài còn đứng đây đón con? Đây không phải là làm giảm thọ của con sao?”

Thấy Trần Nghiệp vẫn cung kính với mình, Ba Lệ Minh lập tức nở nụ cười.

“Đi thôi, vào nhà nói chuyện.”

Trần Nghiệp gật đầu, đi theo Ba Lệ Minh vào võ quán.

Sau khi ngồi xuống, Ba Lệ Minh liền đi thẳng vào vấn đề:

“Con đến tìm ta, là muốn hỏi thăm chuyện của dị giới số 2?”

“Vâng ạ!”

Trần Nghiệp mở miệng hỏi: “Nghe nói khoa học kỹ thuật bên dị giới số 2 rất phát triển?”

“Đúng! Rất phát triển, cũng rất phồn vinh, ta đã từng đến đó, người dân ở đó, ra ngoài đều đi xe bay, không chỉ tốc độ cực nhanh, mà còn không xảy ra tai nạn giao thông. Bởi vì xe bay của họ đều do trí tuệ nhân tạo điều khiển, cộng thêm xe bay trên không trung, không có giao thoa với người đi đường, hoàn toàn tránh được khả năng xảy ra tai nạn giao thông.”

Ba Lệ Minh vừa hồi tưởng, vừa nói: “Họ đã bước ra khỏi mẫu tinh, các hành tinh khác trong tinh hệ cũng đã được khai phá xong, ngay cả các hăng tinh, cũng được bao bọc bởi Dyson Sphere, liên tục rút năng lượng của hăng tinh.”

Chương 593 - Nền văn minh khoa học kỹ thuật cấp bốn (2)

“Phương thức sinh sản cũng thay đổi, không còn là mang thai trong cơ thể mẹ, mà là đặt trứng đã thụ tinh vào đĩa nuôi cấy để nuôi dưỡng...”

“Nghe nói, tổng dân số của họ đã vượt quá bốn trăm ức!”

“Mặc dù thế giới của họ không có Bí Cảnh để giúp loài người trở nên mạnh mẽ hơn, nhưng họ cũng đã phát minh ra rất nhiều trang bị công nghệ đơn lẻ, cũng như các chi cơ khí không thể tưởng tượng nổi, cho phép người bình thường nhanh chóng nắm giữ sức mạnh phá hoại cường đại.”

“Ta đã từng gặp một cường giả cấp Chiến Tướng của thế giới họ, toàn thân chỉ còn lại cái đầu là thân thể con người, toàn bộ

thân thể đều là máy móc, sức chiến đấu vô cùng kinh người, ngay cả ta cũng không chắc chắn có thể áp chế hắn.”

“Chưa kể, trên cấp Chiến Tướng, còn có cường giả cấp Chiến Thần...”

“... Nói khoa học kỹ thuật của bên đó dẫn trước chúng ta vài trăm năm, cũng không hề phóng đại.”

Câu cuối cùng, giọng điệu của Ba Lê Minh đầy cảm thán.

Rõ ràng, chuyến đi dị giới đã khiến ông vô cùng chấn động.

Trần Nghiệp nghe đến mức hai mắt sáng lên, vô cùng khao khát cảnh tượng của dị giới.

Là một người trẻ tuổi, hắn chắc chắn thích sự tiện lợi mà công nghệ cao mang lại...

Sau đó, Trần Nghiệp lại nhú mày.

“Vì sao họ có thực lực mạnh như vậy, còn chạy đến cầu cứu chúng ta?” Trần Nghiệp khó hiểu hỏi: “Kẻ thù mà ngay cả họ cũng không thể giải quyết, một nền văn minh lạc hậu hơn họ vài trăm năm, có thể giúp được gì?”

Ba Lê Minh giải thích: “Họ không hy vọng chúng ta giúp họ đánh đuổi kẻ thù. Cái gọi là tìm kiếm sự giúp đỡ, là họ muốn chúng ta chia ra một vùng đất, để họ di cư một số người vào thế giới của chúng ta, làm hạt giống.”

“Một khi họ không thể chống lại kẻ thù, sẽ nghĩ cách phá hủy thông đạo dị giới, có một số hạt giống ở bên này, cũng không đến nỗi văn minh bị diệt vong.”

Nghe vậy.

Trần Nghiệp lập tức hiểu, tại sao cấp trên nhất định muốn hắn đi họp, hỏi ý kiến của hắn.

Nếu là nền văn minh khác tương đương, di cư một bộ phận người đến, vậy thì không có vấn đề gì lớn.

Đến lúc đó nếu vì một số chuyện mà xảy ra xung đột, hoàn toàn có thể dựa vào số đông, nuốt chửng những người di cư.

Nhưng nền văn minh này thì khác.

Trình độ khoa học kỹ thuật của đối phương thực sự quá cao.

Khoa học kỹ thuật chỉ cần cao hơn một thời đại, đòn tấn công mang lại sẽ là kiểu nghiền nát. Sức người không thể ngăn cản.

Chưa kể, khoa học kỹ thuật của đối phương còn cao hơn Lam Tinh bên này vài trăm năm.

Nếu không có Trần Nghiệp và Tần Mộc Âm, nói không chừng đối phương chỉ cần phái ra một chiếc chiến hạm vũ trụ, là có thể đánh bại toàn bộ loài người Lam Tinh.

“Kẻ thù của họ là gì? Nghe nói là một vật thể khổng lồ? Vật thể khổng lồ như thế nào, có thể đe dọa đến nền văn minh khoa học kỹ thuật như vậy? Tại sao họ lại chắc chắn rằng, sự xuất hiện của đối phương là mang theo địch ý?”

Trần Nghiệp hỏi một loạt câu hỏi.

Ba Lê Minh nói: “Là một con quái thú vũ trụ tên là ‘Thủy Ma’.”

“Loại quái thú vũ trụ này, lấy tài nguyên nước làm lương thực, chuyên thôn phệ nguồn nước trong vũ trụ. Mặc dù Thủy Ma không có ác ý với loài người, nhưng, nơi Thủy Ma đi qua, bất kỳ hành tinh sự sống nào cũng sẽ biến thành hành tinh chết!”

“Mặc dù cấp độ văn minh của họ vượt xa Lam Tinh, nhưng vẫn chưa thể thoát khỏi sự phụ thuộc vào tài nguyên nước.”

“Nếu phân chia theo cấp độ vũ trụ, hàng xóm của chúng ta hiện là nền văn minh khoa học kỹ thuật cấp bốn. Nhưng Thủy Ma, thuộc về quái thú vũ trụ cấp sáu, cao hơn họ hai cấp. Một khi đánh nhau, xác suất chiến thắng là rất nhỏ.”

Trần Nghiệp rất kinh ngạc, không nhịn được hỏi: “Họ không phải đã phát minh ra chiến hạm vũ trụ, có thể du hành trong vũ trụ rồi sao? Tại sao không cân nhắc từ bỏ mẫu tinh, đi đến các tinh hệ khác?”

Ba Lê Minh nói: “Theo lời giải thích của họ, khả năng cảm ứng tài nguyên nước của Thủy Ma rất mạnh, một khi Thủy Ma xuất hiện, toàn bộ Ngân Hà đều sẽ gặp nạn, hơn nữa tốc độ bay của Thủy Ma trong không gian đã rất gần với tốc độ ánh sáng... Trừ khi tàu vũ trụ của họ có thể đạt tốc độ ánh sáng, hoặc có thể chạy ra khỏi Ngân Hà, nếu không đều là vô ích, không chạy thoát được.”

“Chẳng lẽ trong Ngân Hà của họ, không có nền văn minh khoa học kỹ thuật nào mạnh hơn sao?”

“Vấn đề này, chúng ta cũng đã hỏi.”

Ba Lê Minh nói: “Theo lời của họ, sự sống ra đời trong vũ trụ cần điều kiện rất khắc nghiệt! Hơn nữa, vũ trụ đầy rẫy những nguy hiểm, trong quá trình sinh trưởng của sự sống, có lẽ chỉ một thiên thạch nhỏ cũng có thể khiến toàn bộ sự sống trên hành tinh bị tuyệt chủng. Trong vũ trụ, xác suất ra đời một nền văn minh khoa học kỹ thuật cấp bốn, là khoảng một phần ngàn tỷ!”

“Nói một cách đơn giản, chính là trong Ngân Hà của họ, trước khi Thủy Ma xuất hiện, họ chính là bá chủ!”

Trần Nghiệp càng thêm nghi hoặc: “Vậy làm sao họ biết được thông tin của Thủy Ma?”

“Là một cuốn cổ thư.”

Ba Lê Minh nói: “Nghe nói, trên hành tinh của họ, vào thời cổ đại, đã có nền văn minh ngoài hành tinh không rõ đến, để lại một cuốn cổ thư. Trong cổ thư không chỉ ghi lại một lượng lớn khoa học kỹ thuật, mà còn bao gồm một số nguy hiểm trong vũ trụ, ví dụ như sự tồn tại của Thủy Ma.”

“Họ có thể trong vài nghìn năm gần gũi, phát triển thành nền văn minh khoa học kỹ thuật cấp bốn, cổ thư có công lao rất lớn, bao gồm cả chữ viết mà họ sử dụng bây giờ, ngôn ngữ mà họ nói, đều là do cổ thư diễn hóa mà thành.”

“Thì ra là vậy!”

Trần Nghiệp bừng tỉnh đại ngộ, lại hỏi: “Sur bá, ngài cảm thấy lời của họ có bao nhiêu phần đáng tin?”

Ba Lê Minh suy nghĩ một chút, nói: “Độ tin cậy có lẽ trên bảy phần!”

Trần Nghiệp trầm tư một lát, lại mở miệng: “Họ có biết sự tồn tại của con không?”

“Tạm thời hẳn là còn chưa biết.” Ba Lê Minh nói: “Hiện tại tất cả các cuộc tiếp xúc, đều được tiến hành gần thông đạo số 2, nơi đó tập trung lực lượng của các quốc gia, giám sát toàn

diện, chính là đề đề phòng đối phương lạng lẽ xuất hiện trong thế giới của chúng ta.”

Trần Nghiệp gật đầu, rất tán thành cách ứng phó của cao tăng loài người.

Một nền văn minh khoa học kỹ thuật dẫn trước vài trăm năm, dù đối phương tạm thời không có ác ý, cũng phải đề cao cảnh giác.

Bởi vì sức mạnh của khoa học kỹ thuật quá mạnh mẽ, cũng không thể phòng bị!

Biết đâu một trí tuệ nhân tạo của đối phương, có thể khiến mạng lưới toàn cầu của Lam Tinh tê liệt...

“Sur bá, ngài có đề nghị gì không?”

“Ta đề nghị con nhanh chóng đưa ra quyết định!”

Ba Lê Minh nói: “Con Thủy Ma đó gần đây sẽ đến tinh hệ của họ, đối phương không có nhiều thời gian, nếu tiếp tục kéo dài, khó tránh khỏi việc họ mất kiên nhẫn, chớ cùng rút giậu, xông vào thế giới của chúng ta.”

“Con hiểu rồi.” Trần Nghiệp gật đầu, đứng dậy nói: “Sur bá, con đi xem thử trước, hôm nào lại đến thăm ngài.”

“Được, con đi đi!”

...

Chia tay Ba Lê Minh.

Trần Nghiệp trực tiếp bay lên trời.

Trong nháy mắt.

Hắn đã bay qua Thái Bình Dương, đến Mexico.

Vị trí của thông đạo dị giới số 2, nằm ở khu vực biên giới giữa Mexico và Mỹ.

Cùng lúc đó.

Tại vị trí lối vào của thông đạo dị giới số 2, trong một căn lều, đang nổ ra tiếng cãi vã kịch liệt.

“Mặc tiên sinh, xin ngài bình tĩnh một chút...”

Người lên tiếng là đại diện của Hạ quốc, bên cạnh còn có đại diện của nhiều quốc gia khác.

Mà đối diện mọi người, chỉ có một người.

Người này ngoài làn da hơi đỏ ra, về mặt ngoại hình, gần như hoàn toàn giống với loài người.

Chương 594 - Ngay cả Chiến Thần cũng không được, tên đầu trọc này là cái thá gì?

“Bình tĩnh? Nguy cơ diệt vong của chúng ta đang ở ngay trước mắt, người bảo ta làm sao bình tĩnh được? Đã lâu như vậy rồi, tại sao các ngươi vẫn chưa đưa ra quyết định? Các ngươi rốt cuộc đang chờ cái gì?”

Những lời này, gần như là Mặc tiên sinh gào thét mà nói ra.

Hắn ta nói đương nhiên là một ngôn ngữ khác, nhưng có thiết bị phiên dịch cao cấp, việc giao tiếp giữa hai bên không hề gặp trở ngại.

Đối mặt với tiếng gào thét của Mặc tiên sinh, đại diện của Hạ quốc chỉ cười nhạt: “Đang chờ vị Vô Miện Chi Vương (vua không ngai) trên Lam Tinh của chúng ta đưa ra quyết định!”

“Vô Miện Chi Vương?” Mặc tiên sinh nghe vậy lập tức sững người, nhú mày nói: “Hành tinh của các ngươi, không phải là đa quốc gia cùng tồn tại sao? Không có chính quyền thống nhất, lấy đâu ra Vô Miện Chi Vương?”

Nói như vậy cũng không sai, đa quốc gia cùng tồn tại, có nghĩa là giữa các chủng tộc, không ai phục ai. Không thể sinh ra một sự tồn tại vượt lên trên tất cả, mạnh mẽ hơn nhất tất cả, hình thành sự thống nhất lớn.

Vừa dứt lời, bên ngoài đột nhiên truyền đến một tiếng nổ dữ dội!

“Ầm!”

Mặc tiên sinh nghe ra được, đó là tiếng phá không do bay với tốc độ cao tạo ra.

Chỉ là...

Tiếng nổ như vậy, còn dữ dội hơn cả tiếng động của Sơ Âm hào trên mẫu tinh của họ, khi bay với tốc độ tối đa.

“Bên ngoài xảy ra chuyện gì vậy? Có thứ gì bay đến sao?”
Mặc tiên sinh kinh ngạc hỏi.

Đại diện của Hạ quốc lập tức đứng dậy, nhẹ nhàng nói: “Hắn là Vô Miện Chi Vương của chúng ta đã đến! Ta phải ra nghênh đón một chút, xin thất lễ.”

Dứt lời, vị đại diện này liền bước ra khỏi lều.

Không chỉ có hắn, các đại diện của quốc gia khác cũng lần lượt rời đi.

Rất nhanh.

Trong lều chỉ còn lại Mặc tiên sinh và vài binh lính loài người.

Mặc tiên sinh nhíu mày.

Trên Lam Tinh lại còn có sự tồn tại của Vô Miện Chi Vương?

Tin tức này, hắn phải nhanh chóng báo cáo cho Chỉ Huy Tối Cao...

Một lát sau.

Tấm rèm cửa của lều được vén lên.

Các vị đại diện vây quanh một thanh niên đầu trọc trông rất bình thường, bước vào.

Mặc tiên sinh có chút kinh ngạc.

Tên đầu trọc này chính là Vô Miện Chi Vương? Sao lại trẻ như vậy?

Cần biết rằng, Chỉ Huy Tối Cao của họ, khi lên nắm quyền, đã là một ông lão hơn ba trăm tuổi rồi.

“Đây chính là vị Vương mà các người nói? Các người đang nói đùa sao?”

Vừa đeo thiết bị phiên dịch thông minh lên, Trần Nghiệp liền nghe thấy gã da đỏ kia đang lớn tiếng gầm rú.

“Ta không cảm nhận được chút thành ý hợp tác nào từ các người, thậm chí còn đang đùa giỡn ta, cố ý kéo dài thời gian!

Chuyện này, ta nhất định sẽ báo cáo trung thực với Chỉ Huy Tối Cao.”

Lời này vừa ra.

Vài vị đại biểu đều có chút nóng ruột.

Bởi vì ý nghĩa của những lời này, rất có thể đồng nghĩa với việc khai chiến.

Là một bên của Lam Tinh, chắc chắn không hy vọng xảy ra xung đột với bên kia thông đạo, dù sao công nghệ của bọn họ quá tiên tiến, bất kỳ một kỹ thuật nào cũng có thể nghiền ép Lam Tinh bên này.

“Mặc tiên sinh...”

Đại biểu Hạ quốc đang muốn lên tiếng, Trần Nghiệp bỗng nhiên giơ tay ngăn lại.

Sau đó, Trần Nghiệp thản nhiên mở miệng: “Ngươi bây giờ có thể đi báo cáo rồi đây!”

Mặc tiên sinh nghe vậy, hai mắt lập tức khóa chặt Trần Nghiệp.

“Ngươi là ai? Ngươi có biết ngươi đang làm gì không? Ngươi có thể đại diện cho toàn bộ nhân loại trên Lam Tinh sao?”

Chưa đợi Trần Nghiệp mở miệng.

Đại biểu Hạ quốc lập tức nói: “Hắn có thể!”

Các đại biểu quốc gia khác cũng gật đầu tán thành.

Sắc mặt Mặc tiên sinh càng lúc càng khó coi, hắn trừng mắt nhìn Trần Nghiệp, sau đó nhìn về phía mọi người, lớn tiếng nói: “Ta nghĩ các ngươi có thể không biết, trong thế giới của chúng ta, có rất nhiều người nghiêng về việc áp dụng phương thức trực tiếp hơn để giải quyết vấn đề này, ví dụ như cường công! Là Chỉ Huy Tối Cao của chúng ta đã đè nén những tiếng nói này xuống.”

“Chỉ Huy Tối Cao đáng kính, là vì mọi người cùng thuộc tộc quần nhân loại, không muốn sử dụng thủ đoạn chiến tranh với các ngươi. Nhưng thái độ của các ngươi, thật sự rất đáng thất vọng! Nếu cuối cùng giữa ngươi và ta vẫn xảy ra xung đột,

dùng thủ đoạn cực đoan để giải quyết vấn đề, trách nhiệm cũng là ở các người.”

Lời này nói ra...

Khá giống với tác phong bá đạo của nước Mỹ trên Trái Đất!

Rõ ràng là những người này muốn Lam Tinh nhường ra một mảnh đất, không cho liên muốn đánh nhau, đây không phải là hành vi của cường đạo thì là gì? Nói cứ như là lỗi của nhân loại Lam Tinh?

Xem ra, yếu đuối, quả thật chính là tội lỗi.

Các đại biểu quốc gia đều bị những lời này chọc tức không nhẹ.

“Mặc! Người quả thực đã phát huy triệt để từ ‘vô sỉ’!”

“Rõ ràng là các người cần thổ địa quê hương của chúng ta, lại bày ra bộ dạng bá đạo, các người chẳng lẽ là cường đạo sao?”

“Nói gì mà mượn một trăm năm, lời này ngay cả đứa trẻ ba tuổi cũng sẽ không tin.”

“Còn nói chúng ta không có thành ý? Là điều kiện các người đưa ra quá đáng...”

Rất nhiều đại biểu lần lượt bày tỏ sự phản đối.

Đại biểu Hạ quốc nhìn Trần Nghiệp một cái, sau đó kiên quyết nói: “Nhân loại trên Lam Tinh chúng ta, đã trải qua quá nhiều lần ma nạn, bao gồm rất nhiều nguy cơ sinh tử tồn vong. Nhưng chưa từng có nguy cơ nào có thể đánh bại chúng ta, khiến chúng ta khuất phục!”

“Mặc tiên sinh, ta mặc kệ nội bộ các người có tiếng nói gì, hoặc lựa chọn cuối cùng là gì, nhưng ta có thể nói cho các người biết, đối với bằng hữu, chúng ta sẽ dùng rượu ngon chiêu đãi. Đối phó với cường đạo, chúng ta có súng săn!!”

Lời này vừa ra, các đại biểu khác nhao nhao hoan hô.

“Nói hay lắm, Tổng!”

“Thái độ của người, chính là suy nghĩ của ta!”

Vị Tổng đại biểu này, thì len lén nhìn Trần Nghiệp một cái, thấy Trần Nghiệp cũng lộ ra vẻ tán thưởng, lúc này mới âm

thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nếu không có Trần Nghiệp vị cường giả cấp thần này ở đây, hẳn cũng không có dũng khí cứng rắn!

Nghe được lời của Tổng đại biểu, Mặc tiên sinh tỏ ra vô cùng phần nộ.

Nhưng ngay sau đó, trên mặt hắn đột nhiên lại lộ ra nụ cười.

“Tổng đại biểu, người có phải cảm thấy, chỉ cần thủ vững thông đạo, là có thể chặn quân đoàn liên bang của chúng ta ở bên kia, không cho vào được? Hay là nói, lực lượng của người đến từ những cường giả trong thế giới của các người?”

Nói đến đây, Mặc tiên sinh dường như nhớ tới điều gì, rồi tiếp tục nói: “Lần trước đến thế giới của chúng ta tham quan, vị Ba Lệ Minh tiên sinh kia, hẳn là một trong những người mạnh nhất bên các người chứ? Ta thừa nhận Ba tiên sinh rất mạnh, bất quá, thực lực của ông ta, nhiều nhất cũng chỉ tương đương với Cao Cấp Chiến Tướng của chúng ta. Một khi chúng ta phái ra cường giả Chiến Thần, ta dám khẳng định, các người tuyệt đối không thể ngăn cản.”

“Đã như vậy!” Tổng đại biểu nói: “Vậy chúng ta không còn gì để nói nữa, Mặc tiên sinh, xin mời trở về!”

Mặc tiên sinh lạnh lùng nhìn Tổng đại biểu, cuối cùng đứng dậy nói: “Các người nhất định sẽ hối hận vì quyết định hôm nay!”

Nói xong câu đó.

Mặc tiên sinh liền quyết định rời đi.

Mà hành động của hắn, cũng đồng nghĩa với việc đàm phán đổ vỡ.

Nhìn Mặc tiên sinh rời khỏi lều trại, sắc mặt các đại biểu quốc gia đều không được tốt.

Một lát sau.

Một vị tướng lĩnh trung niên đi vào, báo cáo: “Đoàn đàm phán của bọn họ, đang rút lui...”

Nghe được lời này.

Sắc mặt mọi người hơi biến đổi.

Rút hết người đi, xem ra tình thế này, là thật sự chuẩn bị đánh nhau?

Chương 595 - Ngay cả Chiến Thần cũng không được, tên đầu trọc này là cái thá gì? (2)

Vị tướng lĩnh trung niên lập tức hỏi: “Cần chặn bọn họ lại không?”

Không ít người nghe vậy có chút dao động.

Tổng đại biểu của Hạ quốc suy nghĩ một chút, vẫn lắc đầu nói: “Hai nước giao chiến, không chém sứ giả, cứ để bọn họ đi! Giữ bọn họ lại, cũng chẳng có tác dụng gì.”

Lúc này.

Trần Nghiệp mở miệng hỏi: “Bọn họ muốn địa bàn của chúng ta, chẳng lẽ không đưa ra một chút điều kiện bồi thường nào sao?”

Tổng đại biểu nói: “Chỉ đồng ý cung cấp một ít hỗ trợ kỹ thuật về y tế, giúp chúng ta công phá một số chứng nan y, kỹ thuật quan trọng thì một cái cũng không có...”

Vậy thì hơi quá đáng rồi!

Trần Nghiệp gật gật đầu, sau đó nói: “Giúp tôi chuẩn bị một lều trại gần cửa ra vào, tôi muốn xem thử, Chiến Thần của bọn họ, lợi hại đến mức nào!”

Mọi người nghe vậy, tinh thần đều chấn động.

...

Khi tin tức đàm phán đổ vỡ truyền ra.

Trong doanh trại quân sự gần thông đạo, bầu không khí rất nhanh trở nên căng thẳng.

Phần lớn mọi người cho rằng, có lẽ một cuộc chiến tranh, đã trở nên không thể tránh khỏi.

Các binh sĩ đều đang tích cực chuẩn bị chiến đấu.

Các loại vũ khí tối tân, cũng đều nhắm vào cửa ra vào thông đạo, ngay cả một con ruồi, cũng không thể nào trốn thoát sự dò xét.

Không ai biết, làm như vậy rốt cuộc có tác dụng hay không.

Tuy nhiên, có vũ khí bên cạnh, mọi người ít nhiều cũng an tâm hơn một chút.

Ngoài ra.

Rất nhiều binh sĩ đều nghe nói, gần đây vị đại lão đánh bại Tà Thần của một dị giới khác, đang ở trong lều trại gần cửa ra vào thông đạo nhất...

Sự tồn tại của vị đại lão này, cũng khiến vô số binh sĩ thêm vài phần tự tin.

Mà Trần Nghiệp trong lều trại, thật ra đã nghĩ đến việc, dứt khoát tự mình chủ động tấn công qua đó.

Đem chiến trường đặt ở dị giới, tổng thể tốt hơn là khai chiến trên địa bàn của mình.

Bất quá, hẳn không quen thuộc thể giới bên kia, để tránh bị lật thuyền trong mương, vẫn nên ổn định một chút thì hơn. Đợi hẳn nắm rõ thủ đoạn chiến tranh của thể giới khoa học kỹ thuật, rồi tấn công qua đó cũng không muộn.

Cứ như vậy.

Lại qua hai ngày.

Ở thông đạo rốt cuộc truyền đến động tĩnh.

Chỉ là, đến lại không phải là Chiến Thần gì đó, mà là một đoàn đàn phán khác.

Người đứng đầu, là một nữ nhân họ “Huyền”.

Vừa gặp mặt, cô ta liền thành khẩn nói: “Huyền bái kiến các vị, ta là trợ lý của Chỉ Huy Tối Cao. Lần này đến, cũng là đại diện cho Chỉ Huy Tối Cao, muốn đạt thành hợp tác với các vị.”

Mọi người nghe vậy, đều nhìn nhau.

Tổng đại biểu của Hạ quốc nhin không được hỏi: “Nhưng mà, vị Mặc tiên sinh kia...”

“Mặc đã bị Chỉ Huy Tối Cao cách chức toàn bộ, hơn nữa phê chuẩn bắt giữ, đưa vào nhà giam.”

Huyền hơi cúi chào mọi người: “Đối với sự vô lễ của Mặc, ta thay mặt hân xin lỗi các vị.”

Mọi người nhất thời có chút ngớ người.

Rõ ràng nhân viên đàm phán trước đó, thái độ bá đạo cường thế như vậy.

Đột nhiên lại đổi một nhân viên đàm phán có thái độ tốt như thế này, khiến mọi người có chút không quen...

Tuy nhiên.

Có thể làm đại biểu, ở đây toàn là người tinh ranh, rất nhanh liền khôi phục lại.

Họ rất rõ ràng, nhất định là hai ngày nay, bên kia thông đạo, đã xảy ra chuyện lớn gì đó, mới khiến thái độ của đối phương thay đổi lớn như vậy.

Đang lúc mọi người suy nghĩ, Huyền lại lên tiếng.

“Lần này ta đến, mang theo thành ý của Chỉ Huy Tối Cao, chỉ cần các vị đồng ý để chúng ta thực hiện kế hoạch Hỏa Chung, chúng ta nguyện ý mở kho dữ liệu cổ điển, chia sẻ tất cả kỹ thuật với các vị!”

Lời này vừa ra.

Không ít người liền lộ ra vẻ mặt dao động.

Nhường ra một mảnh đất, đối với bọn họ mà nói, cũng không phải là chuyện gì lớn.

Dù sao, hiện tại có không ít địa bàn của nhân loại, đã sớm rơi vào tay quái vật...

Mà nắm giữ công nghệ cao, là cám dỗ mà bất kỳ người nắm quyền nào cũng không thể từ chối.

Tổng đại biểu mở miệng hỏi: “Huyền nữ sĩ, ta muốn biết, là điều gì khiến quý phương thay đổi thái độ!”

Huyền chỉ suy nghĩ một lát, liền thành thật nói: “Là Thủy Ma, nó đã phát hiện ra tình hệ của chúng ta, đang tăng tốc tiến về phía chúng ta, đại khái năm ngày sau, là có thể đến tình hệ của chúng ta... Cho nên, xin các vị hãy nhanh chóng đồng ý hợp tác, chúng ta đã không còn thời gian nữa.”

Mọi người bừng tỉnh.

Khó trách đối phương đột nhiên trở nên gấp gáp như vậy, thì ra là thời gian còn lại không nhiều.

Năm ngày?

Thời gian quả thật có chút gấp gáp, e rằng bọn họ ngay cả thời gian khai chiến với Lam Tinh, cũng không chen ra được.

Nếu bọn họ còn có thêm thời gian, chưa chắc đã nhượng bộ như vậy.

Hiện tại.

Vì để cho kế hoạch Hỏa Chung được thực hiện thuận lợi, đối phương hiển nhiên đã bất chấp tất cả.

Lúc này, tuyệt đối là thời cơ tốt để Lam Tinh bên này giở công phu sư tử ngọam.

Tuy nhiên...

Hợp tác với những người này, vẫn khiến mọi người lo lắng.

Dù sao đối phương là tồn tại có khoa học kỹ thuật tiên tiến hơn mấy trăm năm, chỉ sợ sau khi tiến vào Lam Tinh, dựa vào ưu thế về khoa học kỹ thuật, đến lúc đó đối khách làm chủ thì khó chịu rồi.

“Huyền nữ sĩ, có thể cho chúng ta một chút thời gian để suy nghĩ và thương lượng không?” Tổng đại biểu mở miệng hỏi.

Các đại biểu khác đều im lặng không lên tiếng.

Hiện tại, toàn bộ các quốc gia trên thế giới, đã mơ hồ lấy Hạ quốc làm đầu.

Huyền suy nghĩ một chút, đứng dậy nói: “Thời gian gấp rút, xin mời chư vị nhanh chóng đưa ra quyết định.”

“Yên tâm!” Tổng đại biểu nói: “Nhiều nhất một tiếng, chúng ta nhất định sẽ đưa ra quyết định.”

Huyền gật gật đầu, bước ra khỏi lều trại.

Đội Huyền vừa đi, mọi người lập tức liên lạc với quốc gia của mình... Sau khi được quốc gia ủy quyền, lại tụ tập cùng nhau thảo luận, nên đòi hỏi lợi ích gì.

Cơ hội tốt mỡ thịt con cừu béo như vậy, bọn họ đương nhiên không muốn bỏ lỡ.

“Tôi đề nghị, ngoài việc chia sẻ thành quả khoa học kỹ thuật, còn phải để bọn họ phái người giúp chúng ta xây dựng kỹ thuật. Dù sao nền tảng công nghiệp của chúng ta lạc hậu quá nhiều, cho dù có bản vẽ chi tiết, không có sự giúp đỡ của bọn họ, trong thời gian ngắn chúng ta cũng không làm ra được cái gì.”

“Đề nghị này tôi tán thành, bất quá, làm thế nào để đề phòng bọn họ giở trò trong quá trình này?”

“James nói đúng, quả thật là một vấn đề lớn!”

“Tôi vẫn không đồng ý để người của bọn họ di dân với số lượng lớn đến hành tinh của chúng ta, tích lũy khoa học kỹ thuật của bọn họ vượt xa chúng ta, trong thời gian ngắn cho dù có sự giúp đỡ của bọn họ, chúng ta cũng tuyệt đối không thể đuổi kịp, chỉ sợ cuối cùng chúng ta còn chưa đuổi kịp, Lam Tinh đã biến thành quê hương của bọn họ...”

“Nếu có thể để bọn họ ở lại bên kia, chỉ truyền kỹ thuật lại đây thì tốt rồi.”

“Sfư tiên sinh, bây giờ là ban ngày, không phải là thời gian tốt để nằm mơ...”

Mọi người thương lượng hồi lâu, cuối cùng vẫn có chút không quyết định được.

Tổng đại biểu suy nghĩ một chút, ánh mắt nhìn về phía Trần Nghiệp.

“Trần tiên sinh... Đối với việc hợp tác mà những người ngoài hành tinh kia đề xuất, không biết ngài có ý kiến gì?”

Mặc dù thổ dân của dị giới số 2, cũng tự xưng là nhân loại.

Tuy nhiên, dù sao bọn họ cũng có sự khác biệt với nhân loại trên Lam Tinh.

Tổng đại biểu gọi bọn họ là người ngoài hành tinh, cũng không phải là không được.

Mọi người nhao nhao im miệng, nhìn về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp là chỗ dựa của bọn họ, thái độ của Trần Nghiệp, đối với bọn họ cũng vô cùng quan trọng!

Chương 596 - Đầu trục không phải loài người, tuyệt đối không phải!

Trước đó khi bọn họ xin chỉ thị quốc gia, mặc dù đều được quốc gia ủy quyền, nhưng tổng thống của bọn họ, đều nói phải tôn trọng quyết định của Hạ quốc, đặc biệt là “Trần Thần”.

Trần Nghiệp nhìn ánh mắt của mọi người, biết những người này đều hy vọng có thể có được khoa học kỹ thuật của dị giới số 2.

Nếu có khoa học kỹ thuật của dị giới, điều này không chỉ có thể giúp nhân loại Lam Tinh bớt đi rất nhiều đường vòng, mà còn có thể giúp nhân loại Lam Tinh có được cơ hội phát triển nhanh chóng.

Bao gồm cả bản thân Trần Nghiệp, cũng hy vọng Lam Tinh bên này, nắm giữ càng nhiều công nghệ cao.

Suy nghĩ một lát, Trần Nghiệp nhớ tới câu nói mà Sfu tiên sinh đến từ nước Nga vừa nói lúc mọi người thảo luận, trong lòng khẽ động.

“Các người nói, nếu tôi có thể giúp bọn họ giải quyết Thủy Ma, để bọn họ tránh khỏi một kiếp nạn diệt vong, bọn họ có phải không cần thực hiện cái kế hoạch Hỏa Chung gì đó, cũng nguyện ý chia sẻ khoa học kỹ thuật với chúng ta hay không?”

Nghe được lời này.

Mọi người trước tiên là sững sờ, ngay sau đó, không ít người hai mắt đều sáng lên.

Nếu Trần Nghiệp thật sự có thể giải quyết được cái Thủy Ma kia, đối phương tự nhiên cũng không còn lý do di dân, có thể tiếp tục ở lại bên kia, mọi người nước sông không phạm nước giếng.

Ngoài ra, Trần Nghiệp đã giúp bọn họ tránh khỏi tai họa diệt vong, nói lý ra, nói tình ra, bọn họ đều nên có chút bày tỏ.

Mọi người cũng tin rằng, đôi phương nhất định sẽ có chút bày tỏ!

Bởi vì, Trần Nghiệp nếu có thể giải quyết Thủy Ma khiến bọn họ như lâm đại địch, cũng có thể dễ dàng giải quyết bọn họ...

Đây quả thực là biện pháp tốt nhất vẹn cả đôi đường.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Trần Nghiệp, có năng lực giải quyết Thủy Ma đó.

“Nếu thật sự như vậy, vậy thì quá tốt rồi.”

“Trần... Chúng ta ủng hộ mọi quyết định của ngài!”

Các đại biểu nhao nhao kích động nói.

Vẫn là Tổng đại biểu suy nghĩ nhiều hơn một chút, cũng quan tâm Trần Nghiệp: “Trần tiên sinh, Thủy Ma đó, có thể bị bọn họ coi là tai họa không thể chống đỡ, chắc chắn vô cùng đáng sợ... Tôi không hoài nghi thực lực của ngài, chỉ là, an toàn của ngài mới là quan trọng nhất!”

Trần Nghiệp gật gật đầu, mỉm cười nói: “Tôi có thể đi thử xem, yên tâm, nếu không giải quyết được, tôi sẽ chạy.”

Tinh thần lực của hắn bây giờ mạnh mẽ như vậy, đối với việc cảm ứng nguy cơ, cũng đạt đến mức độ khó có thể tưởng tượng, chỉ cần phát hiện không đúng, với thực lực của hắn, chạy trốn hắn là không thành vấn đề.

Thấy Trần Nghiệp nói như vậy, Tổng đại biểu cũng không nói thêm gì nữa.

Thật ra hắn cũng rất tán thành ý kiến của Trần Nghiệp.

Sau đó.

Mọi người thương nghị xong, gọi Huyền đang đợi bên ngoài lều trại, vào trong.

Vừa gặp mặt, Tổng đại biểu liền nói ra ý nghĩ của Trần Nghiệp.

Huyền nữ sĩ nghe xong, lập tức trừng lớn hai mắt, vẻ mặt khó tin.

“Điều này không thể nào! Con người không thể nào chiến thắng Cự Thú vũ trụ cấp sáu, thân thể của nó, còn lớn hơn cả một hành tinh bình thường, con người trước mặt nó, chỉ là một hạt bụi!!”

...

Khi Trần Nghiệp xuyên qua thông đạo, đến thế giới khoa học kỹ thuật, hấn lập tức sáng mắt.

Thông đạo này, vừa vặn nằm ở vị trí trung tâm của một thành phố phồn hoa nào đó của dị thế giới, đập vào mắt là một vùng toàn những tòa nhà cao tầng chọc trời kinh người. Hơn nữa, những tòa nhà cao tầng này, dưới ánh mặt trời, tỏa ra ánh sáng lạnh lẽo, rõ ràng là chất liệu kim loại. Phong cách kiến trúc của mỗi tòa nhà đều khác nhau, tràn đầy sáng tạo.

Vô số ô tô từ trường, bay tới bay lui trên những đường ray cố định trên không.

Những quảng cáo toàn cảnh khổng lồ có thể nhìn thấy khắp nơi.

Thậm chí, Trần Nghiệp còn nhìn thấy không ít kiến trúc trôi nổi giữa không trung...

Ánh mặt trời tuy sáng, nhưng không hề gay gắt, chiếu lên người chỉ có sự ấm áp.

Tất cả trước mắt, hoàn toàn phù hợp với tưởng tượng của Trần Nghiệp về thế giới khoa học kỹ thuật tương lai, khiến hấn tràn đầy hứng thú.

Mà tại lối ra vào thông đạo bên phía dị thế giới này, cũng đóng quân rất nhiều binh lính loài người bên này.

Trần Nghiệp đảo mắt nhìn một vòng, phát hiện những binh lính này, không ít người đều gắn chi giả cơ khí.

Khi Huyền và Trần Nghiệp cùng xuất hiện, những binh lính đó nhìn thấy Huyền, lập tức cất vũ khí, nắm tay phải đặt ngang ngực, hơi cúi người và cúi đầu... Hấn đây là nghi thức chào quân đội của họ.

Huyền không có bất kỳ phản ứng nào.

Một lát sau, những binh lính đó ngẩng đầu lên, khôi phục tư thế đứng nghiêm, nhưng ánh mắt lại đều lén lút đánh giá Trần Nghiệp.

Rõ ràng, vẻ ngoài thư sinh trắng trẻo của Trần Nghiệp, trong mắt bọn họ, chính là người ngoài hành tinh rõ ràng...

Một chiếc ô tô từ trường sang trọng, từ trên trời rơi xuống, dừng lại trước mặt Trần Nghiệp.

Sau đó, cửa xe hướng lên trên mở ra, để lộ nội thất sang trọng bên trong.

Huyền ở bên cạnh lên tiếng: “Trần tiên sinh, Chỉ Huy Tối Cao, đã đang đợi ngài.”

Trần Nghiệp gật đầu, cùng Huyền chui vào ô tô từ trường.

Khi hắn ngồi xuống ghế, liền kinh ngạc phát hiện, ghế ngồi trong xe, lại giống như sóng dậy, chủ động áp sát vào eo hắn, điều chỉnh thân thể hắn đến một tư thế thoải mái nhất, rồi nâng đỡ lên.

Đây mới là ghế công thái học chân chính!

Những cái ghế tự xưng là công thái học ở Lam Tinh, so với cái này, ngay cả cận bã cũng không bằng.

Rất nhanh, ô tô từ trường cất cánh, tốc độ rất nhanh.

Trần Nghiệp ngồi bên trong, lại không cảm nhận được chút tiếng ồn hay rung động nào, hiển nhiên thứ này có hàm lượng khoa học kỹ thuật rất cao.

Hắn nhìn qua cửa sổ xe, hướng về phía thành phố.

Phát hiện tất cả mọi thứ trong thành phố, đều diễn ra một cách có trật tự, không có bất kỳ dấu hiệu hỗn loạn nào.

Trần Nghiệp tò mò hỏi: “Huyền nữ sĩ, phải chăng bọn họ vẫn chưa biết tin tức Thủy Ma sắp đến?”

Huyền lắc đầu, nói: “Công dân đều biết, thời gian của chúng ta chỉ còn lại năm ngày, sở dĩ không xuất hiện hỗn loạn, là vì bọn họ tin tưởng chúng ta, cũng nguyện ý tiếp nhận sự an bài của số phận.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp cảm thấy có chút khó tin.

Nếu như ở Lam Tinh hoặc Trái Đất, khi người bình thường biết nguy cơ diệt thế sắp đến, không xảy ra hỗn loạn mới là lạ.

Nhất định sẽ có rất nhiều người ích kỷ, muốn điên cuồng một phen trước khi chết!

Đối với lời nói của Huyền, Trần Nghiệp cũng có chút không tin.

Nhân tính, là thứ khó nắm bắt nhất.

Muốn để mấy trăm ức người đều tự giác nghe lời, là chuyện không thể nào.

Cao tầng ở đây, chắc chắn có thủ đoạn gì đó, khiến người bình thường không dám có dị động.

Khoa học kỹ thuật càng cao, cấp trên càng có nhiều cách để khống chế cấp dưới!

Thấy Trần Nghiệp im lặng không nói.

Huyền không nhịn được nói: “Trần tiên sinh, ngài với tư cách là người có quyền hạn cao nhất Lam Tinh, ta vẫn hy vọng, ngài có thể đưa ra lựa chọn đúng đắn... Kế hoạch của ngài, hy vọng thực sự quá mong manh.”

Trần Nghiệp nghe vậy, chỉ cười xua tay, không nói thêm gì.

Huyền thấy vậy, thở dài, cũng không nói thêm nữa.

Tốc độ của ô tô từ trường rất nhanh, hơn nữa lại đi đường đặc biệt, tốc độ bay toàn lực, còn nhanh hơn nhiều so với máy bay chiến đấu nhanh nhất ở Lam Tinh.

Khoảng hơn một tiếng sau.

Trên không trung, một khối cầu màu trắng khổng lồ, liền xuất hiện trong tầm mắt của Trần Nghiệp.

“Đó là cái gì?” Trần Nghiệp tò mò hỏi.

“Là Trí Não!” Huyền ở bên cạnh giới thiệu: “Hạt nhân của siêu trí tuệ nhân tạo ‘Eva’, cũng là nơi làm việc của Chỉ Huy Tối Cao.”

Chương 597 - Đầu trục không phải loài người, tuyệt đối không phải! (2)

Nghe vậy, Trần Nghiệp có chút kinh ngạc.

Khối cầu màu trắng này, vô cùng to lớn, đường kính ít nhất cũng phải trên năm nghìn mét, nhìn mãi không thấy hết.

E rằng, thứ này bản thân nó chính là một con tàu vũ trụ có hiệu suất cực tốt.

Đây chỉ là suy đoán của Trần Nghiệp, hắn cũng không hỏi nhiều, chỉ đánh giá xung quanh.

Đợi ô tô từ trường đến gần, khối cầu màu trắng liền mở ra một cánh cửa, để ô tô từ trường đi vào trong.

Bên trong khối cầu, đủ loại thiết bị điện tử tiên tiến xuất hiện liên tục, khiến người ta hoa mắt, như lạc vào biển điện tử...

Có Huyền dẫn đường.

Trần Nghiệp đi một mạch không gặp trở ngại, cuối cùng đến khu vực trung tâm của khối cầu màu trắng.

Ban đầu Trần Nghiệp tưởng rằng, nơi Chỉ Huy Tối Cao tọa lạc, chắc chắn nguy nga tráng lệ, nói không chừng là một tòa cung điện.

Không ngờ, khi tận mắt chứng kiến, lại là một căn nhà gỗ.

Hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Trần Nghiệp.

Bên ngoài nhà gỗ, có hai người, hắn là vệ sĩ.

Nói bọn họ là người, có lẽ hơi không chính xác, bởi vì hai người này, ngoại trừ phần đầu, toàn thân trên dưới, đều không tìm thấy một bộ phận nào của cơ thể con người, toàn là máy móc nano.

Ngay cả phần đầu, cũng có không ít bộ phận là kim loại.

Ví dụ như người bên trái, chỉ có một nửa khuôn mặt là mặt người, nửa còn lại là máy móc đen kịt, con mắt điện tử đỏ tươi kia, nhìn tràn đầy áp bức, rất đáng sợ.

Khi Huyền dẫn Trần Nghiệp đến gần, ánh mắt hai người này, lập tức khóa chặt bọn họ.

Huyền thấy vậy vội vàng bước lên trước, cúi đầu cung kính nói: “Đây là khách đến từ một thế giới khác, Chỉ huy quan đang đợi hắn.”

Không ngờ, hai người này lại không tránh đường.

Con mắt điện tử bên trái, đánh giá Trần Nghiệp từ trên xuống dưới, rồi lên tiếng: “Quần áo trên người hần, là một loại kim loại chưa biết, không thể đi qua chỗ ta.”

Huyền nghe vậy sửng sốt, không nhin được quay đầu, nhìn về phía Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp cười cười: “Nhãn lực tốt.”

Nghe vậy, Huyền chỉ đành nhỏ giọng nói: “Lôi Thánh, vị này là Vương Giả của Lam Tinh, xin hãy tạo điều kiện.”

Không ngờ mắt điện tử không cho chút mặt mũi nào, lạnh lùng nói: “Không được!”

Người bên phải thái độ hơi hòa hoãn một chút, đề nghị: “Mời vị khách quý này, thay quần áo.”

Huyền nghe vậy, liền nhìn về phía Trần Nghiệp.

Tuy làm như vậy có chút thất lễ...

Nhưng, nếu Trần Nghiệp không để ý, nguyện ý thay quần áo, thì đương nhiên là tốt nhất.

Thật sự là vị Lôi Thánh này, quá khó giao thiệp.

“Muốn ta thay quần áo?”

Sắc mặt Trần Nghiệp, lập tức lạnh xuống: “Chỉ huy quan của các ngươi, thật là ra vẻ!”

Lời này vừa ra, Huyền lập tức sồn tóc gáy, thậm kê không ổn.

Quả nhiên.

Lôi Thánh lập tức quát lớn: “To gan!!”

Ngay cả vị bên phải, cũng biến sắc: “Người trẻ tuổi, lập tức xin lỗi vì hành vi vô lễ của ngươi!”

Trần Nghiệp chỉ cười lạnh.

Huyền vội vàng chạy đến, nhỏ giọng nói bên cạnh Trần Nghiệp: “Trần tiên sinh, là ta suy nghĩ không chu toàn... Xin hãy nể mặt ta, đừng nói những lời tương tự, kéo chọc giận hai vị Thánh Giả!”

“Hai vị Thánh Giả, đều là người theo Chỉ huy quan, không dung thứ bất kỳ ai bất kính với Chỉ huy quan... Hơn nữa, hai vị Thánh Giả, đều là cường giả cấp Chiến Thần.”

Câu nói phía sau, giọng Huyền rất nhỏ, rõ ràng là đang nhắc nhở Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp nghe vậy, lập tức cười.

Hắn sớm đã muốn được kiến thức, cái gọi là Chiến Thần mà bên này luôn miệng ca tụng, rốt cuộc lợi hại đến mức nào.

Hiện tại dường như là một cơ hội tốt?

“Xin lỗi?” Trần Nghiệp lộ ra vẻ mặt phản diện: “Trong từ điển của ta, không có hai chữ này!”

Lời này vừa ra.

Huyền sợ tới mức trực tiếp xụi lơ trên mặt đất, sắc mặt đỏ bừng cũng trở nên tái nhợt.

Còn vị Thánh Giả tên “Lôi” kia, căn bản không nói nhảm, trực tiếp ra tay với Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp đã không chịu xin lỗi, hắn sẽ đánh đến khi Trần Nghiệp xin lỗi.

“Hô!”

Lôi Thánh trực tiếp biến mất khỏi chỗ.

Trong nháy mắt, liền đến trước mặt Trần Nghiệp, một quyền đánh về phía bụng Trần Nghiệp.

Mà Trần Nghiệp đứng im tại chỗ, ngay cả động cũng không động.

Nhìn qua, dường như là tốc độ của Lôi Thánh quá nhanh, hắn không kịp phản ứng.

Vì vậy, cú đấm này nặng nề đánh trúng Trần Nghiệp.

“Ầm!!”

Toàn bộ không gian khổng lồ của khu vực trung tâm, đều chấn động.

Một luồng sóng xung kích mạnh mẽ, từ trên người Trần Nghiệp truyền ra, quét ngang về bốn phương tám hướng.

Ngay cả Huyền ở bên cạnh, trên người kịp thời sáng lên lá chắn năng lượng màu xanh, vẫn bị sóng xung kích, đánh văng ra xa.

Rõ ràng, nếu như trên người cô ta không có trang bị phòng ngự, vừa rồi có thể đã toi mạng...

Từ đây cũng có thể thấy được, thực lực của Huyền không mạnh, phỏng chừng trên người đều là tổ chức cơ thể người, không có cải tạo.

“Không ăn cơm à?”

Giọng nói của Trần Nghiệp, đột nhiên vang lên: “Lực đạo này, ngay cả gã ngựa cho ta cũng không đủ.”

Thực ra.

Uy lực của cú đấm vừa rồi rất mạnh.

Chỉ tính về lực công kích, không kém gì Superman hắc hóa.

Tuy nhiên, thân thể của Trần Nghiệp mạnh hơn, đã mạnh đến mức khó tin, còn mạnh hơn cả sao neutron!

Đòn đánh như vậy, đánh lên người Trần Nghiệp, đúng là giống như gã ngựa.

...

Trên người Trần Nghiệp mang theo thiết bị phiên dịch tiên tiến nhất bên này.

Vì vậy, những lời hắn nói, những người có mặt đều nghe hiểu.

Khi giọng nói của Trần Nghiệp vừa dứt, vị Lôi Thánh kia, lập tức biến sắc.

Không chỉ hắn, ngay cả đồng bọn của hắn “Kim Thánh”, cũng vô cùng kinh ngạc.

Cú đấm vừa rồi của Lôi Thánh, Kim Thánh nhìn rất rõ ràng, căn bản không hề nương tay.

Dù sao khoa học kỹ thuật bên này rất phát triển, cho dù vị Vương Giả Lam Tinh này bị đánh gãy ngang lưng, cũng có thể cứu chữa được...

Không ngờ, lại không có chút tác dụng nào?

Nghe thấy lời chế nhạo của Trần Nghiệp, nửa khuôn mặt còn lại của Lôi Thánh, lập tức đỏ bừng.

Cũng không biết là tức giận hay xấu hổ.

Tiếp theo.

Lôi Thánh đột nhiên giơ hai nắm đấm lên, nhắm vào Trần Nghiệp, điên cuồng oanh tạc.

“Đùng đùng đùng...”

Tiếng va chạm chấn động màng nhĩ, không ngừng vang lên.

Chiêu thức này của Lôi Thánh, rất giống với “Luffy Mũ Rơm” của thế giới One Piece.

Trong nháy mắt.

Khắp nơi đều là quyền ảnh của Lôi Thánh.

Khiến Huyền ở bên cạnh, mặt mày tái mét.

Cô không thể tưởng tượng nổi, công kích như vậy, ai có thể chịu đựng được.

E là một khối thép tinh luyện, cũng đã sớm thủng lỗ chỗ...

Thế nhưng.

Trần Nghiệp bị quyền ảnh bao vây, vẫn đứng im tại chỗ, thậm chí không lùi lại một bước, đừng nói là bị thương, trên mặt tên này, còn treo nụ cười vui vẻ.

“Chiêu này không tệ, lực đạo vừa phải, người rất thích hợp đi làm nghề mát-xa.”

Giọng nói nhàn nhạt của Trần Nghiệp vang lên.

Cho dù tiếng đấm của Lôi Thánh rất lớn, cũng vẫn không thể át được giọng nói của Trần Nghiệp.

Lôi Thánh cuối cùng cũng ý thức được sức phòng thủ biến thái của người trước mắt, lập tức thu tay, đồng thời nhảy ra xa.

“Hà? Sao không tiếp tục nữa?”

Trần Nghiệp cố ý chỉ vào vai mình, nói: “Gần đây vai ta hơi mỏi, tiếp theo thì đánh vào đây đi!”

Lời này vừa ra.

Vị Kim Thánh kia quả thực trọn mắt há mồm.

Hắn không thể lý giải nổi, thân thể máu thịt của loài người, tại sao có thể chịu đựng được đòn đánh như vậy mà không sụp đổ?

Với cường độ công kích vừa rồi của Lôi Thánh, cho dù đứng đó là một khối siêu hợp kim, cũng đã sớm thủng lỗ chỗ...

Còn Huyền ở phía xa, thần sắc vẫn giữ vẻ kinh hãi, dường như đã bị dọa ngốc.

Chỉ có Lôi Thánh, sắc mặt khó coi nhất!

Lời nói của Trần Nghiệp, giống như từng cái tát, tát vào mặt hắn, khiến hắn cảm thấy mình giống như một tên hề nhảy nhót, bị người ta chế giễu.

Chương 598 - Đánh đang hăng, người nói dừng là dừng sao?

Sau đó.

Lôi Thánh đột nhiên giang hai tay.

Trong lòng bàn tay của hắn, năng lượng mãnh liệt, đang điên cuồng hội tụ.

Nhìn tư thế vận lực này, liền biết chiêu này chắc chắn là thủ đoạn công kích mạnh nhất của Lôi Thánh...

Sự thật cũng đúng như vậy.

Tiếp theo.

Lôi Thánh đột ngột chấp hai tay lại, một luồng năng lượng màu đen đáng sợ, hình thành cột sáng khuếch đại, trong nháy mắt bắn về phía Trần Nghiệp, nuốt chửng toàn bộ thân thể Trần Nghiệp.

“U...”

Trong không gian rộng lớn, xuất hiện tiếng gào thét như quỷ khóc sói tru.

Khi cột sáng năng lượng màu đen dần dần tiêu tán, con mắt điện tử của Lôi Thánh, độ sáng cũng giảm đi không ít.

Rõ ràng, đòn vừa rồi, đã tiêu hao quá nhiều năng lượng của hắn.

Chỉ là...

Khi ánh sáng tản đi, lộ ra thân thể hoàn hảo không tổn hao gì của Trần Nghiệp, con mắt độc nhất của Lôi Thánh, lập tức trợn to, lộ ra vẻ khó tin.

Hắn nhìn rất rõ ràng.

Tên đầu trọc ngoài hành tinh kia, căn bản không hề nhúc nhích.

Nếu nói, trước đó có thể đỡ được nắm đấm của hắn, còn có thể liên quan đến bộ quần áo kim loại trên người đối phương lợi hại, vậy thì bây giờ, đủ để chứng minh, tên đầu trọc trước mắt này, là quái vật mà hắn không thể lý giải nổi!

Quần áo kim loại không thể che được mặt Trần Nghiệp.

Tuyệt chiêu vừa rồi của Lôi Thánh, bao trùm toàn thân Trần Nghiệp, là đòn đánh toàn diện không góc chết.

Chiêu này, nếu Lôi Thánh công kích hành tinh, thậm chí có thể đánh vào lõi.

Không ngờ, ngay cả tuyệt chiêu như vậy, cũng vô hiệu với tên đầu trọc trước mắt này...

Hắn rốt cuộc là tồn tại gì?

Bốp bốp!

Tiếng vỗ tay vang lên.

Liền thấy tên đầu trọc kia, vừa vỗ tay, vừa cười nói: “Không tệ không tệ, chiêu vừa rồi, suýt chút nữa đã dọa ta rồi! Xin hỏi, còn thủ đoạn nào khác không?”

Lời này vừa ra, sắc mặt Lôi Thánh cực kỳ khó coi, trong con mắt độc nhất lại lộ ra vẻ mờ mịt.

Thật sự là sức phòng thủ biến thái của tên đầu trọc trước mắt này, khiến hắn cảm thấy một trận bất lực.

Tuyệt chiêu phá hoại mạnh nhất của hắn, ngay cả da người ta cũng không cào xước được, còn đánh kiểu gì nữa?

Lúc này.

Bên cạnh truyền đến động tĩnh.

Là Kim Thánh ra tay.

Chỉ thấy thân thể đối phương đột nhiên tiêu tán tại chỗ, trong nháy mắt chỉ còn lại một cái đầu, giống như ảo thuật vậy.

Còn thân thể máy móc của hắn, lại biến mất trong không khí.

Không!

Không phải biến mất.

Mà là hòa vào không khí.

Trần Nghiệp nhãn lực cực tốt, có thể nhìn rất rõ ràng, thân thể của vị Kim Thánh kia, đã hóa thành vô số hạt bụi nhỏ, đang trôi nổi trong không khí, nhanh chóng bao vây về phía hắn.

“Công nghệ nano?”

Trần Nghiệp kinh ngạc hỏi.

“Không sai! Thân thể của ta, được cấu tạo từ vô số kim loại nano.”

Kim Thánh đối diện thành thật nói, rồi lại nói: “Cho dù sức phòng thủ của ngươi có mạnh hơn nữa, cũng không thể cản được nano trùng xâm nhập khắp nơi. Ta không tin, não và nội tạng của ngươi, cũng cứng như vậy!”

Trong lúc hắn nói chuyện, vô số kim loại nano, đã rơi xuống người Trần Nghiệp, đang bò vào bên trong cơ thể Trần Nghiệp theo lỗ mũi, lỗ tai...

Chúng kiến tận mắt vô số kim loại nano, men theo tai mũi, chui vào thân thể ngươi, là một loại trải nghiệm gì?

Người bình thường e rằng đã sớm bị dọa chết rồi!

Trần Nghiệp lại sắc mặt như thường.

Tuy hắn rất muốn thử, những kim loại nano này sau khi vào thân thể, có thể phá hủy nội tạng của hắn từ bên trong hay không...

Nhưng mà, làm như vậy hình như hơi ghê tởm.

Dù sao những kim loại nano này, đều là tổ chức cơ thể của đối phương.

“Kim loại nano của người, có thể chống đỡ được hỏa diễm sao?”

Trần Nghiệp còn có tâm trạng mở miệng hỏi.

Đối với sự tấn công bằng kim loại nano của Kim Thánh, dường như không hề lo lắng.

“Hỏa diễm?”

Chỉ còn lại một cái đầu, Kim Thánh nở nụ cười: “Nano trùng kim loại của ta, có thể chịu đựng được nhiệt độ cao năm nghìn độ, bất kỳ ngọn lửa nào, đều vô hiệu với nó. Ta khuyên người vẫn nên nhận thua đi! Nếu không tiếp theo sẽ rất đau khổ.”

“Ồ? Năm nghìn độ? Vậy quả thực không tệ, nhưng nếu là nhiệt độ cao mười vạn độ thì sao?”

Lời này của Trần Nghiệp, khiến Kim Thánh sửng sò, lập tức cười lạnh: “Nhiệt độ cao mười vạn độ? Người cho rằng người là hăng tinh sao?”

Vừa dứt lời.

Hắn liền thấy trên người tên đầu trọc kia, bốc cháy hỏa diễm, giống như tự bốc cháy.

Kỳ lạ là.

Hỏa diễm của đối phương, lại có màu trắng.

Giống như màu sắc mà hăng tinh tỏa ra...

Những hăng tinh ở trạng thái bình thường trong vũ trụ, kỳ thực đều có màu trắng. Nhìn từ mặt đất, hăng tinh dường như có màu vàng kim, đó là bởi vì ánh sáng mặt trời phát ra, khi đi qua tầng khí quyển, trong ánh sáng khả kiến, ánh sáng có bước sóng ngắn hơn, hoặc bị tầng khí quyển hấp thụ hoặc bị tán xạ, chỉ còn lại màu vàng và một phần màu đỏ.

Vì vậy, khi nhìn trên bề mặt hành tinh, mặt trời có màu vàng hoặc màu đỏ khi hoàng hôn.

Nếu quan sát trong không gian, không có sự cản trở của tầng khí quyển, màu sắc thực sự của hăng tinh là màu trắng!

Mà màu trắng này, kỳ thực là hăng tinh phát ra rất nhiều ánh sáng màu sắc khác nhau, cuối cùng kết hợp lại tạo thành hiện

tượng “màu trắng”.

Về màu sắc thực sự của hằng tinh, có lẽ rất nhiều người trên Lam Tinh không biết.

Nhưng trong thế giới khoa học kỹ thuật này, màu sắc thực sự của hằng tinh, là kiến thức cơ bản được học từ nhỏ, hầu như ai cũng biết. Đương nhiên cũng biết, “ngọn lửa màu trắng” có nghĩa là gì.

Đây là ngọn lửa đạt đến cực hạn nhiệt độ!

Dùng lời của Đạo gia mà nói, chính là hỏa “phản phác quy chân”.

...

Sắc mặt Kim Thánh, đột nhiên đại biến.

Không chỉ hần, Lôi Thánh và Huyền, cũng lộ ra vẻ kinh hãi...

Mà ngọn lửa trên người Trần Nghiệp, càng lúc càng mãnh liệt, trong nháy mắt đã tạo thành một biển lửa.

Trần Nghiệp đứng giữa biển lửa, như thần linh.

Rất nhanh.

Nhiệt độ khủng bố, lan ra khắp không gian.

Về phần những nano trùng kim loại đến gần Trần Nghiệp, chỉ trong nháy mắt bị nhiệt độ cao nung chảy, thiêu thành tro bụi.

Sau đó, Kim Thánh phát ra tiếng kêu thảm thiết...

“A!!!”

Những nano trùng kim loại đó, chính là cấu thành cơ thể hiện tại của hần, liên kết với dây thần kinh não bộ của hần.

Làm như vậy, ưu điểm rất rõ ràng, chính là có thể tùy tâm sở dục khống chế nano trùng kim loại, phát huy sức chiến đấu đến mức cao nhất. Nhưng khuyết điểm cũng rất rõ ràng, một khi nano trùng kim loại bị phá hủy, não bộ của Kim Thánh, sẽ cảm nhận được nỗi đau không thể tưởng tượng nổi!

Rất nhanh.

Kim Thánh liền vì không chịu nổi đau đớn to lớn, đại não thi hành cơ chế bảo vệ, khiến hần rơi vào hôn mê.

“Bịch!”

Kim Thánh hôn mê, không thể khống chế đại não tiếp tục lơ lửng, rơi xuống đất, lăn ra xa như quả bóng.

Mà Lôi Thánh và Huyền, đều lộ ra vẻ mặt khó chịu.

Bởi vì hỏa diễm nhiệt độ cao do Trần Nghiệp tỏa ra, chỉ trong chốc lát, đã tiêu hao hết oxy trong không khí. Khiến hai người bọn họ cảm thấy ngạt thở dữ dội!

Lôi Thánh còn đỡ, cơ thể máy móc của hắn, có thể cung cấp oxy cho não bộ.

Huyền thì khó chịu rồi.

Rất nhanh sắc mặt của cô ta, trở nên xám xịt.

Ước chừng thêm một lát nữa, Huyền sẽ chết vì ngạt thở.

Nói cách khác.

Trần Nghiệp chỉ cần phóng hỏa, đã khiến hai vị chiến thần, không thể chống đỡ...

Tiếp theo.

Trần Nghiệp thu hồi hỏa diễm.

Huyền lập tức cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều.

Đối với hành vi của Trần Nghiệp, cô đã không muốn đánh giá gì nữa, lúc này đây, trong thâm tâm cô, là sự sợ hãi tột độ đối với Trần Nghiệp.

Chương 599 - Đánh đang hăng, người nói dừng là dừng sao? (2)

Khoảnh khắc này, Huyền rốt cuộc có thể hiểu được, tại sao tên đầu trọc trước mắt này lại trẻ tuổi như vậy, lại là “vô miện chi vương” trên Lam Tinh, tất cả đại biểu các quốc gia đều phải nghe theo hắn...

Đối phương vậy mà có thể phóng thích hỏa diễm đáng sợ như vậy.

Huyền thậm chí còn hoài nghi, tên đầu trọc này, có phải là biến hóa từ một hằng tinh hay không.

“Tiếng kêu thảm thiết vừa rồi... là Kim sao?”

“Đã xảy ra chuyện gì? Kẻ địch là ai?”

Lúc này, có hai giọng nói truyền đến từ bên ngoài.

Ngay sau đó, hai bóng người nhanh chóng xông vào.

Hai bóng người này một lớn một nhỏ.

Kẻ lớn toàn thân kim loại nặng, như một ngọn núi sắt, đi đường cũng có thể khiến mặt đất rung chuyển, như một chiếc xe tăng.

Kẻ nhỏ thì là một người phụ nữ, thân hình tuy cũng là kim loại, nhưng dáng người lại rất cân đối, mặc một bộ đồ bó sát màu đen, đôi chân thon dài thẳng tắp, tràn đầy vẻ đẹp.

Trần Nghiệp đương nhiên không quen biết hai người này.

Nhưng Huyền thì quen.

Gã to con kia là Lực Thánh, người phụ nữ kia là Dạ Thánh.

Hai người này, cùng với Lôi Kim song thánh, đều là cường giả đi theo Chỉ huy quan, bốn người được xưng là tứ đại chiến thần dưới trướng Chỉ huy quan!

Huyền đang định nói gì đó, Lôi Thánh đã nhanh hơn cô một bước mở miệng.

“Tên đầu trọc này bất kính với Chỉ huy quan, hoài nghi có mưu đồ khác, bắt hấn lại!”

Lời vừa nói ra.

Lực Thánh và Dạ Thánh, đều biến sắc.

“Đồ ta!”

Lực Thánh quát lớn một tiếng, xông về phía Trần Nghiệp.

Tuy gã này thân hình cực lớn, nhưng thân thủ lại cực kỳ nhanh nhẹn, trong nháy mắt đã đến trước mặt Trần Nghiệp, một quyền oanh về phía Trần Nghiệp.

Mà Trần Nghiệp, đã mất hết kiên nhẫn!

Nhìn thấy Lục Thánh xông tới, hắn không nói hai lời, cũng là một quyền oanh ra...

...

Phía dưới trí não (khối cầu trắng khổng lồ), chính là một thành phố cực kỳ phồn hoa rộng lớn.

Thành phố này, trong nhân loại thế giới khoa học kỹ thuật, là số một!

Nó không chỉ là trung tâm tài chính của tinh hệ, cũng là trung tâm chính trị, càng là thành phố thủ đô của toàn nhân loại, chứa gần hai trăm triệu dân!!

Nếu không phải vì thành phố này, vẫn luôn kiểm soát nghiêm ngặt dân số từ nơi khác đến, e rằng người đến đây sẽ tăng gấp mấy chục lần, căn bản không chứa nổi.

Bởi vì thành phố thủ đô này, là nơi hướng đến trong lòng rất nhiều người.

Lúc này, trong một tòa nhà chọc trời, một người phụ nữ tên là “Yeduo Milan”, vừa kết thúc công việc, cầm một ly đồ uống màu xanh lam không rõ, vừa thông thả uống, vừa nhìn trí não qua cửa sổ!

Đây là việc Ye thích làm mỗi ngày.

Ánh mắt cô nhìn trí não, cũng tràn đầy sự thương thức và khao khát.

Tuy Ye đã biết tin tức có vũ trụ cự thú sắp đến tinh hệ, nhưng cô cũng không quá lo lắng.

Bởi vì, trí não ở ngay đây, ngay trước mặt cô.

Cô tin rằng, những đại nhân vật ở trong trí não, nhất định có biện pháp giải quyết nguy cơ lần này, giống như giải quyết những nguy cơ trước đó!

Có lẽ, sự xuất hiện của vũ trụ cự thú, sẽ gây ra một số phá hủy... nhưng chắc chắn không thể phá hủy đến nơi này.

Bởi vì nơi này là thủ đô!!

Bên ngoài thủ đô, có cơ chế bảo vệ cực kỳ mạnh mẽ.

Nếu ngay cả thủ đô cũng bị phá hủy, có nghĩa là nhân loại đã hoàn toàn thất bại...

Tình huống như vậy, tuyệt đối không thể xảy ra.

Suy nghĩ kiểu như “Ye” này, kỳ thực rất nhiều người thủ đô đều có.

Lúc này, có vô số người, đang nhìn chăm chăm vào trí não, bởi vì mỗi ngày lúc ba giờ chiều, hình dáng bên ngoài của trí não, sẽ thay đổi màu sắc.

Đó sẽ là một cảnh tượng tuyệt đẹp.

Đột nhiên...

Biến cố đáng sợ đã xảy ra...

“Àm!!”

Trí não không lò, đột nhiên xảy ra vụ nổ dữ dội!

Nhìn có vẻ như là bắt đầu phá hủy từ bên trong, năng lượng khủng bố, trực tiếp phá vỡ cả lớp vỏ ngoài của trí não, xuất hiện một lỗ hồng kinh người.

Nhìn kỹ, lỗ hồng kinh người đó, lại có hình dạng một nắm đấm.

Hơn nữa, năng lượng khủng bố đó, sau khi phá hủy trí não, cũng không biến mất, vẫn không thể khống chế được, xé rách cả bầu trời, cuối cùng xuyên thủng tầng khí quyển, lao ra ngoài không gian...

Một màn như vậy, quả thực là kinh thiên động địa!

Lúc này, đồ uống màu xanh lam trong tay Ye bị dọa đến mức rơi xuống đất, cô cũng không quản được nhiều như vậy, ngây ngốc nhìn thảm họa khủng bố vừa xảy ra, trên mặt lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi.

“Sao, sao lại thế này?”

Ye lảo bảo, sau khi xác nhận mình không nhìn nhầm, sắc mặt trở nên cực kỳ kinh hãi.

Năng lượng vô hình vừa rồi, quả thực quá đáng sợ, không chỉ phá hủy trí não mà nhân loại tự hào, thậm chí ngay cả trời cũng bị đánh thủng!

Tàng khí quyền bị xuyên thủng xé rách đó, rất lâu cũng không thể khép lại, như thể bị thần linh rẽ ngôi giữa.

Ye không thể hiểu nổi, năng lượng đáng sợ như vậy, là xuất hiện như thế nào...

Cũng không thể hiểu nổi, còn có hàng ngàn hàng vạn người dân thủ đô.

Sau khi hoàn hồn, trên đường phố, lập tức bùng nổ náo loạn, cảm xúc hoảng sợ nhanh chóng lan rộng...

...

Mà bên trong trí não, nơi cốt lõi, cũng xuất hiện náo loạn.

Nhìn lỗ hổng đột nhiên xuất hiện, đầu óc Huyền trống rỗng, cả người tê dại.

Bởi vì cô không thể hiểu nổi, cũng không thể chấp nhận được, tên đầu trọc có vẻ bình thường kia, tại sao tùy tiện đánh ra một quyền, lại có thể bộc phát ra năng lượng đáng sợ như vậy.

Sức phá hủy như vậy, đã đạt đến cấp độ diệt thế rồi sao?

Quả thực còn mạnh hơn cả “pháo diệt tinh” mà học viện khoa học kỹ thuật vừa mới nghiên cứu ra!

Dù sao, pháo diệt tinh mà đám người học viện khoa học kỹ thuật nghiên cứu ra, chỉ có thể dùng để phá hủy những thiên thạch lớn, hoặc vệ tinh nhỏ có khối lượng không lớn. Muốn thật sự một pháo “diệt tinh”, vẫn còn tồn tại trong lý thuyết.

Mà vừa rồi một quyền của tên đầu trọc kia, không phải nói đùa, là thật sự có thể đánh nổ tinh cầu...

Nếu vừa rồi một quyền đó của hắn, là đánh xuống phía dưới, mẫu tinh dưới chân này, có thể chịu đựng được hay không, vẫn là một ẩn số.

Nhìn tên đầu trọc sắc mặt bình thản kia, Huyền sợ hãi tột độ.

Cũng sợ hãi, còn có Lô Thánh và nữ tử mặc đồ bó sát Dạ Thánh.

Về phần Lục Thánh, đương nhiên là tan thành mây khói.

Nếu có thể sống sót dưới một quyền oanh tạc như vậy, vậy thì Lục Thánh không phải là hộ vệ, mà là Chỉ huy quan.

Không!

Phải là thần linh của cả thế giới nhân loại mới đúng.

Vốn dĩ, Dạ Thánh đứng sau lưng Lục Thánh, theo lý mà nói, cô ta hẳn là sẽ cùng Lục Thánh bị hủy diệt.

Nhưng mà, Dạ Thánh dường như có năng lực cảm giác rất mạnh, trước khi Trần Nghiệp xuất quyền, cô ta đã linh cảm được nguy hiểm mãnh liệt, và làm ra động tác né tránh.

Ngoài ra, tốc độ của Dạ Thánh cũng rất nhanh, quả thực như quỷ mị, vượt xa Lôi Thánh kia, mới có thể kịp thời né tránh một quyền trí mạng này!

Đương nhiên.

Tốc độ như vậy của cô ta, trong mắt Trần Nghiệp, giống như ốc sên.

Nếu Trần Nghiệp muốn giết Dạ Thánh, Dạ Thánh chắc chắn chạy không thoát, chỉ là Trần Nghiệp lười làm mà thôi.

Dù sao vị Dạ Thánh này, hiện tại cũng không chọc giận hấn.

Lúc này.

Nơi cốt lõi của trí não, im lặng như tờ.

Lôi Thánh, Dạ Thánh, và Huyền... tất cả đều kinh ngạc nhìn tên đầu trọc kia, không dám có bất kỳ hành động nào.

“Người, người...”

Lôi Thánh “người” áp ứng mãi, cũng không nói nên lời.

Sau đó...

“Bịch” một tiếng.

Lôi Thánh quỳ xuống.

Hắn dường như đã hiểu, mình đã phạm sai lầm, phạm phải một sai lầm chết người!

Hắn chết không sao, hắn chỉ sợ sai lầm này, sẽ liên lụy đến Chỉ huy quan, thậm chí là tất cả mọi người.

Chương 600 - Gã đầu trọc này là Thần? Ta không tin!!

Tiếp theo.

“Vù!”

Một cơn gió thổi vào mặt Lôi Thánh.

Là tên đầu trọc kia, đột nhiên xuất hiện trước mặt Lôi Thánh, mang theo cơn gió.

Tốc độ của đối phương nhanh đến cực hạn, giống như dịch chuyển tức thời!

Đừng nói là Lôi Thánh, ngay cả Dạ Thánh cực kỳ tự tin vào tốc độ của mình, cũng giật mình.

Bởi vì cô căn bản không nhìn rõ, tên đầu trọc kia là đến như thế nào...

Nhưng mà, nếu có gió, chứng tỏ đối phương không phải dựa vào thủ đoạn nào khác, dịch chuyển tức thời đến. Mà là dựa vào tốc độ của mình đến.

Điều này càng khiến người ta tuyệt vọng hơn!

Sức mạnh khủng bố đến mức không thể tưởng tượng nổi thì thôi, ngay cả tốc độ cũng nhanh đến mức không thể hiểu nổi...

Sau đó.

Trần Nghiệp nhìn Lôi Thánh đang quỳ trên mặt đất, ánh mắt lạnh lùng.

Đối phương đã dám ra tay với hắn, cho dù bây giờ biết sai mà quỳ xuống, cũng không thể cứ như vậy bỏ qua.

Bởi vì Trần Nghiệp bây giờ đại diện, không chỉ là bản thân hắn, mà còn là toàn bộ nhân loại Lam Tinh!

Ngay lúc Trần Nghiệp ra tay.

Một giọng nói, vang lên từ trong nhà gỗ...

“Xin dừng tay!”

Rõ ràng.

Là Chỉ Huy Tối Cao lên tiếng.

Nghe vậy, Trần Nghiệp lại cười nhạt: “Ta còn tưởng người có thể tiếp tục xem kịch, cho đến khi ta giết sạch tất cả mọi người.”

Vừa dứt lời.

Trần Nghiệp căn bản không nể mặt mà dừng tay, vẫn duỗi một ngón tay, nhẹ nhàng điểm lên trán Lôi Thánh.

Lập tức!

Lôi Thánh mặt như tro tàn, mắt điện tử lập tức tắt ngúm.

Tiếp theo.

Cơ thể hắc bắt đầu sụp đổ, phân giải thành vô số mảnh vỡ, cuối cùng biến thành một đồng cặn bã.

Mà ánh mắt Trần Nghiệp, thì thản nhiên nhìn về phía nhà gỗ.

Bảo hắc dừng tay là dừng tay sao?

Coi hắc là cái gì?

Thật sự không coi hắc, vị “vô miện chi vương” của Lam Tinh ra gì?

“Cột kẹt!”

Nhà gỗ bị đẩy ra.

Một lão nhân khoác áo choàng dài, xuất hiện trước mặt mọi người.

Lão nhân này tóc bạc trắng, lưng còng, tướng mạo bình thường, không có khí thế gì của bậc cao trọng, áo choàng trên người nhìn cũng rất bình thường.

Nói thật, nếu lão nhân này xuất hiện trên Lam Tinh, mọi người sẽ chỉ coi ông ta là lão nông bình thường, căn bản sẽ không liên hệ ông ta, với người thống trị nắm giữ hơn bốn trăm ức dân.

Khi lão nhân này xuất hiện.

Dạ Thánh và Huyền còn sót lại, lập tức đứng thẳng người, nắm tay phải, đặt ngang trước ngực, cung kính hành lễ.

Chỉ Huy Tối Cao cũng không để ý đến hai thuộc hạ này.

Ông ta nhìn Trần Nghiệp, chậm rãi mở miệng: “Không ngờ, trên một tinh cầu lạc hậu, lại có thể sinh ra một vị Thần Chủ...”

Sau đó, Chỉ Huy Tối Cao cúi người về phía Trần Nghiệp, cúi đầu thật sâu.

“Kính chào Thần Chủ tôn kính, xin hãy tha thứ cho chúng ta ngu muội vô tri.”

...

Lúc này.

Cách thời điểm trung tâm trí não phát nổ đã hơn một tiếng đồng hồ.

Khoảng thời gian này, Yeduo Milan vẫn luôn theo dõi.

Những đồng nghiệp ở các vị trí khác gần như đã chạy hết, cả khu vực văn phòng rộng lớn, chỉ còn lại Yeduo Milan vẫn đứng đó.

Không phải cô ấy có bao nhiêu bình tĩnh.

Mà là cô ấy hiểu, nếu thật sự có kẻ địch xâm nhập, ngay cả trí não cũng không thể may mắn thoát khỏi, vậy thì, một người bình thường như cô ấy, dù chạy đi đâu cũng vô dụng.

Hiện tại, Yeduo Milan cảm thấy điều mình có thể làm, chính là cầu nguyện cho trí não bên kia chỉ là một sự cố ngoài ý muốn...

Nhìn ra ngoài cửa sổ, sự hỗn loạn bên ngoài dường như càng nghiêm trọng hơn, trước đó còn có thể áp chế, hiện tại mơ hồ có dấu hiệu không thể khống chế được. Nhiều người đang từ bỏ vị trí công tác, chạy về nhà.

Ban đầu, mọi người nghe nói có Cự Thú Vũ Trụ sẽ đến tấn công, đã có chút hoang mang lo sợ, chỉ là vì một số nguyên nhân không thể nói ra, mà miễn cưỡng đè nén nỗi sợ hãi trong lòng.

Giờ khắc này, ngay cả trí não cũng xảy ra vụ nổ nghiêm trọng như vậy, nỗi sợ hãi trong lòng mọi người không thể nào kìm nén được nữa.

Không xuất hiện hỗn loạn trên diện rộng, đã là do người dân đủ kiềm chế.

Ngoài mặt đất, trên bầu trời cũng xuất hiện tình huống.

Yeduo Milan ngẩng đầu, phát hiện có rất nhiều Chiến Hạm Không Gian đã tiến vào tầng khí quyển, hơn nữa, toàn bộ hòng pháo đều mở ra, bày ra tư thế chiến đấu!

Điều này càng khiến người dân căng thẳng sợ hãi.

Bao gồm cả Yeduo Milan, trái tim cũng không ngừng chìm xuống.

Cuối cùng.

Ngay khi tình hình sắp mất kiểm soát.

Trí não đột nhiên trong nháy mắt, tiếp quản tất cả thiết bị di động của mọi người (tương tự như điện thoại di động), cũng như những bảng quảng cáo toàn tức trong khu vực thành phố.

Đây là quyền hạn của trí não, người dân đã sớm hiểu rõ.

Tiếp đó.

Một gương mặt quen thuộc với mọi người, xuất hiện trước mắt vô số người dân.

Đó là một lão nhân.

Nhìn thấy lão nhân này, tất cả mọi người theo bản năng đều dùng thái độ cung kính.

Bởi vì ông là Chỉ Huy Tối Cao, là lãnh tụ của thế giới này!

Trong mấy chục năm Chỉ Huy Tối Cao đương nhiệm này tại vị, chất lượng cuộc sống của người dân đã được nâng cao rõ rệt, quan lại trong sạch, nhà nhà an cư lạc nghiệp...

Có thể nói, vị Chỉ Huy Tối Cao hiện tại, trong lòng vô số người dân, có uy vọng cực cao.

Nếu là quan chức khác ra mặt nói gì đó, mọi người có thể không tin lắm.

Nhưng nếu là vị lão nhân này, vậy thì, đại đa số người dân sẽ vô điều kiện tin tưởng.

“Chào mọi người... Ta thấy rất nhiều người đang quan tâm, trí não đã xảy ra chuyện gì, ta xin giải thích với mọi người, đây chỉ là một sự cố nhỏ ngoài ý muốn...”

Nghe được lời giải thích của Chỉ Huy Tối Cao, mọi người vừa chợt hiểu ra, lại vừa có chút chấn động!

Bởi vì Chỉ Huy Tối Cao vừa nói, bọn họ đã mời đến một vị Thần?

Vụ nổ xảy ra ở trí não trước đó, là do Thần vô tình làm hỏng?

Mà sự xuất hiện của vị Thần này, chính là để giúp bọn họ, đối phó với Cự Thú Vũ Trụ?

Thần thật sự tồn tại?

Hay lắm!

Tin tức này, có thể nói là làm rung chuyển tam quan của không ít người.

Nơi nào khoa học kỹ thuật càng phát triển, người theo thuyết vô thần càng nhiều!

Bởi vì sau khi hiểu được quy luật vận hành của vũ trụ, những ảo ảnh thần bí đó, đều có thể thông qua khoa học để được giải thích, tự nhiên sẽ không còn tin tưởng trên thế giới này có Thần tồn tại.

Nếu là quan chức khác, dùng lý do như vậy để giải thích cho biến cố xảy ra ở trí não trước đó, e rằng sẽ bị vô số lời mắng chửi của quần chúng nhấn chìm.

Sẽ không có ai tin tưởng.

Nhưng lần này người nói ra chữ “Thần” này, lại là Chỉ Huy Tối Cao!

Dưới uy vọng to lớn của Chỉ Huy Tối Cao, không ít người đều bán tín bán nghi...

Sau đó.

Chỉ Huy Tối Cao dường như cũng hiểu rõ chỉ dựa vào lời nói, sức thuyết phục có chút không đủ, liền lại nói: “Ta biết mọi người đối với sự xuất hiện của một vị Thần, nhất định có thái

độ nghi ngờ, nếu tạm thời không muốn tin, xin mọi người hãy giữ một chút kiên nhẫn.”

“Tiếp theo, vị Thần này, sẽ đi tới ngoại tinh hệ, ngăn chặn Cự Thú Vũ Trụ đang tấn công! Toàn bộ quá trình, sẽ sử dụng hình thức trực tiếp từ xa, xin mọi người cùng chứng kiến!”

“Ở đây, ta không thể không nói cho mọi người biết, lần này nhắm vào chúng ta, là Cự Thú Vũ Trụ cấp sáu, bằng sức mạnh hiện có của chúng ta, căn bản không thể ngăn cản nó. Mà thắng bại của vị Thần, cũng sẽ liên quan đến vận mệnh tương lai của tất cả chúng ta. Nếu như ngay cả Ngài cũng không thể ngăn cản, nền văn minh của chúng ta, sẽ diệt vong...”

Chương 601 - Chính Nghĩa Chi Thần đại chiến Tà Thần?

Giọng nói vừa dứt.

Vô số người xôn xao!

Bọn họ là lần đầu tiên biết được, thì ra Cự Thú Vũ Trụ muốn tấn công bọn họ, lại là tồn tại cường đại cấp sáu.

Trong vũ trụ, đẳng cấp văn minh rạch ròi.

Giữa mỗi đẳng cấp, đều có khoảng cách rất lớn.

Cái gì gọi là vượt cấp khiêu chiến, căn bản không tồn tại!

Sau khi Chỉ Huy Tối Cao nói xong, gương mặt của ông liền biến mất, sau đó ông kính chuyển đổi, một thanh niên xuất hiện trong tầm mắt của vô số người.

Nhìn thấy thanh niên này, tất cả mọi người đều sửng sốt.

Bởi vì tướng mạo của thanh niên này, có sự khác biệt rõ ràng với mọi người.

Ngũ quan hình dáng gì đó, đều còn tương tự, chỉ là màu da của đối phương, là màu trắng.

Phải nói là, làn da trắng mịn màng này, nhìn còn khá đẹp, chỉ là trông có vẻ hơi yếu ớt.

Ngoài màu da khác biệt, điểm thu hút nhất, chính là cái đầu trọc sáng bóng của thanh niên, cũng không biết là trọc bẩm sinh, hay là trọc do hậu thiên...

Tóm lại, thanh niên này nhìn không có gì đặc biệt, dáng người cũng không đủ cường tráng, ngoại trừ dung mạo đẹp trai ra thì không có gì khác.

“Đây chính là Thần trong lời của Chỉ Huy Quan?”

“Hắn ta trông có vẻ rất yếu.”

“Hoàn toàn khác với Thần trong tưởng tượng của ta.”

Không ít người tụ tập lại với nhau, nhìn không được nghị luận sôi nổi.

Đương nhiên.

Tiếng nghị luận của bọn họ, không ảnh hưởng đến Trần Nghiệp.

Lúc này.

Bên trong trí não, trước mặt Trần Nghiệp, lơ lửng mười hai chiếc phi hành khí.

Những phi hành khí này đều rất nhỏ, đại khái bằng quả bóng đá, cấu tạo cũng rất đơn giản, phía sau là một bộ đẩy năng lượng dễ thấy nhất, bên trong hẳn là còn có bộ tiếp nhận tín hiệu cùng nguồn năng lượng, thứ trong suốt ở phía trước nhất, hẳn là ống kính trực tiếp.

Không sai.

Những phi hành khí này, đều là thiết bị trực tiếp.

Không hổ là văn minh cấp bốn, ngay cả thiết bị trực tiếp, cũng tiên tiến như vậy.

Theo lời giới thiệu của nhân viên bên cạnh, những thiết bị trực tiếp này không cần người cầm tay, nó sẽ luôn luôn đi theo bên cạnh chủ nhân, hơn nữa bên trong chứa chip thông minh, sẽ chủ động ghi lại những cảnh quay đặc sắc.

Ngoài ra, những phi hành khí này đều đã được cải tiến, tốc độ bay tối đa đạt tới 500 lần Minh Đặc, gần bằng tốc độ ánh sáng.

“Minh Đặc” là đơn vị tốc độ ở đây, được đặt theo tên của một nhà khoa học đầu tiên đề xuất khái niệm tốc độ.

Sở dĩ chuẩn bị mười hai cái, là sợ sẽ bị hư hỏng trong quá trình chiến đấu.

Ngoại trừ cái ở phía trước nhất, mười một cái còn lại, đều là dự phòng.

Trần Nghiệp không nói nhảm, trực tiếp bay lên.

Mười hai phi hành khí kia, vội vàng đuổi theo.

Khi Trần Nghiệp bay ra khỏi trí não, đột nhiên tăng tốc...

“Ầm ầm!!”

Toàn bộ hành tinh, đều nghe thấy tiếng nổ siêu thanh mãnh liệt.

Do tốc độ bay của Trần Nghiệp quá nhanh, mang theo luồng khí cực kỳ khủng bố, cuộn cuộn không ngừng trên tầng cao.

Ngay cả những Chiến Hạm Không Gian kia, cũng bị lắc lư trong luồng khí này, không thể tự chủ được.

Tất cả những người da đỏ nhìn thấy cảnh tượng này, đều kinh ngạc đến ngây người!

Trước đó Chỉ Huy Tới Cao nói là Thần, bọn họ còn không tin.

Hiện tại...

Tin rồi!!

“Quá khủng bố, quá khủng bố...”

“Tốc độ bay như vậy, quả thực còn nhanh hơn cả Thuyền Vân Hạm của chúng ta.”

“Khó trách Chỉ Huy Quan đại nhân nói hần là Thần, quả nhiên, chỉ có Thần mới có thể làm được loại chuyện này, thân thể con người, tuyệt đối không thể.”

“Cho dù là cường giả cấp Chiến Thần, cũng không thể nào có được uy thế bay lượn như vậy.”

“Không sai, chỉ bằng một tay bay lượn này, xưng là Thần, danh xứng với thực.”

“Nghe nói là do Chỉ Huy Quan đại nhân đặc biệt mời đến, cũng không biết Ngài ấy đến từ hành tinh nào?”

“Thì ra trong vũ trụ của chúng ta, thật sự có Thần tồn tại à?”

...

Vô số người đang nghị luận sôi nổi.

Thực sự là màn trình diễn vừa rồi của Trần Nghiệp, quá mức kinh người.

Chỉ trong nháy mắt, đã xuyên qua tầng khí quyển, bay đến ngoài không gian.

Lúc này.

Trần Nghiệp đang đứng trong không gian, từ trên cao nhìn xuống hành tinh dưới chân.

Hành tinh này, kỳ thực rất giống với Lam Tinh, cũng như Trái Đất.

Nếu nói về điểm khác biệt, có lẽ chính là loài người ở đây, khoa học kỹ thuật vô cùng phát đạt, trên hành tinh có rất nhiều kiến trúc lơ lửng trên không khó có thể tưởng tượng, và xung quanh hành tinh, đã xây dựng một lượng lớn trạm không gian...

Trần Nghiệp chỉ liếc mắt nhìn vài cái, thấy những thiết bị bay trực tiếp đuổi theo, hắn liền không dừng lại, toàn lực bay về phía không gian.

Trong tai hắn, có một thiết bị liên lạc, bên trong có người chuyên môn chỉ dẫn phương hướng cho hắn, sẽ không để hắn tìm không thấy mục tiêu nhiệm vụ lần này.

Những thiết bị bay trực tiếp kia, vội vàng khởi động công suất tối đa, muốn đuổi kịp Trần Nghiệp.

Chỉ là, kết quả lại là khoảng cách giữa Trần Nghiệp và thiết bị bay, nhanh chóng bị kéo xa!

Điều này nói lên điều gì?

Nói lên tốc độ bay của Trần Nghiệp, còn vượt xa những thiết bị bay trực tiếp này...

Trung Tâm Trí Não.

Dạ Thánh nhìn thấy cảnh tượng này qua màn hình trực tiếp, không khỏi thốt lên kinh ngạc.

“Thật khó tin, hẳn chẳng lẽ thật sự là Thần sao?”

Huyền và Chỉ Huy Quan, đều không trả lời cô ta.

Chỉ Huy Quan mở miệng hỏi: “Có thể đo được tốc độ bay của hắn không?”

Huyền lướt tay trên bảng điều khiển toàn tức, mở miệng nói: “Tốc độ bay hiện tại của hắn, đã đạt tới ba mươi phần trăm tốc độ ánh sáng, vẫn còn đang tăng lên...”

Vừa dứt lời.

Dạ Thánh liền hít sâu một hơi.

Hít!

Thật đáng sợ.

Vốn dĩ Dạ Thánh rất tự tin về tốc độ của mình, cô cũng là một trong những người có tốc độ nhanh nhất trong số các Chiến Thần.

Lúc này nhìn thấy tốc độ bay của Trần Nghiệp, cô mới biết thế nào là nhân ngoại hữu thần.

Chỉ Huy Quan cũng im lặng không nói...

Tốc độ của chiến hạm vũ trụ nhanh nhất của bọn họ hiện tại, khi bay trong không gian, cũng chỉ khoảng hai mươi phần trăm tốc độ ánh sáng.

Mà tốc độ của đối phương, còn chưa dừng lại ở ba mươi phần trăm...

Chỉ Huy Quan không khỏi nhớ tới đại diện đàm phán “Mặc” trước đó!

May mà ông ta không trúng kế của tên khốn kiếp này, phái binh xâm lược thế giới đó. Nếu không thì, chộc giận tên đầu trọc này, cho dù không có Cự Thú Vũ Trụ “Thủy Ma”, nhân loại cũng là tự tìm đường chết.

“Khoảng bao lâu nữa, hai bên sẽ gặp nhau?” Chỉ Huy Quan lại hỏi.

Huyền tính toán một chút, nói: “Theo tốc độ hiện tại của hai bên, đại khái sau 27 giờ nữa, sẽ gặp nhau.”

Nghe thấy thời gian 27 giờ, Chỉ Huy Quan không khỏi nhú mày.

Điều ông ta lo lắng là, sau khi Trần Nghiệp bay 27 giờ, sẽ tiêu hao rất nhiều thể lực, ảnh hưởng đến cục diện chiến đấu sau này.

Tuy nhiên, nếu đối phương dám làm như vậy, hẳn là có nắm chắc...

Sau đó.

Chỉ Huy Quan lại nhìn về phía Dạ Thánh, mở miệng hỏi: “Tiểu Dạ, cô cảm thấy, xác suất chiến thắng của Trần tiên sinh là bao nhiêu?”

Dạ Thánh suy nghĩ một chút, vẫn cảm thấy loại vấn đề này, nói thật thì tốt hơn.

“Xin lỗi, Chỉ Huy Quan, cho dù là Trần tiên sinh hay Thủy Ma, thực lực của bọn họ đều vượt xa phạm vi lý giải của ta, cho nên... ta cũng không biết kết quả.”

Chỉ Huy Quan nghe vậy, không nói gì nữa, chỉ im lặng nhìn chăm chăm vào màn hình trực tiếp.

Một ngày sau.

Số lượng người xem trực tiếp, đã giảm đi rất nhiều.

Dù sao.

Trần Nghiệp vẫn luôn di chuyển trong vũ trụ, lại không phải bay siêu tốc độ ánh sáng, cảnh sắc có thể nhìn thấy, chỉ có bóng tối vô tận, không khỏi có chút nhàm chán...

Số lượng người xem hiện tại, chỉ còn chưa đến hai mươi vạn.

Tuy nhiên...

Một giờ sau, dữ liệu này, đột nhiên tăng vọt!

Chương 602 - Thiên Địa Va Chạm!

Chỉ trong vòng chưa đầy mười phút, đã có gần hai trăm ức người, tràn vào kênh trực tiếp. Và con số này vẫn đang tăng lên nhanh chóng...

Lý do tại sao lại như vậy.

Hoàn toàn là bởi vì, mười phút trước, Trí Não chính thức thông báo, nói “Thần” sắp va chạm với Cự Thú Vũ Trụ “Thủy Ma”!!

Vô số người chờ đợi, chính là khoảnh khắc này, đương nhiên không muốn bỏ lỡ.

Giờ phút này.

Không biết bao nhiêu người, buông bỏ công việc trong tay, cầm lấy thiết bị di động, xem trực tiếp.

“Chờ đợi một ngày, rốt cuộc cũng đợi đến lúc quyết chiến.”

“Đúng vậy! Thật sự là khiến người ta mong đợi từ lâu.”

“Mong đợi? Người không nhầm chứ? Kết quả cuối cùng của trận chiến này, thế nhưng quyết định vận mệnh của chúng ta, ta một chút cũng không mong đợi.”

“Không biết vị Thần này, có thể chống đỡ được Thủy Ma cự thú hay không.”

“Ta thấy khó, Thủy Ma thế nhưng là Cự Thú Vũ Trụ cấp sáu! Là sự tồn tại có thể giết chết tất cả sinh mệnh của cả tinh hệ, nói đúng ra, Thủy Ma mới là Thần, chỉ là Tà Thần!”

“Chính Nghĩa Chi Thần đại chiến Tà Thần sao? Ta thích kịch bản này!”

...

Dưới ống kính siêu nét của phát sóng trực tiếp, mọi người đều nhìn thấy Trần Nghiệp đang bay.

Nhìn qua, Trần Nghiệp đã sống sót trong không gian bên ngoài hơn một ngày, so với trước đó căn bản không có gì thay đổi.

Chỉ điểm này thôi, cũng đủ khiến người ta kinh ngạc!

Dù sao.

Môi trường ngoài không gian vô cùng khắc nghiệt, căn bản không thích hợp cho con người sinh tồn.

Một người bình thường, trong trạng thái không có bất kỳ sự bảo vệ nào, ở trong không gian bên ngoài tuyệt đối không sống quá hai phút. Thông thường, trong vòng 90 giây người đó sẽ tử vong.

Trong khoảng thời gian này, cơ thể con người sẽ trải qua một loạt biến đổi sinh lý, như nhiệt độ cơ thể giảm xuống, dịch cơ thể bốc hơi, các cơ quan nội tạng sưng lên, v.v., trước khi chết sẽ phải chịu đựng nỗi đau cực lớn.

Điều này gần như là kiến thức mà ai cũng biết.

Mà Trần Nghiệp dưới ống kính, lại không có chút thay đổi nào, tựa như môi trường khắc nghiệt trong không gian kia, căn bản không thể ảnh hưởng đến hắn...

Nếu không phải là Thần, thì còn có thể là gì?

Trên thực tế.

Trần Nghiệp hiện tại, quả thực có thể sinh tồn rất lâu trong không gian.

Cho dù không ăn không uống, với thể chất khủng bố của hắn, cũng có thể để hắn sinh tồn trong vũ trụ vài tháng. Nếu có thể được bổ sung kịp thời, hắn thậm chí có thể làm được việc dùng thân thể vượt qua vũ trụ.

Đúng lúc này.

Vô số người nhìn thấy, vị Thần đang bay, đột nhiên dừng lại.

Những người đang xem trực tiếp, lập tức tinh thần chấn động.

Quả nhiên.

Một lát sau.

Ngay phía trước Thần, có một bóng đen cực kỳ to lớn, đang chậm rãi tiến về phía bên này.

Tưởng chừng như chậm chạp, thực ra vô cùng nhanh chóng.

Kỳ thực.

Vị trí hiện tại của Trần Nghiệp, đã bay ra khỏi phạm vi tinh hệ. Ở chỗ hắn, chỉ có bóng tối vô tận, ánh sáng của các ngôi sao trong tinh hệ, truyền đến đây đã rất yếu ớt.

Lý do mọi người vẫn có thể nhìn rõ qua ống kính, tự nhiên là bởi vì, trên những thiết bị bay trực tiếp đó, đều mang theo nguồn sáng mạnh mẽ, đủ để chiếu sáng xung quanh.

Khi bóng đen khổng lồ đến gần.

Dần dần.

Mọi người cũng có thể nhìn rõ hình dáng của con quái vật vũ trụ trong truyền thuyết.

Đó là một con quái vật siêu khổng lồ khó diễn tả thành lời, nó không có tay chân, chỉ có đầu và thân, hơn nữa thân hình khá dài.

Thoạt nhìn, trông giống như một con giòi bị phình to đến cực hạn...

Một con giòi khổng lồ to bằng một hành tinh!

Da của nó màu xám, phủ đầy đá ngầm và bụi bặm, giống như bề mặt của một hành tinh. Nếu bỏ đầu và đuôi, nó giống như một hành tinh di động.

Con quái vật này thực sự quá lớn!

Lớn đến mức tuyệt vọng.

Ít nhất là trong mắt loài người, con quái vật này dường như vô tận.

Lớn hơn cả mẫu tinh của họ.

Vóc dáng của Trần Nghiệp hiện tại, trong cộng đồng nhân loại được coi là xuất sắc, nhưng đứng trước con quái vật này, nhỏ bé như vi sinh vật.

“Trời ơi, nó quá lớn...”

“Đây là hình dạng thật sự của quái thú vũ trụ ‘Thủy Ma’ sao? Thật quá... Ta thậm chí không thể tìm thấy từ ngữ nào để hình dung nó.”

“Không trách được chỉ huy nói rằng, vũ khí hiện có của chúng ta, đối với nó vô hiệu.”

“Thần đại nhân, ngài ấy thực sự có thể đối phó với quái vật như vậy sao?”

“Thật là một con quái vật tuyệt vọng!”

...

Lúc này.

Số người đang xem trực tiếp đã vượt quá ba trăm ức!!

Còn ống kính trên thiết bị bay trực tiếp, thực tế vẫn còn cách Thủy Ma một khoảng cách khá xa.

Mặc dù vậy, thân hình to lớn của Thủy Ma đã khiến vô số người sợ hãi.

Đợi đến khi Thủy Ma đến gần, mọi người nhìn thấy khuôn mặt dữ tợn của Thủy Ma, càng thêm hoảng sợ!

Trên cổ Thủy Ma có vô số xúc tu mảnh dài, tụ tập dày đặc, giống như bờm của sư tử.

Đương nhiên, cái gọi là mảnh dài, chỉ là so với thân hình của Thủy Ma mà nói. Trên thực tế, đối với loài người, mỗi xúc tu đều vô cùng to lớn, rộng hơn cả sân bóng đá.

Nhìn kỹ, những xúc tu này có phần trong suốt, bên trong rỗng, giống như những ống hút siêu lớn.

Chắc hẳn, Thủy Ma chính là dựa vào những xúc tu này, cắm vào hành tinh, sau đó hút nước bên trong hành tinh, làm cạn kiệt những hành tinh có tài nguyên nước.

Lại qua một lúc.

Cuối cùng.

Thủy Ma đã đến trước mặt Trần Nghiệp.

Không ai chú ý đến, lúc này trên mặt Trần Nghiệp lộ ra vẻ ngưng trọng.

Sau đó.

Vô số người thông qua ống kính nhìn thấy, Trần Nghiệp xông về phía Thủy Ma.

Trông giống như một vi sinh vật, xông về phía một vật thể khổng lồ khó diễn tả thành lời...

Cảnh tượng như vậy, dù nhìn thế nào cũng giống như châu chấu đá xe.

Thậm chí, Thủy Ma cũng không để ý đến sự tấn công của Trần Nghiệp, nó vẫn duy trì tốc độ cực cao, tiến về phía mục tiêu.

Có lẽ, trong mắt Thủy Ma, Trần Nghiệp thực sự chỉ là một vi sinh vật, mặc dù nó cũng có thể cảm nhận được trên người Trần Nghiệp có nước, nhưng số lượng thực sự quá ít, ít đến mức không khiến nó hứng thú chút nào.

Ngay khi hai bên sắp va chạm.

Trần Nghiệp cuối cùng cũng ra tay...

Siết chặt nắm đấm, tung một cú đấm mạnh mẽ về phía Thủy Ma.

Nhất Kích Tất Sát · Nghiêm Túc Nhất Quyền!

Cú đấm này, Trần Nghiệp đã dùng hết sức!!

Đối mặt với một vật thể khổng lồ như Thủy Ma, hấn căn bản không cần phải nương tay...

Do là môi trường chân không.

Vô số người đang xem trực tiếp, đều không nghe thấy âm thanh.

Tuy nhiên.

Khi Trần Nghiệp tung cú đấm này ra, mọi người đều có thể nhìn thấy rõ ràng, hư không như bị vỡ ra một mảng lớn, xuất hiện một lỗ hổng khổng lồ đen tối hơn.

Sau đó.

Thủy Ma ở phía xa, thân hình đột nhiên chấn động!

Vị trí bị Trần Nghiệp đánh trúng, bùng nổ hiện tượng sóng xung kích chưa từng có, ngay cả thân hình to lớn của Thủy Ma cũng bị lệch sang một bên. Tiếp theo, mọi người nhìn thấy rõ ràng, trên người Thủy Ma xuất hiện một dấu vết nắm đấm khổng lồ khó tả, các mô da xung quanh dấu vết nắm đấm dồn dập nứt ra, lan rộng hàng chục km mới dừng lại...

Tất cả mọi người đều sửng sò!!

Uy lực của cú đấm này, mặc dù không gây ra tác dụng trí mạng đối với Thủy Ma, nhưng vẫn kinh thế hãi tục.

Loài người trong thế giới khoa học kỹ thuật, kiến thức cơ bản đều rất cao, rất rõ ràng muốn tạo ra động tĩnh như vậy trong không gian, cần phải bùng nổ năng lượng khủng khiếp đến mức nào...

“Trời ơi! Đây là sức mạnh của Thần sao? Thật khủng khiếp.”

Chương 603 - Vậy Là Kết Thúc Rồi?

“Vừa rồi là ở ngoài vũ trụ, không có không khí, uy lực thể hiện đã đáng sợ như vậy, nếu đánh trúng hành tinh của chúng ta, hành tinh của chúng ta, có bị phá hủy ngay lập tức không?”

“Đừng nghi ngờ, đây là điều chắc chắn. Không thấy ngay cả thân hình to lớn của Thủy Ma cũng bị đánh lệch khỏi quỹ đạo sao?”

“Sự so sánh về kích thước của hai bên, giống như vi sinh vật và người khổng lồ, không ngờ, một đòn của vi sinh vật, thực sự đã làm rung chuyển người khổng lồ, quả không hổ là Thần đại nhân.”

“Chỉ làm rung chuyển thôi thì chưa đủ! Tôi không thể tưởng tượng, Thần đại nhân sẽ giết quái vật như vậy bằng cách nào.”

“Đúng vậy! Cú đâm vừa rồi, không làm Thủy Ma bị thương, quả nhiên là quái thú vũ trụ cấp sáu, khả năng phòng thủ như vậy, thật đáng sợ. E rằng pháo hủy diệt hành tinh của chúng ta bắn vào, cũng chỉ có thể làm nó ngứa ngáy.”

“Nhanh nhìn! Thủy Ma dừng lại, dường như đã chú ý đến Thần đại nhân.”

...

Thủy Ma thực sự đã dừng lại.

Cú đâm của Trần Nghiệp đối với Thủy Ma, đánh vừa vặn, choáng váng không tổn thương nào!

Chịu một đòn tấn công như vậy, mặc dù Thủy Ma không bị thương, nhưng cũng bị chọc giận, rất nhanh đã cảm nhận được sự tồn tại của Trần Nghiệp.

Nó không có mắt, nhưng khả năng cảm nhận của nó rất mạnh, trong nháy mắt, vô số xúc tu bay về phía Trần Nghiệp.

Mà Trần Nghiệp nhìn Thủy Ma vẫn còn sống sót, không khỏi có chút cảm khái.

Quả không hổ là quái thú khổng lồ có thể hoành hành vũ trụ, sinh vật mạnh mẽ cấp sáu.

Khả năng phòng thủ này quá mạnh, là thứ cường hãn nhất mà hãn từng thấy!

Cú đâm toàn lực của hãn, vậy mà chỉ để lại một dấu vết nắm đầm sâu.

Trông giống như đã làm Thủy Ma bị thương, nhưng trên thực tế, chỉ là phá vỡ lớp bụi bám trên da của nó mà thôi.

Kể từ khi ra mắt, đây là lần đầu tiên Trần Nghiệp tung quyền toàn lực mà không có kết quả.

Tuy nhiên.

Trần Nghiệp không nản lòng, ngược lại càng thêm phấn khích.

Nếu thực sự là đối thủ bị giải quyết chỉ bằng một đòn, đối với hãn mà nói, ngược lại không thú vị!

Hãn bây giờ, giống như Saitama, cảm thấy bất khả chiến bại thật cô đơn, muốn có một trận chiến sảng khoái.

Vì vậy.

Nhìn thấy vô số xúc tu khổng lồ của Thủy Ma quật tới, Trần Nghiệp không lựa chọn né tránh, mà là đối đầu trực diện!

Chỉ thấy hai tay hãn, đột nhiên đâm ra nhanh chóng và liên tục.

Liên Tục Nghiêm Túc Quyền!

Ngay lập tức!

Khắp nơi đều là quyền ảnh của hãn.

Liên Tục Nghiêm Túc Quyền mà hãn đánh ra, so với Lôi Thánh sử dụng, trông còn chấn động hơn, cũng mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Vô số quyền ảnh, giống như những hạt mưa dày đặc, oanh kích về phía Thủy Ma.

Những xúc tu đó, còn chưa đến gần Trần Nghiệp, đã bị đánh bay toàn bộ, một số thậm chí bị trực tiếp đánh gãy, phun ra một lượng lớn chất lỏng màu xanh đen.

Rõ ràng, so với thân hình dày cùi của nó, khả năng phòng thủ của những xúc tu này kém hơn rất nhiều.

Thủy Ma đau đớn, lập tức thu hồi những xúc tu đó, sau đó dùng thân hình để chống đỡ quyền kinh của Trần Nghiệp.

Trần Nghiệp cũng không khách khí, toàn lực xuất kích, hai nắm đấm giống như súng máy Gatling, không ngừng đánh ra quyền kinh, oanh kích vào người Thủy Ma.

Cảnh tượng này.

Cực kỳ chấn động!

Hiện tại, thủ đoạn thực sự có uy lực lớn của Trần Nghiệp là biến thân thành hình dạng Thanh Long để tấn công.

Lý do tại sao không sử dụng ngay lập tức, là vì Trần Nghiệp muốn xem trước, quái thú vũ trụ Thủy Ma này có thủ đoạn gì.

Nói cách khác, tất cả các cuộc tấn công hiện tại, chỉ là thăm dò mà thôi!

Bởi vì một khi biến thân thành hình dạng Thanh Long, hắn sẽ to lớn hơn vô số lần, trở thành mục tiêu khá dễ thấy, tính cơ động cũng không tốt như bây giờ.

Nếu Thủy Ma có chiêu thức lợi hại nào đó, lúc đó sẽ bị động hơn.

Bị đấm liên tục vài phút.

Thủy Ma dường như bị chọc giận, đột nhiên tất cả các xúc tu, trong nháy mắt đều quật về phía Trần Nghiệp.

Xúc tu của nó, đâu chỉ hàng ngàn hàng vạn?

Cộng thêm khả năng phòng thủ siêu cường, ngay cả với lực tấn công của Trần Nghiệp, tạm thời cũng phải tránh mũi nhọn. Vì vậy, Trần Nghiệp đã chọn né tránh.

Chỉ là, sau khi Trần Nghiệp né tránh mới phát hiện, cuộc tấn công vừa rồi của Thủy Ma, lại là động tác giả.

Sau khi hắn né tránh, Thủy Ma đột nhiên há cái miệng khổng lồ.

Đó là một cái miệng khổng lồ bằng mặt trăng.

Trong miệng con quái vật này, phủ đầy nhiều mô mềm dạng bàn chải, có lẽ là dùng để lọc nước, ngăn không cho những thứ khác bị nuốt vào.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Sức hút cực kỳ khủng khiếp ập đến, phong tỏa toàn bộ không gian xung quanh Trần Nghiệp.

Sau đó, toàn bộ hư không bắt đầu đổ về phía miệng con quái vật.

Lực hấp dẫn này sánh ngang với sao lùn trắng.

Có một vài thiết bị bay trực tiếp ở gần đó, ngay lập tức bị bắt giữ, mặc dù động cơ đẩy được mở hết công suất, cũng không thể thoát ra, bị hút vào miệng con quái vật.

Trần Nghiệp cũng bị lực hút mạnh mẽ kéo lại.

Rõ ràng, con quái vật này muốn nuốt Trần Nghiệp vào bụng, tiêu hóa cùng với những thứ khác.

Bản thân, với cường độ bay của Trần Nghiệp, là có thể thoát ra được.

Tuy nhiên.

Hắn nhìn các mô trong cái miệng khổng lồ của con quái vật, rõ ràng mềm hơn nhiều so với lớp da bên ngoài. Hắn đột nhiên cảm thấy, có lẽ đột phá từ bên trong, là một cách hay để giết con quái vật này.

Về việc làm như vậy có quá mạo hiểm hay không?

Trần Nghiệp cảm thấy không.

Hắn còn có dị năng hỏa diễm chưa sử dụng. Hắn tin rằng, với nhiệt độ khủng khiếp của ngọn lửa hiện tại của hắn, rất ít vật chất trong vũ trụ có thể chịu đựng được!

Nghĩ đến đây, Trần Nghiệp thần thần từ bỏ giấy giũa, mặc cho lực hút mạnh mẽ cuốn lấy hắn, hút hắn vào miệng quái vật Thủy Ma.

Nhìn thấy cảnh tượng này.

Vô số người đều sợ hãi...

“Ta không nhìn nhầm chứ? Thần đại nhân bị quái vật Thủy Ma nuốt rồi sao?”

“Cái này, cái này...”

“Chẳng lẽ ngay cả Thần đại nhân cũng không thể đối phó với Thủy Ma sao?”

“Nó quá đáng sợ, thiết bị bay của chúng ta, đã bị nuốt mất vài chiếc.”

“Xong rồi, không còn ai có thể ngăn cản con quái vật này nữa, chúng ta... chết chắc rồi.”

...

Thiết bị bay đi theo Trần Nghiệp, có tới mười hai chiếc, dự phòng hoàn toàn đủ.

Mặc dù bị nuốt mất vài chiếc, vẫn còn lại không ít, đủ để ghi lại khoảnh khắc đáng sợ vừa rồi.

Chứng kiến tận mắt Trần Nghiệp bị nuốt chửng, rất nhiều người đã tuyệt vọng.

Nếu ngay cả một vị Thần cường đại như Trần Nghiệp cũng không thể ngăn cản Thủy Ma, vậy thì nền văn minh nhân loại của thế giới này sẽ không thể bảo tồn được.

Giờ phút này.

Ngay cả Chỉ Huy Quan đang quan sát trận chiến, cũng giật mình.

“Hắn thất bại rồi sao?” Chỉ Huy Quan vội vàng hỏi.

May mắn thay, bên cạnh Chỉ Huy Quan có cường giả.

Vị Dạ Thánh kia nhíu mày suy nghĩ một chút rồi nói: “Có lẽ là không, vẻ mặt của hắn rất tự nhiên, không hề có chút nào hoảng loạn khi rơi vào đường cùng, điều này chứng tỏ hắn có tự tin, ít nhất là có phương tiện tự bảo vệ mình... Ta đoán, rất có thể hắn cố tình để Thủy Ma hút vào, muốn đột phá từ bên trong.”

Phân tích của vị Dạ Thánh này rất chính xác, không phải là cô ấy lợi hại đến mức nào, mà là Trần Nghiệp không hề che giấu mục đích của mình, rõ ràng là như vậy.

Nghe Dạ Thánh nói vậy, Chỉ Huy Quan lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Còn quái thú vũ trụ sau khi nuốt Trần Nghiệp, liền tiếp tục bay về phía trước.

Chương 604 - Đại Kết Cục!!

Mặc dù vi sinh vật nhỏ bé đó, mạnh mẽ một cách khó tin, nhưng đối với quái thú vũ trụ mà nói, thể tích của Trần Nghiệp thực sự quá nhỏ, nuốt vào không có cảm giác gì, căn bản không no bụng.

Tuy nhiên.

Sau một lúc, quái thú vũ trụ đột nhiên dừng lại.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Thân hình to lớn vô cùng của Thủy Ma, bắt đầu gãy giữa dữ dội, như thể đang chịu đựng nỗi đau to lớn.

Bên cạnh Thủy Ma, vừa vặn có một thiên thạch siêu khổng lồ.

Những thiên thạch tương tự, có thể thấy ở khắp nơi trong vũ trụ.

Nếu thiên thạch siêu lớn này rơi xuống mẫu tinh, không cần nghi ngờ gì nữa, chắc chắn có thể giết chết tất cả sự sống trên mẫu tinh, thậm chí trực tiếp đập vỡ mẫu tinh.

Mà lúc này, Thủy Ma đang gãy giữa, vô tình va vào thiên thạch có kích thước sánh ngang với vệ tinh này, vậy mà trực tiếp đập vỡ nó...

Cảnh tượng đáng sợ như vậy, lập tức thu hút vô số người đang xem trực tiếp.

Người thông minh rất nhiều, mọi người lập tức nhận ra, chắc chắn có liên quan đến vị Thần đầu trọc kia!

Không lâu sau.

Mọi người có thể nhìn thấy qua ống kính trực tiếp, thân hình to lớn vô cùng của Thủy Ma, đang nhanh chóng chuyển sang màu đỏ.

Sau đó.

“Phụt” một tiếng, một cột lửa bốc lên trời, trực tiếp xuyên thủng bụng Thủy Ma, tạo thành một lỗ hồng khổng lồ.

Vì trong không gian không có khí quyển, cột lửa chỉ lóe lên rồi biến mất, nhưng màu trắng kỳ lạ đó vẫn khiến Chỉ Huy Quan nhận ra ngay lập tức.

Trước đó Trần Nghiệp tiêu diệt kim loại nano của Kim Thánh, đã sử dụng loại hỏa diễm này.

Khi ngọn lửa biến mất, theo góc độ của ống kính trực tiếp, mọi người vừa vặn có thể nhìn thấy, phần bụng dưới của Thủy Ma, xuất hiện một vết lõm khổng lồ đáng kinh ngạc, tạo thành một lỗ hồng sâu không thấy đáy, như vực sâu.

Vô số mô da xung quanh, vẫn còn màu đỏ rực, đó là màu sắc sau khi bị thiêu đốt ở nhiệt độ cao.

Nói đến, bên trong thân thể Thủy Ma, thực ra cũng có khả năng kháng hỏa rất cao.

Suy cho cùng, lõi của hầu hết các hành tinh đều rất nóng, ví dụ như magma!

Thủy Ma khi nuốt tài nguyên nước của hành tinh, khó tránh khỏi việc nuốt phải một ít magma vào bụng, nếu không có khả năng kháng hỏa đủ cao, làm sao có thể chịu được sự thiêu đốt của magma?

Nói không ngoa, nhiệt độ vài nghìn độ, Thủy Ma căn bản không để vào mắt.

Nhưng!

Nhiệt độ hỏa diễm mà Trần Nghiệp phóng ra, đã sớm vượt quá mười vạn độ!

Đây là nhiệt độ còn khủng khiếp hơn cả bề mặt mặt trời.

Đại đa số vật chất trong vũ trụ, đều không thể chịu được nhiệt độ cao như vậy, Thủy Ma cũng không ngoại lệ.

Vì vậy, nó đã bị hỏa diễm của Trần Nghiệp thiêu xuyên qua.

Sau đó.

Thiết bị bay trực tiếp nhanh chóng tiếp cận lỗ hồng đó, vừa vặn ghi lại được cảnh Trần Nghiệp bay ra khỏi lỗ hồng.

Trông có vẻ, bình an vô sự!

Còn thân hình to lớn của Thủy Ma, lại trôi nổi trong không gian, không nhúc nhích.

“Nó, nó chết rồi sao?”

“Không thể nào? Đây chính là quái thú vũ trụ cấp sáu! Cao hơn nền văn minh của chúng ta hai cấp bậc, lại dễ dàng chết như vậy sao?”

“Ta cũng hơi khó tin, dù sao cũng là tồn tại cấp sáu, không nên yếu như vậy...”

“Các người nhầm rồi, quái thú khổng lồ Thủy Ma không hề yếu, trên thực tế, một khi để nó đến hành tinh của chúng ta, sẽ mang đến tai họa diệt vong, không ai có thể ngăn cản nó. Là vị Thần kia quá mạnh, không ngờ anh ấy còn nắm giữ hỏa diễm đáng sợ như vậy.”

“Chủ yếu là con quái vật này quá ngu ngốc, hút một vị Thần vào bụng mình, đây không phải là tự tìm đường chết sao?”

“Ta không quan tâm nhiều như vậy, ta chỉ muốn biết, có phải chúng ta đã được cứu rồi không? Tránh được một tai họa diệt vong?”

Đại đa số mọi người, đều cho rằng Thủy Ma đã chết.

Trần Nghiệp lại không lạc quan như vậy.

Bởi vì, hắn có thể cảm nhận được, sinh mệnh lực của Thủy Ma vẫn còn, áp bách to lớn kia cũng không hề biến mất, nói rõ Thủy Ma vẫn chưa chết.

Dù sao cũng là một đầu cự thú cấp sáu hoành hành vũ trụ, chắc chắn không dễ chết như vậy.

Mà cử động của Trần Nghiệp, cũng đã khiến không ít người chú ý.

“Hả? Thần đại nhân sao lại vẻ mặt nghiêm trọng? Quái vật không phải đã chết rồi sao?”

“Chẳng lẽ quái vật Thủy Ma còn sống? Không thể nào chứ?”

“Cơ thể đều bị thiêu xuyên rồi! Đến nước này rồi mà còn có thể sống?”

Trong tiếng nghị luận.

Đột nhiên xuất hiện một màn cực kỳ quý dị.

“Thi thể” Thủy Ma khổng lồ trước mặt Trần Nghiệp, bắt đầu nhanh chóng co rút lại, chỉ trong vài hơi thở, đã nhỏ đi gấp mấy lần.

Trước đó còn to lớn như một hành tinh, bây giờ nhiều nhất cũng chỉ bằng thể tích của một vệ tinh.

Đương nhiên, dù vậy, vẫn khổng lồ vô cùng.

Mà sự biến hóa của Thủy Ma, vẫn chưa dừng lại ở đó.

Ngay sau đó, thân thể Thủy Ma bắt đầu nứt vỡ, lớp da bên ngoài rụng xuống trong không gian, để lộ ra tổ chức da mới.

Nó vậy mà đang lột da!

Sau khi lột da, Thủy Ma lại nhỏ đi một vòng lớn, không còn to lớn vô biên vô tận nữa, Trần Nghiệp ở gần, bằng mắt thường đã có thể nhìn thấy toàn bộ, chiều dài ước chừng vạn mét.

Về hình dạng bên ngoài, cũng có không ít thay đổi.

Sự thay đổi rõ ràng nhất, chính là trên đầu Thủy Ma, xuất hiện một chiếc độc giác.

Bên dưới độc giác, còn có một con độc nhãn to lớn!

Tuy so với trước đó, thể tích của Thủy Ma đã thu nhỏ lại gấp mười lần, nhưng uy hiếp của nó lại không hề giảm bớt, ngược lại còn tăng lên gấp mấy lần.

Đặc biệt là độc nhãn kia.

Giống như hồ đen vậy!

Cho dù là nhìn qua ống kính phát sóng trực tiếp, cũng khiến vô số nhân loại, cảm thấy ớn lạnh từ tận đáy lòng.

Có lẽ.

Đây mới là hình thái chân chính của Thủy Ma!

Thân thể to lớn trước đó, bất quá chỉ là một cái kho di động, dùng để chứa nước mà thôi.

Nhìn thấy bộ dạng của Thủy Ma, Trần Nghiệp hoạt động gân cốt một chút, sau đó... bắt đầu làm!

Mặc kệ nó hình thái gì, làm là được rồi!

Một Hỏa Quyền màu trắng siêu khổng lồ, đột nhiên xuất hiện trong không gian, mang theo lực lượng vạn quân, lao về phía Thủy Ma.

Đây là hỏa diễm của chính Trần Nghiệp, không cần khí quyền, cũng có thể bùng cháy!

Cùng với sự xuất hiện của Hỏa Quyền, một trận đại chiến vũ trụ kinh thiên động địa, cũng từ đó bắt đầu...

...

Hơn một giờ sau.

Trần Nghiệp và Thủy Ma, đột nhiên đồng thời dừng tay, đứng yên trong không gian.

Nhìn từ bên ngoài, cả hai đều có chút chật vật, nhưng nhìn kỹ lại, trên người Trần Nghiệp chỉ có chút cháy đen, chứ không bị thương thật sự. Còn thân thể to lớn của Thủy Ma, thì có không ít chỗ bị hư hại.

Nhìn sinh vật khổng lồ trước mặt, Trần Nghiệp không khỏi cảm thán, thứ này quả nhiên là cự thú vũ trụ cấp sáu, thật sự có chút lợi hại.

Hơn một tiếng đồng hồ vừa rồi, hắn cũng không nhớ rõ, mình đã tung ra bao nhiêu quyền, phóng thích bao nhiêu hỏa diễm, vậy mà vẫn không giết được nó, chỉ khiến nó bị thương nhẹ!

Sức phòng ngự như vậy, là lần đầu tiên Trần Nghiệp thấy.

Khó trách có thể hoành hành vũ trụ.

Ngoài ra, tuy bề ngoài Trần Nghiệp trông như không bị thương, nhưng thực tế vẫn rất khó chịu.

Độc giác trên đầu Thủy Ma, vậy mà có thể phát ra chùm tia hạt tương tự như bùng nổ tia gamma, tấn công hắn.

Tia gamma là một loại bức xạ điện từ năng lượng cao, có khả năng xuyên thấu cực mạnh, có thể xuyên qua hầu hết các vật chất, bao gồm cả tấm chì. Đồng thời, bức xạ tia gamma có tính phá hủy cực mạnh, có thể phá hủy các phân tử bên trong tế bào, chẳng hạn như protein và DNA, do đó gây ra đột biến tế bào, mất chức năng tạo máu, ung thư, v.v.

Chương 605 - Đại Kết Cục!! (2)

Giống như Tiến sĩ Banner trong thế giới Marvel, chính là sau khi bị nhiễm tia gamma, gen đột biến, biến thành Hulk bất khả chiến bại!

Cương Thiết Chi Khu của Trần Nghiệp, từ lâu đã bất khả chiến bại, có thể nói là Kim Cương Bất Hại!

Nhưng tia gamma do Thủy Ma phát ra, vẫn khiến hắn cảm thấy rất khó chịu.

Bởi vì cường độ năng lượng bức xạ quá cao, hình thành một quang tuyến mạnh có thể nhìn thấy bằng mắt thường, và vì là tốc độ ánh sáng, gần như không thể né tránh.

Trong hơn một giờ vừa rồi, Trần Nghiệp ít nhất đã trúng hơn mười phát!

Tuy nhiên.

Trần Nghiệp cũng có thu hoạch.

Đó chính là, hắn có thể chắc chắn, quái vật trước mắt chính là hình thái cuối cùng của Thủy Ma, cũng không có năng lực ẩn giấu nào khác, nếu không thì đã sớm dùng rồi.

“Xem ra đây là giới hạn của ngươi? Vậy thì không chơi với ngươi nữa...”

Trần Nghiệp lẩm bẩm một câu, không phát ra tiếng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Dưới sự chứng kiến của mọi người, hắn biến thành một con cự long màu xanh dài hơn sáu nghìn mét!

Về thể tích, vậy mà chỉ nhỏ hơn quái vật Thủy Ma một chút...

Vô số loài người ở dị thế giới đã sớm sững sờ, lúc này lại một lần nữa bị chấn động!

“Cái đột??? Mắt ta hoa rồi sao?”

“Đây, đây là... Thần Long trong truyền thuyết sao?”

“Thật không thể tin được, thật quá rung động...”

“Thì ra Thần đại nhân, chính là Long Thần trong truyền thuyết? Khó trách lại có sức mạnh kinh người như vậy.”

“Long Thần không phải là truyền thuyết thần thoại đã lỗi thời rồi sao? Tại sao lại tồn tại thật?”

“Cho nên, từ nhỏ thầy cô đã dạy ta, đừng tin vào mê tín dị đoan, phải tin vào khoa học, ta có nên đi tìm thầy cô tính sổ không?”

...

Loài người ở thế giới này, cũng từng trải qua thời đại phong kiến, chỉ là có bảo điển do người ngoài hành tinh để lại, thời đại phong kiến kéo dài tương đối ngắn mà thôi.

Trong thời đại chưa khai hóa đó, những người ngu muội, nhìn thấy hiện tượng thiên văn dị thường, cũng sẽ tưởng tượng ra những tồn tại chưa biết trên trời. Rất nhiều câu chuyện thần thoại, ra đời từ đó.

Trong đó, Long Thần là vị thần rất nổi tiếng, hầu như ai ai cũng biết.

Bởi vì ở thế giới này, động vật bò sát tương đối nhiều!

Lúc này nhìn thấy Trần Nghiệp biến thành Cự Long, không biết có bao nhiêu người, chân động không thôi, tam quan vỡ nát.

Mà Trần Nghiệp sau khi biến thành Thanh Long, cũng không nói nhảm, trực tiếp xông lên hành hung Thủy Ma.

Sau khi sức mạnh tăng lên gấp năm lần, móng vuốt sắc bén của hắn, rất dễ dàng xé toạc lớp da bên ngoài của Thủy Ma.

Chỉ trong chốc lát, thân thể to lớn của Thủy Ma, đã đầy thương tích.

Sau đó.

Tên này vậy mà quay đầu bỏ chạy!

Từ đó có thể thấy, trí thông minh của Thủy Ma không hề thấp.

Với tốc độ bay trong vũ trụ của tên này, nếu để nó chạy thoát, Trần Nghiệp thật sự không đuổi kịp.

Vì vậy, Trần Nghiệp đã sử dụng tuyệt chiêu tấn công của mình!

“Vút!”

Một phát Long Túc, xé toạc cả không gian, trong nháy mắt đánh trúng Thủy Ma đang bỏ chạy.

Ầm!

Giống như một siêu tân tinh bùng nổ dữ dội, toàn bộ vũ trụ dường như được chiếu sáng.

Vụ nổ dữ dội, năng lượng khủng khiếp tỏa ra, tàn phá không gian, tất cả mọi thứ xung quanh, đều bị hủy diệt.

Một vài thiết bị bay phát sóng trực tiếp, ngay lập tức bị năng lượng vụ nổ nuốt chửng. Chỉ còn lại hai chiếc ở xa nhất, được bảo tồn.

Hình ảnh phát sóng trực tiếp cuối cùng mà vô số loài người nhìn thấy, chính là ánh sáng chói lòa!

Một lát sau.

Khi hai thiết bị bay phát sóng trực tiếp còn sống sót, bắt đầu phát sóng trực tiếp, mọi người phát hiện, rất nhiều thiên thạch xung quanh, đều bị dọn sạch.

Ở phía xa, thân thể Thủy Ma, trôi nổi bất động. Nhìn kỹ, đã trở nên tàn tạ không chịu nổi, cả cái đuôi cũng không còn.

Bên cạnh Thủy Ma, Thanh Long kia đứng sừng sững, oai phong凛冽.

Sau đó.

Thanh Long nhanh chóng thu nhỏ lại, trở lại hình dạng con người.

Trần Nghiệp đầu trọc đã trở lại.

Tiếp đó, Trần Nghiệp không thèm nhìn Thủy Ma lấy một cái, trực tiếp bay đi.

Hắn có thể cảm nhận được, sinh mệnh lực của Thủy Ma, đã hoàn toàn biến mất...

“Chúng ta thắng rồi? Chúng ta thắng rồi sao?”

“Thắng rồi! Quái vật Thủy Ma đã nát thành như vậy rồi, không thể nào sống sót, Thần đại nhân thật sự quá lợi hại.”

“Thật tốt quá, cuối cùng cũng không cần lo lắng ngày tận thế giáng lâm nữa.”

“Long Thần vạn tuế!”

“Đừng vui mừng quá sớm, kết quả như vậy, chưa chắc đã là chuyện tốt.”

“Lời này là sao?”

“Thần đại nhân đã thể hiện ra thực lực không thể địch nổi, nếu ngài ấy có yêu cầu gì quá đáng, loài người chúng ta phải làm sao? Có thể từ chối ngài ấy sao?”

...

Những cuộc thảo luận tương tự, xuất hiện ở không ít nơi.

Luôn có một số người, ý thức nguy cơ tương đối mạnh. Hay nói cách khác, thích suy nghĩ người khác theo hướng ác ý, tâm đề phòng rất cao.

Nhưng đại đa số mọi người, lúc này đều chìm đắm trong biển vui mừng, coi Trần Nghiệp là anh hùng cứu thế giới!

Mà Trần Nghiệp được vô số người coi là anh hùng, một ngày sau khi trở về mẫu tinh, chỉ huy quang đã dùng nghi thức cao nhất để tiếp đón hắn. Nhưng Trần Nghiệp không hề dừng lại, trực tiếp trở về Lam Tinh.

Sau khi Trần Nghiệp rời đi, truyền thuyết về hắn, lại được lưu truyền mãi mãi trong thế giới này...

...

Trở về Lam Tinh, Trần Nghiệp lập tức tìm đến đại diện của Hạ quốc, thông báo mình đã tiêu diệt Thủy Ma, để đại diện Hạ quốc đi đàm phán, đòi quyền lợi.

Trần Nghiệp biết mình am hiểu cái gì.

Chuyện đàm phán, vẫn nên giao cho người chuyên nghiệp thì hơn.

Tin tưởng đại diện Hạ quốc nhất định sẽ cắn cho vị chỉ huy kia một miếng thịt lớn, nếu không thì hắn sẽ thất vọng!

Còn chỉ huy quan có đồng ý hay không?

Điểm này, hẳn là điều không cần phải lo lắng nhất...

Hai ngày sau.

Đại diện Hạ quốc mang đến tin tức đàm phán thắng lợi.

“Trần tiên sinh, yêu cầu của chúng ta, vị chỉ huy quan kia, gần như đều đồng ý.”

Nghe vậy, Trần Nghiệp gật đầu, không hề bất ngờ.

Không ngờ, đại diện Hạ quốc lại nói: “Tuy nhiên, đối phương cũng có một thỉnh cầu...”

“Hả?”

Trần Nghiệp ngẩn người.

Thỉnh cầu và yêu cầu, tuy chỉ khác nhau một chữ, nhưng ý nghĩa hoàn toàn khác nhau.

Trần Nghiệp suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi: “Thỉnh cầu gì?”

Đại diện Hạ quốc lại nói: “Vẫn là đề vị Dạ tiểu thư này, tự mình nói với ngài đi!”

Dứt lời, ông ta liền tránh đường.

Một người phụ nữ lạnh lùng, đi tới trước mặt Trần Nghiệp.

Chính là một trong bốn cường giả Chiến Thần bên cạnh chỉ huy quan: Dạ Thánh.

Nhưng lúc này làn da của Dạ Thánh, vậy mà lại biến thành màu trắng, không còn là màu đỏ như trước nữa.

Trần Nghiệp từ sớm đã nhận ra sự tồn tại của Dạ Thánh, nghi hoặc nhìn cô ta.

“Thần đại nhân, ta hy vọng ngài có thể lưu lại một ít Thần Chung, trong cơ thể ta... Ta biết thẩm mỹ quan của bên ngài, xin hãy yên tâm, làn da trên cơ thể ta, đều là da giả, hơn nữa còn được chỉnh sửa thành màu trắng theo thẩm mỹ quan của bên ngài. Ngoài ra, cơ quan sinh sản của ta vẫn là nguyên bản, hoàn hảo không tổn hại...”

Nghe được những lời này, Trần Nghiệp lập tức trợn tròn mắt.

Hắn không thể hiểu nổi, những lời hồ lang như vậy, Dạ Thánh vậy mà lại nói ra một cách bình tĩnh như thế?

Mẫu chốt là, xung quanh còn có rất nhiều người...

Thấy Trần Nghiệp ngẩn người, Dạ Thánh còn tưởng Trần Nghiệp đang lo lắng điều gì, lại nói: “Xin ngài đừng lo lắng về tương lai của Thần Chung, chỉ huy đại nhân đã nói, sau khi ta thụ thai sinh con, Thần Chung sẽ là vị chỉ huy tiếp theo!”

Trần Nghiệp cuối cùng cũng không nhịn được nữa.

Trả lời ba chữ: Cút cmn!

Chương 606 - Đại Kết Cục!! (3)

Hai mươi năm sau.

Trong một tòa cung điện, có một thiếu niên, đang ở trong đại sảnh xa hoa, ngồi không yên.

Thiếu niên tên là Trần Phong.

Hôm nay là tháng năm, cũng là ngày hắn tròn mười tám tuổi, và là ngày quyết định vận mệnh tương lai cùng thành tựu.

Một lát sau.

Một người phụ nữ xinh đẹp, khí chất thoát tục, từ cửa lớn bay vào.

Đúng vậy, chính là bay vào, trên người còn tỏa ra ánh sáng xanh lục.

Người tới chính là Đường Tử Trần.

Thời gian dường như không để lại nhiều dấu vết trên người Đường Tử Trần, nàng trông không khác mấy so với hai mươi năm trước, chỉ là trưởng thành hơn vài tuổi, bắt đầu có phong thái của ngự tỷ.

Điều này đương nhiên là do thể chất của Đường Tử Trần đủ cao.

Thuộc tính thể chất có thể ảnh hưởng đến tuổi thọ, thể chất càng cao, càng có thể trì hoãn lão hóa.

Ví dụ như một vị Đầu Trọc Đại Ma Vương nào đó, hiện tại trông vẫn giống như một chàng trai hai mươi tuổi.

“Mẹ!”

Nhìn thấy Đường Tử Trần đi vào, thiếu niên Trần Phong lập tức nghênh đón.

Đợi đến khi nhìn thấy Anh Hùng Thạch trong tay Đường Tử Trần, Trần Phong lại có chút căng thẳng.

“Tiểu Phong, con chuẩn bị xong chưa?”

Đường Tử Trần không dài dòng, đi thẳng vào vấn đề: “Chuẩn bị xong rồi thì bắt đầu thôi!”

Trần Phong vẫn còn hơi căng thẳng, do dự hỏi: “Cha đâu? Cha không đến sao?”

Đường Tử Trần lắc đầu: “Cha con đang truy tìm bí ẩn đằng sau bí cảnh, trong thời gian ngắn sẽ không quay lại được.”

“Vậy Ba sư phụ đâu? Còn ông nội... Lần trước họ đã hứa sẽ đến xem lễ, sao cũng không đến?”

Nghे con trai hỏi như vậy, Đường Tử Trần trả lời: “Tôi qua lại có một thông đạo dị không gian xuất hiện, hơn nữa sinh vật bên trong đều là quái vật, Ba sư phụ của con, bọn họ đều qua đó trấn giữ rồi.”

“Vậy sao...” Trần Phong có chút chán nản.

Đường Tử Trần lại hỏi: “Trước đây hỏi con muốn kết hợp với Anh Hùng nào, con vẫn luôn do dự, bây giờ đã quyết định chưa?”

Trần Phong ngẩn người, sau đó nhỏ giọng nói: “Con muốn kết hợp với S3...”

Không phải hẳn không muốn giống như mẹ, kết hợp với S2, chủ yếu là S2 chưa từng có nam giới kết hợp thành công, vị nữ Anh Hùng kiêu ngạo kia, dường như không thân thiện với nam nhân.

Nghे con trai nói vậy, Đường Tử Trần mặt mày bình tĩnh, không có gì khác thường.

Thậm chí, nàng nhìn ra con trai rất căng thẳng, còn lên tiếng an ủi: “Con hãy thư giãn, bất kể con lựa chọn kết hợp với Anh Hùng nào, mẹ đều ủng hộ con, cho dù là kết hợp thất bại, cũng không có gì to tát, con vẫn có thể đi theo một con đường khác.”

Trần Phong biết, con đường khác mà mẹ nói đến, chính là “Chủ Thần Không Gian” của một thế giới khác.

Chủ Thần Không Gian ẩn giấu ở sâu trong vũ trụ, đã bị cha hắn tìm thấy, hơn nữa còn đánh bại thần trí năng trong Chủ Thần Không Gian, thành công không chế Chủ Thần Không Gian.

Chủ Thần Không Gian bây giờ, đã trở thành nơi hậu cần của Đầu Trọc Đại Ma Vương.

Hắn muốn ai trở thành Luân Hồi Giả, người đó chính là Luân Hồi Giả!

Ngẩng đầu nhìn mẹ một cái, thấy thần sắc mẹ như thường, Trần Phong lại không khỏi suy nghĩ nhiều...

Hắn biết, mẹ vẫn luôn cạnh tranh với “dì”, đặc biệt là con gái của dì, cũng chính là chị gái của hắn, năm ngoái đã thành công kết hợp với thiên phú S2, gây chấn động một thời.

Có một người mẹ như thần linh dạy dỗ, chị gái của hắn, chỉ dùng một năm thời gian, đã trở thành cường giả cấp sáu!

Nghĩ đến đây, Trần Phong có chút bất đắc dĩ.

Mặc dù mẹ của hắn là Đường Tử Trần, thực lực hiện tại, cũng sánh ngang thần linh.

Lần trước hắn đã tận mắt nhìn thấy mẹ thi triển năng lực: một chương vỡ xuống, trăm vạn đại quân thú nhân đến từ vũ trụ thứ 16, bị niệm động lực cường đại, trong nháy mắt ép thành thịt nát.

Nếu không phải mẹ cố ý nương tay, thì ngay cả hành tinh đối diện cũng không chịu nổi.

Thế nhưng.

Hắn là nam!

Không thể kết hợp với S2...

“Mẹ, con chuẩn bị xong rồi.” Trần Phong nhỏ giọng nói.

Đường Tử Trần nhìn con trai một cái, lấy Anh Hùng Thạch trong tay ra, đặt lên bàn bên cạnh.

“Ngồi cho ngay ngắn, sau đó đặt tay lên.”

Trần Phong làm theo, đặt tay lên Anh Hùng Thạch, nhắm mắt lại.

Trong khoảnh khắc hần tiếp xúc với Anh Hùng Thạch, đầu hần nghiêng sang một bên, dường như đã mất đi ý thức.

Đường Tử Trần liền đứng bên cạnh chờ đợi...

Qua một lúc.

Trần Phong từ từ tỉnh lại, trong mắt có vẻ vui mừng không giấu được.

Đường Tử Trần thấy vậy, lập tức biết con trai đã kết hợp thành công thiên phú Anh Hùng, cũng không nhịn được thở phào nhẹ nhõm.

Không ngờ tới chính là, Trần Phong đột nhiên nhú mày, mở miệng lầm bầm: “Không đúng...”

“Cái gì không đúng?” Đường Tử Trần hỏi.

Sắc mặt Trần Phong trở nên nghiêm túc, suy nghĩ kỹ một lát sau, mới nói: “Mẹ! Cha đã lừa gạt tất cả mọi người, thiên phú Anh Hùng mà hần kết hợp, căn bản không phải là S1!”

“Năng lực thiên phú của S1, là thao túng không gian, không có lực lượng đáng sợ như cha!”

“Không tin mẹ xem!”

Lời nói vừa dứt.

Trần Phong đánh ra một quyền về phía trước.

Vậy mà lại trực tiếp đánh ra một “hắc động”!

Hắc động dừng lại giữa không trung hồi lâu, lại không có chút lực hút nào, rất kỳ dị.

Sau đó, Trần Phong lại thuận tay cầm lấy một bình hoa bên cạnh, ném về phía hắc động, bình hoa và hắc động, lập tức cùng nhau biến mất không thấy...

Nhìn thấy cảnh này.

Đường Tử Trần vốn luôn điềm tĩnh, nét mặt cuối cùng cũng thay đổi, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Con kết hợp với S1? Hơn nữa còn thành công?”

“Đúng vậy!”

Trên mặt Trần Phong, cuối cùng cũng khôi phục sự tự tin, hơn nữa lộ ra nụ cười đắc ý: “Năng lực của con rất mạnh, có thể tùy ý thao túng không gian... Bình hoa vừa rồi, đã bị con trực xuất đến sâu trong vũ trụ rồi!”

“Ba sư phụ vẫn luôn muốn con kết hợp với S3, để thu nhận con làm đồ đệ quan môn, trở thành người kế thừa y bát của ông ấy, lần này ông ấy sợ là phải thất vọng rồi, hắc hắc!”

Tuy nhiên, hắn thấy trên mặt mẹ chỉ có kinh ngạc và vui mừng, đối với việc năng lực của hắn và cha khác nhau, lại không có chút nghi ngờ nào, không khỏi có chút nghi hoặc.

“Mẹ, cha rốt cuộc đã kết hợp với thiên phú Anh Hùng gì? Mẹ có phải đã biết từ lâu rồi không?”

Đúng vậy.

Đường Tử Trần đã sớm biết bí mật của Trần Nghiệp.

Sau khi hai người kết hôn, Trần Nghiệp đã chủ động thú nhận.

Bởi vì Trần Nghiệp sợ sau này có người thật sự kết hợp thành công với S1, đến lúc đó hắn chính là kẻ lừa gạt.

Chủ động thú nhận và lừa gạt, hoàn toàn là hai hiệu quả khác nhau.

Thấy vẻ mặt con trai tò mò, Đường Tử Trần mỉm cười:

“Thiên phú Anh Hùng mà cha con kết hợp, độc nhất vô nhị!!”